Holy Bible

Aionian Edition®

Муқеддес Калам (кирил йезиқ)

Uyghur Bible (cyrillic script)

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

Муқеддес Калам (кирил йезиқ)
Uyghur Bible (cyrillic script)

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 8/25/2024
Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
Mukeddes Kalam - Uyghur Bible Translation Committee, 2010

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 9/2/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Uyghur tili at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world’s first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God’s love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus’ Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

Uyghur tili at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 377 translations now available in 166 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Яритилиш 11
Мисирдин чиқиш 60
Лавийлар 103
Чөл-баявандики сәпәр 135
Қанун шәрһи 178
Йәшуа 215
Батур һакимлар 241
Рут 267
Самуил 1 271
Самуил 2 302
Падишаһлар 1 328
Падишаһлар 2 360
Тарих-тәзкирә 1 391
Тарих-тәзкирә 2 420
Әзра 456
Нәһәмия 467
Әстәр 483
Аюп 491
Зәбур 518
Пәнд-несиһәтләр 583
Һекмәт топлиғучи 604
Күйләрниң күйи 612
Йәшая 616
Йәрәмия 669
Йәрәмияниң жиға-зарлири . 728
Әзакиял 733
Даниял 784
Һошия 801
Йоел 809
Амос 812
Обадия 818
Юнус 819
Микаһ 821
Наһум 826
Һабаккук 828
Зәфания 831
Һагай 834
Зәкәрия 836
Малаки 845

NEW TESTAMENT

Матта 851
Маркус 884
Луқа 905
Юһанна 941
Паалийәтлири 969
Римлиқларға 1006
Коринтлиқларға 1 1022
Коринтлиқларға 2 1037
Галатиялиқларға 1047
Әфәсуслуқларға 1053
Филиппилиқларға 1058
Колоссиликләргә 1062
Тесалоникалиқ 1 1066
Тесалоникалиқ 2 1070
Тимотийға 1 1072
Тимотийға 2 1077
Титусқа 1080
Филемонға 1082
Ибранийларға 1083
Яқуп 1095
Петрус 1 1099
Петрус 2 1104
Юһанна 1 1107
Юһанна 2 1111
Юһанна 3 1112
Йәһуда 1113
Вәһий 1115

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

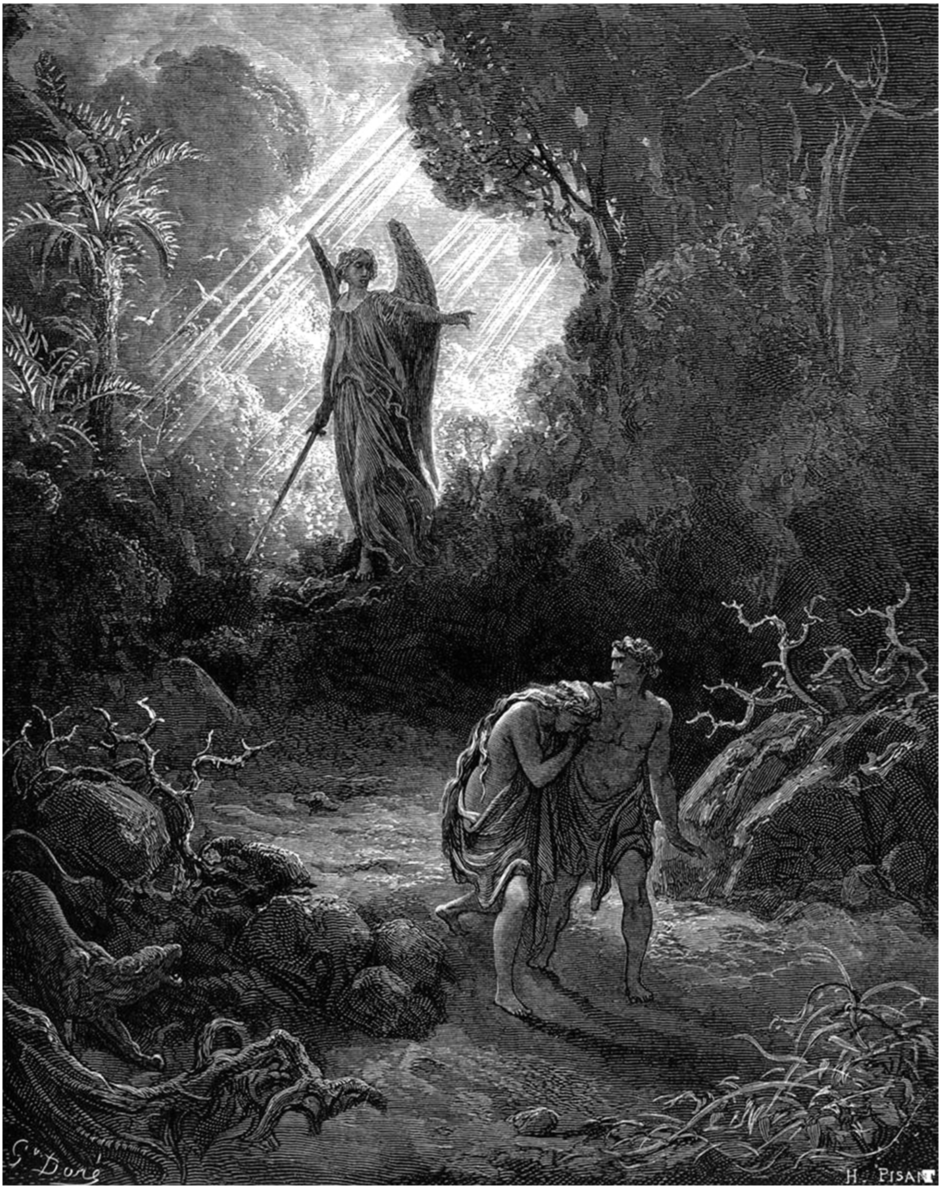

Адәмни қоғливетип, һаятлиқ дәриғигә баридиған йолни муһапизәт қилиш үчүн, у Ерәм бегиниң мәшриқ тәрипигә керубларни вә төрт тәрәпкә пирқирайдиған ялқунлуқ бир шәмшәрни қоюп қойди.
Яритилиш 3:24

Яритилиш

1 Муқәддәмдә Худа асманлар билән зиминни
яратти. 2 У чағда йәр болса шәкилсиз вә
қупқуруқ һаләттә болди; қараңғулуқ чоңқур
суларниң йүзини қаплиди; Худаниң Роһи
чоңқур сулар үстидә ләрзан пәрваз қилатти.
3 Худа: «Йоруқлуқ болсун!» девиди, йоруқлуқ
пәйда болди. 4 Худа йоруқлуқниң яхши
екәнлигини көрди; Худа йоруқлуқ билән
қараңғулуқни айриди. 5 Худа йоруқлуқни
«күндүз», қараңғулуқни «кечә» дәп атиди. Шу
тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу тунҗа күн
болди. 6 Андин Худа: — Суларниң арилиғида бир
бошлуқ болсун вә сулар [жуқури-төвән] иккигә
айрилип турсун, деди. 7 Шуниң билән Худа бир
бошлуқ һасил қилип, суларни бошлуқниң астиға
вә бошлуқниң үстигә айриватти; иш әнә шундақ
болди. 8 Худа бу бошлуқни «асман» дәп атиди. Шу
тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу иккинчи күн
болди. 9 Андин Худа: «Асманниң астидики сулар
бир йәргә жиғилсун, қуруқ тупрақ көрүнсун!»
девиди, дәл шундақ болди. 10 Худа қуруқ тупрақни
«йәр», жиғилған суларни болса «деңизлар» дәп
атиди. Худа буларниң яхши болғанлиғини көрди.
11 Андин Худа йәнә: «Йәр һәр хил өсүмлүкләрни,
уруқлуқ отяшларни, мевә беридиған дәрәқләрни
түрлири бойичә өзидә үндүрсун! Мевиләрниң
ичидә уруқлири болсун!» девиди, дәл шундақ
болди; 12 йәрдики өсүмлүкләрни, йәни уруқ
чиқидиған отяшларни өз түрлири бойичә, мевә
беридиған, йәни мевилириниң ичидә уруқлири
болған дәрәқләрни өз түрлири бойичә үндүрди.
Худа буларниң яхши болғанлиғини көрди. 13 Шу
тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу үчинчи күн
болди. 14 Худа йәнә: «Күндүз билән кечини айрип
бериш үчүн асманларда йоруқлуқ җисимлар
болсун. Улар күнләр, пәсиллар вә жилларни
айрип турушқа бәлгү болсун; 15 улар асманларда
туруп нур чиқарғучи болуп, йәр йүзигә йоруқлуқ
бәрсун!» девиди, дәл шундақ болди. 16 Худа икки
чоң нур чиқарғучи җисимни яратти; чоң нур
чиқарғучини күндүзни башқуридиған, кичик нур
чиқарғучни кечини башқуридиған қилди. Һәмдә
йәнә юлтузларниму яратти. 17 Худа буларни
йәргә йоруқлуқ берип, күндүз билән кечини
башқуруп, йоруқлуқ билән қараңғулуқни айрисун
дәп асманларниң гүмбизигә орунлаштурди. Худа
буниң яхши болғанлиғини көрди. 19 Шу тәриқидә
кәч билән сәһәр өтти, бу төртинчи күн болди. 20
Худа йәнә: «Суларда миғ-миғ җаниварлар болсун,
учар-қанатлар йәрниң үстидә, асман бошлуғида
учсун» деди. 21 Шундақ қилип Худа судики чоң-
чоң мәхлуқларни, шундақла суларда миғ-миғ
җаниварларни өз түрлири бойичә вә һәр хил учар-
қанатларни өз түрлири бойичә яратти. Худа буниң
яхши болғанлиғини көрди. 22 Худа бу җанлиқларға
бәхит-бәрикәт ата қилип: «Нәсиллинип, көпийип,
деңиз сулирини толдуруңлар, учар-қанатларму
йәр йүзидә көпәйсун» деди. 23 Шу тәриқидә
кәч билән сәһәр өтти, бу бәшинчи күн болди.
24 Худа йәнә: «Йәр җаниварларни өз түрлири
бойичә чиқарсун — мал-чарвиларни, өмүлигүчи
җаниварларни вә явайи һайванларни өз түрлири
бойичә апиридә қилсун» — девиди, дәл шундақ
болди. 25 Шундақ қилип Худа йәрдики явайи
һайванларни өз түрлири бойичә, мал-чарвиларни
өз түрлири бойичә вә йәр йүзидә өмүлигүчи
барлиқ җаниварларни өз түрлири бойичә яратти.
Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. 26 Андин
Худа: «Өз сүрәт-образимизда, Бизгә охшайдиған
қилип инсанни яритайли. Улар деңиздики
белиқларға, асмандики учар-қанатларға, барлиқ
мал-чарвиларға, пүткүл йәр йүзигә вә йәр
йүзидики барлиқ өмилигүчи җаниварларға
егидарчилиқ қилсун» деди. 27 Шундақ қилип,
Худа инсанни Өз сүрәт-образида яратти; Уни
Өзиниң сүритидә яратти; Уларни әркәк-чиши
қилип яратти. 28 Худа уларға бәхит-бәрикәт
ата қилип: «Силәр нәсиллинип, көпийип, йәр
йүзини толдуруп бойсундуруңлар; деңиздики
белиқлар, асмандики учар-қанатларға, шуниңдәк
йәр йүзидә жүридиған һәр бир һайванларға
егидарчилиқ қилиңлар» деди. 29 Андин Худа
йәнә: «Мана, Мән пүткүл йәр йүзидики уруқлуқ
отяшлар билән уруқлуқ мевә беридиған һәр
бир дәрәқләрни силәргә озуқлуқ болсун дәп
бәрдим; 30 шундақла йәрдики барлиқ җаниварлар
билән асмандики барлиқ учар-қанатлар вә йәр
йүзидә барлиқ өмилигүчиләргә, йәни барлиқ
җан-җаниварларға озуқлуқ болсун дәп барлиқ
гүл-гияларни бәрдим» девиди, дәл шундақ болди.
31 Худа яратқанлириниң һәммисигә сәпселип
қариди, вә мана буларниң һәммиси наһайити

яхши болған еди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр
өтти, бу алтинчи күн болди.

2 Шундақ қилип асман билән зимин, пүткүл
мәвҗудатлири билән қошулуп яритилип болди.
2 Худа йәттинчи күнигичә қилидиған ишини
тамамлиди. У йәттинчи күни барлиқ яритиш
ишини тохтитип арам алди. 3 Йәттинчи күни
Худа барлиқ яритиш ишлиридин арам алған
күн болғанлиғи үчүн, шу күнни бәхитлик күн
қилип, уни «муқәддәс күн» дәп бекитти. 4
Пәрвәрдигар Худа зимин билән асманни яратқан
күнидә, асман-зиминниң яритилиш җәряниниң
тарихлири мундақ: — 5 Зиминда техи һеч гүл-гия,
йәрдә һеч отяш үнмигән еди; чүнки Пәрвәрдигар
Худа йәр йүзигә һөл-йеғин яғдурмиған еди,
шундақла йәр терийдиған адәмму йоқ еди. 6 Лекин
йәрдин булақ сүйи чиқип, тамам йәр йүзини
суғарди. 7 Андин Пәрвәрдигар Худа адәмни йәрниң
тописидин ясап, һаятлиқ нәпәсини униң бурниға
пүвлиди; шуниң билән адәм тирик бир җан болди.
8 Андин кейин Пәрвәрдигар Худа мәшриқ тәрәптә
Ерәм дегән җайда бир бағ бена қилип, ясиған
адәмни шу йәргә орунлаштурди. 9 Пәрвәрдигар
Худа йәрдин көзни қамлаштуридиған чирайлиқ,
[мевилири] йейишлик һәр хил дәрәқни үндүрди;
у йәнә бағниң оттурисида «һаятлиқ дәриғи»
вә «яхши билән яманни билгүзгүчи дәрәқ»ни
үндүрди. 10 Бағни суғиришқа Ерәмдин бир дәрия
еқип чиқти; андин бөлүнүп, төрт еқин болди.
11 Биринчи еқинниң нами Пишон болуп, алтун
чиқидиған пүткүл Һавилаһ зиминини айлинип
өтиду. 12 Бу жутниң алтуни наһайити есил еди;
шу йәрдә пурақлиқ девирқай билән ақ һеқиқму
чиқиду. 13 Иккинчи дәрияниң нами Гиһон
болуп, пүткүл Куш зиминини айлинип өтиду. 14
Үчинчи дәрияниң нами Диҗлә болуп, Ашурниң
шәрқидин еқип өтиду, төртинчи дәрияниң нами
Әфрат еди. 15 Пәрвәрдигар Худа адәмни елип
Ерәм беғиға ишләп, пәрвиш қилсун дәп уни
шу йәргә қоюп қойди. 16 Пәрвәрдигар Худа
адәмгә әмир қилип: бағдики һәр бир дәрәқ
мевилиридин халиқиниңчә йә; 17 амма «яхши
билән яманни билгүзгүчи дәрәқ»ниң мевисидин
йемигин; чүнки униңдин йегән күнүңдә җәзмән
өлисән, — деди. 18 Андин Пәрвәрдигар Худа
йәнә сөз қилип: — Адәмниң ялғуз туруши яхши
әмәс; Мән униңға мас келидиған бир ярдәмчи
һәмраһни ясап берәй, — деди. 19 Пәрвәрдигар Худа
тупрақтин даладики барлиқ җаниварлар билән
асмандики һәммә учар-қанатларни ясиған еди;
уларға адәмниң немә дәп ат қойидиғанлиғини
билиш үчүн, У уларни адәмниң алдиға кәлтүрди.
Адәм һәр бир җаниварға немә дәп ат қойған
болса, униң ети шу болуп қалди. 20 Бу тәриқидә
адәм һәммә мал-чарвиларға, асмандики учар-
қанатларға вә даладики һәр бир җаниварларға ат
қойди; вәһаләнки, адәм өзигә мас келидиған һеч
бир ярдәмчи һәмраһ учратмиди. 21 Шуниң билән
Пәрвәрдигар Худа адәмгә бир қаттиқ уйқа салди;
у ухлап қалди. У ухлаватқанда, У униң биқинидин
бир аз елип, андин униң орнини әт-гөш билән
етип қойди. 22 Шуниң билән Пәрвәрдигар Худа
адәмниң биқинидин алған шу қисимдин бир
аялни ясап, уни адәмниң қешиға әкәлди. 23 Адәм
ата хошал болуп: — Мана бу сүйәклиримдики
сүйәк, етимдики әт болғач, «аял» дәп аталсун;
чүнки у әрдин елинғандур, — деди. 24 Шуниң
үчүн әр киши ата-анисидин айрилип, өз аялиға
бағлинип бир болуп, иккиси бир тән болиду. 25
Адәм ата билән аяли һәр иккиси яланғач болсиму,
һеч уялмайтти.

3 Йәр йүзидә илан Рәб Пәрвәрдигар яратқан
даладики һайванларниң һәммисидин һейлигәр
еди. У аялдин: — Худа растинла бағдики
дәрәқләрниң һеч қайсисиниң мевисидин
йемәңлар, дедиму? — дәп сориди. 2 Аял
иланға җавап берип: — Бағдики дәрәқләрниң
мевилирини йесәк болиду. 3 Амма бағниң
оттурисидики дәрәқниң мевиси тоғрисида Худа:
«Буниңдин йемәңлар, қолму тәккүзмәңлар,
болмиса өлисиләр» дегән, деди. 4 Илан
аялға: — Ундақ әмәс! Һәргиз өлмәйсиләр!
5 Бәлки силәр уни йегән күнүңларда, Худа
көзүңларниң ечилип, Худаға охшаш яхши билән
яманни билидиған болуп қалидиғанлиғиңларни
билиду, — деди. 6 Аял дәрәқниң [мевисиниң]
йемәклик үчүн яхшилиғини, униң көзни
қамлаштуридиғанлиғини көрүп, һәмдә дәрәқниң
адәмни әқиллиқ қилидиған җәлипкарлиғини
көрүп, мевидин йеди вә униңдин йенида турған
еригиму бәрди; уму йеди. 7 Йейиши биләнла һәр
иккисиниң көзлири ечилип, өзлириниң яланғач
екәнлигини билип, әнҗир йопурмақлирини елип
бир-биригә улап тикип, өзлиригә япқуч қилип

тартти. 8 Күн салқинлиғанда, улар Пәрвәрдигар
Худаниң бағда маңған шәписини аңлап қелип,
адәм аяли билән Пәрвәрдигар Худаниң һазир
болғинидин қечип бағдики дәрәқләрниң арисиға
йошурунувалди. 9 Лекин Пәрвәрдигар Худа
товлап адәмни чақирип униңға: Сән нәдә? — деди.
10 Адәм ата җавап берип: — Мән бағда шәпәңни
аңлап, ялаңач турғиним үчүн қорқуп кетип,
йошурунивалдим, — деди. 11 [Худа] униңға: —
Ялаңач екәнлигиңни саңа ким ейтти? Мән саңа
йемә, дәп әмир қилған дәрәқниң мевисидин
йедиңму-я? — деди. 12 Адәм җавап берип: —
Сән маңа һәмраһ болушқа бәргән аял дәрәқниң
мевисидин маңа бәргән еди, мән йедим, — деди.
13 Пәрвәрдигар Худа аялға: — Бу немә қилғиниң?
— деди. Аял җавап берип: — Илан мени алдап
аздурса, мән йәп саптимән, — деди. 14 Пәрвәрдигар
Худа иланға мундақ деди: — «Бу қилғиниң үчүн,
Сән һәммә мал-чарвилардин, Даладики барлиқ
һайванатлардин бәкрәк ләнәткә қалисән; Қосиғиң
билән беғирлап мeңип, Өмрүңниң барлиқ
күнлиридә топа йәйсән. 15 Вә мән сән билән
аялниң арисиға, Сениң нәслиң билән аялниң
нәслиниң арисиға өчмәнлик салимән; У сениң
бешиңни дәссәп зәхимләндүриду, Сән қопуп униң
тапинини [чеқип] зәхимләндүрисән». 16 Андин
Худа аялға: — «Сениң һамилдарлиғиңниң җапа-
мушәққәтлирини көпәйтимән; Сән қаттиқ толғақ
ичидә бошинисән; Сән ериңдин үстүн турушқа
һәвәс қилсаңму, У үстүңдин ғоҗилиқ қилиду» —
деди. 17 Андин У Адәм атиға: — «Сән аялиңниң
сөзигә қулақ селип, Мән саңа йемә, дәп әмир
қилған дәрәқтин йегиниң түпәйлидин, Сениң
түпәйлиңдин йәр-тупрақ ләнитимгә учрайду;
Өмрүңниң барлиқ күнлиридә пәқәт җапалиқ
ишләпла, андин униңдин озуқлинисән. 18 Йәр
саңа тикән билән қамғақ үндүриду; Шундақтиму
сән йәрдики зираәт-отяшларни йәйсән. 19 Таки
сән тупраққа қайтқичә йүз-көзүң тәргә чүмгәндә,
андин нан йейәләйсән; Чүнки сән әсли тупрақтин
елинғансән; Сән әслидә топа болғач, Йәнә топиға
қайтисән» — деди. 20 Униң аяли барлиқ җан
егилириниң аниси болидиғини үчүн адәм униңға
«Һава» дәп ат қойди. 21 Пәрвәрдигар Худа Адәм
ата билән униң аялиға һайван терилиридин
кийим қилип кийдүрүп қойди. 22 Пәрвәрдигар
Худа сөз қилип: — Мана, адәм Бизләрдин биригә
охшап қалди, яхши билән яманни билди. Әнди
қолини узитип һаятлиқ дәриғидин елип йәвелип,
та әбәткичә яшавәрмәслиги үчүн [уни тосушимиз
керәк], деди. 23 Шуниң билән Пәрвәрдигар Худа
уни Ерәм бағдин қоғлап чиқиривәтти; шундақ
қилип уни йәргә ишләйдиған, йәни өзи әсли
апиридә қилинған тупраққа ишләйдиған қилип
қойди. 24 Адәмни қоғливетип, һаятлиқ дәриғигә
баридиған йолни муһапизәт қилиш үчүн, у Ерәм
беғиниң мәшриқ тәрипигә керубларни вә төрт
тәрәпкә пирқирайдиған ялқунлуқ бир шәмшәрни
қоюп қойди.

4 Адәм ата аяли Һава билән биллә болди; Һава
һамилдар болуп Қабилни туғуп: «Мән бир
адәмгә егә болдум — У Пәрвәрдигардур!» — деди.
2 Андин у йәнә Қабилниң иниси Һабилни туғди.
Һабил падичи болди, Қабил болса териқчи болди.
3 Бекитилгән шундақ бир вақит-сааттә шундақ
бир иш болдики, Қабил тупрақниң һосулидин
Пәрвәрдигарға һәдийә кәлтүрди. 4 Һабилму
падисидин қойлириниң тунҗилиридин, йәни
уларниң йеғидин һәдийә сунди. Пәрвәрдигар
Һабилни вә униң сунған һәдийәсини қобул қилди.
5 Лекин Қабил вә униң сунғиниға қаримиди.
Шу вәҗидин Қабилниң толиму аччиғи келип,
чирайи тутулди. 6 Шуниң билән Пәрвәрдигар
Қабилға: Немишкә аччиқлинисән? Немә үчүн
чирайиң тутулуп кетиду? 7 Әгәр дурус иш қилсаң,
сән көтирилмәмсән? Лекин дурус иш қилмисаң,
мана гуна ишик алдида [сени пайлап] беғирлап
ятиду, у сени өз илкигә алмақчи болиду; лекин
сән униңдин ғалип келишиң керәк, деди. 8
Қабил иниси Һабилға: «Далиға чиқип келәйли!»
деди. Далада шу вақиә болдики, Қабил иниси
Һабилға қол селип, уни өлтүрди. 9 Пәрвәрдигар
Қабилға: Иниң Һабил нәдә? — дәп сориди. У җавап
берип: Билмәймән, мән инимниң баққучисиму?
— деди. 10 Худа униңға: — Сән немә қилдиң? Мана,
иниңниң қени йәрдин маңа пәряд көтириватиду!
11 Әнди иниңниң қолуңда төкүлгән қенини
қобул қилишқа ағзини ачқан йәрдин қоғлинип,
ләнәткә учрайсән. 12 Сән йәргә ишлисәңму у
буниңдин кейин саңа қуввитини бәрмәйду; сән
йәр йүзидә сәрсан болуп, сәргәрдан болисән,
— деди. 13 Буни аңлап Қабил Пәрвәрдигарға
җавап қилип: — Мениң бу җазайимни адәм
көтирәлмигидәк! 14 Мана, Сән бүгүн мени йәр

йүзидин қоғлидиң, мән әнди Сениң йүзүңдин
йошурунуп жүримән; йәр йүзидә сәрсән болуп
сәргәрданлиқта жүримән; шундақ болидуки,
кимла мени тепивалса, өлтүрүветиду!, — деди. 15
Лекин Пәрвәрдигар униңға жавап берип: — Шундақ
болидуки, кимки Қабилни өлтүрсә, униңдин
йәттә һәссә интиқам елиниду, — деди. Шуларни
дәп Пәрвәрдигар Қабилға учриған бириси уни
өлтүрүвәтмисун дәп униңға бир бәлгү қоюп
қойди. 16 Шуниң билән Қабил Пәрвәрдигарниң
һозуридин чиқип, Ерәмниң мәшриқ тәрипидики
Нод дегән жутта олтирақлишип қалди. 17 Қабил
аяли билән биллә болуп, аяли һамилдар болуп
Һанохни туғди. У вақитта Қабил бир шәһәр бена
қиливататти; у шәһәрниң намини оғлиниң исми
билән Һанох дәп атиди. 18 Һанохтин Ирад төрәлди,
ирадтин Мәһуяил төрәлди, Мәһуяилдин Мәтушаил
төрәлди, Мәтушаилдин Ләмәх төрәлди. 19 Ләмәх
өзигә икки хотун алди. Бириниң исми Адаһ, йәнә
бириниң исми Зиллаһ еди. 20 Адаһ Ябални туғди.
У чедирда олтиридиған көчмән малчиларниң
бовиси еди, 21 униң инисиниң исми Юбал еди.
Бу чилтар билән нәй чалғучиларниң бовиси еди.
22 Зиллаһ йәнә Тубал-қайин дегән бир оғулни
туғди. У мис-төмүр әсвапларни соққучи еди.
Тубал-қайинниң Наамаһ исимлиқ бир сиңлиси
бар еди. 23 Ләмәх болса аяллириға сөз қилип:
— «Әй Адаһ билән Зиллаһ, сөзүмни аңлаңлар!
Әй Ләмәхниң аяллири, гепимгә қулақ селиңлар!
Мени зәхимләндүргини үчүн мән адәм өлтүрдүм,
Тенимни зедә қилғанлиғи үчүн бир жигитни
өлтүрдүм. 24 Әгәр Қабил үчүн йәттә һәссә интиқам
елинса, Ләмәх үчүн йәтмиш йәттә һәссә интиқам
елиниду!» — деди. 25 Адәм ата йәнә аяли билән
биллә болди. Аяли бир оғул туғуп, униңға Шет
дәп ат қоюп: Қабил Һабилни өлтүрүвәткини үчүн
Худа униң орниға маңа башқа бир әвлат тикләп
бәрди, деди. 26 Шеттинму бир оғул туғулди; у
униңға Енош дәп ат қойди. Шу вақиттин тартип
адәмләр Пәрвәрдигарниң намиға нида қилишқа
башлиди.

5 Бу Адәм атиниң әвлатлириниң
нәсәбнамисидур: — Худа инсанни яратқан
күнидә, уни Өзигә охшаш қилип яратти. 2 У
уларни әр жинис вә аял жинис қилип яритип,
уларға бәхит-бәрикәт ата қилип, яритилған
күнидә уларниң намини «адәм» дәп атиди. 3
Адәм ата бир йүз оттуз яшқа киргәндә униңдин
өзигә охшайдиған, өз сүрәт-образидәк бир оғул
төрәлди; у униңға Шет дәп ат қойди. 4 Шет
туғулғандин кейин Адәм ата сәккиз йүз жил
өмүр көрүп, униңдин [йәнә] оғул-қизлар төрәлди.
5 Адәм атимиз жәмий тоққуз йүз оттуз жил
күн көрүп, аләмдин өтти. 6 Шет бир йүз бәш
яшқа киргәндә униңдин Енош төрәлди. 7 Енош
туғулғандин кейин Шет сәккиз йүз йәттә жил
өмүр көрүп, униңдин [йәнә] оғул-қизлар төрәлди.
8 Шет жәмий тоққуз йүз он икки жил күн көрүп,
аләмдин өтти. 9 Енош тохсән яшқа киргәндә
униңдин Кенан төрәлди. 10 Кенан туғулғандин
кейин, Енош сәккиз жүр он бәш жил өмүр көрүп,
униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 11 Енош
жәмий тоққуз йүз бәш жил күн көрүп, аләмдин
өтти. 12 Кенан йәтмиш яшқа киргәндә униңдин
Маһалалел төрәлди. 13 Маһалалел туғулғандин
кейин Кенан сәккиз йүз қириқ жил өмүр көрүп,
униңдин [йәнә] оғул-қизлар төрәлди. 14 Кенан
жәмий тоққуз йүз он жил күн көрүп, аләмдин
өтти. 15 Маһалалел атмиш бәш яшқа киргәндә
униңдин Ярәд төрәлди. 16 Ярәд туғулғандин
кейин Маһалалел сәккиз йүз оттуз жил өмүр
көрүп, униңдин [йәнә] оғул-қизлар төрәлди. 17
Маһалалел жәмий сәккиз йүз тохсән бәш жил
күн көрүп, аләмдин өтти. 18 Ярәд бир йүз атмиш
икки яшқа киргәндә униңдин Һанох төрәлди.
19 Һанох туғулғандин кейин Ярәд сәккиз йүз
жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар
төрәлди. 20 Ярәд жәмий тоққуз йүз атмиш икки
жил күн көрүп, аләмдин өтти. 21 Һанох атмиш
бәш яшқа киргәндә униңдин Мәтушәлаһ төрәлди.
22 Мәтушәлаһ туғулғандин кейин Һанох үч йүз
жилғичә Худа билән бир йолда меңип, йәнә оғул-
қизларни тапти. 23 Һанохниң [йәр йүзидә] барлиқ
көргән күнлири үч йүз атмиш бәш жил болди;
24 У Худа билән бир йолда меңип яшайтти; у
[туюқсиз көздин] ғайип болди; чүнки Худа уни
Өз йениға елип кәткән еди. 25 Мәтушәлаһ бир
йүз сәксән йәттә яшқа киргәндә униңдин Ләмәх
төрәлди. 26 Ләмәх туғулғандин кейин Мәтушәлаһ
йәттә йүз сәксән икки жил өмүр көрүп, униңдин
оғул-қизлар төрәлди. 27 Мәтушәлаһ жәмий тоққуз
йүз атмиш тоққуз жил күн көрүп, аләмдин өтти.
28 Ләмәх бир йүз сәксән икки яшқа киргәндә
бир оғул тепип, униң исмини Нуһ атап: —

Пәрвәрдигар тупраққа ләнәт қилди; шуңа биз
[йәргә] ишлигинимиздә һәмдә қоллиримизниң
җапалиқ әмгигидә бу бала бизгә тәсәлли бериду,
— деди. 30 Нуһ туғулғандин кейин Ләмәх бәш
йүз тохсән бәш жил өмүр көрүп, униңдин йәнә
оғул-қизлар төрәлди. 31 Ләмәх җәмий йәттә йүз
йәтмиш йәттә жил күн көрүп, аләмдин өтти. 32
Нуһ бәш йүз яшқа киргәндин кейин, униңдин
Шәм, Һам вә Яфәт төрәлди.

6 Вә шундақ болдики, инсанлар йәр йүзидә
көпийишкә башлиғанда, шундақла қизларму
көпләп туғулғанда, 2 Худаниң оғуллири
инсанларниң қизлириниң чирайлиқлиғини
көрүп, халиғанчә таллап, өзлиригә хотун
қилишқа башлиди. 3 У вақитта Пәрвәрдигар
сөз қилип: — — Мениң Роһум инсанлар
билән мәңгү күрәш қиливәрмәйду; чүнки
инсан әттур, халас. Кәлгүсидә уларниң өмри
пәқәт бир йүз жигирмә яштин ашмисун! —
деди. 4 Шу күнләрдә (вә шундақла кейинки
күнләрдиму), Худаниң оғуллири инсанларниң
қизлириниң йениға берип, улардин балиларни
тапқинида, гигантлар йәр йүзидә пәйда
болди. Булар болса қедимки заманлардики
даңлиқ палван-батурлар еди. 5 Пәрвәрдигар
инсанниң өткүзүватқан рәзиллиги йәр йүзидә
көпийип кәткәнлигини, уларниң көңлидики
нийәтлириниң һәр қачан яман болуватқинини
көрди. 6 Шуниң билән Пәрвәрдигар йәр йүзидә
адәмни апиридә қилғиниға пушайман қилип,
көңлидә азапланди. 7 Буниң билән Пәрвәрдигар:
— Өзүм яратқан инсанни йәр йүзидин
йоқитимән — инсандин тартип мал-чарвиларғичә,
өмилигүчи һайванлардин асмандики қушларғичә,
һәммисини йоқ қилимән; чүнки Мән уларни
яратқинимға пушайман қилдим, — деди. 8 Лекин
Нуһ болса Пәрвәрдигарниң нәзиридә шәпқәт
тапқан еди. 9 Нуһ вә униң иш-излири төвәндикичә:
— Нуһ һәққаний, өз дәвридикиләр арисида
әйипсиз адәм еди; Нуһ Худа билән бир йолда
меңип яшайтти. 10 Нуһтин Шәм, Һам, Яфәт
дегән үч оғул төрәлди. 11 Пүткүл җаһан Худаниң
алдида рәзиллишип, һәммә йәр зораванлиққа
толуп кәткән еди. 12 Худа йәр йүзигә нәзәр
селивиди, мана, җаһан рәзилләшкән еди; чүнки
барлиқ әт егилириниң йәр йүзидә қиливатқини
юзуқчилиқ еди. 13 Шуниң билән Худа Нуһқа: —
Мана, алдимға барлиқ әт егилириниң заваллиғи
йетип кәлди; чүнки пүткүл йәр-җаһанни уларниң
сәвәвидин зораванлиқ қаплиди. Мана, Мән уларни
йәр билән қошуп һалак қилимән. 14 Әнди
сән өзүңгә гофәр яғичидин бир кемә ясап,
кеминиң ичидә бөлмә-ханиларни қилип, ичи-
тешини қаримай билән суга. 15 Сән уни шундақ
ясиғин: — Узунлуғи үч йүз гәз, кәңлиги әллик
гәз вә егизлиги оттуз гәз болсун. 16 Кеминиң
пешайвини астиға бир очуқчилиқ яса, униң
егизлиги бир гәз болсун; ишигини кеминиң
йенифа орунлаштур; кемини асти, оттура вә үсти
қилип үч қәвәт яса. 17 Чүнки мана, Мән Өзүм
асманниң астидики һаятлиқ тиниқи барлиги һәр
бир әт егисини һалак қилидиған су топанни йәр
йүзигә кәлтүримән; буниң билән йәр йүзидики
барлиқ мәхлуқлар тиниқидин тохтайду. 18 Лекин
сән билән әһдәмни түзимән. Сән өзүң, оғуллириң,
аялиң вә келинлириңни елип бирликтә кемигә
кириңлар. 19 Өзүң билән тәң тирик сақлап қелиш
үчүн, барлиқ җандарлардин һәр қайсисидин
бир җүп, йәни әркикидин бирини, чишидин
бирини кемигә елип киргин; 20 Тирик қелиш
үчүн қушларниң һәр бир түрлиридин, мал-
чарвиларниң һәр бир түрлиридин вә йәрдә
өмилигүчи җаниварларниң һәр бир түрлиридин
бир җүпи қешиңға кириду. 21 Өзүң вә уларниң
озуқлуғи үчүн һәр хил йемәкликләрдин елип,
йениңға ғәмлигин, — деди. 22 Нуһ шундақ қилди;
Худа өзигә буйруған һәммә ишни у беҗа кәлтүрди.

7 Пәрвәрдигар Нуһқа мундақ деди: — «Сән
пүтүн өйдикилириң билән кемигә киргин;
чүнки бу дәвирдә алдимда сени һәққаний
дәп көрдүм. 2 Һәммә һалал һайванларниң
әркәк-чишисидин йәттә җүптин, һарам
һайванларниң әркәк-чишисидин бир җүптин
елип, шуниңдәк асмандики учар-қанатларниңму
әркәк-чишисидин йәттә җүптин елип, уларниң
нәслини пүткүл йәр йүзидә тирик сақлаш үчүн
өзүң билән биллә әкир. 4 Чүнки йәттә күндин
кейин уда қириқ кечә-күндүз йәр йүзигә ямғур
яғдуримән; Өзүм ясиған һәммә җаниварларни
йәр йүзидин йоқитимән». 5 Шуниң билән Нуһ
Пәрвәрдигар униңға буйруғининиң һәммисигә
әмәл қилди. 6 Йәр йүзини топан басқанда Нуһ
алтә йүз яшта еди. 7 Топандин [қутулуп қелиш]
үчүн Нуһ билән оғуллири, аяли вә келинлири

билллә кемигә кирди. 8 Һалал һайванлар болсун,
һарам һайванлар болсун, қушлар билән йәрдә
өмилигүчи жаниварлар болсун, [һәр бир түрдин]
бир жүп-бир жүптин әркәк-чиши болуп, Худа
Нуһқа буйруғандәк кемигә, Нуһниң қешиға
кирди. 10 Вә шундақ болдики, йәттә күндин
кейин, йәр йүзини топан бесишқа башлиди. 11
Нуһниң өмриниң алтә йүзинчи жили, иккинчи
ейиниң он йәттинчи күнидә чоңқур деңизларниң
тәглиридики барлиқ булақлар йерилип, асманниң
пәнҗирилири ечилип кәтти. 12 Ямғур уда қириқ
кечә-күндүз йәр йүзигә тохтимай яғди. 13 Дәл
ямғур башланған күни, Нуһ, Нуһниң Шәм, Һам,
Яфәт дегән оғуллири, Нуһниң аяли билән үч
келини кемигә кирди. 14 Улар билән биллә һәр
хил явайи һайванлар түр-түри бойичә, һәр хил
мал-чарвилар түр-түри бойичә, йәрдә өмилигүчи
һәр хил жаниварлар түр-түри бойичә вә һәр
хил учар-қанатлар, йәни һәр хил қанатлиқ
жаниварлар түр-түри бойичә кемигә кирди. 15
Әт егилиридин, йәни барлиқ һаятлиқ тиниқи
болған һәр хил жандарлардин, бир жүп-бир
жүп болуп, кемигә нуһниң қешиға кирди. 16
Киргәнләр Худаниң нуһқа буйруғинидәк әт
егилириниң һәртүриниң әркәк-чишиси еди.
Андин Пәрвәрдигар ишикни етивәтти. 17 Топан
йәр йүзини уда қириқ күн бесип, сулар улғийип
кәтти. Кемә йәр үстидин көтирилип ләйләп
қалди. 18 Су улғийип, йәр үстидә техиму егизләп
кәтти; кемә су үстидә давалғуп туратти. 19 Сулар
йәр йүзидә толиму улғийип, пүткүл асманниң
астидики барлиқ егиз тағларниму бесип кәтти.
20 Сулар [тағлардин] йәнә он бәш гәз өрләп, тағ
чоққилириму су астида қалди. 21 Буниң билән
йәр йүзидә жүргүчи һәммә әт егилири, учар-
қушлар, мал-чарвилар, явайи һайванлар, йәрдә
өмилигүчи һәммә жаниварлар, жүмлидин пүткүл
адәмләр һәммиси өлди; 22 қуруқлуқта яшиғучи,
бурнида һаятлиқ тиниқи бар болғанларниң
һәммиси өлди. 23 Йәр йүзидики жени барларниң
һәммиси, инсан болсун, мал-чарвилар болсун,
өмилигүчи һайванлар болсун, асмандики қушлар
болсун, һәммиси һалак болуп йәр йүзидин йоқ
қилинди; пәқәт Нуһ вә кемидә униң билән биллә
турғанлар қутулуп қалди. 24 Бир йүз әллик
күнгичә йәр йүзини су бесип турди.

8 Худа Нуһни, шундақла кемидә униң билән
биллә болған барлиқ явайи һайванлар билән
барлиқ мал-чарвиларни әслиди. Шуниң билән
Худа бир шамал чиқирип йәр йүзини йәлпүтти вә
сулар йенишқа башлиди. 2 Чоңқур деңизларниң
тәглиридики булақлар вә асманниң пәнҗирилири
етилип, асмандин төкүлгән ямғур тохтиди. 3 Сулар
барғансери йәр йүзидин янди; бир йүз әллик күн
өткәндин кейин хелә азлиди. 4 Йәттинчи айниң он
йәттинчи күни, кемә Арарат тағ тизмилиридики
бириниң үстидә тохтап қалди. 5 Сулар онинчи
айғичә барғансери азийип, онинчи айниң биринчи
күни тағ чоққилири көрүнүшкә башлиди. 6 Қириқ
күндин кейин Нуһ кемигә өзи орнатқан дәризини
ечип, 7 бир қузғунни сиртқа чиқарди. У йәр
йүзидики сулар тартилип болғичә уян-буян учуп
жүрди. 8 Униңдин кейин Нуһ суларниң йәр
йүзидин тартилған-тартилмиғанлиғини билиш
үчүн, бир кәптәрни чиқарди. 9 Лекин сулар
техичә пүткүл йәр йүзини қаплап турғачқа,
кәптәр путини қойғидәк жай тапалмай, Нуһниң
қешиға кемигә йенип кәлди. Шуниң билән Нуһ
қолини сунуп уни тутуп, кемигә әкиривалди.
10 У йәттә күн сақлап, бу кәптәрни кемидин
йәнә сиртқа чиқарди. 11 Кәптәр кәчтә униң
қешиға йенип кәлди; мана, униң тумшуғида
йеңи үзүвалған зәйтун йопурмиғи бар еди. Буни
көрүп Нуһ суларниң йәр йүзидин тартилғинини
билди. 12 У йәнә йәттә күн сақлап, кәптәрни
йәнә сиртқа чиқарди, амма бу қетим кәптәр
униң йениға қайтип кәлмиди. 13 Нуһ алтә
йүз бир яшқа киргән жили, биринчи айниң
биринчи күнидә су йәр йүзидин қуруған еди.
Нуһ кеминиң қапқиқини ечип қаривиди, йәрниң
қуруғинини көрди. 14 Иккинчи айниң жигирмә
йәттинчи күни, йәр йүзи пүтүнләй қуруп болди.
15 У вақитта Худа Нуһқа сөз қилип: — Сән
өзүң, аялиң, оғуллириң вә келинлириң кемидин
чиқиңлар. 17 Өзүң билән биллә болған барлиқ әт
егилиридин һәр бир түрдики жаниварларни, йәни
учар-қанатларни һәм мал-чарвиларни, йәрдә
өмилигүчи һайванларниң һәммисини өзүң билән
қошуп кемидин елип чиққин; шуниң билән
улар йәр йүзидә тарилип-тарқилип, нәсиллинип
зиминда көпәйсун, — деди. 18 Шуниң билән
Нуһ, аяли, оғуллири вә келинлири билән биллә
сиртқа чиқти. 19 Жаниварларниң һәммиси, барлиқ

өмилигүчи һайванлар, барлиқ учар-қанатлар,
йәрдә мидирлап жүридиғанларниң һәр қайсиси
өз түрлири бойичә кемидин чиқишти. 20 Шу чағда
Нуһ Пәрвәрдигарға атап бир қурбангаһни ясиди;
у һалал җаниварлар билән һалал қушларниң
һәр түридин елип келип, қурбангаһниң үстидә
«көйдүрмә қурбанлиқ» өткүзди. 21 Шундақ қилип
Пәрвәрдигар хушбуй пурап [мәмнун болди];
Пәрвәрдигар көңлидә: — «Инсанниң көңүл-нийити
яшлиғидин тартип рәзил болсиму, Мән инсан
түпәйлидин йәргә йәнә ләнәт оқумаймән вә
әнди бу қетимқидәк һәммә җандарларни уруп
йоқитивәтмәймән. 22 Бундин кейин, йәр мәвҗут
күнлиридә, Териш билән орма, Соғ билән иссиқ, Яз
билән қиш, Күндүз билән кечә үзүлмәй айлинип
туриду» — деди.

9 Худа Нуһ билән униң оғуллириға бәхит-бәрикәт
ата қилип, уларға мундақ деди: — «Силәр
җүплишип көпийип, йәр йүзини толдуруңлар.
2 Йәр йүзидики барлиқ җаниварлар, асмандики
барлиқ қушлар, барлиқ йәр йүзидә мидирлап
жүргүчиләр вә деңиздики барлиқ белиқларниң
һәммиси силәрдин қорқуп вәһимидә болсун;
булар қолуңларға тапшурулғандур. 3 Мидирлап
жүридиған һәр қандақ җаниварлар силәргә озуқ
болиду; Мән силәргә көк отяшларни бәргәндәк,
буларниң һәммисини әнди силәргә бәрдим. 4
Лекин силәр гөшни ичидики җени, йәни қени
билән қошуп йемәслигиңлар керәк. 5 Қениңлар,
йәни җениңлардики қан төкүлсә, Мән бәрһәқ униң
һесавини алимән; һәр қандақ һайванниң илкидә
қениңлар бар болса Мән униңға төләткүзимән;
инсанниң қолида бар болса, йәни бирисиниң
қолида өз қериндишиниң қени бар болса, Мән
униңға шу қанни төләткүзимән. 6 Кимки инсанниң
қенини төксә, Униң қениму инсан тәрипидин
төкүлиду; Чүнки Худа инсанни Өз сүрәт-образида
яратқандур. 7 Әнди силәр, җүплишип көпийип,
йәр йүзидә тарилип-тарқилип көпийиңлар». 8
Андин Худа Нуһ билән униң оғуллириға сөз
қилип мундақ деди: — «Мана Өзүм силәр билән
вә силәрдин кейин келидиған әвлатлириңлар
билән, шундақла силәр билән биллә турған һәр
бир җан егиси, учарқанатлар, мал-чарвилар,
силәр билән биллә турған йәр йүзидики һәр
бир явайи һайванлар, кемидин чиққанларниң
һәммиси билән — йәр йүзидики һеч бир һайванни
қалдурмай, улар билән Өз әһдәмни түзимән. 11
Мән силәр билән шундақ әһдә түзимәнки, нә
барлиқ әт егилири топан билән йоқитилмас, нә
йәрни вәйран қилидиған һеч бир топан йәнә
кәлмәс». 12 Худа йәнә: — «Мән Өзүм силәр
билән вә қешиңлардики һәммә җан егилири
билән мәңгүлүк, йәни пүткүл әвлатлириңларғичә
бекиткән мошу әһдәмниң бәлгүси шуки: —
Мана, Мән Өзүм билән йәрниң оттурисида
болған әһдиниң бәлгүси болсун дәп һәсән-
һүсинимни булутлар ичигә қоймән; 14 вә
шундақ болидуки, Мән йәрниң үстигә булутларни
чиқарғинимда, шундақла һәсән-һүсән булутлар
ичидә аян болғинида, Мән силәр билән әт
егилири болған барлиқ җаниварлар билән түзгән
әһдәмни яд етимән; буниңдин кейин сулар
һәргиз һәммә җандарларни һалак қилғучи топан
болмас. 16 Һәсән-һүсән булутлар арисида пәйда
болиду; Мән униңға қараймән вә шуниң билән
Мәнки Худа йәр йүзидики әт егилири болған
барлиқ җаниварлар билән оттуримизда бекиткән
әһдәмни яд етимән», — деди. 17 Худа Нуһқа
йәнә: — «Мана бу Мән Өзүм билән йәр йүзидики
барлиқ әт егилири оттурисида бекиткән әһдәмниң
нишан-бәлгүсидур», — деди. 18 Нуһниң кемидин
чиққан оғуллири Шәм, Һам вә Яфәт еди. Һам
Қанаанниң атиси болди. 19 Бу үчи Нуһниң
оғуллири болуп, пүткүл йәр йүзигә таралған
аһалә шуларниң нәсил-әвлатлиридур. 20 Нуһ
териқчилиқ қилишқа башлап, бир үзүмзарлиқ
бәрпа қилди. 21 У униң шарабидин ичип, мәс болуп
қелип, өз чедири ичидә кийим-кечәклирини
селиветип, ялаңач йетип қалди. 22 Қанаанниң
атиси Һам келип, атисиниң әвритини көрүп,
сиртқа чиқип икки қериндишиға ейтти. 23 Шәм
билән Яфәт қопуп йепинҗини елип, мүрисигә
артип, кәйничә меңип кирип, атисиниң ялаңач
бәдинини йепип қойди. Улар йүзини алди тәрәпкә
қилип, атисиниң ялаңач тенигә қаримиди. 24 Нуһ
шарапниң кәйпидин ойғинип, кәнҗи оғлиниң
өзигә немә қилғинини билип: — 25 Қанаанға
ләнәт болғай! У қериндашлириниң қулиниң қули
болсун, — дәп қарғиди. 26 У йәнә: — Шәмниң
Худаси болған Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә
кәлтүрүлгәй! Қанаан Шәмниң қули болсун. 27
Худа Яфәтни авутқай! У Шәмниң чедирлирида
турғай, Қанаан болса униң қули болғай! — деди.

28 Нуһ топандин кейин үч йүз әллик жил өмүр
көрди. 29 Бу тәриқидә Нуһ җәмий тоққуз йүз
әллик жил күн көрүп, аләмдин өтти.

10 Төвәндикиләр Нуһниң оғуллириниң
әвлатлиридур: — униң оғуллири Шәм,
Һам вә Яфәт болуп, топандин кейин улардин
оғуллар төрәлгән: — 2 Яфәтниң оғуллири болса,
Гомәр, Магог, Мадай, Яван, Тубал, Мәшәк вә
Тирас еди. 3 Гомәрниң әвлатлири: Ашкиназ,
Рифат вә Торгамаһ еди. 4 Яванниң әвлатлири:
Елишаһ, Таршиш, Киттийлар вә Доданийлар
еди. 5 Буларниң әвлатлири деңиз бойлирида вә
аралларда айрим-айрим яшиған хәлиқләр болуп,
һәр қайсиси өз тили, өз аилә-қәбилилири бойичә
өз зиминлирида тарқилип олтирақлашқан. 6
Һамниң оғуллири Куш, Мисир, Пут вә Қанаанлар
еди. 7 Кушниң оғуллири Себа, Һавилаһ, Сабтаһ,
Раамаһ вә Сабтика еди. Раамаһниң оғуллири
Шеба вә Дедан еди. 8 Куштин йәнә Нимрод
төрәлгән; у йәр йүзидә наһайити күчтүңгүр
адәм болуп чиқти. 9 У Пәрвәрдигарниң алдида
күчтүңгүр овчи болди; шу сәвәптин «паланчи
болса Нимродтәк, Пәрвәрдигарниң алдида
күчтүңгүр овчи екән» дегән гәп тарқалған. 10 Униң
падишалиғи Шинар зиминидики Бабил, Әрәк,
Аккад вә Калнәһ дегән шәһәрләрдә башланған еди.
11 У бу зиминдин Ашур зиминиға чиқип Нинәвә,
Рәһобот-Ир, Калаһ вә Нинәвә билән Калаһниң
оттурисидики Рәсән дегән шәһәрләрниму бена
қилди (булар қошулуп «Катта Шәһәр» болди).
13 Мисирниң әвлатлири Лудийлар, Анамийлар,
Ләһабийлар, Нафтуһийлар, 14 Патросийлар,
Каслуһийлар (Филистийләр Каслуһийлардин
чиққан) вә Кафторийлар еди. 15 Қанаандин тунҗа
оғул Зидон төрилип, кейин йәнә Һәт төрәлгән. 16
униң әвлатлири болса Йәбусийлар, Аморийлар,
Гиргашийлар, 17 Һивийлар, Аркийлар, Синийлар,
18 Арвадийлар, Зәмарийлар вә Һаматийлар еди.
Шуниңдин кейин, Қананийларниң қәбилилири
һәр тәрәпкә тарқилип кәтти. 19 Қананийларниң
жут чегариси болса Зидондин тартип, Гәрар
тәрипигә созулуп, Газаға чиқип, андин Содом,
Гоморра, Адмаһ билән Зәбоим тәрипигә тутишип,
Лешағичә йетип баратти. 20 Жуқириқилар
болса Һамниң оғуллири болуп, өз қәбилиси вә
тиллири бойичә қовм болуп өз зиминлирида
олтирақлашқан еди. 21 Шәмму оғул пәрзәнтлик
болди; Шәм болса Яфәтниң акиси, Ебәрләрниң
ата-бовиси болди. 22 Шәмниң оғуллири Елам,
Ашур, Арфахшад, Луд, Арам; 23 Арамниң оғуллири
Уз, Һул, Гәтәр, Маш еди. 24 Арфахшадтин Шелаһ
төрәлди, Шелаһтин Ебәр төрәлди. 25 Ебәрдин
икки оғул төрәлгән болуп, бириниң исми Пәләг
еди, чүнки у яшиған дәвирдә йәр йүзидә бөлүнүш
болди; Пәләгниң инисиниң исми Йоқтан еди. 26
Йоқтандин Алмодад, Шәләф, Хазармавәт, Йераһ,
27 Һадорам, Узал, Диклаһ, 28 Обал, Абимаәл, Шеба,
29 Офир, Һавилаһ вә Йобаб төрәлди. Буларниң
һәммиси Йоқтанниң оғуллири еди. 30 Уларниң
олтарған җайлири болса Мешадин тартип, Сәффар
дегән районниң шәриқ тәрипидики таққичә
созулатти. 31 Жуқириқилар болса Шәмниң
оғуллири болуп, өз қәбилиси вә тиллири бойичә
қовм болуп өз зиминлирида олтирақлашқан еди.
32 Жуқиридикиләр Нуһниң әвлатлири болуп, улар
өз нәсәблири вә қовмлири бойичә хатириләнгән.
Топандин кейинки йәр йүзидики барлиқ қовмлар
уларниң ичидин тарқалған.

11 У заманда пүткүл йәр йүзидики тил һәм
сөз бир хил еди. 2 Лекин шундақ болдики,
адәмләр мәшриқ тәрәпкә сәпәр қилип, Шинар
жутида бир түзләңликни учритип, шу йәрдә
олтирақлашти. 3 Улар бир-биригә: — Келиңлар,
биз хиш қуюп, отта пиширайли! — дейишти.
Шундақ қилип, улар қурулушта ташниң орниға
хиш, лайниң орниға қаримай ишләтти. 4
Улар йәнә: — Келиңлар, әнди өзимизгә бир
шәһәр бена қилип, шәһәрдә учи асманларға
тақашқидәк бир мунар ясайли! Шундақ қилип
өзимизгә бир нам тикләләймиз. Болмиса, пүткүл
йәр йүзигә тарилип кетимиз, — дейишти. 5
У вақитта Пәрвәрдигар адәм балилири бена
қиливатқан шәһәр билән мунарни көргили чүшти.
6 Пәрвәрдигар: — «Мана, буларниң һәммиси
бир қовмдур, уларниң һәммисиниң тилиму
бирдур; бу уларниң ишиниң башлинишидур!
Бундин кейин уларниң нийәт қилған һәр қандақ
ишини һеч тосувалғили болмайду. 7 Шуңа Биз
төвәнгә чүшүп уларниң бир-бириниң гәплирини
уқалмаслиғи үчүн уларниң тилини [башқа-башқа
қилип] қалаймиқанлаштуруветәйли» — деди. 8
Шундақ қилип Пәрвәрдигар уларни у җайдин
пүткүл йәр йүзигә таритиветти. Шуниң билән
улар шәһәрни ясаштин тохтап қалди. 9 Шуңа

бу шәһәрниң нами «Бабил» дәп аталди; чүнки у
йәрдә Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзидикиләрниң
тилини қалаймиқанлаштурувәтти. Шундақ қилип
Пәрвәрдигар уларни у җайдин пүткүл йәр
йүзигә таритивәтти. 10 Төвәндикиләр Шәмниң
әвлатлиридур: — топан өтүп икки жилдин кейин,
Шәм йүз йешида, униңдин Арфакшад төрәлди.
11 Арфакшад туғулғандин кейин Шәм бәш йүз
жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар
төрәлди. 12 Арфакшад оттуз бәш яшқа киргәндә
униңдин Шелаһ төрәлди. 13 Шелаһ туғулғандин
кейин Арфакшад төрт йүз үч жил өмүр көрүп,
униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 14 Шелаһ
оттуз яшқа киргәндә униңдин Ебәр төрәлди. 15
Ебәр туғулғандин кейин Шелаһ төрт йүз үч жил
өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди.
16 Ебәр оттуз төрт яшқа киргәндә униңдин Пәләг
төрәлди. 17 Пәләг туғулғандин кейин Ебәр төрт йүз
оттуз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар
төрәлди. 18 Пәләг оттуз яшқа киргәндә униңдин
Рәу төрәлди. 19 Рәу туғулғандин кейин Пәләг икки
йүз тоққуз жил өмүр көрүп, униңдин йәнә оғул-
қизлар төрәлди. 20 Рәу оттуз икки яшқа киргәндә
униңдин Серуг төрәлди. 21 Серуг туғулғандин
кейин Рәу икки йүз йәттә жил өмүр көрүп,
униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 22 Серуг оттуз
яшқа киргәндә униңдин Наһор төрәлди. 23 Наһор
туғулғандин кейин Серуг икки йүз жил өмүр
көрүп, униңдин йәнә оғул-қизлар төрәлди. 24
Наһор жигирмә тоққуз яшқа киргәндә униңдин
Тәраһ төрәлди. 25 Тәраһ туғулғандин кейин Наһор
бир йүз он тоққуз жил өмүр көрүп, униңдин
йәнә оғул-қизлар төрәлди. 26 Тәраһ йәтмиш яшқа
киргәндә униңдин Абрам, Наһор вә Һаран төрәлди.
27 Тәраһниң әвлатлири төвәндикичә: — Тәраһтин
Абрам, Наһор вә Һаран төрәлди; Һарандин Лут
төрәлди. 28 Лекин Һаран туғулған жути болған,
калдийләрниң Ур шәһиридә атиси Тәраһниң
алдида, Тәраһтин илгири өлди. 29 Абрам билән
Наһор иккиси өйләнди. Абрамниң аялиниң исми
Сарай, Наһорниң аялиниң исми Милкаһ еди;
Милкаһ Һаранниң қизи еди; Һаран болса Милкаһ
вә Искаһниң атиси еди. 30 Лекин Сарай туғмас
болғачқа, униң балиси йоқ еди. 31 Тәраһ болса
оғли Абрамни, нәвриси Лут (Һаранниң оғли)ни
вә келини, йәни Абрамниң аяли Сарайни елип,
Қанаан зиминиға бериш үчүн калдийләрниң Ур
шәһиридин йолға чиқти; бирақ улар Һаран дегән
җайға йетип кәлгәндә, шу йәрдә олтирақлишип
қалди. 32 Тәраһниң көргән күнлири икки йүз бәш
жил болуп, Һаранда аләмдин өтти.

12 Пәрвәрдигар [әслидә] Абрамға мундақ
дегән еди: — Сән өз жутуңдин, өз уруқ-
туққанлириңдин вә өз ата җәмәтиңдин айрилип,
Мән саңа көрситидиған зиминға барғин. 2
Шундақ қилсаң Мән сени улуқ бир хәлиқ қилип,
саңа бәхит-бәрикәт ата қилип, намиңни улуқ
қилимән; шуниң билән сән өзүң башқиларға
бәхит-бәрикәт болисән; 3 кимләр саңа бәхит-
бәрикәт тилисә Мән уларни бәрикәтләймән,
кимки сени хорлиса, Мән чоқум уни ләнәткә
қалдуримән; сән арқилиқ йәр йүзидики барлиқ
аилә-қәбилиләргә бәхит-бәрикәт ата қилиниду!
— деди. 4 Абрам Пәрвәрдигар униңға ейтқини
бойичә [Һарандин] айрилди; Лутму униң билән
биллә маңди. Абрам Һарандин чиққинида йәтмиш
бәш яшта еди. 5 Абрам аяли Сарай билән инисиниң
оғли Лутни елип, уларниң жиққан барлиқ мал-
мүлүгини қошуп, Һаранда егидарчилиқ қилған
адәмләрни биллә қетип, Қанаан зиминиға бериш
үчүн йолға чиқти; шундақ қилип улар Қанаан
зиминиға йетип кәлди. 6 Абрам зиминни кезип,
Шәкәм дегән җайдики «Морәһниң дуб дәриғи»ниң
йениға кәлди (у чағда у зиминда Қананийлар
туратти). 7 Пәрвәрдигар Абрамға көрүнүп, униңға:
— Мән бу зиминни сениң нәслиңгә ата қилимән,
— деди. Шуниң билән у шу йәрдә өзигә көрүнгән
Пәрвәрдигарға атап бир қурбангаһ салди. 8 Андин
у бу йәрдин йөткилип, Бәйт-Әлниң шәрқидики
таққа барди; ғәрип тәрипидә Бәйт-Әл, шәриқ
тәрипидә Айи дегән җай бар еди; у шу йәрдә
чедир тикти. У шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап
бир қурбангаһ ясап, Пәрвәрдигарниң намини
чақирип ибадәт қилди. 9 Андин кейин Абрам
тәдриҗий көчүп, җәнубидики Нәгәв районига
қарап йөткәлди. 10 Зиминда ачарчилиқ болған
еди; Абрам Мисирға чүшти; у шу йәрдә вақтинчә
турмақчи болған еди, чүнки зиминда ачарчилиқ
бәк еғир еди. 11 Амма шундақ болдики, у Мисирға
йеқинлашқанда, аяли Сарайға: — Мана, мән сениң
һөсүн-җамалиңниң гөзәллигини билимән. 12
Шундақ болидуки, мисирлиқлар сени көрсә,
«Бу униң аяли екән» дәп, мени өлтүрүветип,
сени тирик қалдуриду. 13 Шуниң үчүн сениң:

«Мән униң сиңлиси» дейишиңни өтинимән.
Шундақ қилсаң, мән сениңдин яхшилиқ тепип, сән
арқилиқ тирик қалимән, — деди. 14 Абрам Мисирға
киргәндә шундақ болдики, мисирлиқлар дәрвәқә
аялниң гөзәл екәнлигини көрди. 15 Пирәвнниң
әмирлириму уни көрүп, Пирәвнгә униң тәрипини
қилди; шуниң билән аял Пирәвнниң ордисиға
елип кирилди. 16 Пирәвн Сарайниң сәвәвидин
Абрамға яхши муамилә қилди; шуниң билән у қой,
кала, һаңга ешәкләр, қул-дедәкләр, мада ешәкләр
вә төгиләргә ерişти. 17 Амма Пәрвәрдигар Пирәвн
вә өйидикилирини Абрамниң аяли Сарайниң
сәвәвидин толиму еғир вабаларға муптила қилди.
18 Шуниң үчүн Пирәвн Абрамни чақирип униңға:
— «Бу зади сениң маңа немә қилғиниң? Немишкә
униң өз аялиң екәнлигини маңа ейтмидиң?
19 Немишкә уни «сиңлим» дәп мениң уни
хотунлуққа елишимға сәвәпкар болғили тас
қалисән! Мана бу аялиң! Уни елип кәткин! —
деди. 20 Пирәвн өз адәмлиригә Абрам тоғрисида
әмир қилди; улар уни, аялини вә униң барлиғини
қошуп йолға селивәтти.

13 Шуниң билән Абрам аяли вә униң барлиқ
нәрсилирини һәмдә Лутни елип Мисирдин
чиқип, Қанаанниң җәнубидики Нәгәв жутиға
маңди. 2 У чағда Абрамниң мал-варан вә алтун-
күмүчлири көп болуп, хелəла бай еди. 3 У көчүп
жүрүп, җәнуптики Нәгәвдин Бәйт-Әлгә, йәни
Бәйт-Әл билән Айиниң оттурисидики әслидә
чедир тиккән җайға, 4 қурбангаһ ясиған җайға
қайтип кәлди. Абрам шу йәрдә Пәрвәрдигарниң
намини чақирип ибадәт қилди. 5 Абрам билән
биллә маңған Лутниңму қой-кала падилири
вә чедирлири бар еди. 6 Әнди улар биллә
турса, зимин уларни қамдалмайтти; 7 бу
сәвәптин Абрамниң падичилири билән Лутниң
падичилириниң арисида җедәл чиқти (у вақитта
Қананийлар билән Пәриззийләр шу зиминда
туратти). 8 Шуңа Абрам Лутқа: — «Биз болсақ
қериндашлармиз, сән билән мениң арамда, мениң
падичилирим билән сениң падичилириң арисида
талаш-тартиш пәйда болмисун. 9 Мана, алдиңда
пүткүл зимин турмамду? Әнди сән мәндин
айрилғин; әгәр сән сол тәрәпкә барсаң, мән
оң тәрәпкә барай; әгәр сән оң тәрәпкә барсаң,
мән сол тәрәпкә барай», — деди. 10 У вақитта
Лут нәзәр селип көрдики, Иордан вадисидики
барлиқ түзләңликниң Зоар шәһиригичә һәммила
йәрниң сүйи интайин мол еди; Пәрвәрдигар
Содом билән Гоморрани вәйран қилиштин
илгири бу йәр бәәйни Пәрвәрдигарниң беғи,
Мисир зиминидәк еди. 11 Шуниң билән Лут
өзигә Иордан вадисидики пүткүл түзләңликни
талливалди; андин Лут мәшриқ тәрәпкә көчүп
барди. Шундақ қилип иккилән айрилди. 12
Абрам Қанаан зиминида олтирақлашти; Лут
болса түзләңликтики шәһәрләрниң арисида
турди; у бара-бара чедирлирини Содом шәһири
тәрәпкә йөткиди. 13 Содом хәлқи рәзил адәмләр
болуп, Пәрвәрдигарниң нәзиридә толиму еғир
гунакарлар еди. 14 Лут Абрамдин айрилип
кәткәндин кейин, Пәрвәрдигар Абрамға: — Сән
әнди бешиңни көтирип, өзүң турған җайдин
шимал вә җәнупқа, мәшриқ вә мәғрип тәрәпкә
қариғин; 15 чүнки сән һазир көрүватқан бу барлиқ
зиминни саңа вә нәслиңгә мәңгүлүк беримән. 16
Сениң нәслиңни йәрдики топидәк көп қилимән;
шундақки, әгәр бириси йәрдики топини санап
чиқалиса, сениң нәслиңниму санап чиқалиши
мүмкин болиду. 17 Орнуңдин тур, бу зиминни
узунлуғи вә кәңлиги бойичә айлинип чиққин;
чүнки Мән уни саңа ата қилимән, — деди. 18 Шуңа
Абрам чедирлирини йөткәп, Һеброн шәһиригә
йеқин Мамрәдики дубзарлиқниң йениға берип
олтирақлашти; у шу йәрдә Пәрвәрдигарға атап
бир қурбангаһ ясиди.

14 Шинарниң падишаси Амрафәл, Әлласарниң
падишаси Ариоқ, Еламниң падишаси
Кедорлайомәр вә Гойимниң падишаси Тидалниң
күнлиридә шу вақиә болдики, 2 улар бирлишип
Содомниң падишаси Бера, Гоморраниң падишаси
Бирша, Адмаһниң падишаси Шинаб, Зәбоимниң
падишаси Шәмъебәр вә Бела (йәни Зоар)ниң
падишасиға қарши һуҗумға атланди. 3 Бу
[бәшиниң] һәммиси келишип Сиддим вадисиға,
йәни «Шор Деңизи» вадисиға жиғилди. 4 Улар
он икки жил Кедорлайомәргә беқинди болди,
он үчинчи жилға кәлгәндә, Кедорлайомәргә
қарши исян көтәрди. 5 Он төртинчи жили
Кедорлайомәр вә униңға иттипақдаш болған
падишалар һәммиси жиғилип, Аштарот-Карнаим
дегән йәрдә рәфайийларға, шундақла Һам
дегән йәрдә зузийларға, Шавәһ-Кириатайимда
Емийларға һуҗум қилип уларни йәңди; 6 андин

улар Һорийларни уларниң Сеир теғида мәғлуп
қилип, чөлниң йенидики Әл-Паранғичә сүрүп-
тоқай қилди. 7 Арқидинла, улар Ән-Мишпатқа
(йәни Қадәшкә) йенип келип, Амаләкләрниң
пүткүл жутини булаң-талаң қилди; Һазазон-
Тамарда олтиришлиқ Аморийларниму һуҗум
қилип мәғлуп қилди. 8 Шуниң билән Содомниң
падишаси, Гоморраниң падишаси, Адмаһниң
падишаси, Зәбоимниң падишаси вә Беланиң
(йәни Зоарниң) падишаси чиқип, Сиддим
вадисида уларға қарши җәң қилишқа сәп
тизди; 9 мошу [бәшәйлән] Еламниң падишаси
Кедорлайомәр, Гойимниң падишаси Тидал,
Шинарниң падишаси Амрафәл, Әлласарниң
падишаси Ариоқ қатарлиқлар билән соқушти;
йәни төрт падиша билән бәш падиша өз ара
соқушти. 10 Сиддим вадисидики һәммила
йәрдә қаримай [орәклири] бар еди. Содом вә
Гоморраниң падишалири қечип, орәкләргә чүшүп
кәтти. Амма қалғанлар болса таққа қечип кәтти.
11 [Ғалип кәлгән төрт падиша болса] Содом билән
Гоморраниң һәммә мал-мүлкини вә барлиқ озуқ-
түлүгини елип кәтти. 12 Улар йәнә Абрамниң
җийәни Лутниму маллири билән қошуп елип
кәтти; чүнки у Содомда олтирақлашқан еди.
13 Һалбуки, қутулуп қалған бириси берип бу
ишларни ибраний Абрамға ейтти. Шу чағда
у Аморий Мамрәниң дубзарлиғиниң йенида
туратти. Мамрә болса Әшкол вә Анәрниң акиси
еди; бу үчәйлән Абрам билән иттипақдаш
еди. 14 Абрам қериндишиниң әсир болуп
қалғанлиғини аңлап, өз өйидә туғулған, алаһидә
тәрбийиләнгән үч йүз он сәккиз адәмни башлап
чиқип, [төрт падишани] қоғлап данғичә барди. 15
Кечиси у адәмлирини гуруппиларға бөлүп, улар
билән бирликтә һуҗум қилип уларни мәғлуп
қилип, уларни Дәмәшқниң шимал тәрипидики
Һобаһ дегән җайғичә қоғлап берип, 16 пүткүл
[олҗа алған] мал-мүлүкни қайтурувалди; өз
қериндиши Лутни, униң мал-мүлки вә хотун-
қизлирини, шундақла [барлиқ қалған] адәмләрни
яндуруп кәлди. 17 Абрам Кедорлайомәр вә
униң билән иттипақдаш падишаларни мәғлуп
қилип, қайтип кәлгәндә, Содомниң падишаси
Шавәһ вадиси (йәни Хан вадиси)ға униң алдиға
чиқти. 18 Салемниң падишаси Мәлкизәдәкму нан
билән шарап елип алдиға чиқти. У зат болса,
һәммидин Алий Тәңриниң каһини еди; 19 у
[Абрамни] бәхит-бәрикәтләп: — «Абрам асман
билән зиминниң Егиси болған һәммидин Алий
Тәңри тәрипидин бәрикәтләнсун! 20 Шундақла
дүшмәнлириңни өз қолуңға тапшурған һәммидин
Алий Тәңригә һәмдусана оқулғай!» — деди.
Абрам болса ғәниймәт алған нәрсиләрниң ондин
бирини униңға бәрди. 21 Андин Содомниң
падишаси Абрамға: — Адәмләрни маңа бәргәйла,
ғәниймәтләрни өзлиригә алғайла, — деди. 22
Лекин Абрам Содомниң падишасиға җавап берип:
— Мән болсам асман билән зиминниң Егиси
болған һәммидин Алий Тәңри Пәрвәрдигарға қол
көтирип қәсәм қилғанмәнки, 23 мән сәндин һәтта
бир тал жип нә бир тал боқучиниму нә сениң
башқа һәр қандақ нәрсәңни алмаймән; болмиса,
сән кейин: «мән Абрамни бай қилип қойдом»
дейишиң мүмкин. 24 Шуңа жигитлиримниң
йегән-ичкини, шундақла маңа һәмраһ болғанлар,
йәни Анәр, Әшкол вә Мамрәләргә тегишлик
үлүштин башқа, мән [ғәниймәттин] һеч нәрсә
алмаймән; шулар өзлиригә тегишлик үлүшини
алсун, — деди.

15 Бу ишлардин кейин Пәрвәрдигарниң сөз-
калами Абрамға аламәт көрүнүштә келип:
«Әй Абрам, қорқмиғин; Мән Өзүм қалқиниң вә
зор инъамиңдурмән» — деди. 2 Лекин Абрам: —
Әй Рәб Пәрвәрдигар, маңа немә берисән? Мана,
мән балисиз турсам, өй-бисатлиримға варислиқ
қилғучи мошу Дәмәшқлик Әлиезәрла бардур,
— деди. 3 Абрам йәнә: Мана, Сән маңа һеч
нәсил бәрмидиң, мана өйүмдә туруватқанлардин
бири маңа варис болиду, деди. 4 Шу һаман
Пәрвәрдигарниң сөз-калами униңға келип: «Бу
киши саңа варис болмайду, бәлки өз пуштуңдин
болидиған киши саңа варис болиду», — деди. 5
Шуниң билән Пәрвәрдигар уни ташқириға елип
чиқип: — Әнди асманға қарап юлтузларни сана
— Қени, уларни саналамсәнкин?! — деди. Андин
униңға: — Сениң нәслиңму шундақ болиду, —
деди. 6 Абрам Пәрвәрдигарға ишәнди; Пәрвәрдигар
униңдики бу [ишәшни] униң һәққанийлиғи дәп
һесаплиди. 7 Йәнә униңға: Мән бу зиминға
егә қилишқа сени Калдийәдики Ур шәһиридин
елип чиққан Пәрвәрдигардурмән, — деди. 8
Лекин [Абрам]: — И Рәб Пәрвәрдигар, мән униңға
җәзмән егә болидиғинимни қандақ билимән?

— дәп сориди. 9 [Пәрвәрдигар] униңға: — Мән
үчүн үч яшлиқ бир инәк, үч яшлиқ бир чиши
өчкә, үч яшлиқ бир қочқар билән бир кәптәр
вә бир бажка елип кәлгин, — деди. 10 Шуңа у
буларниң һәммисини елип, уларниң һәр бирсини
йеримдин икки парчә қилип, йеримини йәнә
бир йеримиға удулму удул қилип қоюп қойди;
амма қушларни парчилимиди. 11 Қарға-қузғунлар
тапларниң үстигә чүшкәндә, Абрам уларни
үркүтүп һайдиватти. 12 Лекин күн патай дегәндә,
Абрамни еғир бир уйқа басти вә мана, униң
үстигә дәһшәтлик бир вәһимә, том қараңғулуқ
чүшти. 13 Андин Пәрвәрдигар Абрамға: — Җәзмән
билишиң керәкки, сениң нәслиң өзлириниң
болмиған бир зиминда мусапир болуп, шу
йәрдики хәлиқниң қуллуғида болиду вә шундақла,
бу хәлиқ уларға төрт йүз жилғичә җәбир-зулум
салиду. 14 Лекин Мән уларни қуллуққа салғучи шу
таипиниң үстидин һөкүм чиқиримән. Кейин улар
нурғун байлиқларни елип шу йәрдин чиқиду.
15 Амма сән болсаң, аман-хатирҗәмлик ичидә
ата-бовилириңға қошулисән; узун өмүр көрүп
андин дәпнә қилинисән. 16 Лекин шу йәрдә төрт
әвлат өтүп, [нәслиң] бу йәргә йенип келиду;
чүнки Аморийларниң қәбиһлигиниң зихи техи
тошмиди, деди. 17 Шундақ болдики, күн петип
қараңғу болғанда, мана, гөшләрниң оттурисидин
өтүп кетиватқан, ис-түтәк чиқип турған бир отдан
билән ялқунлуқ бир мәшъәл көрүнди. 18 Дәл
шу күни Пәрвәрдигар Абрам билән әһдә түзүп
униңға: — «Мән сениң нәслиңгә бу зиминни
Мисирниң еқинидин тартип Улуқ дәрия, йәни
Әфрат дәриясиғичә беримән; йәни Кенийләр,
Кәниззийлар, Кадмонийлар, 20 Һиттийлар,
Пәриззийләр, Рәфайийлар, 21 Аморийлар,
Қананийлар, Гиргашийлар вә Йәбусийларниң
жутини уларниңки қилимән» деди.

16 Амма Абрамниң аяли Сарай униңға һеч
бала туғуп бәрмиди; лекин униң Һәҗәр
исимлиқ мисирлиқ бир дедиги бар еди; 2 Сарай
Абрамға: — Мана, Пәрвәрдигар мени туғуштин
тости. Әнди сән мениң дедигимниң қешиға
киргин; бәлким у арқилиқ ана болуп тиклинишим
мүмкин, — деди. Абрам болса Сарайниң сөзини
қобул көрди. 3 Шуниң билән Абрамниң аяли
Сарай дедиги мисирлиқ Һәҗәрни өз ери Абрамға
тоқаллиққа апирип бәрди (у вақитта Абрам
Қанаан зиминида он жил олтарған еди). 4
Абрам Һәҗәрниң қешиға кирди вә у һамилдар
болди. Амма у өзиниң һамилдар болғинини
билгинидә, у аял ғожайинини көзгә илмас
болуп қалди. 5 Сарай Абрамға қейидап: — Маңа
чүшкән бу хорлуқ сениң бешиңға чүшсун! Мән
өз дедигимни қучиғиңға селип бәрдим; әнди у
өзиниң һамилдар болғинини көргәндә мән униң
нәзиридә көзгә илинмидим. Хәйр, Пәрвәрдигар
сән билән мениң оттуримизда һөкүм чиқарсун!
— деди. 6 Абрам Сарайға: — Мана, дедигиң өз
қолуңдидур; саңа немә лайиқ көрүнсә униңға
шуни қилғин, — деди. Буниң билән Сарай униңға
қаттиқлиқ қилишқа башлиди; буниң билән у униң
алдидин қечип кәтти. 7 Амма Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси уни чөлдики бир булақниң йенида,
йәни Шур йолиниң бойидики булақниң йенидин
тепип, униңға: 8 Әй Сарайниң дедиги Һәҗәр,
нәдин кәлдиң, нәгә барисән? — дәп сориди.
У җавап берип: — Мән ғожайиним Сарайниң
алдидин қечип чиқтим, — деди. 9 Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси униңға: — Аял ғожайиниңниң қешиға
қайтип берип, униң қол астида бол, — деди. 10
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға йәнә: — Сениң
нәслиңни шундақ көпәйтимәнки, көплүгидин
уни санап болғили болмайду, — деди. 11 Андин
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға: Мана, сән
һамилдарсән; сән бир оғул туғуп, униңға Исмаил
дәп ат қойғин; чүнки Пәрвәрдигар сениң җәбир-
җапайиңни аңлиди. 12 У явайи ешәк кәби бир адәм
болиду; униң қоли һәр адәмгә қарши узитилиду,
шуниңдәк һәр адәмниң қоли униңға қарши
узитилиду; у қериндашлириниң удулида айрим
туриду, деди. 13 Һәҗәр өз-өзигә: «Мән мошу йәрдә
мени Көргүчини арқисидин көрдүм» дәп, өзигә
сөз қилған Пәрвәрдигарни: «Сән мени көргүчи
Тәңридурсән» дәп атиди. 14 Шуниң билән у
қудуқ: «Бәәр-лаһай-рой» дәп аталди. У Қадәш
билән Бәрәд шәһириниң арилиғидидур. 15 Һәҗәр
Абрамға бир оғул туғуп бәрди. Абрам Һәҗәр
униңға туғуп бәргән оғлиға Исмаил дәп ат қойди.
16 Һәҗәр Абрамға Исмаилни туғуп бәргәндә Абрам
сәксән алтә яшта еди.

17 Абрам тохсән тоққуз яшқа киргәндә,
Пәрвәрдигар Абрамға көрүнүп униңға: —
Мән Қадир Тәңридурмән. Сән Мениң алдимда
меңип, камил болғин. 2 Мән Өзүм билән сениң

араңда әһдәмни бекитип, сени интайин зор
көпәйтимән, — деди. 3 Абрам өзини ташлап
йүзини йәргә йеқип ятти; Худа униң билән йәнә
сөзлишип мундақ деди: — 4 Өзүмгә кәлсәм,
мана, Мениң әһдәм сән билән түзүлгәндур: —
Сән нурғун әл-милләтләрниң атиси болисән. 5
Шуниң үчүн сениң исмиң буниңдин кейин Абрам
аталмайду, бәлки исмиң Ибраһим болиду; чүнки
Мән сени нурғун әл-милләтләрниң атиси қилдим.
6 Мән сени интайин зор көпәйтимән; шуниң
билән сәндин көп әл-қовмларни пәйда қилимән,
пуштуңдин падишалар чиқиду. 7 Мән сән вә
сәндин кейинки нәслиңниң Худаси болуш үчүн
Өзүм сән вә сәндин кейинки нәслиңниң арисида
әбәдий әһдә сүпитидә бу әһдәмни тикләймән; 8
Мән саңа вә сәндин кейинки нәслиңгә сән һазир
мусапир болуп турған бу зиминни, йәни пүткүл
Қанаан зиминини әбәдий бир мүлүк сүпитидә
ата қилимән; вә Мән уларниң Худаси болимән,
— деди. 9 Андин Худа Ибраһимға йәнә: — Сән
өзүң Мениң әһдәмни тутқин, өзүң вә сәндин
кейинки нәслиңму әвлаттин-әвлатқа буни тутуши
керәк. 10 Мән сән билән вә сәндин кейинки
нәслиң билән түзгән, силәрниң тутушуңлар
керәк болған әһдәм шуки, араңлардики һәр бир
әркәк хәтнә қилинсун. 11 Шуниң билән силәр
хәтнилигиңларни кесиветишиңлар керәк; бу Мән
билән силәрниң араңлардики әһдиниң бәлгүси
болиду. 12 Барлиқ әвлатлириңлар, нәсилдин-
нәсилгә араңларда, мәйли өйдә туғулғанлар
болсун, яки әвладиңлардин болмай ятлардин
пулға сетивелинғанлар болсун, һәммә әркәк
сәккиз күнлүк болғанда хәтнә қилинсун. 13 Өйүңдә
туғулғанлар билән пулуңға сетивалғанларниң
һәммиси хәтнә қилиниши керәк. Шундақ
қилғанда, Мениң әһдәм тәнлириңларда орнап,
әбәдий бир әһдә болиду. 14 Лекин хәтнилиги
туруп, техи хәтнә қилинмиған һәр бир әркәк
Мениң әһдәмни бузған һесаплинип, үзүп
ташлиниду, — деди. 15 Худа Ибраһимға йәнә
сөз қилип: — Аялиң Сарайни әнди Сарай дәп
атимиғин, бәлки исми Сараһ болсун. 16 Мән
униңға бәхит-бәрикәт берип, униңдинму саңа бир
оғул беримән. Мән дәрвәқә уни бәрикәтләймән;
шуниң билән у әл-милләтләрниң аниси болиду;
хәлиқләрниң падишалириму униңдин чиқиду, —
деди. 17 Ибраһим [йәнә] өзини йәргә етип дүм
йетип күлүп кәтти вә көңлидә: «Йүз яшқа киргән
адәмму балилиқ болаларму? Тохсән яшқа киргән
Сараһму бала туғарму?!», — деди. 18 Ибраһим
Худаға: — Аһ, Исмаил алдиңда яшиса еди! деди.
19 Худа униңға: — Яқ, аялиң Сараһ җәзмән саңа
бир оғул туғуп бериду. Сән униңға «Исһақ» дәп ат
қойғин. Мән униң билән өз әһдәмни түзимән; бу
униңдин кейин келидиған нәсли билән бағлиған
әбәдий бир әһдә сүпитидә болиду. 20 Исмаилға
кәлсәк, униң тоғрисидики дуайиңни аңлидим.
Мана, Мән уни бәрикәтләп, нәслини көпәйтип,
интайин зор көпәйтимән. Униң пуштидин он
икки әмир чиқиду; Мән уни улуқ бир хәлиқ
қилимән. 21 Бирақ әһдәмни болса Мән келәр жили
дәл мошу вақитта Сараһ саңа туғуп беридиған
оғул — Исһақ билән түзимән, — деди. 22 Худа
Ибраһим билән сөзлишип болуп, униң йенидин
жуқуриға чиқип кәтти. 23 Шуниң билән шу күнила
Ибраһим өз оғли Исмаилни, өз өйидә туғулғанлар
вә пулға сетивалғанларниң һәммисини, йәни
униң өйидики барлиқ әркәкләрни елип, Худа
униңға ейтқандәк уларниң хәтнилигини кесип
хәтнә қилди. 24 Ибраһимниң хәтнилиги кесилип,
хәтнә қилинғанда, тохсән тоққуз яшқа киргән
еди. 25 Униң оғли Исмаилниң хәтнилиги кесилип,
хәтнә қилинғанда, он үч яшта еди. 26 Ибраһим
билән униң оғли Исмаил дәл шу күнниң өзидә
хәтнә қилинди вә шундақла униң өйидики һәммә
әр кишиләр, мәйли өйдә туғулған болсун яки
яттин пулға сетивелинғанлар болсун, һәммиси
униң билән биллә хәтнә қилинди.

18 Пәрвәрдигар Мамрәдики дубзарлиқниң
йенида Ибраһимға көрүнди; бу күн әң
иссиған вақит болуп, у өз чедириниң ишигидә
олтиратти. 2 У бешини көтирип нәзәр селивиди,
мана униң удулида үч киши өрә туратти.
Уларни көрүп у чедириниң ишигидин қопуп,
уларниң алдиға жүгүрүп берип, йәргә тәккидәк
тазим қилип: 3 — и Рәббим, әгәр пеқир
нәзәрлиридә илтипат тапқан болсам, өтүнимәнки,
қуллириниң йенидин өтүп кәтмигәйла; 4 азғина
су кәлтүрүлсун, силәр путлириңларни жуюп
дәрәқниң тегидә арам еливелиңлар. 5 Силәр өз
қулуңларниң йенидин өткән екәнсиләр, мән бир
чишләм нан елип чиқай, силәр һардуқуңларни
чиқирип, андин өтүп кәткәйсиләр, деди. Улар
җавап берип: — Ейтқиниңдәк қилғин, девиди,

6 Ибраһим чедириға Сараһниң қешиға жүгүрүп
кирип, униңға: — Үч дас есил ундин тез хемир
жуғуруп тоғач әткин, — деди. 7 Андин Ибраһим
кала падисиға жүгүрүп берип, юмран убдан бир
мозайни таллап, чакириға тапшурди; у буни тезла
тәйяр қилди. 8 Андин Ибраһим сериқ май, сүт вә
тәйярлатқан мозайни елип келип, уларниң алдиға
тутуп, өзи дәрәқниң тегидә уларниң алдида өрә
турди; улар улардин йеди. Улар униңдин: аялиң
Сараһ нәдә, дәп соривиди, у җавап берип: — Мана,
чедирда, деди. 10 Бириси: — Мән келәр жили
мошу вақитта қешиңға җәзмән қайтип келимән,
вә мана у вақитта аялиң Сараһниң бир оғли
болиду, — деди. Сараһ болса униң кәйнидики
чедирниң ишигидә туруп, буларни аңлаватати.
11 Ибраһим билән Сараһ иккиси яшинип, қерип
қалған еди; Сараһта аял кишиләрдә болидиған
адәт көрүш тохтап қалған еди. 12 Шуңа Сараһ өз
ичидә күлүп: — Мән шунчә қерип кәткән турсам,
растинла ләззәт көрәләрмәнму? Еримму қерип
кәткән турса? — дәп хиял қилди. 13 Пәрвәрдигар
Ибраһимға: — Сараһниң: «Мән қерип кәткән
турсам, растинла бала туғармәнму?» дәп күлгини
немиси? 14 Пәрвәрдигарға мүмкин болмайдиған
тилсимат иш барму? Бекиткән вақитта, йәни
келәр жили дәл бу чағда қайтип келимән вә у
вақитта Сараһниң бир оғли болиду, — деди. 15
Амма Сараһ қорқуп кетип: — Күлмидим, дәп
инкар қилди. Лекин У: — Яқ, сән күлдүң, — деди.
16 Андин бу затлар у йәрдин қопуп, Содом тәрәпкә
нәзирини ағдурди. Ибраһимму уларни узитип,
улар билән биллә маңди. 17 Пәрвәрдигар: —
Мән қилидиған ишимни Ибраһимдин йошурсам
боламду? 18 Чүнки Ибраһимдин улуқ вә күчлүк
бир әл чиқиду вә шуниңдәк йәр йүзидики
барлиқ әл-милләтләр у арқилиқ бәхит-бәрикәткә
муйәссәр болидиған турса? 19 Чүнки Мән уни
билип таллиғанмән; у чоқум өз балилирини вә
униң өйидикиләрни өзигә әгәштүрүп, уларға
Пәрвәрдигарниң йолини тутуп, һәққанийлиқни
вә адаләтни жүргүзүшни үгитиду. Буниң билән
Мәнки Пәрвәрдигар Ибраһим тоғрилиқ қилған
вәдәмни әмәлгә ашуримән, — деди. 20 Андин
Пәрвәрдигар мундақ деди: — «Содом вә Гоморра
тоғрилиқ көтирилгән дад-пәряд наһайити күчлүк,
уларниң гунайи интайин еғир болғини үчүн, 21
Мән һазирла чүшимән, қилмишлири растинла шу
дад-пәрядлардин Маңа мәлум болғандәк шунчә
рәзилму, билип бақай; унчә рәзил болмиғандиму,
Мән уни билишим керәк». 22 Шуниң билән бу
кишиләр у йәрдин қозғилип, Содом тәрәпкә йол
алди. Лекин Ибраһим йәнила Пәрвәрдигарниң
алдида өрә туратти. 23 Ибраһим йеқин берип:
— Сән растинла һәққанийларни рәзилләр билән
қошуп һалак қиламсән? 24 Шәһәрдә әллик
һәққаний киши бар болуши мүмкин; Сән растинла
шу җайни һалак қиламсән, әллик һәққаний киши
үчүн у җайни кәчүрүм қилмамсән? 25 Яқ, яқ. Бу иш
Сәндин нери болғай! Һәққанийларни рәзилләргә
қошуп өлтүрүп, һәққанийларға рәзилләргә охшаш
муамилә қилиш Сәндин нери болғай! Пүткүл
җаһанниң сорақчиси адаләт жүргүзмәмду? —
деди. 26 Пәрвәрдигар җавап берип: — Әгәр Мән
Содом шәһиридә әллик һәққанийни тапсам, улар
үчүн пүткүл җайни аяп қалимән, — деди. 27
Андин Ибраһим җавап берип: — Мана мән пәқәт
топа билән күлдин ибарәт болсамму, мән Егәм
билән сөзләшкили йәнә петиналидим. 28 Мабада
шу әллик һәққанийдин бәш киши кам болса,
Сән бу бәш кишиниң кам болғини үчүн пүткүл
шәһәрни йоқитамсән? — деди. У: — Әгәр Мән шу
йәрдә қириқ бәшни тапсамму, уни йоқатмаймән,
деди. 29 Ибраһим Униңға сөзини давам қилип:
— Шу йәрдә қириқ кишила тепилиши мүмкин,
девиди, [Пәрвәрдигар]: — Бу қириқи үчүн уни
йоқатмаймән, — деди. 30 У йәнә сөз қилип: И Егәм,
хапа болмиғайсән, мән йәнә сөз қилай. Шу йәрдә
оттузи тепилиши мүмкин? — деди. У: — Әгәр Мән
у йәрдә оттузни тапсамму, йоқатмаймән, — деди.
31 У йәнә сөз қилип: — Мана әнди мән Егәм билән
сөзләшкили җүръәт қилдим; шу йәрдә жигирмиси
тепилиши мүмкин, — деди. Пәрвәрдигар сөз
қилип: бу жигирмиси үчүн у йәрни йоқатмаймән,
— деди. 32 У сөзләп: — И Егәм, хапа болмиғай,
мән пәқәт мошу бир қетимла сөз қилай! Шу йәрдә
они тепилиши мүмкин, девиди, у җавап берип:
— Мән они үчүн уни йоқатмаймән, — деди. 33
Пәрвәрдигар Ибраһим билән сөзлишип болғандин
кейин кәтти; Ибраһимму өз җайиға қайтип кәтти.

19 Икки пәриштә кәчтә Содомға йетип кәлди; шу
чағда Лут Содомниң дәрвазисида олтиратти.
Лут уларни көрүпла орнидин туруп, алдиға чиқип
йүзи йәргә тәккидәк тазим қилип: 2 — Мана,
әй ғоҗилирим, кәминилириниң өйигә чүшүп

путлириңларни жуюп қонуп қалғайсиләр; андин
әтә сәһәр қопуп йолға чиқсаңларму болиду,
девиди, булар жававән: — Яқ, биз шәһәр мәйданида
кәчләймиз, — деди. 3 Амма у уларни чиң тутувиди,
ахир улар униң билән берип өйигә кирди. У уларға
дәстихан селип, петир тоғачларни пиширип
бәрди, улар ғизаланди. 4 Улар техи ятмиған
еди, шәһәрдикиләр, йәни Содомниң әркәклири,
яш, қери һәммиси һәр қайси мәһәллиләрдин
келип өйни қоршивалди; 5 улар Лутни чақирип
униңға: — Бүгүн кәчтә сениңкигә киргән адәмләр
қени? Уларни бизгә чиқирип бәр, биз улар
билән йеқинчилиқ қилимиз, — деди. 6 Лут
дәрвазиниң алдиға, уларниң қешиға чиқип,
ишикни йепиветип, 7 уларға: — Әй бурадәрлирим,
мундақ рәзилликни қилмаңлар! 8 Мана, техи
һеч әр билән биллә болмиған икки қизим бар;
уларни силәргә чиқирип берәй. Улар билән
халиқиниңларни қилиңлар. Амма бу адәмләр
өгүзмниң сайиси астиға киргән екән, силәр
уларни һеч немә қилмаңлар! — деди. 9 Лекин
улар жавап берип: «Нери тур!» дегиничә, йәнә:
— Бу йәрдә турушқа кәлгән бу мусапир һаким
болмақчимикән? Әнди саңа уларға қилғандинму
бәттәр яманлиқ қилимиз! — дәп Лутни қистап,
ишикни чеқишқа бастуруп кәлди. 10 Амма у
икки киши қоллирини узитип Лутни өйгә өз
қешиға тартип әкиривелип, ишикни тақивалди
11 вә өйниң дәрвазисиниң алдидики адәмләрни
кичигидин тартип чоңиғичә корлуққа муптила
қилди; шуниң билән улар дәрвазини издәп,
һалидин кәтти. 12 Андин иккәйлән Лутқа: — Мошу
йәрдә йәнә бирәр кимиң барму? Күйоғул, оғул
яки қизлириң вә яки шәһәрдә башқа адәмлириң
болса уларни бу йәрдин елип кәткин! 13 Чүнки
биз бу йәрни йоқитимиз; чүнки улар тоғрилиқ
көтирилгән дад-пәряд Пәрвәрдигарниң алдида
интайин күчлүк болғач, Пәрвәрдигар бизни уни
йоқитишқа әвәтти, — деди. 14 Шуниң билән
Лут ташқириға чиқип, қизлирини алидиған
[болғуси] күйоғуллириниң қешиға берип: «Әнди
қопуп бу йәрдин чиқип кетиңлар; чүнки
Пәрвәрдигар шәһәрни йоқитиду» — деди. Амма
у [болғуси] күйоғуллириниң нәзиригә чақчақ
қилғандәк көрүнди. 15 Таң атқанда, пәриштиләр
Лутни алдиритип: — Әнди қопуп аялиң билән
қешиңдики икки қизиңни алғин; болмиса
шәһәрниң қәбиһлигигә четилип қелип, һалак
болисән, — деди. 16 Амма у техичә арисалди болуп
турғанда, Пәрвәрдигар униңға рәһим қилғанлиғи
үчүн, у иккилән Лутниң қолини, аялиниң қолини
вә икки қизиниң қоллирини тутуп, уларни
шәһәрниң сиртиға әчиқип, орунлаштуруп қойди.
17 Уларни чиқарғандин кейин шу иш болдики,
улардин бири униңға: — Жениңни елип қач,
һалак болмаслиғиң үчүн кәйниңгә қаримай,
түзләңликтики һеч йәрдә тохтимай, тағқа қачқин!
— деди. 18 Лекин Лут уларға: — Ундақ болмиғай,
әй ғоҗам, өтүнүп қалай! 19 Мана, кәминәң
көзүңдә илтипат тапти, җенимни қутқуздуң,
маңа зор мәрһәмәт көрсәттиң; амма мән тағқа
қачалмаймән; ундақ қилсам, маңа бирәр апәт
чүшүп, өлүп кетәрмәнмекин. 20 Қара, аву шәһәргә
қечип барса болғидәк наһайити йеқин екән,
шундақла кичик шәһәр екән! Өтүнүп қалай, мениң
шу йәргә қечишимға йол қойғайсән! У кичик
[шәһәр] әмәсму?! Җеним шу йәрдә аман қалиду! —
деди. 21 Пәриштә униңға җавап берип: — Хәйр, бу
иштиму саңа мақул болай, сән ейтқан шу шәһәрни
вәйран қилмай. 22 Әнди у йәргә тездин қечип
барғин; чүнки сән шу йәргә йетип бармиғичә
һеч иш қилалмасмән, — деди. Шуңа у шәһәрниң
исми «Зоар» дәп аталған. 23 Лут Зоарға йетип
барғанда күн нури йәр йүзигә чечилған еди.
24 Шу чағда Пәрвәрдигар әрштин, өз йенидин
Содом билән Гоморраниң үстигә гуңгут вә от
яғдуруп, 25 шу шәһәрләрни, пүткүл түзләңликни
һәмдә шәһәрләрдики барлиқ аһалиләр вә йәрдин
үнгәнләрни қошуп бәрбат қилди. 26 Лекин Лутниң
арқисидин маңған аяли кәйнигә қаривиди, туз
түврүккә айлинип қалди. 27 Әтиси таң сәһәрдә,
Ибраһим қопуп илгири Пәрвәрдигарниң алдида
турған җайға чиқип, 28 Содом билән Гоморра
тәрәпкә, шундақла түзләңликниң һәммә йеригә
нәзәр селивиди, мана, йәр йүзидин хумданниң
түтүнидәк түтүн өрләватқинини көрди. 29
Амма шундақ болдики, Худа у түзләңликтики
шәһәрләрни вәйран қилғанда, У Ибраһимни есигә
елип, Лут турған шәһәрләрни бәрбат қилғанда
уни балаю-апәтниң ичидин чиқирип қутқузди. 30
Амма Лут Зоар шәһиридә туруштин қорққачқа,
Зоардин кетип, тағқа чиқип, икки қизи билән шу
йәрдә маканлашти. У икки қизи билән бир өңкүрдә
турди. 31 Әнди чоң қиз кичигигә: — Атимиз болса

қерип кәтти; дунияниң қаидә-йосуни бойичә бу
жутта бизгә йеқинчилиқ қилидиған һеч әр киши
қалмиди. 32 Қени, атимизни шарап билән мәс
қилип қоюп, униң билән биллә ятайли; шундақ
қилсақ, биз пәрзәнт көрүп атимизниң уруғини
қалдуралаймиз, — деди. 33 Шуниң билән улар у
кечиси атисиға шарап ичкүзүп [мәст қилип] қоюп,
чоң қизи кирип атиси билән ятти. Лекин Лут
униң кирип ятқининиму, қопуп кәткининиму һеч
сәзмиди. 34 Әтиси шундақ болдики, чоңи кичигигә:
— Мана, мән ахшам атам билән яттим; бүгүн
кәчтиму униңға йәнә шарап ичкүзәйли; шуниң
билән сән кирип униң билән ятқин; шундақ қилип,
һәр иккимиз пәрзәнт көрүп атимизниң нәслини
қалдуралаймиз, — деди. 35 Шуниң билән улар у
кечиси атисиға шарап ичкүзүп [мәст қилип] қоюп,
кичик қизи орнидин туруп униң билән биллә
ятти. Амма Лут униң кирип ятқининиму, қопуп
кәткининиму һеч сәзмиди. 36 Шундақ қилип,
Лутниң иккила қизи өз атисидин һамилдар болуп
қалди. 37 Чоңи болса оғул туғуп, униң етини
Моаб қойди; у бүгүнки Моабийларниң атисидур.
38 Кичигиму оғул туғуп, униң етини Бән-Амми
қойди. У бүгүнки Аммонийларниң атисидур.

20 Ибраһим у йәрдин чиқип, җәнуп тәрәптики
Нәгәвгә көчүп келип, Қадәш билән Шурниң
арилиғида туруп қалди; бир мәзгилдин кейин
Гәрарда олтирақлашти. 2 Шу йәрдә Ибраһим аяли
Сараһ тоғрисида: «У мениң сиңлимдур», дегән
еди. Шуниң билән Гәрарниң падишаси Абимәләк
адәм әвәтип, Сараһни [өзигә] хотун болушқа
еливалди. 3 Лекин [бир күни] кечиси чүшидә Худа
Абимәләккә келип униңға: — Мана, сән өзүңгә
еливалған аял сәвәвидин әнди өлгән адәмдурсән;
чүнки у башқа бирисиниң аялидур — деди. 4 Амма
Абимәләк униңға техи йеқинчилиқ қилмиған
еди. У Худаға: — И Рәб, һәққаний бир хәлиқниму
һалак қиламсән? 5 У өзиму маңа: «У мениң
сиңлим» дәп ейтмидиму? Йәнә келип, бу аялму
«У мениң акам», дәп ейтқан еди. Мән болсам
сап көңлүм вә дурус нийитим билән бу ишни
қилдим, — деди. 6 Худа чүшидә униңға йәнә: — Бу
ишни сап көңүл билән қилғиниңни билимән; шу
сәвәптин Мән сени алдимда гуна қилиштин тосуп,
униңға тегишиңгә қоймидим. 7 Әнди у кишиниң
аялини өзигә қайтуруп бәр; чүнки у Пәйғәмбәр,
у сениң һәққиңдә дуа қилиду вә сән тирик
қалисән. Әгәр уни яндуруп бәрмисәң шуни билип
қойғинки, сән вә һәммә адәмлириң қошулуп
җәзмән өлисиләр, — деди. 8 Абимәләк әтигән таң
сәһәрдә қопуп, һәммә хизмәткарлирини чақирип,
бу сөзләрниң һәммисини уларниң қулақлириға
салди; бу адәмләр наһайити қорқушуп кәтти. 9
Андин Абимәләк Ибраһимни чақирип униңға:
— Бу бизгә немә қилғиниң? Мән саңа зади немә
гуна қилдим, сән мән вә падишалиғимға еғир
бир гунани жүкләп қойдуң? Маңа қилмайдиған
ишларни қилдиң! — деди. 10 Абимәләк Ибраһимға
йәнә: — Сән зади бизниң немә ишимизни көргиниң
үчүн мошу ишни қилдиң? — деди. 11 Ибраһим
җавап берип: — «Бу йәрдә шүбһисизки һеч
ким Худадин қорқмайдикән, улар мени аялим
түпәйлидин өлтүрүветиду», дәп ойлиған едим. 12
Әмәлийәттә, униң мениң сиңлим екәнлиги раст,
лекин у мениң ата бир, ана бөләк сиңлим; кейин у
мениң аялим болди. 13 Лекин Худа мени атамниң
өйидин чиқирип сәргәрданлиққа жүргүзгинидә,
мән аялимға: — Биз қәйәргила барсақ, сән маңа
шундақ шапаәт көрсәткәйсәнки, мениң тоғрамда:
«Бу мениң акам болиду», дегин, — дәп ейтқан едим
— деди. 14 Андин Абимәләк қой-калилар, қуллар
вә дедәкләрни елип уларни Ибраһимға бәрди
вә аяли Сараһниму униңға қайтуруп бәрди. 15
Абимәләк: — Мана мениң зиминим болса алдиңда
турупту; көзүңгә қайси йәр яқса шу йәрдә турғин,
— деди. 16 У Сараһқа: «Мана, мән акаңға миң
күмүч тәңгә бәрдим; мана булар өз йениңдикиләр,
шундақла һәммә адәмләрниң көз алдида уятни
япқучи болиду; шуниң билән сән һәр қандақ дағ-
әйиптин халас болисән». 17 Ибраһим Худаға дуа
қилди, Худа Абимәләк, аяли вә кенизәклирини
сақайтти; андин улар [йәнә] бала туғалайдиған
болди; чүнки Пәрвәрдигар Ибраһимниң аяли
Сараһ түпәйлидин Абимәләкниң өйидики һәммә
хотунларниң балиятқулирини етип қойған еди.

21 Әнди Пәрвәрдигар вәдә қилғинидәк Сараһни
йоқлиди; Пәрвәрдигар Сараһқа дегинидәк
қилди. 2 Сараһ һамилдар болуп, Ибраһим
қериғанда Худа униңға бекиткән вақитта бир
оғул туғуп бәрди. 3 Ибраһим өзигә төрәлгән оғли,
йәни Сараһ униңға туғуп бәргән оғлиниң исмини
Исһақ қойди. 4 Андин Ибраһим Худа униңға
буйруғинидәк өз оғли Исһақ туғулуп сәккизинчи
күни хәтнә қилди. 5 Оғли Исһақ туғулған чағда,

Ибраһим йүз яшта еди. 6 Сараһ: «Худа мени
күлдүрүвәтти; һәр ким бу ишни аңлиса, мән
билән тәң күлүшиду», деди. 7 У йәнә: — Кимму
Ибраһимға: «Сараһ бала емитидиған болиду!» дәп
ейталайтти? Чүнки у қериғанда униңға бир оғул
туғуп бәрдим! — деди. 8 Бала чоң болуп, әмчәктин
айрилди. Исһақ әмчәктин айрилған күни Ибраһим
чоң зияпәт өткүзүп бәрди. 9 Амма Сараһ мисирлиқ
Һәҗәрниң Ибраһимға туғуп бәргән оғулниң
[Исһақни] мәсқирә қиливатқинини көрүп қалди.
10 Шуниң билән у Ибраһимға: — Бу дедәк билән
оғлини һайдивәт! Чүнки бу дедәкниң оғли мениң
оғлум Исһақ билән тәң варис болса болмайду!, —
деди. 11 [Сараһниң] бу сөзи Ибраһимға толиму еғир
кәлди; чүнки [Исмаилму] униң оғли-дә! 12 Лекин
Худа Ибраһимға: — Балаң вә дедигиң вәҗидин
бу сөз саңа еғир кәлмисун, бәлки Сараһниң саңа
дегәнлириниң һәммисигә қулақ салғин; чүнки
Исһақтин болғини сениң нәслиң һесаплиниду. 13
Лекин дедәкниң оғлидинму бир хәлиқ-милләт
пәйда қилимән, чүнки уму сениң нәслиң, —
деди. 14 Әтиси таң сәһәрдә Ибраһим қопуп, нан
билән бир тулум суни елип Һәҗәргә берип,
өшнисигә йүдкүзүп, балини униңға тапшуруп,
иккисини йолға селип қойди. Һәҗәр кетип,
Бәәр-Шебаниң чөлидә кезип жүрди. 15 Әнди
тулумдики су түгәп кәткән еди; Һәҗәр балини
бир чатқалниң түвигә ташлап қоюп, өз-өзигә:
«Балиниң өлүп кетишигә қарап чидимаймән» дәп,
бир оқ етимчә жирақққа берип, удулида олтарди.
У удулида олтирип, пәряд көтирип жиғлиди.
17 Худа оғулниң жиға авазини аңлиди; шуниң
билән Худаниң Пәриштиси асмандин Һәҗәрни
чақирип униңға: — Әй Һәҗәр, саңа немә болди?
Қорқмиғин; чүнки Худа оғулниң [йиға] авазини
ятқан йеридин аңлиди. 18 Әнди қопуп, қолуң
билән балини йөләп турғуз; чүнки Мән уни улуқ
бир әл-милләт қилимән, — деди. 19 Шуан Худа
[Һәҗәрниң] көзлирини ачти, у бир қудуқни көрди.
У берип тулумға су толдуруп, оғулға ичкүзди.
20 Худа у бала билән биллә болди; у өсүп чоң
болди. У чөлдә яшап, мәргән болуп йетишти.
21 У Паран чөлидә турди; шу вақитларда аниси
униңға Мисир зиминидин бир қизни хотунлуққа
елип бәрди. 22 У вақитларда шундақ болдики,
Абимәләк вә униң ләшкәр беши Фикол келип
Ибраһимға: — Қилған һәммә ишлириңда, Худа
сениң билән биллидур. 23 Әнди сән дәл мошу йәрдә
маңа, оғлумға вә нәврәмгә хиянәт қилмаслиққа
Худаниң намида қәсәм қилип бәргәйсән; мән
саңа көрситип кәлгән меһриванлиғимдәк, сәнму
маңа вә сән һазир туруватқан жутқа меһриванлиқ
қилғайсән, — деди. 24 Ибраһим: Қәсәм қилип берәй,
деди. 25 Андин Ибраһим Абимәләкниң чакарлири
тартивалған бир қудуқ тоғрисида Абимәләкни
әйиплиди. 26 Абимәләк: — Бу ишни қилған кишини
билмәймән; сән бу ишни маңиму ейтмапсән;
мән бу ишни пәқәт бүгүнла аңлишим, — деди.
27 Ибраһим қой-кала елип Абимәләккә тәқдим
қилди; андин улар иккилиси әһдә қилишти. 28
Ибраһим йәнә падидин йәттә чиши қозини бир
тәрәпкә айрип қойди. 29 Абимәләк Ибраһимдин:
— Сән бир тәрәпкә айрип қойған бу йәттә чиши
қозиниң немә мәнаси бар? — дәп соривиди, 30
у: — Мениң бу қудуқни колиғинимни етирап
қилғиниңға гувалиқ сүпитидә бу йәттә чиши
қозини қолумдин қобул қилғайсән, — дәп җавап
бәрди. 31 Бу иккиси шу йәрдә қәсәм қилишқанлиғи
үчүн, у шу җайни «Бәәр-Шеба» дәп атиди. 32 Шу
тәриқидә улар Бәәр-Шебада әһдә қилишти. Андин
Абимәләк вә униң ләшкәр беши Фикол қозғилип,
Филистийләрниң зиминиға йенип кәтти. 33
Ибраһим Бәәр-Шебада бир түп жулғунни тикип,
у йәрдә Әбәдий Тәңри болған Пәрвәрдигарниң
намиға нида қилип ибадәт қилди. 34 Ибраһим
Филистийләрниң зиминида узун вақитқичә туруп
қалди.

22 Бу ишлардин кейин шундақ болдики, Худа
Ибраһимни синап униңға: — Әй Ибраһим!
деди. У: мана мән! — дәп җавап бәрди. 2 У: —
Сән оғлуңни, йәни сән сөйидиған ялғуз оғлуң
Исһақни елип, Мория жутиға берип, шу йәрдә,
Мән саңа ейтидиған тағларниң бириниң үстидә
уни көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә сунғин, —
деди. 3 Әтиси Ибраһим сәһәр қопуп, ешигини
тоқуп, жигитлиридин иккилән билән Исһақни
биллә елип, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн отун
йерип, Худа униңға ейтқан йәргә қарап маңди. 4
Үчинчи күни Ибраһим бешини көтирип қарап,
жирақтин у йәрни көрди. 5 Ибраһим жигитлиригә:
— Силәр ешәк билән мошу йәрдә туруп туруңлар.
Мән балам билән у йәргә берип, сәҗдә қилип,
андин қешиңларға йенип келимиз, — деди. 6
Шуниң билән Ибраһим көйдүрмә қурбанлиққа

керәклик отунни елип, оғли Исһаққа йүдкүзүп,
өзи қолиға пичақ билән отни елип, иккиси биллә
жүрүп кәтти. 7 Исһақ атиси Ибраһимға: — Әй
ата! девиди, у униңға җавап берип: — Мана мән,
оғлум, деди. У униңдин: — Мана от билән отунғу
бар, амма көйдүрмә қурбанлиқ болидиған қоза
қени? — дәп соривиди, 8 Ибраһим җавап берип: —
Әй оғлум, Худа Өзи Өзигә көйдүрмә қурбанлиқ
қозини тәминләйду, — деди. Андин иккиси биргә
йолини давамлаштурди. 9 Ахирида улар Худа
Ибраһимға ейтқан җайға йетип кәлди. Ибраһим у
йәрдә қурбангаһ ясап, үстигә отунни тизип қойди.
Андин у оғли Исһақни бағлап, уни қурбангаһдики
отунниң үстидә ятқузди. 10 Андин Ибраһим
қолини узитип, оғлини боғузлиғили пичақни
алди. 11 Шуан Пәрвәрдигарниң Пәриштиси
асмандин уни чақирип униңға: — Ибраһим,
Ибраһим! — дәп вақириди. У: — Мана мән,
— деди. 12 У униңға: — Сән балиға қолуңни
тәккүзмигин, уни һеч немә қилмиғин; чүнки
Мән сениң Худадин қорққанлиғиңни билдим;
чүнки сениң оғлуңни, йәни ялғуз оғлуңни
Мәндин айимидиң, — деди. 13 Ибраһим бешини
көтирип қаривиди, мана, арқисида мүңгүзлири
чатқалға чирмишип қалған бир қочқарни көрди.
Ибраһим берип қочқарни елип, уни оғлиниң
орнида көйдүрмә қурбанлиқ қилип сунди. 14
Шуниң билән Ибраһим шу җайға «Яһвәһ-Йирәһ»
дәп ат қойди. Шуңа кишиләр: «Пәрвәрдигарниң
теғида тәминлиниду» дегән бу сөз бүгүнгә
қәдәр ейтилип келиватиду. 15 Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси асмандин Ибраһимни иккинчи қетим
чақирип униңға: — 16 Сән өз оғлуңни, йәни ялғуз
оғлуңни айимай бу ишни қилғиниң үчүн Мән
Өзүм билән қәсәм қилимәнки, дәйду Пәрвәрдигар,
17 — Мән сени зор бәрикәтләп, нәслиңни
асмандики юлтузлардәк нурғун көпәйтип, деңиз
саһилидики қумдәк ғолдитимән; нәслиң болса
дүшмәнлириниң дәрвазилириға егә болиду. 18
Сән Мениң авазимға қулақ салғиниң үчүн йәр
йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң нами
билән өзлири үчүн бәхит-бәрикәт тиләйду, — деди.
19 Андин Ибраһим жигитлириниң қешиға йенип
барди. Улар һәммиси орнидин турушуп Бәәр-
Шебаға йол алди. Ибраһим Бәәр-Шебада туруп
қалди. 20 Бу ишлардин кейин Ибраһимға: «Мана
Милкаһму иниң Наһорға бир қанчә оғул туғуп
берипту», дегән хәвәр йәтти. 21 Улар болса тунҗа
оғли уз, униң иниси Буз вә Арамниң атиси болған
Кәмуәл, 22 андин Кәсәд, Хазо, Пилдаш, Йидлаф вә
Бетуәл дегән оғуллар еди. 23 (Бетуәлдин Ривкаһ
төрәлди). Бу сәккизини Милкаһ Ибраһимниң
иниси Наһорға туғуп бәрди. 24 Шуниңдәк униң
кенизиги Рәумаһму Тебаһ, Гаһам, Тахаш вә Маакаһ
дегәнләрни туғуп бәрди.

23 Сараһ бир йүз жигирмә йәттә яшқичә өмүр
көрди. Бу Сараһниң өмриниң жиллири еди.
2 Сараһ Қанаан зиминидики Кириат-Арба, йәни
Һебронда вапат болди. Ибраһим берип Сараһ
үчүн матәм тутуп жиға-зерә қилди. 3 Ибраһим
өз мәрһумәсиниң йенидин қопуп, Һиттийларға
сөз қилип: 4 — Мән болсам араңларда мусапир
меһман, халас; силәр әнди араңлардин маңа
бир йәрлик бериңлар; шуниң билән мән бу
мәрһумәмни алдимда көрүнүп турмисун үчүн
елип берип дәпнә қилай, — деди. 5 Һиттийлар
Ибраһимға җавап берип: — И ғоҗам, бизгә қулақ
салғайла! Сили аримизда Худаниң бир шаһзадиси
һесаплинила! Аримиздики әң есил йәрликни
таллап, шу йәрдә мәрһумәлирини дәпнә қилғайла!
Мәрһумәлирини дәпнә қилишқа һеч қайсимиз
өз йәрлигини силидин айимайду, — деди. 7
Ибраһим орнидин туруп, у зиминдики хәлиққә,
йәни Һиттийларға тазим қилип, 8 уларға: —
Әгәр мәрһумәмниң көз алдимда туривәрмәслиги
үчүн, уни елип берип, дәпнә қилишимни рава
көрсәңлар, ундақта сөзүмни аңлап мениң үчүн
Зоһарниң оғли Әфронға сөз қилип, 9 униң
етизиниң айиғида өзиниңки болған Макпелаһниң
ғарини маңа беришини илтимас қилиңлар. У
маңа буни силәрниң араңларда гөристан болушқа
толуқ нәрхидә бәрсун, — деди. 10 Шу чағда
Әфрон Һиттийлар арисида олтиратти. Шуниң
билән һиттийлиқ Әфрон Һиттийларниң алдида,
йәни шәһириниң дәрвазисидин киргүчиләрниң
һәммисиниң алдида Ибраһимға җавап берип:
— 11 Йоқсу, әй ғоҗам, маңа қулақ салғайла. Бу
етизлиқни, шундақла униңдики ғарни силигә
берәй; уни өз хәлқим болған адәмләрниң алдида
силигә бәрдим; өз мейитлирини дәпнә қилғайла,
— деди. 12 Андин Ибраһим йәнә зимин хәлқи
алдида тазим қилип, 13 Шу зиминдики хәлиқниң
қулақлири алдида Әфронға: — Илтимасимға қулақ
салғайла; мән бу етизлиқниң нәрхи бойичә пул

берәй, уни мәндин қобул қилғайла, андин мән
мейитимни шу йәрдә дәпнә қилай, — деди. 14
Әфрон Ибраһимға җавап берип униңға: 15 Әй
ғоҗам, маңа қулақ салғайла; төрт йүз шәкәл
күмүчкә ярайдиған бир етизлиқ, сили билән
мениң арамда немә еди? Сили мейитлирини
дәпнә қилғайла — деди. 16 Ибраһим Әфронниң
сөзигә қошулди; андин Әфрон Һиттийлар алдида
ейтқан бани, йәни шу чағдики сода өлчими
бойичә төрт йүз шәкәл күмүчни таразида
тартип бәрди. 17 Шундақ қилип Мамрәниң
удулидики Макпелаһқа җайлашқан Әфронниң
етизлиғи, йәни етизлиқниң өзи, униңдики ғар,
шундақла етизлиқниң ичи вә әтрапидики барлиқ
дәрәқләрниң һәммиси 18 Һиттийларниң көз
алдида Ибраһимға тапшурулуп, [йәни Әфронниң]
шәһириниң дәрвазисидин барлиқ киргүчиләрниң
алдида униң мүлки қилип бекитилди. 19
Шуниңдин кейин Ибраһим аяли Сараһни Қанаан
зиминидики Мамрә (йәни, Һеброн)ниң удулидики
Макпелаһниң етизлиғиниң ғарида дәпнә қилди. 20
Шу тәриқидә у етизлиқ вә униңдики ғар Һиттийлар
тәрипидин Ибраһимға гөристан болушқа тайин
қилинди.

24 Ибраһим қерип, йеши бир йәргә берип
қалған еди; Пәрвәрдигар Ибраһимға һәр
тәрәптә бәхит-бәрикәт ата қилған еди. 2
Ибраһим өйидики әң мөтивәр хизмәткари, өзиниң
пүтүн мал-мүлкини башқуридиған ғоҗидарға:
— Қолуңни янпашмниң астиға қойғин; 3 Мән
сени асманларниң Худаси шундақла йәрниң
Худаси болған Пәрвәрдигарниң нами билән қәсәм
қилдуримәнки, сән мән һазир туруватқан бу
Қананийларниң арисидин оғлумға қиз елип
бәрмәй, 4 Бәлки өз жутумға, шундақла өз уруқ-
туққанлиримниң қешиға берип, оғлум Исһаққа
хотун елип бәргәйсән, — деди. 5 Хизмәткари
униңға: — Мабада у қиз мән билән бу жутқа
кәлгили унимиса, ундақта өзлири чиққан шу
жутқа оғуллирини яндуруп апирамдимән? —
деди. 6 Ибраһим униңға җавап берип: — Һези
бол, оғлумни һәргиз шу йәргә яндуруп бармиғин!
7 Мени атамниң өйи билән туғулған жутумдин
йетәкләп елип кәлгүчи, йәни маңа сөз қилип:
— «Сениң нәслиңгә бу жутни беримән», дәп
маңа қәсәм қилған, асманниң Худаси болған
Пәрвәрдигар Өз Пәриштисини алдиңға әвәтиду;
шуниң билән сән у йәрдин оғлумға қиз елип
келәләйсән. 8 Шундақтиму, әгәр қиз сән билән бу
йәргә кәлгили унимиса, мән саңа қилдуридиған
қәсәмдин халас болисән; амма оғлумни у йәргә
һәргиз яндуруп бармиғин, — деди. 9 Шуниң
билән хизмәткар қолини ғоҗиси Ибраһимниң
янпишиниң астиға қоюп туруп, бу тоғрида
униңға қәсәм қилди. 10 Андин хизмәткар бу
тоғрида ғоҗисиниң төгилиридин онни, шундақла
ғоҗисиниң һәр хил есил нәрсилирини елип
йолға чиқти; у Арам-Наһараим райониға сәпәр
қилип, Наһорниң шәһиригә йетип кәлди. 11
У шәһәрниң сиртидики бир қудуқниң йенида
төгилирини чөкүндүрди: бу кәчқурун, қиз-
аялларниң су тартқили чиқидиған чеғи еди. 12
У дуа қилип: — Әй ғоҗам Ибраһимниң Худаси
болған Пәрвәрдигар, өтүнимәнки, бүгүн мениң
ишимни оңға тартқайсән, ғоҗам Ибраһимға
шапаәт көрсәткәйсән. 13 Мана мән бу йәрдә
қудуқниң бешида туруватимән вә шәһәр хәлқиниң
қизлири бу йәргә су тартқили келиватиду.
14 Әнди шундақ болсунки, мән қайси қизға:
«Комзикиңни чүшүрсәң, мән су ичивалсам
боптикән!» десәм, у җавап берип: «Мана ичкин,
мән төгилириңниму суғирип қояй», десә, у
қиз сән қулуң Исһаққа бекиткиниңниң өзи
болсун. Буниңдин сениң ғоҗам Ибраһимға шапаәт
қилғиниңни биләләймән, — деди. 15 У техи
сөзини түгәтмәйла, мана Ривкаһ козини мүрисидә
көтирип чиқип кәлди; у болса Ибраһимниң
иниси Наһорниң аяли Милкаһтин туғулған оғли
Бетуәлниң қизи еди; 16 Қиз интайин чирайлиқ
болуп, һеч әр киши тәгмигән пак қиз еди. У
қудуқниң бойиға чүшүп, комзикини толдуруп
андин чиқти. 17 Хизмәткар униң алдиға жүгүрүп
берип: — Өтүнүп қалай, комзикиңтин азғина
су отливалай, деди. 18 У җавап берип: —
Ичкәйла, әй ғоҗам! дәпла, комзәкни дәрһал
қолиға елип, униң су ичиши үчүн сунди. 19 У
сүйидин униңға қанғичә ичкүзгәндин кейин: —
Төгилиригиму қанғичә су ичкүзүп қояй, — деди.
20 Шуниң билән у дәрһал комзәктики суни олаққа
төкүветип, йәнә қудуққа су тартқили жүгүрүп
барди; у униң һәммә төгилиригә су тартип
бәрди. 21 У киши униңға көзини тиккиничә җим-
җит туруп, Пәрвәрдигарниң йолини оң қилған,
қилмиғанлиғини билиш үчүн күтүвататти. 22

Төгиләр су ичип қанғанда, шундақ болдики,
һелиқи киши йерим шәкәллик бир алтун бурун
һалқиси билән икки қолиға он шәкәллик алтун
биләйүзүкни чиқирип қизға берип униңға: 23 Сән
кимниң қизи болисән? Маңа дәп бәрсәң! Атаңниң
өйидә бизгә қонғидәк жай барму? — дәп сориди.
24 Қиз униңға: — Мән Милкаһниң Наһорға туғуп
бәргән оғли Бетуәлниң қизи болимән, — деди, 25
йәнә униңға: — Бизниңкидә саман билән боғуз
кәһри, [силәргә] қонғили жайму бар, — деди. 26
Шуан бу адәм еңишип Пәрвәрдигарниң алдида
сәҗдә қилип: 27 Өз шапаити билән һоҗамдин
вападарлиғини айимиған, ғоҗам Ибраһимниң
Худаси болған Пәрвәрдигарға һәмдусана оқулғай!
Пәрвәрдигар бу сәпиримдә мени ғоҗамниң
қериндашлири турған өйгә башлап кәлди! —
деди. 28 Қиз жүгүрүп берип, буларниң һәммисини
анисиниң өйдикиләргә ейтип бәрди. 29 Әнди
Ривкаһниң Лабан дегән бир акиси бар еди. Лабан
қудуқниң бешиға, у адәмниң қешиға жүгүрүп
чиқти. 30 Чүнки у сиңлисиниң бурун һалқисини
вә қоллиридики биләйүзүкләрни көрүп, һәмдә
сиңлисиниң: у адәм маңа мундақ-мундақ деди,
дегинини аңлап, у адәмниң қешиға барди. Мана,
у киши қудуқниң йенида төгиләрниң қешида
туратти. 31 Лабан униңға: — Әй Пәрвәрдигарниң
бәхит-бәрикити ата қилинғучи, киргәйла! Немә
үчүн ташқирида турдила? Мән өйни тәйярлап
қойдум, төгиләргиму жай раслидим, — деди. 32
У адәм өйгә кирди; Лабан төгиләрдин жүкни
чүшүрүп, төгиләргә саман билән боғуз берип, у
кишиниң һәм униң һәмраһлириниң путлирини
жуйғили су елип кәлди; 33 андин у кишиниң
алдиға таам қоюлди; лекин у: — Мән гепимни
демәй туруп таам йемәймән, — деди. Лабан жавап
берип: — Ейтқайла, деди. 34 У: — Мән болсам
Ибраһимниң хизмәткаримән; 35 Пәрвәрдигар
ғоҗамға көп бәхит-бәрикәт ата қилғачқа, у улуқ
бир киши болди. У униңға қой билән кала,
күмүч билән алтун, қул билән дедәкләрни, төгә
билән ешәкләрни бәрди. 36 Ғоҗамниң аяли Сараһ
қериғанда ғоҗамға бир оғул туғуп бәргән еди.
Ғоҗам [оғлиға] өзиниң барлиғини атиди. 37
Ғоҗам мени қәсәм қилдуруп: «Сән мән туруватқан
зиминдики Қананийларниң қизлиридин оғлумға
хотун елип бәрмә, 38 бәлки җәзмән атамниң өйигә,
өз туққанлиримниң қешиға берип, оғлумға хотун
елип бәргәйсән», — деди. 39 У вақитта мән ғоҗамға:
«У қиз мән билән кәлгили унимисичу?» — десәм,
40 у маңа җавап берип: «Тутқан йоллирим униңға
очуқ болған Пәрвәрдигарим Өз Пәриштисини
сениң билән әвәтип, йолуңни оң қилиду. Бу
тәриқидә сән мениң аилидикилирим арисидин,
атамниң җәмәти ичидин оғлумға хотун елип
берисән. 41 Шундақ қилип аиләмдикиләрниң
қешиға йетип барғиниңда, сән мән қилдурған
қәсәмдин халас болисән; улар саңа қизни
бәрмисиму охшашла қәсәмдин халас болисән»,
— дегән еди. 42 Шуңа мән бүгүн бу қудуқниң
қешиға келип: — Әй, ғоҗам Ибраһимниң Худаси
болған Пәрвәрдигар, әгәр сән бу сәпиримни оң
қилсаң: — 43 мана мән су қудуғиниң йенида
туруватимән; вә шундақ болсунки, су тартқили
кәлгән қизға: «Комзикиңдин маңа бир отлам су
бәргән болсаң», десәм, 44 у маңа: «Сән ичкин,
төгилириңгиму су тартип берәй», дәп жавап
бәрсә, ундақта бу қиз дәл Пәрвәрдигар Өзи
ғоҗамниң оғли үчүн бекиткән қиз болсун, дәп дуа
қилған едим. 45 Көңлүмдә техи сөзүм түгимәйла,
мана, Ривкаһ комзәкни мүрисидә көтирип чиқип,
қудуқниң бойиға чүшүп су тартти; мән униңға: —
Илтипат қилип, маңа су ичкили қойсаң, девидим,
46 у дәрһал комзикини мүрисидин чүшүрүп:
«Ичкәйла, төгилириниму суғирип қояй», деди.
Шуниң билән мән ичтим; у төгилиримниму
суғирип қойди. 47 Андин мән униңдин: — Кимниң
қизи болисән, дәп сорисам, у жавап берип: — Мән
Наһорниң Милкаһдин туғулған оғли Бетуәлниң
қизи болимән, — деди. Шу чағда мән униң бурниға
һалқа, қоллириға биләйүзүкләрни селип қойдум;
48 андин еңишип Пәрвәрдигарға сәҗдә қилдим;
ғоҗамниң қериндишиниң қизини униң оғли
үчүн елип кетишкә мениң йолумни оң қилғини
үчүн, ғоҗамниң Худаси болған Пәрвәрдигарға
һәмдусана ейттим. 49 Әнди силәр ғоҗамға ихлас
қилип шапаәт көрситәйли десәңлар, буни маңа
дәңлар. Әгәр халимисаңлар, униму маңа ейтиңлар,
мән оң тәрәпкә яки сол тәрәпкә баримән, — деди.
50 Әнди Лабан билән Бетуәл жавап берип: — Бу иш
Пәрвәрдигардин болғач, силигә я ундақ я бундақ
дейәлмәймиз. 51 Мана, Ривкаһ алдилирида туриду;
уни елип кәткәйла. У Пәрвәрдигарниң дегинидәк
өз ғоҗилириниң оғлиға хотун болсун, — деди.
52 Ибраһимниң хизмәткари уларниң сөзлирини

аңлап, йәргә еңишип, Пәрвәрдигарға сәждә
қилди. 53 Андин, хизмәткар күмүч буюмларни,
алтун буюмларни вә кийим-кечәкләрни чиқирип,
буларни Ривкаһқа бәрди; у йәнә қизниң акиси
вә анисиғиму қимметлик һәдийәләрни сунди. 54
Андин у вә һәмраһлири билән биллә йәп-ичип, шу
йәрдә қонуп қалди. Әтиси сәһәрдә қопуп, у уларға:
мени ғоҗамниң қешиға йолға селип қоюңлар,
девиди, 55 Қизниң акиси билән аниси униңға:
— Қиз бир қанчә күн яки он күн йенимизда
турсун; андин барсун, — деди. 56 Амма у уларға: —
Пәрвәрдигар мениң сәпиримни оң қилған екән,
мени тосмаңлар; ғоҗамниң қешиға беришим
үчүн мени йолға селип қоюңлар, — деди. 57 Улар
униңға: — Қизни чақирип, униң ағзидин аңлап
бақайли, дәп 58 Ривкаһни чақирип униңдин: — Бу
адәм билән барамсән? дәп соривиди, у: — Барай,
дәп җавап бәрди. 59 Шуниң билән улар сиңлиси
Ривкаһни, униң баққан аниси, Ибраһимниң
хизмәткари вә адәмлири билән қошуп йолға
селип қойди. 60 У вақитта улар Ривкаһқа
бәхит тиләп: — Әй сиңлимиз, миңлиған он
миңлиған адәмләрниң аниси болғайсән! Нәслиң
дүшмәнлириниң дәрвазилириға егә болғай! —
деди. 61 Шуниң билән Ривкаһ билән униң
дедәклири орнидин туруп, төгиләргә минип, у
кишигә әгишип маңди. Шундақ қилип хизмәткар
Ривкаһни елип йолға чиқти. 62 Исһақ Бәәр-
лаһай-рой дегән җайдин байила қайтип кәлгән
еди; чүнки у җәнуптики Нәгәвдә туратти; 63
Исһақ кәчқурун истиқамәткә далаға чиққан
еди; у бешини көтирип қариса, мана төгиләр
келивататти. 64 Ривкаһ бешини көтирип, Исһақни
көрди; у дәрһал төгидин чүшүп, хизмәткардин:
— Сәһрада бизниң алдимизға чиқиватқан бу
киши ким болиду? — дәп сориди. Хизмәткар: —
Бу ғоҗамдур! деди. Ривкаһ дәрһал чүмбилини
тартип йүзини йепивалди. 66 Хизмәткар әнди
қилған һәммә ишлирини Исһаққа ейтип бәрди. 67
Исһақ қизни аниси Сараһниң чедириға башлап
кирди; у Ривкаһни өз әмригә алди; у униң хотуни
болди. У уни яхши көрүп қалди; бу тәриқидә
Исһақ анисиниң вапатидин кейин тәсәлли тапти.

25 Ибраһим Кәтураһ исимлиқ йәнә бир аялни
алған еди. 2 У Ибраһимға Зимран, Йоқшан,
Медан, Мидиян, Ишбак вә Шуаһни туғуп бәрди.
3 Йоқшандин Шеба билән Дедан төрәлди;
Деданниң әвлатлири Ашурийлар, Летушийлар
вә Леуммийлар еди. 4 Мидиянниң оғуллири
Әфаһ, Ефәр, Һанох, Абида вә Әлдааһ еди. Булар
һәммиси Кәтураһниң әвлатлири еди. 5 Ибраһим
барлиғини Исһаққа ативәткән еди; 6 Ибраһим
техи һаят вақтида кичик хотунлиридин болған
оғуллириға һәдийәләрни берип, андин буларни
оғли Исһақтин жирақ турсун дәп, күн чиқиш
тәрәпкә, шәрқий зиминға әвәтивәткән еди. 7
Ибраһимниң өмриниң күнлири бир йүз йәтмиш
жил болди; у толиму қерип, күнлири тошуп,
нәпәстин тохтап вапат болди; у өз қовминиң
қешиға берип қошулди. 9 Униң оғуллири Исһақ
вә Исмаил уни Мамрәниң удулиға җайлашқан,
Һиттий Зоһарниң оғли Әфронниң етизлиғидики
Макпелаһниң ғарида дәпнә қилди. 10 Бу етизлиқни
Ибраһим Һиттийлардин сетивалған еди; мана бу
йәрликкә Ибраһим дәпнә қилинди, аяли Сараһму
мошу йәргә дәпнә қилинған еди. 11 Ибраһим вапат
болғандин кейин шундақ болдики, Пәрвәрдигар
униң оғли Исһақни бәрикәтлиди. Исһақ Бәәр-
Лаһай-Ройниң йенида туратти. 12 Төвәндикиләр
Сараһниң мисирлиқ дедиги Һәҗәрдин туғулған,
Ибраһимниң оғли болған Исмаилниң әвлатлири:
— 13 Исмаилниң оғуллириниң, уларниң
нәсәбнамилири вә қәбилилири бойичә исми
төвәндикичә: — Исмаилниң тунҗа оғли Небайот;
андин Кедар, Адбәәл, Мибсам, 14 Мишма, Думаһ,
Масса, 15 Һадад билән Тема, Йәтур билән Нафиш
вә Қәдәмаһ еди. 16 Булар болса Исмаилниң
оғуллири болуп, уларниң кәнт вә чедиргаһлири
уларниң нами билән аталған болуп, улар он икки
қәбилигә әмир болған еди. 17 Исмаилниң өмриниң
жиллири бир йүз оттуз йәттә жил болди; у ахирқи
нәпсини тартип вапат болуп, өз қовминиң қешиға
берип қошулди. 18 [Униң әвлатлири] Һавилаһ
районидин тартип шурғичә олтирақлашти (Шур
болса Мисирниң уттурисида болуп, Ашурға
баридиған йолда еди). Исмаил өзиниң барлиқ
қериндашлириниң удулида олтирақлашти. 19
Ибраһимниң оғли Исһақниң нәслиниң баяни
мундақтур: — Ибраһимдин Исһақ төрәлди.
20 Исһақ Падан-Арамда олтиришлиқ арамий
Бетуәлниң қизи, арамий Лабанниң сиңлиси
болған Ривкаһни хотунлуққа алғанда қириқ яшқа
киргән еди. 21 Амма Ривкаһ болса туғмас болғачқа,
Исһақ хотуни үчүн Пәрвәрдигарға дуа-тилавәт

қилди; Пәрвәрдигар униң дуасини иҗабәт қилди;
шуниң билән аяли Ривкаһ һамилдар болди. 22
Амма униң қосиғидики икки бала бир-бири
билән соқушқили турди. Шуниң билән Ривкаһ:
— Әгәр бундақлиғини билсәм, [һамилдар] болуп
немә қилаттим? — дәп Пәрвәрдигардин сәвәвини
сориғили барди. 23 Пәрвәрдигар униңға: — «Сениң
қосиғиңда икки әл бардур, Ичиңдин икки хәлиқ
чиқип бир-биридин айрилиду, Бир хәлиқ йәнә
бир хәлиқтин ғалип келиду, Чоңи кичигиниң
хизмитини қилиду» — деди. 24 Униң ай-күни
тошқанда, мана униң қосиғида дәрвәқә бир җүп
кош гезәк бар еди. 25 Авал туғулғини қизғуч болуп,
пүтүн бәдини җувидәк түклүк еди. Улар униң
исмини Әсав дәп қойди. 26 Андин иниси қоли
билән Әсавниң тапинини тутқан һалда чиқти.
Бу сәвәптин униң исми Яқуп дәп қоюлди. Улар
туғулғанда Исһақ атмиш яшта еди. 27 Балилар өсүп
чоң болди; Әсав маһир овчи болуп, дала-җаңгалда
җүридиған адәм болди. Яқуп болса дурус адәм
болуп, чедирларда туратти. 28 Исһақ Әсавниң
овлап кәлгән гөшидин дайим йәп турғачқа, униңға
амрақ еди. Лекин Ривкаһ Яқупқа амрақ еди. 29
Бир күни Яқуп [почақ] шорписи қайнитивататти;
Әсав даладин һерип-ечип қайтип кәлди. 30 Әсав
Яқупқа: — Мән һалимдин кәттим! Өтүнүп қалай,
аву қизилдин бәрсәң! — Аву қизил нәрсидин мени
озуқландурсаңчу! Мән һалимдин кәттим, — деди
(шу сәвәптин униң ети «Едом» дәпму аталди). 31
Яқуп униңға: — Ундақ болса, тунҗилиқ һоқуқуңни
маңа сетип бәргин, — деди. 32 Әсав: — Мән өләй
дәватимән, бу тунҗилиқ һоқуқиниң маңа немә
пайдиси? — деди. 33 Яқуп: — Әмисә һазир маңа
қәсәм қилғин, девиди, у униңға қәсәм қилип,
тунҗилиқ һоқуқини Яқупқа сетип бәрди. 34
Шуниң билән Яқуп Әсавға нан билән қизил почақ
шорписини бәрди. У йәп-ичип орнидин туруп
кәтти. Шундақ қилип Әсав тунҗилиқ һоқуқиға
шунчә етиварсиз қариған еди.

26 [Қанаан] зиминида Ибраһимниң вақтидики
ачарчилиқтин башқа йәнә бир қетимлиқ
ачарчилиқ йүз бәрди. Шуниң билән Исһақ
Гәрар шәһиригә, Филистийләрниң падишаси
Абимәләкниң қешиға барди. 2 Пәрвәрдигар униңға
көрүнүп мундақ деди: — Сән Мисирға чүшмәй,
бәлки Мән саңа көрситип беридиған жутта турғин.
3 Мошу зиминдин чиқмай мусапир болуп турғин;
шуниң билән Мән сән билән биллә болуп, саңа
бәхит-бәрикәт ата қилимән; чүнки Мән сән вә
нәслиңгә бу зиминларниң һәммисини берип, атаң
Ибраһимға бәргән қәсимимни ада қилимән; 4
нәслиңни асмандики юлтузлардәк көпәйтимән вә
нәслиңгә бу зиминларниң һәммисини беримән;
йәр йүзидики барлиқ әл-жутлар нәслиңниң
[нами] билән өзлиригә бәхит-бәрикәт тиләйду;
5 Чүнки Ибраһим Мениң авазимға қулақ селип,
тапилиғиним, әмирлирим, бәлгүлимилирим вә
қанунлиримни беҗа кәлтүрди, — деди. 6 Шуниң
билән Исһақ Гәрарда туруп қалди. 7 Амма у
йәрлик кишиләр униң аяли тоғрисида сориса
у: — Бу мениң сиңлим болиду, — деди; чүнки
Ривкаһ интайин чирайлиқ болғачқа, Исһақ өз-
өзигә: «Бу мениң аялим болиду», десәм, бу
йәрлик адәмләр Ривкаһниң сәвәвидин мени
өлтүрүветәрмекин, — дәп қорқти. 8 Лекин у
шу йәрдә узақ вақит турғандин кейин шундақ
болдики, Филистийләрниң падишаси Абимәләк
дәризидин қаривиди, мана Исһақ вә аяли
Ривкаһ бир-биригә әркилишип туратти. 9 Андин
Абимәләк Исһақни чақирип: — Мана, у җәзмән
сениң аялиң екән! Сән немә дәп: «У мениң
сиңлим», дедиң? — девиди, Исһақ униңға: —
Чүнки мән әслидә униң сәвәвидин бириси мени
өлтүрүветәрмекин, дәп әнсиригән едим, — деди.
10 Абимәләк униңға: Бу бизгә немә қилғиниң? Тас
қапту хәлиқ арисидин бирәрси аялиң билән биргә
болғили?! Ундақ болған болса сән бизни гунаға
патқузған болаттиң! — деди. 11 Андин Абимәләк
һәммә хәлиққә буйруп: — Кимки бу кишигә вә
яки хотуниға қол тәккүзсә җәзмән өлтүрүлмәй
қалмайду, — дәп ярлиқ чүшүрди. 12 Исһақ у
зиминда териқчилиқ қилди: у шу жили йәрдин йүз
һәссә һосул алди; Пәрвәрдигар уни бәрикәтлигән
еди. 13 Бу киши баш көтирип, барғансери
раваҗ тепип, толиму катта кишиләрдин болуп
қалди. 14 Униң қой-кала падилири вә өйидики
қуллири интайин көпәйди; Филистийләр униңға
һәсәт қилғили турди. 15 Бу сәвәптин униң
атиси Ибраһимниң күнлиридә атисиниң қуллири
колиған қудуқларниң һәммисини Филистийләр
етип, топа билән тиндурувәтти. 16 Абимәләк
Исһаққа: — Сән биздин зиядә күчийип кәттиң,
әнди аримиздин чиқип кәткин, — деди. 17 Исһақ
у йәрдин кетип, Гәрар вадисиға чедир тикип,

шу йәрдә туруп қалди. 18 Ибраһим һаят вақтида
[қуллири] бир мунчә қудуқларни қазған еди;
бирақ Ибраһим өлгәндин кейин, Филистийләр
буларни топа билән тиндурувәткән еди. Исһақ
бу қудуқларни қайтидин колитип, уларға атиси
илгири қойған исимларни йәнә қойди. 19
Исһақниң қуллири вадида қудуқ колаватқанда
сулири урғуп чиқип ақидиған бир қудуқни
тепивалди. 20 Лекин Гәрардики падичилар
Исһақниң падичилиридин уни талишип: — Бу
су бизниңкидур, — деди. Улар Исһақ билән
җедәлләшкәчкә, у бу қудуқни «Есәк» дәп атиди. 21
Улар йәнә башқа бир қудуқни колиди, улар йәнә бу
қудуқ тоғрисида җедәлләшти. Шуниң билән Исһақ
буниң исмини «Ситнаһ» дәп атиди. 22 Андин у у
йәрдин кетип, башқа йәргә берип, шу йәрдиму
йәнә бир қудуқ колиди; әнди Гәрардикиләр бу
қудуқни талашмиди. Бу сәвәптин у униң етини
«Рәһобот» қоюп: «Әнди Пәрвәрдигар биз үчүн җай
бәргән екән, бу зиминда мевилик болимиз», —
деди. 23 Андин у у йәрдин чиқип Бәәр-Шебаға
барди. 24 Пәрвәрдигар шу кечиси униңға көрүнүп:
— Мән болсам атаң Ибраһимниң Худасидурмән;
қорқмиғин, чүнки Мән сән билән биллимән, сени
бәхит-бәрикәтләп, нәслиңни қулум Ибраһимниң
сәвәвидин көпәйтимән, — деди. 25 У шу йәрдә
бир қурбангаһ ясап, Пәрвәрдигарниң намиға
нида қилип ибадәт қилди. У шу йәрдә чедирини
тикти, Исһақниң қуллири шу йәрдә бир қудуқ
колиди. 26 Әнди Абимәләк, ағиниси Аһуззат
билән ләшкәр беши Фикол биргә Гәрардин
чиқип, униң қешиға барди. 27 Исһақ уларға:
— Маңа өчмәнлик қилип, мени араңлардин
қоғливәткәндин кейин, немә үчүн мениң қешимға
кәлдиңлар? — деди. 28 Улар җававән: — Биз
Пәрвәрдигарниң сән билән биллә болғинини
рошән байқидуқ, шуниң билән биз сениң тоғраңда:
«Оттуримизда бир келишим болсун, йәни бизләр
билән сән бир-биримизгә қәсәм берип әһдә
қилишайли» дедуқ; шу вәҗидин сән бизгә һеч
қандақ зиян-зәхмәт йәткүзмигәйсән; биз саңа һеч
тәгмигинимиздәк, шундақла саңа яхшилиқтин
башқа һеч бир немә қилмиғинимиздәк (бәлки
сени аман-есәнлик ичидә йолуңға әвәткән
едуқ) сәнму шундақ қилғайсән. Мана һазир
сән Пәрвәрдигар тәрипидин бәхит-бәрикәт
көрүватисән! — дейишти. 30 Шуниң билән у
уларға бир зияпәт қилип бәрди. Улар болса йәп-
ичти. 31 Әтиси таң сәһәрдә улар қопуп бир-
биригә қәсәм қилишти; андин Исһақ уларни йолға
селип қойди; улар униң қешидин аман-есән кәтти.
32 У күни шундақ болдики, Исһақниң қуллири
келип, униңға өзи колиған қудуқ тоғрисида хәвәр
берип: «Биз су таптуқ!» деди. 33 У униң намини
«Шибаһ» қойди. Бу сәвәптин бу шәһәрниң исми
бүгүнгичә «Бәәр-Шеба» дәп атилип кәлмәктә. 34
Әсав қириқ яшқа киргәндә, Һиттийлардин болған
Бәәриниң қизи Йәһудит билән Һиттийлардин
болған Елонниң қизи Басиматни хотунлуққа алди.
35 Амма булар Исһақ билән Ривкаһниң көңлигә
азап елип кәлди.

27 Исһақ қерип, көзлири торлишип, көзи ғува
көридиған болуп қалғанда шундақ болдики, у
чоң оғли Әсавни чақирип униңға: — Оғлум! — деди.
У: — Мана мән! — дәп җавап бәрди. 2 У униңға:
— Мана мән әнди қерип кәттим, қанчилик күн
көридиғинимниму билмәймән. 3 Шуңа сәндин
өтүнимән, қураллириң, йәни садақ вә оқяйиңни
елип җаңгалға чиқип, мән үчүн бир ов овлап кәл;
4 мән яхши көридиған ләззәтлик тамақтин бирни
етип, маңа кәлтүргин. Мән уни йәп, өлүштин
илгири көңлүмдин саңа бәхит-бәрикәт тиләп дуа
қилай, — деди. 5 Исһақ оғли Әсавға сөз қилғанда
Ривкаһму аңлиди. Әсав ов овлап кәлгили җаңгалға
чиқип кәткәндә, 6 Ривкаһ оғли Яқупқа: — Мана
мән атаңниң акаң Әсавға: «Сән ов овлап келип,
маңа ләззәтлик бир таамни әткин; мән уни йәп
өлүп кетиштин бурун Пәрвәрдигар алдида саңа
бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилай», — дәп ейтқинини
аңлап қалдим. 8 Әнди, и оғлум, сөзүмгә қулақ
селип буйруғинимни қилғин. 9 Сән дәрһал падиға
берип, өшкиләрниң ичидин есил икки оғлақни
елип кәлгин; мән улардин атаң үчүн у яхши
көридиған ләззәтлик бир таам тәйяр қилай. 10
Сән уни атаңниң алдиға елип киргин. Шуниң
билән у йәп, өлүп кетиштин бурун саңа бәхит-
бәрикәт тиләп дуа қилиду, — деди. 11 Лекин
Яқуп аниси Ривкаһға: — Мана акам Әсав болса
түклүк киши, мән болсам түксиз силиқ тәнлик
адәммән. 12 Мабада атам мени силап қалса,
ундақта мән униң нәзиридә уни мазақ қилғучи
адәм болуп қелип, бешимға бәрикәт әмәс, бәлки
ләнәт тапармәнмекин, деди. 13 Аниси униңға: — Әй
оғлум, саңа чүшидиған ләнәт маңа чүшсун; амма

сән пәқәт сөзүмгә қулақ селип, берип [оғлақларни]
елип кәл, — деди. 14 У берип уларни елип келип,
анисиға бәрди. Аниси униң атиси яхши көридиған
ләззәтлик бир таамни тәйяр қилди. 15 Андин
Ривкаһ тунҗа оғли Әсавниң өйдә өз йенида
сақлақлиқ әң есил кейимлирини елип кичик
оғли Яқупқа кийдүрүп, 16 оғлақларниң терисини
икки қоли билән бойнининң түксиз җайиға йөгәп,
17 андин өзи әткән ләззәтлик таамлар билән
нанларни оғли Яқупниң қолиға тутқузди. 18 Яқуп
атисиниң қешиға кирип: — Әй ата! — деди. У: —
Мана мән! Оғлум, сән ким болисән? — девиди, 19
Яқуп атисиға җавап берип: — Мән чоң оғуллири
Әсавмән, маңа ейтқанлиридәк қилдим; әнди
орунлиридин туруп, олтирип қилған овумниң
гөшигә еғиз тегип, андин көңүллиридин маңа
бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилғайла, — деди. 20
Исһақ оғлиға: — Әй оғлум, қандақму уни шунчә
тез тепип кәлдиң? — девиди, у җавап берип: —
Чүнки Пәрвәрдигар Худалири уни дәл йолумға
йолуқтурди, — деди. 21 Исһақ Яқупқа: — Әй оғлум,
йеқинрақ кәл, сән раст оғлум Әсавму, әмәсму,
силап бақай, — деди. 22 Шуниң билән Яқуп атиси
Исһақниң қешиға йеқин барди; у уни силап туруп:
— Аваз Яқупниң авази, лекин қол болса Әсавниң
қолидур, — деди. 23 Униң қоллири болса акиси
Әсавниң қоллиридәк түклүк болғини үчүн уни
тоналмай, униңға бәхит-бәрикәт тиләп дуа қилди.
24 Андин у йәнә: — Сән раст оғлум Әсавмусән?
дәп соривиди, у җавап берип: — Дәл мән, — деди.
25 Исһақ униңға: — Таамни елип кәлгин, мән
оғлумниң ов гөшидин йәп, көңлүмдин саңа бәхит-
бәрикәт тиләп дуа қилай, — деди. [Яқуп] уни униң
алдиға қойди; у йеди. У шарап кәлтүрүвиди, униму
ичти. 26 Андин атиси Исһақ униңға: — Әй оғлум,
әнди йеқин келип мени сөйгин, — деди. 27 У униң
қешиға берип уни сөйди. Атиси униң кийиминиң
пуриғини пурап униңға бәхит-бәрикәт тиләп
дуа қилип: — «Мана, оғлумниң тенидики пурақ
Пәрвәрдигар бәрикәтлигән көкләмзарниң хуш
пуриғиға охшайдикән! 28 Худа саңа асманниң
шәбними, Йәрниң мунбәт күчини ата қилип,
Ашлиқ-түлүк билән шарапниму көп бәргәй. 29
Хәлиқләр сениң қуллуғуңда болғай, Әл-милләтләр
алдиңда тизланғай; Қериндашлириңға ғоҗа
болғайсән; Анаңниң оғуллири саңа тизланғай;
Саңа ләнәт қилғанлар ләнәткә қалғай; Саңа бәхит
тилигәнләр бәхит тапқай!» — деди. 30 Шундақ
болдики, Исһақ Яқупқа дуа қилип болуп, Яқуп
атиси Исһақниң қешидин чиқип болушиға, акиси
Әсав овдин қайтип кәлди. 31 Уму ләззәтлик
таамларни етип, атисиниң қешиға елип кирип,
атисиға: — Ата қопқайла, оғуллириниң ов гөшидин
йәп, көңүллиридин маңа бәхит-бәрикәт тиләп
дуа қилғайла, — деди. 32 Атиси Исһақ униңға:
— Сән кимсән? — деди. У җавап берип: — Мән
оғуллири, чоң оғуллири Әсавмән! — деди. 33 Буни
аңлап Исһақ алақзадиликкә чүшүп, пүтүн бәдини
җалақлап титрәп: — Ундақта баятин ов овлап
елип кәлгини ким? Сән келиштин бурун униң
һәммә нәрсисидин йәп, униңға бәхит-бәрикәт
тиләп дуа қилдим; вә бәрһәқ, у бәхит-бәрикәт
көриду! — деди. 34 Әсав атисиниң сөзлирини
аңлапла интайин ечинарлиқ һалда үн селип
аччиқ пәряд көтирип атисиға: — Мениму, и ата,
мениму бәхит-бәрикәтлигәйла! — деди. 35 У җавап
берип: — Сениң иниң һейлә билән кирип, саңа
тегишлик бәхит-бәрикәтни елип кетипту, деди.
36 Әсав: — Раст униң ети Яқуп әмәсму?! Чүнки у
икки қетим мени путлап, орнумни тартивалди.
Авал тунҗилиқ һоқуқумни тартивалди вә мана
һазир у маңа тегидиған бәхит-бәрикәтни елип
кәтти, — деди, Андин йәнә: — Мениң үчүн бирәр
бәхит-бәрикәт қалдурмидилиму? — деди. 37 Исһақ
Әсавға җавап берип: — Мана, мән уни үстүңгә ғоҗа
қилдим; һәммә қериндашлирини униң қуллуғида
болидиған қилдим; ашлиқ вә йеңи шарап билән
уни қуватлидим; әй оғлум, әнди саңа йәнә немиму
қилип берәләймән? — деди. 38 Әсав атисиға йәнә:
— Әй ата, силидә пәқәт шу бирла бәхит-бәрикәт
бар едиму? Маңа, әй ата, маңиму бәхит-бәрикәт
тиләп дуа қилғайла! деди. Андин у үн селип
жиғлап кәтти. 39 Атиси Исһақ униңға җавап
берип: — «Мана, туралғу җайиң йәрниң мунбәт
күчидин нери, Егиз асманниң шәбнимидин
жирақ болур; 40 Сән қиличиңға тайинип җан
бақисән, Иниңниң хизмитидә болисән; Лекин
чегаридин чиқип кәзгиниңдә, Сән бойнуңдин
униң боюнтуруғини чиқирип сундуруветисән»
— деди. 41 Шуңа Әсав атиси униңға тилигән
бәхит-бәрикәт сәвәвидин Яқупқа өчмәнлик сақлап
жүрди. Әсав көңлидә: — Атамниң матәм күнлири
йеқинлишип қалди; шу чағда иним Яқупни
өлтүрүветимән, дәп хиял қилди. 42 Лекин Ривкаһ

чоң оғли Әсавниң бу сөзлиридин хәвәр тапти. У
кичик оғли Яқупни чақирип униңға: — Мана акаң
Әсав сени өлтүрүветимән дәп өз-өзидин тәсәлли
тепиветипту; 43 әнди әй оғлум, сөзүмгә қулақ
селип, қопуп Һаранға, акам Лабанниң қешиға
қечип кәткин; 44 акаңниң қәһри янғичә, униң
қешида бир нәччә вақит турғин. 45 Акаң аччиғидин
йенип, сениң униңға қилғиниңни унтуп кәткичә
шу йәрдә туруп турғин; андин мән адәм әвәтип,
сени у йәрдин алдуруп келимән. Немә үчүн бир
күндила һәр иккиңлардин мәһрум болуп қалай?
— деди. 46 Амма Ривкаһ Исһаққа: — Мән мошу
Һиттий қизлар вәҗидин җенимдин җақ тойдум.
Әгәр Яқупму бу жуттики қизлардин, мошундақ
Һиттий қизни хотунлуққа алса яшиғинимниң
маңа немә пайдиси? — деди.

28 Шуниң билән Исһақ Яқупни чақирип, униңға
бәхит-бәрикәт тиләп, униңға җекиләп: —
Сән Қананийларниң қизлиридин хотун алма;
2 бәлки қопуп, Падан-Арамға, анаңниң атиси
Бетуәлниң өйигә берип, у йәрдин анаңниң акиси
Лабанниң қизлиридин хотун алғин. 3 Һәммигә
Қадир Тәңри сени бәхит-бәрикәтләп, көпәйтип,
сәндин көп хәлиқләрни чиқирип көпәйткәй, 4
Шундақла Ибраһимниң бәхит-бәрикитини саңа
вә сениң билән нәслиңгә бәргәй; шундақ қилип
сән һазир Мусапир болуп туруватқан йәрни,
йәни әслидә Худа Ибраһимға бәргән зиминни
егиләйсән! — деди. 5 Шуниң билән Исһақ Яқупни
йолға салди. У Падан-Арамға, арамий Бетуәлниң
оғли, Яқуп билән Әсавниң аниси Ривкаһниң акиси
Лабанниң қешиға қарап маңди. 6 Әсав Исһақниң
Яқупқа бәхит-бәрикәт тиләп, уни Падан-Арамға шу
йәрдин хотун елишқа әвәткәнлигини, шундақла
униңға бәхит-бәрикәт тиләп, униңа җекиләп:
Сән Қананийларниң қизлиридин хотун алмиғин,
дегәнлирини уқуп, Яқупниңму өз ата-анисиға
итаәт қилип, Падан-Арамға кәткинини көргинидә,
8 Әсав: — қанаанийларниң қизлири атам Исһақниң
нәзиридә яман көрүнидикән, дәп билип йәтти. 9 У
Исмаилниң қешиға берип, һазирқи хотунлириниң
үстигә Ибраһимниң оғли Исмаилниң қизи,
Небайотниң сиңлиси Маһалатни хотунлуққа
алди. 10 Яқуп болса Бәәр-Шебадин чиқип, Һаран
тәрәпкә меңип, 11 бир йәргә йетип кәлгәндә, күн
олтирип кәткәчкә шу йәрдә қонмақчи болди. У
шу йәрдики ташлардин бирини елип, бешиға
ястуқ қилип қоюп, ухлиғили ятти. 12 У бир чүш
көрди: — Мана, учи асманларға тақишидиған
бир пәләмпәй йәрдә тикләклик туратти; Худаниң
пәриштилири униңда чиқип-чүшүп турушатти.
13 Мана, Пәрвәрдигар униң үстидә туратти. У:
— «Мән болсам атаң Ибраһимниң Худаси вә
Исһақниң Худаси болған Пәрвәрдигардурмән;
Мән сән ятқан бу зиминни сениң билән нәслиңгә
беримән. 14 Нәслиң болса йәрниң тописидәк көп
болуп, сән мәғрип билән мәшриққә, шимал билән
җәнупқа йейилисән; сән вә нәслиңниң вастиси
билән йәр йүзидики барлиқ аилә-қәбилиләр
бәхит-бәрикәт тапиду. 15 Мана, Мән сән билән
биллидурмән, қәйәргә барсаң сени аман-есән
сақлап, бу зиминға сени қайтуруп келимән; чүнки
саңа ейтқан сөзүмни ада қилмай туруп, сени
ташлимаймән» — деди. 16 Андин Яқуп ойғинип:
— Бәрһәқ, Пәрвәрдигар бу йәрдидур, лекин мән
уни билмәптимән, — деди. 17 У қорқуп кетип: Бу
җай аламәт дәһшәтлик бир җай екән! Бу Худаниң
өйи билән асманниң дәрвазисидин башқа һеч
җай әмәстур, — деди. 18 Яқуп әтиси сәһәр қопуп,
бешиниң астиға қойған ташни елип, [хатирә]
түврүк сүпитидә тикләп, үстигә зәйтун мейи қуюп
қойди. 19 У җайниң исмини Бәйт-Әл дәп атиди;
амма илгири у җайниң ети Луз еди. 20 Андин Яқуп
қәсәм билән вәдә қилип: — Әгәр Худа мениң билән
биллә болуп, бу сәпиримдә мени сақлап, йегили
нан, кийгили кийим берип, 21 Мән атамниң өйигә
аман-есән йенип барсам, ундақта Пәрвәрдигар
мениң Худайим болиду; 22 Шуниңдәк мән хатирә
түврүк сүпитидә тикләп қойған бу таш Худаниң
өйи болиду; һәм шундақла сән маңа беридиған
барлиқ нәрсиләрниң ондин бир үлүшини саңа
тәқдим қилмай қалмаймән, — деди.

29 Андин Яқуп сәпирини давамлаштуруп,
мәшриқтики қовмларниң зиминиға йетип
кәлди. 2 У қаривиди, мана, яйлақта бир қудуқ
туратти, униң йенида үч топ қой падиси
туратти; чүнки хәлиқ бу қудуқтин падиларни
суғиратти. Қудуқниң ағзиға йоған бир таш
қоюқлуқ еди. 3 Қачаники падиларниң һәммиси у
йәргә жиғилса, падичилар бирликтә қудуқниң
ағзидики ташни жумилитиветип, қойларни
суғирип, андин ташни йәнә қудуқниң ағзиға өз
орниға қоюп қоятти. 4 Яқуп [падичилардин]:
Әй бурадәрләр, силәр қәйәрлик? — дәп сориди.

Улар: — Биз һаранлиқмиз, деди. 5 У улардин: —
Силәр Наһорниң оғли Лабанни тонумсиләр? — дәп
сориди. Улар: — Тонуймиз, деди. 6 У улардин: — У
саламәтму, дәп соривиди, улар җавап берип: — У
саламәт туруватиду. Мана әнә униң қизи Раһилә
қойлири билән келиватиду, деди. 7 У: — Мана, күн
техи егиз турса, һазир техи малниң жиғилидиған
вақти болмиди; немишкә қойларни суғирип,
андин йәнә берип отлатмайсиләр? — деди. 8 Улар
җавап берип: — Яқ, мундақ қилалмаймиз. Авал
падиларниң һәммиси жиғилип, падичилар ташни
қудуқниң ағзидин жумилитивәткәндин кейин,
андин қойларни суғиримиз, деди. 9 У улар билән
гәплишип турғинида, Раһилә атисиниң қойлири
билән йетип кәлди; чүнки у қой баққучи еди. 10
Шундақ болдики, Яқуп анисиниң акиси Лабанниң
қизи Раһилә билән анисиниң акиси Лабанниң
қойлирини көргәндә, у қопуп берип, қудуқниң
ағзидин ташни жумилитиветип, анисиниң акиси
Лабанниң қойлирини суғарди. 11 Андин Яқуп
Раһиләни сөйүп, жуқури аваз билән жиғлап
ташлиди вә Раһиләгә: — Мән сениң атаңниң
туққини, Ривкаһниң оғли болимән, девиди, у
жүгүрүп берип атисиға хәвәр бәрди. 13 Шундақ
болдики, Лабан өз сиңлисиниң оғли Яқупниң
хәвирини аңлиғанда, униң алдиға жүгүрүп берип,
уни қучағлап сөйүп, өйигә башлап кәлди. Андин
Яқуп Лабанға [кәчүрмишлириниң] һәммисини
дәп бәрди. 14 Лабан униңға: — Сән дәрвәқә
мениң сүйәк билән гөшүмдурсән! — деди. Буниң
билән у униң қешида бир айчә туруп қалди. 15
Андин Лабан Яқупқа: — Сән мениң туққиним
болғач, маңа бекарға хизмәт қиламсән? Ейтқина,
һәққиңгә немә алисән? — деди. 16 Лабанниң икки
қизи бар еди; чоңиниң ети Леяһ, кичигиниң ети
Раһилә еди. 17 Леяһниң көзлири йеқимлиқ еди;
амма Раһиләниң болса тәқи-турқи келишкән,
һөсни-җамали чирайлиқ қиз еди. 18 Яқупниң
көңли Раһиләгә чүшкән болуп Лабанға: — Мән
сениң кичик қизиң Раһилә үчүн саңа йәттә жил
хизмәт қилай, деди. 19 Лабан җавап берип: —
Уни башқа кишигә бәргинимдин саңа бәргиним
яхши. Әнди мениңкидә турғин, деди. 20 Яқуп
Раһиләни елиш үчүн йәттә жил хизмәт қилди.
Амма у уни интайин яхши көргәчкә, бу жиллар
униңға пәқәт бир нәччә күндәкла билинди. 21
Вақит тошқанда Яқуп Лабанға: — Мана мениң
күнлирим тошти. Әнди аялимни маңа бәргин, мән
униң қешиға кирәй, деди. 22 Лабан шу йәрдики
һәммә кишиләрни жиғип, зияпәт қилип бәрди. 23
Лекин шундақ болдики, кәч киргәндә, у чоң қизи
Леяһни Яқупниң йениға елип кәлди; Яқуп униң
қешиға кирип биллә болди. 24 Лабан өз дедиги
Зилпаһни қизи Леяһға дедәк қилип бәрди. 25
Әтиси шундақ болдики, мана алдида Леяһ туратти!
У Лабанға: — Бу зади маңа немә қилғиниң? Әҗәба,
мән Раһилә үчүн саңа хизмәт қилмидимму?
Мени немишкә шундақ алдидиң?! — деди. 26
Лабан: Бизниң жутимизда кичигини чоңидин
илгири ятлиқ қилидиған рәсим-қаидә йоқ. 27
Әнди сән чоңиниң йәттә күнлүк той мурасимини
өткүзүп болғин; андин йәнә иккинчисиниму саңа
берәйли; у сениң маңа йәнә йәттә жил қилидиған
хизмитиңниң һәққи болиду, — деди. 28 Яқуп мақул
болуп, Леяһниң йәттә күнлүк той мурасимини
өткүзүп болғанда, Лабан қизи Раһиләниму униңға
хотунлуққа бәрди. 29 Лабан дедиги Билһаһни қизи
Раһиләгә дедәк қилип бәрди. 30 Бу тәриқидә Яқуп
Раһиләниңму қешиға кирди; у Раһиләни Леяһдин
зиядә яхши көрди. Андин кейин у йәнә йәттә
жил Лабанға хизмәт қилди. 31 Амма Пәрвәрдигар
Леяһниң әтиварланмиғанлиғини көргәндә, униңға
туғушни несип қилди. Лекин Раһилә туғмас
еди. 32 Леяһ һамилдар болуп бир оғул туғуп: —
«Пәрвәрдигар харланғинимни көрди; әнди ерим
мени яхши көриду» дәп униң исмини «Рубән»
қойди. 33 У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғуп:
— «Пәрвәрдигар әтиварланмиғанлиғини аңлап,
буни һәм маңа бәрди» дәп, униң исмини Шимеон
қойди. 34 У йәнә һамилдар болуп, бир оғул туғуп: —
«Әнди бу қетим ерим маңа бағлиниду; чүнки мән
униңға үч оғул туғуп бәрдим» дәп униң исмини
Лавий қойди. 35 У йәнә һамилдар болуп, бир
оғул туғуп: — «Әнди бу қетим мән Пәрвәрдигарға
һәмдусана оқуй!» дәп униң исмини Йәһуда қойди.
Андин у туғуттин тохтап қалди.

30 Амма Раһилә өзиниң Яқупқа бала туғуп
бәрәлмигинини көргәндә, һәдисиға һәсәт
қилип Яқупқа: — Маңа бала бәргин; болмиса
өлимән, — деди. 2 Шуниң билән Яқупниң Раһиләгә
ғәзиви келип: — Мән балиятқуниң мевисини
сәндин айиған Худаниң орнидиму?! — деди.
3 — Мана, дедигим Билһаһ бу йәрдә туриду;
сән униң қешиға киргин, у мениң қучиғимға

туғсун; мән у арқилиқ балилиқ болай, — деди
Раһилә. 4 Шуниң билән у дедиги Билһаһни
униңға хотун қилип бәрди; Яқуп униң қешиға
кирди. 5 Билһаһ һамилдар болуп, Яқупқа бир
оғул туғуп бәрди. 6 Раһилә: — «Худа мән үчүн
адаләт жүргүзүп пәрядимни аңлап, маңа бир
оғул бәрди», дәп униң исмини Дан қойди. 7
Раһиләниң дедиги Билһаһ йәнә һамилдар болуп,
Яқупқа иккинчи оғлини туғуп бәрди. 8 Раһилә:
— «Мән һәдәм билән бәслишип қаттиқ тутушуп,
йәңдим» дәп униң исмини Нафтали қойди. 9
Леяһ өзиниң туғуттин тохтап қалғанини көрүп,
дедиги Зилпаһни Яқупқа хотун қилип бәрди.
10 Леяһниң дедиги Зилпаһ Яқупқа бир оғул
туғуп бәрди. 11 Леяһ: — «Немидегән тәләйлик-
һә!» дәп униң исмини Гад қойди. 12 Леяһниң
дедиги Зилпаһ Яқупқа иккинчи оғлини туғуп
бәрди. 13 Леяһ: «Мән бәхитликтурмән! Чүнки
хотун-қизлар мени бәхитлик дейишиду!» дәп
униң исмини Ашир қойди. 14 Буғдай ормиси
күнлиридә Рубән чиқип етизлиққа барди вә
етиздин бир қанчә муһәббәтгүлини терип,
буларни аниси Леяһниң қешиға әкәлди. Әнди
Раһилә Леяһқа: — Өтүнүп қалай, оғлуңниң
муһәббәтгүлидин бир нәччини маңа бәргин!
— деди. 15 [Леяһ] униңға җававән: — Еримни
тартивалғиниң йәтмәмду? Әнди оғлумниң
муһәббәтгүлинимуму тартивалмақчимусән? — деди.
Раһилә җавап берип: — Ундақ болса у оғлуңниң
муһәббәтгүллири үчүн бүгүн кечә сән билән
ятсун, — деди. 16 Яқуп кәчқурун етиздин қайтип
кәлгинидә, Леяһ униң алдиға чиқип: — Мениң
қешимға киришиң керәк; чүнки мән оғлумниң
муһәббәтгүллири билән сени иҗаригә алдим, —
деди. Шундақ девиди, у бу кечә униң билән ятти. 17
Худа Леяһниң дуасини аңлиди; у һамилдар болуп,
Яқупқа бәшинчи оғлини туғуп бәрди. 18 Шуниң
билән Леяһ: «Дедигимни еримгә бәргинимгә
Худа әнди маңа «иҗарә һәққим»ни ата қилди»
дәп униң исмини Иссакар қойди. 19 Леяһ йәнә
һамилдар болуп, Яқупқа алтинчи оғлини туғуп
бәрди. 20 Леяһ: — «Худа маңа яхши тойлуқ ата
қилди; әнди ерим мениң билән биллә туридиған
болди; чүнки мән униңға алтә оғул туғуп бәрдим»
дәп униң исмини Зәбулун қойди. 21 Шуниңдин
кейин, у бир қиз туғуп, униң исмини Динаһ
қойди. 22 Амма Худа Раһиләни яд қилип, дуасини
аңлап уни туғидиған қилди, 23 У һамилдар
болуп, бир оғул туғди. У: — «Худа мени номустин
халас қилди», деди. 24 У: — «Пәрвәрдигар маңа
йәнә бир бала бәрсә» дәп, униң исмини Йүсүп
қойди. 25 Раһилә Йүсүпни туққандин кейин
Яқуп Лабанға: — Мени өз жутумға, өз вәтинимгә
кәткили қойғин. 26 Мениң саңа ишләп еришкән
иш һәққим болған аяллирим билән балилиримни
маңа бәргин; мән кетәй; чүнки мениң саңа
ишлигән җапалиқ хизмитим өзүңгә аян, — деди. 27
Лабан униңға җававән: Нәзириңдә илтипат тапқан
болсам, өтүнүп қалай, [йенимдин кәтмә]. Чүнки
мән Пәрвәрдигарниң сениң сәвәвиңдин маңа
бәрикәт бәргинини тонуп йәттим, девиди, [Яқуп]
йәнә: — 28 Маңа алидиған һәққиңни тохтатқин;
мән саңа шуни берәй, деди. 29 [Яқуп] униңға
җавап берип: — Мән саңа қандақ хизмәт қилип
кәлгиним, мениң қолумда маллириңниң қандақ
болғини өзүңгә аян. 30 Чүнки мән кәлмәстә
мелиң аз еди; әнди наһайити зор бир топ болди.
Мениң қедимим қәйәргә йәтсә, Пәрвәрдигар саңа
бәрикәт ата қилди. Әнди мән қачан өз аиләм
үчүн егилик тикләймән? — деди. 31 Шуниң билән
Лабан: — Мән саңа немә берәй, девиди, Яқуп: —
Сән маңа һеч немә бәрмигин; пәқәт мениң шу
ишимға қошулсаңла, мән йәнә падаңни беқип,
улардин хәвәр алимән. 32 Мән бүгүн пүткүл
падаңни арилап, ала-чипар қойларни, қара-қоңур
пахланларни, шундақла өшкиләрниң ичидинму
ала-чипарлирини айрип чиқимән. Булар мениң
иш һәққим болсун. 33 Кейин, мениң һәққимни
тәкшүрүп кәлгән вақтиңда, һәққаний болғиним
көз алдиңда испатлиниду; өшкиләр арисида ала-
чипар болмиғанлириниң һәммиси, пахланлар
арисида қара-қоңур болмиғанлириниң һәммиси
оғрилап келингән һесаплансун, — деди. 34 у
вақитта Лабан: — Мақул, дегиниңдәк болсун,
— деди. 35 Шу күни [Лабан] тағил вә ала-
чипар текиләрни, ала-чипар чиши өшкиләрни,
шундақла аз-паз ақ чикими болған барлиқ
өшкиләрни, барлиқ қара-қоңур қозиларни айрип,
өз оғуллириниң қолиға тапшуруп, 36 өзи
билән Яқупниң оттурисида үч күнлүк арилиқни
қойди. Яқуп болса Лабанниң падилириниң
қалғинини бақти. 37 Лекин Яқуп терәк, бадам
вә чинар дәрәқлиридин юмран чивиқларни
елип, қовзиқини йоллуқ қилип шилип, ақ

сизиқларни чиқарди. 38 Андин мал күйлигән
вақитлирида су ичкили кәлгәндә, у мошу шилған
чивиқларни падилар су ичидиған йәрләрдики
улақларға малниң алдиға тикләп қоятти. Мал
бу [тағил] чивиқларниң алдида җүпләшкәндин
кейин улар тағил вә ала-чипар қозиларни
туғди. 40 Андин Яқуп бу қозиларни Лабанниң
падисидин айрип чиқарди; андин у Лабанниң
падисиниң йүзлирини тағил вә қоңур қойлириға
қаритип җүпләштүрди; шундақ қилип, у өз
мелини Лабанниң мелиға қошмай бөләк қоюп,
өзи үчүн айрим бадиларни қилди. 41 Сағлам
күчлүк мал җүпләшкинидә, Яқуп чивиқларни
падиниң көз алдиға улақларда қоятти; маллар
шу чивиқларниң йенида җүплишәтти. 42 Лекин
җүплишиватқан мал аҗиз болса, у чивиқларни
қоймайтти. Бу тәриқидә аҗизлири Лабанға,
күчлүклири Яқупқа тәвә болди. 43 Шундақ қилип,
бу киши наһайити бай болуп, маллири, дедәклири,
қуллири, төгилири вә ешәклири хелә көп болди.

31 Амма Яқуп Лабанниң оғуллириниң: —
Яқуп атимизниң пүтүн мал-мүлкини елип
кәтти; униң еришкән бу дөлити атимизниң
тәәллуқатидин кәлгән, дегинини аңлап қалди.
2 Яқуп Лабанниң чирайиға қаривиди, мана, у
өзигә бурунқидәк хуш пеил болмиди. 3 Бу чағда,
Пәрвәрдигар Яқупқа: — Сән ата-бовилириңниң
зиминиға, өз уруқ-туққанлириңниң қешиға
қайтип кәткин. Мән сениң билән биллә болимән,
— деди. 4 Шуниң үчүн Яқуп адәм әвәтип, Раһилә вә
Леяһни өз падиси турған көкләмгә чақирип келип
5 уларға мундақ деди: — Мән атаңларниң чирайиға
қарисам маңа бурунқидәк хуш пеил болмиди;
амма атамниң Худаси мән билән биллә болуп
кәлди. 6 Күчүмниң йетишичә атаңларға ишләп
бәргиним силәргә аян; 7 һалбуки, атаңлар мени
ахмақ қилип, һәққимни он қетим өзгәртти; лекин
Худа униң маңа зиян йәткүзүшигә йол қоймиди. 8
Әгәр у: «Ала-чипар қозилар һәққиң болиду», десә,
барлиқ падилар ала-чипар қозилиғили турди.
У: «Тағил қозилар һәққиң болсун», десә, барлиқ
падилар тағил қозилиғили турди. 9 Бу тәриқидә
Худа атаңларниң маллирини тартивелип, маңа
бәрди. 10 Падилар күйлигән вақитта мән бир қетим
чүшүмдә бешимни көтирип шуни көрдумки, мана,
малларниң үстигә җүплишишкә етилған қочқар-
текиләрниң һәммиси тағил яки ала-чипар еди. 11
Андин Худаниң Пәриштиси чүшүмдә маңа: «Әй
Яқуп», девиди, мән җавап берип: «Мана мән»,
дедим. 12 У маңа: — «Әнди бешиңни көтирип
қариғин; мана малларниң үстигә җүплишишкә
етилған қочқар-текиләрниң һәммиси тағил вә ала-
чипардур; чүнки Мән Лабанниң саңа қилғининиң
һәммисини көрдүм. 13 Мән Бәйт-Әлдә [саңа
көрүнгән] Тәңридурмән. Сән шу йәрдә түврүкни
мәсиһләп, Маңа қәсәм ичтиң. Әнди сән орниңдин
туруп, бу зиминдин чиқип, уруқ-туққанлириңниң
зиминиға янғин» деди. 14 Раһилә вә Леяһ
униңға җавап берип: — Атимизниң өйидә бизгә
тегишлик несивә яки мирас қалмиғанму? 15 Биз
дәрвәқә униңға ят адәм һесаплинип қалғанму?!
У бизни сетивәтти, тойлуғимизниму пүтүнләй
йәп кәтти! 16 Шундақ болғандин кейин, Худа
Атимиздин саңа елип бәргән барлиқ дөләт биз
билән балилиримизниңкидур. Әнди Худа саңа
немә дегән болса, шуни қилғин, — деди. 17
Шуниң билән Яқуп орнидин туруп, балилири вә
аяллирини төгиләргә миндуруп, еришкән барлиқ
маллири вә барлиқ тәәллуқатини, йәни Падан-
Арамда тапқан тәәллуқатлирини елип, атиси
Исһақниң йениға беришқа Қанаан зиминиға
қарап йол алди. 19 Лабан болса қойлирини
қирқиғили кәткән еди; Раһилә өз атисиға тәвә
«өй бутлири»ни оғрилап еливалди. 20 Яқуп
арамий Лабанға өз қешидин оғрилиқчә қечип
кетидиғанлиғини уқтурмай уни алдап қойған еди.
21 У бар-йоқини елип қечип кәтти; у дәриядин
өтүп Гилеад теғи тәрәпкә қарап йол алди. 22
Үчинчи күни, Лабанға Яқупниң қачқини тоғрисида
хәвәр йәтти. 23 У өз туққанлирини елип, йәттә
күнлүк йолғичә кәйнидин қоғлап берип, Гилеад
теғида униңға йетишти. 24 Лекин кечиси Худа
арамий Лабанниң чүшигә кирип униңға: «Сән
һези бол, Яқупқа я ақ я көк демә!» деди. 25
Лабан Яқупқа йетишип барғанда, Яқуп чедирини
тағниң үстигә тикгән еди. Лабанму туққанлири
билән Гилеад теғиниң үстидә чедир тикти. 26
Лабан Яқупқа: — Бу немә қилғиниң? Сән мени
алдап, қизлиримни урушта алған олҗидәк елип
кәттиң? 27 Немишкә йошурун қачисән, маңа
хәвәр бәрмәй мәндин оғрилиқчә кәттиң? Маңа
дегән болсаң мән хошал-хурамлиқ билән ғәзәл
оқуп, дап вә чаң челип, сени узитип қоймамтим?
28 Шундақ қилип сән маңа өз оғуллирим вә

қизлиримни сөйүп узитип қоюш пурситиниму
бәрмидиң. Бу ишта ахмақлиқ қилдиң. 29 Силәргә
зиян-зәхмәт йәткүзүш қолумдин келәтти; лекин
түнүгүн кечә атаңниң Худаси маңа сөз қилип:
«Һези бол, Яқупқа я ақ я көк demә» деди. 30
Хош, сән атаңниң өйини толиму сеғинғиниң үчүн
кәтмәй қоймайсән; лекин немишкә йәнә мениң
бутлиримни оғрилидиң? — деди. 31 Яқуп Лабанға
җавап берип: — Мән қорқуп қачтим; чүнки сени
қизлирини мәндин мәҗбурий тартиваламдикин,
дедим. 32 Әнди бутлириңға кәлсәк, улар кимдин
чиқса шу тирик қалмайду! Қериндашлиримиз
алдида мәндин қандақла немәңни тонувалсаң, уни
елип кәт, — деди. Һалбуки, Яқупниң Раһиләниң
бутларни оғрилап кәлгинидин хәвири йоқ еди.
33 Лабан алди билән Яқупниң чедириға кирип,
андин Леяһниң чедири һәм икки дедәкниң
чедирлириға кирип ахтуруп һеч немә тапалмиди.
Леяһниң чедиридин чиқип, Раһиләниң чедириға
кирди. 34 Раһилә болса өй бутлирини елип,
буларни төгиниң чоминиң ичигә тиқип қоюп,
үстидә олтиривалған еди. Лабан пүткүл чедирини
ахтуруп, һеч немә тапалмиди. 35 Раһилә атисиға:
— Әй ғоҗам, алдиңда туралмиғиним үчүн
хапа болмиғин; чүнки мән һазир аялларниң
адәт мәзгилидә туруватимән, — деди. Шундақ
қилип, Лабан һәммә йәрни қоймай ахтурупму,
өй бутлирини тапалмиди. 36 Шуниң билән
Яқуп аччиқлап Лабан билән җедәллишип кәтти.
Яқуп Лабанға: — Сән мени кәйнимдин мунчә
алдирап-тенәп қоғлап кәлгидәк мәндә немә
сәһвәнлик, немә гуна бар? 37 Сән һәммә
жүк-тақлиримни ахтуруп чиқтиң, өйүңниң
нәрсилиридин бирәр немә тапалидиңму? Бир
немә тапқан болсаң, мениң қериндашлирим билән
сениң қериндашлириңниң алдида уни қойғин,
улар биз иккимизниң арисида һөкүм қилсун.
38 Мән мошу жигирмә жил қешиңда турдум;
һеч қачан сағлиғиң вә чиши өшкилириң бала
ташливәтмиди; падилириңдин қочқарлириңни
йегиним йоқ. 39 Боғуветилгәнлирини қешиңға
елип кәлмәй, бу зиянни өзүм толдурдум; кечиси
оғриланған яки күндүзи оғриланған болсун сән
уни мәндин төлитип алдиң. 40 Мениң күнлирим
шундақ өттики, күндүзи иссиқтин, кечиси соғтин
қийнилип, уйқа көзүмдин қачатти. 41 Мениң
күнлирим мошу жигирмә жилда өйүңдә туруп
шундақ болди; он төрт жил икки қизиң үчүн
саңа хизмәт қилдим, алтә жил падаң үчүн
хизмәт қилдим; униң үстигә сән иш һәққимни он
қетим өзгәрттиң. 42 Әгәр атамниң Худаси, йәни
Ибраһимниң Худаси, йәни Исһақниң Қорқунучиси
Болғанниң Өзи мән билән биллә болмиса еди, сән
җәзмән мени қуруқ қол қилип қайтуруветәттиң.
Лекин Худа мениң тартқан җәбир-җапалиримни,
қоллиримниң мушәққитини көрүп түнүгүн кечә
саңа тәнбиһ бәрди, — деди. 43 Лабан Яқупқа җавап
берип: — Бу қизлар мениң қизлирим, бу оғуллар
мениң оғуллирим, бу пада болса мениң падам
болиду; шундақла көз алдиңдики һәммә нәрсә
мениңкидур; амма мән бүгүн бу қизлиримни
вә уларниң туққан оғуллирини немә қилай? 44
Қени кәл, сән билән иккимиз бир әһдә түзүшәйли,
бу мән билән сениң оттуримизда гува болсун,
— деди. 45 Шуниң билән Яқуп бир ташни елип
өрә тикләп түврүк қилип қойди. 46 Андин Яқуп
қериндашлириға: — Таш жиғиңлар, — девиди,
ташларни елип келип догилиди, шу йәрдә таш
догисиниң йенида ғизалиништи. 47 Лабан бу
догини «Йәгар-Саһадута» дәп атиди, Яқуп униңға
«Галеәд» дәп ат қойди. 48 Лабан: — Бу дога
бүгүн сән билән мениң оттурамда гува болсун, —
деди. Шуңа бу сәвәптин догиниң нами «Галеәд»
аталди. 49 У җай йәнә «Мизпаһ», дәпму аталди;
чүнки Лабан йәнә: — Иккимиз бир-биримиз
билән көрүшмигән вақитларда, Пәрвәрдигар сән
билән мениң оттурамда қаравул болуп күзитип
турсун. 50 Әгәр сән қизлиримни бозәк қилсаң, яки
қизлиримниң үстигә башқа хотунларни алсаң,
башқа һеч киши қешимизда һазир болмиған
тәғдирдиму, мана, Худа мән билән сениң араңда
гувачидур! 51 Лабан Яқупқа йәнә: — Мана, бу догиға
қара, мән билән сән иккимизниң оттурисида мән
тикләп қойған бу түврүккиму қара; 52 кәлгүсидә
бу дога вә бу түврүкму мән яман нийәт билән
бу догидин сениң тәрипиңгә өтмәслигим үчүн,
сениңму нийитиңни яман қилип бу дога вә бу
түврүктин өтүп мениң тәрипимгә кәлмәслигиң
үчүн гувачи болсун. 53 Ибраһимниң илаһи,
Наһорниң илаһи вә бу иккисиниң атисиниң
илаһлири аримизда һөкүм чиқарсун, — деди.
Яқуп болса атиси Исһақниң Қорқунучиси Болғучи
билән қәсәм қилди. 54 Андин Яқуп тағ үстидә бир
қурбанлиқ сунуп, қериндашлирини өзи билән

тамақлинишқа тәклип қилди. Улар һәмдәстихан
олтарди вә кечиси тағда қонди. 55 Әтиси таң
сәһәрдә Лабан орнидин туруп, нәврилири билән
қизлирини сөйүп, уларға бәхит-бәрикәт тиләп, өз
өйигә раван болди.

32 Яқуп өз йолиға кетип баратти; йолда Худаниң
пәриштилири униңға учриди. 2 Яқуп уларни
көрүп: — Бу җай Худаниң барғаһи екән! — дәп,
бу җайниң намини «Маһанаим» дәп қойди. 3
Андин Яқуп Сеир зиминидики «Едом яйлиғи»ға,
акиси Әсавниң қешиға алдин хәвәрчиләрни
әвәтип, 4 уларға җекиләп: — Силәр ғоҗамға,
йәни Әсавға: «Кәминилири Яқуп мундақ деди: —
Мән Лабанниң қешида мусапир болуп, та мошу
вақитқичә турдум. 5 Әнди мәндә кала, ешәк
вә қойлар, қул-дедәкләрму бар; мән өзлириниң
нәзиридә илтипат тапарманмекин дәп ғоҗамға
хәвәр йәткүзүшни лайиқ көрдүм», дәңлар, — деди.
6 Хәвәрчиләр Яқупниң йениға йенип келип: —
Биз акилири Әсавниң қешиға бардуқ; у төрт йүз
кишини елип, силиниң алдилириға келиватиду,
— деди. 7 Яқуп наһайити қорқуп, ғәм-ғуссигә
чүшүп адәмлирини қой, кала вә төгилиригә
қошуп, икки топқа айриди. 8 У: — «Әгәр Әсав
келип бир топимизға һуҗум қилса, йәнә бир топ
қечип қутулуп қалар» — дәп ойлиди. 9 Андин
Яқуп мундақ дуа қилди: — И атам Ибраһимниң
Худаси вә атам Исһақниң Худаси! Маңа: «Өз
зиминиң вә уруқ-туққанлириңниң қешиға йенип
кәткин, саңа яхшилиқ қилимән» дәп вәдә қилған
Пәрвәрдигар! 10 — Мән Сениң Өз қулуңға көрсәткән
өзгәрмәс барлиқ меһриванлиғиң вә барлиқ
вападарлиғиң алдида һеч немә әмәсмән; чүнки
мән бу Иордан дәриясидин өткинимдә ялғуз
бир һасам бар еди. Әнди мән икки топ адәм
болуп қайтиватимән. 11 Өтүнүп қалай, мени акам
Әсавниң қолидин қутқузғайсән; чүнки у келип мән
билән хотун-балилиримни өлтүрүветәмдикин,
дәп қорқимән. 12 Сән: «Мән җәзмән саңа зор
яхшилиқ қилип, сениң нәслиңни деңиздики
қумдәк һәдди-һесапсиз көп қилимән», дегән
едиң, — деди. 13 У шу кечиси шу йәрдә қонуп
қалди; андин у қол илигидики маллардин елип,
акиси Әсавға икки йүз өчкә, жигирмә текә,
икки йүз сағлиқ, жигирмә қочқар, оттуз чиши
төгини тайлақлири билән, қириқ инәк, он буқа,
жигирмә мада ешәк, он һаңга ешәкни соғат қилип
тәйярлап, 16 Буларни айрим-айрим топ қилип
хизмәткарлириниң қолиға тапшуруп, уларға
җекиләп: — Силәр мәндин бурун меңип, һәр
топниң арисида арилиқ қоюп һайдап меңиңлар, —
деди. 17 У әң алдидики топ билән маңған кишикә
әмир қилип: — Акам Әсав саңа учриғанда, әгәр у
сәндин: «Кимниң адимисән? Қәйәргә барисән?
Алдиңдики җаниварлар кимниң?» — дәп сориса,
18 Ундақта сән җавап берип: «Булар кәминилири
Яқупниң болуп, ғоҗам Әсавға әвәткән соғаттур.
Мана, у өзиму кәйнимиздин келиватиду» — дегин,
деди. 19 Шу тәриқидә у иккинчи, үчинчи вә
улардин кейинки падиларни һайдап маңғучи
кишиләргиму охшаш әмир қилип: — Әсав сизләргә
учриғанда, силәрму униңға шундақ дәңлар, андин:
— Мана, кәминилири Яқуп өзиму арқимиздин
келиватиду, — дәңлар, деди; чүнки у: — Мән
алдимда барған соғат билән уни мени кәчүрүм
қилдуруп, андин йүзини көрсәм, мени қобул
қилармекин, — дәп ойлиған еди. 21 Шундақ қилип
соғат алдин әвәтилди; у шу кечиси барғаһда
қонуп қалди. 22 У шу кечидә қопуп, икки аяли
вә икки дедиги вә он бир оғлини елип, Яббок
кечигидин өтүп кәтти. 23 У уларни еқиндин
өткүзди, шундақла һәммә тәәллуғиниму у қарши
тәрәпкә өткүзди. 24 Яқуп болса бу қатта ялғуз
қалди; бир зат келип шу йәрдә униң билән
таң атқичә челишти. 25 Лекин бу зат уни
йеңәлмәйдиғанлиғини көрүп, униң янпишиниң
йириқиға қолини тәккүзүп қойди; шуниң билән
улар челишиватқанда Яқупниң янпиши қазандин
чиқип кәтти. 26 У зат: — Мени қоюп бәргин,
чүнки таң атай дәп қалди, деди. — Сән мени
бәрикәтлимигичә, сени қоюп бәрмәймән, деди
Яқуп. 27 У униңдин: — Етиң немә? дәп сориди.
У: етим Яқуп, — деди. 28 У униңға: — Сениң етиң
буниңдин кейин Яқуп болмай, бәлки Исраил
болиду; чүнки сән Худа биләнму, инсан биләнму
елишип ғалип кәлдиң, — деди. 29 Андин Яқуп
униңдин: — Намиңни маңа дәп бәргин, девиди,
у: — Немишкә мениң намимни сорайсән? —
деди вә шу йәрдә униңға бәхит-бәрикәт ата
қилди. 30 Шуниң билән Яқуп: — Худани йүзму-
йүз көрүп, җеним қутулуп қалди, дәп у җайниң
намини «Пәниәл» дәп атиди. 31 У Пәниәлдин өтүп
маңғанда, күн униң үстибешини йорутти; амма у
янпиши түпәйлидин ақсап маңатти. 32 Бу сәвәптин

Исраиллар бүгүнгичә йотиниң үгисидики пәйни
йемәйду; чүнки шу Зат Яқупниң янпишиниң
йириқиға, йәни униң пейигә қолини тәккүзүп
қойған еди.

33 Яқуп бешини көтирип қаривиди, мана Әсав
төрт йүз киши билән келивататти. Шуниң
билән у балилирини айрип, Леяһ, Раһилә вә икки
дедәккә тапшурди; 2 у икки дедәк вә уларниң
балилирини һәмминиң алдида маңдурди, андин
Леяһ билән униң балилирини, әң ахирида Раһилә
билән Йүсүпни маңдурди. 3 Өзи болса уларниң
алдиға өтүп маңди, у акисиниң алдиға йетип
барғичә йәттә қетим йәргә баш уруп тазим қилди.
4 Әсав униң алдиға жүгүрүп келип, уни қучағлап,
бойниға бешини қоюп, уни сөйди; һәр иккиси
жиғлишип кәтти. 5 Андин Әсав бешини көтирип
қарап, аяллар вә балиларни көрүп: — Бу сән
билән биллә кәлгәнләр кимләр? — дәп сориди.
Яқуп: — Булар Худа шапаәт қилип кәминилиригә
бәргән балилардур, — деди. 6 Андин икки дедәк
вә уларниң балилири алдиға берип, униңға тазим
қилди; 7 Андин Леяһму униң балилири билән
алдиға берип, тазим қилди, ахирида Йүсүп билән
Раһилә алдиға берип, тазим қилди. 8 Әсав: — Маңа
йолда учриған әшу топлириңда немә мәхситиң
бар? — девиди, Яқуп җавап берип: — Бу ғоҗамниң
алдида илтипат тепишим үчүндур, деди. 9 Лекин
Әсав: — Әй қериндишим, мәндә йетип ашқидәк бар.
Сениң өз нәрсилириң өзүңгә қалсун, деди. 10 Амма
Яқуп: — Ундақ қилмиғин; әгәр мән нәзәрлиридә
илтипат тапқан болсам, соғитимни қолумдин
қобул қилғайла; чүнки силиниң мени хошаллиқ
билән қобул қилғанлирини көрүп, дидарлирини
көргинимдә Худаниң дидарини көргәндәк болдум!
11 Әнди саңа кәлтүрүлгән, [Худадин көргән] бу
бәрикәтлиримни қобул қилғайла; чүнки Худа
маңа шапаәт көрсәтти, һәммә нәрсилирим бар
болди, — дәп униңдин қайта-қайта өтүнүвиди,
у қобул қилди. 12 Андин Әсав: — Әнди биз
қозғилип сәпиримизни давамлаштурайли, мән
сениң алдиңда маңай, деди. 13 У униңға җававән:
— Ғоҗам көрдилә, балилар кичик, қешимда
емидиған қоза вә мозайлар бар; әгәр мән
буларни бир күнла алдиртип қоғлап маңдурсам,
пүткүл пада өлүп кетиду. 14 Шуңа өтүнимәнки,
ғоҗам кәминилиридин алдида маңғач турсун;
мән алдимдики мал-чарвиларниң меңишиға,
шундақла балиларниң меңишиға қарап аста
меңип, ғоҗамниң қешиға Сеирға удул барай,
деди. 15 У вақитта Әсав: — Ундақ болса, мән өзүм
билән кәлгән кишиләрдин бир нәччини қешиңда
қоюп кетәй, деди. Лекин у җавап берип: — Буниң
немә һаҗити? Пәқәт ғоҗамниң нәзиридә илтипат
тапсамла шу купайә, деди. 16 Әсав у күни йолға
чиқип Сеирға йенип кәтти. 17 Яқуп сәпәр қилип,
Суккот дегән җайға кәлгәндә, у йәргә бир өй
селип, маллириға лапасларни ясиди. Шуңа бу йәр
«Суккот» дәп аталди. 18 Шу тәриқидә Яқуп Падан-
Арамдин қайтип, Қанаан зиминидики Шәкәм
шәһиригә аман-есән кәлди. У шәһәрниң алдида
чедир тикти. 19 Андин у чедир тиккән йәрниң
бир қисимини Шәкәмниң атиси болған Һаморниң
оғуллиридин бир йүз қәситигә сетивелип, 20 Шу
йәрдә бир қурбангаһ селип, намини «Әл-Әлоһә-
Исраил» дәп атиди.

34 Бир күни, Леяһниң Яқупқа туғуп бәргән қизи
Динаһ жутниң қизлири билән көрүшкили
чиқти. 2 Шу жутниң әмри һивий Һаморниң
оғли Шәкәм уни көрүп қелип, уни тутувелип,
зорлап номусиға тәгди. 3 Амма униң көңли
Яқупниң қизи Динаһқа чүшүп, уни яхши көрүп
қалди вә униңға муһәббити билән көңүл сориди.
4 Шуниң билән Шәкәм атиси Һамордин: — Бу
қизни маңа хотунлуққа елип бәргин, дәп тәләп
қилди. 5 Яқуп [Шәкәмниң] қизи Динаһниң
иппитигә тәккәнлигини аңлап қалди. Униң
оғуллири маллири билән далаларда еди; шуңа
Яқуп улар кәлгичә җим туруп турди. 6 Шәкәмниң
атиси Һамор Яқупниң алдиға униң билән
сөзләшкили чиқти; 7 Яқупниң оғуллири хәвәрни
аңлапла далалардин қайтип кәлгән еди. Булар
[Шәкәмниң] қилмайдиған ишни қилип, Яқупниң
қизиниң номусиға тегип Исраил қәбилисидә
шәрмәндилик қилғини үчүн азаплинип, интайин
қаттиқ ғәзәпләнди. 8 Һамор уларға сөз
қилип: — Оғлум Шәкәмниң көңли қизиңларға
чүшүп қапту. Илтипат қилип уни оғлумға
хотунлуққа бәрсәңлар! 9 Биз билән қуда-баҗа
болуп, қизлириңларни бизгә бериңлар, бизниң
қизлиримизниму силәр елиңлар; 10 Биз билән
биллә туруңлар. Мана, йәр алдиңларда турупту;
бу йәрни макан қилип, сода қилип, өзүңлар үчүн
өй-мүлүк елиңлар, — деди. 11 Шәкәм қизниң
атиси билән ака-укилириға: — Нәзириңларда

илтипат тапсам дәймән; силәр немә десәңлар,
шуни берәй. 12 Мәндин қанчилик тойлуқ яки соғат
тәләп қилсаңлар, маңа ейтқиниңларчә берәй;
пәқәт бу қизни маңа хотунлуққа бәрсәңларла
болиду, деди. 13 Яқупниң оғуллири болса Шәкәм
вә атиси Һаморға һейлә-микир билән җавап
бәрди, чүнки у сиңлиси Динаһниң иппитигә
тәккән еди; 14 уларға: — Биз бундақ қилалмаймиз,
сиңлимизни хәтнисиз бирисигә беришкә мақул
дейәлмәймиз; чүнки бу бизгә номус болиду.
15 Пәқәт бир шәртимизгә көнсәңларла силәргә
мақул болимиз; силәрниң барлиқ әркәклириңлар
хәтнә қилинип биздәк болса, 16 Қизлиримизни
силәргә берип, силәрниң қизлириңларни биз елип
араңларда олтирип, бир қовм болуп қалимиз.
17 Амма бизгә қулақ салмай хәтнә қилинишқа
унимисаңлар, ундақта биз қизимизни елип
кетимиз, — деди. 18 Уларниң сөзлири Һамор
вә оғли Шәкәмниң нәзиригә яқти. 19 Жигит
бу ишни кәйнигә созмиди, чүнки у Яқупниң
қизиға ежил болуп қалған еди; у атисиниң
өйидә һәммидин әтиварлиқ еди. 20 Шуниң билән
Һамор оғли Шәкәм билән шәһәрниң дәрвазисиға
берип, шәһәрниң адәмлиригә сөз қилип: — 21
Бу адәмләрниң биз билән енақ өткүси бар.
Шуңа улар мошу жутта туруп сода-сетиқ қилсун;
мана, бу җайниңИкки тәрипи уларға йәткидәк
кәңридур. Биз уларниң қизлирини хотунлуққа
елип, өз қизлиримизни уларға беримиз. 22
Лекин пәқәт аримиздики һәммә әркәк улар хәтнә
қилинғандәк хәтнә қилинса, у адәмләр аримизда
туруп биз билән бир хәлиқ болушқа мақул
дәйду. 23 Шу тәриқидә уларниң мал-тәәллуқати,
һәммә чарпайлири бизниңки болмамду? Биз
пәқәт уларға мақул десәкла, улар аримизда
туриду, — деди. 24 Шуниң билән шәһәрниң
дәрвазисидин кирип-чиқидиғанларниң һәммиси
Һамор билән оғли Шәкәмниң сөзигә қулақ салди.
Шәһәрниң дәрвазисидин кирип-чиқадиғанларниң
һәммиси хәтнә қилинди. 25 Амма үчинчи күни,
улар техичә ағриқ ятқинида шундақ болдики,
Яқупниң икки оғли, йәни Динаһниң акилири
Шимеон билән Лавий һәр қайсиси өз қиличини
елип, шәһәр хатирҗәмлик ичидә турғинида
бесип кирип, һәммә әркәкни өлтүрүвәтти; 26
Улар Һамор билән оғли Шәкәмниму қиличлап,
Динаһни Шәкәмниң өйидин елип кәтти. 27 Андин
Яқупниң [барлиқ] оғуллири: «Улар сиңлимизниң
номусиға тәгди» дәп, өлтүрүлгәнләрниң җайиға
келип, шәһәрни булап-талаң қилди. 28 Уларниң
қой-кала, ешәклирини, шәһәрдики һәммини,
етизлиқлардики һәммини елип кәтти, 29
Шундақла уларниң барлиқ мал-мүлкини булап-
талап, барлиқ хотун-балиларни әсир қилип, өй
ичидики барлиқ нәрсиләрниму қошуп елип кәтти.
30 Яқуп Шимеон вә Лавийни әйипләп: — Силәр
мени балаға тиқип, зиминдикиләр — Қананийлар
билән Пәриззийләрниң алдида сеситтиңлар.
Бизниң адимимиз аз бир хәлиқтурмиз; улар маңа
қарши чиқип жиғилип һуҗум қилиду; шуниң
билән мән вә җәмәтим вәйран болимиз, — деди. 31
Амма улар җавап берип: — Әҗәба, сиңлимизға бир
паһишә аялға қилғандәк муамилә қилса боламду?
— деди.

35 Андин Худа Яқупқа: — Сән һазир Бәйт-
Әлгә чиқип, шу йәрни макан қил, өзүң
акаң Әсавдин қечип маңғиниңда саңа көрүнгән
[Мән] Тәңригә бир қурбангаһ ясиғин, — деди.
2 Шуниң билән Яқуп өйидикиләр вә өзи
билән биллә болғанларниң һәммисигә мундақ
деди: — Араңлардики ят илаһ бутлирини
ташливетип, өзүңларни паклап егинлириңларни
йәңгүшләңлар. 3 Андин қопуп Бәйт-Әлгә чиқимиз.
Мән шу йәрдә қийинчилиқта қалғанда дуайимни
иҗабәт қилип, жүргән йолумда мениң билән
биллә болуп кәлгән Тәңригә қурбангаһ салай,
— деди. 4 Шуниң билән өз қоллиридики һәммә
ят илаһ бутлирини, шундақла қулақлиридики
зириләрни чиқирип Яқупқа бәрди. Яқуп буларни
Шәкәмдики дуб дәриғиниң түвигә көмүп қойди. 5
Андин улар сәпәргә атланди; амма әтрапидики
шәһәрләрни Худадин болған бир вәһимә басқачқа,
улар Яқупниң оғуллирини қоғлимиди. 6 Бу
тәриқидә Яқуп вә униң билән биллә болғанларниң
һәммиси Қанаан зиминидики Луз, йәни Бәйт-
Әлгә йетип кәлди. 7 У шу йәрдә бир қурбангаһ
ясиди; акисидин қечип маңғинида шу йәрдә
Худа униңға көрүнгини үчүн бу җайниң исмини
«Әл-Бәйт-Әл» дәп атиди. 8 Ривкаһниң баққан
аниси Дәбораһ болса шу йәрдә аләмдин өтти. У
Бәйт-Әлниң айиғидики дуб дәриғиниң түвидә
дәпнә қилинди. Бу сәвәптин шу дәрәқ «Жиға-
Зарниң дуб дәриғи» дәп аталди. 9 Яқуп [шу йол
билән] Падан-Арамдин йенип кәлгәндин кейин,

Худа униңға йәнә бир қетим көрүнүп, униңға
бәхит-бәрикәт ата қилди. 10 Андин Худа униңға:
— Сениң исмиң Яқуптур; амма мундин кейин
сән Яқуп аталмай, бәлки намиң Исраил болиду,
дәп униң исмини Исраил қоюп қойди. 11 Андин
Худа йәнә униңға: — Мән Өзүм Һәммигә Қадир
Тәңридурмән; сән нәсиллинип, көпәйгин; бир
әл, шундақла бир түркүм әлләр сәндин пәйда
болиду; падишаларму сениң пуштуңдин чиқиду.
12 Мән Ибраһим вә Исһаққа бәргән зиминни саңа
беримән, шундақла сәндин кейинки нәслиңгиму
шу зиминни беримән, — деди. 13 Андин Худа униң
билән сөзләшкән җайдин, униң йенидин жуқуриға
көтирилди. 14 Яқуп Худа өзи билән сөзләшкән
җайда бир таш түврүкни тикләп, үстигә бир шарап
һәдийәсини төкти вә зәйтун мейи қуюп қойди.
15 Яқуп Худа өзи билән сөзләшкән шу җайниң
намини «Бәйт-Әл» дәп атиди. 16 Андин улар
Бәйт-Әлдин меңип, Әфратқа азғина йол қалғанда,
Раһиләни толғақ тутуп кетип, қаттиқ туғут азавида
қалди. 17 Амма толғиғи қаттиқ еғирлашқанда,
туғут аниси униңға: — Қорқмиғин, бу қетим йәнә
бир оғлуң болидиған болди — деди. 18 Шундақ
болдики, Раһилә җени чиқиш алдида, ахирқи
нәпәси билән оғлиға «Бән-Они» дәп исим қойди;
амма униң атиси уни «Бән-Ямин» дәп атиди. 19
Раһилә вапат болди вә Бәйт-Ләһәм дәп атилидиған
Әфратниң йолиниң бойиға дәпнә қилинди. 20 Яқуп
униң қәбриниң үстигә бир хатирә теши тикләп
қойди. Бүгүнгә қәдәр «Раһиләниң Қәбир Теши»
шу йәрдә турмақта. 21 Андин Исраил сәпәрни
давамлаштуруп Мигдал-Едирниң у тәрипидә өз
чедирини тикти. 22 Исраил у зиминда турған
вақтида, Рубән берип өз атисиниң кенизиги
Билһаһ билән бир орунда ятти; Исраил буни
аңлап қалди. Яқупниң он икки оғли бар еди: — 23
Леяһдин туғулған оғуллири: — Яқупниң тунҗа
оғли Рубән вә Шимеон, Лавий, Йәһуда, Иссакар
һәм Зәбулун еди. 24 Раһиләдин туғулған оғуллири:
— Йүсүп вә Бинямин еди. 25 Раһиләниң дедиги
Билһаһдин туғулған оғуллири: — Дан вә Нафтали
еди. 26 Леяһниң дедиги Зилпаһдин туғулған
оғуллири: — Гад билән Ашир еди. Булар болса
Яқупқа Падан-Арамда туғулған оғуллири еди. 27
Әнди Яқуп атиси Исһақниң қешиға, Ибраһим вә
Исһақ Мусапир болуп турған Кириат-Арба, йәни
Һебронниң йенидики Мамрәгә кәлди. 28 Исһақниң
көргән күнлири бир йүз сәксән жил болди. 29
Исһақ толиму қерип, күнлири тошуп, нәпәстин
тохтап вапат болди вә өз қовминиң қешиға берип
қошулди. Униң оғуллири Әсав билән Яқуп уни
дәпнә қилди.

36 Төвәндикиләр Әсавниң әвлатлиридур (Әсав
йәнә Едом дәпму атилиду): — 2 Әсав
аяллирини Қананийларниң қизлиридин алди,
йәни Һиттийлардин болған Елонниң қизи Адаһ
билән һивийлардин болған Зибеонниң нәвриси,
Анаһниң қизи Оһолибамаһни алди; 3 униңдин
башқа Исмаилниң қизи, Небайотниң сиңлиси
Басиматниму алған еди. 4 Адаһ Әсавға Елифазни
туғуп бәрди; Басимат болса Реуәлни туғди. 5
Оһолибамаһ Йәуш, Яалам вә Кораһни туғди;
булар Қанаан зиминида Әсавға туғулған оғуллар
еди. 6 Әсав аяллири, оғул-қизлири, өйидики
һәммә кишилирини вә чарпайлирини, барлиқ
улақлирини, шундақла Қанаан зиминида тапқан
барлиқ тәәллуқатлирини елип, иниси Яқуптин
айрилип, башқа бир жутқа көчүп кәтти. 7 Чүнки
һәр иккисиниң тәәллуқатлири интайин көп
болғачқа, бир йәрдә биллә туралмайтти; мусапир
болуп турған зимин уларниң мал-чарвилириниң
көплүгидин уларни бақалмайтти. 8 Буниң билән
Әсав (Әсав Едом дәпму атилиду) Сеир теғиға
берип, олтирақлишип қалди. 9 Төвәндикиләр
тағлиқ район Сеирдики Едомийларниң ата-бовиси
Әсавниң әвлатлиридур: — 10 Әсавниң оғуллири: —
Әсавниң аяли адаһниң оғли Елифаз; Әсавниң аяли
Басиматниң оғли Реуәл. Елифазниң оғуллири: —
Теман, Омар, Зәфо, Гатам вә Кәназ еди. Әсавниң
оғли Елифазниң кичик хотуни Тимна еди; у
Елифазға Амаләкни туғуп бәрди. Жуқирилар
болса Әсавниң аяли адаһниң әвлатлири еди.
Реуәлниң оғуллири: — Наһат, Зәраһ, Шаммаһ
вә Миззаһ еди; булар Әсавниң аяли Басиматниң
әвлатлири еди. 14 Әсавниң аяли, йәни Зибеонниң
чоң қизи, Анаһниң қизи болған Оһолибамаһниң
оғуллири: у Әсавға Йәуш, Яалам вә Кораһни
туғуп бәрди. 15 Әсавниң әвлатлириниң ичидин
төвәндики әмирләр чиққан: — Әсавниң тунҗа
оғли Елифазниң оғуллиридин: — әмир Теман,
әмир Омар, әмир Зәфо, әмир Кеназ, 16 әмир
Кораһ, әмир Гатам вә әмир Амаләк чиққан. Булар
Едом зиминида Елифазниң нәслидин чиққан
әмирләр болуп, Адаһниң әвлатлири еди. 17

Әсавниң оғли Реуәлниң оғуллиридин әмир Наһат,
әмир Зәраһ, әмир Шаммаһ вә әмир Миззаһлар
чиққан; булар Едом зиминида Реуәлниң нәслидин
чиққан әмирләрдур; буларниң һәммиси Әсавниң
аяли Басиматниң әвлатлири еди. **18** Әсавниң
аяли Оһолибамаһниң оғуллиридин әмир Йәуш,
әмир Ялам вә әмир Кораһлар чиққан. Булар
Анаһниң қизи, Әсавниң аяли Оһолибамаһниң
нәслидин чиққан әмирләр еди. **19** Булар Әсавниң,
йәни Едомниң әвлатлири болуп, [едомийларниң]
әмирлири еди. **20** Һорийлардин болған Сеирниң
[Едом] зиминида олтарған әвлатлири: — Лотан,
Шобал, Зибеон, Анаһ, Дишон, Езәр вә Дишан
еди. Булар Сеирниң әвлатлири болуп, Едом
зиминида Һорийларниң әмирлири еди. **22**
Лотанниң оғуллири Һори билән Һемам еди;
Лотанниң сиңлиси Тимна еди. **23** Шобалниң
оғуллири: Алван, Манаһат, Ебал, Шефо вә Онам
еди. **24** Зибеонниң оғуллири: — Аяһ вә Анаһ еди.
Бу Анаһ чөлдә атиси Зибеонниң ешәклирини
беқиветип, аршаңларни тепивалған Анаһниң дәл
өзи шу еди. **25** Анаһниң пәрзәнтлири: оғли Дишон;
Анаһниң қизи Оһолибамаһ еди. **26** Дишонниң
оғуллири: Һәмдан, Әшбан, Итран вә Керан еди.
27 Езәрниң оғуллири: Билһан, Зааван вә Акан
еди. **28** Дишанниң оғуллири: Уз вә Аран еди. **29**
Һорийларниң өзлириниң әмирлири: әмир Лотан,
әмир Шобал, әмир Зибеон, әмир Анаһ, әмир
Дишон, әмир Езәр вә әмир Дишан еди. Булар
болса Һорийларниң Сеир зиминида өз намлири
бойичә аталған қәбилиләрниң әмирлири еди. **31**
Исраилларниң үстигә һеч падиша техи сәлтәнәт
қилмаста Едом зиминида сәлтәнәт қилған
падишалар төвәндикидәк: — **32** Беорниң оғли Бела
Едомда сәлтәнәт қилди; униң шәһириниң исми
Динһабаһ еди. **33** Бела өлгәндин кейин, бозраһлиқ
Зәраһниң оғли Йобаб униң орнида сәлтәнәт
қилди. **34** Йобаб өлгәндин кейин, теманийларниң
зиминидин кәлгән Һушам униң орнида сәлтәнәт
қилди. **35** Һушам өлгәндин кейин, Бедадниң оғли
Һадад униң орнида сәлтәнәт қилди. У Моабниң
яйлақлирида мидиянийларға һуҗум қилип
йәңгән еди. Униң шәһириниң исми Авит еди. **36**
Һадад өлгәндин кейин, масрәкаһлиқ Самлаһ униң
орнида сәлтәнәт қилди. **37** Самлаһ өлгәндин кейин,
«Дәрияниң бойидики Рәһобот»тин кәлгән Саул
униң орнида сәлтәнәт қилди. **38** Саул өлгәндин
кейин, Акборниң оғли Баал-һанан униң орнида
сәлтәнәт қилди. **39** Акборниң оғли Баал-һанан
өлгәндин кейин, Һадар униң орнида сәлтәнәт
қилди. Униң шәһириниң исми Пау еди. Униң
аялиниң исми Мәһетабәл болуп, у Мәй-Заһабниң
қизи болған Матрәдниң қизи еди. **40** Әсавниң
нәслидин болған әмирләр уларниң ат-исимлири,
җәмәтлири, нәсәбнамилири вә турған җайлири
бойичә: әмир Тимна, әмир Алваһ, әмир Йәһәт,
әмир Оһолибамаһ, әмир Елаһ, әмир Пинон, әмир
Кеназ, әмир Теман вә әмир Мибзар, әмир Магдийәл
вә әмир Ирамлар еди. Булар Едомийларниң
әмирлири болуп, өзлири егиләп олтирақлашқан
җайлар өз намлири билән аталған еди. Мана шу
тәриқидә Әсав Едомийларниң ата-бовиси болди.

37 Яқуп болса атиси мусапир болуп турған
йәрдә, йәни Қанаан зиминида олтирақлашти.
2 Төвәндикиләр Яқуп әвлатлириниң иш-
излиридур. Йүсүп жигит болуп он йәттә яшқа
киргән чағлирида, акилири билән биллә қойларни
бақатти; у атисиниң кичик хотунлири Билһаһ
вә Зилпаһниң оғуллири билән биллә ишләйтти.
Йүсүп атисиға уларниң начар қилиқлирини ейтип
қоятти. **3** Йүсүп Исраилниң қериған вақтида
тапқан балиси болғачқа, уни башқа оғуллиридин
бәкрәк яхши көрәтти. Шуңа у Йүсүпкә узун
йәңлик тон тиктүрүп бәрди. **4** Амма акилири
атисиниң уни өзлиридин яхши көридиғинини
көрүп, униңға өч болуп қалған еди вә униңға
чирайлиқ гәп қилматти. **5** Униң үстигә Йүсүп бир
чүш көргән болуп, уни акилириға дәп беривиди,
улар униңға техиму өч болуп кәтти. **6** Йүсүп
уларға мундақ деди: — Мениң көргән шу чүшүмни
аңлап беқиңлар. **7** Мана, биз һәммимиз етизларда
ашлиқларни бағлаватқидәкмиз. Қарисам мениң
өнчәм өрә туруптидәк; силәрниң өнчәңлар
болса мениң өнчәмниң чөрисигә олишип тазим
қилип турғидәк! — деди. **8** Акилири униңдин: —
Әҗәба, сән бизгә падиша боламсән? Үстимизгә
һөкүмранлиқ қиламсән? — дәп сориди. Униң
көргән чүшлири вә гепидин акилири уни техиму
яман көрди. **9** Кейин у йәнә бир чүш көрди
вә чүшини акилириға дәп: — Мана, мән йәнә
бир чүш көрдүм. Қарисам, қуяш билән ай вә он
бир юлтуз маңа тазим қилип турғидәк! — деди.
10 У бу чүшни атиси вә акилириға дәп бәрди.
Атиси униңға тәнбиһ берип: — Бу көргиниң

зади қандақ чүш? Әҗәба, мән, анаң вә ака-
укилириң алдиңға берип, саңа йәргә баш уруп
тазим қилимизму? — деди. 11 Шуниң билән
акилири униңға һәсәт қилғили турди. Амма
атиси шу гәпни көңлигә пүкүп қойди. 12 Әнди
Йүсүпниң қериндашлири атисиниң қойлирини
баққили Шәкәмгә кәткән еди. 13 Исраил Йүсүпкә:
— Акилириң Шәкәмдә пада беқиватидиғу? Кәл,
мән сени уларниң қешиға әвәтәй, девиди, Йүсүп:
— Мана мән, деди. 14 У униңға: — Әнди берип
акилириң аман-есәнму-әмәсму, қойлар аман-
есәнму-әмәсму, маңа хәвирини елип кәлгин,
дәп уни Һеброн җилғисидин йолға салди; у
Шәкәмгә барди. 15 Шу йәрдә бириси униң далада
тенәп жүргинини көрүп униңдин: — Немә
издәватисән, дәп сориди. 16 У: — Мән акилиримни
издәватимән. Уларниң падилирини қәйәрдә
беқиватқанлиғини ейтип бәрсиңиз, деди. 17
У адәм җавап берип: — Улар бу йәрдин кетип
қалди, чүнки мән уларниң: «Жүрүңлар, Дотанға
барайли» дегинини аңлидим, деди. Шуниң
билән Йүсүп акилириниң арқисидин берип,
уларни Дотандин тапти. 18 Улар уни жирақтин
көрүп, у техи уларниң қешиға кәлмәйла, уни
өлтүрүветишни мәслиһәтләшти. 19 Улар бир-
биригә: — Мана һелиқи чүш көргүчи келиватиду.
20 Келиңлар, уни өлтүрүп мошу йәрдики
орәкләрдин биригә ташливетәйли, андин: —
Вәһший бир һайван уни йәп кетипту, дәйли.
Шунда, биз униң чүшлириниң немә болидиғинини
көримиз! — деди. 21 Амма Рубән буни аңлап уни
уларниң қоллиридин қутқузмақчи болуп: — Уни
өлтүрмәйли, деди. 22 Рубән уларға йәнә: — Қан
төкмәңлар! Бәлки уни чөлдики мошу орәккә
ташливетиңлар; лекин униңға қол тәккүзмәңләр,
деди (әмәлийәттә, у уни уларниң қолидин
қутқузуп, атисиниң қешиға қайтурувәтмәкчи
еди). 23 Йүсүп акилириниң қешиға йетип кәлгәндә
улар уни тутуп, униң алаһидә тонини, йәни
кийиклик узун йәңлик тонини салдурувелип,
орәккә ташливәтти. Лекин орәк қуруқ болуп,
ичидә су йоқ еди. 25 Андин улар тамақ йегили
олтарди. Улар бешини көтирип қаривиди, мана
Исмаилларниң бир карвини Гилеад тәрәптин
келиватәтти. Төгилиригә дора-дәрмәк, тутия вә
мурмәккиләр артилған болуп, Мисир тәрәпкә
кетиватәтти. 26 Йәһуда қериндашлириға: —
Бизниң бир туққан қериндишимизни өлтүрүп,
қенини йошурғинимизниң немә пайдиси бар?
27 Келиңлар, уни Исмаилларға сетиветәйли;
қандақла болмисун у бизниң инимиз, бир туққан
қериндишимиз; шуңа униңға қол салмайли,
девиди, қериндашлири буниңға қулақ салди.
28 Мидиянлиқ Содигәрләр шу йәрдин өтүп
кетиватқанда, улар Йүсүпни орәктин тартип
чиқирип, уларға жигирмә күмүч тәңгигә
сетивәтти. Булар болса Йүсүпни Мисирға елип
кәтти. 29 Рубән орәкниң йениға қайтип келип,
Йүсүпниң орәктә йоқлуғини көрүп, кийимлирини
житип, 30 инилириниң қешиға берип: — Бала йоқ
туриду! Әнди мән нәгә барай?! — деди. 31 Амма
улар Йүсүпниң тонини елип, бир текини боғузлап
тонни униң қениға миләп, 32 Андин узун йәңлик
тонни атисиниң қешиға әвәтип, униңға: — Буни
биз тепивалдуқ; бу оғлуңниң тониму-әмәсму,
өзүң көрүп баққин, деди. 33 У уни тонуп: — Бу
дәрвәқә мениң оғлумниң тони екән; бир вәһший
һайван уни йәп кәткән охшайду; шүбһисизки,
Йүсүп титма-титма қиливетилипту! — деди. 34
Шуниң билән Яқуп кийимлирини житип, белигә
бөз бағлап, нурғун күнләргичә оғли үчүн матәм
тутти. 35 Униң һәммә оғул-қизлири йениға келип
униңға тәсәлли бәрсиму, у тәсәллини қобул
қилмай: «Мән тәһтисараға чүшүп оғлумниң
қешиға барғичә шундақ матәм тутимән!» деди.
Йүсүпниң атиси шу пети униңға аһ-зар көтирип
матәм тутти. (Sheol h7585) 36 Әнди мидиянийлар
[Йүсүпни] Мисирға елип берип, Пирәвнниң бир
ғоҗидари, пасибан беши Потифарға сатти.

38 У вақитларда шундақ болдики, Йәһуда ака-
укилириниң қешидин кетип, Һираһ исимлиқ
Адулламлиқ бир кишиниңкигә чүшти. 2 Шу йәрдә
Йәһуда Шуа исимлиқ бир Қананийниң қизини
көрди; у уни хотунлуққа елип қешиға кирип ятти.
3 У һамилдар болуп бир оғул туғди; Йәһуда униңға
«Әр» дәп ат қойди. 4 У йәнә һамилдар болуп, бир
оғул туғди вә униңға Онан дәп ат қойди. 5 Андин
йәнә һамилдар болуп бир оғул туғди вә униңға
Шәлаһ дәп ат қойди. У туғулғанда Йәһуда Кезибда
еди. 6 Йәһуда тунҗа оғли Әргә Тамар исимлиқ бир
қизни елип бәрди. 7 Лекин Йәһуданиң тунҗа оғли
Әр Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғачқа,
Пәрвәрдигар уни өлтүрди. 8 Бу чағда Йәһуда
Онанға: — Акаңниң аялиниң қешиға кирип, уни

хотунлуққа елип қериндашлиқ бурчини Ада қилип, акаң үчүн нәсил қалдурғин, деди. **9** Амма Онан бу нәсилниң өзигә тәвә болмайдиғанлиғини билип, акисиға нәсил қалдурмаслиқ үчүн һәр қетим акисиниң аяли билән биллә болғанда мәнийсини йәргә ақтуруветәтти. **10** Униң бу қилмиши Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил көрүнгәчкә, униму өлтүрүвәтти. **11** Йәһуда әнди келини Тамарға: — Оғлум Шәлаһ чоң болғичә атаңниң өйидә тул олтирип турғин, деди. Чүнки у ичидә: — Буму акилириға охшаш өлүп кетәрмекин, дәп қорқти. Шуниң билән Тамар берип атисиниң өйидә туруп қалди. **12** Әнди көп күнләр өтүп, Шуаниң қизи, Йәһудаға тәккән аял өлди. Йәһуда тәсәлли тапқандин кейин адулламлиқ дости Һираһ билән биллә өзиниң қой қирқиғучилириниң әһвалини билишкә Тимнаһқа чиқти. **13** Тамарға: — Қейинатаң қойлирини қирқиғили Тимнаһқа йол алди, дегән хәвәр йәтти. **14** Шуниң билән Тамар Шәлаһ чоң болған болсиму, мән униңға хотунлуққа елип берилмидим, дәп қарап, туллуқ кийимини селиветип, чүмбәл тартип бәдинини орап, Тимнаһ йолиниң үстидә Әнаимға кириш еғизиға берип олтарди. **15** Әнди Йәһуда уни йүзи йепиқлиқ һалда көргәндә: — Бу бир паһишә аял охшайду, дәп ойлиди. **16** У йолдин бурулуп униң йениға берип, өз келини екәнлигини билмәй: — Кәл, мән сән билән биллә болай, деди. У жавап берип: — Мән билән биллә болсаң, маңа немә берисән? дәп сориди. **17** У униңға: — Падамниң ичидин бир оғлақни саңа әвәтип берәй, деди. Аял: — Сән уни әкелип бәргичә, маңа рәнигә бирәр нәрсә берәмсән? дәп соривиди, **18** У: — Саңа немини рәнигә берәй? — деди. У: — Өз мөһүрүң билән униң шойнисини вә қолуңдики һасаңни рәнигә бәргин, девиди, у буларни берип, униң билән биргә болди. Шуниң билән у униңдин һамилдар болуп қалди. **19** Андин Тамар орнидин туруп маңди; у пәрәнжини селиветип, туллуқ кийимини кийивалди. **20** Йәһуда: — У хотунниң қолидики рәнини яндуруп кәлсун дәп адулламлиқ достиниң қоли арқилиқ оғлақни әвәтти, амма у уни тапалмиди. **21** У шу җайдики адәмләрдин: — Әнаимдики йолниң бойида олтарған бутпәрәс паһишә қени, дәп сориса, улар: — Бу йәрдә һеч бир бутпәрәс паһишә болған әмәс, дәп җавап бәрди. **22** Буниң билән у Йәһуданиң қешиға йенип берип: — Мән уни тапалмидим; үниң үстигә у җайдики адәмләрму: «Бу йәрдә һеч бир бутпәрәс паһишә аял болған әмәс» дейишти, деди. **23** Йәһуда: — Бопту, у нәрсиләрни у елип кәтсә кәтсун; болмиса, башқиларниң мәсқирисигә қалимиз. Немила болмисун, мән униңға оғлақ әвәттим, лекин сән у хотунни тапалмидиң, деди. **24** Үч айчә өткәндин кейин бириси Йәһудаға: — Сениң келиниң Тамар бузуқчилиқ қилди, униң үстигә зинадин һамилдар болуп қалди, дегән хәвәрни йәткүзди. Йәһуда җававән: — Уни елип чиқиңлар, көйдүрүветилсун! — деди. **25** Лекин у елип чиқилғанда қейинатисиға хәвәр әвәтип: — Бу нәрсиләрниң егиси болған адәмдин һамилдар болдум! Әнди сән көрүп бақ, бу мөһүр, шойниси вә һасиниң кимниң екәнлигини етирап қилғин, деди. **26** Йәһуда бу нәрсиләрни етирап қилип: — У маңа нисбәтән һәқлиқтур; дәрвәқә мән уни оғлум Шәлаһқа елип бәрмидим, деди. Бу иштин кейин Йәһуда униңға йәнә йеқинчилиқ қилмиди. **27** Униң туғут вақти йеқинлашти, мана қосиғида кош гезәк бар еди. **28** У туққан вақтида балилардин бириси қолини чиқиривиди, туғут аниси дәрһал бир қизил жипни елип: «Бу авал чиқти» дәп униң қолиға чигип қойди. **29** Лекин у қолини йәнә ичигә тиқивалди, мана униң иниси чиқти. Шуниң билән туғут аниси: «Сән қандақ қилип бөсүп чиқтиң!» деди; шуниң билән униңға «Пәрәз» дегән ат қоюлди. **30** Андин қолиға қизил жип чигилгән акиси туғулди. Униң исми Зәраһ дәп аталди.

39 Йүсүп болса Мисирға елип келинди; уни Пирәвнниң ғоҗидари, пасибан беши Потифар шу йәргә елип кәлгән Исмаилларниң қолидин сетивалди. **2** Лекин Пәрвәрдигар Йүсүп билән биллә болғачқа, униң ишлири оңға тартти; у мисирлиқ ғоҗисиниң өйидә туруп қалди. **3** Униң ғоҗиси Пәрвәрдигарниң униң билән биллә екәнлигини, шундақла у немә иш қилса, Пәрвәрдигарниң униң қолида ронақ тапқузғанлиғини байқиди. **4** Шуниң билән Йүсүп униң нәзиридә илтипат тепип, униң хас хизмәтчиси болди. Ғоҗиси уни өйини башқурушқа қойди вә барлиқ тәәллуқатини униң қолиға тапшурди. **5** Вә шундақ болдики, у уни өйи вә барлиқ тәәллуқатини башқурушқа қойғандин тартип, Пәрвәрдигар бу мисирлиқниң өйини Йүсүпниң сәвәвидин бәрикәтлиди;

Пәрвәрдигарниң бәрикити униң пүтүн аилиси
вә барлиқ териқчилиғиға кәлди. 6 Шуниң билән
[Потифар] барлиқ ишлирини Йүсүпниң қолиға
тапшуруп, өз тамиғини йейиштин башқа һеч
қандақ иш билән кари болмиди. Йүсүп болса
қамити келишкән, хушчирай жигит еди. 7 Бир
нәччә вақит өткәндин кейин шундақ болдики,
униң ғоҗисиниң аялиниң Йүсүпкә көзи чүшүп
қелип: — Мән билән ятқин! — деди. 8 Амма
у унимай ғоҗисиниң аялиға мундақ деди: —
Мана ғоҗам өйдики ишларни, шундақла барлиқ
тәәллуқатини қолумға тапшурди, маңа толиму
ишинип ишлирим билән кари болмайду. 9 Бу
өйдә мәндин чоң адәм йоқ. Сәндин башқа у
һеч бир нәрсини мәндин айимиди — чүнки сән
униң аялидурсән! Шундақ туруқлуқ мән қандақму
бундақ рәзилликни қилип Худа алдида гунакар
болай? — деди. 10 Гәрчә һәр күни Йүсүпкә шундақ
десиму, шундақла у униң билән йетип униңға
йеқинчилиқ қилишни яки униң билән биргә
турушни рәт қилған болсиму, 11 шундақ бир
вақиә болдики, бир күни у өз иши билән өй ичигә
киргән еди, өйдикиләрдин һеч қайсиси өйниң
ичидә әмәс еди; 12 бу аял униң тонини тутувелип:
— Мән билән ятқин! деди. У тонини униң қолиға
ташлап қоюп, жүгүргән пети қечип ташқириға
чиқип кәтти. 13 Аял Йүсүпниң тонини өз қолиға
ташлап қечип чиқип кәткинини көрүп, 14 өйидики
хизмәтчилирини чақирип уларға: — Қараңлар,
ерим бизгә һақарәт кәлтүрсун дәп бир ибраний
адәмни елип кәпту! Бу адәм йенимға кирип: «Сән
билән ятай» девиди, қаттиқ вақиридим! 15 У
мениң қаттиқ вақириғинимни аңлап, тонини
йенимға ташлап, ташқириға қечип кәтти, деди.
16 Шуниң билән ғоҗиси өйигә йенип кәлгичә
у Йүсүпниң тонини йенида сақлап қойди. 17
Андин у еригиму шу гәпни қилип: — Сән елип
кәлгән һелиқи ибраний қул маңа һақарәт қилишқа
қешимға кирди. 18 Лекин мән қаттиқ вақирап-
жарқирдим, у тонини қешимда ташлап, ташқириға
қечип кәтти, — деди. 19 Униң ғоҗиси аялиниң: —
Сениң қулуң мени ундақ-мундақ қилди, дегән
гәплирини аңлап ғәзиви оттәк туташти. 20 Шуниң
билән Йүсүпниң ғоҗиси уни тутуп орда мунарлиқ
зинданға қамап қойди. Шу йәргә пәқәт падишаниң
мәһбуслири солинатти. Буниң билән у шу йәрдә
солақта йетип қалди. 21 Лекин Пәрвәрдигар Йүсүп
билән биллә болуп, униңға шапаәт көрситип, уни
зиндан бегиниң нәзиридә илтипат таптурди. 22
Шуниң билән зиндан беги гундиханида ятқан
һәммә мәһбусларни Йүсүпниң қолиға тапшурди.
Шу йәрдә қилинидиған һәр қандақ иш униң
қоли билән болатти. 23 Зиндан беги Йүсүпниң
қолидики һеч қандақ иштин ғәм қилматти; чүнки
Пәрвәрдигар униң билән биллә болуп, у һәр немә
қилса Пәрвәрдигар уни оңушлуқ қилатти.

40 Бу ишлардин кейин Мисир падишасиниң
сақийси вә баш навийи Мисир падишасиниң
зитиға тегип гунакар болуп қалди. 2 Шуниң
билән Пирәвн униң бу икки мәнсәпдариға, йәни
баш сақий вә баш навайға ғәзәплинип, 3 уларни
пасибан бешиниң сарийиға, Йүсүп солақлиқ
мунарлиқ зинданға солап қойди. 4 Пасибан
беши Йүсүпни уларниң хизмитидә болуп уларни
күтүшкә тайинлиди. Улар солақта бир нәччә
күн йетип қалди. 5 Улар иккиси — Мисир
падишасиниң сақийси вә навийи гундиханида
солақлиқ турған бир кечидә чүш көрди. Һәр
бириниң чүшиниң өзигә хас тәбири бар еди. 6
Әтиси әтигәндә, Йүсүп уларниң қешиға киривиди,
уларниң ғәмкин олтарғинини көрди; 7 шуңа у
өзи билән биллә ғоҗисиниң сарийида солақлиқ
ятқан Пирәвнниң бу икки мәнсәпдаридин: —
Немишкә чирайиңлар бүгүн шунчә солғун? —
дәп сориди. 8 Улар униңға жавап берип: —
Иккимиз бир чүш көрдуқ; амма чүшимизниң
тәбирини йешип беридиған киши йоқ, деди. Йүсүп
уларға: — Чүшкә тәбир бериш Худадин болиду
әмәсму? Чүшүңларни маңа ейтип бериңлар,
— деди. 9 Буниң билән баш сақий Йүсүпкә
чүшини ейтип: — Чүшүмдә алдимда бир үзүм
тели турғидәк; 10 бу үзүм телиниң үч шехи бар
екән. У бих уруп чечәкләп, саплирида узум пишип
кетиптудәк; 11 Пирәвнниң қәдәһи қолумда екән;
мән үзүмләрни елип Пирәвнниң қәдәһигә сиқип,
қәдәһни униң қолиға сунуптимән, деди. 12 Йүсүп
униңға жававән: Чүшниң тәбири шудурки, бу үч
шах үч күнни көрситиду. 13 Үч күн ичидә Пирәвн
қәддиңни руслитип, сени мәнсивиңгә қайтидин
тайинлайду. Буниң билән сән бурун униңға сақий
болғандәк Пирәвнниң қәдәһини униң қолиға
сунидиған болисән. 14 Лекин ишлириң оңушлуқ
болғанда мени ядиңға йәткүзүп, маңа шапаәт
көрситип Пирәвнниң алдида мениң тоғрамда гәп

қилип, мени бу өйдин чиқартқайсән. 15 Чүнки
мән һәқиқәтән ибранийларниң зиминидин наһәқ
тутуп елип келиндим; бу йәрдиму мени зинданға
салғидәк бир иш қилмидим, — деди. 16 Баш навай
Йүсүпниң шундақ яхши тәбир бәргинини көрүп
униңға мундақ деди: — Мәнму өзүмни чүшүмдә
көрдүм; мана, бешимда ақ нан бар үч севәт бар
екән. 17 Әң үстүнки севәттә навайлар Пирәвнгә
пишарған һәр хил назу-немәтләр бар екән; лекин
қушлар бешимдики у севәттики нәрсиләрни
йәп кетиптудәк, — деди. 18 Йүсүп җававән: —
Чүшниң тәбири шудурки: — Бу үч севәт үч күнни
көрситиду. 19 Үч күн ичидә Пирәвн сениң бешиңни
кесип, җәситиңни дәрәққә асидикән. Шуниң
билән учарқанатлар келип гөшүңни йәйдикән,
— деди. 20 Үчинчи күни шундақ болдики,
Пирәвнниң туғулған күни болғачқа, у һәммә
хизмәткарлири үчүн бир зияпәт қилип бәрди,
шундақла дәрвәқә хизмәткарлириниң арисида
баш сақийниң бешини көтәрди вә баш навайниң
бешини алди; 21 у баш сақийни қайтидин өз
мәнсивигә тайинлиди; шуниң билән у Пирәвнниң
қәдәһини униң қолиға қайтидин сунидиған болди.
22 Лекин баш навайни болса Йүсүп уларға тәбир
бәргәндәк есивәтти. 23 Амма баш сақий Йүсүпни
һеч әслимәй, әксичә уни унтуп қалди.

41 Топтоғра икки жил өтүп, Пирәвн бир чүш
көрди. Чүшидә у [Нил] дәриясиниң бойида
турғидәк. 2 һәм чирайлиқ һәм семиз йәттә туяқ
инәк дәриядин чиқип, қумушлуқта отлаптудәк. 3
Андин йәнә йәттә туяқ инәк дәриядин чиқипту;
улар сәт һәм оруқ болуп, алдинқи инәкләрниң
йенида, дәрияниң бойида турупту. 4 Бу сәт
һәм оруқ инәкләр у йәттә чирайлиқ һәм семиз
инәкләрни йәветипту. Шу вақитта Пирәвн ойғинип
кетипту. 5 У йәнә ухлап, иккинчи қетим чүш
көрди: — Мана, бир түп буғдай шехидин тоқ вә
чирайлиқ йәттә башақ чиқипту. 6 Улардин кейин
йәнә йәттә башақ чиқипту; улар һәм оруқ вә пучәк
болуп, шәриқ шамилида солишип қалған еди. 7 Бу
оруқ башақлар у йәттә семиз, тоқ башақни жутуп
кетипту. Андин Пирәвн ойғинип кетипту, бу униң
чүши екән. 8 Әтиси униң көңли наһайити беарам
болуп, Мисирдики һәммә палчи-җадугәрләр
билән барлиқ данишмәнләрни чақиртип кәлди.
Пирәвн өз чүшини уларға ейтип бәрди; лекин
һеч ким Пирәвнгә чүшләрниң тәбирини дәп
берәлмиди. 9 У чағда баш сақий Пирәвнгә: — Бүгүн
мениң өткүзгән хаталиқлирим есимгә кәлди.
10 Бурун Пирәвн җанаблири қуллириға, йәни
пеқир вә баш навайға аччиқлинип, бизни пасибан
бешиниң сарийида солаққа ташлиған едила; 11
Шу чағларда һәр биримиз бир кечидә бирдин
чүш көрдуқ; һәр қайсимиз көргән чүшниң тәбири
башқа-башқа еди. 12 Шу йәрдә биз билән биллә
пасибан бешиниң қули болған бир ибраний жигит
бар еди. Униңға чүшлиримизни ейтивидуқ, у
бизгә чүшлиримизниң тәбирини баян қилди; у һәр
биримизниң көргән чүшигә қарап тәбир бәргән
еди. 13 Шундақ болдики, ишлар дәл униң бәргән
тәбиридә дейилгәндәк йүз бәрди; җанаблири
пеқирни өз мәнсивимгә қайтидин тайинлидилә,
баш навайни дарға астила, — деди. 14 Шуниң
билән Пирәвн адәм әвәтип, Йүсүпни чақирди;
улар дәрһал уни зиндандин чиқарди. Йүсүп бурут-
сақилини чүшүрүп, кийимлирини йеңгүшләп,
Пирәвнниң алдиға кирди. 15 Пирәвн Йүсүпкә:
— Мән бир чүш көрдүм, амма униң тәбирини
ейтип берәләйдиған һеч ким чиқмиди. Аңлисам,
сән чүшкә тәбир берәләйдикәнсән, — деди. 16
Йүсүп Пирәвнгә җавап берип: — Тәбир бериш
өзүмдин әмәс; лекин Худа Пирәвнгә хатирҗәмлик
беридиған бир җавап бериду, — деди. 17 Пирәвн
Йүсүпкә: — Чүшүмдә мән дәрияниң қирғиқида
туруптимән. 18 Қарисам, дәриядин һәм семиз һәм
чирайлиқ йәттә туяқ инәк чиқип қумушлуқта
отлапту. 19 Андин улардин кейин аҗиз, толиму
сәт һәм оруқ йәттә туяқ инәк чиқипту. Мән Мисир
зиминида шундақ сәт инәкләрни көргән әмәсмән.
20 Бу оруқ, әски инәкләр болса авалқи йәттә
семиз инәкни йәветипту. 21 Уларни йәвәткән
болсиму, қосиғиға бир неминиң киргәнлиги
һеч аян болмапту, уларниң көрүнүши бәлки
бурунқидәк сәт имиш. Андин мән ойғинип кәттим.
22 Андин йәнә бир чүш көрдум, мана бир шахтин
йәттә һәм тоқ һәм чирайлиқ башақ чиқипту. 23
Андин йәнә йәттә пучәк, оруқ башақ чиқипту;
улар шәриқ шамили билән солишип қуруп
кетипту. 24 Бу оруқ башақлар йәттә чирайлиқ
башақни йәп кетипту. Мән бу ишни палчи-
җадугәрләргә дәп бәрсәм, маңа тәбирини ейтип
беридиған һеч киши чиқмиди, деди. 25 Йүсүп
Пирәвнгә: — [Җанаблири] Пирәвнниң чүшлири
бир мәнидидур. Худа Өзи қилмақчи болған

ишлирини Пирәвнгә алдин билдүрди. 26 Бу йәттә
яхши инәк йәттә жилни көрситиду; йәттә яхши
башақму йәттә жилни көрситиду. Бу чүшләр
охшаш бир чүштур. 27 Улардин кейин чиққан
йәттә оруқ, яман сәт инәк йәттә жилни көрситиду;
шәриқ шамили билән солишип қалған йәттә қуруқ
башақму шундақ болуп, ачарчилиқ болидиған
йәттә жилдур. 28 Мән Пирәвнгә дәйдиған сөзүм
шуки, Худа йеқинда қилмақчи болған ишни
Пирәвнгә аян қилди. 29 Мана, пүткүл Мисир
зиминида йәттә жилғичә мәмурчилиқ болиду; 30
андин йәттә жилғичә ачарчилиқ болиду; шуниң
билән Мисир зиминида пүткүл мәмурчилиқни
унутқузидиған ачарчилиқ зиминни вәйран
қилиду. 31 Келидиған ачарчилиқниң сәвәвидин
зиминда болған мәмурчилиқ кишиләрниң есидин
көтирилип кетиду; чүнки ачарчилиқ толиму еғир
болиду. 32 Лекин чүшниң яндурулуп, Пирәвнгә
икки қетим көрүнгининиң әһмийити шуки, бу
иш Худа тәрипидин бекитилгән болуп, Худа
уни пат арида әмәлгә ашуриду. 33 Әнди Пирәвн
өзи үчүн пәм-парасәтлик һәм дана бир кишини
тепип, Мисир зиминиға қойсун. 34 Пирәвн шундақ
қилсунки, мәмурчилиқ болған йәттә жилда
Мисир зиминидин чиққан ашлиқниң бәштин
бирини топлаңлар дәп зиминға назарәтчиләрни
тайинлисун. 35 Булар шу келидиған тоқчилиқ
жиллирида барлиқ ашлиқни топлап, шәһәр-
шәһәрләрдә йемәклик болсун дәп буғдай-
қонақларни Пирәвнниң қол астиға жәм қилип
сақлитип қойсун. 36 [Жиғилған] шу ашлиқлар
Мисир зиминида болидиған йәттә жиллиқ
ачарчилиққа тақабил туруш үчүн сақлансун; шу
тәриқидә зимин ачарчилиқтин һалак болмайду, —
деди. 37 Бу сөз Пирәвн вә униң хизмәткарлириниң
нәзиригә таза яқти. 38 Шуниң билән Пирәвн
хизмәткарлириға: — Бу кишидәк, ичидә Худаниң
роһи бар йәнә бирисини тапаламдуқ?! — деди. 39
Пирәвн Йүсүпкә: — Худа саңа буниң һәммисини
аян қилған екән, сәндәк пәмлик һәм дана һеч
ким чиқмайду. 40 Сән әнди мениң өйүмни
башқурушқа бекитилдиң, барлиқ хәлқим сениң
ағзиңға қарап өзлирини тәртипкә тизсун. Пәқәт
тәхттила мән сәндин үстүн туримән, — деди.
41 Ахирида Пирәвн Йүсүпкә: — Мана, мән сени
пүткүл Мисир зимининиң үстигә тайинлидим,
— деди. 42 Буниң билән, Пирәвн өз қолидин
мөһүр үзүгини чиқирип, Йүсүпниң қолиға салди;
униңға нәпис канап рәхттин тикилгән либасни
кийгүзүп, бойниға бир алтун зәнжир есип
қойди. 43 Уни өзиниң иккинчи шаһанә һарвусиға
олтарғузуп, униң алдида: «Тиз пүкүңлар!» —
дәп жар салдурди. Шундақ қилип, Пирәвн уни
пүткүл Мисир зиминиға тикләп қойди. 44 Андин
Пирәвн Йүсүпкә йәнә: — Мән дегән Пирәвндурмән;
пүткүл Мисир зиминида сәнсиз һеч ким қол-
путини мидирлатмисун! — деди. 45 Пирәвн
Йүсүпкә Зафинат-Пааниаһ дегән намни бәрди
вә он шәһиридики каһин Потифираһниң қизи
Асинатни униңға хотунлуққа елип бәрди. Шундақ
қилип Йүсүп пүткүл Мисир зиминини башқуруш
үчүн чөргиләшкә чиқти. Йүсүп Мисир падишаси
Пирәвнниң хизмитидә болушқа бекитилгәндә
оттуз яшта еди; у Пирәвнниң алдидин чиқип,
Мисир зимининиң һәр қайси жайлирини көздин
кәчүрди. 47 Мәмурчилиқ болған йәттә жил ичидә
зиминниң һосули дога-дога болди. 48 Йәттә
жилда у Мисир зиминидин чиққан ашлиқни
жиғип, шәһәр-шәһәргә топлиди; һәр қайси
шәһәрниң әтрапидики етизлиқниң ашлиғини у
шу шәһәрниң өзигә жуғлап қойди. 49 Шу тәриқидә
Йүсүп деңиздики қумдәк наһайити көп ашлиқ
топлиди; ашлиқ һәдди-һесапсиз болғачқа, улар
һесаплашни тохтатти. 50 Ачарчилиқ жиллири
йетип келиштин бурун Йүсүпкә икки оғул
төрәлди. Буларни Ондики каһин Потифәраһниң
қизи Асинат униңға туғуп бәрди. 51 Йүсүп:
«Худа пүтүн жапа-мушәққитим вә атамниң пүтүн
аилисини көңлүмдин көтиривәтти» дәп тунжа
оғлиға Манассәһ дәп ат қойди; 52 андин: «Мән
азап-оқубәт чәккән жутта Худа мени мевилик
қилди» дәп иккинчисигә Әфраим дәп ат қойди.
53 Мисир зиминида мәмурчилиқ болған йәттә
жил аяқлашти. 54 Андин Йүсүпниң ейтқинидәк
ачарчилиқниң йәттә жили башланди. У чағларда
башқа барлиқ жутлардиму ачарчилиқ болди;
лекин Мисир зиминидики һәр йәрләрдә нан
бар еди. 55 Ачарчилиқ пүткүл Мисир зиминни
басқанда, хәлиқ ашлиқ сорап Пирәвнгә пәряд
қилди. Пирәвн мисирлиқларниң һәммисигә:
— Йүсүпниң қешиға берип, у силәргә немә
десә, шуни қилиңлар, — деди. 56 Ачарчилиқ
пүткүл йәр йүзини бесип кәтти. Йүсүп һәр
йәрдики амбарларни ечип, мисирлиқларға ашлиқ

сататти; ачарчилиқ Мисир зиминида интайин
еғир болғили турди. 57 Ачарчилиқ пүткүл йәр
йүзини басқан болғачқа, барлиқ жутлардики
хәлиқму ашлиқ алғили Мисирға Йүсүпниң қешиға
келәтти.

42 Әнди Яқуп Мисирда ашлиқ барлиғини
билгинидә оғуллириға: — Немишкә бир-
бириңларға қаришип турисиләр? — деди. 2 Андин
йәнә: — Маңа қараңлар, аңлишимчә Мисирда
ашлиқ бар екән. У йәргә берип, андин шу йәрдин
бизгә ашлиқ елип келиңлар; буниң билән өлүп
кәтмәй, тирик қалимиз, — деди. 3 Буниң билән
Йүсүпниң он акиси ашлиқ сетивалғили Мисирға
йолға чиқти. 4 Лекин Яқуп Йүсүпниң иниси
Биняминниң бирәр яманлиққа учрап қелишидин
қорқуп уни акилири билән биллә әвәтмиди. 5
Шуниңдәк ачарчилиқ Қанаан зиминидиму йүз
бәргәчкә, Исраилниң оғуллири ашлиқ алғили
кәлгәнләр арисида бар еди. 6 Йүсүп зиминниң
валийси болуп, жутниң барлиқ хәлқигә ашлиқ
сетип бәргүчи шу еди. Йүсүпниң акилири келип
униң алдида йүзлирини йәргә тәккүзүп тазим
қилди. 7 Йүсүп акилирини көрүпла уларни
тонуди; лекин у тонушлуқ бәрмәй, уларға қопал
тәләппузда гәп қилип: — Қәйәрдин кәлдиңлар,
дәп сориди. Улар җававән: — Қанаан зиминидин
ашлиқ алғили кәлдуқ, — деди. 8 Йүсүп акилирини
тонуған болсиму, лекин улар уни тонумиди. 9
Йүсүп әнди улар тоғрисида көргән чүшлирини
есигә елип, уларға: — Силәр җасус, бу әлниң
мудапиәсиз җайлирини күзәткили кәлдиңлар,
— деди. 10 Амма улар униңға җавап берип:
— Әй ғоҗам, ундақ әмәс! Бәлки кәминилири
ашлиқ сетивалғили кәлди! 11 Биз һәммимиз
бир адәмниң оғуллири, сәмимий адәмләрмиз.
Кәминилири җасус әмәс! — деди. 12 У уларға
йәнә: — Ундақ әмәс! Бәлки зиминниң мудапиәсиз
җайлирини көргили кәлдиңлар, — деди. 13
Улар җавап берип: — Кәминилири әслидә он
икки қериндаш едуқ; биз һәммимиз Қанаан
зиминидики бир адәмниң оғуллиридурмиз;
лекин кәнҗи инимиз атимизниң қешида қелип
қалди; йәнә бир инимиз йоқап кәтти, — деди. 14
Амма Йүсүп уларға йәнә: — Мана мән дәл силәргә
ейтқинимдәк, җасус екәнсиләр! 15 Пирәвнниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, кичик иниңлар
бу йәргә кәлмигичә силәр бу йәрдин чиқип
кетәлмәйсиләр; силәр шуниң билән синилисиләр.
16 Иниңларни елип кәлгили бириңларни
әвәтиңлар, қалғанлириңлар болса солап
қоюлисиләр. Буниң билән ейтқиниңларниң раст-
ялғанлиғи испатлиниду; болмиса, Пирәвнниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, силәр җәзмән
җасус! — деди. 17 Шуниң билән у уларни үч
күнгичә солап қойди. 18 Үчинчи күни Йүсүп
уларға мундақ деди: — Мән Худадин қорқидиған
адәммән; тирик қелишиңлар үчүн мошу ишни
қилиңлар: — 19 Әгәр сәмимий адәмләр болсаңлар,
қериндашлириңлардин бири силәр соланған
гундиханида солақлиқ туривәрсун, қалғиниңлар
ачарчилиқта қалған аиләңлар үчүн ашлиқ елип
кетиңлар; 20 Андин кичик иниңларни қешимға
елип келиңлар. Шуниң билән сөзлириңлар
испатланса, өлмәйсиләр!, — деди. Улар шундақ
қилидиған болди. 21 Андин улар өз ара: — Бәрһәқ,
биз инимизға қилған ишимиз билән гунакар
болуп қалдуқ; у бизгә ялвурсиму униң азавини
көрүп туруп униңға қулақ салмидуқ. Шуниң үчүн
бу азап-оқубәт бешимизға чүшти, — дейишти.
22 Рубән уларға җававән: — Мән силәргә: балиға
зулум қилмаңлар, дегән әмәсмидим? Лекин
унимидиңлар. Мана әнди униң қан қәрзи биздин
сориливатиду, — деди. 23 Амма Йүсүп улар билән
тәрҗиман арқилиқ сөзләшкәчкә, улар Йүсүпниң
өз гәплирини уқуп туруватқинини билмиди.
24 У улардин өзини чәткә елип, жиғлап кәтти.
Андин уларниң қешиға йенип келип, уларға йәнә
сөз қилип, уларниң арисидин Шимеонни тутуп,
уларниң көз алдида бағлиди. 25 Андин Йүсүп әмир
чүшүрүп, уларниң тағарлириға ашлиқ толдуруп,
һәр бирисиниң пулини қайтуруп тағириға
селип қоюп, сәпәр һазирлиқлириму берилсун
дәп буйрувиди, уларға шундақ қилинди. 26
Шуниң билән акилири ешәклиригә ашлиқлирини
артип, шу йәрдин кәтти. 27 Амма өтәңгә
кәлгәндә улардин бири ешигигә йәм бәргили
тағирини ечивиди, мана, өз пули тағарниң
ағзида тулатти. 28 У қериндашлириға: — Мениң
пулумни қайтуруветипту. Мана у тағиримда
туриду, деди. Буни аңлап уларниң жүриги су
болуп, титришип бир-биригә: — Бу Худаниң
бизгә зади немә қилғиниду? — дейишти. 29 Улар
Қанаан зиминиға, атиси Яқупниң қешиға келип,
бешидин өткән һәммә вақиәләрни униңға сөзләп

берип: 30 — һелиқи киши, йәни шу зиминниң
ғоҗиси бизгә қопал гәп қилди, бизгә зиминни
пайлиғучи җасустәк муамилә қилди; 31 әнди
биз униңға: «Биз болсақ сәмимий адәмләрмиз,
җасус әмәсмиз. 32 Биз бир атидин болған
оғуллар болуп, он икки ака-ука едуқ; бири йоқап
кәтти, кичик инимиз һазир Қанаан зиминида
атимизниң йенида қалди» десәк, 33 Һелиқи киши,
йәни шу зиминниң ғоҗиси бизгә мундақ деди:
«Мениң силәрниң сәмимий екәнлигиңларни
билишим үчүн, қериндашлириңларниң бирини
мениң йенимда қалдуруп қоюп, ач қалған
аиләңлар үчүн ашлиқ елип кетиңлар; 34 андин
кичик иниңларни қешимға елип келиңлар;
шундақ қилсаңлар, силәрниң җасус әмәс, бәлки
сәмимий адәмләр екәнлигиңларни биләләймән.
Андин қериндишиңларни силәргә қайтуруп
беримән вә силәр зиминда сода-сетиқ қилсаңлар
болиду» — деди. 35 Амма шундақ болдики,
улар тағарлирини төккәндә, мана һәр бириниң
пулдини өз тағарлирида туратти! Улар вә атиси
өзлириниң чигиклик пуллирини көргәндә,
қорқуп келишти. 36 Атиси Яқуп уларға: —
Мени оғлумдин җуда қилдиңлар! Йүсүп йоқ
болди, Шимеонму йоқ, әнди Бинияминниму елип
кәтмәкчи болуватисиләр! Мана бу ишларниң
һәммиси мениң бешимғила кәлди! — деди. 37
Рубән атисиға: — Әгәр мән Бинияминни қешиңға
қайтуруп елип кәлмисәм, мениң икки оғлумни
өлтүрүвәткин; уни мениң қолумға тапшурғин;
мән уни қешиңға яндуруп елип келимән, — деди.
38 Лекин Яқуп җавап берип: — Оғлум силәр билән
биллә у йәргә чүшмәйду; чүнки униң акиси
өлүп кетип, у өзи ялғуз қалди. Мабада йолда
кетиватқанда униңға бирәр келишмәслик кәлсә,
силәр мәндәк бир ақ чачлиқ адәмни дәрд-әләм
билән тәхтисараға чүшүриветисиләр, — деди.
(Sheol h7585)

43 Ачарчилиқ зиминни интайин еғир басқан
еди. 2 Бу сәвәптин улар Мисирдин елип
кәлгән ашлиқни йәп түгәткәндә, атиси уларға: —
Йәнә берип бизгә азғина ашлиқ елип келиңлар, —
деди. 3 Лекин Йәһуда униңға җававән: — Һелиқи
киши бизни қаттиқ агаһландуруп: «Иниңлар
силәр билән биллә кәлмисә, йүзүмни көримән
дәп хиял қилмаңлар» дегән. 4 Әгәр инимизни
биз билән биллә әвәтсәң, биз берип саңа ашлиқ
елип келимиз. 5 Амма әвәтишкә унимисаң, биз
бармаймиз; чүнки һелиқи киши бизгә: «Иниңлар
силәр билән биллә кәлмисә, йүзүмни көримән дәп
хиял қилмаңлар» дегән, — деди. 6 Исраил уларға:
— Силәр немишкә маңа шунчә яманлиқ қилип
у кишигә: «Йәнә бир инимизму бар» дедиңлар,
— деди. 7 Улар җававән: — У киши бизниң
вә аилимизниң әһвалини сүрүштүрүп кочилап:
«Атаңлар техи һаятму? Йәнә бир иниңлар барму?»
— дәп сориди. Биз униң шу соалиға яриша җавап
бәрдуқ. Униң бизгә: «Иниңларни елип келиңлар»
дәйдиғинини нәдин биләйли? — деди. 8 Йәһуда
атиси Исраилға: — Балини мән билән әвәткин; биз
дәрһал қозғилип йолға чиқайли; шундақта биз
вә сән, бизләр һәм балилиримиз өлмәй, тирик
қалимиз. 9 Мән униңға кепил болимән; сән униң
үчүн мениң мениңдин һесап алисән; әгәр мән
уни сениң қешиңға аман-есән яндуруп келип,
йүзүңниң алдида турғузмисам, пүткүл өмрүмдә
алдиңда гунакар болай. 10 Чүнки кечикмигән
болсақ, бу чаққичә икки қетим берип келәттуқ,
— деди. 11 Уларниң атиси Исраил уларға: —
Ундақ болса, мундақ қилиңлар: — У кишигә
қача-қучаңларға зиминдики әң есил мевиләрдин
соғат алғач бериңлар: йәнә азғина тутия, азрақ
һәсәл, дора-дәрманлар, мурмәкки, пистә вә
бадамларни алғач бериңлар. 12 Қолуңларда икки
һәссә пул елип, тағарлириңларниң ағзидики
өзүңларға яндурулған пулниму алғач бериңлар.
Еһтимал, бу ишта сәһвәнлик көрүлгән болуши
мүмкин. 13 Иниңларниму биллә елип, қозғилип
у кишиниң йениға йәнә бериңлар. 14 Һәммигә
Қадир Тәңри Өзи силәрни у кишиниң алдида
рәһимгә ериштүргәй. Буниң билән у силәрниң
шу йәрдики қериндишиңларни вә Бинияминни
қоюп берип, силәргә қошуп қоярмекин; өзүм
навада балилиримдин җуда болсам болай! — деди.
15 Шуниң билән бу адәмләр шу соғатни елип,
қоллириға икки һәссә пулни тутуп, Бинияминни
елип қозғилип, Мисирға берип Йүсүпниң алдида
һазир болди. 16 Йүсүп Бинияминни улар билән
биллә көргинидә, өз өйини башқуридиған
ғоҗидариға буйруп: — Бу адәмләрни өйүмгә
башлап кирип, мал союп таам тәйяр қилғин; чүнки
бу кишиләр чүшлүк ғизани мән билән йәйду, —
деди. 17 У киши Йүсүпниң буйруғинидәк қилип,
адәмләрни Йүсүпниң өйигә башлап кирди. 18 Улар

болса Йүсүпниң өйигә башлап келингинидин
қорқушуп: — Алдинқи қетим тағарлиримизға
яндурулған пулниң сәвәвидин биз униң өйигә
елип келиндуқ; униң мәхсити бизгә һуҗум қилип,
үстимиздин бесип қул қилип, ешәклиримизни
тартивелиш охшайду, — дейишти. 19 Улар
Йүсүпниң өйини башқуридиған ғоҗидарниң
йениға келип, өйниң ишигиниң түвидә униңға: —
20 Әй ғоҗам, биз һәқиқәтән әслидә мошу йәргә
ашлиқ алғили кәлгән едуқ; 21 Шундақ болдики,
биз өтәңгә келип өз тағарлиримизни ачсақ, мана
һәр биримизниң пули, әйни еғирлиғи бойичә
тағарлиримизниң ағзида турупту; шуңа биз буни
яндуруп қолимизда алғач кәлдуқ. 22 Ашлиқ
алғили қолимизда башқа пулму елип кәлдуқ;
амма тағарлиримизға пулни кимниң селип
қойғанлиғини билмидуқ, — деди. 23 У уларға:
— Хатирҗәм болуңлар, қорқмаңлар. Силәрниң
Худайиңлар, атаңларниң Худаси тағарлириңларда
силәргә байлиқ ата қилған охшайду; силәрниң
пулуңларни аллиқачан тапшуруп алдим, — деди.
Андин у Шимеонни уларниң қешиға елип чиқти.
24 У киши уларни Йүсүпниң өйигә башлап кирип,
уларниң путлирини жуюшиға су әкирип берип,
андин ешәклиригә йәм бәрди. 25 Улар Йүсүпниң
чүштә келишигә үлгүртүп соғатни тәйярлап
қойди; чүнки улар өзлириниң шу йәрдә ғиза
йәйдиғинини аңлиған еди. 26 Йүсүп өйгә кәлгәндә
улар қоллиридики соғатни өйгә униң алдиға
елип кирип, бешини йәргә тәккүзүп униңға
тазим қилди. 27 У улардин һал сорап, андин: —
Силәр гепини қилған қери атаңлар саламәтму? У
һаятму? — деди. 28 Улар җавап берип: — Силиниң
қуллири бизниң атимиз саламәт туруватиду,
у техи һаяттур, — дәп униң алдида егилип
тазим қилди. 29 Йүсүп бешини көтирип, өз
иниси Биняминни көрүп: — Силәр маңа гепини
қилған кичик иниңлар шуму? — дәп сорап:
— Әй оғлум, Худа саңа шапаәт көрсәткәй! —
деди. 30 Йүсүпниң өз инисиға болған сеғиниш
оти қаттиқ күчийип, жиғливалғидәк халий җай
издәп, алдирап ичкирики өйгә кирип таза бир
жиғливалди. 31 Андин йүзини жуюп чиқип,
өзини бесивелип: — Таамларни қоюңлар, — дәп
буйруди. 32 Хизмәткарлар Йүсүпкә айрим, уларға
айрим вә Йүсүп билән биллә тамаққа кәлгән
мисирлиқларғиму айрим тамақ қойди; чүнки
мисирлиқлар ибранийлар билән бир дәстиханда
тамақ йейишни жиркиничлик дәп қарап, улар
билән биллә тамақ йемәйтти. 33 Йүсүпниң
қериндашлири униң удулида, һәр бири чоң-кичик
тәртиви бойичә олтарғузулди; чоңи чоңлуғиға
яриша, кичиги кичиклигигә яриша олтарғузулди;
улар бир-биригә қарап һәйран қелишти. 34
Йүсүп алдидики дәстихандики тамақлардин
уларға бөлүп бәрди. Амма Биняминға бәргини
башқиларниңкигә қариғанда бәш һәссә көп еди.
Улар шарап ичип, униң билән хуш кәйп қилишти.

44 Андин у өз өйини башқуридиған ғоҗидариға
буйруп: — Бу кишиләрниң тағарлирини елип
көтирәлигидәк ашлиқ қачилап, һәр бириниң
пулини тағириниң ағзиға селип қойғин; 2 андин
мениң җамимни, йәни күмүч җамни ашлиқниң
пули билән биллә әң кичигиниң тағириниң ағзиға
селип қойғин, — деди. У адәм Йүсүпниң дегинидәк
қилди. 3 Әтиси таң йориғанда, улар ешәклири
билән биллә йолға селип қоюлди. 4 Лекин улар
шәһәрдин чиқип анчә узун маңмайла, Йүсүп
ғоҗидариға: — Орнуңдин тур, бу адәмләрниң
кәйнидин қоғлиғин; уларға йетишкиниңдә уларға:
«Немишкә яхшилиққа яманлиқ қайтурдуңлар? 5
Ғоҗам шу [җамда] шарап ичиду һәмдә униңда пал
ачиду әмәсму?! Мундақ қилғиниңлар рәзиллик
қилғиниңлар болмамду!» дегин, — деди. 6 Бу
адәм уларниң кәйнидин йетишип берип, уларға
бу сөзләрни қилди. 7 Улар униңға җававән: —
Ғоҗимиз немишкә мундақ гәп қилиду? Мундақ
ишни қилиш кәминилиридин нери болсун! 8
Биз әслидә тағарлиримизниң ағзидин тапқан
пулниму Қанаан зиминидин силиниң қашлириға
қайтуруп беришкә әкәлгән едуқ. Шундақ туруқлуқ
қандақму ғоҗилириниң өйидин алтун-күмүчни
оғрилайли? 9 Кәминилириңниң арисида кимдин
бу [җам] тепилса, шу өлүмгә мәһкүм болсун, бизму
ғоҗимизниң қуллири болайли, — деди. 10 Ғоҗидар
җававән: — Ейтқан сөзлириңлардәк болсун; җам
кимниң йенидин тепилса, шу киши қулум болуп
қелип қалсун, қалғанлириңлар бегуна болисиләр,
— деди. 11 Шуниң билән улар алдирап-тенәп,
тағарлирини йәргә чүшүрүп, һәр бири өз тағирини
ечип бәрди. 12 Ғоҗидар чоңиниңкидин башлап
кичигиниңкигичә ахтурди, җам Бинyаминниң
тағиридин тепилди. 13 Буни көрүп улар
кийимлирини житишип, һәр бири ешигигә

қайтидин жүкни артип, шәһәргә қайтти. 14
Шундақ қилип Йәһуда вә қериндашлири Йүсүпниң
өйигә кәлди; у техи шу йәрдә еди. Улар
униң алдиға келип өзлирини йәргә етишти.
15 Йүсүп уларға: — Бу силәрниң зади немә
қилғиниңлар? Мениңдәк адәмниң чоқум пал
ачалайдиғанлиғини билмәмтиңлар? — деди.
16 Йәһуда жававән: — Биз ғожимизға немиму
дейәләймиз? Немә гәп қилалаймиз, қандақ қилип
өзимизни ақлалаймиз? Худа кәминлириминиң
қәбиһлигини ашкарә қилди. Мана, биз вә қолидин
жамлири тепилған киши һәммимиз ғожимизға
қул болидиған болдуқ, — деди. 17 Лекин Йүсүп: —
Мундақ қилиш мәндин нери болсун! Бәлки жам
кимниң қолидин тепилған болса пәқәт шу киши
мениң қулум болиду. Лекин қалғанлириңлар
аман-есән атаңларниң қешиға кетиңлар, — деди.
18 Андин Йәһуда униңға йеқин берип мундақ деди:
— Әй ғожам, кәминилиригә қулақ селип ғожамниң
қулиқиға бир еғиз гәп қилишқа иҗазәт бәргәйла.
Ғәзәплири кәминилиригә туташмиғай; чүнки
өзлири Пирәвнгә охшаш екәнла. 19 Әслидә ғожам
кәминилиридин: «Атаңлар я иниңлар барму?»
дәп соривидила, 20 биз ғожимизға жававән:
«Бизниң бир қери атимиз бар вә у қериғанда
тапқан, яш бир балисиму бар. Бу балиниң бир
анисидин болған акиси өлүп кетип, у өзи ялғуз
қалди; униң атиси уни интайин сөйиду» десәк, 21
Сили кәминилиригә: «Униң өзини қешимға елип
келиңлар, мән уни өз көзүм билән көрәй» дедилә.
22 Биз ғожимизға жавап берип: «Жигит атисидин
айрилалмайду; әгәр атисидин айрилса, атиси өлүп
кетиду» десәк, 23 Сили йәнила кәминилиригә:
«Әгәр кичик иниңлар силәр билән биллә кәлмисә,
йүзүмни йәнә көримиз дәп хиял қилмаңлар»
дегән едила. 24 Шуниң билән биз кәминилири
атимизниң қешиға барғанда ғожамниң сөзлирини
униңға ейттуқ; 25 андин атимиз йәнә: «Йәнә берип,
бизгә азрақ ашлиқ елип келиңлар» девиди, 26 Биз
жававән: «Биз шу йәргә қайтидин чүшәлмәймиз;
әгәр кичик инимиз биз билән биллә болса, ундақта
баримиз; чүнки кичик инимиз биз билән биллә
болмиса, у затниң йүзи алдида туралмаймиз»,
дедуқ. 27 Силиниң қуллири бизниң атимиз бизгә
йәнә: «силәргә мәлумки, аялим маңа икки оғул
туғуп бәргән еди. 28 Бири мениң йенимдин чиқип,
йоқ болуп кәтти; мән: у жәзмән титма-титма
қиливетилипту, дәп ойлидим, шундақла уни
бүгүнгичә көрмидим. 29 Әнди силәр буниму мениң
қешимдин елип кетип, униңға бир келишмәслик
келип қалса, силәр мәндәк бир ақ чачлиқ адәмни
дәрд-әләм билән тәхтисараға чүшүриветисиләр»,
дегән еди. (Sheol h7585) 30 Әнди мән силиниң
қуллири мениң атамниң қешиға барғанда, шу
бала биз билән болмиса униң жени балиниң
жениға бағланған болғачқа, 31 шундақ болидуки,
у балиниң йоқлуғини көрсә, жәзмән өлүп кетиду;
шуниң билән силиниң қуллири бизниң атимиз
болған бу ақ чачни дәрд-әләм ичидә тәһтисараға
чүшүрүвәткән болимиз. (Sheol h7585) 32 Чүнки мәнки
кәминилири атамға бу жигит үчүн кепил болуп:
«Әгәр мән уни қешиңға қайтуруп кәлмисәм
пүткүл өмрүмдә атамниң алдида гунакар болай»
дегән едим. 33 Шуңа һазир өтүнүп қалай, мәнки
кәминилири у жигитниң орнида ғожамниң
қешида қул болуп турсам, у жигит қериндашлири
билән биллә қайтип кәтсә! 34 Чүнки жигит мән
билән болмиса, мән қандақму атамниң қешиға
баралаймән? Атамға шундақ азап-оқубәтниң
чүшүшини көзүм көргүчи болмисун! — деди.

45 Йүсүп өз йенида турғанларниң алдида
өзини туталмай: — Һәммә адәм алдимдин
чиқириветилсун! дәп вақириди. Шуниң билән
Йүсүп өзини қериндашлириға ашкарә қилғанда
униң қешида һеч ким болмиди. У қаттиқ жиғлап
кәтти; мисирлиқлар уни аңлиди, Пирәвнниң
ордисикиләрму униңдин [тезла] хәвәр тапти. 3
Йүсүп қериндашлириға: — Мән Йүсүп болимән!
Атам һазир һаятму?! — дәп сориди. Амма
қериндашлири униңға қарап һодуқуп кетип, һеч
жавап берәлмәй қалди. 4 Лекин Йүсүп уларни: —
Қени, маңа йеқин келиңлар, дәп чақириди. Улар
йеқин кәлди, у йәнә: — Мән силәрниң иниңлар,
йәни силәр Мисирға сетивәткән Йүсүп болимән. 5
Әнди мени мошу йәргә сетивәткиниңлар үчүн
азапланмаңлар, өзүңларни әйипкә буйрумаңлар;
чүнки Худа адәмләрниң һаятини сақлап қелиш
үчүн мени силәрдин бурун бу йәргә әвәтти.
6 Чүнки һазир зиминдики ачарчилиққа икки
жил болди; лекин техи йәнә бәш жилғичә
һеч терилғуму болмайду, ормиму болмайду.
7 Шуниң үчүн силәргә дунияда бир қалдини
сақлап қелиш үчүн, улуқ бир ниҗатлиқ көрситип,
силәрниң тирик қутулушуңлар үчүн Худа мени

силәрдин бурун бу йәргә әвәтти. 8 Шундақ болған
екән, мени мошу йәргә әвәткүчи силәр әмәс,
бәлки Худадур. У мени Пирәвнгә атиниң орнида
қилип, униң пүткүл өйигә ғоҗа қилип тикләп,
пүткүл зиминға баш вәзир қилип қойди. 9
Әнди тездин атамниң қешиға берип, униңға: —
Сениң оғлуң Йүсүп: «Худа мени пүткүл Мисирға
ғоҗа қилип қойди. Сән кечиктүрмәй, мениң
қешимға кәлгин; 10 сән Гошән жутида турисән;
шуниң билән сән өзүң, оғуллириң, нәврилириң,
қойлириң, калилириң вә һәммә тәәллуқатлириң
билән маңа йеқин турисиләр. 11 Өзүң, аиләң вә
һәммә тәәллуқатиңни намратлиқ бесивалмисун
дәп мән сени шу йәрдә бақимән; чүнки йәнә
бәш жил ачарчилиқ бардур», деди, — дәңлар.
12 — Мана силәрниң көзлириңлар вә иним
Биняминниң көзлири силәргә гәп қиливатқан
мениң өз ағзим екәнлигини көрүватиду. 13
Атамға мениң Мисирдики бу барлиқ шан-
шәривим һәмдә силәрниң барлиқ көргиниңлар
тоғрисида ейтип, атамни тездин бу йәргә
елип келиңлар, — деди. 14 Шуниң билән у
өзини Биняминға етип униң бойниға гирә
селип жиғлап кәтти; Биняминму униң бойниға
йөлинип жиғлиди. 15 Андин Йүсүп барлиқ
қериндшалирини сөйүп, уларни бир-бирләп
қучағлап жиғлиди. Андин қериндшалири униң
билән параңлашти. 16 Йүсүпниң қериндшалири
кәлди, дегән хәвәр Пирәвнниң ордисиға
йәткүзүлди; бу Пирәвн вә хизмәткарлириниң
нәзиридә қутлуқ иш болди. 17 Пирәвн Йүсүпкә:
— Қериндашлириңға: — «Силәр әнди мундақ
қилиңлар; улақлириңларға жүк артип, Қанаан
зиминиға берип, 18 атаңлар вә җәмәтиңларни
елип мениң қешимға келиңлар; мән Мисир
зиминидин әң есил йәрләрни силәргә берәй;
силәр бу зиминдин чиққан назу-немәтләрдин
йәйсиләр» — дегин. 19 Саңа болған әмрим шуки,
сән уларға: «Балилириңлар вә аяллириңларни
елиш үчүн Мисир зиминидин һарвуларни
елип бериңлар. Шуниңдәк атаңларниму бу
йәргә йәткүзүп келиңлар. 20 Пүткүл Мисир
зиминидин әң есил җайлар силәрниңки болғачқа,
өз сәрәмҗанлириңларға кариңлар болмисун» дәп
буйруғин, — деди. 21 Шуниң билән Исраилниң
оғуллири шундақ қилди; Йүсүп Пирәвнниң
буйруғи бойичә уларға һарвуларни берип, йоли
үчүнму озуқ бәрди. 22 Уларниң һәр биригә бир
қур кийим бәрди; лекин Биняминға болса у үч
йүз күмүч тәңгә, бәш қур кийим бәрди. 23 У
атисиғиму шу һәдийәләрни, йәни Мисирниң
есил мәһсулатлири артилған он һаңга ешәк
һәмдә ашлиқ, нан вә атисиға йол тәйярлиғи
артилған он мада ешәкни әвәтти. 24 Андин у
қериндашлирини йолға селип, уларға: — Йолда
җедәлләшмәңлар, дәп җекилиди. Улар йолға раван
болди. 25 Улар Мисирдин чиқип, Қанаан зиминиға
атиси Яқупниң қешиға берип, 26 униңға Йүсүп
өзлиригә ейтқан гәпләрни йәткүзүп: «Йүсүп техи
һаят екән! У пүткүл Мисир зиминиға баш вәзир
екән!» деди. Амма у уларға ишәнмәй, жүриги
қетип һошидин кетәй дәп қалди. 27 Лекин улар
Йүсүпниң өзлиригә ейтқан барлиқ сөзлирини
униңға дегәндә, шундақла Йүсүпниң өзини елип
келишкә әвәткән һарвуларниму көргәндә, уларниң
атиси Яқупниң роһиға җан кирди. 28 Исраил
шуниң билән: — Әнди арминим йоқ! Оғлум Йүсүп
техи һаяттур! Мән өлмәстә берип уни көрүвалай,
— деди.

46 Шуниң билән Исраил барлиқ тәәллуқатини
елип йолға чиқип, Бәәр-Шебаға кәлди. У шу
йәрдә атиси Исһақниң Худасиға қурбанлиқларни
сунди. 2 Кечиси Худа аламәт көрүнүшләрдә
Исраилға: — Яқуп, Яқуп! девиди, у җавап берип:
— Мана мән! — деди. 3 У: — Атаңниң Тәңриси
болған Худа Мәндурмән. Сән Мисирға бериштин
қорқмиғин, чүнки Мән сени шу йәрдә улуқ бир
қовм қилимән. 4 Мән сениң билән Мисирға биллә
баримән вә Мән Өзүм җәзмән йәнә сени шу йәрдин
яндуруп келимән. Йүсүп өз қоли билән сениң
көзүңни жумдуриду, — деди. 5 Андин Яқуп Бәәр-
Шебадин йолға чиқти; Исраилниң оғуллири атиси
Яқуп вә уларниң бала-җақилирини Пирәвн уни
епкелиш үчүн әвәткән һарвуларға олтарғузуп,
6 чарпайлири билән Қанаан зиминида тапқан
тәәллуқатлирини елип маңди. Бу тәриқидә
Яқуп билән барлиқ әвлатлири Мисирға кәлди;
оғуллирини, оғул нәврилирини, қизлирини, қиз
нәврилирини жиғип, нәсиллириниң һәммисини
өзи билән биллә елип Мисирға кәлди. 8
Исраилниң оғуллири, йәни Яқупниң Мисирға
кәлгән әвлатлири төвәндикичә: — Яқупниң тунҗа
оғли Рубән; 9 Рубәнниң оғуллири Һанох, Паллу,
Һәзрон билән Карми. 10 Шимеонниң оғуллири:

— Йәмуәл, Ямин, Оһад, Яқин, Зоһар вә Қананий
аялдин болған Саул. 11 Лавийниң оғуллири: —
Гәршон, Коһат вә Мәрари. 12 Йәһуданиң оғуллири:
— Әр, Онан, Шәлаһ, Пәрәз вә Зәраһ. Амма Әр
вә Онан Қанаанниң зиминида өлүп кәткән еди.
Пәрәзниң оғуллири Һәзрон билән Һамуллар еди.
13 Иссакарниң оғуллири: — Тола, Пуаһ, Йоб вә
Шимрон. 14 Зәбулунниң оғуллири: — Сәрәд, Елон
вә Жаһлийәл. 15 Булар Леяһниң Яқупқа Падан-
Арамда туғуп бәргән оғул-әвлатлири еди; у йәнә
қизи Динаһни туғуп бәрди. Буниң бу оғул-қиз
пәрзәнтлири җәмий болуп оттуз үч җан еди. 16
Гадниң оғуллири: — Зифион, Һагги, Шуни, Әзбон,
Ери, Ароди вә Арәли. 17 Аширниң оғуллири: —
Йимнаһ, Йишваһ, Йишви вә Берияһ. Уларниң
сиңлиси Сераһ еди; Берияһниң оғуллири Һәбәр вә
Малкиәл еди. 18 Булар болса Лабан қизи Леяһқа
дедәк болушқа бәргән Зилпаһниң Яқупқа туғуп
бәргән оғуллири болуп, җәмий он алтә җан еди.
19 Яқупниң аяли Раһиләниң оғуллири Йүсүп вә
Бинямин. 20 Йүсүпкә Мисир зиминида төрәлгән
оғуллири Манассәһ вә Әфраим; буларни Ондики
каһин Потифираһниң қизи Асинат униңға туғуп
бәрди. 21 Биняминниң оғуллири: — Белаһ, Бәкәр,
Ашбәл, Гера, Нааман, Еһи, Рош, Муппим, Һуппим
вә Ард. 22 Булар Раһиләниң Яқупқа туғуп бәргән
оғул-әвлатлири болуп, җәмий он төрт җан еди. 23
Данниң оғли: — Һушим. 24 Нафталиниң оғуллири:
— Яһзиәл, Гуни, Йәзәр вә Шилләм. 25 Булар Лабан
қизи Раһиләгә дедәк болушқа бәргән Билһаһниң
Яқупқа туғуп бәргән оғул-әвлатлири болуп, җәмий
йәттә җан еди. 26 Яқупниң келинлиридин башқа,
Яқупниң пуштидин болған, униң билән биргә
Мисирға кәлгәнләр җәмий атмиш алтә җан
еди. 27 Йүсүпниң Мисирда туғулған оғуллири
икки еди. Яқупниң җәмәтидин болуп, Мисирға
кәлгәнләр җәмий йәтмиш җан еди. 28 Яқуп
Йүсүптин көрсәтмә елип, өзлирини Гошәнгә
башлап беришқа Йәһудани Йүсүпниң қешиға
әвәтти. Шундақ қилип улар Гошән жутиға келип
чүшти. 29 Йүсүп өзиниң вәзирлик һарвусини
қатқузуп, атиси Исраилниң алдиға Гошәнгә чиқти.
У өзини униң алдиға һазир қилип атисиға өзини
етип бойниға бешини қоюп қучağлап, узундин
узун жиғлиди. 30 Исраил Йүсүпкә: Мән сениң
йүзүңни көрүп, тирик екәнлигиңни билдим; әнди
өлсәмму арминим йоқ, — деди. 31 Андин Йүсүп
қериндашлири вә атисиниң өйдикилиригә мундақ
деди: — Мән һазир чиқип Пирәвнгә хәвәр берип:
«Қанаан зиминида олтарған қериндашлирим,
шундақла атамниң өйидикиләр қешимға кәлди;
32 бу адәмләр падичилар болуп, мал беқиш билән
шуғуллинип кәлгән, қой-калилири, шундақла
барлиқ мал-мүлүклирини елип кәлди» дәп ейтай.
33 Шундақ болидуки, Пирәвн силәрни чақириду;
шу чағда у силәрдин: «Немә оқитиңлар бар?» дәп
сориса, 34 силәр җавап берип: — Кәминилири
кичигимиздин тартип ата-бовилиримизға охшаш
пада беқип кәлгәнмиз, — дәңлар. Шундақ
десәңлар Гошән жутида олтирип қалисиләр; чүнки
падичиларниң һәммиси мисирлиқлар арисида
көзгә илинмайду.

47 Йүсүп Пирәвнниң қешиға келип: — Атам
билән қериндашлирим қой-калилири,
шундақла һәммә мал-мүлүклирини биллә
елип Қанаан зиминидин кәлди. Мана, улар
һазир Гошән жутиға чүшти, дәп хәвәр берип, 2
қериндашлириниң ичидин бәшәйләнни елип,
Пирәвнниң алдиға һазир қилди. 3 Пирәвн униң
қериндашлиридин: — Немә оқитиңлар бар,
дәп соривиди, улар Пирәвнгә җавап берип:
— Кәминилири ата-бовилиримизға охшаш
мал баққучилармиз, — деди. 4 Андин улар
Пирәвнгә илтимас қилип: — Қанаан зиминида
қаттиқ қәһәтчилик болғачқа, кәминилириниң
қойлиримизни бақидиғанға яйлақму йоқ;
шуңа бу зиминда мусапир болуп турушқа
кәлдуқ; җанаблиридин тәләп қилимизки,
кәминилириниң Гошән жутида турушиға
иҗазәт бәргәйла, — деди. 5 Пирәвн Йүсүпкә:
— Атаң вә қериндашлириң қешиңға кәлди; 6
мана Мисир зимини сениң алдиңда турупту;
атаң вә қериндашлириңни зиминниң әң есил
йеридә олтарғузғин; улар Гошән жутида макан
қилсун. Шуниңдәк, әгәр сән уларниң ичидики
қабил кишиләрни билсәң, буларни мениң
чарпайлиримға назарәтчи қилғин, — деди. 7
Кейин, Йүсүп атиси Яқупни елип, Пирәвнниң
алдиға һазир қилди; Яқуп Пирәвнгә бәхит-бәрикәт
тилиди. 8 Андин Пирәвн Яқуптин: — Өмрүңниң
жил-күнлири нәччигә йәтти? — дәп сориди.
9 Яқуп Пирәвнгә җавап берип: — Мусапирлиқ
сәпиримниң күнлири бир йүз оттуз жилға йәтти;
өмрүмниң күнлири аз һәм җапа-мушәққәтлик

болуп, ата-бовилиримниң мусапирлиқ өмүр
сәпириниң күнлиригә техи йәтмиди, — деди.
10 Шуниң билән Яқуп Пирәвнгә бәхит-бәрикәт
тиләп, алдидин чиқип кәтти. 11 Шуниң билән
Йүсүп атиси билән қериндашлирини Мисир
зиминида олтирақлаштуруп қойди; Пирәвнниң
буйруғинидәк уларға зиминниң әң есил йеридин,
йәни Рамсәс дегән жуттин тәвәлик бәрди. 12 Йүсүп
атиси, қериндашлири, шундақла атисиниң һәммә
өйдикилирини бала-җақилириниң санлириға
қарап ашлиқ билән тәминләп бақти. 13 Амма
ачарчилиқ қаттиқ еғир болғачқа, зиминниң
һеч йеридә озуқ-түлүк тепилмиди; Мисир
зимини билән Қанаан зимини ачарчилиқтин
хараплишип кәтти. 14 Йүсүп ашлиқ сетип Мисир
зимини билән Қанаан зиминидики барлиқ пулни
жиғивалди. Андин Йүсүп бу пулни Пирәвнниң
ордисиға йәткүзүп бәрди. 15 Амма Мисир зимини
билән Қанаан зиминидики Пул түгәп кәткәндә
мисирлиқларниң һәммиси Йүсүпниң алдиға
келип: — Бизгә нан бәргәйла! Пул түгәп кәткини
үчүн силиниң алдилирида өлимизму? — деди.
16 Йүсүп җававән: — Пулуңлар қалмиған болса,
чарпайлириңларни елип келип бәрсәңлар, мән
маллириңлариға озуқ-түлүк тегишип беримән,
— деди. 17 Буниң билән улар чарпайлирини
Йүсүпниң қешиға елип кәлгили турди; Йүсүп
уларниң атлири, қой падилири, кала падилири
вә ешәклириниң орниға озуқ-түлүк бәрди;
шу жили маллириниң орниға уларға озуқ-
түлүк берип бақти. 18 У жил аяқлишип, улар
иккинчи жили униң қешиға келип униңға: —
Биз ғоҗимиздин һеч немини йошурмаймиз;
пулимиз түгиди, чарпай мал падилиримиз
болса ғоҗимизниң илкидә, ғоҗимизниң алдида
тәнлиримиз билән йеримиздин башқа һеч нәрсә
қалмиди. 19 Немишкә көз алдилирида биз һәм
йеримизму өлүп кәтсун? Әнди сили өзимиз вә
йеримизни озуқ-түлүккә тегишип еливалғайла;
өзимиз вә йеримиз Пирәвнниң болуп, униңға қул
болайли. Биз өлүп кәтмәй, тирик турушимиз,
йеримизму вәйран болмаслиғи үчүн бизгә уруқ-
түлүк бәргәйла, деди. 20 Бу тәриқидә Йүсүп
Мисирниң пүткүл терилғу йерини Пирәвн үчүн
сетивалди; чүнки ачарчилиқ қаттиқ болғачқа,
мисирлиқларниң һәр бири өз етизини сетип
бәрди. Шуниң билән йәр-зимин Пирәвнниң болуп
қалди. 21 Йүсүп хәлиқни Мисирниң бу четидин
йәнә бир четигичә һәр қайси шәһәрләргә көчүрди.
22 Пәқәт каһинларниң йерини у алмиди; чүнки
каһинларға Пирәвн тәрипидин алаһидә тәминат
берилгәчкә, улар Пирәвн тәрипидин тәминләнгән
үлүшини йәп, өз йәрлирини сатмиған еди. 23
Йүсүп хәлиққә: — Мана, мән бүгүн өзүңлар
билән йәрлириңларни Пирәвн үчүн сетивалдим.
Мана силәргә уруқ! Әнди йәр териңлар. 24
Әнди шундақ қилисиләрки, чиққан һосулдин
бәштин бирини Пирәвнгә берип, қалған төрт
қисмини өзүңларға елип қелиңлар; у уруқлуқ
һәмдә өзүңларға, җүмлидин өйүңдикиләргә вә
кичик балилириңларға озуқ болсун, — деди. 25
Улар җававән: — Сили җенимизни қутқуздила.
Ғоҗимизниң нәзиридә илтипат тапқан болсақла,
Пирәвнниң қуллири болуп турайли, — деди. 26
Шуниң билән Йүсүп: — «Һосулниң бәштин бири
Пирәвнгә берилсун» дәп бу ишни бүгүнгә қәдәр
Мисир зимини үчүн қанун-бәлгүлимә қилди.
Пәқәт каһинларниң йерила буниң сиртида болуп,
Пирәвнгә тәвә болмиди. 27 Исраиллар Мисир
зиминида, Гошән өлкисидә олтирақлашти; улар
шу җайда йәр-зиминлик болуп, көпийип, толиму
көпәйди. 28 Яқуп Мисир зиминида он йәттә жил
өмүр көрди; буниң билән Яқупниң өмүр күнлири
бир йүз қириқ йәттә жилға йәтти. 29 Исраилниң
күнлири сәкратқа йеқинлашқанда, оғли Йүсүпни
чақиртип, униңға: — Әгәр нәзириңдә илтипат
тапқан болсам, қолуңни янпашмниң астиға
қоюп, маңа шапаәт вә садақәтликни көрситип,
мени Мисирда дәпнә қилма; 30 бәлки мән ата-
бовилирим билән ятидиған вақтимда мени
Мисирдин елип кетип, уларниң гөристаниға
дәпнә қилғин, деди. У җавап берип: — Мән
ейтқиниңдәк қилай, — деди. 31 Яқуп униңға:
— Маңа қәсәм қилип бәргин, — деди. У униңға
қәсәм қилип бәрди; андин Исраил карватниң баш
тәрипидә сәҗдә қилди.

48 Бу ишлардин кейин бириси Йүсүпкә: — Мана
атаң кесәл болуп қапту, дәп хәвәр бәрди. У
икки оғли Манассәһ билән Әфраимни биллә елип
барди. 2 Бириси Яқупқа: — Мана оғлуң Йүсүп
қешиңға келиватиду, дәп хәвәр беривиди, Исраил
күчәп қопуп кариватта олтарди. 3 Яқуп Йүсүпкә: —
һәммигә Қадир Тәңри маңа Қанаан зиминидики
Луз дегән җайда аян болуп, мени бәрикәтләп 4

маңа: Мана, Мән сениң нәслиңни көпәйтип, сени
интайин зор көпәйтимән, сәндин бир түркүм
хәлиқ чиқиримән; бу зиминни сәндин кейинки
нәслиңгә әбәдий мирас қилип беримән, дәп
ейтқан еди. 5 Әнди мән Мисирға келиштин илгири
саңа Мисир зиминида туғулған икки оғлуң мениң
һесаплиниду; Әфраим билән Манассәһ болса,
худди Рубән билән Шимеонға охшаш, һәр иккиси
мениң оғуллирим болиду. 6 Улардин кейин тапқан
балилириң өзүңниң болиду; улар кәлгүсидә
мирасқа еришкәндә акилириниң нами астида
болиду. 7 Маңа кәлсәк, Падандин келиватқинимда
Раһилә Қанаан зиминида йол үстидә Әфратқа
аз қалғанда мени ташлап өлүп кәтти. Мән уни
шу йәрдә, йәни Әфратқа (йәни Бәйт-Ләһәмгә)
баридиған йолда дәпнә қилдим, — деди. 8
Андин Исраил Йүсүпниң оғуллириға қарап: —
Булар кимдур, — дәп сориди. 9 Йүсүп атисиға
җававән: — Булар болса Худа маңа бу йәрдә бәргән
оғуллиримдур, — деди. У: — Уларни алдимға
йеқин кәлтүргин, мән уларға бәхит-бәрикәт тиләй,
— деди. 10 Әнди Исраилниң көзлири қерилиғидин
ғувалишип [яхши] көрәлмәйтти. Шуңа Йүсүп
уларни униң алдиға йеқинрақ кәлтүрди; у уларни
сөйүп қучағлиди. 11 Андин Исраил Йүсүпкә: — Мән
сениң йүзүңни көрәләймән дәп һеч ойлимиған
едим; лекин Худа мени сениң балилириңниму
көрүшкә несип қилди, — деди. 12 Йүсүп балиларни
[Яқупниң] тизлириниң арилиғидин елип, йүзини
йәргә тәккүзүп тазим қилди. 13 Андин Йүсүп
бу иккиләнни Исраилниң алдиға йеқин елип
келип, Әфраимни оң қоли билән тутуп Исраилниң
сол қолиға удуллап турғузди; Манассәһни сол
қоли билән тутуп Исраилниң оң қолиға удуллап
турғузди. 14 Лекин Исраил оң қолини узитип,
кәнҗи балиси Әфраимниң бешиға қойди, сол
қолини Манассәһниң бешиға қойди. Манассәһ
тунҗиси болсиму, у икки қолини қайчилап тутуп
шундақ қойди. 15 У Йүсүпкә бәхит-бәрикәт тиләп:
— Атилирим Ибраһим билән Исһақ Худа дәп
билип йүзи алдида маңған, мени пүткүл өмрүмдә
бу күнгичә падичидәк йетәкләп беқип кәлгән
Худа, 16 Маңа һәмҗәмәт болуп мени һәммә
бала-қазадин қутқузған Пәриштә бу икки оғулни
бәрикәтлисун; улар мениң исмим вә атилирим
болған Ибраһим вә Исһақниң исимлири билән
атилип, йәр йүзидә көп авуғай! — деди. 17
Йүсүп атисиниң оң қолини Әфраимниң бешиға
қойғинини көрүп көңлидә хапа болди; шуңа у
атисиниң қолини тутуп, Әфраимниң бешидин
елип Манассәһниң бешиға йөткимәкчи болуп, 18
атисиға: — Әй ата, бундақ қилмиғин; чүнки мана,
тунҗиси будур; оң қолуңни униң бешиға қойғин!
— деди. 19 Лекин атиси рәт қилип: — Билимән,
и оғлум, билимән; униңдинму бир қовм чиқип,
өзиму улуқ болиду, амма дәрһәқиқәт униң иниси
униңдин техиму улуқ болиду; униң нәслидин
наһайити көп қовмлар пәйда болиду, — деди. 20
Шуниң билән шу күни у бу иккисини бәрикәтләп:
— Кәлгүсидә Исраиллар бәхит-бәрикәт тилигәндә:
«Худа сени Әфраим билән Манассәһдәк улуқ
қилсун!» дәйдиған болиду, деди. Бу тәриқидә у
Әфраимни Манассәһтин үстүн қойди. 21 Андин
Исраил Йүсүпкә йәнә: — Мана, мән өлимән; лекин
Худа силәр билән биллә болуп, силәрни ата-
бовилириңларниң зиминиға қайтуруп бариду.
22 Мән саңа қериндашлириңниңкидин бир
үлүш йәрни артуқ бәрдим; шу йәрни өзүм
қилич вә оқяйим билән Аморийларниң қолидин
тартивалған едим.

49 Андин Яқуп оғуллирини чақирип уларға
мундақ деди: — [һәммиңлар] җәм болуңлар,
мән силәргә кейинки күнләрдә силәр йолуғидиған
ишларни ейтип берәй: — 2 Жиғилип келип
аңлаңлар, и Яқупниң оғуллири; Атаңлар
Исраилға қулақ селиңлар. 3 Әй Рубән, сән мениң
тунҗа оғлумсән, Күч-қудритимсән, Күчүм бар
вақтимниң тунҗа мевисидурсән, Салапәт вә
қудрәттә алди едиң, 4 Лекин қайнап тешип
чүшкән судәк, Әнди алди болалмассән; Чүнки сән
атаңниң көрписигә чиқтиң, Шуниң билән сән уни
булғидиң! У мениң көрпәмниң үстигә чиқти! 5
Шимеон билән Лавий қериндашлардур; Уларниң
қиличлири зораванлиқниң қураллиридур! 6
Аһ җеним, уларниң мәслиһитигә кирмигин!
И иззитим, уларниң җамаити билән четилип
қалмиғай! Чүнки улар аччиғида адәмләрни
өлтүрүп, Өз бешимчилиқ қилип буқиларниң
пейини кәсти. 7 Уларниң аччиғи әшәддий
болғачқа ләнәткә қалсун! Ғәзивиму рәһимсиз
болғачқа ләнәткә қалсун! Мән уларни Яқупниң
ичидә тарқитиветимән, Исраилниң ичидә
уларни чечиветимән. 8 Әй Йәһуда! Сени
болса қериндашлириң тәрипләр, Қолуң

дүшмәнлириңниң гәжгисини басар. Атаңниң
оғуллири саңа баш урар, 9 Йәһуда яш бир
ширдур; Әй оғлум, сән овни тутупла чиқтиң; У
ширдәк [овниң йенида] чөкүп созулуп ятса, Яки
чиши ширдәк йетивалса, Кимму уни қозғашқа
петинар? 10 Шаһанә һаса Йәһудадин кетип
қалмайду, Йәһуданиң пуштидин қанун чиқарғучи
өксүмәйду, Таки шу һоқуқ Егиси кәлгичә күтиду;
Кәлгәндә, җаһан хәлиқлири униңға итаәт қилиду.
11 У тәхийини үзүм телиға, Ешәк балисини
сортлуқ үзүм телиға бағлап қояр. У либасини
шарапта жуюп, Тонини үзүм шәрбитидә жуяр.
12 Униң көзлири шараптин қизирип кетәр,
Чишлири сүт ичкинидин аппақ турар. 13 Зәбулун
деңиз бойини макан қилар, Макани кемиләрниң
панаһгаһи болар, Йәр-зимини Зидонғичә йетип
барар. 14 Иссакар бәстлик бәрдәм бир ешәктур, У
икки қотан арисида ятқандур; 15 У арамгаһниң
яхши екәнлигигә қарап, Зиминниң есиллиғини
көрүп, Жүк көтиришкә мүрисини егип, Алванға
ишләйдиған қул болуп қалар. 16 Дан Исраил
қәбилилиридин бири болар, Өз хәлқигә һөкүм
чиқирар. 17 Дан йол үстидики илан, Чиғир йол
үстидә турған зәһәрлик бир иландур. У атниң
туйиғини чеқип, Ат мингүчини арқиға моллақ
атқузар. 18 И Пәрвәрдигар, ниҗатиңға тәлмүрүп
күтүп кәлдим! 19 Гадқа болса, қарақчилар қошуни
һуҗум қилар; Лекин у тапинини бесип зәрбә
берәр. 20 Аширниң тамиғида зәйтун мейи
мол болар, У шаһлар үчүн назу-немәтләрни
тәминләр. 21 Нафталидин чирайлиқ гәпләр чиқар,
У әркин қоюветилгән маралдур. 22 Йүсүп мевилик
дәрәқниң шехидур, Булақниң йенидики көп
мевилик шахтәктур; Униң шахчилири тамдин
һалқип кәткәндур. 23 Я атқучилар униңға азар
қилип, Униңға оқ атти, униңға нәпрәтләнди.
24 Һалбуки, униң оқяйи мәзмут турар, Қол-
биләклири эплик турғузулар, Шу [күч] Яқуптики
қудрәт Егисиниң қоллиридиндур — (Исраилниң
Қорам Теши, йәни униң Падичиси Униңдин
чиқар!) 25 [Әшу күч] атаңниң Тәңрисидиндур — (У
саңа мәдәт берәр!) [Йәни] Һәммигә Қадирдиндур
— У сени бәрикәтләр! Жуқирида асманниң
бәрикәтлири билән, Төвәндә ятқан чоңқур
суларниң бәрикәтлири билән, Әмчәк билән
балиятқуниң бәрикити билән сени бәрикәтләр!
26 Сениң атаңниң тилигән бәрикәтлири ата-
бовилиримниң тилигән бәрикәтлиридин
зиядә болди, Улар мәңгүлүк тағ-едирларниң
чәтлиригичә йетәр, Улар Йүсүпниң бешиға чүшәр,
Йәни өз қериндашлиридин айрим турғучиниң
чоққисиға тегәр. 27 Бинямин житқуч бөридәктур;
Әтигәндә у овни йәр. Кәчқурун у олҗисини
тәқсим қилар» — деди. 28 Буларниң һәммиси
Исраилниң он икки қәбилиси болуп, мәзкур
сөзләр болса атисиниң уларға тилигән бәхит-
бәрикәт сөзлиридур. У шуниң билән уларниң
һәр биригә мас келидиған бир бәрикәт билән
уларға бәхит-бәрикәт тилиди. 29 Андин Яқуп
уларға мундақ тапилиди: — «Мән әнди өз
қовмимниң қешиға қошулимән. Силәр мени
ата-бовилиримниң йенида, Һиттийлардин
болған Әфронниң етизлиғидики ғарға дәпнә
қилиңлар; 30 у ғар болса Қанаан зиминида
Мамрәниң удулида, Макпелаһниң етизлиғида.
Ғарни Ибраһим гөристан болсун дәп шу етизлиқ
билән қошуп Һиттий Әфрондин сетивалған
еди. 31 Шу йәрдә Ибраһим аяли Сараһ билән
дәпнә қилинған; шу йәрдә Исһақ аяли Ривкаһ
биләнму дәпнә қилинған; шу йәрдә мәнму Леяһни
дәпнә қилдим. 32 Бу етизлиқ һәм ичидики ғар
Һәтниң әвлатлиридин сетивелинған еди». 33
Яқуп оғуллириға бу вәсийәтни тапилап болуп,
путлирини кариватта түзләп, нәпәс тохтап өз
қовмиға қошулди.

50 Йүсүп атисиниң йүзигә өзини етип, униң
үстидә жиғлап, уни сөйди. 2 Андин Йүсүп
өз хизмитидә болған тевипларға атисини мумия
қилишни буйруди; шуниң билән тевиплар
Исраилни мумия қилди. 3 Буни қилишқа қириқ
күн кәтти, чүнки мумия қилишқа шунчилик
күн кетәтти. Мисирлиқлар униңға йәтмиш күн
матәм тутти. 4 Униңға һаза тутуш күнлири өтүп
болғанда, Йүсүп Пирәвнниң ордисидикиләргә:
— Мән нәзириңларда илтипат тапқан болсам,
Пирәвнниң қулақлириға сөз қилиңларки: — Атам
маңа қәсәм қилдуруп: «Мана мән өлимән; сән
мени мән Қанаан зиминида өзүм үчүн колап
қойған гөргә дәпнә қилғин» дегән еди. Әнди
Пирәвн маңа иҗазәт бәргәй, мән берип атамни
дәпнә қилип болуп йенип кәлсәм, — деди. 6
Пирәвн җававән: — Сән берип өзүңгә атаң қәсәм
қилдурғандәк уни дәпнә қилғин, деди. 7 Шуниң
билән Йүсүп атисини дәпнә қилғили маңди.

Пирәвнниң барлиқ хизмәткарлири, ординиң
ақсақаллири һәм Мисир зиминидики ақсақаллар
униң билән һәмраһ болуп маңди. 8 Йүсүпниң
өйидики һәммиси, қериндашлири вә атисиниң
өйидикиләрму биллә барди; улар пәқәт кичик
балилири, қой-кала падилирини Гошән жутида
қоюп кәтти. 9 Униң билән йәнә җәң һарвулири
вә атлиқларму биллә барди; шуниң билән улар
наһайити чоң бир қошун болди. 10 Улар Иордан
дәриясиниң у тәрипидики «Атадниң хамини»ға
йетип кәлгәндә, шу йәрдә қаттиқ вә һәсрәтлик
жиға-зерә қилип матәм тутуп жиғлашти. Йүсүп
атиси үчүн йәттә күн матәм тутти. 11 Шу жутта
олтиришлиқ Қананийлар Атадниң хаминида
болған бу матәмни көрүп: — Бу мисирлиқларниң
интайин қаттиқ тутқан һазиси болди, дейишти.
Бу сәвәптин у җайниң нами «Абәл-Мизраим» дәп
аталди; у Иордан дәриясиниң у тәрипидидур. 12
Яқупниң оғуллири униң өзлиригә тапилиғинидәк
қилди; 13 униң оғуллири уни Қанаан зиминиға
елип берип, Мамрәниң удулида, Макпелаһниң
етизлиғиниң ичидики ғарда дәпнә қилди.
Шу ғарни Ибраһим қәбирстанлиқ қилай дәп
Макпелаһниң етизлиғи билән қошуп Һиттий
Әфрондин сетивалған еди. 14 Йүсүп атисини
дәпнә қилғандин кейин, өзи, қериндашлири,
шундақла атисини дәпнә қилишқа униңға һәмраһ
болуп чиққан һәммә хәлиқләр Мисирға йенип
кәлди. 15 Лекин Йүсүпниң қериндашлири
атисиниң өлүп кәткинини көргәндә: — Әнди
Йүсүп бизгә дүшмән болуп бизниң униңға қилған
барлиқ яманлиғимизни үстимизгә яндурармекин,
дейишти. 16 Улар Йүсүпниң қешиға адәм әвәтип:
— Атилири өлүштин илгири бизгә вәсийәт қилип
тапилап: — 17 «Силәр Йүсүпкә: — Акилириң саңа
рәзиллик қилған еди; әнди уларниң асийлиғи һәм
гунайини кәчүргин! — дәңлар» — дегән еди. Һазир
силидин өтүнүмизки, атилириниң Худасиниң
бәндилириниң асийлиғини кәчүргәйла! — деди.
Йүсүп бу гәпләрни аңлап жиғлиди. 18 Андин
акилири келип униң алдида өзлирини йәргә
етип: — Мана, биз силиниң қуллиридурмиз!
— деди. 19 Лекин Йүсүп уларға җававән: —
Қорқмаңлар! Мән Худаниң орнида туруватамдим?
20 Силәр дәрвәқә маңа шу ишни яман нийәт билән
қилдиңлар; лекин Худа бүгүнки күндикидәк
нурғунлиған хәлиқниң җенини тирик сақлап
келиш үчүн шу ишни яхшилиққа бекиткән еди.
21 Шуңа әнди қорқмаңлар; мән һәм силәрни
һәм бала-җақилириңларни бақимән, — деди вә
уларниң көңлини хатирҗәм қилип меһирлик
гәп қилди. 22 Йүсүп атисиниң җәмәти билән
биллә Мисирда туруп қалди. Йүсүп бир йүз
он жил өмүр көрди. 23 Бу тәриқидә Йүсүп
Әфраимниң үчинчи әвладини көрди; Манассәһниң
оғли Макирниң балилириму униң тизлири
үстидә туғулди. 24 Йүсүп қериндашлириға: —
Мән өлүп кетимән; лекин Худа чоқум силәрни
йоқлап силәрни бу зиминдин чиқирип, Ибраһим,
Исһақ вә Яқупқа беришкә қәсәм қилип вәдә
қилған зиминға йәткүзиду, — деди. 25 Андин
Йүсүп йәнә қериндашлириға қәсәм ичкүзүп:
«Худа силәрни чоқум йоқлайду; шу чағда силәр
мениң сүйәклиримни елип, бу йәрдин чиқип
кетишиңлар керәк», — деди. 26 Йүсүп бир йүз
он яшқа киргәндә вапат тапти. Улар уни мумия
қилип, Мисирда бир мейит сандуғиға селип
қойди.

Мисирдин чиқиш

1 Вә төвәндикиләр Исраил [билән биллә] Мисирға
барған оғуллириниң исимлири (улар һәр
қайсиси өз бала-җақилирини елип, Яқуп билән
биллә Мисирға барған еди): — 2 Рубән, Шимеон,
Лавий, Йәһуда, 3 Иссакар, Зәбулун, Бинямин,
4 Дан, Нафтали, Гад вә Ашир. 5 Әнди Яқупниң
пуштидин болғанлар җәмий болуп йәтмиш
адәм еди. Бу вақитта Йүсүп Мисирда еди.
6 Кейин Йүсүп, униң барлиқ қериндашлири
һәмдә барлиқ замандашлири өлүп түгиди. 7
Шундақтиму, Исраиллар көп туғулуп, тез көпийип,
интайин күчәйди; улар зиминға бир кәлди. 8
У вақитларда Йүсүпни билмәйдиған йеңи бир
падиша Мисирда тәхткә чиқти. 9 У хәлқигә: Мана,
Исраилларниң хәлқи биздин зиядә көпийип һәмдә
биздинму күчлинип кәтти. 10 Әнди биз уларға
нисбәтән ақиланә иш тутайли; болмиса, улар
техиму көпийип кетиду, мабада уруш партлап
қалса, шундақ болидуки, улар дүшмәнлиримиз
тәрәпкә өтүп, бизгә һуҗум қилип, жуттин чиқип
кетиши мүмкин, — деди. 11 Шуниң билән улар
уларни қаттиқ әмгәкләр билән харлаш үчүн иш
башлирини тайинлап назарәтчиликкә қойди.
Шуниң билән Исраиллар Пирәвн үчүн Питом
билән Раамсәс дегән маддий әшя сақлайдиған
шәһәрләрни ясап бәрди. 12 Лекин уларни [қанчә]
әзгәнсери, булар шунчә көпийип һәммә йәрни
қаплиди; буниң билән мисирлиқлар Исраилларға
өч болуп кәтти. 13 Шуниң билән мисирлиқлар
Исраилларға зулум қилип, уларни техиму қаттиқ
ишлитип еғир ишларға салди. 14 Мисирлиқлар
уларни лайчилиқ, хиш-кесәк қуюш вә етизларниң
һәр хил әмгәклиригә селип, ишниң қаттиқлиғи
билән уларниң турмушиға қаттиқ еғирчилиқ
салди; уларни немә әмгәккә салмисун, интайин
җапалиқ еди. 15 Мисир падишаси икки ибраний
туғут анисиға сөз қилип (уларниң бириниң
исми Шифраһ, йәнә бириниң исми Пуаһ еди):
16 — силәр қачанлиги ибраний хотунларни
туғдурсаңлар, туққанда убдан қараңлар; бовақ
оғул болса, өлтүрүветиңлар; қиз болса, тирик
қоюңлар, — деди. 17 Лекин туғут анилири Худадин
қорқуп, Мисирниң падишаси уларға ейтқандәк
қилмай, бәлки оғул бовақларни тирик қойди.
18 Шуңа Мисирниң падишаси туғут анилирини
чақиртип улардин: — Бу немә қилғиниңлар?! Оғул
балиларни немишкә тирик қойдуңлар? — дәп
сориди. 19 Туғут анилири Пирәвнгә җавап берип: —
Ибраний аяллар мисирлиқ аялларға охшимайду.
Улар күчлүк, сағлам-тимән болғини үчүн туғут
анилири уларниң қешиға йетип барғичә, өзлири
туғуп болиду, — деди. 20 Нәтиҗидә, Худа туғут
анилириға илтипат көрсәтти; Исраил хәлқи
давамлиқ көпийип, техиму күчәйди. 21 Шундақ
болдики, туғут анилири Худадин қорқидиған
ихласмән болғанлиғи үчүн Худа уларни аилилик
болушқа муйәссәр қилди. 22 Буниң билән Пирәвн
барлиқ пухралириға: — Исраиллардин йеңи
туғулған оғул балиларниң һәммисини дәрияға
ташлаңлар, лекин қиз балиларниң һәммисини
тирик қалдуруңлар, дәп әмир қилди.

2 Лавийниң җәмәтидин болған бир киши
берип, Лавийниң нәслидин болған бир қизни
хотунлуққа алди. 2 Бу аял һамилдар болуп, бир
оғул туғди. Ана униң чирайлиқ екәнлигини көрүп,
уни үч ай йошуруп сақлиди. 3 Уни йәнә йошурушқа
амалсиз қалғанда, қомуштин бир севәт ясап,
униңға ярйелим вә мом сугап, балини ичигә
селип, дәрияниң қирғиқидики қомушлуқ арисиға
қоюп қойди. 4 Андин балиниң һәдиси униңға немә
боларкин дәп жирақтин қарап турди. 5 У вақитта
Пирәвнниң қизи суға чөмүлгили дәрия тәрәпкә
кәлди; униң чөрилири дәрия бойида айлинип
жүрди. Пирәвнниң қизи қомушлуқниң арисида
турған севәтни көрүп, хас чөрисини уни елип
чиқишқа әвәтти. 6 У севәтни ечип қаривиди, мана,
бир оғул балини көрди вә у бала жиғлап кәтти.
Мәликә униңға ич ағритип: — Бу шүбһисизки
ибранийларниң балилиридин бири екән, деди. 7
У чағда балиниң һәдиси Пирәвнниң қизидин: —
Мән берип, сили үчүн балини емитип бақидиған
бир ибраний иник ана тепип келәйму? — дәп
сориди. 8 Пирәвнниң қизи униңға: — Барғин, деди.
Қиз берип бовақниң анисини чақирип кәлди.
9 Пирәвнниң қизи униңға: — Бу балини елип
кетип мән үчүн емитип беқип бәр; һәққиңни
беримән, деди. Шуниң билән аял балини елип
кетип, уни емитип бақти. 10 Бала чоң болғанда уни
Пирәвнниң қизиниң қешиға елип барди; у униңға
оғул болди. У: «Мән уни судин чиқиривалған» дәп
униңға Муса дегән исимни қойди. 11 Муса чоң
болғандин кейинки күнләрдә шундақ болдики, у

өз қериндашлириниң йениға барди вә уларниң
еғир әмгәккә селиниватқанлиғини өз көзи
билән көрди. Арида, бир мисирлиқниң ибраний
қериндашлиридин бирини уруватқанлиғини
көрди. 12 У төрт әтрапиға қарап, адәм йоқлуғини
көрүп, һелиқи мисирлиқни уруп өлтүрүп,
қумға көмүп йошуруп қойди. 13 Әтиси у йәнә
чиқип қаривиди, мана икки ибраний бир-бири
билән соқушувататти; у йолсизлиқ қиливатқан
кишигә: — Өз қериндишиңни немишкә урисән?
— деди. 14 Һелиқи киши җавап берип: — Ким
сени бизгә һаким вә сорақчи қилип қойди?
Һелиқи мисирлиқни өлтүргиниңдәк мениму
өлтүрмәкчимусән? — деди. Муса бу гәпни аңлап
қорқуп өз ичидә: «Мән қилған иш җәзмән
ашкарә болуп қапту!» дәп ойлиди. 15 Пирәвн
һәм бу иштин хәвәр тепип, Мусани өлтүрмәкчи
болди; лекин Муса Пирәвнниң алдидин қечип,
Мидиян зиминиға берип олтирақлашти. Бир
күни, у қудуқниң йениға келип олтарди. 16
Мидиянниң каһининиң йәттә қизи бар еди; улар
келип, атисиниң қойлирини суғиришқа су тартип
оқурларға қуюп толдурушқа башлиди. 17 У вақитта
[йәрлик] падичилар келип, уларни һайдиди,
Муса қопуп қизларға ярдәм берип, қойлирини
суғиришип бәрди. 18 Улар атиси Реуәлниң қешиға
йенип кәлгәндә, улардин: — Немишкә бүгүн шунчә
тез йенип кәлдиңлар? — дәп сориди. 19 Улар җавап
берип: — Бир мисирлиқ адәм бизни падичиларниң
қолидин қутқузди һәмдә биз үчүн су тартип,
қой падимизни суғирипму бәрди! — деди. 20 У
қизлириға: — Ундақта у киши һазир нәдә?! Уни
немишкә сиртта ташлап кәлдиңлар? Уни тамаққа
чақириңлар, — деди. 21 Муса у киши билән биллә
турушқа мақул болди. У қизи Зиппораһни униңға
хотунлуққа бәрди. 22 У аял униңға бир оғул туғуп
бәрди; Муса «Мән яқа жутта мусапирдурмән» дәп,
униң исмини Гәршом дәп қойди. 23 Нурғун күнләр
өтүп, Мисирниң падишаси өлди. Исраиллар өз
қуллуқ һалити түпәйлидин аһ-зар уруп, налә-
пәряд көтәрди; қуллуқтин болған пәряди Худаниң
һозуриға берип йәтти. 24 Худа уларниң аһ-
зарлирини аңлап, Өзиниң Ибраһим билән, Исһақ
билән вә Яқуп билән түзгән әһдисини есигә алди.
25 Шуниң билән Худа Исраилларниң һал-әһвалини
көрди вә Худа уларға көңүл бөлди.

3 Муса болса қейинатиси Мидиянниң каһини
Йәтрониң қой падисини бақатти. У қойларни
башлап чөлниң әң четигә Худаниң теғи, йәни
Һорәб теғиниң бағриға кәлди. 2 Шу йәрдә бир
азғанлиқтин өрләп чиқиватқан от ялқуни ичидин
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға көрүнди.
Мана, азғанлиқ отта көйүватқан болсиму, лекин
азған өзи көйүп кәтмигән еди. 3 Муса: — Мән
берип, бу әҗайип мәнзирини көрүп бақай;
азғанлиқ немишкә көйүп кәтмәйдиғанду? —
дәп ойлиди. 4 Пәрвәрдигар униң буни көргили
йолдин чәтнәп [азғанлиққа] кәлгинини көрди;
Худа азғанлиқ ичидин уни: — Муса! Муса!
— дәп чақирди. У: Мана мән! — дәп җавап
бәрди. 5 У униңға: — Бу йәргә йеқин кәлмә;
путлириңдин кәшиңни салғин; чүнки сән турған
бу йәр муқәддәс җайдур. 6 Мән атаңниң Худаси,
Ибраһимниң Худаси, Исһақниң Худаси вә Яқупниң
Худасидурмән, — деди. Буни аңлап Муса Худаға
қараштин қорқуп, йүзини етивалди. 7 Пәрвәрдигар
униңға мундақ деди: — Бәрһәқ, Мән Мисирда
туруватқан қовмимниң тартиватқан азап-
оқубәтлирини көрдум, назарәтчиләрниң уларни
[харлаватқанлиғидин] қилған пәрядини аңлидим;
чүнки Мән уларниң дәрдлирини билимән. 8
Шуңа Мән уларни мисирлиқларниң қолидин
қутқузуп, шу зиминдин чиқирип, яхши һәм кәң
бир зиминға, сүт билән һәсәл еқип туридиған
бир зиминға, йәни Қананий, Һиттий, Аморий,
Пәриззий, Һивий вә Йәбусийларниң жутиға елип
беришқа чүштүм. 9 Мана әнди Исраилларниң
налә-пәряди Маңа йәтти, мисирлиқларниң уларға
қандақ зулум қилғанлиғиниму көрдүм. 10 Әнди
сән кәл, Мән сени хәлқим Исраилларни Мисирдин
елип чиқириш үчүн Пирәвнниң алдиға әвәтимән,
— деди. 11 Лекин Муса Худаға: — Мән ким едим,
Пирәвнниң алдиға берип Исраилларни Мисирдин
чиқиралиғидәк? — деди. 12 У җавап берип: —
Бәрһәқ, Мән сән билән биллә болимән; сән қовмни
Мисирдин елип чиққандин кейин бу тағда Худаға
ибадәт қилисиләр; бу иш мана өзәңгә Мениң сени
әвәткинимниң испат-бәлгүси болиду, — деди. 13
Шуниң билән Муса Худаға: — Мән Исраилларниң
қешиға берип уларға: «Ата-бовилириңларниң
Худаси мени қешиңларға әвәтти» десәм, улар
мәндин: «Униң нами немә?» — дәп сориса, уларға
немә дәп җавап беримән? — деди. 14 Худа

Мусаға: — Мән «Әзәлдин бар Болғучи»дурмән
— деди. Андин У: — Берип, Исраилларға:
««Әзәлдин бар Болғучи» мени қешиңларға
әвәтти» дәп ейтқин, деди. 15 Худа Мусаға
йәнә: — Исраилларға: — «Ата-бовилириңларниң
Худаси, Ибраһимниң Худаси, Исһақниң Худаси вә
Яқупниң Худаси болған «Яһвәһ» мени қешиңларға
әвәтти; У: [Яһвәһ дегән] бу нам әбәткичә
Мениң намим болиду, дәвирдин-дәвиргичә
Мән шу нам билән әскә елинимән, дәйду» —
дегин. 16 — Берип, Исраилниң ақсақаллирини
жиғип уларға: — «Ата-бовилириңларниң Худаси,
йәни Ибраһим, Исһақ вә Яқупниң Худаси
болған Пәрвәрдигар маңа көрүнүп: — Мән
силәрни йоқлап кәлдим, Мисирда силәргә
қандақ муамилә қилиниватқанлиғини көрдүм;
17 шуниң үчүн сөзүм шудурки, Мән силәрни
Мисирниң зулумидин чиқирип, Қананийлар,
Һиттийлар, Аморийлар, Пәриззийләр, Һивийлар
вә Йәбусийларниң зимини, йәни сүт билән
һәсәл еқип туридиған зиминға елип баримән,
деди, — дегин, деди. 18 — Шуниң билән
улар сениң сөзүңгә қулақ салидиған болиду. У
вақитта сән, өзүң вә Исраилниң ақсақаллири
билән биргә Мисир падишасиниң алдиға берип,
униңға: «Ибранийларниң Худаси Пәрвәрдигар
биз билән көрүшти. Әнди сиздин өтүнимизки,
бизгә үч күнлүк йолни бесип, чөлгә берип,
Худайимиз Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилишқа
иҗазәт бәргәйсиз» — дәңлар. 19 Лекин
Мисир падишасиниң һәтта қудрәтлик бир
қолниң астида турупму, силәрни йәнила
қоюп бәрмәйдиғинини билимән. 20 Шуңа
қолумни узитип, мисирлиқларни Мән өз
зимини ичидә көрсәтмәкчи болған һәр хил
карамәт-мөҗизилирим билән уримән; андин
[Пирәвн] силәрни қоюп бериду. 21 Бу қовмни
мисирлиқларниң алдида илтипат таптуримән
вә шуниң билән шундақ болидуки, силәр шу
йәрдин чиққиниңларда, қуруқ қол чиқмайсиләр.
22 Бәлки һәр бир аял киши өз хошнисидин вә
өз өйидә олтиришлиқ ят аялдин күмүч зиннәт
буюмлири, алтун зиннәт буюмлири вә кийим-
кечәкләрни тәләп қилиду. Бу нәрсиләрни оғул-
қизлириңларға тақайсиләр, кийдүрисиләр; шу
тәриқидә мисирлиқлардин олҗа алған болисиләр,
— деди.

4 Муса җавап берип: — Мана, улар маңа
ишәнмәй туруп, сөзүмгә қулақ салмайду, бәлки:
«Пәрвәрдигар саңа көрүнмиди», дейиши мүмкин,
деди. 2 Пәрвәрдигар униңға: — Қолуңдики бу немә?
— дәп сориди. У: — Бу бир һаса, дәп җавап бәрди. 3
У: — Уни йәргә ташла, деди. Уни йәргә ташливиди,
у бир иланға айланди; Муса униң алдидин қачти.
4 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Қолуңни узитип,
уни қуйруғидин тут, девиди, у қолини узитип,
уни тутти. У йәнә униң қолида һасиға айланди.
5 [Пәрвәрдигар йәнә]: — Буниң билән улар ата-
бовилириниң Худаси, йәни Ибраһимниң Худаси,
Исһақниң Худаси вә Яқупниң Худаси болған
Пәрвәрдигарниң саңа көрүнгинигә ишиниду, —
деди. 6 Пәрвәрдигар униңға йәнә: — Қолуңни
қойнуңға салғин, девиди, у қолини қойниға селип
чиқиривиди, мана, қоли песә-мохо кесилигә
гириптар болуп қардәк ақирип кәтти. 7 Андин
униңға: — Қолуңни йәнә қойнуңға салғин, девиди,
қолини қойниға салди. Уни йәнә қойнидин
чиқиривиди, мана, өз әксигә келип әтлириниң
башқа йәрлиридәк болди. 8 Пәрвәрдигар йәнә:
— Шундақ болидуки, әгәр улар саңа ишәнмәй,
алдинқи мөҗизилик аламәтгә көңүлшимисә,
улар иккинчи мөҗизилик аламәткә ишиниду. 9
Һалбуки, улар бу икки мөҗизигә йәнила ишәнмисә
вә я сөзүңгә қулақ салмиса, ундақта сән [Нил]
дәриясиниң сүйидин елип, қуруқ йәргә төккин.
Шуниң билән сән дәриядин алған су қуруқ йәр
үстидә қанға айлиниду, деди. 10 Андин Муса
Пәрвәрдигарға: — Әй Егәм, мән әслидинла гәпкә
уста әмәстим, сән қулуңға сөз қилғандин кейинму
йәнила шундақ; чүнки мән ағзим калва вә тилим
еғир адәммән, — деди. 11 Пәрвәрдигар униңға: —
Ким инсанға еғиз бәргән? Ким адәмни гача яки
гас, көргүчи яки кор қилған? Шундақ қилғучи
Мән Пәрвәрдигар әмәсму? 12 Әнди сән барғин,
Мән Өзүм сениң ағзиң билән биллә болимән,
немә сөзләйдиғиниңни саңа үгитип туримән,
— деди. 13 Лекин у: — Әй Егәм! Сәндин өтүнүп
қалай, Сән [бу ишқа] халиған [башқа] бирисини
әвәтип, шуниң қоли билән қилғин! — деди. 14 Буни
аңлап Пәрвәрдигарниң ғәзиви Мусаға тутишип: —
Лавийлардин болған акаң Һарун бар әмәсму? Униң
гәпни убдан қилалайдиғинини билимән. Мана, у
әнди сениң алдиңға чиқишқа аллиқачан йолға
чиқти; у сени көрсә, көңли толиму хуш болиду. 15

Әнди дәйдиған гәпләрни униңға ейт; Мән Өзүм
сениң ағзиң билән биллә вә униң ағзи билән
биллә болимән, немә қилиш керәклигиңларни
силәргә үгитимән. 16 Һарун сениң орнуңда
хәлиққә сөзләйду; шундақ болидуки, у саңа
еғиз болиду, сән униңға Худадәк болисән. 17 Бу
һасини қолуңға елип, униң билән шу мөҗизилик
аламәтләрни көрситисән, — деди. 18 Шуниң билән
Муса қейинатиси Йәтрониң қешиға йенип берип,
униңға: — Маңа иҗазәт бәргәйла, Мисирдики
қериндашлиримниң қешиға барай, улар һаятму,
әмәсму көрүп келәй, деди. Йәтро Мусаға: —
Аман-есән берип кәлгин, — деди. 19 Муса техи
Мидияндики вақтида, Пәрвәрдигар униңға йәнә:
— Мисирға йенип барғин! Чүнки сениң җениңни
истигән кишиләр өлүп кәтти, — деди. 20 Шуниң
билән Муса аяли вә оғуллирини елип, уларни
бир ешәккә миндүрүп, Мисир зиминиға беришқа
йолға чиқти. Маңғанда Муса Худаниң һасисини
алғач кәтти. 21 Пәрвәрдигар Мусаға: — Мисирға
йенип барғиниңда сән агаһ бол, Мән қолуңға
тапшурған барлиқ карамәтләрни Пирәвнниң
алдида көрсәткин. Лекин Мән униң көңлини
хәлиқни қоюп бәрмигидәк қаттиқ қилимән. 22
Сән Пирәвнгә: — «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Исраил Мениң оғлум, Мениң тунҗа оғлум болиду.
23 Шуниң үчүн Мән саңа: Оғлумни Өзүмгә ибадәт
қилишқа қоюп бәр, дедим. Униңға йол қоюшни
рәт қилидиған болсаң, сениң тунҗа оғлуңни
өлтүримән» — дегин, — деди. 24 Амма Муса
сәпәр қилип бир қоналғуға кәлгәндә, Пәрвәрдигар
униңға учрап, уни өлтүрүвәтмәкчи болди. 25
Шуниң билән Зиппораһ бир чақмақ тешини елип,
оғлиниң хәтнилигини кесип, уни ериниң айиғиға
ташлап: — Сән дәрвәқә алдимда қан төкәр әр
екәнсән! — деди. 26 Шуниң билән Пәрвәрдигар
уни қоюп бәрди (бу чағда Зиппораһ униңға: «Сән
дәрвәқә алдимда қан төкәр бир әр екәнсән!» —
деди. Бу сөзини у хәтнә түпәйлидин ейтти). 27
Пәрвәрдигар Һарунға: — Сән чөл-баяванға берип,
Муса билән көрүшкин, девиди, у берип Худаниң
теғида униң билән учришип, уни сөйди. 28 Муса
өзини әвәткән Пәрвәрдигарниң һәммә сөзлири
билән қилишқа буйруған барлиқ мөҗизилик
аламәтләрни Һарунға дәп бәрди. 29 Андин
Муса билән Һарун берип, Исраилларниң барлиқ
ақсақаллирини жиғди. 30 Һарун Пәрвәрдигарниң
Мусаға ейтқан һәммә сөзлирини баян қилди вә
хәлиқниң көз алдида шу мөҗизилик аламәтләрни
көрсәтти. 31 Буни көрүп, хәлиқ ишәнди;
Пәрвәрдигарниң Исраилларни йоқлап, улар
учриған харлиқларни көргәнлигини аңлиған
һаман, башлирини егип сәҗдә қилишти.

5 Андин Муса билән Һарун Пирәвнниң
алдиға берип, униңға: — Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар саңа: — «Уларниң берип чөлдә
Маңа ибадәт қилип, һейт өткүзүшигә қовмимға
йол қойсун» дәйду, — деди. 2 Лекин Пирәвн
җавап берип: — Униң сөзигә қулақ селип, мени
Исраилға йол қойғузидиған қандақ Пәрвәрдигар
екән у? Мән у Пәрвәрдигарни тонумаймән һәм
Исраилғиму йол қоймаймән, деди. 3 Улар сөз
қилип: — Ибранийларниң Худаси биз билән
көрүшти. Шуңа өтүнимизки, бизгә Пәрвәрдигар
Худайимизға қурбанлиқ сунуш үчүн бизгә чөлгә
беришқа үч күнлүк йолға рухсәт бәргәйсиз.
Болмиса, У бизни ваба яки қилич билән уруши
мүмкин, — деди. 4 Лекин Мисирниң падишаси
уларға җавап берип: — Әй Муса вә Һарун,
немишкә иккиңлар хәлиқни ишлиридин тохтитип
қоймақчи болисиләр? Берип өз әпкишиңларни
көтириңлар! — деди. 5 Пирәвн йәнә: — Мана, хәлиқ
жутта зиядә көпийип кәтти. Силәр болсаңлар,
уларни әпкәшлиридин халас қилмақчисиләр,
деди. 6 Шу күни Пирәвн назарәтчиләргә вә
назарәтчиләрниң қол астидики иш башлириға
буйруқ чүшүрүп: — 7 Һазирдин башлап хәлиққә
илгәркидәк кесәк қуюшқа саман бәрмәңлар!
Улар саманни өзлири жиғсун. 8 Лекин илгири
қанчилик кесәк қуюп кәлгән болса, һелиһәм кам
қилмай шунчилик кесәк қуйдуруңлар; чүнки улар
һорунлишип: «Худайимизға қурбанлиқ өткүзүшкә
бизни барғили қой» дәп ғәлвә қилишиватиду. 9
Әнди уларни өз ишиға толуқ бәнд болуп, ялған-
явидақ гәпләргә қулақ салмаслиғи үчүн, бу
адәмләрниң үстигә техиму еғир әмгәкләрни
жүкләңлар, — деди. 10 Шуниң билән хәлиқниң
үстидики назарәтчиләр билән иш башлири
чиқип хәлиққә: Пирәвн шундақ дедики, мән
әнди силәргә саман бәрмәйдиған болдум. 11
Өзүңлар бериңлар, өзүңлар үчүн қәйәрдин саман
тапалисаңлар, шу йәрдин елип келиңлар; лекин
қилидиған ишлириңлар болса қилчиликму
кемәйтилмәйду, — деди. 12 Буниң билән хәлиқ

пүткүл Мисир зиминиға тарилип, саманниң
орниға пахал жиғишқа башлиди. 13 Назарәтчиләр
болса уларни қистап: Силәргә саман берилгән
чағдикидәк һазирму һәр күнлүк ишни шу
күни қилиңлар, деди. 14 Исраилларниң үстигә
Пирәвнниң назарәтчилири тәрипидин қоюлған
Исраиллиқ иш башлири таяқ йеди вә: — Түнүгүн
вә бүгүн немишкә кесәк қуюш вәзипсини
бурунқидәк тошқузуп орунлимидиңлар?! —
дәп тил ишитти. 15 Андин Исраиллиқ иш
башлири Пирәвнниң алдиға берип: Немишкә
өз қуллириға мундақ муамилә қилидила? 16
Өз қуллириға һеч саман берилмиди. Лекин
[назарәтчиләр] йәнила «кесәк қуйдуруңлар» дәп
бизни буйруйду. Мана, өз қуллири таяқ йәватиду,
амма әйип болса өзлириниң адәмлиридә, дәп
пәряд қилди. 17 Лекин у йәнә: — Силәр һорун
екәнсиләр! Һорун екәнсиләр! Шуңа силәр: «Берип
Пәрвәрдигарға қурбанлиқ өткүзүшимизгә иҗазәт
бәр дәватисиләр. 18 Қайтип берип ишиңни қилиш!
Силәргә саман берилмәйду, бирақ кесәкләрни
бәлгүләнгән сан бойичә [авалқидәк] толуқ
тапшурушисән, деди. 19 Исраиллиқ иш башлири
[Пирәвнниң]: «Силәр һәр күнлүк вәзипәңларни,
йәни тәләп қилған кесәкләрни бәлгүләнгән
сандин кемәйтсәңлар қәтъий болмайду» дегинигә
қарап, бешиға бала-қазаниң чүшидиғанлиғини
билишти. 20 Улар Пирәвнниң алдидин чиқип
келиватқинида, улар билән көрүшүшкә келип шу
йәрдә сақлап турған Муса вә Һарун билән учришип
қалди. 21 Улар Муса билән Һарунға: — Бизни
Пирәвнниң нәзиридә вә униң әмәлдарлириниң
нәзиридә сеситип, бизни өлтүрүшкә уларниң
қолиға қилич тутқузғиниңлар үчүн, Пәрвәрдигар
силәрниң үстүңларға һөкүм қилсун! — деди. 22
Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң алдиға йенип
берип униңға: — Әй Егәм, немишкә бу хәлиқни
балаға тиктиң? Сән немә үчүн мени әвәттиң? 23
Чүнки мән Пирәвнниң алдиға кирип Сениң намиң
билән сөз қилғинимдин тартип, у бу хәлиқниң
үстигә техиму зиядә азап қилғили турди. Амма
Сән техичә қовмиңни һеч қутқузмидиң, — деди.

6 Лекин Пәрвәрдигар Мусаға: — Әнди сән Мениң
Пирәвнгә қилидиғанлиримни көрисән; чүнки
у қудрәтлик бир қолдин мәҗбурлинип, уларни
қоюп бериду, қудрәтлик бир қолниң сәвәвидин
өзиниң зиминидин уларни қоғлап чиқириветиду,
— деди. 2 Андин Худа Мусаға [йәнә] сөз қилип
мундақ деди: — Мән Пәрвәрдигардурмән. 3 Мән
Ибраһимға, Исһаққа вә Яқупқа Қадир-мутләқ
Тәңри сүпитидә көрүндүм; лекин «Яһвәһ» дегән
намим билән уларға ашкарә тонулмидим. 4
Мән улар билән: — «Силәр мусапир болуп
олтарған зиминни, йәни Қанаан зиминини
силәргә беримән» дәп, улар билән әһдә бағлишип
вәдә қилғанмән. 5 Әнди Мән мисирлиқлар
қул қилип зулум салған Исраилларниң аһ-
зарлирини аңлап, қилған шу әһдәмни есимгә
алдим. 6 Шуңа Исраилларға мундақ дегин: —
«Мән Пәрвәрдигардурмән; Мән Өзүм силәрни
мисирлиқларниң еғир жүклири астидин чиқирип,
уларниң қуллуғидин азат қилип, қолумни узитип
уларға чоң балаю-апәтләрни чүшүрүп, силәргә
һәмҗәмәт болуп һөрлүккә ериштүримән. 7
Силәрни Өз қовмим болушқа қобул қилимән
вә Өзүм Худайиңлар болимән; шуниң билән
силәр өзүңларни мисирлиқларниң жүклириниң
астидин қутқузуп чиқарғучиниң Мән Худайиңлар
Пәрвәрдигар екәнлигини билисиләр. 8 Мән шуниң
билән силәрни қол көтирип Ибраһимға, Исһаққа
вә Яқупқа беришкә қәсәм қилған зиминға елип
баримән; Мән у йәрни силәргә мирас қилип
зиминлиққа беримән; Мән Пәрвәрдигардурмән».
9 Буларниң һәммисини Муса Исраилларға дәп
бәрди; лекин улар еғир қуллуқ азавидин пиғанға
чүшкән болуп, униңға қулақ салмиди. 10 Андин
Пәрвәрдигар Мусаға йәнә: — 11 Берип Мисирниң
падишаси Пирәвнгә: «Исраилларниң зиминиңдин
кетишигә йол қой», дәп ейтқин, деди. 12 Лекин
Муса Пәрвәрдигарниң алдида: Мана, Исраиллар
маңа қулақ салмиған йәрдә, Пирәвн қандақму
мәндәк калпуки хәтнә қилинмиған бир адәмгә
қулақ салсун? — деди. 13 Амма Пәрвәрдигар
Муса вә Һарунға сөзләп, уларниң Исраилларға
вә Мисирниң падишаси Пирәвнгә Исраиллар
тоғрилиқ: — «Улар Мисир зиминидин елип
чиқирилсун» дегән әмир йәткүзүшини буйруди.
14 Төвәндикиләр җәмәт башлиқлири: — Исраилниң
тунҗа оғли болған Рубәнниң оғуллири Һануқ,
Паллу, Һәзрон вә Карми. Булар болса Рубәнниң
нәсиллири еди. 15 Шимеонниң оғуллири: —
Йәмуәл, Ямин, Оһад, Яқин, Зоһар вә қанаанлиқ
аялдин болған Сауллар еди; булар Шимеонниң
нәсиллири еди. 16 Лавийниң оғуллириниң

исимлири, нәсәбнамилиригә асасән: Гәршон,
Коһат вә Мәрари; Лавийниң өмриниң жиллири
бир йүз оттуз йәттә жил болди. 17 Гәршонниң
оғуллири аилилири бойичә: — Либни вә Шимәй.
18 Коһатниң оғуллири: — Амрам, Йизһар, Һеброн
билән Уззиәл. Коһат бир йүз оттуз үч жил өмүр
көрди. 19 Мәрариниң оғуллири: — Маһли вә
Муши. Булар нәсәбнамилири бойичә Лавийниң
нәсиллири еди. 20 Амрам өз һаммиси Йокәбәдни
хотунлуққа алди, Йокәбәд униңға Һарун вә Мусани
туғуп бәрди. Амрам бир йүз оттуз йәттә жил
өмүр көрди. 21 Йизһарниң оғуллири: — Кораһ,
Нәфәг вә Зикри еди. 22 Уззиәлниң оғуллири: —
Мишаәл, Әлзафан вә Ситри еди. 23 Һарун болса
Наһшонниң сиңлисини, йәни Амминадабниң
қизи Елишебани хотунлуққа алди. У униңға Надаб
билән Абиһуни, вә Әлиазар билән Итамарни туғуп
бәрди. 24 Кораһниң оғуллири: — Ассир, Әлканаһ
вә Абиасаф; булар Кораһларниң нәсиллири еди.
25 Һарунниң оғли Әлиазар Путиәлниң қизлириниң
бирини хотунлуққа алди; у униңға Финиһасни
туғуп бәрди; булар болса өз нәсәби бойичә
һәммиси Лавийларниң жәмәт башлқлири еди. 26
Пәрвәрдигарниң: — Исраилларни қошунлардәк
топ-топи билән Мисир зиминидин елип чиқиңлар,
дегән әмрини тапшуривалғучилар дәл мошу
Һарун билән Муса еди. 27 Исраиллар Мисирдин
чиқирилсун, дәп Мисирниң падишаси Пирәвнгә
сөз қилғанлар дәл бу кишиләр, йәни мошу Муса
билән Һарун еди. 28 Пәрвәрдигар Мисирниң
зиминида Мусаға сөз қилған вақтида 29 Мусаға:
«Мән Пәрвәрдигардурмән. Саңа ейтқинимниң
һәммисини Мисирниң падишаси Пирәвнгә дегин»,
дәп әмир қилди. 30 Лекин Муса Пәрвәрдигарниң
алдида: — Мәндәк калпуки хәтнә қилинмиған бир
кишигә Пирәвн қандақму қулақ салсун?» — дәп
жавап бәргән еди.

7 Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Мана,
Мән Пирәвнниң алдида сени Худаниң
орнида қилдим. Акаң Һарун болса сениң
пәйғәмбириң болиду. 2 Мән саңа буйруғинимниң
һәммисини [униңға] дәйсән; андин акаң Һарун
Пирәвнгә униң өз зиминидин Исраилларни
қоюп бериши керәклиги тоғрисида сөз қилиду.
3 Лекин Мән Пирәвнниң көңлини қаттиқ
қилимән; буниң билән Мән Мисир зиминида
мөжизилик аламәтләр вә карамәтлиримни
көпләп көрситимән. 4 Шундақтиму, Пирәвн
силәргә қулақ салмайду. Амма Мән Мисирниң
үстигә һөкүм чиқирип қолумни узитип, чоң
балаю-апәтләрни чүшүрүп, қошунлирим болған
Өз қовмим Исраилларни Мисир зиминидин
чиқиримән. 5 Өз қолумни Мисирниң үстигә
созғинимда, Исраилларни уларниң арисидин
чиқарғинимда мисирлиқлар Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни тонуп йетиду, — деди. 6 Муса
билән Һарун шундақ қилди; Пәрвәрдигар уларға
қандақ тапилиған болса, уларму шундақ қилди. 7
Улар Пирәвнгә сөз қилған вақитта Муса сәксән
яшқа, Һарун сәксән үч яшқа киргән еди. 8
Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға сөз қилип: —
9 Әнди Пирәвн силәргә: — Өзүңларни тәстиқлап
бир мөжизә көрситиңлар, десә, сән Һарунға: —
Һасаңни елип Пирәвнниң алдиға ташлиғин, дәп
ейтқин. Шундақ қилиши биләнла һаса иланға
айлиниду, деди. 10 Шуниң билән, Муса билән
Һарун Пирәвнниң алдиға берип, Пәрвәрдигарниң
буйруғинидәк қилди; Һарун һасисини Пирәвн
билән униң әмәлдарлириниң алдиға ташливиди,
у иланға айланди. 11 У вақитта Пирәвн
данишмәнлири вә сеһригәрлирини чақиртип
кәлди; Мисирниң жадугәрлириму өз жадуси билән
охшаш ишни қилди. 12 Уларниң һәр бири өз
һасисини ташлиди; уларму иланға айланди. Лекин
Һарунниң һасиси уларниң һасилирини жутуп
кәтти. 13 Бирақ Пәрвәрдигар ейтқандәк Пирәвнниң
көңли қаттиқлиқ билән Пәрвәрдигар ейтқандәк
уларға қулақ салмиди. 14 Андин Пәрвәрдигар
Мусаға мундақ деди: — Пирәвнниң көңли қаттиқ;
у қовмни қоюп беришни рәт қилиду. 15 Әнди
сән әтә сәһәрдә Пирәвнниң қешиға барғин (шу
вақитта у су бойиға чиқиду) — Сән униң билән
көрүшүшкә дәрияниң бойида сақлап турғин;
иланға айланған һасини қолуңға еливал. 16
Сән униңға мундақ дегин: — «Ибранийларниң
Худаси Пәрвәрдигар мени алдиңға: «Чөлдә Маңа
ибадәт қилиши үчүн қовмимни қоюп бәр»
дейишкә әвәткән еди; лекин мана, бу вақиткичә
һеч аңлимидиң. 17 Шуңа Пәрвәрдигар саңа: —
«Сән шу [аламәт] билән Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни билисән», дәйду — Мана, мән
қолумдики һаса билән дәрияниң сүйини урсам,
су қанға айлиниду, 18 дәрияниң белиқлири
өлүп, дәрияниң сүйи сесип кетиду; мисирлиқлар

судин сәскинип, ичәлмәйдиған болуп қалиду».
19 Пәрвәрдигар Мусаға йәнә: — Сән Һарунға: —
Һасаңни елип мисирлиқларниң сулири қанға
айлансун дәп уларниң үстигә, йәни еқинлири,
өстәңлири, көллири вә су амбарлири үстигә
қолуңни узатқин. Шуниң билән пүткүл Мисир
зиминида, һәтта яғач вә таш қачилардики суларму
қанға айлиниду, дегин, деди. 20 Муса билән
Һарун Пәрвәрдигарниң буйруғинидәк қилди;
Һарун Пирәвн вә әмәлдарлириниң көз алдида
һасини көтирип, дәрияниң сүйини урувиди,
пүтүн дәрияниң сүйи қанға айлинип кәтти.
21 Дәриядики белиқлар өлүп, дәрияниң сүйи
сесип кәтти. Мисирлиқлар дәрияниң сүйини
ичәлмәйдиған болуп қалди, пүткүл Мисир зимини
қанға толди. 22 Лекин Мисирниң җадугәрлириму
өз җадулири билән һәм шундақ қилди. Бу сәвәптин
Пәрвәрдигар ейтқандәк Пирәвнниң көңли қаттиқ
болуп, уларға қулақ салмиди; 23 әксичә Пирәвн
өйигә қайтип кетип, бу ишқа һеч писәнт қилмиди.
24 Дәрияниң сүйини ичәлмигини үчүн барлиқ
мисирлиқлар ичкидәк су тепиш үчүн дәрияниң
әтраплирини колиди. 25 Пәрвәрдигар дәрияни
уруп, йәнә йәттә күн өтти.

8 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирәвнниң
алдиға берип униңға: — Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — «Маңа ибадәт қилишқа Өз қовмимни
қоюп бәр. 2 Лекин уларни қоюп беришни
рәт қилсаң, мана, Мән дөлитиңниң һәммә
йерини пақилар билән бастуруп уримән. 3
Дәрияда топ-топ пақилар пәйда болуп, [дәриядин]
чиқип ордаңға, һоҗраңға, орун-көрпәңгә,
әмәлдарлириңниң өйлиригә киривалиду,
шуниңдәк хәлқиңниң учисиға, тонур вә
тәңнилириңгә ямишип чиқивалиду. 4 Пақилар
өзүңниң үстибешиға, хәлқиңниң үстибешиға вә
һәммә әмәлдарлириңниң үстибешиға ямишип
чиқивалиду» — дегин, — деди. 5 Пәрвәрдигар
Мусаға: — Сән Һарунға: Пақиларниң Мисир
зимининиң үстигә чиқиши үчүн қолуңни узитип,
һасаңни еқинлар, өстәңләр вә көлләрниң үстигә
шилтиғин, дегин — деди. 6 Шуниң билән Һарун
қолини Мисирниң сулири үстигә узатти; шундақ
қиливиди, пақилар чиқип Мисир зиминини
қаплиди. 7 Лекин җадугәрләрму өз җадулири
билән охшаш ишни қилип, Мисир зимини үстигә
пақиларни пәйда қилди. 8 Пирәвн Муса билән
Һарунни чақиртип: — Пақиларни мәндин вә
хәлқимдин нери қилиш үчүн Пәрвәрдигардин
өтүнүңлар. Шундақ болса, мән хәлқиңни
Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилсун дәп қоюп
беримән, деди. 9 Муса Пирәвнгә: — Бопту, мән
иззитиңни қилай, пәқәт дәриядики пақиларла
қелип, башқилири өзүңдин вә өйлириңдин
айрилсун дәп, сән, әмәлдарлириң вә хәлқиң
үчүн мениң дуа қилидиған вақтимни бекиткин,
деди. 10 У җавап берип: — Әтә болсун, деди.
Муса униңға: — Худайимиз Пәрвәрдигарға
охшаш һеч бириниң йоқлуғини билишиң үчүн
сениң дегиниңдәк болсун. 11 Пақилар сәндин,
өйлириңдин, әмәлдарлириң вә хәлқиңдин чиқип
кетиду; пәқәт дәриядила қалиду, деди. 12 Шуниң
билән Муса вә Һарун Пирәвнниң алдидин чиқип
кәтти. Андин Муса Пирәвнниң үстигә әвәтилгән
пақилар тоғрисида Пәрвәрдигарға нида қилди.
13 Пәрвәрдигар Мусаниң тилигинидәк қилди.
Буниң билән өйләрдики, һойлилардики вә
етизлардики пақилар өлди. 14 Хәлиқ уларни
жиғип дога-дога қилди, [пүткүл] жут-зимин
сесиқчилиққа толди. 15 Лекин Пирәвн апәттин
халас болғинини көргәндә, көңлини қаттиқ
қилип, Пәрвәрдигар ейтқинидәк уларға қулақ
салмиди. 16 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән
Һарунға: — Һасаңни узитип, йәрниң тописини
урғин. Буниң билән у пашиға айлинип, пүткүл
Мисир зиминини қаплайду, дегин, — деди.
17 Улар шундақ қилди; Һарун қолини узитип
һасиси билән йәрниң тописини урувиди, адәмләр
вә һайванларниң үстибешини паша басти;
пүткүл Мисир зиминидики топа-чаңлар пашиға
айланди. 18 Җадугәрләрму өз җадулири билән
шундақ қилип паша пәйда қилишқа урунған
болсиму, пәйда қилалмиди. Пашилар болса һәм
адәмләрниң һәм һайванларниң үстибешини
қаплап кәтти. 19 Андин җадугәрләр Пирәвнгә:
— Бу иш Худаниң бармиғиниң қилғини! —
дейишти. Лекин Пирәвн көңлини қаттиқ қилип,
Пәрвәрдигар ейтқинидәк уларға қулақ салмиди.
20 Пәрвәрдигар Мусаға: — Әтә сәһәр қопуп
Пирәвнниң алдиға берип турғин — (шу вақитта у
су бойиға чиқиду) униңға: «Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Маңа ибадәт қилиши үчүн Өз қовмимни
қоюп бәр! 21 Чүнки әгәр қовмимни қоюп бәрмисәң,
мана Мән сениң вә әмәлдарлириң, хәлқиң үстигә,

өйлириңгә көкүйүнләрни әвәтимән; шуниң
билән мисирлиқларниң өйлири вә һәтта улар
туруватқан тупрақму көкүйүнләр билән толиду.
22 Лекин шу күнидә Өз қовмим туруватқан Гошән
жутини башқичә қилимән; шундақ болидуки, у
йәрдә көкүйүнләр тепилмайду. Шуниң билән сән
Мән Пәрвәрдигарниң бу зиминда болғанлиғимни
билисән. 23 Шундақ қилип Мән Өз қовмимни сениң
хәлқиңдин пәриқләндүримән; бу мөҗизилик
аламәт әтә йүз бериду», дәп ейтқин, деди.
24 Пәрвәрдигар дегинини қилди. Пирәвнниң
өйлиригә, әмәлдарлириниң өйлиригә көкүйүнләр
топ-топ болуп кирди; пүткүл Мисир зимининиң
һәммә йери көкүйүнләр тәрипидин харап
болушқа башлиди. 25 Пирәвн Муса билән Һарунни
чақиртип келип уларға: Берип мошу зиминда
Худайиңларға қурбанлиқ өткүзүңлар, — деди. 26
Лекин Муса җавап берип: — Бундақ қилиш бизгә
таза мувапиқ болмайду; чүнки биз Пәрвәрдигар
Худайимизға сунмақчи болған қурбанлиқ мал
мисирлиқларға нисбәтән жиркиничликтур.
Әнди әгәр биз мисирлиқларниң көз алдида
яман көрүнгән нәрсини қурбанлиқ қилсақ
улар бизни чалма-кесәк қиливәтмәмду? 27 Биз
үч күнлүк йолни бесип, чөлдә Пәрвәрдигар
Худайимиз бизгә буйруғинидәк униңға қурбанлиқ
сунушимиз керәк, деди. 28 Пирәвн: — Силәрни
Пәрвәрдигар Худайиңларға чөлдә қурбанлиқ
өткүзүшкә барғили қойимән; пәқәт бәк жирақ
кетип қалмаңлар, мениң үчүн дуа қилиңлар,
деди. 29 Муса җавап берип: — Мана, мән сениң
алдиңдин чиқип Пәрвәрдигарға илтиҗа қилимән
вә көкүйүнләр сән Пирәвндин, әмәлдарлириңдин
вә хәлқиңдин әтә чиқип кетиду; лекин Пирәвн
йәнә һейлә ишлитип, хәлиқни Пәрвәрдигарға
қурбанлиқ қилишқа бериштин тосқучи болмисун,
деди. 30 Муса Пирәвнниң алдидин чиқип,
Пәрвәрдигарға шундақ илтиҗа қилди. 31
Пәрвәрдигар Муса тилигинидәк қилди; у
көкүйүнләрни Пирәвн, әмәлдарлири вә хәлқидин
чиқиривәтти; һәтта бир тал көкүйүнму қалмиди.
32 Лекин Пирәвн бу қетимму көңлини қаттиқ
қилип, қовмни қоюп бәрмиди.

9 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирәвнниң
алдиға берип униңға: — «Ибранийларниң
Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Маңа
ибадәт қилишиға Өз қовмимни қоюп бәр.
2 Әгәр уларни қоюп беришни рәт қилип,
йәнила тутуп турувалидиған болсаң, 3
мана, Пәрвәрдигарниң қоли етизлиқтики
чарпайлириңниң үстигә, ат-ешәкләр, төгиләр,
вә қой-калилириңниң үстигә чүшүп интайин
еғир бир ваба кәлтүриду. 4 Лекин Пәрвәрдигар
Исраилниң чарпайлирини мисирлиқларниң
чарпайлиридин пәриқләндүриду. Нәтиҗидә,
Исраилниң чарпайлиридин һеч бири өлмәйду»
— дегин, деди. 5 Пәрвәрдигар вақитни бекитип:
— Әтә Пәрвәрдигар зиминда бу ишни қилиду,
деди. 6 Әтиси Пәрвәрдигар шундақ қилди;
мисирлиқларниң барлиқ чарпайлири өлди;
лекин Исраилларниң чарпайлиридин бириму
өлмиди. 7 Пирәвн адәм әвәтип тәкшүривиди,
мана, Исраилларниң чарпайлиридин бириму
өлмигән еди. Лекин Пирәвнниң көңли қаттиқ
қилинип, у қовмни қоюп бәрмиди. 8 Андин
Пәрвәрдигар Муса вә Һарунға: — Хумданниң
күлидин чаңгилиңларни тошқузуп елиңлар,
андин Муса уни Пирәвнниң көз алдида асманға
қаритип чачсун. 9 Шундақ қилиши билән күл
пүткүл Мисир зиминини қаплайдиған чаң-
тозан болиду вә Мисир зиминидики һәммә
йәрдә адәмләр вә һайванларниң бәдинигә
чүшүши билән һүррәк-һүррәк чақа чиқириду,
— деди. 10 Шуниң билән улар хумдандин күл
елип, Пирәвнниң алдиға берип турди вә Муса
уни асманға қаритип чачти; у адәмләр вә
һайванларниң бәдинигә чүшүши билән һүррәк-
һүррәк чақа чиқарди. 11 Җадугәрләр чақилар
дәстидин Мусаниң алдида туралмай қалди;
чүнки җадугәрләрниң бәдиниму, башқа барлиқ
мисирлиқларниму охшаш чақа бесип кәткән еди.
12 Лекин Пәрвәрдигар Пирәвнниң көңлини қаттиқ
қилди; шуңа Пәрвәрдигар дәл Мусаға ейтқинидәк
у уларға қулақ салмиди. 13 Андин Пәрвәрдигар
Мусаға: — Әтә таң сәһәр қопуп, Пирәвнниң
алдида туруп униңға: «Ибранийларниң Худаси
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қовмимни Маңа
ибадәт қилишқа қоюп бәр; 14 чүнки Мән бу
қетим һәммә балаю-апәтлиримни җүригиңгә,
әмәлдарлириң вә пухралириңниң үстигә
әвәтимән. Буниң билән сән пүткүл йәр йүзидә
Мәндәк башқа бириниң йоқ екәнлигини билисән.
15 Чүнки Мән қолумни узитип, өзүң вә қовмиңни
ваба билән урған болсамиди, бу вақитқичә сән йәр

йүзидин йоқилип кетәттиң. 16 Һалбуки, Мениң
сени орнуңға тиклишимдики мәхситим шу едики,
дәл Өз қудритимни саңа көрситиш, шундақла
намимниң пүткүл йәр йүзидә җакалиниши үчүн
еди. 17 Сән йәнә қовмимға чоңчилиқ қилип,
уларни қоюп беришни рәт қиливерәмсән? 18
Мана, әтә мошу вақитларда Мисир дөлити бена
болғандин буян һеч көрүлүп бақмиған қаттиқ
мөлдүрни яғдуримән. 19 Шуниң үчүн адәм әвәтип,
һайван вә етизда бар-йоқуңни жиғип ичкири
солиғин; чүнки өйгә қайтурулмай сиртта қалған
адәм вә һайванларниң һәммиси мөлдүрниң
астида қелип өлүп кетиду! — дегин, деди. 20 Буни
аңлап Пирәвнниң әмәлдарлирининиң арисидин
Пәрвәрдигарниң сөзидин қорққан һәр бир адәм
өз қуллири вә чарпайлирини жүгүртүп өйлиригә
елип кәлди. 21 Лекин Пәрвәрдигарниң сөзини
етиварға алмиғанлар өз қул вә маллирини
ташқирида қалдуруп қойди. 22 Пәрвәрдигар
Мусаға: — Мисир зиминидики һәр йәрдә, адәмләр
үстигә, малларниң үстигә, шундақла Мисир
зиминидики далаларниң һәммә от-чөплириниң
үстигә мөлдүр яғсун дәп, асманға қарап қолуңни
көтәргин, деди. 23 Муса шуниң билән һасисини
асманға қаритип көтиривиди, Пәрвәрдигар
гүлдүрмамини гүлдүрлитип, мөлдүр яғдурди,
йәр йүзидә чақмақ чеқиндилири чепип жүрәтти.
Шундақ қилип Пәрвәрдигар Мисир зимини үстигә
мөлдүр яғдурди. 24 Мөлдүр йеғип, мөлдүр билән
от арилаш чүшти; мөлдүр шунчә еғир болдики,
Мисир дөлити бена болғандин тартип ундақ
қаттиқ мөлдүр йеғип бақмиған еди. 25 Мөлдүр
пүткүл Мисир зиминининиң һәр йеридә чүшүп,
инсан болсун, һайван болсун, һәммисини урди;
мөлдүр етиздики һәммә от-чөпни уруп, йәрдики
һәммә дәл-дәрәқләрниму сундурувәтти. 26 Пәқәт
Исраиллар олтиришлиқ Гошән зиминидила
мөлдүр яғмиди. 27 Пирәвн адәм әвәтип Муса
билән Һарунни чақиртип уларға: — Мән бу
қетим гуна қилдим! Пәрвәрдигар һәққанийдур;
Сәһвәнлик болса мән вә хәлқимдин өтти. 28 Йәнә
берип Пәрвәрдигардин өтүнүп илтиҗа қилиңлар!
Худадин чиққан бу қаттиқ гүлдүрмамилар вә
мөлдүр йетип ашти! Силәрни қоюп берәй; силәр
әнди мошу йәрдә туруварсәңлар болмайду,
— деди. 29 Муса униңға җавап берип: — Мән
шәһәрдин чиққанда, Пәрвәрдигар тәрәпкә қарап
қоллиримни йейип көтиримән; гүлдүрмамилар
шу һаман бесиқип мөлдүр йәнә яғмайду. Йәр
йүзи Пәрвәрдигарниңкидур, дәп билишиң
үчүн шундақ болиду. 30 Лекин сән вә сениң
әмәлдарлириң, силәрниң Пәрвәрдигар Худадин
техичә қорқмайватқиниңларни билимән, деди. 31
Шу чағда арпа баш чиқирип, зиғир ғунчилиған
болғачқа, зиғир вә арпа мөлдүрдин вәйран
қилинди. 32 Лекин буғдай билән қара буғдай
кейинрәк бих чиқарғачқа, вәйран қилинмиди. 33
Муса Пирәвнниң алдидин кетип, шәһәрдин чиқип
Пәрвәрдигар тәрәпкә қарап қоллирини йейип
көтәрди. Шуниң билән гүлдүрмама вә мөлдүр
тохтап, ямғур йәргә йәнә төкүлмиди. 34 Амма
Пирәвн ямғур, мөлдүр вә гүлдүрмамиларниң
тохтиғинини көргәндә, йәнә гуна садир қилди;
уму, әмәлдарлириму көңлини қаттиқ қилишти. 35
Бу тәриқидә Пирәвнниң көңли қаттиқ туруверип,
Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән ейтқандәк,
Исраилларни қоюп беришни рәт қилди.

10 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: — Пирәвнниң
алдиға барғин; чүнки уларниң арисида
бу мөҗизилик аламәтләрни көрситишим үчүн
Пирәвнниң көңлини вә әмәлдарлирининиң көңлини
қаттиқ қилип қойдум. 2 Бу иш билән Мениң
мисирлиқларни қандақ рәсва қилғанлиғим
вә уларниң арисида көрсәткән мөҗизилик
аламәтлиримни сән оғлуңниң андин нәврәңниң
қулиқиға йәткүзисән. Буниң билән Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни билисиләр, деди. 3
Шуниң билән Муса билән Һарун Пирәвнниң
алдиға берип, униңға: — Ибранийларниң Худаси
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Өзүңни алдимда
төвән тутушни қачанғичә рәт қилисән? Маңа
ибадәт қилиш үчүн қовмимни қоюп бәр. 4 Чүнки
әгәр сән қовмимни қоюп беришни рәт қилсаң,
мана, Мән әтә сениң жутуңға чекәткә әвәтимән.
5 Улар силәр зимин йүзини көрмигидәк қилип
йепиветиду, силәрниң мөлдүрдин аман қалған
нәрсилириңларниму, далаларда өскән һәммә дәл-
дәрәқлириңларниму йәп кетиду. 6 Улар орда-
сарайлириңға, әмәлдарлириңниң сарайлири,
шундақла барлиқ мисирлиқларниң өйлиригә
толуп кетиду; бундақ апәтни ата-боваңлириң вә
ата-бовилириңниң ата-бовилириму йәр йүзидә
апиридә болғандин тартип көрүп бақмиған» —
деди-дә, бурулуп Пирәвнниң алдидин чиқип

кәтти. 7 Пирәвнниң әмәлдарлири униңға:
— Бу адәм бизгә қачанғичә қапқан болар?
Өз Худаси Пәрвәрдигарға ибадәт қилишқа бу
адәмләрни қоюп бәргәйла! Мисирниң харап
болғинини техичә көрмәйватамдила? — деди.
8 Шуниң билән Муса билән Һарун Пирәвнниң
алдиға йәнә чақиритип келинди. У уларға: —
Пәрвәрдигарға ибадәт қилиш үчүн бериңлар;
лекин баридиғанлар зади кимләр? — деди. 9
Муса җавап берип: — Яшлиримиз вә қери-чүриләр
билән, оғуллиримиз вә қизлиримиз билән,
қой вә кала падилиримизни елип һәммимиз
баримиз; чүнки биз Пәрвәрдигар үчүн һейт
өткүзүшимиз керәк, деди. 10 У уларға: — Силәрни
бала-җақаңлар билән қошуп қоюп бәргинимдә,
Пәрвәрдигар силәр билән биллә болғай! Мана,
алдиңларда балаю-апәт турупту! 11 Йоқсу, бундақ
қилишиңларға болмайду! Пәрвәрдигарға ибадәт
қилишқа пәқәт араңлардин әр кишиләрла барсун!
Чүнки силәрниң тәливиңлар дәл шу әмәсмиди!
— деди-дә, улар Пирәвнниң алдидин қоғлап
чиқирилди. 12 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: —
Мисир зимининиң үстигә қолуңни узатқин.
Шундақ қилсаң, чекәткиләр Мисир зиминини
бесип, зиминдики һәр хил отяшларни, йәни
мөлдүрдин аман қалғанниң һәммисини йәп
кетиду, деди. 13 Муса һасисини Мисир зимининиң
үстигә узатти; Пәрвәрдигар шу күни вә кечиси
зимин үстигә шәриқ шамили чиқарди. Сәһәрдә,
шәриқ шамили чекәткиләрни учуруп кәлди.
14 Чекәткиләр Мисирниң пүткүл зиминиға
йейилип, Мисирниң пүтүн чегарисиниму басти.
Апәт интайин еғир болди; илгири бундақ
чекәткә апити болуп бақмиған, мундин кейинму
униңдәк болмайду. 15 Улар пүткүл зиминниң
йүзини қаплиди, йәр қараңғулишип кәтти;
улар мөлдүрдин аман қалған зиминдики
һәммә отяшларни вә дәл-дәрәқләрниң барлиқ
мевилирини йәп кәтти. Шуниң билән пүткүл
Мисир зимини тәвәсидики дәл-дәрәқләрдә яки
даладики гүл-гияларда һеч йешиллиқ қалмиди.
16 Андин Пирәвн алдирап-тенәп Муса билән
Һарунни чақиртип уларға: — Мән һәм Худайиңлар
Пәрвәрдигар алдида һәм силәрниң алдиңларда
гуна қилдим. 17 Әнди мошу бир қетим гунайимдин
өтүп Пәрвәрдигар Худайиңлардин бу өлүмни
мәндин елип кетишини илтиҗа қилишиңларни
өтүнимән, — деди. 18 Шуниң билән Муса
Пирәвнниң алдидин чиқип Пәрвәрдигарға илтиҗа
қилди. 19 Шуниң билән Пәрвәрдигар шамални
бурап ғәрип тәрәптин интайин күчлүк боран
чиқирип, чекәткиләрни учуруп, Қизил Деңизға
ғәриқ қилди; Мисирниң пүткүл тәвәсидә бир
талму чекәткә қалмиди. 20 Лекин Пәрвәрдигар
Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилип қойғини
үчүн у Исраилларни қоюп бәрмиди. 21 Андин
Пәрвәрдигар Мусаға: — Қолуңни асманға қаритип
узатқин; шуниң билән қаттиқ бир қараңғулуқ
болиду, һәтта адәм силиса қолиға туюлғидәк
қоюқ қараңғулуқ Мисир зиминини қаплайду, —
деди. 22 Андин Муса қолини асманға қаритип
узитивиди, қоюқ бир қараңғулуқ Мисир зиминини
үч күнгичә қаплап турди. 23 Үч күнгичә бири
йәнә бирини көрәлмәс вә я һеч ким өз җайидин
қозғилалмас болди; лекин барлиқ Исраиллар
олтарған җайларда йоруқлуқ бар еди. 24 Пирәвн
Мусани чақиртип униңға: — Берип, Пәрвәрдигарға
ибадәт қилиңлар. Пәқәт қой вә кала падилириңлар
қалсун; бала-җақилириңларниму елип барсаңлар
болиду, деди. 25 Муса җававән: — Ундақта
Худайимиз Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилишқа
[инақлиқ] қурбанлиғи вә көйдүрмә қурбанлиғиға
лазимлиқ чарпайларни сән бизгә берәмсән? 26
Өзимизниң чарпайлиримиз биз билән биргә
кетиши керәк, бир туйиғиму кәйнидә қалса
болмайду; чүнки Худайимиз Пәрвәрдигарға
ибадәт қилишқа қурбанлиқ қилидиғинимизни
булардин таллишимиз лазим. У йәргә йетип
бармиғичә, Пәрвәрдигарға қайси қурбанлиқлар
билән ибадәт қилидиғинимизни билмәймиз, —
деди. 27 Лекин Пәрвәрдигар Пирәвнниң көңлини
қаттиқ қилди; у уларни йәнила қоюп бәрмиди.
28 Пирәвн Мусаға: — Алдимдин йоқал! Һези бол,
иккинчи маңа көрүнгүчи болма! Чүнки йүзүмни
йәнә көргән күнүң җениңдин айрилисән, — деди.
29 Муса униңға: — Раст ейттиң! Мән сениң йүзүңни
иккинчи көргүчи болмаймән, — деди.

11 Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: — Йәнә бир
апәтни Пирәвнниң үстигә вә Мисирниң үстигә
чүшүримән. Андин у силәрни бу йәрдин кетишкә
йол қойиду вә у силәрни һәммә нәрсилириңлар
билән қошуп қоюп берип, бу йәрдин мутләқ
қоғлап чиқириду. 2 Әнди сән хәлиққә тапилап:
— Һәр бириңлар, әр кишиләрниң һәр бири

өз хошнисидин, аял кишиләрниң һәр бири өз
хошнисидин күмүч буюмларни, алтун буюмларни
сорап алсун, дегин, — деди 3 (Пәрвәрдигар хәлқини
мисирлиқларниң алдида илтипат тапқузди.
Шуниңдәк Муса дегән бу адәм Мисир зиминида
Пирәвнниң әмәлдарлириниң нәзиридә болсун,
пухраларниң нәзиридә болсун, наһайити улуқ
зат болди). 4 Андин Муса йәнә: — Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Мән йерим кечидә чиқип
Мисирни кезип чиқимән. 5 Шу вақитта тәхттә
олтириватқан Пирәвнниң тунжа оғлидин тартип
ярғунчақ тартидиған дедәкниң тунжа оғлиғичә,
шундақла барлиқ чарпайларниң тунжилири, йәни
Мисирдики барлиқ тунжа жан егилири өлиду.
6 Бу сәвәптин пүткүл Мисир зиминида қаттиқ
бир пәряд көтирилиду; униңдин илгири шундақ
пәряд болуп бақмиған еди, мундин кейинму
бундақ пәряд аңланмайду. 7 Лекин Исраилларға,
мәйли адәмлири, мәйли һайванатлириға болсун,
һәтта бир тал иштму қавап қоймайду. Буниңдин
Пәрвәрдигарниң мисирлиқлар билән Исраилни
пәриқләндүридиғанлиғини билисиләр». 8 —
Шуниң билән бу әмәлдарлириңниң һәммиси
алдимға келип, маңа тазим қилип: «Сили өзлири
вә силигә әгәшкән барлиқ қовмлири чиқип
кетишкәйла!» дәп ейтиду, андин чиқип кетимән»
— деди-дә, қаттиқ ғәзәп билән Пирәвнниң алдидин
чиқип кәтти. 9 Пәрвәрдигар Мусаға: — Мисир
зиминида Мениң карамәт мөҗизилиримниң
көпләп көрситилиши үчүн Пирәвн силәргә қулақ
салмайду, — дегән еди. 10 Муса билән Һарун бу
карамәт мөҗизиләрниң һәммисини Пирәвнниң
алдида көрситип болди; лекин Пәрвәрдигар
Пирәвнниң көңлини қаттиқ қилип қойғини үчүн у
Исраилларни униң зиминидин кәткили қоймиди.

12 Пәрвәрдигар Мисир жутида Муса вә Һарунға
мундақ деди: — 2 Бу ай силәргә айларниң
ичидә беши, жилниң тунжа ейи болиду. 3
Силәр пүтүн Исраил җамаитигә сөз қилип: — Бу
айниң онинчи күни һәммиңлар атилириңларниң
аилиси бойичә бир қозини елиңлар; һәр бир
аилигә бирдин қоза елиңлар. 4 Әгәр мәлум
бир аилә бир қозини йәп болалмиғидәк болса,
ундақта өй егиси йенидики хошниси билән
бирлишип адәм саниға қарап бир қоза елиңлар;
һәр бир кишиниң иштиһасиға қарап һесаплап
мувапиқ бир қоза һазирлаңлар. 5 Һәр бириңлар
таллайдиған қозаңлар бежирим, бир яшлиқ әркәк
болсун; қой яки өшкә падилиридин таллансиму
болиду. 6 Қозини бу айниң он төртинчи
күнигичә йениңларда турғузуңлар, — дегин. —
Шу күни Исраилниң пүткүл җамаити таллиған
мелини гугумда сойсун. 7 Андин улар униң
қенидин елип гөш йейилгән өйниң ишикниң
баш тәрипигә һәм икки ян кешикигә сүркәп
қойсун. 8 Улар шу кечиси гөшини отта кавап
қилип йесун; уни петир нан вә аччиқ-чүчүк
көктат билән қошуп йесун. 9 Қәтъий хам яки суда
пиширип йемәңлар, бәлки уни баш, пут вә ич-
қаринлири билән отта кавап қилип йәңлар. 10
Униң һеч немисини әтигә қалдурмаңлар. Әгәр
әтигә ешип қалғанлири болса, уни отқа селип
көйдүрүветиңлар. 11 Силәр уни мундақ һаләттә
йәңлар: — Уни йегәндә бәллириңларни чиң бағлап,
аяқлириңларға кәш кийип, қоллириңларда һаса
тутқан һалда тез йәңлар. У болса Пәрвәрдигарниң
«өтүп кетиш» қозисидур. 12 Чүнки Мән у кечиси
Мисир зиминини кезип өтимән; Мән Мисир
зиминида мәйли инсан болсун, мәйли һайван
болсун уларниң тунжа туғулған әркикиниң
һәммисини өлтүримән; шуниң билән Мән
Мисирниң барлиқ бут-илаһлириниң үстидин
һөкүм чиқиримән; Мән Пәрвәрдигардурмән.
13 Шу қурбанлиқниң қени силәр олтарған
өйләрдә силәргә [ниҗат] бәлгүси болиду; бу
қанларни көргинимдә силәргә өтүп туримән.
Шуниң билән Мисир зиминини урғинимда
һалакәт елип келидиған ваба-апәт силәргә
тәгмәйду. 14 Бу күн силәргә хатирә күн болсун;
уни Пәрвәрдигарниң һейти сүпитидә өткүзүп
тәбрикләңлар; әбәдий бәлгүлимә сүпитидә
нәсилдин-нәсилгә мәңгү өткүзүңлар. 15 Йәттә күн
петир нан йәңлар; биринчи күни өйүңлардин
[барлиқ] хемиртуручларни йоқ қилиңлар; чүнки
кимки биринчи күндин тартип йәттинчи күнгичә
болдурулған нан йесә, шу киши Исраил қатаридин
үзүп ташлиниду. 16 Биринчи күни силәр муқәддәс
ибадәт соруни түзүңлар; йәттинчи күниму һәм
шундақ бир муқәддәс ибадәт соруни өткүзүлсун.
Бу икки күн ичидә һеч қандақ иш-әмгәк
қилинмисун; пәқәт һәр кишиниң йәйдиғинини
тәйярлашқа мунасивәтлик ишларнила қилсаңлар
болиду. 17 Мән дәл шу күни силәрни қошун-қошун
бойичә Мисир зиминидин чиқарғиним үчүн

силәр петир нан һейтини өткүзүңлар; шу күнни
нәсилдин-нәсилгә әбәдий бәлгүлимә сүпитидә
һейт күни қилип бекитиңлар. 18 Биринчи айниң
он төртинчи күни, кәчқурундин тартип шу айниң
жигирмә биринчи күни кәчқурунғичә, петир нан
йәңлар. 19 Йәттә күн ичидә өйлириңларда һеч
хемиртуруч болмисун; чүнки мусапир болсун,
зиминда туғулған болсун, кимки болдурулған
нәрсиләрни йесә шу киши Исраил җамаитидин
үзүп ташлиниду. 20 Силәр һеч қандақ болдурулған
нәрсини йемәй, қәйәрдила турсаңлар, петир нан
йәңлар. 21 Муса Исраилниң барлиқ ақсақаллирини
чақирип уларға: — Берип һәр бириңларниң
аилиси бойичә өзүңларға бир қозини тартип
чиқирип пасха қозисини союңлар. 22 Андин
бир тутам зупа елип уни қачидики қанға
чилап, қачидики қанни ишикниң беши вә икки
кешикигә сүркәңлар. Силәрдин әтигәнгичә һеч
ким өйиниң ишигидин қәтъий чиқмисун. 23
Чүнки Пәрвәрдигар мисирлиқларни уруп һалак
қилиш үчүн, зиминни кезип өтиду; У ишикниң
беши вә икки кешикидики қанни көргәндә,
Пәрвәрдигар һалак қилғучиниң өйлириңларға
кирип силәрни урушидин тосуш үчүн [муһапизәт
қилип] ишикниң алдиға өтүп туриду. 24 Бу
рәсим-қаидини өзүңлар вә балилириңлар үчүн
әбәдий бир бәлгүлимә сүпитидә тутуңлар. 25
Силәр Пәрвәрдигар Өз вәдиси бойичә силәргә
беридиған зиминға киргиниңларда бу һейтлиқ
ибадәтни тутуңлар. 26 Балилириңлар силәрдин:
«бу ибадитиңларниң мәнаси немә?» — дәп
сориса, 27 силәр: «Бу мисирлиқларни урғинида,
Мисирда Исраилларниң өйлириниң алдиға өтүп
туруп, бизниң өйдикилиримизни қутқузған
Пәрвәрдигарға болған «өтүп кетиш» қурбанлиғи
болиду» — дәңлар. Шуни аңлиғанда, хәлиқ еңишип
[Худаға] сәҗдә қилди. 28 Андин Исраиллар қайтип
берип, Пәрвәрдигар дәл Муса билән Һарунға әмир
қилғандәк иш көрди. 29 Вә шундақ болдики, йерим
кечә болғанда, Пәрвәрдигар Пирәвнниң тәхтидә
олтириватқан тунҗисидин тартип зинданда
йетиватқан мәһбусниң тунҗисиғичә, Мисир
зиминидики тунҗа оғулларниң һәммисини уруп
өлтүрди, шундақла у һайванатларниң тунҗа
туғулғанлириниңму һәммисини өлтүрди. 30
Адәм өлмигән бирму өй қалмиғачқа, шу кечиси
Пирәвнниң өзи, униң барлиқ әмәлдарлири
вә барлиқ мисирлиқлар кечидә орнидин
қопти; Мисир зиминида интайин қаттиқ пәряд
көтирилди. 31 Пирәвн кечидә Муса билән Һарунни
чақиртип: — Туруңлар, силәр вә Исраиллар
билән биллә мениң хәлқимниң арисидин чиқип
кетиңлар; ейтқиниңлардәк берип, Пәрвәрдигарға
ибадәт қилиңлар! 32 Силәрниң дегиниңлар
бойичә қой, өчкә, кала падилириниму елип
кетиңлар; мән үчүнму бәхит-бәрикәт тиләңлар, —
деди. 33 Мисирлиқ пухраларму «һәммимиз өлүп
кәткидәкмиз» дейишип, хәлиқни зиминдин тез
чиқириветиш үчүн уларни кетишкә алдиратти.
34 Хәлиқ техи болмиған хемирлирини елип,
уни тәңниләргә селип, кийим-кечәклири билән
йөгәп, мүрилиригә елип көтирип меңишти.
35 Исраиллар Мусаниң тапилиғини бойичә
қилип, мисирлиқлардин күмүч буюмлар, алтун
буюмлар вә кийим-кечәкләрни сорап елишти.
36 Пәрвәрдигар хәлиқни мисирлиқларниң көз
алдида илтипат тапқузғини үчүн мисирлиқлар
уларниң өзлиридин сориғанлирини бәрди;
шундақ қилип Исраиллар мисирлиқлардин
ғәниймәтләрни елип кәтти. 37 Шуниң билән
Исраиллар балиларни һесапқа алмиғанда алтә
йүз миңчә әркәк болуп, Рамсәстин чиқип,
Суккот шәһиригичә пиядә маңди. 38 Улар билән
биллә чоң бир топ шалғут хәлиқму уларға
қошулуп маңди, йәнә нурғун чарвилар, көплигән
кала-қой падилири билән биллә чиқти. 39
Мисирдин алғач чиққан хемирдин улар петир
нан-тоғачларни әтти; чүнки улар Мисирда
бирдәм-йерим дәм турғузулмай һайдалғини
үчүн хемир болмиған еди; улар өзлири үчүн
йемәклик тәйярливелишқиму үлгүрәлмигән
еди. 40 Исраилларниң Мисирда турған вақти
җәмий төрт йүз оттуз жил болди. 41 Шундақ
болдики, шу төрт йүз оттуз жил тошқанда, дәл
шу күнидә Пәрвәрдигарниң барлиқ қошунлири
Мисир зиминидин чиқип кәтти. 42 Шу күни кечидә
улар Мисир зиминидин чиқирилғини үчүн, шу
кечини улар Пәрвәрдигарниң кечиси дәп тутуши
керәк; шу кечини барлиқ Исраиллар әвлаттин
әвлатқичә Пәрвәрдигарға атап тутуп, түниши
керәк. 43 Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға мундақ
дегән еди: — Пасха қозиси тоғрисидики бәлгүлимә
шу болсунки: — Һеч қандақ ят әллик адәм
униңдин йемисун. 44 Лекин һәр кимниң пулға

сетивалған қули болса, у хәтнә қилинсун, андин
униңдин йесун. 45 Амма өйүңларда вақитлиқ
туруватқан мусапир яки мәдикар буниңдин
йесә болмайду. 46 Гөшни башқа бир өйгә елип
чиқмиғин; бирла өйдә йейилсун; қозиниң һеч
бир сүйиги сундурулмисун. 47 Пүткүл Исраил
җамаити бу һейтни өткүзсун. 48 Әгәр сениң
билән биргә турған мусапир болса, Пәрвәрдигарға
атап пасха һейтини өткүзмәкчи болса, ундақта
алди билән барлиқ әркәклири хәтнә қилинсун;
андин келип һейт өткүзсун. У зиминда туғулған
кишидәк саналсун. Лекин һеч бир хәтнисиз адәм
униңдин йемисун. 49 Зиминда туғулған киши һәм
араңларда турған мусапир үчүн охшаш қанун-
бәлгүлимә болсун. 50 Шуниң билән Исраилларниң
һәммиси дәл Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға
буйруғандәк шу ишларни ада қилди. 51 Шу күнниң
өзидә Пәрвәрдигар Исраилларни қошун-қошун
бойичә Мисир зиминидин чиқарди.

13 Пәрвәрдигар Мусаға: 2 — Исраиллар арисида
балиятқуниң барлиқ тунҗа әркәк мевисини,
мәйли у инсанниң яки һайванниң болсун, Маңа
атап муқәддәс қилғин; у Маңа мәнсуптур, дегән
еди. 3 Муса хәлиққә мундақ деди: — Силәр
Мисирдин ибарәт «қуллуқ макани»дин чиққан бу
күнни яд етиңлар; чүнки Пәрвәрдигар силәрни
бу йәрдин қудрәтлик қоли билән чиқарди.
Буниң үчүн һеч болдурулған нәрсә йейилмисун.
4 Абиб ейиниң бүгүнки күни йолға чиққан
күн. 5 Әнди Пәрвәрдигар саңа беришкә ата-
бовилириңға қәсәм қилған, сүт билән һәсәл
еқип туридиған зиминға, йәни Қананий, Һиттий,
Аморий, Һивий вә Йәбусийларниң зиминиға
сени елип барғинида мошу [Абиб] ейида шу
ибадәтни тутқин. 6 Йәттә күнгичә петир нан
йәңлар; йәттинчи күнидә Пәрвәрдигарға алаһидә
атиған һейт өткүзүлсун. 7 Йәттә күн ичидә петир
нан йейилсун; силәрниң араңларда һеч қандақ
болдурулған нан тепилмисун вә я чегарилириң
ичидә һеч хемиртуручму көрүнмисун. 8 Шу
күни сән өз оғлуңға: «Мисирдин чиққинимда
Пәрвәрдигарниң маңа көрсәткән илтипатини яд
қилип тәшәккүр билдүрүш үчүн, бу [һейтни]
өткүзимән», дәп чүшәндүргин. 9 Пәрвәрдигарниң
қанун-тәлиминиң һемишә ағзиңдин чүшмәслиги
үчүн, бу бәлгүлимини қолуңға бәлгү қилип
селивал, пешанәңгә қашқидәк әсләтмә қилип
орнитивал; чүнки Пәрвәрдигар сени қудрәтлик
қоли билән Мисирдин чиқарди. 10 Әнди бу
бәлгүлимини җилму-җил бекитилгән вақтида
тутқин. 11 Пәрвәрдигар сән билән ата-бовилириңға
қилған қәсими бойичә сени Қананийларниң
зиминиға елип берип, уни саңа тәқдим қилғандин
кейин, шундақ қилишиң керәк: — 12 барлиқ
балиятқуниң тунҗа мевисини Пәрвәрдигарға атап
сунисән; шундақла чарпай мелиңниң һәммә тунҗа
әркәклириму Пәрвәрдигарға мәнсуп болсун. 13
Амма ешәкләрниң һәммә тунҗилириниң орниға
бирдин қоза бәргин. Әгәр униң орниға бир
нәрсә бәрмисәң, униң бойнини сундурувәткин.
Оғуллириңлар арисида барлиқ тунҗилириниң
орниға һөрлүк бәдили төлүшүң керәк. 14
Кейинки күнләрдә оғлуң сәндин: «буниң мәнаси
немидур», дәп сориса, сән униңға җавап берип:
«Пәрвәрдигар қудрәтлик қоли билән бизни
Мисирдин чиқирип, «қуллуқ макани»дин азат
қилди. 15 Шундақ болдики, Пирәвн бойни
қаттиқлиқ қилип бизни қоюп беришни рәт
қилғинида, Пәрвәрдигар Мисир зиминидики
барлиқ тунҗа туғулғанларни, инсанниң болсун,
малниң болсун, һәммисини уруп өлтүрди;
буниң үчүн мән малниң балиятқусиниң
тунҗа мевисини, йәни һәммә тунҗа туғулған
әркәклирини Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ
қилип сунимән вә оғуллиримниң һәр бир
тунҗилири үчүн һөрлүк бәдили төләп беримән»,
дәп ейтқин. 16 Бу бәлгүлимини қолуңға [әсләтмә-
]бәлгә қилип селивал, пешанәңгә қашқидәк
әсләтмә қилип орнитивал, чүнки Пәрвәрдигар
қудрәтлик қоли билән бизни Мисирдин чиқарди»
— дегин. 17 Амма Пирәвн хәлиқни кетишкә
қойғандин кейин, Филистийләрниң зиминидики
йол йеқин болсиму, Худа уларни шу йол билән
башлимиди; чүнки у: «хәлқим җәңгә учрап қалса,
қорқуп пушайман қилип, Мисирға йенип кетиши
мүмкин» дәп ойлиған еди. 18 Шу сәвәптин Худа
хәлиқни айландуруп, Қизил Деңиз тәрәптики
чөлниң йоли билән башлап маңди. Шундақ қилип
Исраиллар Мисирдин чиққинида, қураллинип
җәңгә тәйяр болуп тәртип билән маңди. 19
Муса Йүсүпниң сүйәклириниму биллә еливалди;
чүнки Йүсүп әслидә Исраилниң оғуллири болған
[қериндашлирини]: «Худа чоқум силәрни йоқлап
һалиңлардин хәвәр алиду; шу чағда силәр

мениң сүйәклиримни мошу йәрдин биллә елип
кетиңлар» дәп қәсәм қилдурған еди. 20 Андин улар
Суккоттин чиқип, чөлниң четидики Етам дегән
йәрдә чедирлирини тикти. 21 Әнди Пәрвәрдигар
уларға йол көрситишкә күндүзи бир булут
түврүгидә, кечиси йоруқлуқ беришкә от түврүгидә
болуп уларниң алдида жүрәтти. Шуниң билән улар
кечә-күндүз йол жүрәләйтти. 22 Булут түврүги
күндүзи, от түврүги кечиси хәлиқтин айрилмай,
алдида жүрәтти.

14 Пәрвәрдигар Мусаға: 2 — Сән Исраилларға:
«Силәр бурулуп Мигдол билән деңизниң
арилиғидики Пи-Һаһиротниң алдиға берип чедир
тикиңлар; Баал-Зефонниң удулидики деңизниң
бойида чедир тикиңлар», дегин. 3 Шуниң
билән Пирәвн: «Исраиллар зиминда езип қалди,
чөлниң ичидә қамилип қалди» дәп ойлайду;
4 Исраилларни қоғлисун дәп Мән Пирәвнниң
көңлини қаттиқ қилимән; шундақ қилип, Мән
Пирәвн вә униң пүткүл қошунлири арқилиқ
Өз улуқлуғумни аян қилимән; вә мисирлиқлар
Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билиду, — деди.
Исраиллар Худаниң сөзи бойичә қилди. 5 «У хәлиқ
қечип кәтти» дәп Мисирниң падишасиға хәвәр
бериливиди, Пирәвн билән әмәлдарлири хәлиқ
тоғрисидики қараридин йенип: «Исраилларни
қуллуқтин қоюветкинимиз, бу зади немә
қилғинимиз?!» — дейишти. 6 [Пирәвн] дәрһал
жәң һарвусини қоштуруп, өз хәлқини башлап
йолға чиқти. 7 У йәнә алтә йүз хилланған
жәң һарвуси, шундақла Мисирдики барлиқ жәң
һарвулирини жиғдуруп, уларниң һәр биригә
ләшкәр башлиқлирини олтарғузуп елип маңди.
8 Пәрвәрдигар Мисирниң падишаси Пирәвнниң
көңлини қаттиқ қилғини үчүн, у Исраилларни
қоғлиди. Бу чағда Исраиллар қоллирини егиз
көтиришкән һалда Мисирдин чиқип болған еди.
9 Мисирлиқларниң [һәммиси] йәни Пирәвнниң
барлиқ атлири билән жәң һарвулири, атлиқ
ләшкәрлири билән пүткүл қошуни уларни қоғлап,
Исраиллар деңиз бойиға чедир тиккән җайда, йәни
Пи-Һаһиротниң йенида, Баал-Зефонниң удулида
уларға йетишти. 10 Пирәвн йеқинлашқанда,
Исраиллар бешини көтирип қаривиди, мана,
мисирлиқлар уларниң арқисидин жүрүш қилип
қоғлап келиватати! Шуни көргәндә Исраиллар
толиму қорқушуп, Пәрвәрдигарға нида-пәряд
көтәрди. 11 Улар Мусаға: — Мисирда гөристан
тепилмасмиди, сән бизни чөлдә өлсун дәп мошу
йәргә елип кәлдиңғу?! Бизни Мисирдин елип
чиқип, бизгә мундақ қилғиниң немиси?! 12
Мисирда турған вақтимизда биз саңа: «Бизни
мисирлиқларниң қуллуғида болушимизға қойғин,
биз билән кариң болмисун» дәп ейтмиғанмидуқ?
Мисирлиқларниң қуллуғида болғинимиз чөлгә
келип өлгинимиздин әвзәл болатти! — деди.
13 Буниң билән Муса хәлиққә: — Қорқмай,
тик туруңлар, Пәрвәрдигарниң бүгүн силәргә
жүргүзидиған нижатини көрисиләр; чүнки
силәр бүгүн көргән мисирлиқларни иккинчи
көрмәйсиләр. 14 Пәрвәрдигар силәр үчүн жәң
қилиду, лекин силәр болсаңлар жим турсаңларла
болди, деди. 15 Андин Пәрвәрдигар Мусаға: —
Немишкә сән Маңа пәряд көтирисән? Исраилларға:
«Алдиға меңиңлар» дәп буйруғин. 16 Лекин сән
һасаңни көтирип қолуңни деңизға узитип, уни
иккигә бөлгин; шундақта, Исраиллар деңизниң
оттурисидин қуруқ йәр билән өтүп кетиду. 17
Мана, Мән уларни қоғлисун дәп мисирлиқларниң
көңүллирини қаттиқ қилимән, шуниң билән Мән
Пирәвн вә униң пүткүл қошуни, жәң һарвулири
вә атлиқлири арқилиқ Өз улуқлуғумни аян
қилимән. 18 Шундақ қилип, Мән Пирәвн вә
униң жәң һарвулири вә атлиқлири арқилиқ
Өз улуқлуғумни аян қилғинимда, мисирлиқлар
Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билиду, деди.
19 Исраилниң қошунининң алдида жүрүватқан
Худаниң Пәриштиси әнди уларниң кәйнигә
өтти; шуниңдәк уларниң алдида маңған булут
түврүгиму уларниң кәйнигә йөткилип, 20
мисирлиқларниң чедиргаһи билән Исраилниң
чедиргаһининң арилиғида тохтиди; бу булут бир
тәрәптә қараңғулуқ чүшүрүп, йәнә бир тәрәптә
кечини йорутти. Буниң билән пүтүн бир кечә бир
қошун йәнә бир қошунға йеқин келәлмиди. 21 Муса
қолини деңизниң үстигә узатти; Пәрвәрдигар
пүтүн кечә шәриқтин күчлүк бир шамал чиқирип,
деңизниң сүйини кәйнигә яндурди; У суни
яндуруп деңизни қуруқ йәр қилди, сулар иккигә
бөлүнди. 22 Шу тәриқидә Исраиллар деңизниң
оттурисидики қуруқ йәрдин меңип, өтүп кәтти;
сулар болса уларниң оң вә сол йенида көтирилип
тамдәк туратти. 23 Амма мисирлиқлар уларни
қоғлап келиватати — Пирәвнниң барлиқ атлири,

җәң һарвулири вә атлиқ ләшкәрлири уларниң
кәйнидин деңизниң оттурисиғичә кәлди. 24
Таң атқанда шундақ болдики, Пәрвәрдигар от
билән булут түврүгидә туруп мисирлиқларниң
қошуниға қариди вә мисирлиқларниң қошуниға
паракәндичилик чүшүрди. 25 У уларниң
һарвулириниң чақлирини патқузуп, һайдап
меңишини мүшкүл қилди. Мисирлиқлар: —
Жүрүңлар, Исраилниң алдидин қачайли, чүнки
Пәрвәрдигар улар үчүн мисирлиқларға қарши җәң
қиливатиду, — дейишти. 26 Пәрвәрдигар Мусаға:
— Сулар йенип мисирлиқларниң үстигә, уларниң
җәң һарвулириниң үстигә вә атлиқлириниң
үстигә еқип берип, уларни чөктүрүвәтсун дәп
қолуңни деңизниң үстигә узатқин, — деди. 27
Муса қолини деңизниң үстигә узитивиди, таң
атқанда деңизниң сүйи йәнә әслий һалитигә
йенип кәлди. Қечиватқан мисирлиқлар еқинға
қарши жүгүрүшти, Пәрвәрдигар уларни деңизниң
оттурисида моллақ атқузди. 28 Су әслигә
йенип келип, җәң һарвулири билән атлиқларни,
йәни Исраилларниң арқидин қоғлап деңизға
киргән Пирәвнниң пүткүл қошунини ғәриқ
қиливәтти; улардин бириму сақ қалмиди.
29 Лекин Исраиллар деңизниң оттурисидики
қуруқ йәр билән меңип өтүп кәтти; сулар
уларниң оң вә сол йенида көтирилип тамдәк
туратти. 30 Шу тәриқидә Пәрвәрдигар у
күни Исраилларни мисирлиқларниң қолидин
қутқузди; Исраиллар мисирлиқларниң деңизниң
бойида өлүк ятқинини көрди. 31 Исраил хәлқи
Пәрвәрдигарниң мисирлиқларға ишләткән зор
қудритини көрүп, Пәрвәрдигардин қорқти; улар
Пәрвәрдигарға вә униң қули Мусаға ишәнди.

15 Шу чағда Муса билән Исраиллар
Пәрвәрдигарға мәдһийә оқуп муну күйни
ейтти: — «Мән Пәрвәрдигарни мәдһийиләп күй
ейтай, Чүнки У карамәт улуқлуғини көрсәтти; У
ат вә мингүчини деңизға ташливәтти. 2 Мениң
күчүм һәм мениң күйүм Яһ Өзидур; У маңа нижат
болди; У мениң Тәңримдур, мән Уни улуқлаймән;
У мениң атамниң Худасидур, мән Уни алий дәп
мәдһийиләймән. 3 Пәрвәрдигар җәңчидур, Яһвәһ
Униң намидур. 4 Пирәвнниң җәң һарвулирини
һәм қошунлирини деңизға ташливәтти; Униң
алий ләшкәр башлиқлири Қизил Деңизда ғәриқ
қилинди. 5 Чоңқур сулар уларни көмүвәтти,
Улар худди таштәк деңиз тегигә чөкүп кәтти.
6 Сениң оң қолуң, әй Пәрвәрдигар, Қудрити
билән шан-шәрәп тапти; Сениң оң қолуң, әй
Пәрвәрдигар, Дүшмәнни кукум-талқан қиливәтти.
7 Өз улуқлуғуңниң һәйвиси билән өзүңгә қарши
чиққанларни набут қилдиң, Сән отлуқ ғәзивиңни
әвәттиң, У саманни көйдүргән оттәк уларни
жутувәтти. 8 Димиғиңниң нәпәси билән сулар
дөң болуп өрлиди, Җушқунлиған долқунлар
дөң кәби тик турди, Деңизниң оттурисидики
чоңқур сулар қатуруп қоюлди. 9 Дүшмән деди:
«Мән уларни қоғлаймән, йетишимән, олҗа елип
үләштүримән, Улардин дәрдимни чиқиримән,
Қиличимни суғуруп, өз қолум билән уларни
набут қилимән». 10 Лекин Сән нәпәсиң билән
пүвлидиң, Деңиз уларни көмүвәтти; Улар
җушқунлуқ суларда қоғушундәк чөкүп кәтти. 11
Илаһларниң арисида, әй Пәрвәрдигар, Ким Сениң
тәңдишиң болсун? Пак-муқәддәслик ичидә Өз
һәйвитиңни көрситидиған, Һәмд-мәдһийиләр
арисида дәһшәтлик туридиған, Мөҗизә-карамәт
яритидиған, Сәндәк ким болсун? 12 Сән оң
қолуңни узитишиң билән, Йәр-зимин уларни
жутувәтти. 13 Лекин Өзүңгә һәмҗәмәт қилип
қутқузған қовмни рәһимдиллиғиң билән башлап
чиқтиң; Сән уларни Өз муқәддәс маканиңға
қудритиң билән һидайәт қилип йетәклидиң.
14 Ят хәлиқләр буни аңлап, титришип кәтти;
Филистийәдә туруватқанларни толғақтәк азап
тутти. 15 Андин Едомниң әмирлири дәккә-
дүккигә чүшти; Моабниң палванлирини болса,
раса титрәк басти; Қанаан зиминидикиләрниң
жүриги су болуп ақти; 16 Қорқунуч вә дәһшәт
уларни басти; Билигиңниң һәйвити билән улар
худди таштәк мидирлалмай қалди; Хәлқиң өтүп
кәткичә, и Пәрвәрдигар, Өзүң рәнә төләп һөр
қилған хәлқиң өтүп болғичә. 17 Уларни башлап
кирип, Өз мирасиң болған тағда көчәттәк тикисән,
Өз маканиң қилған җайға, и Пәрвәрдигар,
Өз қоллириң тәйярлиған муқәддәс җайға, и
Рәб, уларни елип барисән. 18 Пәрвәрдигар
әбәдил-әбәткичә падиша болуп һөкүм сүриду!
19 Чүнки Пирәвнниң атлири, Җәң һарвулири
атлиқлири билән биллә деңизға кирип болди;
Пәрвәрдигар деңизниң сулирини уларниң үстигә
яндурди, Лекин Исраиллар болса деңизниң
оттурисидин қуруқ йәрдин меңип өтүп кәтти».

20 Андин Һарунниң һədиси пәйғәмбәр Мәрийәм
қолиға дапни алди, барлиқ қиз-аялларму қолиға
дап елип, уссул ойнишип униңға әгәшти. 21
Мәрийәм уларға җававән мундақ күйни оқуди:
— «Пәрвәрдигарни мәдһийиләп күй ейтиңлар,
Чүнки У зор улуқлуғини көрсәтти; У ат вә
мингүчини деңизға ташливәтти!». 22 Андин
Муса Исраилларни Қизил Деңиздин башлап, Шур
чөлигә елип барди. Улар уда үч күн чөлдә жүрүп,
су тапалмиди. 23 Андин улар Мараһқа йетип
кәлди; лекин у йәрниң сүйи аччиқ болуп, сүйини
ичкили болмайтти; шуңа у җайниң нами «Мараһ»
дәп қоюлған. 24 У вақитта халайиқ: — Биз немә
ичимиз? — дәп Мусадин ағринип ғотулдашқили
турди. 25 У Пәрвәрдигарға пәряд көтәрди;
Пәрвәрдигар униңға бир дәрәқни көрсәтти; у
дәрәқ яғичини елип, суға ташливиди, су татлиқ
суға айланди. У йәрдә Пәрвәрдигар уларға һөкүм-
бәлгүлимә бекитип, уларни синап, мундақ
деди: — 26 «Әгәр силәр көңүл қоюп Худайиңлар
Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап, Униң нәзиридә
дурус болғанни қилип, әмирлиригә қулақ селип,
барлиқ һөкүмлирини тутсаңлар, ундақта, Мән
мисирлиқларниң үстигә салған кесәлләрдин һеч
бирини үстүңгә салмаймән; чүнки Мәнки силәргә
шипалиқ бәргүчи Пәрвәрдигардурмән». 27 Андин
улар Елимға йетип кәлди. Шу йәрдә он икки
булақ билән йәтмиш хорма дәриғи бар еди; улар
шу йәрдә суларниң бойида чедир тикти.

16 Андин Исраилларниң пүткүл җамаити
Елимдин йолға атланди; Мисир зиминидин
чиқип, иккинчи ейиниң он бәшинчи күнидә
Елим билән Синайниң оттурисидики Син чөлигә
йетип кәлди. 2 Амма Исраилларниң пүткүл
җамаити чөлдә Муса билән Һарунниң яман
гепини қилип ғотулдашқили турди. 3 Исраиллар
уларға: — Пәрвәрдигарниң қоли бизни Мисир
жутидила өлтүрүвәткән болса болмасмиди! Шу
йәрдә биз гөш қайнаватқан қазанларни чөридәп
олтирип, тойғидәк нан йемигәнмидуқ? Лекин
силәр бу җамаәтниң һәммисини ачлиқ билән
өлтүрмәкчи болуп бизни бу чөлгә елип кәлдиңлар!
— дейишти. 4 Буниң билән Пәрвәрдигар
Мусаға: — Мана, Мән асмандин силәргә нан
яғдуримән; шуниң билән хәлиқ һәр күни
чиқип, бир күнлүк лазимлиғини жиғивалсун.
Бу тәриқидә Мән уларниң Мениң қанун-
әмирлиримдә маңидиған-маңмайдиғанлиғини
синаймән. 5 Һәр һәптиниң алтинчи күни
шундақ болидуки, улар жиғивалғанлирини
тәйярлисун; у башқа күнләрдә еришидиғинидин
бир һәссә көп болиду, — деди. 6 Андин
Муса билән Һарун барлиқ Исраилларға: —
Бүгүн ахшам силәрни Мисир зиминидин елип
чиққучиниң Пәрвәрдигар екәнлигини билисиләр
вә 7 әтә силәр Пәрвәрдигарниң шан-шәривини
көрисиләр; чүнки У силәрниң Униң яман
гепини қилип ғотулдашқиниңларни аңлиди;
бизгә кәлсәк, силәр яман гепимизни қилип
ғотулдиғидәк биз ким едуқ? — деди. 8 Муса
йәнә: Пәрвәрдигар бүгүн ахшам силәргә йегили
гөш берип, әтә әтигәндә тойғидәк нан бәргәндә
[буни билисиләр]; чүнки Пәрвәрдигар силәр
Униң яман гепини қилип ғотулдиғиниңларни
аңлиди. Әнди биз немә едуқ? Силәрниң
ғотулдашқиниңлар бизләргә қаритилған әмәс,
бәлки Пәрвәрдигарға қаритилғандур, — деди. 9
Андин Муса Һарунға: — Сән Исраилларниң пүткүл
җамаитигә: «Пәрвәрдигарниң алдиға келиңлар;
чүнки У яман гәп билән ғотулдашқиниңларни
аңлиди», дәп ейтқин, — деди. 10 Шундақ
болдики, Һарун Исраилларниң пүткүл җамаитигә
сөзләп турғинида, улар чөл тәрәпкә қаривиди,
мана, Пәрвәрдигарниң җуласи булутта аян
болди. 11 Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға
мундақ деди: — 12 — Мән Исраилларниң
яман гәп қилип ғотулдашқинини аңлидим;
әнди уларға: «Гугумда силәр гөш йәйсиләр вә
әтигәндә нандин тоюнисиләр, шуниң билән силәр
Мениң Пәрвәрдигар Худайиңлар екәнлигимни
билип йетисиләр» — дәп ейтқин, деди. 13
Кәчқурунда шундақ болдики, бөдүниләр учуп
келип, чедиргаһни қаплап кәтти; әтиси әтигәндә,
чедиргаһниң әтрапидики йәрләргә шәбнәм
чүшкән еди. 14 Әтрапта ятқан шәбнәм көтирилип
кәткәндин кейин, мана, чөллүкниң йәр йүзидә
қиравдәк непиз, кичик-кичик жумилақ нәрсиләр
туратти. 15 Исраиллар уни көргәндә, униң немә
екәнлигини билмигини үчүн: — Бу немиду? — дәп
сорашти. Муса уларға җававән: — Бу Пәрвәрдигар
силәргә ата қилған озуқ-түлүктур. 16 Пәрвәрдигар
шу ишни әмир қилип дедиги, «Һәр бириңлар
йәйдиғиниңларға қарап униңдин жиғивелиңлар;
һәр бириңлар аилидики адәм саниға қарап, һәр

бир адәмгә бир омәр миқдарда жиғиңлар; һәр адәм
өз чедиридики кишиләр үчүн жиғиңлар» — деди.
17 Исраиллар шундақ қилип, бәзиси көпрәк, бәзиси
азрақ жиғивалди. 18 Улар уни омәр миқдари
билән өлчивиди, көп жиққанларниңкидин ешип
кәтмиди, аз жиққанларниңму кәмлик қилмиди;
һәр бир киши өз йәйдиғиниға қарап жиққан еди.
19 Муса уларға: — Һеч қандақ адәм булардин һеч
немини әтигә қалдурмисун, деди. 20 Шундақ
болсиму, улар Мусаниң сөзигә қулақ салмиди;
бәзиләр униңдин бир қисмини әтигә сақлап
қойди. Амма сақлап қойғини қурутлап сесип
кәтти. Бу иш үчүн Муса уларға хапа болуп
аччиқланди. 21 Шу сәвәптин уларниң һәр
бири һәр әтигини чиқип өз йәйдиғиниға қарап
жиғивалатти; қалғанлири болса аптап чиққанда
ерип кетәтти. 22 Лекин алтинчи күни шундақ
болдики, улар күнлүк озуқниң икки һәссисини
жиғди; демәк, һәр бир киши үчүн икки омәр
миқдарда жиғивалди; андин жамаәт әмирлири
һәммиси келип буни Мусаға ейтти. 23 Муса
уларға: — Мана Пәрвәрдигарниң дегини: — Әтә
арам күни, Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс
шабат күни болиду; пиширидиғиниңларни
пиширип, қайнитидиғиниңларни қайнитип,
ешип қалғанниң һәммисини әтигә сақлап
қоюңлар, — деди. 24 Улар Муса буйруғандәк,
ешип қалғанни әтисигә сақлап қоювиди, улар
сесип қалмиди, қурутлапму кәтмиди. 25 Муса
уларға: — Буни бүгүн йәңлар; чүнки бүгүн
Пәрвәрдигарға аталған шабат күни болғини үчүн
бүгүн даладин тапалмайсиләр. 26 Алтә күн силәр
жиғсаңлар болиду; лекин йәттинчи күни шабат
болғини үчүн у күнидә һеч немә тепилмайду,
— деди. 27 Һалбуки, йәттинчи күни хәлиқтин
бир нәччиси озуқ-түлүк жиққили чиқивиди,
һеч немә тапалмиди. 28 Пәрвәрдигар Мусаға:
«Силәр қачанғичә Мениң әмирлирим вә қанун-
бәлгүлимилиримни тутушни рәт қилисиләр? 29
Мана, Пәрвәрдигар силәргә шабат күнини бекитип
бәрди; шуңа йәттинчи күни һәр бириңларни
өз орнида туруп, сиртларға чиқмисун дәп,
алтинчи күни икки күнлүк озуқ бериду», —
деди. 30 Шуниң билән хәлиқ йәттинчи күни
арам алди. 31 Исраиллар бу озуқни «манна» дәп
атиди; униң [шәкли] юмғақсүт уруғидәк, рәңги
ақ болуп, тәми һәсәлгә миләнгән қотурмачқа
охшайтти. 32 Муса уларға: — Пәрвәрдигарниң
әмри шуки, — Кейинки әвлатлириңларға Мән
силәрни Мисирдин елип чиққанда, Мән силәргә
чөлдә йейишкә ата қилған нанни көрситиш
үчүн, униңдин комзәккә бир омәр тошқузуп,
улар үчүн сақлап қоюңлар, — деди. 33 Муса
Һарунға: — Кәлгүси әвлатлириңларға көрситишкә
сақлаш үчүн бир комзәкни елип, униңға бир
омәр миқдарда манна селип, Пәрвәрдигарниң
һозурида қоюп қойғин, — деди. 34 [Кейин,]
Һарун Пәрвәрдигар Мусаға буйруғандәк комзәкни
сақлаш үчүн уни һөкүм-гувалиқ сандуғиниң
алдида қоюп қойди. 35 Шу тәриқидә Исраиллар
адәм олтирақлашқан бир зиминға йетип кәлгичә
қириқ жил «манна» йеди; улар Қанаан зимининиң
чегаралириға йәткичә манна йеди. 36 Әйни чағда
бир «омәр» «әфаһ»ниң ондин биригә баравәр еди.

17 Андин пүткүл Исраил жамаити қопуп,
Син чөлидин чиқип, Пәрвәрдигарниң әмри
бойичә сәпәр қилип, Рәфидим дегән йәргә келип
чедирлирини тикти. Амма у йәрдә хәлиққә
ичкили су йоқ еди. 2 Шуниң билән хәлиқ Муса
билән жедәллишип: — Бизгә ичкили су бәргин!
— деди. Лекин Муса уларға: — Немишкә мениң
билән жедәллишисиләр? Немишкә Пәрвәрдигарни
синайсиләр? — деди. 3 Лекин хәлиқ чаңқап,
су тәләп қилип, Мусадин ағринип ғотулдишип:
— Сән немишкә бизни, балилиримизни вә
мелимизни уссузлуқ билән өлтүрүшкә Мисирдин
елип кәлдиң? — деди. 4 Шуниң билән Муса
Пәрвәрдигарға пәряд көтирип: — Бу хәлиқни
қандақ қилсам болар?! Улар һелила мени
чалма-кесәк қилиши мүмкин! — деди. 5
Пәрвәрдигар Мусаға жававән: — Сән Исраилниң
ақсақаллиридин бир нәччисини өзүң билән биллә
елип чиқип, [Нил] дәриясиниң сүйини урғиниңда
ишләткән һасаңни қолуңға елип хәлиқниң
алдиға барғин; 6 Мана, Мән шу йәрдә, Һорәб
теғидики қорам ташниң үстидә сениң алдиңда
туримән; сән қорам ташни урғин. Буниң билән
униңдин хәлиққә ичкили су чиқиду, — деди. Муса
Исраилниң ақсақаллириниң көз алдида шундақ
қилди. 7 Муса Исраилларниң жедәлләшкини вә
уларниң «Пәрвәрдигар аримизда зади барму-
йоқму?» дейишип Пәрвәрдигарни синиғини үчүн,
у йәрни «Массаһ» вә «Мәрибаһ» дәп атиди. 8
Шу чағда Амаләкләр келип Рәфидимдә Исраилға

һуҗум қилди. 9 Муса Йәшуаға: Сән өзимиздин
Амаләк билән җәң қилишқа адәм таллиғин. Мән
әтә Худаниң һасисини қолумға елип дөңниң
чоққисида туруп туримән, деди. 10 Йәшуа Муса
буйруғинидәк қилип, Амаләкләр билән җәң
қилди. Муса, Һарун вә Хур дөңниң чоққисиға
чиқти. 11 Шундақ болдики, Муса қолини көтирип
турса, Исраил ғалип келәтти, лекин у қоллирини
пәскә чүшүрүп турса, Амаләк ғалип келәтти.
12 Мусаниң қоллири еғирлишип кәтти; улар
бир ташни елип келип униң астиға қойди; у
униң үстидә олтарди; андин Һарун билән Хур
бири бир тәрипидә, бири йәнә бир тәрипидә
униң қоллирини йөләп турди; бу тәриқидә униң
қоллири таки күн патқичә мәзмут турди. 13
Шундақ қилип, Йәшуа Амаләк вә униң хәлқини
қиличлап набут қилди. 14 Пәрвәрдигар Мусаға: —
Бир әслимә болсун дәп бу ишларни бир китапқа
йезип қалдурғин, шундақла шуларни Йәшуаниң
қулақлириға оқуп бәр; чүнки Мән Амаләкниң
намини асманларниң астидин, һәтта адәмләрниң
есидинму мутләқ өчүрүветимән, деди. 15 Андин
Муса бир қурбангаһни ясап, намини «Пәрвәрдигар
туғумдур» дәп атиди 16 вә Муса: — Яһниң тәхти
алдида бир қол көтирилип: — «Пәрвәрдигар
әвлаттин әвлатқичә Амаләккә қарши җәң қилиду»
дейилгән еди, — деди.

18 Мусаниң қейинатиси, йәни Мидиянниң
каһини Йәтро Худаниң Муса үчүн һәмдә
Өз хәлқи Исраил үчүн барлиқ қилғанлири
тоғрилиқ аңлиди, йәни Пәрвәрдигарниң Исраилни
Мисирдин чиқарғанлиғидин хәвәр тапти. 2 Шуниң
билән Мусаниң қейинатиси Йәтро Мусаниң әслидә
өз йениға әвәтивәткән аяли Зиппораһ вә униң
икки оғлини елип йолға чиқти (биринчи оғлиниң
исми Гәршом дәп қоюлған еди; чүнки Муса:
«мән яқа жутта мусапир болуп туруватимән»
дегән еди. 4 Йәнә бириниң исми Әлиезәр дәп
қоюлған еди; чүнки Муса: «Атамниң Худаси маңа
ярдәмдә болуп, мени Пирәвнниң қиличидин
қутқузди», дегән еди). 5 Шундақ қилип Мусаниң
қейинатиси Йәтро Мусаниң оғуллири билән
аялини елип, Мусаниң чөлдә, Худаниң теғиниң
йенида чедир тикгән йеригә йетип кәлди. 6
У әслидә Мусаға: — «Мана, мәнки қейинатаң
Йәтро сениң аялиңни вә униң икки оғлини
елип йениңға кетиватимән» дәп хәвәр әвәткән
еди. 7 Шуниң билән Муса өз қейинатисиниң
алдиға чиқип, тазим қилип, уни сөйди. Улар бир-
биридин һал-әһвал соришип чедирға кирди; 8
Андин Муса қийнатисиға Исраилниң вәҗидин
Пәрвәрдигарниң Пирәвн вә мисирлиқларға
қилған һәммә әмәллирини сөзләп, уларниң йол
бойи бешиға чүшкән җәбир-җапаларни баян
қилип, Пәрвәрдигарниң қандақ қилип уларни
қутқузғинини ейтип бәрди. 9 Буни аңлап Йәтро
Пәрвәрдигарниң Исраилға көрсәткән барлиқ
яхшилиғидин, уларни мисирлиқларниң қолидин
қутқузғанлиғидин шатланди. 10 Йәтро [шадлинип]:
— Силәрни мисирлиқларниң вә Пирәвнниң
қолидин қутқузған Пәрвәрдигарға тәшәккүрләр
болғай! У бу қовмни мисирлиқларниң қолидин
қутқузди! 11 Мән Пәрвәрдигарниң барлиқ
илаһлардин үстүн туридиғанлиғини әнди билдим;
чүнки У дәл улар йоғанчилиқ қилған ишта Өзиниң
улардин үстүн туридиғанлиғини намайән қилди
— деди. 12 Андин Мусаниң қейинатиси Йәтро
Худаға атап бир көйдүрмә қурбанлиқ вә бир нәччә
[тәшәккүр] қурбанлиқлирини елип кәлди; Һарун
билән Исраилниң һәр бир ақсақили Мусаниң
қейинатиси билән биллә Худаниң һозурида таам
йейишкә кәлди. 13 Әтиси Муса хәлиқниң иш-
дәвалири үстидин һөкүм чиқиришқа олтарди;
хәлиқ әтигәндин тартип кәчкичә Мусаниң
чөрисидә туруштиЕ. 14 Мусаниң қейинатиси
униң хәлқи үчүн қилған ишлирини көргәндә
униңдин: — Сениң хәлиққә қиливатқан бу ишиң
зади немә иш? Немишкә сән [бу ишта] ялғуз
олтирисән, барлиқ хәлиқ немә үчүн әтигәндин
кәчкичә сениң чөрәңдә туриду? — деди. 15 Муса
қейинатисиға җавап берип: — Хәлиқ Худадин
йол издәшкә мениң қешимға келиду. 16 Қачанки
уларниң бир иш-дәваси чиқса улар йенимға
келиду; шуниң билән мән уларниң оттурисида
һөкүм чиқиримән вә шундақла Худаниң қанун-
бәлгүлимилирини уларға билдүримән, — деди.
17 Мусаниң қейинатиси униңға: — Бу қилғиниң
яхши болмапту. 18 Сән җәзмән өзүңни һәмдә
чөрәңдә турған хәлиқниму чарчитип қойисән;
чүнки бу иш саңа бәк еғир келиду. Сән уни ялғуз
қилип йетишәлмәйсән. 19 Әнди мениң сөзүмгә
қулақ салғин, мән саңа бир мәслиһәт берәй вә
[шундақ қилсаң,] Худа сениң билән биллә болиду:
— Сән өзүң Худаниң алдида хәлиқниң вәкили

болуп, уларниң ишлирини Худаға мәлум қилғин;
20 сән хәлиққә қанун-бәлгүлимиләрни үгитип,
маңидиған йолни көрситип, уларниң қандақ
бурчи барлиғини уқтурғин. 21 Шуниң билән бир
вақитта сән пүткүл хәлиқниң арисидин Худадин
қорқидиған, нәпсанийәтчиликни яман көридиған
һәм қабилийәтлик һәм диянәтлик адәмләрни
тепип, уларни хәлиқниң үстигә баш қилип,
бәзисини миң беши, бәзисини йүз беши, бәзисини
әллик беши, бәзисини он беши қилип тайинлиғин.
22 Шуниң билән булар һәр қандақ вақитта
хәлиқниң иш-дәвалирини сорайду. Әгәр чоң
бир иш-дәва чиқип қалса, буни саңа тапшурсун;
лекин һәммә кичик иш-дәваларни улар өзлири
бежирисун. Шундақ қилип, улар сениң вәзипәңни
йениклитип, жүкүңни көтиришүп бериду. 23
Әгәр шундақ қилсаң вә Худа саңа шундақ
буйруса, өзүң [вәзипәңдә] пут тирәп туралайсән вә
хәлқиңму хатирҗәмлик билән өз җайиға қайтип
кетиду, деди. 24 Муса қейинатисиниң сөзигә
қулақ селип дегининиң һәммисини қилди. 25
Муса пүткүл Исраил арисидин қабилийәтлик
адәмләрни таллап, уларни хәлиқниң үстигә
баш қилип, бәзисини миң беши, бәзисини йүз
беши, бәзисини әллик беши, бәзисини он беши
қилип қойди. 26 Булар һәр қандақ вақитта
хәлиқниң иш-дәвалирини сорап турди; тәсрәк иш-
дәваларни болса, Мусаға йоллайтти, кичик иш-
дәваларни болса өзлири сорайтти. 27 Андин Муса
қейинатисини йолға селип қойди, у өз жутиға
қайтип кәтти.

19 Исраиллар Мисир зиминидин чиқип, дәл
үчинчи ейиниң башланған күни Синай
чөлигә йетип кәлди. 2 Улар Рәфидимдин чиқип,
Синай чөлигә йетип келип, чөлдә чедир тикти;
Исраил шу йәрдә, тағниң удулида тохтап чедир
тикти. 3 Муса Худаниң алдиға чиқивиди,
Пәрвәрдигар тағдин униңға хитап қилип мундақ
деди: — Сән Яқупниң җәмәтигә сөз қилип,
Исраилларға муну хәвәрни йәткүзгин: — 4 «Мениң
мисирлиқларға немә қилғинимни, шундақла Мән
силәрни худди бүркүт балилирини қанатлириға
миндүрүп елип жүргәндәк, Өз қешимға елип
кәлгинимни өзүңлар көрдүңлар. 5 Әнди силәр
дәрһәқиқәт Мениң сөзүмни аңлап, әһдәмни
тутсаңлар, ундақта барлиқ әлләрниң арисида
Маңа хас бир гөһәр болисиләр — чүнки пүткүл
йәр Мениңкидур — 6 вә силәр Маңа каһинлардин
тәркиб тапқан хас бир падишалиқ вә муқәддәс
бир қовм болисиләр». Мана бу сән Исраилларға
дейишиң керәк болған сөзләрдур, — деди. 7
Шуниң билән Муса йенип келип, хәлиқниң
ақсақаллирини чақиртип, Пәрвәрдигар униңға
буйруған шу сөзләрниң һәммисини уларға
йәткүзди. 8 Хәлиқниң һәммиси бир еғиздин:
— Пәрвәрдигар буйруғанниң һәммисигә чоқум
әмәл қилимиз! — дәп җавап бәрди. Андин Муса
хәлиқниң җавап сөзлирини Пәрвәрдигарниң
қешиға берип йәткүзди. 9 Пәрвәрдигар Мусаға: —
Мана, Мән саңа сөз қилғинимда хәлиқ авазимни
аңлисун, һемишә саңа ишәнсун дәп, йениңға қара
булутниң қараңғулуғи ичидә келимән, дәп ейтти.
Мусаму хәлиқниң дегәнлирини Пәрвәрдигарға
аңлатти. 10 Пәрвәрдигар Мусаға йәнә: — Сән
хәлиқниң қешиға берип, бүгүн вә әтә уларни пак-
муқәддәс қилип, кийим-кечәклирини жуйдурғин.
11 Улар үчинчи күнигә тәйяр турсун; чүнки үчинчи
күни барлиқ хәлиқниң көз алдида Пәрвәрдигар
Синай теғиға чүшиду. 12 Сән хәлиқ үчүн [тағниң]
әтрапиға бир пасил қилип, уларға: «Силәр еһтият
қилиңлар, таққа чиқмаңлар яки униң етигигә
тегип кәтмәңлар. Кимки таққа тәгсә өлтүрүлмәй
қалмайду; 13 Униңға һәтта бирәр қоли тегип
кәтсиму, чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун яки
оқ етип өлтүрүлсун. Мәйли һайван яки инсан
болсун, шундақ қилса, тирик қалдурулмисун»
— дәп ейтқин. Лекин Канай узун челинса, улар
тағниң түвигә чиқсун, деди. 14 Муса тағдин
чүшүп хәлиқниң қешиға берип, хәлиқни Худаға
атап муқәддәс қилди; улар кийим-кечәклирини
жуйди. 15 Андин Муса хәлиққә: — Үчинчи
күнигә тәйяр туруңлар; һеч ким аяли билән
йеқинчилиқ қилмисун, деди. 16 Үчинчи күни
болғанда, таң йоруши билән шундақ болдики,
гүлдүрмамилар гүлдүрләп, чақмақ чеқип, тағ
үстидә қоюқ бир парчә булут пәйда болди, зор
қаттиқ челинған канайниң авази аңланди. Буни
көрүп чедиргаһдики пүткүл хәлиқ қорқунучидин
титрәп кәтти. 17 Муса хәлиқни Худаниң алдида
һазир болушқа чедиргаһдин елип чиқти. Улар
келип тағниң түвидә өрә турди. 18 Пәрвәрдигар
Синай теғиға отта чүшүп кәлгини үчүн ис-
түтәк пүткүл тағни қаплиди; ис-түтәк хумдандин
өрлигән ис-түтәктәк үстигә өрләп чиқти. Пүткүл

тағ қаттиқ тәвринишкә башлиди. 19 Канай авази
барғансери күчийип интайин қаттиқ чиқти. Муса
сөз қиливиди, Худа аңлап үнлүк аваз билән
җавап бәрди. 20 Пәрвәрдигар Өзи Синай теғиға,
тағниң чоққисиға чүшти; андин Пәрвәрдигар
Мусани тағниң чоққисиға чақиривиди, Муса таққа
чиқти. 21 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән чүшүп
халайиқни агаһландуруп: Улар «Пәрвәрдигарни
көримиз» дәп пасилдин бөсүп өтмисун; ундақ
қилса, улардин көп адәм һалак болиду, дәп ейтқин.
22 Пәрвәрдигарға йеқин келәләйдиған каһинларму
өзлирини маңа атап муқәддәс қилсун; болмиса,
Пәрвәрдигар [сепилни] бөскәндәк уларға һалакәт
йәткүзиду, — деди. 23 Муса Пәрвәрдигарға: —
Халайиқниң Синай теғиға чиқиши мүмкин әмәс;
чүнки Сән Өзүң бизгә қаттиқ агаһландурдуң:
тағни «муқәддәс» дәп қарап, униң әтрапиға
пасилларни бекитиңлар, дәп әмир қилдиң, — деди.
24 Пәрвәрдигар Мусаға: — Маң, сән чүшүп кәткин.
Андин сән Һарунни елип, биллә чиққин; лекин
каһинлар вә хәлиқ болса Пәрвәрдигарниң қешиға
барайли дәп пасилдин бөсүп өтмисун; болмиса,
[Пәрвәрдигар сепилни] бөскәндәк уларниң үстигә
чүшиду, — деди. 25 Шуниң билән Муса хәлиқниң
қешиға чүшүп, уларға бу сөзни йәткүзди.

20 Худа муну барлиқ сөзләрни баян қилип
мундақ деди: — 2 Мән сени «қуллуқ
макани» болған Мисир зиминидин чиқирип
кәлгән Пәрвәрдигар Худайиңдурмән. 3 Сениң
Мәндин башқа һеч қандақ илаһиң болмайду.
4 Сән өзүң үчүн мәйли жуқуридики асманда
болсун, мәйли төвәндики зиминда болсун,
яки йәр астидики суларда болсун, һәр қандақ
нәрсиниң қияпитидики һеч қандақ ойма шәкилни
ясима. 5 Сән бундақ нәрсиләргә баш урма
яки уларниң қуллуғиға кирмә. Чүнки Мәнки
Пәрвәрдигар Худайиң вапасизлиққа һәсәт қилғучи
Тәңридурмән. Мәндин нәпрәтләнгәнләрниң
қәбиһликлирини өзлиригә, оғуллириға, һәтта
нәврә-чәврилиригичә чүшүримән, 6 Амма Мени
сөйидиған вә әмирлиримни тутидиғанларға миң
әвладиғичә өзгәрмәс меһриванлиқ көрситимән. 7
Пәрвәрдигар Худайиңниң намини қалаймиқан
тилға алма; чүнки кимдәким намини қалаймиқан
тилға алса, Пәрвәрдигар уни гунакар һесаплимай
қалмайду. 8 Шабат күнини муқәддәс дәп билип
тутқили ядиңда сақлиғин. 9 Алтә күн ишләп
барлиқ ишлириңни түгәткин; 10 лекин йәттинчи
күни Пәрвәрдигар Худайиңға аталған шабат
күнидур; сән шу күни һеч қандақ иш қилмайсән;
мәйли сән яки оғлуң болсун, мәйли қизиң, мәйли
қулуң, мәйли дедигиң, мәйли буқаң яки сән
билән бир йәрдә туруватқан мусапир болсун, һеч
қандақ иш қилмисун. 11 Чүнки алтә күн ичидә
Пәрвәрдигар асман билән зиминни, деңиз билән
униң ичидики барини яратти андин йәттинчи
күнидә арам алди. Буниң үчүн Пәрвәрдигар
шабат күнини бәхит-бәрикәтлик күн қилип,
уни муқәддәс күн дәп бекитти. 12 Ата-анаңни
һөрмәт қил. Шундақ қилсаң Пәрвәрдигар Худайиң
саңа ата қилмақчи болған зиминда узун өмүр
көрисән. 13 Қатиллиқ қилма. 14 Зина қилма.
15 Оғрилиқ қилма. 16 Хошнаң тоғрилиқ ялған
гувалиқ бәрмә. 17 Сән хошнаңниң өй-имаритигә
көз қириңни салма, нә хошнаңниң аяли, нә униң
қулиға, нә униң дедиги, нә униң калиси, нә
униң ишиги яки хошнаңниң һәр қандақ башқа
нәрсисигә көз қириңни салма. 18 Пүткүл хәлиқ
гүлдүрмамиларни, чеқин-ялқунларни, канайниң
авази вә тағдин өрләп чиққан ис-түтәкләрни
көрди вә аңлиди; улар буларни көрүп, титришип
жирақ турушти 19 вә Мусаға: — Бизгә сәнла
сөз қилғайсән, биз аңлаймиз; лекин Худа бизгә
Өзи сөз қилмисун; чүнки ундақ қилса өлүп
кетимиз, деди. 20 Муса халайиққа җававән: —
Қорқмаңлар; чүнки Худаниң бу йәргә келиши
силәрни синаш үчүн, йәни силәрниң Униң
дәһшәтлигини көз алдиңларға кәлтүрүп, гуна
қилмаслиғиңлар үчүндур, — деди. 21 Шуниң
билән халайиқ нерида турди; лекин Муса Худа
ичидә турған қоюқ булутниң қешиға йеқин
барди. 22 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән берип
Исраилларға муну сөзләрни йәткүзгин: «Силәргә
әрштин сөз қилғинимни көрдүңлар. 23 Силәр
Мениң орнумда илаһ дәп күмүчтин бутлар
ясимаңлар, яки өзүңлар үчүн алтундин бутларни
ясимаңлар. 24 — Сән Мән үчүн тупрақтин бир
қурбангаһ ясап, шу йәрдә көйдүрмә қурбанлиқ
вә енақлиқ қурбанлиқлириңни, қой-өшкә билән
калилириңни сунғин. Умумән Мән хәлиққә
намимни [һөрмәт билән] әслитидиған барлиқ
җайларда, йениңға келип саңа бәхит-бәрикәт
ата қилимән. 25 — Әгәр Маңа атап ташлардин
қурбангаһ ясимақчи болсаң, ойулған ташлардин

ясимиғин; чүнки ташларға әсвавиңни тәккүзсәң,
улар напак болуп қалиду. 26 Қурбангаһимға
чиқидиған пәләмпәй болмисун; ундақ болғанда,
пәләмпәйдин чиққичә әвритиң көрүнүп қелиши
мүмкин», — деди.

21 — Сән уларниң алдиға қойидиған һөкүм-
бәлгүлимиләр мунулардур: — 2 Әгәр сән
бир ибраний қулни сетивалған болсаң, у алтә
жилғичә хизмитиңдә болуп, йәттинчи жили
төләмсиз һөр қилинсун. 3 У қул қилинишқа
тәнһа һаләттә елип келингән болса, тәнһа һаләттә
кәтсун. Аяли билән биргә елип келингән болса,
аялиму униң билән биллә кәтсун. 4 Әгәр ғоҗиси
униңға хотун елип бәргән болса, шундақла аяли
униңға оғул-қизларни туғуп бәргән болса, аял
балилири билән ғоҗисиға қелип, әр ялғуз кәтсун.
5 Лекин әгәр қул елан қилип: «Мән ғоҗам,
аялим вә балилиримға муһәббитим болғини үчүн
һөр болуп кәтмәймән» десә, 6 ундақта униң
ғоҗиси уни Худаниң [ибадәт сорунининиң] алдиға
елип берип, уни ишикниң алдида яки ишикниң
кешикиниң алдида турғузсун; андин ғоҗиси бигиз
билән униң қулиқини тәшсун. Шундақ қилип, у
мәңгүгә ғоҗисиниң қули болуп қалиду. 7 Әгәр
бирким қизини дедәкликкә сетивәткән болса, у әр
қуллар һөр қилинғандәк һөр қилинмисун. 8 Әгәр
өзигә хас сетивалған қиз ғоҗисиға яқмиса, ундақта
у қиз тәрәпниң һәқ төләп уни һөр қилишиға йол
қоюши керәк. Лекин ғоҗисиниң уни ят хәлиққә
сетиш һоқуқи болмайду; чүнки ғоҗиси униңға
вапасизлиқ қилғандур. 9 Әгәр у қизни оғлиға
хас бекиткән болса, ундақта у бәлгүлимиләр
бойичә униңға өз қизидәк муамилә қилсун. 10
Әгәр ғоҗиси йәнә хотун алса, әслидә әмригә алған
дедигиниң йемәк-ичмекини, кийим-кечигини
вә әр-хотунчилиқ бурчини кемәйтмисун. 11 Әгәр
у шу үч ишни ада қилмиса, ундақта у бәдәл
төлимәй һөр болсун. 12 Кимки бир адәмни
уруп өлтүрүп қойса, уму чоқум өлтүрүлсун. 13
Лекин әгәр у киши [өлгүчиниң] җенини пайлап
туруп қәстән өлтүрмигән, бәлки мән Худа униң
қоли арқилиқ шу кишиниң өлүшигә йол қойған
болсам, ундақ әһвалда Мән униңға қачидиған
бир җайни орунлаштуримән. 14 Лекин әгәр
бириси өз хошнисини һейлә билән өлтүримән
дәп, униңға қәстән һуҗум қилса, у гәрчә [панаһ
издәп] қурбангаһимға қечип кәлсиму, у шу
йәрдә тутулсун вә өлүмгә мәһкүм қилинсун.
15 Кимки өз атиси яки анисиға қол тәккүзсә,
чоқум өлтүрүлсун. 16 Кимки бир адәмни булап
сатқан болса яки униң қолида барлиғи мәлум
болса, җәзмән өлтүрүлүши керәк. 17 Кимки өз
атиси яки анисиға ләнәт қилип қарғиған болса,
җәзмән өлтүрүлүши керәк. 18 Әгәр икки киши
урушуп қелип, бири йәнә бирини таш я мошти
билән урса, урулған киши өлмәй, орун тутуп
йетип қалған болса, 19 у киши қопуп һасиға
тайинип ташқириға чиққидәк болса, ундақта
уни урған киши җазадин халас қилинсун; пәқәт
зәхимләнгүчиниң йетип иштин қалған вақти үчүн
төләм берип, уни давалитип сәллимаза сақайтсун.
20 Әгәр бириси қули яки дедигини таяқта урса,
шундақла қул яки дедәк нәқ мәйданда өлүп кәтсә,
униң үчүн [игиси] чоқум җазаға тартилсун. 21
Лекин әгәр таяқ йегүчи бир-икки күн тирик турса,
ундақта қул ғоҗайинининиң шәхси мал-мүлки
болғини үчүн, қулниң җазасиға тартилмисун.
22 Әгәр кишиләр бир-бири билән урушуп қелип,
һамилдар бир аялни уруп салса, һамилдар аялда
балиси балдур туғулушидин башқа зәхимлиниш
болмиса, аялниң ериниң төләм тәливи бойичә
һакимларниң тәстиқидин өткүзүлүп җәриманә
төлисун. 23 Әгәр [аял яки бала] зиян-зәхәткә
учриған болса, ундақта җениға җан, 24 көзигә көз,
чишиға чиш, қолиға қол, путиға пут, 25 көйүккә
көйүк, зәхимгә зәхим, көккә көк төләнсун. 26 Әгәр
бириси өз қул я дедигиниң көзини уруп накар
қилип қойса, көзи вәҗидин уни азат қилсун. 27
Шуниңдәк бириси өз қули я дедигиниң чишини
уруп чиқиривәткән болса, чиши вәҗидин уни азат
қилсун». 28 Әгәр бир кала бир әр яки аял кишини
үсүп өлтүрүп қойса, шу кала чоқум чалма-кесәк
қилиниши керәк, униң гөши йейилмисун. Лекин
калиниң егисигә гуна кәлмисун. 29 Лекин бу
уйниң илгиридин үсүш адити болуп, егисигә
бу һәқтә агаһ берилгән болса, лекин йәнила
уни бағлимиғини үчүн әр-аял кишиләрни үсүп
өлтүрүп қойған болса, ундақта кала чалма-кесәк
қилинсун, егисиму өлүмгә мәһкүм қилинсун.
30 Лекин униңдин хун һәққи тәләп қилинса, өз
җениниң орнида униңға қанчилик төләм қоюлған
болса шуни бәрсун. 31 Калидин үсүлгүчи оғул
яки қиз бала болса, калиниң егиси охшашла
җуқуриқи һөкүмдикидәк бир тәрәп қилинсун.

32 Кала қул яки дедәкни үскән болса, калиниң
егиси үсүлгүчиниң ғоҗисиға оттуз шәкәл күмүч
бәрсун; андин кала чалма-кесәк қилинсун. 33
Әгәр бириси бир ориниң ағзини очуқ қоюп яки
колаватқан ориниң ағзини япмай, кала яки ешәк
униңға чүшүп кәтсә, 34 Ундақта ориниң егиси мал
егисиниң зийинини толуқ төләп бәрсун; өлгән мал
униңки болиду. 35 Әгәр бирисиниң калиси йәнә
бирисиниң калисини үсүп өлтүрүп қойған болса,
ундақта улар тирик қалған калини сетип, пулни
баравәр бөлүшсун һәм өлүк калиниму шундақ
бөлүшсун. 36 Лекин калиниң илгиридин үсидиған
адити барлиғи ениқ туруп, егиси уни бағлимай
қоюватқан болса, ундақта үскүчи калиниң егиси
калиға кала төләп бәрсун, өлүк кала униң болсун.

22 Әгәр бириси бир кала яки қойни оғрилап,
уни сойса я сетивәтсә, у бир калиниң орниға
бәш кала, бир қойниң орниға төрт қой төлисун.
2 Оғри там тәшкәндә тутулуп қелип, таяқ йәп
өлүп қалса, өлтүргүчигә хун җазаси кәлмисун.
3 Лекин шу вақиә болған пәйттә күн чиқип
қалған болса, ундақта өлтүргүчи хун җазасиға
тартилсун. Оғри оғрилиғинини төләп зиянни
толуқлап бериши керәк; униңда бир немә болмиса,
қуллуққа сетилип, оғрилиған нәрсини төлиши
керәк. 4 Оғри тутулғанда оғрилиған нәрсә, кала
болсун, ешәк болсун, қой болсун униң қолида
тирик һаләттә тепилса, у икки һәссә қиммәттә
төләп бәрсун. 5 Әгәр бириси өз мал-чарвилирини
етизлиққа яки үзүмзарлиққа отлашқа қоювәтип,
башқиларниң бағ-етизлиғида отлашқа йол қойса,
ундақта у өзиниң әң есил мәһсулатлиридин
яки үзүмзарлиғиниң әң есил мевисидин зиянни
төләп бәрсун. 6 Әгәр от кетип, тикәнликкә
тутишип кетип, андин өнчиләрни, баш тартип
пишқан зираәтни көйдүрүп, пүткүл етизлиқни
күл қиливәтсә, ундақта от қойғучи барлиқ зиянни
төләп бәрсун. 7 Әгәр бириси хошнисиға пул
яки мал-дуниясини аманәт қилған болса, булар
өйидин оғрилинип кәтсә, шундақла оғри кейин
тутулса, у оғрилиғинини икки һәссә қиммәттә
төләп бәрсун. 8 Лекин оғри тепилмиса, өй
егисиниң хошнисиниң мелиға қол тәккүзгән я
тәккүзмигәнлиги мәлум болсун дәп, һакимларниң
алдиға кәлтүрүлсун. 9 Һәр хил хиянәт, у мәйли
кала, ешәк, қой, кийим-кечәк болсун, жүтүрүп
қойған нәрсә болсун, улар тоғрилиқ бир хошниси:
«әмәлийәттә мундақ еди» дәп талашқан болса,
һәр иккисиниң дәваси һакимларниң алдиға
кәлтүрүлсун; һакимлар қайсиға гуна бекитсә, шу
хошнисиға икки һәссә қиммәттә төләп бәрсун.
10 Әгәр бириси хошнисиға ешәк, кала, қой яки
башқа бир чарпайни аманәт қилса, бу аманәт
мели киши көрмәй өлүп кәтсә, яки зәхимләнсә,
яки һайдап әкитилсә, 11 ундақта хошнисиниң
мелиға қол тәккүзгән я тәккүзмигәнлиги мәлум
болсун дәп, Пәрвәрдигарниң алдида уларниң
оттурисида бир қәсәм ичүрүлсун. Мал егиси бу
қәсәмни қобул қилсун; хошниси униңға төләм
төләп бәрмисун. 12 Лекин мал оғриланған болса, у
егисигә төләп бәрсун. 13 Әгәр уни вәһший һайван
боғуп қойған болса, у малниң қалдуғини гувалиқ
үчүн көрситип, уни төләп бәрмисиму болиду.
14 Әгәр бириси хошнисидин бир улақни өтнә
елип, улақ егиси йоқ йәрдә зәхимләнсә яки өлүп
қалса, өтнә алғучи толуқ төләп бәрсун. 15 Лекин
егиси нәқ мәйданда болса, өтнә алғучи төләп
бәрмисун; улақ иҗаригә елинған болса, алғучи
төләм төлимисун; чүнки уни иҗарә төләп әкәлгән.
16 Әгәр бир адәм техи ятлиқ болмиған бир қизни
аздуруп, униң билән биллә ятса, ундақта у униң
тойлуғини бериши керәк, андин уни хотунлуққа
алсун. 17 Лекин қизниң атиси уни униңға бәргили
унимиса, зина қилғучи пак қизларниң тойлуғиға
баравәр келидиған күмүч пулни таразида өлчәп
бәрсун. 18 Җадугәр хотунни тирик қоймиғин.
19 Һайван билән җинсий мунасивәт өткүзгән
һәр бири җәзмән өлүмгә мәһкүм қилинсун. 20
Кимдәким бирдин-бир Пәрвәрдигардин башқа һәр
қандақ илаһға қурбанлиқ сунса, һарам дәп мутләқ
һалакәткә мәһкүм қилинсун. 21 Силәрму Мисирда
мусапир болуп турған екәнсиләр, мусапир болған
кишини һеч харлимаңлар вә яки униңға һеч
зулум қилмаңлар. 22 Һәр қандақ тул хотун яки
житим балини хорлимаңлар. 23 Сән уларни
һәр қандақ тәрәптә хорлисаң, улар маңа пәряд
көтәрсә, Мән уларниң авазини чоқум аңлаймән;
24 шуниң билән ғәзивим тутишип, силәрни
қиличлап өлтүримән, силәрниң хотунлириңлар
тул қилинип, балилириңлар житим болуп қалиду.
25 Әгәр сән Мениң хәлқимниң ичидин саңа хошна
болған кәмбәғәлгә қәриз бәргән болсаң, униңға
җазанихорлардәк муамилә қилмиғин; униңдин
өсүм алмаңлар. 26 Әгәр сән хошнаңниң чапинини

гөрүгә алған болсаң, күн олтармаста униңға
яндуруп бәр. 27 Чүнки чапини униң бирдин-бир
йепинчиси болуп, бәдинини япидиған кийим
шудур. У болмиса, у немини йепинип ятиду? Бу
сәвәптин Маңа пәряд қилса, пәрядини аңлаймән;
чүнки Мән шәпқәтликтурмән. 28 Худаға күпүрлүк
қилма, вә хәлқиңниң әмирлириниму қарғап
тиллима. 29 Хаминиңниң һосулиниң ашқинидин
вә шарап-зәйтун мейи көлчигиңдин ташқинидин
Маңа һәдийә сунушни кечиктүрмигин. Сән
оғуллириңниң тунҗисини Маңа атиғин. 30 Кала
билән қойлириңниң тунҗа балилириниму һәм
шундақ атиғин; тунҗа бала йәттә күнгичә аниси
билән биллә турсун; амма сәккизинчи күни уни
Маңа атап сунғин. 31 Силәр Маңа аталған муқәддәс
кишиләр болисиләр; шуңа далада житқуч һайван
тәрипидин боғулған һайванниң гөшини йемәңлар,
бәлки уни иштларға ташлап бериңлар.

23 Ялған гәпни яймиғин вә я ялған гувалиқ
берип рәзил адәмгә ян басмиғин. 2 Топқа
әгишип рәзил ишта болма яки дәва-дәстурларда
гувалиқ бәргәндә топқа әгишип һәқиқәтни
бурмилима. 3 Кәмбәғәл дәва қилса, униңға ян
басма. 4 Дүшминиңниң кала я ешиги езип кетип,
саңа учрап қалса, уни елип келип, егисигә чоқум
тапшуруп бәр. 5 Әгәр саңа өч болғанниң ешиги
жүкни көтирәлмәй жүкниң астида ятқинини
көрсәң, уни ярдәмсиз ташлимай, бәлки униңға
ярдәмлишип ешигини қопурушуп беришиң зөрүр.
6 Арандики кәмбәғәлниң дәвасида адаләтни
бурмилима. 7 Һәр қандақ сахта иштин өзүңни
нери тарт; бегуна адәм билән һәққаний адәмни
өлтүрмигин; чүнки Мән рәзил адәмни һәргиз
адил дәп ақлимаймән. 8 Шуниңдәк һеч қандақ
пара йемә; чүнки пара көзи очуқларни кор
қилип, һәққанийларниң сөзлирини бурмилайду.
9 Мусапир кишиләргә зулум қилма; чүнки
өзүңлар Мисир зиминида мусапир болуп турған
болғачқа, мусапирниң роһий һалини билисиләр.
10 Алтә жил өз йериңни терип, һосуллирини
ал. 11 Лекин йәттинчи жили йәргә арам берип
уни бош қой; хәлқиңниң намратлири униңдин
жиғип йесун, улардин ашқинини жаңгалдики
һайванлар йесун; шундақла үзүмзарлиғиң билән
зәйтунзарлиғиңниму шундақ қилғин. 12 Алтә
күн ичидә өз ишиңни ада қилип, йәттинчи
күни арам елишиң зөрүр. Буниң билән кала-
ешәклириң арам тапиду, дедигиңниң оғли билән
мусапир кишиму һардуқини чиқириду. 13 Мән
саңа ейтқинимниң һәммисини көңүл бөлүп
ада қил; башқа илаһларниң намини тилиңға
алма; булар һәтта ағзиңғиму чиқмисун. 14 Һәр
жилда үч қетим мениң үчүн һейт өткүзгин. 15
Алди билән «петир нан һейти»ни өткүз; саңа
әмир қилғинимдәк Абиб ейидики бекитилгән
күнләрдә йәттә күн петир нан йегин; чүнки шу
айда сән Мисирдин чиққан едиң. Шу һейтта
һечкиши алдимға қуруқ қол кәлмисун. 16 Сән
әҗир қилип териған етиздики зираитиңниң
тунҗа һосулини орғанда «орма һейти»ни өткүз;
шундақла сән әҗир сиңдүрүп йәрдин ахирқи
һосул-мәһсулатлириңни жил ахирида жиққанда
«һосул жиғиш һейти»ни өткүз. 17 Жилда үч қетим
әркәклириңниң һәммиси Рәб Пәрвәрдигарниң
һозуриға һазир болсун. 18 Сән маңа аталған
қурбанлиқниң қенини хемиртуруч селинған нан
билән сунмиғин; һейт қурбанлиғиниң йеғини
болса кечичә қондуруп әтигичигә сақлима. 19
Зиминиңдики дәсләпки һосулниң әң яхшсини
Пәрвәрдигар Худайиңниң өйигә елип кәл.
Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарма.
20 Мана, Мән бир Пәриштини йолда сени қоғдап,
Мән саңа тәйярлиған йәргә елип барсун дәп,
алдиңда жүрүшкә әвәтимән. 21 Сән униң алдида
өзүңгә агаһ бол, униң авазиға қулақ сал. Униң
зитиға тәгмә; болмиса, у итаәтсизликлириңни
кәчүрмәйду; чүнки Мениң намим униңдидур.
22 Лекин әгәр сән униң авазиға қулақ селип,
Мениң барлиқ буйруғанлиримға әмәл қилсаң,
Мән дүшмәнлириңгә дүшмән, күшәндилириңгә
күшәндә болимән. 23 Чүнки Мениң Пәриштәм
алдиңда жүрүп, сени Аморий, Һиттий, Пәриззий,
Қананий, Һивий вә Йәбусийларниң зиминиға
башлап кириду; Мән уларни йоқитимән. 24
Сән уларниң илаһлириға баш уруп ибадәт
қилма вә яки улар қилғандәк қилма; бәлки
уларниң [бутлирини] үзүл-кесил чеқивәт,
бут түврүклирини үзүл-кесил кукум-талған
қиливәт; 25 Лекин Худайиңлар Пәрвәрдигарниң
ибадитидә болуңлар. Шундақ қилсаңлар У нан
билән сүйүңларни бәрикәтләйду; Мән барлиқ
кесәлликни араңлардин чиқирип ташлаймән.
26 Буниң билән зимиңда бойидин аҗрап
кетидиған яки туғмас һеч бир аял яки чарпай

болмайду; өмрүңниң күнлирини толуқ қилимән.
27 Мән сениң алдиңда вәһимимни әвәтимән,
қайси таипигә йеқинлашсаң шуларни паракәндә
қилимән; шуниң билән һәммә дүшмәнлириңни
кәйнигә яндуруп қачуримән. 28 Һивийлар,
Қананийлар вә Һиттийларни алдиңдин қоғлап
чиқириветишкә серик һәриләрни алдиңда
жүрүшкә әвәтимән. 29 Амма зиминниң
Харабилишип, далада вәһший һайванлар көпийип
саңа хәвп болуп қалмаслиғи үчүн, шу әлләрни
алдиңдин бир жилғичә һайдиветмәймән, 30
Бәлки сән көпийип, зиминни [пүтүнләй] мирас
қилип болғичә, аз-аздин һайдап туримән.
31 Сениң зиминиңниң чегарилирини Қизил
Деңиздин тартип Филистийләрниң деңизиғичә,
шуниңдәк чөлдин тартип [Әфрат] дәриясиғичә
бекитимән; чүнки зиминда туруватқанларни
һайдиветип йерини егилишиң үчүн, уларни
қолуңға тапшуримән. 32 Сән улар билән вә яки
илаһлири билән һеч қандақ бир әһдә түзмә. 33
Уларниң сени алдимда гунаға патқузмаслиғи
үчүн уларни зиминиңда қәтъий турғузма. Чүнки
мабада сән уларниң илаһлириниң ибадитидә
болсаң, бу иш саңа қапқан болиду.

24 У Мусаға йәнә: — «Сән берип, өзүң
билән биллә Һарун, Надаб, Абиһуни вә
Исраилларниң ақсақаллири арисидин йәтмиш
адәмни елип, Пәрвәрдигарниң һозуриға чиқип,
жирақта туруп сәҗдә қилиңлар. 2 Пәқәт Мусала
Пәрвәрдигарниң алдиға йеқин кәлсун; башқилар
йеқин кәлмисун, хәлиқ униң билән биллә үстигә
чиқмисун, — деди. 3 Муса келип Пәрвәрдигарниң
барлиқ сөзлири билән һөкүмлирини халайиққа
дәп бәрди; пүткүл халайиқ бир авазда: —
Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзлириниң һәммисигә
әмәл қилимиз! — дәп җавап беришти. 4
Андин Муса Пәрвәрдигарниң һәммә сөзини
хатириливелип, әтиси сәһәр қопуп тағниң түвидә
бир қурбангаһни ясап, шу йәрдә Исраилниң
он икки қәбилисиниң сани бойичә он икки
таш түврүкни тикилиди. 5 Йәнә Исраилларниң
бир нәччә жигитлирини әвәтти, улар берип
Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқлар сунди,
енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә бир нәччә
топақниму союп сунди. 6 Андин Муса қанниң
йеримини қачиларға қачилиди, йәнә йеримини
қурбангаһ үстигә чачти. 7 Андин у әһдинамини
қолиға елип, хәлиққә оқуп бәрди. Улар җававән:
— Пәрвәрдигарниң ейтқининиң һәммисигә қулақ
селип, итаәт қилимиз! — дейишти. 8 Шуниң
билән Муса қачилардики қанни елип, хәлиққә
сепип: — Мана, бу Пәрвәрдигар мошу сөзләрниң
һәммисигә асасән силәр билән бағлиған әһдиниң
қенидур, деди. 9 Андин кейин Муса вә Һарун,
Надаб вә Абиһу Исраилларниң ақсақаллиридин
йәтмиш адәм билән биллә тағ үстигә чиқишти.
10 Улар шу йәрдә Исраилниң Худасини көрди;
униң айиғиниң астида худди көк яқуттин ясалған
нәпис паяндаздәк, асман гүмбизидәк сүпсүзүк
бир җисим бар еди. 11 Лекин у Исраилларниң
мөтивәрлиригә қол тәккүзмиди; улар Худани
көрүп турди һәмдә йәп-ичишти. 12 Пәрвәрдигар
Мусаға: — Тағ үстигә, қешимға чиқип шу йәрдә
турғин. Саңа уларға үгитишкә таш тахтайларни,
йәни Мән йезип қойған қанун-әмирни беримән,
деди. 13 Шуниң билән Муса қопуп, Ярдәмчиси
Йәшуани елип маңди. Муса Худаниң теғиға чиқти.
14 У авал ақсақалларға: Биз йенип кәлгичә мошу
йәрдә бизни сақлап туруңлар. Мана, Һарун билән
хур силәрниң йениңларда қалиду; әгәр бирисиниң
иш-дәваси чиқса, уларниң алдиға барсун, — деди.
15 Шуниң билән Муса тағниң үстигә чиқти вә тағни
булут қаплиди. 16 Пәрвәрдигарниң җуласи Синай
теғиниң үстидә тохтиди; булут уни алтә күнгичә
қаплап турди; йәттинчи күни, Пәрвәрдигар булут
ичидин Мусани чақирди; 17 Пәрвәрдигарниң
җуласиниң қияпити Исраилларниң көз алдида
тағниң чоққисида һәммини жутқучи оттәк
көрүнди. 18 Муса булутниң ичигә кирип, тағниң
үстигә чиқип кәтти. Муса қириқ кечә-күндүз тағда
турди.

25 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — 2 Сән
Исраилларға ейтқин, улар Маңа бир «көтәрмә
һәдийә»ни кәлтүрсун; кимниң көңли һәдийә
сунушқа хуш болса, униңдин Маңа сунулидиған
«көтәрмә һәдийә»ни тапшурувелиңлар. 3 Силәр
улардин тапшурувалидиған көтәрмә һәдийә: —
Алтун, күмүч, мис, 4 көк, сөсүн вә қизил рәңлик
жип, канап рәхт, тивит, 5 қизил боялған қочқарниң
терилири, делфинниң терилири, акатсийә яғичи,
6 чирақ үчүн зәйтун мейи, «мәсиһләш мейи» вә
хушбуй үчүн хушбуй дора-дәрмәкләр, 7 әфод
билән «қошен»ға орнитилидиған ақ һеқиқ вә
башқа есил ташлар болсун. 8 Мениң өзлири

арисида макан қилишим үчүн [шулардин] Маңа
бир муқәддәс туралғуни ясисун. 9 Уни Мән
саңа барлиқ көрсәтмәкчи болғинимға асасән,
йәни ибадәт чедириниң нусхиси вә барлиқ
әсвап-сайманлириниң нусхисиға опохшаш қилип
ясаңлар. 10 Улар акатсийә яғичидин бир сандуқ
ясисун. Униң узунлуғи икки йерим гәз, кәңлиги
бир йерим гәз, егизлиги бир йерим гәз болсун.
11 Сән уни сап алтун билән қаплиғин; ичи вә
сиртини алтун билән қаплап, униң үстүнки
қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк чиқар. 12
Униңға алтундин төрт һалқа қуйдуруп, төрт
четиқиға бекиткин. Бир тәрипигә икки һалқа,
йәнә бир тәрипигә икки һалқа болсун. 13 Сән
һәм акатсийә яғичидин икки балдақ ясап, һәр
иккисини алтун билән қаплиғин; 14 андин сандуқ
улар арқилиқ көтирилсун дәп, балдақларни
сандуқниң икки йенидики һалқилиридин өткүзүп
қойғин. 15 Балдақлар һемишә сандуқтики һалқида
турсун; улар униңдин чиқирилмисун. 16 Мән саңа
беридиған һөкүм-гуваликни сандуққа қойғин.
17 Сандуқниң [япқучи сүпитидә] сән алтундин
узунлуғи икки йерим гәз, кәңлиги бир йерим
гәз болған бир «кафарәт тәхти» ясиғин. 18
Икки керубни алтундин соқуп ясиғин. Уларни
кафарәт тәхтиниң икки тәрипигә орнатқин. 19
Бир керубни бир тәрипигә, йәнә бир керубни
йәнә бир тәрипигә орнитиш үчүн ясиғин. Икки
тәрипидики керубларни кафарәт тәхти билән
бир гәвдә қилиңлар. 20 Керублар бир-биригә
йүзләнсун, қанатлирини кафарәт тәхтиниң үстигә
керип, қанатлири билән уни япсун; керубларниң
йүзи кафарәт тәхтигә қаритилсун. 21 Сән
кафарәт тәхтини сандуқниң үстигә қоюп, Мән
саңа беридиған һөкүм-гуваликни сандуқниң
ичигә қойғин. 22 Мән шу йәрдә сән билән
көрүшимән; кафарәт тәхти үстидә, йәни һөкүм-
гувалиқ сандуғиниң үстидики икки керубниң
оттурисида туруп саңа Исраилларға йәткүзүшкә
тапшуридиған барлиқ әмирлирим тоғрисида сөз
қилимән. 23 Һәм акатсийә яғичидин узунлуғи
икки гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги бир йерим
гәз болған бир ширә ясиғин. 24 Уни сап алтун
билән қаплап, униң үстүнки қисминиң чөрисигә
алтундин гирвәк чиқар. 25 Сән ширәниң чөрисигә
төрт илик егизликтә бир ләв ясиғин; бу ләвниң
чөрисигиму алтундин бир гирвәк чиқар. 26 Сән у
ширәгә алтундин төрт һалқа ясап, бу һалқиларни
ширәниң төрт бүҗигидики четиққа орнатқин. 27
Ширәни көтиришкә балдақлар өткүзүлсун дәп,
һалқилар ширә левигә йеқин бекитилсун. 28
Балдақларни акатсийә яғичидин ясап, алтун
билән қаплиғин; ширә улар арқилиқ көтирилиду.
29 Ширәгә яндап легән, қача-тәхсә, пиялә вә
«шарап һәдийәлири»ни чачидиған қәдәһләрни
ясиғин; уларни сап алтундин ясиғин. 30 Мениң
һозурумда турушқа сән ширәгә һемишә «тәқдим
нан»ни қойғин. 31 Сән һәм сап алтундин бир
чирақдан ясиғин. У чирақдан соқуп ясалсун;
чирақданниң пути, ғоли, қәдәһлири, ғунчә вә
чечәклири пүтүн бир алтундин соқулсун. 32
Чирақданниң ғолиниң икки йенидин алтә шахчә
чиқирилсун — чирақданниң бир йенидин үч
шахчә, чирақданниң йәнә бир йенидин үч шахчә
чиқирилсун; 33 бир йенидики һәр бир шахчидә
бадам гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған
үч қәдәһ чиқирилсун, йәнә бир йенидики һәр
бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә
чечиги болған үч қәдәһ чиқирилсун. Чирақданға
чиқирилған алтә шахчиниң һәммиси шундақ
ясалсун. 34 Чирақданниң [ғолидин] бадам гүли
шәклидә ғунчиси вә чечиги болған төрт қәдәһ
чиқирилсун. 35 Булардин башқа [биринчи] икки
шахчиниң астида бир ғунчә, [иккинчи] икки
шахчиниң астида бир ғунчә, [үчинчи] икки
шахчиниң астида бир ғунчә болсун; чирақданға
чиқирилған алтә шахчиниң асти һәммиси шундақ
болсун. 36 Униң шу ғунчилири һәм шахчилири
чирақдан билән бир гәвдә қилинсун — бир пүтүн
сап алтундин соқуп ясалсун. 37 Сән чирақданниң
йәттә чириғини ясиғин; чирақлар удулға йоруқ
чүшүрәлиши үчүн үсти тәрәпкә орнитилсун. 38
Униң пилик қайчилири билән күлданлири сап
алтундин ясалсун. 39 Чирақдан вә униң барлиқ
әсваплири бир талант сап алтундин ясалсун. 40
Саңа тағда аян қилинған нусха бойичә буларни
еһтият билән ясиғин.

26 Муқәддәс чедирни он парчә йопуқтин
ясатқин; йопуқлар непиз тоқулған ақ канап
рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп
ишләнсун; униңға керубларниң сүритини чевәр
қолларға нәпис қилип кәштиләп чиқарғузғин. 2
Һәр бир йопуқниң узунлуғи жигирмә сәккиз гәз,
кәңлиги төрт гәз болуп, һәр бир йопуқ охшаш чоң-

кичикликтә болсун. 3 Йопуқларниң бәши бир-
биригә улансун, қалған бәш йопуқму һәм бир-
биригә улансун. 4 Сән улап чиқилған биринчи
чоң парчиниң әң четидики қисмиға бир тәрипигә
рәңги көк измә қадиғин, шуниңдәк улап чиқилған
иккинчи чоң парчиниң әң четидикисиниң бир
тәрипигиму һәм шундақ қилғин. 5 Биринчи
чоң парчиниң әң четидики қисмиға әллик
измә қадиғин, иккинчи чоң парчиниң әң
четидикисигиму әллик измә қадиғин. Измиләр
бир-биригә удулмуудул болсун. 6 Муқәддәс чедир
бир пүтүн болсун үчүн алтундин әллик илғу
ясап, икки чоң парчә йопуқни шу илғулар билән
бир-биригә туташтурғин. 7 Муқәддәс чедирни
йепиш үчүн өшкә тивитидин йопуқларни ясиғин;
йопуқтин он бир парчә ясиғин. 8 Йопуқларниң
һәр бириниң узунлуғи оттуз гәз, кәңлиги төрт
гәз болуп, он бир йопуқниң һәммиси охшаш
чоң-кичикликтә болсун. 9 Йопуқларниң бәшини
улап бир қилип, қалған алтә йопуқниму улап
бир қилип, алтинчи йопуқни икки қат қилип,
чедирниң алди тәрипигә саңгилитип қойғин. 10
Сән биринчи улап чиқилған чоң парчиниң әң
четидики қисмиға әллик измә, иккинчи улап
чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмиға
әллик измә қадиғин. 11 Сән һәм мистин әллик
илғу ясап, чедир бир пүтүн болсун үчүн уларни
измиләргә өткүзүп икки чоң парчини улап қойғин.
12 Лекин йопуқниң чедирниң кәйнидин ешип
қалған қисми, йәни ешип қалған йерим парчиси
чедирниң кәйни тәрипидә саңгилап турсун. 13
Чедир йопуқлириниң чедирниң бойидин артуқ
қисми, йәни у тәрипидин бир гәз, бу тәрипидин
бир гәз, чедирниң икки тәрипидин саңгилап,
уни [толуқ] япсун. 14 Буниңдин башқа, чедирға
қизил боялған қочқар терисидин йопуқ ясап
япқин, андин униң үстидинму делфин терисидин
ясалған йәнә бир йопуқни қаплиғин. 15 Муқәддәс
чедирниң тик тахтайлирини акатсийә яғичидин
ясап тиклигин. 16 Һәр бир тахтайниң узунлуғи
он гәз, кәңлиги бир йерим гәз болсун. 17 Һәр
бир тахтайниң иккидин туруми болсун, һәр
икки тахтай шулар билән бир-биригә четилсун;
чедирниң барлиқ тахтайлирини шундақ ясиғин.
18 Чедирниң тахтайлирини шундақ ясиғин;
жигирмисини җәнуп тәрәпкә тиклигин; 19 бу
жигирмә тахтайниң тегигә күмүчтин қириқ
тәглик ясиғин; бир тахтайниң [астидики] икки
туруми үчүн иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң
икки туруми үчүн иккидин тәглик ясиғин. 20
Шуниңдәк чедирниң удул тәрипидә, йәни шимал
тәрипидә жигирмә тахтай болсун; 21 буларниң
қириқ тәглиги күмүчтин болсун; бир тахтайниң
тегигә иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң тегигә
иккидин тәглик орунлаштурулсун. 22 Чедирниң
кәйни тәрипигә, йәни ғәрип тәрәпкә алтә тахтай
ясап тиклигин. 23 Чедирниң кәйни тәрипидики
икки булуңға икки тахтай ясап орнатқин. 24
Бу [булуң тахтайлири] астидин үстигичә икки
қат қилинип [тахтайларни] өз ара четиштурсун,
үсти бир һалқиға бекитилсун. Һәр иккиси шундақ
қилинип, икки булуңға тикләнсун. 25 Арқа тәрәптә
сәккиз тахтай болиду, уларниң күмүчтин ясалған
он алтә тәглиги болиду; бир тахтайниң тегидә
икки тәглик, йәнә бир тахтайниң тегидә икки
тәглик болиду. 26 Буниңдин башқа сән акатсийә
яғичидин балдақ ясиғин; чедирниң бу тәрипидики
тахтайларға бәш балдақни, 27 чедирниң у
тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, чедирниң
арқа тәрипидики тахтайларға, йәни ғәрип
тәрипидики тахтайларға бәш балдақни ясиғин.
28 Тахтайларниң оттурисидики оттура балдақ
бу тәрәптин у тәрәпкә йетидиған болсун. 29
Тахтайларни алтун билән қаплап, балдақлар
өткүзүлидиған һалқиларни алтундин ясап,
балдақларни алтун билән қаплиғин. 30 Чедирни
саңа тағда аян қилинған нусха бойичә ясап
тиклигин. 31 Сән непиз тоқулған ақ канап рәхткә
көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп
ишләнгән бир пәрдә ясиғин; уни чевәр қоллар
керубларниң сүритини нәпис қилип чүшүрүп
кәштиләп чиқсун. 32 Уни акатсийә яғичидин
ясалған төрт хадиға есип қойғин. Бу хадилар
алтун билән қаплансун, һәр бириниң алтун
илмики болсун; хадилар күмүчтин ясалған төрт
тәгликкә орнитилсун. 33 Пәрдә чедир йопуғидики
илмәкләргә есилип саңгилитип қоюлсун; андин
һөкүм-гувалиқ сандуғини шу йәргә кәлтүрүп,
пәрдиниң ичигә елип киргин. Шуниң билән
пәрдә силәр үчүн муқәддәс җай билән әң
муқәддәс җайниң оттурисидики бир айрима
пәрдә болсун. 34 Андин сән «кафарәт тәхти»ни әң
муқәддәс җайдики һөкүм-гувалиқ сандуғиниң
үстигә қойғин. 35 Ширә болса пәрдиниң тешиға

орунлаштурулсун; чирақданни ширәниң удулиға,
чедирниң җәнуп тәрипигә қойғин; ширәни шимал
тәрипигә қойғин. 36 Буниңдин башқа сән чедирниң
кириш еғизиға непиз тоқулған ақ канап рәхткә
көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп
ишләнгән бир пәрдә ясиғин; у кәштичи тәрипидин
кәштиләнсун. 37 Бу пәрдә үчүн акатсийә яғичидин
бәш хада ясап, уларни алтун билән қаплиғин; һәр
бириниң алтун илмики болсун; уларниң тегигә
бәш данә тәгликни мистин қуюп тәйярлатқин.

27 Сән қурбангаһни акатсийә яғичидин ясиғин.
Қурбангаһ төрт часа болсун; узунлуғи бәш
гәз, кәңлиги бәш гәз, егизлиги үч гәз қилинсун. 2
Униң төрт бүҗигигә қоюлидиған мүңгүзлирини
ясиғин; мүңгүзлири қурбангаһ билән бир гәвдә
қилинсун. Қурбангаһни мис билән қаплиғин. 3
Қурбангаһниң яғ [вә күлини] елишқа дасларни
ясиғин; униңға хас болған гүҗәкләрни, кориларни,
лахшигирларни вә отданларниму ясиғин; униң
барлиқ әсваплирини ясашқа мис ишләткин. 4
Қурбангаһ үчүн мистин бир шала ясиғин; шаланиң
төрт бүҗигигә төрт мис һалқа ясап бекитип
қойғин. 5 Шалани қурбангаһниң қап белиниң
астидики гирвәктин төвәнрәк туридиған қилғин,
шундақта шала қурбангаһниң дәл оттурисида
болиду. 6 Қурбангаһқа икки балдақ ясиғин;
улар акатсийә яғичидин болсун, уларни мис
билән қаплиғин. 7 Қурбангаһни көтәргәндә,
балдақлар униң икки йенида болуши үчүн, уларни
һалқиларға өткүзүп қойғин. 8 Қурбангаһни
тахтайлардин ясиғин, ичи бош болсун; у тағда
саңа аян қилинған нусха бойичә [һүнәрвәнләр]
тәйяр қилсун. 9 Муқәддәс чедирниң һойлисиниму
ясиғин. Һойлиниң җәнубиға, йәни җәнупқа
йүзләнгән тәрипигә непиз тоқулған ақ канап
рәхттин пәрдиләрни тоқуғин; шу тәрипиниң
узунлуғи йүз гәз болсун. 10 Пәрдиләрни есишқа
жигирмә хада ясалсун; уларниң тегигә қоюшқа
жигирмә мис тәглик ясалсун; хадиларниң илмики
билән балдақлар болса күмүчтин ясалсун. 11
Шуниңға охшаш шимал тәрипидиму узунлуғи йүз
гәз келидиған пәрдә болсун. Пәрдиләрни есишқа
жигирмә хада ясалсун; уларниң тегигә қоюшқа
жигирмә мис тәглик ясалсун; хадиларниң илмики
билән балдақлар болса күмүчтин ясалсун. 12
Һойлиниң ғәрип тәрипидә узунлуғи әллик гәз
келидиған пәрдә болсун; униң он хадиси вә он
тәглиги болсун. 13 Һойлиниң шәриқ тәрипи,
йәни күн чиқишқа йүзләнгән тәрипиниң кәңлиги
әллик гәз болсун. 14 Бир тәрипидә он бәш
гәз келидиған пәрдә болсун; униң үч хадиси
билән үч тәглиги болсун. 15 Йәнә бир тәрипидә
он бәш гәз келидиған пәрдә болсун; униң үч
хадиси билән үч тәглиги болсун. 16 Һойлиниң
кириш еғизиға жигирмә гәз келидиған бир пәрдә
қоюлсун; пәрдә непиз тоқулған ақ канап рәхткә
көк, сөсүн вә қизил жиплар арилаштурулуп,
кәштичи тәрипидин кәштиләнсун. Униң төрт
хадиси билән төрт тәглиги болсун. 17 Һойлиниң
чөрисидики һәммә хадилар күмүчтин ясалған
балдақлар билән бир-биригә четилсун; уларниң
илмәклири күмүчтин, тәгликлири мистин
ясалсун. 18 Һойлиниң узунлуғи йүз гәз,
кәңлиги һәр икки тәрипи әллик гәз болсун;
непиз тоқулған ақ канап рәхттин ишләнгән
пәрдиниң егизлиги бәш гәз қилинсун; хадиларниң
тәгликлири мистин ясалсун. 19 Муқәддәс
чедирниң иш-хизмитидә ишлитилидиған барлиқ
әсвап-сайманлири һәмдә барлиқ миқ-қозуқлири,
шундақла һойлиниң барлиқ миқ-қозуқлири
мистин болсун. 20 — Чирақниң һемишә йениқ
туруши үчүн, чираққа ишлитишкә зәйтундин
соқуп чиқирилған сап майни қешиңға кәлтүрүшкә
Исраилларни буйруғин. 21 Җамаәт чедириниң
ичидә, һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулидики
пәрдиниң ташқирида Һарун вә оғуллири һәр
кечиси әтигәнгичә Пәрвәрдигарниң алдида
чирақларниң йениқ турғузуш ишида болсун. Бу
иш дәвирдин-дәвиргичә Исраилларға әбәдий бир
қанун-бәлгүлимә болсун.

28 Сән Исраилларниң ичидин акаң Һарун вә
униң оғуллирини өз қешиңға кәлтүргин;
уларни, йәни Һарун вә оғуллири Надаб, Абиһу,
Әлиазар вә Итамарларниң Мениң каһинлиқ
хизмитимдә болуши үчүн йениңға кәлтүргин.
2 Акаң Һарунға һәм шәрәп һәм гөзәллик
үчүн муқәддәс кийимләрни тәйярлиғин. 3
Һарунниң Маңа муқәддәс қилинип, Мениң
каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн, Мән әқил-
парасәтниң роһи билән қәлблирини толдурған
чевәр кишиләрниң һәр биригә сөз қилип, уларни
алаһидә кийимләрни тикишкә буйруғин. 4 Улар
тикидиған кийимләр мунулардин ибарәт: — бир
қошен, бир әфод, бир тон, кәштиләнгән бир

халта көйнәк, бир сәллә вә бир бәлвағ. Мениң
каһинлиқ хизмитимдә болуши үчүн, улар акаң
Һарунға вә оғуллириға муқәддәс кийимләрни
тиксун. 5 Униңға алтун вә көк, сөсүн, қизил
жиплар билән непиз тоқулған ақ канап рәхт
ишлитилсун; 6 әфодни улар алтун вә көк, сөсүн,
қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап
рәхтләрни тәйярлап, чевәр қолларға нәпис қилип
[кәштилитип] ишләтсун. 7 Әфодниң икки бешини
бир-биргә туташтуруш үчүн икки долисида
мүрилик тасма болсун. 8 Әфодниң үстидин
бағлайдиған, кәштиләнгән бәлвағ әфод билән
бир пүтүн қилинсун вә униңға охшаш сипта
ишлинип, алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар вә
непиз тоқулған ақ канап рәхттин ясалсун. 9 Икки
ақ һеқиқни тепип, уларниң үстигә Исраилниң
оғуллириниң намлирини ойдурғин; 10 уларниң
намлириниң алтиси бир яқутқа оюлсун, қалған
алтиси болса йәнә бир яқутқа оюлсун, һәммиси
туғулуш тәртиви бойичә пүтүлсун. 11 Худди
яқут нәқишчилири ишлигәндәк, мөһүр оюлғандәк
Исраилниң оғуллириниң намлирини икки яқутқа
ойдурғин; улар алтундин ясалған көзлүккә
бекитилсун. 12 Исраилниң оғуллириға әсләтмә таш
болсун үчүн, икки яқутни әфодниң икки мүрилик
тасмисиға қадиғузғин; шундақ болғанда, Һарун
Пәрвәрдигарниң алдида уларниң намлирини
әсләтмә сүпитидә мүрилиридә көтирип жүриду.
13 Буниңдин башқа, сән алтундин йәнә икки
көзлүк вә сап алтундин шойнидәк ешип етилгән
икки зәнҗир ясатқин; андин ешилмә зәнҗирләр
көзлүкләргә бекитилсун. 15 «Һөкүм қошени»ни
чевәр қолларға нәпис қилип кәштилитип ясатқин;
уни һәм әфодни ишлигән усулда ясиған, алтун вә
көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз тоқулған
ақ канап рәхттин ясиғин. 16 У икки қат, төрт
часа қилинсун; узунлуғи бир ғерич, кәңлигиму
бир ғерич болсун. 17 Униң үстигә төрт қатар
қилип гөһәрләрни орнатқин: — биринчи қатарға
қизил яқут, сериқ гөһәр вә зумрәт орнитилсун;
18 иккинчи қатарға көк қаштеши, көк яқут вә
алмас орнитилсун; 19 үчинчи қатарға сөсүн
яқут, пироза вә сөсүн квартс орнитилсун; 20
төртинчи қатарға берил яқут, ақ һеқиқ вә анарташ
орнитилсун; буларниң һәммиси алтун көзлүк
ичигә орнитилсун. 21 Бу гөһәрләр Исраилниң
оғуллириниң намлириға вәкил қилинип, уларниң
санидәк он икки болуп, мөһүр ойғандәк һәр
бир гөһәргә он икки қәбилиниң нами бирдин-
бирдин пүтүлсун. 22 Қошенға шойнидәк ешилгән
сап алтундин [икки] ешилмә зәнҗир ясиғин.
23 Қошенға алтундин икки һалқа етип, икки
һалқини қошенниң [жуқуриқи] икки бүҗигигә
бекиткин; 24 андин алтундин ешилип ясалған
икки зәнҗирни қошенниң [жуқуриқи] икки
бүҗигидики һалқидин өткүзүп, 25 ешилгән
шу зәнҗирләрниң икки учини икки көзлүккә
бекитип, [көзлүкләрни] әфодниң икки мүрилик
тасмисиниң алди қисмиға орнатқин. 26 Буниңдин
башқа сән алтундин икки һалқа ясап, уларни
қошенниң [асти тәрипидики] икки бүҗигигә
бекиткин; улар әфодқа тегишип туридиған
қилинип ичигә қадалсун. 27 Мундин башқа сән
алтундин [йәнә] икки һалқа ясап, уларни әфодниң
икки мүрилик тасмисиниң алди төвәнки қисмиға,
йәни әфодқа улинидиған җайға йеқин қилип,
кәшитиләнгән бәлвағдин егизрәк қилип бекиткин.
28 Қошенниң әфодниң кәшитиләнгән бәлвеғидин
жуқурирақ туруши, қошенниң әфодтин ажрап
кәтмәслиги үчүн қошенниң һалқисини көк
шойна билән әфодниң һалқисиға четип қойғин.
29 Шундақ қилғанда, Һарун муқәддәс җайға
киргәндә, һөкүм қошенини тақиғачқа, Исраилниң
оғуллириниң намлирини әсләтмә сүпитидә
жүригиниң үстидә Пәрвәрдигарниң алдида дайим
көтирип жүргән болиду. 30 Һарун Пәрвәрдигарниң
алдиға киргәндә, урим билән туммим униң
жүриги үстидә болуши үчүн, буларни һөкүм
қошениниң ичигә алғин; мошундақ қилғанда,
Һарун Исраилларға бағлиқ һөкүмләрни һемишә
Пәрвәрдигарниң һозурида өз жүриги үстидә
көтирип жүргән болиду. 31 Әфодниң [ичидики]
тонни пүтүнләй көк рәңлик қилғин. 32 Тонниң
башқа кийилидиған төшүги дәл оттурисида
болсун; униң житилип кәтмәслиги үчүн худди
бапкар тоқуғандәк, савутниң яқисиға охшаш
чөрисигә пәваз чиқирилсун. 33 Униң етигиниң
чөрисигә көк, сөсүн вә қизил жиптин анарларни
тоқуп асқин һәмдә алтун қоңғурақларни ясап,
чөрисидики анарларниң арилиғиға бирдин есип
қойғин; тонниң етигиниң пүткүл чөрисигә бир
алтун қоңғурақ, бир анар, йәнә бир алтун
қоңғурақ, бир анар... бекитилсун. 35 Һарун хизмәт
қилған вақтида шу тонни кийсун; буниң билән

һарун Пәрвәрдигарниң алдиға барғанда, йәни
муқәддәс җайға, Пәрвәрдигарниң алдиға кирип-
чиққанда униң авази аңлинип туриду-дә, у
өлүмдин аман қалиду. 36 Андин кейин сән
сап алтундин нәпис бир отуғатни ясап, униң
үстигә мөһүргә нәқишләнгәндәк: «Пәрвәрдигарға
муқәддәс қилинди» дәп ойғин; 37 уни көк рәңлик
жип билән сәллисигә чиккин; у сәлләниң алди
тәрипигә тақалсун; 38 у һарунниң пешанисидә
турсун. Буниң билән һарун Исраилларниң
муқәддәс қилип кәлтүргән барлиқ муқәддәс
һәдийәлиригә чаплашқан гуналарни өз үстигә
елип көтириду; һәдийәләрниң Пәрвәрдигарниң
алдида қобул қилиниши үчүн отуғат һемишә
униң пешанисигә тақақлиқ турсун. 39 Буниңдин
башқа ақ канап рәхттин бир көйнәк тоқуғин,
шуниңдәк канап рәхттин тоқулған бир сәллә
тәйярлиғин; кәштиләнгән бир бәлвағ ясиғин. 40
һарунниң оғуллириға халта көйнәкләрни тиккин;
уларғиму бәлвағларни тәйярла, уларға егиз
бөкләрниму тиккин; булар уларға һәм шәрәп һәм
гөзәллик болсун. 41 Буларниң һәммисини сән
акаң һарун вә униң оғуллириға кийдүргин; андин
уларниң Мениң алдимда каһинлиқ хизмитимдә
болуши үчүн уларни мәсиһләп, Маңа муқәддәс
қилип айриғин. 42 Уларниң әврәтлириниң йепиқ
туруши үчүн уларға канап рәхттин тамбал
әттүргин; у белидин янпишиғичә йепип турсун.
43 һарун вә оғуллири җамаәт чедириға киргәндә
яки муқәддәс җайда хизмәттә болуш үчүн
қурбангаһқа йеқинлашқанда, улар гунакар болуп
өлүп кәтмәслиги үчүн [тамбални] кийивалсун.
Бу униңға вә униңдин кейинки нәсиллири үчүн
әбәдий бир бәлгүлимә болсун.

29 Уларниң Маңа муқәддәс қилинип, каһинлиқ
хизмитимдә болуши үчүн мундақ ишни
ада қилишиң керәк: — сән бир яш әркәк
топақ билән икки қочқарни талла (һәммиси
бежирим болсун) 2 һәмдә петир нан, зәйтун
мейи иләштүрүлгән петир тоғач вә зәйтун мейи
сүрүлүп мәсиһләнгән петир һәмәк нанларни
тәйярла, буларниң һәммисини буғдай унидин
қилғин; 3 нанларниң һәммисини бир севәткә
селип, севәтни, топақни вә икки қочқарни биллә
һәдийә қилип кәлтүргин. 4 Сән һарун вә униң
оғуллирини җамаәт чедириниң кириш еғизиға
йеқин елип келип, уларни су билән жуйғин; 5
андин кийимлирини елип келип, һарунға халта
көйнәк, әфод тони вә әфодни кийдүргин, қошенни
тақиғин; андин белигә әфодниң кәштиләнгән
бәлвеғини бағлиғин. 6 Бешиға сәллини йөгәп,
сәллигә муқәддәс отуғатни тақап қойғин. 7
Андин мәсиһләш мейини елип, бешиға қуюп уни
мәсиһлигин. 8 Андин сән униң оғуллирини елип
келип, уларға халта көйнәкләрни кийдүргин;
9 уларға, йәни һарун вә униң оғуллириға
бәлвағларни бағлап, егиз бөкләрни кийдүргин.
Шуниң билән әбәдий бәлгүлимә бойичә, каһинлиқ
хизмити уларниңки болиду; шундақ қилип,
сән һарун билән униң оғуллирини Худаға
муқәддәс қилип айрип тайинлиғин. 10 — Сән
топақни җамаәт чедириниң алдиға елип кәлгин;
елип кәлгиниңдә һарун билән униң оғуллири
қоллирини топақниң бешиға қойсун. 11 Андин
сән бу топақни Пәрвәрдигарниң алдида, җамаәт
чедириниң кириш еғизиниң йенида боғузлиғин;
12 топақниң қенидин елип бармиғиң билән уни
қурбангаһниң мүңгүзлиригә сүрүп, қалған қанниң
һәммисини қурбангаһниң түвигә төкүп қуйғин. 13
Ич қарнини йөгәп турған барлиқ майни, шундақла
җигәрниң үстидики чава май, икки бөрәк вә
уларниң үстидики майни ажритип буларни
қурбангаһта көйдүргин. 14 Топақниң гөши, териси
вә тезигини болса чедиргаһниң сиртиға елип
чиқип, отта көйдүрүвәткин; бу гуна қурбанлиғи
болиду. 15 Андин сән қочқарларниң бирини елип
кәлгин; һарун билән униң оғуллири қоллирини
қочқарниң бешиға қойсун; 16 андин сән бу
қочқарни боғузлап, униң қенидин қурбангаһниң
үсти қисминиң әтрапиға сәпкин. 17 Қочқарни
парчилап, униң ич қарни билән пачақлирини
жуюп, уларни гөш парчилири вә башниң үстигә
қоюп, 18 пүтүн қочқарни қурбангаһта көйдүргин.
Бу Пәрвәрдигарға аталған көйдүрмә қурбанлиқ
— от арқилиқ сунулидиған, Пәрвәрдигарға
хушбуй йәткүзидиған һәдийә болиду. 19 Кейин
сән иккинчи қочқарни елип кәлгин; һарун вә
униң оғуллири қоллирини қочқарниң бешиға
қойсун. 20 Андин бу қочқарни боғузлап қенидин
елип, һарунниң оң қулиқиниң юмшиқиға,
униң оғуллириниң оң қулиқиниң юмшиқиға,
уларниң оң қоллириниң чоң бармиғи билән
оң путлириниң чоң бармиғиға сүркәп қойғин,
қалған қанни қурбангаһниң үсти қисминиң

әтрапиға сәпкин. 21 Андин қурбангаһ үстидики
қандин вә мәсиһләш мейидин елип, Һарунниң
үстигә, униң кийимлиригә, шуниңдәк униң
оғуллириниң үстигә вә уларниң кийимлиригиму
сәпкин. Шундақ қилип у вә униң кийимлири,
униң оғуллири вә уларниң кийимлириму униң
билән тәң Худаға атап муқәддәс қилинған
болиду. 22 Андин сән қочқарниң мейи, қуйруқ
мейи, ич қарнини йөгәп турған барлиқ май,
жигәрниң үстидики чава май, икки бөрәк вә
уларниң үстидики майни чиқар һәмдә оң арқа
путини алғин — (чүнки бу қочқар каһинлиққа
тикләш [қурбанлиғиға аталған] қочқардур) —
23 — буниңдин башқа сән Пәрвәрдигарниң
алдида қоюлған петир нан севитидин бир
гирдини, зәйтун мейи иләштүрүлгән петир
тоғачтин бирни вә петир һәмәк нандин бирни
елип, 24 буларниң һәммисини Һарунниң
қоллириға вә униң оғуллириниң қоллириға
қоюп, уларни «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә
Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатқузғин. 25 Андин
сән буларни уларниң қоллиридин тапшуруп елип,
Пәрвәрдигарниң алдида хушбуй чиқарсун дәп,
қурбангаһтики көйдүрмә қурбанлиқниң үстидә
қоюп көйдүргин. Бу от арқилиқ Пәрвәрдигарға
сунулған һәдийә болиду. 26 Сән Һарунни
каһинлиққа тикләш қурбанлиғиға аталған
қочқарниң төшини елип «пулаңлатма һәдийә»
сүпитидә Пәрвәрдигарниң һозурида пулаңлатқин;
бу сениң үлүшүң болиду. 27 Шуниңдәк,
сән каһинлиққа тикләш қурбанлиғиға аталған
қочқарниң «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә
пулаңлитилған төши билән «көтәрмә һәдийә»
сүпитидә егиз көтирип пулаңлитилған арқа
путини, йәни Һарун вә униң оғуллириға
беғишланған шу үлүшләрни «муқәддәс» дәп
айрип бекиткин. 28 Шуниң билән бу нәрсиләр
әбәдий бәлгүлимә бойичә Исраиллар тәрипидин
Һарун вә оғуллириға беғишланған несивә
болиду; чүнки у көтәрмә һәдийәдур. Булар
Исраиллар тәрипидин сунулидиған енақлиқ
қурбанлиқлиридин айрип чиқилип, уларниң
Пәрвәрдигарға атап «егиз көтәргән һәдийә»си
һесаплинип, «көтәрмә һәдийә» болиду. 29
Һарунниң муқәддәс кийимлиригә кейин оғуллири
варислиқ қилиду. Улар мәсиһлинип, каһинлиққа
тайинланғандә шу кийимләрни кийсун. 30
Оғуллириниң қайсиси униң орнини бесип каһин
болса, жамаәт чедириға кирип муқәддәс жайниң
ичидә хизмәткә киришкәндә, бу кийимләрни
уда йәттә күн кийип жүрсун. 31 Сән каһинлиққа
тикләш қурбанлиғиға аталған қочқарни елип,
униң гөшини муқәддәс жайда пишарғин; 32
андин Һарун вә оғуллири қочқарниң гөши билән
севәттики нанларни жамаәт чедириниң кириш
еғизида йесун; 33 улар өзлириниң каһинлиққа
тайинлинишидә Худаға атап муқәддәс қилинғанда
кафарәткә ишлитилгән нәрсиләрни йесун, лекин
булар муқәддәс болғачқа, ят киши буниңдин һеч
немини йемисун. 34 Әгәр каһинлиққа тикләш
қурбанлиқ гөшидин яки нандин әтигә азрақ
ешип қалса, ешип қалғанни отта көйдүрүвәт;
булар муқәддәс болғачқа, һеч ким униңдин йесә
болмайду. 35 Сән шу тәриқидә Һарун вә униң
оғуллири тоғрисида буйруғинимниң һәммисини
бежа кәлтүрүп, уда йәттә күнгичә уларни
каһинлиққа тикләш вәзиписини ада қилғин. 36
Һәр күни кафарәт қилинишқа гуна қурбанлиғи
сүпитидә бир топақни сунғин. Қурбангаһниң
өзини гунадин пак қилишқа униң үчүнму кафарәт
кәлтүргин, муқәддәс қилинсун дәп, уни зәйтун
мейи билән мәсиһлигин. 37 Йәттә күнгичә сән
қурбангаһ үчүн кафарәт кәлтүрүп, уни муқәддәс
қилғин. Буниң билән у «әң муқәддәс нәрсиләрниң
бири» һесаплиниду; униңға тәккән һәммә нәрсә
муқәддәс һесаплиниду. 38 Мана, қурбангаһта
һемишә сунидиғанлириң мунулар: — һәр күни
бир яшлиқ икки қоза қурбанлиқ қилинсун. 39
Бирини әтигәндә, йәнә бирини гугумда қурбанлиқ
қилип сунғин. 40 Биринчи қоза билән биргә зәйтун
мейидин бир һинниң төрттин бири иләштүрүлгән
буғдай унидин [әфаһниң] ондин бири вә йәнә
шарап һәдийәси сүпитидә төрттин бир һин шарап
қушуп сунулсун. 41 Иккинчи қозини гугумда
сунғин; уни әтигәнлик қурбанлиқниңкидәк,
хушбуй болуши үчүн от арқилиқ Пәрвәрдигарға
аталған қурбанлиқ сүпитидә ашлиқ һәдийә вә
шарап һәдийә билән қошуп сунғин. 42 Шу тәриқидә
бу көйдүрмә қурбанлиқ нәсилдин-нәсилгә жамаәт
чедириниң кириш еғизида Пәрвәрдигарниң
һозурида өткүзүлүп дайимлиқ қурбанлиқ болсун;
Мән [Пәрвәрдигар] шу йәрдә силәр билән
көрүшүп, сән билән сөзлишимән. 43 Шуниңдәк
Мән шу йәрдә Исраиллар билән учришимән,

шуниң билән у җай Мениң шан-шәривим билән
муқәддәс қилиниду. 44 Мән җамаәт чедири билән
қурбангаһни Өзүмгә атап муқәддәс қилимән;
Һарун вә униң оғуллириниму Өзүмгә каһинлиқ
хизмәттә болушқа айрип муқәддәс қилимән. 45
Шундақ қилип Мән Исраилларниң арисида макан
қилип, уларниң Худаси болимән. 46 У вақитта
улар Мениң уларниң арисида макан қилишим
үчүн уларни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән
Худаси Пәрвәрдигар екәнлигимни билиду; Мән
уларниң Худаси Пәрвәрдигардурмән.

30 Сән йәнә хушбуй яндуруш үчүн бир
хушбуйгаһни ясатқин; уни акатсийә
яғичидин тәйярлиғин. 2 У төрт часа, узунлуғи
бир гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги икки гәз
болсун. Униң [төрт бүҗигидики] мүңгүзләр
униң билән бир пүтүн қилип ясалсун. 3 Сән
уни, йәни униң үстини, төрт әтрапини һәм
мүңгүзлирини сап алтун билән қаплатқин;
униң үсти қисминиң чөрисигә алтундин гирвәк
чиқарғин. 4 Униңға алтундин икки һалқа ясап,
униң гирвикиниң астиға бекиткин; уларни икки
йениға удулму удул бекиткин. Хушбуйгаһни
көтиридиған икки балдақни селиш үчүн буларни
хушбуйгаһниң икки тәрипигә орунлаштурғин. 5
Балдақлирини акатсийә яғичидин ясап, алтун
билән қаплиғин. 6 Хушбуйгаһни һөкүм-гувалиқ
сандуғиниң удулидики пәрдиниң сиртиға, йәни
Мән сән билән көришидиған җай болған һөкүм-
гувалиқ сандуғиниң үстидики кафарәт тәхтиниң
удулиға қойғин. 7 Һарун шуниң үстидә есил
хушбуй әтирни яндурсун; һәр күни әтигәнлиги
чирақларни пәрлигили кәлгәндә, хушбуйларни
яндурсун. 8 Шуниңдәк Һарун гугумда чирақларни
тизип яққанда, хушбуй яндурсун. Шундақ қилип
Пәрвәрдигарниң алдида нәсилдин-нәсилгә
хушбуй һемишә өчүрүлмәй йениқ болиду.
9 Силәр униң үстидә нә һеч қандақ ғәйрий
хушбуй яндурмаңлар, нә көйдүрмә қурбанлиқ
нә ашлиқ һәдийә сунмаңлар, шундақла униң
үстигә һеч қандақ шарап һәдийәни төкмәңлар.
10 Һәр жилда Һарун бир қетим [хушбуйгаһниң]
мүңгүзлиригә кафарәт кәлтүрсун; һәр қетим
кафарәт кәлтүридиған гуна қурбанлиғиниң қени
билән униң үчүн кафарәт кәлтүрсун. Нәсилдин-
нәсилгә шундақ қилиңлар; бу [хушбуйгаһ]
Пәрвәрдигарға «әң муқәддәс» һесаплинидиған
нәрсиләрниң қатаридиндур. 11 Пәрвәрдигар
Мусаға мундақ деди: — 12 Сән Исраилларниң
санини ениқлаш үчүн уларни саниғиниңда,
уларниң санилиши вәҗидин арисиға балаю-
апәт кәлмәслиги үчүн, уларни саниғиниңда һәр
бир адәм өз җени үчүн Пәрвәрдигарға кафарәт
пули тапшурсун. 13 Ройхәткә елинип, санақтин
өткәнләрниң һәммиси бериши керәк болғини
шуки, һәр бири муқәддәс җайдики шәкәлниң
өлчәм бирлиги бойичә йерим шәкәл бәрсун (бир
шәкәл жигирмә гәраһқа баравәр келиду). Бу
йерим шәкәл Пәрвәрдигарға «көтәрмә һәдийә»
болиду. 14 Ройхәткә елинип, санақтин өткәнләр,
йәни жигирмә яш яки униңдин чоңларниң һәр
бири Пәрвәрдигарға шу «көтәрмә һәдийә»ни
бәрсун. 15 Өз җениңларға кафарәт кәлтүрүш үчүн
Пәрвәрдигарға көтәрмә һәдийә бәргиниңларда
бай киши йерим шәкәлдин артуқ бәрмисун,
кәмбәғәл кишиму йерим шәкәлдин кам бәрмисун.
16 Сән Исраиллардин шу кафарәт пулини тапшуруп
елип, җамаәт чедириниң хизмитигә беғишлап
ишләткин; у пул Исраилларға Пәрвәрдигарниң
һозурида әсләтмә сүпитидә җениңларға кафарәт
кәлтүридиған болиду. 17 Пәрвәрдигар Мусаға
мундақ деди: — 18 Сән жуюнушқа ишлитишкә
мистин [йоған] бир дас вә униңға мистин бир
тәглик ясатқин; уни җамаәт чедири билән
қурбангаһниң оттурисиға орунлаштуруп, ичигә су
тоштуруп қойғин. 19 Һарун билән униң оғуллири
униңдики су билән пут-қоллирини жуйсун. 20
Улар җамаәт чедириға киргәндә өлмәслиги үчүн
су билән өзини жуюши керәк; улар хизмәт қилиш
үчүн, қурбангаһқа йеқин берип Пәрвәрдигарға
от арқилиқ атилидиған қурбанлиқ сунмақчи
болғинидиму, шундақ қилсун. 21 Улар өлмәслиги
үчүн пут-қоллирини жуйсун; бу иш уларға,
йәни өзи вә униң нәсиллири үчүн әвлаттин
әвлатқичә әбәдий бир бәлгүлимә болиду. 22
Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — 23 Сән
һәммидин есил хушбуй дора-дәрмәклә рдин
тәйярла, йәни мурмәкки суюқлуғидин бәш йүз
шәкәл, дарчиндин икки йүз әллик шәкәл, егирдин
икки йүз әллик шәкәл, 24 қовзақдарчиндин бәш
йүз шәкәл елип (бу өлчәмләр муқәддәс җайдики
шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә болсун) вә
зәйтун мейидинму бир һин тәйярла; 25 бу дора-
дәрмәкләр билән мәсиһ қилиш үчүн бир муқәддәс

май — әтирчи чиқарғандәк бир хушбуй май
чиқарғузғин. Бу «муқәддәс мәсиһләш мейи»
болиду. 26 Сән униң билән җамаәт чедирини,
һөкүм-гувалиқ сандуғини, 27 ширә вә униң барлиқ
қача-қучилирини, чирақдан вә униң әсваплирини,
хушбуйгаһни, 28 көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһи
вә униң әсваплирини, жуюнуш деси вә униң
тәглигини мәсиһлигин; 29 сән шу тәрздә уларни
«әң муқәддәс нәрсиләр» қатарида муқәддәс
қилғин. Уларға тәккән һәр қандақ нәрсиму
«муқәддәс» һесаплиниду. 30 Һарун билән униң
оғуллирини болса Маңа каһинлиқ хизмәттә
болуши үчүн мәсиһләп муқәддәс қилғин. 31
Исраилларға сөз қилип мундақ ейтқин: — Бу
май әвлаттин әвлатқичә Маңа аталған муқәддәс
мәсиһләш мейи болиду. 32 Уни адәмниң бәдинигә
қуйса болмайду; шуниңдәк униңға охшайдиған
яки тәркиби охшишидиған һеч қандақ майларни
ясимаңлар. У муқәддәс болғини үчүн силәргиму
муқәддәс болуши керәк. 33 Кимки тәркиби
шуниңға охшайдиған май тәңшисә, яки уни елип
ят бирисигә сүрсә, у өз хәлқи арисидин үзүп
ташлиниду. 34 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди:
— Сән хушбуй дора-дәрмәкләр, йәни хушбуй
йелим, деңиз қулулиси мейи, ақ девирқай вә
сап мәстики тәйярлиғин. Буларниң һәммиси
охшаш миқдарда болсун; 35 Худди әтирчи май
чиқарғанға охшаш, уларни тәңшәп хушбуй ясиғин;
у тузланған, сап вә муқәддәс пурақлиқ әтир
болиду. 36 Сән униңдин азрақ елип, талқандәк
убдан езип, җамаәт чедиридики һөкүм-гувалиқ
[сандуғиниң] удулиға, йәни Мән силәр билән
көрүшидиған җайниң алдиға қойғин. Бу силәргә
Пәрвәрдигарға аталған «әң муқәддәс нәрсиләр»
қатарида һесаплансун. 37 Силәр ясиған бу
хушбуйниң ретсепи билән өзүңларғиму охшаш
бир хушбуйни ясивалсаңлар болмайду. У саңа
нисбәтән ейтқанда Пәрвәрдигарға хас қилинған
муқәддәс болиду. 38 Кимки униң пуриғини пурап
һозурлиниш үчүн униңға охшап кетидиған һәр
қандақ бир хушбуйни ясиса, у өз хәлқи арисидин
үзүп ташлансун.

31 Пәрвәрдигар Худа Мусаға мундақ деди:
— 2 Мана, Мән Өзүм Йәһуда қәбилисидин
болған Хурниң нәвриси, уриниң оғли Бәзаләлни
исмини атап чақирдим; 3 уни Худаниң Роһи
билән толдуруп, униңға даналиқ, әқил-парасәт,
илим-һекмәт егилитип, уни һәртүрлүк ишни
қилишқа қабилийәтлик қилип, 4 түрлүк-
түрлүк һүнәрләрни қилалайдиған, йәни алтун,
күмүч вә мис ишлирини қилалайдиған, 5
яқутларни кесип-оялайдиған, уларни зиннәт
буюмлириға орниталайдиған, яғачларға нәқиш
чиқиралайдиған, һәр хил һүнәр ишлирини
қамлаштуралайдиған қилдим. 6 Шуниңдәк мана,
Мән йәнә Дан қәбилисидин Аһисамақниң оғли
Оһолиябни униңға ярдәмчиликкә тайинлидим,
шундақла Мән саңа буйруған һәммә нәрсиләрни
ясисун дәп, барлиқ пәм-парасәтлик кишикәрниң
көңлигә техиму әқил-парасәт ата қилдим; 7 шуниң
билән улар җамаәт чедирини, һөкүм-гувалиқ
сандуғини, униң үстидики кафарәт тәхтини,
чедириниң һәммә әсваплирини, 8 ширә билән
униң қача-қучилирини, сап алтундин ясилидиған
чирақдан билән униң барлиқ әсваплирини,
хушбуйгаһни, 9 көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһи
билән униң барлиқ әсваплирини, жуюш
деси билән униң тәглигини ясалайдиған, 10
хизмәт кийимлири, йәни каһинлиқ хизмитидә
кийилидиған, Һарун каһинниң муқәддәс
кийимлири вә униң оғуллириниң каһинлиқ
кийимлирини тоқуялайдиған, 11 мәсиһләш мейи
вә муқәддәс җайға тәйярлинидиған есил дора-
дәрмәкләрдин хушбуйни ясалайдиған болди.
Мән саңа әмир қилғиним бойичә улар барлиқ
ишни беҗа кәлтүриду. 12 Пәрвәрдигар Мусаға
әмир қилип мундақ деди: — 13 Сән Исраилларға
әмир қилип уларға: — «Силәр Мениң шабат
күнлиримни чоқум тутуңлар; чүнки булар
силәрниң өзүңларни пак-муқәддәс қилғучиниң
Мән Пәрвәрдигар екәнлигини билишиңлар
үчүн Мән билән силәрниң оттураңлардики бир
нишанә-бәлгү болиду. 14 Шабат күни силәргә
муқәддәс қилип бекитилгини үчүн, уни тутуңлар;
кимки уни бузса, өлүм җазасиға тартилмиса
болмайду; бәрһәқ, кимки у күнидә һәр қандақ
ишни қилса, өз хәлқи арисидин үзүп ташлансун.
15 Алтә күн ичидә иш қилинсун; лекин йәттинчи
күни Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс күн болуп,
арам алидиған шабат күни болиду; кимки
шабат күнидә бирәр иш қилса, өлүм җазасиға
тартилмиса болмайду. 16 Исраиллар шабат
күнини тутуши керәк; улар әбәдий әһдә сүпитидә
уни әвлаттин әвлатқичә тутсун. 17 Бу Мән билән

Исраилларниң оттурисида әбәдий бир нишанә-
бәлгү болиду; чүнки Пәрвәрдигар алтә күн
ичидә асман билән зиминни яритип, йәттинчи
күнидә арам елип раһәт тапқан еди», — дегин. 18
Худа Синай теғида Мусаға бу сөзләрни қилип
болғандин кейин, икки һөкүм-гувалиқ тахтийини
униңға тапшурди. Тахтайлар таштин болуп,
[сөзләр] Худаниң бармиғи билән уларға пүтүлгән
еди.

32
Хәлиқ Мусаниң тағдин чүшмәй һаял болуп
қалғинини көрүп, Һарунниң қешиға жиғилип
униңға: — Сән қопуп, бизгә алдимизда йол
башлап маңидиған бир илаһ ясап бәргин! Чүнки
бизни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Муса
дегән һелиқи кишигә немә болуп кәткәнлигини
билмәймиз, — дейишти. 2 Һарун уларға: —
Хотунлириңлар билән оғул-қизлириңларниң
қулақлиридики алтун зирә һалқиларни чиқирип,
мениң қешимға елип келиңлар, деди. 3 Шуниң
билән пүткүл хәлиқ өз қулақлиридики алтун
зирә һалқиларни чиқирип Һарунниң қешиға елип
кәлди. 4 У буларни уларниң қолидин елип, искинә
билән қуйма бир мозайни ясатқузди. Шуниң
билән улар: — Әй Исраил, сени Мисир зиминидин
чиқирип кәлгән Худайиңлар мана будур! —
дейишти. 5 Һарун уни көрүп униң алдида бир
қурбангаһни яситип андин: «Әтә Пәрвәрдигар үчүн
бир һейт өткүзүлиду», дәп елан қилди. 6 Әтиси
улар сәһәр қопуп, көйдүрмә қурбанлиқларни
сунуп, енақлиқ қурбанлиқлириниму кәлтүрди;
андин халайиқ олтирип йәп-ичишти, қопуп әйш-
ишрәт қилишти. 7 Шу чағда Пәрвәрдигар Мусаға:
— Орнуңдин тур, тездин пәскә чүшкин! Чүнки
сән Мисир зиминидин чиқирип кәлгән хәлқиң
бузуқчилиққа берилип кәтти. 8 Мән уларға
буйруған йолдин шунчә тезла чәтнәп, өзлири
үчүн бир қуйма мозайни ясап, униңға чоқунуп
қурбанлиқ кәлтүрүшти һәмдә: «Әй Исраил, сени
Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Худайиң мана
шудур!», дейишти, — деди. 9 Андин Пәрвәрдигар
Мусаға: — Мана, бу хәлиқни көрүп қойдум; мана,
улар дәрвәқә бойни қаттиқ бир хәлиқтур. 10
Әнди Мени тосма, Мән ғәзәп отумни уларниң
үстигә чүшүрүп, уларни жутуветимән; андин сени
улуқ бир әл қилимән, — деди. 11 Лекин Муса
Худаси Пәрвәрдигардин өтүнүп илтиҗа қилип
мундақ деди: — Әй Пәрвәрдигар, немишкә сән
ғәзәп отуңни Өзүң зор қудрәт вә күчлүк қол билән
Мисир зиминидин чиқирип кәлгән хәлқиңниң
үстигә чүшүрисән? 12 Мисирлиқлар мазақ қилип:
— Уларниң бешиға бала чүшүрүш үчүн, уларни
тағларниң үстидә өлтүрүп йәр йүзидин йоқитиш
үчүн, [уларниң Худаси] уларни елип кәтти,
— дейишсунму? Өз отлуқ ғәзивиңдин йенип,
Өз хәлқиңгә балаю-апәт кәлтүрүш нийитиңдин
янғайсән! 13 Өз қуллириң Ибраһим, Исһақ вә
Исраилни яд қилғин; Сән уларға қәсәм билән вәдә
қилип: «Нәслиңларни асмандики юлтузлардәк
көпәйтимән, Өзүм униң тоғрисида сөзлигән мошу
зиминнниң һәммисини нәслиңларға беримән,
улар униңға мәңгү егидарчилиқ қилидиған
болиду» дегән едиңғу, — деди. 14 Шуниң билән
Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң үстигә: «Балаю-апәт
чүшүримән» дегән нийитидин янди. 15 Муса
кәйнигә бурулуп, икки һөкүм-гувалиқ тахтийини
қолиға елип тағдин чүшти. Тахтайларниң икки
тәрипигә сөзләр пүтүлгән еди; у йүзигиму, бу
йүзигиму пүтүклүк еди. 16 Бу тахтайлар болса
Худаниң Өзиниң ясиғини, пүтүлгәнлири болса
Худаниң Өзиниң пүткини еди, у тахтайларға
оюлған еди. 17 Йәшуа хәлиқниң көтәргән чуқан-
сүрәнлирини, вақирашлирини аңлап Мусаға: —
Чедирғаһдин җәңниң хитаби чиқиватиду, деди.
18 Лекин у җавап берип: — Аңлиниватқан аваз
нә нусрәт тәнтәниси әмәс, нә мағлубийәтниң
пәряди әмәс, бәлки нахша-күй садаси! — деди.
19 Муса чедирғаһға йеқин келип, мозайни вә
җамаәтниң уссулға чүшүп кәткәнлигини көрүп
шундақ дәрғәзәп болдики, тахтайларни қолидин
ташлап тағниң түвидә чеқивәтти. 20 Андин
улар ясиған мозайни отқа селип көйдүрүп, уни
янчип кукум-талқан қилип, су үстигә чечип
Исраилларни ичишкә мәҗбурлиди. 21 Андин
Муса Һарунға: Сән уларни шунчә еғир гунаға
патқузғидәк, мошу хәлиқ саңа немә қилди? — деди.
22 Һарун җавап берип: — Ғоҗамниң ғәзәп-аччиғи
туташмиғай! Бу хәлиқниң қандақ екәнлигини,
уларниң зәзилликкә майил екәнлигини убдан
билисән. 23 Улар маңа: — «Бизгә алдимизда йол
башлап маңидиған бир илаһни ясап бәргин; чүнки
бизни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән Муса
дегән шу адәмгә немә болғинини билмәймиз»,
деди. 24 Мән уларға: «Кимдә алтун болса шуни
чиқирип бәрсун» десәм, улар маңа тапшуруп

бәрди; мән уни отқа ташливидим, мана, бу мозай
чиқти, — деди. 25 Муса хәлиқниң қандақсигә
тизгинсиз болуп кәткәнлигини көрди; чүнки
Һарун уларни дүшмәнлириниң алдида мәсқирә
объекти болушқа өз мәйлигә қоюватқән еди.
26 Муса чедиргаһниң кириш еғизиға берип, шу
йәрдә туруп: — Кимки Пәрвәрдигарниң тәрипидә
болса мениң йенимға кәлсун! — деди. Шуни
девиди, Лавийларниң һәммиси униң қешиға
жиғилди. 27 У уларға: — Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Һәр бир киши өз
қиличини янпишиға есип, чедиргаһниң ичигә
кирип, бу четидин у четигичә кезип жүрүп,
һәр бири өз қериндишини, өз дост-бурадирини,
өз хошнисини өлтүрсун!» — деди. 28 Шуниң
билән Лавийлар Мусаниң буйруғини бойичә иш
көрди; шу күни хәлиқниң ичидин үч миң киши
өлтүрүлди. 29 Андин Муса: — Һәр бириңлар бүгүн
өзүңларни Пәрвәрдигарға хас болушқа атидиңлар;
чүнки һәр бириңлар һәтта өз оғлуңлар һәм
қериндишиңларниму айимидиңлар; шуниң билән
бүгүн бәхит-бәрикәтни үстүңларға чүшүрдуңлар,
деди. 30 Әтиси Муса хәлиққә сөз қилип: — Силәр
дәрвәқә наһайити еғир бир гуна садир қилдиңлар.
Әнди мана, мән Пәрвәрдигарниң алдиға чиқимән;
гунайиңлар үчүн кафарәт кәлтүрәләйимәнмекин,
— деди. 31 Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң
алдиға йенип берип: — Һәй...! Бу хәлиқ дәрвәқә
еғир бир гуна садир қилип, өзлиригә алтундин
илаһларни ясапту! 32 Лекин әнди Сән уларниң
гунайини әпу қилишқа унифайсән..., унимисаң,
исмимни Өзүң язған дәптириңдин өчүрүвәткин!
— деди. 33 Пәрвәрдигар Мусаға җавап берип: —
Кимки Мениң алдимда гуна қилған болса, униң
етини Өз дәптиримдин өчүрүветимән. 34 Әнди сән
берип, Мән саңа ейтқан җайға хәлиқни башлап
барғин. Мана, Мениң Пәриштәм алдиңда маңиду.
Лекин уларға җаза беридиған күнүм кәлгәндә,
уларға гунайи үчүн җаза беримән, деди. 35 Бу
сөздин кейин Пәрвәрдигар хәлиқниң Һаронниң
қоли билән мозайни қуйдуруп ясатқини үчүн
уларни ваба билән җазалиди.

33 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — Сән
орнуңдин туруп, өзүң Мисир зиминидин
елип кәлгән хәлиқ билән биллә мошу йәрдин
кетип: «Мән сениң нәслиңгә уни беримән» дәп
қәсәм қилип Ибраһимға, Исһаққа вә Яқупқа
вәдә қилған зиминға барғин. 2 Шуниң билән
сениң алдиңда бир Пәриштә әвәтип, Қананий,
аморий, Һиттий, пәриззийләрни, һивий билән
йәбусийларни һайдап чиқирип, 3 сени сүт билән
һәсәл еқип туридиған зиминға кәлтүримән.
Чүнки силәр бойни қаттиқ бир хәлиқ болғачқа,
йолда силәрни һалак қиливәтмәслигим үчүн,
Өзүм силәрниң араңларда болуп, шу [зиминға]
биллә чиқмаймән, — деди. 4 Халайиқ бу
қаттиқ сөзни аңлап, қайғуға чөмүп һеч қайсиси
өз зибу-зиннәтлирини тақимиди. 5 Чүнки
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — Сән берип
Исраилларға: «[Пәрвәрдигар]: — Силәр бойни
қаттиқ бир хәлиқ екәнсиләр; әгәр Мән Пәрвәрдигар
араңларға чиқип бир дәқиқила турсам, силәрни
йоқитивәткән болаттим. Әнди силәр өзүңлардики
зибу-зиннәтләрни еливетиңлар; шу чағда
Мән силәргә немә қилидиғинимни билимән,
деди», дәп ейтқин, — дегән еди. 6 Шуңа
Исраиллар Һорәб теғидин айрилипла зибу-
зиннәтлирини өзлиридин еливәтти. 7 Шуниң
билән Муса өз чедирини елип, уни чедиргаһниң
сиртида, чедиргаһдин нерирақ бир җайға тикип,
уни «көрүшүш чедири» дәп атиди. Кимки
Пәрвәрдигарни издәп, йол сorимақчи болса
чедиргаһниң сиртидики «көрүшүш чедири»ға
баратти. 8 Шундақ болаттики, һәр қетим Муса
чедирға чиқса, пүткүл халайиқ қопуп, һәр
бири өз чедириниң ишигидә өрә туруп, Муса
чедирға кирип болғичә униң кәйнидин қаришип
туратти. 9 Андин Муса һәр қетим чедирға кирип
кәтсә шундақ болаттики, булут түврүги чүшүп,
чедирниң кириш еғизида тохтайтти; шуниң билән
Пәрвәрдигар Муса билән сөзлишәтти. 10 Пүткүл
халайиқ булут түврүгиниң җамаәт чедириниң
кириш еғизида тохтиғинини көрәтти; уни
көргинидә хәлиқниң һәммиси қопуп, һәр бири өз
чедириниң ишигидә туруп сәҗдә қилишатти. 11
Шу чағларда Пәрвәрдигар Муса билән кишиләр
өз дост-бурадири билән сөзләшкәндәк, йүзму-
йүз сөзлишәтти. Андин Муса чедиргаһға йенип
келәтти; лекин униң хизмәткари болған нунниң
оғли Йәшуа дегән яш жигит чедирниң ичидин
чиқмайтти. 12 Муса Пәрвәрдигарға мундақ деди: —
Мана, Сән дайим маңа: «Бу хәлиқни елип чиққин»
дәп кәлдиң; лекин Өзүң маңа: «Мән сени исмиңни
билип тонуймән», вә шуниңдәк «Нәзирим алдида

илтипат таптиң» дегән болсаңму, Сән мениң
билән биргә кимни әвәтидиғиниңни маңа аян
қилмидиң. 13 Әгәр мән растинла нәзириңдә
илтипат тапқан болсам, өзүмниң Сени тонушум
үчүн, нәзириңдә илтипат тепиверишим үчүн маңа
Өз йолуңни аян қилғайсән; мана, бу хәлиқниң
Өз хәлқиң болғинини нәзириңдә тутқайсән! —
деди. 14 У җавап берип: Мән Өзүм [сән] биллә
биллә берип, саңа арам ата қилимән, — деди. 15
Муса униңға җававән: — Әгәр Сән Өзүң [биз] билән
биллә маңмисаң, бизни бу йәрдин чиқармиғайсән;
16 чүнки, мән вә хәлқиң нәзириңдә илтипат
тапқинимиз немидин билиниду? Әҗәба, Өзүңниң
биз билән биллә маңғиниңдин билинмәмду? Шу
сәвәптин мән вә хәлқиң йәр йүзидики һәр бир
таипиләрдин алаһидә пәриқләнмәмдуқ?! — деди.
17 Пәрвәрдигар Мусаға: — Мошу илтиҗайиңниму
иҗабәт қилимән; чүнки сән нәзиримдә илтипат
таптиң вә Мән сени исмиңни билип тонуймән,
деди. 18 Шуниң билән Муса: — Өз шан-шәрпиңни
маңа көрсәткәйсән, — деди. 19 [Пәрвәрдигар]: —
Өзүмниң пүткүл меһриванлиғимни сениң көз
алдиңдин өткүзимән вә алдиңда «Яһвәһ» дегән
намни җакалаймән. Кимгә шапаәт қилмақчи
болсам шуниңға шапаәт көрситимән, кимгә
рәһим-шәпқәт көрсәтмәкчи болсам, шуниңға
рәһим-шәпқәт көрситимән, деди. 20 Пәрвәрдигар
униңға: — Сән йүзүмни көрәлмәйсән; чүнки
һеч адәмзат Мени көрсә тирик қалмайду, деди.
21 Андин Пәрвәрдигар: — Мана, йенимда бир
җай бардур; сән шу йәрдики қорам ташниң
үстидә турғин. 22 Мениң шан-шәривим өтидиған
вақитта, шундақ болидуки, Мән сени шу қорам
ташниң йериқида турғузуп, Мән өтүп болғичә сени
қолум билән йепип туримән. 23 Андин қолумни
тартивалимән; шуниң билән сән Мениң арқа
тәрипимни көрисән, лекин йүзүм көрүнмәйду, —
деди.

34 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән авалқиға охшаш
өзүң үчүн таштин икки тахтайни йонуп
кәл; Мән бу тахтайларға сән илгири чеқиваткән
тахтайлардики сөзләрни йезип қойимән. 2 Сән
әтә әтигәнгичә тәйяр болуп, сәһәрдә Синай теғиға
чиқип, шу йәрдә тағниң чоққисида Мениң алдимда
һазир болғин. 3 Лекин һеч киши сән билән
биллә чиқмисун вә яки тағниң һеч йеридә башқа
адәм көрүнмисун, қой-калиларму тағниң түвидә
отлимисун, — деди. 4 Муса авалқиға охшаш таштин
икки тахтайни йонуп, әтиси таң сәһәр қопуп, бу
икки таш тахтайни қолида елип, Пәрвәрдигарниң
буйруғини бойичә Синай теғиға чиқти. 5 Шуниң
билән Пәрвәрдигар булутта чүшүп, шу йәрдә
Мусаниң қешида туруп, «Яһвәһ» дегән намини
җакалиди. 6 Пәрвәрдигар униң көз алдидин
өтүп: — «Пәрвәрдигар, Пәрвәрдигар, рәһимдил
вә меһри-шәпқәтликтур, асан ғәзәпләнмәйдиған,
шапаәт билән вапаси кәң Тәңридур, 7 миңлиған-
он миңлиғанларға рәһим-шапаәт көрситип,
қәбиһлик, асийлиқ вә гунани кәчүргүчидур;
лекин у гунакарларни һәргиз гунасиз дәп
қаримайдиған, бәлки атиларниң қәбиһлигиниң
җазасини балилири вә нәврилиригичә, шундақла
үчинчи вә төртинчи әвладиғичә жүкләйдиған
[Тәңридур]» — дәп җакалиди. 8 Шуниң билән
Муса дәрһал йәргә баш қоюп сәҗдә қилип: — 9
— Әй Рәб, әгәр мән растинла нәзириңдә илтипат
тапқан болсам, ундақта и Рәб, аримизда биз
билән маңғайсән; чүнки бу хәлиқ дәрвәқә бойни
қаттиқ бир хәлиқтур; бизниң қәбиһлигимизни
вә гунайимизни кәчүргәйсән, бизни Өз мирасиң
болушқа қобул қилғайсән! — деди. 10 Шуниң
билән у Мусаға: — Мана, Мән бир әһдә түзимән;
сениң барлиқ хәлқиң алдида пүткүл йәр йүзиниң
һеч бир җайида яки һеч бир әл арисида
қилинип бақмиған мөҗизиләрни яритимән.
Шуниң билән сән арисида болған хәлқиңниң
һәммиси Пәрвәрдигарниң [карамәт] әмәлини
көриду; чүнки Мениң силәргә қилидиған әмәлим
дәрвәқә дәһшәтлик иш болиду. 11 Мән бүгүн
саңа тапилайдиған әмирлиримни тутқин; мана,
Мән силәрниң алдиңлардин Аморий, Қананий,
Һиттий, Пәриззий, Һивий вә Йәбусийларни
һайдап чиқиримән. 12 Әнди һези болғинки, сән
баридиған зиминда туруватқанлар билән һеч әһдә
бағлашмиғин; болмиса, бу иш силәргә қапқан
болиду; 13 бәлки силәр уларниң қурбангаһлирини
чөвүп, бут түврүклирини сундуруп, «ашәраһ»
бутлирини кесип ташлаңлар. 14 Чүнки сән
һеч қандақ башқа илаһқа ибадәт қилмаслиғиң
керәк — чүнки Мәнки Пәрвәрдигарниң нами
«Вапасизлиққа Һәсәт Қилғучи» болуп, һәсәт
қилғучи бир илаһдурмән. 15 Болмиса, шу зиминда
туруватқанлар билән әһдә түзүшүң мүмкин; андин
улар илаһлириниң кәйнидин жүрүп бузуқчилиқ

қилип, илаһлириға қурбанлиқлар өткүзгинидә,
силәрни чақирса уларниң қурбанлиқлиридин
йәп кетишиңлар мүмкин; 16 сән шундақла йәнә
уларниң қизлирини оғуллириңға хотунлуққа
елип беришиң мүмкин; у қизлар өз илаһлириниң
кәйнидин жүрүп бузуқчилиқ қилғинида, улар
оғуллириңниму өз илаһлириниң арқисидин
маңғузуп, бузуқчилиқ қилдуруши мүмкин.
17 Өзүң үчүн һеч қандақ қуйма бутларни
ясатмиғин. 18 Петир нан һейтини тутуңлар;
Мениң әмир қилғинимдәк Абиб ейида, бекитилгән
вақитта йәттә күн петир нан йәңлар. Чүнки
силәр Абиб ейида Мисирдин чиққансиләр. 19
Балиятқуниң тунҗа мевиси Мениңки болиду;
чарпай маллириңниң ичидин дәсләп туғулған
әркәкләр, кала болсун, қой болсун уларниң
тунҗилириниң һәммиси Мениңки болсун. 20
Лекин ешәкләрниң тунҗа тәхәйлириниң орниға
қоза билән бәдәл төлишиң лазим болиду. Әгәр
орниға [қоза] бәрмисәң, тәхәйниң бойнини
сундурувәткин. Тунҗи оғуллириңни болса,
уларға бәдәл төләп қайтурувал. Һеч ким Мениң
һозурумға қуруқ қол кәлмисун. 21 Сән алтә
күн ичидә иш-әмәлиңни қилип, йәттинчи
күни арам елишиң зөрүр; йәр һайдаш вақти
болсун, орма вақти болсун, арам елишиң
зөрүр. 22 Йеңи буғдайниң тунҗа һосулини
тәбрикләйдиған «һәптиләр һейти»ни өткүзүңлар;
жилниң ахирида «һосул жиғиш һейти»ни
өткүзүңлар. 23 Сениң һәр бир әркәк кишилириң
жилда үч қетим Исраилниң Худаси болған
Рәб Пәрвәрдигарниң алдиға һазир болсун. 24
Чүнки Мән таипиләрни алдиңдин һайдиветип,
чегаралириңни кеңәйтимән; шуниңдәк сән
жилда үч қетим Пәрвәрдигар Худайиңниң
алдиға һазир болушқа чиқип барсаң, һеч
ким йериңгә көз қирини салмайду. 25 Маңа
сунулидиған қурбанлиқниң қенини болдурулған
нан билән биллә сунмиғин; яки өтүп кетиш
һейтиниң қурбанлиғиниң гөшини әтигә қалдурма.
26 Зиминиңниң дәсләпки һосулидин тунҗа
мәһсулатларни Пәрвәрдигар Худайиңниң өйигә
кәлтүрүп ата. Оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип
пишарма. 27 Пәрвәрдигар Мусаға: — Бу сөзләрни
өзүң үчүн йезивалғин; чүнки Мән мошу сөзләрни
асас қилип сән билән вә Исраил билән әһдә
бағлидим, деди. 28 У вақитта Муса шу йәрдә
Пәрвәрдигарниң һозурида қириқ кечә-күндүз
турди; у һеч нәрсә йемиди, һеч су ичмиди. У
йәрдә [Пәрвәрдигар] тахтайларға әһдиниң сөзлири
болған он әмирни пүтти. 29 Муса Синай теғидин
чүшкәндә шундақ болдики (у тағдин чүшкәндә
икки һөкүм-гувалиқ тахтийи униң қолида еди),
өзиниң [Пәрвәрдигар] билән сөзләшкини үчүн
йүзиниң пақирап кәткинини билмәйтти. 30
Әнди Һарун вә барлиқ Исраиллар Мусани көрди,
мана, униң йүз териси пақирап туратти; улар
униңға йеқин бериштин қорқушти. 31 Лекин Муса
уларни чақиривиди, Һарун вә җамаәтниң барлиқ
башлири йенип, униң қешиға кәлди; Муса улар
билән сөзләшти. 32 Шуниңдин кейин, барлиқ
Исраиллар униң йениға кәлди; у вақитта Муса
Пәрвәрдигар өзигә Синай теғида сөз қилғинида
тапшурған барлиқ әмирләрни уларға тапилиди.
33 Муса уларға дәйдиғинини дәп түгәтти. У
[сөзлигәндә] йүзигә бир чүмпәрдә тартивалған
еди; 34 Қачанки Муса Пәрвәрдигар билән
сөзлишишкә униң һозуриға кирсә, чүмпәрдини
еливетәтти, таки у йенип чиққичә шундақ болатти;
йенип чиққанда өзигә немә тапиланған болса,
шуни Исраилларға ейтип берәтти. 35 Исраиллар
Мусаниң йүз терисиниң пақирап турғинини
көрәтти; шуңа Муса йәнә таки Пәрвәрдигар
билән сөзләшкили униң һозуриға киргичә йүзигә
чүмпәрдә тартивалатти.

35 Муса Исраилларниң пүткүл җамаитини
жиғип уларға: — Пәрвәрдигар силәргә
қилишқа буйруған әмирләр мунулардур: — 2
Алтә күн иш-әмгәк күни болсун; лекин йәттинчи
күни силәргә нисбәтән муқәддәс бир күн
болуп, Пәрвәрдигарға аталған арам алидиған
шабат күни болсун. Һәр ким шу күнидә иш-
әмгәк қилса өлүмгә мәһкүм қилинсун. 3 Шабат
күнидә барлиқ туралғулириңларда һәргиз от
қалимаңлар, — деди. 4 Муса Исраилларниң
пүткүл җамаитигә сөз қилип мундақ деди:
— «Пәрвәрдигар буйруған әмир мана шуки:
— 5 Өзүңларниң араңлардин Пәрвәрдигарға
бир «көтәрмә һәдийә» кәлтүрүңлар; көңли
халиғанларниң һәр бири Пәрвәрдигарға бир
«көтәрмә һәдийә»сини кәлтүрсун: йәни алтун,
күмүч, мис, 6 көк, сөсүн вә қизил жип, ақ канап
рәхт, өшкә тивити, 7 қизил боялған қочқар
териси, делфин териси, акатсийә яғичи, 8

чирақдан үчүн зәйтун мейи, «мәсиһләш мейи»
билән хушбуй үчүн ишлитилидиған есил дора-
дәрмәкләр, **9** әфодқа һәм қошенға орнитилидиған
һеқиқ вә башқа яқутларни кәлтүрүңлар». **10**
— «Араңлардики барлиқ маһир устилар келип
Пәрвәрдигар буйруғанниң һәммисини ясап
бәрсун: **11** — [муқәддәс] чедир билән униң
ички вә ташқи йопуқлирини, илғулирини,
тахтайлирини, балдақлирини, хадилирини
вә буларниң тәгликлирини, **12** әһдә сандуғи
вә униң балдақлирини, «кафарәт тәхти»ни,
«айрима пәрдә-йопуқ»ни, **13** ширә вә униң
балдақлирини, униң барлиқ қача-қучилирини
вә «тәқдим нанлири»ни, **14** йоруқлуқ үчүн
ясалған чирақдан вә униң әсваплирини, униң
чирақлири вә чирақ мейини, **15** хушбуйгаһ
вә униң балдақлирини, «Мәсиһләш мейи»ни,
дора-дәрмәкләрдин ишләнгән хушбуйни,
муқәддәс чедириниң кириш еғизидики «ишик
пәрдиси»ни, **16** көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһи
вә униң мис шаласини, балдақлирини вә
барлиқ әсваплирини, жуюнуш деси вә униң
тәглигини, **17** һойлиниң пәрдилирини, униң
хадилири вә уларниң тәгликлирини, һойлиниң
кириш еғизидики пәрдини, **18** чедирниң миқ-
қозуқлирини, һойлиниң миқ-қозуқлирини,
шундақла барлиқ танилирини, **19** тоқулидиған
кийимләр, йәни муқәддәс җайниң хизмитигә
каһинлиқ хизмитидә кийилидиған, Һарун
каһинниң муқәддәс кийимлирини һәм униң
оғуллириниң кийимлирини тәйяр қилсун».
20 Шуниң билән пүткүл Исраил җамаити
Мусаниң йенидин чиқип кетишти. **21** Андин
көңли тартқанларниң һәр бири, роһи өзлиригә
түрткә болғанларниң һәр бири келип, җамаәт
чедирини ясашқа, шундақла чедирниң хизмитидә
ишлитилидиған барлиқ сәрәмҗанларни ясашқа
вә муқәддәс кийимләрни тикишкә Пәрвәрдигарға
аталған «пулаңлатма һәдийә»ни кәлтүргили
турди. **22** Улар әрләрму, аялларму келип, сунушқа
көңли хуш болғанларниң һәр бири һәдийә
кәлтүрүп, булапка, зирә-һалқа, үзүк, зуннар-
биләйүзүк қатарлиқ һәр хил алтун буюмларни
елип кәлди; алтунни «көтәрмә һәдийә» қилип
берәй дегәнләрниң һәр бири уни Пәрвәрдигарға
сунди. **23** Кимдә көк, сөсүн, қизил жип билән
ақ канап рәхт, өшкә тивити, қизил боялған
қочқар териси вә делфин териси болса, шуларни
елип келишти. **24** Күмүч я мистин көтәрмә
һәдийә кәлтүрәй дегәнләрниң һәр бири шуни
Пәрвәрдигарға һәдийә қилип сунди. Кимдә
чедирниң хизмитидә ишлитилидиған һәр хил
сәрәмҗанларға яриғидәк акатсийә яғичи болса,
уни елип кәлди. **25** Қоли чевәр аялларниң һәр
бири өз қоллири билән егирип, шу егиргән жип
вә рәхтләрни, йәни көк, сөсүн вә қизил жип
билән ақ канап рәхтләрни кәлтүрди, **26** Шуниңдәк
көңли қозғалған аялларниң һәммиси һүнирини
ишлитип өшкә тивитидин жип егиришти. **27**
Әмирләр әфод вә қошенға орнитилидиған
һеқиқлар вә яқутларни, **28** дора-дәрмәкләрни,
чирaққа вә мәсиһләш мейиға ишлитилидиған
зәйтун мейини, хушбуйға ишлитилидиған есил
дора-дәрмәкләрни кәлтүрди. **29** Шу тәриқидә
Исраиллар Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән
буйруған ишларниң һәр қайсиға бир нәрсә
беришкә көңли тартқан болса, әр болсун аял
болсун һәр бири шуни елип келип, Пәрвәрдигарға
атап ихтиярий һәдийә бәрди. **30** Андин Муса
Исраилларға мундақ деди: — «Мана, Пәрвәрдигар
Йәһуда қәбилисидин хурниң нәвриси, Уриниң
оғли Бәзаләлни исмини атап чақирип, **31**
уни Худаниң Роһи билән толдуруп, униңға
даналиқ, әқил-парасәт, илим-һекмәт егилитип,
уни һәртүрлүк ишни қилишқа қабилийәтлик
қилип, **32** уни түрлүк-түрлүк һүнәрләрни
қилалайдиған — алтун, күмүч вә мис ишлирини
қилалайдиған, **33** яқутларни кесип-оялайдиған,
зиннәт буюмлириға орниталайдиған, яғачларға
нәқиш чиқиралайдиған, һәр хил һүнәр ишлирини
қамлаштуралайдиған қилди. **34** У йәнә униң
көңлигә, шуниңдәк һәм Дан қәбилисидин
болған Аһисамақниң оғли Оһолиябниң көңлигә
[башқиларға] һүнәр үгитиш нийәт-истикини
селип, **35** уларниң көңуллирини даналиқ-һекмәт
билән толдуруп, уларни һәр хил нәққашлиқ-
оймичилиқ ишлириға маһир қилип, көк, сөсүн вә
қизил жип билән ақ канап рәхт билән кәштичилик
қилишқа һәмдә бапкарлиққа иқтидарлиқ қилди.
Шуниң билән улар һәр хил һүнәр ишлириниң
вә һәр хил лайиһиләш ишлириниң һөддисидин
чиқалайдиған болди.

36 Шуниң билән Бәзаләл вә Оһолияблар,
шуниңдәк Пәрвәрдигар муқәддәс чедир

ясашниң һәр хил ишлириға керәк болған даналиқ-
һекмәт вә әқил-парасәтни ата қилған маһир
устиларниң һәр бири уларға қошулуп, шу ишни
униң әмир қилғини бойичә әмәлгә ашуриду». 2
Шу вақитта Муса Бәзаләл вә Оһолиябни, шундақла
Пәрвәрдигар даналиқ-һекмәт билән көңүллирини
толдурған, көңли өзини шу ишни қилишқа
қатнишишқа далаләт қилған барлиқ һүнәрвән-
касипларни чақирип жиғди. 3 Улар келип
муқәддәс чедирни ясашқа, шундақла униң иш-
хизмәтлиригә керәклик сәрәмҗанларни ясашқа
Исраиллар елип кәлтүргән барлиқ «көтәрмә
һәдийә»ләрни Мусадин тапшурувалди. Исраил
хәлқи йәнила өз мәйли билән һәр күни әтигини
Мусаға ихтиярий һәдийә кәлтүрүп туратти. 4
Андин муқәддәс чедирниң ишлирини қиливатқан
устиларниң һәммиси қолидики ишини қоюп
қоюп келип, 5 Мусаға: — Хәлиқниң елип кәлгини
Пәрвәрдигар бизгә қилишқа буйруған ишни
пүткүзүшкә еһтияҗ болғинидин көп ешип кәтти!
— дейишти. 6 Андин Муса әмир қилип, пүткүл
чедирғаһ бойичә: «Мана, әр болсун, аял болсун,
һеч ким муқәддәс чедирни ясаш үчүн «көтәрмә
һәдийә» сүпитидә йәнә һеч қандақ нәрсә тәйярлап
кәлмисун!» дәп җакалатти. Буниң билән көпчилик
һәдийәләр кәлтүрүштин тохтитилди. 7 Чүнки улар
тәйярлиған материаллар пүткүл қурулуш ишиға
йетәтти, һәтта ешип қалатти. 8 Муқәддәс чедирниң
қурулуш ишини қиливатқан устиларниң һәр бири
непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил
жиплар арилаштурулуп ишләнгән он парчә йопуқ
ясап, керубларниң сүритини йопуқларға чевәрлик
билән лайиһиләп нәпис қилип кәштиләп чиқти. 9
Һәр бир йопуқниң узунлуғи жигирмә сәккиз гәз,
кәңлиги төрт гәз болуп, һәр бир йопуқ охшаш чоң-
кичикликтә қилинди. 10 [Бәзаләл] йопуқларниң
бәшини бир-биригә улиди, қалған бәш йопуқниму
һәм бир-биригә улиди. 11 У улап чиқилған
биринчи чоң парчиниң әң четидики қисминиң
бир тәрипигә рәңги көк измиләрни қадиди,
шуниңдәк улап чиқилған иккинчи чоң парчиниң
әң четидикисиниң бир тәрипигиму шундақ қилди.
12 Биринчи чоң парчиниң әң четидики қисмиға
әллик измә қадиди, иккинчи чоң парчиниң әң
четидикисигиму әллик измә қадиди. Измиләр
бир-биригә удулмуудул қилинди. 13 Муқәддәс
чедир бир пүтүн болсун үчүн у алтундин әллик
илғу ясап, икки парчә йопуқни шу илғулар билән
бир-биригә туташтурди. 14 У муқәддәс чедирни
йепиш үчүн өшкә тивитидин йопуқларни ясиди;
йопуқтин он бир парчә ясиди. 15 Йопуқларниң
һәр бириниң узунлуғи оттуз гәз, кәңлиги төрт
гәз болуп, он бир йопуқниң һәммиси охшаш чоң-
кичикликтә қилинди. 16 Йопуқларниң бәшини у
улап бир қилип, қалған алтә йопуқниму улап бир
қилди. 17 У биринчи улап чиқилған чоң парчиниң
әң четидики қисмиға әллик измә, иккинчи улап
чиқилған чоң парчиниң әң четидики қисмиға
әллик измә қадиди. 18 У чедир бир пүтүн болсун
үчүн һәм мистин әллик илғу ясап, икки чоң
парчини улап қойди. 19 У буниңдин башқа чедирға
қизил боялған қочқар терисидин йопуқ ясап
япти, андин униң үстидинму делфин терисидин
ясалған йәнә бир йопуқни қаплиди. 20 У муқәддәс
чедирниң тик тахтайлирини акатсийә яғичидин
ясап тиклиди. 21 Һәр бир тахтайниң узунлуғи
он гәз, кәңлиги бир йерим гәз қилинди. 22 Һәр
бир тахтайниң иккидин туруми бар еди, һәр
икки тахтай шулар билән бир-биригә четилди; у
чедирниң барлиқ тахтайлирини шундақ ясиди.
23 У чедирниң тахтайлирини шундақ ясиди;
жигирмиси җәнуп тәрәпкә орнитилди; 24 у бу
жигирмә тахтайниң тегигә күмүчтин қириқ
тәглик ясиди; бир тахтайниң [астидики] икки
туруми үчүн иккидин тәглик, йәнә бир тахтайниң
икки туруми үчүн иккидин тәгликни ясиди.
25 Шуниңдәк у чедирниң удул тәрипигә, йәни
шимал тәрипигә жигирмә тахтай ясиди, 26
шундақла буларниң қириқ тәглигини күмүчтин
ясиди; бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик,
йәнә бир тахтайниң тегигә иккидин тәглик
орунлаштурулди. 27 Чедирниң кәйни тәрипигә,
йәни ғәрип тәрәпкә алтә тахтайни ясап орнатти. 28
У чедирниң кәйни тәрипидики икки булуңға икки
тахтайни ясап орнатти. 29 Бу булуң тахтайлири
астидин үстигичә икки қат қилип [тахтайларни]
өз ара четиштурди, үсти бир һалқиға бекитилди.
У һәр иккисини шундақ ясап, икки булуңға
орнатти. 30 Шуңлашқиму у тәрипидә сәккиз
тахтай болди, уларниң күмүчтин ясалған он
алтә тәглиги бар еди; бир тахтайниң тегидә
икки тәглик, йәнә бир тахтайниң тегидә икки
тәглик бар еди. 31 Буниңдин башқа у акатсийә
яғичидин балдақ ясиди; чедирниң бу тәрипидики

тахтайларға бәш балдақни, 32 чедирниң у
тәрипидики тахтайларға бәш балдақни, чедирниң
арқа тәрипидики тахтайларға, йәни ғәрип
тәрипидики тахтайларғиму бәш балдақни ясиди.
33 У тахтайларниң оттуридики оттура балдақни
бу тәрәптин у тәрәпкә йәткүзүп ясиди. 34 У
тахтайларни алтун билән қаплап, балдақлар
өткүзүлидиған һалқиларни алтундин ясап,
балдақларни алтун билән қаплиди. 35 У непиз
тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил
жиплар арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә
ясиди; уни керубларниң сүритини чевәрлик билән
лайиһиләп нәпис қилип чүшүрүп, кәштиләп
чиқарди. 36 Уни есишқа у акатсийә яғичидин
төрт хада ясап, алтун билән қаплиди. Уларниң
илмәклири алтундин ясалди; хадиларға у
күмүчтин төрт тәгликни қуюп ясиди. 37 У
чедирниң кириш еғизиға нәпис тоқулған ақ
канап рәхткә көк, сөсүн вә қизил жиплар
арилаштурулуп ишләнгән бир пәрдә ясиди, уни
кәштичигә кәштиләтти. 38 У йәнә бу пәрдиниң
бәш хадисини илмәклири билән қошуп ясиди;
уларниң башлирини вә балдақлирини алтун
билән қаплиди; уларниң бәш тәглиги мистин
ясалди.

37 Андин Бәзаләл әһдә сандуғини акатсийә
яғичидин ясиди; униң узунлуғи икки йерим
гәз, егизлиги бир йерим гәз, кәңлиги бир йерим
гәз еди. 2 У униң ичи вә сиртини сап алтун
билән қаплиди, униң үстүнки қисминиң чөрисигә
алтундин гирвәк чиқарди. 3 У униң үчүн алтундин
төрт һалқа қуюп, уларни униң төрт четиқиға
бекитти; бир тәрипигә икки һалқа, йәнә бир
тәрипигә икки һалқа бекитти. 4 У һәм акатсийә
яғичидин икки балдақ ясап, һәр иккисини алтун
билән қаплиди; 5 андин сандуқ улар арқилиқ
көтирилсун дәп, балдақларни сандуқниң икки
йенидики һалқилиридин өткүзүп қойди. 6 У
[сандуқниң япқучи сүпитидә] алтундин узунлуғи
икки йерим гәз, кәңлиги бир йерим гәз болған
бир «кафарәт тәхти» ясиди. 7 У икки керубни
алтундин соқуп ясиди; уларни кафарәт тәхтиниң
икки тәрипигә орнатти; 8 бир керубни бир
тәрипигә, йәнә бир керубни йәнә бир тәрипигә
орнатти. У икки тәрипидики керубларни кафарәт
тәхти билән бир гәвдә қилди. 9 Керублар бир-
биригә йүзлинип, қанатлирини кафарәт тәхтиниң
үстигә керип, қанатлири билән уни йепип
туратти; керубларниң йүзи кафарәт тәхтигә
қаритилди. 10 У һәм ширәни акатсийә яғичидин
ясиди; униң узунлуғи икки гәз, кәңлиги бир гәз,
егизлиги бир йерим гәз еди. 11 У уни сап алтун
билән қаплап, униң үстүнки қисминиң чөрисигә
алтундин гирвәк чиқарди. 12 У ширәниң чөрисигә
төрт илик егизликтә бир ләв ясиди; бу ләвниң
чөрисигиму алтундин бир гирвәк чиқарди. 13 У
ширәгә алтундин төрт һалқа ясап, бу һалқиларни
ширәниң төрт бүжигидики четиққа орнатти. 14
Ширәни көтиришкә балдақлар өткүзүлсун дәп,
һалқилар ширә левигә йеқин бекитилди. 15
Ширә үчүн у балдақларни акатсийә яғичидин
ясап, алтун билән қаплиди; ширә улар билән
көтириләтти. 16 У ширәниң үстигә қоюлидиған
барлиқ буюмларни, йәни легәнлирини, қача-қуча
тәхсилирини, [«шарап һәдийәлири»ни] қуйидиған
қәдәһ вә пиялиләрниң һәммисини сап алтундин
ясиди. 17 У һәм чирақданни сап алтундин ясиди;
чирақданни соқуп ясиди; чирақданниң пути, ғоли,
қәдәһлири, ғунчилири вә гүллири бир пүтүн
алтундин соқулди. 18 Чирақданниң ғолиниң икки
йенидин алтә шахчә чиқирилди — чирақданниң
бир йенидин үч шахчә, униң йәнә бир йенидин
үч шахчә чиқирилди; 19 бир йенидики һәр
бир шахчидә бадам гүли шәклидә ғунчиси вә
чечиги болған үч қәдәһ чиқирилди, йәнә бир
йенидики һәр бир шахчидә бадам гүли шәклидә
ғунчиси вә чечиги болған үч қәдәһ чиқирилди.
Чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң һәммиси
шундақ ясалди. 20 Чирақданниң [ғолидин] бадам
гүли шәклидә ғунчиси вә чечиги болған төрт
қәдәһ чиқирилди. 21 Булардин башқа [биринчи]
икки шахчиниң астида бир ғунчә, [иккинчи]
икки шахчиниң астида бир ғунчә, [үчинчи]
икки шахчиниң астида бир ғунчә ясалған еди;
чирақданға чиқирилған алтә шахчиниң астиниң
һәммиси шундақ еди. 22 Униң шу ғунчилири һәм
шахчилири чирақдан билән бир гәвдә қилинди
— бир пүтүн сап алтундин соқуп ясалди. 23 У
чирақданниң йәттә чириғини, шундақла униң
пилик қайчилири билән күлданлирини сап
алтундин ясиди. 24 У чирақдан вә униң барлиқ
әсваплирини бир талант сап алтундин ясиди. 25
У йәнә хушбуйгаһни акатсийә яғичидин ясиди.
Униң узунлуғи бир гәз, кәңлиги бир гәз, егизлиги

икки гәз болуп, төрт часа қилип ясалди; [төрт
бүҗигидики] мүңгүзләр униң билән бир пүтүн
қилип ясалди. 26 У уни, йәни униң үстини, төрт
әтрапини һәм мүңгүзлирини сап алтун билән
қаплиди; униң үсти қисминиң чөрисигә алтундин
гирвәк чиқарди. 27 Униңға алтундин икки һалқа
ясап, униң гирвикиниң астиға бекитти; уларни
икки йениға удулму удул бекитти. Хушбуйгаһни
көтиридиған икки балдақни селиш үчүн буларни
хушбуйгаһниң икки тәрипигә орунлаштурди. 28
У балдақларни акатсийә яғичидин ясап, алтун
билән қаплиди. 29 У һәм муқәддәс Мәсиһләш
мейини ясиди, андин әтирчи чиқарғандәк дора-
дәрмәкләрни тәңшәп сап хушбуйни ясиди.

38 У көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһини
акатсийә яғичидин ясиди. Қурбангаһ төрт
часа болуп, узунлуғи бәш гәз, кәңлиги бәш гәз,
егизлиги үч гәз қилинди. 2 У униң төрт бүҗигигә
қоюлидиған мүңгүзлирини ясиди; мүңгүзлири
қурбангаһ билән бир гәвдә қилинди. Қурбангаһни
мис билән қаплиди. 3 У қурбангаһниң барлиқ
әсваплирини — униңға хас болған дасларни,
гүҗәкләрни, кориларни, лахшигирларни вә
отданларниму ясиди; униң барлиқ әсваплирини
мистин ясиди. 4 Қурбангаһ үчүн мистин
бир шала ясиди; шалани қурбангаһниң қап
белиниң астидики гирвәктин төвәнрәк туридиған
қилди; шала қурбангаһниң дәл оттурисида
еди. 5 У шаланиң төрт бүҗигигә балдақлар
өткүзүлидиған төрт мис һалқини қуюп ясиди. 6
У балдақларни акатсийә яғичидин ясап, уларни
мис билән қаплиди. 7 Андин у қурбангаһни
көтириш үчүн балдақларни қурбангаһниң
икки йенидики һалқиларға өткүзүп қойди. У
қурбангаһни тахтайлардин, ичини бош қилип
ясиди. 8 У йәнә жуюнуш десини мистин,
униң тәглигиниму мистин ясиди; у буларни
«көрүшүш чедири»ниң кириш еғизиниң алдида
хизмәттә болған аялларниң мис әйнәклиридин
ясиди. 9 Андин у чедирниң һойлисиниму ясиди.
Һойлиниң җәнубиға, йәни җәнупқа йүзләнгән
тәрипигә непиз тоқулған ақ канап рәхттин
пәрдиләрни ясиди; униң узунлуғи йүз гәз еди. 10
Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада вә хадиларниң
жигирмә тәглигини у мистин ясиди. Хадиларниң
илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалған
еди. 11 Шуниңға охшаш шимал тәрипидиму
узунлуғи йүз гәз келидиған пәрдә бар еди.
Пәрдиләрни есишқа жигирмә хада вә хадиларниң
жигирмә тәглигини у мистин ясиди. Хадиларниң
илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалған еди.
12 Шуниңға охшаш ғәрип тәрипидә узунлуғи әллик
гәз келидиған пәрдә бар еди; пәрдиләрни есишқа
он хада вә хадиларниң он тәглигини у мистин
ясиди. Хадиларниң илмәклири вә балдақлири
күмүчтин ясалди. 13 Һойлиниң шәриқ тәрипи,
йәни күн чиқишқа йүзләнгән тәрипиниң кәңлиги
әллик гәз еди. 14 Бир тәрипидә он бәш гәз
келидиған пәрдә болуп, униң үч хадиси билән үч
тәглиги бар еди. 15 Йәнә бир тәрипидиму он бәш
гәз келидиған пәрдә болуп, униң үч хадиси билән
үч тәглиги бар еди. 16 Һойлиниң чөрисидики
пәрдиләрниң һәммиси непиз тоқулған ақ канап
рәхттин тикилгән еди. 17 Һойлиниң чөрисидики
һәммә хадиларниң тәглиги мистин, уларниң
илмәклири вә балдақлири күмүчтин ясалди;
хадиларниң башлириму күмүчтин қапланған
еди. Һойлиниң чөрисидики һәммә хадилар
күмүчтин ясалған балдақлар билән бир-биригә
четилди. 18 Һойлиниң кириш еғизидики пәрдә
непиз тоқулған ақ канап рәхткә көк, сөсүн
вә қизил жиплар арилаштурулуп, кәштичиләр
тәрипидин кәштиләнди; униң узунлуғи жигирмә
гәз, егизлиги һойлидики пәрдиләрниң егизлигигә
охшаш болуп бәш гәз еди. 19 Униң төрт
хадиси билән мистин ясалған төрт тәглиги бар
еди; хадиларниң илмәклири күмүчтин ясалди,
уларниң башлири күмүч билән қапланди вә
балдақлири күмүчтин ясалди. 20 Муқәддәс
чедирниң һәм чөрисидики һойлиниң барлиқ миқ-
қозуқлири мистин ясалди. 21 Муқәддәс чедир,
йәни «һөкүм-гувалиғи чедири» үчүн аталған
материялларниң сани төвәндә хатириләнгән
(улар Мусаниң буйруғи билән, каһин Һаронниң
оғли Итамарниң қол астидики Лавийлар мәсъул
болуп санақтин өткүзүлүп, [Худаға] аталған
еди): — 22 Йәһуда қәбилисидин болған Хурниң
нәвриси, Уриниң оғли Бәзаләл Пәрвәрдигар
Мусаға буйруғанниң һәммисини ада қилди; 23
Дан қәбилисидин болған Аһисамақниң оғли
Оһолияб униң ярдәмчиси еди; у болса нәққашлиқ-
оймичилиқ устиси, лайиһилигүчи һәмдә көк,
сөсүн, қизил жиптин ақ канап рәхткә кәштә
тикәләйдиған уста еди. 24 Муқәддәс чедирни

ясашқа ишлитилгән алтун, йәни «пулаңлатма
һәдийә» сүпитидә кәлтүрүлгән алтунниң һәммиси
муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги
бойичә жигирмә тоққуз талант йәттә йүз оттуз
шәкәл еди. 25 Җамаәт арисидин санақтин
өткүзүлгән адәмләр тәрипидин кәлтүрүлгән
күмүч болса муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә бир йүз талант бир миң йәттә
йүз йәтмиш бәш шәкәл еди. 26 Бу күмүч нопуси
ройхәткә елинған кишиләрдин елинған еди
— демәк, кимки жигирмә яш я униңдин чоң,
санақтин өткүзүлгәнләрниң һәр бири бир бека,
йәни муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги
бойичә йерим шәкәл күмүч бәрди. Санақтин
өткән киши алтә йүз үч миң бәш йүз әллик киши
еди. 27 Муқәддәс җайниң тәгликлирини һәм
оттурисидики пәрдиниң тәгликлирини қуюшқа
йүз талант күмүч кәтти; йүз талант күмүчтин йүз
тәглик ясилип, һәр бир тәглик үчүн бир талант
ишлитилди. 28 У қалған бир миң йәттә йүз йәтмиш
бәш шәкәл күмүчтин хадиларниң илмәклирини
ясиди, уларниң башлирини қаплиди, шуниңдәк
уларни бир-биригә чатидиған балдақларни ясиди.
29 «Пулаңлатма һәдийә» сүпитидә кәлтүрүлгән
мис болса йәтмиш талант, икки миң төрт йүз
шәкәл чиқти. 30 Буниңдин у җамаәт чедириниң
кириш еғизиниң тәгликлирини, мис қурбангаһни,
униң мис шаласи вә қурбангаһниң барлиқ
әсваплирини, 31 һойлиниң чөрисидики хада
тәгликлирини, һойлиниң кириш еғизидики
тәгликләрни, чедирниң барлиқ қозуқлирини вә
һойлиниң чөрисидики қозуқларниң һәммисини
ясиди.

39 Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк көк,
сөсүн вә қизил жиплар ишлитилип,
муқәддәс чедирниң хизмитидә кийилидиған
[каһинлиқ] кийимләр, шундақла Һаронниң
муқәддәс кийимлири тәйяр қилинди. 2 [Бәзаләл]
алтун вә көк, сөсүн, қизил жиплар билән непиз
тоқулған ақ канап рәхтләрдин әфодни ясап
тәйярлиди. 3 Улар алтунни соқуп непиз қилип, уни
кесип жип қилди, андин буларни маһирлиқ билән
көк жиплар, сөсүн жиплар вә қизил жиплардин
ақ канап рәхткә лаһайиләнгән нусхилар үстигә
тоқуди. 4 Улар әфодниң [алди вә кәйни] қисмини
бир-биргә туташтуруп туридиған икки мүрилик
тасма ясиди; әфодниң икки тәрипи бир-биригә
туташтурулди. 5 Әфодниң үстигә бағлайдиған
бәлвағ әфод билән бир пүтүн қилинған болуп,
униңға охшаш сипта ишлинип, алтун вә көк,
сөсүн, қизил жиплар вә непиз тоқулған ақ канап
рәхттин ясалди; һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға
буйруғинидәк қилинди. 6 Улар икки ақ һеқиқни
икки алтун көзлүккә орнитип, уларниң үстигә
худди мөһүр ойғандәк Исраилниң оғуллириниң
намлирини оюп ясиди. 7 Исраилниң оғуллириға
әсләтмә таш болсун үчүн, Пәрвәрдигар Мусаға
буйруғандәк икки яқутни әфодниң икки мүрилик
тасмисиға бекитип қойди. 8 У қошенни чевәр
қолларға нәпис қилип кәштилитип ясиди; уни
әфодни ишлигән усулда алтун вә көк, сөсүн,
қизил жиплар билән непиз тоқулған ақ канап
рәхттин ясиди. 9 Улар қошенни икки қат, төрт
часа қилип ясиди; икки қат қилинғанда узунлуғи
бир ғерич, кәңлигиму бир ғерич келәтти. 10 Униң
үстигә төрт қатар қилип гөһәрләрни орнатти:
— бир қатардикиси қизил яқут, сериқ гөһәр
вә зумрәтләр еди; бу биринчи қатар еди. 11
Иккинчи қатарға көк қаштеши, көк яқут вә алмас,
12 үчинчи қатарға сөсүн яқут, пироза вә сөсүн
квартс, 13 төртинчи қатарға берил яқут, ақ һеқиқ
вә анарташ орнитилди; буларниң һәммиси алтун
көзлүккә бекитилди. 14 Бу гөһәрләр Исраилниң
оғуллириниң намлириға вәкил қилинип, уларниң
санидәк он икки болуп, мөһүр ойғандәк һәр бир
гөһәргә он икки қәбилиниң нами бирдин-бирдин
пүтүлди. 15 Улар қошенға шойнидәк ешилгән
сап алтундин [икки] ешилмә зәнҗир ясиди; 16
улар қошенға алтундин икки көзлүк вә икки
һалқа етип, икки һалқини қошенниң [жуқуриқи]
икки бүҗигигә бекитти; 17 андин шу алтундин
ешилип ясалған икки зәнҗирни қошенниң
[жуқуриқи] икки бүҗигидики һалқидин өткүзүп,
18 ешилгән шу зәнҗирләрниң икки учини икки
көзлүккә бекитип, [көзлүкләрни] әфодниң икки
мүрилик тасмисиниң алди қисмиға орнатти.
19 Буниңдин башқа улар алтундин икки һалқа
ясап, уларни қошенниң [асти тәрипидики]
икки бүҗигигә бекитти; улар әфодқа тегишип
туридиған қилинип ичигә қадалди. 20 Мундин
башқа улар алтундин [йәнә] икки һалқа ясап,
уларни әфодниң икки мүрилик тасмисиниң
алди төвәнки қисмиға, әфодқа улинидиған җайға
йеқин, кәштиләнгән бәлвағдин егизрәк қилип

бекитти. 21 Улар қошенниң әфодниң бәлвеғидин
жуқурирақ туруши, қошенниң әфодтин ажрап
кәтмәслиги үчүн көк шойна билән қошенниң
һалқисини әфодниң һалқисиға четип қойди.
Буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға
буйруғинидәк қилинди. 22 [Бәзаләл] әфодниң
[ичидики] тонни пүтүнләй көк рәңлик қилди.
23 Тонниң [башқа кийилидиған] төшүги дәл
оттурисида, худди савутниң яқисидәк ишләнгән
еди; житилип кәтмәслиги үчүн униң чөрисигә
пәваз ишләнди. 24 Улар тонниң етигиниң
чөрисигә көк, сөсүн вә қизил жиптин анарларни
тоқуп есип қойди. 25 Улар һәмдә алтун
қоңғурақларни ясап, қоңғурақларни тонниң
етигиниң чөрисигә, анарларниң арилиғиға
бирдин есип қойди; һәр икки анарниң оттурисиға
бир қоңғурақ есип қоюлди. 26 [Қаһинлиқ]
хизмитигә аит [қоңғурақлар] тонниң етигиниң
чөрисигә бекитилди; бир алтун қоңғурақ, бир
анар, бир алтун қоңғурақ, бир анар қилип
бекитилди; һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға
буйруғинидәк қилинди. 27 Улар Һарун билән
униң оғуллириға непиз тоқулған ақ канап
рәхттин халта көйнәкләрни тикти; 28 сәллини
ақ канап рәхттә ясиди, шундақла чирайлиқ
егиз бөкләрни ақ канап рәхттә, тамбалларни
непиз тоқулған ақ канап рәхттә тәйярлиди; 29
буниңдин башқа улар бәлвағниму көк, сөсүн
вә қизил жип арилаштурулуп кәштиләнгән,
непиз тоқулған ақ канап рәхттә тәйярлиди;
буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға
буйруғинидәк қилинди. 30 Улар йәнә нәпис
тахтайни, йәни муқәддәс отуғатни сап алтундин
ясап, униң үстигә мөһүр ойғандәк: «Пәрвәрдигарға
муқәддәс қилинди» дәп оюп пүтти; 31 улар
отуғатқа көк рәңлик жипни бағлап, униң билән
отуғатни сәллигә тақиди, булар Пәрвәрдигарниң
Мусаға буйруғинидәк қилинди. 32 Шу тәриқидә
жамаәтниң ибадәт чедириниң һәммә қурулуши
пүткүзүлди; Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға
буйруғинининиң һәммисини шу бойичә қилди;
шу тәриқидә һәммисини пүттүрди. 33 Улар
чедирни Мусаниң йениға елип кәлди —
чедир йопуқлирини, униң барлиқ әсваплирини,
илмәклирини, тахтайлирини, балдақлирини,
хадилири билән тәгликлирини, 34 шуниңдәк
қизил боялған қочқар терисидин ясалған йопуқ
билән делфин терисидин ясалған йопуқни,
«айрима пәрдә»ни, 35 әһдә сандуғи вә униң
балдақлирини, «кафарәт тәхти»ни, 36 ширә вә
униң барлиқ әсваплирини, шундақла «тәқдим
нанлар»ни, 37 сап алтундин ясалған чирақдан
билән униң чирақлирини, йәни үстигә тизилған
чирақларни, униң барлиқ әсваплири һәм
чирақ мейини, 38 алтун хушбуйгаһ, мәсиһләш
мейи, дора-дәрмәкләрдин ясалған хушбуйни,
чедирниң кириш еғизиниң пәрдисини, 39 мис
қурбангаһ билән униң мис шаласини, униң
балдақлири билән һәммә әсваплирини, жуюш
деси билән униң тәглигини, 40 һойлиниң
чөрисидики пәрдиләрни, униң хадилири вә
уларниң тәгликлирини, һойлиниң кириш
еғизиниң пәрдиси билән һойлиниң танилири
вә қозуқлирини, муқәддәс чедирниң, йәни
жамаәт чедириға аит хизмәткә ишлитилидиған
барлиқ әсвапларни, 41 муқәддәс жайға аит
хизмәт үчүн тикилгән каһинлиқ кийимини,
йәни Һарун каһинниң муқәддәс кийимлири
билән униң оғуллириниң каһинлиқ кийимлирини
болса, һәммисини елип кәлди. 42 Бу ишларниң
һәммисини Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға
барлиқ буйруғанлири бойичә әнә шундақ ада
қилған еди. 43 Муса ишларниң һәммисигә
тәпсилий қариди, мана, улар Пәрвәрдигарниң
буйруғини бойичә бу ишларни пүткүзгән еди;
буйрулғандәк, дәл шундақ қилған еди; Муса
буларни көрүп, уларға бәхит-бәрикәт тиләп дуа
қилди.

40 Андин Пәрвәрдигар Мусаға мундақ әмир
қилди: — 2 Биринчи айниң беши,
айниң биринчи күни сән жамаәт чедириниң
муқәддәсханисини тиклигин. 3 Һөкүм-гувалиқ
сандуғини униң ичигә қоюп, ички пәрдә арқилиқ
әһдә сандуғини тосуп қойғин; 4 ширәни чедирниң
ичигә әкирип, үстигә тизилидиған нәрсиләрни
тизғин; андин чирақданни әкирип, үстигә
чирақларни орунлаштурғин. 5 Алтун [билән
қапланған] хушбуй көйдүргүчи қурбангаһни
һөкүм-гувалиқ сандуғиниң удулиға тикләп
қойғин; чедирниң кириш еғизиниң пәрдисини
есип қойғин. 6 Көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһини
муқәддәсханиниң, йәни жамаәт чедириниң кириш
еғизиниң алдиға қойғин; 7 андин жуюш десини
жамаәт чедири билән қурбангаһниң оттурисиға

орунлаштуруп, су тоштуруп қойғин. 8 Һойлиниң
чөрисигә пәрдиләрни бекитип, һойлиниң кириш
еғизиниң пәрдисини асқин; 9 андин «мәсиһләш
мейи»ни елип, ибадәт чедири вә униң ичидики
барлиқ нәрсиләрни мәсиһләп, уни вә барлиқ
һәммә әсваплирини Худаға атап муқәддәс қилғин.
Шундақ қилип [пүткүл чедир] муқәддәс болиду. 10
Сән көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһини, шундақла
униң барлиқ әсваплирини мәсиһләп, уни [Худаға
атап] муқәддәс қилғин; буниң билән қурбангаһ
«әң муқәддәс нәрсиләр» қатарида болиду. 11
Сән йәнә жуюнуш деси вә униң тәглигини
мәсиһләп муқәддәс қилғин. 12 Андин Һарун билән
униң оғуллирини җамаәт чедириниң кириш
еғизиға йеқин әкилип, уларни су билән жуйғин;
13 Һарунға муқәддәс кийимләрни кийдүрүп,
Маңа каһинлиқ хизмәттә болуши үчүн уни
мәсиһләп, [Маңа айрип] муқәддәс қилғин. 14
Андин униң оғуллирини елип кирип, уларға
халта көйнәкләрни кийдүрүп, 15 уларниң атисини
мәсиһлигиниңдәк Маңа каһинлиқ хизмитидә
болуши үчүн уларниму мәсиһлигин. Шуниң билән
уларниң бу мәсиһлиниши улар үчүн әвлаттин
әвлатқичә әбәдий каһинлиқниң [бәлгиси] болиду.
16 Муса шундақ қилди; Пәрвәрдигар униңға немә
буйруған болса, у шундақ беҗа кәлтүрди. 17
Шундақ болдики, иккинчи жилниң биринчи
ейида, айниң биринчи күнидә ибадәт чедири
тикләнди. 18 Муса чедирни тикип, тәгликлирини
орунлаштуруп, тахтайлирини тизип, уларниң
балдақлирини бекитип, хадилирини тиклиди.
19 Муқәддәс чедирниң үстигә [ички] йопуқни
япти, андин униң үстигә ташқи йопуқни йепип
қойди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң
Мусаға буйруғинидәк қилинди. 20 Андин у
һөкүм-гувалиқни елип, уни сандуқ ичигә қойди;
балдақларни әһдә сандуғиниң [һалқилиридин]
өткүзүп, «кафарәт тәхти»ни сандуқниң үстигә
орунлаштурди. 21 Әһдә сандуғини муқәддәс
чедир ичигә елип кирип, оттуриға «айрима
пәрдә»ни тартти; шундақ қилип у һөкүм-
гувалиқ сандуғини пәрдә арқилиқ тосуп қойди.
Һәммә иш Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк
қилинди. 22 У ширәни җамаәт чедириға елип
кирип, муқәддәс җайниң шимал тәрипигә,
[«әң муқәддәс җай»дики] пәрдиниң сиртиға
қойди. 23 «Тәқдим нанлар»ни ширәниң үстигә,
Пәрвәрдигарниң алдиға тизип қойди; буларниң
һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк
қилинди. 24 Андин у чирақданни җамаәт чедириға
елип кирип, уни муқәддәс җайниң җәнуп
тәрипигә, ширәниң удулиға қойди, 25 чирақларни
Пәрвәрдигарниң алдиға орунлаштурди; буларниң
һәммиси Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк
қилинди. 26 Андин у [хушбуйни көйдүргүчи]
алтун қурбангаһни ичидики пәрдиниң алдиға
тиклиди; 27 Униң үстидә есил хушбуйни
көйдүрди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң
Мусаға буйруғинидәк қилинди. 28 У ибадәт
чедириниң кириш еғизиға пәрдә тартти. 29
Андин көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһини
җамаәт чедиридики муқәддәс җайниң кириш
еғизиға йеқин қойди; униң үстидә көйдүрмә
қурбанлиқ вә қошумчә ашлиқ һәдийәсини
өткүзди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң
Мусаға буйруғинидәк қилинди. 30 Жуюнуш
десини җамаәт чедири билән қурбангаһниң
оттурисиға қоюп, жуюшқа ишлитилидиған суни
дасқа тошқузуп қуйди. 31 Муса вә Һарун билән
униң оғуллири қачанла җамаәт чедириға кирсә
яки қурбангаһқа йеқин барса, Пәрвәрдигарниң
Мусаға буйруғинидәк қоллирини шу суда жуятти.
Булар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк
қилинди. 33 Андин у чедир һәм қурбангаһниң
әтрапиға һойла пәрдисини тикләп, һойлиниң
кириш еғизиниң пәрдисини тартти. Шу тәриқидә
Муса пүткүл ишни тамамлиди. 34 Шуниң билән
булут җамаәт чедирини қаплап, Пәрвәрдигарниң
җуласи ибадәт чедирини толдурди. 35 Булут
сайә чүшүрүп, Пәрвәрдигарниң җуласи чедирни
толдурғини үчүн, Муса җамаәт чедириға
кирәлмиди. 36 Қачанки булут җамаәт чедиридин
көтирилсә, Исраиллар сәпәргә атлинатти. Һәр
бир қетим сәпәрдә шундақ болатти. 37
Булут көтирилмисә улар қозғалмай, таки
көтирилидиған күнгичә сәпәргә чиқмайтти. 38
Чүнки күндүзи Пәрвәрдигарниң булути муқәддәс
чедир үстидә туратти, кечиси униң үстидә от
көрүнәтти; пүткүл Исраил җәмәтиниң көз алдида
уларниң барлиқ қилған сәпәрлиридә шулар
көрүнәтти.

Лавийлар

1 Вә Пәрвәрдигар Мусани чақирип җамаәт
чедиридин униңға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Исраилларға сөз қилип уларға мундақ
дегин: — Әгәр силәрдин бириңлар Пәрвәрдигарниң
алдиға бир қурбанлиқни сунмақчи болсаңлар,
қурбанлиғиңларни чарпайлардин, йәни кала
яки ушшақ маллардин сунушуңлар керәк. 3
Әгәр униң сунидиғини калилардин көйдүрмә
қурбанлиқ болса, ундақта у бежирим әркәк
һайванни кәлтүрсун; униң Пәрвәрдигарниң
алдида қобул болуши үчүн уни җамаәт
чедириниң кириш ағзиниң алдида сунсун. 4
У қолини көйдүрмә қурбанлиқниң бешиға
қойсун; шуниң билән қурбанлиқ униң орниға
кафарәт болушқа қобул қилиниду. 5 Андин у
Пәрвәрдигарниң һозурида буқини боғузлисун;
каһинлар болған Һарунниң оғуллири қенини
кәлтүрүп, җамаәт чедириниң кириш ағзидики
қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. 6
Андин [қурбанлиқ қилғучи] көйдүрмә қурбанлиқ
қилинған һайванниң терисини союп, тенини
парчилисун 7 вә Һарун каһинниң оғуллири
қурбангаһта от қалап отниң үстигә отунларни
тизсун. 8 Андин каһинлар болған Һарунниң
оғуллири гөш парчилирини, беши вә мейи
билән қошуп, қурбангаһдики отниң үстидики
отунниң үстигә тәртип билән тизип қойсун.
9 Лекин униң ич-қарни билән пачақлирини
[қурбанлиқ сунғучи] суда жуйсун; андин каһин
һәммисини елип келип қурбангаһниң үстидә
көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиған қурбанлиқ
һесавида, Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған
көйдүрмә қурбанлиқ болиду. 10 Әгәр у көйдүрмә
қурбанлиқ қилиш үчүн ушшақ маллардин қой я
өшкә қурбанлиқ қилай десә, ундақда у бежирим
болған бир әркикини кәлтүрсун. 11 У уни
қурбангаһниң шимал тәрипидә Пәрвәрдигарниң
һозурида боғузлисун. Андин каһинлар болған
Һарунниң оғуллири қенини елип, қурбангаһниң
үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. 12 [қурбанлиқ
қилғучи] болса гөшни парчилап, беши билән
мейини кесип айрисун. Андин каһин буларни
елип қурбангаһтики отниң үстидики отунниң
үстидә тәртип бойичә тизип қойсун. 13 Лекин
униң ич-қарни билән пачақларни [қурбанлиқ
сунғучи] суда жуйсун; андин каһин һәммисини
елип келип қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. Бу
от арқилиқ сунулидиған қурбанлиқ һесавида,
Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған көйдүрмә
қурбанлиқ болиду. 14 Әгәр [қурбанлиқ қилғучи]
Пәрвәрдигарға атап учар-қанатлардин көйдүрмә
қурбанлиқ қилай десә, ундақта у пахтәкләрдин
яки кәптәр балилиридин қурбанлиқ кәлтүрсун.
15 Каһин уни қурбангаһниң йениға елип келип,
бешини толғап үзүп уни қурбангаһниң үстидә
көйдүрсун; униң қени сиқилип қурбангаһниң
темиға сүртүлсун. 16 Лекин ташлиғини пәйлири
билән қошуп қурбангаһниң шәриқ тәрипидики
күллүккә ташливәтсун; 17 у қурбанлиқни икки
қанитиниң оттурисидин ярсун, бирақ уни икки
парчә қиливәтмисун. Андин каһин буни елип
қурбангаһдики отниң үстидики отунниң үстигә
қоюп көйдүрсун; бу от арқилиқ сунулидиған
қурбанлиқ һесавида, Пәрвәрдигарға хушбуй
чиқирилидиған көйдүрмә қурбанлиқ болиду.

2 Әгәр бирким Пәрвәрдигарниң һозуриға ашлиқ
һәдийә сунмақчи болса һәдийәси есил ундин
болуши керәк; у униңға зәйтун мейи қуюп
андин үстигә мәстики салсун. 2 У уни елип
каһинлар болған Һарунниң оғуллириниң алдиға
кәлтүрсун; андин [каһин һәдийә сунғучиниң]
ядлиниши үчүн зәйтун мейи иләштүрүлгән
ундин бир чаңгал елип, һәммә мәстики билән
қошуп, бу һәдийәни қурбангаһта көйдүрсун;
бу от арқилиқ сунулидиған, Пәрвәрдигарға
хушбуй чиқирилидиған һәдийә болиду. 3
Амма ашлиқ һәдийәдин қалғини болса, Һарун
билән униң оғуллириға тәвә болсун. Бу
Пәрвәрдигарға от арқилиқ сунулғанларниң ичидә
«әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. 4
Әгәр сән тонурда пиширилған нәрсиләрдин
ашлиқ һәдийә сунай десәң, улар зәйтун
мейи иләштүрүлгән есил ундин пиширилған
тоғачлар яки зәйтун мейи сүрүлүп мәсиһләнгән
петир һәмәк нанлардин болсун. 5 Әгәр сениң
кәлтүридиған һәдийәң тавида пиширилған ашлиқ
һәдийә болса у зәйтун мейи ишләштүрүлүп
есил ундин петир һалда етилсун. 6 Сән уни
уштуп үстигә зәйтун мейи қуйғин; у ашлиқ
һәдийә болиду. 7 Сениң кәлтүридиған һәдийәң
қазанда пиширилған ашлиқ һәдийә болса ундақта
у есил ун билән зәйтун мейида етилсун. 8

Шу йолларда тәйярланған ашлиқ һәдийәләрни
Пәрвәрдигарниң һозуриға кәлтүргин; уни каһинға
бәргин, у уни қурбангаһқа елип бариду. 9
Каһин болса ашлиқ һәдийәдин «ядлиниш
үлүши»ни елип қурбангаһниң үстидә көйдүрсун.
Бу от арқилиқ сунулидиған, Пәрвәрдигарға
хушбуй чиқирилидиған һәдийә болиду. 10
Амма ашлиқ һәдийәдин қалғини болса, Һарун
билән униң оғуллириға тәвә болсун. Бу
Пәрвәрдигарға от арқилиқ сунулғанларниң ичидә
«әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. 11
Силәр Пәрвәрдигарниң һозуриға сунидиған
һәр қандақ ашлиқ һәдийәләр ечитқу билән
тәйярланмисун. Чүнки силәрниң Пәрвәрдигарға
отта сунулидиған һәдийәңларниң һеч қайсисида
ечитқу яки һәсәлни көйдүрүшкә болмайду.
12 Буларни Пәрвәрдигарниң алдиға «дәсләпки
һосул» сүпитидә сунсаңлар болиду, лекин
улар хушбуй сүпитидә қурбангаһниң үстидә
көйдүрүлүп сунулмисун. 13 Сениң һәр бир
ашлиқ һәдийәң туз билән тузлиниши керәк;
ашлиқ һәдийәңни Худайиңниң әһдә тузидин
мәһрум қилмай, һәммә ашлиқ һәдийәлириңни
туз билән тузлиғин. 14 Әгәр сән Пәрвәрдигарға
«дәсләпки һосул»дин ашлиқ һәдийә сүнай десәң,
ундақта зираәтниң йеңи пишқан көк бешини
елип, данларни отта қоруп, езип талқан сүпитидә
сунғин; бу «дәсләпки һосул» һәдийәси болиду;
15 сән униңға зәйтун мейи қуюп үстигә мәстики
салғин; бу ашлиқ һәдийә болиду. 16 Каһин болса
униңдин, йәни қоруп езилгән данлар билән зәйтун
мейидин бир қисмини елип һәммә мәстики билән
қошуп, боларни «ядлиниш үлүши» сүпитидә
көйдүрсун. Бу от арқилиқ Пәрвәрдигарға сунулған
һәдийә болиду.

3 Бирисиниң сунидиғини енақлиқ қурбанлиғи
болса, шундақла калилардин сунса, у
Пәрвәрдигарниң һозуриға бежирим бир әркикини
яки чишисини кәлтүрсун. 2 У сунидиған
бу һайванниң бешиға қолини қоюп, андин
уни җамаәт чедириниң кириш ешизи алдида
боғузлисун. Андин каһинлар болған Һарунниң
оғуллири қенини қурбангаһниң үсти қисминиң
әтрапиға сәпсун. 3 Сунғучи киши бу енақлиқ
қурбанлиғидин Пәрвәрдигарға атап отта
сунулидиған һәдийә сүпитидә бир қисмини
елип беғишлисун, йәни ич қарнини йөгәп турған
майни, шундақла барлиқ ич мейини елип 4
икки бөрәкни вә уларниң үстидики һәмдә
икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң
бөрәккичә болған чава мейини кесип, елип
кәлсун. 5 Һарунниң оғуллири болса буларни
қурбангаһниң үстигә кәлтүрүп от үстигә қоюлған
отунниң үстидики көйдүрмә қурбанлиққа
қошуп көйдүрсун. Бу от арқилиқ сунулидиған,
Пәрвәрдигарға хушбуй чиқирилидиған қурбанлиқ
болиду. 6 Бирисиниң Пәрвәрдигарға қилидиған
енақлиқ қурбанлиғи үчүн сунидиғини ушшақ
малдин болса, ундақта у бежирим бир әркикини
яки чишисини кәлтүрсун. 7 Әгәр униң қурбанлиғи
қой болса уни Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп,
8 қурбанлиқ қилидиған бу һайванниң бешиға
қолини қоюп, андин уни җамаәт чедириниң
кириш ағзиниң алдида боғузлисун. Андин
Һарунниң оғуллири қенини елип қурбангаһниң
үсти қисминиң әтрапиға сәпсун. 9 Сунғучи
киши бу енақлиқ қурбанлиғидин Пәрвәрдигарға
атап отта сунулидиған һәдийә сүпитидә бир
қисмини, йәни униң мейини елип беғишлисун,
— пүтүн майлиқ қуйруғини униң омуртқисиға
йеқин йәрдин ажритип елип, ич қарнини йөгәп
турған майни, шундақла барлиқ ич мейини елип,
10 икки бөрәкни вә уларниң үстидики һәмдә
икки янпишидики майни ажритип, жигәрниң
бөрәккичә болған чава мейини кесип, елип
кәлсун. 11 Каһин буларни қурбангаһниң үстидә
көйдүрсун; бу отта сунулидиған, Пәрвәрдигарға
аталған таам һәдийәси болиду. 12 Униң
сунидиғини өшкә болса, буни Пәрвәрдигарниң
һозуриға кәлтүрсун. 13 У қолини униң бешиға
қоюп, андин уни җамаәт чедириниң алдида
боғузлисун. Андин Һарунниң оғуллири қенини
елип қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға
сәпсун. 14 Андин сунғучи киши бу қурбанлиқтин
Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған һәдийә
сүпитидә бир қисмини елип беғишлисун, йәни
ич қарнини йөгәп турған майни, шундақла
барлиқ ич мейини елип, 15 икки бөрәкни вә
уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики
майни ажритип, жигәрниң бөрәккичә болған
чава мейини кесип, елип кәлсун. 16 Каһин
буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрсун; бу отта
сунулидиған, хушбуй чиқиридиған таам һәдийәси
болиду. Майниң һәммиси Пәрвәрдигарға тәвәдур.

17 Бу һәр қандақ турар җайиңларда силәргә
әбәдий бәлгүлимә болиду; силәр һеч қандақ май
яки қан йемәслигиңлар керәк.

4 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Исраилларға сөз қилип мундақ дегин:
— «Бириси билмәй езип, Пәрвәрдигар «қилма»
дәп буйруған һәр қандақ әмирләрдин биригә
хилаплиқ қилип селип, гуна қилса, [төвәндикидәк
қилсун]: — 3 — әгәр мәсиһләнгән каһин хәлиқни
гунаға путлаштуридиған бир гунани қилса,
ундақта у бу қилған гунайи үчүн бир бежирим
яш топақни елип келип, Пәрвәрдигарға гуна
қурбанлиғи сүпитидә сунсун. 4 У топақни
җамаәт чедириниң кириш ағзиниң йениға,
Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп, қолини униң
бешиға қоюп, андин топақни Пәрвәрдигарниң
һозурида боғузлисун. 5 Андин мәсиһләнгән
каһин топақниң қенидин азғина елип, җамаәт
чедири ичигә көтирип апарсун; 6 каһин шу
йәрдә бармиғини қанға чилап, қанни муқәддәс
җайниң пәрдисиниң алдида, Пәрвәрдигарниң
һозурида йәттә мәртивә сәпсун. 7 Шундақла
каһин қандин елип, җамаәт чедири ичидә
Пәрвәрдигарниң алдида турған хушбуйгаһниң
мүңгүзлиригә сүрсун. Топақниң қалған һәммә
қенини болса, җамаәт чедириниң кириш ағзиниң
алдидики көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң
түвигә төкүп қойсун; 8 андин у гуна қурбанлиғи
болған топақниң ичидин һәммә мейини ажритип
чиқарсун — йәни ич қарнини йөгәп турған
май билән қалған ич мейи, 9 икки бөрәкни
вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики
майни ажритип, җигәрниң бөрәккичә болған чава
мейини ажратсун 10 (худди енақлиқ қурбанлиғи
болған калиниң ичидики май ажритилғандәк);
андин каһин буларни көйдүрмә қурбанлиқ
қурбангаһиниң үстидә көйдүрсун. 11 Лекин
топақниң териси билән һәммә гөши, баш
билән пачақлири, ич қарни билән жинини, 12
йәни пүткүл топақниң қалған қисимлирини
чедиргаһниң сиртиға елип чиқип, пак бир
йәргә, йәни күлләр төкүлидиған җайға елип
чиқип, отунниң үстидә отта көйдүрсун. Булар
күлләр төкүлидиған җайда көйдүрүветилсун.
13 Әгәр пүткүл Исраил җамаити өзи билмигән
һалда езип гуна қилған болса, Пәрвәрдигарниң
«қилма» дәп буйруған һәр қандақ әмирлиригә
хилаплиқ ишларниң бирини қилип селип, гунаға
чүшүп қалса, 14 шундақла уларниң садир қилған
гунайи айдиңлашқан болса, ундақта җамаәт
гуна қурбанлиғи сүпитидә бир яш топақни
сунуп җамаәт чедириниң алдиға кәлтүрсун.
15 Җамаәтниң ақсақаллири Пәрвәрдигарниң
алдида қоллирини топақниң бешиға қоюп, андин
топақни Пәрвәрдигарниң алдида боғузлисун. 16
Мәсиһләнгән каһин топақниң қенидин азғина
елип җамаәт чедири ичигә елип кирсун; 17 шу
йәрдә бармиғини қанға чилап, қанни [муқәддәс
җайниң] пәрдисиниң алдида, Пәрвәрдигарниң
һозурида йәттә мәртивә сәпсун. 18 Шундақла
каһин қандин елип җамаәт чедири ичидә
Пәрвәрдигарниң алдида турған хушбуйгаһниң
мүңгүзлиригә сүрсун. Топақниң қалған һәммә
қенини болса, җамаәт чедириниң кириш ағзиниң
алдидики көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң
түвигә төкүп қойсун; 19 каһин [топақниң] ичидин
барлиқ мейини ажритип елип, қурбангаһниң
үстидә көйдүрсун. 20 У гуна қурбанлиғи болған
илгәрки топақни қилғиниға охшаш бу топақниму
шундақ қилсун; вә дәл шундақ қилиши керәк; шу
йол билән каһин улар үчүн кафарәт кәлтүриду;
шу гуна улардин кәчүрүлиду. 21 Андин у топақни
чедиргаһниң ташқириға елип чиқип, илгәрки
топақни көйдүргәндәк бу топақниму көйдүрсун.
Бу җамаәт үчүн гуна қурбанлиғи болиду. 22 Әгәр
бир әмир билмәй униң Худаси Пәрвәрдигарниң
«қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң биригә
хилаплиқ қилип селип, гунаға чүшүп қалса,
23 вә қилған гунайи өзигә мәлум қилинған
болса, ундақта у өзи қурбанлиқ үчүн бежирим
бир текини сунсун; 24 у қолини текиниң
бешиға қоюп, андин уни көйдүрмә қурбанлиқ
қилинидиған һайванларни боғузлайдиған җайға
елип берип Пәрвәрдигарниң алдида боғузлисун.
Бу бир гуна қурбанлиғи болиду. 25 Каһин
гуна қурбанлиғиниң қенидин бармиғиға азғина
елип, уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң
мүңгүзлиригә сүрүп қойсун; андин қалған
қенини көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң
түвигә төкүп қойсун. 26 У енақлиқ қурбанлиғи
қилинған һайванниң мейини көйдүргәндәк,
униң барлиқ мейини қурбангаһта көйдүрсун. Бу
йол билән каһин уни гунайидин пакландуруш
үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу гунайи униңдин

кәчүрүлиду. 27 Әгәр пухралардин бири билмәй униң Худаси Пәрвәрдигарниң «қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң биригә хилаплиқ қилип селип, гунаға чүшүп қалса, 28 вә қилған гунайи өзигә мәлум қилинған болса, ундақта у өзиниң, йәни у садир қилған гунайи үчүн қурбанлиқ қилишқа бежирим бир чиши өшкини сунсун; 29 у қолини гуна қурбанлиғиниң бешиға қоюп, андин уни көйдүрмә қурбанлиқларни боғузлайдиған жайға елип берип боғузлисун. 30 Андин каһин униң қенидин бармиғиға азғина елип уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң мүңгүзлиригә сүрүп қойсун; қалған барлиқ қенини қурбангаһниң түвигә төкүп қойсун. 31 Енақлиқ қурбанлиғи қилинған һайванниң мейи ичидин ажритилғандәк униңму һәммә мейини ажритип чиқарсун; каһин уни Пәрвәрдигарниң алдида хушбуй кәлтүрсун дәп қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. Шу йол билән каһин униң үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду. 32 Әгәр у киши гуна қурбанлиғи үчүн қоза кәлтүрүшни халиса, бежирим бир чиши қозини сунсун. 33 У қолини гуна қурбанлиғи [қозисиниң] бешиға қоюп, көйдүрмә қурбанлиқлар боғузлинидиған жайға елип берип, уни гуна қурбанлиғи сүпитидә боғузлисун. 34 Андин каһин гуна қурбанлиғиниң қенидин бармиғиға азғина елип уни көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиниң мүңгүзлиригә сүрүп қойсун; униң қалған барлиқ қенини у қурбангаһниң түвигә төкүп қойсун. 35 Енақлиқ қурбанлиғи қилинған қозиниң мейи ичидин ажритилғандәк, униңму һәммә мейини ажритип чиқарсун; каһин буларни Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған барлиқ қурбанлиқларға қошуп, қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. Шу йол билән каһин униң садир қилған гунайи үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду.

5 Әгәр бириси мәлум ишқа гувачи болуп, шундақла униңға қәсәм буйрулғинида көргини яки билгинидин мәлумат бәрмисә, ундақта у қәбиһлигиниң жазасиға тартилиду. 2 Әгәр бириси өзи билмәй напак бир нәрсигә тегип кәтсә — мәйли у напак бир һайванниң жәсити болсун, мәйли напак бир чарпайниң жәсити болсун, яки напак бир өмилигүчи һайванниң жәсити болсун, мошундақ нәрсигә тегип кәтсә уму напак санилип гунакар һесаплиниду; 3 әгәр шуниңдәк бириси өзи туймай мәлум кишиниң адәмни напак қилидиған һәр қандақ нижасситигә тегип кәтсә, шундақла у буни билип йәтсә, ундақта у гунакар һесаплиниду. 4 Әгәр бириси аңсиз рәвиштә яман яки яхши бир ишни қилай дәп қәсәм қилип салса (кишиләр һәртүрлүк иш тоғрисида аңсиз рәвиштә қәсәм қилиши мүмкин), шундақла у буни тонуп йәтсә, у бу ишлар түпәйлидин гунакар һесаплиниду. 5 Бириси жуқуриқи һәр қайси ишларда мән гунакар болдум дәп билсә, у өз гунайини «мән мундақ гуна қилдим» дәп иқрар қилсун; 6 андин өзи садир қилған гунайиниң кафарити үчүн Пәрвәрдигарниң алдиға «итаәтсизликни тилигүчи қурбанлиқ» сүпитидә ушшақ малдин сағлиқ вә я бир чиши өшкини гуна қурбанлиғи қилип кәлтүрсун; андин каһин уни гунайидин пакландурушқа униң үчүн кафарәт кәлтүрсун. 7 Әгәр у қойлардин [қурбанлиқ] қилишқа қурби йәтмисә, у қилған итаәтсизлиги үчүн икки пахтәк яки икки бачкини елип келип, бирини гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ үчүн Пәрвәрдигарниң алдиға сунсун. 8 У буларни каһинниң қешиға кәлтүргәндә, [каһин] авал гуна қурбанлиғиға тәйярланғанни қурбанлиқ қилип бойнини үзмәй, бешиға йеқин жайидин толғисун, лекин бешини бойнидин үзүвәтмисун; 9 андин гуна қурбанлиғиниң қенидин азғина елип қурбангаһниң темиға чачсун; қалған қени болса қурбангаһниң түвигә сиқип чиқирилсун. Буниң өзи гуна қурбанлиғи болиду. 10 Амма иккинчисини болса бекитилгән бәлгүлимә бойичә көйдүрмә қурбанлиқ қилип сунсун. Бу йол билән каһин униң қилған гунайи үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу гуна униңдин кәчүрүлиду. 11 Әгәр икки пахтәк яки икки бачкини кәлтүрүшкә қурби йәтмисә, ундақта гуна қилған киши гуна қурбанлиғи үчүн есил ундин бир әфаһниң ондин бирини кәлтүрсун; бу гуна қурбанлиғи болғачқа у униң үстигә зәйтун мейи қуймисун яки үстигә һеч қандақ мәстики салмисун; чүнки у гуна қурбанлиғи болиду. 12 У уни каһинниң қешиға кәлтүрсун вә каһин униңдин [сунғучиниң] «ядлиниш үлүши» сүпитидә бир чаңгал елип, шуни Пәрвәрдигарға атап отта сунулған қурбанлиқларға қошуп, қурбангаһниң үстидә көйдүрсун. Буниң өзи

гуна қурбанлиғи болиду. 13 Бу йол билән у шу гуналардин қайсисини қилған болса, каһин униң үчүн кафарәт кәлтүриду. Ашлиқ һәдийәләрдикигә охшаш қалған қисми каһинға тәвә болиду. 14 Андин Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 15 Бириси билмәй Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс нәрсиләргә нисбәтән итаәтсизлик қилип гуна өткүзсә, ундақта у Пәрвәрдигарниң алдиға ушшақ малдин бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип кәлтүрсун; шу итаәтсизлик қурбанлиғи болған қочқарниң баһасини сән муқәддәс жайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә күмүч шәкәлгә тохтатқин. 16 Андин шу киши муқәддәс нәрсиләргә нисбәтән өткүзгән хаталиғидин болған зиянни толдурсун, шундақла зиянниң бәштин бири бойичә қошуп каһинға төләм төлисун. Бу йол билән каһин итаәтсизлик қурбанлиғи болған қочқарниң вастиси билән униң үчүн кафарәт кәлтүриду; шу гуна униңдин кәчүрүлиду. 17 Әгәр бириси билмәй Пәрвәрдигарниң «қилма» дегән һәр қандақ әмирлириниң бирәрисигә хилаплиқ қилип, гунакар болған болса у қәбиһлигиниң жазасиға тартилиду; 18 шундақ болса, у ушшақ малдин сән тохтатқан қиммәттә бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип сунсун. Бу йол билән каһин униң билмәй өткүзгән итаәтсизлиги үчүн кафарәт кәлтүриду вә шу итаәтсизлик гунайи униңдин кәчүрүлиду. 19 Бу итаәтсизлик қурбанлиғи болиду; чүнки у дәрһәқиқәт Пәрвәрдигарниң алдида итаәтсизлик қилған.

6 Андин Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 2 Әгәр бириси гуна қилип Пәрвәрдигарниң алдида вапасизлиқ қилип, хошниси өзигә аманәт яки капаләткә бәргән бир нәрсә яки хошнисидин зораванлиқ билән булувалған мәлум бир нәрсә тоғрисида ялған гәп қилған болса яки хошнисидин наһәқлиқ билән мәлум нәрсини тартивалған болса, 3 яки жүтүп кәткән бир нәрсини тепивелип униңдин танса яки кишиләрниң гуна садир қилған һәр қандақ бир иши тоғрисида ялған қәсәм ичсә, 4 У гуна қилған иштa өзини гунакар дәп тонуп йәтсә, ундақта у буливалған яки наһәқ тартивалған нәрсә яки униңға аманәткә берилгән нәрсә болсун, яки жүтүп кетип тепивалған нәрсә болсун, 5 яки у һәр қандақ нәрсә тоғрисида ялған қәсәм ичкән болсун, униң һәммисини толуқ баһаси бойичә төлисун, шундақла шу баниң бәштин бир қисми бойичә қошуп төлисун; у итаәтсизлик қурбанлиғини қилған күнидә төләмни егисигә тапшуруп бәрсун. 6 Андин у Пәрвәрдигарниң алдиға итаәтсизлик қурбанлиғи сүпитидә ушшақ малдин сән тохтатқан қиммәт бойичә бежирим бир қочқарни итаәтсизлик қурбанлиғи қилип каһинниң қешиға елип кәлсун. 7 Каһин бу йол билән униң үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт кәлтүриду вә у һәр қайси иштa итаәтсизлик қилған болсиму у униңдин кәчүрүлиду. 8 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 9 Сән Һарун билән оғуллириға көйдүрмә қурбанлиқ тоғрисида әмир қилип мундақ дегин: — Көйдүрмә қурбанлиқ тоғрисидики қаидә-низам мундақ болиду: — Көйдүрмә қурбанлиқ пүтүн кечә таң атқичә қурбангаһтики очақниң үстидә көйүп турсун; вә қурбангаһниң отини өчүрмәй йениқ турғузуңлар. 10 Каһин канап тонини кийип, яланғачлиғини йепип, сағрисиғичә канап ич тамбал кийип турсун; қурбангаһниң үстидики от билән көйдүрүлгән көйдүрмә қурбанлиқниң күлини елип, қурбангаһниң бир тәрипидә қойсун; 11 андин кийимлирини селиветип башқа кийимләрни кийип, күлини чедиргаһниң сиртиға елип чиқип пакиз бир жайда қойсун. 12 Қурбангаһниң оти болса һемишә йенип турсун; уни һеч вақит өчүрүшкә болмайду, каһин өзи һәр күни әтигәндә униңға отун селип, үстигә көйдүрмә қурбанлиқни тизсун вә униң үстигә енақлиқ қурбанлиғиниң мейини қоюп көйдүрсун. 13 Үзүлмәс бир от қурбангаһниң үстидә һемишә көйүп турсун; у һәргиз өчүрүлмисун. 14 Ашлиқ һәдийә тоғрисидики қаидә-низам мундақ: — Һарунниң оғуллиридин бири уни Пәрвәрдигарниң алдиға, қурбангаһниң алдиға кәлтүрсун. 15 У ашлиқ һәдийә болған есил унға қолини селип униңдин шундақла униңдики зәйтун мейидин бир чаңгал елип вә һәдийәниң үстидики барлиқ мәстикини қошуп, буларни қурбангаһ үстидә көйдүрсун; бу һәдийәниң «ядлиниш үлүши» болуп, Пәрвәрдигарниң алдида хушбуй кәлтүрүш үчүн қилинған болиду. 16 Ешип қалғанлирини болса Һарун билән оғуллири йесун; у ечитқу селинмай пиширилуп муқәддәс бир

җайда йейилсун; улар уни җамаәт чедириниң
һойлисида йесун. 17 У мутләқ ечитқусиз
пиширилсун. Мән отта Маңа сунулидиған
қурбанлиқ-һәдийәләр ичидин шуни уларниң өз
үлүши болсун дәп уларға һәқ қилип бәрдим; у
гуна вә итаәтсизликни тилигүчи қурбанлиқларға
охшаш «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду.
18 Һарунниң әвладидин болған әркәкләрниң
һәммиси буниңдин йесун; бу дәвирдин-дәвиргә
араңларда әбәдий бир бәлгүлимә болиду;
Пәрвәрдигарға атап отта сунулғанлиридин булар
уларниң үлүши болсун. Униңға қол тәккүзгүчи
җәзмән муқәддәс болуши керәк. 19 Пәрвәрдигар
Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 20 Һарун
Мәсиһлинидиған күнидә у вә оғуллириниң
Пәрвәрдигарниң алдиға сунидиғини мундақ
болуши керәк: — Улар үзүлмәс ашлиқ һәдийә
сүпитидә есил ундин бир әфаһниң ондин
бирини сунуши керәк; әтигини йеримини,
ахшими йәнә йеримини сунсун. 21 У тавида
зәйтун мейи билән етилсун; у зәйтун мейиға
чилап пиширилғандин кейин сән уни елип кир;
ашлиқ һәдийәниң пиширилған парчилирини
хушбуй сүпитидә Пәрвәрдигарға атап сунғин. 22
Һарунниң оғуллириниң қайсиси униң орнида
турушқа Мәсиһләнгән болса уму [һәдийәни]
шундақ тәйярлап сунсун; бу әбәдий мутләқ бир
бәлгүлимә болиду. Бу һәдийә Пәрвәрдигарға
атап толуқ көйдүрүлсун. 23 Каһинниң һәр бир
ашлиқ һәдийәси болса пүтүнләй көйдүрүлсун; у
һәргиз йейилмисун. 24 Пәрвәрдигар Мусаға сөз
қилип мундақ деди: — 25 Һарун билән оғуллириға
мундақ дегин: — Гуна қурбанлиғи тоғрисидики
қаидә-низам мундақ: — Гуна қурбанлиғиму
көйдүрмә қурбанлиқ боғузлинидиған җайда,
Пәрвәрдигарниң алдида боғузлансун; бу
хил қурбанлиқ «әң муқәддәсләрниң бири»
һесаплиниду. 26 Гуна қурбанлиғини өткүзгүчи
каһин өзи уни йесун; қурбанлиқ муқәддәс бир
йәрдә, җамаәт чедириниң һойлисида йейилсун.
27 Униң гөшигә қол тәккүзгүчи һәр ким муқәддәс
болмиса болмайду, шуниңдәк әгәр униң қени
бирисиниң кийимигә чачрап кәтсә, ундақта қан
чечилған җай муқәддәс бир йәрдә жуюлсун. 28
Қайси сапал қазанда қурбанлиқ қайнитилип
пиширилған болса, у сундурулсун. Әгәр у мис
қазанда қайнитип пиширилған болса, у қирип
сүрүлсун һәм су билән жуюлсун. 29 Каһинлардин
болған барлиқ әр кишиләр униңдин йесә болиду.
Бу «әң муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. 30
Һалбуки, муқәддәс җайда кафарәт кәлтүрүш үчүн
қени җамаәт чедириға киргүзүлгән һәр қандақ
гуна қурбанлиғи болса, һәргиз йейилмисун,
бәлки [пүтүнләй] көйдүрүлсун.

7 Итаәтсизлик қурбанлиғи тоғрисидики қаидә-
низам мана мундақ: — Бу [қурбанлиқ] «әң
муқәддәсләрниң бири» һесаплиниду. 2 Көйдүрмә
қурбанлиқ боғузлинидиған җайда итаәтсизликни
тиләш қурбанлиғиму боғузлиниду; [каһин]
қенини қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға
сәпсун. 3 [Қурбанлиқ қилғучи киши] барлиқ
мейини сунсун; йәни майлиқ қуйруғи билән ич
қарнини йөгәп турған майни, 4 икки бөрәкни
вә уларниң үстидики һәмдә икки янпишидики
майни ажритип, җигәрниң бөрәккичә болған
чава мейини ажритип сунсун. 5 Каһин буларни
Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған қурбанлиқ
сүпитидә қурбангаһта көйдүрсун. Бу итаәтсизлик
қурбанлиғи болиду. 6 Каһинлардин болған әр
кишиләрниң һәммиси буни йесун; у муқәддәс
йәрдә йейилсун; у «әң муқәддәсләрниң бири»
һесаплиниду. 7 Гуна қурбанлиғи қандақ болса
итаәтсизлик қурбанлиғиму шундақ болиду;
улар иккиси тоғрисидки қаидә-низам охшаш;
бу қурбанлиқ кафарәт кәлтүрүшкә қурбанлиқ
өткүзгүчи каһинниң өзигә тәвә болсун. 8
Каһин бирисиниң сунған көйдүрмә қурбанлиғини
өткүзгән болса, көйдүрмә қурбанлиқниң териси
шу каһинниң болиду. 9 Тонурда пиширилған
һәр бир ашлиқ һәдийә, шундақла қазанда яки
тавида етилгән һәр бир ашлиқ һәдийә болса
уни өткүзгән каһинниң болиду, йәни каһинниң
өзигә тәвә болиду. 10 Һәр бир ашлиқ һәдийә,
мәйли зәйтун мейи арилаштурулған болсун,
яки қуруқ кәлтүрүлгән болсун, булар Һарунниң
оғуллириниң һәр биригә баравәр бөлүп берилиду.
11 Пәрвәрдигарға атап кәлтүрүлгән енақлиқ
қурбанлиғи тоғрисидики қаидә-низам мундақ: —
12 Сунмақчи болған киши уни тәшәккүр ейтиш
үчүн сунса, ундақта у «тәшәккүр қурбанлиғи»
билән биллә зәйтун мейи иләштүрүлгән петир
тоғачлар, зәйтун мейи сүрүлүп мәсиһләнгән
петир һәмәк нанлар вә есил ундин зәйтун мейиға
чилап пиширилған тоғачларниму кәлтүрсун. 13

Шу тоғачлардин башқа, йәнә тәшәккүр ейтидиған
енақлиқ қурбанлиғи билән биллә ечитқу селинған
нанларниму сунсун; 14 у шу сунғанлириниң
һәр бир түридин бирни елип Пәрвәрдигар
үчүн [қош қоллап] сунидиған «көтәрмә һәдийә»
қилип кәлтүрсун; бу енақлиқ қурбанлиғиниң
қенини [қурбангаһниң үстигә] сәпкән каһинниң
өзигә тәгсун. 15 Тәшәккүр билдүридиған
енақлиқ қурбанлиғиниң гөши болса қурбанлиқ
қилинған шу күни йейилиши керәк; [қурбанлиқни
сунғучи киши] таң атқичә униң һеч немисини
қалдурмисун. 16 Әгәр униң сунған қурбанлиғи
қәсимигә хас қурбанлиқ яки ихтиярий кәлтүргән
қурбанлиқ болса, ундақта һайванниң гөши
қурбанлиқ қилинған күндә йейилсун; униңдин
ешип қалғинини болса, әтисиму йейишкә болиду;
17 лекин қурбанлиқниң гөшидин үчинчи күнигичә
ешип қалса, у отта көйдүрүлүши керәк. 18 Енақлиқ
қурбанлиғиниң гөшидин үчинчи күнидә йейилсә,
ундақта қурбанлиқ қобул болмайду, қурбанлиқ
сунғучиниң һесавиғиму һесапланмайду, бәлки
мәкруһ болиду; кимдәким униңдин йесә өз
қәбиһлигиниң җазасиға тартилиду. 19 Шундақла
напак нәрсигә тегип қалған гөшму йейилмәслиги
керәк, бәлки отта көйдүрүлүши керәк. Һәр
қандақ пак адәм [напак нәрсигә тәгмигән]
қурбанлиқниң гөшини йесә болиду. 20 Лекин
кимки напак һаләттә туруп Пәрвәрдигарға
аталған енақлиқ қурбанлиғидин йесә, ундақта
у өз хәлқидин үзүп ташлиниду. 21 Кимки
напак бир нәрсигә тегип кәтсә (мәйли напак
һаләттики адәм болсун, напак бир һайван
болсун яки һәр қандақ напак жиркиничлик
нәрсә болсун) вә шундақла Пәрвәрдигарға хас
аталған енақлиқ қурбанлиғиниң гөшидин йесә,
ундақта у өз хәлқидин үзүп ташлиниду. 22
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —
23 Исраилларға мундақ дегин: — Силәр кала, қой
вә өшкиләрниң мейини һәргиз йемәңлар. 24
Өзлүгидин өлгән яки житқучлар боғуп қойған
һайванниң җәситиниң мейини һәр қандақ ишқа
ишләткили болиду, лекин һәргиз униңдин
йемәңлар. 25 Чүнки кимки Пәрвәрдигарға
атап отта сунулидиған һәр қандақ һайванниң
мейини йесә, шуни йегән киши өз хәлиқлиридин
үзүп ташлиниду. 26 Силәр һәр қандақ турар
җайиңларда һеч қандақ қанни, йәни учар-
қанатларниң болсун яки чарпайларниң болсун
қенини һәргиз естимал қилмаңлар. 27 Кимдәким
һәр қандақ қанни естимал қилса, шу киши өз
хәлиқлиридин үзүп ташлиниду. 28 Пәрвәрдигар
Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 29 Исраилларға
мундақ дегин: — Кимки Пәрвәрдигарға атап
бир енақлиқ қурбанлиғи сунса, ундақта у
Пәрвәрдигарға хас болған һәдийәни шу енақлиқ
қурбанлиқтин айрип кәлтүрсун. 30 Өз қоли
билән Пәрвәрдигарға атиған, отта сунулидиған
һәдийәләрни, йәни май билән төшни қошуп елип
келип, төшни «пулаңлатма һәдийә» сүпитидә
Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатсун. 31 Каһин
мейини қурбангаһ үстидә көйдүрүвәтсун. Төш
болса Һарун билән униң оғуллириға хас болсун.
32 Енақлиқ қурбанлиқлириңларниң оң арқа
путини силәр «көтәрмә һәдийә» сүпитидә
каһинға бериңлар. 33 Һарунниң оғуллиридин
қайсиси енақлиқ қурбанлиғиниң қени билән
мейини сунған болса өз үлүши үчүн оң арқа
путини өзи алсун. 34 Чүнки мән Исраилларниң
енақлиқ қурбанлиқлиридин «пулаңлатма һәдийә»
болған төш билән «көтәрмә һәдийә» болған
арқа путини әбәдий бир бәлгүлимә билән
Исраиллардин елип, каһин Һарун вә униң
оғуллириниң һәққи болсун дәп уларға тәқдим
қилдим. 35 [Муса] Һарун билән оғуллирини
Пәрвәрдигарниң қуллуғида каһин болушқа униң
алдиға кәлтүргән күнидә, уларға Пәрвәрдигарға
атап отта сунулидиған қурбанлиқлардин тәқдим
қилинидиған каһинлиқ үлүши мана шудур. 36
[Муса] уларни Мәсиһлигән күнидә, Пәрвәрдигар
бу үлүшни Исраиллардин елип уларға берилсун
дәп әмир қилған. Бу [Исраилларға] дәвирдин
дәвиргичә әбәдий бир бәлгүлимә болиду. 37
Көйдүрмә қурбанлиқ билән ашлиқ һәдийәси,
гуна қурбанлиғи билән итаәтсизлик қурбанлиғи,
каһинлиққа тикләш қурбанлиғи билән енақлиқ
қурбанлиғи тоғрисидики қаидә-низам мана
шудур. 38 Пәрвәрдигар Исраилларға: «Силәр
бу Синай баявинида Пәрвәрдигарниң алдиға
қурбанлиқлириңларни сунуңлар» дәп буйруған
күнидә, у буларниң һәммисини Синай теғида
Мусаға тапшурған еди.

8 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 2
Һарунни оғуллири билән биллә, вә уларниң
мәхсус кийимлирини, «мәсиһләш мейи»ни,

гуна қурбанлиғи болидиған топақ билән икки
қочқарни, петир нан селинған севәтни елип
келип, 3 [Исраилниң] пүтүн җамаитини җамаәт
чедириниң кириш ағзиниң алдиға җәм қилғин, —
деди. 4 Муса Пәрвәрдигар униңға буйруғинидәк
қилди, җамаәт җамаәт чедириниң кириш ағзиниң
алдиға жиғилди. 5 Андин Муса җамаәткә: —
Пәрвәрдигар буйруған иш мана мундақ, —
деди. 6 Шуниң билән Муса Һарун билән униң
оғуллирини алдиға кәлтүрүп уларни су билән
жуюп, 7 [Һарунға] көйнәк кийдүрүп, бәлвағ
бағлап, тонни кийдүрди вә үстигә әфодни япти;
у әфодниң бәлвеғини бағлап, әфодни униңға
тақап қойди. 8 Андин Муса униңға «қошен»ни
тақап, қошенниң ичигә «урим билән туммим»ни
селип, 9 Бешиға сәллә йөгәп Пәрвәрдигар униңға
буйруғинидәк сәллиниң алди тәрипигә «алтун
тахтилиқ муқәддәс отуғат»ни бекитип қойди.
10 Андин Муса мәсиһләш мейини елип ибадәт
чедири билән ичидики барлиқ нәрсиләрниң
һәммисини мәсиһләп муқәддәс қилди. 11 У
майдин елип қурбангаһқа йәттә мәртивә чечип,
қурбангаһ билән униң барчә қача-қучилирини,
жуюнуш деси вә тәглигини Худаға атап муқәддәс
қилишқа мәсиһлиди. 12 У йәнә мәсиһләш мейидин
азрақ елип Һарунниң бешиға қуюп уни Худаға
атап муқәддәс қилишқа мәсиһлиди. 13 Андин
Муса Һарунниң оғуллирини алдиға кәлтүрүп,
Пәрвәрдигар униңға буйруғинидәк уларға көйнәк
кийдүрүп, бәллиригә бәлвағ бағлап, уларға егиз
бөкләрниму тақап қойди. 14 Андин у гуна
қурбанлиғи қилинидиған топақни йетиләп кәлди;
Һарун билән униң оғуллири гуна қурбанлиғи
қилинидиған топақниң бешиға қоллирини қойди.
15 У уни боғузлиди, андин Муса қенидин елип,
өз бармиғи билән қурбангаһниң мүңгүзлиригә,
чөрисигә сүрүп қурбангаһни гунадин паклиди;
қалған қанни болса у қурбангаһниң төвигә төкүп,
муқәддәс болушқа кафарәт кәлтүрди. 16 Андин у
ич қарнини йөгәп турған майниң һәммисини,
җигәрниң үстидики чава майни, икки бөрәк
вә үстидики майлирини қошуп алди; андин
Муса буларни қурбангаһниң үстидә көйдүрди.
17 Бирақ [Муса] топақниң териси билән гөши вә
тезигини болса Пәрвәрдигар өзигә буйруғинидәк
чедиргаһниң ташқирида отта көйдүрүвәтти. 18
Андин у көйдүрмә қурбанлиқ қилинидиған
қочқарни кәлтүрди; Һарун билән униң оғуллири
қоллирини қочқарниң бешиға қойди. 19 [Һарун
қочқарни] боғузлиди; андин Муса қенини елип
қурбангаһниң үсти қисминиң әтрапиға сәпти; 20
[Һарун] қочқарни парчә-парчә қилип парчилиди;
андин Муса бешини, парчиланған гөшлирини
барлиқ мейи билән қошуп көйдүрди. 21 Үчәй-
қеринлири билән пачақлирини суда жуйди. Андин
Муса қочқарни пүтүн пети қурбангаһ үстидә
көйдүрди. Бу Пәрвәрдигар Мусаға буйруған,
«Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған хушбуй
чиқидиған қурбанлиқ» еди. 22 Андин у каһинлиққа
тикләш қурбанлиғи қилинидиған қочқарни,
иккинчи қочқарни кәлтүрди; Һарун билән униң
оғуллири қоллирини қочқарниң бешиға қойди.
23 У уни боғузлиди; вә Муса униң қенидин елип
Һарунниң оң қулиқиниң юмшиқи билән оң
қолиниң баш бармиғиға сүрүп вә оң путиниң
чоң бармиғиғиму сугап қойди. 24 Андин Муса
Һарунниң оғуллирини алдиға кәлтүрүп, қандин
елип уларниң оң қулақлириниң юмшиқи билән
оң қоллириниң баш бармақлириға сүрди, уларниң
оң путлириниң чоң бармақлириғиму сугап
қойди, қалған қанни Муса қурбангаһниң чөрисигә
сәпти. 25 Шундақ қилип, у мейи билән майлиқ
қуйруғини, ич қарнини йөгәп турған барлиқ май
билән җигәрниң үстидики чава мейини, икки
бөрәк вә үстидики майлирини қошуп елип оң
арқа путиниму кесип елип, 26 Пәрвәрдигарниң
алдидики петир нан селинған севәттин бир
петир тоғач билән бир зәйтун май тоғичи вә бир
данә һәмәк нанни елип буларни май билән оң
арқа путниң үстидә қойди; 27 андин буларниң
һәммисини Һарун билән униң оғуллириниң
қоллириға тутқузуп, пулаңлатма һәдийә болсун
дәп Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатти. 28
Андин Муса буларни уларниң қоллиридин
елип қурбангаһтики көйдүрмә қурбанлиқниң
үстидә қоюп көйдүрди. Бу «каһинлиққа тикләш
қурбанлиғи» болуп, Пәрвәрдигарға атап отта
сунулидиған, хушбуй чиқидиған қурбанлиқ еди.
29 Андин Муса төшни елип пулаңлатма һәдийә
сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатти;
Пәрвәрдигарниң униңға буйруғини бойичә,
«каһинлиққа тикләш қурбанлиғи» болған
қочқарниң бу қисми Мусаниң үлүши еди. 30
Андин Муса Мәсиһләш мейидин вә қурбангаһниң

үстидики қандин бир аз елип, Һарун билән
униң кийимлиригә вә оғуллири билән уларниң
кийимлиригә сәпти. Шундақ қилип, у Һарун
вә кийимлирини, оғуллири билән уларниң
кийимлирини муқәддәс қилди. 31 Муса Һарун
билән униң оғуллириға мундақ буйруди: — «Бу
гөшни җамаәт чедириниң кириш ағзида қайнитип
пиширип шу йәрдә олтирип «каһинлиққа тикләш
қурбанлиғи»ға тәвә болған севәттики нан билән
қошуп йәңлар; буларни Һарун билән оғуллири
йесун, дәп буйруғинимдәк уни йәңлар; 32
лекин гөш билән нандин ешип қалғанлириниң
һәммисини отта көйдүрүветиңлар. 33 Силәр
йәттә күнгичә җамаәт чедириниң кириш
ағзидин чиқмай, Худаға атап каһинлиққа тикләш
күнлириңлар тошқичә шу йәрдә туруңлар;
чүнки силәрни Худаға атап каһинлиққа тикләш
үчүн йәттә күн кетиду. 34 Бүгүн қилинған
ишлар Пәрвәрдигарниң буйруғини бойичә силәр
үчүн кафарәт кәлтүрүлсун дәп қилинди. 35
Силәр өлмәслигиңлар үчүн Пәрвәрдигарниң
әмрини тутуп җамаәт чедириниң кириш ағзиниң
алдида кечә-күндүз йәттә күн турушуңлар керәк;
чүнки маңа шундақ буйрулди». 36 Һарун билән
оғуллири Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән
буйруғинининиң һәммисини беҗа кәлтүрди.

9 Сәккизинчи күни Муса Һарун билән униң
оғуллири вә Исраилниң ақсақаллирини
чақирип, 2 Һарунға мундақ деди: — «Сән гуна
қурбанлиғиға беҗирим бир мозайни, көйдүрмә
қурбанлиққа беҗирим бир қочқарни өзүң үчүн
елип, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүргин, 3
андин Исраилларға сөз қилип: — Силәр гуна
қурбанлиғи үчүн бир текә елип келиңлар,
көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир мозай вә бир қоза
елип келиңлар, һәр иккиси беҗирим, бир яшқа
киргән болсун; 4 Пәрвәрдигарниң алдида сунушқа
енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә бир топақ билән
бир қочқарни елип, зәйтун мейи иләштүрүлгән
ашлиқ һәдийә билән биллә кәлтүрүңлар; чүнки
бүгүн Пәрвәрдигар Өзини силәргә аян қилиду,
дегин». 5 Улар Муса буйруған нәрсиләрни җамаәт
чедириниң алдиға елип кәлди; пүткүл җамаәт
йеқин келип, Пәрвәрдигарниң алдида һазир
болуп турди. 6 Муса: — Мана, бу Пәрвәрдигар
буйруған иштур; буни қилсаңлар Пәрвәрдигарниң
шан-шәриви силәргә аян болиду, деди. 7
Шуниң билән Муса Һарунға: — Сән қурбангаһқа
йеқин берип гуна қурбанлиғиң билән көйдүрмә
қурбанлиғиңни сунуп өзүң вә хәлиқ үчүн кафарәт
кәлтүргин; андин хәлиқниң қурбанлиғиниму
сунуп, Пәрвәрдигар әмир қилғандәк улар һәққидә
кафарәт кәлтүргин» — деди. 8 Шуни девиди,
Һарун қурбангаһқа йеқин берип өзи үчүн гуна
қурбанлиғи болидиған мозайни боғузлиди. 9
Һарунниң оғуллири қанни униңға сунуп бәрди;
у бармиғини қанға тәккүзүп, қурбангаһниң
мүңгүзлиригә сүрди, қалған қанни қурбангаһниң
түвигә қуйди. 10 Гуна қурбанлиғиниң мейи
билән икки бөрәк вә җигәрниң үстидики чава
майни елип, Пәрвәрдигар Мусаға буйруғинидәк
уларни қурбангаһ үстидә көйдүрди. 11 Гөш
билән терисини болса чедиргаһниң ташқириға
елип чиқип отта көйдүрди. 12 Андин у
көйдүрмә қурбанлиқ қилидиған [қочқарни]
боғозлиди; Һарунниң оғуллири униңға қанни
сунуп бәрди; у буни қурбангаһниң үсти
қисминиң әтрапиға сәпти. 13 Андин улар парчә-
парчә қилинған көйдүрмә қурбанлиқни беши
билән биллә униңға сунуп бәрди; у буларни
қурбангаһта көйдүрди. 14 У ич қарни билән
пачақлирини жуюп, буларниму қурбангаһниң
үстидә, көйдүрмә қурбанлиқниң үстигә қоюп
көйдүрди. 15 Андин у хәлиқниң қурбанлиғини
кәлтүрди; хәлиқниң гуна қурбанлиғи болған
текини боғузлап, илгири һайванни сунғандәк
униму гуна қурбанлиғи қилип сунди. 16 У
көйдүрмә қурбанлиқ қилидиған мални кәлтүрүп
униму бәлгүлимә бойичә сунди. 17 Андин у
ашлиқ һәдийәни кәлтүрүп униңдин бир чаңгал
елип әтигәнлик көйдүрмә қурбанлиққа қошуп
қурбангаһ үстидә көйдүрди. 18 Андин хәлиққә
болидиған енақлиқ қурбанлиғи болидиған топақ
билән қочқарни боғузлиди. Һарунниң оғуллири
қенини униңға сунуп бәрди; у буни қурбангаһниң
үсти қисминиң әтрапиға сәпти. 19 Улар топақ
билән қочқарниң май қисмини, йәни майлиқ
қуйруғи, ич қарнини йөгәп турған майлирини,
икки бөрәк вә җигәрниң чава мейини елип,
20 Бу май парчилирини икки төшниң үстидә
қойди, [Һарун] буларни қурбангаһниң үстидә
көйдүрди. 21 Ахирида Һарун икки төш билән
оң арқа путини пулаңлатма һәдийә сүпитидә
Мусаниң буйруғинидәк Пәрвәрдигарниң алдида

пулаңлатти. 22 Андин Һарун қоллирини хәлиққә
қаритип көтирип, уларға бәхит тилиди; у гуна
қурбанлиғи, көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ
қурбанлиғини сунуп, [қурбангаһтин] чүшти. 23
Муса билән Һарун җамаәт чедириға кирип, йәнә
йенип чиқип хәлиққә бәхит тилиди; шуниң билән
Пәрвәрдигарниң шан-шәриви пүткүл хәлиққә аян
болди; 24 Пәрвәрдигарниң алдидин от чиқип,
қурбангаһ үстидики көйдүрмә қурбанлиқ билән
майларни жутуп кәтти. Пүткүл хәлиқ буни көрүп,
товлишип, дүм жиқилишти.

10 Һарунниң оғуллири Надаб билән Абиһу
иккиси өз хушбуйденини елип униңға от
йеқип үстигә хушбуйни селип, Пәрвәрдигар уларға
буйруп бақмиған ғәйрий бир отни Пәрвәрдигарға
сунди; 2 шуниң билән Пәрвәрдигарниң алдидин от
чиқип уларни йәвәтти; шуан улар Пәрвәрдигарниң
алдида өлди. 3 Муса Һарунға: — Мана, бу
Пәрвәрдигарниң: «Мән Маңа йеқин кәлгән
адәмләрдә Өзүмниң муқәддәс екәнлигимни
көрситимән вә барлиқ хәлиқниң алдида
улуқлинимән» дегән сөзиниң өзидур, деди. Шуни
девиди, Һарун җим туруп қалди. 4 Муса Һарунниң
тағиси Уззиәлниң оғуллири болған Мишаәл
билән Әлзафанни чақирип уларға: — Силәр йеқин
келип өз қериндашлириңларни муқәддәс җайниң
алдидин көтирип, чедиргаһниң ташқириға елип
чиқиңлар» — деди. 5 Шуниң билән улар йеқин
келип, уларни кийиклик көйнәклири билән
көтирип Мусаниң буйруғинидәк чедиргаһниң
ташқириға елип чиқти. 6 Муса Һарун вә оғуллири
Әлиазар билән Итамарға: — Силәр башлириңларни
очуқ қоймаңлар, кийимлириңларни житмаңлар;
болмиса өзүңлар өлүп, пүткүл җамаәткә ғәзәп
кәлтүрисиләр; лекин қериндашлириңлар болған
пүткүл Исраил җәмәти Пәрвәрдигар яққан от
түпәйлидин матәм тутуп жиғлисун. 7 Амма
силәр болсаңлар Пәрвәрдигарниң Мәсиһләш мейи
үстүңларға сүрүлгән болғачқа, җамаәт чедириниң
ташқириға чиқмаңлар; болмиса өлисиләр, деди.
Шуни девиди, улар Мусаниң буйруғинидәк
қилди. 8 Пәрвәрдигар Һарунға сөз қилип мундақ
деди: — 9 «Сән өзүң вә оғуллириң шарап
вә я башқа күчлүк һарақларни ичип, җамаәт
чедириға һәргиз кирмәңлар; болмиса, өлүп
кетисиләр. Бу силәр үчүн дәвирдин-дәвиргә
әбәдий бир бәлгүлимә болиду. 10 Шундақ
қилсаңлар, муқәддәс билән адәттикини, пак билән
напакни пәриқ етип айриталайдиған болисиләр;
11 шундақла Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән
Исраилларға тапшурған һәммә бәлгүлимиләрни
уларға үгитәләйсиләр». 12 Муса Һарун вә
униң тирик қалған оғуллири Әлиазар билән
Итамарға мундақ деди: — «Силәр Пәрвәрдигарға
атап отта сунулидиған қурбанлиқ-һәдийәләрдин
ешип қалған ашлиқ һәдийәни елип уни
қурбангаһниң йенида ечитқу арилаштурмиған
һалда йәңлар; чүнки у «әң муқәддәсләрниң
бири» һесаплиниду. 13 Бу Пәрвәрдигарға атап
отта сунулидиған нәрсиләрдин сениң несивәң вә
оғуллириңниң несивиси болғачқа, уни муқәддәс
җайда йейишиңлар керәк; чүнки маңа шундақ
буйрулғандур. 14 Униңдин башқа пулаңлатма
һәдийә қилинған төш билән көтәрмә һәдийә
қилинған арқа путни сән вә оғул-қизлириң
биллә пак бир җайда йәңлар; чүнки булар сениң
несивәң билән оғуллириңниң несивиси болсун
дәп, Исраилларниң енақлиқ қурбанлиқлиридин
силәргә берилгән. 15 Улар көтәрмә һәдийә
қилинған арқа пут билән пулаңлатма һәдийә
қилинған төшни отта сунулидиған майлири
билән қошуп, Пәрвәрдигарниң алдида пулаңлатма
һәдийә сүпитидә пулаңлитиш үчүн кәлтүрсун;
Пәрвәрдигарниң буйруғини бойичә булар сениң
вә оғуллириңниң несивиси болиду; бу әбәдий
бир бәлгүлимә болиду». 16 Андин Муса гуна
қурбанлиғи қилидиған текини издивиди, мана у
аллиқачан көйдүрүлүп болған еди. Бу сәвәптин
у Һарунниң тирик қалған икки оғли Әлиазар
билән Итамарға аччиқлинип: 17 — Немишкә силәр
гуна қурбанлиғиниң гөшини муқәддәс җайда
йемидиңлар? Чүнки у «әң муқәддәсләрниң бири»
һесаплинатти, Пәрвәрдигар силәрни җамаәтниң
гунайини көтирип улар үчүн униң алдида кафарәт
кәлтүрсун дәп, шуни силәргә тәқсим қилған
еди. 18 Мана, униң қени муқәддәс җайниң ичигә
кәлтүрүлмиди; силәр әслидә мән буйруғандәк
уни муқәддәс җайда йейишиңлар керәк еди, —
деди. 19 Лекин Һарун Мусаға: — Мана, булар бүгүн
[тоғра иш қилип] өзлириниң гуна қурбанлиғи
билән көйдүрмә қурбанлиғини Пәрвәрдигарниң
алдида сунди; мениң бешимға шу ишлар кәлди;
әгәр мән бүгүн гуна қурбанлиғиниң [гөшини]
йегән болсам, Пәрвәрдигарниң нәзиридә убдан

болаттиму? — деди. 20 Муса буни аңлап җававидин
рази болди.

11 Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға мундақ
деди: — 2 Исраилларға мундақ дегин: —
Йәр йүзидики барлиқ һайванларниң ичидин
силәргә йейишкә болидиған җаниварлар
шуки: — 3 Һайванлар ичидә һәм туяқлири
пүтүн ачимақ (туяқлири пүтүнләй йериқ) һәм
көшигүчи һайванларниң һәр бирини йесәңлар
болиду. 4 Лекин көшигүчи яки ачимақ туяқлиқ
һайванлардин төвәндикиләрни йемәслигиңлар
керәк: — Төгә: чүнки у көшигини билән туйиғи
ачимақ әмәс. Шуңа у силәргә һарам болиду. 5
Суғур болса көшигини билән туйиғи ачимақ
әмәс — у силәргә һарам болиду. 6 Тошқан
болса буму көшигини билән туйиғи ачимақ
әмәс — у силәргә һарам болиду. 7 Чошқа болса
туяқлири ачимақ (туяқлири пүтүнләй йериқ)
болғини билән көшимигини үчүн силәргә
һарам болиду. 8 Силәр шу һайванларниң
гөшидин йемәслигиңлар керәк вә уларниң
өлүгигиму тәгмәңлар. Улар болса силәргә һарам
болиду. 9 Суда яшайдиған җаниварлардин
төвәндикиләрни йейишкә болиду: — судики, йәни
дәрия-деңизлардики җаниварлардин қанити
вә қасирақлири болғанларни йейишкә болиду;
10 лекин дәрия-деңизларда яшайдиған, йәни
суларда топ-топ үзидиған барлиқ җаниварлардин,
қасирақлири яки қанити болмиғанлирини
йемәслигиңлар керәк; улар силәргә жиркиничлик
саналсун. 11 Мәзкур җаниварлар дәрвәқә
силәргә жиркиничлик саналсун; силәр уларниң
гөшидин йемәслигиңлар керәк; уларниң
өлүгини жиркиничлик дәп қараңлар. 12 Судики
җаниварларниң ичидин қанити билән қасириғи
болмиған җаниварларниң һәммиси силәргә
жиркиничлик саналсун. 13 Учар-қанатлардин
төвәндикиләр силәргә жиркиничликтур; улар
йейилмәслиги керәк вә силәргә жиркиничлик
болсун: — йәни бүркүт, қорултаз-тапқушлар,
деңиз бүркүти, 14 қарлиғач қуйруқлуқ сар, лачин
вә уларниң хиллири, 15 һәммә қарға-қозғунлар
вә уларниң хиллири, 16 мөшүкяпилақ, төгиқуш,
чайка, сар вә уларниң хиллири, 17 һувқуш,
қарна, ибис, 18 аққу, сақийқуш, белиқъалғуч, 19
ләйләк, турна вә униң хиллири, һөпүп вә шәпәрәң
қатарлиқлар силәргә һарам саналсун. 20 Буниңдин
башқа төрт путлап маңидиған, учидиған ушшақ
җаниварларниң һәммиси силәргә жиркиничлик
болиду. 21 Һалбуки, төрт путлап маңидиған,
учидиған ушшақ җаниварлардин төвәндикиләрни
йесәңлар болиду: — пути билән үгилик пачиғи
болуп, йәр йүзидә сәкрәләйдиғанларни йесәңлар
болиду; 22 буларниң ичидин силәргә йейишкә
болидиғанлири: — чекәткә вә униң хиллири,
қара чекәткә вә униң хиллири, томузға вә
униң хиллири, чақчиқиз вә униң хиллири.
23 Лекин төрт путлуқ болған өмилигүчи һәм
учидиған һәммә башқа җаниварлар силәргә
жиркиничлик саналсун. 24 Бу җаниварлардинму
мундақ йол билән напак болисиләр; бирким
уларниң өлүк тенигә тәгсә кәч киргичә напак
һесаплиниду. 25 Кимдәким буларниң өлүгиниң
бир қисмини көтәрсә өз кийимлирини жуюши
керәк, у киши кәч киргичә напак һесаплиниду. 26
Туяқлири ачимақ, бирақ пүтүнләй бөлүнмигән
яки көшимәйдиған һайванларниң һәммиси
силәргә һарамдур; һәр ким [уларниң өлүгигә]
тәгсә напак саналсун. 27 Төрт пути билән
маңидиған һайванларниң ичидин тапини билән
маңидиғанларниң һәммиси силәргә напак болуп,
һәр ким уларниң өлүк тәнлиригә тәгсә кәч
киргичә напак санилиду. 28 Кимки уларниң
өлүгини көтәрсә өз кийимлирини жуюши керәк,
у киши кәч киргичә напак туриду. Бу һайванлар
болса силәргә һарам болиду. 29 Йәр йүзидә
өмилигүчи ушшақ җаниварларниң ичидин
силәргә һарам болғанлар мунулар: — қариғу
зокор, чашқан, кәсләнчүк вә уларниң түрлири,
30 салма, қизил кәсләнчүк, там кәсләнчүги,
түгүрүк кәсләнчүк вә хамелеон қатарлиқлар
һарам болиду. 31 Буларниң һәммиси йәр йүзидә
өмүлигүчи һәммә ушшақ җаниварларниң ичидә
силәргә һарам болиду; уларниң өлүгигә тәгсә, кәч
киргичә напак санилиду. 32 Бу җаниварларниң
өлүги һәр қандақ немигә чүшүп қалса шу немә
напак һесаплиниду — һәр қандақ яғач қача-
қуча болсун, кийим болсун, терә болсун, тағар
болсун, һәр қандақ ишқа ишлитилидиған әсвап
болсун, суға чилиниши керәк; улар кәч киргичә
напак санилип, кейин пак болиду. 33 Буларниң
бири сапалдин ясалған һәр қандақ қача ичигә
чүшүп қалса, шу қача ичидики һәммә нәрсә
напак саналсун вә қача өзи сундурулсун. 34 Әгәр

қачидики судин аш-таам үстигә чачрап кәтсә,
аш-таам напак саналсун вә шундақла қачидики
һәр қандақ ичимликму напак саналсун. 35 Һәр
немигә ундақ өлүкниң бирәр қисми чүшүп
қалсиму, напак саналсун. Әгәр тонур вә очақ
болса, напак болди дәп чеқиветилсун; улар
силәргә һарам болсун. 36 Лекин шундақ әһвалда
булақ яки су жиғилидиған көлчәк йәнила пак
санилиду; амма бирким уларниң өлүк тенигә
тәгсә напак болиду. 37 Әгәр ундақ өлүкниң
бирәр қисми теришқа тәйярланған данларға
чүшүп қалса, буму йәнила пак санилиду. 38
Лекин әгәр данниң үстигә су қуюлғандин кейин
шундақ бир өлүкниң бирәр қисми чүшүп қалса,
ундақта бу данлар силәргә напак саналсун. 39
Әгәр силәргә йейишкә болидиған һайванлардин
бири өлүп қалса, униң өлүгигә тәккән киши
кәч киргичә напак саналсун. 40 Кимки ундақ
өлүкниң гөшидин йесә, өз кийимлирини
жуюши керәк вә кәч киргичә напак саналсун;
шундақла ундақ бир өлүкни көтәргән кишиму
кийимлирини жуюши керәк вә у киши кәч
киргичә напак саналсун. 41 Йәр йүзидә өмүлигүчи
һәммә ушшақ жаниварлар жиркиничлик
санилип, һәргиз йейилмисун. 42 Қосиғи билән
беғирлап маңидиған жанивар болсун, йәр
йүзидә жүрүп төрт пути билән яки көп путлири
билән маңидиған өмилигүчи жаниварларниң
һәртүрлүгини болса, уларни һәргиз йемәңлар;
чүнки улар жиркиничликдур. 43 Силәр болсаңлар
мундақ өмилигүчи жániварниң сәвәвидин
өзүңларни жиркиничлик қилмаслиғиңлар
керәк. Өзүңларни улар түпәйлидин напак
қилмаңлар, болмиса уларниң сәвәвидин булғинип
қалисиләр; 44 чүнки Мән Худайиңлардурмән.
Силәр өзүңларни [Өзүмгә] атап муқәддәс
қилишиңлар керәк; Мән Өзүм муқәддәс болғач
силәрму өзүңларни муқәддәс тутушуңлар керәк.
Силәр өзүңларни йәр йүзидә өмилигүчи ушшақ
һәр қандақ жаниварларниң сәвәвидин напак
қилмаңлар. 45 Чүнки Мән өз Худайиңлар болушқа
силәрни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән
Пәрвәрдигардурмән; силәр муқәддәс болуңлар,
чүнки Мән муқәддәстурмән. 46 Шулар болса
чарпай билән учар-қанатлар, суда жүридиған
һәр бир жанивар билән йәр йүзидә өмилигүчи
һәр бир ушшақ жаниварлар тоғрисидики қанун-
бәлгүлимидур. 47 Булар билән һарам-һалални
уқуп, йейишкә болидиған һайван билән йейишкә
болмайдиған һайванларни пәриқ етәләйсиләр.

12 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: —
«Аял киши һамилдар болуп оғул туғса, адәт көрүп
ағриқ болған күнлиридикидәк йәттә күнгичә
напак саналсун. 3 Сәккизинчи күни оғли болса
хәтнә қилинсун. 4 Аял болса шуниңдин кейин
оттуз үч күнгичә «қан паклиниш»та турсун;
паклиниш күнлири тамам болмиғичә һеч бир
муқәддәс нәрсигә тәгмисун, муқәддәс жайғиму
кирмисун. 5 Әгәр у қиз туғса ундақта адәт
күнлиридикидәк икки һәптигичә напак туруп,
андин атмиш алтә күнгичә «қан паклиниш»та
турсун. 6 Мәйли оғул яки қиз туғсун, қан паклиниш
күнлири тамам болғандин кейин у аял көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир яшқа киргән қозини, гуна
қурбанлиғи үчүн бир бачка яки пахтәкни елип
жамаәт чедириниң кириш ағзиға, каһинниң
қешиға кәлтүрсун. 7 Каһин уни Пәрвәрдигарниң
алдида сунуп, шу аял үчүн кафарәт кәлтүриду;
шуниң билән у хунидин пак болиду. Оғул яки
қиз туққан аял тоғрисидики қанун-бәлгүлимә
мана шудур. 8 Әгәр униң қозиға қурби йәтмисә, у
икки пахтәк яки икки бачка кәлтүрсун; уларниң
бири көйдүрмә қурбанлиқ үчүн, йәнә бири гуна
қурбанлиғи үчүн болиду; шу йол билән каһин
униң үчүн кафарәт кәлтүриду; у аял пак болиду.

13 Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға сөз қилип
мундақ деди: — 2 Бирисиниң бәдининиң
терисидә бир чиқан, яки тәмрәткә яки пақирақ
ташма чиқип, униңдин бәдининиң терисидә
песә-мохо кесилиниң жараһити пәйда болған
болса, у киши Һарун каһинниң яки униң каһин
оғуллиридин бириниң қешиға кәлтүрүлсун. 3
Каһин униң бәдининиң жараһитигә қарайду;
жараһәт болған жайниң түки ақирип кәткән
һәмдә жараһәтму әтрапидики теридин чөңиқрақ
көрүнсә, бу песә-мохо кесәллигидур. Шуңа каһин
уни көргәндин кейин шу кишини «напак» дәп
жакалисун. 4 Лекин әгәр униң бәдининиң
терисидики пәйда болған әшу ялтирақ чиқан ақ
болуп, әтрапидики теридин чөңиқрақ көрүнмисә
вә түкиму ақирип кәтмигән болса, каһин бу
жараһәт бар кишини йәттә күнгичә айрим солап

қойсун. 5 Йәттинчи күни каһин униңға қарисун вә әгәр жараһәт охшаш туруп, терисидә кеңийип кәтмигән болса, каһин уни йәнә йәттә күнгичә айрим солап қойсун. 6 Йәттинчи күни каһин униңға йәнә қарисун вә жараһәтниң рәңги суслашқан вә кеңийип кәтмигән болса, ундақта каһин уни «пак» дәп жакалисун; жараһәтниң пәқәт бир чақа екәнлиги бекитилип, кесәл киши өз кийимлирини жуюп пак саналсун. 7 Лекин әгәр у каһинға көрүнүп «пак» дәп жакаланғандин кейин шу чақа терисидә кеңийип кәтсә, ундақта у йәнә бир қетим каһинға көрүнсун. 8 Каһин униңға йәнә қарисун вә әгәр чақа униң терисидә кеңийип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жакалисун; у жараһәт песә-моходур. 9 Әгәр биркимдә песә-мохо жараһити пәйда болуп қалса каһинниң қешиға кәлтүрүлсун. 10 Каһин униң жараһитигә сәпселип қарисун; вә әгәр терисидә ақ бир чиқан пәйда болған, түки ақирип кәткән болса вә чиқан чиққан жайда әт-гөши көрүнүп қалған болса, 11 бу униң бәдининиң терисигә чүшкән кона песә-мохо жараһитиниң қайтидин қозғилиши болуп, каһин уни «напак» дәп жакалисун. У напак болғини үчүн уни солашниң һажити йоқ. 12 Лекин әгәр песә-мохо қозғилип, жараһити бар кишиниң терисигә йейилип кәткән болса, каһин нәгила қариса шу йәрдә шу «песә-мохо» болса, терисини бешидин путиғичә қаплап кәткән болса, 13 ундақта каһин униңға сәпселип қарисун; мана, шу песә-мохо жараһити пүтүн бәдинини қаплап кәткән болса, у жараһити бар кишини «пак» дәп жакалисун; чүнки униң пүтүн бәдини ақирип кәткән болуп, у «пак» дәп саналсун. 14 Лекин қачаники униңда әт-гөши көрүнүп қалса, у киши напак саналсун. 15 Каһин мундақ көрүнгән әт-гөшигә қарап, у кишини «напак» дәп жакалисун; чүнки шу әт-гөш напак болуп, у песә-мохо кесилидур. 16 Һалбуки, әгәр әт-гөши қайтидин өзгирип, ақарса у киши йәнә каһинниң қешиға кәлсун. 17 Каһин униңға сәпселип қарисун; жараһәт ақарған болса, каһин жараһити бар кишини «пак» дәп жакалисун; у пак санилиду. 18 Әгәр биркимниң бәдининиң терисигә һүррәк чиқип сақийип, 19 һүррәкниң орнида ақ чиқан яки қизғуч дағ пәйда болған болса, каһинға көрситилсун. 20 Каһин униңға сәпселип қарисун; әгәр дағ әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә, шундақла униңдики түкләр ақирип қалған болса, ундақта каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу һүррәктин қозғилип пәйда болған песә-мохо кесили жараһитидур. 21 Лекин каһин униңға сәпселип қариғанда, дағ чиққан жайда ақирип қалған түкләр болмиса, вә дағму әтрапидики теридин қениқрақ болмиса, рәңги сәл сусрақ болған болса, ундақта каһин уни йәттә күнгичә айрим солап қойсун. 22 Әгәр дағ дәрвәқә терисигә йейилип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу [песә-мохо] жараһитидур. 23 Амма әгәр дағ өз жайида тохтап йейилмиған болса, бу пәқәт һүррәкниң зәхми, халас; каһин уни «пак» дәп жакалисун. 24 Әгәр бирисиниң бәдининиң терисиниң мәлум жайи көйүп қелип, көйгән жай ақ-қизғуч яки пүтүнләй ақ дағ болуп қалса, 25 каһин униңға сәпселип қарисун; әгәр шу дағдики түкләр ақирип кәткән, дағму әтрапидики теридин қениқрақ болуп қалған болса, ундақта бу көйүк ярисидин пәйда болған песә-мохо кесилидур; каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки у песә-мохо жараһитидур. 26 Лекин әгәр каһин сәпселип қариғанда, дағниң орнида һеч қандақ ақирип кәткән түк болмиса, шундақла дағму әтрапидики теридин қениқ болмиса, бәлки рәңги сус болса, ундақта каһин уни йәттә күнгичә айрим солап қойсун. 27 Йәттинчи күни каһин униңға йәнә қарисун; дағ терисидә кеңийип кәткән болса, каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки у песә-мохо жараһитидур. 28 Амма әгәр дағ жайида тохтап, йейилмиған болса, шундақла рәңги сус болса, бу пәқәт көйүктин болған чавартқу, халас; каһин уни «пак» дәп жакалисун; чүнки у көйүкниң татуғи, халас. 29 Әгәр бир әр яки аял кишиниң бешида яки сақилида жараһәт пәйда болса, 30 каһин жараһәткә сәпселип қарисун; әгәр жараһәт әтрапидики теридин қениқрақ көрүнсә, үстидә шалаң сериқ түк болса, ундақта каһин уни «напак» дәп жакалисун; чүнки бу жараһәт қақач болуп, баш яки сақалдики песә-мохониң аламитидур. 31 Әгәр каһин қақач жайға сәпселип қариғанда, у әтрапидики теридин қениқ көрүнмисә, шундақла униң ичидә һеч қандақ қара түкму болмиса, ундақта каһин қақичи бар кишини йәттә күнгичә айрим солап қойсун. 32 Каһин йәттинчи күни қақачқа йәнә сәпселип қарисун; қақач кеңийип кәтмәй, үстидиму һеч қандақ сериқ түк болмиса, шундақла қақач әтрапидики теридин

қеник көрүнмисә, 33 җараһити бар киши барлиқ
чач-сақилини чүшүрүвәтсун; қақачниң өзини
ғирдимисун. Каһин қақичи бар кишини йәнә
йәттә күнгичә айрим солап қойсун. 34 Йәттинчи
күни каһин қақачқа сәпселип қарисун; әгәр
қақач теридә кеңийип кәтмигән болса, шундақла
әтрапидики теридин қеник көрүнмисә, каһин
уни «пак» дәп җакалисун. Андин у кийимлирини
жуйсун; шуниң билән у пак санилиду. 35 Лекин
әгәр у «пак» дәп җакаланғандин кейин қақач
теридә кеңийип кәтсә, 36 каһин униңға йәнә
сәпселип қарисун; әгәр қақач теридә кеңийип
кәткән болса, сериқ түкниң бар-йоқлуғини
тәкшүрүшниң һаҗити йоқ; чүнки бу киши
напактур. 37 Әгәр қақач җайида шу пети қелип,
үстидин қара түк үнүп чиққан болса, қақач
сақайған болиду; шу киши пак болғачқа, каһин
уни «пак» дәп җакалиши керәк. 38 Әгәр әр яки аял
кишиниң бәдининиң терисидә дағ пәйда болуп,
бу дағлар пақирақ һәм ақ болса 39 каһин сәпселип
қарисун; әгәр бәдәнниң терисидики шу дағлар
суслишип боз рәңгә йүзләнгән болса, бу теридин
чиққан бир ташма, халас; бу киши пак саналсун. 40
Әгәр биркимниң бешиниң түклири чүшүп кәткән
болса, у пәқәт бир тақир баш, халас; у пак саналсун.
41 Әгәр униң бешиниң түки пешанә тәрипидин
чүшкән болса, у пәқәт пайнәкбаш, халас; у йәнила
пак саналсун. 42 Лекин әгәр униң тақир беши яки
пайнәк бешида қизғуч ақ дағ көрүнсә, ундақта шу
җараһәт униң тақир беши яки пайнәк бешидики
песә-мохо кесилиниң бир аламитидур. 43 Каһин
җараһитигә сәпселип қарисун; әгәр униң тақир
бешида яки пайнәк бешида ишшиқ җараһәт болса
һәмдә песә-мохо кесилиниң аламитидәк қизғуч ақ
көрүнсә, 44 ундақта у песә-мохо кесилигә гириптар
болған адәм болуп, напак һесаплиниду. Униң
бешиға шундақ җараһәт чүшкән болғач, каһин
уни мутләқ «напак» дәп җакалисун. 45 Шундақ
җараһити бар песә-мохо кесили болған киши
кийимлири житиқ, чачлири чувуқ, бурут-сақили
йепиқлиқ һалда: «Напак, напак!» дәп товлап
жүрүши керәк. 46 Шу җараһити болған барлиқ
күнләрдә у «напак» санилиду; у напак болғачқа,
айрим туруши керәк; униң туралғуси чедирғаһниң
сиртида болсун. 47 Әгәр бир кийимдә, мәйли
жуңдин яки канаптин тикилгән болсун униңда
песә-мохо из-деғи пәйда болса, 48 йәни канап яки
жуңдин тоқулған рәхттә, өрүш жипида яки арқақ
жиплирида болсун, терә-хурумда яки теридин
етилгән һәр қандақ нәрсиләрдә песә-мохо из-деғи
болса, 49 шундақла кийим-кечәк яки терә-хурумда,
өрүш жип яки арқақ жиплирида, я терә-хурумдин
етилгән нәрсиләрдә пәйда болған из-дағ йешилрақ
яки қизғуч болса бу из-дағ «песә-мохо из-деғи»
дәп қарилип каһинға көрситилсун. 50 Каһин
[даққа] сәпселип қарисун, андин из-дағ пәйда
болған нәрсини йәттә күнгичә айрим сақлисун.
51 У йәттинчи күни из-дағқа қарап бақсун; из-
дағ чүшкән кийим-кечәк, мәйли арқақ жипта яки
өрүш жипта болсун, яки терә-хурумда яки терә-
хурумдин етилгән нәрсидә болсун, у кеңийип
кәткән болса, бу из-дағ чириткүч песә-мохо кесили
дәп һесаплинип, улар напак саналсун. 52 Шуниңдәк
каһин өрүш жип яки арқақ жипида из-дағ болса
кийим-кечәк яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә
шундақ из-дағ болса уларниму көйдүрүвәтсун;
чүнки бу чириткүч песә-мохо кесилидур. Мундақ
нәрсиләрниң һәммисини отта көйдүрүш керәктур.
53 Лекин каһин униңға сәпселип қариғанда, из-
дағ кийим-кечәктики өрүш жипта болсун, арқақ
жипта болсун, яки терә-хурумдин етилгән нәрсидә
болсун, из-дағ кеңәймигән болса, 54 ундақта
каһин деғи бар нәрсини жуюлсун дәп буйруп,
иккинчи қетим уни йәттә күнгичә сақлисун. 55
Бу нәрсә жуюлғандин кейин каһин йәнә даққа
сәпселип қарисун; әгәр униң рәңги өзгәрмигән
болса (гәрчә кеңийип кәтмигән болсиму), у йәнила
напактур; сән уни отта көйдүргин. Чүнки мәйли
униң из-деғи ич йүзидә болсун яки таш йүзидә
болсун у чириткүч из-дағ һесаплиниду. 56 Лекин
әгәр каһин сәпселип қариғанда, мана, дағниң
рәңги жуюлғандин кейин суслишип кәткән болса,
у шу қисмини кийим-кечәктин, өрүш жиптин
яки арқақ жиптин болсун, яки терә-хурумдин
болсун уни житип елип, ташливәтсун. 57 Әгәр бу
из-дағ кийим-кечәктә, мәйли арқақ жипта яки
өрүш жипта болсун, я терә-хурумдин етилгән
нәрсидә көрүнсун, бу кеңийдиған бир хил песә-
мохо из-деғи дәп саналсун; сән у чаплашқан
кийим-кечәкни көйдүрүвәткин. 58 Лекин әгәр
из-дағ кийим-кечәктә болсун (өрүш жипида яки
арқақ жипида болсун) яки терә-хурумдин етилгән
нәрсидә болсун, жуюлуш билән чиқип кәтсә,
ундақта бу егин иккинчи қетим жуюлсун, андин

пак саналсун. 59 Песә-мохо кесилиниңкидәк из-
дағ пәйда болған жуң яки канап рәхттин тоқулған
кийим-кечәк (из-дағ өрүш жипта яки арқақ жипта
болсун) яки терә-хурумдин етилгән нәрсиләр
тоғрисидики қанун-бәлгүлимә мана шудур; буниң
билән уларни пак яки напак җакалашқа болиду.

14 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ
деди: — 2 Песә-мохо болған киши пак
қилинидиған күнидә бежа қилиш керәк болған
қанун-бәлгүлимә мана төвәндикидәктур: —
У каһинниң алдиға кәлтүрүлсун. 3 Каһин
чедиргаһниң ташқириға чиқип, песә-мохо болған
кишигә сәпселип қарисун; әгәр песә-мохо болған
киши кесилидин сақайған болса, 4 Ундақта каһин
пак қилинидиған кишигә пак, тирик қуштин
иккини униңға қошуп кедир яғичи, қизил рәхт
вә зофа кәлтүрүшкә буйрусун. 5 Андин каһин
қушларниң бирини еқин су қачиланған сапал
козиниң үстидә боғузлаңлар дәп буйрусун; 6
андин тирик қушни болса, каһин уни кедир
яғичи, қизил рәхт вә зофа билән елип келип,
бу нәрсиләрниң һәммисини тирик қуш билән
биргә еқин суниң үстидә боғузланған қушниң
қениға чилисун, 7 андин песә-моходин пак
қилинидиған кишигә йәттә қетим сепиши билән
уни пак дәп җакалисун; вә тирик қушни далаға
қоюп бәрсун. 8 Песә-моходин пак қилинидиған
киши кийимлирини жуюп, бәдинидики барлиқ
түкләрни чүшүрүп, суда жуюнғандин кейин
пак һесаплиниду. Андин униңға чедиргаһқа
киришкә иҗазәт болиду; пәқәт у йәттә күнгичә өз
чедириниң тешида туруши керәк. 9 Йәттинчи күни
у бәдинидики һәммә түкләрни чүшүрсун; башниң
чач-сақаллири вә қешини, йәни барлиқ түклирини
чүшүрсун; у кийимлирини жуюп өз бәдинини
суда жуйсун, андин пак болиду. 10 Сәккизинчи
күни у икки бежирим әркәк қоза билән бир
яшқа киргән бежирим чиши қозидин бирни,
шуниңдәк бир [әфаһниң] ондин үчигә баравәр
зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ун «ашлиқ
һәдийә»ни, бир лог зәйтун мейини кәлтүрсун. 11
Уни «пак» дәп җакалайдиған бу рәсим-қаидини
өткүзидиған каһин пак қилинидиған кишини
вә у нәрсиләрни җамаәт чедириниң кириш
ағзида, Пәрвәрдигарниң алдида һазир қилсун.
12 Андин каһин әркәк қозиларниң бирини елип
итаәтсизлик қурбанлиғи қилип сунуп, униң билән
биллә шу бир лог зәйтун мейиниму кәлтүрүп,
пулаңлатма һәдийә сүпитидә Пәрвәрдигарниң
алдида пулаңлатсун. 13 Қоза болса муқәддәс
бир җайниң ичидә гуна қурбанлиғи билән
көйдүрмә қурбанлиқлар боғузлинидиған җайда
боғузлансун; чүнки итаәтсизлик қурбанлиғи
болса гуна қурбанлиғиға охшаш, каһинға тәвә
болуп «әң муқәддәсләрниң бири» санилиду.
14 Каһин итаәтсизлик қурбанлиғиниң қенидин
елип пак қилинидиған кишиниң оң қулиқиниң
юмшиқиға вә оң қолиниң чоң бармиғи билән
оң путиниң чоң бармиғиғиму сүрүп қойсун. 15
Андин каһин шу бир лог зәйтун мейидин елип,
өзиниң сол қолиниң алиқиниға азғина қуйсун.
16 Каһин оң бармиғини сол қолидики зәйтун
мейиға чилап, Пәрвәрдигарниң алдида йәттә
қетим бармиғи билән сәпсун. 17 Андин каһин
қолидики қалған майдин елип, пак қилинидиған
кишиниң оң қулиқиниң юмшиқиға, оң қолиниң
баш бармиғиға вә оң путиниң баш бармиғиға
сүрүлгән итаәтсизлик қурбанлиғиниң қениниң
үстигә сүрүп қойсун. 18 Сүрүп болуп, каһин
қолидики ешип қалған майни пак қилинидиған
кишиниң бешиға қуйсун. Бу йол билән каһин
униң үчүн Пәрвәрдигарниң алдида кафарәт
кәлтүриду. 19 Андин каһин гуна қурбанлиғини
сунуп, пак қилинидиған кишини напаклиғидин
пак қилишқа кафарәт кәлтүриду; ахирида у
көйдүрмә қурбанлиқни боғузлисун. 20 Каһин
көйдүрмә қурбанлиқ билән ашлиқ һәдийәни
қурбангаһта сунсун. Бу йол билән каһин униң
үчүн кафарәт кәлтүрүп, у киши пак болиду.
21 Лекин у кәмбәғәлликтин шундақ қилишқа
қурби йәтмисә, өзигә кафарәт кәлтүрүш үчүн
«пулаңлатма һәдийә» сүпитидә ялғуз бир әркәк
қозини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип кәлтүрсун,
шуниңдәк ашлиқ һәдийә үчүн бир әфаһниң ондин
биригә баравәр зәйтун мейи иләштүрүлгән есил
ун билән бир лог зәйтун мейини кәлтүрсун
22 вә өз әһвалиға яриша икки пахтәк яки
икки бачка елип кәлсун; бири гуна қурбанлиғи
үчүн, йәнә бири көйдүрмә қурбанлиқ үчүн
болсун; 23 сәккизинчи күни буларни өзиниң
пак қилиниши үчүн җамаәт чедириниң кириш
ағзиға елип келип, Пәрвәрдигарниң алдида
каһинниң қешиға кәлтүрсун. 24 Каһин итаәтсизлик
қурбанлиғи болидиған әркәк қоза билән шу бир

лог майни елип, буларни пуланлатма һәдийә
сүпитидә Пәрвәрдигарниң алдида пуланлатсун.
25 Итаәтсизлик қурбанлиғи қилинған әркәк
қозини болса өзи боғузлисун; андин каһин
итаәтсизлик қурбанлиғиниң қенидин азғина
елип, пак қилинидиған кишиниң оң қулиқиниң
юмшиқиға, оң қолиниң баш бармиғиға вә оң
путиниң баш бармиғиға сүрсун. 26 Андин каһин
майдин елип, сол қолиниң алиқиниға азғина
қуйсун. 27 Шундақ қилип, каһин оң бармиғи
билән сол қолидики майдин Пәрвәрдигарниң
алдида йәттә қетим сәпсун. 28 Андин каһин
өзи қолидики майдин елип, пак қилинидиған
кишиниң оң қулиқиниң юмшиқиға вә оң қолиниң
баш бармиғи билән оң путиниң баш бармиғиға
итаәтсизлик қурбанлиғиниң қенениң үстигә
сүрсун. 29 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң алдида
униңға кафарәт кәлтүрүшкә каһин қолидики
майниң қалғинини пак қилинидиған кишиниң
бешиға қуйсун; 30 андин шу киши өз қурбиға қарап
пахтәктин бирни яки бачкидин бирни сунсун;
31 өз қурбиға қарап, бирини гуна қурбанлиғи,
йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ қилип ашлиқ
һәдийә билән биллә сунсун. Бу йолда каһин
Пәрвәрдигарниң алдида пак қилинидиған киши
үчүн кафарәт кәлтүриду. 32 Өзидә песә-мохо
болған, пак қилиниши үчүн важип болидиған
нәрсиләрни кәлтүрүшкә қурби йәтмәйдиған
кишиләр тоғрисидики қанун-бәлгүлимә мана
шулардур. 33 Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға
мундақ деди: — 34 — Силәр Мән өзүңларға мирас
қилип беридиған Қанаан зиминиға киргәндин
кейин, Мән силәр егә болидиған шу зиминдики
бир өйгә бир хил песә-мохо ярисини әвәтсәм, 35
өйниң егиси каһинниң қешиға берип, униңға буни
мәлум қилип: «Мениң өйүмгә ваба жуққандәк
көрүниду», дәп мәлум қилиши керәк. 36 Каһин
болса: — Өйдики һәммә нәрсиләр напак болмисун
үчүн мән берип бу вабаға сәпселип қараштин
бурун өйни бекарлаңлар, дәп буйрусун. Андин
каһин кирип өйгә сәпселип қарисун. 37 У шу вабаға
сәпселип қариғинида, мана өйниң тамлириға
ваба дағлири жуққан жайлар кавак болса, һәм
йешилға майил яки қизғуч болуп, тамниң йүзидин
чоңқурақ болса, 38 каһин өйниң ишигиниң алдиға
чиқип, ишикни йәттә күнгичә тақап қойсун.
39 Андин каһин йәттинчи күни йенип келип,
сәпселип қариғинида, өйниң тамлиридики из-даға
кеңийип кәткән болса, 40 каһин: — Ваба жуққан
ташларни чиқирип шәһәрниң сиртидики напак
бир жайға ташливетиңлар, дәп буйрусун. 41 Шуниң
билән биргә у өйниң ичиниң төрт әтрапини
қирдорсун вә улар қирған сугақни болса шәһәрниң
тешидики напак бир жайға төкүвәтсун. 42 Андин
улар башқа ташларни елип, илгәрки ташларниң
орнида қойсун вә башқа һак лай етип, униң
билән өйни қайтидин сугисун. 43 Әгәр у ташларни
чиқирип, өйни қирдуруп қайтидин сугатқандин
кейин, өйдә ваба деғи йәнә пәйда болса, 44 ундақта
каһин йәнә кирип униңға сәпселип қарисун.
Сәпселип қариғинида, мана из-даға өйдә кеңийип
кәткән болса, бу өйгә жуққини чириткүч ваба
болиду; өй напак санилиду. 45 Бу вәжидин улар
өйни, йәни яғач-таш вә барлиқ сугиқи билән
биллә чүшүрүп, һәммисини көтирип шәһәрниң
сиртидики напак бир жайға ташливәтсун. 46
Кимдәким өй тақалған мәзгилдә униңға кирсә,
у кәч киргичә напак санилиду. 47 Әгәр бирким
өй ичидә ятқан болса, кийимлирини жуйсун;
вә әгәр бириси өйдә ғизаланған болса, уму өз
кийимлирини жуйсун. 48 Лекин каһин кирип,
өйгә сәпселип қариғинида өй сугалғандин кейин
ваба униңда кеңийип кәтмигән болса, ундақта
каһин өйни «пак» дәп жакалисун; чүнки униңдики
ваба сақайған болиду. 49 Андин у өйниң пак
қилиниши үчүн икки қуш, кедир яғичи, қизил
рәхт билән зофа елип келип, 50 қушларниң
бирини еқин су қачиланған сапал козиниң үстидә
боғузлисун; 51 андин у кедир яғичи, зофа, қизил
рәхт вә тирик қушни биллә елип келип, бу
нәрсиләрниң һәммисини боғузланған қушниң
қениға, шундақла еқин суға чилап, өйгә йәттә
мәртивә сәпсун; 52 бу йол билән у өйни қушниң
қени, еқин су, тирик қуш, кедир яғичи, зофа
вә қизил рәхт арқилиқ напакліқтин паклайду.
53 Андин у тирик қушни шәһәрниң сиртида,
далада қоюп бәрсун. У шундақ қилип, өй үчүн
кафарәт кәлтүриду; у өй пак санилиду. 54 Булар
болса һәр хил песә-мохо жараһити, қақач, 55
кийим-кечәк вә өйгә жуққан песә-мохо вабаси, 56
теридики чиқанлар, тәмрәткә вә пақирақ ақ из-
дағлар тоғрисидики қанун-бәлгүлимидур. 57 Шу
бәлгүлимиләр билән бир нәрсиниң қайси әһвалда
напак, қайси әһвалда пак болидиғанлиғини пәриқ

етишкә көрсәтмә беришкә болиду; мана бу песә-
мохо тоғрисидики қанун-бәлгүлимидур.

15 Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға сөз қилип
мундақ деди: — 2 Исраилларға мундақ дәңлар:
— һәр қандақ әркәкниң өз тенидин ақма чиқса шу
киши шу ақма сәвәвидин напак саналсун. 3 Ақма
чиқиштин болған напаклиқ тоғрисидики һөкүм
шуки, ақмиси мәйли тенидин еқип турсун яки
еқиштин тохтитилған болсун, шу киши йәнила
напак саналсун; 4 мундақ ақма болған киши
ятқан һәр бир орун-көрпә напак санилиду вә у
қайси нәрсиниң үстидә олтарса шу нәрсиму напак
санилиду. 5 Кимки у ятқан орун-көрпигә тәгсә,
өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, андин
кәч киргичә напак саналсун. 6 Шуниңдәк кимки
мундақ ақма болған киши олтарған нәрсидә
олтарса өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә
кәч киргичә напак саналсун. 7 Кимки ақма болған
кишиниң тенигә тәгсә, өз кийимлирини жуюп,
суда жуюнсун, вә кәч киргичә напак саналсун.
8 Әгәр ақма болған киши пак бирисигә түкүрсә,
шу киши өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун,
кәч киргичә напак саналсун. 9 Қайсибир егәр-
тоқумниң үстигә [ақма болған] киши минсә, шу
нәрсә напак саналсун. 10 Кимки униң тегидә
қоюлған нәрсиләргә тәгсә кәч киргичә напак
санилиду; вә кимки шу нәрсиләрни көтәрсә,
өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун, вә кәч
киргичә напак саналсун. 11 Ақма болған киши
қолини жуймастин биркимгә тәккүзсә, шу киши
өз кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч
киргичә напак саналсун. 12 Ақма болған киши
сапал қачини тутуп салса, шу қача чеқиветилсун;
яғач қача болса суда жуюлсун. 13 Қачаники ақма
бар киши ақма һалитидин қутулса, өзиниң пак
қилиниши үчүн йәттә күнни һесаплап өткүзүп,
андин кийимлирини жуюп, еқин суда жуюнсун;
андин пак санилиду. 14 Сәккизинчи күни икки
пахтәк яки икки бачкини елип, җамаәт чедириниң
кириш ағзиға, Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп,
каһинға тапшурсун. 15 Каһин улардин бирини
гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә бирини көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн сунсун. Бу йол билән каһин
Пәрвәрдигарниң алдида униң ақма болғанлиғиға
кафарәт кәлтүриду. 16 Әгәр бир әркәкниң мәнийси
өзлүгидин чиқип кәткән болса, у пүтүн бәдинини
суда жуйсун, у кәч киргичә напак саналсун. 17
Шуниңдәк адәмниң мәнийси қайси кийимигә
яки терисигә жуқуп қалса, суда жуюлсун вә кәч
киргичә напак саналсун. 18 Әр вә аял киши бир-
биригә йеқинлишиши билән мәний чиқса, иккиси
жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. 19
Әгәр аял кишиләр ақма келиш һалитидә турса
вә ақмиси хун болса, у йәттә күнгичә «айрим»
турсун; кимки униңға тәгсә кәч киргичә напак
саналсун. 20 «Айрим» туруш мәзгилидә, қайси
нәрсиниң үстидә ятса, шу нәрсә напак санилиду,
шундақла қайси нәрсиниң үстидә олтарған болса,
шу нәрсиму напак саналсун. 21 Һәр ким униң
орун-көрписигә тәгсә өз кийимлирини жуюп, суда
жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. 22 Һәр ким
у олтарған нәрсигә тәгсә, өз кийимлирини жуюп,
суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун. 23 Вә
әгәр бирким у ятқан яки олтарған җайда қоюлған
бирәр нәрсигә тәгсә, кәч киргичә напак саналсун.
24 Әгәр бир әр киши шу һаләттики аял билән
биргә ятса, шундақла униң хун напаклиғи шу әргә
жуқуп қалса, у йәттә күнгичә напак саналсун; у
ятқан һәр бир орун-көрпиму напак саналсун. 25
Әгәр аял кишиниң адәт вақтиниң сиртидиму бир
нәччә күнгичә хуни келип турса, яки хун ақмиси
адәт вақтидин ешип кәткән болса, ундақта бу
напак қан еқип турған күнлириниң һәммисидә, у
адәт күнлиридә турғандәк саналсун, йәнә напак
саналсун. 26 Қан кәлгән һәр бир күндә у қайси
орун-көрпә үстидә ятса, булар у адәт күнлиридә
ятқан орун-көрпиләрдәк һесаплиниду; у қайси
нәрсиниң үстидә олтарған болса, шу нәрсә адәт
күнлириниң напаклиғидәк напак саналсун. 27 Һәр
ким бу нәрсиләргә тәгсә напак болиду; шу киши
кийимлирини жуюп, суда жуюнсун вә кәч киргичә
напак саналсун. 28 Аял киши қачан хун келиштин
сақайса, у йәттә күнни һесаплап, өткүзүп болғанда
пак санилиду. 29 Сәккизинчи күни у икки пахтәк
яки икки бачкини елип җамаәт чедириниң кириш
ағзиға, каһинниң қешиға кәлтүрсун. 30 Каһин
буларниң бирини гуна қурбанлиғи үчүн, йәнә
бирини көйдүрмә қурбанлиқ үчүн өткүзсун; бу
йол билән каһин униң напак ақма қенидин пак
болушиға униң үчүн Пәрвәрдигарниң алдида
кафарәт кәлтүриду. 31 Силәр мошу йол билән
Исраилларни напаклиғидин үзүңлар; болмиса,
улар напаклиғида туриверип, уларниң арисида
турған мениң туралғу чедиримни булғиши

түпәйлидин напак һалитидә өлүп кетиду. 32 Ақма
келиш һалитидә болған киши вә мәний кетиш
билән напак болған киши тоғрисида, 33 Шуниңдәк
хун келиш күнлиридики ағриқ аял киши тоғрилиқ,
ақма һаләттә болған әр вә аял тоғрилиқ, напак
һаләттики аял биллә ятқан әр тоғрилиқ кәлгән
қанун-бәлгүлимә мана шулардур.

16 Һарунниң икки оғли Пәрвәрдигарниң алдиға
йеқинлишиши билән өлүп кәтти. Улар өлүп
кәткәндин кейин, Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилди.
2 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — «Сән өз
қериндишиң Һарунға: «Сән өлүп кәтмәслигиң
үчүн пәрдиниң ичидики муқәддәс җайға қоюлған
әһдә сандуғиниң үстидики «кафарәт тәхти»ниң
алдиға һәр вақит кәлмә», дегин. Чүнки Мән
«кафарәт тәхти»ниң үстидики булутта аян
болимән. 3 Һарун [әң] муқәддәс җайға муну йол
билән кирсун: — Гуна қурбанлиғи үчүн бир яш
топақ, көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир қочқарни
кәлтүрсун; 4 өзи муқәддәс канап халта көйнәкни
кийип, әтлирини япидиған канап иштанниму
кийип, белигә бир канап бәлвағни бағлап, бешиға
канап сәллини йөгәп кәлсун. Булар муқәддәс
кийимләр болғачқа, кийиштин илгири бәдинини
суда жуйсун. 5 У Исраилларниң җамаитидин гуна
қурбанлиғи үчүн икки текә, көйдүрмә қурбанлиқ
үчүн бир қочқарни тапшурувалсун. 6 Шуниң
билән Һарун авал гуна қурбанлиғи болидиған
топақни сунуп, өзи вә өз өйидикиләр үчүн кафарәт
кәлтүрүши керәк. 7 Андин у икки текини елип,
уларни җамаәт чедириниң кириш ағзиниң алдиға
кәлтүрүп, Пәрвәрдигарниң алдида турғузсун. 8
Андин Һарун бу икки текә тоғрисида чәк ташлисун;
чәкниң бирини «Пәрвәрдигар үчүн», йәнә бирини
«азазәл үчүн» ташлисун. 9 Һарун Пәрвәрдигарға
чәк чүшкән текини кәлтүрүп, гуна қурбанлиғи
сүпитидә сунсун. 10 Лекин «азазәл»гә чәк чүшкән
текини болса, кафарәт кәлтүрүши үчүн чөлгә
һайдилишкә, шундақла «азазәл»гә әвәтилишкә
Пәрвәрдигарниң алдида тирик қалдурулсун.
11 Андин Һарун гуна қурбанлиғини, йәни өзи
үчүн болған топақни кәлтүрүп, өзи вә өз
өйидикиләр үчүн кафарәт кәлтүрүшкә өзигә гуна
қурбанлиғи болидиған бу топақни боғузлисун; 12
Андин у Пәрвәрдигарниң алдидики қурбангаһтин
елинған чоғ билән толған бир хушбуйданни
елип, икки қоллап юмшақ езилгән есил хушбуй
әтир билән толдуруп, буни пәрдиниң ичигә елип
барсун; 13 андин хушбуй ис-түтики һөкүм-гува
сандуғиниң үстидики кафарәт тәхтини қаплисун
дәп, хушбуйни Пәрвәрдигарниң һозуридики отниң
үстигә қойсун; шуниң билән у өлмәйду. 14
У топақниң қенидин елип өз бармиғи билән
кафарәт тәхтиниң шәриқ тәрипигә чечип, кафарәт
тәхтиниң алдиғиму өз бармиғи билән қандин
елип, йәттә қетим сәпсун. 15 Андин у хәлиқ үчүн
гуна қурбанлиғи қилинидиған текини боғузлисун;
қенини пәрдиниң ичигә кәлтүрүп, топақниң
қенини қилғандәк қилсун, йәни униң қенидин
елип кафарәт тәхтигә вә кафарәт тәхтиниң
алдиға чачсун. 16 У бу йол билән муқәддәс
җай үчүн кафарәт кәлтүрүп, уни Исраилларниң
напаклиғидин, һәммә итаәтсизликлирини елип
баридиған гуналиридин паклайду вә шуниңдәк
уларниң напаклиғи арисида туруватқан җамаәт
чедири үчүнму шундақ кафарәт қилсун. 17
У кафарәт кәлтүрүш үчүн әң муқәддәс җайға
киргәндин тартип униңдин чиққичә һеч бир
адәм җамаәт чедири ичидә болмисун; бу йол
билән у өзи, өйидикиләр вә Исраилниң пүткүл
җамаити үчүн кафарәт кәлтүриду. 18 Андин у
Пәрвәрдигарниң алдидики қурбангаһқа чиқип,
униң үчүнму кафарәт кәлтүриду; шуниңдәк
топақниң қени билән текиниң қенидин елип
қурбангаһниң чөрисидики мүңгүзләргә сүрсун;
19 у бармиғи билән қандин елип қурбангаһниң
үстигә йәттә қетим сәпсун; шуниң билән у уни
Исраилларниң напаклиқлиридин паклап [Худаға
атап] муқәддәс қилиду. 20 — Муқәддәс җай, җамаәт
чедири вә қурбангаһ үчүн кафарәт кәлтүрүп
болғандин кейин, у тирик текини кәлтүрсун; 21
андин Һарун икки қолини тирик текиниң бешиға
қоюп туруп, униң үстидә туруп, Исраилларниң
барлиқ қәбиһликлири вә итаәтсизликлирини
елип баридиған гуналирини иқрар қилип, уларни
текиниң бешиға артсун; андин уни йенида
тәйяр туридиған бир адәмниң қоли билән чөлгә
әвәтивәтсун. 22 Бу йол билән текә уларниң һәммә
қәбиһликлирини өз үстигә елип, адәмзатсиз
чөлгә кетиду. Шуңа у текини чөлгә қоювәтсун.
23 — Андин Һарун җамаәт чедириға кирип
муқәддәс җайға киргән вақитта кийгән канап
кийимлирини селип шу йәрдә уларни қоюп
қойсун. 24 У муқәддәс йәрдә өз бәдинини суда

жуюп, өз кийимлирини кийип ташқириға чиқип,
өзиниң көйдүрмә қурбанлиғи билән хәлиқниң
көйдүрмә қурбанлиғини сунуп, шу йол билән өзи
вә хәлиқ үчүн кафарәт кәлтүриду. 25 Шундақла
у гуна қурбанлиғиниң мейини қурбангаһта
көйдүрсун. 26 «Азазәл»гә бекитилгән текини елип
берип қоюватқән киши өз кийимлирини жуюп,
бәдинини суда жуюп, андин чедиргаһқа киришкә
болиду. 27 Кафарәт кәлтүрүш үчүн қени [әң]
муқәддәс җайға елип кирилип, гуна қурбанлиғи
қилинған топақ билән гуна қурбанлиғи қилинған
текини бириси чедиргаһниң ташқириға елип
чиқип, уларниң териси, гөши вә тезәклирини
отта көйдүрсун. 28 Уларни көйдүргән киши
өз кийимлирини жуюп, бәдинини суда жуюп,
андин чедиргаһқа киришкә болиду. 29 — Мана
бу силәргә бир әбәдий қанун-бәлгүлимә болсун:
— һәр йәттинчи айниң онинчи күнидә силәр өз
нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар
вә һеч қандақ иш қилмаңлар; мәйли йәрликләр
болсун яки араңларда туруватқан Яқ. жутлуқлар
болсун шундақ қилишиңлар керәк. 30 Чүнки шу
күнидә силәрни паклашқа силәр үчүн кафарәт
кәлтүрүлиду; Пәрвәрдигарниң алдида силәр
һәммә гуналириңлардин пак болисиләр. 31 Бу
күн силәргә пүтүнләй арам алидиған шабат күни
болуп, нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән
тутисиләр; бу әбәдий бир бәлгүлимидур. 32 Кимки
атисиниң орнида каһинлиқ жүргүзүш үчүн мәсиһ
қилинип, Худаға атап тикләнгән каһин болса шу
йол билән кафарәт кәлтүриду. У канаптин етилгән
муқәддәс кийимни кийип туруп, 33 Әң муқәддәс
җай үчүн кафарәт кәлтүриду; җамаәт чедири
билән қурбангаһ үчүнму кафарәт кәлтүриду;
қалған каһинлар билән барлиқ хәлиқниң җамаити
үчүн һәм кафарәт кәлтүриду. 34 Бу болса
силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду;
шуниң билән Исраилларни барлиқ гуналиридин
паклаш үчүн жилда бир қетим кафарәт кәлтүрүп
берисиләр». Шуниң билән [Һарун] Пәрвәрдигар
Мусаға буйруғинидәк қилди.

17 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ
деди: — 2 Һарун билән оғуллири вә барлиқ
Исраилларға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар
силәргә буйруған һөкүм шуки: — 3 Исраилниң
җәмәтлиридин болған һәр қандақ киши
қурбанлиқ қилмақчи болуп, кала яки қой яки
өшкини җамаәт чедириниң кириш ағзида,
Пәрвәрдигарниң туралғу чедириниң алдиға,
Пәрвәрдигарға аталған қурбанлиқ сүпитидә
йетиләп әпкәлмәй, бәлки чедиргаһниң ичидә
яки ташқирида боғузлиса, униңдин аққан қан
шу кишиниң гәдинигә артилиду; бу адәм «қан
төккән» дәп, өз хәлқидин үзүп ташлиниду. 5 Бу
һөкүмниң мәхсити Исраилларниң һазирқидәк
далада мал союп қурбанлиқ қилишниң орниға,
қурбанлиқлирини җамаәт чедириниң кириш
ағзида Пәрвәрдигарниң алдиға кәлтүрүп,
каһинға тапшуруп Пәрвәрдигарға «енақлиқ
қурбанлиқлири» сүпитидә сунуп боғузлиши
үчүндур. 6 Каһин қанни елип җамаәт чедириниң
кириш ағзиниң йенидики Пәрвәрдигарниң
қурбангаһиниң үстигә сепип, Пәрвәрдигарға
хушбуй кәлтүрүш үчүн майни көйдүрсун. 7
Шуниң билән улар әнди бурунқидәк бузуқлуқ
қилип текә-җинларниң кәйнидә жүрүп, уларға
өз қурбанлиқлирини өткүзүп жүрмисун. Мана
бу улар үчүн дәвирдин-дәвиргичә әбәдий бир
бәлгүлимә болсун. 8 Сән уларға: — Исраилниң
җәмәтидин яки уларниң арисида туруватқан
яқа жутлуқлардин бири көйдүрмә қурбанлиқ
яки [башқа] қурбанлиқ өткүзмәкчи болса, 9
уни Пәрвәрдигарға атап сунуш үчүн җамаәт
чедириға кириш ағзиниң алдиға кәлтүрмисә,
у киши өз хәлиқлиридин үзүп ташлансун» —
дегин. 10 Әгәр Исраилниң җәмәтидин болған һәр
қандақ адәм яки уларниң арисида туруватқан яқа
жутлуқлар қан йесә, Мән йүзүмни қанни йегән
шу кишигә қарши қилимән, уни өз хәлқидин
үзүп ташлаймән. 11 Чүнки һәр бир җаниварниң
җени болса униң қенидидур; Мән уни җениңлар
үчүн қурбангаһ үстигә кафарәт кәлтүрүшкә
бәргәнмән. Чүнки қан өзидики җанниң вастиси
билән кафарәт кәлтүриду. 12 Шуңа бу сәвәптин
Мән Исраилларға: — «Силәрниң һеч бириңлар
қан йемәслигиңлар керәк, араңларда туруватқан
яқа жутлуқларму қан йемәслиги керәк» — дегән
едим. 13 Әгәр Исраиллардин бири яки уларниң
арисида туруватқан яқа жутлуқларниң бири
йейишкә болидиған бир чарпай һайван яки
қушни овлап, қенини төксә, уни топа билән
йепип қойсун. 14 Чүнки һәр бир җаниварниң
җени болса, униң қенидин ибарәттур. Униң җени
қенида болғач мән Исраилларға: «Силәр һеч

қандақ җаниварниң қенини йемәңлар, чүнки һәр
бир җаниварниң җени униң қенидидур; кимки
уни йесә үзүп ташлиниду» — дедим. 15 Кимдәким
өлүп қалған яки житқучлар боғуп титма-титма
қиливәткән бир һайванни йесә, мәйли у йәрлик
яки яқа жутлуқ болсун өз кийимлирини жуюп,
суда жуюнсун вә кәч киргичә напак саналсун;
андин у пак болиду. 16 Лекин у яки кийимлирини
юмиса, яки суда бәдинини юмиса, шу киши өз
қәбиһлигиниң җазасини тартиду.

18 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — «Мән
болсам Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 3 Силәр
илгири турған Мисир зиминидикидәк ишларни
қилмаңлар вә яки Мән силәрни елип баридиған
Қанаан зиминидикидәк ишларни қилмаңлар;
уларниң рәсим-адәтлиридә жүрмәңлар, 4
бәлки Мениң һөкүмлиримгә әмәл қилип,
қанун бәлгүлимилиримни тутуп шу бойичә
меңиңлар. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.
5 Силәр чоқум Мениң бәлгүлимилирим билән
һөкүмлиримни тутушуңлар керәк; инсан уларға
әмәл қилидиған болса уларниң сәвәвидин һаятта
болиду. Мән Пәрвәрдигардурмән. 6 — Һеч ким
өзигә йеқин туққан болған аялға йеқинлиқ қилип
әвритини ачмисун. Мән Пәрвәрдигардурмән. 7
Анаңниң әвритигә тәгмә, бу атаңниң әвритигә
тәккиниң болиду; у сениң анаң болғачқа
униң әвритигә тәгсәң болмайду. 8 Атаңниң
аялиниң әвритигиму тәгмә, чүнки шундақ қилсаң
атаңниң әвритигә тәккәндәк болиду. 9 Сән ача-
сиңлиңниң, бир атидин болған яки бир анидин
болған, яки шу өйдә туғулған яки башқа йәрдә
туғулған болсун, униң әвритигә тәгмә. 10 Сән
өз оғлуңниң қизи вә яки қизиңниң қизиниң
әвритигә тәгмә; чүнки уларниң әврити сән
өзүңниң әвритидур. 11 Сән атаңниң аялиниң
қизиниң әвритигә тәгмә; у атаңдин туғулған,
сениң ача-сиңлиң, шуңа униң әвритигә тәгмә.
12 Сән атаңниң ача-сиңлисиниң әвритигиму
тәгмә, чүнки у атаңниң биртуққинидур. 13
Сән анаңниң ача-сиңиллириниң әвритигиму
тәгмә, чүнки у анаңниң биртуққинидур. 14
Атаңниң ака-инилириниң аялиниң әвритигә
тәгмә; уларниң аяллириға йеқинлиқ қилма; чүнки
улар сениң һаммаңдур. 15 Сән келиниңниң
әвритигә тәгмә; у сениң оғлуңниң аяли болғачқа,
униң әвритигә тәгсәң болмайду. 16 Сән ака-
инилириңниң аялиниң әвритигә тәгмә; чүнки бу
өз ака-инилириңниң әвритигә тәккәндәк болиду.
17 Сән бир аялға вә шуниң билән биргә униң
қизиниң әвритигә тәгмә; шундақла униң оғлиниң
қизи вә қизиниң қизиниму [хотунлуққа елип]
әвритигә тәгмә. Улар бир-биригә йеқин туққан
болғачқа, мундақ иш пәсәндиликтур. 18 Сән аялиң
һаят вақтида, униң ача-сиңлисини хотунлуққа
елип әвритигә тәгмә. Ундақ қилсаң хотунуңға
күндәшлик азавини кәлтүрисән. 19 Сән бир
аялниң адәт көрүп напак турған вақтида йеқинлиқ
қилип әвритигә тәгмә. 20 Сән өз хошнаңниң аяли
билән зина қилип өзүңни униң билән напак
қилма. 21 Сән өз нәслиңдин һеч бирини Моләк
мәбудиға атап оттин өткүзсәң қәтъий болмайду.
Әгәр шундақ қилсаң Худайиңниң намини напак
қилған болисән. Мән Өзүм Пәрвәрдигардурмән.
22 Сән аяллар билән биргә болғандәк әр киши
билән биргә болма. Бу иш жиркиничликтур. 23
Сән һеч һайван билән мунасивәт қилип өзүңни
напак қилма; шуниңдәк аял кишиму мунасивәт
қилдуруш үчүн бир һайванниң алдиға бармисун.
Бу иш ипласлиқтур. 24 Силәр бу ишларни қилип
өзүңларни напак қилмаңлар, чүнки мән силәрниң
алдиңлардин чиқириватқан таипиләр болса
шундақ ишларни қилип өзлирини напак қилған
25 вә зиминиму напак болғандур. Буниң үчүн Мән
у зиминниң қәбиһлигини өз бешиға чүшүримән,
шуниңдәк у зиминму өзидә туруватқанларни
қусуп чиқириветиду. 26 Лекин силәр болсаңлар
Мениң бәлгүлимилирим билән һөкүмлиримни
тутуңлар; силәрдин һеч ким, мәйли йәрлик яки
араңларда туруватқан яқа жутлуқ болсун бу
жиркиничлик ишлардин һеч бирини қилмисун
27 (чүнки бу барлиқ жиркиничлик ишларни
силәрдин илгири шу зиминда турған хәлиқ
қилип кәлгәчкә, зиминниң өзи напак болуп
қалди). 28 Шундақ қилип зиминни напак
қилсаңлар, зимин өзи силәрдин илгири өзидә
турған әлләрни қусуп чиқарғандәк, силәрниму
қусуп чиқириветиду. 29 Чүнки бу жиркиничлик
ишларниң һәр қандиқини қилғучи, — мундақ
қилмишларни қилған һәр қандақ киши өз хәлқи
арисидин үзүп ташлиниду. 30 Силәр Мән силәргә
тапилиғинимға әмәл қилишиңлар зөрүрдур;
— демәк, силәр өзүңлардин илгири өткәнләр

тутқан шу жиркиничлик рәсим-қаидиләрни тутуп,
өзүңларни напак қилмаслиғиңлар керәк. Мән
Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.

19 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ
деди: — 2 Сән Исраилларниң пүткүл
җамаитигә сөз қилип уларға мундақ дегин:
— «Мән Худайиңлар Пәрвәрдигар муқәддәс
болғачқа, силәрму муқәддәс болушуңлар керәк. 3
Силәр һәр бириңлар анаңлар билән атаңларни
иззәтләңлар; Мениң шабат күнлиримни
болса, уларни тутушуңлар керәк. Мән өзүм
Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 4 Силәр әрзимәс
бутларға таянмаңлар, өзүңлар үчүн қуйма
бутларни ясимаңлар. Мән өзүм Худайиңлар
Пәрвәрдигардурмән. 5 Силәр Пәрвәрдигарға
енақлиқ қурбанлиғини кәлтүрүшни халисаңлар,
қобул қилинғидәк йол билән уни сунуңлар. 6
Силәр уни сунған күни вә әтиси у йейилсун;
үчинчи күнигә қалғини болса отта көйдүрүлсун.
7 Әгәр униңдин бир қисми үчинчи күни
йейилсә қурбанлиқ һарам һесаплинип қобул
қилинмайду. 8 Кимки униңдин йесә өз гунайини
өз үстигә алиду, чүнки у Пәрвәрдигарға атап
муқәддәс қилинған нәрсини напак қилди;
ундақ киши өз хәлқидин үзүп ташлиниду. 9
Силәр зиминиңлардики һосулни жиғсаңлар,
сән етизиңниң булуң-пушқақлириғичә тамам
жиғивалма вә һосулуңдин қалған васаңни
теривалмиғин. 10 Үзүм таллириңни пасаңдиватма
вә үзүм таллиридин чүшкән үзүмләрниму
теривалма, бәлки буларни кәмбәғәлләр билән
мусапирларға қойғин. Мән Өзүм Худайиңлар
Пәрвәрдигардурмән. 11 Силәр оғрилиқ қилмаңлар,
алдамчилиқ қилмаңлар, бир-бириңларға ялған
сөзлимәңлар. 12 Мениң намим билән ялған
қәсәм ичмәңлар, ундақ қилсаң Худайиңниң
намини булғайсән. Мән Пәрвәрдигардурмән. 13
Өз хошнаңға зулум қилма, униңкини өзүңниң
қиливалма. Мәдикарниң һәққини кечичә йениңда
қондуруп қалма. 14 Гас кишини тиллима,
кор кишиниң алдида путлишаңғу нәрсини
қойма; бәлки өз Худайиңдин қорққин. Мән
Пәрвәрдигардурмән. 15 Һөкүм қилғиниңларда һеч
наһәқлиқ қилмаңлар; намратқиму ян басмай,
байғиму йүз-хатирә қилмай, бәлки адиллиқ
билән өз хошнаң үстидин тоғра һөкүм қилғин.
16 Өз хәлқиңниң арисида гәп тошуғучи болуп
жүрмә; хошнаңниң җениға һеч қандақ зиян-
зәхмәт йәткүзмә. Мән Пәрвәрдигардурмән. 17 Сән
көңлүңдә өз қериндишиңдин нәпрәтләнмигин;
хошнаңда [гуна болса] сән униң сәвәвидин
бешиңға гуна келип қалмаслиғи үчүн униңға
тәнбиһ-несиһәт бәргин. 18 Сән интиқам
алмиғин вә өз хәлқиңниң нәслигә һеч адавәтму
сақлимиғин, бәлки хошнаңни өзүңни сөйгәндәк
сөйгин. Мән Пәрвәрдигардурмән. 19 Силәр
Мениң қанун-бәлгүлимилиримни тутуңлар.
Сән өз чарпайлириңни башқа нәсилләр билән
чепиштурма, етизиңға икки хил уруқ салмиғин,
икки хил жиптин тоқолған кийимни киймә.
20 Әгәр бир әр киши қиз-чокан билән йетип
мунасивәт өткүзсә, вә у башқа бири билән
вәдиләшкән дедәк болса, бу дедәкниң һөрлүк
пули тапшурулмиған болса, яки униңға һөрлүк
берилмигән болса, мувапиқ җаза берилсун.
Лекин қиз-чокан һөр қилинмиғачқа, һәр иккиси
өлтүрүлмисун. 21 Әр киши болса өзиниң
итаәтсизлик қурбанлиғини җамаәт чедириниң
кириш ағзиниң алдиға, Пәрвәрдигарниң алдиға
кәлтүрсун; итаәтсизлик қурбанлиғи бир қочқар
болсун. 22 Каһин у итаәтсизлик қурбанлиғи
үчүн кәлтүргән қочқарни елип униң садир
қилған гунайи үчүн Пәрвәрдигарниң алдида
кафарәт кәлтүриду; униң қилған гунайи
униңдин кәчүрүлиду. 23 Силәр зиминға
кирип һәр хил йәйдиған мевилик дәрәқләрни
тиккән болсаңлар, мевилирини «хәтнисиз»
дәп қараңлар; үч жилғичә буни «хәтнисиз»
дәп қарап униңдин йемәңлар. 24 Төртинчи
жили уларниң һәммә мевилири Пәрвәрдигарға
мәдһийә сүпитидә муқәддәс қилип беғишлансун.
25 Андин бәшинчи жилдин тартип силәр уларниң
мевилиридин йейишкә башлаңлар. Шундақ
қилсаңлар [зимин] мәһсулатлирини силәргә зиядә
қилиду. Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән.
26 Силәр қан чиқмиған нәрсини йемәңлар.
Нә палчилиқ нә җадугәрлик қилмаңлар. 27
Силәр бешиңларниң чекә-чөрисидики чачни
чүшүрүп дүгиләк қиливалмаңлар, сақалниң
уч-янлирини бузмаңлар. 28 Силәр өлгәнләр
үчүн бәдиниңларни зәхим йәткүзүп тилмаңлар,
өзүңларға һеч қандақ гүл-сүрәт чәкмәңлар. Мән
Пәрвәрдигардурмән. 29 Сән қизиңни бузуқлуқ-
паһишиликкә селип напак қилмиғин. Болмиса,

зиминдикиләр бузуқлуқ-паһишиликкә берилип,
пүткүл зиминни әйш-ишрәт қаплап кетиду.
30 Силәр Мениң шабат күнлиримни тутуңлар,
Мениң муқәддәс җайимни һөрмәтләңлар. Мән
Пәрвәрдигардурмән. 31 Җинкәшләр билән
сеһиргәрләргә таянмаңлар, уларниң кәйнидин
жүрүп өзүңларни напак қилмаңлар. Мән өзүм
Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 32 Ақ баш
кишиниң алдида орнуңдин тур, қериларни
һөрмәт қилғин; Худайиңдин қорққин. Мән
Пәрвәрдигардурмән. 33 Бир мусапир зиминда
араңларда туруватқан болса силәр униңға зулум
қилмаңлар, 34 бәлки араңларда туруватқан
мусапир силәргә йәрлик кишидәк болсун;
уни өзүңни сөйгәндәк сөйгин; чүнки силәрму
Мисир зиминида мусапир болғансиләр. Мән
Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 35 Силәрниң
һөкүм чиқиришиңларда, узунлуқ, еғирлиқ вә
һәҗим өлчәштә һеч қандақ наһәқлик болмисун;
36 силәрдә адил тараза, адил тараза ташлири,
адил әфаһ кәмчини билән адил һин кәмчини
болсун. Мән силәрни Мисир зиминидин чиқирип
кәлгән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 37 Силәр
Мениң барлиқ қанун-бәлгүлимилирим вә барлиқ
һөкүмлиримни тутуп, уларға әмәл қилиңлар; мән
Пәрвәрдигардурмән.

20 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —
2 Сән Исраилларға сөз қилип мундақ дегин: —
Әгәр Исраилларниң бири вә яки Исраил зиминида
туруватқан мусапирларниң бири Моләк бутиға
нәслиниң бирини беғишлиса, униңға өлүм җазаси
берилиши керәк; зиминдикиләр уни чалма-кесәк
қилсун. 3 Вә Мән Өз йүзүмни бу кишигә қарши
қилимән, чүнки өзи өз әвлатлириниң бирини
Моләк бутиға беғишлап муқәддәс җайимни
паскина қилип, Мениң намимни булғиғини
үчүн уни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. 4 Әгәр
зиминда туруватқанлар өз нәслидин бирини
Моләккә беғишлиғанда шу кишигә көзлирини
жумуп, униң билән кари болмиса, шундақла
уни өлтүрмисә, 5 Мән Өзүм йүзүмни у киши
билән униң аилисигә қарши қилимән, уни
вә униңға әгишип бузуқчилиқ қилғучилар,
йәни Моләкниң кәйнидин жүрүп бузуқчилиқ
қилғучиларниң һәммисини өз хәлқидин үзүп
ташлаймән. 6 Җинкәшләр билән сеһиргәрләргә
тайинип, уларниң кәйнигә кирип бузуқчилиқ
қилип жүргүчиләр болса, Мән йүзүмни шу
кишиләргә қарши қилип, уни өз хәлқидин
үзүп ташлаймән. 7 Шуңа өзүңларни пак қилип
муқәддәс болуңлар, чүнки Мән Худайиңлар
Пәрвәрдигардурмән. 8 Қанун-бәлгүлимилиримни
тутуп, уларға әмәл қилиңлар; Мән болсам силәрни
муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигардурмән. 9 Әгәр
бирким өз атиси яки анисини қарғиса, уларға
өлүм җазаси берилмисә болмайду; чүнки у өз
ата-анисини қарғиғини үчүн өз қени өз бешиға
чүшкән болиду. 10 Әгәр бирким башқисиниң
аяли билән зина қилса, йәни өз хошнисиниң
аяли билән зина қилса, зина қилған әр билән
аял иккиси өлүм җазасини тартмиса болмайду.
11 Әгәр бириси атисиниң аяли билән ятса, өз
атисиниң әвритигә тәккән болиду; улар иккиси
өлүм җазасини тартмиса болмайду; уларниң
қени өз бешиға чүшкән болиду. 12 Бириси өз
келини билән ятса, иккиси ипласлиқ қилғини
үчүн өлүм җазасини тартмиса болмайду; уларниң
қени өз бешиға чүшкән болиду. 13 Бириси
аял киши билән ятқандәк әр киши билән ятса
иккиси жиркиничлик иш қилған болиду; уларға
өлүм җазаси берилмисә болмайду. Өз қени
өз бешиға чүшкән болиду. 14 Әгәр бириси
қизи билән анисини қошуп хотунлуққа алса
пәсәндилик қилған болиду. Әр билән икки аял
отта көйдүрүлсун. Шуниң билән араңларда һеч
пәсәндилик иш болмайду. 15 Бириси бир һайван
билән мунасивәт өткүзсә, у өлүм җазасини
тартсун, һайванниму өлтүрүңлар. 16 Әгәр аял киши
бир һайванниң қешиға берип мунасивәт қилдурса,
аял билән һайванниң иккисини өлтүрүңлар; өз
қени өз бешиға чүшкән болиду. 17 Бириси ача-
сиңлисини, йәни атисидин яки анисидин болған
қизни елип, әвритигә тәгсә вә бу қизму униң
әвритигә тәгсә уятлиқ иш болиду; шуниң үчүн
әр-аял иккиси өз хәлқиниң көз алдидин үзүп
ташлансун; у өз һәдә яки сиңлисиниң әвритигә
тәккәчкә, өз қәбиһлиги өз бешиға чүшкән болиду.
18 Бириси адәт көргән ағриқ вақтида бир аял
билән биргә йетип, униң әвритигә тәгсә, ундақта у
униң қан мәнбәсигә тәккән, аялму қан мәнбәсини
ечип бәргән болуп, иккиси өз хәлқидин үзүп
ташлиниду. 19 Сән өз анаңниң ача-сиңлиси
вә атаңниң ача-сиңлисиниң әвритигә тәгмә;
чүнки кимки шундақ қилса йеқин туққинининң

әвритигә тәккән болиду; улар иккилисиниң өз
қәбиһлиги өз бешиға чүшкән болиду. 20 Бириси
тағисиниң аяли билән ятса тағисиниң әвритигә
тәккән болиду; иккилиси өз гунайини өз бешиға
алиду; улар пәрзәнтсиз өлиду. 21 Бириси ака-
инисиниң аялини алса паскина бир иш болиду.
У өз биртуққан ака-инисиниң әвритигә тәккән
болиду; улар иккилиси пәрзәнтсиз қалиду. 22
Силәр Мениң барлиқ қанун бәлгүлимилирим
билән барлиқ һөкүмлиримни тутуп, буниңға
мувапиқ әмәл қилиңлар; болмиса, Мән силәрни
елип берип турғузидиған зимин силәрни қусуп
чиқириветиду. 23 Силәр Мән алдиңлардин
һайдиветидиған әлләрниң рәсим-қаидилири
бойичә маңсаңлар болмайду; чүнки улар бу
жиркиничлик ишларниң һәммисини қилип
кәлди, вә шуниң үчүн улар Маңа жиркиничлик
болди. 24 Шуниң үчүн Мән силәргә: «Силәр
уларниң зиминини мирас қилип алисиләр;
Мән шу сүт билән һәсәл ақидиған зиминни
силәргә беримән», дәп ейтқан едим; силәрни
башқа хәлиқләрдин айрим қилған Худайиңлар
Пәрвәрдигардурмән. 25 Шуңа силәр пак вә напак
чарпайларни пәриқ етип, пак вә напак учар-
қанатларни тонуп, Мән силәр үчүн айрип, напак
қилип бекитип бәргән җаниварларниң ичидин
һәр қандиқи, чарпай яки учар-қанат болсун яки
йәрдә өмилигүчи җанивар болсун, уларниң һеч
бири билән өзүңларни напак қилмаңлар. 26 Силәр
Маңа хас пак-муқәддәс болушуңлар керәк; чүнки
Мән Пәрвәрдигар пак-муқәддәстурмән, силәрни
Маңа хас болсун дәп барлиқ әлләрдин айрим
қилғанмән. 27 Җинкәш яки сеһиргәр болған
һәр қандақ әр яки хотун кишигә өлүм җазаси
берилмисә болмайду; хәлиқ уларни чалма-кесәк
қилсун; уларниң қени өз бешиға чүшкән болиду.

21 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— Сән каһинлар болған Һарунниң оғуллириға
мундақ дегин: — бир каһин өз хәлқиниң
арисидики өлгәнләр вәҗидин өзини напак
қилмисун. 2 Пәқәт өзиниң йеқин туққанлири
үчүн — аниси билән атиси, оғли билән қизи вә
ака-инисиниң өлүги түпәйлидин өзини напак
қилса болиду; 3 шуниңдәк әгәр ача-сиңлиси
әргә тәгмәй пак қиз һаләттә өзи билән биллә
туруватқан болса, униң өлүги түпәйлидин
өзини напак қилса болиду; 4 чүнки [каһин] өз
хәлқиниң арисида мөтивәр болғачқа, өзини напак
қилип булғимаслиғи керәк. 5 Каһинлар бешини
йерим-ята қилип чүшүрмәслиги, сақилиниң уч-
янлирини һәм чүшүрмәслиги, бәдинигиму зәхим
йәткүзүп тилмаслиғи керәк, 6 бәлки улар өз
Худасиға муқәддәс туруп, Худасиниң намини
булғимаслиғи керәк; чүнки улар Пәрвәрдигарға
атап отта сунулидиған қурбанлиқларни, өз
Худасиниң ненини суниду; шуңа улар муқәддәс
болуши керәк. 7 Улар бир аялни өз әмригә
алғанда паһишә аялниму, бузуқ аялниму
алмаслиғи керәк вә ери қоювәткән аялниму
алмисун. Чүнки каһин болса өз Худасиға хас
муқәддәс қилинған. 8 У Худайиңниң ненини
сунғини үчүн у саңа нисбәтән муқәддәс дәп
санилиши керәк; чүнки силәрни муқәддәс қилғучи
Пәрвәрдигар Өзүм муқәддәстурмән. 9 Әгәр
бир каһинниң қизи паһишилик қилип өзини
булғиған қилса, өз атисини булғиған болиду; у
отта көйдүрүлсун. 10 Бешиға мәсиһләш зәйтун
мейи төкүлгән, каһинлиқ кийимләрни кийишкә
тикләнгән, өз қериндашлириниң арисида баш
каһин қилинған киши ялаңбаш болмисун,
кийимлириниму житмисун; 11 У йәнә һеч өлүккә
йеқинлашмаслиғи керәк, һәтта атиси вә яки
анисиниң өлүклириниң вәҗидин өзини напак
қилмаслиғи керәк. 12 У [вәзиписидә туруватқанда]
муқәддәс җайдин һәргиз айрилмисун вә шуниңдәк
Худасиниң муқәддәс җайини булғимаслиғи керәк;
чүнки униң Худасиниң уни Өзигә хас қилған
«мәсиһләш мейи» униң бешида туриду. Мән
Пәрвәрдигардурмән. 13 У хотун алса пак қизни
елиши керәк; 14 тул вә яки әрдин қоюветилгән
аял вә яки бузуқ вә яки паһишә аял болса буларни
алмаслиғи, бәлки өз хәлқидин болған пак қизни
хотунлуққа елиши керәк. 15 Болмиса у өз хәлқиниң
арисида өз уруғини напак қилиду; чүнки уни
муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Мәндурмән. 16
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 17 Сән Һарунға мундақ дегин: — «Әвлаттин-
әвлатқичә сениң нәслиңдин болған бириси
мәйип болса, Худаниң ненини сунуш үчүн йеқин
кәлмисун; 18 мәйип болған һәр қандақ киши
һәргиз йеқин кәлмисун — яки кор болсун, токур
болсун, панақ болсун яки бир әзаси йәнә бир
җүпидин узун болған адәм болсун, 19 пути
яки қоли сунуқ болсун, 20 док болсун, парпа

болсун, көзидә ақ болсун, қичишқақ болған
болсун, тәмраткә басқан болсун яки уруқдени
езилгән һәр ким болсун, 21 Һарун каһинниң
нәслидин болған ундақ мәйип кишиләрниң
һеч бири Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған
нәрсиләрни кәлтүрүшкә йеқин бармисун; ундақ
киши мәйиптур; у өз Худасиниң ненини сунушқа
йеқин кәлмисун. 22 Һалбуки, у өз Худасиниң
ненини, йәни «әң муқәддәс» вә «муқәддәс»
һесапланған нәрсиләрниң һәр иккисидин йесун.
23 Пәқәт у пәрдидин өтүп ичкирисигә кирмәслиги
яки қурбангаһқиму йеқин бармаслиғи керәк;
чүнки у мәйиптур; болмиса, у Мениң муқәддәс
җайлиримни булғиған болиду; чүнки уларни
муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Өзүмдурмән». 24
Бу сөзләрниң һәммисини Муса Һарун билән униң
оғуллири вә Исраилларниң һәммисигә ейтип
бәрди.

22 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Һарун билән униң оғуллириға мундақ
дегин: — «Силәр Исраилларниң Маңа атиған
муқәддәс һәдийәләрни еһтиятчанлиқ билән бир
тәрәп қилиңлар, болмиса улар намимни булғиши
мүмкин. Мән Пәрвәрдигардурмән». 3 Уларға
мундақ дегин: — «Силәр һәр бир дәвирләрдә,
барлиқ нәсиллиңлардин һәр қайсиси Исраиллар
Пәрвәрдигарға атиған пак нәрсиләргә напак
һаләттә йеқинлашса, ундақ киши Мениң алдимдин
үзүп ташлиниду. Мән Пәрвәрдигардурмән.
4 Һарунниң нәслидин бири песә-мохо яки
ақма кесили болған болса, пак болмиғичә
муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. Бирким өлүкниң
сәвәвидин напак болған биркимгә вә яки мәнийси
еқип кәткән кишигә тегип кәтсә, 5 яки адәмни
напак қилидиған өмилигүчи җаниварға тәгсә
яки һәр қандақ жуқуп қалидиған напаклиғи бар
бир адәмгә тегип кәтсә, (напаклиғи немидин
болушидин қәтъинәзәр) 6 мундақ нәрсиләргә
тәккән киши кәч киргичә напак болуп, муқәддәс
нәрсиләрдин йемисун. У бәдинини суда жуйсун
7 андин күн олтарғанда пак санилип, муқәддәс
нәрсиләрдин йейишкә болиду; чүнки булар
униң озуғидур. 8 У [өзлүгидин] өлгән вә яки
житқучлар боғуп қойған һайванни йейиш билән
өзини напак қилмисун. Мән Пәрвәрдигардурмән.
9 Улар Мениң бу тапилиғанлиримни тутуши
керәк; болмиса, буниңға ихлассизлиқ қилса, [шу
өлүк] түпәйлидин гунакар болуп өлиду; уларни
муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар Өзүмдурмән. 10
Каһинларға ят болған һеч қандақ киши муқәддәс
нәрсиләрдин йемисун. Каһинниң йенидики
мусапир-меһман вә яки мәдикари болсун уларму
муқәддәс нәрсиләрдин йемисун. 11 Һалбуки,
каһин өзи пул чиқирип сетивалған қул униңдин
йейишкә болиду; шуниңдәк униң өйидә туғулған
кишиму униңдин йесә болиду. 12 Каһинниң қизи
ят кишигә тәккән болса уму «көтәрмә һәдийә»
сүпитидә аталған муқәддәс нәрсиләрдин йемисун.
13 Лекин әгәр каһинниң қизи тул болуп қелип, яки
қоюп берилип пәрзәнтсиз һаләттә атисиниң өйигә
йенип келип, яш вақтидикидәк олтарған болса,
ундақта атисиниң таамидин йейәләйду; лекин
һеч бир ят киши униңдин йемәслиги керәк. 14
Әгәр бирким билмәй, муқәддәс нәрсиләрдин йәп
салса, ундақта у униңға шуниң бәштин бирини
қошуп, муқәддәс нәрсиниң өзи билән каһинға
қайтуруп бәрсун. 15 [Каһинлар] Исраилларниң
Пәрвәрдигарға атиған нәрсилирини булғимаслиғи
керәк; 16 болмиса, хәлиқ муқәддәс һәдийиләрдин
йейиши билән, каһинлар хәлиқниң гәдинигә
итаәтсизлик гунайини жүкләп қойған болиду;
чүнки уларни муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар
Өзүмдурмән». 17 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип
мундақ деди: — 18 Сән Һарун билән униң
оғуллири вә Исраилларниң һәммисигә мундақ
дегин: — Әгәр Исраил җамәтидин бири вә яки
Исраил зиминида туруватқан мусапирларниң
бири өз қәсәмлиригә бағлиқ қурбанлиқ яки
ихтиярий қурбанлиқни сунуп, Пәрвәрдигарға
атап көйдүрмә қурбанлиқ қилмақчи болса, 19
ундақта у қобул қилиниши үчүн бежирим әркәк
кала, қой яки өшкиләрдин кәлтүрүңлар. 20
Әйиви болмиған бир җаниварни сунушуңлар
керәк; чүнки шундақ болғини силәр үчүн қобул
қилинмас. 21 Бириси калилардин яки ушшақ
малдин өз қәсәмлиригә бағлиқ қурбанлиқ яки
ихтиярий қурбанлиқни сунуп, Пәрвәрдигарға атап
енақлиқ қурбанлиғи қилмақчи болса, сунулған
һайван қобул қилиниши үчүн бежирим болуши
керәк; униң һеч қандақ әйиви болмисун. 22
Кор яки ақсақ-чолақ, чонақ яки яриси йириңдап
кәткән, тәмраткә басқан яки қотур-чақа бесип
қалған һайванлар болса — буларни Пәрвәрдигарға
атап сунсаңлар яки буларни Пәрвәрдигарға

атап қурбанлиқ сүпитидә қурбангаһта отта
көйдүрсәңлар болмайду. 23 Топақ яки қойниң
мәлум жүп әзасидин бири узунрақ я қисқа
болса, мундақларни ихтиярий қурбанлиқ
сүпитидә өткүзсәң болиду, лекин қәсәмгә
бағлиқ болса қурбанлиқ үчүн қобул қилинмас.
24 Уруқдини зәхимләнгән, езилип кәткән,
йерилған яки пичилған һайванни Пәрвәрдигарға
атап қурбанлиқ қилмаңлар. Мундақ ишни
өз зиминиңлардиму һәргиз қилмаңлар. 25
Худайиңларниң нени сүпитидә яқа жутлуқ
кишиниң қолидин шундақ һайванлардин һеч
қайсисини елип сунмаңлар; чүнки улар мәйип
болғачқа, силәр үчүн қобул қилинмайду. 26
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 27 Бир мозай, қоза яки оғлақ туғулса
йәттә күнгичә анисини әмсун; сәккизинчи
күнидин башлап Пәрвәрдигарға атап отта
сунидиған қурбанлиқ сүпитидә қобул болушқа
ярайду. 28 Мәйли кала болсун, қой болсун,
силәр аниси билән балисини бир күндә
боғузлимаңлар. 29 Силәр Пәрвәрдигарға атап
бир тәшәккүр қурбанлиғи сунмақчи болсаңлар,
қобул қилинишқа лайиқ болған йол билән
сунуңлар. 30 У сунулған күнидә йейилиши керәк;
униңдин һеч немини әтисигә қалдурмаслиғиңлар
керәк. Мән Пәрвәрдигардурмән. 31 Силәр Мениң
әмирлиримни чиң тутуп, уларға әмәл қилиңлар.
Мән Пәрвәрдигардурмән. 32 Мениң муқәддәс
намимни булғимаңлар, Мән әнди Исраилларниң
арисида муқәддәс дәп билинимән. Мән силәрни
муқәддәс қилғучи Пәрвәрдигар болуп, 33
Худайиңлар болушқа силәрни Мисир зиминидин
чиқирип кәлдим. Мән Пәрвәрдигардурмән.

23 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: —
Пәрвәрдигар бекиткән һейтлар, силәр муқәддәс
сорунлар болсун дәп чақирип җакалайдиған
һейтлирим мана мунулардур: — 3 (алтә күн
иш-әмгәк қилинсун; лекин йәттинчи күни
«хас шабат күни», муқәддәс сорунлар күни
болиду; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар.
Қәйәрдила турсаңлар бу күн Пәрвәрдигарға
аталған шабат күни болиду). 4 Силәр бекитилгән
күнлири муқәддәс сорунлар болсун дәп чақирип
җакалайдиған, Пәрвәрдигарниң һейтлири мана
мунулардур: — 5 Биринчи айниң он төртинчи
күни гугумда Пәрвәрдигарға аталған «өтүп
кетиш һейти» болиду. 6 Шу айниң он бәшинчи
күни Пәрвәрдигарға аталған «петир нан» һейти
болиду; силәр йәттә күнгичә петир нан йәйсиләр.
7 Биринчи күнидә силәр муқәддәс жиғилиш
қилип, һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. 8
Силәр йәттә күнгичә Пәрвәрдигарға атап отта
сунидиған қурбанлиқларни сунуп туруңлар.
Йәттинчи күнидә муқәддәс жиғилиш болиду;
һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. 9 Пәрвәрдигар
Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 10 Сән
Исраилларға мундақ дегин: — Силәр Мән
өзүңларға тәқдим қилидиған зиминға кирип,
униңдин һосул жиққиниңларда, һосулуңларниң
дәсләпки пишқинидин бир бағламни каһинниң
қешиға елип бериңлар. 11 Каһин силәр үчүн
қобул болушқа уни Пәрвәрдигарниң алдида
пулаңлатсун; уни пулаңлатқан вақит болса
шабатниң әтиси болиду. 12 Силәр уни пулаңлатқан
күндә силәр бир яшқа киргән бежирим бир
қозини Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә сунуңлар; 13 шуниңға қошуп ашлиқ
һәдийә сүпитидә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил
ундин бир әфаһниң ондин бирини Пәрвәрдигарға
хушбуй кәлтүрсун дәп отта сунуңлар; буниңға
қошуп шарап һәдийә сүпитидә шараптин бир
һинниң төрттин бирини сунуңлар. 14 Силәр
Худайиңларға хас болған бу һәдийәни сунидиған
күндин илгири [йеңи һосулдин] һеч немини,
нә нан нә қомач нә көк баш болсун йемәңлар.
Бу дәвирдин-дәвиргичә силәр үчүн қәйәрдә
турсаңлар әбәдий бир бәлгүлимә болсун. 15
Андин силәр шу шабат күнниң әтисидин, йәни
шу бир бағламни пулаңлатма һәдийә сүпитидә
сунған күнниң әтисидин тартип, йәттә һәптә
санаңлар (улар толуқ һәптә болуши керәк); 16
йәттинчи шабатниң иккинчи күнигичә әллик
күнни санаңлар; андин Пәрвәрдигарға атап йеңи
[һосулдин] бир ашлиқ һәдийә сунуңлар. 17
Өзүңлар туруватқан җайлардин пулаңлатма
һәдийә сүпитидә есил ундин бир әфаһниң
ондин иккисидә етилгән икки нанни елип
кәлтүрүңлар; улар ечитқу селип етилгән болсун;
булар Пәрвәрдигарға аталған дәсләпки һосул
һәдийәси дәп һесаплиниду. 18 Нандин башқа йәнә
бир яшлиқ йәттә бежирим қоза, яш бир топақ вә
икки қочқарни көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә

Пәрвәрдигарға атап сунуңлар; уларға хас ашлиқ
һәдийәлири вә шарап һәдийәлирини қошуп,
һәммиси Пәрвәрдигарға хушбуй кәлтүрүшкә
сунулсун. **19** Буниңдин башқа силәр гуна
қурбанлиғи үчүн бир текини, енақлиқ қурбанлиғи
үчүн бир яшлиқ икки қозини кәлтүрүңлар; **20**
каһин буларни, йәни шу икки қозини дәсләпки
һосул нанлириға қошуп пулаңлатма һәдийә
сүпитидә Пәрвәрдигар алдида пулаңлатсун.
Булар болса Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс
санилип, каһинға тәгсун. **21** Шу күни силәр
«бүгүн бизләргә муқәддәс жиғилиш болиду»
дәп җакалаңлар; шу күни һеч қандақ иш-әмгәк
қилмаңлар. Бу силәр үчүн қәйәрдила турсаңлар
әбәдий бир бәлгүлимә болиду. **22** Етизиңниң
булуң-пучқақлиригичә тамам жиғивалмаңлар, вә
һосулуңдин қалған васаңни теривалмиғин, бәлки
буларни кәмбәғәлләр билән мусапирларға қойғин.
Мән Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. **23**
Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — **24** Сән
Исраилларға мундақ дегин: — Силәр йәттинчи
айниң биринчи күни толуқ арам елип, канайлар
челиниш билән әсләтмә йосунда һейт қилип,
муқәддәс сорунларни түзүңлар. **25** У күндә һеч
қандақ иш-әмгәк қилмаңлар; Пәрвәрдигарға атап
отта сунулидиған бир қурбанлиқ сунуңлар. **26**
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — **27**
Йәттинчи айниң онинчи күни болса кафарәт күни
болиду; у күн силәр үчүн муқәддәс жиғилиш күни
болиду; шу күни нәпсиңларни тартип өзүңларни
төвән тутуп, Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған
қурбанлиқни сунуңлар; **28** У күндә һеч қандақ иш-
әмгәк қилмаңлар; чүнки у бир кафарәт күни болуп,
шу күн өзүңлар үчүн Худайиңлар Пәрвәрдигар
алдида кафарәт қилинишқа бекитилгәндур. **29**
Һәр ким шу күни нәпсини тартмай өзини
төвән тутмиса өз хәлқидин үзүп ташлиниду. **30**
Кимдәким шу күндиму һәр қандақ бир иш қилса,
Мән шу адәмни өз хәлқидин үзүп ташлаймән. **31**
Шу күни һеч қандақ иш қилмаңлар; бу дәвирдин-
дәвиргичә силәр үчүн қәйәрдә турсаңлар бир
әбәдий бәлгүлимә болиду. **32** У күн силәр
үчүн толуқ арам алидиған шабат күни болиду;
нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән тутуңлар.
Шу айниң тоққузинчи күни гугумдин тартип
әтиси гугумғичә шабат күнигә риайә қилип арам
елиңлар. **33** Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ
деди: — **34** Сән Исраилларға мундақ дегин: —
Йәттинчи айниң он бәшинчи күнидин башлап,
йәттә күнгичә Пәрвәрдигарниң «кәпиләр һейти»
болиду. **35** Биринчи күндә муқәддәс жиғилиш
болиду; һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. **36** Йәттә
күнгичә Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған
қурбанлиқ сунуңлар; сәккизинчи күндә силәргә
муқәддәс жиғилиш болиду; Пәрвәрдигарға атап
отта сунулидиған қурбанлиқ сунуңлар. Бу
өзи тәнтәнилик жиғилиш болғач, у күни һеч
қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. **37** Силәр «муқәддәс
сорунлар болсун» дәп җакалайдиған, йәни
Пәрвәрдигар бекиткән һейтлар мана шулардур. Шу
сорунларда силәр һәр қайси күнгә бекитилгини
бойичә, Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған
һәдийә-қурбанлиқ, йәни көйдүрмә қурбанлиқ,
ашлиқ һәдийә, башқа һәр хил қурбанлиқлар вә
шарап һәдийәләрни сунисиләр; **38** булардин башқа,
Пәрвәрдигарниң шабат күнлирини тутисиләр вә
Пәрвәрдигарға атап қалған һәдийәлириңларни
берип, қәсәм қурбанлиқлириңларниң һәммисини
ада қилип, ихтиярий қурбанлиқлириңларниң
һәммисини сунисиләр. **39** Силәр әнди зиминдин
һосул-мәһсулатлирини жиғип болуп, йәттинчи
айниң он бәшинчи күнидин башлап йәттә күн
Пәрвәрдигарниң һейтини өткүзүңлар. Биринчи
күни толуқ арам елиш болиду, сәккизинчи
конидиму толуқ арам елиш болиду. **40** Биринчи
күни силәр есил дәрәқләрдин шах-путақларни
чатап, йәни хорма дәрәқлири билән қоюқ
йопурмақлиқ дәрәқләрниң шахлирини кесип,
ерик бойидики сөгәт чивиқлирини қирқип
Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида йәттә күнни
шундақ шат-хурам өткүзисиләр. **41** Силәр һәр
жили бу йәттә күнни Пәрвәрдигарға атиған бир
һейт сүпитидә өткүзүңлар; дәвирдин-дәвиргичә
бу силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду.
Силәр һейтни йәттинчи айда өткүзүңлар. **42**
Йәттә күнгичә кәпиләрдә туруңлар. Исраилда
туғулғанларниң һәммиси кәпидә турсун. **43**
Буниң билән Мән Исраилларни Мисир зиминидин
чиқарғинимда, уларни кәпиләрдә турғузғинимни
әвлатлириңлар билиду. Өзүм Худайиңлар
Пәрвәрдигардурмән. **44** Шундақ қилип Муса
Пәрвәрдигарниң бекиткән шу һейтлирини
Исраилларға баян қилди.

24 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Исраилларға чирақ һемишә йениқ туруши
үчүн зәйтундин соқуп чиқирилған сап майни
саңа елип келишкә буйруғин. 3 Һарун җамаәт
чедириниң ичидә, һөкүм-гувалиқ сандуғиниң
удулидики пәрдиниң сиртида һәр кечиси
әтигәнгичә Пәрвәрдигарниң алдида чирақларни
шундақ пәрләп турсун. Бу дәвирдин-дәвиргичә
силәр үчүн әбәдий бир бәлгүлимә болиду. 4 Һарун
һемишә Пәрвәрдигарниң алдида бу чирақларни
пак чирақданниң үстигә тизип қойсун. 5 Сән
йәнә есил буғдай унидин он икки тоғачни әткин.
Һәр бир тоғач бир әфаһниң ондин иккисигә
баравәр болсун. 6 Андин сән Пәрвәрдигарниң
алдидики пак ширәниң үстигә алтидин икки
қатар қилип тизғин. 7 һәр бир қатарниң үстигә сап
мәстики қойғин; шуниң билән улар Пәрвәрдигарға
атап отта сунулидиған һәдийә, әсләтмә нан
болиду. 8 Буларни у Исраилларға вакалитән
һәр бир шабат күни Пәрвәрдигарниң алдида
тизсун; бу әбәдий бир әһдидур. 9 Нанлар Һарун
билән униң оғуллириға тәвә болиду; улар уларни
муқәддәс җайда йесун; чүнки бу нәрсиләр
Пәрвәрдигарға атап отта сунулған нәрсиләр ичидә
«әң муқәддәсләрниң бири» дәп санилип, Һарунға
тәвә болиду; бу әбәдий бир бәлгүлимидур. 10
Аниси Исраилий, атиси Мисирлиқ бир оғул бар
еди. У Исраилларниң арисиға барди; у чедиргаһта
бир Исраилий билән урушуп қалди. 11 Улар
соқушқанда Исраилий аялниң оғли күпүрлүк
қилип, [Пәрвәрдигарниң] намини булғап қарғиди.
Хәлиқ уни Мусаниң алдиға елип барди. У
кишиниң анисиниң исми Шеломит болуп, у
Дан қәбилисидин болған Дибриниң қизи еди.
12 Шуниң билән улар Пәрвәрдигарниң һөкүм
буйруғи чиққичә у кишини солап қойди. 13
Андин Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ
деди: — 14 Қарғиғучини чедиргаһниң ташқириға
елип чиқиңлар. Униң ейтқинини аңлиғанларниң
һәммиси қоллирини униң бешиға қойсун, андин
пүткүл җамаәт бир болуп уни чалма-кесәк қилсун.
15 Һәмдә сән Исраилларға мундақ дегин: — Әгәр
бирким өз Худасини һақарәтләп қарғиса өз
гунайини тартиду. 16 Пәрвәрдигарниң намиға
күпүрлүк қилған һәр қандақ киши өлүмгә мәһкүм
қилинсун; пүткүл җамаәт чоқум бир болуп
уни чалма-кесәк қилсун; мәйли у мусапир
болсун яки йәрлик болсун, [муқәддәс] намға
күпүрлүк қилса өлтүрүлсун. 17 Әгәр бириси
башқа бирисини уруп өлтүрсә, у өлүмгә мәһкүм
қилинсун. 18 Бириси бир чарпайни өлтүрсә,
униң үчүн һайванни төләп, җанға-җан төләп
бәрсун. 19 Бирким өз хошнисини мәйип қилса,
у өзгигә қандақ қилған болса, униң өзигиму
шундақ қилинсун. 20 Бирәр әзаси сундуруветилгән
болса, униңму сундурулсун; көзигә-көз, чишиға-
чиш накар қилинсун; башқа кишини қандақ
зәхимләндүргән болса уму һәм шундақ қилинсун.
21 Кимдәким бир чарпайни өлтүрсә, чарпай
төләп бәрсун; адәмни уруп өлтүргән киши
болса, өлүм җазасиға мәһкүм қилинсун. 22
Силәрдә бирла қанун болсун. мусапир яки
йәрлик болсун, баравәр муамилә қилинсун; чүнки
Мән Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 23 Муса
Исраилларға шуларни деди; шуниң билән улар шу
қарғиғучини чедиргаһниң ташқириға елип чиқип,
чалма-кесәк қилди. Шундақ қилип, Исраиллар
Пәрвәрдигарниң Мусаға әмир қилғинидәк қилди.

25 Пәрвәрдигар Синай теғида Мусаға сөз қилип
мундақ деди: — 2 Сән Исраилларға мундақ
дегин: — Мән силәргә беридиған зиминға
киргиниңларда у зиминниң өзиму Пәрвәрдигарға
атап бир шабат арамини алсун. 3 Сән алтә
жил етизиңни терип, алтә жил таллиқ беғиңни
чатап, улардин һосулларни жиққин; 4 амма
йәттинчи жили зиминниң өзи үчүн бир «шабатлиқ
арам» болсун; у Пәрвәрдигарға аталған бир
«шабат» һесаплиниду. Шу жили сән етизиңни
теримайсән вә таллиғиңни чатимайсән. 5
Өзлүгидин үнүп чиққан һосулни ормайсән; вә
чаталмиған таллириңниң үзүмлирини үзмәйсән;
чүнки шу жил зимин арам алидиған жилдур.
6 Һалбуки, зимин шабат жилида чиқарған
һосул һәммиңларға озуқ болиду, йәни өзүң
үчүн, қул-дедигиң үчүн, мәдикариң үчүн вә
сениңкидә туруватқан мусапир үчүн, шуниңдәк
мал-варанлириң үчүн 7 Вә зиминиңдики явайи
һайванлар үчүнму озуқ болиду; зиминниң
һәммә һосули озуқ болиду. 8 Шуниңдәк сән
йәттә қетимлиқ шабат жилини, йәни йәттә
һәссә йәттә жилни саниғин; йәттә шабат
жил күнлири қириқ тоққуз жил болиду. 9
Шунчилик вақит өтүп, йәттинчи айда, айниң
онинчи күни, кафарәт күнидә бурға челип

садасини жуқури чиқирисиләр; кафарәт күнининң
өзидә силәр пүткүл зиминиңларда бурғиниң
садасини аңлитисиләр. 10 Шу әллигинчи
жилини силәр муқәддәс дәп билип, пүткүл
зиминда униңда барлиқ туруватқанларниң
һәммисигә азатлиқни җакалишиңлар керәк.
Шу жил силәргә «азатлиқ жили» болиду, һәр
бириңлар өз йәр-мүлүклириңларға қайтисиләр,
һәр бириңлар өз аилә-җәмәтиңларға қайтип
барисиләр. 11 Бу әллигинчи жили силәргә
бир азатлиқ жили болсун; у жили һеч немә
теримайсиләр, өзлүгидин үнүп чиққан һосулниму
ормайсиләр вә чаталмиған таллириңларниң
үзүмлиринիму жиғмайсиләр. 12 Чүнки бу азатлиқ
жили болуп, силәргә муқәддәс һесаплансун;
униң һосулини болса, етиз-далилардин тепип
[һәммиңлар] йәйсиләр. 13 Азатлиқ жили
араңлардики һәр бир адәм өз йәр-мүлкигә
қайтсун. 14 Силәр хошнаңларға бир немә
сетип бәрсәңлар, яки хошнаңлардин бир немә
сетивалсаңлар, бир-бириңларни бозәк қилмаңлар.
15 Хошнаңдин [йәрни] сетивалсаң, ундақта
«азатлиқ жили»дин кейин өткән жилларниң
санини һесаплап униңдин сетивелишиң керәк;
уму қалған жилларниң саниға қарап, йәрниң
кейинки һосуллириға асасән саңа сетип
бәрсун. 16 «[Азатлиқ жили»ғичә] болған жиллар
көпрәк болса, баһасини шуниңға мувапиқ
жуқури көтирисән; қалған жиллар азрақ
болса, баһасини шуниңға мувапиқ кемәйтсун.
Чүнки қалған жилларниң һосуллири қанчә
болса, у шу бойичә саңа сетип бериду. 17
Силәр бир-бириңларни бозәк қилмаңлар, бәлки
Худайиңлардин қорқуңлар; чүнки Мән болсам
Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 18 Силәр Мениң
бәлгүлимилиримни тутуп, һөкүмлиримдә туруп,
шуларға әмәл қилиңлар; силәр шундақ қилсаңлар,
зиминиңларда теч-аман турисиләр. 19 Шуниң
билән зимин силәргә өз мевисини бериду, силәр
тойғидәк йәп, униңда теч-аман турисиләр. 20 Әгәр
силәр: — Мана, бизгә терип һосулни жиғишқа
иҗазәт берилмисә, йәттинчи жили немә йәймиз,
дәп сорисаңлар, 21 [силәргә мәлум болсунки],
алтинчи жилида үч жилниң һосулини бәрсун
дәп, Мән үстүңларға бәрикитимни «чүш» дәп
буйруймән. 22 Вә шундақ болидуки, силәр
сәккизинчи жили терийсиләр, амма тоққузинчи
жилиғичә ешип қалған кона һосулдин техичә
йәйсиләр; шу тоққузинчи жилиғичә силәр кона
ашлиқтин йәйсиләр. 23 Йәр-зимин сетилса,
мәңгүлүк сетилмисун, чүнки зиминниң өзи
Мениңкидур, силәр болсаңлар Мениң йенимдики
мусапир вә меһман, халас. 24 Силәр егә болидиған
пүткүл зиминда йәр-зиминниң егилиригә уни
«қайтурувелиш һоқуқи»ни яритип беришиңлар
керәк. 25 Әгәр қериндашлириңлардин бири
кәмбәғәллишип, өз мирас йерини сетиватқан
болса, униң йеқин туққини, йәни «һәмҗәмәт
шапаәтчи»си келип өз қериндиши сатқан йәрни
қайтуруп сетивалсун. 26 Әгәр униң һеч шапаәтчи
туққини болмиса, лекин у яндурувелишқа
керәклик пулни тапалиса, 27 Ундақта сатқиниға
қанчә жил болғанлиғини һесаплап, [азадлиқ
жилиғичә] қалған жиллар үчүн сетивалған кишигә
мувапиқ пул берип, өз йеригә қайтсун. 28
Лекин әгәр у яндурувелишқа керәклик пулни
тапалмиса, өзи сетип бәргән йәр азатлиқ
жилиғичә алғучиниң қолида турсун; азатлиқ
жили кәлгәндә йәр йәр сетивалғучиниң қолидин
чиқсун, өз егиси өз йәр-мүлкигә қайтсун. 29
Әгәр бириси сепиллиқ шәһәрниң ичидики бир
туралғу өйни сатқан болса, сетип бир жил ичидә
уни яндурувелиш һоқуқи бардур. Толуқ бир
жил түгәп болғичә, яндурувелиш һоқуқи бардур.
30 Лекин пүтүн жил ичидә яндурувелинмиса,
сепиллиқ шәһәрниң ичидики бу өй нәсилдин-
нәсилгә алған кишиниң қолида болуп, азатлиқ
жили кәлсиму яндурулмас. 31 Лекин сепилсиз
кәнтләрниң өйлири болса зиминниң етизлиридәк
һесаплиниду; уларни яндуруп сетивалғили
болиду; азатлиқ жили кәлгәндә әсли егисиниң
қолиға яндурулиду. 32 Лекин Лавий шәһәрлиридә
болса, Лавийлар өз мираси болған шәһәрләрдики
өйлирини халиса һәр қачан қайтурувелиш
һоқуқи бардур. 33 Лавийлардин бири өйлирини,
йәни өз мираси болған шәһәрдики бир өйни
қайтурувелиш һоқуқи бар болсиму, [лекин
қайтуруп алмиған болса], ундақ әһвалда у
азатлиқ жили кәлгәндә яндурулиду; чүнки
Лавий шәһәрлириниң өйлири болса Лавийларниң
Исраилларниң арисидики мираси болиду. 34
Шундақ һәм буларниң шәһәрлириниң чөрисидики
етиз-йәрлири болса, уларниң әбәдий мираси
болғачқа, сетилса болмайду. 35 Саңа хошна болған,

қериндашлириңлардин бири кәмбәғәллишип, өз
җенини бақалмай қалса, сән уни мусапир яки яқа
жутлуқ меһмандәк йениңда турғузуп, униңдин
хәвәр алғин. 36 Сән униңдин өсүм вә яки пайда
алмиғин; сән Худайиңдин қорқуп, қериндишиңни
қешиңда турушқа қойғин. 37 Пулуңни униңға
өсүмгә бәрмә, ашлиғиңниму пайда елиш
мәхситидә униңға өтнә бәрмигин. 38 Худайиңлар
болушқа, Қанаан зиминини силәргә беришкә
силәрни Мисир зиминидин чиқирип кәлгән
Худайиңлар Пәрвәрдигар Өзүмдурмән. 39 Әгәр
саңа хошна болған қериндишиң кәмбәғәллишип,
өзини саңа сатса, уни қулдәк қуллуқ хизмитигә
салмиғин; 40 бәлки у қешиңда мәдикар яки
мусапирдәк турсун; азатлиқ жилиғичә сениң
хизмитиңдә болсун; 41 андин азат болуп өзи
билән балилири қешиңдин чиқип, өз җәмәтигә
йенип берип, ата-бовилириниң йәр-мүлкигә
қайтсун. 42 Чүнки улар Мән Өзүм Мисир
зиминидин чиқирип елип кәлгән қул-бәндилирим
болғачқа, уларни қулдәк сетишқа йол қоймаңлар.
43 Сән уларға қаттиқ қоллуқ билән ғоҗилиқ
қилмайсән, бәлки Худайиңдин қорққин. 44 Лекин
өзүңгә қул яки дедәк алмақчи болсаң, уларни
әтраптики ят әллардин шундақ қул я дедәк
сетивалсаң болиду. 45 Булардин башқа, араңларда
олтирақлашқан мусапирларниң пәрзәнтлирини
вә шуларниң җәмәтидин, йәни силәр билән
биллә туруватқан, зиминиңларда туғулғанлардин
қуллар сетивалсаңлар болиду; шуниң билән улар
силәрниң мүлкүңлар болуп қалиду. 46 Силәр
мошуларни өзүңлардин кейинки балилириңларға
мирас қилип, уларға мүлүк болушқа қалдурсаңлар
болиду; мошуларни әбәткичә қул қилсаңлар
болиду; лекин өз қериндашлириңлар болған
Исраиллар арисида болса, бир-бириңларға қаттиқ
қоллуқ билән ғоҗилиқ қилмаслиғиңлар керәк. 47
Әгәр араңларда олтиришлиқ бир мусапир яки яқа
жутлуқ бейиған вә униңға хошна қериндишиң
кәмбәғәллишип, өзини шу хошна мусапирға вә
яки шу мусапирниң мәлум бир әвладиға сатса, 48
у сетилғандин кейин униңда пул төләп һөрлүккә
чиқиш һоқуқи қалиду; униң ака-укилириниң
һәр қайсиси уни һөрлүккә сетивалса болиду.
49 Шуниңдәк униң тағиси яки тағисиниң оғли
вә яки җәмәтидин болған һәр қайси йеқин
туққини уни һөрлүккә сетивалса болиду; яки
өзиниң қурби йәтсә, пул берип өз-өзини һөрлүккә
сетивалса болиду. 50 Уни сетивалидиған киши
униң ғоҗиси билән гәплишип сетилған жилдин
тартип азатлиқ жилиғичә қанчилик болғанлиғини
һесаплап, сетивелиш баһасини жилларниң саниға
қарап һесаплисун; [һөрлүк пули һесаплашта
қулниң ғоҗисиға] ишләшкә керәк болған
қалған күнлириниң һәққи «мәдикарниң ишлигән
күнлири»дәк һесаплансун. 51 Азатлиқ жилиға
йәнә хелә жиллар болса, шуни һесаплап, сетилған
пулниң нисбити бойичә һөрлүк пулини һесаплап
бәрсун; 52 әгәр азатлиқ жилиға аз жиллар қалған
болса, уни һесап қилип, қалған қуллуқ жиллириға
мувапиқ пулни яндуруп бәрсун. 53 Болмиса,
қул шу ғоҗисиниң йенида жиллиқ мәдикардәк
туруши керәк; униң ғоҗиси сениң көз алдиңда
униңға қаттиқ қоллуқ билән ғоҗилиқ қилмисун.
54 Әгәр қул жуқуриқи йоллар билән һөрлүккә
чиқалмиса, азатлиқ жили кәлгәндә қоюп берилсун
— у балилири билән қошулуп азат болиду. 55
Чүнки Исраилларниң өзи Маңа қул-бәндиләрдур;
улар Мән Өзүм Мисир зиминидин чиқирип кәлгән
қул-бәндилиримдур. Худайиңлар Пәрвәрдигар
Өзүмдурмән.

26 Силәр өзүңлар үчүн һеч қандақ бут
ясимаңлар яки өзүңларға һеч ойма мәбуд
яки һәйкәл-түврүкни турғузмаңлар яки уларға
баш урушқа оюлған нәқишлик ташларни
зиминиңларда һәргиз тиклимәңлар; чүнки
Өзүм Худайиңлар Пәрвәрдигардурмән. 2 Мениң
шабат күнлиримни тутуп, муқәддәс җайимға
ихласмән болуңлар. Мән Пәрвәрдигардурмән. 3
Әгәр силәр мениң бәлгүлимилиримдә меңип,
әмирлиримни тутуп уларға әмәл қилсаңлар, 4
Мән йериңларниң өз һосулини берип турушиға,
даладики дәрәқләрниң мевисини чиқиришиға
вақтида ямғурлириңларни яғдуруп туримән. 5
Шуниң билән хаман тепиш вақти үзүм жиғиш
пәслигичә болиду, үзүм жиғиш вақти терилғу
вақтиғичә болиду; силәр нениңларни тоюнғичә
йәп, өз зиминиңларда теч-аман турисиләр. 6 Мән
зиминға арам-течлиқ ата қилимән, шуниң билән
һеч ким силәрни қорқиталмайду, арамхуда йетип
ухлайсиләр; вәһший һайванларни зиминдин
йоқитимән, қиличму зиминиңлардин өтмәйду;
7 силәр дүшмәнлириңларни қоғлайсиләр,
улар алдиңларда қиличлинип жиқилиду. 8

Силәрдин бәш киши йүз кишини қоғлайду, йүз
киши он миңни қачуриду; дүшмәнлириңлар
болса алдиңларда қиличлинип жиқилиду.
9 Мән силәргә йүзүмни қаритип, силәрни
пәрзәнт көргүзүп көпәйтимән, силәр билән
бағлиған әһдәмни мәзмут турғузимән. 10
Силәр техичә узун сақланған кона ашлиқни
йәватқиниңларда, йеңи ашлиқ чиқиду; йеңиси
вәҗидин конисини чиқириветисиләр. 11 Мән Өз
маканимни араңларда турғузимән вә қәлбим
силәрдин нәпрәтләнмәйду. 12 Мән араңларда
меңип силәрниң Худайиңлар болимән вә силәр
Мениң хәлқим болисиләр. 13 Мән силәрни
Мисирда уларниң қуллири болуштин һөр
қилишқа шу зиминидин чиқарған Худайиңлар
Пәрвәрдигардурмән; Мән боюнтуруғуңларниң
асарәтлирини сундуруп, қәддиңларни тик
қилип маңғуздум. 14 Һалбуки, әгәр силәр
Маңа қулақ салмай, бу әмирләрниң һәммисигә
әмәл қилмай, 15 бәлгүлимилиримни ташлап,
қәлбиңлардин һөкүмлиримни яман көрүп,
барлиқ әмирлиримни тутмай, әһдәмни бузсаңлар,
16 Мәнму бешиңларға шу ишларни чүшүримәнки,
— Мән силәргә вәһимә селип, көзүңларни кор
қилидиған, җениңларни зәипләштүридиған
сил-ваба кесили, кезик кесилини бешиңларға
чүшүримән. Силәр уруғуңларни бекар чечип-
терийсиләр, чүнки дүшмәнлириңлар уни йәп
кетиду. 17 Мән йүзүмни силәргә қарши қилимән,
шуниң билән силәр дүшмәнлириңлардин урулуп
қачидиған болисиләр; силәрни өч көргүчиләр
үстүңлардин һөкүмранлиқ қилиду; һеч ким
силәрни қоғлимисиму, қачисиләр. 18 Булардин
һеч ибрәт алмай, бәлки Маңа йәнә қулақ
салмисаңлар, Мән гуналириңлар түпәйлидин
силәргә болған җазани йәттә һәссә еғирлитимән,
19 күч-һәйвәңлардин болған һакавурлуғиңларни
сундуримән; асминиңларни төмүрдәк қилип,
йериңларни мистәк қиливетимән; 20 әҗир-
җапайиңлар бекарға кетиду, йериңлар һосул
бәрмәйду, даладики дәрәқләргә мевә чүшмәйду.
21 Әгәр йәнила Мән билән қарши маңсаңлар,
шундақла Маңа қулақ салмисаңлар, Мән
гуналириңларға лайиқ бешиңларға чүшидиған
ваба-күлпәтләрни йәнә йәттә һәссә еғирлитимән.
22 Араңларға силәрни балилириңлардин җуда
қилидиған, чарпайлириңларни йоқитидиған,
силәрни азлитидиған явайи һайванларни
әвәтимән; йол-кочилириңлар адәмзатсиз чөлдәк
болуп қалиду. 23 Силәр бу ишлар арқилиқ
ибрәт-тәрбийә алмай, бәлки йәнила Маңа қарши
маңсаңлар, 24 Мәнму силәргә қарши меңип,
гунайиңлар түпәйлидин болған җазани йәнә
йәттә һәссә еғирлитип, Мән Өзүм силәрни
уримән; 25 үстүңларға әһдәмни бузғанлиқниң
интиқамини алидиған қилич чүшүримән; шуниң
билән силәр шәһәрләргә жиғиливалисиләр, Мән
араңларға ваба чүшүримән; шуниң билән силәр
дүшмәнләрниң қолиға чүшисиләр. 26 Силәргә
йөләнчүк болған ашлиқни қурутиветимән; он
аял бир болуп бир тонурда нан йеқип, нанларни
силәргә таразида тартип бериду, амма буни
йегиниңлар билән тоймайсиләр. 27 Әгәр булардин
һеч ибрәт алмай, маңа қулақ салмисаңлар, бәлки
маңа қарши маңсаңлар, 28 Мәнму қәһр билән
силәргә қарши маңимән; Мән, йәни Мән Өзүм
гуналириңлар түпәйлидин җаза-тәрбийини
йәнә йәттә һәссә еғирлитип чүшүримән. 29
Шуниң билән силәр оғуллириңларниң гөши вә
қизлириңларниң гөшини йәйсиләр; 30 шундақла
Мән қурбанлиқ «жуқури җай»лириңлани вәйран
қилип, «күн түврүк»лириңларни сундуруп,
өлүклириңларни сунуқ бутлириңларниң үстигә
ташливетимән; Мениң қәлбим силәрдин
нәпрәтлиниду. 31 Мән шәһәрлириңларни вәйран
қилип, муқәддәс җайлириңларни харап қилип,
[қурбанлиғиңларниң] хушбуйлирини йәнә
пуримаймән; 32 зиминни һалакәткә елип баримән;
униңда олтирақлашқан дүшмәнлириңлар бу
әһвалға һәйрануһәс қалиду. 33 Силәрни әлләрниң
арисиға таритип, кәйниңлардин қилични суғуруп
қоғлаймән; шуниң билән зиминиңлар вәйран
болуп шәһәрлириңлар харап қилиниду. 34 У
вақитта, силәр дүшмәнлириңларниң зиминида
туруватқиниңларда, зимин вәйранә болған
барлиқ күнләрдә, зимин өз шабат күнлиридин
сөйүниду; у заманда зимин дәрвәқә арам елип
өз шабатлиридин сөйүниду. 35 Өзи вәйранә
болуп турған барлиқ күнлиридә у арам алиду,
йәни силәр униңда туруватқан вақиттики шабат
күнлириңларда һеч алмиған арамни әнди
алиду. 36 Араңлардин қутулуп қалғанлар болса,
улар дүшмәнләрниң зиминлирида турғинида
көңүллиригә җүрәкзадилик салимән, шуниң

билән улар чүшкән бир йопурмақниң шәписини
аңлиса қиличтин қачқандәк қачиду; һеч ким
қоғлимисиму жиқилип чүшиду. 37 Гәрчә һеч
ким уларни қоғлимисиму, дәрвәқә қиличтин
жиқитилғандәк улар бир-бириниң үстигә
путлишип жиқилиду; силәрдә дүшмәнлириңларға
қарши турғидәк күч қалмайду. 38 Әлләрниң
арисида һалак болисиләр, дүшмәнлириңларниң
зимини силәрни йәп кетиду. 39 Араңлардин
қутулуп қалғанлири болса өз рәзиллиги
түпәйлидин дүшмәнлириңларниң зиминида
зәиплишиду; вә ата-бовилириниң рәзиллигидиму
жүрүп, шулар зәипләшкәндәк уларму зәиплишиду.
40 Һалбуки, улар өзи қилған рәзиллиги билән ата-
бовилириниң садир қилған рәзиллигини, Маңа
йүз өрүп асийлиқ қилғинини, шундақла уларниң
Маңа қарши туруп маңғинини бойниға алиду,
41 шуниңдәк Мениң уларға қарши маңғинимға,
шуниңдәк уларни дүшмәнлириниң қолиға
тапшурғинимға иқрар болиду. Шуңа әгәр у
вақитта уларниң хәтнисиз көңли төвән қилинип,
өз қәбиһлигиниң җазасини қобул қилса, 42
ундақта Мән Яқуп билән бағлиған әһдәмни яд
қилип, Исһақ билән бағлиған әһдәмниму вә
Ибраһим билән бағлиған әһдәмниму есимгә
кәлтүримән, зиминниму яд қилимән. 43 Чүнки
зимин улардин ташлинип, уларсиз болуп
харабә турған вақитта, шабат күнлиридин
сөйүниду; улар болса өз қәбиһлигиниң җазасини
қобул қилиду; сәвәви дәл шуки, улар Мениң
һөкүмлиримни ташлиди, бәлгүлимилиримни
қәлбидин яман көргән еди. 44 Һалбуки, шундақ
болсиму, улар өз дүшмәнлириниң зиминида
турғинида Мән уларни ташлимаймән яки уларға
өчлүк қилмаймән, шуниңдәк улар билән бағлиған
әһдәмни бузмаймән, уларни йоқатмаймән; чүнки
Мән Өзүм уларниң Худаси Пәрвәрдигардурмән. 45
Мән бәлки уларни дәп, уларниң Худаси болушқа
әлләрниң көзи алдида Мисир зиминидин чиқирип
кәлгән ата-бовилири билән бағлашқан әһдәмни
есимдә тутимән. Мән Пәрвәрдигардурмән. 46
Пәрвәрдигар Мусани васитә қилип, Синай теғида
өзи билән Исраилларниң оттурисида бекиткән
һөкүмләр, бәлгүлимиләр вә қанунлар мана шулар
еди.

27 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — Әгәр
бириси пәвқулъаддә бир қәсәм қилип мәлум
кишиниң җенини Пәрвәрдигарға атиған болса,
ундақта шу кишигә сән бекиткән җенииниң
қимміти ниң нәрхи төвәндикидәк болиду; 3 Йеши
жигирмә билән атмишниң арилиғида болған әр
киши болса, сән тохтитидиған қиммити муқәддәс
җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә
болсун; униң қиммити әллик шәкәл күмүчкә
тохтитилсун. 4 Аял киши болса, араңларда
тохтитилған қиммити оттуз шәкәл болсун. 5 Әгәр
йеши бәш билән жигирминиң арилиғида болса,
әркәк үчүн тохтитилидиған қиммити жигирмә
шәкәл болуп, аял киши үчүн он шәкәл болсун. 6
Әгәр йеши бир ай билән бәш яшниң арилиғида
болса, тохтитилидиған қиммити оғул бала үчүн
бәш шәкәл, қиз бала үчүн үч шәкәл күмүч
болсун. 7 Әгәр атмиш я униңдин чоңрақ яштики
киши болса, тохтитилидиған қиммити әр киши
үчүн он бәш шәкәл, хотун киши үчүн он шәкәл
болсун. 8 Әгәр бириси тохтитилған қиммитини
төләшкә қурби йәтмисә, у өзини каһинниң алдида
тәқ қилсун; каһин униң қиммитини бекитсун.
Каһин қәсәм қилғучиниң әһвалиға қарап униң
қиммитини тохтитип бәрсун. 9 Әгәр бириси
[қәсәм қилип] Пәрвәрдигарға қурбанлиқ болушқа
лайиқ болидиған бир һайванни униңға атиған
болса, ундақта шундақ һайванлар Пәрвәрдигарға
атап мутләқ муқәддәс саналсун; 10 һайван начар
болса униң орниға яхшини яки яхшиниң орниға
начирини тегишишкә яки орниға башқисини
алмаштурушқа һәргиз болмайду. Мабада атиғучи
у һайванниң орниға йәнә бир һайванни
йәңгүшлимәкчи болса, Авалқиси билән орниға
әкәлгининиң һәр иккиси муқәддәс саналсун. 11
Әгәр һайван Пәрвәрдигарға аталған қурбанлиққа
лайиқ болмайдиған бир «напак» һайван болса,
ундақта у һайванни каһинниң алдиға елип
кәлсун; 12 андин каһин өзи униң яхши-
яманлиғиға қарап қиммитини тохтатсун; каһин
қиммитини қанчә тохтатқан болса шундақ
болсун. 13 Әгәр егиси пул төләп һайванни
қайтурувлмақчи болса, тохтитилған қиммитигә
йәнә униң бәштин бирини қошуп бәрсун. 14
Әгәр бириси Пәрвәрдигарға муқәддәс болсун дәп
өйини униңға атап муқәддәс қилса, каһин униң
яхши-яманлиғиға қарап қиммитини тохтатсун;
каһин униң қиммитини қанчә тохтатқан болса,

шу қиммити инавәтлик болиду. 15 Кейин
әгәр өйни атиғучи киши уни қайтурувалмақчи
болса, у тохтитилған қиммитигә униң бәштин
бирини қошуп бәрсун; андин өй йәнә униң
болиду. 16 Әгәр бириси өз мал-мүлки болған
етизлиқниң бир қисмини Пәрвәрдигарға атап
муқәддәс қилса, қиммити униңға қанчилик
уруқ терилидиғанлиғиға қарап тохтитилсун; бир
хомир арпа уруғи кетидиған йәр болса, қиммити
әллик шәкәл көмүшкә тохтитилсун. 17 Әгәр
бириси «азатлиқ жили»дин тартип өз етизлиғини
муқәддәс қилса, сән қанчә тохтатсаң шу болсун.
18 Лекин әгәр бириси «азатлиқ жили»дин
кейин өз етизлиғини муқәддәс қилған болса,
каһин келидиған азатлиқ жилиғичә қанчилик
жиллар қалғанлиғини һесаплап қиммитини
тохтатсун. Өтүп кәткән жилларға қарап толуқ
баһадин мувапиқ пул кемәйтилсун. 19 Әгәр
бириси өз етизлиғини муқәддәс қилғандин
кейин пул төләп уни қайтурувалмақчи болса,
у сән тохтатқан қиммитигә йәнә униң бәштин
бирини қошуп бәрсун; шуниң билән етизлиқ
униң өз қолиға қайтиду. 20 Әгәр у пул берип
етизлиқни қайтурувалмиған болса яки башқа
бирисигә сетип бәргән болса, кейин шу етизлиқни
қайтурувелишқа болмайду, 21 Бәлки азатлиқ жили
кәлгәндә етизлиқ «егисигә қайтурулидиғанда» у
мутләқ беғишланған йәргә охшаш, Пәрвәрдигарға
атап муқәддәс қилинип, мирас һоқуқи каһинға
өтиду. 22 Әгәр бириси сетивалған амма өз мираси
болмиған бир парчә йәр-етизни Пәрвәрдигарға
атап муқәддәс қилған болса, 23 каһин азатлиқ
жилиғичә қалған жилни һесаплап, қиммитини
тохтатсун. Андин у күни шу киши тохтитилған
қиммитини Пәрвәрдигарға муқәддәс қилған
нәрсә сүпитидә кәлтүрсун. 24 Лекин азатлиқ
жили кәлгәндә, етизлиқ кимдин елинған болса,
шу кишигә, йәни әслидики егисигә қайтуруп
берилсун. 25 Сән тохтитидиған барлиқ қиммәтләр
болса һемишә муқәддәс җайдики шәкәлниң
өлчәм бирлиги бочичә һесаплансун; бир шәкәл
жигирмә гәраһқа баравәр болиду. 26 Лекин
чарпайниң тунҗа балиси тунҗа бала болғанлиғи
сәвәвидин әслидинла Пәрвәрдигарға атилидиған
болғачқа, кала болсун, қой-өшкә болсун һеч
ким уни «Худаға атап» муқәддәс қилмисун;
чүнки у әслидә Пәрвәрдигарниң еди. 27 Әгәр у
напак бир һайвандин туғулған болса, егиси сән
тохтатқан қиммәткә йәнә униң бәштин бирини
қошуп берип, андин өзигә қайтурувалсун; лекин
әгәр егиси уни өзигә қайтурувалмаймән десә,
бу һайван сән тохтатқан қиммәткә сетилсун.
28 Әгәр бириси Пәрвәрдигарға өз мелидин,
адәм болсун, һайван болсун яки мирас йери
болсун, Пәрвәрдигарға мутләқ атиған болса,
ундақ нәрсә һәргиз сетилмисун яки бәдәл төләш
биләнму қайтурулмисун. Пәрвәрдигарға мутләқ
аталған һәр нәрсә болса «әң муқәддәсләрниң
бири» һесаплинип, униңға хас болиду. 29
Әгәр бир адәм Худаға мутләқ хас аталған
болса, ундақта униң үчүн бәдәл берилип,
қайтурувелинишқа һәргиз болмайду; у чоқум
өлтүрүлүши керәк. 30 Йәр-зиминдин чиққан
һәммә һосулниң ондин бири болған өшрә
болса, йәрниң данлиқ зираәтлири болсун яки
дәрәқләрниң мевиси болсун, Пәрвәрдигарниңки
болиду; у Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинғандур.
31 Бириси өз өшрилиридин мәлум бир нәрсини
бәдәл берип қайтурувалмақчи болса, у шуниңға
йәнә униң қиммитиниң бәштин бирини қошуп
берип, қайтурувалсун. 32 Кала яки қой-өшкә
падисидин елинидиған өшрә болса падичиниң
тайиғи астидин өткүзүлгән һайванлардин
һәр онинчиси болсун; Пәрвәрдигарға атилип
муқәддәс қилинғини шу болсун. 33 Һеч ким
униң яхши-яманлиғиға қаримисун вә яки уни
алмаштурмисун; әгәр уни алмаштуримән десә,
Авалқиси билән орниға алмаштурулған һәр
иккиси муқәддәс саналсун; у һәргиз бәдәл төлүп
қайтурувелинмисун. 34 Пәрвәрдигар Синай теғида
Мусаға тапилған, Исраилларға тапшуруш керәк
болған әмирләр мана шулар еди.

Чөл-баявандики сәпәр

1 Вә Исраиллар Мисирдин чиққандин кейин
иккинчи жили иккинчи айниң биринчи күни
Пәрвәрдигар Синай чөлидә, җамаәт чедирида
туруп Мусаға мундақ деди: — 2 Силәр пүткүл
Исраил җамаитини қәбилиси, ата җәмәти бойичә
санини елип чиқиңлар; адәмләрниң исми асас
қилинип, барлиқ әркәкләр тизимлансун. 3
Исраиллар ичидә умумән жигирмә яштин
ашқан, җәңгә чиқалайдиғанларни Һарун
билән иккиңлар уларниң қошун-қисмилири
бойичә санақтин өткүзүңлар. 4 Һәр бир
қәбилидин силәргә ярдәмлишидиған бирдин
киши болсун; уларниң һәр бири уларниң ата
җәмәтиниң беши болиду. 5 Төвәндикиләр силәргә
ярдәмлишидиғанларниң исимлиғи: — Рубән
қәбилисидин Шидәрниң оғли Әлизур; 6 Шимеон
қәбилисидин Зури-шаддайниң оғли Шелумийәл;
7 Йәһуда қәбилисидин Амминадабниң оғли
Наһшон; 8 Иссакар қәбилисидин Зуарниң оғли
Нәтанәл; 9 Зәбулун қәбилисидин Һелонниң
оғли Елиаб; 10 Йүсүп әвлатлири ичидә
Әфраим қәбилисидин Аммиһудниң оғли
Әлишама; Манассәһ қәбилисидин Пидаһзурниң
оғли Гамалийәл; 11 Бинямин қәбилисидин
Гидеонининиң оғли Абидан; 12 Дан қәбилисидин
Аммишаддайниң оғли Аһиәзәр; 13 Ашир
қәбилисидин Окранниң оғли Пагийәл; 14
Гад қәбилисидин Деуәлниң оғли Әлиасаф; 15
Нафтали қәбилисидин Енанниң оғли Аһира».
16 Булар җамаәт ичидин чақирилғанлар,
йәни ата җәмәт-қәбилилириниң башлиқлири,
миңлиған Исраилларниң баш сәрдарлири еди. 17
Шуниң билән Муса билән Һарун исми аталған
бу кишиләрни башлап, 18 иккинчи айниң
биринчи күни пүткүл җамаәтни жиғди; улар
хәлиқниң һәр бириниң қәбилә-нәсәби, ата
җәмәти бойичә исмини асас қилип, жигирмә
яштин жуқуриларниң һәммисини бир-бирләп
тизимлиди. 19 Пәрвәрдигар Мусаға қандақ
буйруған болса, Муса Синай чөлидә уларни
шундақ санақтин өткүзди. 20 Исраилниң тунҗа
оғли Рубәнниң әвлатлири ата җәмәти, аилиси
бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин
ашқан, җәңгә чиқалайдиған әркәкләрниң һәммиси
бир-бирләп тизимланди; 21 Рубән қәбилисидин
санақтин өткүзүлгәнләр җәмий қириқ алтә
миң бәш йүз киши болди. 22 Шимеонниң
әвлатлири ата җәмәти, аилиси бойичә, исми
асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, җәңгә
чиқалайдиған әркәкләрниң һәммиси бир-бирләп
тизимланди; 23 Шимеон қәбилисидин санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий әллик тоққуз миң үч йүз
киши болди. 24 Гадниң әвлатлири ата җәмәти,
аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә
яштин ашқан, җәңгә чиқалайдиғанларниң
һәммиси бир-бирләп тизимланди; 25 Гад
қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр җәмий
қириқ бәш миң алтә йүз әллик киши болди.
26 Йәһуданиң әвлатлири ата җәмәти, аилиси
бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин
ашқан, җәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-
бирләп тизимланди; 27 Йәһуда қәбилисидин
санақтин өткүзүлгәнләр җәмий йәтмиш төрт
миң алтә йүз киши болди. 28 Иссакарниң
әвлатлири ата җәмәти, аилиси бойичә, исми
асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, җәңгә
чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп
тизимланди; 29 Иссакар қәбилисидин санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий әллик төрт миң төрт йүз
киши болди. 30 Зәбулунниң әвлатлири ата җәмәти,
аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә
яштин ашқан, җәңгә чиқалайдиғанларниң
һәммиси бир-бирләп тизимланди; 31 Зәбулун
қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр җәмий
әллик йәттә миң төрт йүз киши болди. 32
Йүсүпниң әвлатлири: — униң оғли Әфраимниң
әвлатлири ата җәмәти, аилиси бойичә, исми
асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, җәңгә
чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп
тизимланди; 33 Әфраим қәбилисидин санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий қириқ миң бәш йүз
киши болди. 34 [Йүсүпниң иккинчи оғли]
Манассәһниң әвлатлири ата җәмәти, аилиси
бойичә, исми асас қилинип, жигирмә яштин
ашқан, җәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-
бирләп тизимланди; 35 Манассәһ қәбилисидин
санақтин өткүзүлгәнләр җәмий оттуз икки
миң икки йүз киши болди. 36 Бинямినниң
әвлатлири ата җәмәти, аилиси бойичә, исми
асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, җәңгә

чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп
тизимланди; 37 Бинямин қәбилисидин санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий оттуз бәш миң төрт йүз
киши болди. 38 Данниң әвлатлири ата җәмәти,
аилиси бойичә, исми асас қилинип, жигирмә
яштин ашқан, җәңгә чиқалайдиғанларниң
һәммиси бир-бирләп тизимланди; 39 Дан
қәбилисидин санақтин өткүзүлгәнләр җәмий
атмиш икки миң йәттә йүз киши болди. 40
Аширниң әвлатлири ата җәмәти, аилиси бойичә,
исми асас қилинип, жигирмә яштин ашқан,
җәңгә чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-
бирләп тизимланди; 41 Ашир қәбилисидин
санақтин өткүзүлгәнләр җәмий қириқ бир
миң бәш йүз киши болди. 42 Нафталиниң
әвлатлири ата җәмәти, аилиси бойичә, исми
асас қилинип, жигирмә яштин ашқан, җәңгә
чиқалайдиғанларниң һәммиси бир-бирләп
тизимланди; 43 Нафтали қәбилисидин санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий әллик үч миң төрт йүз
киши болди. 44 Жуқириқилар болса санақтин
өткүзүлгәнләр болуп, Муса билән Һарун һәм
Исраилларниң он икки әмри (һәр бири өз ата
җәмәтигә вәкил болди) уларни санақтин өткәзгән.
45 Шундақ қилип, Исраилларниң һәммиси, йәни
Исраилда жигирмә яштин ашқанлардин, җәңгә
чиқалайдиғанларниң һәммиси ата җәмәтлири
бойичә тизимланди; 46 Санақтин өткүзүлгәнләр
җәмий алтә йүз үч миң бәш йүз әллик киши
болди. 47 Бирақ Лавийлар ата җәмәт-қәбилиси
бойичә санақниң ичигә киргүзүлмиди. 48 Чүнки
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 49 «Сән пәқәт
Лавий қәбилисинила шу һесапқа киргүзмигин,
уларниң умумий саниниму Исраилларниң
қатариға киргүзмигин. 50 Лекин сән Лавийларни
[Худаниң] һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедир вә
униң ичидики барлиқ қача-қуча әсвапларни һәм
униңға даир барлиқ нәрсиләрни башқурушқа
тайинлиғин; улар [ибадәт] чедирини вә униң
ичидики барлиқ қача-қуча әсвапларни көтириду;
ибадәт чедириниң хизмитини қилғучилар
шулар болсун, улар чедирниң төрт әтрапида өз
чедирлирини тиксун. 51 Чедирни көчүридиған
чағда уни Лавийлар сөксун; чедирни тикидиған
чағда уни Лавийлар тиксун; [Лавийларға] ят
болған һәр қандақ адәм униңға йеқинлашса
өлүмгә мәһкүм қилинсун. 52 Исраиллар барғаһ
қурғанда һәр адәм өз қисмида, өзигә хас туғ
астиға чедир тиксун. 53 Бирақ [Худаниң] ғәзиви
Исраил җамаитиниң үстигә чүшмәслиги үчүн,
Лавийлар Худаниң һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ
чедирниң төрт әтрапиға барғаһ қурсун; Лавийлар
Худаниң һөкүм-гувалиғи сақлақлиқ чедирни
муһапизәт қилишқа мәсъул болиду» — дегән еди.
54 Исраиллар әнә шундақ қилди; Пәрвәрдигар
Мусаға қандақ буйруған болса, улар шундақ
қилди.

2 Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға мундақ деди:
— 2 Исраиллар һәр бири өзлириниң туғи
астиға, өзлириниң ата җәмәтиниң байриғи астида
чедир тиксун; җамаәт чедириниң төрт әтрапидин
сәл жирақрақ барғаһ қурсун. 3 Күн чиқиш
тәрәпкә, шәриқ тәрәпкә қаритип өз туғи астида
қошун-қисми бойичә барғаһ қуридиғини Йәһуда
болсун; Йәһудаларниң әмри Амминадабниң оғли
Наһшон болсун. 4 Униң қошуни, йәни санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий йәтмиш төрт миң алтә
йүз киши. 5 Униң йенида барғаһ қуридиғини
Иссакар қәбилиси болсун; Иссакарларниң әмри
Зуарниң оғли Нәтанәл болсун. 6 Униң қошуни,
йәни санақтин өткүзүлгәнләр җәмий әллик төрт
миң төрт йүз киши. 7 Уларниң йенида йәнә
Зәбулун қәбилиси болсун; Зәбулунларниң әмри
Һелонниң оғли Елиаб болсун. 8 Униң қошуни,
йәни санақтин өткүзүлгәнләр җәмий әллик йәттә
миң төрт йүз киши. 9 Умумән Йәһуда барғаһиға
қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошун-
қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр
җәмий бир йүз сәксән алтә миң төрт йүз
киши; улар алди билән йолға чиқсун. 10 —
Җәнуп тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви билән
барғаһ қуридиғини Рубән қәбилиси болсун;
Рубәнларниң әмри Шидөрниң оғли Әлизур болсун.
11 Униң қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр
җәмий қириқ алтә миң бәш йүз киши. 12 Униң
йенида барғаһ қуридиғини Шимеон қәбилиси
болсун; Шимеонларниң әмри Зури-шаддайниң
оғли Шелумийәл болсун. 13 Униң қошуни, йәни
санақтин өткүзүлгәнләр җәмий әллик тоққуз
миң үч йүз киши. 14 Уларниң йенида Гад
қәбилиси болсун; Гадларниң әмри Деуәлниң
оғли Әлиасаф болсун. 15 Униң қошуни, йәни
санақтин өткүзүлгәнләр җәмий қириқ бәш миң
алтә йүз әллик киши. 16 Рубән барғаһиға

қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошуни бойичә
санақтин өткүзүлгәнләр җәмий бир йүз әллик
бир миң төрт йүз әллик киши; улар иккинчи
сәп болуп йолға чиқсун. 17 Андин җамаәт
чедири билән Лавийларниң баргаһи башқа
баргаһларниң оттурисида маңсун; улар қандақ
баргаһ қурған болса, шундақ йолға чиқсун; һәр
қайсиси өз орнида өз туғи астида болсун. 18 —
Күн петиш тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви
билән баргаһ қуридиғини Әфраим қәбилиси
болсун; Әфраимларниң әмри Аммиһудниң оғли
Әлишама болсун. 19 Униң қошуни, йәни санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий қириқ миң бәш йүз
киши. 20 Униң йенида баргаһ қуридиғини
Манассәһ қәбилиси болсун; Манассәһләрниң әмри
Пидаһзурниң оғли Гамалийәл болсун. 21 Униң
қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр җәмий
оттуз икки миң икки йүз киши. 22 Уларниң йенида
Бинямин қәбилиси болсун; Биняминларниң
әмри Гидеониниң оғли Абидан болсун. 23 Униң
қошуни, йәни санақтин өткүзүлгәнләр җәмий
оттуз бәш миң төрт йүз киши. 24 Умумән Әфраим
баргаһиға қарайдиғанларниң һәммиси, йәни
қошун қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр
җәмий бир йүз сәккиз миң бир йүз киши;
улар үчинчи сәп болуп йолға чиқсун. 25 —
Шимал тәрәптә, туғ тикләп, қошун тәртиви
билән баргаһ қуридиғини Дан қәбилиси болсун.
Данларниң әмри Аммишаддайниң оғли Аһиәзәр
болсун. 26 Униң қошуни, йәни санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий атмиш икки миң йәттә
йүз киши. 27 Униң йенида баргаһ қуридиғини
Ашир қәбилиси болсун; Аширларниң әмри
Окранниң оғли Пагийәл болсун. 28 Униң қошуни,
йәни санақтин өткүзүлгәнләр җәмий қириқ
бир миң бәш йүз киши. 29 Уларниң йенида
Нафтали қәбилиси болсун; Нафталиларниң әмри
Енанниң оғли аһира болсун. 30 Униң қошуни,
йәни санақтин өткүзүлгәнләр җәмий әллик
үч миң төрт йүз киши. 31 Дан баргаһиға
қарайдиғанларниң һәммиси, йәни қошун-
қисимлири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр
җәмий бир йүз әллик йәттә миң алтә йүз киши;
улар өз туғлири астида һәмминиң кәйнидә
йолға чиқсун. 32 Жуқиридикиләр өз ата җәмәти
бойичә санақтин өткүзүлгән Исраиллардур;
қошун-қисимлири бойичә баргаһларда санақтин
өткүзүлгәнләр җәмий алтә йүз үч миң бәш
йүз әллик киши болди. 33 Бирақ Лавийларла,
Пәрвәрдигарниң Мусаға қилған әмри бойичә,
Исраиллар қатарида санақтин өткүзүлмиди. 34
Исраиллар Пәрвәрдигарниң Мусаға қилған барлиқ
әмри бойичә иш тутуп, өзлириниң туғи бойичә
баргаһ қуратти; улар өз қәбилиси вә ата җәмәти
тәртиви бойичә йолға чиқатти.

3 Пәрвәрдигар Синай теғида Муса билән
сөзләшкән күнләрдә, Һарун билән Мусаниң
әвлатлири төвәндикиләрдин ибарәт еди. 2
Һарунниң оғуллириниң исми мундақ: тунҗа
оғлиниң исми Надаб еди, униң йәнә Абиһу,
Әлиазар, Итамар дегән оғуллири бар еди. 3
Һарунниң оғуллириниң исми әнә шундақ еди,
улар мәсиһләнгән каһинлар еди; [Муса] уларни
каһинлиқ вәзиписини өтәшкә Худаға атап айриған
еди. 4 Лекин Надаб билән Абиһу Синай чөлидә
ғәйрий бир отни Пәрвәрдигарниң алдиға сунғини
түпәйлидин Пәрвәрдигар алдида өлди вә уларниң
һеч нәсли қалдурулмиди; Әлиазар билән Итамар
өз атиси Һарун алдида каһинлиқ вәзиписини
өтиди. 5 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 6 Сән
Лавий қәбилисини алдиңға кәлтүрүп, уларни
каһин Һарунниң хизмитидә болушқа униң алдиға
һазир қил. 7 Улар Һарунниң һаҗити вә пүткүл
җамаәтниң һаҗитидин чиқип җамаәт чедириниң
алдида вәзипә өтәп, ибадәт чедириниң хизмитини
бежирсун. 8 Улар йәнә җамаәт чедиридики
барлиқ қача-қуча әсвапларни башқуруш билән
Исраилларниң хизмитидә болуп вәзипә өтәп,
ибадәт чедириниң ишлирини бежирсун. 9 Сән
Лавийларни Һарун билән униң оғуллириға
тәқсимләп бәргин; улар Исраиллар ичидин
мәхсус униңға таллап берилгән. 10 Һарун
билән оғуллирини болса сән өзиниң каһинлиқ
вәзиписини өтәшкә бекиткин; һәр қандақ ят
киши йеқинлашса өлтүрүлсун, — деди. 11 Андин
Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — 12 — Қара,
Мән Исраиллар ичидин Лавийларни таллидим,
уларни Исраил ичидә балиятқуниң барлиқ тунҗа
мевисиниң орниға, йәни чоң оғуллириниң орниға
қойимән, шуңа Лавийлар Мениң болиду. 13
Чүнки тунҗа оғулларниң һәммиси Мениңкидур;
Мән Мисир зиминида тунҗа туғулғанларниң
һәммисини қәтл қилған күнидә Исраилларниң
ичидики тунҗиларниң һәммисини, мәйли адәм

болсун яки һайван болсун, муқәддәс һесаплап
Мениңки қилған едим. Улар Мениңкидур; Мән
Пәрвәрдигардурмән. 14 Андин Пәрвәрдигар Синай
чөл-баяванида Мусаға: — 15 — Сән Лавийларни ата
җәмәти, аилиси бойичә санақтин өткүз; барлиқ
әркәкләрни, йәни бир айлиқтин ашқанларниң
һәммисини санақтин өткүз, — деди. 16 Шуниң
билән Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, өзигә
дейилгәндәк Лавийларни санақтин өткүзди. 17
Лавийниң оғуллириниң исми мундақ: — Гәршон,
Коһат, Мәрари. 18 Гәршонниң оғуллириниң исми
аилилири бойичә Либни вә Шимәй еди. 19
Коһатниң оғуллири аилилири бойичә Амрам,
Изһар, Һеброн вә Уззиәл еди. 20 Мәрариниң
оғуллири аилилири бойичә Маһли вә Муши
еди. Буларниң һәммиси ата җәмәти бойичә
Лавийларниң җәмәти болди. 21 Гәршондин
Либниларниң җәмәти билән Шимәйләрниң
җәмәти вуҗудқа кәлди; булар Гәршонларниң
җәмәтлири еди. 22 Барлиқ әрләрниң саниға
асасән, бир айлиқтин ашқанлириниң санақтин
өткүзүлгәнлири җәмий йәттә миң бәш йүз
киши болди. 23 Гәршонниң җәмәти ибадәт
чедириниң арқа тәрипидә, йәни ғәрип тәрәптә
баргаһ қурди; 24 Гәршон җәмәтиниң әмри Лаәлниң
оғли Әлиасаф еди. 25 Гәршонларниң җамаәт
чедиридики вәзиписи ибадәт чедириниң өзидики
астинқи икки япқуч-пәрдә, униң үстидики йопуқ
вә җамаәт чедириниң ишик пәрдисигә, 26
шундақла һойла әтрапидики пәрдиләр, һойла
дәрвазисиниң пәрдиси (һойла пәрдилири ибадәт
чедири билән қурбангаһни чөридәп туратти) вә
һойлида ишлитилидиған мунасивәтлик барлиқ
таниларға қараш еди. 27 Коһаттин Амрамларниң
җәмәти, Изһарларниң җәмәти, Һебронларниң
җәмәти вә Уззиәлләрниң җәмәти вуҗудқа кәлди;
бу Коһатларниң җәмәтлири еди. 28 Барлиқ
әркәкләрниң сани бойичә, бир айлиқтин ашқанлар
җәмий сәккиз миң алтә йүз адәм болуп чиқти;
улар муқәддәс җайға қараш вәзиписини өтәйдиған
болди. 29 Коһат әвлатлириниң җәмәтлири
җамаәт чедириниң җәнуп тәрипидә баргаһ
тикти. 30 Коһат җәмәтиниң әмри Уззиәлниң оғли
Әлизафан еди. 31 Уларниң вәзиписи әһдә сандуғи,
ширә, чирақдан, икки қурбангаһ, шуниңдәк
муқәддәс җайниң ичидә ишлитидиған қача-қуча,
пәрдә вә ибадәт чедириниң ичидә ишлитидиған
барлиқ нәрсиләргә қараш еди. 32 Лавийларниң
әмирлириниң әмри болса каһин Һарунниң оғли
Әлиазар еди; у муқәддәсханиға қараш вәзиписини
өтәйдиғанлар үстидин назарәт қилидиған болди.
33 Мәраридин Маһли җәмәти билән Муши
җәмәти вуҗудқа кәлди; булар Мәрариниң
җәмәтлири болди. 34 Барлиқ әркәкләрниң
саниға асасән, бир айлиқтин жуқури болғанлар
санақтин өткүзүлгәндә җәмий алтә миң икки
йүз киши чиқти. 35 Мәрариниң җәмәтиниң
әмри Абиһайилниң оғли Зурийәл болди; улар
ибадәт чедириниң шимал тәрипигә баргаһ
қурди. 36 Мәрари әвлатлириниң вәзиписи ибадәт
чедириниң тахтайлири, балдақлири, хадилириға,
тәгликлири барлиқ әсвап-җабдуқлириға қараш,
шуниңдәк буларға мунасивәтлик ишлитилидиған
барлиқ нәрсиләргә, 37 шундақла һойлиниң төрт
әтрапидики хадиларға вә уларниң тәгликлири,
қозуқ вә таниларға мәсъул болушқа бәлгүләниди.
38 Ибадәт чедириниң алдиға, шәриқ тәрипигә, йәни
җамаәт чедириниң күнчиқиш тәрипигә баргаһ
қурғанлар Муса, Һарун вә Һарунниң оғуллири
еди; улар Исраилларниң хизмитидә болуш
вәзиписини өтәп, муқәддәс җайға қарайдиған
болди; уларға ят болған һәр қандақ адәм
[муқәддәс] җайға йеқинлашса, өлтүрүләтти. 39
Муса билән Һарун Пәрвәрдигарниң әмри бойичә,
санақтин өткүзгән барлиқ Лавийлар, җәмәтлири
бойичә, йәни бир айлиқтин жуқури санақтин
өткүзүлгән әркәкләр җәмий жигирмә икки миң
чиқти. 40 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән Исраиллар
ичидә бир айлиқтин ашқан тунҗа оғулларни
санақтин өткүзүп, исим-фамилиси бойичә
тизимлап чиқ. 41 Сән Лавийларни Исраилларниң
барлиқ тунҗилириниң орнида Маңа хас қил
(Мән Пәрвәрдигардурмән); Лавийларниң мал-
чарвилириниму Исраилларниң барлиқ тунҗа
мал-чарвилириниң орнида Маңа хас қил, —
деди. 42 Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә,
Исраилларниң тунҗилирини қоймай санақтин
өткүзди. 43 Бир айлиқтин жуқури тунҗа оғул
балилирини исим-фамилиси билән санақтин
өткүзгәндә, улар җәмий жигирмә икки миң икки
йүз йәтмиш үч киши чиқти. 44 Пәрвәрдигар
Мусаға мундақ деди: — 45 Сән Лавийларни
Исраилларниң тунҗилириниң орнида Маңа талла,
шундақла Лавийларниң мал-чарвилириниму

Исраилларниң мал-чарвилириниң орнида Маңа
талла; шуниң билән Лавийлар Мениңки болиду;
Мән Пәрвәрдигардурмән. 46 Вә Лавийларниң
санидин артуқ чиққан Исраилларниң тунҗилири,
йәни шу икки йүз йәтмиш үчи үчүн һөрлүк
һәққини қобул қилғин; 47 шуларниң һәр
бири үчүн бәш шәкәл күмүч ал, киши саниға
қарап болсун; муқәддәс җайдики шәкәлниң
өлчәм бирлиги бойичә улардин алғин (бир
шәкәл жигирмә гәраһдур). 48 Артуқ чиққан
адәмләрниң, йәни һөрлүк һәққини төлиши керәк
болғанларниң күмүчини Һарун билән униң
оғуллириға бәр. 49 Әнди Лавийлар тәрипидин
«һөрлүккә чиқирилған» дәп һесапланған тунҗа
оғуллардин артуқ чиққанлардин болса, Муса
улардин шу һөрлүк һәққини алди; 50 у
Исраилларниң тунҗилиридин шу күмүчни, йәни
муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги
бойичә җәмий бир миң үч йүз атмиш бәш шәкәл
алди. 51 Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә
«һөрлүккә чиқирилған»ларниң күмүчини дәл
Пәрвәрдигар буйруғинидәк, Һарун билән униң
оғуллириға бәрди.

4 Андин Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға сөз
қилип мундақ деди: — 2 Сән Лавийлар ичидин
ата җәмәти бойичә Коһат әвлатлириниң умумий
санини тизимлиғин, 3 оттуз яштин әллик яшқичә
болған, җамаәт чедирида иш-хизмәт қилишқа
келәләйдиғанларниң һәммисини тизимлап чиқ.
4 Коһат әвлатлириниң җамаәт чедири ичидики
вәзиписи әң муқәддәс буюмларни башқуруш
болиду. 5 Барғаһ көчүрүлидиған чағда, Һарун
билән униң оғуллири кирип «[әң муқәддәс
җай]»дики «айрима пәрдә-йопуқ»ни чүшүрүп,
униң билән һөкүм-гувалиқ сандуғини йөгисун;
6 андин униң үстини делфинниң терисидин
етилгән йопуқ билән орап, үстигә көк бир
рәхтни йепип, андин көтиридиған балдақларни
өткүзсун. 7 Тәқдим нан [тизилған] ширәгә көк
бир рәхт селинип, үстигә легән, тәхсә, пиялә вә
шарап һәдийәлирини чачидиған қәдәһләр тизип
қоюлсун; ширәдиму «дайимий нан» тизилип
туривәрсун; 8 бу нәрсиләрниң үсти қизил рәхт
билән, униң үсти йәнә делфин терисидә етилгән
бир йопуқ билән йепилип, андин көтиридиған
балдақлар өткүзүп қоюлсун. 9 Улар көк рәхт
елип, униң билән чирақдан билән үстидики
чирақларни, пилик қисқучларни, күлданларни
вә чирақданға ишлитидиған, барлиқ май
қачилайдиған қачиларни йепип қойсун. 10 Улар
йәнә чирақдан билән чирақданға ишлитидиған
һәммә қача-қуча әсвапларни делфин терисидин
етилгән йопуқ билән йөгәп, андин әпкәшкә селип
қойсун. 11 Алтун хушбуйгаһқа көк бир рәхт
селип, йәнә делфин терисидә етилгән йопуқ
билән йепип, андин көтәргүчкә қош балдақларни
өткүзүп қойсун. 12 Муқәддәс җайниң ичидә
ишлитидиған барлиқ қача-қучиларни көк бир
рәхт билән йөгәп, андин үстигә делфин терисидә
етилгән йопуқни йепип, андин бир әпкәшкә селип
қойсун. 13 Улар қурбангаһни күлидин тазилап,
үстигә сөсүн рәңлик бир рәхтни йейип қойсун. 14
Андин йәнә қурбангаһта ишлитилидиған әсваплар
— күлдан, илмәк, бәлгүҗәк, чиниләр, шундақла
барлиқ әсвапларни қурбангаһ үстигә тизип, андин
делфин терисидә етилгән бир йопуқ билән йепип,
андин көтиридиған балдақларни өткүзүп қойсун.
15 Пүтүн барғаһтикиләр йолға чиқидиған чағда,
Һарун билән униң оғуллири муқәддәс җай вә
муқәддәс җайдики барлиқ қача-қуча әсвапларни
йепип болғандин кейин, Коһатниң әвлатлири
келип көтәрсун; лекин өлүп кәтмәслик үчүн
муқәддәс буюмларға қол тәккүзмисун. Җамаәт
чедири ичидики нәрсиләрдин шуларни Коһатниң
әвлатлири көтириши керәк. 16 Һарунниң оғли
Әлиазарниң вәзиписи чирақ мейи, хушбуй әтир,
дайимий тәқдим қилинидиған ашлиқ һәдийә
билән мәсиһләш мейиға қараш, шундақла пүткүл
ибадәт чедири билән униң ичидики барлиқ
нәрсиләр, муқәддәс җай һәм муқәддәс җайдики
қача-қуча әсвапларға қараштин ибарәт. 17 Андин
Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға сөз қилип
мундақ деди: — 18 Силәр Коһат җәмәтидикиләрни
Лавийлар арисидин қәтъий йоқитип қоймаңлар;
19 бәлки уларниң өлмәй, һаят қелиши үчүн улар
«әң муқәддәс» буюмларға йеқинлашқан чағда,
Һарун билән униң оғуллири кирип уларниң
һәр биригә қилидиған вә көтиридиған ишларни
көрситип қойсун; 20 улар пәқәт муқәддәс җайға
к168гәндә муқәддәс буюмларға бир дәқиқиму
қаримисун, ундақ қилип қойса өлүп кетиду. 21
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 22
Гәршон әвлатлири ичидә ата җәмәти вә аилилири
бойичә, оттуз яштин әллик яшқичә болған, җамаәт

чедири ичидә хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиған
һәммисини санақтин өткүзүп умумий санини ал.
24 Гәршон аилилириниң қилидиған хизмити вә
улар көтиридиған нәрсиләр төвәндикичә: 25 —
улар җамаәт чедириниң өзини, йәни астидики
ички пәрдилири вә сиртқи пәрдилирини, униң
япқучини, шундақла үстигә япқан делфин
терисидә етилгән йопуқни вә җамаәт чедириниң
кириш ишигиниң пәрдисини, 26 ибадәт чедири
билән қурбангаһни чөридәп тартилған һойлидики
пәрдиләр билән кириш дәрвазисиниң пәрдисини,
шуларға хас танилирини вә ишлитидиған
барлиқ қача-қуча әсвапларни көтәрсун; бу
әсвап-үскүниләргә мунасивәтлик керәк болған
ишларни қилсун. 27 Гәршон әвлатлириниң пүтүн
вәзиписи, йәни улар көтиридиған вә бежиридиған
барлиқ ишлар Һарун вә униң оғуллириниң
көрсәтмилири бойичә болсун; уларниң немә
көтиридиғанлиғини силәр бәлгүләп бериңлар.
28 Гәршон әвлатлириниң җәмәтлириниң җамаәт
чедириниң ичидә қилидиған хизмити шулар;
улар каһин Һарунниң оғли Итамарниң қол астида
туруп ишлисун. 29 Мәрариниң әвлатлириниму,
уларни ата җәмәти, аилилири бойичә, санақтин
өткүз; 30 оттуз яштин әллик яшқичә болған,
җамаәт чедири ичидә хизмәт қилиш сепигә
кирәләйдиған һәммисини санақтин өткүзүп
умумий санини ал. 31 Уларниң җамаәт чедири
ичидики барлиқ хизмити, йәни көтириш вәзиписи
мундақ: — Улар җамаәт чедириниң тахтайлири,
балдақлири, хадилири вә уларниң тәгликлири,
32 һойлиниң төрт әтрапидики хадилар, уларниң
тәгликлири, қозуқлири, таналири, барлиқ әсвап-
үскүнә һәм шуларға керәклик болған барлиқ
нәрсиләрни көтириш болсун; улар көтиридиған
әсвап-үскүниләрни намини атап бир-бирләп һәр
адәмгә көрситип бериңлар. 33 Мәрари җәмәт-
аилилириниң җамаәт чедири ичидә қилидиған
барлиқ ишлири әнә шулар; улар каһин Һарунниң
оғли Итамарниң қол астида туруп ишлисун.
34 Муса билән Һарун вә җамаәтниң әмирлири
Коһатниң әвлатлириниң оттуз яштин әллик
яшқичә болған, җамаәт чедирида хизмәт қилиш
сепигә кирәләйдиғанларниң һәммисини ата
җәмәти, аилилири бойичә санақтин өткүзди. 36
Улардин җәмәти бойичә санақтин өткүзүлгәнләр
җәмий икки миң йәттә йүз әллик киши болуп
чиқти. 37 Мошулар Коһат җәмәтидин санақтин
өткүзүлгәнләр болуп, җамаәт чедирида иш
қилидиған һәр бири, йәни Пәрвәрдигарниң
Мусаниң вастиси билән қилған әмри бойичә
Муса билән Һарун санақтин өткүзгәнләр еди. 38
Гәршонларниң ата җәмәти, аилилири бойичә,
оттуз яштин әллик яшқичә болған, җамаәт
чедирида хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиған
һәммиси санақтин өткүзүлди; 40 ата җәмәти,
аилилири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр
җәмий икки миң алтә йүз оттуз киши болуп
чиқти. 41 Мошулар Гәршон җәмәтидин санақтин
өткүзүлгәнләр болуп, җамаәт чедирида иш
қилидиған һәр бири, йәни Пәрвәрдигарниң
Мусаниң вастиси билән қилған әмри бойичә
Муса билән Һарун санақтин өткүзгәнләр еди. 42
Мәрариларниң ата җәмәти, аилилири бойичә,
оттуз яштин әллик яшқичә болған, җамаәт
чедирида хизмәт қилиш сепигә кирәләйдиған
һәммиси санақтин өткүзүлди; 44 ата җәмәти,
аилилири бойичә санақтин өткүзүлгәнләр җәмий
үч миң икки йүз киши болуп чиқти. 45 Мошулар
Мәрари җәмәтидин санақтин өткүзүлгәнләр
болуп, җамаәт чедирида иш қилидиған һәр
бири, йәни Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси
билән қилған әмри бойичә Муса билән Һарун
санақтин өткүзгәнләр еди. 46 Санақтин өткүзүлгән
Лавийлар мана шулар еди; Муса билән Һарун һәм
Исраилларниң әмирлири улардин ата җәмәти,
аилилири бойичә, оттуз яштин әллик яшқичә
болған, җамаәт чедирида хизмәт қилиш вә
жүк күтүрүш вәзиписигә кирәләйдиғанларни
санақтин өткүзгән. 48 Уларниң сани җәмий
сәккиз миң бәш йүз сәксән адәм болуп
чиқти. 49 Пәрвәрдигарниң әмри бойичә, улар
Муса тәрипидин санақтин өткүзүлди; һәр ким
өзи қилидиған Иши вә көтиридиған жүкигә
асасән санақтин өткүзүлди. Буларниң һәммиси
Пәрвәрдигарниң Мусаға әмир қилғинидәк болди.

5 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 2 Сән
Исраилларға әмир қилип: «Силәр писә-
мохо кесили билән ақма кесилигә гириптар
болғанларни, шундақла өлүккә тегиши билән
напак болуп қалған һәммисини әр-аял демәй
баргаһтин чиқириветиңлар. Баргаһларни
булғивәтмәслиги үчүн уларни баргаһтин
чиқириветиңлар; чүнки Мән баргаһ оттурисида

макан қилдим» — дегин, — деди. 4 Исраиллар
шундақ қилип уларни баргаһтин чиқиривәтти;
Пәрвәрдигар Мусаға қандақ әмир қилған болса,
Исраиллар шундақ қилди. 5 Пәрвәрдигар
Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 6 Сән
Исраилларға ейтқин: — Мәйли әр яки аял
болсун, әгәр у инсанларниң Пәрвәрдигарға
вапасизлиқ қилидиған һәр қандақ гуналиридин
бирини садир қилип, шуниң билән гунакар
дәп бекитилсә, 7 ундақта у өзи өткүзгән
гунайиға иқрар қилип, итаәтсизлиги кәлтүрүп
чиқарған, зиянланғучиниң зийинини толуқ төләп
бериши керәк вә униң сиртида у кишигә йәнә
бәштин бир үлүшни қошуп төләп бәрсун. 8
Зиянланғучиниң мабада итаәтсизлик кәлтүрүп
чиқарған зиянға берилгән төләм пулини алғидәк
туққини болмиса, төләм пули гунакар болған
кишиниң кафаритигә сунулидиған қошқарға
қошулуп, Пәрвәрдигарға атилип, каһинға
берилсун. 9 Шуниңдәк Исраилларниң Худаға
атиған барлиқ муқәддәс һәдийәлири, йәни
каһинға кәлтүргән нәрсиләрдин барлиқ «көтәрмә
қурбанлиқ-һәдийә»ләр каһинға һесап болсун.
10 Һәр ким Худаға атиған һәдийәләр муқәддәс
дәп һесаплансун, шундақла каһинниң болсун;
кишиләр каһинға немә һәдийә қилса, униң
һәммиси каһинниң болсун. 11 Пәрвәрдигар Мусаға
сөз қилип мундақ деди: — 12 Сән Исраилларға
сөз қилип мундақ дегин: — Әгәр бирисиниң
хотуни өз еридин йүз өрүгән, садақәтсизлик
қилған болса, 13 — демәк, башқа бириси билән
йеқинлашқан, шундақла униң булғанғанлиғи
ериниң көзлиридин йошурун болған болса,
һеч гувачи болмиған һәм гуна қилған чеғида
тутулупму қалмиған болса, 14 шундақ әһвалда,
ери өз хотунидин гуман қилип күнлисә, хотуни
растла зина қилип булғанған болса (яки өз
хотуниға гуман қилип күнлисиму, хотуни зина
қилмиған вә булғанмиған болса) 15 әһвалини
испатлаш үчүн бу адәм хотунини каһинниң
йениға әкәлсун һәм хотуни үчүн зөрүр ашлиқ
һәдийәси, йәни арпа ундин ондин бир әфаһни
алғач кәлсун; шу һәдийәниң үстигә у һеч зәйтун
мейи қуймисун яки һеч мәстики қошуп қоймисун;
чүнки бу күндашлиқ һәдийәси, әсләтмә ашлиқ
һәдийәси болуп, уларниң қәбиһлигигә болған
әсләтмидур. 16 Каһин у хотунни алдиға кәлтүрүп,
Пәрвәрдигарниң һозурида турғузсун. 17 Каһин
комзәккә муқәддәс судин қуюп, ибадәт чедириниң
йәр тописидин бир чимдим елип суға чечип
қойсун. 18 Каһин у хотунни Пәрвәрдигарниң
һозурида турғузуп, бешини ечип, әсләтмә ашлиқ
һәдийәси, йәни күндашлиқ һәдийәсини униң
қолиға тутқузсун, андин каһин қолиға қарғиш
кәлтүргүчи әләм сүйини алсун. 19 Каһин у
хотунға қәсәм ичкүзүп, униңға «Дәрвәқә сән
һеч қандақ адәм билән биллә ятмиған, ериңниң
орнида башқа бириси билән биллә болушқа езип
бузуқлуқ қилмиған болсаң, ундақта сән бу қарғиш
кәлтүргүчи әләм сүйидин халас болғайсән. 20
Лекин сән ериңниң орнида башқа бирисигә
йеқинлишип өзүңни булғиған болсаң, ериңдин
башқа бир әр сән билән биллә ятқан болса,
—» десун; 21 андин каһин у хотунға қарғиш
қәсимини ичкүзгәндин кейин, йәнә униңға: «—
Пәрвәрдигар янпашңни йиглитип, қосиғиңни
ишшитивәтсун, шуниңдәк Пәрвәрдигар сени өз
хәлқиң ичидә қарғиш вә қәсәм ичиш дәстикигә
айландурсун; бу қарғиш сүйи ич-қарниңға
кирип, қосиғиңни ишшитивәтсун, янпашңни
йигилитивәтсун» дегәндә, у хотун: «Амин,
амин» десун. 23 Шуниңдәк каһин бу қарғиш
сөзлирини дәптәргә пүтүп қойсун, шундақла
язған сөзләрни әләм сүйигә чилисун, 24 андин
у хотунға бу қарғиш кәлтүргүчи әләм сүйини
ичкүзсун, бу қарғиш кәлтүргүчи су униң ичигә
кириши биләнла униңға азап-әләм болиду. 25
Каһин у хотунниң қолидин күндашлиқ ашлиқ
һәдийәсини елип, уни Пәрвәрдигарниң һозурида
пулаңлитип болғандин кейин, қурбангаһқа елип
кәлсун. 26 Каһин һәдийәдин бир сиқим ун елип,
хатирә һесавида қурбангаһқа қоюп көйдүрсун;
андин у хотунға бу суни ичкүзсун. 27 Каһин
әнди у хотунға суни ичкүзгәндин кейин, әгәр у
һәқиқий булғанған болуп, өз еригә садақәтсизлик
қилған болса, чоқум шундақ болидуки, бу қарғиш
сүйи униң ичигә киргәндин кейин униңға азап-
әләм кәлтүриду; униң қосиғи ишшип, янпиши
йигиләп кетиду; шуниң билән у хотун өз хәлқи
ичидә қарғишқа кетиду. 28 Лекин әгәр у хотун
булғанмиған пак болса, шу иштин халас болиду
вә әксичә һамилдар болуп пәрзәнтлик болиду. 29
Мана бу күндашлиқ тоғрисидики қанундур; хотун
өз ериниң орнида башқа бириси билән биллә

болуши билән езип булғанған болса 30 вә яки
бириси хотунидин гуман қилип күнлисә, ундақта
у хотунини Пәрвәрдигарниң алдида турғузсун,
каһин униңға шу қанун бойичә һәммини ижра
қилсун. 31 Әнә шундақ қилғанда, әр гунадин халас
болуп, хотун өз гунайини көтириду.

6 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Исраилларға ейтқин: «Мәйли әр
яки аял болсун, «Өзүмни Пәрвәрдигарға атап,
назарийлардин болимән» дегән алаһидә бир
қәсәмни ичкән болса, 3 ундақта у өзини һарақ-
шараптин айрип пәрһиз тутсун; һарақ-шарап
билән ишләнгән сиркиниму ичмисун яки һәр
қандақ үзүм шәрбитини ичмисун вә һөл-қуруқ
үзүмләрниму йемисун. 4 Өзини Пәрвәрдигарға
атиған барлиқ күнләрдә, үзүм телидин чиққан
һәр қандақ нәрсини, мәйли үзүм уруғи болсун,
шакили болсун, уларни йейишкә болмайду. 5
Өзүмни Пәрвәрдигарға атидим дәп қәсәм қилған
күнлиридә, уларниң бешиға устира тәккүзүшкә
болмайду; өзини Пәрвәрдигарға атиған күнләр
өтүп болмиғичә, у муқәддәс болуши керәк;
улар чачлирини узун қоюши керәк. 6 У қәсәм
ичкән барлиқ күнлиридә һеч қандақ өлүкләргә
йеқинлишишқа болмайду. 7 Униң өз атиси, аниси,
қериндиши яки һәдә-сиңиллири өлүп қалған
болса, уларни дәп өзини напак қилмаслиғи керәк;
чүнки бешида Пәрвәрдигарғила хас болимән
дәп бәргән вәдисиниң бәлгүси болиду. 8 Өзини
Худаға ативәткән барлиқ күнләрдә у Пәрвәрдигар
алдида муқәддәс болуп турсун. 9 Мабада бир
киши униң йенида туюқсиз өлүп қелип, өзини
Пәрвәрдигарға атиғанлиқниң бәлгүси болған
беши булғанған болса, у өзини паклаш күни вә
кейинки йәттинчи күниму чечини алдурсун.
10 Сәккизинчи күни у икки пахтәкни яки икки
бачкини елип җамаәт чедириниң дәрвазиси
алдида каһинға тапшурсун. 11 Каһин бирини гуна
қурбанлиғи, йәнә бирини көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә сунуп, өлүк сәвәвидин напак болуп
қалған гунайини тиләп кафарәт қилсун; назарий
шу күнниң өзидә өз бешини қайтидин муқәддәс-
пак қилсун, 12 у өзини Пәрвәрдигарға атиған
күнлирини яңливаштин башлисун, шуниң билән
бир яшлиқ бир әркәк қозини итаәтсизлик
қурбанлиғи қилип сунсун; илгәрки күнлири
болса инавәтсиз һесаплансун; чүнки униң өзини
[Пәрвәрдигарға] атиған һалити булғанған. 13
Назарийлардин бири өзини [Пәрвәрдигарғила]
атиған күнләр тошқан күнидә у тоғрилиқ қанун-
бәлгүлимә мундақ: — Кишиләр уни җамаәт
чедириниң дәрвазиси алдиға әкәлсун; 14 у өзи
Пәрвәрдигарға сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқ
үчүн бир яшлиқ бежирим әркәк қозини, гуна
қурбанлиғи үчүн бир яшлиқ чиши бежирим
бир қозини, енақлиқ қурбанлиғи үчүн бежирим
бир қошқарни кәлтүрсун, 15 шундақла бир
севәт петир нан, зәйтун мейи иләштүрүлгән
есил ундин пиширилған тоғачлар һәмдә зәйтун
мейи сүрүлүп мәсиһләнгән петир һәмәк
нанлар вә шу қурбанлиқларниң қошумчә ашлиқ
һәдийәлири вә шарап һәдийәлирини кәлтүрсун.
16 Каһин буларни Пәрвәрдигарниң һозуриға
кәлтүрүп, Назарийниң шу гуна қурбанлиғи
билән көйдүрмә қурбанлиғини сунсун; 17 у
Пәрвәрдигарға аталған енақлиқ қурбанлиғи
сүпитидә қошқарни сунсун, униңға қошуп бир
севәт петир нанни сунсун; каһин шулар билән
тәң Назарий қошуп тәқдим қилған ашлиқ һәдийә
билән шарап һәдийәни кәлтүрүп сунсун. 18
Назарий җамаәт чедириниң дәрвазиси алдида
өзини Пәрвәрдигарға атиғанлиғиға бәлгү қилип
қоювәткән чечини чүшүрүп, чечини елип енақлиқ
қурбанлиғи астидики отқа қойсун. 19 Назарий
шу тәриқидә өзини Пәрвәрдигарғила атиғанлиқ
чечини чүшүрүп болғандин кейин, каһин қайнап
пиширилған қошқарниң бир алди қолини һәм
севәттин бир петир нан билән бир петир
һәмәк нанни елип келип Назарийниң қолиға
тутқузсун. 20 Каһин буларни Пәрвәрдигарниң
алдида пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә өрүсун;
булар пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә сунған
төш билән көтәрмә һәдийә қилинған алди қол
билән қошулуп, муқәддәс дәп һесаплинип каһинға
берилсун; андин кейин Назарий шарап ичсә
болиду. 21 Шулар болса қәсәм ичкән Назарий
тоғрисида, өзини Пәрвәрдигарға аташта сунуш
зөрүр болған қурбанлиқ-һәдийәләр тоғрисида
бекитилгән қанун-бәлгүлимидур; шуниңдәк униң
қоли немигә йәтсә шуни сунсиму болиду; у ичкән
қәсими бойичә, йәни өзини Худаға аташ вәдиси
тоғрилиқ шу низам-бәлгүлимә бойичә һәммә
ишни ада қилсун; вәдисигә әмәл қилсун. 22
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди: —

23 Сән Һарун билән униң оғуллириға сөз қилип
мундақ дегин: — Силәр Исраилларға мундақ бәхит-
бәрикәт тиләңлар: — 24 «Пәрвәрдигар силәргә
бәхит-бәрикәт ата қилғай, силәрни Өз панаһида
сақлиғай; 25 Пәрвәрдигар йүзини силәрниң
үстүңләрдә йорутуп, силәргә шапаәт қилғай; 26
Пәрвәрдигар йүзини үстүңларға қаритип көтирип,
силәргә хатирҗәмлик бәргәй!» — дәп тиләңлар.
27 Улар шундақ қилип намимни Исраилларниң
үстигә қондуриду вә Мән уларға бәхит-бәрикәт
ата қилимән.

7 Муса ибадәт чедирини тиклигән күни, у
чедирни мәсиһ қилип майлап муқәддәс қилди,
шундақла униң ичидики барлиқ әсвап-җабдуқлар,
қурбангаһ вә униң барлиқ қача-куча әсваплирини
мәсиһ қилип майлап муқәддәс қилди; шү күни
шундақ болдики, Исраилниң әмирлири, йәни
уларниң ата җәмәтиниң башлиқлири болған,
қәбилә әмирлири келип һәдийәләрни сунди;
шу қәбилиләрниң әмирлири санақтин өткүзүш
ишиға назарәт қилғучилар еди. 3 Улар өзлириниң
һәдийәлирини Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир
қилишти, кәлтүрүлгән бу һәдийәләр җәмий болуп
алтә һарву, он икки өкүздин ибарәт еди; һәр
икки әмир бирлишип бирдин сайивәнлик һарву,
һәр бир әмир бирдин өкүз елип кәлди; улар
бу һәдийәләрни чедириниң алдиға әкилишти.
4 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 5 Җамаәт
чедириниң ишлириға ишлитиш үчүн сән бу
нәрсиләрни қобул қилип, Лавийларниң һәр
бириниң бежиридиған ишлири бойичә уларниң
ишлитишигә бәргин, — деди. 6 Шуниң билән Муса
һарву билән өкүзләрни қобул қилип Лавийларға
тапшуруп бәрди. 7 У Гәршон әвлатлириниң
қилидиған ишлириға асасән, уларға икки һарву
билән төрт өкүз бәрди. 8 Мәрари әвлатлириниң
қилидиған ишлириға асасән, уларға төрт һарву
билән сәккиз өкүз бәрди; уларниң һәммиси каһин
Һаруниниң оғли Итамарға қарайтти; 9 лекин у
Коһатниң әвлатлириға һеч немә бәрмиди; чүнки
улар муқәддәс нәрсиләрни көтиришкә мәсъул
еди; демәк, улар мәсъул болған нәрсиләрни өз
мүрисидә көтирәтти. 10 Қурбангаһ майлинип
мәсиһләнгән күни, уни Худаға беғишлаш йолида
әмирләр сунидиған һәдийәлирини елип келип,
қурбангаһ алдиға қоюшти. 11 Пәрвәрдигар
Мусаға: — Улар қурбангаһни беғишлаш йолида
һәдийәлирини сунсун; һәр бир әмир өз күнидә
сунсун, — деди. 12 Биринчи күни һәдийә
сунғучи Йәһуда қәбилисидин Амминадабниң
оғли Наһшон болди. 13 У сунған һәдийә еғирлиғи
бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 14 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 15 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир әркәк топақ, бир қочқар,
бир яшлиқ бир әркәк қоза; 16 гуна қурбанлиғи
үчүн бир текә; 17 енақлиқ қурбанлиғи үчүн
икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ
бәш әркәк қоза; булар Амминадабниң оғли
Наһшон сунған һәдийәләр еди. 18 Иккинчи күни
һәдийә сунғучи Иссакарниң әмри Зуарниң оғли
Нәтанәл болди. 19 У сунған һәдийә еғирлиғи бир
йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 20 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 21 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир
яшлиқ бир әркәк қоза; 22 гуна қурбанлиғи үчүн
бир текә; 23 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки
буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш
әркәк қоза; булар Зуарниң оғли Нәтанәл сунған
һәдийәләр еди. 24 Үчинчи күни һәдийә сунғучи
Зәбулун әвлатлириниң әмри Һелонниң оғли
Елиаб болди. 25 У сунған һәдийә еғирлиғи бир
йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 26 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 27 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир
яшлиқ бир әркәк қоза; 28 гуна қурбанлиғи
үчүн бир текә; 29 енақлиқ қурбанлиғи үчүн
икки буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ
бәш әркәк қоза; булар Һелонниң оғли Елиаб
сунған һәдийәләр еди. 30 Төртинчи күни һәдийә

сунғучи Рубән әвлатлириниң әмри Шидөрниң
оғли Әлизур болди. 31 У сунған һәдийә еғирлиғи
бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч
легән, еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир
күмүч дас болуп, булар муқәддәс җайдики
шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнди;
ашлиқ һәдийә болсун дәп иккисигә зәйтун мейи
арилаштурулған есил ун толдурулған еди; 32
он шәкәл еғирлиқта, хушбуй толдурулған бир
алтун пиялә; 33 көйдүрмә қурбанлиқ үчүн бир
топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бир әркәк қоза;
34 гуна қурбанлиғи үчүн бир текә; 35 енақлиқ
қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш қочқар, бәш
текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар Шидөрниң
оғли Әлизур сунған һәдийәләр еди. 36 Бәшинчи
күни һәдийә сунғучи Шимеон әвлатлириниң әмри
Зури-шаддайниң оғли Шелумийәл болди. 37 У
сунған һәдийә еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл
келидиған бир күмүч легән, еғирлиғи йәтмиш
шәкәл келидиған бир күмүч дас болуп, булар
муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги
бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун дәп
иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 38 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 39 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ
бир әркәк қоза; 40 гуна қурбанлиғи үчүн бир
текә; 41 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа,
бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк
қоза; булар Зури-шаддайниң оғли Шелумийәл
сунған һәдийәләр еди. 42 Алтинчи күни һәдийә
сунғучи Гад әвлатлириниң әмри Деуәлниң оғли
Әлиасаф болди. 43 У сунған һәдийә еғирлиғи
бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 44 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 45 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир
яшлиқ бир әркәк қоза; 46 гуна қурбанлиғи үчүн
бир текә; 47 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки
буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш
әркәк қоза; булар Деуәлниң оғли Әлиасаф сунған
һәдийәләр еди. 48 Йәттинчи күни һәдийә сунғучи
Әфраим әвлатлириниң әмри Аммиһудниң оғли
Әлишама болди. 49 У сунған һәдийә еғирлиғи
бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 50 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 51 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ
бир әркәк қоза; 52 гуна қурбанлиғи үчүн бир
текә; 53 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа, бәш
қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза; булар
Аммиһудниң оғли Әлишама сунған һәдийәләр
еди. 54 Сәккизинчи күни һәдийә сунғучи Манассәһ
әвлатлириниң әмри Пидаһзурниң оғли Гамалийәл
болди. 55 У сунған һәдийә еғирлиғи бир
йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 56 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 57 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ
бир әркәк қоза; 58 гуна қурбанлиғи үчүн бир
текә; 59 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа,
бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк
қоза; булар Пидаһзурниң оғли Гамалийәл сунған
һәдийәләр еди. 60 Тоққузинчи күни һәдийә
сунғучи Бенямин әвлатлириниң әмри Гидеонининң
оғли Абидан болди. 61 У сунған һәдийә еғирлиғи
бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 62 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 63 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ
бир әркәк қоза; 64 гуна қурбанлиғи үчүн бир
текә; 65 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа,
бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк
қоза; булар Гидеонининң оғли Абидан сунған
һәдийәләр еди. 66 Онинчи күни һәдийә сунғучи
Дан әвлатлириниң әмри Аммишаддайниң оғли
Аһиәзәр болди. 67 У сунған һәдийә еғирлиғи бир
йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,

еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 68 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 69 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ
бир әркәк қоза; 70 гуна қурбанлиғи үчүн бир
текә; 71 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа,
бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк
қоза; булар Аммишаддайниң оғли Аһиәзәр сунған
һәдийәләр еди. 72 Он биринчи күни һәдийә
сунғучи Ашир әвлатлириниң әмри Окранниң оғли
Пагийәл болди. 73 У сунған һәдийә еғирлиғи
бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 74 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 75 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир
яшлиқ бир әркәк қоза; 76 гуна қурбанлиғи үчүн
бир текә; 77 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки
буқа, бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш
әркәк қоза; булар Окранниң оғли Пагийәл сунған
һәдийәләр еди. 78 Он иккинчи күни һәдийә
сунғучи Нафтали әвлатлириниң әмри Енанниң
оғли Аһира болди. 79 У сунған һәдийә еғирлиғи
бир йүз оттуз шәкәл келидиған бир күмүч легән,
еғирлиғи йәтмиш шәкәл келидиған бир күмүч дас
болуп, булар муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм
бирлиги бойичә өлчәнди; ашлиқ һәдийә болсун
дәп иккисигә зәйтун мейи арилаштурулған есил
ун толдурулған еди; 80 он шәкәл еғирлиқта,
хушбуй толдурулған бир алтун пиялә; 81 көйдүрмә
қурбанлиқ үчүн бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ
бир әркәк қоза; 82 гуна қурбанлиғи үчүн бир
текә; 83 енақлиқ қурбанлиғи үчүн икки буқа,
бәш қочқар, бәш текә, бир яшлиқ бәш әркәк қоза;
булар Енанниң оғли Аһира сунған һәдийәләр
еди. 84 Қурбангаһ майлинип мәсиһләнгән күнидә,
Исраил әмирлири қурбангаһқа сунған һәдийәләр:
— җәмий он икки күмүч легән, он икки күмүч
дас, он икки алтун пиялә болди, 85 һәр бир күмүч
легәнниң еғирлиғи бир йүз оттуз шәкәл, һәр бир
күмүч дасниң еғирлиғи йәтмиш шәкәл еди; мошу
қача-қучиға кәткән күмүч муқәддәс җайдики
шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә өлчәнгәндә,
җәмий икки миң төрт йүз шәкәл чиқти; 86 хушбуй
билән толдурулған алтун пиялә он икки болуп,
муқәддәс җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги
бойичә өлчәнгәндә, һәр бир алтун пиялиниң
еғирлиғи он шәкәл чиқти; бу алтун пиялиләрниң
алтуни җәмий бир йүз жигирмә шәкәл чиқти; 87
көйдүрмә қурбанлиқлар үчүн болған маллар: —
җәмий он икки топақ, он икки қочқар, он икки
бир яшлиқ әркәк қоза еди, һәр бири тегишлик
ашлиқ һәдийәләр билән биллә сунулди; он
икки текә гуна қурбанлиғи үчүн сунулди; 88
енақлиқ қурбанлиқлири үчүн сунулғини җәмий
жигирмә төрт буқа, атмиш қочқар, атмиш текә,
бир яшлиқ атмиш әркәк қоза еди. Қурбангаһ
майлинип мәсиһлинип, уни Худаға беғишлаш
йолида сунулған һәдийәләр мана мошулар. 89 Муса
[Пәрвәрдигар] билән сөзләшкили җамаәт чедириға
киргән чеғида, у «һөкүм-гувалиқ сандуғи»ниң
үстидики «кафарәт тәхти»ниң икки тәрипидики
керубниң оттурисидин униң өзигә гәп қилған
авазини аңлап турди; Пәрвәрдигар шу йолда
униңға сөз қилатти.

8 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 2 Сән Һарунға:
«Сән чирақлар яқидиған чағда йәттә чирақниң
һәммиси чирақданниң алдини йорутидиған
болсун» дәп ейтип қой, — деди. 3 Һарун шундақ
қилди; у чирақдан үстидики чирақларниң
һәммисини яндуруп, худди Пәрвәрдигарниң
Мусаға ейтқинидәк, чирақ нурини чирақданниң
алдини йорутидиған қилип қойди. 4 Чирақданниң
ясилиши мундақ: у алтундин болқа билән
соқуп ясалған, путидин гүллиригичә болқа
билән соқуп чиқирилған. Пәрвәрдигар Мусаға
көрсәткән нусхидәк, у чирақданни шундақ ясатти.
5 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: — 6 Сән
Исраилларниң ичидин Лавийларни таллап чиқип
паклиғин. 7 Уларни паклаш үчүн уларға мундақ
қил: «кафарәт сүйи»ни уларниң бәдинигә чачқин;
андин улар өзлири пүтүн бәдинини устура билән
чүшүрсун, кийимлирини жуюп өзини пак қилсун.
8 Андин кейин улар бир топақ билән шуниңға
қошуп ашлиқ һәдийәсини, йәни зәйтун мейи
иләштүрүлгән есил унни кәлтүрсун; сән гуна
қурбанлиғи үчүн йәнә бир топақни кәлтүр. 9 Сән
Лавийларни җамаәт чедириниң алдиға кәлтүр

вә пүтүн Исраил җамаитини жиғип кәл; 10
Лавийларни Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир
қилғин; андин Исраиллар келип қоллирини
уларниң үстигә қойсун. 11 Һарун Лавийларни
Исраилларниң «пулаңлатма қурбанлиқ»и
сүпитидә Пәрвәрдигарниң хизмитини қилсун
дәп, Пәрвәрдигарға һәдийә қилсун. 12 Лавийлар
қоллирини һелиқи икки топақниң бешиға
қойсун; сән бирини гуна қурбанлиғи болсун,
бирини көйдүрмә қурбанлиқ болсун, Лавийлар
үчүн кафарәт кәлтүрсун дәп Пәрвәрдигарға
сунғин. 13 Сән андин Лавийларни Һарун билән
униң оғуллириниң алдида турғузуп, уларни
пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә Пәрвәрдигарға
һәдийә қил. 14 Лавийлар Мениңки болсун дәп,
сән Лавийларни әнә шу тәриқидә Исраиллардин
айрип чиқ. 15 Андин Лавийлар кирип җамаәт
чедириниң ишлирини қилса болиду; сән уларни
пакландур, уларни пулаңлатма қурбанлиқ
сүпитидә һәдийә қил. 16 Чүнки улар Исраиллар
ичидә пүтүнләй Маңа аталған; Мениң уларни
Мениңки болсун дәп таллишим уларни
Исраилларниң арисида балиятқуниң тунҗа
мевиси орнида қойғанлиғимдур. 17 Чүнки
Исраилларниң тунҗиси, мәйли у инсан яки
һайван болсун, пүтүнләй Маңа тәвәдур; Мән
Мисир зиминида барлиқ тунҗиларни өлтүргән
күни уларни Өзүмгә муқәддәс қилип еливалған
едим. 18 Мениң Лавийларни у йол билән
таллишим уларни Исраилларниң ичидики
тунҗилириниң орнида қоюшум үчүндур. 19
Вә җамаәт чедирида Исраилларниң хизмитидә
болсун вә Исраилларниң [гунайини тиләп]
кафарәт кәлтүрсун, шуниңдәк Исраиллар
муқәддәс җайға йеқинлашқанда улар арисида
бала-қаза чиқмисун дәп, Мән Исраиллар ичидин
Лавийларни Һарун билән униң оғуллириға
бәрдим. 20 Муса, Һарун вә пүткүл Исраил җамаити
Лавийларни шундақ қилди; Пәрвәрдигарниң
Лавийлар тоғрилиқ Мусаға буйруғинидәк
Исраиллар һәммисини беҗа кәлтүрди. 21
Лавийлар шундақ қилип өзлирини [гунадин]
паклап, кийим-кечәклирини жуюп пакизлиди;
Һарун уларни пулаңлатма қурбанлиқ сүпитидә
Пәрвәрдигарға һәдийә қилди; Һарун йәнә уларни
паклашқа [гунайини тиләп] кафарәт қилди. 22
Андин кейин Лавийлар кирип Һарунниң алдида,
шундақла униң оғуллириниң алдида, җамаәт
чедири ичидики ишларни қилишқа киришти;
Пәрвәрдигар Лавийлар тоғрилиқ Мусаға қандақ
буйруған болса, Исраиллар уни шу бойичә беҗа
кәлтүрди. 23 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип
мундақ деди: — 24 Лавийларниң вәзиписи мундақ
болсун: — Жигирмә бәш яштин жуқурилири
кирип җамаәт чедири ичидики ишларни қилишқа
сәпкә кирсун; 25 әллик яшқа йәткәндин кейин
сәптин чекинип шу хизмәтни қилмисун; 26 лекин
улар җамаәт чедири ичидә қериндашлириға
ярдәмлишип, уларниң һаҗәтлиридин чиқишқа
болиду, амма чедирдики рәсмий вәзипидә
болмисун. Лавийларниң вәзипилири һәққидә
уларға әнә шундақ қил.

9 Мисир зиминидин чиққандин кейинки
иккинчи жили биринчи айда, Пәрвәрдигар
Синай чөлидә Мусаға буйруп: — 2 Исраиллар
бекитилгән вақитта өтүп кетиш һейтини өткүзсун;
3 йәни мошу айниң он төртинчи күни гугумда,
бекитилгән вақитта, барлиқ бәлгүлимә вә қаидә-
тәртип бойичә һейтни өткүзүңлар, — деди. 4
Шуниң билән Муса Исраилларға сөз қилип өтүп
кетиш һейтини өткүзүшни буйруди. 5 Улар
биринчи айниң он төртинчи күни гугумда, Синай
чөлидә өтүп кетиш һейтини өткүзди; Пәрвәрдигар
Мусаға қандақ буйруған болса, Исраиллар шундақ
қилди. 6 Бир нәччәйлән бир өлүккә тегип
кетип напак болуп қалғанлиғи үчүн, улар шу
күни өтүп кетиш һейтини өткүзәлмиди-дә, улар
шу күни Муса билән Һарунниң алдиға келип
Мусаға: — 7 Биз өлүп қалған адәмгә тегип кетип
напак болуп қалған болсақму, лекин немишкә
Исраилларниң қатарида, бекитилгән вақитта
Пәрвәрдигарға сунушқа керәк болғинини елип
келиштин рәт қилинимиз? — дейишти. 8 —
Тохтап туруңлар, мән берип Пәрвәрдигар силәр
тоғраңларда немә буйруйдикин, аңлап бақай,
— деди Муса уларға. 9 Пәрвәрдигар Мусаға сөз
қилип мундақ деди: — 10 Сән Исраилларға мундақ
дегин: «Силәр вә силәрниң әвлатлириңлар ичидә
бәзиләр өлүкләргә тегип кетип напак болуп
қалған болса яки узақ сәпәр үстидә болса, улар
йәнила Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш һейтини
өткүзүшкә болиду. 11 Ундақ кишиләр иккинчи
айниң он төртинчи күни гугумда һейтни өткүзсун;
[һейт таамини] петир нан вә аччиқ көктатлар

билән биллә йесун; 12 улардин әтигә азрақму
қалдурмисун вә [қозисиниң] устиханлиридин
бирәрсиниму сундурғучи болмисун; улар һейтни
өтүп кетиш һейтиниң барлиқ бәлгүлимилири
бойичә өткүзсун. 13 Һалбуки, пак болған, сәпәр
үстидиму болмиған амма өтүп кетиш һейтини
өткүзүшкә етивар бәрмигән киши болса өз
хәлқидин үзүп ташлиниду; чүнки бекитилгән
вақитта Пәрвәрдигарға сунуш керәк болғинини
сунмиғанлиғи үчүн, у өз гунайини өз үстигә
алиду. 14 Әгәр араңларда туруватқан ят әллик
бир мусапир Пәрвәрдигар үчүн өтүп кетиш
һейтини өткүзүшни халиса, у өтүп кетиш
һейти тоғрисидики бәлгүлимә вә қаидә-тәртип
бойичә өткүзсун; ят әллик мусапирлар үчүн
вә зиминда туғулғанлар үчүнму араңларда
шу бирла низам болсун. 15 Ибадәт чедири
тикләнгән күни, булут ибадәт чедирини, йәни
һөкүм-гувалиқ чедирини қаплап турди; кәчтин
таки әтигәнгичә, булут худди оттәк ибадәт
чедириниң үстидә турди. 16 Дайим шундақ
болатти; [күндүзи] булут ибадәт чедирини қаплап
туратти, кечиси у отқа охшайтти. 17 Қачаники
булут җамаәт чедириниң үстидин көтирилсә,
Исраиллар йолға чиқатти; булут қәйәрдә тохтиса,
Исраиллар шу йәрдә барғаһ тикәтти. 18
Исраиллар Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә
маңатти, Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә барғаһ
тикәтти; булут ибадәт чедириниң үстидә қанчә
узақ тохтиса, улар барғаһта шунчә узақ туратти. 19
Булут ибадәт чедириниң үстидә хелә күнләргичә
тохтап турса, Исраилларму Пәрвәрдигарниң
көрситмисини тутуп сәпәргә чиқмайтти; 20
мабада булут ибадәт чедириниң үстидә пәқәт
бир нәччә күнла тохтиса, улар Пәрвәрдигарниң
буйруғи бойичә шу вақитта барғаһ қуруп ятатти,
андин йәнә Пәрвәрдигарниң буйруғи бойичә
сәпәргә атлинатти. 21 Вә мабада булут пәқәтла
кәчтин әтигәнгичә тохтап, әттигәндә булут йәнә
көтирилсә, улар йәнә йолға чиқатти; мәйли
күндүзи яки кечиси булут көтирилсила, улар
сәпәргә чиқатти. 22 Булут ибадәт чедириниң
үстидә узунрақ турса, мәйли икки күн, бир
ай, бир жил турсиму, Исраиллар йолға чиқмай
барғаһта туруверәтти; лекин булут көтирилип
маңсила улар сәпирини давамлаштуратти. 23
Пәрвәрдигарниң буйруғи билән улар барғаһ
қуратти, Пәрвәрдигарниң буйруғи билән улар
сәпәрни давамлаштуратти; улар Пәрвәрдигарниң
Мусаниң вастиси билән бәргән әмри бойичә,
Пәрвәрдигарниң көрситмисини тутатти.

10 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән өзүңгә икки канай ясатқин; уларни
күмүчтин соқтур. Улар җамаәтни жиғишқа,
шундақла җамаәтни барғаһлирини жиғиштуруп
йолға чиқишқа чақириш үчүн ишлитилиду. 3
Икки канай челинғанда пүткүл җамаәт сениң
йениңға җамаәт чедири дәрвазисиниң алдиға
жиғилидиған болсун. 4 Әгәр ялғуз бири челинса,
әмирлири, йәни миңлиған Исраилларниң миң
бешилири сениң йениңға келип жиғилсун. 5
Силәр қаттиқ жуқури аваз билән чалғанда күн
чиқиш тәрәптики барғаһлар йолға чиқсун. 6
Андин силәр иккинчи қетим қаттиқ, жуқури
аваз билән чалғанда җәнуп тәрәптики барғаһлар
йолға чиқсун; улар йолға чиққан чағда канай
қаттиқ, жуқури аваз билән челиниши керәктур.
7 Җамаәтни жиғилишқа чақиридиған чағда,
канай челиңлар, амма қаттиқ, жуқури аваз
билән чалмаңлар; 8 Һарунниң әвлатлири, каһин
болғанлар канайларни чалсун; булар силәргә
әвлатму-әвлат бир әбәдий бәлгүлимә болсун. 9
Әгәр силәр өз зиминиңларда силәргә зулум салған
дүшминиңлар билән җәң қилишқа чиқсаңлар,
қаттиқ, жуқури аваз билән челиңлар. Шуниң
билән өзүңларниң Худаси болған Пәрвәрдигарниң
алдида яд етилип, дүшминиңлардин қутулисиләр.
10 Буниңдин башқа, хошал күнлириңларда,
бекитилгән һейтлириңларда вә айниң биринчи
күнлиридә, силәр көйдүрмә қурбанлиқ вә
енақлиқ қурбанлиқлирини сунғиниңларда,
қурбанлиқларниң алдида туруп канай
челиңлар; шуниң билән [канайлар] силәрни
Худайиңларға әсләткүчи болиду; Мән Худайиңлар
Пәрвәрдигардурмән. 11 Иккинчи жили, иккинчи
айниң жигирминчи күни булут һөкүм-гувалиқ
чедириниң үстидин көтирилди; 12 шуниң
билән Исраиллар Синай чөлидин чиқип, йол
елип сәпәрлирини башлиди; булут Паран
чөлидә тохтиди. 13 Бу уларниң биринчи қетим
Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән қилған
әмри бойичә йолға чиқиши болди. 14 Йәһуда
барғаһи өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп
алди билән йолға чиқти; қошунниң башлиғи

Амминадабниң оғли Наһшон еди. 15 Иссакар
қәбилиси қошунининиң башлиғи Зуарниң оғли
Нәтанәл еди. 16 Зәбулун қәбилиси қошунининиң
башлиғи Һелонниң оғли Елиаб еди. 17 Андин
ибадәт чедири чувулуп, Гәршонниң әвлатлири
билән Мәрариниң әвлатлири уни көтирип йолға
чиқти. 18 Рубән баргаһи өзиниң туғи астида
қошун-қошун болуп йолға чиқти; қошунниң
башлиғи Шидәрниң оғли Әлизур еди. 19
Шимеон қәбилиси қошунининиң башлиғи Зури-
шаддайниң оғли Шелумийәл еди. 20 Гад қәбилиси
қошунининиң башлиғи Деуәлниң оғли Әлиасаф
еди. 21 Андин Коһатлар муқәддәс буюмларни
көтирип йолға чиқти; улар йетип келиштин
бурун ибадәт чедирини [көтәргүчиләр] келип
уни тикләп қоюшқан еди. 22 Әфраим баргаһи
өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп йолға
чиқти; қошунниң башлиғи Аммиһудниң оғли
Әлишама еди. 23 Манассәһ қәбилиси қошунининиң
башлиғи Пидаһзурниң оғли Гамалийәл еди.
24 Бинямин қәбилиси қошунининиң башлиғи
Гидеонининиң оғли Абидан еди. 25 Дан баргаһи
һәммә баргаһларниң арқа муһапизәтчиси болуп,
өзиниң туғи астида қошун-қошун болуп йолға
чиқти; қошунниң башлиғи Аммишаддайниң
оғли Аһиәзәр еди. 26 Ашир қәбилиси қошунининиң
башлиғи Окранниң оғли Пагийәл еди. 27 Нафтали
қәбилиси қошунининиң башлиғи Енанниң оғли
Аһира еди. 28 Булар Исраиллар йолға чиққанда
қошун-қошун болуп меңиш тәртиви еди; улар
шу тәриқидә йолға чиқти. 29 Муса өзиниң
қейинатиси, Мидиянлиқ Реуәлниң оғли Һобабқа:
— Биз Пәрвәрдигар вәдә қилған йәргә қарап
сәпәр қиливатимиз, У: «Мән у йәрни силәргә
мирас қилип беримән» дегән; өзлириниң биз
билән биллә меңишлирини өтүнимән, биз силигә
яхши қараймиз, чүнки Пәрвәрдигар Исраил
тоғрилиқ бәхит-саадәт ата қилимән дәп вәдә
бәргән, — деди. 30 Лекин Һобаб Мусаға: — Яқ, мән
өз жутум, өз уруқ-туққанлиримға кетимән, —
деди. 31 Муса униңға: Биздин айрилип кәтмисилә;
чүнки сили чөлдә қандақ баргаһ қуришимиз
керәклигини билила, сили бизгә көз болуп
бәрсилә. 32 Шундақ болидуки, биз билән биллә
барсила, кәлгүсидә Пәрвәрдигар бизгә қандақ
яхшилиқ қилса, бизму силигә шундақ қилимиз!
— деди. 33 Исраиллар Пәрвәрдигар теғидин
йолға чиқип үч күн йол маңди; Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғи уларға арам алидиған йәр издәп
уларниң алдида үч күн йол башлап маңди. 34
Улар чедирлирини жиғиштуруп йолға чиқидиған
чағларда, Пәрвәрдигарниң булути һаман уларниң
үстидә болатти. 35 Әһдә сандуғи йолға чиқидиған
чағда Муса: «Орнуңдин турғайсән, и Пәрвәрдигар;
дүшмәнлириң тирипирән болсун; Саңа өчләр
йүзүңниң алдидин қачсун!» — дәйтти. 36 Әһдә
сандуғи тохтиған чағда у: «Қайтип кәлгәйсән,
и Пәрвәрдигар, миңлиған-түмәнлигән Исраил
хәлқи арисиға қайтип кәлгәйсән!» — дәйтти.

11 Вә шундақ болдики, хәлиқ ғотулдишатти,
уларниң ғотулдашлири Пәрвәрдигарниң
қулиқиға йетип интайин рәзил аңланди;
У бу сөзләрни аңлиди вә Униң ғәзиви
қозғалди; Пәрвәрдигарниң от-ялқуни уларниң
арисида тутишип, баргаһниң четидики бәзиләрни
көйдүрүшкә башлиди. 2 Хәлиқ бу чағда Мусаға
ялвуривиди, Муса Пәрвәрдигардин тилиди; шуниң
билән от пәсийип өчти. 3 Пәрвәрдигарниң оти
уларниң оттурисида туташқанлиғи үчүн у у йәргә
«Табәраһ» дәп ат қойди. 4 Уларниң арисидики
шалғут кишиләрниң нәпси тақилдап кәтти,
Исраилларму йәнә жиғлашқа башлиди: «Әнди
бизгә ким гөш бериду? 5 Һелиму есимиздики,
биз Мисирдики чағларда пул хәжлимәй турупму
белиқ йейәләйттуқ, йәнә тәрхәмәк, тавуз, пияз вә
күдә пияз билән самсақму бар еди. 6 Мана бу йәрдә
һазир көз алдимизда маннадин башқа һеч немә
йоқ, әнди бизниң җенимизму қуруп кетиватиду»
дейишти. 7 Манна гоя юмғақсүт уруғиға, көрүнүши
гоя кәһриваға охшайтти. 8 Кишиләр уян-буян
чепип уни жиғип, бәзидә ярғунчақта езип, бәзидә
һаванчида соқуп, я бәзидә қазанда пиширип нан
қилип йәйтти; тәми зәйтун майлиқ тоғачларға
охшайтти. 9 Кечидә баргаһқа шәбнәм чүшкәндә,
маннаму шуниң үстигә чүшәтти. 10 Муса хәлиқниң
аилиму-аилә һәр бири өз чедириниң ишиги
алдида жиға-зерә қилишиватқинини аңлиди;
буниңға Пәрвәрдигарниң ғәзиви қаттиқ қозғалди,
бу иш Мусаниң нәзиридиму яман көрүнди. 11
Муса Пәрвәрдигарға: — Сән бу барлиқ хәлиқниң
еғир жүкини маңа артип қоюп, мән қулуңни
немишкә бундақ қийнайсән; немишкә мән Сениң
алдиңда илтипат тапмаймән? 12 Я мән бу пүтүн
хәлиққә һамилдар болуп, уларни туғдумму?

Сән техи маңа: «Сән уларни Мән қәсәм ичип
уларниң ата-бовилириға мирас қилған шу йәргә
йәткүзгичә, худди баққан атиси әмчәктики
бовақни бағриға алғандәк бағриңға елип көтирип
маң» дәватисән? 13 Мән бу хәлиққә нәдин гөш
тепип берәләймән? Чүнки улар маңа жиғлап:
«Сән бизгә йегидәк гөш тепип бәр!» дейишмәктә.
14 Мән бу хәлиқни көтиришни ялғуз үстүмгә
елип кетәлмәйдикәнмән, бу иш маңа бәк еғир
келиватиду. 15 Әгәр Сән маңа мошундақ муамилә
қилмақчи болсаң, мән өтүнүп қалай, бу харап
һалитимни маңа көрсәтмәй, илтипат қилип
мени өлтүрүвәт! — деди. 16 Пәрвәрдигар Мусаға
мундақ деди: — Исраил ақсақаллири ичидин,
сән йенимға тонуйдиған хәлиқ ақсақаллири вә
бәгләрдин йәтмишни таллап жиққин, уларни
жамаәт чедириниң алдиға әкәл. Улар сениң
билән биллә шу йәрдә турсун. 17 Мән шу йәргә
чүшүп сениң билән сөзлишимән; вә сениң үстүңдә
туруватқан Роһни елип уларниң үстигиму бөлүп
қойимән. Шуниң билән улар сән билән биллә
хәлиқни көтириш мәсъулийитини үстигә алиду,
андин сән уни өзүң ялғуз көтәрмәйдиған болисән.
18 Сән хәлиққә мундақ дегин: «Әтә гөш йийишкә
тәйярлинип өзәңләрни [Худаға] атап пакләңлар;
чүнки силәр Пәрвәрдигарниң қулиқини ағритип
жиғлап: «Әнди ким бизгә гөш бериду? Аһ,
Мисирдики һалимиз бәк яхши еди!» дегән едиңлар
әмәсму? Пәрвәрдигар дәрвәқә силәргә гөш бериду,
силәр униңдин йәйсиләр. 19 Силәр бир күн, икки
күн әмәс, бәш күн, он күн әмәс, жигирмә күнму
әмәс, 20 бәлки пүтүн бир ай йәйсиләр, таки
бурниңлардин етилип чиқип һө болғичә йәйсиләр;
чүнки силәр араңларда туруватқан Пәрвәрдигарни
мәнситмәй, униң алдида жиғлап туруп: «Биз немә
үчүн Мисирдин чиқтуқ?» — дедиңлар». 21 Муса: —
Мән уларниң арисида туруватқан бу хәлиқтин
йолға чиқалайдиған әркәкләр алтә йүз миң турса,
Сән техи: «Мән уларни гөш йәйдиған, һәтта пүтүн
бир ай гөш йәйдиған қилимән» дәйсән; 22 әмисә
қой, кала падилириниң һәммиси союлса уларға
йетәмду? Яки деңиздики һәммә белиқ уларға
тутуп берилсә, уларниң йийишигә йитәрму? —
деди. 23 Шуниң билән Пәрвәрдигар Мусаға: —
Пәрвәрдигарниң қоли қисқа болуп қаптиму? Әнди
көрүп баққинә, Мениң саңа дегән сөзүм әмәлгә
ашуруламду-йоқ? — деди. 24 Шуниң билән Муса
чиқип Пәрвәрдигарниң сөзини хәлиққә йәткүзди
вә хәлиқ ичидики ақсақаллардин йәтмиш адәмни
таллап жиғип уларни жамаәт чедириниң әтрапида
турғузди. 25 Андин Пәрвәрдигар булут ичидин
чүшүп, Муса билән сөзлишип, униңдики Роһтин
елип йәтмиш ақсақалға қойди; Роһ уларниң үстигә
қонуши билән улар бешарәт беришкә киришти.
Лекин шу вақиттин кейин улар ундақ қилмиди. 26
Лекин у чағда улардин икки адәм баргаһта қалди;
бирисиниң исми Әлдад, иккинчиси Медад еди
(улар әслидә ақсақалларниң арисида тизимланған
еди, лекин ибадәт чедириға чиқмай қалған еди).
Роһ уларниң үстидиму қонди вә улар баргаһ
ичидә бешарәт беришкә башлиди. 27 Яш бир жигит
жүгүрүп келип Мусаға: — Әлдад билән Медад
баргаһта бешарәт бериватиду, — деди. 28 Мусаниң
хизмәткари, Муса таллиған сәрхил жигитлиридин
бири, Нунниң оғли Йәшуа қопуп: — И ғоҗам Муса,
уларни тосуғайла, — деди. 29 Лекин Муса униңға:
— Сән мениң сәвәвимдин һәсәт қиливатамсән?
Пәрвәрдигарниң пүтүн хәлқи пәйғәмбәр болуп
кәтсә еди, Пәрвәрдигар Өзиниң Роһини уларниң
үстигә қойса еди! — деди. 30 Шуниң билән Муса
билән Исраил ақсақаллириниң һәммиси баргаһқа
қайтип кетишти. 31 Әнди Пәрвәрдигар алдидин
бир шамал чиқип, у деңиз тәрәптин бөдүниләрни
учуртуп келип, баргаһниң әтрапиға йейивәтти;
бөдүниләр баргаһниң у тәрипидиму бир күнлүк
йол, бу тәрипидиму бир күнлүк йол кәлгидәк йәр
йүзини икки гәз егизликтә кәлгидәк қаплиди. 32
Хәлиқ орнидин туруп пүткүл шу күни, шу кечиси
вә әтиси пүтүн күн бөдүнә тутуп жиғди, әң аз
дегәнлириму алаһазәл икки хомир жиғди; улар
буларни баргаһниң төрт әтрапиға өзлири үчүн
йейишти. 33 Улар гөшни чайнап езип болмай, гөш
техи чишлири арисида турғанда, Пәрвәрдигарниң
ғәзиви уларға қозғилип, хәлиқни интайин еғир
бир ваба билән урди. 34 Шуңа кишиләр шу йәрни
«Қиброт-Һаттаваһ» дәп атиди; чүнки улар шу
йәрдә нәпси тақилдиған кишиләрни йәрликкә
қойған еди. 35 Кейин хәлиқ Қиброт-Һаттаваһтин
йолға чиқип Һазиротқа келип, Һазиротта тохтиди.

12 Мәрийәм билән Һарун Мусаниң һәбәшлик
қизни хотунлуққа алғини үчүн униңға
қарши сөз қилди (чүнки у һәбәшлик бир қизни
алған еди). 2 Улар: — Пәрвәрдигар пәқәт Муса
биләнла сөзлишип, биз билән сөзләшмәптиму?

— дейишти. Бу гәпни Пәрвәрдигар аңлиди. 3
Муса дегән бу адәм интайин кәмтәр-мөмин адәм
болуп, бу тәрәптә йәр йүзидикиләр арисида
униң алдиға өтидиғини йоқ еди. 4 Пәрвәрдигар
Муса, Һарун вә Мәрийәмгә туюқсиз: — Силәр
үчүңлар жамаәт чедириға келиңлар, — деди.
Үчилиси чиқип кәлди. 5 Андин Пәрвәрдигар
[әрштин] булут түврүги ичидә чүшүп, жамаәт
чедириниң алдида тохтап, Һарун билән Мәрйәмни
қичқиривиди, улар алдиға кәлди. 6 У уларға: —
Әнди силәр гепимни аңлаңлар, әгәр силәрниң
араңларда пәйғәмбәр болса, Мән Пәрвәрдигар
аламәт көрүнүштә униңға Өзүмни аян қилимән,
чүшидә униң билән сөзлишимән. 7 Лекин қулум
Мусаға нисбәтән ундақ әмәс; у барлиқ аиләм ичидә
толиму садиқтур; 8 Мән униң билән тепишмақ
ейтип олтармай, йүзму йүз туруп беваситә
сөзлишимән; у Мән Пәрвәрдигарниң қияпитини
көрәләйду. Әнди силәр немишкә қулум Муса
тоғрилиқ яман гәп қилиштин қорқмидиңлар?
— деди. 9 Пәрвәрдигарниң отлуқ ғәзиви уларға
қозғалди вә у кетип қалди. 10 Шуниң билән
булут жамаәт чедири үстидин кәтти, вә мана,
Мәрйәм худди аппақ қардәк песә-мохо болуп
кәтти; Һарун бурулуп Мәрйәмгә қаривиди, мана,
у песә-мохо болуп қалған еди. 11 Һарун Мусаға:
— Вай ғожам! Наданлиқ қилип гуна өткүзүп
қойғанлиғимиз сәвәвидин бу гунани бизниң
үстимизгә артмиғайсән. 12 У худди анисиниң
қосиғидин чиққандила бәдини йерим чирик, өлүк
туғулған балидәк болуп қалмиғай! — деди. 13
Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарға: — И Тәңри,
униң кесилини сақайтиватқән болсаң, — дәп нида
қилди. 14 Пәрвәрдигар Мусаға: — Әгәр атиси униң
йүзигә түкүргән болса, у йәттә күн хиҗилчилиқ
ичидә турған болатти әмәсму? Әнди у баргаһниң
сиртиға йәттә күн қамап қоюлсун, андин у қайтип
кәлсун, — деди. 15 Шуниң билән Мәрйәм баргаһ
сиртиға йәттә күн қамап қоюлди, таки Мәрйәм
қайтип кәлгичә хәлиқ йолға чиқмай туруп турди.
16 Андин кейин хәлиқ Һазироттин йолға чиқип,
Паран чөлидә баргаһ қурди.

13 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 2 Мән
Исраилларға мирас қилип бәргән Қанаан
зиминини чарлап келишкә адәмләрни әвәткин;
һәр бир ата җәмәткә тәвә қәбилидин бирдин
адәм чиқирилсун, улар өз қәбилисидики әмир
болсун, — деди. 3 Муса Пәрвәрдигарниң әмри
бойичә, уларни Паран чөлидин йолға салди;
уларниң һәммиси Исраилларниң башлири еди.
4 Төвәндикиләр уларниң исимлири: — Рубән
қәбилисидин Заккурниң оғли Шаммуя, 5 Шимеон
қәбилисидин Хориниң оғли Шафат, 6 Йәһуда
қәбилисидин Йәфуннәһниң оғли Каләб, 7
Иссакар қәбилисидин Йүсүпниң оғли Игал, 8
Әфраим қәбилисидин Нунниң оғли Һошия, 9
Бинямин қәбилисидин Рафуниң оғли Палти, 10
Зәбулун қәбилисидин Содиниң оғли Гаддийәл, 11
Йүсүп қәбилисидин, йәни Манассәһ қәбилисидин
Сусиниң оғли Гадди, 12 Дан қәбилисидин
Гималлиниң оғли Аммийәл, 13 Ашир қәбилисидин
Микаилниң оғли Сәтур, 14 Нафтали қәбилисидин
Вофсиниң оғли Наһби, 15 Гад қәбилисидин
Макиниң оғли Геуәл. 16 Мана булар Муса
чарлап келиңлар дәп Қанаан зиминиға әвәткән
адәмләрниң исми. Муса Нунниң оғли Һошияни
Йәһошуя дәп атиди. 17 Муса уларни чарлап
келишкә Қанаанға сәпәрвәр қилип: — Силәр мошу
йәрдин Нәгәв чөли тәрәпкә қарап меңиңлар,
андин тағлиқ районға чиқиңлар. 18 У йәрниң
қандақ екәнлигини, у йәрдикиләрниң күчлүк-
аҗизлиғини, аз яки көплүгини көрүп беқиңлар;
19 улар туруватқан йәрниң қандақ екәнлигини,
яхши-яманлиғини көрүңлар; улар туруватқан
шәһәрләрниң қандақ екәнлигини, баргаһлиқ
шәһәр яки сепил-қәлъәлик шәһәр екәнлигини; 20
у йәрниң мунбәт яки мунбәтсиз екәнлигини, дәл-
дәрәқлириниң бар-йоқлуғини көрүп келиңлар.
Жүрәкликрәк болуп, мевә-чивилиридин алғач
келиңлар, — деди. Бу чағ дәл үзүм пишип қалған
вақит еди. 21 Улар шу тәрәпләргә чиқип, зиминни
Зин чөлидин тартип таки Һамат еғизиниң
йенидики Рәһобқичә берип чарлашти. 22 Улар
җәнуп тәрәптә Һебронға барди, у йәрләрдә
Анақийларниң әвлатлиридин Аһиман, Шишай,
Талмай дегәнләр олтиришлиқ еди. Әслидә Һеброн
шәһири Мисирдики Зоан шәһиридин йәттә жил
илгири ясалған еди. 23 Улар «Әшкол җилғиси»ға
кәлди, у йәрдә бир сап үзүми бар бир үзүм
шехини кесип, бир балдаққа есип икки адәмгә
көтәргүзүп маңди; улар азрақ анар билән әнҗирму
елип қайтип кәлди. 24 Исраиллар шу йәрдә
кесивалған әшу үзүм сәвәвидин у йәр «Әшкол
җилғиси» («[үзүм сапиғи җилғиси]») дәп аталди.

25 Улар қириқ күндин кейин у йәрләрни чарлап
түгитип, қайтип кәлди. 26 Улар келип, Паран
чөллүгидики Қадәштә Муса, Һарун вә пүтүн
Исраил җамаити билән көрүшти. Улар иккиләнгә
һәм пүткүл Исраил җамаитигә мәлумат бәрди
һәм зиминниң мевилирини уларға көрсәтти.
27 Улар Мусаға мәлумат берип: — Биз өзлири
бериңлар дегән йәрләргә бардуқ, растинла сүт
билән һәсәл еқип туридиған йәр екән, мана булар
шу йәрниң мевилири. 28 Бирақ у йәрдикиләр
бәк күчтүңгүр екән, шәһәрләр сепиллиқ болуп
һәм пухта-һәйвәтлик екән. Униң үстигә, биз у
йәрдә Анақийларниң әвлатлириниму көрдуқ. 29
Амаләкләр җәнуп тәрәптә туридикән; Һиттийлар,
Йәбусийлар, Аморийлар тағларда туридикән;
Қананийлар деңиз бойлирида вә Иордан дәрияси
бойлирида туридикән, — деди. 30 Каләб Мусаниң
алдида көпчиликни тиничлитип: — Биз дәрһал
атлинип берип у йәрни егиләйли! Чүнки биз
чоқум ғалип келимиз — деди. 31 Лекин униң билән
биллә чиққан башқилар болса: — Улар биздин
күчлүк екән, шуңа уларға һуҗум қилсақ болмайду,
— дейишти. 32 Андин чарлиғучилар өзлири чарлап
кәлгән зиминниң әһвалидин Исраилларға яман
мәлумат берип: — Биз кирип чарлап өткән зимин
болса өз аһалисини йәйдиған зимин екән; биз у
йәрдә көргәнләрниң һәммиси йоған адәмләр екән.
33 Биз у йәрләрдә «Нәфилийләр» дегән [гигант]
адәмләрни көрдуқ (дәрвәқә Анақийларниң
әвлатлири Нәфилийләрдин чиққандур); биз
өзимизгә қарисақ чекәткидәк туридикәнмиз, биз
уларғиму шундақ көринидикәнмиз, — деди.

14 Шуниң билән барлиқ җамаәт дад-пәряд
көтирип жиғлиди; улар кечичә жиға-зерә
қилишип чиқти. 2 Исраиллар Муса билән Һарунға
тапа-тәнә қилип: — Биз балдурла Мисирда
өлүп кәтсәк боптикән! Мошу чөл-җәзиридә өлүп
кәтсәк боптикән! 3 Пәрвәрдигар немишкә бизни
қилич астида өлсун, хотун бала-җақилиримиз
булинип, [дүшмәнниң] олҗиси болсун дәп бизни
бу йәргә башлап кәлгәнду? Униңдин көрә,
Мисирға қайтип кәткинимиз яхши әмәсму? —
дәп ғотулдашти. 4 Шуниң билән улар бир-
биригә: — Башқидин бир башлиқ тикләп Мисирға
қайтип кетәйли, — дейишти. 5 Муса билән Һарун
пүтүн Исраил җамаити алдида жиқилип дүм
ятти. 6 Шу йәрни чарлап кәлгәнләр ичидики
Нунниң оғли Йәшуа билән Йәфуннәһниң оғли
Каләб кийимлирини житип, 7 пүтүн Исраил
җамаәтчилигигә: — Биз чарлап келишкә өтүп
барған зимин интайин бәк яхши зимин екән.
8 Әгәр Пәрвәрдигар биздин сөйүнсә, бизни шу
зиминға, йәни һәсәл билән сүт еқип туридиған
шу зиминға башлап берип, уни бизгә бериду. 9
Силәр пәқәт Пәрвәрдигарға асийлиқ қилмаңлар! У
зиминидикиләрдин қорқмаңлар, чүнки улар бизгә
нисбәтән бир ғизадур; уларниң панаһдарлири
улардин кәтти, Пәрвәрдигар болса биз билән
биллә; улардин қорқмаңлар, — деди. 10 Һалбуки,
пүткүл җамаәт тәрәп-тәрәптин: — У иккисини
чалма-кесәк қилип өлтүрүветәйли, дейишти.
Лекин Пәрвәрдигарниң җуласи җамаәт чедирида
Исраилларға аян болди. 11 Пәрвәрдигар Мусаға:
— Бу хәлиқ Мени қачанғичә мәнситмәйду?
Гәрчә уларниң оттурисида шунчә мөҗизилик
аламәтләрни яратқан болсамму, лекин улар Маңа
қачанғичә ишинишмәйдикән? 12 Мән уларни
ваба билән уруп йоқитимән, шуниң билән сени
улардин техиму чоң вә қудрәтлик бир әл қилимән,
— деди. 13 Муса болса Пәрвәрдигарға мундақ
деди: — «Бундақ болидиған болса бу ишни
мисирлиқлар аңлап қалиду, чүнки Сән улуқ
қудритиң билән бу хәлиқни уларниң арисидин
елип чиққан едиң; 14 вә Мисирлиқлар бу ишни шу
зиминдики хәлиқләргиму ейтиду. У зиминдики
аһалиму Сән Пәрвәрдигарниң бу хәлиқниң
арисида екәнлигиңни, Сән Пәрвәрдигарниң
уларниң алдида йүзму-йүз көрүнгәнлигиңни,
Сениң булутиң дайим уларға сайә чүшүрүп
кәлгәнлигини, шундақла Сениң күндүзи булут
түврүгидә, кечиси от түврүгидә уларниң алдида
маңғанлиғиңни аңлиған еди. 15 Әнди Сән
бу хәлиқни худди бир адәмни өлтүргәндәк
өлтүрүвәтсәң, Сениң нам-шөһритиңни аңлиған
әлләрниң һәммиси: 16 «Пәрвәрдигар бу
хәлиқни Өзи уларға беришкә қәсәм қилған
зиминға башлап баралмайдиғанлиғи үчүн,
шуңа уларни әшу чөл-җәзиридә өлтүрүветипту»
дәп қалиду. 17 Әнди өтүнимәнки, Рәббим
қудритиңни җари қилдурғайсән, Өзүңниң: 18
«Пәрвәрдигар асанлиқчә аччиқланмайду, Униң
меһир-муһәббити тешип туриду; У гуна вә
итаәтсизликни кәчүриду, лекин гунакарларни
һәргиз гунасиз дәп қаримайду, атиларниң

қәбиһлигини атисидин балисиғичә, һәтта нәврә-
чәврилиригичә уларниң үстигә жүкләйду»
дегиниңдәк қилғайсән. 19 Меһрий-шәпқитиңниң
кәңрилиги бойичә, Мисирдики чағдин таки
һазирғичә дайим кәчүрүп кәлгиниңдәк, бу
хәлиқниң қәбиһлигини кәчүргәйсән!». 20
Пәрвәрдигар: — «Бопту, сән дегәндәк уларни
кәчүрдүм. 21 Лекин Өз һаятим билән қәсәм
қилимәнки, пүткүл йәр йүзи Мән Пәрвәрдигарниң
шан-шәриви билән толиду. 22 Һалбуки, Мениң
җулайимни, Мисирда вә чөл-җәзиридә көрсәткән
мөҗизилик аламәтлиримни көрүп турупму
Мени мошундақ он қетимлап синап йәнә
авазимға қулақ салмиғанлар, 23 Мән қәсәм
ичип уларниң ата-бовилириға мирас қилип
беримән дегән у зиминни һәргиз көрәлмәйду;
Мени мәнситмигәнләрдин бириму у жутни
көрәлмәйду. 24 Лекин өзидә башқичә бир
роһниң болғини, пүтүн қәлби билән Маңа
әгәшкини үчүн қулум Каләбни у киргән йәргә
башлап киримән; униң әвлатлириму у йәргә
мирасхор болиду. 25 (шу чағда Амаләкләр билән
Қананийлар [тағлиқ] җилғиларда турувататти)
— Әтә силәр йолуңлардин бурулуп, Қизил
Деңизға баридиған йол билән меңип чөлгә сәпәр
қилиңлар» — деди. 26 Пәрвәрдигар Муса билән
Һарунға сөз қилип мундақ деди: 27 — Мән
Мениң яман гепимни қилип ғотулдишидиған
бу рәзил җамаәткә қачанғичә чидишим керәк?
Исраилларниң Мениң яман гепимни қилғанлири,
шу [тохтавсиз] ғотулдашлириниң һәммисини
аңлидим. 28 Сән уларға: — Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: «Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки,
хәп, Мән силәргә қулиқимға киргән сөзлириңлар
бойичә муамилә қилмайдиған болсам! 29
Силәрниң өлүгүңлар мошу чөлдә ятиду; силәрниң
ичиңларда санақтин өткүзүлгәнләр, йәни йеши
жигирмидин ашқан, Мениң яман гепимни қилип
ғотулдиғанларниң һәммиси пүтүн сани бойичә 30
Силәргә қол көтирип [қәсәм қилип], туралғуңлар
қилип беримән дегән зиминға һеч кирәлмәйду;
пәқәт Йәфуннәһниң оғли Каләб билән Нунниң
оғли Йәшуала кириду. 31 Силәрниң кичик
балилириңлар, йәни «Булинип, дүшмәнниң
олҗиси болуп қалиду» дейилгәнләрни Мән
башлап киримән, улар силәр кәмситкән у
зиминдин бәһримән болиду. 32 Бирақ силәр
болсаңлар, силәр жиқилип, өлүгүңлар бу
чөлдә қалиду. 33 Силәрниң балилириңлар
бузуқлуқ-вапасизлиғиңларниң әлимини тартип,
өлүгүңлар чөлдә йоқалғичә, бу чөлдә қириқ
жил сәргәрдан болуп жүриду. 34 Силәрниң
шу зиминни чарлиған күнлириңларниң сани
бойичә, қириқ күнниң һәр бир күнини бир жил
һесаплап, қәбиһликлириңларни қириқ жил өз
үстүңларға елип жүрисиләр; шу чағда Мениң
өзүңлардин ятлашқинимниң немә екәнлигини
билип йетисиләр» — дегин. 35 Мән Пәрвәрдигар
шундақ дегән екәнмән, жиғилип Маңа қарши
чиққан бу рәзил хәлиқ җамаитигә Мән чоқум
шундақ қилимән; улар мошу чөл-җәзиридә
йәветилиду, шу йәрдә өлиду. 36 Муса у зиминни
чарлап келишкә әвәткәнләр қайтип кәлгәндә, у
зимин тоғрилиқ яман хәвәр елип келиш билән
пүтүн җамаәтни ғотулдитип, Мусаниң яман
гепини қилғузғанлар, 37 йәни у зимин тоғрилиқ
яман хәвәр әкәлгән бу кишиләрниң һәммиси ваба
кесили тегип Пәрвәрдигарниң алдида өлди. 38
Зиминни чарлап келишкә барған адәмләр ичидин
пәқәт Нунниң оғли Йәшуа билән Йәфуннәһниң
оғли Каләбла һаят қалди. 39 Муса бу гәпләрни
пүткүл Исраил җамаитигә ейтивиди, һәммиси бәк
һәсрәт чәкти. 40 Улар әтигән таң атқанда туруп
таққа чиқип: — Мана биз кәлдуқ! Пәрвәрдигар
ейтқан жутқа чиқип һуҗум қилайли; чүнки биз
гуна қилдуқ, — дейишти. 41 — Силәр йәнә немишкә
Пәрвәрдигарниң әмригә хилаплиқ қилисиләр?
— деди Муса, — Бу иш ғәлибилик болмайду! 42
Пәрвәрдигар араңларда болмиғачқа, дүшмәнниң
қиличи астида өлүп, мәғлуп болмаслиғиңлар
үчүн һуҗумға чиқмаңлар. 43 Чүнки Амаләкләр
билән Қананийлар у жутта, силәрниң алдиңларда
туриду; силәр қилич астида өлүп кетисиләр;
чүнки силәр Пәрвәрдигардин тенип кәттиңлар,
Пәрвәрдигар силәр билән биллә болмайду. 44
Лекин, гәрчә Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи вә Муса
барғаһтин қозғалмиған болсиму, улар йәнила өз
мәйличә таққа чиқип һуҗумға өтти. 45 Шуниң
билән Амаләкләр билән шу тағда турушлуқ
Қананийлар чүшүп уларни таки Хормаһғичә
қоғлап, битчит қилип қирғин қилди.

15 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: —
Силәр маканлишишиңлар үчүн силәргә тәқдим

қилип беридиған зиминға киргән чеғиңларда,
3 әгәр Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған,
униңға хушбуй болсун дәп бирәр һәдийә-
қурбанлиқ қилмақчи болсаңлар, қурбанлиқ
кала яки қой-өшкә падисидин болсун. У
көйдүрмә қурбанлиқ болсун, қәсәмни ада
қилиш қурбанлиғи болсун, ихтиярий қурбанлиқ
яки силәргә бекитилгән һейтлардики зөрүр
қурбанлиқ болсун, 4 қурбанлиқ сунғучи киши
Пәрвәрдигарға атиғиниға бир ашлиқ һәдийәсини
қошуп кәлтүрсун. Көйдүрмә қурбанлиқ яки башқа
қурбанлиқ қоза болса, ундақта ашлиқ һәдийәси
зәйтун мейидин бир һинниң төрттин бири
иләштүрүлгән есил ундин әфаһниң ондин бири
болсун; униңға йәнә шарап һәдийәси сүпитидә
төрттин бир һин шарапни қушуп сунсун. 6
Қурбанлиғиң қочқар болса, сән униңға ашлиқ
һәдийәси сүпитидә үчтин бир һин зәйтун мейи
иләштүрүлгән есил ундин әфаһниң ондин иккиси
болсун 7 вә шарап һәдийәси сүпитидә төрттин бир
һин шарапни қушуп сунсун; булар Пәрвәрдигарға
хушбуй чиқарсун дәп сунулсун. 8 Әгәр сән
Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқ, яки қәсәм
ада қилиш қурбанлиғи яки енақлиқ қурбанлиғи
сүпитидә топақ атиған болсаң, 9 ундақта топаққа
ашлиқ һәдийә сүпитидә йерим һин зәйтун
мейи иләштүрүлгән есил ундин әфаһниң ондин
үчини, 10 шарап һәдийә сүпитидә йерим һин
шарапни қошуп сунғин; булар Пәрвәрдигарға
атилип отта сунулуп, хушбуй чиқарсун дәп
кәлтүрүлсун. 11 Һәр бир сунулған топақ, қочқар,
қоза яки оғлаққа нисбәтән мошундақ қилинсун.
12 Силәр сунидиғиниңларниң сани бойичә,
һәр хил қурбанлиқниң саниға қарап шундақ
қилисиләр. 13 Шу зиминда туғулғанларниң
һәммиси Пәрвәрдигарға хушбуй чиқарсун дәп,
отта сунулидиған қурбанлиқ қилмақчи болса
әнә шундақ қилсун. 14 Шуниңдәк силәр билән
биллә туруватқан мусапир яки әвлатму-әвлат
силәр билән биллә туруватқанлар болса, хушбуй
чиқарсун дәп отта сунулидиған қурбанлиқ
қилмақчи болса, силәр қандақ қилған болсаңлар,
уларму шундақ қилсун. 15 Пүткүл җамаәткә, мәйли
силәр болуңлар яки силәр билән биллә туруватқан
мусапир болсун, һәммиңлар үчүн охшаш бир
бәлгүлимә болиду; силәр үчүн дәвирму-дәвир
әбәдий бир бәлгүлимә болиду; Пәрвәрдигар
алдида силәр қандақ болсаңлар, мусапирларму
шундақтур. 16 Силәргиму, араңларда туруватқан
мусапирларғиму охшаш бир қанун-бәлгүлимә,
охшаш бир һөкүм болсун. 17 Пәрвәрдигар
Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 18 Сән
Исраилларға сөз қилип уларға мундақ дегин: —
«Силәр Мән силәрни әкиридиған зиминға йетип
барғанда, 19 шу йәрдин чиққан ашлиқни йәйдиған
чеғиңларда, Пәрвәрдигарға бир «көтәрмә һәдийә»
тәқдим қилиңлар. 20 Силәр һәр бир йеңи
хемирдин пишқан нанлардин бирини «көтәрмә
һәдийә» қилип тәқдим қилиңлар; силәр уни
тәқдим қилғанда худди хаманниң «көтәрмә
һәдийә»сигә охшаш болсун. 21 Дәвирдин-
дәвиргә силәр дәсләпки һосулдин чиққан
хемирдин бир нанни «көтәрмә һәдийә» сүпитидә
Пәрвәрдигарға сунуңлар. 22 Әгәр силәр өзүңлар
билмәй езип гуна қилип, Пәрвәрдигарниң Мусаға
буйруған бу барлиқ әмирлиригә әмәл қилмиған
болсаңлар, 23 йәни Пәрвәрдигар буйруған
күндин етиварән барлиқ әвлатлириңларғичә
Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән силәргә
буйруған барлиқ ишлириға әмәл қилмиған
болсаңлар, 24 җамаәт шундақ бирәр гунаниң
билмәй өткүзүлгәнлигидин хәвәрсиз болса,
ундақта пүткүл җамаәт Пәрвәрдигарға хушбуй
чиқарсун дәп яш бир топақни көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә сунсун һәмдә қаидә-низам бойичә
униңға мунасивәтлик ашлиқ һәдийә билән шарап
һәдийәни қошуп сунсун, вә униң үстигә бир
текини гуна қурбанлиғи сүпитидә сунсун. 25
Шу йол билән каһин пүткүл Исраил җамаити
үчүн кафарәт кәлтүрүп, бу гуна улардин кәчүрүм
қилиниду; чүнки бу билмәй өткүзүп қойған гуна
вә улар өзлириниң билмәй өткүзүп қойған гунайи
үчүн қурбанлиқ, йәни Пәрвәрдигарға атап отта
сунулидиған қурбанлиқ вә гуна қурбанлиғини
бирликтә Пәрвәрдигар алдиға сунған. 26 Бу
гуна пүткүл Исраил җамаити билән уларниң
арисида туруватқан мусапирларниң һәммисидин
кәчүрүм қилиниду, чүнки бу пүткүл хәлиқ билмәй
туруп өткүзүп қойған гунадур. 27 Әгәр бир киши
билмәстин гуна қилип қойған болса, у бир яшлиқ
бир чиши оғлақни гуна қурбанлиғи сүпитидә
сунсун. 28 Каһин шу йол билән билмәй гуна
қилип қойған адәм үчүн кафарәт кәлтүриду;
униң үчүн кафарәт кәлтүрсә униң Пәрвәрдигар

алдида билмәй өткүзгән гунайи униңдин кәчүрүм
қилиниду. 29 Билмәй бирәр сәһвәнлик өткүзүп
қойған барлиқ кишиләргә, мәйли шу зиминда
туғулған Исраиллар болсун яки уларниң арисида
туруватқан мусапирларға болсун, — силәрниң
һәммиңларға охшаш бир қанун-бәлгүлимә
тәтбиқлиниду. 30 Лекин жүригини қаптәк қилип
иш көргән киши, мәйли у зиминда туғулған
болсун яки мусапир болсун, Пәрвәрдигарға
һақарәт кәлтүргән болиду; у һаман өз хәлқидин
үзүп ташлиниду. 31 У Пәрвәрдигарниң сөзини
мәнситмигән екән, Пәрвәрдигарниң әмригә
хилаплиқ қилған екән; шуниң үчүн у чоқум үзүп
ташлиниду; гунайи өзиниң бешиға чүшиду. 32
Исраиллар чөл-җәзиридики вақитлирида, бир
кишиниң шабат күнидә отун тәргәнлиги байқалди.
33 Отун териватқанлиғини байқап қалғанлар
уни Муса, Һарун вә пүткүл җамаәтниң алдиға
елип кәлди. 34 Уни қандақ бир тәрәп қилиш
керәклиги техи көрситилмигәчкә, улар уни
қамап қойди. 35 Пәрвәрдигар Мусаға: — У
адәм өлтүрүлмисә болмайду; пүтүн җамаәт уни
баргаһниң тешиға әпчиқип чалма-кесәк қилип
өлтүрсун, — деди. 36 Андин пүтүн җамаәт у адәмни
баргаһ сиртиға әпчиқип, худди Пәрвәрдигар
Мусаға буйруғандәк, чалма-кесәк қилип өлтүрди.
37 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 38 Сән Исраилларға мундақ дегин, улар
әвлатму-әвлат кийим-кечәклириниң чөрисигә
чучиларни тутсун һәм бүҗигидики чучилириниң
һәр биригә көк шойна тикип қойсун; 39 бу
хил чучилар силәрниң уни тикип турушуңлар
үчүн болиду; уни көргәндә Пәрвәрдигарниң
барлиқ әмирлирини есиңларда тутуп, уларға әмәл
қилишиңлар үчүн бу силәргә бир әслătмә болиду;
шуниңдәк силәрниң һазирқидәк өзүңларниң
көңлүңлар вә көзүңларниң кәйнигә кирип,
қатирап бузуқлуқ қилип кәтмәслигиңлар, 40
Мениң барлиқ әмирлиримни әстә тутушуңлар
һәм униңға әмәл қилип, Худайиңларға атап
пак-муқәддәс болушуңлар үчүн болсун. 41
Мән Худайиңлар болуш үчүн силәрни Мисир
зиминидин елип чиққан Пәрвәрдигардурмән; Мән
Пәрвәрдигар Худайиңлардурмән.

16 Лавийниң әвриси, Коһатниң нәвриси,
Изһарниң оғли Кораһ вә Рубәнниң
әвлатлиридин Елиабниң оғуллири Датан билән
Абирам вә Пәләтниң оғли Он 2 Исраиллар
ичидики җамаәт әмирлири болған, җамаәт
ичидин сайлап чиқилған мөтивәрләрдин икки
йүз әллик кишини башлап келип Мусаға қарши
чиқти. 3 Улар жиғилип Мусаға қарши һәм
Һарунға қарши чиқип: — Силәр һәддиңлардин
бәк аштиңлар, пүткүл җамаәтниң һәммиси пак-
муқәддәс, Пәрвәрдигарму уларниң арисида,
шундақ туруғлуқ силәр немә дәп өзүңләрни
Пәрвәрдигарниң җамаитидин үстүн қоюсиләр?
— деди. 4 Муса уларниң гепини аңлап дүм
жиқилип, Кораһ билән униң гуруһидикиләргә сөз
қилип: — Әтә әтигәндә Пәрвәрдигар кимләрниң
Өзигә мәнсуп екәнлигини, кимләрниң пак-
муқәддәс екәнлигини аян қилиду; шу кишини
Өзигә йеқинлаштуриду; кимни таллиған болса,
уни Өзигә йеқинлаштуриду. 6 Силәр мундақ
қилиңлар: — Сән Кораһ вә сениң гуруһиңдикиләр
һәммиси хушбуйданларни әпкелиңлар; 7
әтә Пәрвәрдигарниң алдида хушбуйданларға
от йеқип, хушбуйни униң үстигә қоюңлар;
Пәрвәрдигар кимни таллиса, шу муқәддәс-пак
болған болсун! Әй силәр Лавийлар, һәддиңлардин
бәк аштиңлар! — деди. 8 Муса йәнә Кораһқа:
— И Лавийлар, гепимгә қулақ селиңлар. 9
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар силәрни
Өзиниң чедириниң ишлирини қилсун дәп
һәмдә җамаәтниң алдида уларниң хизмитидә
болсун дәп Өзигә йеқинлаштуруш үчүн силәрни
Исраил җамаитидин айрип чиққан — йәни
Пәрвәрдигар сени вә сениң һәммә қериндашлириң
болған Лавийниң әвлатлирини бирдәк Өзигә
йеқинлаштурғанлиғи силәрчә кичик ишму?
Силәр йәнә техи каһинлиқ вәзиписини тама
қиливатамсиләр? 11 Шу вәҗидин сән вә
сениң гуруһиңдикиләр һәммиси жиғилип
Пәрвәрдигарға қарши чиқиветипсиләр-дә; Һарун
немиди, силәр униң үстидин шунчилик ағринип
ғотулдишип кәткидәк? — деди. 12 Муса Елиабниң
оғли Датан билән Абирамни чиқирип келишкә
адәм әвәтивиди, улар: — Бармаймиз! 13 Сениң
бизни сүт билән һәсәл ақидиған зиминдин
башлап чиқип бу чөл-җәзиридә өлтәрмәкчи
болғанлиғиңниң өзи кичик ишму? Сән техи
өзүңни падиша һесаплап бизниң үстимиздин
һөкүмранлиқ қилмақчиму? 14 Һалбуки, сән
бизни сүт билән һәсәл ақидиған жутқа

башлап кәлмидиң, етиз вә үзүмзарлиқларниму
бизгә мирас қилип бәрмидиң. Сән бу хәқниң
көзиниму оювалмақчиму? Биз бармаймиз! —
деди. 15 Буни аңлап Муса қаттиқ ғәзәплинип
Пәрвәрдигарға: — Уларниң соғат-һәдийәсигә
етивар қилмиғайсән; мән уларниң һәтта бирәр
ешигиниму тартивалмидим, бирәр адимигиму
һеч зиян-зәхмәт йәткүзмидим, — деди. 16 Муса
Кораһқа: — Әтә сән вә сениң гуруһиңдикиләр
— сән, улар вә Һарун Пәрвәрдигарниң алдиға
келиңлар. 17 һәр бириңлар өзүңларниң
хушбуйданлириңларни әкилип униң үстигә
хушбуйни селиңлар; һәр бириңлар өзүңларниң
хушбуйданлириңларни, йәни җәмий икки йүз
әллик хушбуйданни елип уни Пәрвәрдигарниң
һозурида тутуп туруңлар; сәнму, Һарунму
һәр бириңлар өз хушбуйданлириңларни елип
келиңлар, — деди. 18 Шуниң билән һәр бир
адәм өзиниң хушбуйданини елип, отни йеқип,
хушбуй селип, Муса вә Һарун билән бирликтә
җамаәт чедириниң дәрвазиси алдида турушти. 19
Кораһ Муса билән Һарунға һуҗум қилғили пүтүн
җамаәтни жиғип җамаәт чедириниң дәрвазиси
алдиға келивиди, Пәрвәрдигарниң җуласи пүткүл
җамаәткә аян болди. 20 Пәрвәрдигар Муса билән
Һарунға сөз қилип: — 21 Силәр бу хәлиқниң
арисидин нери туруңлар, мән көз жумуп ачқичә
уларни жутуветимән, — девиди, 22 Муса билән
Һарун дүм жиқилип: — И Тәңрим, барлиқ әт
егилириниң роһлириниң Худаси, бир адәм гуна
қилса, ғәзивиңни пүтүн җамаәткә чачамсән? —
деди. 23 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 24 Сән
җамаәткә: «Силәр Кораһ, Датан вә Абирамниң
турар җайлиридин айрилип улардин нери
кетиңлар» — дәп буйруқ бәр, — деди. 25 Шуниң
билән Муса орнидин туруп Датан билән Абирам
тәрәпкә қарап маңди; Исраил ақсақаллириму
униңға әгишип маңди. 26 Муса җамаәткә: —
Силәрдин өтүнимән, бу рәзил адәмләрниң
чедирлиридин жирақ кетиңлар, уларниң барлиқ
гуналири сәвәвидин улар билән биллә вәйран
болмаслиғиңлар үчүн уларниң һеч нәрсисигә қол
тәккүзмәңлар, — деди. 27 Шуниң билән җамаәт
Кораһ, Датан, Абирамниң чедирлириниң төрт
әтрапидин нери кәтти; Датан билән Абирам болса
өз аяллирини, оғул-қизлирини вә бовақлирини
елип чиқип өз чедириниң ишиги алдида турди. 28
Муса: — Буниңдин силәр шуни билисиләрки, бу
ишларниң һәммиси мениң көңлүмдин чиққан
әмәс, бәлки Пәрвәрдигар мени уларни ада
қилишқа әвәткән: 29 — әгәр бу адәмләрниң өлүми
адәттики адәмләрниң өлүмигә охшаш болидиған
яки уларниң бешиға чүшидиған қисмәтләр
адәттики адәмләр дучар болидиған қисмәтләргә
охшаш болидиған болса, Пәрвәрдигар мени
әвәтмигән болатти. 30 Әгәр Пәрвәрдигар йеңи
бир ишни қилип, йәр ағзини ечип уларни
вә уларниң пүтүн нәрсисини жутуп кетиши
билән, улар тирикла тәһтисараға чүшүп кәтсә,
у чағда силәр бу адәмләрниң Пәрвәрдигарни
мәнситмигәнлигини билип қалисиләр, — деди.
(Sheol h7585) 31 Мусаниң бу гепи ахирлишиши
биләнла уларниң пути астидики йәр йерилди. 32
Йәр ағзини ечип уларни барлиқ аилисидикиләр
билән, шуниңдәк Кораһқа тәвә һәммә адәмләрни
қоймай тәәллуқатлири билән қошуп жутуп
кәтти. 33 Шундақ қилип, улар вә уларниң
тәвәсидикиләрниң һәммиси тирикла тәһтисараға
чүшүп кәтти, йәр уларниң үстидә йепилди. Улар
шу йол билән җамаәтниң арисидин йоқалди. (Sheol
h7585) 34 Уларниң әтрапида турған Исраилларниң
һәммиси уларниң налисини аңлап: «Йәр бизниму
жутуп кетәрмекин!» дейишип қечишти. 35 Андин
Пәрвәрдигарниң алдидин бир от чиқип, хушбуй
сунуватқан һелиқи икки йүз әллик адәмниму
жутуп кәтти. 36 Пәрвәрдигар Мусаға мундақ
деди: — 37 Сән каһин Һарунниң оғли Әлиазарға
буйруғин, у хушбуйданларни от арисидин
теривелип, чоғлирини жирақларға чечивәтсун,
чүнки у хушбуйданлар Худаға аталғандур;
38 шуңа өзиниң җениға өзи замин болған
гунакарларниң хушбуйданлирини теривалғин;
улар қурбангаһни қаплаш үчүн соқуп непиз
түникә қилинсун, чүнки бу хушбуйданлар әслидә
Пәрвәрдигарниң һозуриға сунулуп униңға аталип
муқәддәс қилинған. Шундақ қилип улар кейин
Исраилларға ибрәт болидиған ишарәт-бәлгү
болиду. 39 Шуниң билән каһин Әлиазар отта
көйдүрүветилгәнләр сунған мис хушбуйданларни
теривалди; улар қурбангаһни қаплитишқа
непиз түникә қилип соқулди. 40 Шуниң
билән [қурбангаһниң бу қаплимиси] Һарунниң
әвлатлириға ят адәмләрниң худди Кораһ
билән униң гуруһидикиләргә охшаш қисмәткә

қалмаслиғи үчүн, Пәрвәрдигарниң һозурида
хушбуй көйдүрүшкә йеқинлашмаслиғиға
Исраиллар үчүн бир әсләтмә болди. Бу
Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән
Әлиазарға буйруғанлиридур. **41** Әтиси пүткүл
Исраил җамаити Муса билән Һарунниң яман
гепини қилип: — Силәр Пәрвәрдигарниң хәлқини
өлтүрдүңлар, — дәп ғотулдашти. **42** Вә шундақ
болдики, җамаәт Муса билән Һарунға һуҗум
қилишқа жиғиливатқанда, җамаәт бурулуп
җамаәт чедириға қаривиди, вә мана, булут
чедирни қапливалди һәм Пәрвәрдигарниң җуласи
аян болди. **43** Шуниң билән Муса билән Һарун
җамаәт чедириниң алдиға берип турди. **44**
Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — **45** Мән көзни
жумуп ачқичә уларни йоқитип ташлишим үчүн
иккиңлар бу җамаәттин чиқип нери кетиңлар,
— дәп буйрувиди, иккилән жиқилип йәрдә дүм
ятти. **46** Муса Һарунға: — Сән хушбуйданни елип
униңға қурбангаһтики оттин сал, униңға хушбуй
қоюп, улар үчүн кафарәт кәлтүрүшкә тезликтә
җамаәтниң арисиға апар; чүнки қәһр-ғәзәп
Пәрвәрдигарниң алдидин чиқти, ваба басқили
турди, — деди. **47** Һарун Мусаниң дегинидәк
қилип, хушбуйданни елип җамаәтниң арисиға
жүгүрүп кирди; вә мана, ваба кишиләрниң
арисида башланған еди; у хушбуйни хушбуйданға
селип, хәлиқ үчүн кафарәт кәлтүрди. **48** У өлүкләр
билән тирикләр оттурисида турувиди, ваба
тохтиди. **49** Кораһниң вақиәси мунасивити билән
өлгәнләрдин башқа, ваба сәвәвидин өлгәнләр он
төрт миң йәттә йүз киши болди. **50** Һарун җамаәт
чедириниң дәрвазиси йенида турған Мусаниң
йениға йенип кәлди; ваба тохтиди.

17 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— **2** «Сән Исраилларға сөз қилип, улардин ата
җәмәти бойичә, һәр қәбилиниң әмридин бирдин
он икки һаса алғин; сән уларниң һәр бириниң
исмини өзиниң һасисиға йезип қойғин. **3** Лавий
қәбилисиниң һасисиға Һарунниң исмини язғин,
чүнки һәр бир ата җәмәт қәбилә башлиғи үчүн
бир һаса вәкил болиду. **4** Сән бу һасиларни җамаәт
чедиридики һөкүм-гуваліқ [сандуғиниң] алдиға,
йәни Мән сениң билән көрүшидиған йәргә қойғин.
5 Вә шундақ болидуки, Мән таллиған кишиниң
болса, униң һасиси бих сүриду; шундақ қилип
Исраилларниң силәргә ғудурашқан гәплирини
тохтитип Маңа аңланмайдиған қиливетимән».
6 Шуниң билән Муса Исраилларға шундақ сөз
қилди; уларниң һәммә әмирлири униңға бирдин
һасини, җәмий болуп он икки һасини бәрди;
һәр бир ата җәмәткә бир һаса вәкил болди,
Һарунниң һасисиму шуларниң ичидә еди. **7**
Муса һасиларни һөкүм-гувалиқ чедириға әкирип
Пәрвәрдигарниң һозуриға қойди. **8** Вә шундақ
болдики, Муса әтиси һөкүм-гувалиқ чедириға
киривиди, мана, Лавий җәмәтигә вәкил болған
Һарунниң һасиси бих сүрүп, ғунчилап, чечәкләп,
бадам чүшкән еди. **9** Муса һасиларниң һәммисини
Пәрвәрдигарниң алдидин елип чиқип, Исраил
хәлқигә көрсәтти; улар көргәндин кейин һәр ким
өз һасилирини елип кетишти. **10** Пәрвәрдигар
Мусаға: — Шу асийлиқ қилғучи балиларға бир агаһ
бәлгүси болсун дәп Һарунниң һасисини һөкүм-
гуваниң алдиға әкирип қойғин. Шундақ қилсаң
сән уларниң ғудурашқан гәплирини тохтитип,
Маңа аңланмайдиған қилисән; уларму шуниң
билән өлүп кәтмәйду, — деди. **11** Муса шундақ
қилди; Пәрвәрдигар өзигә қандақ буйруған болса
у шундақ қилди. **12** Исраиллар Мусаға сөз қилип: —
Биз нәпәстин қалай дәватимиз, биз түгәштуқ, биз
һәммимиз түгәштуқ! **13** Пәрвәрдигарниң ибадәт
чедириға йеқинлашқанлар өлмәй қалмайду,
шундақ екән, биз һәммимиз мутләқ нәпәстин
қелишимиз керәкму? — дейишти.

18 Пәрвәрдигар Һарунға мундақ деди: —
Сән, оғуллириң вә ата җәмәтиңдикиләр
сениң билән бирликтә муқәддәс җайға
мунасивәтлик болған гунани, шуниңдәк сән
вә оғуллириң бирликтә каһинлиқ вәзиписигә
мунасивәтлик болған гунани үстүңләргә
алисиләр. **2** Сән қериндашлириң болған Лавий
қәбилисидикиләрни, йәни ата-бовилириңниң
қәбилисидикиләрни өзүң билән бирләштүр
һәм уларни хизмитиңни қилиши үчүн башлап
елип кәл; бирақ сән билән оғуллириң сениң
билән бирликтә һөкүм-гувалиқ чедири алдида
хизмәтләрни қилсун. **3** Улар сениң буйруқлириңға
тәйяр туруп, шундақла чедирдики барлиқ
хизмәт-вәзиписини өтәйду; пәқәт муқәддәс
җайдики қача-қуча әсвапларға вә қурбангаһқа
йеқинлашмисун; ундақ қилса, уларму, силәрму
өлүп кетисиләр. **4** Улар сениң билән бирлишип,
җамаәт чедиридики вәзипини өтәп, қилидиған

һәр бир ишини қилсун; пәқәтла һеч ят кишиләр
силәргә йеқинлашмисун. 5 Қәһр-ғәзәп йәнә
Исраилларниң бешиға чүшмисун үчүн, силәр
муқәддәс җайдики вәзипә билән қурбангаһдики
вәзипини өтәшкә мәсъул болуңлар. 6 Мана,
Мән Өзүм силәрниң қериндашлириңлар
болған Лавийларни Исраиллар ичидин таллап
чиқтим; улар җамаәт чедириниң ишлирини
қилишқа Пәрвәрдигарға тәқдим қилинған
болуп, силәргә соға сүпитидә ата қилинған. 7
Лекин сән вә оғуллириң сениң билән бирликтә
каһинлиқ вәзипәңләрдә туруп, қурбангаһтики
барлиқ ишларни һәм пәрдә ичидики ишларни
беҗириңлар; силәрниң вәзипәңләр шундақ
болсун. Каһинлиқ вәзиписини, хизмитимдә
болушуңлар үчүн силәргә соға қилип бәрдим;
ят адәмләр йеқинлашса, өлтүрүветилсун. 8
Пәрвәрдигар Һарунға мундақ деди: — Мән Маңа
сунулған көтәрмә һәдийәләрни, йәни Исраиллар
Маңа муқәддәс дәп атиған барлиқ нәрсиләрни
үлүшүңлар болсун дәп, мана мәңгүлүк бәлгүлимә
билән саңа вә сениң әвлатлириңға тәқдим
қилдим. 9 Исраиллар отта сунидиған, «әң
муқәддәс» нәрсиләрдин силәргә мунулар
қалдуруп берилиду: — уларниң Маңа атап
сунған барлиқ нәрсилири, йәни барлиқ ашлиқ
һәдийәләрдин, барлиқ гуна қурбанлиқлиридин,
барлиқ итаәтсизлик қурбанлиқлиридин «әң
муқәддәс» һесапланғанлири, саңа вә әвлатлириңға
ата қилиниду. 10 Сән шу [үлүшүңни] «әң муқәддәс»
сүпитидә йегин, силәрдин болған һәр бир әр киши
уни йесун; у саңа «әң муқәддәс» дәп билинсун.
11 Мунуларму сениң болиду: — Исраилларниң
соғатлири ичидин көтәрмә һәдийәләр, барлиқ
пулаңлатма һәдийәләр сениң; Мән уларни саңа,
шундақла оғуллириң билән қизлириңға мәңгүлүк
бәлгүлимә билән тәқдим қилдим; сениң өйүңдики
һәр бир пак адәм униңдин йесә болиду. 12 Зәйтун
мейидин әң есилини, йеңи шараптин әң есилини,
шундақла ашлиқтин әң есилини, йәни Исраиллар
Пәрвәрдигарға атап сунған дәсләпки пишқан
мәһсулатларниң һәммисини Мән саңа тәқдим
қилип бәрдим. 13 Улар йәрдин елип Пәрвәрдигарға
атап әкәлгән дәсләпки пишқан нәрсиләрниң
һәммиси сениң болсун; өйүңдики һәр бир пак
адәм униңдин йесә болиду. 14 Исраилда Худаға
мутләқ атилидиған һәр бир нәрсә сениң болиду.
15 Улар Пәрвәрдигарға атап кәлтүридиған барлиқ
җаниварларниң тунҗилири, мәйли инсан яки
улақ-чарпай болсун сениң болиду; һалбуки,
инсанларниң тунҗилирини болса уларни төләм
төләп яндурувалсун вә напак һайванларниң
тунҗилирини төләм төләп яндурувалсун. 16
Төләм төләш керәк болғанлар үчүн йеши бир
айлиқтин ашқанда төләм пули төләнсун; уларға
сән тохтатқан баһа бойичә, йәни муқәддәс
җайдики шәкәлниң өлчәм бирлиги бойичә (бир
шәкәл жигирмә гәраһдур) баһа қоюп, бәш күмүч
шәкәл ал. 17 Пәқәт тунҗа кала, тунҗа қой яки
тунҗа оғлаққа төләм алсаң болмайду; уларниң
һәммиси муқәддәстур. Сән уларниң қенини
қурбангаһқа чечип, мейини Пәрвәрдигарға атап
отта сунулидиған, Униңға хушбуй кәлтүридиған
қурбанлиқ сүпитидә көйдүргин. 18 Уларниң
гөши сениң болиду; худди «көтәрмә һәдийә»
қилинған төш вә оң арқа путиға охшаш, саңа
тәвә болиду. 19 Исраиллар Пәрвәрдигарға атап
сунған муқәддәс нәрсиләр ичидики көтәрмә
һәдийә-қурбанлиқниң һәммисини Мән саңа вә
сениң билән биллә туруватқан оғул-қизлириңға
мәңгүлүк бәлгүлимә билән тәқдим қилдим. Бу
Пәрвәрдигар алдида саңа вә сениң билән биллә
туруватқан әвлатлириң үчүн мәңгүлүк тузлуқ
әһдә болиду. 20 Пәрвәрдигар Һарунға мундақ деди:
— [Исраил] земинида сениң һеч қандақ мирасиң
болмайду, уларниң арисидиму һеч қандақ
несиваң болмайду; Исраиллар арисида мана Мән
Өзүм сениң несиваң, сениң мирасиңдурмән.
21 Лавийларға болса, уларниң өтәйдиған
хизмәтлири, йәни җамаәт чедиридики хизмити
үчүн, мана Мән Исраилда тәқдим қилинған
барлиқ «ондин бир үлүш»ниң һәммисини уларға
мирас қилип бәргәнмән. 22 Буниңдин кейин,
гунакар болуп өлүп кәтмәслиги үчүн, Исраиллар
җамаәт чедириға йеқинлашмисун. 23 Җамаәт
чедиридики хизмәтни болса, уни өтигүчиләр
пәқәт Лавийларла болиду вә шу ишта болған
гунайини өзлири үстигә алиду, бу силәр үчүн
әвлатму-әвлат мәңгүлүк бир бәлгүлимә болиду;
уларниң Исраилларниң ичидә һеч қандақ мираси
болмайду. 24 Чүнки Исраилларниң Пәрвәрдигарға
атап көтәрмә һәдийә сүпитидә сунған «ондин
бир үлүш»ни Лавийларға мирас қилип тәқдим
қилидиған болдум; шуңа Мән улар тоғрилиқ:

Исраиллар ичидә һеч қандақ мираси болса
болмайду, — дедим. 25 Пәрвәрдигар Мусаға
мундақ деди: — 26 Сән Лавийларға ейтқин: «Силәр
Исраилларниң қолидин Мән силәргә мирас болсун
дәп тәқдим қилған «ондин бир үлүш»ни алған
екәнсиләр, силәр шу ондин бир үлүшниң йәнә
ондин бир үлүшини айрип, уни Пәрвәрдигарға
атап көтәрмә һәдийә сүпитидә сунуңлар. 27 Бу
йол билән силәрниң шу «көтәрмә һәдийә»ңлар
силәргә «хамандики ашлиғиңлар»дин һәм «шарап
көлчигидики толуп ташқан шарабиңлар»дин
аталғанлар һесаплиниду. 28 Бундақ болғанда,
силәр Исраилларниң қолидин алған ондин
бир үлүшниң һәммисидин Пәрвәрдигарға атап
көтәрмә һәдийә сунисиләр; силәр Пәрвәрдигарға
атиған шу «көтәрмә һәдийә»ни каһин Һарунға
бериңлар. 29 Силәргә тәқдим қилинған барлиқ
нәрсиләрдин әң есилини елип шуларни
муқәддәс һесаплап «Пәрвәрдигарға аталған
толуқ көтәрмә һәдийә» сүпитидә сунуңлар».
30 Шуңа сән Лавийларға ейтқинки, «Силәр
шулардин әң есилини көтирип сунсаңлар, бу
силәр Лавийларниң хамандики ашлиғиңлар
вә шарап көлчигидики шарабиңларға охшаш
һесаплиниду. 31 Шундақ қилғандин кейин силәр
вә өйдикилириңлар шу «ондин бир үлүш»ләрни
халиған йәрдә йесәңлар болиду, чүнки бу
силәрниң җамаәт чедиридики хизмитиңларниң
инъами болиду; 32 Силәр [шу үлүшләрдин] әң
есилини көтирип сунсаңлар, мошу ишиңлар
сәвәвидин гунакар болмайсиләр. Ундақ қилсаңлар
силәр Исраиллар атиған муқәддәс нәрсиләрни
булғимайсиләр, шуниң билән өлмәйсиләр».

19 Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға сөз қилип
мундақ деди: — 2 Мән Пәрвәрдигар әмир
қилған қанун-бәлгүлимә шуки: — Сән Исраилларға
буйруғин, улар бежирим, нуқсансиз, боюнтуруқ
селинмиған қизил яш сийирдин бирни сениң
йениңға әкәлсун. 3 Сән сийирни каһин Әлиазарға
тапшур, у уни чедиргаһниң сиртиға әпчиқсун,
андин бириси сийирни униң алдида боғузлисун.
4 Каһин Әлиазар бармиғини қанға миләп, җамаәт
чедириниң алдиға қаритип йәттә мәртәм чачсун.
5 Андин бириси Әлиазарниң көз алдида пүткүл
сийирни көйдүрсун, йәни униң териси, гөши,
қени вә тезәклирини көйдүрсун. 6 Каһин кедир
яғичи, зофа өсүмлүги вә қизил рәхтни сийир
көйдүрүлидиған отқа ташлисун. 7 Андин каһин
өз кийимини жуйсун вә бәдинини суда жуйсун,
андин кейин баргаһқа киришкә болиду; лекин
каһин кәч киргичә напак саналсун. 8 Сийирни
көйдүргән кишиму кийимлирини су билән жуюп,
өз бәдинини суда жуйсун, андин у кәч киргичә
напак саналсун. 9 Пак бир адәм сийирниң күлини
жиғип баргаһниң сиртидики пак бир йәргә
қойсун; у Исраил җамаити үчүн «напаклиқни
чиқарғучи су»ни ясашқа шу йәрдә сақлансун, у
бир «гунани паклиғучи»дур. 10 Сийирниң күлини
жиғиштурған адәм өзиниң кийимлирини жуйсун
вә кәч киргичә напак саналсун. Бу Исраилларға
вә уларниң арисида туруватқан мусапирларға
мәңгүлүк қанун-бәлгүлимә болиду. 11 — Өлүккә,
йәни һәр қандақ өлгән кишиниң җәситигә тегип
кәткән һәр бир киши йәттә күн напак санилиду.
12 У адәм үчинчи күни [ашу су] билән өзини
паклисун, һәмдә йәттинчи күниму паклисун,
андин у пак санилиду; әгәр у үчинчи күни
һәмдә йәттинчи күни өзини паклимиса, пак
саналмайду. 13 Һәр қандақ адәм өлүккә, йәни
һәр қандақ өлгән кишиниң җәситигә тегип
кәтсә, һәмдә өзини паклимиса, Пәрвәрдигарниң
чедирини булғиған болиду; шу киши Исраил
арисидин үзүп ташлиниду; чүнки «напаклиқни
чиқарғучи су» униңға сепилмигәчкә, у напак
санилиду; униң напаклиғи техичә үстидә туриду.
14 Әгәр бирәр киши бир чедир ичидә өлүп
қалған болса, у тоғрилиқ қанун-бәлгүлимә мундақ
болиду: — шу чедирға киргән һәр бирси вә
чедирда туруп қалғанларниң һәр бири йәттә
күн напак санилиду. 15 Һәр бир очуқ турған,
ағзи йепилмиған қача-қучиларниң һәммиси
напак санилиду. 16 Шуниңдәк далада қилич-
шәмшәр билән өлтүрүлгәнләргә, яки өзи өлүп
қалғанниң өлүгигә, яки адәмниң устихиниға
яки қәбригә тәккән һәр бир киши йәттә күнгичә
напак санилиду. 17 Кишиләр бу напак киши үчүн
«пакландурғучи қурбанлиқ»ниң күлидин азрақ
елип комзәккә селип, уларниң үстигә еқин су
қуйсун. 18 Андин пак бир киши зофа өсүмлүгини
елип шу суға тәккүзүп уни чедирға вә ичидики
барлиқ қача-қучиларға һәм шу йәрдә турған
барлиқ кишиләрниң үстигә сепип қойсун, вә йәнә
уни устиханға, өлтүрүлгүчигә яки қәбиргә тәккән
кишиниң үстигә сепип қойсун. 19 Үчинчи күни вә

йәттинчи күни һелиқи пак адәм [пак болмиған
адәмләрниң] үстигә шу суни сепип қойсун; шундақ
қилғанда, йәттинчи күнигә кәлгәндә у киши
пакланған болиду; андин у киши кийимлирини
жуюп, бәдинини суда жуйсун, кәч киргәндә у пак
санилиду. 20 Лекин напак болуп қелип, өзини
паклимиған киши Пәрвәрдигарниң муқәддәс
җайини булғиғини үчүн, җамаәт арисидин үзүп
ташлиниду; «напаклиқни чиқарғучи су» униң
үстигә сепилмигән, шуңа у напак санилиду. 21
Бу Исраилларға мәңгүлүк бәлгүлимә болиду,
«напаклиқни чиқарғучи су»ни сәпкән киши болса
өзиниң кийимлирини жуйсун вә «напаклиқни
чиқарғучи су»ға тәккән киши кәч киргичә напак
саналсун. 22 Напак киши тәккән һәр қандақ
нәрсиму напак санилиду; бу нәрсиләргә тәккән
кишиләрму кәч киргичә напак саналсун.

20 Биринчи айниң ичидә Исраиллар, йәни
пүткүл Исраил җамаити Зин чөлигә йетип
келип, Қадәштә туруп қалди; Мәрйәм шу йәрдә
вапат болди вә шу йәргә дәпнә қилинди. 2
Җамаәткә ичидиғанға су йоқ еди, улар жиғилип
Муса билән Һарунға һуҗум қилғили турди. 3
Хәлиқ Муса билән тәгишип: — Қериндашлиримиз
Пәрвәрдигарниң алдида өлгән чағда бизму биллә
өлсәк боптикән! 4 Силәр немә үчүн биз вә
чарпайлиримизни бу йәрдә өлүп кәтсун дәп,
Пәрвәрдигарниң җамаитини бу чөл-җәзиригә
башлап кәлдиңлар? 5 Силәр немә үчүн бизни
Мисирдин елип чиқип бундақ дәһшәтлик йәргә
әкәлдиңлар? Бу йәрдә я териқчилиқ қилғили
йәр болмиса, я әнҗир, үзүм, анар болмиса,
ичидиғанға суму болмиса, — дейишти. 6 Шуниң
билән Муса билән Һарун җамаәттин айрилип
җамаәт чедириниң дәрвазиси алдиға келип
дүм жиқиливиди, Пәрвәрдигарниң җуласи у
иккисигә аян болди. 7 Пәрвәрдигар Мусаға
сөз қилип мундақ деди: — 8 Һасини қолуңға
ал, андин сән акаң Һарун билән бирликтә
җамаәтни жиғип, уларниң көз алдидила қорам
ташқа буйруқ қил; шундақ қилсаң қорам таш өз
сүйини чиқириду; шу йол билән сән уларға су
чиқирип, җамаәт вә чарпайлири ичидиғанға су
берисән. 9 Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң
әмри бойичә Пәрвәрдигарниң һозуридин һасини
алди. 10 Муса билән Һарун иккиси җамаәтни
қорам ташниң алдиға жиғди вә Муса уларға: —
Гепимгә қулақ селиңлар, и асийлар! Биз силәргә
бу қорам таштин су чиқирип берәйлиму?! —
деди. 11 Андин Муса һасиси билән қорам ташни
икки қетим урувиди, наһайити көп су еқип
чиқти, судин җамаәтму, чарпайларму ичишти.
12 Пәрвәрдигар Муса билән Һарунға: — Силәр
Маңа ишәнмәй, Исраиллар алдида Мени муқәддәс
дәп һөрмәтлимигиниңлар үчүн, иккиңларниң
бу җамаәтни Мән уларға тәқдим қилип бәргән
зиминға башлап киришиңларға йол қоймаймән, —
деди. 13 Су чиқирилған җай «Мәрибаһ сулири» дәп
аталған; Исраиллар шу йәрдә Пәрвәрдигар билән
такаллашқанлиғи үчүн, У уларниң оттурисида
Өзиниң муқәддәс екәнлигини көрсәтти. 14 Муса
Қадәштин Едом падишаси билән көрүшүшкә әлчи
әвәтип униңға: «Қериндашлири Исраил мундақ
дәйду: — Биз тартиватқан җәбр-җапаларниң
қандақлиғи өзлиригә мәлум, 15 бизниң ата-
бовилиримиз Мисирға чүшкән болуп, биз Мисирда
узақ заман туруп кәттуқ; мисирлиқлар бизгиму,
бизниң ата-бовилиримизғиму яман муамилә
қилди; 16 биз Пәрвәрдигарға йелиниведуқ,
У бизниң заримизға қулақ селип, Пәриштә
әвәтип бизни Мисирдин елип чиқти. Һазир
мана, биз өзлириниң чегарисиға җайлашқан
Қадәш дегән бир шәһәрдә туруватимиз. 17 Әнди
бизниң зиминлиридин өтүшимизгә рухсәт қилған
болсила, биз етиз-ериқ вә үзүмзарлиқлардин
өтмәймиз, қудуқлириңладин суму ичмәймиз;
«Хан йоли» билән меңип чегарилиридин өтүп
кәткичә оң-солға бурулмаймиз» — деди. 18
Лекин Едомлар униңға: «Силәрниң бизниң
зиминимиздин өтүшүңларгә болмайду, өтимән
десәңлар қилич көтирип силәргә җәңгә чиқимиз»
— деди. 19 Исраиллар униңға: «Биз «көтирилгән
йол» билән маңимиз, өзимиз вә маллиримиз
сүйүңларни ичсәк, нәрхи бойичә һәққини
беримиз; биз пәқәт пиядә өтүп кетимиз, башқа һеч
тәливимиз йоқ» девиди, 20 Едом падишаси: «Яқ.
Өтмәйсиләр!» деди. Едом [падишаси] наһайити
көп адимини башлап чиқип Исраилларға зор һәйвә
көрсәтти. 21 Шундақ қилип Едомлар Исраилларниң
уларниң тәвәлигидин өтүшигә әнә шу йосунда йол
қоймиди; шуниң билән Исраиллар Едомларниң
алдидин бурулуп кәтти. 22 Улар Қадәштин йолға
чиқти; пүткүл Исраил хәлқи Һор теғиға кәлди. 23
Пәрвәрдигар Едомниң чегарисидики Һор теғида

Муса билән Һарунға сөз қилип мундақ деди:
— 24 Һарун өз хәлиқлиригә қошулуп кетиду;
иккиңлар Мәрибаһ сулири дегән җайда Мениң
әмримгә хилаплиқ қилғиниңлар үчүн, униң
Мән Исраилларға тәқдим қилип бәргән зиминға
киришигә болмайду. 25 Сән Һарун билән оғли
Әлиазарни елип Һор теғиға чиққин; 26 Һарунниң
кийимлирини салдуруп, оғли Әлиазарға кийдүрүп
қой; Һарун шу йәрдә өлүп, өз хәлиқлиригә
қошулиду. 27 Муса Пәрвәрдигарниң дегинидәк
қилди, үчәйлән пүткүл җамаәтниң көз алдида Һор
теғиға чиқти. 28 Муса Һарунниң кийимлирини
салдуруп униң оғли Әлиазарға кийдүрүп қойди;
Һарун тағниң чоққисида өлди. Андин Муса билән
Әлиазар тағдин чүшүп кәлди. 29 Пүткүл җамаәт
Һарунниң өлгәнлигини билди; шуниң билән
пүтүн Исраил җәмәти Һарун үчүн оттуз күн матәм
тутти.

21 Җәнупта турушлуқ Арад мәмликитиниң
Қананийлардин болған падишаси
Исраилларниң Атарим йоли билән
келиватқанлиғини аңлап, чиқип улар билән
соқушуп, нәччәйләнни тутқун қилип кәтти. 2
Андин Исраиллар Пәрвәрдигарға қәсәм ичип:
«Әгәр бу хәлиқни бизниң қолимизға пүтүнләй
тапшуридиған болсаң, уларниң шәһәрлирини
вәйран қилип ташлаймиз» — деди. 3 Пәрвәрдигар
Исраилларниң пәрядини аңлап, Қанаанлийларни
уларниң қолиға тапшурди, шуниң билән улар
Қананийларни уларниң шәһәрлири билән қошуп
вәйран қилди; шу сәвәптин улар шу йәрни
«Хормаһ» дәп атиди. 4 Улар Һор теғидин йолға
чиқип, Едом зиминини айлинип өтүш үчүн, Қизил
деңиз бойидики йолни бойлап маңди; хәлиқ мошу
йол сәвәвидин көңлидә толиму тақәтсиз болуп, 5
Худаға вә Мусаға қарши чиқип: — Силәр немә үчүн
бизни чөл-җәзиридә өлсун дәп Мисир зиминидин
башлап чиққансиләр? Бу йәрдә я ашлиқ, я су йоқ,
көңлимиз бу әрзимәс нанлардин бизар болди,
дейишти. 6 Шу сәвәптин Пәрвәрдигар уларниң
арисиға зәһәрлик иланларни әвәтти; иланлар
уларни чақти, шу сәвәптин Исраиллардин нурғун
адәм өлүп кәтти. 7 Хәлиқ Мусаниң алдиға келип
униңға: — Биз ағзимизни бузуп, Пәрвәрдигарға
һәм саңа һуҗум қилип, яман гәп қилип гуна
қилдуқ; Пәрвәрдигарға тилавәт қилсаң, у бу
иланларни аримиздин елип кәткәй, — девиди,
Муса хәлиқ үчүн дуа қилди. 8 Пәрвәрдигар
Мусаға: — Сән бир зәһәрлик иланниң шәклини
ясап хадиға есип қойғин; илан чеқивалған һәр
бири униңға қарисила қайта һаятқа еришиду,
— деди. 9 Муса мистин бир илан яситип хадиға
есип қойди; вә шундақ болдики, илан биркимни
чеқивалған болса, у бу мис иланға қарисила,
улар һаят қалди. 10 Исраиллар йәнә йолға чиқип
Оботқа келип чедир тикти. 11 Йәнә Оботтин
йолға чиқип, Моаб зимининиң удулида күн
чиқиш тәрәптики Ийә-Ибаримға келип чедир
тикти. 12 Улар йәнә у йәрдин йолға чиқип Зәрәд
җилғисида чедир тикти. 13 Йәнә у йәрдин меңип
Аморийларниң зимининиң четидин чиқип чөл-
баявандин өтүп, еқип турған Арнон дәриясиниң
у қетида чедир тикти (чүнки Арнон дәрияси
Моабийларниң чегариси болуп, Моабийлар
билән Аморийларниң оттурисида еди. 14 Шуңа
«Пәрвәрдигарниң җәңнамиси» дегән китапта:
— «Суфаһдики Ваһәб вә дәрия-вадилири, Арнон
дәрияси вә җилғилириниң янбағирлири, Арниң
туралғусиғичә йетип, Моабниң чегарисиға
чүшиду» дәп пүтүлгән еди). 16 [Исраиллар] йәнә у
йәрдин меңип Бәәргә кәлди; «[Бәәр]» қудуқ дегән
мәнидә болуп, илгири Пәрвәрдигар Мусаға: «Сән
хәлиқни жиғ, Мән уларға ичидиған су берәй»
дегәндә шу қудуқни көздә тутқан. 17 Шу чағда
Исраиллар муну нахшини ейтишқан: — «Аһ
қудуқ, чиқсун сүйүң булдуқлап, Нахша ейтиңлар,
қудуққа беғишлап: 18 Бу қудуқни әмирләр,
Хәлиқниң каттилири қазған, Қанун чиқарғучиниң
сөзи билән, Һасилири билән қазған». Исраиллар
чөл-баявандин йәнә Маттанаһқа, 19 Маттанаһтин
Наһалийәлгә, Наһалийәлдин Бамотқа, 20 Бамоттин
Моаб даласидики җилғиға, йәнә чөл-баяван
тәрәпкә қарап турған Писгаһ теғиниң чоққисиға
йетип барди. 21 Исраиллар Аморийларниң
падишаси Сиһонниң алдиға әлчиләрни әвәтип: 22
— Бизниң өз зиминлиридин өтүвелишимизгә
иҗазәт бәргәйла; биз силиниң етизлиқлириға вә
үзүмзарлиқлириға кирмәймиз, қудуқлиридин
суму ичмәймиз; тәвәлиридин өтүп кәткичә
«Хан йоли»дин чиқмаймиз, — деди. 23 Сиһон
Исраилларни өз чегарисидин өткили қоймайла
қалмастин, әксичә у Исраиллар билән соқушимән
дәп, өзиниң барлиқ хәлқини жиғип чөлгә
қарап атланди. У Яһазға келип Исраилға һуҗум

қилди. 24 Исраиллар уни қилич билән чепип
өлтүрүп, униң жутини Арнон дәриясидин Яббок
дәриясиғичә, йәни Аммонийларниң чегарисиғичә
егилиди; Аммонийларниң чегариси болса бәк
мустәһкәм еди. 25 Исраиллар бу йәрдики
һәммә шәһәрни егилиди һәм Аморийларниң
шәһәрлиригә, йәни Һәшбонға вә униңға тәвә
барлиқ йеза-қишлақларғиму кирип орунлашти.
26 Чүнки Һәшбон әслидә Аморийларниң падишаси
Сиһонниң мәркизий шәһири еди; Сиһон әслидә
Моабниң илгәрки падишаси билән соқушқан,
униң Арнон дәриясиғичә болған һәммә зиминини
тартивалған еди. 27 Шу сәвәптин шаирлар: —
«Һәшбонға келиңлар! Мана Сиһонниң шәһири
яңливаштин қурулсун, Сиһонниң шәһири
мәһкәм қилинсун. 28 Чүнки Һәшбонниң өзидин
чиқти бир от, Сиһонниң шәһиридин бир ялқун
ялқунлап, Жутувәтти Моабтики Ар шәһирини,
Арнондики егиз җайларниң әмирлирини. 29
Вай саңа әй Моаб! Һәй Кемошниң үммити,
түгәштиңлар! Чүнки [Кемош] өз оғуллирини
қачқунға айландурди, Қизлирини әсирликкә
берип, Аморийларниң падишаси Сиһонға тутуп
бәрди! 30 Биз уларни жиқитивәттуқ, Һәшбон таки
Дибонғичә һалак болди; Биз һәтта Нофаһқичә
(Нофаһтин Мәдәбаға йетиду) уларниң жутини
вәйран қиливәттуқ!» — дәп шеир йезишқан еди.
31 Шуниң билән Исраиллар әнә шу тәриқидә
Аморийларниң жутиға орунлашти. 32 Муса
Яазәрни чарлап келишкә чарлиғучиларни әвәтти;
андин Исраиллар Яазәрниң йеза-қишлақлирини
ишғал қилип, у йәрләрдики Аморийларни
йеридин қоғливәтти. 33 Шуниңдин кейин
Исраиллар бурулуп, Башанниң йолини бойлап
маңди; Башанниң падишаси Ог вә униң барлиқ
хәлқи чиқип Әдрәйдә Исраиллар билән җәң
қилишқа сәп түзди. 34 Пәрвәрдигар Мусаға:
— Қорқма, Мән уни, униң барлиқ хәлқи һәм
зиминини қолуңға тапшуримән; сән уни илгири
Һәшбонда турушлуқ Аморийларниң падишаси
Сиһонни қилғандәк қилисән, — деди. 35 Шуниң
билән улар Ог билән униң оғуллирини һәм
барлиқ хәлқиниң бирини қоймай қирип ташлиди
вә униң зиминини егилиди.

22 Исраиллар йәнә йолға чиқип Моаб
түзләңликлиридә, йәни Иордан дәриясиниң
шәриқ тәрипидә, Йерихониң удулида чедир
тикти. 2 Исраилларниң Аморийларға қилған
ишлириниң һәммисини Зиппорниң оғли Балақ
көрүп турған еди. 3 Моаблар хәлиқтин интайин
қорқушти, чүнки улар бәк көп еди; Моабийлар
Исраилларниң сәвәвидин бәк алақзадә болуп
кетишти. 4 Моабийлар Мидиян ақсақаллириға:
«Бу бир топ адәм әтрапимиздики һәммә нәрсини,
худди кала етиздики отни ялмиғандәк ялмап йәп
кетидиған болди» — дейишти. У чағда Зиппорниң
оғли Балақ Моабниң падишаси еди. 5 У әлчиләрни
Беорниң оғли Балаамниң алдиға, Балаамниң
ана жутидики улуқ дәрия бойидики Петор
шәһиригә берип, Балаамни чақирип келишкә
әвәтип: падишасимиз: — «Қарисила, бир хәлиқ
Мисирдин чиққан еди; мана, улар пүтүн зиминға
ямрап кәтти, мана улар бизниң удулимизға келип
чүшти. 6 Улар мениңдин күчлүк болғачқа, әнди
өзлири келип бу хәлиқни мән үчүн бир қарғап
бәргән болсила; бәлким мән уларни йеңип, бу
зиминдин қоғлап чиқиришим мумкин; чүнки
өзлири кимгә бәхит тилисилә шуниң бәхит
қучидиғанлиғини, кимни қарғисила, шуниң
қарғишқа қалидиғанлиғини билимән» дәйду,
дәңлар, — деди. 7 Моабниң ақсақаллири билән
Мидияннниң ақсақаллири қоллирида пал селиш
инъамлирини елип маңди; улар Балаамниң
алдиға келип Балақниң гәплирини йәткүзди. 8
Балаам уларға: — Бүгүн ахшам мошу йәрдә қонуп
қелиңлар, мән Пәрвәрдигарниң маңа қилған сөзи
бойичә силәргә җавап йәткүзимән, — деди. Шуниң
билән Моабниң шу әмирлири Балаамниңкидә
қонуп қалди. 9 Худа Балаамниңкигә келип: —
Сениң билән биллә турған бу адәмләр ким? —
девиди, 10 Балаам Худаға: — Моаб падишаси
Зиппорниң оғли Балақ әлчиләрни әвәтип маңа:
11 «Қарисила, Мисирдин бир хәлиқ чиққан еди,
улар пүтүн зиминға ямрап кәтти; бу йәргә келип
мениң үчүн уларни қарғап бәрсилә, шундақ
қилсила бәлким уларни йеңип, бу йәрдин
қоғливетәлишим мумкин» — деди, — деди. 12
Худа Балаамға: Сән улар билән биллә барсаң
болмайду, у хәлиқни қарғисаңму болмайду,
чүнки уларға бәхит-бәрикәт ата қилинған,
— деди. 13 Балаам әтигән туруп Балақниң
әмәлдарлириға: — Силәр өз жутуңларға қайтип
кетиңлар, чүнки Пәрвәрдигар мениң силәр билән
биллә беришимға рухсәт қилмиди, — деди. 14

Моабниң әмәлдарлири қопуп Балақниң йениға
келип униңға: — Балаам биз билән биллә келишкә
унимиди, — деди. 15 Шуниң билән Балақ техиму
көп вә техиму мөтивәр әмәлдарларни әвәтти,
16 Улар Балаамниң алдиға келип униңға: —
«Зиппорниң оғли Балақ мундақ дәйду: — «Һеч
немә силиниң йенимға келишлирини тосумиғай;
17 чүнки мән өзлирини зор шан-шөһрәткә егә
қилимән; немә десилә мақул дәймән; шуңа маңа
әшу хәлиқни қарғап бәрсилила болиду», — деди.
18 Балаам Балақниң хизмәткарлириға җававән: —
Балақ маңа өзиниң алтун-күмүчкә лиқ толған өз
өйини бәрсиму, мәйли чоң яки кичик иш қилай,
Худайим Пәрвәрдигарниң маңа буйруғанлиридин
һалқип кетәлмәймән. 19 Силәрму бүгүн ахшам
мошу йәрдә қонуп қелиңлар, Пәрвәрдигар йәнә
шу ишлар тоғрисида маңа немә дәйдикин, шуни
биләй, — деди. 20 Шу кечиси Худа Балаамниңкигә
келип униңға: — У кишиләр сени тәклип қилип
кәлгән болса, улар билән биллә барғин, лекин
сән Мениң саңа ейтидиғанлирим бойичә иш
қилишиң керәк, — деди. 21 Балаам әтигән туруп
ешигини тоқуп Моабниң әмирлири билән биллә
маңди. 22 Худа Балаамниң маңғанлиғидин
ғәзәпләнди; Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уни
тосушқа йолда туратти. У шу чағда ешигигә
минип икки ғулами билән биллә кетивататти.
23 Мада ешәк Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң
қолиға қилич алған һалда йолда турғанлиғини
көрүп, йолдин чиқип етизлиқ билән меңивиди,
Балаам ешәкни йолға чиқип меңишқа думбалап
урди. 24 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси икки тәрипи
тосма там билән тосалған үзүмзарлиқтики тар
бир йолда турувалди. 25 Ешәк Пәрвәрдигарниң
Пәриштисини көрүп, тамға қистилип меңип,
Балаамниң путини тамға қистап яриландуруп
қойди; Балаам ешәкни йәнә думбалиди. 26
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси болса йәнә алдиғирақ
берип, оң я солға бурулушқа болмайдиған
техиму тар бир йәрдә күтүп турди. 27 Ешәк
Пәрвәрдигарниң Пәриштисини көрүп маңмай,
Балаамниң астида йетивалди; Балаам қаттиқ хапа
болуп, ешәкни һасиси билән қаттиқ думбалап
кәтти. 28 Бу чағда Пәрвәрдигар ешәккә зуван
киргүзүвиди, ешәк Балаамға: — Мени үч қетим
думбалайдиғанға саңа немә яманлиқ қиптимән?
— девиди, 29 Балаам ешәккә: — Сән мени
сәтләштүрдүң, қолумда қилич болған болса еди,
сени чепип өлтүрүветәттим! — деди. 30 Ешәк
Балаамға: — Мән сениңки болғинимдин тартип
минип кәлгән ешигиң мән әмәсму? Илгири мән
саңа мошундақ қилиш адитим болуп баққанму?
— девиди, — Як, — деди [Балаам]. 31 Әнә шу чағда
Пәрвәрдигар Балаамниң көзлирини ачти, Балаам
Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң қиличини
ғилипидин чиқирип, йолда турғанлиғини
көрди; у йәргә бешини қоюп сәҗдә қилди. 32
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға: — Сән
ешигиңни немә үчүн үч қетим думбалайсән?
Қариғина, маңған йолуң Мениң нәзиримдә тәтүр
болғачқа, сени тосушқа чиққучи Мән Өзүм едим.
33 Ешәк Мени көрүп үч қетим Мениң алдимдин
бурулуп кәтти; әгәр ешәк Мениң алдимдин
бурулуп кәтмигән болса, Мән аллиқачан сени
өлтүрүп ешәкни тирик қалдурған болаттим, —
деди. 34 Балаам Пәрвәрдигарниң Пәриштисигә: —
Мән гунакармән, Өзлириниң йолда мени тосуп
турғанлиқлирини көрмәптимән; мабада әнди
мениң беришим нәзәрлиридә рәзил көрүнсә,
мән қайтип кетәй, — деди. 35 Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси Балаамға йәнә: — Бопту, бу кишиләр
билән биллә барғин, бирақ пәқәт Мән саңа
дегән сөзнила дегин, — деди. Шуниң билән
Балаам Балақниң әмәлдарлири билән биллә
маңди. 36 Балақ Балаамни келиветипту дәп аңлап,
қарши елиш үчүн Моабниң Арнон дәриясиниң
бойидики, чегариниң әң бешидики шәһиригә
кәлди: 37 — Мән силини чақиришқа шунчә
җиддий әлчи әвәткән едим, немә үчүн келишкә
унимидила? Мән силини шан-шөһрәткә егә
қилалмайттимму? — деди Балақ Балаамға. 38 —
Қарисила, мана кәлдимғу, әнди мән өз алдимға
бир немә дейәләйттимму? — деди Балаам, — Худа
ағзимға немә гәпни салса, мән шунила дәймән. 39
Балаам Балақ билән биллә йолға чиқип Кириат-
Хузотқа кәлди. 40 Балақ кала, қойларни союп
қурбанлиқ қилип, уларниң гөшидин Балаам
вә униң билән биллә болған әмирләргә әвәтип
бәрди. 41 Андин Балақ әтиси сәһәрдә Балаамни
Баалниң егиз җайлириға елип чиқти; у шу йәрдин
Исраил хәлқиниң әң чәттики бир қисмини көрди.

23 Балаам Балаққа: — Сили мошу йәргә маңа
йәттә қурбангаһ яситип бәрсилә, мошу йәргә
йәнә йәттә буқа билән йәттә қошқарму һазирлап

бәрсилә, — деди. 2 Балақ Балаамниң дегинидәк
қилип бәрди; Балақ билән Балаам иккиси һәр бир
қурбангаһқа қурбанлиқ қилишқа бирдин буқа
билән бирдин қошқар сунди. 3 Балаам Балаққа:
— Сили өз көйдүрмә қурбанлиқлириниң йенида
турсила, мән алдиға баримән, Пәрвәрдигар мениң
билән көрүшүшкә келәмдикин? У маңа немә дәп
көрсәтмә бәрсә, мән өзлиригә шуни дәп беримән,
— деди вә бир дөңгә чиқти. 4 Худа Балаам билән
көрүшти; Балаам Худаға: — Мән йәттә қурбангаһ
һазирлаттим, һәр бир қурбангаһқа қурбанлиқ
сүпитидә бирдин буқа билән бирдин қошқар
сундум, — деди. 5 Пәрвәрдигар Балаамниң ағзиға
бир сөзни селип: — Балақниң йениға қайтип
берип униңға мундақ, мундақ дегин, — деди. 6
Шуниң билән у Балақниң йениға қайтип барди.
Мана, у вә Моабниң барлиқ әмирлири униң
көйдүрмә қурбанлиғиниң йенида туратти. 7
Балаам калам сөзини ағзиға елип мундақ деди:
— Балақ мени Арам дегән жуттин, Моаб шаһи
Балақ мени мәшриқ тағлиридин елип келип,
Мундақ деди: — Кәл, мениң үчүн Яқупни қарғиғин.
Кәл, Исраилни раса бир сөкүп әйиплигин. 8
Тәңри Өзи қарғимиған бирәвни мән қандақ
қарғай? Пәрвәрдигар Өзи сөкүп әйиплимигән
бирәвни мән қандақ сөкүп әйипләй? 9 Мән қорам
ташларниң чоққилирида туруп уни көрмәктимән,
Дөңләрдә туруп униңға нәзәр салмақтимән;
Мана, улар йәккә яшайдиған бир қовм, Улар
башқа қовмларниң қатарида саналмайду. 10
Яқупниң топилирини ким һесаплап чиқалайду?
Һәтта Исраилниң төрттин бириниму ким санап
чиқалайду? Мениң җеним һәққанийниң өлүмидәк
өлсун, Мениң ахирим униңкидәк болғай! 11 Балақ
Балаамға қарап: — Сән маңа немә қиливатисән?!
Мән сени дүшмәнлиримни қарғап беришкә
чақиритқан турсам, мана сән әксичә пүтүнләй
уларға амәт тилидиң! — деди. 12 — Пәрвәрдигарниң
ағзимға салғинини йәткүзүшкә көңүл қоймисам
боламти? — дәп җавап бәрди Балаам. 13 Балақ
Балаамға: — Мениң билән биллә башқа бир йәргә
барсила, уларни шу йәрдин көрәләйла; бирақ
уларниң һәммисини әмәс, уларниң чегаридики
бир қисминила көрәләйла; сили шу йәрдә туруп
уларни мән үчүн қарғап бәрсилә, — деди. 14 Шуниң
билән Балақ Балаамни «Зофимниң даласи»ға,
Писгаһ теғиниң чоққисиға башлап берип, шу йәрдә
йәттә қурбангаһ салдуруп, һәр бир қурбангаһқа
қурбанлиқ сүпитидә бирдин буқа, бирдин қошқар
сунди. 15 Балаам Балаққа: — Сили мошу йәрдә
өзлириниң көйдүрмә қурбанлиқлириниң йенида
туруп турсила, мән аву яққа берип көрүшүп
келәй, — деди. 16 Пәрвәрдигар Балаам билән
көрүшүп, униң ағзиға бир сөзни селип: — Сән
Балақниң йениға қайтип униңға мундақ, мундақ
дегин, — деди. 17 Балаам Балақниң йениға
қайтип кәлгәндә, мана, у вә Моабниң барлиқ
әмирлири униң көйдүрмә қурбанлиғиниң йенида
туратти. — Пәрвәрдигар немә деди? — дәп сориди
Балақ. 18 Балаам калам сөзини ағзиға елип
мундақ деди: — «Һәй Балақ, сән қопуп аңлиғин,
Аһ, Зиппорниң оғли, маңа қулақ салғин. 19
Тәңри инсан әмәстур, У ялған ейтмайду, Яки
адәм балисиму әмәстур, У пушайман қилмайду.
У дегән екән, ишқа ашурмай қаламду? У сөз
қилған екән, вуҗудқа чиқармай қаламду? 20
Мана, маңа «бәрикәтлә» дәп тапшурулди, У
бәрикәтлигән екән, буни мән яндуралмаймән.
21 У Яқупта һеч гуна көрмигән, Исраилда
наһәқлиқни учратмиған. Худаси Пәрвәрдигар
униң билән биллә, Падишаһниң тәнтәнә авази
униң арисидидур. 22 Тәңри уни Мисирдин
елип чиққан; Униңда явайи калиниңкидәк күч
бардур. 23 Чүнки Яқупларға әпсун карға кәлмәйду,
Исраилларғиму пал карға кәлмәйду. Вақти-саити
кәлгәндә, Яқуп билән Исраил тоғрисида: — «Тәңри
нәқәдәр карамәт иш қилип бәргән-һә!» Дәп
җакаланмай қалмайду! 24 Мана, бу қовм чиши
ширдәк қопиду, Әркәк ширдәк қәддини руслайду;
Өзи овлиған овни йемигичә, Өлтүргәнләрниң
қенини ичмигичә, Һәргиз ятмайду!». 25 Балақ
Балаамға: — Болди, сили уларни азрақму
қарғимисила, уларға амәтму тилимисилә! —
деди. 26 Балаам Балаққа җавап қилип: — Мән
силигә: — «Пәрвәрдигарниң маңа ейтқанлириниң
һәммисигә әмәл қилмисам болмайду» дегән
әмәсмидим? — деди. 27 Балақ Балаамға: —
Кәлсилә, мән силини башқа бир йәргә апирай,
Худаниң нәзиридә сили шу йәрдә туруп уларни
қарғашлири мувапиқ тепилармекин? — деди.
28 Шуниң билән Балақ Балаамни башлап, чөл-
баяванға қарайдиған Пеор теғиниң чоққисиға
кәлди. 29 Балаам Балаққа: — Сили бу йәрдә маңа
йәттә қурбангаһ салдуруп бәрсилә, йәттә буқа

билән йәттә қошқарму тәйярлап бәрсилә, — деди.
30 Балақ Балаамниң дегинидәк қилди, һәр бир
қурбангаһқа бирдин буқа билән бирдин қочқар
сунди.

24 Балаам Пәрвәрдигарниң Исраилларға бәхит-
бәрикәт ата қилишни мувапиқ көргәнлигини
көрүп йетип, алдинқи [икки] қетимқидикидәк
сеһир ишлитишкә бармиди, бәлки йүзини чөл-
баяван тәрәпкә қаратти. 2 Балаам бешини
көтирип Исраилларниң қәбилә бойичә чедирларда
олтирақлашқанлиғини көрди, Худаниң Роһи
униң үстигә чүшти. 3 Шуниң билән у ағзиға
калам сөзини елип мундақ деди: — «Беорниң
оғли Балаам йәткүзидиған калам сөзи, Көзи
ечилмиған адәмниң ейтидиған калам сөзи, 4
Йәни Тәңриниң сөзлирини аңлиғучи, һәммигә
Қадирниң аламәт көрүнүшини көргүчи, Мана
әнди көзи ечилип дүм жиқилған киши йәткүзгән
калам сөзи: — 5 Аһ Яқуп, чедирлириң нәқәдәр
гөзәл, Туралғулириң нәқәдәр гөзәл, аһ Исраил! 6
Гоя кеңәйгән дәрия вадилиридәк, Худди дәрия
бойидики бағлардәк, Гоя Пәрвәрдигар тикип
өстүргән уд дәрәқлиридәк, Дәрия бойидики кедир
дәрәқлиридәк; 7 Сулар униң соғилиридин еқип
чиқиду, Әвлатлири сүйи мол жайларда болиду;
Падишаси Агагдин ешип кетиду, Униң падишалиғи
үстүн қилинип гүллиниду. 8 Тәңри уни Мисирдин
елип чиққан, Униңда явайи буқиниң күчи бардур;
Дүшмән әлләрни у йәп кетиду, Устиханлирини
езип ташлайду, Оқя етип уларни тешип ташлайду.
9 У бағирлап ятса, әркәк ширдәк, Ятса һәм чиши
ширдәк, Ким уни қозғитишқа петинар? Ким саңа
бәхит-бәрикәт тилисә, бәхит-бәрикәт тапиду.
Ким сени қарғиса, қарғишқа кетиду». 10 Балақ
Балаамға аччиқлинип, қолини қолиға уруп кәтти;
Балақ Балаамға: — Мән силини дүшминимни
қарғап беришкә қичқирткан едим вә мана, сили
үч қетим пүтүнләй уларға амәт тилидилә! 11 Әнди
тездин жутлириға қечип кәтсилә; мән әслидә
силиниң иззәт-һөрмәтлирини катта қилай дегән
едим, мана Пәрвәрдигар силини бу катта иззәт-
һөрмәткә наил болуштин тосуп қойди, — деди.
12 Балаам Балаққа: — Мән әслидә өзлириниң
әлчилиригә: 13 «Балақ маңа өзиниң алтун-күмүчкә
лиқ толған өз өйини бәрсиму, Пәрвәрдигарниң
буйруғинидин һалқип, өз мәйлимчә яхши-яман
иш қилалмаймән; Пәрвәрдигар маңа немә десә,
мән шуни дәймән» дегән әмәсмидим? 14 Әнди
мән өз хәлқимгә қайтимән; кәлсилә, мән өзлиригә
бу хәлиқниң күнләрниң ахирида силиниң
хәлиқлиригә қандақ муамилә қилидиғанлиғини
ейтип берәй, — деди. 15 У калам сөзини ағзиға
елип мундақ деди: — Беорниң оғли Балаам
йәткүзидиған калам сөзи, Көзлири ечилмиған
киши ейтқан калам сөзи, 16 Тәңриниң сөзлирини
аңлиғучи, Һәммидин Алийниң вәһийлирини
билгүчи, һәммигә Қадирниң аламәт көрүнүшини
көргүчи, Мана әнди көзи ечилған дүм жиқилиған
киши йәткүзидиған калам сөзи: — 17 Мән
Уни көримән, лекин һазир әмәс; Мән Униңға
қараймән, лекин йеқин йәрдин әмәс; Яқуптин
чиқар бир юлтуз, Көтириләр Исраилдин бир
шаһанә һаса; Чеқиветәр у Моабниң чекисини,
Барлиқ Шетләрниң бешини янҗийду. 18 Едом
униңға тәвә болиду, Йәнә техи дүшмини Сеирлар
униңға тәвә болиду; Исраил болса батурлуқ
қилиду. 19 Яқуптин чиққан бири сәлтәнәт сүриду,
Шәһәрдә қалған һәммәйләнни йоқитиду». 20
Андин Балаам Амаләкни көрүп, мундақ калам
сөзини ейтти: — «Амаләк еди әсли әлләр арисида
баш, Әнди һалакәттур тәғдир-қисмити». 21 Андин
Балаам Кенийләрни көрүп мундақ калам сөзини
ейтти: — «Сениң маканиң мустәһкәм болуп,
Чаңгаң қорам таш ичидә болсиму, 22 Лекин силәр
Кенийләр һалак қилинип турисиләр; Таки Ашур
силәрни тутқун қилип кәткичә». 23 Балаам йәнә
калам сөзини давам қилип мундақ деди: — «Аһ,
Тәңри бу ишларни қилған чеғида, Ким тирик
қелишқа қадир болар? 24 Киттим тәрәплиридин
кемиләр келип, Зулум-зәхмәт салиду Ашурға,
Зулум-зәхмәт салиду Ебәргә; Лекин [Киттимдин
кәлгүчи] өзиму һалакәткә йүзлинәр. 25 Шуниң
билән Балаам орнидин қопуп өз жутиға қайтти;
Балақму өз йолиға маңди.

25 Исраиллар Шиттимда турған мәзгилдә, хәлиқ
Моаб қизлири билән бузуқлуқ қилишқа
берилип кәтти. 2 У қизлар Исраилларни өз
илаһлириға аталған қурбанлиқларға қатнишишқа
чақирди; [Исраилларму] қурбанлиқлардин
йәйдиған, уларниң илаһлириға бирликтә
чоқунидиған болди. 3 Исраиллар Баал-Пеор билән
әнә шу тәриқидә бағлинип кәткәнлиги үчүн,
Пәрвәрдигарниң Исраилларға аччиғи қозғалди. 4
Пәрвәрдигар Мусаға: — Пәрвәрдигарниң қаттиқ

ғәзиви Исраилларға чүшмисун үчүн, хәлиқниң
әмирлириниң һәммисини тутуп, уларни Мениң
алдимда аптапта есип қойғин, — деди. 5 Шуниң
билән Муса Исраилниң сорақчилириға: — Силәр
берип һәр бириңлар өзүңларниң Баал-Пеор билән
бағлинип кәткән адәмлирини өлтүрүветиңлар, —
деди. 6 Вә Муса пүткүл Исраил җамаити билән
җамаәт чедириниң дәрвазиси алдида жиға-
зерә қилип туруватқанда, мана Исраиллардин
бирәйлән келип уларниң көз алдидила Мидияний
бир қизни өз қериндашлириниң йениға елип
маңди. 7 Каһин Һарунниң нәвриси, Әлиазарниң
оғли Финиһас буни көрүп, җамаәт ичидин қопти-
дә, қолиға нәйзә елип, 8 һелиқи Исраил адәмниң
арқисидин чедирниң ичкиригә кирип, қиз билән
иккисиниң қарниға нәйзә тиқивәтти. Исраиллар
арисида тарқалған ваба әнә шу чағдила тохтиди.
9 Шу чағда ваба тегип өлгәнләр җәмий жигирмә
төрт миң адәмгә йәткән еди. 10 Андин Пәрвәрдигар
Мусаға мундақ деди: — 11 — «Каһин Һарунниң
нәвриси, Әлиазарниң оғли Финиһас Мени дәп
вапасизлиққа болған һәситимни өз һәсити
билип, Мениң Исраилларға болған ғәзивимни
яндурди. Шуңа гәрчә Мән вапасизлиққа болған
һәситимдин ғәзәпләнгән болсамму, Исраилларни
йоқитивәтмидим. 12 Шуңа сән: — «Мана, Мән
униңға өз аман-хатирҗәмлик әһдәмни тәқдим
қилимән! 13 Бу [әһдә] униңға вә униң әвлатлириға
тәвә болидиған мәңгүлүк каһинлиқ әһдиси
болиду, чүнки у өз Худасини дәп вапасизлиққа
һәсәт қилип, Исраиллар үчүн кафарәт кәлтүрди»
— дәп җакалиғин». 14 Өлтүрүлгән йәни һелиқи
Мидияний қиз билән биллә өлтүрүлгән Исраил
адәмниң исми Зимри болуп, Салуниң оғли,
Шимеон қәбилисидики бир җәмәтниң әмри еди.
15 Өлтүрүлгән Мидияний қизниң исми Козби
болуп, Зурниң қизи еди; Зур болса Мидияний
бир қәбилиниң башлиғи еди. 16 Пәрвәрдигар
Мусаға: — 17 Сән Мидиянийларға арам бәрмәй
зәрбә бәргин; 18 Чүнки улар һейлә-микир
ишлитип силәргә арам бәрмигән; Пеордики ишта,
шундақла уларниң сиңлиси болған Мидияннниң
бир әмриниң қизи Козбиниң ишидиму һейлә-
микир ишлитип силәрни аздурған, — деди. Козби
ваба тарқалған күнидә Пеордики иш сәвәвидин
өлтүрүлди.

26 Вабадин кейин Пәрвәрдигар Муса билән
Һарунниң оғли Әлиазарға сөз қилип: — 2
Силәр пүткүл Исраилларниң җамаити ичидә
жигирмә яштин ашқан, җәңгә чиқалайдиғанларни
ата җәмәти бойичә һесаплап санақтин өткүзүңлар,
— деди. 3 Шуниң билән Муса билән каһин
Әлиазар Моаб түзләңликлиридә, йәни Йерихониң
йенидики Иордан дәриясиниң бойида Исраиллар
билән сөзлишип уларға: 4 «Пәрвәрдигарниң Муса
вә Мисирдин чиққан Исраилларға буйруғини
бойичә, силәрдин жигирмә яштин ашқанларниң
һәммиси [тизимлинип] санақтин өткүзүлүши
керәк» дәп уқтурди. [тизимлитилған санлар
мундақ болди]: — 5 Исраилниң тунҗа оғли
Рубән еди. Рубәнниң әвлатлири, йәни Һануқниң
нәслидин болған Һануқ җәмәти; Паллуниң
нәслидин болған Паллу җәмәти; 6 Һәзрон
нәслидин болған Һәзрон җәмәти; Карми нәслидин
болған Карми җәмәти. 7 Булар Рубәнниң
җәмәтлири болуп, улардин санақтин өткүзүлгини
җәмий қириқ үч миң йәттә йүз оттуз киши болди.
8 Паллуниң оғли Елиаб; 9 Елиабниң оғуллири
Нимуәл, Датан, Абирам еди. Датан билән Абирам
әслидә җамаәт ичидин чақирилған мөтивәрләр
болсиму, Кораһ гуруһидикиләр Пәрвәрдигар
билән такаллашқанда, улар билән бирлишип Муса
вә Һарун билән такаллашқан еди. 10 Йәр ағзини
ечип уларни Кораһ билән биргә жутуп кәткән;
шу чағда Кораһ гуруһидикиләрниң һәммиси
өлгән; башқиларға ибрәт болсун дәп, от униң
икки йүз әллик адимини жутуп кәткән. 11
Лекин Кораһниң әвлатлири өлүп кәтмигән. 12
Шимеонниң әвлатлири, җәмәт бойичә, Нәмуәлниң
нәслидин болған Нәмуәл җәмәти; Ямин нәслидин
болған Ямин җәмәти; Яқин нәслидин болған
Яқин җәмәти; 13 Зәраһ нәслидин болған Зәраһ
җәмәти; Саул нәслидин болған Саул җәмәти.
14 Булар Шимеонниң җәмәтлири болуп, җәмий
жигирмә икки миң икки йүз адәм чиқти. 15 Гад
қәбилисидин, җәмәт бойичә, Зәфон нәслидин
болған Зәфон җәмәти; Һагги нәслидин болған
Һагги җәмәти; шуни нәслидин болған шуни
җәмәти; 16 Озни нәслидин болған Озни җәмәти;
ери нәслидин болған ери җәмәти; 17 Арод
нәслидин болған Арод җәмәти; Арәли нәслидин
болған Арәли җәмәти. 18 Булар Гад әвлатлириниң
җәмәтлири болуп, улар җәмәтлири бойичә

санақтин өткүзүлгәндә җәмий қириқ миң бәш
йүз адәм чиқти. 19 Йәһуданиң оғуллири Ер
билән Онан еди; бу иккиси Қанаан зиминида
өлүп кәткән. 20 Йәһуданиң әвлатлири, җәмәти
бойичә, Шилаһниң нәслидин болған Шилаһ
җәмәти; Пәрәзниң нәслидин болған Пәрәз җәмәти;
Зәраһниң нәслидин болған Зәраһ җәмәти. 21
Пәрәзниң әвлатлири Һәзронниң нәслидин болған
Һәзрон җәмәти; Һамулниң нәслидин болған
Һамул җәмәти. 22 Булар Йәһуданиң җәмәтлири
болуп, улар җәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә
җәмий йәтмиш алтә миң бәш йүз адәм чиқти. 23
Иссакарниң әвлатлири, җәмәт бойичә, Толаниң
нәслидин болған Тола җәмәти; Пуаһниң нәслидин
болған Пуаһ җәмәти; 24 Яшубниң нәслидин
болған Яшуб җәмәти; Шимронниң нәслидин
болған Шимрон җәмәти. 25 Булар Иссакарниң
җәмәтлири болуп, улар җәмәт бойичә санақтин
өткүзүлгәндә җәмий атмиш төрт миң үч йүз адәм
чиқти. 26 Зәбулунниң әвлатлири, җәмәти бойичә,
Сәрәдниң нәслидин болған Сәрәд җәмәти; Елон
нәслидин болған Елон җәмәти; Җаһлийәлниң
нәслидин болған Җаһлийәл җәмәти. 27 Булар
Зәбулунниң җәмәтлири болуп, улар җәмәт
бойичә санақтин өткүзүлгәндә җәмий атмиш
миң бәш йүз адәм чиқти. 28 Йүсүпниң оғуллири:
— җәмәт бойичә, Манассәһ билән Әфраим
еди. 29 Манассәһниң әвлатлири: — Макирниң
нәслидин болған Макир җәмәти (Макирдин
Гилеад төрәлгән), Гилеадниң нәслидин болған
Гилеад җәмәти еди. 30 Төвәндикиләр Гилеадниң
әвлатлири: — Йәәзәрниң нәслидин болған Йәәзәр
җәмәти; Һәләкниң нәслидин болған Һәләк җәмәти;
31 Асрийәлниң нәслидин болған Асрийәл җәмәти;
Шәкәмниң нәслидин болған Шәкәм җәмәти; 32
Шәмиданиң нәслидин болған Шәмида җәмәти;
Һәфәрниң нәслидин болған Һәфәр җәмәти. 33
Һәфәрниң оғли Зәлофиһад оғул пәрзәнт көрмәй
қиз пәрзәнт көргән; Зәлофиһадниң қизлириниң
исми Маһлаһ, Ноаһ, Һоглаһ, Милкаһ, Тирзаһ еди.
34 Булар Манассәһниң җәмәтлири болуп, санақтин
өткүзүлгәндә җәмий әллик икки миң йәттә
йүз адәм чиқти. 35 Төвәндикиләр Әфраимниң
әвлатлири, җәмәти бойичә: — Шутилаһниң
нәслидин болған Шутилаһ җәмәти; Бәкәрниң
нәслидин болған Бәкәр җәмәти; Таһанниң
нәслидин болған Таһан җәмәти. 36 Шутиланиң
әвлатлири Еранниң нәслидин болған Еран җәмәти.
37 Мана булар Әфраим әвлатлириниң җәмәтлири
болуп, һәр қайси җәмәтләр бойичә санақтин
өткүзүлгәндә җәмий оттуз икки миң бәш йүз адәм
чиқти. Җәмәтлири бойичә, уларниң һәммиси
Йүсүпниң әвлатлири еди. 38 Биняминниң
әвлатлири, җәмәти бойичә, Беланиң нәслидин
болған Бела җәмәти; Ашбәлниң нәслидин болған
Ашбәл җәмәти; Аһирамниң нәслидин болған
Аһирам җәмәти; 39 Шәфуфамниң нәслидин болған
Шуфам җәмәти; Һуфамниң нәслидин болған
Һуфам җәмәти. 40 Ард билән Нааман Беланиң
оғуллири еди; Ардниң нәслидин болған Ард
җәмәти; Нааманниң нәслидин болған Нааман
җәмәти. 41 Булар Биняминниң әвлатлири болуп,
җәмәт бойичә санақтин өткүзүлгәндә җәмий
қириқ бәш миң алтә йүз адәм чиқти. 42
Төвәндикиләр Данниң әвлатлири болуп, җәмәт
бойичә, Шуһамниң нәслидин болған Шуһам
җәмәти; җәмәт бойичә булар Данниң җәмәтлири
еди. 43 Шуһамниң һәммә җәмәти санақтин
өткүзүлгәндә җәмий атмиш төрт миң төрт йүз
адәм чиқти. 44 Аширниң әвлатлири, җәмәт бойичә,
Йимнаһниң нәслидин болған Йимнаһ җәмәти;
Йешвиниң нәслидин болған Йешви җәмәти;
Берияһниң нәслидин болған Берияһ җәмәти. 45
Берияһниң әвлатлири, җәмәт бойичә, Һәбәрниң
нәслидин болған Һәбәр җәмәти; Малкиәлниң
нәслидин болған Малкиәл җәмәти. 46 Аширниң
қизиниң исми Сераһ еди. 47 Булар Ашир
әвлатлириниң җәмәтлири болуп, улар җәмәт
бойичә санақтин өткүзүлгәндә җәмий әллик
үч миң төрт йүз адәм чиқти. 48 Нафталиниң
әвлатлири, җәмәт бойичә, Яһзиәлниң нәслидин
болған Яһзиәл җәмәти; Гуниниң нәслидин
болған Гуни җәмәти; 49 Йәзәрниң нәслидин
болған Йәзәр җәмәти; Шилләмниң нәслидин
болған Шилләм җәмәти. 50 Булар Нафталиниң
җәмәтлири болуп, җәмәт бойичә санақтин
өткүзүлгәндә җәмий қириқ бәш миң төрт йүз адәм
чиқти. 51 Жуқириқилар Исраиллардин санақтин
өткүзүлгәнләр болуп, җәмий алтә йүз бир миң
йәттә йүз оттуз адәм чиқти. 52 Пәрвәрдигар Мусаға
сөз қилип мундақ деди: — 53 Зимин мошуларға
ройхәткә елинған сан бойичә мирас қилип тәқсим
қилинсун. 54 Мирасни адәм сани көп қәбилиләргә
көпрәк, адәм сани аз қәбилиләргә азрақ бөл; мирас

ройхәттин өткүзүлгән адәм саниға қарап һәр бир
адәмгә бөлүп берилсун. 55 Һалбуки, зимин чәк
ташлиниш йоли билән бөлүнсун; улар мирасқа
өзлириниң ата жәмәт-қәбилисиниң нами бойичә
варислиқ қилсун. 56 Мирас уларға чәк ташлаш йоли
билән адәм санининиң аз-көплүгигә қарап һәр бир
[аилә-жәмәткә] бөлүп берилсун. 57 Төвәндикиләр
ата жәмәт бойичә санақтин өткүзүлгән Лавийлар:
— Гәршонниң нәслидин болған Гәршон жәмәти;
Коһатниң нәслидин болған Коһат жәмәти;
Мәрариниң нәслидин болған Мәрари жәмәти.
58 Булар Лавийларниң жәмәтлири: — Либни
жәмәти, Һеброн жәмәти, Маһли жәмәти, Муши
жәмәти, Кораһ жәмәти. Коһаттин Амрам төрәлгән.
59 Амрамниң аялиниң исми Йокәбәд болуп,
Лавийниң Мисирда туғулған қизи еди; у Амрамға
Һарун, Муса вә уларниң һәдиси Мәрйәмни туғуп
бәргән. 60 Һарундин Надаб, Абиһу, Әлиазар,
Итамар төрәлгән. 61 Лекин Надаб билән Абиһу
Пәрвәрдигарниң алдиға ғәйрий бир отни сунғанда
өлүп кәткән. 62 Лавийлар ичидә бир айлиқтин
ашқан барлиқ әркәкләр санақтин өткүзүлгәндә
жәмий жигирмә үч миң адәм чиқти. Улар
Исраиллар ичидә санақтин өткүзүлмигән, чүнки
уларға Исраиллар ичидә һеч қандақ мирас [зимин]
бөлүп берилмигән. 63 Жуқирида ейтилған адәмләр
Моаб түзләңликлиридә, Йерихониң удулидики
Иордан дәрияси бойида Муса билән каһин Әлиазар
тәрипидин санақтин өткүзүлгән Исраиллардур.
64 Бирақ бу адәмләр ичидә Муса билән каһин
Һарун илгири Синай чөлидә санақтин өткүзгәндә
санақтин өткүзүлгән бирму адәм йоқ еди. 65 Чүнки
Пәрвәрдигар улар тоғрисида: «Улар чөлдә өлмәй
қалмайду» дәп ейтқан еди. Шуңа, Йәфуннәһниң
оғли Каләб билән Нунниң оғли Йәшуадин башқа
бириму қалмиған.

27 Йүсүпниң оғли Манассәһниң нәслидин
болған жәмәтләр ичидә Манассәһниң
чәвриси, Макирниң әвриси, Гилеадниң нәвриси,
Һәфәрниң оғли Зәлофиһадниң қизлири болуп,
уларниң исми Маһлаһ, Hoaһ, Һоглаһ, Милкаһ,
вә Тирзаһ еди. 2 Улар жамаәт чедириниң
дәрвазиси алдиға келип, Муса билән каһин
Әлиазар вә әмирләр билән пүткүл жамаәтниң
алдида туруп: 3 — Бизниң атимиз чөлдә
өлүп кәткән; у у йәрдә Пәрвәрдигарға һужум
қилғили жиғилғанлардин әмәс, йәни Кораһ
гуруһидикиләрдин әмәс; у бәлки өз гунайи
ичидә өлгән, вә униң оғул пәрзәнти йоқ еди. 4
Немә үчүн атимизниң оғли йоқлуғи сәвәплик
униң нами униң жәмәтидин өчүрүветилиду?
Өзлириниң бизгә атимизниң қериндашлири
қатарида мирас бөлүп беришлирини өтүнимиз, —
деди. 5 Муса уларниң бу ишини Пәрвәрдигарниң
алдиға қойди. 6 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип
мундақ деди: — 7 Зәлофиһадниң қизлириниң
ейтқини дурус, сән чоқум уларға атисиниң
қериндашлири қатарида мирас бәр; уларниң
атисиниң мирасини уларға өткүзүп бәргин.
8 Сән Исраилларға ейтқин: «Бир адәм өлүп
кәткән чағда униң оғли болмиса, ундақта
силәр униң мирасини қизиға өткүзүп бериңлар.
9 Қизи болмиса, мирасини қериндашлириға
бериңлар. 10 Қериндашлири болмиса, мирасини
ата жәмәт тағилириға бериңлар. 11 Әгәр униң
атисиниң қериндашлири болмиса, ундақта униң
мирасини униң жәмәтидики әң йеқин бир
туққиниға бериңлар; у адәм униң мирасиға егә
болсун. Бу Пәрвәрдигар Мусаға буйруғандәк,
Исраилларға чүшүрүлгән һөкүм, қанун-бәлгүлимә
болуп қалсун». 12 Пәрвәрдигар Мусаға: — Сән
маву Абарим теғиға чиқип, Мән Исраилларға
тәқдим қилған зиминға қарап бақ. 13 Көрүп
болғандин кейин сәнму акаң Һарунға охшаш
өз хәлиқлириңгә қошулисән. 14 Чүнки Зин
чөлидә, жамаәт жедәл чиқарған чағда, иккиңлар
Мениң буйруғимға асийлиқ қилип, суниң ишида
(Зин чөлидә, Қадәштики «Мерибаһ сулири»
дегән жайда) Мени жамаәтниң алдида муқәддәс
дәп һөрмәтлимидиңлар, — деди. 15 Муса
Пәрвәрдигарға сөз қилип: 16 — И Пәрвәрдигар,
барлиқ әт егилириниң роһлириниң Худаси,
Өз жамаитиниң падичисиз падидәк болуп
қелишиниң алдини елиш үчүн жамаәтни идарә
қилидиған, уларниң алдиға кирип чиқалайдиған,
уларни башлап маңалайдиған бир адәмни тикләп
беришиңни тиләймән, — деди. 18 Сән Нунниң
оғли Йәшуани таллиғин, — деди Пәрвәрдигар
Мусаға, — Униңда Роһум бар, сән қолуңни униң
бешиға қой, 19 уни каһин Әлиазар вә барлиқ
жамаәтниң алдида турғузуп вәзипигә қой. 20 Сән
пүткүл Исраил жамаити униң гепигә кириши үчүн
өзүңниң иззәт-шөһритиңдин бир қисмини униңға
бәргин. 21 У каһин Әлиазарниң алдида турсун,

[Әлиазар] уримниң һөкүмини васитә қилип туруп,
Пәрвәрдигарниң һозурида униң үчүн йол сорисун;
Исраил хәлқи, йәни пүткүл җамаәт униң буйруғи
билән чиқиду, униң буйруғи билән кириши
керәк. 22 Шуниң билән Муса Пәрвәрдигарниң
буйруғи бойичә иш көрүп, Йәшуани башлап келип,
каһин Әлиазарниң вә барлиқ җамаәтниң алдида
турғузди; 23 [Әлиазар] қолини униң бешиға қоюп,
уни Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән
буйруғинидәк вәзипигә қойди.

28 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ
деди: — 2 Сән Исраилларға буйруп: —
«Маңа сунулған һәдийә-қурбанлиқларни, йәни
Маңа озуқ болидиған, хушбуй кәлтүридиған
отта сунулидиған һәдийә-қурбанлиқларни болса,
силәр һәр бирини бекитилгән қәрәлидә сунушқа
көңүл қоюңлар» — дегин. 3 Сән уларға йәнә:
«Силәрниң Пәрвәрдигарға атап отта сунидиған
көйдүрмә қурбанлиғиңлар мундақ болиду: —
һәр күни бежирим бир яшлиқ әркәк қозидин
иккини дайимий көйдүрмә қурбанлиқ қилиңлар.
4 Әтигини бирни, гугумда бирни сунуңлар; 5
йәнә төрттин бир һиндин соқуп чиқирилған
зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин ондин
бир әфаһни ашлиқ һәдийә сүпитидә сунуңлар.
6 Синай теғида бәлгүләнгән, Пәрвәрдигарға
атап хушбуй чиқарсун дәп, отта сунулидиған
дайимий көйдүрмә қурбанлиқ мана шудур. 7
Һәр бир қоза үчүн униңға қошулидиған шарап
һәдийәси төрттин бир һин шарап болиду; ечитма
ичимлик болған шарап һәдийәси муқәддәс җайда
Пәрвәрдигарға сунуп төкүлсун. 8 Сән иккинчи
бир қозини гугумда сунғин; уни әтигәнкидәк
ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси билән қошуп
сунғин; у хушбуй кәлтүрүш үчүн Пәрвәрдигарға
атап отта сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқ
болиду. 9 — Шабат күни бежирим бир яшлиқ
икки әркәк қоза сунулсун; униңға қошуп зәйтун
мейи иләштүрүлгән есил ундин әфаһниң ондин
иккиси ашлиқ һәдийә сүпитидә сунулсун вә шарап
һәдийәси сунулсун; 10 бу һәр бир шабат күнидә
сунулидиған шабат күнидики қурбанлиқтур; униң
билән дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә қошумчә
сунулидиған шарап һәдийәси биллә сунулсун.
11 — Һәр айниң биринчи күни Пәрвәрдигарға
атилидиған көйдүрмә қурбанлиқ сунуңлар; йәни
икки яш топақ, бир қочқар, бир яшлиқ бежирим
йәттә әркәк қозини сунуңлар. 12 Һәр топақ бешиға
зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфаһниң
ондин үчи ашлиқ һәдийә сүпитидә, қошқарға
зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин әфаһниң
ондин иккиси ашлиқ һәдийә сүпитидә, 13 һәр
бир қоза бешиға зәйтун мейи иләштүрүлгән
есил ундин әфаһниң ондин бири ашлиқ һәдийә
сүпитидә сунулсун; бу Пәрвәрдигарға отта
сунулидиған, хушбуй чиқиридиған бир көйдүрмә
қурбанлиқтур. 14 Уларниң шарап һәдийәлири
болса: — һәр бир топақ бешиға шараптин йерим
һин, қошқар бешиға һинниң үчтин бири, һәр
бир қоза бешиға һинниң төрттин бири сунулсун.
Бу һәр айда сунулидиған айлиқ көйдүрмә
қурбанлиқ болуп, жилниң һәр ейида шундақ
қилинсун. 15 Буларниң үстигә Пәрвәрдигарға
атилидиған гуна қурбанлиқ сүпитидә бир текә
сунулсун; шуларниң һәммиси дайимий көйдүрмә
қурбанлиқ вә қошумчә шарап һәдийәси билән
биллә сунулсун. 16 Биринчи айниң он төртинчи
күни Пәрвәрдигарға аталған «өтүп кетиш» [қозиси
сунулсун]. 17 Шу айниң он бәшинчи күни һейт
башлиниду; йәттә күн петир нан йейилсун. 18
Биринчи күни муқәддәс жиғилиш өткүзүлсун,
һеч қандақ иш-әмгәк қилмаслиғиңлар керәк, 19
шу күни отта сунулидиған, Пәрвәрдигарға аталған
көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш топақтин
иккини, бир қочқар вә йәттә бир яшлиқ әркәк қоза
сунуңлар; улар алдиңларда бежирим көрүнсун;
20 шуларға қошулидиған ашлиқ һәдийәлири
зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ун болуп,
һәр бир топақ бешиға әфаһниң ондин үчи,
қочқар бешиға әфаһниң ондин иккиси, 21
шу йәттә қоза бешиға әфаһниң ондин бири
сунулсун; 22 шуниңдәк [гунайиңлар] үчүн кафарәт
кәлтүрүшкә гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә
сунулсун. 23 Буларниң һәммисини әтигәнлик
көйдүрмә қурбанлиқ, йәни дайимий көйдүрмә
қурбанлиқтин айрим сунуңлар. 24 Силәр бу
тәриқидә уда йәттә күн Пәрвәрдигарға атап отта
сунулидиған, хушбуй кәлтүридиған ашундақ
һәдийә-қурбанлиқларни сунуңлар; шуларниң
һәммиси дайимий көйдүрмә қурбанлиқ вә
қошуп сунулидиған шарап һәдийәсиниң сиртида
сунулиду. 25 Йәттинчи күни муқәддәс жиғилиш
өткүзүңлар, шу күни һеч қандақ иш-әмгәк
қилишқа болмайду. 26 «Дәсләпки орма» күни,

йәни «һәптиләр һейти»ңларда силәр йеңи ашлиқ
һәдийәни Пәрвәрдигарға сунған чағда муқәддәс
жиғилиш өткүзүңлар; һеч қандақ иш-әмгәк
қилмаңлар. 27 Силәр Пәрвәрдигарға аталған,
хушбуй кәлтүридиған көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә яш топақтин иккини, қочқардин бирни,
бир яшлиқ әркәк қозидин йәттини сунуңлар.
28 Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә
зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп,
һәр бир топақ бешиға әфаһниң ондин үчи, қочқар
бешиға әфаһниң ондин иккиси, 29 шу йәттә
қоза бешиға әфаһниң ондин бири сунулсун; 30
шуниңдәк силәрниң [гунайиңлар үчүн] кафарәт
кәлтүрүшкә [гуна қурбанлиғи сүпитидә] бир
текә сунулсун. 31 Шуларниң һәммиси дайимий
көйдүрмә қурбанлиқ вә униң ашлиқ һәдийәсигә
қошуп (буларниң һәммиси алдиңларда бежирим
көрүнсун), шарап һәдийәлири билән биллә
сунулсун.

29 Йәттинчи айниң биринчи күни силәр
муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар; [у күни] һеч
қандақ иш-әмгәк қилмаслиғиңлар керәк. Бу силәр
үчүн канайлар челинидиған күни болиду. 2 Силәр
Пәрвәрдигарға аталған, хушбуй кәлтүридиған
көйдүрмә қурбанлиқ сүпитидә яш бир топақ, бир
қочқар, йәттә бир яшлиқ бежирим әркәк қозини
сунуңлар. 3 Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ
һәдийә зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин
болуп, һәр бир топақ бешиға әфаһниң ондин үчи,
қочқар бешиға әфаһниң ондин иккиси, 4 шу йәттә
қоза бешиға әфаһниң ондин бири сунулсун; 5
шуниңдәк силәрниң [гунайиңлар үчүн] кафарәт
кәлтүрүшкә гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә
сунулсун. 6 Шуларни айниң биринчи күнидики
көйдүрмә қурбанлиқ вә униңға қошумчә болған
ашлиқ һәдийәси, дайимий көйдүрмә қурбанлиқ,
униңға қошумчә болған ашлиқ һәдийәси вә
буларға қошулидиған шарап һәдийәлириниң
сиртида сунуңлар; буларниң һәммиси һәр бири
бәлгүлимә бойичә Пәрвәрдигарға атап отта
хушбуй кәлтүрсун дәп сунулсун. 7 Йәттинчи
айниң онинчи күни силәр муқәддәс жиғилиш
өткүзүңлар; нәпсиңларни тартип өзүңларни төвән
тутуңлар. У күни һеч қандақ иш-әмгәк қилишқа
болмайду. 8 Силәр Пәрвәрдигарға аталған,
хушбуй кәлтүридиған көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә яш бир топақ, бир қочқар, бир яшлиқ
әркәк қозидин йәттини сунуңлар (буларниң
һәммиси алдиңларда бежирим көрүнсун). 9
Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә
зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп,
һәр бир топақ бешиға әфаһниң ондин үчи,
қочқар бешиға әфаһниң ондин иккиси, 10 шу
йәттә қоза бешиға әфаһниң ондин бирини, 11
шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә
сунуңлар; уларниң һәммиси кафарәт күнидики
гуна қурбанлиғи, дайимий көйдүрмә қурбанлиқ,
униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә буларниң
шарап һәдийәлири биллә сунулсун. 12 Йәттинчи
айниң он бәшинчи күни муқәддәс жиғилиш
өткүзүңлар; у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилишқа
болмайду. Пәрвәрдигарға атап йәттә күн һейт
қилиңлар; 13 силәр Пәрвәрдигарға атап, хушбуй
кәлтүрсун дәп отта сунулидиған көйдүрмә
қурбанлиқ сүпитидә яш топақтин он үчни, икки
қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни
сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун).
14 Шуларға қошуп сунулидиған ашлиқ һәдийә
зәйтун мейи иләштүрүлгән есил ундин болуп,
он үч топақ бешиға әфаһниң ондин үчи, икки
қочқар бешиға әфаһниң ондин иккиси, 15 он төрт
қоза бешиға әфаһниң ондин бирини, 16 шуниңдәк
гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар;
шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ,
униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси
биллә сунулсун. 17 Иккинчи күни яш топақтин он
иккини, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин
он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим
болсун) 18 вә шундақла топақлар, қочқарлар вә
әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә
қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән
шарап һәдийәлирини сунуңлар. 19 Шуниңдәк
гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар;
шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ,
униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шуларниң
шарап һәдийәлири биллә сунулсун. 20 Үчинчи
күни бир яш топақтин он бирни, икки қочқар,
бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар
(шулар һәммиси бежирим болсун) 21 вә шундақла
топақлар, қочқарлар вә әркәк қозиларниң саниға
қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған
ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини
сунуңлар; 22 шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә
бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий

көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ
һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун. 23
Төртинчи күни яш топақтин онни, икки қочқар,
бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни сунуңлар
(шулар һәммиси бежирим болсун) 24 вә шундақла
топақлар, қочқарлар вә әркәк қозиларниң саниға
қарап бәлгүлимә бойичә қошумчә сунулидиған
ашлиқ һәдийәлири билән шарап һәдийәлирини
сунуңлар; 25 шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә
бир текә сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий
көйдүрмә қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ
һәдийәси вә шарап һәдийәси биллә сунулсун.
26 Бәшинчи күни яш топақтин тоққузни, икки
қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин он төртни
сунуңлар (шулар һәммиси бежирим болсун)
27 вә шундақла топақлар, қочқарлар вә әркәк
қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә
қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән
шарап һәдийәлирини сунуңлар; 28 шуниңдәк
гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар;
шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ,
униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси
биллә сунулсун. 29 Алтинчи күни яш топақтин
сәккизни, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин
он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим
болсун) 30 вә шундақла топақлар, қочқарлар вә
әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә бойичә
қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән
шарап һәдийәлирини сунуңлар; 31 шуниңдәк
гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә сунуңлар;
шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ,
униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси
биллә сунулсун. 32 Йәттинчи күни яш топақтин
йәттини, икки қочқар, бир яшлиқ әркәк қозидин
он төртни сунуңлар (шулар һәммиси бежирим
болсун) 33 вә шундақла топақлар, қочқарлар
вә әркәк қозиларниң саниға қарап бәлгүлимә
бойичә қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири
билән шарап һәдийәлирини сунуңлар; 34
шуниңдәк гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текә
сунуңлар; шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә
қурбанлиқ, униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә
шарап һәдийәси биллә сунулсун. 35 Сәккизинчи
күни силәр муқәддәс жиғилиш өткүзүңлар;
у күни һеч қандақ иш-әмгәк қилмаңлар. 36
Силәр Пәрвәрдигарға атап, хушбуй кәлтүрсун
дәп отта сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә бир топақ, бир қочқар вә бир яшлиқ
әркәк қозидин он төртни (шулар һәммиси
бежирим болсун) 37 һәмдә топақ, қочқар вә әркәк
қозиларниң саниға қарап, бәлгүлимә бойичә
қошумчә сунулидиған ашлиқ һәдийәлири билән
шарап һәдийәлирини сунуңлар; 38 шуниңдәк
гуна қурбанлиғи сүпитидиму бир текә сунуңлар;
шуларниң үстигә дайимий көйдүрмә қурбанлиқ,
униң қошумчә ашлиқ һәдийәси вә шарап һәдийәси
биллә сунулсун. 39 Бәлгүләнгән һейтлириңларда
Пәрвәрдигарға атап сунулидиған қурбанлиқ-
һәдийәләр әнә шулардур; силәрниң қәсәмгә
бағлиқ яки ихтиярән сунидиғанлириңлар,
көйдүрмә қурбанлиқлириңлар, ашлиқ
һәдийәлириңлар, шарап һәдийәлириңлар
вә енақлиқ қурбанлиқлириңлар болса,
уларниң сиртидидур. 40 Шундақ қилип, Муса
Пәрвәрдигарниң өзигә буйруғанлириниң
һәммисини қалдурмай Исраилларға уқтурди.

30 Муса Исраилларниң қәбилә башлиқлириға
сөз қилип мундақ деди: — Пәрвәрдигарниң
буйруғанлири мундақ: — 2 Әгәр бирәв
Пәрвәрдигарға қәсәм ичкән болса яки өз өзини
чәклимәкчи болуп қәсәм ичкән болса, ләвзидин
қайтишқа болмайду, һаман ағзидин чиққан һәммә
гәп бойичә иш тутуши керәк. 3 Қиз бала яш
болуп, техи атисиниң өйидики чағда, өз-өзини
чәкләш тоғрилиқ Пәрвәрдигарға қәсәм бәргән
болса, 4 амма атиси қизиниң қәсимини яки өз-
өзини чәкләш тоғрисида бәргән вәдисини аңлиған
вә қизиниң алдида үндимәй шүк турған болса,
ундақта униң барлиқ қәсәмлири вә өз-өзини
чәкләш тоғрисида қилған һәммә вәдиси инавәтлик
болиду. 5 Лекин қизниң атиси аңлиған чағда уни
тосқан болса, униң қилған қәсәмлири яки өз-
өзини чәкләш тоғрисида қилған вәдилиридин
һеч бири инавәтлик болмайду; атиси уни тосқан
болғачқа, Пәрвәрдигарму уни кәчүриду. 6 —
Әгәр у қәсәм қилған яки өз-өзини чәкләшкә
ағзида тәнтәклик билән вәдә қилған һаләттә
әргә тәккән болса, 7 ери шуни аңлиған болса,
лекин аңлиған күни үндимәй шүк турған болса,
ундақта униң қилған қәсәмлири яки өз-өзини
чәкләшкә қилған гәплири инавәтлик болиду. 8
Әгәр ери аңлиған күни уни тосқан болса, униң
қилған қәсимини вә өз-өзини чәкләш тоғрилиқ
ағзидин чиқарған тәнтәк гәплирини бекар қилса,

ундақта улар инавәтсиз болиду; Пәрвәрдигар уни
кәчүриду. 9 Лекин тул хотун яки еридин ажришип
кәткән хотунлар қилған қәсәм, йәни униң өзини
чәкләш тоғрилиқ қилған барлиқ вәдилири болса
инавәтлик болиду. 10 Әгәр у ериниң өйидә қәсәм
қилған яки өз-өзини чәкләш тоғрилиқ қәсәм-
вәдә ичкән, 11 ери аңлап туруқлуқ шүк турувелип
тосмиған болса, ундақта униң барлиқ қилған
қәсәмлири вә өз-өзини чәкләш тоғрилиқ қилған
барлиқ вәдилири инавәтлик болиду. 12 Лекин униң
ери аңлап турған чағда униң қәсәм-вәдилирини
ениқ рәт қилған болса, аял ағзидин чиқарған вәдә
бериш вә өз-өзини чәкләп туруш тоғрилиқ қилған
барлиқ вәдилириниң һеч қайсиси инавәтлик
болмайду; униң ери буларни рәт қилған болғачқа,
Пәрвәрдигар уни кәчүриду. 13 Аялниң бәргән
вәдисини вә униң чидап туруп өзүмни чәкләймән
дәп қилған қәсәм-вәдисини униң ери инавәтликму
қилалайду, инавәтсизму қилалайду. 14 Әгәр униң
ери һәр күни униң алдида шүк турувелип гәп
қилмиса, ундақта униң бәргән барлиқ қилған
қәсәмлирини вә өз-өзини чәкләп туруш тоғрилиқ
қилған һәммә вәдилирини инавәтлик қилғанлиғи
һесаплиниду; чүнки ериниң аңлап турған күнидә
гәп қилмай шүк турғанлиғи униң аялиниң қәсәм-
вәдилирини күчкә егә қилғанлиғидур. 15 Лекин
ери аялиниң қәсәм-вәдилирини аңлап наһайити
узақ вақитлардин кейин андин униң қәсәм-
вәдилирини инавәтсиз қилса, ундақта у аялиниң
гунайини өз үстигә алған болиду. 16 Жуқирилар
Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғанлири, йәни ери
билән аяли, ата билән өз өйидә туруватқан, техи
яшлиғида болған қизи оттурисидики низам-
бәлгүмиләрдур.

31 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: — 2 Сән
Мидиянлардин Исраилларниң интиқамини
ал, андин өз хәлиқлириңгә қошулисән, —
деди. 3 Муса хәлиққә мундақ деди: —
Араңлардин жәңгә чиқишқа бир түркүм
адәмләрни қуралландуруңлар; андин улар
Мидиянлардин Пәрвәрдигар үчүн интиқам
елишқа атлансун. 4 Силәр Исраилларниң һәр
бир қәбилисидин жәң қилишқа миңдин адәм
маңдуруңлар. 5 Шуниң билән түмәнлигән
Исраил хәлқиниң һәр қәбилисидин миңдин,
жәмий он икки миң адәм жәң қилишқа
қуралландурулди. 6 Муса һәр қәбилидин миңдин
адәмни жәң қилишқа маңдурди һәмдә Әлиазарниң
оғли Финиһасни улар билән биллә маңдурди,
Финиһасниң қолида муқәддәс әсваплар вә
агаһ канай бар еди. 7 Улар Пәрвәрдигарниң
Мусаға буйруғини бойичә Мидиянлар билән
соқушқили чиқип, әркәкләрниң һәммисини
өлтүрүвәтти; 8 мошу өлтүрүлгәнләрдин башқа,
йәнә Мидиянниң Әви, Рәкәм, Зур, Хур вә
Рәба дегән бәш падишасини өлтүрди; йәнә
Беорниң оғли Балаамни қилич билән чепип
ташлиди. 9 Исраиллар Мидиянларниң хотун-
қизлири вә балилирини тутқун қилип кәтти, йәнә
уларниң пүтүн чарва маллири, қой падилири
вә мал-мүлүклирини олжа қилди; 10 улар
туруватқан йәрләрдики барлиқ шәһәр вә барлиқ
баргаһлириға от қоювәтти; 11 улар адәм болсун
мал болсун барлиқ ғәниймәт, барлиқ олжини
елип кәтти; 12 улар тутқан әсирләрни һәм
олжа-ғәниймәтни Моаб түзләңликлиригә, Иордан
дәрияси бойиға жайлашқан Йерихониң удулидики
баргаһқа әкилип, Муса билән каһин Әлиазарға,
шундақла Исраилларниң жамаитигә тапшурди.
13 Муса, каһин Әлиазар вә жамаәтниң барлиқ
әмирлири баргаһниң сиртиға чиқип уларни
қарши алди. 14 Лекин Муса жәңдин қайтқан һәрбий
сәрдарларға, йәни миң беши, йүз бешиларға
хапа болуп: — 15 Силәр аялларниң һәммисини
тирик қалдурдуңларму? 16 Қараңлар, дәл шулар
Балаамниң һейлә-мәслиһәти билән Пеордики
ишта Исраилларни Пәрвәрдигар алдида гунаға
патқузуши билән, Пәрвәрдигарниң жамаитигә
ваба яғдурулған әмәсму? 17 Әнди силәр
барлиқ оғул балиларни өлтүрүветиңлар, әрләр
билән мунасивәт өткүзгән аялларни қоймай
өлтүрүветиңлар. 18 Бирақ яш қизлар, йәни
әрләр билән мунасивәт өткүзмигәнләрни болса,
өзлириңларға тирик қалдуруңлар. 19 Силәр баргаһ
сиртида йәттә күн чедир тикип туруңлар; адәм
өлтүргән вә өлүккә тәккән һәр ким үчинчи
күни вә йәттинчи күни өзини паклисун; силәр
вә силәр әсир қилған кишиләрниң һәммиси
шундақ қилсун. 20 Барлиқ кийим-кечәк, терә әсвап
үскүниләр, тивитта тоқулған барлиқ нәрсиләр һәм
яғач әсвап-үскүниләрниң һәммисини паклаңлар,
— деди. 21 Каһин Әлиазар жәңгә чиқип
қайтқан ләшкәрләргә: — Мана Пәрвәрдигар
Мусаға буйруған қанун-бәлгүлимә: 22 алтун,

күмүч, мис, төмүр, қәләй, қоғушун қатарлиқ 23
отқа чидамлиқ нәрсиләрниң һәммисини оттин
өткүзүңлар, шундақ қилсаңлар пак һесаплиниду;
шундақтиму, йәнила «напаклиқни чиқарғучи су»
билән пакизлаңлар; отқа чидамсиз нәрсиләрни
шу судин өткүзүңлар. 24 Йәттинчи күни
кийимлириңларни жуюңлар, андин силәр пак
һесаплинисиләр; андин кейин баргаһқа кирсәңлар
болиду, — деди. 25 Пәрвәрдигар Мусаға сөз
қилип мундақ деди: — 26 Сән каһин Әлиазар
вә жамаәт ичидики қәбилә каттилири билән
бирликтә елинған олжа-ғәниимәтниң, адәм болсун,
чарпай болсун, шуларниң умумий санини
һесаплап чиққин; 27 олжа-ғәниймәтни иккигә
бөл, йеримини жәңгә чиққанларға бәр, қалған
йеримини барлиқ жамаәткә бәр. 28 Сән йәнә
чиқип жәңгә қатнашқан ләшкәрләр алидиған
адәм, кала, ешәк яки қой падилиридин бәш
йүздин бирини Пәрвәрдигарға аталған үлүш
болсун дәп айриғин; 29 силәр шуни ләшкәрләргә
тәвә болған йеримидин елип Пәрвәрдигарға
аталған «көтәрмә һәдийә» сүпитидә каһин
Әлиазарға тапшуруңлар. 30 Исраилларға тәвә
болған йериминиң адәм, кала, ешәк, қой
падилири, шундақла һәр хил һайванлардин
әлликтин бирини Пәрвәрдигарниң жамаәт
чедириға қарашқа мәсъул болған Лавийларға
бериңлар. 31 Шуниң билән Муса билән каһин
Әлиазар Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк
қилди. 32 Әнди олжа-ғәниймәт, йәни жәңгә чиққан
ләшкәрләр еливалған нәрсиләрдин қалғини қой
жәмий алтә йүз йәтмиш бәш миң, 33 кала
йәтмиш икки миң, 34 ешәк атмиш бир миң, 35
әркәкләр билән мунасивәт өткүзмигән қизлар
оттуз икки миң чиқти. 36 Жәңгә чиққанларниң
үлүши, йәни уларға тәвә йерими, қой жәмий
үч йүз оттуз йәттә миң бәш йүз; 37 бу қой
падилиридин Пәрвәрдигарға аталғини алтә йүз
йәтмиш бәш болди; 38 кала оттуз алтә миң,
буниңдин Пәрвәрдигарға аталғини йәтмиш икки
болди. 39 Ешәк оттуз миң бәш йүз чиқти,
буниңдин Пәрвәрдигарға аталғини атмиш бир
болди. 40 Адәм он алтә миң чиқти, буниңдин
Пәрвәрдигарға аталғини оттуз икки адәм болди.
41 Муса Пәрвәрдигар өзигә буйруғини бойичә
Пәрвәрдигарға сунулидиған «көтәрмә һәдийә»
болған үлүшни каһин Әлиазарға тапшуруп бәрди.
42 Исраилларға тәвә болған йерими, йәни Муса
жәңгә чиқип кәлгәнләрдин елип бөлүп бәргини
— 43 жамаәткә тәвә болған шу йерими — қой үч
йүз оттуз йәттә миң бәш йүз, 44 кала оттуз алтә
миң, 45 ешәк оттуз миң бәш йүз, 46 адәм он алтә
миң еди. 47 Муса Пәрвәрдигар өзигә буйруғини
бойичә, Исраилларға тәвә болған шу йериминиң,
мәйли адәм яки һайван болсун, әлликтин бирини
айрип елип Пәрвәрдигарниң ибадәт чедириға
қарашқа мәсъул болған Лавийларға тапшурди.
48 Пүткүл қошунниң сәрдарлири, миң беши, йүз
бешилири Муса билән көрүшкили келип, 49
Мусаға: — Хизмәткарлириниң қол астида жәң
қилған ләшкәрләрниң умумий санини санақтин
өткүзсәк бириму кам чиқмиди. 50 Шуңа, мана
Пәрвәрдигарниң һозурида өзимизниң гунайиниң
кафарити үчүн һәр қайсимиз еришкәнләрни
Пәрвәрдигарға аталған һәдийә қилимиз — алтун
буюмлар, пут-қол зәнжирлири, биләйүзүк, мөһүр
үзүк, зирә-һалқа, марҗанларниң һәммисини елип
кәлдуқ, — деди. 51 Шуниң билән Муса билән каһин
Әлиазар улар әкәлгән алтунларни, йәни алтунда
ясалған һәр хил буюмларни алди. 52 Уларниң миң
беши вә йүз бешилиридин алғини Пәрвәрдигарға
аталған «көтәрмә һәдийә» сүпитидә сунулди;
барлиқ алтун жәмий он алтә миң йәттә йүз әллик
шәкәл чиқти 53 (ләшкәрләрниң һәр бири өзлири
үчүн мал-мүлүкни булаң-талаң қилишқан еди).
54 Муса билән каһин Әлиазар миң беши вә йүз
бешилириниң қолидин алтунни елип, жамаәт
чедириниң ичигә әкирип, уни Пәрвәрдигарниң
һозурида Исраиллар үчүн яднамә қилди.

32 Рубәнниң әвлатлири билән Гадниң
әвлатлириниң кала падилири толиму
көпәйгән еди; уларниң Яазәрниң зимини билән
Гилеадниң зиминиға көзи чүшти; вә мана, шу
зимин чарва беқишқа мас келидиған йәр еди. 2
Шуңа улар Муса, каһин Әлиазар вә жамаәтниң
әмирлириниң алдиға келип уларға: — 3 Атарот,
Дибон, Яазәр, Нимраһ, Һәшбон, Әләаләһ, Сәбам,
Небо, Бәон дегән йәрләр, 4 йәни Исраил жамаити
алдида Пәрвәрдигар мағлуп қилип бәргән
йәрләр болуп, чарва беқишқа бап йәрләр екән,
қуллириниңму чарва мели бар, — деди 5 вә йәнә:
— Әгәр силиниң алдилирида илтипатлириға
еришкән болсақ, бизни Иордан дәриясидин өт
демәй, бу йәрни бизгә мирас қилип бәрсилә, —

деди. 6 Муса Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң
әвлатлириға: — Қериндашлириңлар җәңгә чиққан
вақтида силәр мошу йәрдә турамтиңлар? 7
Силәр немә үчүн Исраилларниң [дәриядин] өтүп
Пәрвәрдигар уларға ата қилип бәргән зиминға
киришигә көңуллирини совутисиләр? 8 Илгири
мән Қадәш-Барнеадин ата-бовилириңларни шу
зиминни чарлап келишкә әвәткинимдә уларму
шундақ қилишқан еди. 9 Улар Әшкол җилғисиға
чиқип, у зиминни көрүп, Исраилларниң көңлини
Пәрвәрдигар ата қилип бәргән зиминға кириштин
совутқан. 10 Шу чағда Пәрвәрдигарниң аччиғи
келип қәсәм қилип: 11 «Мисирдин чиққан
жигирмә яштин жуқурилар чин көңлидин
Маңа әгәшмигәчкә, улар Мән Ибраһим, Исһақ,
Яқупларға «Силәргә ата қилимән» дәп қәсәм
қилған зиминни көрсә, [Мән Пәрвәрдигар
болмай кетәй]! 12 Пәқәт кәниззийләрдин
болған Йәфуннәһниң оғли Каләб билән Нунниң
оғли Йәшуала Маңа чин көңлидин әгәшкән
болғачқа, зиминни көрәләйду», дегән еди. 13
Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Исраилларға
аччиғи қозғалғачқа, Пәрвәрдигарниң алдида
рәзил болғанни қилған әшу бир әвлат өлүп
түгигичә, у уларни чөл-баяванда қириқ жил
сәргәрданлиқта жүргүзди. 14 Әнди мана,
гунакарларниң әвлатлири болған силәрму ата-
бованлирниң изини бесип Пәрвәрдигарниң
Исраилларға болған қаттиқ ғәзивини техиму
қозғимақчи бопсиләр-дә! 15 Әгәр силәр униңға
әгишиштин бурулуп кәтсәңлар, ундақта У
[Исраилларни] йәнә чөл-баяванға ташливетиду,
бу һалда силәр бу барлиқ хәлиқни харап қилған
болисиләр, — деди. 16 Икки қәбилиниң адәмлири
Мусаниң алдиға келип униңға: — Биз бу йәрдә
маллиримизға қотан, балилиримизға қәлъә-
шәһәр салайли. 17 Биз болсақ қураллинип,
Исраилларни өзигә тәвә җайлириға башлап
барғичә сәпниң алдида маңимиз; бу зиминдики ят
хәлиқләр сәвәплик, бизниң кичик балилиримиз
мустәһкәм шәһәрләрдә туруши керәк. 18
Исраиллар өз мираслириға егә болмиғичә биз
өйимизгә һәргиз қайтмаймиз. 19 Чүнки биз
улар билән Иордан дәриясиниң күн петиш
тәрипидики зиминға яки униңдинму жирақтики
зиминға тәң егидар болмаймиз, чүнки мирасимиз
Иордан дәриясиниң бу тәрипидә, йәни күн
чиқиштидур, — деди. 20 Муса уларға: — Әгәр
шундақ қилсаңлар, йәни Пәрвәрдигарниң
алдида қураллинип җәңгә чиқип, 21 силәрдин
қуралланғанларниң һәммиси Иордан дәриясидин
өтүп, Пәрвәрдигар Өз дүшмәнлирини уларниң
зиминидин қоғлап чиқирип болғанда, 22 шу
зимин Пәрвәрдигар алдида бойсундурулуп
болғанда андин қайтсаңлар, силәр Пәрвәрдигар
вә Исраиллар алдида гунасиз һесаплинисиләр;
бу зиминму Пәрвәрдигар алдида силәргә мирас
қилип берилиду. 23 Лекин бундақ қилмисаңлар,
мана, Пәрвәрдигар алдида гунакар болисиләр;
шуни убдан билишиңлар керәкки, гунайиңлар
өзүңларни қоғлап бешиңларға чүшиду. 24
Әнди силәр ағзиңлардин чиққан гепиңлар
бойичә иш тутуңлар, балилириңлар үчүн шәһәр,
қой падилириңлар үчүн қотан селиңлар, —
деди. 25 Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң
әвлатлири Мусаға: — Қуллири ғоҗам ейтқиничдәк
қилиду. 26 Хотун-бала чақилиримиз, калилар
вә барлиқ чарпайлиримиз Гилеадниң һәр қайси
шәһәрлиридә қалиду; 27 Лекин қуллири, җәңгә
тәйярлинип қуралланғанларниң һәр бири ғоҗам
ейтқандәк [дәриядин] өтүп Пәрвәрдигарниң
алдида җәң қилиду, — деди. 28 Шуниң билән
Муса улар тоғрилиқ каһин Әлиазар билән
Нунниң оғли Йәшуаға вә Исраилниң барлиқ
қәбилә башлиқлириға тапилап, 29 уларға:
— Әгәр Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң
әвлатлири қураллинип Пәрвәрдигарниң алдида
җәңгә чиқишқа силәр билән бирликтә Иордан
дәриясидин өтсә, у зимин силәрниң алдиңларда
бой сундурулса, ундақта силәр Гилеад зиминини
уларға мирас қилип бериңлар. 30 Әгәр улар
қураллинип силәр билән биллә өтмәймиз
десә, ундақта уларниң мираси араңларда,
йәни Қанаан зиминида болсун, — деди. 31
Гадниң әвлатлири билән Рубәнниң әвлатлири:
— Пәрвәрдигар қуллириға қандақ буйруған
болса, биз шундақ қилимиз. 32 Биз қураллинип
Пәрвәрдигарниң алдида дәриядин өтүп Қанаан
зиминиға киримиз, андин Иордан дәриясиниң бу
йеқидики зимин бизгә мирас қилип берилидиған
болиду, — дейишти. 33 Шуниң билән Муса
Аморийларниң падишаси Сиһонниң падишалиғи
билән Башанниң падишаси Огниң падишалиғини,
зимин вә тәвәсидики шәһәрләрни, әтрапидики

шәһәрләр билән қошуп, һәммисини Гадниң
әвлатлириға, Рубәнниң әвлатлириға вә Йүсүпниң
оғли Манассәһниң йерим қәбилисигә бәрди.
34 Гадниң әвлатлири Дибон, Атарот, Ароәр, 35
Атрот-Шофан, Яазәр, Йогбиһаһ, 36 Бәйт-Нимраһ,
Бәйт-Һаран қатарлиқ мустәһкәм шәһәрләрни
салди вә шундақла қотанларни салди. 37
Рубәнниң әвлатлири [йеңидин] Һәшбон, Әләаләһ,
Кириатайим, 38 Небо, Баал-Меон (жуқурқи
исимлар өзгиртилгән) вә Сибмаһни салди; һәм
улар салған шәһәрләргә йеңидин нам бәрди. 39
Манассәһниң оғли Макирниң әвлатлири Гилеадқа
жүрүш қилип, у йәрни елип, шу йәрдә турушлуқ
Аморийларни қоғливәтти. 40 Шуниң билән Муса
Гилеадни Манассәһниң оғли Макирға бәривиди,
у шу йәрдә туруп қалди. 41 Манассәһниң оғли
Яир Аморийларниң йеза-қишлақлирини һуҗум
қилип елип, бу йеза-қишлақларни Һавот-Яир дәп
атиди. 42 Нобаһ Кинат вә униңға қарашлиқ йеза-
қишлақларни һуҗум қилип елип Кинатни өз
исми билән Нобаһ дәп атиди.

33 Төвәндикиләр өз қошунлири бойичә, Муса
билән Һарунниң йетәкчилиги астида Мисир
зиминидин чиққан Исраилларниң маңған
йоллиридур; 2 Муса Пәрвәрдигарниң әмри бойичә,
өзлириниң сәпәр қилған йоллирини пүтүп қойди,
уларниң сәпәр қилған йоллири мундақ: — 3
Биринчи айниң он бәшинчи күни [Исраиллар]
Рамсәс шәһиридин сәпәргә чиқти; өтүп кетиш
һейтиниң әтиси улар барлиқ Мисирлиқларниң көз
алдида мәртанилик билән йолға чиқти. 4 Бу чағда
Мисирлиқлар уларниң арисидики Пәрвәрдигар
тәрипидин өлтүрүлгәнләрни, йәни барлиқ тунҗа
оғуллирини дәпнә қиливатқан еди; Пәрвәрдигар
Мисирлиқларниң мәбудлириниң үстидин һөкүм
чүшүрди. 5 Исраиллар Рамсәстин йолға чиқип
Суккотқа берип чедир тикти. 6 Улар Суккоттин
йолға чиқип чөл-баяванниң айиғидики Етамға
берип чедир тикти. 7 Етамдин йолға чиқип,
айлинип Баал-Зефонниң удулидики Пи-Хахиротқа
берип Мигдолниң алдида чедир тикти. 8 Пи-
хахироттин йолға чиқип, деңизниң оттурисидин
өтүп, Етам чөлидә үч күн йол жүрүп Мараһда
чедир тикти. 9 Мараһдин йолға чиқип Елимгә
кәлди; Елимдә он икки булақ билән йәтмиш
хорма дәриғи бар еди; улар шу йәрдә чедир тикти.
10 Елимдин йолға чиқип Қизил Деңиз бойида
чедир тикти. 11 Қизил Деңиздин йолға чиқип Син
чөлидә чедир тикти. 12 Син чөлидин йолға чиқип
Дофқаһқа келип чедир тикти. 13 Дофқаһдин йолға
чиқип Алушқа берип чедир тикти. 14 Андин кейин
Алуштин йолға чиқип Рифидимға келип чедир
тикти, у йәрдә хәлиққә ичидиған су тепилмай
қалди. 15 Рифидимдин йолға чиқип, Синай чөлигә
берип чедир тикти. 16 Синай чөлидин йолға
чиқип Қиброт-Һаттаваһқа келип чедир тикти.
17 Қиброт-Һаттаваһдин йолға чиқип Һазиротта
чедир тикти. 18 Һазироттин йолға чиқип Ритмаһда
чедир тикти. 19 Ритмаһдин йолға чиқип Риммон-
Пәрәздә чедир тикти. 20 Риммон-Пәрәздин йолға
чиқип Либнаһда чедир тикти. 21 Либнаһдин йолға
чиқип Риссаһда чедир тикти. 22 Риссаһдин йолға
чиқип Кәһәлатаһда чедир тикти. 23 Кәһәлатаһдин
йолға чиқип Шафир теғида чедир тикти. 24
Шафир теғидин йолға чиқип Һарадаһта чедир
тикти. 25 Һарадаһдин йолға чиқип Макһилотта
чедир тикти. 26 Макһилоттин йолға чиқип
Таһатта чедир тикти. 27 Таһаттин йолға чиқип
Тәраһда чедир тикти. 28 Тәраһдин йолға чиқип
Митқаһда чедир тикти. 29 Митқаһдин йолға чиқип
Һашмонаһта чедир тикти. 30 Һашмонаһтин йолға
чиқип Мошәротта чедир тикти. 31 Мошәроттин
йолға чиқип Бәнә-Яаканда чедир тикти. 32 Бәнә-
Яакандин йолға чиқип Хор-Һагидгадқа берип
чедир тикти. 33 Хор-Һагидгадтин йолға чиқип
Йотбатаһқа келип чедир тикти. 34 Йотбатаһтин
йолға чиқип Абронаһқа келип чедир тикти. 35
Абронаһтин йолға чиқип Әзион-Гәбәргә келип
чедир тикти. 36 Әзион-Гәбәрдин йолға чиқип Зин
чөлидә, йәни Қадәштә чедир тикти. 37 Қадәштин
йолға чиқип Едом зимининиң чегарисидики
Һор теғида чедир тикти. 38 Исраиллар Мисир
зиминидин чиққандин кейинки қириқинчи жили
бәшинчи айниң биринчи күни, каһин Һарун
Пәрвәрдигарниң әмри бойичә Һор теғиға чиқип
шу йәрдә өлди. 39 Һарун Һор теғида өлгән чеғида
бир йүз жигирмә үч яшта еди. 40 У чағда, Қанаан
зимининиң җәнубида турушлуқ Қананийларниң
падишаси Арад Исраиллар келиветипту дәп
аңлиған еди. 41 Исраиллар Һор теғидин йолға
чиқип Залмонаһда чедир тикти. 42 Залмонаһдин
йолға чиқип Пунонға келип чедир тикти. 43
Пунондин йолға чиқип Оботқа келип чедир тикти.
44 Оботтин йолға чиқип Моабниң чегарисидики

Ийә-Абаримға келип чедир тикти. 45 Ийимдин
йолға чиқип Дибон-Гадқа келип чедир тикти. 46
Дибон-Гадтин йолға чиқип Алмон-Диблатайимға
келип чедир тикти. 47 Алмон-Диблатайимдин
йолға чиқип Небониң алдидики Абарим тағлиғиға
келип чедир тикти. 48 Абарим тағлиғидин
йолға чиқип Йерихониң удулида Иордан
дәриясиниң бойидики Моаб түзләңликлиридә
чедир тикти. 49 Моаб түзләңликлиридә
Иордан дәриясини бойлап тиккән чедирлири
Бәйт-Йәшимоттин тартип Абәл-Шиттимғичә
барди. 50 Пәрвәрдигар Моаб түзләңликлиридики
Иордан дәрияси бойида Йерихониң удулида
Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 51 Сән
Исраилларға сөз қилип мундақ буйруғин: —
«Силәр Иордан дәриясидин өтүп Қанаан зиминиға
кәлгән чеғиңларда, 52 зиминдики барлиқ
туруватқанларни алдиңлардин һайдиветиңлар,
уларниң барлиқ ойма, қуйма бутлирини чеқип
ташлаңлар һәм барлиқ «жуқури жай»лирини
вәйран қилип ташлаңлар. 53 Силәр шу зиминни
егиләп маканлишиңлар, чүнки Мән у зиминни
силәргә мирас қилип бәргәнмән. 54 Силәр
җәмәт бойичә чәк ташлап, зиминни өзүңләргә
мирас қилип елиңлар; адими көпрәкләргә
көпрәк мирас бөлүп бериңлар; адими азрақларға
азрақ мирас бөлүп бериңлар; чәк ташланғанда
кимләргә қәйәр чиққан болса, шу йәр униң
мираси болсун; силәр мирасқа ата қәбилә-
җәмәт бойичә варислиқ қилиңлар. 55 Һалбуки,
әгәр у зиминда туруватқанларни алдиңлардин
һайдивәтмисәңлар, улардин қелип қалғанлар
чоқум көзүңләргә тикән, биқиниңларға янтақ
болуп санҗилиду, турған зиминиңларда силәрни
паракәндә қилиду; 56 вә шундақ болидуки, Мән
әслидә уларға қандақ муамилә қилмақчи болған
болсам, силәргә шундақ муамилдә болимән».

34 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Исраилларға сөз қилип мундақ
буйруғин: «Силәр Қанаан зиминиға киргән чағда,
силәргә мирас болушқа тәқсим қилинидиған
зимин Қанаан зимини болиду; зиминниң
бекитилгән җай-чегаралири мундақ болиду: — 3
Силәрниң җәнуп тәрипиңләр Зин чөлидин башлап
Едом чегарисиға тақалсун; андин җәнуп тәрәптики
чегараңлар «Шор деңизи»ниң җәнуп тәрипиниң
әң айиғиға йәтсун; 4 шу йәрдин чегараңлар
«Сериқ Ешәк давини»ниң җәнуп тәрипидин
бурулуп зинға өтсун; униң айиғи топтоғра Қадәш-
Барнеаниң җәнубида болиду; андин у йәрдин
йәнә Һазар-Аддарға берип, Азмонға тутишиду; 5
андин чегара Азмондин бурулуп меңип, Мисир
еқиниға бариду вә деңизғичә тутишиду. 6 Күн
петиш тәрәптә чегараңлар «Улуқ деңиз»ниң
өзи болиду, йәни униң бойлири болиду; мана
бу силәрниң күн петиш тәрәптики чегараңлар
болиду. 7 Шимал тәрәптики чегараңлар мундақ
болиду: — «Улуқ деңиз»дин башлап Һор теғиғичә
пасил сизилсун; 8 пасил сизиғи Һор теғидин
башлап Хамат еғизиға созулуп, андин чегара
Зәдадқа туташсун; 9 чегара йәнә Зифронға өтүп
Һазар-Енанда ахирлашсун; мана бу силәрниң
шималий чегараңлар болиду. 10 Андин шәрқий
чегарайиңларниң пасил сизиғи Һазар-Енандин
Шефамғичә сизилсун. 11 Бу чегара Шефамдин
Айинниң күн чиқиш тәрипидики Риблаһқа
чүшиду; андин чегара шу йәрдин чүшүп Киннәрәт
деңизиниң давинидин өтүп күн чиқиш тәрәпкә
тутишиду. 12 Андин чегара төвәнләп Иордан
дәриясини бойлап чүшүп, Шор Деңизиғичә йәтсун.
Мана бу чегаралар билән бекитилгән зиминиңлар
болиду». 13 Муса Исраилларға сөз қилип мундақ
дәп буйруди: — «Мана бу Пәрвәрдигар тоққуз
қәбилә вә йерим қәбилигә тәқдим қилинсун
дәп буйруған, чәк ташлиниш арқилиқ өзүңлар
варислиқ қилидиған зиминиңлар болиду; 14
чүнки Рубән қәбилисидикиләр ата җәмәти бойичә
вә Гад қәбилисидикиләр ата җәмәти бойичә
өз мирасиға аллиқачан варислиқ қилип уни
егилигән, Манассәһниң йерим қәбилисиму өз
мирасиға варислиқ қилип уни егилигән; 15 Бу
икки қәбилә вә йерим қәбилә Йерихониң удулида,
Иордан дәриясиниң шәрқий қирғиқидики күн
чиқиш тәрәптә өз мираслирини елип болған».
16 Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип мундақ деди:
— 17 Төвәндикиләр зиминни силәргә тәқсим
қилип бәргүчиләрниң исимлиғи: — Каһин
Әлиазар вә Нунниң оғли Йәшуа. 18 Силәрму
йәнә зимин тәқсим қилишқа ярдәмлишиш
үчүн һәр қәбилидин бирдин әмир таллап
бериңлар. 19 Буларниң исми мундақ: — Йәһуда
қәбилисидин Йәфуннәһниң оғли Каләб. 20 Шимеон
қәбилисидикиләрдин Аммиһудниң оғли Шәмуәл.
21 Бинямин қәбилисидин Кислонниң оғли Әлидад.

22 Дан қәбилисидикиләрдин Йоглиниң оғли, әмир
Букки еди. 23 Йүсүпниң әвлатлиридин: — Манассәһ
қәбилисидикиләрдин Әфодниң оғли әмир
Һаннийәл 24 һәм Әфраим қәбилисидикиләрдин
Шифтанниң оғли әмир Кәмуәл. 25 Зәбулун
қәбилисидикиләрдин Парнақниң оғли әмир
Әлизафан; 26 Иссакар қәбилисидикиләрдин
Аззанниң оғли әмир Палтийәл; 27 Ашир
қәбилисидикиләрдин Шеломиниң оғли әмир
Ахиһуд; 28 Нафтали қәбилисидикиләрдин
Аммиһудниң оғли әмир Пәдаһәл еди. 29 Мана
булар Пәрвәрдигар әмир қилип Исраилларға
Қанаан зиминидики мираслирини тәқсим
қилишқа бекиткәнләр еди.

35 Пәрвәрдигар Йерихониң удулида,
Иордан дәриясиниң бойидики Моаб
түзләңликлиридә Мусаға сөз қилип мундақ
деди: — 2 Сән Исраилларға мундақ әмир қил,
улар мирас қилип еришкән зиминдики бәзи
шәһәрләрни Лавийларниң олтиришиға бәрсун;
у шәһәрләрниң өп-чөрисидики яйлақларниму
Лавийларға бәрсун. 3 Шундақ қилип уларниң
туридиған шәһәрлири болиду вә шу шәһәрләргә
тәвә яйлақларға уларниң чарпайлири, башқа
мал-мүлүклири һәмдә барлиқ һайванлири
орунлаштурулиду. 4 Силәр Лавийларға беридиған
шәһәрләрдики яйлақлар сепилидин башлап
һесаплиғанда миң гәз болсун. 5 Силәр йәнә шәһәр
сиртидин күн чиқиш тәрәпкә қарап икки миң гәз,
җәнуп тәрәпкә қарап икки миң гәз, күн петиш
тәрәпкә қарап икки миң гәз, шимал тәрәпкә қарап
икки миң гәз өлчәңлар, шәһәр оттурида болсун;
шәһәрләр әтрапидики мошу йәрләр улар үчүн
яйлақлар болсун. 6 Силәр Лавийларға бәргән
шәһәрләр ичидә алтә шәһәр «панаһлиқ шәһири»
болсун; силәр шуларни адәм өлтүрүп қойған
кишиләрниң шу шәһәрләргә қечип беривелишиға
бикитиңлар; булардин башқа уларға йәнә қириқ
икки шәһәр бериңлар. 7 Силәр Лавийларға
беридиған шәһәрләр җәмий қириқ сәккиз болуп,
шу шәһәрләр билән уларға тәвә яйлақлар уларға
берилсун. 8 Силәр уларға беридиған шу шәһәрләр
Исраиллар мирас қилған тәвәликләрдин болсун;
адими көпрәк болғанлардин көпрәк, адими
азрақ болғанлардин азрақ елиңлар; һәр бир
қәбилә өзигә тәқсим қилинған мирасқа асасән
шәһәрләрдин бәзилирини елип Лавийларға
тәқсим қилип бәрсун. 9 Пәрвәрдигар Мусаға сөз
қилип мундақ деди: — 10 Сән Исраилларға мундақ
дегин: «Силәр Иордан дәриясидин өтүп Қанаан
зиминиға киргиниңларда, 11 тәсадипийлиқтин
адәм өлтүрүп қойғанларниң панаһлиниши үчүн
қечип беривелишиға бир нәччә шәһәр таллап
бекитиңлар. 12 Шундақ қилғанда бу шәһәрләр
адәм өлтүргүчи таки җамаәт алдида сораққа
тартилғичә, қисаскарниң өлтүрүп қоюшидин
панаһлинидиған шәһәрләр болиду. 13 Силәр
бекиткән бу шәһәрләр силәргә панаһлинидиған
алтә шәһәр болиду. 14 Панаһлиқ шәһири үчүн
Иордан дәриясиниң күн чиқиш тәрипидә үч
шәһәр, Қанаан зиминидиму үч шәһәрни айрип
қоюңлар. 15 Бу алтә шәһәр Исраиллар, ят
әлдикиләр вә уларниң арисида арилишип
олтарған мусапирлар үчүн панаһлиқ шәһәрлири
болсун; тәсадипийлиқтин адәм өлтүрүп қойған
һәр бир киши шу йәрләргә қечишқа болиду.
16 — Әгәр бирәв төмүр әсвап билән уруп адәм
өлтүрүп қойған болса, у қәстән адәм өлтүргән
қатил болиду; қәстән адәм өлтүргүчи җәзмән
өлтүрүлүши керәк. 17 Әгәр бирәв қол көтирип адәм
өлтүргидәк таш билән уруп адәм өлтүрүп қойған
болса, у қәстән адәм өлтүргән қатил болиду;
қәстән адәм өлтүргүчи җәзмән өлтүрүлүши керәк.
18 Әгәр бирәв адәм өлтүргидәк калтәк билән
уруп адәм өлтүрүп қойған болса, у қәстән адәм
өлтүргән қатил болиду; қәстән адәм өлтүргүчи
җәзмән өлтүрүлүши керәк. 19 Қан қисас алғучи
киши шу қатилни өлтүрсун; у қатилни учратқан
йеридә өлтүрсун. 20 Әгәр бирәв өчмәнлик билән
бирисини иштирип жиқитиветип яки мөкүп
туруп бирәр нәрсә етип өлтүрүп қойған болса, 21
яки өчәкишип мушт билән уруп өлтүрүп қойған
болса, адәм урғучи җәзмән өлтүрүлүши керәк,
чүнки у қатил болиду; қан қисас алғучи киши
қатилни учриған йәрдә өлтүрүвәтсун. 22 Лекин
у адәмниң өчи йоқ, тәсадипий иштириветиш
яки мәхсәтсизла бирәр нәрсә етип, 23 яки адәм
өлтүргидәк һәр қандақ бир ташни адәмни көрмәй
етип селип, адәм өлтүрүп қойған болса, униң
әслидә униңға һеч қандақ өчи болмиса, униңға
зиянкәшлик қилиш нийитиму болмиса; 24
бундақ әһвалда, җамаәт шу қанун-һөкүмләргә
асасән адәм өлтүргүчи билән қан қисас алғучи
оттурисида кесим қилсун. 25 Җамаәт тәсадипий

адәм өлтүрүп қойғучини қан қисас алғучи
кишиниң қолидин җәзмән қутқузувалсун; улар
уни қечип беривалған панаһлиқ шәһиригә [аман-
есән] қайтуруп бәрсун; андин муқәддәс май
билән мәсиһләнгән баш каһин өлүп кәткичә у
шу шәһәрдә турсун. 26 Лекин тәсадипийлиқтин
адәм өлтүрүп қойған киши әгәр қечип беривалған
панаһлиқ шәһириниң тәвәсидин чиқип кәткән
болса, 27 шундақла қан қисас алғучи киши
уни панаһлиқ шәһириниң пасиллириниң
сиртида учритип қелип өлтүрүвәткән болса,
ундақта қан қисас алғучи қан төкүш гунайини
тартмайду; 28 чүнки тәсадипийлиқтин адәм
өлтүрүп қойған киши әслидә баш каһин өлүп
кәткичә панаһлиқ шәһиридә туруши керәк еди;
баш каһин өлүп кәткәндин кейин өз тәвәлиги
болған зиминға қайтип барса болиду. 29 —
Булар силәр турушлуқ һәммә йәрдә әвлатму-
әвлат қанун-бәлгүлимиләр болсун. 30 Башқа
бирисини өлтүргән қатилни болса, бир нәччә
гувачиниң гувалиғидин кейин андин өлтүрүшкә
болиду; лекин пәқәт бирла гувачиниң гувалиғи
болса, у уни өлтүрүшниң сәвәви болмайду. 31
Өлүмгә лайиқ гуна өткүзгәнләргә, йәни қәстән
адәм өлтүргәнләр үчүн силәр һеч қандақ төләм
пулини қәтъий қобул қилмаңлар; ундақ киши
җәзмән өлтүрүлүши керәк. 32 Шуниңдәк панаһлиқ
шәһәргә қечип беривалған киши үчүн баш
каһин өлүп кетиштин илгири өз йеригә қайтип
келивелишиға һеч қандақ төләм пулини қәтъий
қобул қилмаңлар. 33 Шундақ қилсаңлар, өзүңлар
турған зиминни булғиған болмайсиләр, чүнки
қан зиминни булғайду; зиминда төкүлгән қанға
дәл шу қанни төккән кишиниң өз қенидин башқа
һеч қандақ кафарәт кәлтүрүшкә болмайду. 34
Өзүңлар олтарған зиминни, йәни Мән Өзүм
макан қилған зиминни булғимаңлар; чүнки
Мән Пәрвәрдигар Исраиллар арисида макан
тутқучидурмән.

36 Йүсүп әвлатлириниң җәмәтлиридин
Манассәһниң нәвриси, Макирниң оғли
Гилеадниң әвлатлириниң җәмәт башлиқлири
Муса вә Исраилларниң каттилири болған
әмирләрниң алдиға келип мундақ деди: —
2 «Пәрвәрдигар илгири ғоҗамға чәк ташлап
зиминни Исраил хәлқигә мирас қилип
тәқсим қилип беришни буйруған; ғоҗамму
Пәрвәрдигарниң қериндишимиз Зәлофиһадниң
мирасини униң қизлириға тәқсим қилип бериш
тоғрисидики буйруғиниму алған. 3 Лекин,
улар Исраилларниң башқа қәбилисидикиләргә
ятлиқ болуп кәтсә, уларниң мирасиму ата-
бовилиримизниң мирасидин чиқип уларниң
әрлириниң қәбилисиниң мирасиға қошулуп
кетиду; ундақ болғанда биз чәк ташлап еришкән
мирас түгәйду. 4 Исраилларниң «азатлиқ
жили» кәлгәндә уларниң мираси уларниң
әрлириниң қәбилисиниң мирасиға қошулуп
кетиду; бундақ болғанда уларниң мираси бизниң
ата-бовилиримизниң мирасидин елип кетилиду».
5 Муса Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә Исраилларға
сөз қилип мундақ әмир қилип: — Йүсүп
қәбилисидикиләр тоғра ейтиду. 6 Зәлофиһадниң
қизлири тоғрисида Пәрвәрдигарниң буйруғини
мундақ: «Улар өзлири халиған әргә ятлиқ
болса болуверидү, лекин өз җәмәти, өз ата
қәбилисидин болған биригә ятлиқ болуши
керәк. 7 Шундақ болғанда Исраилларниң мираси
бир қәбилидин йәнә бир қәбилигә йөткилип
кәтмәйду; Исраилларниң һәр бири өз ата-
бовилириниң қәбилисиниң мирасини чиң тутуп
қоюп бәрмәслиги керәк. 8 Исраилларниң һәр
бири өз ата-бовилириниң мирасини егиләш үчүн
Исраил қәбилилиридин мирасқа варислиқ қилған
һәр бир қиз-аял өз ата-бовилириниң қәбилисидин
болған бирисигә ятлиқ болуши керәк. 9 Мошундақ
болғанда, Исраилларниң мираси бир қәбилидин
йәнә бир қәбилигә йөткилип кәтмәйду; чүнки
Исраил қәбилилири өз мирасини қолидин
бәрмәслиги керәк, — деди. 10 Пәрвәрдигар
Мусаға қандақ әмир қилған болса, Зәлофиһадниң
қизлириму шундақ қилди. 11 Зәлофиһадниң
қизлиридин Маһлаһ, Тирзаһ, Һоглаһ, Милкаһ
вә Ноаһлар өз тағилириниң оғуллириға ятлиқ
болди. 12 Улар Йүсүпниң оғли Манассәһниң
әвлатлириниң җәмәтидикиләргә ятлиқ болди;
уларниң мираси йәнила атисиниң қәбилиси
ичидә қалди. 13 Булар Пәрвәрдигар Йерихониң
удулида, Иордан дәриясиниң бойидики Моаб
түзләңликлиридә Мусаниң вастиси билән
Исраилларға буйруған әмирләр вә һөкүмләрдур.

Қанун шәрһи

1 Төвәндә хатириләнгини Мусаниң Иордан
дәриясиниң шәрқий тәрипидики Паран билән
Тофәл, Лабан, Һазирот, Ди-Заһабниң оттурисида,
йәни Суфниң удулидики чөл-түзләңликтә, пүткүл
Исраилға ейтқан сөзлиридур: — 2 Һорәб теғидин
чиқип, Сеир теғиниң йоли билән Қадәш-
барнеаға барғичә җәмий он бир күнлүк йол
еди. 3 Һалбуки, Муса бу барлиқ сөзләрни
Пәрвәрдигарниң уларни дәп өзигә тапилиғини
бойичә Исраилларға ейтқан вақти қириқинчи
жили, он биринчи айниң биринчи күни болди;
4 бу вақит Муса Һәшбонни пайтәхт қилған
Аморийларниң падишаси Сиһонни вә Аштарот
вә Әдрәйни пайтәхт қилған Башанниң падишаси
Огни мәғлуп қилғандин кейинки мәзгил еди.
5 Шуниң билән Иордан дәриясиниң шәрқий
тәрипидики Моаб зиминида Муса [пәйғәмбәр] бу
қанун-тәлимни шәрһләшкә башлап, мундақ деди:
— 6 «Пәрвәрдигар Худайимиз Һорәб теғида бизгә
сөз қилип: — «Силәрниң мошу тағ әтрапида турған
вақтиңлар йетәрлик болди; 7 әнди бурулуп сәпәргә
атлинип, Аморийлар туруватқан егизликкә вә
униңға йеқин болған барлиқ җайларға, җүмлидин
Арабаһ түзләңлигигә, тағлиқларға, ойманлиққа,
җәнупқа, деңиз бойлириға, улуқ дәрия, йәни
Әфрат дәриясиғичә Қананийларниң зиминиға
һәм Ливан зиминиға бериңлар. 8 Мана, Мән
шу зиминни силәрниң алдиңларға қойдум;
кириңлар, Пәрвәрдигар ата-бовилириңларға, йәни
Ибраһим, Исһақ, Яқуп вә уларниң әвлатлириға:
«Силәргә беримән» дәп қәсәм қилған зиминни
егиләңлар» — дегән еди. 9 Шуңа Мән шу
чағда силәргә: — «Мән жүкүңларни ялғуз
көтирәлмәймән. 10 Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәрни көпәйтти; мана, бүгүн силәр асмандики
юлтузлардәк нурғунсиләр. 11 Ата-боваңларниң
Худаси болған Пәрвәрдигар дәрвәқә силәрни
һазирқидин йәнә миң һәссә көпәйткәй, шундақла
вәдә қилғинидәк силәргә бәхит-берикәт ата
қилғай! 12 Лекин мән өзүм ялғуз қандақму
силәрниң җапалириңларни, жүкүңларни вә
талаш-тартишиңларни көтирәләймән? 13 Өзүңлар
үчүн һәр қайси қәбилилириңлардин данишмән,
йорутулған мөтивәрләрни таллаңлар, мән уларни
үстүңләргә йолбашчи қилимән» — дедим. 14
Силәр болсаңлар маңа: — «Сениң ейтқиниң
яхши гәп болди», дедиңлар. 15 Шуниң билән
мән қәбилилириңлардин мунәввәр адәмләрни,
йәни данишмән һәм мөтивәр адәмләрни
таллап, үстүңләргә йолбашчи қилип, миң
беши, йүз беши, әллик беши вә он беши
қилип тайинлап, қәбилилириңлар үчүн һәр хил
әмәлләрни тутушқа тиклидим. 16 Шу чағда мән
араңлардики сорақчиларға: «Қериндашлириңлар
арисидики әрз-дәваларни сораңлар, қериндаш
билән қериндашниң оттурисида вә пухрайиң
билән хошна олтарған яқа жутлуқлар оттурисида
адил һөкүм чиқириңлар; 17 һөкүм чиқарғанда
һеч қандақ кишиниң йүз-хатирисини қилмаңлар;
мәйли кичик болсун, чоң болсун силәр
һәммисиниңла ишлирини сораңлар. Силәр
инсанларниң сөлитидин қорқмаслиғиңлар керәк,
чүнки мошу һөкүм чиқириш иши Худаға тәвә
иштур. Силәргә тәс чүшидиған иш болса, мениң
алдимға елип келиңлар, мән уни аңлаймән»
— дедим. 18 Әйни чағда мән қилишқа керәк
болған барлиқ ишлар тоғрилиқ тапилиғанмән. 19
Биз Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә буйруғандәк
Һорәбтин чиқип, Аморийларниң тағлиғиға бардуқ
вә силәр шу йолдики бепаян, дәһшәтлик чөлни
көрдуңлар; биз униң һәммисидин өтүп, Қадәш-
Барнеаға кәлдуқ. 20 Вә мән силәргә: — «Силәр
Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә ата қилидиған,
Аморийларниң теғиға йетип кәлдуқ. 21 Мана,
Пәрвәрдигар Худайиңлар бу зиминни алдиңларға
қойди; ата-боваңларниң Худаси Пәрвәрдигар
силәргә ейтқандәк, шу йәргә чиқип уни егиләңлар;
қорқмаңлар, һеч һодуқмаңлар» — дедим. 22
Шуниң билән силәр һәммиңлар йенимға келип
маңа: — «Биз зиминға кириштин илгири алдин
адәмләрни әвәтәйли; улар биз үчүн у йәрни
күзитип, чиқишимиз керәк болған йол вә биз
учрайдиған шәһәрләр тоғрилиқ хәвәр йәткүзсун»
— дедиңлар. 23 Бу иш нәзиримгә мувапиқ көрүнүп,
мән араңлардин он икки адәмни, йәни һәр
қайси қәбилидин бирдин адәмни таллидим.
24 Улар йолға атлинип таққа берип, Әшкол
җилғисиға чүшүп у йәрни тәкшүрүп көрүшти.
25 Улар қоллириға шу зиминдики мевиләрдин
елип бизгә кәлтүрди вә мәлумат берип:
«Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә тәқдим қилған
бу зимин яхшидур» — деди. 26 Һалбуки, силәр

зиминға чиқишқа унимидиңлар, Пәрвәрдигар
Худайиңларниң әмригә қарши чиқип Униңға
асийлиқ қилдиңлар 27 вә өз чедириңларда қақшап:
«Пәрвәрдигар бизгә өч болғанлиғидин бизни
Аморийларниң қолиға тапшуруп һалак қилиш
үчүн Мисир зиминидин чиқарған. 28 Әнди биз нәгә
барармиз? Чүнки қериндашлиримиз: «Шу йәрдики
адәмләр биздин чоң һәм егиз бир хәлиқ екән;
уларниң шәһәрлири интайин чоң, сепиллири
асманға тақишидикән; униң үстигә биз шу
йәрдә Анакийларни байқидуқ», дәп көңлимизни
паракәндә қиливәтти» — дедиңлар. 29 Шуңа мән
силәргә: «Қорқмаңлар, уларниң алдида дәккә-
дүккигә чүшмәңлар; 30 силәрниң алдиңларда
маңидиған Пәрвәрдигар Худайиңлар Мисир
зиминида көз алдиңларда барлиқ қилғанлиридәк
силәр үчүн җәң қилиду; 31 силәр йәнә чөл-
баявандиму барлиқ маңған йоллириңларда мошу
йәргә йетип кәлгичә инсан өз оғлини қучиғида
көтәргинидәк Пәрвәрдигар Худайиңларниңму
силәрни көтәргинини көрдуңлар. 32 Шуниңдәк
гәрчә У йәнә кечидә отта, күндүздә булут
ичидә силәрниң алдиңларда меңип, барғаһ
тиккидәк йәрләрни издәп тепиш үчүн жүргән
болсиму, бу ишта Пәрвәрдигар Худайиңларға
ишәнмидиңлар. 34 Пәрвәрдигар бу сөзләрни
қилған авазиңларни аңлап ғәзәплинип: 35 «Бу
рәзил дәвирдикиләрдин һеч бир адәм һәр
қандақ йол билән Мән ата-бовилириға тәқдим
қилишни қәсәм қилған бу яхши зиминни көргүчи
болмайду! 36 Пәқәт Йәфуннәһниң оғли Каләб
пүтүн қәлби билән Пәрвәрдигарға әгәшкәчкә,
шула зиминни көриду вә у өз пути билән
кезип чиққан барлиқ йәрни униңға вә униң
балилириға беримән» — дәп қәсәм қилди. 37
Шу чағда Пәрвәрдигар силәрниң сәвәвиңлардин
мәндинму аччиқланди вә: «Сәнму шу йәргә
киргүчи болмайсән. 38 лекин алдиңда хизмәттә
туруватқан Нунниң оғли Йәшуа кирәләйду. Уни
күчләндүргин, чүнки у Исраилларни униңға
мирас қилдуриду. 39 Шуниңдәк силәрниң: «Улар
[дүшмәнләрниң] олҗиси болуп қалиду» дегән
кичик балилириңлар, йәни бүгүнки күндә яхши-
яманни пәриқ етәлмәйдиған балилириңлар болса,
кириду; Мән у йәрни уларға ата қилимән вә
улар уни егиләйду. 40 Лекин силәр болсаңлар,
бурулуп Қизил Деңизға баридиған йол билән чөл-
баяванға қайттиңлар» — деди. 41 Шу чағда силәр
маңа җавап берип: «Биз дәрвәқә Пәрвәрдигар
алдида гуна садир қилдуқ. Шуниң үчүн биз
һазир Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә қилған
барлиқ әмри бойичә җәң қилғили чиқимиз» —
дедиңлар. Шуниң билән силәрниң һәр бириңлар
өз бешимчилиқ қилип қурал-ярақлириңларни
есип, таққа чиқмақчи болдуңлар. 42 Лекин
Пәрвәрдигар маңа: Уларға: — «Чиқмаңлар, җәң
қилмаңлар, чүнки Мән араңларда әмәсмән;
силәр чоқум дүшмәнлириңлар алдида мәғлуп
болисиләр», дегин, деди. 43 Мән силәргә сөз
қилдим, лекин силәр қулақ салмидиңлар, бәлки
Пәрвәрдигарниң сөзигә қарши чиқип асийлиқ
қилип, өз бешимчилиқ қилип таққа чиқтиңлар.
44 Лекин тағда турған Аморийлар силәргә қарши
атлинип, бир топ һәриләрдәк силәрни таки
Хормаһғичә қоғлап, Сеирда силәрни қиличлап
өлтүрди. 45 Силәр қайтип келип Пәрвәрдигар
алдида жиға-зерә көтәрдиңлар, амма Пәрвәрдигар
пәрядиңларни аңлимиди, я униңға қулақ салмиди.
46 Шуниң билән силәр Қадәштә нурғун күнләр
туруп қалдиңлар — силәр қанчә күнләр шу йәрдә
турдуңлар!

2 Андин биз бурулуп, Пәрвәрдигар маңа
ейтқандәк Қизил деңизға баридиған йол
билән сәпәргә атландуқ; биз нурғун күнләр Сеир
теғи әтрапида айлинип жүрдуқ. 2 Пәрвәрдигар
маңа сөз қилип: — 3 «Силәрниң мошу тағни
айлинип турған вақтиңлар йетәрлик болди;
әнди шимал тәрәпкә бурулуңлар. 4 Хәлиққә:
— Силәр Сеирда туруватқан қериндишиңлар
Әсавларниң чегарисидин өтидиған болдуңлар;
улар силәрдин қорқиду, шуңа бәк еһтият қилип,
5 уларға җәң қозғимаңлар; чүнки мән силәргә
уларниң зиминидин һәтта тапанчилиқ йәрниму
бәрмәймән; чүнки Сеир теғини Әсавға мирас
қилип бәрдим. 6 Силәр уларға пул төләп озуқ-
түлүк сетивелиңлар, пул төләп су сетивелиңлар.
7 Чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар қолуңлардики
барлиқ әҗирни бәрикәтләп кәлгән; У силәрниң бу
бепаян чөл-баявандин меңип өтүватқиниңларда
һәммини билди; Пәрвәрдигар Худайиңлар бу
қириқ жил силәр билән биллә болди; һеч нәрсидин
кам болмидиңлар» — деди. 8 Шуниң билән биз
Сеирда туруватқан қериндашлиримиз Әсавларниң
зиминидин вә Арабаһ түзләңлигидин, шундақла

Елат вә Езион-Гәбәрдин өтүп, бурулуп Моабдики
чөл-баяван йоли билән маңдуқ. 9 Пәрвәрдигар
маңа: «Моабийларни аварә қилмаңлар яки уларға
җәң қозғимаңлар; чүнки Мән уларниң зиминини
силәргә мирас қилип бәрмәймән; чүнки Мән
Ар шәһәр-зиминини Лутниң әвлатлириға мирас
қилип бәрдим» — деди 10 (Әмийләр әслидә шу
йәрдә туратти; улар Анакийларға охшаш күчлүк,
сани көп, егиз бойлуқ бир хәлиқ еди. 11 Улар
Анакийлардәк «гигантлар» дәп һесаплиниду;
лекин Моабийлар уларни «Әмийләр» дәп атайду.
12 Сеирда әслидә Һорийлар туратти; лекин
Әсавлар Һорийларни зиминидин һайдиветип,
уларни йоқитип орниға олтирақлашти — худди
Исраиллар Мәнки Пәрвәрдигар уларға тәқдим
қилған, уларниң тәвәлиги болған зиминға
қилғиниға охшаш). 13 [Пәрвәрдигар:] «Әнди
һазир орнуңлардин туруп Зәрәд еқинидин
өтүңлар» деди. Буни аңлап биз Зәрәд еқинидин
өттуқ. 14 Қадәш-Барнеадин айрилип Зәрәд
еқинидин өткичә болған күнләр оттуз сәккиз жил
болди; бу дәл худди Пәрвәрдигар уларға қәсәм
қилғинидәк, у дәвирдики җәңчиләр баргаһтин
пүтүнләй йоқитилғичә болған арилиқтики вақит
еди. 15 Дәрвәқә Пәрвәрдигарниң қоли уларни
баргаһтин йоқитип түгәткичә уларни һалак
қилишқа қарши чиққан еди. 16 Вә шундақ
болдики, шу җәңчиләр өлүп хәлиқ арисидин
пүтүнләй түгигәндин кейин, 17 Пәрвәрдигар
маңа сөз қилип: — 18 «Силәр бүгүн Моабниң,
йәни Арниң чегарисидин өтисиләр. 19 Шуниң
билән силәр Аммонийларға йеқин келисиләр;
амма уларни аварә қилмаңлар яки уларға
җәң қозғимаңлар; чүнки Мән Аммонийларниң
зиминини силәргә мирас қилип бәрмәймән;
чүнки Мән уни Лутниң әвлатлириға мирас қилип
бәрдим» — деди. 20 (бу зиминму «гигантларниң
зимини» һесаплиниду; чүнки илгири гигантлар
шу йәрдә турған еди; Аммонийлар уларни
«Замзумлар» дәп атайду. 21 Улар Анакийларға
охшаш күчлүк, сани көп, егиз бойлуқ бир
хәлиқ еди. Пәрвәрдигар уларни [Аммонийларниң]
алдида йоқитиши билән [Аммонийлар] уларни
зиминидин мәһрум қилип, уларниң орниға
олтирақлашқан еди. 22 Пәрвәрдигар Сеирда
турған Әсавлар үчүнму охшаш иш қилди, уларниң
алдидин Һорийларни йоқатти; шуниң билән
Әсавлар уларни зиминидин мәһрум қилип,
бүгүнгә қәдәр уларниң орниға олтирақлашқан
еди. 23 Вә Газа шәһиригичә кәнт-қишлақларда
олтирақлашқан аввийларни болса, Кафтордин
чиққан Кафторийлар йоқитип, уларниң орниға
олтирақлашти). 24 — «Әнди орнуңлардин
қозғилиңлар, сәпириңларға чиқиңлар; Арнон
дәриясидин өтүңлар; мана, Мән Һәшбонниң
падишаси Аморий Сиһонни вә униң зимининиму
қолуңларға тапшурдум; ишни башлаңлар,
зиминни егиләшкә, униң билән җәң қилишқа
чиқиңлар; 25 Мән бүгүндин башлап силәрниң
қорқунучуңлар вә вәһшитиңларни пүткүл
асман астидики хәлиқләр үстигә чүшүримән;
улар силәрниң хәвириңларни аңлап силәрниң
түпәйлиңлардин титрәп дәккә-дүккигә чүшиду».
26 Шу чағда мән Һәшбонниң падишаси Сиһонға
Кәдәмот чөлидин әлчиләрни әвәтип, течлиқ
салими йоллап: — 27 «Бизниң зиминиңдин
өтүшимизгә йол қойғайсән; оңға, солға бурулмай,
пәқәтла йолдин чиқмай маңимиз. 28 Сән
маңа озуқ-түлүкни пулға сетип берисән, суни
пулға сетип берисән; биз пәқәтла пиядә меңип
өтимиз, халас. 29 Сеирда туруватқан Әсавлар,
Арда туруватқан Моабийлар бизгә муамилә
қилғандәк сәнму биз Иордан дәриясидин өтүп,
Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә тәқдим қилидиған
зиминға киргичә шундақ муамилә қилғайсән» —
дедим. 30 Лекин Һәшбонниң падишаси Сиһонниң
бизниң у йәрдин өтүшимизгә йол қойғуси
йоқ еди; чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар уни
силәрниң қолуңларға тапшуруш үчүн униң роһ-
қәлбини қаттиқ, көңлини җаһил қиливәткән
(бүгүнки әһвал дәрвәқә шундақ). 31 Пәрвәрдигар
маңа: «Мана, Мән алдиңларда Сиһонни вә
униң зиминини силәргә тапшурушқа башлидим;
ишни башлаңлар, униң зиминини егиләш үчүн
уни ишғал қилишқа киришиңлар» — деди.
32 Сиһон дәрвәқә өзи вә барлиқ хәлқи биз
билән қаршилишиш үчүн җәң қилишқа Яһазға
чиқти. 33 Лекин Пәрвәрдигар Худайимиз уни
бизниң алдимизда қолимизға тапшурди; биз
униң өзини, оғуллирини вә барлиқ хәлқини уруп
мәғлуп қилдуқ. 34 Шу чағда биз униң барлиқ
шәһәрлирини ишғал қилип уларни пүтүнләй
һалак қилдуқ; улардики барлиқ әркәк, қиз-аял вә
балиларни бириниму қоймай йоқаттуқ; улардин

һеч қайсисини тирик қоймидуқ. 35 Биз пәқәт
өзлиримиз үчүн чарва маллирини вә ишғал
қилған шәһәрләрдин олжа ғәниймәт алдуқ. 36
Арнон дәрияси бойидики Ароәрдин вә шу йәрдики
җилғидики шәһәрдин тартип Гилеадқичә һеч
қандақ шәһәр бизгә тәң келәлмиди; Пәрвәрдигар
Худайимиз бизниң алдимизда һәммисини
мәғлубийәткә учратти. 37 Һалбуки, силәр
Аммонийларниң зиминиға, чегариси болған
пүткүл Яббок вадисиға, тағдики шәһәрләргә яки
Пәрвәрдигар Худайимиз бизгә мәнъий қилған
һәр қайси йәргә йеқинлашмидиңлар.

3 Андин биз бурулуп, Башанға баридиған йол
билән чиқип маңдуқ; Башанниң падишаси
Ог вә барлиқ хәлқи бизгә қарши җәң қилишқа
Әдрәйгә чиқти. 2 Пәрвәрдигар маңа: «Униңдин
қорқмиғин; чүнки Мән уни, униң хәлқи вә
зиминини қолуңға тапшурдум; Һәшбонда турған
Аморийларниң падишаси Сиһонни немә қилған
болса, униму шундақ қилисән» — деди. 3
Пәрвәрдигар Худайимиз дәрвәқә Башанниң
падишаси Огни вә барлиқ хәлқини қолимизға
тапшурди; биз униңға һуҗум қилип улардин
һеч кимни қалдурмай қирдуқ. 4 Шу вақитта
биз униң барлиқ шәһәрлирини ишғал қилдуқ;
биз униң шәһәрлиридин егилимигән бирисиму
қалмиди. Булар Башандики Огниң падишалиғи,
йәни пүткүл Аргоб райони болуп, җәмий
атмиш шәһәр еди. 5 Бу шәһәрләрниң һәммиси
егиз сепиллар вә балдақлиқ қовуқлири билән
мустәһкәм қилинған еди; уларға қарашлиқ
йеза-кәнтләр интайин көп еди. 6 Биз уларни
Һәшбонниң падишаси Сиһонни қилғинимиздәк
тәлтөкүс йоқаттуқ — Барлиқ шәһәрләр, әрләр,
аял-балиларни қоймай һәммисини тәлтөкүс
йоқаттуқ. 7 Биз пәқәт өзлиримиз үчүн барлиқ
чарва-малларни вә шәһәрләрдин олҗа ғәниймәт
алдуқ. 8 Шу чағда биз Иордан дәриясиниң
шәриқ тәрипидә турушлуқ Аморийларниң икки
падишасиниң қолидин зиминини, йәни Арнон
дәриясидин Һәрмон теғиғичә болған зиминини
тартивалдуқ 9 (һәрмон теғини Зидонийлар
«Сирион», Аморийлар «Сенир» дәп атайду); 10 Биз
йәнә түзләңликтики барлиқ шәһәрләр, пүткүл
Гилеад вә Башан падишаси огниң падишалиғидики
Саликаһ вә Әдрәй шәһәрлиригичә, Башанниң
барлиқ зиминини егилидуқ 11 (шу чағда
гигантларниң қалдуғидин пәқәт Башанниң
падишаси Ог қалған еди; униң каривити төмүрдин
ясалған еди; мана, у Аммонийларниң Раббаһ
шәһиридә сақлиниватмамду? Униң узунлуғи
тоққуз гәз, кәңлиги төрт гәз. «Гәз» — адәттики
адәмниң җәйниги өлчәм қилинған). 12 Биз
шу чағда егилигән зимин мундақ: — Арнон
дәрияси йенидики Ароәр шәһиридин тартип,
Гилеад тағлиғиниң йеримини вә униңдики
шәһәрләрни Рубән вә Гад қәбилисидикиләргә
тәқдим қилдим; 13 Гилеадниң қалған зимини вә
Ог падишаниң зимини болған пүткүл Башанни
мән Манассәһниң йерим қәбилисигә тәқдим
қилдим (пүткүл Аргоб райони, йәни пүткүл
Башан «гигантларниң зимини» дейилиду. 14
Манассәһниң оғли Яир пүткүл Аргоб районини,
йәни Башанни Гәшурийлар вә Маакатийларниң
чегарисиғичә егилигән вә уни өз исми билән
«Һаввот-Яир» дәп атиған. Бүгүнгә қәдәр у шундақ
аталмақта). 15 Гилеадни болса мән Макирға
тәқдим қилдим. 16 Рубәндикиләр вә Гадтикиләргә
мән Гилеадтин Арнон дәриясиғичә (вадиниң
оттуриси чегара еди), шундақла Аммонийларниң
чегараси болған Яббок дәриясиғичә болған
зиминни тәқдим қилдим; 17 йәнә Писгаһ
тағлиғи астида ятқан Арабаһ түзләңлиги (тағлиқ
түзләңликниң шәрқий тәрипидә) вә Иордан
дәриясиниң Киннәрәт көлидин тартип Туз
деңизғичә болған қисмини уларға чегара қилип
бәрдим. 18 Мән шу чағда силәргә: — Пәрвәрдигар
Худайиңлар өзүңларниң тәәллуқатиңлар болсун
дәп егилишиңлар үчүн бу зиминни силәргә ата
қилған; араңлардики җәңчиләр җәңгә тәйярлинип
қуралланған һалда қериндашлириңлар болған
Исраилларниң алдида дәриядин өтүңлар; 19 Пәқәт
бала-җақилириңлар вә мал-чарвилириңлар (мал-
чарвилириңларниң көплигини билимән) мән
силәргә тәқсим қилған шәһәрләрдә қалсун; 20
Пәрвәрдигар қериндашлириңларға силәрниң арам
алғиниңлардәк арам бәргичә, улар Пәрвәрдигар
Худайиңлар Иордан дәриясиниң у тәрипидә
уларға тәқдим қилған зиминни егилигичә
улар билән биргә [җәң қилиңлар]; андин
силәр һәр бириңлар мән силәргә тәқсим
қилған өз тәәллуқатиңларға қайтисиләр» — дәп
тапилиғанмән. 21 Шу чағдиму мән Йәшуаға: «Сән
Пәрвәрдигар Худайиңларниң мошу икки падишаға

қилғанлириниң һәммисини өз көзүң билән
көрдүң; Пәрвәрдигар сән баридиған йәрдики
падишалиқларниму шуниңға охшаш қилиду. 22
Силәр улардин қорқмаңлар; чүнки Пәрвәрдигар
Худайиңлар өзи силәр үчүн җәң қилиду» — дәп
тапилиғанмән. 23 Шу чағда мән Пәрвәрдигардин
өтүнүп: — 24 «И Рәб Пәрвәрдигар, Сән Өз қулуңға
Өз улуқлуғуң вә күчлүк қолуңни аян қилишқа
кириштиң; чүнки мәйли асманларда яки зиминда
болсун Сениң қилғанлириңға вә күч-қудритиңгә
тәң кәлгидәк шундақ илаһ барму? 25 Сәндин
өтүнүмәнки, мени Иордан дәриясидин өтүп, шу
йәрдики яхши зиминни — Шу яхши тағлиқни вә
Ливанни көрүшкә несип қилғайсән», — дедим.
26 Лекин Пәрвәрдигар силәрниң сәвәвиңлар
түпәйлидин маңа ғәзәплинип илтиҗайимға қулақ
салмиди, бәлки маңа: «Болди, бәс! Бу ишни
алдимда иккинчи тилға алғучи болма. 27 Сән
Писгаһниң чоққисиға чиқип бешиңни көтирип,
өз көзүң билән мәғрибкә, шималға, җәнупқа вә
мәшриққә тикилип қара; чүнки сән мошу Иордан
дәриясидин өтмәйсән. 28 Йәшуаға вәзипини
тапилиғин, уни риғбәтләндүрүп җүрәклик қил;
чүнки у бу хәлиқниң алдидин өтүп сән көридиған
шу зиминға уларни егә қилғузиду» — деди. 29
Шуниң билән биз Бәйт-Пеорниң удулидики вадида
туруп қалдуқ.

4 — Әнди, и Исраил, мән силәргә үгитидиған
мошу бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә қулақ
селиңлар; уларға әмәл қилсаңлар һаятлиқ
таписиләр вә шундақла ата-бовилириңларниң
Худаси Пәрвәрдигар силәргә тәқсим қилидиған
зиминға кирип уни егиләйсиләр. 2 Мән силәргә
тапшуридиған Пәрвәрдигар Худайиңларниң мошу
әмирлиригә әмәл қилишиңлар үчүн, мән силәргә
әмир қилған сөзгә һеч немини қошмаңлар
һәмдә униңдин һеч немини чиқиривәтмәңлар.
3 Силәр өз көзлириңлар билән Пәрвәрдигарниң
Баал-Пеорниң түпәйлидин қилған ишлирини
көргәнсиләр; чүнки Баал-Пеорға әгәшкәнләрниң
һәммисини Пәрвәрдигар Худайиңлар араңлардин
йоқатти; 4 Лекин Пәрвәрдигар Худайиңларға чиң
бағланғанлардин һәр бириңлар бүгүнгә қәдәр һаят
туруватисиләр. 5 Мана, мән Пәрвәрдигар Худайим
маңа әмир қилғандәк, кирип егиләйдиған
зиминда турғанда уларға әмәл қилсун дәп силәргә
бәлгүлимә һәм һөкүмләрни үгәттим. 6 Силәр
уларни чиң тутуп әмәл қилиңлар; чүнки шундақ
қилсаңлар бу һөкүмләрниң һәммисини аңлиған
хәлиқләрниң көз алдида силәрниң дана вә
йорутулған бир хәлиқ екәнлигиңлар испатлиниду;
улар дәрвәқә: «Бу улуқ әл дәрһәқиқәт дана
һәм йорутулған бир хәлиқ екән» — дәйду.
7 Чүнки Пәрвәрдигар Худайимизниң бизниң
Униңға нида қилған һәр бир тиләклиримиздә
бизгә йеқин турғинидәк, өзигә йеқин турған
бир Худаси болған бизгә охшаш башқа бир
улуқ әл барму? 8 Мән алдиңларға қойған мошу
пүткүл қанундикидәк адил бәлгүлимиләр һәм
һөкүмләргә егә болған силәрдәк башқа бир улуқ
әл барму? 9 Өз көзүңлар билән көргән ишларни
унтумаслиғиңлар, һәтта өмрүңларниң барлиқ
күнлиридә қәлбиңлардин чиқармаслиғиңлар
үчүн өзүңларға еһтият қилиңлар вә ихласлиқ
билән қәлбиңларни [езиштин] сақлаңлар;
шуниңдәк силәр көргиниңларни балилириңларға
вә балилириңларниң балилириға йәткүзүңлар; 10
Силәр Һорәб теғида Пәрвәрдигар Худайиңларниң
алдида турған күни Пәрвәрдигар маңа: «Хәлиқни
Мениң сөзлиримни аңлиши үчүн йенимға
жиққин; шуниң билән улар сөзлиримни үгинип,
йәр йүзидики барлиқ күнлиридә Мәндин
әйминиду вә балилириға үгитиду» — дегән еди.
11 Силәр йеқин келип тағниң түвидә турдуңлар;
бу тағниң оти асманларниң бағриғичә көйүп
йәтти, һәмдә қараңғулуқ, булутлар вә сүр тағни
қаплиди; 12 Пәрвәрдигар отниң оттурисидин
силәргә сөз қилди; силәр сөзләрниң садасини
аңлидиңлар, лекин һеч шәкилни көрмидиңлар;
силәр пәқәт бир авазни аңлидиңлар. 13 Вә
У шу чағда силәргә әмир қилған әһдисини,
йәни «он әмир»ни аян қилди вә уларни икки
таш тахтай үстигә пүтти. 14 Вә шу чағда
Пәрвәрдигар маңа әмир қилип, силәр дәриядин
өтүп егиләйдиған зиминда уларни уларға әмәл
қилишиңлар үчүн силәргә бәлгүлимиләр һәм
һөкүмләрни үгитишни тапилиди. 15 Өзүңларға
наһайити еһтият қилиңларки (чүнки Пәрвәрдигар
Һорәб теғида от оттурисидин силәргә сөз
қилғанда һеч қандақ шәкилни көрмигәнсиләр),
16 өзүңларни булғап, мәйли әркәк яки аял
сүритидә, мәйли йәр йүзидики һәр қандақ
һайван яки асманда учидиған һәр қандақ
қуш болсун, мәйли йәр йүзидә һәр қандақ

өмилигүчи һайван яки йәр астидики сулардики
һәр қандақ белиқ болсун, уларниң сүритидә
һеч қандақ шәкил-қияпәттики ойма бутни
өзүңлар үчүн ясимаңлар, 19 яки шуниңдәк,
бешиңларни көтирип асманларға қарап, қуяш,
ай, юлтузлар, йәни пүткүл самави қошунни
көрүп, көңлүңлар майил болуп уларға баш
егип қуллуғиға кирмәңлар; чүнки Пәрвәрдигар
Худайиңлар буларни пүткүл асман астидики
барлиқ хәлиқләр үчүн орунлаштурған. 20 Лекин
силәрни болса Пәрвәрдигар Өз мираси болған
бир хәлиқ болушуңлар үчүн «төмүр тавлаш
хумдани»дин, йәни Мисирдин елип чиқти.
21 Лекин Пәрвәрдигар силәрниң вәҗәңлардин
маңа ғәзәплинип, Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәргә мирас болуш үчүн ата қилидиған
яхши зимин тоғрисида: — «Сән шу йәргә
киришкә Иордан дәриясидин өтмәйсән» дәп
қәсәм қилди. 22 Шуңа мән мошу зиминда
өлүшүм муқәррәр; Иордан дәриясидин өтмәймән;
бирақ силәр болсаңлар униңдин өтүп шу
яхши зиминни егиләйсиләр. 23 Пәрвәрдигар
Худайиңларниң силәр билән түзгән әһдисини
унтумаслиғиңлар, шундақла өзүңлар үчүн
Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә мәнъий қилған
ойма бутни яки һәр қандақ нәрсиниң шәкил-
қияпитини ясимаслиғиңлар үчүн өзүңларға һези
болуңлар. 24 Чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар
һәммини жутқучи бир от, вапасизлиққа һәсәт
қилғучи бир Худадур. 25 Силәр пәрзәнтләр,
пәрзәнтиңларниң пәрзәнтлирини көрүп, зиминда
узақ вақит турғандин кейин, бир хил шәкил-
қияпәттә болған ойма бутни ясиған, шуниңдәк
Пәрвәрдигар Худайиңларни рәнҗитип униң
нәзиридә рәзил болғанни қилип өзүңларни
булғиған болсаңлар, 26 мән асман-зиминни
үстүңларға гувачи болушқа чақириман, силәр
Иордан дәриясидин өтүп, егиләйдиған шу
зиминдин тезла пүтүнләй йоқ қилинисиләр;
силәрниң униңда яшиған күнлириңлар узун
болмайду, силәр бәлки униңдин пүтүнләй йоқ
қилинисиләр. 27 Пәрвәрдигар силәрни барлиқ
хәлиқләр арисиға тарқитиду, Пәрвәрдигарниң
силәрни һайдиши билән силәр шу әлләр
арисида кичик бир қалдуқ болисиләр. 28
Силәр шу йәрләрдә туруп яғачтин яки таштин
ясалған, нә көрәлмәйдиған, нә аңлалмайдиған,
нә йемәйдиған, нә пуралмайдиған, пәқәт
инсанниң қолиниң ясиғини болған илаһларниң
қуллуғида болисиләр. 29 Силәр шу йәрләрдә
Пәрвәрдигар Худайиңларни издәйсиләр; пүтүн
қәлбиңлар вә пүтүн җениңлар билән уни
издисәңлар, уни таписиләр. 30 Силәр еғир азап-
оқубәт тартқиниңларда, бу ишларниң һәммиси
бешиңларға чүшкәндә, силәр Пәрвәрдигар
Худайиңларға йенип келисиләр вә униң авазиға
қулақ салисиләр. 31 Чүнки Пәрвәрдигар
Худайиңлар рәһимдил бир Худадур; У силәрни
ташливәтмәйду, нә һалак қилмайду, нә ата-
бовилириңлар билән қәсәм ичип түзгән әһдисини
һеч унтумайду. 32 Әнди, силәрдин илгири,
Худа инсанни йәр йүзидә яратқан күнидин
тартип өткән күнләр тоғрилиқ сүрүштә қилиңлар,
шундақла асманларниң бир четидин йәнә бир
четигичә сүрүштә қилиңларки, мошуниңға охшаш
улуқ бир иш болуп баққанму? Униңға охшаш
бир ишни аңлап баққанму? 33 Силәргә охшаш,
Худаниң от ичидин чиққан авазини аңлап тирик
қалған башқа бир хәлиқ барму? 34 Пәрвәрдигар
Худайиңлар көз алдиңларда силәр үчүн Мисир
зиминида қилғанлиридәк, қийин синақлар билән,
мөҗизилик аламәтләр билән, карамәтләр билән,
уруш билән, күчлүк қол һәм узитилған biläk
билән вә дәһшәтлик вәһимиләр билән силәрдин
башқа бир хәлиқни ят бир әлниң арисидин
чиқирип Өзигә хас қилиш үчүн келип урунуп
баққанму? 35 Пәрвәрдигарла Худадур, униңдин
башқа бириси йоқтур, дәп билишиңлар үчүн
силәр бу [улуғ] ишларни көрүшкә муйәссәр
қилинғансиләр. 36 Силәргә тәлим бериш үчүн У
асманлардин силәргә Өз авазини аңлатти; У йәр
йүзидә Өзиниң улуқ отини көрсәтти; силәр шу
отниң оттурисидинму униң авазини аңлидиңлар.
37 Униң үстигә, ата-бовилириңларға бағлиған
муһәббити түпәйлидин һәмдә уларниң кейинки
әвлатлирини таллиғанлиғи үчүн, У силәрни
Мисирдин шәхсән Өзи зор қудрити билән қутқузуп
чиқарди; 38 У шуниңдәк силәрниң алдиңлардин
өзүңлардин көп вә күчлүк болған әлләрни
зиминидин һайдап, силәрни униңға киргүзүп, уни
бүгүнки күндикидәк силәргә мирас қилиш үчүнму
шундақ қилғандур. 39 Шуңа бүгүн шуни билип
қоюңларки вә көңлүңларни шуниңға бөлүңларки,
Пәрвәрдигар жуқуридики асманларда болсун,

астидики йәр-зиминда болсун Худадур; Униңдин
башқа һеч бири йоқтур. 40 Шуниңдәк силәрниң
вә кейинки балилар-әвлатлириңларниң әһвали
яхши болуш үчүн, Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәргә ата қилидиған зиминда күнлириңларни
узун, һәтта мәңгүлүк қилиш үчүн мән бүгүнки
күндә силәргә тапилаватқан Униң бәлгүлимилири
вә әмирлирини тутуңлар». 41 Андин Муса
Иордан дәриясиниң шәрқий тәрипидә үч шәһәрни
айрип бекитти; 42 мәхсити, һеч қандақ өч-
адавити болмай, тәсадипий хошнисини өлтүрүп
қойса, өлтүргән киши шу йәрләргә, йәни шу
шәһәрләрдин биригә қечип берип аман-есән
қелиштин ибарәт еди. 43 Бу шәһәрләр болса:
— Рубәнләрниң зиминидин чөл-баявандики
Бәзәр, Гадларниң зиминидин Гилеадтики
Рамот, Манассәһләрниң зиминидин Башандики
Голандин ибарәт еди. 44 Муса Исраилларниң
алдиға қойған қанун мана төвәндикидәк: — 45
(булар болса Исраиллар Мисирдин чиққанда
Муса [пәйғәмбәр] уларға җакалиған агаһ-гувалар,
бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрдур; 46 Муса вә
Исраиллар Мисирдин чиққанда Аморийларниң
Һәшбон шәһиридә турушлуқ падишаси Сиһонни
өлтүргән еди; Муса бу әмирләрни Сиһонниң
зиминида, Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидә,
Бәйт-Пеорниң удулидики вадида Исраилларға
җакалиған. 47 Шу чағда Исраиллар [Сиһонниң]
вә Башанниң падишаси Огниң зиминини, йәни
Иордан дәриясиниң күн петиш тәрипидики
Аморийларниң икки падишасиниң зимининиму
егилигән еди; 48 уларниң зимини Арнон
дәриясиниң қирғиқидики Ароәрдин тартип Сион
(йәни Һәрмон) теғиғичә, 49 шундақла Иордан
дәриясиниң шәриқ тәрипидики пүткүл Арабаһ
түзләңлиги вә Писгаһ теғиниң бағриға җайлашқан
«Түзләңликтики деңиз»ғичә еди).

5 Шуниң билән Муса пүткүл Исраилни чақирип
уларға мундақ деди: — «И Исраил, мән
бүгүн қулақлириңларға аңлитиватқан бу
бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә қулақ селиңлар,
уларни үгиниңлар, уларға әмәл қилишқа
көңүл бөлүңлар! 2 Пәрвәрдигар Худайимиз биз
билән Һорәб теғида әһдә түзди. 3 Бу әһдини
Пәрвәрдигар ата-бовилиримиз билән түзгән
әмәс, бәлки биз билән, йәни бүгүнки күндә
тирик қалған бизләр билән түзди. 4 Тағда от
ичидә туруп Пәрвәрдигар силәр билән йүз
туранә сөзләшкән еди 5 (шу чағда силәргә
Пәрвәрдигарниң сөз-каламини җакалаш үчүн
мән силәр вә Пәрвәрдигарниң оттурисида турған
едим; силәр отниң алдида қорқуп, таққа чиқишни
халимидиңлар). 6 У мундақ деди: — «Мән сени
Мисир зиминидин, йәни «қуллуқ макани»дин
чиқарған Пәрвәрдигариң Худадурмән. 7 Сениң
Мәндин башқа һеч қандақ илаһиң болмайду.
8 Сән өзүң үчүн мәйли жуқуридики асманда
болсун, мәйли төвәндики зиминда болсун,
яки йәр астидики суларда болсун, һәр қандақ
нәрсиниң қияпитидики һеч қандақ ойма шәкилни
ясима; 9 Сән бундақ нәрсиләргә баш урма
яки уларниң қуллуғиға кирмә. Чүнки Мәнки
Пәрвәрдигар Худайиң вапасизлиққа һәсәт қилғучи
Худадурмән. Мәндин нәпрәтләнгәнләрниң
қәбиһликлирини өзлиригә, оғуллириға, һәтта
нәврә-чәврилиригичә чүшүримән. 10 Амма Мени
сөйидиған вә әмирлиримни тутидиғанларға миң
әвладиғичә өзгәрмәс меһриванлиқ көрситимән.
11 Пәрвәрдигар Худайиңниң намини қалаймиқан
тилға алма; чүнки кимдәким намини қалаймиқан
тилға алса, Пәрвәрдигар уни гунакар һесаплимай
қалмайду. 12 Пәрвәрдигар Худайиң саңа әмир
қилғандәк шабат күнини муқәддәс дәп билип
тут, униңға әмәл қил. 13 Алтә күн ишләп барлиқ
ишлириңни түгәткин; 14 лекин йәттинчи күни
Пәрвәрдигар Худайиңға аталған шабат күнидур.
Сән шу күни һеч қандақ иш қилмайсән; мәйли
сән яки оғлуң болсун, мәйли қизиң, мәйли
қулуң, мәйли дедигиң, мәйли буқаң, мәйли
ешигиң, мәйли һәр қандақ башқа улиғиң, яки
сән билән бир йәрдә туруватқан мусапир болсун,
һеч қандақ иш қилмисун; шуниң билән қулуң вә
дедигиң сәндәк арам алалайду. 15 Сән өзүңниң
әслидә Мисир зиминида қул болғанлиғиңни,
Пәрвәрдигар Худайиң күчлүк қоли вә узатқан
билиги билән сени шу йәрдин чиқарғанлиғини
есиңдә тут; шу сәвәптин Пәрвәрдигар Худайиң
саңа шабат күнини тутушни әмир қилған. 16
Пәрвәрдигар Худайиң саңа әмир қилғандәк ата-
анаңни һөрмәт қил. Шундақ қилсаң Пәрвәрдигар
Худайиң саңа ата қилмақчи болған зиминда
узун өмүр көрисән, һалиң яхши болиду. 17
Қатиллиқ қилма. 18 Һәм зина қилма. 19 Һәм
оғрилиқ қилма. 20 Һәм хошнаң тоғрилиқ ялған

гувалиқ бәрмә. 21 Һәм хошнаңниң аялини тама қилма вә нә униң өйи, униң етизи, униң қули, нә униң дедиги, нә униң калиси, нә униң ешигигә яки хошнаңниң һәр қандақ башқа нәрсисигә көз қириңни салма». 22 — бу сөзләрни Пәрвәрдигар тағда, от, булут вә сүрлүк қараңғулуқ ичидин күчлүк авази билән силәрниң пүткүл җамаитиңларға ейтқан вә уларға Цеч башқа [сөзләрни] қошмиған; у уларни икки таш тахтайға пүтүп маңа тапшурди. 23 Вә шундақ болдики, қараңғулуқтин чиққан авазни аңлиғиниңларда вә отлуқ тағ көйгинидә силәр, йәни қәбилә башлиқлириңлар вә ақсақаллириңлар йенимға келип: — 24 «Мана, Пәрвәрдигар Худайимиз өз шан-шәриви вә улуқлуғини аян қилди вә биз униң авазини от оттурисидин аңлидуқ, шуниң билән биз бүгүнки күндә Худа инсанлар билән сөзләшкән болсиму, уларниң тирик қалғанлиғини көрдуқ. 25 Әнди биз җенимизға тәвәккүл қилишимизниң немә һаҗити? Чүнки мошу дәһшәтлик от бизни жутуветиду. Әгәр биз Пәрвәрдигар Худайимизниң авазини аңлавәрсәк өлүп кетимиз. 26 Чүнки әт егилиридин һаят егиси Худаниң отниң оттурисидин сөзлигән авазини аңлап, биздәк тирик туруватқанлардин ким бар? 27 Сән өзүң Пәрвәрдигар Худайимизға йеқинлишип, униң сөзлигәнлириниң һәммисини аңлиғин; андин Пәрвәрдигар Худайимиз саңа сөзлигәнлириниң һәммисини бизгә ейтип берисән; шуниң билән биз уни аңлап әмәл қилимиз» — дедиңлар. 28 Пәрвәрдигар силәрниң бу маңа ейтқан сөзлириңларни аңлап маңа: «Бу хәлиқниң саңа ейтқан сөзлирини аңлидим; уларниң барлиқ ейтқан сөзлири дурустур. 29 Кашки уларда Мәндин қорқуп, әмирлиримни изчил тутидиған бир қәлб болсиди, уларниң һали вә балилириниң һали мәңгүгә яхши болатти! 30 Сән берип уларға: «Чедириңларға қайтиңлар» — дегин. 31 Сән болсаң йенимда турғин; Мән сениң уларға үгитишиң керәк болған әмирләр, бәлгүлимиләр вә һөкүмләрниң һәммисини саңа ейтип беримән; шуниң билән улар Мән уларға тәвәлик қилип беридиған зиминда туруп буларға әмәл қилидиған болиду. 32 Әнди Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә әмир қилғандәк қилишқа көңүл бөлүңлар; униңдин оң вә солға таймаңлар! 33 Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә әмир қилған барлиқ йоллирида меңиңлар; шундақ қилсаңлар һаятлиқ тепип, һалиңлар яхши болиду вә силәр егидарчилиқ қилидиған зиминда туруп күнлириңлар узун болиду».

6 «Мана, булар Пәрвәрдигар маңа силәр [дәриядин] өтүп егиләйдиған зиминда турғиниңларда уларға әмәл қилишиңлар үчүн силәргә үгитишни тапилиған әмирләр, бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрдур: — 2 (шуниң билән силәр, йәни сән өзүң, оғлуң вә нәврәң барлиқ тирик күнлириңларда Пәрвәрдигар Худайиңлардин қорқуп, мән силәргә тапилаватқан униң барлиқ бәлгүлимә вә әмирлирини тутисиләр, шундақла узун күнләрни көрисиләр. 3 Сән, и Исраил, уларни аңлап әмәл қилишқа көңүл қоюңлар; шуниң билән ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдигар силәргә дегинидәк, сүт билән һәсәл еқип туридиған мунбәт зиминда туруп, һалиңлар яхши болиду вә саниңлар интайин көпийиду): — 4 — Аңлаңлар, әй Исраил: — Пәрвәрдигар Худайимиз, Пәрвәрдигар бир бирликтур; 5 сән Пәрвәрдигар Худайиңни пүтүн қәлбиң билән, пүтүн җениң билән вә пүтүн күчүң билән сөйгин. 6 Мән саңа бүгүн тапилиған бу сөзләр қәлбиңдә болсун; 7 Сән уларни балилириңға сиңдүрүп үгәт, мәйли өйдә олтарғанда, йолда маңғанда, орнуңда ятқанда вә орнуңдин туруватқанда һәр вақит улар тоғрилиқ сөзлигин; 8 уларни қолуңға [әсләтмә]-бәлгү қилип теңивал, пешанәңгә қашқидәк символ қилип орнитивал; 9 Сән уларни өйүңдики кешәклириңгә вә дәрвазилириңға пүткүзгин. 10 Вә Пәрвәрдигар Худайиң сени қәсәм қилип ата-бовилириңға, йәни Ибраһим, Исһақ вә Яқупқа вәдә қилған зиминни саңа ата қилиш үчүн сени униңға башлиғанда, — өзүң қурмиған улуқ вә есил шәһәрләргә, 11 өзүң бисатлиқ қилмиған аллиқачан есил бисатлиқ қилинған өйләргә, өзүң колимиған, аллиқачан колանған қудуқларға, өзүң тикмигән үзүмзарлар вә зәйтунзарларға муйәссәр қилинишиң билән сән йәп тоюнғандин кейин, 12 — әйни чағда сени Мисир зиминидин, йәни «қуллуқ макани»дин чиқарған Пәрвәрдигарни унтуштин һези бол. 13 Сән Пәрвәрдигар Худайиңдин қорққин, ибадитидә болғин вә қәсәм қилсаң униң нами биләнла қәсәм ичкин. 14 Силәр башқа илаһлар, йәни әтрапиңдики әлләрниң илаһлирини қәтъий

издимәңлар; 15 Чүнки араңларда туруватқан
Пәрвәрдигар Худайиң вапасизлиққа һәсәт
қилғучи Тәңридур. [Әгәр шундақ қилсаң]
Пәрвәрдигар Худайиңниң ғәзиви саңа қозғилип,
У сени йәр йүзидин йоқатмай қалмайду. 16
Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларни Массаһта
синиғандәк Уни синимаңлар. 17 Пәрвәрдигар
Худайиңларниң әмирлирини, силәргә тапилиған
гува-һөкүмлири вә бәлгүмилирини көңүл қоюп
тутуңлар. 18 Пәрвәрдигар Худайиңларниң
нәзиридә дурус вә яхши болғанни қилиңлар;
шундақ қилғанда һалиңлар яхши болиду вә
Пәрвәрдигар ата-бовилириңларға беришкә қәсәм
қилған зиминға кирип уни егиләйсиләр, 19
шундақла Пәрвәрдигар вәдә қилғандәк барлиқ
дүшмәнлириңларни алдиңлардин һайдап
чиқириветисиләр. 20 Кәлгүсидә оғлуң сәндин:
— «Пәрвәрдигар Худайимиз силәргә тапилиған
агаһ-гува, бәлгүлимә һәм һөкүмләр немә?» дәп
сориса, 21 сән оғлуңға мундақ дәйсән: «Биз әслидә
Мисирда Пирәвнниң қуллири екәнмиз; бирақ
Пәрвәрдигар бизни Мисирдин күчлүк бир қол
билән чиқарған. 22 Пәрвәрдигар көз алдимизда
улуқ һәм дәһшәтлик мөҗизилик аламәтләр вә
карамәтләрни көрситип, Пирәвнниң үстигә һәм
униң барлиқ аилисидикиләрниң үстигә чүшүрди;
23 У ата-бовилиримизға қәсәм ичип вәдә қилған
зиминни бизгә ата қилип, униңға бизни башлап
киришкә шу йәрдин йетәкләп чиқарған. 24
Пәрвәрдигар бизгә бу барлиқ бәлгүлимиләрни
тутушни, Пәрвәрдигар Худайимиздин қорқушни
тапилиған; У һалимизниң дайим яхши болуши вә
бизниң бүгүнкидәк тирик сақланғандәк, Униң
панаһида болушимиз үчүн шундақ тапилиғандур;
25 вә Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида у бизгә
тапилиғандәк бу барлиқ әмирләргә әмәл қилишқа
көңүл бөлсәк бу биз үчүн һәққанийлиқ болиду».

7 Пәрвәрдигар Худайиң сени һазир егиләшкә
кетиватқан зиминға башлап киргүзгәндин
кейин, алдиңдин көп ят әл-милләтләрни,
йәни Һиттийлар, Гиргашийлар, Аморийлар,
Қананийлар, Пәриззийлар, Һивийлар,
Йәбусийларни — сәндин күчлүк әл-милләтләрни
һайдиветиду. 2 Әнди Пәрвәрдигар Худайиң
алдиңда уларни қолуңға тапшуруши билән
сән уларға һуҗум қилғиниңда, сән уларни
тәлтөкүс йоқитишиң керәк; улар билән һеч әһдә
түзишиңгә вә уларға һеч рәһим қилишиңға
болмайду. 3 Сениң улар билән никаһлишишиңға
болмайду; сән қизиңни уларниң оғуллириға
беришиңгиму вә уларниң қизини оғлуңға елип
беришиңгиму болмайду; 4 чүнки улар оғлуңни
Маңа әгишиштин езиқтуриду вә шуниң билән
оғуллириң башқа илаһларға чоқуниду; у чағда
Пәрвәрдигарниң ғәзиви силәргә қозғилип,
силәрни тезла йоқитиду. 5 Сән уларға шундақ
муамилә қилғинки, уларниң қурбангаһлирини
бузуветиңлар, бут түврүклирини чеқиветиңлар,
ашәраһ бутлирини кесиветиңлар вә ойма
бутлирини от билән көйдүрүветиңлар; 6 чүнки
силәр Пәрвәрдигар Худайиңларға пак-муқәддәс
бир хәлиқтурсиләр; Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәрни йәр йүзидики барлиқ башқа хәлиқләрдин
үстүн қилип, Өзигә хас бир хәлиқ болушқа
талливалған. 7 Пәрвәрдигарниң силәргә меһир
чүшүп силәрни талливалғини силәрниң башқа
хәлиқләрдин көп болғанлиғиңлар үчүн әмәс,
әмәлийәттә силәр барлиқ хәлиқләр арисида әң
аз едиңлар, 8 Пәрвәрдигарниң силәрни сөйгини
сәвәвидин вә ата-бовилириңлар алдида бәргән
қәсимигә садиқ болғанлиғи үчүн Пәрвәрдигар
силәрни күчлүк қол билән қутқузуп, һөрлүк
бәдили төләп «қуллуқ макани»дин, йәни Мисир
падишаси Пирәвнниң қолидин чиқарған. 9
Шуңа силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң бәрһәқ
Худа, вәдисидә турғучи Тәңри екәнлигини
билишиңлар керәк; У Өзини сөйүп, әмирлирини
тутқанларға миң дәвиргичә өзгәрмәс меһир
көрситип әһдисидә турғучидур; 10 лекин Өзигә
өчмәнләрниң ишлирини өз бешиға очуқ-ашкарә
чүшүрүп, уларни йоқитиду; Өзигә өчмәнләрниң
һәр биригә өзи қилған ишлирини уларниң
бешиға очуқ-ашкарә қайтурушқа кечиктүрмәйду.
11 Силәр Мән бүгүн силәргә тапилиған әмир,
бәлгүлимиләр һәм һөкүмләргә әмәл қилиш үчүн
уларни чиң тутуңлар. 12 Чоқум шундақ болидуки,
бу бәлгүлимиләргә қулақ селип, көңүл қоюп
әмәл қилисаңлар, Пәрвәрдигар Худайиңлар ата-
бовилириңларға қәсәм билән вәдә қилған әһдә
вә меһирни силәргә көрситип туриду; 13 Сени
сөйүп бәрикәтләп, ата-бовилириңға қәсәм билән
саңа беришкә вәдә қилған зиминда турғузуп
көпәйтиду; шу йәрдә пәрзәнтлириңни, йәр-
туприғиңдики мәһсулатларни, буғдийиңни, йеңи

шарабиңни, зәйтун мейиңни, калилириңниң
нәслини вә қойлириңниң қозилирини бәрикәтләп
көпәйтиду. 14 Сән барлиқ әлләрдин зиядә
бәхит-бәрикәт көрисән; араңда, әр-аял яки
мал-чарваң арисида һеч туғмаслиқ болмайду;
15 Пәрвәрдигар сәндин барлиқ кесәлләрни
нери қилиду вә сән өзүң көргән Мисирдики
дәһшәтлик вабалардин һеч қайсисини үстүңгә
салмайду, бәлки саңа өч болғанларға салиду.
16 Сән Пәрвәрдигар саңа тапшурған барлиқ
хәлиқләрни йоқитишиң керәк; сән уларни
көргәндә, уларға һеч рәһим қилмаслиғиң
керәк, сән уларниң илаһлириниң қуллуғиға
кирмәслигиң керәк; әгәр шундақ қилсаң, бу
иш саңа қилтақ болиду. 17 Әгәр сән көңлүңдә:
«Бу әлләр мәндин күчлүк; мән қандақ қилип
уларни зиминидин қоғливетәләймән?» — десәң,
18 улардин қорқма; Пәрвәрдигар Худайиңниң
Пирәвн һәм барлиқ Мисирлиқларни қандақ
қилғанлиғини әслигин, 19 — йәни Пәрвәрдигар
Худайиң сени шу йәрдин чиқириш үчүн васитә
қилған, өз көзүң билән көргән дәһшәтлик һөкүм-
синақлар, мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләр,
күчлүк қол вә созулған биләкни мәһкәм есиңдә
тут; Пәрвәрдигар сән қорқуватқан барлиқ
хәлиқниму шундақ қилиду. 20 Униң үстигә
Пәрвәрдигар Худайиң таки уларниң сәндин
йошурунған қалдуқлири йоқитилғичә уларниң
арисиға сериқ һәриләрни әвәтиду; 21 Сән улардин
қорқмаслиғиң керәк; чүнки Пәрвәрдигар Худайиң
араңдидур; У улуқ вә дәһшәтлик бир Илаһдур.
22 Пәрвәрдигар Худайиң шу әлләрни алдиңдин
пәйдинпәй һайдайду; сән уларни бирақла
йоқитиветәлмәйсән; бирақла йоқитивәткән
тәғдирдиму, даладики һайванлар көпийип,
үстүңгә бастуруп келиши мүмкин. 23 Лекин
алдиңға илгириләп маңғиниңда Пәрвәрдигар
Худайиң уларни қолуңға тапшуриду вә уларни
паракәндә қилип, йоқитилғичә дәккә-дүккигә
салиду. 24 У уларниң падишалирини қолуңға
тапшуриду, сән уларниң намлириниму асман
астидин йоқ қилисән; уларни йоқатқичә һеч бир
адәм алдиңда туралмайду. 25 Силәр уларниң
ойма бутини от билән көйдүрүветиңлар; көз
қириңларни шуларниң үстидики алтун-күмүчкә
салмаңлар, уларни алмаңлар; болмиса у силәргә
қилтақ болиду; чүнки у Пәрвәрдигар Худайиң
алдида жиркиничлик бир нәрсидур. 26 Сән һеч
қандақ жиркиничлик нәрсини өйүңгә елип
кәлмә; болмиса сән униңға охшаш ләнәтлик
нәрсә болуп қалисән; сән униңдин қаттиқ йиргән,
униңға мутләқ нәпрәтлән; чүнки у ләнәтлик бир
нәрсидур.

8 Мән силәргә бүгүн тапилиған бу барлиқ
әмирләргә әмәл қилишқа көңүл қоюңлар;
шундақ қилғанда силәр һаят болисиләр,
көпийисиләр вә Пәрвәрдигар ата-бовилириңларға
қәсәм қилип вәдә қилған зиминға кирип уни
егиләйсиләр. 2 Пәрвәрдигар Худайиң сени
төвән қилип, көңлүңдә немә барлиғини, униң
әмирлирини тутидиған-тутмайдиғанлиғиңни
биләй дәп сени синаш үчүн бу қириқ жил чөл-
баяванда йетәклигән йолни әслигин. 3 Дәрвәқә
у сени төвән қилип, сени ач қоюп, сән әслидә
билмәйдиған, шундақла ата-бовилириң көрүп
бақмиған «манна» билән озуқландурған; У саңа
инсан пәқәт йемәклик биләнла әмәс, бәлки
Пәрвәрдигар Худайиңниң ағзидин чиққан барлиқ
сөзлири биләнму яшайдиғанлиғини билдүрүш
үчүн шундақ қилди. 4 Бу қириқ жилда кийим-
кечигиң кониримиди, путуң ишшип кәтмиди.
5 Сән шуни билип қойғинки, адәм өз оғлини
тәрбийилигәндәк, Пәрвәрдигар Худайиң сени
тәрбийиләйду; 6 Шуңа сән Униң йоллирида меңип
вә Униңдин қорқуп, Пәрвәрдигар Худайиңниң
әмирлирини тутқин. 7 Чүнки Пәрвәрдигар
Худайиң сени яхши бир зиминға — ериқ-
еқинлири, булақлири вә җилға-дөңләрдә урғуп
чиқидиған улуқ сулири бар бир зиминға — 8
буғдай вә арпа, үзүм таллири, әнҗир дәрәқлири
вә анарлири бар бир зиминға, зәйтун дәрәқлири
вә һәсәл бар бир зиминға, 9 — сән һеч немидин
кәмлик тартмай озуқлуқ йәйдиған бир зиминға —
ташлири төмүр, тағлиридин мис колайдиған бир
зиминға йетәкләп кириду; 10 сән шу йәрдә йәп
тоюнисән вә Пәрвәрдигар Худайиң саңа ата қилған
шу яхши зимин үчүн униңға тәшәккүр-мәдһийә
ейтисән. 11 Мән саңа бүгүн тапилиған Пәрвәрдигар
Худайиңниң әмирлири, бәлгүлимилири һәм
һөкүмлирини тутмаслиқтин, Уни унтуп қелиштин
һези бол; 12 болмиса, сән йәп тоюнғандин кейин,
есил өйләрни қуруп уларда олтирақлашқандин
кейин, 13 кала-қой падилириң көпийип, алтун-
күмүчүң, шундақла сениң барлиғиң көпәйгәндин

кейин, 14 көңлүң мәғрурлинип сени Мисир
зиминидин, йәни «қуллуқ макани»дин чиқирип
қутқузған Пәрвәрдигар Худайиңни унтуйсән; 15
(У сени бепаян вә дәһшәтлик чөл-баявандин,
йәни зәһәрлик иланлар вә чаянлар қаплап
кәткән, сусирап қағҗирап кәткән бир чөл-
баявандин йетәкләп чиққан, шу йәрдә саңа
чақмақ тешидин су чиқирип бәргән, 16 сени
өзини төвән тутсун дәп синап, саңа ахир
раһәт-бәрикәт көрситиш үчүн чөл-баяванда ата-
бовилириң көрүп бақмиған «манна» билән
озуқландурған) 17 — әгәр уни унтусаң, көңлүңдә:
«Өз күчүм, өз қолумниң қудрити мени мошу
дөләткә ериштүргән» дейишиң мүмкин. 18 Шуңа
Пәрвәрдигар Худайиңниң Өзи сени дөләткә
ериштүргүчи қудрәтни бәргүчи екәнлигини
әсләп, Уни есиңдә тут; шуниң билән у ата-
бовилириңға қәсәм қилип вәдә қилған әһдини
бүгүнки күндикидәк мәһкәм қилиду. 19 Әгәр
сән Пәрвәрдигар Худайиңни қачаники унтусаң,
башқа илаһларға әгәшсәң, уларниң қуллуғида
болуп уларға баш урсаң, мән силәргә бүгүн шу
агаһни берәйки, шундақ болидуки, силәр тәлтөкүс
һалак болисиләр. 20 Пәрвәрдигар көз алдиңларда
йоқитиватқан әлләрдәк силәрму йоқитилисиләр;
чүнки силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға
қулақ салмиғансиләр.

9 Аңла, и Исраил! Сән бүгүн өзүңдин чоң вә
күчлүк әлләргә егә болуш үчүн, сепиллири
асманға тақишидиған чоң шәһәрләрни егиләш
үчүн, Анакийларни қоғлап чиқириш үчүн Иордан
дәриясидин өтисән (сән уларни билисән, улар
тоғрилиқ «ким Анакийлар алдида туралисун!»
дәп аңлиғансән). 3 Сән бүгүнки күндә шуни билип
қойғинки, сениң алдиңда маңғучи Пәрвәрдигар
Худайиңниң Өзидур, У ялмап жутқучи оттур; у
мошу әлләрни һалак қилиду, алдиңда уларни
тездин жиқитиду; сән уларниң тәвәлигини егиләп,
Пәрвәрдигар саңа ейтқандәк уларни тездин
йоқитисән. 4 Пәрвәрдигар уларни алдиңдин
һайдиғанда сән көңлүңдә: «Һәққанийлиғим
сәвәвидин Пәрвәрдигар мени зиминни егиләш
үчүн униңға йетәкләп кирди» демигин; бәлки шу
әлләрниң рәзиллиги түпәйлидин Пәрвәрдигар
сениң алдиңда уларни тәәллуқатидин мәһрум
қилиду. 5 Сән уларниң зиминиға кирип уни
егилишиң сениң һәққаний болғанлиғиңдин
яки көңлүңниң дуруслуғидин әмәс, бәлки бу
әлләрниң рәзиллигидин вә Пәрвәрдигар ата-
бовилириң Ибраһим, Исһақ вә Яқупқа қәсәм
қилған сөзигә әмәл қилиш үчүнму Пәрвәрдигар
Худайиң уларни сениң алдиңда тәәллуқатидин
мәһрум қилиду. 6 Әнди шуни билип қойғинки,
Пәрвәрдигар Худайиң бу яхши зиминни саңа
мирас қилғини сениң һәққанийлиғиңдин әмәс,
чүнки сән әсли бойни қаттиқ бир хәлиқсән. 7
Әнди сениң чөл-баяванда Пәрвәрдигар Худайиңни
қандақ ғәзәпләндүргәнлигиңни есиңдә тутқин
— Уни унтума. Сән Мисир зиминидин чиққан
күндин бери таки бу йәргә кәлгичә Пәрвәрдигарға
асийлиқ қилип кәлдиң. 8 Силәр Һорәб теғида
Пәрвәрдигарни ғәзәпләндүргән вә Пәрвәрдигар
силәргә аччиқлинип, силәрни һалак қилмақчи
болди. 9 Шу чағда мән таш тахтайларни,
йәни Пәрвәрдигар силәр билән түзгән әһдә
тахтайлирини тапшурувелиш үчүн таққа чиққан
едим; мән тағда қириқ кечә-күндүз турдум
(мән нә тамақ йемидим, нә су ичмидим); 10
Шуниң билән Пәрвәрдигар маңа Өз бармиғи
билән пүткән икки тахтайни тапшурди; уларда
Пәрвәрдигар тағда от ичидә силәргә сөзлигән
чағда, жамаәт жиғилған күни ейтқан барлиқ
сөзләр пүтүлгән еди. 11 Вә шундақ болдики,
қириқ кечә-күндүз өтүп, Пәрвәрдигар маңа икки
таш тахтай, йәни әһдә тахтайлирини бәрди. 12
Вә Пәрвәрдигар маңа: «Орнуңдин турғин, мошу
йәрдин чүшкин; чүнки сән Мисирдин чиқарған
хәлқиң өзлирини булғиди; улар тезла Мән уларға
тапилиған йолдин чәтнәп өзлиригә қуйма бир
бутни ясиди» деди. 13 Пәрвәрдигар маңа сөз
қилип: «Мән бу хәлиқни көрүп йәттим; мана, у
бойни қаттиқ бир хәлиқтур. 14 Мени тосма, Мән
уларни йоқитимән, уларниң намини асманниң
тегидин өчүрүветимән вә шундақ қилип, сени
улардин чоң вә улуқ бир хәлиқ қилимән» — деди.
15 Мән бурулуп, тағдин чүштүм; тағ болса от билән
ялқунлаватати; икки әһдә тахтийи икки қолумда
еди. 16 Мән көрдүм, мана силәр Пәрвәрдигар
Худайиңлар алдида гуна қилипсиләр; силәр
өзүңлар үчүн қуйма бир мозайни ясапсиләр;
силәр тезла Пәрвәрдигар силәргә тапилиған
йолдин чәтнәп кетипсиләр. 17 Мән икки тахтайни
икки қолумға елип, чөрүп ташлап, уларни көз
алдиңларда чеқивәттим. 18 Силәр Пәрвәрдигарни

ғәзәпләндүрүп барлиқ өткүзгән гунайиңлар,
йәни Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни
қилғиниңлар үчүн, йәнә авалқидәк Пәрвәрдигар
алдида жиқилип, қириқ кечә-күндүз дүм яттим
(мән һеч нәрсә йемидим, су ичмидим) 19 чүнки
мән Пәрвәрдигарниң силәрни йоқитидиған қаттиқ
ғәзиви һәм қәһридин қорқтум. Пәрвәрдигар
шу чағдиму мениң тилигимни аңлиди. 20
Пәрвәрдигар Һарундин ғәзәплинип, униму
йоқатмақчи болди; мән Һарун үчүнму дуа
қилдим. 21 Мән силәрниң гунайиңларни, йәни
ясиған мозайни елип уни отта көйдүрдүм вә
уни янчип кукум-талқан қилип езивәттим;
униң тописини елип тағдин чүшидиған ериқ
сүйигә чечивәттим 22 (силәр йәнә Табәраһ,
Массаһ, Киброт-Һаттаваһдиму Пәрвәрдигарни
ғәзәпләндүрдүңлар. 23 Пәрвәрдигар силәрни
Қадәш-Барнеадин [Қанаанға] маңдурмақчи болуп
силәргә: «Чиқип, Мән силәргә тәқдим қилған
зиминни егиләңлар» — дегәндиму, силәр Униң
сөзигә қарши чиқип асийлиқ қилдиңлар, нә
Униңға ишәнмидиңлар, нә авазиға һеч қулақ
салмидиңлар. 24 Мән силәрни тонуған күндин
тартип силәр Пәрвәрдигар Худайиңларға асийлиқ
қилип кәлдиңлар). 25 Шуниң билән мән әшу
чағда Пәрвәрдигар алдида өзүмни йәргә етип
йәнә қириқ кечә-күндүз дүм яттим; дәрвәқә
дүм яттим; чүнки Пәрвәрдигар силәргә қарап
«уларни йоқитимән» дегән еди. 26 Шуңа мән
Пәрвәрдигарға дуа қилип: «И Рәб Пәрвәрдигар,
Сән Өз улуқлуғуң арқилиқ Өзүң үчүн һөрлүк
бәдили төләп сетивалған, Мисирдин күчлүк
қолуң билән чиқарған Өз хәлқиң болған
мирасиңни йоқатмиғайсән; 27 Өз қуллириң
Ибраһим, Исһақ вә Яқупни есиңдә тутқайсән; бу
хәлиқниң башбаштақлиғиға, уларниң рәзиллиги
яки гунайиға қаримиғайсән; 28 болмиса, сән бизни
елип чиққан шу зиминдикиләр: «Пәрвәрдигар
бу хәлиқни уларға вәдә қилған зиминни
егиләшкә елип кирәлмәйдиғанлиғи үчүн вә уларға
нәпрәтләнгини түпәйлидин уларни чөл-баяванда
йоқитишқа [Мисирдин] чиқарди» — дәйду. 29
Қандақла болмисун, улар зор күчүң вә узартилған
билигиң билән [Мисирдин] чиқарған хәлқиң вә
сениң мирасиңдур» — дедим.

10 Шу чағда Пәрвәрдигар маңа: «Өзүң үчүн
авалқидәк икки таш тахтайни оюп чиқип,
тағқа йенимға кәл. Өзүңгә яғачтин бир сандуқ
ясиғин. 2 Мән бу тахтайларға сән чеқивәткән
авалқи тахтайлардики сөзләрни язимән; сән
уларни сандуққа қойисән» — деди. 3 Шуниң
билән мән акатсийә яғичидин бир сандуқ ясидим,
авалқидәк икки таш тахтай оюп чиқтим; икки
тахтайни қолумда көтирип тағқа чиқтим. 4
Пәрвәрдигар әслидә от ичидин тағда жамаәт
жиғилған күндә силәргә ейтқан шу он әмирни
авалқи пүтүктәк тахтайларға язди; Пәрвәрдигар
уларни маңа тапшурди. 5 Мән бурулуп тағдин
чүшүп тахтайларни өзүм ясиған сандуққа қойдум;
Пәрвәрдигар маңа тапилиғинидәк улар техи
униңда турмақта. 6 Шу чағда Исраиллар Бәәрот-
Бәнә-Яакандин Мосәраһқа йол елип маңди; Һарун
шу йәрдә өлди вә шу йәрдә дәпнә қилинди;
униң оғли Әлиазар униң орнини бесип каһинлиқ
қилди. 7 Исраиллар шу йәрдин Гудгодаһқа, андин
Гудгодаһтин Йотбатаһқа сәпәр қилди (Йотбатаһ
ериқ-еқини мол йәрдур). 8 Шу чағда Пәрвәрдигар
әһдә сандуғини көтиришкә, Пәрвәрдигарниң
алдида хизмитидә туруп униң намида бәхит-
бәрикәт тиләшкә Лавий қәбилисини өзигә таллап
айриди. Вә бүгүнгә қәдәр шундақ болуватиду. 9
Шуңа Лавий қәбилисиниң [Исраил] қериндашлири
ичидә несивиси яки мираси йоқтур; Пәрвәрдигар
униңға ейтқандәк, Пәрвәрдигар Өзи униң
мирасидур. 10 Мән әнди авалқи күнләрдикидәк
қириқ кечә-күндүз Пәрвәрдигар алдида тағда
турдум; Пәрвәрдигар шу чағдиму тилигимгә қулақ
салди; у силәрни йоқатмиди. 11 Пәрвәрдигар маңа:
«Орнуңдин тур, хәлиқни башлап алдида йол алғин;
шуниң билән улар Мән уларға тәқдим қилишқа
ата-бовилириға қәсәм қилип вәдә қилған зиминни
егиләш үчүн униңға кирсун» — деди. 12 Әнди, и
Исраил, Пәрвәрдигар Худайиң сәндин немә тәләп
қилиду? — Һалиң яхши болсун дәп мениң бүгүн
силәргә мошу тапилиғанлиримдин башқа нәрсини
тәләп қиларму? — Униң тәләп қилғини болса
Пәрвәрдигар Худайиңдин қорқуп, Униң көрсәткән
барлиқ йоллирида меңип, Уни сөйүп, пүткүл
қәлбиң вә пүткүл жениң билән Пәрвәрдигар
Худайиңниң хизмитидә болуп, Пәрвәрдигарниң
әмирлири вә бәлгүлимилирини тутуштин ибарәт
әмәсму? 14 Мана, асманлар вә асманларниң
асмини Пәрвәрдигар Худайиңға мәнсуптур;
йәр йүзи вә униңдики һәммә нәрсиләрму

Униңға мәнсуптур. 15 Һалбуки, Пәрвәрдигар
пәқәт ата-бовилириңлардин сөйүнүп, уларни
сөйди вә шуниң билән бүгүнкидәк барлиқ
әлләр арисидин ата-бовилириңларниң кейинки
нәслини, йәни силәрни таллиди. 16 Шуңа
көңлүңларни хәтнилик қилиңлар, бойнуңларни
йәнә қаттиқ қилмаңлар. 17 Чүнки Пәрвәрдигар
Худайиңлар худаларниң Худаси, рәбләрниң Рәбби,
улуқ Илаһ, Қудрәтлик вә Дәһшәтлик Болғучи,
инсанларниң йүз-хатирисини қилмиғучи, һеч
қандақ парини алмиғучидур; 18 У житим-
йесир вә тул хотунларниң дәвасини сорайду,
мусапирни сөйүп униңға йемәк-ичмәк вә кийим-
кечәкни бәргүчидур. 19 Шуңа силәрму мусапирни
сөйүшүңлар керәк; чүнки силәрму Мисир
зиминида мусапир едиңлар. 20 Сән Пәрвәрдигар
Худайиңдин қорққин; сән Униң ибадитидә болғин,
Униңға бағланғин вә [пәқәт] Униң намидила
қәсәм ичкин. 21 У сән үчүн өз көзүң билән
көргән бу улуқ вә дәһшәтлик ишларни қилған;
У сән мәдһийиләйдиған, сениң Худайиңдур; 22
ата-бовилириң җәмий йәтмиш җан Мисирға
чүшкән еди; вә һазир Пәрвәрдигар Худайиң сени
асмандики юлтузлардәк көп қилди.

11 Әнди сән Пәрвәрдигар Худайиңни сөйгин,
Униң тапилиғини, бәлгүлимилирини,
һөкүмлирини һәм әмирлирини изчил тутқин. 2
Шу ишларни бүгүн есиңларда тутуңлар, чүнки
мән Пәрвәрдигар Худайиңниң җаза-тәрбийиси,
улуқлуғи, күчлүк қоли вә узартилған билигини,
Мисир зиминида Мисир падишаси Пирәвнгә
һәм униң пүткүл зимини үстигә көрсәткән
мөҗизилик аламәтлири вә қилғанлирини
көрмигән балилириңларға сөзлимәймән 4 (чүнки
улар [Пәрвәрдигарниң] Мисирниң қошуни,
уларниң атлири, уларниң җәң һарвулириға
қилған ишлири, йәни Қизил Деңизниң сулири
билән уларни ғәриқ қилип, үзүл-кесил һалак
қилғанлиғи, 5 Униң силәр мошу йәргә кәлгичә
силәргә немә қилғанлиғи, 6 Униң Рубәнниң
әвлади, Елиабниң оғуллири Датан вә Абирамға
немә қилғанлиғи, йәни пүтүн Исраиллар арисида
йәр йүзиниң ағзини қандақ ечип уларни
аилисидикилири вә чедирлири билән қошуп
барлиқ тәәллуқатлири билән жутувәткәнлигини
көрмигән еди); 7 [мән бәлки силәргә сөз
қилимән]; чүнки силәрниң көзлириңлар
Пәрвәрдигар қилған барлиқ улуқ ишларни
көрди. 8 Әнди, мән силәргә бүгүн тапилиған
барлиқ әмирләрни тутуңлар; шундақ қилсаңлар
күчлинип, һазир өтүп егилимәкчи болған
зиминға кирип уни егиләйсиләр 9 вә Пәрвәрдигар
ата-бовилириңларға қәсәм қилип уларға һәм
әвлатлириға беришкә вәдә қилған зиминда, йәни
сүт билән һәсәл еқип туридиған мунбәт бир
зиминда туруп узун өмүр көрисиләр. 10 Чүнки
силәр егиләшкә киридиған шу зимин силәр
чиққан Мисир зиминидәк әмәс; у йәр болса, силәр
униңға уруқ чачқандин кейин путуңлар билән
суғиридиған көктатлиқтәк зимин еди; 11 бирақ
силәр егиләшкә өтидиған шу зимин болса тағ-
җилғилири болған бир зиминдур; у асмандики
ямғурдин су ичиду, 12 у Пәрвәрдигар Худайиң Өзи
әзизләйдиған бир зиминдур; чүнки Пәрвәрдигар
Худайиңниң көзлири жилниң бешидин жилниң
ахириғичә үзлүксиз униңға тикилиду. 13 Шундақ
болидуки, силәр Пәрвәрдигар Худайиңларни
сөйүп, пүткүл қәлбиңлар вә пүткүл җениңлар
билән униң ибадитидә болуш үчүн мән силәргә
бүгүн тапилиған әмирләргә көңүл қоюп қулақ
салсаңлар, 14 У: «Мән зиминиңларға өз пәслидә
ямғур, йәни дәсләпки вә кейинки ямғурларни
ата қилимән; шуниң билән ашлиқлириңлар,
йеңи шарабиңлар вә зәйтун мейиңларни
жиғалайсиләр; 15 Мән шундақла мал-варанлириң
үчүн от-чөп беримән; сән йәп-ичип тоюнисән» —
дәйду. 16 Қәлбиңлар алдинип, башқа илаһларниң
қуллуғиға кирип, уларға чоқунуп кәтмәслигиңлар
үчүн өзүңларға һези болуңлар; 17 болмиса,
Пәрвәрдигарниң ғәзиви силәргә қозғилип,
ямғур яғмаслиғи үчүн асманларни етиветип
ямғур яғдурмайду, тупрақ мәһсулатлирини
бәрмәйду вә Пәрвәрдигар силәргә ата қилидиған
мунбәт зиминдин йоқитилисиләр. 18 Силәр
мениң бу сөзлиримни қәлбиңларға пүкүп
җениңларда сақлаңлар, қолуңларға [әсләтмә]-
бәлгү қилип теңивелиңлар, пешанәңләргә
қашқидәк символ қилип орнитивелиңлар; 19
Силәр уларни балилириңларға үгитисиләр; өйдә
олтарғиниңларда, йолда меңиватқиниңларда,
ятқиниңларда вә орундин қопқиниңларда улар
тоғрилиқ сөзләңлар; 20 Уларни өйүңләрдики
кешәкләргә вә дәрвазилириңларға пүтүп қоюңлар.
21 Шуниң билән силәрниң Пәрвәрдигар ата-

бовилириңларға беришкә қәсәм қилип вәдә
қилған зиминда туридиған күнлириңлар вә
балилириңларниң күнлири узун болиду, йәр
йүзидики күнлириңлар асманниң күнлиридәк
болиду. 22 Мән бүгүнки күндә силәргә тапилиған
бу пүткүл әмирни ихлас билән тутсаңлар,
йәни Пәрвәрдигар Худайиңларни сөйүп, униң
барлиқ йоллирида меңишиңлар билән униңға
бағлансаңлар, 23 ундақта Пәрвәрдигар силәрниң
көз алдиңларда бу барлиқ әлләрни зиминидин
мәһрум қилип һайдайду вә силәр өзүңлардин чоң
вә күчлүк әлләрниң тәәллуқатини егиләйсиләр.
24 Тапиниңлар дәссигән һәр бир җай силәрниңки
болиду; чегараңлар чөл-баявандин тартип,
Ливанғичә вә [Әфрат] дәриясидин Оттура
Деңизғичә болиду. 25 Һеч ким алдиңларда
туралмайду; Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә
ейтқинидәк, силәрдин болған қорқунуч вә
дәһшәтни силәр дәссигән барлиқ җайлар үстигә
салиду. 26 Мана, мән бүгүн алдиңларға бәхит-
бәрикәт вә ләнәтни қойимән; 27 Мән силәргә
бүгүн тапилиған Пәрвәрдигар Худайиңларниң
әмирлиригә итаәт қилсаңлар, бәхит-бәрикәт
болиду; 28 Пәрвәрдигар Худайиңларниң
әмирлиригә итаәт қилмисаңлар, бәлки силәр
тонумиған башқа илаһларға әгишип, мән бүгүн
тапилиған йолдин чәтнәп кәтсәңлар, силәргә
ләнәт чүшиду. 29 Шундақ қилишиңлар керәкки,
Пәрвәрдигар Худайиңлар силәрни силәр егиләшкә
киридиған зиминға елип киргәндин кейин,
бәхит-бәрикәтни Гәризим теғи үстидә вә ләнәтни
Әбал теғи үстидә туруп җакалайсиләр. 30 Бу
[тағлар] Иордан дәриясиниң қарши тәрипидә,
Гилгалниң удулидики Арабаһ түзләңлигидә
туруватқан Қананийларниң зиминида, мәғриб
йолиниң арқисида, Мораһтики дуб дәрәқлиригә
йеқин йәрдә әмәсму? 31 Чүнки силәр Пәрвәрдигар
Худайиңлар силәргә тәқдим қиливатқан зиминни
егиләш үчүн униңға киришкә Иордан дәриясидин
өтисиләр; силәр дәрвәқә уни егиләйсиләр
вә униңда олтирақлишисиләр. 32 Силәр мән
алдиңларға қойған бу барлиқ һөкүмләр вә
бәлгүлимиләргә әмәл қилишқа көңүл қоюңлар.

12 Ата-бовилириңларниң Худаси болған
Пәрвәрдигар силәрниң егилишиңларға
беридиған зиминда турғанда, йәр йүзидики
барлиқ күнлириңларда көңүл қоюп тутушуңлар
керәк болған бәлгүлимиләр һәм һөкүмләр
мана мунулардур: — 2 Силәр һайдап чиқарған
әлләрниң егиз тағлар, дөңләр вә һәр бир йешил
дәрәқ астидики өз илаһлириниң қуллуғида
болған ибадәтгаһлирини тәлтөкүс йоқитишиңлар
керәк; 3 Уларниң қурбангаһлирини бузуңлар,
бут түврүклирини чеқиңлар вә ашәраһлирини
от билән көйдүрүветиңлар; илаһлириниң ойма
мәбудлирини кесип ташлаңлар; уларниң исим-
намлиринимуму шу йәрдин йоқитишиңлар керәк. 4
Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң хизмитидә
улардәк қилмаңлар, 5 бәлки Пәрвәрдигар
Худайиңлар Өз намини тикләш үчүн барлиқ
қәбилилириңларниң зиминлири арисидин
таллиған, Өз туралғуси болған җайни издәңлар,
шу йәргә келиңлар; 6 шу йәргә силәр көйдүрмә
вә енақлиқ қатарлиқ қурбанлиғиңларни,
мәһсулатлириңлардин ондин бири болған
өшриләрни, қолуңлардики көтәрмә һәдийәләрни,
қәсәмгә бағлиқ һәдийәләрни, ихтиярий
һәдийәләрни вә қой-кала падилириңларниң
тунҗа балилирини әкилисиләр; 7 Силәр
аиләңдикиләр билән қошулуп шу йәрдә
Пәрвәрдигар Худайиңларниң алдида зияпәт
қилиңлар, силәр Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәрни бәрикәтлигән қол әмгигиңларниң
мевисидин шатлинисиләр. 8 Силәр биз
бүгүн қилғинимиздәк, йәни һәр бириңлар өз
билгиниңларчә қилғиниңлардәк қилмаслиғиңлар
керәк; 9 Чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәргә беридиған арамлиқ һәм мирасқа техи
йетип кәлмидиңлар. 10 Бирақ силәр Иордан
дәриясидин өтүп, Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәргә мирас қилип беридиған зиминға
олтирақлашқандин кейин, шундақла у силәрни
әтрапиңлардики барлиқ дүшмәнлириңлардин
қутқузуп арам бәргәндин кейин, силәр теч-аман
турғанда, 11 шу чағда Пәрвәрдигар Худайиңлар
Өз намини қойидиған бир җай болиду; силәр
шу йәргә көйдүрмә вә енақлиқ қатарлиқ
қурбанлиғиңларни, мәһсулатлириңлардин ондин
бири болған өшриләрни, қолуңлардики көтәрмә
һәдийәләрни вә Пәрвәрдигарға атап қәсәм қилған
есил һәдийәләрни әкилисиләр; 12 вә Пәрвәрдигар
Худайиңлар алдида шатлинисиләр, йәни силәр,
оғул-қизлириңлар, қул-дедәклириңлар вә силәр
билән бир йәрдә туруватқан Лавийлар (чүнки

уларниң араңларда һеч қандақ несивиси яки
мираси йоқтур) һәммиңлар шатлинисиләр. 13
Сән көйдүрмә қурбанлиқлириңни удул кәлгән
җайларда қилмаслиқ үчүн көңүл қойғин; 14
Пәқәт Пәрвәрдигар һәммә қәбилилириңниң
зиминлири арисидин таллиған җайда көйдүрмә
қурбанлиқлириңни қил вә шу җайда мениң саңа
барлиқ тапилиғинимға әмәл қил. 15 Һалбуки,
сән көңлүң тартқиничә Пәрвәрдигар Худайиң
сени бәрикәтлигини бойичә шәһәр-йезилириңда
һалал һайванларни союп (худди җәрән яки
кейик гөшидин йегәнгә охшаш), гөш йесәң
болиду; мәйли пак, мәйли напак кишиләр болсун
уларниң гөшини йесә болиду. 16 Силәр пәқәт уни
қени билән қошуп йемәслигиңлар керәк; силәр
қенини су төккәндәк йәргә төкүветишиңлар
керәк. 17 Сән ашлиқтин, йеңи шараптин, зәйтун
мейидин ондин бири болған өшрилириңни яки
кала-қой падилириңниң тунҗа балилирини,
яки қәсәмгә бағлиқ һәдийәлириңни, ихтиярий
һәдийәлириңни яки қолуңдики көтәрмә
һәдийәлириңни шәһәр-йезилириңда йемәслигиң
керәк; 18 бәлки буларни Пәрвәрдигар Худайиң
алдида, Пәрвәрдигар Худайиң таллайдиған җайда
йейишиң керәк, йәни сән, оғлуң, қизиң, қул-
дедигиң вә сән билән бир йәрдә туруватқан
Лавийлар биргә йесәң болиду; вә сән Пәрвәрдигар
Худайиң алдида әмгигиңниң барлиқ мевисидин
шатлинисән. 19 Өзүңгә һези болғинки, сән
зиминда турған барлиқ күнлириңдә Лавийлардин
ваз кәчмәслигиң керәк. 20 Пәрвәрдигар Худайиң
саңа вәдә қилғандәк чегаралириңни кеңәйткәндә,
сән көңлүң тартип: «гөш йәймән» десәң, сән
көңлүңниң тартқиничә гөш йесәң болиду. 21 Әгәр
Пәрвәрдигар Худайиңлар Өз намини қоюшқа
таллайдиған җай сәндин бәк жирақ болса, сән
Пәрвәрдигар саңа тәқдим қилған кала-қойлардин
елип сойисән; мән саңа тапилиғандәк уларни
сойисән вә шәһәр-йезилириң ичидә көңлүң
тартқиничә боғузлап йәйсән. 22 Җәрән яки кейик
йегәндәк уларни йәйсән; мәйли пак мәйли напак
кишиләр болсун униң гөшидин йесә болиду.
23 Пәқәт шуниңдин һези болғинки, уларниң
қенини йемә; чүнки җан дегән қандидур; сән
гөшни җан билән қошуп йемәслигиң керәк.
24 Сән қанни йемәслигиң керәк; бәлки уни
суни йәргә төккәндәк йәргә төкүвәт. 25 Сән
уни йемәслигиң керәк; шундақ қилсаң һалиң
вә сәндин кейинки балилириңниң һали яхши
болиду; чүнки сән Пәрвәрдигарниң нәзиридә
дурус болғанни қилған болисән. 26 Бирақ
сәндики Пәрвәрдигарға атиған вә қәсәмгә бағлиқ
нәрсиләрни болса, сән уларни елип Пәрвәрдигар
таллайдиған җайға апирисән; 27 сән [шу йәрдә]
Пәрвәрдигар Худайиңниң қурбангаһи үстидә
көйдүрмә қурбанлиқлириңни, гөш билән қенини
сунғин; башқа қурбанлиқлириңниң қениниму
Пәрвәрдигар Худайиңниң қурбангаһи үстидә
қуйғин вә гөшини йегин. 28 Мән саңа тапилиған
бу барлиқ сөзләргә қулақ селип көңүл бөлгин.
Шундақ қилсаң, Пәрвәрдигар Худайиңларниң
нәзиридә яхши вә дурус болғанни қилған болисән
вә өз һалиң вә сәндин кейинки әвлатлириңниң
һали яхши болиду. 29 Пәрвәрдигар Худайиң
сән баридиған йәрдики әлләрниң зиминини
егилишиң үчүн уларни сениң алдиңда йоқитиду.
Шу чағда, сән уларниң зиминини егиләп
шу йәрдә турғиниңда, 30 Шу әлләр алдиңда
йоқитилғандин кейин, уларниң изидин меңишқа
езиқтурулмаслиғиң үчүн өзүңгә һези бол
вә: — «Бу әлләр өз илаһлириниң ибадитини
қандақ тутқан болғийди? Мәнму шундақ қилип
бақайчу!» дәп уларниң илаһлирини һеч издимә.
31 Сән Пәрвәрдигар Худайиңниң хизмитидә
болғиниңда қәтъий уларниң йоли бойичә иш
тутмаслиғиң керәк; чүнки немә иш Пәрвәрдигарға
жиркиничлик болса, немә иш Униңға нәпрәтлик
болса, улар өз илаһлири үчүн шу ишларни қилған;
улар һәтта өз оғуллирини вә қизлириниму
илаһлириға атап отта көйдүрүп кәлгән. 32 Мән
силәргә тапилиғанлиғи әмәлләргә әмәл қилишқа
көңүл бөлүңлар; униңға һеч немә қошмаңлар,
униңдин һеч нәрсини чиқиривәтмәңлар.

13 Әгәр араңлардин пәйғәмбәр яки чүш көргүчи
чиқип, силәргә мәлум бир мөҗизилик аламәт
яки карамәтни көрситип берәй десә 2 вә у
силәргә алдин-ала дегән мөҗизилик аламәт яки
карамәт әмәлгә ашурулса, амма шуниң билән
мунасивәтлик «башқа илаһларға (йәни силәр
тонумиған илаһларға) әгишәйли» вә «уларниң
қуллуғида болайли» десә, 3 шу пәйғәмбәр яки
чүш көргүчиниң сөзлиригә қулақ салмаңлар;
чүнки шу тапта Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәрниң уни, йәни Пәрвәрдигар Худайиңларни

пүтүн қәлбиңлар вә пүтүн жениңлар билән
сөйидиған-сөймәйдиғиниңларни билиш үчүн
синаватқан болиду. 4 Силәр Пәрвәрдигар
Худайиңларға әгишип меңишиңлар керәк; силәр
Униңдин қорқуңлар, әмирлирини тутуңлар,
Униң авазиға қулақ селиңлар; силәр Униң
хизмитидә болуп Униңға бағлиниңлар. 5 Шу
пәйғәмбәр яки чүш көргүчи болса өлүмгә
мәһкүм қилиниши керәк; чүнки у силәрни
Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған, йәни
«қуллуқ макани»дин һөрлүк бәдили төләп
қутқузған Пәрвәрдигар Худайиңларға асийлиқ
қилишни қутратти, шундақла Пәрвәрдигар
Худайиңлар сени меңишқа әмир қилған йолдин
езиқтурушқа урунди; силәр мошундақ рәзилликни
араңлардин йоқитишиңлар керәк. 6 Қериндишиң,
мәйли анаңниң оғли яки өз оғлуң яки қизиң,
җан-җигириң болған аялиң яки җан достуң
астиртин сени аздурмақчи болуп: «Барайли,
башқа илаһларниң қуллуғиға кирәйли» десә,
йәни өзүң яки ата-бовилириң һеч тонумайдиған,
әтрапиңдики әлләрниң илаһлири болсун, йеқин
болсун, жирақ болсун, һәтта йәр йүзиниң бу
четида яки у четида болсун, шуларниң қуллуғиға
кирәйли десә, 8 ундақта сән униңға қошулма
яки униңға қулақ салма; сән уни һеч айима,
униңға рәһим қилма вә униң гунайини һеч
йошурма; 9 қандақла болмисун, уни өлтүргин;
уни өлтүрүшкә тунҗа қол салғучи сән бол,
андин барлиқ хәлиқниң қоллири әгишип шундақ
қилсун. 10 У сени Мисир зиминидин, «қуллуқ
макани»дин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигар
Худайиңни ташлашқа езиқтурмақчи болди, шуңа
сән уни өлтүрүшүң, чалма-кесәк қилишиң керәк;
11 Шуниң билән пүткүл Исраил аңлайду, қорқиду,
шуниңдин кейин йәнә шундақ рәзил ишни
араңларда қилмайду. 12 Әгәр Пәрвәрдигар Худайиң
олтирақлишишқа саңа тәқдим қилған мәлум бир
шәһәрдә: «Аримиздин бәзи рәзил адәмләр чиқип:
«Барайли, башқа илаһларниң қуллуғида болайли»
дәп силәр һеч тонумайдиған илаһларға әгишишкә
өз шәһиридикиләрни езиқтурди» дегән хәвәрни
аңлисаң, 14 шу һаман тәкшүрүп сүрүштә қил; раст
болса, дәрвәқә бу жиркиничлик иш араңларда
йүз бәргәнлиги испатланған болса, 15 ундақда
сән шу шәһәрдикиләрни қилич билән өлтүрүп, бу
шәһәрни вә униң ичидики барлиқ нәрсиләрни,
җүмлидин мал-варанлирини тәлтөкүс һалак
қиливәт. 16 Униңдики барлиқ олҗини оттуридики
чоң мәйданға жиғип, шу шәһәрни барлиқ олҗиси
билән қошуп Пәрвәрдигар Худайиңға аталған
көйдүрмә қурбанлиқтәк от билән көйдүрүвәт;
у мәңгүгә харабилик болиду — қайтидин
қурулмаслиғи керәк. 17 Тәлтөкүс һалакәткә
бекитилгән һеч бир нәрсә қолуңға чаплашмисун;
шундақ қилсаң Пәрвәрдигар ғәзивидин йенип
саңа рәһим көрситиду; У саңа ичини ағритип, ата-
бовилириңға қәсәм қилғандәк сени көпәйтиду.
18 Сән мән бүгүн тапилиған Пәрвәрдигар
Худайиңниң барлиқ әмирлирини тутуп, униң
нәзиридә дурус болғанни қилиш үчүн авазиға
қулақ салсаң, һалиң шундақ яхши болиду.

14 Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң
пәрзәнтлиридурсиләр; өлгәнләр үчүн
бәдиниңларни һеч кәсмәслигиңлар керәк вә яки
маңлай чечиңларни қирип тақир қилмаслиғиңлар
керәк; 2 чүнки сән Пәрвәрдигар Худайиңға
аталған муқәддәс бир хәлиқтурсән; Пәрвәрдигар
йәр йүзидики барлиқ хәлиқләр арисидин Өзиниң
алаһидә гөһири болған бир хәлиқ болуши үчүн
сени таллиғандур. 3 Сән һеч қандақ жиркиничлик
нәрсини йемәслигиң керәк. 4 Төвәндикиләр
силәр йейишкә болидиған һайванлар: — кала,
қой, өчкә; 5 кейик, җәрән, буға, явайи өчкә,
аһу, бөкән, явайи қой, 6 шундақла һайванлар
ичидә туяқлири пүтүнләй ачимақ (туяқлири
пүтүнләй йериқ) һәм көшигүчи һайванларниң һәр
хилини йесәңлар болиду. 7 Лекин, көшигүчи яки
ачимақ туяқлиқ һайванлардин төвәндикиләрни
йемәслигиңлар керәк: — Төгә, тошқан вә суғур
(чүнки улар көшигүчи болғини билән туйиғи
ачимақ әмәстур. Шуңа улар силәргә һарам
болиду). 8 Чошқа болса туяқлири ачимақ болғини
билән көшимигини үчүн силәргә һарам болиду.
Шундақ һайванларниң гөшини йемәслигиңлар
керәк вә һәм өлүклиригә тәгмәслигиңлар керәк. 9
Суда яшайдиған җаниварлардин төвәндикиләрни
йейишкә болиду: — судики җаниварлардин
қанити вә қасирақлири болғанларни йейишкә
болиду, 10 лекин қанити вә қасирақлири
болмиғанларни йемәслигиңлар керәк; улар
силәргә нисбәтән һарам болиду. 11 Барлиқ
һалал қушларни йесәңлар болиду; 12 бирақ
төвәндики учар-қанатларни йемәслигиңлар

керәк: йәни бүркүт, тапқуш-ғечирлар, деңиз
бүркүти, 13 қарлиғач қуйруқлуқ сар, лачин,
қорултаз-тапқушлар вә уларниң хиллири, 14
һәммә қарға-қозғунлар вә уларниң хиллири, 15
мөшүкяпилақ, төгиқуш, чайка, сар вә уларниң
хиллири, 16 һувқуш, ибис, ақ қу, 17 сақийқуш,
белиқъалғуч, қарна, 18 ләйләк, турна вә униң
хиллири, һөпүп билән шапәрәң дегәнләр силәргә
һарам саналсун. 19 Һәр бир қанатлиқ өмүлигүчи
һашарәтләр болса силәргә нисбәтән һарам
болиду; уларни йемәслигиңлар керәк. 20 Силәр
барлиқ һалал қушларни йесәңлар болиду. 21
Силәр һеч қандақ өлүк жанварни йемәслигиңлар
керәк; силәр ундақ нәрсини шәһәр-йезаңлар
ичидә туруватқан мусапирларға бериңлар; улар
униңдин йесә болиду яки уни ят әлликләркә
сетивәтсиму болиду; чүнки сән Пәрвәрдигар
Худайиңға аталған муқәддәс бир хәлиқтурсән.
Сән оғлақни анисиниң сүтидә қайнитип пишарсаң
болмайду. 22 Сән җәзмән һәр жили етиздики
һәммә териқчилиқ мәһсулатлириңниң ондин
бирини айришиң керәк; 23 сән шуларни, йәни
ашлиғиң, йеңи шарабиң, зәйтун мейиңниң
ондин бирини Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида,
йәни У Өз намини қалдурушқа таллайдиған
җайда йә, шундақла кала-қой падилиридин
айрилған тунҗа балилирини шу йәрдә йә;
шундақ қилсаң Пәрвәрдигар Худайиңдин дайим
қорқушни үгинисән. 24 Вә Пәрвәрдигар Худайиң
сени бәрикәтлигәндә, У Өз намини қалдурушқа
таллиған шу җай сәндин интайин жирақ болуп,
мәһсулатлириңни шу йәргә апиралмиғидәк
болсаң, 25 сән шу чағда уни пулға сетип, пулни
қолуңға теңип, Пәрвәрдигар Худайиң таллиған
җайға барғин вә 26 вә көңлүң немә тартса, мәйли
кала, қой, мәй-шарап, мусәлләс болсун, яки
шуниңдәк көңлүң тартқан һәр қандақ нәрсини шу
пулға алсаң болиду; андин сән вә өйүңдикиләр
шу йәрдә униңдин йәп-ичип, Пәрвәрдигар
Худайиң алдида шат-хурам болисиләр. 27
Шәһәр-йезилириңда туруватқан Лавийларни
унтумаслиғиң керәк, чүнки араңларда униң
һеч қандақ несивиси яки мираси йоқ. 28
Һәр үч жилниң ахирида сән шу жилдики
мәһсулатлириңдин ондин бирини өшрә қилип
чиқар; сән уни шәһәр-йезилириң ичидә топла;
29 шуниң билән Лавийлар (чүнки араңларда
униң һеч қандақ несивиси яки мираси йоқ),
мусапир, житим-йесирләр вә тул хотунлар
келип униңдин йәп тоюнсун; шундақ қилсаң
Пәрвәрдигар Худайиң қолуңдики барлиқ мевини
бәрикәтләйду.

15 Һәр бир йәттә жилниң ахирида сән бир
«халас қилиш»ни җакалиғин. 2 Бу «халас
қилиш» мундақ болиду: — барлиқ қәриз егилири
хошнисиға бәргән қәризни кәчүрүм қилиши
керәк; уни хошнисидин яки қериндишидин тәләп
қилмаслиғи керәк; чүнки Пәрвәрдигар алдида бир
«халас қилиш» җакаланди. 3 Чәтәлликтин болса
тәләп қилишқа болиду; лекин қериндишиңда
болған қәризни кәчүрүм қилишиң керәк. 4
Һалбуки, араңларда һаҗәтмәнләр болмайду;
чүнки Пәрвәрдигар Худайиң силәргә мирас болуш
үчүн егилишиңларға беридиған шу зиминда
турғиниңда сени зиядә бәрикәтләйду; 5 Пәқәт
силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға қулақ
селип, мән силәргә бүгүн тапилиған бу пүтүн
әмиргә әмәл қилишқа көңүл бөлсәңлар шундақ
болиду. 6 Чүнки Пәрвәрдигар Худайиң саңа
вәдә қилғандәк у сени бәрикәтләйду; сән көп
әлләргә капаләтлик елип қәриз берисән, лекин
улардин қәриз алмайсән; сән көп әлләр үстигә
һөкүм сүрисән, лекин улар үстүңдин һөкүм
сүрмәйду. 7 Пәрвәрдигар Худайиң саңа беридиған
зиминда шәһәр-йезаңлар ичидә туруватқан
қериндашлириң арисидин кәмбәғәл бир адәм
болса, сән униңға көңлүңни қаттиқ қилма
яки һаҗити чүшкән қериндишиңға қолуңни
жумувалма; 8 сән бәлки сехийлиқ билән униңға
қолуңни очуқ қил вә униңда немә кам болса
чоқум һаҗитидин чиқип униңға өтнә берип тур.
9 Көңлүңдә намрат қериндишиңдин ағринип:
Йәттинчи жил, йәни «халас жили» йеқинлашти,
дәп рәзил ойда болуштин, униңға һеч нәрсә
бәрмәсликтин һези бол; шундақ болуп қалса у
сениң тоғраңда Пәрвәрдигарға пәряд көтириши
билән бу иш саңа гуна һесаплиниду. 10 Сән
чоқум униңға сехийлиқ билән бәргин; униңға
бәргиниңдә көңлүңдә нарази болма; чүнки бу
иш үчүн Пәрвәрдигар Худайиң сени барлиқ
ишлириңда вә қолуңдики барлиқ әмгигиңдә
бәрикәтләйду. 11 Чүнки кәмбәғәлләр зиминдин
йоқап кәтмәйду; шуңа мән саңа: «Сән сехийлиқ
билән зиминдики қериндишиңға, йәни сениң

намратлириңға вә һаҗәтмәнлириңгә қолуңни
ачқин» — дәп тапилидим. 12 Сениң қериндишиң,
мәйли ибраний әр яки ибраний аял болсун саңа
сетилған болса, у алтә жил қуллуғуңда болиду,
андин йәттинчи жилида сән уни өзүңдин халас
қилип қоюват. 13 Уни қоюватқандә қуруқ қол
қоюватсаң болмайду; 14 сән чоқум қойлириңдин,
хаминиңдин вә шарап көлчигиңдин тәқдим
қилишиң керәк; Пәрвәрдигар Худайиң сени
бәрикәтлигини бойичә сән униңға бәр. 15 Сениң
әслидә Мисир зиминида қул болғанлиғиңни,
шуниңдәк Пәрвәрдигар Худайиң сени һөрлүк
бәдили төләп қутқузғанлиғини ядиңда тут; шуңа
мән бүгүн бу ишни саңа тапилидим. 16 Һалбуки,
шу қулуң саңа: «мән сәндин кәтмәймән» десә
(чүнки у сени вә аиләңдикиләрни сөйиду, сениң
билән һали яхши болиду) 17 — шу чағда сән
бигизни елип униң қулиқини ишиктә тәш.
Шуниң билән у мәңгүгә сениң қулуң болиду.
Шуниңдәк дедигиңгиму шундақ муамилә қилғин.
18 [Қулуңни] йениңдин қоюветиш саңа еғир
кәлмисун; чүнки у қуллуғуңда алтә жил болғачқа,
қиммити мәдикарниңкидин икки һәссә артуқ
болиду; [уни қоюватсаң] Пәрвәрдигар Худайиң
барлиқ ишлириңда сени бәрикәтләйду. 19
Калилириң вә қойлириң арисида туғулған барлиқ
тунҗа әркәк мозай-қозилириңни Пәрвәрдигар
Худайиңға ата; калилириңниң тунҗисини һеч
қандақ әмгәккә салма, қойлириңниң тунҗисини
қирқима. 20 Сән вә өйүңдикиләр һәр жили
шу мелиңни Пәрвәрдигар Худайиң алдида,
Пәрвәрдигар таллайдиған җайда йәңлар. 21 Бирақ
[шу] һайванларниң бир йери мәйип болса, мәйли
у мәҗруһ, кор яки униңда һәр қандақ нуқсан
болса, уни Пәрвәрдигар Худайиңға қурбанлиқ
қилмаслиғиң керәк. 22 Бәлки уни шәһәр-йезаңлар
ичидә йесәң болиду; кишиләр мәйли пак яки
напак болсун, уни җәрән яки кейикни йегәндәк
йесә болиду. 23 Пәқәт сән униң қенини йемә;
қенини суни йәргә төккәндәк төкүвәт.

16 Абиб ейини алаһидә есиңдә тут вә өтүп
кетиш һейтини Пәрвәрдигар Худайиңға
атап тәбриклигин; чүнки Пәрвәрдигар Худайиң
сени Абиб ейида Мисирдин кечидә чиқарған.
2 Сән «өтүп кетиш һейти»ниң мелини (мәйли
қой яки кала падисидин болсун) Пәрвәрдигар
Худайиң таллап бекитидиған җайда униңға
атап қурбанлиқ қилғин; 3 шундақла сән һеч
қандақ болдурулған нанни йемәслигиң керәк;
сән униң билән йәттә күн петир нан, йәни
«күлпәт нени»ни йейишиң керәк; чүнки сән
Мисир зиминидин алдирашлиқта чиқтиң; шуниң
билән сән өмрүңниң барлиқ күнлиридә Мисир
зиминидин чиққан шу күнни ядиңда тутқайсән.
4 Йәттә күн чегаралириң ичидә, өйүңдә һеч
қандақ ечитқу тепилмисун; сән биринчи күни
кәчтә қилған қурбанлиқ гөшләрни әтигәнгә
қалдурмаслиғиң керәк. 5 Сән өтүп кетиш һейти
қурбанлиғини Пәрвәрдигар Худайиң саңа тәқдим
қилидиған шәһәр-йезилириңниң һәр қандиқида
қилсаң болмайду; 6 бәлки өтүп кетиш һейти
қурбанлиғини сән Пәрвәрдигар Худайиң Өз
намини турғузуш үчүн таллайдиған җайдила қил;
уни кәчқурун, күн петиш вақтида, йәни Мисирдин
чиққандики вақитқа охшаш вақитта қилисән. 7
Уни Пәрвәрдигар Худайиң таллайдиған җайда
пиширип йегин; андин әтигәндә чедирлириңға
қайтсаң болиду. 8 Сән алтә күн петир нан йәйсән;
йәттинчи күни Пәрвәрдигар Худайиң алдида
тәнтәнилик сорун күни болиду; сән һеч қандақ
иш-әмгәк қилмайсән. 9 Андин йәттә һәптини
санайсән; ашлиққа оғақ салғандин башлап йәттә
һәптини санашқа башлайсән; 10 андин сән
«һәптиләр һейти»ни Пәрвәрдигар Худайиң алдида
қолуңдики ихтиярий һәдийә билән өткүзисән;
Пәрвәрдигар Худайиң саңа бәрикәтлигинигә
қарап уни ихтиярән сунисән. 11 Шуниң билән
сән Пәрвәрдигар Худайиң алдида, У Өз намини
турғузушқа таллайдиған җайда шатлинисән; сән
өзүң, оғлуң, қизиң, қулуң, дедигиң, сән билән
бир йәрдә туруватқан Лавийлар, араңлардики
мусапирлар, житим-йесирләр вә тул хотунлар
шатлинисиләр. 12 Сән шуниң билән әслидә
Мисирда қул болғанлиғиңни есиңгә кәлтүрүп, бу
барлиқ бәлгүлимиләрни тутуп әмәл қилғин. 13
Сән «кәпиләр һейти»ни йәттә күн өткүзисән; сән
хаман вә шарап көлчигиңни жиққан чеғиңда,
оғлуң, қизиң, қулуң, дедигиң, шәһәр дәрвазиси
ичидә туридиған Лавийлар, мусапирлар,
житим-йесирләр вә тул хотунлар шу һейтта
шатлинисиләр. 15 Пәрвәрдигар таллайдиған
җайда сән йәттә күн Пәрвәрдигар Худайиң алдида
һейт өткүзисән; чүнки Пәрвәрдигар Худайиң
барлиқ мәһсулатлириңда, қолуң қилған ишларда

сени бәрикәтләйду вә сән дәрвәқә пүтүнләй
шатлинисән. 16 Жилда үч қетим, петир нан һейти,
һәптиләр һейти вә кәпиләр һейтида сениң барлиқ
әркәклириң Пәрвәрдигар Худайиң алдида, у
таллайдиған жайда һазир болуши керәк; улар
Пәрвәрдигар алдида қуруқ қол һазир болса
болмайду; 17 бәлки Пәрвәрдигар Худайиңниң
саңа тәқдим қилған бәрикити бойичә һәр бири
қолидин келишичә сунсун. 18 Хәлиқниң үстидин
адаләт жүргүзүп адил һөкүм чиқириш үчүн, сән
Пәрвәрдигар Худайиң саңа тәқдим қилидиған
барлиқ шәһәр-йезилириң ичидә һәр бир қәбилидә
сорақчи вә әмәлдарларни бекитишиң керәк.
19 Адаләтни бурмилисаң болмайду; адәмләргә
йүз-хатирә қилсаң болмайду; пара алсаң
болмайду; пара болса ақиланиләрниң көзлирини
кор қилиду һәм адилларниң сөзлирини
бурмилайду. 20 Сән мутләқ адаләтни издишиң
керәк; шундақ қилсаң һаят көрисән һәмдә
Пәрвәрдигар Худайиң саңа тәқдим қилидиған
зиминни егиләйсән. 21 Сән өзүң үчүн ясайдиған
Пәрвәрдигар Худайиңниң қурбангаһининиң
әтрапиға «ашәраһ» бути қилинидиған һеч
қандақ дәрәқ тикмәслигиң керәк 22 вә өзүң
үчүн һеч қандақ бут түврүги тиклимәслигиң
керәк; ундақ нәрсиләр Пәрвәрдигар Худайиңға
жиркиничликтур.

17 Пәрвәрдигар Худайиңға һәр қандақ нуқсани
яки башқа кәмчилиги болған кала яки
қойни қурбанлиқ сүпитидә сунмаслиғиң керәк;
чүнки ундақ қилиш Пәрвәрдигар Худайиңға
жиркиничликтур. 2 Пәрвәрдигар Худайиң саңа
тәқдим қилидиған шәһәр-йезаң ичидә әр болсун,
аял болсун, бирисиниң Пәрвәрдигар Худайиңниң
алдида бирәр рәзил ишни қилғанлиғи — Униң
әһдисигә хилаплиқ қилғанлиғи, башқа илаһларға
(мәсилән, Мән саңа ибадәт қилишқа мәнъий
қилған қуяш, ай яки пүткүл самави қошун болған
юлтузларға), ибадәт қилип уларға баш урғанлиғи
байқалса, 4 — шундақ бир иштин хәвәр тапқан яки
уни аңлиған болсаң, ундақта сән әстайидиллиқ
билән сүрүштүргин; бу иш испатлинип раст
чиқса, дәрвәқә Исраилда шундақ жиркиничлик
иш қилинған болса, 5 сән шу рәзил ишни қилған
әр яки аялни дәрвазилириңға елип чиқип, шу
әр яки аялни өлүмгә мәһкүм қилип чалма-кесәк
қилишиң керәк. 6 Бирисини өлүмгә мәһкүм
қилиш үчүн икки-үч гувачиниң сөзлири болуши
керәк. Бирисини бирла гувачиниң сөзи билән
өлтүрүшкә болмайду. 7 Өлтүрүлидиғанда авал
гувачилар қол салсун, андин барлиқ хәлиқ қол
салсун; шундақ қилсаңлар силәр рәзилликни
араңлардин һайдиветисиләр. 8 Шәһәр-йезаңларда
һөкүм чиқиришқа саңа тәс келидиған бир иш
чиқса, мәйли хун дәваси, һәқ-тәләп дәваси
яки зораванлиқ дәвасида, һәр қандақ талаш-
тартиш болса орнуңлардин туруп Пәрвәрдигар
Худайиң таллайдиған жайға бериңлар. 9 Силәр
Лавий каһинларниң вә шу чағда болидиған
сорақчи бәгниң йениға барисиләр вә улардин
һөкүм сорайсиләр; улар силәр үчүн һөкүм
чиқириду. 10 Силәр Пәрвәрдигар таллайдиған
әшу йәрдә турғанларниң силәргә тапшуридиған
һөкүм сөзи бойичә ижра қилисиләр; уларниң
силәргә көрсәткинининиң һәммисигә әмәл қилип
көңүл бөлүшүңлар керәк. 11 Силәр уларниң
силәргә көрсәткән қанун һөкүми бойичә,
чиқиридиған қарари бойичә қилисиләр; улар
силәргә тапшуридиған сөздин оң я солға
чәтнәп кәтмәңлар. 12 Вә башбаштақлиқ қилип,
Пәрвәрдигар Худайиңниң хизмити үчүн шу
йәрдә туридиған каһинға яки сорақчи бәккә
қулақ салмиған киши болса, шу адәм өлүмгә
мәһкүм болиду; шуниң билән силәр рәзилликни
Исраилдин һайдап чиқирисиләр. 13 Шундақла,
барлиқ хәлиқ буларни аңлап қорқиду вә йәнә
башбаштақлиқ қилмайду. 14 Сән Пәрвәрдигар
Худайиң саңа тәқдим қилидиған зиминға кирип
уни егилигәндә, шундақла униңда турғанда:
«Мән әтрапимдики әлләрниңкидәк өзүмгә
бир падиша тиклимәкчимән» десәң, 15 шу
чағда сән өзүңгә пәқәт Пәрвәрдигар Худайиң
таллайдиғинини тикләйсән; үстүңгә қериндаш
болмиған чәтәлликни бекитмәслигиң керәк. 16
[Падишаһ] болса өзи үчүн атларни көпәйтмәслиги
яки атларни көпәйтимән дәп хәлиқни Мисирға
қайтурмаслиғи керәк; чүнки Пәрвәрдигар силәргә:
«Силәр шу йол билән һәргиз қайтмаслиғиңлар
керәк» дегән еди. 17 Падиша көп аялларни өз
әмригә алмаслиғи керәк; болмиса униң көңли
езип кетиши мүмкин. У өзи үчүн алтун-күмүчни
көпәйтмәслиги керәк. 18 Падишаһлиқ тәхтигә
олтарғинида у өзи үчүн Лавий каһинларниң
алдида мошу қанунни бир дәптәргә көчүрүп

пүтүши керәк. 19 Шу дәптәр униң йенида дайим болуши вә уни өмриниң барлиқ күнлиридә оқуши керәк; шундақ қилса у Пәрвәрдигар Худасидин қорқуп, мошу қанунниң сөзлири вә бәлгүлимилирини тутуп уларға әмәл қилишни үгиниду. 20 Шундақла униң көңли қериндашлири алдида һакавурлишип кәтмәйду, бу әмирләрдин оң я солға чәтнәп кәтмәйду вә шуниңдәк Исраил арисида униң вә оғуллириниң падишалиқ күнлири көп болиду.

18 Лавий каһинлар вә шуниңдәк барлиқ Лавийлар қәбилисиниң Исраилда һеч қандақ несивиси яки мираси болмайду; улар Пәрвәрдигарға атап отта сунулидиған қурбанлиқлардин вә [Пәрвәрдигарниң] мирасидин йейишкә болиду, 2 Бирақ уларниң қериндашлири арисида һеч қандақ мираси болмайду; Пәрвәрдигар ейтқандәк, У Өзи уларниң мирасидур. 3 Каһинларниң қурбанлиқ қилидиған хәлиқтин алидиған үлүши мундақ: — (мәйли кала яки қой болсун) қол, еңәк гөши вә үчәй-қерини каһинларға берилиду. 4 Силәрниң ашлиғиңлардин, йеңи шарабиңлардин вә зәйтун мейиңлардин дәсләпки пишқан һосулни вә қойлириңлардин дәсләпки қирқилған жуңни униңға берисиләр; 5 чүнки Пәрвәрдигар Худайиң уни вә униң әвлатлирини Өз намида хизмитидә дайим турушқа барлиқ қәбилилириңлар ичидин талливарлған. 6 Әгәр Лавий болған бир адәм пүткүл Исраилдики һәр қандақ шәһәр-йезидин, йәни өзи маканлашқан жайдин чиқип, Пәрвәрдигар таллайдиған жайға кәлсә 7 вә шу йәрдә Пәрвәрдигар алдида турғучи барлиқ қериндашлириға охшаш Пәрвәрдигар Худасиниң намида хизмәттә турған болса, 8 ундақта (мәйли у атисидин қалған мирасини сетивәткән яки сетивәтмигән болсун) униң йәйдиған үлүши қериндашлириниңкидәк болуши керәк.
9 Сән Пәрвәрдигар Худайиң саңа беридиған зиминға киргән чағда, сән шу йәрдики әлләрниң жиркиничлик адәтлирини үгәнмәслигиң керәк. 10
Араңларда өз оғли яки қизини оттин өткүзидиған, палчилиқ, рәмчилик, әпсанийлик, жадугәрлик 11
яки дәмидичилик қилғучи яки жинкәш, сеһиргәр яки өлгәнләрдин йол сориғучи һеч қандақ киши болмисун; 12 чүнки бундақ ишларни қилидиған һәр қандақ киши Пәрвәрдигарға нәпрәтлик болиду; бу жиркиничлик ишлар түпәйлидин Пәрвәрдигар Худайиң шу әлләрни алдиңлардин һайдап чиқириду. 13 Сән Пәрвәрдигар Худайиң алдида әйипсиз мукәммәл болушуң керәк; 14
чүнки сән зиминдин һайдайдиған бу әлләр рәмчиләр вә палчиларға қулақ салиду; бирақ Пәрвәрдигар Худайиң сени ундақ қилишқа йол қоймайду. 15 Пәрвәрдигар Худайиң силәр үчүн араңлардин, қериндашлириңлар арисидин маңа охшайдиған бир пәйғәмбәр турғузиду; силәр униңға қулақ селиңлар. 16 Бу силәр Һорәб теғида жиғилған күндә Пәрвәрдигар Худайиңлардин: «Пәрвәрдигар Худайимниң авазини йәнә аңлимайли, бу дәһшәтлик отни көрмәйли, болмиса өлүп кетимиз» дәп тәләп қилғиниңларға пүтүнләй мас келиду. 17 Шу чағда Пәрвәрдигар маңа: «Уларниң маңа дегән сөзи яхши болди. 18 Мән уларға қериндашлири арисидин саңа охшайдиған бир пәйғәмбәрни турғузимән, Мән Өз сөзлиримни униң ағзиға салимән вә у Мән униңға барлиқ тапилиғинимни уларға сөзләйду. 19 Вә шундақ болидуки, у Мениң намимда дәйдиған сөзлиримгә қулақ салмайдиған һәр қандақ киши болса, Мән униңдин һесап алимән. 20 Амма Мениң намимда башбаштақлиқ қилип Мән униңға тапилимиған бирәр сөзни сөзлисә яки башқа илаһларниң намида сөз қилидиған пәйғәмбәр болса, шу пәйғәмбәр өлтүрүлсун. 21 Әгәр сән көңлүңдә: «Пәрвәрдигар қилмиған сөзни қандақ пәриқ етимиз» десәң, 22 бир пәйғәмбәр Пәрвәрдигарниң намида сөз қилған болса вә у бешарәт қилған иш тоғра чиқмиса яки әмәлгә ашурулмиса, ундақта бу сөз Пәрвәрдигардин чиқмиған; шу пәйғәмбәр башбаштақлиқ билән сөзлигән дәп, униңдин қорқма.

19 Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған зиминдики таипиләрни силәрниң алдиңлардин үзүп ташлиған вақтида вә силәр шундақла уларниң шәһәрлири вә өйлиридә турғиниңларда, 2 силәр шу чағда Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған зиминда үч шәһәрни айрим қилишиңлар керәк; 3 шундақла, адәм өлтүргән һәр бир киши шу йәрләргә, шу шәһәрләрниң биригә қечип беривалсун дәп йол һазирлап, Пәрвәрдигар Худайиңлар мирас болушқа силәргә беридиған зиминни үч

районға бөлисиләр. 4 Тирик қелиш үчүн шу
йәрләргә қечип беривалған, адәм өлтүргән киши
тоғрилиқ бәлгүлимә мундақ: — у хошнисини
тәсадипийлиқтин уруп өлтүрүп қойған, шундақла
әслидә униңға өч-адавити болмиған болса, шу
йәргә қечип беривалса болиду. 5 Мәсилән, у
хошниси билән отун кесишкә орманға киргән
болуп, дәрәқни кесишкә палтини көтәргәндә
палта беши сепидин аҗрап кетип хошнисиға
тегип кетип уни өлтүрүп қойса, ундақта җавапкар
киши бу шәһәрләрдин биригә қечип беривелип
һаят қалиду; 6 болмиса, қан қисаси алғучи ғәзиви
қайниғанда адәм өлтүргән кишини қоғлайду
вә йол узун болғачқа, униңға йетишивелип
өлтүрүветиши мүмкин; әмәлийәттә, у киши
өлүмгә лайиқ әмәс, чүнки униң әслидә хошнисиға
һеч қандақ өч-адавити йоқ еди. 7 Шуңа
мән силәргә: «Өзүңлар шундақ үч шәһәрни
айришиңлар керәк» дәп әмир қилимән. 8
Пәрвәрдигар Худайиңлар ата-бовилириңларға
қәсәм қилғинидәк чегарайиңларни кеңәйтишни,
ата-бовилириңларға вәдә қилған барлиқ зиминни
силәргә тәқдим қилишни халайду; 9 силәр
Пәрвәрдигар Худайиңларни сөйүш вә униң
йоллирида дайим меңиш үчүн мән силәргә бүгүн
тапилиған бу әмирни тутсаңларла У шундақ
қилиду, ундақта силәрму өзүңлар үчүн бу үч
шәһәрдин башқа йәнә үч шәһәрни қошисиләр. 10
Вә шундақ қилсаңлар Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәргә мирас қилип тәқдим қилидиған зимин
арисида наһәқ қан төкүлмәйду вә шуниңдәк
гәдиниңларға хун гунайи чүшмәйду. 11 Лекин
бириси хошнисиға өч-адавәт тутқан болса, пайлап
туруп униңға һуҗум қилип, уруп өлтүрүвәтсә
вә шу шәһәрләрдин биригә қечип беривалған
болса, 12 ундақта униң өз шәһиридики ақсақаллар
адәм әвәтип уни шу йәрдин яндуруп келиши
керәк, андин уни өлтүрүлсун дәп «қан қисаси
алғучи»ниң қолиға тапшуруши керәк. 13 Сән
уни һеч айимиғин, шундақ қилғанда Исраилдин
төкүлгән гунасиз қанниң деғини тазилиған
болисиләр; андин һалиңлар яхши болиду.
14 Пәрвәрдигар Худайиң саңа егиләш үчүн
тәқдим қилидиған зиминда бурунқилар мирас
йериңдә бекиткән, хошнаңниң пасил тешини
йөткимәслигиң керәк. 15 Мәлум җинайәт яки
гуна тоғрисида бирисигә «У гуна қилған» дәп
әрз-шикайәт қилишта ялғуз бирла гувачи болса
купайә қилмайду, бәлки һәммә иш икки яки үч
гувачиниң сөзи билән бекитилсун. 16 Бириси
тоғрилиқ «паланчи-покунчи гуна қилған» дәп әрз
қилидиған қара нийәтлик бир гувачи чиқса, 17
дәвалишип қалған икки адәм Пәрвәрдигарниң
алдида, шу күнләрдә болидиған каһинлар вә
сорақчи бәгләр алдида һазир болсун; 18 сорақчи
бәгләр әстайидиллиқ билән тәкшүрсун; әгәр
һелиқи гувачи ялған гувачи болуп, өз қериндиши
тоғрилиқ ялған гувалиқ бәргән болса, 19 ундақта,
силәр дәл у қериндишиға қилмақчи болғинидәк
униңғиму шундақ қилиңлар. Шундақ қилсаңлар
рәзилликни араңлардин йоқитисиләр. 20 Қалған
хәлиқму бу ишни аңлайду вә қорқиду вә
шундақла, араңларда ундақ рәзил ишни йәнә
қилмайду. 21 Силәр һеч рәһим қилмаңлар; җанға
җан, көзгә көз, чишқа чиш, қолға қол, путқа пут
елинсун.

20 Әгәр сән дүшмәнлириңгә җәң қилғили
чиқип, ат вә җәң һарвулирини, шундақла
өзүңдин көп болған бир әлни көрсәң, улардин
һеч қорқма. Чүнки сени Мисир зиминидин
чиқирип кәлгән Пәрвәрдигар Худайиң Өзи
сән билән биллидур. 2 Силәр җәңгә чиқиш
алдида каһин өзи алдиға чиқип хәлиққә
сөз қилип 3 уларға: Әй Исраил, аңлаңлар!
Силәр бүгүн дүшмәнлириңлар билән соқушуш
алдида туруватисиләр. Көңүллириңлар җүръәтсиз
болмисун; қорқмаңлар, титримәңлар, уларниң
сәвәвидин дәккә-дүккигә чүшмәңлар; 4 чүнки
Пәрвәрдигар Худайиң Өзи дүшмәнлириңлар
үстидин ғәлибә қилишиңлар үчүн силәр билән
биллә җәңгә чиқиду» — дәп ейтсун. 5 Шу чағда
әмәлдарлар хәлиққә мундақ десун: — «Араңларда
бир йеңи өй селип, уни [Худаға] атимиған бириси
барму? Ундақта у өз өйигә йенип кәтсун, болмиса у
җәңдә өлүп кетип, башқа киши келип уни [Худаға]
атиши мүмкин. 6 Тәк селип үзүмзар бәрпа қилип,
техи униң мевисини йемигән бирким барму? Бар
болса өйигә йенип кәтсун, болмиса у җәңдә өлүп
кәтсә, башқа киши келип униң мевисини йейиши
мүмкин. 7 Бир қиз билән вәдиләшкән болуп,
техи уни өз әмригә алмиған бирким болса, у
өйигә йенип кәтсун, болмиса у җәңдә өлүп кәтсә,
башқа киши келип уни өзигә хотунлуққа елиши
мүмкин». 8 Андин мәнсәпдарлар хәлиққә йәнә

сөзләп: «Қорқуп кәткән, җүръәтсиз бирким барму?
У өйигә йенип кәтсун. Болмиса қериндашлириниң
җүригиму униңкидәк җасарәтсиз болуп қелиши
мүмкин» дәп ейтсун. 9 Әмәлдарлар хәлиққә
шуларни ейтқандин кейин улар хәлиқниң алдида
йетәкчилик қилишқа қошунларға сәрдарларни
тиклисун. 10 Силәр һуҗум қилишқа мәлум бир
шәһәргә йеқинлашқиниңларда авал униңға сүлһи
тоғрисида сөз қилиңлар. 11 Әгәр улар сүлһини
халаймиз, дәп җавап берип өз дәрвазилирини
силәргә ачса, ундақта униңда туруватқан һәммә
хәлиқ силәргә беқинип қуллуқ һашарда болиду.
12 Лекин силәр билән сүлһи қилишқа унимай,
бәлки силәр билән җәң қилмақчи болса силәр
уни қоршаңлар. 13 Пәрвәрдигар Худайиңлар
уни қолуңларға тапшурғанда униңдики һәр
бир әркәкни қиличлап өлтүрүңлар; 14 лекин
аяллар билән балилири, кала билән шәһәрдики
һәммә нәрсини, йәни барлиқ ғәниймәтни
өзүңларға олҗа қилип елиңлар; Пәрвәрдигар
Худайиңлар өз дүшмәнлириңлардин силәргә елип
бәргән олҗидин йәп сөйүнисиләр. 15 Силәрдин
жирақта болған, [зиминға тәвә болмиған]
әлләрниң шәһәрлиригә шундақ қилиңлар.
16 Лекин Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә
мирас қилип беридиған зиминдики әлләрниң
шәһәрлирини болса, уларниң ичидики тиниқи
бар һеч нәрсини тирик қоймай, 17 бәлки
Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә буйруғандәк
Һиттийлар билән Аморийлар, Қананийлар билән
Пәриззийләр, Һивийлар билән Йәбусийларниң
һәммисини тәлтөкүс йоқитишиңлар керәк. 18
Болмиса, улар өз илаһлириға чоқунуштики
һәммә жиркиничлик ишлирини силәргә үгитип,
Пәрвәрдигар Худайиңларға гуна қилидиған
болисиләр. 19 Бир шәһәрни егиләш үчүн узун
вақит җәң қилип қоршап турушқа тоғра кәлсә,
униң әтрапидики дәрәқләрни палта билән кесип
вәйран қилмаңлар; чүнки уларниң мевисини
йесәңлар болиду. Шуңа уларни кәсмәңлар; чүнки
даладики дәрәқләр қоршивелиш керәк болған
адәммиди? 20 Лекин силәр мевилик дәрәқ әмәс дәп
билгән дәрәқләрни кесип йоқитип, силәр билән
соқушқан шәһәрни һуҗум қилип ғулитишқа шу
дәрәқләрдин истиһкам-потәйләрни ясисаңлар
болиду.

21 Әгәр Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә мирас
қилип егиләшкә беридиған зиминда, далада
өлтүрүлгән бир җәсәт тепилса, амма уни өлтүргән
адәм мәлум болмиса, 2 ақсақаллириңлар билән
сорақчи бәглириңлар чиқип өлүк тепилған
йәр билән әтрапидики шәһәрләрниң арилиғини
өлчисун; 3 өлтүрүлгүчиниң җәситигә әң йеқин
шәһәрниң ақсақаллири болса ишқа селинмиған,
боюнтороқму селинмиған инәк тепип кәлсун; 4
шу шәһәрниң ақсақаллири инәкни сүйи тохтимай
ақидиған, һайдилип терилмиған бир җилғиға
елип берип, шу җилғиниң өзидә инәкниң бойнини
сундурувәтсун; 5 шу чағда Лавийниң әвлатлири
болған каһинлар уларниң қешиға кәлсун; чүнки
Пәрвәрдигар Худайиңлар уларни Өзиниң алдида
хизмәттә болуп, Пәрвәрдигарниң намида бәхит-
бәрикәт тиләшкә таллиғандур. Һәр бир дәва вә һәр
бир таяқ җазаси уларниң сөзи бойичә кесилсун. 6
Өлтүрүлгүчиниң җәситигә әң йеқин шәһәрдики
ақсақалларниң һәммиси шу җилғиға келип, бойни
сундурулған инәкниң үстидә туруп, қоллирини
жуюп 7 гувалиқ берип: «Қоллиримиз болса бу
қанни төкмиди, көзлиримиз бу ишни көрмиди;
8 әй Пәрвәрдигар, Сән Өзүң һөрлүк бәдили
төләп қутқузған хәлқиң Исраилни кәчүргәйсән вә
наһәқ аққан қанниң гунайини Исраил хәлқиңгә
артмиғайсән» — десун; шундақ қилип бу қан
гунайиға кафарәт кәлтүрүлгән болиду. 9 Силәр
шундақ қилип Пәрвәрдигарниң нәзиридә тоғра
болғанни қилип наһәқ төкүлгән қанниң гунайини
өзүңлардин чиқиривәткән болисиләр. 10 Әгәр
силәр дүшмәнлириңлар билән җәң қилғили
чиққиниңларда Пәрвәрдигар Худайиңлар уларни
қолуңларға бәргәч, улардин әсир алған болсаңлар,
11 бу әсирләрниң арисида чирайлиқ бир аялни
көрүп, көңлүң униңға чүшүп, уни әмриңгә елишни
халисаң, 12 ундақта уни өйүңгә елип барғин;
у чечини чүшүрүп, тирнақлирини ясап, 13
әсирликтә кийгән кийимлирини селип, өйүңдә
олтирип толуқ бир ай ата-аниси үчүн матәм
тотсун; андин сән униң қешиға кирип уни
өзүңгә аял қилип униңға әр болсаң болиду. 14
Кейин, әгәрдә көңлүң униңдин сөйүнмисә, у
қәйәрни халиса, барғили қоюшуң керәк; уни
пулға сатмиғин вә униңға дедәктәк муамилә
қилмиғин, чүнки сән униңға йеқинлиқ қилип уят
қилғансән. 15 Әгәр бирисиниң икки аяли болуп

уларниң биригә амрақлиқ, йәнә биригә өчлүк
қилған болса вә амрақ вә өч болған һәр иккисидин
оғул туғулған болса, тунҗисини өч аялидин
тапқан болса 16 ундақта у киши оғуллириға
барини мирас үчүн үләштүрүп бәргән күнидә
өч аялиниң оғли, йәни униң тунҗа оғлиниң
орниға амрақ аялиниң оғлини тунҗа оғуллуққа
қоюшқа болмайду. 17 У бәлки өч аялиниң оғлини
тунҗа оғлум дәп етирап қилсун; чүнки бу униң
күч-қуввити бар вақтидики дәсләпки мевисидур;
тунҗа оғуллуқ һоқуқи униңки болғачқа, атиси
барлиқ мал-мүлүктин униңға икки үлүш мирас
бәрсун. 18 Әгәр бирисиниң башбаштақ вә итаәтсиз
оғли болса, у нә атисиниң сөзигә, нә анисиниң
сөзигә қулақ салмай, һәтта таяқ-тәрбийиму кар
қилмай, уларниң гепини йәнила аңлимиса, 19
Униң ата-аниси уни тутуп, шәһәрниң дәрвазисиға
елип берип, шәһәрниң ақсақаллириниң қешиға
кәлтүрсун; 20 улар шәһәрниң ақсақаллириға
әрз қилип: — «Бу оғлимиз башбаштақлиқ вә
итаәтсизлик қилип, сөзимизни аңлимай жүриду;
у нәпси яман, шарапхор болуп қалди» дәп
ейтсун. 21 Шуниң билән шәһәрниң һәммә хәлқи
бир болуп уни чалма-кесәк қилип өлтүрсун.
Силәр бу йол билән өзүңлардин рәзилликни
чиқиривәтисиләр; пүткүл Исраил бу ишни аңлап
қорқидиған болиду. 22 Әгәр бириси өлүм җазасиға
лайиқ гуна садир қилип, өлтүрүлгән болса вә
җәситини бир дәрәққә есип қойған болсаңлар,
23 өлүги кечичә дәрәқтә қалмисун; қандақла
болмисун, силәр дәрәққә есилғучини шу күндә
көмүветиңлар (чүнки кимдәким [дәрәққә] есилған
болса, Худа тәрипидин ләнәткә қалдурулған киши
һесаплиниду). Шундақ қилсаңлар, Пәрвәрдигар
Худайиңлар силәргә мирас қилип бәргән зиминни
булғимиған болисиләр.

22 Сән қериндишиңниң калиси я қойи езип
кәткинини көрсәң, чатиқиң болмай жүрмә;
қандақла болмисун, уни қериндишиңниң қешиға
йәткүзүп бәр. 2 Әгәрдә қериндишиң саңа йеқин
олтармиса вә яки егисини тонумисаң, шу
һайванни өз өйүңгә елип келип, қериндишиң уни
издәп кәлгичә өзүң сақлап андин униңға тапшуруп
бәргин. 3 Сән охшашла униң жүткән ешиги
яки кийимлиринию шундақ қил; шундақла
қериндишиңниң һәр қандақ жүткән нәрсисини
тепивалсаң, униму шундақ қилғин; сән өзүңни
бу иштин қачурмиғин. 4 Әгәр қериндишиңниң
ешиги яки калисиниң йолда жиқилип чүшкинини
көрсәң, сән бу әһвалдин өзүңни қачурмиғин;
қериндишиңға ярдәмлишип улиғини тартип
турғузғин. 5 Аял киши болса әрләрниң кийимини
киймисун; шуниңға охшашла әр киши аял
кишиниң кийимини киймисун; чүнки кимки
шундақ қилса, Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида
жиркиничлик болиду. 6 Әгәр сән йолда кетиветип,
бир дәрәқтә яки йәрдә балилири яки тухумлири
болған қушниң угисиға учрисаң, аниси тухум яки
балилирини бесип ятқан болса, ана-балилирини
бирақла алмиғин; 7 һеч болмиғанда сән анисини
қоюветип, балилиринила алсаң болиду; шундақ
қилсаң саңа яхши болуп узун өмүр көрисән. 8
Йеңи бир өй салсаң, өгүзүңгә бир тосма там
ясиғин; болмиса бириси униңдин жиқилип
чүшсә, өзүңгә қан төкүлүш гунайини кәлтүрүшүң
мүмкин. 9 Өз үзүмзарлиғиңға икки хил уруқ
чачмиғин; болмиса териғиниңниң һәммиси
вә үзүмзарлиқниң мәһсулатлири булғанған
һесаплиниду. 10 Сән кала билән ешәкни биргә
қошуп йәр һайдимиғин. 11 Жуң вә канаптин
ибарәт икки хил жиптин тоқолған кийимни
киймигин. 12 Сән йепинған тонуңниң төрт
бүҗигигә пөпүк қойғин. 13 Әгәр бири хотун елип
униңға йеқинчилиқ қилғандин кейин униңға өч
болуп, 14 Униң яман гепини қилип, униңға бөтнам
чаплап, әрз қилип: «Мән бу хотунни алдим, лекин
униңға йеқинчилиқ қилсам униң қиз әмәслигини
билдим» десә, 15 ундақта қизниң ата-аниси
қизниң паклиқ испатини елип шәһәр дәрвазисида
олтарған шәһәрниң ақсақаллириға кәлтүрсун,
16 андин қизниң атиси ақсақалларға сөз қилип:
«Мән қизимни бу кишигә хотунлуққа бәрдим,
лекин у униңға өч болуп қалди; 17 вә мана, у униң
яман гепини қилип, бөтнам чаплап әрз қилип:
«Қизиңниң қиз әмәслигини билдим» дәйду. Бирақ
мана қизимниң паклиқ испати!» дәп, испат рәхтни
ақсақалларниң алдида йейип қойсун. 18 У вақитта
шәһәрниң ақсақаллири ерини тутуп униңға таяқ-
тәрбийә берип, 19 Исраилдики бир пак қизниң
яман гепини қилип, униңға бөтнам чаплидиң
дәп, йүз шәкәл күмүч төләтсун; андин улар пулни
қизниң атисиға бәрсун дәп бекитсун. Амма қиз
болса шу кишиниң хотуни болуп туриверидиши
керәк; әр пүтүн өмридә уни қоюп бәрсә болмайду.

20 Лекин бу сөз раст чиқип, қизниң паклиқ
испати болмиса, 21 қизни атисиниң өйиниң
дәрвазиси алдиға апарсун вә атисиниң өйидә
бузуқлуқ қилип Исраилниң ичидә шәрмәндилик
қилғанлиғи үчүн униң шәһириниң адәмлири шу
йәрдә уни чалма-кесәк қилип өлтүрсун. Шундақ
қилғиниңларда силәр өзүңлардин рәзилликни
чиқириветисиләр. 22 Әгәр бириси ери бар хотун
билән зина қилип тутулуп қалса, зина қилишқан
әр-хотун иккилиси өлтүрүлсун. Шундақ қилғанда
Исраилниң ичидин рәзилликни чиқириветисиләр.
23 Әгәр бириси шәһәрдә бирәв билән вәдилишип
қойған бир қизни учритип, униң билән биллә
болса, 24 иккилисини шәһәрниң дәрвазисиға
елип чиқип чалма-кесәк қилип өлтүрүңлар;
қиз болса шәһәрдә туруп вақиримиғини үчүн,
әр болса башқисиниң вәдиләшкән қизи билән
ятқини үчүн өлтүрүлсун. Шундақ қилип, силәр
өзүңлардин рәзилликни чиқириветисиләр. 25 Әгәр
әр киши башқиси билән вәдиләшкән қизни далада
учритип, уни тутувелип униң билән ятса, пәқәт
қиз билән ятқан әр киши өлтүрүлсун. 26 Қизға
болса, һеч немә қилмаңлар, чүнки қизниң өзидә
өлүмгә лайиқ һеч гуна йоқ. Бу иш болса бириси
хошнисиға һуҗум қилип уни өлтүрвәткәнгә
охшаш иштур. 27 Чүнки у башқисиға вәдиләшкән
қизни далада тутувалғанда, қиз товлиған болсиму
уни қутқузғидәк киши тепилмиған. 28 Әгәр бириси
бирәр әр билән вәдиләшмигән қизни тутувелип,
униң билән йетип һәр иккиси тутулса, 29 қиз билән
ятқан адәм қизға йеқинчилиқ қилип хар қилғини
үчүн қизниң атисиға әллик шәкәл күмүч бериши
керәк; андин қизни өзигә хотун қилип елиши
керәк; у пүткүл өмридә уни қоюп бәрсә болмайду.
30 Һеч ким атисиниң хотунини алмаслиғи керәк,
атисиниң йотқинини ачмаслиғи керәк.

23 Кимки соқулуш яки кесилиш түпәйлидин
ахта қиливетилгән болса, Пәрвәрдигарниң
җамаитигә кирмисун. 2 Кимки һарамдин туғулған
болса Пәрвәрдигарниң җамаитигә кирәлмәс;
онинчи әвладиғичә мундақлардин һеч ким
Пәрвәрдигарниң җамаитигә кирмисун. 3 Һеч бир
Аммоний вә я һеч бир Моабий Пәрвәрдигарниң
җамаитигә кирмисун; онинчи әвладиғичә улардин
һеч ким Пәрвәрдигарниң җамаитигә һәргиз
кирмисун. 4 Сәвәп шуки, силәр Мисирдин
чиққиниңларда улар алдиңларға йемәклик, су
елип чиқмиди вә силәргә зиянкәшлик қилишқа
силәрни қарғисун дәп, Арам-Наһараимдики
Петорлуқ Беорниң оғли Балаамни яллиди. 5 Лекин
Пәрвәрдигар Худайиңлар болса Балаамниң сөзини
аңлимай, бәлки силәр үчүн қарғишни бәрикәткә
айландурувәтти; чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәргә муһәббәт бағлиған. 6 Силәр һәммә
күнлириңларда [Аммонийлар вә Моабийлар]ниң
аман-есәнлиги вә бәхитини һәргиз истимәңлар. 7
Лекин Едомийлар қериндишиңлар болғач, уларға
нәпрәт билән қаримаңлар. Мисирлиқларғиму
нәпрәт билән қаримаңлар, чүнки силәр уларниң
зиминида мусапир болуп турған едиңлар. 8
Буларниң үчинчи әвладидин туғулған балилар
Пәрвәрдигарниң ибадәт җамаитигә кирсә болиду.
9 Дүшмәнлириңгә қарши җәңгә чиқип чедир
тиксәң, һәр хил напаклиқтин еһтият қилғин. 10
Әгәр араңларда кечиси бириси чүшидә Шәйтан
атлап напак болған болса, у чедиргаһдин
чиқип кәтсун; чедиргаһқа удулла кирмисун; 11
кәчқурун киргәндә у суға чүшүп, күн патқанда
чедиргаһқа йенип кирсун. 12 [Һаҗитиңлар] үчүн
чедиргаһниң сиртида бир җайиңлар болсун;
тәрәткә шу йәргә бериңлар. 13 Сайманлириң
ичидә бир гүҗәк болсун; сән сиртта тәрәткә
олтарсаң, униң билән өрәк колап тәритиңни
көмүвәт. 14 Чүнки Пәрвәрдигар Худайиң
сени қутқузушқа, дүшмәнлириңни алдиңларға
тапшурушқа чедиргаһиң оттурисида җүриду;
шуңа сениң чедиргаһиң пак болсун. Болмиса
У сениңкидә бирәр паскинилиқ көрсә сәндин
айрилип кетиши мүмкин. 15 Өз ғоҗисидин
қечип йениңға кәлгән қулни өз ғоҗисиға тутуп
бәрмигин. 16 У араңларда силәр билән биллә
туруп, қайси шәһәрниң дәрвазиси ичидә қайси
йәрни таллиса, шу йәрдә турсун. Силәр униңға
зулум қилмаңлар. 17 Исраилниң қизлириниң
арисида һеч бир паһишә болмисун, Исраилниң
оғуллириниң арисида һеч бир паһишә һәзиләк
болмисун. 18 Бир қәсәмни беҗа кәлтүрмәк үчүн
Пәрвәрдигар Худайиңларниң өйигә паһишиниң
пулини яки һәзиләкниң пулини кәлтүрмигин;
чүнки бу иккиси Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида
жиркиничликтур. 19 Силәр өз қериндишиңлардин
өсүм алмаңлар; пулниң өсүми болсун, ашлиқниң
өсүми болсун яки һәр қандақ өсүм алғидәк
башқа нәрсиниң өсүмини алсаңлар болмайду. 20

Амма чәтәлликтин өсүм алсаңлар болиду, лекин
қериндишиңлардин һеч өсүм алмаңлар. Шундақ
қилсаңлар Пәрвәрдигар Худайиңлар силәр уни
егиләшкә киридиған зиминда, қоллириңларниң
барлиқ әмгигидә силәргә бәрикәт бериду. 21
Сән Пәрвәрдигар Худайиң алдида бир нәрсини
аташқа қәсәм қилған болсаң, униңға әмәл қилишқа
һаял қилма. Болмиса, Пәрвәрдигар Худайиң
уни сәндин тәләп қилғинида гунакар болисән.
22 Лекин әгәр сән бир нәрсини аташқа қәсәм
қилмисаң, у саңа һеч гуна болмайду. 23 Ағзиңдин
чиққанға әмәл қилғин; Пәрвәрдигар Худайиңға
қәсәм қилип атиғиниңни, йәни ағзиңниң сөзи
бойичә ихтиярий һәдийәңни сунушуң керәк. 24
Сән хошнаңниң таллиғиға кирсәң халиқиниңчә
йәп тоюн, амма қача-қучаңға елип маңмиғин. 25
Хошнаңниң пишқан зираәтлигигә кирсәң, қолуң
билән зираәтниң бешини үзүп алсаң болиду; амма
хошнаңниң зираәтлиригә оғақ салғучи болма.

24 Әгәр бириси бир аялни әмригә алғандин
кейин униңда бирәр сәт ишни билип,
униңдин сөйүнмисә, ундақта у талақ хетини
пүтүп, униң қолиға бериши керәк; андин уни өз
өйидин чиқиривәтсә болиду. 2 Аял униң өйидин
чиққандин кейин башқа әргә тәгсә болиду. 3 Бу
иккинчи әрму уни яман көрүп, талақ хетини
йезип қолиға берип уни өз өйидин чиқиривәтсә
яки уни алған иккинчи ери өлүп кәтсә 4 уни қоюп
бәргән авалқи ери уни напак һесаплап, иккинчи
қетим хотунлуққа алмисун; чүнки ундақ қилса,
Пәрвәрдигарниң алдида жиркиничлик иш болиду.
Сән Пәрвәрдигар Худайиң саңа мирас қилип
беридиған зиминниң үстигә гуна жүклимигин. 5
Әгәр бирким йеңидин хотун алған болса униңға нә
җәңгә чиқиш, нә башқа бирәр ишқа буйрулмисун;
у бәлки алған хотунини хуш қилиш үчүн бир
жилғичә әркин-азат болуп өйидә олтарсун. 6
Һеч ким ярғунчақ яки түгмәнниң үсти тешини
капаләткә алмисун; чүнки бу иш бирисиниң
һаятини капаләткә алғандәк болиду. 7 Әгәр
бирким Исраиллардин болған қериндишиниң
бирини булап келип, уни қулдәк ишләтсә вә
яки уни сетивәтсә шу булаңчи өлтүрүлсун;
силәр шундақ қилсаңлар араңлардин рәзилликни
чиқиривәтисиләр. 8 Песә-мохо вабаси пәйда болса,
өзүңларға пәхәс болуңлар, Лавий каһинларниң
силәргә барлиқ көрсәткинини қилиңлар; мән
уларға қандақ әмир қилған болсам шуниңға көңүл
қоюп әмәл қилиңлар. 9 Мисирдин чиққиниңларда
Пәрвәрдигар Худайиңларниң йолда Мәрйәмгә
қандақ қилғинини әскә елиңлар. 10 Әгәр сән өз
бурадәр-хошнаңға қәриз бәрсәң, капаләт елиш
үчүн өйигә кирмигин; 11 бәлки ташқирида туруп
тур; саңа қәриздар киши өзи саңа беридиған
капаләтни ташқириға елип чиқсун. 12 Шу
киши йоқсул болса сән униңдин капаләткә
алған [кийимни] йепинип ухлимиғайсән; 13 Һеч
болмиғанда сән бәлки капаләтни күн патқанда
униңға қайтуруп бәргин; шундақ қилсаң у өз
тонини йепинип ухлиғанда, саңа бәхит-бәрикәт
тиләйду. Шундақ қилсаң бу иш саңа Пәрвәрдигар
Худайиңниң алдида һәққанийлиқ санилиду.
14 Ажиз, намрат мәдикарға наһәқлиқ қилма,
мәйли у қериндашлириңлардин болсун яки
йеза-шәһәрлириңларда турған мусапирлардин
болсун. 15 У намратлиқтин өз һәққигә интизар
болғачқа, у ишлигән шу күни күн петиштин
бурун һәққини чоқум бәргин; болмиса, у сениң
тоғраңда Пәрвәрдигарға пәряд көтириду, бу иш
гуна болуп бешиңға чүшиду. 16 Балилириниң
җинайити үчүн ата өлтүрүлмисун, балиларму
атиниң җинайити үчүн өлтүрүлмисун; бәлки
җинайити бар болған һәр бир киши өз гунайи
үчүн өлүм җазасини тартсун. 17 Сән мусапир яки
житим тоғрисидики һөкүмни бурмилима; тул
аялниң кийим-кечәклириниму капаләткә алма,
18 бәлки өзүңниң Мисирда қул болуп Пәрвәрдигар
Худайиң сени шу йәрдин һөр қилип қутқузуп
кәлгинини ядиңға кәлтүргин. Шуңа мән саңа
буниңға әмәл қилғин дәп буйруймән. 19 Сән
етизлиғиңниң һосулини жиққиниңда бир бағ
өнчини унтуп қалған болсаң, уни елип келиш үчүн
йенип бармиғин; у өнчә мусапир, житим-йесир вә
тул хотунға тәгсун. Шундақ қилғанда Пәрвәрдигар
Худайиң сениң қоллириңниң барлиқ әмгигини
бәрикәтләйду. 20 Зәйтун дәриғиңни қаққиниңдин
кейин шахлирида қалғанлирини қайта қақма;
қалдуқлири мусапир, житим-йесир вә тул хотунға
тәгсун. 21 Үзүмзарлиғиңниң үзүмлирини жиғип
болғандин кейин вашаң қилмиғин. Қалдуқлири
мусапир, житим-йесир вә тул хотунға тәгсун.
22 Өзүңниң Мисир зиминида қул болғиниңни
ядиңға кәлтүргин; шуңа мән саңа буниңға әмәл
қилғин дәп буйруймән.

25 Әгәр икки киши бир нәрсини талишип келип,
һөкүм беришни тәләп қилип сот алдиға
кәлсә, ундақта сорақчилар дәваға һөкүм чиқирип
һәқдарни һәқ, гунайи бар адәмни гунакар дәп
җакалисун. 2 Әгәр гунакар адәм дәрригә лайиқ
болса, сорақчи уни өзиниң алдида йәргә ятқузуп,
униң қилған гунайиға лайиқ санап дәррилисун. 3
Лекин пәқәт қириқ дәррила урулсун; шуниңдин
зиядә урулмисун, көп урулса шу қериндишиң
көз алдиңда кәмситилгән болиду. 4 Сән хаман
тепиватқан калиниң ағзини боғмиғин. 5 Әгәр бир
йәрдә туридиған қериндаш ака-иниларниң бири
бала йүзи көрмәй өлүп кәтсә, өлгән кишиниң
аяли ят бир кишигә тәгмисун; бәлки униң
еriниң биртуққан қериндиши униң қешиға кирип
уни хотунлуққа елип, биртуққан қериндашлиқ
бурчини ада қилсун; 6 өлгән қериндишиниң
исми Исраилдин өчүрүлмәслиги үчүн аялниң
тунҗа балисиға униң исми қоюлсун. 7 Лекин
әгәр бу киши йәңгисини елишни халимиса,
йәңгиси [шәһәр] дәрвазисидики ақсақалларниң
қешиға берип: «Еримниң биртуққан қериндиши
өз қериндишиниң исмини Исраилда қалдурушқа
унимиди; у мән үчүн биртуққан қериндашлиқ
бурчини ада қилишқа унимиди», дәп ейтсун.
8 Андин униң шәһиридики ақсақаллар уни
чақиртип униңға несиһәт қилсун; әгәр у: «Мән
уни хотунлуққа елишни халимаймән», дәп чиң
турувалса, 9 йәңгиси ақсақалларниң көз алдида
униң қешиға берип, униң путидин кәшини
салдуруп, йүзигә төкүрүп: «Бир туққан қериндиши
үчүн аилә қурушқа унимиған кишигә шундақ
қилинсун!» дәп җакалисун. 10 Шу кишиниң нами
Исраилниң ичидә: «Кәши селинғучиниң өйи» дәп
аталсун. 11 Әгәр икки адәм бир-бири билән урушуп
қалғинида бириниң аяли өз еригә ярдәмлишип
ерини урғучиниң қолидин аҗратмақчи болуп,
қолини узитип урғучиниң җан йерини тутувалса,
12 ундақта сән униңға һеч рәһим қилмай қолини
кесивәт. 13 Сениң халтаңда чоң-кичик икки
хил тараза теши болмисун. 14 Өйүңдә чоң-
кичик икки хил әфаһ сақлима. 15 Тараза тешиң
топтоғра, дурус болсун; әфаһиңму топтоғра, дурус
болсун. Шундақ қилсаң Пәрвәрдигар Худайиң
саңа беридиған зиминда өмрүң узун болиду.
16 Чүнки кимки шундақ ишлар қилса, кимки
наһәқ иш қилса, Худайиң Пәрвәрдигарниң алдида
жиркиничлик санилиду. 17 Мисирдин чиқип
келиватқиниңларда Амаләкләрниң силәргә немә
қилғинини есиңларда тутуңлар; 18 улар Худадин
қорқмай, йолда силәргә учрап, силәр һерип-
чарчап һалиңлар қалмиған чағда, кәйниңларда
қалған аҗиз кишиләрни уруп йоқатмидиму? У
Худадин һеч қорқмиди. 19 Шуңа, Пәрвәрдигар
Худайиң мирасиң болсун дәп саңа егиләшкә
беридиған зиминда, Пәрвәрдигар Худайиң
әтрапиңдики барлиқ дүшмәнлириңдин аманлиқ
бәргинидә, Амаләкләрниң намини асманниң
тегидә әсләнмигидәк дәриҗидә өчүрүвәт; бу ишни
унутма.

26 Сән Пәрвәрдигар Худайиң саңа мирас
қилип беридиған зиминға кирип уни
өзүңниң қилип егиләп олтирақлашқанда, 2
Пәрвәрдигар Худайиң саңа беридиған зиминниң
һосулини алғанда, сән йәрниң дәсләпки пишқан
мевисини елип, севәткә селип Пәрвәрдигар
Худайиң Өз намини қоюшқа таллайдиған җайға
елип беришиң керәк; 3 андин шу вақиттики
каһинниң қешиға кәлтүрүп, униңға: «Пәрвәрдигар
Өзи бизгә беришкә ата-бовилиримизға қәсәм
қилған зиминға кирдим, бүгүн мән Пәрвәрдигар
Худайиңниң алдида шундақ болғиниға гувамән»,
дәп ейтисән. 4 Каһин севәтни қолуңдин елип
уни Пәрвәрдигар Худайиңниң қурбангаһиниң
алдида қойиду; 5 андин сән Пәрвәрдигар
Худайиңниң алдида сөз қилип мундақ дәйсән:
— «Мениң атам әсли ғериб бир арамий еди;
Мисирға чүшүп олтирақлашти; улар шу йәрдә
сани аз мусапир болсиму, барғансери көпийип
улуқ, күчлүк, чоң бир хәлиқ болди. 6 Лекин
Мисирлиқлар бизгә қаттиқ қоллуқ қилип, зулум
селип бизни еғир әмгәккә салди. 7 Амма
биз ата-бовилиримизниң Худаси Пәрвәрдигарға
пәряд қиливидуқ, Пәрвәрдигар авазимизни аңлап
биз тартиватқан харлиқ, җапа вә зулумға
нәзирини салди. 8 Шуниң билән Пәрвәрдигар
күчлүк қол вә узартқан биләк, дәһшәтләр вә
мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләр билән
бизни Мисирдин чиқирип 9 бизни бу йәргә
елип келип бу зиминға, йәни сүт билән һәсәл
еқип туридиған бир зиминға егә қилди! 10
Әнди мана, әй Пәрвәрдигар, сән Маңа бәргән
бу зиминниң мевисиниң дәсләпки пишқинини
сениң қешиңға әкәлдим», дәйсән. Шуларни

дәп, севәтни Пәрвәрдигар Худайиңниң һозурида
қоюп, Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида сәҗдә
қилисән; 11 шундақ қилип сән вә өйүңдикиләр
Пәрвәрдигар Худайиңниң силәргә ата қилған
һәммә немәтлиридин хуш болуңлар; өзүң,
Лавийлар вә араңларда туридиған мусапирлар
қошулуп шатлиниңлар. 12 Сән һәр үчинчи
жилида, йәни ондин бири болған өшрә жилида
һәммә һосулуңниң ондин бирини өшрә айрип
болғандин кейин, сән Лавий билән мусапирға,
житим-йесир, тул хотунларға дәрвазилириңниң
ичидә шулардин йәп тоюнсун дәп берисән; 13
вә сән Пәрвәрдигар Худайиңниң алдида сөз
қилип шундақ дәйсән: «Мән өйүмдин [Худаға]
муқәддәс қилинған нәрсиләрни айрип елип
чиқип, сән Маңа тапилиған әмир бойичә буларни
Лавий билән мусапирға, житим-йесир, тул
хотунларға бәрдим; мән Сениң әмирлириңниң
һеч бирини нә бузмидим, нә һеч қачан
унутмидим; 14 матәм тутқанлиримда шулардин
һеч немини йемидим, напак һаләттә туруп
буниңдин бир немини алмидим; өлгән кишигә
атап буниңдин һеч немә бәрмидим, бәлки
Пәрвәрдигар Худайимниң авазини аңлап һәр
ишта Сән маңа әмир қилғиниң бойичә қилдим. 15
Әнди Сән муқәддәс маканиң болған асманлардин
нәзәр селип Өз хәлқиң Исраилни, шундақла
ата-бовилиримизға қәсәм билән қилған вәдәң
бойичә, һәсәл билән сүт ақидиған, бизгә бәргән бу
зиминни бәрикәтлигәйсән». 16 Бүгүн Пәрвәрдигар
Худайиң бу бәлгүлимиләргә һәм һөкүмләргә
әмәл қилишқа әмир қилди; пүтүн қәлбиң, пүтүн
җениң билән уларни тутуп уларға әмәл қил.
17 Сән бүгүн Пәрвәрдигарни өзүңниң Худайиң
болушқа, шундақла Униң йоллирида меңишқа,
Униң бәлгүлимилиригә, Униң әмирлиригә, Униң
һөкүмлиригә әмәл қилип Униң авазиға қулақ
селишқа қобул қилдиң; 18 вә Пәрвәрдигар болса
бүгүн силәрни Өзиниң хас хәлқи болушқа, униң
барлиқ әмирлирини тутушқа (у силәргә вәдә
қилғандәк) силәрни қобул қилди. 19 Шундақ болса,
У силәргә иззәт, нам-шөһрәт вә шан-шәрәп берип,
Өзи яратқан барлиқ әллардин силәрни үстүн
қилиду. Буниң билән силәр униң ейтқинидәк,
Пәрвәрдигар Худайиңлар үчүн муқәддәс бир
хәлиқ болисиләр.

27 Муса вә Исраилниң ақсақаллири хәлиққә
буйруп мундақ деди: — «Мән бүгүн силәргә
тапилиған бу барлиқ әмирни тутуңлар. 2
Иордан дәриясидин өтүп Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәргә беридиған зиминға киргән күндә, силәр
чоң-чоң ташларни тикләп уларни һак билән
ақартиңлар; 3 андин ата-бовилириңларниң
Худаси Пәрвәрдигар силәргә вәдә қилғинидәк,
Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған, сүт
билән һәсәл еқип туридиған зиминға киришиңлар
үчүн дәриядин өткиниңләрдә, бу қанунниң
һәммә сөзлирини шу ташларға пүтүп қоюңлар. 4
Силәр Иордан дәриясидин өтүп, мениң бүгүнки
әмрим бойичә шу ташларни Ебал теғида тикләп,
уларни һак билән ақартиңлар. 5 Силәр шу
йәрдә Пәрвәрдигар Худайиңлар үчүн төмүр
әсвап тәгмигән ташлардин қурбангаһ ясаңлар;
6 Пәрвәрдигар Худайиңларниң бу қурбангаһи
ойулмиған, пүтүн ташлардин ясалсун; униң
үстидә көйдүрмә қурбанлиқларни Худайиңлар
Пәрвәрдигарға атап сунуңлар, 7 вә шу йәрдә
енақлиқ қурбанлиқлириниму сунуңлар, улардин
йәп Пәрвәрдигар Худайиңларниң һозурида
шатлиниңлар. 8 Силәр шу ташлар үстигә
бу қанунниң һәммә сөзлирини ениқ пүтүп
қоюңлар». 9 Андин Муса билән Лавий каһинлар
пүткүл Исраилға сөз қилип: «Әй Исраил, шүк
туруп аңлаңлар! Силәр бүгүн Пәрвәрдигар
Худайиңларниң хәлқи болдуңлар. 10 Әнди
Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға қулақ селип,
мән бүгүн силәргә тапилиған униң әмирлири вә
бәлгүлимилиригә әмәл қилиңлар» — дейишти.
11 Шу күни Муса хәлиққә әмир қилип мундақ
деди: — 12 Силәр Иордан дәриясидин өткәндин
кейин, булар, йәни Шимеон, Лавий, Йәһуда,
Иссакар, Йүсүп билән Биняминлар Гәризим
теғиниң үстидә туруп, хәлиққә бәхит-бәрикәт
тилисун. 13 Булар, йәни Рубән, Гад, Ашир,
Зәбулун, Дан билән Нафтали Ебал теғиниң
үстидә ләнәт оқушқа турсун. 14 У вақитта
Лавийлар Исраилларниң һәммисигә жуқури аваз
билән: — 15 «Кимки һүнәрвәнниң қоли билән
бирәр ойма яки қуйма мәбудни ясап чиқса
(Пәрвәрдигар алдида жиркиничлик иштур!), уни
йошурунчә тикләп қойса ләнәткә қалсун» дәп
жақалисун. Андин хәлиқниң һәммиси җававән:
— Амин! десун. 16 «Кимки ата-анисини көзгә

илмиса ләнәткә қалсун» дәп җакалисун. Андин
хәлиқниң һәммиси җававән: — Амин! десун.
17 «Кимки хошнисиниң пасил тешини йөткисә
ләнәткә қалсун», дәп җакалисун. Андин хәлиқниң
һәммиси җававән: — Амин! десун. 18 «Кимки
бир корни йолдин аздурса ләнәткә қалсун» дәп
җакалисун. Андин хәлиқниң һәммиси җававән: —
Амин! десун. 19 «Кимки мусапир, житим-йесир
вә тул хотун тоғрисидики һөкүмни бурмилиса,
ләнәткә қалсун» дәп җакалисун. Андин хәлиқниң
һәммиси җававән: — Амин! десун. 20 «Кимки
атисиниң хотуни билән ятса, атисиниң йотқинини
ачқан болғачқа ләнәткә қалсун» дәп җакалисун.
Андин хәлиқниң һәммиси җававән: Амин! —
десун. 21 «Кимки һайван билән мунасивәт қилса
ләнәткә қалсун» дәп җакалисун. Андин хәлиқниң
һәммиси җававән: Амин! — десун. 22 «Кимки
атисиниң қизи яки анисиниң қизи болған өз
һәмшириси билән ятса ләнәткә қалсун» — дәп
җакалисун. Андин хәлиқниң һәммиси җававән:
Амин! — десун. 23 «Кимки қейинаниси билән
ятса ләнәткә қалсун» дәп җакалисун. Андин
хәлиқниң һәммиси җававән: Амин! — десун.
24 «Кимки хошнисини пайлап туруп йошурун
өлтүрсә ләнәткә қалсун» дәп җакалисун. Андин
хәлиқниң һәммиси җававән: — Амин! десун. 25
«Кимки гунасиз адәмни өлтүрүп униң қени үчүн
һәқ алса ләнәткә қалсун» дәп җакалисун. Андин
хәлиқниң һәммиси җававән: — Амин! десун. 26
«Кимки бу қанунниң сөзлиригә көңүл бөлмәй,
униңға әмәл қилишта чиң турмиса, ләнәткә
қалсун» дәп җакалисун. Андин хәлиқниң һәммиси
җававән: — Амин! десун.

28 Әгәр сән Пәрвәрдигар Худайиңниң сөзини
аңлап, Униң мән бүгүн саңа тапшуридиған
әмирлиригә әмәл қилишқа көңүл бөлсәң, Худайиң
Пәрвәрдигар сени йәр йүзидики һәммә әлләрниң
үстигә чоң қилиду; 2 Пәрвәрдигар Худайиңниң
сөзини аңлисаң бу һәммә бәхит-бәрикәтләр
саңа әгишип үстүңгә чүшиду: — 3 Сән шәһәрдә
бәхит-бәрикәтлик болисән, сәһрадиму бәхит-
бәрикәтлик болисән. 4 Балиятқуңниң мевиси
билән йериңниң мевиси, чарпайлириңниң
мевиси, йәни калаңниң нәсиллири вә қой
падилириң туққини болса, бәхит-бәрикәтлик
болиду. 5 Севитиң бәхит-бәрикәтлик болиду,
тәңнәңму бәхит-бәрикәтлик болиду. 6 Сән
кирсәңму бәхит-бәрикәтлик болисән, чиқсаңму
бәхит-бәрикәтлик болисән. 7 Саңа қарши чиққан
дүшмәнлириңни Пәрвәрдигар алдиңда мәғлуп
қилиду; улар бир йол билән саңа һуҗумға
келип, йәттә йол билән алдиңдин қачиду. 8
Сениң амбарлириңда вә қолуң билән қилидиған
барлиқ ишлириңда Пәрвәрдигар үстүңгә бәхит-
бәрикәт буйруйду; Пәрвәрдигар Худайиң саңа
беридиған зиминда У сени бәрикәтләйду. 9
Әгәр сән Пәрвәрдигар Худайиңниң әмирлирини
тутуп йоллирида маңсаң, Өзи қәсәм билән саңа
вәдә қилғандәк Пәрвәрдигар сени тикләп Өзигә
муқәддәс бир хәлиқ қилиду. 10 Шуниң билән йәр
йүзидики һәммә хәлиқләр сениң Пәрвәрдигарниң
нами билән аталғиниңни көрүп сәндин қорқиду.
11 Пәрвәрдигар сени яшнитиду; саңа беришкә
ата-бовилириңға қәсәм билән вәдә қилған
зиминда сени өз бәдиниңниң мевиси билән
чарпайлириңниң мевиси вә йериңниң мевисини
мол вә бәркәтлик қилиду. 12 Пәрвәрдигар сениң
зиминиңға өз вақтида ямғур берип қоллириңниң
һәммә ишлирини бәрикәтләш үчүн өз ғәзниси
болған асманни саңа ачиду; өзүң һеч кимдин
қәриз алмайсән, бәлки көп әлләргә қәриз берисән.
13 Пәрвәрдигар сени қуйруқ әмәс, баш қилиду;
сән пәқәт үсти болуп, асти болмайсән. Әгәр
мән силәргә бүгүн тапилиған Пәрвәрдигар
Худайиңниң әмирлиригә қулақ селип, уларни
тутуп әмәл қилсаң, 14 шундақла мән бүгүн
силәргә буйруған һәммә сөзләрниң һеч биридин
оң яки солға чәтнәп кәтмисәң, башқа илаһларға
әгишип қуллуғиға кирмисәң, шундақ болиду.
15 Лекин шундақ болидуки, әгәр Пәрвәрдигар
Худайиңниң авазиға қулақ салмай, мән бүгүн
силәргә тапилиған униң барлиқ әмирлири
билән бәлгүлимилирини тутмисаңлар һәм
уларға әмәл қилмисаңлар, бу ләнәтләрниң
һәммиси саңа әгишип үстүңгә чүшиду: — 16 Сән
шәһәрдә ләнәткә қалисән, сәһрадиму ләнәткә
қалисән. 17 Севитиң ләнәткә қалиду, тәңнәңму
ләнәткә қалиду. 18 Балиятқуңниң мевиси,
йериңниң мевиси, калаңниң нәсиллири вә қой
падилириңниң туққини ләнәткә қалиду. 19 Сән
кирсәңму ләнәткә қалисән, чиқсаңму ләнәткә
қалисән. 20 Сениң Пәрвәрдигарни ташлиған
рәзил қилмишлириң үчүн у сән йоқ қилинғичә,
тездин һалак қилинғичә, қолуң қилған барлиқ

ишлириңда сениң үстүңгә ләнәт, паракәндилик вә
дәшнәм чүшүриду. 21 Пәрвәрдигар сән егиләшкә
киридиған зиминдин сени йоқатқичә саңа
ваба чаплаштуриду. 22 Пәрвәрдигар сени сил-
ваба кесили, кезик кесили, яллуғлуқ кесили вә
бәзгәк кесилигә гириптар қилип, қурғақчилиқ,
чавириш апити вә һал апитигә муптила қилиду.
Бу апәтләр сән йоқ қилинғичә сени қоғлайду. 23
Бешиңниң үстидики асман мистәк, айиғиңниң
астидики йәр төмүрдәк болиду. 24 Пәрвәрдигар
сениң зиминиңда яғидиған ямғурни топа-чаң
вә қум қилиду; улар таки сән һалак болғичә
асмандин үстүңгә чүшиду. 25 Пәрвәрдигар Өзи
сени дүшмәнлириңниң алдида мәғлуп қилиду.
Сән уларға қарши бир йол билән берип, уларниң
алдидин йәттә йол билән қачисән; йәр йүзидики
һәммә әлләрни дәккә-дүккигә салидиған объект
болуп қалисиләр. 26 Өлүклириңлар асмандики
барлиқ учар-қанатлар билән йәр йүзидики
һайванларға йәм болиду; уларни һайдиветидиған
һеч ким чиқмайду. 27 Пәрвәрдигар сени
Мисирдики сақаймас яра-чақилири, чиқан-
һүррәкләр, тәмрәткә, қичишқақ билән уриду.
28 Пәрвәрдигар сени сараңлиқ, корлуқ вә
паракәндилик билән уриду. 29 Сән күпкүндүздә
кор киши қараңғуда тәмтилигәндәк тәмтиләп
жүрисән, барлиқ йоллириң ақмайду; сән күндин-
күнгә пәқәт зулум билән булаңчилиққа учриғучи
болисән, сени қутқузидиған һеч ким чиқмайду.
30 Сән бир хотун билән вәдиләшсәң башқа бир
адәм униң билән ятиду; өйни салсаң униңда
олтиралмайсән, тәк тиккән болсаң мевисини
йейәлмәйсән. 31 Калаң көзлириңниң алдида
союлиду, лекин гөшидин йейәлмәйсән; қарап
туруп ешигиң сәндин булап кетилиду, саңа йенип
кәлмәйду. Қойлириң дүшмәнлириңниң қолиға
чүшүп кетиду, уларни яндуруп келишкә ярдәмгә
һеч ким чиқмайду. 32 Оғул билән қизлириң
башқа бир әлниң қолиға чүшүп, көзлириң пүтүн
күн уларға тәлмүрүш билән чарчайду; лекин
қолуң уларни қутқузушқа амалсиз қалиду. 33
Йериңниң мәһсулатлири билән әмгигиңниң
барлиқ мевисини сән тонумайдиған бир әл
йәп кетиду; сән барлиқ күнлириңдә езилип
зулум тартисән; 34 Көзлириң көргән ишлардин
сән сараң болуп кетисән. 35 Пәрвәрдигар сени
тапиниңдин чоққаңғичә, тизиң билән пачақ-
путлириңғичә сақаймас дәһшәтлик яра-чақилар
билән уриду. 36 Пәрвәрдигар сени өз үстүңгә
тиклигән падишасиңға қошуп өзүң вә ата-
бовилириң тонумиған бир әлгә тутуп бериду.
Сән шу йәрдә туруп яғач вә таштин ясалған
башқа илаһларға чоқунисән. 37 Сән Пәрвәрдигар
сени елип баридиған һәммә әлләр арисида
вәһимә, сөз-чөчәк вә тапа-тәнининиң объекти
болуп қалисән. 38 Сән етизлиққа берип көп
уруқ чачисән, лекин чекәткиләр уларни йәп
кетип, униңдин аз жиғип келисән. 39 Талларни
тикип пәрвиш қилсаңму, уларни қурутлар йәп
кетип, нә мевисини жиғалмайсән, нә шарап
ичәлмәйсән. 40 Зиминиңниң һәр йеридә зәйтун
бағлириң болсиму, униң мейи билән бәдиниңни
мәсиһләп майлалмайсән; чүнки дәрәқләрдики
мевиләр пишмайла чүшүп кетиду. 41 Оғул вә
қиз пәрзәнт көрсәңму, лекин улар йениңда
турмайду; чүнки улар сүргүн болуп кетиду.
42 Сениң һәр бир дәриғиң билән йериңниң
барлиқ мәһсулатлирини чекәткиләр өзиниң
қилиду. 43 Араңларда туруватқан мусапир
сәндин барғансери үстүн болуп, сән барғансери
төвән болуп қалисән. 44 У саңа қәриз бәргүчи
болиду, амма сән униңға қәриз берәлмәйсән.
У баш болиду, сән қуйруқ болисән. 45 Сән
Пәрвәрдигар Худайиңниң авазиға қулақ салмай,
У саңа тапилиған әмир вә бәлгүлимиләрни
тутмиғиниң үчүн бу ләнәтләрниң һәммиси сән
һалак қилинғичә сени қоғлап йетип, үстүңгә
чүшиду. 46 Бу ләнәтләр өзүң вә нәслиңниң үстигә
мәңгүлүк чүшидиған мөҗизилик аламәт вә
карамәт болуп қалиду. 47 Сән кәңричиликтә
шатлиқ вә көңүл хушлуғи билән Пәрвәрдигар
Худайиңниң қуллуғида болмиғачқа, 48 буниң
орниға сән ачлиқ вә уссузлуқ, ялаңачлиқ вә һәр
нәрсиниң кәмчилигидә болуп Пәрвәрдигар саңа
қарши әвәтидиған дүшмәнлириңниң қуллуғида
болуп қалисән; У сени һалак қилғичә бойнуңға
төмүр боюнтуруқни салиду. 49 Пәрвәрдигар
жирақтин, йәни йәр йүзиниң четидин сән тилини
билмәйдиған, бүркүттәк шуңғуп келидиған
бир әлни саңа қарши әвәтиду. 50 У әлпази
әшәддий, қериларға йүз-хатирә қилмайдиған
вә яшларға меһир көрсәтмәйдиған бир әл
болиду. 51 У сән һалак болғичә, чарвилириңниң
нәсли билән йериңниң мәһсулатлирини йәп

кетиду; чүнки у сени йоқитип болмиғичә саңа
нә ашлиқ, нә йеңи шарап, нә зәйтун мейи, нә
каланиң мозайлири нә қой падилириңниң
қозилиридин бир немини қоймайду. 52 Сән
таянған пүткүл зиминиңдики һәммә егиз,
мәһкәм сепиллириң өрүлүп чүшкичә, у пүткүл
зиминиңдики барлиқ дәрвазилириң алдиға
келип, сени қоршивалиду; у Пәрвәрдигар Худайиң
саңа бәргән зиминиңниң һәр йеридики һәммә
дәрвазилириң алдиға келип, сени қоршивалиду. 53
Шу вақитта дүшмәнлириңниң қистап келишлири
билән болған қамал-қистаңниң азап-оқубәтлири
ичидә, Пәрвәрдигар Худайиң саңа ата қилған,
өз тениңниң мевиси болған оғуллириңниң
гөшини вә қизлириңниң гөшини йәйсән. 54 Вә
шундақ болидуки, араңлардики назук, интайин
силиқ-сипайә бир адәм қериндиши, қучиғидики
аяли, шундақла техи тирик балилиридин
қизғинип, уларға яман көзи билән қарайду; 55
шуңа, дүшмәнлириңниң қамал-искәнҗисидә
сән өз дәрвазилириң ичидә қийналғиниңда
һеч немә қалмиғанлиғи үчүн, у өзи йәватқан
балилириниң гөшидин уларниң һеч қайсисиға
азрақму бәрмәйду. 56 Араңлардики әслидә назук
вә силиқ-сипайә болған, силиқ-сипайилиги вә
назуклуғидин пути билән йәргә дәссәшниму
халимайдиған аял қучиғидики ери, оғул-қиз
пәрзәнтлиридин қизғинип, уларға яман көзи
билән қарайду; чүнки дүшмәнлириңниң қамал-
искәнҗиси билән сән өз дәрвазилириң ичидә
қийналғиниңда һеч нәрсә қалмиғачқа, у өз
пути арилиғидин чиққан бала һәмраһи билән
өзи туққан балилирини йошурунчә йәйду. 58
Сән бу китапта пүтүлгән бу қанунниң барлиқ
сөзлиригә әмәл қилишқа көңүл бөлмисәң,
Пәрвәрдигар Худайиңниң улуқ вә һәйвәтлик
намидин қорқмисаң, 59 Пәрвәрдигар сениң
үстүңгә чүшүридиған вабалар һәм нәслиңниң
үстигә чүшүридиған вабаларни әҗайип қилиду;
У дәһшәтлик, узаққа созулидиған вабаларни вә
еғир, узаққа созулидиған кесәлләрни үстүңгә
вә нәслиңгә чүшүриду; 60 Пәрвәрдигар сән
қорқидиған, Мисирдики барлиқ кесәлләрни
үстүңгә чүшүрүп, саңа чаплаштуриду. 61
Шуниңдәк бу қануний китапта пүтүлмигән һәммә
кесәл вә һәммә вабаниму Пәрвәрдигар таки
сән һалак болғичә үстүңгә чүшүриду. 62 Шуниң
билән әслидә асмандики юлтузлардәк нурғун
болсаңларму, әндиликтә аз бир түркүм кишиләр
болуп қалисиләр; чүнки силәр Пәрвәрдигар
Худайиңларниң авазиға қулақ салмидиңлар.
63 Вә шундақ болидуки, Пәрвәрдигар илгири
силәргә яхшилиқ қилип, силәрни авутқинидин
сөйүнгәндәк, У әнди силәрни йоқитип һалак
қилидиғинидин сөйүниду; шуниң билән
силәр егиләшкә киридиған зиминдин жулуп
ташлинисиләр. 64 Пәрвәрдигар силәрни йәр
йүзиниң бу четидин у четигичә болған һәммә
әлләрниң арисиға тарқитиду; силәр өзүңлар яки
ата-бовилириңлар тонумиған яғач билән таштин
ясалған илаһларниң қуллуғида болисиләр; 65
Силәр у әлләрниң арисида нә арам тапалмайсиләр,
нә тапиниңлар тирәп турғидәк һеч мәзмут
җай болмайду; Пәрвәрдигар бәлки шу йәрдә
силәрниң көңлүңларни ғувалаштуруп титритип,
көзүңларни қараңғулаштуруп җениңларни
солаштуриду. 66 Силәр қарап туруп җениңлар
қилда есиқлиқтәк туриду; силәр кечә-күндүз
дәккә-дүккидә болуп җенимдин айрилип
қаларманму? — дәп қорқисиләр; 67 көңлүңни
басқан вәһимә вә паракәндичилик вә көзлириң
көргән көрүнүшләр түпәйлидин әтигини: «Кашки
кәч болсиди!», кәчтә болса: «Кашки әтигән
болсиди!» дәйсән. 68 Пәрвәрдигар силәргә
вәдә қилип: «Силәр бу йолни иккинчи йәнә
көрмәйсиләр» дегән шу йол билән силәрни
кемигә чүшүрүп Мисирға яндуриду. Силәр шу
йәрдә дүшмәнлириңларға қул-дедәк болушқа
өзүңларни сатисиләр, лекин силәрни алғили
адәм чиқмайду.

29 Төвәндикиләр Пәрвәрдигар Исраиллар билән
әһдә бағлаш үчүн Моаб зиминида Мусаға
тапилиған сөзләрдур. Бу әһдә Пәрвәрдигар улар
билән Һорәбдә қилған әһдидин башқа бир әһдә
еди. 2 Муса пүткүл Исраилни чақирип уларға
мундақ деди: «Силәр Пәрвәрдигарниң Мисир
зиминида Пирәвнгә, униң барлиқ хизмәткарлири
вә зиминниң һәммә йеридә көз алдиңларда немә
иш қилғинини көрдүңлар, 3 йәни шу чоң апәтләр
билән улуқ мөҗизилик аламәт вә карамәтләрни өз
көзүңлар билән көрдүңлар. 4 Лекин Пәрвәрдигар
силәргә бүгүнгичә чүшәнгидәк көңүл, көргидәк
көз вә аңлиғидәк қулақ бәрмиди. 5 Мән қириқ
жил силәрни баяванда йетәкләп жүрдүм; шу

вақитларда үстүңлардики кийимлириңлар
кониримиди, путуңлардики кәшиңларму конирап
кәтмиди. 6 Худа Өзиниң силәрниң Пәрвәрдигар
Худайиңлар екәнлигини билсун дәп, силәргә
йейишкә нан, ичишкә шарап яки күчлүк ичимлик
несип қилмиди. 7 Силәр бу җайға йетип
кәлгиниңларда Һәшбонниң падишаси Сиһон
билән Башанниң падишаси Ог биз билән җәң
қилғили чиқти; амма биз уларни уруп мәғлуп
қилдуқ; 8 биз уларниң зиминлирини елип
Рубәнләр билән Гадлар вә Манассәһниң йерим
қәбилисигә мирас қилип бәрдук. 9 Әнди силәр
һәммә ишлириңларда раваҗ тепиш үчүн бу
әһдиниң сөзлирини тутуп, уларға әмәл қилиңлар.
10 Бүгүн һәммиңлар — кәбилә башлиқлириңлар,
ақсқаллириңлар, әмәлдарлириңлар, шуниңдәк
Исраилниң һәммә әрлири, 11 кичик балилириңлар,
аяллириңлар, чедиргаһиңларда туруватқан
мусапирлар, шундақла отун кәскүчилириңлар
вә су тошуғучилириңларму, һәммиңлар
Пәрвәрдигарниң алдида һазир туруватисиләр;
12 мәхсәт шуки, Пәрвәрдигар Худайиңларниң
әһдисигә, йәни Пәрвәрдигар Худайиңлар бүгүн
силәргә бәргән қәсими билән бағлиған әһдигә
дахил болушуңлар үчүндур, 13 Вә шуниң билән
тәң У силәрни бүгүн Өзигә хас бир хәлиқ қилип
силәргә вәдә қилғинидәк, ата-бовилириңларға,
йәни Ибраһим, Исһақ вә Яқупқа қилған қәсими
бойичә өзи силәргә Худа болуштур. 14 Лекин мән
бу әһдә вә қәсәмни ялғуз силәр биләнла әмәс,
15 бәлки бүгүн биз билән бу йәрдә Пәрвәрдигар
Худайимизниң алдида туруватқанлар, шундақла
бүгүн бу йәрдә биз билән биргә болмиған
кишиләрниң һәммиси биләнму түзүшимән. 16
(чүнки силәр бизниң Мисир зиминида қандақ
турғанлиғимиз вә сәпиримиздә әлләрниң
оттурисидин қандақ өтүп кәлгинимизни убдан
билисиләр; 17 Силәр уларниң арисидики
жиргиничлик нәрсиләрни, уларниң арисидики
яғач, таш, алтун вә күмүчтин ясалған бутларни
көрдүңлар). 18 Әһдиниң мәхсити болса, силәрниң
араңлардики һәр бир әр, һәр бир аял, һәр бир
аилә вә һәр бир қәбилилириңлардин бүгүн көңли
Пәрвәрдигар Худайимиздин йенип, шу әлләрниң
илаһлириниң қуллуғиға кирип кетидиған һеч
киши болмисун, шундақла араңларда өт сүйи
вә әмән чиқиридиған йилтиз пәйда болуп
қалмисун үчүндур. 19 Дәрвәқә шундақ болидуки,
шу ләнәт сөзлирини аңлиғанда өз көңлидә өз-
өзини бәхит-бәрикәтлик санап: «Мән қанчә
башбаштақлиқ билән маңсамму, теч-аманлиқта
туриверимән», дегүчи шундақ бир киши болиду;
нәтиҗидә, нәм йәрму чаңқақ йәргә охшашла
вәйран қилиниду. 20 Пәрвәрдигар мундақ кишини
әпу қилмайду, бәлки Пәрвәрдигарниң ғәзиви
билән отлуқ қәһри түтүндәк шу кишигә чүшиду;
бу китапта пүтүлгән һәммә ләнәтләр униң бешиға
чүшиду; Пәрвәрдигар униң исмини асманниң
тегидин өчүриду. 21 Пәрвәрдигар бу қанун
китавида пүтүлгән әһдиниң һәммә ләнәтлири
бойичә Исраилниң барлиқ қәбилилиридин
уни айрип чиқип, апәткә муптила қилиду. 22
Кәлгүси дәвир болса, йәни силәрдин кейин
чиқидиған балилириңлар вә шундақла жирақ
жуттин кәлгән мусапирлар Пәрвәрдигар шу
зиминниң үстигә әвәткән балаю-апәтләр билән
кесәлләрни көриду; 23 Пәрвәрдигар ғәзиви вә
қәһри билән вәйран қилған Содом, Гоморра,
Адмаһ вә Зәбоимларниң вәйранчилиғидәк
зиминниң һәммә йери гуңгутлишип, шорлишип,
көйүп кәткинини, териқчилиқму, һосулму
болмиғинини, от-чөпму үнмигинини көриду; 24
буни көргәнләр, һәтта һәммә әл-жут: «Немишкә
Пәрвәрдигар бу зиминға мундақ қилғанду?
Немишкә Униң ғәзиви шунчә қаттиқ, әшәддий
болғанду?» дәп сорайду; 25 андин уларға
җавап берилип: «Улар ата-бовилириниң Худаси
Пәрвәрдигарниң уларни Мисир зиминидин
қутқузуп чиқарғинида улар билән бекиткән
әһдини ташлап, 26 берип уларниң несивиси
болмиған, өзиму тонумиған илаһларниң
қуллуғиға кирип, уларға чоқунғини үчүн шундақ
болди. 27 Мана бу сәвәптин Пәрвәрдигарниң
ғәзиви бу зиминға тутишип, бу китапта пүтүлгән
һәммә ләнәтни униң үстигә кәлтүрди. 28 Шуниң
үчүн Пәрвәрдигар ғәзәп, аччиқ вә зор қәһр
билән уларни жутидин жулуп, башқа бир жутқа
ташлиди» — дейилиду. 29 Һәр бир йошурун
сирлар болса Пәрвәрдигар Худайимизниңкидур;
лекин һәр қандақ ашкариланған вәһийләр болса
бу қанунниң сөзлиригә әмәл қилишимиз үчүн
әбәткичә биз вә балилиримизниңкидур.

30 Вә шундақ болидуки, бу барлиқ ишлар,
йәни мән сениң алдиңда қойған бу бәрикәт

билән ләнәт бешиңға чүшкинидә, Пәрвәрдигар
Худайиң сени һайдиватқан әлләрниң арисида
туруп буларни есиңгә елип көңүл бөлүп, 2
өзүң вә балилириң Пәрвәрдигар Худайиңниң
йениға йенип Униң авазиға қулақ селип, мән
бүгүн саңа әмир қилған барлиқ ишларға пүтүн
қәлбиң вә пүтүн җениң билән итаәт қилсаң, 3 шу
чағда Пәрвәрдигар Худайиң сени сүргүнлүктин
қайтуруп, саңа ичини ағритип, Пәрвәрдигар
Худайиң Өзи һайдиватқан әллардин жиғип
келиду. 4 Гәрчә араңлардин һәтта асманларниң
четигичиму һайдилип кәткәнләр болсиму,
Пәрвәрдигар Худайиң сени шу йәрдин жиғип
җәм қилип келиду. 5 Пәрвәрдигар Худайиң сени
ата-бовилириңниң тәвәлиги болған зиминға
кәлтүриду вә сән уни егиләйсән; У саңа яхшилиқ
қилип ата-бовилириңниң санидин зиядә көп
қилиду; 6 Пәрвәрдигар Худайиңни пүтүн қәлбиң,
пүтүн җениң билән сөйүшкә Пәрвәрдигар
Худайиң қәлбиңни вә нәсиллириңниң қәлбини
хәтнә қилиду; шуниң билән силәр һаят
яшайсиләр. 7 Шундақла Пәрвәрдигар Худайиңлар
бу һәммә ләнәтләрни дүшмәнлириңларниң
үстигә, силәргә нәпрәтлинидиғанларниң үстигә,
силәргә зиянкәшлик қилғанларниң үстигә
чүшүриду. 8 Силәр болсаңлар йенип келип
Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға қулақ
селип, мән бүгүн силәргә тапилиған һәммә
әмирлиригә әмәл қилисиләр. 9 Шундақ қилсаңлар,
Пәрвәрдигар Худайиңлар қоллириңларниң
һәммә ишида, бәдиниңларниң мевисини,
чарпай маллириңларниң мевисини вә йериңниң
мевисиниму көпәйтип силәрни зор яшнитиду.
Чүнки Пәрвәрдигар силәрниң ата-бовилириңларға
яхшилиқ қилиштин сөйүнгәндәк, силәргә
яхшилиқ қилиштин сөйүниду. 10 Силәр
Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға қулақ селип,
бу қанун китавида пүтүлгән әмирләр билән
бәлгүлимиләрни тутуп, пүтүн қәлбиңлар, пүтүн
җениңлар билән Пәрвәрдигар Худайиңларниң
тәрипигә бурулсаңларла, шундақ болиду. 11
Чүнки мән бүгүн саңа тапилиған бу әмир сән
үчүн карамәт иш әмәс яки сәндин жирақму
әмәс. 12 Бу әмир асманниң үстидә әмәс, сениң:
«Бизниң униңға әмәл қилмиқимиз үчүн ким
асманға чиқип уни елип чүшүп бизгә аңлитиду?»
дейишиңниң һаҗити болмайду. 13 Вә шуниңдәк
бу әмир деңизниң у тәрипидиму әмәстур, сениң:
«Бизниң униңға әмәл қилмиқимиз үчүн ким
деңиздин өтүп, уни елип келип бизгә аңлитиду»
дейишиңниң һаҗити болмайду. 14 Чүнки бу
сөз болса униңға әмәл қилмиқиң үчүн саңа бәк
йеқин, йәни ағзиңда вә көңлүңдә бардур. 15 Мана,
мән бүгүн алдиңларда һаят билән яхшилиқ,
өлүм билән яманлиқни қойдум; 16 чүнки
өзүм саңа һөкүм берип: — Силәр Пәрвәрдигар
Худайиңларни сөйүп, Униң йоллирида меңип,
әмирлири, бәлгүлимилири һәм һөкүмлиригә
әмәл қилиңлар, дәп бүгүн силәргә тапилидим;
шундақ қилсаңлар силәр яшап көпийип, уни
егиләшкә киридиған зиминға барғиниңларда
Пәрвәрдигар Худайиңлар силәрни бәрикәтләйду.
17 Лекин әгәр көңлүңни тәтүр қилип, қулақ
салмай аздурулуп, башқа илаһларға баш уруп
чоқунғили турсаң, 18 мән шуни бүгүн силәргә
агаһландуруп ейтип қояйки, силәр һалак
болмай қалмайсиләр; силәр уни егиләшкә
Иордан дәриясидин өтүп баридиған зиминға
киргиниңларда узун өмүр көрәлмәйсиләр. 19 Мән
бүгүн һаят билән өлүмни, бәрикәт билән ләнәтни
алдиңда қойғинимға асман билән зиминни
үстүңгә гува болушқа чақиримән; әнди өзүң
вә нәслиң яшай десәңлар, һаятни талливал; 20
Пәрвәрдигар Худайиңни сөйүп, Униң авазиға
қулақ селип, Униңға бағланғин; чүнки У Өзи
сениң һаятиң вә өмрүңниң узунлуғидур; чүнки
шундақ қилсаң Пәрвәрдигар ата-бовилириң
болған Ибраһим, Исһақ вә Яқупқа: «Мән силәргә
уни беримән» дәп қәсәм қилип вәдә қилған
зиминда турисән».

31 Андин Муса берип һәммә Исраилға сөз қилди;
2 у мундақ деди: «Мән бүгүн бир йүз жигирмә
яшқа кирдим; әнди силәргә сәрдар яки башлиғучи
болалмаймән. Пәрвәрдигар маңа: Сән бу Иордан
дәриясидин өтмәйсән, дегән еди. 3 Лекин
Пәрвәрдигар Худайиңлар Өзи силәрни йетәкләп
[дәриядин] өтүп, бу әлләрни алдиңларда вәйран
қилиду; шуниң билән уларниң мал-мүлкини
егиләйсиләр; Пәрвәрдигарниң ейтқинидәк, Йәшуа
силәрниң алдиңларда башлап [дәриядин] өтиду.
4 Пәрвәрдигар Сиһон билән Ог дегән икки
Аморий падишаси вә уларниң зиминини һалак
қилғандәк, у бу әлләргиму шундақ қилиду. 5 Амма
Пәрвәрдигар уларни қолуңларға тапшурғинида,

мән силәргә тапилиған пүткүл әмир бойичә уларға
муамилә қилисиләр. 6 Җүръәтлик вә қәйсәр
болуңлар, уларниң алдида титримәңлар, улардин
һеч қорқмаңлар; чүнки силәр билән биргә барғучи
Пәрвәрдигар Худайиңлар Өзидур; У силәрдин ваз
кәчмәйду, силәрни һәргиз ташливәтмәйду!». 7
Андин Муса Йәшуани чақирип пүткүл Исраилниң
көз алдида униңға сөз қилип: «Сән җүръәтлик
вә қәйсәр болғин; чүнки бу хәлиқ Пәрвәрдигар
уларниң ата-бовилириға қәсәм қилип беришкә
вәдә қилған зиминға киргәндә сән улар билән
биллә беришиң керәк; сән уларға уни егилитип
мирас қилдурисән. 8 Мана, сениң алдиңда маңғучи
Пәрвәрдигар Өзидур; У сән билән биллә болуп
сәндин ваз кәчмәйду, сени һәргиз ташливәтмәйду!
Сән қорқмиғин, паракәндә болма!» — деди. 9 Муса
бу қанунни йезип болуп, уни Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғини көтиридиған Лавийниң әвлади болған
каһинлар билән Исраилниң барлиқ ақсақаллириға
тапшуруп бәрди. 10 Муса уларға мундақ буйруди:
— «Һәр йәттә жилниң ахирқи жилида, йәни
азатлиқ жили дәп бекитилгән вақитта, «кәпиләр
һейти» башланғанда, 11 Исраилниң һәммиси
келип Пәрвәрдигар Худайиңниң һозурида җәм
болуш үчүн у таллайдиған җайға жиғилғанда,
уни аңлисун дәп пүткүл Исраилниң алдида
бу қанунни оқуп берисән. 12 Шуниң үчүн [шу
чағда] барлиқ хәлиқни, әр болсун, аял болсун,
бала болсун, қовуқлириңниң ичидә туруватқан
мусапир болсун, уларниң һәммиси аңлап, үгинип,
Пәрвәрдигар Худайиңлардин қорқуп, бу қанунниң
барлиқ сөзлирини тутуп униңға әмәл қилсун,
дәп уларни жиққин. 13 Шундақ болса, уларниң
бу қанунни тонумиған балилириму уни аңлап
үгинип, силәр егиләшкә Иордан дәриясидин өтүп
баридиған зиминда яшиған барлиқ күнлиридә
Пәрвәрдигар Худайиңлардин қорқидиған болиду».
14 Андин Пәрвәрдигар Мусаға сөз қилип: «Мана
сениң өлидиған вақтиң йеқинлишип қалди.
Әнди Йәшуани чақирғин, иккиңлар җамаәт
чедириға берип шу йәрдә һазир болуңлар.
Мән униңға вәзипә тапшуримән» деди. Шуниң
билән Муса билән Йәшуа иккиси берип, җамаәт
чедирида һазир болди. 15 Пәрвәрдигар булут
түврүгиниң ичидә көрүнди; булут түврүги
чедирниң дәрвазисиниң үстидә тохтиди. 16
Пәрвәрдигар Мусаға мундақ деди: «Мана, сән ата-
бовилириңниң қешида ухлаш алдида турисән;
андин бу хәлиқ қозғилип, баридиған зиминдики
ят илаһларға әгишип бузуқчилиқ қилип, Мени
ташлап, Мән улар билән бағлиған әһдини
бузиду. 17 Шу вақитта Мениң ғәзивим уларға
тутишип, Мән уларниму ташлап, улардин йүзүмни
йошуримән. Улар жутуветилиду, көп балаю-апәт
вә күлпәтләр бешиға чүшиду вә улар шу вақитта:
«Шүбһисизки, Худайимиз аримизда болмиғини
үчүн, бу балалар бешимизға чүшти» — дәйду.
18 Лекин Мән уларниң башқа илаһларға майил
болуп әгишип, қилған һәммә рәзилликлири
үчүн шу күни йүзүмни пүтүнләй йошуримән.
19 Әнди силәр өзүңлар үчүн бу ғәзәлни пүтүп,
уни Исраилларға үгитиңлар; бу ғәзәлниң кейин
Исраилларниң әйивигә Мән үчүн гувачи болуши
үчүн уни уларниң ағзиға салғин. 20 Чүнки Мән
уларни Мән ата-бовилириға қәсәм билән вәдә
қилған, сүт билән һәсәл еқип туридиған жутқа
киргүзимән; андин улар йәп тоюп, сәмригәндә
башқа илаһларға әгишип, уларниң қуллуғиға
кириду вә Мени көзгә илмай әһдәмни бузиду.
21 Амма шундақ болидуки, көп балаю-апәтләр
билән күлпәтләр уларниң бешиға чүшкинидә,
бу ғәзәл уларни әйипләп гува бериду; чүнки бу
ғәзәл уларниң әвлатлириниң ағзида унтулмайду.
Чүнки Мән уларни уларға қәсәм билән вәдә
қилған зиминға техи киргүзмәйла уларниң
немә хиял қиливатқинини убдан билимән». 22
Шуларни дәп, Муса шу күни бу ғәзәлни йезип,
Исраилларға үгәтти. 23 Андин [Пәрвәрдигар]
Нунниң оғли Йәшуаға: «Җүръәтлик вә қәйсәр
болғин, чүнки сән Мән Исраилларға қәсәм билән
вәдә қилған зиминға уларни башлап кирисән
вә Мән сән билән биллә болимән» дәп әмир
қилди. 24 Муса бу қанунниң сөзлирини бир
китапқа пүтүнләй йезип болғандин кейин 25
у Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип
маңған Лавийларға буйруп мундақ деди: 26 — Бу
қанун китавини силәрниң әйивиңләргә гувачи
болуп туруши үчүн Пәрвәрдигар Худайиңларниң
әһдә сандуғиниң йениға қоюңлар. 27 Чүнки
мән силәрниң асий вә бойнуңлар қаттиқ
екәнлигиңларни билимән. Мана, мән техи
араңларда тирик турсам Пәрвәрдигарға асийлиқ
қилип кәлдиңлар; өлүмүмдин кейин силәр техиму
шундақ қилисиләр! 28 Мән уларниң қулақлириға

бу сөзләрниң һәммисини аңлитишим үчүн,
шундақла йәр билән асманни уларниң әйивигә
гувачи болушқа чақиришим үчүн әнди мениң
алдимға қәбилилириңларниң һәммә ақсақаллири
вә әмәлдарлирини жиғиңлар. 29 Чүнки өлүмүмдин
кейин силәрниң түптин бузулуп, мән силәргә
әмир қилған йолдин чәтнәп кетидиғиниңларни
билимән. Шуниң билән күнләрниң ахирида
күлпәтләр бешиңларға чүшиду; чүнки силәр
Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип,
қоллириңларниң ишлири билән униң ғәзивини
қозғайсиләр». 30 Андин Муса Исраилларниң
пүткүл жамаити алдида бу ғәзәлниң текстини
баштин-ахирғичә оқуп бәрди: —

32 «Қулақ селиңлар, әй асманлар, мән сөзләй;
Ағзимниң сөзлирини аңла, и йәр-зимин!
2 Тәлимим болса ямғурдәк яғиду, Сөзлирим
шәбнәмдәк тамиду, Юмран от-чөп үстигә чүшкән
сим-сим ямғурдәк, Көкзарлиқниң үстигә чүшкән
хасийәтлик ямғурдәк болиду. 3 Чүнки мән
Пәрвәрдигарниң намини баян қилимән; Әнди
Худайимизни улуқ дәп җакалаңлар! 4 У қорам
таштур, Униң әмәллири мукәммәлдур; Униң
барлиқ йоллири һәққанийдур. У наһәқлиғи йоқ,
вападар бир Худа, Адил вә диянәтликтур. 5
Амма [Өз хәлқи] униңға бузуқлуқ қилди; Уларниң
қилмишлири Униң Өз балилириниңкидәк
болмиди — мана бу уларниң әйивидур! Улар
әгир вә иплас бир нәсилдур! 6 Әй ахмақ вә надан
хәлиқ, Пәрвәрдигарниң яхшилиғини шундақ
яндурамсән? У сени бәдәл төләп һөр қилған атаң
әмәсму? У сени яритип, сени тиклигән әмәсму?
7 Өткән күнләрни есиңгә алғин, Дәвирдин-
дәвиргичә өткән жилларни ойлиғин; Атаңдин
сора, у саңа дәп бериду; Ақсақаллириңға соал
қой, улар сени хәвәрләндүриду. 8 Һәммидин алий
болғучи әлләрниң үлүшини уларға үләштүргәндә,
Адәм атиниң пәрзәнтлирини бир-биридин
бөлгинидә, У хәлиқләрниң чегарилирини Исраил
балилириниң саниға қарап бекиткән. 9 Чүнки
Пәрвәрдигарниң несивиси болса униңға хас
болған хәлқидур; Яқуп худди чәк ташлинип
чиққандәк, Униң мирасидур. 10 У уни чөл бир
зиминда, Шамал һувлайдиған дәһшәтлик бир
баяванда уни тапти; Уни орап әтрапида қоғдап
турди, Уни көз қаричуқидәк сақлиди; 11 Худди
бүркүт өз чаңгисини тәвритип, Балилириниң
үстидә пәрваз қилип, Қанатлирини йейип уларни
пәйлириниң үстигә елип көтәргинидәк, 12
Пәрвәрдигарму униңға шундақ ялғуз йетәкчилик
қилди; Һеч қандақ ят илаһ униң билән биллә
әмәс еди. 13 У уни йәр йүзиниң егиз җайлириға
миндүрди, Вә у етизлиқниң мәһсулатидин
йеди, У униңға қия таштин һәсәл шоритип,
Чақмақ тешидин зәйтун мейи шоратти; 14
Саңа кала қаймиғи билән қой сүтини ичкүзүп,
Қозиларниң йеғини, Башандики қочқарлар вә
текиләрниң гөшини йегүзүп, Есил буғдайниң
есил данлиридин йегүзди, Сән болсаң үзүм қени
болған сап шарапни ичтиң. 15 Лекин Йәшурун
сәмрип тәпкәк болуп қалди; Бәрһәқ, сән сәмрип
кәттиң, Бордилип кәттиң, Тоюнуп кәттиң! У
өзини яратқан Тәңрини ташлап, Өз ниҗатиниң
Қорам Тешини көзгә илмиди. 16 Улар болса ят
илаһларға әгишип Униң вапасизлиққа болған
һәситини қозғиди, Жиргиничлик ишлар билән
Униң ғәзивини кәлтүрди. 17 Улар Егә-Тәңриси
әмәс җинларға, Өзи билмәйдиған илаһларға, Ата-
бовилириму қорқмайдиған, Йеңи пәйда болуп
қалған илаһларға қурбанлиқ қилди. 18 Сән
өзүңни төрәлдүргән Қорам Ташни көңлүңдин
чиқардиң, Сени апиридә қилған Тәңрини унтудуң.
19 Пәрвәрдигар буни көрүп, Оғул-қизлириниң
Униң аччиғини кәлтүргинидин, улардин бизар
болуп мундақ деди: — 20 «Мән улардин йүзүмни
йошуримән, Уларниң ақивитини көрүп бақай;
Чүнки улар иплас бир нәсилдур, Қәлбидә
вападарлиғи йоқ балилардур. 21 Егә-тәңриси
әмәсләр билән һәситимни кәлтүрди, Әрзимәс
мәбудлири билән қәһримни қозғиди; Шуңа
«һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ
уларниң һәситини қозғаймән, Надан бир әл
арқилиқ уларниң аччиғини кәлтүримән. 22
Чүнки Мениң ғәзивимдин бир от туташти; У
тәһтисараниң тегигичә көйүп бариду, У йәр билән
униң мәһсулатини йәп кетиду, Вә тағларниң
һуллириниму туташтуриду. (Sheol h7585) 23 Мән
уларниң үстигә балаю-апәтләрни догилаймән;
Я-оқлиримни бирни қоймай уларға атимән.
24 Улар ачарчилиқтин йегиләп кетиду, Томуз
иссиқ вә вабаниң нәштәрлири тәрипидин йәп
кетилиду; Уларға қарши житқуч һайванларниң
чишлирини, Топида өмилигүчиләрниң зәһирини
әвәтимән. 25 Ташқирида қилич уларни мусибәткә

салиду, Ичкиридә вәһимә басиду; У жигит
билән қизни, Әмчәктики бала билән ақ
чачлиқни һәммисини йоқитиду. 26 Мән:
«Уларни чепиветимән, Инсанларниң арисидин
уларниң намини өчүримән» — дәйттим, 27
Бирақ дүшмәнниң мәсқирә қилишидин қорқтум;
Исраилниң рәқиплири бу ишни хата чүшинип: —
Бу иш бизниң қолимизниң күчлүклүгидин болған
болса керәк, Пәрвәрдигар буни һеч қилмиди»
демисун дәп, [бу ишни қилмидим]. 28 Исраил
несиһәттин мәһрум болған бир әл, Уларниң һеч
әқил-пәми йоқтур. 29 Аһ, улар дана болсиди!
Шундақ болса буни чүшинип, Өз ақивити қандақ
болидиғинини ойлайтти! 30 Әгәр уларниң Қорам
Теши уларни сетивәтмигән болса, Пәрвәрдигар
уларни [дүшмәнлиригә] ташлап бәрмигән болса,
Бир киши қандақму миң кишини өз алдидин
һайдийалайтти?, Икки киши қандақму он миң
кишини қачуралайтти? 31 Чүнки башқиларниң
қорам теши болса бизниң Қорам Тешимиздәк
әмәстур. Буниңға дүшмәнлиримиз өзлири гувалиқ
бәрсун! 32 Чүнки уларниң үзүм тели Содомниң
үзүм телидин, Гоморраниң етизлиқлиридин
чиққандур; Үзүмлири зәһәрлик үзүмләрдур,
Уларниң һәр бир сапиғи аччиқтур, 33 Шараби
болса әҗдиһаларниң зәһиридур, Кобраларниң
әҗәллик зәһиридур. 34 [Пәрвәрдигар]: «Буларниң
[һәммиси] Мениңкидә сақлақлиқ әмәсму? Өз
ғәзнилиримдә мөһүрләнгән әмәсму? 35 Интиқам
Мениңкидур, Яманлиқни қайтурушму шундақ,
Булар улар путлишидиған вақиткичә сақлақлиқ
туриду, Чүнки уларниң балаю-апәтлик күни
йеқинлашмақта, Уларниң бешиға чүшидиған
ишлар болса тез келиватиду. 36 Чүнки Пәрвәрдигар
уларниң күчи түгәп кәткәнлигини, уларниң
[азийип], һәтта аҗиз яки мәйипләрниңму
қалмиғинини көргәндә, У Өз хәлқиниң үстигә
һөкүм чиқириду, Өз бәндилиригә меһри-шәпқәт
көрситиду. 37 У вақитта У мундақ дәйду: «Қени,
уларниң илаһлири? Өзигә таянч қилған қорам
теши әнди қәйәрдидур? 38 Уларниң өткүзгән
қурбанлиқлириниң йеғини йегән, Уларниң шарап
һәдийәлиридики шарабини ичкәнләр қәйәргә
кәтти? Әнди улар орнидин туруп силәргә ярдәм
берип, панаһиңлар болсун! 39 Әнди Мән Өзүм,
пәқәт Мәнла «Шу»дурмән, Маңа һәмраһ һеч
қандақ илаһниң йоқлуғини көрүп билиңлар.
Мән өлтүрүп тирилдүримән, Зәхимләндүрүп
сақайтимән; Вә һеч ким Мениң қолумдин
қутқузалмайду. 40 Чүнки Мән қолумни асманларға
көтирип: — «Әбәткичә һаяттурмән» дәп ейтип, 41
Чақнап туридиған қиличимни иштик қилимән,
Мениң қолум адаләтни қурал қилип тутиду,
Дүшмәнлиримдин интиқам алимән, Мәндин
нәпрәтләнгүчиләрниң қилғанлирини уларға
яндуримән! 42 Мән я оқлиримни қан ичкүзүп
мәс қилимән, Мениң қиличим гөш йәйду,
Мән уларни өлтүрүлгәнләр билән әсирләрниң
қенини, Дүшмәнниң сәрдарлириниң башлирини
йәп-ичидиған қилимән». 43 Әй әлләр, Униң
хәлқи билән биллә шатлиниңлар, Чүнки У Өз
бәндилириниң қениниң интиқамини алиду,
Өз дүшмәнлиригә қисас яндуриду, Өз зимини
билән хәлқи үчүн кәчүрүм-кафарәт кәлтүрүп
бериду». 44 Әнди Муса билән Нунниң оғли
Йәшуа келип бу ғәзәлниң барлиқ сөзлирини
хәлиқниң алдида оқуп бәрди. 45 Андин Муса
бу һәммә сөзләрни барлиқ Исраил алдида
ахирлаштуруп 46 уларға сөз қилип: «Мән бүгүн
оттураңларда силәрни агаһландуруп гувалиқ
бәргән бу барлиқ сөзләргә көңүл бөлүңлар;
силәр буларни балилириңларға тапилап: «Бу
қанунниң һәммә сөзлиригә әмәл қилишқа көңүл
қоюңлар» дәп буйрушуңлар керәк. 47 Чүнки
бу сөз силәргә мунасивәтсиз, қуруқ сөз әмәс,
бәлки силәрниң һаятиңлардур! Силәр у зиминни
егиләшкә Иордан дәриясидин өтисиләр; өткәндин
кейин у зиминда бу сөз арқилиқ узун өмүр
көрисиләр» — деди. 48 Йәнә шу күни Пәрвәрдигар
Мусаға сөз қилип мундақ деди: — 49 Сән ушбу
Абарим теғиға, йәни Йерихониң уттуридики,
Моабниң зиминидики Небо теғиға чиққин вә
шу йәрдә Мән Исраилларға өз тәвәлиги болуш
үчүн беридиған Қанаан зиминини көргин. 50
Андин акаң Һарун Һор теғида өлүп өз хәлиқлиригә
қошулғандәк, сәнму чиқидиған шу тағда өлүп
хәлиқлириңгә қошулғин; 51 чүнки силәр Зин
чөлидики Мәрибаһ-Қадәшниң сулириниң йениға
барғанда, иккиңлар Исраилларниң арисида Маңа
вапасизлиқ көрситип, Исраилларниң арисида
Мени «муқәддәс» дәп һөрмәтлимидиңлар. 52
Шуңа сән Исраилларға беридиған шу зиминни
удулуңда көрисән, лекин униңға кирәлмәйсән.

33 Худаниң адими болған Мусаниң өлүмидин
илгири Исраилларни бәрикәтләшкә тилигән
бәхит-тиләклири мунулар: — **2** У мундақ деди:
— «Пәрвәрдигар Өзи Синай теғидин келип,
Сеирдин чиқип [Исраил] үстигә парлиди; Паран
теғидин пәйда болуп чақниди, У түмәнлигән
муқәддәсләрниң оттурисидин чиқип кәлди; Оң
қолидин Исраилға аталған отлуқ бир қанун
чиқти. **3** Дәрһәқиқәт, У хәлиқни сөйиду; Сениң
барлиқ муқәддәс бәндилириң қолуңдидур;
Уларниң һәр бири айиғиң алдида олтирип,
Сөзлириңгә муйәссәр болиду. **4** Муса бизгә бир
қанун буйруп, Буни Яқупниң җамаитигә мирас
қилип бәрди; **5** Хәлиқниң сәрдарлири җәм болуп,
Исраилниң қәбилилири бир йәргә жиғилғанда,
У Йәшурунниң оттурисида падишадәк болди.
6 «Рубән болса, адәмлири өлүп кәтмәй, һаят
турсун; Униң адәмлири аз болмисун». **7** [Муса]ниң
Йәһуда тоғрисида тилигән бәхити мундақ: —
«Йәһуданиң авазини аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар;
Уни өз хәлқигә қобул қилдурғайсән; Униң
қоллири улар үчүн күрәш қилсун; Әнди өзини
әзгүчиләргә қарши турушқа униңға мәдәт
болғайсән». **8** У Лавий тоғрисида мундақ деди:
— «Сениң урим вә туммим ташлириң Сениң
бу муқәддәс бәндәңгә тапшурулған; Сән уни
Массаһда синидиң, Мәрибаһниң сулириниң
йенида униң билән талаштиң. **9** У өз ата-аниси
тоғрисида: «Уларға йүз-хатирә қилмаймән», дәп
ейтти, Өз қериндашлириниң һеч йүзини қилмай,
Өз балилириниму тонушни халимай, Бәлки Сениң
сөзүңгә әмәл қилип, әһдәңни чиң тутти. **10** Мана,
[Лавийлар] Яқупқа һөкүмлириңни уқтуриду, Улар
Исраилға қанунуңни үгитиду; Улар димиғиңға
хушбуйни суниду, Қурбангаһиңға пүтүн көйдүрмә
қурбанлиқларни кәлтүриду. **11** И Пәрвәрдигар,
униң тәәллуқатини бәрикәтлигәйсән, Униң
қоллириниң әҗри Сени хуш қилғидәк
болғай, Униңға қарши чиққанлар вә униңдин
нәпрәтләнгәнләр болса, Уларни қопалмиғидәк
һалда бәллирини сундурғайсән!» **12** У Бинямин
тоғрисида мундақ деди: — «Пәрвәрдигарниң
сөйгини болса, У Униң йенида бехәтәр макан
қилиду, Пәрвәрдигар сайә болуп пүтүн күн
уни сақлайду, У уни мүриси оттурисида
маканлаштуриду» **13** Йүсүп тоғрисида у мундақ
деди: — «Униң зимини Пәрвәрдигар тәрипидин
бәрикәтлик болғай! Асманларниң есил немәтлири
билән, Шәбнәм билән, Йәр тегидики немәтлири
билән, **14** Күндин һасил болидиған есил
мәһсулатлири билән, Айдин һасил болидиған
есил немәтлири билән, **15** Қедимки тағларниң
алий немәтлири билән, Мәңгүлүк дөңләрниң есил
немәтлири билән, **16** Йәрниң есил немәтлири
вә униңға толған һәммә мәвҗудатлири билән,
Азғанлиқта турғучи Затниң шапаити билән
бәрикәтләнсун! Буларниң һәммиси Йүсүпниң
бешиға, Йәни өз қериндашлиридин айрилғанниң
чоққисиға чүшсун. **17** Униң һәйвиси өз буқисиниң
тунҗисидәктур; Униң мүңгүзлири явайи калиниң
мүңгүзлиридәктур, Улар билән у әл-жутларниң
һәммисини бирақла йәр йүзиниң чәтлиригичә
үсиду. Мана Әфраимниң түмәнлигән адәмлири,
Манассәһниң миңлиған адәмлири шундақ
болиду». **18** Зәбулун тоғрисида у мундақ деди:
— «Әй Зәбулун, сән чиққиниңда шатланғин;
Әй сән Иссакар, өз чедирлириңда хуш болғин!
19 Мана улар хәлиқләрни таққа чақириду, Шу
йәрдә улар һәқданийлиқниң қурбанлиқлирини
суниду, Чүнки улар деңиздики мол дөләтләрни,
Қумға көмүлгән гөһәрләрни сүмүрүп уларға
муйәссәр болиду». **20** Гад тоғрисида у мундақ
деди: — «Гадниң зиминини кеңәйткүчигә
бәхит-бәрикәт болғай; Гад болса чиши ширдәк
олтирақлашти; У биләк һәм баш терисини
титма-титма қиливетиду; **21** Шу йәрдә у әң
есил несивини талливалди; Чүнки шу йәрдиму
у һөкүм бекиткүчиниң үлүши болған җай
сақлақлиқтур; У хәлиқниң сәрдарлири билән
келип, Исраил билән биргә Пәрвәрдигарниң
адалити билән һөкүмлирини жүргүзди». **22**
Дан тоғрисида у мундақ деди: — «Дан болса
яш бир ширдур; У Башандин тақлап өтиду».
23 Нафтали тоғрисида у мундақ деди: — «Әй
Нафтали, илтипатқа тоюнғансән, Пәрвәрдигар
тәрипидин кәлгән бәхит-бәрикәткә толуп, Мәғрип
билән җәнупни өзүңгә мүлүк қилип егиләйсән».
24 Ашир тоғрисида у мундақ деди: — «Ашир
оғуллар билән бәрикәтлиниду; У қериндашлири
арисида илтипат көрсун; Пути майға чилансун.
25 Дәрвaза балдақлириң төмүр билән мистин
болиду; Күнлириң қандақ болса, күчүңму
шуниңға мувапиқ тәң болиду». **26** «— Әй Йәшурун,
Тәңриңдәк башқа һеч ким йоқтур; У саңа ярдәмгә

асманлар үстигә, Зор һәйвиси билән булутларниң
үстигә минип келиду. 27 Әзәлий Худа сениң
башпанаһиңдур, Астиңда әбәдий биләкләр
туриду. У сениң алдиңдин дүшмәнни һайдап: —
«Уларни һалак қилғин!» дәп [саңа] буйруйду. 28
Шуниң билән Исраил ашлиқ билән йеңи шарап
мол болған бир зиминда туруп, Ялғуз аман-
есән макан тутиду, Яқупниң булиқи охшашла
аман-есән болиду; Униң асманлириму шәбнәм
темитип туриду. 29 Бәхитликсән, и Исраил!
Сәндәк Пәрвәрдигарниң Өзи қутқузған хәлиқтин
йәнә ким бар? У болса сениң мәдәткар қалқиниң,
Һәйвәтлик қиличиңдур! Сениң дүшмәнлириң
саңа зәиплишип бойсуниду; Сән уларниң егиз
җайлирида дәссәп маңисән».

34

Андин Муса Моабниң түзләңликлиридин
чиқип Небо теғиниң үстигә, йәни Йерихониң
уттурисидики Писгаһ теғиниң чоққисиға чиқти.
Шу йәрдә Пәрвәрдигар униңға пүткүл зиминни
көрсәтти; Гилеадтин Данғичә, 2 пүткүл Нафтали
билән Әфраим вә Манассәһниң зиминини,
Йәһуданиң пүткүл зимини билән қошуп
мәғрибтики деңизғичә, 3 җәнуптики Нәгәв
зиминини, «Хорма шәһири» дәп аталған Йерихо
вадисидики түзләңликни Зоар шәһиригә қәдәр,
һәммини униңға көрсәтти. 4 Андин Пәрвәрдигар
униңға сөз қилип: «Мән қәсәм қилип: «Бу зиминни
сениң нәслиңгә беримән» дәп Ибраһим, Исһақ
вә Яқупқа вәдә қилған зимин мана мошудур.
Әнди саңа уни өз көзүң билән көрүшкә несип
қилдим, лекин сән шу йәргә өтүп кирәлмәйсән»
деди. 5 Андин Пәрвәрдигарниң ейтқинидәк,
Пәрвәрдигарниң қули Муса шу йәрдә, йәни
Моабниң зиминида вапат болди. 6 У уни
Моабниң зиминидики тағ җилғисида, Бәйт-
Пеорниң уттурисида дәпнә қилди; униң қәбриниң
қәйәрдә екәнлигини бүгүнгичә һеч ким билмәйду.
7 Муса вапат болған вақитта бир йүз жигирмә
яшқа киргән еди, лекин көзлири һеч торлашмиған
вә мағдуридин һеч кәтмигән еди. 8 Исраиллар
Муса үчүн Моабдики түзләңликтә оттуз күнгичә
матәм тутти. Шуниң билән Муса үчүн матәм
тутуп жиғлайдиған күнләр түгигән еди. 9 Муса
қоллирини униң үстигә қойғачқа, Нунниң оғли
Йәшуа даналиқ бәргүчи Роһ билән толған еди.
Шуниң билән Исраиллар униңға итаәт қилип,
Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидәк қилди. 10
Мусадин кейин униңдәк Пәрвәрдигар билән йүз
туранә сөзләшкән иккинчи бир пәйғәмбәр Исраил
ичидә чиқмиди; 11 Пәрвәрдигарниң уни Мисир
зиминиға әвәтиши билән у шу йәрдә Пирәвнгә,
униң хизмәткарлири вә пүткүл зиминидикиләр
алдида көрсәткән һәммә мөҗизилик аламәт вә
карамәтләргә, 12 аян қилинған шу барлиқ улуқ
қудрәткә вә Мусаниң пүткүл Исраилниң көз
алдида көрсәткән барлиқ дәһшәтлик һәйвисигә
тәң турғидәк һеч қандақ адәм чиқмиди.

Йәшуа

1 Вә Пәрвәрдигарниң қули болған Муса вапат
болғандин кейин шундақ болдики, Пәрвәрдигар
Мусаниң хизмәткари, Нунниң оғли Йәшуаға сөз
қилип мундақ деди: — 2 Мениң қулум Муса
вапат болди. Әнди сән қозғилип, бу хәлиқниң
һәммисини башлап Иордан дәриясидин өтүп,
Мән уларға, йәни Исраилларға тәқдим қилидиған
зиминға киргин. 3 Мән Мусаға ейтқинимдәк,
путуңларниң тапини қәйәргә тәккән болса,
шу җайни силәргә бәрдим; 4 чегараңлар чөл-
баявандин тартип Ливанғичә, Һиттийларниң
зиминини өз ичигә елип, Әфрат дәриясидин
күн петиштики Оттура Деңизғичә болиду. 5
Сениң барлиқ һаят күнлириңдә һеч ким саңа
қарши туралмайду. Мән Өзүм Муса билән биллә
болғандәк сениң билән биллә болуп, сени һәргиз
ташливәтмәймән. 6 Сән җүръәтлик вә қәйсәр
болғин; чүнки сән бу хәлиқни Мән ата-бовилириға
беришкә қәсәм билән вәдә қилған зиминға
мирасхор қилип егилитисән. 7 Мениң қулум Муса
саңа буйруған барлиқ қанунға әмәл қилишқа
көңүл бөлүп, қәтъий җүръәтлик вә толиму қәйсәр
болғин; сән қәйәргила барсаң ишлириң ғәлибилик
болуши үчүн униңдин я оң я солға чәтнәп
кәтмә; 8 бу қанун китавини өз ағзиңдин нери
қилмай, униң ичидә пүтүлгәнниң һәммисини
тутуп, уни кечә-күндүз зикир килип ойла; шундақ
қилсаң йоллириңда ғәлибилик болуп, өзүң ронақ
таписән. 9 Мана саңа: — Җүръәтлик вә қәйсәр
бол, дәп буйруған едимғу? Шуңа һеч вәһимигә
чүшмә, җүрәксиз болма; чүнки қәйәргә барсаң
Пәрвәрдигар Худайиң сән билән биргидур. 10
Шуниң билән Йәшуа хәлиқниң башлириға буйруп:
— 11 Силәр чедиргаһтин өтүп хәлиққә: — Өзүңлар
үчүн озуқ-түлүк тәйяр қилиңлар, чүнки үч
күн тошқанда силәр Иордан дәриясидин өтүп
Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә беридиған
зиминни егиләш үчүн кирисиләр, — дәңлар,
деди. 12 Йәшуа Рубәнләр билән Гадлар вә
Манассәһниң йерим қәбилисигә сөз қилип:
— 13 Худаниң қули болған Мусаниң силәргә
буйруп: — Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә
арамлиқ ата қилип бу зиминни силәргә бәргән,
дәп ейтқинини есиңларда тутуңлар. 14 Хотун
бала-җақаңлар вә чарпайлириңлар Муса өзи
силәргә тәқсим қилған, Иордан дәриясиниң бу
тәрипидики зиминда қалсун, лекин араңларда
қанчилик батур палван болсаңлар, силәр өз
қериндашлириңларниң алдида сәптә туруп
уларға ярдәм берип җәң қилиңлар; таки
Пәрвәрдигар Худайиңлар қериндашлириңларға
силәргә ата қилғиниға охшаш арам ата қилип,
қериндашлириңларға у уларға мирас қилип
беридиған зиминни егиләтгичә шундақ қилиңлар.
Андин силәр тәвәлигиңлар болған зиминни, йәни
Худаниң қули болған Муса силәргә тәқсим қилған,
Иордан дәриясиниң күн чиқиш тәрипидики
бу зиминни егиләш үчүн қайтип бериңлар,
— деди. 16 Улар Йәшуаға җавап берип: —
Сән бизгә әмир қилғанниң һәммисигә әмәл
қилимиз, сән бизни қәйәргә әвәтсәң, шу йәргә
баримиз. 17 Биз һәммә ишта Мусаниң сөзигә қулақ
салғинимиздәк саңа қулақ салимиз; бирдин-бир
тилигимиз, Пәрвәрдигар Худайиң Муса билән
биллә болғандәк сениң биләнму биллә болғай! 18
Кимки сениң әмриңгә итаәтсизлик қилип, сән
бизгә буйруған һәр қандақ сөзлириңгә қулақ
салмиса, өлтүрүлиду! Сән пәқәтла җүръәтлик вә
қәйсәр болғин, — деди.

2 Андин кейин Нунниң оғли Йәшуа икки
чарлиғучини Шиттимдин әвәтип уларға: —
Силәр берип у зиминни, болупму Йерихо
шәһирини чарлап келиңлар, деди. Шуниң билән
улар у йәргә берип, Раһаб атлиқ бир паһишиниң
өйигә кирип қонди. 2 Лекин бириси келип
Йерихо падишасиға: — Бүгүн кечә Исраиллардин
бир нәччә киши бу зиминни чарлиғили кәпту,
дәп хәвәр йәткүзди. 3 Шуниң билән Йерихо
падишаси Раһабниң қешиға адәм әвәтип: —
Сениң қешиңға келип, өйүңгә киргән шу
кишиләрни бизгә тапшуруп бәргин, чүнки улар
бу зиминниң һәр йерини пайлиғили кәпту,
— деди. 4 Лекин у аял у икки кишини
елип чиқип йошуруп қойған еди; у җавап
берип: — Дәрвәқә бу кишиләр мениң қешимға
кәлди, лекин мән уларниң нәдин кәлгәнлигини
билмидим; 5 қараңғу чүшүп, қовуқни етидиған
вақит кәлгәндә шундақ болдики, бу адәмләр
чиқип кәтти. Мән уларниң қәйәргә кәткинини
билмәймән. Уларни тездин қоғлисаңлар, чоқум
йетишивалисиләр, — деди. 6 Лекин у аял уларни
өгүзгә елип чиқип, өгүзниң үстидә рәтләп йейип

қойған зиғир пахаллириниң астиға йошуруп
қойған еди. 7 У вақитта уларниң кәйнидин
издәп қоғлиғучилар Иордан дәриясиниң йоли
билән чиқип дәрия кечиклиригичә қоғлап
барди. Уларни қоғлиғучилар шәһәрдин чиқиши
биләнла, шәһәрниң қовуқи тақалди. 8 Шу
вақитта, у иккилән техи ухлашқа ятмиған
еди, Раһаб өгүзгә чиқип уларниң қешиға
берип 9 уларға: — Пәрвәрдигарниң бу зиминни
силәргә мирас қилип бәргәнлигини, шундақла
силәрдин болған вәһимәңлар бизләргә чүшүп,
бу зиминдикиләрниң һәммиси алдиңларда
һалидин кетәй дегинини билимән; 10 чүнки биз
силәр Мисирдин чиққиниңларда Пәрвәрдигарниң
алдиңларда Қизил Деңизни қорутқанлиғини,
шундақла силәрниң Иордан дәриясиниң у
тәрипидики Аморийларниң икки падишаси
Сиһон билән Огни қандақ қилғанлиғиңларни,
уларни мутләқ йоқатқанлиғиңларни аңлидуқ.
11 Буни аңлап жүригимиз су болуп, силәрниң
сәвәвиңлардин һәр қайсимизниң роһи чиқип
кәтти. Чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар болса
жуқурида, асманларниң һәмдә төвәндә йәрниң
Худасидур. 12 Әнди силәрдин өтүниманки, мән
силәргә көрсәткән һиммитим үчүн силәрму
мениң атамниң җәмәтигә һиммәт қилишқа
Пәрвәрдигарниң нами билән маңа қәсәм
қилиңлар, шундақла ата-анамни, ака-ука, ача-
сиңил қериндашлиримни вә уларға тәвә барлиғиға
чеқилмаслиғиңлар, җенимизни тирик қалдуруп,
өлүмдин қутқузушуңлар тоғрисида маңа бир
капаләт бәлгүсини бериңлар, — деди. 14
Иккилән униңға: — Әгәр сән бу ишимизни
ашкарилап қоймисаң, силәр җениңлардин
айрилсаңлар, бизму җенимиздин айрилғаймиз!
Шуниңдәк шундақ болидуки, Пәрвәрдигар бизгә
бу зиминни егә қилғузғанда, биз җәзмән силәргә
меһриванларчә вә сәмимий муамилидә болимиз,
деди. 15 Шуниң билән аял уларни пәнҗиридин
бир тана билән чүшүрүп қойди (чүнки униң өйи
шәһәрниң сепилида болуп, у сепилниң үстидә
олтиратти). 16 Аял у иккисигә: — Қоғлиғучилар
силәргә учрап қалмаслиғи үчүн, таққа чиқип, у
йәрдә үч күн йошурунуп туруңлар; қоғлиғучилар
шәһәргә қайтип кәлгәндин кейин, андин силәр
өз йолуңларға маңсаңлар болиду, — деди. 17
Иккиси аялға: — Әгәр сән бизниң дегинимиздәк
қилмисаң, сән бизгә қилғузған қәсәмдин халас
болимиз: — 18 Мана, биз зиминға киргән чағда,
сән бизни чүшүргүшкә ишләткән бу қизил танини
пәнҗиригә бағлап қойғин; андин ата-анаңни,
ака-ука қериндашлириңни, шундақла атаңниң
барлиқ җәмәтидикиләрни өйүңгә, өзүңгә жиғип
җәм қилғин. 19 Шундақ болидуки, өйүңниң
ишиклиридин ташқириға чиққан һәр киминиң
қени өз бешида болиду; биз униңға мәсъул
әмәсмиз; лекин бирәв өйүңдә сән билән биллә
болған бирисиниң үстигә қол салса, ундақта униң
қени бизниң бешимизға чүшкәй! 20 Әгәр сән бу
ишимизни ашкарилап қойсаң, сән бизгә қилғузған
бу қәсәмдин халас болимиз, — деди. 21 Раһаб
җавап берип: — Силәрниң дегиниңләрдәк болсун
дәп, уларни йолға селип қойди. Улар кәткәндин
кейин, аял пәнҗиригә у қизил танини бағлап
қойди. 22 У иккиси у йәрдин айрилип, таққа чиқип,
қоғлиғучилар [шәһәргә] қайтип кәткичә у йәрдә
үч күн турди. Қоғлиғучилар йол бойидики һәммә
йәрни издәпму уларни тапалмиди. 23 Андин
бу иккиси тағдин чүшүп, қайтип маңди; улар
дәриядин өтүп, Нунниң оғли Йәшуаниң қешиға
келип, бешидин кәчүргәнлириниң һәммисини
униңға дәп бәрди. 24 Улар Йәшуаға: — Пәрвәрдигар
дәрвәқә барлиқ зиминни қолимизға тапшурди;
зиминда туруватқанларниң һәммиси бизниң
түпәйлимиздин роһи чиқип кәтти, — деди.

3 Йәшуа әтиси таң сәһәрдә туруп, пүткүл
Исраил билән Шиттимдин айрилип Иордан
дәриясиға кәлди; улар дәриядин өткичә шу
йәрдә баргаһ тикип турди. 2 Үч күн тошуп,
сәрдарлар чедиргаһтин өтүп, 3 хәлиққә әмир
қилип: — Силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң
әһдә сандуғини, йәни Лавийларниң уни көтирип
маңғинини көргән һаман, турған орнуңлардин
қозғилип, әһдә сандуғиниң кәйнидин әгишип
меңиңлар. 4 Лекин униң билән силәрниң
арилиғиңларда икки миң гәз арилиқ қалсун;
қайси йол билән маңидиғиниңларни билишиңлар
үчүн, униңға йеқинлашмаңлар; чүнки силәр
илгири мошу йол билән меңип бақмиғансиләр,
— деди. 5 Йәшуа хәлиққә: — Өзүңларни пак-
муқәддәс қилиңлар, чүнки әтә Пәрвәрдигар
араңларда мөҗизә-карамәтләрни көрситиду, —
деди. 6 Андин Йәшуа каһинларға: — Әһдә
сандуғини көтирип хәлиқниң алдида дәриядин

өтүңлар, дәп буйрувиди, улар әһдә сандуғини
елип хәлиқниң алдида маңди. 7 Пәрвәрдигар
Йәшуаға сөз қилип: — Һәммә Исраилниң Мениң
Муса билән биллә болғинимдәк, сениң билләнму
биллә болидиғанлиғимни билиши үчүн бүгүндин
етиварән сени уларниң нәзиридә чоң қилимән. 8
Әнди сән әһдә сандуғини көтәргән каһинларға:
— Силәр Иордан дәриясиниң сүйиниң бойиға
йетип кәлгәндә, Иордан дәрияси ичидә туруңлар,
— дегин, — деди. 9 Йәшуа Исраилларға: — Бу
яққа келиңлар, Пәрвәрдигар Худайиңларниң
сөзини аңлаңлар, деди. 10 Андин Йәшуа: —
Мана, силәр шу иш арқилиқ мәңгүлүк һаят
Тәңриниң араңларда екәнлигини, шундақла Униң
силәрниң алдиңлардин Һиттийлар, Гиргашийлар,
Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийлар, Һивийлар,
Йәбусийларни һайдиветидиғанлиғини билисиләр
— пүткүл йәр-зиминниң егисиниң әһдә сандуғи
силәрниң алдиңларда Иордан дәрияси ичидин
өткүзүлиду. 12 әнди Исраилниң қәбилилиридин
он икки адәмни таллаңлар, һәр қайси қәбилидин
бирдин болсун; 13 шундақ болидуки, пүткүл йәр-
зиминниң Егиси болған Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғини көтәргән каһинларниң тапини Иордан
дәриясиниң сүйигә тәккәндә, Иордан дәриясиниң
сүйи, йәни баш еқинидин еқип кәлгән сулар үзүп
ташлинип, дәрия көтирилип дөң болиду, — деди.
14 Әнди шундақ болдики, хәлиқ чедирлиридин
чиқип Иордан дәриясидин өтмәкчи болғанда, әһдә
сандуғини көтәргән каһинлар хәлиқниң алдида
маңди; 15 әһдә сандуғини көтәргүчиләр Иордан
дәриясиға йетип келип, путлири суға тегиши
биләнла (орма вақтида Иордан дәриясиниң сүйи
дәрияниң икки қирғиқидин тешип чиқиду),
16 жуқури еқиндики сулар хелә жирақтила,
Зарәтанниң йенидики Адәм шәһириниң йенида
тохтап, дөң болди; Арабаһ түзләңлиги бойидики
деңизға, йәни «Шор Деңизи»ға еқип чүшүватқан
кейинки еқими үзүлүп қалди; хәлиқ болса Йерихо
шәһириниң удулидин [дәриядин] өтүп маңди. 17
Пүткүл Исраил қуруқ йәрни дәссәп, барлиқ хәлиқ
Иордан дәриясидин пүтүнләй өтүп болғичилик,
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтәргән
каһинлар Иордан дәриясиниң оттурисида қуруқ
йәрдә мәзмут турди.

4 Пүткүл хәлиқ Иордан дәриясидин тамамән
өтүп болғанда, Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип:
— 2 Хәлиқниң арисидин он икки адәмни
таллиғин, һәр қәбилидин бирдин адәм болсун, 3
уларға: — Силәр Иордан дәриясиниң оттурисидин,
каһинларниң путлири мәзмут турған җайдин
он икки ташни елип, уларни көтирип келип
өзүңлар бүгүн кечә баргаһ тикидиған йәргә
қоюңлар, дегин, деди. 4 Шуниң билән Йәшуа
һәр қәбилидин бирдин адәмни, йәни Исраиллар
арисидин таллиған он икки кишини чақирди; 5
андин Йәшуа уларға: — Силәр Иордан дәриясиниң
оттурисиға чүшүп Пәрвәрдигар Худайиңларниң
әһдә сандуғиниң алдиға берип, Исраилниң он
икки қәбилисиниң саниға мас һалда бирдин
ташни елип мүрәңләргә қоюңлар. 6 Чүнки бу
араңларда бир әсләтмә-бәлгү болиду; кәлгүсидә
балилириңлар: — Бу ташларниң силәргә немә
әһмийити бар? — дәп сорап қалса, силәр уларға:
— 7 Иордан дәриясиниң сулири Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғиниң алдида үзүп қоюлди; [әһдә
сандуғи] Иордан дәриясидин өткүзүлгәндә Иордан
дәриясиниң сулири үзүп қоюлди; шуңа бу
ташлар Исраилларға мәңгүлүк бир әсләтмә-бәлгү
болиду, — дәп җавап берисиләр. 8 Шуниң билән
Исраиллар Йәшуа уларға буйруғандәк қилди.
Пәрвәрдигарниң Йәшуаға қилған әмри бойичә
Исраилниң қәбилилириниң саниға мувапиқ
Иордан дәриясиниң оттурисидин он икки ташни
елип, қонидиған җайға көтирип берип, шу
йәрдә қоюп қойди. 9 Буниңдин башқа Йәшуа
Иордан дәриясиниң оттурисида әһдә сандуғини
көтәргән каһинларниң путлири мустәһкәм
турған җайда он икки ташни тикләп қойди. Бу
ташлар болса бүгүнгичә шу йәрдә туриду. 10
Пәрвәрдигар Йәшуаға хәлиққә ейтишқа тапилиған
барлиқ ишлар орунланғичилик, йәни Муса
әслидә Йәшуаға буйруғанлириниң һәммиси
беҗа кәлтүрүлгичә, әһдә сандуғини көтәргән
каһинлар Иордан дәриясиниң оттурисида тохтап
турди. Хәлиқ шу йәрдин тездин өтүвататти.
11 Шундақ болдики, барлиқ хәлиқ тамамән
өтүп болғанда, Пәрвәрдигарниң [әһдә] сандуғи
билән каһинлар хәлиқниң алдидин өтти.
12 Рубәнләр билән Гадлар вә Манассәһниң
йерим қәбилисидикиләрму Мусаниң уларға
буйруғинидәк сәптә түзүп Исраилларниң алдида
дәриядин өтти. 13 Җәмий болуп қириқ миңчә
қуралланған киши Пәрвәрдигарниң алдидин

өтүп, Йерихо түзләңликлиригә келип, жәң
қилишқа тәйяр турди. 14 У күни Пәрвәрдигар
Йәшуани пүткүл Исраилниң нәзиридә чоң қилди;
улар униң пүтүн өмридә Мусадин қорққандәк
униңдинму қорқти. 15 Пәрвәрдигар Йәшуаға
сөз қилип: — 16 Һөкүм-гувалиқ сандуғини
көтәргән каһинларға: — Иордан дәриясидин
чиқиңлар, дәп буйруғин, деди. 17 Шуңа Йәшуа
каһинларға: — Иордан дәриясидин чиқиңлар, дәп
буйруди. 18 Шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғини көтәргән каһинлар Иордан
дәриясиниң оттурисидин чиқип, путлириниң
тапини қуруқлуқни дәссиши биләнла, Иордан
дәриясиниң сүйи йәнә өз жайиға қайтип
келип, авалқидәк икки қирғиқиғичә тешип
еқишқа башлиди. 19 Хәлиқ болса биринчи
айниң онинчи күни Иордан дәриясидин өтүп,
Йерихониң шәрқиниң әң чәт тәрипидики
Гилгалға келип чедирғаһ тикти. 20 Улар Иордан
дәриясидин алғач кәлгән он икки ташни болса,
Йәшуа уларни Гилгалда тикләп қойди; 21
андин Исраилларға: — Кейин балилириңлар
өз атилиридин: — Бу ташларниң әһмийити
немә, дәп сориса, 22 силәр балилириңларға
мундақ уқтуруп қоюңлар: — «Исраил илгири
қуруқ йәрни дәссәп Иордан дәриясидин өткән
еди; 23 чүнки Пәрвәрдигар Худайиңлар биз
Қизил Деңиздин өткичә алдимизда униң
сулирини қурутуп бәргәндәк, Пәрвәрдигар
Худайиңлар силәр өткичә алдиңларда Иордан
дәриясиниң сүйини қурутуп бәрди; 24 йәр
йүзидики барлиқ әлләр Пәрвәрдигарниң қолиниң
қанчилик күчлүклүгини билсун, шундақла
силәрниң Пәрвәрдигар Худайиңлардин һемишә
қорқушуңлар үчүн У шундақ қилди» — деди.

5 Шундақ болдики, Иордан дәриясиниң
ғәрип тәрипидики Аморийларниң һәммә
падишалири билән деңизниң йенидики
Қананийларниң һәммә падишалири
Пәрвәрдигарниң Исраиллар өтүп кәткичә уларниң
алдидин Иордан сулирини қандақ қурутуп
бәргинини аңлиғанда, жүрәклири су болуп,
Исраилларниң сәвәвидин уларниң роһи чиқай
дәп қалди. 2 У вақитта Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз
қилип: — Сән чақмақ ташлиридин пичақларни
ясап, Исраилларни иккинчи қетим хәтнә қилғин,
деди. 3 Шуниң билән Йәшуа чақмақ ташлиридин
пичақларни ясап, Исраилларни «Хәтнилик
дөңлүги»дә хәтнә қилди. 4 Йәшуаниң уларни
хәтнә қилишиниң сәвәви шу едики, Мисирдин
чиққан жәңгә яриғидәк һәммә әркәкләр Мисирдин
чиққандин кейин чөллүкниң йолида өлүп түгигән
еди. 5 Чүнки Мисирдин чиққан барлиқ хәлиқ
хәтнә қилинған болсиму, лекин Мисирдин
чиқип чөллүкниң йолида жүргән вақитта Исраил
арисида туғулғанларниң һәммиси хәтнисиз
қалған еди; 6 Чүнки әслидә Пәрвәрдигарниң
авазиға қулақ салмиған, Мисирдин чиққан хәлиқ
ичидики жәңгә яриғидәк барлиқ әркәкләр өлүп
түгигичә Исраиллар қириқ жил чөлдә жүргән
еди; Пәрвәрдигар уларға: — Силәрни Мән ата-
бовилириңларға беришкә қәсәм билән вәдә қилған
зиминни, йәни сүт билән һәсәл ақидиған жутни
көргүчиләр қилмаймән, дәп қәсәм қилған еди. 7
Лекин Пәрвәрдигар уларниң орнини бастурған
әвлатлири болса, йолда хәтнә қилинмиғачқа,
Йәшуа өзи уларни хәтнә қилди. 8 Барлиқ хәлиқ
хәтнә қилинип, сақайғичилик чедирлирида,
өз орунлиридин чиқмай турди. 9 У вақитта
Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Бүгүн Мән Мисирниң
ар-номусини үстүңлардин жумилитивәттим,
деди. Шуниң билән у жайға «Гилгал» дәп нам
қоюлуп, таки бүгүнгичә шундақ аталмақта. 10
Шуниң билән Исраиллар Гилгалда чедир тикип
турди. Биринчи айниң он төртинчи күни ахшими
Йерихо дияриниң түзләңликлиридә «өтүп кетиш
һейти»ни өткүзди. 11 «Өтүп кетиш һейти»ниң
әтиси улар шу йәрниң ашлиқ мәһсулатлиридин
йеди, жүмлидин шу күни петир нанларни
вә қомачларни йеди. 12 Улар шу зиминниң
ашлиқ мәһсулатлиридин йегәндин кейин, әтиси
«манна»ниң чүшүши тохтиди. Шу вақиттин
тартип Исраилларға һеч манна болмиди; шу
жилда улар Қанаан зимининиң мәһсулатлиридин
йеди. 13 Амма Йәшуа Йерихоға йеқин кәлгәндә,
бешини көтирип қаривиди, мана униң алдида
суғурулған қилични тутуп турған бир адәм
туратти. Йәшуа униң қешиға берип униңдин:
— Сән биз тәрәптиму, яки дүшмәнлиримиз
тәрәптиму? — дәп сориди. 14 У жавап берип:
— Яқ, ундақ әмәс, бәлки Мән Пәрвәрдигарниң
қошунлириниң Сәрдари болуп кәлдим» — деди.
Йәшуа йәргә дүм жиқилип сәждә қилип униңға: —
Рәббимниң қулиға немә тапшуруқлири баркин?

дәп сориди. 15 Пәрвәрдигарниң қошунининң
Сәрдари Йәшуаға: — Путуңдики кәшиңни салғин,
чүнки сән турған йәр муқәддәс җайдур, девиди,
Йәшуа шундақ қилди.

6 Йерихо сепилиниң қовуқ-дәрвазилири
Исраилларниң сәвәвидин мәһкәм етилип,
һеч ким чиқалмайтти, һеч ким кирәлмәйтти. 2
Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип: — Мана, Мән
Йерихо шәһирини, падишасини һәмдә батур
җәңчилирини қолуңға тапшурдум. 3 Әнди
силәр, йәни барлиқ җәңчиләр шәһәрни бир
қетим айлинип меңиңлар; алтә күнгичә һәр
күни шундақ қилиңлар. 4 Һәмдә йәттә каһин
әһдә сандуғиниң алдида қочқар мүңгүзидин
етилгән йәттә бурғини көтирип маңсун; йәттинчи
күнигә кәлгәндә силәр шәһәрни йәттә қетим
айлинисиләр; каһинлар бурғиларни чалсун. 5
Шундақ болидуки, улар қочқар бурғилири билән
созуп бир аваз чиқарғинида, барлиқ кишиләр
бурғиниң авазини аңлап, қаттиқ тәнтәнә қилип
товлисун; буниң билән шәһәрниң сепиллири
тегидин өрүлүп чүшиду, һәр бир адәм алдиға
қарап етилип кириду, — деди. 6 Шуниң билән
Нунниң оғли Йәшуа каһинларни чақирип уларға:
— Силәр әһдә сандуғини көтирип меңиңлар; йәттә
каһин Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида
йәттә қочқар бурғисини көтирип маңсун, деди 7 У
хәлиққә: — Чиқип шәһәрни айлиниңлар; қураллиқ
ләшкәрләр Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң
алдида маңсун, деди. 8 Йәшуа буни хәлиққә
буйруғандин кейин, Пәрвәрдигарниң алдида
йәттә қочқар бурғисини көтәргән йәттә каһин
алдиға меңип бурғиларни чалди; Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғи болса уларниң кәйнидин елип
меңилди. 9 Қураллиқ ләшкәрләр бурға челиватқан
каһинларниң алдида маңди; әһдә сандуғиниң
арқидин қоғдиғучи қошун әгишип маңди.
Каһинлар маңғач бурға чалатти. 10 Йәшуа
хәлиққә буйруп: — Мән силәргә: «Товлаңлар»
демигичә нә товлимаңлар, нә авазиңларни
чиқармаңлар, нә ағзиңлардин һеч бир сөзму
чиқмисун; лекин силәргә «Товлаңлар» дегән
күнидә, шу чағда товлаңлар, — дегән еди. 11 Шу
тәриқидә улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини
көтирип шәһәрни бир айланди. Халайиқ
чедиргаһқа қайтип келип, чедиргаһда қонди. 12
Әтиси Йәшуа таң сәһәрдә қопти, каһинларму
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини йәнә көтәрди; 13
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида йәттә
қочқар бурғисини көтәргән йәттә каһин алдиға
меңип тохтимай челип маңатти; [каһинлар]
маңғач бурға чалғанда, қураллиқ ләшкәрләр
уларниң алдида маңди, арқидин қоғдиғучи
қошун әгишип маңди. 14 Иккинчи күниму улар
шәһәрниң әтрапини бир қетим айлинип, йәнә
чедиргаһқа йенип кәлди. Улар алтә күнгичә
шундақ қилип турди. 15 Йәттинчи күни улар
таң сәһәрдә қопуп, охшаш һаләттә йәттә қетим
шәһәрниң әтрапини айланди; пәқәт шу күнила
улар шәһәрниң әтрапини йәттә қетим айланди. 16
Йәттинчи қетим айлинип болуп, каһинлар бурға
чалғанда Йәшуа хәлиққә: — Әнди товлаңлар!
Чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни силәргә тапшуруп
бәрди! 17 Лекин шәһәр вә униң ичидики барлиқ
нәрсиләр Пәрвәрдигарға мутләқ аталғанлиғи
үчүн [силәргә] «һарам»дур; пәқәт паһишә аял
Раһаб билән униң пүтүн өйидикиләрла аман
қалсун; чүнки у биз әвәткән әлчилиримизни
йошуруп қойған еди. 18 Лекин силәр қандақла
болмисун «һарам» дәп бекитилгән нәрсиләрдин
өзүңларни тартиңлар; болмиса, «һарам» қилинған
нәрсиләрдин елишиңлар билән өзүңларни һарам
қилип, Исраилниң чедиргаһиниму һарам қилип
униң үстигә апәт чүшүрисиләр. 19 Амма барлиқ
алтун-күмүч, мис вә төмүрдин болған нәрсиләр
болса Пәрвәрдигарға муқәддәс қилинсун; улар
Пәрвәрдигарниң ғәзнисигә киргүзулсун, — деди.
20 Шуниң билән хәлиқ товлишип, каһинлар бурға
чалди. Шундақ болдики, хәлиқ бурға авазини
аңлиғинида интайин қаттиқ товливиди, сепил
тегидин өрүлүп чүшти; хәлиқ униң үстидин
өтүп, һәр бири өз алдиға атлинип кирип,
шәһәрни ишғал қилди. 21 Улар әр-аял болсун,
қери-яш болсун, қой-кала вә ешәкләр болсун
шәһәр ичидики һәммини қиличлап йоқатти. 22
Йәшуа у зиминни чарлап кәлгән икки адәмгә: —
Силәр у паһишә хотунниң өйигә кирип, униңға
бәргән қәсимиңлар бойичә уни вә униңға тәвә
болғанларниң һәммисини елип чиқиңлар, деди.
23 Шуниң билән икки чарлиғучи яш жигит кирип,
Раһабни ата-аниси билән қериндашлириға қошуп
һәммә нәрсилири билән елип чиқти; улар униң
барлиқ уруқ-туққанлирини елип келип, уларни
Исраилниң чедиргаһиниң сиртиға орунлаштуруп

қойди. 24 Халайиқ шәһәрни вә шәһәр ичидики
һәммә нәрсиләрни от йеқип көйдүрүвәтти. Пәқәт
алтун-күмүч, мис вә төмүрдин болған қача-қуча
әсвапларни жиғип, Пәрвәрдигарниң өйиниң
ғәзнисигә әкирип қойди. 25 Лекин Йәшуа паһишә
аял Раһабни, ата җәмәтидикиләрни вә униңға
тәвә болғанлириниң һәммисини тирик сақлап
қалди; у бүгүнгичә Исраил арисида туруватиду;
чүнки у Йәшуа Йерихони чарлашқа әвәткән
әлчиләрни йошуруп қойған еди. 26 У чағда Йәшуа
агаһ-бешарәт берип: — Бу Йерихо шәһирини
қайтидин ясашқа қопқан киши Пәрвәрдигарниң
алдида қарғиш астида болиду; у шәһәрниң улини
салғанда тунҗа оғлидин айрилиду, шәһәрниң
қовуқлирини орунлаштуридиған чағда кичик
оғлидинму айрилиду, — деди. 27 Пәрвәрдигар
Йәшуа билән биллә еди; униң нам-шөһрити
пүткүл зиминға кәң тарқалди.

7 Лекин Исраил «һарам» нәрсиләр үстидә
итаәтсизлик қилди; чүнки Йәһуда қәбилисидин
болған Зәраһниң әвриси, Забдиниң нәвриси,
Карминиң оғли Ақан дегән киши һарам дәп
бекитилгән нәрсиләрдин алған еди. Буниң билән
Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға қозғалди. 2
Йәшуа Йериходин Бәйт-Әлниң шәриқ тәрипидики
Бәйт-Авәнниң йенида болған Айи шәһиригә бир
нәччә адәм әвәтип уларға: — У йәргә чиқип у
зиминни чарлап келиңлар, дәп буйруди. Шуниң
билән у адәмләр чиқип Айи зиминини чарлап
кәлди. 3 Улар қайтип келип, Йәшуаға: — Һәммә
хәлиқниң у йәргә беришиниң һаҗити йоқ екән,
икки-үч миңчә адәм болсила айиға һуҗум қилип
[уни егиләләйду;] у йәрдә олтиришлиқ кишиләр
аз болғачқа, пүткүл хәлиқни аварә қилип у йәргә
әвәтмигин, — деди. 4 Шуниң билән хәлиқтин үч
миңчә киши у йәргә чиқти; лекин булар Айиниң
адәмлири алдидин қечип кетишти. 5 Айиниң
адәмлири улардин оттуз алтичә кишини уруп
өлтүрди; қалғанларни сепил қовуқиниң алдидин
Шебаримғичә қоғлап берип, у йәрдики даванда
уларни уруп мағлуп қилди. Андин хәлиқниң
жүриги су болуп, қаттиқ сарасимгә чүшти. 6 Йәшуа
кийимлирини житип, Исраилниң ақсақаллири
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдида йәргә
дүм жиқилип, башлириға топиларни чечип, у
йәрдә кәч киргичә йетип қалди. 7 Йәшуа: — Аһ, Рәб
Пәрвәрдигар, сән бизни Аморийларниң қолиға
тапшуруп һалак қилиш үчүн, бу хәлиқни немишкә
Иордан дәриясиниң бу тәрипигә өткүзгәнсән?
Биз Иордан дәриясиниң у тәрипидә турувәргән
болсақ боптикән! 8 Әй Рәббим! Исраил өз
дүшмәнлириниң алдидин бурулуп қачқан йәрдә
мән немиму дейәләймән? 9 Қананийлар, шундақла
зиминда барлиқ туруватқанлар буни аңлиса
бизни қапсивелип йәр йүзидин намимизни үзүп
ташлайду; шу чағда Сән улуқ нам-шөһритиң
үчүн немиләрни қилисән?! — деди. 10 Лекин
Пәрвәрдигар Йәшуаға җавап берип мундақ деди:
— «Орнуңдин қоп! Немишкә шундақ дүм ятисән?
11 Исраил гуна қилди! Улар йәнә Мән уларға
тапилиған әһдәмгә хилаплиқ қилип, һарам дәп
бекитилгән нәрсиләрдин елип, оғрилиқ қилип,
алдамчилиқ қилип һәм һарам бекитилгәнни
өз маллириниң арисиға тиқип қойди. 12
Шуңа Исраиллар дүшмәнлириниң алдида тик
туралмайду; улар өзлирини «һарам» қилип
бекитип, мутләқ йоқитилишқа йүзләнгәчкә,
дүшмәнлириниң алдидин бурулуп арқисиға
қачиду. Әгәр силәр «һарам» дәп бекитилгәнни
араңлардин тамамән йоқ қилмисаңлар, мундин
кейин мән силәр билән биллә болмаймән. 13 Әнди
сән туруп хәлиқни пак-муқәддәс қилип уларға:
— «Әтә үчүн өзүңларни пак қилиңлар; чүнки
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар шундақ дәйду:
— Әй Исраил, сәндә «һарам» дәп бекитилгән
нәрсә бардур; бу һарам нәрсини араңлардин
йоқ қилмиғичилик дүшмәнлириңларниң алдида
тик туралмайсиләр. 14 Әтә сәһәрдә силәр
қәбилә бойичә һазир қилинисиләр; шундақ
болидуки, Пәрвәрдигар бекиткән қәбилә җәмәт-
җәмәти бойичә бирдин-бирдин алдиға кәлсун;
Пәрвәрдигар бекиткән җәмәт аилә-аилә бойичә
бирдин-бирдин һазир болуп алдиға кәлсун;
андин Пәрвәрдигар бекиткән аилидики әркәкләр
бирдин-бирдин алдиға келип һазир болсун.
15 Шундақ болидуки, һарам дәп бекитилгән
нәрсини өз йенида сақлиған киши тепилғанда,
Пәрвәрдигарниң әһдисигә хилаплиқ қилғанлиғи
үчүн һәм шундақла Исраил ичидә рәзиллик
садир қилғини үчүн у вә униңға барлиқ тәвә
болғанлар отта көйдүрүлсун, — дәйду», дәп
ейтқин». 16 Йәшуа әтиси таң сәһәрдә туруп
Исраилни алдиға жиғип, қәбилә-қәбилини һазир
қиливиди, Йәһуда қәбилиси бекитилди; 17

у Йәһуданиң җәмәтлирини һазир қиливиди,
Зарһийлар җәмәти бекитилди. У Зарһийлар
җәмәтини аилә-аилә бойичә алдиға кәлтүрүвиди,
Забди дегән киши бекитилди. 18 Забди
өз аилисидики әркәкләрни бирдин-бирдин
һазир қиливиди, Йәһуда қәбилисидин Зәраһниң
әвлади, Забдиниң нәвриси, Карминиң оғли Ақан
бекитилди. 19 Шуниң билән Йәшуа Ақанға: —
Әй оғлум, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға
шан-шәрәпни қайтуруп берип, [Униң һөрмити
үчүн] қилғанлириңни иқрар қилғин; мәндин һеч
немини йошурмай, қилғиниңниң һәммисини
маңа ейтқин, деди. 20 Ақан Йәшуаға җавап берип:
— Мән дәрвәқә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
алдида гуна қилип, мундақ-мундақ қилдим:
21 мән олҗиниң арисидин Шинарда чиққан
чирайлиқ бир тонға, икки йүз шәкәл күмүч,
әллик шәкәл еғирлиқтики алтун тахтиға көзүм
қизирип уларни еливалдим. Мана, бу нәрсиләрни
чедиримниң оттурисидики йәргә көмүп қойдум,
күмүч уларниң астида, — деди. 22 Шуларни
девиди, Йәшуа әлчиләрни әвәтти, улар чедирға
жүгүрүп барди вә мана, нәрсиләр дәрвәқә чедирда
йошуруқлуқ болуп, күмүч уларниң астида еди.
23 Улар бу нәрсиләрни чедирдин елип чиқип
Йәшуаға, шундақла барлиқ Исраилларниң қешиға
кәлтүрүп, Пәрвәрдигарниң алдиға қойди. 24
Андин Йәшуа билән пүткүл Исраил җамаити
қопуп Зәраһниң оғли Ақанни, күмүч, тон вә
алтун тахта билән қошуп, униң оғуллири билән
қизлирини, уйлири билән ешәклири, қойлири,
чедири билән барлиқ тәвәликлирини елип Ақор
җилғисиға кәлтүрди. 25 Йәшуа Ақанға: — Сән
бешимизға қанчилик апәт кәлтүрдүң! Мана, бүгүн
Пәрвәрдигар сениң үстүңгә апәт кәлтүриду, —
деди. Андин пүткүл Исраил җамаити уни чалма-
кесәк қилип өлтүрди. Улар аилисидикиләрниму
чалма-кесәк қилип өлтүргәндин кейин, һәммини
отта көйдүрүвәтти. 26 Андин халайиқ бир чоң дога
ташни униң үстигә догилап қойди. Бүгүнгә қәдәр
у у йәрдә турмақта. Буниң билән Пәрвәрдигарниң
ғәзиви янди. Шуниң билән шу йәргә «Апәт
җилғиси» [«(Ақор җилғиси)»] дәп нам қоюлди вә
бу күнгичә шундақ аталмақта.

8 Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Сән һеч қорқма, һәм
һодуқмиғин. Туруп, барлиқ җәңчиләрни өзүң
билән елип, Айи шәһиригә чиққин. Мана, Мән
Айиниң падишаси, хәлқи, шәһири вә зиминини
қошуп сениң қолуңға тапшурдум. 2 Сән Йерихо
билән униң падишасиға қандақ қилған болсаң
Айи шәһири билән униң падишасиғиму шундақ
қилисән. Пәқәт силәр бу қетим шәһәрдин олҗа
вә чарпайларни алсаңлар болиду. Әнди сән
шәһәрниң кәйни тәрипигә һуҗум қилишқа
пистирма қойғин, — деди. 3 Шуниң билән,
Йәшуа билән һәммә җәңчиләр қозғилип, айиға
һуҗум қилишқа чиқти. Йәшуа оттуз миң батур
җәңчини илғап кечидә уларни маңдурди 4 вә
уларға мундақ тапилиди: — «Силәр агаһ болуп,
шәһәрдин бәк нери кәтмәй шәһәрниң кәйнидә
мөкүнүп туруп, һәммиңлар бөктүрмә һуҗумға
тәйяр туруңлар. 5 Мән өзүм билән қалған һәммә
кишиләрни елип шәһәргә йеқин баримән; шундақ
болидуки, улар балдурқидәк алдимизға чиқип
һуҗум қилғанда, биз уларниң алдидин қачимиз;
6 улар җәзмән бизниң кәйнимиздин қоғлайду;
улар: «Исраиллар балдурқидәк алдимиздин қечип
кәтти» дәп ойлайду, биз уларни аздуруп шәһәрдин
жирақ елип чиқимиз. Шуниң үчүн биз уларниң
алдидин қачимиз. 7 У вақитта силәр бөктүрмидин
қопуп чиқип, шәһәрни ишғал қилиңлар; чүнки
Пәрвәрдигар Худайиңлар бу шәһәрни силәрниң
қолуңларға тапшуриду. 8 Шәһәрни ишғал
қилғандин кейин Пәрвәрдигарниң тапилиғини
бойичә у шәһәрни от йеқип көйдүривётиңлар.
Мана, мән силәргә әмир бәрдим». 9 Йәшуа
уларни йолға салди, улар берип Бәйт-Әл билән
Айиниң оттурисида, Айиниң ғәрип тәрипидә
бөктүрмә селип марап олтарди. Йәшуа болса
у кечиси хәлиқниң арисида қонди. 10 Әтиси
сәһәр Йәшуа қопуп, хәлиқни жиғип тәкшүрди;
андин у Исраилниң ақсақаллири билән биллә
хәлиқниң алдида Айиға қарши маңди. 11 Униң
билән биллә болған һәммә җәңчиләрму униң
билән чиқип, шәһәрниң алдиға йеқин берип,
Айиниң шимал тәрипидә чедир тикти. Улар
чүшкән җай билән Айиниң оттурисида бир
җилға бар еди. 12 Йәшуа бәш миңчә адәмни
таллап елип берип, Бәйт-Әл билән Айиниң
оттурисида, шәһәрниң ғәрип тәрипидә бөктүрмә
турғузған еди. 13 Шундақ қилип, барлиқ хәлиқ,
йәни шәһәрниң шимал тәрипидики барғаһтики
қошун билән ғәрип тәрипидики пистирма қошун
орунлаштуруп бөлүнди. Шу кечиси Йәшуа өзи

җилғиниң оттурисиға чүшти. 14 Айиниң падишаси
шу әһвални көрди вә шәһәрдикиләр алдирап сәһәр
қопушти; падиша билән барлиқ хәлқи Исраил
билән соқушуш үчүн бәлгүләнгән вақитта Арабаһ
түзләңлигигә чиқти. Лекин падишаниң шәһәрниң
кәйнидики пистирма қошундин хәвири йоқ еди.
15 Йәшуа билән барлиқ Исраил болса өзлирини
улардин йеңилгәнгә селип, чөл тәрәпкә қачти. 16
Шәһәрдә бар хәлиқниң һәммиси уларни қоғлашқа
чақирилди; улар келип Йәшуани қоғлиғанда, улар
аздурулуп шәһәрдин жирақ қилинди. 17 Айи билән
Бәйт-Әлниң ичидә Исраилни қоғлашқа чиқмиған
һеч бир әр киши қалмиди; улар шәһәрни очуқ
қоюп, һәммиси Исраилни қоғлап чиқип кәтти. 18
У вақитта Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Қолуңдики
нәйзини айиға қаритип узатқин; чүнки Мән уни
сениң қолуңға тапшурдум, — девиди, Йәшуа
қолидики нәйзини шәһәргә қаритип узатти. 19 У
қолидики нәйзини узатқан һаман пистирмида
ятқанлар җайидин тезла чиқип, жүгүргиничә
шәһәргә етилип кирип, уни ишғал қилип шуан от
йеқип көйдүрүвәтти. 20 Айиниң адәмлири бурулуп
қаривиди, мана шәһәрдин асман-пәләк өрләватқан
түтүнни көрди, я у яққа я бу яққа қачайли десә, һеч
һали қалмиған еди; чөл тәрәпкә қачқан Исраиллар
бурулуп өзлирини қоғлап келиватқанларға һуҗум
қилди. 21 Йәшуа билән барлиқ Исраил пистирма
қошунниң шәһәрни елип болғанлиғини, шундақла
шәһәрдин түтүнниң өрләп чиққинини көрүп,
йенип келип, Айиниң адәмлирини өлтүргили
турди. 22 Шуниң билән бир вақитта шәһәрни
алғанларму шәһәрдин чиқип уларға һуҗум қилди.
Шуниң билән улар Исраилларниң оттурисида,
бәзилири бу тәрәптин, бәзилири у тәрәптин
қапсилип қалди. Исраиллар уларниң һеч бирини
қоймай, һәммисини өлтүрүвәтти. 23 Улар Айиниң
падишасини тирик тутуп, Йәшуаниң алдиға
елип барди. 24 Исраил далада учриған барлиқ
айилиқларни, йәни өзлирини чөлгичә қоғлап
кәлгәнләрни қирип йоқатқандин кейин (уларниң
һәммиси қиличлинип йоқитилған еди), барлиқ
Исраил Айиға йенип келип, у йәрдикиләрни
қиличлап өлтүрди. 25 Шундақ болдики, шу
күнидә өлтүрүлгән әр-аяллар, йәни айилиқларниң
һәммиси он икки миң адәм еди. 26 Чүнки Йәшуа
Айида туруватқан һәммә адәм йоқитилмиғичә
қолидики узутуп турған нәйзисини жиғмиған еди.
27 Һалбуки, Пәрвәрдигарниң Йәшуаға буйруған
сөзи бойичә Исраиллар шәһәрдики чарпай билән
олҗини өзлири үчүн алди. 28 Андин Йәшуа Айи
шәһирини көйдүрүп, уни әбәткичә Харабилик
догисиға айландурувәтти; таки бүгүнгичә у
шундақ турмақта. 29 Айиниң падишасини
болса, у бир дәрәққә астуруп, у йәрдә кәчкичә
турғузди. Күн патқанда Йәшуа әмир қиливиди,
кишиләр униң өлүгини дәрәқтин чүшүрүп, уни
шәһәрниң қовуқиниң алдиға ташлап, үстигә чоң
бир дога ташни догиливәтти; бу таш догиси
бүгүнгичә турмақта. 30 Андин Йәшуа Ебал теғида
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға қурбангаһ
ясиди. 31 Пәрвәрдигарниң қули Мусаниң Исраилға
буйруғини бойичә, Мусаға назил қилинған
қанун китавида пүтүлгәндәк, қурбангаһ һеч бир
төмүр әсвап тәккүзүлмигән пүтүн ташлардин
ясалған еди. Униң үстидә хәлиқ Пәрвәрдигарға
атап көйдүрмә қурбанлиқлар вә енақлиқ
қурбанлиқлири сунуп турди. 32 Шу йәрдә Йәшуа
униң ташлириниң үстигә пүткүл Исраилниң
алдида Муса пүткән қанунни көчүрүп пүтүп
қойди. 33 Андин пүткүл Исраил хәлқи, уларниң
ақсақаллири, әмәлдарлири билән һакимлири,
мәйли мусапирлар болсун яки уларниң арисида
туғулғанлар болсун, һәммиси Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғиниң икки тәрипидә, әһдә сандуғини
көтәргән каһинлар болған Лавийларниң алдида
өрә турди; Пәрвәрдигарниң қули Мусаниң
дәсләптә буйруғини бойичә, Исраилларниң
бәхит-бәрикитини тиләшкә хәлиқниң йерими
Гәризим теғи алдида, йәнә бир йерими Ебал теғи
алдида турди. 34 Андин Йәшуа қанун китавида
пүтүлгәнниң һәммисигә мувапиқ қанундики
һәммә сөзләрни, җүмлидин бәхит-бәрикәт
сөзлири вә ләнәт сөзлирини оқуп бәрди. 35 Йәшуа
буларни пүткүл Исраил җамаитигә, җүмлидин
аяллар, балилар вә уларниң арисида туруватқан
мусапирларға оқуп бәрди; Мусаниң барлиқ
буйруғанлиридин һеч бир сөзни қалдурмиди.

9 Әнди шундақ болдики, Иордан дәриясиниң
ғәрип тәрипидики, йәни тағлиқ районидики,
Шәфәлаһ ойманлиғидики, Улуқ Деңиз
бойидики, Ливанниң удулиғичә созулған барлиқ
жутлардики падишалар вә шуниңдәк Һиттийлар,
Аморийлар, Қананийлар, Пәриззийләр, Һивийлар,
Йәбусийларниң падишалири бу иштин хәвәр

тапқанда, 2 һәммиси бир болуп Йәшуа билән
Исраилға қарши җәң қилғили иттипақлашти.
3 Амма Гибеон аһалилири Йәшуаниң Йерихо
билән Айиға немә қилғинини аңлиғанда, 4
улар һейлә-микир ишлитип, өзлирини [узун]
сәпәрдә болғандәк көрситип, ешәкләргә кона
тағар-хурҗун билән кона, житиқ-ямақ шарап
тулумлирини артип, 5 путлириға ямақ чүшкән
кона кәшләрни кийип, кона җул-җул егинләрни
үстигә ориған еди; улар сәпәргә алған нанларниң
һәммиси пахтилишип қуруп кәткән еди. 6 Улар
Гилгал чедиргаһиға берип Йәшуаниң қешиға
кирип униң билән Исраилларға: — Биз жирақ
жуттин кәлдуқ; биз билән әһдә түзсәңлар, деди.
7 Лекин Исраиллар Һивийларға җавап берип:
— Силәр бизниң аримизда туруватқан мошу
йәрликләр болушуңлар мүмкин; ундақта биз
силәр билән қандақму әһдә түзимиз? — деди.
8 Улар Йәшуаға: — Биз сениң қуллириңмиз,
деди. Йәшуа улардин: — Силәр ким, қәйәрдин
кәлдиңлар? — дәп сориди. 9 Улар униңға җавап
берип: — Сениң қуллириң болса Пәрвәрдигар
Худайиңниң намини аңлиғанлиғи үчүн наһайити
жирақ жуттин кәлди. Чүнки биз Униң нам-
шөһритини вә Униң Мисирда қилған һәммә
ишлирини, 10 шундақла Униң Иорданниң у
тәрипидики Аморийларниң икки падишаси, йәни
Һәшбонниң падишаси Сиһон билән Аштаротта
туруқлуқ Башанниң падишаси Огқа немә
қилғинини аңлидуқ. 11 Шуңа ақсақаллиримиз
билән жутта турғучи һәммә хәлиқ бизгә сөз
қилип: — Қолуңларға сәпәргә лазимлиқ озуқ-
түлүк елип, берип Исраиллар билән көрүшүп
уларға: «Биз силәрниң қуллуғуңларда болимиз;
шуңа биз билән әһдә түзүңлар», дәңлар, дәп бизни
әвәтти. 12 Силәрниң қешиңларға қарап йолға
чиққан күнидә биз сәпиримиз үчүн өйимиздин
алған нан иссиқ еди, мана һазир у қуруп,
пахтилишип кетипту. 13 Бу шарап тулумлири
болса шарап қачилиғанда йеңи еди, мана әнди
житилип кетипту. Биз кийгән бу кийимләр вә
кәшләр сәпәрниң интайин узунлуғидин конирап
кәтти, — деди. 14 Шуниң билән Исраиллар
уларниң озуқ-түлүгидин азрақ алди, лекин
Пәрвәрдигардин йол соримиди. 15 Шундақ
қилип, Йәшуа улар билән сүлһи түзүп, уларни
тирик қоюшқа улар билән әһд бағлиди; җамаәт
әмирлириму уларға қәсәм қилип бәрди. 16 Улар
әһдә бағлишип үч күндин кейин, бу хәлиқниң
өзлиригә хошна екәнлигини, өзлириниң арисида
олтиришлиқ екәнлиги уларға мәлум болди. 17
Исраиллар сәпирини давамлаштуруп үчинчи
күни уларниң шәһәрлиригә йетип кәлди; уларниң
шәһәрлири Гибеон, Кәфираһ, Бәәрот билән
Кириат-йеарим еди. 18 Җамаәтниң әмирлири
илгири Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң нами
билән уларға қәсәм қилған болғачқа, Исраиллар
уларға һуҗум қилмиди. Буниң билән пүткүл
җамаәт әмирләр үстидин ғотулдашқили турди. 19
Лекин әмирләрниң һәммиси пүткүл җамаәткә: —
Биз уларға Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң
[нами] билән қәсәм қилип бәргәчкә, уларға қол
тәккүзәлмәймиз. 20 Биз уларға қилған қәсәмимиз
түпәйлидин, үстимизгә ғәзәп чүшмәслиги үчүн
уларни тирик қалдурушмиз керәк; уларға шундақ
қилмисақ болмайду, деди. 21 Андин әмирләр
җамаәткә йәнә: — Уларни тирик қоюңлар;
һалбуки, улар пүткүл җамаәт үчүн отун ярғучи
вә су тошуғучилар болиду, деди. Бу иш әмирләр
җамаәткә дегәндәк болди. 22 У вақитта Йәшуа
уларни чақирип уларға: — Силәр аримиздики
йәрликләр туруп, немишкә биз жирақтин кәлдуқ,
дәп бизни алдидиңлар? 23 Буниң үчүн силәр әнди
ләнәткә қелип, араңларда Худайимниң өйи үчүн
отун яридиған вә су тошуйдиған қул болуштин
бирәр адәмму мустәсна болмайду, — деди. 24
Шуниң билән улар Йәшуаға җавап берип: —
Пәрвәрдигар Худайиңниң Өз қули болған Мусаға
әмир қилип, барлиқ зиминни силәргә беришкә,
шундақла зиминда туруватқанларниң һәммисини
алдиңлардин йоқитишқа вәдә қилғанлиғи
қуллириң болған пеқирларға ениқ мәлум
қилинди; шуңа биз силәрниң түпәйлиңлардин
җенимиздин җәзмән айрилип қалимиз дәп
вәһимигә чүшүп, бу ишни қилип салдуқ. 25 Әнди
биз қолуңға чүштуқ; нәзириңгә немә яхши вә
дурус көрүнсә шуни қилғин, — деди. 26 Йәшуа әнә
шундақ қилиш билән уларни Исраилниң қолидин
қутқузди; Исраиллар уларни өлтүрмиди. 27 Лекин
шу күни Йәшуа Пәрвәрдигар таллайдиған җайда
җамаәт үчүн вә Пәрвәрдигарниң қурбангаһи
үчүн уларни отун ярғучилар вә су тошуғучилар
дәп бекитти. Улар бүгүнгә қәдәр шундақ қилип
кәлмәктә.

10 Шундақ болдики, Йерусалимниң падишаси
Адони-зәдәк Йәшуаниң Айи шәһирини ишғал
қилип, уни мутләқ йоқатқанлиғини, Йерихо
билән униң падишасиға қилғинидәк, Айи билән
униң падишасиғиму шундақ қилғинини, Гибеонда
олтарғучиларниң Исраил билән сүлһ түзүп,
уларниң арисида туруватқанлиғини аңлап, **2** у вә
хәлқи қаттиқ қорқти; чүнки Гибеон болса Айидин
чоң шәһәр болуп, пайтәхт шәһәрлиридәк еди; униң
һәммә адәмлири толиму батур палванлар еди. **3**
Шуниң билән Йерусалимниң падишаси Адони-
зәдәк Һебронниң падишаси Һоһам, Ярмутниң
падишаси Пирам, Лақишниң падишаси Яфия
вә Әглонниң падишаси Дәбиргә хәвәр әвәтип:
— **4** Мениң йенимға келип Гибеонларға һуҗум
қилишимиз үчүн маңа мәдәт бериңлар; чүнки
улар болса Йәшуа вә Исраиллар билән сүлһ
түзүвалди, — деди. **5** Шундақ қилип Аморийларниң
бәш падишаси, йәни Йерусалимниң падишаси,
Һебронниң падишаси, Ярмутниң падишаси,
Лақишниң падишаси вә Әглонниң падишаси —
улар өзлири барлиқ қошунлири билән биллә
чиқип, Гибеонниң удулида баргаһ тикип, униңға
һуҗум қилди. **6** Буниң билән Гибеонлиқлар
Гилгалдики чедиргаһқа, Йәшуаниң қешиға адәм
әвәтип: — Сән өз қуллириңни ташливәтмәй,
дәрһал қешимизға келип мәдәт берип, бизни
қутқузғин; чүнки тағлиқ районда олтиришлиқ
Аморийларниң барлиқ падишалири бирлишип
бизгә һуҗум қилди, — деди. **7** Буни аңлап
Йәшуа барлиқ җәңчиләрни, җүмлидин һәммә
батур палванларни елип Гилгалдин йолға
чиқти. **8** Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Улардин
қорқмиғин; чүнки Мән уларни сениң қолуңға
тапшурдум, уларниң һеч бири алдиңда пут
тирәп туралмайду, — деди. **9** Йәшуа Гилгалдин
чиқип пүтүн кечә меңип уларниң үстигә туюқсиз
чүшти. **10** Пәрвәрдигар уларни Исраилниң алдида
тирипирән қилди, Йәшуа уларни Гибеонда
қаттиқ мәғлуп қилип қирип, Бәйт-Һоронға
чиқидиған даван йолида қоғлап, Азикаһ билән
Маккәдаһқичә сүрүп-тоқай қилди. **11** Улар
Исраилдин қечип, Бәйт-Һоронниң даванидин
чүшүватқанда, Пәрвәрдигар таки улар Азикаһқа
йәткичә асмандин уларниң үстигә чоң-чоң
мөлдүр-ташларни яғдурди. Улар өлди; мошу
мөлдүрләр билән өлтүрүлгәнләр Исраиллар
қиличлап өлтүргәнләрдин көп еди. **12** Андин
Йәшуа Пәрвәрдигарға сөз қилди, — йәни
Пәрвәрдигар Аморийларни Исраилниң алдиға
тапшурған күнидә у Исраилниң көз алдида
Пәрвәрдигарға мундақ деди: — «Әй қуяш, Гибеон
үстидә тохтап тур! Әй ай, Айҗалон җилғиси
үстидә тохтап тур!» **13** Шуни девиди, хәлиқ
дүшмәнләрдин интиқам елип болғичилик қуяш
маңмай тохтап турди, айму тохтап турди. Бу вақиә
Яшарниң китавида пүтүлгән әмәсмиди? Қуяш
тәхминән пүтүн бир күн асманниң оттурисида
тохтап олтиришқа алдиримиди. **14** Пәрвәрдигар
бир инсанниң нидасиға қулақ салған шундақ бир
күн илгири болуп бақмиған вә кейинму болуп
бақмиди; чүнки Пәрвәрдигар Исраил үчүн җәң
қилди. **15** Андин Йәшуа билән пүткүл Исраил
Гилгалдики чедиргаһқа йенип кәлди. **16** Амма
у бәш падиша болса қечип Маккәдаһтики ғарға
йошурунивалди. **17** Шуниң билән бириси Йәшуаға
мәлум қилип: — У бәш падиша тепилди; улар
Маккәдаһтики ғарға йошурунивапту, деди. **18**
Йәшуа: — Ундақ болса ғарниң ағзиға чоң-чоң
ташларни жумилитип қоюңлар, андин униң
алдида адәмләрни күзәткә қоюңлар. **19** Лекин
силәр тохтап қалмай дүшмәнлириңларни қоғлап
кәйнидә қалғанларни қириңлар; уларни өз
шәһәрлиригә киргүзмәңлар, чунки Пәрвәрдигар
Худайиңлар уларни қолуңларға тапшуруп бәрди,
— деди. **20** Андин шундақ болдики, Йәшуа
билән Исраиллар буларни қирип қаттиқ мәғлуп
қилип йоқатти; лекин қечип қутулған бир
қалдуқ мустәһкәм шәһәрлиригә киривалди. **21**
Андин барлиқ хәлиқ Маккәдаһтики чедиргаһқа,
Йәшуаниң қешиға тинич-саламәт йенип кәлди.
Һеч ким Исраилларға қарши еғиз ечишқа җүръәт
қилалмиди. **22** Йәшуа: — Ғарниң ағзини ечип, у
бәш падишани ғардин чиқирип мениң қешимға
елип келиңлар, — деди. **23** Улар шундақ қилип
бәш падишани, йәни Йерусалимниң падишаси,
Һебронниң падишаси, Ярмутниң падишаси,
Лақишниң падишаси вә Әглонниң падишасини
ғардин чиқирип униң қешиға елип кәлди. **24**
У падишалар Йәшуаниң қешиға кәлтүрүлгәндә,
Йәшуа Исраилниң һәммә адәмлирини чақирип,
өзи билән җәңгә чиққан ләшкәр сәрдарлириға: —
Келип путлириңларни бу падишаларниң гәдинигә
қоюңлар, — деди. Шундақ девиди, улар келип

путлирини уларниң гәдәнлиригә қойди. 25 Андин
Йәшуа уларға: — Қорқмаңлар вә һеч һодуқмаңлар,
қәйсәр вә ғәйрәтлик болуңлар; чүнки Пәрвәрдигар
силәр һуҗум қилған барлиқ дүшмәнлириңларға
шундақ ишни қилиду, — деди. 26 Андин Йәшуа
падишаларни қиличлап өлтүрүп, җәсәтлирини
бәш дәрәққә есип қойди; улар дәрәқләрниң үстидә
кәчкичә есиқлиқ турди. 27 Күн патқанда Йәшуаниң
буйруғи билән кишиләр өлүкләрни дәрәқләрдин
чүшүрүп, улар илгири йошурунған ғарға ташлап,
ғарниң ағзиға чоң-чоң ташларни қоюп қойди. Бу
ташлар таки бүкүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта. 28
У күни Йәшуа Маккәдаһни ишғал қилип, униң
падишаси билән шәһиридики һәммә хәлиқниң
бириниму қоймай қиличлап мутләқ йоқатти; у
Йерихониң падишасиға қилғинидәк Маккәдаһниң
падишасиғиму шундақ қилди. 29 Андин Йәшуа
билән барлиқ Исраиллар Маккәдаһтин чиқип,
Либнаһқа берип Либнаһ шәһиригә һуҗум қилди.
30 Пәрвәрдигар униму падишаси билән қошуп
Исраилниң қолиға тапшуруп бәрди; Йәшуа
уни қилич билән уруп, шәһиридики һәммә
хәлиқниң бириниму қоймай қиличлап өлтүрди;
у Йерихониң падишасиға қилғинидәк униң
падишасиғиму шундақ қилди. 31 Андин Йәшуа
билән барлиқ Исраил Либнаһдин чиқип, Лақишқа
берип, уни қамал қилип униңға һуҗум қилди.
32 Пәрвәрдигар Лақишни Исраилниң қолиға
тапшурди; улар иккинчи күнила уни қилич билән
елип, дәл Либнаһқа қилғинидәк, шәһиридики
хәлиқниң бириниму қоймай қиличлап өлтүрди.
33 У вақитта Гәзәрниң падишаси Һорам Лақиш
шәһиригә мәдәт бериш үчүн чиқип кәлди; лекин
Йәшуа уни барлиқ адәмлири билән қошуп уруп,
улардин һеч кимни тирик қоймай өлтүрди. 34
Андин Йәшуа билән барлиқ Исраил Лақиштин
чиқип, Әглонға берип уни қамал қилип, у шәһәргә
һуҗум қилди. 35 Улар шу күни шәһәрни елип,
униңдики адәмләрни қиличлиди; шу күни Йәшуа
шәһәрдики барлиқ кишиләрни тәлтөкүс йоқатти;
у дәл Лақишқа қилғинидәк, уларғиму шундақ
қилди. 36 Андин Йәшуа билән Исраилниң һәммиси
Әглондин чиқип Һебронға берип, у шәһәргә һуҗум
қилди. 37 Улар уни елип, дәл Әглонда қилғандәк
униң падишасини қиличлап, униңға қарашлиқ
һәммә йеза-кәнтлирини елип, уларниң ичидә
олтиришлиқ һәммә адәмниң һеч бирини қоймай
қиличлап йоқатти. Йәшуа шәһәрни вә ичидики
барлиқ адәмләрни мутләқ йоқатти. 38 Андин
Йәшуа билән барлиқ Исраиллар Дәбиргә берип,
у шәһәргә һуҗум қилди. 39 У шәһәрни елип
вә униңға қарашлиқ һәммә йеза-кәнтлирини
қилич билән уруп, падишасини тутуп, булардики
барлиқ адәмләрниң һеч бирини қоймай тәлтөкүс
йоқатти. Йәшуа Һебронға қилғинидәк, Либнаһқа
вә униң падишасиға қилғинидәк, Дәбир билән
униң падишасиғиму шундақ қилди. 40 Бу тәриқидә
Йәшуа шу пүтүн жутни, йәни тағлиқ районни,
җәнубий Нәгәв жутини, Шәфәлаһ ойманлиғини,
давандики жутларни һуҗум қилип елип, һәммә
жутни ишғал қилип барлиқ падишалири билән
мәғлуп қилди. Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
буйруғинидәк, у һеч кимни қоймай, бәлки
нәпәси барларниң һәммисини мутләқ йоқатти. 41
Йәшуа Қадәш-Барнеадин тартип Газағичә болған
жутларни, шуниңдәк Гошәнниң пүткүл жутини
таки Гибеонғичиму һуҗум билән алди. 42
Бу қетимқи урушта Йәшуа бу падишаларни
мәғлуп қилип, уларниң зиминини егилиди. Чүнки
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Исраил тәрәптә
туруп җәң қилди. 43 Андин Йәшуа билән барлиқ
Исраил Гилгалдики чедиргаһқа йенип кәлди.

11 Амма Һазорниң падишаси Ябин буларни
аңлап Мадонниң падишаси Йобаб билән
Шимронниң падишаси вә Ақсафниң падишасиға
адәм әвәтти, 2 шундақла шималдики тағлиқ
районлики падишаларға, Киннәротниң
җәнубидики түзләңлик, ойманлиқ вә ғәриптики
Дор егизлигидики һәммә падишаларға әлчи
әвәтти; 3 У йәнә шәриқ билән ғәрип тәрәптики
Қананийлар, Аморийлар, Һиттийлар, Пәриззийләр
билән тағлиқ районлики Йәбусийлар вә Һәрмон
теғиниң етигидики Мизпаһ жутида туруватқан
Һивийларни чақирди. 4 Улар, йәни падишалири
вә барлиқ қошунлири чиқти; уларниң сани деңиз
саһилидики қумдәк көп еди, уларниң нурғун ат
вә җәң һарвулири бар еди. 5 Бу һәммә падишалар
бир болуп жиғилип, Исраил билән җәң қилиш
үчүн Мәром сулириниң бойида чедирларни
тикти. 6 Лекин Пәрвәрдигар Йәшуаға: — Сән
улардин һеч қорқмиғин; чүнки Мән әтә мошу
вақитларда уларниң һәммисини Исраилниң
алдида һалакәткә тапшуримән. Сән уларниң
атлириниң пәйлирини кесип, һарвулирини

отта көйдүрүветисән, — деди. 7 Буни аңлап
Йәшуа билән униң һәммә җәңчилири Мәром
сулириниң йениға берип, уларниң үстигә туюқсиз
чүшүп һуҗум қилди. 8 Пәрвәрдигар уларни
Исраилниң қолиға тапшурди; уларни уруп Чоң
Зидон вә Мисрәфот-Майимғичә, шундақла шәриқ
тәрәптики Мизпаһ вадисиғичә сүрүп берип,
улардин һеч бирини қоймай қиличлап өлтүрди.
9 Йәшуа Пәрвәрдигарниң өзигә буйруғинидәк
қилип, уларниң атлириниң пәйлирини кесип,
һарвулирини отта көйдүрүвәтти. 10 Шу чағда
Йәшуа қайтип берип, Һазорни ишғал қилип,
униң падишасини қиличлап өлтүрди. Һазор
болса шу дәвирләрдә әшу барлиқ әлләрниң беши
еди. 11 [Исраиллар] шәһәр ичидә олтиришлиқ
һәммисини қиличлап өлтүрүп, һеч нәпәс егисини
қоймай һәммисини үзүл-кесил йоқатти; Һазорни
Йәшуа отта көйдүрүвәтти, 12 Шу падишаларниң
барлиқ пайтәхт шәһәрлирини елип, уларниң
падишалирини мәғлуп қилди; Пәрвәрдигарниң
қули болған Муса буйруғинидәк, у уларни
қиличлап үзүл-кесил йоқатти. 13 Лекин егизликкә
селинған шәһәрләрни болса, Исраил көйдүрмиди;
Йәшуа улардин пәқәт Һазорнила көйдүрүвәтти.
14 Исраиллар бу шәһәрләрдики ғәнимәтләрни
вә чарпайларни өзлиригә олҗа қилип алди,
лекин ичидики һәммә адәмләрни қиличлап
йоқатти; улар бирму нәпәс егисини тирик
қоймиди. 15 Пәрвәрдигар Өз қули болған Мусаға
немә буйруған болса, Мусаму Йәшуаға шуни
буйруған еди вә Йәшуаму шундақ қилди. У
Пәрвәрдигарниң Мусаға буйруғинидин һеч
немини қалдурмай һәммини шу бойичә ада
қилди. 16 Шу тәриқидә Йәшуа шу зиминниң
һәммисини, йәни тағлиқ райондики зиминларни,
барлиқ җәнубий Нәгәв зиминини, барлиқ
Гошән зиминини, ойманлиқтики зиминларни,
түзләңликтики зиминларни вә Исраилниң тағлиқ
районлирини вә Шәфәлаһ ойманлиғини, 17 Сеир
давиниғичә созулған Һалак теғидин таки Һәрмон
теғиниң етигидики Ливан җилғисиға җайлашқан
Баал-Гадқичә болған зиминни егилиди; у уларниң
һәммә падишалирини тутуп уларни өлүмгә
мәһкүм қилди. 18 Шу тәриқидә Йәшуа бу һәммә
падишалар билән узун вақит җәң қилди. 19
Гибеонда олтирақлашқан Һивийлардин башқа,
һеч бир шәһәр Исраил билән сулһ түзмиди.
Исраил уларниң һәммисини җәң арқилиқла
алди. 20 Чүнки уларниң көңлиниң қаттиқ
қилиниши, Исраил билән җәң қилиш нийитидә
болуши Пәрвәрдигардин еди; буниң мәхсити,
уларниң үзүл-кесил йоқитилиши; йәни, уларға
һеч рәһим қилинмай, әксичә Пәрвәрдигар Мусаға
буйруғинидәк уларниң йоқитилиши үчүн еди. 21
У вақитта Йәшуа келип Анакийларға һуҗум қилип
уларни тағлиқ райондин, Һеброндин, Дәбирдин,
Анабдин, Йәһуданиң һәммә тағлиқ райони
билән Исраилниң һәммә тағлиқ районидин
йоқатти; Йәшуа уларни шәһәрлири билән
қошуп үзүл-кесил йоқатти. 22 Шуниң билән
Исраилларниң зиминида Анакийлардин һеч
бириму қалдурулмиди; пәқәт Газа, Гат вә Ашдодта
бир нәччисила қалди. 23 Шу тәриқидә Йәшуа
Пәрвәрдигар Мусаға вәдә қилғандәк пүткүл
зиминни алди; Йәшуа уни Исраилға уларниң
қошун-қәбилиси бойичә мирас қилип тәқсим
қилди. Андин зимин җәңдин арам тапти.

12 Исраил Иордан дәриясиниң у тәрипидә,
йәни күн чиқиш тәрипидә [икки] падишани
өлтүрди. Улар уларниң зиминини, йәни Арнон
дәриясидин тартип Һәрмон тағлиғиға туташқан
зимин билән шәриқ тәрәптики барлиқ Арабаһ
түзләңлигини егилиди. Шу [икки] падишалар
болса: — 2 [бирси] Һәшбонда турушлуқ
Аморийларниң падишаси Сиһон; у Ароәр (Ароәр
Арнон дәриясиниң бойида) вә Арнон җилғисидики
шәһәрдин тартип, Гилеадниң йеримини өз ичигә
алған Яббок дәриясиғичә (бу Аммонийларниң
чегариси еди) болған йәрләрдә сәлтәнәт қилатти;
3 у сәлтәнәт қилған зимин йәнә шәриқ
тәрәптики Киннәрот деңизидин тартип Арабаһ
деңизиғичә, йәни Шор деңизиғичә созулған
Арабаһ түзләңлигини, шундақла шәриқ тәрәптики
Бәйт-Йәшимотқа баридиған йолни вә җәнуп
тәрипидә Писгаһ теғиниң даванлириниң четигичә
созулған зиминни өз ичигә алатти. 4 Униңдин
башқа Исраил Башан падишаси Огниң зиминини
алди; у Рәфайийлар [дейилидиған гигантларниң]
қалдуғидин бири еди (улар Аштарот вә Әдрәйдә
туратти). 5 У Һәрмон теғидики жутларға, Салкаһ
вә пүткүл Башан зиминиға, йәни Гәшурийлар
билән Маакатийларниң чегарисиғичә, шуниңдәк
Гилеадниң йеримиға, таки Һәшбонниң падишаси
Сиһонниң чегарисиғичә сәлтәнәт қилатти. 6

Пәрвәрдигарниң қули болған Муса билән
Исраиллар буларға һуҗум қилип мәғлуп
қилған еди вә Пәрвәрдигарниң қули Муса шу
зиминни Рубәнләргә, Гадларға вә Манассәһниң
йерим қәбилисигә мирас қилип бәргән еди.
7 Төвәндикиләр Йәшуа билән Исраиллар
Иордан дәриясиниң ғәрип тәрипидә һуҗум
қилип мәғлуп қилған падишалардур; уларниң
зиминлири Ливан җилғисидики Баал-Гадтин
тартип, Сеирниң даванлириниң йенидики Һалак
теғиғичә болған зиминлардин ибарәт еди.
Йәшуа бу зиминларни Исраилниң қошун-
қәбилилири бойичә уларға мирас қилип
бәрди, 8 җүмлидин тағлиқ жутни, Шәфәлаһ
ойманлиғини, Арабаһ түзләңлигини, егизликтики
даванларни, чөллүкни вә җәнуптики Нәгәв
зиминини, Һиттийлар, Аморийлар, Қананийлар,
Пәриззийләр, Һивийлар вә Йәбусийларниң
зиминлирини бөлүп бәрди: — 9 Уларниң
падишалириниң бири Йерихониң падишаси, бири
Бәйт-Әлниң йенидики Айиниң падишаси, 10
бири Йерусалимниң падишаси, бири Һебронниң
падишаси, 11 бири Ярмутниң падишаси, бири
Лақишниң падишаси, 12 бири Әглонниң падишаси,
бири Гәзәрниң падишаси, 13 бири Дәбирниң
падишаси, бири Гәдәрниң падишаси, 14 бири
Хормаһниң падишаси, бири Арадниң падишаси,
15 бири Либнаһниң падишаси, бири Адулламниң
падишаси, 16 бири Маккәдаһниң падишаси, бири
Бәйт-Әлниң падишаси, 17 бири Таппуаһниң
падишаси, бири Һәфәрниң падишаси, 18 бири
Афәкниң падишаси, бири Лашаронниң падишаси,
19 бири Мадонниң падишаси, бири Һазорниң
падишаси, 20 бири Шимрон-Мәронниң падишаси,
бири Ақсафниң падишаси, 21 бири Таанақниң
падишаси, бири Мәгиддониң падишаси, 22 бири
Кәдәшниң падишаси, бири Кармәлниң йенидики
Йокнеамниң падишаси, 23 бири Дор егизлигидики
Дорниң падишаси, бири Гойимниң падишаси, 24
бири Тирзаһниң падишаси болуп, җәмий оттуз
бир падиша еди.

13 Амма Йәшуа яшинип, йеши хелә бир йәргә
берип қалған еди. Пәрвәрдигар униңға
мундақ деди: — «Сән әнди қерип қалдиң, йешиңму
чоңийип қалди, лекин йәнә егилиниши керәк
болған нурғун зимин бар. 2 Бу зиминлар болса
мунулар: — Филистийләрниң вә Гәшурийларниң
барлиқ жутлири, 3 йәни Мисирниң шәриқ
тәрипидики Шиһор дәриясидин тартип, шимал
тәрипидики Әкрон шәһириниң чегаралириғичә
созулған йәрләр (шу жут Қананийларниң
зимини һесаплинатти), җүмлидин Газа, Ашдод,
Ашкелон, Гат вә Әкрондики бәш Филистий әмир
башқуридиған жутлар билән Аввийларниң җәнуп
тәрәптики жутлири; Зидонийларға тәвә болған
Мәараһдин тартип Афәк билән Аморийларниң
чегарасиғичә болған Қананийларниң барлиқ
зимини; 5 Гәбалийларниң зимини вә барлиқ
Ливан зимини, йәни күн чиқиш тәрәптики Һәрмон
теғиниң етигидики Баал-гадтин тартип, Хамат
райониға кириш еғизиғичә болған зиминлар;
6 Ливандин тартип Мисрәпот-Майимғичә
созулған тағлиқта барлиқ олтуруватқанларниң,
йәни Зидонийларниң зимини қатарлиқлардин
ибарәттур. Бу зиминдики хәлиқниң һәммисини
Мән Исраил алдидин қоғливетимән. Шуңа сән
чоқум Мениң саңа буйруғиним бойичә буни чәк
ташлап Исраиллиқларға мирас қилип тәқсим
қилип беришиң керәк. 7 Сән әнди бу зиминларни
тоққуз қәбилә билән Манассәһниң йерим
қәбилисигә мирас қилип бөлгин». 8 Рубәнләр
билән Гадлар болса, [Манассәһниң йерим
қәбилиси] билән бирликтә Иордан дәриясиниң
у қети, йәни шәриқ тәрипидә Мусаниң уларға
бәргән мирасиға егә болди; буни Пәрвәрдигарниң
қули болған Муса уларға мирас қилип бәргән
еди: — 9 Уларниң зиминлири Арнон җилғисиниң
бойидики Ароәрдин тартип, җүмлидин җилғиниң
оттурисидики шәһәр вә Дибонғичә созулған
Мәдәба түзләңлиги, 10 Һәшбонда сәлтәнәт
қилған, Аморийларниң падишаси Сиһонниң
Аммонийларниң чегарисиғичә болған һәммә
шәһәрлири; 11 Гилеад билән Гәшурийлар
вә Маакатийларниң чәт жутлири, Һәрмон
теғиниң һәммиси вә Салкаһғичә созулған
барлиқ Башан зимини; 12 [гигантлар болған]
Рәфайийларниң қалдуқ нәслидин болған
Аштарот билән Әдрәйдә сәлтәнәт қилған Огниң
Башандики пүткүл падишалиқ зиминидин
ибарәт еди; мошу зиминдикиләрни Муса мәғлуп
қилип, зиминлириға егә болди. 13 Лекин
Исраиллар Гәшурийлар билән Маакатийларни өз
жутлиридин қоғливәтмиди; шуңа Гәшурийлар
билән Маакатийлар бүгүнгичә Исраил арисида

турмақта. 14 Лекин [Муса] Лавий қәбилисигә һеч
мирас зиминни бәрмигән; Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар уларға ейтқинидәк, Пәрвәрдигарға
атап отта сунулған қурбанлиқлар уларниң
мирасидур. 15 Муса Рубәнләр қәбилисигә,
җәмәт-аилилири бойичә жутларни мирас
қилип бәрди. 16 Уларниң зимини болса Арнон
җилғисиниң йенидики Ароәрдин тартип,
җилғиниң оттурисидики шәһәр вә Мәдәбаниң
йенидики пүткүл түзләңлик, 17 Һәшбон вә униңға
қарашлиқ түзләңликтики һәммә шәһәрләр,
Дибон, Бамот-Баал, Бәйт-Баал-Меон, 18 Яһаз,
Кәдәмот, Мәфаат, 19 Кириатайим, Сибмаһ, вә
«Җилға теғи»дики Зәрәт-Шаһар, 20 Бәйт-Пеор,
Писгаһ теғидики даванлар, Бәйт-Йәшимот, 21
түзләңликтики барлиқ шәһәрләр вә Һәшбонда
сәлтәнәт қилған, Аморийларниң падишаси болған
Сиһонниң пүткүл сәлтәнитиниң зиминини өз
ичигә алди. Бу падиша вә униң билән шу жутта
олтиришлиқ, [Сиһонға] беқинған сәрдарлар
Әви, Рәкәм, Зур, Хур вә Рәба қатарлиқ Мидиян
әмирлири болса Муса тәрипидин өлтүрүлгән
еди. 22 Шу вақитта Исраиллар өлтүргәнләр ичидә
Беорниң оғли палчи Балаамму бар еди; униму
улар қиличлап өлтүргән еди. 23 Рубәнләрниң
зимининиң чегараси Иордан дәриясиниң өзи еди.
Рубәнләрниң җәмәт-аилилири бойичә уларға
бөлүнгән мираси мана бу шәһәрләр билән кәнт-
қишлақлири еди. 24 Муса йәнә Гад қәбилисигә,
йәни Гадларниң җәмәт-аилилири бойичә уларға
мирас бөлүп бәргән еди. 25 Уларниң зиминлири
болса Яазәр билән Гилеадниң барлиқ шәһәрлири,
Аммонийларниң зимининиң йерими таки Раббаһ
алдидики Ароәргичә, 26 Һәшбондин тартип Рамат-
Мизпәһ вә Бәтонимғичә, Маһанайимдин тартип
Дәбирниң чегарисиғичә, 27 җилғиға җайлашқан
Бәйт-Һарам, Бәйт-Нимраһ, Суккот вә Зафонлар,
Һәшбонниң падишаси Сиһонниң сәлтәнитиниң
Иордан дәриясиниң шәрқий қетидики қалған
қисми, дәрияни яқилап Киннәрәт Деңизиниң у
бешиғичә еди. 28 Гадларниң җәмәт-аилилири
бойичә уларға бөлүнгән мираси мана бу
шәһәрләр билән кәнт-қишлақлири еди. 29 Муса
Манассәһниң йерим қәбилисигиму мирас бәргән
еди; Манассәһниң йерим қәбилисигә җәмәт-
аилилири бойичә бу мирас бөлүп берилгән
еди: — 30 зиминлири Маһанайимдин тартип,
пүткүл Башан зимини, Башанниң падишаси
Огниң пүткүл сәлтәнитиниң зимини вә Яирниң
барлиқ йеза-кәнтлири (бу йеза-кәнтләр Башанниң
өзигә җайлашқан болуп, җәмий атмиш еди), 31
Гилеадниң йерими билән Башан падишаси Огниң
сәлтәнитидики Аштарот вә Әдрәй шәһәрлири
Манассәһниң оғли Макирниң әвладиға тәвә
қилинған болуп, Макирларниң йерим қисмиға
җәмәт-аилилири бойичә мирас қилип бөлүп
берилгән еди. 32 Муса Иордан дәриясиниң
шәриқ қетида, Йерихониң удулида, Моабниң
түзләңликлиридә болған вақтида бөлүп бәргән
мираслар мана бу зиминлар еди. 33 Лекин Муса
Лавий қәбилисигә һеч мирас зиминни тәқдим
қилмиди; Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар уларға
ейтқинидәк, У Өзи уларниң мирасидур.

14 Исраилларниң Қанаан зиминидин алған
мираслири төвәндикидәк; Әлиазар каһин
билән Нунниң оғли Йәшуа вә Исраил
қәбилилиридики җәмәт-аилә башлиқлири мошу
мирасларни уларға бөлүп бәргән. 2 Пәрвәрдигар
Мусаниң вастиси билән тоққуз йерим қәбилә
тоғрисида буйруғинидәк, уларниң һәр бириниң
үлүши чәк ташлаш билән бөлүп берилди. 3 Чүнки
қалған икки қәбилә билән Манассәһниң йерим
қәбилисиниң мирасини болса Муса Иордан
дәриясиниң у тәрипидә уларға тәқсим қилған еди;
лекин у Лавийларға уларниң арисида һеч мирас
бәрмигән еди 4 (Йүсүпниң әвлатлири Манассәһ
вә Әфраим дегән икки қәбилигә бөлүнгән еди.
Лавийларға болса, турушқа болидиған шәһәрләр
бекитилип, шундақла шу шәһәрләргә тәвә
яйлақлардин чарпайлирини бақидиған вә мал-
мүлүклирини орунлаштуридиған йәрләрдин
башқа уларға һеч үлүшләрни бәрмигән еди).
5 Пәрвәрдигар Мусаға қандақ буйруған болса,
Исраиллар шундақ қилип зиминни бөлүшүвалди.
6 Йәһудалар Гилгалға, Йәшуаниң қешиға кәлди,
Кәниззий Йәфуннәһниң оғли Каләб Йәшуаға
мундақ деди: — «Пәрвәрдигар Өз адими болған
Мусаға мән билән сениң тоғраңда Қадәш-Барнеада
немә дегәнлигини билисәнғу; 7 Пәрвәрдигарниң
адими Муса мени Қадәш-Барнеадин зиминни
чарлап келишкә әвәткәндә, мән қириқ яшта
едим; чин [етиқатлиқ] көңлүм билән униңға
хәвәр йәткүзгән едим. 8 Амма мән билән
чиққан қериндашлирим хәлиқниң көңлини су

қиливәткән еди. Лекин мән болсам пүтүн қәлбим
билән Пәрвәрдигар Худайимға әгәштим. 9 У күни
Муса қәсәм қилип: — «Сән пүтүн қәлбиң билән
Пәрвәрдигар Худайиңға әгәшкиниң үчүн, сениң
путуң дәссигән зимин җәзмән әбәткичә сениң
билән нәслиңниң мираси болиду» — дегән еди. 10
— Мана Исраил чөлдә сәргәрдан болуп жүргәндә,
Пәрвәрдигар Мусаға шу сөзләрни дегән күнидин
кейинки қириқ бәш жил ичидә Өзи ейтқинидәк
мени тирик сақлиди. Мана мән бүгүн сәксән
бәш яшқа кирдим. 11 Мән мошу күндиму Муса
мени чарлашқа әвәткән күндикидәк күчлүкмән,
мәйли җәң қилиш болсун яки бир йәргә берип-
келиш болсун, мениң йәнила балдурқидәк күч-
дәрманим бардур. 12 Әнди Пәрвәрдигар шу
күнидә вәдә қилған бу тағлиқ жутни маңа
мирас қилип бәргин; чүнки у күни сәнму у
йәрдә Анакийлар туридиғанлиғини, шундақла
чоң һәм мустәһкәм шәһәрләр барлиғини
аңлидиңғу. Лекин Пәрвәрдигар мән билән
биллә болсила, Пәрвәрдигар ейтқинидәк мән
уларни қоғливетимән». 13 Буни аңлап Йәшуа
Йәфуннәһниң оғли Каләбкә бәхит-бәрикәт
тиләп, Һебронни униңға мирас қилип бәрди.
14 Шуңа Һеброн таки бүгүнгичә Кәниззий
Йәфуннәһниң оғли Каләбниң мираси болуп
турмақта; чүнки у пүтүн қәлби билән Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигарға әгәшкән 15 (илгири Һеброн
болса Кириат-Арба дәп атилатти. Арба дегән адәм
Анакийлар арисида әң даңқи чиққан адәм еди).
Шундақ қилип зимин җәңдин арам тапти.

15 Йәһудалар қәбилисиниң мираси болса
җәмәт-аилилири бойичә чәк ташлинип
еришкән зимин болуп, җәнубий тәрәпниң учи
Едомниң чегарисиға вә Зин чөлигә туташти; 2
җәнубий чегариси «Шор деңизи»ниң айиғидин,
йәни җәнубий тәрәпкә чоқчийип чиққан
қолтуқтин башлинип, 3 «Серик Ешәк давини»ниң
җәнуп тәрипидин өтүп, Зинға туташти; андин
Қадәш-Барнеаниң җәнубини яқилап Һәзронға
өтүп, Аддарға берип, Каркааһқа бурулуп, 4 Азмонға
өтүп Мисир еқини билән чиқип, учи деңизға
тақишатти. Бу уларниң җәнубий чегариси еди. 5
Шәрқий чегариси болса Шор деңизидин Иордан
дәриясиниң деңизға қуюлидиған еғизиғичә еди;
шималий чегариси болса деңизниң Иордан
дәриясиниң деңизға қуюлидиған еғизидин
башлинип, 6 андин Бәйт-Һоглаһға берип, Бәйт-
Арабаһниң шималидин өтүп, Рубәнниң оғли
Боһанниң тешиниң қешиғичә еди; 7 андин
чегара Ақор җилғисидин Дәбиргә қарап өтүп,
у йәрдин шимал тәрипигә бурулуп, җилғиниң
җәнуп тәрипидики Адуммимға чиқидиған
даванниң удулидики Гилгалға йетип берип,
андин Ән-Шәмәш сулиридин өтүп, Ән-Рогәл
булиқиға тутишатти; 8 у йәрдин «Бән-һинномниң
җилғиси»ға чиқип, Йәбусийлар егизлигидин,
йәни Йерусалимниң җәнуп тәрипидики давандин
өтүп, андин Һинном җилғисиниң алдиға, йәни
ғәрип тәрәпкә, Рәфайийларниң җилғисиниң
шималий бешидики тағниң чоққисиға чиқти;
9 чегара бу тағниң чоққисидин Нәфтоаһ
сүйиниң булиқиға берип, андин Әфрон теғидики
шәһәрлириниң йени билән чиқип, у йәрдин
Баалаһ (йәни Кириат-Йеарим)ға йетип берип, 10
андин Баалаһтин өтүп, ғәрип тәрипигә қайрилип
Сеир теғиға берип, Йеарим теғи (йәни Кесалон)ниң
шималий бағридин өтүп, Бәйт-Шәмәшкә чүшүп,
Тимнаһтин өтти; 11 андин шималға қарап
Әкронниң давини билән чиқип Шикронға өтүп,
Баалаһ теғиниң йениға тутишип, Ябнәәлгә йетип,
андин учи деңизға тақашқан еди. 12 Ғәрип
тәрипидики чегариси болса деңиз бойлири
еди. Йәһудаларниң җәмәт-аилилири бойичә
уларға тохтитилған төрт тәрипидики чегара мана
шу еди. 13 Йәфуннәһниң оғли Каләбгә болса,
Пәрвәрдигарниң Йәшуаға бәргән әмри бойичә,
униңға Йәһудаларниң арисида бир үлүш, йәни
Анакниң атиси Арбаниң шәһири болған Һеброн
ата қилинди. 14 Каләб шу йәрдин Шешай, Аһиман
вә Талмай дегән үч Анакийни қоғливәтти; улар
үчи Анакниң әвлади еди. 15 Андин шу йәрдин
чиқип, Дәбирдә туруватқанларға һуҗум қилди
(илгири Дәбирниң нами Кириат-Сәфәр еди). 16
Каләб: — Кимки Кириат-Сәфәргә һуҗум қилип уни
алса, униңға қизим Аксаһни хотунлуққа беримән,
дегән еди. 17 Каләбниң укиси Кеназниң оғли
Отнийәл уни ишғал қилди, Каләб униңға қизи
Аксаһни хотунлуққа бәрди. 18 Шундақ болдики,
қиз ятлиқ болуп униң қешиға барар чағда, ерини
атисидин бир парчә йәр сорашқа үндиди. Аксаһ
ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин: — Сениң
немә тәливиң бар? — дәп сориди. 19 У җавап
берип: — Мени алаһидә бир бәрикәтлигәйсән; сән

маңа Нәгәвдин [қағҗирақ] йәр бәргән екәнсән,
маңа бир нәччә булақниму бәргәйсән, — деди.
Шуни девиди, Каләб униңға үстүн булақлар
билән астин булақларни бәрди. 20 Төвәндикиләр
Йәһуда қәбилисигә уларниң җәмәт-аилилири
бойичә тәккән мирас үлүшләрдур: — 21 Йәһуда
қәбилисиниң әң җәнубиға җайлашқан, Едом
чегариси тәрәптики шәһәрләр: — Кабзәәл, Едәр,
Ягур, 22 Кинаһ, Димонаһ, Ададаһ, 23 Кәдәш,
Һазор, Йитнан, 24 Зиф, Тәләм, Беалот, 25 Һазор-
һадаттаһ, Кериот-Һәзрон (йәни Һазор), 26 Амам,
Сема, Моладаһ, 27 Һазар-Гаддаһ, Һәшмон, Бәйт-
Пәләт, 28 Һазар-Шуал, Бәәр-Шеба, Бизиотия, 29
Баалаһ, Ижим, Езәм, 30 Әлтолад, Кесил, Хормаһ,
31 Зиклаг, Мадманнаһ, Сансаннаһ, 32 Либаот,
Шилһим, Айин вә Риммон қатарлиқлар җәмий
жигирмә тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-
қишлақлар еди. 33 Шәфәлаһ ойманлиғидики
шәһәрләр болса Әштаол, Зореаһ, Ашнаһ, 34 Заноаһ,
Ән-Ганним, Таппуаһ, Әнам, 35 Ярмут, Адуллам,
Сокоһ, Азикаһ, 36 Шаарайим, Адитаим, Гәдәраһ
вә Гәдәротаим болуп, җәмий он төрт шәһәр
вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди. 37
Булардин башқа йәнә Зинан, Һадашаһ, Мигдал-
Гад, 38 Дилеан, Мизпаһ, Йоқтәәл, 39 Лақиш, Бозкат,
Әглон, 40 Каббон, Лаһмас, Қитлиш, 41 Гәдәрот,
Бәйт-Дагон, Наамаһ вә Маккәдаһ болуп, җәмий он
алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар
еди. 42 Буниңдин башқа йәнә Либнаһ, Етәр, Ашан,
43 Йәфтаһ, Ашнаһ, Нәзиб, 44 Кеилаһ, Ақзиб вә
Марәшаһ болуп, җәмий тоққуз шәһәр вә йәнә
уларға қарашлиқ кәнт-қишлақларму бар еди; 45
йәнә Әкрон билән униңға қарашлиқ йеза-кәнтләр,
46 шундақла Әкронниң ғәрип тәрипидин тартип
Ашдодниң йенидики һәммә шәһәрләр билән
уларниң кәнт-қишлақлири қошулуп, 47 Ашдод
вә униңға қарашлиқ йезилар вә кәнт-қишлақлар,
Газа шәһири вә шундақла Мисир еқиниғичә вә
Улуқ Деңизниң қирғиқиғичә, униңға қарашлиқ
йезилар вә кәнт-қишлақлар бар еди. 48 Тағлиқ
райондики шәһәрләр: — Шамир, Яттир, Сокоһ, 49
Даннаһ, Кириат-Саннаһ (йәни Дәбир), 50 Анаб,
Әштәмоһ, Аним, 51 Гошән, Һолон вә Гилоһ болуп,
җәмий он бир шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-
қишлақлар еди. 52 Буниңдин башқа йәнә Араб,
Думаһ, Ешан, 53 Яним, Бәйт-Таппуаһ, Афикаһ,
54 Һумтаһ, Кириат-Арба (йәни Һеброн) вә Зиор
болуп, җәмий тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ
кәнт-қишлақлар бар еди. 55 Буниңдин башқа йәнә
Маон, Кармәл, Зиф, Юттаһ, 56 Йизрәәл, Йокдеам,
Заноаһ, 57 Кайин, Гибеаһ вә Тимнаһ болуп, җәмий
он шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар бар
еди. 58 Буниңдин башқа йәнә Һалһул, Бәйт-Зур,
Гәдор, 59 Маарат, Бәйт-Анот вә Әлтәкон болуп,
җәмий алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-
қишлақлар бар еди. 60 Буниңдин башқа йәнә
Кириат-Баал (йәни Кириат-Йеарим) вә Раббаһ
дегән икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-
қишлақлар бар еди. 61 Чөлдики шәһәрләр болса:
— Бәйт-Арабаһ, Миддин, Сәкакаһ, 62 Нибшан,
«Шор Шәһири» вә Ән-Гәди, җәмий алтә шәһәр вә
уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди. 63 Лекин
Йерусалимда олтирақлиқ Йәбусийларни болса
Йәһудалар қоғливетәлмигән; шуңа та бүгүнгичә
Йәбусийлар Йәһудалар билән Йерусалимда биллә
турмақта.

16 Йүсүпниң әвлатлириға чәк ташлинип чиққан
мирас зимин болса Йерихоға туташ болған
Иордан дәриясидин тартип, Йерихониң шәриқ
тәрипидики көлләргичә болған жутлар вә
Йериходин чиқип, чөлдин өтүп Бәйт-Әлниң
тағлиқ районифа созулған жутлар еди. 2
Чегариси Бәйт-Әлдин тартип Лузға, андин
Аркийларниң чегарисидики Атаротқа йетип, 3
андин ғәрип тәрипигә берип, Яфләтийләрниң
чегарисиға тутишуп, Астин Бәйт-Һоронниң четигә
чүшүп, Гәзәргә берип деңизда ахирлишатти.
4 Йүсүпниң әвлатлири, йәни Манассәһ билән
Әфраимлар еришкән мирас үлүши мана шу
еди. 5 Әфраимларниң җәмәт-аилири бойичә
алған зимининиң чегариси төвәндикидәк: —
мирас зиминниң шәриқ тәрәптики чегариси
Атарот-Аддардин тартип үстүн Бәйт-Һоронғичә
йетип, 6 андин деңизға берип шималға қарап
Микмитатқа чиқти; андин йәнә шәриқ тәрипидики
Таанат-Шилоһқа қайрилип, униңдин өтүп шәриқ
тәрәпкә қарап Яноаһқа, 7 Яноаһдин чүшүп Атарот
билән Нааратқа йетип, Йерихоға тутишип Иордан
дәриясиға чиқти. 8 Чегара Таппуаһдин ғәрип
тәрәпкә чиқип Канаһ еқиниғичә берип, деңизға
йетип аяқлашти. Әфраимниң қәбилисигә, йәни
уларниң җәмәт-аилилиригә тәккән мирас үлүши
шу еди. 9 Буниңдин башқа Әфраимлар үчүн
Манассәһниң мирасиниң оттурисида бир нәччә

шәһәрләр айрилған еди; бу айрилған шәһәрләрниң
һәммиси қарашлиқ кәнт-қишлақлири билән
қошулған еди. 10 Амма [Әфраимлар] Гәзәрдә
олтиришлиқ Қананийларни қоғливәтмигән еди;
шуңа Қананийлар та бүгүнгичә Әфраимниң
арисида туруп, мәхсус һашарчи мәдикарлар болуп
турмақта.

17 Манассәһ Йүсүпниң тунҗа оғли болғачқа,
униң қәбилисигиму чәк ташлинип мирас
берилгән. Манассәһниң тунҗа оғли Макирниң
[әвлатлири] (Макир Гилеадниң атиси еди) батур
палван болғачқа, уларға Гилеад билән Башан
мирас қилип берилди. 2 Манассәһниң қалған
әвлатлириму, җүмлидин Абиезәрләр, Һәләкләр,
Асриәлләр, Шәкәмләр, һәфәрләр билән Шемидалар
өз җәмәт-аилилири бойичә мирас үлүшини
алди. Булар болса Йүсүпниң оғли Манассәһниң
әр җәмәт аилилири еди. 3 Әнди Манассәһниң
чәвриси, Макирниң әвриси, Гилеадниң нәвриси,
Һәфәрниң оғли Зәлофиһадниң оғул пәрзәнтлири
йоқ болуп, пәқәт қизлирила бар еди. Униң
қизлириниң исимлири Маһлаһ, Ноаһ, Һоглаһ,
Милкаһ вә Тирзаһ еди. 4 Улар каһин Әлиазар
билән Нунниң оғли Йәшуа вә әмирләрниң
қешиға берип уларға: — Пәрвәрдигар Мусаға
биз тоғрилиқ қериндашлиримиз қатарида
мирас беришкә әмир қилған еди, деди. Шуни
девиди, [Йәшуа] Пәрвәрдигарниң әмри бойичә
уларниң атисиниң қериндашлири қатарида
уларға мирас бәрди. 5 Буниң билән Иордан
дәриясиниң у тәрипидики Гилеад билән Башан
зиминлиридин башқа, Манассәһкә йәнә он
үлүш йәр берилди. 6 Чүнки Манассәһниң
қизлири униң оғуллириниң қатарида мирасқа
егә болған еди; Гилеад зимини Манассәһниң
қалған әвлатлириға тәккән еди. 7 Манассәһниң
зимининиң чегариси болса Аширдин тартип
Шәкәмниң уттуридики Микмитатқа берип,
андин җәнуп тәрипигә қайрилип, Ән-Таппуаһда
турғучиларниң җайиғичә тутишатти. 8 Чүнки
Таппуаһниң зимини болса Манассәһгә тәккән
еди; лекин Манассәһниң чегарисидики Таппуаһ
шәһири Әфраимға тәвә еди. 9 Чегариси у
йәрдин Канаһ еқиниға чүшүп, җилғиниң җәнуп
тәрипи билән чиқти. У йәрдики шәһәрләр
болса Манассәһниң шәһәрлириниң арисида
болсиму, Әфраимға тәгди. Манассәһниң чегариси
җилғиниң шимал тәрипи билән берип деңизға
йетип ахирлишатти. 10 Җилғиниң җәнуп
тәрипидики зимин Әфраимға, шимал тәрипидики
зимин Манассәһкә тәвә еди; ғәрип тәрипиниң
чегариси деңиз еди. Уларниң зимини шимал
тәрипидә Аширниң үлүшигичә йетип, шәриқ
тәрипи Иссакарниң үлүшигә туташқан еди. 11
Манассәһкиму Иссакар билән Аширниң үлүшлири
ичидин Бәйт-Шеан вә униңға қарашлиқ кәнтләр,
Иблеам билән униңға қарашлиқ кәнтләр, Дор
аһалиси билән Дорға қарашлиқ кәнтләр, Ән-
Дор аһалиси билән Ән-Дорға қарашлиқ кәнтләр,
Таанақ аһалиси билән Таанаққа қарашлиқ
кәнтләр вә Мегиддо аһалиси билән Мегиддоға
қарашлиқ кәнтләр, йәни «Үч Егизлик» дегән жут
тәгди. 12 Лекин Манассәһ бу шәһәрдикиләрни
қоғливитәлмиди; Қананийлар шу жутларда
туруверишкә нийәт бағлиған еди. 13 Исраиллар
барғансери күчәйгәчкә Қананийларни өзлиригә
һашарчи қилип беқиндурди, лекин уларни өз
йәрлиридин мутләқ қоғливетәлмиди. 14 Йүсүпләр
болса Йәшуаға: — Бизләр Пәрвәрдигар һазирғичә
шундақ бәрикәтләп кәлгән, чоң бир хәлиқ турсақ,
сән немишкә чәк ташлаш билән бизгә пәқәт
бир үлүш мирас, бир парчә йәрла бәрдиң? —
деди. 15 Йәшуа уларға җавап берип: — Әгәр
силәр чоң бир хәлиқ болсаңлар, Әфраимниң
тағлиқ жути силәргә тар кәлгән болса, орманға
берип у йәрдики Пәриззийләр билән [гигант]
Рәфайийлар жутида дәрәқләрни кесип, өзүңлар
үчүн бир җайни чиқиривелиңлар, деди. 16 Лекин
Йүсүпләр: — Тағлиқ жут бизгә йәтмәйду; шуниң
билән бир вақитта җилғида туруватқанлар, мәйли
Бәйт-Шеанда вә униңға қарашлиқ кәнтләрдә
болсун яки Йизрәәл җилғисида туруватқан
Қананийлар болсун, һәммисиниң төмүрдин
җәң һарвулири бар екән, деди. 17 Шундақ
девиди, Йәшуа Йүсүп җәмәти болған Әфраим
билән Манассәһгә сөз қилип: — Силәр дәрвәқә
чоң бир хәлиқсиләр вә зор күчүңлар бардур;
шуңа силәргә пәқәт бир үлүшла мирас берилсә
болмайду; 18 әшу пүткүл тағлиқ жутму силәргә
берилиду; гәрчә у орманлиқ болсиму, силәр уни
кесип бошитисиләр вә униң әтраплириғиму егә
болисиләр; Қананийларниң төмүр җәң һарвулири
бар, шундақла күчлүк болсиму, силәр уларни
һайдап чиқиривитәләйсиләр, — деди.

18 Пүткүл Исраиллар җамаити Шилоһқа
жиғилип, у йәрдә ибадәт чедири тикти. Гәрчә
зимин уларниң алдида бойсундурулған болсиму,
2 лекин Исраиллар арисида өз мирас үлүши
техи тәқсим қилинмиған йәттә қәбилә қалған
еди. 3 Шуңа Йәшуа Исраилларға мундақ деди:
— «Ата-бовилириңларниң Худаси Пәрвәрдигар
силәргә бәргән бу зиминни қолуңларға елишқа
суслуқ қилип қачанғичә кәйнигә сүрисиләр? 4
Силәр өзүңлар үчүн һәр қәбилидин үч адәмни
таллаңлар; мән уларни қозғилип бу пүткүл
зиминни айлинип чиқип, уни һәр бир қәбилә
өз мирас үлүшигә мувапиқ сизип-хатириләшкә,
андин қешимға йенип келишкә әвәтимән. 5
Улар зиминни йәттә үлүшкә бөлсун; лекин
Йәһуда қәбилиси болса җәнуптики өз үлүш
зиминида туривәрсун, Йүсүпниң җәмәтиму
шимал тәрәптики өз үлүш зиминида туривәрсун.
6 Силәр зиминни йәттә үлүшкә бөлүп, пасилини
хатириләп сизип йенимға келиңлар; андин
мән Пәрвәрдигар Худайимизниң алдида бу
йәрдә силәр үчүн чәк ташлаймән. 7 Амма
Лавийларниң болса, араңларда үлүши болмайду,
чүнки Пәрвәрдигарниң каһинлиғи уларниң
мирасидур. Гад билән Рубән вә Манассәһ йерим
қәбилиси болса Иордан дәриясиниң у қети,
шәриқ тәрипидә Пәрвәрдигарниң қули болған
Муса уларға мирас қилип бәргән йәрләрни
аллиқачан алғандур». 8 [Зиминни хатириләшкә
бекиткән] кишиләр қозғилип йолға чиққанда,
Йәшуа уларға қаттиқ җекиләп: — Силәр берип
зиминни айлинип, уни сизип-хатириләп мениң
қешимға йенип келиңлар; андин мән мошу
йәрдә, Шилоһниң өзидә Пәрвәрдигарниң алдида
силәр үчүн чәк ташлаймән, деди. 9 Шундақ
девиди, бу адәмләр берип зиминни айлинип,
уни сизип-хатириләп, шәһәрләр бойичә йәттә
үлүшкә бөлүп, хатиригә сизип, Шилоһдики
чедиргаһқа, Йәшуаниң қешиға йенип кәлди. 10
Андин Йәшуа Шилоһда Пәрвәрдигарниң алдида
улар үчүн чәк ташлиди вә шу йәрдә қәбилә-
җәмәти бойичә зиминни Исраилларға тәқсим
қилип бәрди. 11 Бинияминлар қәбилисигә җәмәт-
аилилири бойичә чәк тартилди; улар чәк арқилиқ
еришкән зимин Йәһудалар билән Йүсүпләрниң
зимини оттурисидики жут болди. 12 Уларниң
шималий чегариси Иордан дәриясидин башлап,
Йерихониң шимал тәрипидики даванни яндап,
ғәрип тәрипигә қарап тағлиқ жутқа чиқип
вә Бәйт-Авәнниң чөлигә тутишатти; 13 андин
Лузға чиқип, луз, йәни Бәйт-Әлниң җәнуп
тәрипини яндап өтүп, астин Бәйт-Һоронниң
җәнубидики таққа йеқин Атарот-Аддарға чүшти;
14 чегара шу йәрдин өтүп ғәриптин җәнупқа
қайрилип, Бәйт-Һоронниң җәнубиниң удулидики
тағдин Йәһудаларниң шәһәрлиридин бири болған
Кириат-Баал (йәни Кириат-Йеарим)ға туташти. Бу
ғәрип тәрәпниң чегариси еди. 15 Җәнуп тәрәпниң
чегариси Кириат-Йеаримниң четидин башлап
ғәрип тәрипигә меңип, Нәфтоаһтики су мәнбәсигә
туташти; 16 чегара андин Рәфайийларниң
җилғисиниң шимал тәрипигә җайлашқан Бән-
Һинномниң җилғисиниң удулидики тағниң
бешиға чүшүп, андин Һинномниң җилғиси
билән йәнә чүшүп, Йәбусийларниң егизлигиниң
җәнуп тәрипи билән меңип, андинӘн-Рогәл
булиқиға йәтти; 17 андин шимал тәрипигә
қайрилипӘн-Шәмәш булиқидин өтүп, Адуллам
давининиң удулидики Гәлилотқа берип, Рубәнниң
оғли Боһанниң тешиға чүшүп, 18 вә Арабаһ
түзләңлигиниң шимал тәрипидики егизликтин
өтүп, Арабаһ түзләңлигигә чүшти. 19 Андин
чегара шимал тәрипигә чиқип Бәйт-Һоглаһниң
давиниға тутишип, Иордан дәриясиниң җәнубий
еғизида, йәни Шор деңизиниң шималий қолтуғида
ахирлашти. Бу җәнуп тәрәпниң чегариси еди. 20
Шәриқ чегариси болса Иордан дәриясиниң өзи еди.
Бу Бинияминларниң үлүши болуп, уларға җәмәт-
аилилири бойичә тохтитилған мирас зимининиң
чегариси шу еди. 21 Бинияминлар қәбилисигә
җәмәт-аилилири бойичә тәккән шәһәрләр болса
төвәндикиләрдур: — Йерихо, Бәйт-Һоглаһ, Емәк-
Кәзиз, 22 Бәйт-Арабаһ, Зәмарайим, Бәйт-Әл, 23
Аввим, Параһ, Офраһ, 24 Кәфар-Һаамонай, Офни
вә Геба болуп, җәмий он икки шәһәр вә уларға
қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди; 25 Буниңдин башқа
Гибеон, Рамаһ, Бәәрот, 26 Мизпаһ, Кәфираһ, Мозаһ,
27 Рәкәм, Ирпәәл, Таралаһ, 28 Зәлаһ, Һа-Әләф,
Йәбуси (йәни Йерусалим), Гибеаһ вә Кириат болуп,
җәмий он төрт шәһәр вә униңға қарашлиқ кәнт-
қишлақларму бар еди. Бу болса Бинияминларниң
мирас үлүши болуп, җәмәт-аилилири бойичә
уларға берилгән еди.

19 Иккинчи чәк Шимеонға чиқти, йәни
Шимеонлар қәбилисигә җәмәт-аилилири
бойичә тартилди; уларниң мираси болса
Йәһудаларниң мирас үлүшиниң арисида еди. 2
Уларниң еришкән мираси ичидә Бәәр-Шеба, Шеба,
Моладаһ, 3 Һазар-Шуал, Балаһ, Езәм, 4 Әлтолад,
Битул, Хормаһ, 5 Зиклаг, Бәйт-Маркабот, Һазар-
Сусаһ, 6 Бәйт-Либаот вә Шаруһән болуп, җәмий он
үч шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар еди.
7 Буниңдин башқа йәнә Айин, Риммон, Етәр, Ашан
болуп, җәмий төрт шәһәр вә уларға қарашлиқ
кәнт-қишлақлар 8 һәмдә җәнуп тәрәптики
Баалат-Бәәр (йәни җәнупдики Рамаһ)ғичә болған
бу [төрт] шәһәрниң әтрапидики һәммә кәнт-
қишлақларму бар еди. Булар Шимеонлар
қәбилисиниң үлүши болуп, җәмәт-аилилири
бойичә еришкән мираси еди. 9 Шимеонларниң
мирас үлүши Йәһудаларниң үлүшиниң ичидин
елип берилди; чунки Йәһудаларниң мирас үлүши
өзлиригә көплүк қилған еди, шуңа Шимеонларниң
мирас үлүши уларниң мирас үлүшиниң ичидин
берилди. 10 Үчинчи чәк Зәбулунлар қәбилисигә
җәмәт-аилилири бойичә тартилди; уларниң мирас
чегариси Саридқа баратти, 11 чегариси ғәрип
тәрәптә Мареалаһқа берип Даббәшәткә йетип
Йокнеамниң удулидики еқинға тутишатти; 12 У
Саридтин шәриқ тәрипигә қайрилип, күн чиқишқа
бурулуп Кислот-Табор жутиға тутишип, Дабиратқа
өтүп, Яфияға барди; 13 андин шу йәрдин у
шәриқ тәрипигә күн чиқишқа [йәнә] бурулуп,
Гат-Һәфәр вә Әт-Казинға келип Неаһқа созулған
Риммон жутиға йетип барди. 14 Андин у йәрдин
шимал тәрәпкә қайрилип, Һаннатонға йетип
берип, Йифтаһ-Әлниң җилғисида ахирлашти. 15
Уларниң үлүши йәнә Каттат, Наһалал, Шимрон,
Йидалаһ вә Бәйт-Ләһәмниму орап, җәмий он икки
шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақларниму
өз ичигә алатти. 16 Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә
уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Зәбулунларниң
мирас үлүши болуп, җәмәт-аилилири бойичә
уларға берилгән еди. 17 Төртинчи чәк Иссакарға
чиқти, йәни Иссакарлар қәбилисигә җәмәт-
аилилири бойичә тартилди; 18 уларға берилгән
жутлар Йизрәәлгичә болуп, Кәсуллот, Шунәм, 19
Һафарайим, Шион, Анаһарат, 20 Раббит, Кишион,
Ебәз, 21 Рәмәт, Ән-Ганним, Ән-Һаддаһ вә Бәйт-
Паззәзни өз ичигә алди; 22 андин чегариси
Табор, Шаһазимаһ вә Бәйт-Шәмәшкә йетип,
Иордан дәриясида ахирлашти; уларниң үлүши
җәмий он алтә шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-
қишлақлар еди. 23 Бу болса, йәни бу шәһәрләр вә
уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар Иссакарларниң
мирас үлүши болуп, җәмәт-аилилири бойичә
уларға берилгән еди. 24 Бәшинчи чәк Аширлар
қәбилисигә җәмәт-аилилири бойичә тартилди; 25
уларниң зимини Һәлкат, Һали, Бәтән, Ақсаф, 26
Алламмәләк, Амеад вә Мишални өз ичигә алди;
чегариси ғәрип тәрәптә Кармәл билән Шиһор-
Либнатқа тутишип, 27 андин шәриқ тәрәпкә
қайрилип Бәйт-Дагонға берип, Зәбулун [зимини]
билән Йифтаһ-Әл җилғисиниң шимал тәрипидин
өтүп, Бәйт-Емәк билән Неиәлгә йетип берип
Кабулниң шимал тәрипигә чиқти; 28 Еброн,
Рәһоб, Һаммон вә Канаһни өз ичигә елип Чоң
Зидонға йетип барди. 29 андин чегариси Рамаһ
тәрипигә қайрилип, Тур дегән мустәһкәм шәһиргә
берип, Хосаһқа қайрилип, Ақзиб билән Һәбәлгә
туташ болған деңизда ахирлашти; 30 зимини
Уммаһ, Афәк вә Рәһобниму өз ичигә алған; җәмий
жигирмә икки шәһәр вә уларға қарашлиқ кәнт-
қишлақларни өз ичигә алған еди. 31 Бу болса,
йәни бу шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-
қишлақлар Аширларниң мирас үлүши болуп,
җәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди. 32
Алтинчи чәк Нафталиға чиқти, йәни Нафталилар
қәбилисигә җәмәт-аилилири бойичә тартилди;
33 уларниң чегариси болса Һәләфтин чиқип,
Заананнимдики дуб дәриғидин өтүп, Адами-
Нәкәб вә Ябнәәлдин чиқип, Лаккумға йетип
Иордан дәриясиға берип ахирлашти. 34 Андин
ғәрип тәрәпкә қайрилип Азнот-Таборға берип,
шу йәрдин Һуккокқа чиқип, җәнупта Зәбулунниң
үлүш зиминиға тутишип, шималда Аширниң үлүш
зиминиға йетип, күн чиқиш тәрипидә Иордан
дәриясиниң йенида, Йәһуданиң үлүш зиминиға
улашти. 35 Нафталиниң мустәһкәм шәһәрлири
Зиддим, Зәр, Һаммат, Раккат, Киннәрәт, 36 Адамаһ,
Рамаһ, Һазор, 37 Кәдәш, Әдрәй, Ән-Һазор, 38 Йирон,
Мигдал-Әл, Һорәм, Бәйт-Анат вә Бәйт-Шәмәшләр
болуп, җәмий он тоққуз шәһәр вә уларға қарашлиқ
кәнт-қишлақлар еди. 39 Бу болса, йәни бу
шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар
Нафталилар қәбилисиниң мирас үлүши болуп,
җәмәт-аилилири бойичә уларға берилгән еди. 40

Йәттинчи чәк Данларниң қәбилисигә чиқти; у
уларниң җәмәт-аилилири бойичә тартилди. 41
Уларниң мирас зимини болса Зореаһ, Әштаол, Ир-
Шәмәш, 42 Шаалаббин, Айҗалон, Йитлаһ, 43 Елон,
Тимнатаһ, Әкрон, 44 Әл-тәкәһ, Гиббетон, Баалат,
45 Йәһуд, Бәнә-Барак, Гат-Риммон, 46 Мә-Яркон,
Раккон вә Яфониң удулидики жутни өз ичигә
алди. 47 Лекин Данларниң зимини өз қолидин
кәткән болғачқа, Данлар чиқип Ләшәмгә һуҗум
қилип уни ишғал қилди; аһалисини қиличлап
йоқитип, у йәрни өзиниң қилип маканлашти;
андин улар Ләшәмгә атиси Данниң исмини қоюп,
уни Дан дәп атиди. 48 Мана булар, йәни бу
шәһәрләр вә уларға қарашлиқ кәнт-қишлақлар
Данлар қәбилисигә, уларниң җәмәт-аилилири
бойичә мирас қилип берилгән еди. 49 Бу тәриқидә
[Исраиллар] зиминни чегара-чегара бойичә бөлүп
болди; андин улар Нунниң оғли Йәшуаға өз
арисидин мирас бөлүп бәрди. 50 Пәрвәрдигарниң
буйруғи бойичә Йәшуа тилигинидәк униңға
Әфраим тағлиқ жутидики Тимнат-Сераһ дегән
шәһәрни бәрди; буниң билән у шәһәрни қуруп
чиқип, униңда турди. 51 Мана булар Әлиазар каһин
билән Нунниң оғли Йәшуа вә Исраилниң қәбилә-
җәмәтлириниң каттабашлири бир болуп Шилоһда,
җамаәт чедириниң дәрвазисиниң алдида туруп,
Пәрвәрдигарниң алдида чәк ташлап бөлүп тәқсим
қилған мираслардур. Бу тәриқидә улар зиминниң
тәқсиматини түгәтти.

20 Пәрвәрдигар Йәшуаға сөз қилип мундақ деди:
— 2 Сән Исраилларға мундақ дегин: — «Өзүм
Мусаниң вастиси билән силәргә буйруғандәк,
өзүңлар үчүн «панаһлиқ шәһәрләр»ни таллап
бекитиңлар; 3 билмәй, тәсадипийлиқтин адәм
уруп өлтүрүп қойған һәр қандақ киши у
шәһәрләргә қечип кәтсун. Буниң билән бу
шәһәрләр силәргә қан интиқамини алғучидин
панаһгаһ болиду. 4 [Адәмни шундақ өлтүргән]
киши бу шәһәрләрниң биригә қечип берип,
шәһәрниң қовуқиға келип, шу йәрдә шәһәрниң
ақсақаллириға өз әһвалини ейтсун; улар уни өзигә
қобул қилип шәһәргә киргүзүп, униң өзлири
билән биллә турушиға униңға җай бәрсун. 5
Әнди қан қисасини алғучи уни қоғлап кәлсә,
улар адәм өлтүргән кишини қисаскарниң қолиға
тапшуруп бәрмисун; чүнки шу кишиниң бурундин
өз хошнисиға һеч өч-адавити болмиған, бәлки
тәсадипий уруп өлтүрүп қойған. 6 [Адәм өлтүргән]
киши җамаәт алдида сорақ қилинғичә шу шәһәрдә
турсун; андин шу вақиттики баш каһин өлүп
кәткәндә, у шу шәһәрдин айрилип, өз шәһиригә,
йәни қечип чиққан шәһәрдики өйигә йенип
кәлсун. 7 Шуниң билән улар Нафтали тағлиқ
жутидики Кәдәшни, Әфраимниң тағлиқ жутидики
Шәкәмни вә Йәһуданиң тағлиқ жутидики Кириат-
Арба, йәни Һебронни, 8 Йерихониң шәриқ
тәрипидики, Иордан дәриясиниң у қетидики
Рубән қәбилисиниң зиминидин түзләңликниң
чөлидики Бәзәрни, Гад қәбилисиниң зиминидин
Гилеадтики Рамотни вә Манассәһ қәбилисиниң
зиминидин Башандики Голанни таллап бекитти.
9 Мана бу шәһәрләр барлиқ Исраиллар вә
уларниң арисида туруватқан мусапирлар үчүн
панаһгаһ болушқа бекитилгән шәһәрләрдур;
кимки билмәй, тәсадипилиқтин адәм өлтүргән
болса, униң җамаәт алдида сорақ қилинишидин
бурун, қан қисаскарниң қолида өлмәслиги үчүн
шу шәһәрләргә қечип кетишкә бу шәһәрләр
бекитилгән.

21 У вақитта Лавий җәмәтлириниң
каттивашлири каһин Әлиазар, Нунниң
оғли Йәшуа вә Исраил қәбилилириниң
каттивашлириниң қешиға берип, 2 Қанаан
зиминидики Шилоһда уларға: — Мусаниң вастиси
арқилиқ Пәрвәрдигар биз тоғрилиқ: «Уларға
турушқа шәһәрләрни, маллири үчүн яйлақларни
қошуп бәргин», дәп ейтқан, деди. 3 Шуни девиди,
Исраиллар Пәрвәрдигарниң әмри бойичә өз
мирас үлүшлиридин муну шәһәрләр билән
яйлақларни қошуп Лавийларға бәрди: — 4 биринчи
ташланған чәк Коһат җәмәтлиригә чиқти; чәк
ташлинип, Лавийлар ичидики каһин Һарунниң
әвлатлириға Йәһуда қәбилиси, Шимеон қәбилиси
вә Бинямин қәбилисиниң зиминлиридин он үч
шәһәр бекитилди; 5 Андин Коһатниң қалған
әвлатлириға чәк ташлинип, Әфраим қәбилә-
җәмәтлириниң зиминидин, Дан қәбилисиниң
зиминидин вә Манассәһ йерим қәбилисиниң
зиминлиридин он шәһәр бекитилди. 6 Гәршонниң
әвлатлириға чәк ташлинип, Иссакар қәбилә-
җәмәтлириниң зиминидин, Ашир қәбилисиниң
зиминидин, Нафтали қәбилисиниң зиминидин
вә Манассәһниң йәнә бир йерим қәбилисиниң
зиминидин он үч шәһәр бекитилди. 7 Мәрариниң

әвлатлириға, җәмәт-аилилири бойичә чәк
ташлинип, Рубән қәбилисиниң зиминидин, Гад
қәбилисиниң зиминидин вә Зәбулун қәбилисиниң
зиминидин он икки шәһәр бекитилди. 8 Бу
тәриқидә Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән
буйруғинидәк Исраиллар чәк ташлап бу шәһәрләр
билән яйлақлирини қошуп, Лавийларға бәрди. 9
Улар Йәһуданиң қәбилиси билән Шимеонниң
қәбилисиниң зиминидин төвәндә тизимланған
муну шәһәрләрни бәрди: — 10 (чәк ташланғанда,
Лавийларниң нәсли болған Коһатлар җәмәтидики
Һарунниң әвлатлириға биринчи чәк чиққачқа
муну шәһәрләр берилди): — 11 уларға Йәһуданиң
тағлиқ районидики Кириат-Арба (Арба Анакниң
атиси еди), йәни Һеброн билән әтрапидики
яйлақларни қошуп бәрди. 12 Лекин шәһәргә тәвә
етизлар билән кәнт-қишлақларни Йәфуннәһниң
оғли Каләбкә мирас қилип бәрди. 13 Шундақ
қилип улар Һарун каһинниң әвлатлириға адәм
өлтүргән кишиләр панаһлинидиған шәһәр Һеброн
вә яйлақлирини, йәнә уларға Либнаһ билән
яйлақлирини, 14 Яттир билән яйлақлирини,
Әштәмоа билән яйлақлирини, 15 Һолон билән
яйлақлирини, Дәбир билән яйлақлирини, 16 Айин
билән яйлақлирини, Юттаһ билән яйлақлирини,
Бәйт-Шәмәш билән яйлақлирини бәрди; бу
икки қәбилиниң зиминлиридин җәмий тоққуз
шәһәрни бәрди. 17 Мундин башқа уларға
Бинямин қәбилисиниң зиминидин Гибеон билән
яйлақлирини, Геба билән яйлақлирини, 18 Анатот
билән яйлақлирини, Алмон билән яйлақлирини
қошуп җәмий төрт шәһәр бәрди. 19 Бу тәриқидә
каһинлар, йәни Һарунниң әвлатлириға берилгән
шәһәрләр он үч болди; булар әтрапидики
яйлақлири билән берилди. 20 Улар йәнә
Лавийларниң нәслидин болған Коһатниң қалған
җәмәтлиригиму шәһәрләрни бәрди. Чәк ташлаш
билән уларға бекитилгән шәһәрләр мунулар:
— уларға Әфраим қәбилисиниң зиминидин 21
Әфраимниң тағлиқ районидики адәм өлтүргән
кишиләр панаһлинидиған шәһәр Шәкәм билән
яйлақлирини, йәнә Гәзәр билән яйлақлири,
22 Кибзаим билән яйлақлири вә Бәйт-Һорон
билән яйлақлири болуп, җәмий төрт шәһәрни
бәрди; 23 буниңдин башқа Дан қәбилисиниң
зиминидин Әлтәкәһ билән яйлақлири, Гиббетон
билән яйлақлири, 24 Айҗалон билән яйлақлири
вә Гат-Риммон билән яйлақлири болуп, җәмий
төрт шәһәрни бәрди. 25 Буниңдин башқа Манассәһ
йерим қәбилисиниң зиминидин Таанақ билән
яйлақлири, Гат-Риммон билән яйлақлири болуп,
җәмий икки шәһәрни бәрди. 26 Бу тәриқидә
Коһатларниң қалған җәмәтлиригә берилгән
шәһәрләр он болди; булар әтрапидики яйлақлири
билән берилди. 27 Лавийларниң җәмәтлиридин
болған Гәршонларға болса улар Манассәһниң
йерим қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән
кишиләр панаһлинидиған шәһәр Башандики
Голан билән яйлақлирини, шундақла Бәәштераһ
билән яйлақлирини, җәмий икки шәһәрни бәрди;
28 йәнә Иссакар қәбилисиниң зиминидин Кишион
билән яйлақлири, Дабират билән яйлақлири,
29 Ярмут билән яйлақлири вә Ән-Ганним
билән яйлақлири болуп, җәмий төрт шәһәрни
бәрди; 30 буниңдин башқа Ашир қәбилисиниң
зиминидин Мишал билән яйлақлири, Абдон
билән яйлақлири, 31 Һәлкат билән яйлақлири
вә Рәһоб билән яйлақлири болуп, җәмий
болуп төрт шәһәрни бәрди; 32 буниңдин башқа
Нафтали қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән
кишиләр панаһлинидиған шәһәр Галилийәдики
Кәдәш билән яйлақлирини, йәнә Һаммот-Дор
билән яйлақлири вә Картан билән әтрапидики
яйлақлири болуп, җәмиий үч шәһәрни бәрди.
33 Бу тәриқидә Гәршонларға берилгән шәһәрләр
он үч болди; булар әтрапидики яйлақлири
билән берилди. 34 Қалған Лавийларға, йәни
Мәрарилар җәмәтлиригә Зәбулун қәбилисиниң
зиминидин Йокнеам билән яйлақлири, Картаһ
билән яйлақлири, 35 Димнаһ билән яйлақлири
вә Наһалал билән яйлақлири болуп, җәмий
төрт шәһәрни бәрди. 36 Буниңдин башқа Рубән
қәбилисиниң зиминидин Бәзәр билән яйлақлири,
Яһаз билән яйлақлири, 37 Кәдәмот билән
яйлақлири вә Мәфаат билән яйлақлири болуп,
җәмий төрт шәһәрни бәрди. 38 Буниңдин башқа
Гад қәбилисиниң зиминидин адәм өлтүргән
кишиләр панаһлинидиған шәһәр Гилеадтики
Рамот билән яйлақлирини, йәнә Маһанайим
билән яйлақлири, 39 Һәшбон билән яйлақлири
вә Җаазәр билән яйлақлири болуп, җәмий
төрт шәһәрни бәрди. 40 Булар болса қалған
Лавийларниң җәмәтлиригә, йәни Мәрарилар
җәмәтлиригә берилгән барлиқ шәһәрләрдур;

уларға чәк ташлиниш билән берилгән үлүши он
икки шәһәр еди. 41 Исраилларниң зимини ичидин
Лавийларға бекитип берилгән шәһәрләр жәмий
қириқ сәккиз еди; булар әтрапидики яйлақлири
билән берилди. 42 Бу шәһәрләрниң һәр бириниң
әтрапида яйлақлири бар еди; шәһәрләрниң
һәммиси шундақ еди. 43 Пәрвәрдигар шу тәриқидә
Исраилларниң ата-бовилириға беришкә қәсәм
билән вәдә қилған пүткүл зиминни уларға бәрди;
улар келип уни егиләп, у йәрдә олтарди. 44
У вақитта Пәрвәрдигар илгири уларниң ата-
бовилириға қәсәм билән вәдә қилғинидәк,
уларға һәр әтрапида тинич-арамлиқ бәрди;
уларниң дүшмәнлиридин һечқандиқи уларниң
алдида қәддини руслап тик туралмайтти; бәлки
Пәрвәрдигар һәммә дүшмәнлирини уларниң
қолиға тапшурди. 45 Пәрвәрдигарниң Исраилниң
жәмәтигә вәдә қилған һиммәтлиридин һеч бири
қалдурулмай әмәлгә ашурулди.

22 У вақитта Йәшуа Рубәнләр, Гадлар вә
Манассәһ йерим қәбилисидикиләрни
чақирип уларға: — 2 Силәр болсаңлар
Пәрвәрдигарниң қули Мусаниң силәргә
буйруғининиң һәммисигә әмәл қилдиңлар,
мениң силәргә әмир қилған барлиқ сөзлиримгиму
қулақ салдиңлар; 3 силәр бу нурғун күнләрдә
таки бүгүнгә қәдәр қериндашлириңларни
ташливәтмәй, бәлки Пәрвәрдигар Худайиңлар
[силәргә] әмир қилған вәзипини тутуп кәлдиңлар;
4 әнди Пәрвәрдигар Худайиңлар вәдә қилғинидәк,
қериндашлириңларға арамлиқ бәрди; шуңа силәр
Пәрвәрдигарниң қули Муса Иордан дәриясиниң у
тәрипидә силәргә бәргән мирас зиминиңларға, өз
чедирлириңларға қайтип бериңлар. 5 Пәқәтла
Пәрвәрдигарниң қули Муса силәргә буйруп
тапшурған қанун-әмирләргә әмәл қилишқа,
йәни Пәрвәрдигар Худайиңларни сөйүп, Униң
барлиқ йоллирида меңип, әмирлирини тутуп
униңға бағлинип, пүтүн қәлбиңлар вә пүтүн жан-
дилиңлар билән Униң хизмитидә болушқа ихлас
билән көңүл бөлүңлар, — деди. 6 Шуниң билән
Йәшуа уларни бәхит-бәрикәт тиләп, йолға салди;
улар өз чедирлириға қайтип кетишти. 7 Манассәһ
йерим қәбилисигә болса Муса уларға Башанни
мирас қилип бәргән еди; йәнә бир йерим қәбилигә
Йәшуа Иордан дәриясиниң бу қети, йәни ғәрип
тәрипидә уларниң қериндашлириниң арисида
мирас бәрди. Йәшуа уларни өз чедирлириға
қайтиш йолиға салған вақтида, у уларғиму
бәхит-бәрикәт тиләп, 8 уларға: — Интайин көп
байлиқлар, интайин көп чарпайларни, шундақла
көп миқдарда күмүч, алтун, мис, төмүр вә
кийим-кечәкләрни елип, өз чедириңларға қайтип
бериңлар; дүшмәнлириңлардин алған олҗини
қериндашлириңларға үләштүрүп бериңлар,
деди. 9 У вақитта Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ
йерим қәбилиси Қанаан зиминидики Шилоһдин
чиқип Исраиллардин айрилип, Пәрвәрдигарниң
Мусаниң вастиси билән қилған әмри бойичә
уларниң тәәллуқати болған өз мирас зимини
Гилеад жутиға қарап қайтип маңди. 10 Рубәнләр,
Гадлар вә Манассәһ йерим қәбилиси Қанаан
зиминидики Иордан дәриясиниң бойидики
Гәлилотқа йетип кәлгәндә, у йәрдә Иордан
дәриясиниң бойида бир қурбангаһни ясиди;
қурбангаһ наһайити чоң вә һәйвәтлик ясалған
еди. 11 Исраилларға: «Мана Рубәнләр, Гадлар вә
Манассәһ йерим қәбилиси Қанаан зиминидики
Иордан дәриясиниң у қетидики Гәлилотта, йәни
Исраилларниң удулида бир қурбангаһни ясапту»
дегән хәвәр аңланди. 12 Исраиллар бу хәвәрни
аңлиған һаман, уларниң пүткүл жамаити улар
билән урушуш үчүн Шилоһқа топланди. 13 У
вақитта Исраиллар каһин Әлиазарниң оғли
Финиһасни Гилеад зиминидики Рубәнләр, Гадлар
вә Манассәһ йерим қәбилисигә маңдурди 14 вә
шундақла униң билән он әмирни, Исраилниң
һәр бир қәбилисидин жәмәт башлиғи болған
бирдин әмирни униңға һәмраһ қилип әвәтти; һәр
бир әмир һәр қайси ата жәмәттики миңлиған
Исраилларниң каттивеши еди. 15 Булар әнди
Гилеад зиминиға, Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ
йерим қәбилисигә келип уларға: — 16 Мана
Пәрвәрдигарниң пүткүл жамаити силәргә мундақ
дәйду: «Силәрниң Пәрвәрдигарға әгишиштин
йенип, өзүңларға қурбангаһни ясап, Исраилниң
Худасидин йүз өрүп, Пәрвәрдигарға асийлиқ
қилип өткүзгән бу рәзиллигиңлар зади қандақ
иш? 17 Пеорда бурун өткүзгән қәбиһлигимиз
бизгә йетип ашмасму? Гәрчә Пәрвәрдигарниң
жамаитиниң бешиға ваба чүшкән болсиму,
биз техи бүгүнгә қәдәр бу иштин өзимизни
пакландурмидуқ. 18 Силәр бүгүн Пәрвәрдигарға
әгишиштин яндиңлар; шундақ болидуки, силәр

бүгүн Пәрвәрдигарға асийлиқ қилған болғачқа,
у җәзмән әтә Исраилниң пүткүл җамаитигә
ғәзәплиниду. 19 Һалбуки, мабада силәр мирас
қилип алған зимин напак болуп қалған болса,
Пәрвәрдигарниң тәвәлиги болған зиминға,
Униң чедири тикләнгән жутқа йенип келип,
аримизда мирас елиңлар. Пәқәт Пәрвәрдигар
Худайимизниң қурбангаһидин башқа өзүңлар
үчүн қурбангаһ ясаш билән Пәрвәрдигарға вә
бизләргә асийлиқ қилмаңлар. 20 Зәраһниң
оғли Ақан һарам бекитилгән нәрсиләрдин
елип, итаәтсизлик қилған әмәсму? Шу сәвәптин
қәбиһлиги үчүн ялғуз улар өлтүрүлүп қалмай,
Пәрвәрдигарниң ғәзиви йәнә пүткүл Исраил
җамаитиниң үстигә чүшкән әмәсму?». 21
Шуниң билән Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһ
йерим қәбилиси миңлиған Исраилларниң
каттивашлириға җавап берип мундақ деди:
— 22 «Илаһларниң илаһи Пәрвәрдигардур!
Илаһларниң илаһи болған Пәрвәрдигар Өзи
буни билиду, Исраилму уни билгәй! Әгәр бу иш
асийлиқ болса яки Пәрвәрдигарға итаәтсизлик
болса, әнди бизләрни бүгүн өлүмдин айимаңлар!
23 Әгәр бизниң өзимиз үчүн қурбангаһни
ясишимиз Пәрвәрдигарға әгишиштин йениш үчүн
болған болса, шундақла қурбангаһниң үстидә
көйдүрмә қурбанлиқ сунуш, ашлиқ һәдийәлирини
сунуш, енақлиқ қурбанлиқлирини сунуш үчүн
болған болса, ундақта Пәрвәрдигар Өзи бу иш
тоғрилиқ биздин һесап алсун; 24 әксичә бу ишни
қилишимизниң сәвәви һәқиқәтән шуки, кәлгүсидә
силәрниң балилириңлар бизниң балилиримизға:
«Силәрниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар билән
қандақ мунасивитиңлар бар? 25 Әй Рубәнләр
вә Гадлар, Пәрвәрдигар биз билән силәрниң
оттуримизда Иордан дәриясини чегара қилип
қойған әмәсму? Шуңа силәрниң Пәрвәрдигардин
һеч қандақ несивәңлар йоқтур!» дейишидин
әндишә қилдуқ. 26 Шуңа биз: «Қопуп бир қурбангаһ
ясайли; лекин бу көйдүрмә қурбанлиқлар
үчүнму әмәс, башқа хил қурбанлиқлар үчүнму
әмәс, 27 бәлки кәлгүсидә Пәрвәрдигарниң
алдида көйдүрмә қурбанлиқлиримиз билән
башқа хил қурбанлиқлиримиз вә енақлиқ
қурбанлиқлиримиз билән униң ибадитидә
болушимиз үчүн, силәр вә бизниң оттуримизда,
шундақла кейинки дәвирлиримиздә бир
әсләтмә гувалиқ болсун үчүн уни ясидуқ;
балилириңларниң кәлгүсидә балилиримизға
«Пәрвәрдигардин һеч қандақ несивәңлар йоқ»
демәслиги үчүн шундақ қилдуқ. 28 Әгәр улар
кәлгүсидә биз билән әвлатлиримизға шундақ десә,
биз җавап берип: «Мана, көйдүрмә қурбанлиқ
сунуш үчүн яки башқа хил қурбанлиқларни сунуш
үчүн ясалған әмәс, бәлки силәр билән бизниң
оттуримизда бир гувалиқ болсун дәп ясалған,
бу Пәрвәрдигарниң ата-бовилиримиз ясиған
қурбангаһиниң әндизисидур!» дейәләймиз. 29
Пәрвәрдигарға асийлиқ қилип, Пәрвәрдигарға
әгишиштин йенип, Пәрвәрдигар Худайимизниң
чедириниң алдида турған қурбангаһтин башқа
иккинчи бир қурбангаһни ясап, униң үстидә
көйдүрмә қурбанлиқ, ашлиқ һәдийәләр вә
башқа хил қурбанлиқларни өткүзүш нийити
биздин нери болғай!». 30 Каһин Финиһас вә
униң билән биллә кәлгән җамаәт әмирлири,
йәни миңлиған Исраилларниң каттивашлири
Рубәнләр, Гадлар вә Манассәһләрниң ейтқан
сөзлирини аңлиғанда улар шуниңдин хуш болди.
31 Әлиазарниң оғли каһин Финиһас Рубәнләр,
Гадлар вә Манассәһләргә: — Силәр Пәрвәрдигарға
бу итаәтсизликни қилмиғиниңлар үчүн
Пәрвәрдигарниң оттуримизда туруватқанлиғини
әнди билдуқ; силәр бу иш билән Исраилларни
Пәрвәрдигарниң қолидин қутқуздуңлар, деди.
32 Андин Әлиазар каһинниң оғли Финиһас
билән әмирләр Рубәнләр вә Гадларниң йенидин,
Гилеад зиминидин чиқип Қанаан зиминиға
Исраилларниң йениға йенип келип бу хәвәрни
уларға дәп бәрди. 33 Бу иш Исраилларниң
нәзиридә яхши көрүнди; Исраиллар Худаға
һәмдусана ейтип, Рубәнләр билән Гадларға һуҗум
қилип, улар билән урушуп уларниң туруватқан
зиминини вәйран қилайли, дегән гәпни иккинчи
тилға алмиди. 34 Рубәнләр билән Гадлар бу
қурбангаһқа «Гувалиқ» дәп ат қойди; чүнки улар:
— «У аримизда Пәрвәрдигарниң Худа екәнлигигә
гувадур» деди.

23 Пәрвәрдигар Исраилға әтрапидики
дүшмәнлиридин арам берип узун заманлар
өтүп, шундақла Йәшуа қерип, йешиму чоңийип
қалғанда, 2 Йәшуа пүткүл Исраилни, уларниң
ақсақаллирини, башлиқлири, һаким-сорақчилири
билән бәг-әмәлдарлирини чақирип уларға

мундақ деди: — «Мән қерип қалдим, йешимму
чоңийип қалди. 3 Пәрвәрдигар Худайиңларниң
силәр үчүн мошу йәрдики барлиқ таипиләргә
қандақ ишларни қилғинини өзүңлар көрдүңлар;
чүнки силәр тәрәптә туруп җәң қилғучи
Пәрвәрдигар Худайиңлар Өзидур. 4 Мана, мән
өзүм йоқатқан һәммә әлләрниң зиминлири билән
қалған бу таипиләрниң зиминлирини қошуп
қәбилә-җәмәтиңлар бойичә чәк ташлап Иордан
дәриясидин тартип күн петиш тәрәптики Улуқ
Деңизғичә, силәргә мирас қилип тәқсим қилип
бәрдим. 5 Пәрвәрдигар Худайиңлар Өзи уларни
алдиңлардин қоғлап чиқирип, көзүңлардин
нери қилип, Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә
ейтқинидәк силәр уларниң зиминиға егә
болисиләр. 6 Шуңа силәр толиму қәйсәр
болуп Мусаниң қанун китавида пүтүлгәнниң
һәммисини тутуп, оң я солға чәтнәп кәтмәй,
униңға әмәл қилишқа көңүл бөлүңлар; 7 шундақ
қилип, араңларда қелип қалған бу таипиләр билән
барди-кәлди қилмаңлар; шуниңдәк уларниң
илаһлириниң намлирини тилға алмаңлар яки
уларниң нами билән қәсәм қилмаңлар; уларға
ибадәт қилмаңлар, уларға баш урмаңлар; 8
бәлки бүгүнгичә қилғиниңлардәк, Пәрвәрдигар
Худайиңларға бағлинип туруңлар. 9 Чүнки
Пәрвәрдигар алдиңлардин чоң-чоң вә күчлүк
әлләрни қоғлап чиқиривәткәндур; бүгүнгичә һеч
қандақ адәм алдиңларда пут тирәп туралмиди.
10 Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә ейтқини
бойичә силәр тәрәптә туруп җәң қилғини
үчүн силәрдин бир адимиңлар уларниң миң
адимини тирипирән қилиду. 11 Шуңа Пәрвәрдигар
Худайиңларни сөйүш үчүн өз көңлүңларға
қаттиқ сәгәк болуңлар! 12 Чүнки әгәр силәр
Униңдин йүз өрүп араңларда қалған бу әлләр
билән арилишип-бағлинип, улар билән қода-бажа
болуп, улар билән бериш-келиш қилсаңлар, 13
ундақта силәргә шу иш аян болсунки, Пәрвәрдигар
Худайиңлар алдиңлардин бу әлләрни иккинчи
қоғлап чиқармайду, бәлки булар силәргә қапқан
вә қилтақ болуп, биқиниңларға қамча болуп
чүшүп, көзүңләргә тикән болуп санҗилиду;
ахирда Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә бәргән
бу яхши зиминдин мәһрум болуп йоқилисиләр.
14 Мана, мән бүгүн барлиқ адәмләр муқәррәр
бесип өтидиған йолни маңимән; силәрниң
пүтүн дилиңлар вә вуҗудуңларға шу рошәнки,
Пәрвәрдигар Худайиңларниң силәр тоғрилиқ
қилған мубарәк вәдилириниң һеч бири әмәлгә
ашурулмай қалмиди; һәммиси силәр үчүн беҗа
кәлтүрүлүп, һеч қайсиси йәрдә қалмиди. 15 Лекин
силәр Пәрвәрдигар Худайиңларниң силәргә
әмир қилип тохтатқан әһдисини бузғанда,
Пәрвәрдигар Худайиңлар силәргә вәдә қилған
һәммә бәрикәт үстүңләргә чүшүрүлгәндәк,
шундақ болидуки, Пәрвәрдигар Худайиңлар
силәрни Өзи силәргә бәргән зиминдин йоқатқичә
барлиқ агаһ қилған ишни чүшүриду; силәр берип,
[униң әһдисини бузуп] башқа илаһларға ибадәт
қилип баш урсаңлар, Пәрвәрдигарниң ғәзиви
силәргә тутишип, силәрни Өзи силәргә бәргән
яхши зиминдин тезла йоқ қилиду».

24 Андин Йәшуа Исраилниң һәммә
қәбилилирини Шәкәмгә жиғип, Исраилниң
ақсақаллири, башлиқлири, һаким-сотчилири
билән бәг-әмәлдарлирини чақирди; улар
өзлирини Худаниң һозуриға һазир қилғанда
2 Йәшуа пүткүл хәлиққә: Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар: — «Қедимки заманда ата-
бовилириңлар, җүмлидин Ибраһим билән
Наһорниң атиси Тәраһ дәрияниң у тәрипидә
олтиратти; улар башқа илаһларниң қуллуғида
болатти. 3 Лекин Мән атаңлар Ибраһимни
дәрияниң у тәрипидин елип келип, уни башлап
пүткүл Қанаан зиминини айландуруп, униң
нәслини көпәйтип униңға Исһақни бәрдим. 4
Андин Мән Исһаққа Яқуп билән Әсавни бәрдим;
Әсавға Сеир тағлиқ районини тәвәлик қилип
бәрдим, Яқуп билән оғуллири болса Мисирға
чүшүп барди. 5 Кейинрәк Мән Муса билән Һарунни
әвәтип, Мисирлиқлар арисида әмәллирим билән
уларға дәһшәтлик вабаларни чүшүрдум; андин
силәрни шу йәрдин елип чиқтим. 6 Мән бу
тәриқидә ата-бовилириңларни Мисирдин елип
чиқип, улар [Қизил] Деңизға йетип кәлгинидә,
мисирлиқлар җәң һарвулири вә атлиқ әскәрлири
билән ата-бовилириңларни қоғлап деңизғичә
кәлди. 7 Исраиллар шуан Пәрвәрдигарға нида
қиливиди, У силәр билән Мисирлиқларниң
арисиға тум қараңғулуқ чүшүрди; андин
деңизни уларниң үстигә бастуруп япти. Силәр
Өз көзлириңлар билән Мениң Мисирда немә
қилғинимни көрдүңлар; андин силәр узун

вақитқичә чөлдә турдуңлар. 8 Кейинрәк Мән
силәрни Иордан дәриясиниң у тәрипидә турған
Аморийларниң зиминиға башлап кәлдим; улар
силәр билән соқушқанда мән уларни қолуңларға
берип, силәр уларниң зиминини егилидиңлар.
Мән уларни алдиңлардин йоқитивәттим. 9 У
вақитта Моабниң падишаси, Зиппорниң оғли
Балақ қопуп, Исраил билән җәңгә чүшти вә
силәрни қарғаш үчүн Беорниң оғли Балаамни
чақирип кәлди; 10 лекин Мән Балаамниң сөзигә
қулақ салмидим; шуниң билән у силәргә қайта-
қайта бәхит-бәрикәт тилиди вә Мән силәрни
[Балақниң] қолидин қутқуздум. 11 Кейинрәк
силәр Иордан дәриясидин өтүп Йерихоға барғанда
Йерихониң адәмлири Аморийлар, Пәриззийләр,
Қананийлар, Һиттийлар, Гиргашийлар, Һивийлар
вә Йәбусийлар силәр билән урушқа қопқини
билән Мән уларни қолуңларға тапшуруп бәрдим;
12 Мән алдиңларға серик һәрини әвәттим,
серик һәрә Аморийларниң иккила падишасини
һайдивәткәндәк уларниму һайдивәтти; бу
иш силәрниң қиличиңлар яки оқяйиңлар
билән болмиди. 13 Мән силәргә өз қолуңлар
билән әмгәк сиңдүрмигән бир зиминни,
өзүңлар ясимиған шәһәрләрни бәрдим, вә силәр
шуларда макан қилдиңлар; өзүңлар тикмигән
үзүмзарлиқлар билән зәйтунзарлиқлардин
мевилирини йәватисиләр» дәйду, — деди. 14
— Шуңа әнди силәр Пәрвәрдигардин қорқуп
ихласмәнлик вә һәқиқәт ичидә униң ибадитидә
болуңлар; ата-бовилириңлар дәрияниң у
тәрипидә вә Мисирда чоқунған илаһларни
ташлап, пәқәт Пәрвәрдигарниң қуллуғида
болуңлар. 15 Лекин әгәр Пәрвәрдигарниң
ибадити силәргә яман көрүнсә, кимгә ибадәт
қилидиғиниңларни талливелиңлар — мәйли ата-
бовилириңлар дәрияниң у тәрипидә турғанда
чоқунған илаһлар болсун яки силәр туруватқан
зиминдики Аморийларниң илаһлири болсун,
уларни таллаңлар; лекин мән билән өйүмдикиләр
болсақ Пәрвәрдигарниң ибадитидә болимиз, —
деди. 16 Хәлиқ җавап берип: — Пәрвәрдигарни
тәрк етип башқа илаһларниң ибадитидә болуш
биздин нери болсун! 17 Чүнки биз билән
ата-бовилиримизни «қуллуқ макани» болған
Мисир зиминидин чиқирип, көзимизниң
алдида бу чоң мөҗизилик аламәтләрни
көрситип, қайси йолда маңмайли, қайси
хәлиқниң арисидин өтмәйли, бизни сақлиғучи
Пәрвәрдигар Худайимиз Өзидур! 18 Пәрвәрдигар
бу зиминда турған барлиқ таипиләрни, җүмлидин
Аморийларни алдимиздин қоғливәтти; шуңа
бизму Пәрвәрдигарниң ибадитидә болимиз;
чүнки У бизниң Тәңримиздур! — деди. 19
Йәшуа хәлиққә: — Силәр Пәрвәрдигарниң
ибадитидә болалмайсиләр, чүнки У муқәддәс
бир Худадур; У вапасизлиққа һәсәт қилғучи
бир Тәңри болғачқа, итаәтсизликлириңлар
билән гуналириңларни кәчүрәлмәйду. 20 Әгәр
силәр Пәрвәрдигарни ташлап, ят илаһларға
чоқунған болсаңлар Уму силәрдин йүз өрүп,
силәргә яхшилиқ қилип кәлгәнниң орнида
силәргә бала кәлтүрүп йоқитиду, — деди. 21
Лекин хәлиқ Йәшуаға җавап берип: — Һәргиз
ундақ болмайду! Биз Пәрвәрдигарниң ибадитидә
болимиз, — деди. 22 Буни аңлап Йәшуа хәлиққә:
— Өзүңларниң Пәрвәрдигарни, Униң ибадитидә
болушни таллиғанлиғиңларға өз-өзүңларға
гувачи болдуңлар, девиди, улар: — Өзимиз гува! —
дәп җавап бериштИ. 23 У: — Ундақ болса әнди
араңлардики ят илаһларни чиқирип ташливетип,
көңлүңларни Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға
интилидиған қилиңлар, деди. 24 Хәлиқ Йәшуаға
җавап берип: — Биз Пәрвәрдигар Худайимизниң
ибадитидә болуп, униң авазиғила қулақ салидиған
болимиз, деди. 25 Шуниң билән Йәшуа у күни
хәлиқ билән әһдә бағлишип, Шәкәмдә улар үчүн
һөкүм-бәлгүлимиләрни тохтитип бәрди. 26
Андин Йәшуа бу һәммә сөзләрни Пәрвәрдигарниң
қанун китавиға пүтүп, йоған бир ташни елип
келип, уни Пәрвәрдигарниң муқәддәс җайиниң
йенидики дуб дәриғиниң астиға тикләп қойди.
27 Андин Йәшуа хәлиққә: — Мана бу таш болса
бизгә гува болуп туриду; чүнки у Пәрвәрдигарниң
бизгә қилған һәммә сөзлирини аңлап турди; у
Пәрвәрдигар Худайиңлардин танмаслиғиңлар
үчүн үстүңларда гувачи болуп туриду, — деди.
28 Йәшуа шуларни дәп хәлиқни йолға селип,
һәр бирини өз мирас йеригә яндурди. 29 Бу
ишлардин кейин Нунниң оғли, Пәрвәрдигарниң
қули Йәшуа бир йүз он йешида вапат болди. 30
Улар уни елип берип, Әфраим тағлиқ районида,
Гааш теғиниң шимал тәрипидики өз мирас үлүши
болған Тимнат-Сераһ дегән җайда дәпнә қилди.

31 Йәшуаниң пүткүл һаят күнлиридә, шундақла
Йәшуадин кейин қалған, Пәрвәрдигарниң Исраил
үчүн қилған һәммә мөҗизилик әмәллирини
убдан билидиған ақсақалларниң пүткүл һаят
күнлиридиму Исраил Пәрвәрдигарниң ибадитидә
болуп турди. 32 Йүсүпниң сүйәклирини болса,
Исраиллар уларни Мисирдин елип кәлгән
еди. Улар буларни Шәкәмгә елип берип, Яқуп
Шәкәмниң атиси Һаморниң оғуллиридин йүз
кәситаһ күмүчкә сетивалған йәрдә дәпнә қилди.
Шу йәр Йүсүпләрниң мирас үлүши болуп қалди.
33 Һарунниң оғли Әлиазарму вапат болди; улар
уни оғли Финиһасқа мирас қилип берилгән
Әфраимниң тағлиқ районидики Гибеаһ дегән
җайда дәпнә қилди.

Батур Һакимлар

1 Вә Йәшуа вапат болғандин кейин шундақ
болдики, Исраиллар Пәрвәрдигардин: — Биздин
ким авал чиқип Қананийлар билән соқушсун?
— дәп сориди. 2 Пәрвәрдигар сөз қилип: —
Йәһуда чиқсун; мана, Мән зиминни униң қолиға
тапшурдум, — деди. 3 У вақитта Йәһуда акиси
Шимеонға: — Сән мениң билән биллә Қананийлар
билән соқушушқа, маңа чәк ташлинип мирас
қилинған зиминға чиқсаң, мәнму саңа чәк
ташлинип мирас қилинған зиминға сән билән
биллә чиқип [соқушимән], девиди, Шимеон униң
билән биллә чиқти. 4 Йәһуда у йәргә чиққанда,
Пәрвәрдигар Қананийлар вә Пәриззийләрни
уларниң қолиға тапшурди. Шуниң билән улар
Безәк дегән җайда уларни уруп қирип, он миң
адимини өлтүрди. 5 Улар Безәктә Адони-Безәк
дегән падиша билән учришип қелип, униң билән
соқушуп Қананийлар билән Пәриззийләрни уруп
қирди. 6 Адони-безәк қачти, улар қоғлап берип,
уни тутувелип, қоллириниң чоң бармиғи билән
путлириниң чоң бармиғини кесивәтти. 7 Шуниң
билән Адони-Безәк: — Әйни чағда қоллириниң
чоң бармиғи билән путлириниң чоң бармиғи
кесиветилгән йәтмиш падиша дәстихинимниң
тегидики увақларни терип йегән еди. Мана әнди
Худа мениң қилғанлиримни өзүмгә яндурди,
деди. Андин улар уни Йерусалимға елип барди,
кейин у шу йәрдә өлди. 8 Йәһудалар Йерусалимға
һуҗум қилип шәһәрни ишғал қилди; улар у йәрдә
олтарғучиларни қиличлап қирип, шәһәргә от
қоювәтти. 9 Андин Йәһудалар чүшүп, тағлиқ
район, җәнупдики Нәгәв вә Шәфәлаһ ойманлиғида
туруватқан Қананийлар билән соқушти. 10
Андин Йәһудалар Һеброндики Қананийларға
һуҗум қилип, Шешай, Аһиман вә Талмайларни
уруп қирди (илгири Һеброн «Кириат-Арба»
дәп атилатти). 11 Андин улар у йәрдин чиқип,
Дәбирдә туруватқанларға һуҗум қилди (илгири
Дәбир «Кириат-Сәфәр» дәп атилатти). 12 Каләб: —
Кимки Кириат-Сәфәргә һуҗум қилип уни алса,
униңға қизим Аксаһни хотунлуққа беримән,
дегән еди. 13 Каләбниң укиси Кеназниң оғли
Отнийәл уни ишғал қилди, Каләб униңға қизи
Аксаһни хотунлуққа бәрди. 14 Вә шундақ болдики,
қиз [ятлиқ болуп] униң қешиға барар чағда, ерини
атисидин бир парчә йәр сорашқа үндиди. Аксаһ
ешәктин чүшүшигә Каләб униңдин: — Сениң
немә тәливиң бар? — дәп сориди. 15 У җавап
берип: — Мени алаһидә бир бәрикәтлигәйсән; сән
маңа Нәгәвдин [қағҗирақ] йәр бәргән екәнсән,
маңа бир нәччә булақниму бәргәйсән, деди.
Шуни девиди, Каләб униңға үстүн булақлар
билән астин булақларни бәрди. 16 Мусаниң
қейинатисиниң әвлатлири болған Кенийләр
Йәһудаға қошулуп «Һормилиқ Шәһәр»дин чиқип
Арадниң җәнуп тәрипидики Йәһуда чөлигә
берип, шу йәрдики хәлиқ билән биллә турған
еди. 17 Йәһуда болса акиси Шимеон билән биллә
берип, Зәфат шәһиридә туруватқан Қананийларни
уруп қирип, шәһәрни мутләқ вәйран қилди;
шуниң билән шәһәрниң исми «Хормаһ» дәп
аталған. 18 Андин Йәһудалар Газа билән униң
әтрапини, Ашкелон билән униң әтрапини, Әкрон
билән униң әтрапини егилиди. 19 Пәрвәрдигар
Йәһуда билән биллә болғач, улар тағлиқ җутни
мәғлуп қилип алди; лекин җилғидикиләрни
болса, уларниң төмүр җәң һарвулири болғачқа,
уларни зиминидин қоғливетәлмиди. 20 Улар
Мусаниң буйруғинидәк Һебронни Каләбкә бәрди.
Шуниң билән Каләб Анакниң үч оғлини у
йәрдин қоғливәтти. 21 Лекин Биняминлар болса
Йерусалимда олтириватқан Йәбусийларни қоғлап
чиқириветәлмиди; шуңа та бүгүнгичә Йәбусийлар
Бинямилар билән Йерусалимда биллә турмақта.
22 Йүсүпниң җәмәти Бәйт-Әлгә һуҗум қилди;
Пәрвәрдигар улар билән биллә еди. 23 Йүсүпниң
җәмәти Бәйт-Әлниң әһвалини билип келишкә
чарлиғучиларни әвәтти (илгири шәһәрниң
нами Луз еди). 24 Чарлиғучилар шәһәрдин бир
кишиниң чиқип келиватқинини байқап униңға:
— Шәһәргә киридиған йолни бизгә көрситип
қойсаң, саңа шапаәт көрситимиз, — деди. 25
Шуниң билән шу киши шәһәргә киридиған
йолни уларға көрситип қойди. Улар берип
шәһәрдикиләрни уруп қиличлиди; лекин у адәм
билән аилисидикиләрни аман қойди. 26 У адәм
кейин Һиттийларниң зиминиға берип, шу йәрдә
бир шәһәр бәрпа қилип, намини Луз дәп атиди.
Та бүгүнгичә униң нами шундақ аталмақта.
27 Лекин Манассәһләр болса Бәйт-Шеанни вә
униңға қарашлиқ кәнтләрни, Таанақни вә униңға
қарашлиқ кәнтләрни ишғал қилмиди; улар Дор вә

униңға қарашлиқ кәнтләрдики хәлиқни, Иблеам
вә униңға қарашлиқ кәнтләрдики хәлиқни,
Мегиддо вә униңға қарашлиқ кәнтләрдики
хәлиқни қоғливәтмиди, зиминни алмиди;
Қананийлар шу зиминда туруверишкә бәл
бағлиған еди. 28 Исраил барғансери күчәйгәчкә
Қананийларни өзлиригә һашарчи қилип
беқиндурди, лекин уларни өз йәрлиридин
пүтүнләй қоғливәтмиди. 29 Әфраимларму
Гәзәрдә туруватқан Қананийларни қоғливәтмиди;
шуниң билән Қананийлар Гәзәрдә улар билән
биллә туривәрди. 30 Зәбулун нә Қитронда
туруватқанларни нә Наһалолда туруватқанларни
қоғливәтмиди; шуниң билән Қананийлар уларниң
арисида олтирақлишип, уларға һашарчи мәдикар
болди. 31 Ашир болса нә Аккода туруватқанларни
нә Зидонда туруватқанларни қоғливәтмиди,
шундақла Аһлаб, Ақзиб, Һәлбаһ, Афәк Рәһобларда
туруватқанларниму қоғливәтмиди. 32 Шуниң
билән Аширлар шу зиминда туруватқанларниң
арисида, йәни Қананийларниң арисида
олтирақлишип қалди; улар Қананийларни өз
йеридин қоғливәтмиди. 33 Нафталилар нә Бәйт-
Шәмәштә туруватқанларни нә Бәйт-Анатта
туруватқанларни қоғливәтмиди; шуниң билән
улар шу зиминда туруватқанларниң арисида,
йәни Қананийларниң арисида олтирақлишип
қалди; Бәйт-Шәмәш вә Бәйт-Анаттики хәлиқ
уларға һашарчи мәдикар болди. 34 Аморийлар
Данларни тағлиқ районға мәҗбурий һайдап
чиқириветип, уларни җилға-түзләңликкә
чүшүшкә йол қоймиди. 35 Аморийлар Һәрәс
теғи, Айҗалон вә Шаалбимда туруверишкә нийәт
бағлиған еди; лекин Йүсүп җәмәтиниң қоли
күчәйгәндә, Қананийлар уларға һашарчи мәдикар
болди. 36 Аморийларниң чегариси болса «Сериқ
Ешәк давини»дин қорам тешиға өтүп жуқури
тәрипигә баратти.

2 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Гилгалдин
Бокимға келип: — Мән силәрни Мисирдин
чиқирип, ата-бовилириңларға қәсәм қилип бәргән
зиминға елип келип: «Мән силәр билән қилған
әһдәмни әбәткичә бекар қилмаймән; 2 Лекин
силәр бу зиминниң хәлқи билән һеч қандақ әһдә
бағлимаңлар, бәлки уларниң қурбангаһлирини
бузуп ташлишиңлар керәк» — дегән едим; лекин
силәр Мениң авазимға қулақ салмидиңлар. Бу
силәрниң немә қилғиниңлар?! 3 Шуңа Мән [шу
чағда] силәргә: «[Шундақ қилсаңлар] уларни
силәрниң алдиңлардин қоғливәтмәймән; улар
биқиниңларға янтақ болуп санҗилиду, уларниң
илаһлири силәргә тор-қапқан болиду» — дәп
агаһландурдум, — деди. 4 Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси барлиқ Исраилларға буларни дегәндә,
улар үн селип жиғлап кетишти. 5 Шуниң билән
бу җайниң нами «Боким» дәп қоюлди; улар шу
йәрдә Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқларни сунди.
6 Йәшуа хәлиқни тарқитиветивиди, Исраиллар
һәр қайсиси өзлиригә мирас қилинған зиминни
егиләш үчүн қайтип кетишти. 7 Йәшуаниң
пүткүл һаят күнлиридә, шундақла Йәшуадин
кейин қалған, Пәрвәрдигарниң Исраил үчүн
қилған һәммә карамәт әмәллирини убдан
билгән ақсақалларниң пүткүл һаят күнлиридиму
[Исраил] хәлқи Пәрвәрдигарниң ибадитидә болуп
турди. 8 Әнди Нунниң оғли, Пәрвәрдигарниң
қули Йәшуа бир йүз он йешида вапат болди. 9
Улар уни елип берип, Әфраим тағлиқ районида,
Гааш теғиниң шимал тәрипидики өз мирас
үлүши болған Тимнат-Сераһ дегән җайда
дәпнә қилди. 10 Бу дәвирдикиләрниң һәммиси
[өлүп] өз ата-бовилириға қошулуп кәтти;
улардин кейин Пәрвәрдигарниму тонумайдиған,
шундақла униң Исраил үчүн қилған әмәллирини
билмигән бир дәвир пәйда болди. 11 Шуниңдин
тартип Исраил Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил
болғанни қилип Баал-бутларниң ибадитигә
киришти. 12 Улар өзлирини Мисир зиминидин
чиқирип елип кәлгән ата-бовилириниң Худаси
Пәрвәрдигарни ташлап, әтрапидики таипиләрниң
илаһлиридин болған ят илаһларға әгишип,
уларға баш уруп, Пәрвәрдигарниң ғәзивини
қозғиди. 13 Улар Пәрвәрдигарни ташлап, Баал
вә Ашәраһларниң қуллуғиға киришти. 14 Буниң
билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға тутишип,
харап қилинсун дәп, у уларни талан-тараж
қилғучиларниң қолиға ташлап бәрди, йәнә
әтрапидики дүшмәнлириниң қолиға тапшуруп
бәрди; шуниң билән улар дүшмәнлириниң
алдида баш көтирәлмиди. 15 Улар қәйәргә
бармисун, Пәрвәрдигарниң қоли уларни апәт
билән урди, худди Пәрвәрдигарниң дегинидәк,
вә Пәрвәрдигарниң уларға қәсәм қилғинидәк,
улар толиму азаплиқ һаләткә чүшүп қалди. 16

Андин Пәрвәрдигар [уларниң арисидин] батур
һакимларни турғузди, улар [Исраилларни]
талан-тараж қилғучиларниң қолидин қутқузуп
чиқти. 17 Шундақтиму, улар өз һакимлириға
қулақ салмиди; әксичә улар ят илаһларға
әгишип бузуқлуқ қилип, уларға баш уруп
чоқунди; ата-бовилириниң маңған йолидин,
йәни Пәрвәрдигарниң әмирлиригә итаәт қилиш
йолидин тезла чиқип кәтти; улар һеч итаәт
қилмиди. 18 Пәрвәрдигар қачаники улар
үчүн батур һакимларни турғузса, Пәрвәрдигар
һаман шу батур һаким билән биллә болатти,
батур һакимниң һаят күнлиридә уларни
дүшмәнлириниң қолидин қутқузуп чиқатти;
чүнки уларни харлап әзгәнләр түпәйлидин
көтирилгән аһ-зарларни аңлиған Пәрвәрдигар
уларға ичини ағритатти. 19 Лекин батур һаким
өлүп кетиши биләнла, улар арқисиға йенип, ят
илаһларға әгишип, уларниң қуллуғиға кирип,
уларға баш урушуп, өзлирини ата-бовилиридинму
зиядә булғайтти; улар нә шу қилмишлиридин
тохтимайтти, нә өз жаһил йолидин һеч янмайтти.
20 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға
қаттиқ туташти, У: — «Бу хәлиқ Мән уларниң ата-
бовилириға тапилиған әһдәмни бузуп, авазимға
қулақ салмиғини үчүн, 21 буниңдин кейин Мән
Йәшуа өлгәндә бу жутта қалдурған таипиләрдин
һеч бирини уларниң алдидин қоғливәтмәймән;
22 буниңдики мәхсәт, Мән шулар арқилиқ
Исраилниң уларниң ата-бовилири тутқандәк,
Мән Пәрвәрдигарниң йолини тутуп маңидиған-
маңмайдиғанлиғини синаймән» — деди. 23 Шуниң
билән Пәрвәрдигар шу таипиләрни қалдуруп,
уларни нә дәрһалла зиминидин мәһрум қилип
қоғливәтмиди нә Йәшуаниң қолиғиму тапшуруп
бәрмигән еди.

3 Төвәндикиләр Пәрвәрдигар Қананийлар билән
болған жәңни бешидин өткүзмигән Исраилниң
[әвлатлирини] синаш үчүн қалдуруп қойған
таипиләр 2 (У Исраилларниң әвлатлирини,
болупму жәң-урушларни көрүп бақмиғанларни
пәқәт жәңни өгүнсун дәп қалдурған еди):
— 3 — улар Филистийләрниң бәш әмирлиги,
барлиқ Қананийлар, Зидонлуқлар вә Баал-
Һәрмон теғидин тартип Хамат еғизиғичә Ливан
тағлиғида туруватқан Һивийлар еди; 4 Уларни
қалдуруп қоюштики мәхсити Исраилни синаш,
йәни уларниң Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси
билән ата-бовилириға буйруған әмирлирини
тутидиған-тутмайдиғанлиғини билиш үчүн
еди. 5 Шуниң билән Исраиллар Қананийлар,
йәни Һиттийлар, Аморийлар, Пәриззийләр,
Һивийлар вә Йәбусийлар арисида турди; 6
Исраиллар уларниң қизлириға өйлинип, өз
қизлирини уларниң оғуллириға берип, уларниң
илаһлириниң қуллуғиға кирди. 7 Исраиллар
Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип,
өз Худаси Пәрвәрдигарни унтуп, Бааллар вә
Ашәраһларниң қуллуғиға кирди. 8 Шуниң
билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға тутишип,
уларни Арам-Наһараимниң падишаси Қушан-
Ришатаимниң қолиға тапшурди. Бу тәриқидә
Исраиллар сәккиз жилғичә Қушан-Ришатаимға
беқинди болди. 9 Исраиллар Пәрвәрдигарға
пәряд көтәргәндә, Пәрвәрдигар улар үчүн бир
қутқузғучини турғузуп, у уларни қутқузди. У
киши Каләбниң иниси Кеназниң оғли Отнийәл
еди. 10 Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә
чүшүп, у Исраилға һакимлиқ қилди; у жәңгә
чиқивиди, Пәрвәрдигар Арамниң падишаси
Қушан-Ришатаимни униң қолиға тапшурди;
буниң билән у Қушан-Ришатаимниң үстидин
ғалип кәлди. 11 Шуниңдин кейин зиминда
қириқ жилғичә аманлиқ болди; Кеназниң оғли
Отнийәл аләмдин өтти. 12 Андин Исраиллар
йәнә Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни
қилди; улар Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил
болғанни қилғачқа, у Моабниң падишаси Әглонни
Исраил билән қаришилишишқа күчләндүрди. 13
У Аммонийлар вә Амаләкийләрни өзигә тартип,
жәңгә чиқип Исраилни уруп қирип, «Һормилиқ
Шәһәр»ни ишғал қилди. 14 Буниң билән Исраиллар
он сәккиз жилғичә Моабниң падишаси Әглонға
беқинди болди. 15 Шуниң билән Исраиллар
Пәрвәрдигарға пәряд көтәрди; Пәрвәрдигар улар
үчүн бир қутқузғучи, йәни Бинямин қәбилисидин
болған Гәраниң оғли Әһудни турғузди; у солхай
еди. Исраил униң қоли билән Моабниң падишаси
Әглонға соғат әвәтти. 16 Әнди Әһуд өзигә бир гәз
узунлуқта икки бислиқ бир шәмшәр ясатқан еди;
уни кийиминиң ичигә, оң янпишиниң үстигә
қистурувалди; 17 У шу һаләттә соғатни Моабниң
падишаси Әглонниң алдиға елип кәлди. Әглон
толиму семиз бир адәм еди. 18 Әһуд соғатни

тәқдим қилип болғандин кейин, соғатни көтирип
кәлгән кишиләрни кәткүзүвәтти; 19 андин өзи
Гилгалниң йенидики таш оймилар бар җайдин
йенип, падишаниң қешиға келип: — Әй падиша,
мәндә өзлиригә дәйдиған бир мәхпийәтлик
бар еди, — девиди, падиша: — Җим тур! —
деди. Шуниң билән әтрапидики хизмәткарларниң
һәммиси сиртқа чиқип кәтти. 20 Андин Әһуд
падишаниң алдиға кәлди; падиша ялғуз салқин
балиханида олтиратти. Әһуд: — Мәндә сили
үчүн Худадин кәлгән бир сөз бар, девиди,
падиша орундуқтин қопуп өрә турди. 21 Шуниң
билән Әһуд сол қолини узитип оң янпишидин
шәмшәрни суғуруп елип, униң қосиғиға тиқти.
22 Шундақ қилип шәмшәрниң дәстисиму тиғи
билән қошулуп кирип кәтти, семиз ети шәмшәрни
қисивалғачқа, Әһуд шәмшәрни қосиғидин тартип
чиқиривалмиди; үчәй-поқи арқидин чиқти.
23 Андин Әһуд даланға чиқип, балиханиниң
ишиклирини ичидин етип қулуплап қойди. 24 У
чиқип кәткәндә, падишаниң хизмәтчилири келип
қариса, балиханиниң ишиклири қулуплақлиқ
еди. Улар: — Падиша салқин өйдә чоң тәрәткә
олтарған болса керәк, дәп ойлиди. 25 Улар узун
сақлап кирмисәк сәт боларму дәп ойлашти; у
йәнила балиханиниң ишиклирини ачмиғандин
кейин, ачқучни елип ишикләрни ечивиди, мана,
ғоҗисиниң йәрдә өлүк ятқинини көрди. 26
Әнди улар иккилинип қарап турған вақтида,
Әһуд қечип чиққан еди; у таш оймилар бар
җайдин өтүп, Сеираһқа қечип кәлгән еди. 27
Шу йәргә йәткәндә, у Әфраим тағлиқ районида
канай челивиди, Исраиллар униң билән биргә
тағлиқ райондин чүшти, у алдида йол башлап
маңди. 28 У уларға: — Маңа әгишип җүрүңлар,
чүнки Пәрвәрдигар дүшминиңлар Моабийларни
қолуңларға тапшурди, — девиди, улар униңға
әгишип чүшүп, Иордан дәриясиниң кечиклирини
тосуп, һеч кимни өткүзмиди. 29 У вақитта
улар Моабийлардин он миңчә әскәрни өлтүрди;
буларниң һәммиси тәмбәл палванлар еди;
улардин һеч бир адәм қечип қутулалмиди. 30
Шу күни Моаб Исраилниң қолида бесиқтурулди.
Зимин сәксән жилғичә аман-течлиқта турди. 31
Әһуддин кейин Анатниң оғли Шамгар һаким
болди; у алтә йүз Филистийәликни бирақла кала
санҗиғуч билән өлтүрди; уму Исраилни қутқузди.

4 Әнди Әһуд вапат болғандин кейин Исраиллар
Пәрвәрдигарниң нәзиридә йәнә рәзил болғанни
қилғили турди. 2 Шуниң билән Пәрвәрдигар
уларни Қананийларниң падишаси Ябинниң
қолиға ташлап бәрди. Ябин Һазор шәһиридә
сәлтәнәт қилатти; униң қошун сәрдариниң
исми Сисера болуп, у Һарошәт-Гойим дегән
шәһәрдә туратти. 3 Исраиллар Пәрвәрдигарға
налә-пәряд көтәрди, чүнки Ябинниң тоққуз
йүз төмүр җәң һарвуси болуп, Исраилларға
жигирмә жилдин буян толиму зулум қилип
кәлгән еди. 4 У вақитта Лапидотниң хотуни
Дәбораһ дегән аял пәйғәмбәр Исраилға һаким еди.
5 У Әфраим тағлиғидики Рамаһ билән Бәйт-Әлниң
оттурисидики «Дәбораһниң хорма дәриғи»ниң
түвидә олтиратти; барлиқ Исраиллар дәвалири
тоғрисида һөкүм сориғили униң қешиға келәтти.
6 У адәм әвәтип Нафтали жутидики Кәдәштин
Абиноамниң оғли Барақни чақиртип келип,
униңға: — Мана, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
[мундақ] әмир қилған әмәсму?! У: — Сән берип
Нафталилар қәбилиси һәм Зәбулун қәбилисидин
он миң адәмни өзүң билән биллә елип Табор
теғиға чиққин; 7 шуниң билән Мән Ябинниң қошун
сәрдари Сисерани җәң һарвулири вә қошунлири
билән қошуп Кишон еқинининиң бойиға, сениң
қешиңға барғуси нийәткә селип, уни қолуңға
тапшуримән дегән, — деди. 8 Барақ униңға: — Әгәр
сән мән билән биллә барсаң, мәнму баримән. Сән
мән билән бармисаң, мәнму бармаймән! — деди. 9
Дәбораһ җавабән: — Мақул, мән сән билән барсам
барай; һалбуки, сәпириң саңа һеч шан-шәрәп
кәлтүрмәйду; чүнки Пәрвәрдигар Сисерани бир
аял кишиниң қолиға тапшуриду, — деди. Шуниң
билән Дәбораһ қопуп Барақ билән биллә Кәдәшкә
маңди. 10 Барақ Зәбулунлар вә Нафталиларни
Кәдәшкә чақиртти; шуниң билән он миң адәм
униңға әгәшти; Дәбораһму униң билән чиқти
11 (шу чағда кенийләрдин болған Һәбәр өзини
Мусаниң қейинатиси Һобабниң нәслидин болған
кенийләрдин айрип чиқип, Кәдәшниң йенидики
Заанаимниң дуб дәриғиниң йенида чедир тиккән
еди). 12 Әнди Сисераға: — Абиноамниң оғли Барақ
Табор теғиға чиқипту, дегән хәвәр йәткүзүлди.
13 Шуни аңлап Сисера барлиқ җәң һарвулирини,
йәни тоққуз йүз төмүр җәң һарвусини вә
барлиқ әскәрлирини жиғип, Һарошәт-Гойимдин

чиқип, Кишон еқинининң йенида топлиди. 14
Дәбораһ Бараққа: — Қопқин; бүгүн Пәрвәрдигар
Сисерани сениң қолуңға тапшуридиған күндүр.
Мана, Пәрвәрдигар алдиңда йол башлиғили
чиқти әмәсму?! — деди. Шуни девиди, Барақ
вә он миң адәм униңға әгишип Табор теғидин
чүшти. 15 Пәрвәрдигар Сисерани, униң һәммә җәң
һарвулири вә барлиқ қошунини қошуп Барақниң
қиличи алдида тирипирән қилди; Сисера өзи
җәң һарвусидин чүшүп, пиядә қечип кәтти. 16
Барақ җәң һарвулирини вә қошунни Һарошәт-
Гойимгичә қоғлап барди; Сисераниң барлиқ
қошуни қилич астида жиқилди, бириму қалмиди.
17 Лекин Сисера пиядә қечип, Кенийләрдин болған
Һәбәрниң аяли Яәлниң чедириға барди; чүнки
Һазорниң падишаси Ябин билән Кенийләрдин
болған Һәбәрниң җәмәти оттурисида достлуқ
алақиси бар еди. 18 Яәл Сисерани қарши елишқа
чиқип униңға: — Әй ғоҗам, киргинә! Қорқма,
мениңкигә киргин, деди. Шуниң билән Сисера
униң чедириға кирди, у униң үстигә йотқан йепип
қойди. 19 У униңға: — Мән уссап кәттим, маңа
бир отлам су бәргинә, девиди, аял берип сүт
тулумини ечип, униңға ичкүзүп, андин йәнә уни
йепип қойди. 20 Андин Сисера униңға: — Сән
чедирниң ишигидә сақлап турғин. Бирким келип
сәндин: — Бу йәрдә бирәрси барму, дәп сориса,
йоқ дәп җавап бәргин, — деди. 21 Әнди Һәбәрниң
аяли Яәл қопуп, бир чедир қозуғини елип, қолида
болқини тутқиничә шәпә чиқармай униң қешиға
барди; у һерип кәткәчкә, қаттиқ ухлап кәткән
еди. Яәл униң чекисигә қозуқни шундақ қақтики,
қозуқ чекисидин өтүп йәргә кирип кәтти. Буниң
билән у өлди. 22 Шу чағда, Барақ Сисерани қоғлап
кәлди, Яәл алдиға чиқип униңға: — Кәлгин, сән
издәп кәлгән адәмни саңа көрситәй, — деди. У
униң чедириға кирип қаривиди, мана Сисера өлүк
ятатти, қозуқ техичә чекисигә қеқиқлиқ туратти.
23 Шундақ қилип, Худа шу күни Қанаан падишаси
Ябинни Исраилларниң алдида төвән қилди. 24 Шу
вақиттин тартип Исраиллар барғансери күчийип,
Қанаан падишаси Ябиндин үстүнлүкни егилиди;
ахирда улар Қанаан падишаси Ябинни йоқатти.

5 Шу күни Дәбораһ вә Абиноамниң оғли Барақ
мундақ нәзмә оқуди: — 2 Исраилда йетәкчиләр
йол башлиғини үчүн, Хәлиқ ихтиярән өзлирини
пида қилғини үчүн, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-
мәдһийә оқуңлар! 3 Әй падишалар, аңлаңлар, Әй
әмирләр, қулақ селиңлар! Мән, мән Пәрвәрдигарға
атап нәзмә оқуймән, Мән Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарға күй ейтимән. 4 И Пәрвәрдигар, сән
Сеирдин чиққиниңда, Едомниң яйлиғидин чиқип
жүрүш қилғиниңда, Йәр титрәп, асманлардин
сулар тамчиди, Шундақ, булутлар ямғурлирини
яғдурди; 5 Тағлар Пәрвәрдигарниң алдида
тәврәнди, Әнә Синай теғиму тәвринип кәтти,
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида.
6 Анатниң оғли Шамгарниң күнлиридә, Һәм
Яәлниң күнлиридә, Чоң йоллар ташлинип
қелип, Йолучилар әгир-тоқай чиғир йоллар
билән маңатти; 7 Исраилда әзимәтләр йоқап
кәтти, Таки мәнки Дәбораһ қозғилип, Исраилда
бир ана сүпитидә пәйда болғинимғичә. 8
[Исраиллар] йеңи илаһларни таллиди; Уруш
дәрвазилириға йетип кәлди. Қириқ миңчә
Исраиллиқниң арисида, Я бир қалқан я бир нәйзә
тепилисичу?! 9 Қәлбим Исраилниң әмирлиригә
қайилдур, Улар хәлиқ арисида өзлирини
ихтиярән пида қилди; Пәрвәрдигарға тәшәккүр-
мәдһийә оқуңлар! 10 И ақ ешәкләргә мингәнләр,
И нәпис зилчиләрниң үстидә олтарғанлар,
И йолда жүргәнләр, көңүл бөлүңлар! 11 Су
әкилидиған җайларда олҗа бөлүшүватқанларниң
җушқун авазилирини аңлаңлар! Улар шу
йәрләрдә Пәрвәрдигарниң һәққаний әмәллирини
мәдһийиләп, Униң Исраилдики әзимәтлириниң
һәққаний әмәллирини тәриплишиду. Шу вақитта
Пәрвәрдигарниң хәлқи чүшүп дәрвазиларға
йетип келип: — 12 «И Дәбораһ, ойған, ойған!
Ойған, ойған, ғәзәл ейтқин! Орнуңдин тур, и
Барақ, Әсирлириңни ялап маң, и Абиноамниң
оғли!» — дейишиду. 13 Мана хәлиқниң аз
бир қалдиси алийҗанабларға әгишиш үчүн
чүшти, Пәрвәрдигарниң хәлқи йенимға палван
кәби чүшүп кәлди. 14 Мана, Әфраимлардин
Амаләктә йилтиз тартип қалғанлар кәлди;
Мана, Бинияминларму қовмлириңға қошулуп
әгишип кәлди; Макирдин әмирләр чүшүп кәлди,
Зәбулундин сәрдарлиқ һасисини тутқанлар
йетип кәлди. 15 Иссакарниң әмирлири Дәбораһға
қошулди; Барақ немә қилған болса Иссакарму
шундақ қилип, Униң кәйнидин җилғиға тап
бастуруп етилип чүшти! Рубәнниң аилә-
җәмәтлиридикиләрниң арисида шунчә улуқ

нийәтләр қәлблиригә пүкүлгән еди! 16 Сән
немишкә қотанларниң ичидә туруп, Қойларға
челинған нәйниң авазини аңлашни халап қалдиң?
Рубәнниң аилә-җәмәтлиридикиләрниң арисида
шунчә улуқ нийәтләр қәлблиригә пүкүлгән еди! 17
Гилеадлар болса Иордан дәриясиниң у тәрипидә
туруп қалди; Данларму немишкә кемиләрниң
йенида тохтап қалди? Аширлар болса деңиз
бойида [җим] олтиривалди, Деңиз қолтуқлирида
туруп қалди. 18 Зәбулунлар җанлирини
өлүмгә тәвәккүл қилди; Нафталиларму җәң
мәйданидики жуқури җайларда һәм шундақ
қилди! 19 Падишаһлар һәммиси келип,
соқушти, Қананийларниң падишалириму
урушқа чиқти; Таанақта, Мегиддониң су
бойлирида урушти. Лекин бир азму күмүч олҗа
алалмиди! 20 Асманларда юлтузларму җәң қилди,
Орбитилиридин Сисераға қарши җәңгә атланди.
21 Кишон дәриясиниң еқини [дүшмәнни] еқитип
кәтти; Шу қедимий дәрия, у Кишон дәриясидур! Әй
мениң җеним, пүтүн күчүң билән алға басқин! 22
Уларниң атлириниң тувақлири такираң-такираң
қилмақта, Толпарлири чапмақта, чапмақта. 23
Мәрозға ләнәт оқуңлар, дәйду Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси, У йәрдә олтарғучиларға ләнәт
оқуңлар, Қаттиқ ләнәт оқуңлар; Чунки улар
Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди, Залимларға
қарши Пәрвәрдигарға ярдәмгә кәлмиди. 24 Аяллар
ичидә кәнийлик Һәбәрниң аяли Яәл бәхит-
бәрикәтләнсун, Чедирда турған аяллар ичидә у
бәхит-бәрикәт тапсун! 25 Сисера су соривиди, у
униңға сүт бәрди, Есилзадиләргә лайиқ бир қачида
қаймақ тутти; 26 У сол қолини чедир қозуғиға, Оң
қолини төмүрчиниң болқисиға узатти; Сисерани
уруп, Баш сөңүкини чеқип, Чекисидин янчип
өткүзүвәтти. 27 Сисера униң икки путиниң
арилиғиға қийсайди, У жиқилди, у [өлүктәк] ятти,
У униң икки путиниң арилиғиға қийсайди, у
жиқилди, Қийсайған йәрдә у жиқилип, җан бәрди.
28 Сисераниң аниси пәнҗиридин сиртқа сәп салди,
У пәнҗириниң руҗикидин товлап: — «Униң җәң
һарвуси немишкә шунчә узаққичә кәлмәйду? Җәң
һарвулириниң атлириниң туяқ садаси немишкә
шунчә һаял болиду? — деди. 29 Униң дедәклири
арисида даналар җавап бериду, Шундақла, у
дәрвәқә өз-өзигә җавап бериду: — 30 «Улар
олҗилирини жиғип бөлүшүватқан болмисун
йәнә?! Һәр бир әркәккә [аяғ асти қилишқа]
бир-иккидин қиз тәккәнду, Сисераға рәңдар
кийимләр, Гүл кәштиләнгән рәңдар кийимләрдин
олҗа тәккәнду, Булаңчиниң бойниға алди-
кәйни кәштиләнгән рәңдар кийимләр тәккән
болса керәк! 31 И Пәрвәрдигар, Сениң барлиқ
дүшмәнлириң әнә шундақ йоқутулғай! Лекин
Сени сөйгәнләр қуяшниң өрләватқандики
қудритидәк күчлүк болғай!». Шуниң билән зимин
қириқ жилғичә теч-аманлиқ тапти.

6 Исраиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил
болғанни қилди; шуниң билән Пәрвәрдигар
уларни йәттә жилғичә Мидиянийларниң қолиға
тапшуруп бәрди. 2 У вақитта Мидиянийлар
Исраилниң үстидин ғалип келип, Исраил
Мидиянийларниң сәвәвидин өзлири үчүн
тағлардин, өңкүрләрдин вә қорам ташлардин
панаһ җайларни ясиди. 3 Һәр қетим Исраиллар
уруқ териғанда шундақ болаттики, Мидиянийлар,
Амаләкийләр вә мәшриқтикиләр келип уларға
һуҗум қилатти. 4 Уларға һуҗум қилишқа
баргаһларни тикип, зиминдики һосулни вәйран
қилип, Газағичә Исраилға һеч қандақ ашлиқ
қалдурмай, уларниң қой, кала, ешәклирениму
елип кетәтти. 5 Чүнки улар чекәткиләрдәк
көп болуп, өз мал-чарвилири вә чедирлирини
елип келәтти; уларниң адәмлири вә төгилири
сан-санақсиз болуп, зиминни вәйран қилиш
үчүн таҗавуз қилатти. 6 Шуниң билән Исраил
Мидиянийларниң алдида толиму хар һаләткә
чүшүп қалди; андин Исраиллар Пәрвәрдигарға
налә-пәряд көтәрди. 7 Мидиянийларниң дәстидин
Исраил Пәрвәрдигарға пәряд көтәргинидә
шундақ болдики, 8 Пәрвәрдигар Исраилға
бир пәйғәмбәрни әвәтти. У келип уларға: —
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
«Мән силәрни Мисирдин чиқирип, «қуллуқ
макани»дин елип чиққан едим; 9 силәрни
мисирлиқларниң қолидин, шундақла силәргә
барлиқ зулум қилғучиларниң қолидин қутқузуп,
уларни алдиңлардин қоғливетип, уларниң
зиминини силәргә бәрдим 10 вә силәргә: «Мана,
Мән Пәрвәрдигар силәрниң Худайиңлардурмән;
силәр Аморийларниң зиминида турғиниңлар
билән уларниң илаһлиридин қорқмаңлар» дегән
едим. Лекин силәр Мениң авазимға қулақ
салмидиңлар», — деди. 11 Андин Пәрвәрдигарниң

Пәриштиси келип Офраһ дегән җайда Абиезәр
җәмәтидики Йоашқа тәвә болған дуб дәриғиниң
түвидә олтарди. У вақитта [Йоашниң] оғли Гидеон
Мидиянийларниң [булаңчилиғидин] сақлиниш
үчүн шарап көлчиги ичидә буғдай тепивататти.
12 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға көрүнүп: —
Әй җасарәтлик палван, Пәрвәрдигар сән билән
биллидур! — деди. 13 Гидеон униңға җавап
берип: — И ғоҗам, әгәр Пәрвәрдигар биз билән
биллә болған болса, бу көргүлүкләр немишкә
үстимизгә кәлди? Ата-бовилиримиз бизгә сөзләп
бәргән униң барлиқ мөҗизилири қени? Булар
тоғрисида ата-бовилиримиз: «Мана, Пәрвәрдигар
бизни Мисирдин чиқирип кәлмигәнмиди?» —
деди. Лекин бүгүнки күндә Пәрвәрдигар бизни
ташлап, Мидиянниң қолиға тапшуруп бәрди! —
деди. 14 Пәрвәрдигар униңға қарап: — Сән мошу
күчүңгә тайинип, берип Исраилни Мидиянниң
қолидин қутқузғин! Мана, Мән сени әвәткән
әмәсму? — деди. 15 Гидеон Униңға: — И Рәб, мән
Исраилни қандақ қутқузалаймән? Мениң аиләм
болса Манассәһ қәбилиси ичидә әң намрити,
өзүм атамниң җәмәтидә әң кичигидурмән, —
деди. 16 Пәрвәрдигар униңға: — Мән җәзмән сән
билән биллә болимән; шуңа сән Мидиянларни
бир адәмни урғандәк уруп қирисән, — деди. 17
Гидеон Униңға илтиҗа қилип: — Мән нәзириңдә
илтипат тапқан болсам, мән билән сөзләшкүчиниң
һәқиқәтән Сән Өзүң екәнлигигә бир аламәт
көрсәткәйсән; 18 өтүнимән, мән йенип келип
өз һәдийә-қурбанлиғимни алдиңға қойғичә бу
йәрдин кәтмигәйсән, — деди. У җавап берип:
— Сән йенип кәлгичә күтимән, деди. 19 Гидеон
берип [өйгә] кирип бир оғлақни тәйярлап, бир
әфаһ есил ундин петир нан пиширип, гөшни
севәткә селип, шорписини кориға усуп буларни
униң қешиға елип келип, униңға сунди (У техичә
дуб дәриғиниң түвидә олтиратти). 20 Андин
Худаниң Пәриштиси униңға: — Бу гөш билән
петир нанларни елип берип, мошу йәрдики
[қорам] ташниң үстигә қоюп, шорпини төккин,
— девиди, у шундақ қилди. 21 Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси қолидики һасини узитип учини гөш
билән петир нанларға тәккүзивиди, [қорам]
таштин от чиқип, гөш билән петир нанларни йәп
кәтти. Шу һаман Пәрвәрдигарниң Пәриштисиму
униң көзидин ғайип болди. 22 Шуниң билән Гидеон
униң Пәрвәрдигарниң Пәриштиси екәнлигини
билип: — Апла, и Рәб Пәрвәрдигар! Чатақ
болди, чүнки мән Пәрвәрдигарниң Пәриштиси
билән йүзму-йүз көрүшүп қалдим...! — деди.
23 Лекин Пәрвәрдигар униңға: — Хатирҗәм
болғин! Қорқмиғин, өлмәйсән, — деди. 24 Шуниң
билән Гидеон Пәрвәрдигарға атап у йәрдә бир
қурбангаһ ясап, униң исмини «Яһвәһ-шалом»
дәп атиди. Бу қурбангаһ та бүгүнгичә Абиезәр
җәмәтиниң Офраһ дегән җайида бар. 25 У
кечиси Пәрвәрдигар униңға: — Сән атаңниң
[чоң] буқиси вә йәттә яшлиқ иккинчи буқисини
елип атаңға тәвә болған Баал қурбангаһини
өрүп, униң йенидики Ашәраһ бутини кесивәткин.
26 Андин мошу қорғанниң үстигә Пәрвәрдигар
Худайиңға аталған, бәлгүләнгән рәсим бойичә
бир қурбангаһ ясап, иккинчи бир буқини
елип, өзүң кесивәткән Ашәраһниң парчилирини
отун қилип қалап, уни көйдүрмә қурбанлиқ
қилғин, — деди. 27 Шуниң билән Гидеон
өз хизмәтчилиридин он адәмни елип берип,
Пәрвәрдигарниң өзигә ейтқинидәк қилди; лекин у
атисиниң өйидикиләрдин вә шәһәр адәмлиридин
қорққини үчүн, у бу ишни күндүзи қилмай,
кечиси қилди. 28 Әтиси сәһәрдә шәһәр хәлқи
қопуп қариса, мана, Баал қурбангаһи өрүветилгән,
униң йенидики Ашәраһ бути кесиветилгән еди
вә йеңи ясалған қурбангаһниң үстидә иккинчи
буқа қурбанлиқ қилинған еди. 29 Буни көрүп
улар бир-биригә: — Бу ишни ким қилғанду? —
дейишти. Улар сүрүштүривиди, буни Йоашниң
оғли Гидеонниң қилғанлиғи мәлум болди. 30
Шуниң үчүн шәһәрниң адәмлири Йоашқа: —
Оғлуңни чиқирип бәргин! У Баал қурбангаһини
өрүп, униң йенидики Ашәраһни кесивәткини
үчүн өлтүрүлсун! — деди. 31 Бирақ Йоаш өзигә
қаршилишишқа турған көпчиликкә җавап берип:
— Силәр Баал үчүн дәвалашмақчимусиләр? Силәр
уни қутқузмақчиму? Кимки униң тоғрисида
дәвалашса әтигә қалмай өлүмгә мәһкүм қилинсун!
Әгәр Баал дәрвәқә бир худа болса, ундақта униң
қурбангаһини бириси өрүвәткини үчүн, у шу
адәм билән өзи дәвалашсун! — деди. 32 Бу
сәвәптин [атиси] Гидеонни «Йәруббаал» дәп
атиди, чүнки [атиси]: «У Баалниң қурбангаһини
өрүвәткини үчүн, Баал өзи униң билән
дәвалашсун!» дегән еди. 33 Амма Мидиян,

Амаләкләр вә мәшриқтикиләрниң һәммиси
жиғилип, [Иордан] дәриясидин өтүп Йизрәәл
җилғисида чедирлирини тикишти. 34 У вақитта
Пәрвәрдигарниң Роһи Гидеонниң үстигә чүшти;
у канай челивиди, Абиезәр җәмәтидикиләр
жиғилип униң кәйнидин әгишип маңди. 35 Андин
у әлчиләрни Манассәһниң зиминиға берип, у
йәрни айлинип келишкә әвәтивиди, Манассәһләр
жиғилип униңға әгишип кәлди. У Аширларға,
Зәбулунларға вә Нафталиларға әлчи әвәтивиди,
уларму униң алдиға чиқишти. 36 Гидеон Худаға:
— Әгәр Сән һәқиқәтән ейтқиниңдәк мениң қолум
билән Исраилни қутқузидиған болсаң, 37 Ундақта
мана, мән хаманға бир парчә қой териси қоюп
қоймән; әгәр пәқәт териниң үстигила шәбнәм
чүшүп, чөрисидики йәрләрниң һәммиси қуруқ
турса, мән Өзүң ейтқиниңдәк мениң қолум
арқилиқ Исраилни қутқузмақчи болғиниңни
билимән, — деди. 38 Иш дәрвәқә шундақ болди.
Әтиси сәһәрдә Гидеон қопуп, жуңни сиқивиди, лиқ
бир пиялә шәбнәм сүйи чиқти. 39 Андин Гидеон
Худаға йәнә: Ғәзивиңни маңа қозғимиғайсән, мән
пәқәт мошу бир қетимла дәймән! Сәндин өтүнәй,
мән пәқәт йәнә бу қетим бу терә билән синап
бақай; илтиҗа қилимәнки, әнди бу қетим пәқәт
терә қуруқ болуп, чөрисидики йәрниң һәммисигә
шәбнәм чүшкәй, — деди. 40 Бу кечисиму Худа
шундақ қилди; дәрвәқә пәқәт терила қуруқ болуп,
чөрисидики йәрниң һәммисигә шәбнәм чүшкән
еди.

7 Йәруббаал (йәни Гидеон) вә өзигә қошулған
һәммә хәлиқ әтиси сәһәр қопуп, Һарод
дегән булақниң йениға берип чедир тикти.
Мидиянийларниң ләшкәргаһи болса униң
шимал тәрипидә, Морәһ егизлигиниң йенидики
җилғида еди. 2 Әнди Пәрвәрдигар Гидеонға:
— Саңа әгәшкән хәлиқниң сани интайин көп,
шуңа Мән Мидиянийларни уларниң қолиға
тапшуралмаймән. Болмиса Исраил: «Өзимизни
өзимизниң қоли қутқузди» дәп махтинип кетиши
мүмкин. 3 Шуниң үчүн сән әнди хәлиққә: «Кимләр
қорқуп титрәк басқан болса, улар Гилеад теғидин
йенип кәтсун» дәп җакалиғин — деди. Шуниң
билән хәлиқниң арисидин жигирмә икки миң
киши қайтип кетип, пәқәт он миңила қелип қалди.
4 Пәрвәрдигар Гидеонға йәнә: — Хәлиқниң сани
йәнила интайин көп; әнди сән буларни суниң
левигә елип кәлгин. У йәрдә Мән уларни сән үчүн
синақтин өткүзәй; Мән кимни көрситип: «У сән
билән барсун десәм», у сән билән барсун; лекин
Мән кимни көрситип: «У сән билән бармисун»
десәм, у сән билән бармисун, — деди. 5 Шуниң
билән Гидеон хәлиқни суниң левигә елип кәлди.
Пәрвәрдигар униңға: — Кимки ишт су ичкәндәк
тили билән ялап су ичсә, уларни айрим бир
тәрәптә турғузғин; һәм кимки тизлинип туруп
су ичсә, уларниму айрим бир тәрәптә турғузғин,
— деди. 6 Шундақ болдики, очумини ағзиға
тәккүзүп ялап су ичкәнләрдин үч йүзи чиқти.
Қалғанларниң һәммиси тизлинип туруп су ичти.
7 Андин Пәрвәрдигар Гидеонға: — Мән мошу
суни ялап ичкән үч йүз адәмниң қоли билән
силәрни қутқузуп, Мидиянни сениң қолуңға
тапшуримән; лекин қалған хәлиқ болса һәммиси
өз җайиға йенип кәтсун, — деди. 8 Шуниң билән
бу [үч йүз адәм] озуқ-түлүк вә канайлирини
қолиға елишти; Гидеон Исраилниң қалған барлиқ
адәмлирини өз чедириға қайтуруветип, пәқәт шу
үч йүз адәмни елип қалди. Әнди Мидиянийларниң
ләшкәргаһи болса уларниң төвән тәрипидики
җилғида еди. 9 Шу кечиси шундақ болдики,
Пәрвәрдигар униңға: — Сән қопуп ләшкәргаһқа
чүшкин, чүнки Мән уни сениң қолуңға
тапшурдум; 10 әгәр сән чүшүштин қорқсаң, өз
хизмәткариң Пураһни биллә елип ләшкәргаһқа
чүшкин. 11 Сән уларниң немә дейишиватқинини
аңлайсән, андин сән ләшкәргаһқа [һуҗум қилип]
чүшүшкә җүръәт қилалайсән, деди. Буни аңлап
у хизмәткари Пураһни елип ләшкәргаһниң
четидики әскәрләрниң йениға барди. 12 Мана
Мидиян, Амаләк вә барлиқ мәшриқтикиләр
чекәткиләрдәк көп болуп, җилғиниң бойиға
йейилған еди; уларниң төгилири көплигидин
деңиз саһилидики қумдәк һәдди-һесапсиз еди. 13
Гидеон барғанда, мана, у йәрдә бириси һәмраһиға
көргән чүшини сөзләп бериватәтти: — Мана, мән
бир чүш көрдум, чүшүмдә мана, бир арпа тоғичи
Мидиянниң ләшкәргаһиға домулап чүшүптудәк;
у чедирға келип соқулуптидәк, шуниң билән
чедир өрулүп, дүм көмтүрүлүп кетипту —
дәвататти. 14 Униң һәмраһи җававән тәбир
берип: — Буниң мәнаси шуки, у тоғач Йоашниң
оғли, Исраиллиқ адәм Гидеонниң қиличидин
башқа нәрсә әмәстур; Худа Мидиян вә униң

барлиқ қошунини униң қолиға тапшурупту,
деди. 15 Шундақ болдики, Гидеон бу чүшни
вә униң берилгән тәбирини аңлап, сәҗдә
қилди. Андин у Исраилниң ләшкәргаһиға йенип
келип: — Қопуңлар, Пәрвәрдигар Мидиянниң
ләшкәргаһини қолуңларға тапшурди, — деди.
16 Шуниң билән у бу үч йүз адәмни үч
гуруппиға бөлүп, һәммисиниң қолиға бирдин
канай билән бирдин қуруқ комзәкни бәрди;
һәр бир комзәк ичидә бирдин мәшъәл қоюлди.
17 У уларға: — Силәр маңа қарап, мениң
қилғинимдәк қилиңлар. Мана, мән ләшкәргаһниң
қешиға барғанда, немә қилсам, силәрму шуни
қилиңлар; 18 мән вә мән билән һәмраһ болуп
маңған барлиқ адәмләр канай чалсақ, силәрму
ләшкәргаһниң чөрисидә туруп канай челиңлар
вә: «Пәрвәрдигар үчүн һәм Гидеон үчүн!» дәп
товлаңлар, — деди. 19 Кейинки йерим кечилик
күзәтниң башлинишида, күзәтчиләр йеңидин
алмашқанда, Гидеон вә униң билән биллә болған
йүз адәм ләшкәргаһниң қешиға кәлди; андин
улар канай челип қоллиридики комзәкләрни
чақти. 20 Шу һаман үч гуруппидикиләрниң
һәммиси канай челип, комзәкләрни чеқип, сол
қоллирида мәшъәлләрни тутуп, оң қоллирида
канайларни елип: — Пәрвәрдигарға вә Гидеонға
аталған қилич! — дәп товлашқиничә, 21 уларниң
һәр бири ләшкәргаһниң әтрапида, өз җайида
турушти; яв қошуни тәрәп-тәрәпкә петирап,
вақирап-җақириған пети қачқили турди. 22
Бу үч йүз адәм канай чалғанда, Пәрвәрдигар
пүткүл ләшкәргаһтики яв ләшкәрлирини бир-
бирини қиличлашқа селип қойди, шуниң билән
яв қошуни Зерәраһқа баридиған йолдики
Бәйт-Шиттаһ тәрәпкә қачти; улар Таббатниң
йенидики Абәл-Мәһолаһниң чегарисиғичә қачти.
23 Андин Нафтали, Ашир вә пүткүл Манассәһниң
қәбилилиридин Исраиллар чақирип келинди вә
улар Мидиянийларни қоғлиди. 24 Шуниң билән
Гидеон Әфраим пүткүл тағлиғини арилап келишкә
әлчиләрни әвәтип Әфраимларға: — «Силәр
чүшүп Мидиянийларға һуҗум қилиңлар, Бәйт-
Бараһқичә, шундақла Иордан дәриясиғичә барлиқ
еқин кечиклирини егиләп, уларни тосувелиңлар»,
деди. Шуниң билән Әфраимниң һәммә адәмлири
жиғилип, Бәйт-Бараһқичә вә Иордан дәриясиғичә
барлиқ еқин кечиклирини егилиди. 25 Улар
Мидиянниң Орәб вә Зәәб дегән икки әмрини
тутувалди; Орәбни улар «Орәб қорам теши»
үстидә, Зәәбни «Зәәб шарап көлчиги»дә өлтүрди,
Мидиянийларни қоғлап берип, Орәб вә Зәәбниң
башлирини елип, Иордан дәриясиниң у тәрипигә
Гидеонниң қешиға кәлди.

8 (Кейин, Әфраимлар униңға: — Сән немишкә
бизгә шундақ муамилә қилисән, Мидиянийлар
билән соқушқа чиққанда, бизни чақирмидиңғу,
дәп униң билән қаттиқ дейишип кәтти. 2 У уларға
җававән: — Мениң қилғанлиримни қандақму
силәрниң қилғиниңларға тәңләштүргили
болсун? Әфраимниң үзүмләрни пасандиғини,
Абиеәзәрләрниң үзүм үзгинидин артуқ әмәсму? 3
Худа Мидиянниң әмирлири Орәб билән Зәәбни
қолуңларға тапшурған йәрдә, мениң қолумдин
кәлгинини қандақму силәрниң қилғиниңларға
тәңләштүргили болсун? — деди. Шундақ девиди,
уларниң униңға болған аччиғи янди). 4 Әнди
Гидеон Иордан дәриясиниң бойиға йетип кәлди. У
вә өзигә һәмраһ болған үч йүз адәм һерип кәткән
болсиму, улар йәнила Мидиянийларни қоғлап
дәриядин өтти. 5 Гидеон Суккот шәһиридикиләргә:
— Маңа һәмраһ болуп кәлгән кишиләргә нан
бәрсәңлар, чүнки улар һерип-чарчап кәтти.
Биз Мидиянниң икки падишаси Зәбаһ вә
Залмуннани қоғлап кетип баримиз, — деди. 6
Лекин Суккотниң чоңлири җавап берип: — Зәбаһ
вә Залмунна һазир сениң қолуңға чүштиму?! Биз
сениң мошу ләшкәрлириңгә нан берәмдуқ?! —
деди. 7 Гидеон: — Хәп! Шундақ болғини үчүн
Пәрвәрдигар Зәбаһ вә Залмуннани мениң қолумға
тапшурғанда, әтлириңларни чөлдики янтақ
вә шоха билән хаманда тепимән, — деди. 8
Гидеон у йәрдин Пәнуәлгә берип, у йәрдики
адәмләргиму шундақ девиди, Пәнуәлдики
кишиләрму униңға Суккоттикиләрдәк җавап
бәрди. 9 У Пәнуәлдикиләргә: — Мән ғәлибә
билән йенип кәлгинимдә, бу мунариңларни
өрүветимән, — деди. 10 У чағда Зәбаһ вә
Залмунна Каркор дегән җайда еди; улар билән
маңған қошунда он бәш миңчә ләшкәр бар
еди. Булар болса мәшриқлиқләрниң пүткүл
қошунидин қелип қалғанлири еди, чүнки улардин
қилич тутқанлиридин бир йүз жигирмә миңи
өлтүрүлгән еди. 11 Гидеон болса Нобаһ вә
Йогбиһаһниң шәрқидики көчмәнләр йоли билән

чиқип Мидиянниң ләшкәргаһиға һуҗум қилип,
уларни тар мар қилди; чүнки ләшкәргаһтикиләр
толиму әндишсиз турған еди. 12 Зәбаһ вә
Залмунна қечип кәтти; Гидеон кәйнидин
қоғлап берип, Мидиянниң бу икки падишаси
Зәбаһ вә Залмуннани тутувалди; у пүткүл
ләшкәргаһтикиләрни алақзадә қилип тирипирән
қиливәтти. 13 Андин Йоашниң оғли Гидеон Һәрәс
давинидин өтүп, җәңдин қайтип кәлди. 14 У
Суккотлуқ бир яш жигитни тутувелип, униңдин
сүрүштә қиливиди, жигит униңға Суккотниң
чоңлири вә ақсақаллириниң исимлирини йезип
бәрди. Улар җәмий болуп йәтмиш йәттә адәм
еди. 15 Андин Гидеон Суккотниң адәмлириниң
қешиға йетип барғанда: — Силәр мени заңлиқ
қилип: «Зәбаһ вә Залмунна һазир сениң қолуңға
чүштиму? Биз сениң билән биллә маңған мошу
һарғин адәмлириңгә нан берәмдуқ?» дегән
едиңлар! Мана, у Зәбаһ вә Залмунна дегәнләр! —
деди. 16 Шуни дәп у шәһәрниң ақсақаллирини
тутуп келип, чөлдики янтақ билән шохиларни
елип келип, улар билән Суккотниң адәмлирини
уруп әдивини бәрди. 17 Андин у Пәнуәлниң
мунарини өрүп, шәһәрдики адәмләрни өлтүрди.
18 Гидеон Зәбаһ вә Залмуннани сорақ қилип:
— Силәр иккиңлар Таборда өлтүргән адәмләр
қандақ адәмләр еди? — дәп соривиди, улар җавап
берип: — Улар саңа интайин охшайтти; уларниң
һәр бири шаһзадидәк еди, — деди. 19 У буни
аңлап: — Улар мениң бир туққанлиримдур, биз
бир анининиң оғуллиримиз. Пәрвәрдигарниң һаяти
билән қәсәм қилимәнки, силәр әйни вақитта
уларни тирик қойған болсаңлар, мән силәрни
һәргиз өлтүрмәйттим, — деди; 20 шуниң билән у
чоң оғли Йәтәргә: — Сән қопуп буларни өлтүргин,
— деди. Лекин оғул кичик болғачқа қорқуп,
қиличини суғурмиди. 21 Шуниң билән Зәбаһ вә
Залмунна: — Сән өзүң қопуп бизни өлтүргин;
чүнки адәм қандақ болса күчиму шундақ
болиду, — деди. Шундақ девиди, Гидеон қопуп
Зәбаһ вә Залмуннани өлтүрди. У төгилириниң
бойнидики һилал ай шәкиллик безәкләрни
еливалди. 22 Андин Исраиллар Гидеонға: —
Сән бизни Мидиянниң қолидин қутқузған
екәнсән, өзүң бизгә падиша болғин; оғлуң вә
оғлуңниң оғлиму бизниң үстимизгә һөкүм
сүрсун, — деди. 23 Амма Гидеон уларға җавап
берип: — Мән үстүңләргә сәлтәнәт қилмаймән,
оғлумму үстүңләргә сәлтәнәт қилмайду; бәлки
Пәрвәрдигар Өзи үстүңләргә сәлтәнәт қилиду,
деди. 24 Андин Гидеон уларға йәнә: — Силәргә
пәқәт бирла илтимасим бар: — Һәр бириңлар өз
олҗаңлардин һалқа-зериләрни маңа бериңлар,
деди (Мидиянлар Исмаиллардин болғачқа, һәр
бири алтун зирә-һалқиларни тақайтти). 25
Улар җававән: — Беришкә разимиз, дәп йәргә
бир йепинчини селип, һәр бири униң үстигә
олҗисидин зирә-һалқиларни елип ташлиди. 26
У сорап жиққан алтун зириләрниң еғирлиғи
бир миң йәттә йүз шәкәл алтун еди, буниңдин
башқа Мидиян падишалири өзигә асқан һилал
ай шәкиллик буюмлар, зуннар, учисиға кийгән
сөсүн егинләр вә төгиләрниң бойниға асқан алтун
зәнҗирләрму бар еди. 27 Гидеон бу нәрсиләрдин
бир әфод яситип, өз шәһири Офраһта қоюп
қойди. Нәтиҗидә, пүткүл Исраил уни издәп
бузуқчилиқ қилди. Буниң билән бу нәрсә Гидеон
вә униң пүтүн аилисигә бир тор-қапқан болди. 28
Мидиянийлар шу тәриқидә Исраилларниң алдида
бойсундурулуп, иккинчи баш көтирәлмиди;
зимин Гидеонниң күнлиридә қириқ жилғичә
тинич-арамлиқ тапти. 29 Йоашниң оғли Йәруббаал
қайтип берип, өз өйидә олтарди. 30 Гидеонниң
аяллири көп болғачқа, униң пуштидин йәтмиш
оғул төрәлди. 31 Шәкәмдә униң бир кенизигиму
бар еди; у униңға бир оғул туғуп бәрди, Гидеон
униң исмини «Абимәләк» дәп қойди. 32 Йоашниң
оғли Гидеон узун өмүр көрүп, қерип аләмдин
өтти. У Абиезәрләргә тәвә болған Офраһда, өз
атиси Йоашниң қәбригә дәпнә қилинди. 33
Гидеон өлгәндин кейин Исраиллар кәйнигә
йенип, Баал бутлириға әгишип бузуқчилиқ қилди
вә «Баал-Берит»ни өзлириниң илаһи қилип
бекитти. 34 Шундақ қилип Исраиллар өзлирини
әтрапидики барлиқ дүшмәнлириниң қолидин
қутқузған өз Худаси Пәрвәрдигарни унтуди 35 вә
шуниңдәк Гидеонниң Исраилға қилған һәммә
яхшилиқлирини һеч әслимәй, Йәруббаал (йәни
Гидеон)ниң җәмәтигә һеч бир меһриванлиқ
көрсәтмиди.

9 Әнди Йәруббаалниң оғли Абимәләк Шәкәмдики
анисиниң ака-укилириниң қешиға берип, улар
вә анисиниң атисиниң пүткүл җәмәтидикиләргә:
— 2 Силәр Шәкәмдики барлиқ адәмләрниң

қулиқиға сөз қилип уларға: «Силәр үчүн йәтмиш
киши, йәни Йәруббаалниң оғуллири үстүңләргә
һөкүм сүргини яхшиму яки бирла адәмниң
үстүңләрдин һөкүм сүргини яхшиму? Есиңларда
болсунки, мән силәрниң қан-қериндишиңлармән»
— дегән гепимни йәткүзүңлар, — деди. 3 Шуниң
билән униң анисиниң ака-укилири у тоғрилиқ
бу гәпләрниң һәммисини Шәкәмдикиләрниң
қулақлириға ейтти. Уларниң көңли Абимәләккә
майил болуп: — У бизниң қериндишимиз
екәнғу, дийишип, 4 Баал-Беритниң бутханисидин
йәтмиш шәкәл күмүчни елип, униңға бәрди.
Бу пул билән Абимәләк бир мунчә бекар тәләп
лүкчәкләрни яллап, уларға баш болди. 5 Андин
у Офраһқа, атисиниң өйигә берип өзиниң
ака-укилири, йәни Йәруббаалниң оғуллири
болуп җәмий йәтмиш адәмни бир ташниң
үстидә өлтүрүвәтти. Лекин Йәруббаалниң кичик
оғли Йотам йошурунивалғачқа, қутулуп қалди.
6 Андин пүткүл Шәкәмдикиләр вә Бәйт-
Миллодикиләрниң һәммиси жиғилишип берип
Абимәләкни Шәкәмдики дуб дәриғиниң түвидә
падиша қилип тиклиди. 7 Бу хәвәр Йотамға
йәткүзүлди; у берип Гәризим теғиниң чоққисиға
чиқип, у йәрдә туруп жуқури авазда көпчиликкә
товлап: — Әй Шәкәм чоңлири, мениң сөзүмгә қулақ
селиңлар, андин Худаму силәргә қулақ салиду.
8 Күнләрдин бир күни дәрәқләр өзлириниң
үстигә һөкүм сүридиған бир дәрәқни мәсиһләп
падиша тикләшкә издәп чиқип, зәйтун дәриғигә:
— Үстимизгә падиша болуп бәргин, дәптикән.
9 Зәйтун дәриғи уларға җавап берип: — Худаға
вә инсанларға болған һөрмәтни ипадиләйдиған
мейимни ташлап, башқа дәрәқләрниң үстидә
туруп пулаңлашқа кетәмдим? — дәпту. 10 Буни
аңлап дәрәқләр әнҗир дәриғиниң қешиға берип: —
Сән келип үстимизгә падиша болғин, дәп илтиҗа
қипту; 11 Әнҗир дәриғи уларға җавап берип: —
Мән өз ширнәм билән яхши мевәмни ташлап,
башқа дәрәқләрниң үстидә туруп пулаңлашқа
кетәмдим? — дәпту. 12 Шуниң билән дәрәқләр
үзүм таллиғиниң қешиға берип: — Сән келип
бизниң үстимизгә падиша болғин, дәпту, 13 үзүм
тели уларға җавап берип: — Мән Худа билән
адәмләрни хуш қилидиған йеңи шарапни ташлап,
башқа дәрәқләрниң үстидә туруп пулаңлашқа
кетәмдим? — дәпту. 14 Андин дәрәқләрниң
һәммиси азғанниң қешиға берип: — Сән келип
бизниң үстимизгә падиша болғин, дәпту; 15
азған уларға җавап берип: — Әгәр силәр мени
сәмимий нийитиңлар билән үстүңләргә падиша
қилишни халисаңлар, келип мениң сайәмниң
астида панаһлиниңлар; болмиса, азғандин бир
от чиқиду вә Ливанниң кедир дәрәқлирини йәп
кетиду! — дәпту. 16 Әгәр силәрниң Абимәләкни
падиша қилғиниңлар раст сәмимий вә дурус
нийәт билән болған болса, Йәруббаал вә униң
аилисидикиләргә яхшилиқ қилған, униң қилған
әмәллири бойичә униңға қайтурған болсаңлар —
17 (чүнки атам силәр үчүн җәң қилип, өз җенини
хәтәргә тәвәккул қилип силәрни Мидиянниң
қолидин қутқузди! 18 Лекин силәр бүгүн атамниң
җәмәтигә қарши қозғилип, униң оғуллирини,
җәмий йәтмиш адәмни бир ташниң үстидә
өлтүрүп, униң дедигиниң оғли Абимәләкни
туққиниңлар болғини үчүн Шәкәм хәлқиниң
үстигә падиша қилип тикләпсиләр!) 19 — әнди әгәр
силәр Йәруббаал вә җәмәтигә сәмимий вә дурус
муамилә қилған болсаңлар, силәр Абимәләктин
хошаллиқ тапқайсиләр, уму силәрдин хошаллиқ
тапқай! 20 Лекин болмиса, Абимәләктин от
чиқип, Шәкәмдикиләр вә Бәйт-Миллониң хәлқини
йәп кәтсун; шундақла, Шәкәмдикиләр вә Бәйт-
Миллониң хәлқидин от чиқип, Абимәләкни йәп
кәтсун! — деди. 21 Йотам қериндиши Абимәләктин
қорқуп, қечип Бәәр дегән җайға берип, у йәрдә
олтирақлишип қалди. 22 Абимәләк Исраилға
үч жил сәлтәнәт қилди. 23 Худа Абимәләк
билән Шәкәмниң адәмлири оттурисиға бир
яман роһ әвәтти; шуниң билән Шәкәмдикиләр
Абимәләккә асийлиқ қилишқа қозғалди. 24
Буниң мәхсити, Йәруббаалниң йәтмиш оғлиға
қилинған зораванлиқ вә қан қәризни уларни
өлтүргән қериндиши Абимәләкниң бойниға
чүшүрүш, шундақла өз ака-укилирини өлтүрүшкә
уни қоллап-қувәтлигән Шәкәмдики кишиләрниң
бешиға чүшүрүштин ибарәт еди. 25 Шәкәмдики
кишиләр Абимәләкни тутмақчи болуп, тағларниң
чоққилириға пайлақчиларни бөктүрмә қилип
турғузди; улар у йәрдин өткән йолучиларниң
һәммисини булаң-талаң қилди. Бу иш Абимәләккә
йәткүзүлди. 26 Әбәдниң оғли Гаал өз ака-укилири
билән Шәкәмгә көчүп келивиди, Шәкәмдики
кишиләр униңға ишәш бағлап уни өз яр-

йөлиги қилди. 27 Шундақ қилип улар шәһәрдин
етизлиққа чиқип, үзүмзарларниң үзүмлирини
үзүп сиқип, шарап ясап, шатлиқ қилип өз
бутиниң ибадәтханисиға кирип, йәп-ичишип
Абимәләкниң үстидин ләнәт оқуғили турди.
28 Әбәдниң оғли Гаал: — Абимәләк дегән ким
еди? Шәкәм дегән немә еди, биз немә дәп
униңға хизмәт қилғидәкмиз?! У Йәруббаалниң
оғли әмәсму? Зәбул униң назатәтчиси әмәсму?
Силәр Шәкәмниң атиси Һаморниң адәмлириниң
хизмитидә болсаңлар болиду! Биз немишкә
Абимәләкниң хизмитидә болидикәнмиз? 29
Кашки бу хәлиқ мениң қол астимда болса
еди! У чағда мән Абимәләкни һайдивтәттим!
Мән Абимәләккә: — Өз қошунуңни көпәйтип,
җәңгә чиққин! — дегән болаттим. 30 Әнди
шәһәр башлиғи Зәбул Әбәдниң оғли Гаалниң
бу сөзлирини аңлиғинида, аччиғи келип, 31
әлчиләрни Абимәләкниң қешиға йошурунчә
әвәтип: «Мана, Гаалниң оғли қериндашлири
билән Шәкәмгә келиватиду; мана, шәһәрни силигә
қарши чиқишқа қутритиватиду. 32 Шуңа сили
адәмлирини елип бүгүн кечә [шәһәр] әтрапидики
етизлиққа берип марап олтарғайла; 33 әтә күн
чиққан һаман қозғилип шәһәргә һуҗум қилғайла;
у вә униң адәмлири силигә қарши чиққанда, сили
әһвалға қарап униңға тақабил турғайла, — деди.
34 Буни аңлап, Абимәләк һәммә адәмлирини елип,
кечиси чиқип, төрт топқа бөлүнүп, йошурунуп
Шәкәмгә һуҗум қилишқа марап олтарди. 35
Әбәдниң оғли Гаал сиртқа чиқип шәһәрниң
дәрвазисида өрә турғанда, Абимәләк өз адәмлири
билән йошурунған җайдин чиқти. 36 Гаал хәлиқни
көрүп Зәбулға: — Мана тағ чоққилиридин адәмләр
чүшүватиду, деди. Лекин Зәбул униңға җававән: —
Тағларниң көләңгиси саңа адәмләрдәк көрүниду,
— деди. 37 Гаал йәнә сөз қилип: Мана, бир топ
адәмләр дөңләрдин чүшүп келиватиду, йәнә бир
топ адәмләр «Палчиларниң дуб дәриғи»ниң йоли
билән келиватиду, — деди. 38 Андин Зәбул униңға:
— Сениң: «Абимәләк дегән ким еди, биз униң
хизмитидә болаттуқму?» дәп чоң гәп қилған ағзиң
һазир қени? Мана булар сән көзгә илмиған хәлиқ
әмәсму? Әнди чиқип улар билән соқушуп баққин!
— деди. 39 Шуниң билән Гаал Шәкәмдикиләр билән
чиқип Абимәләк билән соқушушқа башлиди. 40
Лекин Абимәләк уни мәғлуп қилип қоғлиди; у
униң алдидин қачти, шундақла нурғун яриланған
адәмләр шәһәрниң дәрвазисиғичә йетишип кәткән
еди. 41 Андин Абимәләк Арумаһда туруп қалди.
Зәбул болса Гаал вә униң қериндашлирини қоғлап,
уларниң Шәкәмдә турушиға йол қоймиди. 42
Әтиси [Гаалдикиләр] далаға чиқти; бу хәвәр
Абимәләккә йәткәндә 43 у хәлқини елип, уларни
үч топқа бөлүп, далада йошурунуп марап турди; у
қарап турувиди, Шәкәм хәлқи шәһәрдин чиқти. У
қопуп уларға һуҗум қилди. 44 Абимәләк вә униң
билән болған биринчи топ атлинип шәһәрниң
дәрвазисиниң алдиға бесип берип, у йәрдә турди;
қалған икки топ етилип берип далада турған
адәмләргә һуҗум қилип уларни қиривәтти. 45
Шу тәриқидә Абимәләк пүтүн бир күн шәһәргә
һуҗум қилип, уни елип, униңда туруватқан
хәлиқни өлтүрүп, шәһәрни ханивәйран қилип
үстигә тузларни чечивәтти. 46 Шәкәм мунаридики
адәмләрниң һәммиси буни аңлап, Берит дегән
бутниң ибадәтханисидики қорғанға киривалди.
47 Шәкәм мунаридики адәмләр бир йәргә
жиғиливапту, дегән хәвәр Абимәләккә йәтти.
48 Шуниң билән Абимәләк адәмлирини елип
Залмон теғиға чиқти; у қолиға палтини елип
дәрәқниң бир шехини кесип елип, өшнисигә
қоюп, андин өзи билән болған хәлиққә: — Мениң
немә қилғинимни көрдүңлар, әнди силәрму
тездин шундақ қилиңлар, — деди. 49 Буни аңлап
хәлиқниң һәр бири Абимәләктәк бирдин шахни
кесип елип, униңға әгишип берип, шахларни
қорғанниң йениға догилап, от қоюп қорған
вә униңда болғанларни көйдүрүвәтти. Буниң
билән Шәкәмниң мунаридики һәммә адәмләр,
җәмий миңчә әр-аял өлди. 50 Андин Абимәләк
Тәбәзгә берип, у йәрдә баргаһ қуруп Тәбәзкә
қоршап, һуҗум қилип уни ишғал қилди. 51 Лекин
шәһәрниң оттурисида мустәһкәм бир мунар бар
еди; барлиқ әр-аял, җүмлидин шәһәрниң һәммә
чоңлири у йәргә қечип берип, дәрвазини ичидин
тақап, мунарниң үстигә чиқивалди. 52 Абимәләк
мунарға һуҗум қилип, униңға от қоюшқа
мунарниң дәрвазисиға йеқинлашқанда, 53 бир
аял ярғунчақниң үстүнки тешини Абимәләкниң
бешиға етип униң баш сүңикини сундуривәтти.
54 Андин Абимәләк дәрһал өз яриғини көтәргүчи
жигитни чақирип униңға: — Қиличиңни суғуруп
мени өлтүрүвәткин; болмиса, хәлиқ мениң

тоғрамда: «Бир аял киши уни өлтүрүветипту»
дейишиду, — деди. Буни аңлап жигит уни санҗип
өлтүрүвәтти. 55 Андин Исраилниң адәмлири
Абимәләкниң өлгинини көрүп, уларниң һәммиси
өз җайлириға қайтип кетишти. 56 Шундақ қилип
Худа Абимәләкниң өзиниң йәтмиш ака-укисини
өлтүрүп, атисиға қилған рәзиллигини униң өз
бешиға яндурди; 57 шуниңдәк Худа Шәкәмниң
адәмлири қилған барлиқ яманлиқлириниму
уларниң бешиға яндуруп чүшүрди. Буниң билән
Йәруббаалниң оғли Йотам ейтқан ләнәт уларниң
үстигә кәлди.

10 Абимәләктин кейин Иссакар қәбилисидин
болған Додониң нәвриси, Пуаһниң оғли
Тола дегән киши Исраилни қутқузушқа турди; у
Әфраимниң тағлиридики Шамир дегән җайда
туратти; 2 у Исраилға жигирмә үч жил һаким
болуп аләмдин өтти вә Шамирда дәпнә қилинди.
3 Униңдин кейин Гилеадлиқ Яир турди; у
Исраилға жигирмә икки жил һаким болди.
4 Униң оттуз оғли болуп, улар оттуз тәхәйгә
минип жүрәтти. Улар оттуз шәһәргә егидарчилиқ
қилатти; бу шәһәрләр Гилеад жутида болуп, та
бүгүнгичә «Яирниң кәнтлири» дәп аталмақта.
5 Яир вапат болуп, Камонда дәпнә қилинди. 6
Лекин Исраиллар йәнә Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзил болғанни қилип, Баал билән Ашәраһ
бутлириға баш уруп, шундақла Сурийәниң
илаһлири, Зидондикиләрниң илаһлири, Моабниң
илаһлири, Аммонийларниң илаһлири вә
Филистийләрниң илаһлириниң ибадитигә
кирип, Пәрвәрдигарни ташлап, униңға ибадәттә
болмиди. 7 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң ғәзиви
Исраилға қозғилип, уларни Филистийләрниң
вә Аммонийларниң қолиға ташлап бәрди. 8
Булар болса шу жили Исраилларни қаттиқ бесип
әзди; андин улар Иордан дәриясиниң мәшриқ
тәрипидә Аморийларниң зиминидики Гилеадта
олтиришлиқ барлиқ Исраил хәлқигә он сәккиз
жилғичә зулум қилди. 9 Аммонийлар йәнә
Иордан дәриясидин өтүп, Йәһуда, Бинямин вә
Әфраим җәмәтигә қарши һуҗум қилди: шуниң
билән пүткүл Исраил қаттиқ азапланди. 10
Шуниң билән Исраиллар Пәрвәрдигарға пәряд
қилип: — Биз саңа гуна қилдуқ, өз Худайимизни
ташлап, Баал бутлириниң қуллуғиға кирип
кәттуқ, деди. 11 Пәрвәрдигар Исраилларға: —
Мән силәрни мисирлиқлардин, Аморийлардин,
Аммонийлардин вә Филистийләрдин қутқузған
әмәсмидим? 12 Зидонийлар, Амаләкләр вә
Маонлар келип силәргә зулум қилғинида, Маңа
пәряд қилғиниңларда силәрни уларниң қолидин
қутқузған әмәсмидим? 13 Шундақтиму, силәр
йәнә Мени ташлап, ят илаһларниң қуллуғиға
кирдиңлар. Мән силәрни әнди қутқузмаймән! 14
Әнди берип өзүңлар таллиған илаһларға пәряд
қилиңлар, қийинчилиққа қалған чеғиңларда
шулар силәрни қутқузсун, — деди. 15 Амма
Исраиллар Пәрвәрдигарға ялвуруп: — Биз гуна
қилдуқ! Әнди нәзириңгә немә яхши көрүнсә
бизгә шундақ қилғин, бизни пәқәт мошу бир
қетимла қутқузувалғайсән! — деди. 16 Шуниң
билән Исраил ят илаһларни өз арисидин чиқирип
ташлап, Пәрвәрдигарниң ибадитигә киришти;
[Пәрвәрдигар] Исраилниң тартиватқан азап-
оқубәтлирини көрүп, көңли йерим болди. 17
Шу вақитта Аммонийлар топлинип Гилеадта
чедиргаһ тикти; Исраилларму жиғилип келип
Мизпаһға чүшүп чедиргаһ тикти. 18 Гилеадтики
хәлиқниң чоңлири өз ара: — Ким Аммонийлар
билән соқушушқа башламчи болса, у барлиқ
Гилеадттикиләргә баш болиду, деди.

11 Шу чағда Гилеадлиқ Йәфтаһ дегән киши
батур палван еди. У бир паһишә аялниң
оғли болуп, Гилеадтин төрәлгән еди. 2 Лекин
Гилеадниң өз аяли униңға бир нәччә оғул бала
туғуп бәргән еди; бу аялдин туғулған оғуллири
чоң болғанда Йәфтаһни өйдин қоғлап: — Сән
башқа хотундин болған оғул болғачқа, атимизниң
өйидин мирасқа егә болмайсән, — деди. 3 Шуниң
билән Йәфтаһ қериндашлиридин қечип, Тоб
дегән зиминда туруп қалди. Шу йәрдә бир мунчә
бекар тәләпләр Йәфтаһниң әтрапиға бир-бирләп
жиғилди. Улар униң билән кирип-чиқип жүрәтти.
4 Амма бир нәччә вақит өткәндә Аммонийлар
Исраил билән соқушқа чиқти. 5 Аммонийлар
Исраилға һуҗум қилғанда Гилеадниң ақсақаллири
Йәфтаһни Тоб зиминидин елип кәлмәкчи болуп
униң йениға барди. 6 Улар берип Йәфтаһқа
илтиҗа қилип: — Бизниң Аммонийлар билән
уруш қилишимиз үчүн сән келип бизгә сәрдар
болуп бәргин, — деди. 7 Йәфтаһ Гилеадниң
ақсақаллириға җававән: — Силәр мени өч көрүп
атамниң җәмәтидин һайдиватқан едиңларғу, әнди

бешиңларға балаю-апәт чүшкәндә қандақсигә
мениң қешимға келип қалдиңлар, — деди. 8
Гилеадниң ақсақаллири Йәфтаһқа: — Дурус, лекин
сени биз билән биллә берип Аммонийларға қарши
җәң қилип, Гилеадта һәммә олтириватқанларға
баш болсун дәп, қешиңға кәлдуқ, — деди. 9
Йәфтаһ Гилеадниң ақсақаллиридин: — Әгәр силәр
мени Аммонийлар билән соқушушқа яндуруп
барғиниңларда, Пәрвәрдигар уларни мениң
қолумға тапшурса, мән силәргә баш боламдимән?
— дәп сориди. 10 Гилеадниң ақсақаллири
Йәфтаһқа җавап берип: —Ейтқиниңдәк қилмисақ,
Пәрвәрдигар Өзи аримизда гува болуп һөкүм
чиқарсун! — деди. 11 Буни аңлап Йәфтаһ
Гилеадниң ақсақаллири билән барди; хәлиқ уни
өзлиригә һәм баш һәм сәрдар қилип тиклиди.
Йәфтаһ Мизпаһға барғанда һәммә сөзлирини
Пәрвәрдигарниң алдида баян қилди. 12 Андин
Йәфтаһ Аммонийларниң падишасиға әлчиләрни
әвәтип, униңдин: — Мениң зиминимға бесип
кирип, мән билән соқушушқа мәндә немә һәққиң
бар еди? — дәп сориди. 13 Аммонийларниң
падишаси Йәфтаһниң әлчилиригә җавап берип:
— Чүнки Исраиллар Мисирдин чиқип кәлгәндә
улар Арнон дәриясидин тартип [шималдики]
Яббок еқиниғичә вә [ғәриптә] Иордан дәриясиғичә
мениң зиминимни булап егиливалған еди. Әнди
сән бу йәрләрни течлиқ билән маңа яндуруп бәр!
— деди. 14 Йәфтаһ әлчиләрни Аммонийларниң
падишасиниң қешиға йәнә әвәтип 15 униңға: —
Йәфтаһ сөз қилип мундақ дәйду: «Исраил нә
Моабниң зиминини нә Аммонниң зиминини
егилимиди, 16 бәлки улар Мисирдин чиқип
кәлгәндә чөл-баяванда меңип Қизил деңиздин
өтүп, андин Қадәш дегән җайға йетип кәлгән еди;
17 шу чағда Исраиллиқлар Едом падишасиниң
қешиға әлчиләр әвәтип: «Зиминлиридин кесип
өтүвелишқа иҗазәт бәргәйла» дәп соривиди,
Едом падишаси унимиған еди. Шуниң билән
улар Моаб падишасиниң қешиға [илтиҗа билән]
әлчиләрни әвәтсә, уму қошулмиған еди. Шу
сәвәптин Исраиллар Қадәштә туруп қалған; 18
андин улар чөл-баяван билән меңип Едом зимини
билән Моаб зиминини айлинип өтүп, Моаб
зимининиң шәриқ тәрипидин келип, ахирида
Арнон дәриясиниң шу қетида чедир тикти.
Улар Моабниң чегариси ичигә кирмиди; чүнки
Арнон дәрияси Моабниң чегарасидур. 19 Андин
Исраил Аморийларниң падишаси Сиһонға, йәни
Һәшбонниң падишасиниң қешиға әлчиләрни
әвәтип: «Бизниң зиминлириниң ичидин өтүп өз
җайимизға беривелишимизға иҗазәт бәргәйла» —
деди. 20 Лекин Сиһон Исраилға ишәш қилалмай,
жутидин өткили қоймиди; у бәлки хәлиқлириниң
һәммисини жиғип, Җаһзаһ дегән җайға чүшүп
чедирғаһ тикип, Исраил билән урушти. 21 Амма
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Сиһонни барлиқ
хәлқи билән қошуп Исраилниң қолиға тапшурди,
Исраиллар уларни уруп қирди. Андин Исраил
шу йәрдә олтиришлиқ Аморийларниң һәммә
зиминини егилиди. 22 Арнон дәриясидин тартип
Яббок еқиниғичә, чөл-баявандин тартип Иордан
дәриясиғичә Аморийларниң пүткүл зиминини
егилиди. 23 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
Аморийларни Өз хәлқи болған Исраилниң
алдидин қоғлап чиқарди, әнди сән шу жутқа егә
болмақчимусән? 24 Сениң илаһиң Қемош саңа
егиләткән йәргә өзүң егә болдуңғу? Шуниңға
охшаш Пәрвәрдигар Худайимиз алдимиздин
һайдап чиқиривәткән хәлиқниң йеригә болса,
бизму шуниңға егә болимиз. 25 Әнди сән дәрвәқә
Моабниң падишаси болған Зиппорниң оғли
Балақтинму күчлүкму? У қачан Исраил билән
тиркәшкән яки Исраил билән җәң қилишқа
җүръәт қилған? 26 Йәнә келип, Исраил Һәшбон
вә униңға қарашлиқ йеза-қишлақларда, Ароәр вә
униңға қарашлиқ йеза-қишлақларда һәмдә Арнон
дәриясиниң бойидики барлиқ шәһәрләрдә үч йүз
жил макан тутуп олтарған вақитларда, немишкә
силәр шу йәрләрни қайтурувалмидиңлар? 27
Шуңа мән саңа гуна қилмидим, бәлки маңа
таҗавуз қилип, яманлиқ қилғучи сән өзүңдурсән.
Бирдин-бир адаләт чиқарғучи Пәрвәрдигар
Өзи бүгүн Исраиллар билән Аммонийларниң
оттурисида һөкүм чиқарсун!» — деди. 28
Лекин Аммонийларниң падишаси Йәфтаһниң
әлчи әвәтип ейтқан сөзлирини тиңшимиди. 29
Шу вақитта Пәрвәрдигарниң Роһи Йәфтаһниң
үстигә чүшүп, у [қувәтлинип] Гилеад билән
Манассәһләрниң жутидин өтүп Гилеадтики
Мизпаһқа берип, андин Гилеадтики Мизпаһдин
Аммонийлар тәрәпкә маңди. 30 Шу чағда Йәфтаһ
Пәрвәрдигарға қәсәм ичип: — Әгәр Сән дәрвәқә
Аммонийларни қолумға тутуп бәрсәң, 31 уңдақта

мән Аммонийларниң қешидин теч-аман йенип
кәлгинимдә, өйүмниң ишигидин чиқип маңа
тунжа йолуққини Пәрвәрдигарға аталған болиду,
мән уни көйдүрмә қурбанлиқ қилимән, — деди.
32 Шуниң билән Йәфтаһ чиқип Аммонийлар
билән соқушқили улар тәрәпкә өтти; Пәрвәрдигар
уларни униң қолиға тапшурди. 33 Шуниң билән
у Ароәрдин тартип Миннитқичә уларни қаттиқ
уруп қирип, жигирмә шәһәрни елип, Абәл-
Қерамимғичиму йетип барди. Буниң билән
Аммонийлар Исраилға бойсундурулди. 34 Андин
Йәфтаһ Мизпаһқа қайтип өйигә кәлгәндә өз қизи
дап челип уссул ойнап униң алдиға көрүшкили
чиқти. Бу униң ялғуз қизи болуп, униңдин башқа
һеч оғул-қизи йоқ еди. 35 У уни көргәндә өз
егинлирини житип: — Аһ, аһ, мениң қизим! Сән
мени интайин яман һалға чүшүрдуң, мени дәрдкә
чүшүргүчиләрдин бири болуп қалдиң; чүнки мән
Пәрвәрдигарға ағзимни ечип, ейтқан гепимдин
йенивалалмаймән, — деди. 36 Қизи униңға: —
Әй ата, Пәрвәрдигарға ағзиңни ечип вәдә қилған
болсаң, ағзиңдин чиққини бойичә, маңа шуни
қилғин; чүнки Пәрвәрдигар сениң дүшмәнлириң
болған Аммонийлардин интиқамиңни елип
бәрди, — деди. 37 Андин у атисиға йәнә: — Мениң
шу илтимасимни қобул көргинки, маңа икки
айлиқ мөһләт бәрсәң; мән қиз достлирим билән
берип тағларда жүрүп, қизлиғим үчүн матәм
тутувалай, — деди. 38 Атиси жавап берип: — Барғин,
деди. Униңға икки айлиқ мөһләт берип далаға
әвәтти. У берип, қиз достлирини елип тағларға
чиқип, икки айғичә өзиниң қиз пети қалғиниға
аһ-зар көтирип жиғлап жүрди. 39 Шундақ болдики,
у икки айдин кейин атисиниң қешиға йенип
кәлгәндә, атиси униң үстигә қилған қәсимини
бежа кәлтүрди. Бу қиз болса һеч әр кишигә
йеқинлашмиған еди. Шуниң билән Исраилда
шундақ бир өрп-адәт пәйда болдики, 40 һәр жили
Исраилниң қизлири өйдин чиқип Йәфтаһниң
қизини төрт күн әсләп хатириләйдиған болди.

12 Лекин Әфраимийлар болса топлишип
Зафон тәрәпкә өтүп Йәфтаһқа соал қоюп:
— Сән Аммонийлар билән жәң қилғили
барғиниңда немишкә бизни биллә беришқа
чақирмайсән? Әнди биз өйүңни өзүң билән
қошуп отта көйдүрүветимиз, — деди. 2 Йәфтаһ
уларға жавап берип: — Мән билән хәлқим
Аммонийларға қарши қаттиқ жәң қиливатқанда,
силәрни чақирсам, мени уларниң қолидин
қутқузмидиңлар. 3 Силәрниң келип мени
қутқузмайдиғанлиғиңларни көрүп, женимни
алқинимға елип қоюп, Аммонийларға һужум
қилишқа атландим, Пәрвәрдигар уларни қолумға
тапшурди. Әнди силәр немишкә бүгүн келип
маңа һужум қилмақчисиләр? — деди. 4 Лекин
Әфраимлар Гилеадларни [һақарәтләп]: — Силәр и
Гилеадлар, Әфраимниң арисида вә Манассәһниң
арисида туруватқан мусапирлар, Әфраимда
туруватқан қачқунсиләр, халас! — деди. Шуниң
билән Йәфтаһ барлиқ Гилеадтикиләрни жиғип
Әфраим билән соқушти. Улар Әфраимларни уруп
қирип мәғлуп қилди. 5 Андин Гилеадтикиләр
Иордан дәриясиниң кечиклирини тосуп,
Әфраимларни өткүзмиди. Шундақ болдики,
Әфраимлиқ бирәр қачқон кечиккә келип: — Мени
өткили қойғин, десә Гилеадтикиләр униңдин:
— Сән Әфраимийму? — дәп сорайтти. У киши
«яқ» десә, 6 улар униңға: — «Шиболәт» дегин!
— дәйтти. Әгәр у киши натоғра тәләппуз қилип
«сиболәт» дәп жавап берип қалса, улар уни
тутуп Иордан дәриясиниң кечигиниң йенида
өлтүрүветәтти. Шу тәриқидә шу вақитта қириқ
икки миңчә Әфраимий өлтүрүлди. 7 Йәфтаһ алтә
жил Исраилға һаким болди. Андин Гилеадлиқ
Йәфтаһ аләмдин өтүп, Гилеад шәһәрлириниң
биридә дәпнә қилинди. 8 Униңдин кейин Бәйт-
Ләһәмлик Ибзан Исраилға һаким болди. 9 Униң
оттуз оғли, оттуз қизи болуп, оттуз қизини сиртқа
әргә берип, сирттин оттуз қизни оғуллириға елип
бәрди. У йәттә жилғичә Исраилға һаким болди. 10
Андин Ибзан өлүп, Бәйт-Ләһәмдә дәпнә қилинди.
11 Униңдин кейин Зәбулун қәбилисидин болған
Елон Исраилға һаким болуп, он жил Исраилда
һөкүм сүрди. 12 Андин Зәбулун қәбилисидин
болған Елон өлүп, Зәбулун зиминидики Айжалон
дегән жайда дәпнә қилинди. 13 Униңдин кейин
Пиратонлуқ Һилләлниң оғли Абдон Исраилға
һаким болди. 14 Униң қириқ оғли вә оттуз нәвриси
бар еди. Улар йәтмиш ешәккә минип маңатти.
У Исраилға сәккиз жил һаким болди. 15 Андин
Пиратонлуқ Һилләлниң оғли Абдон өлүп, Әфраим
зиминида, Амаләкләрниң тағлиқ районидики
Пиратон дегән жайда дәпнә қилинди.

13 Лекин Исраиллар Пәрвәрдигарниң нәзиридә
йәнә рәзил болғанни қилди; шуниң
билән Пәрвәрдигар уларни қириқ жилғичә
Филистийләрниң қолиға ташлап қойди. 2 Шу
чағда Зореаһ дегән җайда, Дан җәмәтидин
болған, Маноаһ исимлиқ бир киши бар еди.
Униң аяли туғмас болуп, һеч балиси йоқ еди.
3 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси бу аялға аян
болуп униңға: — Мана, сән туғмас болғиниң
үчүн бала туғмидиң; лекин әнди сән һамилдар
болуп бир оғул туғисән. 4 Амма сән сәгәк
болуп, шарап яки күчлүк һарақ ичмә, һеч напак
нәрсиниму йемигин. 5 Чүнки мана, сән һамилдар
болуп бир оғул туғисән. Бу бала анисиниң
қосиғидики чағдин тартип Худаға аталған
«назарий» болидиғини үчүн, униң бешиға һәргиз
устира селинмисун. У Исраилни Филистийләрниң
қолидин қутқузуш ишини башлайду, — деди.
6 Аял ериниң қешиға берип, униңға: — Мана,
Худаниң бир адими йенимға кәлди; униң турқи
Худаниң Пәриштисидәк, интайин дәһшәтлик
екән; лекин мән униңдин: «Нәдин кәлдиң» дәп
соримидим, уму өз нам-шәривини маңа дәп
бәрмиди. 7 У маңа: — «Мана, сән һамилдар болуп
бир оғул туғисән; у бала анисиниң қосиғидики
чағдин тартип өлидиған күнигичә Худаға аталған
бир назарий болидиған болғачқа, әнди сән
шарап яки күчлүк һарақ ичмә вә һеч напак
нәрсиниму йемигин» деди, — деди. 8 Буни
аңлап Маноаһ Пәрвәрдигарға дуа қилип: — Аһ
Рәббим, Сән бу йәргә әвәткән Худаниң адими
бизгә йәнә келип, туғулидиған балиға немә
қилишимиз керәклигини үгитип қойсун, дәп
илтиҗа қилди. 9 Худа Маноаһниң дуасини аңлиди;
аял етизлиқта олтуғинида, Худаниң Пәриштиси
йәнә униң қешиға кәлди. Амма униң ери Маноаһ
униң қешида йоқ еди. 10 Андин аял дәрһал
жүгүрүп берип, еригә хәвәр берип: — Мана,
һелиқи күни йенимға кәлгән адәм маңа йәнә
көрүнди, девиди, 11 Маноаһ дәрһал қопуп аялиниң
кәйнидин меңип, у адәмниң қешиға келип: —
Бу аялға келип сөз қилған адәм сәнму? — дәп
соривиди, у җававән: — Шундақ, мәндурмән,
деди. 12 Маноаһ униңға: — Ейтқан сөзлириң
беҗа кәлтүрүлгәндә, бала қайси тәриқидә чоң
қилиниши керәк, у немә ишларни қилиду? — дәп
сориди. 13 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Маноаһқа
җавап берип: — Мән бу аялға ейтқан нәрсиләрниң
һәммисидин у һези болуп өзини тартсун; 14
у үзүм телидин чиққан һеч қандақ нәрсидин
йемисун, шарап яки күчлүк һарақ ичмисун,
һеч напак нәрсиләрдин йемисун; мән униңға
барлиқ әмир қилғинимни тутсун, деди. 15 Маноаһ
Пәрвәрдигарниң Пәриштисигә: — Илтипат қилип,
кәтмәй турсила, өзлиригә бир оғлақ тәйярлайли,
девиди, 16 Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Маноаһқа
җавап берип: — Сән Мени тутуп қалсаңму, Мән
нениңдин йемәймән; әгәр сән бирәр көйдүрмә
қурбанлиқ сунмақчи болсаң, уни Пәрвәрдигарға
атап сунушуң керәк, деди (униң шундақ
дейишиниң сәвәви, Маноаһ униң Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси екәнлигини билмигән еди). 17
Андин Маноаһ Пәрвәрдигарниң Пәриштисидин:
— Өзлириниң нам-шәриви немиду? Ейтип
бәргән болсила, сөзлири әмәлгә ашурулғинида,
силигә һөрмитимизни билдүрәттуқ, — деди. 18
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси униңға җававән: —
Намимни сорап қалдиңғу? Мениң намим карамәт
тилсиматтур, — деди. 19 Шуниң билән Маноаһ
оғлақ билән ашлиқ һәдийәсини елип берип уни
қорам ташниң үстидә Пәрвәрдигарға атап сунди.
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уларниң көз алдида
әҗайип карамәт бир ишни қилип көрсәтти;
Маноаһ вә аяли қарап турди. 20 Шундақ болдики,
от ялқуни қурбангаһтин асманға көтирилгәндә,
Пәрвәрдигарниң Пәриштисиму қурбангаһтин
чиққан от ялқуни ичидә жуқуриға чиқип кәтти.
Маноаһ билән аяли буни көрүп, өзлирини йәргә
ташлап йүзлирини йәргә йеқип дүм ятти. 21
Шуниңдин кейин Пәрвәрдигарниң Пәриштиси
Маноаһқа вә униң аялиға қайта көрүнмиди.
Маноаһ шу вақитта униң Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси екәнлигини билди. 22 Андин Маноаһ
аялиға: — Мана, биз чоқум өлимиз, чүнки
биз Худани көрдуқ! — деди. 23 Лекин аяли
униңға җавап берип: — Әгәр Пәрвәрдигар бизни
өлтүрүшкә лайиқ көргән болса, ундақта у
көйдүрмә қурбанлиқ билән ашлиқ һәдийәни
қолимиздин қобул қилмиған болатти, бу ишниму
көрсәтмигән болатти вә шундақла бундақ
сөзләрни бизгә ейтмиған болатти, — деди. 24
Шу иштин кейин аял бир оғул туғди, униң
исмини Шимшон қойди. Бу бала өсүп, чоң
болди вә Пәрвәрдигар уни бәрикәтлиди. 25

Зореаһ билән Әштаолниң оттурисидики Маһанәһ-
Данда Пәрвәрдигарниң Роһи униңға өз тәсирини
көрситишкә башлиди.

14 Бир вақитта, Шимшон Тимнаһқа чүшүп,
у йәрдә бир қизни көрди; у Филистий
қизлиридин бири еди. 2 У шу йәрдин чиқип
ата-анисиниң йениға қайтип: — Мән Тимнаһда
Филистий қизлиридин бирини көрдүм, уни маңа
хотунлуққа елип бериңлар, — деди. 3 Бирақ ата-
аниси униңға: — Қериндашлириңниң қизлириниң
ичидә яки бизниң пүткүл қовмимизниң арисидин
саңа бир қиз чиқмасму? Немишкә хәтнисиз
болған Филистийләрниң қешиға берип, улардин
хотун алмақчи болисән? — деди; амма Шимшон
атисиға: — Уни маңа елип бәргин, чүнки у маңа
бәк яқти, — деди. 4 Униң ата-аниси бу ишниң
Пәрвәрдигар тәрипидин болғинини билмиди.
Чүнки Филистийләр шу чағда Исраил үстидин
һөкүм сүрүп турған болғачқа, У Филистийләргә
тақабил турушқа пурсәт яратмақчи еди. 5 Әнди
Шимшон ата-аниси билән Тимнаһқа чүшти; улар
Тимнаһдики үзүмзарлиқларға йетип кәлгәндә,
мана бир яш шир һөкиригән пети униңға етилди.
6 Шуан Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә чүшүп,
у қолида һеч немә болмиған һаләттә ширни
тутуп, уни оғлақни житқандәк житип титма-
титма қиливәтти. Лекин у бу ишни ата-анисиға
демиди. 7 Андин у [Тимнаһқа] чүшүп, у қиз билән
параңлашти, у қиз Шимшонға бәк ярап кәтти. 8
Бирмәзгилдин кейин у қизни елип келиш үчүн
қайта барғанда, ширниң өлүгини көрүп бақай
дәп йолдин бурулуп қаривиди, мана ширниң
искилитиниң ичидә бир топ һәсәл һәрилири
билән һәсәл туратти. 9 У һәсәлдин очумиға
елип йәп маңди; ата-анисиниң йениға кәлгәндә,
уларғиму бәрди, уларму йеди, лекин өзиниң
һәсәлни ширниң искилитиниң ичидин елип
кәлгинини уларға демиди. 10 Униң атиси [униңға
һәмраһ болуп] чүшүп қизниң өйигә кәлди, у йәрдә
Шимшон бир зияпәт бәрди, чүнки бурундинла
той қилидиған жигитләр шундақ қилидиған
рәсм-қаидә бар еди. 11 Улар Шимшонни көрүп,
униңға һәмраһ болушқа оттуз жигитни тепип
кәлди; улар униңға һәмраһ болди. 12 Шимшон
уларға: — Мән силәрдин бир тепишмақ сорай, әгәр
силәр зиярәт қилинидиған йәттә күн ичидә униң
мәнасини маңа дәп берәлисәңлар, мән силәргә
оттуз данә канап көйнәк билән оттуз жүрүш
егин беримән; 13 әгәр уни йешип берәлмисәңлар,
силәр маңа оттуз данә канап көйнәк билән оттуз
жүрүш егин бериңлар, — деди. Улар униңға: —
Мақул, ундақ болса тепишмиқиңни ейтқин, қени
аңлайли, — деди. 14 У уларға: — Йейилидиғини
йегүчиниң ичидин чиқти; татлиқ күчтүңгүрниң
ичидин чиқти, [бу немә]? — деди. Улар үч күнгичә
бу тепишмақни тапалмиди. 15 Йәттинчи күни
шундақ болдики, улар Шимшонниң аялиниң
қешиға берип: — Сән ериңни алдап-сийлап,
тепишмақниң мәнасини бизгә ейтип беришкә
мақул қилғин; болмиса сени атаңниң өйи билән
қошуп көйдүрүветимиз. Силәр бизни йоқсул
қилишқа бу йәргә чақирғанму?! — деди. 16
Шимшонниң аяли униң алдида жиғлап туруп:
— Сән маңа өч, мени пәқәт сөймәйсән; сән
мениң қовмимниң балилиридин бир тепишмақни
соридиң, амма маңа мәнасини ейтип бәрмидиң,
дәп жиғлиғили турди. Шимшон униңға җававән:
— Мана, мән уни ата-анамғиму дәп бәрмигән
турсам, саңа дәп берәмдим? — деди. 17 Зияпәт
өткүзүлгән йәттә күнидә у ериниң алдида
жиғлапла жүрди. Шундақ болдики, йәттинчи
күни болғанда аяли уни қистап турувалғачқа,
униңға тепишмақниң мәнасини ейтип бәрди.
Андин аял берип өз хәлқиниң адәмлиригә
тепишмақниң мәнасини дәп бәрди. 18 Шуниң
билән йәттинчи күни күн патмаста, шәһәрниң
адәмлири униңға җавап берип: — Һәсәлдинму
татлиғи барму? Ширдинму күчтүңгүри барму?
— деди. У уларға җавап берип: — Әгәр силәр
мениң иниким билән йәр ағдурмиған болсаңлар,
тепишмиқимни һәргиз тапалмайттиңлар! — деди.
19 У вақитта Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә
чүшти; у Ашкелонға чүшүп, Ашкелондикиләрдин
оттуз кишини өлтүрүп, улардин олҗа елип,
олҗидин егинләрни елип келип, тепишмақниң
мәнасини йешип бәргәнләргә бәрди. Шуниңдәк
Шимшонниң ғәзиви келип, ата-анисиниң өйигә
йенип кәтти. 20 Андин Шимшонниң аяли
Шимшонниң һәмраһлиридин қолдаш болған
жигиткә тәвә қилинди.

15 Амма бир нәччә вақит өтүп буғдай ориш
мәзгили кәлгәндә шундақ болдики, Шимшон
бир оғлақни елип өз аялиниң өйигә берип: «Мән
хотунумниң қешиға униң һуҗрисиға киримән»

деди. Лекин аялиниң атиси уни ичкиригә
киришигә йол қоймиди. 2 Қейинатиси униңға:
— Мән һәқиқәтән сизни униңға мутләқ өч болуп
кәтти, дәп ойлидим; шуңа мән уни сизниң
қолдишиңизға беривәткән едим. Һалбуки, униң
кичик сиңлиси униңдин техиму чирайлиққу?
Униң орниға шуни алған болсиңиз! — деди. 3
Амма Шимшон уларға: — Әнди мән бу қетим
Филистийләргә зиян йәткүзсәм, маңа гуна
болмайду! — деди. 4 Шуни дәп Шимшон берип
үч йүз чилбөрини тутуп келип, отқашларни
тәйярлап, чилбөриләрни җүпләп қуйруқлирини
бир-биригә четип, икки қуйриқиниң оттурисиға
бирдин отқашни асти; 5 отқашларға от йеқип
чилбөриләрни елип берип, Филистийләрниң
етиздики ормиған зираәтлиригә қоюп бәрди.
Шуниң билән у дога-дога өнчиләрни, орулмиған
зираәтләрни, шундақла зәйтун бағлириниму
көйдүрүвәтти. 6 Филистийләр буни көрүп:
Буни ким қилди, — дәп сориса, хәлиқ җавап
берип: — Тимнаһлиқ адәмниң күйоғли Шимшон
қилди; қейинатиси униң аялини униң қолдишиға
беривәткини үчүн шундақ қилди, — деди. Шуниң
билән Филистийләр чиқип, у аял билән атисини
отта көйдүрүвәтти. 7 Шимшон уларға: — Силәр
шундақ қилғиниңлар үчүн, мән силәрдин интиқам
алмай болди қилмаймән, — деди. 8 Шуниң билән
Шимшон уларни қир-чап қилип қәтл қиливәтти;
андин у берип Етам қорам тешиниң өңкиридә
турди. 9 У вақитта Филистийләр чиқип, Йәһуда
жутида чедир тикип, Леһи дегән җайда йейилди.
10 Йәһудалар болса: — Немишкә бизгә һуҗум
қилмақчи болисиләр? — девиди, улар җавап берип:
— Биз Шимшонни тутуп бағлап, у бизгә қандақ
қилған болса, бизму униңға шундақ қилимиз, дәп
чиқтуқ, — деди. 11 Шуниң билән Йәһуда жутидики
үч миң киши Етам қорам тешиниң өңкиригә
чүшүп, Шимшонға: — Сән Филистийләрниң
үстимиздин һөкүм сүрүватқинини билмәмсән?
Шуни билип туруп, сән немишкә бизгә шундақ
қилдиң? — деди. У уларға: — Улар маңа қилғандәк,
мәнму уларға қилдим, дәп җавап бәрди. 12 Улар
униңға: — Биз сени бағлап Филистийләрниң
қолиға тапшуруп бериш үчүн кәлдуқ, девиди,
Шимшон уларға: — «Биз өзимиз саңа һуҗум
қилип өлтүрмәймиз», дәп маңа қәсәм қилиңлар,
деди. 13 Улар униңға: — Сени өлтүрмәймиз;
пәқәт сени чиң бағлап, уларниң қолиға тапшуруп
беримиз; һәргиз өлүмгә мәһкүм қилмаймиз,
дәп җавап бәрди. Шуни дәп улар икки йеңи
арғамча билән уни бағлап, қорам ташниң үстидин
елип маңди. 14 У Леһигә кәлгәндә, Филистийләр
вақирашқиничә униң алдиға җүгүрүшүп кәлди.
Амма Пәрвәрдигарниң Роһи униң үстигә чүшүп,
қоллирини бағлиған арғамчилар от туташқан
кәндир жиптәк үзүлүп, түгүчләр қоллиридин
йешилип кәтти. 15 Андин у ешәкниң йеңи бир еңәк
сүйигини көрүп, қолини узитипла елип, униң
билән миң адәмни уруп өлтүрди. 16 Шимшон:
— «Ешәкниң бир еңәк сүйиги билән адәмләрни
өлтүрүп, Уларни дога-дога қиливәттим, Ешәкниң
бир еңәк сүйиги билән миң адәмни өлтүрдүм!»
— деди. 17 Буларни дәп ешәкниң еңәк сүйигини
ташливәтти. Шуниңдәк у шу җайға «Рамот-Леһи»
дәп нам қойди. 18 У интайин уссап Пәрвәрдигарға
пәряд қилип: — Сән Өз қулуңниң қоли билән
бунчә чоң нусрәтни барлиққа кәлтүрдүң, әнди
мән һазир уссузлуқтин өлүп, хәтнисизләрниң
қолиға чүшүп қаларманму? — деди. 19 Шуниң
билән Худа леһидики азгални ярди, су униңдин
урғуп чиқти. Шимшон ичип, роһи урғуп җан
кирди. Бу сәвәптин бу [булаққа] «Ән-Һаккорә»
дәп нам қоюлди; та бүгүнгичә у Леһида бар.
20 Шимшон Филистийләрниң дәвридә жигирмә
жилғичә Исраилға һаким болди.

16 Андин Шимшон Газаға барди, у у йәрдә
бир паһишә аялни көрүп, кирип униң
билән йеқинчилиқ қилди. 2 Лекин Газалиқлар
бирисиниң: — Шимшон бу йәргә кәлди, дегинини
аңлап, [шәһәрни] қоршап, кечичә шәһәрниң
қовуқида үн чиқармай марап турди вә: Әтә таң
йоруғанда уни өлтүримиз, — дейишти. 3 Шимшон
йерим кечигичә ятти; андин орнидин туруп
шәһәр қовуқиниң икки қанитини тутуп, уни
икки кешики вә балдақ-тақиқи билән қошуп,
бирақла қомуруп, өшнисигә артип Һебронниң
удулидики таққа елип чиқип кәтти. 4 Кейин у
Сорәк жилғисида олтиришлиқ Дилилаһ исимлиқ
бир аялни көрүп, униңға ашиқ болуп қалди.
5 Буни билип Филистийләрниң әмирлири у
аялниң қешиға берип униңға: — Сән уни
алдап, униң күчтүңгүрлүгиниң зади нәдин
болғанлиғини колап сорап, бизниң қандақ
қилсақ уни йеңәләйдиғанлиғимизни, уни бағлап

бойсундуралайдиғанлиғимизни ейтип бәрсәң,
биз һәр биримиз саңа бир миң бир йүз күмүч
тәңгә беримиз, — деди. 6 Шуниң билән Дилилаһ
Шимшондин: — Сән күчтүңгүрлүгүңниң зади
нәдин болғанлиғини, шундақла қандақ қилғанда
сени бағлап бойсундурғили болидиғанлиғини
ейтип бәргин! — деди. 7 Шимшон униңға җававән:
— Адәмләр мени йәттә тал қурутулмиған йеңи
я киричи билән бағлиса, мән аҗизлап башқа
адәмләрдәк болуп қалимән, — деди. 8 Шуниң
билән Филистийләрниң әмирлири йәттә тал
қурутулмиған йеңи я киричини елип келип,
бу аялға беривиди, у бу киричләр билән уни
бағлап қойди 9 (Дилилаһ бир нәччә адәмни
һуҗрида пайлап турушқа йошуруп қойған еди).
У Шимшонға: — Әй Шимшон, Филистийләр сени
тутқили кәлди! — деди. У қопуп киричләрни
чигә шойна отта көйүп үзүлүп кәткәндәк
үзүвәтти. Шуниң билән униң күчтүңгүрлигиниң
сири ашкариланмиди. 10 Буни көрүп Дилилаһ
Шимшонға: — Мана, сән мени алдап, маңа ялған
ейтипсән! Әнди маңа сени немә билән бағлиса
болидиғанлиғини ейтип бәргин, — деди. 11 У
җавап берип: — Адәмләр мени һеч ишләтмигән
йеңи арғамча билән бағлиса, мән аҗизлап башқа
адәмләрдәк болуп қалимән, — деди. 12 Шуниң
билән Дилилаһ йеңи арғамча елип келип, уни
бағлап: — Әй Шимшон, Филистийләр сени тутқили
кәлди! — деди (әслидә бир нәччә адәм һуҗрида
йошурунуп, уни пайлап турушқан еди). Лекин
Шимшон өз қолидики арғамчиларни жипни
үзгәндәк үзүп ташлиди. 13 Буни көрүп Дилилаһ
Шимшонға: — Сән һазирғичә мени алдапсән, маңа
ялған ейтипсән; әнди маңа сени немә билән
бағлиса болидиғанлиғини ейтип бәргин, — деди.
У җавап берип: — Сән мениң бешимдики йәттә
өрүм чачни дукандики өрүш жип билән қошуп
өрүп қойсаңла болиду, — деди. 14 Шуниң билән
[Шимшон ухлиғанда у униң бешидики йәттә тал
чачни өрүш жип билән қошуп өрүп], қозуққа
бағлап қоюп униңға: — Әй Шимшон, Филистийләр
сени тутқили кәлди! — деди. Шимшон уйқидин
ойғинип, өрүш жип билән қозуқни бирақла тартип
юливәтти. 15 Андин аял униңға: — Маңа көңлүң
йоқ туруп, қандақсигә саңа ашиқ болдум, дәйсән?
Сән мени үч қетим алдап, күчтүңгүрлүгүңниң
нәдин болғанлиғини маңа ейтип бәрмидиңғу,
— деди. 16 Униң һәр күни сөзлири билән уни
қисташлири вә ялвурушлири билән Шимшонниң
өлгидәк ичи пушти вә шундақ болдики, 17
у көңлидики сирини қоймай униңға ашкарә
қилип: — Мән анамниң қосиғидики чағдин
тартип Худаға атилип назарий болғиним үчүн,
бешимға һәргиз устира селинип бақмиған; әгәр
мениң чечим чүшүрүветилсә, күчүм мәндин
кетип, мән аҗизлап башқа адәмләрдәк болуп
қалимән, — деди. 18 Дилилаһ униң өзигә
көңлидики һәммә сирини дәп бәргинини көрүп,
Филистийләрниң әмирлирини чарқирип келишкә
адәм маңдуруп: — «Бу қетим силәр йәнә
бир чиқиңлар, чүнки Шимшон көңлидики
һәммә сирни маңа ашкарә қилди» деди. Шуниң
билән Филистийләрниң әмирлири қоллириға
күмүчләрни елип, униң қешиға чиқти. 19 Андин
Дилилаһ уни өз янпишиға ятқузуп, ухлитип
қоюп, бир адәмни чақирип кирип униң бешидики
йәттә өрүм чачни чүшүрүвәтти; шундақ қилип
у Шимшонниң бозәк қилинишини башлиғучи
болди. Шимшон күчидин кәткән еди. 20 У: — Әй
Шимшон, Филистийләр сени тутқили кәлди! —
девиди, у уйқидин ойғинип: — Мән орнумдин
туруп, илгәрки бир қанчә қетимқидәк, бошинип
кетимән, дәп ойлиди. Лекин у Пәрвәрдигарниң
өзидин кәткинини билмәйтти. 21 Шуниң билән,
Филистийләр уни тутувелип, көзлирини оюп,
Газаға елип чүшүп, уни мис зәнҗирләр билән
бағлап, зинданда ун тартишқа салди. 22 Лекин
бешидики чүшүрүветилгән чечи йәнә өсүшкә
башлиди. 23 Кейин, Филистийләрниң әмирлири
өз илаһи болған Дагон үчүн чоң бир қурбанлиқ
өткүзүшкә һәм тәбрикләп шатлинишқа жиғилди.
Чүнки улар: — Мана, илаһимиз дүшминимиз
болған Шимшонни қолимизға тапшуруп бәрди,
— дейишти. 24 Хәлиқ Шимшонни көргәндә, өз
илаһини даңлап: — Илаһимиз болса, жутимизни
вәйран қилғучини, адәмлиримизни көп өлтүргән
дүшминимизни қолимизға чүшүрүп бәрди! —
дейишти. 25 Улар таза шат-хурамлиқ кәйпигә
чөмүп: — Шимшон кәлтүрүлсун, у бизгә бир
оюн көрситип бәрсун, дейишти; улар Шимшонни
зиндандин елип чиқти. У уларниң алдида
оюн көрсәтти. Әнди улар уни икки түврүкниң
оттурисида тохтитип қойған еди. 26 Шуниң билән
Шимшон қолини тутуп турған жигиткә: — Мени

қоювәт, өйни көтирип турған түврүкләрни силап,
уларға йөлинивалғили қойғайсән, — деди. 27
У чағда өй әр-аяллар билән лиқ толған еди,
Филистийләрниң әмирлириниң һәммисиму шу
йәрдә еди; өгүздиму Шимшонниң көрситиватқан
оюнини көрүватқан тәхминән үч миңчә әр-аял
бар еди. 28 Шимшон Пәрвәрдигарға нида қилип:
— Әй Рәб Пәрвәрдигар, мени яд қилип пәқәт
мошу бир қетим маңа күч ата қилғайсән; и
Худа, шуниң билән икки көзүмниң интиқамини
Филистийләрдин бир йолила алғузғайсән! —
деди. 29 Шимшон шуларни дәп өйни көтирип
турған оттуридики икки түврүкни тутувалди;
бирини оң қоли билән, йәнә бирини сол қоли
билән тутуп, уларға тайинип турди. 30 Андин:
«Филистийләр билән бирликтә өлүп кәтсәм!»
дәп бәдинини егип күчини жиғип [иттиривиди],
өй өрүлүп, у йәрдики әмирләр билән барлиқ
хәлиқниң үстигә чүшти. Буниң билән өз өлүми
билән өлтүргән адәмләр униң тирик вақтида
өлтүргәнлиридин көп болди. 31 Андин кейин
униң қериндашлири вә атисиниң барлиқ җәмәти
чүшүп, уни көтирип, Зореаһ билән Әштаолниң
оттурисиға елип берип, атиси Маноаһниң қәбридә
дәпнә қилди. У жигирмә жил Исраилға һаким
болған еди.

17 Әфраимниң тағлирида Микаһ исимлиқ бир
киши бар еди. 2 У анисиға: — Сениң һелиқи
бир миң бир йүз күмүч тәңгәң оғрилап кетилгән
еди; сән тәңгиләрни қарғидиң вә буни маңа дәп
бәрдиң. Мана, күмүч мәндә, уни мән алғандим,
девиди, аниси: — Әй оғлум, Пәрвәрдигар сени
бәрикәтлигәй!, — деди. 3 Микаһ бу бир миң
бир йүз күмүч тәңгини анисиға яндуруп бәрди.
Аниси: — Мән әслидә бу пулни сән оғлумни дәп
Пәрвәрдигарға беғишлап, униң билән ойма бут вә
қуйма бут ясашқа ативәткән едим; әнди йәнила
саңа берәй, деди. 4 Лекин Микаһ күмүчни анисиға
қайтуруп бәрди; аниси униңдин икки йүз күмүч
тәңгини елип бир зәргәргә берип, бир ойма бут
билән бир қуйма бут ясатти; улар Микаһниң
өйигә қоюп қоюлди. 5 Микаһ дегән бу киши
әслидә бир бутхана пәйда қилған, шуниңдәк өзигә
бир әфод билән бир нәччә «тәрафим»ни ясиған
еди; андин өз оғуллиридин бирини каһинлиққа
мәхсус тайинлап, уни өзигә каһин қилди. 6 Шу
күнләрдә Исраилда һеч падиша болмиди; һәр
ким өз нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти. 7
Йәһуда җәмәтиниң тәвәсидики Бәйт-Ләһәмдә
Лавий қәбилисидин болған бир жигит бар еди; у
шу йәрдә мусапир болуп туруп қалған еди. 8 Бу
жигит бир җай тепип турай дәп, Йәһудаларниң
жутидики Бәйт-Ләһәм шәһиридин чиқти. У сәпәр
қилип, Әфраим тағлиғиға, Микаһниң өйигә келип
чүшти. 9 Микаһ униңдин: — Қәйәрдин кәлдиң, дәп
соривиди, у униңға җававән: — Мән Йәһудаларниң
жутидики Бәйт-Ләһәмлик бир Лавиймән, бир
җай тепип турай дәп чиқтим, — деди. 10 Микаһ
униңға: — Ундақ болса мән билән туруп, маңа һәм
ата һәм каһин болуп бәргин; мән саңа һәр жили
он күмүч тәңгә, бир жүрүш егин вә күндилик
йемәк-ичмикиңни берәй, — деди. Буни аңлап
Лавий киши униңкигә кирди. 11 Лавий у киши
билән турушқа рази болди; жигит шу кишигә
өз оғуллиридин биридәк болуп қалди. 12 Андин
Микаһ бу Лавий кишини [каһинлиққа] мәхсус
тайинлиди. Шуниң билән [Лавий] жигит униңға
каһин болуп, Микаһниң өйидә туруп қалди. 13
Андин Микаһ: — Бир Лавий киши маңа каһин
болғини үчүн, Пәрвәрдигарниң маңа яхшилиқ
қилидиғинини билимән, — деди.

18 Шу күнләрдә Исраилда һеч падиша болмиди;
шундақла шу күнләрдә Данларниң қәбилиси
өзлиригә олтирақлишиш үчүн җай издәватқан
еди, чүнки шу күнгичә улар Исраил қәбилилири
арисида чәк ташлинип бекитилгән мирас зиминға
еришмигән еди. 2 Шуниң билән Данлар пүткүл
җәмәтидин Зореаһ вә Әштаолда олтиришлиқ
бәш палванни зиминни чарлап келишкә әвәтти
вә уларға тапилап: — Силәр берип зиминни
чарлап келиңлар, деди. Улар сәпәр қилип Әфраим
тағлиқ жутиға келип Микаһниң өйигә чүшүп у
йәрдә қонди. 3 Улар Микаһниң өйиниң йенида
турғинида Лавий жигитниң авазини тонуп, униң
қешиға кирип униңдин: — Сени ким бу җайға
елип кәлди? Бу йәрдә немә иш қилисән? Бу
җайда немигә ериштиң? — дәп сориди. 4 У
уларға җававән: — Микаһ маңа мундақ-мундақ
қилип, мени яллап өзигә каһин қилди, деди. 5
Буни аңлап улар униңға: — Ундақ болса бизниң
маңған сәпиримизниң оңушлуқ болидиған-
болмайдиғанлиғини билмикимиз үчүн, Худадин
сорап бәргин, — деди. 6 Каһин уларға: —
Хатирҗәм беривериңлар. Маңған йолуңлар

Пәрвәрдигарниң алдидидур, — деди. 7 Шуниң
билән бу бәш адәм чиқип, Лаиш дегән җайға
йетип кәлди. Улар у йәрдики хәлиқниң теч-аман
яшаватқинини, турмушиниң Зидонийларниң өрп-
адәтлири бойичә екәнлигини, хатирҗәмлик вә
раһәт ичидә туруватқинини көрди; шу зиминда
уларни хар қилғучи һеч қандақ һоқуқдар йоқ
еди; улар Зидонийлардин жирақта туратти,
шундақла башқилар биләнму һеч қандақ барди-
кәлди қилишмайтти. 8 [Бәш палван] Зореаһ вә
Әштаолға өз қериндашлириниң қешиға қайтип
кәлди. Қериндашлири улардин: — Немә хәвәр
елип кәлдиңлар? — дәп сориди. 9 Улар җававән:
— Биз қопуп уларға һуҗум қилайли! Чүнки биз
шу зиминни чарлап кәлдуқ, мана, у интайин
яхши бир жут екән. Әнди немишкә қимир
қилмай җим олтирисиләр? Әнди дәрһал берип,
у жутни елишқа әзмәнләрни әзмәңлар, берип
һуҗум қилип зиминни егиләңлар. 10 У йәргә
барғиниңларда силәр теч-аман туруватқан бир
хәлиқни, һәр әтрапиға созулған кәң-азатә бир
зиминни көрисиләр! Худа у йәрни силәрниң
қолуңларға тапшурғандур. У жутта йәр йүзидә
тепилидиған барлиқ нәрсиләрдин һеч бири
кам әмәс, деди. 11 Шуниң билән Данларниң
җәмәтидин алтә йүз адәм җәңгә қураллинип,
Зореаһ вә Әштаолдин чиқип маңди. 12 Улар Йәһуда
жутидики Кириат-Йеарим дегән җайға берип,
чедир тикти (шуңа бу җай таки бүгүнгичә «Данниң
ләшкәргаһи» дәп аталмақта; у Кириат-Йеаримниң
арқа тәрипигә җайлашқан еди). 13 Андин улар у
йәрдин Әфраим тағлиқ райониға берип, Микаһниң
өйигә йетип кәлди. 14 Лаиш жутиға чарлаш
үчүн барған бәш киши өз қериндашлириға: —
Биләмсиләр? Бу өйдә бир әфод тони, бир нәччә
тәрафим бутлири, бир ойма мәбуд вә қуйма мәбуд
бардур! Әнди қандақ қилишиңлар керәклигини
ойлишиңлар! — деди. 15 Улар бурулуп Лавий
жигитниң өйигә (Микаһқа тәвә өйгә) кирип
униңдин һал сориди. 16 Дан қәбилисидин болған
җәң қураллирини көтәргән алтә йүз киши дәрваза
алдида туруп турди. 17 У зиминни чарлашқа
барған бәш адәм [бутханиға] кирип, ойма бут,
әфод тони, тәрафим бутлири вә қуйма бутни
елип чиқти. Каһин җәң қураллирини көтәргән
алтә йүз киши билән биллә дәрвазида туратти.
18 Бу бәш адәм Микаһниң өйигә кирип ойма
бут, әфод тонини, тәрафим бутлири вә қуйма
бутни елип чиққанда каһин улардин: — Бу немә
қилғиниңлар?! — дәп сориди. 19 Улар униңға: — Үн
чиқармай, ағзиңни қолуң билән етип, биз билән
меңип, бизгә һәм ата һәм каһин болуп бәргин.
Сениң пәқәт бир адәмниң өйидикиләргә каһин
болғиниң яхшиму, яки Исраилниң бир җәмәти
болған пүтүн бир қәбилигә каһин болғиниң
яхшиму? — деди. 20 Шундақ девиди, каһинниң
көңли хуш болуп, әфод, тәрафим бутлири вә ойма
мәбудни елип хәлиқниң арисиға кирип турди.
21 Андин улар бурулуп, у йәрдин кәтти; улар
балилири вә чарпайларни вә жүк-тақлириниң
һәммисини алдида маңдурувәткән еди. 22
Микаһниң өйидин хелә жирақлиғанда Микаһниң
өйиниң әтрапидики хәлиқләр жиғилип, Данларға
қоғлап йетишти. 23 Улар Данларни товлап
чақирди, Данлар бурулуп Микаһқа: — Саңа немә
болди, бунчивила көп хәлиқни жиғип келип немә
қилмақчисән?! — деди. 24 У җавап берип: — Силәр
мән ясатқан мәбудларни каһиним билән қошуп
алдиңлар, андин кәттиңлар! Маңа йәнә немә
қалди?! Шундақ туруқлуқ силәр техи: «Саңа немә
болди?» — дәватисиләрғу! — деди. 25 Данлар
униңға: — Үнүңни чиқарма, болмиса аччиғи яман
кишиләр сени тутувелип, сени вә аиләңдикиләрни
җанлиридин җуда қилмисун, йәнә, — деди. 26
Буларни дәп Данлар өз йолиға маңди; Микаһ
уларниң өзидин күчлүк екәнлигини көрүп, йенип
өз өйигә кәтти. 27 Улар Микаһ ясатқузған нәрсиләр
вә униң каһинини елип, Лаишқа һуҗум қилди; у
йәрдики хәлиқ теч-аман вә хатирҗәм туруватқан
еди; улар уларни қиличлап қирип, шәһәрни
отта көйдүрүвәтти. 28 Шәһәрни қутқузғидәк
һеч адәм чиқимиди; чүнки бу шәһәр Зидондин
жирақта еди, хәлқи һеч ким билән барди-кәлди
қилишмайтти. Шәһәр Бәйт-Рәһобниң йенидики
җилғида еди. Данлар шәһәрни қайтидин қуруп,
олтирақлашти. 29 Улар бу шәһәргә Исраилниң
оғуллиридин болған, өз атиси Данниң исмини
қоюп Дан дәп атиди. Илгири у шәһәрниң нами
Лаиш еди. 30 Данлар шу йәрдә бу ойма бутни
өзлиригә тиклиди; Мусаниң оғли Гәршомниң
әвлади Йонатан вә униң оғуллири болса шу
зиминниң хәлқи сүргүн болушқа елип кетилгән
күнгичә Данларниң қәбилисигә каһин болуп
турған еди. 31 Худаниң өйи Шилоһда турған

барлиқ вақитларда, Данлар өзлири үчүн тиклигән,
Микаһ ясатқузған ойма мәбуд [Данда] турғузулди.

19 Исраилда техи падиша тикләнмигән шу
күнләрдә, Әфраим тағлиқ районининиң чәт
тәрипидә олтиришлиқ бир Лавий киши бар еди;
у Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмлик бир қизни
кенизәкликкә алди. 2 Лекин у кенизәк еригә
вапасизлиқ қилип, униң йенидин чиқип, Йәһуда
жутидики Бәйт-Ләһәмгә атисиниң өйигә берип,
төрт айчә турди. 3 У вақитта униң ери қопуп
кенизигигә яхши гәпләрни қилип, көңлини елип
яндуруп келишкә кенизигиниң йениға кәлди. У
бир хизмәткарини вә икки ешәкни елип барди.
Кенизәк ерини атисиниң өйигә елип кирди;
атиси уни көрүп хуш болуп қарши алди. 4 Униң
қейинатиси, йәни қизниң атиси уни тутуп қалди,
у у йәрдә үч күнгичә йәп-ичип, униң билән йетип
қопти. 5 Төртинчи күни Лавий киши сәһәр қопуп
маңғили тәйярлинивиди, кенизигиниң атиси
күйоғлиға: — Бир тоғрам нан йәп жүригиңни
қувәтләндүрүп андин маңғин, — деди. 6 Шуниң
билән улар иккиси олтирип биллә йәп-ичип
тамақланди. Қизниң атиси у кишигә: — Сәндин
өтүнәй, бу кечиму қонғин, көңлүң ечилсун, деди.
7 Бу киши маңғили қопувиди, лекин қейинатиси
уни зорлап, йәнә елип қалди, у йәнә бир күн
қонди. 8 Бәшинчи күни у сәһәр қопуп маңғили
тәйярланди, лекин қизниң атиси униңға: —
[Авал] жүригиңни қувәтләндүргин, деди. Шуниң
билән улар иккиси күн егилгичә олтирип, биллә
тамақланди. 9 Андин бу киши кенизиги вә
хизмәткарини елип маңғили тәйярлинивиди,
қейинатиси, йәни қизниң дадиси униңға: — Мана,
кәч кирәй дәватиду, сәндин өтүнәй, бу йәрдә
йәнә бир кечини өткүзүңлар; мана, күн мәғриққә
егилипту, бу йәрдә қонғин, көңлүң ечилсун; андин
әтә сәһәрдә йолға чиқип, өйүңләргә кетиңлар,
— деди. 10 Лекин у киши әнди йәнә бир кечә
қонушқа унимай, қопуп йолға чиқип Йәбусниң,
йәни Йерусалимниң удулиға кәлди. Униң билән
биллә икки тоқуқлуқ ешәк вә кенизиги бар еди. 11
Улар Йәбусқа йеқин кәлгәндә күн олтирай дәп
қалғачқа, хизмәткари ғоҗисиға: — Йәбусийларниң
бу шәһиригә кирип, шу йәрдә қонайли, деди.
12 Лекин ғоҗиси униңға җавап берип: — Биз
Исраиллар турмайдиған, ят әлләр туридиған
шәһәргә кирмәйли, бәлки Гибеаһқа өтүп кетәйли,
деди. 13 Андин у йәнә хизмәткариға: — Кәлгин, биз
йеқиндики җайлардин биригә барайли, Гибеаһда
яки Рамаһда қонайли, деди. 14 Шуниң билән улар
меңип, Бинямин жутидики Гибеаһниң йениға
йетип барғанда күн олтарған еди. 15 Улар Гибеаһқа
кирип, у йәрдә қонмақчи болди; шәһәрниң чоң
мәйданиға кирип олтиришти; лекин һеч ким
уларни қондурушқа өйигә тәклип қилмиди. 16
Һалбуки, у кечиси қери бир адәм ишини түгитип,
етизлиқтин йенип келиватқан еди. У әслидә
Әфраим тағлиқ районилиқ адәм еди, у Гибеаһда
мусапир болуп, олтирақлишип қалған еди; лекин
у йәрдики хәлиқләр Бинияминлардин еди. 17 У
бешини көтирип қарап, бу йолучиниң шәһәрниң
мәйданида олтарғинини көрүп униңдин: —
Қәйәрдин кәлдиң? Қәйәргә барисән? — дәп сориди.
18 У җавап берип: — Биз Йәһуда жутидики Бәйт-
Ләһәмдин Әфраим тағлиғиниң чәт яқилириға
кетип баримиз; мән әсли шу җайдин болуп, Йәһуда
жутидики Бәйт-Ләһәмгә барған едим; ишлирим
Пәрвәрдигарниң өйигә мунасивәтлик еди; лекин
бу йәрдә һеч ким мени өйигә тәклип қилмиди.
19 Бизниң ешәклиримизгә беридиған саман
вә боғузимиз бар, өзүм, дедәклири, шундақла
кәминилириң билән болған жигиткиму нан вә
шараплар бар, бизгә һеч немә кам әмәс, — деди.
20 Буни аңлап қери киши: — Теч-аман болғайсән;
силәриң муһтаҗлириңларниң һәммиси мениң
үстүмгә болсун, амма кочида ятмаңлар! — дәп,
21 уни өз өйигә елип берип, ешәклиригә йәм
бәрди. Меһманлар путлирини жуюп, йәп-ичип
ғизаланди. 22 Улар көңлидә хуш болуп турғинида,
мана, шәһәрниң адәмлиридин бир нәччәйлән,
йәни бир қанчә лүкчәк келип өйни қоршивелип,
ишикни уруп-қеқип, өйниң егиси болған қери
кишигә: — Сениң өйүңгә кәлгән шу кишини
бизгә чиқирип бәргин, униң билән йеқинчилиқ
қилимиз, — деди. 23 Буни аңлап өй егиси
уларниң қешиға чиқип уларға: — Болмайду, әй
бурадәрлирим, силәрдин өтүнүп қалай, мундақ
рәзилликни қилмаңлар; бу киши мениң өйүмгә
меһман болуп кәлгән екән, силәр бундақ ипласлиқ
қилмаңлар. 24 Мана, мениң пак бир қизим бар,
йәнә у кишиниң кенизиги бар. Мән уларни
қешиңларға чиқирип берәй, силәр уларни аяқ
асти қилсаңлар мәйли, нәзириңларға немә хуш
яқса уларни шундақ қилиңлар, лекин бу кишигә

мошундақ ипласлиқ ишни қилмаңлар, — деди. 25
Лекин у адәмләр униңға қулақ салмиди; йолучи
кенизигини уларниң алдиға сөрәп чиқирип бәрди.
Улар униң билән биллә болуп кәчтин әтигәнгичә
аяқ асти қилди; улар таң йоруғанда андин
уни қоюп бәрди. 26 Чокан таң сәһәрдә қайтип
келип, униң ғоҗиси қонған өйниң дәрвазисиниң
босуғисиға кәлгәндә жиқилип қелип, таң атқичә
шу йәрдә йетип қалди. 27 Әтигәндә униң ғоҗиси
қопуп өйниң ишигини ечип, йолға чиқмақчи
болуп тешиға чиқивиди, мана, униң кенизиги
болған чокан өйниң дәрвазиси алдида қоллири
босуғиниң үстигә қоюқлуқ һалда ятатти. 28 У
униңға: — Қопқин, биз маңайли, деди. Лекин
чокан һеч бир җавап бәрмиди. Шуниң билән
у чоканни ешәккә артип, қозғилип өз өйигә
жүрүп кәтти. 29 Өз өйигә кәлгәндә, пичақни
елип кенизигиниң җәситини сүйәклири бойичә
он икки парчә қилип, пүткүл Исраил жутиниң
чәт-яқилириғичә әвәтти. 30 Шундақ болдики,
буни көргәнләрниң һәммиси: «Исраил Мисирдин
чиққан күндин тартип бүгүнгичә бундақ иш болуп
бақмиған еди яки көрүлүп бақмиған еди. Әнди бу
ишни убдан ойлишип, қандақ қилиш керәклигини
мәслиһәтлишәйли» — дейишти.

20 Шуниң билән Исраилларниң һәммиси чиқип,
җамаәт Дандин тартип Бәәр-Шебағичә
жиғилип Гилеад зимининиң хәлқи билән қошулуп
Мизпаһда, Пәрвәрдигарниң алдиға келип бир
адәмдәк болди. 2 Пүткүл қовмниң чоңлири, йәни
Исраилниң һәммә қәбилисиниң башлиқлири
Худаниң хәлқиниң җамаити арисида һазир болди.
Җамаәт җәмий болуп төрт йүз миң қилич тутқан
пиядә әскәр еди 3 (Биняминлар Исраилниң
Мизпаһда җәм болғинидин әнди хәвәр тапқан
еди). Исраиллар сүрүштә қилип: «Бу рәзил иш
қандақ йүз бәрди?» — дәп сориди. 4 Өлтүрүлгән
чоканниң ери Лавий киши җавап берип мундақ
деди: — «Мән болсам өз кенизигимни елип,
Биняминниң Гибеаһ шәһиригә қонғили барған
едим; 5 Гибеаһниң адәмлири кечидә маңа һуҗум
қилмақчи болуп, мени дәп өйни қоршивалди.
Улар мени өлтүрүшни қәстлиди, кенизигимни
болса улар аяқ асти қилип өлтүрүвәтти. 6
Шуниң билән мән кенизигимниң җәситини парчә-
парчә қилип, кишиләргә көтәрткүзүп Исраилниң
мираси болған зиминниң һәр бир жутиға әвәттим.
Чүнки улар Исраил ичидә пасиқлиқ вә ипласлиқ
қилди. 7 Мана, әй барлиқ Исраиллар, силәр
һәммиңлар ойлинип, мәслиһәт көрситиңлар». 8
Шуниң билән һәммә хәлиқ бир адәмдәк қопуп:
— Аримиздин нә һеч ким өз чедиригә бармисун
нә һеч ким өз өйигә қайтмисун, 9 бәлки биз
Гибеаһқа шундақ қилайлиги: — Биз чәк ташлап
униңға һуҗум қилайли; 10 биз Исраилниң
һәммә қәбилисидикиләрдин йүзниң ичидин
онни, миңдин йүзни, он миңдин миңни таллап
чиқип, уларни хәлиқ үчүн озуқ-талқан йәткүзүшкә
тайинлайли. Шундақ қилип хәлиқ Бинямин
жутидики Гибеаһ шәһиригә берип, уларниң
Исраил ичидә қилған барлиқ ипласлиғини
уларниң өз бешиға яндурсун, — дейишти. 11 Шуниң
билән Исраилниң һәммә адәмлири бир адәмдәк
болуп, у шәһәргә һуҗум қилишқа топланди. 12
Андин Исраил қәбилилири Биняминниң барлиқ
җәмәтлиригә әлчи әвәтип: — Араңларда йүз
бәргән бу рәзиллик зади немә иш? 13 Әнди
Гибеаһдики бу лүкчәкләрни бизгә тутуп бериңлар.
Шуниң билән биз уларни өлүмгә мәһкүм қилип,
Исраилдин рәзилликни йоқ қилайли, — деди.
Лекин Биняминлар өз қериндашлири болған
Исраилларниң сөзини тиңшимиди, 14 бәлки
Биняминлар Исраилға қарши җәң қилиш үчүн
шәһәр-шәһәрләрдин келип Гибеаһда жиғилди. 15
У вақитта Биняминлардин шәһәр-шәһәрләрдин
тизимланғанлар жигирмә алтә миң қилич тутқан
әркәк еди. Униңдин башқа Гибеаһдин хилланған
йәттә йүз әскәр бар еди. 16 Бу пүткүл қошун
арисида хилланған йәттә йүз солхай әскәр болуп,
салғуға ташни селип нишанға атса, қилчиму
қейип кәтмәйтти. 17 Бинямин қәбилисидин башқа,
Исраилниң адәмлири санақтин өткүзүливиди,
қилич тутқанлар төрт йүз миң әркәк чиқти;
уларниң һәммиси җәңчиләр еди. 18 Исраил
қопуп Бәйт-Әлгә чиқип Худадин: — Бизниң
аримиздин ким авал чиқип Биняминлар билән
соқушсун, дәп соривиди, Пәрвәрдигар җавап
берип: — Йәһуда [авал] чиқсун, деди. 19 Шуниң
билән Исраиллар әтиси сәһәр қопуп Гибеаһниң
удулида чедирғаһ тикти. 20 Андин Исраилниң
адәмлири Бинямин билән урушушқа чиқип,
Гибеаһниң йенида рәслинип уларға қарши сәп
түзди. 21 Шу күни Биняминлар Гибеаһдин
чиқип, Исраилдин жигирмә икки миң кишини

өлтүрүп, йәргә йәксан қиливәтти. 22 Лекин
Исраилниң адәмлири җасарәткә келип, авалқи
күни сәп түзгән җайда иккинчи күни йәнә сәп
түзди. 23 [сәп түзүштин авалқи ахшими] Исраил
Пәрвәрдигарниң алдиға берип, кәч киргичә пәряд
қилип жиғлап, Пәрвәрдигардин йол сорап: — Биз
өз қериндишимиз болған Бинямин нәсиллири
билән йәнә урушушқа чиқсақ боламду, болмамду?
— дәп соривиди, Пәрвәрдигар җавап берип: —
Уларға һуҗум қилиңлар, деди. 24 Шуниң билән
Исраиллар иккинчи күни Биняминларға йеқин
келип һуҗум қилди. 25 Биняминму иккинчи
күни Гибеаһдин чиқип Исраиллар билән соқушуп,
уларниң он сәккиз миң адимини өлтүрүп, йәргә
йәксан қиливәтти; буларниң һәммиси қилич
тутқанлардин еди. 26 Андин Исраилларниң
һәммиси, йәни пүтүн қошун қопуп Бәйт-Әлгә
чиқип жиғлап, шу күни Пәрвәрдигарниң алдида
кәчкичә роза тутуп, Пәрвәрдигарниң алдида
көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиғи
өткүзди. 27 Шу күнләрдә Худаниң әһдә сандуғи шу
йәрдә болуп, Һарунниң әвлади, Әлиазарниң оғли
Финиһас униң алдида хизмәт қилатти; шуниң
билән Исраиллар Пәрвәрдигардин йол сорап:
— Биз өз қериндишимиз болған Биняминниң
нәсиллири билән йәнә урушушқа чиқамдуқ яки
тохтап қаламдуқ? — дәп сориди; Пәрвәрдигар
җававән: — Чиқиңлар, чүнки әтә Мән уларни
сениң қолуңға тапшуримән, деди. 29 Буни аңлап
Исраил хәлқи Гибеаһниң әтрапиға әскәрләрни
пистирма қойди; 30 үчинчи күни Исраиллар
илгәрки икки қетимқидәк Биняминларға һуҗум
қилишқа Гибеаһниң удулиға келип сәп түзди. 31
Бинямин [Исраил] хәлқигә қарши җәңгә чиқивиди,
хәлиқ уларни шәһәрдин аздуруп чиқти. Улар
Бәйт-Әлгә чиқидиған йол вә Гибеаһқа баридиған
йолниң үстидә һәм далада хәлиқни илгәрки икки
қетимқидәк уруп қирғили турди. Исраилниң
адәмлиридин оттузчә кишини өлтүрди. 32
Биняминлар: — Улар йәнила авалқидәк мәғлуп
болди, — дейишти. Амма Исраил: — Бизләр қечип
уларни шәһәрдин әгәштүрүп чиқип, йолларға елип
чиқайли, дәп мәслиһәтлишивалған еди. 33 Шуниң
билән Исраилниң һәммә адәмлири өз җайидин
қопуп Баал-Тамарға берип сәп түзди, пистирмида
турған Исраилларму өз җайидин, йәни Гебадики
чимәндин чиқип кәлди. 34 Исраилниң арисидин
сәрхил он миң киши Гибеаһниң удулидин
униңға һуҗум қилди, җәң қаттиқ болди.
Лекин Биняминлар өзлириниң үстигә бала
йеқинлашқинини билмәй қалди. 35 Пәрвәрдигар
Биняминларни Исраилниң алдида мәғлуп
қилғачқа, улар у күни Биняминлардин жигирмә
бәш миң бир йүз қилич тутқан адәмни өлтүрди. 36
Әнди Биняминлар өзлириниң мәғлуп болғинини
көрди. Исраилниң адәмлири әслидә Гибеаһқа
қойған пистирмидики кишилиригә ишәш
қилип, Биняминларни алдап, алдида чекингән
еди. 37 У вақитта пистирмидикиләр тездин
атлинип Гибеаһқа һуҗум қилип бесип кирип,
шәһәрдикиләрниң һәммисини қиличлап қирди.
38 Исраиллар әслидә пистирмидикиләр билән
алдин-ала нишан үчүн бәлгү бекиткән еди, йәни
шәһәргә от қуюп, қелин түтүн түврүгиниң асманға
көтирилишини бәлгү қилишқа келишивалған
еди. 39 Шуңа Исраилниң адәмлири уруштин
вақтинчә чекингәндә, Биняминлар Исраилниң
адәмлирини уруп соқуп, оттузчә кишини өлтүрүп:
— Мана, Исраил авалқи җәңдикидәк алдимизда
шәксиз тар мар болиду, — дейишти. 40 Лекин
шәһәрниң ичидин түтүн түврүк өрләп чиққанда,
Биняминлар кәйнигә бурулуп қаривиди, мана,
пүткүл шәһәр ис-түтәк болуп асманларға
көтирилип кетиватати. 41 Шу һаман Исраилниң
адәмлири бурулуп йенип кәлди, Биняминниң
адәмлири болса: Бизгә бала йеқинлашти дәп,
вәһимигә чүшти. 42 Улар Исраилларниң алдидин
бурулуп чөллүккә маңидиған йол билән қечип
кәтти; лекин җәң уларниң кәйнидин из бесип
маңди; әтрапидики һәр қайси шәһәрләрдин
адәмләр чиқип уларни ариға елип һалак қилди.
43 Шу тәриқидә улар Биняминларни қоршивалди,
уларни күн чиқиш тәрипидики Гебаниң удулиғичә
тохтимай қоғлап берип, чәйләп өлтүрди. 44
Буниң билән Биняминлардин он сәккиз миң
киши өлди, уларниң һәммиси батур палванлар
еди. 45 Башқилири бурулуп чөл тәрәпкә қечип,
Риммон қорам тешиға барди; амма Исраиллар
йолларда худди башақ тәргәндәк улардин бәш
миң адәмни өлтүрди; андин уларниң кәйнидин
Гидомғичә қоғлап берип, йәнә икки миң адәмни
өлтүрди. 46 У күни Биняминлардин өлтүрүлгәнләр
жигирмә бәш миң адәм еди. Буларниң һәммиси
палванлар болуп, қилич тутқанлар еди. 47 Һалбуки,

улардин пәқәт алтә йүз адәм қалған еди, улар
бурулуп чөл тәрәпкә қечип, Риммондики тик ярға
барди. Улар Риммондики тик ярда төрт ай турди.
48 Исраиллар йәнә Биняминларниң зиминиға
йенип келип, һәммә шәһәрләрдики адәмләрни,
чарпайларни һәм учриғанларниң һәммисини
қилич билән қиривәтти, шундақла от қуюп, удул
кәлгән шәһәрлириниң һәммисини көйдүрүвәтти.

21 Әслидә Исраилниң адәмлири Мизпаһда қәсәм
қилишип: — Бизниң ичимиздин һеч ким
өз қизини Биняминларға хотунлуққа бәрмисун,
— дейишкән еди. 2 Шуниң үчүн хәлиқ Бәйт-
Әлгә келип, у йәрдә кәч киргичә Худаниң
алдида пәряд көтирип қаттиқ җиғлишип: — 3
Әй Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, Исраилда
немишкә шундақ иш йүз бериду, немишкә
Исраилниң қәбилилиридин бири йоқап кәтсун?
— дейишти. 4 Әтиси хәлиқ сәһәр қопуп, у
йәрдә қурбангаһ ясап, көйдүрмә қурбанлиқ вә
енақлиқ қурбанлиқлири сунди. 5 Исраиллар өз
ара: — Исраилниң һәр қайси қәбилилиридин
җамаәткә қошулуп Пәрвәрдигарниң алдида
һазир болушқа кәлмигән кимләр бар? —
дәп сорашти, чүнки улар кимки Мизпаһқа
Пәрвәрдигарниң алдида һазир болмиса, у шәксиз
өлүмгә мәһкүм қилинсун, дәп қаттиқ қәсәм
қилишқан еди. 6 Исраил өз қериндиши болған
Бинямин тоғрилиқ пушайман қилип: — Мана,
әнди Исраил арисидин бир қәбилә үзүветилди. 7
Биз Пәрвәрдигарниң намида бизниң ичимиздин
һеч қайсимиз өз қизимизни Биняминларға
хотунлуққа бәрмәймиз, — дәп қәсәм қилған
едуқ; әнди қандақ қилсақ улардин қалғанлирини
хотунлуқ қилалаймиз — дейишти. 8 Улар
йәнә өз ара: — Исраил қәбилилиридин қайсиси
Мизпаһқа, Пәрвәрдигарниң алдиға чиқмиди?
— дәп сорашти. Мана, Ябәш-Гилеадлиқлардин
һеч қайсиси чедиргаһқа, җамаәткә қошулушқа
кәлмигән еди. 9 Чүнки хәлиқни санап көргәндә
Ябәш-Гилеадниң адәмлиридин у йәрдә һеч
ким йоқ еди. 10 Шуниң билән җамаәт он
икки миң палванни у йәргә әвәтип, уларға
тапилап: — Ябәш-Гилеадта туруватқанларни,
җүмлидин аяллар вә балиларни уруп-қирип
қиличлап өлтүрүветиңлар; 11 шундақ қилиңларки,
барлиқ әркәкләрни вә әрләр билән биллә болған
барлиқ аялларни өлтүрүветиңлар, деди. 12
Улар шундақ қилип Ябәш-Гилеадтики хәлқиниң
ичидә техи әрләр билән биллә болуп бақмиған
төрт йүз қизни тепип, уларни тутуп Қанаан
зиминидики Шилоһқа, чедиргаһға елип кәлди. 13
Андин пүткүл җамаәт Риммондики тик ярдики
Биняминларға адәм әвәтип, уларға течлиқ
салимини җакалиди. 14 Шуниң билән Биняминлар
қайтип кәлди; Исраиллар Ябәш-Гилеадтики һаят
қалған қизларни уларға хотунлуққа бәрди,
лекин булар уларға йетишмиди. 15 Вә хәлиқ
Бинямин тоғрилиқ пушайман қилди; чүнки
Пәрвәрдигар Исраилниң қәбилилириниң арисида
кәмтүк пәйда қилип қойған еди. 16 Бу вақитта
җамаәтниң ақсақаллири: — Биняминниң қиз-
аяллири йоқутиветилди, әнди биз қандақ
қилсақ қалғанлирини хотунлуқ қилалаймиз,
— деди. 17 Андин йәнә: — Биняминдин
қечип қутулған қалдисиға мирас сақлиниши
керәкки, Исраилниң бир қәбилисиму өчүп
кәтмәслиги керәк. 18 Пәқәт бизла қизлиримизни
уларға хотунлуққа бәрсәк болмайду, чүнки
Исраиллар: «Өз қизини Биняминларға хотунлуққа
бәргән киши ләнәткә қалсун!» дәп қәсәм
қилишқан, — дейишти. 19 Улар йәнә: — Мана,
Бәйт-Әлниң шимал тәрипидики, Бәйт-Әлдин
Шәкәмгә чиқидиған йолниң шәриқ тәрипидики,
Либонаһниң җәнуп тәрипидики Шилоһда һәр
җили Пәрвәрдигарниң бир һейти болуп туриду, —
деди. 20 Андин Исраиллар Биняминларға буйруп:
— Силәр берип, [шу йәрдики] үзүмзарлиқларға
йошурунивелиңлар. 21 Күзитип туруңлар,
қачаники Шилоһдики қизларниң уссул ойниғили
чиққинини көрсәңлар, үзүмзарлиқлардин чиқип
һәр бириңлар Шилоһниң қизлиридин бирини
өзүңларға хотунлуққа елип қечиңлар, андин
Биняминниң зиминиға кетиңлар. 22 Шундақ
болидуки, әгәр уларниң атилири я ака-укилири
келип бизгә пәряд көтәрсә, биз уларға: «Бизгә
йүз-хатирә қилип, уларға йол қоюңлар, чүнки
биз җәңдә уларниң һәммисигә хотунлуққа толуқ
бирдин қиз алалмидуқ; униң үстигә силәр бу
қетим қизлириңларни өз ихтиярлиғиңлар билән
уларға бәрмидиңлар; ихтиярән бәргән болсаңлар,
гунаға тартилаттиңлар», дәймиз, — деди. 23
Биняминлар шундақ қилип сани бойичә уссул
ойнайдиған қизлардин өзлиригә хотунлуққа
елип қечип, өз мирас зиминиға қайтип берип,

шәһәрләрни йәнә ясап у йәрдә турди. 24 У
вақитта Исраил у йәрдин айрилип, һәр бири өз
қәбилилири вә җәмәтигә йенип барди, андин һәр
бири өз мирас зиминиға кәтти. 25 Шу күнләрдә
Исраилда һеч падиша болмиди; һәр ким өз
нәзиридә яхши көрүнгәнни қилатти.

Рут

1 [Батур] һакимлар һөкүм сүргән мәзгилдә
шундақ болдики, зиминда ачарчилиқ йүз
бәрди. Шу вақитта бир адәм аяли вә икки
оғлини елип Йәһуда зиминидики Бәйт-Ләһәмдин
чиқип, Моабниң сәһралирида бир мәзгил туруп
келишкә барди. 2 У кишиниң исми Әлимәләк,
аялиниң исми Наоми, икки оғлиниң исми
Маһлон билән Килйон еди. Улар Бәйт-Ләһәмдә
олтирақлиқ, Әфрат җәмәтидин еди. Улар Моабниң
сәһрасиға келип шу йәрдә олтирақлашти. 3
Кейин Наоминиң ери Әлимәләк өлди; аяли икки
оғли билән қалди. 4 Улар Моаб қизлиридин
өзлиригә хотун алди. Бириниң ети Орпаһ, йәнә
бириниң ети Рут еди. Улар шу йәрдә он жилдәк
турди. 5 Маһлон билән Килйон һәр иккиси
өлди; шуниң билән аписи ери һәм оғуллиридин
айрилип ялғуз қалди. 6 Шуниң билән аял икки
келини билән қопуп Моабниң сәһрасидин қайтип
кәтмәкчи болди; чүнки у Пәрвәрдигарниң Өз
хәлқини йоқлап, ашлиқ бәргәнлиги тоғрисидики
хәвәрни Моабниң сәһрасида туруп аңлиған
еди. 7 Шуниң билән у икки келини билән
биллә турған йеридин чиқип, Йәһуда зиминиға
қайтишқа йолға чиқти. 8 Наоми икки келинигә:
— һәр иккиңлар қайтип өз анаңларниң өйигә
бериңлар. Силәрниң мәрһумларға вә маңа
меһриванлиқ көрсәткиниңлардәк Пәрвәрдигарму
силәргә меһриванлиқ көрсәткәй! 9 Пәрвәрдигар
силәр иккиңларни өз ериңларниң өйидә арам
тапқузғай! — дәп, уларни сөйүп қойди. Улар
һөкирәп жиғлишип 10 униңға: — Яқ, биз
чоқум сениң билән тәң өз хәлқиңниң йениға
қайтимиз, — дейишти. 11 Лекин Наоми: —
Йенип кетиңлар, әй қизлирим! Немишкә мениң
билән бармақчисиләр? Қосиғимда силәргә әр
болғидәк оғуллар барму? 12 Йенип кетиңлар,
әй қизлирим! Чүнки мән қерип кәткәчкә, әргә
тегишкә яримаймән. Дәрһәқиқәтән бүгүн кечә бир
әрлик болушқа, шундақла оғуллуқ болушқа үмүт
бар дегәндиму, 13 улар жигит болғичә сәвир қилип
тураттиңларму? Уларни дәп башқа әргә тәгмәй
сақлап тураттиңларму? Яқ, болмайду, қизлирим!
Чүнки Пәрвәрдигарниң қоли маңа қарши болуп
мени азаплайдиғини үчүн, мән тартидиған дәрд-
әләм силәрниңкидин техиму еғир болиду, —
деди. 14 Улар йәнә һөкирәп жиғлашти. Орпаһ
қейинанисини сөйүп хошлашти, лекин Рут уни
чиң қучағлап турувалди. 15 Наоми униңға: —
Мана, келин сиңлиң өз хәлқи билән илаһлириниң
йениға йенип кәтти! Сәнму келин сиңлиңниң
кәйнидин йенип кәткин! — деди. 16 Лекин Рут
җававән: — Мениң сениң йениңдин кетишимни
вә саңа әгишиш нийитимдин йенишни өтүнмә;
чүнки сән нәгә барсаң мәнму шу йәргә баримән;
сән нәдә қонсаң мәнму шу йәрдә қонимән; сениң
хәлқиң мениңму хәлқимдур вә сениң Худайиң
мениңму Худайимдур. 17 Сән нәдә өлсәң мәнму
шу йәрдә өлимән вә шу йәрдә ятимән; өлүмдин
башқиси мени сәндин айривәтсә Пәрвәрдигар
мени урсун һәм униңдин ашуруп җазалисун!
— деди. 18 Наоми униң өзигә әгишип беришқа
қәтъий нийәт қилғинини көрүп, униңға йәнә еғиз
ачмиди. 19 Иккиси меңип Бәйт-Ләһәмгә йетип
кәлди. Шундақ болдики, улар Бәйт-Ләһәмгә йетип
кәлгинидә пүткүл шәһәрдикиләр уларни көрүп
зил-зилигә кәлди. Аяллар болса: — Бу растинла
Наомимиду? — дейишти. 20 У уларға җававән: —
Мени Наоми демәй, бәлки «Мара» дәңлар; чүнки
Һәммигә Қадир маңа зәрдаб жутқузди. 21 Тоққузум
тәл һаләттә бу йәрдин чиқтим; лекин Пәрвәрдигар
мени қуруқ қайтқузди. Пәрвәрдигар мени әйипләп
гувалиқ бәрди, Һәммигә Қадир мени харлиған
екән, немишкә мени Наоми дәйсиләр? — деди. 22
Шундақ қилип Наоми билән келини Моаб қизи
Рут Моабниң сәһрасидин қайтип кәлди; улар
иккиси Бәйт-Ләһәмгә йетип келиши билән тәң
арпа ормиси башланған еди.

2 Наоминиң еригә туққан келидиған Боаз
исимлиқ бир адәм бар еди. У Әлимәләкниң
җәмәтидин болуп, интайин бай адәм еди. 2
Моаб қизи Рут Наомиға: — Мән етизлиққа барай,
бирәркимниң нәзиридә илтипат тепип, униң
кәйнидин меңип арпа башақлирини тәрсәм? —
деди. У униңға: — Барғин, әй қизим, деди. 3
Шуниң билән у чиқип етизлиқларға келип, у йәрдә
ормичиларниң кәйнидин башақ тәрди. Бәхитигә
яриша, дәл у кәлгән етизлиқ Әлимәләкниң
җәмәти болған Боазниң етизлиқлири еди. 4
Мана, у вақитта Боаз Бәйт-Ләһәмдин чиқип келип,
ормичилар билән саламлишип: — Пәрвәрдигар
силәр билән биллә болғай! — деди. Улар униңға
җававән: — Пәрвәрдигар саңа бәхит-бәрикәт

ата қилғай! — деди. 5 Боаз ормичиларниң
үстигә назарәткә қоюлған хизмәткаридин: —
Бу яш чокан кимниң қизи болиду? — дәп
сориди. 6 Ормичиларниң үстигә қоюлған
хизмәткар җавап берип: — Бу Наоми билән
биллә Моабниң сәһрасидин қайтип кәлгән
Моабий чокан болиду. 7 У: «Ормичиларниң
кәйнидин өнчиләрниң арисидики чечилип кәткән
башақларни теривалайму?» дәп тәләп қилди.
Андин у келип әтигәндин һазирғичә ишләватиду;
у пәқәт кәпидә бир аз дәм алди, — деди. 8 Боаз
Рутқа: — Әй қизим, аңлаватамсән?! Сән башақ
тәргили башқа бир кимниң етизлиғиға бармиғин,
бу йәрдинму кәтмә, мениң дедәклирим билән
биргә мошу йәрдә турғин. 9 Диққәт қилғин, қайси
етизда орма орған болса, [дедәкләргә] әгишип
барғин. Мән жигитләргә: Униңға чеқилмаңлар,
дәп тапилап қойдум! Әгәр уссап қалсаң берип,
идишлардин жигитлирим [қудуқтин] тартқан
судин ичкин, — деди. 10 Рут өзини йәргә етип
тизлинип, бешини йәргә тәккүзүп тазим қилип,
униңға: — Мән бир биганә турсам, немишкә
маңа шунчә ғәмхорлуқ қилғидәк нәзириңдә
шунчилик илтипат тапқанмән? — деди. 11
Боаз униңға җававән: — Ериң өлүп кәткәндин
кейин қейинанаңға қилғанлириңниң һәммиси,
шундақла сениң ата-анаңни вә өз вәтиниңдин
қандақ айрилип, сән бурун тонумайдиған бир
хәлиқниң арисиға кәлгиниң маңа пүтүнләй аян
болди; 12 Пәрвәрдигар қилғиниңға мувапиқ саңа
яндурғай, сән қанатлириниң тегидә панаһ издигән
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар тәрипидин саңа
униң толуқ инъами берилгәй, деди. 13 Рут җававән:
— Әй ғожам, нәзириңдә илтипат тапқаймән;
мән сениң дедигиң болушқиму ярмисамму,
сән маңа тәсәлли берип, дедигиңгә меһриванә
сөзләрни қилдиң, — деди. 14 Тамақ вақтида
Боаз униңға: — Қени, буяққа кәлгин, нандин
йә, нанни сиркигә төгүргин! — деди. Рут
ормичиларниң йениға келип олтарди; Боаз
қомачтин елип униңға тутти. У униңдин тойғичә
йеди вә йәнә азрақ ашуруп қойди. 15 У башақ
тәргили қопқанда, Боаз жигитлиригә буйруп: —
Уни һәтта өнчиләрниң арисида башақ тәргили
қоюңлар, уни һеч хиҗаләттә қалдурмаңлар.
16 Һәтта һәм униң үчүн азрақ башақларни
өнчиләрдин әтәй айрип, униңға тәргили чүшүрүп
қоюңлар, уни һеч әйиплимәңлар, деди. 17
Шундақ қилип у кәчкичә етизлиқта башақ тәрди,
теривалғанлирини соққанда, тәхминән бир әфаһ
арпа чиқти. 18 Андин у арписини елип, шәһәргә
кирди, қейинаниси униң тәргән [арписини] көрди;
у йәнә у йәп тоюнғандин кейин сақлап қойғинини
чиқирип униңға бәрди. 19 Қейинаниси униңға: —
Сән бүгүн нәдә башақ тәрдиң, нәдә ишлидиң? Саңа
ғәмхорлуқ қилған шу кишигә бәхит-бәрикәт ата
қилинғай! — деди. У қейинанисиға кимниңкидә
иш қилғинини ейтип: — Мән бүгүн ишлигән
етизниң егисиниң исми Боаз екән, деди. 20
Наоми келинигә: — Тирикләргиму, өлгәнләргиму
меһриванлиқ қилиштин баш тартмиған киши
Пәрвәрдигардин бәхит-бәрикәт көргәй! — деди.
Андин Наоми униңға йәнә: — У адәм бизниң
йеқин туққинимиздур, у бизни қутқузалайдиған
һәмҗәмәтләрдин биридур, — деди. 21 Моаб қизи
Рут йәнә: — У маңа йәнә: «Мениң жигитлирим
пүтүн һосулумни жиғип болғичә улар билән
биргә болғин» деди, — деди. 22 Наоми келини
Рутқа: — Әй қизим, бирисиниң саңа яманлиқ
қилмаслиғи үчүн башқисиниң етизлиғиға бармай,
униң дедәклири билән биллә чиқип ишлисәң
яхшидур, деди. 23 Шуниң билән арпа вә буғдай
һосули жиғилип болғичә, Рут Боазниң дедәклири
билән жүрүп башақ тәрди. У қейинаниси билән
биллә турувәрди.

3 Шу күнләрдә, қейинаниси Наоми униңға:
— Әй қизим, һал-әһвалиңниң яхши болуши
үчүн, сениң арам-бәхитиңни издимәймәнму?
2 Сән дедәклири билән ишлигән Боаз бизгә
туққан келиду әмәсму? Мана, бүгүн ахшам у
хаманда арпа соруйду. 3 Әнди сән жуюнуп-
таринип, өзүңгә әтирлик май сүрүп, [есил]
кийимлириңни кийип, хаманға чүшкин; лекин
у әр киши йәп-ичип болмиғичә, өзүңни униңға
көрсәтмигин. 4 У ятқанда униң ухлайдиған йерини
көрүвал. Андин сән кирип, аяқ тәрипини ечип,
шу йәрдә йетивалғин. Андин у саңа немә қилиш
керәклигини ейтиду, — деди. 5 Рут униңға: — Сән
немә десәң мән шуни қилимән, — деди. 6 У хаманға
чүшүп, қейинаниси униңға тапилиғандәк қилди.
7 Боаз йәп-ичип, көңлини хуш қилип чәшниң
айиғиға берип ятти. Андин Рут шәпә чиқармай
келип, аяқ тәрипини ечип, шу йәрдә ятти. 8 Йерим
кечидә Боаз чөчүп, алдиға еңишкәндә, мана бир

аял айиғида ятатти! 9 Ким сән?! — дәп сориди у.
Рут жававән: — Мән хизмәткариң Рут болимән.
Сән мениң һәмҗәмәт-ниҗаткарим болғиниң
үчүн хизмәткариңниң үстигә тонуңниң етигини
йейип қойғайсән, — деди. 10 У жававән: — Әй
қизим, Пәрвәрдигардин бәхит-бәрикәт тапқайсән!
Сениң кейин көрсәткән садақәт-меһриванлиғиң
илгири көрсәткиниңдинму артуқтур; чүнки [сени
издигән] жигитләр, мәйли кәмбәғәл болсун,
бай болсун, уларниң кәйнидин кәтмидиң. 11 И
қизим, әнди қорқмиғин! Дегиниңниң һәммисини
орундап беримән; чүнки пүткүл шәһиримиздики
мөтивәрләр сени пәзиләтлик аял дәп билиду.
12 Дурус, саңа һәмҗәмәт-ниҗаткар болғиним
раст; лекин сениң мәндин йеқинрақ йәнә бир
һәмҗәмәтиң бар. 13 Әнди кечичә бу йәрдә
қалғин; әтә сәһәрдә әгәр у һәмҗәмәтлик һоқуқини
ишлитип сени елишни халиса, у алсун; лекин
һәмҗәмәтлик һоқуқи бойичә сени алмиса,
Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки,
мән саңа һәмҗәмәтлик қилип сени алай. Таң
атқичә бу йәрдә йетип турғин! — деди. 14 У
униң айиғида таң атқичә йетип, кишиләр бир-
бирини тонуғидәк болуштин бурун қопти. Чүнки
Боаз: — бир аялниң хаманға кәлгинини һеч ким
билмисун, дәп ейтқан еди. 15 У йәнә [Рутқа]:
— Сән кийгән йепинчини ечип турғин, деди. У
уни ечип турувиди, Боаз арпидин алтә кәмчән
кәмләп берип, униң өшнисигә артип қойди.
Андин у шәһәргә кирди. 16 Рут қейинанисиниң
йениға кәлди. У: — Әй қизим, сән һазир ким?!
— дәп сориди. Шуниң билән у қейинанисиға у
кишиниң қилғанлириниң һәммисини дәп бәрди.
17 У: — У бу алтә кәмчән арпини маңа бәрди,
чүнки у: «қейинанаңниң йениға қуруқ қол қайтип
бармиғин» деди, — деди. 18 Наоми: — Әй қизим, бу
ишниң ахириниң қандақ болидиғинини билгичә
мошу йәрдә тәхир қилғин; чүнки у адәм бүгүн
мошу ишни пүткүзмәй арам алмайду, деди.

4 Боаз шәһәр дәрвазисиға чиқип, шу йәрдә
олтарди. Мана, у вақитта Боаз ейтқан һелиқи
һәмҗәмәтлик һоқуқиға егә киши келивататти.
Боаз униңға: — Әй бурадәр, келип бу йәрдә
олтарғин, девиди, у келип олтарди. 2 Андин
Боаз шәһәрниң ақсақаллиридин он адәмни
чақирип, уларғиму: — Бу йәрдә олтириңлар, деди.
Улар олтарғанда 3 у һәмҗәмәтлик һоқуқиға
егә кишигә: — Моабниң сәһрасидин йенип
кәлгән Наоми қериндишимиз Әлимәләккә тәвә
шу зиминни сатмақчи болуватиду. 4 Шуңа
мән мошу ишни саңа хәвәрләндүрмәкчи едим,
шундақла мошу йәрдә олтарғанларниң алдида
вә хәлқимниң ақсақаллириниң алдида «Буни
сетивалғин» демәкчимән. Сән әгәр һәмҗәмәтлик
һоқуқиға асасән алай десәң, алғин; һәмҗәмәтлик
қилмай, алмаймән десәң, маңа ейтқин, мән
буни биләй; чүнки сәндин [авал] башқисиниң
һәмҗәмәтлик һоқуқи болмайду; андин сәндин
кейин мениң һоқуқум бар, деди. У киши:
— Һәмҗәмәтлик қилип уни алимән, деди. 6
Һәмҗәмәт киши: — Ундақ болса һәмҗәмәтлик
һоқуқумни ишлитип [етизни] алсам болмиғидәк;
алсам өз мирасимға зиян йәткүзгидәкмән.
Һәмҗәмәтлик һоқуқини сән өзүң ишлитип, йәрни
сетивалғин; мән ишлитәлмәймән, деди. 7 Қедимки
вақитларда Исраилда һәмҗәмәтлик һоқуқиға
яки алмаштуруш-тегишиш ишиға мунасивәтлик
мундақ бир рәсим-қаидә бар еди: — ишни кәсмәк
үчүн бир тәрәп өз кәшини селип, иккинчи тәрәпкә
берәтти. Исраилда сода-сетиқни бекитиштә мана
мошундақ бир усул бар еди. 8 Шуңа һәмҗәмәт
һоқуқиға егә киши Боазға: — Сән уни алғин, дәп,
өз кәшини селиватти. 9 Боаз ақсақалларға вә
көпчиликкә: — Силәр бүгүн мениң Әлимәләк
кә тәвә болған һәммини, шундақла Килйон
билән Маһлонға тәвә болған һәммини Наоминиң
қолидин алғинимға гувадурсиләр. 10 Униң үстигә
мәрһумниң нами қериндашлири арисидин вә
шәһириниң дәрвазисидин өчүрүлмәслиги үчүн
мәрһумниң мирасиға униң нами болған [бирәр
әвлади] қалдурулсун үчүн Маһлонниң аяли,
Моаб қизи Рутни хотунлуққа алдим. Силәр
бүгүн буниңға гувадурсиләр, деди. 11 Дәрвазида
турған һәммә хәлиқ билән ақсақаллар: — Биз
гувадурмиз. Пәрвәрдигар сениң өйүңгә киргән
аялни Исраилниң җәмәтини бәрпа қилған Раһилә
билән Леяһ иккисидәк қилғай; сән өзүң Әфратаһ
җәмәти ичидә баяшат болуп, Бәйт-Ләһәмдә нам-
иззитиң зиядә болғай; 12 Пәрвәрдигар саңа бу
яш чокандин тапқузидиған нәслиң түпәйлидин
сениң җәмәтиң Тамар Йәһудаға туғуп бәргән
Пәрәзниң җәмәтидәк болғай! — деди. 13 Андин
Боаз Рутни әмригә елип, униңға йеқинлиқ
қилди. Пәрвәрдигар униңға шапаәт қилип, у

һамилдар болуп бир оғул туғди. 14 Қиз-аяллар
Наомиға: — Исраилниң арисида саңа һәмҗәмәт-
ниҗаткар нәслини үзүп қоймиған Пәрвәрдигарға
тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! Шу нәслиңниң
нами Исраилда иззәт-абройлуқ болғай! 15 У
саңа җениңни йеңилиғучи һәм қериғиниңда
сени әзизлиғучи болиду; чүнки сени сөйидиған,
саңа йәттә оғулдин әвзәл болған келиниң уни
туғди, — деди. 16 Наоми балини елип, бағриға
басти вә униңға баққучи ана болди. 17 Униңға
хошна болған аяллар «Наомиға бир бала туғулди»
дәп, униңға исим қойди. Улар униңға «Обәд»
дәп ат қойди. У Йәссәниң атиси болди, Йәссә
Давутниң атиси болди. 18 Пәрәзниң нәсәбнамиси
төвәндикидәктур: — Пәрәздин Һәзрон төрәлди,
19 Һәзрондин Рам төрәлди, Рамдин Амминадаб
төрәлди, 20 Амминадабтин Наһшон төрәлди,
Наһшондин Салмон төрәлди, 21 Салмондин Боаз
төрәлди, Боаздин Обәд төрәлди, 22 Обәдтин Йәссә
төрәлди вә Йәссәдин Давут төрәлди.

Самуил 1

1 Әфраим тағлиғидики Раматаим-Зофимда
Әлканаһ исимлиқ бир киши бар еди. У
Әфраимлиқ болуп, Йәроһамниң оғли, Йәроһам
Елихуниң оғли, Елиху Тохуниң оғли, Тоху Зуфниң
оғли еди. 2 Униң икки аяли бар еди. Бирисиниң
исми Һаннаһ, йәнә бирисиниң исми Пәниннаһ
еди. Пәниннаһниң балилири бар еди, лекин
Һаннаһниң балиси йоқ еди. 3 Бу адәм һәр жили өз
шәһиридин самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарға сәждә қилип қурбанлиқ сунғили
Шилоһқа баратти. У йәрдә Әлиниң Хофний
вә Финиһас дегән икки оғли Пәрвәрдигарниң
каһинлири болуп ишләйтти. 4 Һәр қетим Әлканаһ
қурбанлиқ қилған күнидә у [қурбанлиқтин] аяли
Пәниннаһ вә униң һәр бир оғул-қизлириға өз
үлүшини берәтти. 5 Амма Һаннаһға болса у икки
һәссилик үлүш берәтти; чүнки у Һаннаһни толиму
сөйәтти. Лекин Пәрвәрдигар уни туғмас қилған
еди. 6 Пәрвәрдигарниң уни туғмас қилғанлиғидин
униң күндәш рәқиби [Пәниннаһ Һаннаһни]
азаплаш үчүн униң билән қаттиқ қеришатти. 7
Вә һәр жили, Һаннаһ һәр қетим Пәрвәрдигарниң
өйигә чиққанда, [Пәниннаһ] униңға азар берәтти.
Пәниннаһ шундақ қилғачқа, у жиғлап һеч немә
йемәйтти. 8 Ахири униң ери Әлканаһ униңға: —
И Һаннаһ, немишкә жиғлайсән? Немишкә бир
нәрсә йемәйсән? Немишкә көңлүң азар йәйду?
Мән өзүм саңа он оғулдин әвзәл әмәсму?! — деди.
9 Улар Шилоһда йәп-ичкәндин кейин (Әли дегән
каһин шу чағда Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң
ишиги йенидики орундуқта олтиратти) Һаннаһ
дәстихандин турди; 10 у қаттиқ азап ичидә
Пәрвәрдигарға дуа қилип зар-зар жиғлайтти.
11 У қәсәм ичип: — И самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, әгәр дедигиңниң
дәрдигә йетип, мени яд етип дедигиңни унтумай,
бәлки дедигиңгә бир оғул бала ата қилсаң, уни
пүтүн өмриниң күнлиридә Сән Пәрвәрдигарға
беғишлаймән; униң бешиға устира һеч қачан
селинмайду, деди. 12 У Пәрвәрдигарниң алдида
дуасини давам қиливатқанда, Әли униң ағзиға
қарап турди; 13 чүнки Һаннаһ дуани ичидә
қилғачқа ләвлири мидирлаватқини билән авази
аңланмайтти. Шуңа Әли уни мәс болуп қапту,
дәп ойлиди. 14 Әли униңға: — Қачанғичә
мәс жүрисән? Шарабиңни өзүңдин нери қил,
деди. 15 Лекин Һаннаһ җававән: — Ундақ
әмәс, и ғоҗам! Көңли сунуқ бир мәзлуммән.
Мән шарапму, һарақму ичмидим, бәлки җеним
дәрдини Пәрвәрдигарниң алдида төктүм; 16
дедәклирини яман хотун дәп билмигәйла. Чүнки
мениң зор дәрдим вә азаплиримдин бу күнгичә
шундақ нида қиливатимән, деди. 17 Әли униңға
җавап берип: — Теч-аман қайтқин; Исраилниң
Худаси Өзидин тилигән илтиҗайиңни иҗабәт
қилғай, деди. 18 Һаннаһ: — Дедәклири көз
алдилирида илтипат тапқай, деди. У шуларни дәп
чиқип, ғиза йеди вә шуниңдин кейин чирайида
илгәркидәк ғәмкинлик көрүнмиди. 19 Улар әтиси
таң сәһәрдә орнидин туруп Пәрвәрдигарниң
һозурида сәждә қилип болуп, Рамаһдики өйигә
йенип кәлди. Әлканаһ аяли Һаннаһға йеқинчилиқ
қилди; Пәрвәрдигар уни әслигән еди. 20 Һаннаһ
һамилдар болуп, вақти-саити тошуп, бир оғул
туғди. У: «Мән уни Пәрвәрдигардин тиләп
алдим» дәп, исмини Самуил қойди. 21 Униң ери
Әлканаһ өйидики һәммиси билән Пәрвәрдигарға
атидиған һәр жиллиқ қурбанлиқни қилғили
вә қилған қәсимини ада қилиш үчүн Шилоһқа
чиқти. 22 Лекин Һаннаһ биллә бармай еригә: —
Бала әмчәктин айрилғандила андин мән униң
Пәрвәрдигарниң алдида һазир болуши үчүн
уни елип баримән; шуниң билән у у йәрдә
мәңгү туриду, деди. 23 Ери Әлканаһ униңға: —
Өзүңгә немә яхши көрүнсә, шуни қилғин. Уни
әмчәктин айриғичә туруп турғин. Пәрвәрдигар
Өз сөз-каламиға әмәл қилғай, деди. Аяли өйдә
қелип балиси әмчәктин айрилғичә емитти. 24
Балиси әмчәктин айрилғандин кейин у уни елип,
шундақла үч буқа, бир әфаһ ун вә бир тулум
шарапни елип Пәрвәрдигарниң Шилоһдики өйигә
апарди. Бала болса техи кичик еди. 25 Улар бир
буқини союп балини әлиниң қешиға елип кәлди.
26 Шуниң билән Һаннаһ [униңға]: — И ғоҗам,
өзлиридә һаят раст болғинидәк, бу йәрдә силиниң
қашлирида туруп Пәрвәрдигарға нида қилған
мәзлум мән болимән, деди. 27 Мән мошу оғул бала
үчүн дуа қилдим вә мана, Пәрвәрдигар мениң
тилигән илтиҗайимни иҗабәт қилди. 28 Әнди
һазир мән уни Пәрвәрдигарға тапшуруп бәрдим.
Өмриниң һәммә күнлиридә у Пәрвәрдигарға

беғишланған болиду, деди. Шуниң билән улар у
йәрдә Пәрвәрдигарға сәҗдә қилди.

2 Һаннаһ дуа қилип мундақ деди: — «Мениң
қәлбим Пәрвәрдигар билән яйрайду, Мениң
мүңгүзүм Пәрвәрдигар билән егиз көтирилди;
Ағзим дүшмәнлиримниң алдида тәнтәниликтә
ечилди; Чүнки Сениң ниҗатиңдин шатлинимән.
2 Пәрвәрдигардәк муқәддәс болғучи йоқтур;
Чүнки Сәндин башқа һеч ким йоқ, Худайимиздәк
һеч уюлташ йоқтур. 3 И инсанлар, кибирлик
сөзлириңларни көпәйтивәрмәңлар, Йоған
гәпләрни ағзиңлардин чиқармаңлар; Чүнки
Пәрвәрдигар билим-һидайәткә егә Худадур.
Инсанларниң әмәллири Униң тәрипидин таразида
тартилиду. 4 Палванларниң оқ-ялири сундурилди;
Лекин путлишип жиқилғанларниң бели болса
қудрәт билән бағланди. 5 Қосиғи тоқ болғанлар
нан тепиш үчүн өзини ялланмилиққа бәрди;
Лекин ач қалғанлар һазир ач қалмиди; Һәтта
туғмас аял йәттини туғиду; Лекин көп балилиқ
болған солишип кетиду. 6 Пәрвәрдигар һәм
өлтүриду, һәм һаят бериду; У адәмни тәһтисараға
чүшүриду, у йәрдин йәнә турғузиду; (Sheol h7585) 7
Пәрвәрдигар адәмни һәм намрат қиливетиду,
һәм бай қилиду; У кишини һәм пәс қилиду,
һәм егиз көтириду. 8 У өзи мискинни топидин
қопуриду, Қиғлиқтин йоқсулни көтириду; Уларни
есилзадиләр арисида тәң олтарғузиду; Уларни
шан-шәрәплик тәхтигә мирас қилдуриду; Чүнки
йәрниң түврүклири Пәрвәрдигарниңкидур; У Өзи
дунияни уларниң үстигә салған еди. 9 Өз муқәддәс
бәндилириниң путлирини У мәзмут қилиду;
Амма рәзилләр болса, қараңғуда шүк қилиниду;
Чүнки һеч ким өз қудрити билән нусрәт тапмайду.
10 Пәрвәрдигар билән қаршилашқанлар парә-
парә қиливетилиду; У Өзи асманлардин уларға
қарши гүлдүрләйду. Пәрвәрдигар йәр йүзиниң
чәтлиригичә һөкүм чиқириду; У Өзи тиклигән
падишаға қудрәт бериду, У Өзи мәсиһлигининиң
мүңгүзини егиз көтириду!». 11 Әлканаһ болса
Рамаһдики өз өйигә йенип барди. Бала болса
әлиниң қешида Пәрвәрдигарға хизмәт қилип
қалди. 12 Амма Әлиниң оғуллири интайин яман
кишиләрдин болуп, Пәрвәрдигарни тонумайтти.
13 Каһинларниң хәлиқләргә мундақ адити
болған: — Бириси қурбанлиқ қилип, гөш қайнап
пишиватқанда каһинниң хизмәткари келип үч
тиллиқ чаңгакни қолида тутуп 14 даш, қазан,
даңқан яки кориниң ичигә санҗип, чаңгакқа
немә елинған болса каһин шуни өзигә алатти.
Уларниң Шилоһға [қурбанлиқ қилғили] кәлгән
һәммә Исраилларға шундақ адити болған. 15
Шундақла һәтта яғни көйдүрмәстә каһинниң
хизмәткари келип қурбанлиқ қиливатқан адәмгә:
— Каһинға кавап үчүн гөш бәргин, чүнки у сәндин
қайнап пишқан гөш қобул қилмайду, бәлки хам
гөш лазим, дәйтти. 16 Әгәр қурбанлиқ қилғучи
униңға: — Авал йеғи көйдүрүлүп болсун, андин
немини халисаң шуни алғин, десә, у: — Болмайду,
маңа дәрһал бәр! Болмиса мәҗбурий алимән,
дәйтти; 17 Шундақ қилип бу икки яшниң гунайи
Пәрвәрдигарниң алдида толиму еғир болған
еди; чүнки униң сәвәвидин хәқ Пәрвәрдигарға
атиған қурбанлиқлар көзгә илинмайвататти. 18
Амма Самуил нарәсидә бала болуп канаптин
тоқулған бир әфодни кийип Пәрвәрдигарниң
алдида хизмәт қилатти. 19 Буниңдин башқа униң
аниси һәр жилда униңға бир кичик тон тикип, һәр
жиллиқ қурбанлиқни қилғили ери билән барғанда
алғач келәтти. 20 Әли Әлканаһ вә аялиға бәхит
тиләп дуа қилип: — «Аялиңниң Пәрвәрдигарға
беғишлиғинининиң орниға саңа униңдин башқа
нәсил бәргәй, деди. Андин бу иккиси өз өйигә
янди. 21 Шуниң билән Пәрвәрдигар Һаннаһни
йоқлап бәрикәтләп, у һамилдар болуп җәмий
үч оғул вә икки қиз туғди. Кичик Самуил болса
Пәрвәрдигарниң алдида туруп өсүвататти. 22 Әли
бәк қерип кәткән еди. У оғуллириниң пүткүл
Исраилға һәммә қилғанлирини аңлиди һәм
җамаәт чедириниң ишигидә хизмәт қилидиған
аяллар билән ятқининиму аңлиди. 23 У уларға: —
Силәр немә үчүн шундақ ишларни қилисиләр?
Чүнки бу хәлиқниң һәммисидин силәрниң
яманлиғиңларни аңлаватимән, деди. 24 Болмайду,
и оғуллирим! Мән аңлиған бу хәвәр яхши әмәс,
Пәрвәрдигарниң хәлқини аздурупсиләр. 25 Әгәр
бир адәм йәнә бир адәмгә гуна қилса, башқа
бириси униң үчүн Худадин рәһим сориса болиду;
лекин әгәр бириси Пәрвәрдигарға гуна қилса,
ким униң гунайини тиләләйду? — деди. Лекин
улар атисиниң сөзигә қулақ салмиди; чүнки
Пәрвәрдигар уларни өлтүрүшни нийәт қилған
еди. 26 Амма Самуил дегән бала өсүвататти,
Пәрвәрдигар һәм адәмләрниң алдида илтипат

тапқан еди. 27 Худаниң бир адими Әлиниң йениға
келип мундақ деди: — Пәрвәрдигар шундақ дәйду:
«Мисирда, Пирәвнниңкидә турғанда Өзүмни
атаңниң җәмәтигә очуқ аян қилмидимму? 28
Мән уни каһиним болуш, Өз қурбангаһимда
қурбанлиқ қилиш, хушбуй йеқиш вә Мениң
алдимда әфод тонини кейип хизмәт қилишқа
Исраилниң һәммә қәбилилиридин таллимиған
едимму? Шуниңдәк Мән Исраилниң отта
көйдүридиған һәммә қурбанлиқлирини атаңға
тапшуруп тәқдим қилған әмәсму? 29 Немишкә
Мән буйруған, туралғу җайимдики қурбанлиғим
билән ашлиқ һәдийәләрни дәпсәндә қилисиләр?
Немишкә хәлқим Исраиллар кәлтүргән һәммә
һәдийәләрниң есилидин өзлириңларни сәмритип,
өз оғуллириңларниң һөрмитини Мениңкидин
үстүн қилисән?» 30 Униң үчүн Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән дәрһәқиқәт
сениң вә атаңниң җәмәтидикиләр Мениң алдимда
хизмитимдә мәңгү маңиду, дәп ейтқан едим;
лекин әнди Мән Пәрвәрдигар шуни дәймәнки,
бу иш һазир Мәндин нери болсун! Мени һөрмәт
қилғанларни Мән һөрмәт қилимән, лекин
Мени кәмситкәнләр пәс қарилиду. 31 Мана
шундақ күнләр келидуки, сениң билигиңни вә
атаңниң җәмәтиниң билигини тәң кесиветимән;
шуниң билән җәмәтиңдә бирму қериған адәм
тепилмайду! 32 Сән туралғу җайимда дәрд-қайғу
көрисән; Исраиллар һәр қандақ һозур-бәхитни
көргини билән, сениң җәмәтиңдә әбәткичә
бирму қериған адәм тепилмайду. 33 Вә Мән
қурбангаһимниң хизмитидин үзүп ташлимиған
адимиң бар болса, у көзлириңниң хирәлишиши
билән җениңниң азаплинишиға сәвәп болиду.
Җәмәтиңдә туғулғанларниң һәммиси балағәттин
өтмәй өлиду. 34 Саңа бу ишларни испатлашқа,
икки оғлуң Хофний билән Финиһасниң бешиға
чүшидиған мундақ бир аламәт бешарәт болиду:
— уларниң иккилиси бир күндә өлиду. 35 Амма
Өзүмгә Роһум вә дилимдики нийитим бойичә
иш көридиған садиқ бир каһинни тикләймән;
Мән униңға мәзмут бир җәмәт қуримән; у
Мениң мәсиһ қилғинимниң алдида мәңгү меңип
хизмәт қилиду. 36 Шундақ болидуки, сениң
җәмәтиңдикиләрдин һәр бир тирик қалғанлар
бир сәр күмүч вә бир чишләм нан тиләшкә униң
алдиға келип униңға тазим қилип: «Қаһинлиқ
хизмәтлиридин маңа бир орун бәрсилә, йегили
бир чишләм нан тапай дәп ейтидиған болиду»
дәйду.

3 Самуил дегән бала болса әлиниң алдида
Пәрвәрдигарниң хизмитидә болатти. Әнди
Пәрвәрдигарниң сөзи у күнләрдә кам еди;
вәһийлик көрүнүшләрму көп әмәс еди. 2 Вә шундақ
болдики, бир күни Әли орнида ятқан еди (униң
көзлири торлишип көрмәс болуп қалай дегән еди)
3 Худаниң чириғи техи өчмигән болуп, Самуил
Пәрвәрдигарниң ибадәтханисида, Худаниң әһдә
сандуғиға йеқинла йәрдә ятатти. 4 Пәрвәрдигар
Самуилни чақирди. У: — Мана мән бу йәрдә, деди.
5 У Әлиниң қешиға жүгүрүп берип: — Мана мән,
мени чақирдиңғу, деди. Лекин у җавап берип:
— Мән чақирмидим; қайтип берип ятқин, деди.
Шуниң билән у берип ятти. 6 Пәрвәрдигар йәнә:
«Самуил!» дәп чақирди. Самуил қопуп әлиниң
қешиға берип: Мана мән, мени чақирдиңғу, деди.
Лекин у җавап берип: — Мән чақирмидим и оғлум,
йәнә берип ятқин, деди. 7 Самуил Пәрвәрдигарни
техи тонумиған еди; Пәрвәрдигарниң сөзи униңға
техи аян қилинмиған еди. 8 Лекин Пәрвәрдигар
йәнә үчинчи қетим: «Самуил!» дәп чақирди; у
қопуп әлиниң қешиға берип: — Мана мән; сән
мени чақирдиң, деди. У вақитта Әли Пәрвәрдигар
балини чақирипту, дәп билип йәтти. 9 Шуниң
билән Әли Самуилға: — Берип ятқин. У әгәр
сени чақирса, сән: — И Пәрвәрдигар, сөз қилғин,
чүнки қулуң аңлайду, дәп ейтқин, девиди, Самуил
берип орнида ятти. 10 Вә Пәрвәрдигар келип
йеқин туруп илгәркидәк: — «Самуил, Самуил!»
дәп чақирди. Самуил: — Сөз қилғин, чүнки
қулуң аңлайду, дәп җавап бәрди. 11 Пәрвәрдигар
Самуилға: — Мана Мән аңлиғанларниң икки
қулиқини зиңилдатқидәк бир ишни Исраилниң
арисида қилмақчимән. 12 Шу күнидә Мән бурун
Әлиниң җәмәтидикиләр тоғрисида ейтқинимниң
һәммисини униң үстигә чүшүримән; баштин
ахирғичә ада қилимән! 13 Чүнки өзигә аян
болған қәбиһлик түпәйлидин Мән униңға, сениң
җәмәтиңдин мәңгүлүк һөкүм чиқармақчимән, дәп
ейтқанмән: чүнки у оғуллириниң ипласлиғини
билип туруп уларни тосмиди. 14 Униң үчүн
Әлиниң җәмәтидикиләргә қәсәм қилғанмәнки,
Әлиниң җәмәтидикиләрниң қәбиһлиги мәйли
қурбанлиқ билән болсун, мәйли һәдийә билән

болсун кафарәт қилинмай, әбәткичә кәчүрүм
қилинмайду, деди. 15 Самуил әтиси таң
атқичә йетип, андин Пәрвәрдигарниң өйиниң
ишиклирини ачти. Амма Самуил вәһийлик
көрүнүшни Әлигә ейтиштин қорқти. 16 Лекин
Әли Самуилни чақирип: — И Самуил оғлум, деди.
У: — Мана мән, дәп җавап бәрди. 17 У: — У саңа
немә сөз қилди? Сәндин өтүнәй, уни мәндин
йошурмиғин. Әгәр Униң саңа ейтқанлириниң
бирини маңа ейтмай қойсаң, Худа дегинини сениң
бешиңға чүшүрсун вә униңдин артуқ чүшүрсун!
— деди. 18 Шуниң билән Самуил униңға һеч
немини қалдурмай һәммини дәп бәрди. Әли:
— Мана, У Пәрвәрдигардур; У немини лайиқ
тапса, шуни қилсун, деди. 19 Самуил өсүп чоң
болувататти вә Пәрвәрдигар униң билән биллә
болуп, униң ейтқан бешарәтлик сөзлиридин һеч
қайсисини йәрдә қалдурмайтти. 20 Шуниң билән
пүткүл Исраил Дандин тартип Бәәр-Шебағичә
Самуилниң Пәрвәрдигарниң пәйғәмбири қилип
тикләнгәнлигини билип йәтти. 21 Шу вақитта
Пәрвәрдигар Шилоһда Өзини йәнә аян қилди.
Чүнки Пәрвәрдигар Шилоһда Өз сөз-калами
арқилиқ Самуилға Өзини аян қилди; вә Самуил
Униң сөзини пүткүл Исраилға йәткүзди.

4 У вақитта Исраил Филистийләр билән җәң
қилғили чиқип Әбән-Әзәргә йеқин җайда
барғаһ-чедирларни тикти. Филистийләр болса
Афәк дегән җайда барғаһ-чедирларни тикти.
2 Филистийләр Исраиллар билән соқушқили
сәп тизип турди. Җәң кеңәйгәндә Исраил
Филистийләр алдида тар мар болди; Филистийләр
уларниң җәң сәплиридин төрт миңчә адәмни
өлтүрди. 3 Халайиқ барғаһқа йенип кәлгәндә,
Исраилниң ақсақаллири: — Немишкә Пәрвәрдигар
бүгүн бизни Филистийләр тәрипидин тар мар
қилдурди? Биз Шилоһдин Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғини қешимизға елип келәйли; у
аримизда болса, бизни дүшминимизниң қолидин
қутқузиду, деди. 4 Шу гәптин кейин халайиқ
Шилоһға адәм маңдуруп, шу йәрдин керубларниң
оттурисида олтарған самави қошунларниң
Сәрдари Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини елип
көтирип кәлди. Шуниңдәк Әлиниң икки оғли
Хофний билән Финиһасму Худаниң әһдә сандуғи
билән биллә кәлди. 5 Вә шундақ болдики,
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи ләшкәргаһқа елип
келингәндә пүткүл Исраил йәрни тәврәткидәк
күчлүк бир чуқан көтиришти. 6 Филистийләр
күчлүк тәнтәнә авазини аңлап: — Ибранийларниң
ләшкәргаһидин аңланған бу күчлүк чуқан немә
вәҗидин чиққанду, дәп ейтишти. Арқидинла
улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң уларниң
ләшкәргаһиға кәлтүрүлгинини билип йәтти. 7
Шуниң билән Филистийләр қорқуп: — Илаһлар
уларниң ләшкәргаһиға кәпту, һалимизға вай!
Мундақ иш бу вақитқичә һеч болған әмәс,
дейишти. 8 Һалимизға вай! Бизни бу қудрәтлик
илаһларниң қолидин ким қутқузиду? Мана
баяванда мисирлиқларни түрлүк бала-вабалар
билән урған илаһлар дәл шулардур! 9 И
Филистийләр, өзлириңларни җәсур көрситип
әркәктәк туруңлар. Болмиса, ибранийлар бизгә
қул болғандәк биз уларға қул болимиз; әркәктәк
болуп җәң қилиңлар! — деди. 10 Шуниң билән
Филистийләр Исраиллар билән җәң қилди.
Исраил тар мар қилинип, һәр бири тәрәп-
тәрәпкә өз чедиригә бәдәр қачти. Җәңдә каттиқ
қирғинчилиқ болуп, Исраилдин оттуз миң
пиядә әскәр өлтүрүлди. 11 Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғи олҗа болуп кәтти вә Әлиниң икки оғли
Хофний билән Финиһасму өлтүрүлди. 12 Шу
күни бир Бинямиңлиқ җәң мәйданидин қечип
кийим-кечәклири житиқ, үстибеши топа-чаң
һалда Шилоһға жүгүрүп кәлди. 13 У йетип
кәлгәндә, мана Әли йолниң четидә өз орундуқида
олтирип тақити-тақ болуп күтүвататти; униң
көңли Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң ғемидә
пәришан еди. У киши хәвәрни йәткүзгили шәһәргә
киргәндә, пүткүл шәһәр пәряд-чуқан көтәрди.
14 Әли пәряд садасини аңлап: — Бу зади немә
вараң-чуруң? дәп сориди. У киши алдирап келип
әлигә хәвәр бәрди 15 (Әли тохсән сәккиз яшқа
киргән, көзлири қетип қалған болуп, көрмәйтти).
16 У киши Әлигә: — Мән җәңдин қайтип кәлгән
кишимән, бүгүн җәң мәйданидин қечип кәлдим,
деди. Әли: — И оғлум, немә иш йүз бәрди? —
дәп сориди. 17 Хәвәрчи җавап берип: — Исраил
Филистийләрниң алдидин бәдәр қачти. Хәлиқ
арисида қаттиқ қирғинчилиқ болди! Сениң икки
оғлуң, Хофний билән Финиһасму өлди һәмдә
Худаниң әһдә сандуғиму олҗа болуп кәтти,
деди. 18 Вә шундақ болдики, хәвәрчи Худаниң
әһдә сандуғини тилға алғанда, Әли дәрвазиниң

йенидики орундуқтин кәйнигә жиқилип чүшүп,
бойни сунуп өлди; чүнки у қерип, бәдиниму
еғирлишип кәткән еди. У қириқ жил Исраилниң
һакими болған еди. 19 Униң келини, йәни
Финиһасниң аяли һамилдар болуп туғушқа аз
қалған еди. У Худаниң әһдә сандуғиниң олҗа
болуп кәткәнлиги вә қейинатиси билән ериниңму
өлгәнлик хәвирини аңлиғанда, бирдинла қаттиқ
толғақ тутуп, пүкүлүп балини туғди. 20 У өләй дәп
қалғанда, чөрисидә турған аяллар: — Қорқмиғин,
сән оғул бала туғдуң, деди. Лекин у буниңға
җавапму бәрмиди һәм көңүл бөлмиди. 21 У: «Шан-
шәрәп Исраилдин кәтти» дәп балиға «Ихабод» дәп
исим қойди; чүнки Худаниң әһдә сандуғи олҗа
болуп кәткән һәм қейинатиси билән ериму өлгән
еди. 22 У йәнә: — Шан-шәрәп Исраилдин кәтти;
чүнки Худаниң әһдә сандуғи олҗа болуп кәтти! —
деди.

5 Филистийләр Худаниң әһдә сандуғини олҗа
елип, уни Әбән-Әзәрдин елип Ашдодқа барди. 2
У йәрдә Филистийләр Худаниң әһдә сандуғини
елип Дагон бутханисиға әкирип, Дагон дегән
бутниң йениға қойди. 3 Ашдоддикиләр әтиси сәһәр
қопуп кәлсә, мана Дагон бути Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғиниң алдида жиқилғиничә дүм ятатти.
Шуңа улар Дагон бутни елип йәнә өз орнида
турғузуп қойди. 4 Лекин әтиси сәһәр қопуп кәлсә,
мана, Дагон Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң
алдида жиқилғиничә дүм ятатти; Дагонниң беши
һәм қоллири босуғида чеқилған еди; Дагонниң
пәқәт белиқсиман тени қалған еди. 5 Шуңа
бүгүнгә қәдәр Ашдодта я Дагонниң каһинлири
болсун я Дагонниң бутханисиға киргүчиләр
болсун, Дагонниң босуғисиға дәссимәйду. 6 Андин
Пәрвәрдигарниң қоли Ашдоддикиләрниң үстигә
қаттиқ чүшүп, уларни вәйран қилип, Ашдод билән
әтрапидикиләрни һүррәк кесили билән урди.
7 Ашдоддикиләр буларни көрүп: — Исраилниң
Худасиниң әһдә сандуғи бизләрдә турмисун!
Чүнки униң қоли бизни вә илаһимиз Дагонни
қаттиқ бесивалди, дейишти. 8 Шуниң билән
улар адәм маңдуруп Филистийләрниң һәммә
ғоҗилирини чақиртип җәм қилип улардин: —
Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини қандақ бир
тәрәп қилимиз? дәп сориди. Улар: — Исраилниң
Худасиниң әһдә сандуғи Гатқа чәт йол билән
йөткәлсун, дәп җавап беришти. Шуниң билән
улар Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини у
йәргә чәт йол билән йөткиди. 9 Вә шундақ
болдики, улар уни чәт йол билән йөткигәндин
кейин Пәрвәрдигарниң қоли у шәһәргә чүшүп
кишиләрни қаттиқ сарасимигә чүшүрди. У
кичикләрдин тартип чоңларғичә шәһәрдикиләрни
урди, улар һүррәк кесилигә гириптар болди.
10 Шуниң билән улар Худаниң әһдә сандуғини
Әкронға әвәтти. Лекин Худаниң әһдә сандуғи
Әкронға йетип кәлгәндә, Әкрондикиләр пәряд
қилип: — Биз билән хәлқимизни өлтүрүш үчүн
улар Исраилниң Худасиниң әһдә сандуғини
бизгә йөткиди! — деди. 11 Улар адәм маңдуруп
Филистийләрниң ғоҗилирини қичқартип җәм
қилип уларға: — Биз билән хәлқимизни
өлтүрмәслиги үчүн Исраилниң Худасиниң әһдә
сандуғини бу йәрдин өз җайиға кәткүзүңлар,
деди; чүнки қаттиқ вәһимә шәһәрни басқан
еди; Худаниң қоли уларниң үстигә толиму еғир
чүшкән еди. 12 Өлмигән адәмләр болса һүррәк
кесили билән урулуп, шәһәрниң пәряди асманға
көтирилди.

6 Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Филистийләрниң
жутида йәттә ай турди. 2 Филистийләр
каһинлар билән палчиларни чақирип уларға: —
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини қандақ қилимиз?
Уни қандақ қилип өз җайиға әвәтәләймиз? Йол
көрситиңлар, деди. 3 Улар: — Әгәр Исраилниң
Худасиниң әһдә сандуғини қайтуруп әвәтсәңлар,
қуруқ әвәтмәңлар, һеч болмиғанда униң билән бир
«итаәтсизлик қурбанлиғи»ни биргә әвәтишиңлар
зөрүрдур, деди. Шундақ қилғанда шипа таписиләр,
шундақла Униң қолиниң немә үчүн силәрдин
айрилмиғанлиғини билисиләр, деди. 4 Улар:
— Биз немини итаәтсизлик қурбанлиғи қилип
әвәтимиз? — дәп сориди. Улар: — Филистийләрниң
ғоҗилириниң сани бәш; шуңа бәш алтун
һүррәк вә бәш алтун чашқан ясап әвәтиңлар;
чүнки силәргә вә ғоҗаңларға охшашла бала-
қаза чүшти. 5 Һүррәклириңларниң шәклини вә
зиминиңларни вәйран қилидиған чашқанларниң
шәклини нәқиш қилип ясап, Исраилниң
Худасиға шан-шәрәп кәлтүрүңлар. Шуниң
билән у бәлким силәрниң, илаһлиримизниң
вә зиминиңларниң үстини басқан қолини
йениклитәрмекин: — 6 Мисирлиқлар билән
Пирәвн өз көңүллирини қаттиқ қилғандәк

силәрму немишкә өз көңлүңларни қаттиқ
қилисиләр? У мисирлиқларға зор қаттиқ
қоллуқ көрсәткәндин кейин, улар Исраилларни
қоюп бәрмидиму, улар шуниң билән қайтип
кәлмидиму? 7 Әнди йеңи бир һарву ясап,
техи боюнтуруққа көндүрүлмигән мозайлиқ
икки инәкни һарвуға қошуңлар; улардин
мозайлирини айрип, өйдә елип қелиңлар; 8 андин
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип һарвуға
селиңлар; вә униңға әвәтидиған итаәтсизлик
қурбанлиғи қилидиған алтун буюмларни бир
қапқа селип сандуққа яндап қоюңлар вә сандуқни
шу пети маңдуруңлар; 9 андин қарап туруңлар.
Әгәр һарву Исраил чегарисидики йол билән Бәйт-
Шәмәшкә маңса, бизгә кәлгән шу чоң бала-қазани
чүшүргүчиниң өзи Пәрвәрдигар болиду. Ундақ
болмиса, бизни урған Униң қоли әмәс, бәлки бизгә
чүшкән тәсадипилиқ болиду, халас, дейишти.
10 Шуниң билән Филистийләр шундақ қилди.
Улар Мозайлиқ икки инәкни һарвуға қошуп,
мозайлирини өйдә солап қоюп, 11 Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғини һарвуға селип, алтун чашқан
вә қуйма һүррәкләр қачиланған қапни униңға
яндап қойди. 12 Инәкләр Бәйт-Шәмәшкә баридиған
йол билән удул жүрүп кәтти. Улар көтирилгән
йол билән маңғач мөрәйтти, я оң тәрәпкә я
сол тәрәпкә қейип кәтмиди. Филистийләрниң
ғожилири уларниң арқисидин Бәйт-Шәмәшниң
чегарисиғичә барди. 13 Бәйт-Шәмәштикиләр
җилғида буғдай орувататти, улар башлирини
көтирип әһдә сандуғини көрүп хуш болушти.
14 Һарву Бәйт-Шәмәшлик Йәшуаниң етизлиғиға
келип, у йәрдики бир чоң ташниң йенида
тохтап қалди. Улар һарвуни чеқип, икки инәкни
Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ қилди.
15 Лавийлар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи билән
алтун буюмлар бар қапни чүшүрүп чоң ташниң
үстигә қойди. Шу күни Бәйт-Шәмәштикиләр
Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқлар вә башқа
қурбанлиқларни қилди. 16 Филистийләрниң
бәш ғожиси буларни көрүп шу күни Әкронға
қайтип кәтти. 17 Филистийләрниң Пәрвәрдигарға
итаәтсизлик қурбанлиғи қилип бәргән алтун
һүррики: — Ашдод үчүн бир, Газа үчүн бир,
Ашкелон үчүн бир, Гат үчүн бир вә Әкрон үчүн
бир еди. 18 Алтун чашқанларниң сани болса
Филистийләрниң бәш ғожисиға тәвә барлиқ
шәһәрниң сани билән баравәр еди. Бу шәһәрләр
сепиллиқ шәһәрләр вә уларға қарашлиқ сәһра-
кәнтләрни, шундақла улар Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғини қойған чоң чимәнзарғичә һәммә
җайни өз ичигә алатти. Бу чимәнзар һазирму
Бәйт-Шәмәшлик Йәшуаниң етизлиғида бар. 19
Амма Бәйт-Шәмәштикиләр өз мәйличә әһдә
сандуғиниң ичигә қариғини үчүн Пәрвәрдигар
улардин йәтмиш адәмни, җүмлидин чоңлардин
әлликни урди. Пәрвәрдигар хәлиқни мундақ
қаттиқ урғанлиғи үчүн пүтүн хәлиқ матәм тутти.
20 Бәйт-Шәмәштикиләр: — Бу муқәддәс Худа
Пәрвәрдигарниң алдида ким өрә туралайду?
Әһдә сандуғи бизниң бу йәрдин кимниң қешиға
апирилиши керәк? — деди. 21 Андин улар
Кириат-Йеаримдикиләргә әлчиләрни әвитип: —
Филистийләр Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини
қайтуруп бәрди. Бу йәргә келип уни өзүңларға
елип кетиңлар, деди.

7 Шуниң билән Кириат-Йеаримдики адәмләр
келип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини елип
чиқип, дөңниң үстидики Абинадабниң өйидә
қойди вә униң оғли Әлиазарни әһдә сандуғиға
қарашқа Пәрвәрдигарға атап бекитти. 2 Әһдә
сандуғи Кириат-Йеаримда қоюлғандин тартип
узун вақит, йәни жигирмә жил өтти. Исраилниң
пүткүл җамәти Пәрвәрдигарни сеғинди. 3 Вә
Самуил Исраилниң пүткүл җамәтигә: — Әгәр пүтүн
қәлбиңлар билән Пәрвәрдигарниң йениға қайтип,
ятларниң илаһлири билән Аштаротларни өз
араңлардин йоқитип, көңлүңларни Пәрвәрдигарға
бағлап, хас Униң ибадитидила болсаңлар У
силәрни Филистийләрниң қолидин қутқузиду,
деди. 4 Шуниң билән Исраил Бааллар билән
Аштаротларни ташлап хас Пәрвәрдигарниң
ибадитидила болди. 5 Андин Самуил: — Пүткүл
Исраилни Мизпаһ шәһиригә җәм қилсаңлар,
мән силәр үчүн Пәрвәрдигарниң алдида дуа
қилай, деди. 6 Әнди улар Мизпаһқа җәм болуп, у
йәрдә су тартип уни Пәрвәрдигар алдиға қуйди
вә у күни роза тутуп: — Биз Пәрвәрдигарниң
алдида гуна садир қилдуқ, деди. Шуниң
билән Самуил Мизпаһта Исраилларниң әрз-
дәвалири үстидин һөкүм чиқарди. 7 Филистийләр
Исраилларниң Мизпаһда җәм болғинини аңлиди;
Филистийләрниң ғожилири Исраил билән
җәң қилғили чиқти. Исраиллар буни аңлап

Филистийләрдин қорқти. 8 Исраиллар Самуилға:
— Биз үчүн Пәрвәрдигар Худайимиз бизни
Филистийләрниң қолидин қутқузуши үчүн униңға
нида қилиштин тохтимиғин, деди. 9 Самуил
анисини емиватқан бир қозини елип толуқ бир
көйдүрмә қурбанлиқ қилип Пәрвәрдигарға сунди;
Самуил Исраилниң һәққидә Пәрвәрдигарға пәряд
көтәрди; Пәрвәрдигар дуасини аңлиди. 10 Самуил
көйдүрмә қурбанлиқ қиливатқанда Филистийләр
Исраил билән соқушқили йеқинлап кәлди.
Лекин Пәрвәрдигар шу күни Филистийләрниң
үстигә қаттиқ гүлдүрмама гүлдүрлитип уларни
алақзадә қиливәтти; шуниң билән улар Исраил
алдида тар мар болди. 11 Исраиллар Мизпаһтин
чиқип уларни Бәйт-Карниң түвигичә қоғлап
кирди. 12 У вақитта Самуил бир ташни
елип, уни Мизпаһ билән шәнниң оттурисида
тикләп: — «Пәрвәрдигар бизгә һазирғичә ярдәм
бериватиду» — дәп уни Әбән-Әзәр дәп атиди. 13
Шуниң билән Филистийләр бесиқип Исраилниң
зиминиға йәнә тажавуз қилмиди; Самуил
[һаким] болған барлиқ күнләрдә Пәрвәрдигарниң
қоли Филистийләрниң үстигә қарши болди;
14 шундақ қилип Әкрондин тартип Гатқичә
Филистийләр Исраилдин еливалған шәһәрләрниң
һәммиси Исраилға яндурулди; шәһәрләргә тәвә
зиминларниму Исраил Филистийләрниң қолидин
яндуруп алди. Буниңдин башқа Исраил билән
Аморийлар оттурисида течлиқ болди. 15 Самуил
болса пүтүн өмридә Исраилни сориди. 16 Һәр жили
у Бәйт-Әл, Гилгал вә Мизпаһларни айлинип, мошу
йәрләрдә Исраил үстидин һөкүм жүргүзәтти. 17
Андин у Рамаһқа йенип баратти; чүнки униң өйи
шу йәрдә еди һәм у у йәрдиму Исраил үстидин
һөкүм жүргүзәтти. У у йәрдиму Пәрвәрдигарға
бир қурбангаһ ясиған еди.

8 Шундақ болдики, Самуил қериғанда
оғуллирини Исраилға һаким қилип қойди.
2 Униң тунжисиниң исми Йоел болуп,
иккинчисиниң исми Абияһ еди. Булар Бәәр-
Шебада һакимлиқ қилди. 3 Лекин оғуллири
униң йоллирида жүрмәйтти, бәлки мәнпәәтни
көзләп езип, париларни йәп, һәқ-наһәқни астин-
үстүн қилди. 4 У вақитта Исраилниң һәммә
ақсақаллири Рамаһда жәм болуп Самуилниң
қешиға келип 5 униңға: — Мана сән қеридиң,
оғуллириң болса сениң йоллириңда жүрмәйду.
Барлиқ әлләрдә болғандәк үстимизгә һөкүм
сүридиған бир падиша бекиткин, деди. 6 Уларниң
«Үстимизгә һөкүм сүридиған бир падиша
бекиткин» дегини Самуилниң көңлигә еғир
кәлди. Самуил Пәрвәрдигарға дуа қиливиди, 7
Пәрвәрдигар Самуилға жававән: — Хәлиқ саңа
һәр немә ейтса уларға қулақ салғин; чүнки улар
сени әмәс, бәлки «Үстимизгә падиша болмисун»
дәп Мени ташлиди. 8 Мән уларни Мисирдин
чиқарған күндин тартип бүгүнки күнгичә улар
шундақ ишларни қилип, Мени ташлап башқа
илаһларға ибадәт қилип кәлгән. Әнди улар саңа
һәм шундақ қилиду. 9 Шуниң үчүн уларниң сөзигә
униғин. Лекин уларни қаттиқ агаһландуруп
кәлгүсидә уларниң үстидә сәлтәнәт қилидиған
падишаниң уларни қандақ башқуридиғанлиғини
билдүргин, деди. 10 Самуил өзидин бир падиша
сориған хәлиққә, Пәрвәрдигарниң ейтқининиң
һәммисини дәп бәрди. 11 У: — Үстүңларда
сәлтәнәт қилидиған падишаниң тутидиған
йоли мундақ болиду: — У оғуллириңларни
өз ишиға қоюп, жәң һарвулирини һайдашкә,
атлиқ әскәрлири болушқа салиду; улар униң
һарвулириниң алдида жүгүриду; 12 уларни өзи
үчүн миң беши вә әллик беши болушқа, йерини
һайдашкә, һосулини орушқа, жәң қураллири
билән һарву әсваплирини ясашқа салиду. 13
Қизлириңларни әтир ясашқа, тамақ етишкә вә
нан йеқишқа салиду. 14 Әң есил зиминлириңлар,
үзүмзарлириңлар билән зәйтунлуқлириңларни
тартивелип өз хизмәткарлириға бериду. 15 У
уруғуңлардин, үзүмзарлириңларниң һосулидин
ондин бир үлүшини өзиниң ғожидарлири
вә хизмәткарлириға бөлүп бериду. 16 У
қуллириңлар, дедәклириңлар, әң келишкән
жигитлириңларни вә ешәклириңларни өз
ишиға салиду. 17 У қойлириңлардин ондин бир
үлүшини алиду; силәр униң қул-хизмәткарлири
болисиләр. 18 Силәр у күндә өзүңларға таллиған
падиша түпәйлидин пәряд көтирисиләр; лекин
Пәрвәрдигар у күнидә силәргә қулақ салмайду,
деди. 19 Хәлиқ болса Самуилниң сөзигә қулақ
салмай: — Яқ, бәлки үстимизгә сәлтәнәт
қилидиған бир падиша болсун, деди. 20 —Шундақ
қилип биз башқа һәр бир әлләргә охшаш болимиз;
бизниң падишасимиз үстимиздин һөкүм
чиқирип, бизни башлайду вә биз үчүн жәң қилиду,

деди. 21 Самуил хәлиқниң һәммә сөзлирини
аңлап, уларни Пәрвәрдигарға йәткүзди. 22
Пәрвәрдигар әнди Самуилға: — Сән уларниң
сөзигә қулақ селип, уларға бир падиша бекиткин,
деди. Самуил Исраилларға: — Һәр бириңлар өз
шәһириңларға қайтиңлар, деди.

9 Бинямин қәбилисидин Киш атлиқ бир киши
бар еди. У Абиәлниң оғли, Абиәл Зерорниң
оғли, Зерор Бикоратниң оғли, Бикорат Афияниң
оғли еди; Афия болса Биняминлиқ еди. У өзи
батур вә дөләтмән киши еди. 2 Кишниң Саул
исимлиқ, есил вә хушхуй бир оғли бар еди.
Исраиллар арисида униңдин чирайлиқ адәм йоқ
еди; у шундақ егиз бойлуқ әр едики, хәлиқниң
һәр қандиқи униң мүрисигиму кәлмәйтти. 3
Саулниң атиси кишниң ешәклири жүтүп кәткән
еди. Буниң билән Киш оғли Саулға: — Сән
хизмәткарлардин бирини өзүң билән биллә елип,
ешәкләрни тепип кәлгин, деди. 4 Улар берип
Әфраим едирлиғидин өтүп, Шалишаһ зиминини
кезип, уларни издәп тапалмиди; улар Шаалим
зиминидинму өтти, ешәкләр у йәрдиму йоқ еди.
Андин Бинямин зиминини кезип өтти, уларни
йәнә тапалмиди. 5 Улар Зуф зиминиға йәткәндә
Саул өзи билән кәлгән хизмәткариға: — Болә, өйгә
янайли; болмиса атам ешәкләрдин әнсирмәй,
әксичә бизниң ғемимизни йәп кетәрмики, деди.
6 Лекин у униңға: — Мана, бу шәһәрдә Худаниң
бир адими бар. У мөһтәрәм бир адәм, һәр немә
десә әмәлгә ашмай қалмайду. Әнди у йәргә
барайли; у бизгә баридиған йолимизни көрситип
қоярмекин, деди. 7 Шуңа Саул хизмәткариға:
— Лекин униң йениға барсақ у кишигә немә
беримиз? Чүнки хурҗунлиримизда нан түгәп
қалди, қолимизда Худаниң адимигә бәргидәк
соғитимиз йоқ. Йенимизда йәнә немә бар? — деди.
8 Хизмәткар Саулға җавап берип: — Мана қолумда
чарәк шәкәл күмүч бар. Маңидиған йолимизни
дәп бәрсун, Худаниң адимигә шуни берәй, деди 9
(бурун Исраилда бир адәм Худадин йол сorimақчи
болса: — Келиңлар, алдин көргүчиниң қешиға
барайли, дәйтти. Һазир «пәйғәмбәр» дегәнни
өткән заманда «алдин көргүчи» дәйтти). 10 Саул
хизмәткариға: — Мәслиһәтиң яхши болди. Биз
маңайли, деди. Шуниң билән улар Худаниң адими
турған шәһәргә барди. 11 Улар шәһәргә чиқидиған
йолда кетиватқанда, су тартқили чиққан бир нәччә
қизға учриди вә улардин: — Алдин көргүчи мошу
йәрдиму? — дәп сориди. 12 Улар җавап берип: —
Шундақ. Мана у алдиңларда туриду; тез бериңлар,
чүнки халайиқ бүгүн [шәһәрниң] жуқури җайида
қурбанлиқ қилмақчи, шуңа у бүгүн шәһәргә
кирди. 13 У [қурбанлиқтин] йейишкә техи жуқури
җайға чиқмай турупла, силәр униң билән шәһәрдә
учришисиләр. Хәлиқ у кәлмигичә таам йемәйду,
чүнки у авал қурбанлиқни бәрикәтләйду; андин
чақирилған меһманлар таамға еғиз тегиду.
Һазир чиқиңлар, чүнки бу дәл уни тапқили
болидиған вақит, деди. 14 Улар шәһәргә чиқип
шәһәр мәркизигә кәлгәндә, мана Самуил жуқури
җайға чиқишқа уларға қарап келивататти. 15
Пәрвәрдигар Саул келиштин бир күн илгири
Самуилға: 16 — Әтә мошу вақитларда Мән йениңға
Бинямин зиминидин бир адәмни әвәтимән. Сән
уни Мениң хәлқим Исраилниң үстигә әмир
болушқа мәсиһ қилғин. У Мениң хәлқимни
Филистийләрниң қолидин қутқузиду. Чүнки
Мениң хәлқимниң пәряди Маңа йәткини үчүн
уларға илтипат билән қаридим, — деди. 17 Самуил
Саулни көргәндә Пәрвәрдигар униңға: — Мана,
Мән саңа сөз қилған адәм мошудур. Бу адәм
Мениң хәлқимниң үстидә сәлтәнәт қилиду, дәп
изһар қилди. 18 Саул дәрвазида турған Самуилниң
қешиға берип: Силидин сорай, алдин көргүчиниң
өйи нәдә, дәп сориди. 19 Самуил Саулға: — Алдин
көргүчи мән өзүм шу. Мәндин авал жуқури җайға
чиққин. Бүгүн силәр мән билән таам йәйсиләр;
әтә сени узутуп чиққанда, көңлүңдики һәр бир
ишларни саңа дәп берәй, — дәп җавап бәрди. 20
Амма үч күн бурун жүтүп кәткән ешәкләрдин
болса, әндишә қилмиғин; улар тепилди. Әнди
Исраилниң һәммә арзуси кимгә майил? Саңа вә
атаңниң пүткүл җәмәтигә әмәсму? — деди. 21
Саул җавап берип: — Мән Исраил қәбилилири
ичидики әң кичик қәбилә болған Биняминдин,
җәмәтимму Бинямин қәбилиси ичидики әң
кичиги турса? Немә үчүн бу сөзләрни маңа дәйла?
— деди. 22 Самуил болса Саулни вә хизмәткарини
башлап, меһманхана өйигә кирди вә уларни
чақирилғанларниң арисида төрдә олтарғузди.
Улар оттузчә адәм еди. 23 Самуил ашпәзгә: —
Мән сақлап қойғин дәп, саңа тапшурған һелиқи
таамни елип кәлгин, деди. 24 Шуниң билән
ашпәз сақлап қойған чоң ажритилған қолни елип

Саулниң алдиға қойди. Самуил: — Мана, [саңа]
сақлап қоюлғини шудур! Уни алдиңға елип йегин;
чүнки у мән хәлиқни чақирған чеғимда атайин
саңа атап елип қойғандин тартип бу бекитилгән
вақитқичә сақланди, деди. Шуниң билән у күни
Саул билән Самуил тамақта биллә болди. 25
Улар жуқури җайдин чүшүп шәһәргә кирди,
[Самуил] өгүздә Саул билән сөзләшти. 26 Әтиси
таң шәһәрдә орундин турғанда Самуил Саулни
өгүздин чақирип: — Орнуңдин тур, мән сени
узутуп қояй, деди. Саул орундин турди вә иккиси
биллә чиқти, — һәм у Самуил билән биллә кочиға
чиқти. 27 Улар шәһәрниң айиғиға кетиватқанда,
Самуил Саулға: Хизмәткарға алдимизда маңғач
турғин, дәп буйруғин, деди. У шундақ қилди.
Андин Самуил: — Сән туруп тур, Пәрвәрдигарниң
сөз-каламини саңа йәткүзәй, деди.

10 Самуил бир май комзикини елип униң
бешиға төкүп уни сөйүп мундақ деди: —
«Мана бу, Пәрвәрдигарниң сени Өз мирасиға
әмир болушқа мәсиһ қилғини әмәсму? 2 Сән
бүгүн мәндин айрилғандин кейин Бинямин
зимининиң чегарисидики Зәлзаһға йетип
барғиниңда Раһиләниң қәбриниң йенида саңа
икки киши учрайду; улар саңа: «Сән издәп барған
ешәкләр тепилди, вә мана, атаң ешәклардин
ғәм қилмай, бәлки силәр үчүн: Оғлумни қандақ
қилип тапармән, дәп әнсиримәктә» дәп ейтиду. 3
Сән у йәрдин меңип, Табордики дуб дәриғигә
йәткәндә Пәрвәрдигарниң алдиға бериш үчүн
Бәйт-Әлгә чиқип кетиватқан үч кишигә учрайсән.
Улардин бири үч оғлақ, бири үч нан вә йәнә
бири бир тулум шарапни көтирип келиду. 4
— Улар саңа салам қилип икки нанни сунуду;
сән бәргинини қоллиридин алғин. 5 Андин сән
«Худаға [аталған] Гибеаһ шәһиригә барисән (у
йәрдә Филистийләрниң бир ләшкәргаһи бар);
сән шу шәһәргә кәлсәң чилтар, тәмбур, нәй вә
лириларни көтирип жуқури җайидин чүшкән
бир бөләк пәйғәмбәрләр саңа учрайду. Улар
бешарәтлик сөзләрни қилиду. 6 Шуниң билән
Пәрвәрдигарниң Роһи сениң вуҗудуңға чүшиду,
сән улар билән бирликтә бешарәтлик сөзләрни
қилисән вә йеңи бир адәм болисән. 7 Мошу
аламәтләр саңа кәлгәндә, қолуңдин немә кәлсә
шуни қилғин. Чүнки Худа сән билән биллидур. 8
Андин мәндин илгири Гилгалға чүшүп барисән.
Мана, мән һәм йениңға чүшүп көйдүрмә
қурбанлиқлар сунуш вә енақ қурбанлиқлар қилиш
үчүн келимән. Мән йениңға берип, немә қилишиң
керәклигини уқтурмиғичә, мени йәттә күн
сақлап турғин». 9 Вә шундақ болдики, у бурулуп
Самуилдин айрилғанда Худа униңға йеңи бир
қәлб ата қилди; вә бу аламәтләрниң һәммиси әшу
күни әмәлдә көрситилди. 10 Улар Гибеаһға йетип
кәлгәндә мана, бир бөләк пәйғәмбәрләр униңға
учриди; Худаниң Роһи униң вуҗудиға чүшти,
буниң билән у уларниң арисида бешарәт қилишқа
башлиди. 11 Уни илгири тонуйдиғанларниң
һәммиси униң пәйғәмбәрләрниң арисида бешарәт
қилғинини көргәндә улар бир-биригә: — Кишниң
оғлиға немә бопту? Саулму пәйғәмбәрләрдин
бири болдиму немә? — дейишти. 12 Амма йәрлик
бир адәм: — Буларниң атилири кимләр? —
деди. Шуниң билән: «Саулму пәйғәмбәрләрниң
биримиду?» дәйдиған гәп пәйда болди. 13 Әнди
Саул бешарәтлик сөзләрни қилип болуп, жуқури
җайға чиқип кәтти. 14 Саулниң тағиси униңдин вә
униң хизмәткаридин: — Нәгә берип кәлдиңлар?
дәп сориди. У: — Ешәкләрни издигили чиқтуқ;
лекин уларни тапалмай Самуилниң қешиға
бардуқ, деди. 15 Саулниң тағиси: — Самуилниң
силәргә немә дегинини маңа ейтип бәргинә, деди.
16 Саул тағисиға: — У җәзм билән бизгә ешәкләр
тепилди, дәп хәвәр бәрди, деди. Лекин Самуилниң
падишалиқ иши тоғрилиқ ейтқан сөзини
униңға дәп бәрмиди. 17 Самуил әнди хәлиқни
Пәрвәрдигарниң алдиға җәм болуңлар дәп,
Мизпаһқа чақирди. 18 У Исраилға: — Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән силәр
Исраилни Мисирдин чиқирип мисирлиқларниң
қолидин азат қилип, силәргә зулум қилған
һәммә падишалиқларниң қолидин қутқуздум.
19 Лекин бүгүнки күндә силәрни бешиңларға
чүшкән барлиқ балаю-апәтләрдин вә барлиқ
мушәққәтләрдин қутқузғучи Худайиңлардин
ваз кечип униңға: «Яқ. Үстимизгә бир падиша
бекитип бәргәйсән» — дедиңлар. Әнди өзүңларни
қәбиләңлар бойичә, җәмәтиңлар бойичә
Пәрвәрдигарниң алдиға һазир қилиңлар» —
деди. 20 Шуниң билән Самуил Исраилниң һәммә
қәбилилирини алдиға җәм қилип, чәк ташливиди,
чәк Бинямин қәбилисигә чиқти. 21 У Бинямин
қәбилисини җәмәт-җәмәтлири бойичә өз алдиға

кәлтүрүп чәк ташливиди, чәк Матриниң җәмәтигә
чиқти. Андин кейин йәнә чәк ташливиди, Кишниң
оғли Саулға чиқти. Улар уни издивиди, амма
уни тапалмиди. 22 Шуңа улар Пәрвәрдигардин
йәнә: — У киши бу йәргә келәмду? — дәп сориди.
Пәрвәрдигар җававән: — Мана, у җүк-тақларниң
арисиға йошурунивалди, деди. 23 Шуңа улар
жүгүрүп берип уни шу йәрдин елип кәлди. У
хәлиқниң оттурисида турғанда халайиқниң
бойи униң мүрисигиму кәлмиди. 24 Самуил
барлиқ хәлиққә: — Әнди Пәрвәрдигар таллиған
кишигә қараңлар! Дәрвәқә барлиқ хәлиқниң
ичидә униңға йетидиған бириси йоқтур, деди.
Вә хәлиқниң һәммиси: — Падиша яшисун! —
дәп товлашти. 25 Самуил хәлиққә падишалиқ
һоқуқ-қанунлирини уқтурди вә уни орам язма
қилип йезип чиқип, Пәрвәрдигарниң алдиға
қойди. Андин Самуил һәммә хәлиқни, һәр
қайсисини өз өйлиригә қайтурди. 26 Саулму
һәм Гибеаһдики өйигә қайтти; көңүллири Худа
тәрипидин тәсирләндүрүлгән бир түркүм батур
киши униң билән биллә барди. 27 Лекин бир
нәччә рәзил киши: — Бу киши қандақму бизни
қутқузалисун? — дәп уни кәмситип униңға һеч
соғат бәрмиди; амма у аңлимаслиққа салди.

11 Шу вақитта Аммоний Наһаш чиқип Ябәш-
Гилеадни муһасиригә алди. Ябәшниң һәммә
адәмлири Наһашқа: — Әгәр биз билән әһдә түзсәң,
саңа бойсунимиз, деди. 2 Лекин Аммоний Наһаш
уларға: — Пүткүл Исраилға дәшнәм қилиш үчүн
һәр бириңларниң оң көзини оюп андин силәр
билән әһдә қилай, деди. 3 Ябәшниң ақсақаллири
униңға: — Бизгә йәттә күн мөһләт бәргин; биз
Исраилниң пүткүл жутиға әлчиләрни маңдуруп
андин кейин бизни қутқузидиған адәм чиқмиса,
өзимиз чиқип саңа тәслим болимиз, деди. 4
Әнди әлчиләр Саулниң шәһири Гибеаһға келип
мошу сөзләрни хәлиқниң қулиқиға йәткүзди;
һәммә хәлиқ пәряд көтирип жиғилди. 5 Вә
мана, Саул етизлиғидин чиқип калиларни һайдап
келивататти, у: — Хәлиқ немә дәп жиғлайду,
дәп сориди. Улар Ябәштин кәлгән кишиләрниң
сөзлирини униңға дәп бәрди. 6 Саул бу сөзләрни
аңлиғанда Худаниң Роһи униң үстигә келип,
униң ғәзиви қаттиқ қозғалди. 7 У бир жүп уйни
чепип парчилап, парчилирини әлчиләрниң қоли
арқилиқ пүткүл Исраил зиминиға тарқитип: —
һәр ким келип Саул билән Самуилға әгәшмисә,
уларниң уйлириму мошуниңға охшаш қилиниду,
деди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң қорқунучи
хәлиқниң үстигә чүшти; шундақ болдики, улар
иттипақлишип бир адәмдәк җәңгә чиқти. 8 Саул
уларни Безәк [дегән җайда] саниғанда Исраиллар
үч йүз миң, Йәһуданиң адәмлири болса оттуз миң
чиқти. 9 Улар кәлгән әлчиләргә: — Гилеадтики
Ябәшниң адәмлиригә шундақ ейтиңларки, әтә
күн чүш болғанда ниҗат силәргә келиду, деди.
Әлчиләр берип шуни Гилеадтики Ябәшлиқларға
йәткүзди; улар интайин хошал болушти. 10
Шуниң билән Ябәштикиләр: — Әтә биз қешиңларға
чиқип [тәслим болимиз], силәр бизни қандақ
қилишқа лайиқ көрсәңлар, шундақ қилиңлар,
деди. 11 Әтиси шундақ болдики, Саул хәлиқни
үч бөләк қилди; улар кечә төртинчи җесәктә
ләшкәргаһға кирип Аммонийларни күн чүш
болғичә уруп қирди. Тирик қалғанлар болса
шундақ паракәндә болдики, улардин икки адәмму
бир йәргә келәлмиди. 12 Хәлиқ әнди Самуилға:
— Бизниң үстимизгә Саул падиша болмисун
дәп ейтқанлар кимләр? Бу кишиләрни кәлтүрүп,
уларни өлтүрәйли, деди. 13 Лекин Саул: — Бүгүн
һеч ким өлтүрүлмисун. Чүнки бүгүн Пәрвәрдигар
Исраилға нусрәт бәрди, деди. 14 Самуил хәлиққә:
— Қени, Гилеадқа берип у йәрдә падишалиқни
йеңибаштин тикләйли, дәп ейтти. 15 Шуни
девиди, һәммә хәлиқ Гилеадқа берип Гилеадта
Пәрвәрдигарниң алдида Саулни падиша қилди;
улар у йәрдә Пәрвәрдигарниң алдида енақлиқ
қурбанлиқлирини кәлтүрди. Саул һәм шуниңдәк
барлиқ Исраил шу йәрдә зор хошаллиққа чөмди.

12 Самуил пүткүл Исраилға: — Мана, мән
силәрниң барлиқ ейтқан сөзлириңларни
аңлап үстүңларға бир падиша қойдум; 2
Мана әнди падиша силәрниң алдиңларда
жүрмәктә, мән болсам қерип бешим ақарди;
мана, мениң оғуллиримму араңларда туриду.
Яшлиғимдин тартип бу күнгичә силәрниң
алдиңларда меңип кәлдим. 3 Мана бу йәрдә
туруптимән. Пәрвәрдигарниң алдида вә униң
мәсиһ қилинғининиң алдида маңа әрзиңлар
болса дәвериңлар; кимниң уйини тартивалдим?
Кимниң ешигини тартивалдим? Кимниң һәққини
йедим? Кимгә зулум қилдим? Яки мән көзүмни
кор қилиш үчүн кимдин пара алдим? Шундақ

болса дәңлар, вә мән уни силәргә төләп беримән,
деди. 4 Улар җавап берип: — Сән бизниң
һәққимизни йемидиң, һеч кимгә зулум қилмидиң
вә һеч кишиниң қолидин бирәр нәрсиниму
еливалмидиң, деди. 5 У уларға: — Мәндә һеч
һәққиңлар қалмиғанлиғиға Пәрвәрдигар силәргә
гува болуп вә униң мәсиһ қилғини һәм бүгүн
гувачи болсун, девиди, улар: — У гувадур, деди.
6 Самуил хәлиққә мундақ деди: «Муса билән
Һарунни тикләп ата-бовилириңларни Мисир
зиминидин чиқарғучи болса Пәрвәрдигардур. 7
Әнди орнуңлардин туруңлар, мән Пәрвәрдигарниң
алдида Пәрвәрдигарниң силәргә вә ата-
бовилириңларға жүргүзгән һәққаний әмәллирини
силәрниң алдиңларға қоюшқа сөз қилай. 8 Яқуп
Мисирға киргәндин кейин ата-бовилириңлар
Пәрвәрдигарға пәряд қилғанда, Пәрвәрдигар Муса
билән Һарунни әвәтти. Улар ата-бовилириңларни
Мисирдин чиқирип бу йәрдә олтирақлаштурди.
9 Амма улар өз Худаси Пәрвәрдигарни унтуди;
шуңа у уларни Һазорниң қошунидики сәрдар
Сисераниң қолиға, Филистийләрниң қолиға
һәм Моабниң падишасиниң қолиға тапшуруп
бәрди; булар улар билән җәң қилишти. 10 Шуниң
билән улар Пәрвәрдигарға пәряд қилип: «Биз
гуна қилип Пәрвәрдигарни ташлап Бааллар вә
Аштаротларниң ибадитидә болдуқ; амма әнди
бизни дүшмәнлиримизниң қолидин қутқузғин,
биз саңа ибадәт қилимиз» деди. 11 Вә Пәрвәрдигар
Йәруббаал, Бедан, Йәфтаһ вә Самуилни әвәтип,
әтрапиңлардики дүшмәнлириңларниң қолидин
силәрни қутқузди, шуниң билән теч-аман
туруватқан едиңлар. 12 Лекин Худайиңлар
Пәрвәрдигар Өзи падишасиңлар болсиму,
Аммонниң падишаси Наһашниң силәргә қарши
қопқинини көргиниңларда силәр: Яқ! Бир
падиша үстимизгә сәлтәнәт қилсун дәп маңа
ейттиңлар. 13 Әнди силәр халап таллиған, силәр
тилигән падишаға қараңлар; мана, Пәрвәрдигар
силәрниң үстүңларға бир падиша қойди. 14
Әгәр силәр Пәрвәрдигардин қорқуп, униң
қуллуғида болуп, Униң авазиға қулақлириңларни
селип, Униң әмригә асийлиқ қилмисаңлар,
силәр һәм үстүңларда сәлтәнәт қилған падиша
Худайиңлар Пәрвәрдигарға әгәшсәңлар, әнди
силәргә яхши болиду. 15 Лекин Пәрвәрдигарниң
сөзигә қулақ салмай, бәлки Пәрвәрдигарниң
әмригә асийлиқ қилсаңлар, Пәрвәрдигарниң
қоли ата-бовилириңларға қарши болғандәк
силәргиму қарши болиду. 16 Әнди туруңлар,
Пәрвәрдигар көзлириңларниң алдида қилидиған
улуқ карамәтни көрүңлар! 17 Бүгүн буғдай
оридиған вақит әмәсму? Мән Пәрвәрдигарға
нида қилай, У гүлдүрмама билән ямғур
яғдуриду. Шуниң билән силәрниң бир падиша
тилигиниңларниң Пәрвәрдигарниң нәзиридә зор
рәзиллик екәнлигини көрүп йетисиләр». 18 Андин
Самуил Пәрвәрдигарға нида қилди; шуниң билән
Пәрвәрдигар шу күни гүлдүрмама билән ямғур
яғдурди. Хәлиқ Пәрвәрдигардин вә Самуилдин
бәк қорқти. 19 Хәлиқниң һәммиси Самуилға:
— Худайиң Пәрвәрдигарға бизни өлмисун дәп
кәминилириң үчүн дуа қилғин; чүнки һәммә
гуналиримизниң үстигә йәнә яманлиқ ашуруп
өзимизгә бир падиша тилидуқ, деди. 20 Самуил
хәлиққә мундақ деди: — Қорқмаңлар; силәр
дәрвәқә бу һәммә рәзилликни қилғансиләр, лекин
әнди Пәрвәрдигарға әгишиштин чәтнимәй, пүткүл
көңүллириңлар билән Пәрвәрдигарниң ибадитидә
болуңлар; 21 адәмгә пайда йәткүзмәйдиған яки
адәмни қутқузалмайдиған беһудә ишларни издәп,
йолдин езип кәтмәңлар; чүнки уларниң тайини
йоқтур. 22 Чүнки Пәрвәрдигар Өз улуқ нами үчүн
Өз хәлқини ташлимайду; чүнки Пәрвәрдигар
силәрни Өз хәлқи қилишни лайиқ көргәндур. 23
Маңа нисбәтән, силәр үчүн дуа қилиштин тохташ
билән Пәрвәрдигарға гуна қилиш мәндин нери
болсун; бәлки мән силәргә яхши вә дурус йолни
үгитимән. 24 Пәқәт силәр Пәрвәрдигардин қорқуп
пүткүл көңүллириңлар вә һәқиқәт билән униң
ибадитидә болуңлар; чүнки силәр үчүн қилған
улуқ карамәтләргә қараңлар! 25 Лекин яманлиқ
қилсаңлар, һәм өзүңлар һәм падишасиңлар һалак
қилинисиләр».

13 Саул [оттуз] яшта падиша болуп Исраилниң
үстидә икки жил сәлтәнәт қилғандин
кейин 2 Өзигә Исраилдин үч миң адәмни
илғап алди. Икки миңи Микмашта вә Бәйт-
Әл тағлирида Саулниң қешида, бир миңи
Бинямин зиминидики Гибеаһда Йонатанниң
қешида еди. Амма у қалған хәлиқниң һәр бирини
өз өйлиригә кәткүзивәтти. 3 Йонатан болса
Филистийләрниң Гебадики ләшкәргаһиға һуҗум
қилди, Филистийләр буниңдин хәвәр тапти. Саул

болса: — Пүткүл зиминдики ибранийлар аңлап
ойғансун дәп, канай чалдурди. 4 Пүткүл Исраил
Саулниң Филистийләрниң ләшкәргаһиға һуҗум
қилғанлиғидин һәмдә Исраилниң Филистийләргә
нәпрәтлинидиғанлигидин хәвәр тапти. Хәлиқ
Саулниң кәйнидин Гилгалға берип жиғилди. 5
Филистийләрдин Исраил билән җәң қилғили
үч миң җәң һарвуси, алтә миң атлиқ ләшкәр
вә деңиз саһилидики қумдәк көп пиядә ләшкәр
жиғилди. Улар келип Бәйт-Авәнниң шәриқ
тәрипидики Микмашта баргаһ тикти. 6 Исраилниң
адәмлири өзлириниң қаттиқ хийим-хәтәрдә
қалғанлиғини көрүп ғарларға, чатқаллиқларға,
қия ташлиқларға, жуқури җайларға вә азгалларға
йошурунивелишти; 7 [бәзи] Ибранийлар Иордан
дәриясидин өтүп, Гад вә Гилеадниң зиминиға
қечип барди. Лекин Саул Гилгалда қалди,
адәмлириниң һәммиси униңға титригән һалда
әгәшти. 8 Әнди Саул Самуил униңға бекиткән
вақитқичә йәттә күн күтүп турди; лекин Самуил
Гилгалға кәлмиди, хәлиқ униңдин тарилип
кәткили турди. 9 Саул: — Көйдүрмә қурбанлиқ
билән енақлиқ қурбанлиқлирини бу йәргә —
йенимға елип келиңлар, деди. Андин у өзи
көйдүрмә қурбанлиқ өткүзди. 10 Вә шундақ
болдики, у көйдүрмә қурбанлиқни түгитиши
биләнла, мана Самуил кәлди. Саул униңға салам
қилғили алдиға чиқти. 11 Лекин Самуил: — Немә
ишларни қилдиң?! — дәп сориди. Саул: — Хәлиқ
мәндин тарилип кәткәнлигини, силиниң бекиткән
вақитта кәлмигәнликлирини, Филистийләрниң
Микмашта жиғилғинини көрдум, 12 мән ичимдә:
Әнди Филистийләр Гилгалға чүшүп маңа һуҗум
қилмақчи, мән болсам техи Пәрвәрдигарға
илтиҗа қилмидим, дедим. Шуңа көйдүрмә
қурбанлиқ қилишқа өзүмни мәҗбурлидим,
деди. 13 Самуил Саулға: — Сән ахмақлиқ
қилдиң; сән Худайиң Пәрвәрдигар саңа буйруған
әмирни тутмидиң; шундақ қилған болсаң
Пәрвәрдигар Исраилниң үстидики сәлтәнитиңни
мәңгү мустәһкәм қилатти, деди. 14 Лекин әнди
сәлтәнитиң мустәһкәм турмайду. Пәрвәрдигар
Өз көңлидикидәк мувапиқ бир адәмни издәп
тапти. Пәрвәрдигар уни Өз хәлқиниң башламчиси
қилди, чүнки сән Пәрвәрдигар саңа буйруғанни
тутмидиң, деди. 15 Андин Самуил орнидин туруп
Гилгалдин кетип Бинямин зиминидики Гибеаһға
барди. Саул болса өз йенидики адәмләрни саниди;
улар алтә йүзчә чиқти. 16 Саул билән оғли Йонатан
вә уларниң кәйнидә қалған хәлиқ Бинямин
зиминидики Гебада қелип қалди, Филистийләр
болса Микмашта баргаһ тиккән еди. 17 Қарақчилар
дайим Филистийләрниң баргаһидин чиқип үч
бөләккә бөлүнәтти. Бир бөләк Шуал зиминидики
Офраһға баридиған йолға атлинатти, 18 бир бөләк
Бәйт-Һоронға баридиған йол билән маңатти, йәнә
бир бөләк чөлниң четидики Зәбоим җилғисиға
қарайдиған зиминдики йолға маңатти. 19 Амма
пүткүл Исраил зиминида һеч бир төмүрчи
тепилмайтти; чүнки Филистийләр: — Ибранийлар
өзлиригә қилич яки нәйзә ясалмисун, дәп
ойлайтти. 20 Бу сәвәптин Исраиллар һәммиси
сапан чишлири, кәтмәнлирини, палтилирини вә
оғақлирини бислаш үчүн Филистийләрниң кәйниға
баратти. 21 Улар сапан чишлири вә кәтмәнләр
үчүн үчтин икки шәкәл, җоту, палта вә зихларни
бислаш үчүн үчтин бир шәкәлни төләйтти. 22 Шуңа
уруш болғанда Саул вә Йонатанниң кәйнидики
хәлиқниң һеч бирйдә қилич я нәйзә йоқ еди;
пәқәт Саул билән оғли Йонатандила бар еди. 23 У
вақитта Филистийләрниң бир қаравуллар әтрити
Микмаштики даванға чиққан еди.

14 Бир күни Саулниң оғли Йонатан ярақ
көтәргүчисигә: — Кәлгин, удулимиздики
Филистийләрниң қаравуллар әтритиниң йениға
чиқайли, деди. Амма у атисиға һеч немә демиди. 2
Саул болса Гибеаһниң четидики Мигрондики анар
дәриғиниң тегидә қалди. Униң кәйнидики хәлиқ
алтә йүзчә еди 3 (у вақитта әфодни Ахитубниң
оғли, Ихабодниң акиси Ахияһ кийәтти; у Шилоһда
туруватқан, Пәрвәрдигарниң каһини еди. Ахитуб
Финиһасниң оғли, Финиһас Әлиниң оғли еди).
Хәлиқ болса Йонатанниң кәткинлигини билмигән
еди. 4 Йонатан Филистийләрниң қаравуллар
әтрити тәрәпкә өтмәкчи болған даванниң икки
тәрипидә түврүктәк тик қия ташлар бар еди.
Бириниң нами Бозәз, йәнә бириниң нами Сәнәһ
еди. 5 Бир қия таш шималий тәрипидә болуп,
Микмаш билән қаришип туратти, йәнә бири
җәнуб тәрипидә Гебаниң удулида еди. 6 Йонатан
ярақ көтәргүчисигә: — Кәл, бу хәтнисизләрниң
қаравуллар әтритигә чиқайли; Пәрвәрдигар
биз үчүн бир иш қилса әҗәб әмәс, чүнки
Пәрвәрдигарниң қутқузуши үчүн адәмләрниң көп

яки аз болуши һеч тосалғу болмайду, деди. 7 Униң
ярақ көтәргүчиси униңға: — Көңлүңдә һәр немә
болса шуни қилғин; барғин, мана, көңлүң немини
халиса мән сән билән биллимән, деди. 8 Йонатан:
— Мана, биз у адәмләр тәрәпкә чиқип өзимизни
уларға көрситәйли; 9 әгәр улар бизгә: — Биз
силәрниң қешиңларға барғичә туруп туруңлар,
десә уларниң қешиға чиқмай өз җайимизда туруп
турайли; 10 лекин улар: — Бизниң қешимизға
чиқиңлар, десә, чиқайли. Чүнки шундақ болса
Пәрвәрдигар уларни қолимизға берипту, дәп
билимиз; мошундақ иш бизгә бир бешарәт
болиду, деди. 11 Иккилән өзини Филистийләрниң
қаравуллар әтритигә көрсәтти. Филистийләр: —
Мана, Ибранийлар өзини йошурған азгаллардин
чиқиватиду, деди. 12 Әтрәттикиләр Йонатан
билән ярақ көтәргүчисигә: — Бизгә чиқиңлар, биз
силәргә бир нәрсини көрситип қойимиз, деди.
Йонатан ярақ көтәргүчисигә: — Маңа әгишип
чиққин; чүнки Пәрвәрдигар уларни Исраилниң
қолиға бәрди, деди. 13 Йонатан қол-путлири
билән өмүләп чиқти, ярақ көтәргүчиси кәйнидин
униңға әгәшти. Филистийләр Йонатанниң алдида
жиқилишти; ярақ көтәргүчиси кәйнидин келип
уларни қәтл қилди. 14 Шу тунҗа һуҗумда
Йонатан билән ярақ көтәргүчиси тәхминән
йерим қошлуқ йәрдә өлтүргәнләр жигирмидәк
адәм еди. 15 Андин ләшкәргаһдикикәрни, далада
турувватқанларни, барлиқ әтрәтләрдикиләрни вә
булаң-талаң қилғучиларни титрәк басти. Улар
һәм титрәп қорқти, йәрму тәвринип кәтти; чүнки
бу чоң қорқунуч Худа тәрипидин кәлгән еди. 16
Әнди Бинямин зиминидики Гибеаһда турувватқан
пайлақчилар көрдики, мана, ләшкәр топлири
тар мар болуп уян-буян жүгүрүшүп кәтти. 17
Саул қешидики хәлиққә: Адәмлиримизни санап
кимниң бу йәрдин кәткәнлигини ениқлаңлар,
деди. Улар санивиди, мана, Йонатан билән ярақ
көтәргүчиси йоқ чиқти. 18 Саул Ахияһқа: —
Худаниң әһдә сандуғини елип кәлгин, деди.
Чүнки у вақитта Худаниң әһдә сандуғи Исраилниң
арисида еди. 19 Саул каһинға сөз қиливатқанда
Филистийләрниң ләшкәргаһида болған ғәлвә
барғансери күчийип кәтти. Саул каһинға: —
Қолуңни жиққин, деди. 20 Андин Саул вә униң
билән болған һәммә хәлиқ жиғилип җәңгә чиқти;
вә мана, Филистийләрниң һәр бири өз сәпдишиға
қарши қилич көтирип зор паракәндилик болди.
21 У вақиттин илгири Филистийләрниң арисида
болған, улар билән биллә ләшкәргаһниң әтрапиға
чиққан Ибранийлар бар еди; уларму Саул
вә Йонатан билән биллә болған Исраилларға
қошулди. 22 Шуниңдәк Әфраим тағлирида
өзини йошурған Исраиллар Филистийләрниң
қачқинини аңлиғанда соқушқа чиқип уларни
қоғлиди. 23 Шуниң билән Пәрвәрдигар у күни
Исраилға нусрәт бәрди. Соқуш Бәйт-Авәнниң у
тәрипигә өтти. 24 Лекин Исраилниң адәмлири у
күни зор бесим астида қалди. Чүнки Саул уларға
қәсәм ичкүзүп: — Мән дүшмәнлиримдин интиқам
алмиғичә кәч болуштин илгири таам йегән
кишигә ләнәт болсун, дәп ейтқан еди. Шуниң үчүн
хәлиқтин һеч ким таам йемиди. 25 Амма барлиқ
зиминдики қошун бир орманлиққа киргәндә
йәр йүзидә һәсәл бар еди. 26 Хәлиқ орманлиққа
киргәндә, мана бу һәсәл еқип туратти; лекин
һеч ким қолини ағзиға көтәрмиди, чүнки хәлиқ
қәсәмдин қорқатти. 27 Лекин Йонатан атисиниң
хәлиққә қәсәм ичкүзгәнлигини аңлимиған еди.
Шуңа у қолидики һасини сунуп учини һәсәл
көнигигә тиқип қоли билән ағзиға салди. Шундақ
қилип көзлири нурланди. 28 Амма хәлиқтин бири:
Сениң атаң хәлиққә чиң қәсәм ичкүзүп: — Бүгүн
таам йегән кишигә ләнәт болсун! дәп ейтқан
еди. Шуниң үчүн хәлиқ һалсизлинип кәтти,
деди. 29 Йонатан: — Мениң атам зиминға азар
бәрди; қараңлар, бу һәсәлдин кичиккинә тетишим
биләнла көзлиримниң шунчә нурланғинини
көрмидиңларму? 30 Хәлиқ бүгүн дүшмәнләрдин
тартивалған олҗидин халиқинини йегән болса
Филистийләрниң арисидики қирғинчилиқ
техиму зор болмасмиди? — деди. 31 Әшу күни
улар Микмаштин тартип Филистийләрни қоғлап
Айҗалонғичә уруп қиришти; хәлиқ тола һерип
кәткән еди. 32 Шуниң билән хәлиқ олҗа үстигә
етилип берип, қой, кала вә мозайларни тутуп
шу йәрдила сойди. Андин хәлиқ гөшни қанни
адаливәтмәйла йеди. 33 Саулға хәвәр келип:
Мана, хәлиқ қанни адаливәтмәйла гөшни йәп
Пәрвәрдигарға гуна қиливатиду, дәп ейтилди. У:
Силәр Пәрвәрдигарға асийлиқ қилдиңлар! Әнди
бу йәргә йенимға чоң бир ташни домилитип
келиңлар, деди. 34 Саул йәнә: Силәр хәлиқниң
арисиға чиқип уларға: Һәр бири өз калисини,

өз қойини қешимға елип келип бу йәрдә союп
йесун; лекин гөшни қанни адаливәтмәй йәп,
Пәрвәрдигарға гуна қилмаңлар, дәңлар, деди. Бу
кечә хәлиқниң һәммиси һәр бири өз калисини
елип келип у йәрдә сойди. 35 Саул болса
Пәрвәрдигарға бир қурбангаһ ясиди. Бу униң
Пәрвәрдигарға ясиған тунҗа қурбангаһи еди.
36 Саул: — Бу кечидә Филистийләрниң пейигә
чүшүп, әтә таң атқичә уларни талап һеч бирини
тирик қоймайли, деди. Хәлиқ: — Немә саңа яхши
көрүнсә шуни қилғин, дәп җавап бәрди. Лекин
каһин сөз қилип: — Пәрвәрдигарниң йениға кирип
[йолйоруқ сорап] чиқайли, деди. 37 Саул Худадин:
— Я Филистийләрниң кәйнидин чүшүйму?
Сән уларни Исраилниң қолиға тапшурамсән?
— дәп сориди. Лекин у күни У униңға һеч
җавап бәрмиди. 38 Саул: — И хәлиқниң һәммә
чоңлири, бу йәргә чиқиңлар. Бүгүн ким гуна
қилғанлиғини ениқлап беқиңлар. 39 Чүнки
Исраилға нусрәт бәргән Пәрвәрдигарниң һаяти
билән қәсәм қилимәнки, бу гуна һәтта оғлум
Йонатанда тепилсиму у җәзмән өлтүрүлсун,
деди. Лекин пүткүл хәлиқтин һеч ким униңға
җавап бәрмиди. 40 Андин у пүткүл Исраилға: —
Силәр бир тәрәптә туруңлар, мән оғлум Йонатан
йәнә бир тәрәптә турайли, деди. Хәлиқ униңға:
— Немә саңа яхши көрүнсә, шуни қилғин, деди.
41 Саул Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға: —
Бу чәк билән әйни әһвални ашкарә қилғайсән,
деди. Чәк болса Саул билән Йонатанни көрсәтти,
хәлиқ қутулди. 42 Саул: — Мениң билән оғлум
Йонатанниң оттурисиға чәк ташлаңлар, деди.
Шундақ қиливиди, чәк Йонатанға чиқти. 43
Саул Йонатанға: — Қилғиниңни маңа ейтқин,
деди. Йонатан униңға: — Қолумдики һаса билән
кичиккинә һәсәл елип тетип бақтим вә мана,
шуниң үчүн мән өлүмгә мәһкүм болдум! —
дәп җавап бәрди. 44 Саул: — Сән чоқум өлүшүң
керәк, и Йонатан; ундақ қилмисам, Худа маңа
сениң бешиңға чүшкәндинму артуқ чүшүрсун!
— деди. 45 Лекин хәлиқ Саулға: — Исраилда бу
улуқ нусрәтни қазанған Йонатан өлтүрүләмду?
Бундақ иш биздин нери болғай! Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм қилимизки, униң бешидин
бир тал чач йәргә чүшмәйду; чүнки бүгүнки
ишни у Худаниң ярдими билән әмәлгә ашурди,
деди. Шундақ қилип хәлиқ Йонатанни өлүмдин
халас қилди. 46 Андин Саул Филистийләрни
қоғлаштин тохтиди; Филистийләрму өз
җайиға қайтип кәтти. 47 Шундақ қилип Саул
Исраилниң сәлтәнитини өзиниң қилди; андин
у чөрисидики дүшмәнлиригә, йәни Моаблар,
Аммонийлар, Едомийлар, Зобаһдики падишалар
вә Филистийләргә һуҗум қилди. У қайси тәрәпкә
йүзләнсә ғалип келәтти. 48 У зор җасарәт
көрситип Амаләкләрни уруп Исраилни булаң-
талаң қилғучилардин қутқузди. 49 Саулниң
оғуллири Йонатан, Йишви вә Малқи-Шуа еди;
униң икки қизиниң исми болса — чоңиниң Мераб,
кичигиниң Миқал еди. 50 Саулниң аялиниң
исми Аһиноам болуп, у Ахимаазниң қизи еди.
Саулниң қошунининиң сәрдари Абнәр еди; у
Саулниң тағиси Нәрниң оғли еди. 51 Саулниң
атиси Киш вә Абнәрниң атиси Нәр болса, иккиси
Абиәлниң оғуллири еди. 52 Саул пүткүл өмридә
Филистийләр билән қаттиқ җәңдә болуп турди.
Саул өзи һәр қачан батур я палванларни көрсә,
уни өз хизмитигә салатти.

15 Әнди Самуил Саулға: — Пәрвәрдигар сени
Өз хәлқи Исраил үстигә падиша болуш
үчүн мәсиһ қилғили мени әвәткән еди; әнди
Пәрвәрдигарниң сөзини аңлиғин. 2 Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мән Амаләкләрниң Исраилға
қилған муамилисини, йәни Исраил Мисирдин
чиққанда уларниң йолда уларға қандақ қаршилиқ
көрсәткәнлигини көңлүмгә пүккәнмән. 3 Әнди
берип Амаләкләрни уруп уларниң һәммисини
вәйран қилип уларни һеч айимайла, әр болсун,
аял болсун, өсмүр болсун, бовақ болсун,
кала-қой, төгә вә ишәк һәммисини йоқатқин,
деди. 4 Саул хәлиқни җәм қилип уларни
Тәлаим шәһиридә санивиди, икки йүз миң
пиядә әскәр, Йәһуда қәбилисидин он миң
адәм чиқти. 5 Саул Амаләкләрниң шәһиригә
кәлгәндә шу йәрдики вадида бөктүрмә қойди.
6 Андин Саул Кенийләргә: — Чиқип кетиңлар,
силәрни улар билән қошуп йоқатмаслиғим үчүн
Амаләкләрниң арисидин чиқип кетиңлар; чүнки
Исраил Мисирдин чиққанда силәр уларниң
һәммисигә меһриванлиқ көрсәткәнсиләр, деди.
Шуниң билән Кенийләр Амаләкләрдин чиқип
кәтти. 7 Әнди Саул Амаләкләрни Һавилаһдин
тартип Мисирниң удулидики Шурғичә қоғлап

урди. 8 У Амаләкләрниң падишаси Агагни
тирик тутти, амма барлиқ хәлиқни қилич биси
билән пүтүнләй йоқатти. 9 Лекин Саул билән
хәлиқ Агагни айиди вә қой-кала, бордалған
мал вә қозилардин әң есилләрниң һәммисини,
җүмлидин немә яхши болса шуни аяп уларни
һалак қилишқа қоли бармиди; лекин немә
яримас вә зәип болса шуларниң һәммисини
улар йоқатти. 10 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң
сөзи Самуилға келип мундақ дейилди: — 11
«Саулни падиша қилғинимға пушайман қилдим,
чүнки у маңа әгишиштин йенип Мениң сөзүмгә
әмәл қилмиди». Самуил азар чекип пүткүл бир
кечә Пәрвәрдигарға пәряд көтәрди. 12 Әтиси
Самуил Саулниң алдиға чиқиш үчүн таң сәһәрдила
орнидин турди. Самуилға: — Саул Кармәлгә
барди вә мана, у өзигә бир абидә турғузуп
андин йенип Гилгалға чүшүпту, дегән хәвәр
берилди. 13 Самуил Саулниң қешиға кәлгәндә
Саул униңға: — Пәрвәрдигар сени мубарәклигәй!
Пәрвәрдигарниң сөзлиригә әмәл қилдим, деди.
14 Лекин Самуил: — Ундақ болса қулиқимға
аңланған қойниң мәриши билән мән аңлаватқан
калиниң мөриши зади нәдин кәлди? — деди. 15
Саул җавап берип: — Улар Амаләклердин елип
келинди; чүнки хәлиқ Худайиң Пәрвәрдигарға
қурбанлиқ қилиш үчүн қой-калиниң есиллирини
аяп қалдуруп қойди; қалғинини болса пүтүнләй
йоқаттуқ, деди. 16 Самуил Саулға: — Қой, бу
гепиңни! Мән Пәрвәрдигарниң бу кечә маңа немә
дегинини саңа ейтип берәй, деди. У униңға:
— Ейтқин, деди. 17 Самуил мундақ деди: —
Өз нәзириңдә кичик һесапланған вақтиңдила
Пәрвәрдигар сени Исраилниң үстигә падиша
болсун дәп, мәсиһ қилиши билән сән Исраил
қәбилилириниң беши болған әмәсмидиң? 18
Андин Пәрвәрдигар сени: — Сән берип гунакар
Амаләкләрни һалак қилғин; уларни йоқатқичә
улар билән соқушқин, дәп әвәткән еди. 19 Әнди
немишкә Пәрвәрдигарниң сөзигә қулақ салмай,
бәлки олҗа үстигә дүм чүшүп, Пәрвәрдигарниң
нәзиридә яман болғанни қилдиң? 20 Саул
Самуилға: — Мән һәқиқәтән Пәрвәрдигарниң
сөзигә қулақ салдимғу! Пәрвәрдигар мени әвәткән
йол билән маңдим вә Амаләкләрниң падишаси
Агагни елип келип Амаләкләрниң өзини пүтүнләй
йоқаттим. 21 Амма хәлиқ болса олҗидин қой билән
кала, йәни йоқитишқа бекитилгән нәрсиләрдин
әң есилини елип Худайиң Пәрвәрдигарға
Гилгалда қурбанлиқ қилиш үчүн елип кәлди,
деди. 22 Самуил: — Пәрвәрдигар көйдүрмә
қурбанлиқлар билән тәшәккүр қурбанлиқлирини
кәлтүрүштин сөйүнәмду, я Пәрвәрдигарниң
сөзигә итаәт қилиштин сүйүнәмду? Мана итаәт
қилмақлиқ қурбанлиқ қилмақлиқтин әвзәл,
көңүл қоюш қочқар йеғини сунуштин әвзәлдур.
23 Чүнки асийлиқ болса җадугәрлик гунайи
билән охшаштур, Башпаштақлиқ қәбиһлик вә
бутпәрәсликкә баравәрдур. Сән Пәрвәрдигарниң
сөзини ташлиғиниң үчүн, Пәрвәрдигар сени
ташлап падишалиқтин мәһрум қилди, — деди.
24 Саул Самуилға: — Мән гуна садир қилдим,
чүнки мән Пәрвәрдигарниң әмридин вә сениң
сөзүңдинму чиқтим; чүнки мән хәлиқтин қорқуп
уларниң сөзигә кирдим. 25 Әнди гунайимни әпу
қилғин; мениң Пәрвәрдигарға сәҗдә қилишим
үчүн мениң билән қайтип барғин, деди. 26
Самуил Саулға: — Мән сениң билән қайтип
бармаймән; чүнки сән Пәрвәрдигарниң сөзини
ташлиғансән, вә Пәрвәрдигар сени ташлап
падишалиқтин мәһрум қилди, деди. 27 Самуил
кетишкә бурулғинида Саул униң тониниң
пешини тутувалди, у житилип кәтти. 28
Самуил униңға: — Пәрвәрдигар бүгүн Исраилниң
падишалиғини сәндин житип елип сәндин әвзәл
болған бир йеқиниңға тапшурди. 29 Исраилниң
Җанабий Алийиси Болғучи ялған сөзлимәйду яки
нийитидин янмайду; чүнки у адәм балисидәк
нийитидин янғучи әмәстур, деди. 30 Саул: —
Мән гуна садир қилдим. Лекин хәлқимниң
ақсақаллириниң вә Исраилниң алдида маңа
иззәт қилип мениң билән йенип барғин; шуниң
билән Худайиң Пәрвәрдигарға сәҗдә қилалаймән,
деди. 31 Шуниң билән Самуил Саул билән йенип
барди вә Саул Пәрвәрдигарға сәҗдә қилди. 32
Андин Самуил: — Амаләкләрниң падишаси Агагни
мениң алдимға елип келиңлар, деди. Агаг болса
хушлуқ билән униң қешиға барди. Агаг көңлидә:
— Шүбһисизки, өлүм дәһшити өтүп кәтти, деди.
33 Амма Самуил: — Сениң қиличиң хотунларни
балисиз қилғандәк сениң анаңму хотунларниң
арисида балисиз болиду, девиди, Самуил Агагни
Гилгалда Пәрвәрдигарниң алдида чанап парә-
парә қилди. 34 Андин Самуил Рамаһқа барди. Саул

болса «Саулниң жути Гибеаһ» дегән җайдики өйигә чиқип кәтти. 35 Самуил өлгән күнигичә Саул билән қайта көрүшмиди. Амма Самуил Саул үчүн қайғурди. Пәрвәрдигар Саулни Исраилниң үстигә падиша қилғанлиғидин әпсусланди.

16 Пәрвәрдигар Самуилға: — Сән қачанғичә Саул үчүн қайғуруп жүрисән? Мән уни Исраилға сәлтәнәт қилиштин мәһрум қилип ташлиған әмәсму? Мүңгүзүңни зәйтун мейи билән толдуруп барғин. Мән сени Бәйт-Ләһәмлик Йәссәниң қешиға әвәтимән. Униң оғуллиридин падиша болушқа өзүмгә бирни бекиттим, деди. 2 Самуил болса: — Мән қандақ баримән? Саул бу ишни аңлиса мени өлтүрүветиду! — деди. Пәрвәрдигар: — Өзүң билән бир инәкни алғач берип Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилиш үчүн кәлдим, дегин. 3 Йәссәни қурбанлиққа чақирғин, андин Мән саңа қилидиғинимни аян қилимән; вә Мән саңа дегән бирисини Өзүм үчүн мәсиһ қилғин, деди. 4 Самуил Пәрвәрдигарниң дегинини ада қилип Бәйт-Ләһәмгә барди. Йетип кәлгәндә шәһәрниң ақсақаллири титригән һалда чиқип: — Бизгә теч-аманлиқ елип кәлдиңму? — дәп сориди. 5 У: — Теч-аманлиқ елип кәлдим; Пәрвәрдигарға қурбанлиқ сунушқа кәлдим. Силәр өзүңларни һарамдин паклап мән билән биллә қурбанлиққа келиңлар, деди. Шуниң билән у Йәссә билән оғуллирини һалал қилип қурбанлиққа чақирди. 6 Улар кәлгәндә Самуил Елиабни көрүп ичидә: — Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилидиғини шүбһисизки Өзиниң алдида туриду, деди. 7 Лекин Пәрвәрдигар Самуилға: — Униң тәқи-турқиға яки бойиға қаримиғин. Мән уни шалливәттим, чүнки Худа инсан көргәндәк көрмәйду; инсан болса сиртқи қияпитигә қарайду, лекин Пәрвәрдигар қәлбгә қарайду, деди. 8 Андин Йәссә Абинадабни чақирип Самуилниң алдидин өткүзди. Амма Самуил: — Пәрвәрдигар буни һәм таллимиди, деди. 9 Андин Йәссә Шаммаһни униң алдидин өткүзди. Амма Самуил: — Пәрвәрдигар буни һәм таллимиди, деди. 10 Шуниңға охшаш Йәссә оғуллириниң йәттисини Самуилниң алдидин өткүзди. Лекин Самуил Йәссәгә: — Пәрвәрдигар буларни һәм таллимиди, деди. 11 Самуил Йәссәдин: — Барлиқ жигитләр мошуларму? дәп сориди. У: — Һәммидин кичиги қалди. Лекин мана, у қой беқиватиду, деди. Самуил Йәссәгә: — Уни чақиртип елип кәлгин, чүнки у кәлмигичә дәстиханда олтармаймиз, деди. 12 [Йәссә] адәм маңдуруп уни кәлтүрди. У чирайида қан жүгүрүп туридиған, көзлири чирайлиқ вә келишкән жигит еди. Пәрвәрдигар: — Қопуп уни мәсиһ қилғин, чүнки [Мениң таллиғиним] шудур! деди. 13 Самуил май мүңгүзини елип уни қериндашлириниң арисида мәсиһ қилди. У күндин тартип Пәрвәрдигарниң Роһи Давутниң вуҗудиға чүшти. Самуил болса қопуп Рамаһға кәтти. 14 Әнди Пәрвәрдигарниң Роһи Саулдин кәткән еди, вә Пәрвәрдигар тәрипидин бир яман роһ уни паришан қилди. 15 Саулниң хизмәткарлири униңға: — Мана Худа тәрипидин бир яман роһ сени паришан қилиду. 16 Әнди ғоҗимиз өзлири алдилиридики хизмәткарлирини дәрһал буйруғайлиги, улар чилтар челишқа уста адәмни тапсун; вә шундақ болидуки, Худа тәрипидин яман роһ үстлиригә кәлсә у чилтар чалсун, униң билән һаллири убдан болиду, деди. 17 Саул хизмәткарлириға: — Мениң үчүн чилтар челишқа уста бир адәмни тепип қешимға елип келиңлар, деди. 18 Ғуламлардин бири униңға: — Мана Бәйт-Ләһәмлик Йәссәниң чилтарға уста бир оғлини көрдүм. У өзи батур бир җәңчи, гәптә һошияр вә келишкән адәм екән, шундақла Пәрвәрдигар униң билән биллә екән, деди. 19 Шуниң билән Саул Йәссәгә әлчиләрни маңдуруп: — Қой бақидиған оғлуң Давутни маңа әвәткин, дәп ейтти. 20 Йәссә бир ешәкни тәйярлап униңға нан билән бир тулум шарап вә бир оғлақни артип, буларни оғли Давутниң қоли билән Саулға әвәтти. 21 Шуниң билән Давут Саулниң қешиға келип униң алдида турди. Саул униңға толиму амрақ еди; у Саулниң ярақ көтәргүчиси болди. 22 Андин Саул Йәссәгә хәвәр әвәтип: — Давут мениң алдимда турсун; чүнки у нәзиримгә яқти, дәп ейтти. 23 Әнди шундақ болидуки, у [яман] роһ Худа тәрипидин Саулниң үстигә кәлгәндә Давут чилтарни елип қоли билән чалди. Буниң билән Саул арам тепип һали убдан болуп яман роһ униңдин чиқип кәтти.

17 Амма Филистийләр җәң қилиш үчүн қошунлирини жиғди. Улар Йәһудаға тәвә Сокоһда җәм болуп, Сокоһ билән Азикаһ оттурисидики Әфәс-Даммимда чедирларни тикти. 2 Саул билән Исраилларму җәм болуп Елаһ җилғисида чедирлирини тикип Филистийләр

билән җәң қилғили сәп түзди. 3 Филистийләр бир
тәрәптики тағда, Исраиллар йәнә бир тәрәптики
тағда туратти; оттурисида җилға бар еди. 4
Шу вақитта Филистийләрниң ләшкәргаһидин
Гатлиқ Голиат исимлиқ бир чемпийон палван
чиқип кәлди. Униң егизлиги алтә гәз бир ғерич
еди. 5 Бешиға мис дубулға, учисиға қасирақлиқ
савут кийгән еди. Униң бу мис савути болса
бәш миң шәкәл келәтти. 6 Пачақлириға мистин
тизлиқ бағлиған, өшнисигә мис атма нәйзә
қистуривалған еди. 7 Униң нәйзисиниң сепи болса
бапкарниң хадисидәк еди; нәйзисиниң беши алтә
миң шәкәл келәтти; қалқан көтәргүчиси униң
алдида маңатти. 8 У орнида туруп Исраилниң
қошунлириға мундақ товлайтти: — «Силәр
немишкә җәң қилиш үчүн сәп түзгәнсиләр? Мән
Филистий әмәсму? Силәр болсаңлар Саулниң
қуллириғу? Араңлардин бир адәмни таллап
чиқиңлар, у мән билән елишишқа чүшсун! 9 У мән
билән елишип мени уруп өлтүрәлсә, биз силәрниң
қуллириңлар болимиз. Лекин мән уни мәғлуп
қилип өлтүрсәм, силәр бизниң қуллиримиз
болуп бизниң хизмитимиздә болусиләр». 10 Шу
Филистий йәнә сөз қилип: — Мән бүгүн Исраилниң
қошуниға һақарәт қилдимғу? Силәр бир адәмни
чиқириңлар, биз елишайли! — деди. 11 Саул
билән һәммә Исраил бу Филистийниң сөзлирини
аңлап, алақзадә болуп бәк қорқти. 12 Давут
Йәһуда жутидики Бәйт-Ләһәмдә олтирақлиқ Йәссә
дегән Әфратлиқ адәмниң оғли еди. Йәссәниң
сәккиз оғли бар еди. Саулниң күнлиридә у хелә
яшинип қалған еди. 13 Йәссәниң үч чоң оғли
Саул билән җәңгә чиққан еди. Җәңгә чиққан үч
оғулниң тунҗисиниң исми Елиаб, иккинчисиниң
исми Абинадаб вә үчинчисиниң Шаммаһ еди. 14
Давут һәммидин кичиги еди. Үч чоң оғли Саулға
әгишип чиққан еди. 15 Бәзидә Давут Саулниң
қешидин өз атисиниң қойлирини бақиш үчүн
қайтип келәтти. 16 Әшу Филистий болса қириқ
күнгичилик һәр әтигән вә кәчтә чиқип турди. 17
Йәссә оғли Давутқа: — Бу әфаһ қомачни вә бу он
нанни елип ләшкәргаһқа тез берип акилириңға
бәргин, 18 бу он парчә қурутни уларниң миң
бешиға берип акилириңниң әһвалини сорап
уларниң кепил хетини елип кәлгин, деди. 19
Саул, шу [үч оғул] вә Исраилниң һәммә адәмлири
Елаһ җилғисида туруп Филистийләргә қарши
җәң қилатти. 20 Давут болса әтиси сәһәр қопуп
қойларни бир баққучиниң қолиға тапшуруп,
ашлиқ-түлүкни елип Йәссә униңға тапилиғандәк,
қошун истиһкамиға йәткәндә, җәңгә чиқидиған
ләшкәрләр сөрән көтириватқан еди. 21 Исраил
вә Филистийләр бир-биригә удулму удул туруп
соқушқа сәп түзди. 22 Давут болса елип кәлгән
нәрсиләрни жүк-тақларға қариғучиниң қолиға
тапшуруп сәп арисиға жүгүрүп берип акилиридин
течлиқ сориди. 23 У улар билән сөзлишип турғанда,
Филистийләрдин болған Голиат дегән чемпион
палван Филистийләрниң сепидин чиқип йәнә
һелиқи гәпни қилди; Давут уни аңлиди. 24
Исраилниң һәммә адәмлири бу адәмни көргәндә
қечип кетишти вә бәк қорқти. 25 Исраилниң
адәмлири бир-биригә: — Чиқиватқан бу адәмни
көрдүңларму? У Исраилға һақарәт қилиш үчүн
чиқиду. Шундақ болидуки, уни өлтүргән адәмгә
падиша көп мал-мүлүк инъам қилиду, өз
қизини униңға хотунлуққа бериду һәм атисиниң
җәмәтини Исраил тәвәсидә баҗ-алвандин халас
қилиду, деди. 26 Давут өз йенида турған
адәмләрдин: — Бу Филистийни өлтүрүп Исраилға
қилинған шу һақарәтни йоқатқан кишигә немә
қилиниду? Чүнки бу хәтнисиз Филистий зади
ким? У қандақсигә мәңгү һаят болғучи Худаниң
қошунлириға һақарәт қилишқа петиниду? —
деди. 27 Халайиқ униңға алдинқиларниң дегән
сөзи бойичә җавап берип: — Уни өлтүргән
кишигә мундақ-мундақ қилиниду, деди. 28 Лекин
униң чоң акиси Елиаб униң у адәмләр билән
сөзләшкинини аңлап қалди; Елиабниң Давутқа
аччиғи келип: — Немишкә бу йәргә кәлдиң?
Чөлдики у азғинә қойни кимгә ташлап қойдуң?
Мән кибирлигиңни вә көңлүңниң яманлиғини
билимән. Сән алайитән җәңни көргили кәлдиң,
деди. 29 Давут: — Мән немә қилдим? Пәқәт
бир сөз қилсам болмамдикән? — деди. 30 Давут
бурулуп башқисидин алдинқидәк сориди, хәлиқ
алдида ейтқандәк униңға җавап бәрди. 31 Амма
бириси Давутниң ейтқан сөзлирини аңлап қелип
Саулға йәткүзди; у Давутни чақиртип кәлди.
32 Давут Саулға: — Бу кишиниң сәвәвидин һеч
кимниң җүриги су болмисун. Силиниң қуллири бу
Филистий билән соқушқили чиқиду, деди. 33 Саул
Давутқа: — Сән бу Филистий билән соқушқили
барсаң болмайду! Сән техи яш, амма у яшлиғидин

тартипла җаңчи еди, деди. 34 Давут Саулға: —
Қуллири өз атисиниң қойлирини беқип кәлдим.
Бир шир яки ейиқ келип падидин бир қозини
елип кәтсә, 35 мән униң кәйнидин қоғлап уни уруп
қозини ағзидин қутқузуп алаттим. Әгәр қопуп
маңа һуҗум қилса мән уни яйлидин тутувелип
уруп өлтүрәттим. 36 Қуллири һәм шир һәм ейиқни
өлтүргән; бу хәтнисиз Филистийму уларға охшаш
болиду. Чүнки у мәңгү һаят болғучи Худаниң
қошуниға һақарәт кәлтүрди — деди. 37 Давут
сөзини давам қилип: — Мени ширниң чаңгилидин
вә ейиқниң чаңгилидин қутқузған Пәрвәрдигар
охшашла бу Филистийниң қолидин қутқузиду,
деди. Саул Давутқа: — Барғин, Пәрвәрдигар сениң
билән биллә болғай, деди. 38 Андин Саул Давутқа
өз җаң кийимлирини кийгүзүп, бешиға мис
дубулғини тақап вә униңға бир җаң савутини
кийгүзди. 39 Давут болса Саулниң қиличини
кийимниң үстигә есип, меңип бақти; чүнки у
буларни кийип бақмиған еди. Шуниң билән Давут
Саулға: — Мән буларни кийип маңалмайдикәнмән;
чүнки бурун кийип бақмиған, дәп уларни
селивәтти. 40 У қолиға һасисини елип, ериқтин
бәш силиқ таш илғап падичи халтисиниң янчуқиға
салди; у салғусини қолиға елип Филистийгә
йеқин барди. 41 Филистий болса чиқип Давутқа
йеқинлашти, қалқан көтәргүчисиму униң алдида
маңди. 42 Филистий Давутқа бирқур сәпселип
қарап мәсқирә қилди. Чүнки у техи яш, буғдай
өңлүк вә келишкән жигит еди. 43 Филистий
Давутқа: — Сән һаса көтирип алдимға кәпсән?
Сән мени ишт дәп ойлап қалдиңму? — дәп өз
бутлириниң намлирини тилға елип Давутни
қарғиди. 44 Филистий Давутқа йәнә: — Бу яққа
кәл, мән гөшүңни асмандики учар-қанатларға вә
далалардики житқучларға йәм қилимән, деди.
45 Давут Филистийкә: — Сән қилич, нәйзә вә
атма нәйзини көтирип маңа һуҗум қилғили
кәлдиң; лекин мән сән һақарәт қилған, Исраилниң
қошунлириниң Худаси болған Пәрвәрдигарниң
нами билән алдиңға һуҗумға чиқтим — деди.
46 «Дәл бүгүн Пәрвәрдигар сени мениң қолумға
тапшуриду. Мән сени өлтүрүп бешиңни кесип
алимән; мән ләшкәргаһдики Филистийләрниң
җәсәтлиренимy асмандики учар-қанатларға вә
далалардики житқучлириға йәм қилимән. Буниң
билән пүткүл җаһан Исраилда бир Худаниң бар
екәнлигини билиду 47 вә бу пүткүл җамаәт
Пәрвәрдигарниң нусрәт беришиниң қилич, нәйзә
билән әмәс екәнлигини билиду; чүнки бу җаң
болса Пәрвәрдигарниңкидур, У сени қолимизға
тапшуриду». 48 Филистий Давутқа һуҗум қилғили
қопуп йеқин кәлгәндә Давут униңға һуҗум
қилғили Филистий қошунининиң сепигә қарап
жүгүрди. 49 Давут қолини халтисиға тиқип
бир ташни чиқирип салғуға селип Филистийгә
қаритип атти; таш Филистийниң пешанисигә
тәгди. Таш униң пешанисигә петип кәтти, у дүм
чүшүп йәргә жиқилди. 50 Шундақ қилип Давут
Филистийни салғу вә таш билән мәғлуп қилип
уни уруп өлтүрди; Давутниң қолида һеч қилич
йоқ еди. 51 Давут жүгүрүп берип, Филистийниң
үстидә туруп, қиличини қинидин тартип елип
уни өлтүрүп, униң бешини алди. Филистийләр
өз батуриниң өлгинини көрүпла, бәдәр қачти. 52
Исраиллар билән Йәһудалар болса орнидин қопуп
сөрән селишип Филистийләрни җилғиғичә вә
Әкрон дәрвазилириғичә кәйнидин қоғлап кәлди;
өлтүрүлгән Филистийләр Шааримға баридиған
йолда Гат вә Әкронғичә йетип кәткән еди. 53
Исраил Филистийләрни қоғлаштин йенип келип
уларниң ләшкәргаһини булаң-талаң қилди. 54
Давут Филистийниң бешини Йерусалимға елип
барди; униң яриғини болса өз чедириға қойди. 55
Саул Давутниң Филистийниң алдиға чиққинини
көргәндә қошунниң сәрдари Абнәрдин: — И Абнәр,
бу жигит кимниң оғли? — дәп сориди. Абнәр:
— И падиша, һаятиң билән қәсәм қилимәнки,
билмәймән, деди. 56 Падиша: — Бу жигит кимниң
оғли екән дәп сорап баққин, деди. 57 Давут
Филистийни қирип қайтип кәлгәндә Абнәр уни
падишаниң қешиға елип барди; Филистийниң
беши техичә униң қолида туратти. 58 Саул
униңдин: — И жигит, кимниң оғлисән? дәп сориди.
Давут: — Мән силиниң қуллири Бәйт-Ләһәмлик
Йәссәниң оғлимән, дәп җавап бәрди.

18 Давут билән Саулниң сөһбити аяқлашқанда,
Йонатанниң көңли Давутниң көңлигә шундақ
бағландики, уни өз җенидәк сөйди. 2 Саул
болса у күни уни өз йенида елип қелип, уни
атисиниң өйигә қайтқили қоймиди. 3 Йонатан
Давут билән әһдә қилишти; чүнки у уни өз
җенидәк сөйәтти. 4 Йонатан учисидики тонни
селип Давутқа бәрди, йәнә җаң кийимлирини,

җүмлидин һәтта қиличи, оқяси вә кәмириниму
униңға бәрди. 5 Саул Давутни нәгила әвәтсә у
шу йәргә баратти, шундақла ишларни җайида
қилатти. Шуниң үчүн Саул уни ләшкәрләрниң
үстигә қойди. Бу иш барлиқ хәлиққә вә һәм
Саулниң хизмәткарлириғиму яқти. 6 Давут
Филистийни өлтүрүп көпчилик билән янғанда
Исраилниң һәммә шәһәрлиридики қиз-аяллар
Саулни нахша ейтип уссул ойнап қарши алғили
чиқти; улар хушлуқ ичидә дап вә үчтар билән
нәғмә челишти. 7 Қиз-аяллар нәғмә чалғанда:
— Саул миңлап өлтүрди, вә Давут он миңлап
өлтүрди, дәп оқушатти. 8 Буни аңлап Саул
наһайити хапа болди; бу сөз униң көңлигә
тәгди. У: — Давутқа он миңлап һесапланди,
амма маңа пәқәт миңлап һесапланди; әнди
падишалиқтин башқа униңға һеч нәрсә кам әмәс,
деди. 9 Шу күндин тартип Саул Давутни көзләп
җүрди. 10 Әтиси Худа тәрипидин қабаһәтлик
бир роһ Саулниң үстигә чүшти вә у өйидә
қалаймиқан җөйлигили турди. Әнди Давут башқа
вақиттикидәк қоли билән чилтар чалди; Саулниң
қолида нәйзә бар еди. 11 Саул: — Давутни
тамға нәйзә билән қадиветимән дәп, нәйзини
атти; лекин Давут икки қетим өзини далдиға
алди. 12 Пәрвәрдигарниң Давут биләнла болуп,
өзидин жирақлап кәткини үчүн Саул Давуттин
қорқатти. 13 Шуниң үчүн Саул Давутни өз
йенидин айрип, уни ләшкәрләргә миң беши
қилип қойди; у ләшкәрләрни елип җәңгә чиқип
туратти. 14 Давут болса һәммә ишларни пәм
билән қилатти; чүнки Пәрвәрдигар униң билән
биллә еди. 15 Саул униң пәмлик екәнлигини
көрүп униңдин бәк қорқатти. 16 Амма пүткүл
Исраил билән Йәһуда хәлқи Давутни сөйәтти;
чүнки у уларни йетәкләп җәңгә чиқатти. 17 Саул
Давутқа: — Мана, чоң қизим Мераб — мән уни саңа
хотунлуққа бәргүм бар. Сән пәқәт хизмитимгә
җан-пида болуп, Пәрвәрдигарниң җәңлиридә
күрәш қилғин, деди. Чүнки Саул ичидә: — У
мениң қолум билән әмәс, бәлки Филистийләрниң
қоли билән йоқитилсун, дәп хиял қилған еди.
18 Амма Давут Саулға: — Мән ким едим, мениң
атамниң җәмәти Исраил арисида немә еди, мән
қандақму падишаниң күйоғли болай? — деди. 19
Лекин Саулниң қизи Мераб Давутқа берилидиған
вақитта, у Мәһолатлиқ Адриәлгә хотунлуққа
берилди. 20 Амма Саулниң қизи Миқалниң көңли
Давутқа чүшкән еди. Башқилар буни Саулға
ейтти, бу иштин Саул хуш болди. 21 Саул: —
Қизимни Давутқа берәй, у униңға бир сиртмақ
болуп, Филистийләрниң қолида йоқитилсун,
дәп ойлиди. Шуниң билән Саул Давутқа: —
Бүгүн иккинчи қетим күйоғлум болисән, деди.
22 Саул өз ғуламлириға: — Давутқа астиртин:
— Мана, падиша сәндин сөйүниду, вә һәммә
ғуламлири саңа амрақ. Шуниң үчүн падишаниң
күйоғли болғин, дәп ейтиңлар, дәп тапилиди.
23 Саулниң ғуламлири бу сөзләрни Давутниң
қулиқиға йәткүзди. Лекин Давут: — Нәзириңларда
падишаниң күйоғли болуш кичик ишму? Мән
болсам бир кәмбәғәл вә әтиварсиз адәммән —
деди. 24 Саулниң ғуламлири Саулға Давутниң
дегәнлирини өз әйни йәткүзди. 25 Саул: — Силәр
Давутқа: — Падиша саңа башқа тойлуқ алғузмайду,
пәқәт падиша дүшмәнлиридин интиқам елиш
үчүн йүз Филистийниң хәтнилигинила алиду,
дәп ейтиңлар, деди (Саулниң мәхсити болса
Давутни Филистийләрниң қолида йоқитиш еди).
26 Ғуламлар бу сөзләрни Давутқа йәткүзди;
падишаниң күйоғли болуш Давутқа йеқип қалди.
Әнди бекитилгән мөһләт тошмайла, 27 Давут туруп
өз адәмлири билән чиқип икки йүз Филистийни
өлтүрди. Давут уларниң хәтнилигини кесип
елип падишаниң күйоғли болуш үчүн буларниң
һәммисини падишаға тапшурди. Саул қизи
Миқални униңға хотунлуққа бәрди. 28 Саул
Пәрвәрдигарниң Давут билән биллә екәнлигини
вә өз қизи Миқалниң уни сөйидиғанлиғини
көрүп 29 Давуттин техиму қорқти. Шуниң
билән Саул үзлүксиз Давутқа дүшмән болди.
30 Филистийләрниң әмирлири дайим соқушқа
чиқатти; амма һәр қетим чиқсила Давутниң
ишлири Саулниң һәммә хизмәткарлириниңкидин
мувәппәқийәтлик болатти; шуниң билән униң
нами [халайиқ] тәрипидин толиму һөрмәткә
сазавәр болатти.

19 Саул өз оғли Йонатан вә һәммә
хизмәткарлириғә Давутни өлтүрүшкә буйруқ
қилди. Лекин Саулниң оғли Йонатан Давутқа
бәк амрақ еди. 2 Йонатан Давутқа: — Атам
Саул сени өлтүрмәкчи; әнди әтә әтигән қаттиқ
еһтият қилғин, бир мәхпий җайни тепип өзүңни
йошурғин; 3 мән өзүм чиқип сән йошурунған

етизлиққа берип атамниң йенида туруп атам
билән сениң тоғраңда сөзлишип бақай; әһвални
ениқ билгәндин кейин саңа хәвәр қилай, деди. 4
Йонатан атиси Саулға Давутниң яхши гепини
қилип: — Падиша өз хизмәткариға, йәни Давутқа
яманлиқ қилмиғай! Чүнки у саңа гуна қилмиған;
бәлки униң әмәллири өзүңгә көп яхшилиқларни
елип кәлгән: — 5 у өз җенини алқиниға елип
қопуп һелиқи Филистийни өлтүрди вә шуниң
билән Пәрвәрдигар пүткүл Исраил үчүн чоң
нусрәт бәрди. Шу чағда сән өзүң көрүп хуш болған
әмәсму? Әндиликтә немишкә Давутни сәвәпсиз
өлтүрүп наһәқ қан төкүп гунакар болмақчи
болисән? — деди. 6 Саул Йонатанниң сөзигә
кирди. У: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм
қилимәнки, у өлүмгә мәһкүм қилинмайду, деди.
7 Андин Йонатан Давутни чақирип, Давутқа
болған ишларниң һәммисини дәп бәрди. Андин
кейин Йонатан Давутни Саулниң қешиға елип
кәлди вә у илгәркидәк униң хизмитидә болди. 8
Амма йәнә җәң болди; Давут чиқип Филистийләр
билән җәң қилип, уларни қаттиқ қирип мәғлуп
қилди; улар униң алдидин бәдәр қечисти. 9 Әнди
Пәрвәрдигар тәрипидин қабаһәтлик бир роһ йәнә
Саулни басти. У өз өйидә қолида нәйзисини тутуп
олтиратти; Давут болса қоли билән саз челип
туратти. 10 Саул нәйзә билән Давутни санҗип
тамға қадап қоймақчи боливиди, лекин Давут
өзини қачурувалди, нәйзә тамға қадилип қалди.
Давут шу кечиси қечип қутулди. 11 Саул бир
нәччә чапарманләрни Давутниң өйигә әвәтип
уни пайлап туруп әтиси таң йоруғанда уни
өлтүрүшкә маңдурди. Амма Давутниң аяли
Миқал униңға: — Әгәр бу кечә җениңни елип
қачмисаң, әтә өлтүрүлисән, деди. 12 Шуңа Миқал
Давутни пәнҗирдин чүшүрүп қойди. Шундақ
қилип у қечип қутулди. 13 Андин Миқал бир
«тәрафим» бутни елип кариватқа ятқузуп, бешиға
өшкә жуңидин қилинған бир ястуқни қоюп,
әдиял билән йепип қойди. 14 Саул Давутни
тутуш үчүн чапарманләрни әвәткәндә Миқал:
— У ағрип қалди, деди. 15 Саул чапарманләрни
[қайтидин] әвәтип: — Уни карриват билән қошуп
елип келиңлар, уни өлтүримән, дәп буйруди. 16
Чапарманләр киргәндә, мана кариватта бу бут
ятатти, бешиға өшкә жуңидин қилинған ястуқ
қоюлған еди. 17 Саул Миқалға: — Немишкә мени
бундақ алдап, дүшминимни қачуруветисән? —
деди. Миқал Саулға җавап берип: — У: «Мени
қоюветкин; болмиса сени өлтүрүветимән»
деди, деди. 18 Давут қечип қутулуп, Рамаһқа
Самуилниң қешиға берип, Саулниң униңға
қилғанлириниң һәммисини дәп бәрди. Андин
у Самуил билән Найотқа берип олтирақлашти.
19 Бириси Саулға: — Давут Рамаһдики Найотта
бар екән, дәп хәвәр бәрди. 20 Саул Давутни тутуп
келишкә чапарманләрни маңдурди. Амма улар
йетип барғанда пәйғәмбәрләрниң бир җамаити
бешарәт бериватқанлиғини вә Самуилниңму
уларниң арисида туруп уларға назарәтчилик
қиливатқанлиғини көрди; шундақ болдики,
Худаниң Роһи Саулниң чапарманлириниң
вуҗудиғиму чүшүп, уларму һәм бешарәт беришкә
башлиди. 21 Бу хәвәр Саулға ейтилди; у йәнә башқа
чапарманләрни әвәтти, лекин уларму бешарәт
беришкә чүшти. Андин Саул үчинчи қетим йәнә
чапарманләрни маңдурди. Уларму һәм бешарәт
беришкә чүшти. 22 Андин Саул өзи Рамаһқа берип,
Сәқудики чоң қудуққа йетип кәлгәндә, «Самуил
билән Давут нәдә?» — дәп сориди. Бириси: — Улар
Рамаһдики Найотта бар екән, дәп җавап бәрди. 23
Шуңа у Рамаһдики Найотқа йетип кәлди; Худаниң
Роһи униң вуҗудиғиму чүшти; шуниң билән уму
пиядә меңип Рамаһдики Найотқа барғичә бешарәт
берип маңди. 24 У һәтта кийимлирини селиветип
Самуилниң алдида бешарәт бәрди; пүтүн бир
кечә вә пүтүн бир күндүз у йәрдә яланач ятти.
Буниң билән: — «Саулму пәйғәмбәрләрдинму?»
дәйдиған гәп пәйда болди.

20 Давут Рамаһдики Найоттин қечип
Йонатанниң қешиға берип униңға: — Мән
немә қилиптимән? Немә қәбиһлик қилиптимән?
Атаң алдида немә гуна қилиптимән, у мениң
җенимни алмақчи болуватиду? — деди. 2 У
униңға: — Йоқсу, бундақ иш нери болсун! Сән
өлмәйсән. Чоң иш болсун, кичик иш болсун атам
маңа демәй қоймайду. Немишкә атам бу ишни
мәндин йошуридикинә? Һәргиз ундақ болмайду,
деди. 3 Лекин Давут йәнә қәсәм қилип: — Атаң
сениң нәзириңдә илтипат тапқинимни җәзмән
билиду. Шуңа у көңлидә: — Йонатан буни билип
қалмисун; болмиса униңға азар болиду, дегәнду.
Лекин Пәрвәрдигарниң һаяти билән, җениң вә
һаятиң билән алдиңда қәсәм қилимәнки, маңа

өлүмниң арилиғи бир қәдәмла қалди, деди. 4
Йонатан Давутқа: — Көңлүң немини халиса шуни
қилай, деди. 5 Давут Йонатанға мундақ деди: —
Мана әтә «йеңи ай» болиду; мән адәттикидәк
падиша билән һәмдәстихан болмисам болмайду.
Лекин мени қоюп бәргин, мән үчинчи күни
ахшимиғичә далада мөкүнүвалай. 6 Атаң
мениң сорунда йоқлуғимни көрүп сориса,
сән униңға: «Давут мәндин өз шәһири Бәйт-
Ләһәмгә тезрақ берип келишкә җиддий рухсәт
сориди, чүнки у йәрдә пүткүл аилиси үчүн
бир жиллиқ қурбанлиқ өткүзидикән», дегин,
деди. 7 Әгәр у: — Убдан бопту, десә, қулуң теч-
аман болиду: — Лекин у аччиқланса, униң маңа
яманлиқ қилишни нийәт қилғанлиғидин гуман
қилмиғин. 8 Сән қулуңға илтипат көрсәткин;
чүнки сән өзүң билән Пәрвәрдигарниң алдида
қулуңни әһдиләштүргәнсән. Лекин әгәр мәндә
бир яманлиқ болса сән өзүңла мени өлтүргин;
мени елип берип атаңға тапшурушниң немә
һаҗити? — деди. 9 Йонатан: — Ундақ хиял
сәндин нери болсун! Әгәр атамниң саңа яманлиқ
қилидиған нийити барлиғини билип қалсам, саңа
дәйттим әмәсму? — деди. 10 Давут Йонатанға:
— Әгәр атаң саңа қаттиқ гәп билән җавап бәрсә,
ким маңа хәвәр бериду? — деди. 11 Йонатан
Давутқа: — Кәлгин, далаға чиқайли, деди.
Шуниң билән иккиси далаға чиқти. 12 Йонатан
Давутқа мундақ деди: — Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар маңа [гуваки], мән әтә яки өгүнлүккә
мошу вақитта атамниң нийитини билип, саңа
илтипатлиқ болса, мән адәм маңдуруп саңа
мәлум қилмамдим? 13 Әгәр атам саңа яманлиқ
қилмақчи болса, мән сени теч-аман йолға
селиш үчүн саңа адәм әвәтип хәвәр бәрмисәм,
Пәрвәрдигар маңа сениң бешиңға чүшкәндинму
артуқ чүшүрсун; әнди Пәрвәрдигар атам билән
биллә болғандәк сениң билән биллә болсун. 14
һаятла болсам мени өлмисун дәп Пәрвәрдигарниң
меһриванлиғини маңа көрсәткәйсән. 15 Мән
өлүп кәткән тәғдирдиму, өйдикилиримдин
һәм һеч вақит меһриванлиғиңни үзмигәйсән;
Пәрвәрдигар сән Давутниң һәммә дүшмәнлирини
йәр йүзидин йоқатқандин кейинму шундақ
қилғайсән». 16 Шуниң билән Йонатан Давутниң
җәмәти билән әһдә қилишип: — Пәрвәрдигар
Давутниң дүшмәнлиридин һесап алсун, деди.
17 Андин Йонатан йәнә өзиниң Давутқа болған
муһәббити билән униңға қәсәм қилдурди; чүнки
у уни өз җенидәк сөйәтти. 18 Йонатан Давутқа
мундақ деди: — Әтә йеңи ай болиду. Мана сениң
орнуң бош қалиду, кишиләр сениң йоқлуғиңға
диққәт қилиду. 19 Үчинчи күни сән чүшүп
алдинқи қетим бу ишқа йолуққиниңда өзүңни
йошурған җайға берип «Езәл» дегән ташниң
йенида туруп турғин. 20 Мән ташниң йенидики
бир җайға худди нишанни қаралиғандәк үч пай
я оқи атай. 21 Андин ғуламни маңдуруп: — «Я
оқлирини тепип кәлгин» — дәймән. Әгәр мән
ғуламға: — Әнә, оқлар арқа тәрәптә туриду, уларни
елип кәл, десәм, сән чиқип йенимға кәлгин;
шундақ болғанда, Пәрвәрдигарниң һаяти билән
қәсәм қилимәнки, сән үчүн теч-аманлиқ болиду,
һеч иш болмайду. 22 Лекин ғуламға: — Әнә,
оқлар алдиңда туриду, десәм, сән кәткин, чүнки
ундақ болса, Пәрвәрдигар сени кәткүзүвәткән
болиду. 23 Әндиликтә мән билән сән сөзләшкән
иш тоғрилиқ, Пәрвәрдигар сән билән мениң
оттуримда гувачидур. 24 Шуниң билән Давут
далада мөкүнүвалди. Йеңи ай кәлгәндә, падиша
таам йегили дәстиханда олтарди. 25 Падиша
болса бурунқидәкла өз орнида тамниң йенидики
төрдә олтарди. Йонатан орнидин турди, Абнәр
Саулниң йенида олтарди. Лекин Давутниң орни
бош қалди. 26 Амма Саул у күни һеч немә демиди.
Чүнки у: — Давутқа бир иш болди, у напак болуп
қалди. У җәзмән напак болуп қапту, дәп ойлиди.
27 Лекин Давутниң орни йеңи айниң әтисиму,
йәни айниң иккинчи күниму бош еди. Саул оғли
Йонатандин: — Немишкә Йәссәниң оғли яки
түнүгүн яки бүгүн тамаққа кәлмәйду, дәп сориди.
28 Йонатан Саулға җавап берип: — Давут Бәйт-
Ләһәмгә барғили мәндин җиддий рухсәт сорап: —
29 Мениң беришимға рухсәт қилғин, аилимизниң
шәһәрдә бир қурбанлиқ иши болғач акам мениң
беришимни ейтипту; әгәр сениң нәзириңдә
илтипат тапқан болсам қериндашлирим билән
көрүшүп келишкә рухсәт бәргин, деди. Шуңа
у падишаниң дәстихиниға кәлмиди, деди. 30
Саулниң Йонатанға қаттиқ ғәзиви келип: — И
бузуқ, каҗ хотунниң оғли, немишкә Йәссәниң
оғлини өзүңгә таллап, өзүңни шәрмәндә қилип вә
анаңни номусқа қойғиниңни билмәмдимән? 31
Әгәр Йәссәниң оғли йәр йүзидә тирик болсила,

сән һәм сениң падишалиғиң мустәһкәм болмайду.
Шуңа әнди адәм әвәтип уни мениң қешимға елип
кәлгин, чүнки у өлүмгә мәһкәмдур! — деди. 32
Йонатан атиси Саулға җавап берип: — У немишкә
өлүмгә мәһкүм қилиниши керәк? У немә қипту?
— деди. 33 Андин Саул Йонатанға санҗиш үчүн
униңға нәйзини атти; буниң билән Йонатан
атисиниң Давутни өлтүрмәкчи болғанлиғини
ениқ билип йәтти. 34 Йонатан болса қаттиқ
аччиқлап дәстихандин қопуп кәтти вә йеңи айниң
иккинчи күни һеч таам йемиди. Чүнки атисиниң
Давутни шундақ һақарәтлиши униңға қаттиқ
азар болған еди. 35 Әтиси Йонатан далаға чиқип
Давут билән келишкән җайға барди. Униң билән
бир кичик ғулам биллә барди. 36 У ғуламға: —
Сән жүгүр, мән атқан я оқлирини тепип кәлгин,
деди. Ғулам жүгүрди, у бир оқни униң алди
тәрипигә атти. 37 Ғулам Йонатан атқан оқ чүшкән
җайға кәлгәндә Йонатан ғуламни чақирип: — Оқ
сениң алди тәрипиңдә турмамду? — деди. 38
Андин Йонатан ғуламни йәнә чақирип: — Бол,
иштик бол, һаял болмиғин! — деди. Йонатанниң
ғулами я оқини жиғип ғоҗисиға елип кәлди. 39
Лекин ғуламниң болған иштин хәвири уқ еди.
Буни ялғуз Йонатан билән Давутла биләтти. 40
Андин Йонатан ғуламиға ярақлирини берип
униңға: — Уларни шәһәргә елип кәткин, деди. 41
Ғулам кәткәндин кейин Давут [ташниң] җәнуп
тәрипидин чиқип йәргә жиқилип үч қетим тазим
қилди. Улар бир-бирини сөйүшти, бир-биригә
есилишип жиғлашти, болупму Давут қаттиқ
жиғлиди. 42 Йонатан Давутқа: — Сәпириң теч-
аман болсун; чүнки биз иккимиз: — Пәрвәрдигар
мениң билән сениң оттуруңда вә мениң нәслим
билән сениң нәслиң оттурисида мәңгүгә гува
болсун, дәп Пәрвәрдигарниң нами билән қәсәм
ичишкән, деди. Давут орнидин қопуп маңди,
Йонатанму шәһәргә кирип кәтти.

21 Давут әнди Нобқа келип Ахимәләк каһинниң
қешиға барди. Лекин Ахимәләк Давутни
көргәндә титрәп қорқуп униңға: — Немишкә
бириму сән билән кәлмәй ялғуз кәлдиң? — деди.
2 Давут Ахимәләк каһинға: — Падиша маңа мәлум
бир ишни буйруп: — Мән саңа буйруған иш яки
саңа тапилған йолйоруқ тоғрисидин һеч ким бир
немә билмисун, дегән еди. Өз ғуламлиримни болса
мәлум бир җайға беришқа бекитип қойдум. 3 Әнди
қолуңда немә бар? Бәш нан, яки немә болса, шуни
маңа бәргин, деди. 4 Каһин Давутқа җавап берип:
— Қолумда адәттики нан йоқ, пәқәт муқәддәс
нан бар. Әгәр ғуламлар аялларға йеқинлашмиған
болса йесә рава болиду, деди. 5 Давут каһинға
җавап берип: — Бәрһәқ, мән башқа вақитларда
чиққинимға охшаш, аяллар биздин жирақ болғили
үч күн болди. Мән [һәр қетим] чиққанда, гәрчә
адәттики сәпәр болсиму, ғуламларниң қачилири
пак болидиған йәрдә, бүгүн улар вә қачилири
техиму пак болмамду, деди. 6 Шуниң билән
каһин униңға муқәддәс нандин бәрди, чүнки бу
йәрдә «тәқдим нан»дин башқа һеч қандақ нан
йоқ еди. Бу нан Пәрвәрдигарниң һозуриға йеңи
иссиқ нан қоюлған күни алмаштурулған нанлар
еди 7 (лекин у күни Саулниң хизмәткарлиридин
мәлум бириси у йәрдә Пәрвәрдигарниң һозурида
қалдурулған еди. Униң исми Доәг болуп Саулниң
падичилириниң чоңи еди). 8 Давут Ахимәләккә:
— Қолуңда нәйзә яки қилич йоқму? Падиша
тапшурған иш җиддий болғач яки қилич яки
башқа яраклиримни елип келәлмидим, деди. 9
Каһин: — Сән Елаһ җилғисида өлтүргән Филистий
Голиатниң қиличи бу йәрдә бар, у әфодниң
кәйнидә, бир парчә рәхткә орақлиқ һалда туриду.
Халисаң алғин, униңдин башқиси йоқ, деди.
Давут: — Бу тәңдиши йоқ қиличтур, шуни маңа
бәргин, деди. 10 Давут у күни қопуп Саулдин
қечип Гатниң падишаси Ақишниң қешиға барди.
11 Лекин Ақишниң хизмәткарлири униңға: —
Бу зиминниң падишаси Давут әмәсму? Униң
тоғрисида қиз-аяллар бир-биригә: — Саул миңлап
өлтүрди, Вә Давут он миңлап өлтүрди, — дәп
нахша-ғәзәл оқушуп уссул ойниған әмәсму, деди.
12 Давут бу сөзләрни көңлигә пүкүп Гатниң
падишаси Ақиштин бәк қорқти. 13 Шуниң үчүн
уларниң көз алдида өзиниң жүрүш-турушлирини
өзгәртип, уларниң қолида турған вақтида өзини
сараңдәк көрсәтти; у дәрвазиларниң ишиклиригә
җиҗип, түкүрүгини сақилиға ақтуратти. 14
Ақиш хизмәткарлириға: — Мана бу адәмниң
сараңлиғини көрмәмсиләр? Уни немишкә мениң
алдимға елип кәлдиңлар? 15 Мәндә сараңлар
кәмчилмиди? Силәр бу кишини алдимға сараңлиқ
қилғили елип кәлдиңларму? Бу адәм мениң
өйүмгә кириши керәкму? — деди.

22 Давут у йәрдин кетип Адулламдики ғарға
қачти. Униң қериндашлири билән атисиниң
пүткүл җәмәти буни аңлап униң қешиға барди.
2 Езилгән, қәриздар болған вә дәрдмәнләрниң
һәммиси жиғилип униң йениға кәлди вә у
уларниң сәрдари болди. Униңға қошулған
адәмләр болса төрт йүзчә еди. 3 Давут
у йәрдин чиқип Моабдики Мизпаһқа берип
Моабниң падишасидин: — Худаниң мени немә
қилидиғинини билгичә, ата-анамниң бу йәргә
келип араңларда турушиға йол қойғайла, дәп
тәләп қилди. 4 Давут атиси вә анисини Моабниң
падишасиниң қешиға елип кәлди. Давут қорғанда
турған пүткүл күнләрдә ата-аниси униң билән
биллә турди. 5 Амма Гад пәйғәмбәр Давутқа:
— Қорғанда турмай, бу йәрдин чиқип, Йәһуда
зиминиға барғин, деди. Шуниң билән Давут у
йәрдин айрилип, Һәрәт орманлиғиға барди. 6
Саул Давутниң нәдә туруватқанлиғидин хәвәр
тапти. Саул бу вақитта Рамаһдики Гибеаһда
егиз бир җайда жулғун дәриғиниң түвидә
олтиратти. Униң қолида нәйзиси бар еди,
барлиқ хизмәткарлири чөрисидә туратти. 7
Саул чөрисидә турған хизмәткарлириға: — И
Бинияминлиқлар, қулақ селиңлар! Йәссәниң оғли
һәр бириңларға етизлар билән үзүмзарларни
тәқсим қилип берәмду? Һәммиңларни миң беши
вә йүз беши қиламду? 8 Силәр һәммиңлар маңа
қәст қилдиңлар, өз оғлумниң Йәссәниң оғли билән
әһдә қилишқинини һеч ким маңа уқтурмиди.
Һеч қайсиңлар маңа ич ағритмидиңлар яки
өз оғлумниң мениң хизмәткаримни маңа
йошурун һуҗум қилишқа қутратқинидин маңа
хәвәр бәрмидиңлар, деди. 9 Андин Саулниң
хизмәткарлириниң ичигә киривалған Доәг: —
«Мән Йәссәниң оғлиниң Нобқа Ахитубниң оғли
Ахимәләкниң қешиға кәлгинини көрдүм, 10
— Ахимәләк униң үчүн Пәрвәрдигардин йол
сориди вә униңға озуқ-түлүк билән Филистий
Голиатниң қиличини бәрди» — деди. 11 Падиша
адәм әвәтип Ахитубниң оғли каһин Ахимәләкни,
шундақла униң атисиниң пүткүл җәмәтини,
йәни Нобдики каһинларниму чақиртип кәлди.
Уларниң һәммиси падишаниң қешиға кәлди. 12
Саул: — И Ахитубниң оғли аңлиғин, деди. У:
— И ғоҗам, мана мән, деди. 13 Саул униңға: —
Немишкә силәр, сән билән Йәссәниң оғли, маңа
қәст қилисиләр? Сән униңға нан вә қилич берип,
униң үчүн Худадин йол соридиңғу? Мана әнди у
бүгүнкидәк маңа һуҗум қилмақчи болуп пайлап
жүрмәктә! — деди. 14 Ахимәләк падишаға җавап
берип: — Силиниң барлиқ хизмәткарлириниң
арисида Давутдәк садиқ ким бар? У падишаниң
күйоғли, силиниң мәхпий мәслиһәтлиригә
иштирак қилғучи вә ордилири ичидә иззәтлик
әмәсмиди? 15 Мән пәқәт униң үчүн Худадин
йол сорашни бүгүнла башлидимму? [Асийлиқ]
қилиш мәндин нери болсун! Падиша өз қулини вә
атамниң пүткүл җәмәтини әйипкә буйрумиғайла,
чүнки қуллириниң бу иштин қилчә хәвири йоқ,
деди. 16 Лекин падиша: — И Ахимәләк, сән өлисән,
сән вә атаңниң пүткүл җәмәти чоқум өлисиләр,
деди. 17 Падиша өз чөрисидики чапармәнлиригә: —
Маң, Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрүңлар!
Чүнки улар һәм Давутқа һәмдәм болди һәм униң
қачқинини билип туруп маңа хәвәр бәрмиди,
деди. Лекин падишаниң қол астидикилири
Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрүшкә қол
көтәргили унимиди. 18 Әнди падиша Доәгкә:
— Сән берип каһинларни өлтүрүвәткин, деди.
Едомлуқ Доәг берип каһинларни өлтүрди; бу
күни у канаптин тоқулған әфод кийгән сәксән
бәш адәмни өлтүрди. 19 Андин у каһинларниң
шәһири Нобда олтарғучиларни қирди, йәни әр вә
аяллар, балилар вә бовақлар, кала, ешәк, қойлар —
һәммисини қиличлиди. 20 Амма Ахитубниң оғли
Ахимәләкниң Абиятар дегән бир оғли қутулуп
Давутниң қешиға қечип кәлди. 21 Абиятар Давутқа
Саул Пәрвәрдигарниң каһинлирини өлтүрди, дәп
хәвәр бәрди. 22 Давут Абиятарға: — У күни Доәгниң
у йәрдә екәнлигини көрүп, униң җәзмән Саулға
хәвәр беридиғинини билгән едим. Мән атаңниң
пүткүл җәмәтиниң өлтүрүлүшигә замин болдум,
деди. 23 Мән билән биллә турғин, һеч қорқмиғин.
Чүнки мениң җенимни алмақчи болғанлар сениң
җениңниму һәм алмақчи. Мениң қешимда бехәтәр
турисән, деди.

23 Бириси Давутқа хәвәр берип: — Мана
Филистийләр Кеилаһға һуҗум қилип
хаманларни булап-талимақта, деди. 2 Давут
Пәрвәрдигардин: — Мән берип бу Филистийләргә
зәрбә бериманму? — дәп сориди. Пәрвәрдигар
Давутқа: — Берип Филистийләргә зәрбә берип
Кеилаһни азат қилғин, деди. 3 Лекин Давутниң

адәмлири униңға: — Мана биз Йәһуда зиминида
турупму қорқиватқан йәрдә, Кеилаһға берип
Филистийләрниң қошунлириға һуҗум қилсақ
қандақ болар? — деди. 4 Шуңа Давут йәнә бир
қетим Пәрвәрдигардин соривиди, Пәрвәрдигар
униңға җавап берип: — Сән орнуңдин туруп
Кеилаһға барғин; чүнки Мән Филистийләрни
қолуңға тапшуримән, деди. 5 Буниң билән
Давут өз адәмлири билән Кеилаһға берип
Филистийләр билән соқушуп, маллирини олҗа
қилип, уларни қаттиқ қирди. Давут шундақ
қилип Кеилаһда туруватқанларни қутқузди.
6 Әнди Ахимәләкниң оғли Абиятар Кеилаһға
қечип келип Давутниң қешиға кәлгәндә, униң
қолида әфод бар еди. 7 Бириси Саулға, Давут
Кеилаһға кәпту, дәп хәвәр бәрди. Саул: — Әнди
Худа уни мениң қолумға ташлап тапшурди.
Чүнки у дәрвазилири вә тақақлири бар шәһәргә
киргәчкә солунуп қалди, деди. 8 Әнди Саул Давут
билән адәмлирини муһасиригә елиш үчүн һәммә
хәлиқни Кеилаһға берип җәң қилишқа чақирди.
9 Давут Саулниң өзини қәстләйдиғанлиғини
билип, Абиятар каһинға: — Әфодни елип кәлгин,
деди. 10 Андин Давут: — И Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар, мәнки Сениң қулуң Саулниң бу
шәһәрни мениң сәвәвимдин харап қилиш үчүн
Кеилаһға келишкә қәстләватқанлиғини ениқ
аңлидим. 11 Кеилаһдикиләр мени униң қолиға
тутуп берәрму? Саул өз бәндәң аңлиғандәк бу
йәргә келәрму? И Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар,
Сәндин өтүнимәнки, өз бәндәңгә билдүргәйсән,
деди. Пәрвәрдигар: — У бу йәргә келиду,
деди. 12 Давут йәнә: — Кеилаһтикиләр мени вә
адәмлиримни Саулниң қолиға тутуп берәрму,
деди. Пәрвәрдигар: — Улар силәрни тутуп бериду,
деди. 13 Әнди Давут адәмлири билән (тәхминән
алтә йүзчә) орнидин туруп Кеилаһдин чиқип,
өзлири баралайдиған тәрәпкә қарап кәтти. Саулға,
Давут Кеилаһтин қечипту дәп хәвәр берилгәндә у
уни қоғлашқа чиқмиди. 14 Давут болса чөлдики
қорған-қияларда һәмдә Зиф чөлиниң тағлирида
турди. Саул уни һәр күни издәйтти; лекин Худа
уни униң қолиға тапшурмиди. 15 Әнди Давут
Саулниң өзини өлтүргили чиқидиғанлиғини
байқап қалди. Шу чағда у Зиф чөлидики
бир орманлиқта туратти. 16 Саулниң оғли
Йонатан болса орманлиққа чиқип Давутниң
қешиға берип, уни Худа арқилиқ риғбәтләндүрүп
униңға: — 17 Қорқмиғин; чүнки атам Саулниң
қоли сени тапалмайду. Сән бәлки Исраилниң
үстидә падиша болисән, мән болсам сениң
вәзириң болимән, буни атам Саулму билиду,
деди. 18 Андин улар иккилән Пәрвәрдигарниң
алдида әһдә қилишти; Давут болса, орманлиқта
туруп қалди, Йонатан өз өйигә йенип кәтти.
19 Шуниңдин кейин Зифтикиләр Гибеаһта
туруватқан Саулниң қешиға келип: — Мана, Давут
Хақилаһниң егизлигидики Йәшимонниң җәнуби
тәрипигә җайлашқан орманлиқтики қорғанларда
йошурунивалди, билмәмдила? 20 Шуңа, и падиша,
қачан көңүллири тартса шу чағда кәлсилә;
бизниң бурчимиз уни падишаниң қолиға тутуп
бериштур, деди. 21 Саул: Маңа ич ағритқиниңлар
үчүн Пәрвәрдигар силәргә бәхит ата қилғай.
22 Әнди силәрдин өтүнимәнки, берип зади
қайси йәрдә туридиғинини җәзмләштүрүңлар,
униң из-деригини ениқлап, вә кимниң уни
көргәнлигини билип келиңлар; чүнки кишиләр
ейтишичә у интайин һейлигәр екән, деди. 23
Шуңа берип, униң йошурунған барлиқ мәхпий
җайлирини ениқ көрүп келиңлар, йенимға йенип
келип маңа әйнини ейтиңлар. Андин мән силәр
билән биллә баримән; вә шундақ болидуки,
әгәр у зиминда болсила, мән Йәһудийларниң
миңлиғанларниң арисидин уни издәп тапимән,
деди. 24 Улар қопуп Саулдин илгири Зифқа
барди; лекин Давут өз адәмлири билән Маон
чөллүгидики Йәшимонниң җәнуп тәрипидики
Арабаһ түзләңлигидә турувататти. 25 Саул
адәмлири билән Давутни издәп барди. Кишиләр
бу хәвәрни Давутқа ейтти; шуниң билән у чүшүп,
қияға берип Маон чөлидә турди. Саул буни аңлап
Давутниң кәйнидин қоғлап Маонниң чөлигә
чиқти. 26 Саул тағниң бу тәрипидә маңди, амма
Давут адәмлири билән тағниң у тәрипидә маңди.
Давут Саулдин қечиш үчүн алдириватқан еди;
лекин Саул адәмлири билән Давут вә униң
адәмлирини тутимиз дәп уларни қоршиғили
турди. 27 Амма бир хәвәрчи Саулниң қешиға келип
униңға: — Филистийләр зиминимизниң җәнуп
тәрипигә кирип булаң-талаң қиливатиду, тездин
қайтсила, деди. 28 Шуниң билән Саул йенип
Давутни қоғлаштин тохтап Филистийләр билән
соқушқили чиқти. Шуңа у йәр Села-һаммаһлекот

дәп аталди. 29 Давут болса у йәрдин чиқип Ән-
Гәдиниң тағ-қорғанлиғида турди.

24 Саул Филистийләрни қоғлап чиқирип
янғанда униңға: — Мана, Давут Ән-Гәдидики
чөлдә туруветипту, дегән хәвәр берилди. 2
Саул әнди пүткүл Исраилдин хилланған үч
миң адәмни елип Давут билән адәмлирини
издигили «Явайи текиләр» қорам ташлиғиға
чиқти. 3 У йолниң йенидики қой қотанлириға
кәлгәндә, шу йәрдә бир ғар бар еди. У тәрәт
қилиш үчүн ғарға кирди; Давут билән адәмлири
ғарниң ичкирисидә олтиратти. 4 Давутниң
адәмлири униңға: — Мана Пәрвәрдигарниң саңа:
— Өз дүшминиңни сениң қолуңға беримән,
немә саңа лайиқ көрүнсә шуни қилғин, дегән
күни дәл мошу күн екән, деди. Давут қопуп
Саулниң тониниң пешини туйдурмай кесивалди.
5 Лекин Саулниң тониниң пешини кәскини
үчүн Давут көңлидә қаттиқ әпсусланди. 6 У өз
адәмлиригә: — Пәрвәрдигар мени Пәрвәрдигар
Өзи мәсиһ қилған ғоҗамға бундақ қолумни
узартиштин сақлисун, чүнки у Пәрвәрдигарниң
мәсиһлигинидур, деди. 7 Шу сөз билән Давут өз
адәмлирини тосуп Саулға чеқилғили қоймиди.
Саул болса қопуп ғардин чиқип өз йолиға кәтти.
8 Андин Давутму туруп ғардин чиқип Саулниң
кәйнидин: — И ғоҗам падиша! — дәп чақирди.
Саул кәйнигә қаравиди, Давут егилип йүзини
йәргә яққан һалда тазим қилди. 9 Давут Саулға
мундақ деди: — «Мана, Давут сени қәстләшкә
пурсәт издәватиду, дәйдиған кишиләрниң сөзигә
немишкә қулақ салила? 10 Мана бүгүн өз көзлири
билән көрдилиги, Пәрвәрдигар бүгүн ғарда
силини өз қолумға бәргән еди. Бәзиләр маңа
уни өлтүрүвәткин, деди; лекин мән силини
аяп: — Ғоҗамға қолумни узартмаймән, чүнки
у Пәрвәрдигарниң мәсиһлигинидур, дедим.
11 Қарисила, и ата, қолумдики тонлириниң
пешигә. Силини өлтүрмәй тонлириниң пешини
кәскәнлигимдин шуни билсиләки, көңлүмдә
силигә я яманлиқ я асийлиқ йоқ, силигә гуна
қилғиним йоқ, лекин сили җенимни алғили
пайлимақтила. 12 Пәрвәрдигар мән билән
силиниң оттуримизда һөкүм қилсун, мениң
һесавимни силидин Пәрвәрдигар алсун; лекин
мениң қолум силигә көтирилмәйду. 13 Конилар:
— «Рәзиллик рәзилләрдин чиқиду» дәп ейтқан
екән, лекин өз қолум силигә көтирилмәйду. 14
Исраилниң падишаси кимни тутқили чиқти?
Кимни қоғлап жүриду? Бир өлүк иштни, халас!
Ялғуз бир бүргини, халас! 15 Пәрвәрдигар сорақчи
болуп мән билән силиниң оттуримизда һөкүм
чиқарсун! У һәқ-наһәқни айрип, дәвайимни
сорап мени силиниң қоллиридин халас қилип,
адаләт жүргүргәй!» — деди. 16 Давут Саулға бу
сөзләрни ейтқанда Саул: — Бу сениң авазиңму,
и оғлум Давут? — деди. Андин Саул жуқури
аваз билән жиғлап кәтти. 17 У Давутқа: —
«Сән мәндин адилсән, чүнки сән маңа яхшилиқ
қайтурдуң, лекин мән саңа яманлиқ қайтурдум.
18 Сән бүгүн маңа яхшилиқ қилғанлиғиңни убдан
көрситип бәрдиң; Пәрвәрдигар мени қолуңға
тапшурған болсиму, сән мени өлтүрмидиң. 19
Бириси өз дүшминини тапса, уни аман-есән
кәткили қоямду? Пәрвәрдигар сениң маңа бүгүн
қилған яхшилиғиң үчүн саңа яхшилиқ яндурғай.
20 Әнди мана, шуни билдимки, сән җәзмән
падиша болисән, Исраилниң падишалиғи сениң
қолуңда тиклиниду. 21 Лекин һазир Пәрвәрдигар
билән маңа қәсәм қилғинки, мәндин кейин
мениң нәслимни йоқатмай, намимни атамниң
җәмәтидин өчүрмигәйсән», деди. 22 Шуниң билән
Давут Саулға қәсәм қилди. Саул өз өйигә йенип
кәтти; Давут адәмлири билән қорған-қияға чиқип
шу йәрдә турди.

25 Самуил өлди. Пүткүл Исраил жиғилип униң
үчүн матәм тутти; улар уни униң Рамаһдики
өйидә дәпнә қилди. Давут болса қопуп Паран
чөлигә барди. 2 Әнди тирикчилиги Кармәлдә
болған, Маонда олтирақлиқ бир адәм бар еди.
Бу киши бәк бай болуп үч миң қой, бир миң
өшкиси бар еди. У өз қойлирини Кармәлдә
қирқивататти. 3 У адәмниң исми Набал болуп,
аялиниң исми Абигаил еди; аяли һәм пәм-
парасәтлик һәм әпт-турқи чирайлиқ, лекин ери
қаттиқ қол вә рәзил еди; у Каләбниң әвладидин
еди. 4 Давут чөлдә туруп Набалниң өз қойлирини
қирқийдиғанлиғини аңлап 5 Он яш жигитни у
йәргә маңдуруп уларға: — Силәр Кармәлгә чиқип
Набалниң қешиға берип, мәндин униңға салам
ейтиңлар. 6 Униңға: — «Яшиғайсән; сизгә теч-
аманлиқ болғай, өйиңизгә теч-аманлиқ болғай,
һәммә барлиғиңизға теч-аманлиқ болғай! 7 Мән
қирқиғучиларниң сиздә иш башлиғанлиғини

аңлидим. Сизниң падичилириңиз биз тәрәплләрдә
турғанда уларға һеч зәхмә йәткүзмидуқ; биз
Кармәлдә турған вақитта уларниң һеч тәрсиси
жүтүп кәтмиди. 8 Өз жигитлириңиздин сорисиңиз
улар сизгә дәп бериду. Шуңа биз қутлуқ бир
күнидә кәлдуқ, шуңа жигитлиримиз нәзириңиздә
илтипат тапсун; өз қолиңизға немә чиқса шуни
кәминилириңизгә вә оғлиңиз Давутқа немә
чиқса шуни бәргәйсиз», дәңлар, — деди. 9
Давутниң жигитлири у йәргә берип бу гәпләрниң
һәммисини Давутниң намида униңға ейтип
андин жим туруп сақлиди. 10 Набал Давутниң
хизмәткарлириға жавап берип: — Давут дегән
ким? Йәссәниң оғли дегән ким? Бу күнләрдә өз
ғожилирини ташлап кетиватқан хизмәткарлар
тола. 11 Мән өзүмниң йемәк-ичмәклиримни вә
жуң қирқуғучилиримға сойған гөшни кәлгән
жайи намәлум болған кишиләргә берәмдим? —
деди. 12 Давутниң жигитлири кәлгән йолиға
йенип кәтти. Йенип келип улар Давутқа һәммә
гәпни дәп бәрди. 13 Давут өз адәмлиригә: —
Һәр бириңлар өз қиличиңларни есиңлар, деди.
Шуниң билән һәр бири өз қиличини [тасмисиға]
асти, Давутму өз қиличини асти. Андин төрт
йүзчә адәм Давут билән чиқти, вә икки йүз
киши жабдуқлар билән қалди. 14 Амма Набалниң
хизмәткарлиридин бири униң аяли Абигаилға:
— Давут әлчиләрни чөлдин ғожимизға салам
беришкә әвәткән екән; лекин у уларни тиллап
кайип кәтти. 15 Бу адәмләр болса, бизгә көп
яхшилиқ қилған. Биз далада уларниң йенида
жүргән вақитлиримизда бизгә һеч яманлиқ
кәлмиди, бизниң һеч нәрсимизму жүтүп кәтмигән
еди. 16 Биз уларға йеқин жайда қой баққан
вақитта улар кечә-күндүз бизгә сепилдәк болған
еди. 17 Әнди бу иштин хәвәрдар болдила, қандақ
қилиш керәклигини ойлишип баққайла. Болмиса,
ғожимизға вә пүткүл өйдикилиригә бир бала-қаза
кәлмәй қалмайду. У шунчә каж бир адәмки, һеч
ким униңға сөз қилишқа петиналмайду, деди. 18
Абигаил дәрһал икки йүз нан, икки тулум шарап,
бәш пиширилған қой, бәш сеаһ қомач, бир йүз
кишмиш пошкили, икки йүз әнҗир пошкили елип
ешәкләргә артип 19 өз жигитлиригә: — Мениң
алдимда бериңлар; мана, мән кәйниңлардин
барай, деди. Лекин у өз ери Набалға бу ишни
демиди. 20 У өз ешигигә минип тағниң етигидин
чүшкәндә, мана Давут адәмлири билән униң
удулиға чүшүп униң билән учрашти. 21 Давут
әслидә: — Мән бу кишиниң мелини чөлдә бекардин
бекар қоғдап, униң барлиғидин һеч немини
жүтүргүзмигән едим; лекин у яхшилиқниң орнида
маңа яманлиқ қилди. 22 Униң адәмлиридин
этигичә бирәр әркәкни қалдуруп қойсам, Худа мән
Давутни униңдинму артуқ җазалиғай, дегән еди. 23
Абигаил Давутни көрүп, алдирап ешәктин чүшүп,
Давутниң алдида жиқилип йүзини йәргә йеқип
тазим қилди; 24 униң путлириға есилип мундақ
деди: — «И ғожам, бу қәбиһлик маңа һесаплансун;
әнди шуни өтүнимәнки, дедәклириниң силигә сөз
қилишиға иҗазәт қилип, дедиклириниң сөзигә
қулақ салғайла: — 25 өтүнимәнки, ғожам бу
рәзил адәм Набалға писәнт қилмиғайла; чүнки
униң мүҗәзи худди исмиға охшаштур; униң
исми «каж», дәрвәқә униңда кажлиқ толиму
еғирдур. Лекин мән дедәклири болса ғожам
әвәткән жигитләрни көрмидим. 26 Әнди и ғожам,
Пәрвәрдигарниң һаяти билән вә сениң жениң
билән қәсәм ичимәнки, Пәрвәрдигар силини
өз қоллири билән қан төкүп интиқам елиштин
сақлиди. Әнди дүшмәнлириму, сили ғожамға
яманлиқ қилмақчи болғанларму Набалға охшаш
болсун. 27 Әнди дедәклири ғожамға елип кәлгән
бу соғат болса ғожамға әгәшкән жигитләргә
тәқсим қилинсун. 28 Силидин өтүнимәнки,
дедәклириниң сәһвәнлигини кәчүргәйла; чүнки
сили, и ғожам Пәрвәрдигарниң җәңлирини
қилип кәлгәнлири үчүн, барлиқ күнлиридә
силидә яманлиқ тепилмиғини үчүн Пәрвәрдигар
җәзмән җәмәтлирини мәзмут қилиду. 29 Бириси
қопуп силини қоғлап җанлирини издисә, сили
ғожамниң жени Пәрвәрдигар Худалириниң
қешидики тирикләр халтиси ичидә орилип
сақлиниду, лекин дүшмәнлириниң җанлирини
болса, у салғуға селип чөрүп ташлайду. 30
Әнди Пәрвәрдигар сили ғожам тоғрисида ейтқан
барлиқ яхши вәдилиригә әмәл қилип, силини
Исраилға баш қилғанда шундақ болидуки, 31
сили ғожамниң наһәқ қан төкмигәнликлири
яки өз интиқамлирини алмиғанлиқлири үчүн
көңуллиригә путликашаң яки дәрд болмайду. Вә
Пәрвәрдигар ғожамға нусрәт бәргинидә сили өз
дедәклирини яд қилғайла». 32 Давут Абигаилға:
— Сени бүгүн мениң билән учришишқа әвәткән

Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға тәшәккүр-
мәдһийә қайтурулғай! 33 Әнди әқил-параситиңгә
барикалла, саңиму барикалла! Чүнки сән бүгүн
мени өз қолум билән қан төкүп интиқам
елиштин тостуң. 34 Лекин мени саңа зиян-
зәхмәт йәткүзүштин сақлиған Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки,
сән мениң алдимға тезлинип кәлмигән болсаң,
Набалниң адәмлиридин һеч әркәк әтигичә
тирик қалмас еди, деди. 35 Андин Давут
униң өзигә кәлтүргән нәрсилирини қолидин
тапшуруп елип униңға: — Теч-аман өйүңгә барғин,
мана сөзлириңгә қулақ селип, көңлүңни қобул
қилдим, деди. 36 Абигаил Набалниң қешиға
кәлди; мана, у өйидә шаһанә зияпәттәк бир
зияпәт өткүзүвататти. Набал көңлидә хошал
еди вә интайин мәс болуп кәткән еди. Шуңа
Абигаил әтиси таң атқичә униңға һеч немә
демиди. 37 Лекин әтиси Набал мәсликтин
йешилгәндә аяли униңға болған вақиәләрни дәп
беривиди, униң жүриги өлгәндәк болуп, өзи
таштәк болуп қалди. 38 Вә шундақ болдики,
тәхминән он күндин кейин Набални Пәрвәрдигар
урди вә у өлди. 39 Давут Набалниң өлгинини
аңлап: — Пәрвәрдигар мубарәктур. Чүнки У
мән Набалдин тартқан һақарәт үчүн дәвайимни
сорап Өз қулини яманлиқтин сақлиди; әксичә
Пәрвәрдигар Набалниң яманлиғини өз бешиға
яндурди, деди. Андин Абигаилни өз әмримгә
алай дәп, униңға сөз қилғили әлчи маңдурди. 40
Давутниң хизмәткарлири Кармәлгә Абигаилниң
қешиға келип униңға: — Сени әмримгә алай
дәп Давут саңа сөз қилғили бизни әвәтти,
деди. 41 Абигаил болса қопуп йүзини йәргә
тәккидәк тазим қилип: — Мана, дедигиң ғоҗамниң
хизмәткарлириниң путлирини жуюшқа қул
болсун, деди. 42 Андин Абигаил шу һаман өзигә
һәмраһ болған бәш чөриси билән ешәккә минип
Давутниң әлчилириниң кәйнидин берип, униң
аяли болди. 43 Давут Йизрәәллик Аһиноамни һәм
хотунлуққа алған еди. Шуниң билән бу иккиси
униңға хотун болди. 44 Лекин Саул Давутқа
хотун қилип бәргән қизи Миқални Галлимдики
Лаишниң оғли Фалтиға хотунлуққа бәргән еди.

26 Әнди Зифлиқлар Гибеаһға Саулниң қешиға
келип: — Давут Йәшимонға йеқин Һақилаһ
егизлигигә йошурунувапту әмәсму? — деди.
2 Саул қопуп Исраилдин хилланған үч миң
адәмни елип, Зиф чөлидә Давутни издигили
у йәргә барди. 3 Саул болса йол бойида,
Йәшимонға йеқин Һақилаһ егизлигидә чедир
тикти. Давут чөлдә туруватати; у Саулниң чөлгә
өз кәйнидин чиққинидин хәвәр тапқанда 4
Давут пайлақчиларни маңдуруп Саулниң растла
кәлгәнлигини билди. 5 Давут қопуп Саул чедир
тиккән җайға барди; у Саул билән қошун сәрдари,
Нәрниң оғли Абнәр ятқан йәрни көрди. Саул
болса қошун истиһками ичидә ухлап ятқан еди,
адәмлири чедирлирини униң әтрапиға тиккән
еди. 6 Давут әнди һиттийлардин болған Ахимәләк
вә Йоабниң иниси Зәруияниң оғли Абишайға:
— Ким мән билән ләшкәргаһқа чүшүп, Саулниң
йениға бариду? — дәп сориди. Абишай: — Мән
сениң билән барай, деди. 7 Шуниң билән Давут
вә Абишай кечидә қошун бар йәргә беривиди,
мана Саул қошун истиһками ичидә ухлап ятқан
еди; униң нәйзиси тәкийисиниң йенида йәргә
қадақлиқ туратти; Абнәр билән адәмлири униң
әтрапида ятатти. 8 Абишай Давутқа: — Худа
бүгүн дүшминиңни қолуңға тапшурди. Сәндин
өтүнимәнки, маңа нәйзә билән бирла санҗип
уни йәргә қадап қоюшқа иҗазәт бәргәйсән!
Икки қетим санҗишимниң лазими йоқтур,
деди. 9 Давут Абишайға: — Уни йоқатмиғин.
Ким Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғиниға қол
узитип гунаға тартилмиған? — деди. 10 Давут
йәнә: — Пәрвәрдигарниң һаяти билән [қәсәм
қилимәнки], Пәрвәрдигар җәзмән уни уриду; я
униң өлидиған күни келиду я у җәңгә чүшүп һалак
болиду. 11 Пәрвәрдигар мени Пәрвәрдигарниң
мәсиһлигинигә қол узитишидин сақлиғай! Амма
униң бешидики нәйзә билән су идишини алғин,
андин кетәйли, деди. 12 Шуниң билән Давут нәйзә
билән идишни Саулниң бешиниң йенидин елип,
иккиси чиқип кәтти. Амма һеч ким көрмиди,
туюпму қалмиди һәм ойғинип кәтмиди, бәлки
һәммиси ухлавәрди; чүнки Пәрвәрдигар бир
қаттиқ уйқини уларниң үстигә чүшүргән еди.
13 Давут удулдики тәрәпкә өтүп жирақрақ бир
дөңниң төписидә турди; уларниң арилиғи жирақ
еди. 14 Давут қошун билән нәрниң оғли Абнәргә
товлап: — Җавап бәрмәмсән, и Абнәр! — деди.
Абнәр: — Падишаһға товлиғучи ким сән? — деди. 15
Давут Абнәргә: — Сән батур әмәсму? Исраилда саңа

ким тәң келәләйду? Немишкә ғоҗаң падишани
қоғдимидиң? Чүнки хәлиқтин бир киши ғоҗаң
падишани һалак қилғили кирипту. 16 Сениң
бундақ қилғиниң яхши әмәс! Пәрвәрдигарниң
һаяти билән [қәсәм қилимәнки], Пәрвәрдигар
мәсиһ қилған ғоҗаңларни қоғдимиғанлиғиңлар
үчүн өлүмгә лайиқ болдуңлар. Әнди падишаниң
нәйзиси вә бешиниң йенидики су идишиниң
қәйәрдилигигә қарап беқиңлар, деди. 17 Саул
Давутниң авазини тонуп: — Бу сениң авазиңму, и
оғлум Давут! — деди. Давут: — И ғоҗам падиша,
бу мениң авазимдур, деди. 18 У йәнә: — Немишкә
ғоҗам өз қулини мундақ қоғлайду? Мән немә
қилиптимән? Қолумда немә яманлиқ бар? 19
Әнди ғоҗам падиша өз қулиниң сөзигә қулақ
салғай. Пәрвәрдигар силини маңа қарши қозғатқан
болса бир һәдийә-қурбанлиқ униң көңлини
рази қилғай; лекин инсан балилири болса, улар
Пәрвәрдигарниң алдида ләнәткә қалсун, чүнки
уларниң әнди мени Пәрвәрдигарниң мирасидин
бәһримән болуштин мәһрум қилип, мени башқа
илаһларға ибадәт қил, дегини болиду. 20 Әнди
мениң қеним Пәрвәрдигарниң һозуридин жирақ
йәргә төкүлмисун; чүнки тағларда бир кәкликни
овлиғандәк Исраилниң падишаси бир ялғуз
бүргини издигили чиқипту, деди. 21 Саул: —
Мән гуна қилдим; йенип кәлгин и оғлум Давут;
мениң җеним бүгүн көзлириңдә әзиз саналғини
үчүн мән саңа бундин кейин һеч зиян-зәхмәт
йәткүзмәймән; мана, ахмақлиқ қилдим, бәк
езиптимән, деди. 22 Давут җавап берип: —
Мана падишаниң нәйзиси, ғуламлардин бири
келип уни яндуруп алсун. 23 Пәрвәрдигар һәр
адәмниң һәққанийлиғи билән садиқлиғиға қарап
яндурғай. Чүнки бүгүн Пәрвәрдигар силини мениң
қолумға тапшурди, лекин мән Пәрвәрдигарниң
мәсиһлигинигә қол узитишни халимидим. 24
Мана, бүгүн силиниң җанлири мениң көзлиримдә
әзиз болғандәк мениң җеним Пәрвәрдигарниң
көзидә әзиз болғай, у мени һәммә аваричиликтин
қутқузғай, деди. 25 Саул Давутқа: — Әй оғлум Давут,
бәрикәтләнгәйсән. Сән җәзмән улуқ ишларни
қилисән, ишлириң җәзмән раваҗлиқ болиду,
деди. Андин Давут өз йолиға кәтти, Саулму өз
җайиға йенип барди.

27 Давут көңлидә: — Һаман бир күни
Саулниң қолида һалак болидиған охшаймән.
Шуңа Филистийләрниң зиминиға тездин қечип
кетишимдин башқа амал йоқ. Шундақ қилсам
Саул Исраил зимини ичидә мени тепиштин
үмүтсизлинип, издәштин қол үзиду, вә мән
униң қолидин қутулимән, дәп ойлиди. 2 Шуниң
билән Давут қопуп униңға әгәшкән алтә йүз
адәмни елип Гатниң падишаси Маоқниң оғли
Ақишниң қешиға барди. 3 Әнди Давут вә адәмлири,
йәни һәр бири өз аилисидикиләр билән биллә
Гатта Ақиш билән турди. Давут икки аяли, йәни
Йизрәәллик Аһиноам вә Набалниң тул хотуни
Кармәллик Абигаил билән биллә шу йәрдә турди.
4 Саул: — Давут Гатқа қечипту, дегән хәвәрни
аңлиғанда, уни йәнә издәп жүрмиди. 5 Давут
Ақишқа: — Әгәр көзлириниң алдида илтипат
тапқан болсам, олтиришим үчүн сәһрадики бир
шәһәрдин бизгә бир җай бәргәйла; қулуң қандақму
шаһанә шәһәрдә силиниң қашлирида турсун,
деди. 6 У күни Ақиш униңға Зиклаг шәһирини
бәрди. Шуниң үчүн Зиклаг бүгүнки күнгичә
Йәһуда падишалириға тәвә болуп кәлмәктә. 7
Давут Филистийләрниң зиминида турған вақит
бир жил төрт ай болди. 8 Давут болса өз адәмлири
билән чиқип Гәшурийларға, Гәзрийләргә вә
Амаләкләргә һуҗум қилип, уларни булаң-
талаң қилип туратти (чүнки улар қедимдин
тартип Шуриға кириш йолидин тартип Мисир
зиминиғичә болған шу җутта туратти). 9 Давут
[һәр қетим] зиминдикиләрни қирип әр яки
аял болсун, бирниму тирик қалдурмайтти вә
қой, кала, ешәк, төгә вә кийим-кечәкләрни елип
Ақишниң йениға йенип келәтти. 10 Ақиш: — Бүгүн
қайси җайларни булаң-талаң қилдиңлар, дәп
сорайтти; Давут: — Йәһуда зимининиң җәнуп
тәрипини, Йәраһмәәлликләрниң җәнуп тәрипини
вә Кенийләрниң җәнуп тәрипини булаң-талаң
қилдуқ, дәйтти. 11 Давут әр яки аялларниң
бириниму Гатқа тирик елип кәлмәйтти; чүнки
у: — Улар бизниң тоғримиздин, «Давут ундақ-
мундақ қилди» дәп гәп қилиши мүмкин, дәйтти.
Давут Филистийләрниң зиминида турған вақтида
у дайим шундақ қилатти. 12 Шуңа Ақиш Давутқа
ишәнди: — «Әнди у хәлқи Исраилни өзидин
сәскәндүрүвәтти; мениң хизмитимдә мәңгү қул
болиду», дәп ойлиди.

28 У күнләрдә Филистийләр Исраилға қарши
җәң қилиш үчүн өз қошунлирини жиғди.

Ақиш Давутқа: — Билишиң керәкки, адәмлириңни
елип мениң билән җәзмән җәңгә чиқишиң лазим,
деди. 2 Давут Ақишқа: — Ундақта сили қуллириниң
немә қилалайдиғанлиғини билип қалила — деди.
Ақиш Давутқа: — Мана, сени өзүмгә мәңгүлүк
пасибан қилай, деди. 3 (Самуил өлгән еди вә
пүткүл Исраил униң үчүн матәм тутуп уни өз
шәһири болған Рамаһда дәпнә қилған еди. Саул
болса җинкәшләр билән палчиларни зиминдин
қоғлап чиқарди). 4 Филистийләр топлишип
чиқип Шунәмдә чедир тикти. Саулму һәм пүткүл
Исраилни жиғип, Гилбоаһда чедир тикти. 5
Саул әнди Филистийләрниң қошун баргаһини
көргәндә қорқуп, жүриги су болуп кәтти. 6 Саул
Пәрвәрдигардин йол сориди; лекин Пәрвәрдигар
я чүш билән я «урим» билән я пәйғәмбәрләр
арқилиқ униңға җавап бәрмиди. 7 Шуниң билән
Саул хизмәткарлириға: — Маңа палчи җинкәш
бир хотунни тепип бериңлар, мән берип униңдин
йол сорай, деди. Хизмәткарлири униңға: — Ән-
Дорда җинкәш бир хотун бар екән, деди. 8
Саул ниқаплинип, башқа кийимләрни кийип
икки адәмни һәмраһ қилип барди. Улар кечиси
берип хотунниң қешиға кәлди. У хотунға: — Маңа
җин чақирип пал ечип, мән дегән бирисини
қешимға кәлтүргин, деди. 9 Хотун униңға: —
Мана, Саулниң қилғанлирини, йәни зиминдин
җинкәшләрни вә палчиларни йоқатқанлиғини
өзүң билисән; немишкә мени өлтүрүшкә җенимға
қапқан қойисән, деди. 10 Саул униңға Пәрвәрдигар
билән қәсәм қилип: — Пәрвәрдигарниң һаяти
билән қәсәм қилимәнки, бу иш үчүн саңа
җаза болмайду, деди. 11 Хотун: — Саңа кимни
чиқиримән? — дәп сориди. У: — Маңа Самуилни
чиқарғин, деди. 12 Хотун Самуилни көргәндә
қаттиқ аваз билән чирқириди, андин Саулға: —
Немишкә мени голлайсән? Сән өзүң Саулғу! —
деди. 13 Падиша униңға: — Қорқмиғин! Немини
көрдүң? — деди. У Саулға: — Мән бир илаһниң
йәрдин чиққинини көрдүм, деди. 14 У: — Униң
қияпити қандақ екән? деди. Хотун: — Қери бир
бовай чиқиватиду; у йепинча кийгән екән, деди.
Саул: — У Самуил екән, дәп билип, йүзини йәргә
йеқип тазим қилди. 15 Самуил Саулға: — Немишкә
мени аварә қилип чиқардиң? — деди. Саул: — Мән
толиму пәришан болдум; чүнки Филистийләр
маңа қарши җәң қиливатиду, вә Худа мәндин
жирақлап, маңа яки пәйғәмбәрләр арқилиқ
яки чүшләр арқилиқ һеч җавап бәрмәйватиду.
Шуңа мениң немә қилишим керәклигини маңа
билдүргәйсән дәп, сени чақирдим, деди. 16 Самуил:
— Пәрвәрдигар сәндин жирақлап, дүшминиң
болғандин кейин немишкә мәндин мәслиһәт
сорайсән? — деди. 17 —Пәрвәрдигар Өзи үчүн
мән арқилиқ ейтқинини қилди; Пәрвәрдигар
падишалиқни қолуңдин житип елип, хошнаңға,
йәни Давутқа бәрди. 18 Сән Пәрвәрдигарниң сөзигә
қулақ салмай, униң Амаләкләргә қаратқан қаттиқ
ғәзивини жүргүзмигиниң үчүн Пәрвәрдигар
бүгүн саңа шу ишни қилди. 19 Пәрвәрдигар
өзүң билән Исраилниму Филистийләрниң қолиға
тапшуриду; әтә сән вә оғуллириң мениң билән
биллә болисиләр; вә Пәрвәрдигар Исраилниң
қошуниниму Филистийләрниң қолиға тапшуриду,
деди. 20 Саул шуан йәргә дүм жиқилди,
Самуилниң сөзлиридин қаттиқ қорқуп кәтти;
бир кечә-күндүз тамақму йемигәчкә, мағдуриму
қалмиди. 21 Аял әнди Саулниң қешиға берип униң
толиму пәришан болғинини көрүп, униңға: —
Мана, дедәклири җенини алқиниға елип қоюп
тапилиғанлириға бенаән қилдим. 22 Әнди силидин
өтүнимән, дедиклириниң сөзигә киргәйла; мени
силиниң алдилириға бир чишләм нан кәлтүрүшкә
униғайла; шуниң билән сили йәп қувәт тепип
андин өз йоллириға кетәләйла, деди. 23 Лекин
у рәт қилип: — Йемәймән, дәп унимиди. Униң
хизмәткарлири һәм аялму йейишни униңға дәвәт
қилишти; у йәрдин қопуп кариватта олтарди. 24
Аялниң өйидә бир бордақ мозай бар еди. У дәрһал
уни сойди; һәм хемир жуғуруп петир нан пишүрүп
бәрди. 25 У уни Саул билән хизмәткарлириниң
алдиға қойди. Улар йәп болуп, шу кечиси кәтти.

29 Филистийләр һәммә қошунлирини жиғип
Афәктә җәм қилди; Исраиллар Йизрәәлдики
булақниң йенида чедир тикти. 2 Филистийләрниң
сәрдарлири йүз яки миңдин әскәрни башлап,
сәп тизип кәлди; уларниң кәйнидин Давут өз
адәмлирини башлап Ақиш билән чиқип сәп түзди.
3 Филистийләрниң әмирлири: — Бу Ибранийлар
бу йәрдә немә иш қилиду? — деди. Ақиш
Филистийләрниң әмирлиригә: — Бу Исраилниң
падишаси Саулниң хизмәткари Давут әмәсму? У
бу йәрдә бир нәччә күн, бир нәччә жиллардин
бери мән билән турған әмәсму? У маңа кәлгән

күндин тартип бу күнгичә униңдин һеч әйип
байқимидим, деди. 4 Амма Филистийләрниң
әмирлири униңға аччиқланди. Филистийләрниң
әмирлири униңға: — Уни қайтурувәт! Бу киши
сән өзүң униңға орунлаштурған җайға кәтсун;
биз билән биллә соқушқа чүшмисун, болмиса, у
соқушта бизгә рәқип болуп қелиши мүмкин. Бу
адәм өз ғоҗиси билән немиси арқилиқ яришиду?
Бу адәмләрниң башлирини елиш билән болмамду?
5 Бу қиз-аяллар бурун униң тоғрисида уссул ойнап
қошақ қетип: — Саул миңлап өлтүрди, вә Давут он
миңлап өлтүрди, дегән Давут әмәсму? — деди. 6
Ақиш Давутни чақирип униңға: — Пәрвәрдигарниң
һаяти билән [қәсәм қилип ейтиманки], сән
дурус адәмсән, сениң мениң билән ләшкәргаһда
хизмәттә болушуң көзлиримдә яхши иштур; чүнки
маңа кәлгән күнидин тартип бу күнгичә сәндин
һеч яманлиқ байқимидим. Лекин сән әмирләргә
яқмапсән. 7 Шуңа теч-аман йенип кәткин, болмиса
Филистийләрниң әмирлирини нарази қилип
қойисән, деди. 8 Давут Ақишқа: — Мән немә
қилдим? Силиниң қашлириға кәлгән күндин
тартип бу күнгичә қилған қайси [яманлиғим]
үчүн мени ғоҗам падишаниң дүшмәнлири
билән соқушқили барғузмайла? — деди. 9 Ақиш
Давутқа җавап берип: — Көзлиримдә Худаниң бир
пәриштисидәк маңа яхши екәнлигиңни билимән.
Лекин Филистийләрниң әмирлири сени биз билән
биллә җәңгә чиқмисун дәватиду, деди. 10 Шуңа әтә
сәһәрдә қопуңлар, өзүң вә биллә кәлгәнләр, йәни
мән ғоҗаңниң хизмәткарлири; сәһәрдә қопуңлар,
таң йоруши биләнла чиқип кетиңлар, деди. 11
Шуңа Давут өз адәмлири билән сәһәрдә туруп
Филистийләрниң зиминиға маңди. Филистийләр
болса Йизрәәлгә чиқти.

30 Шундақ болдики, Давут вә адәмлири үчинчи
күни Зиклагқа йетип кәлди; мана, Амаләкләр
җәнуп тәрәпкә вә Зиклагқа һуҗум қилип,
Зиклагни вәйран қилип от қоюп көйдүргән еди.
2 Улар шәһәрдики қиз-аялларни, чоң болсун,
кичик болсун, уларниң һәммисини әсиргә алди.
Улардин һеч кимни өлтүрмәй, һәммисини
елип, йолиға чиққан еди. 3 Давут өз адәмлири
билән шәһәргә кәлгәндә, мана, шәһәр аллиқачан
көйүп түгигән еди; уларниң аяллири вә оғул-
қизлири әсиргә елинған еди. 4 Әнди Давут вә
униң билән биллә болған хәлиқ қаттиқ жиға-зерә
көтиришти, таки мағдури қалмиғичә жиғлашти. 5
Давутниң икки аяли, Йизрәәллик Аһиноам билән
Кармәллик Набалдин тул қалған Абигаилму
әсиргә елинған еди. 6 Давут қаттиқ азапланди;
чүнки барлиқ халайиқ, һәр бири өз оғул-қизлири
үчүн қайғуруп ғәзәплинип уни чалма-кесәк қилип
өлтүрәйли, дейишиватати. Амма Давут өзини
Худаси Пәрвәрдигардин күч-қувәтләндүрди. 7
Давут Ахимәләкниң оғли каһин Абиятарға: —
Әфодни йенимға елип кәлгин, деди. 8 Давут
Пәрвәрдигардин: — Бу қошунни қоғлайму? Уларға
йетишәләрмәнму? — дәп сориди. У: — Қоғла; сән
җәзмән уларға йетишивалисән һәм һәммисини
қайтуруп келәләйсән, деди. 9 Давут вә униң билән
биллә болған алтә йүз адәм берип Бесор вадисиға
йетип кәлгәндә, кәйнидә сөрүлүп қалғанлар
шу йәрдә қалди. 10 Давут өзи төрт йүз адәм
билән давамлиқ қоғлап маңди; икки йүз адәм
һалсирап кәткәчкә, Бесор вадисидин өтәлмәй
кәйнидә қалған еди. 11 Улар далада Мисирлиқ
бир адәмни учратти. Улар уни Давутниң қешиға
елип келип, униңға нан берип йегүзди, су
ичкүзди; 12 униңға бир парчә әнҗир пошкили
билән икки кишмиш пошкилиниму бәрди. У
буларни йәп, униңға қайтидин җан кирди; чүнки
у үч кечә-күндүз нан йемигән, суму ичмигән
еди. 13 Давут униңдин: — Сән кимгә тәвә? Сән
қәйәрликсән? — дәп сориди. У: — Мән Мисирлиқ
жигит болуп, бир Амаләкниң қулимән. Лекин
мән үч күн илгири кесәл болуп қалғачқа, ғоҗам
мени ташливәтти. 14 Биз әсли Кәрәтийләрниң
жутиниң җәнуп тәрипигә вә Йәһуда зиминиға вә
Каләбниң зимининиң җәнуп тәрипигә һуҗум
қилип булаң-талаң қилдуқ; шундақла Зиклагни
көйдүрүвәткән едуқ, деди. 15 Давут униңдин:
— Бизни у [дүшмән] қошуни тәрәпкә башлап
бараламсән, деди. У: — Худаниң нами билән мән
сени өлтүрмәймән, сени ғоҗаңниң қолиғиму
тутуп бәрмәймән дәп қәсәм қилсила, силини у
қошунниң қешиға башлап барай, деди. 16 Уни у
йәргә башлап барғанда, мана улар пүткүл йәргә
йейилип, йәп-ичип Филистийләрниң зиминидин
һәм Йәһуда зиминидин алған чоң олҗилиридин
хуш болуп уссул ойнишиватати. 17 Амма Давут
шу күни гугумдин тартип иккинчи күни кәчкичә
уларни уруп қирди. Төгигә минип бәдәр қачқан
төрт йүз жигиттин башқа һеч бир адәм қечип

қутулмиди; 18 вә Давут Амаләкләр булувалған
һәммә нәрсини яндуруп алди; өзиниң икки
аялиниму қутқузувалди. 19 Амаләкләр елип
кәткән оғул-қиз, мал-мүлүкләр вә башқа һәммә
нәрсини Давут улардин қайтурувалди. Һеч немә,
чоң болсун кичик болсун чүшүп қалмиған еди. 20
[Давутниң адәмлиди] қайтурувалған маллириниң
алдиға [олжа алған] башқа қой вә кала падиларни
селип һайдап кетивататти. [Униң адәмлири]
кетиветип: — Булар Давутниң олҗиси, дейишти;
Давут уларниң һәммисини өзигә алди. 21 Давут
һалсизлинип өзи билән биллә баралмиған Бесор
вадисиниң бойида қалдуруп кәткән икки йүз
адәмниң қешиға йетип кәлди; улар Давут вә
униң билән кәлгән адәмләрниң алдиға чиқти,
Давут хәлиқниң қешиға берип уларға салам
қилди. 22 Лекин Давут билән барғанларниң
арисидики рәзил адәмләр вә әрзимәсләрниң
һәммиси қопуп: — Булар биз билән бармиғандин
кейин биз яндуруп алған олҗидин уларға һеч
немә бәрмәйли. Улар пәқәт һәр бири өз хотун-
балилирини елип кәтсун, деди. 23 Амма Давут:
— Яқ, и бурадәрлирим; Пәрвәрдигар бизгә
тәқсим қилғанни [уларғиму тәқсим] қилмисақ
болмайду. Чүнки У бизни қоғдап бизниңкигә
таҗавуз қилғанларни қолимизға тапшурди. 24 Бу
ишта ким силәргә мақул дәйду? Чүнки соқушқа
чүшкәнниң үлүши қандақ болса жүк-тақларға
қариғучиларниңму үлүши шундақ болиду; һәммә
адәм тәң бөлүшсун — деди. 25 Шу күндин тартип бу
Исраил үчүн һөкүм-бәлгүлимә қилип бекитилди.
Бүгүнгичә һәм шундақ. 26 Давут Зиклагқа йетип
кәлгәндә, олҗидин достлири болған Йәһуда
ақсақаллириға әвәтип: — Мана, Пәрвәрдигарниң
дүшмәнлиридин алған олҗа силәргә бир соғат
болсун, деди. 27 У олҗидин һәм Бәйт-Әлдикиләргә,
җәнубий Рамоттикиләргә, Яттирдикиләргә,
28 Ароәрдикиләргә, Сифмоттикиләргә,
Әштәмоадикиләргә, 29 Рақалдикиләргә,
Йәраһмәәлликләрниң шәһәрлиридикиләргә
вә Кенийләрниң шәһәрлиридикиләргә,
30 Хормаһтикиләргә, Қорашандикиләргә,
Атақтикиләргә, 31 Һеброндикиләргә вә Давут вә
адәмлири биллә жүргән һәммә йәрдикиләргә
соғат әвәтти.

31 Әнди Филистийләр Исраил билән җәң қилди.
Исраилниң адәмлири Филистийләрниң
алдидин қечип, Гилбоа теғида қирип жиқитилди.
2 Филистийләр Саул вә униң оғуллирини тап
бесип қоғлаватетти. Филистийләр болса Саулниң
оғуллири Йонатан, Абинадаб, Мәлкишуани уруп
өлтүрди. 3 Саулниң әтрапини уруш қаплиди;
оқячилар Саулға йетишти; у я оқи билән
еғир яриландурулди. 4 Андин Саул ярақ
көтәргүчисигә: — Қиличиңни суғуруп мени
санҗип өлтүрүвәткин; болмиса бу хәтнисизләр
келип мени санҗип, мени хорлуққа қоюши
мүмкин, деди. Лекин ярақ көтәргүчиси интайин
қорқуп кетип, унимиди. Шуниң билән Саул
қилични елип үстигә өзини ташлиди. 5 Ярағ
көтәргүчиси Саулниң өлгинини көрүп, уму
охшашла өзини қиличниң үстигә ташлап униң
билән тәң өлди. 6 Шуниң билән Саул, үч оғли, ярақ
көтәргүчиси вә униң һәммә адәмлири шу күндә
бирақла өлди. 7 Әнди вадиниң у тәрипидики
һәмдә Иордан дәриясиниң бу йеқидики
Исраиллар әскәрлириниң қачқанлиғини вә
Саул билән оғуллириниң өлгинини көргинидә,
шәһәрләрни ташлап қачти, Филистийләр келип
у җайларда орунлашти. 8 Әнди шундақ
болдики, әтиси Филистийләр өлтүрүлгәнләрниң
кийим-кечәклирини салдурувалғили кәлгәндә
Гилбоа теғида Саул билән оғуллириниң өлүк
ятқанлиғини көрди. 9 Улар униң бешини
кесип савут-ярақлирини салдуруп буларни
Филистийләрниң зимининиң һәммә йәрлиригә
апирип бутханилирида вә хәлиқниң арисида
бу хуш хәвәрни тарқатти. 10 Улар униң
савут-ярақлирини Аштарот бутханисида қоюп
өлүгини Бәйт-Шан шәһиридики сепилға есип
қойди. 11 Әнди Ябәш-Гилеадта олтарғучилар
Филистийләрниң Саулға немә қилғинини
аңлиғанда 12 уларниң ичидики һәммә батурлар
атлинип кечичә меңип, Саул билән оғуллириниң
өлүклирини Бәйт-Шандики сепилдин чүшүрүп,
уларни Ябәшкә елип берип у йәрдә көйдүрди.
13 Андин уларниң сүйәклирини Ябәштики
жулғунниң түвигә дәпнә қилип йәттә күн роза
тутти.

Самуил 2

1 Саул өлгәндин кейин, Давут Амаләкләрни
қирғин қилип йенип кәлгәндә, у Зиклагда икки
күн турди. 2 Үчинчи күни шундақ болдики, мана
Саулниң ләшкәргаһидин кийими житиқ вә бешиға
топа-чаң чачқан бир адәм кәлди. У Давутниң
қешиға кәлгәндә, йәргә жиқилип баш урди. 3 Давут
униңдин: Нәдин кәлдиң? дәп сориди. У җавап
берип: Исраилниң ләшкәргаһидин қечип кәлдим
— деди. 4 Давут униңдин: Иш қандақ болди?
Маңа дәп бәргин, деди. У: Хәлиқ җәңдин қачти,
хәлиқтин бәк җиқ киши соқушта өлди. Саул билән
оғли Йонатанму өлди, — деди. 5 Давут хәвәр елип
кәлгән жигиттин: Саул билән оғли Йонатанниң
өлгинини қандақ билдиң? — дәп сориди. 6 Униңға
хәвәр бәргән жигит: Мән тәсадипий Гилбоа
теғиға чиққан едим, мана Саул нәйзигә йөлинип
турупту; җәң һарвулири вә атлиқлар униңға
һуҗум қилип уни қоғлавататти. 7 У кәйнигә қарап
мени көрүп чақирди. Мән «Мана мән», дедим.
8 У: Өзүң ким болисән, дәп мәндин соривиди,
мән Амаләкләрдинмән, дедим. 9 У йәнә маңа:
Үстүмдә туруп мени өлтүрүвәткин; гәрчә җеним
мәндә болсиму, мән бәк азаплинип кетиватимән
— деди. 10 Шуңа мән униң үстидә туруп, уни
өлтүрдүм, чүнки, у шу һалда жиқилсила, тирик
қалмайдиғанлиғини биләттим. Андин бешидики
тажни вә билигидики биләйүзүкни елип мошу
йәргә ғоҗамға елип кәлдим, — деди. 11 Шуан
Давут өз кийимлирини житип, тилма-тилма
қиливәтти; униң билән болған барлиқ адәмләрму
һәм шундақ қилди. 12 Улар Саул билән оғли
Йонатан үчүн, Пәрвәрдигарниң хәлқи үчүн,
шундақла Исраилниң җәмәти үчүн матәм тутуп
аһ-зар көтирип кәчкичә роза тутти; чүнки
улар қилич астида жиқилип қаза қилған еди.
13 Давут униң өзигә хәвәр бәргән жигиттин:
Қәйәрдин сән? — дәп сориди. У: Мән бир Амаләк
мусапирниң оғлимән — деди. 14 Давут униңға:
Сән қандақму Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғинини
һалак қилишқа қолуңни созуштин қорқмидиң? —
деди. 15 Андин Давут өз ғуламлиридин бирини
чақирип униңға: Буяққа кәл, униңға етилип
берип, уни өлтүргин — дәп буйруди. Шуниң билән
у уни урувиди, [Амаләк] өлди. 16 Давут униңға:
Қан қәрзиң бешиңға чүшсун! Чүнки өз ағзиң
Пәрвәрдигарниң мәсиһ қилғинини өлтүргиниңгә
гувалиқ берип әйиплиди, — деди. 17 Шуниң билән
Давут Саул билән оғли Йонатан үчүн матәм тутуп
мундақ бир нәзмә оқуди 18 (у «Оқя» дәп аталған
бу нәзмини пүткүл Йәһуда хәлқигә үгитиңлар,
дәп буйруди. Дәрвәқә у «Яшар» дегән китапта
пүтүлгән еди): — 19 — И Исраил, сениң гөзәл
әзизиң жуқури җайлириңда қирғин болуп ятиду!
Палванлар шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу!? 20 Гат
шәһиридә бу хәвәрни бәрмәңлар, Ашкелонниң
кочилирида уни елан қилмаңлар, Филистийиниң
қизлири шатланмисун, Хәтнисизләрниң қизлири
тәнтәнә қилмисун! 21 И Гилбоа тағлири,
үстүңларға нә шәбнәм болмисун, нә ямғур
чүшмисун, Нә силәрдә көтирилмә һәдийәләр
үчүн һосул беридиған етизлар йәнә көрүнмисун!
Чүнки у йәрдә палванларниң қалқини булғанди;
Саулниң қалқини яғ билән сүрүлмәйдиған
болди. 22 Қирилидиғанларниң қенини төкмәй,
Палванларниң тенидики йеғини чапмай,
Йонатанниң оқяси һеч қачан [җәңдин] янған әмәс,
Саулниң қиличи һеч қачан қиниға қайтқан әмәс.
23 Саул билән Йонатан һаят вақтида сөйүмлүк
һәм йеқимлиқ еди, Улар өлүмидиму бир-
биридин айрилмиди; Улар бүркүтләрдин чаққан,
ширлардин күчлүк еди. 24 И Исраил қизлири,
Саул үчүн жиғлаңлар, У силәрни безәп қизғуч
кийимләрни кийдүрүп, Кийимлириңларни алтун
зибу-зиннәт билән зиннәтлигән еди. 25 Палванлар
кәскин җәңдә шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу!?
Йонатан жуқури җайлириңда қирғин болуп
ятиду! 26 Сән үчүн һәсрәттә қалдим, и иним
Йонатан! Маңа шунчә сөйүмлүк едиң! Маңа
болған муһәббитиң қалтис еди, Һәтта қиз-
аялларниң муһәббитидин артуқ еди. 27 Палванлар
шундақ дәһшәтлик жиқилдиғу! Җәң қураллири
шундақ дәһшәтлик вәйран қилиндиғу!»

2 Андин кейин Давут Пәрвәрдигардин йол
сорап: Йәһуда шәһәрлириниң биригә чиқайму?
деди; Пәрвәрдигар униңға: — Чиққин, деди.
Давут, нәгә чиқай? — дәп соривиди, У: Һебронға
чиққин — деди. 2 Шуниң билән Давут икки
аяли билән, йәни Йизрәәллик Аһиноам вә әсли
Кармәллик Набалниң аяли болған Абигаил
билән у йәргә чиқти. 3 Давут униң билән
биргә болған адәмләрниң һәр бирини һәм
уларниң һәр бири өз өйидикиләрни у йәргә

елип чиқти; улар Һебронниң шәһәрлиридә
олтирақлашти. 4 Йәһуданиң адәмлириму у йәргә
келип Давутни Йәһуда җәмәтигә падиша болушқа
мәсиһ қилди. Давутқа Саулни дәпнә қилғанлар
Ябәш-Гилеадтикиләр, дәп хәвәр берилди; 5 Давут
Ябәш-Гилеадтикиләргә әлчиләр әвәтип уларға:
— «Ғоҗаңлар болған Саулға шундақ яхшилиқ
қилип, уни дәпнә қилғиниңлар үчүн Пәрвәрдигар
силәргә бәхит-бәрикәт ата қилғай. 6 Пәрвәрдигар
силәргиму меһриванлиқ вә өз вапалиқини
көрсәткәй; силәр бундақ қилғиниңлар үчүн мәнму
бу яхшилиғиңларни силәргә қайтуримән. 7
Әнди һазир ғәйрәтлик болуңлар; чүнки ғоҗаңлар
Саул өлди, Йәһуда җәмәти мени мәсиһ қилип,
өзлиригә падиша қилди» — дәп хәвәр йәткүзди. 8
Амма Саулниң қошунининиң сәрдари Нәрниң оғли
Абнәр Саулниң уғли Ишбошәтни Маһанаимға
елип берип, 9 уни Гилеадқа, Гәшурийларға,
Йизрәәлгә, Әфраимға, Бинияминға вә шундақла
пүткүл Исраилға падиша қилди. 10 Саулниң
оғли Ишбошәт падиша болғанда қириқ яшқа
киргән еди. У Исраилниң үстидә икки жил
сәлтәнәт қилди. Һалбуки, Йәһуда җәмәти Давутқа
әгишәтти. 11 Давутниң Һебронда Йәһуда җәмәти
үстидә сәлтәнәт қилған вақти йәттә жил алтә
ай болди. 12 [Бир күни] Нәрниң оғли Абнәр
Саулниң оғли Ишбошәтниң адәмлири билән
Маһанаимдин чиқип Гибеонға барди. 13 Шу чағда
Зәруияниң оғли Йоаб билән Давутниң адәмлири
чиқип улар билән Гибеондики көлниң йенида
учрашти. Улардин бир тәрәп көлниң у йеқида,
йәнә бир тәрәп көлниң бу йеқида олтарди. 14
Абнәр Йоабқа: Жигитләр қопуп алдимизда елишип
ойнисун — деди. Йоаб: Қопсун — деди. 15 Улар
бекитилгән сан бойичә Бинямин билән Саулниң
оғли Ишбошәт тәрәптин он икки киши вә Давутниң
адәмлиридин он икки киши чиқип оттуриға өтти.
16 Улар бир-бириниң бешини қамаллап тутуп
һәр бири рәқибиниң биқиниға қиличи билән
санҗишти, һәммиси жиқилип өлди. Шуниң билән
у йәр «Қилич бислириниң етизи» дәп аталди;
у Гибеондидур. 17 У күндики болған соқушуш
интайин әшәддий болди; Абнәр билән Исраилниң
адәмлири Давутниң адәмлири тәрипидин мәғлуп
қилинди. 18 Шу йәрдә Зәруияниң оғуллири
Йоаб, Абишай вә Асаһәл дегән үчәйлән бар еди.
Асаһәл худди даладики җәрәндәк чаққан еди.
19 Асаһәл Абнәрниң кәйидин қоғлап жүгүрди;
Абнәргә әгишип оңға яки солға бурулмай тап
бесип қоғлиди. 20 Абнәр кәйнигә қарап: Сән
Асаһәлмусән? — дәп сориди. У: — Шундақ, мән шу,
дәп җавап бәрди. 21 Абнәр униңға: Я оңға я солға
бурулуп жигитләрниң биригә һуҗум қилип униң
яриғини өзүңгә тартивалғин, деди. Лекин Асаһәл
уни қоғлаштин бурулушқа унимиди. 22 Абнәр
Асаһәлгә йәнә: Мени әнди қоғлимай бурулуп
кәткин; мән сени немә дәп уруп жиқитқидәкмән?
Ундақ қилсам акаң Йоабниң алдида қандақму
йүзүмни көтириләймән? — деди. 23 Лекин Асаһәл
йәнила қоғлаштин тохтимиди; шуниң билән
Абнәр нәйзисиниң тутқучини униң қосиғиға
тиқивәтти. Нәйзә дүмбисини тишип чиқти; у шу
йәрдә жиқилип өлди. Шундақ болдики, Асаһәл
жиқилип өлгән йәргә һазир келидиған һәр бир
кишиләр у йәрдә тохтап қалиду. 24 Шуниң билән
Йоаб билән Абишай Абнәрни қоғлашти. Күн
патқанда улар Гибеонниң чөлигә маңидиған
йолниң бойиға, Гиаһ йезисиниң удулидики Аммаһ
едирлиғиға йетип кәлди; 25 Биняминлар болса
Абнәрниң кәйнидә қошундәк сәп болуп, бир дөң
төписигә чиқип турди. 26 Абнәр Йоабни чақирип:
Қилич дайим адәмләрни йәп туруши керәкму?
Бу ишларниң ақивити пәқәт өч-адавәттин ибарәт
болидиғанлиғини билмәмсән? Сән қачанғичә
хәлиқләргә: «Қериндашлириңларни қоғлаштин
тохтаңлар» дәп буйрумай туриверисән? 27 Йоаб:
Худаниң һаяти билән қәсәм қилимәнки, әгәр сән
мошу сөзни қилмиған болсаң, көпчиликниң һеч
бири қериндашлирини қоғлаштин әтигәнгичиму
янмайтти — деди. 28 Буниң билән Йоаб канай
чалди; һәммә [Йәһудалар] шуан тохтиди вә
қайта Исраилни қоғлимиди, улар билән қайта
җәң қилишмиди. 29 Абнәр билән адәмлири
болса кечичә меңип, Арабаһ түзләңлигидин
чиқип, Иордан дәриясидин өтүп Битрон дегән
пүткүл жутни кезип өтүп, Маһанайимға йетип
кәлди. 30 Йоаб Абнәрни қоғлаштин йенип барлиқ
адәмләрни җәм қилди. Асаһәлдин башқа Давутниң
ғуламлиридин он тоққуз адәм йоқ чиқти; 31
Лекин Давутниң адәмлири Биняминлардин вә
Абнәрниң адәмлиридин үч йүз атмиш кишини
уруп өлтүргән еди. 32 Улар Асаһәлни елип Бәйт-
Ләһәмдә өз атисиниң қәбридә дәпнә қилди; андин

Йоаб билән адәмлири кечичә меңип, таң атқанда
Һебронға йетип кәлди.

3 Һалбуки, Саулниң җәмәти билән Давутниң
җәмәти оттурсидики җәң узун вақитқичә
давамлашти; Давутниң җәмәти барғансери
күчәйди, лекин Саулниң җәмәти барғансери
аҗизлашмақта еди. 2 Һебронда Давут бир қанчә
оғуллуқ болди, униң тунҗиси Амнон болуп,
Йизрәәллик Аһиноамдин туғулди; 3 иккинчиси
Килеаб болуп Кармәллик Набалниң аяли болған
Абигаилдин туғулди. Үчинчиси Абшалом еди. У
Гәшорниң падишаси Талмайниң қизи Маакаһдин
туғулған еди, 4 төртинчиси Адония болуп
Һаггиттин туғулған еди. Бәшинчиси Шәфатия
болуп Абиталдин туғулған еди. 5 Алтинчиси
Йитриам болуп Давутниң аяли Әглаһдин туғулди.
Давутниң бу алтә оғлиниң һәммиси Һебронда
туғулди. 6 Саулниң җәмәти билән Давутниң
җәмәти оттурисидики җәң давамида, Абнәр
Саулниң җәмәтидә өз һоқуқини күчәйтти. 7
Әнди Саулниң бир кинизики бар еди; у Аяһниң
қизи болуп, исми Ризпаһ еди. Бир күни Ишбошәт
Абнәргә: Немишкә атамниң кенизиги билән биллә
болдуң? — деди. 8 Абнәр Ишбошәтниң бу сөзлиригә
интайин аччиқлинип мундақ деди: — «Мән
бүгүнки күндиму атаң Саулниң җәмәтигә, униң
уруқ-туққанлириға вә достлириға меһриванлиқ
көрситип, сени Давутниң қолиға тапшурмиған
турсам, мени Йәһудаға тәвә бир иштиниң
бешидәк көрүп, бүгүн бу хотун үчүн мени
гунаға буйрумақчимусән? 9 Мән Пәрвәрдигарниң
Давутқа қәсәм билән вәдә қилғинидәк қилмисам
Худа мәнки Абнәрни қаттиқ урсун вә униңдин
артуқ урсун! 10 — йәни, падишалиқни Саулниң
җәмәтидин йөткәп, Давутниң тәхтини Дандин
Бәәр-Шебағичә пүткүл Исраил билән Йәһуданиң
үстигә тиклимисәм!». 11 Ишбошәт Абнәрдин
қорқуп, униңға җававән бир еғиз сөз қилишқиму
җүръәт қилалмиди. 12 Абнәр болса өзи үчүн
әлчиләрни Давутниң қешиға маңдуруп униңға:
Зимин кимниңки? Мән билән әһдә түзгин, мениң
қолум сениң тәрипиңдә болуп, пүткүл Исраилни
саңа майил қилимән — деди. 13 Давут җавап берип:
— Болиду, мән сән билән әһдә қилай. Пәқәт бирла
ишни тәләп қилай; мениң қешимға кәлгәндә
Саулниң қизи Миқални елип кәлмисәң, йүзүмни
көрәлмәйсән, деди. 14 Андин Давут Ишбошәтниң
қешиға әлчиләрни маңдуруп: Мән бир йүз
Филистийниң хәтнилиги бәдили билән алған
аялим Миқални маңа қайтуруп бәргин — деди.
15 Ишбошәт адәм әвәтип Миқални униң еридин,
йәни Лаишниң оғли Палтийәлдин елип кәлди.
16 Лекин униң ери Бахуримғичә униң кәйнидин
жиғлиған пети әгишип маңди. Ахир берип Абнәр
униңға: — Йенип кәткин, девиди, у қайтип
кәтти. 17 Әнди Абнәр Исраилниң ақсақаллириға:
Силәр бурун Давут үстимизгә падиша болсун,
дегән арзу-истәктә болдуңлар. 18 Әнди һазир
һәрикәт қилиңлар; чүнки Пәрвәрдигар Давут
тоғрисида: — Қул-бәндәм Давутниң қоли билән
Исраил хәлқимни Филистийләрниң қолидин,
шундақла барлиқ дүшмәнлириниң қолидин
қутқузимән, — дегән еди. 19 Абнәр йәнә
Биняминларниң қулиқиғиму мошу сөзләрни
ейтти. Андин Исраил билән Бинјаминниң пүткүл
җәмәтиниң арзу-истәклирини Давутниң қулиқиға
ейтишқа Һебронға барди. 20 шундақ қилип
Абнәр жигирмә адәмниң һәмраһлиғида Һебронға
Давутниң қешиға кәлгәндә Давут Абнәр вә униң
адәмлиригә бир зияпәт тәйярлиди. 21 Абнәр
Давутқа: Мән қозғилип пүткүл Исраилни ғоҗам
падишаниң алдиға җәм қилай, улар сениң билән
әһдә қилишсун, андин сән өз көңлүң халиғанниң
барлиғи үстидин сәлтәнәт қилалайдиған болисән,
деди. Шуниң билән Давут Абнәрни йолға селип
қойди, у аман-есән қайтип кәтти. 22 Мана, шу
әснада Давутниң адәмлири билән Йоаб бир йәргә
һуҗум қилип нурғун олҗа елип қайтип кәлди.
Лекин Абнәр шу чағда Һебронда Давутниң қешида
йоқ еди; чүнки Давутниң узитип қоюши билән
аман-есән қайтип кәткән еди. 23 Йоаб вә униң
билән болған пүткүл қошун йетип кәлгәндә,
хәлиқ униңға: Нәрниң оғли Абнәр падишаниң
қешиға кәлди, падиша уни йолға селип қоюши
билән у аман-есән қайтип кәтти — деди. 24 Андин
Йоаб падишаниң қешиға берип: Бу сениң немә
қилғиниң?! Мана, Абнәр қешиңға кәпту! Немишкә
уни йолға селип қойдуң? У һазир кетипту! 25 Сән
Нәрниң оғли Абнәрни билисәнғу! Униң келиши
җәзмән сени алдаш үчүн, сениң чиқип-киридиған
йолуңни, шундақла барлиқ иш-паалийитиңни
биливелиш үчүндур, — деди. 26 Йоаб Давутниң
қешидин чиқиши билән у хәвәрчиләрни Абнәрниң
кәйнидин маңдурди. Улар уни Сираһ қудуғиниң

йенидин яндуруп елип кәлди; лекин Давут бу
иштин бехәвәр еди. 27 Абнәр Һебронға йенип
кәлгәндә Йоаб уни шәһәр қовуқида учритип,
«Саңа дәйдиған мәхпий сөзүм бар еди» дәп уни
бир чәткә әкилип у йәрдә иниси Асаһәлниң
қан қисасини елиш үчүн қосиғиға пичақ салди,
шуниң билән у өлди. 28 Кейин, Давут бу ишни
аңлап: Мән вә падишалиғим Пәрвәрдигарниң
алдида Нәрниң оғли Абнәрниң ақкан қени үчүн
мәңгү бегунадурмиз; 29 [униң қенини аққузуш]
гунайи Йоабниң бешиға вә атисиниң җәмәтиниң
бешиға қайнам болуп чүшсун; Йоабниң аилисидин
ақма яра кесили, яки мохо кесили, яки һасиға
таянғучи, қиличтин өлгүчи яки аш-түлүксизләр
өксүмисун! — деди. 30 Шундақ қилип, Абнәр
Гибеондики җәңдә уларниң иниси Асаһәлни
өлтүргини үчүн, Йоаб билән иниси Абишай уни
өлтүрди. 31 Давут Йоабқа вә униңға әгәшкән
барлиқ хәлиққә: Кийимлириңларни житиңлар!
Бөз кийим кийиңлар! Абнәрниң [мейити]
алдида матәм тутуңлар! деди. Давут падиша
[Абнәрниң] җиназисиниң кәйнидин маңди. 32
Улар Абнәрни Һебронда дәпнә қилди, падиша
Абнәрниң қәбриниң йенида авазини көтирип
жиғлиди; хәлиқниң һәммисиму жиғлашти. 33
Падиша Абнәр үчүн мәрсийә оқуп: — «Абнәрниң
ахмақтәк өлгини тоғриму? 34 Қоллириң бағлағлиқ
болмисиму, Путлуруң ишкәллик болмисиму,
Лекин сән кишиләрниң рәзилләрниң қолида
жиқилғинидәк, жиқилип өлгәнсән!» — деди.
Шуниң билән хәлиқниң һәммиси униң үчүн йәнә
жиғлашти. 35 Андин барлиқ хәлиқ Давутниң
йениға келип, униңға күн патқичә тамақ йейишни
өтүнди. Амма Давут қәсәм ичип: Мән күн патмаста
я нан я башқа һәр қандақ нәрсини тетисам, Худа
мени урсун яки униңдин артуқ җазалисун, —
деди. 36 Барлиқ хәлиқ буни байқап, бу иштин
рази болди; әмәлийәттә падиша қилған һәр бир
иш барлиқ хәлиқни рази қилатти. 37 Шуниң
билән барлиқ хәлиқ, шундақла пүткүл Исраил
шу күни Нәрниң оғли Абнәрниң өлтүрүлишиниң
падишаниң көрсәтмиси әмәслигини билип йәтти.
38 Падиша өз хизмәткарлириға: Биләмсиләр? Бүгүн
Исраилда бир сәрдар, улуқ бир зат жиқилди! 39
Гәрчә мән Мәсиһ қилинип падиша тикләнгән
болсамму, мән аҗиз бир бәндимән. Бу адәмләр,
йәни Зәруияниң оғуллириниң вәһшийилигини
мән көтирәлмигидәкмән; Пәрвәрдигар рәзиллик
қилғучиниң рәзиллигини өз бешиға қайтурсун! —
деди.

4 Саулниң оғли Абнәрниң Һебронда өлгинини
аңлиғанда қоли бошишип кәтти, барлиқ
Исраил дәккә-дүккигә чүшти. 2 Саулниң оғлиниң
қошунининиң алдин жүрәр қисмида икки сәрдари
болуп, бириниң исми Баанаһ, йәнә бириниң исми
Рәкаб еди. Улар Бинямин қәбилисидин болған
Бәәротлуқ Риммонниң оғуллири еди (чүнки
Бәәрот Бинямин қәбилисигә тәвә һесаплинатти;
3 лекин Бәәротлуқлар Гиттаимға қечип берип
у йәрдә бу күнгичә мусапирдәк яшаватиду). 4
Саулниң оғли Йонатанниң бир оғли болуп, пути
ақсақ еди. Саул билән Йонатанниң өлгәнлиги
тоғрилиқ хәвәр Йизрәәлгә йәткәндә, у бәш
яшқа киргән еди. Иник аниси уни елип қачти;
лекин шундақ болдики, у алдирап жүгүргәчкә,
бала чүшуп кетип, ақсақ болуп қалған еди.
Униң исми Мәфибошәт еди. 5 Әнди бир күни
Бәәротлоқ Риммонниң оғуллири Рәкаб билән
Баанаһ чиңқи чүш вақтида Ишбошәтниң өйигә
барди. Ишбошәт чүшлүк уйқида ухлаватқан
еди. 6 Улар буғдай алимиз дегәнни банә қилип,
өйиниң ичкиригә кирип, Ишбошәтниң қосиғиға
[пичақ] санҗиди. Андин Рәкаб вә Баанаһ қечип
кәтти 7 (улар Ишбошәт һуҗрисида кариватта
ятқинида, өйгә кирип, уни өлтүргән еди).
Улар униң каллисини кесип, андин каллисини
елип кечичә Арабаһ түзләңлигидин меңип
өтти. 8 Улар Ишбошәтниң каллисини Һебронға,
Давутниң қешиға елип берип, падишаға: Мана,
бу җанаблириниң җенини издигән дүшмәнлири
Саулниң оғли Ишбошәтниң каллиси! Бүгүн
Пәрвәрдигар ғоҗам падишани Саул билән
нәслидин интиқам елишқа муйәссәр қилди —
деди. 9 Давут Бәәротлуқ Риммонниң оғуллири
Рәкаб билән иниси Баанаһқа: Мени барлиқ
қийинчилиқлардин қутқузған Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, 10 бурун бириси
Давутқа хуш хәвәр елип кәлдим, дәп ойлап,
маңа: — Мана, Саул өлди, дәп кәлгәндә, мән
уни елип Зиклагта өлтүрүвәттим. Бәрһәқ, мана
бу униң йәткүзгән хәвириниң мукапати болған
еди! 11 Әнди мән шундақ қилған йәрдә, рәзил
адәмләр өз өйидә орунда ятқан бир һәққаний
кишини өлтүргән болса, мән немә қилай?! Униң

аққан қан қәрзини силәрниң қолуңлардин елип,
силәрни йәр йүзидин йоқатмамдим? — деди.
12 Давут ғуламлириға буйруқ қиливиди, улар
буларни қәтл қилди. Уларниң қол-путлирини
кесип, уларни Һеброндики көлниң йенида есип
қойди; лекин улар Ишбошәтниң бешини елип
Һебронда Абнәрниң қәбридә дәпнә қилди.

5 Андин кейин Исраилниң барлиқ қәбилилири
Һебронға Давутниң қешиға келип: Қарисила,
биз өзлириниң әт-сүйәклиридурмиз! 2 Бурун Саул
бизниң үстимиздә сәлтәнәт қилғандиму Исраил
хәлқигә җәңгә чиқип-киришкә йолбашчи болған
өзлири едила; Пәрвәрдигар силигә: Сән Мениң
хәлқим Исраилниң падичиси болуп, уларни
бақисән, Исраилниң әмри болисән, дегән еди
— деди. 3 Шуниң билән Исраилниң һәммә
ақсақаллири Һебронға падишаниң қешиға кәлди;
Давут падиша Һебронда, Пәрвәрдигарниң алдида
улар билән әһдә түзүшти. Андин улар Давутни
Исраилға падиша болушқа мәсиһ қилди. 4 Давут
падиша болғанда оттуз яшқа киргән болуп, қириқ
жил сәлтәнәт қилди. 5 У Һебронда Йәһуданиң
үстидә йәттә жил алтә ай сәлтәнәт қилип,
Йерусалимда пүткүл Исраил билән Йәһуданиң
үстидә оттуз үч жил сәлтәнәт қилди. 6 Падиша өз
адәмлири билән Йерусалимға чиқип, шу земинда
турған Йәбусийлар билән җәң қилғили барди.
Улар Давутқа: Сән бу йәргә кирәлмәйсән, бәлки
һәтта корлар билән ақсақлар сени чекиндүриду!
— деди. Чүнки улар: «Давут бу йәргә қәтъий
кирәлмәйду», дәп ойлайтти. 7 Лекин Давут Зион
қорғинини алди (бу йәр Давутниң шәһири дәп
атилиду). 8 Давут у күни: Кимки Йәбусийларни
урай десә сүңгүч билән чиқиши керәк, андин
у Давут қин-қинидин өч көридиған бу кор,
ақсақлар билән [һесаплишалайду], деди. Шуниң
билән «Қорлар я ақсақлар өйгә кирмисун»
дәйдиған мақал пәйда болди. 9 Шундақ қилип
Давут қорғанда турди вә у йәрни «Давутниң
шәһири» дәп атиди. Давут шәһәрниң әтрапиға
Миллодин тартип ич тәрәпкичә имарәт салди.
10 Давут барғансери қудрәт тапти; самавий
қошунларниң Сәрдари болған Худа Пәрвәрдигар
униң билән биллә еди. 11 Турниң падишаси
Һирам Давутниң қешиға әлчиләрни әвәтти вә
улар билән қошуп, кедир яғачлири, яғаччилар
вә ташчиларни әвәтти; улар Давут үчүн бир
орда ясап бәрди. 12 Давут Пәрвәрдигарниң
өзини Исраилға падиша тикләп, өз хәлқи Исраил
үчүн өзиниң падишалиғини гүлләндүргәнлигини
билип йәтти. 13 Давут Һеброндин кәлгәндин кейин
Йерусалимдин йәнә аялларни вә кенизәкләрни
алди; шуниң билән Давутқа йәнә көп оғул-
қизлар туғулди. 14 Йерусалимда униңдин
туғулғанларниң исимлири мана мундақ еди:
Шаммуа, Шобаб, Натан, Сулайман, 15 Ибһар,
Елишуа, Нәфәг, Яфия, 16 Елишама, Елиада вә
Елифәләт. 17 Филистийләр Давутниң Исраилға
падиша болушқа мәсиһләнгинини аңлиғанда,
улар һәммиси Давутни тутқили чиқти, Давут буни
аңлапла, қорғанға чүшти. 18 Филистийләр келип
«Рәфайим җилғиси»да йейилип турди; 19 Давут
Пәрвәрдигардин йол сорап: Филистийләргә қарши
атлинайму? Уларни қолумға тапшурарсәнму?
— деди. Пәрвәрдигар Давутқа: Чиққин! Чүнки,
Мән Филистийләрни җәзмән қолуңға тапшуримән
— деди. 20 У вақитта Давут Баал-Пәразимға
барди. У йәрдә Давут уларни тар мар қилди. У:
— «Пәрвәрдигар мениң алдимда дүшмәнлирим
үстигә худди кәлкүн ярни елип кәткәндәк
бөсүп кирди» — деди. Шуниң билән у йәрни
«Баал-Пәразим» дәп атиди. 21 Филистийләр у
йәрдә өз мәбудлирини ташлап кәтти; Давут
билән адәмлири уларни елип кәтти. 22 Әнди
Филистийләр йәнә чиқип «Рәфайим җилғиси»да
йейилип турди. 23 Давут Пәрвәрдигардин йол
сориди. Пәрвәрдигар: Сән у йәргә чиқмай,
бәлки уларниң кәйнидин айлинип өтүп үҗмә
дәрәқлириниң удулидин һуҗум қилғин — деди,
24 Шундақ болидуки, сән үҗмә дәрәқлигиниң
үстидин аяқ тивишини аңлишиң биләнла
дәрһал атлан; чүнки шу тапта Пәрвәрдигар
Филистийләрниң қошуниға һуҗумға чиққан
болиду, — деди. 25 Давут Пәрвәрдигарниң
униңға әмир қилғинидәк қилип, Филистийләрни
Гибеондин Гәзәргичә қоғлап қирди.

6 Давут Исраилниң арисидин барлиқ сәрхил
адәмләрни жиғивиди, булар оттуз миң чиқти.
2 Андин Давут вә униңға әгәшкәнләрниң һәммиси
Худаниң әһдә сандуғини йөткәп келиш үчүн
Йәһудадики Баалаһға чиқти; сандуқ [муқәддәс]
нам билән, йәни керубларниң оттурисида
олтарғучи самавий қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң нами билән аталған еди. 3 Улар

Худаниң әһдә сандуғини дөңдә олтиришлиқ
Абинадабниң өйидә йеңи бир һарвуға селип, уни
шу йәрдин елип чиқти. Абинадабниң оғуллири
Уззаһ билән Аһийо у йеңи һарвуни һайдиди.
4 Улар һарвуни Худаниң әһдә сандуғи билән
дөңдә олтиришлиқ Абинадабниң өйидин елип
чиқти; Аһийо әһдә сандуғиниң алдида маңди.
5 Давут билән пүткүл Исраил җәмәтидикиләр
Пәрвәрдигарниң алдида тәнтәнә қилип күй оқуп
чилтар, тәмбур, дап, дақа-думбақ вә чаңлар
челип уссул ойниди. 6 Лекин улар Наконниң
хаминиға кәлгәндә, калилар алдиға мүдүрәп
кәткәнлиги үчүн, Уззаһ қолини созуп Худаниң
әһдә сандуғини тутивалди. 7 Пәрвәрдигарниң
ғәзиви Уззаһқа қозғалди; у хата қилғини үчүн, уни
Худа шу йәрдә урди. Шуниң билән Уззаһ Худаниң
әһдә сандуғиниң йениға жиқилип өлди. 8 Лекин
Давут болса Пәрвәрдигарниң Уззаһниң тенини
бөскәнлигигә аччиқланди вә у йәрни «Пәрәз-
Уззаһ» дәп атиди; у йәр бүгүнки күнгичә шундақ
атилиду. 9 У күни Давут Пәрвәрдигардин қорқуп:
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини өзүмниңкигә
қайси йол билән әкеләрмән? — деди. 10 Шуниң
үчүн Давут Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини
«Давут шәһири»гә, өзиниңкигә йөткәшни
халимиди; Давут уни елип берип, Гатлиқ Обәд-
Едомниң өйидә қалдурди. 11 Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғи Гатлиқ Обәд-Едомниң өйидә үч ай
турди; Пәрвәрдигар Обәд-Едом вә униң пүткүл
өйидикиләрни бәрикәтлиди. 12 Давут падишаға: —
«Пәрвәрдигар Өз әһдә сандуғи вәҗидин Обәд-Едом
вә униң барини бәрикәтлиди» дәп ейтилди. Шуңа
Давут Худаниң әһдә сандуғини Обәд-Едомниң
өйидин елип чиқип, хушлуқ билән Давутниң
шәһиригә елип кәлди. 13 Пәрвәрдигарниң
сандуғини көтәргәнләр алтә қәдәм меңип, шундақ
болдики, у бир буқа билән бир бордақ мозайни
қурбанлиқ қилди. 14 Давут болса канап әфодни
кийип Пәрвәрдигарниң алдида күчиниң баричә
уссул ойнайтти; 15 Давут билән Исраилниң
пүткүл җәмәти тәнтәнә қилип вақиришип,
канай челишип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини
елип чиқиватытти. 16 Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғи Давутниң шәһиригә елип кирилгинидә,
Саулниң қизи Миқал деризидин қарап, Давут
падишаниң сәкрәп Пәрвәрдигарниң алдида
уссул ойнаватқанлиғини көрүп, уни өз көңлидә
мәнситмиди. 17 Улар Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғини елип кирип, Давут униң үчүн
тиктүргән чедирниң оттурсида қойди. Андин
Давут Пәрвәрдигарниң алдида көйдүрмә
қурбанлиқ билән енақлиқ қурбанлиқлирини
сунди. 18 Давут көйдүрмә қурбанлиқ билән
енақлиқ қурбанлиқлирини кәлтүрүп болуп,
халайиққа самавий қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигарниң намида бәхит-бәрикәт
тилиди. 19 У пүткүл Исраил җамаитигә, әр билән
аялларниң һәр биригә бирдин қотурмач, бирдин
хорма пошкили вә бирдин үзүм пошкилини
тәқсим қилип бәрди. Андин хәлиқниң һәр
бири өз өйигә йенип кәтти. 20 Давут өз
аилисидикиләрни мубарәкләш үчүн йенип
кәлгәндә, Саулниң қизи Миқал униң алдиға
чиқип: Бүгүн Исраилниң падишаси өзини шунчә
шәрәплик көрсәттиму, қандақ? У худди пәс бир
адәмниң номуссизлачә өзини яланачлиғиниға
охшаш, хизмәткарлириниң дедәклириниң көз
алдида өзини яланачлиди! 21 Давут Миқалға:
Ундақ [шадланғиним] Пәрвәрдигар алдида
еди. У атаң вә униң пүткүл җәмәтини өрүп,
мени Пәрвәрдигарниң хәлқи болған Исраил
үстигә башламчи қилип тиклиди. Шуңа мән
Пәрвәрдигарниң алдида уссул ойнаймән! 22
Әмәлийәттә мән өзүмни техиму әрзимәс қилип,
өз нәзиримдә өзүм төвән болушқа разимән.
Лекин сән ейтқан у дедәкләрниң нәзиридә болса,
һөрмәткә сазавәр болимән — деди. 23 Саулниң
қизи Миқал болса, өлидиған күнигичә бала
туғмиди.

7 Падиша өз ордисида туратти, Пәрвәрдигар
униңға әтрапидики барлиқ дүшмәнлиридин
арам бәргәндин кейин, 2 падиша Натан
пәйғәмбәргә: Мана қара, мән кедир яғичидин
ясалған өйдә олтиримән, лекин Худаниң әһдә
сандуғи бир чидирниң ичидә туруватиду —
деди. 3 Натан падишаға җавап берип: Көңлүңдә
немә ойлиғиниң болса, шуни қилғин; чүнки
Пәрвәрдигар сениң билән биллидур — деди. 4
Лекин кечидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң
сөзи Натанға келип мундақ дейилди: 5 — Берип
қулум Давутқа дегин: «Пәрвәрдигар: — «Сән
дәрвәқә Маңа туридиғанға өй салмақчимусән?»
— дәйду. 6 — «Мән Исраилларни Мисирдин
чиқарғандин тартип, бу күнгичә бир өйдә

олтармидим, бәлки бир чедирни макан қилип,
кезип жүрдүм. 7 Мән Өзүм барлиқ Исраиллар
билән жүргән һәммә йәрләрдә, хәлқим Исраилни
падичи болуп беқишқа әмир қилғанларға,
йәни Исраилниң һәр қандақ қәбилисиниң бир
[йетәкчисигә]: Немишкә Маңа кедир яғачтин
бир өй ясимайсиләр? — дәп баққанму? 8
Әнди қулум Давутқа мундақ дегин: — Самавий
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар: —
Сени хәлқим Исраилға башламчи қилип тикләш
үчүн сени яйлақлардин, қой беқиштин елип
кәлдим, — дәйду, 9 — вә мәйли қәйәргә
бармиғин, Мән һаман сениң билән биллә болдум
вә сениң алдиңдин барлиқ дүшмәнлириңни
йоқитип кәлдим; йәр йүзидики улуқлар нам-
шөһрәткә егә болғандәк сени улуқ нам-шөһрәткә
сазавәр қилдим. 10 Мән хәлқим болған Исраилға
бир җайни бекитип, уларни шу йәрдә тикип
өстүримән; шуниң билән улар өз зиминида
туридиған, паракәндичиликкә учримайдиған
болиду. Рәзилләр дәсләптидикидәк, шундақла
Мән хәлқим Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилишқа
һакимларни тайинлиған күнләрдикидәк, уларға
қайтидин зулум салмайду. Мән һазир саңа һәммә
дүшмәнлириңдин арам бәрдим. Әнди Мәнки
Пәрвәрдигар саңа шуни ейтип қояйки, Мән сениң
үчүн бир өйни қуруп беримән!» — дәйду. 12
«Күнлириң тошуп, ата-бовилириң билән [өлүмдә]
ухлиғиниңда, Мән өз пуштиңдин болған нәслиңни
сениң орнуңда турғузуп, падишалиғини мәзмут
қилимән. 13 Мениң намим үчүн бир өйни ясиғучи
у болиду, вә Мән униң падишалиқ тәхтини
әбәткичә мустәһкәм қилимән. 14 Мән униңға ата
болимән, у Маңа оғул болиду. Әгәр у қәбиһлик
қилса, униңға инсанларниң тайиғи билән вә
адәм балилириниң савақ-думбалашлири билән
тәрбийә беримән. 15 Амма Мән сениң алдиңда
өрүвәткән Саулдин меһри-шәпқитимни җуда
қилғинимдәк, униңдин меһри-шәпқитимни җуда
қилмаймән. 16 Шуниң билән сениң өйүң вә
сениң падишалиғиң алдиңда һемишә мәзмут
қилиниду; тәхтиң әбәткичә мәзмут турғузулиду».
17 Натан бу барлиқ сөзләр вә барлиқ вәһийни
һеч немә қалдурмай, Давутқа ейтип бәрди. 18
Андин Давут падиша кирип, Пәрвәрдигарниң
алдида олтирип мундақ деди: «И, Рәб Пәрвәрдигар,
мән зади ким едим, мениң өйүм немә еди, Сән
мени мошу дәриҗигә көтүргидәк? 19 Лекин, и
Рәб Пәрвәрдигар, [мениң бу мәртивәм] Сениң
нәзириңдә кичиккинә бир иш һесапланди; чүнки
Сән мән қулуңниң өйиниң жирақ кәлгүси
тоғрилиқ сөзлидиң; бу һәммила адәмгә дайим
болидиған ишму, и, Рәб Пәрвәрдигар? 20 Әнди
Давут Саңа йәнә немә десун? Сән Өз қулуңни
тонуйсән, и, Рәб Пәрвәрдигар! 21 Сән сөз-вәдәң
вәҗидин, Өз көңлүңдикигә асасән бу улуқ ишниң
һәммисини қулуң билсун дәп бекитип қилғансән.
22 Шуңа Сән улуқсән, и Пәрвәрдигар; қулақлиримиз
барлиқ аңлиғинидәк, Сениң тәңдишиң йоқ,
Сәндин башқа һеч қандақ илаһ йоқтур. 23 Хәлқиң
Исраилдәк йәнә башқа бир әл барму, улар җаһанда
алаһидә туриду? — Чүнки [Сән] Худа уларни
Мисирдин қутқузуп Өзүңгә хас бир хәлиқ қилиш
үчүн, шундақла нам-шөһрәткә егә болуш үчүн,
Өзүң бардиң; Сән Өзүң үчүн Мисирдин, әлләрдин
вә уларниң илаһлиридин қутқузуп чиққан хәлқиң
алдида зиминиң үчүн улуқ вә дәһшәтлик ишларни
қилдиң. 24 Сән хәлқиң Исраилни Өзүң үчүн
әбәткичә бир хәлиқ болушқа бекиттиң; Сән,
и Пәрвәрдигар, уларниң Худаси болдуң. 25
Әнди һазир, и Пәрвәрдигар Худа, Өз қулуң вә
униң өйи тоғрисида ейтқан вәдәңгә әбәткичә
мәзмут әмәл қилғин; Сән дегәнлириң бойичә
ишни ада қилғайсән! 26 Сениң намиң әбәткичә
улуқлинип: — Самавий қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар Исраилниң үстидә туридиған
Худадур, дәп ейтилсун, шундақла Өз қулуңниң
өй-сулалиси сениң алдиңда мәзмут турғузулсун.
27 Чүнки Сән, и самавий қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси Өз
қулуңға: Мән саңа бир өй-сулалә қуруп беримән,
дәп вәһий қилдиң; шуңа қулуң бу дуани сениң
алдиңда қилишқа җүръәт қилди. 28 Әнди сән,
и Рәб Пәрвәрдигар, бирдин-бир Худадурсән,
Сениң сөзлириң һәқиқәттур вә Сән бу бәхит-
илтипатни Өз қулуңға вәдә қилдиң; 29 шуңа
қулуңниң өй-җәмәтини Сениң алдиңда мәңгү
турушқа несип қилип бәрикәтлигәйсән; чүнки
Сән, и Рәб Пәрвәрдигар, буни вәдә қилғансән; бу
бәхит-илтипатиң билән Өз қулуңниң өй-җәмәти
әбәткичә бәхит-илтипатқа несип болиду».

8 Бу ишлардин кейин шундақ болдики,
Давут Филистийләргә һуҗум қилип,
уларни бойсундурди. Шундақ қилип, Давут

Филистийләрниң қолидин мәркизий шәһәрниң
һоқуқини алди. 2 У һәм Моабийларға һуҗум
қилип, уларниму мәғлуп қилди. У уларни
йәргә ятқузуп, тана билән өлчәп, икки тана
кәлгәнләрни өлтүрди, бир тана кәлгәнләрни
тирик қалдурди. Моабийлар болса Давутқа
бекинип, униңға селиқ тапшурди. 3 Андин
Зобаһниң падишаси Рәһобниң оғли Һададезәр
Әфрат дәриясиға чиқип, шу йәрдики һакимийәтни
өзигә қайтидин тартивалмақчи болғанда, Давут
униңға һуҗум қилип, мәғлуп қилди. 4 Давут
униң қошунидин бир миң йәттә йүз атлиқ
әскәрни вә жигирмә миң пиядә әскәрни әсир
қилди; Давут һарву атлириниң пийини кәстүрди,
лекин өзигә йүз һарвулиқ атни қалдуруп қойди.
5 Дәмәшқтики Сурийләр Зобаһниң падишаси
Һададезәргә ярдәм бериш үчүн чиқти, лекин
Давут Сурийләрдин жигирмә икки миң адәмни
өлтүрди. 6 Андин Давут бир нәччә барғаһ
әскәрләрни Дәмәшқтики Сурийләрниң зиминида
турғузди; шуниң билән Сурийләр Давутқа
бекинип униңға селиқ тапшурди. Давут қәйәргә
барса, Пәрвәрдигар униңға нусрәт берәтти. 7 Давут
Һададезәрниң ғуламлириға тәминләнгән алтун
қалқанни тартивелип, Йерусалимға кәлтүрди
8 вә Һададезәрниң шәһәрлири болған Битаһ
билән Биротай шәһәрлиридинму интайин көп
мисни қолға чүшүрди. 9 Хаматниң падишаси
Той Давутниң Һададезәрниң пүтүн қошунини
мәғлуп қилғинини аңлап, 10 өз оғли Йорамни
Давутниң һалини сорашқа вә Давутниң Һададезәр
билән җәң қилип уни мәғлуп қилғиниға уни
тәбрикләшкә әвәтти. Чүнки Һададезәр дайим
Той билән җәң қилип келиватәтти. Йорам
болса күмүч, алтун вә мис қача-буюмларни
елип кәлди. 11 Давут падиша мошуларни вә
өзи бекиндурған һәммә әлләрдин, җүмлидин
Сурийләрдин, Моабийлардин, Аммонийлардин,
Филистийләрдин вә Амаләкләрдин олҗа
алған алтун-күмүчләрни Пәрвәрдигарға атап
беғишлиди. Булар Зобаһниң падишаси Рәһобниң
оғли Һададезәрдин алған олҗини өз ичигә
алиду. 13 Давут Сурийләрни мәғлуп қилип,
йәни он сәккиз миң адәмни «Шор вадиси»да
өлтүрүп янғанда, униң нам-даңқи хелә чиққан
еди. 14 У Едомда әскәр барғаһлирини турғузди;
пүтүн Едомда барғаһларни қурди. Шуниң билән
Едомийларниң һәммиси Давутқа бекинди.
Давут қәйәргә барса, Пәрвәрдигар униңға нусрәт
берәтти. 15 Давут пүткүл Исраил үстигә сәлтәнәт
қилди; у пүткүл хәлқини сорап, адил һөкүмләр
чиқирип адаләт жүргүзәтти. 16 Зәруияниң оғли
Йоаб қошунниң сәрдари болди; Аһилудниң оғли
Йәһошафат мирза болди; 17 Ахитубниң оғли
Задок билән Абиятарниң оғли Ахимәләк каһин
болди; Серая диван беги болди. 18 Йәһояданиң
оғли Беная Кәрәтийләр билән Пәләтийләрниң
йолбашчиси болди; Давутниң оғуллириму каһин
болди.

9 Давут: Саулниң өйидин тирик қалған бирәрси
бармекин, бар болса мән Йонатанниң
һөрмитидә униңға шапаәт көрситәй? — деди.
2 Әнди Саулниң аилисидики Зиба дегән бир
хизмәткар қалған еди. Улар уни Давутниң
қешиға чақирди. Кәлгәндә, падиша униңдин:
Сән Зибаму? дәп сориди. У: Пеқир мән шу! —
деди. 3 Падишаһ: Саулниң аилисидин бирәрси
тирик қалдиму? Мән униңға Худаниң шапаитини
көрситәй дәватимән, — деди. Зиба падишаға:
Йонатанниң бир оғли тирик қалди; униң икки
пути ақсайду — деди. 4 Падиша униңдин: У
қәйәрдә, дәп сориди. Зиба падишаға: У Ло-Дибарда,
Аммиәлниң оғли Макирниң өйидә туриду —
деди. 5 Шуңа Давут падиша киши әвәтип уни Ло-
Дибардин, Аммиәлниң оғли Макирниң өйидин
елип кәлди. 6 Саулниң нәвриси, Йонатанниң
оғли Мәфибошәт Давутниң алдиға кәлгәндә,
йүзини йәргә йиқип, тазим қилди. Давут: [Сән]
Мәфибошәтму? — дәп чақиривиди, у: Пеқир
шу! — дәп җавап қайтурди. 7 Давут униңға:
Қорқмиғин, атаң Йонатан үчүн, саңа шапаәт
қилмай қалмаймән; боваң Саулниң һәммә йәр-
зиминлирини саңа қайтуруп берәй, сән һемишә
мениң дәстихинимдин ғизалинисән — деди.
8 Мәфибошәт тазим қилип: Қулуң немә еди,
мәндәк бир өлүк ишт алийлири қәдирлигидәк
немә едим? — деди. 9 Андин падиша Саулниң
хизмәткари Зибани чақирип униңға: Саулниң
вә пүткүл аилисиниң һәммә тәәллуқатини мана
мән ғоҗаңниң оғлиниң қолиға бәрдим. 10
Сән билән оғуллириң вә хизмәткарлириң униң
үчүн шу зиминда териқчилиқ қилип, чиққан
мәһсулатлирини ғоҗаңниң оғлиға йейишкә
тапшуруңлар. Ғоҗаңниң оғли Мәфибошәт мән

билән һемишә һәмдәстихан болуп ғизалиниду,
— деди (Зибаниң он бәш оғли вә жигирмә
хизмәткари бар еди). 11 Зиба падишаға: Ғоҗам
падиша қуллириға буйруғанниң һәммисигә
кәминилири әмәл қилиду, — деди. Падиша
Давут [йәнә]: Мәфибошәт болса падишаниң бир
оғлидәк дәстихинимдин таам йесун — [деди]. 12
Мәфибошәтниң Мика дегән кичик бир оғли бар
еди. Зибаниң өйидә туруватқанларниң һәммиси
Мәфибошәтниң хизмәткарлири болди. 13 Әнди
Мәфибошәт Йерусалимда туратти; чүнки у һемишә
падишаниң дәстихинидин таам йәп туратти. Униң
икки пути ақсақ еди.

10 Кейин шундақ иш болдики, Аммонийларниң
падишаси өлди вә униң Һанун дегән оғли
орнида падиша болди. 2 Давут болса: Униң атиси
маңа илтипат көрсәткәндәк мән Наһашниң оғли
Һанунға илтипат көрситәй, — деди. Андин Давут
атисиниң пәтисигә [Һанунниң] көңлини сорашқа
өз хизмәткарлиридин бир нәччини маңдурди.
Давутниң хизмәткарлири Аммонийларниң
зиминиға кәлгәндә, 3 Аммонийларниң
әмәлдарлири ғоҗиси Һанунға: Сили Давутни
растла атилириниң һөрмити үчүн қашлириға
көңүл сорап адәм әвәтипту, дәп қарамла?
Давутниң хизмәткарлирини қашлириға әвәткини
шәһәрни пайлап униңдин мәлумат елиш, андин
бу шәһәрни ағдуруш үчүн әмәсму? — деди. 4
Шуниң билән Һанун Давутниң хизмәткарлирини
тутуп, сақаллириниң йеримини чүшүрүп,
кийимлириниң бәлдин төвинини кәстүрүп,
көтини ечип кәткүзүвәтти. 5 Бу хәвәр Давутқа
йәткүзүлди; у уларни күтүвелишқа алдиға
адәм маңдурди; чүнки улар интайин номус һес
қилған еди. Падиша уларға: Сақал-бурутуңлар
өскичилик Йерихо шәһиридә туруп, андин йенип
келиңлар, — деди. 6 Аммонийлар өзлириниң
Давутниң нәпритигә учриғанлиғини билип,
адәм әвәтип Бәйт-Рәһобдики Сурийләр билән
Зобаһдики Сурийләрдин жигирмә миң пиядә
әскәр, Маакаһниң падишасидин бир миң адәм
вә Тобдики адәмләрдин он икки миң адәмни
яллап кәлди. 7 Давут буни аңлап, Йоабниң
пүткүл җәңгивар қошунини [уларниң алдиға]
маңдурди. 8 Аммонийлар чиқип шәһәрниң
дәрвазисиниң алдида сәп түзиди; Зобаһ билән
Рәһобдики Сурийләр вә Тоб билән Маакаһниң
адәмлири далада сәп түзиди; 9 Йоаб җәңниң
алди һәм кәйнидин болидиғанлиғиға көзи йетип,
Исраилдин бир қисим сәрхил адәмләрни илғап,
Сурийәләргә қарши сәп түзиди; 10 қалғанларни
Аммонийларға қарши сәп тизғин дәп иниси
Абишайниң қолиға тапшурп, униңға: 11 — Әгәр
Сурийләр маңа күчлүк кәлсә, сән маңа ярдәм
бәргәйсән; амма Аммонийлар саңа күчлүк кәлсә,
мән берип саңа ярдәм берәй. 12 Җүръәтлик
болғин! Өз хәлқимиз үчүн вә Худайимизниң
шәһәрлири үчүн батурлуқ қилайли. Пәрвәрдигар
Өзигә лайиқ көрүнгинини қилғай! — деди. 13 Әнди
Йоаб вә униң билән болған адәмләр Сурийләргә
һуҗум қилғили чиқти; Сурийләр униң алдида
қачти. 14 Аммонийлар Сурийләрниң қачқинини
көргәндә, уларму Абишайдин қечип, шәһәргә
киривалди. Йоаб болса Аммонийлар билән җәң
қилиштин чекинип, Йерусалимға йенип кәлди. 15
Сурийләр болса өзлириниң Исраилларниң алдида
мәғлуп болғинини көргәндә, йәнә җәм болушти. 16
Һададезәр адәмләрни әвәтип, [Әфрат] дәриясиниң
нери тәрипидики Сурийләрни [ярдәмгә] чақирип,
уларни йөткәп кәлди; улар Хелам шәһиригә
кәлгәндә, Һададезәрниң қошунининң сәрдари
Шобак уларға башчилиқ қилди. 17 Бу хәвәр
Давутқа йәткәндә, у пүткүл Исраилни жиғдуруп,
Иордан дәриясидин өтүп, Хелам шәһиригә барди.
Сурийләр Давутқа қарши сәп тизип, униңға
һуҗум қилди. 18 Сурийләр йәнә Исраилдин
қачти. Давут болса йәттә йүз җәң һарвулиқни,
қириқ миң атлиқ әскәрни қирди һәм қошунининң
сәрдари Шобакни у йәрдә өлтүрди. 19 Һададезәргә
беқинған һәммә падишалар өзлириниң Исраил
алдида йеңилгинини көргәндә, Исраил билән
сүлһ қилишип уларға беқинди. Шуниңдин кейин
Сурийләр Аммонийларға йәнә ярдәм биришкә
җүръәт қилалмиди.

11 Шундақ болдики, йеңи жилниң бешида,
падишалар җәңгә атланған вақитта Давут
Йоабни адәмлири билән һәмдә һәммә Исраилни
җәңгә маңдурди; улар Аммонийларниң зиминини
вәйран қилип, Раббаһ шәһирини муһасиригә
алди. Лекин Давут Йерусалимда қалди. 2 Бир
күни кәчтә Давут кариваттин қопуп, падиша
ордисиниң өгизисидә айлинип җүрәтти; өгүздин
у мунчида жуюниватқан бир аялни көрди. Бу
аял бәк чирайлиқ еди. 3 Давут адәм әвәтип,

аялниң хәвирини сориди; бириси униңға: — Бу
Елиамниң қизи, Һиттий Урияниң аяли Бат-Шеба
әмәсму? — деди. 4 Давут киши әвәтип, уни қешиға
әкәлтүрди (у вақитта у адәттин паклиниватқан
еди). У униң қешиға кәлгәндә, Давут униң билән
биллә болди; андин у өз өйигә йенип кәтти. 5
Шуниң билән у аял һамилдар болди, һәм Давутқа:
Мениң боюмда қапту, дәп хәвәр әвәтти. 6 Шуниң
билән Давут Йоабқа хәвәр йәткүзүп: Һиттий
Урияни мениң қешимға әвәтиңлар, деди. Йоаб
Урияни Давутниң қешиға маңдурди. 7 Урия
Давутниң қешиға кәлгәндә, у Йоабниң һалини,
хәлиқниң һалини вә җәң әһвалини сориди. 8
Андин Давут Урияға: Өз өйүңгә берип путлириңни
жуйғин, деди. Урия падишаниң ордисидин
чиққанда, падиша кәйнидин униңға бир соға
әвәтти. 9 Лекин Урия өз өйигә бармай, падишаниң
ордисиниң дәрвазисида, ғоҗисиниң башқа қул-
хизмәткарлириниң арисида ятти. 10 Улар Давутқа:
Урия өз өйигә бармиди, дәп хәвәр бәрди. Давут
Уриядин: Сән жирақ сәпәрдин кәлдиң әмәсму?
Немишкә өз өйүңгә кәтмидиң? — дәп сориди. 11
Урия Давутқа: Мана, әһдә сандуғи, Исраиллар вә
Йәһудалар болса кәпиләрдә туруп, ғоҗам Йоаб
билән ғоҗамниң хизмәткарлири очуқ далада
чедир тикип йетиватса, мән йәп-ичип, аялим
билән йетишқа өйүмгә барайму? Сениң җениң
билән вә һаятиң билән қәсәм қилимәнки, мән
ундақ ишни қилмаймән — деди. 12 Давут Урияға:
Бүгүн бу йәрдә қалғин, әтә сени кәткүзветимән,
— деди. Урия у күни вә әтиси Йерусалимда
қалди. 13 Давут уни чақирип һәмдәстихан
қилип, йәп-ичкүзүп мәс қилди. Лекин шу кечиси
Урия өз өйигә бармай, чиқип ғоҗисиниң қул-
хизмәткарлириниң арисида өз каривитида
ухлиди. 14 Әтиси Давут Йоабқа хәт йезип, Урияниң
алғач кетишигә бәрди. 15 Хәттә у: Урияни соқуш
әң кәскин болидиған алдинқи сәптә турғузғин,
андин униң өлтүрүлүши үчүн униңдин чекинип
туруңлар, дәп язған еди. 16 Шуниң билән Йоаб
шәһәрни күзитип, Урияни палванлар [кәскин
соқушқан] йәргә маңдурди. 17 Шәһәрдики адәмләр
чиқип, Йоаб билән соқушқанда хәлиқтин, йәни
Давутниң адәмлиридин бир нәччиси жиқилди;
Урияму өлди. 18 Йоаб адәм әвәтип җәңниң һәммә
вақиәлиридин Давутқа хәвәр бәрди. 19 У хәвәрчигә
мундақ тапилиди: Падишаға җәңниң һәммә
вақиәлирини дәп болғиниңда, 20 әгәр падиша
ғәзәплинип сениңдин: Соқушқанда немишкә
шәһәр сепилиға шундақ йеқин бардиңлар?
Уларниң сепилидин я атидиғанлиғини
билмәмтиңлар? 21 Йәруббәшәтниң оғли
Абимәләкни ким өлтүргинини билмәмсән? Бир
хотун сепилдин униңға бир парчә ярғунчақ
тешини етип, у Тәбәз шәһиридә өлмидиму?
Немишкә сепилға ундақ йеқин бардиңлар? —
Десә, сән: Силиниң қуллири Һиттий Урияму өлди,
дәп ейтқин — деди. 22 Хәвәрчи берип Йоаб униңға
тапшуруп әвәткән хәвәрниң һәммисини Давутқа
дәп бәрди. 23 Хәвәрчи Давутқа: Дүшмәнләр
биздин күчлүк келип, далада бизгә һуҗум қилди;
лекин биз уларға зәрбә берип чекиндүрүп,
шәһәрниң дәрвазисиғичә қоғлидуқ. 24 Андин я
атқучилар сепилдин қул-хизмәткарлириңға я
етип, падишаниң қул-хизмәткарлиридин бир
нәччини өлтүрди. Қуллири Урияму өлди — деди.
25 Давут хәвәрчигә: Йоабқа мундақ дегин: —
Бу иш нәзириңдә еғир болмисун, қилич я уни
я буни йәйду; шәһәргә болған һуҗумиңларни
қаттиқ қилип, уни ғулитиңлар, дәп ейтип уни
җүръәтләндүргин — деди. 26 Урияниң аяли
ери Урияниң өлгинини аңлап, ери үчүн матәм
тутти. 27 Матәм күнлири өткәндә Давут адәм
әвәтип уни ордисиға кәлтүрди. Шуниң билән у
Давутниң аяли болуп, униңға бир оғул туғди.
Лекин Давутниң қилған иши Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил еди.

12

Пәрвәрдигар Натанни Давутниң қешиға
маңдурди. У Давутниң қешиға келип униңға
мундақ деди: «Бир шәһәрдә икки адәм бар болуп,
бириси бай, йәнә бириси кәмбәғәл еди. 2 Байниң
интайин тола қой вә кала падилири бар еди. 3
Лекин кәмбәғәлниң өзи сетивелип бақған кичик
бир сағлиқ қозидин башқа бир нәрсиси йоқ еди.
Қоза кәмбәғәлниң өйидә балилири билән тәң
өсүп чоң болди. Қоза униң йегинидин йәп, униң
ичкинидин ичип, униң қучиғида ухлиди; униң
нәзиридә у өз қизидәк еди. 4 Бир күни бир
йолучи байниңкигә кәлди. Амма у өзигә кәлгән
меһман үчүн өзиниң қой яки кала падилиридин
бирини йегүзүшкә тәйярлашқа көзи қиймай,
бәлки кәмбәғәлниң қозисини тартивелип союп,
кәлгән меһман үчүн тәйярлиди». 5 Давут буни
аңлап у кишигә қаттиқ ғәзәпләнди. У Натанға:

Пәрвәрдигарниң һаяти билән [қәсәм қилимәнки],
шуни қилған адәм өлүмгә лайиқтур! 6 У һеч
рәһимдиллиқ көрсәтмәй бу ишни қилғини үчүн
қозиға төрт һәссә төләм төлисун — деди. 7 Натан
Давутқа: Сән дәл шу кишидурсән! Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән сени
Исраилниң үстидә падиша болғили мәсиһ қилдим
вә Саулниң қолидин қутқуздум; 8 Мән ғоҗаңниң
җамәтини саңа берип, ғоҗаңниң аяллирини
қучиғиңға ятқузуп, Исраилниң җамәти билән
Йәһуданиң җамәтини саңа бәрдим. Әгәр сән
буни аз көргән болсаң, Мән саңа йәнә һәссиләп
берәттим; 9 Немишкә Пәрвәрдигарниң сөзини
көзгә илмай, униң нәзиридә рәзил болғанни
қилдиң? Сән Һиттий Урияни қилич билән
өлтүргүзүп, униң аялини өзүңгә аял қилдиң,
сән уни Аммонийларниң қиличи билән қәтл
қилдиң. 10 Әнди сән Мени көзгә илмай, Һиттий
Урияниң аялини өзүңгә аял қилғиниң үчүн, қилич
сениң өйүңдин айрилмайду». 11 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Мана өз өйүңдин саңа яманлиқ
кәлтүрүп, көзлириңниң алдида аяллириңни
елип, саңа йеқин бирисигә беримән, у болса
күпкүндүздә аяллириң билән ятиду. 12 Сән
болсаң у ишни мәхпий қилдиң, лекин Мән
бу ишни пүткүл Исраилниң алдида күндүздә
қилимән» — деди. 13 Давут Натанға: — Мән
Пәрвәрдигарниң алдида гуна қилдим — деди.
Натан Давутқа: Пәрвәрдигар һәм гунайиңдин
өтти; сән өлмәйсән. 14 Һалбуки, бу иш
билән Пәрвәрдигарниң дүшмәнлиригә күпүрлүк
қилишқа пурсәт бәргиниң үчүн, сениңдин
туғулған оғул бала чоқум өлиду, — деди. 15
Шуниң билән Натан өз өйигә қайтип кәтти.
Пәрвәрдигар Урияниң аялидин Давутқа туғулған
балини шундақ урдики, у қаттиқ кесәл болди. 16
Давут бала һәққидә Худаға йелинди. У роза тутуп,
кечиләрдә ичкиригә кирип йәрдә дүм ятатти. 17
Униң җәмәтиниң ақсақаллири қопуп униң қешиға
берип, уни йәрдин қопурмақчи болди; лекин
у унимиди вә улар билән тамақ йейишни рәт
қилди. 18 Йәттинчи күни бала өлди. Давутниң
хизмәткарлири бала өлди, дегән хәвәрни униңға
бериштин қорқуп: «Бала тирик вақитида падиша
бизниң сөзлиримизгә қулақ салмиди, әнди
биз қандақму униңға бала өлди, дәп хәвәр
беримиз? У өзини зәхимләндүрүши мүмкин!»
— дейишти. 19 Лекин Давут хизмәткарлириниң
пичирлашқинини көрүп, балиниң өлгинини уқти.
Шуңа Давут хизмәткарлиридин: Бала өлдиму? дәп
сориди. Улар: Өлди, — дәп җавап бәрди. 20 Шуниң
билән Давут йәрдин қопуп, жуюнуп, [хушбуй] май
билән мәсиһлинип, кийимлирини йәңгүшләп,
Пәрвәрдигарниң өйигә кирип ибадәт қилди;
андин өз өйигә қайтип өзигә тамақ әкәлтүрүп
йеди. 21 Хизмәткарлири униңға: Силиниң бу
немә қилғанлири? Бала тирик чағда роза тутуп
жиғлидила, лекин бала өлгәндин кейин қопуп
тамақ йедила, — деди. 22 У: Мән: «Ким билсун,
Пәрвәрдигар маңа шапаәт көрситип, балини тирик
қалдурармекин» дәп ойлап, бала тирик вақитта
роза тутуп жиғлидим. 23 Лекин әнди у өлгәндин
кейин немишкә роза тутай? Мән уни яндуруп
алалаймәнму? Мән униң йениға баримән, лекин у
йенимға йенип келәлмәйду, — деди 24 Давут аяли
Бат-Шебаға тәсәлли бәрди. У униң қешиға кирип
униң билән ятти; у бир оғул туғивиди, Давут уни
Сулайман дәп атиди. Пәрвәрдигар уни сөйди, 25
вә Натан пәйғәмбәр арқилиқ вәһий йәткүзүп,
униңға Пәрвәрдигар үчүн «Йәдидия» дәп исим
қойди. 26 Йоаб Аммонийларниң шаһанә пайтәхти
Раббаһқа һуҗум қилип уни алди. 27 Андин Йоаб
хәвәрчиләрни Давутниң қешиға маңдуруп: Мән
Раббаһқа һуҗум қилип, шәһәрниң су бар қисмини
алдим. 28 Һазир сән қалған әскәрләрни жиғип,
шәһәрни қамал қилип, уни ишғал қилғин; болмиса
мән шәһәрни алсам, мениң исмим билән атилиши
мүмкин — деди. 29 Шуңа Давут һәммә хәлиқни
җәм қилип, Раббаһқа һуҗум қилип уни алди. 30
У уларниң падишасиниң таҗини униң бешидин
алди. Униң үстидики алтунниң еғирлиғи бир
талант еди, вә униң көзидә бир гөһәр бар еди.
Кишиләр бу таҗни Давутниң бешиға кийгүзди,
Давут болса у шәһәрдин нурғун олҗа алди. 31
Амма у йәрдики хәлиқни шәһәрдин чиқирип
уларни һәрә, хаман тепидиған тирнилар вә төмүр
палтилар билән ишләтти яки хумданда қаттиқ
әмгәккә салди; Давут Аммонийларниң һәммә
шәһәрлиридә шундақ қилди; андин Давут барлиқ
хәлиқ билән Йерусалимға йенип кәлди.

13 Давутниң оғли Абшаломниң Тамар дегән
чирайлиқ бир сиңлиси бар еди. Бу ишлардин
кейин, Давутниң оғли Амнон униңға ашиқ болуп
қалди. 2 Амнон сиңлиси Тамарниң ишқида шунчә

дәрд тарттики, у кесәл болуп қалди. Амма Тамар
техи қиз еди; шуниң билән Амнонға уни бир
иш қилиш мүмкин болмайдиғандәк көрүнди. 3
Лекин Амнонниң Йонадаб исимлиқ бир дости
бар еди. У Давутниң акиси Шимеаһниң оғли
еди. Бу Йонадаб толиму һейлигәр бир киши
еди. 4 У Амнонға: Сән падишаниң оғли туруп,
немишкә күндин күнгә бундақ җүдәп кетисән?
Қени, маңа ейтип бәр, деди. Амнон униңға:
Мән иним Абшаломниң сиңлиси Тамарға ашиқ
болдум, деди. 5 Йонадаб униңға: Сән ағрип орун
тутуп, йетип қалған болувал; атаң сени көргили
кәлгәндә униңға: Сиңлим Тамар келип маңа
тамақ бәрсун; униң тамақ әткинини көрүшүм
үчүн, алдимда тамақ етип бәрсун, мән униң
қолидин тамақ йәй, дәп ейтқин, деди. 6 Шуниң
билән Амнон йетивелип өзини кесәл көрсәтти.
Падиша уни көргили кәлгәндә, Амнон падишаға:
Өтүнимән, сиңлим Тамар бу йәргә келип, маңа
икки қотурмач тәйяр қилип бәрсун, андин мән
униң қолидин елип йәй, деди. 7 Шуниң билән
Давут ордисиға адәм әвәтип Тамарға: Сәндин
өтүнимәнки, акаң Амнонниң өйигә берип, униңға
йегидәк бир немә тәйярлап бәргин, дәп ейтти.
8 Тамар Амнонниң өйигә барди; у ятқан еди.
У ун елип жуғуруп, қотурмачларни көз алдида
әтти. 9 Андин у қотурмачни қазандин елип, униң
алдиға қойди. Лекин у йигили унимиди; у: —
Һәммә адәм мениң қешимдин чиқип кәтсун, деди.
Шуниң билән һәммә кишиләр униң қешидин
чиқип кәтти. 10 Андин Амнон Тамарға: Таамни
ичкирики һуҗриға елип киргин, андин қолуңдин
елип йәймән, — деди. Тамар өзи әткән қотурмачни
ичкирики һуҗриға, акиси Амнонниң қешиға
елип кирди. 11 Тамар уларни униңға йегүзүп
қоймақчи болувиди, у уни тутувелип: И сиңлим,
кәл! Мән билән ятқин! деди. 12 Лекин у униңға
җавап берип: Яқ, и ака, мени номусқа қоймиғин!
Исраилда бундақ иш йоқ! Сән бундақ пәскәшлик
қилмиғин! 13 Мән бу шәрмәндичиликни қандақму
көтирип жүрәләймән?! Сән болсаң Исраилниң
арисидики ахмақлардин болуп қалисән. Өтүнүп
қалай, пәқәт падишаға десәңла, у мени саңа
тәвә болуштин тосимайду, — деди. 14 Лекин у
униң сөзигә қулақ салмиди. У униңдин күчлүк
келип, уни зорлап аяқ асти қилип униң билән
ятти. 15 Андин Амнон униңға интайин қаттиқ
нәпрәтләнди; униң униңға болған нәприти
униңға болған әслидики муһәббитидин зиядә
болди. Амнон униңға: Қопуп, йоқал! — деди. 16
Тамар униңға: Яқ! Мени һайдиған гунайиң сән
һели маңа қилған шу иштин бәттәрдур, деди.
Лекин Амнон униңға қулақ салмиди, 17 бәлки
хизмитидики яш жигитни чақирип: Бу [хотунни]
маңа чаплаштурмай, сиртқа чиқиривәт, андин
ишикни тақап қой, деди. 18 Тамар толиму рәңдар
бир көйнәк кийгән еди; чүнки падишаниң техи
ятлиқ болмиған қизлири шундақ кийим кийәтти.
Амнонниң хизмәткари уни қоғлап чиқирип,
ишикни тақивалди. 19 Тамар бешиға күл чечип,
кийгән рәңдар көйнигини житип, қолини бешиға
қоюп жиғлиған пети кетивататти. 20 Акиси
Абшалом униңға: Акаң Амнон сән билән яттиму?
Һазирчә җим турғин, сиңлим. У сениң акаң
әмәсму? Бу ишни көңлүңгә алмиғин, — деди.
Тамар акиси Абшаломниң өйидә көңли сунуқ
һалда туруп қалди. 21 Давут падишаму болған
барлиқ ишларни аңлап интайин аччиқланди.
22 Абшалом болса Амнонға я яхши, я яман һеч
гәп қилмиди. Чүнки Абшалом сиңлиси Тамарни
Амнонниң хорлиғанлиғидин уни өч көрәтти. 23
Толуқ икки жил өтүп, Әфраимға йеқин Баал-
Һазорда Абшаломниң қирқиғучилири қойлирини
қирқиватати; у падишаниң һәммә оғуллирини
тәклип қилди. 24 Абшалом падишаниң қешиға
келип: Мана қуллири қойлирини қирқитиватиду,
падиша вә хизмәткарлириниң силиниң қуллири
билән биллә беришини өтүнимән, — деди. 25
Падиша Абшаломға: Яқ, оғлум, биз һәммимиз
бармайли, саңа еғирчилиқ чүшүп қалмисун, —
деди. Абшалом шунчә десиму, у барғили унимиди,
бәлки униңға амәт тилиди. 26 Лекин Абшалом:
Әгәр беришқа унимисила, акам Амнонни биз
билән барғили қойсила, — деди. Падиша униңдин:
Немишкә у сениң билән бариду?» — дәп
сориди. 27 Амма Абшалом уни көп зорлиғини
үчүн у Амнонниң, шундақла падишаниң һәммә
оғуллириниң униң билән биллә беришиға
қошулди. 28 Абшалом өз ғуламлириға буйруп:
Сәгәк туруңлар, Амнон шарап ичип хуш кәйп
болғанда, мән силәргә Амнонни уруңлар десәм,
уни дәрһал өлтүрүңлар. Қорқмаңлар! Буларни
силәргә буйруғучи мән әмәсму? Җүръәтлик болуп
батурлуқ көрситиңлар — деди. 29 Шуниң билән

Абшаломниң ғуламлири Амнонға Абшалом өзи
буйруғандәк қилди. Шуан падишаниң һәммә
оғуллири қопуп, һәр бири өз қечириға минип
қачти. 30 Шундақ болдики, улар техи йолда
қечип кетиватқанда, «Абшалом падишаниң
һәммә оғуллирини өлтүрди. Уларниң һеч бири
қалмиди» дегән хәвәр Давутқа йәткүзүлди. 31
Падиша қопуп кийимлирини житип йәрдә дүм
ятти; униң һәммә қул-хизмәткарлири болса
кийимлири житиқ һалда йенида туратти. 32
Амма Давутниң акиси Шимеаһниң оғли Йонадаб
униңға: — Ғоҗам, улар падишаниң оғуллири
болған һәммә жигитләрни өлтүрди, дәп хиял
қилмисила. Чүнки пәқәт Амнон өлди; у иш
Амнонниң Абшаломниң сиңлиси Тамарни хар
қилған күндин башлап Абшаломниң ағзидин
чиқармиған нийити еди. 33 Әнди ғоҗам падиша
«Падишаһниң һәммә оғуллири өлди» дегән ойда
болуп көңүллирини беарам қилмисила. Чүнки
пәқәт Амнонла өлди — деди. 34 Абшалом болса
қечип кәткән еди. [Йерусалимдики] күзәтчи
ғулам қаривиди, мана, ғәрип тәрипидин тағниң
йенидики йол билән нурғун адәмләр келиватати.
35 Йонадаб падишаға: Мана, падишаниң оғуллири
кәлди. Дәл қуллири дегәндәк болди — деди. 36
Сөзини түгитип туривиди, падишаниң оғуллири
келип қаттиқ жиға-зерә қилди. Падиша билән
хизмәткарлириму қаттиқ жиғлашти. 37 Лекин
Абшалом болса Гәшурниң падишаси, Аммиһудниң
оғли Талмайниң қешиға барди. Давут оғли үчүн
һәр күни һаза тутуп қайғурди. 38 Абшалом қечип,
Гәшурға берип у йәрдә үч жил турди. 39 Давут
падишаниң қәлби Абшаломниң йениға беришқа
интизар болди; чүнки у Амнонға нисбәтән тәсәлли
тапқан еди, чүнки у өлгән еди.

14 Әнди Зәруияниң оғли Йоаб падиша қәлбиниң
Абшаломға тәлмүриватқанлиғини байқиди.
2 Шуниң үчүн Йоаб Тәкоаға адәм әвәтип у йәрдин
данишмән бир хотунни әкәлдүрүп униңға: Сәндин
өтүнәй, өзүңни матәм тутқан кишидәк көрситип
қарилиқ кийими кийип, өзүңни әтирлик май
билән яғлимай, бәлки өзүңни өлгүчи үчүн узун
вақит һазидар болған аялдәк қилип 3 [Давут]
падишаниң қешиға берип униңға мундақ дегин, —
деди. Шундақ қилип, Йоаб демәкчи болғанлирини
у аялға үгәтти. 4 Шуниң билән Тәкоалиқ бу
аял падишаниң алдиға берип, тазим қилип, баш
уруп: И падишасим, мени қутқузивалғайла, —
деди. 5 Падиша униңдин: Немә дәрдиң бар? дәп
сориди. У җавап берип: Мән дәрвәқә бир тул
хотунмән! Ерим өлүп кәтти; 6 Дедәклириниң
икки оғли бар еди. Иккиси етизлиқта урушуп
қелип, ариға чүшидиған адәм болмиғачқа, бири
йәнә бирини уруп өлтүрүп қойди. 7 Мана,
һазир пүтүн өйдикиләр дедәклиригә қарши
қопуп, инисини өлтүргинини бизгә тутуп бәргин;
инисиниң җенини елип, қәтл қилғини үчүн
биз җанға җан алимиз. Шуниң биләнму мирас
алғучини йоқитимиз, дәватиду. Улар шундақ
қилип ялғуз қалған чоғумни өчүрүп, еримгә нә
нам нә йәр йүзидә әвлатму қалдурғили қоймайду,
— деди. 8 Падиша аялға: Өйүңгә барғин, мән
әһвалға қарап сән тоғрилиқ һөкүм чиқиримән,
— деди. 9 Тәкоалиқ аял падишаға: И, ғоҗам
падиша, бу иштa гуна болса, һәммиси мениң
билән атамниң җәмәти үстидә болсун, падиша
вә униң тәхти билән мунасивәтсиз болсун, —
деди. 10 Падишаһ: Бирәр ким саңа [бу тоғрилиқ]
гәп қилса, уни мениң қешимға елип кәлгин,
у сени йәнә аварә қилмайдиған болиду, —
деди. 11 Аял җавап берип: Ундақта падиша
Пәрвәрдигар Худалирини яд қилғайла, қанға қан
интиқам алғучиларниң оғлумни йоқатмаслиғи
үчүн, уларниң һалак қилишиға йол қоймиғайла,
— деди. Падишаһ: Пәрвәрдигарниң һаяти билән
қәсәм қилимәнки, Сениң оғлуңниң бир тал
чечи йәргә чүшмәйду, — деди. 12 Лекин аял:
Дедәклири ғоҗам падишаға йәнә бир сөзни
дегили қойғайла, девиди, у: Ейтқин — деди.
13 Аял йәнә мундақ деди: Әнди сили немишкә
Худаниң хәлқигә шуниңға охшаш зиянлиқ бир
ишни нийәт қилдила? Падиша шу гепи билән
өзини гунакар қилип бекитиватиду, чүнки у өзи
палиған кишини қайтуруп әкәлмиди. 14 Дәрвәқә
һәммимиз чоқум өлүп, йәргә төкүлгән, қайтидин
жиғивалғили болмайдиған судәк болимиз. Лекин
Худа адәмниң җенини елишқа әмәс, бәлки Өз
паланғинини Өзигә қайтуруп әкилишкә илаҗ
қилиду. 15 Әмәлийәттә, мениң ғоҗам падишаға шу
иш тоғрисидин сөз қилғили келишимниң сәвәви,
хәлиқ мени қорқатти. Лекин дедәклири: Бу гәпни
падишаға ейтай! Падиша бәлким өз чөрисиниң
илтимасини беҗа кәлтүрәр, дегән ойда болди. 16
Чүнки падиша аңлиши мүмкин, чөрисини һәм

оғлумни Худаниң мирасидин тәң йоқатмақчи
болған кишиниң қолидин қутқузуп қалар. 17 Шуңа
дедәклири, ғожам падишаниң сөзи маңа арамлиқ
берәр, дәп ойлидим. Чүнки ғожам падиша Худаниң
бир пәриштисидәк яхши-яманни пәриқ әткүчидур.
Пәрвәрдигар Худалири сили билән биллә болғай!
18 Падиша аялға жавап берип: Сәндин өтүниМәнки,
мән сәндин соримақчи болған ишни мәндин
йошурмиғайсән, деди. Аял: Ғожам падиша сөз
қилсила, деди. 19 Падишаһ: Бу гәплириңниң
һәммиси Йоабниң көрсәтмисиму, қандақ? — деди.
Аял жавап берип: И, ғожам падиша, силиниң
жанлири билән қәсәм қилимәнки, ғожам падиша
ейтқанлири оңғиму, солғиму қаймайдиған
һәқиқәттур. Дәрвәқә силиниң қуллири Йоаб маңа
шуни тапилап, бу сөзләрни дедәклириниң ағзиға
салди. 20 Йоабниң бундақ қилиши бу ишни һәл
қилиш үчүн еди. Ғожамниң даналиғи Худаниң
бир пәриштисиниңкидәк екән, зиминда йүз
бериватқан һәммә ишларни билидикән, — деди.
21 Шуниң билән падиша Йоабқа: Мақул! Мана, бу
ишқа иҗазәт бәрдим. Берип у жигит Абшаломни
елип кәлгин, деди. 22 Йоаб йәргә жиқилип баш
уруп, падишаға бәхит-бәрикәт тилиди. Андин
Йоаб: И ғожам падиша, өз қулуңниң тәливигә
иҗазәт бәргиниңдин, өз қулуңниң сениң алдиңда
илтипат тапқинини бүгүн билдим, — деди. 23
Андин Йоаб қозғилип, Гәшурға берип Абшаломни
Йерусалимға елип кәлди. 24 Амма падиша: — У
мениң йүзүмни көрмәй, өз өйигә барсун, дегән
еди. Шуңа Абшалом падишаниң йүзини көрмәй,
өз өйигә кәтти. 25 Әнди пүткүл Исраил тәвәсидә
Абшаломдәк чирайлиқ дәп махталған адәм йоқ
еди. Тапинидин тартип чоққусиғичә униңда һеч
әйип йоқ еди. 26 Униң чечини чүшүргәндә (у
һәр жилниң ахирида чечини чүшүрәтти; чечи
еғирлишип кәткәчкә, шуңа уни чүшүрәтти),
чечини падишаниң «өлчәм тараза»си билән тартса
икки йүз шәкәл чиқатти. 27 Абшаломдин үч оғул
вә Тамар исимлиқ бир қиз туғулди. Қизи толиму
чирайлиқ еди. 28 Абшалом падишаниң йүзини
көрмәй, Йерусалимда топтоғра икки жил тошқичә
турди; 29 Абшалом Йоабқа адәм мәндуруп,
өзини падишаниң қешиға әвәтишини өтүнди,
амма у кәлгили унимиди. Абшалом иккинчи
қетим униң йениға адәм әвәтти, лекин Йоаб
келишни халимиди. 30 Шуниң билән Абшалом өз
хизмәткарлириға: — Йоабниң мениңкигә яндаш
арпа териқлиқ бир парчә етизлиғи бар. Берип
униңға от қоюңлар, дәп буйруди. Шундақ қилип,
Абшаломниң хизмәткарлири Йоабниң бу бир
парчә етизлиғиға от қойди. 31 Андин Йоаб
қозғилип Абшаломниң өйигә кирип униңдин:
Немишкә хизмәткарлириң етизлиғимға от қойди!
— дәп сориди. 32 Абшалом Йоабқа жавап
берип: Мана, мән саңа адәм әвәтип: Қешимға
кәлсун, андин падишаниң қешиға маңа вакалитән
барғузуп униңға: Мән немишкә Гәшурдин йенип
кәлгәндимән? У йәрдә қалсам, яхши болаттикән,
дәп ейтқузмақчи едим. Әнди падиша билән
дидарлашсам дәймән; мәндә қәбиһлик болса,
у мени өлтүрсун, — деди. 33 Шуниң билән
Йоаб падишаниң қешиға берип, униңға бу
хәвәрни йәткүзди. Падиша Абшаломни чақирди;
у падишаниң қешиға келип, падишаниң алдида
тазим қилип баш урди; падиша Абшаломни сөйди.

15 Бу ишлардин кейин Абшалом өзигә жәң
һарвуси билән атларни тәйярлатти һәм өз
алдида жүгүридиған әллик әскәрни бекитти. 2
Абшалом таң сәһәрдә қопуп, дәрвазиға баридиған
йолниң йенида туратти. Қачан бириси дәвайимни
кәссун дәп, падишаға әрз тутқили кәлсә, Абшалом
уни чақирип: Сән қайси шәһәрдин кәлдиң, — дәп
сорайтти. У киши: Қулуң Исраилниң паланчи
қәбилисидин кәлди, десә, 3 Абшалом униңға:
Мана, дәвайиңлар дурус вә һәқ екән, лекин
падиша тәрипидин өзигә вакалитән әрзиңни
аңлашқа қоюлған адәм йоқ, дәйтти. 4 Андин
Абшалом йәнә: Кашки, мән зиминда сорақчи
қилинсам еди, һәр кимниң әрзи яки дәвайи
болуп, мениң қешимға кәлсә, униңға адаләт
көрситәттим! — дәйтти. 5 Бирким униңға тазим
қилғили алдиға барса, Абшалом қолини узутуп,
уни тутуп сөйәтти. 6 Абшалом шундақ қилип
падишаниң һөкүм чиқиришиға кәлгән Исраилниң
һәр бир адәмлириниң көңүллирини утувалатти.
7 Төрт жил өткәндә, Абшалом падишаға: Мениң
Һебронда Пәрвәрдигарға ичкән қәсимимни ада
қилишим үчүн, шу йәргә беришқа иҗазәт бәрсәң;
8 чүнки қулуң Сурийәдики Гәшурда турғинимда
қәсәм ичип: Әгәр Пәрвәрдигар мени Йерусалимға
қайтурса, мән Пәрвәрдигарға ибадәт қилимән,
дәп ейтқан еди, — деди. 9 Падиша униңға: Теч-
аман берип кәлгин, девиди, у қозғилип Һебронға

кәтти. 10 Лекин Абшалом Исраилниң һәммә
қәбилилиригә мәхпий әлчиләрни маңдуруп: Бурға
авазини аңлиғиниңларда: «Абшалом Һебронда
падиша болди!» дәп елан қилиңлар, деди. 11 Әнди
икки йүз адәм тәклип билән Абшалом билән
биргә Йерусалимдин барған еди. Улар һәқиқий
әһвалдин бехәвәр болғачқа, саддилиқ билән
барған еди. 12 Абшалом қурбанлиқ өткүзгәндә,
у адәм әвәтип Давутниң мәслиһәтчиси болған
Гилоһлуқ Аһитофәлни өз шәһири Гилоһдин
елип кәлди. Шуниң билән қәст барғансери
күчәйди, Абшаломға әгәшкәнләр барғансери
көпүйүвататти. 13 Давутқа бир хәвәрчи келип:
Исраилниң адәмлириниң көңуллири Абшаломға
майил болди, — деди. 14 Шуниң билән Давут
Йерусалимда униң билән болған һәммә қул-
хизмәткарлириға: Қопуп қачайли! Болмиса,
Абшаломдин қутулалмаймиз. Иштик кетәйли;
болмиса, у туюқсиз үстимизгә бесип келип,
бизгә бала кәлтүрүп шәһәр хәлқини қилич
биси билән уриду, деди. 15 Падишаһниң қул-
хизмәткарлири падишаға: Ғожам падиша немә
бекитсә, шуни қилимиз, деди. 16 Шуниң билән
падиша пүтүн аилисидикиләрни елип, чиқип
кәтти; амма падиша кенизәклиридин онни ордиға
қарашқа қойди. 17 Падиша чиқип кәткәндә
һәммә хәлиқ униңға әгәшти; улар Бәйт-Мәрһакта
туруп қалди. 18 Һәммә хизмәткарлири униң
билән биллә [Кидрон еқинидин] өтүвататти;
барлиқ Кәрәтийләр, барлиқ Пәләтийләр, барлиқ
Гатлиқлар, йәни Гат шәһиридин чиқип униңға
әгәшкән алтә йүз адәм падишаниң алдида
маңатти. 19 Падиша Гатлиқ Иттайға: Сән немишкә
биз билән барисән? Йенип берип падишаниң
қешида турғин; чүнки сән өз жутуңдин мусапир
болуп паланғансән. 20 Сән пәқәт түнүгүнла кәлдиң,
мән бүгүн қандақсигә сени өзүм билән биллә
сәрсан қилай? Мән болсам, нәгә баралисам, шу
йәргә баримән. Қериндашлириңни елип йенип
кәткин; Худаниң рәһим-шәпқити вә һәқиқити
саңа яр болғай! — деди. 21 Лекин Иттай падишаға
җавап берип: Пәрвәрдигарниң һаяти билән вә
ғожам падишаниң һаяти билән қәсәм қилимәнки,
мәйли һаят яки мамат болсун, ғожам падиша
қәйәрдә болса, қулуң шу йәрдиму болиду! —
деди. 22 Давут Иттайға: Әнди сәнму берип
[еқиндин] өткин, деди. Шуниң билән Гатлиқ
Иттай һәммә адәмлири вә униң билән маңған
барлиқ бала-җақилири өтүп кәтти. 23 Һәммә
хәлиқ өтүватқанда, пүткүл шу жуттикиләр қаттиқ
аваз билән жиғлиди. Падиша өзиму Кидрон
еқинидин өткәндә, барлиқ хәлиқ чөллүк тәрипигә
қарап йол алди. 24 Вә мана, Задок билән
Лавийларму Худаниң әһдә сандуғини көтирип
биллә кәлди; улар Худаниң әһдә сандуғини йәрдә
қойди. Барлиқ хәлиқ шәһәрдин чиқип өткичә
Абиятар болса, қурбанлиқларни сунуп туратти. 25
Падиша Задокқа: Худаниң әһдә сандуғини шәһәргә
яндуруп елип киргин. Мән әгәр Пәрвәрдигарниң
көзлиридә илтипат тапсам, У чоқум мени яндуруп
келиду вә У маңа әһдә сандуғини вә Өз маканини
йәнә көргүзиду; 26 лекин У мениң тоғрамда:
Сәндин хурсәнлигим йоқ, десә, мана мән; У мени
қандақ қилишни лайиқ көрсә, шундақ қилсун, —
деди. 27 Падиша каһин Задокқа: Сән алдин көргүчи
әмәсму? Сән вә өз оғлуң Ахимааз вә Абиятарниң
оғли Йонатан, йәни иккиңларниң икки оғлуңлар
саңа һәмраһ болуп теч-аман шәһәргә қайтқин.
28 Мана, мән силәрдин хәвәр кәлгичә чөлдики
өткәлләрдә күтүп турай, — деди. 29 Шуниң билән
Задок билән Абиятар Худаниң әһдә сандуғини
Йерусалимға қайтуруп берип, у йәрдә қалди. 30
Лекин Давут Зәйтун теғиға чиққанда, бешини
йепип ялаң аяқ болуп жиғлавататти; униң билән
болған һәммә хәлиқниң һәр бири бешини йепип
жиғлап чиқивататти. 31 Бириси келип Давутқа:
Аһитофәлму Абшаломниң қәстигә қатнашқанлар
ичидә екән, деди. Шуниң билән Давут дуа
қилип: И Пәрвәрдигар, Аһитофәлниң мәслиһәтини
ахмақаниликкә айландурғайсән, деди. 32 Давут
тағниң чоққисиға, йәни адәттә у мәхсус Худаға
ибадәт қилидиған җайға йәткәндә, Аркилиқ Һушай
тони житиқ, бешиға топа-чаң чечилған һалда
униң алдиға кәлди. 33 Давут униңға: Мениң
билән барсаң, маңа жүк болуп қалисән; 34 лекин
шәһәргә қайтип берип Абшаломға: И падиша,
мән бүгүнгә қәдәр атаңниң қул-хизмәткари
болғандәк, әнди сениң қул-хизмәткариң болай,
дисәң, сән мән үчүн Аһитофәлниң мәслиһәтини
бекар қиливетәләйсән. 35 Мана Задок вә Абиятар
дегән каһинларму шу йәрдә сән билән биллә
болиду әмәсму? Падишаһниң ордисидин немә
аңлисаң, Задок билән Абиятар каһинларға ейтқин.
36 мана, уларниң икки оғли, йәни Задокниң оғли

Ахимааз билән Абиятарниң оғли Йонатанму шу
йәрдә уларниң йенида туриду. Һәр немә аңлисаң,
улар арқилиқ маңа хәвәр йәткүзгин — деди. 37
Шуниң билән Давутниң дости Һушай шәһәргә
барди; Абшаломму дәл шу чағда Йерусалимға
кирди.

16 Давут тағниң чоққисидин әндила өтүшигә
Мәфибошәтниң хизмәткари Зиба икки йүз
нан, бир йүз кишмиш пошкили, йүз язлиқ мевә
пошкили вә бир тулум шарапни икки ешәккә артип
униң алдиға чиқти. 2 Падиша Зибаға: Буларни немә
үчүн әкәлдиң? деди. Зиба: Ешәкләрни падишаниң
аилисидикиләр мениши үчүн, нанлар билән
язлиқ мивиләрни ғуламларниң йейиши үчүн,
шарапни чөлдә һерип кәткәнләрниң ичиши үчүн
әкәлдим — деди. 3 Падишаһ: Ғожаңниң оғли
нәдә? — дәп сориди. Зиба падишаға җавап берип:
У йәнила Йерусалимда қалди, чүнки у: Бүгүн
Исраил җәмәтидикиләр атамниң падишалиғини
маңа яндуруп бериду, дәп олтириду — деди. 4
Падиша Зибаға: Мана Мәфибошәтниң һәммиси
саңа тәвә болсун, девиди, Зиба: Мән силигә
тазим қилимән; силиниң алдилирида илтипат
тапсам, и ғоҗам падиша, — деди. 5 Давут
падиша Баһуримға кәлгәндә, мана Саулниң
җәмәтидин болған, Гераниң оғли Шимәй исимлиқ
бир адәм шу йәрдин униң алдиға чиқти; у бу
яққа кәлгәч кимду бирини қарғавататти. 6 У
Давутниң өзигә вә Давут падишаниң барлиқ
хизмәткарлириға қарап ташларни атти; һәммә
хәлиқ билән барлиқ палванлар падишаниң
оң тәрипидә вә сол тәрипидә туратти. 7
Шимәй қарғап: Йоқал, йоқал, һәй сән қанхор,
иплас! 8 Сән Саулниң орнида падиша болдуң,
лекин Пәрвәрдигар униң җәмәтиниң қенини
сениң бешиңға қайтурди; әнди Пәрвәрдигар
падишалиқни оғлуң Абшаломниң қолиға бәрди;
мана, өзүңниң рәзиллигиң сениң үстүңгә чүшти,
чүнки сән бир қанхорсән! — деди. 9 Зәруияниң
оғли Абишай падишаға: Немишкә бу өлүк ишт
ғоҗам падишани қарғисун? У йәргә берип униң
бешини кәскили маңа иҗазәт бәргәйсән! — деди.
10 Лекин падиша: И Зәруияниң оғуллири, мениң
билән немә кариңлар? У қарғиса қарғисун! Әгәр
Пәрвәрдигар униңға, Давутни қарғиғин, дәп
ейтқан болса, ундақта ким униңға: Немишкә
бундақ қилисән? — дейәлисун? 11 Давут Абишайға
вә барлиқ хизмәткарлириға: Мана өз пуштумдин
болған оғлум мениң җенимни издигән йәрдә, бу
Бинямин киши униңдин артуқрақ қилмамду? Уни
қарғиғили қойғин, чүнки Пәрвәрдигар униңға
шундақ буйрупту. 12 Пәрвәрдигар бәлким мениң
дәрдлиримни нәзиригә елип, бу адәмниң бүгүн
мени қарғиғанлириниң орнида маңа яхшилиқ
яндурар, деди. 13 Шуниң билән Давут өз адәмлири
билән йолда меңиверди. Шимәй болса Давутниң
удулдики тағ бағрида маңғач қарғайтти һәм
таш етип топа-чаң чачатти. 14 Падиша вә
униң билән болған хәлиқниң һәммиси һерип,
мәнзилгә барғанда у йәрдә арам алди. 15 Әнди
Абшалом барлиқ Исраиллар билән Йерусалимға
кәлди; Аһитофәл униң билән биллә еди. 16
Давутниң дости аркилиқ Һушай Абшаломниң
қешиға кәлгәндә, у Абшаломға: Падиша яшисун!
Падиша яшисун! — деди. 17 Абшалом Һушайға:
Бу сениң достуңға көрситидиған һиммитиңму?
Немишкә достуң билән бармидиң? — деди.
18 Һушай Абшаломға: Яқ, ундақ әмәс, бәлки
Пәрвәрдигар вә бу хәлиқ һәмдә Исраилларниң
һәммиси кимни таллиса, мән униңға тәвә болай
вә униң йенида туримән. 19 Шуниңдин башқа
кимниң хизмитидә болай? Униң оғлиниң қешида
хизмәт қилмамдим? Сениң атаңниң қешида
хизмәт қилғандәк, әнди сениң қешиңда хизмәт
қилай, — деди. 20 Андин Абшалом Аһитофәлгә:
Мәслиһәтлишип йол көрситиңлар; қандақ қилсақ
болар? — деди. 21 Аһитофәл Абшаломға: Атаңниң
ордисиға қариғили қойған кенизәклири билән
биллә ятқин; шуниң билән пүткүл Исраил сениң
өзүңни атаңға нәпрәтлик қилғанлиғиңни аңлайду;
шундақ қилип саңа әгәшкәнләрниң қоллири
күчләндүрүлиду, деди. 22 Шуниң билән улар
Абшалом үчүн ординиң өгүзидә бир чедир тикти;
Абшалом һәммә Исраилниң көзлири алдида
өз атисиниң кенизәклири билән биллә болди.
23 У күнләрдә Аһитофәлниң бәргән мәслиһәти
худди киши Худадин сорап еришкән сөз-каламдәк
һесаплинатти. Униң Давутқа вә Абшаломға бәргән
һәммә мәслиһәтиму һәм шундақ қарилатти.

17 Аһитофәл Абшаломға: Маңа он икки миң
адәмни талливелишқа рухсәт бәрсәң, мән
бүгүн кечә қозғилип, Давутни қоғлай; 2 Мән
униң үстигә чүшкинимдә у һерип, қоллири аҗиз
болиду; мән уни алақзадә қиливетимән, шундақла

униң билән болған барлиқ хәлиқ қачиду. Мән
пәқәт падишанила уруп өлтүримән, 3 андин
һәммә хәлиқни саңа бекиндуруп қайтуримән.
Сән издигән адәм йоқалса, һәммә хәлиқ сениң
қешиңға қайтиду; шуниң билән һәммә хәлиқ
аман-есән қалиду, деди. 4 Бу мәслиһәт Абшаломға
вә Исраилниң барлиқ ақсақаллириға яқти, 5 лекин
Абшалом: Аркилиқ Һушайниму чақириңлар; униң
сөзиниму аңлайли, — деди. 6 Һушай Абшаломниң
қешиға кәлгәндә, Абшалом униңға: Аһитофәл
мундақ-мундақ ейтти; у дегәндәк қилайлиму?
Болмиса, сән бир мәслиһәт бәргин, — деди.
7 Һушай Абшаломға: Аһитофәлниң бу вақитта
бәргән мәслиһәти яхши әмәс, — деди. 8 Һушай
йәнә мундақ деди: «Сән атаң билән адәмлирини
билисәнғу — улар палванлардур, һазир даладики
балилиридин жуда қилинған чиши ейиқтәк пәйли
яман. Атаң болса һәқиқий жәңчидур, өз адәмлири
билән биргә қонмайду. 9 Мана у һазир бир
ғарда я башқа бир йәрдә мөкүнүвалған болса
керәк. Мабада у авал хәлқимиз үстигә чүшсә
шуни аңлиған һәр ким: Абшаломға әгәшкәнләр
қирғинчилиққа учрапту, — дәйду. 10 У вақитта
һәтта шир жүрәк палванларниң жүрәклириму су
болуп кетиду; чүнки пүткүл Исраил атаңниң батур
екәнлигини, шундақла униңға әгәшкәнләрниңму
палван екәнлигини билиду. 11 Шуңа мәслиһәтим
шуки, пүткүл Исраил Дандин тартип Бәәр-
Шебағичә сениң қешиңға тез жиғилсун (улар
деңиздики қумлардәк көптур!). Сән өзүң уларни
башлап жәңгә чиққин. 12 Биз уни қәйәрдә
тапсақ, шәбнәм йәргә чүшкәндәк униң үстигә
чүшәйли. Шуниң билән униң өзи вә униң билән
болған кишиләрдин һеч кимму қалмайду. 13
Әгәр у бир шәһәргә киривалсиму, пүткүл Исраил
шу йәргә арғамчиларни елип келип, шәһәрни
һәтта униңдики кичик шеғил-ташларниму
қалдурмай сөрәп әкилип, дәрия жилғисиға
ташливетимиз». 14 Абшалом билән Исраилниң
һәммә адәмлири: Аркилиқ Һушайниң мәслиһәти
Аһитофәлниң мәслиһәтидин яхши екән, дейишти.
Чүнки Пәрвәрдигар Абшаломниң бешиға бала
кәлсун дәп, Аһитофәлниң яхши мәслиһәтиниң
бекар қилинишини бекиткән еди. 15 Һушай
Задок билән Абиятар каһинларға: Аһитофәлниң
Абшалом билән Исраилниң ақсақаллириға
бәргән мәслиһәти мундақ-мундақ, амма мениң
мәслиһәтим болса мундақ-мундақ; 16 һазир силәр
дәрһал адәм әвәтип Давутқа: Бу кечидә чөлниң
кечиклиридә қонмай, бәлки тез өтүп кетиңлар,
болмиса падиша вә униң билән болған һәммә
хәлиқ һалак болуши мүмкин, дәп йәткүзүңлар —
деди. 17 У вақитта Йонатан билән Ахимааз Ән-
Рогәлдә күтүп туратти; улар башқиларниң көрүп
қалмаслиғи үчүн шәһәргә кирмиди; бир дедәкниң
чиқип уларға хәвәр бериши бекитилди. Улар берип
Давут падишаға хәвәрни йәткүзди. 18 Лекин бир яш
жигит уларни көрүп қелип, Абшаломға дәп қойди.
Амма бу иккилән иштик берип, Баһуримдики бир
адәмниң өйигә кирди. Бу адәмниң һойлисида
қудуқ бар еди; улар шуниңға чүшүп йошурунди.
19 Униң аяли қудуқниң ағзиға япқучини йепип
үстигә соқулған буғдайни төкүп қойди; шуниң
билән һеч иш ашкариланмиди. 20 Абшаломниң
хизмәткарлири өйгә кирип аялниң қешиға келип:
Ахимааз билән Йонатан қәйәрдә? — дәп сориди.
Аял: Улар ериқтин өтүп кәтти, деди. Кәлгәнләр
уларни издәп тапалмай, Йерусалимға қайтип
кәтти. 21 Улар кәткәндин кейин, бу иккилән
қудуқтин чиқип, берип Давут падишаға хәвәр
бәрди. Улар Давутқа: Қопуп, судин өткин; чүнки
Аһитофәл сени тутуш үчүн шундақ мәслиһәт
берипту, — деди. 22 Шуниң билән Давут вә униң
билән болған барлиқ хәлиқ қозғилип Иордан
дәриясидин өтти; таң атқичә Иордан дәриясидин
өтмигән һеч ким қалмиди. 23 Аһитофәл өз
мәслиһәтини қобул қилмиғанлиғини көрүп
ешигини тоқуп, өз шәһиридики өйигә берип,
өйидикиләргә вәсийәт тапшурғандин кейин,
есилип өливалди. У өз атисиниң қәбридә дәпнә
қилинди. 24 Шу арилиқта Давут Маһанаимға
йетип кәлгән еди, Абшалом вә униң билән
болған Исраилниң һәммә адәмлириму Иордан
дәриясидин өтүп болған еди. 25 Абшалом Йоабниң
орнида Амасани қошунниң үстигә сәрдар қилип
қойди. Амаса болса Йитра исимлиқ бир Исраиллиқ
кишиниң оғли еди. У киши Наһашниң қизи
Абигаил билән йеқинчилиқ қилған еди. Наһаш
Йоабниң аниси Зәруия билән ача-сиңил еди. 26
Исраил билән Абшалом Гилеадниң зиминида
баргаһ тикти. 27 Давут Маһанаимға йетип
кәлгәндә, Аммонийларниң Раббаһ шәһиридин
болған Наһашниң оғли Шоби билән Ло-Дибарлиқ
Аммиәлниң оғли Макир вә Рогелимдин болған

Гилеадлиқ Барзиллай дегәнләр 28 йотқан-көрпә,
дас, қача-қуча, буғдай, арпа, ун, қомач, почақ,
қизил маш, қуруған почақлар, 29 һәсәл, қаймақ вә
қойларни кәлтүрүп, кала сүтидә қилинған қурут-
иримчик қатарлиқларни Давут билән хәлиққә
йейиш үчүн елип кәлди, чүнки улар: Шүбһисизки,
хәлиқ чөлдә һерип-ечип, уссап кәткәнду, дәп
ойлиған еди.

18 Давут өзи билән болған хәлиқни жиғип
едитлиди вә уларниң үстигә миң беши билән
йүз беши қойди. 2 Андин Давут хәлиқни үч
бөләккә бөлүп җәңгә чиқарди; биринчи бөләкни
Йоабниң қол астида, иккинчи бөләкни Зәруияниң
оғли, Йоабниң иниси Абишайниң қол астида вә
үчинчи бөләкни Гатлиқ Иттайниң қол астида
қойди. Падиша хәлиққә: Бәрһәқ, мәнму силәр
билән җәңгә чиқимән, деди. 3 Лекин хәлиқ:
Сили чиқмисила, әгәр биз қачсақ дүшмән бизгә
пәрва қилмайду; һәтта йеримимиз өлүп кәтсәкму
бизгә пәрва қилмайду. Чүнки өзлири бизниң он
миңимизгә баравәр болила. Яхшиси сили шәһәрдә
туруп бизгә һәмдәм болушқа тәйяр турғайла, деди.
4 Падиша уларға: Силәргә немә лайиқ көрүнсә,
шуни қилимән, — деди. Шуниң билән хәлиқ
йүздин, миңдин болуп шәһәрдин чиқиватқанда,
падиша дәрвазиниң йенида турди. 5 Падиша Йоаб
билән Абшай вә Иттайға: Мән үчүн Абшаломға
яхши муамилидә болуп аяңлар, деди. Падишаһниң
[һәммә сәрдарлириға] Абшалом тоғрисида шундақ
тапилиғинида, барлиқ хәлиқ тапилиғинини
аңлиди. 6 Андин хәлиқ Исраил билән соқушқили
мәйданға чиқти; соқуш Әфраимниң орманлиғида
болди. 7 У йәрдә Исраил Давутниң адәмлиридин
мәғлуп болди. У күни улар қаттиқ қирғин
қилинди — жигирмә миңи өлди. 8 Соқуш
шу зиминға йейилди; орманлиқ йәвәткәнләр
қиличта өлгәнләрдин көп болди. 9 Абшалом
Давутниң ғуламлири билән туюқсиз учришип
қалди; Абшалом өз қечириға минип, чоң дуб
дәриғиниң қоюқ шахлириниң тегидин өткәндә,
униң беши дәрәқ шехиға кәплишип қелип, у
есилип қалди; у мингән қечир болса алдиға кетип
қалди. 10 Бириси буни көрүп Йоабқа хәвәр берип:
Мана, мән Абшаломниң бир дуб дәриғидә саңгилап
турғинини көрдүм, деди. 11 Йоаб хәвәр бәргән
адәмгә: Немә! Сән уни көрүп туруп, немишкә
уни уруп өлтүрүп йәргә чүшүрмидиң? Шундақ
қилған болсаң, саңа он күмүч тәңгә вә бир кәмәр
берәттим, — деди. 12 У адәм Йоабқа: Қолумға
миң күмүч тәңгә тәгсиму, қолумни падишаниң
оғлиға узатмайттим! Чүнки падишаниң һәммимиз
алдида саңа, Абишайға вә Иттайға: Мениң үчүн һәр
бириңлар Абшаломни аяңлар, дәп буйруғинини
аңлидуқ. 13 Әгәр мән өз җенимни тәвәккул қилип,
шундақ қилған болсам (һәр қандақ иш падишадин
йошурун қалмайду!) сән мени ташлап, дүшминиң
қатарида көрәттиң, — деди. 14 Йоаб: Сениң билән
бундақ дейишишкә чолам йоқ! — деди-дә, қолиға
үч нәйзини елип дәрәқтә саңгилақлиқ һалда
тирик турған Абшаломниң жүригигә санҗиди.
15 Андин Йоабниң ярақ көтәргүчиси болған
он ғулам Абшаломниң чөрисигә жиғилип, уни
уруп өлтүрди. 16 Андин Йоаб канай чалди;
хәлиқ Исраилни қоғлаштин янди; чүнки Йоаб
қошунни чекинишкә чақирди. 17 Улар Абшаломни
орманлиқтики чоң бир азгалға ташлап үстигә
нурғун ташларни догилап қойди. Исраиллар
болса қечип һәр бири өз маканиға кәтти. 18
Абшалом тирик вақтида падиша вадисида өзигә
бир абидә турғузған еди. Чүнки у: Мениң намимни
қалдурдиғанға оғлум йоқ дәп, у таш абидини
өз нами билән атиған еди. Шуниң билән бу
таш бүгүнгә қәдәр «Абшаломниң ядикари» дәп
атилиду. 19 Задокниң оғли Ахимааз [Йоабқа]:
Пәрвәрдигар сени дүшмәнлириңдин қутқузуп
сән үчүн интиқам алди, дәп падишаға хәвәр
беришкә мени дәрһал маңғузғин, — деди. 20
Лекин Йоаб униңға: Сән бүгүн хәвәр бәрмәйсән,
бәлки башқа бир күни хәвәр берисән; падишаниң
оғли өлгини түпәйлидин, бүгүн хәвәр бәрмәйсән,
деди. 21 Шуниң билән Йоаб Кушийға: Берип
падишаға көргиниңни дәп бәргин, деди. Кушийлиқ
Йоабқа тазим қилип жүгүрүп кәтти. 22 Лекин
Задокниң оғли Ахимааз Йоабқа йәнә: Қандақла
болмисун бу Кушийниң кәйнидин жүгүрүшкә
маңа иҗазәт бәргин, — деди. Йоаб: И оғлум, саңа
һеч қандақ сөйүнчи бәргидәк хәвәр болмиса,
немишкә жүгүрүшни халайсән? — деди. 23 У
йәнә: Қандақла болмисун, мени жүгүргүзгин,
деди. Йоаб униңға: Маң, жүгүр, девиди, Ахимааз
Иордан дәриясидики түзләңлик билән жүгүрүп
Кушийгә йетишип униңдин өтүп кәтти. 24 Давут
ички-ташқи дәрвазиниң оттурисида олтиратти.
Күзәтчи дәрвазиниң өгүзидин сепилниң үстигә

чиқип, бешини көтирип қаривиди, мана бир
адәмниң жүгүрүп келиватқинини көрди. 25
Күзәтчи вақирап падишаға хәвәр бәрди. Падишаһ:
Әгәр у ялғуз болса униңда чоқум хәвәр бар,
деди. Хәвәрчи болса йеқинлишип келиватарти.
26 Андин күзәтчи йәнә бир адәмниң жүгүрүп
кәлгинини көрди. Күзәтчи дәрвазивәнгә: Мана
йәнә бир адәм ялғуз жүгүрүп келиватиду, —
деди. Падишаһ: Буму хәвәрчи екән, деди. 27
Күзәтчи: Авалқисиниң жүгүрүши маңа Задокниң
оғли Ахимаазниң жүгүршидәк көрүнди, — деди.
Падишаһ: У яхши адәм, хуш хәвәр йәткүзиду, —
деди. 28 Ахимааз падишаға товлап: Салам! дәп
падишаға йүзини йәргә тәккүзүп тазим қилип:
Ғоҗам падишаға зиян йәткүрүшкә қоллирини
көтәргән адәмләрни мәғлубийәткә муптила
қилған Пәрвәрдигар Худалири мубарәктур! —
деди. 29 Падишаһ: Абшалом саламәтму? — дәп
сориди. Ахимааз җавап берип: Йоаб падишаниң
қули вә пеқирлирини маңдурғанда, пеқир
кишиләрниң чоң қалаймиқанчилиғини көрдум,
лекин немә иш болғанлиғини билмидим, — деди.
30 Падишаһ: Болди, буяқта туруп турғин, деди.
У бир тәрәпкә берип турди. 31 Вә мана, Куший
йетип кәлди; Куший: Ғоҗам падиша хуш хәвәрни
аңлиғайла. Пәрвәрдигар бүгүн асийлиқ қилип
қозғалған һәммисидин силини қутқузуп, улардин
интиқам алди, деди. 32 Падиша Кушийға: Жигит
Абшалом саламәтму? дәп сориди. Куший: Ғоҗам
падишаниң дүшмәнлири вә силини қәстләшкә
қозғалғанларниң һәммиси у жигиткә охшаш
болсун! — деди. 33 Падиша толиму азаплинип,
дәрвазиниң төписидики балиханиға жиғлиған
пети чиқти; у маңғач: И оғлум Абшалом! И оғлум,
оғлум Абшалом! Кашки, мән сениң орнуңда өлсәм
болмасмиди! И Абшалом, мениң оғлум, мениң
оғлум! деди.

19 Бириси Йоабқа: Падиша Абшалом үчүн
жиғлап матәм тутмақта, дәп хәвәр бәрди.
2 Шуниң билән шу күндики нусрәт хәлиқ үчүн
мусибәткә айланди; чүнки хәлиқ шу күнидә:
Падиша өз оғли үчүн қайғу-һәсрәт тартиватиду,
дәп аңлиди. 3 У күни хәлиқ соқуштин қечип
хиҗаләттә қалған адәмләрдәк, оғриликчә шәһәргә
кирди. 4 Падиша йүзини йепип: И, оғлум Абшалом,
и Абшалом, мениң оғлум, мениң оғлум! — дәп
қаттиқ аваз билән пәряд көтәрди. 5 Лекин Йоаб
падишаниң өйигә кирип, униң қешиға келип: Өз
җениңни, оғуллириң билән қизлириңниң җенини,
аяллириңниң җени билән кенизәклириңниң
җенини қутқузған һәммә хизмәткарларниң
йүзини сән бүгүн хиҗаләттә қалдурдуң! 6
Сән өзүңгә нәпрәтлинидиғанларни сөйисән,
сени сөйидиғанларға нәпрәтлинидиғандәк
қилисән! Чүнки сән бүгүн сәрдарлириңни яки
хизмәткарлириңни нәзириңдә һеч нәрсә әмәс
дегәндәк қилдиң! Чүнки бүгүн Абшалом тирик
қелип, биз һәммимиз өлгән болсақ, нәзириңдә
яхши болаттикән, дәп билип йәттим. 7 Әнди чиқип
хизмәткарлириңниң көңлигә тәсәллий бәргин;
чүнки мән Пәрвәрдигар билән қәсәм қилимәнки,
әгәр чиқмисаң, бүгүн кечә һеч адәм сениң билән
қалмайду. Бу бала яшлиғиңдин тартип бүгүнки
күнгичә үстүңгә чүшкән һәр қандақ баладин еғир
болиду, — деди. 8 Шуниң билән падиша чиқип
дәрвазида олтарди, һәммә хәлиққә: Мана, падиша
дәрвазида олтириду, дегән хәвәр йәткүзүлгәндә,
уларниң һәммиси падишаниң қешиға кәлди.
Амма Исраиллар болса һәммиси қечип, өз өйигә
қайтип кәтти. 9 Әнди Исраил қәбилисидики
һәммә хәлиқ ғул-ғула қилишип: Падиша бизни
дүшмәнлиримизниң қолидин азат қилған,
бизни Филистийләрниң қолидин қутқузған еди.
Амма, у һазир Абшалом түпәйлидин земиндин
өзини қачуруватиду. 10 Лекин биз үстимизгә
падиша болушқа мәсиһ қилған Абшалом
болса җәңдә өлди. Әнди немишкә падишани
яндуруп елип келишкә гәп қилмайсиләр?
дейишти. 11 Давут падиша Задок билән Абиятар
каһинларға адәм әвәтип: Силәр Йәһуданиң
ақсақаллириға: [Падиша мундақ дәйду]: — һәммә
Исраилларниң падишани ордисиға қайтуруп
келәйли, дейишкән тәлиплириниң һәммиси
падишаниң қулиқиға йәткән йәрдә, немишкә
силәр бу ишта улардин кейин қалисиләр?
12 Силәр мениң қериндашлирим, мениң әт-
устиханлирим туруп, немишкә падишани елип
келиштә һәммисидин кейин қалисиләр?! —
дәңлар. 13 Вә шундақла йәнә Амасағиму: Падиша
мундақ дәйду: — Сән мениң әт-устиханлирим
әмәсмусән? Әгәр сени Йоабниң орнида мениң
қешимда дайим туридиған қошунниң сәрдари
қилмисам, Худа мени урсун һәм униңдин артуқ
җазалисун — дәңлар, — деди. 14 Буниң билән

у Йәһудадики адәмләрниң көңуллирини бир
адәмниң көңлидәк өзигә майил қилди. Улар
падишаға адәм мaңдуруп: Сән өзүң билән һәммә
хизмәткарлириң биргә йенип келиңлар, дәп
хәвәр йәткүзди. 15 Шуниң билән падиша йенип
Иордан дәриясиғичә кәлди. Йәһудадики адәмләр
падишани Иордан дәриясидин өткүзимиз дәп,
падишаниң алдиға Гилгалға барған еди. 16
Баһуримдин чиққан Биняминлиқ Гераниң оғли
Шимәй алдирап келип, Йәһудадики адәмләр
билән чүшүп, падишаниң алдиға чиқти. 17
Шимәйгә Бинямин қәбилисидин миң адәм
әгәшти; улар билән Саулниң җәмәтидә хизмәткар
болған Зиба, униң он бәш оғли вә жигирмә
хизмәткариму униңға қошулуп кәлди; буларниң
һәммиси Иордан дәриясидин өтүп падишаниң
алдиға чиқти. 18 Бир кемә падишаниң ихтиярига
қоюлуп, аилә тавабиатлирини өткүзүш үчүн уян-
буян өтүп жүрәтти. Падиша Иордан дәриясидин
өткәндә, Гераниң оғли Шимәй келип униң
алдида жиқилип туруп 19 падишаға: Ғоҗам
қуллириға қәбиһлик санимиғайла; ғоҗам падиша
Йерусалимдин чиққан күндә қуллириниң
қилған қәбиһлигини әслиригә кәлтүрмигәйла;
у падишаниң көңлигә кәлмисун. 20 Чүнки
қуллири өзиниң гуна қилғинимни убдан
билиду; шуңа мана, мән Йүсүпниң җәмәтидин
һәммидин авал бүгүн ғоҗам падишани қарши
елишқа чиқтиммән, — деди. 21 Зәруияниң оғли
Абишай буни аңлап: Шимәй Пәрвәрдигарниң
мәсиһ қилғинини қарғиған турса, өлүмгә
мәһкүм қилиниш лазим болмамду? — деди. 22
Лекин Давут: И Зәруияниң оғуллири, силәрниң
мениң билән немә кариңлар? Бүгүн силәр
маңа қарши чиқмақчимусиләр? Бүгүнки күндә
Исраилда адәмләр өлүмгә мәһкүм қилиниши
керәкму? Бүгүн Исраилға падиша екәнлигимни
билмәймәнму? — деди. 23 Андин падиша Шимәйгә:
Сән өлмәйсән, — деди. Падиша униңға қәсәм
қилди. 24 Әнди Саулниң нәвриси Мәфибошәт
падишани қарши алғили кәлди. Падиша кәткән
күндин тартип сақ-саламәт қайтип кәлгән
күнгичә, у я путлириниң тирниқини алмиған
я сақилини ясимиған вә яки кийимлирини
жуймиған еди. 25 У падишани қарши алғили
Йерусалимдин кәлгәндә, падиша униңдин: И
Мәфибошәт, немишкә мениң билән бармидиң? —
дәп сориди. 26 У: И, ғоҗам падиша, қуллири ақсақ
болғачқа, ешигимни тоқуп, минип падиша билән
биллә барай, дедим. Амма хизмәткарим мени
алдап қоюпту; 27 у йәнә ғоҗам падишасиң алдида
қуллириниң ғәйвитини қилди. Лекин ғоҗам
падиша Худаниң бир пәриштисидәктур; шуниң
үчүн силигә немә лайиқ көрүнсә, шуни қилғайла.
28 Чүнки атамниң җәмәтиниң һәммиси ғоҗам
падишаниң алдида өлгән адәмләрдәк еди; лекин
сили өз қуллирини өзлири билән һәмдәстихан
болғанлар арисида қойдила; мениң падишаниң
алдида пәряд қилғили немә һәққим бар? —
деди. 29 Падиша униңға: Немишкә ишлириң
тоғрисида сөзливерисән? Мениң һөкүмүм,
сән билән Зиба йәрләрни бөлүшивелиңлар, —
деди. 30 Мәфибошәт падишаға: Ғоҗам падиша
аман-есән өз өйигә кәлгәндин кейин, Зиба
һәммисини алсиму разимән! — деди. 31 Гилеадлиқ
Барзиллайму Рогелимдин чүшүп падишани
Иордан дәриясидин өткүзүп қоюшқа келип,
падиша билән биллә Иордан дәриясидин өтти. 32
Әнди Барзиллай хелә яшанған бир адәм болуп,
сәксән яшқа киргән еди. Падиша Маһанаимда
турған вақитта, уни қамдиған дәл мошу адәм
еди; чүнки у хелә катта бир киши еди. 33 Падиша
Барзиллайға: Мениң билән барғин, мән сәндин
Йерусалимда өзүмниңкидә хәвәр алимән, деди.
34 Лекин Барзиллай падишаға: Мениң бир нәччә
күнлүк өмрүм қалғанду, падиша билән биргә
Йерусалимға барамдим? 35 Қуллири сәксән яшқа
кирдим. Яхши-яманни йәнә пәриқ етәләймәнму?
Йәп-ичкинимниң тәмини теталамдим? Жигит
нәғмичиләр билән қиз нәғмичиләрниң авазини
аңлаламдим? Немишкә қуллири ғоҗам падишаға
йәнә жүк болимән? 36 Қуллири пәқәт падишани
Иордан дәриясидин өткүзүп андин азрақ узитип
қояй дегән; падиша буниң үчүн немишкә маңа
шунчә шапаәт көрситидила? 37 Қуллириниң
өлгәндә өз шәһиримдә, атам билән анамниң
қәбриниң йенида йетишим үчүн қайтип кетишигә
иҗазәт бәргәйла. Әнди мана, бу йәрдә өз
қуллири Кимһам бар әмәсму? У ғоҗам падиша
билән өтүп барсун, униңға өзлиригә немә
лайиқ көрүнсә шуни қилғайла, — деди. 38
Падишаһ: Кимһам мениң билән өтүп барсун;
саңа немә лайиқ көрүнсә униңға шуни қилай,
шундақла сән мәндин һәр немә сорисаң, саңа

қилимән, — деди. 39 Андин хәлиқниң һәммиси
Иордан дәриясидин өтти, падишаму өтти.
Андин падиша Барзиллайни сөйүп униңға бәхит
тилиди; Барзиллай өз жутиға йенип кәтти. 40
Падиша Гилгалға чиқти, Кимһам униң билән
барди. Йәһудадики барлиқ адәмләр билән
Исраилниң хәлқиниң йерими падишани дәриядин
өткүзүп узитип қойған еди. 41 Андин мана,
Исраилниң барлиқ адәмлири падишаниң қешиға
келип: Немишкә қериндашлиримиз Йәһуданиң
адәмлири оғриликчә падишани вә падишаниң
аилә-тавабиатлирини, шундақла Давутқа әгәшкән
һәммә адәмләрни Иордан дәриясидин өткүзүшкә
муйәссәр болиду? — деди. 42 Йәһуданиң һәммә
адәмлири Исраилниң адәмлиригә җавап берип:
Чүнки падиша билән бизниң туққанчилиғимиз
бар, немишкә бу иш үчүн биздин хапа болисиләр?
Биз падишаниңкидин бир немини йидуқму,
яки у бизгә бир инъам бәрдиму? — деди. 43
Исраилниң адәмлири Йәһуданиң адәмлиригә
җавап берип: Қәбилә бойичә алғанда, падишаниң
[он икки] үлүштин они бизгә тәвәдур, силәргә
нисбәтән бизниң Давут билән техиму чоңрақ
бурадәрчилигимиз бар. Немишкә бизни көзгә
илмайсиләр? Падишасимизни яндуруп елип
келишкә авал тәшәббус қилғанлар биз әмәсмидуқ?
— деди. Амма Йәһуданиң адәмлириниң сөзлири
Исраилниң адәмлириниң сөзлиридин техиму
қаттиқ еди.

20 Вә шундақ болдики, шу йәрдә Бинямин
қәбилисидин, Бикриниң оғли Шеба исимлиқ
бир иплас бар еди. У канай челип: — Бизниң
Давутта һеч қандақ ортақ несивимиз йоқ;
Йәссәниң оғлидин һеч қандақ мирасимиз йоқ!
И Исраил, һәр бирлириңлар өз өйүңләргә йенип
кетиңлар, — деди. 2 Шуниң билән Исраилниң
һәммә адәмлири Давуттин йенип Бикриниң
оғли Шебаға әгәшти. Лекин Йәһуданиң адәмлири
Иордан дәриясидин тартип Йерусалимғичә өз
падишасиға чиң бағлинип, униңға әгәшти. 3
Давут Йерусалимға келип ордисиға кирди.
Падиша ордиға қарашқа қоюп кәткән әшу он
кенизәкни бир өйгә қамап қойди. У уларни
бақти, лекин уларға йеқинчилиқ қилмиди.
Шуниң билән улар у йәрдә тул аяллардәк
өлгичә қамалған пети турди. 4 Андин падиша
Амасаға: Үч күн ичидә Йәһуданиң адәмлирини
чақирип, жиғип кәлгин; өзүңму бу йәрдә һазир
болғин, деди. 5 Шуниң билән Амаса Йәһуданиң
адәмлирини чақирип жиққили барди. Лекин
униң ундақ қилиши падиша бекиткән вақиттин
кейин қалди, 6 у вақитта Давут Абишайға:
Әнди Бикриниң оғли Шеба бизгә чүшүридиған
апәт Абшаломниң чүшүргинидин техиму яман
болиду. Әнди ғоҗаңниң хизмәткарлирини елип
уларни қоғлап барғин. Болмиса, у мустәһкәм
шәһәрләрни егиливелип, биздин өзини қачуруши
мүмкин, — деди. 7 Шуниң билән Йоабниң
адәмлири вә Кәрәтийләр, Пәләтийләр, шундақла
барлиқ палванлар униңға әгишип чиқти; улар
Йерусалимдин чиқип, Бикриниң оғли Шебани
қоғлиғили барди. 8 Улар Гибеондики қорам ташқа
йеқин кәлгәндә Амаса уларниң алдиға чиқти.
Йоаб үстибешиға җәң либасини кийип, белигә
ғилаплиқ бир қиличини асқан кәмәр бағлиған еди.
У алдиға меңивиди, қилич ғилаптин чүшүп кәтти.
9 Йоаб Амасадин: Течлиқму, иним? — дәп сориди.
Йоаб Амасани сөймәкчи болғандәк оң қоли билән
уни сақилидин тутти. 10 Амаса Йоабниң йәнә
бир қолида қилич барлиғиға диққәт қилмиди.
Йоаб униң қосиғиға шундақ тиқтики, үчәйлири
чиқип йәргә чүшти. Иккинчи қетим селишниң
һаҗити қалмиған еди; чүнки у өлди. Андин Йоаб
билән иниси Абишай Бикриниң оғли Шебани
қоғлиғили кәтти. 11 Йоабниң ғуламлиридин
бири Амасаниң йенида туруп: Ким Йоаб тәрәптә
туруп Давутни қоллиса, Йоабқа әгәшсун, дәйтти.
12 Амма Амаса өз қенида жумилинип, йолниң
оттурсида ятатти; уни көргән хәлиқниң һәр бири
тохтайтти. У киши һәммә хәлиқниң тохтиғинини
көрүп, Амасаниң җәситини йолдин етизлиққа
тартип қойди һәм бир кийимни униң үстигә
ташлиди. 13 Җәсәт йолдин йөткәлгәндин кейин
хәлиқниң һәммиси Бикриниң оғли Шебани
қоғлиғили Йоабқа әгәшти. 14 Шеба болса
Бәйт-Маакаһдики Абәлгичә вә Берийликләрниң
жутиниң һәммә йәрлирини кезип Исраилниң
һәммә қәбилилиридин өтти. [Берийликләрму]
җәм болуп униңға әгишип барди. 15 Шуниң
билән Йоаб вә адәмлири келип, Бәйт-Маакаһдики
Абәлдә уни муһасиригә алди. Улар шәһәрниң
чөрисидики сепилниң удулида бир истиһкам
салди; Йоабқа әгәшкәнләрниң һәммиси келип,
сепилни өрүшкә базғанлаватқанда, 16 Данишмән

бир хотун шәһәрдин товлап: Қулақ селиңлар!
Қулақ селиңлар! Йоабни бу йәргә чақирип
келиңлар, мениң униң билән сөзләшмәкчи
болғинимни униңға ейтиңлар, — деди. 17 У
йеқин кәлгәндә хотун униңдин: Сили Йоабму?
— дәп сориди. У: Шундақ, мән шу, деди. Хотун
униңға: Дедәклириниң сөзини аңлиғайла, деди. У:
Аңлаватимән, деди. 18 Хотун: Кониларда Абәлдә
мәслиһәт тапқин, андин мәсилиләр һәл қилиниду,
дегән гәп бар; 19 Исраилниң тинич вә мөмин
бәндилиридин биримән; сили һазир Исраилдики
ана кәби чоң бир шәһәрни харап қиливатидила;
немишкә Пәрвәрдигарниң мирасини йоқатмақчи
болила? — деди. 20 Йоаб җавап берип: Ундақ
иш мәндин нери болсун! Мәндин нери болсун!
Мениң һеч немини жутувалғум яки йоқатқум
йоқтур; 21 иш ундақ әмәс, бәлки Әфраимдики
едирлиқтин Бикриниң оғли Шеба дегән бир адәм
Давут падишаға қарши қолини көтирипту. Пәқәт
уни тапшурсаңлар, андин шәһәрдин кетимән,
деди. Хотун Йоабқа: Мана униң беши сепилдин
силигә ташлиниду, — деди. 22 Андин хотун өз
даналиғи билән һәммә хәлиққә мәслиһәт салди;
улар Бикриниң оғли Шебаниң бешини кесип,
Йоабқа ташлап бәрди. Йоаб канай чалди, униң
адәмлири шуни аңлап, шәһәрдин кетип, һәр бири
өз өйигә қайтти. Йоаб Йерусалимға падишаниң
қешиға барди. 23 Әнди Йоаб пүткүл Исраилниң
қошунининиң сәрдари еди; Йәһояданиң оғли Беная
болса Кәрәтийләр билән Пәләтийләрниң үстигә
сәрдар болди. 24 Адонирам баж-алванға баш
болди, Аһилудниң оғли Йәһошафат болса диван
беги болди; 25 Шева катип, Задок билән Абиятар
каһин еди; 26 Йирлиқ Ира болса Давутқа хас каһин
болди.

21 Амма Давутниң күнлиридә уда үч жил
ачарчилиқ болди. Давут униң тоғрилиқ
Пәрвәрдигардин сориди. Пәрвәрдигар униңға:
Ачарчилиқ Саул вә униң қанхор җәмәтидикиләр
сәвәвидин, йәни униң Гибеонлуқларни
қирғин қилғинидин болди, деди. 2 Падиша
Гибеонлуқларни чақирип, улар билән сөзләшти
(Гибеонлуқлар Исраиллардин әмәс еди, бәлки
Аморийларниң бир қалдиси еди. Исраил әслидә
улар билән әһдә қилип қәсәм ичкән еди; лекин
Саул Исраил вә Йәһудаларға болған қизғинлиғи
билән уларни өлтүрүшкә интилгән еди). 3
Давут Гибеонлуқларға: Силәргә немә қилип
берәй? Мән қандақ қилип бу гунани кафарәт
қилип япсам, андин силәр Пәрвәрдигарниң
мирасиға бәхит-бәрикәт тиләләйсиләр? — деди.
4 Гибеонлуқлар униңға: Бизниң Саул вә униң
җәмәтидикиләрдин алтун-күмүч сораш һәққимиз
йоқ, вә бизниң сәвәвимиздин Исраилдин бир
адәмниму өлүмгә мәһкүм қилдуруш һәққимиз
йоқ, деди. Давут: Силәр немә десәңлар, мән
шундақ қилай, деди. 5 Улар падишаға: Бурун
бизни йоқатмақчи болған, бизни Исраилниң
барлиқ пасиллири ичидә турғидәк йери қалмисун
дәп, бизни һалак қилишқа қәстлигән һелиқи
кишиниң, 6 һазир униң әркәк нәслидин йәттиси
бизгә тапшуруп берилсун, биз Пәрвәрдигарниң
таллиғини болған Саулниң Гибеаһ шәһиридә,
Пәрвәрдигарниң алдида уларни өлтүрүп, есип
қояйли, деди. Падишаһ: — Мән силәргә чоқум
тапшуруп беримән, деди. 7 Лекин Давут билән
Саулниң оғли Йонатанниң Пәрвәрдигар алдида
ичишкән қәсими вәҗидин падиша Саулниң
нәвриси, Йонатанниң оғли Мәфибошәтни айиди.
8 Падиша Аяһниң қизи Ризпаһниң Саулға туғуп
бәргән икки оғли Армони вә Мәфибошәтни вә
Саулниң қизи Миқал Мәһолатлиқ Барзиллайниң
оғли Адриәл үчүн беқивалған бәш оғулни тутуп,
9 Гибеонлуқларниң қолиға тапшурди. Булар
уларни дөңдә Пәрвәрдигарниң алдида есип
қойди. Бу йәттәйлән бир күндә өлтүрүлди; улар
өлтүрүлгәндә арпа ормиси алдидики күнләр еди.
10 Андин Аяһниң қизи Ризпаһ бөз рәхтни елип,
қорам үстигә йейип салди. У орма башланғандин
тартип асмандин ямғур чүшкән вақитқичә, у
йәрдә олтирип күндүзи қушларниң җәсәтләрниң
үстигә қонушиға, кечиси житқучларниң уларни
дәссәп чәйлишигә йол қоймиди. 11 Бириси
Саулниң кенизиги, Аяһниң қизи Ризпаһниң
қилғанлирини Давутқа ейтти. 12 Шуниң билән
Давут Ябәш-Гилеадтикиләрниң қешиға берип,
у йәрдин Саулниң вә униң оғли Йонатанниң
сүйәклирини елип кәлди (Филистийләр Гилбоада
Саулни өлтүргән күнидә уларниң җәсәтлирини
Бәйт-Шандики мәйданда есип қойған еди; Ябәш-
Гилеадтикиләр әслидә буларни шу йәрдин
оғриликчә елип кәткән еди). 13 Давут Саул
билән униң оғли Йонатанниң сүйәклирини
шу йәрдин елип кәлди; улар есип өлтүрүлгән

йəттəйлəнниң сүйəклириниму жиғип қойди, 14
андин шуларни Саул билəн оғли Йонатанниң
сүйəклири билəн Бинямин зиминидики Зелада,
атиси кишниң қəбридə дəпнə қилди. Улар падиша
əмир қилғандəк қилди. Андин Худа [хəлиқниң]
зимин тоғрилиқ дуалирини иҗабəт қилди. 15
Филистийлəр билəн Исраилниң оттурсида йəнə
җəң болди, Давут өз адəмлири билəн чүшүп,
Филистийлəр билəн соқушти. Амма Давут толиму
чарчап кəтти; 16 Рафаһниң əвлатлиридин болған
Ишби-Биноб Давутни өлтүрмəкчи еди; униң
мис нəйзисиниң еғирлиғи үч йүз шəкəл еди;
униңға йəнə йеңи савут бағлақлиқ еди. 17
Лекин Зəруияниң оғли Абишай униңға ярдəмгə
келип Филистийни қиличлап өлтүрди. Шу күни
Давутниң адəмлири униңға қəсəм қилип: Сəн йəнə
биз билəн җəңгə чиқмиғин! Болмиса Исраилниң
чириғи өчүп қалиду, — деди. 18 Бу иштин кейин
шундақ болдики, Гобта Филистийлəр билəн
йəнə җəң болди; у вақитта Һушатлиқ Сиббикай
Рафаһниң əвладидин болған Сафни өлтүрди. 19
Гобта йəнə бир қетим Филистийлəр билəн җəң
болди; у чағда Бəйт-Ләһəмлик Яирниң оғли Əл-
Һанан Гатлиқ Голиятниң инисини өлтүрди. Униң
нəйзисиниң сепи бапкарниң хадисидəк еди. 20
Йəнə бир җəң Гатта болди; у йəрдə егиз бойлуқ бир
адəм бар еди, қоллириниң алтидин бармақлири,
путлириниң алтидин бармақлири болуп җəмий
жигирмə төрт бармиғи бар еди. У һəм Рафаһниң
əвлади еди. 21 У Исраилларниң алдида туруп
уларни мазақ қилди; лекин Давутниң акиси
Шимияниң оғли Йонатан уни өлтүрди. 22 Бу төрт
киши Гатлиқ Рафаһниң əвлади болуп, һəммиси
Давутниң қолида яки униң хизмəткарлириниң
қолида өлтүрүлди.

22 Пəрвəрдигар уни барлиқ дүшмəнлиридин
һəм Саул падишаниң қолидин қутқузған
күни, у Пəрвəрдигарға бу күйни ейтти: — 2
У мундақ деди: — Пəрвəрдигар мениң хада
теғим, мениң қорғиним, мениң ниҗаткаримдур!
3 Худа мениң қорам тешимдур, мəн Униңға
тайинимəн — У мениң қалқиним, мениң
қутқузғучи мүңгүзүм, Мениң егиз мунарим
вə башпанаһим, мениң қутқузғучимдур;
Сəн мени зораванлардин қутқузисəн! 4
Мəдһийилəргə лайиқ Пəрвəрдигарға мəн нида
қилимəн, Шундақ қилип, мəн дүшмəнлиримдин
қутқузулимəн; 5 Чүнки өлүмниң асарəтлири
мени қоршивалди, Ихлассизларниң ямрап
кетиши мени қорқитивəтти; 6 Тəһтисараниң
танилири мени чирмивалди, Өлүм сиртмақлири
алдимға кəлди. (Sheol h7585) 7 Қийналғинимда
мəн Пəрвəрдигарға нида қилдим, Худайимға
пəряд көтəрдим; У ибадəтханисидин авазимни
аңлиди, Мениң пəрядим Униң қулиқиға кирди.
8 Андин йəр-зимин тəврəп силкинип кəтти,
Асманларниң һуллири дəһшəтлик тəврəнди,
силкинип кəтти; Чүнки У ғəзəпл
ənди. 9 Униң
димиғидин ис өрлəп туратти, Ағзидин чиққан от
һəммисини жутувəтти; Униңдин көмүр чоғлири
чиқти; 10 У асманларни еңиштүрүп егип чүшти,
Пути астида тум қараңғулуқ еди. 11 У бир керуб
үстидə пəрваз қилди, У шамалниң қанатлирида
көрүнди. 12 У қараңғулуқни, шундақла жиғилған
суларни, Асманларниң қоюқ булутлирини, Өз
əтрапида чедири қилди. 13 Униң алдида турған
йоруқлуқтин, Отлуқ чоғлар чиқип өтти; 14
Пəрвəрдигар асманда гүлдүрлиди; Һəммидин
алий Болғучи авазини яңратти; 15 Бəрһəқ, У
оқлирини етип, [дүшмəнлиримни] тарқитивəтти;
Чақмақларни чақтуруп, уларни қийқас-сүрəнгə
салди; 16 Шуниң билəн деңизниң тəкти
көрүнүп қалди, Аләмниң һуллири ашкариланди,
Пəрвəрдигарниң тəнбиһи билəн, Димиғиниң
нəпəсиниң зəрбиси билəн. 17 У жуқуридин
қолини узитип, мени тутти; Мени улуқ сулардин
тартип алди. 18 У мени күчлүк дүшминимдин,
Маңа өчмəнлəрдин қутқузди; Чүнки улар мəндин
күчлүк еди. 19 Күлпəткə учриған күнүмдə, улар
маңа қарши һуҗумға өтти; Бирақ Пəрвəрдигар
мениң таянчим еди. 20 У мени кəңри-азатə
бир җайға елип чиқарди; У мени қутқузди,
чүнки У мəндин хурсəн болди. 21 Пəрвəрдигар
һəққанийлиғимға қарап маңа илтипат көрсəтти;
Қолумниң һалаллиғини У маңа қайтурди;
22 Чүнки Пəрвəрдигарниң йоллирини тутуп
кəлдим; Рəзиллик қилип Худайимдин айрилип
кəтмидим; 23 Чүнки униң барлиқ һөкүмлири
алдимдидур; Мəн Униң бəлгүлимилиридин
чəтнəп кəтмидим; 24 Мəн Униң билəн ғубарсиз
жүрдум, Өзүмни гунадин нери қилдим. 25 Вə
Пəрвəрдигар һəққанийлиғимға қарап, Көз алдида
болған һалаллиғим бойичə қилғанлиримни
қайтурди. 26 Вападар-меһриванларға Өзүңни

вападар-меһриван көрситисән; Ғубарсизларға
Өзүңни ғубарсиз көрситисән; 27 Сап диллиқларға
Өзүңни сап диллиқ көрситисән; Тәтүрләргә
Өзүңни тәтүр көрситисән; 28 Чүнки Сән аҗиз
мөмин хәлиқни қутқузисән; Бирақ көзлириңни
тәкәббур үстигә тикип, Уларни шәрмәндә
қилисән; 29 Чүнки Сән Пәрвәрдигар мениң
чирақимдурсән; Пәрвәрдигар мени басқан
қараңғулуқни нурландуриду; 30 Чүнки Сән
арқилиқ дүшмән қошуни арисидин жүгүрүп
өттүм; Сән Худайим арқилиқ мән сепилдин атлап
өттүм. 31 Тәңрим — Униң йоли мукәммәлдур;
Пәрвәрдигарниң сөзи синап испатланғандур;
У Өзигә таянғанларниң һәммисигә қалқандур.
32 Чүнки Пәрвәрдигардин башқа йәнә ким
илаһтур? Бизниң Худайимиздин башқа ким
қорам таштур? 33 Тәңри мениң мустәһкәм
қорғинимдур; У йолумни мукәммәл, түп-түз
қилиду; 34 У мениң путлиримни кейикниңкидәк
қилиду; У мени жуқури жайлиримға турғузиду;
35 Қоллиримни уруш қилишқа үгитиду, Шуңлашқа
биләклирим мис каманни керәләйду; 36 Сән
маңа ниҗатиңдики қалқанни бәрдиң, Сениң
мулайим кәмтәрлигиң мени улуқ қилди. 37
Сән қәдәмлирим астидики жайни кәң қилдиң,
Мениң путлирим тейилип кәтмиди. 38 Мән
дүшмәнлиримни қоғлап йоқаттим, Улар һалак
болмиғичә һеч янмидим. 39 Қайта туралмиғидәк
қилип, Уларни һалак қилип янҗидим, Улар
путлирим астида жиқилди. 40 Сән җәң қилишқа
күч билән белимни бағлидиң; Сән маңа һуҗум
қилғанларни путум астида егилдүрдүң; 41
Дүшмәнлиримни маңа арқини қилип қачқуздуң,
Шуниң билән мән маңа өчмәнләрни йоқаттим.
42 Улар тәлмүрди, бирақ қутқузидиған һеч
ким йоқ еди; Һәтта Пәрвәрдигарға қаривиди,
Уму уларға җавап бәрмиди. 43 Мән уларни
соқуп йәрдики топидәк қиливәттим; Кочидики
патқақтәк мән уларни чәйливәттим; Уларниң
үстидин петиқдивәттим. 44 Сән мени хәлқимниң
низалиридин қутқузғансән; Сән мени әлләрниң
беши болушқа сақлидиң; Маңа ят болған бир
хәлиқ хизмитимдә болмақта. 45 Ят әлдикиләр
маңа зәиплишип тәслим болиду; Аңлиши биләнла
улар маңа итаәт қилиду; 46 Ят әлдикиләр
чүшкүнлишип кетиду; Улар өз истиһкамлиридин
титригән һалда чиқип келиду; 47 Пәрвәрдигар
һаяттур! Мениң Қорам Тешим мубарәкләнсун;
Ниҗатим болған қорам таш Худа алийдур,
дәп мәдһийиләнсун! 48 У, йәни мән үчүн
толуқ қисас алғучи Тәңри, Хәлиқләрни маңа
бойсундурғучидур; 49 У мени дүшмәнлирим
арисидин чиқарған; Бәрһәқ, Сән мени маңа
һуҗум қилғанлардин жуқури көтәрдиң; Зораван
адәмдин Сән мени қутулдурдуң. 50 Мошу сәвәплик
мән әлләр арисида саңа тәшәккүр ейтимән,
и Пәрвәрдигар; Намиңни улуқлап күйләрни
ейтимән; 51 У болса Өзи тиклигән падишаға
зор қутқузушларни беғишлайду; Өзи мәсиһ
қилғиниға, Йәни Давутқа һәм униң нәслигә
мәңгүгә өзгәрмәс муһәббәтни көрситиду.

23 Төвәндикиләр Давутниң ахирқи сөзлиридур:
— Йәссәниң оғли Давутниң бешарити,
Жуқири мәртивигә көтирилгән, Яқупниң Худаси
тәрәпидин мәсиһләнгән, Исраилниң сөйүмлүк
күйчисиниң бешарәт сөзлири мана: — 2
Пәрвәрдигарниң Роһи мән арқилиқ сөз қилди,
Униң сөзлири тилимдидур. 3 Исраилниң Худаси
сөз қилди, Исраилниң Қорам Теши маңа шундақ
деди: — Кимки адәмләрниң арисида адаләт билән
сәлтәнәт қилса, Кимки Худадин қорқуш билән
сәлтәнәт қилса, 4 У қуяш чиққандики таң нуридәк,
Булутсиз сәһәрдәк болиду, Ямғурдин кейин
асман сүзүк болуши билән, Юмран майсилар
тупрақтин чиқиду, мана у шундақ болиду. 5
Бәрһәқ, мениң өйүм Тәңри алдида шундақ
әмәсму? Чүнки У мән билән мәңгүлүк әһдә
түзди, Бу әһдә һәммә ишларда мупәссәл һәм
мустәһкәмдур; Чүнки мениң барлиқ ниҗатлиқ
ишлиримни, Һәммә интизарлиғимни, У бәрқ
урғузмамду? 6 Лекин ипласларниң һәммиси
тикәнләрдәк, Һеч ким қолида туталмиғачқа,
чөриветилиду. 7 Уларға қол узатқучи өзини төмүр
қурал вә нәйзә сепи билән қуралландурмиса
болмайду; Улар һаман турған йеридә отта
көйдүрүветилиду! 8 Давутниң палванлириниң
исимлири төвәндикидәк хатириләнгәндур: —
Тахкимонлуқ Йошәб-Башсәбәт сәрдарларниң беши
еди. У бир қетимлиқ җәңдә нәйзә ойнитип,
сәккиз йүз адәмни өлтүргән еди. 9 Кейинкиси
Ахохий Додониң оғли Әлиазар еди; Филистийләр
жиғилип җәң қилмақчи болди; шу вақитта Давут
вә униңға һәмраһ болуп чиққан үч палван уларни
җәңгә чақирди; Әлиазар шу үчтин бири еди.

Лекин Исраиллар чекинди; 10 у қозғилип, таки
белиги телип, қоли қиличқа чаплишип қалғичә
Филистийләрни қирди. У күни Пәрвәрдигар
Исраилларни чоң нусрәткә ериштүрди. Хәлиқ
униң кешиға қайтқанда пәқәт олжа жиғиш ишила
қалған еди. 11 Вә униңдин кейинкиси Һарарлиқ
Агийниң оғли Шаммаһ еди. Бир күни Филистийләр
қошун болуп жиғилған еди; йеқин әтрапта қоюқ
өскән бир қизил машлиқ бар еди. Кишиләр
Филистиләрниң алдидин қачқан еди, 12 Шаммаһ
болса қизил машлиқ оттурисида мәзмут туруп,
уни қоғдап Филистийләрни қирди; шуниң билән
Пәрвәрдигар [Исраилларға] ғайәт зор нусрәт ата
қилди. 13 Орма вақтида оттуз йолбашчи ичидин
йәнә үчи Адулламниң ғариға чүшүп, Давутниң
йениға кәлди. Филистийләрниң қошуни Рәфайим
вадисиға баргаһ қурған еди; 14 у чағда Давут
қорғанда еди, Филистийләрниң қаравулгаһи болса
Бәйт-Ләһәмдә еди. 15 Давут уссап: Аһ, бириси
маңа Бәйт-Ләһәмниң дәрвазисиниң йенидики
қудуқтин су әкилип бәргән болса яхши болатти!
— девиди, 16 бу үч палван Филистийләрниң
ләшкәргаһидин бөсүп өтүп, Бәйт-Ләһәмниң
дәрвазисиниң йенидики қудуқтин су тартти вә
Давутқа елип кәлди; лекин у униңдин ичкили
унимиди, бәлки суни Пәрвәрдигарға атап төкүп: 17
— И Пәрвәрдигар, бундақ иш мәндин нери болсун!
Бу үч адәмниң өз һаятиға тәвәккул қилип берип
әкәлгән бу су уларниң қениға охшаш әмәсму!
— деди. Шуниң үчүн у ичишкә унимиди. Бу үч
палван қилған ишлар дәл шулар еди. 18 Зәруияниң
оғли Йоабниң иниси Абишай бу үчиниң беши
еди. У үч йүз адәм билән қаршилишип нәйзисини
пиқиритип уларни өлтүргән. Шуниң билән у
бу «үч палван» ичидә нами чиққан еди. 19 У
бу үчәйләнниң ичидә әң һөрмәтлиги еди, шуңа
уларниң беши еди; лекин у авалқи үчәйләнгә
йәтмәйтти. 20 Йәһояданиң оғли Беная Кабзәәлдин
болуп, бир батур палван еди; у көп қалтис
ишларни қилған. У Моабий Ариәлниң икки оғлини
өлтүргән. Йәнә қар яққан бир күни азгалға чүшүп,
бир ширни өлтүргән еди. 21 У һәм күчтүңгүр
бир мисирлиқни өлтүргән еди. Мисирлиқниң
қолида бир нәйзә бар еди, лекин Бенаяниң қолида
бир һасила бар еди. У мисирлиқниң қолидин
нәйзисини тартивелип, өз нәйзиси билән уни
өлтүрди. 22 Бу ишларни Йәһояданиң оғли Беная
қилған болуп, у үч палван арисида нам чиқарған
еди. 23 У оттуз йолбашчи ичидә һөрмәтлик
еди. Лекин у авалқи үч палванға йәтмәйтти.
Давут уни өзиниң пасибан беги қилди. 24 Оттуз
йолбашчи ичидә Йоабниң иниси Асаһәл, Бәйт-
Ләһәмлик Додониң оғли Әл-Һанан бар еди. 25
[Буниңдин башқа]: һародлуқ Шаммаһ, һародлуқ
Елика, 26 Патлилиқ Һәләз, Тәкоалиқ Иккәшниң
оғли Ира, 27 Анатотлуқ Абиезәр, Һушатлиқ
Мибоннай, 28 Ахоһлуқ Залмон, Нитофатлиқ
Маһарай, 29 Нитофатлиқ Баанаһниң оғли Хәләб,
Биняминлардин Гибеаһлиқ Рибайниң оғли Иттай,
30 Пиратонлуқ Беная, Гааш вадилиридин һиддай,
31 Арбатлиқ Аби-Албон, Барһумлуқ Азмавәт,
32 Шаалбонлуқ Әлияһба, Яшәнниң оғуллири,
һарарлиқ Шаммаһниң [оғли] Йонатан, һарарлиқ
Шарарниң оғли Аһиям, 34 Маакатий Ахасбайниң
оғли Әлифәләт, Гилонлуқ Аһитофәлниң оғли
Елиям, 35 Кармәллик Һәзрай, Арбилиқ Паарай,
36 Зобаһдин болған Натанниң оғли Игал, Гадлиқ
Банни, 37 Аммоний Зәләк, Бәәротлуқ Наһарай (у
Зәруияниң оғли Йоабниң ярақ көтәргүчиси еди),
38 Йитрилиқ Ира, Йитрилиқ Гарәб 39 вә Һиттий
Урия қатарлиқлар болуп, уларниң һәммиси оттуз
йәттә киши еди.

24

Пәрвәрдигарниң ғәзиви Исраилға йәнә
қозғалди. Шуниң билән У уларни жазалаш
үчүн Давутни қозғивиди, у адәм чиқирип, уларға:
— Исраиллар билән Йәһудалиқларниң санини
ал, деди. 2 Падиша өз йенида турған қошун
сәрдари Йоабқа: Барғин, Дандин тартип Бәәр-
Шебағичә Исраилниң һәммә қәбилилириниң
жутлирини кезип, хәлиқни санап чиққин, мән
хәлиқниң санини биләй, деди. 3 Йоаб падишаға: Бу
хәлиқ һазир мәйли қанчилик болсун, Пәрвәрдигар
Худайиң уларниң санини йүз һәссә ашурғай.
Буни ғоҗам падиша өз көзи билән көргәй!
Лекин ғоҗам падиша немишкә бу иштин хуш
болидикин? — деди. 4 Амма Йоаб билән қошунниң
башқа сәрдарлири унимисиму, падишаниң
ярлиғи улардин күчлүк еди; шуниң билән Йоаб
билән қошунниң башқа сәрдарлири Исраилниң
хәлқини санариғили падишаниң қешидин чиқти.
5 Улар Иордан дәриясидин өтүп Яазәргә йеқин
Гад вадисида Ароәрдә, йәни шәһәрниң җәнуп
тәрипидә баргаһ тикти. 6 Андин улар Гилеадқа
вә Тахтим-Һодшиниң жутиға кәлди. Андин Дан-

Янға келип айлинип Зидонға барди. 7 Андин улар
Тур дегән қорғанлиқ шәһәргә, шундақла Һивийлар
билән Қананийларниң һәммә шәһәрлиригә кәлди;
андин улар Йәһуда жутиниң җәнуп тәрипигә,
шу йәрдики Бәәр-Шебағичә барди. 8 Шундақ
қилип улар пүткүл зиминни кезип, тоққуз ай
жигирмә күн өткәндин кейин, Йерусалимға йенип
кәлди. 9 Йоаб падишаға хәлиқниң санини мәлум
қилип: Исраилда қилич көтирәләйдиған батурдин
сәккиз йүз миңи, Йәһудада бәш йүз миңи бар
екән, деди. 10 Давут хәлиқниң санини алғандин
кейин, виждани азапланди вә Пәрвәрдигарға: Бу
қилғиним еғир гуна болупту. И Пәрвәрдигар,
қулуңниң қәбиһлигини көтиривәткәйсән; чүнки
мән толиму ахмақанилик қиптимән, деди. 11 Давут
әтигәндә турғанда Пәрвәрдигарниң сөзи Давутниң
алдин көргүчиси болған Гад пәйғәмбәргә келип: 12
— «Берип Давутқа ейткин, Пәрвәрдигар: — Мән үч
[бала-қазани] алдиңға қойимән, уларниң бирини
талливалғин, мән шуни үстүңгә чүшүримән,
дәйду — дегин» — дейилди. 13 Шуниң билән Гад
Давутниң қешиға келип буни униңға деди. У
униңға: «Йәттә жилғичә зиминиңда ачарчилиқ
саңа болсунму? Яки дүшмәнлириң үч айғичә сени
қоғлап, сән улардин қачамсән? Вә яки үч күнгичә
зиминиңда ваба тарқалсунму? Әнди сән убдан
ойлап, бир немә дегин, мән мени Әвәткүчигә
немә дәп җавап берәй?» — деди. 14 Давут Гадқа:
Мән толиму тәңликтә қалдим! Сәндин өтүнәйки,
биз Пәрвәрдигарниң қолиға чүшәйли; чүнки
Униң рәһимдиллиғи зордур; инсанниң қолиға
пәқәт чүшүп қалмиғаймән! — деди. 15 Шуниң
билән Пәрвәрдигар әтигәндин тартип бекитилгән
вақитқичә ваба чүшүрди. Дандин тартип Бәәр-
Шебағичә йәтмиш миң адәм өлди. 16 Әнди пәриштә
қолини Йерусалимға узутуп шәһәрни һалак қилай
дегәндә, Пәрвәрдигар еғир һөкүмидин пушайман
қилип, хәлиқни һалак қиливатқан Пәриштигә:
Әнди болди қилғин; қолуңни жиққин, — деди.
У вақитта Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Йәбусий
Аравнаһниң хаманиниң йенида еди. 17 Давут
хәлиқни йоқитиватқан пәриштини көргәндә
Пәрвәрдигарға: Мана, гуна қилған мән, қәбиһлик
қилғучи мәндурмән. Лекин бу қойлар болса
немә қилди? Сениң қолуң мениң үстүмгә вә
атамниң җәмәтиниң үстигә чүшсун! — деди. 18 Шу
күни Гад Давутниң қешиға келип униңға: Берип
Йәбусий Аравнаһниң хаминиға Пәрвәрдигарға
атап бир қурбангаһ ясиғин, деди. 19 Давут Гадниң
сөзи бойичә Пәрвәрдигар буйруғандәк қилди. 20
Аравнаһ қарап падиша билән хизмәткарларниң өз
тәрипигә келиватқинини көрүп, алдиға чиқип
падишаниң алдида йүзини йәргә тәккүзүп, тазим
қилди. 21 Аравнаһ: Ғоҗам падиша немә иш билән
қуллириниң алдиға кәлдилигин? — дәп сориди.
Давут: Хәлиқниң арисида вабани тохтитиш
үчүн, бу хаманни сәндин сетивелип, бу йәрдә
Пәрвәрдигарға бир қурбангаһ ясиғили кәлдим,
— деди. 22 Аравнаһ Давутқа: Ғоҗам падиша
өзлири немини халисила шуни елип қурбанлиқ
қилсила. Мана бу йәрдә көйдүрмә қурбанлиқ
үчүн калилар бар, отун қилишқа хаман тепидиған
тирнилар билән калиларниң боюнтуруқлири
бар. 23 И падиша, буниң һәммисини мәнки
[Аравнаһ] падишаға тәқдим қилай, деди. У
йәнә падишаға: Пәрвәрдигар Худалири силини
қобул қилип шәпқәт көрсәткәй, деди. 24 Падиша
Аравнаһға: Яқ, қандақла болмисун буларни
сәндин өз нәрхидә сетивалмисам болмайду. Мән
бәдәл төлимәй Пәрвәрдигар Худайимға көйдүрмә
қурбанлиқларни һәргиз сунмаймән, — деди.
Андин Давут хаман билән калиларни әллик шәкәл
күмүчкә сетивалди. 25 Андин Давут у йәрдә
Пәрвәрдигарға бир қурбангаһ ясап, көйдүрмә
қурбанлиқлар билән енақлиқ қурбанлиқлири
қилди. Пәрвәрдигар зимин үчүн қилған дуаларни
қобул қилип, ваба Исраилниң арисида тохтиди.

Падишаһлар 1

1 Давут падиша хелә яшинип қалған еди; уни
йотқан-әдиял билән япсиму, у иссимайтти.
2 Хизмәткарлири униңға: — Ғожам падиша
өзлири үчүн, алдилирида туридиған бир пак қиз
тапқузайли; у падишадин хәвәр елип, силиниң
қучағлирида ятсун; шуниң билән ғожам падиша
иссийла — деди. 3 Улар пүткүл Исраил зиминини
кезип гөзәл бир қизни издәп жүрүп, ахири
Шунамлиқ Абишагни тепип падишаниң алдиға
елип кәлди. 4 Қиз интайин гөзәл еди; у падишадин
хәвәр елип униң хизмитидә болатти, амма
падиша униңға йеқинчилиқ қилмайтти. 5 Амма
Һаггитниң оғли Адония мәртивисини көтәрмәкчи
болуп: «Мән падиша болимән» деди. У өзигә
жәң һарвулири билән атлиқларни вә алдида
жүридиған әллик әскәрни тәйяр қилди 6 (униң
атиси һеч қачан: «Немишкә бундақ қилисән?» дәп,
униңға тәнбиһ-тәрбийә берипму бақмиған еди
һәм у наһайити келишкән жигит болуп, аниси уни
Абшаломдин кейин туққан еди). 7 У Зәруияниң
оғли Йоаб вә каһин Абиятар билән мәслиһәт
қилишип турди. Улар болса Адонияға әгишип
униңға ярдәм берәтти. 8 Лекин каһин Задок
вә Йәһояданиң оғли Беная, Натан пәйғәмбәр,
Шимәй, Рәй вә Давутниң өз палванлири Адонияға
әгәшмиди. 9 Адония қой, кала вә бордиған
топақларни Ән-Рогәлниң йенидики Зоһәләт
дегән ташта сойдуруп, һәммә ака-укилирини,
йәни падишаниң оғуллири билән падишаниң
хизмитидә болған һәммә Йәһудаларни чақирди.
10 Лекин Натан пәйғәмбәр, Беная, палванлар
вә өз иниси Сулайманни у чақирмиди. 11
Натан болса Сулайманниң аниси Бат-Шебаға:
— «Аңлимидиңму? Һаггитниң оғли Адония
падиша болди, лекин ғожимиз Давут униңдин
хәвәрсиз. 12 Әнди мана, өз җениң вә оғлуң
Сулайманниң җенини қутқузушқа мениң саңа
бир мәслиһәт беришимкә иҗазәт бәргәйсән. 13
Давут падишаниң алдиға берип униңға: — Ғожам
падиша өзлири қәсәм қилип өз кәминилиригә
вәдә қилип: «Сениң оғлуң Сулайман мәндин
кейин падиша болуп тәхтимдә олтириду» дегән
әмәсмидилә? Шундақ туруқлуқ немишкә Адония
падиша болиду? — дегин. 14 Мана, падиша билән
сөзлишип турғиниңда, мәнму сениң кәйниңдин
кирип сөзүңни испатлаймән, — деди. 15 Бат-
Шеба ичкири өйгә падишаниң қешиға кирди
(падиша толиму қерип кәткән еди, Шунамлиқ
Абишаг падишаниң хизмитидә болуватәтти).
16 Бат-Шеба падишаға еңишип тазим қилди.
Падишаһ: — Немә тәливиң бар? — дәп сориди.
17 У униңға: — И ғожам, сили Пәрвәрдигар
Худалири билән өз дедәклиригә: «Сениң оғлуң
Сулайман мәндин кейин падиша болуп тәхтимдә
олтириду» дәп қәсәм қилған едила. 18 Әнди
мана, Адония падиша болди! Лекин и ғожам
падиша, силиниң униңдин хәвәрлири йоқ. 19 У
көп калиларни, бордақ топақлар билән қойларни
сойдуруп, падишаниң һәммә оғуллирини, Абиятар
каһинни вә қошунниң сәрдари Йоабни чақирди.
Лекин қуллири Сулайманни у чақирмиди. 20
Әнди, и ғожам падиша, пүткүл Исраилниң
көзлири силигә тикилмәктә, улар ғожам
падишаниң өзлиридин кейин тәхтлиридә кимниң
олтиридиғанлиғи тоғрисида уларға хәвәр
беришлирини күтишиватиду; 21 бир қарарға
кәлмисилә, ғожам падиша өз ата-бовилири билән
биллә ухлашқа кәткәндин кейин, мән билән оғлум
Сулайман гунакар санилип қалармизмекин, —
деди. 22 Мана, у техи падиша билән сөзлишип
турғинида Натан пәйғәмбәрму кирип кәлди.
23 Улар падишаға: — Натан пәйғәмбәр кәлди,
дәп хәвәр бәрди. У падишаниң алдиға кирипла,
йүзини йәргә йеқип туруп падишаға тазим
қилди. 24 Натан: — И ғожам падиша, сили
Адония мәндин кейин падиша болуп мениң
тәхтимдә олтириду, дәп ейтқан едилиму? 25
Чүнки у бүгүн чүшүп, көп буқа, бордиған
топақлар билән қойларни сойдуруп, падишаниң
һәммә оғуллирини, қошунниң сәрдарлирини,
Абиятар каһинни чақирди; вә мана, улар униң
алдида йәп-ичип: «Яшисун падиша Адония!»
— дәп товлашмақта. 26 Лекин қуллири болған
мени, Задок каһинни, Йәһояданиң оғли Бенаяни
вә қуллири болған Сулайманни у чақирмиди.
27 Ғожам падиша кимниң өзлиридин кейин
ғожам падишаниң тәхтидә олтиридиғанлиғини
өз қуллириға уқтурмай у ишни буйрудилиму?
— деди. 28 Давут падиша: — Бат-Шебани
алдимға чиқириңлар, деди. У падишаниң алдиға
кирип, униң алдида турди. 29 Падиша болса:
— Җенимни һәммә қийинчилиқтин қутқузған

Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки,
30 мән әслидә Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
билән саңа қәсәм қилип: «Сениң оғлуң Сулайман
мәндин кейин падиша болуп орнумда мениң
тәхтимдә олтириду» дәп ейтқинимдәк, бүгүнки
күндә мән бу ишни чоқум вуҗудқа чиқиримән, —
деди. 31 Вә Бат-Шеба йүзини йәргә йеқип туруп
падишаға тазим қилип: — Ғоҗам Давут падиша
әбәдий яшисун! — деди. 32 Давут падиша: —
Задок каһинни, Натан пәйғәмбәрни, Йәһояданиң
оғли Бенаяни алдимға чақириңлар, деди. Улар
падишаниң алдиға кәлди. 33 Падиша уларға: —
Ғоҗаңларниң хизмәткарлирини өзүңларға қошуп,
Сулайманни өз қечиримгә миндүрүп, Гиһонға
елип бериңлар; 34 у йәрдә Задок каһин билән
Натан пәйғәмбәр уни Исраилниң үстигә падиша
болушқа мәсиһ қилсун. Андин канай челип: —
Сулайман падиша яшисун! дәп товлаңлар. 35
Андин у тәхтимдә олтиришқа бу йәргә кәлгәндә,
униңға әгишип меңиңлар; у мениң орнумда
падиша болиду; чүнки мән уни Исраил билән
Йәһуданиң үстигә падиша болушқа тайинлидим,
— деди. 36 Йәһояданиң оғли Беная падишаға
җавап берип: — Амин! Ғоҗам падишаниң Худаси
Пәрвәрдигарму шундақ буйрусун! 37 Пәрвәрдигар
ғоҗам падиша билән биллә болғандәк, Сулайман
билән биллә болуп, униң тәхтини ғоҗам Давут
падишаниңкидин техиму улуқ қилғай! — деди.
38 Задок каһин, Натан пәйғәмбәр, Йәһояданиң
оғли Беная вә Кәрәтийләр билән Пәләтийләр
чүшүп, Сулайманни Давут падишаниң қечириға
миндүрүп, Гиһонға елип барди. 39 Задок каһин
ибадәт чедиридин май билән толған бир мүңгүзни
елип, Сулайманни мәсиһ қилди. Андин улар канай
чалди. Хәлиқниң һәммиси: — Сулайман падиша
яшисун! — дәп товлашти. 40 Хәлиқниң һәммиси
униң кәйнидин әгишип, сүнай челип зор шатлиқ
билән йәр йерилғидәк тәнтәнә қилишти. 41 Әнди
Адония вә униң билән җәм болған меһманлар
ғизалинип чиққанда, шуни аңлиди. Йоаб канай
авазини аңлиғанда: — Немишкә шәһәрдә шунчә
қийқас-сүрән селиниду? — дәп сориди. 42 У техи
сөзини түгәтмәйла, мана Абиятар каһинниң оғли
Йонатан кәлди. Адония униңға: — Киргин, қәйсәр
адәмсән, чоқум бизгә хуш хәвәр елип кәлдиң, —
деди. 43 Йонатан Адонияға җавап берип: — Ундақ
әмәс! Ғоҗимиз Давут падиша Сулайманни падиша
қилди! 44 Вә падиша өзи униңға Задок каһинни,
Натан пәйғәмбәрни, Йәһояданиң оғли Бенаяни вә
Кәрәтийләр билән Пәләтийләрни һәмраһ қилип
әвитип, уни падишаниң қечириға миндүрди; 45
андин Задок каһин билән Натан пәйғәмбәр уни
падиша болушқа Гиһонда мәсиһ қилди. Улар у
йәрдин чиқип шатлиқ қилип, пүткүл шәһәрни
қийқас-сүрән билән ләрзигә салди. Сиз аңлаватқан
сада дәл шудур. 46 Униң үстигә Сулайман
һазир падишалиқ тәхтидә олтириватиду. 47 Йәнә
келип падишаниң хизмәткарлири келип ғоҗимиз
Давут падишаға: «Худалири Сулайманниң
намини силиниңкидин әвзәл қилип, тәхтини
силиниңкидин улуқ қилғай!» дәп бәхит тиләп
мубарәкләшкә келишти. Падиша өзи ятқан
орунда сәҗдә қилди 48 вә падиша: — «Бүгүн
мениң тәхтимгә олтарғучи бирисини тайинлиған,
өз көзлиримгә шуни көргүзгән Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигар мубарәкләнсун!» — деди
— деди. 49 Шуни аңлап Адонияниң барлиқ
меһманлири һодуқуп, орнидин қопуп һәр бири
өз йолиға кәтти. 50 Адония болса Сулаймандин
қорқуп, орнидин қопуп, [ибадәт чедириға] берип
қурбангаһниң мүңгүзлирини тутти. 51 Сулайманға
шундақ хәвәр берилип: — «Адония Сулайман
падишадин қорқиду; чүнки мана, у қурбангаһниң
мүңгүзлирини тутуп туруп: — «Сулайман падиша
бүгүн маңа шуни қәсәм қилсунки, у өз қулини
қилич билән өлтүрмәсликкә вәдә қилғай» деди»,
— дейилди. 52 Сулайман: — У дурус адәм
болса бешидин бир тал чач йәргә чүшмәйду.
Лекин униңда рәзиллик тепилса, өлиду, деди. 53
Сулайман падиша адәм әвитип уни қурбангаһдин
елип кәлди. У келип Сулайман падишаниң алдида
еңишип тазим қилди. Сулайман униңға: — Өз
өйүңгә кәткин, — деди.

2 Давутниң өлидиған вақти йеқинлашқанда, оғли
Сулайманға тапилап мундақ деди: — 2 «Әнди
йәр йүзидикиләрниң һәммиси баридиған йол
билән кетимән. Җүрәклик болуп, әркәктәк болғин!
3 Сән барлиқ қиливатқан ишлириңда һәмдә
барлиқ нийәт қилған ишлириңда раваҗ тепишиң
үчүн Мусаға чүшүрүлгән қанунда пүтүлгәндәк,
Пәрвәрдигар Худайиңниң йоллирида меңип,
Униң бәлгүлимилири, Униң әмирлири, Униң
һөкүмлири вә агаһ-гувалиқлирида чиң туруп,
Униң тапшуруғини чиң тутқин. 4 Шундақ

қилғанда Пәрвәрдигар маңа: «Әгәр әвлатлириң
өз йолиға көңүл бөлуп, Мениң алдимда пүтүн
қәлби вә пүтүн жени билән һәқиқәттә маңса,
саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиришқа
бир зат кам болмайду» дәп ейтқан сөзигә
әмәл қилиду. 5 Амма Зәруияниң оғли Йоабниң
маңа қилғинини, йәни униң өзи қандақ қилип
Исраилниң қошунидики икки сәрдарни, йәни
Нерияниң оғли Абнәр билән Йәтәрниң оғли
Амасани уруп өлтүрүп, тинич мәзгилдә җәңдә
төкүлгәндәк қан төкүп, белигә бағлиған кәмәргә
вә путиға кийгән кәшигә җәңдә төкүлгәндәк
қан чечип, дағ қилғанлиғини билисән. 6 Сән
уни даналиғиңға мувапиқ бир тәрәп қилип,
униң ақ бешиниң гөргә саламәт чүшүшигә йол
қоймиғайсән. (Sheol h7585) 7 Лекин Гилеадлиқ
Барзиллайниң оғуллириға меһриванлиқ
көрситип, дәстихиниңдин нан йегүзгин; чүнки
мән акаң Абшаломдин қачқинимда, улар йенимға
келип маңа шундақ қилған. 8 Вә мана Баһуримдин
кәлгән Бинямин қәбилисидин Герaниң оғли
Шимәй йениңда туриду. У мән Маһанаимға
баридиғанда, әшәддий ләнәт билән мени қарғиди.
Кейин у Иордан дәриясиға берип мениң алдимға
кәлгәндә, мән Пәрвәрдигарниң [нами] билән
униңға: «Сени қилич билән өлтүрмәймән» дәп
қәсәм қилдим. 9 Амма һазир уни гунасиз дәп
санимиғин. Өзүң дана киши болғандин кейин
униңға қандақ қилишни билисән; һәрһалда
униң ақ бешини қанитип гөргә чүшүргин».
(Sheol h7585) 10 Давут өз ата-бовлири билән бир
йәрдә ухлиди. У «Давутниң шәһири» [дегән
җайда] дәпнә қилинди. 11 Давутниң Исраилға
сәлтәнәт қилған вақти қириқ жил еди; у Һебронда
йәттә жил сәлтәнәт қилип, Йерусалимда оттуз
үч жил сәлтәнәт қилди. 12 Сулайман атиси
Давутниң тәхтидә олтарди; униң сәлтәнити хелә
мустәһкәмләнди. 13 Амма Һаггитниң оғли Адония
Сулайманниң аниси Бат-Шебаниң қешиға барди.
У униңдин: — Течлиқ мәхситидә кәлдиңму? —
дәп сориди. У: — Шундақ, течлиқ мәхситидә,
деди. 14 У йәнә: — Саңа бир сөзүм бар еди, деди.
У: — Сөзүңни ейтқин, деди. 15 У: — Билисәнки,
падишалиқ әслидә мениңки еди, вә пүтүн Исраил
мени падиша болиду дәп, маңа қарайтти. Лекин
падишалиқ мәндин кетип, инимниң илкигә
өтти; чүнки Пәрвәрдигарниң ирадиси билән у
униңки болди. 16 Әнди саңа бир илтимасим
бар. Мени яндурмиғин, деди. У: — Ейтқин, деди.
17 У: — Сәндин өтүнимән, Сулайман падишаға
мән үчүн ейтқинки — чүнки у саңа яқ демәйду!
— У Шунамлиқ Абишагни маңа хотунлуққа
бәрсун, деди. 18 Бат-Шеба: — Мақул; сән үчүн
падишаға сөз қилай, деди. 19 Бат-Шеба Адония
үчүн сөз қилғили Сулайман падишаниң алдиға
барди. Падиша қопуп алдиға берип, анисиға
тазим қилди. Андин тәхтигә берип олтирип
падишаниң анисиға бир тәхтни кәлтүрди. Шуниң
билән у униң оң йенида олтирип, униңға: —
20 Саңа кичиккинә бир илтимасим бар. Мени
яндурмиғин, деди. Падиша униңға: — И ана,
соравәргин, мән сени яндурмаймән, деди. 21 У: —
Акаң Адонияға Шунамлиқ Абишагни хотунлуққа
бәргүзгин, деди. 22 Сулайман падиша җавап берип
анисиға: — Немишкә Адония үчүн Шунамлиқ
Абишагни сорайсән? У акам болған екән, униң
үчүн, Абиятар каһин үчүн вә Зәруияниң оғли
Йоаб үчүн падишалиқниму соримамсән! — деди.
23 Сулайман падиша Пәрвәрдигар билән қәсәм
қилип мундақ деди: — Адония шу сөзни қилғини
үчүн өлмисә, Худа мени урсун яки униңдин
артуқ җазалисун! 24 Мениң орнумни мустәһкәм
қилған, атамниң тәхтидә олтарғузған, Өз вәдиси
бойичә маңа бир өйни қурған Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, Адония бүгүн
өлүмгә мәһкүм қилиниду, деди. 25 Шуниң
билән Сулайман падиша Йәһояданиң оғли
Бенаяни бу ишқа әвәтти; у уни чепип өлтүрди. 26
Падиша Абиятар каһинға: — Маң, Анатоттики өз
етизлиғиңға барғин. Сән өлүмгә лайиқсән, лекин
сән Рәб Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини атам
Давутниң алдида көтәргәнлигиң түпәйлидин,
вә атамниң тартқан һәммә азап-оқубәтлиридә
униңға һәмдәрд болғиниң үчүн, мән һазир сени
өлүмгә мәһкүм қилмаймән, деди. 27 Андин
Сулайман Абиятарни Пәрвәрдигарға каһин
болуштин җуда қилип һайдиди. Шуниң билән
Пәрвәрдигарниң Әлиниң җамәти тоғрилиқ
Шилоһда ейтқан сөзи әмәлгә ашурулди. 28 Буниң
хәвири Йоабқа йәткәндә (чүнки Йоаб Абшаломға
әгәшмигән болсиму, Адонияға әгәшкән еди) Йоаб
Пәрвәрдигарниң чедириға қечип қурбангаһниң
мүңгүзлирини тутти. 29 Сулайман падишаға:
«Мана, Йоаб Пәрвәрдигарниң чедириға қечип

берип, қурбангаһниң йенида туриду» дегән хәвәр
йәткүзүлди. Сулайман Йәһояданиң оғли Бенаяни
шу йәргә әвәтип: — Маң, уни өлтүрүвәткин, деди.
30 Беная Пәрвәрдигарниң чедириға берип униңға:
— «Падиша сени буяққа чиқсун!» деди, деди. У: —
Яқ, мошу йәрдә өлимән, деди. Беная падишаниң
йениға қайтип униңға хәвәр берип: — Йоаб
мундақ-мундақ деди, маңа шундақ җавап бәрди,
деди. 31 Падиша униңға: — У өзи дегәндәк қилип,
уни чепип өлтүргин вә уни дәпнә қилғин. Шуниң
билән Йоаб төккән наһәқ қан мәндин вә атамниң
җәмәтидин көтирилип кәткәй. 32 Шундақ қилип
атам Давут бехәвәр әһвалда у өзидин адил вә
есил икки адәмни, йәни Исраилниң қошунининиң
сәрдари нәрниң оғли Абнәр билән Йәһуданиң
қошунининиң сәрдари Йәтәрниң оғли Амасани
қиличлиғини үчүн, Пәрвәрдигар у төккән қанни
өз бешиға яндуриду. 33 Уларниң қени Йоабниң
беши вә нәслиниң бешиға мәңгү янғай; лекин
Давут, униң нәсли, җәмәти вә тәхтигә әбәдил-
әбәткичә Пәрвәрдигардин тинич-хатирҗәмлик
болғай, деди. 34 Йәһояданиң оғли Беная чиқип уни
чепип, өлүмгә мәһкүм қилди. Андин у чөлдики өз
өйидә дәпнә қилинди. 35 Падиша Йәһояданиң
оғли Бенаяни униң орниға қошунниң сәрдари
қилди; падиша Абиятарниң орниға Задокни
каһин қилип тайинлиди. 36 Андин кейин падиша
Шимәйни чақирип униңға: — Йерусалимда
өзүңгә бир өй селип у йәрдә олтарғин. Башқа
һеч йәргә чиқма. 37 Әгәр сән чиқип Кидрон
җилғисидин өтсәң, шуни ениқ билип қойки,
шу күндә сән шәксиз өлисән. Сениң қениң өз
бешиңға чүшиду, деди. 38 Шимәй падишаға:
— Ғоҗамниң сөзи бәрһәқтур. Ғоҗам падиша
ейтқандәк қуллири шундақ қилиду, деди. Шуниң
билән Шимәй узун вақиткичә Йерусалимда
турди. 39 Үч жилдин кейин шундақ болдики,
Шимәйниң қуллиридин иккиси қечип Маакаһниң
оғли, Гатниң падишаси Ақишниң қешиға барди.
Шимәйгә: — Мана қуллириң Гат шәһиридә туриду,
дегән хәвәр йәткүзүлди. 40 Шимәй ешигини тоқуп
қуллирини издигили Гатқа, Ақишниң йениға
барди. Андин у йенип өз қуллирини Гаттин елип
кәлди. 41 Сулайманға: — Шимәй Йерусалимдин
Гатқа берип кәлди, дәп хәвәр йәткүзүлди. 42
Падиша Шимәйни чақиртип униңға: — Мән сени
Пәрвәрдигар билән қәсәм қилдуруп: — Шуни ениқ
билип қойки, сән қайси күни чиқип бирәр йәргә
барған болсаң, сән шу күнидә шәксиз өлисән,
дәп агаһландуруп ейтмиғанмидим? Өзүңму, мән
аңлиған сөз бәрһәқ, дегән едиңғу? 43 Шундақ
болған екән, немишкә өзүң Пәрвәрдигар алдида
қилған қәсимиңни бузуп, мән саңа буйруған
буйруғумниму тутмидиң? — деди. 44 Падиша
Шимәйгә йәнә: Сән атам Давутқа қилған һәммә
рәзилликни убдан билисән, у көңлүңгә аяндур.
Мана Пәрвәрдигар рәзиллигиңни өз бешиңға
яндуриду. 45 Лекин Сулайман падиша болса
бәрикәтлинип, Давутниң тәхти Пәрвәрдигарниң
алдида әбәдил-әбәт мустәһкәм қилиниду, деди. 46
Андин падишаниң буйруғи билән Йәһояданиң
оғли Беная чиқип уни чепип өлтүрди. Падишаһлиқ
болса Сулайманниң қолида мустәһкәм қилинди.

3 Сулайман Мисирниң падишаси Пирәвн
билән иттипақ түзүп Пирәвнниң қизини
хотунлуққа алди. Өз ордиси, Пәрвәрдигарниң
өйи вә Йерусалимниң чөрисидики сепилни
ясап пүткүзгичилик у уни «Давутниң
шәһири»гә апирип турғузди. 2 Шу вақитларда
Пәрвәрдигарниң нами үчүн бир ибадәтхана
ясалмиғини үчүн хәлиқ «жуқури җайлар»да
қурбанлиқлирини қилатти. 3 Сулайман
Пәрвәрдигарни сөйүп, атиси Давутниң
бәлгүлигәнлиридә маңатти. Пәқәт «жуқури
җайлар»да қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.
4 Падиша қурбанлиқ қилғили Гибеонға барди;
чүнки у йәр «улуқ жуқури җай» еди. Сулайман
у йәрдики қурбангаһда бир миң көйдүрмә
қурбанлиқ сунди. 5 Пәрвәрдигар Гибеонда
Сулайманға кечиси чүшидә көрүнди. Худа униңға:
— Мениң саңа немә беришимни лайиқ тапсаң,
шуни тилигин, деди. 6 Сулайман җававән мундақ
деди: — Қулуң атам Давут Сениң алдиңда һәқиқәт,
һәққанийлиқ вә көңлиниң сәмимийлиги билән
маңғанлиғи билән Сән униңға зор меһриванлиқни
көрсәткән едиң; вә Сән шу зор меһриванлиқни
давам қилип, бүгүнки күндикидәк өз тәхтидә
олтарғили униңға бир оғул бәрдиң. 7 Әнди и
Пәрвәрдигар Худайим, қулуңни атам Давутниң
орнида падиша қилдиң. Амма мән пәқәт бир гөдәк
бала халас, чиқиш-киришниму билмәймән. 8 Өз
қулуң Сән таллиған хәлқиң, көплүгидин санап
болмайдиған һесапсиз улуқ бир хәлиқ арисида
туриду. 9 Шуңа Өз қулуңға хәлқиңниң үстидә

һөкүм қилишқа яхши-яманни пәриқ етидиған
ойғақ бир қәлбни бәргәйсән; болмиса, ким бу
улуқ хәлқиң үстигә һөкүм қилалисун? — деди. 10
Сулайманниң шуни тилигини Рәбни хуш қилди.
11 Худа униңға: — Сән шуни тилигиниң үчүн — Я
өзүң үчүн узун өмүр тилимәй, я өзүң үчүн дөләт-
байлиқ тилимәй, я дүшмәнлириңниң җанлирини
тилимәй, бәлки тоғра һөкүм қилғили ойғақ
болушқа өзүң үчүн әқил-парасәтни тилигиниң
үчүн, 12 мана, сөзүң бойичә шундақ қилдим.
Мана саңа шундақ дана вә йорутулған қәлбни
бәрдимки, сәндин илгири саңа охшайдиғини
болмиған, сәндин кейинму саңа охшайдиғини
болмайду. 13 Мән сән тилимигән нәрсиниму,
йәни дөләт-байлиқ вә шан-шөһрәтни саңа бәрдим.
Шуниң билән барлиқ күнлириңдә падишаларниң
арисида саңа охшаш болидиғини чиқмайду. 14
Әгәр атаң Давут маңғандәк Мениң йоллиримда
меңип, бәлгүлимилирим вә әмирлиримни тутсаң
күнлириңни узартимән, деди. 15 Сулайман
ойғанғанда, мана бу бир чүш еди. У Йерусалимға
келип Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғиниң алдиға
келип, өрә туруп көйдүрмә қурбанлиқларни
қилип, тәшәккүр қурбанлиқлирини өткүзүп,
һәммә хизмәткарлириға зияпәт қилип бәрди. 16
Шуниңдин кейин икки паһишә аял падишаниң
қешиға келип униң алдида турди. 17 Биринчи аял:
— И ғоҗам! Мән вә бу хотун бир өйдә олтиримиз;
у мән билән өйдә турғинида бир балини туғдум.
18 Мән балини туғуп үч күндин кейин у хотунму
бир бала туғди. Биз иккилән у йәрдә олтардуқ;
өйдә биздин башқа һеч ят адәм йоқ еди, ялғуз биз
иккилән өйдә едуқ. 19 Шу кечидә бу хотунниң
балиси өлди; чүнки у балисини бесип өлтүрүп
қойған еди. 20 У йерим кечидә қопуп дедәклири
ухлап қалғанда, йенимдин оғлумни елип өз
қучиғиға селип, өзиниң өлгән оғлини мениң
қучиғимға селип қоюпту. 21 Әтиси қопуп баламни
емитәй десәм мана өлүк туриду. Лекин әтигәндә
қарисам, у мән туққан бала әмәс еди, деди. 22
Иккинчи аял: — Яқ, ундақ әмәс. Тирик қалғини
мениң оғлум, өлгини сениң оғлуң, деди. Лекин
биринчи аял: — Яқ, өлгини сениң оғлуң, тирик
қалғини мениң оғлум, деди. Улар шу һаләттә
падишаниң алдида талишип туратти. 23 Падишаһ:
— Бири: «Тирик қалғини мениң оғлум, өлгини
сениң оғлуң» дәйду. Амма йәнә бири: «Яқ, өлгини
сениң оғлуң, тирик қалғини мениң оғлум»
дәйду, деди. 24 Падишаһ: Маңа бир қилич елип
келиңлар, деди. Улар қилични падишаға елип
кәлгәндә 25 падиша: Тирик балини оттуридин
кесип икки парчә қилип йеримини биригә, йәнә
бир йеримни иккинчисигә бериңлар, деди. 26 У
вақитта тирик балиниң аниси өз балисиға ичини
ағритип падишаға: — Аһ ғоҗам! Тирик балини
униңға бәрсилә, һәргиз уни өлтүрмигәйлә! — дәп
ялвурди. Лекин иккинчиси: — Уни нә мениңки
нә сениңки қилмай, оттуридин кесиңлар, деди.
27 Падиша җававән: — Тирик балини униңға
бериңлар, уни һеч өлтүрмәңлар; чүнки бу
балиниң аниси шудур, деди. 28 Пүткүл Исраил
падишаниң қилған һөкүми тоғрисида аңлиди вә
улар падишадин қорқти, чүнки улар Худаниң
адил һөкүмләрни чиқириш даналиқиниң униңда
барлиғини көрди.

4 Сулайман падиша пүткүл Исраилға падиша
болди. 2 Униң чоң әмәлдарлири мунулар: —
Задокниң оғли Азария каһин еди; 3 Шишаниң
оғуллири Елихорәф вә Ахияһ катиплар еди;
Аһилудниң оғли Йәһошафат диванбеги еди; 4
Йәһояданиң оғли Беная қошунниң баш сәрдари
еди. Задок билән Абиятар каһинлар еди; 5
Натанниң оғли Азария назарәт беги, Натанниң
йәнә бир оғли Забуд һәм каһин вә падишаниң
мәслиһәтчиси еди. 6 Ахишар ординиң ғоҗидари,
Абданиң оғли Адонирам баҗ-алван беги еди. 7
Пүткүл Исраил зиминида Сулайман падишаниң
өзи үчүн вә ордидикилири үчүн йемәк-ичмәк
тәминләйдиған, он икки назарәтчи тайинланған
еди; уларниң һәр бири жилда бир айдин йемәк-
ичмәк тәминләшкә мәсъул еди. 8 Уларниң
исми төвәндә хатириләнгән: Әфраим тағлиқ
райониға Бән-Хур; 9 Маказ, Шаалбим, Бәйт-
Шәмәш вә Елон-Бәйт-Һананға Бән-Дәкәр; 10
Аруботқа Бән-Хәсәд; у йәнә Сокоһ вә Хәфәр
дегән барлиқ жутқиму мәсъул еди; 11 йәнә
Нафат-Дорға Бән-Абинадаб (у Сулайманниң қизи
Тафатни хотунлуққа алған); 12 Таанақ, Мәгиддо
вә Йизрәәлниң төвәнки тәрипидики Зарәтанниң
йенида болған пүткүл Бәйт-Шанға, шундақла Бәйт-
Шандин тартип Абәл-Мәһолаһғичә, Җокнеамдин
өткичә болған зиминларға Аһилудниң оғли
Баана; 13 Рамот-Гилеадқа Бән-Гәбәр; у йәнә Гилеад
жутиға җайлашқан, Манассәһниң оғли Яирға тәвә

болған кәнтләр вә һәм Башандики жут Аргоб,
җүмлидин у йәрдики сепили, мис балдақлиқ
қовуқлири болған атмиш чоң шәһәргиму мәсъул
еди. 14 Маһанаимға Иддониң оғли Аһинадаб;
15 Нафталиға Ахимааз (у Сулайманниң қизи
Басиматни хотунлуққа алған еди). 16 Ашир вә
Алотқа Һушайниң оғли Баанаһ; 17 Иссакарға
Паруаһниң оғли Йәһошафат; 18 Бинямин зиминиға
Еланиң оғли Шимәй; 19 Гилеад зиминиға (әслидә
Аморийларниң падишаси Сиһон вә Башанниң
падишаси Огниң зимини еди) Уриниң оғли Гәбәр.
У шу жутқа бирдин-бир назарәтчи еди. 20 Йәһуда
билән Исраилниң адәмлири деңиз саһилидики
қумдәк нурғун еди. Улар йәп-ичип, хошаллиқ
қилатти. 21 Вә Сулайман болса [Әфрат] дәриясидин
тартип Филистийләрниң зиминиға вә Мисирниң
чегаралириғичә болған һәммә падишалиқларниң
үстидә сәлтәнәт қилатти. Улар улпан кәлтүрүп
Сулайманниң пүтүн өмридә униң хизмитидә
болатти. 22 Сулайманниң ордисиға кетидиған
күнлүк тәминат үчүн оттуз кор тасқиған ақ
ун, атмиш кор қара ун, 23 он бордиған уй,
яйлақтин кәлтүрүлгән жигирмә уй, йүз қой
кетәтти; буниңдин башқа буғилар, җәрәнләр,
кийикләр вә бордиған тохулар лазим еди. 24 Чүнки
у Тифсаһдин тартип Газағичә, [Әфрат] дәриясиниң
бу тәрипидики һәммә жутларниң үстидә, йәни
[Әфрат] дәриясиниң бу тәрипидики барлиқ
падишаларниң үстидә һөкүм сүрәтти; униң төрт
әтрапи тинич еди. 25 Сулайманниң пүткүл
күнлиридә Дандин тартип Бәәр-Шебағичә Йәһуда
билән Исраил адәмлириниң һәр бири өз үзүм
тели вә өз әнҗир дәриғиниң тегидә аман-есән
олтиратти. 26 Сулайманниң җәң һарвулириниң
атлири үчүн төрт миң атханиси, он икки миң
чәвәндизи бар еди. 27 Мәзкур назарәтчиләрниң һәр
бири өзигә бекитилгән айда Сулайман падишаға
вә униң дәстихиниға кәлгәнләрниң һәммисиниң
йемәк-ичмәклирини кемәйтмәй тәминләйтти. 28
Хәлиқ болса һәр бири өзигә бекитилгән норма
бойичә ат-қечирлар үчүн арпа билән саманларни
[назарәтичиләр бар] йәргә елип келәтти. 29 Худа
Сулайманға деңиз саһилидики қумдәк даналиқ,
интайин мол пәм-парасәт ата қилип, униң
қәлбини кәң қилип зор йорутти. 30 Шуниң билән
Сулайманниң даналиғи барлиқ шәриқтикиләрниң
даналиғидин вә Мисирдики барлиқ даналиқтин
ашти. 31 Чүнки у барлиқ адәмләрдин, җүмлидин
әзраһлиқ Етан билән Махолниң оғуллири
Һеман, Калкол вә Дарда дегәнләрдин дана еди;
вә униң шөһрити әтрапидики һәммә әлләр
арисида йейилди. 32 У ейтқан пәнд-несиһәт
үч миң еди; униң шеир-күйлири бир миң
бәш еди. 33 У Ливандики кедир дәриғидин
тартип тамда өсидиған лепәкгүлгичә дәрәқ-
гияларниң һәммисини баян қилип хатирилигән
еди; у йәнә мал вә һайванлар, қушлар, һашарәт-
өмилигүчиләр вә белиқлар тоғрисида баян қилип
хатирилигән еди. 34 Сулайманниң даналиқини
аңлиғили кишиләр барлиқ әлләрдин келәтти,
шундақла униң даналиғи тоғрилиқ хәвәр тапқан
йәр йүзидики һәммә падишалардин кишиләр
кәлмәктә еди.

5 Турниң падишаси Һирам Сулайманни атисиниң
орниға падиша болушқа мәсиһ қилинған дәп
аңлап, өз хизмәткарлирини униң қешиға әвәтти;
чүнки Һирам Давутни изчил сөйгүчи еди. 2
Сулайман Һирамға адәм әвитип мундақ учурни
йәткүзди: — 3 «Өзүң билисәнки, атам Давутниң
дүшмәнлирини Пәрвәрдигар униң пути астиға
қойғичә, у әтрапида һәр тәрәптә җәң қилғанлиғи
түпәйлидин Пәрвәрдигар Худасниң намиға бир
ибадәтхана ясалмиди. 4 Әнди һазир Пәрвәрдигар
Худайим маңа һәммә тәрәптин арам бәрди;
һеч бир дүшминим йоқ, һеч бир бала-қаза йоқ.
5 Мана, Пәрвәрдигарниң атам Давутқа: «Мән
сениң орнуңға өз тәхтиңгә олтарғузған оғлуң
болса, у мениң намимға бир ибадәтхана ясайду»
дәп ейтқинидәк, мән Пәрвәрдигар Худайимниң
намиға бир ибадәтхана ясай дәп нийәт қилдим; 6
әнди мән үчүн [адәмлириңгә] Ливандин кедир
дәрәқлирини кесиңлар, дәп ярлиқ чүшүргин;
мениң хизмәткарлирим сениң хизмәткарлириңға
һәмдәмдә болиду. Сениң бекиткиниң бойичә
хизмәткарлириңға берилидиған иш һәққини саңа
төләймән; чүнки өзүңгә аянки, дәрәқ кесиштә
аримизда һеч ким Зидондикиләрдәк уста әмәс». 7
Һирам Сулайманниң сөзини аңлиғанда интайин
хошал болуп: — Бүгүн бу улуқ хәлиқ үстигә
һөкүм сүрүшкә Давутқа шундақ дана бир оғул
бәргән Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтилсун! —
деди. 8 Һирам Сулайманға адәм әвитип: — Сән
маңа қойған тәләплириңни аңлап қобул қилдим.
Мән сениң кедир яғичи вә арча яғичи тоғрилиқ

арзу қилғанлириңниң һәммисини ада қилимән;
9 Мениң хизмәткарлирим шуларни Ливандин
деңизға апириду; мән уларни сал қилип бағлап,
деңиз билән сән маңа бекиткән йәргә йәткүзимән,
андин шу йәрдә уларни йәшкүзимән. Шуниң билән
сән уларни тапшурувелип, елип кетисән. Буниң
һесавиға сән тәләплирим бойичә ордидикилирим
үчүн йемәк-ичмәк тәминлигәйсән, — деди. 10
Шундақ қилип, Һирам Сулайманға барлиқ тәливи
бойичә кедир яғачлири вә арча яғачлирини
бәрди. 11 Сулайман Һирамға ордидикилириниң
йемәк-ичмикигә жигирмә миң кор буғдай вә
жигирмә бат сап зәйтун мейини әвәтип бәрди.
Һәр жили Сулайман Һирамға шундақ берәтти. 12
Пәрвәрдигар Сулайманға вәдә қилғандәк униңға
даналиқ бәргән еди. Һирам билән Сулайманниң
арисида енақлиқ болуп, иккиси әһдә түзүшти.
13 Сулайман падиша пүтүн Исраилдин һашарға
ишләмчиләрни бекитти, уларниң сани оттуз
миң еди. 14 У буларни нөвәт билән һәр айда он
миңдин Ливанға әвәтәтти; шундақ қилип, улар
бир ай Ливанда турса, икки ай өйидә турди.
Адонирам һашарчиланиң үстидә туратти. 15
Сулайманниң йәтмиш миң һаммили, тағларда
ишләйдиған сәксән миң ташчиси бар еди. 16
Униңдин башқа Сулайманниң мәнсәпдарлиридин
иш үстигә қоюлған үч миң үч йүз иш беши бар еди;
улар ишләмчиләрни башқуратти. 17 Падиша ярлиқ
чүшүрүши билән улар ибадәтханиниң улини
селишқа ойулған, чоң вә қиммәтлик ташларни
кесип кәлтүрди. 18 Вә Сулайманниң тамчилири
билән Һирамниң тамчилири вә Гәбаллиқлар
қошулуп ташларни оюп, өйни ясаш үчүн яғач һәм
ташларни тәйярлап қойди.

6 Исраиллар Мисирдин чиққандин кейинки
төрт йүз сәксининчи жили, Сулайманниң
Исраилниң үстидики сәлтәнитиниң төртинчи
жилиниң иккинчи ейида, йәни Зиф ейида
у Пәрвәрдигарниң өйини ясашқа башлиди.
2 Сулайман падиша Пәрвәрдигарға ясиған
ибадәтханиниң узунлуғи атмиш гәз, кәңлиги
жигирмә гәз вә егизлиги оттуз гәз еди. 3
Ибадәтханидики «муқәддәс җай»ниң алдидики
айванниң узунлуғи ибадәтханиниң кәңлиги билән
баравәр болуп, жигирмә гәз еди. Ибадәтханиниң
алдидики айванниң кәңлиги он гәз еди. 4 У
ибадәтханиға рожәклик деризә-пәнҗириләрни
орнатти. 5 Ибадәтхана темиға, йәни муқәддәс
җай вә «каламхана»ниң темиға яндаш [үч
қәвәтлик] бир имарәтни салди вә униң ичигә
һуҗриларни ясиди. 6 [Ташқириқи имарәтниң]
төвәнки қәвитиниң кәңлиги бәш гәз, оттура
қәвитиниң кәңлиги алтә гәз, үчинчи қәвитиниң
кәңлиги йәттә гәз еди. Чүнки ибадәтханиниң
ташқи темида лимларни орнатқан төшүкләр
болмаслиғи үчүн у тамға тәкчә чиқирилған
еди. 7 Ибадәтхана пүтүнләй тәйяр қилип елип
келингән ташлардин бена қилинған еди. Шундақ
қилғанда, уни ясиған вақитта нә болқа нә палта
нә башқа төмүр әсвапларниң авази у йәрдә һеч
аңланмайтти. 8 Төвәнки қәвәтниң һуҗрилириниң
кириш ишиги ибадәтханиниң оң тәрипидә
еди; бир айланма пәләмпәй оттура қәвәткә
андин оттура қәвәттин үчинчи қәвәткә чиқатти.
9 Шундақ қилип [Сулайман] ибадәтханини
ясап пүттүрди. Ибадәтханиниң үстигә хар-
лимларни бекитип, уни кедир тахтайлар
билән қаплиди. 10 У ибадәтханиға яндаш
имарәтниң қәвәтлириниң егизлигини бәш гәздин
қилди. Шу имарәтниң қәвәтлири ибадәтханиға
кедир лимлири арқилиқ тутушуқлуқ еди. 11
Пәрвәрдигарниң сөзи Сулайманға келип мундақ
дейилдики: — 12 «Сән Маңа ясаватқан бу
ибадәтханиға кәлсәк, әгәр сән бәлгүлимилиримдә
меңип, һөкүмлиримгә риайә қилип, барлиқ
әмирлиримни тутуп уларда маңсаң, Мән атаң
Давутқа сән тоғрилиқ ейтқан сөзүмгә әмәл
қилимән; 13 Мән Исраилларниң арисида макан
қилип өз хәлқим Исраилни әсла ташлимаймән».
14 Сулайман ибадәтханини ясап пүттүрди. 15
Ибадәтханиниң тамлириниң ич тәрипини у
кедир тахтайлири билән ясап, ибадәтханиниң
тегидин тартип торусниң лимлириғичә яғач билән
қаплиди; вә арча тахтайлири билән ибадәтханиға
пол ятқузди. 16 У ибадәтханиниң арқа темидин
жигирмә гәз өлчәп ара там ясап, ичкирики
ханини һасил қилди; у тегидин тартип торус
лимлириғичә кедир тахтайлири билән қаплиди.
Бу әң ичкирики хана болуп, йәни «каламхана»,
«әң муқәддәс җай» еди. 17 Униң алдидики
өй, йәни муқәддәс ханиниң узунлуғи қириқ
гәз еди. 18 Ибадәтханиниң ички тамлириға
қапақ вә чечәкниң нусхилири нәқиш қилинған
еди. Ибадәтхана пүтүнләй кедир тахтайлар

билән қапланған еди. Һеч таш көрүнмәйтти. 19
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини у йәрдә қоюш
үчүн, у ибадәтханиниң ичкиридики каламханини
ясиди. 20 Каламханиниң узунлуғи жигирмә гәз,
тоғриси жигирмә гәз, егизлиги жигирмә гәз
еди; у уни сап алтундин қаплиди, шундақла
униң алдидики кедир яғачлиқ қурбангаһниму
шундақ қаплиди. 21 Сулайман ибадәтханиниң
ичини сап алтун билән қаплиди; у ички
каламханиниң алдини алтун зәнҗирләр билән
тосиди; каламханини алтун билән қаплиди.
22 Шу тәриқидә у пүткүл ибадәтханини, йәни
пүткүл ибадәтханиниң ичини алтун билән толуқ
қаплиған еди. Каламханиға тәәллуқ болған
қурбангаһниму пүтүнләй алтун билән қаплиған
еди. 23 Каламханиға у зәйтун яғичидин икки
керубниң шәклини ясиди. Һәр бириниң егизлиги
он гәз еди. 24 Бир керубниң бир қанитиниң
узунлуғи бәш гәз вә йәнә бир қанитиниң узунлуғи
һәм бәш гәз болуп, бир қанитиниң учидин йәнә
бир қанитиниң учиғичә он гәз еди. 25 Иккинчи
керубниң икки қанити қошулуп он гәз еди.
Икки керубниң чоң-кичиклиги вә шәкли охшаш
еди. 26 Бир керубниң егизлиги он гәз болуп,
иккинчи керубниңкиму һәм шундақ еди. 27 У
керубларни ичкирики ханида қойди. Керубларниң
қанатлири йейилип туратти. Бирисиниң бир
қанити бир тамға тегип, иккинчисиниң қанити
удулидики тамға тегип туратти; иккисиниң
ичидики қанатлири ханиниң оттурисида бир-
биригә тегишип туратти. 28 У керубларни
алтун билән қаплиди. 29 У ибадәтханиниң
тамлириниң пүткүл ич чөрсини, йәни ичкирики
ханиниң вә һәм ташқириқи ханиниң чөрисини
каруб билән хорма дәрәқлириниң шәкиллири
вә чечәк нусхилири билән нәқиш қилди. 30
Ибадәтханиниң полини, йәни ичкирики ханиниң
һәм ташқириқи ханиниңкини алтун билән
қаплиди. 31 Каламханиниң кириш еғизиға
у зәйтун яғичидин етилгән қош ишикләрни
ясиди. Ишикләрниң кешәклири вә беши өйниң
тоғрисиниң бәштин бир қисми еди. 32 Бу
қош ишикләр зәйтун яғичидин етилгән еди; у
ишикләрниң үстигә керублар, хорма дәрәқлири
вә чечәк нусхилири нәқиш қилинип зиннәтләнгән
еди; у ишикләрни, җүмлидин каруб билән
хорма дәрәқлириниң нәқишлирини алтун билән
қаплиди. 33 Ибадәтханиниң ташқи ханисиниң
ишигиниң кешәклирини зәйтун яғичидин ясиди;
улар өйниң тоғрисиниң төрттин бир қисми
еди; 34 қош қанатлиқ ишик болса арча яғичидин
ясалди. Бир қанити йейилип қатлинатти, иккинчи
қанитиму йейилип қатлинатти. 35 У уларниң
үстигә керублар, хорма дәрәқлири вә чечәк
нусхилирини нәқиш қилди; андин уларниң үстигә,
җүмлидин нәқишләр үстигә алтун қаплиди.
36 Ичкирики һойлиниң темини болса у үч
қәвәт ойулған таш билән бир қәвәт кедир
яғичидин ясиди. 37 [Сулайманниң сәлтәнитиниң]
төртинчи жилиниң Зиф ейида Пәрвәрдигарниң
ибадәтханисиниң ули селинди. 38 Вә он биринчи
жилиниң Бул ейида, йәни сәккизинчи айда
ибадәтханиниң һечйери қалдурулмай, лайиһә
бойичә пүтүнләй тамам болди. Шундақ қилип
униң өйни ясишиға йәттә жил кәтти.

7 Сулайман өз ордисини болса, он үч жилда
ясап пүттүрди. 2 У ясиған бу «Ливан ормини
сарийи»ниң узунлуғини йүз гәз, кәңлигини әллик
гәз вә егизлигини оттуз гәз қилди. Кедир яғичи
түврүгидин төрт қатар вә түврүкләрниң үстигә
кедир лимлири қоюлған еди. 3 Түврүкләрниң
үстидики лим көтирип турған өгүзиму кедир
яғичидин еди. Лимлар җәмий қириқ бәш болуп
һәр қатарда он бәштин еди. 4 Униң үч қәвәт
деризиси бар еди, үч қәвәттики деризиләр бир-
биригә удулму удул еди. 5 Барлиқ ишикләр вә
кешәкләр төрт часилиқ қилинғанди; ишикләр үч
көзнәклик болуп, ишикләр бир-биригә удулму
удул еди. 6 У узунлуғини әллик гәз, тоғрисини
оттуз гәз қилип, түврүклүк бир дәһлиз ясиди;
униң алдида йәнә бир дәһлиз бар еди, вә
униң алдида йәнә түврүклүк айван бар еди. 7
Андин кейин у сорақ сорайдиған тәхти үчүн
«Сорақ дәһлизи» дәп аталған йәнә бир дәһлизни
ясиди. У дәһлизниң тегидин тартип торусниң
лимлириғичә кедир яғичи билән қапланған
еди. 8 [Сулайман] өзи олтиридиған сарай, йәни
дәһлизниң арқа һойлисиға җайлашақан сарайниң
лайиһиси «[сорақ] өйи»ниңкигә охшаш еди.
Сулайман өз әмригә алған Пирәвнниң қизи үчүн
шу дәһлизгә охшаш бир сарайни ясатти. 9 Бу
имарәтләрниң һәммиси ичкирики тамлиридин
тартип чоң һойлиниң тамлириғичә, улидин
тартип өгүзниң пәвазиғичә қиммәт ташлардин,

йәни өлчәм бойичә оюлуп андин ич-теши һәрә
билән кесилгән ташлардин ясалған еди. 10
Һуллири болса чоң вә қиммәт ташлардин,
узунлуғи он гәз вә сәккиз гәз болған ташлардин
қилинған еди. 11 Һулларниң үстигә йәнә
бекитилгән өлчәм бойичә оюлған қиммәт есил
ташлар вә кедир лимлири қоюлған еди. 12 Чоң
һойлиниң чөрисидики там үч қәвәт оюлған
таш вә бир қәвәт ойулған кедир лимлиридин
ясалған еди. Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң
ичкирики һойлисиниң теми вә йәнә ордидики
дәһлизиниң темиму шундақ ясалған еди. 13
Сулайман падиша адәм әвәтип Һирамни турдин
кәлтүрди. 14 У киши Нафтали қәбилисидин болған
бир тул хотунниң оғли болуп, атиси турлуқ
бир мискәр еди. Һирам мискәрчиликтә түрлүк
ишларни қилишқа толиму уста, пәм-парасәтлик
вә билимлик еди. У Сулайман падишаниң қешиға
келип, униң һәммә ишини қилди. 15 У өзи икки
түврүкни мистин ясиди. Һәр бир түврүкниң
егизлиги он сәккиз гәз болуп, айланмиси он
икки гәз еди. 16 Бу түврүкләрниң үстигә қоюш
үчүн мистин икки тажни қуюп ясап, униң
үстигә қойди. Бир тажниң егизлиги бәш гәз,
иккинчи тажниң егизлигиму бәш гәз еди. 17
Түврүкләрниң төписидики тажлар торларға
охшаш зиннәтлинип, зәнҗирләр вә торланған
һалқилар билән тоқуқлуқ еди. Бир тажниң шундақ
йәттә қатар тор һалқилири бар еди, иккинчи
тажниңму һәм шундақ йәттә қур тор һалқилири
бар еди. 18 У йәнә анарларни, йәни түврүкләрниң
үстидики һәр бир тажни йепип туридиған тор
һалқиларниң үстигә икки қатар анарни ясиди. У
биринчи вә иккинчи тажғиму охшашла шундақ
қилди. 19 Айвандики түврүкләрниң үстидики
тажлири нилупәр шәкиллик болуп, егизлиги төрт
гәздин еди. 20 Икки түврүкниң тажлиридики тор
һалқилириға йеқин томпийип чиққан җайниң
үстидә қәвәтму-қәвәт чөридигән икки йүз анар
нусхиси бар еди. Иккинчи тажниң чөрисиму
охшаш еди. 21 У түврүкләрни ибадәтханиниң
алдидики айванға тиклиди. Оң тәрипигә бирни
тикләп намини «Яқин», сол тәрипигә бирни
тикләп, намини «Боаз» атиди. 22 Түврүкләрниң
үсти нилупәр шәклидә ясалған еди. Буниң билән
түврүкләрниң ишлири пүткән еди. 23 У мистин
«деңиз» дәп аталған йоған дас ясиди. Униң
бир гирвикидин йәнә бир гирвикигичә он гәз
келәтти. Униң айламиси оттуз гәз еди. 24 Дасниң
гирвики асти чөридәп қапақ нусхилири билән
зиннәтләнгән еди. Булар дасниң чөрисиниң һәр
бир гезигә ундин, икки қатар қоюлған еди. Улар
дас билән бир вақитта қуюп чиқирилған еди.
25 Дас он икки буқа шәкли үстидә турғузулған
еди. Буларниң үчи шимал тәрәпкә, үчи ғәрип
тәрәпкә, үчи җәнуп тәрәпкә, үчи шәриқ тәрәпкә
йүзләнгән еди. «деңиз» буларниң үстидә еди;
уларниң арқиси ич тәрипидә еди. 26 Дасниң
қелинлиғи алиқанниң кәңлигидәк болуп, униң
гирвики пиялиниң гирвикидәк, шәкли ечилған
нилупәрдәк еди. Униңға икки миң бат су сиғатти.
27 Униңдин башқа у мистин он тәгликни ясиди. Һәр
бир тәгликниң узунлуғи төрт гәз, кәңлиги төрт гәз
болуп, егизлиги үч гәз еди. 28 Бу тәгликләр шундақ
ясалған едики, уларниң [рәсимлик] тахтилири бар
еди; тахтилири рамкилар ичигә орнитилған еди. 29
Рамкиларниң оттурисидики рәсим тахтайлирида
вә рамкиларниң өзидиму ширлар, буқилар вә
керубларниң сүрәтлик зиннәтлири бар еди;
ширлар вә буқиларниң асти вә үсти зәнҗирсиман
гүл чәмбирәк шәклидә зиннәтләнгән еди. 30
Һәр бир тәгликниң мис оқлири билән төрт чақи
бар еди; тәгликниң дасни көтирип туридиған
төрт бүҗигидә җазиси бар еди; дас астидики
путлириниң һәр тәрипидә торланған қуйма гүл
шахлири орнитилған еди. 31 Һәр тәгликниң
ичидә чоңқурлуғи бир гәз келидиған «кичик
тәглик» болуп, ағзи дүгиләк еди; кичик тәгликниң
узунлуғи бир йерим гәз еди; ағзиниң әтрапида
нәқишләр бар еди; уларниң рамкилири дүгиләк
әмәс, бәлки төрт часилиқ еди. 32 Төрт чақи
рәсимлик тахтайлири астида болуп, уларниң
оқлири тәгликкә бекитилгән еди. Һәр бир чақниң
егизлиги бир йерим гәз еди. 33 Чақларниң
қурулмиси җәң һарвулириниң чақлиридәк еди.
Уларниң қазанлири, қасқанлири, четиқлири
вә оқлириниң һәммиси мистин қуюлған еди.
34 Һәр бир тәгликниң төрт бүҗигидә бирдин
төрт тутқучи бар еди; улар тәгликтин чиқип
туратти вә улар тәглик билән тәң қуюлған. 35
Һәр бир тәгликниң төписидә егизлиги йерим гәз
келидиған бир жумилақ җаза бар еди. Һәр бир
тәгликниң төписидә тирәк вә рәсимлик тахтайлар
бар еди. Улар тәглик билән тәң қуюлған. 36 У мошу

тирәк вә рәсим тахтайлиридики бош орунларға
керуб, шир вә хорма дәрәқлириниң нусхилирини
вә чөрисигә торланған гүл шахлирини нәқиш
қилди. 37 Шу тәриқидә у мошу он тәгликни ясап
болди. Һәммиси бир нусхида қуюлуп, охшаш
чоңлуқта вә шәкилдә еди. 38 У мистин он
дас ясиған болуп, һәр бир дасқа қириқ бат су
сиғатти; һәр бир дасниң тоғриси төрт гәз еди.
Он тәгликниң һәр бириниң төписидә бирдин
дас бар еди. 39 У бәш дасни ибадәтханиниң оң
йенида вә бәшни ибадәтханиниң сол йенида
қойди; мис деңизни ибадәтханиниң оң тәрипигә,
йәни шәрқий җәнуп тәрипигә қойди. 40 Һирам
шуларға тәаллуқ дас, күрәк вә қача-қучиларниму
ясап тәйяр қилди. Шундақ қилип Һирам Сулайман
падиша үчүн Пәрвәрдигарниң өйиниң барлиқ
қурулуш хизмитини пүткүзди: — 41 икки түврүк,
икки түврүкниң үстидики апқурсиман икки
баш вә бу икки башни йепип туридиған икки
торни яситип пүттүрди, 42 шу икки тор үстигә
қайчилаштурулған төрт йүз анарни ясатти. Бир
торда икки қатар анар болуп, түврүк үстидики;
апқурсиман икки башни йепип туратти. 43 У
он дас тәглиги вә дас тәглигигә қоюлидиған
он «жуюш деси»ни, 44 «мис деңиз» вә униң
астидики он икки мис буқини ясатқузди, 45
қазанларни, күрәкләрни вә қача-қучиларниму
тәйяр қилди. Һирам Пәрвәрдигарниң өйи үчүн
Сулайман падишаниң әмри билән ясиған бу
һәммә нәрсиләр пақирайдиған мистин еди. 46
Падиша уларни Иордан түзләңлигидә, Суккот
билән Зарәтанниң оттурисида, [шу йәрдики]
сеғизлайда қелип ясап, қуйдуруп чиқти. 47 Бу
нәрсиләр шунчә көп болғачқа, Сулайман уларниң
еғирлиғини өлчимиди. Шуниң билән мисниң
еғирлиғи мәлум болмиди. 48 Сулайман йәнә
Пәрвәрдигарниң өйи ичидики барлиқ әсвапларни
ясатти: — йәни алтун хушбуйгаһни, «тәқдим
нан» қоюлидиған алтун ширәни, 49 Каламхана
алдида туридиған сап алтун чирақданларни
(бәшни оң йенида, бәшни сол йенида) ясатти; вә
шуларниң гүлсиман зиннәтлирини, чирақлирини,
чирақ қисқучлирини алтундин ясатти; 50
дас-пиялилирини, пичақлирини, қачилирини,
тәхсилирини вә күлданларниң һәммисини сап
алтундин ясатти; у ичкирики ханиниң, йәни әң
муқәддәс җайниң қатлинидиған, қош қанатлиқ
ишикләрниң гирәлирини вә өйдики муқәддәс
җайниң [ишиклириниң] гирәлирини алтундин
ясатти. 51 Сулайман падиша Пәрвәрдигарниң
өйи үчүн қилдуридиған һәммә қурулушлар
тамам болғанда, у атиси Давут [Худаға] атиған
нәрсиләрни (йәни күмүч, алтун вә түрлүк башқа
буюмларни) әкәлтүрүп Пәрвәрдигарниң өйиниң
ғәзнилиригә қойдурди.

8 Шу чағда Сулайман Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғини «Давут шәһири»дин, йәни Зиондин
йөткәп келиш үчүн Исраил ақсақаллирини, қәбилә
бәглирини вә Исраил җәмәтлириниң бәглирини
Йерусалимға өз йениға жиғилишқа чақирди.
2 Буниң үчүн Исраилниң һәммә адәмлири
Етаним ейида, йәни йәттинчи айдики бекитилгән
һейтта Сулайман падишаниң қешиға жиғилди. 3
Исраилниң һәммә ақсақаллири йетип кәлгәндә
Лавийлар әһдә сандуғини көтирип [маңди]. 4
Улар Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини, җамаәт
чедири билән униң ичидики барлиқ муқәддәс
буюмларни көтирип елип чиқти. Каһинлар
билән Лавийлар мошуларни елип чиқти. 5
Сулайман падиша вә униң алдиға жиғилған
барлиқ Исраил җамаити әһдә сандуғиниң алдида
меңип, көплигидин санини елип болмайдиған
сан-санақсиз қой билән калиларни қурбанлиқ
қилишатти. 6 Каһинлар Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғини өз җайиға, ибадәтханиниң ички
«каламхана»сиға, йәни әң муқәддәс җайға елип
кирип, керубларниң қанатлириниң астиға қойди.
7 Чүнки керубларниң йейилип турған қанити әһдә
сандуғиниң орни үстидә болғачқа, әһдә сандуғи
билән уни көтирип туридиған балдақларни
йепип туратти. 8 Бу балдақлар наһайити узун
болғачқа, каламханиниң алдидики муқәддәс
җайда туруп, әһдә сандуғиниң йенидики икки
балдақниң учлирини көргили болатти, бирақ
өйниң сиртида уларни көргили болмайтти; бу
балдақлар таки бүгүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта.
9 Әһдә сандуғиниң ичидә Муса пәйғәмбәр Һорәб
теғида турғанда ичигә салған икки таш тахтидин
башқа һеч нәрсә йоқ еди (Исраиллар Мисир
зиминидин чиққандин кейин Пәрвәрдигар улар
билән Һорәбдә әһдә түзгән еди). 10 Вә шундақ
болдики, каһинлар муқәддәс җайдин чиқишиғила,
бир булут Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини
қапливалди. 11 Каһинлар булут түпәйлидин өз

вәзипилирини өтәшкә өрә туралмайтти; чүнки
Пәрвәрдигарниң җуласи Пәрвәрдигарниң өйини
толдурған еди. 12 Бу пәйттә Сулайман: —
Пәрвәрдигар тум қараңғулуқ ичидә туримән, дәп
ейтқан еди; 13 лекин, [и Пәрвәрдигар], мән дәрвәқә
Сениң үчүн бир һәйвәтлик макан болсун дәп, Сән
мәңгү туридиған бир өйни ясидим, деди. 14 Андин
падиша бурулуп барлиқ Исраил җамаитигә бәхит
тилиди; Исраилниң барлиқ җамаити униң алдида
туратти. 15 У мундақ деди: — «Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә болғай! У Өз
ағзи билән атам Давутқа вәдә қилған еди вә Өз қоли
билән уни әмәлгә ашурди. У Давутқа йәнә: — 16
«Мән Өз хәлқим Исраилни Мисир зиминидин елип
чиққан күндин буян намим үчүн бу йәрдә бир өй
салай дәп Исраилниң һәр қайси қәбилилириниң
шәһәрлиридин һеч қайсисини таллимидим; бирақ
хәлқим болған Исраилға һөкүмранлиқ қилсун
дәп Давутни таллидим» дегән еди. 17 Әнди атам
Давутниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң
намиға атап бир өй селиш арзу-нийити бар еди.
18 Бирақ Пәрвәрдигар атам Давутқа: «Көңлүңдә
Мениң намимға бир өй ясашқа қилған нийитиң
яхшидур; 19 амма шу өйни сән ясимайсән, бәлки
сениң пуштуңдин болидиған оғлуң, у Мениң
намимға атап шу өйни салиду», дегән еди. 20 Мана
әнди Пәрвәрдигар Өз сөзигә әмәл қилди. Мән
Пәрвәрдигар вәдә қилғинидәк, атамниң орнини
бесип, Исраилниң тәхтигә олтардим; Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап бу өйни
салдим. 21 Өйдә әһдә сандуғи үчүн бир җайни
растлидим; әһдә сандуғи ичидә Пәрвәрдигарниң
ата-бовилиримизни Мисир зиминидин елип
чиққанда, улар билән түзгән әһдә [тахтилири]
бардур». 22 Андин Сулайман Исраилниң
барлиқ җамаитигә йүзлинип, Пәрвәрдигарниң
қурбангаһиниң алдида туруп, қоллирини асманға
қаритип көтирип 23 мундақ дуа қилди: — «И
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар! Нә жуқурики
асманда нә төвәнки йәрдә сәндәк Худа йоқтур;
алдиңда пүтүн қәлби билән маңидиған қуллириң
үчүн әһдәңдә туруп өзгәрмәс муһәббитиңни
көрсәткүчисән. 24 Чүнки Сән Өз қулуң атам
Давутқа бәргән вәдидә турдуң; Сән Өз ағзиң билән
ейтқан сөзүңгә мана бүгүнкидәк Өз қолуң билән
әмәл қилдиң. 25 Әнди һазир, и Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар, Өз қулуң атам Давутқа: — «Әгәр
сениң әвлатлириң өз йоллириға сәгәк болуп сән
Мениң алдимда маңғандәк маңидиған болса, саңа
әвладиңдин Исраилниң тәхтидә олтиридиған бир
зат кам болмайду» дәп бәргән вәдәңдә турғайсән.
26 Әнди һазир, и Исраилниң Худаси, Сән қулуң
Давутқа ейтқан сөзлириң әмәлгә ашурулғай,
дәп өтүнимән! 27 Лекин Худа Өзи растла йәр
йүзидә макан қиламду? Мана, асманлар билән
асманларниң асмини сени сиғдуралмиған йәрдә,
мән ясиған бу өй қандақму Сениң маканиң
болалисун?! 28 Лекин и Пәрвәрдигар Худайим,
қулуңниң дуаси билән илтиҗасиға қулақ селип,
қулуңниң бүгүн Саңа көтәргән нидаси вә тилигини
аңлиғайсән; 29 шуниң билән Өз көзлириңни
кечә-күндүз бу өйгә, йәни Сән: «Мениң намим у
йәрдә аян болсун» дәп ейтқан җайға кечә-күндүз
тиккәйсән; Өз қулуңниң у җайға қарап қилған
дуасиға қулақ салғайсән. 30 қулуң вә хәлқиң
Исраил бу җайға қарап дуа қилған чағда, уларниң
илтиҗисиға қулақ селип, Өз маканиң қилған
асманлардин туруп аңлиғайсән, аңлиғиниңда
уларни кәчүргәйсән. 31 Әгәр бириси өз хошнисиға
гуна қилса вә шундақла ишниң раст-ялғанлиғини
бекитиш үчүн қәсәм ичкүзүлсә, бу қәсәм бу
өйдики қурбангаһиңниң алдиға кәлсә, 32 Сән
қәсәмни асманда туруп аңлап, амал қилип өз
бәндилириң оттурисида һөкүм чиқарғайсән;
гунайи бар адәмни гунаға тартип, өз йолини
өз бешиға яндуруп, гунасиз адәмни ақлап, өз
адиллиғиға қарап униңға һәққини бәргәйсән. 33 Өз
хәлқиң Исраил Сениң алдиңда гуна қилғини үчүн
дүшмәндин йеңилсә, Саңа қайтип бу өйдә туруп,
намиңни етирап қилип, Саңа дуа билән илтиҗа
қилса, 34 Сән асманда аңлап, Өз хәлқиң Исраилниң
гунайини кәчүрүп, уларни Сән ата-бовилириға
тәқдим қилған зиминға қайтуруп кәлгәйсән. 35
Улар Саңа гуна қилғини үчүн асман етилип ямғур
яғмайдиған қиливетилгән болса, лекин улар бу
җайға қарап Саңа дуа қилип намиңни етирап
қилип, Сениң уларни қийинчилиққа салғиниң
түпәйлидин өз гунайидин йенип товва қилса, 36
Сән асманда туруп қулақ селип, қуллириңниң
вә хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүргәйсән;
чүнки Сән уларға меңиш керәк болған яхши
йолни үгитисән вә Өз хәлқиңгә мирас қилип
бәргән зиминниң үстигә ямғур яғдурисән! 37 Әгәр
зиминда ачарчилиқ я ваба болса, я зираәтләр Дан

алмиса я һал чүшсә я уни чекәткиләр яки чекәткә
личинкилири бесивалса, я дүшмәнләр уларниң
зиминдики шәһәрлириниң қовуқлириға һуҗум
қилип қоршивалса, я һәр қандақ апәт я кесәллик
болса, 38 Сениң хәлқиң болған Исраилдики һәр
қандақ киши өз көңлидики вабани билип, улардин
һәр қайси киши қоллирини бу өйгә сунуп, һәр
қандақ дуа яки илтиҗа қилған болса, 39 әнди
Сән туруватқан маканиң асманда туруп аңлап,
кәчүрүм қилғайсән; Сән һәр бир адәмниң қәлбини
билгәчкә, амал қилип өзиниң йоллирини өзигә
яндурғайсән (чүнки Сәнла, ялғуз Сәнла һәммә
инсан балилириниң қәлблирини билгүчидурсән);
40 шундақ қилип, улар Сән ата-бовилиримизға
тәқдим қилған зиминда олтирип өмриниң һәммә
күнлиридә сәндин қорқидиған болиду. 41 Өз
хәлқиң Исраилдин болмиған, Сениң улуқ намиң
түпәйлидин жирақ-жирақлардин кәлгән мусапир
болса 42 (чүнки улар Сениң улуқ намиң, қудрәтлик
қолуң вә созған билигиң тоғрисида аңлийлайду),
— ундақ бириси келип бу өй тәрәпкә қарап
дуа қилса, 43 Сән туруватқан маканиң болған
асманларда униңға қулақ селип, у мусапир Саңа
нида қилип тилигининиң һәммисигә мувапиқ
қилғайсән; шуниң билән йәр йүзидики барлиқ
әлләр намиңни тонуп йетип, Өз хәлқиң Исраилдәк
Сәндин қорқидиған болуп, мән ясиған бу өйниң
Сениң намиң билән аталғинини билиду. 44
Әгәр Сениң хәлқиң Сениң тапшуруғуң билән
дүшмини билән җәң қилишқа чиққанда, Сән
таллиған бу шәһәргә, шундақла мән намиңға атап
ясиған бу өй тәрәпкә қарап Сән Пәрвәрдигарға
дуа қилса, 45 Сән асманларда туруп уларниң
дуаси билән илтиҗасиға қулақ селип, уларни
нусрәткә ериштүргәйсән. 46 Әгәр улар саңа гуна
садир қилған болса (чүнки гуна қилмайдиған
һечкиши йоқтур) Сән уларға ғәзәплинип, уларни
дүшмәнлириниң қолиға тапшурған болсаң, булар
уларни жирақ-йеқинға, өзлириниң зиминиға
сүргүн қилип елип барған болса, 47 лекин улар
сүргүн қилинған жутта әс-һошини тепип товва
қилип, өзи сүргүн болған жутта Саңа: — Биз гуна
қилип, қәбиһликкә берилип Сәндин йүз өрүп
кәттуқ, дәп йелинса, 48 — әгәр уларни сүргүн
қилған дүшмәнлириниң зиминида пүтүн қәлби
вә пүтүн җенидин Сениң тәрипиңгә йенип, Сән
уларниң ата-бовилириға тәқдим қилған зиминға,
Сән таллиған шәһәр тәрәпкә вә мән намиңға атап
ясиған бу өй тәрәпкә йүзини қилип, Саңа қарап
дуа қилса, 49 Сән туруватқан маканиң болған
асманларда туруп уларниң дуаси вә илтиҗасини
аңлап улар үчүн һөкүм чиқирип, 50 Өз хәлқиңниң
Саңа садир қилған гунайини, Саңа өткүзгән
һәммә итаәтсизликлирини кәчүрүм қилғайсән вә
уларни сүргүн қилғанларниң алдида уларға рәһим
тапқузғайсәнки, шулар уларға рәһим қилсун 51
(чүнки улар Өзүң Мисирдин, йәни төмүр тавлаш
печидин чиқарған Өз хәлқиң вә Өз мирасиңдур);
52 Сениң көзлириң Өз қулуңниң илтиҗасиға
вә Өз хәлқиңниң илтиҗасиға очуқ болғай,
улар һәр ишта саңа нида қилип тилигинидә
уларға қулақ салғайсән; 53 чүнки Сән ата-
бовилиримизни Мисирдин чиқарғиниңда Өз
қулуң Муса арқилиқ ейтқиниңдәк, Сән хәлқиңни
Өзүңгә хас мирасиң болсун дәп, йәр йүзидики
һәммә әлләр арисидин уларни айрим елип
таллидиң, и Рәб Пәрвәрдигар!». 54 Сулайман
Пәрвәрдигарға шу барлиқ дуа вә илтиҗалирини
қилип болғанда, қоллирини асманға қарап
көтирип Пәрвәрдигарниң қурбангаһиниң алдида
тизлинип турған йәрдин қопуп, 55 өрә туруп
Исраилниң барлиқ җамаитигә жуқури авазда
бәхит тиләп мундақ деди: — 56 «Униң барлиқ
вәдә қилғини бойичә Өз хәлқи Исраилға арам
бәргән Пәрвәрдигар мубарәктур! У Өз қули
Мусаниң вастиси билән қилған һәммә меһриванә
вәдиләрниң һеч бири йәрдә қалмиди! 57
Пәрвәрдигар Худайимиз ата-бовилиримиз билән
болғандәк биз билән биллә болғай; У нә
биздин ваз кәчмисун нә бизни ташлимисун; 58
буниң билән У қәлбимизни Униң йоллирида
меңишқа, Өзи ата-бовилиримизға буйруған
әмирләр, бәлгүлимиләр вә һөкүмләрни тутушқа
Өзигә майил қилғай; 59 мениң Пәрвәрдигарниң
алдида илтиҗа қилған бу сөзлирим кечә-күндүз
Пәрвәрдигар Худайимизниң йенида турсун;
шуниң билән Өз қулуң үчүн тоғра һөкүм қилип,
хәлқиң Исраил үчүн тоғра һөкүм қилип, һәр
күндики дәрдигә йәткәйсән; 60 шуниң билән
йәр йүзидики һәммә әлләр Пәрвәрдигар Өзи
Худадур, Униңдин башқиси һеч қайсиси йоқтур
дәп билгәй, 61 шундақла бүгүн қилғиниңларға
охшаш Униң бәлгүлимилиридә меңишқа вә
әмирлирини тутушқа қәлбиңлар Пәрвәрдигар

Худайимизға мукәммәл болғай!». 62 Вә падиша
пүтүн Исраил билән биллә Пәрвәрдигарниң
алдида қурбанлиқларни қилди. 63 Сулайман
Пәрвәрдигарға енақлиқ қурбанлиғи сүпитидә
жигирмә икки миң кала вә бир йүз жигирмә
миң қой қурбанлиқ қилди. Падиша билән
барлиқ Исраиллар шундақ қилип Пәрвәрдигарниң
өйини униңға беғишлиди. 64 Шу күни падиша
Пәрвәрдигарниң өйиниң алдидики һойлисиниң
оттурисини айрип муқәддәс қилип, у йәрдә
көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәлири вә
енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини сунди;
чүнки Пәрвәрдигарниң алдида турған мис
қурбангаһ көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ
һәдийәлири вә енақлиқ қурбанлиғилириниң
яғлирини қобул қилишқа кичик кәлди. 65
Шуниң билән у вақитта Сулайман вә униң билән
болған пүтүн Исраил, йәни Хамат райониға
кириш еғизидин тартип Мисир еқиниғичә һәммә
йәрләрдин кәлгән зор бир җамаәт Пәрвәрдигар
Худайимизниң алдида йәттә күн вә йәнә йәттә
күн, җәмий он төрт күнгичилик һейт өткүзди.
66 Сәккизинчи күнидә у хәлиқни қайтурди;
улар падишаниң бәхитини тилиди; андин улар
Пәрвәрдигарниң Өз қули Давутқа вә хәлқи
Исраилға қилған яхшилиқлири үчүн қәлбидә шат-
хурам болуп өз өй-чедирлиригә қайтип кәтти.

9 Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи, падиша
ордиси вә шундақла қурушни арзу қилған
башқа қурулушларни көңлидикидәк пүткүзүп
болғанда, 2 Пәрвәрдигар Сулайманға Гибеонда
көрүнгәндәк әнди иккинчи қетим униңға
көрүнди. 3 Пәрвәрдигар униңға мундақ деди: —
«Сән Мениң алдимда қилған дуа вә илтиҗайиңни
аңлидим; Мениң намим униңда әбәткичә аян
қилиниши үчүн, сән ясиған бу өйни Өзүмгә
муқәддәс қилдим. Мениң көзлирим вә көңлүм
шу йәрдә һемишә болиду. 4 Сән болсаң, атаң
Давутниң алдимда маңғинидәк, сәнму саңа
буйруғинимниң һәммисигә мувапиқ әмәл қилиш
үчүн, бәлгүлимилирим вә һөкүмлиримни тутуп,
пак көңүл вә дуруслуқ билән алдимда маңсаң, 5
Мән әнди атаң Давутқа: «Исраилниң тәхтидә саңа
әвладиңдин олтиришқа бир зат кам болмайду»
дәп вәдә қилғинимдәк, Мән падишалиқ тәхтиңни
Исраилниң үстидә әбәткичә мәһкәм қилимән.
6 Лекин өзүң я оғуллириң Маңа әгишиштин
ваз кечип Мән алдиңларда қойған әмирлирим
билән бәлгүлимилиримни тутмай, бәлки башқа
илаһларниң қуллуғиға кирип уларға сәҗдә
қилсаңлар, 7 шу чағда Мән Исраилни уларға
тәқдим қилған зиминидин үзүп чиқиримән; вә Өз
намимни көрситишкә Өзүмгә муқәддәс қилған бу
өйни нәзиримдин ташлаймән вә Исраил һәммә
хәлиқләр арисида сөз-чөчәк вә тапа-тәниниң
объекти болиду; 8 Бу өй гәрчә һазир көркәм
көрүнсиму, шу заманда униңдин өткәнләрниң
һәммиси зор һәйран қелишип үшкиртип:
«Пәрвәрдигар бу зиминға вә бу өйгә немишкә
шундақ қилди?» дәп сорайду. 9 Кишиләр: — Чүнки
[зиминдики хәлиқләр] өз ата-бовилирини Мисир
зиминидин чиқарған Пәрвәрдигар Худасини
ташлап, өзлирини башқа илаһларға бағлап,
уларға сәҗдә қилип қуллуғида болғанлиғи үчүн,
Пәрвәрдигар бу пүткүл күлпәтни уларниң бешиға
чүшүрүпту, дәп җавап бериду. 10 Шундақ болдики,
жигирмә жил өтүп, Сулайман у икки өйни,
йәни Пәрвәрдигарниң өйи билән падиша өйини
ясап болғандин кейин, 11 Турниң падишаси
Һирам Сулайманға барлиқ тәләплири бойичә
кедир дәрәқлири, арча дәрәқлири вә алтун
тәминлигини үчүн Сулайман падиша униңға
Галилийә өлкисидин жигирмә шәһәрни бәрди.
12 Һирам Сулайман униңға бәргән шәһәрләрни
көрүшкә Турдин чиқип кәлди; лекин улар униңға
һеч яқмиди. 13 У: — Һәй бурадирим, сән мошу
маңа бәргиниң зади қандақ шәһәрләр?! — деди.
У уларни «Кабулниң жути» дәп атиди, вә улар
бүгүнки күнгичә шундақ атилиду. 14 Һирам болса
падишаға бир йүз жигирмә талант алтун әвәткән
еди. 15 Сулайман падиша Пәрвәрдигарниң өйини,
өз өйини, Миллони, Йерусалимниң сепилини,
Һазорни, Мәгиддони вә Гәзәр шәһәрлирини ясаш
үчүн һашарға тутқан ишлигүчиләрниң ишлири
мундақ: — 16 (Мисирниң падишаси Пирәвн чиқип
Гәзәргә һуҗум қилип елип, уни отта көйдүрүп,
шәһәрдә туруватқан Қананийларни қирип,
шәһәрни той соғиси сүпитидә Сулайманниң
хотуни болған өз қизиға бәргән еди) 17 Сулайман
Гәзәр билән төвәнки Бәйт-Һоронни бена қилди; 18
у Баалат билән өз зиминидики чөлгә җайлашқан
Тадморниму йеңидин ясиди, 19 шундақла
өзигә хас һәммә амбар шәһәрлирини, «җәң
һарвуси шәһәрлири»ни, «атлиқлар шәһәрлири»ни

вә Йерусалимда, Ливанда вә өзи сорайдиған
барлиқ зиминда халиқинини бена қилди. 20
Исраиллардин болмиған Аморийлар, Һиттийлар,
Пәриззийләр, Һивийлар вә Йәбусийлардин
[Исраил] зиминида қелип қалғанларниң
һәммисини болса, 21 Сулайман буларни, йәни
Исраиллар пүтүнләй йоқиталмиған әлләрниң
қалдуқ әвлатлирини қуллуқ һашарға тутти.
Улар бүгүнки күнгичә шундақ болуп кәлди.
22 Лекин Сулайман Исраиллардин һеч кимни
қул қилмай, бәлки уларни ләшкәр, хизмәткар,
һөкүмдар-әмәлдар, һарву билән атлиқларниң
сәрдарлири қилди. 23 Булардин Сулайманниң
ишлирини башқуридиған, йәни ишлигүчиләрниң
үстигә қоюлған чоң назарәтчиләр бәш йүз
әллик еди. 24 Пирәвнниң қизи Давутниң
шәһиридин көчүп Сулайман униң үчүн ясиған
өйдә олтарғинида, у Милло қәлъәсини ясиди.
25 Сулайман Пәрвәрдигарға ясиған қурбангаһда
жилда үч қетим көйдүрмә қурбанлиқлар
билән енақлиқ қурбанлиқлирини сунатти
вә Пәрвәрдигарниң алдидики [хушбуйгаһта]
хушбуй яқатти. Шу тәриқидә у ибадәтханиниң
ишлирини пүткүзди. 26 Сулайман падиша Езион-
Гәбәрдә бир түркүм кемиләрни ясиди. У йәр
болса Едом зиминида, Қизил деңиз бойидики
Елатниң йенида еди. 27 Һирам өз хизмәткарлири,
йәни деңизчилиқни убдан билидиған нәччә
кемичиләрни Сулайманниң хизмәткарлириға
қошулуп кемиләрдә ишләшкә әвәтти. 28 Улар
Офирға берип, у йәрдин төрт йүз жигирмә талант
алтунни елип келип, Сулайман падишаға апарди.

10 Шебаниң аял падишаси болса Сулайманниң
Пәрвәрдигарниң нами билән бағлинишлиқ
болған даңқ-шөһритини аңлап, уни қийин
чигиш-соаллар билән синиғили кәлди. 2 У
хушбуй буюмлар, интайин тола алтун вә
яқут-гөһәрләр артилған төгиләрни елип, чоң
дәбдәбә билән Йерусалимға кәлди. Сулайманниң
қешиға кәлгәндә өз көңлигә пүккән һәммә иш
тоғрилиқ униң билән сөзләшти. 3 Сулайман
униң һәммә сориғанлириға жавап бәрди.
Һеч немә падишаға қараңғу әмәс еди, бәлки
һәммисидә униңға жавап бәрди. 4 Шебаниң
аял падишаси Сулайманниң даналиғиға, ясиған
орда-сарайға, 5 дәстихандики таамларға,
әмәлдарларниң қатар-қатар олтиришлириға,
хизмәткарлириниң қатар-қатар турушлириға,
уларниң кийгән кийимлиригә, униң сақийлириға
вә униң Пәрвәрдигарниң өйидә атап сунған
көйдүрмә қурбанлиқлириға қарап, үни ичигә
чүшүп кәтти. 6 У падишаға: — Мән өз жутумда
силиниң ишлири вә даналиқлири тоғрисида
аңлиған хәвәр раст екән; 7 Амма мән келип
өз көзлирим билән көрмигичә бу сөзләргә
ишәнмигән едим; вә мана, мән йериминиму
аңлимиған екәнмән; силиниң даналиқлири
билән бәрикәт-баяшатлиқлири мән аңлиған
хәвәрдин зиядә екән. 8 Силиниң адәмлири
немидегән бәхитлик-һә! Һемишә силиниң
алдилирида туруп даналиқлирини аңлайдиған бу
хизмәткарлар нәқәдәр бәхитликтур! 9 Силидин
сөйүнгән, силини Исраилниң тәхтигә олтарғузған
Пәрвәрдигар Худалири мубарәктур! Пәрвәрдигар
Исраилға мәңгүлүк бағлиған муһәббити үчүн, У
силини тоғра һөкүм вә адаләт сүргили падиша
қилди, деди. 10 У падишаға бир йүз жигирмә
талант алтун, интайин көп хушбуй буюмлар
вә яқут-гөһәрләрни соға қилди. Шебаниң аял
падишаси Сулайман падишаға сунған шунчә
зор миқдардики хушбуй буюмлар униңдин
кейин һеч көрүнгән әмәс 11 (Һирамниң Офирдин
алтун әпкелидиған кемилириму Офирдин
йәнә интайин зор миқдардики сәндәл яғичи
вә яқут-гөһәрләрни елип кәлди. 12 Падиша
сәндәл яғичидин Пәрвәрдигарниң өйи үчүн вә
падишаниң ордиси үчүн пәләмпәй-саласунлар
ясатти һәм нәғмә-навачилар үчүн чилтарлар
вә сазларни шуниңдин ясатти. Шу вақиттин
кейин шундақ зор миқдардики есил сәндәл
яғичи бу вақитқичә һеч кәлтүрүлмиди я көрүлүп
бақмиди). 13 Сулайман падиша Шебаниң аял
падишасиға өз шаһанә сахавитидин бәргәндин
башқа, аял падишаниң көңли тартқан һәммини —
немә сориса, шуни бәрди; андин у хизмәткарлири
билән йолға чиқип өз жутиға қайтип кәтти. 14
Сулайманға һәр жили кәлтүрүлгән алтунниң өзи
алтә йүз атмиш алтә талант еди. 15 Бу киримдин
башқа, тижарәтчиләрдин, оқәтчиләрниң
содисидин, барлиқ Әрәбийә падишалиридин
вә өз зиминидики әмәлдарлардин һәм алтун
кәлтүрүлди. 16 Сулайман падиша икки йүз
чоң сипарни соқтурди вә һәр сипарға алтә йүз
шәкәл алтун кәтти; 17 шундақла үч йүз қалқанни

япилақланған алтундин ясиди; һәр бир қалқанни
ясашқа үч мина алтун ишлитилди; падиша
уларни «Ливан ормини сарийи»ға есип қойди. 18
Падиша пил чишлиридин чоң бир тәхтни ясап,
уни тавланған алтун билән қаплатти. 19 Тәхтниң
алтә қәвәтлик пәләмпийи бар еди. Тәхтниң баш
йөләнчүки жумилақ болуп, орундуқниң икки
йенида таянғучиси бар еди, һәр бир таянғучниң
йенида бирдин өрә турған ширниң һәйкили бар
еди. 20 Алтә қәвәтлик пәләмпәйниң үстидә, оң
вә сол тәрипидә өрә турған он икки ширниң
һәйкили болуп, һәр бир басқучниң оң-сол
тәрипидә бирдин бар еди; башқа һеч қандақ әлдә
униңға охшаш ясалғини йоқ еди. 21 Сулайман
падишаниң барлиқ жам-пиялилири алтундин
ясалған; «Ливан ормини сарийи»дики барлиқ
қача-қучилар тавланған алтундин ясалған;
уларниң һеч қайсиси күмүчтин ясалмиған;
Сулайманниң күнлиридә күмүч һеч немигә
әрзимәйтти. 22 Чүнки падишаға қарашлиқ деңизда
жүридиған, Һирамниң кемилиригә қошулуп
«Таршиш кемә» әтритиму бар еди; «Таршиш
кемә әтрити» үч жилда бир қетим келип алтун-
күмүч, пил чишлири, маймунлар вә тозларни
әкеләтти. 23 Сулайман падиша йәр йүзидики
барлиқ падишалардин байлиқта вә даналиқта
үстүн еди. 24 Худа Сулайманниң көңлигә салған
даналиқни аңлаш үчүн йәр йүзидикиләр һәммиси
униң билән дидарлишиш арзуси билән келәтти.
25 Кәлгәнләрниң һәммиси өз соғитини елип
келәтти; йәни күмүч қача-қучилар, алтун қача-
қучилар, кийим-кечәкләр, дубулға-савутлар,
тетитқулар, атлар вә қечирларни елип келәтти.
Улар һәр жили бәлгүлик миқдарда шундақ
қилатти. 26 Вә Сулайман җәң һарвулири вә
атлиқ әскәрләрни жиғди; униң бир миң төрт
йүз җәң һарвуси, он икки миң атлиқ әскири
бар еди; у уларни «җәң һарвуси шәһәрлири»гә
вә өзи туруватқан Йерусалимға орунлаштурди.
27 Падиша Йерусалимда күмүчни таштәк көп,
кедир дәрәқлирини җәнубий түзләңликтики
үҗмә дәрәқлиригә охшаш нурғун қилди. 28
Сулайман алған атлар Мисирдин вә Кувәдин
еди; падишаниң тиҗарәтчилири уларни Кувәдин
бекитилгән баһада алатти. 29 Мисирдин елип
кәлгән бир җәң һарвусиниң баһаси алтә йүз
күмүч тәңгә, һәр ат болса йүз әллик тәңгә еди;
вә улар йәнә Һиттийларниң падишалири һәм
Сурийә падишалири үчүнму охшаш баһада елип
чиқти.

11 Лекин Сулайман падишаниң көңли
Пирәвнниң қизидин башқа көп чәтәллик
аялларға, җүмлидин Моабий, Аммоний, Едомий,
Зидоний, Һиттий аяллириға чүшкән еди. 2
Пәрвәрдигар әслидә мошу әлләр тоғрилиқ
Исраилларға: «Уларниң қизлирини издәп
бармаңлар, вә уларни силәрниңкиләргә
киргүзмәңлар; чүнки улар көңүллириңларни
чоқум өз мәбудлириға аздуриду» дәп
агаһландурған. Бирақ Сулайманниң көңли
дәл шуларға бағланди. 3 Униң йәттә йүз
аяли, йәни ханиши вә үч йүз кенизиги
бар еди; аяллири униң көңлини аздуруп
буривәткән еди. 4 Шундақ болдики, Сулайман
яшанғанда, униң аяллири униң көңлини
башқа илаһларға аздуруп бурувәтти; шуниң
үчүн униң көңли атиси Давутниңкидәк
Пәрвәрдигар Худасиға мутләқ садиқ болмиди.
5 Шуңа Сулайман Зидонийларниң мәбуди
Аштаротни, Аммонийларниң жиркиничлик
мәбуди Милкомни издиди; 6 Шуниң
билән Сулайман Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзиллик қилди; у атиси Давут Пәрвәрдигарға
әгәшкәндәк изчиллиқ билән әгәшмиди. 7 Андин
Сулайман Йерусалим алдидики едирлиқта
Моабийларниң жиркиничлик мәбуди Кемош
һәм Аммонийларниң жиркиничлик мәбуди
Милком үчүн бир «жуқури җай»ни ясиди; 8
шуниңдәк өзиниң мәбудлириға хушбуй яқидиған
вә қурбанлиқ қилидиған һәр бир ят әллик аяли
үчүнму у шундақ қилди; 9 Шуңа Пәрвәрдигар
Сулаймандин рәнҗиди; гәрчә У униңға икки
қетим көрүнгән болсиму, шундақла униңға дәл
мошу иш тоғрилиқ, йәни башқа илаһларни
издимәслигини тапилиған болсиму, униң көңли
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигардин айнип
кәтти; у Пәрвәрдигарниң тапилиғиниға әмәл
қилмиди. 11 Шуниң үчүн Пәрвәрдигар Сулайманға
мундақ деди: — «Сән шундақ қиливерип, Мениң
саңа буйруған әһдәм билән бәлгүлиримни
тутмиғиниң үчүн, Мән җәзмән падишалиқни
сәндин житиветип хизмәткариңға беримән.
12 Лекин атаң Давутниң вәҗидин сениң өз
күнлириңдә Мән шундақ қилмаймән, бәлки

оғлуңниң қолидин уни житиветимән. 13 Лекин
пүтүн падишалиқни униңдин житивәтмәймән,
бәлки қулум Давутниң вәҗидин вә Өзүм таллиған
Йерусалим үчүн оғлуңға бир қәбилини қалдуруп
қойимән». 14 Амма Пәрвәрдигар Сулайманға
бир дүшмән, йәни Едомлуқ Һададни қозғиди,
у киши Едомниң падишасиниң нәслидин еди.
15 Әслидә Давут Едом билән [җәң қилған]
вақитта, қошунниң сәрдари Йоаб Едомниң
һәммә әрлирини йоқатқан еди (чүнки Едомдики
һәммә әрләрни йоқатқичә, Йоаб билән барлиқ
Исраиллар у йәрдә алтә ай турған еди); у
өлтүрүлгәнләрни көмгили чиққанда 17 Һадад
атисиниң бир нәччә Едомий хизмәтчилири билән
Мисирға қечип кәткән еди. Һадад у чағда кичик
бала еди. 18 Улар Мидиян зиминидин чиқип
Паранға кәлди. Улар Парандин бир нәччә адәмни
елип өзлиригә қошуп Мисирға, йәни Мисирниң
падишаси Пирәвнниң қешиға кәлди. Пирәвн
униңға бир өй тәқсим қилип, озуқ-түлүкму
тәминлиди һәмдә бир парчә йәрниму униңға
тәқдим қилди. 19 Һадад Пирәвнниң нәзиридә
көп илтипат тапқан болуп, у өз хотунiниң
сиңлисини, йәни Таһпәнәс ханишниң сиңлисини
униңға хотун қилип бәрди. 20 Таһпәнәсниң
сиңлиси униңға бир оғул, Генубатни туғуп бәрди.
Таһпәнәс Пирәвнниң ордисида уни өзи чоң
қилди. Андин Генубат Пирәвнниң аилиси, йәни
Пирәвнниң оғуллири арисида турди. 21 Һадад
Мисирда: «Давут ата-бовилириниң арисида ухлап
қалди» вә «Қошунниң сәрдари Йоабму өлди»
дәп аңлиғанда Пирәвнгә: — Мениң өз жутумға
беришимға иҗазәт қилғайла, деди. 22 Пирәвн
униңға: — Сениң өз жутумға барай дегиниң немә
дегиниң, мениң қешимда саңа немә кәмлик
қилиду? — деди. У җававән: — Һеч нәрсә кам әмәс,
амма немила болмисун мени кәткили қойғайла,
деди. 23 Худа Сулайманға йәнә бир дүшминини
қозғиди; у болса ғоҗиси, йәни Зобаһниң падишаси
Һададезәрниң йенидин қечип кәткән Елиаданиң
оғли Рәзон еди. 24 Давут [Зобаһлиқларни] қәтл
қилғанда Рәзон улардин бир топ адәмни өзигә
топлап уларниң сәрдари болди. Андин кейин
булар Дәмәшққә берип у йәрдә туруп, Дәмәшқ
үстидин һөкүм сүрди. 25 Шуниң билән Һадад
Исраилға аваричилик туғдурғандин башқа, Рәзон
Сулайманниң барлиқ күнлиридә Исраилниң
дүшмини еди; у Исраилни өч көрәтти, өзи Сурийә
үстидә падиша еди. 26 Сулайманниң Йәробоам
дегән бир хизмәткари бар еди. У Зәрәдаһдин
кәлгән Әфраимий Нибатниң оғли болуп, аниси
Зәруаһ исимлиқ бир тул аял еди. Йәробоамму
падишаға қарши чиқти. 27 Униң падишаға
қарши чиқиштики сәвәви мундақ еди: Сулайман
Милло қәлъәсини ясиғанда, атиси Давутниң
шәһиридики сепилниң бир бөсүкини ясаватати;
28 Йәробоам қавул қәйсәр жигит еди; Сулайман
жигитниң ишчан вә чаққан екәнлигини көрүп,
уни Йүсүпниң җәмәтигә буйрулған ишниң үстигә
қойди. 29 Шу күнләрдә Йәробоам Йерусалимдин
чиқиватқанда, уни издәватқан Шилоһлуқ Ахияһ
пәйғәмбәр уни йолда учратти. Ахияһ жипйеңи
бир тонни кийвалған еди. Иккиси далада ялғуз
қалғанда 30 Ахияһ үстидики тонни қолиға елип,
уни житип он икки парчә қилип 31 Йәробоамға
мундақ деди: — «Өзүңгә он парчини алғин; чүнки
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Мана, падишалиқни Сулайманниң қолидин
житиветип он қәбилини саңа беримән. 32 Бирақ
Қулум Давутниң вәҗидин вә Йерусалим, йәни
Исраилниң һәммә қәбилилиридин таллиған
шәһәр үчүн бир қәбилә униңға қалиду. 33 — Чүнки
улар Мени ташлап Зидонийларниң аял мәбуди
Аштаротқа, Моабийларниң мәбуди Кемошқа вә
Аммонийларниң мәбуди Милкомға сәҗдә қилип,
униң атиси Давутниң қилинғинидәк қилмай,
Мениң бәлгүлимилирим билән һөкүмлиримгә
әмәл қилмай, нәзиримдә дурус болғанни
қилмиди, Мениң йоллиримда маңмиди; 34
лекин пүткүл падишалиқни униң қолидин
тартивалмаймән; чүнки Мән таллиған, Өз
әмирлирим вә бәлгүлимилиримни тутқан қулум
Давутни дәп, униң өмриниң барлиқ күнлиридә
уни һөкүм сүргүчи қилип қалдуримән. 35 Амма
падишалиқни униң оғлиниң қолидин тартип
елип, саңа беримән, йәни он қәбилини беримән.
36 Лекин Мениң намимниң шу йәрдә болушиға
Өзүм таллиған шәһәр Йерусалимда, Мениң
алдимда қулум Давут үчүн һемишә йоруқ бир
чирақ болсун дәп, униң оғлиға бир қәбилини
берәй. 37 Мән сени таллап, сени барлиқ халиған
йәрләр үстидә һөкүм сүргүзимән, сән Исраилға
падиша болисән. 38 Вә шундақ болидуки, әгәр
сән һәммә буйруғанлиримни аңлап, Мениң

йоллиримда меңип, нәзиримдә дурус болғанни
қилип, қулум Давут қилғандәк Мениң бәлгүлирим
билән әмирлиримни тутсаң, әнди Мән сән
билән биллә болимән вә Давутқа бир җәмәт
тиклигинимдәк, саңиму мустәһкәм бир җәмәт
тикләймән вә Исраилни саңа тәқдим қилимән. 39
Давутниң нәслини шу ишлар түпәйлидин харлап
пәс қилимән, лекин мәңгүлүк әмәс»». 40 Шуниң
үчүн Сулайман Йәробоамни өлтүрүшкә пурсәт
издәйтти. Лекин Йәробоам қечип Мисирниң
падишаси Шишакниң қешиға барди; Сулайман
өлгичә у Мисирда турди. 41 Сулайманниң башқа
ишлири, униң һәммә қилған әмәллири вә униң
даналиғи болса «Сулайманниң Әмәллири» дегән
китапқа пүтүлгән әмәсмиди? 42 Сулайманниң
Йерусалимда Исраилниң үстидә һөкүм сүргән
вақти қириқ жил болди. 43 Сулайман ата-
бовилириниң арисида ухлиди вә атиси Давутниң
шәһиридә дәпнә қилинди. Андин оғли Рәһобоам
орнида падиша болди.

12 Рәһобоам Шәкәмгә барди; чүнки пүткүл
Исраил уни падиша тиклигили Шәкәмгә
кәлгән еди. 2 Нибатниң оғли Йәробоам шу ишни
аңлиғанда, шундақ болдики, у техи Мисирда еди
(чүнки Йәробоам Сулайман падишадин қечип
Мисирда турувататти). 3 Әнди улар адәм әвәтип
уни чақиртип кәлди. Шуниң билән Йәробоам
вә пүткүл Исраил җамаити келип Рәһобоамға
сөз қилип: 4 — Силиниң атилири бойнимизға
салған боюнтуруғини еғир қилди. Сили әнди
атилириниң бизгә қойған қаттиқ тәләплири билән
еғир боюнтуруғини йениклитип бәрсилә, силиниң
хизмәтлиридә болимиз, дейишти. 5 У уларға: —
Һазирчә қайтип үч күндин кейин андин қешимға
йәнә келиңлар, деди. Шуниң билән хәлиқ тарилип
кәтти. 6 Рәһобоам падиша өз атиси Сулайман һаят
вақтида униң хизмитидә турған мойсипитлардин
мәслиһәт сорап: — Бу хәлиққә беридиған җававим
тоғрисида немә мәслиһәт көрситисиләр? — деди.
7 Улар униңға: — Әгәр сили разилиқ билән бүгүн
бу хәлиқниң хизмитидә болимән десилә, (вә
дәрвәқә уларниң хизмитидә болсила) уларға
яхши сөзләр билән җавап қилсила, улар силиниң
барлиқ күнлиридә хизмәтлиридә болиду, деди. 8
Лекин у мойсипитларниң көрсәткән мәслиһәтини
қайрип қоюп, өзи билән чоң болған, алдида
хизмитидә болуватқан яшлардин мәслиһәт сорап
9 уларға: — Маңа «Силиниң атилири бизгә салған
боюнтуруқни йениклəткәйла» дәп тилигән бу
хәлиққә җавап беришимиз тоғрилиқ қандақ
мәслиһәт берисиләр? — деди. 10 Униң билән
чоң болған бу яшлар униңға: — «Силиниң
атилири боюнтуруғимизни еғир қилди, әнди
сили уни бизгә йеник қилғайла» дәп ейтқан
бу хәлиққә сөз қилип: — «Мениң чимчилақ
бармиғим атамниң белидин томрақтур. 11
Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин
мән боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән.
Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә
бәргән болса, мән силәргә «чаянлиқ қамчилар»
билән тәнбиһ беримән», дегәйла, — деди. 12
Рәһобоам падиша уларға: «Үч күндин кейин
андин қешимға йәнә келиңлар» дегинидәк,
Йәробоам вә барлиқ хәлиқ үчинчи күни униң
қешиға кәлди. 13 Падиша мойсипитларниң униңға
бәргән мәслиһәтини ташлап, хәлиққә қаттиқлиқ
билән җавап бәрди. 14 У яшларниң мәслиһәти
бойичә уларға: — Атам силәргә еғир боюнтуруқни
салған, лекин мән боюнтуруғуңларни техиму еғир
қилимән. Атам силәргә қамчилар билән тәнбиһ-
тәрбийә бәргән болса мән силәргә «чаянлиқ
қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә беримән,
деди. 15 Шуниң билән падиша хәлиқниң сөзини
аңлимиди. Бу иш Пәрвәрдигар тәрипидин болған;
чүнки буниң билән Пәрвәрдигарниң Шилоһлуқ
Ахияһниң вастисидә Нибатниң оғли Йәробоамға
ейтқан сөзи әмәлгә ашурулидиған болди. 16
Пүткүл Исраил падишаниң уларниң сөзигә қулақ
салмиғинини көргәндә хәлиқ падишаға җавап
берип: — Давуттин бизгә немә несивә бар?
Йәссәниң оғлида бизниң һеч мирасимиз йоқтур!
Өз өй-чедирлириңларға қайтиңлар, и Исраил!
И Давут, сән өз җәмәтиңгила егә бол, — деди.
Шуниң билән Исраиллар өз өй-чедирлириға
қайтип кетишти. 17 Амма Йәһуда шәһәрлиридә
олтарған Исраилларға болса, Йәробоам уларниң
үстигә һөкүм сүрди. 18 Рәһобоам падиша
баҗ-алван беги Адорамни Исраилларға әвәтти,
лекин пүткүл Исраил уни чалма-кесәк қилип
өлтүрди. У чағда Рәһобоам падиша алдирап,
өзиниң җәң һарвусиға чиқип, Йерусалимға
тикивәтти. 19 Шу тәриқидә Исраил Давутниң
җәмәтидин йүз өрүп, бүгүнгә қәдәр униңға
қарши чиқип кәлди. 20 Исраилниң һәммиси

Йәробоамниң йенип кәлгәнлигини аңлиғанда, адәм әвәтип уни хәлиқниң җамаитигә чақирди. Улар уни пүткүл Исраилниң үстигә рәсмий падиша қилди. Йәһуда қәбилисидин башқа һеч ким Давутниң җәмәтигә әгәшмиди. 21 Рәһобоам Йерусалимға қайтип келип, Исраилниң җәмәти билән җаң қилип, падишалиқни Сулайманниң оғли болған өзигә қайтуруп әкилиш үчүн Йәһуданиң пүткүл җәмәтидин вә Бинямин қәбилисидин бир йүз сәксән миң хилланған җаңгивар әскәрни топлиди. 22 Лекин Худаниң сөзи Худаниң адими Шемаяға келип: — 23 «Йәһуданиң падишаси, Сулайманниң оғли Рәһобоамға, пүтүн Йәһуда билән Бинияминниң җәмәтигә вә хәлиқниң қалғанлириға сөз қилип: — 24 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Һуҗумға чиқмаңлар, қериндашлириңлар Исраиллар билән җаң қилмаңлар; һәр бириңлар өз өйүңларға қайтип кетиңлар; чүнки бу иш Мәндиндур», дегин» — дейилди. Улар Пәрвәрдигарниң сөзигә қулақ салди. Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә улар өйлиригә қайтип кәтти. 25 Йәробоам болса Әфраим тағлиғидики Шәкәм шәһирини ясап шу йәрдә турди; кейин у йәрдин чиқип Пәнуәлни ясиди. 26 Рәһобоам көңлидә өз-өзигә: — Әнди падишалиқ Давутниң җәмәтигә йениши мүмкин. 27 Әгәр бу хәлиқ Пәрвәрдигарниң өйидә қурбанлиқ қилишқа Йерусалимға чиқса, бу хәлиқниң қәлби өз ғоҗиси, йәни Йәһуда падишаси Рәһобоамға йәнә майил болиду, андин улар мени өлтүрүп йәнә Йәһуда падишаси Рәһобоамниң тәрипигә янармекин, деди. 28 Падиша мәслиһәт сорап, алтундин икки мозай һәйкилини яситип хәлиққә: — Йерусалимға чиқиш силәргә еғир келиду. И Исраил, мана силәрни Мисир зиминидин чиқарған илаһлар! — деди. 29 Бирини у Бәйт-Әлдә, йәнә бирини Данда турғузуп қойди. 30 Бу иш гунаға сәвәп болди, чүнки хәлиқ мозайлириниң бириниң алдида баш урғили һәтта Данғичә баратти. 31 У һәм «егиз җайлар»да [ибадәт] өйлирини ясиди вә һәм Лавийдин болмиған адәмләрни каһин қилип тайинлап қойди. 32 Йәробоам йәнә сәккизинчи айниң он бәшинчи күнини худди Йәһуданиң зиминидики һейткә охшаш бир һейт қилип бекитти. У өзи қурбангаһ үстигә қурбанлиқ қилғили чиқти. Шундақ қилип у Бәйт-Әлдә өзи әткүзгән мозай мәбудлиригә қурбанлиқ өткүзди. У йәнә Бәйт-Әлдә салдурған шу «егиз җайлар» үчүн каһинларни тайинлиди. 33 У Бәйт-Әлдә ясиған қурбангаһ үстигә сәккизинчи айниң он бәшинчи күни (бу ай-күнни у өз мәйличә таллиған еди) қурбанлиқларни сунушқа чиқти; шу тәриқидә у Исраилларға бир һейт яратти; у өзи қурбангаһ үстигә қурбанлиқларни сунди вә хушбуй яқти.

13 Вә мана, Пәрвәрдигарниң буйруғи билән Худаниң бир адими Йәһудадин чиқип Бәйт-Әлгә кәлди; шу пәйттә Йәробоам хушбуй йеқишқа қурбангаһниң йенида туратти; 2 шу адәм қурбангаһқа қарап Пәрвәрдигарниң әмри билән чақирип: — И қурбангаһ, и қурбангаһ! Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана Давутниң җәмәтидә Йосия исимлиқ бир оғул туғулиду. У болса сениң үстүңдә хушбуй яққан «жуқури җайлар»дики каһинларни союп қурбанлиқ қилиду; шундақла сениң үстүңдә адәм сүйәклири көйдүрүлиду! — деди. 3 У күни у бир бешарәтлик аламәтни җакалап: Пәрвәрдигарниң мошу сөзини испатлайдиған аламәт шу болидуки: — Мана, қурбангаһ йерилип, үстидики күлләр төкүлүп кетиду, — деди. 4 Вә шундақ болдики, Йәробоам падиша Худаниң адиминиң Бәйт-Әлдики қурбангаһқа қарап җакалиған сөзини аңлиғанда, у қурбангаһта туруп қолини созуп: — Уни тутуңлар, деди. Лекин униңға қаритип созған қоли шуниң билән шу пети қуруп кәтти, уни өзигә йәнә жиғалмиди. 5 Андин Худаниң адими Пәрвәрдигарниң сөзи билән ейтқан мөҗизилик аламәт йүз берип, қурбангаһ һәм йерилип үстидики күлләр төкүлүп кәтти. 6 Падиша Худаниң адимидин: — Пәрвәрдигар Худайиңдин мениң һәққимдә өтүнгәйсәнки, қолумни әслигә кәлтүргәй, дәп ялвурди. Худаниң адими пәрврәрдигарниң илтипатини өтүнгинидә, падишаниң қоли йәнә өзигә жиғилип әслигә кәлтүрүлди. 7 Падиша Худаниң адимигә: — Мениң билән өйүмгә берип өзүңни қутландурғин, мән саңа инъам берәй, деди. 8 Лекин Худаниң адими падишаға җавап берип: — Сән маңа ордаңниң йеримини бәрсәңму, сениң билән бармаймән яки бу йәрдә нан йәп су ичмәймән. 9 Чүнки Пәрвәрдигар Өз сөзини йәткүзүп маңа буйруп: «Сән нә нан йемә нә су ичмә, барған йолуң билән қайтип кәлмә» дегән, деди. 10 Шуниң билән у Бәйт-Әлгә кәлгән йол билән әмәс, бәлки башқа бир йол билән қайтип кәтти. 11 Лекин Бәйт-Әлдә

яшанған бир пәйғәмбәр туратти. Униң оғуллири
келип Худаниң адиминиң у күни Бәйт-Әлдә
қилған барлиқ әмәллирини униңға дәп бәрди,
шундақла униң падишаға қилған сөзлириниму
атисиға ейтип бәрди. 12 Атиси улардин, у қайси
йол билән кәтти, дәп сориди; чүнки оғуллири
Йәһудадин кәлгән Худаниң адиминиң қайси йол
билән кәткинини көргән еди. 13 У оғуллириға:
— Маңа ешәкни тоқуп бериңлар, дәп тапилиди.
Улар униңға ешәкни тоқуп бәргәндә у униңға
минип 14 Худаниң адиминиң кәйнидин қоғлап
кәтти. У уни бир дуб дәриғиниң астида олтарған
йеридин тепип униңдин: — Йәһудадин кәлгән
Худаниң адими сәнму? — дәп сориди. У: — Мән
шу, дәп җавап бәрди. 15 У униңға: — Мениң билән
өйүмгә берип нан йегин, деди. 16 У җававән: —
Мән нә сениң билән қайталмаймән, нә сениңкигә
кирәлмәймән; мән нә бу йәрдә сениң билән нан
йәп су ичәлмәймән; 17 чүнки Пәрвәрдигар өз
сөзи билән маңа тапилап: «У йәрдә нан йемә, су
ичмигин; барған йолуң билән қайтип кәлмигин»
дегән, деди. 18 [Қери пәйғәмбәр] униңға: —
Мән һәм сәндәк бир пәйғәмбәрдурмән; вә бир
пәриштә Пәрвәрдигарниң сөзини маңа йәткүзүп:
— «Униңға нан йегүрүп, су ичкүзгили өзүң билән
өйүңгә яндуруп кәл» деди, дәп ейтти. Лекин у
шуни дәп униңға ялған ейтивататти. 19 Шуниң
билән [Худаниң адими] униң билән йенип өйдә
нан йәп су ичти. 20 Лекин улар дәстиханда
олтарғинида, Пәрвәрдигарниң сөзи уни яндуруп
әкәлгән қери пәйғәмбәргә кәлди. 21 У Йәһудадин
кәлгән Худаниң адимини чақирип: — Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Сән Пәрвәрдигарниң сөзигә
итаәтсизлик қилип, Пәрвәрдигар Худайиңниң
буйруған әмрини тутмай, 22 бәлки йенип, У
саңа: — Нан йемә, су ичмә, дәп мәнъий қилған
йәрдә нан йәп су ичкиниң түпәйлидин, җәситиң
ата-бовилириңниң қәбридә көмүлмәйду», дәп
товлиди. 23 Вә шундақ болдики, Худаниң адими
нан йәп су ичип болғанда, униңға, йәни өзи
яндуруп әкәлгән пәйғәмбәргә ешәкни тоқуп бәрди.
24 У йолға чиқти. Кетиватқинида, йолда униңға
бир шир учрап, уни өлтүрүвәтти. Шуниң билән
униң өлүги йолда ташлинип қалди, ешиги болса
униң йенида туратти; ширму җәсәтниң йенида
туратти. 25 Мана бир нәччә адәм өтүп кетиветип,
йолда ташлинип қалған җәсәт билән җәсәтниң
йенида турған ширни көрди; улар қери пәйғәмбәр
турған шәһәргә келип у йәрдә шу хәвәрни
йәткүзди. 26 Уни йолдин яндурған пәйғәмбәр
буни аңлап: — У дәл Пәрвәрдигарниң сөзигә
итаәтсизлик қилған Худаниң адимидур. Шуңа
Пәрвәрдигар уни ширға тапшурди; Пәрвәрдигар
униңға қилған сөзи бойичә шир уни титма-
титма қилип өлтүрди, деди. 27 У оғуллириға:
— Маңа ешәкни тоқуп бериңлар, деди; улар
уни тоқуп бәрди. 28 У йолда ташлақлиқ җәсәт
билән җәсәтниң йенида турған ешәк вә ширни
тапти. Шир болса нә җәсәтни йемигән еди нә
ешәкниму талимиған еди. 29 Пәйғәмбәр Худаниң
адиминиң җәситини елип ешәккә артип янди.
Қери пәйғәмбәр униң үчүн матәм тутуп уни
дәпнә қилғили шәһәргә кирди. 30 У җәсәтни өз
қәбирстанлиғида қойди. Улар униң үчүн матәм
тутуп: — Аһ бурадирим! — дәп пәряд көтәрди. 31
Уни дәпнә қилғандин кейин у өз оғуллириға: —
Мән өлгәндә мени Худаниң адими дәпнә қилинған
гөргә дәпнә қилиңлар; мениң сүйәклиримни
униң сүйәклириниң йенида қоюңлар; 32
чүнки у Пәрвәрдигарниң буйруғи билән Бәйт-
Әлдики қурбангаһқа қариған вә Самарийәдики
шәһәрләрниң «жуқури җай»лиридики [ибадәт]
өйлиригә қариған, униң җар қилған сөзи
әмәлгә ашурулмай қалмайду, — деди. 33
Лекин Йәробоам бу вақиәдин кейинму өз рәзил
йолидин янмай, бәлки «жуқури җайлар»ға һәр
хил хәлиқтин каһинларни тайинлиди; ким
халиса, у шуни «муқәддәс қилип» [каһинлиқ
мәнсивигә] беғишлайтти; шуниң билән улар
«жуқури җайлар»да [қурбанлиқ қилишқа] каһин
болатти. 34 Шу иш түпәйлидин Йәробоам
җәмәтиниң һесавиға гуна болуп, уларниң йәр
йүзидин үзүп елинип һалак болушиға сәвәп
болди.

14 У вақитта Йәробоамниң оғли Абияһ кесәл
болуп қалди. 2 Йәробоам аялиға: — Орнуңдин
қопуп, һеч ким сениң Йәробоамниң аяли
екәнлигиңни тонумиғидәк қилип өз қияпитиңни
өзгәртип, Шилоһқа барғин. Мана маңа: «Бу
хәлиқниң үстидә падиша болисән» дәп ейтқан
Ахияһ пәйғәмбәр у йәрдә олтириду. 3 Қолуңға
он нан, бир нәччә пошкал, бир қута һәсәлни
елип униң қешиға барғин. У жигитимизниң
немә болидиғанлиғини саңа дәп бериду, деди.

4 Йәробоамниң аяли шундақ қилип, Шилоһқа
берип Ахияһниң өйигә кәлди. Ахияһниң көзлири
қериликтин кор болуп көрәлмәйтти. 5 Лекин
Пәрвәрдигар Ахияһқа: — Мана, Йәробоамниң
аяли өз оғли тоғрисида сәндин сориғили келиду,
чүнки у кесәлдур. Униңға мундақ-мундақ дегин;
чүнки у кәлгәндә башқа қияпәткә киривалған
болиду, дәп ейтқан еди. 6 У ишиктин киргәндә
Ахияһ аяқ тивишини аңлап мундақ деди: — «Һәй,
Йәробоамниң аяли, киргин; немишкә башқа
қияпәткә киривалдиң? Саңа бир шум хәвәрни
бериш маңа буйрулди. 7 Берип Йәробоамға
мундақ дегин: — «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Мән сени хәлиқниң арисидин
елип көтирип, өз хәлқим Исраилға һөкүмран
қилип 8 Падишаһлиқни Давутниң җәмәтидин
житиветип, саңа бәрдим; лекин сән Мениң
әмирлиримни тутуп, нәзиримдә пәқәт дурус
болғаннила қилишта пүтүн қәлбидин маңа
әгәшкән қулум Давутқа охшаш болмидиң, 9 Бәлки
өзүңдин илгири кәлгәнләрниң һәммисидин
артуқ рәзиллик қилип, мениң ғәзивимни
қозғап, Мени арқаңға ташлап, берип өзүңгә
ғәйрий илаһларни, қуйма мәбудларни ясаттиң.
10 Шуниң үчүн Мән Йәробоамниң җәмәтигә
бала чүшүрүп, Йәробоамниң Исраилдики
ханданидин һәммә әркәкни, һәтта аҗиз яки мәйип
болсиму һәммисини үзүп ташлаймән, адәмләр
поқ-тезәкләрни сүпүргәндәк Йәробоамниң
җәмәтидин қалғинини йоқ болғичә сүпүримән. 11
Йәробоамдин болғанлардин шәһәрдә өлгинини
иштлар йәйду; сәһрада өлгинини асмандики
қушлар йәйду. Чүнки Пәрвәрдигар шундақ
сөз қилғандур. 12 Әнди сән болсаң, қопуп өз
өйүңгә барғин; айиғиң шәһәргә киргән һаман,
бала өлиду. 13 Пүтүн Исраил униң үчүн матәм
тутуп уни дәпнә қилиду. Чүнки Йәробоамниң
җәмәтидин қәбиргә қоюлидиған ялғуз шула
болиду; чүнки Йәробоамниң җәмәтиниң арисида
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң алдида
пәқәт шуниңда пәзиләт тепилди. 14 Әнди
Пәрвәрдигар Өзигә Йәробоамниң җәмәтини
үзүп ташлайдиған, Исраилниң үстигә һөкүм
сүридиған бир падишани тикләйду. Дәрһәқиқәт,
у пат арида болиду! 15 Пәрвәрдигар Исраилни
уруп, худди суда лиңшип қалған қумуштәк
қилип қойиду, ата-бовилириға тәқдим қилған
бу яхши зиминдин қомуруп, уларни [Әфрат]
дәриясиниң у тәрипигә тарқитиду; чүнки улар
өзигә «Ашәраһ бутлар»ни ясап Пәрвәрдигарниң
ғәзивини қозиғиди. 16 Йәробоамниң садир қилған
гуналири түпәйлидин, униң Исраилни гуна
қилдурғини түпәйлидин, Худа Исраилни ташлап
бериду!»». 17 Шуниң билән Йәробоамниң аяли
қопуп, йолға чиқип Тирзаһқа қайтип кәлди.
У өйиниң босуғисидин атлишиға бала өлди.
18 Улар уни дәпнә қилди. Пәрвәрдигарниң Өз
қули Ахияһ пәйғәмбәр арқилиқ ейтқан сөзидәк,
пүтүн Исраил униң үчүн матәм тутти. 19 Әнди
Йәробоамниң башқа ишлири, йәни җәңлири вә
қандақ сәлтәнәт қилғанлири тоғрисида мана,
«Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгәндур. 20 Йәробоамниң
сәлтәнәт қилған вақти жигирмә икки жил болуп, у
өз ата-бовилириниң арисида ухлиди. Оғли Надаб
униң орнида һөкүм сүрди. 21 Вә Сулайманниң
оғли Рәһобоам болса Йәһуданиң үстигә һөкүм
сүрди. Рәһобоам падиша болғанда қириқ бир
яшқа киргән еди; у Пәрвәрдигарниң Өз намини
аян қилиш үчүн, Исраилниң һәммә қәбилилири
арисидин таллиған Йерусалим шәһиридә он
йәттә жил һөкүм сүрди; униң анисиниң исми
Наамаһ болуп, Аммоний еди. 22 Йәһудалар
болса Пәрвәрдигарниң нәзиридә яманлиқ қилди;
улар өз ата-бовилири садир қилғанлиридин
зиядә гуналарни қилип, униң һәсәтлик ғәзивини
қозғиған еди. 23 Чүнки улар «жуқури җайлар»ни,
«бут түврүк»ләрни вә һәм һәр бир егиз дөңлар
үстидә, һәр бир көк дәрәқләрниң астида
«Ашәраһ» бутларни ясиди. 24 Вә зиминда кәспий
бәччивазларму бар еди. Улар Пәрвәрдигар
әслидә Исраилларниң алдидин һайдап чиқарған
әлләрниң барлиқ жиркиничлик һарам ишлирини
қилатти. 25 Рәһобоам падишаниң сәлтәнитиниң
бәшинчи жилида шундақ болдики, Мисирниң
падишаси Шишак Йерусалимға һуҗум қилди. 26 У
Пәрвәрдигарниң өйидики гөһәр-байлиқларни
һәм падишаниң ордисидики гөһәр-байлиқларни
елип кәтти; у һәммисини, җүмлидин Сулайман
ясатқан алтун сипарларниму елип кәтти. 27
Уларниң орнида Рәһобоам падиша мистин
бир мунчә сипар-қалқанлар яситип, уларни
падиша ордисиниң кириш йолини сақлайдиған
пасибан бәглириниң қолиға тапшурди. 28 Шундақ

қилип, падиша һәр қетим Пәрвәрдигарниң
өйигә киридиған чағда, пасибанлар у сипар-
қалқанларни көтирип чиқатти, андин уларни
йәнә пасибанханиға әкирип қоюшатти. 29 Амма
Рәһобоамниң башқа ишлири вә қилғининиң
һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-
тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?
30 Рәһобоам билән Йәробоам барлиқ күнлиридә
бир-бири билән җәң қилишип турған еди. 31
Рәһобоам өз ата-бовилириниң арисида ухлиди
вә «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилинди. Униң
анисиниң исми Наамаһ болуп, бир Аммоний
еди. Рәһобоамниң оғли Абиям атисиниң орнида
падиша болди.

15 Нибатниң оғли Йәробоам падишаниң
сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида Абиям
Йәһуданиң үстигә падиша болуп 2 Йерусалимда үч
жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми Маакаһ
болуп, Абишаломниң қизи еди. 3 Абиямниң қәлби
бовиси Давутниң көңлидәк Худаси Пәрвәрдигарға
пүтүнләй беғишланған әмәс еди, бәлки атиси
Рәһобоамниң униңдин илгири қилған барлиқ
гуналирида маңатти. 4 Шундақтиму Давутниң
сәвәвидин Худаси Пәрвәрдигар Йерусалимда
униңға [йоруқ] бир чирақни қалдуруш үчүн,
Давутниң әвладини униңдин кейинму тикләп
турғузди вә Йерусалимни қоғдиди. 5 Чүнки Давут
Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилип,
Һиттий Урияға қилғанлиридин башқа өмриниң
һәммә күнлиридә Пәрвәрдигар униңға әмир
қилғанлиридин чиқмиди. 6 Әнди [Абиямниң]
пүтүн өмридә Рәһобоам билән Йәробоам бир-
бири билән җәң қилишип турди. 7 Абиямниң
башқа ишлири вә қилғанлириниң һәммиси
«Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? Абиям билән
Йәробоам бир-бири билән җәң қилишип туратти.
8 Абиям өз ата-бовилириниң арисида ухлиди;
улар уни «Давутниң шәһири»дә дәпнә қилди.
Андин оғли Аса орнида падиша болди. 9
Исраилниң падишаси Йәробоам сәлтәнитиниң
жигирминчи жилида Аса Йәһуданиң үстигә
падиша болуп 10 Йерусалимда қириқ бир жил
сәлтәнәт қилди. Униң чоң анисиниң исми Маақаһ
болуп, Абишаломниң қизи еди. 11 Аса атиси
Давут қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус
болғанни қилди. 12 У кәспий бәччивазларни
зиминдин һайдап, ата-бовилири ясатқан һәммә
жиркиничлик мәбудларни йоқитивәтти. 13 У
йәнә чоң аниси Маақаһни жиркиничлик бир
«Ашәраһ» түврүкни ясиғини үчүн ханишлиқ
мәртивисидин чүшүрүвәтти. Аса бу жиркиничлик
бутни кесип Кидрон җилғисида көйдүрүвәтти.
14 «Жуқири җайлар» йоқитилмисиму, Асаниң
қәлби өмриниң барлиқ күнлиридә Пәрвәрдигарға
пүтүнләй беғишланған еди. 15 Һәм атиси һәм
у өзи [Пәрвәрдигарға] атап ясиған нәрсиләрни,
җүмлидин күмүч билән алтунни вә түрлүк қача-
қучиларни Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрди.
16 Әнди Аса вә Исраилниң падишаси Бааша
барлиқ күнлиридә бир-бири билән җәң қилишип
турди. 17 Исраилниң падишаси Бааша Йәһудаға
қарши һуҗум қилди; һеч ким Йәһуданиң
падишаси Аса билән барди-кәлди қилмисун дәп,
Рамаһ шәһирини мәһкәм қилип ясиди. 18 У
вақитта Аса Пәрвәрдигарниң өйидики ғәзниләрдә
қалған барлиқ алтун-күмүч вә падишаниң
ордисидики ғәзниләрдә қалған алтун-күмүчни
елип хизмәткарлириниң қолиға тапшурди; андин
Аса падиша уларни Дәмәшқтә турушлуқ Сурийә
падишаси Һезионниң нәвриси, Табриммонниң
оғли Бән-Һададқа әвәтти вә шулар билән бу
хәвәрни йәткүзүп: — 19 «Мениң атам билән
силиниң атилириниң арисида болғандәк мән
билән силиниң арилирида бир әһдә болсун.
Мана, силигә күмүч билән алтундин һәдийә
әвәттим; әнди Исраилниң падишаси Бааша билән
болған әһдилиридин қоллирини үзсилә; шуниң
билән у мени қамал қилиштин қол үзсун»
— деди. 20 Бән-Һадад Аса падишаниң сөзигә
кирип, өз қошуниниң сәрдарлирини Исраилниң
шәһәрлиригә һуҗум қилишқа әвәтип, Иҗон,
Дан, Бәйт-Маақаһдики Абәл, пүткүл Киннәрәт
жути билән Нафталиниң пүткүл зиминини
беқиндурди. 21 Бааша бу хәвәрни аңлап, Рамаһ
истиһкамини ясаштин қолини жиғип, Тирзаһқа
берип турди. 22 Аса падиша болса пүткүл
Йәһуданиң адәмлирини һеч бирини қоймай
чақирип жиғди; улар Бааша Рамаһ шәһирини
ясашқа ишләткән ташлар билән яғачларни
Рамаһтин тошуп елип кәтти. Аса падиша
мошуларни ишлитип Бинямин зиминидики
Гебани вә Мизпаһни мәһкәм қилип ясиди. 23 Әнди
Асаниң башқа ишлири, униң зор қудрити, униң

қилғинининиң һәммиси, шундақла ясиған шәһәрләр
тоғрисида «Йәһуда падишалириниң тарих-
тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?
Лекин қериғанда, униң путида бир кесәл пәйда
болди. 24 Аса өз ата-бовилири арисида ухлиди
вә Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Андин
униң оғли Йәһошафат орнида падиша болди.
25 Йәһуданиң падишаси Асаниң сәлтәнитиниң
иккинчи жилида Йәробоамниң оғли Надаб Исраил
үстигә һөкүм сүрүшкә башлиди; у Исраилға
икки жил падиша болди. 26 У Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилип атисиниң йолида
меңип, атисиниң Исраилни гунаға путлаштурған
гуналирида маңди. 27 Лекин Иссакар җәмәтидин
болған Ахияһниң оғли Бааша униңға қәст қилип,
уни Филистийләрниң тәвәсидики Гиббетонда
өлтүрди. Шу чағда Надаб пүтүн Исраиллар
билән бирликтә Гиббетонға қоршап һуҗум
қиливататти. 28 Йәһуда падишаси Асаниң
сәлтәнитиниң үчинчи жилида Бааша Надабни
өлтүрүп, өзи униң орнида падиша болди. 29 Вә
шундақ болдики, у падиша болғанда Йәробоамниң
пүткүл җәмәтини чепип өлтүрди; Пәрвәрдигарниң
қули Шилоһлуқ Ахияһниң вастиси билән
ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, у Йәробоамниң
җәмәтидин нәпәси барларни бириниму қоймай
пүтүнләй йоқатти. 30 Бу иш Йәробоамниң садир
қилған гуналири һәм униң Исраилни гунаға
путлаштурған гуналири түпәйлидин болди; у
шулар билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң
ғәзивини қаттиқ қозғиған еди. 31 Надабниң
башқа ишлири билән қилғанлириниң һәммиси
«Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 32 Аса вә
Исраилниң падишаси Бааша барлиқ күнлиридә
бир-бири билән җаң қилишип турди. 33 Йәһуданиң
падишаси Асаниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида
Ахияһниң оғли Бааша пүтүн Исраил үстигә
Тирзаһта һөкүм сүрүшкә башлиди; у жигирмә
төрт жил сәлтәнәт қилди. 34 У Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Йәробоамниң
йолида жүрүп, Исраилни гунаға патқузған
гунайида маңди.

16 Пәрвәрдигарниң сөзи Һананиниң оғли Йәһуға
келип Баашани әйипләп мундақ дейилди:
— 2 «Мана, Мән сени топа-чаң ичидин чиқирип,
хәлқим Исраилға һөкүмран қилип қойдум. Лекин
сән Йәробоамниң йолида жүрүп хәлқим Исраилни
гунаға путлаштурдуң, улар гуналири билән
ғәзивимни қозғиди. 3 Мана, Мән Баашани өз
җәмәти билән сүпүрүп йоқитип, җәмәтиңни
Нибатниң оғли Йәробоамниң җәмәтигә охшаш
қилимән. 4 Баашадин болғанлардин шәһәрдә
өлгинини иштлар йәйду; сәһрада өлгинини
асмандики қушлар йәйду». 5 Баашаниң
башқа ишлири вә униң қилғанлири билән
қудрити тоғрисида «Исраил падишалириниң
тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән
әмәсмиди? 6 Бааша өз ата-бовилири арисида
ухлиди вә Тирзаһта дәпнә қилинди; андин
униң оғли Елаһ орнида падиша болди. 7
Баашаниң Пәрвәрдигарниң нәзиридә қилған
барлиқ рәзиллиги түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң
Баашаниң бешиға вә униң җәмәтиниң бешиға
чүшүргини тоғрилиқ сөзи Һананиниң оғли
Йәһу пәйғәмбәр арқилиқ берилгән еди. Чүнки
у Йәробоамниң җәмәти қилғиниға охшаш
қилип өз қоллириниң ишлири (җүмлидин
Йәробоамниң җәмәтини чепип өлтүргәнлиги)
билән Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди. 8
Йәһуда падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә
алтинчи жилида, Баашаниң оғли Елаһ Тирзаһта
Исраилға падиша болуп, икки жил сәлтәнәт
қилди. 9 Лекин униң җәң һарвулириниң
йеримиға сәрдар болған хизмәткари Зимри
униңға қәст қилди; [Елаһ] Тирзаһта Тирзаһтики
ордисидики ғоҗидар Арзаниң өйидә шарап
ичип мәс болғанда 10 Зимри кирип уни чепип
өлтүрди. Бу вақит Йәһуданиң падишаси Асаниң
сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жили еди.
Зимри Елаһниң орнида падиша болди. 11 У
падиша болуп өз тәхтидә олтириши биләнла
у Баашаниң барлиқ җәмәтини чепип өлтүрди;
у униң уруқ-туққанлири вә достлиридин бир
әркәкниму тирик қалдурмиди. 12 Шундақ қилип
Зимри Пәрвәрдигарниң Йәһу пәйғәмбәр арқилиқ
Баашани әйиплигән сөзини әмәлгә ашуруп,
Баашаниң пүткүл җәмәтини йоқатти. 13 Бу иш
Баашаниң барлиқ гуналири билән униң оғли
Елаһниң гуналири, җүмлидин уларниң Исраилни
гунаға путлаштурған гуналири, әрзимәс бутлири
билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң
ғәзивини қозғап, шундақ болди. 14 Елаһниң
башқа ишлири вә қилғанлириниң һәммиси

«Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 15 Йәһуданиң
падишаси Асаниң сәлтәнитиниң жигирмә
йәттинчи жилида Зимри Тирзаһта йәттә күн
сәлтәнәт қилди. Хәлиқ Филистийләргә тәвә болған
Гиббетонни қоршивелип баргаһ тиккән еди. 16
Баргаһда турған халайиқ: — «Зимри қәст қилип
падишани өлтүрди» дәп аңлиди. Шуниң билән
пүткүл Исраил шу күни баргаһда қошунниң
сәрдари Омрини Исраилға падиша қилди. 17
Андин Омри Исраилниң һәммисини йетәкләп,
Гиббетондин чиқип, Тирзаһни қоршиди. 18 Вә
шундақ болдики, Зимри шәһәрниң елинғанлиғини
көрүп, падиша ордисидики қорғанға кирип, ордиға
от қоювәтти, өзи көйүп өлди. 19 Бу иш өзиниң
гуналири үчүн, йәни Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзиллик қилип, Йәробоамниң йолида жүрүп,
Исраилни гунаға путлаштурған гунада маңғини
үчүн шундақ болди. 20 Зимриниң башқа ишлири вә
қәст қилғини тоғрисида «Исраил падишалириниң
тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән
әмәсмиди? 21 Амма Исраил хәлқи иккигә бөлүнүп,
уларниң йерими Гинатниң оғли Тибнини падиша
қилишқа униңға әгәшти; башқа йерими болса
Омригә әгәшти. 22 Әнди Омригә әгәшкән хәлиқ
Гинатниң оғли Тибнигә әгәшкән хәлиқтин күчлүк
чиқти. Тибни өлди; Омри падиша болди. 23
Йәһуданиң падишаси асаниң оттуз биринчи
жилида Омри Исраилға падиша болуп он икки
жил сәлтәнәт қилди. У Тирзаһта алтә жил сәлтәнәт
қилди. 24 У Шәмәрдин Самарийә егизлигини
икки талант күмүчкә сетивелип, шу егизлик
үстигә қурулушларни селип бир шәһәр бена
қилип, уни егизликнің әслий егиси Шәмәрниң
нами билән «Самарийә» дәп атиди. 25 Омри
Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди,
өзидин илгәрки падишаларниң һәммисидин
бәттәр болуп яманлиқ қилди. 26 У Нибатниң
оғли Йәробоамниң һәммә йоллирида, шундақла
жүмлидин униң Исраилни гунаға путлаштурған
гунайи ичидә маңди; улар әрзимәс бутлири билән
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини
қозғиди. 27 Омриниң башқа ишлири, униң
қилғанлириниң һәммиси, көрсәткән қудрити
тоғрисида «Исраил падишалириниң тарих-
тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?
28 Омри ата-бовилири арисида ухлиди вә
Самарийәдә дәпнә қилинди. Андин униң оғли
Аһаб орнида падиша болди. 29 Йәһуда падишаси
Асаниң сәлтәнитиниң оттуз сәккизинчи жилида
Омриниң оғли Аһаб Исраилға падиша болди.
Омриниң оғли Аһаб Самарийәдә жигирмә икки
жил Исраилниң үстидә сәлтәнәт қилди. 30 Амма
Омриниң оғли Аһаб Пәрвәрдигарниң нәзиридә
өзидин илгәркиләрниң һәммисидин ашуруп
яманлиқ қилди. 31 Вә шундақ болдики, у Нибатниң
оғли Йәробоамниң гуналирида жүрүш анчә
еғир гуна әмәстәк, у Зидонийларниң падишаси
Әтбаалниң қизи Йизәбәлни хотунлуққа алди вә
шуниң билән у Баал дегән бутниң қуллуғида
болуп, униңға сәждә қилди. 32 У Самарийәдә
ясиған Баалниң бутханиси ичигә Баалға бир
қурбангаһ ясиди. 33 Аһаб һәм бир «Ашәраһ
бут»ниму ясатти; Аһаб шундақ қилип униңдин
бурун өткән Исраилниң һәммә падишалириниң
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини
қозғиған ишлиридин ашуруп яманлиқ қилди.
34 Униң күнлиридә Бәйт-Әллик Хиәл Йерихо
шәһирини ясиди; лекин у униң улини салғанда
тунжа оғли Абирам өлди; вә дәрвазилирини
салғанда униң кәнжи оғли Сәгуб өлди; шуниң
билән Пәрвәрдигарниң нунниң оғли Йәшуа
арқилиқ [Йерихо тоғрилиқ] ейтқан сөзи әмәлгә
ашурулди.

17 Әнди Гилеадта туруватқанлардин болған
Тишбилиқ Илияс Аһабқа: — Мән хизмитидә
туруватқан Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, мениң сөзүмсиз
бу жилларда нә шәбнәм нә ямғур чүшмәйду,
деди. 2 Андин Пәрвәрдигарниң сөзи униңға
келип: — 3 Бу йәрдин кетип, мәшриқ тәрәпкә
берип, Иордан дәриясиниң у тәрипидики Қерит
еқинининң бойида өзүңни йошурғин; 4 вә шундақ
болидуки, сән еқинниң сүйидин ичисән; мана,
саңа у йәрдә озуқ йәткүзүп беришкә қарға-
қузғунларни буйрудум, дейилди. 5 Шуниң
билән у Пәрвәрдигар буйруғандәк қилип, Иордан
дәриясиниң у тәрипидики Қерит еқиниға берип,
у йәрдә турди. 6 Қарға-қузғунлар әтигәндә
нан билән гөш, һәр кәчтә йәнә нан билән
гөш йәткүзүп берәтти. У өзи еқинниң сүйидин
ичәтти. 7 Лекин зиминда ямғур яғмиғини үчүн
бирмәзгилдин кейин еқин су қуруп кәтти. 8 У
вақитта Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип: —

9 Орнуңдин туруп Зидондики Зарәфатқа берип,
у йәрдә турғин; мана, Мән у йәрдики бир тул
хотунни сени беқишқа буйрудум, дейилди. 10
У орнидин туруп Зарәфатқа берип, шәһәрниң
дәрвазисиға кәлгәндә, мана у йәрдә бир тул хотун
отун терип туратти. У тул хотунни чақирип: —
Өтүнимән, қачида маңа ичкили азрақ су елип
кәлгәйсән, деди. 11 У су алғили маңғанда, у йәнә:
— Өтүнимән, маңа қолуңда бир чишләм нанму
алғач кәлгәйсән, деди. 12 Амма у: — Пәрвәрдигар
Худайиңниң һаяти билән, саңа қәсәм қилимәнки,
мәндә һеч нан йоқ, пәқәт идишта бир чаңгал
ун, козида азғинә май бар, мана икки тал отун
териватимән; андин берип өзүм билән оғлумға
нан етип, уни йәп өлимиз, деди. 13 Илияс униңға:
— Қорқмиғин; берип ейтқиниңдәк қилғин; лекин
авал бир кичик тоғач етип, маңа елип кәлгин;
андин өзүң билән оғлуңға нан әткин. 14 Чүнки
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Пәрвәрдигар йәр йүзигә ямғур яғдуридиған
күнгичилик идиштики ун түгимәйду вә козидики
май кемәймәйду», деди. 15 Шуниң билән у берип,
Илиясниң ейтқинидәк қилди вә у, Илияс вә
аялниң өйидикиләр хелә күнләргичә йеди. 16
Пәрвәрдигарниң Илияс арқилиқ ейтқан сөзи
бойичә, идиштики ун түгимиди вә козидики
майму кемәймиди. 17 Шу ишлардин кейин шундақ
болдики, өйниң егиси болған бу аялниң оғли
кесәл болди. Униң кесили шундақ еғирлишип
кәттики, униңда нәпәс қалмиди. 18 Аял Илиясқа: —
И Худаниң адими, мениң сән билән немә алақәм
бар еди? Сән гунайимни ядқа кәлтүрүп, оғлумниң
җениға замин болушқа кәлдиңму? — деди. 19 У
униңға: — Оғлуңни қолумға бәргин, дәп уни униң
қучиғидин елип өзи олтарған балиханиға елип
чиқип өз орниға қоюп, 20 Пәрвәрдигарға пәряд
қилип: — И Худайим Пәрвәрдигар, мән меһман
болған бу тул хотунниң оғлини өлтүрүш билән
униң бешиғиму бала чүшүрдуңму? — дәп нида
қилди. 21 У балиниң үстигә үч қетим өзини чаплап,
Пәрвәрдигарға пәряд қилип: — И Пәрвәрдигар
Худайим, бу балиниң җени өзигә йәнә йенип
кирсун! — дәп нида қилди. 22 Пәрвәрдигар
Илиясниң пәрядини аңлиди; балиниң җени
униңға йенип кириши билән у тирилди. 23 Илияс
балини балиханидин елип чүшүп, өйгә кирип,
анисиға тапшуруп бәрди. Илияс: — Мана оғлуң
тириктур, деди. 24 Аял Илиясқа: — Мән шу иш
арқилиқ әнди сениң Худаниң адими екәнлигиңни,
ағзиңдин чиққан Пәрвәрдигарниң сөзи һәқиқәт
екәнлигини билдим, деди.

18 Узун вақит өтүп, Пәрвәрдигарниң сөзи
[қурғақчилиқниң] үчинчи жилида Илиясқа
келип: — Сән берип өзүңни Аһабниң алдида аян
қилғин, вә Мән йәр йүзигә ямғур яғдуримән,
дейилди. 2 Шуниң билән Илияс өзини
Аһабниң алдида аян қилғили чиқип кәтти.
Ачарчилиқ болса Самарийәдә қаттиқ еди. 3 Аһаб
ордисидики ғоҗидар Обадияни чақирди (Обадия
толиму тәқвадар киши болуп Пәрвәрдигардин
интайин қорқатти. 4 Йизәбәл Пәрвәрдигарниң
пәйғәмбәрлирини өлтүрүп йоқитиватқанда
Обадия йүз пәйғәмбәрни елип әлликтин-әлликтин
айрим-айрим икки ғарға йошуруп, уларни нан
вә су билән баққан еди). 5 Аһаб Обадияға: —
Зиминни кезип һәммә булақ вә һәммә җилғиларға
берип баққин; у йәрләрдә ат-қечирларни тирик
сақлиғидәк от-чөп тепилармекин? Шундақ болса
бизниң улақлиримизниң бир қисмини соймай
туралармиз, деди. 6 Улар һәр бири җайларға
бөлүнүп маңди; Аһаб өз алдиға маңди, Обадияму
өз алдиға маңди. 7 Обадия өз йолида кетип
барғанда, мана, униңға Илияс учриди. У уни
тонуп йәргә жиқилип дүм йетип: Бу раст сән,
ғоҗам Илиясму? — дәп сориди. 8 У униңға: — Бу
мән. Берип өз ғоҗаңға: — Илияс қайтип кәлди!
дәп ейтқин, деди. 9 У Илиясқа мундақ деди: —
«Сән қандақсигә кәминәңни өлтүргили Аһабниң
қолиға тапшурмақчи болисән, мән зади немә
гуна қилдим? 10 Өз Худайиң Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, ғоҗам адәм
әвәтип сени издимигән һеч әл вә мәмликәт
қалмиди. Шу әл, мәмликәтләр: «У бу йәрдә
йоқ» десә, падиша уларға сени тапалмиғанға
қәсәм ичкүзди. 11 Лекин сән маңа һазир:
— «Берип ғоҗаңға: — Илияс қайтип кәлди!
дегин» — дәйсән! 12 Мән қешиңдин кәткәндин
кейин, Пәрвәрдигарниң Роһи сени мән билмигән
йәргә елип бариду; шундақта мән Аһабқа
хәвәр йәткүзүп, лекин у сени тапалмиса, мени
өлтүриду. Әмәлийәттә, кәминәң яшлиғимдин
тартип Пәрвәрдигардин қорқуп кәлгәнмән.
13 Йизәбәл Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлирини
өлтүргәндә мениң қандақ қилғиним, йәни

мән Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәрлиридин йүзни
әлликтин-әлликтин айрим-айрим икки ғарға
йошуруп, уларни нан вә су билән тәминләп
баққанлиғим сән ғожамға мәлум қилинған
әмәсму? 14 Әнди сән һазир маңа: — «Берип
ғожаңға: — Мана Илияс кәлди дегин», — дедиң.
Шундақ қилсам у мени өлтүриду!». 15 Лекин
Илияс: — Мән хизмитидә туруватқан самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, мән җәзмән бүгүн
униң алдида аян болимән, деди. 16 Шуниң билән
Обадия Аһабниң қешиға берип униңға хәвәр
бәрди. Аһаб Илияс билән көрүшкили барди. 17
Аһаб Илиясни көргәндә униңға: — Бу сәнму, и
Исраилға бала кәлтүргүчи?! — деди. 18 У җавап
берип: — Исраилға бала кәлтүргүчи мән әмәс,
бәлки сән билән атаңниң җәмәтидикиләр! Чүнки
силәр Пәрвәрдигарниң әмирлирини ташлап Баал
дегән бутларға тайинип әгәшкәнсиләр. 19 Әнди
адәм әвәтип Кармәл теғида пүткүл Исраилни
йенимға җәм қил, шундақла Йизәбәлниң
дәстихинидин ғизалинидиған Баалниң төрт йүз
әллик пәйғәмбири билән Ашәраһниң төрт йүз
пәйғәмбирини жиғдур, — деди. 20 Шуниң билән
Аһаб Исраилларниң һәммисигә адәмләрни әвәтип,
пәйғәмбәрләрни Кармәл теғиға жиғдурди. 21
Илияс барлиқ хәлиққә йеқин келип: — Қачанғичә
икки пикир арисида арисалди турисиләр? Әгәр
Пәрвәрдигар Худа болса, униңға әгишиңлар;
Баал Худа болса, униңға әгишиңлар, деди.
Амма хәлиқ униңға җавап бәрмәй, үн-тин
чиқармиди. 22 Илияс хәлиққә: — Пәрвәрдигарниң
пәйғәмбәрлиридин пәқәт мән ялғуз қалдим.
Амма Баалниң пәйғәмбәрлири төрт йүз әллик
кишидур. 23 Әнди бизгә икки буқа берилсун.
Улар өзлиригә бир буқини таллап, союп парчилап
отунниң үстигә қойсун, амма от яқмисун.
Мәнму башқа бир буқини тәйяр қилип от
яқмай отунниң үстигә қояй. 24 Силәр болсаңлар,
өз илаһлириңларниң намини чақирип нида
қилиңлар. Мән болсам, Пәрвәрдигарниң намини
чақирип нида қилимән. Қайси Худа от билән
җавап бәрсә, шу Худа болсун, деди. Һәммә хәлиқ:
— Бу убдан гәп, дәп җавап бәрди. 25 Илияс Баалниң
пәйғәмбәрлиригә: Силәр көп болғач авал өзүңлар
үчүн бир буқини таллап тәйяр қилиңлар; андин
һеч от яқмай өз илаһиңларниң намини қичқирип
нида қилиңлар, деди. 26 Улар униң дегини
бойичә өзлиригә берилгән буқини елип уни тәйяр
қилди. Әтигәндин чүшкичә улар Баалниң намини
қичқирип: — И Баал, бизгә җавап бәргин! дәп нида
қилди. Лекин һеч аваз яки һеч җавап болмиди.
Улар расланған қурбангаһ чөрисидә тохтимай
сәкрәйтти. 27 Чүш киргәндә Илияс уларни заңлиқ
қилип: — Үнлүкрәк қичқириңлар; чүнки у бир
илаһ әмәсму? Бәлким у чоңқур хиялға чөмүп
кәткәнду, яки иш билән чиқип кәткәнду, яки
бир сәпәргә чиқип кәткәнду? Яки болмиса у
ухлаватқан болуши мүмкин, уни ойғитишиңлар
керәк?! — деди. 28 Улар техиму үнлүк чақирип өз
қаидиси бойичә қанға милинип кәткичә өзлирини
қилич вә нәйзә билән тилатти. 29 Чүштин кейин
улар «бешарәт бериватқан» һаләткә чүшүп кәчлик
қурбанлиқ вақтиғичә шу һаләттә турди. Лекин һеч
аваз аңланмиди, яки җавап бәргүчи яки иҗабәт
қилғучи мәлум болмиди. 30 Илияс һәммә хәлиққә:
— Йенимға йеқин келиңлар, деди. Һәммә хәлиқ
униңға йеқин кәлгәндин кейин у Пәрвәрдигарниң
шу йәрдики жиқитилған қурбангаһини қайтидин
қуруп чиқти. 31 Илияс он икки ташни алди.
Бу ташларниң сани Пәрвәрдигарниң «Намиң
Исраил болсун» дегән сөзини тапшурувалған
Яқупниң оғуллиридин чиққан қәбилиләрниң
сани билән охшаш еди. 32 Шу ташлардин у
Пәрвәрдигарниң нами билән бир қурбангаһни
ясиди. У қурбангаһниң чөрисидә икки сеаһ дан
патқидәк азгал колиди. 33 Андин у отунни растлап,
буқини парчилап отунниң төписигә қойди. 34
У: — Төрт идишни суға тошқузуп уни көйдүрмә
қурбанлиқ вә отунниң үстигә төкүңлар, — деди.
Андин: Йәнә бир қетим қилиңлар» — девиди,
улар шундақ қилди. У йәнә: — Үчинчи мәртивә
шундақ қилиңлар, деди. Улар үчинчи мәртивә
шундақ қилғанда 35 су қурбангаһниң чөрисидин
еқип чүшүп, коланған азгалниму су билән
толдурди. 36 Кәчлик қурбанлиқниң вақти кәлгәндә
Илияс пәйғәмбәр қурбанлиққа йеқин келип
мундақ дуа қилди: — Әй Пәрвәрдигар, Ибраһим
билән Исһақ вә Исраилниң Худаси, Өзүңниң
Исраилда Худа болғиниңни ашкарә қилғайсән,
шундақла мениң Сениң қулуң болуп буларниң
һәммисини буйруғуң билән қилғанлиғимни бүгүн
билдүргәйсән. 37 Маңа иҗабәт қилғайсән, әй
Пәрвәрдигар, иҗабәт қилғайсән; шуниң билән бу

хәлиққә сән Пәрвәрдигарниң Худа екәнлигиңни
һәмдә уларниң қәлблирини тоғра йолға яндурғучи
өзүң екәнлигиңни билдүргәйсән, деди. 38 Шуниң
билән Пәрвәрдигарниң оти чүшүп көйдүрмә
қурбанлиқни, отунни, ташларни вә топини
көйдүрүп азгалдики сунину йоқитивәтти. 39
Хәлиқләрниң һәммиси буни көрүпла, улар дүм
жиқилип: — Пәрвәрдигар, у Худадур, Пәрвәрдигар,
у Худадур, дейишти. 40 Илияс хәлиққә буйруп: —
Баалниң пәйғәмбәрлирини тутуңлар, һеч қайсини
қоюп бәрмәңлар, — деди. Улар уларни тутқанда
Илияс уларни кишун җилғисиға елип берип, у
йәрдә қәтл қилдурди. 41 Илияс Аһабқа болса:
— Чиқип йәп-ичкин. Чүнки қаттиқ ямғурниң
шалдирлиған авази аңланмақта, — деди. 42
Аһаб қопуп йәп-ичиш үчүн чиқти. Амма Илияс
Кармәлниң чоққисиға чиқип йәргә еңишип,
бешини тизиниң оттурисиға қоюп тизлинип 43
хизмәткариға: — Чиқип деңиз тәрәпкә қариғин,
деди. У чиқип сәпселип қарап: — Һеч нәрсә
көрүнмәйду, деди. У җәмий йәттә қетим: — Берип
қарап баққин, дәп буйруди. 44 Йәттинчи қетим
кәлгәндә у: — Мана, деңиздин чиқиватқан, адәм
алиқинидәк кичик бир булутни көрдум — деди.
Илияс униңға: — Чиқип Аһабқа: — «һарвуни қетип
төвәнгә чүшкин, болмиса ямғур сени тосувалиду»,
дәп ейтқин, — деди. 45 Аңғичә асман булут
билән тутулуп, боран чиқип қаттиқ бир ямғур
яғди. Аһаб һарвуға чиқип Йизрәәлгә кәтти. 46
Пәрвәрдигарниң қоли Илиясниң вуҗудида турғач,
у белини бағлап Аһабниң алдида Йизрәәлниң
кириш еғизиғичә жүгүрүп маңди.

19 Лекин Аһаб Илиясниң һәммә қилғинини,
җүмлидин һәммә пәйғәмбәрләрни қиличлап
өлтүргинини Йизәбәлгә ейтип бәрди. 2 Йизәбәл
болса Илиясқа бир хәвәрчи әвәтип: — Әгәр
әтә мошу вақитқичә сән шуларниң җанлириға
қилғиниңдәк мән сениң җениңни охшаш
қилмисам, илаһлар маңиму шундақ қилсун һәмдә
униңдинму зиядә қилсун! — дәп ейтқузди. 3
У буни билгәндә, өз җенини қутқузмақ үчүн
қечип Йәһуда тәвәсидики Бәәр-Шебаға барди.
У у йәрдә өз хизмәткарини қалдуруп қоюп, 4
Өзи чөлниң ичигә қарап бир күн йол маңди. У
у йәрдики бир шивақниң қешиға келип униң
астида олтирип, өзиниң өлүмигә тиләк тиләп:
— И Пәрвәрдигар әнди болди, җенимни алғин;
немила дегәнбилән мән ата-бовилиримдин артуқ
әмәсмән, — деди. 5 У шу шивақ астида йетип ухлап
қалди. Мана бир пәриштә уни ноқуп униңға: —
Қопуп, нан йегин, деди. 6 У қариса бешида қизиқ
чоғларда пишиватқан бир пошкал вә бир коза су
туратти. У йәп-ичип йәнә ухлиғили ятти. 7 Андин
Пәрвәрдигарниң пәриштиси йәнә келип иккинчи
қетим уни ноқуп униңға: — Қопуп нан йегин.
Болмиса йолуңниң еғирини көтирәлмәйсән, деди.
8 У қопуп йәп-ичти. Шу таамдин алған қувәт билән
у қириқ кечә-күндүз меңип Худаниң теғи Һорәбгә
йетип барди. 9 У у йәрдики ғарға кирип қонди. Вә
мана, Пәрвәрдигарниң сөзи униңға келип мундақ
дейилди: — И Илияс, бу йәрдә немә қиливатисән?
10 У җавап берип: — Самави қошунларниң Сәрдари
болған Худа Пәрвәрдигар үчүн зор отлуқ муһәббәт
билән һәсәт қилдим. Чүнки Исраиллар Сениң
әһдәңни ташлап қурбангаһлириңни жиқитип,
Сениң пәйғәмбәрлириңни қилич билән өлтүрди.
Мән, ялғуз мәнла қалдим вә улар мениң җенимни
алғили қәстләватиду, деди. 11 У униңға: — Чиқип,
Пәрвәрдигарниң алдида тағда турғин, деди. Мана,
Пәрвәрдигар өтүп кетиватқатти; [униң алдида] зор
күчлүк бир шамал чиқип, тағларни сундуруп,
қорам ташларни парчилап чеқивәтти. Лекин
Пәрвәрдигар шамалда әмәс еди. Шамалдин кейин
бир йәр тәврәш болди. Лекин Пәрвәрдигар йәр
тәврәштә әмәс еди. 12 Йәр тәврәштин кейин бир
лавулдиған от көтирилди. Лекин Пәрвәрдигар отта
әмәс еди. Оттин кейин бошқина, мулайим бир аваз
аңланди. 13 Вә шундақ болдики, Илияс шуни аңлап,
йүзини йепинчиси билән орап ғарниң ағзиға
берип турди. Мана, бир аваз чиқип униңға: — И
Илияс, сән бу йәрдә немә қиливатисән? — деди. 14
У җавап берип: — Самави қошунларниң Сәрдари
болған Худа Пәрвәрдигар үчүн зор отлуқ муһәббәт
билән һәсәт қилдим. Чүнки Исраиллар Сениң
әһдәңни ташлап қурбангаһлириңни жиқитип,
Сениң пәйғәмбәрлириңни қилич билән өлтүрди.
Мән ялғуз мәнла қалдим вә улар мениң җенимни
алғили қәстләватиду, деди. 15 Пәрвәрдигар униңға
мундақ деди: — Барғин, кәлгән йолуң билән
қайтип, андин Дәмәшқниң чөлигә барғин. У йәргә
барғанда Һазаәлни Сурийә үстигә падиша болушқа
мәсиһ қилғин. 16 Андин Нимшиниң оғли Йәһуни
Исраилниң үстигә падиша болушқа мәсиһ қилғин;
өз орнуңға пәйғәмбәр болушқа Абәл-Мәһолаһлиқ

Шафатниң оғли Елишаниму мәсиһ қилғин. 17 Вә
шундақ болидуки, Һазаәлниң қиличидин қечип
қутулған һәр бирини Йәһу өлтүриду; Йәһуниң
қиличидин қечип қутулған һәр бирини Елиша
өлтүриду. 18 Лекин Исраилда йәттә миң кишини,
йәни Баалниң алдида тизлирини пүкмигән вә
униңға ағзини сөйгүзмигән һәр бирини өзүмгә
сақлап қалдурдум, — деди. 19 У у йәрдин чиқип,
Шафатниң оғли Елишани тапти. У чағда у йәр
һайдавататти; униң алдида он икки жүп уй бар
еди, у он иккинчиси билән қош һайдавататти.
Илияс келип униң үстигә өз йепинчисини ташлап
артип қойди. 20 У уйларни ташлап Илиясниң
кәйнидин жүгүрүп келип: — Мени берип атам
билән анамни сөйгили қойғин, андин мән келип
саңа әгишәй, — деди. У униңға: — Қайтқин; мән
саңа немә қилдим? — деди. 21 У униңдин айрилип,
өзи ишләткән бир жүп уйни союп, уларниң
жабдуқини отун қилип, гөшини пиширип хәлиққә
беривиди, улар йеди. Андин у орнидин қопуп
Илиясниң кәйнидин әгишип, униң хизмитидә
болди.

20 Сурийәниң падишаси Бән-Һадад пүткүл
қошунини жәм қилди; у оттуз икки
падишани ат вә жәң һарвулири билән елип
чиқип, Самарийәгә қоршап һужум қилди. 2
У әлчиләрни шәһәргә киргүзүп Исраилниң
падишаси Аһабниң қешиға әвәтип униңға: — 3
«Бән-Һадад мундақ дәйду: — Сениң күмүч билән
алтунуң, сениң әң чирайлиқ хотунлириң билән
балилириңму мениңкидур» дәп йәткүзди. 4
Исраилниң падишаси униңға: — И ғожам падиша,
сили ейтқанлиридәк мән өзүм вә барлиғим
силиниңкидур, дәп жавап бәрди. 5 Әлчиләр йәнә
келип: — «Бән-Һадад сөз қилип мундақ дәйду: —
Саңа дәрвәқә: — Сениң күмүч билән алтунуңни,
сениң хотунлириң билән балилириңни маңа
тапшуруп берисән, дегән хәвәрни әвәттим. 6 Лекин
әтә мошу вақитларда хизмәткарлиримни йениңға
әвәтимән; улар ордаң билән хизмәткарлириңниң
өйлирини ахтуруп, сениң көзлириңдә немә
әзиз болса, улар шуни қолиға елип келиду»
— деди. 7 У вақитта Исраилниң падишаси
зиминдики һәммә ақсақалларни чақирип уларға:
— Бу кишиниң қандақ аваричилик чиқармақчи
болғанлиғини билип қелиңлар. У маңа хәвәр
әвәтип мәндин хотунлирим билән балилирим,
күмүч билән алтунлиримни тәләп қилғинида мән
униңға яқ демидим, деди. 8 Барлиқ ақсақаллар
билән хәлиқниң һәммиси униңға: — Қулақ
салмиғин, униңға мақул демигин, деди. 9 Буниң
билән у Бән-Һададниң әлчилиригә: — Ғожам
падишаға, сили адәм әвәтип, өз кәминилиридин
дәсләптә сориғанниң һәммисини ада қилимән;
лекин кейинкисигә мақул дейәлмәймән, дәп
бериңлар, — деди. Әлчиләр йенип берип шу
сөзни йәткүзди. 10 Бән-Һадад униңға йәнә
хәвәр әвәтип: — «Пүткүл Самарийә шәһиридә
маңа әгәшкәнләрниң қоллириға очумлиғидәк
топа қелип қалса, илаһлар маңиму шундақ
қилсун вә униңдин ашуруп қилсун!» —
деди. 11 Лекин Исраилниң падишаси жавап
берип: — «Савут-қураллар билән жабдунғучи
савут-қураллардин йешингүчидәк махтинип
кәтмисун!» дәп ейтиңлар, — деди. 12 Бән-
Һадад бу сөзни аңлиғанда һәр қайси падишалар
билән чедирлирида шарап ичишиватятти. У
хизмәткарлириға: — Сәпкә тизилиңлар, деди.
Шуни девиди, улар шәһәргә һужум қилишқа
тизилишти. 13 У вақитта бир пәйғәмбәр Исраилниң
падишаси Аһабниң қешиға келип: — Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Бу зор бир топ адәмни
көрдүңму? Мана, Мән бу күни уларни сениң
қолуңға тапшуримән; шуниң билән сән Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни билисән», деди. 14 Аһаб:
— Кимниң вастиси билән болиду? дәп сориди.
У: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Валийларниң
ғуламлири билән болиду», деди. У йәнә: —
Ким һужумни башлайду? — дәп сориди. У:
— Сән өзүң, деди. 15 У вақитта валийларниң
ғуламлирини санивиди, уларниң сани икки
йүз оттуз икки нәпәр чиқти. Андин кейин
у һәммә хәлиқни, йәни барлиқ Исраилларни
санивиди, уларниң сани йәттә миң нәпәр чиқти.
16 Исраиллар шәһәрдин чүш вақтида чиқти.
Бән-Һадад билән шу падишалар, йәни ярдәмгә
кәлгән оттуз икки падиша болса чедирлирида
шарап ичип мәс болушқан еди. 17 Валийларниң
ғуламлири жүрүштә авал маңди. Бән-Һадад
адәм әвәтивиди, улар униңға хәвәр берип: —
«Самарийәдин адәмләр келиватиду» — деди. 18 У:
— Әгәр сулһи түзүшкә чиққан болса уларни тирик
тутуңлар, әгәр соқушқили чиққан болсиму уларни
тирик тутуңлар, деди. 19 Әнди валийларниң

бу ғуламлири вә уларниң кәйнидики қошун
шәһәрдин чиқип, 20 һәр бири өзигә учриған
адәмни чепип өлтүрди. Сурийләр қачти; Исраил
уларни қоғлиди. Сурийәниң падишаси Бән-Һадад
болса атқа минип атлиқлар билән қечип қутулди.
21 Исраилниң падишаси чиқип һәм атлиқларни
һәм җәң һарвулирини битчит қилип Сурийләрни
қаттиқ қир-чап қилди. 22 Пәйғәмбәр йәнә
Исраилниң падишасиниң қешиға келип униңға: —
Өзүңни мустәһкәмләп, өзүңни убдан дәңсәп, немә
қилишиң керәклигини ойлап баққин. Чүнки келәр
жили әтиязда Сурийәниң падишаси сән билән
җәң қилғили йәнә чиқиду, деди. 23 Сурийәниң
падишасиниң хизмәткарлири униңға мундақ
деди: — «Уларниң илаһи тағ илаһи болғачқа, улар
бизгә күчлүк кәлди. Лекин биз түзләңликтә улар
билән соқушсақ, җәзмән уларға күчлүк келимиз.
24 Әнди шундақ қилғайлиги, падишаларниң һәр
бирини өз мәнсивидин чүшүрүп, уларниң орнида
валийларни тиклигәйла. 25 Андин сили мәһрум
болған қошунлириға баравәр болған йәнә бир
қошунни, йәни атниң орниға ат, һарвуниң орниға
һарву тәйяр қилдуруп өзлиригә жиққайла; биз
түзләңликтә улар билән соқушайли; шуниң
билән уларға күчлүк кәлмәмдуқ?». У уларниң
сөзигә қулақ селип шундақ қилди. 26 Кейинки
жили әтиязда Бән-Һадад Сурийләрни едитлап
толуқ жиғип, Исраил билән җәң қилғили Афәк
шәһиригә чиқти. 27 Исраилларму өзлирини
едитлап, озуқ-түлүк тәйярлап, улар билән җәң
қилишқа чиқти. Исраиллар уларниң удулида
барғаһ тикливиди, Сурийләрниң алдида худди
икки топ кичик оғлақ падисидәк көрүнди. Лекин
Сурийләр пүткүл зиминни қаплиған еди. 28
Амма Худаниң адими Исраилниң падишасиниң
қешиға келип униңға: — Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — «Сурийләр: Пәрвәрдигар тағ илаһидур,
җилғиларниң илаһи әмәс, дәп ейтқини үчүн,
Мән бу зор бир топ адәмниң һәммисини
сениң қолуңға тапшуримән; шуниң билән
силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип
йетисиләр», деди. 29 Икки тәрәп йәттә күн бир-
бириниң удулида барғаһлирида турди. Йәттинчи
күни соқуш башланди. Исраиллар бир күндә
Сурийләрдин йүз миң пиядә әскәрни өлтүрди.
30 Қалғанлар Афәк шәһиригә қечип киривалди;
лекин сепили өрүлүп улардин жигирмә йәттә
миң адәмниң үстигә чүшүп бесип өлтүрди. Бән-
Һадад өзи бәдәр қечип шәһәргә кирип ичкиридики
бир өйгә мөкүвалди. 31 Хизмәткарлири
униңға: — Мана биз Исраилниң падишалирини
рәһимлик падишалар дәп аңлидуқ; шуниң үчүн
бәллиримизгә бөз бағлап башлиримизға кула
йөгәп Исраилниң падишасиға тәслимгә чиқайли. У
силиниң җанлирини аярмекин? — деди. 32 Шуниң
билән улар бәллиригә бөз бағлап башлириға кула
йөгәп Исраилниң падишасиниң қешиға берип
униңға: — Кәминилири Бән-Һадад: «Җенимни
айиғайла», дәп илтиҗа қилди, деди. У болса: —
У техи һаятму? У мениң бурадирим, деди. 33
Бу адәмләр бу сөзни яхшилиқниң аламити, дәп
ойлап, дәрһалла униң бу сөзини чиң тутувелип:
— Бән-Һадад силиниң бурадәрлиридур! — деди. У:
— Уни елип келиңлар, дәп буйруди. Шуниң билән
Бән-Һадад униң қешиға чиқти; шуниң билән у уни
қолидин тартип җәң һарвусиға чиқарди. 34 Бән-
Һадад униңға: — Мениң атам силиниң атилиридин
алған шәһәрләрни силигә қайтуруп берәй. Атам
Самарийәдә рәстә-базарлирини тиклигәндәк
сили өзлири үчүн Дәмәшқтә рәстә-базарларни
тикләйла, — деди. Аһаб: — Бу шәрт билән сени
қоюп берәй, деди. Шуниң билән иккиси әһдә
қилишти вә у уни қоюп бәрди. 35 Пәйғәмбәрләрниң
шагиртлиридиниң бири Пәрвәрдигарниң буйруғи
билән йәнә биригә: — Сәндин өтүнимән, мени
урғин, деди. Лекин у адәм уни урғили унимиди.
36 Шуниң билән у униңға: — Сән Пәрвәрдигарниң
сөзини аңлимиғиниң үчүн мана бу йәрдин
кәткиниңдә бир шир сени боғуп өлтүриду, —
деди. У униң йенидин чиққанда, униңға бир
шир учрап уни өлтүрди. 37 Андин кейин у йәнә
бир адәмни тепип униңға: — Сәндин өтүнимән,
мени урғин, деди. У адәм уни қаттиқ уруп
зәхимләндүрди. 38 Андин пәйғәмбәр берип өз
қияпитини өзгәртип, көзлирини теңиқ билән
теңип йол бойида падишани күтүп турди. 39
Падиша шу йәрдин өткәндә у падишани чақирип:
— Кәминилири кәскин җәң мәйданиға чиққан
едим, вә мана, бир адәм маңа бурулуп, бир
кишини тапшуруп: «Бу кишигә чиң қариғин, һәр
қандақ сәвәптин у йоқап кәтсә, сән өз жениңни
униң жениниң орниға төләйсән; болмиса бир
талант күмүч төләйсән», деди. 40 Лекин мән
кәминилири у-бу иш билән бәнд болуп кетип,

уни йоқитип қойдум, деди. Исраилниң падишаси
униңға: — Өзүң бекиткиниңдәк саңа һөкүм
қилиниду! — деди. 41 У дәрһал көзлиридин
теңиқни еливәтти; Исраилниң падишаси уни
тонуп униң пәйғәмбәрләрдин бири екәнлигини
көрди. 42 Пәйғәмбәр униңға: — Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Мән һалакәткә бекиткән адәмни
қолуңдин қутулғили қойғиниң үчүн сениң җениң
униң җениниң орнида елиниду; сениң хәлқиң
униң хәлқиниң орнида елиниду», деди. 43 Шуниң
билән Исраилниң падишаси хапа болуп, ғәшликкә
чөмгән һалда Самарийәгә қайтип ордисиға кирди.

21 Бу ишлардин кейин шундақ болдики,
Йизрәәллик Наботниң Йизрәәлдә,
Самарийәниң падишаси Аһабниң ордисиниң
йенида бир үзүмзарлиғи бар еди. 2 Аһаб
Наботқа сөз қилип: — Өз үзүмзарлиғиңни маңа
бәргин, мениң өйүмгә йеқин болғач, уни бир
сәй-көктатлиқ бағ қилай. Униң орнида саңа
убданрақ бир үзүмзарлиқ берәй яки лайиқ көрсәң
баһасини нәқ беримән, деди. 3 Амма Набот
Аһабқа: — Пәрвәрдигар мени ата-бовилиримниң
мирасини саңа сетишни мәндин нери қилсун,
деди. 4 Аһаб Йизрәәллик Наботниң: «Ата-
бовилиримниң мирасини саңа бәрмәймән» дәп
ейтқан сөзидин хапа болуп ғәшликкә чөмгән
һалда ордисиға қайтти; у кариватта йетип
йүзини [там] тәрәпкә өрүп нанму йемиди. 5
Хотуни Йизәбәл униң қешиға келип: Роһий
кәйпиятиң немишкә шунчә төвән, немишкә нан
йемәйсән? — деди. 6 У униңға: — Мән Йизрәәллик
Наботқа сөз қилип: «Үзүмзарлиғиңни маңа
пулға бәрсәң, яки лайиқ көрсәң униң орниға
башқа үзүмзарлиқ берәй» дедим. Лекин у: «Саңа
үзүмзарлиғимни бәрмәймән» деди, — деди. 7
Хотуни Йизәбәл униңға: — Сән һазир Исраилниң
үстигә сәлтәнәт қилғучи әмәсму? Қопуп нан йәп,
көңлүңни хуш қилғин; мән саңа Йизрәәллик
Наботниң үзүмзарлиғини ериштүримән, деди.
8 Андин у Аһабниң намида бир хәт йезип,
үстигә униң мөһүрини бесип, хәтни Наботниң
шәһиридә униң билән туруватқан ақсақаллар
вә мөтивәрләргә әвәтти. 9 Хәттә у мундақ язған
еди: — «Роза тутуш керәк дәп буйруп, хәлиқниң
арисида Наботни төрдә олтарғузғин; 10 икки
адәмни, йәни Белиялниң балисини униң удулида
олтарғузуп, уларни Наботниң үстидин әрз
қилғузуп: «Сән Худаға вә падишаға ләнәт оқудуң»
дәп гувалиқ бәргүзүңлар. Андин уни елип чиқип
чалма-кесәк қилип өлтүрүңлар». 11 Шәһәрниң
адәмлири, йәни униң шәһиридә туруватқан
ақсақалар билән мөтивәрләр Йизәбәлниң уларға
әвәткән хетидә путулгәндәк қилди; 12 улар
розини буйруп, хәлиқниң арисида Наботни
төрдә олтарғузди. 13 Андин у икки адәм, йәни
Белиялниң балилири хәлиқниң алдида Набот
үстидин әрз қилип: «Набот Худаға вә падишаға
дәшнәм қилди» дәп гувалиқ бәрди. Шуниң
билән улар Наботни шәһәрниң ташқириға
сөрәп елип чиқип, ташлар билән чалма-кесәк
қилип өлтүрди. 14 Андин улар Йизәбәлгә адәм
әвәтип: «Набот чалма-кесәк қилип өлтүрүлди»
дәп хәвәр бәрди. 15 Йизәбәл Наботниң чалма-
кесәк қилинип өлтүрүлгәнлигини аңлиғанда
Аһабқа: Қопуп, Йизрәәллик Наботниң саңа пулға
бәргили унимиған үзүмзарлиғини тапшуруп
алғин; чүнки Набот һаят әмәс, бәлки өлди,
деди. 16 Шундақ болдики, Аһаб Наботниң
өлгәнлигини аңлап, Йизрәәллик Наботниң
үзүмзарлиғини егиләш үчүн шу йәргә барди. 17
Лекин Пәрвәрдигарниң сөзи Тишбилиқ Илиясқа
келип мундақ дейилди: — 18 «Қопуп берип,
Самарийәдә олтиришлиқ Исраил падишаси Аһаб
билән учрашқин; мана у Наботниң үзүмзарлиғида
туриду; чүнки уни егиливелиш үчүн у йәргә
барди. 19 Униңға: — «Адәм өлтүрдүңму, йерини
егиливалдиңму?» — дегин. Андин униңға йәнә
сөз қилип: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Наботниң қенини иштлар ялиған җайда сениң
қениңниму иштлар ялайду» — дегин». 20 Аһаб
Илиясқа: — И дүшминим, мени таптиңму? —
деди. У җававән мундақ деди: — Раст, мән сени
таптим; чүнки сән Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзиллик қилиш үчүн өзүңни сетивәттиң. 21
Пәрвәрдигар: «Мана, Мән үстүңгә бала чүшүрүп
нәслиңни йоқитип, сән Аһабниң Исраилда қалған
җәмәтидики һәммә әркәкни, һәтта аҗиз яки
мәйип болсун, һәммисини үзүп йоқитимән; 22 вә
сән Мениң ғәзивимни қозғап Исраилни гунаға
аздурғиниң үчүн сениң җәмәтиңни Нибатниң
оғли Йәробоамниң җәмәти вә Ахияһниң оғли
Баашаниң җәмәтигә охшаш қилимән» — дәйду, —
деди. 23 — Йизәбәл тоғрисидиму Пәрвәрдигар сөз
қилип: «Йизрәәлниң сепилиниң тешида иштлар

Йизәбәлни йәйду. 24 Аһабниң җәмәтидикиләрдин
шәһәрдә өлгәнләрни иштлар йәйду; сәһрада
өлгәнләрни болса асмандики қушлар йәйду» деди
25 (Бәрһәқ, хотуни Йизәбәлниң қутритишлири
билән Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзиллик
қилғили өзини сатқан Аһабдәк һеч ким йоқ
еди. 26 У Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин
һайдап қоғливәткән Аморийларниң қилғинидәк
қилип, жиркиничлик бутларға тайинип әгишип,
ләнәтлик ишларни қилатти). 27 Лекин Аһаб
бу сөзләрни аңлиғанда өз кийимлирини
житип бәдинигә бөз йөгәп, роза тутти. У бөз
рәхттә ятатти, җим-җит маңатти. 28 У вақитта
Пәрвәрдигарниң сөзи Тишбилиқ Илиясқа келип: —
29 «Аһабниң Мениң алдимда өзини қандақ төвән
тутуватқанлиғини көрдүңму? У өзини Мениң
алдимда төвән тутуватқанлиғи түпәйлидин,
бу балани униң күнлиридә кәлтүрмәймән,
бәлки униң оғлиниң күнлиридә униң җәмәтигә
кәлтүримән» — дейилди.

22 Үч жилғичә Сурийә билән Исраилниң
оттурисида җәң болмиғачқа, улар течлиқта
өтти. 2 Үчинчи жилда болса Йәһуданиң падишаси
Йәһошафат Исраилниң падишасини йоқлап барди.
3 Исраилниң падишаси өз хизмәткарлириға:
— Гилеадтики Рамот бизниңки екәнлигини
билисиләрғу? Шундақ екән, немишкә биз
җим олтирип, техичә Сурийәниң падишасиниң
қолидин уни алмаймиз? — деди. 4 У Йәһошафатқа:
— Җәң қилғили мениң билән Гилеадтики Рамотқа
беришқа мақул боламдила? — дәп сориди.
Йәһошафат Исраилниң падишасиға җавап берип:
— Биз силиниң-мениң дәп айримаймиз; мениң
хәлқим өзлириниң хәлқидур, мениң атлирим
силиниң атлиридур, деди. 5 Лекин Йәһошафат
Исраилниң падишасиға: — Өтүнимәнки, бүгүн
авал Пәрвәрдигарниң сөзини сорап көргәйла,
деди. 6 Шуниң билән Исраилниң падишаси
пәйғәмбәрләрни, йәни төрт йүзчә адәмни
жиғдуруп улардин: — Соқушқили Гилеадтики
Рамотқа чиқсам боламду, йоқ? — дәп соривиди,
улар: — Чиққин, Рәб уни падишаниң қолиға
бериду, дейишти. 7 Лекин Йәһошафат болса: —
Булардин башқа, йол сориғидәк Пәрвәрдигарниң
бирәр пәйғәмбири йоқму? — дәп сориди.
8 Исраилниң падишаси Йәһошафатқа җавап
берип: — Пәрвәрдигардин йол сорайдиған
йәнә бир адәм бар; лекин у мениң тоғрамда
қутлуқни әмәс, бәлки балаю-апәтни көрситип
бешарәт бәргәчкә, мән уни өч көримән. У болса
Имлаһниң оғли Микаядур, деди. Йәһошафат:
— И алийлири, сили ундақ демигәйла, деди.
9 Андин Исраилниң падишаси бир чакирини
чақирип униңға: — Чаққан берип, Имлаһниң оғли
Микаяни чақиртип кәл, дәп буйруди. 10 Әнди
Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси
Йәһошафат шаһанә кийимлирини кийишип,
Самарийәниң дәрвазисиниң алдидики хаманда
һәр бири өз тәхтидә олтиришти. Уларниң алдида
пәйғәмбәрләрниң һәммиси бешарәт бәрмәктә еди.
11 Кәнанаһниң оғли Зәдәкия болса өзи төмүрдин
мүңгүзләрни ясап чиқип: — Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — «Мошу мүңгүзләр билән Сурийләрни
йоқатқичә үсүп урсила», деди. 12 Һәммә
пәйғәмбәрләр шуниңға охшаш бешарәт берип:
«Гилеадтики Рамотқа чиқип сөзсиз мувәппәқийәт
қазинила; чүнки Пәрвәрдигар уни падишаниң
қолиға тапшуридикән», дейишти. 13 Микаяни
қичқирғили барған хәвәрчи униңға: — Мана,
һәммә пәйғәмбәрләр бирдәк падишаға яхши хәвәр
бәрмәктә; әнди өтүнимән, сениң сөзүңму уларниң
сөзи билән бирдәк болуп, яхши бир хәвәрни
бәргин, деди. 14 Амма Микая: — Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, Пәрвәрдигар
маңа немә ейтса, мән шуни ейтимән, деди. 15 У
падишаниң алдиға кәлгәндә падиша униңдин:
И Микая, җәң қилғили Гилеадтики Рамотқа
чиқсақ боламду, йоқ? — дәп соривиди, у униңға
җавап берип: — Чиқип мувәппәқийәт қазинисән;
чүнки Пәрвәрдигар шәһәрни падишаниң қолиға
бериду, деди. 16 Лекин падиша униңға: — Мән
саңа қанчә қетим Пәрвәрдигарниң намида раст
гәптин башқисини маңа ейтмаслиққа қәсәм
ичкүзүшүм керәк?! — деди. 17 Микая: — Мән
пүткүл Исраилниң тағларда падичисиз қойлардәк
тарилип кәткәнлигини көрдүм. Пәрвәрдигар:
«Буларниң егиси йоқ; буларниң һәр бири теч-
аман өз өйигә қайтсун», деди, — деди. 18
Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мана,
мән силигә «У мениң тоғрамда қутлуқни әмәс,
бәлки һаман балаю-апәтни көрситип бешарәт
бериду», демигәнмидим? — деди. 19 Микая йәнә:
— Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзини аңлиғин; мән
Пәрвәрдигарниң өз тәхтидә олтарғанлиғини,

асманниң пүткүл қошунлири униң йенида,
оң вә сол тәрипидә турғанлиғини көрдүм. 20
Пәрвәрдигар: «Ким Аһабни Гилеадтики Рамотқа
чиқип, шу йәрдә һалак болушқа алдайду?» — деди.
Бириси ундақ, бириси мундақ дейишти; 21 шу
вақитта бир роһ чиқип Пәрвәрдигарниң алдида
туруп: «Мән берип алдай», деди. Пәрвәрдигар
униңдин: «Қандақ усул билән алдайсән?» —
дәп соривиди, 22 у: — «Мән чиқип униң һәммә
пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ
болимән», деди. Пәрвәрдигар: — «Уни алдап
илкиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди.
23 Мана әнди Пәрвәрдигар сениң бу һәммә
пәйғәмбәрлириңниң ағзиға ялғанчи бир роһни
салди; Пәрвәрдигар сениң тоғраңда балаю-апәт
көрситип сөзлиди» — деди. 24 Шуни аңлап
Кәнанаһниң оғли Зәдәкия келип Микаяниң
качитиға бирни селип: — Пәрвәрдигарниң Роһи
қайси йол билән мәндин өтүп, саңа сөз қилишқа
барди?! — деди. 25 Микая җавап берип: — Өзүңни
йошуруш үчүн ичкиридики өйгә жүгүргән күнидә
шуни көрисән, деди. 26 Исраилниң падишаси әнди:
— Микаяни елип қайтуруп берип, шәһәр һакими
Амон билән падишаниң оғли Йоашқа тапшуруп,
27 уларға тапилап: «Падиша мундақ дәйду: — Уни
зинданға солап мән теч-аман йенип кәлгичилик
қийнап нан билән суни аз-аз берип туруңлар» —
дегин, дәп буйруди. 28 Микая: — Әгәр сән һәқиқәтән
теч-аман йенип кәлсәң, Пәрвәрдигар мениң
васитәм билән сөз қилмиған болиду, деди. Андин
у йәнә: — Әй җамаәт, һәр бириңлар аңлаңлар,
деди. 29 Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң
падишаси Йәһошафат Гилеадтики Рамотқа чиқти.
30 Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мән
башқа қияпәткә кирип җәңгә чиқай; сили
болсила өз кийимлирини кийип чиққайла,
деди. Исраилниң падишаси башқа қияпәт билән
җәңгә чиқти. 31 Сурийәниң падишаси җәң
һарвулири үстидики оттуз икки сәрдарға: —
Чоңлири яки кичиклири билән әмәс, пәқәт
Исраилниң падишаси билән соқушуңлар, дәп
буйруди. 32 вә шундақ болдики, җәң һарвулириниң
сәрдарлири Йәһошафатни көргәндә: — Уни чоқум
Исраилниң падишаси дәп, униңға һуҗум қилғили
бурулди. Лекин Йәһошафат пәряд көтәрди. 33
җәң һарвулириниң сәрдарлири униң Исраилниң
падишаси әмәслигини көргәндә уни қоғлимай,
бурулуп кетип қелишти. 34 Амма бирәйлән
қарисиғила бир оқя етивиди, оқ Исраилниң
падишасиниң савутиниң мүрисидин төвәнки
улиқидин өтүп тәгди. У һарвукешигә: Һарвуни
яндуруп мени сәптин чиқарғин; чүнки мән яридар
болдум, деди. 35 У күни җәң барғансери қаттиқ
болди. Падиша болса Сурийләрниң удулида өз
җәң һарвусиға йөлинип өрә турди. Зәхмидин
қени һарвуниң тегигичә еқип, кәч киргәндә у
өлди. 36 Күн патарда қошун арисида бир қаттиқ
сада аңлинип: — Һәр адәм өз шәһиригә янсун!
Һәр бири өз жутиға йенип кәтсун! — дейилди.
37 Падиша өлди, кишиләр уни Самарийәгә елип
кәлди; улар падишани Самарийәдә дәпнә қилди.
38 Бириси падишаниң һарвусини Самарийәниң
көлидә [юғанда] (бу көл паһишә аяллар
жуюнидиған җай еди), Пәрвәрдигарниң ейтқан
сөзи әмәлгә ашурулуп, иштлар униң қенини
ялиди. 39 Аһабниң башқа ишлири, қилғанлириниң
һәммиси, җүмлидин униң ясиған «пил чиш
сарийи» вә бена қилған һәммә шәһәрләр тоғрилиқ
«Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 40 Аһаб
ата-бовилири арисида ухлиди. Андин униң
оғли Аһазия орнида падиша болди. 41 Асаниң
оғли Йәһошафат Исраилниң падишаси Аһабниң
сәлтәнитиниң төртинчи жилида Йәһудаға падиша
болди. 42 Йәһошафат падиша болғанда оттуз
бәш яшта еди, у Йерусалимда жигирмә бәш
жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми
Азубаһ болуп, у Шилһиниң қизи еди. 43 У һәр
ишта атиси Асаниң барлиқ йоллирида жүрүп,
улардин чиқмай Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус
болғанни қилатти. Пәқәт «жуқури җайлар»ла
йоқитилмиған еди; халайиқ йәнила «жуқури
җайлар»да қурбанлиқ қилип хушбуй яқатти.
44 Вә Йәһошафат билән Исраилниң падишаси
оттурисида течлиқ болди. 45 Йәһошафатниң
башқа ишлири, униң көрсәткән қудрити,
қандақ җәң қилғанлири тоғрисида «Йәһуда
падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән
китапта пүтүлгән әмәсмиди? 46 У атиси асаниң
күнлиридә зиминдин қоғливетилмигән кәспий
бәччивазларни зиминидин һайдап чиқарди.
47 У вақитта Едомниң падишаси йоқ еди,
бәлки бир валий һөкүм сүрәтти. 48 Йәһошафат
Офирдин алтун елип келиш үчүн бир «Таршиш

кемә» әтритини қурди. Лекин кемиләр һечйәргә
баралмиди; чүнки улар Әзион-Гәбәрдә урулуп
вәйран болған еди. 49 У вақитта Аһабниң оғли
Аһазия Йәһошафатқа: — Мениң хизмәткарлирим
сениң хизмәткарлириң билән кемиләрдә барсун,
деди. Лекин Йәһошафат унимиди. 50 Йәһошафат
өз ата-бовилири арисида ухлиди вә «Давутниң
шәһири»дә ата-бовилириниң қәбридә дәпнә
қилинди. Андин оғли Йәһорам орнида падиша
болди. 51 Аһабниң оғли Аһазия Йәһуданиң
падишаси Йәһошафатниң сәлтәнитиниң он
йәттинчи жилида Самарийәдә Исраилниң үстидә
падиша болуп икки жил сәлтәнәт қилди. 52
У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни
қилип атисиниң йолида вә анисиниң йолида
жүрүп, шундақла Исраилни гунаға путлаштурған
Нибатниң оғли Йәробоамниң йолида маңди; 53
у атиси қилғанниң һәммисини қилип, Баалниң
қуллуғида болуп, униңға сәждә қилип, Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиди.

Падишаһлар 2

1 Аһаб өлгәндин кейин Моаб Исраилға исян
көтәрди. 2 Аһазия Самарийәдә турғанда
[ордисидики] балиханиниң пәнҗирисидин
жиқилип чүшүп, кесәл болуп қалди. У
хәвәрчиләрни әвәтип уларға: — Әкрон шәһиридики
илаһ Баал-Зәбубдин мениң тоғрамда, кесилидин
сақиямду, дәп сораңлар, деди. 3 Лекин
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси болса Тишбилиқ
Илиясқа: — Орнуңдин тур, Самарийә падишасиниң
әлчилириниң алдиға берип, уларға: — Исраилда
Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-Зәбубдин
йол сориғили маңдиңларму? 4 Шуниң үчүн
Пәрвәрдигар һазир мундақ дедики: «Сән чиққан
кариваттин чүшәлмәйсән; сән чоқум өлисән»
дегин, — деди. Шуниң билән Илияс йолға чиқти. 5
Хәвәрчиләр падишаниң йениға қайтип кәлди; у
улардин: Немишкә йенип кәлдиңлар, дәп сориди.
6 Улар униңға: — Бир адәм бизгә учрап бизгә:
— Силәрни әвәткән падишаниң йениға қайтип
берип униңға: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Исраилда Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-
Зәбубдин йол сориғили адәмләрни әвәттиңму?
Шуниң үчүн сән чиққан кариваттин чүшәлмәйсән;
сән чоқум өлисән!» дәңлар, — деди. 7 Падиша
улардин: Силәргә учрап бу сөзләрни қилған адәм
қандақ адәм екән? — дәп сориди. 8 Улар униңға: У
түклүк, белигә тасма бағлиған адәм екән, деди.
Падишаһ: У Тишбилиқ Илияс екән, деди. 9 Андин
падиша бир әллик бешини қол астидики әллик
адими билән Илиясниң қешиға маңдурди; бу
киши Илиясниң қешиға барғанда, мана у бир
дөңниң үстидә олтиратти. У униңға: И Худаниң
адими, падиша сени чүшүп кәлсун! дәйду, деди.
10 Лекин Илияс әллик бешиға: Әгәр мән Худаниң
адими болсам, асмандин от чүшүп сән билән
әллик адимиңни көйдүрсун, дәп җавап бәрди.
Шуан асмандин от чүшүп, униң өзи билән әллик
адимини көйдүрүвәтти. 11 Шуниң билән падиша
йәнә бир әллик бешини униң қол астидики
әллик адими билән униң қешиға маңдурди. У
униңға: И Худаниң адими, падиша ейтти: Сени
дәрһал чүшүп кәлсун! — деди. 12 Лекин Илияс
әллик бешиға: Әгәр мән Худаниң адими болсам,
асмандин от чүшүп сән билән әллик адимиңни
көйдүрсун, дәп җавап бәрди. Шуан Худаниң оти
асмандин чүшүп униң өзи билән әллик адимини
көйдүрүвәтти. 13 Падиша әнди үчинчи бир әллик
бешини қол астидики әллик адими билән униң
қешиға маңдурди; әллик беши берип Илиясниң
алдиға чиқип, тизлинип униңға ялвуруп: И
Худаниң адими, мениң җеним билән сениң бу
әллик қулуңниң җанлири нәзириңдә әзиз болсун!
14 Дәрвәқә, асмандин от чүшүп, илгәрки икки
әллик бешини уларниң қол астидики әллик
адими билән көйдүрүвәтти. Лекин һазир мениң
җеним сениң нәзириңдә әзиз болсун, деди. 15
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Илиясқа: Сән чүшүп
униң билән барғин; униңдин қорқмиғин, деди. У
орнидин туруп униң билән чүшүп падишаниң
қешиға берип 16 падишаға: Пәрвәрдигар сөз
қилип: «Исраилда вәһий сориғили болидиған
Худа йоқму, Әкрондики илаһ Баал-Зәбубдин йол
сориғили әлчиләрни әвәттиңғу? Шуниң үчүн
сән чиққан кариваттин чүшәлмәйсән; сән чоқум
өлисән!» дәйду, — деди. 17 Шуниң билән Илияс
дегәндәк, Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә Аһазия
өлди. Униң оғли болмиғачқа, Йәһорам униң
орнида падиша болди. Бу Йәһошафатниң оғли,
Йәһуда падишаси Йәһорамниң иккинчи жили еди.
18 Әнди Аһазияниң башқа ишлири, униң қилған
әмәллири болса, улар «Исраил падишалириниң
тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән
әмәсмиди?

2 Пәрвәрдигар Илиясни қара қуюнда асманға
көтәрмәкчи болған вақитта Илияс билән
Елиша Гилгалдин чиқип кетиватәтти. 2 Илияс
Елишаға: — Сәндин өтүнимән, бу йәрдә қалғин;
чүнки Пәрвәрдигар мени Бәйт-Әлгә маңғузди.
Елиша: Пәрвәрдигарниң һаяти билән, вә сениң
һаятиң билән қәсәм қилимәнки, сениңдин һәргиз
айрилмаймән! деди. Шуниң билән улар Бәйт-
Әлгә чүшүп кәлди. 3 У вақитта Бәйт-Әлдики
пәйғәмбәр шагиртлири Елишаниң қешиға келип
униңға: Биләмсән, Пәрвәрдигар бүгүн ғоҗаңни
сәндин елип кетиду? — деди. У: Билимән; шүк
туруңлар, деди. 4 Илияс Елишаға: — Сәндин
өтүнимәнки, бу йәрдә қалғин; чүнки Пәрвәрдигар
мени Йерихоға маңғузди. Елиша: Пәрвәрдигарниң
һаяти билән, вә сениң һаятиң билән қәсәм
қилимәнки, сениңдин һәргиз айрилмаймән, деди.
Шуниң билән улар иккиси Йерихоға барди. 5
У вақитта Йериходики пәйғәмбәр шагиртлири

Елишаниң қешиға келип униңға: Биләмсән,
Пәрвәрдигар бүгүн ғоҗаңни сәндин елип кетиду?
— деди. У: Билимән; шүк туруңлар, деди. 6 Илияс
Елишаға: — Сәндин өтүнимәнки, бу йәрдә қалғин;
чүнки Пәрвәрдигар мени Иордан дәриясиға
маңғузди, деди. Елиша: Пәрвәрдигарниң һаяти
билән, вә сениң һаятиң билән қәсәм қилимәнки,
сениңдин һәргиз айрилмаймән, деди, шуниң
билән улар иккиси меңиварди. 7 Әнди пәйғәмбәр
шагиртлиридин әллик киши берип, уларниң
удулида жирақтин қарап туратти. Амма у иккилән
Иордан дәриясиниң бойида тохтап турди. 8 Илияс
йепинчисини қатлап, униң билән суни урививди,
су иккигә бөлүнүп турди; улар иккиси қуруқ
йолдин өтти. 9 Өтүп болғандин кейин Илияс
Елишаға: Мән сәндин айрилмаста, сениң өзүң
үчүн мәндин немә тилигиң болса, дәвәргин,
деди. Елиша: Сениң үстүңдә турған Роһниң икки
һәссиси үстүмгә қонсун, — деди. 10 У: Бу тилигиңгә
еришмәк қийиндур; мән сәндин елип кетилгән
вақтимда, мени көрүп турсаң, саңа шундақ
берилиду; болмиса, берилмәйду, — деди. 11 Вә
шундақ болдики, улар сөзлишип маңғанда, мана,
отлуқ бир җәң һарвуси билән отлуқ атлар намайән
болди; улар иккисини айривәтти вә Илияс қара
қуюнда асманға көтирилип кәтти. 12 Елиша буни
көрүп: И атам, и атам, Исраилниң җәң һарвуси
вә атлиқ әскәрлири! — дәп вақириди. Андин
у уни йәнә көрәлмиди. У өз кийимини тутуп,
уларни житип икки парчә қиливәтти. 13 Андин у
Илиясниң учисидин чүшүп қалған йепинчисини
йәрдин елип, Иордан дәриясиниң қирғиқиға
қайтип кәлди. 14 У Илиясниң үстидин чүшүп
қалған йепинчиси билән суни уруп: «Илиясниң
Худаси Пәрвәрдигар нәдидур?», деди. Елиша
суни шундақ урғанда су иккигә бөлүнди; Елиша
судин өтүп кәтти. 15 Йериходики пәйғәмбәр
Шагиртлири қарши қирғақта туруп уни көрди вә:
«Илиясниң роһи Елишаниң үстидидур» дәп униң
алдиға берип, баш уруп тазим қилди. 16 Улар
униңға: Мана сениң кәминилириң арисида әллик
әзимәт бар; өтүнимиз, булар ғоҗаңни издигили
барсун. Пәрвәрдигарниң Роһи бәлким уни көтирип
тағларниң бир йеридә яки җилғиларниң бир
тәрипидә ташлап қойдимики, деди. Лекин у:
Силәр һеч адәмни әвәтмәңлар, деди. 17 Амма
уларниң уни қиставериши билән у хиҗаләт болуп:
Адәм әвәтиңлар, деди. Шуңа улар әллик кишини
әвәтти; булар үч күн уни издиди, лекин һеч
тапалмиди. 18 Улар Елишаниң йениға қайтип
кәлгәндә (у Йерихода турувататти) у уларға: Мән
дәрвәқә силәргә «Издәп бармаңлар!» демидимму?
— деди. 19 Шәһәрдики адәмләр Елишаға: Ғоҗам
көргәндәк, шәһәр өзи убдан җайдидур, лекин су
начар вә тупрақ туғмастур, деди. 20 У: Йеңи бир
коза елип келип, ичигә туз қоюп, маңа бериңлар,
деди. Улар уни елип келип униңға бәрди. 21 У
булақниң бешиға берип униңға тузни төкти вә:
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән бу суларни
сақайттим; әнди улардин қайта өлүм болмайду вә
йәрниң туғмаслиғи болмайду» — деди. 22 Худди
Елишаниң ейтқан бу сөзидәк, у су таки бүгүнгә
қәдәр пак болуп кәлди. 23 Елиша Йериходин
чиқип Бәйт-Әлгә барди. У йолда кетип барғанда,
бәзи балилар шәһәрдин чиқип уни заңлиқ қилип:
Чиқип кәт, и тақир баш! Чиқип кәт, и тақир баш!
— дәп вақирашти. 24 У бурулуп уларға қарап
Пәрвәрдигарниң нами билән уларға ләнәт оқуди;
шуниң билән орманлиқтин икки чиши ейиқ
чиқип, балилардин қириқ иккини житивәтти. 25
У у йәрдин кетип, Кармәл теғиға берип, у йәрдин
Самарийәгә йенип барди.

3 Йәһуда падишаси Йәһошафатниң сәлтәнитиниң
он сәккизинчи жили, Аһабниң оғли Йәһорам
Самарийәдә Исраилға падиша болуп, он икки
жил сәлтәнәт қилди. 2 У өзи Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилатти, лекин атиси
билән аниси қилған дәриҗидә әмәс еди. У атиси
ясатқан «Баал түврүги»ни елип ташлиди. 3 Лекин
у Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли
Йәробоамниң гуналирида чиң туруп, улардин һеч
янмиди. 4 Моабниң падишаси Меша наһайити
чоң қойчи еди; у Исраилниң падишасиға йүз
миң қоза һәм йүз миң қочқарниң жуңини олпан
қилатти. 5 Әнди шундақ болдики, Аһаб өлүп
кәткәндин кейин Моабниң падишаси Исраилниң
падишасиға йүз өрүди. 6 У вақитта Йәһорам
падиша Самарийәдин чиқип һәммә Исраилни
[җәң үчүн] едитлиди. 7 У йәнә адәм әвитип
Йәһуданиң падишаси Йәһошафатқа хәвәр берип:
Моабниң падишаси мәндин йүз өриди; Моаб
билән соқушқили чиқамсән? — деди. У: Чиқимән;
биздә мениң-сениң дәйдиған гәп йоқтур, мениң
хәлқим сениң хәлқиңдур, мениң атлирим сениң

атлириңдур, деди. 8 У йәнә: Қайси йол билән
чиқайли, дәп сориди. Йәһорам: Биз Едом чөлиниң
йоли билән чиқайли, дәп җавап бәрди. 9
Андин Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң
падишаси Едомниң падишасиға қошулуп маңди.
Улар йәттә күн айлинип җүрүш қилғандин
кейин, қошун вә улар елип кәлгән ат-улақларға
су қалмиди. 10 Исраилниң падишаси: Апла!
Пәрвәрдигар биз үч падишани Моабниң қолиға
чүшсун дәп, бир йәргә җәм қилған охшайду,
деди. 11 Лекин Йәһошафат: Пәрвәрдигардин
йол соришимиз үчүн бу йәрдә Пәрвәрдигарниң
бир пәйғәмбири йоқму? — деди. Исраилниң
падишасиниң чакарлиридин бири: Илияסниң
қолиға су қуюп бәргән Шафатниң оғли Елиша бу
йәрдә бар, деди. 12 Йәһошафат: Пәрвәрдигарниң
сөз-калами униңда бар, деди. Шуниң билән
Исраилниң падишаси билән Йәһошафат вә
Едомниң падишаси униң қешиға чүшүп барди. 13
Елиша Исраилниң падишасиға: — Мениң сениң
билән немә карим! Өз атаңниң пәйғәмбәрлири
билән анаңниң пәйғәмбәрлириниң қешиға барғин,
деди. Исраилниң падишаси: Ундақ демигин;
чүнки Пәрвәрдигар бу үч падишани Моабниң
қолиға тапшуруш үчүн җәм қилған охшайду,
— деди. 14 Елиша: Мән хизмитидә туруватқан
Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки,
әгәр Йәһуданиң падишаси Йәһошафатниң
һөрмитини қилмиған болсам, сени көзгә илмиған
яки саңа қаримиған болаттим. 15 Лекин әнди
берип бир сазчини маңа елип келиңлар, — деди.
Сазчи саз чалғанда, Пәрвәрдигарниң қоли униң
үстигә чүшти. 16 У: Пәрвәрдигар сөз қилип:
«Бу вадиниң һәммә йеригә ора колаңлар» деди,
— деди андин йәнә: 17 — Чүнки Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: «Силәр я шамал я ямғур
көрмисәңларму, бу вади суға толуп, өзүңлар билән
ат-улақлириңлар һәммиси су ичисиләр». 18 Лекин
бу Пәрвәрдигарниң нәзиридә кичик иш болуп, у
Моабниму силәрниң қоллириңларға тапшуриду.
19 Силәр барлиқ мустәһкәм шәһәрләрни вә барлиқ
есил шәһәрләрни бөсүп өтүп, барлиқ яхши
дәрәқләрни кесип ташлап, һәммә булақларни
тиндуруп, һәммә мунбәт екинзарлиқни ташлар
билән қаплап харап қилисиләр» — деди. 20 Вә әтиси
әтигәнлик қурбанлиқ сунулған вақтида, мана, су
Едом зимини тәрәптин еқип келип, һәммә йәрни
суға тошқузди. 21 Амма Моабларниң һәммиси:
Падишаһлар биз билән җәң қилғили чиқипту, дәп
аңлиған болуп, савут-қалқан көтирәлигидәк чоң-
кичик һәммиси чегарада тизилип сәптә турди.
22 Улар әтиси сәһәрдә қопуп қариса, күн нури
уларниң удулидики су үстигә чүшкән еди; күнниң
шолисида су уларға қандәк көрүнди. Улар: — 23
Бу қан екән! Падишаһлар урушуп бир-бирини
қирған охшайду. И Моаблар! Дәрһал олҗиниң
үстигә чүшүп бөлишивалайли! деди. 24 Лекин улар
Исраилниң ләшкәргаһиға йәткәндә, Исраиллар
орнидин қопуп Моабларға һуҗум қилиши билән
улар бәдәр қачти. Исраиллар уларни сүрүп-
тоқай қиливәтти. 25 Улар шәһәрләрни вәйран
қилип, һәр бир адәм таш елип, һәммә мунбәт
екинзарлиқни толдурувәткичә таш ташлиди.
Улар һәммә булақ-қудуқларни тиндуруп, һәммә
яхши дәрәқләрни кесивәтти. Улар Кир-Һарәсәт
шәһиридики ташлардин башқа һеч немини
қалдурмиди. Шу шәһәргә болса, салға атқучилар
униңға чөргиләп һуҗум қилди. 26 Моабниң
падишаси җәңниң өзигә зиядә қаттиқ кәлгинини
көрүп өзи билән йәттә йүз қиличвазни елип
Едомниң падишасиға һуҗум қилип бөсүп
өтүшкә атланди; лекин улар бөсүп өтәлмиди.
27 Шуниң билән тәхтигә варислиқ қилғучи
тунҗа оғлини елип, сепилниң төписидә уни
көйдүрмә қурбанлиқ қилди. У вақитта Исраил
Пәрвәрдигарниң қаттиқ қәһригә учриған еди.
Шуниң билән бу үч падиша Моаб падишадин
айрилип, һәр қайсиси өз жутиға кетишти.

4 Пәйғәмбәр шагиртлиридин бириниң тул қалған
хотуни Елишаға пәряд қилип: Сениң қулуң
болған мениң ерим өлүпту. Билисәнки, сениң
қулуң Пәрвәрдигардин қорққан адәм еди. Әнди
қәриз егиси мениң икки оғлумни қуллуққа алғили
кәлди. 2 Елиша униңдин: Сениң үчүн немә
қилай? Дегинә, өйүңдә немәң бар? — дәп сориди.
У: Дедигиңниң өйидә кичик бир коза майдин
башқа һеч нәрсә йоқ, — деди. 3 У: Берип һәммә
хошнилириңдин чөгүн-коза, йәни бош чөгүн-
козиларни өтнә алғин, улар аз болмисун. 4 Андин
өзүң билән оғуллириң өйгә киргин, ишикни
йепип һәммә чөгүн-козиларға май қачилиғин.
Тошқанлирини бир чәткә елип қойғин, — деди.
5 Шуниң билән у у йәрдин айрилип оғуллири
билән өйгә кирип ишикни япти. Оғуллири чөгүн-

козиларни униң алдиға елип кәлгәндә, у май
қуйди. 6 Вә шундақ болдики, чөгүн-козиларниң
һәммиси толғанда у оғлиға: Йәнә бир коза елип
кәл, деди. Амма оғли: Әнди коза қалмиди, деди. У
вақитта май тохтап қалди. 7 Әнди у берип Худаниң
адимигә хәвәр йәткүзди. У: Берип майни сетивәт,
қәрзиңни түгәткин; андин қалған пул билән өзүң
вә оғуллириңниң җенини бекиңлар, деди. 8 Бир
күни Елиша Шунәм шәһиригә барди. У йәрдә бир
бай аял бар еди вә у уни өз өйидә тамаққа тутуп
қалди. Шуниңдин кейин һәр қачан у йәрдин өтүп
маңса, у униң өйигә кирип ғизалинатти. 9 Бир
күни у өз еригә: Бу йәрдин дайим өтидиған киши
Худаниң бир муқәддәс адими екәнлигини билип
йәттим. 10 Биз өгүздә униңға бир кичикрәк өй
салайли. Униңға өйдә кариват, ширә, орундуқ вә
чирақдан тәйярлап берәйли; вә шундақ болсунки,
у қачанла йенимизға кәлсә шу өйдә турсун,
— деди. 11 Әнди пәйғәмбәр бир күни у йәргә
кәлгәндә, шу балиханиға кирип йетип қалди.
12 У өз хизмәткари Гәһазиға: Сән у Шунәмлик
аялни чақирғин, деди. У уни чақирғанда, аял униң
қешиға кәлди. 13 Пәйғәмбәр хизмәткариға: Сән
униңға: «Сили бизниң ғемимизни йәп мошундақ
өзлирини көп аварә қилдила; мән сили үчүн немә
қилип берәй? Падишаға яки қошун сәрдариға
бирәр тәләплирини йәткүзәйму?» — дегин, деди.
Аял буниңға җавап берип: — Мән өз хәлқим
арисида яшаватимән, болди! деди. 14 Әнди Елиша
Гәһазидин, униңға немә қилип бериш керәк? —
дәп сориди. Гәһази: Униң оғул балиси йоқ екән, вә
ериму қери екән, деди. 15 У: Уни чақирғин, деди.
Аялни чақиривиди, аял ишиккә келип турди. 16
Пәйғәмбәр униңға: Келәр жили тәхминән мошу
вақитта қучағлирида бир оғуллири болиду, деди.
У: Яқ, и ғоҗам! И Худаниң адими, дедигиңгә
ялған ейтмиғин, деди. 17 Әнди Елиша униңға
дегәндәк у аял һамилдар болуп, иккинчи жили
бекитилгән вақитта оғул туғди. 18 Бала өсүп чоң
болди. Бир күни шундақ болдики, у атиси бар
йәргә, ормичиларниң қешиға чиқип кәтти. 19 У
атисиға: Вай бешим, вай бешим, дәп вайсиди. У
хизмәткариға, уни анисиниң қешиға елип барғин,
деди. 20 У уни көтирип анисиниң йениға апирип
қойди. Бала анисиниң етигидә чүшкичә олтарди,
андин өлүп қалди. 21 Андин аниси чиқип, уни
Худаниң адиминиң өйидики кариватқа ятқузуп
қоюп, ишикни йепип чиқип кәтти. 22 У ерини
чақирип униңға: Ғуламлардин бирини маңдурғин,
у бир ешәкни елип кәлсун; мән уни чаптуруп,
Худаниң адиминиң қешиға дәрһал берип келәй,
деди. 23 Ери униңға: Немишкә униң қешиға бүгүн
барисән? Бүгүн я йеңи ай я шабат күни болмиса,
деди. Аяли униңға, Һәммә иш течлиқ — деди. 24
У ешәкни тоқутуп ғуламиға: Иштик һайдап маң;
мән демигичә тохтимиғин, деди. 25 Шуниң билән
у Кармәл теғиға берип Худаниң адими алдиға
кәлди. Вә шундақ болдики, Худаниң адими уни
жирақтинла көрүп өз хизмәткари Гәһазиға: Мана
Шунәмлик аял келиватиду; 26 Сән униң алдиға
жүгүрүп берип униңдин: Сили течлиқму? Әрлири
течлиқму? Балилири течлиқму?» — дәп сориғин,
деди. — Һәммә иш течлиқ, дәп ейтти аял. 27
Әнди таққа чиқип Худаниң адиминиң қешиға
кәлгәндә, у униң путлирини қучағлиди. Гәһази
униң йениға берип уни иштиривәтмәкчи болди;
лекин Худаниң адими: — Уни өз ихтиярига қойғин;
чүнки униң көңли интайин сунуқ вә Пәрвәрдигар
бу ишни маңа демәй йошурупту, деди. 28 Аял:
Мән ғоҗамдин бир оғул тилидимму? Маңа ялған
сөз қилмиғин, дәп сәндин өтүнмидимму? —
деди. 29 Пәйғәмбәр Гәһазиға: — Белиңни чиң
бағлап, мениң һасамни елип маңғин. Бирисигә
учрисаң, униңға салам қилмиғин, бириси саңа
салам қилса, сән униңға җавап бәрмигин. Мениң
һасамни балиниң йүзигә қойғин, деди. 30
Балиниң аниси: Пәрвәрдигарниң һаяти билән вә
сениң һаятиң билән қәсәм қилимәнки, сәндин
айрилмаймән, деди. Елиша орнидин туруп униң
кәйнидин әгәшти. 31 Гәһази улардин бурун берип
һасисини балиниң йүзигә қойған еди. Амма
һеч аваз яки тивиш чиқмиди. Шуниң билән у
йенип Елишаниң алдиға берип униңға: Бала
ойғанмиди, деди. 32 Елиша өйгә келип қариса,
мана, бала униң каривитида өлүк ятатти. 33
У бала билән өзини айрим қалдуруп, ишикни
йепиветип Пәрвәрдигарға дуа қилди. 34 Андин
у кариватқа чиқип балиниң үстигә өзини қоюп
ағзини униң ағзиға, көзлирни униң көзлиригә,
қоллирини униң қоллириға йеқип ятти. Шуниң
билән балиниң бәдини иссишқа башлиди. 35
У чүшүп өйдә у яқ-бу яққа меңип андин йәнә
кариватқа чиқип йәнә балиниң үстигә егилди.
У вақитта бала йәттә қетим чүшкүрди, андин

көзлирини ачти. 36 Пәйғәмбәр Гәһазини чақирип
униңға: Шунәмлик аялни чақирғин, деди. У уни
чақирип қойди. У Елишаниң йениға кәлгәндә. У
униңға: Оғуллирини көтирип алсила, деди. 37 У
өйигә кирипла униң айиғи алдиға жиқилип дүм
ятти, беши йәргә тәккидәк тазим қилди. Андин өз
оғлини көтирип чиқип кәтти. 38 Елиша Гилгалға
йенип барди. Шу чағда жутта ачарчилиқ болған
еди. Пәйғәмбәрләрниң шагиртлири Елишаниң
йенида олтарғанда у өз хизмәткариға: Сән чоң
қазанни есип пәйғәмбәрләрниң шагиртлириға
шорпа пиширип бәргин, деди. 39 Улардин бириси
отяш тәргили далаға чиқип явайи қапақ пелигини
тепип, униңдин явайи қапақ үзүп етигини
толдуруп келип, тоғрап қазанға салди; чүнки улар
буларниң зиянлиқ екәнлигини билмәйтти. 40
Андин улар йәңлар дәп адәмләргә усуп бәрди.
Лекин улар тамақни йегили башлиғанда: И
Худаниң адими, қазанда өлүм бар, дәп вақиракшти.
Һеч ким униңдин йейәлмиди. 41 Елиша: Азраққинә
ун елип келиңлар, деди. У шуни қазанға ташлап:
Хәлиққә усуп бәргин, йесун, деди. Вә мана, қазанда
һеч зәһәр қалмиди. 42 Әнди Баал-Шалишаһдин бир
адәм келип, Худаниң адимигә арпа һосулиниң
тунжа мевисидин аш-нан, йәни жигирмә арпа
нанни вә бир халта көк башни елип келивиди,
у: Хәлиққә йегили алдиға қойғин, деди. 43 Униң
хизмәткари: Шуни бир йүз адәмниң алдида қандақ
қоялаймән? деди. Елиша: Хәлиққә йегили бәргин;
чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Улар йәйду
вә униңдин ешип қалиду, деди. 44 Шуниң билән
у шуни уларниң алдида қойди; улар йеди вә
дәл Пәрвәрдигарниң дегинидәк, униңдин ешип
қалди.

5 Сурийә падишасиниң қошун сәрдари Нааман
өз ғожисиниң алдида толиму қәдирләнди
вә иззәтләнди, чүнки Пәрвәрдигар униң қоли
арқилиқ Сурийәгә нусрәтләр бәргән еди. У батур
жәңчи болғини билән, лекин мохо кесилигә
гириптар болуп қалған еди. 2 Әнди Сурийләр
топ-топ болуп, булаңчилиққа чиқип Исраилдин
бир кичик қизни тутуп кәлгән еди; бу қиз
Нааманниң аялиниң хизмитини қилатти. 3 У
ханимға: Кашки, мениң ғожам Самарийәдики
пәйғәмбәрниң қешида болсиди! У уни мохо
кесилидин сақайтатти, деди. 4 Нааман берип
ғожисиға: — Исраилниң жутидин болған кичик қиз
мундақ-мундақ ейтти, деди. 5 Сурийә падишаси:
Яхши! Сән барғин, мән Исраилниң падишасиға
бир мәктуп әвәтимән, деди. Нааман он талант
күмүч билән алтә миң шәкәл алтун вә һәм
он кишилик кийимни елип Исраилға барди.
6 У мәктупни Исраилниң падишасиға апирип
тапшуруп бәрди. Мәктупта: — «Бу мәктуп саңа
йәткәндә билгәйсәнки, мән өз хизмәткарим
Нааманни сениң қешиңға маңдурдум. Сән уни
мохо кесилидин сақайтқайсән», дәп пүтүлгән
еди. 7 Исраилниң падишаси хәтни оқуп
болуп, өз кийимлирини житип-житивәтти
вә: — Мән Худаму? Кишини өлтүрүп һәм
тирилдүрәләймәнму? Немишкә у киши: —
Бу адәмни мохо кесилидин сақайтқин, дәп
һавалә қилиду? Қени, ойлинип көрүңлар, у
дәрвәқә мән билән жәң қилғили банә издәйду,
деди. 8 Вә шундақ болдики, Худаниң адими
Елиша Исраилниң падишасиниң өз кийимлирини
житқинини аңлиғанда, падишаға адәм әвитип:
Немишкә өз кийимлириңни життиң? У киши
һазир бу йәргә кәлсун, андин у Исраилда бир
пәйғәмбәр бар екән дәп билиду, деди. 9 Нааман
атлири вә жәң һарвуси билән келип, Елишаниң
өйиниң ишиги алдида тохтиди. 10 Елиша бир
хәвәрчини маңдуруп Нааманға: — Берип Иордан
дәриясида йәттә қетим жуюнуп кәлгин; шундақ
қилсаң әтлириң әслигә келип пакиз болисән,
деди. 11 Лекин Нааман аччиқлинип йенип келип:
— Мана, у чоқум чиқип, мениң билән көришиду,
өрә туруп Худаси Пәрвәрдигарниң намиға нида
қилип, [яра] жайниң үстидә қолини силкип,
мохо кесилини сақайтиду, дәп ойлап кәлгән
едим. 12 Дәмәшқниң дәриялири, йәни Абарна
билән Фарпар [дәриясиниң сулири] Исраилниң
һәммә сулиридин яхши әмәсму? Мән уларда
жуюнсам пакиз болмамдим? — деди. У қаттиқ
ғәзәплинип бурулуп йолға чиқти. 13 Лекин униң
хизмәткарлири униң қешиға берип: — И атам,
әгәр пәйғәмбәр силигә еғир бир ишни тапилиған
болса, қилмасмидила? Ундақ болған йәрдә, у
силигә суға чүшүп жуюнуп, пакиз болисила,
дегән болса шундақ қилмамла? — дейишти.
14 Шуңа у чүшүп, Худаниң адиминиң сөзигә
бенаән Иордан дәриясида йәттә қетим чөмүлди.
Шуниң билән униң ети паклинип, кичик балиниң
етидәк болуп сақайди. 15 Шуниң билән у барлиқ

һәмраһлири билән Худаниң адиминиң қешиға
қайтип келип, униң алдида туруп: — Мана әнди
пүткүл йәр йүзидә Исраилдин башқа йәрдә Худа
йоқ екән, дәп билип йәттим; әнди һазир, өз
каминәңдин бир соғатни қобул қилғин, деди.
16 Лекин Елиша: Мән хизмитидә турунватқан
Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки,
һеч немини қобул қилмасмән, деди. [Нааман] тола
чиң турувалсиму, һеч қобул қилмиди. 17 Андин
Нааман мундақ деди: — Әгәр қобул қилмисаң,
каминәңгә топидин икки қечир жүк берилсун;
чүнки каминәң бундин кейин Пәрвәрдигардин
башқа һеч қандақ илаһларға көйдүрмә қурбанлиқ
яки енақлиқ қурбанлиғини кәлтүмәйду. 18
Лекин Пәрвәрдигар каминәңниң шу бир ишини
кәчүрүм қилғай: ғоҗамниң өзи Риммонниң
бутханисиға сәҗдә қилмақ үчүн киргәндә, мениң
қолумға йөләнсә мән Риммонниң бутханисида
тиз пүксәм, мошу амалсиз тиз пүккиним үчүн
Пәрвәрдигар мән каминәңни кәчүргәй, деди.
19 Елиша униңға: — Сән аман-хатирҗәмлиткә
кәткин, деди. У униңдин айрилип азғинә йол
маңди. 20 Лекин Худаниң адими Елишаниң
хизмәткари Гәһази көңлидә: — Мана, у Сурийәлик
Нааман елип кәлгән нәрсилиридин ғоҗам һеч
немини алмай, уни бекар кәткүзүветипту. Лекин
Пәрвәрдигарниң һаяти билән қәсәм қилимәнки,
мән униң кәйнидин жүгүрүп берип, униңдин
азрақ бир нәрсә алай, дәп ойлиди. 21 Шуни
дәп Гәһази Нааманниң кәйнидин барди. Нааман
бир кимниң кәйнидин жүгүрүп келиватқинини
көрүп, һарвусидин чүшүп униң алдиға берип:
Һәммә иш течлиқму? — дәп сориди. 22 У: —
Течлиқ, — деди, — амма ғоҗам мени маңдуруп:
Мана әнди Әфраим тағлиғидин пәйғәмбәрләрниң
шагиртлиридин икки жигит қешимға кәлди.
Буларға бир талант күмүч билән икки кишлик
кийим бәрсилә, дәп ейтти, — деди. 23 Нааман:
— Икки талант күмүчни қобул қилғин, дәп уни
зорлап икки талант күмүчни икки халтиға чегип,
икки кишилик кийимни чиқирип бәрди. Буларни
Нааман ғуламлиридин икки жигиткә йүдкүзди;
улар Гәһазиниң алдида буларни көтирип маңди.
24 У турған дөңгә йәткәндә буларни уларниң
қоллиридин елип өйигә тиқип қойди; андин бу
адәмләрни кәткүзүвәтти. 25 Андин у ғоҗисиниң
алдиға кирип турди. Елиша униңдин: — И Гәһази,
нәгә берип кәлдиң? — дәп сориди. У җавап берип:
Қулуң һечйәргә бармиди, — деди. 26 Елиша униңға:
— Мәлум бир киши һарвусидин чүшүп, кәйнигә
йенип, сениң алдиңға кәлгәндә, мениң роһум
шу чағда сениң билән биргә барған әмәсму? Бу
кишиләр күмүч билән кийим, зәйтун бағлири
билән үзүмзарлар, қой билән кала, малайлар
билән кенизәкләрни қобул қилидиған вақитму?
27 Лекин һазир Нааманниң мохо кесили саңа һәм
нәслиңгә мәңгүгә чаплишиду, — деди. Шуниң
билән у Елишаниң қешидин чиққанда қардәк ақ
болуп қалди.

6 Пәйғәмбәрләрниң шагиртлири Елишаға: —
Мана бизгә сениң алдиңда турунватқан йеримиз
тар кәлди. 2 Иордан дәриясиниң бойиға берип, һәр
биримиз бирдин яғач елип, шу йәрдә туридиғанға
бир туралғу өй ясайли, — деди. — Бериңлар,
дәп җавап бәрди у. 3 Уларниң бири йәнә: —
Илтипат қилип қаминилириң билән биргә барғин,
деди. У: — Биллә барай, деди. 4 У улар билән
маңди. Улар Иордан дәриясиға берип, дәрәқ
кесишкә башлиди. 5 Лекин уларниң бири дәрәқ
кесиватқанда палтиниң беши суға чүшүп кәтти.
У вақирап: — Вай ғоҗам, бу өтнә алған палта
еди, деди. 6 Худаниң адими: Нәгә чүшти, дәп
сориди. У чүшкән йәрни көрситип бәрди. У бир
шахни кесип, уни суға ташливиди, Палтиниң беши
ләйләп чиқти. 7 У: Уни қолуңға алғин, девиди, у
киши қолини узутуп уни тутувалди. 8 Сурийәниң
падишаси Исраил билән җәң қиливататти. У өз
хизмәткарлири билән мәслиһәтлишип, паланчи-
покунчи йәрдә баргаһ тикимән, дәп бекитәтти.
9 Худаниң адими Исраилниң падишасиға хәвәр
әвитип: — Сән паланчи-покунчи йәргә бериштин
еһтият қилғин, чүнки Сурийләр у йәргә чүшмәкчи,
деди. 10 У вақитларда Исраилниң падишаси
Худаниң адими өзигә көрсәткән җайға адәм
әвәтип у йәрдики адәмлиригә еһтият қилишни
агаһландурди. Бундақ иш бир қанчә қетим болди.
11 Буниң сәвәвидин Сурийәниң падишаси көңлидә
қаттиқ аччиқлинип, өз хизмәткарлирини чақирип
улардин: — Аримиздин кимниң Исраилниң
падишаси тәрипидә туридиғанлиғини маңа
көрситип бәрмәмсиләр?! — дәп сориди. 12 Лекин
хизмәткарлириниң бири: — И ғоҗам падиша
ундақ әмәс; бәлки Исраилда туридиған Елиша
дегән пәйғәмбәр сән ятқан һоҗрaнда қилған

сөзлириңни Исраил падишасиға ейтип бериду, —
деди. 13 У: Берип униң нәдә екәнлигини пайлап
келиңлар, мән адәм маңдуруп уни тутуп келәй,
деди. Улар: — У Дотан шәһиридә екән, дәп хәвәр
қилди. 14 Шуниң билән у шу йәргә атлиқлар, җәң
һарвулири вә зор бир қошунни маңдурди. Улар
кечиси йетип келип шәһәрни қоршивалди. 15
Худаниң адиминиң малийи сәһәрдә туруп чиқса,
мана, бир атлиқлар вә җәң һарвулири қошуни
шәһәрни қоршивалған еди. Малай униңға: Апла,
и ғоҗам, қандақ қилармиз? — деди. 16 Лекин у:
Қорқмиғин; мана биз билән биргә болғанлар улар
билән биргә болғанлардин көптур, деди. 17 Әнди
Елиша дуа қилип: И Пәрвәрдигар, малайимниң
көзлирини көрәләйдиған қилип ачқайсән, деди.
У вақитта Пәрвәрдигар жигитниң көзлирини
ачти вә у әйни әһвални көрди; мана, пүткүл тағ
Елишани чөридәп турған ялқунлуқ ат вә җәң
һарвулири билән толған еди. 18 Сурийләр чүшүп
у тәрәпкә кәлгәндә, Елиша Пәрвәрдигарға дуа
қилип: Бу хәлиқни корлуқ билән урғин, деди.
Шуниң билән У Елишаниң тилиги бойичә уларни
корлуқ билән урди. 19 Елиша уларға: Бу [силәр
издигән] йол әмәс вә [силәр издигән] шәһәр
әмәс; мениң кәйнимдин әгишиңлар, силәрни
силәр издигән адәмниң қешиға башлап барай, дәп
уларни Самарийәгә башлап барди. 20 Вә шундақ
болдики, улар Самарийәгә киргәндә Елиша: И
Пәрвәрдигар, уларниң көзлирини көрәләйдиған
қилип ачқайсән, деди. Пәрвәрдигар уларниң
көзлирини ачти; вә мана, улар Самарийәниң
оттурисида туратти. 21 Исраилниң падишаси
уларни көргәндә Елишадин: И атам, уларни
өлтүрүветәйму? Уларни өлтүрүветәйму? дәп
сориди. 22 У: — Сән уларни өлтүрмә; һәтта өзүң
қилич вә оқяйиң билән әсир қилғанлириңни
өлтүрмәйдиған йәрдә, буларни өлтүрүшкә
боламти? Әксичә, уларниң алдиға нан, су қойғин;
шуниң билән улар йәп-ичип өз ғоҗисиға йенип
кәтсун, деди. 23 Шундақ қилип, у уларға чоң
зияпәт бәрди; улар йәп-ичип болғандин кейин,
андин уларни йолға салди. Улар ғоҗисиниң
йениға қайтти. Шуниңдин кейин Сурийәдин
булаңчилар шайкилири Исраилниң зиминиға
қайта бесип кирмиди. 24 Кейин шундақ болдики,
Сурийәниң падишаси Бән-һадад пүткүл қошунини
жиғип Самарийәни муһасиригә алди. 25 Шуниң
билән Самарийәдә зор ачарчилиқ болди. Улар
уни шунчә узун қамал қилдики, бир ешәк беши
сәксән шәкәл күмүчкә, вә кәптәр майиқиниң бир
чинисиниң төрттин бири бәш шәкәл күмүчкә
ярайтти. 26 Исраилниң падишаси сепилниң
үстидин өткәндә, бир аял униңға: И ғоҗам падиша,
ярдәм бәргинә! дәп пәряд көтәрди. 27 У: Әгәр
Пәрвәрдигар саңа ярдәм бәрмисә, мән саңа қандақ
ярдәм қилай? Я хамандин я үзүм көлчигидин
ярдәм тепиламду?, — деди. 28 Падиша әнди
униңдин йәнә: Немә дәрдиң бар? дәп сориди. У:
Мана бу хотун маңа: Оғлуңни бәргин, биз уни
бүгүн йәйли. Әтә болса мениң оғлумни йәймиз,
деди. 29 У вақитта биз мениң оғлумни қайнитип
пиширип йедуқ. Әтиси мән униңға: Әнди сән
оғлуңни бәргин, уни йәйли десәм, у өз оғлини
йошуруп қойди, — деди. 30 Падиша аялниң сөзини
аңлап кийимлирини житип-житивәтти. У сепилда
кетиватқанда, хәлиқ униң кийиминиң ичигә,
йәни етигә бөз кийгәнлигини көрүп қалди. 31
[Падишаһ]: — Әгәр Шафатниң оғли Елишаниң беши
бүгүн тенидә қалса, Худа мениң бешимни алсун
вә униңдинму артуқ җазалисун! — деди. 32 Амма
Елиша өз өйидә олтиратти; ақсақалларму униң
билән биллә олтарған еди. Падиша униң алдиға
бир адәмни маңдурған еди. Лекин у хәвәрчи
у йәргә йетип бармайла, Елиша ақсақалларға:
— Мана бу җаллатниң балисиниң бешимни
алғили адәм маңдурғанлиғини көрдүңларму?
Әнди хәвәрчи кәлгәндә ишикни чиң тақап ичидин
тиривелиңлар. Мана униң кәйнидин кәлгән
ғоҗисиниң қедиминиң авази аңлиниватмамду?
— деди. 33 У улар билән сөзлишиватқанда,
мана хәвәрчи униң қешиға чүшүп келип:
«Падишаһ: «Мана бу балаю-апәтниң өзи
Пәрвәрдигар тәрипидин кәлди; мән зади немә дәп
Пәрвәрдигарға йәнә үмүт бағлияларман?» дәйду,
деди.

7 Елиша: Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар!
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әтә мошу
вақитларда Самарийәниң дәрвазисида бир халта
ақ ун бир шәкәлгә вә икки халта арпа бир шәкәлгә
сетилиду, — деди. 2 Амма падиша белигини тутуп
маңған қошун әмәлдари болса, Худаниң адимигә:
Мана, һәтта Пәрвәрдигар асманға түңлүк ачсиму,
ундақ ишниң болуши мүмкинму?! деди. У: — Сән өз
көзүң билән көрисән, лекин шуниңдин йемәйсән,

деди. 3 Әнди дәрвазиниң түвидә төрт мохо кесили
бар адәм олтиратти. Улар бир-биригә: Немә үчүн
мошу йәрдә өлүмни күтүп олтиримиз? 4 Шәһәргә
кирәйли десәк, шәһәрдә ачарчилиқ болғачқа,
у йәрдә өлимиз; бу йәрдә олтарсақму өлимиз.
Қопуп Сурийләрниң ләшкәргаһиға кетәйли. Улар
бизни айиса тирик қалимиз; бизни өлтүрәйли
десә өлимиз, халас, — дейишти. 5 Шуни дәп улар
кәчқурун Сурийләрниң ләшкәргаһиға барғили
қопти. Ләшкәргаһиниң қешиға йетип кәлгәндә,
мана һеч киши йоқ еди. 6 Чүнки Пәрвәрдигар
Сурийләрниң ләшкәргаһиға җәң һарвулири, атлар
вә зор чоң қошунниң садасини аңлатқан еди.
Шуни аңлап улар бир-биригә: Мана, Исраилниң
падишаси бишәк Һиттийларниң падишалирини
вә Мисирлиқларниң падишалирини үстимизгә
һуҗум қилғили ялливапту, дейишти; 7 кәчқурун
қозғилип чедирлирини, ат билән ешәклирини
ташлап ләшкәргаһни шу пети қоюп, өз җанлирини
қутқузуш үчүн бәдәр қачқан еди. 8 Мохо кесили
бар адәмләр ләшкәргаһниң йениға келип, бир
чедирға кирип, йәп-ичип униңдин күмүч билән
алтунни вә кийимләрни елип йошуруп қоюшти.
Андин улар йенип келип, йәнә бир чедирға
кирип у йәрдики олҗиниму елип йошуруп
қоюшти. 9 Андин улар бир-биригә: Бизниң бундақ
қилғинимиз дурус әмәс. Бүгүн қутлуқ хәвәр бар
күндур, лекин биз тинмай туруватимиз. Сәһәргичә
қалсақ бу яманлиқ бешимизға чүшиду. Униң
үчүн әнди берип падишаниң ордисидикиләргә бу
хәвәрни йәткүзәйли, деди. 10 Шуниң билән улар
берип шәһәрниң дәрвазисидики пасибанларни
чақирип уларға: Биз Сурийләрниң ләшкәргаһиға
чиқсақ, мана һеч ким йоқ екән, һәтта адәмниң
шәпәсиму йоқтур; бәлки атлар бағлақлиқ,
ешәкләр бағлақлиқ болуп, чедирлар әйни пети
туриду, деди. 11 Дәрвазидики пасибанлар шу
хәвәрни товлап елан қилип, падишаниң ордисиға
хәвәр йәткүзди. 12 Падиша кечиси қопуп
хизмәткарлириға: — Мән Сурийләрниң бизгә
немә қилмақчи болғинини силәргә дәп берәй.
Улар бизниң ачарчилиқта қалғинимизни билип,
ләшкәргаһдин чиқип далада мөкүнүвелип: —
Исраиллар шәһәрдин чиқса, биз уларни тирик
тутуп, андин шәһәргә кирәләймиз, дейишкән гәп,
деди. 13 Хизмәткарлиридин бири җавап берип:
— Бир нәччә кишини шәһәрдә қалған атлардин
бәшни елип (уларниң ақивити бу йәрдә қалған
Исраилниң барлиқ кишилириниңкидин, һәтта
һалак болғанларниңкидин бәттәр болмайду!),
уларни көрүп келишкә әвәтәйли, деди. 14 Шуниң
билән улар икки җәң һарвуси билән уларға
қатидиған атларни тәйяр қилди. Падиша уларни
Сурийләрниң қошунининиң кәйнидин әвәтип: —
Берип әһвални көрүп келиңлар, дәп буйруди.
15 Булар уларниң изидин Иордан дәриясиғичә
қоғлап барди; вә мана, пүткүл йол бойи Сурийләр
алдирап қачқанда ташливәткән кийим-кечәк
вә һәр хил әсвап-үскүниләр билән толған еди.
Әлчиләр йенип келип падишаға шуни хәвәр
қилди. 16 У вақитта хәлиқ чиқип Сурийләрниң
ләшкәргаһидин олҗиларни талиди; шуниң билән
Пәрвәрдигарниң ейтқан сөзидәк, бир халта ақ ун
бир шәкәлгә, икки халта арпа бир шәкәлгә сетилди.
17 Әнди падиша билигини тутуп маңған һелиқи
әмәлдарни дәрвазини башқурушқа тайинлап
қойған еди. Әнди халайиқ дәрвазидин [етилип
чиққанда] уни дәссәп-чәйливәтти вә шуниң
билән у өлди. Бу иш падиша Худаниң адимини
тутмақчи болуп, униң алдиға барғанда, дәл Елиша
ейтқандәк болди. 18 Шуниң билән Худаниң адими
падишаға ейтқан шу сөз әмәлгә ашурулди: «Әтә
мошу вақитларда Самарийәниң дәрвазисида икки
халта арпа бир шәкәлгә вә бир халта ақ ун бир
шәкәлгә сетилиду». 19 Амма һелиқи әмәлдар
Худаниң адимигә: — «Мана, һәтта Пәрвәрдигар
асманға түңлүк ачсиму, ундақ бир ишниң болуши
мүмкинму?!» дегән еди. У: — «Сән өз көзүң билән
көрисән, лекин шуниңдин йемәйсән», дегән еди.
20 Униңға һәм дәл шундақ болди; чүнки хәлиқ уни
дәрвазида дәссәп өлтүргән еди.

8 Елиша өзи оғлини тирилдүргән аялға несиһәт
қилип: — Сән вә өз өйдикилириң билән
берип, қәйәрдә олтарғидәк җай тапсаң, у йәрдә
турғин; чүнки Пәрвәрдигар: — Ачарчилиқ болсун,
дәп бекитти. Бу ачарчилиқ зиминда йәттә
жилғичә түгимәйду, деди. 2 Шуниң билән у
аял Худаниң адими ейтқандәк өз өйдикилири
билән берип, Филистийләрниң жутида йәттә
жилғичә турди. 3 Вә шундақ болдики, йәттә
жил өткәндә, аял Филистийләрниң жутидин
йенип кәлди; у падишадин өйи билән зиминини
өзигә қайтуруп беришни илтимас қилғили
барди. 4 Шу вақитта падиша Худаниң адиминиң

хизмәткари Гәһази билән сөзлишип униңға: —
Елиша қилған һәммә улуқ әмәлләрни маңа баян
қилип бәргин, дәвататти. 5 Вә шундақ болдики, у
падишаға Елишаниң қандақ қилип бир өлүкни
тирилдүргәнлигини дәп бериватқанда, Елиша
оғлини тирилдүргән шу аял падишадин өз өйи вә
зиминини қайтуруп беришни илтимас қилғили
кәлди. Гәһази: — И падиша ғоҗам, мана, булар
мән ейтқан аял вә Елиша өлүмдин тирилдүргән
оғли дәл шу, деди. 6 Падиша аялдин соривиди,
у шу вақиәни униңға дәп бәрди. Шуниң билән
падиша бир ағватни бәлгүләп: — Униң һәммә
тәәллуқатлирини яндуруп бәргин вә шуниңдәк
өз жутидин кәткән күндин тартип бу вақитқичә
йеридин чиққан һосулниң барлиқ киримини
униңға бәргин, деди. 7 Әнди Елиша Сурийәниң
падишаси Бән-Һадад кесәл ятқинида Дәмәшққә
кәлди. Падишаға: Худаниң адими бу йәргә кәлди,
дәп хәвәр берилди. 8 Падиша Һазаәлгә: — Өзүң бир
соға елип, Худаниң адиминиң алдиға берип униң
билән көрүшүп, у арқилиқ Пәрвәрдигардин мениң
тоғрамда: «У бу кесәлдин сақиямду, сақаймайду»
дәп сориғин, — деди. 9 Шуниң билән Һазаәл
униң билән көрүшүшкә барди. У өзи билән
Дәмәшқтики һәр хил есил маллардин қириқ төгә
соға елип, униң алдиға берип: «Оғлуң Сурийәниң
падишаси Бән-Һадад мени әвәтип, бу кесәлдин
сақийиимәнму, сақаймайимәнму?» дәп сорайду,
— деди. 10 Елиша униңға: — Берип униңға: —
Чоқум сақийисән, дәп ейтқин. Лекин Пәрвәрдигар
маңа қандақла болмисун у чоқум өлиду, дәп
вәһий қилди, деди. 11 Худаниң адими таки Һазаәл
хиҗил болуп кәткичә униңға тикилип қарап
турди, андин Худаниң адими жиғлашқа башлиди.
12 Һазаәл: — Ғоҗам немишкә жиғлайла! дәп
сориди. У: — Мән сениң Исраилларға қилидиған
яман ишлириңни билимән; чүнки сән уларниң
қорғанлирини көйдүрүп, жигитлирини қилич
билән өлтүрүп, ушшақ балилирини чөрүп ташлап,
һамилдар аяллириниң қарнини йериветисән,
деди. 13 Һазаәл: — Мәнки ишттәк бир қулуң
немә едим, ундақ улуқ ишларни қилаламтим?
Елиша: — Пәрвәрдигар маңа сениң Сурийәниң
падишаси болидиғанлиғиңни мәлум қилди,
деди. 14 У Елишаниң қешидин чиқип ғоҗисиниң
йениға барди. Бән-һадад униңдин: — Елиша саңа
немә деди, дәп сориди. У: — У маңа силиниң
тоғрилирида, чоқум сақийду, дәп ейтти, деди. 15
Әтиси Һазаәл бир парчә бөзни елип, суға чилап
падишаниң йүзини әтти. Шуниң билән у өлди; вә
Һазаәл униң орнида падиша болди. 16 Исраилниң
падишаси, Аһабниң оғли Йорамниң сәлтәнитиниң
бәшинчи жилида, Йәһошафат техи Йәһуданиң
падишаси вақтида, Йәһошафатниң оғли Йәһорам
Йәһуданиң падишаси болди. 17 У падиша
болғанда оттуз икки яшта болуп, Йерусалимда
сәккиз жил сәлтәнәт қилди. 18 У Аһабниң
җәмәти қилғандәк Исраил падишалириниң
йолида жүрди (чүнки униң аяли Аһабниң
қизи еди); у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил
болғанни қилди. 19 Лекин Пәрвәрдигар Давутқа:
— Сениң билән оғуллириңға «мәңгү өчмәйдиған
чирақ» беримән дегән вәдиси түпәйлидин у
Йәһудани харап қилишни халимиди. 20 Униң
күнлиридә Едом Йәһуданиң идарә қилишиға исян
көтирип, азат болуп өз алдиға бир падишалиқ
тиклиди. 21 Шуниң билән Йорам һәммә җәң
һарвулири билән йолға чиқип Заир шәһиригә
өтти. У кечиси орнидин туруп, өзини вә
җәң һарвулириниң сәрдарлирини қоршивалған
Едомларға һуҗум қилип, уларни мәғлуп қилди;
лекин ахирида [Йәһуда] ләшкәрлири өз өйлиригә
қечип кәтти. 22 Шуниң билән Едомлар Йәһуданиң
һөкүмранлиғидин бүгүнгичә азат болди. У вақитта
Либнаһму исян көтирип азат болди. 23 Әнди
Йорамниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң
һәммиси болса «Йәһуда падишалириниң тарих-
тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?
24 Йорам өз ата-бовилири арисида ухлиди вә
«Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң йенида
дәпнә қилинди. Оғли Аһазия униң орнида падиша
болди. 25 Исраилниң падишаси, Аһабниң оғли
Йорамниң сәлтәнитиниң он иккинчи жили,
Йәһуда падишаси Йәһорамниң оғли Аһазия
Йәһудаға падиша болди. 26 Аһазия падиша
болғанда жигирмә икки яшта болуп, Йерусалимда
бир жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми
Аталия еди; у Исраил падишаси Омриниң
қизи еди. 27 [Аһазия] Аһабниң җәмәтиниң
йолида жүрүп Аһабниң җәмәти қилғандәк,
Худаниң нәзиридә рәзил болғанни қилди; чүнки
у Аһабниң күйоғли болуп униңға һәмҗәмәт
еди. 28 Аһабниң оғли Йорам Сурийәниң
падишаси Һазаәл билән Гилеадтики Рамотта

соқушқанда Аһазия униңға һәмдәмлишип соқушқа
чиққан еди. Сурийләр Йорамни зәхимләндүрди.
29 Йорам падиша Рамаһда Сурийә падишаси
Һазаәл билән соқушқанда Сурийләрдин йегән
зәхмини давалитиш үчүн, Йизрәәлгә йенип
кәлди. Аһабниң оғли Йорам кесәл болғачқа,
Йәһуданиң падишаси, Йәһорамниң оғли Аһазия
уни йоқлиғили Йизрәәлгиму барди.

9 Елиша пәйғәмбәр пәйғәмбәрләрниң
шагиртлиридин бирини чақирип, униңға: —
«Белиңни бағлап бу май қачисини қолуңға елип,
Гилеадтики Рамотқа барғин. 2 У йәргә барғанда
Нимшиниң нәвриси, Йәһошафатниң оғли Йәһуни
тепип, өйигә кирип, уни өз бурадәрлири арисидин
орнидин турғузуп, ичкирики өйгә башлап
кир. 3 Андин қачидики майни бешиға қуюп:
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән сени Исраилға
падиша болушқа мәсиһ қилдим, дегин; шуни
дәп болупла ишикни ечип, қечип чиққин, һаял
болма» — деди. 4 Шуниң билән шу яш пәйғәмбәр
жигит Гилеадтики Рамотқа барди. 5 У йәргә
кәлгәндә, мана, қошунниң сәрдарлири у йәрдә
олтиратти. У: — И сәрдар, саңа бир сөзүм бар,
деди. Йәһу: — Қайсимизға? — дәп сориди. У:
— Саңа, и сәрдар, деди. 6 У қопуп өйгә кирди.
Жигит бешиға майни қуюп униңға мундақ деди:
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Мән сени Пәрвәрдигарниң хәлқигә, йәни
Исраилға падиша болушқа мәсиһ қилдим. 7
Сән өз ғожаң Аһабниң җәмәтини йоқитисән;
чүнки өз қуллирим пәйғәмбәрләрниң қени үчүн
вә Пәрвәрдигарниң һәммә қуллириниң қени
үчүн Йизәбәлдин интиқам алай. 8 Аһабниң
пүткүл җәмәти йоқилиду; Аһабниң җәмәтидин
Исраилдики һәммә әркәкләрни һәтта аҗиз
яки мәйип болсун һәммисини һалак қилимән.
9 Мән Аһабниң җәмәтини Нибатниң оғли
Йәробоамниң җәмәтидәк вә Ахияһниң оғли
Баашаниң җәмәтидәк йоқ қилимән. 10 Иштлар
Йизәбәлни Йизрәәлдики шу парчә йәрдә йәйду.
Һеч ким уни дәпнә қилмайду». Шуни дәп болупла
жигит ишикни ечип қечип кәтти. 11 Йәһу өз
ғоҗисиниң хизмәткарлириниң қешиға йенип
чиққанда, улар униңдин: — Һәммә иш течлиқму?
Бу тәлвә сени немә иш билән издәп кәпту? —
дәп сориди. У уларға: Силәр шу киши вә униң
сәпсәтәлирини билисиләр, — деди. 12 Улар: Ялған
ейтма! Бизгә дәп бәргинә! девиди, у: — У маңа
мундақ-мундақ дәп, Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Сени Исраилниң үстидә падиша болушқа
мәсиһ қилдим» дәп ейтти — деди. 13 Шуниң билән
уларниң һәммиси тонлирини селип, пәләмпәйдә
йейип униңға паяндаз қилди. Улар канай челип:
«Йәһу падиша болди!» дәп җакалашти. 14 Шуниң
билән Нимшиниң нәвриси, Йәһошафатниң оғли
Йәһу Йорамни қәстлимәкчи болди. У вақитта
Йорам билән барлиқ Исраиллар Гилеадтики
Рамотта туруп, у җайни Сурийәниң падишаси
Һазаәлниң һуҗумидин муһапизәт қиливататти.
15 Әнди Йорам падиша Сурийәниң падишаси
Һазаәл билән соқушқанда Сурийләрдин йегән
зәхмидин сақийиш үчүн Йизрәәлгә йенип кәлгән
еди. Йәһу болса [өзигә әгәшкәнләргә]: Силәргә
лайиқ көрүнсә, Йизрәәлгә берип хәвәр бәргидәк
һеч кимни шәһәрдин қачурмаңлар, дегән еди.
16 Йәһу бир җәң һарвусини һайдап Йизрәәлгә
барди, чүнки Йорам у йәрдә кесәл билән ятқан
еди (Йәһуданиң падишаси Аһазия Йорамни
йоқлиғили чүшүп кәлгән еди). 17 Әнди күзәтчи
Йизрәәлниң мунарида туруп, Йәһу қатарлиқ бир
топ адәмләрни көрди. У: «Бир топ адәмләрни
көрдум» деди. Йорам: Бир атлиқ кишини уларниң
алдиға әвәтиңлар, у улардин: — Һәммә иш
течлиқму? — дәп сорисун, деди. 18 Шуниң
билән атлиқ бир киши уларниң алдиға берип:
— Падишаһ, һәммә иш течлиқму, дәп сориди,
деди. Йәһу: — Течлиқму, әмәсму, буниң билән
немә кариң? Бурулуп мениң кәйнимдин маң, —
деди. Күзәтчи [падишаға] хәвәр берип: — Хәвәрчи
уларниң қешиға барди, лекин қайтип кәлмиди»
— деди. 19 Шуниң билән у йәнә бир атлиқ
кишини маңдурди. У уларниң алдиға берип: —
Падишаһ, һәммә иш течлиқму, дәп сориди, деди.
Йәһу: — Течлиқму, әмәсму, буниң билән немә
кариң? Бурулуп мениң кәйнимдин маң, деди.
20 Күзәтчи [падишаға] хәвәр берип: — Хәвәрчи
уларниң қешиға барди, лекин қайтип кәлмиди.
Әнди уларниң һарву һайдиши Нимшиниң оғли
Йәһуниң һайдишидәк екән, чүнки у тәлвиләрчә
һайдайду, деди. 21 Йорам: — Һарвуни қетиңлар,
дәп буйрувиди, униң җәң һарвусини қетип
тәйярлиди. Андин Исраилниң падишаси Йорам
билән Йәһуданиң падишаси Аһазия, һәр бири өз
җәң һарвусиға олтирип, Йәһуниң алдиға беришқа

чиқти; улар униң билән Йизрәәллик Наботниң
етизлиғида учрашти. 22 Йорам Йәһуни көргәндә,
«И Йәһу, һәммә иш течлиқму? дәп сориди. У:
— Анаң Йизәбәлниң қилған бузуқчилиқлири
вә җадугәрлиги шунчә җиқ турса, қандақму
течлиқ болиду?! — деди. 23 Шуниң билән
Йорам һарвуни яндуруп Аһазияға: «И Аһазия,
асийлиқ!» дәп вақирап бәдәр қачти. 24 Йәһу
оқясини қолиға елип, оқ селип Йорамниң [кәйни
тәрипидин] униң икки мүрисиниң арилиғидин
атти. Я оқи униң жүригидин тешип чиқти
вә у өз һарвусиға жиқилип чүшти. 25 Йәһу
өз йенидики әмәлдари Бидкарға: Уни елип
Йизрәәллик Наботниң етизлиғиға ташлиғин.
Ядиңда болсунки, мән билән сән униң атиси
Аһабниң кәйнидин биллә маңғанда, Пәрвәрдигар
униң тоғрисида мундақ бир һөкүм-вәһийни
ейтқан: — 26 «Мән түнүгүн Наботниң қени
билән униң оғуллириниң қенини көрдүм, дәйду
Пәрвәрдигар: Мана бу [қан қәрзини] дәл бу
етизлиқта саңа яндуримән, дәйду Пәрвәрдигар».
Әнди Пәрвәрдигарниң шу сөзи бойичә, уни
елип шу йәргә ташлиғин, — деди. 27 Йәһуданиң
падишаси Аһазия буни көргәндә «Бағдики равақ
йоли» билән қачти. Лекин Йәһу униң кәйнидин
қоғлап: «Уни етиңлар!» дәп буйрувиди, улар уни
Иблеамниң йенида, Гур егизлигигә чиққан йолда
атти. У Мәгиддоғичә қечип у йәрдә өлди. 28 Шуниң
билән униң хизмәткарлири униң җәситини
җәң һарвусиға селип, Йерусалимға елип берип,
«Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң йениға
өз қәбридә дәпнә қилди 29 (Аһабниң оғли
Йорамниң сәлтәнитиниң он биринчи жилида
Аһазия Йәһудаға падиша болған еди). 30 Йәһу әнди
Йизрәәлгә кәлди, Йизәбәл шуни аңлап көзлиригә
сүрмә сүрүп, чачлирини тарап, деризидин қарап
туратти. 31 Йәһу дәрвазидин киргәндә у униңға: И
Зимри, өз ғоҗаңниң қатили, һәммә иш течлиқму?
— дәп сориди. 32 Йәһу бешини көтирип, деризигә
қарап туруп: — Мән тәрәптә туридиған ким
бар? дәп соривиди, икки-үч ағват деризидин
униңға қариди. 33 У: Шу аялни төвәнгә ташлаңлар,
дейишигила, улар уни төвәнгә ташлиди. Шуниң
билән униң қени һәм тамға һәм атларға чечилди.
У уни атлириға дәсситип үстидин өтүп кәтти.
34 Андин у өйгә кирип йәп-ичкәндин кейин: Бу
ләнити аялниң җәситини тәкшүрүп, уни дәпнә
қилиңлар. Чүнки немила болмисун у падишаниң
мәликисидур, деди. 35 Лекин улар уни дәпнә
қиливетәйли дәп беривиди, униң баш сүйиги,
аяқлири вә қолиниң алқинидин башқа һеч йерини
тапалмиди. 36 Улар йенип келип бу хәвәрни
униңға дегәндә у: — Бу иш Пәрвәрдигар Өз қули
Тишбилиқ Илияс арқилиқ ейтқан муну сөзиниң
әмәлгә ашурулушидур: — «Иштлар Йизрәәлдики
шу парчә йәрдә Йизәбәлниң гөшини йәйду. 37
Йизәбәлниң өлүги сиртта, Йизрәәлдики шу парчә
йәрдә қиғдәк йейилип кетиду вә шуниң билән
һеч ким: «У Йизәбәл екән» дейәлмәйду» — деди.

10 Әнди Самарийәдә Аһабниң йәтмиш оғли бар
еди. Йәһу хәтләрни йезип Самарийәгә, йәни
Йизрәәлдики әмәлдар-ақсақалларға вә Аһабниң
җәмәтидики пасибанларға әвәтти. Хәтләрдә
мундақ дейилди: — 2 «Силәр билән биллә
ғоҗаңларниң оғуллири, җәң һарвулири билән
атлар, қорғанлиқ шәһәр вә савут-қуралларму
бардур; шундақ болғандин кейин бу хәт силәргә
тәккәндә, 3 өз ғоҗаңларниң оғуллиридин
әң яхшисини таллап, өз атисиниң тәхтигә
олтарғузуп, ғоҗаңларниң җәмәти үчүн соқушқа
чиқиңлар!». 4 Лекин улар дәккә-дүккигә чүшүп
интайин қорқушуп: Мана икки падиша униң
алдида пут тирәп туралмиған йәрдә, биз қандақму
пут тирәп туралаймиз? — дейишти. 5 Шуниң
билән орда беши, шәһәр башлиғи, ақсақаллар
билән пасибанлар Йәһуға хәвәр йәткүзүп: Биз
сениң қуллириңмиз; сән һәр немә буйрусаң шуни
қилимиз; һеч кимни падиша қилмаймиз. Саңа
немә мувапиқ көрүнсә шуни қилғин, дәп ейтти.
6 Йәһу иккинчи хәтни йезип, хәттә: — «Әгәр
мән тәрәптә болуп, мениң сөзлиримгә киришкә
рази болсаңлар өз ғоҗаңларниң оғуллириниң
башлирини елип, әтә мошу вақитта Йизрәәлгә,
мениң қешимға уларни кәлтүрүңлар. Әнди
падишаниң оғуллири йәтмиш киши болуп,
өзлирини баққан шәһәрниң улуқлириниң
қешида туратти. 7 Хәт уларға тәккәндә улар
шаһзадиләрни, йәтмишәйләнниң һәммисини
өлтүрүп, башлирини севәтләргә селип, Йизрәәлгә
Йәһуға әвәтти. 8 Бир хәвәрчи келип Йәһуға: Улар
шаһзадиләрниң башлирини елип кәлди, дәп хәвәр
бәргәндә, у: Уларни икки дога қилип, дәрвазиниң
алдида әтә әтигәнгичә қоюңлар, деди. 9 Әтигәндә
у чиқип, у йәрдә туруп пүткүл халайиққа: Силәр

бегунасиләр; мана, мән өзүм ғожамға қәст қилип
уни өлтүрдүм; лекин буларниң һәммисини ким
чепип өлтүрди? 10 Әнди шуни билиңларки,
Пәрвәрдигарниң һеч сөзи, йәни Пәрвәрдигар
Аһабниң җәмәти тоғрисида ейтқинидин һеч
бир сөз йәрдә қалмайду. Чүнки Пәрвәрдигар Өз
қули Илияс арқилиқ ейтқиниға әмәл қилди, —
деди. 11 Андин кейин Йәһу Йизрәәлдә Аһабниң
җәмәтидин қалғанларниң һәммиси, униң
тәрипидики барлиқ әрбаблар, дост-ағинилири вә
каһинлирини һеч кимни қалдурмай өлтүрди.
12 Андин у орнидин туруп, Самарийәгә барди.
Йолда кетиветип «падичиларға тәвә Бәйт-Әкәд»кә
йәткәндә 13 Йәһу Йәһуда падишаси Аһазияниң
қериндашлири билән учрашти. У улардин: Силәр
ким? — дәп сориди. «Аһазияниң қериндашлири,
падишаниң оғуллири вә ханишниң оғуллиридин
һал сориғили баримиз, деди. 14 У: Уларни тирик
тутуңлар! дәп буйруди. Андин адәмлири уларни
тирик тутти, андин һәммисини Бәйт-Әкәдниң
қудуғиниң йенида өлтүрүп, уларниң һеч бирини
қоймиди. Улар җәмий қириқ икки адәм еди. 15 У
у йәрдин кетип барғанда униң алдиға чиққан
Рәкабниң оғли Йәһонадабқа йолуқти. У униңға
салам қилип: Мениң көңлүм саңа садиқ болғандәк,
сениң көңлүңму маңа садиқму? — деди. Садиқ,
деди Йәһонадаб. Йәһу: — Ундақ болса қолуңни
маңа бәргин, деди. У қолини беривиди, Йәһу уни
җәң һарвусиға елип чиқип, өз йенида җай берип
16 униңға: Мән билән берип, Пәрвәрдигарға болған
қизғинлиғимни көргин, деди. Шуниң билән у
уни җәң һарвусиға олтарғузуп һайдап маңди.
17 У Самарийәгә кәлгәндә Аһабниң җәмәтидин
Самарийәдә қалғанларниң һәммисини қирип
түгәткичә өлтүрди. Бу иш Пәрвәрдигарниң
Илиясқа ейтқан сөзиниң әмәлгә ашурулуши еди.
18 Андин Йәһу һәммә халайиқни жиғдуруп, уларға
мундақ деди: — Аһаб Баалниң хизмитини аз
қилған, лекин Йәһу униң хизмитини көп қилиду.
19 Буниң үчүн Баалниң барлиқ пәйғәмбәрлирини,
униң қуллуғида болғанларниң һәммиси билән
барлиқ каһинлирини маңа чақириңлар; һеч
ким қалмисун, чүнки Баалға чоң қурбанлиқ
сунғум бар; һәр ким һазир болмиса җенидин
мәһрум болиду, деди. Лекин Йәһу бу ишни
баалпәрәсләрни йоқитиш үчүн һейлигәрлик
билән қилди. 20 Шуниң билән Йәһу: Баалға хас
бир һейт бекитиңлар, девиди, улар шундақ елан
қилди. 21 Йәһу пүткүл Исраилға тәклип әвәткәндә,
барлиқ баалпәрәсләр кәлди; улардин һеч бири
кам қалмай кәлди. Улар Баалниң бутханисиға
кирди; шуниң билән Баалниң бутханиси бу
бешидин йәнә бир бешиғичә лиқ толди. 22 У
[мурасим] кийими бегигә: Һәммә Баалпәрәсләргә
[ибадәт] кийимлирини әчиқип бәр, девиди, у
кийимләрни уларға әчиқип бәрди. 23 Йәһу билән
Рәкабниң оғли Йәһонадаб Баалниң бутханисиға
кирип баалпәрәсләргә: Тәкшүрүп беқиңлар, бу
йәрдә Пәрвәрдигарниң бәндилиридин һеч бири
болмисун, бәлки пәқәт баалпәрәсләр болсун, деди.
24 Улар тәшәккүр қурбанлиқлири билән көйдүрмә
қурбанлиқларни өткүзгили кирди. Йәһу сәксән
адимини тешида қоюп уларға: Мән силәрниң
илкиңларға тапшурған бу адәмләрдин бириси
қолуңлардин қечип кәтсә, җениниң орнида җан
берисиләр, деди. 25 Улар көйдүрмә қурбанлиқни
өткүзүп болушиғила, Йәһу орда пасибанлири
вә сәрдарларға: Кирип уларни қәтл қилип, һеч
кимни чиққили қоймаңлар, дәп буйруди. Шуниң
билән орда пасибанлири билән сәрдарлар уларни
қилич биси билән қәтл қилип, өлүкләрни шу
йәргә ташливәтти. Андин Баалниң бутханисиниң
ичкиригә кирип 26 бут түврүкләрни Баалниң
бутханисидин елип чиқип көйдүрүвәтти. 27
Улар йәнә Баалниң түврүк-һәйкилини чеқип,
Баалниң бутханисини жиқитип уни бүгүнгә
қәдәр һаҗәтханиға айландурди. 28 Йәһу шу йол
билән Баални Исраил ичидин йоқ қилди. 29
Йәһу Нибатниң оғли Йәробоамниң Исраилни
гунаға путлаштурған гуналиридин, йәни Бәйт-
Әл билән Дандики алтун мозай бутлиридин
өзини жиғмиди. 30 Пәрвәрдигар Йәһуға: Сән
убдан қилдиң; Мениң нәзиримгә мувапиқ
көрүнгинини ада қилип, Аһабниң җәмәтигә
көңлүмдики һәммә нийәтни беҗа қилип
пүткүзгиниң үчүн, сениң оғуллириң төртинчи
нәслигичә Исраилниң тәхтидә олтириду, деди.
31 Лекин Йәһу пүтүн қәлбидин Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигарниң муқәддәс қанунида
меңишқа көңүл бөлмиди; у Исраилни гунаға
путлаштурған Йәробоамниң гуналиридин нери
турмиди. 32 Шу күнләрдә Пәрвәрдигар Исраилниң
земинини кесип-кесип азайтишқа башлиди.
Чүнки Һазаәл Иордан дәриясиниң мәшриқ

тәрипидин башлап Исраилниң чегаралиридин
бөсүп өтүп уларға һуҗум қилди; у барлиқ
Гилеад жутини, Арнон җилғисиниң йенидики
Ароәрдин тартип Гилеадтин өтүп Башанғичә,
Гад, Рубән вә Манассәһниң барлиқ жутлирини
ишғал қилди. 34 Әнди Йәһуниң башқа
әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси,
җүмлидин сәлтәнитиниң һәммә қудрити «Исраил
падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән
китапта пүтүлгән әмәсмиди? 35 Йәһу өз ата-
бовилири арисида ухлиди вә Самарийәдә дәпнә
қилинди. Андин оғли Йәһоаһаз униң орнида
падиша болди. 36 Йәһуниң Исраилниң үстидә
Самарийәдә сәлтәнәт қилған вақти жигирмә
сәккиз жил еди.

11 Әнди Аһазияниң аниси Аталия оғлиниң
өлгинини көргәндә, барлиқ шаһ нәслини
өлтүрүшкә қозғалди. 2 Лекин Йорам падишаниң
қизи, йәни Аһазияниң сиңлиси Йәһошеба
өлтүрүлүш алдида турған падишаниң
оғуллириниң арисидин Аһазияниң оғли Йоашни
оғриликчә елип чиқип, уни вә иник анисини
ястуқ-кирлик амбириға йошуруп қойди. Йоаш
шу йол билән Аталиядин йошуруп қелинип
өлтүрүлмиди. 3 Андин кейин [иник аниси]
билән Пәрвәрдигарниң өйидә алтә жилғичә
йошурунуп турди. Шу вақитларда Аталия зиминда
сәлтәнәт қилди. 4 Йәттинчи жили Йәһояда адәм
әвәтип Карийлар һәм орда пасибанлириниң йүз
бешилирини Пәрвәрдигарниң өйигә чақиртип
келип, улар билән әһдә қилишти. У уларға
Пәрвәрдигарниң өйидә қәсәм ичкүзүп, падишаниң
оғлини көрсәтти. 5 Андин уларға буйруп: Мана
силәр қилишиңлар керәк болған иш шуки: —
Шабат күнидә пасибанлиқ нөвити кәлгән үчтин
бири падишаниң ордисида пасибанлиқ күзити
қилсун. 6 Үчтин бири Сүр дегән дәрвазида турсун
вә үчтин бири орда пасибанлар һойлисиниң
кәйнидики дәрвазида турсун; шундақ қилип силәр
орда үчүн пасибанлиқ қилисиләр. 7 Шабат күнидә
пасибанлиқ нөвитини қилип болған үчтин икки
қисми Пәрвәрдигарниң өйидә падишаниң қешида
пасибанлиқ қилсун. 8 Силәр падишаниң әтрапида
туруп, һәр бириңлар қолуңларға өз қуралиңларни
елип, кимдәким сепиңлардин өткили урунса
уни өлтүрүңлар; падиша чиқип-кирсә униң
билән биллә жүрүңлар, деди. 9 Йүз бешилар
каһин Йәһояда барлиқ тапилиғанлирини беҗа
кәлтүрүшти; һәр бир йүз беши өз адәмлирини, һәм
шабат күнидә пасибанлиқ нөвитигә кәлгәнләрни
һәм пасибанлиқ нөвитидин янғанларни қалдуруп
қалди; андин Йәһояда каһинниң қешиға кәлди. 10
Каһин болса Давут падишаниң Пәрвәрдигарниң
өйидә сақлақлиқ нәйзә вә қалқанлирини йүз
бешиларға тарқитип бәрди. 11 Орда пасибанлири
тизилип, һәр бири өз қолида қуралини тутуп,
ибадәтханиниң оң тәрипидин тартип сол
тәрипигичә қурбангаһ билән ибадәтханини
бойлап падишаниң әтрапида турди. 12 Йәһояда
шаһзадини оттуриға чиқирип униң бешиға
тажни кийгүзүп, униңға гуванамиләрни берип,
падиша болушқа [хушбуй май билән] мәсиһ
қилди. Һәммәйлән чавак челип: — «Падиша
яшисун!» дәп товлашти. 13 Аталия орда
пасибанлири билән хәлиқниң товлашлирини
аңлиғанда, Пәрвәрдигарниң өйигә кирип,
көпчиликниң арисиға кәлди. 14 У қаривиди, мана
падиша қаидә-рәсим бойичә түврүкниң йенида
туратти. Падишаһниң йенида әмәлдарлар билән
канайчилар тизилған еди; барлиқ жут хәлқи
шатлинип, канай челишатти. Буни көргән Аталия
кийимлирини житип: — Асийлиқ, асийлиқ! —
дәп вақирди. 15 Амма Йәһояда каһин қошунға
мәсъул болған йүз бешиларға: Уни сәплириңлар
оттурисидин сиртқа чиқириветиңлар; кимдәким
униңға әгәшсә қиличлансун, дәп буйруди. Чүнки
каһин: — У Пәрвәрдигарниң өйидә өлтүрүлмисун,
дәп ейтқан еди. 16 Шуниң билән улар униңға
йол бошитип бәрди; вә у падиша ордисиға
киридиған ат йолиға йетип кәлгәндә, улар у йәрдә
уни өлтүрди. 17 Йәһояда: — «Пәрвәрдигарниң
хәлқи болайли» дәп Пәрвәрдигарниң вә падиша
билән хәлиқниң оттурисида бир әһдә тохтатти;
падиша билән хәлиқниң оттурисида һәм бир әһдә
бағланди. 18 Андин барлиқ зиминдики хәлиқ
Баалниң бутханисиға берип уни бузуп ташлиди;
униң қурбангаһлири билән мәбудлирини чеқип
парә-парә қилип, Баалниң каһини Маттанни
қурбангаһларниң алдида өлтүрди. Андин
кейин [Йәһояда] каһин Пәрвәрдигарниң өйигә
пасибанларни тайинлиди. 19 Андин у йүз
бешилар, Карийлар, орда пасибанлири вә жутниң
һәммә хәлқини өзи билән елип келип, падишани
Пәрвәрдигарниң өйидин башлап чүшүп, ордидики

«Пасибанларниң дәрвазиси»дин падишаниң
ордисиға киргүзди; Йоаш падишалиқ тәхтигә
олтарди. 20 Жутниң барлиқ хәлқи шатлинатти;
улар Аталияни падишаниң ордисиниң йенида
қиличлап өлтүргәндин кейин, шәһәр тинич болуп
қалди. 21 Йәһоаш йәттә яшқа киргәндә падиша
болди.

12 Йәһуниң сәлтәнитиниң йәттинчи жилида
Йәһоаш падиша болди; у қириқ жил
Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң аниси Бәәр-
Шебалиқ Зибияһ еди. 2 Йәһоаш Йәһояда каһин
униңға несиһәт қилип турған барлиқ күнләрдә,
Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди.
3 Пәқәт «жуқури җайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ
йәнила «жуқури җайлар»ға чиқип қурбанлиқ
қилип хушбуй яқатти. 4 Йәһоаш каһинларға: —
Пәрвәрдигарниң өйигә Худаға аталған һәммә пул,
җүмлидин ройхәттин өткүзүлгән һәр кишиниң
баҗ пули, қәсәм ичкәнләрниң пули вә һәр
ким ихтияри билән Пәрвәрдигарниң өйигә
беғишлап әкәлгән һәммә пулни 5 каһинлар
ғәзничиләрдин тапшурувелип Пәрвәрдигарниң
өйиниң қайси йери бузулған болса, шу пулни
ишлитип шуларни оңшисун, деди. 6 Лекин
Йәһоаш падишаниң сәлтәнитиниң жигирмә
үчинчи жилиғичә, каһинлар ибадәтханиниң
бузулған йәрлирини техичә оңлимиған еди.
7 Андин Йәһоаш падиша Йәһояда каһин
вә башқа каһинларни чақирип уларға: —
Немишкә ибадәтханиниң бузулған йәрлирини
оңшимидиңлар? Мундин кейин ғәзничиләрдин
пул алмаңлар вә өзүңлар ибадәтханиниң
бузулған йәрлирини оңлатмаңлар, деди. 8
Шуниң билән каһинлар мақул болушуп: Биз
буниңдин кейин хәлиқтин пул алмаймиз һәм
өзимиз ибадәтханиниң бузулған йәрлиримиму
оңшимаймиз, деди. 9 Әнди Йәһояда каһин
бир сандуқни елип чиқип, япқучидин бир
төшүк тешип уни қурбангаһниң йениға қойди;
кишиләр Пәрвәрдигарниң өйигә киргәндә, у оң
тәрәптә туратти. Дәрвазиға қарайдиған каһинлар
Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрүлгән барлиқ пулни
униңға салатти. 10 Вә шундақ болаттики, улар
сандуқта көп пул чүшкәнлигини көрсә, падишаниң
кативи билән баш каһин ибадәтханиға чиқип,
Пәрвәрдигарниң өйидики пулни халтиға чигип,
санап қоятти. 11 Андин улар Пәрвәрдигарниң
өйини оңшайдиған иш башлириға өлчәп-һесаплап
берәтти. Улар болса уни Пәрвәрдигарниң өйини
оңшайдиған яғаччи билән тамчилар, 12 ташчилар
билән таштирашларға берәтти. Улар мошу пулни
Пәрвәрдигарниң өйиниң бузулған йәрлирини
оңшашқа лазим болған яғач билән оюлған
ташларни сетивелишқа, шуниңдәк ибадәтханини
оңшашқа вә һәммә башқа чиқимға ишлитәтти.
13 Лекин Пәрвәрдигарниң өйигә кәлтүрүлгән
пул ибадәтханиға атилидиған күмүч қача-
қучилар, пичақлар, пиялиләр, канайлар, я
алтундин яки күмүчтин ясалған башқа һәр
қандақ нәрсиләрни яситишқа ишлитилмәйтти.
14 Улар бәлки шу пулни иш бешилириға берип,
Пәрвәрдигарниң өйини оңшитатти. 15 Улар пулни
иш бежиргүчиләрниң ишләмчиләргә тәқсим
қилип бериши үчүн тапшуратти; лекин униң
һесаватини қилмайтти; чүнки булар инсап
билән иш қилатти. 16 Лекин итаәтсизлик
қурбанлиғи пули билән гуна қурбанлиғиға
мунасивәтлик пуллар Пәрвәрдигарниң өйигә
елип келинмәйтти; у каһинларға тәвә еди. 17 У
вақитта Сурийә падишаси Һазаәл Гат шәһиригә
һуҗум қилип, уни ишғал қилди. Андин Һазаәл
Йерусалимға һуҗум қилишқа йүзләнди. 18
Шуниң билән Йәһуданиң падишаси Йәһоаш
өз ата-бовилири болған Йәһуда падишалири
Йәһошафат, Йорам вә Аһазия Пәрвәрдигарға
тәқдим қилған һәммә муқәддәс буюмларни,
вә өзи тәқдим қилғанлирини Пәрвәрдигарниң
өйи һәм падишаниң ордисиниң ғәзнилиридин
издәп тапқан барлиқ алтунға қошуп, һәммисини
Сурийәниң падишаси Һазаәлгә әвәтти; андин
Һазаәл Йерусалимдин чекинди. 19 Йоашниң
башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси
«Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 20 Әнди
[Йәһоашниң] хизмәткарлири униңға қәст қилип
Силла давини тәрипидики Милло қәлъәсидә уни
өлтүрди. 21 Униң хизмәткарлиридин Шимеатниң
оғли Йозақар вә Шомәрниң оғли Йәһозабад уни
зәхимләндүрди, шуниң билән у өлди. У өз ата-
бовилириниң арисида «Давутниң шәһири»дә
дәпнә қилинди. Оғли Амазия униң орнида падиша
болди.

13 Аһазияниң оғли, Йәһуданиң падишаси
Йоашниң сәлтәнитиниң жигирмә үчинчи

жили, Йәһуниң оғли Йәһоаһаз Самарийәдә
Исраилға падиша болуп, Самарийәдә он йәттә
жил сәлтәнәт қилди. 2 У Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилип, Исраилни
гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң
гуналириға әгишип маңди; у улардин һеч
чиқмиди. 3 Буниң үчүн Пәрвәрдигарниң
ғәзиви Исраилға қозғалди; у уларни Сурийәниң
падишаси Һазаәлниң вә Һазаәлниң оғли Бән-
Һададниң қолиға тапшуруп бәрди. 4 Йәһоаһаз
Пәрвәрдигардин рәһим тилиди; вә Пәрвәрдигар
Исраилниң қисилип қалғанлиғини көрүп дуасиға
қулақ салди. Чүнки Сурийәниң падишаси уларға
зулум қиливататти. 5 Пәрвәрдигар Исраилға
бир қутқузғучи тайинлиди; шуниң билән улар
Сурийләрниң қолидин азат болуп қутулди. Кейин
Исраил йәнә бурунқидәк өз өй-чедирлиридә
маканлашти. 6 Лекин улар Исраилни гунаға
путлаштурған Йәробоам җәмәтиниң гуналиридин
чиқмиди; улар йәнила шу йолда маңатти. Һәтта
Самарийәдә бир «Ашәраһ» бутму қалған еди. 7
[Сурийәниң падишаси] Йәһоаһазға пәқәт әллик
атлиқ ләшкәрни, он җәң һарвуси билән он
миң пиядә әскиринила қалдурған еди. Чүнки у
Йәһоаһазниң [қошунини] йоқитип хамандики
топа-чаңдәк қиливәткән еди. 8 Әнди Йәһоаһазниң
башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси,
җүмлидин сәлтәнитиниң һәммә қудрити «Исраил
падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән
китапта пүтүлгән әмәсмиди? 9 Йәһоаһаз ата-
бовилириниң арисида ухлиди вә Самарийәдә
дәпнә қилинди. Андин оғли Йоаш орнида
падиша болди. 10 Йәһуданиң падишаси
Йоашниң сәлтәнитиниң оттуз йәттинчи жилида
Йәһоаһазниң оғли Йәһоаш Самарийәдә Исраилға
падиша болуп, он алтә жил сәлтәнәт қилди. 11 У
Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди;
у Исраилни гунаға путлаштурған, Нибатниң
оғли Йәробоамниң гуналириниң һеч қайсисини
ташлимиди; у шу йолда маңатти. 12 Әнди
Йоашниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң
һәммиси, җүмлидин униң Йәһуданиң падишаси
Амазия билән җәң қилип көрсәткән қудрити
«Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 13 Йоаш ата-
бовилириниң арисида ухлиди вә Йәробоам униң
тәхтигә олтарди. Йоаш Самарийәдә Исраилниң
падишалири арисида дәпнә қилинди. 14 Елиша
өз әҗилини йәткүзидиған кесәл билән ятти.
Исраилниң падишаси Йоаш униң қешиға келип
униң йүзигә еңишип жиғлап: И атам, и атам,
Исраилниң җәң һарвуси һәм атлиқ әскәрлири!»
дәп пәряд көтәрди. 15 Елиша униңға: Бир я
билән я оқлирини кәлтүргин, деди. У я билән
я оқлирини кәлтүргәндә 16 Елиша Исраилниң
падишасиға: Қолуңни яға селип тутқин, деди. У
қолини қойғанда Елишаму қоллирини падишаниң
қоллириниң үстигә қоюп, униңға: 17 — Мәшриқ
тәрәптики деризини ачқин, деди. У уни ачқанда
Елиша: Атқин, деди. У етивиди, Елиша униңға:
Мана бу Пәрвәрдигарниң нусрәт я оқи, йәни
Сурийәниң үстидин нусрәт қазинидиған я оқидур.
Сән Сурийләрни йоқатқичә Афәқтә улар билән җәң
қилисән, деди. 18 Андин у: — Я оқлирини қолуңға
алғин, деди. Уларни алғанда, Елиша Исраилниң
падишасиға: Улар билән йәргә урғин, деди. У үч
қетим уруп тохтиди. 19 Худаниң адими униңға
аччиқлинип: Сән бәш-алтә қетим урушуңға тоғра
келәтти. Шундақ қилған болсаң, сән Сурийләрни
уруп йоқитип үзүл-кесил мәғлуп қилаттиң; лекин
әнди Сурийләрни уруп, пәқәт үч қетимла мәғлуп
қилалайсән, деди. 20 Елиша өлүп дәпнә қилинди.
Әнди һәр жили, жил бешида Моаблардин топ-
топ булаңчилар жутқа паракәндичилик салатти.
21 Бир күни шундақ болдики, хәлиқ бир өлгән
адәмни йәрлигигә қоюватқанда, мана, улар бир
топ булаңчиларни көрүп қалди, улар җәсәтни
Елишаниң гөригә ташлиди. Җәсәт Елишаниң
устихиниға тәккәндә, у тирилип, қопуп тик
турди. 22 Амма Сурийәниң падишаси Һазаәл
болса Йәһоаһазниң һәммә күнлиридә Исраилға
залимлиқ қилатти. 23 Лекин Пәрвәрдигар уларға
меһриван болуп ич ағритатти; Ибраһим билән
Исһақ вә Яқупқа бағлиған әһдиси түпәйлидин У
уларға илтипат қилип, уларни бүгүнгә қәдәр һалак
қилмай, Өз һозуридин чиқиривәтишни халимиған
еди. 24 Сурийәниң падишаси Һазаәл өлди вә оғли
Бән-Һадад униң орнида падиша болди. 25 Андин
кейин Йәһоаһазниң оғли Йәһоаш Һазаәлниң
оғли Бән-Һададниң қолидин Һазаәл өз атиси
Йәһоаһаздин җәңдә тартивалған шәһәрләрни
яндурувалди. Йәһоаш уни уруп, үч қетим мәғлуп
қилип, шуниң билән Исраилниң шәһәрлирини
яндурвалди.

14 Исраилниң падишаси Йәһоаһазниң оғли
Йоашниң сәлтәнитиниң иккинчи жилида
[Йәһудадики] Йоашниң оғли Амазия Йәһудаға
падиша болди. 2 Падиша болғанда у жигирмә бәш
яшқа киргән еди; у Йерусалимда жигирмә тоққуз
жил сәлтәнәт қилди. Униң аниси Йерусалимлиқ
Йәһоаддан еди. 3 Амазия Пәрвәрдигарниң
нәзиридә дурус болғанни қилатти, лекин әждати
Давут қилғандәк әмәс, бәлки атиси Йоашниң
барлиқ қилғанлири бойичә иш көрәтти. 4
Пәқәт «жуқури жайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ
йәнила «жуқури жайлар»ға чиқип қурбанлиқ
қилип хушбуй яқатти. 5 Вә шундақ болдики,
сәлтәнити униң қолида муқим болғанда, у
падиша атисини өлтүргән хизмәткарлирини
тутуп өлтүрди. 6 Лекин Мусаға чүшүрүлгән
қанун китавида Пәрвәрдигарниң: «Атиларни
оғуллири үчүн өлүмгә мәһкүм қилишқа болмайду
я оғуллирини атилири үчүн өлүмгә мәһкүм
қилишқа болмайду, бәлки һәр бири өз гунайи
үчүн өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп пүтүлгән
әмри бойичә, у өлтүргүчиләрниң балилирини
өлүмгә мәһкүм қилмиди. 7 У «Шор вадиси»да
Едомийлардин он миң әскәрни өлтүрди вә җәң
қилип Селани ишғал қилип уни Йоқтәәл дәп атиди;
бүгүнгичә у шундақ атилип кәлмәктә. 8 Андин
кейин Амазия Исраилниң падишаси Йәһуниң
нәвриси, Йәһоаһазниң оғли Йәһоашниң алдиға
әлчиләрни мaңдуруп: «Қени, [җәң мәйданида] йүз
туранә көрүшәйли» деди. 9 Исраилниң падишаси
Йәһоаш Йәһуданиң падишаси Амазияға әлчи
әвәтип мундақ сөзләрни йәткүзди: — «Ливандики
тикән Ливандики кедир дәриғигә сөз әвәтип: Өз
қизиңни оғлумға хотунлуққа бәргин, деди. Лекин
Ливандики бир явайи һайван өтүп кетиветип,
тикәнни дәссивәтти. 10 Сән дәрвәқә Едомниң
үстидин ғәлибә қилдиң; көңлүңдә өз-өзүңдин
мәғрурлинип кәттиң. Әнди яйрап пәхирлән,
бирақ өйдә қалғин; немишкә бешиңға күлпәт
кәлтүрүп, өзүңни вә өзүң билән Йәһудани балаға
жиқитисән?». 11 Амма Амазия қулақ салмиди.
Исраилниң падишаси Йәһоаш җәңгә чиқти; шуниң
билән у Йәһуданиң падишаси Амазия билән
Йәһудадики Бәйт-Шәмәштә учришип соқушти.
12 Йәһуданиң адәмлири Исраилниң адәмлири
тәрипидин тирипирән қилинип, һәр бири өз өйигә
қечип кәтти. 13 Вә Исраилниң падишаси Йәһоаш
Бәйт-Шәмәштә Аһазияниң нәвриси, Йәһоашниң
оғли, Йәһуданиң падишаси Амазияни әсир
қилип, Йерусалимға елип барди; у Йерусалимниң
сепилиниң Әфраим дәрвазисидин тартип бүҗәк
дәрвазисиғичә болған төрт йүз гәзлик бир
бөлигини өрүвәтти. 14 У Пәрвәрдигарниң өйидин
һәмдә падишаниң ордисидики ғәзнидин тепилған
барлиқ алтун-күмүч, һәммә қача-қучиларни
буливалди вә кепиллик сүпитидә бир нәччә
тутқунни елип Самарийәгә йенип кәтти. 15 Амма
Йәһоашниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң
һәммиси, җүмлидин униң Йәһуданиң падишаси
Амазия билән җәң қилип көрсәткән қудрити
«Исраил падишалириниң Тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 16 Йәһоаш өз
ата-бовилириниң арисида ухлиди вә Самарийәдә
Исраилниң падишалириниң арисида дәпнә
қилинди. Оғли Йәробоам униң орниға падиша
болди. 17 Исраилниң падишаси Йәһоаһазниң
оғли Йәһоаш өлгәндин кейин, Йәһоашниң
оғли, Йәһуданиң падишаси Амазия он бәш
жил өмүр көрди. 18 Әнди Амазияниң башқа
әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси «Йәһуда
падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән
китапта пүтүлгән әмәсмиди? 19 У Йерусалимда
бәзиләр уни қәстләшкә киришкән еди, Лақиш
шәһиригә қечип кәтти; лекин қәстлигүчиләр
кәйнидин Лақишқа адәм әвәтип у йәрдә уни
өлтүрди. 20 Андин улар уни атларға артип
Йерусалимға елип барди. У Йерусалимда ата-
бовилириниң арисида «Давутниң шәһири»дә
дәпнә қилинди. 21 Йәһуданиң барлиқ хәлқи униң
он алтә яшқа киргән оғли Азарияни тикләп,
уни атиси Амазияниң орнида падиша қилди
22 (падиша атиси ата-бовилириниң арисида
ухлиғандин кейин, Елат шәһирини қайтидин
ясап, Йәһудаға йәнә тәвә қилғучи дәл Азария
еди). 23 Йәһуданиң падишаси Йоашниң оғли
Амазияниң сәлтәнитиниң он бәшинчи жилида,
Исраилниң падишаси Йәһоашниң оғли Йәробоам
һөкүм сүрүшкә башлап, Самарийәдә қириқ бир
жил сәлтәнәт қилди. 24 У Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилди; у Исраилни
гунаға путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң
гуналириниң һеч бирини ташлимиди. 25
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң өз қули Гат-
Һәфәрлик Амиттайниң оғли Юнус [пәйғәмбәр]

арқилиқ ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, у
[шималда] Хамат райониға кириш еғизидин
тартип [җәнупта] «Арабаһ деңизи»ғичә Исраилниң
чегаралирини кеңәйтип әслигә кәлтүрди. 26 Чүнки
Пәрвәрдигар Исраилниң тартқан азаплириниң
интайин қаттиқ екәнлигини көрди; аҗизлар һәм
мәйиплардин башқа һеч ким қалмиди, Исраилға
мәдәткар йоқ еди. 27 Пәрвәрдигар: «Исраилниң
намини асманниң астидин йоқитимән» дегән әмәс
еди; шуңа У Йәһоашниң оғли Йәробоамниң қоли
билән уларни қутқузди. 28 Әнди Йәробоамниң
башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси,
җүмлидин униң сәлтәнитиниң қудрити вә
қандақ җәң қилип, әсли Йәһудаға тәвә болған
Дәмәшқ билән Хаматни яндурувалғанлиғи
«Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 29 Йәробоам
ата-бовилири, йәни Исраилниң падишалириниң
арисида ухлиди вә оғли Зәкәрия униң орнида
падиша болди.

15 Исраилниң падишаси Йәробоамниң
сәлтәнитиниң жигирмә йәттинчи жилида
Амазияниң оғли Азария Йәһуданиң падишаси
болди. 2 Он алтә яшқа киргәндә падиша
болуп Йерусалимда әллик икки жил сәлтәнәт
қилди. Униң анисиниң исми Йәколия болуп,
у Йерусалимлиқ еди. 3 У атиси Амазияниң
барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә
дурус болғанни қилатти. 4 Пәқәт «жуқури
җайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури
җайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй
яқатти. 5 Амма Пәрвәрдигар падишани уруп,
униң өлүмигичә уни мохо кесилигә муптила
қилғач, у айрим өйдә туратти вә падишаниң
оғли Йотам ордини башқуруп жутниң хәлқиниң
үстигә һөкүм сүрәтти. 6 Азарияниң башқа
әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси
«Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 7 Азария
ата-бовилириниң арисида ухлиди; кишиләр
уни «Давутниң шәһири»дә ата-бовилириниң
арисида дәпнә қилди. Оғли Йотам униң орнида
падиша болди. 8 Йәһуда падишаси Азарияниң
сәлтәнитиниң оттуз сәккизинчи жилида,
Йәробоамниң оғли Зәкәрия Самарийәдә Исраилға
падиша болуп, алтә ай сәлтәнәт қилди. 9 У ата-
бовилири қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзил болғанни қилатти; у Исраилни гунаға
путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң
гуналиридин чиқмиди. 10 Ябәшниң оғли Шаллум
униңға қәст қилип, уни хәлиқниң алдида уруп
өлтүрди вә униң орнида падиша болди. 11
Зәкәрияниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң
һәммиси «Исраил падишалириниң тарих-
тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?
12 [Униң өлтүрүлүши] Пәрвәрдигарниң Йәһуға: —
Сениң оғуллириң төртинчи нәслигичә Исраилниң
тәхтидә олтириду, дегән сөзини әмәлгә ашурди.
Дәрвәқә шундақ болди. 13 Ябәшниң оғли Шаллум
Йәһуда падишаси Азарияниң сәлтәнитиниң оттуз
тоққузинчи жилида падиша болуп, Самарийәдә
толуқ бир ай сәлтәнәт қилди. 14 Гадиниң
оғли Мәнаһәм Тирзаһдин чиқип, Самарийәгә
келип, Ябәшниң оғли Шаллумни шу йәрдә уруп
өлтүрди вә униң орнида падиша болди. 15
Шаллумниң башқа ишлири, җүмлидин униң
қәст қилишлири, мана «Исраил падишалириниң
тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.
16 Шу чағда Мәнаһәм Типсаһ шәһиригә һуҗум
қилип, у йәрдә туруватқанларниң һәммисини
өлтүрди; у йәнә Тирзаһдин тартип униңға тәвә
барлиқ зиминлирини вәйран қилди. Улар тән
берип дәрвазини ачмиғини үчүн шәһәргә шундақ
һуҗум қилдики, һәтта униңдики җими һамилдар
аялларниң қарнини житип өлтүрди. 17 Йәһуда
падишаси Азария сәлтәнитиниң оттуз тоққузинчи
жилида, Гадиниң оғли Мәнаһәм Исраилға
падиша болуп, Самарийәдә он жил сәлтәнәт
қилди. 18 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил
болғанни қилип, пүтүн өмридә Исраилни гунаға
путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң
гуналиридин чиқмиди. 19 Асурийәниң падишаси
Пул Исраил зиминиға таҗавуз қилди; у вақитта
Мәнаһәм: «Падишаһлиғимниң мустәһкәмлиги
үчүн маңа ярдәм қилғайла» дәп униңға миң
талант күмүч бәрди. 20 Мәнаһәм Асурийәниң
падишасиға беридиған шу пулни Исраилниң
һәммә бай адәмлиригә баҗ селиш билән алди; у
һәр биридин әллик шәкәл күмүч алди. Шуниң
билән Асурийәниң падишаси қайтип кәтти вә бу
зиминда туруп қалмиди. 21 Мәнаһәмниң башқа
ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси «Исраил
падишалириниң тарих-тәзкирилири» дегән
китапта пүтүлгән әмәсмиди? 22 Мәнаһәм ата-

бовилириниң арисида ухлиди вә оғли Пәкаһия
орнида падиша болди. 23 Йәһуда падишаси
Азарияниң сәлтәнитиниң әллигинчи жилида,
Мәнаһәмниң оғли Пәкаһия Самарийәдә Исраилға
падиша болуп, икки жил сәлтәнәт қилди. 24 У
Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилип,
Исраилни гунаға путлаштурған Нибатниң оғли
Йәробоамниң гуналиридин чиқмиди. 25 Вә униң
сәрдари Рәмалияниң оғли Пикаһ униңға қәст
қилип уни Самарийәдә, падиша ордисидики
қәлъәдә өлтүрди; шу ишта Аргоб билән Арийә вә
әллик Гилеадлиқ киши Пикаһ тәрәптә турди; у
Пәкаһияни өлтүрүп униң орнида падиша болди.
26 Пәкаһияниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң
һәммиси болса, мана «Исраил падишалириниң
тарих-тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур.
27 Йәһуданиң падишаси Азарияниң сәлтәнитиниң
әллик иккинчи жилида, Рәмалияниң оғли Пикаһ
Самарийәдә Исраилға падиша болуп, жигирмә
жил сәлтәнәт қилди. 28 У Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилип Исраилни гунаға
путлаштурған Нибатниң оғли Йәробоамниң
гуналиридин чиқмиди. 29 Исраилниң падишаси
Пикаһниң күнлиридә Асурийәниң падишаси
Тиглат-Пиләсәр келип Ийон, Абәл-Бәйт-Маакаһ,
Яноаһ, Кәдәш, Һазор, Гилеад, Галилийә, җүмлидин
Нафталиниң пүткүл зиминини ишғал қилип, шу
йәрдики хәлиқни тутқун қилип, Асурийәгә елип
барди. 30 Әлаһниң оғли Һошия Рәмалияниң оғли
Пикаһға қәст қилип уни өлтүрди. Уззияниң оғли
Йотамниң сәлтәнитиниң жигирминчи жилида, у
Пикаһниң орнида падиша болди. 31 Пикаһниң
башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси
болса, мана «Исраил падишалириниң тарих-
тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгәндур. 32
Исраилниң падишаси Рәмалияниң оғли Пикаһниң
сәлтәнитиниң иккинчи жилида, Уззияниң оғли
Йотам Йәһудаға падиша болди. 33 У падиша
болғанда жигирмә бәш яшқа киргән болуп,
Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди.
Униң анисиниң исми Йәруша еди; у Задокниң
қизи еди. 34 Йотам атиси Уззияниң барлиқ
қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә
дурус болғанни қилатти. 35 Пәқәт «жуқури
җайлар»ла йоқитилмиди; хәлиқ йәнила «жуқури
җайлар»ға чиқип қурбанлиқ қилип хушбуй
яқатти. Пәрвәрдигарниң өйиниң «Жуқириқи
дәрваза»сини ясиғучи шу еди. 36 Йотамниң
башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси
«Исраил падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 37 Шу чағларда
Пәрвәрдигар Сурийәниң падишаси Рәзин билән
Рәмалияниң оғли Пикаһни Йәһудаға һуҗум
қилишқа қозғиди. 38 Йотам ата-бовилири арисида
ухлиди вә ата-бовилириниң арисида атиси
Давутниң шәһиридә дәпнә қилинди. Оғли Аһаз
орнида падиша болди.

16 Рәмалияниң оғли Пикаһниң он йәттинчи
жилида, Йотамниң оғли Аһаз Йәһудаға
падиша болди. 2 Аһаз падиша болғанда
жигирмә яшқа киргән болуп, Йерусалимда
он алтә жил сәлтәнәт қилған еди. У атиси
Давут қилғандәк әмәс, әксичә Пәрвәрдигарниң
нәзиридә дурус болғанни қилмиди. 3 У
Исраилниң падишалириниң йолида маңатти,
һәтта Пәрвәрдигар Исраилниң алдидин һайдап
чиқарған әлләрниң жиркиничлик гуналириға
әгишип, өз оғлини оттин өткүзүп көйдүрди.
4 У «жуқури җайлар»да, дөңләрдә вә һәр бир
көк дәрәқләрниң астида қурбанлиқ қилип, күҗә
көйдүрәтти. 5 Шу вақитта Сурийәниң падишаси
Рәзин билән Исраилниң падишаси, Рәмалияниң
оғли Пикаһ Йерусалимға һуҗум қилип, [падиша]
Аһазни муһасиригә елип қоршивалғини билән,
лекин уни мәғлуп қилалмиди. 6 Әшу вақитта
Сурийәниң падишаси Рәзин Елат шәһирини
Сурийәгә қайтурувалди вә шу йәрдә туруватқан
Йәһудаларни һайдивәтти. Андин Сурийләр келип
у йәрдә олтирақлашти; улар бүгүнгичә шу йәрдә
турмақта. 7 Аһаз Асурийәниң падишаси Тиглат-
Пиләсәргә әлчиләрни әвәтип: Мән силиниң
қуллири, силиниң оғуллири болимән; маңа
һуҗум қиливатқан Сурийәниң падишасиниң
қолидин вә Исраилниң падишасиниң қолидин
қутқузушқа чиққайла, деди. 8 Шуни ейтип Аһаз
Пәрвәрдигарниң өйи вә падишаниң ордисидики
ғәзниләрдики күмүч билән алтунни соға
қилип, Асурийәниң падишасиға әвәтти. 9
Асурийәниң падишаси униң тәливигә қошулди;
шуниң билән Асурийәниң падишаси Дәмәшққә
һуҗум қилип уни ишғал қилди; униңдики
аһалини тутқун қилип Кир шәһиригә елип
барди вә Рәзинни өлтүрди. 10 Аһаз падиша
әнди Асурийәниң падишаси Тиглат-Пиләсәр

билән көрүшкили Дәмәшққә барди вә шундақла
Дәмәшқтики қурбангаһни көрди. Андин Аһаз
падиша шу қурбангаһниң рәсимини, униң
барлиқ ясилиш тәпсилатлириниң лайиһисини
сизип, уни Урия каһинға йәткүзди. 11 Шуниң
билән Урия каһин Аһаз падиша Дәмәшқтин
әвәткән барлиқ тәпсилатлар бойичә бир
қурбангаһ ясиди. Аһаз падиша Дәмәшқтин
йенип кәлмәстә, Урия каһин уни шундақ тәйяр
қилған еди. 12 Падиша Дәмәшқтин йенип келип,
қурбангаһни көрүп, қурбангаһқа берип, униң
үстигә қурбанлиқ сунди; 13 у қурбангаһниң
үстигә көйдүрмә қурбанлиқ вә ашлиқ һәдийәсини
көйдүрүп, «шарап һәдийә»сини төкүп, «енақлиқ
қурбанлиғи»ниң қенини чачти. 14 Шундақ
қилип у Пәрвәрдигарниң һозуриниң алдидики
мис қурбангаһни елип уни Пәрвәрдигарниң
өйи билән өзиниң қурбангаһиниң оттурисидин
өткүзүп, өз қурбангаһиниң шимал тәрипигә
қойдурди. 15 Аһаз падиша Урия каһинға буйруқ
қилип: Мошу чоң қурбангаһ үстигә әтигәнлик
көйдүрмә қурбанлиқ билән кәчлик ашлиқ
һәдийәсини, падишаниң көйдүрмә қурбанлиғи
билән ашлиқ һәдийәсини, һәммә жутниң
пүтүн хәлқиниң көйдүрмә қурбанлиғи, ашлиқ
һәдийә вә шарап һәдийәлирини көйдүрүп
сунисән. Көйдүрмә қурбанлиқларниң барлиқ
қанлири вә башқа қурбанлиқларниң барлиқ
қанлирини ушбу қурбанлиқниң үстигә төкисән.
Мис қурбангаһ болса мениң йол соришим
үчүн болсун, деди. 16 Шуниң билән Урия
каһин Аһаз падиша буйруғанниң һәммисини
ада қилди. 17 Аһаз падиша дас тәгликлиригә
бекитилгән тахтайларни кесип ажритип, дасларни
тәгликлиридин еливәтти; у мис «деңиз»ни
тегидики мис уйларниң үстидин көтирип
елип, уни таш тахтайлиқ бир мәйданға
қойдурди. 18 У Асурийә падишасини рази
қилиш үчүн Пәрвәрдигарниң өйигә тутишидиған
«Шабат күнидики айванлиқ йол» билән падиша
ташқиридин киридиған йолни етивәтти. 19
Аһазниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң
һәммиси «Йәһуда падишалириниң тарих-
тәзкирилири» дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди?
20 Аһаз өз ата-бовилири арисида ухлиди; у ата-
бовилириниң арисида «Давутниң шәһири»дә
дәпнә қилинди; оғли Һәзәкия орнида падиша
болди.

17 Йәһуданиң падишаси Аһазниң сәлтәнитиниң
он иккинчи жилида, Елаһниң оғли Һошия
Самарийәдә Исраилға падиша болуп, тоққуз
жил сәлтәнәт қилди. 2 У Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилатти; лекин униңдин
илгири өткән Исраилниң падишалиридәк ундақ
рәзиллик қилмайтти. 3 Асурийәниң падишаси
Шалманәзәр униңға һуҗум қилғили чиққанда,
Һошия униңға беқинип соға-салам бәрди. 4
Амма Асурийәниң падишаси Һошияниң асийлиқ
қилмақчи болғинини байқиди; чүнки Һошия
бурунқидәк Асурийәниң падишасиға жиллиқ
соға-салам йоллимай, бәлки Мисирниң падишаси
соға әлчиләрни маңдурған еди. Униң үчүн
Асурийәниң падишаси уни тутуп, бағлап зинданға
соливәтти. 5 Андин Асурийәниң падишаси
чиқип пүткүл [Исраил] зиминини талан-тараж
қилип, Самарийәни үч жилғичә қамал қилди. 6
Һошияниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жилида,
Асурийәниң падишаси Самарийәни ишғал қилип,
Исраилларни Асурийәгә сүргүн қилип, уларни
Халаһ шәһири, Гозандики Хабор дәриясиниң
бойлири вә Медиаларниң шәһәрлиригә
орунлаштурди. 7 Мана, шундақ ишлар болди;
чүнки Исраиллар өзлирини Мисирниң падишаси
Пирәвнниң қолидин қутқузуп, Мисир зиминидин
чиқарған Пәрвәрдигар Худасиға гуна қилип
башқа илаһлардин қорқуп 8 Пәрвәрдигар
Исраилларниң алдидин һайдиветкән ят
әлликләрниң қаидә-бәлгүлимилиридә, шундақла
Исраилниң падишалири өзлири чиқарған
қаидә-бәлгүлимилиридә маңған еди. 9 Вә
Исраиллар өз Пәрвәрдигар Худасиға қарши чиқип,
йошурунларчә тоғра болмиған ишларни қилди;
улар барлиқ шәһәрлиридә күзәт мунаридин
мустәһкәм қорғанғичә «жуқури җайлар»ни
ясиди. 10 Улар һәммә егиз дөңләрдә вә һәммә көк
дәрәқләрниң астида «бут түврүк» вә «Ашәраһ»
бути турғузди. 11 Пәрвәрдигар уларниң алдидин
һайдап чиқарған [ят] әлликләр қилғандәк, улар
һәммә «жуқури җайлар»да хушбуй яқатти
вә Пәрвәрдигарниң ғәзивини кәлтүридиған
һәр хил рәзил ишларни қилатти. 12 Гәрчә
Пәрвәрдигар уларға: — «Бу ишни қилмаңлар!»
дегән болсиму, улар бутларниң қуллуғиға

берилип кәткән еди. 13 Пәрвәрдигар һәммә
пәйғәмбәрләр билән һәммә алдин көргүчиләрниң
вастиси билән һәм Исраилни һәм Йәһудани
агаһландуруп: Рәзил йоллириңлардин йенип, ата-
бовилириңларға тапиланған вә қуллирим болған
пәйғәмбәрләр арқилиқ силәргә тәстиқлиған
пүтүн қанунға бойсунуп, Мениң әмирлирим вә
Мениң бәлгүлимилиримни тутуңлар, дегән еди.
14 Лекин улар қулақ салмай, Пәрвәрдигар Худасиға
ишәнмигән ата-бовилири қилғандәк, боюнлирини
қаттиқ қилди. 15 Улар Униң бәлгүлимилирини,
шундақла У уларниң ата-бовилири билән түзгән
әһдини вә уларға тапшурған агаһ-гуваларни
чәткә қаққан; улар әрзимәс нәрсиләргә әгишип,
өзлири әрзимәс болуп чиқти; Пәрвәрдигар уларға:
— Әтрапиңлардики әлликләрниң қилғинидәк
қилмаңлар, дегән дәл шу әлләргә әгишип,
рәзиллик қилатти. 16 Улар Худаси болған
Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлирини ташлап,
өзлири үчүн қуйма мәбудларни, йәни икки
мозайни қуйдурди, бир «Ашәраһ бут» қилдурди,
асмандики нурғунлиған ай-юлтузларға баш урди
вә Баалниң қуллуғиға кирди. 17 Улар өз оғуллири
билән қизлирини оттин өткүзди, палчилиқ вә
җадугәрлик ишләтти, шундақла Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилиш үчүн, өзлирини
сетип Униң ғәзивини қозғиди. 18 Шуниң үчүн
Пәрвәрдигар Исраилға интайин аччиқлинип,
уларни Өз нәзиридин нери қилди; Йәһуданиң
қәбилисидин башқа һеч қайсиси өз [зиминида]
қалдурулмиди. 19 Лекин Йәһудаму өз Худаси
Пәрвәрдигарниң әмирлирини тутмиди, бәлки
Исраил чиқарған қаидә-бәлгүлимиләр ичидә
маңди. 20 Униң үчүн Пәрвәрдигар Исраилниң
барлиқ нәслини чәткә қақти; уларни Өз нәзиридин
ташлиған күнигичә [зиминида] харлиққа
қалдуруп, булаңчиларниң қолиға тапшуруп
бәрди. 21 У Исраилни Давутниң җәмәтидин
тартивалған еди. Улар Нибатниң оғли Йәробоамни
падиша қилди вә Йәробоам болса Исраилни
Пәрвәрдигарниң йолидин яндуруп, уларни еғир
бир гунаға патқузуп аздурди. 22 Исраиллар
Йәробоамниң қилған һәммә гуналирида жүрүп,
улардин чиқмиди. 23 Ахир берип Пәрвәрдигар
Өз қуллири болған пәйғәмбәрләрниң вастиси
билән ейтқандәк, Исраилни Өз нәзиридин нери
қилди; Исраиллар өз жутидин Асурийәгә елип
кетилип, у йәрдә бүгүнгә қәдәр туруп кәлди.
24 Амма Асурийәниң падишаси Бабил, Куттаһ,
Авва, Хамат вә Сәфарваимдин хәлиқни йөткәп
Исраилниң орниға Самарийәниң шәһәрлиригә
маканлаштурди. Улар шуниң билән Самарийәгә
егидарчилиқ қилип шәһәрләрдә олтарди. 25
Вә шундақ болдики, улар у йәрдә дәсләптә
олтарғинида Пәрвәрдигардин қорқмиған еди;
Пәрвәрдигар уларни қийма-җийма қилидиған
бир нәччә ширларни уларниң арисиға әвәтти.
26 Шуниң билән Асурийәниң падишасиға хәвәр
йәткүзүлүп: — Сили йөткәп Самарийәниң
шәһәрлиридә маканлаштурған хәлиқләр шу
жутниң илаһиниң қаидә-йосунлирини билмәйду;
шуңа У уларниң арисиға ширларни әвәтти;
мана булар уларни өлтүрмәктә, чүнки хәлиқ
жутниң илаһиниң қаидә-йосунлирини билмәйду,
дейилди. 27 Шуниң билән Асурийәниң падишаси
әмир қилип: — Силәр у йәрдин елип кәлгән
каһинларниң бирини йәнә у йәргә апириңлар;
у у йәрдә туруп, уларға у жутниң илаһиниң
қаидә-йосунлирини үгәтсун, — деди. 28 Униң
буйруғи билән улар Самарийәдин йөткигән
каһинларниң бири келип, Бәйт-Әлдә туруп
Пәрвәрдигарниң қорқунучини уларға үгәтти. 29
Лекин шу хәлиқләрниң һәр бири өз илаһлириниң
бутлирини ясап, Самарийәликләр салған «жуқури
җайлар»дики ибадәтгаһлар ичигә турғузди;
һәр бир хәлиқ өзи турған шәһәрдә шундақ
қилди. 30 Бабилдин кәлгәнләр Суккот-Бинот
дегән мәбудни ясиди, Куттин кәлгәнләр Нәргал
бутни, Хаматтин кәлгәнләр Ашима бутни, 31
Аввийлар Нибһаз билән Тартак бутларни ясиди;
Сәфарвийлар Сәфарваимдики бутлири болған
Адраммәләк билән Анаммәләккә өз балилирини
атап отта көйдүрди. 32 Улар әнди мошундақ
һаләттә Пәрвәрдигардин қорқуп, өз арисидики
һәр түрлүк адәмләрни өзлири үчүн «жуқури
җайлар»дики бутханиларда қурбанлиқларни
сунидиған каһин қилип бекиткән. 33 Улар
Пәрвәрдигардин қорқатти вә шуниң билән тәң
қайси әлдин кәлгән болса, шу әлниң қаидә-
йосунлирида өз илаһлириниң қуллуғидиму
болатти. 34 Бүгүнгә қәдәр улар илгәрки адәтләр
бойичә меңип кәлмәктә; улар Пәрвәрдигардин
қорқмай, Пәрвәрдигар Исраил дәп атиған
Яқупниң әвлатлириға тапилиған бәлгүлимиләр

вә һөкүмләр, қанун вә әмирләргә мувапиқ иш
көрмәйду. 35 Пәрвәрдигар улар билән бир әһдә
қилишип уларға буйруп: — «Башқа илаһлардин
қорқмай, уларға сәҗдә қилмай яки уларға баш
урмай вә уларға қурбанлиқ қилмаңлар — 36 пәқәт
зор қудрәт вә узатқан билиги билән силәрни
Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигардинла
қорқуңлар, униңға сәҗдә қилиңлар вә униңға
қурбанлиқ сунуңлар. 37 У силәр үчүн пүткүзгән
бәлгүлимиләр, һөкүмләр, қанун вә әмирни
болса, уларни әбәткичә көңүл бөлүп тутуңлар;
башқа илаһлардин қорқмаңлар. 38 Мән силәр
билән қилған әһдини унтумаңлар я башқа
илаһлардин қорқмаңлар, 39 бәлки Худайиңлар
Пәрвәрдигардин қорқуңлар; вә У силәрни һәммә
дүшмәнлириңларниң қолидин қутқузиду» —
дегән еди. 40 Лекин улар қулақ салмай, илгәрки
қаидә-йосунларни жүргүзәтти. 41 Мошу әлләр
шу тәриқидә Пәрвәрдигардин қорқатти һәм
ойма мәбудларниң қуллуғида болатти; уларниң
балилири билән балилириниң балилириму
шундақ қилатти; өз ата-бовилири қандақ қилған
болса, уларму бүгүнки күнгичә шундақ қилип
кәлди.

18 Елаһниң оғли, Исраилниң падишаси
Һошияниң сәлтәнитиниң үчинчи жилида,
Йәһуданиң [сабиқ] падишаси Аһазниң оғли
Һәзәкия Йәһудаға падиша болди. 2 У падиша
болғанда жигирмә бәш яшта болуп, Йерусалимда
жигирмә тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң
анисиниң исми Аби еди; у Зәкәрияниң қизи еди. 3
Һәзәкия болса атиси Давутниң барлиқ қилғинидәк,
Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни
қилатти. 4 У «жуқури җайлар»ни йоқитип,
«бут түврүкләр»ни чеқип «Ашәраһ»ларни кесип
ташлап, Муса ясатқан мис иланни чеқип парә-парә
қилип (чүнки у чаққичә Исраиллар униңға хушбуй
яқатти), униңға «Нәһуштан!» дәп исим қойди.
5 Һәзәкия Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға
таянди. Бу җәһәттә нә униңдин кейин кәлгән нә
униңдин илгири өткән Йәһуда падишалириниң
арисидики һеч бири униңға йәтмәйтти. 6 У
Пәрвәрдигарға чиң бағлинип униңға әгишиштин
чиқмай, бәлки Пәрвәрдигар Мусаға буйруған
әмирләрни тутатти. 7 Пәрвәрдигар униң билән
биллә еди; у қайсила ишқа чиқса шуниңда
раваҗлиқ болатти. У Асурийә падишасиниң
һакимийитигә қарши чиқип униңға бեқинди
болуштин янди. 8 У Филистийләргә һуҗум
қилип уларни Газа шәһири вә униң әтрапидики
зиминлириғичә, күзәт мунаридин мустәһкәм
қорғанғичә бесип мәғлуп қилди. 9 Вә шундақ
болдики, Һәзәкия падишаниң сәлтәнитиниң
төртинчи жилида, йәни Исраилниң [сабиқ]
падишаси Елаһниң оғли Һошияниң сәлтәнитиниң
йәттинчи жилида, Асурийәниң падишаси
Шалманәзәр Самарийәгә һуҗум қилип уни қамал
қилди. 10 Үч жилдин кейин улар шәһәрни алди;
Һәзәкияниң сәлтәнитиниң тоққузинчи жили,
йәни Исраил падишаси Һошияниң сәлтәнитиниң
тоққузинчи жилида, Самарийә ишғал қилинди.
11 Андин Асурийәниң падишаси Исраилларни
Асурийәгә елип кетип, уларни Халаһда, Гозандики
Хабор дәриясиниң бойлирида вә Медиаларниң
шәһәрлиридә маканлаштурди. 12 Чүнки улар өз
Худаси Пәрвәрдигарниң авазиға итаәт қилмиди,
бәлки Униң әһдисигә, йәни Пәрвәрдигарниң
қули Муса буйруғанниң һәммисигә хилаплиқ
қилди; улар яки қулақ салмиди, яки әмәл
қилмиди. 13 Һәзәкия падишаниң сәлтәнитиниң
он төртинчи жили, Асурийәниң падишаси
Сәннахериб Йәһуданиң барлиқ қорғанлиқ
шәһәрлиригә һуҗум қилип чиқип, уларни
ишғал қилди. 14 У вақитта Йәһуданиң падишаси
Һәзәкия Лақишқа адәм әвәтип, Асурийәниң
падишасиға: Мән гунакар! Мәндин чекингәйла,
үстүмгә һәр немә чүшүрсилә шуни [төләймән], —
деди. Асурийәниң падишаси Һәзәкияға үч йүз
талант күмүч билән оттуз талант алтун тохтитип
қойди. 15 Һәзәкия Пәрвәрдигарниң өйидики
вә падишаниң ордисиниң ғәзнисидики барлиқ
күмүчни елип бәрди. 16 Шуниң билән бир вақитта
Йәһуданиң падишаси Һәзәкия Пәрвәрдигарниң
өйиниң ишиклиридин вә өзи әслидә қаплатқан
ишик кешәклиридин алтунни ажритип елип,
Асурийәниң падишасиға бәрди. 17 Шу чағда
Асурийә падишаси Сәннахериб Тартан, Раб-Сарис
вә Раб-Шакәһлирини чоң қошун билән Лақиш
шәһиридин Йерусалимға, Һәзәкияниң йениға
әвәтти. Улар Йерусалимға чиқип кәлди. Чиққанда,
улар кир жуйғучиларниң етизиниң бойидики
йолда, жуқури көлчәкниң нориниң бешиға
келип турди. 18 Улар падишани чақирғанда,
Һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким,

ордининң диванбеги Шәбна вә Асафниң оғли,
орда мирзибеги Йоаһлар уларниң йениға
кәлди. 19 Вә Раб-Шакәһ уларға мундақ деди:
— «Силәр Һәзәкияға: — «Улуқ падиша, йәни
Асурийә падишаси саңа мундақ деди, дәңлар:
— Сениң мошу ишәнгән таянчиң зади немиди?
20 Сән: «Уруш қилишқа тәдбир-мәслиһәтимиз
һәм күчимиз бар, дәйсән — бу пәқәт бир
қуруқ гәп, халас! — Сән зади кимгә тайинип
маңа қарши өктә қописән? 21 Мана әнди сән
йериқи бар әшу қомуш һаса, йәни Мисирға
тайинисән. Бириси униңға йөләнсә, униң қолиға
санҗип кириду; Мисир падишаси Пирәвнгә
таянғанларниң һәммиси шундақ болиду! 22
Әгәр силәр маңа: «Биз Худайимиз болған
Пәрвәрдигарға тайинимиз» — десәңлар, Һәзәкия
өзи Йәһудадикиләргә вә Йерусалимдикиләргә:
«Силәр пәқәт Йерусалимдики мошу ибадәтгаһ
алдидила ибадәт қилишиңлар керәк» дәп,
униңға аталған «жуқури җайлар»ни һәм
қурбангаһларни йоқ қиливәттиғу? Улар әшу
Пәрвәрдигарниң жуқури җайлири әмәсмиди?
23 Әнди һазир ғоҗайиним Асурийә падишаси
билән бир тохтамға келиңлар: — «Әгәр силәрдә
уларға минәлигидәк әскәрлириңлар болса,
мән силәргә икки миң атни бекарға берәй!»
24 Силәрдә ундақлар болмиса, ғоҗайинимниң
әмәлдарлириниң әң кичиги болған бир ләшкәр
бешини қандақму чекиндүрәләйсиләр?! Гәрчә
силәр җәң һарвулири вә атларни елиш үчүн
Мисирға тайинисиләр! 25 Мән мошу йәрни
һалак қилиш үчүн Пәрвәрдигарсиз кәлдимму?
Чүнки Пәрвәрдигар маңа: «Мошу зиминни
һалак қилишқа чиққин» — деди!». 26 Елиаким,
Шәбна вә Йоаһ Раб-Шакәһгә: — Пеқирлириға
арамий тилида сөзлисилә; биз буни чүшинимиз.
Бизгә ибраний тилида сөзлимисилә, гәплири
сепилда турғанларниң қулиқиға кирмисун!
— деди. 27 Бирақ Раб-Шакәһ: — Ғоҗайиним
мени мошу гәпни ғоҗайиниңларға вә силәргила
ейтишқа әвәткәнму? Мошу гәпни силәр билән
бирликтә сепилда олтарғанларға дейишкә
әвәткән әмәсму? Чүнки улар өз поқини йегүчи
һәм өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — деди.
28 Андин Раб-Шакәһ ибраний тилида жуқури
аваз билән: «Улуқ падиша, йәни Асурийә
падишасиниң сөзлирини аңлап қоюңлар!» —
дәп вақириди. 29 — «Падиша мундақ дәйду:
— Һәзәкия силәрни алдап қоймисун! Чүнки у
силәрни [падишаниң] қолидин қутқузалмайду. 30
Униң силәрни: — «Пәрвәрдигар бизни җәзмән
қутқузиду; мошу шәһәр Асурийә падишасиниң
қолиға чүшүп кәтмәйду» дәп Пәрвәрдигарға
таяндурушиға йол қоймаңлар! 31 Һәзәкияға
қулақ салмаңлар; чүнки Асурийә падишаси
мундақ дәйду: — Мән билән сүлһилишип, мән
тәрәпкә өтүңлар; шундақ қилсаңлар һәр бириңлар
өзүңларниң үзүм бариңидин һәм өзүңларниң
әнҗир дәриғидин мевә йәйсиләр, һәр бириңлар
өз су көлчигиңлардин су ичисиләр; 32 та мән
келип силәрни буғдайлиқ һәм шараплиқ бир
зиминға, нени, үзүмзарлири вә зәйтун дәрәқлири
бар, һәсәл чиқиридиған бир зиминға, йәни
зиминиңларға охшаш бир зиминға апирип
қойғичә йәп-ичивериңлар! Шуниң билән силәр
тирик қелип, өлмәйсиләр! Һәзәкия силәргә: —
«Пәрвәрдигар бизни қутқузиду» десә униңға қулақ
салмаңлар! 33 Әл-жутларниң илаһ-бутлириниң
бири өз зиминини Асурийә падишасиниң
қолидин қутқузғанму? 34 Хамат вә Арпад дегән
жутларниң илаһ-бутлири қени? Сәфарваим,
Хена вә Ивваһ шәһәрлириниң илаһ-бутлири
қени? Улар Самарийәни мениң қолумдин
қутқузғанму?! 35 Мошу әл-жутларниң илаһ-
бутлиридин өз зиминини қутқузған зади ким
бар? Шундақ екән, Пәрвәрдигар Йерусалимни
мениң қолумдин қутқузаламду?» — деди. 36
Амма хәлиқ сүкүт қилип униңға җававән һеч
қандақ бир сөз қилмиди; чүнки падишаниң
буйруғи шуки: — «Униңға җавап бәрмәңлар». 37
Андин Һилқияниң оғли, ордини башқуридиған
Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә Асафниң оғли,
орда мирзибеги Йоаһлар кийим-кечәклирини
житишип, Һәзәкияниң йениға келип, Раб-
Шакәһниң гәплирини униңға уқтурди.

19 Шундақ болдики, Һәзәкия буни аңлиғанда,
кийим-кечәклирини житип, өзини бөз билән
қаплап Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиға кирди.
2 У Һилқияниң оғли, ордини башқуридиған
Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә каһинларниң
ақсақаллирини бөз қапланған пети Амозниң оғли
Йәшая пәйғәмбәргә әвәтти. 3 Улар униңға: —
Һәзәкия мундақ дәйду: — «Балилар туғулай дәп
қалғанда аниниң туққидәк һали қалмиғандәк,

мошу күн аваричилик, рәсва қилинидиған, мазақ
қилинидиған бир күнидур. 4 Өз ғожайини болған
Асурийә падишаси тирик Худани мазақ қилишқа
әвәткән Раб-Шакәһниң мошу барлиқ гәплирини
Пәрвәрдигар Худайиң нәзиригә елип тиңшиса,
буларни аңлиған Пәрвәрдигар Худайиң шу гәпләр
үчүн униң дәккисини берәрмекин? Шуңа қелип
қалған қалдиси үчүн авазиңни көтирип, бир
дуайиңни бәрсәң» — деди. 5 Шу гәпләр билән
Һәзәкияниң хизмәткарлири Йәшаяниң алдиға
кәлди. 6 Йәшая уларға: — «Ғожайиниңларға:
— Пәрвәрдигар мундақ деди: — «Асурийә
падишасиниң чапарманлириниң сән аңлиған
әшу Маңа күпүрлүк қилғучи гәплиридин қорқма;
7 Мана, Мән униңға бир роһни киргүзимән;
шуниң билән у бир иғвани аңлап, өз жутиға
қайтиду. Мән уни өз зиминида турғузуп қилич
билән өлтүргүзимән» — дәңлар» — деди. 8 Раб-
Шакәһ өзи кәлгән йоли билән қайтип маңғанда,
Асурийә падишасиниң Лақиш шәһиридин
чекингәнлигини аңлап, Либнаһ шәһиригә қарши
жәң қиливатқан падишаниң йениға кәлди. 9
Чүнки падиша: «Мана, Ефиопийә падишаси
Тирһақаһ сизгә қарши жәң қилмақчи болуп
йолға чиқти» дегән хәвәрни аңлиған еди. Лекин
у йәнә Һәзәкияға әлчиләрни мундақ хәт билән
әвәтти: — 10 «Силәр Йәһуда падишаси Һәзәкияға
мундақ дәңарисалдилар: — «Сән тайинидиған
Худайиңниң саңа: «Йерусалим Асурийә
падишасиниң қолиға тапшурулмайду» дегинигә
алданма; 11 мана, сән Асурийә падишалириниң
һәммә әл-жутларни немә қилғанлирини, уларни
өз илаһ-бутлириға атап һалак қилғанлиғини
аңлиғансән; әнди өзүң қутқузуламсән? 12
Ата-бовилирим һалак қилған әлләрниң өз
илаһ-бутлири уларни қутқузғанму? Гозан,
Һаран, Рәзәф шәһиридикиләрничу, Телассарда
турған Едәнләрничу? 13 Хамат падишаси,
Арпад падишаси, Сәфарваим, Хена һәм Ивваһ
шәһәрлириниң падишалири қени?»». 14 Шуниң
билән Һәзәкия хәтни әкәлгүчиләрниң қолидин
елип оқуп чиқти. Андин у Пәрвәрдигарниң
өйигә кирип, Пәрвәрдигарниң алдиға хәтни
йейип қойди. 15 Вә Һәзәкия Пәрвәрдигарға дуа
қилип мундақ деди: — «И керублар оттурисида
турған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси: — Сән
Өзүңдурсән, жаһандики барлиқ әл-жутларниң
үстидики Худа пәқәт Өзүңдурсән; асман-зиминни
Яратқучисән. 16 И Пәрвәрдигар, қулиқиңни
төвән қилип аңлиғайсән; көзүңни ачқайсән, и
Пәрвәрдигар, көргәйсән; Сәннахерибниң адәм
әвәтип мәңгү һаят Худани һақарәтләп ейтқан
гәплирини аңлиғайсән! 17 И Пәрвәрдигар, Асурийә
падишалири һәқиқәтән һәммә жутларни, шуларға
беқинди болған жутларниму харабә қилип, 18
уларниң илаһ-бутлирини отқа ташливәткән;
чүнки уларниң илаһлири илаһ әмәс, бәлки
инсан қоли билән ясалғанлири, яғач вә таш,
халас; шуңа асурийлар уларни һалак қилди. 19
Әнди, и Пәрвәрдигар Худайимиз, жаһандики
барлиқ әл-жутларға Сениң, пәқәт Сениңла
Пәрвәрдигар екәнлигиңни билдүрүш үчүн,
бизни униң қолидин қутқузғайсән!». 20 Шуниң
билән Амозниң оғли Йәшая Һәзәкияға сөз
әвәтип мундақ деди: — — Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сениң Маңа
Сәннахериб тоғрилиқ қилған дуайиңни аңлидим.
21 Пәрвәрдигарниң униңға қарита дегән сөзи
шудурки: — «Пак қиз, йәни Зионниң қизи
сени кәмситиду, Сени мазақ қилип күлиду;
Йерусалимниң қизи кәйниңгә қарап бешини
чайқайду; 22 сән кимни мазақ қилип күпүрлүк
қилдиң? Сән кимгә қарши авазиңни көтирип,
Нәзириңни үстүн қилдиң? Исраилдики Муқәддәс
Болғучиға қарши! 23 Әлчилириң арқилиқ сән
Рәбни мазақ қилип; — «Мән нурғунлиған жәң
һарвулирим билән тағ чоққисиға, Ливан тағ
бағрилириға йетип кәлдимки, Униң егиз кедир
дәрәқлирини, есил қариғайлирини кесиветимән;
Мән униң әң чәт туралғусиға, Униң әң бүк-
барақсан орманзарлиғиға кирип житимән. 24
Өзүм қудуқ колап яқа жутниң сүйини ичтим;
Путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ
дәрия-өстәңлирини қурутивәттим — дедиң. 25
— Сән шуни аңлап бақмиғанмидиң? Узундин
буян Мән шуни бекиткәнмәнки, Қедимдин
тартип шәкилләндүргәнмәнки, Һазир уни
әмәлгә ашурдумки, Мана, сән қәлъә-қорғанлиқ
шәһәрләрни харабиләргә айландурдуң; 26 Шуниң
билән у йәрдә туруватқанлар күчсизлинип,
Йәргә қаритип қоюлди, шәрмәндә қилинди; Улар
өсиватқан от-чөптәк, Юмран көк чөпләрдәк,
Өгүздики от-чөпләр өсмәй қуруп кәткәндәк
болди. 27 Бирақ сениң олтарғиниңни, орнуңдин

турғиниңни, чиқип-киргиниңни вә Маңа қарши
ғалҗирлишип кәткиниңни билимән; 28 Сениң
Маңа қарши ғалҗирлишип кәткәнлигиңниң,
һакавурлишип кәткәнлигиңниң қулиқимға
йәткәнлиги түпәйлидин, Мән қармиғимни
бурниңдин өткүзимән, Жүгинимни ағзиңға
салимән, Вә өзүң кәлгән йол билән сени
қайтуримән. 29 И [һәзәкия], шу иш саңа аламәт
бешарәт болидуки, Мошу жили өзлүгидин
өскән, Иккинчи жили шулардин чиққанларму
силәрниң рисқиңлар болиду; Үчинчи жили
болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини
тикисиләр; Улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр.
30 Йәһуда җәмәтиниң қечип қутулған қалдиси
болса йәнә төвәнгә қарап йилтиз тартиду,
Жуқириға қарап мевә бериду; 31 Чүнки
Йерусалимдин бир қалдиси, Зион теғидин қечип
қутулғанлар чиқиду; Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң отлуқ муһәббити
мошуни ада қилиду. 32 Шуңа, Пәрвәрдигар
Асурийә падишаси тоғрилиқ мундақ дәйду:
— У нә мошу шәһәргә йетип кәлмәйду, Нә
униңға бир тал оқму атмайду; Нә қалқанни
көтирип алдиға кәлмәйду, Нә униңға қарита
қашаларниму ясимайду. 33 У қайси йол билән
кәлгән болса, У йол билән қайтиду вә мошу
шәһәргә кәлмәйду — дәйду Пәрвәрдигар, 34 —
Чүнки Өзүм үчүн вә Мениң қулум Давут үчүн
уни әтрапидики сепилдәк қоғдап қутқузимән».
35 Шу кечә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси чиқип, Асурийәликләрниң баргаһида
бир йүз сәксән бәш миң әскәрни урди; мана,
кишиләр әтигәндә орнидин турғанда, уларниң
һәммисиниң өлгәнлигини көрди! 36 Шуңа Асурийә
падишаси Сәннахериб чекинип, йолға чиқип,
Нинәвә шәһиригә қайтип турди. 37 Вә шундақ
болдики, у өз бути Нисроқниң бутханисида
униңға чоқунуватқанда, оғуллири Адраммәләк
һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти; андин
улар болса Арарат дегән жутқа қечип кәтти. Униң
оғли Есарһаддон униң орнида падиша болди.

20 Шу күнләрдә Һәзәкия әҗәл кәлтүргүчи
бир кесәлгә муптила болди. Амозниң оғли
Йәшая пәйғәмбәр униң қешиға берип, униңға:
— «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — — Өйүң
тоғрилиқ вәсийәт қилғин; чүнки әҗәл кәлди,
яшимайсән» — деди. 2 [Һәзәкия] болса йүзини
там тәрәпкә қилип Пәрвәрдигарға дуа қилип: — 3
И Пәрвәрдигар, Сениң алдиңда мениң һәқиқәт вә
пак дил билән меңип жүргәнлигимни, нәзириң
алдиңда дурус болған ишларни қилғанлиғимни
әсләп қойғайсән, — деди. Вә Һәзәкия жиғлап
еқип кәтти. 4 Йәшая чиқип ордидики оттура
һойлиға йәтмәстә, Пәрвәрдигарниң сөзи униңға
йетип мундақ дейилди: — 5 Йенип берип
хәлқимниң башламчиси Һәзәкияға мундақ дегин:
— «Пәрвәрдигар, атаң Давутниң Худаси мундақ
дәйду: — «Дуайиңни аңлидим, көз яшлириңни
көрдүм; мана, Мән сени сақайтимән. Үчинчи
күнидә Пәрвәрдигарниң өйигә чиқисән. 6
Күнлириңгә Мән йәнә он бәш жил қошимән;
шуниң билән Мән сени вә бу шәһәрни
Асурийә падишасиниң қолидин қутқузимән; Өзүм
үчүн вә қулум Давут үчүн Мән бу шәһәрни
әтрапидики сепилдәк қоғдаймән. 7 (Йәшая
болса: — «Әнҗир пошкили тәйярлаңлар, деди.
Улар уни елип келип, ярисиға чапливиди, у
сақайди. 8 Һәзәкия Йәшаядин: Пәрвәрдигар
мени сақайтип, үчинчи күни униң өйигә
чиқидиғанлиғимни испатлайдиғанға қандақ
бешарәтлик аламәт болиду? — дәп сориған еди.
9 Йәшая: — Пәрвәрдигарниң Өзи ейтқан ишини
җәзмән қилидиғанлиғини саңа испатлаш үчүн
Пәрвәрдигардин шундақ бешарәтлик аламәт
болидуки, сән қуяшниң пәләмпәй үстигә чүшкән
сайисиниң он басқуч алдиға меңиши яки он
басқуч кәйнигә йенишини халамсән? — деди.
10 Һәзәкия: Қуяш сайисиниң он басқуч алдиға
меңиши асан; сайә он башқуч кәйнигә янсун,
дегән еди. 11 Шуниң билән Йәшая пәйғәмбәр
Пәрвәрдигарға нида қилди вә У қуяшниң Аһаз
падиша қурған пәләмпәй басқучилири үстигә
чүшкән сайисини яндуруп, он басқуч кәйнигә
маңдурди). 12 Шу пәйттә Баладанниң оғли Бабил
падишаси Меродақ-Баладан, Һәзәкияни кесәл
болуп йетип қапту, дәп аңлап, хәтләр һәдийә
билән әвәтти. 13 Һәзәкия болса әлчиләрниң гепини
тиңшап, уларға барлиқ ғәзнә-амбарлирини,
күмүчни, алтунни, дора-дәрманларни, сәрхил
майларни, савут-қураллар амбиридики һәммини
вә байлиқлириниң барлиғини көрсәтти; ордиси
вә пүткүл падишалиғи ичидики нәрсиләрдин
Һәзәкия уларға көрсәтмигән бириму қалмиди.
14 Андин Йәшая пәйғәмбәр Һәзәкияниң алдиға

берип, униңдин: — «Мошу кишиләр немә деди?
Улар сени йоқлашқа нәдин кәлгән?» — дәп
сориди. Һәзәкия: — «Улар жирақ бир жуттин,
йәни Бабилдин кәлгән» деди. 15 Йәшая йәнә:
— «Улар ордаңда немини көрди?» дәп сориди.
Һәзәкия: — «Ордамда бар нәрсиләрни улар
көрди; байлиқлиримниң арисидин мән уларға
көрсәтмигән бириму қалмиди» — деди. 16 Йәшая
Һәзәкияға: Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап қойғин:
— 17 — Мана шундақ күнләр келидуки, ордаңда бар
нәрсиләр вә бүгүнгә қәдәр ата-бовилириң топлап,
сақлап қойған һәммә Бабилға елип кетилиду;
һеч нәрсә қалмайду — дәйду Пәрвәрдигар.
18 — Һәмдә Бабиллиқлар оғуллириңни, йәни
өзүңдин болған әвлатлириңни елип кетиду;
шуниң билән улар Бабил падишасиниң ордисида
ағват болиду. 19 Һәзәкия әнди өз-өзигә «Өз
күнлиримдә болса аман-течлиқ, Худаниң һәқиқәт-
вапалиғи болмамду?», дәп Йәшаяға: — «Сиз
ейтқан Пәрвәрдигарниң мошу сөзи яхши екән»
— деди. 20 Һәзәкияниң башқа әмәллири,
җүмлидин униң сәлтәнитиниң қудрити, униң
қандақ қилип шәһәргә су тәминләш үчүн
көл, шундақла су апиридиған нор ясиғанлиғи
«Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 21 Һәзәкия
ата-бовилириниң арисида ухлиди; оғли Манассәһ
орнида падиша болди.

21 Манассәһ падиша болғанда он икки яшта
болуп, Йерусалимда әллик бәш жил сәлтәнәт
қилди. Униң анисиниң исми Һәфзибаһ еди. 2
У Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һайдап
чиқиривәткән ят әлликләрниң жиркиничлик
адәтлиригә охшаш ишлар билән Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилди. 3 У атиси Һәзәкия
бузуп йоқатқан «жуқури җайлар»ни қайтидин
ясатти; у Баалға атап қурбангаһларни салдуруп,
Исраилниң падишаси Аһаб қилғандәк бир Ашәраһ
мәбуд ясиди; у асмандики нурғунлиған ай-
юлтузларға баш урди вә уларниң қуллуғиға кирди.
4 У Пәрвәрдигарниң өйидиму қурбангаһларни
ясатти. Шу ибадәтхана тоғрилиқ Пәрвәрдигар: Мән
Йерусалимда Мениң намимни қоймән, дегән
еди. 5 У Пәрвәрдигарниң өйиниң икки һойлисида
«асманниң қошуни»ға қурбангаһларни атап
ясатти. 6 Өз оғлини оттин өткүзди; җадугәрчилик
билән палчилиқ ишләтти, өзигә җинкәшләр
билән әпсунчиларни бекитти; у Пәрвәрдигарниң
нәзиридә сан-санақсиз рәзилликни қилип униң
ғәзивини қозғиди. 7 У ясатқан «Ашәраһ»
ойма мәбудни [Худаниң] өйигә қойди. Шу өй
тоғрилиқ Пәрвәрдигар Давутқа вә униң оғли
Сулайманға: — «Бу өйдә, шундақла Исраилниң
һәммә қәбилилириниң зиминлири арисидин Мән
таллиған Йерусалимда Өз намимни әбәткичә
қалдуримән; 8 әгәр Исраил пәқәт Мән уларға
тапилиған барлиқ әмирләргә, йәни Өз қулум
Муса уларға буйруған барлиқ қанунға мувапиқ
әмәл қилишқа көңүл қойсила, Мән уларниң
путлирини ата-бовилириға тәқсим қилған бу
зиминдин қайтидин нери қилмаймән», дегән
еди. 9 Лекин улар қулақ салмайтти; шуңлашқиму,
Манассәһ уларни шундақ аздурдики, улар
Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин һалак қилған
ят әлликләрдин ашуруп рәзиллик қилатти. 10 Шуңа
Пәрвәрдигар Өз қуллири болған пәйғәмбәрләрниң
вастиси арқилиқ мундақ деди: — 11 Йәһуданиң
падишаси Манассәһ бу жиркиничлик ишларни
қилип, һәтта униңдин илгири өткән Аморийлар
қилған барлиқ рәзилликтин зиядә рәзиллик
қилип, униң бутлири билән Йәһуданиму
гунаға аздурғини үчүн 12 Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Йерусалим
билән Йәһуданиң үстигә шундақ балаю-апәт
кәлтүримәнки, кимки уни аңлисила қулақлири
зиңилдап кетиду. 13 Мән Самарийәни өлчигән
тана вә Аһабниң җәмәтини тәкшүргән тик өлчигүч
жип билән Йерусалимни тәкшүртимән; киши
қачини чайқап сүрткәндин кейин дүм көмтүрүп
қойғандәк, Йерусалимни чайқап өрүймән. 14
Мән мирасимниң қалғанлиридинму ваз кечип,
дүшмәнлириниң қолиға тапшуримән; уларни
һәммә дүшмәнлиригә булаң-талаң объекти вә
олҗа қилип беримән; 15 Чүнки улар Мениң
нәзиримдә рәзил болғанни қилип, уларниң ата-
бовилири Мисирдин чиққан күндин тартип
бүгүнгичә ғәзивимни қозғап кәлди». 16 Манассәһ
әнди пүткүл Йерусалимни бир четидин йәнә бир
четигичә қанға толдуруп, көп наһәқ қан төккүзди
вә охшашла өзи қиливатқан гунайи билән
Йәһудаларни аздуруп, уларниң Пәрвәрдигарниң
нәзиридики рәзилликни қилишиға сәвәп болди. 17
Манассәһниң башқа ишлири һәм қилғанлириниң
һәммиси, җүмлидин у садир қилған гуна

«Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 18 Манассәһ
ата-бовилириниң арисида ухлиди вә өз өйиниң
беғида, йәни Уззаһниң беғида дәпнә қилинди.
Андин оғли Амон униң орнида падиша болди. 19
Амон падиша болғанда жигирмә икки яшта болуп,
Йерусалимда икки жил сәлтәнәт қилди. Униң
анисиниң исми Мәшулләмәт еди; у Йотбаһлиқ
Һарузниң қизи еди. 20 Амон атиси Манассәһ
қилғандәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил
болғанни қилатти. 21 У атиси маңған барлиқ
йолларда маңатти; у атиси қуллуғида болған
бутларниң қуллуғида болуп, уларға сәҗдә қилип,
22 Пәрвәрдигарниң йолида жүрмәй, өз ата-
бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарни тәрк қилди.
23 Әнди Амонниң хизмәткарлири падишани
қәстләп, уни өз ордисида өлтүрди. 24 Лекин
жут хәлқи Амон падишани қәстлигәнләрниң
һәммисини өлтүрди; андин жут хәлқи униң
орнида оғли Йосияни падиша қилди. 25 Амонниң
башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси
«Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 26 У Уззаһниң
беғида өз қәбридә дәпнә қилинди. Андин оғли
Йосия униң орнида падиша болди.

22 Йосия падиша болғанда сәккиз яшта болуп,
Йерусалимда оттуз бир жил сәлтәнәт қилди.
Униң анисиниң исми Йәдидаһ еди; у Бозкатлиқ
Адаяниң қизи еди. 2 Йосия Пәрвәрдигарниң
нәзиридә дурус болғанни қилип, һәр ишта
атиси Давутниң барлиқ йолида жүрүп, нә оңға
нә солға чәтнәп кәтмиди. 3 Падиша Йосия
сәлтәнитиниң он сәккизинчи жилида, падиша
Мәшулламниң нәвриси, Азалияниң оғли катип
Шафанни Пәрвәрдигарниң өйигә әвәтип: 4
«Баш каһин Һилқияниң қешиға чиқип шуни
буйруғинки, у Пәрвәрдигарниң өйигә елип
келингән, дәрвазивәнләр хәлиқтин жиққан пулни
санисун. 5 Андин улар Пәрвәрдигарниң өйини
оңшайдиған ишларни назарәт қилғучи ишчиларға
тапшуруп бәрсун. Булар һәм Пәрвәрдигарниң
өйидики бузулған йәрләрни оңшашқа өйдә
ишлигүчиләргә, йәни яғаччилар, тамчилар вә
таштирашларға бәрсун. Улар мошу пул билән
өйни оңшашқа лазим болған яғач билән оюлған
ташларни сетивалсун, дегин» — деди. 7 Лекин
уларниң қолиға тапшурулған пулниң һесави
қилинмиди. Чүнки улар инсап билән иш қилатти.
8 Баш каһин Һилқия катип Шафанға: — Мән
Пәрвәрдигарниң өйидә бир Тәврат китавини
таптим, деди. Шуни ейтип Һилқия китапни
Шафанға бәрди. У уни оқуди. 9 Андин кейин
катип Шафан падишаниң қешиға берип падишаға
хәвәр берип: — Хизмәткарлири ибадәтханидики
пулни жиғип Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған
иш бешилириниң қоллириға тапшуруп бәрди,
деди. 10 Андин катип Шафан падишаға: Һилқия
маңа бир китапни бәрди, деди. Андин Шафан
падишаға уни оқуп бәрди. 11 Вә шундақ болдики,
падиша Тәврат китавиниң сөзлирини аңлиғанда,
өз кийимлирини житти. 12 Падиша Һилқия
каһин билән Шафанниң оғли Аһикамға, Микаяниң
оғли Акбор билән Шафан катипқа вә падишаниң
хизмәткари Асаяға буйруп: — 13 Берип мән
үчүн вә хәлиқ үчүн, йәни пүткүл Йәһудадикиләр
үчүн бу тепилған китапниң сөзлири тоғрисида
Пәрвәрдигардин йол сораңлар. Чүнки ата-
бовилиримиз бу китапниң сөзлиригә, униңдики
бизләргә пүтүлгәнлиригә әмәл қилишқа қулақ
салмиғанлиғи түпәйлидин Пәрвәрдигарниң бизгә
қозғалған ғәзиви интайин дәһшәтлик, деди. 14
Шуниң билән Һилқия каһин, Аһикам, Акбор,
Шафан вә Асаялар Хархасниң нәвриси, Тикваһниң
оғли кийим-кечәк беги Шаллумниң аяли аял
пәйғәмбәр Һулдаһниң қешиға берип, униң билән
сөзләшти. У Йерусалим шәһириниң иккинчи
мәһәллисидә олтиратти. 15 У уларға мундақ деди:
— Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Силәрни әвәткән кишигә мундақ дәңлар:
— 16 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана Мән
Йәһуданиң падишаси оқуған китапниң һәммә
сөзлирини әмәлгә ашуруп, бу җайға вә бу йәрдә
турғучиларға балаю-апәт чүшүримән. 17 Чүнки
улар Мени ташлап, башқа илаһларға хушбуй
йеқип, қоллириниң һәммә ишлири билән Мениң
аччиғимни кәлтүрди. Униң үчүн Мениң қәһрим
бу йәргә қарап янди һәм өчүрүлмәйду. 18 Лекин
силәрни Пәрвәрдигардин йол сориғили әвәткән
Йәһуданиң падишасиға болса шундақ дәңлар:
Сән аңлиған сөзләр тоғрисида Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар шундақ дәйду: — 19 Чүнки көңлүң
юмшақ болуп, мошу җай вә униңда турғучиларниң
вәйранә вә ләнәткә айландурулидиғанлиғи
тоғрисида уларни әйипләп ейтқан сөзлиримни

аңлиғиниңда, Пәрвәрдигарниң алдида өзүңни
төвән қилип, кийимлириңни житип, Мениң
алдимда жиғлиғиниң үчүн, Мәнму дуайиңни
аңлидим, дәйду Пәрвәрдигар. 20 Буниң үчүн
сени ата-бовилириң билән жиғилишқа, өз
қәбрәңгә аман-хатирҗәмлик ичидә беришқа несип
қилимән; сениң көзлириң Мән бу җай үстигә
чүшүридиған барлиқ күлпәтләрни көрмәйду».
Улар йенип берип, бу хәвәрни падишаға йәткүзди.

23 Падиша адәмләрни әвәтип, Йәһуда билән
Йерусалимниң һәммә ақсақаллирини өз
қешиға чақиртип кәлди. 2 Падиша Пәрвәрдигарниң
өйигә чиқти; барлиқ Йәһудадики әр кишиләр
вә Йерусалимда туруватқанларниң һәммиси,
каһинлар билән пәйғәмбәрләр, йәни барлиқ
хәлиқ, әң кичигидин тартип чоңиғичә һәммиси
униң билән биллә чиқти. Андин у Пәрвәрдигарниң
өйидә тепилған әһдә китавиниң һәммә сөзлирини
уларға оқуп бәрди. 3 Падиша түврүкниң йенида
туруп Пәрвәрдигарниң алдида: — Пәрвәрдигарға
әгишип пүтүн қәлбим вә пүткүл җеним билән
Униң әмирлирини, һөкүм-гувалиқлири вә
бәлгүлимилирини тутуп, ушбу китапта пүтүлгән
әһдигә әмәл қилимән дәп әһдигә өзини бағлиди.
Шуниң билән хәлиқниң һәммисиму әһдә
алдида туруп униңға өзини бағлиди. 4 Андин
кейин падиша баш каһин Һилқия билән орун
басар каһинларға вә һәм дәрвазивәнләргә: —
Баалға, Ашәраһ бутиға вә асманниң барлиқ
қошуниға атап ясалған барлиқ әсвап-үскүниләрни
Пәрвәрдигарниң өйидин чиқириветиңлар,
дәп әмир қилди; у буларни Йерусалимниң
сиртида, Кидрон етизлиғида көйдүрди вә
күллирини Бәйт-Әлгә елип барди. 5 У Йәһуда
падишалириниң Йәһуда шәһәрлиридики «жуқури
җайлар»да һәмдә Йерусалимниң әтраплиридики
«жуқури җайлар»да хушбуй яндурушқа тиклигән
бут каһинлирини, шуниңдәк Баалға, қуяшқа,
айға, юлтуз түркүмлиригә һәмдә асманниң
барлиқ қошуниға хушбуй яққучиларни иштин
һайдивәтти. 6 У Пәрвәрдигарниң өйидин Ашәраһ
бутни елип чиқип Йерусалимниң сиртиға елип
берип, Кидрон җилғисиға апирип шу йәрдә
көйдүрүп кукум-талқан қилип езип, тописини
аддий пухраларниң қәбирлири үстигә чечивәтти.
7 Андин у Пәрвәрдигарниң өйигә җайлашқан
бәччивазларниң туралғулирини чеқип ғулатти;
бу өйләрдә йәнә аяллар Ашәраһ бутқа чедир
тоқуйтти. 8 У Йәһуда шәһәрлиридин барлиқ
каһинларни чақиртип, өзигә жиғди. Андин у
Гәбадин тартип Бәәр-Шебағичә каһинлар хушбуй
яқидиған «жуқури җайлар»ни бузуп булғивәтти;
у «дәрвазилардики жуқури җайлар»ни чеқип
бузди; булар «Шәһәр башлиғи Йәшуаниң
қувиқи»ниң йенида, йәни шәһәр қувиқиға
кириш йолиниң сол тәрипидә еди 9 (әнди
«жуқури җайлар»дики каһинларниң Йерусалимда
Пәрвәрдигарниң қурбангаһиға чиқиши чәкләнгән
еди; лекин улар давамлиқ өз қериндашлири
билән биргә питир нанлардин йейишигә
муйәссәр еди). 10 Йосия һеч ким өз оғли яки
қизини Моләккә атап оттин өткүзмисун дәп,
Һинномниң оғлиниң җилғисидики Тофәтниму
бузуп булғивәтти. 11 Пәрвәрдигарниң өйигә
киридиған йолниң еғизида Йәһуда падишалири
қуяшқа тәқдим қилип қойған атларни шу
йәрдин йөткәп, «қуяш һарвулири»ни отта
көйдүрди (улар [ибадәтханиниң] һойлилириға
җайлашқан, Натан-Мәләк дегән ағватниң
өйиниң йенида туратти). 12 Падиша йәнә
Йәһуда падишалири Аһазниң балиханисиниң
өгүзидә салдурған қурбангаһларни вә Манассәһ
Пәрвәрдигарниң өйиниң икки һойлисиға ясатқан
қурбангаһларни чеқип кукум-талқан қиливәтти;
у уларниң тописини у йәрдин елип, Кидрон
җилғисиға чечивәтти. 13 Исраилниң падишаси
Сулайман Йерусалимниң мәшриқ тәрипигә
вә «Һалак теғи»ниң җәнубиға Зидонийларниң
жиркиничлик бути Аштарот, Моабийларниң
жиркиничлик бути Кемош вә Аммонларниң
жиркиничлик бути Милкомға атап ясатқан
«жуқури җайлар»ниму падиша бузуп булғивәтти.
14 У бут түврүкләрни парчилап, Ашәраһ бутлирини
кесип жиқитип, улар турған йәрләрни адәм
сүйәклири билән толдурди. 15 У йәнә Исраилни
гунаға путлаштурған, Нибатниң оғли Йәробоам
Бәйт-Әлдә салдурған қурбангаһ билән «жуқури
җай»ни, уларни бузуп чақти, андин кейин
«жуқури җай»ни көйдүрүп кукум-талқан
қиливәтти, Ашәраһ бутиниму көйдүрүвәтти. 16
Йосия бурулуп қарап, тағдики қәбирләрни көрүп,
адәм әвәтип қәбирләрдики сүйәкләрни колап
чиқирип, қурбангаһ үстидә көйдүрди, шу йол
билән уни булғивәтти. Бу ишлар Пәрвәрдигарниң

каламини йәткүзүп, дәл уларни алдин-ала
бешарәт қилип җакалиған Худаниң адиминиң
сөзиниң әмәлгә ашурулуши еди. 17 Андин Йосия:
Көз алдимдики бу қәбир теши кимниң? — дәп
сориди. Шәһәрдикиләр униңға: Бу Йәһудадин
кәлгән, силиниң Бәйт-Әлдики қурбангаһни
бузған мошу ишлирини бешарәт қилған Худаниң
адиминиң қәбри екән, деди. 18 Йосия: —
Уни қоюңлар, һеч ким униң сүйәклирини
мидирлатмисун, дәп буйруди. Шуниң билән
улар униң сүйәклири билән Самарийәдин
кәлгән пәйғәмбәрниң сүйәклиригә һеч кимни
тәккүзмиди. 19 Андин Йосия Исраилниң
падишалири Пәрвәрдигарниң ғәзивини қозғиған,
Самарийәниң шәһәрлиридә ясатқан «жуқури
җайлар»дики барлиқ өйләрни чақти; у уларни
Бәйт-Әлдә қилғандәк қилип, йоқатти. 20 У у
йәрләрдики «жуқури җайлар»ға хас болған
һәммә каһинларни қурбангаһниң үстидә өлтүрүп,
қурбанлиқ қилди, андин уларниң үстигә адәм
сүйәклирини көйдүрди; у ахирда Йерусалимға
йенип барди. 21 Падиша барлиқ хәлиққә ярлиқ
чүшүрүп: — Бу әһдә китавида пүтүлгәндәк,
Худайиңлар Пәрвәрдигарға «өтүп кетиш һейти»ни
өткүзүңлар, дәп буйруди. 22 «Батур һакимлар»
Исраилниң үстидин һөкүм сүргән күнләрдин
тартип, нә Исраил падишалириниң вақитлирида
нә Йәһуда падишалириниң вақитлирида ундақ
бир «өтүп кетиш һейти» өткүзүлүп бақмиған
еди; 23 Йосия падишаниң сәлтәнитиниң он
сәккизинчи жилида, Пәрвәрдигарға атап бу
«өтүп кетиш һейти» Йерусалимда өткүзүлди. 24
Шуниңдәк Йосия Йәһуда жутида вә Йерусалимда
пәйда болған җинкәшләр вә палчиларни,
тәрафим мәбудлири, һәр қандақ бутлар вә
барлиқ башқа ләнәтлик нәрсиләрни зиминдин
йоқатти. Униң шундақ қилишиниң мәхсити,
Һилқия каһин Пәрвәрдигарниң өйидин тапқан
китапта хатириләнгән Тәвраттики сөзләргә
әмәл қилиштин ибарәт еди. 25 Униңдәк Мусаға
чүшүрүлгән қанунға интилип пүтүн қәлби,
пүтүн җени вә пүтүн күчи билән Пәрвәрдигарға
қайтип, өзини беғишлиған бир падиша униңдин
илгири болмиған еди вә униңдин кейинму
униңға охшаш бириси болуп бақмиди. 26 Лекин
Пәрвәрдигарниң аччиғи Манассәһниң Өзини
рәнҗиткән барлиқ рәзилликлири түпәйлидин
Йәһудаға туташқандин кейин, Өзиниң шиддәтлик
ғәзивидин янмиди. 27 Пәрвәрдигар: — Исраилни
ташлиғандәк Йәһуданиму Өз көзүмдин нери
қилимән вә Өзүм таллиған бу шәһәр Йерусалимни
вә Мән: — «Мениң намим шу йәрдә болиду» дегән
шу ибадәтханини тәрк қилимән, деди. 28 Йосияниң
башқа әмәллири һәм қилғанлириниң һәммиси
«Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 29 Униң
күнлиридә Мисирниң падишаси Пирәвн-Нәко
Асурийәниң падишасиға һуҗум қилғили Әфрат
дәриясиға барди. У чағда Йосия падиша Пирәвн
билән соқушушқа чиқти; лекин Пирәвн уни
көрүп Мәгиддода уни өлтүрди. 30 Хизмәткарлири
униң өлүгини җәң һарвусиға селип Мәгиддодин
Йерусалимға елип келип, уни өз қәбридә дәпнә
қилди. Жут хәлқи Йосияниң оғли Йәһоаһазни
мәсиһ қилип, атисиниң орнида падиша қилди.
31 Йәһоаһаз падиша болғанда жигирмә үч яшта
болуп, үч ай Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң
анисиниң исми Һамутал еди; у Либнаһлиқ
Йәрәмияниң қизи еди. 32 Йәһоаһаз бовилири
барлиқ қилғанлиридәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзил болғанни қилди. 33 Әнди Пирәвн-Нәко
униң Йерусалимда сәлтәнәт қилмаслиғи үчүн,
уни Хамат жутидики Риблаһда солап қойди вә
[Йәһуда] зиминиға йүз талант күмүч билән бир
талант алтун селиқ чүшүрди. 34 Андин Пирәвн-
Нәко Йосияниң оғли Елиакимни атисиниң орнида
падиша қилип, исмини Йәһоакимға өзгәртти.
У Йәһоаһазни өзи билән Мисирға елип кәтти;
Йәһоаһаз Мисирға келип шу йәрдә өлди. 35
Йәһоаким күмүч билән алтунни Пирәвнгә бәрди;
лекин Пирәвнниң шу буйруғини иҗра қилип
пулни тапшуруш үчүн жутқа һәр бир адәмниң
чамиға қарап баҗ-алван қойған еди; алтун вә
күмүчни у жутниң хәлқидин, һәр биригә салған
өлчәм бойичә Пирәвн-Нәкоға беришкә жиққан
еди. 36 Йәһоаким падиша болғанда жигирмә бәш
яшта болуп, он бир жил Йерусалимда сәлтәнәт
қилди. Униң анисиниң исми Зибидаһ еди; у
Румаһлиқ Пәдаяниң қизи еди. 37 Йәһоаким
бовилири барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилатти.

24 Униң күнлиридә Бабилниң падишаси
Небоқаднәсар [Йәһудаға] һуҗум қилишқа
чиқти; Йәһоаким униңға үч жилғичә

беқинди болди, андин униңдин тенип униң
һөкүмранлиғиға қарши чиқти. 2 Шу вақитларда
Пәрвәрдигар униңға һуҗум қилишқа Калдийләр
булаңчилар шайкиси, Сурийләр булаңчилар
шайкиси, Моабийлар булаңчилар шайкиси,
вә Аммонийлар булаңчилар шайкилирини
қозғиди; у уларни Йәһудани һалак қилиш үчүн
қозғиди. Бу ишлар Пәрвәрдигар Өз қуллири
болған пәйғәмбәрләр арқилиқ агаһ қилған сөз-
каламиниң әмәлгә ашурулуши еди. 3 Дәрвәқә
Пәрвәрдигарниң ейтқинидәк, Манассәһниң
гуналири түпәйлидин Йәһудани Өз көзлиридин
нери қилиш үчүн, бу ишлар уларниң бешиға
чүшти. 4 Чүнки [Манассәһниң] наһәқ қан төкүп,
Йерусалимни наһәқ қанлар билән толдурғини
түпәйлидин, Пәрвәрдигар [Йәһудаларни] әпу
қилишқа көңли унимайтти. 5 Йәһоакимниң
башқа ишлири һәм қилғанлириниң һәммиси
«Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгән әмәсмиди? 6 Йәһоаким
ата-бовилириниң арисида ухилди; оғли Йәһоакин
униң орнида падиша болди. 7 Мисирниң
падишаси болса өз жутидин иккинчи чиқмиди.
Чүнки Бабилниң падишаси «Мисир еқини»дин
тартип Әфрат дәриясиғичә болған Мисир
падишасиға тәвә зиминни тартивалған еди.
8 Йәһоакин падиша болғанда он сәккиз яшта
болуп, үч ай Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң
анисиниң исми Нәһушта еди; у Йерусалимлиқ
Әлнатанниң қизи еди. 9 Йәһоакин атисиниң
барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзил болғанни қилди. 10 Бабилниң падишаси
Небоқаднәсарниң сәрдарлири Йерусалимға җәң
қилғили чиқип, шәһәрни қамал қилди. 11 Униң
сәрдарлири шәһәрни қамал қилип турғанда
Небоқаднәсар өзиму шәһәрниң сиртиға чиқти.
12 Андин Йәһуданиң падишаси Йәһоакин билән
аниси, барлиқ хизмәткарлири, әмәлдарлири вә
ағватлири Бабил падишасиниң алдиға чиқип
униңға тән бәрди. Шундақ қилип Бабилниң
падишаси өз сәлтәнитиниң сәккизинчи жилида
уни әсир қилип тутти. 13 Небоқаднәсар
Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ ғәзниләр
билән падишаниң ордисидики ғәзниләрни
елип кәтти; Пәрвәрдигар агаһ бәргинидәк, у
Исраилниң падишаси Сулайман Пәрвәрдигарниң
ибадәтханиси үчүн ясатқан һәммә алтун қача-
әсвапларни кесип сөкти. 14 Йерусалимниң барлиқ
аһалисини, җүмлидин һәммә әмәлдарлар, һәммә
батур палванлар, җәмий болуп он миң әсирни вә
барлиқ һүнәрвәнләр вә төмүрчиләрниму елип
кәтти; жуттики хәлиқтин әң намратлардин башқа
һеч ким қалмиди. 15 У Йәһоакинни Бабилға
елип кәтти вә шуниңдәк падишаниң анисини,
падишаниң аяллирини, униң ағватлири вә
жуттики мөтивәрләрни әсир қилип Йерусалимдин
Бабилға елип барди. 16 У батур-палванларниң
һәммисини (йәттә миң еди), һүнәрвән вә
төмүрчиләрни (җәмий бир миң еди) — буларниң
һәммиси җәңгивар адәмләр болуп, Бабилниң
падишаси уларни әсир қилип, Бабилға елип
кәтти. 17 Андин Бабилниң падишаси Йәһоакинниң
тағиси Маттанияни униң орнида падиша қилип,
униң исмини Зәдәкияға өзгәртти. 18 Зәдәкия
падиша болғанда жигирмә бир яшта болуп, он
бир жил Йерусалимда сәлтәнәт қилди. Униң
аниси Либнаһлиқ Йәрәмияниң қизи болуп,
исми Һамутал еди. 19 Зәдәкия Йәһоакимниң
барлиқ қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзил болғанни қилатти. 20 Пәрвәрдигарниң
Йерусалимға һәм Йәһудаға қаратқан ғәзиви
түпәйлидин, Пәрвәрдигар уларни Өз һозуридин
һайдивәткичә болған арилиқта, төвәндики ишлар
йүз бәрди: — авал, Зәдәкия Бабил падишасиға
исян көтәрди.

25 Андин шундақ болдики, униң сәлтәнитиниң
тоққузинчи жили, онинчи айниң онинчи
күнидә Бабил падишаси Небоқаднәсар пүткүл
қошуниға йетәкчилик қилип Йерусалимға һуҗум
қилишқа кәлди; һәмдә уни қоршивелип барғаһ
қуруп, униң әтрапида қаша-потәйләрни қурушти.
2 Шуниң билән шәһәр Зәдәкияниң он биринчи
жилиғичә муһасиридә турди. 3 Шу жили төртинчи
айниң тоққузинчи күни шәһәрдә еғир қәһәтчилик
һәммини басқан вә зиминдикиләр үчүнму һеч
аш-озуқ қалмиған еди. 4 Шәһәр сепили бөсүлди;
барлиқ җәңгивар ләшкәрләр қачмақчи болуп,
түн кечидә бәдәр тикиветишти. Улар падишаниң
бағчисиға йеқин «икки сепил» арилиғидики
дәрвазидин кетишти (калдийләр болса шәһәрниң
һәрйенида туратти). Улар [Иордан җилғисидики]
«Арабаһ түзләңлиги»ни бойлап қечишти. 5 Лекин
калдийләрниң қошуни падишани қоғлап Йерихо
түзләңлигидә Зәдәкияға йетишти; униң пүтүн

қошуни униңдин тарқилип кәткән еди. 6 Вә
улар падишани тутуп, Риблаһ шәһиригә, Бабил
падишасиниң алдиға апарди; улар шу йәрдә
униң үстигә һөкүм чиқарди. 7 [Бабил падишаси]
Зәдәкияниң оғуллирини униң көз алдида қәтл
қилди; андин Зәдәкияниң көзлирини оювәтти; у
уни мис кишәнләр билән бағлап, Бабилға елип
барди. 8 Вә бәшинчи айниң йәттинчи күнидә (бу
Бабил падишаси Небоқәднәсарниң он тоққузинчи
жили еди) Бабил падишасиниң хизмәткари,
пасибан беги Небозар-Адан Йерусалимға йетип
кәлди. 9 У Пәрвәрдигарниң өйини, падишаниң
ордисини вә шәһәрдики барлиқ өйләрни
көйдүривәтти; барлиқ бәһәйвәт имарәтләргә
у от қоюп көйдүривәтти. 10 Вә пасибан беги
йетәкчилигидики калдийләрниң пүткүл қошуни
Йерусалимниң әтрапидики пүткүл сепилини
өрүвәтти. 11 Пасибан беги Небозар-Адан шәһәрдә
қалған башқа кишиләрни, Бабил падишаси
тәрәпкә қечип тәслим болғанларни вә қалған
һүнәрвәнләрни әсир қилип уларни елип кәтти. 12
Лекин пасибан беги зиминдики әң намратларниң
бир қисмини үзүмзарлиқларни пәрвиш қилишқа
вә териқчилиқ қилишқа қалдурди. 13 Калдийләр
Пәрвәрдигарниң өйидики мистин ясалған икки
түврүкни, дас тәгликлирини вә Пәрвәрдигарниң
өйидики мистин ясалған «деңиз»ни чеқип, барлиқ
мислирини Бабилға елип кәтти. 14 Улар йәнә
[ибадәттә ишлитилидиған] идишлар, гүҗәк-
бәлгүҗәкләр, лахшигирлар, пиялә-тәхсиләр һәм
мистин ясалған барлиқ әсвапларни елип кәтти;
15 хушбуйданлар вә қачиларни болса, алтундин
ясалған болсиму, күмүчтин ясалған болсиму,
уларниң һәммисини пасибан беги елип кәтти.
16 Вә Сулайман [падиша] Пәрвәрдигарниң өйи
үчүн мистин ясатқан икки түврүк вә «деңиз»ни,
шундақла дас тәгликлирини елип кәтти; бу
мис сайманларниң еғирлиғини өлчәш мүмкин
әмәс еди. 17 Биринчи түврүкниң егизлиги он
сәккиз гәз, униң үстидики таҗи болса мис болуп,
егизлиги үч гәз еди; униң пүтүн айланмиси
тор шәклидә һәм анар нусхисида безәлгән еди,
һәммиси мистин еди; иккинчи түврүкму униңға
охшаш болуп, уму анар нусхисида безәлгән
еди. 18 Пасибан беги Небузар-Адан болса баш
каһин Серая, орунбасар каһин Зәфания вә
ибадәтханидики үч нәпәр ишикбақарниму әсиргә
алди. 19 У шәһәрдин ләшкәрләрни башқуридиған
бир ағват әмәлдарни, шәһәрдин тапқан орда
мәслиһәтчилиридин бәшини, йәрлик хәлиқни
ләшкәрликкә тизимлиғучи, йәни қошунниң
сәрдариниң кативини вә шәһәрдин атмиш нәпәр
йәрлик кишини тутти. 20 Пасибан беги Небузар-
Адан буларни Бабил падишасиниң алдиға,
Риблаһға елип барди. 21 Бабил падишаси Хамат
зиминидики Риблаһда бу кишиләрни қиличлап
өлтүрүвәтти. Шу йол билән Йәһуда өз зиминидин
сүргүн қилинди. 22 Йәһуда зиминида қалған
кишиләрни, йәни Бабил падишаси Небоқаднәсар
қалдурған кишиләрни болса, у уларни идарә
қилиш үчүн, уларниң үстигә Шафанниң нәвриси,
Аһикамниң оғли Гәдалияни тайинлиди. 23
Далада қалған Йәһуданиң ләшкәр башлиқлири
һәм ләшкәрлири Бабил падишасиниң Шафанниң
нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияни зимин
үстигә һөкүмранлиқ қилишқа бәлгүлигәнлигини
аңлап қалди; шуниң билән [бу ләшкәр башлиқлири
адәмлири билән] Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияниң
йениға кәлди; башлиқлар болса Нәтанияниң оғли
Ишмаил, Кареаһниң оғли Йоһанан, Нәтофатлиқ
Танхумәтниң оғли Серая вә Маакат җамәтидин
бирисиниң оғли Җаазания еди. 24 Гәдалия
улар вә адәмлиригә: «Калдийләргә бекиништин
қорқмаңлар; зиминда олтирақлишип Бабил
падишасиға бекиниңлар, шундақ қилсаңлар
силәргә яхши болиду» дәп қәсәм қилди. 25
Әнди йәттинчи айда шундақ болдики, шаһзадә
Әлишаманиң нәвриси, Нәтанияниң оғли Ишмаил
он адәм елип келип, Гәдалияни һәм Мизпаһда
униң йенида турған Йәһудийлар вә Калдийләрни
уруп өлтүрди. 26 Шуниң билән барлиқ хәлиқ,
кичик болсун, чоң болсун, вә ләшкәр башлиқлири
орнидин туруп Мисирға кирди; чүнки улар
Калдийләрдин қорқатти. 27 Вә шундақ болдики,
Йәһуда падишаси Йәһоакин сүргүн болған оттуз
йәттинчи жили он иккинчи айниң жигирмә
йәттинчи күни муну иш йүз бәрди; Әвил-Меродақ
Бабилға падиша болған биринчи жили, Йәһуда
падишаси Йәһоакинниң қәддини көтирип, уни
зиндандин чиқарди; 28 У униңға мулайим сөз
қилип, униң орнини өзи билән биргә Бабилда
турған башқа падишаларниң орнидин жуқури
қилди; 29 Шуниң билән Йәһоакин зиндандики
кийимлирини селиветип, өмриниң қалған һәр

бир күнидә һәрдайим падиша билән биллә
һәмдәстихан болушқа муйәссәр болди. 30 Униң
несивиси болса, [Бабил] падишасиниң униңға
беғишлиған дайимлиқ илтипати еди; бу илтипат
күндилик еди, йәни униңға өмриниң һәр бир
күни муйәссәр қилинған.

Тарих-тәзкирә 1

1 Адәм ата, Шет, Енош, 2 Кенан, Маһалалел, Ярәд,
3 Һанох, Мәтушәлаһ, Ләмәх, 4 Нуһ. Нуһтин Шәм,
Һам, Яфәтләр төрәлгән. 5 Яфәтниң оғуллири Гомәр,
Магог, Мадай, Яван, Тубал, Мәшәк вә Тирас еди. 6
Гомәрниң оғуллири Ашкиназ, Дифат вә Тогармаһ
еди. 7 Яванниң оғуллири Елишаһ, Таршиш еди,
Киттийлар билән Роданийлар униң әвлатлири
еди. 8 Һамниң оғуллири куш, Мисир, Пут вә Қанаан
еди. 9 Кушниң оғуллири Себа, Һавилаһ, Сабтаһ,
Раамаһ вә Сабтика еди. Рааманиң оғли Шеба вә
Дедан еди. 10 Куштин йәнә Нимрод төрәлгән; у йәр
йүзидә наһайити зәбәрдәс бир адәм болуп чиқти.
11 Мисирниң әвлатлири Лудийлар, Анамийлар,
Ләһабийлар, Нафтуһийлар, 12 Патросийлар,
Каслуһийлар (Филистийләр Каслуһийлардин
чиққан) вә Кафторийлар еди. 13 Қанаандин тунҗа
оғул Зидон төрилип, кейин йәнә Һәт төрәлгән. 14
Униң әвлатлири йәнә Йәбусийлар, Аморийлар,
Гиргашийлар, 15 Һивийлар, Аркийлар, Синийлар,
16 Арвадийлар, Зәмарийлар вә Хаматийлар еди.
17 Шәмниң оғуллири Елам, Ашур, Арфахшад,
Луд, Арам; [Арамниң оғуллири] Уз, Һул, Гәтәр,
Мәшәк еди. 18 Арфахшадтин Шелаһ төрәлди,
Шелаһтин Ебәр төрәлди. 19 Ебәрдин икки оғул
төрәлгән болуп, бириниң исми Пәләг еди, чүнки
у яшиған дәвирдә йәр йүзи бөлүнүп кәткән
еди; Пәләгниң инисиниң исми Йоқтан еди. 20
Йоқтандин Алмодад, Шәләф, Хазармавәт, Йераһ, 21
Һадорам, Узал, Диклаһ, 22 Ебал, Абимаәл, Шеба, 23
Офир, Һавилаһ, Йобаб төрәлди. Буларниң һәммиси
Йоқтанниң оғуллири еди. 24 Шәм, Арфахшат,
Шелаһ, 25 Ебәр, Пәләг, Рәу, 26 Серуг, Наһор,
Тәраһ, 27 андин Абрам дунияға кәлди (Абрам
болса Ибраһимниң өзи). 28 Ибраһимниң оғуллири
Исһақ билән Исмаил еди. 29 Төвәндикиләр
уларниң әвлатлири: Исмаилниң тунҗа оғли
Небайот болуп, қалғанлири Кедар, Адбәәл,
Мибсам, 30 Мишма, Думаһ, Масса, Һадад, Тема,
31 Йәтур, Нафиш, Қәдәмаһ; буларниң һәммиси
Исмаилниң оғуллири еди. 32 Ибраһимниң тоқили
Кәтураһдин төрәлгән оғуллар Зимран, Йоқшан,
Медан, Мидиян, Ишбак вә Шуаһ еди. Йоқшанниң
оғуллири Шеба билән Дедан еди. 33 Мидиянниң
оғуллири Әфаһ, Ефәр, Һанох, Абида, Әлдааһ еди.
Буларниң һәммиси Кәтураһниң әвлатлири. 34
Ибраһимдин Исһақ төрәлди. Исһақниң оғуллири
Әсав билән Исраил еди. 35 Әсавниң оғуллири
Елифаз, Реуәл, Йәуш, Яалам вә Кораһ еди. 36
Елифазниң оғуллири Теман, Омар, Зәфи, Гатам,
Кеназ, Тимна вә Амаләк еди. 37 Реуәлниң оғуллири
Наһат, Зәраһ, Шаммаһ билән Миззаһ еди. 38
Сеирниң оғуллири Лотан, Шобал, Зибион, Анаһ,
Дишон, Езәр вә Дишан еди. 39 Һори билән Һомам
Лотанниң оғуллири еди (Тимна Лотанниң сиңлиси
еди). 40 Шобалниң оғуллири Алян, Манаһат, Әбал,
Шәфи билән Онам еди. Зибионниң оғуллири Аяһ
билән Анаһ еди. 41 Анаһниң оғли Дишон еди.
Дишонниң оғуллири Һамран, Әшбан, Итран билән
Керан еди. 42 Езәрниң оғуллири Билһан, Зааван,
Якан еди. Дишанниң оғуллири уз билән Арран
еди. 43 Исраилларға һөкүмранлиқ қилидиған
падиша болмиған заманларда, Едом зиминиға
падиша болғанлар муну кишиләр: Беорниң оғли
Бела; униң пайтәхти Динһабаһ дәп атилатти.
44 Бела өлгәндин кейин Бозраһлиқ Зәраһниң
оғли Йобаб униң орниға падиша болди. 45
Йобаб өлгәндин кейин Тәманларниң жутидин
болған Һушам униң орниға падиша болди. 46
Һушам өлгәндин кейин Бедадниң оғли Һадад
униң орниға падиша болди; Һадад дегән бу адәм
Моаб даласида Мидиянларни тар мар қилған,
униң пайтәхтиниң исми Авит еди. 47 Һадад
өлгәндин кейин Масрәкаһлиқ Самлаһ униң орниға
падиша болди. 48 Самлаһ өлгәндин кейин дәрия
бойидики Рәһоботтин кәлгән Саул униң орниға
падиша болди. 49 Саул өлгәндин кейин Акборниң
оғли Баал-Һанан униң орниға падиша болди. 50
Баал-Һанан өлгәндин кейин Һадад униң орниға
падиша болди. Униң пайтәхтиниң исми Пай
еди. Униң аялиниң исми Мәһетабәл болуп, Мәй-
Заһабниң нәвриси, Матрәдниң қизи еди. 51
Андин Һадад өлди. 52 Едомлуқларниң қәбилә
башлиқлири: Қәбилә башлиғи Тимна, қәбилә
башлиғи Алия, қәбилә башлиғи Йәтәт, қәбилә
башлиғи Оһолибамаһ, қәбилә башлиғи Әлаһ,
қәбилә башлиғи Пинон, 53 Қәбилә башлиғи
Кеназ, қәбилә башлиғи Теман, қәбилә башлиғи
Мибзар, 54 Қәбилә башлиғи Магдийәл, қәбилә
башлиғи Ирам; буларниң һәммиси Едомдики
қәбилә башлиқлиридур.

2 Исраилниң оғуллири Рубән, Шимеон, Лавий,
Йәһуда, Иссакар, Зәбулун, 2 Дан, Йүсүп,

Бинямин, Нафтали, Гад вә Аширдин ибарәт. 3
Йәһуданиң оғли Ер, Онан вә Шилаһ еди. Бу
үчәйлән Қанаанлиқ Шуяниң қизидин болған.
Йәһуданиң тунҗа оғли Ер Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанлиғидин Пәрвәрдигар униң
җенини алған. 4 Йәһудаға келини Тамардин
Пәрәз билән Зәраһ төрәлгән. Йәһуданиң җәмий
бәш оғли болған. 5 Пәрәзниң оғуллири Һәзрон
билән Һамул еди. 6 Зәраһниң оғуллири Зимри,
Етан, Һеман, Калкол билән Дара қатарлиқ бәш
еди. 7 Карминиң оғли Акар еди. Акар болса Худа
ләнәт қилған нәрсини елип, «Исраилға бала-қаза
кәлтүргүчи» болуп чиқти. 8 Етанниң оғли Азария
еди. 9 Һәзрондин төрәлгән оғуллар Йәраһмийәл,
Рам вә Каләб еди. 10 Амминадаб Рамдин
төрәлгән; Наһшон Амминадабтин төрәлгән;
Наһшон Йәһуда қәбилисиниң башлиғи болған. 11
Салмон Наһшондин төрәлгән; Боаз Салмондин
төрәлгән. 12 Обәд Боаздин төрәлгән; Йәссә Обәддин
төрәлгән. 13 Йәссәниң оғуллириниң тунҗиси
Елиаб, иккинчиси Абинадаб, үчинчиси Шимия,
14 төртинчиси Нәтанәл, бәшинчиси Раддай, 15
алтинчиси Озәм, йәттинчиси Давут еди. 16
Зәруия билән Абигаил уларниң сиңлиси еди.
Зәруияниң Абишай, Йоаб вә Асаһәл дегән үч
оғли бар еди. 17 Амаса Абигаилдин төрәлди;
Амасаниң атиси Исмаиллардин болған Йәтәр
еди. 18 Каләб Азубаһ (Йериот дәпму атилиду)тин
оғул көрди; [Азубаһтин] болған оғуллири Йәшәр,
Шобаб вә Ардон еди. 19 Азубаһ өлгәндин кейин
Каләб йәнә Әфратни алди; Әфрат униңға Хурни
туғуп бәрди. 20 Хурдин Ури төрәлди; Уридин
Бәзаләл төрәлди. 21 Кейин Һәзрон Гилеадниң
атиси Макирниң қизини елип бир ястуққа баш
қоювиди (у атмиш яшқа киргәндә уни алған),
униңдин Сәгуб төрәлди. 22 Сәгубтин Яир төрәлди;
Яирниң Гилеад зиминида жигирмә үч шәһири
бар еди. 23 Гәшур билән Арам шу жуттикиләрдин
«Яирниң йеза-қишлақлири»ни, Кинатни вә униңға
қарашлиқ йезилар болуп җәмий атмиш йеза-
шәһәрни тартивалди. Жуқирiқиларниң һәммиси
Гилеадниң атиси Макирниң әвлатлиридур.
24 Һәзрон Каләб-Әфратаһда өлгәндин кейин,
аяли Абияһ униңға Ашхорни туғди; Ашхор
Тәкоаниң атиси еди. 25 Һәзронниң тунҗа оғли
Йәраһмийәлниң оғуллири Рам, Бунаһ, Орән,
Озәм вә Ахияһ еди. 26 Йәраһмийәлниң Атараһ
дегән йәнә бир аяли бар еди, у Онамниң
аниси еди. 27 Йәраһмийәлниң тунҗа оғли
Рамниң оғуллири Мааз, Ямин вә Екәр еди. 28
Онамниң оғуллири Шаммай билән Яда еди;
Шаммайниң оғуллири Надаб билән Абишур еди.
29 Абишурниң аялиниң исми Абиһайил болуп,
Абиһайилдин униңға Аһбан билән Молид төрәлди.
30 Надабниң оғуллри Сәләд билән Аппайим
еди; Сәләд та өлгичә оғул пәрзәнт көрмигән.
31 Йиши Аппайимниң оғли; Шешан Йишиниң
оғли; Ахлай Шешанниң оғли еди. 32 Шаммайниң
иниси Яданиң оғуллири Йәтәр билән Йонатан
еди; Йәтәр таки өлгичә оғул пәрзәнт көрмигән.
33 Пәләт билән Заза Йонатанниң оғуллири
еди. Жуқириқиларниң һәммиси Йәраһмийәлниң
әвлатлиридур. 34 Шешан қиз пәрзәнт көрүп, оғул
пәрзәнт көрмигән еди; Шешанниң Мисирлиқ Ярха
дәйдиған бир малийи бар еди. 35 Шешан қизини
малийи Ярхаға хотунлуққа бәргән, униңдин
Ярхаға Аттай төрәлгән. 36 Аттайдин Натан;
Натандин Забад төрәлгән. 37 Забадтин Ифлал;
Ифлалдин Обәд төрәлгән. 38 Обәдтин Йәһу;
Йәһудин Азария төрәлгән. 39 Азариядин Һәләз;
Һәләздин Әласаһ төрәлгән. 40 Әласаһтин Сисмай;
Сисмайдин Шаллум төрәлгән. 41 Шаллумдин
Йәкамия; Йәкамиядин Әлишама төрәлгән. 42
Йәраһмийәлниң иниси Каләбниң оғуллири
төвәндикиләр: Миша униң тунҗа оғли болуп,
Зифниң атиси еди; Маришаһму униң оғли болуп,
Һебронниң атиси еди. 43 Һебронниң оғуллири
Кораһ, Таппуаһ, Рәкәм вә Шема еди. 44 Шемадин
Раһам төрәлгән; у Йоркеамниң атиси еди; Шаммай
Рәкәмдин төрәлгән. 45 Маон Шаммайниң оғли;
Маон Бәйт-Зурниң атиси еди. 46 Каләбниң
тоқили Әфаһдин Һаран, Моза вә Газәз төрәлгән.
Һарандин Газәз төрәлгән. 47 Яхдайниң оғуллири
Рәгәм, Йотам, Гәшан, Пәләт, Әфаһ вә Шаафлар
еди. 48 Каләбниң тоқили Маакаһдин Шебәр
билән Тирханаһ төрәлгән; 49 Униңдин йәнә
Мадманнаһниң атиси Шааф, Макбинаниң атиси вә
Гибеаһниң атиси Шива төрәлгән. Аксаһ Каләбниң
қизи еди. 50 Жуқириқиларниң һәммиси Каләбниң
әвлатлири. Әфратаһниң тунҗа оғли Хурниң
оғуллири: Кириат-Йеаримниң атиси Шобал, 51
Бәйт-Ләһәмниң атиси Салма, Бәйт-Гадәрниң атиси
Харәф еди. 52 Кириат-Йеаримниң атиси Шобалниң
әвлатлири: Хароәһ һәмдә Манахатларниң йерими

еди. 53 Кириат-Йеарим җәмәтлиридикиләр
итрийләр, путийлар, шуматийлар, мишраийлар
болуп, бу җәмәтләрдин йәнә зоратийлар билән
әштайолийлар айрилип чиққан. 54 Салманиң
әвлатлири Бәйт-Ләһәм билән Нитофатлар, Атрот-
Бәйт-Йоаблар, Манаһатларниң йерим қисми,
зорийлар, 55 Ябәздә олтирақлишип қалған Тәврат
хәттатлири, йәни тиратийлар, шимятийләр билән
сукатийлар еди. Буларниң һәммиси кенийләр
болуп, Рәкаб җәмәтиниң бовиси Хаматниң
әвлатлиридин еди.

3 Давутниң Һебронда туғулған оғуллири: тунҗа
оғли Амнон болуп, Йизрәәллик Ахиноамдин
болған; иккинчи оғли Даниял Кармәллик
Абигаилдин болған; 2 үчинчи оғли Абшалом
Гәшурниң падишаси Талмайниң қизи Маакаһдин
болған; төртинчи оғли Адония болуп, Һаггиттин
болған еди; 3 бәшинчи оғли Шәфатия болуп,
Абиталдин болған еди; алтинчи оғли Итриям
болуп, униң аяли Әглаһдин болған еди. 4 Бу алтә
оғул Давуттин Һебронда төрәлгән; у Һебронда
йәттә жил алтә ай, Йерусалимда болса оттуз
үч жил сәлтәнәт қилған. 5 Йерусалимда униңға
Аммийәлниң қизи Бат-Шуадин бу төртәйлән
төрәлгән: улар Шимия, Шобаб, Натан вә Сулайман
еди. 6 Йәнә Ибһар, Әлишама, Әлифәләт, 7 Ногаһ,
Нәфәг, Яфия, 8 Әлишама, Әлияда, Әлифәләт
қатарлиқ тоққуз оғул болған. 9 Буларниң
һәммиси Давутниң оғуллири еди; униңдин башқа
тоқаллиридин болған оғуллар бар еди; Тамар
уларниң сиңлиси еди. 10 Сулайманниң оғли
Рәһобоам, Рәһобоамниң оғли Абия, Абияниң оғли
Аса, Асаниң оғли Йәһошафат, 11 Йәһошафатниң
оғли Йорам, Йорамниң оғли Аһазия, Аһазияниң
оғли Йоаш, 12 Йоашниң оғли Амазия, Амазияниң
оғли Азария, Азарияниң оғли Йотам, 13 Йотамниң
оғли Аһаз, Аһазниң оғли Һәзәкия, Һәзәкияниң оғли
Манассәһ, 14 Манассәһниң оғли Амон, Амонниң
оғли Йосия еди. 15 Йосияниң оғуллири: тунҗа
оғли Йоһанан, иккинчи оғли Йәһоаким, үчинчи
оғли Зәдәкия, төртинчи оғли Шаллум еди. 16
Йәһоакимниң оғуллири: оғли Йәконияһ билән
оғли Зәдәкия. 17 Сүргүн қилинған Йәконияһниң
оғуллири: — Шеалтиәл униң оғли еди; 18
йәнә Малқирам, Пәдаяһ, Шәназзар, Йәкамия,
Һошама вә Нәбадия еди. 19 Пәдаяһниң оғуллири
Зәруббабәл билән Шимәй еди; Зәруббабәлниң
пәрзәнтлири: — Мәшуллам билән Һанания вә
уларниң сиңлиси Шеломит еди; 20 Униң йәнә
Һашубаһ, Оһәл, Бәрәкия, Һасадия, Юшаб-Һәсәд
қатарлиқ бәш оғли бар еди. 21 Һананияниң
оғуллири Пилатия вә Йәшая еди; униң әвлатлири
йәнә Рефаяниң оғуллири, Арнанниң оғуллири,
Обадияниң оғуллири вә Шеканияниң оғуллири
еди. 22 Шеканияниң әвлатлири мунулар: униң
оғли Шемая; Шемаяниң оғуллири Һаттуш, Йигеал,
Бария, Неария, Шафат болуп җәмий алтә еди.
23 Неарияниң оғуллири Әлйойинай, Һәзәкия,
Азрикам болуп җәмий үч еди. 24 Әлйойинайниң
оғуллири Ходавия, Әлияшиб, Пәлая, Аккуб,
Йоһанан, Делая, Анани болуп җәмий йәттә еди.

4 Йәһуданиң оғуллири Пәрәз, Һәзрон, Карми,
Хур вә Шобал еди. 2 Шобалниң оғли Реаядин
Җаһат төрәлди; Җаһаттин Ахумай билән Лахад
төрәлди. Булар Зоратий җәмәтидин еди. 3
Етамниң оғуллири Йизрәәл, Ишма, Идбаш еди;
уларниң сиңлисиниң исми Һазилилпони еди. 4
Гәдорниң атиси Пәнуәл; Хушаһниң атиси Езәр
еди; буларниң һәммиси Бәйт-Ләһәмниң атиси
болған Әфратаһниң тунҗа оғли Хурдин төрәлгән.
5 Тәкоаниң атиси Ашхурниң Һелаһ вә Наараһ
дегән икки аяли бар еди. 6 Наараһ Ашхурға
Ахуззам, Һәфәр, Тәмәни, Ахаштарини туғуп бәрди;
буларниң һәммиси Наараһниң оғуллири. 7
Һелаһниң оғуллири Зәрәт, Зоһар билән Әтнан вә 8
Коз еди; Коздин Аноб, Һаззибиба билән Харумниң
оғли Ахарһәлниң җәмәтлири төрәлди. 9 Ябәз өз
қериндашлири ичидә һәммидин бәк һөрмәтлик
еди, аниси: «Туғути үстидә бәк азапландим»
дәп униңға Ябәз дегән исимни қойған. 10
Ябәз Исраилниң Худасиға нида қилип: «Мени
наһайити көп бәрикәтлигән болсаң, зиминимни
кеңәйтсәң, қолуң билән мени йөләп, бала-қазадин
сақлап, маңа азап-оқубәтни көрсәтмигәйсән!»
— дәп тилиди. Худа униң тилигини иҗабәт
әйлиди. 11 Шухаһниң иниси Келубтин Мехир
төрәлгән; Мехир Ештонниң атиси еди. 12
Ештондин Бәйт-Рафа, Пасеаһ вә Ир-Наһашниң
атиси Техиннаһ төрәлди; буларниң һәммиси
Рикаһлиқлар еди. 13 Кеназниң оғли Отнийәл
билән Серая еди; Отнийәлниң оғли Хатат билән
Меонотай еди. 14 Меонотайдин Офраһ төрәлди.
Сераядин «Һүнәрвәнләр җилғиси»дикиләрниң
әҗдати болған Йоаб төрәлди (улар әслидә

һүнәрвәнләр еди). 15 Йәфуннәһниң оғли Каләбниң
оғуллири Иру, Елаһ билән Наам еди; Елаһниң оғли
Кеназ еди. 16 Йәһаллиләлниң оғуллири Зиф билән
Зифаһ, Тирия билән Асарийәл еди. 17 Әзраниң
оғуллири: — Йәтәр, Мерәд, Ефәр вә Ялонлар; Мерәд
Пирәвнниң қизи Битияни алди; у һамилдар болуп
Мәрийәм, Шаммай билән Ештемоаниң атиси
Ишбаһни туғди. Булар Битиядин болған оғуллар.
Мерәдниң Йәһудалардин болған аяли болса
Гәдорниң атиси Йәрәдни, Сокоһниң атиси Һәбәр
билән Заноаһниң атиси Йәкутийәлни туғди. 19
Наһамниң сиңлиси Ходияниң аялидин Гармилиқ
Кеилаһниң атиси билән Маакат җәмәтидин
болған Ештемоаниң атиси төрәлгән. 20 Шимонниң
оғуллири Амнон вә Риннаһ, Бән-Һанан билән
Тилон еди. Йишиниң оғуллири Зоһәт билән Бин-
Зоһәт еди. 21 Шелаһ Йәһуданиң оғли еди; униңдин
төрәлгән Лекаһниң атиси Ер, Марәшаһниң
атиси Лаадаһ вә Бәйт-Ашбияда олтирақлашқан
чәкмән тоқуғучиларниң җәмәтлири 22 вә йәнә
Йоким, Козибалиқлар, Йоаш билән Сараф (булар
иккиси Моаб жутиға һөкүмранлиқ қилған) вә
Яшуби-Ләһәмләрму бар еди (буларниң һәммиси
қедимки хатириләрдур). 23 Булар Нетайим вә
Гәдәраһда олтирақлашқан болуп, кулалчилар
еди; улар шу йәрдә туруп падишаниң хизмитидә
болатти. 24 Нәмуәл вә Ямин, Яриб, Зәраһ билән
Саул Шимеонниң оғуллири еди. 25 Шаллом
Саулниң оғли; Мибсам Шалломниң оғли, Мишма
Мибсамниң оғли еди. 26 Мишманиң әвлатлири
төвәндикиләр: — Мишманиң оғли Хаммуил;
Хаммуилниң оғли Заккур; Заккурниң оғли Шимәй
еди. 27 Шимәйниң он алтә оғли, алтә қизи
бар еди; униң ака-инилириниң пәрзәнти көп
болмиғачқа, уларниң һәр қайсисиниң җәмәтиниң
пәрзәнтлири Йәһуда җәмәтиниңкидәк ундақ көп
болмиған. 28 Улар Бәәр-шеба, Моладаһ, Һазар-
Шуал, 29 Билхаһ, Езәм, Толад, 30 Бетуәл, Хормаһ,
Зиклаг, 31 Бәйт-Маркабот, Һазар-Сусим, Бәйт-
Бири вә Шаараимға маканлашқан еди. Таки
Давут падишаниң дәвригичә буларниң һәммиси
уларниң шәһәрлири еди. 32 Улар олтирақлашқан
җайлар Етам, Айин, Риммон, Токән вә Ашан
қатарлиқ бәш шәһәрниму өз ичигә алған. 33
Вә бу шәһәрләрниң өпчүрисидики барлиқ йеза-
кәнтләр таки Баалға қәдәр шуларға қарайтти.
Булар болса улар маканлашқан җайлар болуп,
уларниң өз нәсәбнамилириму бар еди. 34 [Уларниң
җәмәт башлири] Мешобаб, Ямләк, Амазияниң
оғли Йошаһ, 35 Йоел, Йосибияниң оғли Йәһу
(Йосибия Сераяниң оғли, Серая Асиәлниң оғли
еди), 36 Әлйойинай, Яакобаһ, Йәшоһая, Асая, Адиәл,
Йәсимиәл, Беная 37 вә Шифиниң оғли Зизалар
еди (Шифи Аллонниң оғли, Аллон Йәдаяниң
оғли, Йәдая Шимриниң оғли, Шимри Шемаяниң
оғли еди). 38 Жуқирида хатириләп өтүлгән
исимларниң һәммиси һәр қайси җәмәт башлири
еди; буларниң җәмәтлириниң һәммиси наһайити
гүлләнгән еди. 39 Улар қой падилириға отлақ
изләп таки Гәдор еғизиғичә, йәни җилғиниң күн
чиқиш тәрипигичә барған еди. 40 Улар шу йәрдә
япйешил, наһайити мунбәт бир отлақ тапқан; у
йәр толиму кәң, һәм таза һәм тинич еди. Илгири
шу йәрдә олтирақлашқанлар Һамдикиләрдин
екән. 41 Жуқирида тилға елип өтүлгән кишиләр
Йәһуданиң падишаси Һәзәкияниң заманида шу
[Һамдикиләрниң] чедирлириға вә у йәрләрдә
олтиришлиқ Мионлуқларға һуҗум қилип уларни
тамамән йоқатқан еди, таки бүгүнгә қәдәр;
улар шуларниң йәрлиригә маканлашти, чүнки у
йәрләрдә падилирини баққидәк отлақ бар еди. 42
Шу чағларда Шимеонлардин йәнә бәш йүз киши
Сеир теғиға қарап маңди, уларниң йолбашчилири
Йишиниң оғуллири Пилатия, Неария, Рефая
билән Узриәл еди; 43 улар қечип тирик қалған
Амаләкләрниму өлтүрүп, бүгүнгә қәдәр шу йәрдә
маканлишип өтүватиду.

5 Исраилниң тунҗа оғли Рубәнниң оғуллири
мунулар: — (Рубән гәрчә тунҗа оғул болғини
билән, лекин [атисиниң тоқили билән] зина
қилғанлиғи үчүн, униң чоң оғуллуқ һоқуқи
Исраилниң оғли болған Йүсүпниң оғуллириға
өткүзүветилгән. Шуңа нәсәбнамә бойичә у чоң
оғул һесапланмайду. 2 Йәһуда қериндашлири
ичидә үстүнлүккә егә болған болсиму вә идарә
қилғучи униңдин чиққан болсиму, лекин чоң
оғуллуқ һоқуқи Йүсүпкә тәвә болуп кәткән):
— 3 Исраилниң тунҗиси Рубәнниң оғуллири
мунулар: — Һанох вә Паллу, Һәзрон вә Карми. 4
Йоелниң әвлатлири мунулар: — [Йоелниң] оғли
Шемая, Шемаяниң оғли Гог, Гогниң оғли Шимәй,
5 Шимәйниң оғли Микаһ, Микаһниң оғли Реая,
Реаяниң оғли Баал, 6 Баалниң оғли Бәәраһ;
Бәәраһ Асурийә падишаси Тилгат-Пилнәсәр

тәрипидин тутқун қилип кетилгән. У чағда у
Рубән қәбилисиниң башлиғи еди. 7 Униң инилири
нәсәбнамисидә хатириләнгәндәк, җәмәтлириниң
тарихи бойичә йолбашчи болған Җәийәл, Зәкәрия
вә Бела дәп пүтүлгән еди 8 (Бела Азазниң оғли,
Азаз Шеманиң оғли, Шема Йоелниң оғли еди).
Йоеллар Ароәрдә, Небо вә Баал-Меонғичә созулған
җайларда туратти. 9 Улар йәнә күн чиқишқа
қарап таки Әфрат дәриясиниң бу тәрипидики
чөлниң кириш еғизиға қәдәр олтирақлашти;
чүнки уларниң Гилеад жутидики чарва маллири
көпийип кәткән еди. 10 Саулниң сәлтәнитиниң
күнлиридә улар һагарийлар билән уруш қилишти;
һагарийлар уларниң қолида мәғлуп болғандин
кейин улар Гилеадниң күн чиқиш тәрипидики
пүтүн зиминда һагарийларниң чедирлирида
маканлашти. 11 Уларниң удулида Гадниң
әвлатлири таки Саликаһға қәдәр Башан зиминиға
маканлашқан еди. 12 Башанда маканлашқанлардин
қәбилә башлиғи Йоел, муавин қәбилә башлиғи
Шафам бар еди; йәнә Янай билән Шафатму бар
еди. 13 Уларниң уруқ-туққанлири җәмәтнамиләр
бойичә Микаил, Мәшуллам, Шеба, Йорай, Якан,
Зия вә Ебәр болуп, җәмий йәттә еди. 14
Жуқиридикиләрниң һәммиси Абиһайилниң
оғуллири еди. Абиһайил Хуриниң оғли, Хури
Яроаһниң оғли, Яроаһ Гилеадниң оғли, Гилеад
Микаилниң оғли, Микаил Йәшишайниң оғли,
Йәшишай Яһдониң оғли, Яһдо бузниң оғли еди; 15
Гуниниң нәвриси, Абдиәлниң оғли Ахи уларниң
җәмәт беши еди. 16 Улар Гилеадқа, Башанға вә
Башанға тәвә йеза-кәнтләргә, шундақла пүткүл
Шарон яйлиғиға, таки төрт четигичә маканлашқан
еди. 17 Буларниң һәммиси Йәһуда падишаси Йотам
вә Исраил падишаси Йәробоамниң сәлтәнитиниң
күнлиридә нәсәбнамиләргә пүтүлгән еди. 18
Рубән, Гад қәбилилириниң вә Манассәһ йерим
қәбилисиниң батур, қалқан-қилич туталайдиған,
оқя аталайдиған һәм җәңгә маһир қириқ төрт
миң йәттә йүз атмиш җәңгивар адими бар
еди. 19 Улар һагарийлар, Йәтурлар, Нафишлар
вә Нодаблар билән җәң қилған. 20 Улар җәң
қилғанда мәдәт тепип, һагарийлар вә улар
билән иттипақдашларниң һәммиси уларниң
қолиға тапшурулған; чүнки улар җәң үстидә
Худаға нида қилған; улар Униңға таянғачқа, Худа
уларниң тилигини иҗабәт қилған. 21 Улар йәнә
дүшмәнниң чарва-маллирини, җүмлидин әллик
миң төгә, икки йүз әллик миң қой, икки миң
ешигини олҗа алған вә йүз миң җанни әсир
алған. 22 Бу уруш Худаниң нийитидин болғачқа,
дүшмәндин өлгәнләр наһайити көп болған; сүргүн
қилинғичә улар шуларниң йерини ишғал қилип
турған. 23 Манассәһниң йерим қәбилисидикиләр
Башандин Баал-һәрмон, Сенир, Һәрмон теғиға
қәдәр болған зиминда йейилип маканлашти. Улар
зор көпәйгән. 24 Уларниң җәмәт башлиқлири
Ефәр, Иши, Әлийәл, Азриәл, Йәримия, Ходавия
вә Яһдийәл еди; уларниң һәммиси наһайити
батур җәңчиләр, мәшһур мөтивәрләр, шундақла
һәр қайсиси өз җәмәтигә җәмәт беши еди. 25
Улар ата-бовилириниң Худасидин йүз өрүп,
бузуқлуқ қилип Худа әслидә өзлири алдида
йоқатқан шу йәрдики таипиләрниң илаһлириға
әгишип кәтти. 26 Шуниң билән Исраилниң
Худаси Асурийә падишаси Пул (йәни Асурийә
падишаси Тилгат-Пилнәсәр)ниң роһини қозғиши
билән, у уларни, йәни Рубән қәбилисидикиләрни,
Гад қәбилисидикиләрни вә Манассәһ йерим
қәбилисидикиләрни Халаһ, Хабор вә Хараға һәм
Гозан дәрияси бойиға сүргүн қилип елип кәтти;
уларниң әвлатлири таки бүгүнгә қәдәр техичә шу
йәрдә маканлишип турмақта.

6 Лавийниң оғуллири Гәршон, Коһат вә Мәрари.
2 Коһатниң оғли Амрам, Изһар, Һеброн вә
Уззиәл еди. 3 Амрамниң пәрзәнтлири Һарун,
Муса вә Мәрйәм еди. Һарунниң оғли Надаб,
Абиһу, Әлиазар вә Итамар еди. 4 Әлиазардин
Финиһас, Финиһастин Абишуа, 5 Абишуадин
Букки, Буккидин Уззи, 6 Уззидин Зәраһия,
Зәраһиядин Мерайот, 7 Мерайоттин Амария,
Амариядин Ахитуб, 8 Ахитубтин Задок, Задоктин
Ахимааз, 9 Ахимааздин Азария, Азариядин
Йоһанан, 10 Йоһанандин Азария (бу Азария
Йерусалимда Сулайман салғузған муқәддәс өйдә
каһинлиқ хизмитидә болған), 11 Азариядин
Амария, Амариядин Ахитуб, 12 Ахитубтин
Задок, Задоктин Шаллум, 13 Шаллумдин
Һилқия, Һилқиядин Азария, 14 Азариядин Серая,
Серайдин Йәһозадак төрәлди; 15 Пәрвәрдигар
Небоқаднәсарниң вастиси билән Йәһудадикиләр
билән Йерусалимдикиләрни сүргүн қилидиған
чағда, бу Йәһозадакму сүргүн қилинған. 16
Лавийниң оғли Гәршом, Коһат вә Мәрари. 17

Гәршомниң оғуллириниң исми Либни вә Шимәй
еди. 18 Коһатниң оғуллири Амрам, Изһар, Һеброн
вә Уззиәл еди. 19 Мәрариниң оғуллири Маһли вә
Муши еди. Булар Лавийларға мәнсуп һәр қайси
җәмәтләр ичидики аилиләр еди. 20 Гәршомниң
әвлатлири төвәндикичә: Гәршомниң оғли Либни,
Либниниң оғли Җаһат, Җаһатниң оғли Зиммаһ,
21 Зиммаһниң оғли Йоаһ, Йоаһниң оғли Иддо,
Иддониң оғли Зәраһ, Зәраһниң оғли Йиятирай еди.
22 Гоһатниң әвлатлири төвәндикичә: Гоһатниң
оғли Амминадаб, Амминадабниң оғли Кораһ,
Кораһниң оғли Ассир, 23 Ассирниң оғли Әлканаһ,
Әлканаһниң оғли Ебиасаф, Ебиасафниң оғли
Ассир, 24 Ассирниң оғли Таһат, Таһатниң оғли
Уриәл, Уриәлниң оғли Уззия, Уззияниң оғли Шаул
еди. 25 Әлканаһниң оғуллири Амасай вә Ахимот,
26 Ахимотниң оғли Әлканаһ, Әлканаһниң оғли
Зофай, Зофайниң оғли Наһат, 27 Наһатниң оғли
Елиаб, Елиабниң оғли Йәроһам, Йәроһамниң оғли
Әлканаһ еди. 28 Самуилниң оғуллири төвәндикичә:
тунҗа оғли Йоел, иккинчи оғли Абия еди. 29
Мәрариниң әвлатлири төвәндикичә: Мәрариниң
оғли Маһли, Маһлиниң оғли Либни, Либниниң
оғли Шимәй, Шимәйниң оғли Узза, 30 Уззаниң
оғли Шимия, Шимияниң оғли Һаггия, Һаггияниң
оғли Асая еди. 31 Давут әһдә сандуғи убдан
орунлаштурулғандин кейин Пәрвәрдигарниң
өйидә нәғмичилик ишлириға мәсъул болушқа
төвәндики кишиләрни қойди. 32 Улар таки
Сулайман Йерусалимда Пәрвәрдигарниң өйини
ясатқанға қәдәр, «җамаәт чедири»ниң алдида күй
ейтиш хизмитини өтәп кәлди. Улар вәзиписини
бөлгүләнгән тәртиви билән өтигән еди. 33
Төвәндикиләр вәзипә өтигән адәмләр вә уларниң
әвлатлири: — Коһатниң әвлатлири ичидә: —
нәғмичи Һеман бар еди. Һеман Йоелниң оғли, Йоел
Самуилниң оғли еди. 34 Самуил Әлканаһниң оғли,
Әлканаһ Йәроһамниң оғли, Йәроһам Әлийәлниң
оғли, Әлийәл Тоаһниң оғли, 35 Тоаһ Зуфниң оғли,
Зуф Әлканаһниң оғли, Әлканаһ Маһатниң оғли,
Маһат Амасайниң оғли, 36 Амасай Әлканаһниң
оғли, Әлканаһ Йоелниң оғли, Йоел Азарияниң
оғли, Азария Зәфанияниң оғли, 37 Зәфания
Таһатниң оғли, Таһат Ассирниң оғли, Ассир
Ебиасафниң оғли, Ебиасаф Кораһниң оғли, 38
Кораһ Изһарниң оғли, Изһар Коһатниң оғли,
Коһат Лавийниң оғли, Лавий Исраилниң оғли
еди. 39 [Һеманниң] оң тәрипидә хизмәттә турған
қериндиши Асаф еди. Асаф болса Бәрәкияниң оғли,
Бәрәкия Шимияниң оғли, 40 Шимия Микаилниң
оғли, Микаил Баасияниң оғли, Баасия Малкияниң
оғли, 41 Малкия Етнениң оғли, Етни Зәраһниң
оғли, Зәраһ Адаяниң оғли, 42 Адая Етанниң оғли,
Етан Зиммаһниң оғли, Зиммаһ Шимәйниң оғли,
43 Шимәй Җаһатниң оғли, Җаһат Гәршомниң
оғли, Гәршом Лавийниң оғли еди. 44 [Һеман
билән Асафниң] сол тәрипидә хизмәттә турған
қериндашлири Мәрариниң әвлатлиридин Етанлар
еди. Етан болса Кишиниң оғли еди, Киши
Абдиниң оғли, Абди Маллуқниң оғли, 45 Маллуқ
Һашабияниң оғли, Һашабия Амазияниң оғли,
Амазия Һилқияниң оғли, 46 Һилқия Амзиниң
оғли, Амзи Баниниң оғли, Бани Шемәрниң оғли,
47 Шемәр Маһлиниң оғли, Маһли Мушиниң оғли,
Муши Мәрариниң оғли, Мәрари Лавийниң оғли
еди. 48 Уларниң қалған Лавий қериндашлири
болса һәммиси Худаниң өйи, йәни ибадәт
чедиридики [башқа] хизмәтләрни беҗиришкә
аталған еди. 49 Һарун вә униң әвлатлири болса
Худаниң хизмәткари Мусаниң тапилиғинидәк
көйдүрмә қурбанлиқ сунулидиған қурбангаһта
қурбанлиқлар сунуп, хушбуйгаһда хушбуй
йеқип, муқәддәсгаһдики барлиқ хизмәтләрни
ада қилатти, шундақла Исраиллар үчүн кәчүрүм-
кафарәт ишлирини қилатти. 50 Һарунниң
әвлатлири төвәндикичә: Һарунниң оғли Әлиазар,
Әлиазарниң оғли Финиһас, Финиһасниң оғли
Абишуя, 51 Абишуяниң оғли Букки, Буккиниң
оғли Уззи, Уззиниң оғли Зәраһия, 52 Зәраһияниң
оғли Мерайот, Мерайотниң оғли Амария,
Амарияниң оғли Ахитуб, 53 Ахитубниң оғли Задок,
Задокниң оғли Ахимааз еди. 54 Төвәндикиләр
Һарунниң әвлатлириниң өз зимини ичидә
макан тутуп олтарған йәрлири: — Коһат
җәмәтиниң йәрлири болса (мошу йәрләр чәк
ташлаш арқилиқ уларға тәқсим қилинған): —
55 Йәһуда зиминидики Һеброн вә Һебронниң
төрт әтрапидики етизлиқлири уларға тәқсим
қилинған 56 (лекин бу шәһәрниң әтрапидики
отлуқлар вә шәһәргә қарашлиқ йеза-кәнтләр
болса Йәфуннәһниң оғли Каләбкә берилди).
57 Һарунниң әвлатлириға «панаһлиқ шәһири»
Һеброн берилди; буниңдин башқа Либнаһ билән
униңға тәвә етизлиқлар, Яттир, Ештемоа вә

униңға тәвә етизлиқлар, 58 Һилән вә униңға тәвә
етизлиқлар, Дәбир вә униңға тәвә етизлиқлар,
59 Ашан вә униңға тәвә етизлиқлар, Бәйт-
Шәмәш вә униңға тәвә етизлиқларму тәқсим
қилинған; 60 Йәнә Бинямин қәбилисидики
зиминдин Геба вә униңға тәвә етизлиқлар,
Алләмәт вә униңға тәвә етизлиқлар, Анатот вә
униңға тәвә етизлиқлар бөлүп берилгән. Улар
җәмәтлири бойичә еришкән шәһәр җәмий он
үч болди. 61 Коһатниң башқа әвлатлириға болса
ташланған чәккә чиққини бойичә, Манассәһ
йерим қәбилисиниң зиминидин он шәһәр бөлүп
берилди. 62 Гәршомниң әвлатлириға, җәмәтигә
қарап, Иссакар қәбилиси, Ашир қәбилиси, Нафтали
қәбилиси вә Башан жутидики Манассәһ йерим
қәбилисиниң зиминидин он үч шәһәр бөлүп
берилди. 63 Мәрариниң әвлатлириға, җәмәтигә
қарап, ташланған чәккә чиққини бойичә, Рубән
қәбилиси, Гад қәбилиси вә Зәбулун қәбилисидин
он икки шәһәр бөлүп берилди. 64 Исраиллар
шундақ қилип бу шәһәрләрни вә уларға тәвә
етизлиқларниң һәммисини Лавийларға бөлүп
бәрди. 65 Улар ташланған чәккә чиққини бойичә,
йәнә жуқурида нами аталған шәһәрләрни Йәһуда
қәбилисидин, Шимеон қәбилисидин вә Бинямин
қәбилисидин елип уларға бәрди. 66 Коһатниң
әвлатлиридин болған бәзи җәмәтләргә Әфраим
қәбилисиниң зимини тәвәсидики шәһәрләрдин
бөлүп берилгәнлириму болди. 67 Исраиллар
уларға [йәнә икки] «панаһлиқ шәһири», йәни
Әфраим тағлиғиға җайлашқан Шәкәм вә униңға
тәвә етизлиқларни вә Гәзәр вә униңға тәвә
етизлиқларни бәрди; 68 Йәнә Йокмиям вә
униңға тәвә етизлиқларни, Бәйт-Һорон вә униңға
тәвә етизлиқларни, 69 Айҗалон вә униңға
тәвә етизлиқларни, Гат-Риммон вә униңға тәвә
етизлиқларни уларға бәрди. 70 [Исраиллар йәнә]
Манассәһ йерим қәбилисидин Анер вә униңға
тәвә етизлиқларни, Билеам вә униңға тәвә
етизлиқларни Коһатниң қалған җәмәтлиригә
бәрди. 71 Гәршомниң әвлатлириға Манассәһ
йерим қәбилисидики җәмәтләрниң зиминидин
Башандики Голан вә Голанға тәвә етизлиқлар,
Аштарот вә униңға тәвә етизлиқлар берилди;
72 Иссакар қәбилисидин Кәдәш вә униңға тәвә
етизлиқлар, Дабират вә униңға тәвә етизлиқлар,
73 Рамот вә униңға тәвә етизлиқлар, Анәм вә
униңға тәвә етизлиқлар берилди; 74 Ашир
қәбилисидин уларға Машал вә униңға тәвә
етизлиқлар, Абдон вә униңға тәвә етизлиқлар,
75 Хукок вә униңға тәвә етизлиқлар, Рәһоб вә
униңға тәвә етизлиқлар берилди; 76 Нафтали
қәбилисидин Галилийәдики Кәдәш вә униңға тәвә
етизлиқлар, Һаммон вә униңға тәвә етизлиқлар,
Кириатайим вә униңға тәвә етизлиқларму
берилди. 77 Мәрариниң қалған әвлатлириға болса
Зәбулун қәбилисидин Риммоно вә униңға тәвә
етизлиқлар, Табор вә униңға тәвә етизлиқлар
берилди; 78 Йәнә Рубән қәбилисиниңкидин,
Иордан дәриясиниң у тәрипидин, Йерихониң
шәрқий удулидики, йәни Иордан дәриясиниң
күнчиқиш бойидики йәрләрдин чөлдики Бәзәр
вә униңға тәвә етизлиқлар, Яһзаһ вә униңға тәвә
етизлиқлар, 79 Кәдәмот вә униңға тәвә етизлиқлар,
Мефаат вә униңға тәвә етизлиқлар берилди; 80
Гад қәбилисидинму болса уларға Гилеадтики
Рамот вә униңға тәвә етизлиқлар, Маһанаим вә
униңға тәвә етизлиқлар, 81 Һәшбон вә униңға
тәвә етизлиқлар, Яазәр вә униңға тәвә етизлиқлар
берилди.

7 Иссакарниң оғуллири: — Тола, Пуаһ, Яшуб
вә Шимрон дегән төртәйлән еди. 2 Толаниң
оғуллири: — Уззи, Рефая, Йерийәл, Яһмай, Йибсам
вә Самуилдин ибарәт, буларниң һәммиси җәмәт
беши еди. Давутниң заманида Толаниң адәм
сани нәсәбнамиләрдә жигирмә икки миң алтә
йүз батур җәңчи дәп хатириләнгән. 3 Уззиниң
оғли Израқия еди, Израқияниң оғуллири Микаил,
Обадия, Йоел вә Ишия еди. Бу бәшәйләнниң
һәммиси җәмәт беши еди. 4 Нәсәбнамиләр
бойичә улар билән биллә һесапланғанлардин
җәңгивар оттуз алтә миң адәм бар еди; чүнки
уларниң хотун, бала-җақилири наһайити көп
еди. 5 Буларниң Иссакарниң барлиқ җәмәтлири
ичидики батур җәңчи қериндашлири билән
қошулуп, нәсәб бойичә тизимға елинған җәмий
сәксән йәттә миң адими бар еди. 6 Бинямінниң
Бела, Бәкәр вә Йәдияйәл дегән үч оғли бар
еди. 7 Беланиң Езбон, Уззи, Уззиәл, Йәримот
вә Ири дегән бәш оғли болуп, һәммиси җәмәт
беши еди; уларниң нәсәбнамилиригә тизимға
елинған җәмий жигирмә икки миң оттуз төрт
батур җәңчи бар еди. 8 Бәкәрниң оғуллири
Земираһ, Йоаш, Әлиезәр, Әлйойинай, Омри,

Йәрәмот, Абия, Анатот вә Аламәт еди. Буларниң
һәммиси Бәкәрниң оғуллири болуп, 9 Җәмәт
башлири еди; уларниң нәсәбнамилиригә тизимға
елинған җәмий жигирмә миң икки йүз батур
җәңчи бар еди. 10 Йәдияйәлниң оғли Билһан
еди; Билһанниң оғуллири Йәуш, Бинямин, Әхуд,
Кәнааннаһ, Зетан, Таршиш вә Ахишаһар еди; 11
Буларниң һәммиси Йәдияйәлниң әвлатлири,
җәмәт башлири вә батур җәңчиләр еди. Уларниң
нәсәбнамилиригә тизимланғанларниң җәңгә
чиқилайдиғанлири җәмий он йәттә миң икки йүз
еди. 12 Шуппийлар вә Хуппийлар болса йәнә Ирниң
әвлатлири еди; Хушийлар Ахәрниң әвлатлири
еди. 13 Нафталиниң оғуллири: Яһзиәл, Гуни,
Йәзәр, Шаллом; буларниң һәммиси Билһаһниң
оғуллири еди. 14 Манассәһниң оғуллири: —
Униң Сурийәлик тоқилидин Асриәл төрәлгән;
униңдин йәнә Гилеадниң атиси Макир туғулған.
15 Макир Шуппийлар вә Хуппийлар арисидинму
аял алған (Макирниң сиңлисиниң исми Маакаһ
еди). Макирниң йәнә бир әвладиниң исми
Зәлофиһад еди, Зәлофиһадниң пәқәт бир нәччә
қизила болған. 16 Макирниң аяли Маакаһ оғул
туғуп, униңға Пәрәш дәп ат қойған; Пәрәшниң
инисиниң исми Шәрәш еди; Шәрәшниң оғли
Улам вә Ракәм еди. 17 Уламниң оғли Бедан еди.
Буларниң һәммиси Гилеадниң әвлатлири; Гилеад
Макирниң оғли, Макир Манассәһниң оғли еди.
18 Гилеадниң сиңлиси Һаммоләкәттин Ишһод,
Абиезәр вә Маһалаһ туғулған. 19 Шемиданиң
оғуллири Ахиян, Шәкәм, Ликхи вә Аниам еди.
20 Әфраимниң әвлатлири: Униң оғли Шутилаһ,
Шутилаһниң оғли Бәрәд, Бәрәдниң оғли Таһат,
Таһатниң оғли Елиадаһ, Елиадаһниң оғли Таһат,
21 Таһатниң оғли Забад, Забадниң оғли Шутилаһ
еди (Езәр билән Елиад Гатлиқларниң чарва
маллирини булаң-талаң қилғили чүшкәндә, шу
йәрлик Гатлиқлар тәрипидин өлтүрүлгән. 22
Уларниң атиси Әфраим бу балилири үчүн хелә
күнләргичә матәм тутқачқа, униң бурадәрлири
униңға тәсәлли бәргили кәлгән. 23 Әфраим аяли
билән биллә қайта бир ястуққа баш қойған.
Аяли һамилдар болуп, бир оғул туққан; Әфраим
униңға аиләм бала-қазаға йолуқти дәп, Берияһ
дәп исим қойған. 24 Униң қизи Үстүн Бәйт-Һорон
билән Төвән Бәйт-Һоронни вә Уззән-Шәәраһни
бена қилған). 25 Берияһниң оғли Рефаһ билән
Рәшәф еди; Рәшәфниң оғли Телаһ, Телаһниң
оғли Таһан, 26 Таһанниң оғли Ладан, Ладанниң
оғли Аммиһуд, Аммиһудниң оғли Әлишама, 27
Әлишаманиң оғли Нун, Нунниң оғли Йәшуа еди. 28
Әфраимларниң зимини вә маканлашқан йәрлири
Бәйт-Әл вә униңға тәвә йеза-кәнтләр болуп,
күнчиқиш тәрипидә Нараан, күнпетиш тәрипидә
Гәзәр билән униңға тәвә йеза-кәнтләр; Шәкәм вә
униңға тәвә йеза-кәнтләр, таки Газа вә униңға
тәвә йеза-кәнтләргичә созулатти. 29 Манассәһ
қәбилисиниң зиминиға туташқан йәнә Бәйт-Шеан
вә униңға тәвә йеза-кәнтләр; Таанақ вә униңға
тәвә йеза-кәнтләр; Мәгиддо вә униңға тәвә йеза-
кәнтләр; Дор вә униңға тәвә йеза-кәнтләрму бар
еди. Исраилниң оғли Йүсүпниң әвлатлири мана
мошу йәрләргә маканлашқан еди. 30 Аширниң
оғуллири: — Йимнаһ, Йишваһ, Йишви вә Берияһ;
уларниң Сераһ дегән сиңлисиму бар еди. 31
Берияһниң оғли Хәбәр билән Малкиәл болуп,
Малкиәл Бирзавитниң атиси еди. 32 Хебәрдин
Яфләт, Шомәр, Хотам вә уларниң сиңлиси Шуя
төрәлгән. 33 Яфләтниң оғуллири Пасақ, Бимһал
вә Ашват; булар Яфләтниң оғуллири еди. 34
Шәмәрниң оғуллири Ахи, Роһгаһ, Хуббаһ вә Арам
еди. 35 [Шәмәрниң] иниси Һәләмниң оғли Зофаһ,
Йимна, Шәләш вә Амал еди; 36 Зофаһниң оғли
Суаһ, Һарнәфәр, Шуал, Бери, Имраһ, 37 Безәр,
Ход, Шамма, Шилшаһ, Итран вә Бәәраһ еди. 38
Йәтәрниң оғуллири Йәфуннәһ, Писпаһ вә Ара
еди. 39 Улланиң оғуллири Араһ, Ханниәл вә Ризия
еди. 40 Буларниң һәммиси Аширниң әвлатлири
болуп, һәр қайсиси җәмәт башлири, аламәт
батур җәңчиләр, йолбашчилар еди; уларниң
җәмәтлири бойичә нәсәбнамигә тизимланғанда,
җәңгә чиқилайдиғанлири җәмий жигирмә алтә
миң еди.

8 Биняминниң тунҗа оғли Бела, иккинчи оғли
Ашбәл, үчинчи оғли Ахараһ, 2 төртинчи оғли
Нохаһ, бәшинчи оғли Рафа еди. 3 Беланиң
оғуллири Аддар, Гера, Абеһуд, 4 Абишуа, Нааман,
Ахоаһ, 5 Гера, Шефуфан вә Һурам еди. 6
Төвәндикиләр Әхудниң әвлатлири: — Нааман,
Ахияһ вә Гера (әслидә улар Гебалиқларниң җәмәт
беши еди. Гебалиқлар Манаһатқа көчүрүветилгән
еди. Буларни көчүрүвәткүчи болса Гера еди;
униңдин Узза билән Ахиһуд төрәлгән). 8
Шаһараим Һушим билән Баара дегән икки

аялини қоювәткәндин кейин Моаб диярида
оғул пәрзәнт көргән. 9 Униң Ходәш дегән
аялидин Йобаб, Зибия, Меша, Малкам, 10 Йәуз,
Шақия, Мирмаһ дегән оғуллар төрәлгән; униң
бу оғуллириниң һәммиси җәмәт беши болған
еди. 11 Һушимдинму униңға Абитуб, Әлпаал
дегән оғуллар төрәлгән. 12 Әлпаалниң оғуллири
Ебәр, Мишам вә Шемәд (Шемәд Оно билән
Лод дегән икки шәһәрни вә уларға тәвә йеза-
кәнтләрни бена қилған), 13 Берияһ вә Шема
еди. У иккиси Айҗалондикиләр ичидә җәмәт
башлири болуп, Гат аһалисини қоғливәткән еди.
14 Ахийо, Шашақ, Йәрәмот, 15 Зәбадия, Арад,
Едәр, 16 Микаил, Ишпаһ вә Йоха болса Берияһниң
оғуллири еди. 17 Зәбадия, Мәшуллам, Һизки,
Хебәр, 18 Ишмерай, Йезлия вә Йобабларниң
һәммиси Әлпаалниң оғуллири еди. 19 Яким,
Зикри, Забди, 20 Әлийәнай, Зилтай, Әлийәл, 21
Адая, Берая вә Шимратлар Шимәйниң оғуллири
еди. 22 Ишпан, Ебәр, Әлийәл, 23 Абдон, Зикри,
Һанан, 24 Һанания, Елам, Антотия, 25 Ефдеаһ вә
Пәнуәлләр Шашақниң оғуллири еди. 26 Шамширай,
Шехария, Аталия, 27 Яарешия, Әлия вә Зикрилар
Йәроһамниң оғуллири еди. 28 Жуқириқиларниң
һәммиси нәсәбнамиләрдә хатириләнгән җәмәт
беши еди; булар һәммиси мөтивәрләр болуп,
Йерусалимға маканлашқан еди. 29 Гибеонниң
атиси Җәийәл Гибеонға маканлашқан еди; униң
аялиниң исми Маакаһ еди. 30 Униң тунҗа оғли
Абдон, қалған оғуллири Зур, Киш, Баал, Надаб, 31
Гедор, Ахийо, Зекәр вә Миклот еди; 32 Миклоттин
Шимея төрәлгән. Буларму қериндашлири билән
Йерусалимда хошна олтиришатти. 33 Нәрдин
Киш төрәлгән; Киштин Саул төрәлгән; Саулдин
Йонатан, Малкишуа, Абинадаб вә Еш-Баал
төрәлгән. 34 Мериб-Баал Йонатанниң оғли еди;
Микаһ Мериб-Баалдин төрәлгән. 35 Микаһниң
оғуллири Питон, Мәләк, Тария вә Аһаз еди.
36 Аһаздин Йәһоаддаһ төрәлгән; Йәһоаддаһдин
Аләмәт, Азмавәт вә Зимри төрәлгән; Зимридин
Моза төрәлгән; 37 Мозадин Бинеа төрәлгән;
Бинеаниң оғли Рафа, Рафаниң оғли Елиасаһ,
Елиасаһниң оғли Азәл еди. 38 Азәлниң алтә
оғли бар еди, уларниң исми Азрикам, Бокеру,
Ишмаил, Шеария, Обадия вә Һанан еди; буларниң
һәммиси Азәлниң оғуллири еди. 39 Азәлниң иниси
Йешәкниң тунҗа оғлиниң исми Улам, иккинчи
оғлиниң исми Йеуш, үчинчи оғлиниң исми
Әлифәләт еди. 40 Уламниң оғуллириниң һәммиси
батур җәңчи, оқячи еди; уларниң оғуллири вә
нәврилири наһайити көп болуп, җәмий бир йүз
әллик еди. Жуқириқиларниң һәммиси Бинямин
әвлатлиридин еди.

9 Пүткүл Исраиллар нәсәб бойичә тизимға
елинған еди. Мана, улар «Исраил
падишалириниң хатириси» дегән китапқа
пүтүлгәндур. 2 Йәһудалар болса асийлиқ
қилғанлиғидин Бабилға сүргүн қилинған.
Һәммидин авал қайтип келип өз земини вә
өз шәһәрлиригә маканлашқанлар болса бир
қисим Исраиллар, каһинлар, Лавийлар вә
ибадәтхана хизмәткарлири еди. 3 Йерусалимға
маканлашқанлар болса Йәһуда қәбилиси,
Бинямин қәбилиси, Әфраим қәбилиси вә Манассәһ
қәбилисидин бир қисимлири еди. 4 Уларниң
ичидә Йәһуданиң оғли Пәрәзниң әвлатлиридин
Утай бар еди; Утай Аммиһудниң оғли, Аммиһуд
Омриниң оғли, Омри Имриниң оғли, Имри
Баниниң оғли еди. 5 Шилоһниң әвлатлири ичидә
униң тунҗа оғли Асая вә униң оғуллири бар
еди. 6 Зәраһниң әвлатлиридин Йәуел вә уларниң
уруқ-туққанлири болуп җәмий алтә йүз тохсән
адәм бар еди. 7 Бинияминниң әвлатлири ичидә
Һассинуаһниң әвриси, Һодавияниң нәвриси,
Мәшулламниң оғли Саллу бар еди; 8 йәнә
Йәроһамниң оғли Йибния, Микриниң нәвриси,
Уззиниң оғли Елаһ вә Ибинияниң әвриси,
Реуәлниң нәвриси, Шәфатияниң оғли Мәшуллам
9 һәмдә уларниң уруқ-туққанлири бар еди; улар
нәсәбнамиси бойичә тизимланғанда җәмий
тоққуз йүз әллик алтә адәм еди. Жуқирида
тилға елинғанлар өз җәмәтигә җәмәт беши
еди. 10 Каһинлар ичидә Йәдая, Йәһояриб, Яқин
вә 11 Азария бар еди. Азария Худаниң өйини
башқурғучи болуп, Һилқияниң оғли, Һилқия
Мәшулламниң оғли, Мәшуллам Задокниң оғли,
Задок Мерайотниң оғли, Мерайот Ахитубниң
оғли еди. 12 Йәнә Малкияниң әвриси, Пашхурниң
нәвриси, Йәроһамниң оғли Адая һәмдә Адийәлниң
оғли Маасай бар еди; Адийәл Яһзәраһниң
оғли, Яһзәраһ Мәшулламниң оғли, Мәшуллам
Мәшиллемитниң оғли, Мәшиллемит Иммәрниң
оғли еди. 13 Уларниң қериндашлири һәммиси
җәмәт башлири болуп, җәмий бир миң йәттә

йүз атмиш адәм еди; уларниң һәммиси Худаниң
өйидики хизмәтләрни қилишқа бекитилгән
иқтидарлиқ кишиләр еди. 14 Лавий қәбилисидин
Мәрариниң әвлатлири ичидә Һашабияниң әвриси,
Азрикамниң нәвриси, Һашшубниң оғли Шемая
бар еди; 15 Йәнә Бақбаққар, Һәрәш, Галал вә
Асафниң әвриси, Зикриниң нәвриси, Миканиң
оғли Маттания; 16 йәнә Йәдутунниң әвриси,
Галалниң нәвриси, Шемаяниң оғли Обадия һәмдә
Әлканаһниң нәвриси, Асаниң оғли Бәрәкия бар
еди; буларниң һәммиси Нитофатлиқларниң йеза-
кәнтлиригә маканлашқан еди. 17 Дәрвазивәнләр
Шаллум, Аққуб, Талмон, Ахиман вә уларниң
қериндашлири еди; Шаллум уларниң беши
еди. 18 Улар таки һазирғичә шәриқ тәрәптики
«падишаниң дәрвазиси»да [дәрвазивәнлик]
қилип кәлмәктә; улар илгири Лавийларниң
чедиргаһида дәрвазивәнлик қилған еди. 19
Корәниң әвриси, Ебиасафниң нәвриси, Кораһниң
оғли Шаллум һәмдә униң атисиниң җәмәтидики
қериндашлири болған Кораһийлар [Худаниң
өйиниң] хизмитини башқуратти, чедирниң
ишиклирини бақатти; уларниң ата-бовилири
әслидә Пәрвәрдигарниң чедиргаһини башқурушқа
қоюлған, [ибадәт] чедириниң ишигини бақҗан
еди. 20 Илгири Әлиазарниң оғли Финиһас уларниң
йолбашчиси болған; Пәрвәрдигар униң билән
биллә болған. 21 Мәшәләмияниң оғли Зәкәрия
болса җамаәт чедириниң дәрвазивәни болған
еди. 22 Дәрвазивәнликкә талланған бу кишиләр
җәмий икки йүз он икки киши еди; улар өз йеза-
кәнтлиридә, нәсәблири бойичә тизимланған
(әслидә Давут вә алдин көргүчи Самуил уларни
аманәт қилинған вәзипилиригә бекиткән еди. 23
Улар вә уларниң әвлатлири Пәрвәрдигарниң өйи,
йәни муқәддәс чедирниң ишик-дәрвазилирини
беқишқа бекитилгән еди). 24 Шәрқий, ғәрбий,
шималий вә җәнубий ишик-дәрвазилирида
дәрвазивәнләр бекитилгән еди. 25 Уларниң йеза-
кәнтләрдә олтиришлиқ қериндашлири болса
һәр йәттә күндә нөвәт бойичә келип улар билән
биргә хизмәттә болатти. 26 Төрт дәрвазивән
беги Лавийлардин еди; уларға тапшурулғини
Пәрвәрдигарниң өйидики амбар-ғәзниләрни
беқиш еди. 27 Беқиш мәсъулийити уларниң үстидә
болғачқа, улар кечидә Пәрвәрдигарниң өйиниң
әтрапидики орунлирида туратти һәмдә һәр күни
әтигәндә ишик-дәрвазиларни ечишқа мәсъул еди.
28 Улардин бир қисми [ибадәтхана] хизмитидә
ишлитилидиған әсвап-үскүниләргә мәсъул еди;
улар санап әпчиқип, санап әпкирип қоятти. 29
Уларниң йәнә бир қисми тапшурулғини бойичә
қача-құчилар вә муқәддәс җайдики барлиқ әсвап-
үскүниләр, шундақла ақ ун, шарап, зәйтун мейи,
мәстики вә хушбуй буюмларға мәсъул еди. 30
Каһинларниң оғуллиридин бәзиләр хушбуй
буюмлардин әтир ясайтти. 31 Лавийлардин
Маттитияһ, йәни Кораһийлардин Шаллумниң
тунҗа оғлиниң вәзиписи қазан нени етишкә
мәсъул еди. 32 Уларниң қериндашлири, Коһатниң
әвлатлири ичидә «тәқдим нан»ға мәсъул
болуп, һәр шабат күни тизидиғанға нанларни
тәйярлайтти. 33 Лавийларниң җәмәт башлири
болған нәғмичиләр ибадәтханидики өйләрдә
туруп, башқа хизмәтләрни қилмай, кечә-күндүз
өз ишлири биләнла болатти. 34 Жуқиридики
кишиләрниң һәммиси Лавийлар ичидики
йолбашчилар болуп, һәммиси өз нәсәби бойичә
җәмәт беши еди; буларниң һәммиси Йерусалимда
туратти. 35 Гибеонниң атиси Җәийәл Гибеонға
маканлашқан еди. Униң аялиниң исми Маакаһ
еди. 36 Униң тунҗа оғли Абдон, қалған оғуллири
Зур, Киш, Баал, Нәр, Надаб, 37 Гедор, Ахийо,
Зәкәрия вә Миклот еди. 38 Миклоттин Шимеям
төрәлгән. Буларму өзлириниң қериндашлириниң
йенида Йерусалимда хошна олтиришатти. 39
Нәрдин Киш төрәлгән, Киштин Саул төрәлгән,
Саулдин Йонатан, Малкишуя, Абинадаб вә Еш-
Баал төрәлгән. 40 Мериб-Баал Йонатанниң оғли
еди; Мериб-Баалдин Микаһ төрәлгән. 41 Микаһниң
оғуллири Питон, Мәләк, Таһрия вә Аһаз еди. 42
Аһаздин Яраһ төрәлди; Яраһдин Аләмәт, Азмавәт
вә Зимри төрәлгән. Зимридин Моза төрәлгән; 43
Мозадин Бинеа төрәлгән; Бинеаниң оғли Рефая,
Рефаяниң оғли Елиасаһ, Елиасаһниң оғли Азәл
еди. 44 Азәлниң алтә оғли бар еди, уларниң исми
Азрикам, Бокеру, Ишмаил, Шеария, Обадия вә
Һанан еди; буларниң һәммиси Азәлниң оғуллири.

10 Филистийләр Исраилларға һуҗум қиливиди,
Исраиллар Филистийләрниң алдидин қачти,
улар Гилбоа теғида қирип йоқитилди. 2
Филистийләр Саул билән униң оғуллирини тап
бесип қоғлиди; улар ахири Саулниң оғуллиридин
Йонатан, Абинадаб, малки-шуаларни уруп

өлтүрди. 3 Саулға қарши җәң интайин шиддәтлик
болди; оқячилар Саулға йетишип оқя етип уни
яриландурди. 4 Андин Саул ярақ көтәргүчисигә:
Қиличиңни суғуруп мени санҗип өлтүрүвәткин;
болмиса бу хәтнисизләр келип мени санҗип,
мени хорлуққа қоюши мүмкин, деди. Лекин ярақ
көтәргүчиси интайин қорқуп кетип, унимиди.
Шуниң билән Саул қилични елип үстигә өзини
ташлиди. 5 Ярағ көтәргүчиси Саулниң өлгинини
көрүп, уму охшашла өзини қиличниң үстигә
ташлап униң билән тәң өлди. 6 Шуниң билән
Саул, үч оғли һәм пүтүн аилисидикиләр шу
күндә биракла өлди. 7 Әнди вадида турған
Исраиллар әскәрлириниң қачқанлиғини вә
Саул билән оғуллириниң өлгинини көргинидә,
улар шәһәрлирини ташлап қачти, Филистийләр
келип у җайларда орунлашти. 8 Әнди шундақ
болдики, әтиси Филистийләр өлтүрүлгәнләрниң
кийим-кечәклирини салдурувалғили кәлгәндә
Гилбоа теғида Саул билән оғуллириниң өлүк
ятқанлиғини көрди-дә, 9 кийимлирини салдуруп,
каллисини вә савут-ярақлирини елип кәтти
һәмдә буларни Филистийләрниң зимининиң
һәммә йәрлиригә апирип, өз бутлириға вә
хәлиққә хуш хәвәр йәткүзди. 10 Улар Саулниң
савут-ярақлирини уларниң бутханисида қоюп,
каллисини Дагон бутханисиға есип қойди. 11 Әнди
Ябәш-Гилеадда олтарғучилар Филистийләрниң
Саулға барлиқ қилғанлирини аңлиғанда 12
уларниң ичидики һәммә батурлар атлинип,
Саул билән оғуллириниң җәсәтлирини елип,
уларни Ябәшкә қайтуруп келип, Ябәштики дуб
дәриғиниң түвигә дәпнә қилди вә йәттә күн роза
тутти. 13 Шуниң билән Саул Пәрвәрдигарға қилған
вапасизлиғи үчүн өлди; у Пәрвәрдигарниң сөз-
каламиға кирмәй вә һәтта Пәрвәрдигардин йол
соримай, бәлки палчи җинкәшниң йениға берип
униңдин йол сориған еди. Шуңа Пәрвәрдигар уни
өлтүрүп, падишалиғини Йәссәниң оғли Давутқа
өткүзүп бәрди.

11 У чағда барлиқ Исраил җамаити Һебронға
келип Давутниң қешиға жиғилишип:
«Қарисила, биз өзлириниң әт-сүйәклиридурмиз!
2 Бурун Саул бизниң үстимиздә сәлтәнәт
қилғандиму Исраил хәлқигә җәңгә чиқип-
киришкә йолбашчи болған өзлири едила.
Өзлириниң Худалири болған Пәрвәрдигарму
өзлиригә: — Сән Мениң хәлқим Исраилниң
падичиси болуп уларни бақисән вә Исраилниң
әмри болисән, дегән еди» — деди. 3 Шуниң билән
Исраил ақсақаллириниң һәммиси Һебронға
келип падиша Давутниң қешиға келишти; Давут
Һебронда Пәрвәрдигарниң алдида улар билән
бир әһдә түзүшти. Андин улар Пәрвәрдигарниң
Самуилниң вастиси билән ейтқини бойичә,
Давутни Мәсиһ қилип, Исраилни идарә қилишқа
падиша қилип тиклиди. 4 Давут билән барлиқ
Исраил хәлқи Йерусалимға кәлди (Йерусалим
шу чағда «Йәбус» дәп атилатти, зиминдики
аһалә болған Йәбусийлар шу йәрдә туратти). 5
Йәбус аһалиси Давутқа: «Сән бу йәргә һеч қачан
кирәлмәйсән!» деди. Бирақ Давут Зион дегән
қорғанни алди (шу йәр «Давутниң шәһири» дәпму
атилиду). 6 Давут: «Ким алди билән Йәбусийларға
һуҗум қилса, шу киши йолбашчи вә сәрдар
болиду» деди. Зәруияниң оғли Йоаб алди билән
атлинип чиқип, йолбашчи болди. 7 Давут қорғанда
туратти, шуңа кишиләр у қорғанни «Давут
шәһири» дәп аташти. 8 Давут шәһәрни Миллодин
башлап төрт әтрапидики сепилиғичә яңливаштин
ясатти; шәһәрниң қалған қисмини Йоаб ясатти. 9
Давут күндин күнгә қудрәт тапти, чүнки самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар униң
билән биллә еди. 10 Төвәндикиләр Давутниң
палванлири ичидә йолбашчилар еди; улар
Пәрвәрдигарниң Исраилға ейтқан сөзи бойичә
пүткүл Исраил билән бирлишип, Давутниң
падишалиғини мустәһкәм қилип, бирликтә
уни падиша қилишқа күчиди. 11 Төвәндикиләр
Давутниң палванлириниң тизимлиги бойичә
хатириләнгәндур: — Һакмонийлардин болған
Яшобиям йолбашчилар ичидә беши еди; у
нәйзисини пиқиритип бир қетимдила үч йүз
адәмни өлтүргән. 12 Униңдин қалса Ахохий
Додониң оғли Әлиазар болуп, у «үч палван»ниң
бири еди; 13 Илгири Филистийләр Пас-Даммимда
җәң қилишқа жиғилғанда, у Давут билән у
йәрдә еди. У йәрдә арпа өсүп кәткән бир
етизлиқ болуп, хәлиқ Филистийләрниң алдидин
бәдәр қачқан еди; 14 улар болса етизлиқниң
оттурисида турувелип, һәм етизлиқни қоғдиған,
һәм Филистийләрни тар мар қилған; Пәрвәрдигар
әнә шу йол билән уларни ғайәт зор ғәлибигә
ериштүргән. 15 Оттуз йолбашчи ичидин [йәнә]

үчәйлән Қорам ташлиқтики Адулламниң ғариға
чүшүп Давутниң йениға кәлди. Филистийләрниң
қошуни болса «Рәфайим жилғиси»да баргаһ
қурған еди. 16 Бу чағда Давут қорғанда,
Филистийләрниң қаравулгаһи Бәйт-Ләһәмдә еди.
17 Давут уссап: «Аһ, бириси маңа Бәйт-Ләһәмниң
дәрвазисиниң йенидики қудуқтин су әкилип
бәргән болса яхши болатти!» девиди, 18 бу үч
палван Филистийләрниң ләшкәргаһидин бөсүп
өтүп, Бәйт-Ләһәмниң дәрвазисиниң йенидики
қудуқтин су тартти вә Давутқа елип кәлди;
лекин у униңдин ичкили унимиди, бәлки суни
Пәрвәрдигарға атап төкүп: 19 «Худайим бу ишни
мәндин нери қилсун! Мән һаятиниң хәвптә
қелишиға қаримиған бу кишиләрниң қенини
ичсәм қандақ болиду? Чүнки буни улар һаятиниң
хәвптә қелишиға қаримай елип кәлгән!» деди.
Шуңа Давут бу суни ичкили унимиди. Бу үч
палван қилған ишлар дәл шулар еди. 20 Йоабниң
иниси Абишай үчиниң беши еди; у үч йүз адәм
билән қаршилишип нәйзисини пиқиритип уларни
өлтүрди. Шуниң билән у бу «үч палван» ичидә
нами чиққан еди. 21 У мошу «үч палван» ичидә
һәммидин бәк һөрмәткә сазавәр болған болсиму,
лекин йәнила авалқи үчәйләнгә йәтмәйтти. 22
Йәһояданиң оғли Беная Кабзәәлдин болуп, бир
батур палван еди; у көп қалтис ишларни қилған.
У Моабий Ариәлниң икки оғлини өлтүргән.
Йәнә қар яққан бир күни азгалға чүшүп, бир
ширни өлтүргән еди. 23 У йәнә қолида бапкарниң
оқидәк бир нәйзиси бар, бойиниң егизлиги бәш
гәз келидиған бир Мисирлиқни қәтл қилди;
у бир һаса билән униңға һуҗум қилип, униң
нәйзисини қолидин тартивелип өз нәйзиси
билән өлтүрди. 24 Йәһояданиң оғли Беная мана
бу ишларни қилған. Шуниң билән үч палван
ичидә нам чиқарған еди. 25 Мана, у һелиқи оттуз
палвандинму бәкрәк шөһрәт қазанған болсиму,
лекин алдинқи үч палванға йәтмәйтти. Давут
уни өзиниң пасибан беги қилип тайинлиған.
26 Қошундики палванлар болса: — Йоабниң
иниси Асаһәл, Бәйт-Ләһәмлик Додониң оғли
Әлһанан, 27 һарорлуқ Шаммот, Пилонлуқ Һәләз,
28 Тәкоалиқ Иккәшниң оғли Ира, Анатотлуқ
Абиезәр, 29 Хушатлиқ Сиббәкай, Ахоһлуқ Илай, 30
Нитофатлиқ Маһарай, Нитофатлиқ Баанаһниң
оғли Хәләб, 31 Бинямин әвлатлиридин Гибеаһлиқ
Рибайниң оғли Иттай, Пиратонлуқ Беная, 32 Гааш
вадилиридин кәлгән Хурай, Арбатлиқ Абийәл,
33 Баһарумлуқ Азмавәт, Шалбонлуқ Еляһба,
34 Гизонлуқ Һашәмниң оғуллири, Һарарлиқ
Шагиниң оғли Йонатан, 35 Һарарлиқ Сакарниң
оғли Аһиям, Урниң оғли Елифал, 36 Мәкәратлиқ
Һәфәр, Пилонлуқ Ахияһ, 37 Кармәллик Һәзро,
Әзбайниң оғли Наарай, 38 Натанниң иниси Йоел,
Һагриниң оғли Мибһар, 39 Аммонлуқ Зәләк,
Зәруияниң оғли Йоабниң ярақ көтәргүчиси
болған Бәәротлуқ Наһарай, 40 Итрилиқ Ира,
Итрилиқ Гарәб, 41 Һиттий Урия, Аһлайниң
оғли Забад, 42 Рубән қәбилисидин Шизаниң
оғли, Рубәнләр ичидә йолбашчи болған Адина
вә униңға әгәшкән оттуз адәм, 43 Маакаһниң
оғли Һанан, Митнилиқ Йошафат, 44 Аштаратлиқ
Уззия, Ароәрлик Хотамниң оғли Шама билән
Җәийәл, 45 Шимриниң оғли Йедияйәл билән
униң иниси тизилиқ Йоха, 46 Маһавилиқ Әлийәл,
Әлнаамниң оғуллири Йәрибай билән Йошавия,
Моаблиқ Йитма, 47 Әлийәл, Обәд вә Мәзобалиқ
Яасийәлләрдин ибарәт еди.

12 Давут кишниң оғли Саулниң бесими
сәвәвидин Зиклагда йошурунуп ятқан чағда
муну кишиләр Давутниң йениға келишти
(уларниң һәммиси Давутқа җәң қилишта ярдәм
бәргән батурлардин еди; 2 оқя билән қуралланған
болуп, оң қоли биләнму, сол қоли биләнму
оқя вә салға аталайтти; улар Саулниң Бинямин
қәбилисидин болған туққанлири еди): 3 — уларниң
йолбашчиси Ахиезәр, андин қалса Йоаш болуп,
иккиси Гибеаһлиқ Шемааһниң оғли еди; йәнә
Азмавәтниң оғли Йәзийәл билән Пәләтму; йәнә
Бәракаһ билән Анатотлуқ Йәһу, 4 Гибеонлуқ
Йишмаяму бар еди. Йишмая «оттуз палван»
ичидә батур болуп шу оттузиға йетәкчилик
қилғучи еди; йәнә Йәрәмия, Яһазийәл, Йоһанан вә
Гәдәратлиқ Йозабад, 5 Әлузай, Йәримот, Биалия,
Шәмария, Харуфлуқ Шәфатия, 6 Кораһлиқлардин
болған Әлканаһ, Йишия, Азарәл, Йоезәр вә
Яшобиямлар; 7 йәнә Гәдорлуқ Йәроһамниң оғли
Йоелаһ билән Зәбадия бар еди. 8 Гад қәбилисидин
бәзиләр чөлдики қорғанға берип Давутқа беқинди.
Уларниң һәммиси җәңгә маһир, қалқан вә
нәйзә билән қуралланған батур җәңчиләр еди;
уларниң турқи бәәйни ширға, чаққанлиғи бәәйни
тағдики бөкәнгә охшайтти. 9 Уларниң биринчиси

Езәр, иккинчиси Обадия, үчинчиси Елиаб, 10
төртинчиси Мишманнаһ, бәшинчиси Йәрәмия,
11 алтинчиси Аттай, йәттинчиси Әлийәл, 12
сәккизинчиси Йоһанан, тоққузинчиси Әлзабад, 13
онинчиси Йәрәмия, он биринчиси Макбаннай еди.
14 Буларниң һәммиси Гад қәбилисидин, қошун
ичидә сәрдарлар еди; әң кичиги йүз ләшкәргә, әң
чоңи миң ләшкәргә йетәкчи еди. 15 Биринчи айда,
Иордан дәрияси тешип қирғақтин ашқан чағда,
дәриядин өтүп, шәриққә вә ғәрипкә қарайдиған
барлиқ җилғилардикиләрни тирипирән қилип
қачурғанлар дәл мошу адәмләр еди. 16 Бинямин
қәбилиси билән Йәһуда қәбилисидинму кишиләр
қорғанға келип Давутқа беқинған. 17 Давут
чиқип уларни қарши елип: «Әгәр силәр течлиқ
нийитидә маңа ярдәм беришкә кәлгән болсаңлар,
силәр билән бир җан бир дил болимән, лекин
қоллиримда һеч наһәқлиқ болмиған мени
дүшмәнлиримгә сетивәтмәкчи болсаңлар, ата-
бовилиримниң Худаси буни нәзиригә елип
һөкүм чиқарғай!» — деди. 18 Бу чағда Худаниң
Роһи һелиқи оттуз палванниң йолбашчиси
Амасайға чүшивиди, у: «Аһ Давут, биз саңа
беқиндуқмиз; Аһ Йәссәниң оғли, биз сән билән
биллидурмиз; Өзүңгә аман-течлиқ, аман-течлиқ
болғай! Саңа ярдәм бәргүчиләргиму аман-
течлиқ болғай! Чүнки сениң Худайиң саңа
мәдәткардур» Шуниң билән Давут уларни елип
қелип, «зәрбидар әтрәт башлиқлири» қилди.
19 Давут илгири Филистийләр билән бирликтә
Саулға қарши урушқа атланғанда, Манассәһ
қәбилисидики бәзиләр Давут тәрәпкә өтти (лекин
улар [Филистийләргә] ярдәм бәрмиди, чүнки
Филистийләрниң әмирлири: «Давут өз ғоҗиси
Саул тәрәпкә өтүп кетиши мүмкин, ундақта
бешимиз кәтмәй қалмайду!» дәп мәслиһәтлишип
уларни қайтуруп кәтмәкчи болған еди). 20
Давут Зиклагқа қайтип барғанда, Манассәһ
қәбилисидики Аднаһ, Йозабад, Йәдияйәл, Микаил,
Йозабад, Елиху, Зилтайлар келип униңға қошулди.
Буларниң һәммиси Манассәһ қәбилисиниң миң
бешилири еди. 21 Улар Давут қарақчиларға
қарши җәң қилғанда униңға ярдәмләшти;
уларниң һәммиси батур палванлар, қошундики
йолбашчилар еди. 22 Чүнки шу күнләрдә Давутқа
ярдәм бериш үчүн һәр күни адәмләр келип
қошулуп, худди Худаниң қошунидәк зор бир
қошун болуп кәткән еди. 23 Пәрвәрдигарниң сөз-
калами әмәлгә ашурулуп, Саулниң падишалиғини
Давутқа елип бәрмәкчи болған қуралланған
җәңчиләр йолбашчилири билән Һебронға, униң
йениға кәлди. Уларниң сани төвәндикичә:
— 24 Йәһудалардин қалқан вә нәйзә билән
қуралланғанлар җәмий алтә миң сәккиз йүз
киши болуп, һәммиси җәңгә тәйярланған еди.
25 Шимеонлардин җәңгә тәйярланған батур
җәңчиләр җәмий йәттә миң бир йүз киши, 26
Лавийлардин җәмий төрт миң алтә йүз киши; 27
Йәһояда Һарунларниң җәмәт беши болуп, униңға
әгәшкәнләр җәмий үч миң йәттә йүз киши еди.
28 Йәнә яш бир батур җәңчи Задок вә униң
җәмәтидин жигирмә икки йолбашчи бар еди. 29
Биняминлардин, Саулниң уруқ-туққанлиридинму
үч миң киши бар еди; шу чаққа қәдәр буларниң
көпинчиси Саул җәмәтини қоллап кәлмәктә
еди. 30 Әфраимлардин, өз җәмәтлиридә йүз-
аброй тапқан батур әзимәтләр җәмий жигирмә
миң сәккиз йүз киши еди. 31 Манассәһ йерим
қәбилиси ичидә нами пүтүлгән, Давутни падиша
қилип тикләшкә кәлгәнләр җәмий он сәккиз
миң киши еди. 32 Иссакарлардин заман-
вәзийәтни чүшинидиған, Исраилниң қандақ
қилиши керәклигини билидиған йолбашчилар
җәмий икки йүз киши еди; уларниң һәммә
қериндашлири уларниң әмригә бойсунатти. 33
Зәбулунлардин җәңгә тәйярланған, һәр хил
қурал-ярақлар билән қуралланған, ала көңүллүк
қилмайдиған, Давутниң ярдимигә кәлгән җәмий
әллик миң киши еди. 34 Нафталилардин йолбашчи
болған миң киши бар еди; уларға әгишип қолиға
қалқан вә нәйзә алғанлар җәмий оттуз йәттә миң
кишигә йетәтти. 35 Данлардин җәңгә тәйярланған
җәмий жигирмә сәккиз миң алтә йүз киши
еди. 36 Аширлардин җәңгә чиқип қошун сепигә
атлинишқа тәйяр болған җәмий қириқ миң киши
еди. 37 Иордан дәриясиниң шәриқ тәрипидики
Рубән қәбилиси, Гад қәбилиси вә Манассәһ йерим
қәбилисидин қолиға һәр хил қурал-ярақ елип
җәңгә тәйярланған җәмий бир йүз жигирмә
миң киши еди. 38 Жуқирида тилға елинған бу
әзимәтләрниң һәрбий жүрүши тәкши болуп,
Давутни пүткүл Исраил үстигә падиша қилип
тикләш үчүн бир җан бир дил болуп, Һебронға
келишкән еди; қалған Исраилларму бир нийәт

бир мәхсәттә Давутни падиша қилип тиклимәкчи
болушқан еди. 39 Улар шу йәрдә Давут билән үч
күн биллә йәп-ичип ғизаланди, чүнки уларниң
қериндашлири уларға тәйярлап қоюшқан еди. 40
Уларниң өпчүрисидики хәлиқләр, һәтта Иссакар,
Зәбулун вә Нафталиларниң зиминидикиләр ешәк,
төгә, қечир вә калиларға артип уларға наһайити
көп озуқлуқ елип кәлгән; улар зор миқдарда
ун, әнҗир пошкили, үзүм пошкили, шарап,
зәйтун мейи вә нурғун қой-калиларни йәткүзүп
беришкән еди; пүткүл Исраил шат-хурамлиққа
чөмгән еди.

13

Давут миң беши, йүз беши вә барлиқ
йолбашчилар билән мәслиһәтләшти; 2
андин пүтүн Исраил аммисиға: «Әгәр силәр
мақул көрсәңлар, шундақла бу ишни Худайимиз
Пәрвәрдигардин дәп билсәңлар, биз Исраилниң
зиминлириниң һәр қайси җайлириға шу йәрдә
қалған қериндашлиримизға һәмдә улар билән
биллә шәһәрләрдә вә етизлиқлирида туруватқан
каһин һәм Лавийларға мошу йәргә жиғилиш
тоғрилиқ адәм әвәтәйли. 3 Биз Худайимизниң
әһдә сандуғини мәшәгә йөткәп келәйли; чүнки
Саулниң күнлиридә һеч қайсимиз [әһдә сандуғи]
алдида Худадин йол сорап бақмидуқ» деди. 4 Бу
ишни пүтүн амма тоғра тапқачқа, һәммәйлән
мақул болушти. 5 Шуңа Давут Мисирниң Шиһор
дәриясидин тартип Хамат еғизиғичә болған
пүткүл Исраил хәлқини чақиртип келип, Худаниң
әһдә сандуғини Кириат-Йеаримдин йөткәп
кәлмәкчи болди. 6 Андин Давут билән пүткүл
Исраил Худаниң әһдә сандуғини йөткәп келиш
үчүн Баалаһқа, йәни Йәһудаға тәвә болған Кириат-
Йеаримға кәлди; икки керубниң оттурисида
олтарғучи Пәрвәрдигар бу әһдә сандуғи үстигә
Өз намини қойған еди. 7 Улар Худаниң әһдә
сандуғини Абинадабниң өйидин елинған йеңи
бир һарвуға қойди; Уззаһ билән Ахийо һарвуни
һайдиди. 8 Давут билән барлиқ Исраил җамаити
Худаниң алдида һә дәп нәғмә-нава қилип, чилтар,
тәмбур, дап, чаңлар вә канай-сүнайлар чалатти. 9
Лекин улар Кидон хаминиға кәлгәндә калилар
алдиға мүдүрәп кетип жиқилғанда Уззаһ әһдә
сандуғини йөливалай дәп қолини униңға созди.
10 Уззаһниң әһдә сандуғиға қоли тәккәнлиги үчүн,
Худа униңға ғәзәплинип уни уруп өлтүрди. Шуниң
билән Уззаһ шу йәрдә Худаниң алдида өлди. 11
Лекин Давут Пәрвәрдигарниң Уззаһниң тенини
бөскәнлигигә аччиқланди вә у йәрни «Пәрәз-
Уззаһ» дәп атиди; у йәр таки һазирғичә шу нам
билән атилип кәлмәктә. 12 Шу күни Давут Худадин
қорқуп: «Мән зади қандақ қилип Худаниң әһдә
сандуғини бу йәргә йөткәп келәләймән?» деди.
13 Шуңа Давут әһдә сандуғини өзи туруватқан
«Давут шәһири»гә йөткәп кәлмәй, Гатлиқ Обәд-
Едомниң өйигә апирип қойди. 14 Худаниң
әһдә сандуғи Обәд-Едомниң өйидә үч ай турди;
Пәрвәрдигар Обәд-Едомниң аилисини вә униң
барлиқ тәәллуқатлирини бәрикәтлиди.

14

Тур падишаси Һирам Давут билән көрүшүшкә
әлчиләрни, шундақла униң үчүн орда
селишқа кедир яғичи, ташчи вә яғаччиларни
әвәтти. 2 Бу чағда Давут Пәрвәрдигарниң
өзини Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилидиған
падиша болушқа җәзмән тикләйдиғанлиғини
көрүп йәтти; чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқи
Исраил үчүн униң падишалиғини гүлләндүргән
еди. 3 Давут Йерусалимда йәнә бир мунчә
хотун алди һәмдә йәнә оғул-қизларни көрди.
4 Төвәндикиләр униң Йерусалимда көргән
пәрзәнтлириниң исимлири: Шаммуя, Шобаб,
Натан, Сулайман, 5 Ибһар, Әлишуя, Әлпәләт, 6
Ногаһ, Нәфәг, Яфия, 7 Әлишама, Бәәлияда вә
Әлифәләт. 8 Давутниң мәсиһ қилинип пүткүл
Исраилниң үстигә падиша қилинғанлиғини
аңлиған Филистийләрниң һәммиси Давут билән
қаршилишиш пурситини изләп кәлди; Давут
буни аңлап уларға қарши җәңгә атланди. 9
Филистийләр «Рәфайим җилғиси»ға булаң-
талаң қилғили кирди. 10 Давут Худадин: «Мән
Филистийләргә қарши җәңгә чиқсам боламду?
Уларни мениң қолумға тапшурамсән?» дәп
соривиди, Пәрвәрдигар униңға: «Җәңгә чиқ, Мән
уларни сөзсиз қолуңға тапшуримән» деди. 11
Филистийләр Баал-Пәразимға һуҗум қилғили
кәлгәндә, Давут уларни шу йәрдә мағлуп қилди вә:
«Худа мениң қолум арқилиқ дүшмәнлирим үстигә
худди кәлкүн ярни елип кәткәндәк бөсүп кирди»
деди. Шуңа у йәр «Баал-Пәразим» дәп аталған.
12 Филистийләр өзлириниң бутлирини шу йәргә
ташлап қачқанлиқтин, Давут адәмлиригә уларни
көйдүрүветишни тапилиди. 13 Филистийләр
йәнә һелиқи җилғиға булаң-талаң қилғили
киривиди, 14 Давут йәнә Худадин йол сориди.

Худа униңға: «Уларни арқисидин қоғлимай,
әгип өтүп, уларға үҗмиликниң удулидин һуҗум
қилғин. 15 Сән үҗмә дәрәқлириниң үстидин аяқ
тивишини аңлишиң биләнла җәңгә атлан; чүнки
у чағда Худа сениң алдиңда Филистийләрниң
қошуниға һуҗумға чиққан болиду» деди. 16
Шуниң билән Давут Худаниң дегини бойичә иш
тутуп, Филистийләрниң қошуниға Гибеондин
Гәзәргичә қоғлап зәрбә бәрди. 17 Шу сәвәптин
Давутниң шөһрити барлиқ жут-зиминларға пур
кәтти, Пәрвәрдигар униң қорқунучини барлиқ
әлләрниң үстигә салди.

15 Давут Давут шәһиридә өзигә өй-ордилар
салдурди, һәм Худаниң әһдә сандуғиға җай
һазирлиди вә униңға чедир тиктүрди. 2 У чағда
Давут: «Худаниң әһдә сандуғини Лавийлардин
бөләк кишиләрниң көтиришигә болмайду, чүнки
Пәрвәрдигар уни көтиришкә вә мәңгү өзиниң
хизмитидә болушқа шуларни таллиған еди» деди.
3 Андин Давут Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини
һазирлап қойған йәргә йөткәш үчүн пүткүл
Исраилларни Йерусалимға жиғди. 4 Давут йәнә
Һарунниң әвлатлирини вә Лавийларни жиғди: 5
Коһатниң әвлатлири җәмәт беши болған Урийәл
вә униң қериндашлири бир йүз жигирмә киши; 6
Мәрари әвлатлиридин җәмәт беши болған Асая вә
униң қериндашлиридин икки йүз жигирмә киши;
7 Гәршомниң әвлатлиридин җәмәт беши болған
Йоел вә униң қериндашлири бир йүз оттуз киши;
8 Әлизафанниң әвлатлиридин җәмәт беши болған
Шемая вә униң қериндашлири икки йүз киши; 9
Һебронниң әвлатлиридин җәмәт беши болған
Әлийәл вә униң қериндашлири сәксән киши; 10
Уззийәлниң әвлатлиридин җәмәт беши болған
Амминадаб вә униң қериндашлири бир йүз он
икки киши еди. 11 Давут каһинлардин Задок билән
Абиятарни, шуниңдәк лавилийлардин Урийәл,
Асая, Йоел, Шемая, Әлийәл вә Амминадабни
чақиртип келип уларға: 12 «Силәр Лавий
җәмәтиниң башлирисиләр; өзүңларни вә
силәрниң қериндашлириңларни Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини мән
тәйярлап қойған йәргә көтирип келиш үчүн
пак қилиңлар. 13 Чүнки илгири силәр шундақ
қилмай, бәлгүләнгән тәртип бойичә униңдин
йол соримиғинимиздин Худайимиз Пәрвәрдигар
бизгә зәрбә бәргән» деди. 14 Шуниң билән
каһинлар билән Лавийлар Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип меңиш
үчүн өзлирини пак қилди. 15 Лавийлар әнди
Мусаниң Пәрвәрдигарниң сөз-калами билән
тапилиғини бойичә, Худаниң әһдә сандуғини
балдақ билән мүрисигә елип көтәрди. 16 Давут
йәнә Лавийларниң йолбашчилириға өзлириниң
қериндашлиридин нәғмичиләрни тайинлашни
буйруди; улар җүмлидин тәмбур, чилтар, җаңлар
қатарлиқ һәр хил сазларни челип авазини жуқури
көтирип шат-хурамлиқ ичидә күй ейтишқа
тайинланди. 17 Шуңлашқа, Лавийлар Йоелниң
оғли Һеманни вә униң җәмәтидики Бәрәкияниң
оғли Асафни һәм уларниң қериндашлиридин
болған Мәрарилардин Кушаяһниң оғли Етанни
бәлгүлиди. 18 Улар билән бирликтә йәнә
қериндашлиридин Зәкәрия, Бин, Яазийәл,
Шемирамот, Йәһийәл, Унни, Елиаб, Бенаяһ,
Маасеяһ, Маттитияһ, Әлифәләһ, Мекния һәм
дәрвазивән Обәд-Едом билән Җәийәлни иккинчи
дәриҗилик әтрәт қилип тәшкиллиди. 19 Нәғмичи
Һеман, Асаф вә Етанлар мис чаңлар челип,
яңрақ аваз чиқиратти; 20 Зәкәрия, Яазийәл,
Шемирамот, Йәһийәл, Унни, Елиаб, Маасеяһ
вә Бенаялар тәмбур челип «Аламот услуби»да
тәңкәш қилатти; 21 Маттитияһ, Әлифәләһ, Мекния,
Обәд-Едом, Җәийәл вә Азазиялар чилтар челип
башламчилиқ қилип, «Шәминит услуби»да
тәңкәш болатти. 22 Лавийларниң йолбашчиси
Кәнания музикиға наһайити пишшиқ болғачқа,
мәхсус нәғмә-навачилиққа мәсъул болуп музика
үгитәтти. 23 Бәрәкия билән Әлканаһ әһдә
сандуғиға мәсъул ишикбақарлар еди. 24 Шәбания,
Йәһошафат, Нәтанәл, Амасай, Зәкәрия, Беная
вә Әлиезәр қатарлиқ каһинлар Худаниң әһдә
сандуғи алдида канай чалатти; Обәд-Едом билән
Йәһияһму әһдә сандуғиға мәсъул ишикбақар
қилинип қоюлған еди. 25 Шуниң билән Давут
Исраил ақсақаллири вә миң беши қатарлиқлар
билән биргә Обәд-Едомниң өйидин хошаллиққа
чөмгән һалда Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини
көтирип чиққили барди. 26 Вә шундақ болдики,
[Давутлар] Худа Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини
көтирип маңған Лавийларға ярдәм бәргәнлигини
көрүп, йәттә буқа вә йәттә қочқар қурбанлиқ
қилди. 27 Давут вә шундақла әһдә сандуғини
көтиридиған Лавийлар һәмдә нәғмичиләр

һәм нәғмә-нава беши болған Кәнанияларниң
һәммиси канап либас кийишкән еди; Давут униң
үстигә йәнә канап әфод кийгән еди. 28 Пүткүл
Исраил хәлқи әнди шу тәриқидә тәнтәнә қилип,
бурға, канай, жаңжаң, тәмбур, чилтар қатарлиқ
түрлүк сазлар билән жуқури авазда музика
челип, Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини көтирип
келишти. 29 Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи Давут
шәһиригә йетип кәлгәндә Саулниң қизи Миқал
пәнҗирдин төвәнгә қарап туратти; у Давутниң
сәкрәп ойнап-челип тәнтәнә қиливатқинини
көрүп ичидә уни заңлиқ қилди.

16 Улар Худаниң әһдә сандуғини көтирип
кирип Давут униңға һазирлап қойған
чедирниң оттурисиға қоюп, андин Худаниң
алдида көйдүрмә қурбанлиқ билән енақлиқ
қурбанлиғи сунди. 2 Давут көйдүрмә қурбанлиғи
билән енақлиқ қурбанлиғи сунуп болғандин
кейин Пәрвәрдигарниң намида хәлиққә бәхит
тилиди. 3 У йәнә әр-аял демәй Исраилларниң
һәр биригә бирдин нан, бирдин хорма пошкили,
бирдин үзүм пошкили үләштүрүп бәрди. 4
Давут бир қисим Лавийларға Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғи алдида хизмәттә болуш, йәни дуа-
тилавәт оқуш, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға
тәшәккүр-рәхмәт ейтиш вә күй-мунаҗат оқушни
буйруди. 5 Уларниң йолбашчиси болса Асаф,
андин Зәкәрия еди; башқилири болса Җәийәл,
Шемирамот, Йәһийәл, Маттитияһ, Елиаб, Беная,
Обәд-Едом вә Җәийәлләр еди. Улар тәмбур-
чилтар челишқа қоюлди; Асаф болса чаңларни
чалатти. 6 Беная билән Яһазийәлдин ибарәт икки
каһин Худаниң әһдә сандуғи алдида һәрдайим
канай челишқа қоюлди. 7 Шу күни Давут Асаф
вә қериндашлирини Пәрвәрдигарға тәшәккүр-
рәхмәт ейтишқа бәлгүләп уларға биринчидин
муну күйни тапшурди: — 8 «Пәрвәрдигарға
тәшәккүр қилиңлар, Униң намини чақирип
нида қилиңлар, Униң қилғанлирини әлләр
арисида аян қилиңлар! 9 Униңға нахшилар
ейтип, Уни күйләңлар, Униң пүткүл карамәт
мөҗизилири үстидә сеғинип ойлиниңлар. 10
Муқәддәс намидин пәхирлинип даңлаңлар,
Пәрвәрдигарни издигүчиләрниң көңли
шатлансун! 11 Пәрвәрдигарни вә Униң қудритини
издәңлар, Униң йүз-һозурини тохтимай издәңлар.
12 Униң яратқан мөҗизилирини, Карамәт
аламәтлирини һәм ағзидин чиққан һөкүмлирини
әстә тутуңлар, 13 И униң қули Исраилниң нәсли,
Өзи таллиғанлири, Яқупниң оғуллири! 14 У,
Пәрвәрдигар — Худайимиз, Униң һөкүмлири
пүткүл йәр йүзидидур. 15 У Өзи түзгән әһдини
әбәдий ядиңларда тутуңлар — — Бу униң миң
әвлатқичә вәдиләшкән сөзидур — 16 Ибраһим
билән түзгән әһдиси, Йәни Исһаққа ичкән
қәсимидур. 17 У буни Яқупқиму низам дәп
җәзмләштүрди, Исраилға әбәдий әһдә қилип
берип: — 18 «Саңа Қанаан зиминини беримән,
Уни мирасиң болған несиваң қилимән» — деди.
19 У чағда силәр аҗиз едиңлар, адимиңлар аз
һәм у йәрдә мусапир едиңлар; 20 Бу әлдин у
әлгә, бир қәбилидин йәнә бир қәбилигә көчүп
жүргән. 21 Пәрвәрдигар һәр қандақ адәмниң
уларни бозәк қилишиға йол қоймиди, Уларни
дәп падишаларғиму тәнбиһ берип: — 22 «Мән
мәсиһ қилғанларға тәгмә, Пәйғәмбәрлиримгә
яман иш қилма!» — деди. 23 Пүтүн җаһан,
Пәрвәрдигарни күйләңлар, Ниҗатини һәр күни
елан қилиңлар! 24 Униң җуласини әлләрдә баян
қилиңлар, Униң мөҗизилирини барлиқ хәлиқләр
арисида җакалаңлар. 25 Чүнки Пәрвәрдигаримиз
улуқдур, Зор һәмдусанаға лайиқтур; У барлиқ
илаһлардин үстүн, Униңдин қорқуш керәктур;
26 Чүнки барлиқ әлләрниң илаһлири — бутлар
халас, Бирақ Пәрвәрдигар асман-пәләкни
яратқандур. 27 Шанушәвкәт вә һәйвәт Униң
алдида, Қудрәт вә хушлуқ Униң җайидидур.
28 Пәрвәрдигарға тәәллуғини бәргәйсиләр, и
әл-қәбилиләр, Пәрвәрдигарға шан-шәрәп вә
қудрәтни бәргәйсиләр! 29 Пәрвәрдигарниң
намиға лайиқ болған шан-шөһрәтни Униңға
бәргәйсиләр; Соға-салам елип Униң алдиға
кириңлар, Пәрвәрдигарға пак-муқәддәсликниң
гөзәллигидә сәҗдә қилиңлар; 30 Пүткүл йәр-йүзи,
Униң алдида титрәңлар! Дуния мәзмут қилинған,
у тәврәнмәс әсла. 31 Асманлар шатлансун, вә
йәр-җаһан хуш болсун, Әлләр арисида елан
қилинсун: — «Пәрвәрдигар һөкүм сүриду!». 32
Деңиз-океан вә униңға толған һәммә чуқан
селип җуш урсун! Далилар һәм улардики һәммә
яйрисун! 33 У чағда ормандики пүткүл дәрәқләр
Пәрвәрдигар алдида яңритип нахша ейтиду;
Чүнки мана, У пүтүн җаһанни сорақ қилишқа
келиду! 34 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар!

Чүнки У меһривандур, Әбәдийдур Униң меһир-
муһәббити. 35 Вә: Бизни қутқузғин, и нижатимиз
болған Худа! Бизни [йениңға] жиғивалғайсән,
Муқәддәс намиңға тәшәккүр қилишқа, Яйрап
Сени мәдһийиләшкә, Бизни әлләрдин қутқузуп
чиққайсән! — дәңлар! 36 Исраилниң Худаси болған
Пәрвәрдигарға, Әзәлдин та әбәткичә тәшәккүр-
мәдһийә қайтурулсун! Пүткүл хәлиқ «Амин!»
деди һәмдә Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушти.
37 [Давут] шу йәрдә, йәни Пәрвәрдигарниң әһдә
сандуғи алдида һәр күндики вәзипигә мувапиқ,
әһдә сандуғи алдидики хизмәттә давамлиқ
болушқа Асаф билән униң қериндашлирини
қалдуруп қойди; 38 Уларниң ичидә Обәд-Едом
билән униң қериндашлиридин атмиш сәккиз
киши бар еди; шуниңдәк Йәдутунниң оғли Обәд-
Едом билән Хосаһ дәрвазивәнликкә қоюлди. 39
Каһин Задок билән униң каһин қериндашлири
Гибеон егизлигидики Пәрвәрдигарниң чедири
алдида, 40 Пәрвәрдигарниң Исраилға тапилиған
қанун-әһкамлирида барлиқ йезилғини бойичә,
һәр күни әтиси-ахшими көйдүрмә қурбанлиқ
қурбангаһи үстидә Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә
қурбанлиқларни сунушқа қоюлди. 41 Улар
билән биллә болғанлар, йәни Һеман, Йәдутун
вә қалған талланғанлар, шундақла барлиқ
исми тизилғанлар Пәрвәрдигарға тәшәккүр-
рәхмәт ейтишқа қоюлди (чүнки Униң өзгәрмәс
муһәббити әбәткичидур!). 42 Һеман вә Йәдутун
болса нәғмичиликкә, җүмлидин канай, җаң-
җаң вә барлиқ мәдһийә сазлирини челишқа
мәсъул қилинди. Йәдутунниң оғуллири дәрвазиға
қарашқа қоюлди. 43 Бу ишлардин кейин барлиқ
хәлиқ өз өйлиригә қайтишти; Давутму өз
өйидикиләргә бәхит тиләшкә қайтти.

17 Давут өз өйидә туруватқан чеғида, Натан
пәйғәмбәргә: «Қара, мән кедир яғичидин
ясалған өйдә туруватимән, Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғи болса чедир пәрдилири астида
туруватиду» деди. 2 Натан Давутқа: «Көңлүңдә
пүккәнлириңгә әмәл қилғин; чүнки Худа сән
билән биллидур» — деди. 3 Шу күни кечидә
Худаниң сөзи Натанға келип йәтти: 4 «Сән берип
қулум Давутқа мундақ дегин: — Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: Сән Мән үчүн туралғу өй салсаң
болмайду. 5 Чүнки мән Исраилларни башлап
чиққан күндин тартип бүгүнгә қәдәр бир өйдә
туруп бақмиғанмән, пәқәт бу чедирдин у чедирға,
бир чедиргаһдин башқа биригә йөткилип жүрдүм,
халас. 6 Мән Исраил хәлқи билән биллә мәйли
қәйәргә бармай, һеч қачан Исраилниң бирәр
һакимиға, йәни Мениң хәлқимни беқишни
тапилиған бирәрсигә: Немишкә силәр Маңа кедир
яғичидин өй селип бәрмәйсиләр? — дедимму?
7 Әнди сән қулум Давутқа мундақ дегин: —
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
ейтидуки, Мән сени әнди яйлақлардин, қойларниң
арқисидин елип, хәлқим Исраилниң үстигә әмир
болуш үчүн чақиртип чиқтим. 8 Мәйли қәйәргә
бармиғин, Мән һаман сениң билән биллә болдум
вә сениң алдиңдин барлиқ дүшмәнлириңни
йоқитип кәлдим; йәр йүзидики улуқлар нам-
шөһрәткә егә болғандәк сени нам-шөһрәткә
сазавәр қилдим. 9 Мән хәлқим болған Исраилға
бир җайни бекитип, уларни шу йәрдә тикип
өстүримән; шуниң билән улар өз зиминида
туридиған, паракәндичиликкә учримайдиған
болиду. Рәзилләр дәсләптидикидәк вә мән хәлқим
Исраил үстигә һөкүмранлиқ қилишқа һакимларни
тайинлиған күнләрдикидәк, уларға қайтидин
зулум салмайду. Мән барлиқ дүшмәнлириңни
саңа беқиндурдимән. Вә мәнки Пәрвәрдигар
саңа шуни ейтип қояйки, мән сениң үчүн бир
өйни ясап беримән! 11 Сениң күнлириң тошуп,
ата-бовилириңниң йениға қайтқан вақтиңда
сениң нәслиңдин, йәни оғуллириңдин бирини
сениң орнуңни басидиған қилимән; Мән униң
падишалиғини мустәһкәм қилимән. 12 У Маңа
бир өй ясайду, Мән униң падишалиқ тәхтини
мәңгү мустәһкәм қилимән. 13 Мән униңға ата
болимән, у Маңа оғул болиду; меһри-шәпқитимни
сениңдин авал өткән [идарә қилғучидин] җуда
қилғинимдәк униңдин һәргиз җуда қилмаймән;
14 уни Мениң өйүмдә вә Мениң падишалиғимда
мәңгү турғузимән; униң тәхти мәңгү мәзмут
болуп турғузулиду». 15 Натан бу барлиқ сөзләр
вә барлиқ вәһийни һеч немә қалдурмай, Давутқа
ейтип бәрди. 16 Шуниң билән Давут кирип
Пәрвәрдигарниң алдида олтирип мундақ деди:
«И Худа Пәрвәрдигар, мән зади ким едим,
мениң өйүм немә еди, Сән мени мошу дәрижигә
көтургидәк? 17 Лекин и Худа Пәрвәрдигар,
[бу мәртивигә көтәргиниң] сениң нәзириңдә
кичиккинә бир иш һесапланди; чүнки Сән мән

қулуңниң өйиниң жирақ кәлгүси тоғрилиқ
сөзлидиң вә мени улуқ мәртивилик зат дәп
қаридиң, и Худа Пәрвәрдигар! 18 Сән кәминәң
үстигә чүшүргән шундақ шан-шәрәп тоғрилиқ
Давут Саңа немә дийәлисун? Чүнки Сән дәрвәқә Өз
қулуңни Өзүң билисән. 19 Аһ Пәрвәрдигар, пеқир
қулуң үчүн һәмдә Өз көңлүңдики нийитиң бойичә
бу барлиқ улуқлуқни көрситип, бу чоң ишларниң
һәммисини аян қилдиң. 20 Аһ Пәрвәрдигар,
қулиқимиз толуқ аңлиғини бойичә Саңа тәң
кәлгидәк һеч ким йоқ; Сениңдин бөләк һеч бир
илаһ йоқтур. 21 Дунияда қайси бир әл хәлқиң
Исраилға тәң келәлисун? Уларни Өзүңгә хас
бирдин-бир хәлиқ болуш үчүн қутулдурушқа
бардиң һәмдә Мисирдин қутулдуруп чиққан
хәлқиң алдидин ят әлләрни қоғлап чиқирип,
улуқвар вә бәһәйвәт ишлар арқилиқ Өз намиңни
тиклидиң! 22 Сән хәлқиң Исраилни мәңгү
Өзүңниң хәлқиң қилдиң; аһ Пәрвәрдигар, Сәнму
уларниң Худаси болдуң. 23 Аһ Пәрвәрдигар,
әнди пеқир қулуң вә униң өйи тоғрилиқ
қилған вәдәң мәңгүгә әмәл қилинсун; Сән
дегәнлириң бойичә ишни ада қилғайсән! 24 Амин,
вәдәң әмәл қилинсун, шундақла намиң мәңгү
улуқлансун, кишиләр: «Самави қошунниң Сәрдари
Пәрвәрдигар Исраилниң Худаси, һәқиқәтән
Исраилға Худадур!» десун; вә шундақ болуп, пеқир
қулуң Давутниң өй-җәмәти Сениң алдиңда мәзмут
турғузулсун. 25 Аһ Худайим, Сән пеқир қулуңға
саңа өй ясаймән, дегән вәһий кәлтүрдүң; шуңа
қулуң Сениң алдиңда мошундақ дуа қилишқа
җүръәт қилди. 26 Аһ Пәрвәрдигар, Сән бирдин-
бир Худадурсән, Сән пеқир қулуңға мошундақ
амәтни беришни вәдә қилдиң; 27 Әнди пеқир
қулуңниң өй-җәмәтигә илтипат қилип, униң
Сениң алдиңда мәңгү турушиға сақлиғайсән.
Чүнки Сән, аһ Пәрвәрдигар, [пеқирниң өй-
җәмәтигә] илтипат қилдиң вә шуниң билән у
мәңгүгә бәхит-илтипатқа несип болиду».

18 Шу иштин кейин шундақ болдики, Давут
Филистийләргә һуҗум қилип уларни
бойсундуруп, уларниң қолидин Гатни вә
униңға тәвә йеза-кәнтләрни тартивалди. 2 У
йәнә Моабийларға һуҗум қилди; Моабийлар
униңға беқинип, олпан төләйдиған болди. 3
Зобаһниң падишаси Һададезәр өз тәвәсини Әфрат
дәриясиғичә кеңәйтишкә атлинип чиққанда,
Давут таки Хаматқа қәдәр униңға һуҗум
қилди. 4 Давут униң миң җәң һарвусини
олҗа алди, йәттә миң атлиқ ләшкирини,
жигирмә миң пийадә ләшкирини әсир алди. Давут
барлиқ җәң һарвулириниң атлириниң пейини
қирқитиветип, пәқәт йүз һарвуға қошқидәк
атнила елип қалди. 5 Дәмәшқтики Сурийләр
Зобаһниң падишаси Һададезәргә ярдәм беришкә
кәлди; Давут Сурийләрдин жигирмә икки миң
әскәрни өлтүрди. 6 Давут Сурийәдики Дәмәшқ
райониға қаравул әтрәтлирини турғузувиди,
Сурийләр Давутқа беқинип, униңға олпан
төләйдиған болди. Давут қәйәргә [җәңгә]
чиқмисун, Пәрвәрдигар уни қоғдап турди. 7
Давут Һададезәрниң хизмәткарлири ишлитидиған
алтун қалқанларниң һәммисини Йерусалимға
елип қайтти. 8 У йәнә Һададезәргә тәвә
Тибһат билән кундин ибарәт икки шәһәрдин
нурғун мис олҗа алди; кейинки заманларда
Сулайман мошу мисларни ишлитип мис көл,
мис түврүкләр вә башқа барлиқ мис әсвапларни
ясатқан. 9 Хамат падишаси Тов Давутниң Зобаһ
падишаси Һададезәрниң пүтүн қошунини мәғлуп
қиғанлиғини аңлап, 10 Өз оғли Һадорамни
Давутқа салам берип, униң Һададезәр билән
җәң қилип, уни мәғлуп қилған ғәлибисини
тәбрикләшкә әвәтти. Чүнки Тов әслидә Һададезәр
билән дайим урушуп туратти. Һадорам һәр
хил алтун, күмүч, мис әсвап-җабдуқларни соға
қилип әкәлди. 11 Давут падиша бу әсвап-
җабдуқларни һәр қайси әлләрдин, җүмлидин
Едом, Моаб, Аммонлардин, Филистийләрдин вә
Амаләкләрдин олҗа алған алтун-күмүчләр билән
қошуп һәммисини Пәрвәрдигарға беғишлиди.
12 Зәруияниң оғли Абишай «Шор вадиси»да
Едомийлардин он сәккиз миң адәмни өлтүрди.
13 Давут Едомда қаравул әтрәтлирини турғузди;
Едомларниң һәммиси Давутқа беқинди. Давут
қәйәргә җәңгә чиқмисун, Пәрвәрдигар уни қоғдап
турди. 14 Давут падиша болуп пүтүн Исраил үстигә
һөкүмранлиқ қилип, барлиқ хәлқигә адаләт вә
һәққанийлиқ билән муамилә қилди. 15 Зәруияниң
оғли Йоаб қошунға сәрдар, Аһилудниң оғли
Йәһошафат мирза, 16 Ахитубниң оғли Задок билән
Абиятарниң оғли Абимәләк [баш] каһин, Шавша
катип, 17 Йәһояданиң оғли Бенайа Кәрәтийләр

билән Пәләтийләрниң йолбашчиси еди; Давутниң
оғуллири униң йенидики әмәлдарлар болди.

19 Кейинки вақитларда шундақ болдики,
Аммонларниң падишаси Наһаш өлди;
оғли Һанун орниға падиша болди. 2 Давут:
«Наһаш маңа илтипат көрсәткини үчүн, униң
оғли Һанунға илтипат көрситимән» дәп,
атисиниң пәтисигә униң көңлини сорашқа
Һанунниң йениға әлчиләрни әвәтти. Давутниң
әлчилири Аммонларниң зиминға йетип келип,
көңлини сориғили Һанун билән көрүшмәкчи
болди. 3 Лекин Аммонларниң әмәлдарлири
Һанунға: «Давутни растла атилириниң иззәт-
һөрмитини қилип силигә көңүл сориғили адәм
әвәтипту, дәп қарамла? Униң хизмәткарлириниң
өзлириниң алдилириға келиши бу йәрни
күзитиш, ағдурмичилиқ қилиш, чарлаш үчүн
әмәсмиду?» — деди. 4 Шуниң билән Һанун
Давутниң хизмәткарлирини тутуп, уларниң
сақал-бурутлирини чүшүргүзиветип һәм
кийимлириниң бәлдин төвинини кәстүрүветип
андин уларни қоювәтти. 5 Бәзиләр келип
Давутқа әлчиләрниң әһвалини уқтурди; у уларни
күтүвелишқа алдиға адәм әвәтти, чүнки улар
толиму иза-аһанәттә қалған еди. Шуңа падиша
уларға: «Сақал-бурутиңлар өскичилик Йерихо
шәһиридә туруп андин йенип келиңлар» деди.
6 Аммонлар өзлириниң Давутниң нәпритигә
учриғанлиғини билди, Һанун вә Аммонлар Арам-
Наһараим, Арам-Маакаһ вә Зобаһдин җәң һарвуси
вә атлиқ ләшкәр яллашқа адәм әвәтип миң
талант күмүч бәрди. 7 Улар оттуз икки миң
җәң һарвуси, шундақла Маакаһ падишаси билән
униң қошунини ялливалди; улар Мәдәбаниң
алдиға келип баргаһ қурди. Аммонларму җәң
қилиш үчүн һәр қайси шәһәрлиридин келип җәм
болушти. 8 Давут буни аңлап Йоаб билән барлиқ
әскәр қошунини [уларниң алдиға] чиқарди. 9
Аммонлар чиқип шәһәр дәрвазисиниң алдида сәп
түзүп турди; җәңгә атлинип чиққан падишаларму
далада айрим сәп түзүп турушти. 10 Йоаб өзиниң
алди-кәйнидин һуҗумға учрайдиғанлиғини
көрүп, пүтүн Исраилдин бир қисим сәрхил
адәмләрни таллап, Сурийләр билән җәң қилишқа
уларни сәптә турғузди; 11 у қалған адәмлирини
иниси Абишайға тапшурди, шуниңдәк улар
өзлирини Аммонлар билән җәң қилишқа сәп
қилип тәйярлиди. 12 Йоаб Абишайға: «Әгәр
Сурийләр маңа күчлүк кәлсә, сән маңа ярдәм
бәргәйсән; амма Аммонлар саңа күчлүк кәлсә,
мән берип саңа ярдәм берәй. 13 Җүръәтлик
болғин! Өз хәлқимиз үчүн вә Худайимизниң
шәһәрлири үчүн батурлуқ қилайли. Пәрвәрдигар
Өзигә лайиқ көрүнгинини қилғай! — деди.
14 Әнди Йоаб вә униң билән болған адәмләр
Сурийләргә һуҗум қилғили чиқти; Сурийләр униң
алдидин қачти. 15 Сурийләрниң қачқанлиғини
көргән Аммонларму Йоабниң иниси Абишайниң
алдидин қечип, шәһәргә киривалди. Андин
Йоаб Йерусалимға қайтип кәлди. 16 Сурийләр
болса өзлириниң Исраилларниң алдида мәғлуп
болғинини көргәндә, әлчи әвәтип, [Әфрат]
дәриясиниң у тәрипидики Сурийләрни чақиртип
кәлди. Һададезәрниң қошунининиң сәрдари болған
Шофақ уларға йетәкчи еди. 17 Буниңдин хәвәр
тапқан Давут пүткүл Исраил хәлқини жиғип
Иордан дәриясидин өтүп, Сурийләрниң йениға
келип уларға қарши сәп түзүп турди. Давутниң
сәп түзгәнлигини көргән Сурийләр җәңгә
атланди. 18 Сурийләр Исраилларниң алдидин
қачти; Давут Сурийләрдин йәттә миң җәң
һарвулиқни вә қириқ миң пиядә ләшкәрни
өлтүрди вә йәнә Сурийләрниң сәрдари Шофақни
өлтүрди. 19 Һададезәрниң әмәлдарлири Исраил
алдида йеңилгинини көргәндә, Давут билән
сүлһ қилип униңға беқинди; шуниңдин кейин
Сурийләр иккинчи Аммонийларға ярдәм беришни
халимайдиған болди.

20 Шундақ болдики, йеңи жилниң бешида,
падишалар җәңгә атланған вақитта, Йоаб
күчлүк қисимни башлап келип, Аммонларниң
йәрлирини вәйран қилип, андин Раббаһни
муһасиригә алди. У чағда Давут Йерусалимда
турувататти. Йоаб Раббаһға һуҗум қилип
шәһәрни вәйран қилип ташлиди. 2 Давут
уларниң падишасиниң бешидин таҗни еливиди
(алтунининиң еғирлиғи бир талант чиқти, униңға
яқутлар қондурулған еди), кишиләр бу таҗни
Давутниң бешиға кийдүрүп қойди. Давут
шәһәрдин йәнә нурғун җәң ғәнимәтлирини
елип кәтти. 3 У йәнә шәһәрдики хәлиқни елип
чиқип һәрә, җоту вә палта билән ишләшкә салди;
Давут Аммонниң һәр қайси шәһәрлиридики
хәлиқләрниму шундақ ишләтти; андин Давут

көпчилик билән Йерусалимға қайтти. 4 Шу
вақиәдин кейин [Исраиллар] Гәзәрдә Филистийләр
билән соқушти; у чағда Хушатлиқ Сиббикай
Рәфайийлардин болған Сиппай исимлиқ бирини
өлтүрүвәтти, Филистийләр тиз пүкти. 5 Кейинчә
[Исраиллар] билән Филистийләр йәнә соқушти;
Яирниң оғли Әлһанән Гатлиқ Голиятниң иниси
Лахмини өлтүрди; бу адәмниң нәйзисиниң
дәстиси бапкарниң оқидәк том еди. 6 Кейинки
вақитларда Гатта йәнә соқуш болди; у йәрдә
наһайити бәстлик бир адәм бар еди, униң
қолидиму, путидиму алтидин бармақ болуп,
җәмий жигирмә төрт бармиғи бар еди; уму
Рәфайийлардин еди. 7 Бу адәм Исраилларни
тиллиғили турувиди, Давутниң акиси Шимияниң
оғли Йонатан чиқип уни өлтүрүвәтти. 8 Булар
Гатлиқ Рафаниң әвлатлири болуп, һәммиси Давут
вә униң хизмәткарлириниң қолида өлди.

21 Шәйтан Исраилларға зәрбә бериш үчүн,
Давутни Исраилларни санақтин өткүзүшкә
езиқтурди. 2 Шуңа Давут Йоабқа вә хәлиқниң
йолбашчилириға: «Силәр Бәәр-Шебадин Данғичә
арилап Исраилларни санақтин өткүзүп келип
мениң билән көрүшүңлар, уларниң санини биләй»
деди. 3 Лекин Йоаб җававән: —«Пәрвәрдигар Өз
хәлқини һазир мәйли қанчилик болсун, йүз һәссә
ашурувәткәй. Лекин и ғоҗам падишасим, уларниң
һәммиси өзүңниң хизмитиңдә туруватқанлар
әмәсму? Ғоҗам бу ишни зади немә дәп
тәләп қилиду? Ғоҗам Исраилни немишкә
гунаға муптила қилидила?» — деди. 4 Лекин
падишаниң сөзи Йоабниң сөзини бесип чүшти;
шуңа Йоаб чиқип пүтүн Исраил зиминини
арилап Йерусалимға қайтип кәлди. 5 Йоаб
санақтин өткүзүлгән хәлиқниң санини Давутқа
мәлум қилди; пүтүн Исраилда қолида қилич
көтирәләйдиған адәмләр бир миллион бир йүз
миң; Йәһудалардин қолида қилич көтирәләйдиған
адәмләр төрт йүз йәтмиш миң болуп чиқти. 6
Бирақ Лавийлар билән Бинияминларла санаққа
кирмиди; чүнки падишаниң бу буйруғи Йоабниң
нәзиридә жиркиничлик еди. 7 Худа бу ишни яман
көргәчкә, Исраилларға зәрбә бәрди. 8 Давут Худаға:
«Мән бу ишни қилип чоң гуна өткүзүптимән; әнди
мәнки қулуңниң бу қәбиһлигини кәчүрүшиңни
тиләймән, чүнки мән толиму әхмиқанә иш
қиптимән» — деди. 9 Пәрвәрдигар Давутниң алдин
көргүчиси болған Гадқа: 10 Сән берип Давутқа
ейтип: «Пәрвәрдигар мундақ дәйдуки, Мән саңа үч
бала-қазани алдиңда қоймән; шуниңдин бирини
талливал, Мән шуни бешиңларға чүшүримән»
дегин, — деди. 11 Шуниң билән Гад Давутниң
йениға келип: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: 12
«Қени таллиғин: Я үч жил ачарчилиқта қелиштин,
я үч ай дүшмәнләрниң алдидин қечип, явлириң
тәрипидин қоғлап қиличлинишидин вә яки
үч күн Пәрвәрдигарниң қиличиниң уруши —
йәни ваба кесилиниң зиминда тарқилиши,
Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң Исраилниң пүтүн
чегарисини харап қилишидин бирини таллиғин».
Әнди ойлинип көр, бир немә дегин; мән мени
әвәткүчигә немә дәп җавап берәй?» деди.
13 Давут Гадқа: «Мән бәк қаттиқ тәңликтә
қалдим; әнди Пәрвәрдигарниң қолиға чүшәй
дәймән, чүнки У толиму шәпқәтликтур. Пәқәт
инсанларниң қолиға чүшмисәм, дәймән» деди. 14
Шу сәвәплик Пәрвәрдигар Исраилға ваба тарқатти;
Исраиллардин йәтмиш миң адәм өлди. 15 Худа
Йерусалимни вәйран қилип ташлаш үчүн бир
Пәриштини әвәтти; у вәйран қиливатқанда,
Пәрвәрдигар әһвални көрүп өзи чүшүргән бу
бала-қазадин пушайман қилип қалди-дә, вәйран
қилғучи Пәриштигә: «Бәс! Әнди қолуңни тарт!»
деди. У чағда Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Йәбусий
Орнанниң хамининиң йенида туратти. 16 Давут
бешини көтирип, Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң
асман билән йәрниң арилиғида, қолидики
ғилаптин суғурған қиличини Йерусалимға тәңләп
турғанлиғини көрди. Давут билән ақсақалларниң
һәммиси бөз рәхткә оралған һалда йәргә дүм
жиқилди. 17 Давут Худаға: «Хәлиқниң санини
елип чиқишни буйруғучи мән әмәсму? Гуна
қилип бу рәзиллик өткүзгүчи мәндурмән; бу
бир пада қойлар болса, зади немә қилди? Аһ,
Пәрвәрдигар Худайим, қолуң Өз хәлқиңгә әмәс,
бәлки маңа вә мениң җәмәтимгә чүшкәй, вабани
Өз хәлқиңниң үстигә чүшүрмигәйсән!» деди. 18
Пәрвәрдигарниң Пәриштиси Гадқа: Сән берип
Давутқа ейтқин, у Йәбусий Орнанниң хаминиға
чиқип Пәрвәрдигарға бир қурбангаһ салсун,
девиди, 19 Давут Гадниң Пәрвәрдигарниң намида
ейтқини бойичә шу йәргә чиқти. 20 У чағда Орнан
буғдай тепиватати; Орнан бурулуп Пәриштини
көрүп, өзи төрт оғли билән мөкүвалған еди.

21 Давут Орнанниң йениға кәлгәндә, у бешини
көтирип Давутни көрүп, хамандин чиқип кәлди-
дә, бешини йәргә тәккидәк егип Давутқа тазим
қилди. 22 Давут Орнанға: «Хәлиқ ичидә таралған
вабани тосуп қелиш үчүн, мошу хаманни вә
әтрапидики йәрни маңа сетип бәрсәң, бу йәрдә
Пәрвәрдигарға атап бир қурбангаһ салай дәймән.
Сән толуқ баһа қоюп бу йериңни маңа сетип
бәрсәң» деди. 23 — Алсила, ғоҗам падишасимниң
қандақ қилғуси кәлсә шундақ қилғай; қарисила,
қурбанлиқ қилишқа калиларни берәй, хаман
тепидиған тирниларни отун қилип қалисила,
буғдайни аш һәдийәсигә ишләтсилә; буларниң
һәммисини мән өзлиригә туттум, деди Орнан
Давутқа. 24 «Яқ», — деди Давут Орнанға, —
«қандақла болмисун мән толуқ баһаси бойичә
сетивалимән; чүнки мән сениңкини еливелип
Пәрвәрдигарға атисам болмайду, бәдәл төлимәй
көйдүрмә қурбанлиқни һәргиз сунмаймән». 25
Шуниң билән Давут алтә йүз шәкәл алтунни өлчәп
Орнанға берип у йәрни сетивалди. 26 Давут у
йәргә Пәрвәрдигарға атап бир қурбангаһ салди
вә көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиғи
сунуп, Пәрвәрдигарға нида қилди; Пәрвәрдигар
униң тилигини қобул көрүп, җававән асмандин
көйдүрмә қурбанлиқ қурбангаһиға от чүшүрди.
27 Пәрвәрдигар Пәриштисини буйрувиди, У
қиличини қайтидин ғилипиға салди. 28 У
чағда, Давут Пәрвәрдигарниң Йәбусийлардин
болған Орнанниң хаминида униң тилигигә
җавап бәргәнлигини көрүп, шу йәрдә қурбанлиқ
сунушқа башлиди. 29 У чағда, Муса чөлдә ясатқан
Пәрвәрдигарниң чедири вә көйдүрмә қурбанлиқ
қурбангаһи Гибеонниң егизлигидә еди; 30 лекин
Давут Пәрвәрдигарниң Пәриштисиниң қиличидин
қорқуп, у йәрниң алдиға берип Худадин йол
сорашқа җүръәт қилалмайтти.

22 Шуңа Давут: «Мана бу Пәрвәрдигар Худаниң
өйи болидиған җай, мана бу Исраил
үчүн көйдүрмә қурбанлиқ сунидиған қурбангаһ
болиду» — деди. 2 Давут Пәрвәрдигарниң
өйини салдуруш үчүн Исраил зиминидики ят
әлдикиләрни жиғишни буйруди һәм ташларни
оюшқа ташчиларни тайинлиди. 3 Ишик-
дәрвазиларға ишлитишкә миқ вә гирә-балдақ
ясаш үчүн нурғун төмүр тәйярлиди; йәнә нурғун
мис тәйярлидики, униң еғирлиғини таразилап
болмайтти; 4 у йәнә сан-санақсиз кедир яғичи
тәйярлиди, чүнки Зидонлуқлар билән Турлуқлар
Давутқа нурғун кедир яғичи йәткүзүп бәргән еди.
5 Давут көңлидә: «Оғлум Сулайман техи яш, бир
юмран көчәт халас, Пәрвәрдигарға селинидиған өй
наһайити бәһәйвәт вә катта болуши, шан-шөһрити
барлиқ жутларға йейилиши керәк; шуниң билән бу
өйгә кетидиған материялларни һазирлап қоюшум
керәк» дәп ойлиди. Шуңа Давут өлүштин илгири
нурғун материял һазирлап қойди. 6 Давут оғли
Сулайманни чиқирип униңға Исраилниң Худаси
болған Пәрвәрдигарға өй селишни тапилиди. 7
Давут Сулайманға мундақ деди: «И оғлум, мән
әслидә Пәрвәрдигар Худайимниң намиға атап бир
өй селишни ойлиған, 8 лекин Пәрвәрдигарниң
маңа: «Сән нурғун адәмниң қенини төктүң, нурғун
чоң җәңләрни қилдиң; сениң Мениң намимға
атап өй селишиңға болмайду, чүнки сән Мениң
алдимда нурғун адәмниң қенини йәргә төктүң.
9 Қара, сениңдин бир оғул төрүлиду; у арам-
течлиқ адими болиду, Мән уни һәр тәрәптики
дүшмәнлиридин арам тапқузимән; униң исми
дәрвәқә Сулайман атилиду, у тәхттики күнлиридә
Мән Исраилға арам-течлиқ вә асайишлиқ ата
қилимән. 10 У Мениң намимға атап өй салиду;
у Маңа оғул болиду, Мән униңға ата болимән;
Мән униң Исраил үстидики падишалиқ тәхтини
мәңгү мәзмут қилимән» дегән сөз-калами маңа
йәтти. 11 И оғлум, әнди Пәрвәрдигар сениң
билән биллә болғай! Шуниң билән йолуң раван
болуп, Униң сениң тоғрилиқ бәргән вәдиси
бойичә Пәрвәрдигар Худайиңниң өйини салисән.
12 Пәрвәрдигар саңа пәм вә әқил бәргәй вә
Исраилни идарә қилишқа көрсәтмә бәргәй, сени
Пәрвәрдигар Худайиңниң муқәддәс қануниға әмәл
қилидиған қилғай. 13 Шу вақитта, Пәрвәрдигар
Исраиллар үчүн Мусаға тапшурған бәлгүлимә-
һөкүмләргә әмәл қилсаң, йолуң раван болиду.
Қәйсәр, батур бол! Қорқма, һодуқупму кәтмә.
14 Қара, мән Пәрвәрдигарниң өйи үчүн җапа-
мүшәққәтлирим арқилиқ йүз миң талант алтун,
миң миң талант күмүч вә интайин көп, сан-
санақсиз мис, төмүр тәйярлидим; йәнә яғач
вә таш тәйярлидим; буниңға йәнә сән қошсаң
болиду. 15 Буниңдин башқа сениңдә йәнә таш
кәскүчи, тамчи, яғаччи һәм һәр хил хизмәтләрни
қилалайдиған нурғун устилар бар; 16 алтун-

күмүч, мис, төмүр болса сан-санақсиз; сән ишқа
тутушушқа орнуңдин тур, Пәрвәрдигарим сениң
билән биллә болғай!» 17 Давут йәнә Исраилдики
әмәлдарларға оғли Сулайманға ярдәм беришни
тапилап: 18 «Худайиңлар болған Пәрвәрдигар
силәр билән биллә әмәсму? Һәр әтрапиңларда
силәргә тинич-арамлиқ бәргән әмәсму? Чүнки У
бу зиминдики аһалини қолумға тапшурди; зимин
Пәрвәрдигарниң алдида вә хәлқиниң алдида
тизгинләнди. 19 Әнди силәр пүтүн қәлбиңлар,
пүтүн жениңлар билән қәтъий нийәткә келип,
Худайиңлар болған Пәрвәрдигарни изләңлар;
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини вә Худаниң
муқәддәсханисидики қача-әсваплирини Униң
намиға атап селинған өйигә апирип қоюш үчүн,
Пәрвәрдигар Худаниң муқәддәсханисини селишқа
орнуңлардин қопуңлар!» деди.

23 Давут қерип күнлири тошай дәп қалғанда,
оғли Сулайманни Исраил үстигә падиша
қилип тиклиди. 2 Давут Исраилдики
әмәлдарларни, каһинларни вә Лавийларни
жиғди. 3 Лавийлардин оттуз яштин ашқанларниң
һәммиси санақтин өткүзүлди; тизимланғини
бойичә, улардин әрләр жәмий оттуз сәккиз
миң киши еди. 4 Давут: «Буларниң ичидә
жигирмә төрт миң киши Пәрвәрдигарниң өйини
башқуруш хизмитигә, алтә миң киши әмәлдар вә
сотчилиққа, 5 төрт миң киши дәрвазивәнликкә вә
йәнә төрт миң киши мән ясиған сазлар билән
Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуш ишиға қоюлсун»
— деди. 6 Давут уларни Лавийниң оғли Гәршон,
Коһат вә Мәрари жәмәтлири бойичә гуруппиларға
бөлди: — 7 Гәршонийлардин Ладан билән Шимәй
бар еди; 8 Ладанниң оғли: тунжа оғли Йәһийәл,
йәнә Зитам билән Йоелдин ибарәт үч киши
еди; 9 Шимәйниң оғлидин Шеломит, Һазийәл
вә Һарандин ибарәт үч киши еди; жуқурилар
Ладанниң жәмәт башлиқлири еди. 10 Шимәйниң
оғуллири Жаһат, Зина, Йәуш вә Берияһ, бу
төртәйләнниң һәммиси Шимәйниң оғли еди. 11
Жаһат тунжа оғул, Зиза иккинчи оғул еди; Йәуш
билән Берияһниң әвлатлири көп болмиғачқа, бир
[жәмәт гурупписи] дәп һесапланған. 12 Коһатниң
оғуллири Амрам, Изһар, Һеброн вә Уззийәлдин
ибарәт төрт киши еди. 13 Амрамниң оғли Һарун
билән Муса еди. Һарун билән униң әвлатлири әң
муқәддәс буюмларни паклаш, Пәрвәрдигарниң
алдида мәңгүгә [қурбанлиқларни] сунуш, униң
хизмитини қилиш, мәңгү униң намидин бәхит
тиләп дуа беришкә айрилған еди. 14 Худаниң
адими Мусаға кәлсәк, униң әвлатлири Лавий
қәбилисидин дәп һесаплинип пүтүлгән. 15
Мусаниң оғли Гәршом билән Әлиезәр еди. 16
Гәршомниң оғуллиридин Шәбуйәл чоң оғли еди.
17 Әлиезәрниң оғли Рәһабия еди; Әлиезәрниң
башқа оғли болмиған, лекин Рәһабияниң
оғуллири наһайити көп еди. 18 Изһарниң тунжа
оғли Шеломит еди. 19 Һебронниң оғуллири:
тунжа оғли Йерия, иккинчи оғли Амария, үчинчи
оғли Яһазийәл, төртинчи оғли Жәкамиям еди.
20 Уззийәлниң оғуллири: тунжа оғли Микаһ,
иккинчи оғли Йишия еди. 21 Мәрариниң оғли
Маһли билән Муши еди; Маһлиниң оғли Әлиазар
билән Киш еди. 22 Әлиазар өлгәндә оғли йоқ,
қизлирила бар еди; уларниң туққанлири, йәни
Кишниң оғуллири у қизларни әмригә алди. 23
Мушиниң Маһли, Едәр вә Йәрәмот дегән үчла оғли
бар еди. 24 Жуқириларниң һәммиси Лавийниң
әвлатлири болуп, жәмәтлири бойичә, йәни
жәмәт башлири бойичә жигирмә яштин ашқан
әркәкләр ройхәткә елинған; улар Пәрвәрдигарниң
өйидики вәзипиләрни өтәшкә исмилири бойичә
тизимланған еди. 25 Чүнки Давут: «Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигар Өз хәлқигә арам берип, Өзи
мәңгү Йерусалимда макан қилиду; 26 шуниң
билән Лавийларниң муқәддәс чедирни вә униң
ичидики һәр қайси қача-әсвапларни көтирип
жүрүшниң һажити йоқ» дегән еди. 27 Шуңа
Давутниң жан үзүш алдидики вәсийити бойичә,
Лавийларниң жигирмә яштин жуқурилириниң
һәммиси санақтин өткүзүлгән еди. 28 Уларниң
вәзиписи болса Һарунниң әвлатлириниң йенида
туруп, Пәрвәрдигарниң өйиниң ишлирини қилиш
еди; улар һойла-арамларни башқуруш, барлиқ
муқәддәс буюмларни пакиз тутуш, қисқиси,
Пәрвәрдигарниң өйиниң хизмәт вәзипилирини
бежиришкә мәсъул еди; 29 йәнә «тизилған тәқдим
нан», аш һәдийә унлири, петир қотурмачлар,
қазан нанлири вә майлиқ нанларға, шундақла
һәр хил өлчәш әсваплириға мәсъул еди; 30 улар
йәнә һәр күни әтигәндә өрә туруп Пәрвәрдигарға
тәшәккүр ейтип һәмдусана оқуйтти, һәр күни
кәчлигиму шундақ қилатти. 31 Йәнә шабат күни,
һәр йеңи айда, шуниңдәк бекитилгән һейт-

байрамларда сунулидиған барлиқ көйдүрмә
қурбанлиқларға мәсъул еди. Өзлиригә қаритилған
бәлгүлимә бойичә, улар дайим Пәрвәрдигарниң
алдиға бекитилигән сани вә нөвити билән
хизмәттә туратти. 32 Улар җамаәт чедирини һәм
муқәддәс җайни бақатти, шундақла өзлириниң
Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәттә болуватқан
қериндашлири, йәни Һарунниң әвлатлириға
қарайтти.

24 Һарун әвлатлириниң нөвәтчиликкә
бөлүнүши төвәндикичә: Һарунниң оғли
Надаб, Абиһу, Әлиазар вә Итамар. 2 Надаб
билән Абиһу атисидин бурун өлүп кәткән
һәм пәрзәнт көрмигән еди; шуңа Әлиазар
билән Итамар каһинлиқни тутатти. 3 Давут
вә Әлиазарниң әвлатлиридин Задок вә
Итамарниң әвлатлиридин Ахимәләк уларниң
қериндашлирини гуруппиларға бөлүп, вәзиписи
бойичә ишқа қойди; 4 Әлиазарниң әвлатлиридин
җәмәт беши болғанлар Итамарниң әвлатлиридин
җәмәт беши болғанлардин көп екәнлигини
билип, уларни шуниңға асасән айрип нөвәт-
гуруппиларға бөлди. Әлиазарниң әвлатлиридин
җәмәт беши болғанлар он алтә киши еди,
Итамарниң әвлатлиридин җәмәт беши болғанлар
сәккиз киши еди; 5 улар чәк ташлаш йоли билән
тәңшәп нөвәт-гуруппиларға бөлүнди. Шундақ
қилип муқәддәсханидики ишларға мәсъул
болғанлар вә Худаниң алдидики ишларға мәсъул
болғанлар һәм Әлиазарниң әвлатлиридинму
һәм Итамарниң әвлатлиридинму болди. 6
Лавий Нәтанәлниң оғли Шемая катип болса
падиша, әмәлдарлар, каһин Задок, Абиятарниң
оғли Ахимәләк, шундақла каһинларниң вә
Лавийларниң җәмәт башлиқлири алдида уларниң
исмини пүтүп қойди. Әлиазарниң әвлатлири
ичидин бир җәмәт талланди, андин Итамарниң
әвлатлири ичидинму бир җәмәт талланди. 7
Биринчи чәк Йәһоярибқа, иккинчи чәк Йәдаяға, 8
үчинчи чәк Һаримға, төртинчи чәк Сеоримға, 9
бәшинчи чәк Малкияға, алтинчи чәк Мияминға, 10
йәттинчи чәк Һаккозға, сәккизинчи чәк Абияға, 11
тоққузинчи чәк Йәшуаға, онинчи чәк Шеканияға,
12 он биринчи чәк Әлияшибқа, он иккинчи чәк
Якимға, 13 он үчинчи чәк Һуппаға, он төртинчи
чәк Йәшәбиабқа, 14 он бәшинчи чәк Билгаһқа, он
алтинчи чәк Иммәргә, 15 он йәттинчи чәк Һезирға,
он сәккизинчи чәк Һаппизәзгә, 16 он тоққузинчи
чәк Питаһияға, жигирминчи чәк Йәһәзкәлгә, 17
жигирмә биринчи чәк Яқинға, жигирмә иккинчи
чәк Гамулға, 18 жигирмә үчинчи чәк Делаяға,
жигирмә төртинчи чәк Маазияға чиқти. 19 Мана
бу уларниң хизмәт тәртиви; бу Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар уларниң атиси Һарунниң вастиси
билән буйруған низам бойичә, Пәрвәрдигарниң
өйигә кириш нөвити еди. 20 Лавийниң қалған
әвлатлири мунулар: Амрамниң әвлатлиридин
Шубайәл; Шубайәлниң әвлатлири ичидә Йәһдея
бар еди. 21 Рәһабияға кәлсәк, униң оғуллири,
җүмлидин тунҗа оғли Йишия бар еди. 22
Изһарниң оғуллири ичидә Шеломот; Шеломотниң
оғуллири ичидә Җаһат бар еди. 23 Һебронниң
оғуллири: тунҗа оғли Йәрия, иккинчиси Амария,
үчинчиси Яһазийәл, төртинчиси Җәкамиям
еди. 24 Уззийәлниң оғуллири: Микаһ; Микаһниң
оғуллиридин Шамир бар еди. 25 Микаһниң иниси
Исшия еди; Йисшияниң оғуллири ичидә Зәкәрия
бар еди. 26 Мәрариниң оғуллири: Маһли вә
Муши; Яазияниң оғли Бено еди. 27 Мәрариниң
оғли Яазиядин болған әвлатлири Бено, Шоһам,
Заккур вә Ибри бар еди. 28 Маһлиниң оғли
Әлиазар еди; Әлиазарниң оғли йоқ еди. 29
Кишкә кәлсәк, униң оғуллири ичидә Йәраһмийәл
бар еди. 30 Мушиниң оғуллири Маһли, Едәр
вә Йәримот еди. Жуқириқиларниң һәммиси
Лавийниң әвлатлири болуп, җәмәтлири бойичә
пүтүлгән еди. 31 Уларму уларниң қериндашлири
Һарунниң әвлатлириға охшаш, Давут падиша,
Задок, Ахимәләк вә шуниңдәк каһинлар вә
Лавийларниң җәмәт башлиқлириниң алдида чәк
тартти; һәр қайси җәмәт башлири вә уларниң
туққанлиридин әң кичиклириму охшашла чәк
тартти.

25 Давут билән қошунниң сәрдарлири Асаф,
Һеман вә Йәдутунларниң оғуллириғиму
вәзипә жүкләп, уларни чилтар, тәмбур вә
җаң-җаңлар челип, бешарәт бериш хизмитигә
қойди. Улардин вәзипигә қоюлғанларниң сани
төвәндикичә: 2 Асафниң оғуллиридин Заккур,
Йүсүп, Нитания вә Ашарилаһ бар еди; Асафниң
оғуллириниң һәммиси Асафниң көрсәтмисигә
қарайтти; Асаф падишаниң көрсәтмиси бойичә
бешарәт берип сөзләйтти. 3 Йәдутунға кәлгәндә,
униң Гәдалия, Зери, Йәшая, Шимәй, Һашабия

вә Маттитияһ дегән алтә оғли болуп, атиси
Йәдутунниң көрсәтмисигә қарайтти. Йәдутун
Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтип мәдһийә оқуш
үчүн чилтар челип бешарәт берәтти. 4 Һеманниң
болса, униң Буккия, Маттания, Уззийәл, Шәбуйәл,
Йәримот, Һанания, Һанани, Әлията, Гиддалти вә
Ромамти-Езәр, Йошбикаша, Маллоти, Һотир вә
Махазиот дегән оғуллири бар еди. 5 Буларниң
һәммиси Һеманниң оғуллири болуп, Худаға
болған мәдһийисини яңритиш үчүн қоюлған
(Һеман болса падишаға Худаниң сөз-каламини
йәткүзидиған алдин көргүчи еди); Худа Һеманға
он төрт оғул, үч қиз ата қилған еди. 6 Буларниң
һәммиси атилириниң башламчилиғида болуп,
Пәрвәрдигарниң өйидә нәғмә-нава қилиш үчүн,
жаң-жаң, тәмбур вә чилтар челип Худаниң
өйидики вәзиписини өтәйтти. Асаф, Йәдутун вә
Һеман [бу ишларда] падишаниң көрсәтмисигә
қарайтти. 7 Улар вә уларниң қериндашлириниң
сани җәмий икки йүз сәксән сәккиз еди
(улар һәммиси Пәрвәрдигарни мәдһийиләш
нәғмә-навалиғида алаһидә тәрбийә көргән, күй
ейтишқа уста еди). 8 Булар чоң-кичигигә, устаз-
шагиртлиғиға қаримай һәммиси бирдәк чәк
тартип гуруппиларға бөлүнгән еди. 9 Биринчи чәк
Асафниң оғли Йүсүпкә, иккинчи чәк Гәдалияға
чиқти; у, униң инилири вә оғуллири болуп җәмий
он икки киши еди; 10 үчинчи чәк Заккурға чиқти;
у, униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он
икки киши еди; 11 төртинчи чәк Изриға чиқти;
у, униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он
икки киши еди; 12 бәшинчи чәк Нәтанияға чиқти;
у униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он
икки киши еди; 13 алтинчи чәк Буккияға чиқти;
у, униң оғуллири вә инилири болуп он икки
киши еди; 14 йәттинчи чәк Йәшарилаһқа чиқти; у,
униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки
киши еди; 15 сәккизинчи чәк Йәшаяға чиқти; у,
униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки
киши еди; 16 тоққузинчи чәк Маттанияға чиқти; у,
униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки
киши еди; 17 онинчи чәк Шимәйгә чиқти; у, униң
оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки киши
еди; 18 он биринчи чәк Азарәлгә чиқти; у вә униң
оғуллири, инилири болуп җәмий он икки киши
еди; 19 он иккинчи чәк Һасабияға чиқти; у, униң
оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки киши
еди; 20 он үчинчи чәк Шубайәлгә чиқти; у, униң
оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки киши
еди; 21 он төртинчи чәк Маттитияһқа чиқти; у,
униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки
киши еди; 22 он бәшинчи чәк Йәримотқа чиқти; у,
униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки
киши еди; 23 он алтинчи чәк Һананияға чиқти;
у, униң оғуллири вә инилири болуп җәмий он
икки киши еди; 24 он йәттинчи чәк Йошбикашаға
чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп җәмий
он икки киши еди; 25 он сәккизинчи чәк Һананиға
чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп җәмий
он икки киши еди; 26 он тоққузинчи чәк Маллотиға
чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп җәмий
он икки киши еди; 27 жигирминчи чәк Әлиятаға
чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп җәмий
он икки киши еди; 28 жигирмә биринчи чәк
Һотирға чиқти; у, униң оғуллири вә инилири
болуп җәмий он икки киши еди; 29 жигирмә
иккинчи чәк Гиддалтиға чиқти; у, униң оғуллири
вә инилири болуп җәмий он икки киши еди; 30
жигирмә үчинчи чәк Махазиотқа чиқти; у, униң
оғуллири вә инилири болуп җәмий он икки киши
еди; 31 жигирмә төртинчи чәк Ромамти-Езәргә
чиқти; у, униң оғуллири вә инилири болуп җәмий
он икки киши еди.

26 Дәрвазивәнләрниң гуруппилиниши
төвәндикидәк болди: Кораһ
җәмәтидикиләрдин Асафниң әвлатлири
ичидә Корәниң оғли Мәшәләмия бар еди. 2
Мәшәләмияниң бир нәччә оғли болуп, тунҗиси
Зәкәрия, иккинчиси Йәдияйәл, үчинчиси Зәбадия,
төртинчиси Ятнийәл, 3 бәшинчиси Елам,
алтинчиси Йәһоһанан, йәттинчиси Әлйойинай
еди. 4 Обәд-Едомниң оғуллири: тунҗа оғли
Шемая, иккинчиси Йәһозабад, үчинчиси Йоаһ,
төртинчиси Сакар, бәшинчиси Нәтанәл, 5
алтинчиси Аммийәл, йәттинчиси Иссакар,
сәккизинчиси Пеултай; дәрвәқә Худа Обәд-
Едомға бәхит-саадәт ата қилған еди. 6 Униң
оғли Шемаяму бир нәччә оғул пәрзәнт көргән
болуп, һәммиси ата җәмәти ичидә йолбашчи еди,
чүнки улар батур әзимәтләр еди. 7 Шемаяниң
оғуллири: Отни, Рефайәл, Обәд вә Әлзабад еди.
Әлзабадниң инилири Елиху билән Сәмакияниң
иккиси батур еди. 8 Буларниң һәммиси Обәд-
Едомниң әвлатлири болуп, улар вә уларниң

оғуллири, қериндашлириниң һәммиси [Худаниң] хизмитидә қолидин иш келидиған адәмләр еди. Обәд-Едомниң әвлади җәмий атмиш икки адәм еди. 9 Мәшәләмияниң оғуллири вә қериндашлири бар еди; һәммиси батур болуп, җәмий он сәккиз адәм еди. 10 Мәрариниң әвлади болған Хосаһниң бир нәччә оғли бар еди, чоң оғли Шимри (Шимри әслидә тунҗа оғул болмисиму, атиси уни чоң оғул қилип тиклигән), 11 иккинчи оғли Һилқия, үчинчиси Тәбалия, төртинчиси Зәкәрия еди. Хосаһниң оғуллири вә қериндашлири җәмий болуп он үч адәм еди. 12 Жуқириқиларниң һәммиси җәмәт башлири бойичә дәрвазивәнләрниң гуруппиларға бөлүнүши еди; уларниң һәммисигә қериндашлири билән биллә Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәт вәзиписи тапшурулған еди. 13 Улар, мәйли чоң болсун яки кичик болсун, өз җәмәти бойичә чәк тартип һәр бир дәрвазиға бәлгүләнди. 14 Шәрқий дәрвазида дәрвазивәнлик қилишқа чәк чиққини Шәләмия болди; андин улар униң оғли Зәкәрия (ақиланә мәслиһәтчи еди) үчүн чәк тартти; униңға шималий дәрвазиниң дәрвазивәнлик чеки чиқти. 15 Җәнубий дәрвазиниң чеки Обәд-Едомға чиқти. Униң оғуллири амбар-ғәзниләргә мәсъул болди. 16 Шуппим билән Хосаһқа ғәрбий дәрвазиниң вә шуниңдәк даван йолидики Шалләкәт дәрвазисиниң чеки чиқти; дәрвазивәнләр яндишип туратти. 17 Шәрқий дәрвазиға һәр күни алтә Лавий дәрвазивән мәсъул еди; шималий дәрвазиға һәр күни төрт адәм, җәнубий дәрвазиға һәр күни төрт адәм мәсъул еди; амбар-ғәзниләрниң һәр биригә икки адәм бир гуруппа болуп қарайтти. 18 Ғәрип тәрәптики дәһлизниң алдидики йолда төрт киши, дәһлизниң өзидә икки киши пасибанлиқ қилатти. 19 Йоқуридики кишиләр дәрвазивәнләрниң гуруппилиниши болуп, Кораһниң вә Мәрариниң әвлатлиридин еди. 20 Уларниң [башқа] Лавий қериндашлиридин Худаниң өйидики ғәзниләрни вә муқәддәс дәп беғишланған буюмлар ғәзнисини башқурушқа Ахияһ қоюлди. 21 Гәршон җәмәтидики Ладанниң әвлатлиридин, Гәршоний Ладан җәмәтигә йолбашчи болғини: Җәһийәли еди; 22 Җәһийәлиниң оғуллири Зетам билән униң иниси Йоел еди; улар Пәрвәрдигарниң өйидики ғәзниләргә мәсъул еди. 23 Амрам җәмәти, Изһар җәмәти, Һеброн җәмәти вә Уззийәл җәмәтидикиләрму [вәзипигә қоюлди]: 24 Мусаниң нәвриси, Гәршомниң оғли Шибуәл баш ғәзничи болди. 25 Униң Әлиезәрдин болған қериндашлири: Әлиезәрниң оғли Рәһабия, Рәһабияниң оғли Йәшая, Йәшаяниң оғли Йорам, Йорамниң оғли Зикри, Зикриниң оғли Шеломит еди. 26 Мошу Шеломит билән униң қериндашлири муқәддәс дәп беғишланған буюмлар сақлинидиған барлиқ ғәзниләрни башқуратти; бу буюмларни әслидә Давут падиша, җәмәт башлиқлири, миң бешилар, йүз бешилар вә қошун сәрдарлири беғишлиған еди. 27 Улар җәңгаһларда булаң-талаң қилип кәлгән мал-мүлүкләрдин вә олҗидин Пәрвәрдигарниң өйини пухта қилишқа беғишлиған еди. 28 [Буларниң ичидиму] алдин көргүчи Самуил, Кишниң оғли Саул, Нәрниң оғли Абнәр вә Зәруияниң оғли Йоаблар муқәддәс дәп айриған нәрсиләр бар еди; барлиқ муқәддәс дәп айрилған нәрсиләрни Шеломит билән униң қериндашлири башқуратти. 29 Изһар җәмәтидин Кенания вә униң оғуллири [муқәддәс өйниң] сиртида Исраилда мәнсәпдар вә сотчилар қилип қоюлди. 30 Һеброн җәмәтидин Һашабия вә униң қериндашлири, һәммиси батур болуп, Иордан дәриясиниң ғәрбий тәрипидә Исраилда мәнсәп тутуп, Пәрвәрдигарниң хизмитигә вә падишаниң ишлириға мәсъул болушқа қоюлған. Улар җәмий бирмиң йәттә йүз киши еди. 31 Һеброн җәмәти ичидә, җәмәтниң нәсәбнамиси бойичә Йәрия җәмәт беши еди. Давутниң сәлтәнитиниң қириқинчи жили [нәсәбнамиләрни] тәкшүрүш арқилиқ Гилеадниң Яазәр дегән йеридә бу җәмәттинму батур әзиматләр тепилди. 32 Йәрияниң қериндашлиридин йәнә җәмий болуп икки миң йәттә йүз киши бар еди; уларниң һәммиси батур болуп, шу җәмәт башлири еди; падиша Давут уларни Рубән қәбилиси, Гад қәбилиси вә Манассәһ йерим қәбилисидики Худаға вә падишаниң хизмитигә даир барлиқ ишларни башқурушқа қойди.

27

Төвәндикиләр Исраиллар ичидә падишаниң хизмитидә һәрбий қисимларға мәсъул болған һәр қайси җәмәт башлири, миң беши, йүз беши вә барлиқ мәнсәпдарлар еди. Улар саниға қарап қисимларға бөлүнгән еди. Улар һәр жили ай бойичә нөвәтлишип туратти, һәр

қисимда жигирмә төрт миң адәм бар еди. 2
Биринчи айдики биринчи нөвәтчи қошунға
Забдийәлниң оғли Яшобиям мәсъул болған, униң
әшу қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. 3
У Пәрәз әвлатлиридин болуп, биринчи айдики
әшу қошун қисминиң сәрдарлирини башқуратти.
4 Иккинчи айдики нөвәтчи қошунға мәсъул
киши Аһоһлуқ Додай болуп, униң қошунининиң
орунбасар сәрдари Миклот бар еди; бу қисимда
жигирмә төрт миң адәм бар еди. 5 Үчинчи
айдики үчинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари каһин
Йәһояданиң оғли Беная еди; у униң әшу қошуниға
баш болуп, униңда жигирмә төрт миң адәм
бар еди. 6 Бу Беная «оттуз палван»ниң бири
болуп, әшу оттуз адәмни башқуратти; униң
қисмида йәнә униң оғли Аммизабад бар еди. 7
Төртинчи айдики төртинчи нөвәтчи қошунниң
сәрдари Йоабниң иниси Асаһәл еди; униңдин
кейин оғли Зәбадия униң орнини басти. Униң
қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди. 8
Бәшинчи айдики бәшинчи нөвәтчи қошунниң
сәрдари Израһлиқ Шамхут еди, униң қисмида
жигирмә төрт миң адәм бар еди. 9 Алтинчи
айдики алтинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари
Тәкоалиқ Иккәшниң оғли Ира еди, униң қисмида
жигирмә төрт миң адәм бар еди. 10 Йәттинчи
айдики йәттинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари
Әфраим әвлатлири ичидики Пилонлуқ Һәләз
болуп, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм бар
еди. 11 Сәккизинчи айдики сәккизинчи нөвәтчи
қошунниң сәрдари Зәраһ җәмәтидики Хушатлиқ
Сиббикай болуп, униң қисмида жигирмә төрт
миң адәм бар еди. 12 Тоққузинчи айдики
тоққузинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Бинямин
қәбилисидики Анатотлуқ Абиәзәр болуп, униң
қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди.
13 Онинчи айдики онинчи нөвәтчи қошунниң
сәрдари Зәраһ җәмәтидики Нитофатлиқ Маһарай
болуп, униң қисмида жигирмә төрт миң адәм
бар еди. 14 Он биринчи айдики он биринчи
нөвәтчи қошунниң сәрдари Әфраим қәбилисидики
Пиратонлуқ Беная болуп, униң қисмида жигирмә
төрт миң адәм бар еди. 15 Он иккинчи айдики
он иккинчи нөвәтчи қошунниң сәрдари Отнийәл
җәмәтидики Нитофатлиқ Һәлдай болуп, униң
қисмида жигирмә төрт миң адәм бар еди.
16 Исраилниң һәр қайси қәбилилирини идарә
қилип кәлгәнләр төвәндикиләр: Рубәнийлар үчүн
Зикриниң оғли Әлиезәр қәбилә башлиғи еди;
Шимеонийлар үчүн қәбилә башлиғи Маакаһниң
оғли Шәфатия; 17 Лавий қәбилиси үчүн Кәмуәлниң
оғли Һасабия қәбилә башлиғи еди; Һарунийлар
үчүн җәмәт беши Задок; 18 Йәһуда қәбилиси
үчүн Давутниң акиси Елиху қәбилә башлиғи еди;
Иссакарийлар үчүн Микаилниң оғли Омри қәбилә
башлиғи еди; 19 Зәбулунийлар үчүн Обадияниң
оғли Йишмая қәбилә башлиғи еди; Нафтали
қәбилиси үчүн Азрийәлниң оғли Йәримот қәбилә
башлиғи еди; 20 Әфраимийлар үчүн Азазияниң
оғли Һошия қәбилә башлиғи еди; Манассәһ йерим
қәбилиси үчүн Пидаяниң оғли Йоел қәбилә
башлиғи еди; 21 Гилеадта маканлашқан Манассәһ
йерим қәбилиси үчүн Зәкарияниң оғли Иддо
қәбилә башлиғи еди; Бинямин қәбилиси үчүн
Абнәрниң оғли Яасийәл қәбилә башлиғи еди;
22 Дан қәбилиси үчүн Йәроһамниң оғли Азарәл
қәбилә башлиғи еди. Жуқиридикиләр Исраил
қәбилилири үчүн қәбилә башлиғи еди. 23 Давут
Исраиллар ичидә жигирмә яштин төвәнләрни
тизимлимиған; чүнки Пәрвәрдигар Исраилларниң
санини асмандики юлтуздәк көп қилимән
дегән еди. 24 Зәруияниң оғли Йоаб санини
елишқа киришкән, лекин түгимигән; чүнки мошу
иш вәҗидин [Худаниң] ғәзиви Исраилларниң
бешиға яғдурулған; шу сәвәптин Исраилларниң
сани «Давут падишаниң жилнамилири» дегән
хатиригә киргүзүлмигән. 25 Падишаһниң
амбар-ғәзнилирини башқурғучи Адийәлниң
оғли Азмавәт еди; дала, шәһәр, йеза-кәнт вә
мунарлардики амбар-ғәзниләрни башқурғучи
Уззияниң оғли Йонатан еди. 26 Етиз-ериқларда
териқчилиқ қилғучиларни башқурғучи Келубниң
оғли Әзри еди; 27 Үзүмзарлиқларни башқурғучи
Рамаһлиқ Шимәй; үзүмзарлиқлардики шарап
амбарлирини башқурғучи Шифмилиқ Забди;
28 Шәфәлаһ түзләңлигидики зәйтун вә үҗмә
дәрәқлирини башқурғучи Гәдәрлик Баал-Һанан
еди; май амбарлирини башқурғучи Йоаш;
29 Шаронда беқилидиған кала падилирини
башқурғучи Шаронлуқ Ситрай; җилғилардики
кала падилирини башқурғучи Адлайниң оғли
Шафат; 30 төгиләрни башқурғучи Исмаиллардин
Обил; ешәкләрни башқурғучи Миронотлуқ Йәһдия;
31 қой падилирини башқурғучи Хагарлиқ Язиз

еди. Буларниң һәммиси Давут падишаниң мал-
мүлкини башқурғучи әмәлдарлар еди. 32 Давутниң
тағиси Йонатан мәслиһәтчи болуп, данишмән
һәм Тәврат хәттатчиси еди; Хақмониниң оғли
Йәһийәл падишаниң оғуллириниң устази еди.
33 Аһитофәлму падишаниң мәслиһәтчиси еди;
Арклиқ Һушай падишаниң җан дости еди. 34
Аһитофәлдин кейин Бенаяниң оғли Йәһояда
билән Абиятар униң орниға мәслиһәтчи болди;
Йоаб падишаниң қошун сәрдари еди.

28 Давут Исраилдики барлиқ әмәлдарларни,
һәр қайси қәбилә башлиқлири, нөвәтлишип
падишаниң хизмитини қилидиған қошун
беши, миң беши, йүз беши, падиша вә
шаһзадиләрниң барлиқ мал-мүлүк, чарва
маллирини башқуридиған әмәлдарларни,
шуниңдәк мәһрәм-ғоҗидарлар, палванлар вә
барлиқ батур җәңчиләрни Йерусалимға чақиртип
кәлди. 2 Падиша Давут орнидин туруп мундақ
деди: — И бурадәрлирим вә хәлқим, гепимгә
қулақ селиңлар: Көңлүмдә Пәрвәрдигарниң
әһдә сандуғи үчүн бир арамгаһ, Худайимизниң
тәхтипәриси болидиған бир өй селиш арзуюм
бар еди һәмдә уни селишқа тәйярлиқму көрүп
қойған едим. 3 Лекин Худа маңа: «Сән Мениң
намимға атап өй салсаң болмайду, чүнки Сән
җәңчи, адәм өлтүрүп қан төккәнсән» деди. 4
Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар атамниң
пүтүн җәмәтидин мени әбәдил-әбәт Исраилға
падиша болушқа таллиди; чүнки У Йәһудани
йолбашчи болушқа таллиған; У Йәһуда җәмәти
ичидә атамниң җәмәтини таллиған, атамниң
оғуллири ичидә мәндин рази болуп, мени
пүтүн Исраилға падиша қилип тиклигән; 5
мениң оғуллирим ичидин (Пәрвәрдигар дәрвәқә
маңа көп оғул ата қилған) У йәнә оғлум
Сулайманни Пәрвәрдигарниң падишалиғиниң
тәхтигә олтирип, Исраилға һөкүмран болушқа
таллиди. 6 У маңа: «Сениң оғлуң Сулайман
болса Мениң өйүм вә һойлилиримни салғучи
болиду; чүнки Мән уни Өзүмгә оғул болушқа
таллидим, Мәнму униңға ата болимән. 7 У Мениң
әмир-бәлгүлимилиримгә бүгүнкидәк чиң туруп
риайә қилидиған болса, униң падишалиғини
мәңгү мустәһкәм қилимән» дегән еди. 8 Шуңа
бүгүн Пәрвәрдигарниң җамаити пүткүл Исраил
хәлқиниң, шундақла Худайимизниң алдида [шуни
ейтимән]: — Бу яхши жутқа егидарчилиқ қилиш
үчүн вә кәлгүсидә балилириңларға мәңгүлүк
мирас қилип қалдуруш үчүн, силәр Худайиңлар
Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлирини издәп
тутуңлар. 9 — И, сән оғлум Сулайман, атаңниң
Худаси болған Пәрвәрдигарни бил, сап дил вә
пидакарлиқ билән Униң хизмитидә болғин.
Чүнки Пәрвәрдигар җими адәмниң көңлини
көзитип туриду, барлиқ ой-нийәтлирини пәриқ
етиду. Сән Уни издисәң, У Өзини саңа тапқузиду;
Униңдин тенип кәтсәң, сени мәңгү үзүп
ташлайду. 10 Әнди сән көңүл қойғин, Пәрвәрдигар
муқәддәсхана қилиш үчүн бир өйни селишқа
сени таллиди; батур бол, уни ада қил!». 11 Давут
[муқәддәсгаһниң] дәһлизи, ханилири, ғәзнилири,
балиханилири, ички өйлири вә кафарәт
тәхтидики өйиниң лайиһисиниң һәммисини
оғли Сулайманға тапшурди; 12 [Худаниң] Роһидин
тапшурувалғини бойичә у Пәрвәрдигарниң
өйиниң һойлилири, төрт әтрапидики кичик
өйләр, муқәддәсханидики хәзинләр, муқәддәс
дәп беғишланған буюмлар қоюлидиған
ғәзниләрниң лайиһилирини қалдурмай униңға
көрсәтти. 13 Йәнә каһинлар билән Лавийларниң
гуруппилиниши, Пәрвәрдигарниң өйидики
һәр хил вәзипиләр, шуниңдәк Пәрвәрдигарниң
өйигә еһтияҗлиқ барлиқ әсваплар тоғрисидики
бәлгүлимиләрни көрсәтти; 14 вә һәр хил
ишларға керәклик алтун әсвапларни яситишқа
кетидиған алтун, һәр хил ишларға керәклик
күмүч әсвапларни яситишқа кетидиған күмүч,
15 алтун чирақданларға, уларға тәвә алтун
чирақларға, йәни һәр бир чирақдан вә чирақларға
кетидиған алтун; күмүч чирақданларға, йәни һәр
бир чирақдан вә шуниңға тәвә чирақлар үчүн
кетидиған күмүчни тапшуруп бәрди. У һәр бир
чирақданға ишлитиш орниға қарап керәклигини
бәрди; 16 нан тизидиған алтун ширәләрни
яситишқа, йәни һәр бир ширә үчүн керәклик
алтун бәрди; күмүч ширәләрни яситишқа
керәклик күмүч бәрди; 17 вилка-илмәкләр, тәхсә-
пиялә вә чөгүнләрни ясашқа, алтун чиниләр,
йәни һәр хил чинини ясашқа керәклик болған
сап алтун бәрди; күмүч чиниләрни ясашқа, йәни
һәр бир чинә үчүн керәклик күмүч бәрди; 18
хушбуйгаһ ясашқа керәклик есил алтун бәрди. У
йәнә қанатлирини керип Пәрвәрдигарниң әһдә

сандуғини йепип туридиған алтун керублар
қарайдиған [кафарәт] тәхтиниң нусхисини
тапшуруп бәрди. 19 «Буларниң һәммиси,
Пәрвәрдигар Өз қолини үстүмгә қойғанда маңа
көрсәткән барлиқ нусха-әндизиләр болғачқа, мән
йезип қойдум» деди Давут. 20 Давут йәнә оғли
Сулайманға: «Сән батур вә җасарәтлик бол, буни
ада қил; қорқма, алақзадиму болуп кәтмә; чүнки
Пәрвәрдигар Худа, мениң Худайим сениң билән
биллә болиду; таки Пәрвәрдигарниң өйидики
кейинки ибадәт хизмити үчүн тәйярлиқ ишлири
түгигәнгә қәдәр У сәндин һеч айрилмайду яки
ташлапму қоймайду. 21 Қара, Худаниң өйидики
барлиқ хизмитини бежиридиған каһинлар вә
Лавийларниң гуруппилири тәйяр туриду; сениң
йениңда һәр хил һүнәргә уста, һәр бир хизмәткә
тәйяр турған һүнәрвәнләрму разилиқ билән
туриду; униң үстигә әмәлдарлар вә барлиқ хәлиқ
сениң әмриңни күтиду» деди.

29 Давут пүткүл җамаәткә сөз қилип мундақ
деди: — Худа Өзи таллиған оғлум Сулайман
техи яш, бир юмран көчәт, халас, бу қурулуш
болса толиму чоң; чүнки бу муқәддәс орда инсан
үчүн әмәс, бәлки Пәрвәрдигар Худа үчүн ясилиду.
2 Мән Худайимниң өйи үчүн пүтүн күчүмни
чиқирип, алтун билән ясилидиғанлириға
алтун, күмүч билән ясилидиғанлириға күмүч,
мис билән ясилидиғанлириға мис, төмүр
билән ясилидиғанлириға төмүр, яғач билән
ясилидиғанлириға яғач тәйярлап қойдум; йәнә
ақ һеқиқ, көзлүк яқут, рәңлик таш вә һәр хил
есил ташларни, йәнә наһайити көп мәрмәрни
жиғип қойдум. 3 Мән Худайимниң өйидин
сөйүнидиғанлиғим үчүн Худайимниң өйини
селишқа тәйярлиған барлиқ нәрсиләрдин башқа,
өзүмниң тәәллуқатидин алтун-күмүчләрни
Худайимниң өйигә атидим; 4 йәни өйниң
тамлирини қаплаш үчүн Офир алтунидин үч
миң талант, сап күмүчтин йәттә миң талант
тәқдим қилдим; 5 алтундин ясилидиғанлириға
алтун, күмүчтин ясилидиғанлириға күмүч
вә һүнәрвәнләрниң қоли билән һәр хил
ясилидиғанлириға керәк болғинини тәқдим
қилдим. Бүгүн йәнә кимләрниң Пәрвәрдигарға
бир немә атиғуси бар?». 6 Шуниң билән
Исраил қәбилилиридики һәр қайси җәмәт
башлири, қәбилә башлиқлири, миң беши, йүз
беши вә падишаниң ишлириға мәсъул болған
ғоҗидарларму беғишлашқа киришти. 7 Улар
Худаниң өйидики ибадәт хизмәтлири үчүн бәш
миң талант алтун вә он миң дарик алтун, он миң
талант күмүч, он сәккиз миң талант мис вә бир
йүз миң талант төмүр тәқдим қилди. 8 Яқути
барлар яқутни Пәрвәрдигарниң өйиниң ғәзнисигә,
йәни Гәршоний Йәһийәлниң қолиға тапшурди.
9 Халайиқ кишиләрниң мундақ өз ихтиярлиғи
билән тәқдим қилғанлиқлиридин хошал болуп
кетишти; чүнки улар чин қәлбидин Пәрвәрдигарға
тәқдим қилишқан еди. Давутму аламәт хуш
болди. 10 Шуңа Давут пүткүл җамаәт алдида
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә ейтип мундақ
деди: — «Аһ Пәрвәрдигар, бовимиз Исраилниң
Худаси, Сән әбәдил-әбәткичә һәмдусанаға
лайиқсән. 11 И Пәрвәрдигар, улуқлуқ, күч-
қудрәт, шан-шәрәп, шану-шәвкәт вә һәйвәт
Саңа мәнсуптур; асмандики вә йәрдики бар-
йоқи Сениңкидур; и Пәрвәрдигар, падишалиқ
Сениңкидур, һәммидин үстүн болған идарә
қилғучисән. 12 Дөләт билән иззәт Сениңдинла
келиду, Сән һәммигә һөкүмдарсән. Күч билән
қудрәт Сениң қолуңда; һәр кимни улуқ вә
қудрәтлик қилиш пәқәт қолуңдиндур. 13 Әнди, аһ
Худайимиз, биз Саңа тәшәккүр оқуймиз, шан-
шәрәплик намиңға мәдһийә оқуймиз! 14 Мана
мошундақ өзлүгүмиздин тәқдим қилалайдиған
болған мән ким едим, хәлқим немә еди? Чүнки
барлиқ нәрсә Сәндин келиду, биз пәқәт Өз
қолуңдин кәлгинидин Өзүңгә қайтурдуқ, халас!
15 Биз Сениң алдиңда яқа жутлуқлар, барлиқ ата-
бовилиримизға охшаш мусапирмиз, халас; йәр
йүзидики күнлиримиз гоя бир сайә, үмүтсиз
өткүзүлиду. 16 И Худайимиз Пәрвәрдигар, биз
Сениң намиңға атап өй селишқа тәйярлап
жиққан бу байлиқ-дунияниң һәммиси Сениң
қолуңдин кәлгән, әсли Сениңкидур. 17 И Худайим,
шуни билимәнки, Сән инсанниң қәлбини синап,
дуруслуқтин хурсән болисән; мән болсам дурус
қәлбимдин буларни ихтиярән тәқдим қилдим; вә
бу йәрдә һазир турған хәлқиңниңму Саңа тәқдим
қилғинини хошал-хурамлиқ билән көрдүм. 18 И
Пәрвәрдигар, ата-бовилиримиз болған Ибраһим,
Исһақ вә Исраилниң Худаси, Өз хәлқиңниң
көңлидики бундақ ой-нийәтни мәңгү мустәһкәм
қилғайсән, көңлини Өзүңгә тартқузғайсән!

19 Оғлум Сулайманға Сениң әмирлириң,
агаһ-гуваликлириң вә бәлгүлимилириңни
тутуп, һәммини ада қилип, мән һазирлап
қойғанлиримни ишлитип ордини ясашқа дурус
бир қәлб бәргәйсән». 20 Давут пүтүн җамаәткә:
«Силәр Худайиңлар болған Пәрвәрдигарға
тәшәккүр-һәмдусана оқуп мәдһийиләңлар!»
девиди, пүтүн җамаәт ата-бовилириниң Худаси
болған Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуп
сәҗдә қилди; улар Пәрвәрдигар һәм падиша
алдида баш урди. 21 Әтиси улар Пәрвәрдигарға
атап қурбанлиқлар вә көйдүрмә қурбанлиқларни
кәлтүрди; шу күни улар миң буқа, миң қочқар,
миң қозини шарап һәдийәлири билән қошуп
тәқдим қилди, шундақла йәнә пүтүн Исраил үчүн
нурғун қурбанлиқларни тәқдим қилди. 22 Улар шу
күни Пәрвәрдигарниң алдида аламәт хошал болуп
ғизаланди. Улар Давутниң оғли Сулайманни
иккинчи қетим падиша тикләш мурасими
өткүзди; уни Пәрвәрдигарниң алдида шаһ
болушқа, Задокни каһин болушқа мәсиһ қилди. 23
Шуниңдин кейин Сулайман Пәрвәрдигарға тәвә
тәхткә олтирип, атиси Давутниң орниға падиша
болди вә интайин раваҗ тапти; пүткүл Исраил
хәлқи униңға итаәт қилди. 24 Барлиқ әмәлдарлар,
палванлар вә шундақла падиша Давутниң
оғуллириниң һәммиси Сулайманға беқинип
бойсунди. 25 Пәрвәрдигар Сулайманни Исраил
хәлқи алдида наһайити улуқ қилди; У униңға ата
қилған шаһанә һәйвәт шундақ жуқурики, униңдин
илгири өткән һәр қандақ Исраил падишалирида
һеч болуп бақҗан әмәс. 26 Йәссәниң оғли Давут
пүтүн Исраилға шундақ падиша болған еди.
27 Униң Исраилға һөкүмранлиқ қилған вақти
җәмий қириқ жил болди; у Һебронда йәттә жил,
Йерусалимда оттуз үч жил сәлтәнәт қилди. 28
У узун өмүр, дөләт-байлиқ вә иззәт-һөрмәт
көрүп, хелә көп яшап, аләмдин өтти; орниға
униң оғли Сулайман падиша болди. 29 Падиша
Давутниң барлиқ ишлири, баштин ахириғичә
мана алдин көргүчи Самуилниң хатирилири,
Натан пәйғәмбәрниң хатирилири вә алдин
көргүчи Гадниң хатирилиридә пүтүлгәндур.
30 Униң сәлтәнити, көрсәткән күч-қуввити,
шундақла униң, Исраил вә һәр қайси дөләт-
мәмликәтләрниң бешидин өткән вақиәләрму шу
хатириләрдә пүтүлгәндур.

Тарих-тәзкирә 2

1 Давутниң оғли Сулайманниң һөкүмранлиғи
мустәһкәмләнди; чүнки униң Худаси
Пәрвәрдигар униң билән биллә болуп, уни бәк
бүйүк қилди. 2 Сулайман пүткүл Исраилларни,
миң беши, йүз беши, сорақчи вә пүткүл Исраилниң
қәбилә-җәмәт башлиқлири болған әмәлдарларни
чақиртип уларға сөз қилди. 3 Сулайман барлиқ
җамаәт билән бирликтә Гибеонниң егизлигигә
барди; чүнки у йәрдә Худаниң «җамаәт чедири»,
йәни Пәрвәрдигарниң қули Муса баяванда
ясатқан чедир бар еди. 4 Худаниң әһдә сандуғини
болса Давут Кириат-Йеаримдин елип чиқип, өзи
униңға тәйярлиған йәргә әкәлгән еди; чүнки
у Йерусалимда әһдә сандуғи үчүн бир чедир
тиктүргән еди. 5 Хурниң нәвриси, Уриниң оғли
Бәзаләл ясиған мис қурбангаһ болса [Гибеонда],
йәни Пәрвәрдигарниң җамаәт чедири алдида
еди; Сулайман җамаәт билән бирликтә берип,
шу йәрдә [Пәрвәрдигардин] тиләк тилиди. 6
Сулайман җамаәт чедириниң алдидики мис
қурбангаһниң йениға, Пәрвәрдигарниң алдиға
келип, қурбангаһта миң мални көйдүрмә
қурбанлиқ қилди. 7 Шу кечиси Худа Сулайманға
аян болуп, униңға: — Сән немини тилисәң, шуни
беримән, деди. 8 Сулайман Худаға: — Сән атам
Давутқа зор меһир-муһәббәт ата қилған, мени
униң орниға падиша қилдиң. 9 И Пәрвәрдигар
Худа, әнди Сән атам Давутқа бәргән вәдәңни пухта
орунлиғайсән; чүнки Сән мени йәрдики топидәк
нурғун хәлиққә һөкүмранлиқ қилидиған падиша
қилдиң. 10 Әнди Сән маңа бу хәлиққә йетәкчилик
қилғидәк даналиқ вә билим бәргәйсән; ундақ
болмиса Сениң мунчивала чоң бу хәлқиңгә ким
һөкүм сүрәлисун? — деди. 11 Худа Сулайманға:
— Мән сени хәлқимгә падиша қилип тиклидим.
Әнди сән мошундақ нийәткә келип, нә байлиқ,
мал-мүлүк, нә иззәт-һөрмәт вә дүшмәнлириңниң
җанлирини тилимәй, нә узун өмүр көрүшни
тилимәй, бәлки бу хәлқимгә һөкүм сүрүшкә
даналиқ вә билим тилигән екәнсән, 12 Даналиқ вә
билим саңа тәқдим қилинди; вә Мән саңа байлиқ,
мал-мүлүк вә иззәт-һөрмәтму берәй; шундақ
болидуки, сениңдин илгири өткән падишаларниң
һеч биридә ундақ болмиған, сениңдин кейин
болғуси падишалардиму ундақ болмайду, деди. 13
Бу иштин кейин Сулайман Гибеон егизлигидики
«җамаәт чедири»дин Йерусалимға қайтип келип,
Исраил үстидә сәлтәнәт қилди. 14 Сулайман җәң
һарвулири билән атлиқ ләшкәрләрни топлиди: —
униң бир миң төрт йүз җәң һарвуси, он икки миң
атлиқ ләшкири бар еди; у буларни «җәң һарвуси
шәһәрлири»гә һәм падишаниң йенида туруш
үчүн Йерусалимға орунлаштурди. 15 Падиша
Йерусалимда алтун-күмүчләрни ташлардәк
көп, кедир дәрәқлирини түзләңликтики үҗмә
дәрәқлиридәк көп қилди. 16 Сулайманниң атлири
Мисирдин һәм кувәдин кәлтүрүләтти; падишаниң
содигәрлири кувәдин тохтитилған баһаси бойичә
сетивалатти. 17 Улар Мисирдин сетивалған һәр
бир һарвуниң баһаси алтә йүз күмүч тәңгә, һәр
бир атниң баһаси бир йүз әллик күмүч тәңгә еди;
ат-һарвулар йәнә Һиттийларниң падишалири вә
Сурийә падишалириғиму әнә шу [содигәрләрниң
вастиси] билән сетивелинатти.

2 Сулайман Пәрвәрдигарниң намиға атап бир
өй һәм падишалиғи үчүн бир орда селиш
нийитигә кәлди. 2 Шуниңдин кейин Сулайман
йәтмиш миң адәмни һаммаллиққа, сәксән миң
адәмни тағда таш кесишкә, үч миң алтә йүз
кишини назарәтчиликкә тайинлиди. 3 Сулайман
Тур падишаси Һурамға адәм әвәтип: «Өзлири атам
Давутниң туралғуси болсун дәп орда селишиға
кедир яғичи йәткүзүп бәргән едилиғу, маңиму
шундақ қилғайла. 4 Мана, мән әнди Пәрвәрдигар
Худайимниң намиға атап бир өй салмақчимән; өй
униң алдида хушбуй йеқиш, «тәқдим нанлар»ниң
үзүлмәй қоюлуши, һәр күни әтә-ахшамлирида,
шабат күнлиридә, йеңи айниң биринчи күнидә вә
Пәрвәрдигар Худайимиз бекитип бәргән һейт-
айәмләрдә көйдүрмә қурбанлиқларниң сунулуши
үчүн болиду. Бу ишлар Исраил хәлқигә мәңгүлүк
бир бәлгүлимә болиду. 5 Мән салмақчи болған
өй әҗайип һәйвәтлик болиду; чүнки бизниң
Худайимиз һәммә илаһлардин үстүндур. 6 Лекин
асманлар вә асманларниң үстидики асманму
Уни сиғдуралмайдиған турса, ким Униңға өй
салалисун? Мән ким едим, қандақму Униңға
өй салдурғидәк қудрәткә егә болай? Мән пәқәт
Униң алдида қурбанлиқларни көйдүргидәкла
адәммән, халас! 7 Әнди өзлири маңа атам
Давут Йәһудада вә Йерусалимда тәйярлап қойған
устилар билән биллә ишләш үчүн, алтун-күмүчтә,

мис вә төмүрдә ишләшкә пишшиқ, сөсүн, тоқ
қизил вә көк рәңлик жип ишләшкә пухта һәм
нәққашлиқни билидиған бир устамни әвәткәйла.
8 Һәм маңа Ливандин кедир, арча-қариғай вә
сәндәл дәрәқлирини йәткүзүп бәргән болсила;
чүнки өзлириниң хизмәткарлириниң Ливанда
яғачни кесишкә устилиғини билимән; мана, маңа
көпләп яғачларни тәйярлап бериш үчүн мениң
хизмәткарлирим өзлириниң хизмәткарлири
билән биллә ишлисун; чүнки мән салидиған
өй интайин һәйвәтлик вә әҗайип карамәт
болиду. 10 Мана, мән өзлириниң яғач кесидиған
хизмәткарлириға жигирмә миң кор буғдай,
жигирмә миң кор арпа, жигирмә миң бат шарап,
жигирмә миң бат зәйтун мейи беримән» —
деди. 11 Турниң падишаси Һурам Сулайманға
җававән мәктуп йоллап: «Пәрвәрдигар Өз хәлқини
сөйгәчкә У өзлирини уларниң үстигә падиша
қилди» — деди. 12 Һурам йәнә: «Асман-пәләк
билән йәр-зиминни яратқан Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарға һәмдусана болғай! Чүнки У падиша
Давутқа йорутулған, пәм-парасәтлик, Пәрвәрдигар
үчүн бир өй, униң падишалиғи үчүн бир орда
салалайдиған бир данишмән оғул бәрди. 13
Мана мән һазир өзлиригә һүнәрдә камаләткә
йәткән, әқил-парасәт билән йорутулған, Һурам-
Аби дегән бир адәмни әвәтәй. 14 Униң аниси
Дан қәбилисилик бир аял, атиси Турлуқ екән.
У алтун, күмүч, мис, төмүр, ташлар, яғаччилиқ
ишлириға маһир, сөсүн, тоқ қизил, ақ вә көк
рәңлик жип ишләшкә пухта, һәр хил нәққашлиқ
ишлириғиму уста, тапшурулған һәр қандақ
лайиһигә амалини қилалайду. Бу киши өзлириниң
һүнәрвәнлири билән вә атилири болған ғоҗам
Давутниң һүнәрвәнлири билән биллә ишлисун.
15 Әнди ғоҗам тилға алған буғдай, арпа, май
вә шарап болса, буларни өз хизмәткарлириға
йәткүзүп бәргәйла. 16 Биз болсақ силигә қанчә
керәк болса Ливанда шунчә яғач кесип, сал қилип
бағлап, деңиз арқилиқ Йоппаға йәткүзүп беримиз;
андин сили у йәрдин Йерусалимға тошуп кәтсилә
болиду» деди. 17 Атиси Давут Исраил зиминида
турушлуқ яқа жутлуқларни санақтин өткүзгәндәк,
Сулайманму уларни санақтин өткүзди. Улар
җәмий бир йүз әллик үч миң алтә йүз адәм чиқти.
18 У улардин йәтмиш миң кишини һаммаллиққа,
сәксән миң кишини тағда таш кесишкә вә иш
қиливатқанлар үстидин назарәт қилип турушқа
үч миң алтә йүз кишини тайинлиди.

3 Сулайман Йерусалимда Пәрвәрдигар атиси
Давутқа аян болған Мория теғида, йәни Йәбусий
Орнанниң хаминида, Давут тәйяр қилип қойған
йәрдә, Пәрвәрдигарниң өйини селиш ишини
башлиди. 2 Сулайманниң сәлтәнитиниң төртинчи
жили, иккинчи айниң иккинчи күни у қурулушни
башлиди. 3 Сулайман салған Худаниң өйиниң
ули мундақ: — узунлуғи (қедимки заманда
қолланған өлчәм бойичә) атмиш гәз, кәңлиги
жигирмә гәз еди. 4 Өйниң алдидики айванниң
узунлуғи жигирмә гәз болуп, өйниң кәңлигигә
тоғра келәтти; егизлиги жигирмә гәз еди; у
ичини сап алтун билән қаплатти. 5 У өйниң чоң
зелиниң тамлирини арча-қариғай тахтайлири
билән қаплатти, андин кейин сап алтун қаплатти
вә үстигә хорма дәриғиниң шәкли билән зәнҗир
нәқишлирини ойдурди. 6 У өйни аламәт
чирайлиқ қилип тамлирини йәнә есил таш-
яқутлар билән зиннәтләтти. У ишләткән алтунлар
пүтүнләй парвайим алтуни еди. 7 У пүтүн
өйни, өйниң лимлири, ишик босуға-кешәклири,
барлиқ тамлири вә ишиклирини алтун билән
қаплиди; у тамға керубларниң нәқишлирини
ойдурди. 8 Сулайман йәнә әң муқәддәс җайни
ясатти; униң узунлуғи жигирмә гәз болуп
(өйниң кәңлиги билән тәң еди), кәңлигиму
жигирмә гәз еди; у униң ичини пүтүнләй сап
алтун билән қаплатти; алтун җәмий болуп алтә
йүз талалнт еди. 9 Алтун миқниң еғирлиғи
җәмий әллик шәкәл болди. Балиханилириниң
ичиму алтун билән қапланди. 10 Әң муқәддәс
җай ичидә у икки керубниң һәйкилини ясап,
уларни пүтүнләй алтун билән қаплиди. 11 Икки
керубниң қанитиниң узунлуғи җәмий жигирмә
гәз еди; бир керубниң бир қанитиниң узунлуғи
бәш гәз болуп, өйниң темиға тегип туратти;
иккинчи тәрәптики қанитиниң узунлуғиму бәш
гәз болуп, иккинчи бир керубниң қанитиға
йетәтти. 12 Йәнә бир керубниң қанитиниң
узунлуғиму бәш гәз болуп, уму өй темиға тегип
туратти; иккинчи бир қанитиниң узунлуғиму
бәш гәз болуп, алдинқи бир керубниң қанитиға
йетәтти. 13 Бу икки керубниң қанатлири йейилған
һалда болуп, узунлуғи җәмий жигирмә гәз
келәтти; иккила керуб өрә турғузулған болуп,

йүзлири өйниң ичигә қарайтти. 14 Сулайман
йәнә көк рәңлик, сөсүн рәңлик, тоқ қизил вә ақ
рәңлик жип тоқулмилиридин вә нәпис канаптин
[өйниң ичидики] пәрдисини ясатти, униң үстигә
керубларни кәштә қилип тоқутти. 15 Өйниң
алдиға йәнә егизлиги оттуз бәш гәз келидиған
икки түврүк ясап қойдурди; һәр түврүкниң
бешиниң егизлиги бәш гәз келәтти. 16 У йәнә
(ички каламханидикидәк) марҗансиман зәнҗир
яситип, түврүк башлири үстигә орнатти; у йүз
данә анар яситип уларни зәнҗирләргә орнатти. 17
У бу икки түврүкни өйниң алдиға, бирисини оң
тәрипидә, бирисини сол тәрипидә турғузди; у оң
тәрәптикисини Яқин, сол тәрәптикисини Боаз дәп
атиди.

4 Узунлуғи жигирмә гәз, кәңлиги жигирмә гәз,
егизлиги он гәз келидиған бир мис қурбангаһ
ясатти. 2 У мистин «деңиз» ясатти; униң шәкли
дүгиләк болуп, у гирвикидин бу гирвикигичә он
гәз келәтти; егизлиги бәш гәз, айланмиси оттуз
гәз еди. 3 «Деңиз»ниң сиртқи аста қисми буқиниң
шәкли билән чөргүлдүрүп безәлгән болуп, буқилар
һәр бир гәзгә ондин, икки қатар қилинип, мис
«деңиз» билән тәң қуюп чиқилған еди. 4 Мис
«деңиз»ни он икки мис буқа көтирип туратти;
униң үчи шималға, үчи ғәрипкә, үчи җәнупқа,
үчи шәриққә қарап туратти. «деңиз» буқиниң
дүмбисигә ятқузулған болуп, буқиларниң қуйруғи
ичи тәрәптә еди. 5 Мис деңизниң қелинлиғи
бир алқан болуп, чөриси чинининиң гирвикидәк
нилупәр шәклидә қилинған, униңға үч миң бат
су пататти. 6 У йәнә он «жуюш деси» яситип,
бәшини мис деңизниң оң тәрипигә, бәшини сол
тәрипигә қойғузди; көйдүрмә қурбанлиқларға
ишлитидиған буюм-әсваплириниң һәммиси шу
дасларда жуюлатти; «деңиз» болса каһинларниң
жуюнуши үчүн ишлитиләтти. 7 У йәнә бәлгүләнгән
шәкилдә он алтун чирақдан яситип муқәддәс
җайниң ичигә орнатти; униң бәшини оң тәрәпкә,
бәшини сол тәрәпкә қойдурди. 8 Йәнә он
ширә яситип муқәддәс җайниң ичигә қойғузди;
униң бәшини оң тәрәпкә, бәшини сол тәрәпкә
қойғузди. У йәнә йүз данә алтун чинә ясатти.
9 У йәнә «каһинлар һойлиси», чоң һойла
вә чоң һойлиниң дәрвазилирини ясатти вә
дәрвазиларниң һәммисини мис билән қаплатти.
10 У мис «деңиз»ни ибадәтханиниң оң тәрипигә,
йәни шәрқий җәнуп тәрипигә қойғузди. 11 Һурам
йәнә қазан, күрәк вә қача-қучиларни әткүзди.
Һурам шу тәриқидә Сулайман падиша үчүн
Худаниң өйиниң барлиқ қурулуш хизмитини
пүттүрди, 12 Йәни икки түврүк, икки түврүкниң
үстидики апқурсиман икки баш вә бу икки башни
йепип туридиған икки торни яситип пүттүрди.
13 Шу икки тор үстигә қайчилаштурулған төрт
йүз анарни ясатти; бир торда икки қатар анар
болуп, түврүк үстидики апқурсиман икки башни
йепип туратти. 14 У он дас тәглиги вә дас
тәглигигә қоюлидиған он «жуюш деси»ни, 15
«мис деңиз» вә униң астидики он икки мис
буқини ясатқузди. 16 Қазан, күрәк, вилка-
илмәкләр, вә мунасивәтлик барлиқ әсвапларни
Һурам-Аби Пәрвәрдигарниң өйини дәп Сулайман
падишаға пақирайдиған миста яситип бәрди. 17
Падиша буларни Иордан түзләңлигидә, Суккот
билән Зәрәдатаһ оттурисида, [шу йәрдики] сеғиз
лайда қелип ясап, қуйдуруп чиқти. 18 Сулайман
ясатқузған бу әсвапларниң сани интайин көп еди;
кәткән мисниң еғирлиғини өлчәп болмайтти. 19
Сулайман йәнә Худаниң өйи ичидики барлиқ
әсвапларни ясатти — йәни алтун хушбуйгаһни,
«тәқдим нан» қоюлидиған ширәләрни 20 вә
сап алтунда қилинған чирақданлар билән
чирақлирини ясатқузди; бу чирақлар бәлгүлимә
бойичә ички «каламхана» алдида яндуруш үчүн
болди. 21 У йәнә чирақданниң гүллири, чирақ
вә пилик қайчилириниң һәммисини алтундин
қилдурди (улар сап алдундин еди). 22 У йәнә
печақлар, тавақлар, пиялә-қача вә күлданларниң
һәммисини сап алтундин қилдурди. У өйниң
ишиклирини, йәни ичидики әң муқәддәс җайға
киридиған ички қатлима ишикләр вә өйниң
«муқәддәс җай»иниң ташқириқи ишиклирини
алтундин қилдурди.

5 Шуниң билән Сулайман Пәрвәрдигарниң өйи
үчүн қилидиған барлиқ қурулушлар тамам
болғанда, у атиси Давут [Худаға] атап беғишлиған
нәрсиләрни (йәни күмүч, алтун вә һәммә
башқа буюмларни) елип келип, Пәрвәрдигарниң
өйиниң ғәзнилиригә қойдурди. 2 Шу чағда
Сулайман Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини «Давут
шәһири»дин, йәни Зиондин йөткәп келиш үчүн
Исраил ақсақаллирини, қәбилә бәглирини вә
Исраил җәмәтлириниң бәглирини Йерусалимға

жиғилишқа чақирди. 3 Буниң үчүн Исраилниң
һәммә адәмлири Етаним ейида, йәни йәттинчи
айда, бекитилгән һейтта падишаниң қешиға
жиғилди 4 Исраилниң һәммә ақсақаллири
йетип кәлгәндә Лавийлар әһдә сандуғини
көтирип [маңди]. 5 Улар әһдә сандуғини, җамаәт
чедири билән униң ичидики барлиқ муқәддәс
буюмларни көтирип елип чиқти. Каһинлар
болған Лавийлар мошуларни елип чиқти. 6
Сулайман падиша вә барлиқ Исраил җамаити
әһдә сандуғиниң алдида меңип, көплигидин
санини елип болмайдиған сан-санақсиз қой билән
калини қурбанлиқ қиливататти. 7 Каһинлар
Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғини өз җайиға,
ибадәтханиниң ички «каламхана»сиға, йәни
әң муқәддәс җайға елип кирип керубларниң
қанатлириниң астиға қойди. 8 Керубларниң
йейилип турған қанити әһдә сандуғиниң орни
үстидә болғачқа, әһдә сандуғи билән уни көтирип
туридиған балдақларни йепип туратти. 9 Бу
балдақлар сандуқниң тутқучлиридин наһайити
узун чиқип турғачқа, каламханиниң алдида туруп
әһдә сандуғиниң йенидики икки балдақниң
учлирини көргили болатти, бирақ өйниң сиртида
уларни көргили болмайтти; бу балдақлар таки
бүгүнгә қәдәр шу йәрдә турмақта. 10 Әһдә
сандуғиниң ичидә Муса пәйғәмбәр Һорәб теғида
турғанда ичигә салған икки тахтайдин башқа һеч
нәрсә йоқ еди (Исраиллар Мисир зиминидин
чиққандин кейин Пәрвәрдигар улар билән
Һорәбдә әһдә түзгән еди). 11 Каһинлар муқәддәс
җайдин чиқишти (шу йәрдә һазир болған барлиқ
каһинлар, өз нөвитигә қаримай өзлирини Худаға
атап пакизлиған еди; 12 нәғмә-навачи барлиқ
Лавийлар, җүмлидин Асаф, Һеман, Йәдутун вә
уларниң оғуллири һәм қериндашлири чәкмән
тонлирини кийишип, қурбангаһниң шәрқидә
туруп чаң, тәмбур вә чилтарлар челишиватқан
еди; улар билән биллә канай челиватқан йәнә бир
йүз жигирмә каһин бар еди) 13 вә шундақ болдуки,
канайчилар билән нәғмә-навачилар һәммиси
бирдәк челип, бир аваз билән Пәрвәрдигарға
тәшәккүр-һәмдусана ейтиватқанда, йәни
канайлар, җаңлар вә һәр хил сазларни челип,
жуқури аваз билән «Пәрвәрдигар меһривандур,
өзгәрмәс муһәббити әбәдил-әбәтгичидур» дәп
Пәрвәрдигарни мәдһийәләватқанда — шу һаман
ибадәтхана, йәни Пәрвәрдигарниң өйи бир
булут билән толдурулди; 14 каһинлар әшу булут
түпәйлидин вәзипилирини өтүшкә туралмайтти,
чүнки Пәрвәрдигарниң җуласи Худаниң өйини
толдурған еди.

6 Бу пәйттә Сулайман: — Пәрвәрдигар тум
қараңғулуқ ичидә туримән, дәп ейтқан еди;
2 Лекин, [и Пәрвәрдигар], мән Сениң үчүн
бир һәйвәтлик макан болсун дәп, Сән мәңгү
туридиған бир өйни ясидим, деди. 3 Андин
падиша бурулуп барлиқ Исраил җамаитигә бәхит
тилиди; Исраилниң барлиқ җамаити униң алдида
туратти. 4 У мундақ деди: — Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә болғай! У Өз
ағзи билән атам Давутқа вәдә қилған еди вә Өз қоли
билән уни әмәлгә ашурди. У әслидә Давутқа: — 5
«Мән Өз хәлқим Исраилни Мисир зиминидин елип
чиққан күндин буян намим үчүн бу йәрдә бир өй
салай дәп Исраилниң һәр қайси қәбилилириниң
шәһәрлиридин һеч қайсисини таллимидим, яки
хәлқим Исраилға һөкүмран болушқа һеч қайси
адәмни таллимидим; 6 һалбуки, Мән намим
шу йәрдә болсун дәп Йерусалимни таллидим вә
хәлқим болған Исраилға һөкүмранлиқ қилсун
дәп Давутни таллидим» дегән еди. 7 Әнди атам
Давутниң Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң
намиға атап бир өй селиш арзу-нийити бар еди.
8 Бирақ Пәрвәрдигар атам Давутқа: «Көңлүңдә
Мениң намимға бир өй ясашқа қилған нийитиң
яхшидур; 9 амма шу өйни сән ясимайсән,
бәлки пуштуңдин болидиған оғлуң, у Мениң
намимға атап шу өйни салиду», дегән еди. 10
Мана әнди Пәрвәрдигар Өз сөзигә әмәл қилди.
Мән Пәрвәрдигар вәдә қилғинидәк, атамниң
орнини бесип, Исраилниң тәхтигә олтардим;
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намиға атап
бу өйни салдим. 11 Мән бу өйдә әһдә сандуғини
қойдум; әһдә сандуғи ичидә Пәрвәрдигарниң
Исраиллар билән түзгән әһдә [тахтилири]
бардур» деди. 12 Андин Сулайман Исраилниң
барлиқ җамаитигә йүзлинип, Пәрвәрдигарниң
қурбангаһиниң алдида туруп қоллирини көтирип:
— 13 (чүнки бая Сулайман мистин узунлуғи
бәш гәз, кәңлиги бәш гәз, егизлиги үч гәз
келидиған бир паштақ яситип, ташқириқи
һойлиниң оттурисиға җайлаштурған еди. У әнә
шу паштақ үстигә чиқип туруп, пүткүл Исраил

җамаити алдида жүкүнүп олтирип, асманға қарап
ғуличини яйған еди) 14 — у мундақ дуа қилди: —
И Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар! Нә асманда
нә зиминда Сәндәк Худа йоқтур; Сениң алдиңда
пүтүн қәлби билән маңидиған Өз қуллириң
үчүн әһдәңдә туруп өзгәрмәс муһәббитиңни
көрситисән. 15 Чүнки Сән Өз қулуң атам Давутқа
бәргән вәдидә турдуң; Сән Өз ағзиң билән ейтқан
сөзүңни мана бүгүнкидәк Өз қолуң билән вуҗудқа
чиқардиң. 16 Әнди һазир, и Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар, Өз қулуң атам Давутқа: — «Әгәр
сениң әвлатлириң өз йоллириға сәгәк болуп сән
Мениң алдимда маңғандәк, қанунумға әмәл қилип
маңсила, саңа әвладиңдин Исраилниң тәхтидә
олтиридиған бир зат кам болмайду» дәп бәргән
вәдәңдә турғайсән. 17 Әнди һазир, и Исраилниң
Худаси, Сән қулуң Давутқа ейтқан сөзлириң
әмәлгә ашурулғай, дәп өтүнимән! 18 Лекин Худа
Өзи растла йәр йүзидә инсанлар билән макан
қиламду? Мана, асманлар билән асманларниң
асмини Сени сиғдуралмайдиған йәрдә, мән ясиған
бу өй қандақму Сениң маканиң болалисун?! 19
Лекин и Пәрвәрдигар Худайим, қулуңниң дуа вә
илтиҗасиға қулақ селип, қулуңниң Саңа көтәргән
нидаси вә тилигини аңлиғайсән. 20 Шуниң билән
Өз көзлириңни кечә-күндүз бу өйгә, йәни Сән:
«Мениң намимни у йәрдә аян қилимән» дәп
ейтқан җайға кечә-күндүз тиккәйсән; Өз қулуңниң
у җайға қарап қилған дуасиға қулақ салғайсән.
21 Қулуң вә хәлқиң Исраил бу җайға қарап
дуа қилған чағда, уларниң илтиҗалириға қулақ
селип, Өз маканиң қилған асманлардин туруп
аңлиғайсән, аңлиғиниңда уларни кәчүргәйсән. 22
Әгәр бириси өз хошнисиға гуна қилса вә шундақла
ишниң раст-ялғанлиғини бекитиш үчүн қәсәм
ичкүзүлсә, бу қәсәм бу өйдики қурбангаһиңниң
алдиға кәлсә, 23 Сән қәсәмни асманда туруп
аңлап, амал қилип Өз бәндилириң оттурисида
һөкүм чиқарғайсән; гунайи бар адәмниң гунайини
өзигә қайтуруп, өз йолини өз бешиға яндуруп,
гунасиз адәмни ақлап өз адиллиғиға қарап униңға
һәққини бәргәйсән. 24 Өз хәлқиң Исраил Сениң
алдиңда гуна қилғини үчүн дүшмәндин йеңилсә,
яманлиғидин қайтип бу өйдә туруп, намиңни
етирап қилип саңа дуа билән илтиҗа қилса, 25 Сән
асманда аңлап, Өз хәлқиң Исраилниң гунайини
кәчүрүп, уларни Сән ата-бовилириға вә өзлиригә
тәқдим қилған зиминға қайтуруп кәлгәйсән. 26
Улар Саңа гуна қилғини үчүн асман етилип ямғур
яғмайдиған қиливетилгән болса, лекин улар бу
җайға қарап Саңа дуа қилип намиңни етирап
қилип, Сениң уларни қийинчилиққа салғиниң
түпәйлидин өз гунайидин йенип товва қилса, 27
Сән асманда туруп қулақ селип, қуллириңниң
вә хәлқиң Исраилниң гунайини кәчүргәйсән;
чүнки Сән уларға меңиш керәк болған яхши
йолни үгитисән вә Өз хәлқиңгә мирас қилип
бәргән зиминниң үстигә ямғур яғдурисән! 28 Әгәр
зиминда ачарчилиқ я ваба болса, я зираәтләр
дан алмиса я һал чүшсә я уни чекәткиләр яки
чекәткә личинкилири бесивалса, я дүшмәнләр
уларниң зиминдики шәһәрлириниң қовуқлириға
һуҗум қилип қоршивалса, я һәр қандақ апәт я
кесәллик болса, 29 уndaқта барлиқ хәлқиң Исраил
болсун, һәр қандақ киши болсун, өзигә кәлгән
апәтни вә өз дәрдини билип, қоллирини бу өйгә
сунуп, мәйли қандақ дуа яки илтиҗа қилсун,
30 әнди Сән туруватқан маканиң асманда туруп
аңлап, кәчүрүм қилғайсән, Сән һәр бир адәмниң
қәлбини билгәчкә, өзиниң йоллирини өзигә
яндурғайсән (чүнки Сәнла, пәқәт Сәнла һәммә
инсан балилириниң қәлблирини билгүчидурсән);
31 шундақ қилип, улар Сән ата-бовилиримизға
тәқдим қилған зиминда олтирип өмриниң һәммә
күнлиридә Сәндин қорқуп йоллириңда маңидиған
болиду. 32 Өз хәлқиң Исраилдин болмиған,
Сениң улуқ намиң, қудрәтлик қолуң вә созған
билигиң түпәйлидин жирақ-жирақлардин кәлгән
мусапир болса, у келип бу өй тәрәпкә қарап
дуа қилса, 33 Сән туруватқан маканиң болған
асманларда униңға қулақ селип, у мусапир Саңа
нида қилип тилигининиң һәммисигә мувапиқ
қилғайсән; шуниң билән йәр йүзидики барлиқ
әлләр намиңни тонуп йетип, Өз хәлқиң Исраилдәк
Сәндин қорқидиған болуп, мән ясиған бу өйниң
Сениң намиң билән аталғинини билиду. 34
Әгәр Сениң хәлқиң Сениң тапшуруғуң билән
дүшмини билән җәң қилишқа чиққанда, Сән
таллиған бу шәһәргә, шундақла мән намиңға атап
ясиған бу өй тәрәпкә қарап Сән Пәрвәрдигарға
дуа қилса, 35 Сән асманларда туруп уларниң
дуаси билән илтиҗасиға қулақ селип, уларни
нусрәткә ериштүргәйсән. 36 Әгәр улар Саңа гуна
садир қилған болса (чүнки гуна қилмайдиған

һечкиши йоқтур) Сән уларға ғәзәплинип, уларни
дүшмәнлириниң қолиға тапшурған болсаң, булар
уларни жирақ-йеқинға, өз зиминиға сүргүн қилип
елип барған болса, 37 лекин улар сүргүн қилинған
жутта әс-һошини тепип товва қилип, өзи сүргүн
болған жутта Саңа: — Биз гуна қилип, қәбиһликкә
берилип Сәндин йүз өрүп кәттуқ, дәп йелинса, 38
— әгәр уларни сүргүн қилғанларниң зиминида
пүтүн қәлби вә пүтүн җенидин Сениң тәрипиңгә
йенип, Сән уларниң ата-бовилириға тәқдим
қилған зиминға, Сән таллиған шәһәр тәрәпкә вә
мән намиңға атап ясиған бу өй тәрәпкә йүзини
қилип дуа қилса, 39 Сән туруватқан маканиң
болған асманларда туруп уларниң дуаси вә
илтиҗалирини аңлап улар үчүн һөкүм чиқирип,
Өз хәлқиңниң Саңа садир қилған гунайини
кәчүрүм қилғайсән; 40 әнди и Худайим, Сәндин
өтүнимән, бу йәрдә қилған дуаларға көзүң очуқ,
қулиқиң диң болғай! 41 Әнди орнуңдин турғин,
и Пәрвәрдигар Худа, Сән қудритиңниң ипадиси
болған әһдә сандуғуң билән, Өз арамгаһиңға
киргәйсән! Каһинлириң һәққанийлиқ билән
кийдүрүлсун, Мөмин бәндилириң яхшилиғиңдин
шатлансун! 42 И Пәрвәрдигар Худа, Өзүң мәсиһ
қилғиниңниң йүзини яндурмиғайсән; Қулуң
Давутқа көрсәткән өзгәрмәс муһәббитиңни есиңдә
тутқайсән!».

7 Сулайман дуасини түгитишигила, асмандин
от чүшүп көйдүрмә қурбанлиқ һәмдә
башқа қурбанлиқларни қоймай көйдүрүвәтти;
Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйни толдурди.
2 Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйни
толдурувәткәчкә, каһинлар Пәрвәрдигарниң
өйигә кирәлмиди. 3 От чүшкәнлигини вә
Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйниң үстидә
тохтиғанлиғини көрүп, Исраилларниң һәммиси
таш ятқузулған мәйданда жүкүнүп баш уруп:
«Пәрвәрдигар меһривандур, Униң өзгәрмәс
муһәббити мәңгүгичә туриду!» дәп Пәрвәрдигарға
ибадәт қилип тәшәккүр-мәдһийә оқушти. 4
Падиша вә пүткүл хәлиқ Пәрвәрдигарниң
алдида қурбанлиқлирини сунди. 5 Сулайман
падиша жигирмә икки миң кала, бир йүз
жигирмә миң қойни қурбанлиқ қилип сунди.
Шундақ қилип падиша вә пүткүл хәлиқ Худаниң
өйини [Худаға] беғишлиди. 6 Каһинлар вә
шундақла Пәрвәрдигарға атиған сазларни тутқан
Лавийлар өз орунлирида туратти (падиша Давут
бу сазларни Пәрвәрдигарниң мәдһийисидә
ишләткили ясиған еди, [у Пәрвәрдигарға]:
«Униң өзгәрмәс муһәббити әбәткичидур»
дәп мәдһийә оқуғинида уларни ишлитәтти);
каһинлар Лавийларниң удулида туруп канай
челишатти; Исраилларниң һәммиси шу йәрдә
өрә турушқан еди. 7 Сулайман Пәрвәрдигарниң
өйиниң алдидики һойлисиниң оттурисини айрип
муқәддәс қилип, у йәрдә көйдүрмә қурбанлиқлар
вә енақлиқ қурбанлиғилириниң яғлирини
сунди; чүнки Сулайман ясатқан мис қурбангаһ
көйдүрмә қурбанлиқлар, аш һәдийилири вә
қурбанлиқларниң яғлирини қобул қилишқа
кичик кәлди. 8 Шуниң билән у вақитта Сулайман
вә униң билән болған пүтүн Исраил, йәни
Хамат райониға кириш еғизидин тартип Мисир
еқиниғичә һәммә йәрләрдин кәлгән зор бир
җамаәт һейт өткүзди. 9 Сәккизинчи күни улар
тәнтәнилик бир ибадәт жиғилиши өткүзди; улар
йәттә күн қурбангаһни Худаға атап беғишлиған
еди андин улар йәнә йәттә күн һейт өткүзди. 10
Йәттинчи айниң жигирмә үчинчи күни падиша
хәлиқни өз өй-чедирлиригә қайтурди; улар
Пәрвәрдигарниң Давутқа, Сулайманға вә Өз хәлқи
Исраилға қилған яхшилиқлири үчүн қәлбидә
шат-хурам болуп қайтип кәтти. 11 Шундақ қилип
Сулайман Пәрвәрдигарниң өйини вә падишаниң
ордисини ясап пүттүрди. Сулайманниң көңлигә
Пәрвәрдигарниң өйидә вә өзиниң ордисида немә
қилиш кәлгән болса, шу ишларниң һәммиси
оңушлуқ пүтти. 12 Андин Пәрвәрдигар кечидә
Сулайманға аян болуп униңға: «Мән сениң
дуайиңни аңлидим вә Өзүмгиму бу җайни
«қурбанлиқ өйи» болушқа таллидим. 13 Әгәр Мән
асманни ямғур яғмайдиған қилип етивәтсәм
яки чекәткиләргә зиминдики мәһсулатларни
йәп ташлашни буйрусам вә яки хәлқим арисиға
ваба тарқитивәтсәм, 14 [шу чағда] намим билән
аталған бу хәлқим өзини кәмтәр тутуп, дуа
қилип йүзүмни изләп, рәзил йоллиридин янса,
Мән асманда туруп аңлап, уларниң гунайини
кәчүримән вә зиминини сақайтимән. 15 Әнди
бу йәрдә қилинған дуаларға Мениң көзлирим
очуқ вә қулақлирим диң болиду. 16 Мән әнди
намим мәңгү бу йәрдә аян қилинсун дәп бу өйни
таллап, уни Өзүмгә муқәддәс қилдим; көзүмму,

қәлбимму һемишә шу йәрдә болиду. 17 Сән болсаң,
атаң Давутниң алдимда маңғинидәк сәнму саңа
буйруғинимниң һәммисигә мувапиқ әмәл қилиш
үчүн бәлгүлимилирим вә һөкүмлиримни тутуп
алдимда маңсаң, 18 Мән әнди атаң Давутқа:
«Исраилниң тәхтидә саңа әвладиңдин олтиришқа
бир зат кам болмайду» дәп әһдә қилғинимдәк,
Мән сениң падишалиқ тәхтиңни Исраилниң
үстидә мәһкәм қилимән. 19 Бирақ әгәр силәр
Мениңдин йүз өрүп, Мән силәрниң алдиңларда
җакалиған бәлгүлимилирим вә әмирлиримни
ташлап, башқа илаһларниң қуллуғиға кирип
чоқунсаңлар, 20 шу чағда Мән Исраилни уларға
тәқдим қилған зиминидин жулуп ташлаймән; вә
Өз намимни көрситишкә Өзүмгә муқәддәс қилған
бу өйни нәзиримдин ташлаймән вә Исраилни
һәммә хәлиқләр арисида сөз-чөчәк вә тапа-
тәниниң объекти қилимән; 21 бу өй гәрчә һазир
улуқ болсиму, шу заманда униңдин өткәнләрниң
һәммиси қаттиқ һәйран қилишип: «Пәрвәрдигар
бу зиминға вә бу өйгә немишкә шундақ қилғанду?»
дәп сорайду. 22 Кишиләр: — Чүнки [зиминдики
хәлиқләр] ата-бовилириниң Худаси, йәни уларни
Мисир зиминидин чиқарған Пәрвәрдигарни
ташлап, өзлирини башқа иларһларға бағлап,
уларға сәҗдә қилип қуллуғида болғанлиғи үчүн, У
бу пүткүл күлпәтни уларниң бешиға чүшүрүпту,
дәп җавап бериду.

8 Шундақ болдики, жигирмә жил өтүп, Сулайман
Пәрвәрдигарниң өйи билән падишаниң өйини
ясап болғандин кейин, 2 у Һирам өзигә соға қилған
шәһәрләрни қайтидин қуруп чиқти; Исраиллар
шу йәрдә олтирақлашти. 3 Сулайман Хамат-Зобаһ
шәһиригә берип уни ишғал қилди. 4 У йәнә
чөлдики Тадморни вә өзиниң Хаматта қурған
барлиқ ғәзнә шәһәрлирини йәнә оңшитип қурди.
5 У йәнә Үстүнки Бәйт-Һорон билән Астинқи
Бәйт-Һоронни сепил, балдақлиқ қовуқлири
болған қорғанлиқ шәһәрләргә айландурди; 6
Баалатни, шундақла өзигә хас һәммә ғәзнә
шәһәрлирини, «җәң һарвуси шәһәрлири»ни,
атлиқларни орунлаштурған шәһәрләрни вә
Йерусалимда, Ливанда вә өзи сорайдиған барлиқ
зиминда халиғинини бена қилди. 7 Исраилдин
болмиған Һиттийлар, Аморийлар, Пәриззийләр,
Һивийлар вә Йәбусийлардин [Исраил] зиминида
қелип қалғанларниң һәммисини болса, 8
Сулайман буларни, йәни Исраиллар пүтүнләй
йоқатмиған әлләрниң қалған әвлатлирини қуллуқ
һашаға тутти. Улар бүгүнки күнгичә шундақ
болуп кәлди. 9 Лекин Исраиллардин Сулайман
өз ишлири үчүн һеч кимни қул қилмай, бәлки
уларни ләшкәр, һөкүмдар-әмәлдар, һарву билән
атлиқларниң сәрдарлири қилди. 10 Булардин
падиша Сулайманниң ишлигүчиләрниң үстигә
қойған чоң назарәтчилири болуп, икки йүз әллик
еди. 11 Сулайман Пирәвнниң қизини «Давутниң
шәһири»дин өзи униңға салдурған ордиға
әкәлтүрди; чүнки у: «Аялимниң Исраил падишаси
Давутниң ордисида туруши мувапиқ әмәс;
чүнки Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи барғанлиги
җайларниң һәммиси муқәддәстур», — деди. 12
Сулайман бу чағда Пәрвәрдигарниң қурбангаһида,
йәни [муқәддәс җайниң] айванининиң алдиға
салдурған қурбангаһта Пәрвәрдигарға атап
көйдүрмә қурбанлиқ тәқдим қилатти; 13 — йәни
Муса пәйғәмбәрниң тапшуруғи бойичә, һәр күни,
шабат күнлиридә, айниң биринчи күнлиридә
вә һәр жилда үч қетим өткүзүлидиған алаһидә
һейт күнлиридә — «петир нан һейти», «һәптиләр
һейти» вә «кәпиләр һейти»дики күнләрдә
бекитилгән бурчлуқ қурбанлиқларни қилатти.
14 Сулайман йәнә атиси Давутниң бәлгүләп
бәргини бойичә каһинларниң хизмәтлириниң
вә Лавийларниң бурчлириниң ада қилиниши
үчүн нөвәт-гуруппиларни бекитти; Лавийларниң
һәр күни мәдһийә оқуш вә каһинларниң алдида
хизмәтләрни ада қилиш бурчи бар еди. Сулайман
йәнә дәрвазивәнләрни нөвити бойичә һәр
дәрвазиниң хизмитини қилишқа бекитти; чүнки
Худаниң адими Давутниң буйруғи шундақ еди.
15 [Каһин-лавийлар] падишаниң каһинларға вә
Лавийларға буйруғанлиридин, мәйли қандақ
иш болсун яки ғәзниләргә даир иш болсун
һеч баш тартмайтти. 16 Пәрвәрдигарниң өйини
селишта, өй ули селинған күндин тартип пүткичә
Сулайманниң барлиқ қурулуш ишлири пухта
тамамланди. Шундақ қилип Пәрвәрдигарниң өйи
пүтти. 17 Андин Сулайман Едом зиминида [Қизил]
деңиз бойидики Әзион-Гәбәргә вә Елатқа қарап
маңди. 18 Һурам [падиша] өз хизмәткарлири
арқилиқ кемиләр вә деңиз йоллириға пишшиқ
адәмлирини Сулайманниң йениға әвәтти. Улар
Сулайманниң хизмәткарлири билән биллә Офирға

берип, у йәрдин төрт йүз әллик талант алтун
елип, уни падиша Сулайманниң қешиға йәткүзүп
кәлди.

9 Шебаниң аял падишаси болса Сулайманниң
даңқ-шөһритини аңлап, уни қийин чигиш-
соаллар билән синиғили Йерусалимға кәлди. У
хушбуй буюмлар, интайин тола алтун вә яқут-
гөһәрләр артилған төгиләрни елип, чоң дәбдәбә
билән кәлди. Сулайманниң қешиға кәлгәндә өз
көңлигә пүккән һәммә иш тоғрилиқ униң билән
сөзләшти. 2 Сулайман униң һәммә сориғанлириға
җавап бәрди. Һеч немә Сулайманға қараңғу әмәс
еди, бәлки һәммисидә униңға җавап бәрди. 3
Шебаниң аял падишаси Сулайманниң даналиғиға,
ясиған орда-сарайға, 4 дәстихандики таамларға,
әмәлдарларниң қатар-қатар олтиришлириға,
хизмәткарлириниң қатар-қатар турушлириға,
уларниң кийгән кийимлиригә, униң сақийлири
вә уларниң кийгән кийимлиригә вә униң
Пәрвәрдигарниң өйидә атап сунған көйдүрмә
қурбанлиқлириға қарап, үни ичигә чүшүп
кәтти. 5 У падишаға: — Мән өз жутумда
силиниң ишлири вә даналиқлири тоғрисида
аңлиған хәвәр раст екән; 6 амма мән келип
өз көзлирим билән көрмигичә бу сөзләргә
ишәнмигән едим; вә мана, мән һәтта йериминиму
аңлимиған екәнмән; силиниң даналиқлири билән
бәрикәт-баяшатлиқлири мән аңлиған хәвәрдин
зиядә екән. 7 Силиниң адәмлири немидегән
бәхитлик-һә! Һемишә силиниң алдилирида туруп
даналиқлирини аңлайдиған бу хизмәткарлири
нәқәдәр бәхитликтур! 8 Силидин сөйүнгән,
силини өзи үчүн Исраилниң тәхтигә олтарғузған
Пәрвәрдигар Худалири мубарәктур! Худалири
Исраилға бағлиған муһәббити үчүн, уларни мәңгү
мәзмут турсун дәп У силини тоғра һөкүм вә
адаләт сүргили улар үстигә падиша қилди, деди.
9 У падишаға бир йүз жигирмә талант алтун,
интайин көп хушбуй буюмлар вә яқут-гөһәрләрни
соға қилди. Шебаниң аял падишаси Сулайман
падишаға сунған шунчә зор миқдардики хушбуй
буюмлар шуниңдин кейин һеч көрүнгән әмәс 10
(Офирдин алтунларни әпкелидиған Һурамниң
хизмәткарлири вә Сулайманниң хизмәткарлири
йәнә интайин зор миқдардики сәндәл яғичини
вә яқут-гөһәрләрниму елип кәлди. 11 Падиша
сәндәл яғичидин Пәрвәрдигарниң өйи үчүн вә
падишаниң ордиси үчүн пәләмпәйләр ясап һәм
нәғмә-навачилар үчүн чилтарлар вә сазларни
шуниңдин ясатти. Шундақ есил сәндәл яғичи
Йәһуда зиминида бу вақитқичә һеч көрүлүп
бақмиған еди). 12 Сулайман падиша Шебаниң
аял падишасиға униң өзигә қилған соғилиридин
ашуруп соға тутти, аял падишаниң көңли
тартқан һәммини — немә сориса, шуни бәрди;
андин у хизмәткарлири билән йолға чиқип өз
жутиға қайтип кәтти. 13 Сулайманға һәр жили
кәлтүрүлгән алтунниң өзи алтә йүз атмиш алтә
талант еди. 14 Бу киримдин башқа, оқәтчи-
тиҗарәтчиләр, барлиқ әрәб падишалар вә өз
зиминидики әмәлдарларму алтун-күмүчләрни
елип Сулайманға тапшуратти. 15 Сулайман падиша
икки йүз чоң сипарни соқтурди вә һәр сипарға
алтә йүз шәкәл алтун кәтти. 16 Шундақла үч йүз
қалқанни япилақланған алтундин ясиди; һәр бир
қалқанни ясашқа үч йүз шәкәл алтун ишлитилди;
падиша уларни «Ливан ормини сарийи»ға есип
қойди. 17 Падиша пил чишлиридин чоң бир тәхт
ясап, уни сап алтун билән қаплатти. 18 Тәхтниң
алтә қәвәтлик пәләмпийи бар еди, униң бир
алтун путпәриси тәхт билән тутишип туратти;
орундуқниң икки йенида таянғучиси бар еди,
һәр бир таянғучниң йенида бирдин өрә турған
ширниң һәйкили бар еди. 19 Алтә қәвәтлик
пәләмпәйниң үстидә, оң вә сол тәрипидә өрә
турған он икки ширниң һәйкили болуп, һәр бир
басқучниң оң-сол тәрипидә бирдин бар еди; башқа
һеч қандақ әлдә униңға охшаш ясалғини йоқ еди.
20 Сулайман падишаниң барлиқ җам-пиялилири
алтундин ясалған; «Ливан ормини Сарайи»дики
барлиқ қача-қучилар тавланған алтундин ясалған;
Сулайманниң күнлиридә күмүч һеч немә
һесаплинатти. 21 Чүнки падишаниң кемилири
Һурамниң хизмәткарлири билән биллә Таршишқа
берип туратти; «Таршиш кемә»ләр һәр үч жилда
бир қетим келип алтун-күмүч, пил чишлири,
маймунлар вә тозларни әкеләтти. 22 Сулайман
падиша йәр йүзидики барлиқ падишалардин
байлиқта вә даналиқта үстүн еди. 23 Худаниң
Сулайманниң көңлигә салған даналиқини аңлаш
үчүн йәр йүзидики барлиқ падишалар униң
билән дидарлишиш арзуси билән келәтти; 24
кәлгәнләрниң һәммиси өз соғитини елип келәтти;
йәни күмүч қача-қучилар, алтун қача-қучилар,

кийим-кечәкләр, дубулға-савутлар, тетитқулар,
атлар вә қечирларни елип келәтти. Һәр жили
улар бәлгүлик миқдарда шундақ қилатти. 25 Вә
Сулайманниң жәң һарвусиға қатидиған атлири
үчүн төрт миң еғили бар еди, шуниңдәк он
икки миң атлиқ әскири бар еди; у уларни
«жәң һарвуси шәһәрлири»гә вә өзи туридиған
Йерусалимға орунлаштурди. 26 Сулайман
[Әфрат] дәриясидин Филистийә зиминиғичә
таки Мисирниң чегарисиға қәдәр болған барлиқ
падишалиқлар үстидин һөкүмранлиқ қилди.
27 Падиша Йерусалимда күмүчни таштәк көп,
кедир дәрәқлирини жәнубий түзләңликтики
үжмә дәрәқлиригә охшаш нурғун қилди. 28
Кишиләр атларни Мисирдин вә һәр қайси
жутлардин Сулайманға йәткүзүп берип туратти. 29
Сулайманниң башқа әмәллири баштин ахириғичә
«Натан пәйғәмбәрниң баянлири», «Шилоһлуқ
Ахияһниң бишарити», шундақла Нибатниң оғли
Йәробоам тоғрилиқ «Алдин көргүчи Иддо көргүн
аламәт көрүнүшләр» дегән китапларға пүтүлгән
әмәсмиди? 30 Сулайман Йерусалимда туруп пүтүн
Исраилниң үстидин қириқ жил сәлтәнәт қилди. 31
Сулайман ата-бовилири арисида ухлиди; халайиқ
уни атиси Давутниң шәһиридә дәпнә қилди; униң
оғли Рәһобоам униң орниға падиша болди.

10 Рәһобоам Шәкәмгә барди; чүнки пүткүл
Исраил уни падиша тиклигили Шәкәмгә
кәлгән еди. 2 Нибатниң оғли Йәробоам шу
ишни аңлиғанда шундақ болдики, Мисирдин
қайтип кәлди (чүнки у Сулайман падишадин
қечип Мисирда туруватати). 3 Әнди халайиқ
адәм әвәтип уни чақиртип кәлди. Шуниң билән
Йәробоам вә пүткүл Исраил келип Рәһобоамға:
— 4 Силиниң атилири бойнимизға салған
боюнтуруғини еғир қилди. Сили әнди атилириниң
бизгә қойған қаттиқ тәләплири билән еғир
боюнтуруғини йениклитип бәрсилә, силиниң
хизмәтлиридә болимиз, дейишти. 5 У уларға:
— Һазирчә қайтип үч күндин кейин андин
қешимға йәнә келиңлар, деди. Шуниң билән
хәлиқ тарилип кәтти. 6 Рәһобоам падиша өз
атиси Сулайман һаят вақтида униң хизмитидә
турған мойсипитлардин мәслиһәт сорап: — Бу
хәлиққә беридиған жававим тоғрисида немә
мәслиһәт көрситисиләр? — деди. 7 Улар униңға:
— Әгәр сили разилиқ билән бүгүн бу хәлиқни
хуш қилип уларға меһриван муамилә көрситип,
уларға яхши сөзләр билән жавап қилсила, улар
силиниң барлиқ күнлиридә хизмәтлиридә болиду,
деди. 8 Лекин у мойсипитларниң көрсәткән
мәслиһәтини қайрип қоюп, өзи билән чоң болған,
алдида хизмитидә болуватқан яшлардин мәслиһәт
сорап 9 уларға: — Маңа «Силиниң атилири
бизгә салған боюнтуруқни йениклəткәйла» дәп
тилигән бу хәлиққә жавап беришимиз тоғрилиқ
қандақ мәслиһәт берисиләр? — деди. 10 Униң
билән чоң болған бу яшлар униңға: — «Силиниң
атилири боюнтуруғимизни еғир қилди, әнди
сили уни бизгә йеник қилғайла» дәп ейтқан
бу хәлиққә сөз қилип: — «Мениң чимчилақ
бармиғим атамниң белидин томрақтур. 11 Атам
силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин мән
боюнтуруғуңларни техиму еғир қилимән. Атам
силәргә қамчилар билән тәнбиһ-тәрбийә бәргән
болса мән силәргә «чаянлиқ қамчилар» билән
тәнбиһ-тәрбийә беримән», дегәйла, — деди. 12
Рәһобоам падиша уларға: «Үч күндин кейин андин
қешимға йәнә келиңлар» дегинидәк, Йәробоам вә
барлиқ хәлиқ үчинчи күни униң қешиға кәлди. 13
Рәһобоам падиша мойсипитларниң мәслиһәтини
ташлап көпчиликкә қаттиқлиқ билән жавап бәрди.
14 У яшларниң мәслиһәти бойичә уларға: —
Атам силәргә еғир боюнтуруқни салған, лекин
мән уни техиму еғир қилимән. Атам силәргә
қамчилар билән тәнбиһ бәргән болса мән силәргә
«чаянлиқ қамчилар» билән тәнбиһ-тәрбийә
беримән, деди. 15 Шуниң билән падиша хәлиқниң
сөзини аңлимиди. Бу иш Худа тәрипидин болған;
чүнки буниң билән Пәрвәрдигарниң Шилоһлуқ
Ахияһниң вастисидә Нибатниң оғли Йәробоамға
ейтқан сөзи әмәлгә ашурулидиған болди. 16
Пүткүл Исраил падишаниң уларниң сөзигә қулақ
салмиғинини көргәндә хәлиқ падишаға жавап
берип: — Давуттин бизгә немә несивә бар?
Йәссәниң оғлида бизниң һеч мирасимиз йоқтур!
Һәр бириңлар өз өй-чедирлириңларға қайтиңлар,
и Исраил! И Давут, сән өз жәмәтиңгила егә бол —
деди. Шуниң билән Исраиллар өз өй-чедирлириға
қайтип кетишти. 17 Амма Йәһуда шәһәрлиридә
олтарған Исраилларға болса, Йәробоам уларниң
үстигә һөкүм сүрди. 18 Рәһобоам падиша бaж-
алван беги Адорамни Исраилларға әвәтти, лекин
пүткүл Исраил уни чалма-кесәк қилип өлтүрди.

У чағда Рәһобоам падиша алдирап, өзиниң җәң
һарвусиға чиқип, Йерусалимға тикиветти. 19 Шу
тәриқидә Исраил Давутниң җәмәтидин йүз өрүп,
бүгүнгә қәдәр униңға қарши чиқип кәлди.

11 Рәһобоам Йерусалимға келип, Исраил
билән җәң қилип падишалиқни өзигә
қайтуруп әкилиш үчүн Йәһуда билән Бинямин
җәмәтидин бир йүз сәксән миң хилланған
җәңгивар әскәрни топлиди. 2 Лекин Худаниң сөзи
Худаниң адими Шемаяға келип: — 3 «Йәһуданиң
падишаси, Сулайманниң оғли Рәһобоамға, Йәһуда
билән Биняминдики Исраилларға сөз қилип:
— 4 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Һуҗумға
чиқмаңлар, қериндашлириңлар билән җәң
қилмаңлар; һәр бириңлар өз өйүңларға қайтип
кетиңлар; чүнки бу иш Мәндиндур», дегин» —
дейилди. Вә улар Пәрвәрдигарниң сөзлиригә
қулақ салди, Йәробоамға һуҗум қилиштин
янди. 5 Рәһобоам Йерусалимда туратти, вә
Йәһудада қорғанлиқ шәһәрләрни салғузған еди.
6 У Бәйт-Ләһәм, Етам, Тәкоа, 7 Бәйт-Зур, Сокоһ,
Адуллам, 8 Гат, Марәшаһ, Зиф, 9 Адорайим,
Лақиш, Азикаһ, 10 Зораһ, Айҗалон, Һебронни
ясатти; буларниң һәммиси қорғанлиқ шәһәрләр
болуп, Йәһуда вә Биняминниң зиминида еди.
11 У барлиқ қәлъә-қорғанларни мустәһкәмлиди
вә уларда сәрдарларни тайинлиди, запас
ашлиқ, май вә шарапларни тәйярлиди. 12 У
йәнә һәр қайси шәһәрләрни көплигән қалқан
вә нәйзиләр билән қуралландуруп, аламәт
мустәһкәмливәтти. Йәһуда билән Бинямин
униң тәрипидә туратти. 13 Пүткүл Исраилда
туруватқан каһинлар билән Лавийлар қайси
жутта болмисун униң тәрипидә туратти. 14 Чүнки
Йәробоам билән униң оғуллири Лавийларни
чәткә қеқип, уларниң Пәрвәрдигарниң хизмитидә
болуп каһинлиқ өткүзүшини чәклигәнлиги
үчүн, улар өзлириниң отлақлири вә мал-
мүлкини ташлап Йәһуда зиминға вә Йерусалимға
келишкән еди 15 (чүнки Йәробоам «жуқури
җайлар»дики хизмәт үчүн «текә илаһлири»
вә өзи ясиған мозай мәбудлириниң қуллуғида
болушқа өзи үчүн каһинларни тайинлиған
еди). 16 Вә бу [Лавийларға] әгишип, Исраилниң
һәммә қәбилилиридин көңлидә Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигарни сеғинип-издәшкә
ирадә тиклигәнләр ата-бовилириниң Худаси
болған Пәрвәрдигарға қурбанлиқ қилиш үчүн
Йерусалимға келишти. 17 Шундақ қилип
улар Йәһуда падишалиғиниң күчини ашуруп,
Сулайманниң оғли Рәһобоамни үч жил
күчләндүрди; чүнки [Йәһудадикиләр] үч жил
Давутниң вә Сулайманниң йолида маңған еди.
18 Рәһобоам Маһалатни әмригә алди. Маһалат
Давутниң оғли Йәримотниң қизи; униң аниси
Йәссәниң оғли Елиабниң қизи Абиһайил еди.
19 Маһалаттин Рәһобоамға Йәуш, Шемария вә
Заһам дегән оғуллар төрәлди. 20 Кейинки
вақитларда Рәһобоам йәнә Абшаломниң [нәврә]
қизи Маакаһни әмригә алди; у униңға Абия,
Аттай, Зиза вә Шеломитларни туғуп бәрди. 21
Рәһобоам Абшаломниң [нәврә] қизи Маакаһни
әмригә алған барлиқ аяллири вә кенизәклиридин
бәкрәк сөйәтти; чүнки у җәмий он сәккиз аял
вә атмиш кенизәкни әмригә алған; у җәмий
жигирмә сәккиз оғул, атмиш қиз пәрзәнт көргән.
22 Рәһобоам Маакаһдин болған оғли Абияни
қериндашлири ичидә һәммидин чоң шаһзадә
қилип тиклиди, чүнки у уни падишалиққа варис
қилмақчи еди. 23 Рәһобоам ақиланилик билән иш
көрүп, оғуллирини Йәһуданиң барлиқ зиминлири
вә Биняминниң барлиқ зиминлиридики барлиқ
қорғанлиқ шәһәрләргә орунлаштуруп, уларни
наһайити көп запас озуқ-түлүк билән тәминлиди;
у йәнә уларға нурғун хотун елип бәрди.

12 Рәһобоамниң падишалиғи мустәһкәм
болғанда, шундақла күчәйгәндә, шундақ
болдики, у Пәрвәрдигарниң қанун-әһкамлирини
тәрк қилди вә пүткүл Исраилларму униңға
әгишип кәтти. 2 Вә уларниң Пәрвәрдигарға
вапасизлиқ қилғини түпәйлидин, Рәһобоам
сәлтәнитиниң бәшинчи жилида шундақ болдики,
Мисирниң падишаси Шишак Йерусалимға һуҗум
қозғиди. 3 Шишак бир миң икки йүз җәң
һарвуси, атмиш миң атлиқ әскәрни башлап
кәлди; у өзи билән биллә Мисирдин елип чиққан
ләшкәрләр, җүмлидин Ливийәликләр, Суккийләр
вә Ефиопийләр сан-санақсиз еди. 4 У Йәһудаға
тәвә болған қорғанлиқ шәһәрләрни ишғал қилди,
андин Йерусалимға һуҗум қилишқа кәлди. 5 Бу
чағда Шишак сәвәвидин Йәһуда әмәлдарлири
Йерусалимға жиғилишқан еди; Шимая пәйғәмбәр
Рәһобоам вә әмәлдарларниң йениға келип уларға:
— Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр мениңдин

ваз кәчкиниңлар үчүн, Мәнму силәрдин ваз кечип
Шишакниң қолиға тапшурдум» дәйду, деди. 6
Шуни аңлап, Исраил әмәлдарлири билән падиша
өзлирини төвән қилип: — Пәрвәрдигар адилдур,
дейишти. 7 Пәрвәрдигар уларниң өзлирини
төвән қилғанлиғини көрүп Пәрвәрдигарниң
сөзи Шимаяға йетип келип: —«Улар өзлирини
төвән қилған екән, Мән уларни һалак қилмай,
бәлки уларға азғинә ниҗат көрситимән вә Мениң
қайнап турған ғәзивим Шишакниң қоли билән
Йерусалимға төкүлмәйду. 8 Һалбуки, уларниң
Маңа беқиниш билән дуниядики падишалиқларға
беқинишниң қандақ пәрқи барлиғини билип
йетиши үчүн, улар Шишакқа беқинди болиду» —
дейилди. 9 Шуниң билән Мисир падишаси Шишак
Йерусалимға һуҗум қилип, Пәрвәрдигарниң
өйидики ғәзнә-байлиқлар билән падишаниң
ордисидики ғәзнә-байлиқларни елип кәтти.
У һәммисини, җүмлидин Сулайман ясатқан
алтун сипар-қалқанларни қоймай елип кәтти.
10 Уларниң орнида Рәһобоам падиша мистин
бир мунчә сипар-қалқанлар яситип, уларни
падиша ордисиниң кириш йолини сақлайдиған
пасибан бәглириниң қолиға тапшурди. 11 Падиша
һәр қетим Пәрвәрдигарниң өйигә киридиған
чағда, пасибанлар у қалқанларни елип тутуп
туратти, андин уларни йәнә пасибанханиға
әкелип қоюшатти. 12 Шуниң билән падиша өзини
төвән қилғандин кейин, Пәрвәрдигарниң ғәзиви
униңдин йенип, уни тамамән йоқитивәтмиди;
Йәһудадикиләр ичидиму аз-тола яхши ишлар
тепилди. 13 Падиша Рәһобоам Йерусалимда аста-
аста қудрәт тепип, өз сәлтәнитини сүрәтти.
Рәһобоам тәхткә чиққан чеғида қириқ бир
яшта еди; у Йерусалимда, йәни Пәрвәрдигар Өз
намини тикләш үчүн пүткүл Исраил қәбилилири
ичидин таллиған шәһәрдә он йәттә жил сәлтәнәт
қилди; Рәһобоамниң анисиниң исми Наамаһ
болуп, у Аммоний еди. 14 Рәһобоам көңлидә
Пәрвәрдигарни издәшни нийәт қилмиғанлиғи
түпәйлидин рәзиллик қилди. 15 Рәһобоамниң
барлиқ қилған ишлири баштин-ахириғичә
нәсәб хатирилиридики «Шимая пәйғәмбәрниң
сөзлири» вә «Алдин көргүчи Иддониң сөзлири»дә
пүтүлгән әмәсмиди? Рәһобоам билән Йәробоам
оттурисида урушлар тохтимай болуп туратти.
16 Рәһобоам ата-бовилири арисида ухлиди,
«Давутниң шәһири»гә дәпнә қилинди. Оғли Абия
униң орниға падиша болди.

13 Падиша Йәробоамниң сәлтәнитиниң он
сәккизинчи жили Абия Йәһуданиң үстигә
падиша болди. 2 У Йерусалимда үч жил сәлтәнәт
қилди; униң анисиниң исми Микая болуп, у
Гибеаһлиқ Урийәлниң қизи еди. Абия билән
Йәробоам оттурисида уруш болди. 3 Абия җәң
қилиш үчүн хилланған җәңчиләрдин төрт йүз
миңни башлап чиқти; Йәробоамму хилланған
батур җәңчиләрдин сәккиз йүз миңни башлап
чиқип, Абияға қарши сәп түзүп турди. 4
Абия Әфраим тағлиқ районидики Зәмарайим
теғиға чиқип мундақ деди: — «И Йәробоам
вә Исраил хәлқи, гепимгә қулақ селиңлар! 5
Билмәмсиләр, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
«тузлуқ әһдә» қилип, Исраилниң үстидики
падишалиқни Давутқа вә униң әвлатлириға
мәңгүгә тәқдим қилғанғу? 6 Лекин Давутниң оғли
Сулайманниң қули, Нибатниң оғли Йәробоам
қозғилип өз ғоҗисидин йүз өриди. 7 Шуниң билән
бәзи муттәһәмләр, «Белиялниң балилири» униң
йениға жиғилип, Сулайманниң оғли Рәһобоам
билән қаршилишишқа өзлирини күчләндүрди;
Рәһобоам у чағда техи яш, сәбий балидәк
болғачқа, уларға тәң келәлмиди. 8 Әнди силәр
Пәрвәрдигарниң Давутниң әвлатлириниң қолиға
тапшурған падишалиғиға қарши чиқип «өзимизни
көрситимиз» дәйсиләр; силәрниң адимиңлар
дәрвәқә көптур; силәрдә йәнә Йәробоам силәргә
ясап бәргән, илаһлар дәп қарилидиған алтун
мозайлар бар. 9 Силәр Пәрвәрдигарниң
каһинлири болған Һарунниң әвлатлири билән
Лавийларни қоғливетип, йәр йүзидики башқа
әлләр қилғинидәк өзлириңларға [халиғанчә]
каһин тикливалған әмәсмидиңлар? Кимдәким
бир топақ вә йәттә қозини елип келип өзүмни
[каһинлиққа] беғишлаймән десә, у Худа болмиған
бутларға каһин болалайду! 10 Лекин биз болсақ,
Пәрвәрдигар бизниң Худайимиздур, биз униңдин
ваз кәчмидуқ; Пәрвәрдигарниң хизмитидә
болған каһинлар болса Һарунниң әвлатлиридур,
Лавийлар уларниң хизмитидә турмақта. 11 Улар
һәр күни әтиси-ахшими Пәрвәрдигарға көйдүрмә
қурбанлиқларни сунуп, есил хушбуй яқиду. Пакиз
ширәгә «тәқдим нанлар»му тизип қоюлиду,
һәр күни кәчтә улар алтун чирақдан үстидики

чирақларни яндурулиду; чүнки биз Худайимиз
Пәрвәрдигарниң тапшуруғиға әмәл қилип
келиватимиз. Бирақ силәр болсаңлар униңдин ваз
кәчтиңлар. 12 Қараңлар, Худа бизни Башлиғучи
болуп биз билән биллидур; қоллириға канай
алған, силәргә һуҗум қилишқа сигнал чилишқа
тәйяр туридиған униң каһинлириму биз билән
биллидур. И Исраил балилири, ата-бовaңларниң
Худаси болған Пәрвәрдигар билән җәң қилмаңлар;
чүнки силәр һәргиз ғәлибә қазиналмайсиләр».
13 Лекин Йәробоам уларниң арқисидин һуҗум
қилмақ үчүн бөктүрмә қойған еди. Шундақки,
Исраиллар Йәһудаларниң алди тәрипидә еди
вә бөктүрмә қошун уларниң арқа тәрипидә
сақлап туратти. 14 Йәһудалар бурулуп қариса,
мана өзлири алди-арқидин һуҗумға учравататти;
улар Пәрвәрдигарға пәряд көтәрди, каһинларму
канайларни чалди. 15 Буниң билән Йәһудалар
қаттиқ чуқан көтиришти; вә шундақ болдики,
Йәһудалар қаттиқ чуқан көтиришүватқанда, Худа
Йәробоам билән барлиқ Исраилларни Абия билән
Йәһудаларниң алдидин уруп терә-пәрән қилди.
16 Исраиллар Йәһудаларниң алдидин қачти; Худа
уларни Йәһудаларниң қолиға тапшурди. 17 Абия
билән униң адәмлири Исраилларни қаттиқ қирғин
қилди; Исраиллардин хилланған бәш йүз миң
әскәр қәтл қилинди. 18 Бу чағда Исраиллар
төвән қилинди; Йәһудадикиләр ата-бовилириниң
Худаси Пәрвәрдигарға таянғанлиғи үчүн ғәлибә
қазанди. 19 Абия Йәробоамниң кәйнидин қоғлап
маңди; у униң илкидин бир қанчә шәһирини, йәни
Бәйт-Әл вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни,
Йешанаһ вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни,
Әфрон вә униңға қарашлиқ йеза-базарларни
тартивалди. 20 Йәробоам Абияниң күнлиридә
қайтидин күчлинәлмиди. Пәрвәрдигарниң уни
уруши билән у өлди. 21 Абия болса өзини қудрәт
тапқузди; у он төрт хотун елип, жигирмә икки
оғул, он алтә қиз пәрзәнт көрди. 22 Абияниң башқа
ишлири, униң маңған йоллири вә ейтқан сөзлири
«Иддо пәйғәмбәрниң тәһлили»дә пүтүлгәндур.

14 Абия ата-бовилири арисида ухлиди, кишиләр
уни «Давут шәһири»гә дәпнә қилди. Оғли
Аса униң орниға падиша болди. Аса падиша
болған күнләрдә он жил тинич өтти. 2 Аса
Худаси Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус вә
тоғра болғанни қилди. 3 У ят әллардин кәлгән
бут қурбангаһлирини вә «жуқури җайлар»ни
йоқитип, «бут түврүк»ләрни өрүп чеқип, Ашәраһ
бутлирини кисип ташлиди, 4 Йәһудаларға ата-
бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарни
издәшни, муқәддәс қанун-әмирләрни тутушни
әмир қилди. 5 У йәнә Йәһуда зиминидики
һәр бир шәһәрләрдин «жуқури җайлар»ни
вә «күн түврүклири»ни йоқатти. У чағда
пүтүн падишалиқ униң һөкүмранлиғида тинич-
асайишлиқта өтти. 6 У йәнә Йәһуда зиминида
бир нәччә қорғанлиқ шәһәрләрни салдурди,
чүнки жут-зимин арамлиқта болди; Пәрвәрдигар
униңға арамлиқ бәргәчкә, шу жилларда һеч уруш
болмиди. 7 У Йәһудаларға: — Зимин алдимизда
тинич турғанда, бу шәһәрләрни сепил билән
қоршалған, мунарлиқ, балдақлиқ қовуқлири
болған шәһәрләр қилип қурайли; чүнки биз
Худайимиз Пәрвәрдигарни издигинимиз үчүн У
тиничлик бәрди; биз Уни издәп кәлдуқ вә У бизниң
төрт әтрапимизда бизгә арамлиқ бәрди, деди.
Шуниң билән улар қурулушни башлиди вә ишлири
оңушлуқ болди. 8 Асаниң қошуни бар еди; Йәһуда
қәбилисидин қалқан вә нәйзә билән қуралланған
үч йүз миң әскири, Бинямин қәбилисидин сипар
вә оқя билән қуралланған икки йүз сәксән миң
кишилик; уларниң һәммиси батур әзиматләр еди.
9 У чағда Зәраһ исимлик бир Ефиопий миллион
кишилик қошуни билән үч йүз җәң һарвусини
башлап, [Асаға] һуҗум қозғап Марәшаһға кәлди.
10 Аса униң билән қаршилишишқа атланди; улар
Марәшаһқа йеқин Зәфатаһ җилғисиға келип, бир-
биригә қарши сәп түзүп турушти. 11 Аса Худаси
Пәрвәрдигарға нида қилип: — И Пәрвәрдигар, Өз
бәндәңгә ярдәм бәрсәң, у күчлүк болсун, аҗиз
болсун Сән үчүн һеч қанчә иш әмәс. И Пәрвәрдигар
Худайимиз, бизгә ярдәм қилғайсән; чүнки биз
Саңа тайинимиз вә Сениң намиңда бу зор қошунға
қарши атлинип чиқтуқ. И Пәрвәрдигар, Сән бизниң
Худайимиздурсән, инсанлар Сениңдин ғалип
кәлмисун! — деди. 12 Шуниң билән Пәрвәрдигар
Аса вә Йәһудалар алдида Ефиопийләрни уруп
тирипирән қиливәтти, Ефиопийләр қачти. 13 Аса өз
адәмлири билән бирликтә уларни таки Гәрарғичә
қоғлиди; Ефиопийләр шундақ жиқитилдики,
улардин бир адәмму тирик қалмиди; чүнки улар
Пәрвәрдигарниң алдида вә униң қошуни алдида
кукум-талқан қилинди. Йәһудалар ғайәт зор җәң

ғәниматлирини қолиға елип кәтти. 14 Улар йәнә
Гәрар әтрапидики барлиқ шәһәрләргә һуҗум
қилип ишғал қилди; чүнки Пәрвәрдигардин зор
бир қорқунуч мошу шәһәрләрдикиләрни басқан
еди. Йәһудалар йәнә һәммә шәһәрни бирниму
қоймай булаң-талаң қилди, чүнки уларда толиму
көп мал-мүлүк бар еди. 15 Улар йәнә мал
баққан чарвичиларниң чедир-қотанлириғиму
зәрб қилип, наһайити көп қой вә төгиләрни елип
Йерусалимға қайтти.

15 Худаниң Роһи Одәдниң оғли Азарияниң
үстигә чүшти. 2 Шуниң билән у Аса билән
көрүшүшкә чиқип униңға: — И Аса, пүткүл
Йәһудалар вә Бинияминлар, маңа қулақ селиңлар!
Силәр Пәрвәрдигар билән биллә болғиниңларда,
Уму силәр билән биллә болиду. Силәр Уни
излисәңлар У силәргә тапқузулиду; лекин силәр
Униңдин ваз кәчсәңлар У силәрдин ваз кечиду. 3
Исраиллар узун күнләргичә һәқиқий Худа, тәлим
беридиған каһин вә қанун-әһкамлардин жуда
болуп жүрди; 4 Лекин улар қийинчилиқта қалған
вақитларда Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға
қайтип, Уни издиди вә У уларға өзини тапқузди.
5 У вақитларда чиқип-кирип турғанларға һеч
арамлиқ болмиған, чүнки һәр қайси әл-жутлар
малиманчилиқ ичидә туратти. 6 Худа уларни
һәр хил қийинчилиқ-малиманчилиқ ичидә
қалдурғачқа, мәмликәт билән мәмликәт, шәһәр
билән шәһәр өз ара соқушуп вәйран болди.
7 Лекин силәр болсаңлар, қәйсәр болуңлар,
мәзмут туруп қоллириңларни бошатмаңлар,
чүнки әмәллириңларниң әҗир-инъами бардур,
деди. 8 Аса бу гәпләрни вә Одәд пәйғәмбәр
бәргән бешарәтни аңлиғанда у дадиллишип, пүтүн
Йәһуда вә Бинямин зиминлирида, шундақла
Әфраимниң тағлиқ районлирида қолға чүшүргән
һәр қайси шәһәрләрдики жиркинчлик бутларни
йоқатти вә йәнә Пәрвәрдигарниң өйидики
айван алдида турған Пәрвәрдигар қурбангаһини
йеңибаштин ясатти. 9 У барлиқ Йәһудалар
вә Бинияминларни, шуниңдәк уларниң арисида
олтирақлашқан барлиқ Әфраимий, Манассәһий,
Шимеоний мусапирлирини жиғди (чүнки нурғун
Исраиллар Асаниң Худаси Пәрвәрдигарниң униң
билән биллә екәнлигини көргән болуп, Исраилдин
чиқип Аса тәрәпкә өткән еди). 10 Асаниң
сәлтәнитиниң он бәшинчи жили үчинчи айда
улар Йерусалимға жиғилди. 11 Шу күни улар
елип кәлгән жәң ғәниматлиридин йәттә йүз
буқа вә йәттә миң қойни Пәрвәрдигарға атап
қурбанлиқ қилди. 12 Улар йәнә ата-бовилириниң
Худаси болған Пәрвәрдигарни пүтүн қәлби вә
бүтүн жени билән издәшкә бир әһдә түзүшти; 13
әһдидә, Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарни
издимигән қери-яш, әр-аял демәй һәммиси
өлтүрүлсун, дейилди. 14 Улар жуқури аваз
билән вақираш вә канай һәм бурға челиш билән
Пәрвәрдигарға қәсәм беришти. 15 Пүткүл Йәһуда
җамаити ичкән қәсимидин шатланди; чүнки
улар пүтүн қәлби билән қәсәм ичкән болуп,
Пәрвәрдигарни толиму тәлмүрүп издиди; вә У
уларға Өзини тапқузди. Пәрвәрдигар уларға төрт
әтрапида арамлиқ ата қилди. 16 Аса падиша
йәнә чоң аниси Маақаһни жиркиничлик бир
«ашераһ» түврүкни ясиғини үчүн ханишлиқ
мәртивисидин чүшүрүвәтти. Аса бу жиркиничлик
бутни кесип, аяқ астида чәйлиди вә Кидрон
җилғисида көйдүрүвәтти. 17 «Жуқири җайлар»
йоқитилмисиму, Асаниң қәлби [Пәрвәрдигарға]
пүтүнләй беғишланған еди. 18 Һәм атиси һәм
у өзи Пәрвәрдигарға атап ясиған нәрсиләрни,
җүмлидин күмүч билән алтунни вә түрлүк қача-
қучиларни Худаниң өйигә кәлтүрди. 19 Шу
вақиттин тартип таки Асаниң сәлтәнитиниң оттуз
бәшинчи жилиғичә уруш болуп бақмиди.

16 Асаниң сәлтәнитиниң оттуз алтинчи жили,
Исраилниң падишаси Бааша Йәһудаға қарши
һуҗум қилди; һеч ким Йәһуданиң падишаси
Аса билән барди-кәлди қилмисун дәп, Рамаһ
шәһирини мәһкәм қилип ясиди. 2 У вақитта
Аса Пәрвәрдигарниң өйидики ғәзниләрдин вә
падишаниң ордисидики ғәзниләрдин алтун-
күмүчни елип уларни Дәмәшқтә турушлуқ
Сурийә падишаси Бән-Һададқа әвәтип вә бу
хәвәрни йәткүзүп: — 3 «Мениң атам билән
силиниң атилириниң арисида болғандәк мән
билән силиниң арилирида бир әһдә болсун.
Мана, силигә күмүч билән алтун әвәттим;
әнди Исраилниң падишаси Бааша билән болған
әһдилиридин қоллирини үзсилә; шуниң билән
у мени қамал қилиштин қол үзсун» —
деди. 4 Бән-һадад Аса падишаниң сөзигә
кирип, өз қошунининиң сәрдарлирини Исраилниң
шәһәрлиригә һуҗум қилишқа әвәтип, Ижон,

Дан, Абәл-майим, Нафталидики барлиқ амбар
шәһәрлирини беқиндурди. 5 Бааша бу хәвәрни
аңлап, Рамаһ истиһкамини ясаштин қолини
жиғип, қурулушларниң һәммисини тохтатти. 6
Аса падиша болса пүткүл Йәһуданиң адәмлирини
башлап, Бааша Рамаһ шәһирини ясашқа ишләткән
ташлар билән яғачларни Рамаһтин тошуп
елип кәтти. У мошуларни ишлитип Гебани вә
Мизпаһни мәһкәм қилип ясиди. 7 У чағда,
алдин көргүчи Һанани Йәһуда падишаси асаниң
йениға келип униңға: — Өзүң Пәрвәрдигар
Худайиңға әмәс, бәлки Сурийә падишасиға
таянғанлиғиң үчүн Сурийә падишасиниң қошуни
өз қолуңдин қутулди. 8 Ефиопийләр билән
Ливийәликләр чоң бир қошун әмәсмиди? Җәң
һарвулири вә атлиқ әскәрлири интайин көп
әмәсмиди? Лекин сән пәқәт Пәрвәрдигарға
таянғанда, у уларни қолуңға тапшурған еди. 9
Чүнки Пәрвәрдигар көңли Маңа тамамән садиқ
болғанларға ярдәмдә болуп, Өзүмни қудрәтлик
көрситәй дәп, көзлирини пүтүн йәр йүзидә уян-
буян жүгүртиду. Сән бу ишта бәк ахмақлиқ
қилдиң. Әнди буниңдин кейин урушлардин халас
болалмайсән, деди. 10 Буни аңлапла Аса алдин
көргүчигә интайин ғәзәплинип, уни зинданға
солап қойди; униң бу сөзигә қәһри қайнап
кәтти. У шу вақитларда хәлиқтин бәзилиригә
зулум селишқа башлиған еди. 11 Мана, Асаниң
қилған ишлири баштин ахириғичә «Йәһуда
вә Исраил падишалириниң тарихнамиси»да
пүтүлгәндур. 12 Асаниң сәлтәнитиниң оттуз
тоққузинчи жилида путида бир кесәл пәйда
болди; вә кесили барғансери еғирлишип кәтти;
лекин у ағриғандиму Пәрвәрдигарни издимиди,
бәлки пәқәт тевиплардинла ярдәм издиди. 13
Аса сәлтәнитиниң қириқ биринчи жилида өлди,
ата-бовилири арисида ухлиди. 14 Хәлиқләр уни
«Давут шәһири»дә өзигә атап тәйярлитип колиған
қәбиргә дәпнә қилди. Улар уни әттарларниң усули
билән тәңшәлгән һәртүрлүк дора-дәрмандин
болған бир арилашма пүркәлгән җиназиға ятқузди
һәмдә униңға атап нурғун хушбуй яндурди.

17 Оғли Йәһошафат Асаниң орниға падиша
болди; у Исраил падишалиғиға тақабил туруш
үчүн өзини күчәйтти. 2 У һәрбий күчлирини
Йәһуданиң һәммә қорғанлиқ шәһәрлиригә
орунлаштурди һәмдә Йәһуда зиминиға вә атиси
Аса ишғал қилған Әфраимдики һәр қайси
шәһәрләргә мудапиә күчлирини турғузди. 3
Пәрвәрдигар Йәһошафат билән биллә болди, чүнки
у атиси Давутниң башта жүргүзгән йоллирида
меңип Баал бутлирини издимиди, 4 бәлки
атисиниң Худасинила издәп, Униң әмирлиридә
меңип, Исраилларниң қилмишлирини доримиди.
5 Шуңа, Пәрвәрдигар униң падишалиқтики
һөкүмранлиғини мустәһкәмлиди; пүткүл
Йәһудадикиләр униңға салам-соғиларни сунуп
турди; шуниң билән униң мал-мүлки наһайити
көп, шан-шөһрити наһайити жуқури болди. 6 У
Пәрвәрдигарниң йоллирида маңғачқа, ғәйрәтлик
болди; униң үстигә у Йәһуда зиминидин «жуқури
җайлар»ни вә Ашәраһ бутлирини йоқатти.
7 Униң сәлтәнитиниң үчинчи жили өзиниң
әмәлдарлиридин Бән-Һайил, Обадия, Зәкәрия,
Нәтанәл, Микаяларни Йәһуданиң шәһәрлиридә
хәлиққә тәлим беришкә әвәтти. 8 Улар билән биллә
барғанлардин йәнә Шемая, Нәтания, Зәбадия,
Асаһәл, Шәмирамот, Йонатан, Адония, Тобия, Тоб-
Адония қатарлиқ бир қанчә Лавийлар, шундақла
йәнә Әлишама билән Йәһорам дегән икки каһинму
бар еди. 9 Улар Пәрвәрдигарниң Тәврат қануни
китавини алғач берип, Йәһуда зиминидики
барлиқ шәһәрләрни арилап жүрүп хәлиқ арисида
тәлим берәтти. 10 Йәһуданиң әтрапидики
мәмликәтләрниң һәммисини Пәрвәрдигарниң
қорқунучи басти вә улар Йәһошафат билән уруш
қилишқа петиналмайтти. 11 Филистийләрдин
бәзилири Йәһошафатқа соға-саламлар вә күмүч
олпанлирини тапшурди; Әрәбләрму падилиридин
униңға йәттә миң йәттә йүз қочқар, йәттә
миң йәттә йүз текә соға қилди. 12 Йәһошафат
барғансери карамәт қудрәт тепип, Йәһудада бир
нәччә қорған вә амбар шәһири бена қилди. 13
У Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиридә нурғун
маддий әшя записи тәйярлиди; Йерусалимдиму
униң зәбәрдәс батур җәңчилири бар еди. 14
Җәмәтлири бойичә уларниң сани төвәндикичә:
— Йәһуда қәбилисидики миңбашлири ичидә
Аднаһ сәрдар болуп, батур җәңчиләрдин үч
йүз миңға башламчилиқ қилатти; 15 Аднаһниң
қол астида Йәһоһанан сәрдар болуп, икки йүз
сәксән миң адәмгә башламчилиқ қилатти; 16
Йәһоһананниң қол астида Зикриниң оғли Амасия
бар еди; у Пәрвәрдигарға өзини ативәткән

адәм болуп, икки йүз миң батур җәңчигә
башламчилиқ қилатти. 17 Бинямин қәбилиси
ичидә Елияда дегән батур бир җәңчи болуп,
оқя вә қалқан билән қуралланған икки йүз
миң батур җәңчигә башламчилиқ қилатти; 18
Елияданиң қол астида Йәһозабад болуп, җәңгә
тәйяр қошундин бир йүз сәксән миң адәмгә
башламчилиқ қилатти. 19 Буларниң һәммиси
падишаниң хизмитидә һазир туратти; падишаниң
йәнә пүтүн Йәһуда зиминидики қорғанлиқ
шәһәрләргә орунлаштурулған адәмлири болса,
уларниң сиртида еди.

18 Йәһошафатниң мал-мүлки наһайити көп,
шан-шөһрити наһайити жуқури болди; у
Аһаб билән қудилишип иттипақлашти. 2 Бир
нәччә жилдин кейин у Аһаб билән көрүшүшкә
Самарийәгә барди. Аһаб болса униңға вә униң
һәмраһлириға атап нурғун кала, қой сойди;
андин у уни Гилеадтики Рамотқа биллә һуҗум
қилишқа унатти. 3 Исраил падишаси Аһаб
Йәһуда падишаси Йәһошафаттин: — Өзлири
мениң билән биллә Гилеадтики Рамотқа беришқа
мақул боламдила? — дәп соривиди, у: — Биз
силиниң-мениң дәп айримаймиз; мениң хәлқим
өзлириниң хәлқидур. Мән өзлири билән биллә
җәң қилишқа бармай турмаймән, дәп җавап
бәрди. 4 Лекин Йәһошафат Исраилниң падишасиға:
— Өтүнимәнки, бүгүн авал Пәрвәрдигарниң
сөзини сорап көргәйла, деди. 5 Шуниң билән
Исраилниң падишаси пәйғәмбәрләрни, йәни
төрт йүз адәмни жиғдуруп улардин: — Биз җәң
қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ боламду,
йоқ?» дәп соривиди, улар: «Чиққин, Худа уни
падишаниң қолиға бериду, дейишти. 6 Лекин
Йәһошафат болса: — Булардин башқа йол
сориғидәк, Пәрвәрдигарниң бирәр пәйғәмбири
йоқмиду? — дәп сориди. 7 Исраилниң падишаси
Йәһошафатқа җавап берип: — Пәрвәрдигардин
йол сорайдиған йәнә бир адәм бар; лекин у мениң
тоғрамда қутлуқни әмәс, бәлки дайим балаю-
апәтни көрситип бешарәт бәргәчкә, мән уни өч
көримән. У болса Имлаһниң оғли Микаядур, деди.
Йәһошафат: — И алийлири, сили ундақ демигәйла,
деди. 8 Андин Исраилниң падишаси бир чакирини
қичқирип униңға: — Чаққан берип, Имлаһниң
оғли Микаяни чақиртип кәл, дәп буйруди. 9
Әнди Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң
падишаси Йәһошафат шаһанә кийимлирини
кийишип, Самарийәниң дәрвазисиниң алдидики
хаманда һәр бири өз тәхтидә олтиришти;
уларниң алдида пәйғәмбәрләрниң һәммиси
бешарәт бәрмәктә еди. 10 Кәнанаһниң оғли
Зәдәкия болса өзи төмүрдин мүңгүзләрни ясап: —
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мошу мүңгүзләр
билән Сурийләрни йоқатқичә үсүп урсила»,
деди. 11 Һәммә пәйғәмбәрләр шуниңға охшаш
бешарәт берип: «Гилеадтики Рамотқа чиқип сөзсиз
мувәппәқийәт қазинила; чүнки Пәрвәрдигар уни
падишаниң қолиға тапшуридикән», дейишти. 12
Микаяни қичқирғили барған хәвәрчи униңға: —
Мана, һәммә пәйғәмбәрләр бирдәк падишаға яхши
хәвәр бәрмәктә; әнди өтүнимән, сениң сөзүңму
уларниңки билән бирдәк болуп, яхши бир хәвәрни
бәргин, деди. 13 Амма Микая: — Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм қилимәнки, Худайим маңа
немә ейтса, мән шуни ейтимән, деди. 14 У
падишаниң алдиға кәлгәндә падиша униңдин: — И
Микая, җәң қилғили Гилеадтики Рамотқа чиқсақ
боламду, йоқ? — дәп соривиди, у униңға җавап
берип: — Чиқип мувәппәқийәт қазинисиләр; чүнки
[дүшминиңлар] қоллириңларға тапшурулиду,
деди. 15 Лекин падиша униңға: — Мән саңа
қанчә қетим Пәрвәрдигарниң намида раст
гәптин башқисини маңа ейтмаслиққа қәсәм
ичкүзүшүм керәк?! — деди. 16 Микая: — Мән
пүткүл Исраилниң тағларда падичисиз қойлардәк
тарилип кәткәнлигини көрдүм. Пәрвәрдигар:
«Буларниң егиси йоқ; буларниң һәр бири теч-
аман өз өйигә қайтсун» деди, — деди. 17
Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мана,
мән силигә «У мениң тоғрамда қутлуқни әмәс,
бәлки һаман балаю-апәтни көрситип бешарәт
бериду», демигәнмидим? — деди. 18 Микая йәнә:
— Шуңа Пәрвәрдигарниң сөзини аңлиғин; мән
Пәрвәрдигарниң Өз тәхтидә олтарғанлиғини,
асманниң пүткүл қошунлири униң йенида,
оң вә сол тәрипидә турғанлиғини көрдүм. 19
Пәрвәрдигар: «Ким Аһабни Гилеадтики Рамотқа
чиқип, шу йәрдә һалак болушқа алдайду?» — деди.
Бириси ундақ, бириси мундақ дейишти; 20 шу
вақитта бир роһ чиқип Пәрвәрдигарниң алдида
туруп: «Мән берип алдай» деди. Пәрвәрдигар
униңдин: «Қандақ усул билән алдайсән?» дәп
соривиди, 21 у: «Мән чиқип униң һәммә

пәйғәмбәрлириниң ағзида ялғанчи бир роһ
болимән», деди. Пәрвәрдигар: «Уни алдап
илкиңгә алалайсән; берип шундақ қил» — деди.
22 Мана әнди Пәрвәрдигар сениң бу һәммә
пәйғәмбәрлириңниң ағзиға бир ялғанчи роһни
салди; Пәрвәрдигар сениң тоғраңда балаю-апәт
көрситип сөзлиди» — деди. 23 Шуни аңлап
Кәнанаһниң оғли Зәдәкия келип Микаяниң
качитиға бирни селип: — Пәрвәрдигарниң Роһи
қайси йол билән мәндин өтүп саңа сөз қилишқа
барди?! — деди. 24 Микая җавап берип: Өзүңни
йошуруш үчүн ичкиридики өйгә жүгүргән күнидә
шуни көрисән, деди. 25 Исраилниң падишаси
әнди: — Микаяни елип қайтуруп берип, шәһәр
һакими Амон билән падишаниң оғли Йоашқа
тапшуруп, 26 Уларға тапилап: «Падиша мундақ
дәйду: — Уни зинданға солап мән теч-аман
йенип кәлгичилик қийнап, нан билән суни аз-
аз берип туруңлар» — дәңлар, дәп буйруди. 27
Микая: — Әгәр сән һәқиқәтән теч-аман йенип
кәлсәң, Пәрвәрдигар мениң васитәм билән сөз
қилмиған болиду, деди. Андин у йәнә: — Әй
җамаәт, һәр бириңлар аңлаңлар, деди. 28
Исраилниң падишаси билән Йәһуданиң падишаси
Йәһошафат Гилеадтики Рамотқа чиқти. 29
Исраилниң падишаси Йәһошафатқа: — Мән башқа
қияпәткә кирип җәңгә чиқай; сили болсила өз
кийимлирини кийип чиқсила, деди. Исраилниң
падишаси башқа қияпәт билән җәңгә чиқти. 30
чүнки шундақ болдики, Сурийәниң падишаси җәң
һарвуси сәрдарлириға: — Чоңлири яки кичиклири
билән әмәс, пәқәт Исраилниң падишаси билән
соқушуңлар, дәп буйруди. 31 Вә шундақ болдики,
җәң һарвулириниң сәрдарлири Йәһошафатни
көргәндә: — Уни чоқум Исраилниң падишаси
дәп, униңға олишип һуҗум қилмақчи болди;
лекин Йәһошафат пәряд көтәрди, Пәрвәрдигар
униңға ярдәм бәрди. Худа уларни униңдин
жирақлаштурди; 32 чүнки шундақ болдики,
җәң һарвулириниң сәрдарлири униң Исраилниң
падишаси әмәслигини көргәндә уни қоғлимай,
бурулуп кетип қелишти. 33 Амма бирәйлән
қарисиғила бир оқя етивиди, оқ Исраилниң
падишасиниң савутиниң мүрисидин төвәнки
улиқидин өтүп тәгди. У һарвукешигә: Һарвуни
яндуруп мени сәптин чиқарғин; чүнки мән яридар
болдум, деди. 34 У күни җәң барғансери қаттиқ
болди. Падиша кәчкичә Сурийләрниң удулида өз
җәң һарвусиға йөлинип өрә турди. Күн петиши
билән у өлди.

19 Йәһуда падишаси Йәһошафат аман-
есән Йерусалимдики ордисиға қайтип
кәлди. 2 Алдин көргүчи Һананиниң оғли Йәһу
падиша Йәһошафатниң алдиға чиқип: — Сениң
рәзилләрниң ярдимидә болуп, Пәрвәрдигарға
өч болғанларни сөйгиниң дурусму? Шу
сәвәптин Пәрвәрдигарниң ғәзиви бешиңға
чүшидиған болди. 3 Һалбуки, сән ашәраһ
бутлирини зиминдин йоқитип ташлиғиниң
вә Худани издәшкә нийәт қилғиниң үчүн
сәндиму яхшилиқ тепилди, деди. 4 Йәһошафат
Йерусалимда олтиратти; кейинки вақитларда
у хәлиқ арисиға чиқип, Бәәр-Шебадин тартип
Әфраим тағлириғичә сәпәр қилип, хәлиқни
товва қилдуруп ата-бовилириниң Худаси
Пәрвәрдигарға яндурди. 5 У йәнә Йәһуда
тәвәсидики барлиқ қорғанлиқ шәһәрләрдә
сорақчиларни тайинлиди; 6 у сорақчиларға:
— Өз қилғанлириңларға еһтиятчан болуңлар;
чүнки силәрниң һөкүм чиқиришиңлар инсан
үчүн әмәс, бәлки Пәрвәрдигар үчүндур; силәр
һөкүм чиқарғиниңларда у чоқум силәр билән
биллә болиду. 7 Әнди Пәрвәрдигарниң вәһимиси
көз алдиңларда болсун; өз қилғанлириңларға
еһтиятчан болуңлар; чүнки Пәрвәрдигар
Худайимизда наһәқлиқ йоқ, йүз-хатир
қилиш йоқ, пара йейишму йоқтур, деди.
8 Йәһошафат Лавийлардин, каһинлардин
вә Исраил җәмәтлириниң башлиридин
бәзиләрни Йерусалимға қайтуруп келип, уларни
Йерусалимдиму Пәрвәрдигарниң һөкүмлирини
чиқириш вә хәлиқниң әрз-дәвалирини бир тәрәп
қилишқа тайинлиди. 9 Йәһошафат уларға: —
Силәр бу ишларни Пәрвәрдигарниң қорқунучида
болуп садақәтлик билән чин көңлүңлардин
бежириңлар. 10 Һәр қайси шәһәрләрдә туридиған
қериндашлириңларниң алдиңларға елип кәлгән
барлиқ әрз-дәваси, мәйли у хун дәваси болсун,
қанун-әмир вә һөкүм-бәлгүлимиләр тоғрисидики
әрз-дәва болсун, уларниң Пәрвәрдигар алдида
гунакар болуп қалмаслиғи үчүн, шундақла
Пәрвәрдигарниң ғәзиви өз бешиңларға вә
қериндашлириңларниң бешиға келип қалмаслиғи
үчүн, уларни һаман агаһландуруп туруңлар;

шундақ қилсаңлар, гунакар болмайсиләр.
11 Пәрвәрдигарға тәәллуқ ишларда силәрни
баш каһин Амария башқуриду; падишаға
даир ишларда, силәрни Йәһуда җәмәтиниң
йолбашчиси Исмаилниң оғли Зәбадия башқуриду;
силәрниң хизмитиңларда туридиған Лавийлар
бар. Җасарәтлик болуп ишлириңларни қилиңлар
вә Пәрвәрдигар ишни дурус қилғучилар билән
биллә болиду! — деди.

20 Кейинки вақитларда шундақ болдики,
Моабийлар, Аммонийлар вә Маонийлардин
бәзилири бирлишип келип Йәһошафатқа һуҗум
қилишқа чиқти. 2 [Чапарманләр] келип
Йәһошафатқа: — [Өлүк] деңизниң у қетидин,
йәни Едомдин силигә һуҗум қилғили зор бир
қошун чиқип кәлди; мана, улар Һазазон-Тамарда,
деди (Һазазон-Тамар йәнә «Ән-Гәди» дәпму
атилиду). 3 Буни аңлиған Йәһошафат қорқуп,
Пәрвәрдигарни издәшкә нийәт бағлап, пүтүн
Йәһуда тәвәсидә «роза тутушимиз керәк» дәп
җакалиди. 4 Йәһудалар әнди Пәрвәрдигардин
ярдәм тилигили жиғилди; хәлиқ Йәһуданиң һәр
қайси шәһәрлиридин чиқип Пәрвәрдигардин
ярдәм тиләшкә келишти. 5 Йәһошафат Йәһуда
вә Йерусалимдики җамаәт арисиға чиқип,
Пәрвәрдигар өйиниң йеңи һойлисиниң алдида
өрә туруп 6 мундақ дуа қилип: — «И Пәрвәрдигар,
ата-бовилиримизниң Худаси, Сән әрштә турғучи
Худа, барлиқ әл-мәмликәтләрниң үстидин һөкүм
сүргүчи әмәсмидиң? Сениң қолуң күч-қудрәткә
толғандур, һеч ким Сени тосалмайду. 7 И
Худайимиз, Сән бу зиминдики аһалини Өз
хәлқиң Исраиллар алдидин қоғлап, уни Өз достуң
Ибраһимниң нәслигә мәңгүлүк мирас қилип
бәргән әмәсмидиң? 8 Улар шу йәрдә турди һәм
шу йәрдә Сениң намиңға атап бир муқәддәсхана
селип: 9 «Мабада бешимизға бирәр балаю-апәт
кәлсә, мәйли у қилич, җаза, ваба, ачарчилиқ
болсун, қийинчилиқта қалған вақтимизда, мошу
өй, йәни Сениң алдиңда туруп, Саңа мураҗиәт
қилсақ (чүнки Сениң намиң мошу өйдидур),
Сән аңлайсән вә қутқузисән» дегән еди. 10
Әнди мана, бу йәргә Аммонийлар, Моабийлар
вә Сеир теғидикиләр бесип келиватиду! Илгири
Исраиллар Мисир зиминидин чиққан чағда
Сән Исраилларниң уларға таҗавуз қилишиға
йол қоймиған едиң; у чағда Исраиллар уларни
йоқатмай у йәрдин айлинип өткән. 11 Әнди қара,
һазир уларниң яхшилиғимизни қандақ йол билән
қайтурмақчи болуватқиниға! Улар бизни Сән
бизгә мирас қилип бәргән бу зиминдин қоғлап
чиқармақчи болуватиду. 12 И Худайимиз, Сән
уларниң үстидин һөкүм чиқармамсән? Чүнки
бизниң бизгә һуҗум қилишқа келиватқан бу
зор қошун билән қаршилашқидәк күчимиз йоқ;
немә қилишимизниму билмәй қалдуқ; лекин
бизниң көзимиз Саңа тикилип турмақта» —
деди. 13 Бу чағда пүтүн Йәһуда хәлқи, уларниң
қучақтики балилири, хотун бала-җақилириниң
һәммиси Пәрвәрдигарниң алдида тураттИ. 14
Вә шу пәйттә Пәрвәрдигарниң Роһи җамаәтниң
оттурисида турған Лавийлардин Асафниң әвлади
болған Маттанияниң чәвриси, Җәийәлниң әвриси,
Бенаяниң нәвриси, Зәкәрияниң оғли Яһазийәлгә
чүшти; 15 У: — И пүтүн Йәһуда хәлқи,
силәр Йерусалимда туруватқанлар вә падиша
Йәһошафат, қулақ селиңлар! Пәрвәрдигар силәргә
мундақ дәйду: — «Силәр бу зор қошундин
қорқуп кәтмәңлар вә алақзадә болуп кәтмәңлар;
чүнки бу җәң силәрниңки әмәс, бәлки Худаниң
Өзиниңкидур. 16 Әтә уларға һуҗум қилишқа
чиқиңлар; мана, улар Зиз даванидин чиқип
келиду вә силәр уларни Йәруәл чөлиниң алдидики
җилға еғизида учритисиләр. 17 Силәр бу дөрәм
җәңдә урушушуңларниң һаҗити болмайду;
пәқәт сәпкә тизилип туруңлар, силәр билән
биллә болған Пәрвәрдигарниң ниҗат-нуситини
көрүңлар! И Йәһуда, и Йерусалимдикиләр,
қорқмаңлар, алақзадиму болуп кәтмәңлар; әтә
уларға һуҗум қилишқа чиқиңлар, Пәрвәрдигар
чоқум силәр билән биллә болиду!» — деди.
18 Бу гәпни аңлап Йәһошафат бешини йәргә
тәккүзүп тизланди вә барлиқ Йәһуда хәлқи һәм
Йерусалимдикиләр Пәрвәрдигар алдида дүм
жиқилип Пәрвәрдигарға сәҗдә қилди. 19 Коһат
әвлади вә Кораһ әвлади ичидики Лавийлардин
болғанлар орунлиридин турушуп интайин күчлүк
аваз билән Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарни
мәдһийиләшти. 20 Пүтүн хәлиқ әтиси қақ сәһәрдә
туруп Тәкоа чөлигә қарап атланди; улар атлинип
кетиватқанда, Йәһошафат орнидин туруп уларға:
— И Йәһуда хәлқи, и Йерусалимдикиләр, гепимгә
қулақ селиңлар! Худайиңлар Пәрвәрдигарға
тайиниңлар, чоқум мәзмут турғузулисиләр; Униң

пәйғәмбәрлиригә ишиниңлар, йолуңлар чоқум
раван болиду! — деди. 21 Андин у хәлиқ билән
убдан мәслиһәтлишип, Пәрвәрдигарниң муқәддәс
бәһәйвәтлигини мәдһийиләп, Униңға атап ғәзәл-
күй ейтидиғанларни: «Силәр Пәрвәрдигарға
рәхмәт-тәшәккүр ейтиңлар, чүнки Униң өзгәрмәс
муһәббити мәңгүлүктур!» дәп оқушқа тайинлап,
қошунниң алдида маңдурди. 22 Улар тәнтәнә
қилип һәмдусана оқуши билән, Пәрвәрдигар
Йәһуда хәлқигә һуҗум қилишқа чиққан
Аммонийлар, Моабийлар вә Сеир теғидикиләргә
пистирма қошунни әвәтип, уларни тар мар
қилдурди. 23 Шуниң билән Аммонийлар билән
Моабийлар Сеир теғидикиләргә һуҗум қилишқа
өтти, уларни бирини қоймай қиривәтти; улар
Сеир теғидикиләрни қирип түгәткәндин кейин
йәнә өзлири бир-бирини қирғин қилишқа чүшкән
еди. 24 Йәһудалар чөлдики күзәтгаһқа келип шу
зор қошун тәрәпкә қариса, мана қечип қутулған
бирму адәм йоқ болуп, һәммә йәрни өлүк қаплап
кәткән еди. 25 Йәһошафат өзиниң адәмлири
билән дүшмәндин олҗа булаң-талаң қилишқа
кәлгәндә, улар өлүкләр билән биллә нурғун мал-
мүлүк вә көп қиммәтлик буюмларни тапти.
Улар салдурувалғанлириниң толилиғидин елип
китәлмәй қалди; олҗа шунчә көп болғачқа,
уни жиғивелишқа үч күн кәтти. 26 Улар
төртинчи күни Бәракаһ җилғисиға жиғилип,
Пәрвәрдигарға һәмдусана оқуп мубарәклиди;
шуңа у йәр таки бүгүнгә қәдәр «Бәракаһ
җилғиси» дәп атилип кәлмәктә. 27 Андин
барлиқ Йәһудадикиләр вә Йерусалимдикиләр
Йәһошафатниң башламчилиғида хошал-хурам
болуп Йерусалимға қайтти; чүнки Пәрвәрдигар
уларни дүшмәнлири үстидин ғалип қилип
хошаллиққа чөмдүргән еди. 28 Улар Йерусалимға
тәмбур, чилтар вә канайлар челип келип,
Пәрвәрдигарниң өйигә кирди. 29 Барлиқ
әл-мәмликәтләр Пәрвәрдигарниң Исраилниң
дүшмәнлиригә қарши чиқип җәң қилғанлиғини
аңлиғанда, Худаниң вәһимиси уларниң үстигә
басти. 30 Шуниң билән Йәһошафатниң падишалиғи
тинич-асайишлиқта болди; униң Худаси униң
төрт әтрапини тинич қилған еди. 31 Шундақ
қилип Йәһошафат Йәһуда үстигә һөкүм сүрди.
У тәхткә чиққан чағда оттуз бәш яшта еди; у
Йерусалимда жигирмә бәш жил сәлтәнәт қилди.
Униң анисиниң исми Азубаһ болуп, у Шилһиниң
қизи еди. 32 Йәһошафат қаймай атиси Асаниң
йолида меңип, Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус
болғанни қилди. 33 Пәқәт «жуқури җайлар»ла
йоқитилмиған еди; хәлиқ техичә көңуллирини
ата-бовилириниң Худасиға майил қилмиған
еди. 34 Йәһошафатниң қалған ишлири болса,
мана баштин ахириғичә «Йәһуда вә Исраил
падишалириниң тарихнамиси»ға киргүзүлгән
«Һананиниң оғли Йәһуниң баян сөзлири»дә
пүтүлгәндур. 35 Бу ишлардин кейин Йәһуда
падишаси Йәһошафат тола рәзил ишларни қилған
Исраил падишаси Аһазия билән иттипақ түзди.
36 Йәһошафат Таршишқа баридиған кемиләрни
ясашқа униң билән шерикләшти; шу кемиләрни
улар Әзион-Гәбәрдә ясатти. 37 У чағда Марәшаһлиқ
Додаваһуниң оғли Әлиезәр Йәһошафатни әйипләп
униңға бешарәт берип: — Аһазия билән иттипақ
түзгиниң үчүн Пәрвәрдигар сениң ясиғанлириңни
бузуветиду» деди. Дәрвәқә, кейинки вақитларда
у кемиләр бузғунчилиққа учрап Таршишқа
маңалмиди.

21

Йәһошафат ата-бовилири арисида ухлиди
вә «Давут шәһири»дә дәпнә қилинди;
оғли Йәһорам униң орниға падиша болди.
2 [Йәһорамниң] бир нәччә иниси, йәни
Йәһошафатниң Азария, Йәһийәл, Зәкәрия,
Азарияһу, Микаил вә Шәфатия дегән оғуллири
бар еди; уларниң һәммиси Исраил падишаси
Йәһошафатниң оғуллири еди. 3 Уларниң атиси
уларға нурғун алтун, күмүч вә қиммәтлик
буюмларни, шундақла Йәһуда зиминидики бир
қанчә қорғанлиқ шәһәрни соға қилди; пәқәт
падишалиқни болса, Йәһорам чоң оғли болғачқа,
униңға бәрди. 4 Йәһорам атисиниң падишалиқ
тәхтигә чиқип һоқуқини мустәһкәмлиди. Андин
у барлиқ инилирини, шундақла Йәһудадики
бир қанчә әмәлдарларни қиличлап қәтл қилди.
5 Йәһорам тәхткә олтарғинида оттуз икки
яшта еди; у Йерусалимда сәккиз жил сәлтәнәт
қилди. 6 У Аһаб җәмәтидикиләргә охшаш,
Исраилниң падишалири маңған йолда маңди,
чүнки у Аһабниң қизини әмригә алған еди; у
Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни қилди.
7 Бирақ Пәрвәрдигар Давут билән түзгән әһдиси
сәвәплик, Давутқа вә униң әвлатлириға мәңгү
өчмәйдиған бир чирақ қалдурай дәп, вәдә қилғини

бойичә Давутниң җәмәтини йоқ қилип ташлашни
халимиди. 8 [Йәһорамниң] сәлтәнитидики
күнләрдә Едомлар Йәһудадин айрилип чиқип,
өз алдиға өзлиригә һөкүмранлиқ қилидиған
бир падиша тиклиди. 9 Йәһорам, сәрдарлири
вә барлиқ җәң һарвулири [Иордан дәриясидин]
өтүп, кечидә қозғилип чиқип, өзлирини
қоршивалған Едомийларға вә җәң һарвуси
сәрдарлириға һуҗум қилип ғалип кәлди. 10
Һалбуки, Едомийлар шуниңдин етиварән Йәһудаға
қарши чиқип, таки бүгүнгә қәдәр Йәһуданиң
һөкүмранлиғидин айрилип турди. Йәһорам ата-
бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарни ташлиғини
үчүн Либнаһлиқларму шу чағда униңға қарши
чиқип униң қолидин айрилип чиқти. 11 Униң
үстигә, Йәһорам йәнә Йәһуданиң тағлирида
«жуқури җайлар»ни яситип, Йерусалимда
туруватқанларни бузуқчилиққа путлаштурди,
Йәһудаларниму шундақ аздурди. 12 Шу вақитларда
Илияс пәйғәмбәр тәрипидин йезилған бир мәктуп
Йәһорамға тәгди, униңда мундақ дейилди:
«Сениң бобаң Давутниң Худаси Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: «Сән атаң Йәһошафатниң
йоллирида маңмай, шуниңдәк Йәһуда падишаси
Асаниңму йоллирини тутмай, 13 бәлки
Исраил падишалириниң йоллирида меңип,
Йәһудаларни вә Йерусалимда туруватқанларни
худди Аһаб җәмәтидикиләр бузуқчилиқлар
қилғандәк бузуқчилиқларға путлаштурғанлиғиң
үчүн, шундақла атаңниң җәмәтидикиләрни, йәни
өзүңдин яхши болған инилириңни қәтл қилғиниң
үчүн, 14 Пәрвәрдигар сениң хәлқиңни, хотун
бала-җақилириңни вә барлиқ мал-мүлкүңгә
аламәт зор зәрб билән уриду. 15 У сениму
еғир вабалар билән уруп, үчәй-бағриңни еғир
кесәлгә муптила қилидуки, кесилиң күндин
күнгә еғирлишип, үчәйлириң еқип чиқиду»»
дейилгән еди. 16 Кейинки вақитларда Пәрвәрдигар
Филистийләрниң вә Ефиопийләрниң йенидики
Әрәбләрниң роһини Йәһорамға қарши қозғатти.
17 Шуниң билән улар Йәһуда зиминиға зәрб қилип
бесип өтти вә падиша ордисидики барлиқ мал-
мүлүкни булаң-талаң қилип, оғуллири билән
хотунлирини тутқун қилип елип кәтти; улар
кәнҗи оғли Йәһоаһаздин бөләк оғуллиридин
бириниму қалдурмиди. 18 Бу вақиәдин кейин
Пәрвәрдигар Йәһорамни уруп, үчәйлирини
сақаймас еғир кесәлгә гириптар қилди. 19 Вә
шундақ болдики, униң кесили күндин-күнгә
еғирлишип, икки жил вақит өтүшкә аз қалғанда,
кесәллик түпәйлидин үчәйлири тешилип чүшти,
у толиму азаплинип өлди; униң хәлқи ата-
бовилирини иззәтләп уларға хушбуй яққандәк,
униңға һеч қандақ хушбуй йеқип олтармиди. 20
Йәһорам тәхткә чиққан чеғида оттуз икки яшта
еди; у Йерусалимда сәккиз жил сәлтәнәт қилди
вә у дуниядин кәткәндә һеч ким униңға қайғу-
һәсрәт чәкмиди. Халайиқ уни «Давут шәһири»гә
дәпнә қилди, лекин падишалар қәбирстанлиғиға
дәпнә қилмиди.

22 Йерусалимда турувтқанлар Йәһорамниң
кәнҗи оғли Аһазияни униң орниға падиша
қилип тиклиди; чүнки Әрәбләр билән биллә
баргаһқа бесип киргән қарақчилар Аһазияниң
акилирини қоймай өлтүрүвәткән еди. Шуниң
билән Йәһуда падишаси Йәһорамниң оғли Аһазия
сәлтәнәт қилди. 2 Аһазия тәхткә чиққан чеғида
жигирмә икки яшта еди; у Йерусалимда бир
жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң исми
Аталия болуп, Омриниң [нәврә] қизи еди. 3
Аһазияму Аһаб җәмәтиниң йоллириға маңди;
чүнки униң аниси уни рәзилликкә үндәйтти.
4 У Аһаб җәмәти қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил болғанни қилди; чүнки униң
атиси өлгәндин кейин Аһаб җәмәтидикиләр уни
һалакәткә елип баридиған рәзил несиһәтләрни
берәтти. 5 У уларниң нәсиһитигә әгишип,
Исраил падишаси Аһабниң оғли Йәһорам билән
бирликтә Гилеадтики Рамотқа берип Сурийә
падишаси Һазаәл билән соқушти; шу чағда
Сурийләр Йәһорамни зәхимләндүрди. 6 Андин
Йәһорам Рамаһда Сурийә падишаси билән
соқушқан чағдики җараһәтлирини давалитиш
үчүн Йизрәәлгә қайтти. Андин Йәһорамниң
оғли Йәһуда падишаси Азария Аһабниң оғли
Йәһорамниң кесәл болуп қалғанлиғи сәвәвидин
уни йоқлиғили Йизрәәлгә барди. 7 Һалбуки,
Аһазияниң Йәһорамни йоқлиғили барғини дәл
өзини һалакәткә елип баридиған, Худа бекиткән
иш еди. Чүнки у барғандин кейин Йәһорам
билән бирликтә Нимшиниң оғли Йәһуға қарши
соқушушқа чиқти. Мошу Йәһу әслидә Пәрвәрдигар
тәрипидин Аһабниң җәмәтини йоқитиш үчүн
мәсиһ қилинған еди. 8 Вә шундақ болдики,

Йәһу Худа бекиткән һөкүмни Аһаб җәмәтиниң
үстигә жүргүзгән вақтида, у Йәһудадики
әмәлдарларни вә Аһазияниң хизмитидә болған
қериндашлириниң оғуллирини учритип, уларни
қоймай өлтүрүвәтти. 9 Йәһу Аһазияниму
издиди; кишиләр уни тутувалди (у Самарийәгә
йошурунувалған еди). Улар уни Йәһуниң алдиға
апирип өлтүрди. Улар уни дәпнә қилди,
чүнки кишиләр: «Бу дегән Пәрвәрдигарни чин
көңлидин издигән Йәһошафатниң нәврисидур»
дегән еди. Аһазияниң җәмәтидә падишалиқни
қолиға алғидәк бирәр адәм қалмиди. 10 Әнди
Аһазияниң аниси Аталия оғлиниң өлгинини
көргәндә, Йәһуда җәмәтидики барлиқ шаһ
нәслини өлтүрүшкә қозғалди. 11 Лекин падишаниң
қизи Йәһошебият өлтүрүлүш алдида турған
падишаниң оғуллириниң арисидин Аһазияниң
оғли Йоашни оғрилиқчә елип чиқип, уни вә
иник анисини ястуқ-кирлик амбириға йошуруп
қойди. Шундақ қилип падиша Йәһорамниң
қизи, (йәни Аһазияниң сиңлиси), [баш] каһин
Йәһуяданиң хотуни Йәһошебият Йоашни Аталия
өлтүрүвәтмисун дәп Аталиядин йошуруп қойди.
12 Андин кейин Йоаш улар билән Пәрвәрдигарниң
өйидә алтә жил йошурунуп турди; у чағда Аталия
Йәһуда зиминида сәлтәнәт қилатти.

23 Йәттинчи жили, Йәһояда җасарәткә келип,
Йәроһамниң оғли Азария, Йәһоһананниң
оғли Исмаил, Обәдниң оғли Азария, Адаяниң оғли
Маасеяһ вә Зикриниң оғли Әлишафат қатарлиқ
бир қанчә йүз бешини чақирип улар билән
әһдә түзди. 2 Улар Йәһуда зиминини арилап,
Йәһудадики һәр қайси шәһәрләрдин Лавийларни
вә Исраилдики чоң йолбашчиларни жиғди; улар
Йерусалимға келишти. 3 Пүткүл җамаәт Худаниң
өйидә падиша билән әһдиләшти. Йәһояда уларға:
— Падишаһниң оғли Пәрвәрдигарниң Давутниң
әвлатлири тоғрилиқ вәдә қилғинидәк чоқум
сәлтәнәт қилиду. 4 Мана силәр қилишиңлар керәк
болған иш шуки: — Шабат күнидә пасибанлиқ
нөвити кәлгән каһинлар билән Лавийларниң
үчтин бири һәр қайси дәрвазиларни муһапизәт
қилсун; 5 үчтин бири падиша ордисини, үчтин
бири «Һул дәрвазиси»ни муһапизәт қилсун;
башқиларниң һәммиси Пәрвәрдигар өйиниң
һойлилирида болсун. 6 Лекин каһинлар һәм
вәзипә өтәйдиған Лавийлардин бөләк һеч
кимни Пәрвәрдигарниң өйигә киргүзмисун
(каһин-лавийлар пак-муқәддәс дәп һесапланғачқа
киришигә болиду). Башқа хәлиқниң һәр бири
Пәрвәрдигар өзигә бекиткән җайларни күзәт
қилсун. 7 Лавийларниң һәр бири қолиға
қураллирини елип падишани орап турсун; өз
мәйличә муқәддәс өйгә киришкә урунған һәр
ким өлтүрүлсун; силәр падиша кирип-чиқип
жүргинидә униң йенидин айрилмаңлар, —
деди. 8 Лавийлар билән Йәһудаларниң һәммиси
каһин Йәһояданиң барлиқ тапилиғанлирини
бежа кәлтүрүшти. Лавийларниң һәр бири шабат
күни нөвәтчиликкә киргән вә нөвәтчиликтин
чүшкәнләрни өз йенида қалдуруп қалди; чүнки
каһин Йәһояда һеч кимни нөвәтчиликтин
чүшүшкә қоймиди. 9 Андин Йәһояда каһин Давут
падишаниң Пәрвәрдигарниң өйидә сақлақлиқ
нәйзә вә қалқан-сипарлирини йүз бешиларға
тарқитип бәрди. 10 У йәнә көпчиликни, һәр бири
қолиға өз нәйзисини тутқан һалда, ибадәтханиниң
оң тәрипидин тартип сол тәрипигичә, қурбангаһ
билән ибадәтханини бойлап падишаниң әтрапида
турғузди. 11 Андин улар шаһзадини елип
чиқип, униң бешиға таҗни кийгүзүп, униңға
гуванамиләрни берип, уни падиша қилди; Йәһояда
вә униң оғуллири [хушбуй май билән] уни мәсиһ
қилди вә «Падиша яшисун!» дәп товлашти. 12
Аталия хәлиқләрниң чепишип жүргәнлигини
вә падишани тәрипләватқанлиғини аңлап,
Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, көпчиликниң
арисиға кәлди. 13 У қариса, мана падиша
өйниң дәрвазисида, түврүкниң йенида туратти;
падишаниң йенида әмәлдарлар билән канайчилар
тизилған еди, барлиқ жутниң хәлқи шатлинип
канай челишатти, нәғмичиләр һәр хил сазларни
челип, җамаәтни башлап мәдһийә оқутуватти.
Буни көргән Аталия кийимлирини житип: —
Асийлиқ, асийлиқ! — дәп вақирди. 14 Амма
Йәһояда каһин қошунға мәсъул болған йүз
бешиларни чақиртип уларға: — Уни сәплириңлар
оттурисидин сиртқа чиқириветиңлар; кимдәким
униңға әгәшсә қиличлансун, дәп буйруди. Чүнки
каһин: — Уни Пәрвәрдигарниң өйи ичидә
өлтүрмәңлар, дәп ейтқан еди. 15 Шуниң билән
улар униңға йол бошитип бәрди; у ординиң
«Ат дәрвазиси» билән падишаниң ордисиға
киргәндә [ләшкәрләр] уни шу йәрдә өлтүрди. 16

Йәһояда, пүткүл җамаәт вә падиша бирликтә:
«Пәрвәрдигарниң хәлқи болайли» дегән бир
әһдини түзүшти. 17 Андин барлиқ хәлиқ
Баалниң бутханисиға берип уни бузуп ташлиди;
униң қурбангаһлири билән мәбудлирини чеқип
парә-парә қилип, Баалниң каһини Маттанни
қурбангаһларниң алдида өлтүрди. 18 Андин
кейин Йәһояда каһин Пәрвәрдигарниң өйидики
барлиқ мәсъулийәтләрни Лавий қәбилисиниң
каһинлириниң қолиға тапшурди. Каһинларни
болса, әслидә Пәрвәрдигарниң өй ишлириға нөвәт
билән қарашқа, Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә
қурбанлиқ сунушқа Давут тайинлиған еди.
Улар қурбанлиқларни Давутниң көрсәтмилири
бойичә, хошал-хурамлиқ ичидә нәғмә-нава
оқуған һалда Мусаға тапшурулған Тәврат-
қанунида пүтүлгинидәк сунушқа мәсъул еди. 19
[Йәһояда] йәнә Пәрвәрдигар өйиниң һәр қайси
дәрвазилириға дәрвазивәнләрни тайинлидики,
һәр қандақ ишлардин напак қилинған адәмләр
киргүзүлмәйтти. 20 У йәнә йүз бешилири,
ақсүнәкләр, хәлиқ ичидики йолбашчилар
вә жутниң һәммә хәлқини башлап келип,
падишани Пәрвәрдигар өйидин елип чүшүп,
«Жуқириқи дәрваза» арқилиқ ордиға әкирип,
падишалиқ тәхтигә олтарғузди. 21 Жутниң барлиқ
хәлқи шатлинатти; улар Аталияни қиличлап
өлтүргәндин кейин, шәһәр тинич болуп қалди.

24 Йоаш тәхткә чиққан чеғида йәттә яшта
еди, у Йерусалимда қириқ жил сәлтәнәт
қилди. Униң анисиниң исми Зибияһ болуп, Бәәр-
Шебалиқ еди. 2 Йәһояда каһин һаят күнлиридә
Йоаш Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни
қилатти. 3 Йәһояда униңға икки хотун елип
бәрди, у бир қанчә оғул-қиз пәрзәнт көрди. 4
Шуниңдин кейин Йоаш Пәрвәрдигарниң өйини
қайта яситиш нийитигә кәлди, 5 у каһинларни вә
Лавийларни жиғип уларға: — Худайиңларниң
өйини оңлитип туруш үчүн Йәһуда шәһәрлиригә
берип, барлиқ Исраиллардин жиллиқ сәдиқә
топлаңлар; бу ишни тездин бәжириңлар! —
деди. Лекин Лавийлар бу ишни бәжиришкә анчә
алдирап кәтмиди. 6 Буни уққан падиша баш каһин
Йәһоядани чақиртип униңға: — Өзлири немишкә
Лавийларға Пәрвәрдигарниң қули Муса Исраил
җамаитигә Худаниң гувалиғи сақлақлиқ чедир
үчүн бәлгүлигән бажни Йәһуда вә Йерусалимдин
елип келишкә буйрумидила? — деди 7 (чүнки
әслидә рәзил хотун Аталия вә униң оғуллири
Худаниң өйигә бөсүп кирип, Пәрвәрдигарниң
өйидики барлиқ муқәддәс буюмларни елип
Баал бутлириға атап тәқдим қиливәткән еди).
8 Шуниң билән падиша буйруқ чүшүрүп, бир
сандуқ яситип Пәрвәрдигар өйиниң дәрвазисиниң
сиртиға қойғузди; 9 андин: «Худаниң қули Муса
чөлдә Исраилларниң үстигә бекиткән бажни
жиғип әкилип Пәрвәрдигарға тапшуруңлар»
дегән бир уқтуруш Йәһуда билән Йерусалим
тәвәсидә чиқирилди. 10 Барлиқ әмәлдарлар
вә барлиқ хәлиқ хошал һалда бажни әкилип
сандуқ толғичә униңға ташлиди. 11 Лавийлар
пул сандуғини падиша бу ишқа мәсъул қилған
кишиниң алдиға әкәлгәндә, улар баж пулиниң
көп чүшкәнлигини көрсә, андин падишаниң
кативи билән Баш каһинниң адими келип пул
сандуғини өңтүрүп қуруқдиғандин кейин, йәнә
әсли орниға апирип қоятти. һәр күни шундақ
болуп турди; наһайити көп пул жиғилди. 12
Падиша билән Йәһояда пулни Пәрвәрдигар
өйидики иш бежиргүчиләргә тапшурди; улар
[буниң билән] Пәрвәрдигарниң өйини оңшаш
вә әслигә кәлтүрүш үчүн ташчилар билән
яғаччиларни, төмүрчиләр билән мискәрләрни
яллиди. 13 Ишләмчиләр тохтимай ишлиди,
оңшаш иши уларниң қолида оңушлуқ елип
берилди; шундақ қилип улар Пәрвәрдигарниң
өйини әслидики өлчәм-лаһийәси бойичә ясиди,
шундақла уни толиму пухта қилип ясап чиқти.
14 Улар ишни пүттүргәндин кейин ешип қалған
пулни падиша билән Йәһояданиң алдиға әкилип
тапшурди. Улар буниң билән Пәрвәрдигарниң
өйи үчүн һәр хил әсвап-буюмларни, җүмлидин
ибадәт хизмитидики һәр хил буюмлар,
көйдүрмә қурбанлиқларға мунасивәтлик қача-
қуча, қазан-тәхсиләр вә һәр хил алтун-күмүч
башқа буюмларни ясатти. Йәһояданиң барлиқ
күнлиридә, улар Пәрвәрдигарниң өйидә көйдүрмә
қурбанлиқни дайим сунуп турди. 15 Йәһояда
қерип, яшайдиған йеши тошуп өлди; у өлгән
чағда бир йүз оттуз яшта еди. 16 Улар уни
«Давут шәһири»дә падишалар қатарида дәпнә
қилди, чүнки у Исраилға һәм Худаға вә униң
өйигә нисбәтән наһайити чоң төһпә көрсәткән
еди. 17 Йәһояда өлгәндин кейин Йәһудадики

йолбашчилар падишаниң алдиға келип униңға
баш урди; падиша улар көрсәткән мәслиһәтни
мақул көрди. 18 Улар ата-бовилириниң Худаси
Пәрвәрдигарниң өйидин ваз кечип, Ашәраһ вә
бутларниң қуллуғиға киришти. Уларниң бу
гунайи сәвәплик Худаниң ғәзиви Йәһуда билән
Йерусалимдикиләрниң бешиға кәлди. 19 Шундақ
болсиму, Пәрвәрдигар уларни Өзигә яндуруш үчүн
йәнила уларниң арисиға пәйғәмбәрләрни әвәтти;
бу пәйғәмбәрләр гәрчә уларни агаһландурған
болсиму, лекин улар йәнила қулақ салмиди. 20
У чағда Худаниң Роһи баш каһин Йәһояданиң
оғли Зәкарияға чүшти, у хәлиқниң алдида өрә
туруп уларға: — Худа мундақ дәйду: «Силәр
немишкә Пәрвәрдигарниң әмирлиригә хилаплиқ
қилисиләр? Силәр һеч раваҗлиқ көрмәйсиләр,
чүнки силәр Пәрвәрдигардин ваз кәчтиңлар вә
Уму силәрдин ваз кәчти», — деди. 21 Халайиқ
[Зәкарияни] өлтүрүшкә қәстлиди; ахир улар уни
падишаниң әмри бойичә Пәрвәрдигар өйиниң
һойлисида чалма-кесәк қилип өлтүрүвәтти. 22
Падиша Йоаш Зәкарияниң атиси Йәһояданиң өзигә
көрсәткән шапқитини яд әтмәк түгүл, әксичә униң
оғлини өлтүрүвәтти. Зәкария җан үзүш алдида:
— Пәрвәрдигар бу ишни нәзиригә елип, униң
һесавини алсун! — деди. 23 Шу жилниң ахирида
Сурийәниң қошуни Йоашқа һуҗум қилип кәлди;
улар Йәһудаға вә Йерусалимға таҗавуз қилип
кирип, хәлиқ ичидики йолбашчиларни өлтүрүп,
улардин алған пүтүн уруш ғәниймәтлирини
Дәмәшқ падишасиниң алдиға елип барди. 24
Дәрвәқә Сурийә қошунидин пәқәт аз бир қисим
әскәрләр кәлгән болсиму, лекин Йәһудалар
ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигардин
ваз кәчкәнлиги үчүн Пәрвәрдигар чоң бир
қошунни уларниң қолиға тапшурди; улар
Йоашқа җаза иҗра қилди. 25 Сурийләр Йоашни
ташлап кәткән чағда (чүнки у қаттиқ ағрип
қалған еди) униң өз хизмәткарлири баш каһин
Йәһояданиң оғлиниң қени үчүн интиқам елиш
керәк дәп уни қәстлиди; улар уни карвитидила
өлтүрүвәтти. У шу йол билән өлди; кишиләр
уни Давут шәһиридә дәпнә қилғини билән,
бирақ падишаларниң қәбирстанлиғиға дәпнә
қилмиди. 26 Уни қәстлигәнләр мунулар: —
Аммоний аял Шимиятниң оғли Забад билән
Моабий аял Симритниң оғли Йәһозабад еди. 27
Йоашниң оғуллири, униңға қаритилған қаттиқ
вә нурғун агаһ бешарәтләр, шундақла униң
Худаниң өйини йеңибаштин селишқа даир
ишлири «падишаларниң тәзкирилири» дегән
китапниң изаһлириға пүтүлгәндур. Йоашниң
оғли Амазия униң орниға падиша болди.

25 Амазия тәхткә чиққан чеғида жигирмә
бәш яшта еди, у Йерусалимда жигирмә
тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң
исми Йәһоаддан болуп, Йерусалимлиқ еди.
2 Амазия Пәрвәрдигарниң нәзиридә тоғра
болған ишларни қилди, лекин пүтүн көңли
билән қилмиди. 3 Вә шундақ болдики, у
падишалиғини мустәһкәмливалғандин кейин
падиша атисини өлтүргән хизмәткарлирини
тутуп өлтүрди. 4 Лекин Мусаға чүшүрүлгән
қанун китавида Пәрвәрдигарниң: «Нә атиларни
оғуллири үчүн өлүмгә мәһкүм қилишқа болмайду
нә оғуллирини атилири үчүн өлүмгә мәһкүм
қилишқа болмайду, бәлки һәр бири өз гунайи
үчүн өлүмгә мәһкүм қилинсун» дәп пүтүлгән
әмри бойичә, у өлтүргичиләрниң балилирини
өлүмгә мәһкүм қилмиди. 5 Амазия Йәһудаларни
жиғип, җәмәтлиригә қарап пүтүн Йәһудаларни вә
Бинияминларни миң беши вә йүз бешилар астиға
бекитти; у улардин жигирмә яштин ашқанларниң
санини еливиди, җәңгә чиқалайдиған, қолиға
нәйзә вә қалқан алалайдиған хил ләшкәрдин үч
йүз миң адәм чиқти. 6 У йәнә бир йүз талант күмүч
сәрп қилип Исраилдин йүз миң батур җәңчи
ялливалди. 7 Лекин Худаниң бир адими униң
алдиға келип: — И падишасим, Исраил қошунини
өзлири билән биллә барғузмиғайла; чүнки
Пәрвәрдигар Исраиллар яки Әфраимийларниң
һеч қайсиси билән биллә әмәс. 8 Һәтта сили
чоқум шундақ қилимән, батуранә күрәш қилимән
десилиму, Худа өзлирини дүшмән алдида
жиқитиду, чүнки Худа инсанға ярдәм беришкиму
қадирдур, инсанни жиқитишқиму қадирдур,
деди. 9 Амазия Худаниң адимигә: — Әмисә мән
Исраилниң ялланма қошуниға бәргән йүз талант
күмүчни қандақ қилсам болиду? — дәп соривиди,
Худаниң адими униңға: — Пәрвәрдигар өзлиригә
буниңдинму зиядә көп беришкә қадирдур, дәп
җавап бәрди. 10 Шуниң билән Амазия Әфраимдин
өзигә кәлтүрүлгән ялланма қошунни айрип
чиқип, өйлиригә қайтурувәтти; шу сәвәптин

улар Йәһудаларға бәк ғәзәплинип, қаттиқ қәһр
ичидә өйлиригә қайтип кетишти. 11 Амазия
җасаритини урғутуп, өзиниң хәлқини башлап
«Шор вадиси»ға берип Сеирлардин он миң адәмни
йоқатти. 12 Йәһудалар йәнә он миң адәмни
тирик тутувелип, тик ярниң левиға апирип,
ярдин иштиривиди, уларниң һәммиси парә-
парә қилинип ташланди. 13 Һалбуки, Амазия
өзи билән биллә җәң қилишқа рухсәт қилмай
қайтурувәткән ялланма әскәрләр Самарийәдин
Бәйт-Һорунғичә болған Йәһуданиң һәр қайси
шәһәрлиригә һуҗум қилип кирип үч миң
адәмни қирип ташлиди һәм нурғун мал-мүлүкни
булап кәтти. 14 Лекин шундақ болдики, Амазия
Едомийларни мәғлуп қилип қайтип кәлгән чағда
у Сеирларниң бутлирини му елип келип, уларни
өзи үчүн мәбуд қилип, уларға баш урди вә уларға
хушбуй яқти. 15 Шу сәвәптин Пәрвәрдигарниң
ғәзиви Амазияға қозғалди, У униң алдиға бир
пәйғәмбәрни әвәтти. Пәйғәмбәр униңға: — Өз
хәлқини сениң қолуңдин қутқузалмиған бу
хәлиқниң илаһлирини зади немә дәп издәйсән?
— деди. 16 Вә шундақ болдики, у падишаға техи
сөз қиливатқанда, падиша униңға: — Биз сени
падишаниң мәслиһәтчиси қилип тиклигәнму?
Қой, бу гепиңни! Өлгүң кәлдиму немә? — деди.
Шуниң билән пәйғәмбәр гәптин тохтиди-дә, йәнә:
— Бу ишни қилғиниң һәм нәсиһитимгә қулақ
салмиғиниң үчүн Пәрвәрдигар сени йоқитишни
қарар қилди, дәп билимән, — деди. 17 Шуниңдин
кейин Амазия мәслиһәтлишип, Исраилниң
падишаси Йәһуниң нәвриси, Йәһоаһазниң оғли
Йоашниң алдиға әлчиләрни маңдуруп: «Қени,
[җәң мәйданида] йүз туранә көрүшәйли» деди. 18
Исраилниң падишаси Йоаш Йәһуданиң падишаси
Амазияға әлчи әвәтип мундақ сөзләрни йәткүзди:
«Ливандики тикән Ливандики кедир дәриғигә
сөз әвәтип: «Өз қизиңни оғлумға хотунлуққа
бәргин!» — деди. Лекин Ливандики бир явайи
һайван өтүп кетиветип, тикәнни дәссивәтти. 19
Сән дәрвәқә Едомниң үстидин ғәлибә қилдиң;
көңлүңдә өз-өзүңдин мәғрурлинип яйрап кәттиң.
Әнди өйүңдә қалғиниң яхши; немишкә бешиңға
күлпәт кәлтүрүп, өзүңни вә өзүң билән Йәһудани
балаға жиқитисән?». 20 Амма Амазия қулақ
салмиди. Бу иш Худадин кәлди; чүнки улар
Едомниң илаһлирини издигән еди, Худа уларни
[Йоашниң] қолиға чүшсун дәп әнә шундақ
орунлаштурған еди. 21 Шуниң билән Исраил
падишаси Йоаш җәңгә атлинип чиқти; икки тәрәп,
йәни у Йәһуда падишаси Амазия билән Бәйт-
Шәмәштә, җәң мәйданида йүз туранә учрашти.
22 Йәһуданиң адәмлири Исраилниң адәмлири
тәрипидин тирипирән қилинип, һәр бири өз
өйигә қечип кәтти. 23 Исраил падишаси Йоаш
Бәйт-Шәмәштә Йәһоаһазниң нәвриси, Йоашниң
оғли Йәһуда падишаси Амазияни әсир қилип
Йерусалимға елип барди; вә у Йерусалимниң
сепилиниң Әфраим дәрвазисидин тартип бүҗәк
дәрвазисиғичә болған төрт йүз гәзлик бир
бөлигини өрүвәтти. 24 У Худаниң өйидә, Обәд-
Едом мәсъул болуп сақлаватқан вә падишаниң
ордисидики ғәзнидин тепилған барлиқ алтун-
күмүч, қача-қучиларни буливалди вә кепиллик
сүпитидә бир нәччә тутқунни елип Самарийәгә
йенип кәтти. 25 Исраил падишаси Йәһоаһазниң
оғли Йоаш өлгәндин кейин, Йоашниң оғли,
Йәһуданиң падишаси Амазия он бәш жил өмүр
көрди. 26 Амазияниң қалған әмәллири болса, мана
уларниң һәммиси баштин ахириғичә «Йәһуда
вә Исраил падишалириниң тарихнамиси»да
пүтүлгән әмәсмиди? 27 Амазия Пәрвәрдигардин
ваз кәчкәндин башлапла Йерусалимда бәзиләр уни
қәстләшкә киришкән еди; шуниң билән у Лақиш
шәһиригә қечип кәтти; лекин қәстлигүчиләр
кәйнидин Лақишқа адәм әвәтип, у йәрдә уни
өлтүрди. 28 Андин улар уни атларға артип
Йерусалимға елип барди. У Йерусалимда ата-
бовилириниң арисида «Йәһуданиң шәһири»дә
дәпнә қилинди.

26 Йәһуданиң барлиқ хәлқи униң он алтә яшқа
киркән оғли Уззияни тикләп, уни атиси
Амазияниң орнида падиша қилди 2 (падиша
атиси ата-бовилириниң арисида ухлиғандин
кейин, Елат шәһирини қайтидин ясап, Йәһудаға
йәнә тәвә қилғучи дәл Уззия еди). 3 Уззия
тәхткә чиққан чеғида он алтә яш еди; у
Йерусалимда җәмий әллик икки жил падишалиқ
қилди. Униң анисиниң исми Йәколия болуп,
Йерусалимлиқ еди. 4 У атиси Амазияниң барлиқ
қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус
болғанни қилди. 5 Худа бәргән аламәт көрүнүшләр
билән йорутулған Зәкәрия Уззияға тәлим
бәргәчкә, у һаят вақтида Уззия Худани издиди;

вә у Пәрвәрдигарни издигән күнләрдә Худа униң
ишлирини раван қилди. 6 У чиқип Филистийләргә
һуҗум қилди вә Гатниң сепилини, Җабнәһниң
сепилини вә Ашдодниң сепилини чақтурувәтти.
Йәнә Ашдод әтрапида, шундақла Филистийләр
арисида бир нәччә шәһәр бәрпа қилди. 7 Худа
униң Филистийләр вә Гур-баалда туруватқан
Әрәбләр билән Маонларға қарши урушиға ярдәм
бәрди. 8 Аммонийлар Уззияға олпан төлиди;
Уззия толиму қудрәтлик болуп, нам-шөһрити
таки Мисирниң чегарисиғичә тарқалди. 9 Уззия
Йерусалимдики «Буҗәк дәрвазиси»да, «Җилға
дәрвазиси»да вә сепилниң қайрилидиған йеридә
мунарлар салди вә уларни әҗайип мустәһкәм
қилди. 10 У йәнә чөлләрдә бир мунчә күзәт
мунарлирини салғузди вә көп қудуқларни
колатти; чүнки униң Шәфәлаһ түзләңлигидә
вә егизликтә нурғун чарвиси бар еди; у йәнә
териқчилиққа амрақ болғачқа, тағларда вә етиз-
бағларда [нурғун] бағвәнләрни вә үзүмчиләрни
яллап ишләтти. 11 Уззияниң йәнә урушқа маһир
қошуни бар еди. Қошун катип Җәийәл вә әмәлдар
Маасеяһ ениқлиған санға асасән қисим-қисимлар
бойичә бөлүнүп, падишаниң сәрдарлиридин бири
болған Һананияниң йетәкчилиги астида сәп
болуп җәңгә чиқатти. 12 Бу батур җәңчиләр
ичидики һәр қайси җәмәт башлири җәмий
икки миң алтә йүз киши еди. 13 Уларниң
йетәкчилиги астидики қошун җәмий үч йүз
йәтмиш йәттә миң бәш йүз болуп, һәммиси
иштә қабил, җәңдә маһир еди, улар падишаға
ярдәмлишип дүшмәнгә һуҗум қилалайтти. 14
Уззия пүткүл қошунидики ләшкәрлирини қалқан,
нәйзә, добулға, савут, оқя вә салғилар биләнму
қуралландурған еди. 15 У йәнә Йерусалимда
устилар иҗад қилған оқ беши вә йоған ташларни
атқучи үскүниләрни яситип, уларни сепил
мунарлириға вә бүҗәклиригә орунлаштурған еди.
Униң нам-шөһрити жирақ-жирақларға кәткән еди,
чүнки у аламәт ярдәмләргә еришкәчкә, карамәт
қудрәт тапқан еди. 16 Лекин у күчәйгәндин кейин,
мәғрурлинип кәтти вә бу иш уни һалакәткә
елип барди. У Худаси Пәрвәрдигарға итаәтсизлик
қилип, хушбуйгаһ үстидә хушбуй яқимән дәп
Пәрвәрдигарниң өйигә кирди. 17 Каһин Азария
билән Пәрвәрдигарниң башқа каһинлиридин
сәксән әзимәт униң арқидин кирди; 18 Улар
падиша Уззияни тосуп: — И Уззия, Пәрвәрдигарға
хушбуй йеқиш саңа тәвә иш әмәс, бәлки хушбуй
йеқишқа муқәддәс хизмәткә аталған каһинлар
болған, Һарунниң әвлатлириға мәнсуптур;
муқәддәсханидин чиққин, чүнки итаәтсизлик
қилип қойдуң; сән Худа Пәрвәрдигардин иззәт
тапалмайдиған болуп қалисән, деди. 19 Уззия
қаттиқ ғәзәпләнди; у хушбуй яққили турған
һаләттә, қолида бир хушбуйданни тутуп туратти;
у Пәрвәрдигарниң өйидики хушбуйгаһниң
йенида туруп каһинларға ғәзәплиниватқан чағда,
каһинларниң алдидила униң пишанисиға мохо
өрләп чиқти. 20 Баш каһин Азария билән
башқа каһинлар қариса, мана, бирдинла униң
пишанисиға мохо өрләп чиққан еди; улар дәрһал
уни чиқиривәтишкә иттәрди; у өзиму чиқип
кетишкә алдириди, чүнки Пәрвәрдигар уни урған
еди. 21 Падиша Уззияни таки өлгичә мохо кесили
чирмивалди; у мохо кесили болғачқа, айрим
бир өйдә турди; шуниң билән у Пәрвәрдигарниң
өйигә кириштин мәһрум қилинди. Униң оғли
Йотам ординиң ишлирини башқуруп, жут сориди.
22 Уззияниң башқа әмәллири болса баштин
ахириғичә Амозниң оғли Йәшая пәйғәмбәр
тәрипидин йезип қалдурулғандур. 23 Уззия өзиниң
ата-бовилири арисида ухлиди; бәзиләр: — «У мохо
болған адәм» дегәчкә, у ата-бовилири қатарида
ятқузулған болсиму, падишалар қәбирстанлиғиға
тәвә [чәтрәк] бир йәрликкә дәпнә қилинди. Андин
оғли Йотам униң орниға падиша болди.

27 Йотам тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш
яшта еди; у Йерусалимда он алтә жил
сәлтәнәт қилди; униң анисиниң исми Йәруша
болуп, Задокниң қизи еди. 2 У атиси Уззияниң
барлиқ қилғанлиридәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә
дурус болғанни қилди (лекин у Пәрвәрдигарниң
муқәддәсханисиға кирмиди). Лекин хәлиқ йәнила
бузуқ ишларни қиливәрди. 3 Пәрвәрдигар өйиниң
жуқуриқи дәрвазисини ясатқучи Йотам еди; у
йәнә Офәлдики сепилдиму нурғун қурулушларни
қилди. 4 У Йәһуданиң тағлиқ районида
шәһәрләрни бена қилди, орманлиқлардиму қәлъә-
қорғанлар вә күзәт мунарлирини ясатти. 5 У
Аммонийларниң падишаси билән уруш қилип
уларни йәңди; шу жили Аммонийлар униңға үч
талант күмүч, миң тонна буғдай, миң тонна арпа
олпан бәрди; Аммонийлар иккинчи вә үчинчи

жилиму униңға охшаш олпан елип кәлди. 6 Йотам
Худаси Пәрвәрдигар алдида йоллирини тоғра
қилғини үчүн қудрәт тапти. 7 Йотамниң қалған
ишлири, җүмлидин қилған җәңлири вә тутқан
йоллириниң һәммиси мана «Йәһуда вә Исраил
падишалириниң тарихнамиси»да пүтүлгәндур. 8
У тәхткә чиққан чеғида жигирмә бәш яшта еди;
у Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт қилди. 9
Йотам ата-бовилири арисида ухлиди вә «Давутниң
шәһири»гә дәпнә қилинди; оғли Аһаз униң орниға
падиша болди.

28 Аһаз тәхткә чиққан чеғида жигирмә яшта
еди; у Йерусалимда он алтә жил сәлтәнәт
қилди. У атиси Давутқа охшаш Пәрвәрдигарниң
нәзиридә дурус болғанни қилмай, 2 Бәлки
Исраилниң падишалириниң йолиға кирип маңди;
у һәтта Бааллларға атап мәбудларни қуйдурди;
3 Пәрвәрдигар Исраиллар зиминидин һайдап
чиқарған әлләрниң жиркинчлик гуналирини
дорап, Һинном җилғисида күҗә көйдүрди, өзиниң
пәрзәнтлирини оттин өткүзүп көйдүрди; 4 Йәнә
«жуқури җайлар»да, дөңләрдә вә һәр қайси
көкәргән дәрәқ астида көйдүрмә қурбанлиқ
қилди вә күҗә көйдүрди. 5 Шуңа, униң Худаси
Пәрвәрдигар уни Сурийә падишасиниң қолиға
тапшурди; Сурийләр уни тар мар кәлтүрүп,
Йәһудадин нурғун хәлиқни тутқун қилип
Дәмәшққә елип кәтти. Худа йәнә уни Исраил
падишасиниң қолиға тапшурди, Исраил падишаси
[Йәһудада] чоң қирғинчилиқ елип барди. 6
Рәмалияниң оғли Пикаһ Йәһудада бир күн ичидә
бир йүз жигирмә миң адәмни өлтүрди, уларниң
һәммиси әзимәтләр еди; буниң сәвәви, улар
ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигардин ваз
кәчкән еди. 7 Зикри исимлиқ бир Әфраимий
әзимәт бар еди; у падишаниң оғли Маасияһани,
ординиң баш ғоҗидари Азрикам вә падишаниң
баш вәзири Әлканаһни қәтл қилди. 8 Исраиллар
өз қериндашлиридин икки йүз миң аял, оғул-
қиз балиларни тутқун қилип елип кәтти; улар
йәнә Йәһудадин нурғун уруш ғәниймәтлирини
булаң-талаң қилип Самарийәгә әкәтти. 9 Лекин
у йәрдә Пәрвәрдигарниң Одәд исимлиқ бир
пәйғәмбири бар еди; у Самарийәгә қайтип кәлгән
қошунниң алдиға чиқип уларға: — Қараңлар, ата-
боваңларниң Худаси Пәрвәрдигар Йәһудаларни
аччиғида силәрниң қолуңларға тапшурди вә
силәр пәләккә йәткән қәһри-ғәзәп билән уларни
өлтүрдүңлар. 10 Әнди силәр йәнә Йәһудалар билән
Йерусалимлиқларни мәҗбурий өзүңларға қул-
дидәк қилмақчи болуватисиләр. Лекин силәр
өзүңларму Худайиңлар Пәрвәрдигар алдида
гуна-итаәтсизликләр өткүздуңларғу? 11 Әнди
гепимгә қулақ селиңлар! Қериндашлириңлардин
тутқун қилип кәлгәнләрни қайтуруветиңлар,
чүнки Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви бешиңларға
чүшәй дәп қалди, деди. 12 Шуниң билән
Әфраимларниң бир қанчә йолбашчилири, йәни
Йоһананниң оғли Азария, Мәшиллимотниң
оғли Бәрәкия, Шаллумниң оғли Һәзәкия вә
Һадлайниң оғли Амаса қозғилип чиқип җәңдин
қайтип кәлгән қошунни тосувелип 13 уларға:
— Бу тутқунларни бу йәргә елип кирсәңлар
болмайду; бизниң Пәрвәрдигарниң алдида
гунайимиз туруп, йәнә техиму көп гуналар вә
итаәтсизликләрни айнитмақчимусиләр? Чүнки
бизниң итаәтсизлигимиз һелиму интайин
еғирдур, Исраилниң бешиға отлуқ қәһр-
ғәзәп чүшәй дәп қалди, деди. 14 Шуниң
билән ләшкәрләр тутқунлар билән уруш
ғәниймәтлирини йолбашчилар вә пүткүл җамаәт
алдида қалдуруп қойди. 15 Жуқирида исми
тилға елинған кишиләр қозғилип, тутқунларни
башлап чиқти, уруш ғәниймәтлири ичидин
кийим-кечәк вә аяқларни уларниң арисидики
барлиқ ялаңач, ялаң аяқ турғанларға кийгүзүп,
һәммисини йемәк-ичмәк билән ғизаландурди,
үстибашлирини майлиди, барлиқ аҗизларни
ешәкләргә миндүрүп, һәммисини «Хорма
дәрәқлири шәһири» дәп атилидиған Йерихоға,
өз қериндашлириниң қешиға апирип қойди,
андин Самарийәгә қайтти. 16 Бу чағда Аһаз
падиша Асурийәниң падишалириға ярдәм тиләп
адәм әвәтти, 17 чүнки Едомийлар йәнә Йәһудаға
һуҗум қилип нурғун адәмни тутқун қилип кәткән
еди. 18 Филистийләрму Шәфәлаһ түзләңлигидики
вә Йәһуданиң җәнубидики шәһәрләргә таҗавуз
қилип кирип, Бәйт-Шәмәш, Айҗалон, Гәдәрот,
Сокоһ вә Сокоһқа тәвә йеза-қишлақларни, Тимнаһ
вә Тимнаһқа тәвә йеза-қишлақларни, Гимзо вә
Гимзоға тәвә йеза-қишлақларни ишғал қилип,
шу йәрләргә җайлашқан еди. 19 Пәрвәрдигар
Йәһуданиң падишаси Аһаз түпәйлидин Йәһудани
хорлуққа қалдурди; чүнки Аһаз Йәһудани

итаәтсиликкә езиқтурди вә өзи Пәрвәрдигарға
еғир асийлиқ қилди. 20 Асурийәниң падишаси
Тиглат-Пилнәсәр дәрвәқә униң йениға кәлди,
лекин ярдәм беришниң орниға, униңға көп
аваричиликләрни кәлтүрди. 21 Чүнки Аһаз
Пәрвәрдигарниң өйидин, падишаниң ордисидин,
шундақла әмәлдарларниң өйлиридин көп мал-
дунияни чиқирип, Асурийә падишасиға бәргән
болсиму, лекин униңға һеч пайдиси болмиди. 22
Мошундақ интайин мүшкүл пәйттә бу падиша
Аһаз Пәрвәрдигар алдида техиму еғир қәбиһликкә
чөкүп кәтти. 23 У өзини мәғлуп қилған
Дәмәшқниң илаһлириға қурбанлиқ сунди, чүнки
у: «Сурийәниң падишалириниң илаһлири уларға
ярдәм қилди, шуңа мәнму уларға қурбанлиқ
сунуп, уларни маңиму ярдәм беридиған қилимән»
деди. Лекин әксичә бу бутлар униң өзини,
шундақла барлиқ Исраилларни һалакәткә елип
барди. 24 Аһаз Пәрвәрдигарниң өйидики әсвап-
буюмларни жиғип елип чиқип, уларни кесип-
езип парә-парә қиливәтти; вә Пәрвәрдигарниң
өйиниң дәрвазилирини печәтливәтти. Һәм
өзи үчүн Йерусалимниң һәр бир доқмушида
қурбангаһларни салғузди. 25 У йәнә Йәһуданиң
һәр қайси шәһәрлиридә башқа илаһларға хушбуй
йеқиш үчүн «жуқури җайлар»ни салғузди, шундақ
қилип ата-бовилириниң Худаси Пәрвәрдигарниң
ғәзиви қозғалди. 26 Мана, униң қалған ишлири,
җүмлидин барлиқ тутқан йоллири баштин-
ахириғичә «Йәһуда вә Исраил падишалириниң
тарихнамиси»да пүтүлгәндур. 27 Аһаз ата-
бовилири арисида ухлиди; кишиләр уни
Йерусалим шәһиригә дәпнә қилди, лекин уни
Исраил падишалириниң қәбирстанлиғиға дәпнә
қилмиди. Оғли Һәзәкия униң орниға падиша
болди.

29 Һәзәкия тәхткә чиққан чеғида жигирмә
бәш яшта еди; у Йерусалимда жигирмә
тоққуз жил сәлтәнәт қилди. Униң анисиниң
исми Абия болуп, Зәкәрияниң қизи еди. 2
[Һәзәкия] атиси Давут барлиқ қилғанлиридәк,
Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни қилди.
3 У тәхткә чиққан биринчи жилиниң биринчи
ейида Пәрвәрдигар өйиниң дәрвазилирини
ачтуруп, йеңибаштин ясатти. 4 У каһинлар
билән Лавийларни [Худаниң өйигә] чақирип
келип, [алдинқи] һойлисиниң мәйданиниң
шәриқ тәрипигә жиғип, 5 уларға: — И Лавийлар,
гепимгә қулақ селиңлар; өзүңларни Худаға
атап пакизлаңлар вә ата-бовaңларниң Худаси
Пәрвәрдигарниң өйини униңға муқәддәс қилип
пакизлаңлар, муқәддәсханидин барлиқ паскина
нәрсиләрни чиқирип ташлаңлар. 6 Чүнки бизниң
ата-бовилиримиз асийлиқ қилип, Худайимиз
Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни
қилип, Униңдин ваз кәчти, Пәрвәрдигарниң
туралғусидин йүзини өрүп, Униңға арқини
қилди. 7 Улар айванниң ишиклирини етивәткән,
чирақларни өчүривәткән, хушбуй яқмиған еди
вә муқәддәсханида Исраилниң Худасиға һеч
көйдүрмә қурбанлиқларни сунмайдиған болуп
кәткән еди; 8 Шу сәвәптин Пәрвәрдигарниң
ғәзиви Йәһуда билән Йерусалимдикиләрниң
үстигә чүшүп, худди өз көзүңлар билән көрүп
турғиниңлардәк, уларни дәһшәткә селип,
вәһимә болушқа һәм заңлиқ қилип уш-уш
қилинидиған объекткә айландуруп қойди. 9
Шу сәвәптин ата-бовилиримиз қилич астида
қалди; оғул-қизлиримиз вә хотунлиримизму
тутқун қилинди. 10 Әнди мән Исраилниң Худаси
болған Пәрвәрдигарниң ғәзивиниң биздин
яндурулуши үчүн, Униң билән әһдилишиш
нийитигә кәлдим. 11 И балилирим, ғапил
болмаңлар; чүнки Пәрвәрдигар силәрни Өз алдида
туруп хизмитидә болушқа, Униң хизмәткари
болуп хушбуй йеқишқа таллиған, деди. 12
Шуниң билән Лавийлардин төвәндикиләр
орнидин туруп оттуриға чиқти: — Коһатлардин
болған Амасайниң оғли Маһат вә Азарияниң
оғли Йоел, Мәрарилардин Абдиниң оғли Киш,
Йәһалләләлниң оғли Азария, Гәршонлардин
Зиммаһниң оғли Йоаһ, Йоаһниң оғли Едән,
13 Әлизафанниң әвлатлиридин Шимри билән
Җәийәл, Асафниң әвлатлиридин Зәкәрия билән
Маттания; 14 Һеманниң әвлатлиридин Йәһийәл
билән Шимәй, Йәдутунниң әвлатлиридин Шемая
билән Уззийәлләр. 15 Улар қериндашлирини
жиғип, өзлирини [Худаға] атап паклиди,
падишаниң тапшуруғи, Пәрвәрдигарниң әмри
бойичә Пәрвәрдигарниң өйини пакизлашқа кирди.
16 Каһинлар Пәрвәрдигарниң өйиниң ичкирисигә
пакизлашқа кирди; улар Пәрвәрдигарниң
муқәддәс җайидин тапқан барлиқ напак-иплас
нәрсиләрни Пәрвәрдигар өйиниң һойлисиға

тошуп чиқти; андин уларни Лавийлар елип
чиқип, [шәһәр сиртидики] Кидрон җилғисиға
апирип төкти. 17 Улар биринчи айниң биринчи
күнидин башлап, өйни қайтидин Худаға
атап пакизлашқа киришип, сәккизинчи күни
Пәрвәрдигар өйиниң айвиниға чиқти; улар [йәнә]
сәккиз күн вақит сәрп қилип Пәрвәрдигар өйини
пакизлап, биринчи айниң он алтинчи күнигә
кәлгәндә ишни түгәтти. 18 Андин улар Һәзәкия
падишаниң алдиға кирип: — Биз Пәрвәрдигарниң
пүткүл өйини, җүмлидин көйдүрмә қурбанлиқ
қурбангаһини вә униңдики барлиқ қача-
қуча, әсвапларни, «тәқдим нан» тизилидиған
ширәни вә ширә үстидики барлиқ қача-қуча,
әсвапларни пакизливәттуқ; 19 Аһаз падиша
тәхттики чеғида асийлиқ қилип ташливәткән
барлиқ қача-қуча, әсвапларни тәйярлап тәх
қилип, пакизлап қойдуқ; мана, улар һазир
Пәрвәрдигарниң қурбангаһи алдиға қоюлди,
деди. 20 Һәзәкия падиша әтигәндә таң сәһәр
орнидин туруп шәһәрдики әмәлдарларни жиғип
Пәрвәрдигарниң өйигә чиқти. 21 Улар падишалиқ
үчүн, муқәддәсхана вә пүтүн Йәһудалар үчүн
гуна қурбанлиғи қилишқа йәттә буқа, йәттә
қочқар, йәттә қоза вә йәттә текә елип кәлди;
[падиша] Һарун әвлатлири болған каһинларға
буларни Пәрвәрдигарниң қурбангаһиға сунушни
буйруди. 22 Улар буқиларни боғузлиди,
каһинлар қенини елип, қурбангаһқа сәпти;
андин улар қочқарларниму боғузлап, қенини
қурбангаһқа сәпти; қозиларниму боғузлап,
уларниң қениниму қурбангаһқа сәпти. 23 Ахирида
гуна қурбанлиғи қилинидиған текиләрни падиша
вә җамаәт алдиға йетиләп келивиди, [падиша вә
җамаәт] қоллирини текиләр үстигә қоюшти. 24
Каһинлар текиләрни боғузлап, қенини барлиқ
Исраилларниң гунайи үчүн кәчүрүм-кафарәт
сүпитидә қурбангаһқа сәпти; чүнки падиша:
«Көйдүрмә қурбанлиқ вә гуна қурбанлиғи барлиқ
Исраиллар үчүн сунулсун» дегән еди. 25 Падиша
йәнә Лавийларни Пәрвәрдигар өйидә Давутниң,
[Давут] падишаниң алдин көргүчиси гадниң вә
Натан пәйғәмбәрниң буйруғинидәк җаңҗаң,
тәмбур вә чилтар қатарлиқ сазларни тутуп, сәп
болуп турушқа тайинлиди (чүнки әслидә бу әмир
Пәрвәрдигардин, өз пәйғәмбәрлириниң вастиси
билән тапиланған еди). 26 Шуниң билән Лавийлар
Давутниң сазлирини, каһинлар канайларни
тутқан һалда турушти. 27 Һәзәкия көйдүрмә
қурбанлиқ қурбангаһ үстигә сунулсун, дәп
буйруди. Көйдүрмә қурбанлиқ сунулған һаман,
Пәрвәрдигарға аталған нәғмә-нава қилинишқа,
канайлар челинишқа вә Исраилниң падишаси
Давутниң сазлири тәңкәш қилинишқа башлиди. 28
Пүткүл көйдүрмә қурбанлиқ өткүзүлүп болғичә,
пүткүл җамаәт сәҗдигә олтиришти, нәғмә-
навачилар нәғмә-нава қилишти, канайчилар
канай челип турди. 29 Көйдүрмә қурбанлиқ
өткүзүлүп болғанда, падиша вә униң билән һазир
болғанларниң һәммиси тизлинип сәҗдә қилишти.
30 Һәзәкия падиша вә әмәлдарлар йәнә Лавийларға
Давутниң вә алдин көргүчи Асафниң шеирлири
билән Пәрвәрдигарға Һәмдусана оқушни буйруди;
шуниң билән улар хошал-хурамлиқ билән
Пәрвәрдигарға һәмдусана оқушуп, баш егип сәҗдә
қилишти. 31 Һәзәкия: — Силәр әнди өзүңларни
Пәрвәрдигарға муқәддәс болушқа беғишлиған
екәнсиләр, алдиға келиңлар, қурбанлиқлар,
тәшәккүр қурбанлиқлирини Рәбниң өйигә
кәлтүрүп сунуңлар, девиди, җамаәт қурбанлиқлар
вә тәшәккүр қурбанлиқлирини кәлтүрүшти;
халиғанлар көйдүрмә қурбанлиғини кәлтүрүшти.
32 Җамаәт елип кәлгән көйдүрмә қурбанлиқлар
төвәндикичә: — йәтмиш буқа, йүз қочқар, икки
йүз қоза; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарға
атап көйдүрмә қурбанлиққа әкилингән еди. 33
Булардин башқа Пәрвәрдигарға аталған алтә йүз
буқа, үч миң қойму бар еди. 34 Каһинлар бәк
аз болғачқа, көйдүрмә қурбанлиқ маллириниң
терисини союшқа үлгүрәлмәйтти; шуңа Лавий
қериндашлири таки маллар союлуп болғичә һәм
башқа каһинлар өзлирини [Худаға] атап паклап
болғичә ярдәмләшти (чүнки Лавийлар өзлирини
[Худаға] атап паклаш ишида каһинларға нисбәтән
бәкрәк ихласмән еди). 35 Униң үстигә көйдүрмә
қурбанлиқлар наһайити көп еди, шундақла
енақлиқ қурбанлиқлириниң мейи вә көйдүрмә
қурбанлиқларға қошулған шарап һәдийилириму
наһайити көп еди. Шундақ қилип Пәрвәрдигар
өйидики ибадәт хизмәтлири йеңибаштин әслигә
кәлтүрүлди. 36 Худа Өз хәлқигә бу ишларни
орунлаштурғанлиғи үчүн Һәзәкия вә пүткүл
хәлиқ толиму хошал болушти; чүнки бу ишлар
бәк тезла беҗирилип болған еди.

30 Һәзәкия пүтүн Исраилға вә Йәһудаға
адәм әвәтип һәмдә Әфраимлар билән
Манассәһләргә хәт йезип, уларни Исраилниң
Худаси болған Пәрвәрдигарни сеғинип «өтүп
кетиш һейти»ни өткүзүш үчүн Йерусалимға,
Пәрвәрдигарниң өйигә жиғилишни чақирди
2 (Падишаһ, әмәлдарлири вә Йерусалимдики
барлиқ җамаәт билән биллә мәслиһәтлишип,
иккинчи айда өтүп кетиш һейтини өткүзәйли дәп
қарарға келишти. 3 Лекин пакланған каһинлар
йетишмигәчкә, хәлиқму Йерусалимға жиғилип
болмиғачқа, һейтни вақтида өткүзәлмиди). 4
Падиша вә пүткүл җамаәт бу планни наһайити
яхши бопту, дәп қариди. 5 Шуниң билән улар
пүткүл Исраилниң Бәәр-Шебадин Данғичә барлиқ
хәлқини Йерусалимға келип, Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарни сеғинип өтүп кетиш һейтини
өткүзүшкә чақириқнамә әвәтәйли, дәп бекитти;
чүнки улар һейтни узун вақитлардин буян
пүтүлгән бәлгүлимә бойичә өткүзүлмигән еди.
6 Чапарманләр падиша билән әмәлдарларниң
хәтлирини елип, пүтүн Исраил вә Йәһуда жутини
кезип, падишаниң ярлиғи бойичә мундақ хәвәрни
җакалиди: «И Исраиллар, Ибраһим, Исһақ
вә Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға
йенип келиңлар, шундақ қилсаңлар У
Асурийә падишалириниң чаңгилидин қутулған
қалдиңларниң йениға йенип келиду. 7
Ата-боваңлар вә қериндишиңларға охшаш
болмаңлар; улар өз ата-бовилириниң Худаси
Пәрвәрдигарға асийлиқ қилғачқа, У худди силәр
көргәндәк уларни харабичиликкә тапшурған.
8 Ата-боваңларға охшаш бойнуңларни қаттиқ
қилмаңлар; Пәрвәрдигарниң отлуқ ғәзивиниң
силәрдин көтирилип кетиши үчүн, әнди
силәр Пәрвәрдигарға беқиниңлар, У мәңгүгә
Өзигә хас дәп атиған муқәддәсханиға келип,
Худайиңлар болған Пәрвәрдигарниң хизмитидә
болуңлар. 9 Әгәр силәр Пәрвәрдигарға қайтсаңлар,
қериндашлириңлар вә бала-җақилириңлар
өзлирини тутқун қилғанларниң алдида рәһим-
илтипатқа еришип, бу жутқа қайтип келиду;
чүнки Худайиңлар болған Пәрвәрдигар шапаәтлик
вә рәһимликтур; силәр Униң тәрипигә өтсәңлар,
У силәрдин йүз өрүмәйду». 10 Чапарманләр
шәһәрму-шәһәр берип, таки Зәбулунғичә Әфраим
вә Манассәһниң жутлирини кезип чиқти;
лекин у йәрдикиләр уларни заңлиқ қилип
мәсқирә қилатти. 11 Һалбуки, Ашир, Манассәһ вә
Зәбулунлардин бәзилири өзлирини төвән тутуп
Йерусалимға кәлди. 12 Униң үстигә, Худаниң қоли
Йәһудаларниң үстидә болуп, уларни бир нийәттә
падишаниң вә әмәлдарларниң Пәрвәрдигарниң
сөзигә асасән чиқарған әмрини ишқа ашурушқа
бир җан бир дил қилди. 13 Шуниң билән иккинчи
айда нурғун кишиләр петир нан һейтини өткүзүш
үчүн Йерусалимға жиғилған еди; топланған
хәлиқ зор бир түркүм адәм еди. 14 Улар қозғилип
Йерусалим шәһиридики қурбангаһларни бузуп
йоқитип, исриқгаһларниму елип чиқип, Кидрон
җилғисиға апирип ташлиди. 15 Улар иккинчи
айниң он төртинчи күни өтүп кетиш һейтиға
аталған [қозиларни] сойди. Каһинлар билән
Лавийлар буниңға қарап хиҗил болуп, өзлирини
[Худаға] муқәддәс болушқа паклап, көйдүрмә
қурбанлиқларни Пәрвәрдигарниң өйигә елип
келишти. 16 Улар Худаниң адими болған Мусаға
чүшүрүлгән Тәврат қануниға асасән, бәлгүлимә
бойичә өз орунлириға келип турушти. Каһинлар
Лавийларниң қолидин қанни елип [қурбангаһқа]
сәпти. 17 Җамаәт ичидә паклинип болмиғанлар
хелә болғачқа, Лавийлар пакланмиған барлиқ
кишиләрниң орнида өтүп кетиш һейтиға
беғишланған қозиларни Пәрвәрдигарға аташ үчүн
союшқа мәсъул еди. 18 Чүнки Әфраим вә Манассәһ,
Иссакар вә Зәбулундин кәлгән көпинчиси, хелә
көп бир түркүм кишиләр пакланмай турупла,
Тәврат бәлгүлимисигә хилап һалда өтүп кетиш
һейтиға атап союлған қоза гөшлирини йейишкә
киришти; бирақ Һәзәкия улар һәққидә дуа
қилип: — Кимки өз ата-бовисиниң Худаси болған
Пәрвәрдигарни чин көңлидин изләш нийитигә
кәлгән болса, гәрчә улар муқәддәсханиға
аит паклиниш бәлгүлимисигә мувапиқ пак
қилинмисиму, меһриван Пәрвәрдигар уларни әпу
қилғай, деди. 20 Пәрвәрдигар Һәзәкияниң дуасиға
қулақ селип хәлиқни әпу қилди. 21 Йерусалимда
туруватқан Исраиллар петир нан һейтини йәттә
күн шундақ хошаллиқ ичидә өткүзди; Лавийлар
билән каһинлар һәр күни Пәрвәрдигарға аталған
мәдһийә сазлири билән Пәрвәрдигарға һәмдусана
оқушти. 22 Һәзәкия Пәрвәрдигарниң вәһийлирини
чүшәндүрүшкә маһир Лавийларға илһам берип
турди; хәлиқ йәттә күн һейт қурбанлиқлирини

йеди; улар енақлиқ қурбанлиқлирини сунуп,
ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарни
мәдһийилиди. 23 Барлиқ җамаәт йәнә йәттә
күн һейт өткүзүш тоғрилиқ мәслиһәтлишип,
йәнә хошал-хурамлиққа чөмгән һалда йәттә күн
һейт өткүзди. 24 Чүнки Йәһуданиң падишаси
Һәзәкия җамаәткә миң буқа вә йәттә миң қой
һәдийә қилди; әмәлдарларму җамаәткә миң буқа,
он миң қой һәдийә қилди. Нурғун каһинлар
өзлирини [Худаға] атап паклиди. 25 Пүткүл Йәһуда
җамаити, каһинлар, Лавийлар, Исраилдин чиққан
барлиқ җамаәт, җүмлидин Исраилда туруватқан
мусапирлар һәмдә Йәһудада туруватқан
мусапирларниң һәммиси аламәт хошал болушти.
26 Йерусалимни ғайәт зор хошаллиқ кәйпият
қаплиди; чүнки Исраилниң падишаси Давутниң
оғли Сулайманниң заманидин буян, Йерусалимда
мундақ тәнтәнә болуп бақмиған еди. 27 Ахирида
Лавийлардин болған каһинлар орнидин қопуп,
хәлиққә бәхит-бәрикәт тилиди; уларниң садаси
Худаға аңланди, дуаси асманларға, Униң муқәддәс
туралғусиға йәтти.

31 Бу ишларниң һәммиси түгигәндин кейин, бу
йәрдә һазир болған Исраилларниң һәммиси
Йәһуданиң һәр қайси шәһәрлиригә берип, у
йәрләрдики «бут түврүк»ләрни чеқип, Ашәраһ
бутлирини кесип ташливәтти; йәнә Йәһуда вә
Бинямин зиминда, шундақла Әфраим вә Манассәһ
зимининиң һәр қайси йәрлиридики «жуқури
җайлар» вә қурбангаһларни, һәммисини бузуп
йоқатқичә сөкүп ташлиди. Шуниңдин кейин
Исраил хәлқиниң һәр қайсиси өз тәвәлигигә,
өз шәһәрлиригә қайтип кетишти. 2 Һәзәкия
каһинлар билән Лавийларни нөвәт-гуруппиларға
бөлүп, каһинлар билән Лавийларниң һәр
қайсисини өзигә хас хизмитигә бекитип,
көйдүрмә қурбанлиқ вә енақлиқ қурбанлиқлири
сунуп, Пәрвәрдигар өйиниң һойлилирида, ишик-
дәрвазилири ичидә вәзипә өтәп, Пәрвәрдигарға
тәшәккүр-мәдһийә оқуйдиған қилди. 3 Падиша
йәнә өз мелидин бир үлүшни елип көйдүрмә
қурбанлиқлар үчүн ишлитишкә буйруди;
булар Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида
пүтүлгини бойичә әтигәнлик вә кәчлик көйдүрмә
қурбанлиқлар, шабат күни, йеңи ай вә һейт-
байрам күнлиридики көйдүрмә қурбанлиқлар
үчүн айрилди. 4 Падиша йәнә каһинлар билән
Лавийларниң Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунини
чиң ижра қилиши үчүн, тәқдим қилишқа
тегишлик үлүшини уларға бериңлар, дәп
Йерусалимда турушлуқ хәлиққә буйруди. 5
Бу буйруқ чиқирилиши биләнла, Исраиллар
һосул-мәһсулатлириниң дәсләпки елинған
қисми ашлиқ, йеңи шарап, [зәйтун] мейи вә
һәсәлләрни һәмдә етизлиқтин чиққан һәр
хил мәһсулатларниң һосуллиридин әкилишти,
йәнә һәр хил нәрсилириниң ондин бирини
өшригә түркүмләп әкилишти. 6 Йәһуданиң
һәр қайси шәһәрлиридә туруватқан Исраиллар
билән Йәһудаларму қой-калилириниң ондин
бирини өшригә вә Пәрвәрдигар Худасиға аталған
муқәддәс буюмларниң ондин бирини өшригә
әкилип, дога-дога догиливәтти. 7 Үчинчи айдин
башлап догилинип, йәттинчи айға кәлгәндә
тохтиди. 8 Һәзәкия әмәлдарлар билән биллә
келип, дога-дога болған бу мәһсулатларни көрүп
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқуди вә
Униң хәлқи болған Исраилларға бәхит-саадәт
тилиди. 9 Һәзәкия каһинлар билән Лавийлардин
бу дога-дога мәһсулатлар тоғрилиқ соривиди,
10 Задок җәмәтидин болған баш каһин Азария
униңға җавап берип: — Хәлиқ Пәрвәрдигарниң
өйигә һәдийә кәлтүргили башлиғандин буян
тойғидәк йедуқ, йәнә нурғун ешип қалди. Чүнки
Пәрвәрдигар Өз хәлқини бәрикәтлигән, шуңа
ешип қалғиниму шунчә көп, деди. 11 Һәзәкия
Пәрвәрдигарниң өйидә амбарларни тәйярлашни
буйрувиди, улар шундақ қилди. 12 Улар сәмимий-
садақәтлик билән һәдийәләрни, ондин бир
өшрә вә Худаға алаһидә аталған нәрсиләрни
амбарларға әкирди. Лавийлардин болған Конония
баш амбарчи, иниси Шимәй муавин баш амбарчи
болди. 13 Конония вә иниси Шимәйниң қол астида
Йәһийәл, Азария, Нахат, Асаһәл, Йәримот, Йозабад,
Әлийәл, Йисмақия, Маһат вә Бенаялар назарәт
қилиш хизмитигә мәсъул болди; буларниң
һәммисини Һәзәкия падиша билән Худаниң
өйиниң башқурғучиси Азарияниң көрсәтмиси
билән ишләйтти. 14 Шәрқий дәрвазиниң
дәрвазивини Лавий Йимнаһниң оғли Корә Худаға
халис қилинған һәдийә-соғатларға мәсъул еди;
у Пәрвәрдигарға сунулған вә «әң муқәддәс»
болған нәрсиләрни тәқсим қилатти. 15 Едән,
Минямин, Йәшуа, Шемая, Амария вә Шеканиялар

униң қол астида болуп, улар каһинларниң
һәр қайси шәһәрлиридә, чоң-кичиклигигә
қаралмай, нөвәт бойичә өз қериндашлириға
буларни үләштүрүп беришкә тайинланди; 16
Буниңдин башқа, улар нәсәбнамигә тизимланған
үч яштин жуқури әркәклардин, һәр күни
нөвити бойичә Пәрвәрдигарниң өйигә кирип,
жүкләнгән вәзиписини орунлайдиғанларниң
һәммисигиму тәқсим қилип берәтти. 17
Улар нәсәби тизимланған җәмәтлири бойичә
каһинларғиму һәмдә жигирмә яштин ашқан
Лавийларға нөвити вә вәзиписигә қарап
тәқсим қилип берәтти; 18 нәсәбнамидә «[Лавий
җамаити]» [дәп], пүтүлгинигә қарап буларниң
барлиқ кичик балилириға, хотунлири вә оғул-
қиз пәрзәнтлиригиму тәқсим қилип берәтти;
чүнки улар садақәтлик билән өзлирини Худаға
атап паклинип, муқәддәс болушқа беғишлиған
еди. 19 Һәр қайси шәһәрләрниң әтраплирида
олтирақлашқан, Һаруннниң әвлатлири болған
каһинларға болса, һәр бир шәһәрдә мәхсус
тизимланған адәм қоюлған еди; улар каһинлар
ичидики барлиқ әркәкләргә вә шундақла
нәсәбнамидә пүтүлгән барлиқ Лавийларға
тегишлик үлүшлирини берәтти. 20 Һәзәкия пүтүн
Йәһуда зиминида шундақ қилди; у өз Худаси
болған Пәрвәрдигар алдида яхши, дурус вә һәқ
болғанни қилди. 21 Мәйли Пәрвәрдигарниң
өйидики хизмәтләргә аит ишта болсун, мәйли
Тәврат қануниға һәм әмирлиригә әмәл қилиш
нийитидә Худасини издәштә болсун, у пүтүн
қәлби билән қилди вә ронақ тапти.

32 Бу барлиқ ишларни вә садақәтлик әмәлләрни
бежиргәндин кейин, Асурийә падишаси
Сәннахериб Йәһудаға таҗавуз қилип, қорғанлиқ
шәһәрлиригә һуҗум қилип бөсүп кирип, уларни
ишғал қилиш үчүн уларни қоршивалди. 2
Һәзәкия Сәннахерибниң кәлгәнлигини көрүп,
униң Йерусалимға һуҗум қилиш нийитиниң
барлиғини билгәндә, 3 әмәлдарлири вә батур
әзимәтлири билән шәһәр сиртидики булақ-
ериқларни тосуветиш тоғрилиқ мәслиһәтләшти;
улар уни қоллиди. 4 Шуниң билән нурғун кишиләр
жиғилип: «Немә үчүн Асурийә падишалириға мол
су мәнбәсини тепивелишиға қалдуридикәнмиз?»
дәп барлиқ булақ көзлирини етивәтти вә
у жут оттурисидин еқип өтидиған ериқни
тосувәтти. 5 Һәзәкия өзини ғәйрәтләндүрүп,
бузулуп кәткән сепилларни йеңибаштин оңлатти,
үстигә қаравулханиларни салдурди, йәнә бир
ташқи сепилму ясатти һәмдә Давут шәһиридики
«Милло» қәлъәсини мустәһкәмлиди; у йәнә
нурғун қурал-яроқ вә қалқанларни ясатти. 6
У хәлиқниң үстигә сәрдарларни тайинлиди
андин уларни шәһәр дәрвазисидики мәйданға, өз
алдиға жиғдуруп, уларға илһам-риғбәт берип: 7 —
Ирадәңларни чиң қилип батур болуңлар, Асурийә
падишасидин вә униңға әгәшкән зор қошундин
қорқмаңлар яки алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки
биз билән биргә болғучилар улар билән биргә
болғучилардин көптур. 8 Униң билән биргә
болғини наһайити бир инсаний әтлик биләк,
халас; лекин биз билән биллә болғучи болса
бизгә мәдәткар болуп, биз үчүн җәң қилғучи
Худайимиз Пәрвәрдигар бардур! — деди. Хәлиқ
Йәһуданиң падишаси Һәзәкияниң сөзлиригә
ишинип таянди. 9 Шуниңдин кейин Асурийә
падишаси Сәннахериб пүткүл күч-қошуни билән
Лақиш шәһирини муһасиригә алди; шу чағда
у хизмәткарлирини Йерусалимға, Йәһуданиң
падишаси Һәзәкияға, шундақла Йерусалимда
туруватқан барлиқ Йәһудаларға әвәтип, уларға
мундақ сөзләрни йәткүзүп: — 10 «Асурийә
падишаси Сәннахериб: «Йерусалим муһасирә
ичидә туруқлуқ, силәр зади немигә тайинип
униңда техичә туруватисиләр? 11 Һәзәкия
силәргә: «Пәрвәрдигар Худайимиз бизни Асурийә
падишасиниң чаңгилидин қутулдуриду», дәп
ишәндүрүп, силәрни ачлиқ вә уссузлуқтин өлүмгә
тапшурмақчи болуватмамду? 12 Шу Һәзәкия
Пәрвәрдигарға аталған «жуқури җайлар»ни
һәм қурбангаһларни йоқ қиливәттиғу? Андин
Йәһудадики вә Йерусалимдикиләргә: — «Силәр
бирла қурбангаһ алдида сәҗдә қилисиләр вә
шуниң үстигила хушбуй яқисиләр» дәп әмир
қилған әмәсмиди? 13 Мениң вә мениң ата-
бовилиримниң барлиқ әл хәлиқлиригә немә
қилғанлиғини билмәмсиләр? Әл-жутларниң
илаһ-бутлири өз зиминини мениң қолумдин
қутқузушқа бирәр амал қилалиғанму? 14
Мениң ата-бовилирим үзүл-кесил йоқатқан
әшу әл-жутларниң бут-илаһлириниң қайсибири
өз хәлқини мениң қолумдин қутқузалиған?
Ундақта силәрниң Худайиңлар силәрни мениң

қолумдин қутқузаламти? 15 Силәр әнди
Һәзәкияға алданмаңлар, силәрни шундақ
қайил қилишиға йол қоймаңлар яки униңға
ишинипму олтармаңлар; чүнки мәйли қайси
әлниң, қайси падишалиқниң илаһи болсун,
һеч қайсиси өз хәлқини мениң қолумдин яки
мениң ата-бовилиримниң қолидин һеч қутқузуп
чиқалмиди; силәрниң Худайиңлар силәрни мениң
чаңгилимдин техиму қутулдурувалалмайду
әмәсму? — дәйду» — деди. 16 [Сәннахерибниң]
хизмәткарлири давамлиқ йәнә Пәрвәрдигар
Худани вә Униң хизмәткари Һәзәкияни
һақарәтләйдиған гәпләрниму қилди. 17 Андин
Сәннахериб техи хәт йезип, Исраилниң Худаси
болған Пәрвәрдигарни һақарәтләп, заңлиқ қилип:
«Худди һәр қайси әл-жутларниң илаһлири өз
хәлқини мениң чаңгилимдин қутқузалмиғандәк,
Һәзәкияниң Худасиму Униң хәлқини мениң
чаңгилимдин қутқузалмайду» деди. 18 Улар
шәһәрни елиш ғәризидә Йерусалим сепилидә
туруватқан хәлиқни қорқутуп, патипарақчилиққа
чөмдүрүш үчүн Йәһудий тилида үнлүк товлап
турди. 19 Улар Йерусалимниң Худасини худди
йәр йүзидики ят хәлиқләрниң инсанниң қолида
ясалған илаһлириға охшитип сөзлиди. 20 Шуниң
түпәйлидин Һәзәкия падиша вә Амозниң оғли
Йәшая пәйғәмбәр дуа қилип асманға қарап нида
қиливиди, 21 Пәрвәрдигар бир Пәриштә әвәтти,
у Асурийә падишаси қошунининиң ләшкәргаһиға
кирип, пүткүл батур жәңчиләрни, әмәлдалар
вә сәрдарларни қоймай қиривәтти. Шуниң
билән Асурийә падишаси шәрмәндә болуп өз
жутиға қайтип кәтти. Өзиниң бутханисиға
киргән чеғида өз пуштидин болған оғуллири
уни қилич билән чепип өлтүрди. 22 Әнә шу
тәриқидә, Пәрвәрдигар Һәзәкияни вә Йерусалим
аһалисини Асурийә падишаси Сәннахерибниң
вә башқа барлиқ дүшмәнләрниң чаңгилидин
қутқузуп қалди вә уларни һәр тәрәптә қоғдиди.
23 Нурғун кишиләр һәдийәләрни Пәрвәрдигарға
аташ үчүн Йерусалимға әкәлди, шундақла нурғун
есил нәрсиләрни әкилип Йәһуда падишаси
Һәзәкияға сунди; шуниңдин етиварән Һәзәкия
барлиқ әл-жутларниң иззәт-һөрмитигә сазавәр
болди. 24 Шу күнләрдә Һәзәкия кесәл болуп
сакратқа чүшүп қалди; у Пәрвәрдигарға тилавәт
қилди вә Пәрвәрдигар сөз қилип, униңға бир
мөжизилик аламәт көрсәтти. 25 Лекин Һәзәкия
өзигә көрситилгән илтипатқа мувапиқ тәшәккүр
ейтмиди; у көңлидә тәкәббурлишип кәтти. Шуңа
Худаниң ғәзиви униңға вә шуниңдәк Йәһуда вә
Йерусалимдикиләргә қозғалди. 26 Лекин Һәзәкия
вә Йерусалимдикиләр тәкәббурлиғидин йенип
өзлирини төвән тутуп жүргәчкә, Пәрвәрдигарниң
ғәзиви Һәзәкияниң күнлиридә уларға чүшмиди.
27 Һәзәкияниң дунияси толиму көп, иззәт-
һөрмити қәвәтла жуқури еди; у өзигә алтун,
күмүч, гөһәр-яқут, хушбуй дора-дәрмәк, қалқан
вә һәр хил қиммәтлик буюмларни сақлайдиған
ғәзниләрни салдурди; 28 у йәнә ашлиқ, йеңи
шарап вә зәйтун мейи сақлайдиған амбарларни,
йәнә һәр түрлүк маллар вә падилири үчүн еғил-
қотанларни салдурди. 29 У өзигә шәһәрләр бена
қилдурди вә нурғун қой-калиларға егә болди,
чүнки Худа униңға ғайәт көп дәпинә-дуния ата
қилған еди. 30 Һәзәкиядин ибарәт бу киши Гиһон
еқинининиң жуқури еқимидики суни тосуп, суни
топтоғра Давут шәһириниң күнпетиш тәрипигә
еқип келидиған қилған еди. Һәзәкия барлиқ
қилған әмәллиридә ронақ тапти. 31 Һалбуки,
Бабил әмирлириниң әлчилири келип Һәзәкия
билән көрүшүп, Йәһуда зиминида йүз бәргән
бу мөжизилик аламәт тоғрилиқ гәп сориған
чағда, униң көңлидә немә барлиғини мәлум
қилишқа синимақчи, Худа уни ялғуз қалдуруп,
униңдин кәтти. 32 Һәзәкияниң қалған ишлири
вә яхши әмәллири болса, мана улар «Йәһуда
вә Исраил падишалириниң тарихнамиси»да,
Амозниң оғли Йәшая пәйғәмбәрниң көргән
вәһийлик хатирисидә пүтүлгәндур. 33 Һәзәкия
ата-бовилири арисида ухлиди; улар уни Давут
әвлатлири қәбирстанлиғи егизлигидә дәпнә
қилди; у өлгән чағда барлиқ Йәһуда хәлқи билән
Йерусалимдикиләр униңға һөрмәт билдүрди.
Униң орниға оғли Манассәһ падиша болди.

33 Манассәһ падиша болғанда он икки яшта
болуп, Йерусалимда әллик бәш жил
сәлтәнәт қилди. 2 У Пәрвәрдигар Исраилларниң
алдидин һайдап чиқиривәткән ят әлликләрниң
жиркиничлик адәтлиригә охшаш ишлар билән
Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни
қилди. 3 У атиси Һәзәкия чеқип ташлиған
«жуқури жайлар»ни қайтидин ясатти; у
Бааллларға атап қурбангаһларни салдуруп,

ашәраһ мәбудларни ясиди; у асмандики
нурғунлиған ай-юлтузларға баш урди вә уларниң
қуллуғиға кирди. 4 У Пәрвәрдигарниң өйидиму
қурбангаһларни ясатти. Шу ибадәтхана тоғрилиқ
Пәрвәрдигар: «Йерусалимда Мениң намим
мәңгү қалиду» дегән еди. 5 У Пәрвәрдигарниң
өйиниң икки һойлисида «асманниң қошуни»ға
қурбангаһларни атап ясатти. 6 У Бән-Һинномниң
җилғисида өз балилирини оттин өткүзди;
җадугәрчилик, палчилиқ вә дәмидичилик
ишләтти, өзигә җинкәшләр билән әпсунчиларни
бекитти; у Пәрвәрдигарниң нәзиридә сан-
санақсиз рәзилликни қилип Униң ғәзивини
қозғиди. 7 У ясатқан ойма мәбудни Худаниң
өйигә тиклиди. Шу өй тоғрилиқ Пәрвәрдигар
Давутқа вә униң оғли Сулайманға: — «Бу өйдә,
шундақла Исраилниң һәммә қәбилилириниң
зиминлири арисидин Мән таллиған Йерусалимда
Өз намимни әбәткичә қалдуримән; 8 Әгәр
Исраил пәқәт Мән Мусаниң вастиси билән
уларға тапилиған барлиқ әмирләргә, йәни
барлиқ қанун, бәлгүлимиләр вә һөкүмләргә
мувапиқ әмәл қилишқа көңүл қойсила, Мән
уларниң путлирини ата-бовилириға бекиткән
бу зиминдин қайтидин нери қилмаймән» —
дегән еди. 9 Лекин Манассәһ Йәһудаларни
вә Йерусалимдикиләрни шундақ аздурдики,
улар Пәрвәрдигар Исраилларниң алдидин
һалак қилған ят әлликләрниң қилғинидинму
ашуруп рәзиллик қилатти. 10 Пәрвәрдигар
Манассәһ вә униң хәлқигә агаһландуруп сөзлигән
болсиму, лекин улар қулақ салмиди. 11 Шу
сәвәптин Пәрвәрдигар Асурийә падишасиниң
қошунидики сәрдарларни уларниң үстигә
һуҗумға салдурди. Улар Манассәһни илмәк
билән елип, мис зәнҗир билән бағлап Бабилға
әкәлди. 12 Манассәһ мошундақ азапқа чүшкәндә
Худаси Пәрвәрдигарға ялвуруп, ата-бовилириниң
Худаси алдида өзини бәк төвән тутти. 13 У дуа
қиливиди, [Пәрвәрдигар] униң дуасиға қулақ
селип, тилигини қобул қилип, уни Йерусалимға
қайтуруп, падишалиғиға қайтидин егә қилди.
Манассәһ шу чағдила Пәрвәрдигарниңла Худа
екәнлигини билип йәтти. 14 Бу ишлардин
кейин Манассәһ «Давут шәһири»ниң сиртиға,
җилға оттурисидики Гиһонниң күнпетиш
тәрипидин таки Белиқ дәрвазиси ағзиғичә,
Офәлни чөридәп сепил ясатти вә уни наһайити
егиз қилди; Йәһуданиң һәр қайси қорғанлиқ
шәһәрлиридә қошун сәрдарлирини тайинлиди.
15 У йәнә Пәрвәрдигар өйидин ят әлликләрниң
мәбудлири билән [өзи қойған] бутни, өзи
Пәрвәрдигар өйиниң теғи билән Йерусалимда
ясатқузған барлиқ қурбангаһларни еливетип,
шәһәр сиртиға ташлатқузивәтти. 16 [Манассәһ]
Пәрвәрдигар қурбангаһини йеңибаштин
тиклитип, қурбангаһқа енақлиқ қурбанлиғи
билән тәшәккүр қурбанлиқлирини сунди вә
Йәһудаларға Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң
хизмитигә киришни буйруди. 17 Шундақтиму,
хәлиқ қурбанлиқни йәнила «жуқури җайлар»да
өткүзәтти; лекин уларниң қурбанлиқлири
өзлириниң Худаси Пәрвәрдигарғила сунулатти.
18 Манассәһниң қалған ишлири, җүмлидин униң
Худасиға қилған дуаси вә алдин көргүчиләрниң
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намида
униңға ейтқан гәплири болса, мана улар
«Исраилниң падишалириниң хатирилири» дегән
китапта пүтүлгәндур. 19 Униң дуаси, Худаниң
униң тиләклирини қандақ иҗабәт қилғанлиғи,
униң өзини төвән қилишидин илгири қилған
барлиқ гунайи вә вапасизлиғи, шундақла униң
қәйәрдә «жуқури җайлар» салдурғанлиғи, Ашәраһ
мәбудлири һәм ойма мәбудларни тиклигәнлиги
болса, мана һәммиси «Алдин көргүчиләрниң
хатирилиридә» пүтүлгәндур. 20 Манассәһ ата-
бовилири арисида ухлиди; кишиләр уни өз
ордисиға дәпнә қилди; оғли Амон орниға
падиша болди. 21 Амон тәхткә чиққан чеғида
жигирмә икки яшта еди; у Йерусалимда икки
жил сәлтәнәт қилди. 22 У атиси Манассәһ
қилғинидәк Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил
болғанни қилди. У атиси Манассәһ ясатқан
барлиқ ойма мәбудларға қурбанлиқ сунди
вә уларниң қуллуғиға кирди. 23 У өзини
Пәрвәрдигар алдида атиси Манассәһ өзини төвән
тутқандәк төвән тутмиди; бу Амонниң болса гуна-
қәбиһликлири барғансери ешип барди. 24 Кейин
униң хизмәткарлири уни қәстләп өз ордисида
өлтүрүвәтти. 25 Лекин Йәһуда зиминидикиләр
Амон падишани қәстлигәнләрниң һәммисини
өлтүрди; андин жут хәлқи униң орнида оғли
Йосияни падиша қилди.

34 Йосия падиша болғанда сәккиз яшта болуп,
Йерусалимда оттуз бир жил сәлтәнәт қилди.
2 У Пәрвәрдигарниң нәзиридә дурус болғанни
қилип, һәр ишта атиси Давутниң йоллирида
жүрүп, нә оңға нә солға чәтнәп кәтмиди. 3
Униң сәлтәнитиниң сәккизинчи жили, у техи
гидәк чеғидила, атиси Давутниң Худасини
изләшкә башлиди; сәлтәнитиниң он иккинчи
жилиға кәлгәндә Йәһуда билән Йерусалимдики
«жуқури җайлар», ашәраһ мәбудлири, ойма
бутлар вә қуйма бутларни йоқитип, зиминни
пакизлашқа киришти. 4 Хәлиқ униң көз
алдидила «Бааллар»ниң қурбангаһлирини
чеқип ташлиди; у қурбангаһларниң үстигә егиз
қилип орунлаштурулған «күн түврүклири»ларни
кесип ташлиди; у йәнә Ашәраһ мәбудлири,
ойма-қуйма бутларни чеқип, униң тописини
бу мәбудларға қурбанлиқ сунғанларниң
қәбирлиригә чечивәтти. 5 [Бут] каһинлириниң
устиханлирини қурбангаһлириниң үстидә
көйдүрүвәтти; шундақ қилип, у Йәһуда билән
Йерусалимни пакизлиди. 6 У Манассәһ, Әфраим,
Шимеон һәтта Нафталиғичә уларниң һәр қайси
шәһәрлиридә вә әтрапидики харабиләрдә
шундақ қилди; 7 У қурбангаһларни чеқип,
ашәраһ мәбудлири вә ойма бутларни кокум-
талқан қиливәтти, пүтүн Исраилдики «күн
түврүклири»ниң һәммисини кесип ташлап,
Йерусалимға қайтти. 8 Униң сәлтәнитиниң
он сәккизинчи жили Йәһуда зиминини вә
муқәддәсханини пакизлап болғандин кейин,
Азалияниң оғли Шафан, шәһәр башлиғи
Маасеяһ вә Йоаһазниң оғли тәзкиричи Йоаһни
Худаси болған Пәрвәрдигарниң өйини оңлашқа
әвәтти. 9 Шуниң билән улар баш каһин
Һилқияниң алдиға келип, униңға Пәрвәрдигарниң
өйигә беғишлап әкәлгән пулни тапшурди. Бу
пулни әслидә дәрвазивән Лавийлар Манассәһ,
Әфраим вә Исраилниң қалдисидин, шуниңдәк
Йәһуда вә Бинямин зиминидикиләр вә
Йерусалимдикиләрдин жиққан еди. 10 Улар
Пәрвәрдигарниң өйини оңшайдиған ишларни
назарәт қилғучи ишчиларға тапшуруп бәрди.
Булар һәм пулни Пәрвәрдигарниң өйини
оңшаш вә мустәһкәмләшкә ишлигүчиләргә
бәрди; 11 улар болса пулни Йәһуда падишалири
харабиләштүргән өй-имарәтләргә лазимлиқ
кесип-оюлған ташларни вә түврүк-лимларға
яғач сетивалишқа яғаччилар билән тамчиларға
тапшуруп бәрди. 12 Бу адәмләр садақәтлик
билән ишлиди. Уларни башқуридиған, назарәткә
мәсъул Лавий Мәрариниң әвлатлиридин Җаһат
билән Обадия, Коһатниң әвлатлиридин Зәкәрия
билән Мәшуллам бар еди; бу Лавийларниң
һәммиси һәр хил сазларғиму маһир еди; 13 улар
йәнә һаммаллар вә һәр хил ишлар үстидики
назарәтчиләрни башқуратти; Лавийлардин
пүтүкчиләрму, әмәлдарларму, дәрвазивәнләрму
бар еди. 14 Улар Пәрвәрдигар өйигә беғишлап
әкәлгән пулларни елип чиқидиған чағда, Һилқия
каһин Пәрвәрдигарниң Мусаниң вастиси билән
бәргән Тәврат қануни китавини тепивалди. 15
Һилқия катип Шафанға: — Мән Пәрвәрдигарниң
өйидә Тәврат-қануни китавини тепивалдим,
деди. Шуни ейтип, Һилқия китапни Шафанға
бәрди. 16 Шафан уни падишаниң йениға апарди вә
униңға: «Хизмәткарлири тапшурулған ишларни
болса, һәммисини ада қиливатиду. 17 Улар
Пәрвәрдигар өйигә [беғишланған] пулларни
төкүп, уни назарәтчиләр вә ишчиларниң қолиға
тапшуруп бәрди» дәп мәлумат бәрди. 18 Шафан
катип йәнә падишаға: — Һилқия каһин йәнә маңа
бир орам китап бәрди дәп уни падиша алдида
оқуди. 19 Вә шундақ болдики, падиша Тәврат
қанунидики сөзләрни аңлап, өз кийимлирини
житти. 20 Падиша Һилқия билән Шафанниң
оғли Аһикамға, Микаһниң оғли Абдон билән
Шафан катипқа вә падишаниң хизмәткари Асаяға
буйруп: — 21 Берип мән үчүн вә Исраилда һәм
Йәһудада қалдурулған хәлиқ үчүн бу тепилған
китапниң сөзлири тоғрисида Пәрвәрдигардин
йол сораңлар. Чүнки ата-бовилиримиз
бу китапта барлиқ пүтүлгәнләргә әмәл
қилмай, Пәрвәрдигарниң сөзини тутмиғанлиғи
түпәйлидин, Пәрвәрдигарниң бизгә төкүлидиған
ғәзиви интайин дәһшәтлик болди, деди. 22 Шуниң
билән Һилқия вә падиша тайинлиған кишиләр
аял пәйғәмбәр Һулдаһниң қешиға барди; Һулдаһ
Хасраһниң нәвриси, Токиһатниң оғли кийим-
кечәк беги Шаллумниң аяли еди; у өзи Йерусалим
шәһириниң иккинчи мәһәллисидә олтиратти.
Улар униң билән бу ишлар тоғрилиқ сөзләшти.
23 У уларға мундақ деди: — Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәрни әвәткән

кишигә мундақ дәңлар: — 24 Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Мана Мән Йәһуданиң падишаси алдида
оқулған бу китаптики барлиқ ләнәтләрни әмәлгә
ашуруп, бу җайға вә бу йәрдә турғучиларға балаю-
апәт чүшүримән. 25 Чүнки улар Мени ташлап,
башқа илаһларға хушбуй йеқип, қоллириниң
һәммә ишлири билән Мениң аччиғимни кәлтүрди.
Униң үчүн Мениң қәһрим бу йәргә төкүлиду,
өчүрүлмәйду. 26 Лекин силәрни Пәрвәрдигардин
йол сориғили әвәткән Йәһуданиң падишасиға
болса, мундақ дәңлар: — Сән аңлиған сөзләр
тоғрисида Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — 27 Чүнки көңлүң юмшақ болуп, Худаниң
мошу җай вә униңда турғучиларни әйипләп
ейтқан сөзлирини аңлиғиниңда, Униң алдида
өзүңни төвән қилдиң, шуниңдәк өзүңни шундақ
төвән қилғиниңда, кийимлириңни житип, Мениң
алдимда жиғлиғиниң үчүн, Мәнму дуайиңни
аңлидим, дәйду Пәрвәрдигар. 28 Мана, сени ата-
бовилириң билән жиғилишқа, өз қәбрәңгә аман-
хатирҗәмлик ичидә беришқа несип қилимән;
сениң көзлириң Мән бу җай үстигә чүшүридиған
барлиқ күлпәтләрни көрмәйду». Улар йенип
берип, бу хәвәрни падишаға йәткүзди. 29 Падиша
адәм әвәтип, Йәһуда билән Йерусалимниң
һәммә ақсақаллирини чақиртип кәлди. 30
Падиша Пәрвәрдигарниң өйигә чиқти; барлиқ
Йәһудадики әр кишиләр вә Йерусалимда
туруватқанларниң һәммиси, каһинлар билән
Лавийлар, шундақла барлиқ хәлиқ, әң кичигидин
тартип чоңиғичә һәммиси униң билән биллә
чиқти. Андин Пәрвәрдигарниң өйидә тепилған
әһдә китавиниң һәммә сөзлирини уларға оқуп
бәрди. 31 Падиша өз орнида туруп Пәрвәрдигарниң
алдида: — Пәрвәрдигарға әгишип пүтүн қәлбим
вә пүткүл җеним билән Униң әмирлирини,
һөкүм-гуваліқлири вә бәлгүлимилирини тутуп,
ушбу китапта пүтүлгән әһдигә әмәл қилимән
дәп өзини әһдигә бағлиди. 32 Шуниң билән
хәлиқниң һәммисиму әһдә алдида туруп
униңға өзини бағлиди. У йәнә Йерусалимда
туруватқанларниң һәммисини вә Биняминдики
хәлиқниму бу әһдә алдида турғузуп униңға
өзини бағлатти. Шуниң билән Йерусалимда
туруватқанлар Худаниң, йәни ата-бовилириниң
Худасиниң әһдиси бойичә иш қилидиған болди.
33 Йосия Исраилларға қарашлиқ жутлардин
барлиқ жиркинчлик нәрсиләрни чиқирип
ташлап, Исраилда туруватқанларниң һәммисини
Пәрвәрдигар Худасиниң хизмитигә киридиған
қилди. [Йосияниң] барлиқ күнлиридә хәлиқ
ата-бовилириниң Худаси болған Пәрвәрдигарға
әгишиштин һеч янмиди.

35 Йосия Пәрвәрдигарни сеғинип өтүп кетиш
һейтини Йерусалимда өткүзмәкчи болди;
биринчи айниң он төртинчи күни улар өтүп
кетиш һейтиға аталған қозиларни сойди. 2
Падиша каһинларниң вәзипилирини бәлгүлиди,
уларни Пәрвәрдигарниң өйидики хизмәтни
қилишқа риғбәтләндүрди. 3 У йәнә пүткүл
Исраил хәлқигә өзлирини Пәрвәрдигарға атап
пак-муқәддәс болушқа тәлим бәргүчи Лавийларға:
— Силәр муқәддәс әһдә сандуғини Исраил
падишаси Давутниң оғли Сулайман салдурған өйгә
әкирип орунлаштуруңлар; әнди уни мүрәңләрдә
көтирип жүрүш вәзиписи қалмиди. Әнди
силәр Худайиңлар Пәрвәрдигарниң хизмитидә,
шундақла Униң хәлқи Исраилниң хизмитидә
болуңлар. 4 Шуниң үчүн җәмәтиңлар вә
нөвәт-гуруппаңлар бойичә, Исраилниң падишаси
Давутниң язғини вә униң оғли Сулайманниң
язғиниға асасән, өзүңларни убдан тәйярлаңлар. 5
Силәр өз ата җәмәтлириңларниң нөвәт-гуруппа
тәртиви бойичә қериндашлириңлардин ибарәт
шу аддий хәлиқ-пухралар җәмәт-җәмәтлиригә
вәкил болуп, муқәддәсгаһта турисиләр; һәр бир
гуруппида Лавий җәмәтидин бир нәччә адәм
болсун. 6 Силәр өтүп кетиш һейтиға аталған
қозиларни союсиләр, өзүңларни пакләңлар,
[Исраилдики] қериндашлириңлар үчүн, йәни
уларниң Пәрвәрдигар Мусаниң вастиси билән
тапилиған сөз-каламиға беқиниши үчүн, һәммә
ишни тәйяр қилиңлар, деди. 7 Йосия шу
йәрдә һазир болған барлиқ хәлиқ-пухраларниң
өтүп кетиш һейтиға атиған қурбанлиғи болсун
дәп, җәмий оттуз миң қоза вә оғлақ, вә йәнә
үч миң буқа һәдийә қилди; бу малларниң
һәммиси падишаниң мелидин чиқирилған еди.
8 Униң әмәлдарлириму өз ихтиярлиғи билән
хәлиққә вә каһинлар билән Лавийларға қурбанлиқ
мели «көтәрмә һәдийә» қилди; Пәрвәрдигарниң
өйини башқурғучилардин Һилқия, Зәкәрия вә
Йәһийәлму икки миң алтә йүз қоза-өшкә билән
үч йүз буқини каһинларға өтүп кетиш һейтиға

атап қурбанлиқ қилиш үчүн һәдийә қилип
тапшурди. 9 Лавийларниң йолбашчилири болған
Конания вә униң қериндашлиридин Шемая
билән Нәтанәл, шундақла Һашабия, Җәийәл
вә Йозабадму бәш миң қоза билән бәш йүз
буқини Лавийларниң һейтқа атап қурбанлиқ
қилишиға «көтәрмә һәдийә» қилди. 10 Шундақ
қилип, өтилидиған вәзипиләр орунлаштуруп
болунғандин кейин, падишаниң тапилиғини
бойичә, каһинлар өз орнида турди, Лавийларму
өзлириниң нөвәт-гуруппа тәртиви бойичә
турушти. 11 Лавийлар өтүп кетиш һейтиға аталған
қозиларни боғузлиди; каһинлар уларниң қолидин
қанни елип қурбангаһқа сәпти вә шуниң билән бир
вақитта Лавийлар қурбанлиқ малниң терисини
сойди. 12 Көйдүрмә қурбанлиққа сунулидиған
малларни болса, улар хәлиқ-пухраларға вәкил
болған җәмәтләр бойичә хәлиққә бөлүп берип,
уларни Мусаниң китавида йезилғиниға мувапиқ,
Пәрвәрдигарға сунушқа тәйярлиди. Сунулидиған
буқиларниму шундақ қилди. 13 Андин бәлгүлимә
бойичә улар өтүп кетиш һейтиға аталған
қоза-өшкиләрни отқа қақлап кавап қилди;
башқа қурбанлиқлардин қалған, йәни Худаға
аталған қисимларни қазанда, даңқанда яки даста
пиширип тездин хәлиқ-пухраларға үләштүрүп
бәрди; 14 шуниңдин кейин өзлиригә вә
каһинларға қурбанлиқлардин тәйярлиди, чүнки
каһинлар, йәни Һарунниң әвлатлири кәч киргичә
көйдүрмә қурбанлиқ қилиш вә майларни
көйдүрүш билән алдираш болуп кәткән еди;
шуңа Лавийлар өзлиригә вә каһинлар болған
Һарунниң әвлатлириғиму қурбанлиқлардин [гөш]
тәйярлап қоюшти. 15 Нава-нәғмичиләр, йәни
Асафниң әвлатлири Давут, Асаф, Һеман вә
[Давут] падишаниң алдин көргүчиси Йәдутунниң
тапшуруғи бойичә өз орунлирида турушти;
дәрвазивәнләр һәр қайсиси өз дәрвазиси алдида
турди; уларниң иш орнидин ajришиниң
һаҗити болмиди, чүнки уларниң қериндашлири
болған Лавийлар қурбанлиқлардин тәйярлап
қоятти. 16 Шундақ қилип, шу бир күн
ичидә Йосия падишаниң тапшуруғи бойичә,
өтүп кетиш һейти өткүзүлүп, Пәрвәрдигарниң
қурбангаһиға көйдүрмә қурбанлиқлар сунулуши
билән Пәрвәрдигарға беғишлап өткүзүлгән
ибадәт толуқ орунланди. 17 Шу чағда һазир
болған Исраиллар өтүп кетиш һейтини өткүзүп
болғандин кейин, йәттә күн петир нан һейтини
өткүзди. 18 Самуил пәйғәмбәрниң заманидин буян
Исраилда өтүп кетиш һейти мундақ өткүзүлүп
бақмиған еди; Исраил падишалириниң һеч
қайсисиму Йосия, каһинлар, Лавийлар вә шу
йәрдә һазир болған Йәһудалар билән Исраиллар
вә Йерусалимда туруватқанлар өткүзгәндәк
мундақ өтүп кетиш һейти өткүзүп бақмиған
еди. 19 Бу қетимқи өтүп кетиш һейти Йосияниң
сәлтәнитиниң он сәккизинчи жили өткүзүлди. 20
Йосия [муқәддәс] өйниң һәммә ишини мошундақ
тәртипкә селип болғандин кейин, Мисир
падишаси Нәқо Әфрат дәриясиниң бойидики
Каркемиш шәһиридә урушқа чиқти, Йосия униң
алдини тосқили чиқти. 21 Нәқо Йосияниң алдиға
әлчиләрни әвәтип униңға: «И Йәһуда падишаси,
өзлириниң мениң билән немә карлири бар? Бүгүн
мән сили билән урушқили әмәс, бәлки мениң
билән уруш қиливатқан җәмәт билән урушқили
чиққанмән; йәнә келип, Худа мени тез һуҗум қил,
деди; Худаниң силини һалак қиливәтмәслиги
үчүн, Униң ишиға кашила қилмисила, чүнки У
мениң билән биллидур» деди. 22 Лекин Йосия
униң билән қаршилишиштин янмиди, әксичә
өзини ниқаплап униңға җәң қилғили чиқти; у
Худаниң Нәқониң вастиси билән ейтқан гепигә
қулақ салмай, Мәгиддо түзләңлигигә келип Нәқо
билән тутушти. 23 Оқячилар Йосия падишаға оқ
етип униңға [тәккүзди]; падиша хизмәткарлириға:
— Мән еғир яриландим, мени елип кетиңлар,
деди. 24 Униң хизмәткарлири уни җәң һарвусидин
йөләп чүшүрүп, униң иккинчи җәң һарвусиға
ятқузуп Йерусалимға елип меңивиди, у шу йәрдә
өлди. У ата-бовилириниң қәбирстанлиғиға дәпнә
қилинди; барлиқ Йәһуда вә Йерусалимдикиләр
Йосияға тәзийә тутушти. 25 Йәримия [пәйғәмбәр]
Йосия үчүн мәрсийә оқуди; нәғмә-навачи әр-
аялларниң һәммиси таки бүгүнгичә Йосияни
тәрипләп мәрсийә оқуп кәлмәктә; у иш Исраилда
бәлгүлимигә айланди. Мана булар «мәрсийәләр»
дегән китапқа пүтүлгәндур. 26 Йосияниң қалған
ишлири, униң Пәрвәрдигарниң Тәврат китавида
йезилғанлириға әгәшкән яхши әмәллири, 27
қилғанлири баштин-ахириғичә һәммиси «Йәһуда
вә Исраил падишалириниң Тарих-Тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгәндур.

36 [Йәһуда] зиминидики хәлиқ Йосияниң оғли
Йәһоаһазни таллап, Йерусалимда атисиниң
орниға падиша қилип тиклиди. 2 Йәһоаһаз
тәхткә чиққан чеғида жигирмә үч яшта еди; у
Йерусалимда үч ай сәлтәнәт қилди. 3 Мисир
падишаси уни Йерусалимда падишалиқтин бекар
қилди вә Йәһуда зиминиға бир йүз талант күмүч,
бир талант алтун җәриманә қойди. 4 Андин
Мисир падишаси Йәһоаһазниң орниға униң
иниси Елиакимни Йәһуда билән Йерусалим
үстигә падиша қилип, униң исмини Йәһоакимға
өзгәртти; андин Нәқо иниси Йәһоаһазни Мисирға
елип кәтти. 5 Йәһоаким тәхткә чиққан чеғида
жигирмә бәш яшта болуп, у Йерусалимда он бир
жил сәлтәнәт қилди; у Пәрвәрдигар Худасиниң
нәзиридә рәзил болғанни қилди. 6 Бабил
падишаси Небоқаднәсар униңға һуҗум қилғили
чиқип, уни мис зәнҗир билән бағлап Бабилға
елип кәтти. 7 Небуқаднәсар йәнә Пәрвәрдигар
өйидики бир қисим әсвап-буюмларни Бабилға
апирип, өзиниң Бабилдики бутханисиға қойди. 8
Йәһоакимниң қалған ишлири, униң жиркиничлик
ишлири, униңдики әйипләр болса мана, «Исраил
вә Йәһуда падишалириниң тарих-тәзкирилири»
дегән китапта пүтүлгәндур. Униң оғли Йәһоакин
униң орниға падиша болди. 9 Йәһоакин
тәхткә чиққан чеғида он сәккиз яшта болуп,
у Йерусалимда үч ай он күн сәлтәнәт қилди;
у Пәрвәрдигарниң нәзиридә рәзил болғанни
қилди. 10 Йеңи жил өткәндә, Небоқаднәсар адәм
әвәтип Йәһоакинни Пәрвәрдигар өйидики есил
буюмлар билән бирликтә Бабилға әкәлдүрүп,
Йәһоакинниң тағиси Зәдәкияни Йәһуда вә
Йерусалим үстигә падиша қилип тиклиди.
11 Зәдәкия тәхткә чиққан чеғида жигирмә
бир яшта болуп, Йерусалимда он бир жил
сәлтәнәт қилди; 12 у Пәрвәрдигарниң нәзиридә
рәзил болғанни қилди; Йәрәмия пәйғәмбәр
униңға Пәрвәрдигарниң сөзлирини йәткүзгән
болсиму, у Йәрәмияниң алдида өзини төвән
қилмиди; 13 у өзини Худаниң намида [бекиниш]
қәсимини ичкүзгән Небоқаднәсардин йүз өриди;
бойнини қаттиқ қилип, Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарға товва қилип йенишқа көңлини
җаһил қилди. 14 Униң үстигә, каһинларниң
барлиқ башлири билән хәлиқниң һәммиси ят
әлликләрниң һәммә жиркинчлик ишлирини
дорап, асийлиқлирини ашурди; улар Пәрвәрдигар
Йерусалимда Өзигә атап муқәддәс қилған өйни
булғивәтти. 15 Уларниң ата-бовилириниң Худаси
болған Пәрвәрдигар Өз хәлқигә вә туралғусиға
ичини ағритқачқа, таң сәһәрдә орнидин туруп
әлчилирини әвәтип уларни изчил агаһландуруп
турди. 16 Бирақ улар Худаниң әлчилирини
мазақ қилип, сөз-каламлирини мәнситмәйтти,
пәйғәмбәрлирини заңлиқ қилатти; ахир берип
Пәрвәрдигарниң қәһри өрләп, қутқузғили
болмайдиған дәриҗидә хәлқиниң үстигә чүшти.
17 Пәрвәрдигар шуниң билән калдийләрниң
падишасини уларға һуҗумға селивиди, падиша
уларниң муқәддәс өйидә яшлирини қиличлиди;
қиз-жигитләр, қерилар, беши ақарғанларға һеч ич
ағритип олтармай, һәммини өлтүрүвәтти; [Худа]
буларниң һәммисини [Калдийә] падишасиниң
қолиға тапшурди. 18 Калдийә падишаси
Худаниң өйидики чоң-кичик демәй, барлиқ
қача-буюмларни, шундақла Пәрвәрдигар
өйидики ғәзниләрни, шуниңдәк падишаниң
вә әмәлдарлириниң ғәзнилирини қоймай,
Бабилға елип кәтти. 19 Калдийләр Худаниң
өйини көйдүрүвәтти, Йерусалимниң сепилини
чеқивәтти, шәһәрдики һәммә орда-қорғанларға
от қоюп көйдүрүп, Йерусалимдики барлиқ
қиммәтлик қача-буюмларни чеқип кукум-
талқан қилди. 20 Қиличтин аман қалғанларниң
һәммисини [Калдийә падишаси] Бабилға тутқун
қилип әкәтти; улар таки Парс падишалиғиниң
сәлтәнитикичә Бабил падишаси вә әвлатлириниң
қуллуғида болуп турди. 21 Буларниң һәммиси
Пәрвәрдигарниң Йәрәмияниң вастиси билән
[алдин] ейтқан [агаһ] сөзи ишқа ашурулуш үчүн
болди. Шуниң билән зимин өзигә тегишлик шабат
күнлиригә муйәссәр болди; чүнки зимин йәтмиш
жил тошқичә харабиликтә туруп «шабат тутуп»
дәм елип раһәтләнди.

Әзра

1 Парс падишаси Қорәшниң биринчи жили,
Пәрвәрдигарниң Йәрәмияниң ағзи арқилиқ
ейтқан сөзи әмәлгә ашурулуп, Пәрвәрдигарниң
Парс падишаси Қорәшниң роһини қозғиши
билән пүтүн падишалиғи тәвәсидә у мундақ бир
җакарнамә чиқарди, шундақла уни язма қилип
пүкүп: — 2 «Парс падишаси Қорәш мундақ дәйду: —
Асманларниң Худаси Пәрвәрдигар йәр йүзидики
барлиқ падишалиқларниң егидарчилиғини маңа
бәрди; у шундақла мени Йәһуда зиминиға
җайлашқан Йерусалимда Өзигә бир өй селишқа
буйруди. 3 Шуниң үчүн араңларда Худаниң
хәлқи болғанлардин һәр қайсиңларға болса,
униң Худаси [Пәрвәрдигар] униң билән биллә
болғай, у Йәһуда зиминидики Йерусалимға
чиқсун, Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң
өйини салсун! У болса Худадур, макани
Йерусалимдидур! 4 [Сүргүнлүктә] қалған хәлиқ
қәйәрләрдә маканлашқан болса, [у Йерусалимға
чиқсун]; шу йәрдики адәмләр уларға алтун,
күмүч, мал-мүлүк, чарпайларни тәминләп ярдәм
бәрсун вә шуниңдәк Йерусалимда җайлашқан
Худаниң шу өйи үчүн халис һәдийәләрни
тәқдим қилсун» — деди. 5 Шуниң билән
Йәһуда вә Биняминдики қәбилә башлиқлири,
каһинлар, Лавийлар, шундақла Худа тәрипидин
роһи қозғитилған барлиқ хәлиқ орунлиридин
қопуп Йерусалимдики Пәрвәрдигарниң өйини
[яңливаштин] селишқа беришқа тәйярланди. 6
Әтраптики кишиләрниң һәммиси күмүч қача-
қуча, алтун, мал-мүлүк, чарпайлар вә қиммәт
баһалиқ буюмлар билән уларни қоллап қувәтлиди,
буниңдин башқа сунулидиған һәр хил ихтиярий
һәдийә-қурбанлиқ сүпитидә һәр хил соғатларни
тәқдим қилди. 7 Падиша Қорәш Пәрвәрдигарниң
өйидики қача-қучилириниму, йәни илгири
Небоқаднәсар Йерусалимдин әкилип өз илаһиниң
бутханисиға қоюп қойған қача-қучиларниму
елип чиқти. 8 Парс падишаси Қорәш ғәзнә
беги Митрәдатни буйруп бу қача-қучиларни
алдуруп чиқти; Митрәдат шуларни Йәһуданиң
әмри Шәшбазарға сани бойичә санап тапшуруп
бәрди. 9 Қача-қучиларниң сани мундақ: — алтун
дас оттуз, күмүч дас миң, пичақ жигирмә тоққуз,
10 алтун пиялә оттуз, бир-биригә охшаш болған
күмүч пиялә төрт йүз он; башқа қача-қучилар
бир миң. 11 Барлиқ алтун-күмүч қача-қуча, бәш
миң төрт йүз. Сүргүн қилинған хәлиқ Бабилдин
Йерусалимға елип келингән чағда, Шәшбазар бу
қача-қучиларниң һәммисини елип кәлгән еди.

2 Төвәндикиләр Небоқаднәсар тәрипидин
Бабилға сүргүн қилинған [Йәһудийә]
өлкисидикиләрдин, уларниң әвлатлири қайтип
келип, Йерусалим вә Йәһудийәгә чиқип, һәр
бири өз шәһирлиригә кәткәнләр: — 2 — улар
Зәруббабәл, Йәшуа, Нәһәмия, Серая, Рәилая,
Мордикай, Билшан, Миспар, Бигвай, Рәһум вә
Баанаһлар билән биллә қайтип кәлди. Әнди
Исраил хәлқиниң ичидики әркәкләрниң сани
төвәндикичә: — 3 Парошниң әвлатлири икки
миң бир йүз йәтмиш икки киши; 4 Шәфатияниң
әвлатлири үч йүз йәтмиш икки киши; 5 Араһниң
әвлатлири йәттә йүз йәтмиш бәш киши; 6 Паһат-
Моабниң әвлатлири, йәни Йәшуа билән Йоабниң
әвлатлири икки миң сәккиз йүз он икки киши;
7 Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик
төрт киши; 8 Заттуниң әвлатлири тоққуз йүз
қириқ бәш киши; 9 Заккайниң әвлатлири йәттә
йүз атмиш киши; 10 Баниниң әвлатлири алтә йүз
қириқ икки киши; 11 Бибайниң әвлатлири алтә
йүз жигирмә үч киши; 12 Азгадниң әвлатлири
бир миң икки йүз жигирмә икки киши; 13
Адоникамниң әвлатлири алтә йүз атмиш алтә
киши; 14 Бигвайниң әвлатлири икки миң әллик
алтә киши; 15 Адинниң әвлатлири төрт йүз әллик
төрт киши; 16 Һәзәкияниң җәмәтидин болған
Атерниң әвлатлири тохсән сәккиз киши; 17
Бизайниң әвлатлири үч йүз жигирмә үч киши; 18
Йораһниң әвлатлири бир йүз он икки киши; 19
Һашумниң әвлатлири икки йүз жигирмә үч киши;
20 Гиббарниң әвлатлири тохсән бәш киши; 21
Бәйт-Ләһәмликләр бир йүз жигирмә үч киши; 22
Нитофалиқлар әллик алтә киши; 23 Анатотлуқлар
бир йүз жигирмә сәккиз киши; 24 Азмавәтликләр
қириқ икки киши; 25 Кириат-Аримлиқлар,
Кәфираһлиқлар вә Бәәротлуқлар болуп җәмий
йәттә йүз қириқ үч киши; 26 Рамаһлиқлар билән
Гебалиқлар җәмий алтә йүз жигирмә бир киши;
27 Микмашлиқлар бир йүз жигирмә икки киши; 28
Бәйт-Әлликләр билән айилиқлар җәмий икки
йүз жигирмә үч киши; 29 Неболиқлар әллик
икки киши; 30 Магбишниң әвлатлири бир йүз

әллик алтә киши; 31 иккинчи бир Еламниң
әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; 32
Һаримниң әвлатлири үч йүз жигирмә киши; 33
Лод, Һадид вә Онониң әвлатлири җәмий йәттә
йүз жигирмә бәш киши; 34 Йерихолуқлар үч йүз
қириқ бәш киши; 35 Синааһниң әвлатлири үч
миң алтә йүз оттуз киши. 36 Каһинларниң сани
төвәндикичә: — Йәшуа җәмәтидики Йәдаяниң
әвлатлири тоққуз йүз йәтмиш үч киши; 37
Иммәрниң әвлатлири бир миң әллик икки киши;
38 Пашхурниң әвлатлири бир миң икки йүз қириқ
йәттә киши; 39 Һаримниң әвлатлири бир миң он
йәттә киши. 40 Лавийларниң сани төвәндикичә: —
Ходавияниң әвлатлиридин, йәни Йәшуа билән
Кадмийәлниң әвлатлири йәтмиш төрт киши;
41 Ғәзәлкәшләрдин: — Асафниң әвлатлири бир
йүз жигирмә сәккиз киши. 42 Дәрвазивәнләрниң
нәслидин: — Шаллумниң әвлатлири, Атерниң
әвлатлири, Талмонниң әвлатлири, Аккубниң
әвлатлири, Хатитаниң әвлатлири билән
Шобайниң әвлатлири җәмий бир йүз оттуз
тоққуз киши. 43 Ибадәтхана хизмәткарлири
төвәндикичә: — Зиханиң әвлатлири, Хасуфаниң
әвлатлири, Таббаотниң әвлатлири, 44 Киросниң
әвлатлири, Сияһаниң әвлатлири, Падонниң
әвлатлири, 45 Либанаһниң әвлатлири, Һагабаһниң
әвлатлири, Аккубниң әвлатлири, 46 Һагабниң
әвлатлири, Шамлайниң әвлатлири, Һананниң
әвлатлири, 47 Гиддәлниң әвлатлири, Гаһарниң
әвлатлири, Реаяһниң әвлатлири, 48 Рәзинниң
әвлатлири, Никоданиң әвлатлири, Газзамниң
әвлатлири, 49 Уззаниң әвлатлири, Пасияниң
әвлатлири, Бисайниң әвлатлири, 50 Аснаһниң
әвлатлири, Мәунимниң әвлатлири, Нәфуссимниң
әвлатлири, 51 Бакбукниң әвлатлири, Хакуфаниң
әвлатлири, Хархурниң әвлатлири, 52 Базлутниң
әвлатлири, Мәһиданиң әвлатлири, Харшаниң
әвлатлири, 53 Баркосниң әвлатлири, Сисераниң
әвлатлири, Темаһниң әвлатлири, 54 Нәзияниң
әвлатлири билән Хатифаниң әвлатлири. 55
Сулайманниң хизмәткарлириниң әвлатлириниң
сани төвәндикичә: — Сотайниң әвлатлири,
Софәрәтниң әвлатлири, Пируданиң әвлатлири,
56 Яалаһниң әвлатлири, Дарконниң әвлатлири,
Гиддәлниң әвлатлири, 57 Шәфәтияниң әвлатлири,
Хаттилниң әвлатлири, Поқәрәт-Һаззибаимниң
әвлатлири билән аминиң әвлатлири. 58
Ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманниң
хизмәткари болғанларниң әвлатлири җәмий үч
йүз тохсән икки киши. 59 Төвәндики кишиләр
Тәл-Мелаһ, Тәл-Харша, Керуб, Аддан вә Иммәрдин
кәлгән болсиму, лекин улар өзлириниң ата
җәмәтиниң яки нәсәбиниң Исраил адими
екәнлигини испатлап берәлмиди. 60 Булар
Делаяниң әвлатлири, Тобияниң әвлатлири вә
Никоданиң әвлатлири болуп, җәмий алтә йүз
әллик икки киши; 61 каһинларниң әвлатлири
ичидә Хабаяниң әвлатлири, Козниң әвлатлири
билән Барзиллайниң әвлатлири бар еди;
Барзиллай Гилеадлиқ Барзиллайниң бир қизини
алғачқа уларниң ети билән аталған еди. 62 Булар
җәмәтиниң нәсәбнамисини издәп тапалмиди;
шуңа улар «напак» һесаплинип каһинлиқтин
қалдурулди. 63 Валий уларға: — Урим вә
туммимни көтәргүчи каһин аримизда хизмәттә
болғичә «әң муқәддәс йимәкликләр»гә еғиз
тәккүзмәйсиләр, деди. 64 Пүтүн җамаәт җәмий
қириқ икки миң үч йүз атмиш киши; 65 буниңдин
башқа уларниң йәнә йәттә миң үч йүз оттуз
йәттә қул-дедиги бар еди; йәнә икки йүз әр-аял
ғәзәлчиси бар еди. 66 Уларниң йәттә йүз оттуз алтә
ети, икки йүз қириқ бәш қечири, 67 төрт йүз оттуз
бәш төгиси вә алтә миң йәттә йүз жигирмә ешиги
бар еди. 68 Җәмәт каттивашлиридин бәзилири
Йерусалимға вә Пәрвәрдигарниң өйигә кәлгән
чағда, Худаниң шу өйи әсли орниға яңливаштин
селиниши үчүн чин көңлидин соғатларни тәқдим
қилди. 69 Улар өзлириниң қурбиға қарап қурулуш
ғәзнисигә атмиш бир миң дарик алтун, бәш
миң мина күмүч вә йүз қур каһин тони тәқдим
қилди. 70 Шуниңдин кейин каһинлар, Лавийлар
вә бир қисим хәлиқ қошулуп, ғәзәлкәшләр,
дәрвазивәнләр, ибадәтхана хизмәткарлири
өз шәһәрлиригә маканлашти; қалған Исраил
хәлқиниң һәммиси өз шәһәрлиригә маканлашти.

3 Исраил хәлқи һәр қайсиси өз шәһәрлиридә
маканлашқан еди; йәттинчи айға кәлгәндә,
хәлиқ бир адәмдәк болуп Йерусалимға жиғилди.
2 Йозадакниң оғли Йәшуа билән униң каһин
қериндашлири, Шеалтиәлниң оғли Зәруббабәл вә
униң қериндашлириниң һәммиси орунлиридин
қопуп, Худаниң адими Муса пүткән қанун
китавида пүтүлгинидәк Пәрвәрдигарға көйдүрмә
қурбанлиқ сунуш үчүн Исраилниң Худасиниң

қурбангаһини селишқа киришти. 3 Гәрчә улар
шу йәрлик хәлиқләрдин қорқсиму, лекин
қурбангаһни әслидики ули үстигә селип,
униңда Пәрвәрдигарға атап әтигәнлик вә кәчлик
көйдүрмә қурбанлиқ өткүзүшкә киришти.
4 Улар йәнә [муқәддәс қанунда] пүтүлгини
бойичә «кәпиләр һейти»ни өткүзүп, һәр күни
бәлгүләнгән тәләпкә мувапиқ сан бойичә
күнлүк көйдүрмә қурбанлиқни сунушатти.
5 Шуниңдин кейин улар йәнә һәр күнлүк
көйдүрмә қурбанлиқлар, йеңи ай қурбанлиғи вә
Пәрвәрдигарниң барлиқ муқәддәс дәп бекитилгән
һейтлири үчүн тәқдим қилинидиған көйдүрмә
қурбанлиқларни, шуниңдәк һәр бир кишиниң
көңлидин Пәрвәрдигарға атап сунидиған
ихтиярий қурбанлиқлирини сунуп туратти. 6
Шундақ қилип улар йәттинчи айниң биринчи
күнидин башлап, көйдүрмә қурбанлиқларни
Пәрвәрдигарға атап сунушқа башлиди; лекин
Пәрвәрдигарниң өйиниң ули техи селинмиди. 7
Улар ташчилар билән яғаччиларға пул тапшурди
вә шундақла Парс падишаси Корәшниң иҗазити
билән Зидонлуқлар билән Турлуқларға кедир
яғичини Ливандин [Оттура] деңиз арқилиқ
Йоппаға әкәлдүрүш үчүн уларға йимәк-ичмәк
вә зәйтун мейини тәминлиди. 8 Җамаәт
Йерусалимдики Худаниң өйигә кәлгәндин кейин
иккинчи жили иккинчи айда Шеалтийәлниң
оғли Зәруббабәл, Йозадакниң оғли Йәшуа вә
уларниң каһин вә Лавий қериндашлириниң
қалдиси, шуниңдәк сүргүнлүктин қайтип
Йерусалимға кәлгәнләрниң һәммиси қурулушта
иш башлиди; улар йәнә жигирмә яштин ашқан
Лавийларни Пәрвәрдигарниң өйини селиш
қурулушиға назарәтчиликкә қойди. 9 Йәшуа вә
униң оғуллири һәм қериндашлири, Кадмийәл
билән униң оғуллири, йәни Йәһуданиң әвлатлири
Худаниң өйидә ишләйдиған ишчиларни назарәт
қилишқа бир нийәттә атланди; Һенададниң
оғуллири, уларниң оғуллириму вә қериндаш
Лавийлар уларға ярдәмләшти. 10 Тамчилар
Пәрвәрдигарниң өйигә һул салидиған чағда
каһинлар хас кийимлирини кийип, канайлирини
челип, Асафниң әвлатлири болған Лавийлар
җаңҗаң челип, һәммиси қатар-қатар сәп
болуп турғузулди; улар Давут бәлгүлигән
көрсәтмиләр бойичә Пәрвәрдигарға һәмдусана
оқушти. 11 Улар Пәрвәрдигарға атап өз ара:
— «Пәрвәрдигар меһривандур, униң Исраилға
болған меһир-муһәббити мәңгүлүктур» дәп
һәмдусана вә рәхмәт-тәшәккүр ейтишти. Бу
чағда Пәрвәрдигарниң өйиниң ули селинип
болғачқа, халайиқ Пәрвәрдигарни мәдһийиләп
товлап тәнтәнә қилишти. 12 Лекин каһинлардин,
Лавийлардин вә җәмәт башлиқлиридин
нурғунлири, йәни әслидә илгәрки өйни көргән
нурғун қери адәмләр көз алдида селинған бу
өйниң улиға қарап, үн селип жиғлап кетишти;
нурғун башқа кишиләр хошал болуп тәнтәнә
қилип товлашти; 13 вә хәлиқ һәтта кимләрниң
тәнтәнә қилишиватқанлиғи билән кимләрниң
жиғлаватқанлиғини айривалалмай қалди; чүнки
җамаәт тәнтәнә қилип қаттиқ товлишатти; вә бу
аваз жирақ-жирақларға аңлинатти.

4 Йәһуда вә Биняминдики рәқипләр
сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләр Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигарға атап өйни яңливаштин
салмақчикән, дегән гәпни аңлап, 2 Зәруббабәл
вә җәмәт башлиқлири билән көрүшүп: — Биз
силәр билән биллә салайли; чүнки бизму
силәргә охшашла силәрниң Худайиңларни издәп,
бизни бу йәргә әкәлгән Асурийә падишаси
Есар-Һаддонниң күнлиридин тартип униңға
қурбанлиқ сунуп келиватимиз, дейишти. 3
Лекин Зәруббабәл, Йәшуа билән Исраилниң
башқа җәмәт башлиқлири уларға: — Худайимизға
өй селишта силәрниң биз билән һеч қандақ
алақәңлар йоқ; бәлки Парс падишаси Корәш бизгә
буйруғандәк, пәқәт биз өзимизла Исраилниң
Худаси болған Пәрвәрдигарға өй салимиз,
дейишти. 4 Шуниңдин кейин шу йәрдики аһалә
Йәһудаларниң қолини аҗиз қилип, уларниң
қурулуш қилишиға кашила туғдуруп турди. 5
Улар йәнә Парс падишаси Корәшниң барлиқ
күнлиридин таки Парс падишаси Дариус тәхткә
олтарған вақитқичә, дайим мәслиһәтчиләрни
сетивелип, Йәһудалар билән қеришип, қурулуш
нишанини бузушқа урунуп турди. 6 Аһашверош
тәхткә чиққан дәсләпки вақитларда улар униңға
Йәһудийә вә Йерусалим аһалиси үстидин бир
әрзнамә язди. 7 Шуниңдәк Артахшашта күнлиридә
Бишлам, Митридат, Табәәл вә уларниң қалған
шериклириму Парс падишаси Артахшаштаға
арамий тилида бир әрз хетини язди; хәт арамий

тилидин тәрҗимә қилинди. 8 Валий Рәһум
билән диван беги Шимшай падиша Артахшаштаға
Йерусалим үстидин төвәндикидәк әрзнамә язди:
— 9 «Мәзкур мәктупни язғанлардин, валий
Рәһум, катип беги Шимшай вә уларниң башқа
һәмраһлири болған сорақчилар, мупәттишләр,
мәнсәпдарлар, катиплар, арқивилиқлар,
Бабиллиқлар, Шушанлиқлар, йәни Еламийлар 10
вә улуқ җанабий Оснаппар Самарийә шәһиригә
вә [Әфрат] дәрияниң мошу тәрипидики башқа
йәрләргә орунлаштурған аһалиму бар 11
(мана бу уларниң падишаға язған хетиниң
көчүрүлмиси) — өзлириниң дәрияниң мошу
тәрипидики хизмәткарлиридин падиша алилири
Артахшаштаға салам! 12 Падиша алийлиригә
мәлум болсунки, өзлири тәрәптин биз тәрәпкә
кәлгән Йәһудийлар Йерусалимға келишти;
улар әшу асий вә сесиқ шәһәрни қуруватиду,
улини ясап пүттүрди, сепилни ясап чиқти
вә сепилниң һуллирини бир-биригә улап
ясаватиду. 13 Әнди улуқ падиша алийлиригә
шу мәлум болғайки, мабада бу шәһәр оңланса,
сепил пүткүзүлсә, улар баҗ тапшурмайдиған,
олпан төлимәйдиған вә парақ тапшурмайдиған
болувалиду, бундақ кетиверсә падишаларниң
ғәзнисигә сөзсиз зиян болиду. 14 Биз ординиң
тузини йәп туруп, падишасимизниң бундақ
беһөрмәт қилинишиға қарап турушимизға қәтъий
тоғра кәлмәйду, шу сәвәптин падишасимизға
мәлум қилишқа җүръәт қилдуқ. 15 Шуниң үчүн
[алийлириниң] ата-бовилириниң тарихнамисини
сүрүштә қилишлирини тәшәббус қилимиз; сили
тарихнамидин бу шәһәрниң әһвалини билип,
униң падишаларғиму, һәр қайси өлкиләргиму
зиян йәткүзүп кәлгән асий бир шәһәр екәнлигини,
қедимдин тартип бу шәһәрдикиләр ағдурмичилиқ
териғанлиғини билгәйла; дәл шу сәвәптин
бу шәһәр вәйран қилинған еди. 16 Шуңа биз
алийлириға шуни уқтурмақчимизки, әгәр бу
шәһәр қурулса, сепиллири пүткүзүлсә, ундақта
силиниң дәрияниң мошу тәрипидики йәрләргә
һеч қандақ егидарчилиқлири болмай қалиду».
17 Падиша мундақ җавап йоллиди: — «Валий
Рәһум, диван беги Шимшайға вә Самарийә
һәм Дәрияниң шу тәрипидики башқа йәрләрдә
турушлуқ һәмраһлириңларға салам! 18 Силәрниң
бизгә язған әрз хетиңлар мениң алдимда ениқ
қилип оқуп берилди. 19 Тәкшүрүп көрүшни
буйрувидим, бу шәһәрниң дәрвәқә қедимдин
тартип падишаларға қарши чиқип исян қозғиған,
шәһәрдә дайим асийлиқ-қозғилаң көтириштәк
ишларниң болуп кәлгәнлиги мәлум болди.
20 Илгәрки вақитларда қудрәтлик падишалар
Йерусалимға һөкүмранлиқ қилип, Дәрияниң
шу тәрипидики пүтүн йәрләрни идарә қилип
кәлгән, улар шуларға беқинип баҗ, олпан вә
париқини тапшуруп кәлгән екән. 21 Әнди силәр
буйруқ чүшүрүп у хәлиқни иштин тохтитиңлар,
мәндин башқа ярлиқ чүшүрүлмигичә, бу шәһәрни
яңливаштин қуруп чиқишқа болмайдиғанлиғи
уқтуруңлар. 22 Бу ишни ада қилмай қелиштин
пәхәс болуңлар; падишаларға зиян кәлтүридиған
апәт немишкә күчийиверидикән?». 23 Падиша
Артахшаштаниң ярлиғиниң көчүрүлмиси
Рәһумға, диван беги Шимшай һәм уларниң
һәмраһлириға оқуп берилиши биләнла, улар
алман-талман Йерусалимдики Йәһудаларниң
қешиға чиқип, һәрбий күч ишлитип, уларни
ишни тохтитишқа мәҗбур қилди. 24 Шуниң
билән Йерусалимдики Худаниң өйидики ишлар
тохтиди; иш таки Парс падишаси Дариус тәхткә
чиқип иккинчи жилиғичә тохтағлиқ қалди.

5 Бу чағда пәйғәмбәрләр, йәни Һагай пәйғәмбәр
билән Иддониң оғли Зәкәрия пәйғәмбәр
Йәһудийә вә Йерусалимдики Йәһудийларға
бешарәт беришкә башлиди; улар Исраилниң
Худасиниң намида уларға бешарәт беришти. 2
Шуниң билән Шеалтийәлниң оғли Зәруббабәл вә
Йозадакниң оғли Йәшуа қопуп Йерусалимдики
Худаниң өйини яңливаштин селишқа башлиди;
Худаниң пәйғәмбәрлири улар билән биллә болуп
уларға ярдәм бәрди. 3 Шу чағда Дәрияниң
ғәрип тәрипиниң баш валийси Таттинай билән
Шетар-Бознай һәм уларниң һәмраһлири уларниң
йениға келип: «Ким силәргә бу өйни яңливаштин
селишқа, бу қурулушни пүттүрүшкә буйруқ
бәрди?» дәп сориди. 4 Улар йәнә: «Бу қурулушқа
мәсъул болғучиларниң исми немә?» дәп сориди.
5 Лекин Худаниң нәзири Йәһуда ақсақаллириниң
үстидә еди, шуңа баш валий қатарлиқлар падиша
Дариусқа мәлум қилғичә, шундақла униңдин
бу һәқтә бирәр җавап ярлиқ кәлгичә уларниң
қурулуш ишини тосмиди. 6 Дәрияниң ғәрип
тәрипиниң валийси Таттинай билән Шетар-Бознай

һәм уларниң һәмраһлири, йәни Дәрияниң ғәрип
тәрипидики афарсақлиқлар падиша Дариусқа хәт
әвәтти; хәтниң көчүрүлмиси мана төвәндикидәк:
7 Улар падишаға әвәткән мәлуматта мундақ
дейилгән: «Дариус алийлириға чоңқур аман-
есәнлик болғай! 8 Падишасимизға шу иш
йетип мәлум болсунки, биз Йәһудийәгә, улуқ
Худаниң өйигә берип көрдуқки, шу өй йоған
ташлар билән ясиливатиду, тамлириға лимлар
өткүзүлүп селинмақта; бу қурулуш тез сүрәттә
оңушлуқ елип бериливетипту. 9 Андин биз
у йәрдики ақсақаллардин: — Ким силәргә бу
өйни селишқа, бу қурулушни пүттүрүшкә буйруқ
бәрди? — дәп соридуқ. 10 Вә алийлириға мәлум
болсун үчүн уларниң исимлирини соридуқ,
шуниңдәк уларниң башлиқлириниң исмилирини
пүтүп хатирилимәкчи едуқ. 11 Улар бизгә:
«Биз асман-зиминниң Худасиниң қуллири,
биз һазир буниңдин узун жиллар илгири
селинған өйни яңливаштин селиватимиз. Мошу
өйни әслидә Исраилниң улуқ бир падишаси
салдурған еди. 12 Лекин ата-бовилиримиз
асмандики Худаниң ғәзивини кәлтүрүп қойғачқа,
Худа уларни Калдийәлик Бабил падишаси
Небоқаднәсарниң қолиға тапшурған; у бу өйни
чақтуруветип, хәлиқни Бабилға тутқун қилип
әкәткән. 13 Лекин Бабил падишаси Қорәшниң
биринчи жили падиша Қорәш Худаниң бу өйини
яңливаштин селишқа ярлиқ чүшүргән. 14 Вә
Небоқаднәсар Йерусалимдики бу ибадәтханидин
елип Бабил бутханисиға апирип қойған Худаниң
өйидики алтун-күмүч қача-қучиларниму падиша
Қорәш уларни Бабил бутханисидин әпчиқтуруп,
Шәшбазар исимлиқ бир кишигә тапшурған; у уни
баш валий қилип тайинлиған еди 15 һәм униңға: —
Бу қача-қучиларни елип уларни Йерусалимдики
ибадәтханиға апирип қойғин; Худаниң өйи әсли
жайиға яңливаштин селинсун, дәп буйруған.
16 Андин шу Шәшбазар дегән киши келип,
Йерусалимдики Худаниң өйигә һул салған; әнә
шу вақиттин башлап һазирғичә ясиливатиду, техи
пүтмиди» дәп жавап бәрди. 17 Әнди алийлириға
лайиқ көрүнсә, падишасимизниң шу йәрдә,
йәни Бабилдики ғәзнини ахтуруп бекишини,
у йәрдә падиша Қорәшниң Йерусалимдики
Худаниң өйини яңливаштин селиш тоғрисида
чүшүргән ярлиғиниң бар-йоқлуғини тәкшүрүп
бекишини сораймиз һәм падишасимизниң бу иш
тоғрисида өз ирадисини бизгә билдүрүп қоюшини
өтүнимиз».

6 Андин падиша Дариус Бабилдики дөләт-
байлиқлар сақланған «Архиплар өйи»ни
тәкшүрүп чиқишқа ярлиқларни чүшүрди. 2 Медиа
өлкисидики Ахмета қәлъәсидин бир орам қәғәз
тепилди, униңда мундақ бир хатирә пүтүлгән: 3
«Падиша Қорәшниң биринчи жили, падиша Қорәш
Йерусалимдики Худаниң өйигә даир мундақ бир
ярлиқ чүшүриду: — «Қурбанлиқ сунулидиған орун
болуш үчүн бу өй яңливаштин селинсун; ули пухта
селинсун, өйниң егизлиги атмиш гәз, кәңлиги
атмиш гәз болсун. 4 Үч қәвәт йоған таш, бир
қәвәт йеңи яғач билән селинсун, барлиқ хиражәт
падишалиқ ғәзнисидин чиқим қилинсун. 5 Әслидә
Небоқаднәсар Йерусалимдики ибадәтханидин
елип Бабилға апирип қойған, Худаниң өйидики
алтун-күмүч қача-қучиларниң һәммиси қайтуруп
келинип, Йерусалимдики ибадәтханиға қайтидин
йәткүзүлүп, һәр бири өз жайиға қоюлсун; улар
Худаниң өйигә қуюлсун!». 6 [Дариустин ярлиқ
чүшүрүлүп]: «— Шуңа, и дәрияниң шу тәрипиниң
баш валийси Таттинай вә Шетар-Бознай һәм
силәрниң һәмраһлириңлар, йәни Дәрияниң шу
тәрипидики афарсақлиқлар, әнди силәр у йәрдин
нери кетиңлар! 7 Худаниң өйиниң қурулуши
билән кариңлар болмисун; Йәһудийларниң баш
валийси билән Йәһудийларниң ақсақаллириниң
Худаниң бу өйини әслидики орниға селишиға йол
қоюңлар. 8 Шуниңдәк мән Худаниң бу өйиниң
селиниши үчүн Йәһудаларниң ақсақаллири
тоғрилиқ силәргә буйруқ чүшүрдумки: —
Дәрияниң ғәрип тәрипидин, падишалиқ ғәзнисигә
тапшурулған баж киримидин силәр кечиктүрмәй
шу адәмләргә толуқ хиражәт ажритип бериңлар,
қурулуш һеч тохтап қалмисун. 9 Уларға немә керәк
болса, жүмлидин асмандики Худаға көйдүрмә
қурбанлиқ сунушқа, мәйли әркәк топақ болсун,
қочқар яки қозилар болсиму, шулар берилсун;
йәнә Йерусалимдики каһинларниң бәлгүлигини
бойичә буғдай, туз, шарап яки зәйтун майлар
болсун шуларниң бириму кам қилинмай, һәр
күни тәмин етип турулсун. 10 Шуниң билән
улар асмандики Худаға хушбуй қурбанлиқларни
кәлтүрүп, падишаға вә падишаниң әвлатлириға
узун өмүр тилисун. 11 Мән йәнә буйруймәнки,

кимки бу ярлиқни өзгәртсә, шу кишиниң өйиниң
бир тал лими суғурувелинип тикләнгәндин
кейин, шу киши униңға есип миқлап қоюлсун,
өйи әхләтханиға айландурувետилсун! 12 Вә
Өзиниң намини шу йәрдә қалдурған Худа
мошу Йерусалимдики өйини өзгәртишкә яки
бузушқа қол узартқан һәр қандақ падиша яки
хәлиқни һалак қилсун! Мән Дариус мошу
ярлиқни чүшүрдум, әстайидиллиқ билән беҗа
кәлтүрүлсун!» дейилди. 13 Андин Дәрияниң ғәрип
тәрипиниң баш валийси Таттинай, Шетар-Бознай
вә уларниң һәмраһлири падиша Дариусниң
әвәткән йолйоруғи бойичә әстайидиллиқ билән
шу ишни беҗа кәлтүрди. 14 Йәһудийларниң
ақсақаллири қурулушни давамлаштуруп, Һагай
пәйғәмбәр вә Иддониң оғли Зәкәрияниң бешарәт
беришлири билән шу ишта ронақ тапти. Улар
Исраилниң Худасиниң әмри бойичә, шундақла
Қорәш, Дариус вә Артахшашта қатарлиқ Парс
падишалириниң әмри бойичә ишләп, өйни
яңливаштин қуруп чиқиш ишини пүттүрди. 15
Бу өй Дариус падишаси сәлтәнитиниң алтинчи
жили, Адар ейиниң үчинчи күни пүткүзүлди.
16 Исраиллар — каһинлар, Лавийлар вә қалған
сүргүнлүктин қайтип кәлгән хәлиқләрниң
һәммиси Худаниң бу өйини униңға аташ
мурасимини хошал-хурамлиқ билән өткүзди.
17 Өйни Худаниң Өзигә аташ мурасимида улар
йүз топақ, икки йүз қочқар вә төрт йүз
қоза сунди һәм Исраил қәбилилириниң сани
бойичә барлиқ Исраил үчүн гуна қурбанлиғи
сүпитидә он икки текини сунди. 18 Улар
йәнә Йерусалимдики Худаниң ибадәт-хизмитини
өтәшкә, Мусаниң китавида йезилғини бойичә,
каһинларни өз нөвити бойичә, Лавийларни
гуруппилири бойичә турғузди. 19 Биринчи айниң
он төртинчи күни сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләр
«өтүп кетиш һейти»ни өткүзди. 20 Чүнки
каһинлар вә Лавийлар бир нийәт билән бирликтә
паклиниш рәсимлирини өткүзүп, һәммиси
пакланди; андин улар барлиқ сүргүнлүктин
қайтип кәлгәнләр вә уларниң қериндиши
болған каһинлар вә һәм өзлири үчүн өтүп
кетиш һейтиға атиған [қозилирини] сойди. 21
Сүргүнлүктин [йеңила] қайтип кәлгән Исраиллар
вә шуниңдәк Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарни
издәп, өзлирини зиминдики ят әлликләрниң
булғашлиридин айрип чиққан барлиқ кишиләр
қоза гөшлирини бирликтә йейишти. 22 Улар петир
нан һейтини хошал-хурамлиқ ичидә йәттә күн
өткүзди; чүнки Пәрвәрдигар уларни хошаллиққа
чөмдүрди һәм Асурийә падишасиниң көңлини
уларға майил қилип, Өзиниң өйини — Исраилниң
Худасиниң өйини қурушқа уларниң қолини
мустәһкәмлиди.

7 Шу ишлардин кейин Парс падишаси
Артахшашта сәлтәнәт сүргән мәзгилдә Әзра
дегән киши [Бабилдин Йерусалимға чиқти]. У
Сераяниң оғли, Серая Азарияниң оғли, Азария
Һилқияниң оғли, 2 Һилқия Шаллумниң оғли,
Шаллум Задокниң оғли, Задок Ахитубниң оғли,
3 Ахитуб Амарияниң оғли, Амария Азарияниң
оғли, Азария Мерайотниң оғли, 4 Мерайот
Зәраһияһниң оғли, Зәраһияһ Уззиниң оғли, Уззи
Буккиниң оғли, 5 Букки Абишуаниң оғли, Абишуа
Финиһасниң оғли, Финиһас Әлиазарниң оғли,
Әлиазар болса баш каһин Һарунниң оғли еди; 6 —
Әзра дегән бу киши Бабилдин қайтип чиқти. У
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар Мусаға назил
қилған Тәврат қануниға пишқан тәвратшунас
еди; униң Худаси болған Пәрвәрдигарниң қоли
униңда болғачқа, у немини тәләп қилса падиша
шуни бәргән еди. 7 Падиша Артахшаштаниң
йәттинчи жили бир қисим Исраиллар, каһинлар,
Лавийлар, ғәзәлкәшләр, дәрвазивәнләр вә
ибадәтхана хизмәткарлири униң билән бирликтә
Йерусалимға қайтип чиқти. 8 [Әзра] әнди
падишаниң сәлтәнитиниң йәттинчи жили
бәшинчи айда Йерусалимға йетип кәлди. 9
Биринчи айниң биринчи күни у Бабилдин
чиқишқа тәйярланди; Худаниң шәпқәтлик қоли
униңда болғачқа, у бәшинчи айниң биринчи
күни Йерусалимға йетип кәлди. 10 Чүнки Әзра
көңүл қоюп Пәрвәрдигарниң Тәврат-қанунини
чүшинип тәһсил қилишқа һәм униңға әмәл
қилишқа вә шуниңдәк Исраил ичидә униңдики
һөкүм-бәлгүлимиләрни үгитишкә нийәт қилған
еди. 11 Мана бу падиша Артахшашта каһин
һәм Тәвратшунас Әзраға тапшурған ярлиқ
хетиниң көчүрүлмиси: — (Әзра Пәрвәрдигарниң
әмирлиригә аит ишларға һәм Униң Исраилларға
тапшурған бәлгүлимилиригә пишқан тәвратшунас
еди): — 12 «Мәнки падишаларниң падишаси
Артахшаштадин асманлардики Худаниң

мукәммәл Тәврат-қануниға пишқан тәвратшунас
каһин Әзраға салам! 13 Әнди мән шундақ ярлиқ
чүшүримәнки, падишалиғимда туруватқан
Исраиллардин, шундақла уларниң каһин вә
Лавийлиридин кимләр Йерусалимға беришни
халиса, һәммиси сениң билән биллә барса
болиду. 14 Чүнки сән падиша вә униң
йәттә мәслиһәтчиси тәрипидин тайинланған
екәнсән, қолуңдики Худаниң қанун китавида
ейтилғанлири бойичә, Йәһудийә вә Йерусалимға
тәкшүрүш-һал сорашқа әвәтилгәнсән. 15 Сән
падиша вә униң мәслиһәтчилири өз ихтияри
билән Исраилниң Худасиға сунған алтун-
күмүчләрни көтирип берип униңға тәқдим қил
(униң макани Йерусалимдидур); 16 Шуниңдәк
қолуң пүткүл Бабил өлкисидә қанчилик
алтун-күмүчләрни тапалиса, шуни хәлиқ вә
каһинлар Йерусалимдики Худаниң өйигә
тәқдим қилишқа өз ихтияри билән бәргән
соғатларға қошуп апарғин. 17 Сән бу пулларға
еһтиятчанлиқ билән қурбанлиқлар үчүн топақ,
қочқар, қоза вә қошумчә ашлиқ һәдийәлири
һәм шарап һәдийәлири сетивелип, буларни
Йерусалимдики Худайиңларниң өйидики
қурбангаһқа сунғин. 18 Қалған алтун-күмүчләрни
сән вә җәмәтиңдикиләргә қандақ қилиш мувапиқ
көрүнсә, Худайиңларниң ирадиси бойичә шундақ
қилиңлар. 19 Сениң Худайиңниң өйидики
ишларға ишлитишкә саңа бәргән қача-қучиларни
Йерусалимдики Худаниң алдиға қой. 20 Әгәр
шуниңдәк саңа Худайиңниң өйидики қалған
ишларға чиқим қилидиғанға немә хираҗәт керәк
болса, сән падиша ғәзнисидин елип ишләткин.
21 Шуниң билән мәнки падиша Артахшаштадин
дәрияниң шу ғәрип тәрипидики барлиқ ғәзнә
бәглиригә шундақ буйруқ чүшүримәнки,
асмандики Худаниң Тәврат-қанунининиң алими
болған каһин Әзра силәрдин немини тәләп қилса,
силәр әстайидиллиқ билән униң дегинидәк
беҗириңлар. 22 Униң алидиғини күмүч йүз
талантқичә, буғдай йүз корғичә, шарап йүз
батқичә, зәйтун мейи йүз батқичә болсун,
тузға чәк қоюлмисун. 23 Асманлардики Худа
немини әмир қилса, шу асманлардики Худаниң
өйи үчүн әстайидиллиқ билән беҗирилсун;
немишкә [Худаниң] ғәзивини падиша вә
оғуллириниң падишалиғиға чүшүргидәкмиз? 24
Биз шуниму силәргә мәлум қилимизки, умумән
каһинлар, Лавийлар, ғәзәлкәшләр, дәрвазивәнләр,
ибадәтхана хизмәткарлири вә Худаниң бу
өйидә хизмәт қилидиғанларниң һеч қайсисидин
баҗ, олпан вә парақ елишқа болмайду. 25
Әнди сән әй Әзра, Худайиңниң сәндә болған
һекмитигә асасән, Дәрияниң шу ғәрип тәрипидә
Худайиңниң Тәврат-қанунини билгән, барлиқ
хәлиқниң дәвасини сорайдиған, уларни идарә
қилидиған сорақчи вә һакимларни тайинлиғин;
вә Тәврат-қанунини билмәйдиғанларға болса,
уларға буларни үгитиңлар. 26 Худайиңниң
қануниға вә падишалиқниң қануниға риайә
қилмайдиғанлар болса, униң үстидин адаләтлик
билән һөкүм чиқирилсун; у өлүмгә, яки сүргүнгә
яки мал-мүлкини мусадирә қилишқа вә яки
зинданға ташлашқа һөкүм қилинсун». 27
[Әзра мундақ деди] — Ата-бовилиримизниң
Худаси болған Пәрвәрдигарға Һәмдусана болғай!
Чүнки У падишаниң көңлигә, Йерусалимдики
Пәрвәрдигарниң өйини шундақ көркәм безәш
нийитини салди, 28 йәнә мени падиша вә
мәслиһәтчилири алдида һәм падишаниң
мөһтәрәм әмирлири алдида илтипатқа
ериштүрди. Пәрвәрдигар Худайимниң қоли мәндә
болуп, У мени ғәйрәтләндүргәчкә, өзүм билән
биллә [Йерусалимға] чиқишқа Исраиллар ичидин
бир нәччә мөтивәрләрни жиғдим.

8 Падиша Артахшашта сәлтәнәт сүрүп турған
вақитта, Бабилдин мениң билән биллә
қайтқанларниң ата җәмәт башлиқлири вә уларниң
нәсәбнамилири төвәндикичә: — 2 Финиһасниң
әвлатлиридин Гәршон, Итамарниң әвлатлиридин
Данийал, Давутниң әвлатлиридин Һаттуш, 3
Шеканияниң әвлатлиридин, йәни Парошниң
әвлатлиридин Зәкәрия вә униң билән нәсәбнамидә
тизимланған әркәкләр җәмий бир йүз әллик киши;
4 Паһат-Моабниң әвлатлиридин Зәраһияһниң оғли
Әлйойинай вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр
икки йүз киши; 5 Шеканияниң әвлатлиридин
болған Яһазийәлниң оғли вә униң билән биллә
қайтқан әркәкләр үч йүз киши; 6 Адинниң
әвлатлиридин Йонатанниң оғли Әбәд вә униң
билән биллә қайтқан әркәкләр әллик киши; 7
Еламниң әвлатлиридин Аталияниң оғли Йәшая
вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр йәтмиш
киши; 8 Шәфатияниң әвлатлиридин Микаилниң

оғли Зәбадия вә униң билән биллә қайтқан
әркәкләр сәксән киши; 9 Йоабниң әвлатлиридин
Йәһийәлниң оғли Обадия вә униң билән биллә
қайтқан әркәкләр икки йүз он сәккиз киши; 10
Шеломитниң әвлатлиридин Йосифияниң оғли
вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр бир
йүз атмиш киши; 11 Бибайниң әвлатлиридин
Бибайниң оғли Зәкәрия вә униң билән биллә
қайтқан әркәкләр жигирмә сәккиз киши; 12
Азгадниң әвлатлиридин Һаккатанниң оғли
Йоһанан вә униң билән биллә қайтқан әркәкләр
бир йүз он киши; 13 Адоникамниң әвлатлиридин
әң ахирида қайтқанларниң исимлири Әлифәләт,
Җәийәл вә Шемая болуп, улар билән биллә
қайтқан әркәкләр атмиш киши; 14 Бигвайниң
әвлатлиридин Утай билән Заббуд вә улар билән
биллә қайтқан әркәкләр йәтмиш киши. 15 —
Мән уларни Ахаваға ақидиған Дәрияниң бойиға
жиғдим; биз у йәрдә чедир тикип үч күн турдуқ.
Хәлиқни вә каһинларни арилап қарисам у йәрдә
Лавийлар йоқ екән. 16 Шуңа мән башлиқлардин
Әлиезәр, Арийәл, Шемая, Әлнатан, Яриб, Әлнатан,
Натан, Зәкәрия билән Мәшулламларни вә уларға
қошуп оқумушлуқ алимлардин Йоариб билән
Әлнатанни чақиртип келип, 17 уларға һавалә
қилип Касифия дегән йәргә, Иддо дегән Атаман
билән көрүшүшкә әвәттим. Мән Касифия дегән
йәрдә Иддоға вә униң ибадәтхана хизмәткарлири
болған қериндашлириға дәйдиған гәпләрни ағзиға
селип, уларниң бу йәргә Худайимизниң өйи
үчүн хизмәт қилидиған хизмәтчиләрни бизгә
әкелишни өтүндум. 18 Худайимизниң шапаәтлик
қоли биздә болғачқа, улар бизгә Исраилниң
әвриси, Лавийниң нәвриси Маһлиниң әвлатлири
ичидин оқумушлуқ бир адәмни, йәни Шәрәбияни
вә униң оғуллири һәм қериндашлири болуп
җәмий он сәккиз кишини башлап кәлди. 19 Улар
йәнә Һашабия вә униң билән биллә Мәрариниң
әвлатлиридин Йәшая һәм униң қериндашлири
һәм уларниң оғуллири болуп, җәмий жигирмә
кишини, 20 Йәнә илгири Давут вә униң әмирлири
Лавийларниң хизмитидә болушқа тайинлиған
«Нәтинийлар»дин икки йүз жигирмә кишини
башлап кәлди, буларниң һәммиси исимлири
билән тизимланди. 21 Шу чағда Ахава дәрияси
бойида мән Худайимизниң алдида өзүмизни
төвән қилип, өзимиз вә кичик балилиримиз һәм
барлиқ мал-мүлкимиз үчүн Худайимиздин ақ
йол тиләшкә роза тутайли, дәп җакалидим. 22
Чүнки биз әслидә падишаға: «Худайимизниң
қоли Уни барлиқ издигәнләрниң үстигә илтипат
көрситишкә қоюлиду; лекин Униң қудрити билән
ғәзиви Өзини ташлиғанларға зәрбә беришкә
тәйярдур» дегән едуқ, әнди йәнә униңдин
йолдики дүшмәнләргә тақабил турушқа пиядә
вә атлиқ ләшкәрләр тайинлап беришни тәләп
қилғанлиғимдин хиҗил болуп қалдим. 23 Шуниң
билән биз роза тутуп Худайимиздин шу иш
тоғрилиқ өтүндуқ, у дуайимизни иҗабәт қилди.
24 Мән каһин башлири ичидин он икки адәмни
вә Шәрәбия, Һашабия вә улар билән биллә
болған ака-укилиридин он адәмни таллап, 25
уларға алтун, күмүч вә қача-қучиларни, йәни
падиша, униң мәслиһәтчилири, әмирлири вә
шуниңдәк шу йәрдә туруватқан барлиқ Исраиллар
«көйдүрмә һәдийә» сүпитидә Худайимизниң
өйигә һәдийә қилған соғатларни тапшурдум.
26 Мән күмүчтин алтә йүз әллик талант, йүз
талант еғирлиқтики күмүч қача-қуча, йүз талант
алтунни уларниң қолиға өлчәп тапшурдум. 27
Уларға тапшурғанлиримдин йәнә алтун дас
жигирмә болуп, қиммити миң дарик, сүпәтлик
вә валилдап пақирайдиған мис чоң дас икки
болуп, алтундәк қимматлик еди. 28 Мән уларға:
— Силәр Пәрвәрдигарға муқәддәстурсиләр, қача-
қучиларму муқәддәстур, алтун-күмүчләр ата-
бовоңларниң Худаси Пәрвәрдигарға ихтиярий
һәдийә қилинған соғаттур. 29 Таки Йерусалимдики
Пәрвәрдигарниң өйидики амбар-ғәзниләргә
йәткүзүп, каһинлар вә Лавийларниң башлири
вә Исраилларниң қәбилә-җәмәт башлиқлириниң
алдида таразидин өткүзгичә буларни убдан қарап
қоғдаңлар, дедим. 30 Шуниң билән каһинлар билән
Лавийлар Йерусалимдики Худайимизниң өйигә
апиридиған, таразидин өткүзүлгән шу алтун-
күмүч вә қача-қучиларни тапшурувалди. 31 Шуниң
билән биринчи айниң он иккинчи күни биз Ахава
дәриясиниң бойидин қозғилип Йерусалимға
чиқишқа маңдуқ. Худайимизниң қоли үстимиздә
болғачқа, у бизни дүшмәнлиримиздин вә йолда
пайлап турған қарақчилардинму қутқузди. 32
Биз Йерусалимға келип у йәрдә үч күн турдуқ;
33 төртинчи күни Худайимизниң өйидә алтун-
күмүч вә қача-қучилар таразида өлчинип каһин

Урияниң оғли Мәрәмотниң қолиға тапшурулди;
униң йенида Финиһасниң оғли Әлиазар, йәнә
Лавийлардин Йәшуаниң оғли Йозабад билән
Биннуийниң оғли Ноадияһлар бар еди. 34 Һәммә
нәрсә сани бойичә вә еғирлиғи бойичә өлчәнди вә
шуниң билән биллә һәр бириниң еғирлиғи пүтүп
қоюлди. 35 Шу чағда әсли елип кетилгәнләрниң
әвлатлири, йәни сүргүнлүктин қайтқанлар
Исраилларниң Худасиға «көйдүрмә қурбанлиқ»
сүпитидә пүткүл Исраил үчүн он икки топақ,
тохсән алтә қочқар, йәтмиш йәттә қоза сунди,
йәнә гуна қурбанлиғи сүпитидә он икки текә
сунди; буларниң һәммиси Пәрвәрдигарға аталған
көйдүрмә қурбанлиқ еди. 36 Улар падишаниң
ярлиқ хәтлирини падишаниң валийлириға вә
Дәрияниң бу ғәрип тәрипидики һөкүмдарларға
тапшурувиди, улар хәлиққә вә Худаниң өйиниң
ишлириға изчил ярдәм бәрди.

9 Бу ишлар пүткәндин кейин әмирләр
мениң билән көрүшкили йенимға келип: —
Исраиллар, каһинлар вә Лавийлар өзлирини
мошу зиминлардики таипиләрдин, йәни
уларниң жиркиничлик адәтлиридин айрип
турмиди, — демәк, улар Қананийлар, Һиттийлар,
Пәриззийләр, Йәбусийлар, Аммонийлар,
Моабийлар, Мисирлиқлар вә Аморийларға әгишип
маңди. 2 Чүнки улар бу ят таипиләрдин өзлиригә
вә оғуллириға хотун елип берип, [Худаға]
хас муқәддәс нәсилни мошу зиминлардики
таипиләр билән арилаштурувәтти; униң үстигә,
әмирләр билән әмәлдарлар бу садақәтсизликниң
башламчилиридур, — дейишти. 3 Мән бу ишни
аңлапла көйнәк билән тонумни житип, чач-
сақаллиримни жулуп ғәм-қайғуға чүшүп олтирип
кәттим. 4 Вә Исраилниң Худасиниң сөзлиридин
қорқуп титригәнләрниң һәр бири сүргүнлүктин
қайтип кәлгәнләрниң садақәтсизлиги түпәйлидин
йенимға кәлди. Мән таки кәчлик қурбанлиқ
сунулғичә ғәм-қайғуға чөмүп олтардим. 5 Кәчлик
қурбанлиқ вақтида мән өзүмни төвән қилған
һаләттин туруп, көйнәк вә тонум житиқ һалда
Худайим Пәрвәрдигарға йүзлинип тизлинип
олтирип, қоллиримни йейип, 6 дуа қилип: —
«Аһ Худайим, шәрмәндиликтә йүзүмни саңа
қаритиштин иза тартмақтимән, и Худайим; чүнки
қәбиһликлиримиз толилиғидин башлиримиздин
ашти, асийлиқ-итаәтсизлигимиз асманларға
тақашти. 7 Ата-бовилиримизниң күнлиридин
тартип бүгүнгә қәдәр зор итаәтсизликтә
жүрүп кәлдуқ, шуңа қәбиһликлиримиз
түпәйлидин биз, бизниң падишалиримиз вә
каһинлиримиз худди бүгүнки күндикидәк
һәр қайси жутлардики падишаларниң қолиға
чүшүп, қиличқа, сүргүнлүккә, булаң-талаңға,
номусқа тапшурулдуқ. 8 Әнди һазир азғинә
вақит Худайимиз көзлиримизни нурландуруп,
қуллуғимизда бизгә азғина арам берилсун
дәп, қечип қутулған бир қалдини сақлап
қелип, бизгә өзиниң муқәддәс җайидин
худди қаққан қозуқтәк муқим орун берип,
бизгә Худайимиз Пәрвәрдигардин илтипат
көрситилди. 9 Чүнки биз һазир қуллармиз;
һалбуки, Худайимиз мошу қуллуғимизда йәнила
бизни ташливәтмәй, бәлки Парс падишалириниң
алдида рәһимгәериштүрүп, Худайимизниң өйини
селип, харабиләшкән җайлирини яңливаштин
оңлашқа бизни роһландурди, шундақла бизни
Йәһудийә вә Йерусалимда сепиллиқ қилди. 10
И Худа, биз бу [илтипатлар] алдида йәнә немә
дейәләймиз? Чүнки биз йәнила Сениң мөмин
бәндилириң болған пәйғәмбәрләр арқилиқ
тапилған әмирлириңни ташливәттуқ; Сән [улар
арқилиқ]: «Силәр кирип мирас қилип егиләйдиған
зимин болса, шу зиминдики таипиләрниң
ипласлиғи билән булғанған бир зимин; чүнки
улар түрлүк напаклиқларни қилип, жиркинчлик
адәтлири билән бу зиминни бу чәттин у четиғичә
толдурувәтти. 12 Шуңа силәр қизлириңларни
уларниң оғуллириға бәрмәңлар, оғуллириңларға
уларниң қизлирини елип бәрмәңлар; силәр
күчийип, зиминниң назу-немәтлиридин йейишкә,
зиминни әбәдил-әбәт әвлатлириңларға мирас
қилип қалдуруш үчүн мәңгү уларниң аман-
течлиғи яки мәнпәитини һәргиз издимәңлар» —
дегән едиң. 13 Бизниң рәзил қилмишлиримиз вә
наһайити еғир итаәтсизлигимиз түпәйлидин бу
һәммә бала-қаза бешимизға кәлгән еди вә Сән, и
Худайимиз, қәбиһликлиримизгә тегишлик болған
җазайимизни йеникләтип, бизгә бүгүнкидәк
нижатлиқ илтипатни көрсәткән туруқлуқ, 14
биз қандақму йәнә әмирлириңгә хилаплиқ
қилип, бундақ жиркиничлик қаидиләрни
тутқан бу таипиләр билән никаһлинивеәримиз?
Мабада шундақ қилидиған болсақ, Сән бизгә

ғәзәплинип, бизгә бир қалди яки қутулғидәк
бирисиниму қалдурмай йоқатмай қаламсән? 15
И Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар, Сән
һәққанийдурсән! Шу сәвәптин биз бүгүнкидәк
қутулуп қалған бир қалдимиз. Қара, биз Сениң
алдиңда итаәтсизликлиримиздә туруватимиз,
шуңа Сениң алдиңда һеч қайсимиз тик туралмай
қалдуқ» — дедим.

10 Әзра дуа қилип, гунайини тонуп жиғлап
Худаниң өйи алдида жиқилип дүм ятқан
чағда, Исраиллардин наһайити чоң бир җамаәт,
әр-аяллар вә балилар униң йениға келип жиғилди;
көпчиликму қаттиқ жиғлап кетишти. 2 Еламниң
әвлатлиридин, Йәһийәлниң оғли Шекания әзраға:
— Биз Худайимизға садақәтсизлик қилип
бу зиминдики ят таипиләрдин хотун аптуқ.
Һалбуки, Исраил үчүн йәнила үмүт бар; 3
биз әнди Худайимиз билән әһдилишәйли,
ғоҗамниң вә Худайимизниң әмирлиридин қорқуп
титригәнләрниң нәсиһитигә асасән бу хотунларни
вә улардин төрәлгән пәрзәнтләрни йолға селип
қояйли. Һәммә иш Тәврат қануни бойичә
қилинсун. 4 Тур! Бу иш саңа бағлиқтур, биз
сени қоллаймиз; җүръәтлик болуп ишни ада
қилғин, — деди. 5 Шуниң билән Әзра орнидин
қопуп, каһинларниң Лавийларниң вә пүткүл
Исраил җамаитиниң башлиқлирини шу сөз
бойичә иш қилимиз, дәп қәсәм ичишкә үндиди,
улар қәсәм ичти. 6 Андин Әзра Худаниң өйи
алдидин қопуп Әлияшибниң оғли Йәһоһананниң
өйигә кирди; у у йәргә кәлгәндә ғизаму йемиди,
суму ичмиди, чүнки у сүргүнлүктин қайтип
кәлгәнләрниң садақәтсизлиги үчүн ечинатти.
7 Шуниң билән Йәһудийә вә Йерусалимда
сүргүнлүктин қайтип кәлгәнләрниң һәммисигә
җакалинип, Йерусалимға жиғилиңлар, 8 әмирләр
вә ақсақалларниң нәсиһити бойичә, кимки үч
күн ичидә йетип кәлмисә, униң пүтүн мал-
мүлки мусадирә қилиниду, сүргүндин қайтип
кәлгәнләрниң җамаитидинму айрилиду, дәп,
җакарнамә чиқирилди. 9 Шуниң билән Йәһуда
вә Биняминдики барлиқ әрләр үч күнгичә
Йерусалимға жиғилип болди. У тоққузинчи айниң
жигирминчи күни еди; барлиқ хәлиқ Худаниң
өйиниң һойлисидики мәйданға келип олтарди,
көпчилик бу иштин қорқачқа, шуниңдәк қаттиқ
яққан ямғур түпәйлидин, титрәп кетишти. 10
Каһин Әзра орнидин қопуп уларға: — Силәр Худаға
садақәтсизлик қилип ят таипиләрниң қизлирини
хотунлуққа елип Исраилларниң итаәтсизлигини
ашурдуңлар. 11 Әнди силәр ата-боваңларниң
Худаси болған Пәрвәрдигар алдида гунайиңларни
тонуп, униң нәзиридә дурус болғанни қилип,
өзүңларни бу зиминдики таипиләрдин вә бу ят
әллик хотунлириңлардин арини очуқ қилиңлар,
деди. 12 Пүтүн җамаәт жуқури авазда җавап берип:
— Мақул, биз өзлириниң шу гәплири бойичә
иш қилимиз. 13 Бирақ адәмләр бәк көп, йәнә
келип ямғур пәсли болғачқа талада туралмаймиз;
униң үстигә бу дегән бир-икки күндә пүтидиған
иш әмәс, чүнки биздә бу иштa итаәтсизлик
қилғанлар наһайити көптур! 14 Худаниң мошу
иш түпәйли кәлгән қаттиқ ғәзивиниң биздин
кәткичә, башлиқлиримиз пүткүл җамаәткә вәкил
болуп Пәрвәрдигарниң алдида турсун; бизниң
һәр қайси шәһәрлиримиздә ят әлләрдин хотун
алғанларму бәлгүләнгән вақитта шу шәһәрниң
ақсақал вә һакимлири билән бирликтә келип
бу ишни бир тәрәп қилсун, — деди. 15 Бу
ишқа пәқәт Асаһәлниң оғли Йонатан билән
Тиқваһниң оғли Яһзия қарши чиқти, Мәшуллам
билән Лавий Шаббитай уларни қоллиди. 16
Шуниң билән сүргүндин қайтип кәлгәнләр әнә
шундақ қилди. Каһин Әзра вә ата җәмәтлириниң
башлиқлири болғанлар җәмәти бойичә бу ишқа
айрилди; уларниң һәммиси исмилири бойичә
тизимланди. Улар онинчи айниң биринчи
күни бу ишни тәкшүрүп бир тәрәп қилишқа
киришти. 17 Улар ят әллик хотунларни алған
әрләрниң сориғини биринчи айниң биринчи
күни түгәтти. 18 Каһинларниң әвлатлири ичидә
ят әллик хотунларни алғанлардин мошулар
чиқти: — Йозадакниң оғли Йәшуаниң вә униң
қериндашлириниң әвлатлиридин: — Маасеяһ,
Әлиезәр, Яриб, Гәдалия. 19 Улар хотунлиримизни
йолға селип қоймиз дәп [қәсәм қилип] қол
беришти вә гунайи үчүн итаәтсизлик қурбанлиғи
сүпитидә қой падисидин бир қочқарни сунди. 20
Иммәрниң әвлатлиридин Һанани билән Зәбадия;
21 Һаримниң әвлатлири ичидә Маасеяһ, Елияһ,
Шемая, Йәһийәл вә Уззия; 22 Пашхурниң
әвлатлиридин Әлйойинай, Маасеяһ, Исмаил,
Нәтанәл, Йозабад вә Әласаһ. 23 Лавийлар ичидә
Йозабад, Шимәй, Келая («Келита»му дейилиду),

Питаһия, Йәһуда билән Әлиезәр; 24 ғәзәлкәшләр
ичидә Әлияшиб; дәрвазивәнләр ичидә Шаллум,
Тәләм, Ури. 25 Исраиллардин: — Парошниң
әвлатлиридин Рамия, Йиззия, Малкия, Миямин,
Әлиазар, Малкия, Беная; 26 Еламниң әвлатлиридин
Маттания, Зәкәрия, Йәһийәл, Абди, Йәримот билән
Елияһ; 27 Заттуниң әвлатлиридин Әлйойинай,
Әлияшиб, Маттания, Йәримот, Забад билән Азиза;
28 Бибайниң әвлатлиридин Йоһоһанан, Һанания,
Заббай билән Атлай; 29 Бaниниң әвлатлиридин
Мәшуллам, Маллуқ, Адая, Яшуб, Шеал билән Рамот;
30 Паһат-Моабниң әвлатлиридин Адна, Җилал,
Беная, Маасеяһ, Маттания, Бәзаләл, Биннуий билән
Манассәһ; 31 Һаримниң әвлатлиридин Әлиезәр,
Йишия, Малкия, Шемая, Шимеон, 32 Бинямин,
Маллуқ вә Шәмария; 33 Хашумниң әвлатлиридин
Маттинай, Маттатаһ, Забад, Әлифәләт, Йәрәмай,
Манассәһ вә Шимәй; 34 Бaниниң әвлатлиридин
Мадай, Амрам, Уәл, 35 Беная, Бәдия, Келуһай,
36 Вания, Мәрәмот, Әлияшиб, 37 Маттанияһ,
Маттинай, Ясу, 38 Бани, Биннуий, Шимәй, 39
Шәләмия, Натан, Адая, 40 Макнадибай, Шашай,
Шарай, 41 Азарәл, Шәләмия, Шәмария, 42 Шаллум,
Амария, Йүсүп; 43 Небониң әвлатлиридин Җәийәл,
Маттитияһ, Забад, Зебина, Яддай, Йоел вә Беная. 44
Буларниң һәммиси ят әллик хотунларни алғанлар
еди, вә шуниңдәк улардин бәзиләрниң хотунлири
пәрзәнтму көргән еди.

Нәһәмия

1 Һақалияниң оғли Нәһәмия шундақ баян
қилдики: — Жигирминчи жили Кисләв
ейида, мән Шушан қәлъәсидә тураттим, 2
Өз қериндашлиримдин бири болған Һанани
билән бир нәччә киши Йәһудийәдин чиқип
кәлди; мән улардин сүргүнлүктин қутулуп
қалған Йәһудалар вә Йерусалим тоғрисида
соридим. 3 Улар маңа: — Сүргүнлүктин
қутулған хәлиқниң қалдиси [Йәһудийә] өлкисидә
қаттиқ жапа-мушәққәт астида вә аһанәт ичидә
қалди. Йерусалимниң сепили болса өрүветилди,
қовуқлириму көйдүрүветилди, дәп ейтип бәрди.
4 Мән бу гәпләрни аңлап олтирип жиғлап
кәттим, бир нәччә күнгичә налә-пәряд көтирип,
асманлардики Худа алдида роза тутуп, дуа
қилип 5 мундақ дедим: — «И асмандики
Худа Пәрвәрдигар, Өзини сөйүп, әмирлирини
тутқанларға өзгәрмәс меһир көрситип әһдисидә
турғучи улуқ вә дәһшәтлик Тәңри, 6 әнди
Сениң алдиңда мошу пәйттә қуллириң Исраиллар
үчүн пеқир қулуңниң кечә-күндүз қиливатқан
бу дуасиға қулиқиң селинғай, көзүң очуқ
болғай! Мән биз Исраилларниң Сениң алдиңда
садир қилған гуналиримизни етирап қилимән;
мәнму, атамниң җәмәтиму гуна қилдуқ! 7 Биз
Сениң йолуңға тәтүр иш қилип, Сән қулуң
Мусаға тапилиған әмирлириң, бәлгүлимилириң
вә һөкүмлириңни һеч тутмидуқ. 8 Сениң Өз
қулуң Мусаға тапилап: «Әгәр силәр вапасизлиқ
қилсаңлар, силәрни пүтүн таипиләрниң арисиға
тарқитиветимән; лекин Маңа йенип келип,
Мениң әмирлиримни тутуп әмәл қилсаңлар,
гәрчә араңлардин һәтта асманларниң әң четигә
қоғливетилгәнләр болсиму, Мән уларни шу
йәрдин жиғип, Мениң намимни тикләшкә
таллиған җайға елип келимән» дегән сөзүңни
яд қилғайсән, дәп өтүнимән. 10 Буларниң
һәммиси Сениң қуллириң вә Сениң хәлқиң,
Өзүңниң зор қудритиң вә күчлүк қолуң билән
һөрлүккә қутқуздуң. 11 И Рәббим, қулуңниң
дуасиға һәм Сениң намиңдин әймиништин
сөйүнгән қуллириңниңму дуасини қулиқиң
тиңшиғай; бүгүн қулуңниң ишлирини оңушлуқ
қилғайсән, уни шу кишиниң алдида илтипатқа
ериштүргәйсән». Шу вақитта мән падишаниң
сақийиси едим.

2 Вә шундақ болдики, падиша Артахшаштаниң
жигирминчи жили Нисан ейи, падишаниң
алдиға шарап кәлтүрүлгән еди; мән шарапни
елип падишаға сундум. Буниңдин илгири
мән падишаниң алдида һеч қачан ғәмкин
көрүнгән әмәс едим. 2 Шуниң билән падиша
мениңдин: — Бирәр кесилиң болмиса, чирайиң
немишкә шунчә ғәмкин көрүниду? Көңлүңдә
чоқум бир дәрд бар, девиди, мән интайин
қорқуп кәттим. 3 Мән падишаға: — Падишаһим
мәңгү яшиғайла! Ата-бовилиримниң қәбирлири
җайлашқан шәһәр харабиликкә айланған, дәрваза-
қовуқлири көйдүрүветилгән турса, мән қандақму
ғәмкин көрүнмәй? — дедим. 4 Падиша мениңдин:
— Сениң немә тәливиң бар? — дәп соривиди, мән
асмандики Худаға дуа қилип, 5 андин падишаға:
— Әгәр падишасимниң көңлигә мувапиқ көрүнсә,
қуллири өзлириниң алдида илтипатқа еришкән
болса, мени Йәһудийәгә әвәткән болсила, ата-
бовилиримниң қәбирлири җайлашқан шәһәргә
берип, уни яңливаштин қуруп чиқсам, дедим.
6 Падиша (шу чағда ханиш падишаниң йенида
олтиратти) мәндин: — Сәпириңгә қанчилик вақит
кетиду? Қачан қайтип келисән? — дәп сориди.
Шуниң билән падиша мени әвәтишни мувапиқ
көрди; мәнму униңға қайтип келидиған бир
вақитни бекиттим. 7 Мән йәнә падишадин:
— Алийлириға мувапиқ көрүнсә, маңа [Әфрат]
дәриясиниң у қетидики валийларға мени таки
Йәһудийәгә барғичә өткили қоюш тоғрилиқ
ярлиқ хәтлирини пүтүп бәргән болсила; 8
Вә йәнә падишалиқ орманлиғиға қарайдиған
Асафқа муқәддәс өйгә тәвә болған қәлъәниң
дәрвазилири, шуниңдәк шәһәрниң сепили вә
өзүм туридиған өйгә кетидиған лимларни ясашқа
керәклик яғачларни маңа бериш тоғрилиқму
бир ярлиқни пүтүп бәргән болсила, дедим.
Худайимниң шәпқәтлик қоли үстүмдә болғачқа,
падиша илтипат қилип буларниң һәммисини
маңа бәрди. 9 Шуниң билән мән дәрияниң у
қетидики валийларниң йениға берип падишаниң
ярлиқлирини тапшурдум. Падиша йәнә бир нәччә
қошун сәрдарлири билән атлиқ ләшкәрләрниму
маңа һәмраһ болушқа орунлаштурған еди. 10
Һоронлуқ Санбаллат билән Аммоний Тобия дегән

әмәлдар Исраилларниң мәнпәәтини издәп адәм
кәпту, дегән хәвәрни аңлап интайин нарази
болди. 11 Мән Йерусалимға келип үч күн
турдум. 12 Андин кечиси мән вә маңа һәмраһ
болған бир нәччә адәм орнимиздин турдуқ
(мән Худайимниң көңлүмгә Йерусалим үчүн
немә ишларни қилишни салғанлиғи тоғрисида
һеч кимгә бирәр немә демигән едим). Өзүм
мингән улақдин башқа һеч қандақ улақму алмай,
13 кечиси «Җилға қовуқи»дин чиқип «Әҗдиһа
булиқи»ға қарап меңип, «Тезәк қовуқи»ға келип,
Йерусалимниң бузуветилгән сепиллирини вә
көйдүрүветилгән қовуқ-дәрвазилирини көздин
кәчүрдум. 14 Йәнә алдиға меңип «Булақ қовуқи»
билән «Шаһанә көл»гә кәлдим; лекин шу йәрдә мән
мингән улақниң өтүшикә йол бәк тар кәлгәчкә, 15
кечидә мән җилға билән чиқип сепилни көздин
кәчүрүп чиқтим. Андин йенип «Җилға қовуқи»дин
шәһәргә кирип, өйгә қайттим. 16 Әмәлдарларниң
һеч қайсиси мениң нәгә барғанлиғимни вә немә
қилғанлиғимни билмәй қелишти, чүнки мән я
Йәһудийларға, каһинларға, я әмир-һакимларға
вә яки башқа хизмәт қилидиғанларға һеч немә
ейтмиған едим. 17 Кейин мән уларға: — Силәр
бешимизға кәлгән балаю-апәтни, Йерусалимниң
харабигә айланғанлиғини, сепил қовуқлириниң
көйдүрүветилгәнлигини көрдүңлар; келиңлар,
һәммимиз һақарәткә қеливәрмәслигимиз үчүн
Йерусалимниң сепилини қайтидин ясап чиқайли,
— дедим. 18 Мән йәнә уларға Худайимниң
шәпкәтлик қолиниң мениң үстүмдә болғанлиғини
вә падишаниң маңа қилған гәплирини ейтивидим,
улар: — Орнумиздин туруп уни ясайли! —
дейишип, бу яхши ишни қилишқа өз қоллирини
қувәтләндүрди. 19 Лекин Һоронлуқ Санбаллат,
хизмәткар Аммоний Тобия һәм әрәб болған Гәшәм
бу ишни аңлап бизни заңлиқ қилип мәнситмәй:
— Силәрниң бу қилғиниңлар немә иш? Силәр
падишаға асийлиқ қилмақчимусиләр? — дейишти.
20 Мән уларға җавап берип: — Асманлардики
Худа болса бизни ғәлибигә ериштүриду вә Униң
қуллири болған бизләр қопуп қуримиз. Лекин
силәрниң Йерусалимда һеч қандақ несивәңлар,
һоқуқуңлар яки яднамәңлар йоқ, — дедим.

3 Шу чағда баш каһин Әлияшиб вә униң
каһин қериндашлири қопуп «Қой қовуқи»ни
яңливаштин ясап чиқти; улар қовуқниң
қанатлирини орнитип, уни [Худаға] атап муқәддәс
дәп бекитти; улар «Йүзниң мунари» билән
«Һананийәлниң мунари»ғичә болған арилиқтики
сепилни оңшап, уни муқәддәс дәп бекитти; 2
Униңға туташ қисмини Йерихолуқлар ясиди; йәнә
униңға туташ қисмини Имриниң оғли Заккур
ясиди. 3 «Белиқ қовуқи»ни Сәнааһниң оғуллири
ясиди; улар униң лим-кешәклирини селип,
қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти.
4 Униңға туташ қисмини Һакозниң нәвриси,
Урияниң оғли Мәрәмот ясиди; униңға туташ
қисмини Мәшәзабәлниң нәвриси, Бәрәкияниң
оғли Мәшуллам ясиди. Униңға туташ қисмини
Баанаһниң оғли Задок ясиди. 5 Униңға туташ
қисмини Тәкоалиқлар ясиди; лекин уларниң
чоңлири өз ғоҗисиниң ишини зиммисигә илишқа
унимиди. 6 «Кона қовуқ»ни Пасияниң оғли
Йәһода билән Бесодияниң оғли Мәшуллам
ясиди; улар униң лим-кешәклирини селип,
қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти.
7 Уларниң йенидики туташ қисмини Гибеонлуқ
Мәлатия, Меронотлуқ Ядон һәмдә Дәрияниң бу
ғәрбий тәрипидики валийларниң башқуруши
астидики Гибеонлуқлар билән Мизпаһлиқлар
ясиди. 8 Уларниң йенидики туташ қисмини
зәргәрләрдин болған Харһаяниң оғли Уззийәл
ясиди. Униңға туташ қисмини хушбуй буюм
ясайдиған әтирчиләрдин Һанания ясиди. Улар
Йерусалим [сепилини] таки «Қелин там»ғичә
оңшап ясиди. 9 Уларниң йенидики туташ қисмини
Йерусалимниң йериминиң һакими болған Хурниң
оғли Рефая ясиди. 10 Уларниң йенида, Харумафниң
оғли Йәдая өзиниң өйиниң удулидики қисмини
ясиди. Уларниң йенидики қисмини Хашабнияниң
оғли Һаттуш ясиди. 11 Һаримниң оғли Малкия
билән Паһат-Моабниң оғли Һашшуб сепилниң
башқа бир бөлиги билән «Хумданлар мунари»ни
ясиди. 12 Уларниң йенидики туташ қисмини
Йерусалимниң йериминиң һакими Халлоһәшниң
оғли Шаллом өзи вә униң қизлири ясиди.
13 «Җилға қовуқи»ни Һанун билән Заноаһ
шәһириниң аһалиси ясиди. Улар уни ясап, униң
қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти
вә йәнә «Тезәк қовуқи»ғичә миң гәз сепилниму
ясиди. 14 «Тезәк қовуқи»ни Бәйт-Һаккәрәм
жутиниң башлиғи Рәкабниң оғли Малкия ясиди;
улар уни ясап, униң қанатлири, тақақлири вә

балдақлирини орнатти. 15 «Булақ қовуқи»ни
Мизпаһ жутиниң башлиғи Кол-Һозәһниң оғли
Шаллум ясиди. У уни ясап, өгүзини йепип, униң
қанатлири, тақақлири вә балдақлирини орнатти
вә йәнә шаһанә бағниң йенидики Силоам көлиниң
сепилини «Давутниң шәһири»дин чүшидиған
пәләмпәйгичә яңливаштин ясиди. 16 Униңдин
кейинки туташ қисмини Давутниң қәбирлириниң
удулидики вә униңдин кейинки сүний көлгә
һәм униң кәйнидики «Палванларниң өйи»гә
қәдәр Бәйт-Зур жутиниң йериминиң һакими,
Азбукниң оғли Нәһәмия ясиди. 17 Униңдин
кейинки туташ қисмини Лавийлар — Йәни
Баниниң оғли Рәһум ясиди, униң йенидики
туташ қисмини Кеилаһниң йерим жутиниң
һакими Һашабия өз жутиға вакалитән ясап
чиқти. 18 Униң йенидики туташ қисмини уларниң
қериндашлири — Кеилаһниң иккинчи йериминиң
һакими, Һенададниң оғли Бавай ясиди. 19
Униң йенида, Мизпаһниң һакими Йәшуяниң
оғли Езәр қурал-ярақ амбириға чиқиш йолиниң
удулида, сепилниң доқмушидики йәнә бир
бөлигини ясиди. 20 Заббайниң оғли Баруқ униңдин
кейинки йәнә бир бөлигини, йәни сепилниң
доқмушидин таки баш каһин Әлияшибниң өйиниң
дәрвазисиғичә болған бөлигини көңүл қоюп
ясиди. 21 Униң йенида Һакозниң нәвриси, Урияниң
оғли Мәрәмот сепилниң Әлияшибниң өйиниң
дәрвазисидин таки Әлияшибниң һойлисиниң
ахириғичә болған йәнә бир бөлигини ясиди.
22 Булардин кейинки бир қисмини Иордан
түзләңлигидикиләр, каһинлар ясиди. 23 Буларниң
йенида, Бинямин билән Һашшуб өз өйиниң
удулидики бөлигини ясиди. Улардин кейин
Ананияниң нәвриси, Маасеяһниң оғли Азария өз
өйиниң йенидики қисимни ясиди. 24 Униң йенида,
Азарияниң өйидин таки сепилниң доқмушиғичә
болған йәнә бир бөлигини Һенададниң оғли
Биннуий ясиди. 25 [Униң йенида], Узайниң оғли
Палал падиша ордисиниң доқмуши, шуниңдәк
ордидики чоқчийип турған, зиндан һойлисиниң
йенидики егиз мунарниң удулидики бөлигини
ясиди. Униңдин кейинки бир бөлигини Парошниң
оғли Пидая ясиди. 26 Әнди Офәлдә туридиған
ибадәтхана хизмәткарлири күнчиқиш тәрәптики
«Су қовуқи»ниң удулидики вә чоқчийип турған
мунарниң удулидики сепилни ясиди. 27 Чоқчийип
турған чоң мунарниң удулида Тәкоалиқлар таки
Офәл сепилиғичә болған иккинчи бир бөлигини
ясиди. 28 «Ат қовуқи»ниң жуқури бир бөлигини
каһинлар һәр бири өз өйиниң удулидики қисмини
ясиди. 29 Иммәрниң оғли Задок уларниң йенида,
кейинки қисмини, өз өйиниң удулидики бир
бөлигини ясиди. Униң йенидики туташ қисмини
«шәрқий дәрваза»ниң дәрвазивәни Шеканияниң
оғли Шемая ясиди. 30 Униң йенида, Шәләмияниң
оғли Һанания билән Залафниң алтинчи оғли
Һанун иккинчи бир бөлигини ясиди; уларниң
йенида, Бәрәкияниң оғли Мәшуллам өз қорусиниң
удулидики бир бөләкни ясиди. 31 Униң йенида, шу
йәрдин тартип ибадәтхана хизмәткарлири билән
содигәрләрниң қорулиридин өтүп, «Тәкшүрүш
қовуқи»ниң удулидики сепил доқмушиниң
балиханисиғичә болған бөлигини зәргәрләрдин
болған Малкия ясиди. 32 Доқмушниң балиханиси
билән «Қой қовуқи»ниң арилиғидики бөләкни
зәргәрләр билән содигәрләр ясиди.

4 Шундақ болдики, Санбаллат бизниң сепилни
яңливаштин оңшаватқанлиғимизни аңлап
ғәзәплинип, қәһри билән Йәһудаларни мәсқирә
қилди. 2 У өз қериндашлири вә Самарийә қошуни
алдида: — Бу зәип Йәһудалар немә қиливатиду?
Улар өзлирини шундақ мустәһкәмлимәкчиму?
Улар қурбанлиқларни сунмақчиму? Улар бир
күн ичидә пүттүрүшмәкчиму? Топа догилири
ичидин көйүп кәткән ташларни колап чиқирип
уларға жан киргүзәмдикән? — деди. 3 Униң
йенида туруватқан Аммоний Тобия: — Улар
һәр қанчә ясисиму, бир түлкә сепилниң
үстигә ямишип чиқса, уларниң таш темини
өрүветиду! — деди. 4 — И Худайимиз, қулақ
селип аңлиғайсән, кәмситилмәктимиз, уларниң
қилған һақарәтлирини өз бешиға яндурғайсун;
уларни тутқун қилип елип берилған яқа
жутта хәқниң олҗисиға айландурғайсун! 5
Уларниң қәбиһлигини япмиғайсән, гуналири
алдиңдинму өчүрүветилмисун; чүнки улар
сепилни оңшаватқанларниң көңлигә азар
бәрди! 6 Шундақтиму сепилни яңливаштин
оңшавәрдуқ; уни улап, егизлигини йеримиға
йәткүздуқ; чүнки көпчилик көңүл қоюп
ишлиди. 7 Шундақ болдики, Санбаллат, Тобия,
Әрәбләр, Аммонийлар, Ашдодлуқлар Йерусалим
сепиллирини яңливаштин оңшаш қурулушиниң

йәнила елип бериливатқанлиғини, сепил
бөсүклириниң етиветилгәнлигини аңлап қаттиқ
ғәзәпкә келишти-дә, 8 бирликтә Йерусалимға
һуҗум қилип униңда қалаймиқанчилиқ
туғдурушни қәстләшти. 9 Шуңа биз Худайимизға
илтиҗа қилдуқ һәм уларниң сәвәвидин кечә-
күндүз күзәтчи қоюп, өзлиримиз улардин
мудапиәләндуқ. 10 Бу чағда Йәһудийәдикиләр:
— Ишчи-һаммаллар һалидин кәтти, шуниңдәк
чалма-кесәк әхләтләр йәнила наһайити көп,
биз сепилни оңшашқа һәтта сепилғиму
йеқинлишалмидуқ! — дейишти. 11 Шуниң билән
бир вақитта дүшмәнлиримиз: — Улар сәзмәстә,
улар көрмәстә, уларниң арисиға киривелип
уларни өлтүрүп, қурулушни тохтитиветимиз!
— дейишти. 12 Вә шундақ болдики, уларниң
әтрапида туруватқан Йәһудаларму йенимизға он
қетим келип: — Қайси тәрәпкә қарисаңлар, улар
шу тәрәптин келип силәргә һуҗум қилмақчи!
— дәп хәвәр йәткүзүшти. 13 Шуңа мән хәлиқни
җәмәт-җәмәт бойичә, қолиға қилич, нәйзә вә
оқялирини елип, сепили пәс болған яки һуҗумға
очуқ турған йәрләрдә сепилниң арқисида
қаравуллуқта турушқа қойдум. 14 Көздин
кәчүрүп чиққандин кейин орнумдин қопуп
мөтивәрләр билән әмәлдарлар вә башқа хәлиққә:
— Улардин қорқмаңлар; улуқ вә дәһшәтлик Рәбни
есиңларда тутуңлар, өз қериндашлириңлар, оғул-
қизлириңлар, аяллириңлар вә өй-маканиңлар
үчүн җәң қилиңлар, дедим. 15 Шундақ болдики,
өзлириниң сүйқәстини билип қалғанлиғимиз
дүшмәнләрниң қулиқиға йетип барғач, шуниңдәк
Худа уларниң сүйқәстини битчит қилғач, биз
һәммимиз сепилға қайтип, һәр биримиз әсли иш
орнимизда ишни давамлаштуривәрдуқ. 16 Әнә шу
чағдин башлап хизмәткарлиримниң йерими иш
билән болди, йерими қолиға нәйзә, қалқан, оқя
тутқан, добулға-савут кийгән һалда жүрүшти.
Сәрдар-әмәлдарлар сепилни оңшаватқан барлиқ
Йәһуда җәмәтидикиләрниң арқисида турди.
Һәм жүкләрни тошуватқанлар һәм уларға жүк
артиватқанларму бир қолида ишләп, бир қолида
яраклирини чиң тутушқан еди. 18 Тамчиларниң
һәр бири бәллиригә қилич-хәнҗәрлирини асқан
һалда [сепилни] ясаватати; канайчи болса
йенимда туратти. 19 Мән мөтивәрләр, әмәлдарлар
вә башқа хәлиққә: — Бу қурулуш наһайити
чоң, даириси кәң; биз һәммимиз сепилда
бөләк-бөләкләр бойичә тарқилип ишләп, бир-
биримиздин жирақ туруватимиз. 20 Шуңа мәйли
қәйәрдә болуңлар, канай авазини аңлисаңларла,
биз бар шу йәргә келип жиғилиңлар; Худайимиз
биз үчүн җәң қилиду, — дедим. 21 Биз әнә
шу тәриқидә ишлидуқ; хәлиқниң йерими таң
атқандин тартип юлтуз чиққичә нәйзилирини
чиң тутуп турушти. 22 У чағда мән йәнә хәлиққә:
— Һәммәйлән өз хизмәткари билән кечини
Йерусалимға кирип өткүзсун, шундақ болса улар
кечиси бизниң муһапизәтчилигимизни қилиду,
күндүзи ишләйду, дедим. 23 Шундақ қилип я
мән, нә қериндашлирим, я хизмәткарлирим яки
маңа әгәшкән муһапизәтчиләрниң һеч қайсиси
кийимлирини селишмиди; һәр бири һәтта суға
барғандиму өзиниң ярақлирини еливалатти.

5 У чағда халайиқ вә уларниң хотунлири өз
қериндашлири болған Йәһудалар үстидин
шикайәт қилип қаттиқ дад-пәряд көтиришти.
2 Бәзиләр: — Биз вә оғул-қизлиримизниң
җан санимиз көп, күн кәчүришимиз үчүн
тойғидәк ашлиқ алмисақ болмайду, дейишти.
3 Йәнә бәзиләр: — Биз ачарчилиқта қалған
вақтимизда ашлиқ елип йәймиз дәп етизлиримиз,
үзүмзарлиқлиримизни вә өйлиримизни рәнигә
беришкә мәҗбур болдуқ, дейишти. 4 Вә
йәнә бәзиләр: — Падишаһниң етизлиримиз
вә үзүмзарлиқлиримиз үстигә салған баҗ-
селиқни тапшурушқа пул қәриз алдуқ. 5
Гәрчә бәдәнлиримиз қериндашлиримизниң
бәдәнлиригә, пәрзәнтлиримиз уларниң
пәрзәнтлиригә охшаш болсиму, лекин оғул-
қизлиримизни қул-дедәк болушқа тапшурмай
амалимиз болмиди; әмәлийәттә қизлиримиздин
бәзилири аллиқачан дедәк болупму кәтти;
уларни бәдәл төләп һөрлүккә чиқиришқа
қурбимиз йәтмиди, чүнки бизниң етизлар
вә үзүмзарлиқлиримиз һазир башқиларниң
қолидидур, — дейишти. 6 Мән уларниң дад-
пәрядлирини вә ейтқан бу гәплирини аңлиғандин
кейин қаттиқ ғәзәпләндим. 7 Көңлүмдә бирәр
қур ойлинивалғандин кейин, мөтивәрләр
билән әмәлдарларни әйипләп: — Силәр өз
қериндашлириңларға қәриз берип улардин өсүм
алидикәнсиләр-һә! — дәп тәнбиһ бәрдим. Андин
уларниң сәвәвидин чоң бир жиғин ечип 8 уларни:

— Биз күчимизниң йетишичә ят таипиләргә
сетиветилгән қериндишимиз Йәһудаларни
қайтуруп сетивалдуқ, лекин силәр бизни уларни
қайтуруп сетивалсун дәп қериндашлириңларни
йәнә сетивәтмәкчи болуватамсиләр? — дәп
әйипливидим, улар дәйдиған гәп тапалмай,
шүк туруп қалди. 9 Андин мән уларға йәнә:
— Силәрниң бу қилғиниңлар қамлашмапту.
Силәр дүшмәнлиримиз болған таипиләр алдида
бизни аһанәткә қалдурмай, Худайимизниң
қорқунучида маңсаңлар болмасмиди? 10 Мәнму,
қериндашлирим вә хизмәткарлирим уларға
пул вә ашлиқ өтнә берип туруп өсүм алсақ
алаттуқ! Силәрдин өтүнимән, мундақ өсүм
елиштин ваз кечәйли! 11 Өтүнүп қалай, силәр
дәл бүгүн уларниң етизлирини, үзүмзарлиқ,
зәйтунзарлиқ вә өйлирини қайтуруп бериңлар,
вә шуниңдәк силәр улардин үндүрүвалған
пул, ашлиқ, йеңи мәй-шарап вә йеңи зәйтун
майлириниң өсүмини уларға қайтуруп бериңлар,
дедим. 12 Улар: — Қайтуруп беримиз, әнди
улардин һеч өсүм алмаймиз; сили немә десилә,
биз шундақ қилимиз, дейишти. Мән каһинларни
чақиртип келип, уларни бу вәдә бойичә шундақ
иҗра қилишқа қәсәм ичкүздүм. 13 Мән тонумниң
пешини қеқип туруп: — Ким мошу вәдини
ада қилмиса, Худа шу йол билән униң өзини
өз өйидин вә мал-мүлкидин мәһрум қилип
қеқивәтсун! Шу йол билән униң һәммә немиси
қуруқдилип қалғичә қеқиветилсун! — дедим.
Пүткүл җамаәт бирдәк: «Амин!» дейишти
һәм Пәрвәрдигарға Һәмдусана оқушти. Андин
көпчилик шу вәдиси бойичә дегинидәк қилишти.
14 Шуниңдәк, Йәһудийә зиминида уларға валий
болушқа тикләнгән күндин буян, йәни падиша
Артахшаштаниң жигирминчи жилидин оттуз
иккинчи жилиғичә болған он икки жил ичидә
нә мән, нә мениң уруқ-туққанлирим валийлиқ
ненини һеч йемидуқ. 15 Мәндин илгири валий
болғанлар хәлиққә еғирчилик селип, улардин
[күндилик] ашлиқ, мәй-шарап вә шуниңдәк
қириқ шәкәл күмүч елип кәлгән екән; һәтта
уларниң хизмәткарлириму хәлиқниң үстидин
һоқуқвазлиқ қилип кәлгән екән. Лекин мән
Худадин қорқидиғиним үчүн ундақ қилмидим. 16
Мән дәрвәқә сепилниң қурулушиғила берилгәчкә,
биз һәтта бирәр етизниму сетивалмидуқ; мениң
барлиқ хизмәткарлиримму қурулушта ишләшкә
шу йәргә жиғилатти. 17 Әтрапимиздики ят
әллләрдин бизниң йенимизға кәлгәнләрдин бөләк,
мениң билән бир дәстиханда ғиза йәйдиғанлар
Йәһудийлар вә әмәлдарлардин бир йүз әллик
киши еди. 18 Һәркүни бир кала, хилланған
алтә қой тәйярлинатти, йәнә маңа бәзи учар
қушлар тәйярлинатти; һәр он күндә бир қетим
һәр хил мол мәй-шарап билән тәминлинәтти.
Шундақ болсиму мән йәнила «валий нени»ни
тәләп қилмидим; чүнки қурулуш Иши хәлиқниң
үстидики еғир жүк еди. 19 — Аһ Худайим, мән
мошу хәлиқ үчүн қилған барлиқ ишимни яд
әткәйсән, маңа шапаәт көрсәткәйсән!

6 Шундақ болдики, Санбаллат, Тобия, әрәб
болған Гәшәм вә дүшмәнлиримизниң қалған
қисми мениң сепилни яңливаштин оңшап
чиққанлиғимни, сепилниң әнди бөсүклириниң
қалмиғанлиғини аңлап (лекин у чағда мән техи
сепил қовуқлириниң қанатлирини орнатмиған
едим), 2 Санбаллат билән Гәшәм маңа: —
Кәлсила, биз Оно түзләңлигидики Кәфирим
кәнтидә көрүшәйли! — дәп адәм әвәтипту.
Әмәлийәттә улар маңа қәст қилмақчи екән. 3
Шуңлашқа мән әлчиләрни әвәтип: — Мән улуқ
бир иш билән шуғуллиниватқанлиғимдин силәр
тәрәпкә чүшмәймән. Мән қандақму силәрниң
қешиңларға баримән дәп, ишни ташлап уни
тохтитип қояй? — дедим. 4 Улар уда төрт
қетим мошу тәриқидә адәм әвәтти, мән һәр
қетим шундақ җавап бәрдим. 5 Андин Санбаллат
бәшинчи қетим шу тәриқидә өз хизмәткариға
печәтләнмигән хәтни қолиға тутқузуп әвәтипту.
6 Хәттә: «Һәр қайси әлләр арисида мундақ бир
гәп тарқилип жүриду, вә Гәшәмму шундақ дәйду:
— Сән вә Йәһудалар биргә исян көтәрмәкчи
екәнсиләр; шуңа сән сепилниму яңливаштин
оңшашқа киришипсән; ейтишларға қариғанда
сән өзүңни уларға падиша қилмақчикәнсән. 7
Сән йәнә Йерусалимда өзүң тоғрилиқ: «Мана,
Йәһудийәдә өзимизниң бир падишасимиз бар!»
дәп җар селип тәшвиқ қилишқа бир нәччә
пәйғәмбәр қоюпсән. Әнди бу гәпләр сөзсиз
падишаниң қулиқиға йетип баян қилиниду. Шуңа,
кәлгин, биз бирликтә мәслиһәтлишивалайли»
дейилгән екән. 8 Мән униңға: «Сән ейтқан
ишлар һеч қачан қилинған әмәс; булар бәлки өз

көңлүңдин ойдуруп чиқарғиниң, халас» дәп җавап
қайтурдум. 9 Әмәлийәттә, улар: «Мошундақ қилсақ
уларниң қоли мағдурсизлинип, қурулуш иши ада
қилинмай қалиду!» дәп ойлап бизни қорқатмақчи
еди. — «Әнди мениң қолумни иншта техиму
күчләндүргәйсән!». 10 Мәһәтабәлниң нәвриси,
Делаяниң оғли Шемая өзини өз өйигә қамивалған
еди; мән униң өйигә кәлсәм у: — Биз Худаниң
өйидә, ибадәтханиниң ичидә көрүшәйли вә
ибадәтханиниң дәрваза қанатлирини етип қояйли;
чүнки улар сени өлтүргили келиду; шүбһисизки,
кечиси келип сени өлтүрмәкчи болди! — деди.
11 Мән: — Маңа охшаш бир адәм қандақму қечип
кәтсун? Мәндәк бир адәм җенимни қутқузимән
дәп қандақму ибадәтханиға киривалғидәкмән?
Мән һәргиз у йәргә киривалмаймән! — дәп
җавап бәрдим. 12 Чүнки мән қарисам, униң Худа
тәрипидин әвәтилгән әмәс, бәлки Тобия билән
Санбаллат тәрипидин сетивелинип, маңа зеян
йәткүзмәкчи болуп бу бешарәт бәргәнлигигә
көзүм йәтти. 13 Уни сетивелишидики мәхсәт, мени
қорқутуп, шуларниң дегинидәк қилғузуп гуна
қилдурушин ибарәт еди. Шундақ қилған болсам,
намимни булғап мени қарилашқа шикайәт
қилалайдиған болатти. 14 — «Аһ Худа, Тобия билән
Санбаллатни есиңда тутуп, уларниң қилғанлириға
яриша өз бешиға яндурғайсән, шундақла мени
қорқатмақчи болған аял пәйғәмбәр Ноадия
билән башқа пәйғәмбәрләрниңму қилғанлирини
өз бешиға яндурғайсән!». 15 Елул ейиниң
жигирмә бәшинчи күни сепил пүтти, пүтүн
қурулушқа әллик икки күн вақит кәтти. 16 Шундақ
болдики, дүшмәнлиримиз буниңдин хәвәр тапти
вә әтрапимиздики барлиқ әлләр қорқуп кетишти;
өз нәзиридә һәйвити бәк чүшүп кәтти вә бу
[қурулушни] Худайимизниң Өзи елип барған
иш екәнлигини билип йәтти. 17 Шу күнләрдә
Йәһудийәдики мөтивәрләр Тобияға нурғун хәт
язди, Тобияму уларға җававән дайим хәт йезип
турди. 18 Чүнки Йәһудийәдә Тобияға бағлинип
қелип, қәсәм ичкән нурғун кишиләр бар еди;
чүнки у Араһниң оғли, Шеканияниң күйоғли
еди, һәмдә униң оғли Йоһанан Бәрәкияниң оғли
Мәшулламниң қизини хотунлуққа алған еди. 19
Шуниңдәк улар йәнә мениң алдимда пат-пат
Тобияниң яхши ишлирини тилға елип қоюшатти
һәм мениң гәплиримниму униңға йәткүзүп
турушатти; Тобия болса маңа пат-пат тәһдит
селип хәт йезип туратти.

7 Сепил оңшилип болуп, мән дәрвазиларни
орнитип, дәрвазивәнләрни, ғәзәлкәшләрни
вә Лавийларни бекитип тайинлиғандин кейин
шундақ болдики, 2 Мән иним Һанани билән қәлъә
сәрдари Һананияни Йерусалимни башқурушқа
қойдум; чүнки Һанания ишәшлик адәм болуп,
Худадин қорқушта көп адәмләрдин ешип кетәтти.
3 Мән уларға: — Күн иссиғичә Йерусалимниң
қовуқлири ечилмисун; қовуқларниң қанатлири
етилгәндә, балдақлар тақалған вақитлиридиму
дәрвазивәнләр йенида туруп күзәт қилисун;
шуниңдәк Йерусалимда туруватқанлардин
қаравуллар күзәт нөвәтлиригә қоюлуп
бекитилсун; һәр бир адәм өзиниң бир күзитигә
мәсъул болсун, шундақла һәр бириниң күзити
өз өйиниң удулида болсун, дәп тапилидим. 4
Шәһәр чоң һәм кәңри болғини билән аһалә аз,
өйләр техи селинмиған еди. 5 Худайим көңлүмгә
мөтивәрләр, әмәлдарлар вә хәлиқниң һәр бирини
нәсәбнамиси бойичә ройхәткә елишқа уларни
жиғиш нийитини салди. Мән авал биринчи
қетим қайтип кәлгән адәмләрниң нәсәбнамисини
таптим, униңда мундақ пүтүлгән еди: — 6
Төвәндикиләр Йәһудийә өлкисидикиләрдин, әсли
Бабил падишаси Небоқаднәсар тәрипидин сүргүн
қилинғанлардин, Йерусалим вә Йәһудийәгә
чиқип, һәр бири өз шәһирлиригә кәтти: — 7 Улар
Зәруббабәл, Йәшуа, Нәһәмия, Азария, Раамия,
Наһамани, Мордикай, Билшан, Миспәрәт, Бигвай,
Нәһум вә Баанаһлар биллә қайтип кәлди. Әнди
Исраил хәлқиниң ичидики әркәкләрниң сани
төвәндикичә: — 8 Парошниң әвлатлири икки
миң бир йүз йәтмиш икки киши; 9 Шәфатияниң
әвлатлири үч йүз йәтмиш икки киши; 10 Араһниң
әвлатлири алтә йүз йәтмиш бәш киши; 11 Паһат-
Моабниң әвлатлири, йәни Йәшуа билән Йоабниң
әвлатлири икки миң сәккиз йүз он сәккиз киши;
12 Еламниң әвлатлири бир миң икки йүз әллик
төрт киши; 13 Заттуниң әвлатлири сәккиз йүз
қириқ бәш киши; 14 Заккайниң әвлатлири йәттә
йүз атмиш киши; 15 Биннуийниң әвлатлири алтә
йүз қириқ сәккиз киши; 16 Бибайниң әвлатлири
алтә йүз жигирмә сәккиз киши; 17 Азгадниң
әвлатлири икки миң үч йүз жигирмә икки киши;
18 Адоникамниң әвлатлири алтә йүз атмиш йәттә

киши; 19 Бигвайниң әвлатлири икки миң атмиш
йәттә киши; 20 Адинниң әвлатлири алтә йүз
әллик бәш киши; 21 Һәзәкияниң җәмәтидин
болған Атерниң әвлатлири тохсән сәккиз киши;
22 Һашумниң әвлатлири үч йүз жигирмә сәккиз
киши; 23 Бизайниң әвлатлири үч йүз жигирмә төрт
киши; 24 Һарифниң әвлатлири бир йүз он икки
киши; 25 Гибеонниң әвлатлири тохсән бәш киши;
26 Бәйт-Ләһәмликләр билән Нитофалиқлар җәмий
бир йүз сәксән сәккиз киши; 27 Анатотлуқлар бир
йүз жигирмә сәккиз киши; 28 Бәйт-Азмавәтликләр
қириқ икки киши. 29 Кириат-йеаримлиқлар,
Кәфираһлиқлар вә Бәәротлуқлар болуп җәмий
йәттә йүз қириқ үч киши; 30 Рамаһлиқлар билән
Гебалиқлар җәмий алтә йүз жигирмә бир киши;
31 Микмашлиқлар бир йүз жигирмә икки киши; 32
Бәйт-Әлликләр билән айилиқлар җәмий бир йүз
жигирмә үч киши; 33 иккинчи бир Небодикиләр
әллик икки киши; 34 иккинчи бир Еламниң
әвлатлири бир миң икки йүз әллик төрт киши; 35
Һаримниң әвлатлири үч йүз жигирмә киши; 36
Йерихолуқлар үч йүз қириқ бәш киши; 37 Лод,
Һадид вә Онониң әвлатлири җәмий йәттә йүз
жигирмә бир киши; 38 Синааһниң әвлатлири үч
миң тоққуз йүз оттуз киши. 39 Каһинларниң сани
төвәндикичә: — Йәшуа җәмәтидики Йәдаяниң
әвлатлири тоққуз йүз йәтмиш үч киши; 40
Иммәрниң әвлатлири бир миң әллик икки киши;
41 Пашхурниң әвлатлири бир миң икки йүз қириқ
йәттә киши; 42 Һаримниң әвлатлири бир миң он
йәттә киши. 43 Лавийларниң сани төвәндикичә:
— Ходваһниң әвлатлиридин, йәни Йәшуа билән
Кадмийәлниң әвлатлири йәтмиш төрт киши.
44 Ғәзәлкәшләрдин: — Асафниң әвлатлири бир
йүз қириқ сәккиз киши. 45 Дәрвазивәнләрниң
нәслидин: — Шаллумниң әвлатлири, Атерниң
әвлатлири, Талмонниң әвлатлири, Аккубниң
әвлатлири, Хатитаниң әвлатлири билән
Шобайниң әвлатлири җәмий бир йүз оттуз
сәккиз киши. 46 Ибадәтхана хизмәткарлири
төвәндикичә: — Зиханиң әвлатлири, Хасуфаниң
әвлатлири, Таббаотниң әвлатлири. 47 Киросниң
әвлатлири, Сияниң әвлатлири, Падонниң
әвлатлири, 48 Либанаһниң әвлатлири, Һагабаһниң
әвлатлири, Шалмайниң әвлатлири, 49 Һананниң
әвлатлири, Гиддәлниң әвлатлири, Гаһарниң
әвлатлири, 50 Реаяһниң әвлатлири, Рәзинниң
әвлатлири, Никоданиң әвлатлири, 51 Газзамниң
әвлатлири, Уззаниң әвлатлири, Пасияниң
әвлатлири, 52 Бисайниң әвлатлири, Мәунимниң
әвлатлири, Нәфуссәсимниң әвлатлири, 53
Бакбукниң әвлатлири, Хакуфаниң әвлатлири,
Хархурниң әвлатлири, 54 Базлитниң әвлатлири,
Мәһиданиң әвлатлири, Харшаниң әвлатлири,
55 Баркосниң әвлатлири, Сисераниң әвлатлири,
Темаһниң әвлатлири, 56 Нәзияниң әвлатлири
билән Хатифаниң әвлатлиридин ибарәт. 57
Сулайманниң хизмәткарлириниң әвлатлириниң
сани төвәндикичә: — Сотайниң әвлатлири,
Софәрәтниң әвлатлири, Периданиң әвлатлири,
58 Яаланиң әвлатлири, Дарконниң әвлатлири,
Гиддәлниң әвлатлири, 59 Шәфәтияниң әвлатлири,
Хаттилниң әвлатлири, Поқәрәт-Һаззибаимниң
әвлатлири билән Амонниң әвлатлиридин ибарәт.
60 Ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманниң
хизмәткари болғанларниң әвлатлири җәмий үч
йүз тохсән икки киши. 61 Төвәндики кишиләр Тәл-
Мелаһ, Тәл-Харша, Керуб, Аддон, Иммәрдин кәлгән
болсиму, лекин улар өзлириниң ата җәмәтиниң
яки нәсәбиниң Исраил адими екәнлигини
испатлап берәлмиди. 62 Булар Делаяниң
әвлатлири, Тобияниң әвлатлири вә Никоданиң
әвлатлири болуп, җәмий алтә йүз қириқ икки
киши; 63 Каһинлардин Хабаяниң әвлатлири,
козниң әвлатлири билән Барзиллайниң әвлатлири
бар еди; Барзиллай Гилеадлиқ Барзиллайниң
бир қизини алғачқа уларниң ети билән аталған
еди. 64 Булар җәмәтиниң нәсәбнамисини издәп
тапалмиди; шуңа улар «напак» һесаплинип
каһинлиқтин қалдурулди. 65 Валий уларға: —
Урим вә туммимни көтәргүчи каһин аримизда
хизмәттә болғичә «әң муқәддәс йимәкликләр»гә
еғиз тәккүзмәйсиләр, деди. 66 Пүтүн җамаәт
җәмий қириқ икки миң үч йүз атмиш киши;
67 Буниңдин башқа уларниң йәнә йәттә миң
үч йүз оттуз йәттә қул-дедиги бар еди; йәнә
икки йүз қириқ бәш әр-аял ғәзәлчиси бар еди.
Уларниң йәттә йүз оттуз алтә ети, икки йүз қириқ
бәш қечири, 69 төрт йүз оттуз бәш төгиси вә
алтә миң йәттә йүз жигирмә ешиги бар еди. 70
Җәмәт каттивашлиридин бәзилири [ибадәтхана]
қурулуши үчүн һәдийәлирини тәқдим қилди;
валий ғәзнигә миң дарик алтун, әллик дас вә бәш
йүз оттуз қур каһин тони тәқдим қилди; 71 җәмәт

каттивашлиридин бәзилири қурулуш ғәзнисигә
жигирмә миң дарик алтун, икки миң икки йүз
мина күмүч; 72 хәлиқниң қалғини жигирмә
миң дарик алтун, икки миң икки йүз мина
күмүч, атмиш йәттә қур каһин тонини тәқдим
қилди. 73 Шуниңдин кейин каһинлар, Лавийлар,
дәрвазивәнләр, ғәзәлкәшләр вә бир қисим
хәлиқ қошулуп, ибадәтхана хизмәткарлири,
шундақла қалған Исраил хәлқиниң һәммиси өз
шәһәрлиригә маканлашти.

8 Йәттинчи айға кәлгәндә, Исраилларниң
һәммиси өз шәһәрлиригә келип орунлишип
болди. Бу чағда пүтүн халайиқ худди бир адәмдәк
болуп «Су қовуқи» алдидики мәйданға жиғилип,
тәвратшунас Әзрадин Пәрвәрдигарниң Мусаниң
вастиси билән Исраилға тапилиған Тәврат-қанун
китавини кәлтүрүшни тәләп қилди. 2 Йәттинчи
айниң биринчи күни каһин Әзра Тәврат-қанун
китавини җамаәткә, йәни әр-аяллар, шундақла
аңлап чүшинәләйдиған барлиқ кишиләрниң
алдиға елип чиқти; 3 «Су қовуқи»ниң алдидики
мәйданда, әтигәндин чүшкичә, әр-аялларға,
шундақла аңлап чүшинәләйдиған кишиләргә оқуп
бәрди. Пүткүл җамаәтниң қулақлири Тәврат-
қанун китавидики сөзләрдә еди. 4 Тәвратшунас
Әзра мәхсус мошу ишқа һазирланған яғач
мунбәргә чиқип турди; униң оң тәрипидә турғини
Маттития, Шема, Анаяһ, Урия, Һилқия билән
Маасеяһлар еди; сол тәрипидә турғини Пидая,
Мишаәл, Малкия, Һашом, Һашбаддана, Зәкәрия
билән Мәшуллам еди. 5 Әзра пүткүл халайиқниң
көз алдида китапни ачти, чүнки у пүтүн
халайиқтин егиздә туратти; у китапни ачқанда,
барлиқ халайиқ орнидин қопти. 6 Әзра улуқ
Худа болған Пәрвәрдигарға мәдһийәләр оқувиди,
барлиқ халайиқ қоллирини көтирип җававән:
«Амин! Амин!» дейишти; андин тизлинип,
пишанисини йәргә йеқип, Пәрвәрдигарға сәҗдә
қилди. 7 Андин кейин Лавийлардин Йәшуя, Бани,
Шәрәбия, Ямин, Аккуб, Шаббитай, Ходия, Маасеяһ,
Келита, Азария, Йозабад, Һанан вә Пелаялар
халайиққа Тәврат қанунини чүшәндүрди; җамаәт
өрә туратти. 8 Улар җамаәткә китаптин Худаниң
Тәврат-қанунини җараңлиқ оқуп бәрди вә
оқулғанни чүшинивелиши үчүн униң мәнаси
вә әһмийити тоғрисида ениқ тәбир бәрди. 9
Валий Нәһәмия билән тәвратшунас каһин Әзра
вә хәлиққә қанунниң мәнасини үгитидиған
Лавийлар пүткүл җамаәткә: — Бүгүн Худайиңлар
болған Пәрвәрдигарға аталған муқәддәс күндур,
жиға-зерә қилмаңлар! — деди. Чүнки халайиқниң
һәммиси Тәврат қанунидики сөзләрни аңлап
жиға-зерә қилип кетишкән еди. 10 Андин
[Нәһәмия] уларға: — Силәр берип назу-немәтләрни
йәп, шәрбәтләрни ичиңлар, өзигә [йимәк-
ичмәк] тәйярлалмиғанларға йемәк-ичмәк бөлүп
бериңлар; чүнки бүгүн Рәббимизгә аталған
муқәддәс бир күндур. Ғәмкин болмаңлар; чүнки
Пәрвәрдигарниң шатлиғи силәрниң күчүңлардур,
деди. 11 Лавийларму: — Бүгүн муқәддәс күн
болғачқа, тиничлиниңлар, ғәмкин болмаңлар! —
дәп җамаәтни тиничландурди. 12 Җамаәт қайтип
берип, йәп-ичишти, башқиларғиму йимәк-ичмәк
үләштүрүп бәрди, шат-хурамлиққа чөмди; чүнки
улар берилгән тәлим сөзлирини чүшәнгән еди. 13
Әтиси халайиқ ичидики қәбилә каттивашлири,
каһинлар вә Лавийлар тәвратшунас Әзраниң
йениға жиғилип, Тәврат қанунидики сөзләрни
техиму чүшинип пәм-парасәткә еришмәкчи
болди. 14 Улар Тәврат қанунида Пәрвәрдигар
Мусаниң вастиси билән Исраилларға йәттинчи
айдики һейтта кәпиләрдә туруши керәклиги
пүтүлгәнлигини уқти, 15 шундақла өзлири
туруватқан барлиқ шәһәрләрдә вә Йерусалимда:
«Силәр таққа чиқип, зәйтун шехи билән явайи
зәйтун шахлирини, хадас өҗмә шахлирини, хорма
дәрәқлириниң шахлирини вә йопурмақлири
барақсан дәрәқ шахлирини әкилип, Тәвратта
йезилғинидәк кәпиләрни ясаңлар» дегәнлигини
тарқитип җаркалашни буйруғанлиғини уқти.
16 Шуниң билән халайиқ чиқип шах әкилип
өзлири үчүн, һәр бири өйлириниң өгүзлиридә,
һойлилирида, Худаниң өйидики һойлиларда,
«Су қовуқи»ниң чоң мәйданида вә «Әфраим
дәрвазиси»ниң чоң мәйданида кәпиләрни ясап
тикти. 17 Сүргүнлүктин қайтип кәлгән пүткүл
җамаәт кәпиләрни ясап тикти вә шундақла
кәпиләргә җайлашти; Нунниң оғли Йәшуаниң
күнлиридин тартип шу күнгичә Исраиллар ундақ
қилип бақмиған еди. Һәммәйлән қаттиқ хошал
болушти. 18 Биринчи күндин ахирқи күнгичә
[Әзра] һәр күни Худаниң Тәврат-қанун китавини
оқуди. Улар йәттә күн һейт өткүзди; сәккизинчи

күни бәлгүлимә бойичә тәнтәнилик ибадәт
жиғилиши өткүзүлди.

9 Шу айниң жигирмә төртинчи күни
Исраиллар роза тутуп, боз кийип, үсти-
бешиға топа чачқан һалда жиғилди; 2 Исраил
нәсли өзлирини барлиқ ят таипиләрдин
айрип чиқти, андин өрә туруп өзлириниң
гуналирини вә ата-бовилириниң өткүзгән
қәбиһликлирини етирап қилди. 3 Улар шу күнниң
төрттин биридә өз йеридә туруп өзлириниң
Худаси болған Пәрвәрдигарниң Тәврат-қанун
китавини оқуди; күнниң йәнә төрттин биридә
өзлириниң гуналирини тонуди вә Худаси болған
Пәрвәрдигарға сәҗдә қилди. 4 Лавийлардин
Йәшуа, Бани, Кадмийәл, Шәбания, Бунни,
Шәрәбия, Бани вә Кенанилар пәләмпәйләрдә
туруп өзлириниң Худаси болған Пәрвәрдигарға
үнлүк аваз билән нида қилди. 5 Лавий Йәшуа,
Кадмийәл, Бани, Һашабиния, Шәрәбия, Ходия,
Шәбания вә Питаһиялар: «Орнуңлардин қопуп
Худайиңлар болған Пәрвәрдигарға әбәдил-
әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар» —
деди вә мундақ [дуа-һәмдусана уқуди]: — «[И
Худа], инсанлар Сениң шану-шәвкәтлик намиңни
улуқлисун! Бәрһәқ, барлиқ тәшәккүр-мәдһийиләр
намиңға йетишмәйду! 6 Сән, пәқәт Сәнла
Пәрвәрдигардурсән; асманларни, асманларниң
асминини вә уларниң барлиқ қошунлирини, йәр
вә йәр үстидики һәммини, деңизлар вә улар
ичидики һәммини яратқучидурсән; Сән буларниң
һәммисигә һаятлиқ бәргүчисән, асманларниң
барлиқ қошунлири Саңа сәҗдә қилғучидур. 7 Сән
бәрһәқ Пәрвәрдигар Худадурсән, Сән Абрамни
таллидиң, уни Калдийәниң Ур шәһиридин
елип чиқтиң, униңға Ибраһим дегән намни ата
қилдиң. 8 Сән униң қәлбиниң Өзүңгә садиқ-
ишәшилик екәнлигини көрүп, униң билән
әһдә түзүп Қананийларниң, Һиттийларниң,
Аморийларниң, Пәриззийләрниң, Йәбусийларниң
вә Гиргашийларниң зиминини униң әвлатлириға
тәқдим қилип беришни вәдә қилдиң; Сән
һәққаний болғанлиғиңдин, сөзлириңни ишқа
ашурдуң. 9 Сән ата-бовилиримизниң Мисирда
җәбир-зулум чекиватқанлиғини көрүп, уларниң
Қизил деңиз бойидики налисиға қулақ салдиң. 10
Сән Мисирлиқларниң уларға қандақ йоғанчилиқ
билән муамилә қилғанлиғини билгиниңдин
кейин Пирәвн, униң барлиқ хизмәтчилири вә
униң зиминидики барлиқ хәлиққә мөҗизилик
аламәт вә карамәтләрни көрситип, Өзүң үчүн
бүгүнгә қәдәр сақлинип келиватқан улуқ бир
нам-шөһрәтни тиклидиң. 11 Сән йәнә [ата-
бовилиримиз] алдида деңизни бөлүп, улар
деңизниң оттурисидин қуруқ йәр үстидин
меңип өтти; уларни қоғлап кәлгәнләрни чоңқур
деңиз тегигә ташлап ғәриқ қиливәттиң, худди
җушқунлуқ деңизға ташланған таштәк ғәриқ
қилдиң. 12 Сән уларни күндүзи булут түврүги
билән, кечиси от түврүги билән йетәклидиң,
булар арқилиқ уларниң маңидиған йолини
йорутуп бәрдиң. 13 Сән Синай теғиға чүшүп,
асманда туруп улар билән сөзлишип, уларға
тоғра һөкүм, һәқиқий ишәшлик қанунлар, яхши
бәлгүлимиләр вә әмирләрни ата қилдиң. 14
Сән уларға Өзүңниң муқәддәс шабат күнүңни
тонуттуң, қулуң Мусаниң вастиси билән уларға
әмирләр, бәлгүлимиләр вә Тәврат қанунини
тапилидиң. 15 Сән уларға ач қалғанда йесун
дәп асмандин нан, уссиғанда ичсун дәп қорам
таштин су чиқирип бәрдиң; Сән уларға беришкә
қолуңни көтирип қәсәм қилған әшу зиминни
кирип егиләңлар, дедиң. 16 Лекин улар, йәни
ата-бовилиримиз мәғрулинип, бойни қаттиқлиқ
қилип әмирлириңгә қулақ салмиди. 17 Улар
итаәт қилишни рәт қилди, Сениң уларниң
оттурисида яратқан карамәт мөҗизилириңни
яд әтмиди, бәлки бойни қаттиқлиқ қилди,
асийлиқ қилип, қул қилинған җайға кәтмәкчи
болуп, өз алдиға йолбашчи тиклиди. Лекин
Сән әпучан, меһри-шәпқәтлик һәм рәһимдил,
асан ғәзәпләнмәйдиған, зор меһир-муһәббәтлик
Тәңридурсән; шуңа Сән уларни ташливәтмидиң.
18 Улар һәтта техи өзлиригә бир қуйма мозайни
ясап: «Мана бу силәрни Мисирдин елип чиққан
илаһ!» дегән вақтида һәм қаттиқ күпүрлүк
қилғинида, 19 Сән толиму рәһимдил болғанлиғиң
үчүн уларни йәнила баяванда ташлап қоймидиң;
күндүзи булут түврүги уларниң үстидин нери
кәтмәй, уларға йол башлиди; кечиси от түврүгиму
улардин нери кәтмәй, уларға нур берип,
маңидиған йолини көрсәтти. 20 Сән Өзүңниң
меһриванә Роһуңни чүшүрүп уларға тәлим
бәрдиң; Сән уларниң йейиши үчүн «манна»ни
айимидиң, уссузлуғини қандуруш үчүн суни

бәрдиң. 21 Сән уларни баяванда қириқ жил
қамдап кәлдиң; һеч немиси кам болмиди,
кийимлири кониримиди, путлириму ишшимиди.
22 Сән падишалиқлар вә таипиләрни уларниң
қолиға бәрдиң, буларни уларниң зиминиға
чегаралар қилип бәрдиң. Шуниң билән улар Сиһон
падишаниң зиминини, Һәшбонниң падишасиниң
зиминини вә Башан падишаси Огниң зиминини
егилиди. 23 Сән уларниң пәрзәнт-әвлатлирини
асмандики юлтузлардәк авуттуң; Сән уларни
ата-бовилириға: «Силәр бу зиминни егиләшкә
униңға кириңлар» дәп тәкдим қилған зиминға
башлап кирдиң. 24 Уларниң әвлатлири кирип
у зиминни егилиди; Сән у зиминда туруватқан
Қанаан аһалисини уларға беқиндурдуң һәм
зиминдики падишаларни вә уларниң қәбилә-
қовмлирини: «Силәр уларға халиғанчә муамилә
қилиңлар» дәп уларниң қолиға тапшурдуң.
25 Улар мустәһкәм шәһәрләрни, мунбәт
йәрләрни ишғал қилип, һәр хил есил буюмларға
толған өйләргә, колап қоюлған қудуқларға,
үзүмзарлиқлар, зәйтунлуқлар вә интайин көп
мевилик дәрәқләргә егә болди; йәп-ичип сәмрип,
Сениң зор меһриванлиғиңдин сөйүнүшти! 26
Лекин улар гәдәнкәшлик қилип Сениңдин йүз
өрүп, Тәврат қанунуңни арқисиға ташлиди,
уларни йениңға яндурмақ үчүн агаһ-гувалиқ
йәткүзгән пәйғәмбәрлириңни өлтүрүп әшәддий
күпүрлүк қилди. 27 Шуңа Сән уларни җәбир-зулум
салғучиларниң қолиға тапшурдуң, дәрвәқә улар
уларни қийниди; улар қийналған вақитлирида
Саңа ялвурушқан еди, Сән асманларда туруп
уларға қулақ салдиң, зор рәһимдиллиғиң
бойичә уларға қутқузғучиларни әвәтәттиң, улар
буларни әзгүчиләрниң қолидин қутқузатти. 28
Лекин улар арамлиққа еришкәндин кейин йәнә
Сениң алдиңда рәзиллик қилишқа башливиди,
Сән уларни йәнә дүшмәнлириниң қолиға
тапшурдуң, улар уларниң үстидин һөкүмранлиқ
қилди; улар йәнә Сениң алдиңда налә-пәрят
қилишивиди, Сән асманларда туруп қулақ селип,
рәһимдиллиқлириң бойичә уларни йениш-
йенишлап қутқуздуң. 29 Сән уларни Өзүңниң
Тәврат-қанунуңға қайтишқа агаһландурдуң;
лекин улар мәғрурлинип, әмирлириңгә қулақ
салмиди, һөкүмлириң алдида гуна қилди (инсан
һөкүмлириңгә әмәл қилса, улар шу сәвәптин
һаятта болиду). Улар җаһиллиқ билән бойнини
толғап, гәдәнкәшлик қилип саңа қулақ селишни
рәт қилди. 30 Уларға узун жил сәвир-тақәт
қилдиң, Роһуң пәйғәмбәрлириңниң вастиси
билән агаһ-гувалиқ бәргән болсиму, улар йәнила
қулақ салмиди; шуңа Сән уларни һәр қайси әл-
жутлардики таипиләрниң қолиға тапшурдуң. 31
Һалбуки, Сән зор рәһимдиллиқлириң түпәйлидин
уларниң нәслини пүтүнләй қурутувәтмидиң
һәм уларни ташливәтмидиң; чүнки Сән меһри-
шәпқәтлик һәм рәһимдил Тәңридурсән. 32
Әнди аһ Худайимиз, әһдәңдә туруп өзгәрмәс
муһәббитиңни көрситидиған улуқ, қудрәтлик
вә дәһшәтлик Тәңри, әнди Сениңдин бизниң,
падишалиримизниң вә әмирлиримизниң,
каһинлиримизниң, пәйғәмбәрлиримизниң, ата-
бовилиримизниң шундақла Өзүңниң барлиқ
хәлқиңниң Асурийә падишасиниң заманидин
буян бүгүнгичә бешимизға чүшкән барлиқ азап-
оқубәтләрни кичик иш дәп қаримаслиғиңни
өтүнимиз. 33 Бешимизға кәлгән барлиқ
ишта Сән адилсән; чүнки Сениң қилғиниң
һәқиқәт бойичә болди, бизниң қилғинимиз
рәзилликтур. 34 Падишаһлиримиз, әмирлиримиз,
каһинлиримиз билән ата-бовилиримизниң
һәммиси Сениң Тәврат қанунуңға әмәл қилмай,
әмирлириңгә вә Сениң уларға испатлап бәргән
агаһ-гувалиқлириңға һеч қулақ салмиди. 35
Улар Сән уларға муйәссәр қилған падишалиқта
туруштин, уларға ата қилған зор мәмурчилиқтин
вә шуниңдәк уларниң алдиға яйған бу кәң мунбәт
зиминдики турмуштин бәһримән болуватқан
болсиму, лекин улар Сениң ибадәт-хизмитиңдә
болмиди яки өзлириниң рәзил қилмишлиридин
янмиди. 36 Мана, биз бүгүн қулләрмиз! Сән
мевиси билән назу-немәтлиридин йейишкә ата-
бовилиримизға тәқдим қилип бәргән зиминда
турсақму, биз мана униңда қул болуп қалдуқ!
37 [Зимин] Сән бизниң гуналиримиз үчүн
бизни идарә қилишқа бекиткән падишаларға
мол мәһсулатлирини берип туриду; улар
бәдәнлиримизни һәм чарва маллиримизни өз
мәйличә башқуруп келиватиду; биз зор дәрд-
әләмдә болдуқ». 38 «— Биз мана мошу барлиқ
ишлар түпәйли муқим бир әһдини түзүп йезип
чиқтуқ; әмирлиримиз, Лавийлиримиз билән
каһинлиримиз буниңға өз мөһүрлирини басти».

10 Буниңға биринчи болуп мөһүр басқанлар
Һақалияниң оғли, валий Нәһәмия билән
Зәдәкия еди; 2 Андин [каһинлардин] Серая,
Азария, Йәрәмия, 3 Пашхур, Амария, Малкия, 4
Һаттуш, Шәбания, Маллуқ, 5 Һарим, Мәрәмот,
Обадия, 6 Даниял, Гиннитон, Баруқ, 7 Мәшуллам,
Абия, Миямин, 8 Маазияһ, Билгай, Шемаялар;
улар каһинлар еди. 9 Лавийлардин: — Азанияниң
оғли Йәшуа, Һенададниң әвлатлиридин Биннуи
билән Кадмийәл 10 вә уларниң қериндашлиридин
Шәбания, Ходия, Келита, Пелая, Һанан, 11
Мика, Рәхоб, Һашабия, 12 Заккор, Шәрәбия,
Шәбания, 13 Ходия, Бани, Бенину еди. 14 Җамаәт
башлиқлиридин: Парош, Паһат-Моаб, Елам, Затту,
Бани, 15 Бунни, Азгад, Бибай, 16 Адония, Бигвай,
Адин, 17 Атер, Һәзәкия, Аззур, 18 Ходия, Һашум,
Бизай, 19 Һариф, Анатот, Небай, 20 Магпияш,
Мәшуллам, Һезир, 21 Мәшәзабәл, Задок, Яддуа,
22 Пилатия, Һанан, Аная, 23 Һошия, Һанания,
Һашшуб, 24 Һаллохәш, Пилха, Шобәк, 25 Рәһум,
Һашабнаһ, Маасеяһ, 26 Ахияһ, Һанан, Анан,
27 Маллуқ, Һарим, Баанаһлар еди. 28 Қалған
хәлиқ: — Каһинлар, Лавийлар, дәрвазивәнләр,
ғәзәлкәшләр, ибадәтханиниң хизмәткарлири вә
шуниңдәк өзлирини зиминлардики таипиләрдин
айрип чиқип, Худаниң Тәврат қануниға
қайтқанларниң һәр бири вә уларниң аяллири
вә оғул-қиз пәрзәнтлири қатарлиқ һидайәт
тепип йорутулғанларниң һәммиси 29 өз
қериндашлири болған мөтивәрләр билән
қошулуп: «Өзимизни қарғиш қәсими билән
әһдигә бағлап, Худаниң қули Муса арқилиқ
җакалиған Тәврат қанунида меңип, Рәббимиз
Пәрвәрдигарниң барлиқ әмирлири, һөкүм-
бәлгүлимилирини тутуп әмәл қилимиз; 30
қизлиримизни бу жуттики ят әлликләргә
ятлиқ қилмаймиз һәм оғуллиримизғиму
уларниң қизлирини елип бәрмәймиз; 31 бу
жуттики ят әлликләр шабат күнидә мал-
тавар вә ашлиқлирини әкилип сатмақчи
болса, шабат күнлири яки һәр қайси башқа
муқәддәс күнләрдиму улардин қәтъий һеч
немә сетивалмаймиз; һәр йәттинчи жили
йәрни териқсиз ақ қалдуримиз һәм барлиқ
қәризләрни кәчүрүм қилимиз» — дейишти.
32 Биз йәнә өзимизгә һәр бир адәм һәр жили
Худайимизниң өйиниң хизмәт хираҗити үчүн
үчтин бир шәкәл күмүч беришкә бәлгүлимиләрни
бекиттуқ; 33 бу пул «тизилидиған тәқдим
нан»лар, дайимий ашлиқ һәдийәләр, дайимий
көйдүрмә қурбанлиқлар, шабат күни билән йеңи
айлардики көйдүрмә қурбанлиқлар, қәрәли
бекитилгән һейтларда қилинидиған көйдүрмә
қурбанлиқлар үчүн, һәр хил муқәддәс буюмлар
үчүн, Исраилға кафарәт кәлтүридиған гуна
қурбанлиқлири үчүн, шуниңдәк Худайимизниң
өйидики барлиқ хизмәтләрниң хираҗити үчүн
ишлитилсун дәп бәлгүләнди. 34 Биз йәнә ата
җәмәтлиримиз бойичә каһинлар, Лавийлар вә
хәлиқ арисида чәк ташлап, һәр жили бәлгүләнгән
қәрәлдә Худайимизниң өйигә Тәврат қанунида
пүтүлгинидәк Пәрвәрдигар Худайимизниң
қурбангаһида қалаш үчүн отун йәткүзүп бериш
нөвәтлирини бекиттуқ; 35 йәнә һәр жили
етизимиздики тунҗа пишқан һосулни, һәммә
мевилик дәрәқләрниң тунҗа пишқан мевилирини
Пәрвәрдигарниң өйигә йәткүзүп беришни, 36
шундақла Тәврат қанунида пүтүлгинидәк, тунҗа
оғлимизни вә кала, қой-оғлақ падилиридин
тунҗа чарпийимизни Худаниң өйигә апирип, у
өйдә вәзипә өтәватқан каһинларға әпкелишни,
37 һәр бир йеңи хемирниң дәсләп пишқан
нанлиридин бирни, шундақла барлиқ «көтәрмә
һәдийә»лиримизни тәқдим қилишни, һәр хил
дәрәқләрдин дәсләпки пишқан мевиләрни, йеңи
шарап, йеңи зәйтун мейини Худайимизниң
өйиниң ғәзнә-амбарлириға апирип беришни,
йәни каһинларға йәткүзүп беришни, шуниңдәк
етизлиримиздин чиққан һосулниң ондин бири
болған өшрини Лавийларға беришни бекиттуқ;
Лавийлар бизниң териқчилиққа тайинидиған
шәһәрлиримиздин чиққан һосулниң ондин бири
болған өшрини тапшурувалсун дәп бекиттуқ;
38 шуниңдәк, Лавийлар чиққан һосулниң
ондин бирини тапшурувалған чағда Һаруниң
әвлатлиридин каһин болған бириси улар билән
биллә болсун, Лавийлар әшу ондин бир үлүшниң
йәнә ондин бир үлүшини айрип Худаниң өйигә,
униң ғәзнә-амбарлириға сақлашқа тапшурсун
дәп бәлгүлидуқ. 39 Исраиллар билән Лавийлар
ашлиқтин, йеңи шараптин, йеңи зәйтун мейидин
«көтәрмә һәдийә» қилип муқәддәс җайдики
әсвап-үскүниләр сақлинидиған ғәзнә-амбарларға,
йәни вәзипә өтәйдиған каһин, дәрвазивән вә

ғәзәлкәшләр туридиған җайға тапшуруши керәк.
Биз Худайминизниң өйиниң һаҗәтлиридин
һәргиз өзимизни тартмаймиз!

11 У чағда хәлиқ ичидики әмирләр Йерусалимда
туратти; қалған пухралар чәк ташлиниш
билән ондин бири муқәддәс шәһәр Йерусалимда
олтирақлишип, қалған ондин тоққузи башқа
шәһәрләрдә олтирақлашти. 2 Өз ихтияри
билән Йерусалимда олтирақлишишқа оттуриға
чиққанларға болса, җамаәт уларға бәхит-
бәрикәт тилиди. 3 Йәһудийә өлкисидин,
Йерусалимға маканлишип қалған бәг-әмирләр
төвәндикидәк (Исраиллар, каһинлар, Лавийлар,
ибадәтхана хизмәткарлири вә Сулайманниң
хизмәткарлириниң әвлатлири Йәһудийә
шәһәрлиридә, һәр бири өз тәвәлигидә
маканлашқан болсиму, Йәһудалардин вә
Биняминлардин бәзилири Йерусалимда
маканлашти): — Буларниң ичидә, Йәһудалардин:
— Пәрәзниң әвладидин болған Уззияниң оғли
Атая; Уззия Зәкәрияниң оғли, Зәкәрия Амарияниң
оғли, Амария Шәфатияниң оғли, Шәфатия
Маһалалелниң оғли еди. 5 Йәнә Баруқниң
оғли Маасеяһ; Баруқ Кол-Һозәһниң оғли, Кол-
Һозәһ Һазаяниң оғли, Һазая Адаяниң оғли,
Адая Йоарибниң оғли, Йоариб Зәкәрияниң
оғли, Зәкәрия Шилонининиң оғли. 6 Йерусалимға
маканлашқан барлиқ Пәрәз җәмәтидикиләр
җәмий төрт йүз атмиш сәккиз киши болуп,
һәммиси әзимәтләр еди. 7 Биняминниң
әвлатлиридин: — Мәшулламниң оғли Саллу;
Мәшуллам Йоәдниң оғли, Йоәд Пидаяниң оғли,
Пидая Колаяниң оғли, Колая Маасеяһниң оғли,
Маасеяһ Итийәлниң оғли, Итийәл Йәшаяниң
оғли. 8 Униңға әгәшкәнләр, Габбай вә Саллай
еди; шуларға мунасивәтлик җәмий тоққуз йүз
жигирмә сәккиз киши еди. 9 Зикриниң оғли Йоел
уларни башқуридиған әмәлдар еди; Синуаһниң
оғли Йәһуда шәһәрниң муавин һакими еди.
10 Каһинлардин: — Йоарибниң оғли Йәдая
билән Яқин, 11 шундақла Худаниң өйиниң баш
ғоҗидари Серая; Серая Һилқияниң оғли, Һилқия
Мәшулламниң оғли, Мәшуллам Задокниң оғли,
Задок Мерайотниң оғли, Мерайот Ахитубниң
оғли еди; 12 йәнә униң қериндашлиридин
ибадәтханидики хизмәттә болғанлардин җәмий
сәккиз йүз жигирмә икки киши бар еди; йәнә
Йәроһамниң оғли Адая бар еди; Йәроһам
Пелалияниң оғли, Пелалия Амзиниң оғли,
Амзи Зәкәрияниң оғли, Зәкәрия Пашхурниң
оғли, Пашхур Малкияниң оғли еди; 13 униң
қериндашлириниң һәммиси җәмәт башлиғи
болуп, җәмий икки йүз қириқ икки киши
еди; йәнә Азарәлниң оғли Амашсай бар еди;
Азарәл Ахзайниң оғли, Ахзай Мәшиллимотниң
оғли, Мәшиллимот Иммәрниң оғли еди; 14
йәнә уларниң қериндашлиридин, палван-
әзимәтләрдин, җәмий бир йүз жигирмә сәккиз
киши бар еди; Гедолимниң оғли Забдийәл уларни
башқуридиған әмәлдар еди. 15 Лавийлардин:
— Һашшубниң оғли Шемая бар еди; Һашшуб
Азрикамниң оғли, Азрикам Һашабияниң оғли,
Һашабия Бунниниң оғли еди; 16 йәнә Лавийларниң
қәбилә башлиқлири болған Шаббитай билән
Йозабад болуп, Худаниң өйиниң тешидики
ишларға мәсъул еди. 17 Йәнә Миканиң оғли
Маттания дуа вақитлирида тәшәккүр-рәхмәтләр
ейтишқа йетәкчилик қилатти; Мика Забдиниң
оғли, Забди Асафниң оғли еди; Бакбукия
қериндашлири ичидә муавинлиқ вәзиписини
өтәйтти; йәнә Шаммуаниң оғли Абда бар еди;
Шаммуа Галалниң оғли, Галал Йәдутунниң
оғли еди. 18 Муқәддәс шәһәрдә туруватқан
Лавийларниң һәммиси икки йүз сәксән төрт
киши еди. 19 Дәрвазивәнләрдин: — дәрвазиларда
күзәттә туридиған Аккуб билән Талмон вә
уларниң қериндашлири бар еди; улар җәмий бир
йүз йәтмиш икки киши еди. 20 Қалған Исраиллар,
каһинлар, Лавийлар Йәһудийә шәһәрлиридә, һәр
бири өз мирасида маканлашти. 21 Ибадәтханиниң
хизмәткарлири болса Офәл дөңигә маканлашти;
ибадәтханиниң хизмәткарлирини Зиха билән
Гишпа башқурди. 22 Йерусалимда Лавийларни
башқурғучи Баниниң оғли Уззи еди; Бани
Һашабияниң оғли, Һашабия Маттанияниң оғли,
Маттания Миканиң оғли еди — демәк, Узза
Асафниң әвлатлиридин, йәни Худаниң өйидики
хизмәткә мәсъул болған ғәзәлкәшләрдин еди. 23
Чүнки падиша улар тоғрилиқ ярлиқ чүшүргән
болуп, ғәзәлкәшләрниң һәр күнлүк озуқ-түлүгини,
шундақла өтәйдиған вәзиписини бекиткән еди.
24 Йәһуданиң оғли Зәраһниң әвлатлиридин
Мәшәзабәлниң оғли Питаһия пухраларниң барлиқ
ишлирида падишаниң мәслиһәтчиси еди. 25 Йеза-

қишларқлар вә уларға тәвә әтрапидики җайларда
Йәһудалардин бәзилири туратти; Кириат-Арба вә
униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, Дибон вә униң
тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, Йәкабзийәл вә униң
тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, 26 шундақла Йәшуа,
Моладаһ, Бәйт-Пәләт, 27 Һазар-Шуал, Бәәр-Шеба
вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, 28 Зиклаг,
Микона вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә, 29
Ән-Риммон, Зораһ, Ярмут, 30 Заноаһ, Адуллам
вә бу икки йәргә тәвә қишлақларда, Лақиш вә
униңға тәвә йәрләрдә, Азикаһ вә униңға тәвә йеза-
кәнтләрдә маканлашти; улар маканлашқан йәрләр
Бәәр-Шебадин таки Һинном җилғисиға қәдәр
созулди. 31 Биняминлар болса Геба, Микмаш,
Айҗа, Бәйт-Әл вә униң тәвәсидики йеза-кәнтләрдә,
32 бәзилири Анатот, Ноб, Анания, 33 Һазор, Рамаһ,
Гиттаим, 34 Һадид, Зәбоим, Нибаллат, 35 Лод, Оно,
шундақла һүнәрвәнләр җилғисида маканлашқан
еди. 36 Әслидә Йәһудийәгә тайинланған Лавийлар
қисимлиридин бәзилири Бинямин қәбилисиниң
зиминиға маканлашти.

12 Шеалтийәлниң оғли Зәруббабәл вә Йәшуа
билән бирликтә [сүргүнлүктин] чиққан
каһин вә Лавийлар төвәндикиләр: — [каһинлар]
Серая, Йәрәмия, Әзра, 2 Амария, Маллуқ, Һаттуш,
3 Шекания, Рәһум, Мәрәмот, 4 Иддо, Гиннитой,
Абия, 5 Миямин, Маадия, Билгаһ, 6 Шемая, Йоариб,
Йәдая, 7 Салло, Амок, Һилқия вә Йәдая. Булар
болса Йәшуаниң күнлиридә каһин болғанлар вә
уларниң қериндашлириниң җәмәт башлиқлири
еди. 8 Лавийлардин болса Йәшуа, Биннуий,
Кадмийәл, Шәрәбия, Йәһуда, Маттаниялар;
Маттания вә униң қериндашлири тәшәккүр-
рәхмәтләр ейтишқа мәсъул болди. 9 Уларниң
қериндашлири Бакбукия билән Унни нөвити
бойичә улар билән удулму удул хизмәттә туратти.
10 Йәшуадин Йояким төрәлди, Йоякимдин
Әлияшиб төрәлди, Әлияшибтин Йояда төрәлди,
11 Йоядадин Йонатан төрәлди, Йонатандин
Яддуа төрәлди. 12 Йоякимниң күнлиридә
каһинлардин җәмәт башлиғи болғанлар мунулар:
— Серая җәмәтигә Мерая; Йәрәмия җәмәтигә
Һанания; 13 Әзра җәмәтигә Мәшуллам; Амария
җәмәтигә Йәһоһанан; 14 Мелику җәмәтигә
Йонатан; Шәбания җәмәтигә Йүсүп; 15 Һарим
җәмәтигә Адна; Мерайот җәмәтигә Һәлкай; 16
Иддо җәмәтигә Зәкәрия; Гиннитон җәмәтигә
Мәшуллам; 17 Абия җәмәтигә Зикри; Минямин
билән Моадияларниң җәмәтигә Пилтай; 18
Билгаһ җәмәтигә Шаммуа; Шемая җәмәтигә
Йәһонатан; 19 Йоариб җәмәтигә Маттинай; Йәдая
җәмәтигә Уззи; 20 Саллай җәмәтигә Каллай; Амок
җәмәтигә Ебәр; 21 Һилқия җәмәтигә Һасабия;
Йәдая җәмәтигә Нәтанәл. 22 Әлияшиб, Йояда,
Йоһанан вә Яддуаниң күнлиридә Лавийларниң
җәмәт башлиқлири тизимланған вә охшашла,
Парс падишаси Дариус тәхттики чағларғичә
каһинларму тизимлинип кәлгән. 23 Җәмәт
башлиғи болған Лавийлар таки Әлияшибниң
нәвриси Йоһананниң вақтиғичә тәзкиринамидә
тизимлинип кәлгән. 24 Лавийларниң җәмәт
башлиғи болған Һасабия, Шәрәбия, Кадмийәлниң
оғли Йәшуалар қериндашлири билән удулму
удул туруп, Худаниң адими Давутниң әмри
бойичә нөвәтлишип мәдһийә-мунаҗат, тәшәккүр-
рәхмәтләр ейтип туратти. 25 Маттания, Бакбукия,
Обадия, Мәшуллам, Талмон билән Аккублар
дәрвазивәнләр болуп, сепил қовуқлириниң
амбарлириға қарайтти. 26 Бу кишиләр
Йозадакниң нәвриси, Йәшуаниң оғли Йоякимниң
күнлиридә, шуниңдәк валий Нәһәмия билән
тәвратшунас каһин Әзраниң күнлиридә вәзипигә
тайинланған. 27 Йерусалим сепилини [Худаға]
атап тапшуруш мурасими өткүзүлидиған
чағда, җамаәт Лавийларни турған һәр қайси
җайлардин издәп тепип, уларни тәшәккүр-
рәхмәтләр ейтиш, ғәзәл оқуш, чаң, тәмбур
вә чилтарларни челишқа, хошал-хурамлиқ
билән атап тапшурулуш мурасими өткүзүшкә
Йерусалимға елип кәлди. 28 Ғәзәлкәшлар
Йерусалимниң әтрапидики түзләңликтин,
Нитофатлиқларниң йеза-кәнтлиридин, 29 Бәйт-
Гилгалдин, Геба билән Азмавәт етизлиқлиридин
жиғилған еди; чүнки ғәзәлкәшлар Йерусалимниң
төрт әтрапиға өзлиригә мәһәллә-қишлақлар
қурувалған еди. 30 Каһинлар билән Лавийлар
өзлирини паклиди, андин хәлиқни вә сепил
дәрвазилирини һәм сепилниң өзиниму паклиди.
31 Мән [Нәһәмия] Йәһуданиң әмирлирини
башлап сепилға чиқип, тәшәккүр-һәмдусана
оқуйдиған икки чоң әтрәт адәмни уюштурдум,
бир әтрәт сепилниң оң тәрипидә «Тезәк қовуқи»ға
қарап маңди, 32 уларниң арқисидин Һошая
билән Йәһуданиң әмирлириниң йерими маңди;

33 йәнә Азария, Әзра, Мәшуллам, 34 Йәһуда,
Бинямин, Шемая, Йәрәмияму маңди; 35 шуниңдәк
каһинларниң оғуллиридин бәзилири қоллириға
канай алған һалда маңди: — Улардин Йонатанниң
оғли Зәкәрия бар еди (Йонатан Шемаяниң оғли,
Шемая Маттанияниң оғли, Маттания Микаяниң
оғли, Микая Заккурниң оғли, Заккур Асафниң
оғли еди). 36 Униң қериндашлиридин Шемая,
Азарәл, Милалай, Җилалай, Маайи, Нәтанәл,
Йәһуда, Һананиялар бар еди; улар қоллириға
Худаниң адими Давутниң сазлирини елишқан
еди; тәвратшунас Әзра уларниң бешида маңған
еди. 37 Улар «Булақ қовуқи»ға келип «Давутниң
шәһири»ниң пәләмпийигә чиқип, «Давутниң
ордиси»дин өтүп, күнчиқиш тәрәптики «Су
қовуқи»ға кәлди. 38 Тәшәккүр-һәмдусана
оқуйдиған иккинчи әтрәт сол тәрәп билән
маңди, мән вә җамаәтниң йерими уларниң
арқидин меңип, сепил үстидә «Хумданлар
мунари»дин өтүп, удул «Кәң сепил»ғичә меңип, 39
«Әфраим қовуқи», «Кона қовуқ», «Белиқ қовуқи»
үстидин өтүп, «Һананийәл мунари» вә «Йүзниң
мунари»дин өтүп, удул «Қой қовуқи»ға келип,
андин «Қаравуллар қовуқи»да тохтидуқ. 40 Андин
тәшәккүр-һәмдусана оқуйдиған икки әтрәт адәм
Худаниң өйидә өз орунлирида турди; мән билән
әмәлдарларниң йеримиму шу йәрдә турдуқ;
41 каһинлардин Елиаким, Маасеяһ, Минямин,
Мигая, Әлйойинай, Зәкәрия билән Һананиялар
карнайлирини елип турушти; 42 йәнә Маасеяһ,
Шемая, Әлиазар, Уззи, Йәһоһанан, Малкия, Елам
билән Езәрму турушти; ғәзәлкәшләр Йизрақияниң
йетәкчилигидә җараңлиқ ғәзәл оқушти. 43 Шу күни
җамаәт наһайити чоң көләмлик қурбанлиқларни
сунди һәм бәк хошал болуп кетишти, чүнки
Худа уларни зор шатлиқ билән шатландурған
еди; аяллар билән балиларму шундақ шатланди;
Йерусалимдики бу хошаллиқ садалири жирақ-
жирақларға аңланди. 44 У чағда бир қисим
кишиләр көтәрмә қурбанлиқлар, дәсләпки
пишқан һосуллар вә өшриләрни сақлайдиған
ғәзнә-амбарларға мәсъул болушқа тайинланди;
һәр қайси шәһәрләрдики етизлиқлардин, Тәврат
қанунида каһинларға вә Лавийларға беришкә
бәлгүләнгән үлүшләр шу йәрдә сақлинатти.
Чүнки Йәһуда хәлқи өз хизмитидә туруватқан
каһинлар билән Лавийлардин хошал еди. 45
[Каһинлар билән Лавийлар], ғәзәлкәшләр билән
дәрвазивәнләрму, өз Худасиниң тапилиған
вәзиписини вә шуниңдәк паклаш вәзиписиниң
һәммисини Давутниң вә униң оғли Сулайманниң
әмри бойичә өтәйтти. 46 Чүнки қедимдә,
Давутниң вә Асафниң күнлиридә, ғәзәлкәшләргә
йетәкчилик қилишқа һәм Худаға тәшәккүр-
һәмдусана күйлирини оқушқа йетәкчиләр болған
еди. 47 Зәруббабәлниң күнлиридә вә Нәһәмияниң
күнлиридә ғәзәлкәшләрниң вә дәрвазивәнләрниң
үлүшлирини, һәр күнлүк тәминатини пүткүл
Исраил хәлқи берәтти; улар йәнә Лавийлар үчүн
муқәддәс һесапланған нәрсиләрни үләштүрүп
берәтти; Лавийларму муқәддәс һисабланған
нәрсиләрдин Һарунниң әвлатлириға берип
туратти.

13 Шу күндә Мусаниң китави җамаәт алдида
оқуп берилди, китапта: Аммонийлар билән
Моабийлар мәңгү Худаниң җамаитигә кирмисун,
2 Чүнки улар Исраилларни озуқлуқ вә су әкилип
қарши алмай, әксичә уларни қарғашқа Балаамни
ялливалған; һалбуки, Худайимиз у қарғашларни
бәхит-бәрикәткә айландуриватқан, дәп йезилған
сөзләр чиқти. 3 Шундақ болдики, җамаәт бу қанун
сөзлирини аңлап барлиқ шалғут кишиләрни илғап
чиқиривәтти. 4 Бу иштин авал, Худайимизниң
өйиниң ғәзнисини башқурушқа мәсъул каһин
Әлияшиб Тобияниң туққини болуп, 5 униңға кәңри
бир өйни тәйярлап бәргән еди. Шу өйдә илгири
ашлиқ һәдийәләр, мәстики, қача-қуча, шуниңдәк
Лавийлар, ғәзәлкәшләр вә дәрвазивәнләргә
беришкә буйрулған ашлиқ өшриләр, йеңи шарап
вә йеңи зәйтун мейи, шундақла каһинларға
аталған «көтәрмә қурбанлиқ»лар сақлинатти. 6 Бу
вақитларда мән Йерусалимда әмәс едим; чүнки
Бабил падишаси Артахшаштаниң оттуз иккинчи
жили мән падишаниң йениға қайтип кәткән
едим; бир мәзгилдин кейин мән йәнә падишадин
рухсәт елип 7 Йерусалимға қайтип барсам,
Әлияшибниң Худаниң өйидики һойлиларда
Тобияға өй һазирлап бәргәнлигидәк рәзил ишни
уқтум. 8 Бу иш мени қаттиқ азаплиди, мән
Тобияниң өйидики барлиқ өй җаһазлирини
қоймай талаға ташлатқузивәттим. 9 Мән
йәнә әмир қилип, у өйләрни паклатқузуп,
андин Худаниң өйидики қача-қуча, ашлиқ
һәдийәләр билән мәстикни у йәргә әкиргүзүп

қойдум. 10 Мән йәнә хәқләрниң Лавийларниң
елишқа тегишлик үлүшлирини бәрмигәнлигини,
һәтта вәзипигә қоюлған Лавийлар билән
ғәзәлкәшләрниң һәр бириниң өз йәр-етизлиғиға
қечип кәткәнлигини байқидим; 11 шуңа мән
әмәлдарлар билән соқушуп, уларни әйипләп: —
Немишкә Худаниң өйи шундақ ташливетилди?!
— дәп, [Лавийларни] жиғип уларни илгәрки
орниға яңливаштин турғуздум. 12 Андин барлиқ
Йәһудийә хәлқи ашлиқ өшрисини, йеңи шарап
вә йеңи зәйтун мейини ғәзнә-амбарлириға елип
келип тапшурди. 13 Мән ғәзнә-амбарларға мәсъул
болушқа ғәзничи-амбарчиларни тайинлидим;
улар каһин Шәләмия, тәвратшунас Задок билән
Лавийлардин болған Пидая еди; уларниң қол
астида Маттанияниң нәвриси, Заккурниң оғли
Һанан бар еди; чүнки буларниң һәммиси садиқ,
ишәшлик дәп һесаплинатти; уларниң вәзиписи
қериндашлириға тегишлик үлүшләрни үләштүрүп
бериш еди. 14 — «Аһ Худайим, мошу иш
йүзисидин мени яд әйлигәйсән, Худайимниң
өйи вә униңға аит хизмәтләр үчүн көрсәткән
меһримни өчүрүвәтмигәйсән!» 15 Шу күнләрдиму
мән Йәһудийәдә бәзиләрниң шабат күнлиридә
шарап көлчәклирини чәйләватқинини, өнчиләрни
бағлап, буларни вә шуниңдәк шарап, үзүм,
әнҗир вә һәр хил жүкләрни ешәкләргә артип,
тошуп жүргәнлигини көрдүм; улар буларни
Йерусалимға шабат күнидә елип кирди; уларниң
мошу аш-түлүкләрни сетип жүргән күни мән
уларни гувалиқ берип агаһландуруп қойдум. 16
Йәнә Йәһудийәдә туруватқан бәзи Турлуқлар
белиқ вә һәр хил мал-таварларни тошуп келип
шабат күни Йәһудийәликләргә сатидикән, йәнә
келип буларни Йерусалимда сатидикән! 17
Шу сәвәптин мән Йәһудийә әмирлири билән
соқушуп, уларни әйипләп: — Силәрниң шабат
күнини булғап, рәзил иш қилғиниңлар немиси?
18 Илгири ата-боваңлар охшаш ишни қилған
әмәсму, шуниң билән Худайимиз бизниң
бешимизға вә бу шәһәргә һазирқи бу балаю-апәтни
яғдурған әмәсму? Әнди силәр шабат күнини
булғап, Исраилниң бешиға Худаниң ғәзивини
техиму яғдуридиған болдуңлар, дедим. 19 Шуңа,
шундақ болдики, шабат күнидин илгири, гугум
сайиси Йерусалим қовуқлириға чүшкән вақтида,
мән шәһәр қовуқлирини етишни буйрудум вә
шуниңдәк шабат күни өтүп кәткичә қовуқларни
ачмаслиқ тоғрисида буйруқ чүшүрдум. Мән
йәнә һеч қандақ жүкниң тошулуп қовуқлардин
киргүзүлмәслиги үчүн хизмәткарлиримниң
бәзилирини шәһәр қовуқлириға күзәтчи қилип
турғузуп қойдум. 20 Шундақ болсиму содигәрләр
вә һәр хил мал-тавар сатидиғанлар бир-икки
қетим Йерусалимниң сиртида түниди. 21
Мән уларни агаһландуруп: — Силәр немишкә
сепилниң алдида түнәйсиләр? Йәнә шундақ
қилидиған болсаңлар, мән үстүңларға қол
салимән, девидим, улар шуниңдин башлап шабат
күнидә кәлмиди. 22 Андин шабат күниниң
муқәддәслигини сақлаш үчүн, мән Лавийларға:
— Өзүңларни паклаңлар; андин келип сепил
дәрвазилирини беқиңлар, дедим. — «И Худайим,
мошу иш йүзисидинму мени яд әйлигәйсән,
Өзүңниң зор өзгәрмәс муһәббитиң билән мени
айиғайсән!» 23 Шу күнләрдә мән йәнә Ашдод,
Аммон вә Моаб қизлирини хотунлуққа алған
бәзи Йәһудаларни байқидим. 24 Уларниң
пәрзәнтлириниң йерими Ашдодчә сөзләйдикән
(вә яки жуқуриқи әлләрниң бириниң тилида
сөзләйдиған) вә Йәһудий тилида шөзләлмәйдикән.
25 Мән уларни [соқушуп] әйиплидим, уларни
қарғидим, бир нәччисини уруп чач-сақаллирини
юлдум, Худаниң нами билән қәсәм ичкүзүп: —
Силәрниң қизлириңларни уларниң оғуллириға
бәрмәйсиләр, оғуллириңларғиму, өзүңларғиму
улардин қиз алмайсиләр! 26 Исраил падишаси
Сулайман мошундақ ишларда гуна садир қилған
әмәсму? Нурғун әлләр арисида униңға охшаш һеч
қандақ падиша йоқ еди; у өз Худаси тәрипидин
сөйүлгән, Худа уни пүткүл Исраил үстигә падиша
қилип тиклигән болсиму, лекин һәтта униму ят
әллик аяллар аздуруп гунаға патқузған. 27 Әнди
силәрниң гепиңларға кирип бундақ чоң рәзиллик
қилип, ят әллик қизларни елип Худайимизға
вапасизлиқ қилимизму? — дедим. 28 Баш каһин
Әлияшибниң нәвриси, Йояданиң оғуллиридин
бири Һоронлуқ Санбаллатниң күйоғли еди; мән
уни йенимдин қоғливәттим. 29 — «И Худайим, Сән
уларни ядиңда тутқайсән, чүнки улар каһинлиққа
дағ тәккүгүчиләр, каһинлиқ һәм Лавийларға тәвә
әһдиниму булғиғучилардур!». 30 Шуниң билән
мән уларни ят әлликләрниң булғашлиридин
нери қилип пакландурдум вә каһинлар билән

Лавийларниң вәзипилириниму [яңливаштин]
бөлгүләп, һәр кимни өзиниң ишиға егә қилдим.
31 Мән йәнә өз вақтида отун-яғач елип келиниши
вә дәсләпки һосулни йәткүзүп турушқиму адәм
орунлаштурдум. «Аһ Худайим, мени ядиңда тутуп,
маңа шапаәт көрсәткәйсән!».

Әстәр

1 Аһашверош (Һиндистандин Һәбәшистанғичә
бир йүз жигирмә йәттә өлкигә һөкүмранлиқ
қилған Аһашверош)ниң тәхттики күнлиридә
шундақ бир вақиә болди: — **2** Шу күнләрдә, у
падиша Аһашверош Шушан қәлъәсидики шаһанә
тәхтидә олтарғинида, **3** у сәлтәнәт сүрүп үчинчи
жили барлиқ әмирлири вә бәг-һакимлириға
зияпәт бәрди; Парс вә Медианиң қошуни,
шуниңдәк һәр қайси өлкиләрниң есилзадилири
вә бәглириниң һәммиси униң һозуриға һазир
болди. **4** У сәлтәнитиниң байлиғиниң шану-
шәвкити вә һәйвитиниң катта җуласини көп
күнләр, йәни бир йүз сәксән күн көргәзмә қилди.
5 Бу күнләр өтүп кәткәндин кейин падиша йәнә
Шушан қәлъәсидики барлиқ хәлиққә чоң-кичик
демәй, ординиң чарбеғидики һойлида йәттә күн
зияпәт бәрди. **6** У йәр ақ вә көк кәндир жиптин
тоқулған пәрдиләр билән безәлгән болуп, бу
пәрдиләр мәрмәр таш түврүкләргә бекитилгән
күмүч һалқиларға ақ рәңлик кәндир жип вә
сөсүн жуңлуқ шойнилар билән есилған еди;
ақ қашташ вә ақ мәрмәр ташлар, сәдәп вә қара
мәрмәр ташлар ятқузулған мәйдан үстигә алтун-
күмүчтин ясалған диванлар қоюлған еди. **7**
Ичимликләр алтун җамларда тутуп ичиләтти;
җамлар бир-биригә охшимайтти; шаһанә мәй-
шараплар падишаниң сәлтәнитигә яриша мол
еди. **8** Шарап ичиш қаидиси бойичә, зорлашқа
рухсәт қилинмайтти; чүнки падиша ордидики
барлиқ ғоҗидарларға, һәр кимниң ичиши өз
хаһиши бойичә болсун, дәп бекитип бәргән
еди. **9** Ханиш Ваштиму падиша Аһашверошниң
ордисида аяллар үчүн зияпәт бәрди. **10** Йәттинчи
күни Аһашверош падиша шараптин кәйпи чағ
болғинида, алдида хизмитидә турған Мәһуман,
Бизта, Һарбона, Бигта, Абагта, Зетар, Каркас
дегән йәттә һәрәмъағисини **11** ханиш Ваштиниң
пухралар вә әмирләрниң алдида гөзәллигини
көрсәтсун дәп, уни ханишлиқ таҗини кийип
келишкә чарқирғили әвәтти; чүнки у толиму
чирайлиқ еди. **12** Лекин һәрәмъағилири ханиш
Ваштиға падишаниң әмрини йәткүзгәндә, у
келишни рәт қилди; шуниң билән падиша
интайин ғәзәплинип, униң қәһри өрлиди. **13** Шу
вақитларда падишаниң ишлири тоғрилиқ қанун-
әһкамларни пишшиқ билгәнләрдин мәслиһәт
сораш адити бар еди; шуңа падиша вәзийәтни
пишшиқ чүшинидиған данишмәнләрдин сориди
14 (у чағда данишмәнләрдин униң йенида
Каршина, Шетар, Адмата, Таршиш, Мәрәс,
Марсена, Мәмукан қатарлиқ йәттә Парс билән
Медианиң әмирлири бар еди; улар дайим падиша
билән көрүшүп туратти, падишалиқта улар
алдинқи қатарда туратти). **15** Падиша улардин:
— Ханиш Вашти мәнки падиша Аһашверошниң
һәрәмъағилар арқилиқ йәткүзгән әмрим бойичә
иш қилмиғини үчүн уни қанун бойичә қандақ бир
тәрәп қилиш керәк? — дәп сориди. **16** Мәмукан
падиша вә әмирләрниң алдида җавап берип:
— Ханиш Вашти алийлириниң зитиға тегипла
қалмай, бәлки падишасимиз Аһашверошниң
һәр қайси өлкилиридики барлиқ әмирләр вә
барлиқ пухраларниңму зитиға тәгди. **17** Чүнки
ханишниң шу қилғини барлиқ аялларниң
қулиқиға йәтсә, улар «Падиша Аһашверош:
«Ханиши Ваштини йенимға елип келиңлар»
дәп әмир қилса, у кәлмәпту!» дәп өз әрлирини
мәнситмәйдиған қилип қойиду. **18** Парс вә
Медиадики мәликә-ханимлар ханишниң бу
ишини аңлап, бүгүнла падишаниң барлиқ
бәг-әмирлиригә шуниңға охшаш дәйдиған
болиду, шуниң билән мәнситмәслик вә хапилиқ
үзүлмәйду. **19** Падишасимға мувапиқ көрүнсә,
алийлиридин мундақ бир ярлиқ чүшүрүлсун,
шуниңдәк у Парслар вә Медиаларниң мәңгү
өзгәртилмәйдиған қанун-бәлгүлимилири
ичигә пүтүлгәйки, Вашти иккинчи падиша
Аһашверошниң һозуриға кәлмигәй; униң
ханишлиқ мәртивиси униңдин яхши бирисигә
берилгәй. **20** Алийлириниң җакалиған ярлиғи
пүтүн сәлтәнитигә йетип аңланған һаман
(униң сәлтәнитиниң зимини бепаян болсиму),
аялларниң һәр бири өз еригә, мәйли чоң болсун
кичик болсун уларға һөрмәт қилидиған болиду,
— деди. **21** Мәмуканниң бу гепи падиша билән
әмирлирини хуш қилди; падиша униң гепи
бойичә иш көрди. **22** У падишаниң барлиқ
өлкилиригә, һәр бир өлгигә өз йезиғи билән,
һәр қайси әл-милләткә өз тили билән хәтләрни
әвәтип: «Һәр бир әр киши өз аилиси ичидә
ғоҗайин болсун, шундақла өз ана тили билән
сөзлисун» дегән әмирни чүшүрди.

2 Бу ишлар өтүп, падиша Аһашверошниң
ғәзиви бесилғанда, у Ваштини сеғинип, униң
қилғинини һәм униң үстидин чиқирилған ярлиғи
һәққидә әсләп ойлинип қалди. 2 Шу сәвәптин
падишаниң хизмитидә турған ғоҗидарлар
униңға: — Алийлири үчүн саһибҗамал яш
қизларни издәп тепип кәлтүргәйла; 3 алийлири
падишалиғидики һәр қайси өлкиләрдә барлиқ
гөзәл қизларни жиғип, Шушан қәлъәсидики
һәрәмсарайға кәлтүрүшкә әмәлдарларни
тәйингәйла; қизлар ордидики қиз-аялларға
мәсъул болған һәрәмъағиси Һегайниң қолиға
тапшурулғай; уларға керәклик упа-әңликләр
тәминләнгәй. 4 Алийлирини сөйүндүргән қиз
Ваштиниң орнини бесип ханиш болсун, деди. Бу
гәп падишани хуш қилди вә у шундақ қилди.
5 Шушан қәлъәсидә Бинямин қәбилисидин,
Кишниң әвриси, Шимәйниң нәвриси, Яирниң
оғли Мордикай исимлиқ бир Йәһудий бар еди 6
(Киш болса Бабил падишаси Небоқаднәсар Йәһуда
падишаси Йәконияһ билән бир топ кишиләрни
тутқун қилип Йерусалимдин әкәткәндә, улар
билән биллә әсир қилинип кетилгән еди). 7
Мордикай өзиниң тағисиниң қизи Һадассаһни
(йәни Әстәр) беқип чоң қилған еди, чүнки
униң ата-аниси йоқ еди. Бу қиз гөзәл, тәқи-
турқи келишкән еди; ата-аниси өлүп кәткән
болғачқа Мордикай уни өз қизи қатарида
беқип чоң қилған еди. 8 Падишаһниң әмри вә
ярлиғи җакаланғандин кейин нурғун қизлар
Шушан қәлъәсигә кәлтүрүлүп Һегайниң қолиға
тапшурулди; шундақ болдики, Әстәрму ордиға
кәлтүрүлүп ордидики қиз-аялларға мәсъул болған
Һегайниң қолиға тапшурулди. 9 Әстәр Һегайға
яққан болуп, у униңға илтипат көрсәтти; у тезла
униңға упа-әңлик вә тегишлик йемәкликләрни
тәминлиди һәм ордидин униңға талланған йәттә
кенизәкни бәрди; андин уни кенизәклири билән
һәрәмсарайниң әң есил җайидин орун бәрди.
10 Әстәр өзиниң миллити вә теги-тәктини һеч
кимгә ейтмиди, чүнки Мордикай униңға буни
ашкарилимаслиқни тапилиған еди. 11 Мордикай
Әстәрниң һал-әһвалидин хәвәр тепиш вә униңға
қандақ муамилә қилинидиғанлиғини билиш
үчүн, һәр күни һәрәмсарайниң һойлиси алдида
айлинип жүрәтти. 12 Қизларға аит рәсмийәт
бойичә, һәр бир қизниң ордиға кирип падиша
Аһашверош билән биллә болуш нөвитидин авал,
он икки ай бәдинини тазилиши керәк еди, чүнки
қизларниң «тазилиниш күнлири» мундақ йол
билән ада қилинатти: — алтә ай мурмәкки мейи
билән, алтә ай әтир-әңлик вә шундақла қизларниң
бәдинини пакизлайдиған башқа буюмлар билән
пәрдаз қилиниши керәк еди. 13 Қиз падишаниң
һозуриға киридиған чағда мундақ қаидә бар еди:
— Ордиға киргәндә униң немә тәливи болса,
шулар һәрәмсарайдин униңға бериләтти. 14 Қиз
ахшими кирип кетип, әтиси әтигәндә қайтип
чиққанда һәрәмсарайниң «иккинчи бөлүм»игә
қайтурулуп, тоқал-кенизәкләргә мәсъул болған
падишаниң һәрәмъағиси Шаашғазниң қолиға
тапшурулатти; падиша у қизға амрақ болуп
қелип, исмини атап чақирмиғичә, у иккинчи
ордиға кирип падиша билән биллә болмайтти. 15
Мордикайниң тағиси Абихаилниң қизи Әстәр,
йәни Мордикай өз қизи қилип беқивалған
қизниң падиша билән биллә болушқа кириш
нөвити кәлгәндә, у қизларға мәсъул болған
падишаниң һәрәмъағиси Һегай өзигә тәйярлап
бәргән нәрсиләрдин башқа һеч нәрсини тәләп
қилмиди. Әстәрни көргәнләрниң һәммиси уни
яқтуруп қалатти. 16 Падиша Аһашверош сәлтәнәт
сүрүп йәттинчи жилиниң онинчи ейиға, йәни
Тәбәт ейиға кәлгәндә, Әстәр униң билән биллә
болушқа шаһанә ордиға башлап кирилди. 17
Падиша Әстәрни башқа барлиқ қизлардин яхши
көрүп қалғачқа, шундақла Әстәр униң илтипати
һәм амрақлиғиға еришкән болғачқа, падиша
ханиш таҗини униң бешиға кийдүрүп, уни
Ваштиниң орниға ханиш қилип тиклиди. 18
Андин падиша өзиниң барлиқ әмирлири вә бәг-
һакимлириға Әстәрниң иззәт-һөрмити үчүн катта
зияпәт бәрди; у йәнә һәр қайси өлкиләргә баҗ-
алвандин азат мәзгил болсун дәп елан чиқарди
һәмдә шаһанә байлиқлиридин сехийлиқ билән
инъамларни бәрди. 19 Иккинчи қетим қизлар
шундақ жиғилған вақитта Мордикайниң орда
дәрвазисида олтиридиған орни бар болған еди 20
(Әстәр Мордикайниң тапилиғини бойичә, өзиниң
миллити вә теги-тәктини йәнила башқиларға
ейтмиған еди; чүнки Әстәр Мордикайниң гепини
илгири баққан вақтида аңлиғандәк аңлайтти).
21 У күнләрдә, Мордикай орда дәрвазисидики
орнида олтарған вақтида, падишаниң Бигтан

вә Тәраш дегән икки дәрвазивән һәрәмъағиси
падиша Аһашверошқа ғәзәплинип, униңға қол
селишни қәстләватқан еди. 22 Бу сүйқәстни
Мордикай сезип қелип, уни ханиш Әстәргә ейтти;
Әстәр бу ишни Мордикайниң намида падишаға
сөзләп бәрди. 23 Бу иш сүрүштә қилинивиди, раст
болуп чиқти вә у иккиси дарға есилди. Бу вақиә
падишаниң көз алдида тарих-тәзкирә китавида
пүтүлди.

3 Бу ишлардин кейин падиша Аһашверош
Агагийлардин болған Һаммидатаниң оғли
Һаманниң мәнсивини өстүрди; падиша униң
орнини өстүрүп, өзи билән биллә ишләйдиған
барлиқ әмирләрниңкидин жуқури қилди.
2 Падиша униң һәққидә әмир қилғачқа,
орда дәрвазисида турған падишаниң барлиқ
әмәлдарлири Һаманниң алдида тазим қилип баш
уратти; лекин Мордикай болса Һаманға нә тазим
қилмиди, нә баш урмиди. 3 Орда дәрвазисида
турған падишаниң хизмәткарлири Мордикайдин:
— Сили немишкә падишаниң әмригә хилаплиқ
қилидила? — дәп сорайтти. 4 Шундақ болдики,
улар һәр күни несиһәт қилишқан болсиму,
у қулақ салмиғандин кейин, улар: — Қени,
Мордикайниң қилған бу ишиға йол қоюламду-
йоқ, бир көрәйличу, дәп буни Һаманға ейтти;
чүнки у уларға өзиниң Йәһудий екәнлигини
ейтқан еди. 5 Һаман Мордикайниң өзигә баш
уруп тазим қилмиғанлиғини көрүп қаттиқ
ғәзәпләнди. 6 Лекин у «Мордикайниң үстигә қол
селишни кичиккинә бир иш» дәп һесаплиди;
чүнки улар Мордикайниң миллитини униңға
дәп қойған еди; шуңа Һаман Аһашверошниң
пүткүл падишалиғидики Йәһудийларни, йәни
Мордикайниң хәлқини бирақла йоқитиш йолини
издәп жүрди. 7 Падиша Аһашверошниң он
иккинчи жили биринчи айда, йәни Нисан ейида,
бириси Һаманниң алдида [қутлуқ] ай-күнни
бекитиш үчүн һәр күн, һәр ай бойичә «пур», йәни
чәк ташливиди, он иккинчи айға, йәни «Адар
ейи»ға чиқти. 8 Һаман падиша Аһашверошқа: —
Падишаһлиқлириниң һәр қайси өлкилиридики
әл-милләтләр арисида чечилип яшаватқан бир
хәлиқ бар; уларниң қанун-бәлгүлимилири башқа
хәлиқләрниңкигә охшимайду, улар алийлириниң
қанун-бәлгүлимилиригиму бойсунмайду; шуңа
уларниң яшишиға йол қоюш алийлириға һеч
пайда йәткүзмәйду. 9 Әгәр падишасимға лайиқ
көрүнсә, уларни йоқитиш тоғрилиқ ярлиқ пүтүп
чүшүргәйла; мана мән өз йенимдин он миң
талант күмүчни алийлириниң ғәзнилиригә селиш
үчүн падишалиқниң ишлирини башқуридиған
хадимларниң қолиға тапшуримән, деди. 10
Шуниң билән падиша өзиниң бармиғидин үзүкни
сийрип чиқирип, Йәһудийларниң рәқиби, Агагий
Һаммидатаниң оғли Һаманға берип: 11 — Шу
күмүчләрни өзүңгә инъам қилдим, у хәлиқниму
саңа тапшурдум, уларни қандақ қилишни халисаң,
шундақ қил! — деди. 12 Андин биринчи айниң он
үчинчи күни падишаниң мирзилири чақирилип,
ярлиқ Һаманниң барлиқ тапилиғини бойичә
пүтүлди; у һәр қайси өлкиләргә өз йезиғида,
һәр қайси әл-милләткә өз тилида яздурулуп,
һәр бир өлкиләрниң валийлириға, һәр бир әл-
милләтниң әмирлиригә әвәтилди; ярлиқ падиша
Аһашверошниң намида пүтүлгән болуп, униң үзүк
мөһүри билән печәтләнди. 13 Ярлиқ мәктуплири
чапарманларниң қоли билән падишалиқниң һәр
қайси өлкилиригә йәткүзүлди; униңда бир күн
ичидә — Он иккинчи айниң, йәни Адар ейиниң он
үчинчи күни қери-яш, балилар вә аяллар демәй,
барлиқ Йәһудийларни қоймай қирип, өлтүрүп,
нәсли қурутуветилсун, уларниң мал-мүлки олжа
қилинсун, дейилгән еди. 14 Шу ярлиқ һәр бир
өлкидә җакалиниш үчүн, шундақла шу күни һәр
бир хәлиқ шундақ қилишқа тәйяр болуп туруши
үчүн, мәктупниң көчүрмә нусхилири һәр бир әл-
милләткә елан қилинмақчи болди. 15 Чапарманлар
падишаниң әмри бойичә дәрһал йолға чиқти;
ярлиқ Шушан қәлъәсиниң өзидиму елан қилинди.
Бу чағда падиша Һаман билән шарап ичишкә
олтарған еди. Лекин Шушан шәһиридикиләр
дәккә-дүккигә чөмүп кетишти.

4 Мордикай болуватқан ишлардин хәвәр
тапқандин кейин егинлирини житип, үстигә
бөз артип, вә усти-бешиға күл чечип, шәһәрниң
оттурисиға чиқип наһайити қаттиқ вә әләмлик
пәряд көтәрди. 2 У орда дәрвазиси алдиға
келип тохтап қалди; чүнки бөз йепинған һәр
қандақ адәмниң орда дәрвазисидин киришигә
рухсәт йоқ еди. 3 Падишаһниң әмри вә ярлиғи
йәткүзүлгән һәр қайси өлкиләрдә Йәһудийлар
арисида қаттиқналә-пәряд көтирилди; улар
роза тутуп, көз йеши қилип, жиға-зерә қилди;

нурғун кишиләр боз йепинип күлдә еғинап
йетишти. 4 Әстәрниң хизмитидә болған
дедәклири вә һәрәмъағилири бу ишни униңға
ейтивиди, ханишниң көңли интайин еғир болди;
Мордикайниң бозни ташлап, кийивелишиға
кийим-кечәк чиқартип бәрди, лекин Мордикай
қобул қилмиди. 5 Шуниң билән Әстәр өзиниң
хизмитидә болушқа падиша тайинлап әвәткән
һәрәмъағилиридин Һатақ исимлиқ бирини
чақирип, уни Мордикайниң қешиға берип,
бу ишниң зади қандақ иш екәнлигини, немә
сәвәптин болуватқанлиғини тиң-тиңлап келишкә
әвәтти. 6 Шуниң билән Һатақ орда дәрвазиси
алдидики мәйданға келип Мордикай билән
көрүшти. 7 Мордикай бешиға кәлгән һәммә ишни,
Һаман Йәһудийларниң нәслини қурутуветиш
үчүн падишаниң ғәзнилиригә тапшурушқа вәдә
қилған күмүчниң санини қалдурмай ейтип бәрди.
8 Мордикай йәнә Һатаққа Шушанда җакаланған,
Йәһудийларни йоқитиш тоғрисидики ярлиқниң
көчүрмисини Әстәрниң көрүп беқишиға йәткүзүп
беришкә тапшурди һәмдә униңға Әстәргә әһвални
чүшәндүрүп, ордиға кирип падиша билән
көрүшүп өз хәлқи үчүн падишадин өтүнүп
илтиҗа қилип беқишқа үндәшни тапилиди. 9
Һатақ қайтип келип Мордикайниң гәплирини
Әстәргә йәткүзди. 10 Әстәр Һатаққа Мордикайға
ейтидиған гәпләрни тапшуруп, уни Мордикайниң
йениға йәнә әвәтти: — 11 «Падишаһниң барлиқ
хизмәткарлири вә һәр қайси өлкә хәлиқлири,
мәйли әр болсун аял болсун, чақиртилмай
туруп ички һойлиға, падишаниң һозуриға өз
мәйличә кирсә, падиша униңға илтипат көрситип
алтун һасисини тәңләп өлүмдим кәчүрүм
қилмиса, ундақта у кишигә нисбәтән бешиға
чүшидиған бирла қанун-бәлгүлимә бардур: — у
өлүм җазасини тартиду. Һазир мениң падиша
билән көрүшүшкә чақиртилмиғинимға оттуз
күн болди». 12 Әстәрниң сөзлири Мордикайға
йәткүзүлүвиди, 13 Мордикай муну гәпләрни
Әстәргә йәткүзүшни һавалә қилди: — «Сән
көңлүңдә мән ордида яшаватимән, шуңа барлиқ
башқа Йәһудийлардин бехәтәр болуп қутулимән,
дәп хиял әйлимә. 14 Әгәр бу чағда сән җим
турувалсаң, Йәһудийларға башқа тәрәптин мәдәт
вә нიҗат чиқиши мумкин; лекин у чағда сән
өз ата җәмәтиң билән қошулуп йоқитилисән.
Ким билсун, сениң ханишлиқ мәртивисигә
еришкиниң дәл бүгүнки мошундақ пәйт үчүн
болғанму?». 15 Әстәр Мордикайға мундақ дәп
җавап қайтурди: — 16 «Сән берип, Шушандики
барлиқ Йәһудийларни жиққин; мениң үчүн
роза тутуп, үч кечә-күндүз һеч йемәңлар, һеч
ичмәңлар; мән һәм дедәклиримму шундақ роза
тутимиз. Андин кейин мән қанунға хилаплиқ
қилип падишаниң һозуриға киримән, маңа өлүм
кәлсә, өләй!». 17 Шуниң билән Мордикай у йәрдин
кетип, Әстәрниң тапилиғинидәк қилди.

5 Үчинчи күни Әстәр шаһанә кийимлирини
кийип, ординиң ичкирики һойлисиға кирип,
падишаниң өйлириниң удулида турди; падиша
болса өз шаһанә өйидики тәхтидә, өйдин
дәрвазиға қарап олтиратти. 2 Падиша ханиш
Әстәрниң һойлида турғинини көрди; ханиш униң
нәзиридә илтипат тапқач, у қолидики алтун
һасисини униңға тәңлиди. Әстәр алдиға келип
шаһанә һасиниң учиға қолини тәккүзди. 3
Падиша униңдин: — И ханишим Әстәр, бирәр
ишиң бармиди? Немә тәливиң бар? Һәтта
падишалиғимниң йеримини тәләп қилсаңму
шу саңа берилиду, деди. 4 — Әгәр алийлириға
лайиқ көрүнсә, падишасимниң Һаманни елип
өзлиригә тәйярлиған зияпитимгә дахил болуп
қәдәм тәшрип қилишлирини өтүнимән, — деди
Әстәр. 5 Падишаһ: — Тез берип Һаманни қичқирип
келиңлар, Әстәрниң дегинидәк қилинсун, —
деди. Шуниң билән падиша Һаманни елип
Әстәр тәйярлиған зияпәткә барди. 6 Дәстихан
үстидә шарап ичиливатқанда падиша Әстәргә:
— Немә тәливиң бар? У саңа берилиду;
немә илтиҗайиң бар? Һәтта падишалиғимниң
йеримини тәләп қилсаңму шундақ қилиниду,
деди. 7 Әстәр униңға җавап берип: — Мениң
тәливим вә илтиҗайим болса, — 8 Мабада
мән алийлириниң нәзиридә илтипатқа еришкән
болсам, шундақла падишасимға мениң тәлимни
иҗабәт қилиш һәм илтиҗайимни орундаш
мувапиқ көрүнсә, алийлириниң Һаманни биргә
елип әтә силәргә тәйярлайдиған зияпитимгә
йәнә бир қетим дахил болушлирини өтүнимән;
әтә мән чоқум падишасимниң әмри бойичә
иш қилимән, — деди. 9 Шу күни Һаман
көңлидә яйрап, хошал-хурам қайтип чиқти; лекин
Мордикайниң орда дәрвазисида униң алдида нә

орнидин қопмай нә мидирлимай олтарғанлиғини
көргәндә, көңли униңға қаттиқ қәһр-ғәзәпкә
толди. 10 Лекин Һаман ғәзивини бесивелип,
өйигә кәлди-дә, дост-ағинилирини вә хотуни
Зәрәшни чақиртип, 11 өзиниң байлиқлириниң
шан-шәриви, пәрзәнтлириниң көплүги, шундақла
падишаниң өзини қандақ өстүрүп барлиқ һөрмәт-
иззәткә сазавәр қилғанлиғи, өзини қандақ қилип
падишаниң һәммә әмирлири вә әмәлдарлиридин
үстүн мәртивигә егә қилғанлиғи тоғрисида бир-
бирләп сөзләп кәтти. 12 Һаман йәнә: — Силәргә
десәм, ханиш Әстәр мениңдин башқа меһман
чиллимай, пәқәт падиша билән иккимизнила
өзи тәйярлиған зияпәткә чиллиған еди, әтиму
мени падиша билән биллә өзи [тәйярләйдиған
зияпәткә] чиллиди. 13 Шуғиниси, орда дәрвазисида
олтарған һелиқи Мордикай дегән Йәһудийни
көргинимдә, буларниң һәммиси маңа толиму
мәнасиз туюлиду, деди. 14 Андин аяли Зәрәш вә
барлиқ дост-ағинилири униңға җавап берип: —
Әллик гәз егизликтики дардин бирни тәйярлап,
әтә әтигәндә падишадин Мордикайни дарға
есишни тәләп қилсила болмидиму, шуниңдин
кейин хошал яйриған һалда падиша билән биллә
зияпәткә баридила, дейишти. Бу гәп Һаманни хуш
қиливәтти, шуниң билән у дар яситип қойди.

6

Шу күни кечиси падишаниң уйқиси қечип,
тарих-тәзкиринамини әкәлдүрди вә булар униң
алдида оқуп берилди. 2 Бир йәрдә: «Падишаһниң
Бигтана, Тәрәш дәйдиған орда дәрвазисини
бақидиған икки һәрәмъағиси бар еди, улар падиша
Аһашверошқа қол селишқа қәстлигәндә, Мордикай
бу ишни паш қилип хәвәр йәткүзгән, дәп пүтүлгән
еди. 3 Падишаһ: — Бу иш үчүн Мордикайға қандақ
нам-шөһрәт вә иззәт-икрам наил қилинди? —
дәп сориди. — У һеч немигә еришмиди, — дәп
җавап беришти падишаниң йенидики хизмәттә
болған ғуламлири. 4 — Орда һойлисида ким
бар? — дәп сориди падиша. Бу чағда Һаман
падишадин Мордикайни өзи тәйярлап қойған
дарға есишни тәләп қилғили келип, ординиң
ташқириқи һойлисиға киргән еди. 5 — Мана,
Һаман һойлида туриду, — дейишти падишаниң
ғуламлири униңға. — Кирсун, — деди падиша.
6 Һаман киривиди, падиша униңдин: — Падиша
иззәт-һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә
немә ишларни қилиши керәк? — дәп соривиди,
Һаман көңлидә: «Падиша иззәт-һөрмитини
қилишни яхши көргән киши мениңдин башқа
йәнә ким болатти?» — дәп ойлиди-дә 7 падишаға:
— Падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши
көргән кишигә 8 падишасим дайим кийидиған
шаһанә кийим-кечәк вә дайим минидиған
арғимақ, йәни бешиға шаһанә таҗ-бәлгү тақалған
арғимақ елип келинип, 9 шаһанә кийим билән
арғимақни падишаниң әң муһтәрәм әмирлиридин
биригә тутқузсун, у кийимни падишасим иззәт-
һөрмитини қилишни яхши көргән кишигә
кийгүзүп вә уни арғимаққа миндүрүп шәһәр
мәйдан-кочилирини айландурсун вә униң
алдида: «Қараңлар! Падиша иззәт-һөрмитини
қилишни яхши көргән кишигә мошундақ муамилә
қилиниду!» дәп җакалап маңсун, — деди. 10
Шуниң билән падиша Һаманға: — Тез берип
дегиниңдәк шаһанә кийим билән арғимақни
әпкәл, орда дәрвазисиниң алдида олтарған аву
Йәһудий Мордикайға дәл сөзүңдәк қилғин;
сениң дегәнлириңниң бирәрсиму кам болуп
қалмисун! — деди. 11 Шундақ қилип Һаман
шаһанә кийим билән арғимақни әкелип, алди
билән Мордикайға шаһанә кийимни кийгүзди,
андин уни арғимаққа миндүрүп, шәһәр мәйдан-
кочилирини айландурди вә униң алдида: —
«Мана, падиша иззәт-һөрмитини қилишни яхши
көргән кишигә мошундақ муамилә қилиниду!»
дәп җакалап маңди. 12 Мордикай йәнила орда
дәрвазисиниң алдиға қайтип барди; Һаман болса
ғәм-қайғуға петип, бешини чүмкигән һалда
алдирап-тенәп өз өйигә қайтип кәтти. 13 Һаман
хотуни Зәрәшкә вә барлиқ дост-ағинилиригә
бешиға кәлгәнлириниң һәммисини ейтип бәрди.
Андин униң данишмәнлири билән хотуни Зәрәш
буни аңлап униңға: — Мордикайниң алдида
йеңилишқа башлаптила; у әгәр Йәһудийларниң
нәслидин болса, уни йеңәлмәйла, әксичә сөзсиз
униң алдида мәғлуп болидила, дейишти. 14
Улар техи Һаман билән сөзлишиватқан чеғида,
падишаниң һәрәмъағилири келип Һаманни Әстәр
тәйярлиған зияпәткә беришқа алдиратти.

7

Шуниң билән падиша билән Һаман ханиш
Әстәрниң зияпитигә дахил болушқа кәлди. 2
Падиша иккинчи қетимлиқ зияпәт үстидә шарап
ичиливатқанда Әстәрдин: — И ханиш Әстәр,
немә тәливиң бар? У саңа иҗабәт қилиниду.

Немә илтимасиң бар? Һәтта падишалиғимниң
йеримини илтимас қилсаңму шундақ қилиниду,
— деди. 3 — Әгәр нәзәрлиридә илтипатқа
еришкән болсам, и алийлири, вә падишасимға
мувапиқ көрүнсә, мениң илтимасим өз җенимни
айиғайла, шуниңдәк мениң тәливим өз хәлқимни
сақлиғайла; 4 чүнки биз, йәни мән вә мениң
хәлқим биргә йоқитилип, қирилип, нәслимиздин
қурутулушқа сетиветилдуқ. Әгәр биз қул вә
дедәкликкә сетиветилгән болсақ, сүкүт қилған
болаттим; лекин падишасимниң тартидиған
зийининиму дүшмән төләп берәлмәйтти, — дәп
җавап бәрди Әстәр. 5 Падиша Аһашверош ханиш
Әстәрдин: — Бундақ қилишқа петинған киши
ким екән? У қәйәрдә?! — дәп сориди. Әстәр
җававән: — 6 Бу дүшмән вә зәһәрхәндә мана
мошу рәзил Һаман! — девиди, Һаман падиша
билән ханиш алдида шу заматла дәккә-дүккигә
чүшти. 7 Шуниң билән падиша қәһри-ғәзәпкә
келип зияпәт-шарап үстидин турди-дә, чарибаққа
чиқип кәтти; Һаман болса ханиш Әстәрдин җенини
тиләшкә қалди; чүнки у падишаниң өзигә җаза
бәрмәй қоймайдиған нийәткә кәлгәнлигини
көрүп йәткән еди. 8 Падиша чарибағдин зияпәт-
шарап дәстихиниға қайтип кәлгинидә Һаманниң
өзини Әстәр йөләнгән диванға ташлиғиничә
турғинини көрди-дә: — — Қара, униң ордида мениң
алдимдила ханишқа зорлуқ қилғиливатқинини?!
— девиди, бу сөз падишаниң ағзидин чиқиши
биләнла адәмләр Һаманниң баш-көзини чүмкәп
қойди. 9 Падишаһниң алдида туруватқан
һәрәмъағилиридин Һарбона исимлиқ бириси: —
Йәнә бир иш бар, мана, Һаман алийлириниң һаяти
үчүн гәп қилған Мордикайни есиш үчүн, әллик гәз
егизликтә ясатқан дар тәйяр туриду, у дар һазир
мошу Һаманниң һойлисида, девиди, падиша: —
Һаманни униңға есиңлар! — деди. 10 Шуниң билән
улар Һаманни у Мордикайға тәйярлап қойған
дарға асти; шуниң билән падишаниң ғәзиви
бесилди.

8 Падиша Аһашверош шу күни Йәһудийларниң
дүшмини Һаманниң өй-зиминини илтипат
қилип ханиш Әстәргә бәрди; Мордикайму
падишаниң һозуриға кәлтүрүлди, чүнки Әстәр
өзиниң Мордикай билән туққан екәнлигини
падишаға дәп бәргән еди. 2 Падиша өзиниң
Һамандин қайтурувалған үзүгини чиқирип
Мордикайға бәрди, Әстәрму Мордикайни
Һаманниң өй-җайини башқурушқа қойди. 3
Әстәр йәнә падишаниң алдиға келип айиғиға
жиқилип, көзигә яш алған һалда падишадин
Агагийлардин болған Һаман кәлтүрүп чиққан
балаю-апәтни һәм униң Йәһудийларни йоқитиш
сүйқәстини бекар қилишни йелинип өтүнди.
4 Падиша алтун һасисини Әстәргә тәңливиди,
Әстәр орнидин қопуп падишаниң алдида турди.
5 — Әгәр алийлири мақул көрсә, әгәр мән
падишаниң алдида илтипатқа еришкән болсам,
әгәр падишасим бу ишни тоғра дәп қариса,
шуниңдәк мәндин мәмнун болса, ярлиқ чүшүрүп
Агагийлардин Һаммидатаниң оғли Һаман язған
мәктупларни, йәни падишасимниң һәр қайси
өлкисидики Йәһудийларни йоқитиш тоғрисидики
мәктупларни бекар қилидиған бир ярлиқ
йезилишини тиләймән. 6 Чүнки мән өз хәлқимгә
чүшидиған бу балаю-апәткә қандақму чидап қарап
туралаймән? Өз туққанлиримниң йоқитилишиға
қандақму чидап қарап туралаймән? — деди
Әстәр падишаға. 7 Падиша Аһашверош ханиш
Әстәр билән Йәһудий Мордикайға: — Мана,
Һаман Йәһудийларға зиянкәшлик қилмақчи
болғачқа, мән униң өй-зиминини Әстәргә
бәрдим вә униң өзини улар дарға асти. 8
Әнди силәр өзүңларниң тоғра тапқини бойичә
мениң намимда Йәһудийлар үчүн бир ярлиқ
йезип, мениң үзүк мөһүрүмни бесиңлар; чүнки
падишаниң намида йезилған, падишаниң үзүк
мөһүри бесилған ярлиқни һеч ким бекар
қилалмайду, деди. 9 Шу чағда, үчинчи айда, йәни
Сиван ейиниң жигирмә үчинчи күни, падишаниң
мирзилириниң һәммиси чақирип келинди.
Улар Мордикайниң барлиқ буйруғини бойичә
ярлиқ язди; ярлиқ Йәһудаларниң иши тоғрилиқ
Һиндистандин Һәбәшстанғичә бир йүз жигирмә
йәттә өлкиниң валийлириға, өлкә башлиғи вә
бәглиригә йезилған болуп, мәктуплар һәр қайси
өлкигә өз йезиғи билән, һәр қайси әл-милләтләргә
өз тили билән, шундақла Йәһудийларға өз йезиғи
билән, өз тилида пүтүлгән еди. 10 Мордикай
ярлиқни падиша Аһашверошниң намида йезип,
униңға падишаниң үзүк мөһүрини басти;
ярлиқ мәктуплирини падишалиқниң атлиқлири
билән, йәни толпарларға, ат қечирларға вә
төгиләргә минган чәвәндазлар арқилиқ һәр қайси

жайларға йоллиди. 11 Ярлиқта: «Падиша һәр
қайси шәһәрләрдики Йәһудийларниң уюшуп,
өз һаятини қоғдишиға, шундақла өзлиригә
дүшмәнлик қилидиған һәр милләт вә һәр қайси
өлкиләрдики күчләрни, җүмлидин уларниң бала-
җақилирини қоймай йоқитишиға, қиришиға,
нәслини қурутушиға, шундақла мал-мүлкини
олҗа қилишиға иҗазәт берилди; 12 бу иш бир
күндә, йәни он иккинчи айниң, йәни Адар ейиниң
он үчинчи күни падиша Аһашверошниң һәр
қайси өлкилиридә иҗра қилинсун» дәп пүтүлгән
еди. 13 Ярлиқ һәр қайси өлкигә әвәтилип,
пәрман сүпитидә елан қилинсун, Йәһудийларниң
әшу күни дүшмәнлиридин интиқам елишқа
тәйярлинип қоюши үчүн ярлиқниң көчүрүлмиси
һәр қайси әл-милләтләргә уқтурулсун, дәп
бекитилди. 14 Шуниң билән чәвәндазлар
толпарларға вә қечирларға минип падишаниң
буйруғи бойичә җиддий йолға атланди; ярлиқ
Шушан қәлъәсидиму җакаланди. 15 Мордикай
көк вә ақ рәңлик шаһанә кийим кийип, бешиға
катта алтун таҗни тақап, сөсүн рәң кәндир
йепинчини йепинип, падишаниң һозуридин
чиқти; Шушан шәһәрдики хәлиқ хошаллиққа
чөмүп тәнтәнә қилишти. 16 Йәһудийлар йоруқлуқ,
шат-хурамлиқ вә иззәт-икрамға муйәссәр болди.
17 Һәр қайси өлкә, һәр қайси шәһәрләрдә,
падишаниң әмир-ярлиғи йетип барғанлиги
йәрләрдә, Йәһудийлар шат-хурамлиққа чөмүп,
зияпәт қилип мубарәк бир күнни өткүзүшти;
нурғун йәрлик аһалиләр өзлирини Йәһудий
дейишивалди; чүнки Йәһудийлардин қорқуш
вәһимиси уларни бесивалған еди.

9 Он иккинчи ай, йәни Адар ейиниң он үчинчи
күни, падишаниң әмри билән ярлиғи иҗра
қилинишқа аз қалған чағда, йәни Йәһудийларниң
дүшмәнлири уларниң үстидин ғалип келишкә
үмүт қилип күткән күни, әксичә Йәһудийларниң
өз дүшмәнлириниң үстидин ғалип келидиған
күнигә айлинип кәтти. 2 Йәһудийлар падиша
Аһашверошниң һәр қайси өлкилиридики
өзлири турушлуқ шәһәрләрдә уларға қәст
қилмақчи болғанларға һуҗум қилиш үчүн
жиғилишқа башлиди; һеч ким уларниң алдида
туралмайтти; улардин болған қорқунуч һәр бир
әл-милләтни басқан еди. 3 Һәр қайси өлкиләрдики
бәгләр, валийлар, өлкә башлиқлири, шундақла
падишаниң ишлирини иҗра қилғучиларниң
һәммиси Йәһудийларни қоллиди; чүнки
Мордикайдин болған қорқунуч уларни басқан
еди. 4 Чүнки Мордикай дегән киши ордида
интайин нопузлуқ болуп, нам-шөһрити һәммә
өлкиләргә тарқалған еди; униң һоқуқи барғансери
чоңийип кетиватати. 5 Шуниң билән Йәһудийлар
өзлириниң һәммә дүшмәнлирини қиличлап,
қирғин қилип йоқатти; өзлиригә өч болғанларға
қандақ қилишни халиса шундақ қилди. 6 Шушан
қәлъәсидила Йәһудийлар бәш йүз адәмни қәтл
қилип йоқатти. 7 Улар йәнә Паршандата, Далфон,
Аспата, 8 Пората, Адалия, Аридата, 9 Пармашта,
Арисай, Аридай вә Вайизатани қәтл қилди; 10 бу
он адәм Һаммидатаниң нәвриси, Йәһудийларниң
дүшмини болған Һаманниң оғли еди; лекин
улар уларниң мал-мүлкини олҗа қилишқа қол
салмиди. 11 Шу күни Шушан қәлъәсидә қәтл
қилинған адәм сани падишаға мәлум қилинди. 12
Падиша ханиш Әстәргә: — Йәһудийлар Шушан
қәлъәсидә бәш йүз адәмни қәтл қилип йоқитипту,
йәнә Һаманниң он оғлини қәтл қипту; улар
падишаниң башқа өлкилиридә немә қилдикин?
Әнди немә илтимасиң бар? У саңа берилиду.
Йәнә немә тәливиң бар? Уму беҗа әйлиниду,
— деди. 13 — Алийлириға мувапиқ көрүнсә,
Шушандики Йәһудийларниң әтиму бүгүнки
ярлиқта дейилгәндәк иш қилишиға һәмдә
Һаманниң он оғлиниң [җәсәтлирини] дарға есип
қоюшқа иҗазәт бәргәйла, деди Әстәр. 14 Падиша
шундақ қилишқа буйруқ чүшүрди; ярлиқ Шушан
қәлъәсидә чиқирилғанда, кишиләр Һаманниң
он оғлини дарға есип қоюшти. 15 Адар ейиниң
он төртинчи күни Шушандики Йәһудийлар йәнә
жиғилип үч йүз адәмни өлтүрди; лекин уларниң
мал-мүлкини олҗа қилишқа қол салмиди. 16
Падишаһниң һәр қайси башқа өлкилиридики
қалған Йәһудийлар жиғилип өз җанлирини
сақлашқа сәптә туруп өзлиригә өч болғанлардин
җәмий йәтмиш бәш миң адәмни өлтүрди,
амма уларниң мал-мүлкини олҗа қилишқа қол
салмиди. Шуниң билән улар дүшмәнлиридин
қутулуп арамлиққа муйәссәр болди. 17 Бу Адар
ейиниң он үчинчи күнидики иш еди; он төртинчи
күни улар арам алди, шу күнни зияпәт берип
шатлинидиған күн қилип бекитти. 18 Лекин
Шушандики Йәһудийлар болса он үчинчи, он

төртинчи күнлири топлишип җәң қилди; он
бәшинчи күни улар арам алди, шу күнни зияпәт
берип шатлинидиған күн қилип бекитти. 19 Шу
сәвәптин сәһрадики Йәһудийлар, йәни йеза-
қишлақларда туруватқан Йәһудийлар Адар
ейиниң он төртинчи күнини зияпәт берип
шатлинидиған мубарәк күн бекитип, бир-биригә
соға-салам беришидиған болди. 20 Мордикай бу
вақиәләрни хатириләп һәмдә Аһашверошниң һәр
қайси өлкилириниң жирақ-йеқин җайлирида
туруватқан барлиқ Йәһудийларға мәктупларни
йоллиди. 21 Шундақ қилип у уларниң арисида
һәрйили Адар ейиниң он төрт, он бәшинчи
күнини байрам қилип өткүзүлсун дәп бекитти;
22 у бу икки күнни Йәһудийларниң дүшмәндин
қутулуп арамлиққа еришкән күни сүпитидә,
шу айни уларниң қайғу-һәсрити шатлиққа,
жиға-зерәлири мубарәк күнгә айланған ай
сүпитидә әсләп, бу икки күнни зияпәт қилип
шатлинидиған, көпчилик бир-биригә салам-
соға беридиған, кәмбәғәлләргә хәйр-еһсан
қилидиған күн қилишқа буйруди. 23 Шу сәвәптин
Йәһудийлар дәсләп башлиған шу [һейтни]
давамлаштурушқа вә шуниңдәк Мордикайниң
уларға язғанлирини му орунлайдиғанға вәдә
беришти. 24 Чүнки әслидә барлиқ Йәһудийларниң
күшәндиси болған Агагий Һаммидатаниң оғли
Һаман Йәһудийларни һалак қилишни қәстлигән,
шундақла уларни нәслидин қурутуп йоқатмақчи
болуп «пур», йәни чәк ташлиған еди. 25 Лекин
бу иш падишаниң қулиқиға йәткәндә, падиша
мәктупларни йезип, Һаман қәстлигән рәзил
иш, йәни униң Йәһудийларни қәст қилған иши
униң өз бешиға янсун, дәп ярлиқ чүшүрди; һәм
кишиләр уни вә униң оғуллирини дарға асти.
26 Шуңлашқа, кишиләр «пур» (чәк) дегән исим
бойичә бу икки күнни «Пурим байрими» дәп
атиди; шуңа Йәһудийлар әшу хәттә пүтүлгәнлири
бойичә, һәм көргән, һәм баштин өткүзгәнлиригә
асасән, 27 өзлири, әвлатлири һәмдә өзлири
билән бирләшкән барлиқ кишиләрниң пүтүлгән
әһкамни тутуп, бәлгүләнгән вақитта әшу икки
күнни һәр жили мәңгү үзүлдүрмәй байрам
қилишини қарар қилди, 28 шундақла бу икки
күн һәр бир дәвирдә, һәр бир җәмәт-аилидә, һәр
қайси өлкә, һәр қайси шәһәрдә хатирилинип
тәбриклнип турсун вә «Пурим байрими»
болидиған мошу күнләрниң тәбриклиниши
Йәһудий хәлқи ичидә мәңгү үзүлүп қалмисун,
хатириләш паалийәтлири уларниң уруқ-нәсли
арисидинму йоқап кәтмисун, дәп қарар қилди. 29
Андин Абихаилниң қизи, ханиш Әстәр вә Йәһудий
Мордикай Йәһудийларға язған «Пурим байрими»
тоғрисидики шу иккинчи хәтни толуқ һоқуқи
билән тәкитләп, йәнә бир хәтни йоллиди. 30
Мордикай хатирҗәмлик вә һәқиқәтниң сөзлирини
йәткүзидиған мәктупларни Аһашверошниң
падишалиғидики бир йүз жигирмә йәттә
өлкидики барлиқ Йәһудийларға әвәтип, 31 Шу
«Пурим» күнлири бәлгүләнгән вақитлирида
өткүзүлсун, шуниңдәк Йәһудий Мордикай
вә ханиш Әстәрниң тапилиғанлири бойичә,
шундақла уларниң өз-өзигә вә нәслигә
бекиткәнлири бойичә әйни вақиттики тутулған
розилар вә көтирилгән нида-пәрядлар әсләп
хатириләнсун, дәп тәкитлиди. 32 Әстәрниң ярлиғи
«Пурим байрими»дики шу ишларни бекитип
бәрди; бу иш тарихнамиғиму пүтүлди.

10 Падиша Аһашверош қуруқлуқ вә деңиз
араллиридики аһалиләрниң һәммисигә
алван төлигүзәтти. 2 Униң нопуз-һәйвити вә
қудритини аян қилған барлиқ қилған-әткәнлири,
шундақла Мордикайниң падишаниң өстүрүши
билән еришкән катта шөһрити тоғрисидики
тәпсилатлар Медиа вә Парс падишалириниң
тарих-тәзкирилиридә пүтүлгән әмәсму? 3
Чүнки Йәһудий Мордикайниң мәртивиси падиша
Аһашвероштин кейинла иккинчи орунда туратти;
у дайим өз хәлиқ-миллитиниң бәхитини көзләп,
барлиқ нәслидикиләргә аман-есәнлик тиләк
сөзлирини қилатти, Йәһудийларниң арисида
зор иззәт-һөрмәт тепип, қериндашлириниң
қәдирлишигә еришкән еди.

Аюп

1 «Уз» дегән жутта, Аюп исимлиқ бир адәм
яшиған еди. Бу адәм болса қусурсиз, дурус,
Худадин қорқидиған, яманлиқтин өзини жирақ
тутидиған адәм еди. 2 Униңдин йәттә оғул вә
үч қиз туғулди. 3 Униң йәттә миң қой, үч миң
төгә, бәш йүз жүп кала, бәш йүз мада ешәк
қатарлиқ мал-мүлки бар еди. Униң малайлири
бәк көп еди; у шәриқлиқләр ичидә һәммидин
улуқ еди. 4 Униң оғуллири нөвәт бойичә бекиткән
күндә өз өйидә башқилар үчүн дәстихан селип
зияпәт қилатти. Бу күнләрдә улар адәм әвәтип
үч сиңлисини улар билән биллә тамақлинишқа
чақиритатти. 5 Уларниң шу зияпәт күнлири
аяқлиши билән Аюп адәм әвәтип уларни Худа
алдида паклинишқа орунлаштуратти. У таң
сәһәрдә орнидин туруп уларниң саниға асасән
көйдүрмә қурбанлиқларни қилатти. Чүнки Аюп:
«Балилирим гуна қилип қоюп, көңлидә Худаға
беһөрмәтлик қилип қоямдикин» дәп ойлайтти.
Аюп һәрдайим әнә шундақ қилип туратти. 6
Бир күни, Худаниң оғуллири Пәрвәрдигарниң
һозуриға һазир болди. Шәйтанму уларниң
арисиға киривалди. 7 Пәрвәрдигар Шәйтандин:
— Нәдин кәлдиң? — дәп сориди. Шәйтан
Пәрвәрдигарға жававән: — Йәр йүзини кезип
пайлап, уяқ-буяқларни айлинип чөргиләп кәлдим,
деди. 8 Пәрвәрдигар униңға: — Мениң қулум
Аюпқа диққәт қилғансән? Йәр йүзидә униңдәк
мукәммәл, дурус, Худадин қорқидиған һәм
яманлиқтин жирақ туридиған адәм йоқ, —
деди. 9 Шәйтан Пәрвәрдигарға жававән: — Аюп
Худадин бекардин бекар қорқмиғанду? 10 Өзүң
униң өзи, аилисидикилири һәм униң һәммә
нәрсисиниң әтрапиға қаша қойған әмәсму?
Сән униң қолиға бәрикәт ата қилдиң, шуниң
билән униң тәәллуқати тәрәп-тәрәптин гүллинип
көпәймәкта. 11 Әгәр Сән қолуңни созуп, униң
һәммә нәрсилиригә тегип қойсаң, у Сәндин йүз
өрүп, Сени тиллимиса [Шәйтан болмай кетәй]!
— деди. 12 Пәрвәрдигар Шәйтанға: — Мана, униң
һәммә нәрсисини сениң қолуңға тутқуздум!
Бирақ униң өзигә тәккүчи болма! — деди. Шундақ
қилип Шәйтан Пәрвәрдигарниң һозуридин чиқип
кәтти. 13 Бир күни, Аюпниң оғул-қизлири чоң
акисиниң өйидә тамақ йәп, шарап ичип олтиратти.
14 Бир хәвәрчи Аюпниң йениға келип униңға:
— Калилар билән йәр һайдавататтуқ, ешәкләр
әтрапта отлаватати; 15 Шебалиқлар һуҗум
қилип кала-ешәкләрни булап кәтти. Ишләватқан
яшларни қиличлап өлтүривәтти. Ялғуз мәнла
қутулуп келип, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип
болди, — деди. 16 Бу адәмниң гепи техи түгимәй
турупла, йәнә бириси жүгүрүп келип Аюпқа:
— Асмандин Худаниң оти чүшүп қойлар вә
ишләватқан яшларни көйдүривәтти; ялғуз мәнла
қутулуп қалдим, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип
болдум, — деди. 17 Бу адәмниң гепи техи түгимәй
турупла, йәнә бириси жүгүрүп келип Аюпқа: —
Калдийләр үч тәрәптин һуҗум қилип төгиләрни
булап елип кәтти, ишләватқан яшларни қиличлап
өлтүрүвәтти; ялғуз мәнла қутулуп қалдим, силигә
хәвәр йәткүзүшкә несип болдум, — деди. 18 Бу
адәмниң гепи техи түгимәй турупла, йәнә бириси
жүгүрүп келип Аюпқа: — Оғуллири вә қизлири
чоң акисиниң өйидә тамақ йәп, шарап ичип
олтарғинида, 19 туюқсиз, чөлдин қаттиқ бир боран
чиқип өйниң төрт булуңини қаттиқ соқуп, өй
ғулап чүшүп яшларни өлтүрүвәтти; ялғуз мәнла
қутулуп қалдим, силигә хәвәр йәткүзүшкә несип
болдум, — деди. 20 Аюп болса буни аңлап орнидин
дәс туруп, тонини житип, чечини чүшүриветип,
өзини йәргә ташлап Худаға ибадәт қилди: —
21 Мән апамниң қосиғидин яланач чүшкән, у
йәргиму яланач қайтимән; һәммини Пәрвәрдигар
[маңа] бәргән, әнди Пәрвәрдигар [мәндин] елип
кәтти; Пәрвәрдигарниң намиға тәшәккүр-мәдһийә
қайтурулсун! — деди. 22 Буларниң һәммисидә
Аюп гуна қилмиди вә яки Худани һеч қандақ
налайиқлиқ билән әйиплимиди.

2 Йәнә бир күни, Худаниң оғуллири
Пәрвәрдигарниң һозуриға һазир болушқа
кәлди. Шәйтанму уларниң арисиға киривалди.
2 Пәрвәрдигар Шәйтандин: — Нәдин кәлдиң? —
дәп сориди. Шәйтан Пәрвәрдигарға жававән:
— Йәр йүзини кезип пайлап, уяқ-буяқларни
айлинип чөргиләп кәлдим, — деди. 3 Пәрвәрдигар
униңға: — Мениң қулум Аюпқа диққәт қилғансән?
Йәр йүзидә униңдәк мукәммәл, дурус, Худадин
қорқидиған һәм яманлиқтин жирақ туридиған
адәм йоқ. Мәйли сән Мени уни бекардин-бекар
жутуветишкә дәвәт қилған болсаңму, у йәнила
садақәтлигидә чиң туруватиду, — деди. 4 Шәйтан

Пәрвәрдигарға жававән: — һәр адәм өз җенини дәп
терисини беришкиму рази болиду, һәтта һәммә
немисиниму беришкә тәйярдур; 5 Бирақ Сән
һазир қолуңни созуп униң сүйәк-әтлиригә тәгсәң,
у Сәндин йүз өрүп тиллимиса [Шәйтан болмай
кетәй]! — деди. 6 Пәрвәрдигар Шәйтанға: — Мана,
у һазир сениң қолуңда туруватиду! Бирақ униң
җениға тәгмә! — деди. 7 Шундақ қилип Шәйтан
Пәрвәрдигарниң һозуридин чиқип, Аюпниң
бәдинини тапинидин бешиғичә интайин азаплиқ
һүррәк-һүррәк ярилар билән тошқузивәтти. 8
Аюп болса бәдинини татилаш-ғирдаш үчүн бир
сапал парчисини қолиға елип, күллүккә кирип
олтарди. 9 Аяли униңға: — Әҗәба сән техичә өз
садақәтлигиңдә чиң туруватамсән? Худани қарға,
өлүпла түгәш! — деди. 10 Лекин Аюп униңға: —
Сән һамақәт аяллардәк гәп қиливатисән. Биз
Худаниң яхшилиғини қобул қилған екәнмиз,
әҗәба униңдин кәлгән күлпәтниму қобул
қилишимиз керәк әмәсму? — деди. Ишларда Аюп
еғизда һеч қандақ гуна өткүзмиди. 11 Аюпниң
достлиридин үчәйлән униңға чүшкән күлпәттин
хәвәрдар болди. Улар, йәни Теманлиқ Елифаз,
Шухалиқ Билдад вә Нааматлиқ Зофар дегән
кишиләр болуп, өз жутлиридин чиқип, Аюпқа
һесдашлиқ билдүрүш һәм тәсәлли бериш үчүн
униң йениға беришқа биллә келишкән еди. 12
Улар келип жирақтинла униңға қаривиди, уни
тоналмай қалди-дә, авазлирини көтирип жиғлап
ташлиди. Һәр бири өз тонлирини житиветип,
топа-чаңларни асманға етип өз башлириға
чечишти. 13 Улар униң билән биллә дақ йәрдә
йәттә кечә-күндүз олтарди, униңға һеч ким
гәп қилмиди; чүнки улар униң дәрд-әлиминиң
интайин азаплиқ екәнлигини көрүп йәткән еди.

3 [Йәттә күндин] кейин, Аюп еғиз ечип [әһвалиға
қарита] өзиниң көрүватқан күнигә ләнәт оқуп
мундақ деди: — 3 «Мән туғулған әшу күн
болмиған болса боптикән! «Оғул бала апиридә
болди!» дейилгән шу кечә болмиған болса
боптикән! 4 Шу күнни зулмәт қаплиған болса
боптикән! Әрштә турған Тәңри көз алдидин
шу күнни йоқитиветкән болса боптикән, Қуяш
нури униң үстигә чүшүрүлмисә боптикән! 5
Шу күнни қараңғулуқ һәм өлүмниң көләңгиси
өз қойниға алса боптикән! Булутлар уни жутуп
кәтсә боптикән, Шу күнни күн қараңғулатқучилар
қорқитип кәткүзивәткән болса боптикән! 6
Шу кәчни — Зулмәт тутуп кәтсә боптикән; Шу
күн жил ичидики [башқа] күнләр билән биллә
шатланмиса боптикән! Шу күн айниң бир күни
болуп саналмиса боптикән! 7 Мана, шу кечидә
туғут болмиса боптикән! У кечидә һеч қандақ шат-
хурамлиқ аваз яңримиса боптикән! 8 Күнләргә
ләнәт қилғучилар шу күнгә ләнәт қилса боптикән!
Левиатанни қозғашқа петиналайдиғанлар шу
күнгә ләнәт қилса боптикән! 9 Шу күн таң
сәһәрдики юлтузлар қараңғулашса боптикән! У
күн қуяш нурини беһудә күтсә боптикән! Шу
күн сүбһиниң қапақлириниң ечилишини беһудә
күтсә боптикән! 10 Чүнки шу күн мени көтәргән
балиятқуниң ишиклирини әтмигән, Мениң
көзлиримни дәрд-әләмни көрәлмәс қилмиған. 11
Аһ, немишкә анамниң қосиғидин чүшүпла өлүп
кәтмигәндимән?! Немишкә қосақтин чиққандила
нәпәстин қалмиғандимән? 12 Немишкә мени
қобул қилидиған етәкләр болғанду? Немишкә
мени емитидиған әмчәкләр болғанду? 13 Мошулар
болмиған болса, ундақта мән мәңгү тинич йетип
қалаттим, Мәңгүлүк уйқиға кәткән болаттим,
шу чағда арам тапқан болаттим. 14 Шу чағда
өзлири үчүнла хилвәт җайларға мазар салған йәр
йүзидики падишалар һәм мәслиһәтчиләр билән,
15 Яки алтун жиққан, Өйлири күмүчкә толған
бәг-шаһзадиләр билән болаттим; 16 Қосақтин
мәзгилсиз чүшүп кәткән йошурун балидәк, Нурни
көрмәй чачрап кәткән балидәк һаят кәчүрмигән
болаттим. 17 Әшу йәрдә рәзилләр аваричиликтин
халий болиду, Әшу йәрдә һалидин кәткәнләр
арам тапиду; 18 Әшу йәрдә әсирләр раһәттә җәм
болиду, Улар әзгүчиләрниң авазини аңлимайду;
19 Ғерибларму һәм улуқларму әшу йәрдә туриду,
Қул болса ғоҗайинидин азат болиду. 20 Җапа
тартқучиға немә дәп нур берилиду? Немишкә
дәрд-әләмгә чөмгәнләргә һаят берилиду? 21
Улар тәшналиқ билән өлүмни күтиду, Бирақ
у кәлмәйду; Улар өлүмни йошурун гөһәрни
кезип издигәндинму әвзәл билиду, 22 Улар
гөрни тапқанда зор хошал болуп, Шат-хурамлиққа
чөмиду. 23 Өз йоли ениқсиз адәмгә, Йәни
Тәңриниң тосиқи селинған адәмгә немишкә [нур
вә һаят] берилиду? 24 Шуңа тамиғимниң орниға
налилирим келиду; Мениң қаттиқ пәрядлирим
шарқиратмидәк шарқирайду. 25 Чүнки мән дәл

қорққан вәһшәт өз бешимға чүшти; Мән дәл
қорқидиған иш маңа кәлди. 26 Мәндә һеч арамлиқ
йоқтур! Һәм һеч хатирҗәм әмәсмән! Һеч теч-
аманлиғим йоқтур! Бирақ паракәндичилик һаман
үстүмгә чүшмәктә!».

4 Теманлиқ Елифаз җававән мундақ деди: —
2 «Бириси сән билән сөзләшмәкчи болса,
еғир аламсән? Бирақ ким ағзиға кәлгән гәпни
жутуваталайду? 3 Қара, сән көп адәмләргә
тәлим-тәрбийә бәргән адәмсән, Сән җансиз
қолларға күч бәргәнсән, 4 Сөзлириң дәлдәңшип
аран маңидиғанларни риғбәтләндүргән, Тизлири
пүкүлгәнләрни йөлигәнсән. 5 Бирақ һазир нөвәт
саңа кәлди, Шуниңлиқ билән һалиңдин кәттиң,
Балаю-апәт саңа тегиши билән, Сән алақзадә
болуп кәттиң. 6 Ихласмәнлигиң таянчиң болуп
кәлмигәнму? Йоллириңдики дуруслуқ үмүтүңниң
асаси әмәсмиди? 7 Есиңгә ал, ким бегуна
туруп вәйран болуп баққан? Дурусларниң һаяти
нәдә үзүлүп қалған? 8 Мән көргинимдәк, гуна
билән йәр ағдуруп аваричилик териғанлар,
Охшашла һосул алиду. 9 Тәңриниң бир нәпәси
биләнла улар гумран болиду, Униң ғәзивиниң
партлиши билән улар йоқилип кетиду. 10
Ширниң һөкирәшлири, Һәм әшәддий ширниң
авази [бар болсиму], Шир асланлириниң чишлири
сундурулиду; 11 Батур шир болса ов тапалмай
йоқилишқа йүзлиниду, Чиши ширниң күчүклири
чечилип кетиду. 12 — Мана, маңа бир сөз
ғайипанә кәлди, Қулиқимға бир шивирлиған аваз
кирди, 13 Түн кечидики ғайипанә көрүнүшләрдин
чиққан ойларда, Адәмләрни чоңқур уйқа басқанда,
14 Қорқунуч вә титрәкму мени басти, Сүйәк-
сүйәклиримни титритивәтти; 15 Көз алдимдин бир
роһ өтүп кәтти; Бәдинимдики түклирим һүрпийип
кәтти. 16 У роһ орнида мидирлимай турди, бирақ
турқини көрәлмидим; Көз алдимда бир гәвдә
турупту; Шивирлиған бир аваз аңланди: — 17
«Инсан балиси Тәңридин һәққаний болаламду?
Адәм өз Яратқучисидин пак болаламду? 18
Мана, У Өз қуллириға ишәнмигән, Һәтта
пәриштилириниму «Наданлиқ қилған!» дәп
әйиплигән йәрдә, 19 Ули топилардин болған
инсанлар, Лайдин ясалған өйләрдә турғучилар
қандақ болар!? Улар пәрванидинму асанла
янҗилиду! 20 Улар таң билән кәч арилиғида
кукум-талқан болиду; Улар һеч ким нәзиригә
алмиған һалда мәңгүгә йоқилиду. 21 Уларниң
чедир таниси жулуп ташланғанғу? Улар һеч
даналиққа техи еришмәйла өлүп кетиду!».

5 Қени, илтиҗа қилип бақ, саңа җавап қилғучи
бармекин? Муқәддәсләрниң қайсисидин панаһ
тиләйсән? 2 Чүнки ахмақниң аччиғи өзини
өлтүриду, Қәһри наданниң җениға замин
болиду. 3 Мән өз көзүм билән ахмақниң йилтиз
тартқанлиғини көргәнмән; Лекин шу һаман униң
маканини «Ләнәткә учрайду!» дәп билдим, 4
Униң балилири аманлиқтин жирақтур; Улар
шәһәр дәрвазисида сот қилинғанда бастурулди;
Уларға һеч ким һимайичи болмайду. 5
Униң һосулини ачлар йәп түгитиду; Улар
һәтта тикән арисида қалғанлириниму елип
түгитиду; Қилтақчиму униң мал-мүлүклирини
жутувелишқа тәйяр туриду. 6 Чүнки аваричилик
әзәлдин топидин үнүп чиқмайду, Күлпәтму
йәрдин өсүп чиққанму әмәс. 7 Бирақ учқун
жуқуриға учидиғандәк, Инсан күлпәт тартишқа
туғулғандур. 8 Орнуңда мән болсам, Тәңриғила
мураҗиәт қилаттим, Мән ишимни Худайимғила
тапшуриветәттим. 9 У һесапсиз карамәтләрни,
Сан-санақсиз мөҗизиләрни яритиду. 10 У йәргә
ямғур тәқдим қилиду; У дала үстигә су әвәтип
бериду. 11 У пәс орунда туридиғанларниң
мәртивисини үстүн қилиду; Матәм тутқанлар
аманлиққа көтирилиду. 12 У һейлигәрләрниң
нийәтлирини бекар қиливетиду, Нәтиҗидә улар
ишини пүттүрәлмәйду. 13 У мәккарларни өз
һейлигәрлигидин қапқанқа алиду; Әгирләрниң
нәйрәңлири еқитип кетилиду. 14 Күндүздә
улар қараңғулуққа учрайду; Чүштә түн кечидәк
силаштуруп маңиду. 15 Бирақ у мискинләрни
мәккарларниң қиличи вә ағзидин қутқузиду,
Уларни күчлүкләрниң чаңгилидин қудрәтлик
қоли билән қутқузиду. 16 Шуңа, аҗизлар үчүн үмүт
туғулиду, Қәбиһлик ағзини юмиду. 17 Қара, Тәңри
ибрәт бәргән адәм бәхитликтур, Шуңа, Һәммигә
Қадирниң тәрбийисигә сәл қарима җуму! 18 Чүнки
У адәмни яриландуриду, андин ярини таңиду; У
санҗийду, бирақ Униң қоллири йәнә сақайтиду.
19 У сени алтә қийинчилиқтин қутқузиду; Һәтта
йәттә күлпәттә һеч қандақ яманлиқ саңа тәгмәйду.
20 Ачарчилиқта У сениң үлүмиңгә, Урушта
У саңа урулған қилич зәрбисигә ниҗаткар
болиду. 21 Сән зәһәрлик тилларниң зәрбисидиму

башпанаһлиқ ичигә йошурунисән, Вәйранчилиқ
кәлгәндә униңдин һеч қорқмайдиған болисән.
22 Вәйранчилиқ вә қәһәтчилик алдида күлүпла
қойисән; Йәр йүзидики һайванлардинму һеч
қорқмайсән. 23 Сән даладики ташлар билән
әһдидаш болисән; Явайи һайванларму сән билән
енақ өтиду. 24 Сән чедириңниң теч-аманлиқта
болидиғанлиғини билип йетисән; Мал-мүлкүңни
едитлисәң, һәммә немәңниң тәл екәнлигини
байқайсән. 25 Нәслиң көп болидиғанлиғини,
Пәрзәнтлириңниң от-чөптәк көп екәнлигини
билисән. 26 Сән өз вақтидила йетилип жиғилған
бир бағ буғдайдәк, Пәқәт вақит-саитиң пишип
йетилгәндила йәрлигиңгә кирисән. 27 Биз өзимиз
буни тәкшүрүп көргәнмиз — улар һәқиқәтән
шундақтур. Шуңа өзүң аңлап бил, буларни өзүңгә
тәтбиқлап ойлап бақ».

6 Аюп жававән мундақ деди: — 2 «Аһ, мениң
дәрдлик зарлирим таразида өлчәнсә! Аһ,
бешимға чүшкән барлиқ балаю-қаза булар билән
биллә таразиланса! 3 Шундақ қилинса у һазир
деңиздики қумдин еғир болуп чиқиду; Шуниң
үчүн сөзлирим тәлвиләрчә болуватиду. 4 Чүнки
Һәммигә Қадирниң оқлири маңа санҗилип
ичимдә туруватиду, Уларниң зәһирини роһум
ичмәктә, Тәңриниң вәһимилири маңа қарши
сәп түзүп һуҗум қиливатиду. 5 Явайи ешәк от-
чөп тапқанда һаңрамду? Кала болса йәм-хәшәк
үстидә мөрәмду? 6 Туз болмиса тәмсиз нәрсини
йегили боламду? Хам тухумниң еқиниң тәми
барму? 7 Җеним уларға тәгсиму сәскинип кетиду,
Улар маңа жиркиничлик тамақ болуп туюлиду.
8 Аһ, мениң тәшна болғиним кәлсиди! Тәңри
интизаримни иҗабәт қилсиди! 9 Аһ, Тәңри мени
янчип ташлисун! У қолини қоюветип җенимни
үзүп ташлашқа мувапиқ көрсиди! 10 Шундақ
болса, маңа тәсәлли болатти, Һәтта рәһимсиз
ағриқларда қийналсамму, шатлинаттим; Чүнки
Муқәддәс Болғучиниң сөзлиридин танмиған
болаттим! 11 Мәндә өлүмни күткидәк йәнә
қанчилик мағдур қалди? Мениң сәвир-тақәтлик
болуп һаятимни узартишимниң немә нәтиҗиси
болар? 12 Мениң күчүм таштәк чиңму? Мениң
әтлирим мистин ясалғанмиди? 13 Өзүмгә ярдәм
бәргидәк мағдурум қалмиди әмәсму? Һәр қандақ
әқил-тәдбир мәндин қоғливетилгән әмәсму?
14 Үмүтсизлинип кетиватқан кишигә дости
меһриванлиқ көрсәтмики зөрүрдур; Болмиса
у Һәммигә Қадирдин қорқуштин ваз кечиши
мүмкин. 15 Бирақ бурадәрлирим вақитлиқ
«алдамчи ериқ» сүйидәк, Маңа һелигәрлик
билән муамилә қилмақта; Улар сулири еқип
түгигән ериққа охшайду. 16 Еригән муз сулири
ериққа киргәндә улар қаридап кетиду, Қарлар
уларниң ичидә йоқилип кетиду, 17 Улар
пәсилниң иллиши билән қуруп кетиду; Һава
иссип кәткәндә, изидин йоқилип кетиду. 18
Сәпәрдашлар маңған йолидин чиқип, ериққа
бурулиду; Улар ериқни бойлап меңип, чөлдә езип
өлиду. 19 Темалиқ карванларму ериқ издәп маңди;
Шебалиқ содигәрләрму уларға үмүт билән қариди;
20 Бирақ улар ишәнгинидин үмүтсизлинип
номуста қалди; Улар әшу йәргә келиши билән
паракәндичиликкә учриди. 21 Мана силәр уларға
охшаш [маңа тайини] йоқ болуп қалдиңлар;
Силәр қорқунучлуқ бир вәһимини көрүпла қорқуп
кетиватисиләр. 22 Мән силәргә: «Маңа бериңлар»,
Яки: «Маңа мал-мүлүклириңлардин һәдийә
қилиңлар?» — дегәнни қачан дәп баққан? 23 Яки:
«Мени езитқучиниң қолидин қутқузуңлар!» Яки
«Зораванларниң қолидин гөрүгә пул бәрсәңлар!»
дәп баққанму? 24 Маңа үгитип қоюңлар, сүкүт
қилимән; Нәдә йолдин чиққанлиғимни маңа
көрситип бериңлар. 25 Тоғра сөзләр немидегән
өткүр-һә! Бирақ әйиплириңлар зади немини
испатлалайду?! 26 Үмүтсизләнгән кишиниң
гәплири өтүп кетидиған шамалдәк турса, Пәқәт
сөзләрнила әйиплимәкчимусиләр? 27 Силәр
житим-йесирларниң үстидә чәк ташлишисиләр!
Дост-бурадириңлар үстидә содилишисиләр!
28 Әнди маңа йүз туранә қарап беқиңлар;
Алдиңлардила ялған сөз қилаламдим? 29
Өтүнимән, болди қилиңлар, гуна болмисун;
Раст, қайтидин ойлап беқиңлар, Чүнки өзүмниң
тоғрилиғим [таразида] туриду. 30 Тилимда
хаталиқ барму? Тилим яманлиқни зади
теталмасму?

7 Инсанға зиминда җәврә-җапа чекидиған
турмуш бекитилгән әмәсму? Униң күнлири
бир мәдикарниңкигә охшаш әмәсму? 2 Қул
кәчқурунниң сайисигә тәшна болғандәк, Мәдикар
өз әмгигиниң һәққини күткәндәк, 3 Мана
беһудә айлар маңа бекитилгән, Ғәшликкә толған
кечиләр маңа несип қилинған. 4 Мән ятқинимда:

«Қачан қопармән?» дәп ойлаймән, Бирақ кәч
узундин узун болиду, Таң атқичә пүтүн бир
кечә мән толғинип ятимән. 5 Әтлирим қурутлар
һәм топа-чаңлар билән қапланди, Терилирим
йерилип, йириңлап кәтти. 6 Күнлирим бапкарниң
мокисидинму иштик өтиду, Улар үмүтсизлик
билән аяқлишай дәп қалди. 7 [Аһ Худа], мениң
җеним бир нәпәсла халас. Көзүм яхшилиқни
қайтидин көрмәйдиғанлиғи есиңдә болсун; 8 Мени
Көргүчиниң көзи иккинчи қетим маңа қаримайду,
Сән нәзириңни үстүмгә чүшүргиниңдә, мән
йоқалған болимән. 9 Булут ғайип болуп, қайта
көрүнмигәндәк, Охшашла тәһтисараға чүшкән
адәм қайтидин чиқмайду. (Sheol h7585) 10 У йәнә өз
өйигә қайтмайду, Өз жути уни қайта тонумайду.
11 Шуңа мән ағзимни жуммай, Роһумниң дәрд-
әлими билән сөз қилай, Җенимниң азавидин
зарлаймән. 12 Немишкә Сән үстүмдин күзәт
қилисән? Мән [хәтәрлик] бир деңизму-я? Яки
деңиздики бир әждиһамумән? 13 Мән: «Аһ,
ятқан орнум маңа раһәт бериду, Көрпәм наләпәрядимға дәрман болиду» — десәм, 14 Әнди Сән
чүшләр билән мени қорқутиватисән, Ғайипанә
аламәтләр билән маңа вәһимә салисән. 15 Шуниң
үчүн боғулушумни, өлүмни, Бу сүйәклиримгә
қарап олтириштин артуқ билимән. 16 Мән өз
җенимдин тойдум; Мениң мәңгүгә яшиғум йоқ,
Мени мәйлимгә қойиватқин, Мениң күнлирим
беһудидур. 17 Инсан балиси немиди? Сән немишкә
уни чоң билисән, Немә дәп униңға көңүл берисән?
18 Һәр әтигәндә уни сүрүштүрүп келисән, Һәр
нәпәс уни синайсән! 19 Қачанғичә мениңдин
нәзириңни алмайсән, Маңа қачанғичә ағзимдики
сериқ суни жутувалғидәк арам бәрмәйсән? 20 Мән
гуна қилған болсамму, и инсанийәтни Күзәткүчи,
Саңа немә қилиптимән?! Мән Саңа жүк болуп
қалдимму? Буниң билән мени Өзүңгә зәрбә
нишани қилғансәнму? 21 Сән немишкә мениң
итаәтсизлигимни кәчүрүм қилип, Гунайимни
сақит қилмайсән? Чүнки мән пат арида топиниң
ичидә ухлаймән; Сән мени издәп келисән, лекин
мән мәвҗут болмаймән».

8 Андин Шухалиқ Билдад җававән мундақ деди:
— 2 «Сән қачанғичә мошуларни сөзләйсән?
Ағзиңдики сөзләр күчлүк шамалдәк қачанғичә
чиқиду? 3 Тәңри адаләтни бурмилиғучиму?
Һәммигә Қадир адиллиқни бурмиламду? 4
Сениң балилириң Униң алдида гуна қилған
болса, У уларниму итаәтсизлигиниң җазасиға
тапшурған, халас. 5 Бирақ әгәр өзүң һазир
чин көңлүңдин Тәңрини издисәңла, Һәммигә
Қадирға илтиҗа қилсаңла, 6 Әгәр сән сап дил
һәм дурус болған болсаң, Шүбһисизки, У сән
үчүн ойғиниду, Чоқум сениң һәққанийлиғиңға
толған туралғуңни гүлләндүриду. 7 Сән дәсләптә
етиварсиз қаралған болсаңму, Бирақ сән ахирида
чоқум техиму гүллинисән. 8 Шуңа сәндин
өтүнәйки, өткәнки дәвирләрдин сорап баққин,
Уларниң ата-бовилириниң издинишлиригиму
көңүл қойғин 9 (Чүнки биз болсақ түнүгүнла
туғулғанмиз; Күнлиримиз пәқәт бир сайә
болғачқа, һеч немини билмәймиз). 10 Саңа
көрсәтмә берип үгәтләйдиған улар әмәсму?
Улар өз көңлидикини саңа сөзлимәмду? 11 Латқа
болмиса йекәнләр егиз өсәләмду? Қомушлуқтики
от-чөпләр сусиз өсәләмду? 12 Улар йешил пети
болуп, техичә орулмиған болсиму, Һәр қандақ
от-чөптин тез тозуп кетиду. 13 Тәңрини унтуған
кишиләрниң һәммисиниң ақивәтлири мана
шундақтур; Ипласларниң үмүти мана шундақ
йоққа кетәр. 14 Чүнки униң таянғини чүрүк бир
нәрсә, халас; Униң ишәнгини болса өмчүкниң
торидур, халас. 15 У өз угисиға йөлиниду, бирақ у
мәзмут турмайду; У уни чиң тутувалған болсиму,
бирақ у бәрдашлиқ берәлмәйду. 16 У қуяш
астида көклигән болсиму, Униң пиләклири өз
беғини қаплиған болсиму, 17 Униң йилтизлири
таш догисиға чирмишип кәткән болсиму, У
ташлар арисида орун издигән болсиму, 18
Лекин [Худа] уни орнидин юливәтсә, Әшу йәр
униңдин тенип: «Мән сени көрмигән!» — дәйду.
19 Мана униң йолиниң шатлиғи! Униңдин кейин
орниға башқилири тупрақтин үниду. 20 Қара,
Худа дурус адәмни ташлимайду, Яки яманлиқ
қилғучиларниң қолини тутуп уларни йөлимәйду.
21 У йәнә сениң ағзиңни күлкә билән, Ләвлириңни
шатлиқ авазлири билән толдуриду, 22 Саңа
нәпрәтләнгәнләргә шәрмәндилик чаплиниду,
Әскиләрниң чедири йоқитилиду».

9 Аюп җававән мундақ деди: — 2 Вай, сениңла
тоғра, [дунияни] һәқиқәтән сән дегәндәк дәп
билимән! Бирақ инсан балиси қандақ қилип
Тәңри алдида һәққаний болалисун? 3 Һәтта әгәр
бириси униң билән дәвалишишқа петиналиса, Шу

[киши] мәсилиләрниң миңдин биригиму җавап
берәлмәйду. 4 Униң қәлбидә чоңқур даналиқ
бардур, У зор күч-қудрәткә егидур; Кимму Униңға
қарши чиқип, җүригини том қилип, Кейин теч-
аман қалған? 5 У тағларни ғәзивидә ғулатқанда,
Уларға һеч билдүрмәйла уларни жулуп ташлайду.
6 У йәр-зиминни тәвритип өз орнидин қозғитиду,
Шуниң билән униң түврүклири титрәп кетиду.
7 У қуяшқа көтирилмә дәп сөз қилсила, у
қопмайду; У [халиса] юлтузларниңму нурини
печәтләп қоялайду. 8 Асманларни кәң яйғучи
пәқәт удур, У деңиз долқунлири үстигә дәссәп
җүриду. 9 У йәттә қарақчи юлтуз, Орион юлтуз
түркүми вә қәлб юлтуз топини, Җәнубий юлтуз
түркүмлириниму яратқан. 10 У һесаплиғусиз
улуқ ишларни, Санап түгитәлмәйдиған карамәт
ишларни қилиду. 11 Қара, У йенимдин өтиду,
бирақ мән Уни көрмәймән; У өтүп кетиду, бирақ
Уни байқалмаймән. 12 Мана, У елип кетиду, ким
Уни Өз йолидин яндуралисун? Ким Униңдин:
«Немә қиливатисән» дәп сорашқа петиналисун?
13 Тәңри ғәзивини қайтурувалмайду; Раһабниң
ярдәмчилири Униң айиғиға баш егиду. 14
Шундақ туруқлуқ, мән қандақму униңға җавап
берәләйттим. Мән муназирә қилғидәк қандақ
сөзләрни таллалайттим? 15 Мабада мән
һәққаний болсамму, Мән йәнила Униңға җавап
берәлмәйттим; Мән пәқәт сотчимға илтиҗала
қилалайттим. 16 Мән Униңға илтиҗа қилған вә
У маңа җавап бәргән болсиму, Мән техи Униң
садайимни аңлиғанлиғиға ишәш қилалмиған
болаттим; 17 У боран-чапқунлар билән мени
езиду, У ярилиримни сәвәпсиз көпәйтмәкта. 18
У маңа һәтта нәпәс елишқиму рухсәт бәрмәйду,
Әксичә У маңа дәрд-әләмни җүкливәтти. 19 Күч-
қудрәт тоғрисида гәп қилсақ, мана, Униңдин
күчлүк [йәнә башқа ким] бар? Адаләткә кәлсәк,
ким Уни сотқа чақиралисун?! 20 Мән өзүмни
ақлимақчи болсам, өз ағзим өзүмни гунаға
патурар, Қосурсиз болған болсам, У йәнила мени
әгир дәп бекитәр. 21 Бирақ мән әслидә ейибсиз
едим. Мәйли, өзүмниң қандақ болидиғанлиғим
билән пәрвайим пәләк! Өз җенимдин тойдум! 22
Һәммә иш охшаш екән; шуңа мән дәймәнки, У
дурусларниму, яманларниму охшашла йоқитиду.
23 Туюқсиз бешиға қаза келип өлсә, У бегуналарға
қилинған бу синаққа қарап күлиду. 24 Йәр
йүзи яманларниң қолиға тапшурулди; Бирақ
У сотчиларниң көзлирини бу адаләтсизликни
көрәлмәйдиған қилип қойиду; Мошундақ қилғучи
У болмай, йәнә ким болсун? 25 Мениң күнлирим
йәлтапанниң җүгүрүшидинму тез өтиду; Улар
мәндин қечип кетиду, Уларниң һеч қандақ
яхшилиғи йоқтур. 26 Улар қомуш кемиләрдәк
чапсан өтүп кетиду; Алғур бүркүт овни тутқили
шуңғуғандәк тез маңиду. 27 Әгәр: «Налә-пәрядтин
тохтап, Чирайимни тутулдурмай хуш чирай
болай» десәмму, 28 Мән йәнила азаплиримниң
һәммисидин қорқуп җүримән; Чүнки Сени мени
бегуна һесаплимайду дәп билимән. 29 Мән
һаман әйиплик адәм болсам, Мән беһудә җапа
тартип немә қилай? 30 Һәтта қар сүйи билән
жуюнуп, Қолумни шунчә пакизлиған болсамму,
31 Сән йәнила мени әврәзгә чөмүлдүрисәнки, Өз
кийимимму мәндин нәпрәтлинидиған болиду!
32 Чүнки У мән Униңға җавап берәлигидәк,
маңа охшаш адәм әмәс. Мениң Униң билән
сотта дәвалашқичилигим йоқтур. 33 Оттуримизда
һәр иккимизни өз қоли билән тәң тутидиған
келиштүргүчи болсиди! 34 У Өзиниң тайиғини
мәндин жирақ қилсун, Униң вәһимиси мени
қорқатмисун; 35 Шундила мән Униңдин қорқмай
сөзләләйттим; Бирақ әһвалим ундақ әмәстур!

10 Мән өз җенимдин нәпрәтлинимән; Өз
дәрдимни төкүвалай; Қәлбимдики аһ-
заримни сөзливалай. 2 Мән Тәңригә: «Мениң
гунайимни бекитмә; маңа көрсәткинки, Сән
зади немә үчүн мән билән дәвалишисән? 3
Адәмни әзгиниң, Өз қолуң билән яратқиниңни
чәткә қаққиниң Саңа пайдилиқму? Яманларниң
сүйқәстигә нур чачқиниң яхшиму? 4 Сениң
көзүң инсанниңкидәк аҗизму? Сән адәмләр
көргәндәк хирә көрәмсән? 5 Сениң күнлириң
өлидиған инсанниң күнлиридәк чәкликму? Сениң
жиллириң инсанниң жиллиридәк қисқиму? 6
Сән мениң рәзил адәм әмәслигимни билип
туруп, Сениң қолуңдин қутулдурғидәк һеч
кимниң йоқлуғини билип туруп, Немишкә мениң
хаталиғимни сорап җүрисән? Немишкә мениң
гунайимни сүрүштүрисән?» — дәймән. 8 —
Сән Өз қоллириң билән мени шәкилләндүрүп,
бир гәвдә қилип яратқансән; Бирақ Сән мени
йоқатмақчисән! 9 Сән лайни ясиғандәк мени
ясиғиниңни есиңдә тутқайсән, дәп йелинимән;

Сән мени йәнә тупраққа қайтурамсән? 10 Сән
[устилиқ билән] мени сүттәк қуюп чайқап,
Мени иримчиктәк уютқан әмәсму? 11 Сән терә
һәм әт билән мени кийиндүргәнсән, Устихан
һәм пәй билән бирләштүрүп мени тоқуғансән.
12 Сән маңа һаят һәм меһри-шәпқәт тәқдим
қилғансән, Сән сөйгүң билән роһумдин хәвәр
алдиң. 13 Бирақ бу ишлар Сениң қәлбиңдә
йошуруқлуқ еди; Буларниң әслидә қәлбиңдә
пүкүклигини билимән. 14 Гуна қилған болсам,
Сән мени күзитип жүргән болаттиң; Сән мениң
қәбиһлигимни жазалимай қоймайттиң. 15 Рәзил
һесапланған болсам, маңа бала келәтти! Һәм
яки һәққаний һесаплансамму, қаттиқ номусқа
чөмүп, азапқа чөмгинимдә, Бешимни йәнила
көтиришкә җүръәт қилалмайттим; 16 Һәтта
[бешимни] көтиришкә җүръәт қилсамму, Сән
әшәддий ширдәк мениң пейимгә чүшәттиң; Сән
маңа карамәт күчүңни арқа-арқидин көрситәттиң.
17 Сән мени әйипләйдиған гувачилириңни
қайтидин алдимға кәлтүрисән; Маңа қаритилған
ғәзивиңни зор қилисән; Күчлириң маңа қарши
долқунлап кәлмәктә. 18 Сән әслидә немишкә мени
балиятқудин чиқарғансән? Кашки, мән чачрап
кәткән болсам, һеч адәм мени көрмәс еди! 19
Мән һеч қачан болмиған болаттим! Балиятқудин
беваситә гөргә апирилған болаттим! 20 Мениң
азғинә күнлирим түгәй дегән әмәсму? Шуңа мән
барса кәлмәс йәргә барғичә, — Қараңғулуқ, өлүм
сайә болған зиминға, — Зулмәт бир зиминға,
йәни қараңғулуқниң өзиниң зиминиға, Өлүм
сайисиниң зиминиға, Тәртипсиз, һәтта өз нури
қап қараңғу қилинған шу зиминға барғичә, Маңа
азрақ җан кириш үчүн, Ишиңни бир дәқиқә тохтат,
мәндин нери бол!».

11 Андин Нааматлиқ Зофар җававән мундақ
деди: — 2 «Гәп мундақ көп турса, уни
җавапсиз қалдурғили болмас? Сөзмән киши
өзини ақлиса боламду? 3 Сениң сәпсәтәлириң
көпчиликниң ағзини тувақлиса боламду? Сән
мазақ қилип сөзлигәндин кейин, һеч ким
бу ишни йүзүңгә салмисунму? 4 Чүнки сән:
«Мениң әқидилирим саптур, Мән сән [Худаниң]
алдида пакмән» — дедиң. 5 Аһ, Тәңри гәп
қилсиди! Ағзини ечип сени әйиплисиди! 6
Шундақ қилип У даналиқниң сирлирини саңа
ечип бәрсиди! Чүнки даналиқ икки тәрәпликтур!
Тәңриниң гунайиңниң хелә бир қисмини
көтириветип, улардин өтидиғанлиғини убдан
билип қой! 7 Сән Тәңрини издигән тәғдирдиму
Уни түптин тонуяламсән?! Һәммигә Қадирниң
чәксизлигини чүшинип йетәләмсән? 8 [Бундақ
даналиқ] асмандин егиздур, [униңға еришишкә]
немә амалиң бар? У тәһтисарадин чоңқурдур,
сән немини биләләйсән? (Sheol h7585) 9 Униң
узунлуғи йәр-зиминдин узундур, Кәңлиги деңиз-
океанлардин кәңдур. 10 У өтүп кетиветип,
адәмни қамиса, уни сораққа чақирса, кимму Уни
тосалисун? 11 Чүнки У сахта адәмләрни убдан
билиду, У тәкшүрмәй турупла алдамчилиқни
аллиқачан көрүп болған. 12 «Инсан туғулуп бир
явайи ешәкниң тәхийигә айланғичә, Надан адәм
дана болур!». 13 Бирақ сән болсаң, әгәр қәлбиңни
тоғрилатсаң, Қолуңни Худаға қарап созсаң, 14
Қолуңдики қәбиһликни өзүңдин нери қилсаң,
Чедирлириңда һеч яманлиқни турғузмисаңла, 15
Сән у чағда йүзүңни қусурсиз көтирип жүрисән,
Тәврәнмәс, қорқунучсиз болисән; 16 Җапайиңни
унтуйсән, һәтта еқип өтүп кәткән суни ойлиғандәк
уларни әсләйсән; 17 Күнлириң чүштики нурдин
йоруқ болиду, Сени һазир қараңғулуқ басқини
билән, таңдәк парлақ болисән. 18 Үмүтүң бар
болғачқа, сән һимайигә егә болисән, Сән әтрапиңға
хатирҗәм қарап арам елип олтирисән. 19
Раст, сән ятқиниңда, һеч кимниң вәсвәсиси
болмайду, Әксичә нурғунлиған кишиләр сениң
һиммитиңни издәп келиду. 20 Бирақ рәзилләрниң
көзлири нуридин кетиду, Уларға қечишқа һеч
йол қалмайду, Уларниң үмүти нәпәси тохташтин
ибарәт болиду, халас».

12 Аюп җававән мундақ деди: — 2 Силәр
бәрһәқ әл-әһлисиләр! Өлсәңлар һекмәтму
силәр билән биллә кетиду! 3 Мениңму силәрдәк
өз әқлим бар, Әқилдә силәрдин қалмаймән;
Бунчилик ишларни ким билмәйду?! 4 Мән өз
достлиримға мазақ объекти болдум; Мәндәк
Тәңригә илтиҗа қилип, дуаси иҗабәт болған
киши, Һәққаний, дурус бир адәм мазақ қилинди!
5 Раһәттә олтарған кишиләр көңлидә һәр
қандақ күлпәтни нәзиригә алмайду; Улар:
«Күлпәтләр путлири тейилиш алдида турған
кишигила тәйяр туриду» дәп ойлайду. 6
Қарақчиларниң чедирлири аватлишиду; Тәңригә
һақарәт кәлтүридиғанлар аман туриду; Улар

өзиниң илаһини өз алқинида көтириду. 7 Әнди
һайванлардинму сорап бақ, Улар саңа үгитиду,
Асмандики учар-қанатларму саңа дәйду; 8 Вә яки
йәр-зиминға гәп қилсаңчу, Уму саңа үгитиду;
Деңиздики белиқлар саңа сөз қилиду. 9 Буларниң
һәммисини Пәрвәрдигарниң қоли қилғанлиғини
ким билмәйду? 10 Барлиқ җан егилири,
барлиқ әт егилири, Җүмлидин барлиқ инсанниң
нәпәси униң қолидидур. 11 Еғизда таамни
тетиғандәк, Қулақму сөзиниң тоғрилиғини синап
бақиду әмәсму? 12 Яшанғанларда даналиқ раст
тепиламду? Күнлириниң көп болуши билән
йорутулуш келәмду? 13 Униңдила даналиқ һәм
қудрәт бар; Униңдила йолйоруқ һәм йорутуш
бардур. 14 Мана, У харап қилса, һеч ким қайтидин
қуруп чиқалмайду; У қамап қойған адәмни
һеч ким қоюветәлмәйду. 15 Мана, У суларни
тохтитивалса, сулар қуруп кетиду, У уларни
қоюп бәрсә, улар йәр-зиминни бесип вәйран
қилиду. 16 Униңда күч-қудрәт, чин һекмәтму
бар; Алдиғучи, алданғучиму униңға тәвәдур.
17 У мәслиһәтчиләрни яланач қилдуруп, ялап
елип кетиду, Сорақчиларни рәсва қилиду. 18
У падишалар [әл-әһлигә] салған кишәнләрни
йешиду, Андин шу падишаларни яланачлап,
чатрақлирини лата биләнла қалдуруп [шәрмәндә
қилиду]. 19 У каһинларни ялиңаяғ маңдуруп
елип кетиду; У күч-һоқуқдарларни ағдуриду.
20 У ишәшлик қаралған затларниң ағзини
етиду; Ақсақалларниң әқлини елип кетиду.
21 У ақсүнәкләрниң үстигә һақарәт төкиду, У
палванларниң бәлвеғини йешип [уларни күчсиз
қилиду]. 22 У қараңғулуқтики чоңқур сирларни
ашкарилайду; У өлүмниң сайисини йорутиду.
23 У әл-жутларни улуқлаштуриду һәм андин
уларни гумран қилиду; Әл-жутларни кеңәйтиду,
уларни тарқитиду. 24 У зиминдики әл-җамаәтниң
каттивашлириниң әқлини елип кетиду; Уларни
йолсиз дәшт-баяванда сәрсан қилип аздуриду.
25 Улар нурсизландурулуп қараңғулуқта йолни
силаштуриду, У уларни мәс болуп қалған кишидәк
галди-гулдуң маңдуриду.

13 Мана, мениң көзүм буларниң һәммисини
көрүп чиққан; Мениң қулиқим буларни аңлап
чүшәнгән. 2 Силәрниң билгәнлириңларни мәнму
билимән; Мениң силәрдин қелишқичилигим
йоқ. 3 Бирақ мениң арзуюм Һәммигә қадир
билән сөзлишиштур, Мениң Худа билән муназирә
қилғум келиду. 4 Силәр болсаңлар төһмәт
чаплиғучилар, һәммиңлар ярамсиз тевипсиләр.
5 Силәр пәқәтла сүкүттә турған болсаңлар еди!
Бу силәр үчүн даналиқ болатти! 6 Мениң
муназирәмгә қулақ селиңлар, Ләвлиримдики
муһакимиләрни аңлап беқиңлар. 7 Силәр Худаниң
вакаләтчиси сүпитидә болувелип адилсиз сөз
қиламсиләр? Униң үчүн һейлә-микирлик гәп
қилмақчимусиләр? 8 Униңға йүз-хатирә қилип
[хушамәт] қилмақчимусиләр?! Униңға вакалитән
дәва соримақчимусиләр? 9 У ич-бағриңларни
ахтуруп чиқса, силәр үчүн яхши болаттиму? Инсан
балисини алдиғандәк уни алдимақчимусиләр?
10 Силәр йүз-хатирә қилип йошурунчә хушамәт
қилсаңлар, У чоқум силәрни әйипләйду. 11
Буниңдин көрә Униң һәйвисиниң силәрни
қорқатқини, Униң вәһимисиниң силәргә чүшкини
түзүк әмәсму? 12 Пәнд-несиһәтиңлар пәқәт күлгә
охшаш сөзләр, халас; Силәр [ишәш бағлиған]
истиһкамиңлар пәқәт лай истиһкамлар, халас.
13 Мени ихтияримға қоюветип зуван сүрмәңлар,
мени гәп қилғили қоюңлар. Бешимға һәр немә
кәлсә кәлсун! 14 Қандақла болмисун, җеним билән
тәвәккул қилимән, Мән җенимни алқинимға
елип қойимән! 15 У җенимни алсиму мән
йәнила Уни күтимән, Униңға тайинимән; Бирақ
қандақла болмисун мән тутқан йоллиримни
Униң алдида ақлимақчимән; 16 Бундақ қилишим
маңа нижатлиқ болиду; Чүнки иплас бир адәм
униң алдиға баралмайду. 17 Сөзлиримни диққәт
билән аңлаңлар, Баянлиримға убдан қулақ
селиңлар. 18 Мана, мән өз дәвайимни тәртиплиқ
қилип тәйяр қилдим; Мән өзүмниң һәқиқәтән
ақлинидиғанлиғимни билимән. 19 Мән билән
бәс-муназирә қилидиған қени ким баркин?
Һазир сүкүт қилған болсам, тиниқтин тохтиған
болаттим! 20 [Аһ Худа]! Маңа пәқәт икки ишнила
қилип бәргин; Шундақ болғандила, мән өзүмни
Сәндин қачурмаймән: 21 — Қолуңни мәндин жирақ
қилғин; — Вәһимәң мени қорқатмисун. 22 Андин
мени сот қилишқа чақир, мән саңа җавап беримән;
Яки мән Саңа [дәвайимдин] сөз қилсам, Сәнму
маңа җавап берисән. 23 Мениң қәбиһликлирим
һәм гуналирим зади қанчилик? Итаәтсизлигим
һәм гунайимни маңа көрситип бәр! 24 Немишкә
дидариңни мәндин йошурисән? Немишкә мени

Өз дүшминиң дәп билдиң? 25 Уяқ-буяққа
учуруветилидиған анчики бир йопурмақни
вәһимигә салмақчимусән? Қуруп кәткән пахални
қоғлимақчимусән? 26 Чүнки Сән мениң үстүмдин
зәһәрдәк әрзләрни язисән, Сән яшлиғимдики
қәбиһликлиримни маңа қайтуруватисән. 27 Мән
чирип кәткән бир нәрсә, Мән пәқәт күйә йегән
бир кийимла болғиним билән, Лекин Сән мениң
путлиримни кишәнләйсән, Һәммә йоллиримни
күзитип жүрисән; Тапанлиримға маңмаслиқ үчүн
чәк сизип қойғансән.

14 Анидин туғулғанларниң күнлири аздур,
Палакәт униңға ярдур. 2 У гүлдәк дунияға
келип андин тозуйду, У [қуяш алдидин] сайигә
охшаш қечип кетиду. 3 Бирақ Сән техи
шундақ бир аҗиз болғучиға көзүңни тикип,
Мени Өз алдиңға сораққа тартиватамсән?
4 Ким напак нәрсиләрдин пак нәрсини
чиқиралайду? — һеч ким! 5 [Инсанниң] күнлири
бекитилгәндикин, Униң айлириниң сани Сениң
илкиңдә болғандикин, Сән униң өтсә болмайдиған
чәклирини бекиткәндикин, 6 Униң бир аз дәм
елиши үчүн униңдин көзүңни елип қачқин, Шуниң
билән мәдикардәк униңға өз күнлиридин сөйүнүш
несип болсун! 7 Чүнки дәрәқ кесиветилгәндин
кейин, қайта өсүштин үмүт бар; Буниңлиқ
билән униң юмран бихлири түгәп кәтмәйду;
8 Униң йилтизи йәрдә қуруп кәткән болсиму,
Униң көтиги топида өлүп кәткән болсиму, 9
Бирақ суниң пуриғи биләнла у йәнә көкириду,
Юмран от-чөптәк йеңи бихларни чиқириду. 10
Бирақ адәм болса өлиду, илаҗсиз оңда ятиду,
бәрһәқ, Инсан нәпәстин қалиду, андин нәдә
болиду? 11 Деңиздики сулар парға айлинип түгәп
кәткәндәк, Дәриялар қағҗирап қуруп кәткәндәк, 12
Охшашла адәм йетип қалсила қайтидин турмайду;
Асманлар йоқимиғичә, улар ойғанмайду, уйқидин
турмайду. 13 Аһ, тәһтисараға мени йошуруп
қойсаң еди, Ғәзивиң өтүп кәткичә мени мәхпий
сақлап қойсаң еди, Мени есиңгә алидиған бир
вақит-саатни маңа бекитип бәрсәң еди! (Sheol
h7585) 14 Адәм өлсә, қайта яшамду? Шундақ болса
маңа шундақ өзгириш вақти кәлгичә, Мошу
җапаға толған күнлирим өткичә, сәвир-тақәт
билән күтәттим! 15 Шундақ болса Сән мени
чақирсаң, җавап берәттим; Сән Өз қолуң билән
яратқиниңға үмүт-арзуюң болатти. 16 Бирақ Сән
һазир һәр бир дәссигән қәдәмлиримни санап,
Гунайимни күзитиватисәнғу! 17 Итаәтсизлигим
халтиға селинип печәтләнди, Гуналиримни
дога-дога қилип сақлап қойдуң. 18 Дәрвәқә
тағму йимирилип йоқалғандәк, Таш өз орнидин
тәвринип кәткәндәк, 19 Сулар таш-шеғилларни
упритип йоқатқандәк, Топанлар зиминдики
топини сүпүрүп кәткәндәк, Сән адәмниң үмүтини
йоқ қилисән. 20 Сән мәңгүгә униң үстидин ғалип
келисән, Шуңа у дуниядин кетиду; униң чирайини
тутулдурисән, Уни Өз йениңдин жирақ қилисән.
21 Униң оғуллири һөрмәткә еришиду, бирақ у
буни билмәйду; Улар пәс қилинсиму, Бирақ униң
булардинму хәвири болмайду. 22 У [пәқәт] өз
тенидики ағриғидинла азаплиниду, У көңлидә
өзи үчүнла һәсрәт-надамәт чекиду.

15 Теманлиқ Елифаз буниңға җававән мундақ
деди: — 2 Данишмән кишиниң қуруқ
шамалдәк сәпсәтә билән җавап бериши тоғриму?
[Данишмән] қосиғини иссиқ мәшриқ шамили
билән тойғузса боламду? 3 Пайдисиз сөзләр билән,
Тайини йоқ гәпләр билән муназирилишиши
мувапиқму? 4 Бәрһәқ, сән иман-ихласни
йоқ қиливәтмәкчисән, Худаниң алдида дуа-
истиқамәткә тосалғу болисән. 5 Чүнки қәбиһлигиң
ағзиңға сөз салиду, Сән мәккарларниң тилини
таллап қоллинисән. 6 Мән әмәс, бәлки өз ағзиң
өзүңниң гунайиңни бекитиду, Өз ләвлириң саңа
қарши гувалиқ бериду. 7 Сән инсанлар ичидә
тунҗа болуп туғулғанму? Сән тағ-даванлардин
авал апиридә болғанму? 8 Тәңриниң мәхпий
кеңишини аңлап кәлгәнмусән? Даналиқ сән
биләнла чәклинәмду? 9 Сән билгәнләрни
бизниң билмәйдиғанлиримиз барму? Сән
чүшәнгәнни бизниң чүшәнмәйдиғинимиз барму?
10 Ақсақаллар һәм қерилар бизниң тәрипимиздә
туриду, Улар сениң атаңдинму яшта чоңдур. 11
Тәңриниң тәсәллилири, Йәни саңа мулайимлиқ
билән ейтқан мошу сөз сән үчүн азлиқ қиламду?
12 Немишкә көңүлниң кәйнигә кирип кетисән?
Көзүңни немигә пақиритисән? 13 Шундақ
қилип сән роһуңни Тәңригә қарши турғуздуң,
Еғизиңдин шундақ сөзләрниң чиқишиға йол
қоюватисән! 14 Инсан немә еди? Өз-өзини
паклалиғидәк? Анидин туғулған адәм балиси
немә еди? Һәққаний болалиғидәк? 15 Қара,
[Худа] Өз муқәддәслиригиму ишәнмигән йәрдә,

Асманларму униң нәзиридә пак болмиған йәрдә,
16 Жиркинчлик болған, сесип кәткән, Қәбиһликни
су ичкәндәк ичидиған инсан балиси зади
қандақ болар? 17 Мән саңа көрситәй, маңа
қулақ сал; Көзүм көргәнни баян қилмақчимән.
18 Данишмәнләр ата-бовилиридин буларни
аңлиған, Йошурмай буларни баян қилған: —
19 (Пәқәт шуларғила, [йәни ата-бовилириғила]
йәр-зимин тапшурулған еди, Уларниң арисидин
ят адәм өтүшкә петиналмайтти) 20 — Рәзил
адәм барлиқ күнлиридә азаплиниду, Залим
кишигә жиллар санақлиқла бекитилгәндур. 21
Униң қулиқиға вәһимиләрниң авази кириду,
Баяшатлиғида булаңчи униң устигә бесип чүшиду.
22 Қараңғулуқтин қутулушқа униң көзи йәтмәйду,
У қилич билән чепилишқа сақланғандур. 23 У
аш издәп: «Зади нәдин тепилар?» дәп йолда
тенәп жүриду, У зулмәт күнининиң униңға
йеқинлашқанлиғини билиду. 24 Дәрд-әләм һәм
азап униңға вәһимә қилиду, Һуҗумға тәйяр
болған падишадәк униң үстидин ғәлибә қилиду.
25 Чүнки у Тәңригә қарши қолини көтәргән,
Һәммигә қадирға күч көрсәтмәкчи болған, 26
Шуңа у бойнини қаттиқ қилип, Көп қәвәтлик
қалқанни көтирип униңға қарап етилиду. 27
Йүзини яғ басқан болсиму, Бекинлири сәмрәп
кәткән болсиму, 28 У харабә шәһәрләрдә, Адәм
қонғуси кәлмәйдиған, Кесәк дүвилири болушқа
бекитилгән өйләрдә яшайду; 29 У һеч бейимайду,
Униң мал-мүлки болса үзүлүп қалиду, Униң
тәәллуқатлири зимин үстидә кеңәймәйду. 30 У
қараңғулуқтин қечип қутулалмайду, Ялқун униң
шахлирини көйдүрүп қурутиду, [Худаниң] бир
нәпәси билән у [дуниядин] кетиду. 31 У сахтилиққа
таянмисун! У алдинип кәткән, шуңа сахтилиқниң
өзи униң инъами болиду; 32 Униң күни техи
тошмай турупла, Униң шехи техи көкирип
болмайла, бу ишлар әмәлгә ашурулиду. 33 Үзүм
тели силкинип, тоң үзүмләр чүшүрүветилгәндәк,
Зәйтун дәриғиниң чечиги ечилипла төкүлүп
кәткәндәк болиду. 34 Чүнки ипласларниң җамәти
туғмас болиду, От пара йегәнләрниң чедирлирини
көйдүриветиду. 35 [Бирақ] улар [һәрдайим]
яманлиқни ойлап, қәбиһлик туғдуриду, Көңлидә
һаман һейлә-микир тәйярлайду.

16 Андин Аюп җававән мундақ деди: — 2 Мән
мошундақ гәпләрни көп аңлиғанмән; Силәр
һәммиңлар азап йәткүзидиған әҗайип тәсәлли
бәргүчи екәнсиләр-һә! 3 Мундақ ватилдап қилған
гәплириңларниң чеки барму? Силәргә мундақ
җавап беришкә зади немә қутратқулуқ қилди? 4
Халисамла өзүм силәргә охшаш сөз қилалайттим;
Силәр мениң орнумда болидиған болсаңлар,
Мәнму сөзләрни бағлаштуруп ейтип, силәргә
зәрбә қилалайтим, Бешимниму силәргә қаритип
чайқалайттим! 5 Һалбуки, мән әксичә ағзим
билән силәрни риғбәтләндүрәттим, Ләвлиримниң
тәсәллиси силәргә дора-дәрман болатти. 6
Лекин мениң сөзлишим билән азавим азаймайду;
Яки гепимни ичимгә жутувалисамму, маңа
немә арамчилиқ болсун? 7 Бирақ У мени
һалсизландурувәтти; Шундақ, Сән пүткүл аиләмни
вәйран қиливәттиң! 8 Сән мени қамаллидиң!
Шуниң билән [әһвалим маңа] гувалиқ қилмақта;
Мениң оруқ-қақшал [бәдиним] орнидин туруп
өзүмни әйипләп гувалиқ қилиду! 9 Униң ғәзиви
мени титма қилип, Мени ов олҗиси қилиду;
У маңа қарап чишини ғучурлитиду; Мениң
дүшминимдәк көзини алайитип маңа тикиду. 10
[Адәмләр] маңа қарап [мазақ қилишип] ағзини
ачиду; Улар нәпрәт билән мәңзимгә качатлайду;
Маңа һуҗум қилай дәп сәп түзиду. 11 Худа мени
әскиләргә тапшурған; Мени рәзилләрниң қолиға
ташливәткән екән. 12 Әслидә мән теч-аманлиқта
тураттим, бирақ у мени пачақлиди; У бойнумдин
силкип битчит қиливәтти, Мени Өз нишани
қилған екән. 13 Униң оқячилири мени қапсивалди;
Һеч айимай У үчәй-бағримни житип, Өтүмни
йәргә төкүвәтти. 14 У у йәр-бу йеримгә үсти-
үстиләп зәхим қилип бөсүп кириду; У палвандәк
маңа қарап етилиду. 15 Терәмниң үстигә бөз
рәхт тикип қойдум; Өз иззәт-һөрмитимни топа-
чаңға селип қойдум. 16 Гәрчә қолумда һеч
қандақ зораванлиқ болмисиму, Дуайим чин
дилимдин болған болсиму, Йүзүм жиға-зерәидин
қизирип кәтти; Қапақлиримни өлүм сайиси
басти. 18 Аһ, йәр-зимин, қенимни япмиғин!
Налә-пәрядим тохтайдиғанға җай болмиғай! 19
Бирақ мана, асманларда һазирму маңа шаһит
Болғучи бар! Әршләрдә маңа капаләт Болғучи
бар! 20 Өз достлирим мени мазақ қилғини билән,
Бирақ көзүм техичә Тәңригә яш төкмәктә. 21
Аһ, инсан балиси дости үчүн келиштүргүчи
болғандәк, Тәңри билән адәм оттурисидиму

келиштүргүчи болсиди! 22 Чүнки йәнә бир нәччә
жил өтүши биләнла, Мән барса қайтмас йолда
меңип қалимән.

17 Мениң роһум сунуқ, Күнлирим түгәй дәйду,
Гөрләр мени күтмәктә. 2 Әтрапимда алдамчи
мазақ қилғучилар бар әмәсму? Көзүмниң уларниң
ечитқулуғиға тикилип туруштин башқа амали
йоқтур. 3 Аһ, җеним үчүн Өзүң халиған
капаләтни елип Өзүңниң алдида маңа борун
болғайсән; Сәндин башқа ким мени қоллап борун
болсун? 4 Чүнки Сән [достлиримниң] көңлини
йоруқлуқтин қалдурғансән; Шуңа Сән уларни
ғәлибидинму мәһрум қилисән! 5 Ғәниймәт алай
дәп достлириға пәшва атқан кишиниң болса,
Һәтта балилириниң көзлириму кор болиду.
6 У мени әл-жутларниң алдида сөз-чөчәккә
қойди; Мән кишиләр йүзүмгә түкүридиған адәм
болуп қалдим. 7 Дәрд-әләмдин көзүм торлишип
кәтти, Барлиқ әзалирим көләңгидәк болуп
қалди. 8 Бу ишларни көрүп дуруслар һәйрануһәс
болиду; Бигуналар ипласларға қарши турушқа
қозғилиду. 9 Бирақ һәққаний адәм өз йолида
чиң туриду, Қоли пак жүридиған адәмниң күчи
тохтавсиз улғийиду. 10 Әнди қени, һәммиңлар,
йәнә келиңлар; Араңлардин бирму дана адәм
тапалмаймән. 11 Күнлирим ахирлишай дәп қапту,
Муддиалирим, көңлүмдики интизарлар үзүлди. 12
Бу адәмләр кечини күндүзгә айландурмақчи; Улар
қараңғулуққа қарап: «Нур йеқинлишиватиду»
дейишиватиду. 13 Әгәр күтсәм, өйүм тәһтисара
болиду; Мән қараңғулуққа орнумни раслаймән.
(Sheol h7585) 14 «Чирип кетишни: «Сән мениң
атам!», Қурутларни: «Апа! Ача!» дәп чақиримән!
15 Ундақта үмүтүм нәдә? Шундақ, үмүтүмни
ким көрәлисун? 16 Үмүтүм тәһтисараниң төмүр
пәнҗирилири ичигә чүшүп кетиду! Биз бирликтә
топиға кирип кетимиз! (Sheol h7585)

18 Шухалиқ Билдад җававән мундақ деди: — 2
Сәндәк адәмләр қачанғичә мундақ сөзләрни
тохтатмайсиләр? Силәр убдан ойлап беқиңлар,
андин биз сөз қилимиз. 3 Биз немишкә силәрниң
алдиңларда һайванлар һесаплинимиз? Немишкә
алдиңларда ахмақ тонулимиз? 4 Һәй өзүңниң
ғәзивидә өзүңни житқучи, сени дәпла йәр-
зимин ташливетиләмду?! Тағ-ташлар өз орнидин
көтирилип кетәмду?! 5 Қандақла болмисун, яман
адәмниң чириғи өчүрүлиду, Униң от-учқунлири
ялқунлимайду. 6 Чедиридики нур қараңғулуққа
айлиниду, Униң үстигә асқан чириғи өчүрүлиду.
7 Униң мәзмут қәдәмлири қисилиду, Өзиниң
несиһәтлири өзини моллақ атқузиду. 8 Чүнки өз
путлири өзини торға әвәтиду, У дәл торниң үстигә
дәссәйдиған болиду. 9 Қилтақ уни тапинидин
иливалиду, Қапқан уни тутувалиду. 10 Йәрдә
уни күтидиған йошурун арғамча бар, Йолида
уни тутмақчи болған бир қапқан бар. 11 Уни
һәр тәрәптин вәһимиләр бесип қорқитиватиду,
Һәм улар уни из қоғлап қоғлаватиду. 12
Мағдурини ачарчилиқ йәп түгәтти; Палакәт
униң йенида пайлап жүриду. 13 Өлүмниң чоң
балиси униң терисини йәватиду; Униң әзалирини
шорайду. 14 У өз чедиридики аманлиқтин
жулуп ташлиниду, [Өлүмниң тунҗиси] уни
«вәһимиләрниң падишаси»ниң алдиға ялап
апириду. 15 Өйидикиләр әмәс, бәлки башқилар
униң чедирида туриду; Туралғусиниң үстигә
гуңгут яғдурулиду. 16 Униң йилтизи тегидин
қурутулиду; Үстидики шахлири кесилиду.
17 Униң әслимисиму йәр йүзидикиләрниң
есидин көтирилип кетиду, Сиртларда униң
нам-абройи қалмайду. 18 У йоруқлуқтин
қараңғулуққа қоғливетилгән болуп, Бу дунниядин
һайдиветилиду. 19 Әл-жутта һеч қандақ
пәрзәнтлири яки әвлатлири қалмайду, У мусапир
болуп турған йәрләрдиму нәсли қалмайду. 20
Униңдин кейинкиләр униң күнигә қарап алақзадә
болиду, Худди алдинқиларму чөчүп кәткәндәк.
21 Мана, қәбиһ адәмниң маканлири шүбһисиз
шундақ, Тәңрини тонумайдиған кишиниңму орни
чоқум шундақтур.

19 Аюп җававән мундақ деди: — 2 «Силәр
қачанғичә җенимни азаплимақчисиләр,
Қачанғичә мени сөз билән әзмәкчисиләр? 3
Силәр мени он қетим харлидиңлар; Маңа увал
қилишқа номус қилмайсиләр. 4 Әгәр мениң
сәһвәнлигим болса, Мән әнди униң [дәрдини]
тартимән. 5 Әгәр силәр мениңдин үстүнлүк
талашмақчи болсаңлар, Йүзүм алдида шәрм-
һаяни көрситип мени әйиплимәкчи болсаңлар, 6
Әнди билип қоюңларки, маңа увал қилған Тәңри
екән, У тори билән мени чирмаштуруп тартти;
7 Қара, мән налә-пәряд көтирип «Зораванлиқ!»
дәп вақираймән, Бирақ һеч ким аңлимайду; Мән

вақирайман, бирақ маңа адаләт кәлмәйду. 8
У йолумни мени өтүвалмисун дәп чит билән
тосуп қойди, Қәдәмлиримгә қараңғулуқ салди.
9 У мәндин шан-шәривимни мәһрум қилди,
Бешимдин тажни тартивалди. 10 У маңа һәр
тәрәптин бузғунчилиқ қиливатиду, мән түгәштим;
Үмүтүмни У дәрәқни юлғандәк жулувалди.
11 Ғәзивини маңа қаритип қозғиди, Мени Өз
дүшмәнлиридин һесаплиди. 12 Униң қошунлири
сәп түзүп атланди, Пәләмпәйлирини ясап маңа
һужум қилди, Улар чедиримни қоршавға елип
барғаһ тикивалди. 13 У қериндашлиримни мәндин
нери қилди, Тонушлиримниң меһрини мәндин
үзди. 14 Туққанлирим мәндин ятлишип кәтти,
Дост-бурадәрлирим мени унутти. 15 Өйүмдә
турған мусапирлар, һәтта дедәклиримму мени
ят адәм дәп һесаплайду; Уларниң нәзиридә
мән мусапир болуп қалдим. 16 Мән чакиримни
чақирсам, у маңа жавап бәрмәйду; Шуңа мән
униңға ағзим билән йелинишим керәк. 17
Тиниқимдин аялимниң қусқуси келиду, Ака-
укилирим сесиқлиғимдин бизар. 18 Һәтта кичик
балилар мени кәмситиду; Орнумдин турмақчи
болсам, улар мени һақарәтләйду. 19 Мениң сирдаш
достлиримниң һәммиси мәндин нәпрәтлиниду,
Мән сөйгәнләр мәндин йүз өриди. 20 Әт-
терилирим устиханлиримға чаплишип туриду,
Женим қил үстидә қалди. 21 Аһ, достлирим,
маңа ичиңлар ағрисун, ичиңлар ағрисун! Чүнки
Тәңриниң қоли маңа келип тәгди. 22 Силәр
немишкә Тәңридәк маңа зиянкәшлик қилисиләр?
Силәр немишкә әтлиримгә шунчә тоймайсиләр! 23
Аһ, мениң сөзлирим йезилсиди! Улар бир язмиға
пүтүклүк болған болатти! 24 Улар төмүр қәләм
билән қоғушун ичигә йезилсиди! Әбәдил-әбәт таш
үстигә оюп пүтүлгән болатти! 25 Бирақ мән шуни
билимәнки, өзүмниң Һәмҗәмәт-Қутқузғучим
һаяттур, У ахирәт күнидә йәр йүзидә туруп туриду!
26 Һәм мениң бу терә-әтлирим бузулғандин кейин,
Мән йәнила тенимдә туруп Тәңрини көримән! 27
Уни өзүмла әйни һалда көримән, Башқа адәмниң
әмәс, бәлки өзүмниң көзи билән қараймән; Аһ,
қәлбим буниңға шунчә интизардур! 28 Әгәр силәр:
«Ишниң йилтизи униңдидур, Уни қандақ қилип
қистап қоғливетәләймиз?!» — десәңлар, 29 Әнди
өзүңлар қиличтин қорққиниңлар түзүк! Чүнки
[Худаниң] ғәзиви қилич жазасини елип келиду,
Шуниң билән силәр [Худаниң] сотиниң қуруқ гәп
әмәслигини билисиләр».

20 Андин Нааматлиқ Зофар жававән мундақ
деди: — 2 «Мени беарам қилған хияллар жавап
беришкә үндәватиду, Чүнки қәлбим беарамлиқта
өртәнмәктә. 3 Мән маңа һақарәт кәлтүрүп, мени
әйипләйдиған сөзләрни аңлидим, Шуңа мениң
роһ-зеһним мени жавап беришкә қистиди. 4 Сән
шуни билмәмсәнки, Йәр йүзидә Адәм атимиз
апиридә болғандин бери, 5 Рәзилләрниң ғалипә
тәнтәниси қисқидур, Ипласларниң хошаллиғи
бирдәмликтур. 6 Ундақ кишиниң шан-шәриви
асманға йәткән болсиму, Беши булутларға
тақашсиму, 7 Йәнила өзиниң поқидәк йоқап
кетиду; Уни көргәнләр: «У нәдидур?» дәйду. 8 У
чүштәк учуп кетиду, Қайта тапқили болмайду;
Кечидики ғайипанә аламәттәк у һайдиветилиду.
9 Уни көргән көз иккинчи уни көрмәйду,
Униң турған жайи уни қайта учратмайду. 10
Униң оғуллири мискинләргә шәпқәт қилишқа
мәжбурлиниду; Шуниңдәк у һәтта өз қоли
билән байлиқлирини қайтуруп бериду. 11 Униң
устиханлири яшлиқ мағдуриға толған болсиму,
Бирақ [униң мағдури] униң билән биллә топа-
чаңда йетип қалиду. 12 Гәрчә рәзиллик униң
ағзида татлиқ тетиған болсиму, У уни тил
астиға йошурған болсиму, 13 У уни жутқуси
кәлмәй меһрини үзәлмисиму, У уни ағзида
қалдурсиму, 14 Бирақ униң қарнидики тамиғи
өзгирип, Кобра иланниң зәһиригә айлиниду. 15 У
байлиқларни жутуветиду, бирақ уларни яндуриду;
Худа уларни ашқазинидин чиқириветиду. 16
У кобра иланниң зәһирини шорайду, Чар
иланниң нәштири уни өлтүриду. 17 У қайтидин
ерик-өстәңләргә һәвәс билән қаралмайду, Бал
вә серик май билән ақидиған дәриялардин
һозурлиналмайду. 18 У еришкәнни жуталмай
қайтуриду, Тижарәт қилған пайдисидин у һеч
һозурлиналмайду. 19 Чүнки у мискинләрни
езип, уларни ташливәткән; У өзи салмиған өйни
егиливалған. 20 У ачкөзлүктин әсла зерикмәйду,
У арзулиған нәрсилиридин һеч қайсисини сақлап
қалалмайду. 21 Униңға жутувалғидәк һеч нәрсә
қалмайду, Шуңа униң баяшатлиғи мәңгүлүк
болмайду. 22 Униң тоққузи тәл болғанда, туюқсиз
қисилчилиққа учрайду; Һәр бир езилгүчиниң
қоли униңға қарши чиқиду. 23 У қосиғини

тойғузиватқинида, Худа дәһшәтлик ғәзивини
униңға чүшүриду; У ғизалиниватқанда [ғәзивини]
униң үстигә яғдуриду. 24 У төмүр қуралдин қечип
қутулсиму, Бирақ мис оқя уни санҗийду. 25 Тәккән
оқ кәйнидин тартип чиқиривелгинидә, Ялтирақ
оқ учи өттин чиқиривелгинидә, Вәһимиләр уни
басиду. 26 Зулмәт қараңғулуқ униң байлиқлирини
жутуветишкә тәйяр туриду, Инсан пүвлимигән
от уни жутувалиду, Униң чедирида қелип
қалғанлириниму жутуветиду. 27 Асманлар униң
қәбиһлигини ашкарилайду; Йәр-зиминму униңға
қарши қозғилиду. 28 Униң мал-дунияси елип
кетилиду, [Худаниң] ғәзәплик күнидә кәлкүн
улғийип өй-бисатини ғулитиду. 29 Худаниң рәзил
адәмгә бәлгүлигән несивиси мана шундақтур, Бу
Худа униңға бекиткән мирастур».

21 Аюп җававән мундақ деди: — 2 «Гәплиримгә
қулақ селиңлар, Бу силәрниң маңа бәргән
«тәсәллилириңлар»ниң орнида болсун! 3 Сөз
қилишимға йол қойсаңлар; Сөз қилғинимдин
кейин, йәнә мазақ қиливериңлар! 4 Мениң
шикайитим болса, инсанға қаритиливатамду?
Роһум қандақму бетақәт болмисун? 5 Маңа убдан
қараңларчу? Силәр чоқум һәйран қалисиләр,
Қолуңлар билән ағзиңларни етивалисиләр. 6 Мән
бу ишлар үстидә ойлансамла, вәһимигә чөмимән,
Пүтүн әтлиримни титрәк басиду. 7 Немишкә
яманлар яшивериду, Узун өмүр көриду, Һәтта
зор күч-һоқуқлуқ болиду? 8 Уларниң нәсли өз
алдида, Пәрзәнтлири көз алдида мәзмут өсиду,
9 Уларниң өйлири вәһимидин аман туриду,
Тәңриниң тайиғи уларниң үстигә тәгмәйду.
10 Уларниң калилири җүпләнсә уруқлимай
қалмайду, Иники мозайлайду, Мозийиниму
ташлимайду. 11 [Рәзилләр] кичик балилирини
қой падисидәк талаға чиқиривериду, Уларниң
пәрзәнтлири тақлап-сәкрәп уссул ойнап җүриду.
12 Улар дап һәм чилтарға тәңкәш қилиду,
Улар нәйниң авазидин шатлиниду. 13 Улар
күнлирини аватчилиқ ичидә өткүзиду, Андин
көзни жумуп ачқучила тәһтисараға чүшүп
кетиду. (Sheol h7585) 14 Һәм улар Тәңригә:
«Биздин нери бол, Бизниң йоллириң билән
тонушқимиз йоқтур!» — дәйду, 15 — «Һәммигә
Қадирниң хизмитидә болушниң әрзигидәк нәри
барду? Униңға дуа қилсақ бизгә немә пайда
болсун?!». 16 Қараңлар, уларниң бәхити өз қолида
әмәсму? Бирақ яманларниң нәсиһити мәндин
нери болсун! 17 Яманларниң чириғи қанчә
қетим өчиду? Уларни өзлиригә лайиқ күлпәт
басамду? [Худа] ғәзивидин уларға дәрдләрни
бөлүп берәмду? 18 Улар шамал алдидики еңизға
охшаш, Қара қуюн учуруп кетидиған пахалға
охшашла йоқамду? 19 Тәңри униң қәбиһлигини
балилириға чүшүрүшкә қалдурамду? [Худа] бу
җазани униң өзигә бәрсун, униң өзи буни тетисун!
20 Өзиниң һалакитини өз көзи билән көрсун;
Өзи Һәммигә Қадирниң қәһрини тетисун! 21
Чүнки униң бекитилгән жил-айлири түгигәндин
кейин, У қандақму йәнә өз өйдикилиридин
һозур-һалавәт алалисун? 22 Тәңри каттиларниң
үстидинму һөкүм қилғандин кейин, Униңға
билим үгитәләйдиған адәм бармидур?! 23 Бириси
сақ-саламәт, пүтүнләй ғәм-әндишсиз, азатиликтә
жиллири тошқанда өлиду; 24 Бекинлири сүт
билән семиз болиду, Устиханлириниң илиги
хелә нәм туриду. 25 Йәнә бириси болса аччиқ
арманда түгәп кетиду; У һеч қандақ раһәт-парағәт
көрмигән. 26 Улар билән биллә топа-чаңда тәң
ятиду, Қурутлар уларға чаплишиду. 27 — Мана,
силәрниң немини ойлаватқанлиғиңларни, Мени
қарилаш нийәтлириңларни билимән. 28 Чүнки
силәр мәндин: «Есилзадиниң өйи нәгә кәткән?
Рәзилләрниң турған чедирлири нәдидур?» дәп
соравтисиләр. 29 Силәр йолучилардин шуни
соримидиңларму? Уларниң шу баянлириға көңүл
қоймидиңларму? 30 [Демәк], «Яман адәм палакәт
күнидин сақлинип қалиду, Улар ғәзәп күнидин
қутулуп қалиду!» — [дәйду]. 31 Ким [рәзилниң]
тутқан йолини йүз туранә әйипләйду? Ким униңға
өз қилмиши үчүн тегишлик җазасини йегүзиду?
32 Әксичә, у һәйвәт билән йәрлигигә көтирип
меңилиду, Униң қәбри күзәт астида туриду. 33
Җилғиниң чалмилири униңға татлиқ билиниду;
Униң алдидиму сансиз адәмләр кәткәндәк, Униң
кәйнидинму барлиқ адәмләр әгишип бариду. 34
Силәр немишкә маңа қуруқ гәп билән тәсәлли
бәрмәкчи? Силәрниң җаваплириңларда пәқәт
сахтилиқла тепилиду!

22 Андин Теманлиқ Елифаз мундақ деди:
— 2 Адәм Худаға қандақму пайда
кәлтүрәлисун? Дана адәмләрму Униңға немә
пайда кәлтүрәлисун? 3 Сән һәққаний болсаңму,
Һәммигә Қадирға немә бәһрә берәләйттиң?

Йоллириң әйипсиз болған тәғдирдиму, сән
Униңға немә ғәниймәтләрни елип келәләйсән?
4 Униң сени әйипләйдиғанлиғи, Вә Униң саңа
шикайәтләр йәткүзидиғини сениң ихласмән
болғиниң үчүнму-я? 5 Сениң рәзиллигиң зор
әмәсму? Сениң гуналириң һесапсиз әмәсму? 6 Сән
қериндашлириңдин сәвәпсиз кепиллик алғансән;
Сән ялаңтүшләрни кийим-кечәклиридин мәһрум
қиливәткәнсән. 7 Һалсизланғанларға су бәрмидиң,
Ач қалғанларға ашниму аяп бәрмидиң, 8
Гәрчә сән йәр-зиминлик болған қоли узун
адәм болсаңму, Йәр-зимин тутуп һөрмәтлинип
кәлгән адәм болсаңму, 9 Сән тул хотунларниму
қуруқ қол яндурғансән, Житим-йесирларниң
қолиниму янҗитивәткәнсән. 10 Мана шу сәвәптин
әтрапиңда қапқанлар ятиду, Уштумтут пәйда
болған вәһимиму сени басиду. 11 Шу сәвәптинму
сени қараңғулуқ бесип көрәлмәс қилди, Бир
кәлкүн келип сени ғәриқ қилди. 12 Тәңри
әршаланиң чоққисида туриду әмәсму? Әң егиз
юлтузларниң нәқәдәр алий екәнлигигә қарап
бақ! 13 Бирақ сән: «Тәңри немини билиду? У раст
шунчә зулмәт қараңғулуқта бир немини пәриқ
етәләмду?!» дәватисән. 14 Йәнә: «Қоюқ булутлар
уни тосивалиду, Шуңа У пәләк үстидә айлинип
маңғинида бизни көрмәйду!» — дәйсән. 15 Яман
адәмләр маңған кона йолни сәнму тутиверәмсән?
16 Улар вақти тошмай турупла елип кетилгән,
Уларниң һуллири кәлкүн тәрипидин еқитилип
кетилгән. 17 Улар Тәңригә: «Биздин нери бол!»
Һәммигә Қадир бизни немә қилалисун?» —
дәйтти. 18 Бирақ уларниң өйлирини есил нәрсиләр
билән толдурған дәл Униң Өзидур, Мән болсам
яманларниң нәсиһитидин жирақлашқанмән!
19 Һәққанийлар уларниң бәрбат болғанлиғини
көрүп шатлиниду; Бигуналар уларни мазақ
қилип: — 20 «Бизгә қарши чиққучилар шүбһисиз
вәйран болиду, От уларниң байлиқлирини
жутувәтмәмду?» — дәйду. 21 [Шуңа] Худаға
бойсунуп Уни тонусаң, Шу чағдила сән аман
болисән; Шуниң билән саңа амәт келиду. 22
Униң ағзидин кәлгән несиһәтниму қобул қил,
Униң сөзлирини көңлүңгә пүкүп қой. 23 Сән
Һәммигә Қадирниң йениға қайтип кәлсәң,
муқәррәрки, Қайтидин қурулуп чиқалайсән; Әгәр
сән қәбиһликни чедирлириңдин жирақлаштурсаң,
24 Әгәр сән алтунуңни топа-чаң үстигә ташлалисаң,
Офирдики алтунуңни шиддәтлик еқинниң
ташлириға қошуватсаң, 25 Ундақта Һәммигә
Қадирниң Өзи саңа алтун болиду. Сениң үчүн
сәрхил күмүчму болиду. 26 У чағда сән Һәммигә
Қадирдин сөйүнисән, Йүзүңни Тәңригә қарап
көтирәләйсән. 27 Сән Униңға дуа қилсаң, У қулақ
салиду, Шундақла сәнму ичкән қәсәмлириңгә
әмәл қилисән. 28 Сән қарар қилған иш әмәлгә
ашиду, Йоллириң үстигә нур чүшиду. 29 Адәмләр
пәс қилинғанда, сән уларға: «Орнуңлардин
туруңлар!» дәйсән, Шуниң билән [Худа] чирайи
сунғанларни қутқузиду. 30 У һәтта гунайи бар
адәмниму қутқузиду, У қолуңдики һалаллиқтин
қутқузулиду.

23 Аюп жававән мундақ деди: — 2 «Бүгүнму
шикайитим аччиқтур; Униң мени басқан
қоли аһ-зарлиримдинму еғирдур! 3 Аһ, Уни
нәдин тапалайдиғанлиғимни билгән болсам
еди, Ундақта Униң олтиридиған жайиға барар
едим! 4 Шунда мән Униң алдида дәвайимни
баян қилаттим, Ағзимни муназириләр билән
толдураттим, 5 Мән Униң маңа бәрмәкчи болған
жававини биләләйттим, Униң маңа немини
демәкчи болғанлиғини чүшинәләйттим. 6 У
маңа қарши туруп зор күчи билән мениң
билән талишамти? Яқ! У чоқум маңа қулақ
салатти. 7 Униң һозурида һәққаний бир адәм
униң билән дәвалишалайтти; Шундақ болса,
мән өз Сотчим алдида мәңгүгичә ақланған
болаттим. 8 Әпсус, мән алға қарап маңсамму,
лекин У у йәрдә йоқ; Кәйнимгә янсамму, Униң
сайисиниму көрәлмәймән. 9 У сол тәрәптә иш
қиливатқанда, мән Уни байқалмаймән; У оң
тәрәптә йошурунғанда, мән Уни көрәлмәймән;
10 Бирақ У мениң маңидиған йолумни билип
туриду; У мени тавлиғандин кейин, алтундәк сап
болимән. 11 Мениң путлирим униң қәдәмлиригә
чиң әгәшкән; Униң йолини чиң тутуп, һеч
чәтнимидим. 12 Мән йәнә Униң ләвлириниң
буйруғидин баш тартмидим; Мән Униң ағзидики
сөзләрни өз көңүлдикилиримдин қиммәтлик
билип қәдирләп кәлдим. 13 Бирақ Униң болса
бирла муддиаси бардур, кимму Уни йолидин
буруялисун? У көңлидә немини арзу қилған
болса, шуни қилиду. 14 Чүнки У маңа немини
ирадә қилған болса, шуни бәрһәқ вуҗудқа
чиқириду; Мана мошу хилдики ишлар Униңда

йәнә нурғундур. 15 Шуңа мән Униң алдида
дәккә-дүккигә чүшимән; Буларни ойлисамла,
мән Униңдин қорқуп кетимән. 16 Чүнки
Тәңри көңлүмни аҗиз қилған, Һәммигә Қадир
мени сарасимигә салиду. 17 Һалбуки, мән
қараңғулуқ ичидә уҗуқтурулмидим, Вә яки
йүзүмни оривалған зулмәт-қараңғулуққиму һеч
сүкүт қилмидим.

24 — Немишкә Һәммигә Қадир [сорақ]
күнлирини бекитмәйду? Немишкә Уни
тонуғанлар Униң шу күнлирини бекардин-
бекар күтиду? 2 Мана, адәмләр пасил қилинған
ташларни йөткиветиду; Улар зораванлиқ билән
башқиларниң падилирини булап-талап өзлири
[очуқ-ашкарә] бақиду; 3 Улар житим-йесирларниң
ешигини булап һайдап кетиду; Улар тул хотунниң
калисини кепиллик үчүн еливалиду. 4 Улар
мискинләрни йолдин нери иштириветиду;
Шуниң билән зиминдики езилгәнләрниң
һәммиси мөкүшүвалиду. 5 Мана, улар дәшт-
баяванлардики явайи ешәкләрдәк, Таң сәһәрдә
олҗа издәш «хизмити»гә чиқиду; Җаңгал
улар вә уларниң балилири үчүн йемәклик
тәминләйду. 6 Улар яманниң [калилири] үчүн
далада от-чөп ориду, Униң үчүн ашқан-ташқан
үзүмлирини терийду; 7 Улар кечини кийимсиз
ялаң өткүзиду, Соғта болса йепинғидәк кийими
йоқтур. 8 Улар тағқа яққан ямғурлар билән
сүзмә болуп кетиду, Панаһсизлиғидин ташни
қучағлишиду. 9 Адәмләр атисиз балиларни
әмчәктин булап кетиду, Улар мискинләрдин
[бовақларни] кепилликкә алиду. 10 [Мискинләр
болса] кийимсиз, йелиң өтиду, Башқилар үчүн
буғдай бағлирини көтәрсиму, йәнила ач қалиду;
11 Улар башқиларниң өйидә зәйтунларни чәйләп
яғ чиқарған болсиму, Һойлилирида шарап
көлчигини чәйлигән болсиму, Йәнила уссузлуқта
қалиду. 12 Шәһәрдин адәмләрниң аһ-зарлири
чиқип туриду, Қилич йегәнләрниң җанлири
налә-пәряд көтириду; Бирақ Тәңри һеч кимниң
ипласлиғини әйиплимәйду. 13 — Нурға қарши
исян көтиридиғанларму бар; Улар нурниң
йоллирини билмәйду, Униң тәриқилиридә
турмайду. 14 Қатил таң нури келиши билән
орнидин туруп, Кәмбәғәлләр вә мискинләрни
өлтүриду; Кечидә у оғридәк жүриду. 15 Зинахорму
«Мени һеч көз көрмәйду» дәп завал вақтини
күтиду, Башқилар мени тонумисун дәп аялниң
чүмбилини йүзигә тартивалиду. 16 Қараңғулуқта
[оғрилар] өйниң тамлирини колап тешиду;
Күндүздә улар өзлирини өз өйигә қамап қойиду;
Улар нурни тонумайду. 17 Улар үчүн таң
сәһәр өлүм сайисидәк туюлиду; Улар қап-
қараңғулуқниң вәһимилирини дост тутиду. 18
Улар суларниң йүзидики көпүкләрдәк йоқап
кәтсун! Уларниң йәр-зиминдики несивиси ләнәт
қилинғанки, Шуңа улардин һеч ким үзүмзарлиққа
йәнә маңмисун! 19 Қурғақчилиқ һәм томуз иссиқ
қар сулириниму йәп түгитиду; Тәһтисараму
охшашла гуна қилғанларни йәп түгәтсун! (Sheol
h7585) 20 Уни, туққан анисиму унтусун! Қурут
шөлгәйлирини еқитип уни йесун! Әскә һеч
елинмисун! Шуниң билән һәққанийсизлиқ
дәрәқтәк кесилсун! 21 У балиси йоқ туғмаслардин
олҗа алиду, У тул хотунларғиму һеч шәпқәт
көрсәтмәйду. 22 Бирақ [Худа] Өз қудрити
билән мундақ күч-һоқуқи барларниң [күнини]
узартиду; Улар һәтта һаятидин үмүтсизләнсиму
қайтидин орнидин туриду. 23 [Худа] йәнила
уларни аманлиқта муқимлаштуриду, Шуңа улар
хатирҗәм болиду; У уларниң йоллирини көздә
тутқан әмәсму? 24 Уларниң мәртивиси бирдәмлик
өстүрүлиду, Андин улар йоқ болиду; Улар оңда
қалдурулиду, андин башқа адәмләргә охшашла
жиғип елип кетилиду; Улар пәқәтла пишқан
сәрхил буғдай башақлиридәк кесилип кетиду.
25 Бу ишлар мундақ болмиса, қени ким мени
ялғанчи дәп испатлалайду. Мениң гәплиримни
ким қуруқ гәп дейәләйду?».

25 Шухалиқ Билдад җававән мундақ деди:
— 2 «Униңда һөкүмранлиқ һәм һәйвәт
бардур; У асманларниң қәридики ишларниму
тәртипкә салиду. 3 Униң қошунлирини санап
түгәткили боламду? Униң нури кимниң үстигә
чүшмәй қалар? 4 Әнди инсан балиси қандақму
Тәңриниң алдида һәққаний болалисун? Аял
затидин туғулғанлар қандақму пак болалисун? 5
Мана, Униң нәзиридә һәтта айму йоруқ болмиған
йәрдә, Юлтузларму пак болмиған йәрдә, 6 Қурут
болған инсан, Сазаң болған адәм балиси [униң
алдида] қандақ болар?».

26 Аюп [Билдадқа] җававән мундақ деди: —
2 «Мағдурсиз кишигә қалтис ярдәмләрни

бериваттиң! Биләклири күчсиз адәмни карамәт
қутқузуваттиң! 3 Әқли йоқ кишигә қалтис
несиһәтләрни қиливаттиң! Вә униңға аламәт
билимләрни намайән қиливаттиң! 4 Сән зади
кимниң мәдити билән бу сөзләрни қилдиң?
Сәндин чиқиватқини кимниң роһи? 5 — «Әрваһлар,
йәни су астидикиләр, Шундақла у йәрдә барлиқ
туруватқанлар толғинип кетиду; 6 Бәрһәк,
[Худаниң] алдида тәһтисараму йепинчисиз
көрүниду, Һалакәтниңму япқучи йоқтур. (Sheol
h7585) 7 У [йәрниң] шималий [қутупини] аләм
бошлуғиға созған, У йәр [шарини] бошлуқ ичидә
муәлләқ қилған; 8 У суларни қоюқ булутлири
ичигә жиғиду, Булут уларниң еғирлиғи биләнму
житилип кәтмәйду. 9 У айниң йүзини япиду, У
булутлири билән уни тосиду. 10 У суларниң үстигә
чәмбәр сизип қойған, Буниң билән У йоруқлуқ
һәм қараңғулуқниң чегарасини бекиткән. 11
Асманларниң түврүклири тәврәп кетиду, Униң
әйивини аңлапла алақзадә болуп кетиду. 12
У деңизни қудрити билән тиничландуриду;
Өз һекмити билән Раһабни парә-парә қилип
янҗиветиду. 13 Униң Роһи билән асманлар
безәлгән, Униң қоли тез қачқан әждиһани
санҗийду. 14 Мана, бу ишлар пәқәт униң
қилғанлириниң кичиккинә бир қисмидур, халас;
Униң сөз-каламидин аңлаватқинимиз наһайити
пәс бир шивирлаш, халас! Униң пүткүл зор
қудритиниң гүлдүрмамисини болса кимму
чүшинәлисун?!».

27 Аюп баянини давамлаштуруп мундақ деди: —
2 «Мениң һәққимни тартивалған Тәңриниң
һаяти билән, Җенимни ағритқан Һәммигә
Қадирниң һәққи билән қәсәм қилимәнки, 3
Тенимдә нәпәс болсила, Тәңриниң бәргән Роһи
димиғимда турсила, 4 Ләвлиримдин һәққанийсиз
сөзләр чиқмайду, Тилим алдамчилиқ билән
һеч шивирлимайду! 5 Силәрниңкини тоғра
дейиш мәндин жирақ турсун! Җеним чиққанға
қәдәр дуруслуғумни өзүмдин айримаймән!
6 Адиллиғимни чиң тутуверимән, уни қоюп
бәрмәймән, Вижданим яшиған һеч бир күнүмдә
мени әйиплимисун! 7 Мениң дүшминим
рәзилләргә охшаш болсун, Маңа қарши чиққанлар
һәққанийсиз дәп қаралсун. 8 Чүнки Тәңри иплас
адәмни үзүп ташлиғанда, Униң җенини алғанда,
Униң йәнә немә үмүти қалар? 9 Балаю-апәт
уни бесип чүшкәндә, Тәңри униңналә-пәрядини
аңламду? 10 У Һәммигә Қадирдин сөйүнәмду?
У һәрдайим Тәңригә илтиҗа қилаламду? 11
Мән Тәңриниң қолиниң қилғанлири тоғрисида
силәргә мәлумат берәй; Һәммигә Қадирда немә
барлиғини йошуруп жүрмәймән. 12 Мана силәр
аллибурун буларни көрүп чиқтиңлар; Силәр
немишкә ашундақ пүтүнләй қуруқ хияллиқ болуп
қалдиңлар? 13 Рәзил адәмләрниң Тәңри бекиткән
ақивити шундақки, Зораванларниң Һәммигә
Қадирдин алидиған несивиси шундақки: — 14 Униң
балилири көпәйсә, қиличлиниш үчүнла көпийиду;
Униң пәрзәнтлириниң нени йетишмәйду. 15
Униң өзидин кейин қалған адәмлири өлүм билән
беваситә дәпнә қилиниду, Буниң билән қалған тул
хотунлири матәм тутмайду. 16 У күмүчләрни топа-
чаңдәк жиғип догилисиму, Кийим-кечәкләрни
лайдәк көп жиғсиму, 17 Буларниң һәммисини
тәйярлисиму, Бирақ кийимләрни һәққанийлар
кийиду; Бигуналарму күмүчләрни бөлүшиду.
18 Униң ясиған өйи пәрванининиң ғозисидәк,
Үзүмзарниң күзәтчиси өзигә салған кәпидәк бош
болиду. 19 У бай болуп йетип дәм алғини билән,
Бирақ әң ахирқи қетим келидуки, Көзини ачқанда,
әнди түгәштим дәйду. 20 Вәһимиләр кәлкүндәк
бешиға келиду; Кәчтә қара қуюн уни чаңгилиға
алиду. 21 Шәриқ шамили уни учуруп кетиду;
Шиддәт билән уни орнидин елип жирақҗа етип
ташлайду. 22 Боран уни һеч айимай, бешиға
урулиду; У униң чаңгилидин қутулуш үчүн һә
дәп уруниду; 23 Бирақ [шамал] униңға қарап
чавак чалиду, Уни орнидин «уш-уш» қилип
қоғливетиду».

28 — «Шүбһисизки, күмүч тепилидиған канлар
бар, Алтунниң тавлинидиған өз орни бардур;
2 Төмүр болса йәр астидин қезивелиниду, Мис
болса таштин еритилип елиниду. 3 Инсанлар
[йәр астидики] қараңғулуққа чәк қойиду; У йәр
қәригичә чарлап жүрүп, Қараңғулуққа тәвә,
өлүмниң сайисидә турған ташларни издәйду.
4 У йәр йүзидикиләрдин жирақ җайда тик
болған қудуқни колайду; Мана шундақ адәм аяқ
басмайдиған, унтулған йәрләрдә улар арғамчини
тутуп бошлуқта пулаңлап жүрүду, Кишиләрдин
жирақта есилип туриду. 5 Ашлиқ чиқидиған йәр,
Тәкти коланғанда болсаялқундәк көрүниду; 6
Йәрдики ташлар арисидин көк яқутлар чиқиду,

Униңда алтун рудисиму бардур. 7 У йолни һеч
қандақ алғур қуш билмәйду, Һәтта сарниң көзиму
униңға йәтмигән. 8 Һакавур житқучларму у
йәрни һеч дәссәп бақмиған, Әшәддий ширму у
җайдин һеч қачан өтүп бақмиған. 9 Инсан балиси
қолини чақмақ тешиниң үстигә тәккүзиду, У
тағларни йилтизидин қомуриветиду. 10 Ташлар
арисидин у қаналларни чапиду; Шундақ қилип
униң көзи һәр хил қимматлик нәрсиләрни
көриду; 11 Йәр астидики еқинларни тешип
кәтмисун дәп уларни тосувалиду; Йошурун
нәрсиләрни у ашкарилайду. 12 Бирақ даналиқ
нәдин тепилар? Йорутулушниң макани нәдиду?
13 Инсан балилири униң қимматликлигини һеч
билмәс, У тирикләрниң зиминидин тепилмас. 14
[Йәр] теги: «Мәндә әмәс» дәйду, Деңиз болса: «Мән
биләнму биллә әмәстур» дәйду. 15 Даналиқни сап
алтун билән сетивалғили болмайду, Күмүчниму
униң билән бир таразида тартқили болмас.
16 Һәтта Офирда чиқидиған алтун, ақ һеқиқ
яки көк яқут биләнму бир таразида тартқили
болмайду. 17 Алтун вә хрусталъниму униң
билән селиштурғили болмайду, Есил алтун қача-
қучилар униң билән һеч алмаштурулмас. 18
У үнчә-марҗан, хрусталъни адәмниң есидин
чиқириду; Даналиқни елиш қизил яқутларни
елиштин әвзәлдур. 19 Ефиопийәдики сериқ
яқут униңға йәтмәс, Сериқ алтунму униң билән
бәслишәлмәйду. 20 Ундақта, даналиқ нәдин
тепилиду? Йорутулушниң макани нәдиду? 21
Чүнки у барлиқ һаят егилириниң көзидин
йошурулған, Асмандики учар-қанатлардинму
йошурун туриду. 22 Һалакәт вә өлүм пәқәтла:
«Униң шөһритидин хәвәр алдуқ» дәйду. 23
Униң маңған йолини чүшинидиған, Туридиған
йерини билидиған пәқәтла бир Худадур. 24
Чүнки Униң көзи йәрниң қәригичә йетиду, У
асманниң астидики барлиқ нәрсиләрни көриду.
25 У шамалларниң күчини таразиға салғанда,
[Дунияниң] сулирини өлчигәндә, 26 Ямғурларға
қанунийәт чүшүргинидә, Гүлдүрмаминиң
чақмиқиға йолини бекиткинидә, 27 У чағда
У даналиққа қарап уни баян қилған; Уни
нәмунә қилип бәлгүлигән; Шундақ, У униң баш-
айиғиға қарап чиқип, 28 Инсанға: «Мана, Рәбдин
қорқуш даналиқтур; Яманлиқтин жирақлишиш
йорутулуштур» — дегән».

29 Аюп баянини давамлаштуруп мундақ
деди: — 2 «Аһ, әһвалим илгәрки
айлардикидәк болсиди, Тәңри мәндин хәвәр алған
күнләрдикидәк болсиди! 3 У чағда Униң чириғи
бешимға нур чачқан, Униң йоруқлуғи билән
қараңғулуқтин өтүп кәткән болаттим! 4 Бу ишлар
мән қиран вақтимда, Йәни Тәңри чедиримда
маңа сирдаш [дост] болған вақитта болған еди! 5
Һәммигә Қадир мән билән биллә болған, Мениң
яш балилирим әтрапимда болған; 6 Мениң басқан
қәдәмлирим сериқ майға чөмүлгән; Йенимдики
таш мән үчүн зәйтун май дәрияси болуп аққан;
7 Шәһәр дәрвазисиға чиққан вақтимда, Кәң
мәйданда орнум тәйярланғанда, 8 Яшлар мени
көрүпла әйминип өзлирини чәткә алатти,
Қерилар болса орнидин туратти, 9 Шаһзадиләрму
гәптин тохтап, Қоли билән ағзини етивалатти. 10
Ақсүйәкләрму тиничлинип, Тилини таңлийиға
чапливалатти. 11 Қулақ сөзүмни аңлисила, маңа
бәхит тиләйтти, Көз мени көрсила маңа яхши
гувалиқ берәтти. 12 Чүнки мән маңа һимайә бол
дәп йелинған езилгүчиләрни, Панаһсиз қалған
житим-йесирларниму қутқузуп тураттим. 13
Һалак болай дегән киши маңа бәхит тиләйтти;
Мән тул хотунниң көңлини шатландуруп нахша
яңратқузаттим. 14 Мән һәққанийлиқни тон
қилип кийивалдим, У мени өз гәвдиси қилди.
Адаләтлигим маңа йепинча һәм сәллә болған. 15
Мән корға көз болаттим, Токурға пут болаттим.
16 Йоқсулларға ата болаттим, Маңа натонуш
кишиниң дәвасиниму тәкшүрүп чиқаттим. 17
Мән адаләтсизниң һиңгайған чишлирини чеқип
ташлайттим, Олҗисини чишлиридин елип
кетәттим. 18 Һәм: «Мениң күнлирим қумдәк
көп болуп, Өз угамда раһәт ичидә өлимән»
дәйттим; 19 Һәм: «Йилтизим суларғичә тартилип
бариду, Шәбнәм пүтүн кечичә шехимға чаплишип
ятиду; 20 Шөһритим һәрдайим мәндә йеңилинип
туриду, Қолумдики оқяйим һәрдайим йеңи болуп
туриду» дәйттим. 21 Адәмләр маңа қулақ салатти,
күтүп туратти; Несиһәтлирини аңлай дәп сүкүт
ичидә туратти. 22 Мән гәп қилғандин кейин улар
қайта гәп қилмайтти, Сөзлирим уларниң үстигә
шәбнәм болуп чүшәтти. 23 Улар ямғурларни
күткәндәк мени күтәтти, Кишиләр [вақтида яққан]
«кейинки ямғур»ни қарши алғандәк сөзлиримни
ағзини ечип ичәтти! 24 Үмүтсизләнгинидә мән

уларға қарап күлүмсирәйттим, Йүзүмдики нурни
улар йәргә чүшүрмәйтти. 25 Мән уларға йолини
таллап көрситип берәттим, Уларниң арисида
каттиваш болуп олтираттим, Қошунлири арисида
турған падишадәк яшайттим, Бирақ буниң билән
матәм тутидиғанларға тәсәлли йәткүзгүчиму
болаттим».

30 — «Бирақ һазир болса, яшлар мени мазақ
қилиду, Уларниң дадилирини һәтта падамни
бақидиған иштлар билән биллә ишләшкә йол
қоюшниму яман көрәттим. 2 Уларниң мағдури
кәткәндин кейин, Қолидики күч маңа немә
пайда йәткүзәлисун? 3 Йоқсузлуқ һәм ачлиқтин
йигләп кәткән, Улар узундин буян чөлдәрәп
кәткән дәшт-баяванда қуруқ йәрни ғажайду.
4 Улар әмән-шивақни чатқаллар арисидин
юлиду, Шумбуйиниң йилтизлириниму терип
өзлиригә нан қилиду. 5 Улар әл-жутлардин
һайдиветилгән болиду, Кишиләр уларни көрүпла
оғрини көргәндәк вақирап тиллайду. 6 Шуниң
билән улар сүрлүк жилғиларда қонуп, Ташлар
арисида, ғарлар ичидә яшашқа мәҗбур болиду.
7 Чатқаллиқ арисида улар һаңрап кетиду,
Тикәнләр астида улар дүгдийип олтиришиду; 8
Наданларниң, нам-абройисизларниң балилири,
Улар зиминдин сүртоқай һайдиветилгән. 9
Мән һазир болсам буларниң һәҗвий нахшиси,
Һәтта сөз-чөчикиниң дәстики болуп қалдим!
10 Улар мәндин нәпрәтлинип, Мәндин жирақ
туруп, Йүзүмгә түкүрүштинму янмайду. 11
Чүнки [Худа] мениң һаят риштимни үзүп, мени
жапаға чөмдүргән, Шуниң билән шу адәмләр
алдимда тизгинлирини еливәткән. 12 Оң йенимда
бир топ чүпрәндә яшлар орнидин туруп, Улар
путумни турған йеридин иштиривәтмәкчи, Улар
сепилимға һуҗум пәләмпәйлирини көтирип
туриду; 13 Улар йолумни бузуветиду, Уларниң
һеч йөләнчүки болмисиму, Һалакитимни илгири
сүрмәктә. 14 Улар сепилниң кәң бөсүк җайидин
бөсүп киргәндәк киришиду; Вәйранилигимдин
пайдилинип чоң ташлардәк домилап киришиду.
15 Вәһимиләр бурулуп мени өз нишани қилған;
Шуниң билән һөрмитим шамал өтүп йоқ
болғандәк һайдиветилди, Аватчилиғимму булут
өтүп кәткәндәк өтүп кәтти. 16 Һазир болса
җеним қачидин төкүлүп кәткәндәк; Азаплиқ
күнләр мени тутувалди. 17 Кечиләр болса, маңа
сүйәклиримгичә санҗимақта; Ағриқлирим мени
чишләп дәм алмайду. 18 [Ағриқлар] зор күчи
билән маңа кийим-кечигимдәк болди; Улар
көйнигимниң яқисидәк маңа чаплишивалди. 19
Худа мени сазлиққа ташливәткән, Мән топа-
чаңға вә күлгә охшаш болуп қалдим. 20 Мән
Саңа налә-пәряд көтәрмәктимән, Бирақ Сән
маңа җавап бәрмәйсән; Мән орнумдин турсам,
Сән пәқәтла маңа қарапла қойисән. 21 Сән
өзгирип маңа бир залим болдуң; Қолуңниң күчи
билән маңа зәрбә қиливатисән; 22 Сән мени
көтирип Шамалға миндүргәнсән; Боран-чапқунда
тәәллуқатимни йоқ қиливәткәнсән. 23 Чүнки
Сән мени ахирида өлүмгә, Йәни барлиқ һаят
егилириниң «жиғилиш өйи»гә кәлтүрүватисән.
24 У һалак қилған вақтида кишиләр налә-пәряд
көтәрсиму, У қолини узатқанда, дуаниң дәрвәқә
һеч қандақ нәтиҗиси йоқ; 25 Мән күнлири
тәс киши үчүн жиғлап [дуа қилған] әмәсму?
Намратлар үчүн җеним азапланмидиму? 26
Мән өзүм яхшилиқ күтүп жүргиним билән,
яманлиқ келип қалди; Нур күткиним билән,
қараңғулуқ кәлди. 27 Ичим қазандәк қайнап,
арамлиқ тапмайватиду; Азаплиқ күнләр маңа
йүзләнди. 28 Мән қуяш нурини көрмәйму
қаридап жүрмәктимән; Халайиқ арисида мән
орнумдин туруп, налә-пәряд көтиримән. 29
Мән чилбөриләргә қериндаш болуп қалдим,
Һувқушларниң һәмраһи болдум. 30 Терәм
қарийип мәндин ажрап кетиватиду, Сүйәклирим
қизиқтин көйүп кетиватиду. 31 Чилтаримдин
матәм мәрсийәси чиқиду, Нейимниң авази һаза
тутқучиларниң жиғисиға айлинип қалди».

31 «Мән көзүм билән әһдиләшкән; Шуниң
үчүн мән қандақму қизларға һәвәс қилип
көз ташлап жүрәй? 2 Ундақ қилсам үстүмдики
Тәңридин алидиған несивәм немә болар? Һәммигә
қадирдин алидиған мирасим немә болар? 3
Бу гунаниң нәтиҗиси һәққанийсизларға бала-
қаза әмәсму? Қәбиһлик қилғанларға күлпәт
әмәсму? 4 У мениң йоллиримни көрүп туриду
әмәсму? Һәр бир қәдәмлиримни санап туриду
әмәсму? 5 Әгәр сахтилиққа һәмраһ болуп
маңған болсам еди! Әгәр путум алдамчилиқ
билән биллә болушқа алдириған болса, 6 (Мән
адиллиқ мизаниға қоюлған болсам еди! Ундақта
Тәңри әйипсизлигимдин хәвәр алалайтти!) 7

Әгәр қедимим йолдин чиққан болса, көңлүм
көзүмгә әгишип маңған болса, Әгәр қолумға
һәр қандақ дағ чаплашқан болса, 8 Ундақта
мән териғанни башқа бириси йесун! Бихлирим
жулунуп ташливетилсун! 9 Әгәр қәлбим мәлум
бир аялдин аздурулған болса, Шу нийәттә
хошнамниң ишик алдида пайлап турған болсам,
10 Өз аялим башқиларниң түгминини тартидиған
күнгә қалсун, Башқилар уни аяқ асти қилсун.
11 Чүнки бу әшәддий номуслуқ гунадур; У
сорақчилар тәрипидин җазалиниши керәктур.
12 [Бу гуна] болса адәмни һалак қилғучи оттур;
У мениң барлиқ тапқанлиримни жулуп алған
болатти. 13 Әгәр қулумниң яки дедигимниң маңа
қарита әрзи болған болса, Уларниң дәвасини
көзүмгә илмиған болсам, 14 Ундақта Тәңри
мени сораққа тартишқа орнидин турғанда
қандақ қилимән? Әгәр У мәндин соал-сорақ
алимән дәп кәлсә, Мән Униңға қандақ җавап
беримән? 15 Мени балиятқуда апиридә қилғучи
уларниму апиридә қилған әмәсму. Мән билән
у иккимизни анилиримизниң балиятқусида
төрәлдүргүчи бир әмәсму? 16 Әгәр мискинләрни
өз арзу-үмүтлиридин тосқан болсам, Әгәр тул
хотунниң көз нурини қараңғулаштурған болсам,
17 Яки өзүмниң бир чишләм ненимни ялғуз
йегән болсам, Уни житим-йесир билән биллә
йемигән болсам 18 (Әмәлийәттә яш вақтимдин
тартип оғли ата билән биллә болғандәк уму мән
билән биллә турған еди, Апамниң қосиғидин
чиққандин тартипла тул хотунниң йөләнчүки
болуп кәлдим), 19 Әгәр кийим-кечәк кәмлигидин
һалак болай дегән биригә, Яки чапансиз бир
йоқсулға қарап олтарған болсам, 20 Әгәр униң
бәллири [кийимсиз қелип] маңа бәхит тилимигән
болса, Әгәр у қозилиримниң жуңида иссинмиған
болса, 21 Әгәр шәһәр дәрвазиси алдида «[Һөкүм
чиқарғанлар арисида] мениң йөләнчүкүм бар»
дәп, Житим-йесирларға зиянкәшлик қилишқа қол
көтәргән болсам, 22 Ундақта мүрәм тағиқидин
ажрилип чүшсун! Билигим үгисидин сунуп
кәтсун! 23 Чүнки Тәңри чүшүргән балаю-апәт мени
қорқунучқа салмақта еди, Униң һәйвитидин ундақ
ишларни қәтъий қилалмайттим. 24 Әгәр алтунға
ишинип уни өз таянчим қилған болсам, Яки сап
алтунға: «Йөләнчүкүмсән!» дегән болсам, 25 Әгәр
байлиқлирим зор болғанлиғидин, Яки қолум
алған ғәниймәттин шатлинип кәткән болсам,
26 Әгәр мән қуяшниң җуласини чачқанлиғини
көрүп, Яки айниң айдиңда маңғанлиғини көрүп,
27 Көңлүм астиртин аздурулған болса, Шундақла
[буларға чоқунуп] ағзим қолумни сөйгән болса,
28 Буму сорақчи алдида гуна дәп һесаплинатти,
Чүнки шундақ қилған болсам мән жуқурида
турғучи Тәңригә вапасизлиқ қилған болаттим. 29
Әгәр маңа нәпрәтләнгән кишиниң һалакитигә
қариғинимда шатлинип кәткән болсам, Бешиға
күлпәт чүшкәнлигидин хошал болған болсам — 30
(Әмәлийәттә у түгәшсун дәп қарғап, униң өлүмини
тиләп ағзимни гуна өткүзүшкә йол қоймиғанмән)
31 Әгәр чедиримдикиләр мән тоғрилиқ:
«Ғоҗайинимизниң дәстихинидин йәп тоюнмиған
қени ким бар?» демигән болса, 32 (Мусапирлардин
кочида қалғини әзәлдин йоқтур; Чүнки ишигимни
һәрдайим йолучиларға ечип кәлгәнмән) 33 Әгәр
Адәм атимиздәк итаәтсизликлиримни япқан,
Қәбиһлигимни көңлүмгә йошурған болсам,
34 Һәмдә шуниң үчүн пүткүл халайиқ алдида
униң ашкарилинишидин қорқуп жүргән болсам,
Җәмийәтниң кәмситишлири маңа вәһимә қилған
болса, Шуниң билән мән талаға чиқмай жүргән
болсам, ... 35 — Аһ, маңа қулақ салғучи бириси
болсиди! Мана, имзайимни қоюп берәй; Һәммигә
Қадир маңа җавап бәрсун! Рәқибим мениң
үстүмдин әрз язсун! 36 Шу әрзни зиммәмгә
артаттим әмәсму? Чоқум таҗлардәк бешимға
кийивалаттим. 37 Мән Униңға қәдәмлиримниң
пүтүн санини һесаплап берәттим; Шаһзадидәк
мән Униң алдиға бараттим. 38 Әгәр өз етизлирим
маңа қарши гува болуп чуқан көтәрсә, Униң
чүнәклири билән биргә жиғлашса, 39 Чүнки
чиқарған мевисини һәқ төлимәй йегән болсам,
Һәддигәрләрни һалсизландуруп нәпәсини
тохтатқан болсам, 40 Ундақта буғдайниң орнида
шумбуя өссун! Арпиниң орнида мәстәк өссун.
Мана шуниң билән [мән] Аюпниң сөзлири тамам
вәссалам!»

32 Шуниң билән бу үч киши Аюпқа җавап
бериштин тохтиди; чүнки улар Аюпниң
қаришида өзини һәққаний дәп тонуйдиғанлиғини
билди. 2 Андин Бузилиқ Рамниң аилисидин
болған Барахәлниң оғли Елиху исимлиқ жигитниң
ғәзиви қозғалди; униң ғәзиви Аюпқа қарита
қозғалди, чүнки у Худани әмәс, бәлки өзини

тоғра һесаплиған еди; 3 Униң ғәзиви Аюпниң
үч достлириғиму қаритилди, чүнки улар Аюпқа
рәддийә бәргидәк сөз тапалмай туруп, йәнила
уни гунакар дәп бекиткән еди. 4 Бирақ Елиху
болса Аюпқа җавап беришни күткән еди, чүнки
бу төртәйләнниң көргән күнлири өзидин көп
еди. 5 Елиху бу үч достниң ағзида һеч қандақ
җавави йоқлуғини көргәндин кейин, униң ғәзиви
қозғалди. 6 Шуниң билән Бузилиқ Барахәлниң
оғли Елиху еғиз ечип җававән мундақ деди: —
«Мән болсам яш, силәр болсаңлар яшанғансиләр;
Шундақ болғачқа мән тартинип, билгәнлиримни
силәргә аян қилиштин қорқуп кәлдим. 7 Мән:
«Йеши чоң болғанлар [авал] сөзлиши керәк;
Жиллар көпәйсә, адәмгә даналиқни үгитиду»,
дәп қарайттим; 8 Бирақ һәр бир инсанда
роһ бар; Һәммигә Қадирниң нәпәси уни әқил-
идраклиқ қилип йорутиду. 9 Лекин чоңларниң
дана болуши натайин; Қериларниң тоғра һөкүм
чиқаралишиму натайин. 10 Шуңа мән: «Маңа
қулақ селиңлар» дәймән, Мәнму өз билгинимни
баян әйләй. 11 Мана, силәр тоғра сөзләрни издәп
жүргиниңларда, Мән сөзлириңларни күткәнмән;
Силәрниң муназирәңларға қулақ салаттим; 12
Шундақ, силәргә чин көңлүмдин қулақ салдим;
Бирақ силәрдин һеч қайсиңлар Аюпқа рәддийә
бәрмидиңлар, Һеч қайсиңлар униң сөзлиригә
җавап берәлмидиңларки, 13 Силәр: «Һәқиқәтән
даналиқ таптуқ!» дейәлмәйсиләр; Инсан әмәс,
бәлки Тәңри униңға рәддийә қилиду. 14 Униң
җәңгә тизилған һуҗум сөзлири маңа қаритилған
әмәс; Һәм мән болсам силәрниң гәплириңлар
бойичә униңға җавап бәрмәймән 15 (Бу үчәйлән
һәйрануһәс болуп, қайта җавап беришмиди;
Һәммә сөз улардин учуп кәтти. 16 Мән күтүп
тураттим, чүнки улар гәп қилмиди, бәлки җим-
җит өрә туруп қайта җавап бәрмиди); 17 Әнди
өзүмниң нөвитидә мән җавап берәй, Мәнму
билгинимни көрситип берәй. 18 Чүнки дәйдиған
сөзлирим лиқ толди; Ичимдики Роһ маңа түрткә
болди; 19 Мана, қосиғим ечилмиған шарап
тулумиға охшайду; Йеңи шарап тулумлири
партлап кетидиғандәк партлайдиған болди. 20
Шуңа мән сөз қилип ичимни бошитай; Мән
ләвлиримни ечип җавап берәй. 21 Мән һеч
кимгә йүз-хатирә қилмаймән; Вә яки һеч адәмгә
хушамәт қилмаймән. 22 Мән хушамәт қилишни
үгәнмигәнмән; ундақ болидиған болса, Яратқучум
чоқум тезла мени елип кетиду».

33 «Әндиликтә, и Аюп, баянлиримға қулақ
салғайсән, Сөзлиримниң һәммисини аңлап
чиққайсән. 2 Мана һазир ләвлиримни ачтим,
Ағзимда тилим гәп қилиду. 3 Сөзлирим көңлүмдәк
дурус болиду, Ләвлирим сап болған тәлимни
баян қилиду. 4 Тәңриниң Роһи мени яратқан;
Һәммигә Қадирниң нәпәси мени җанландуриду. 5
Җававиң болса, маңа рәддийә бәргин; Сөзлириңни
алдимға сәпкә қоюп җәңгә тәйяр турғин! 6 Мана,
Тәңри алдида мән саңа охшаш бәндимән; Мәнму
лайдин шәкилләндүрүлүп ясалғанмән. 7 Бәрһәқ,
мән саңа һеч вәһимә салмақчи әмәсмән, Вә яки
мән салған жүк саңа бесим болмайду. 8 Сән
дәрвәқә қулиқимға гәп қилдиңки, Өз авазиң билән:
— 9 «Мән һеч итаәтсиз болмай пак болимән;
Мән сап, мәндә һеч гуна йоқ... 10 Мана, Худа
мәндин сәвәп тепип һуҗум қилиду, У мени
Өз дүшмини дәп қарайду; 11 У путлиримни
кишәнләргә салиду, Һәммә йоллиримни күзитип
жүриду» — дегәнлигиңни аңлидим. 12 Мана,
мән саңа җавап берәйки, Бу ишта гепиң тоғра
әмәс; Чүнки Тәңри инсандин улуқдур. 13 Сән
немишкә униң билән дәвалишип: — У Өзи қилған
ишлири тоғрилиқ һеч чүшәнчә бәрмәйду» дәп
жүрисән? 14 Чүнки Тәңри һәқиқәтән гәп қилиду;
Бир қетим, икки қетим, Лекин инсан буни
сәзмәйду; 15 Чүш көргәндә, кечидики ғайипанә
аламәттә, — (Қаттиқ уйқа инсанларни басқанда,
Яки орун-көрпилиридә үгдәк басқанда) — 16 —
Шу чағларда У инсанларниң қулиқини ачиду,
У уларға бәргән несиһәтни [уларниң жүригигә]
мөһүрләйду. 17 Униң мәхсити адәмләрни [яман]
йолидин яндуруштур, Инсанни тәкәббурлуқтин
сақлаштур; 18 Буниң билән [Худа] адәмниң
җенини көз йәтмәс һаңдин яндуруп, сақлайду,
униң һаятини қиличлиништин қоғдайду. 19 Яки
болмиса, у орун тутуп йетип қалғинида ағриқ
билән, Сүйәклирини өз-ара соқуштуруп беарам
қилиш билән, Тәрбийә қилиниду. 20 Шуниң
билән униң пүтүн вуҗуди таамдин нәпрәтлиниду,
Униң җени һәр хил назу-немәтләрдин қачиду.
21 Униң ети көздин йоқилип кетиду, Әслидә
көрүнмәйдиған сүйәклири бөртүп чиқиду. 22
Буниң билән җени көз йәтмәс һаңға йеқин келиду,
Һаяти һалак қилғучи пәриштиләргә йеқинлишиду;

23 Бирақ, әгәр униң билән бир тәрәптә туридиған
келиштүргүчи бир пәриштә болса, Йәни миңиниң
ичидә бириси болса, — Инсан балисиға тоғра
йолни көрситип беридиған келиштүргүчи болса,
24 Ундақта [Худа] униңға шәпқәт көрситип: «Уни
һаңдин чүшүп кетиштин қутқузуп қойғин, Чүнки
Мән нижат-қутулушқа капаләт алдим» — дәйду. 25
Буниң билән униң әтлири балилиқ вақтидикидин
юмран болиду; У яшлиғиға қайтиду. 26 У Тәңригә
дуа қилиду, У шәпқәт қилип уни қобул қилиду,
У хошал-хурам тәнтәнә қилип Униң дидарини
көриду, һәмдә [Худа] униң һәққанийлиғини өзигә
қайтуриду. 27 У адәмләр алдида күй ейтип: —
«Мән гуна қилдим, Тоғра йолни бурмилиғанмән,
Бирақ тегишлик җаза маңа берилмиди! 28 У
роһумни һаңға чүшүштин қутқузди, Җеним
нурни һозурлинип көриду» — дәйду. 29 Мана,
бу әмәлләрниң һәммисини Тәңри адәмни дәп,
Икки һәтта үч мәртәм аян қилиду, 30 Мәхсити
униң җенини һаңдин яндуруп қутқузуштур, Уни
һаятлиқ нури билән йорутуш үчүндур. 31 И Аюп,
маңа қулақ салғайсән; Үнүңни чиқарма, мән йәнә
сөз қилай. 32 Әгәр сөзлириң болса, маңа җавап
қиливәргин; Сөзлигин! Чүнки имканийәт болсила
мениң сени ақлиғум бар. 33 Болмиса, мениңкини
аңлап олтар; Сүкүт қилғин, мән саңа даналиқни
үгитип қояй».

34 Елиху йәнә җававән мундақ деди: — 2
«И данишмәнләр, сөзлиримни аңлаңлар, И
тәҗрибә-савақлиқ адәмләр, маңа қулақ селиңлар.
3 Еғиз таам тетип баққандәк, Қулақ сөзниң тәмини
синап бақиду. 4 Өзимиз үчүн неминиң тоғра
болидиғанлиғини байқап таллайли; Аримизда
неминиң яхши болидиғанлиғини биләйли! 5
Чүнки Аюп: «Мән һәққанийдурмән», Вә: «Тәңри
мениң һәққимни булап кәткән» — дәйду. 6 Йәнә
у: «Һәққимгә зиян йәткүзидиған, ялған гәпни
қилишим тоғриму? Һеч асийлиғим болмиғини
билән, маңа санҗилған оқ зәхмигә дава йоқ»
— дәйду, 7 Қени, Аюпқа охшайдиған ким бар?!
Униңға нисбәтән башқиларни һақарәтләш су
ичкәндәк аддий иштур. 8 У қәбиһлик қилғучиларға
һәмраһ болуп жүриду, У рәзилләр билән биллә
маңиду. 9 Чүнки у: «Адәм Худадин сөйүнсә,
Бу униңға һеч қандақ пайдиси йоқ» деди. 10
Шуңа, и данишмәнләр, маңа қулақ селиңлар;
Рәзиллик Тәңридин жирақта турсун! Яманлиқ
һәммигә Қадирдин нери болсун! 11 Чүнки У
адәмниң қилғанлирини өзигә қайтуриду, Һәр
бир адәмгә өз йоли бойичә тегишлик несивә
тапқузиду. 12 Дәрһәқиқәт, Тәңри һеч әскилик
қилмайду, Һәммигә Қадир һөкүмни һәргиз
бурмилимайду. 13 Ким Униңға йәр-зиминни
аманәт қилған? Ким Уни пүткүл җаһанни
башқурушқа тайинлиди? 14 У пәқәт көңлидә шу
нийәтни қилсила, Өзиниң Роһини һәм нәпәсини
Өзигә қайтурувалсила, 15 Шуан барлиқ әт егилири
биргә нәпәстин қалиду, Адәмләр топа-чаңға
қайтиду. 16 Сән данишмән болсаң, буни аңла!
Сөзлиримниң садасиға қулақ сал! 17 Адаләткә
өч болғучи һөкүм сүрәләмду? Сән «Һәммидин
Адил Болғучи»ни гунакар бекитәмсән?! 18 У болса
падишани: «Яримас!», Мөтивәрләрни: «Рәзилләр»
дегүчидур. 19 У нә әмирләргә һеч йүз-хатирә
қилмайду, Нә байларни кәмбәғәлләрдин жуқури
көрмәйду; Чүнки уларниң һәммисини У Өз
қоли билән яратқандур. 20 Көзни жумуп ачқичә
улар өтүп кетиду, Түн йеримида хәлиқләрму
тәвринип дуниядин кетиду; Адәмниң қолисиз
улуқлар елип кетилиду. 21 Чүнки Униң нәзәри
адәмниң йоллириниң үстидә туриду; У инсанниң
бар қәдәмлирини көрүп жүриду. 22 Шуңа
қәбиһлик қилғучиларға йошурунғидәк һеч
қараңғулуқ йоқтур, Һәтта өлүмниң сайисидиму
улар йошуруналмайду. 23 Чүнки Тәңри адәмләрни
алдиға һөкүм қилишқа кәлтүрүш үчүн, Уларни
узунғичә күзитип жүрүшиниң һаҗити йоқтур. 24
У күчлүкләрни тәкшүрүп олтармайла парә-парә
қиливетиду, Һәм башқиларни уларниң орниға
қойиду; 25 Чүнки уларниң қилғанлири униңға
ениқ туриду; У уларни кечидә өриветиду, шуниң
билән улар янҗилиду. 26 У яманларни халайиқ
алдида качатлиғандәк уларни уриду, 27 Чүнки
улар униңға әгишиштин баш тартқан, Униң
йоллиридин һеч бирини һеч әтиварлимиған.
28 Улар шундақ қилип мискинләрниң налә-
пәрядини Униң алдиға киргүзиду, Шуниң
билән У езилгүчиләрниң ялвурушини аңлайду.
29 У сүкүттә турса, ким ағринип қақшисун.
Мәйли әлдин, мәйли шәхстин болсун, Әгәр У
[шәпқитини көрсәтмәй] йүзини йошурувалса,
ким Уни көрәлисун? 30 Униң мәхсити ипласлар
һөкүмранлиқ қилмисун, Улар әл-әһлини дамиға
чүшүрмисун дегәнликтур. 31 Чүнки буниң билән

улардин бириси Тәңригә: «Мән тәкәббурлуқ
қилғанмән; Мән тоғрини йәнә бурмилимаймән; 32
Өзүм билмигинимни маңа үгитип қойғайсән; Мән
яманлиқ қилған болсам, мән қайта қилмаймән» —
десә, 33 Сән Униң бекиткинини рәт қилғанлиғиң
үчүн, У пәқәт сениң пикриң бойичила инсанниң
қилғанлирини Өзигә қайтуруши керәкму. Мән
әмәс, сән қарар қилишиң керәктур; Әнди
билгәнлириңни баян қилсаңчу! 34 Әқли бар
адәмләр болса, Гепимни аңлиған дана киши
болса: — 35 «Аюп саватсиздәк гәп қилди; Униң
сөзлиридә әқил-парасәттин әсәр йоқ» — дәйду.
36 Аюп рәзил адәмләрдәк җавап бәргәнлигидин,
Ахирғичә синалсун! 37 Чүнки у өз гунайиниң
үстигә йәнә асийлиқни қошиду; У аримизда
[аһанәт билән] чавак челип, Тәңригә қарши
сөзләрни көпәйтмәктә».

35 Елиху йәнила җавап берип мундақ деди: —
2 «Сән мошу гепиңни, йәни «һәққанийлиғим
Тәңриниңкидин үстүндур» дегиниңни тоғра
дәп қарамсән? 3 Шундақ болғанлиғи үчүн сән:
«Һәққанийлиқниң маңа немә пайдиси болсун?
Гуна қилмиғинимниң гуна қилғинимға қариғанда
артуқчилиғи нәдә?» дәп соридиң. 4 Өзүм сөзләр
билән саңа [җавап берәй], Саңа һәм сән билән
биллә болған үлпәтлириңгә җавап берәй; 5
Асманларға қарап баққин; Пәләктики булутларға
сәпсалғин; Улар сәндин жуқуридур. 6 Әгәр
гуна қилған болсаң, ундақта Тәңригә қайси
зиянкәшликни қилалайттиң? Җинайәтлириң
көпәйсиму, ундақта униңға қандақ зиянларни
салалар едиң? 7 Сән һәққаний болған тәғдирдиму,
Униңға немә берәләйттиң? У сениң қолуңдин
немиму алар-һә? 8 Сениң әскиликлириң пәқәт
сәндәк бир инсанғила, Һәққанийлиғиң болса
пәқәт инсан балилириғила тәсир қилиду, халас. 9
Адәмләр зулум көпийип кәткәнлигидин ялвуриду;
Күчлүкләрниң бесими түпәйлидин улар налә-
пәряд көтириду. 10 Бирақ һеч ким: «Кечиләрдә
инсанларға нахша ата қилғучи яратқучум Тәңрини
нәдин издишим керәк?» демәйду. 11 Униң
бизгә үгитидиғини йәр-зиминдики һайванларға
үгитидиғинидин көп, Һәм асмандики учар-
қанатларға үгитидиғинидин артуқ әмәсму?
12 Улар налә-пәряд көтириду, бирақ рәзил
адәмләрниң һакавурлуғиниң тәсири түпәйлидин,
Уни Худа иҗабәт қилмайду. 13 Бәрһәқ, Тәңри
қуруқ дуаға қулақ салмиған йәрдә, Һәммигә
Қадир мошуларға әһмийәт бәрмигән йәрдә, 14
Сән: «Мән Уни көрәлмәймән» десәң, [У қандақ
қулақ салсун]? Дәвайиң техи Униң алдида туриду,
Шуңа Уни күтүп турғин. 15 Бирақ У һазир
[товва қилиш пурсити берип], Өз ғәзивини техи
төкмигән әһвалда, Аюп өзиниң тәкәббурлуғини
билмәмдиғанду? 16 Чүнки Аюп қуруқ гәп үчүн
ағзини ачқан, У тутуруқсиз сөзләрни көпәйткән».

36 Елиху сөзини давамлаштуруп мундақ деди:
— 2 «Мени бирдәм сөзлигили қойсаң, Мән
йәнә Тәңригә вакалитән қилидиған сөзүмниң
барлиғини саңа аян қилимән. 3 Билимни
жирақлардин елип кәлтүримән, Адәмләрни
Яратқучимни һәққаний дәп һесаплайдиған
қилимән. 4 Мениң гепим һәқиқәтән ялған әмәстур;
Билими мукәммәл бириси сән билән биллә
болиду. 5 Мана, Тәңри дегән улуқдур, Бирақ
У һеч кимни кәмситмәйду; Униң чүшиниши
чоңқурдур, мәхситидә чиң туриду. 6 У яманларни
һаят сақлимайду; Бирақ езилгәнләр үчүн адаләт
жүргүзиду. 7 У һәққанийлардин көзини елип
кәтмәйду, Бәлки уларни мәңгүгә падишалар
билән тәхттә олтарғузиду, Шундақ қилип уларниң
мәртивиси үстүн болиду. 8 Вә әгәр улар
кишәнләнгән болса, Җапаниң асаритигә тутулған
болса, 9 Ундақта У уларға қилғанлирини, Уларниң
итаәтсизликлирини, Йәни уларниң көрәңләп
кәткәнлигини өзлиригә көрсәткән болиду. 10
Шуниң билән У қулақлирини тәрбийигә ечип
қойиду, Уларни яманлиқтин қайтишқа буйруйду.
11 Улар қулақ селип Униңға бойсунсила Улар
[қалған] күнлирини аватчилиқта, Җиллирини
хушлуқта өткүзиду. 12 Бирақ улар қулақ салмиса,
қиличлинип дуниядин кетиду, Билимсиз һалда
нәпәстин тохтап қалиду. 13 Бирақ көңлигә
ипласлиқни пүккәнләр йәнила адавәт сақлайду;
У уларға асарәт чүшүргәндиму улар йәнила
тилавәт қилмайду. 14 Улар яш турупла җан үзиду,
Уларниң һаяти бәччивазлар арисида түгәйду.
15 Бирақ У азап тартқучиларни азаплардин
болған тәрбийә арқилиқ қутқузиду, У улар
хар болған вақтида уларниң қулиқини ачиду.
16 У шундақ қилип сениму азарниң ағзидин
қистаңчилиғи йоқ кәң бир йәргә җәлип қилған
болатти; Ундақта дәстихиниң майға толдурулған
болатти. 17 Бирақ сән һазир яманларға қаритилған

тегишлик жазаларға толдурулғансән; Шуңа
[Худаниң] һөкүми һәм адалити сени тутувалди.
18 Ғәзивиңниң қайнап кетишиниң сени мазаққа
башлап қоюшидин һушяр бол; Ундақта һәтта
зор капаләтму сени қутқузалмайду. 19 Яки
байлиқлириң, Яки күчүңниң зор тиришишлири,
Өзүңни азап-оқубәттин нери қилаламду? 20 Кечигә
үмүт бағлима, Чүнки у чağда хәлиқ өз орнидин
йоқилип кетиду. 21 Һушяр бол, әскиликкә бурулуп
кәтмә; Чүнки сән [қәбиһликни] дәрдкә [сәвир
болушниң] орнида таллиғансән. 22 Мана, Тәңри
күч-қудрити түпәйлидин үстүндур; Униңдәк
үгәткүчи барму? 23 Ким Униңға маңидиған
йолни бекитип бәргән еди? Вә яки Униңға:
«Яман қилдиң?» дейишкә петиналайду? 24
Инсанлар тәбрикләйдиған Худаниң әмәллирини
улуқлашни унтума! 25 Һәммә адәм уларни
көргәндур; Инсан балилири жирақтин уларға
қарап туриду». 26 « — Бәрһәқ, Тәңри улуқдур, биз
Уни чүшинәлмәймиз, Униң жиллириниң санини
тәкшүрүп ениқлиғили болмайду. 27 Чүнки У суни
тамчилардин шүмүрүп чиқириду; Улар парға
айлинип андин ямғур болуп яғиду. 28 Шундақ
қилип асманлар [ямғурларни] қуюп берип, Инсан
балилири үстигә молчилиқ яғдуриду. 29 Бирақ
ким булутларниң тоқулушини, Униң [самави]
чедириниң гүмбүр-гүмбүр қилидиғанлиғини
чүшинәлисун? 30 Мана, У чақмиқи билән
әтрапини йоруқ қилиду, һәтта деңиз тәктиниму
йоруқ қилиду. 31 У булар арқилиқ хәлиқләр
үстидин һөкүм чиқириду; Һәм улар [арқилиқму]
мол ашлиқ бериду. 32 У қоллирини чақмақ
билән толдуриду, Униңға уридиған нишанни
буйруйду. 33 [Худаниң] гүлдүрмамиси униң
келидиғанлиғини елан қилиду; һәтта калиларму
сезип, уни елан қилиду.

37 Шундақ, жүригимму буни аңлап тәвринип
кетиватиду, Жүригим қепидин чиқип кетәй,
деди. 2 Мана аңлиғина! Униң һөкиригән авазини,
Униң ағзидин чиқиватқан гүлдүрмама авазини
аңла! 3 У авазини асман астидики пүткүл
йәргә, Чақмиқини йәрниң қәригичә йәткүзиду.
4 Чақмақтин кейин бир аваз һөкирәйду; Өз
һәйвитиниң авази билән у гүлдүрләйду, Авази
аңлиниши биләнла һеч аянмай чақмақлириниму
қоюветиду. 5 Тәңри авази билән карамәт
гүлдүрләйду, Биз чүшинәлмәйдиған нурғун
қалтис ишларни қилиду. 6 Чүнки у қарға: «Йәргә
яғ!», һәм һөл-йеғинға: «Күчлүк ямғур бол!» дәйду.
7 У барлиқ инсанни өзиниң яратқанлиғини билсун
дәп, һәммә адәмниң қолини булар билән тосуп
қойиду; 8 Явайи һайванлар өз угисиға кирип
кетиду, Өз қоналғусида турғузулиду. 9 Боран-
чапқун коһиқаптин келиду, Һәм соғ-зимистан
таратқучи шамаллардин келиду. 10 Тәңриниң
нәпәси билән муз һасил болиду; Бепаян сулар
қетип қалиду. 11 У йәнә қоюқ булутларға мол
нәмлик жүкләйду, У чақмақ көтиридиған булутни
кәң йейип қойиду. 12 Улар пүткүл йәр-зимин
йүзидә У буйруған ишни ижра қилиш үчүн, Униң
йолйоруқлири билән һәряққа бурулиду. 13 Яки
тәрбийә тайиғи болуши үчүн, Яки Өз дуниясиүчүн, Яки Өз рәһимдиллигини көрситиш үчүн У
[булутлирини] кәлтүриду. 14 И Аюп, буни аңлап
қой, Тәңриниң карамәт әмәллирини тонуп йетип
шүк тур. 15 Тәңриниң булутларни қандақ сәптә
турғузғанлиғини биләмсән? Униң булутиниң
чақмиқини қандақ чақтуридиғанлиғиниму
биләмсән? 16 Булутларниң қандақ қилип
бошлуқта муәлләқ туридиғанлиғини, Билими
мукәммәл Болғучиниң карамәтлирини биләмсән?
17 Һәй, Униң қандақ қилип йәр-зиминни
жәнуптики шамал билән тиничландуруп,
Сени кийим-кечигиңниң оттәк исситқинини
биләмсән? 18 Сән Униңға һәмраһ болуп асманни
худди қуюп чиқарған әйнәктәк, Мустәһкәм
қилип яйғанмидиң?! 19 Униңға немини
дейишимиз керәклигини бизгә үгитип қойғин!
Қараңғулуғимиз түпәйлидин биз дәвайимизни
жайида сәпкә қоялмаймиз. 20 Униңға «Мениң
Саңа гепим бар» дейиш яхшиму? Ундақ дегүчи
адәм жутулмай қалмайду! 21 Әнди шамаллар
келип булутларни тарқитиветиду, Бирақ булутлар
арисидики қуяш нуриға адәмләр беваситә қарап
туралмайду. Қуяшниң алтун рәңги шимал
тәрәптинму пәйда болиду; Тәңриниң һозурида
дәһшәтлик һәйвәт бардур. Һәммигә Қадирни
болса, биз Уни мөлчәрләлмәймиз; Қудрити
қалтистур, Униң адалити улуқ, һәқҗанийлиғи
чоңқур, Шуңа У адәмләргә зулум қилмайду. 24
Шуңа адәмләр Униңдин қорқиду; Көңлидә өзини
дана чағлайдиғанларға У һеч етивар қилмайду».

38 Андин Пәрвәрдигар қара қуюн ичидин Аюпқа
жавап берип мундақ деди: — 2 «Несиһәтни

тутуруқсиз сөзләр билән хирәләштүргән зади
ким? 3 Әркәктәк белиңни чиң бағла; Шунда Мән
сәндин сорай, Андин сән Мени хәвәрдар қил! 4 Мән
йәр-зиминни апиридә қилғинимда, сән зади нәдә
едиң? Буларни чүшәнгән болсаң, баян қиливәр.
5 Ким йәр-зиминниң өлчимини бекиткән? —
Сән буни билмәмсән? Ким униң үстигә тана
тартип өлчигән? 6 Таң сәһәрдики юлтузлар
биллә күй ейтишқан вақтида, Худаниң оғуллири
хошаллиқтин тәнтәнә қилишқан вақтида, Йәр-
зиминниң һуллири нәгә патурулған? Ким униң
бүҗәк тешини салған? 8 Балиятқудин чиққандәк,
деңиз сүйи бөсүп чиққанда, Ким уни дәрвазилар
ичигә бәнд қилған? 9 Мән булутни деңизниң
кийими қилғанда, Вә қап-қараңғуни униң закиси
қилғанда, 10 Мән униң үчүн пасил кәскән вақитта,
Уни чәкләп балдақларни һәм дәрвазиларни
салғанда, 11 Йәни униңға: «Мошу йәргичә барисән,
пасилдин өтмә, Сениң тәкәббур долқунлириң
мошу йәрдә тохтисун» дегәндә, сән нәдә едиң? 12
Сән туғулғандин бери сәһәрни «Чиқ» дәп буйруп
баққанмусән? Сән таң сәһәргә өзи чиқидиған
җайини көрсәткәнмусән? 13 Сән шундақ қилип
сәһәргә йәр йүзиниң қириниму йорутқузуп
һөкүм сүргүзүп, Шундақла рәзилләрни титритип
йәр-зиминдин қоғлатқузғанмусән? 14 Шуниң
билән йәр-зимин сеғиз лайға бесилған мөһүр
излиридәк өзгәртилиду; Кийгән кийимдәк һәммә
ениқ болиду; 15 Һәм шуниң билән рәзилләрниң
«нур»и улардин елип кетилиду; Көтирилгән
биләкләр сундурулиду. 16 Деңиздики булақларға
сәпәр қилип йәткәнмусән? Океанларниң
қәридә меңип баққанмусән? 17 Өлүмниң
дәрвазилири саңа ашкариланғанму? Өлүм
сайисиниң дәрвазилирини көргәнмусән? 18
Әқлиң йәр-зиминниң чоңлуғиға йәткәнму?
Һәммисини билгән болсаң ениқ баян қил! 19
Нур турушлуқ җайға баридиған йол нәдә?
Қараңғулуқниң болса, әслий орни нәдә? 20 Сән
[буни билип] уларни өз чегарасиға апираламсән?
Уларниң өйигә маңидиған йолларни билип
йетәләмсән? 21 Һәә, раст, сән билисән, чүнки
сән уларниң чағлиридин илгири туғулғансән,
Күнлириңниң сани дәрһәқиқәт көптин көптур!
22 Қар қачиланған ғәзниләргә кирип көрдүңму.
Мөлдүр амбирлиримиму көрүп бақтиңму? 23
Буларни азап-оқубәтлик заманға қалдурдум, Җәң
вә уруш күни үчүн тәйярлап қойдум. 24 Чақмақ
дегән қандақ йол билән йерилиду? Шәриқ шамили
йәр йүзидә қандақ йол билән тарқитилиду?
25 Ямғур кәлкүнининиң чүшидиған қанилини
чепип тәйярлиған кимду? Гүлдүрмаминиң
чақмиқи үчүн йол тәйярлиған кимду? 26
Шундақ қилип ямғур һеч адәм йоқ болған
йәр йүзигә, Һеч адәмзатсиз дәшт-баяванға
яғдурулмамду? 27 Шуниң билән чөлләшкән,
қурғақ тупрақлар қандурулиду, От-чөп бих
уруп көкләп чиқмамду? 28 Ямғурниң атиси
барму? Шәбнәмни ким туққанду? 29 Муз болса
кимниң балиятқусидин чиқиду? Асмандики
ақ қиравни болса ким дунияға кәлтүриду?
30 Шу чағда су қетип таштәк болиду, Чоңқур
деңизларниң йүзи қетип туташтурулиду. 31 «Кәлб
юлтузлар топи»ниң бағлимини бағлаламсән?
Орионниң риштилирини бошиталамсән? 32
«Он икки Зодиак юлтуз түркүмлири»ни өз
пәслидә елип чиқираламсән? «Чоң Ейиқ
түркүми»ни Күчүклири билән йетәкләләмсән? 33
Асманниң қанунийәтлирини билип йәткәнмусән?
Асманниң йәр үстигә сүридиған һөкүмлирини
сән бәлгүләп қойғанму? 34 Сән авазиңни көтирип
булутларғичә йәткүзүп, Ямғур яғдуруп өзүңни
қиян-ташқинларға бастураламсән? 35 Сән
чақмақларни буйруп өз йолиға маңдураламсән?
Униң билән улар: «Мана биз!» дәп саңа җавап
берәмду? 36 Адәмниң ич-бағриға даналиқ
беғишлап киргүзгән кимду? Әқилгә чүшиниш
қабилийитини бәргән кимду? 37 Булутларни
даналиқ билән санаған ким? Асманлардики
су тулумлирини төкидиған ким? 38 Буниң
билән топа-чаңларни қатуруп уюл қилдурған,
Чалмиларни бир-биригә чаплаштурғузған зади
ким? 39 «Чиши шир үчүн ов овлап җүрәмсән,
Шир күчүклириниң иштиһасини қандурамсән?
40 Улар угилирида зоңзийип җүргән вақтида,
Чатқаллиқ ичидә туруп қапқан қоюп, [сән уларға
олҗа берәләмсән]? 41 Йеми кәмчил болуп,
езип кетип жираққа кетип қалғанда, Балилири
Тәңригә илтиҗа қилип налә-пәряд көтәргәндә, Тағ
қарғилири һәм балилири үчүн йәмни тәминлигән
кимду?

39 Сән тағдики явайи өшкиләрниң қачан
туғидиғанлиғини биләмсән? Җәрәнләрниң
балилиғанлиғини күзитип баққанмусән? 2

Уларниң боғаз болғили нәччә ай болғанлиғини
саналамсән? Уларниң балилайдиған вақтидин
хәвириң барму? 3 Улар қәддини пүкүп, йетип
балилирини туғиду, Улар өзидики толғақни
чиқирип ташлайду; 4 Уларниң балилири
күчлинип йетилиду, Улар далада өсүп, [анисиниң]
йенидин чиқип қайтип кәлмәйду. 5 Явайи
ешәкни далаға қоюветип әркинликкә чиқарған
ким? Шаш ешәкниң нохтилирини йешивәткән
ким? 6 Чөл-баяванни униң өйи қилғанмән,
Шорлуқниму униң туралғуси қилғанмән. 7 У
шәһәрниң қийқас-сүрәнлиридин жирақ туруп
уни мазақ қилиду; У ешәкчиниң вақиришиниму
аңлимайду. 8 У тағларни өз яйлиғим дәп кезиду,
Шу йәрдики һәммә гүл-гияни издәп жүриду.
9 Явайи кала болса хизмитиңгә киришкә рази
боламду? Сениң оқуруңниң йенида турушқа
унамду? 10 Явайи калини тана билән бағлап,
тапқа чүшүрәләмсән?! У саңа әгишип җилғиларда
меңип тирна тартамду? 11 Униң күчи зор
болғанлиғи үчүн униңға тайинамсән? Әмгигиңни
униңға аманәт қиламсән? 12 Данлириңни
өйгә көтирип әкилишни униңға тапшурамсән?
«[Данлиримни] хаминимға жиғиштуриду» дәп
униңға ишәнәмсән? 13 Төгиқуш қанатлирини
шатлиқ билән қақиду, Бирақ булар ләйләкниң
қанат учлири һәм пәйлиригә йетәмду? 14 У
тухумлирини йәргә ташлап қойиду, Тухумлирим
топида исситилсун, дәйду. 15 Уларниң тәсадипий
дәссилип янҗилидиғанлиғини, Далидики
бирәр һайванниң асанла уларни дәссәп-
чәйләйдиғанлиғини унтуйду. 16 Балилирини
өзиниң әмәстәк бағрини қаттиқ қилиду; Униң
туғутиниң әҗри бекарға кетиду, Бирақ у
писәнт қилмиғандәк туриду. 17 Чүнки Тәңри
уни кам әқил қилған, Униңға даналиқни
бәрмигән. 18 Һалбуки, у жүгүрүш алдида
мәйдисини жуқуриға көтәргинидә, Ат һәм
атлиқларни кәмситип мазақ қилиду. 19 Сән
атқа күч бәғишлиғанмидиң? Сән униң бойниға
йәлпүнүп туридиған яйлини кийгүзгәнмидиң?
20 Сән уни һәйвәтлик пурқушлири билән
адәмни қорқутидиған, Чекәткидәк сәкрәйдиған
қилаламсән? 21 У әшәддийлик билән йәр татилап-
зохчуп, Өз күчидин шатлинип кетиду, Қураллиқ
қошун билән җәң қилишқа атлиниду. 22 У
қорқунучқа нисбәтән күлүпла қойиду, Һеч
немидин қорқмайду; Қиличниң бисидин у
янмайду. 23 Оқдан, җулалиқ нәйзә, Гөрзиму
униң йенида шарақшийду, 24 У йәрни аччиқ
һәм ғәзәп билән жутуветиду, [Җәң] канайини
бир аңлапла һаяҗанлинип қин-қиниға патмай
кетиду. 25 Канайларниң авази биләнла у: «Айһай!»
дәйду, У җәңни жирақтин пурап болиду. У
сәркәрдиләрниң товлашлирини, җәңчиләрниң
вақирашлирини хошаллиқ билән аңлайду. 26
Сар сениң әқлиң билән учамду, Қанатлирини
җәнупқа қарап керәмду? 27 Бүркүт буйруғуң
билән жуқуриға пәрваз қилип көтириләмду,
Угисини жуқуриға саламду? 28 У қорам ташниң
үстидә маканлишиду, У тағниң чоққисиға қониду,
Тик қияниму туралғуси қилиду. 29 Шу йәрдин
у овни пайлап байқивалиду, Көзлири жирақ-
жирақларни күзитиду. 30 Униң балилири қан
шорайду; Өлтүрүлгәнләр нәдә болса, у шу йәрдә
болиду».

40 Пәрвәрдигар Аюпқа йәнә җававән: — 2
«Һәммигә Қадир билән дәвалашидиған
киши униңға тәрбийә қилмақчиму? Тәңрини
әйиплигүчи киши җавап бәрсун!» — деди. 3
Аюп болса Пәрвәрдигарға җававән: — 4 «Мана,
мән һеч немигә яримаймән; Саңа қандақ җавап
берәләймән? Қолум билән ағзимни етип гәптин
қалай; 5 Бир қетим дедим, мән йәнә җавап
бәрмәймән; Шундақ, икки қетим десәм мән қайта
сөзлимәймән» — деди. 6 Андин Пәрвәрдигар
қара қуюн ичидин Аюпқа җавап берип мундақ
деди: — 7 «Әркәктәк белиңни чиң бағла,
Андин Мән сәндин сорай; Сән Мени хәвәрдар
қилғин. 8 Сән дәрвәқә Мениң һөкүмимни
пүтүнләй бекарға кәткүзмәкчимусән? Сән өзүңни
һәққаний қилимән дәп, Мени натоғра дәп
әйиплимәкчимусән? 9 Сениң Тәңриниң билигидәк
[күчлүк] бир билигиң барму? Сән Униңдәк аваз
билән гүлдүрләләмсән? 10 Қени, һазир өзүңни
шан-шәрәп һәм салапәт билән безивал! Һәйвәт
һәм көркәмлик билән өзүңни кийиндүрүп, 11
Ғәзивиңниң қәһрини чечип ташлиғин, Шуниң
билән һәр бир тәкәббурниң көзигә тикилип
қарап, Андин уни пәсләштүргин. 12 Раст, һәр
бир тәкәббурниң көзигә тикилип қарап, Андин
уни бойсундурғин, Рәзилләрни өз орнида дәссәп
йәр билән йәксан қил! 13 Уларни биргә топиға
көмүп қой, Йошурун җайда уларниң йүзлирини

кепән билән етип қойғин; 14 Шундақ қилалисаң,
Мән сени етирап қилип махтаймәнки, «Оң қолуң
өзүңни қутқузиду!». 15 Мән сениң билән тәң
яратқан бегемотни көрүп қой; У калидәк от-чөп
йәйду. 16 Мана, униң белидики күчини, Қосақ
мускуллиридики қудритини һазир көрүп қой!
17 У қуйруғини кедир дәриғидәк егиду, Униң
йотилиридики сиңирлири бир-биригә чиң тоқуп
қоюлған. 18 Униң сүйәклири мис турубидәктур,
Пут-қоллири төмүр чоқмақларға охшайду. 19
У Тәңри яратқан җаниварларниң бешидур,
Пәқәт униң Яратқучисила униңға Өз қиличини
йеқинлаштуралайду. 20 Тағлар униңға йемәклик
тәминләйду; У йәрдә униң йенида даладики
һәр бир һайванлар ойнайду. 21 У сәдәпгүл
дәрәқлигиниң астида ятиду, Қомушлуқ һәм
сазлиқниң салқинида ятиду. 22 Сәдәпгүллүкләр
өз сайиси билән уни япиду; Өстәңдики таллар
уни орап туриду. 23 Қара, дәрия тешип кетиду,
бирақ у һеч һодуқмайду; Һәтта Иордандәк бир
дәрияму униң ағзиға өркәшләп урулсиму, йәнила
хатирҗәм туриверидү. 24 Униң алдиға берип уни
тутқили боламду? Уни тутуп, андин бурнини
тешип чүлүк өткүзгили боламду?

41 Левиатанни қармақ билән тарталамсән? Униң
тилини арғамча билән [бағлап] басаламсән?
2 Униң бурниға қомуш чүлүкни киргөзәләмсән?
Униң еңигини төмүр нәйзә билән тешәләмсән?
3 У саңа арқа-арқидин илтиҗа қиламду? Яки
саңа мулайимлиқ билән сөз қиламду? 4 У
сән билән әһдә түзүп, Шуниң билән сән уни
мәңгү малай сүпитидә қобул қилаламсән? 5
Сән уни қушқачни ойнатқандәк ойнитамсән?
Дедәклириңниң һозури үчүн уни бағлап қоямсән?
6 Тиҗарәтчиләр униң үстидә содилишамду? Уни
содигәрләргә бөлүштүрүп берәмду? 7 Сән униң
пүткүл терисигә атарнәйзини санҗаламсән? Униң
бешиға чаңгак билән санҗаламсән?! 8 Қолуңни
униңға бирла тәккүзгәндин кейин, Бу җәңни
әсләп иккинчи ундақ қилғучи болмайсән! 9
Мана, «[уни бойсундуримән]» дегән һәр қандақ
үмүт беһудиликтур; Һәтта уни бир көрүпла,
үмүтсизлинип йәргә қарап қалиду әмәсму?
10 Униң җениға тегишкә петиналайдиған һеч
ким йоқтур; Ундақта Мениң алдимда турмақчи
болған кимдур? 11 Асман астидики һәммә
нәрсә Мениң турса, Мениң алдимға ким келип
«маңа тегишлигини бәргинә» дәп баққан екән,
Мән униңға қайтурушқа тегишликму? 12
[Левиатанниң] әзалири, Униң зор күчи, Униң
түзүлүшиниң гөзәллиги тоғрилиқ, Мән сүкүт
қилип туралмаймән. 13 Ким униң савутлуқ
тонини салдуруветалисун? Ким униң қош
еңиги ичигә киривалалисун? 14 Ким униң
йүз дәрвазилирини ачалалисун? Униң чишлири
әтрапида вәһимә ятиду. 15 Қасирақлириниң
сәплири униң пәхридур, Улар бир-биригә
чиң чаплаштурулғанки, 16 Бир-биригә шамал
кирмәс йеқин туриду. 17 Уларниң һәр бири
өз һәмраһлириға чаплашқандур; Бир-биригә
зич йепиштурулған, һеч айрилмастур. 18
Униң чүшкүрүшлиридин нур чақнайду, Униң
көзлири сәһәрдики қапақтәктур. 19 Униң
ағзидин отлар чиқип туриду; От учқунлири
сәкрәп чиқиду. 20 Қомуш гүлханға қойған
қайнаватқан қазандин чиққан һордәк, Униң
бурун төшүгидин түтүн чиқип туриду; 21
Униң нәпәси көмүрләрни туташтуриду, Униң
ағзидин бир ялқун чиқиду. 22 Бойнида зор күч
ятиду, Вәһимә униң алдида сәкришип ойнайду.
23 Униң әтлири қат-қат бирләштүрүлүп чиң
туриду; Үстидики [қасирақлири] йепиштурулуп,
мидирлимай туриду. 24 Униң жүриги бәәйни
таштәк мустәһкәм туриду, Һәтта түгмәнниң асти
тешидәк мәзмут туриду. 25 У орнидин қозғалса,
палванларму қорқуп қалиду; Униң толғинип
шавқунлишидин алақзадә болуп кетиду. 26 Бириси
қилични униңға тәккүзсиму, һеч үнүми йоқ;
Нәйзә, атарнәйзә вә яки чаңгақ болсиму бәрибир
үнүмсиздур. 27 У төмүрни самандәк, Мисни пор
яғачтәк чағлайду. 28 Оқя болса уни қорқитип
қачқузалмайду; Салға ташлири униң алдида
пахалға айлиниду. 29 Тоқмақларму пахалдәк
һеч немә һесапланмайду; У нәйзә-шәшбәрниң
тәңлинишигә қарап күлүп қойиду. 30 Униң
асти қисми болса өткүр сапал парчилиридур;
У лай үстигә чоң тирна билән татилиғандәк
из қалдуриду. 31 У деңиз-океанларни қазандәк
қайнитиветиду; У деңизни қазандики мәлһәмдәк
варақшитиду; 32 У маңса маңған йоли пақирайду;
Адәм [бужғунларни көрүп] чоңқур деңизни
аппақ чачлиқ бовай дәп ойлап қалиду. 33 Йәр
йүзидә униң тәңдиши йоқтур, У һеч қорқмас
яритилған. 34 У бүйүкләрниң һәр қандиқиға

[җүръәт билән] нәзәр селип, қорқмайду; У барлиқ
мәғрур һайванларниң падишасидур».

42 Аюп Пәрвәрдигарға җавап берип мундақ деди:
— 2 «Һәммә ишни қилалайдиғиниңни, һәр
қандақ муддиаңни тосивалғили болмайдиғинини
билдим! 3 «Несиһәтни тутуруқсиз сөзләр
билән хирәләштүргән ким?» Бәрһәқ, мән өзүм
чүшәнмигән ишларни дедим, Мән әқлим
йәтмәйдиған тилсимат ишларни ейттим. 4 Аңлап
баққайсән, сөзләп берәй; Мән Сәндин сорай, Сән
мени хәвәрдар қилғайсән. 5 Мән қулиқим арқилиқ
хәвириңни аңлиғанмән, Бирақ һазир көзүм Сени
көриватиду. 6 Шуниң үчүн мән өз-өзүмдин
нәпрәтлинимән, Шуниң билән топа-чаңлар вә
күлләр арисида товва қилдим». 7 Пәрвәрдигар
Аюпқа бу сөзләрни қилғандин кейин шундақ
болдики, Пәрвәрдигар Теманлиқ Елифазға мундақ
деди: — «Мениң ғәзивим саңа һәм икки достуңға
қарап қозғалди; чүнки силәр Мениң тоғрамда Өз
қулум Аюп тоғра сөзлигәндәк сөзлимидиңлар.
8 Бирақ һазир өзүңлар үчүн йәттә топақ һәм
йәттә қочқарни елип, қулум Аюпниң йениға
берип, өз-өзүңлар үчүн көйдүрмә қурбанлиқ
сунуңлар; қулум Аюп силәр үчүн дуа қилиду;
чүнки Мән уни қобул қилимән; болмиса, Мән өз
наданлиқлириңларни өзүңларға қайтуруп берәй;
чүнки силәр Мениң тоғрамда қулум Аюп тоғра
сөзлигәндәк тоғра сөзлимидиңлар». 9 Шуниң
билән Теманлиқ Елифаз, Шухалиқ Билдад вә
Нааматлиқ Зофар үчәйлән берип Пәрвәрдигар
уларға дегинидәк қилди; һәмдә Пәрвәрдигар
Аюпниң дуасини қобул қилди. 10 Шуниң билән
Аюп достлири үчүн дуа қиливиди, Пәрвәрдигар
уни азап-қийинчилиқлиридин қайтуруп, әслигә
кәлтүрди; Пәрвәрдигар Аюпқа бурунқидин икки
һәссә көп бәрди. 11 Шуниң билән униң барлиқ
ака-ука, ача-сиңил вә униңға илгири дост-
ағинә болғанларниң һәммиси униң йениға
кәлди. Улар униң өйидә олтирип униң билән
биллә тамақланди; униңға һесдашлиқ қилишип,
Пәрвәрдигар униңға кәлтүргән барлиқ азап-
оқубәтләр тоғрисида тәсәлли беришти; һәмдә һәр
бир адәм униңға бир тәңгидин көмүш, бирдин
алтун һалқа беришти. 12 Пәрвәрдигар Аюпқа
кейинки күнлиридә бурунқидин көпрәк бәхит-
берикәт ата қилди; униң он төрт миң қойи, алтә
миң төгиси, бир миң қошлуқ калиси, бир миң
мада ешиги бар болди. 13 Униңдин йәнә йәттә оғул,
үч қиз туғулди. 14 У қизлириниң биринчисиниң
исмини «Йемимаһ», иккинчисиниң исмини
«Кәзийә», үчинчисиниң исмини «Кәрән-хапуқ»
дәп қойди. 15 Пүткүл зиминда Аюпниң қизлиридәк
шунчә гөзәл қизларни тапқили болмайтти; атиси
уларни ака-укилири билән охшаш мирасхор
қилди. 16 Бу ишлардин кейин Аюп бир йүз
қириқ жил яшап, өз оғуллирини, оғуллириниң
оғуллирини, һәтта төртинчи әвлатқичә, йәни
әврилириниму көргән. 17 Шуниң билән Аюп
яшинип, күнлиридин қанаәт тепип аләмдин өтти.

Зәбур

1 Рәзилләрниң гепи бойичә маңмайдиған,
Гунакарларниң йолида турмайдиған, Мәсқирә
қилғучиниң орнида олтармайдиған адәм бәхит
тапур! 2 Униң хурсәнлиги пәқәт Пәрвәрдигарниң
тәврат-қанунидилидур; У Пәрвәрдигарниң
қанунини кечә-күндүз сеғинип ойлайду. 3 У худди
ериқ бойиға тикилгән, Өз пәслидә мевисини
беридиған, Йопурмақлири солашмайдиған
дәрәқтәктур; У немила қилса ронақ тапиду. 4 Рәзил
адәмләр болса ундақ болмас; Улар худди шамал
учуриватқән тозандәктур. 5 Шуниң үчүн рәзилләр
сорақ күнидә тик туралмайду, Гунакарлар
һәққанийларниң җамаитидә һеч бешини
көтирип туралмайду. 6 Чүнки Пәрвәрдигар
һәққанийларниң йолини көңлигә пүккән;
Рәзилләрниң йоли болса йоқилиду.

2 Әлләр немишкә чуқан салиду? Немә үчүн
хәлиқләр бекардин-бекар сүйқәст ойлайду?
2 Дуниядики падишалар сәпкә тизилип,
Әмәлдарлар қара нийәт әйлишип, Пәрвәрдигар
вә Униң Мәсиһи билән қаршилишип: — 3
«Уларниң чәклимилирини чөрүветәйли, Уларниң
асарәтлирини бузуп ташлайли!» — дейишиду. 4
Асманда олтарғучи күлиду, Рәб уларни мазақ
қилиду; 5 Һәм аччиғида уларға сөзләп, Қәһри
билән уларни вәһимигә селип: — 6 «Өзүм
болсам Зионда, йәни муқәддәс теғимда, Өзүм
мәсиһ қилған падишани тиклидим». 7 «Мән
[әрштики] пәрманни җакалайманки, Пәрвәрдигар
маңа: — «Сән Мениң оғлум; Өзүм сени бүгүнки
күндә туғулдурдум; 8 Мәндин сора, Мән саңа
мирас болушқа әлләрни, Тәәллуғуң болушқа
йәр йүзини чәт-чәтлиригичә беримән; 9 Сән
төмүр таяқ билән уларни битчит қиливетисән;
Сапал чинини кукум-талқан қилғандәк, сән
уларни парә-парә қиливетисән» — деди». 10 Әнди,
һәй падишалар, әқилдар болуңлар! Җаһандики
сорақчилар савақ елиңлар; 11 Пәрвәрдигардин
қорқуш билән униң хизмитидә болуңлар; Титрәк
ичидә хошаллиниңлар! 12 Оғулниң ғәзивиниң
қозғалмаслиғи үчүн, Уни сөйүңлар; Чүнки
униң ғәзиви сәлла қайниса, Йолуңлардила
һалак болисиләр; Униңға таянғанлар нәқәдәр
бәхитликтур!

3 Давут өз оғли Абшаломдин қечип жүргән
күнләрдә язған күй: — И Пәрвәрдигар, мени
қиставатқанлар нәқәдәр көпийип кәткән, Мән
билән қаршилишиватқанлар немидегән көп! 2
Нурғунлар мән тоғрилиқ: — «Худадин униңға һеч
ниҗат йоқтур!» дейишиватиду. (Селаһ) 3 Бирақ
Сән, и Пәрвәрдигар, әтрапимдики қалқандурсән;
Шан-шәривим һәм бешимни йөлигүчидурсән! 4
Авазим билән мән Пәрвәрдигарға нида қилимән,
У муқәддәс теғидин иҗабәт бериду. (Селаһ) 5
Мән болсам яттим, ухлидим; Ойғандим, чүнки
Пәрвәрдигар маңа яр-йөләк болиду. 6 Мени
қоршап сәп түзгән түмәнлигән адәмләр болсиму,
Мән улардин қорқмаймән! 7 И Пәрвәрдигар,
орнуңдин тур! Мени қутқуз, и Худайим! Мениң
барлиқ дүшмәнлиримниң тәстикигә салғайсән;
Рәзилләрниң чишлирини чеқиватқәйсән! 8
Ниҗатлиқ болса Пәрвәрдигардиндур; Бәрикитиң
Өз хәлқиңдә болсун! (Селаһ)

4 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ
сазлар билән оқулсун дәп, Давут язған
күй. — Мән нида қилғинимда, маңа җавап
бәргәйсән, И маңа һәққанийлиғим ата қилғучи
Худа! Бесим астида қалғанда Сән мени
кәңричиликкә чиқардиң; Маңа меһри-шәпқәт
көрситип, дуайимни аңла! 2 И инсан балилири,
силәр мениң шан-шәривимни қачанғичә
аһанәткә қалдурисиләр? Қачанғичә беһудиликни
сөйүп, Ялғанни издәп жүрисиләр? (Селаһ) 3
Бирақ шуни билип қоюңларки, Пәрвәрдигар
ихласмәнләрни Өзигә хас қилған; Мән Униңға
нида қилғинимда, Пәрвәрдигар аңлайду. 4
Аччиғиңларға берилип, гуна қилмаңлар; Өз
орнуңларда йетип, қәлбиңларда чоңқур ойлинип,
Сүкүт қилиңлар. (Селаһ) 5 Һәққанийлиқ билән
қурбанлиқларни қилиңлар, Вә Пәрвәрдигарға
тайиниңлар. 6 Көп хәлиқ: — «Ким бизгә
яхшилиқ көрситәлисун?» — дәп соримақта;
Җамалиңниң нури үстимизгә чүшсун, и
Пәрвәрдигар! 7 Ашлиқ вә йеңи шараплири
молчилиқ болғанларниң хошаллиғидинму,
Мениң қәлбимни бәкрәк хошаллиққа толдурдуң.
8 Мән ятай, һәм хатирҗәмликтә ухливалай; Чүнки
мени бехәтәрликтә яшатқучи пәқәтла Сән, и
Пәрвәрдигар!

5 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, нәйләр
билән оқулсун дәп, Давут язған күй: — Мениң
сөзлиримгә қулақ салғайсән, и Пәрвәрдигар,
Мениң аһлиримға көңүл бөлгәйсән. 2 Көтәргән
пәрядлиримни аңла, мениң Падишасим, мениң
Худайим, Чүнки саңила дуа қилимән. 3 И
Пәрвәрдигар, сәһәрдә Сән авазимни аңлайсән; Мән
сәһәрдә өзүмни Саңа қаритимән, Жуқириға көз
тикимән. 4 Чүнки Сән рәзилликтин һозур алғучи
илаһ әмәсдурсән; Яманлиқ һәргиз Сән билән
биллә турмайду. 5 Почи-тәкәббурлар көзүң алдида
туралмайду; Қәбиһлик қилғучиларниң һәммиси
Саңа жиркиничликтур. 6 Ялған сөзлигүчиләрниң
һәммисини һалак қилисән; Пәрвәрдигар қанхор,
алдамчи кишиләргә нәпрәт қилур. 7 Бирақ мән
болсам, меһри-шәпқитиңниң кәңричилигидин
өйүңгә киримән; Саңа болған әймиништин
муқәддәс ибадәтханаңға қарап сәждә қилимән; 8
Мени өч көргәнләр түпәйлидин Өз һәққанийлиғиң
билән мени йетәклигәйсән, и Пәрвәрдигар;
Йолуңни алдимда түз қилғин. 9 Чүнки уларниң
ағзида һеч қандақ сәмимийлик йоқтур; Уларниң
ички дунияси болса пасиқлиқтур, Уларниң
галлири ечилған қәбирдәк сесиқтур, Улар
тили билән хушамәт қиливатиду. 10 Уларниң
гунайини бекиткәйсән, и Худа; Улар өз планлири
билән өзлири моллақ атсун; Уларни өзлириниң
нурғунлиған итаәтсизликлири билән һайдап
чиқарғайсән; Чүнки улар Саңа асийлиқ қилди. 11
Шундақ қилғанда Саңа таянғанларниң һәммиси
шатлиниду; Улар мәңгү шатлиқ билән тәнтәнә
қилиду; Сән уларни қоғдайсән; Сениң намиңни
сөйгәнләр сениңдин яйрайду. 12 Чүнки Сән, и
Пәрвәрдигар, һәққаний адәмгә бәхит ата қилисән;
Уни шапаитиң билән қалқан кәби орайсән.

6 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ
сазлар һәм сәккиз тарлиқ арфа билән оқулсун
дәп, Давут язған күй: — Пәрвәрдигар, ғәзивиң
тутқанда мени әйиплимә; Қәһриң кәлгәндә мени
әдәплимә. 2 Маңа шапаәт қилғин, и Пәрвәрдигар,
чүнки мән зәиплишип кәттим; И Пәрвәрдигар,
мени сақайтқин, чүнки мениң устиханлирим
вәһимигә чүшти. 3 Мениң җеним дәһшәтлик
дәккә-дүккигә чүшти; И Пәрвәрдигар, қачанғичә
шундақ болиду? 4 Йенимға қайт, и Пәрвәрдигар,
җенимни азат қилғайсән, Өзгәрмәс муһәббитиң
үчүн мени қутқузғин. 5 Чүнки өлүмдә болса
Саңа сеғинишлар йоқ; Тәһтисарада ким Саңа
тәшәккүрләрни ейтсун? (Sheol h7585) 6 Мениң
уһ тартишлиримдин мағдурум қалмиди; Түн
бойи орун-көрпәмни көлчәк қилимән; Яшлирим
билән каривитимни чөктүримән. 7 Дәрдләрдин
көзүм хирәлишип кәтти; Барлиқ күшәндилирим
түпәйлидин көзүм кардин чиқиватиду. 8 И
қәбиһлик қилғучилар, һәммиңлар мәндин нери
болуңлар; Чүнки Пәрвәрдигар жиға авазимни
аңлиди. 9 Пәрвәрдигар тилавитимни аңлиди;
Пәрвәрдигар дуайимни иҗабәт қилиду; 10
Дүшмәнлиримниң һәммиси йәргә қарап қалиду,
улар зор паракәндичиликкә дучар болиду;
Туюқсиз кәйнигә йенип хиҗаләттә қалиду.

7 Давутниң «Шиггаон»и: — Куш исимлиқ бир
Биняминлиқниң сөзлири тоғрилиқ ейтқан
күйи: — И Пәрвәрдигар, мениң Худайим,
мән Саңа таяндим; Улардин бири ширдәк
мени титма-титма қиливәтмисун, Қутқузғучи
йоқлуғидин пайдилинип мени езивәтмисун, Мени
барлиқ қоғлиғучилардин қутқузғин, Улардин
халас қилғин; 3 И Пәрвәрдигар Худайим, әгәр
қолумда қәбиһлик қилған болсам, Әгәр шундақ
қилған болсам: — 4 Әгәр мән билән енақ
өткүчигә яманлиқ қайтурған болсам, — (Әксичә
мән билән бекардин-бекар дүшмәнләшкәннигму
қутқуздум) — 5 — Ундақта, дүшмән мени
қоғлап тутувалсун, У җенимни чәйләп йәр
билән йәксан қилсун, Шөһритимни тупраққа
көмсун! 6 И Пәрвәрдигар, ғәзивиң билән
орнуңдин турғин, Мени әзгәнләрниң қәһригә
тақабил турушқа қәддиңни руслиғин, Вә мениң
үчүн ойғанғин; Сән сот вә һөкүмни бекиткән
едиңғу! 7 Хәлиқләрдин болған җамаәт әтирапиңға
олишиду; Сән улар үчүн пәләктики орнуңға
қайтип барғайсән. 8 Пәрвәрдигар хәлиқләрниң
үстидин һөкүм чиқириду; И Пәрвәрдигар, өз
һәққанийлиғим бойичә, Вә өзүмдә болған
дуруслиғим бойичә, Маңа һөкүм чиқарғайсән. 9
Аһ, рәзилләрниң яманлиғи ахирлашсун! Һәққаний
адәмни чиң турғузғайсән; И, адәм қәлблирини
һәм ичлирини синиғучи һәққаний Худа! 10
Мениң қалқиним болса, Дурус нийәтликләрни
қутқузғучи Худадидур; 11 Худа адил сотчидур,
У күн бойи гунадин рәнҗийдиған Илаһтур; 12
Бириси [яман] йолидин янмиса, У қиличини
биләйду, Я оқини тартип бәтләп қойиду. 13 Шундақ

адәмләр үчүн У өлүм қураллирини тәйярлиди;
У оқлирини көйдүргүчи оқ қилди. 14 Мана,
мошундақ кишиләр толғақта қәбиһлик туғмақчи,
Униң бойида қалғини яманлиқтур; Униң туққини
болса сахтилиқтур. 15 У бир орини колап, уни
чоңқур қилди; У өзи колиған ориға жиқилип
чүшти. 16 Өзиниң яманлиғи бешиға қайтип келиду,
Өз зораванлиғи болса өз үстигә қайтип чүшиду.
17 Мән Пәрвәрдигарни һәққанийлиғи билән
мәдһийәләймән, Һәммидин жуқури турғучи
Пәрвәрдигарниң намини яңритип, күй қилип
ейтимән.

8 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
«Гиттиф»та орунлансун дәп, Давут язған күй: —
И, Өз һәйвәңни асманлардинму жуқури тиклигән
Пәрвәрдигар Рәббимиз, Пүткүл йәр йүзидә
намиң шунчә шәрәпликтур! 2 Өз рәқиплириң
түпәйлидин, Дүшмән вә қисасчиларниң ағзини
етишкә, Бовақлар вә әмгүчиләрниң ағзидин
күч тиклидиңсән. 3 Мән бармақлириңниң
ясиғини болған асманлириңға, Сән мәзмут
бекиткән ай-юлтузларға қариғинимда, 4 Сән
инсанни сеғинидикәнсән, Әнди адәм дегән немә
еди? Сән униң йениға келип йоқлайдикәнсән,
Инсан балиси қанчилик немә еди? 5 Чүнки
Сән униң орнини пәриштиләрниңкидин азғинә
төвән бекиттиңсән, Сән униңға шан-шәрәп вә
шөһрәтләрни таж қилип бәрдиң. 6 Уни қолуңниң
ясиғанлирини идарә қилишқа тиклидиң; Сән
барлиқ нәрсиләрни униң пути астиға қойғансән,
7 Жүмлидин барлиқ қой-калилар, Даладики
барлиқ жаниварлар, 8 Асмандики учар-қанатлар,
Деңиздики белиқлар, Деңизларниң йоллиридин
өткүчиләрниң барлиғини пути астиға қойдуң. 9 И
Пәрвәрдигар Рәббимиз, пүткүл йәр йүзидә намиң
немидегән шәрәплик-һә!

9 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Мут-
Лаббән» дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған
күй: — Мән Сән Пәрвәрдигарни пүтүн қәлбим
билән мәдһийәләймән; Мән Сениң қилған барлиқ
караматлириңни баян қилай; 2 Мән Сәндин
хошал болуп шатлинимән; Сениң намиңни нахша
қилип ейтимән, и Һәммидин Алий! 3 Мениң
дүшмәнлиримниң кәйнигә йенишлири болса,
Дәл уларниң сениң дидариң алдида жиқилип,
йоқилишидин ибарәт болиду. 4 Чүнки Сән мениң
һәққим һәм дәвайимни соридиң; Сән тәхткә
олтирип, һәққанийларчә сотлидиң. 5 Сән әлләргә
тәнбиһ берип, рәзилләрни һалак қилдиң; Сән
уларниң намини мәңгүгә өчүрүвәткәнсән. 6
И дүшминим! Һалакәтлириң мәңгүлүк болди!
Сән шәһәрлирини жулуп ташливәттиң, Һәтта
уларниң намлириму йоқап кәтти; 7 Бирақ
Пәрвәрдигар мәңгүгә олтирип [һөкүм сүриду];
У Өз тәхтини сот қилишқа тәйярлап бекиткән; 8
Аләмни һәққанийлиқ билән сот қилғучи Удур;
Хәлиқләрниң үстидин У адиллиқ билән һөкүм
чиқириду; 9 Һәм У Пәрвәрдигар езилгүчиләргә
егиз панаһ, Шундақла азаплиқ күнләрдә егиз
панаһдур. 10 Намиңни билгәнләр болса Саңа
тайиниду; Чүнки Сән, и Пәрвәрдигар, Өзүңни
издигәнләрни һәргиз ташлиған әмәссән. 11 Зионда
турғучи Пәрвәрдигарға күйләрни яңритиңлар!
Униң қилғанлирини хәлиқләр арисида баян
қилиңлар; 12 Чүнки [төкүлгән] қанниң сориғини
қилғучи удур, У дәл шундақ кишиләрни
әсләйду, Хар қилинғанларниң налә-пәрядлирини
У унтуған әмәс. 13 Маңа шәпқәт көрсәткин,
и Пәрвәрдигар, Мениң өчмәнләрдин көргән
хорлуқлиримға нәзәр салғинки, Мени өлүм
дәрвазилири алдидин көтәргәйсән; 14 Шундақ
қилғанда мән Зион қизиниң дәрвазилирида туруп,
Саңа тәәллуқ барлиқ мәдһийиләрни жақалаймән;
Мән нижатлиқ-қутқузушуңда шатлинимән. 15
Әлләр болса өзлири колиған ориға өзлири
чүшүп кәтти, Өзлири йошуруп қойған торға
пути қапсилип қалди. 16 Пәрвәрдигар чиқарған
һөкүми билән тонулар; Рәзил адәмләр өз қолида
ясиғини билән илинип қалди. Хиггаон (Селаһ)
17 Рәзилләр, Йәни Худани унтуған барлиқ әлләр,
Яндурулуп, тәһтисараға ташлиниду. (Sheol h7585) 18
Чүнки намратлар мәңгүгә әстин чиқирилмайду;
Мөминләрниң үмүти мәңгү өчмәй, туриверидиу.
19 И Пәрвәрдигар, орнуңдин турғин; Адәм
балилириниң ғәлибә қилишиға йол қоймиғин;
Һозуруң алдида барлиқ әлләр сотлансун. 20
Уларни дәккә-дүккигә чүшүр, и Пәрвәрдигар;
Әлләр өзлирини биз пәқәт адәм балилири халас,
дәп билсун! (Селаһ)

10 Немишкә, и Пәрвәрдигар, жирақта турисән?
Немишкә азаплиқ күнләрдә өзүңни
йошурисән? 2 Рәзил адәмләр тәкәббурлуғи
билән ажиз мөминләрни тап бастуруп қоғлап

жүриду; Улар өзлири тапқан һейлиләр билән
илинип, баблиниду. 3 Чүнки рәзилләр өз арзу-
һәвәслири билән махтиниду; Ач көзләр үчүн
бәхит тиләйду; Пәрвәрдигарни болса көзигә
илмайду. 4 Улар чирайидин һакавурлуқ яғдуруп,
Худани издимәйду; Улар барлиқ хияллирида:
«Һеч бир Худа йоқтур!» дәйду. 5 Уларниң йоллири
һемишә раван болиду; Сениң һөкүмлириң
уларниң нәзиридин жирақ вә үстүн туриду;
Уларниң рәқиплири болса, уларға қарап «түфи!»
дәп мазақ қилиду. 6 [Рәзил адәм] көңлидә: «Мән
һеч тәврәнмәй туриверимән! Дәвирдин-дәвиргә
һеч мушәққәткә учримаймән» — дәйду. 7 Униң
ағзи қарғаш, алдамчилиқ һәм зулумға толған;
Тили астида әскилик вә қәбиһлик ятиду. 8 У
мәһәллиләрдә йошурунчә марап олтириду; У
пинһан җайларда гунасизларни өлтүрүветиду;
Көзлири йоқсулларни көзләйду; 9 У чатқаллиғида
ятқан ширдәк йошурунчә пайлап ятиду; У
мөминләрни тутувелиш үчүн йошурунчә марап
ятиду; Мөминләрни тутувелип, уларни өз ториға
чүшүриду. 10 [Йоқсуллар] езилиду, пүкүлиду;
Дәрдмәнләр униң явузлуқлири билән жиқилиду.
11 У көңлидә: «Тәңри буни унтуп қалди, У йүзини
йепивелип, қаримайду; Буни һәргиз көрмәйду»
— дәйду. 12 Орнуңдин турғин, и Пәрвәрдигар; И
Тәңрим, қолуңни көтәргин; Езилгән мөминләрни
унтума! 13 Рәзил адәм немишкә [Сән] Худани
көзигә илмайду? У көңлидә: «[Худа] буни
сүрүштүрмәйду!» — дәйду. 14 Сән буни көргәнсән;
Сән Өз қолуң билән яманлиқ һәм зулумни
өзлиригә қайтуруш үчүн, Өзүң буларни көзләп
жүрисән; Дәрдмәнләр өзлирини Саңа аманәт
қилиду; Чүнки Сән житим-йесирләргә яр-
йөләк болуп кәлгәнсән; 15 Рәзил, яман адәмниң
билигини сундурувәткәйсән; Униң рәзиллигини
бирмубир сүрүштүрүп, үзүл-кесил йоқатқайсән.
16 Пәрвәрдигар әбәдил-әбәткичә падишадур;
[Имансиз] әлләр болса [Пәрвәрдигарниң]
зиминидин йоқилар. 17 Пәрвәрдигар, Сән аҗиз
мөминләрниң арманлирини аңлайсән; Уларниң
дилини тоқ қилисән; 18 Житим-йесирлар вә
езилгүчиләр үчүн адаләтни яқлап, Йәр йүзидики
инсанларниң [аҗиз-мөминләргә] қайтидин
вәһимә салғучи болмаслиғи үчүн, Қулиқиңни
диң тутисән.

11

Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған күй: — Пәрвәрдигарни
башпанаһим қилдим; Әнди силәр қандақму
маңа: «Қуштәк өз теғиңға учуп қач! 2 Чүнки
мана, рәзилләр каманни тартип, Қараңғулуқтин
көңли дурусларға қаритип атмақчи болуп,
Улар оқни киричқа селип қойди; 3 «Һуллар
һалак қилинса, Әнди һәққанийлар немиму
қилар?»» — дәватисиләр? 4 Пәрвәрдигар Өзиниң
муқәддәс ибадәтханисидидур, Пәрвәрдигарниң
тәхти асманлардидур; У нәзәр салиду, Униң
сәзгүр көзлири инсан балилирини күзитип,
синайду. 5 Пәрвәрдигар һәққаний адәмни синайду;
Рәзилләргә вә зораванлиққа хуштарларға у ич-
ичидин нәпрәтлиниду. 6 У рәзилләргә қапқанлар,
от вә гуңгутни яғдуриду; Пижғирим қизиқ шамал
уларниң қәдәһидики несивиси болиду. 7 Чүнки
Пәрвәрдигар һәққанийдур; Һәққанийлиқ Униң
амриғидур; Көңли дуруслар Униң дидарини
көриду.

12

Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
шеминит билән оқулсун дәп, Давут язған
күй: — Қутқузғайсән, Пәрвәрдигар, чүнки
ихласмән адәм түгәп кәтти; Адәмләр арисидин
садиқ мөминләр ғайип болди. 2 Һәр бирси өз
йеқинлириға ялған ейтиду; Хушамәтчи ләвләрдә,
аликөңүллүк билән сөзлишиду. 3 Пәрвәрдигар
барлиқ хушамәтчи ләвләрни, Һакавурларчә
сөзләйдиған тилни кесивәткәй! 4 Улар: «Тилимиз
билән ғәлибә қилимиз; Ләвлиримиз болса
өзимизниңкидур; Ким бизгә Рәб болалисун?»
— дәйду. 5 «Езилгүчи аҗизларни басқан зулум
вәҗидин, Мискинләрниң аһузарлири вәҗидин,
Һазирла орнумдин турай» — дәйду Пәрвәрдигар,
«Мән уларға, улар зариқип күткән азатлиқни
йәткүзимән». 6 Пәрвәрдигарниң сөзлири болса
сап сөзләрдур; Улар йәттә қетим саплаштурулған,
Сапал қазанда тавланған күмүчтәктур. 7
Сән Пәрвәрдигар, уларни сақлайсән; Сән
[мөминләрни] мошу дәвирдин мәңгүгә қоғдайсән;
8 [Чүнки] рәзил адәмләр һәрянда ғадийип
жүрүшиду, Пәскәшлик инсан балилири арисида
алийҗанаблиқ дәп махталмақта!

13

Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған күй: — И Пәрвәрдигар,
қачанғичә? Сән мени мәңгүгә унтумсән?

Қачанғичә дидариңни мәндин йошурисән?
2 Қачанғичә һәр күни қайғуруп, қәлбимдә?
Қачанғичә дүшминим мәндин шатлинип ғалип
жүриду? 3 Маңа қара, маңа жавап бәргин,
и Пәрвәрдигар Худайим! Өлүм уйқиси мени
бесип кәлгичә, Көзүмни йорутқайсән, 4
Дүшминимниң: «Мән күчийип униң үстидин
ғәлибә қилдим» демәслиги үчүн, Рәқиплирим
сәнтүрүлгәнлигимни көрүп шатланмаслиғи үчүн,
[көзүмни йорутқайсән]! 5 Дүшминимниң: «Мән
күчийип униң үстидин ғәлибә қилдим» демәслиги
үчүн, Рәқиплирим сәнтүрүлгәнлигимни көрүп
шатланмаслиғи үчүн, [көзүмни йорутқайсән]! 6
Мән Пәрвәрдигарға нахша ейтимән; Чүнки У маңа
зор меһриванлиқни көрсәтти

14 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған күй: — Ахмақ киши
көңлидә: «һеч бир Худа йоқ» — дәйду.
Улар чириклишип, жиркиничлик қәбиһликни
қилишти; Уларниң ичидә меһриванлиқ қилғучи
йоқтур; 2 Пәрвәрдигар әрштә туруп, адәм
балилирини күзитип: «Бу инсанларниң арисида
инсапни чүшинидиған бирәрси бармиду? Худани
издәйдиғанлар бармиду? 3 Һәммә адәм
йолдин чиқти, Һәммә адәм чириклишип кәтти,
Меһриванлиқ қилғучи йоқ, һәтта бириму йоқтур.
4 Нанни йегәндәк Мениң хәлқимни жутувалған бу
қәбиһлик қилғучилар һеч немини билмәмду?»
— дәйду. Улар Пәрвәрдигарға һеч бир илтижа
қилмайду. 5 Мана уларни ғайәт зор қорқунуч
басти; Чүнки Худа һәққанийларниң дәвридидур.
6 «Силәр езилгәнләрниң көңлигә пүккән үмүтини
йоқ қилмақчи болисиләр; Бирақ Пәрвәрдигар
униң башпанаһидур!» 7 Аһ, Исраилниң нижатлиғи
Зиондин чиқип кәлгән болса еди! Пәрвәрдигар
Өз хәлқини асарәттин чиқирип, Азатлиққа
ериштүргән чағда, Яқуп шатлиниду, Исраил
хошаллиниду!

15 Давут язған күй: — Пәрвәрдигар, ким
чедириңда туралайду? Ким пак-муқәддәс
теғиңда маканлишиду? 2 Кимки тамамән
дуруслуқта маңса, Һәққанийлиқни жүргүзсә,
Көңлидә һәқиқәтни сөзлисә; 3 Тили билән
гәп тошумиса, Өз йеқиниға яманлиқ қилмиса,
Хошнисиниң әйивини колап ачмиса, 4
Пәс адәмни көзгә илмиса, Пәрвәрдигардин
әйминидиғанларни һөрмәтлисә, Өзигә зиянлиқ
болған тәғдирдиму ичкән қәсимини өзгәртмисә,
5 Пулни хәқләргә өсүмгә бәрмисә, Бигуналарниң
зийиниға пара алмиса; Кимки мошуларни қилса,
Мәңгүгә тәврәнмәс.

16 Давут язған «Миқтам» күйи: Мени сақлиғин,
и Тәңри, Чүнки мән Саңа тайинимән. 2 Мениң
җеним Пәрвәрдигарға: «Сән мениң Рәббимдурсән;
Сәндин башқа мениң бәхит-саадитим йоқтур»
— деди. 3 Йәр йүзидики муқәддәс бәндилириң
болса, Улар алийжанаблардур, Улар мениң
һәммә хошаллиғимдур. 4 Ким башқа илаһни
издәшкә алдириса, Уларниң дәрдлири көпийип
кетиду. Ғәйрий илаһларға атап һәдийә қанлирини
төкмәймән, Уларниң намлирини тилимғиму
алмаймән. 5 Пәрвәрдигар болса мениң
мирасим һәм қәдәһимдики несивәмдур; Чәк
ташлинип еришкән несивәмни өзүң сақлайсән;
6 [Несивәмни бәлгүлигән] сизиқлар маңа гөзәл
йәрләрни бекиткәндур; Бәрһәқ, мениң гөзәл
мирасим бардур! 7 Маңа несиһәт бәргән
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән;
Һәтта кечиләрдиму вижданим маңа үгитиду.
8 Мән Пәрвәрдигарни һәрдайим көз алдимдин
кәткүзмәймән; У оң йенимда болғачқа, Мән һәргиз
тәврәнмәймән. 9 Шуңа мениң қәлбим шатланди,
Мениң роһум техиму көтирилиду, Мениң теним
аман-есәнликтә туриду; 10 Чүнки җенимни
тәһтисарада қалдурмайсән, Шундақла Сениң
Муқәддәс Болғучиңни чириштин сақлайсән.
(Sheol h7585) 11 Сән маңа һаят йолини көрситисән;
Һозуруңда толуп ташқан шат-хурамлиқ бардур;
Оң қолуңда мәңгүлүк бәһрә-ләззәтләрму бардур.

17 Давутниң дуаси: — Һәққаний тәләпни аңла,
и Пәрвәрдигар, мениң нидайимға көңүл
қойғин; Мениң дуайимға қулақ салғин, У ялғанчи
ләвләрдин чиққан әмәс. 2 Һозуруңдин һөкүмүм
чиқирилғай! Көзүң немә дурус екәнлигини пәриқ
әткәй! 3 Сән мениң қәлбимни синиғансән,
Сән кечидиму маңа йеқинлишип күзәттиң; Сән
мени тавлап көзүңдин кәчүрдиңсән, Мениңдин
һеч бир сәһвәнлик тапалмидиң; Көңлүмдә:
Ағзим итаәтсизлик қилмисун! — дәп нийәт
қилдим. 4 Адәм балилириниң һаяттики ишлирида,
Ләвлириңдин чиққан сөзләр билән зораванларниң
йоллиридин өзүмни нери қилдим. 5 Мениң

қәдәмлирим йоллириңдин чиқмиған, Путлирим
тейилип кәтмигән. 6 Мән Саңа илтиҗа қилдим,
Чүнки тиләклиримни иҗабәт қилисән, и Тәңрим;
Маңа қулақ салғин, Сөзлиримни аңлиғин. 7
И, Өзүңгә таянғанларни қарши чиққучилардин
оң қолуң билән Қутқузғучи, Караматлириңни
көрситип, өзгәрмәс муһәббитиңни аян қилғайсән!
8 Мени көз қаричуқуңдәк сақлиғайсән; Қанатлириң
сайисидә мени йошурғайсән; 9 Мени булимақчи
болған рәзил адәмләрдин, Мени қоршивалған
әшәддий күшәндилиримдин йошурғин; 10
Уларниң бағрини май қаплап, қетип кәткән;
Уларниң еғизлири тәкәббурларчә сөзләйду;
11 Улар йолимизни торивелип, Бизни йәргә
урушқа көзини алайтип, 12 Олҗиға ач көзлүк
билән тикилгән ширдәк, Йошурун җайларда
марап жүридиған яш ширдәктур. 13 Орнуңдин
турғайсән, и Пәрвәрдигар, Униң йолини тосуп,
йәр билән йәксан қилғайсән, Җенимни рәзил
адәмдин қутқузғин, қиличиң билән; 14 [Мени]
Өз қолуң билән кишиләрдин, Йәни мошу
дәвирдики кишиләрдин қутқузғин; Уларниң
несивиси болса мошу дунийадиладур; Сән уларниң
қарнини немәтлириң билән толдурисән; Уларниң
көңли пәрзәнтлири билән қанди, Балилириға
байлиқлирини қалдуриду. 15 Мән болсам,
һәққанийлиқта йүзүңгә қариғучи болимән;
Ойғанғинимда, Сениң дидариңдин сөйүнимән!

18 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Пәрвәрдигарниң қули Давут язған
күй; Пәрвәрдигар уни барлиқ дүшмәнлиридин
һәм Саул падишаниң қолидин қутқузған күни,
у Пәрвәрдигарға муну күйниң сөзлирини
ейтти: — Аһ, Пәрвәрдигарим, мениң күч-
қудритим, Мән сени сөйимән! 2 Пәрвәрдигар
мениң хада теғим, мениң қорғиним, мениң
ниҗаткаримдур! Мениң Тәңрим, мениң қорам
тешим, мән Униңдин һимайә тапимән; У
мениң қалқиним, мениң қутқузғучи мүңгүзүм,
мениң егиз мунаримдур! 3 Мәдһийиләргә
лайиқ Пәрвәрдигарға нида қилимән, Шунда
дүшмәнлиримдин қутқузулимән; 4 Өлүмниң
асарәтлири мени қоршивалди, Ихлассизларниң
ямрап кетиши мени қорқитиватти; 5
Тәһтисараниң танилири мени чирмивалди,
Өлүм сиртмақлири алдимға кәлди. (Sheol h7585) 6
Қийналғинимда мән Пәрвәрдигарға нида қилдим,
Худайимға пәряд көтәрдим; У ибадәтханисидин
авазимни аңлиди, Мениң пәрядим Униң һозуриға
кәлди, Униң қулиқиға кирди. 7 Шу чағ йәр-зимин
тәврәп, силкинип кәтти, Тағларниң һуллири
дәһшәтлик тәврәнди, силкинип кәтти; Чүнки У
ғәзәпләнди. 8 Униң димиғидин ис өрләп туратти,
Ағзидин чиққан от һәммисини жутуватти;
Униңдин көмүр чоғлири чиқти; 9 У асманларни
тазим қилдуруп чүшти, Пути асти тум қараңғулуқ
еди. 10 Бир керубни минип пәрваз қилди,
Шамалниң қанатлирида ғуюлдап учуп кәлди. 11
У қараңғулуқни өзиниң йошурунидиған җайи
қилди, Суларниң қараңғусини, Асманларниң
қоюқ булутлирини, Өз әтрапида чедири
қилди. 12 Униң алдидики йоруқлуқтин, Қоюқ
булутлар, мөлдүр, отлуқ чоғлар чиқип өтти; 13
Пәрвәрдигар асманда гүлдүрлиди; Һәммидин
Алий Болғучи авазини яңратти, Мөлдүр вә отлуқ
чоғлар билән. 14 Бәрһәқ, У оқлирини етип,
[дүшмәнлиримни] тарқитиватти; Чақмақларни
чақтуруп, уларни қийқас-чуқанға салди; 15
Шуниң билән деңизларниң тәкти көрүнүп қалди,
Аләмниң һуллири ашкариланди, Тәнбиһиң
билән, Димиғиңдин чиққан нәпәсниң зәрбиси
билән, и Пәрвәрдигар. 16 У жуқуридин қолини
узитип, мени тутти; Мени улуқ сулардин тартип
алди. 17 У мени күчлүк дүшминимдин, һәм
маңа өчмәнлик қилғучилардин қутқузди; Чүнки
улар мәндин күчлүк еди. 18 Күлпәткә учриған
күнүмдә, улар маңа қарши һуҗумға өтти; Бирақ
Пәрвәрдигар мениң таянчим еди. 19 У мени
кәңри-азатә бир җайға елип чиқарди; У мени
қутқузди, чүнки У мәндин хурсән болди. 20
Пәрвәрдигар һәққанийлиғимға қарап маңа
илтипат көрсәтти; Қолумниң һалаллиғини
У маңа қайтурди; 21 Чүнки Пәрвәрдигарниң
йоллирини тутуп кәлдим; Рәзиллик қилип
Худайимдин айрилип кәтмидим; 22 Чүнки Униң
барлиқ һөкүмлири алдимдидур; Мән Униң
бәлгүлимилирини өзүмдин нери қилмидим;
23 Мән Униң билән ғубарсиз жүрдум, Өзүмни
гунадин нери қилдим; 24 Шуниң үчүн Пәрвәрдигар
һәққанийлиғимға қарап, Көз алдидики қолумниң
һалаллиғиға қарап, қилғанлиримни қайтурди.
25 Вападар-меһриванларға Өзүңни вападар-
меһриван көрситисән; Ғубарсизларға Өзүңни
ғубарсиз көрситисән; 26 Сап диллиқларға Өзүңни

сап диллиқ көрситисән; Тәтүрләргә Өзүңни тәтүр
көрситисән; 27 Чүнки аҗиз мөмин хәлиқни
қутқузғучи Өзүңдурсән; Бирақ тәкәббур көзләрни
шәрмәндә қилисән; 28 Чириғимни җулалиқ
қилған Сәндурсән; Пәрвәрдигар Худайим мени
басқан қараңғулуқни нурландуриду; 29 Чүнки Сән
арқилиқ [дүшмән] қошуни арисидин жүгүрүп
өттүм; Сән Худайим арқилиқ мән сепилдин атлап
өттүм. 30 Тәңрим — Униң йоли мукәммәлдур;
Пәрвәрдигарниң сөзи синап испатланғандур; У
Өзигә таянғанларниң һәммисигә қалқандур. 31
Чүнки Пәрвәрдигардин башқа йәнә ким илаһтур?
Бизниң Худайимиздин башқа кимму қорам
таштур? 32 Йәни белимни күч-қувәт билән
ориғучи Тәңри, Йолумни түптүз, мукәммәл
қилғучи Тәңридур; 33 У мениң путлиримни
кейикниңкидәк [учқур] қилиду, Шуниң билән
мени егиз җайлиримда турғузиду; 34 Қоллиримни
уруш қилишқа үгитиду, Шуңлашқа биләклирим
мис каманни керәләйду; 35 Сән маңа ниҗатлиғиң
болған қалқанни ата қилдиң, Нениң оң қолуң
мени йөлиди; Сениң мулайим кәмтәрлигиң
мени улуқ қилди. 36 Сән қәдәмлирим астидики
җайни кәң қилдиң, Мениң путлирим тейилип
кәтмиди. 37 Мән дүшмәнлиримни қоғлап
йәттим; Улар һалак болмиғичә һеч янмидим.
38 Қайтидин орнидин туралмас қилип уларни
янҗивәттим, Улар путлирим астида жиқилди. 39
Сән җәң қилишқа күч билән белимни бағлидиң;
Сән маңа һуҗум қилғанларни путум астида
егилдүрдүң; 40 Дүшмәнлиримни көз алдимда
арқисиға яндуруп қачқуздуң, Шуниң билән
маңа өчмәнләрни йоқаттим. 41 Улар пәряд
көтәрди, бирақ қутқузидиған һеч ким йоқ еди;
Һәтта Пәрвәрдигарға нида қилди, Уму уларға
җавап бәрмиди. 42 Мән уларға соққа берип,
шамал учурған топидәк қиливәттим; Кочидики
патқақтәк, уларни төкүвәттим. 43 Сән мени
хәлиқниң низалиридин қутқузғансән; Сән мени
әлләрниң беши қилғансән; Маңа ят болған бир
хәлиқ хизмитимдә болмақта. 44 Сөзүмни аңлапла
улар маңа итаәт қилиду; Ят әлдикиләр маңа
бичариләрчә тәслим болиду; 45 Ят әлдикиләр
чүшкүнлишип кетиду; Улар өз истиһкамлиридин
титригән һалда чиқип келиду; 46 Пәрвәрдигар
һаяттур! Мениң Қорам Тешим мубарәкләнсун!
Ниҗатлиғим болған Худа [һәммидин] алийдур,
дәп мәдһийиләнсун! 47 У, мән үчүн толуқ қисас
алғучи Тәңри, Хәлиқләрни маңа бойсундурған
[Худадур]; 48 У мени дүшмәнлиримдин қутқузған;
Бәрһәқ, Сән мени маңа һуҗум қилғанлардин
жуқури көтәрдиң; Зораван адәмдин Сән мени
қутулдурдуң. 49 Шуниң үчүн мән әлләр арисида
Саңа рәхмәт ейтимән, и Пәрвәрдигар; Намиңни
улуқлап күйләрни ейтимән; 50 [Пәрвәрдигар] Өзи
тиклигән падишаға зор нусрәтләрни беғишлайду;
Өзи мәсиһ қилғиниға, Йәни Давутқа һәм
униң нәслигә мәңгүгә өзгәрмәс муһәббитини
көрситиду.

19 Давут язған күй: — Әршләр Тәңриниң
улуқлуғини җакалайду, Асман гүмбизи Униң
қоли ясиғанлирини намайән қилиду; 2 Уларниң
сөзлири күн-күнләр дәриядәк еқиватиду; Кечә-
кечиләп улар билимни аян қиливатиду. 3
Тилсиз һәм авазсиз болсиму, уларниң садаси
[аләмгә] аңланмақта. 4 Уларниң өлчәм таниси
йәр йүзидә тартилмақта; Уларниң сөзлири
аләмниң четигичә йәтмәктә. Уларниң ичидә
[Худа] қуяш үчүн чедир тиккән, 5 [Қуяш]
һуҗрисидин тойға чиққан жигиттәк чиқиду,
Бәйгигә чүшидиған палвандәк шатлиниду; 6
Асманларниң бир четидин өрләйду, Җаһанниң
у четигичә чөргиләйду, Униң һараритидин
һеч қандақ мәхлуқат йошуруналмайду. 7
Пәрвәрдигарниң тәврат-қануни мукәммәлдур,
У инсан вуҗудини йеңилайду; Пәрвәрдигар
бәргән һөкүм-гувалар муқим-ишәшлик, У
наданларни дана қилиду. 8 Пәрвәрдигарниң
көрсәтмилири дурус, У қәлбни шатландуриду;
Пәрвәрдигарниң пәрманлири йоруқлуқтур, У
көзләрни нурландуриду. 9 Пәрвәрдигардин
әйминиш пак иштур, у мәңгү давамлишиду;
Пәрвәрдигарниң һөкүмлири һәқтур, Һәр бири
тамамән һәққанийәттур. 10 Улар алтундин, бәрһәқ
көп сап алтундин қиммәтликтур; Һәсәлдин,
һәсәл җәвһиридин шериндур; 11 Улар билән
қулуң ойғитилиду; Инсан уларға риайә қилишта
чиң турса чоң мукапат бардур. 12 Ким өз
хаталиқлирини билип йетәлисун? Мени билип-
билмәй қилған гуналиримдин сақит қилғайсән;
13 Өз қул-чакариңни башбаштақ гуналардин
тартқайсән; Бу гуналарни маңа ғоҗайин
қилдурмиғайсән; Шуниң билән мән қусурсиз
болимән, Еғир гунадин халий болғаймән. 14 И

Пәрвәрдигар, мениң Қорам Тешим вә Һәмҗәмәт-
Ниҗаткарим, Ағзимдики сөзләр, қәлбимдики
ойлинишлар нәзириңдә мәқбул болғай!

20 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған күй: — Күлпәтлик күндә
Пәрвәрдигар саңа иҗабәт қилғай! Яқупниң
Худасиниң нами сени егиздә аман сақлиғай!
2 У Өз муқәддәс җайидин саңа мәдәт әвәткәй,
Зиондин саңа күч-қувәт бәргәй; 3 Барлиқ
«ашлиқ һәдийә»лириңни яд қилғай, Көйдүрмә
қурбанлиғиңни қобул қилғай! (Селаһ) 4
Көңлүңдики тәшналиқларни саңа ата қилғай,
Көңлүңгә пүккән барлиқ арзулириңни әмәлгә
ашурғай. 5 Бизләр ғәлибәңни тәбрикләп тәнтәнә
қилимиз, Худайимизниң намида туғлиримизни
тикләймиз; Пәрвәрдигар барлиқ тәләплириңни
әмәлгә ашурғай! 6 Һазир билдимки, Пәрвәрдигар
Өзи мәсиһ қилғинини қутқузиду; Муқәддәс
әршлиридин униңға қудрәтлик қутқузғучи
қолини узартип җавап бериду. 7 Бәзиләр җәң
һарвулириға, Бәзиләр атларға [тайиниду]; Бирақ
биз болсақ Пәрвәрдигар Худайимизниң намини
яд етимиз; 8 Улар тизи пүклинип жиқилди; Бирақ
биз болсақ, қәддимизни руслап тик туримиз. 9 И
Пәрвәрдигар, падишаға ғәлибә бәргәйсән; Нида
қилғинимизда бизгә иҗабәт қилғайсән!

21 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп
оқулсун дәп, Давут язған күй: — Падиша
қудритиңдин шатлиниду, и Пәрвәрдигар; Ғәлибә-
ниҗатлиғиңдин у нәқәдәр хурсән болиду! 2
Сән униң көңүл тилигини униңға ата қилдиң,
Ләвлириниң тәливини рәт қилған әмәссән.
(Селаһ) 3 Чүнки Сән есил бәрикәтләр билән
уни қарши алдиң; Униң бешиға сап алтун таҗ
кийдүрдүң. 4 У Сәндин өмүр тилисә, Сән униңға
бәрдиң, Йәни узун күнләрни, таки әбәдил-
әбәткичә бәрдиң. 5 У Сениң бәргән ғәлибә-
ниҗатлиғиңдин зор шәрәп қучти; Сән униңға
иззәт-һәйвәт һәм шану-шәвкәт қондурдуң. 6
Сән униң өзини мәңгүлүк бәрикәтләр қилдиң;
Дидариңниң шатлиғи билән уни зор хурсән
қилдиң; 7 Чүнки падиша Пәрвәрдигарға тайиниду;
Һәммидин Алий Болғучиниң өзгәрмәс муһәббити
билән у һеч тәврәнмәйду. 8 Сениң қолуң барлиқ
дүшмәнлириңни тепип, ашкарә қилиду; Оң
қолуң Саңа өчмәнлик қилғанларни тепип ашкарә
қилиду; 9 Сениң дидариң көрүнгән күндә,
уларни ялқунлуқ хумданға салғандәк көйдүрисән;
Пәрвәрдигар дәрғәзәп билән уларни жутуветиду;
От уларни көйдүрүп түгитиду. 10 Уларниң
тухумини җаһандин, Нәсиллирини кишилик
дунийдин қуритисән; 11 Чүнки улар Саңа яманлиқ
қилишқа урунди; Улар рәзил бир нәйрәңни ойлап
чиққини билән, Амма ғәлибә қилалмиди. 12
Чүнки Сән уларни кәйнигә бурулушқа мәҗбур
қилдиң; Сән уларниң йүзигә қарап оқяйиңни
чәнләйсән. 13 И Пәрвәрдигар, Өз күчүң билән
улуқлуғуңни намайән қилғайсән; Шуниң билән
биз нахша ейтип қудритиңни мәдһийиләймиз.

22 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
«Айҗәләт-хашшаһар» (таң сәһәрдә кәлгән
мәдәт) дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған күй:
— «Аһ Илаһим, Илаһим, немишкә мәндин ваз
кәчтиң? Сән немишкә мени қутқузуштин шунчә
жирақсән? Немишкә қаттиқ пәрядлиримдин
шунчә жирақ турисән, 2 Худайим, күндүздә
нида қилдим, лекин Сән һеч җавап қилмайсән;
Кечидиму мән шундақ пәряд қилиштин
арам алалмаймән. 3 Бирақ и Исраилниң
мәдһийилирини өз маканиң қилғучи, Сән дегән
пак-муқәддәстурсән! 4 Ата-бовилиримиз сени
таянчи қилған, Улар саңа таянған, сән уларни
қутқузған. 5 Улар Саңа нида қилишлири билән
қутулған; Саңа тайиниш билән уларниң үмүти һеч
йәрдә қалған әмәс. 6 Бирақ мән болсам адәм әмәс,
бир қурутмән, Инсан тәрипидин [төһмәт билән]
рәсвайиаләм қилинғанмән, Халайиқ тәрипидин
кәмситилгәнмән. 7 Мени көргәнләрниң һәммиси
мазақ қилип күлиду, Башлирини силкишип
ағзилирини пүрүштүрүп: 8 «У Пәрвәрдигарға
өзини тапшурған әмәсму?! Әнди Пәрвәрдигар
уни қутқузсун! Пәрвәрдигар униңдин хурсән
болса әгәр, Уни қутулдурсун!» — дейишиду.
9 Бирақ мени апамниң қосиғидин чиқарғучи
өзүңдурсән; Һәтта әмчәктики вақтимдиму
мени өзүңгә таяндурғансән; 10 Туғулғинимдин
тартипла, мән өзүмни қойнуңға ташлиғанмән;
Анамниң балиятқусидики вақтимдила, Сән
мениң Тәңрим болуп кәлгәнсән. 11 Мәндин
жирақлашма; Чүнки риязәт мени қистап кәлди;
Маңа ярдәмдә болғучи йоқтур. 12 Нурғун буқилар
мени қоршивалди; Башанниң күчлүк буқилири
мени оривалди; 13 Улар адәмни титма қилғучи

һөкирәватқан ширдәк, Ағзилирни чоң ечип
маңа тикилип туриду. 14 Мән төкүлгән судәк
болдум, һәммә сүйәклирим изидин чиқип кәтти;
Жүригим момдәк ерип кәтти, Ич-бағримда
зәиплишип ерип кәтти. 15 Қағҗирап кәткән
сапал парчисидәк мағдурум қалмиди, Тилим
таңлийимға чаплишип кәтти, Сән [Пәрвәрдигар]
мени өлүмниң топа-чаңлириға қойғансән. 16
Ғалҗир иштлар маңа олашти, Бир топ рәзилләр
мени қистап келип, Мениң қолум вә путумни
санҗип тәшти. 17 Сүйәклиримниң һәммисини
саналаймән, [Устиханлирим] маңа тикилип қарап
турғандәк қилиду. 18 Улар кийимлиримни өз
арисида үләштүрүватиду, Көңлигимгә еришиш
үчүн чәк ташлишиватиду. 19 Бирақ, и Пәрвәрдигар,
мәндин жирақлашма! И Күч-Қудритим болғучим,
ярдәмгә тез кәлгәйсән! 20 Җенимни қиличтин
қутқузғин, Мениң ялғуз җенимни иштниң
чаңгилидин қутулдурғин. 21 Мени ширниң
ағзидин қутқузғин; Шундақ, Сән илтиҗалиримни
иҗабәт қилип явайи калиларниң мүңгүзлиридин
қутқузғансән! 22 Мән Сениң намиңни
қериндашлиримға елан қилимән; Чоң җамаәт
ичидә туруп Саңа болған мәдһийилиримни
җакалаймән; 23 Пәрвәрдигардин әймәнгүчиләр,
Уни мәдһийиләңлар! Яқупниң барлиқ нәсиллири,
Униңға шан-шәрәп кәлтүрүңлар! Исраилниң
пүтүн әвлатлири, Униңдин әйминиңлар. 24 Чүнки
У езилгүчиниң әшу харлинишлирини нәзиридин
сақит қилған әмәс, Яки Униңдин һеч йиргәнгән
әмәс; Униңдин Өз висалини һеч йошурған әмәс;
Бәлки У илтиҗа қилип авазини көтәргинидә,
Униңға қулақ селип аңлиған. 25 Чоң җамаәт ичидә
маңа оқулған мәдһийиләр Өзүңдиндур, Худадин
әймәнгүчиләрниң алдида ичкән қәсәмлиримни
ишқа ашуримән; 26 Аҗиз мөминләр қосиғи
тойғичә тамақлиниду; Пәрвәрдигарни издигәнләр
Уни мәдһийәләйду; Силәрниң қәлбиңлар мәңгү
яшнайду! 27 Зиминниң әң четидикиләрму бу
ишни қәлбидә тутуп, товва қилип Пәрвәрдигарниң
алдиға келиду; Әл-милләтләрниң барлиқ
җәмәтлири алдиңда ибадәт қилиду; 28 Чүнки
падишалиқ Пәрвәрдигарғила тәвәдур; У әл-
милләтләр арисида һөкүм сүргүчидур. 29
Җаһандики байларму Униң алдидин йәп-ичип,
ибадәт қилиду; Тупраққа кирәй дәп қалғанларму,
һәтта өз җенини сақлалмайдиғанларму Униңға
сәҗдә қилиду; 30 Кәлгүсидики бир әвлат
Униң хизмитидә болиду; Бу әвлат Рәб үчүн
Өз пәрзәнтлири һесаплиниду. 31 Кейин улар
келип, шу чағда туғулидиған бир қовмға Униң
һәққанийлиғини җакалап шуни елан қилидуки,
«У буни әмәлгә ашурди!»

23 Давут язған күй: — Пәрвәрдигар мени баққучи
Падичимдур, Муһтаҗ әмәсмән һеч нәрсигә;
2 У мени юмран чөпләрдә ятқузуп дәм алдурар;
Тинич ақидиған суларни бойлитип бақиду; 3 У
вуҗудумни йеңилайду; У һәққанийлиқ йолида Өз
нами үчүн йетәкләйду; 4 Һәтта мән өлүм сайиси
болған җилғидин өтсәмму, Һеч яманлиқтин
қорқмаймән; Чүнки Сән мән билән биллидурсән;
Сениң һасаң һәм тайиғиң маңа тәсәллидур. 5
Мени хар қилғучиларниң көз алдида маңа кәң
дәстихан салисән; Мениң бешимни май билән
мәсиһ қилисән; Қәдәһим ташиду; 6 Бәрһәқ,
барлиқ күнлиримдә яхшилиқ вә өзгәрмәс шәпқәт
маңа әгишип һәмраһ болиду; Мәңгүдин-мәңгүгә
Пәрвәрдигарниң дәргаһида яшаймән!

24 Давут язған күй: — Пәрвәрдигарға мәнсүптур,
җаһан вә униңға толған һәммә мәвҗудатлар;
Униңға тәәллуқтур йәр йүзи вә униңда
туриватқанларму; 2 Чүнки җаһанниң улини
чоңқур деңизлар үстигә орунлаштуруп, Йәрни
сулар үстигә орнатқан Удур. 3 Пәрвәрдигарниң
теғиға ким чиқалайду? Униң муқәддәс җайиға ким
кирип туралайду? 4 — Қоллири гунадин пакиз,
дили сап, Қуруқ нәрсиләргә тәлмүрүп қаримиған,
Ялған қәсәм қилмиған киши кирәләйду. 5
Бундақ киши болса Пәрвәрдигардин бәхитни,
Өз ниҗатлиғи болғучи Худадин һәққанийлиқни
тапшурувалиду вә [уни] көтирип жүриду;
6 Бу дәвир Уни издигүчи дәвирдур, Йәни
Сениң дидариңни издигүчиләр, и Яқупниң
[Худаси]! (Селаһ) 7 И қовуқлар, бешиңларни
көтириңлар! [Кәң ечилиңлар]! И мәңгүлүк
ишикләр, көтирилиңлар! Шуниң билән шан-
шәрәп егиси Падиша кириду! 8 Шан-шәрәп егиси
Падиша дегән ким? У Пәрвәрдигардур, у күчлүк
вә қудрәтликтур! Пәрвәрдигар, җәң мәйданида
қудрәтликтур! 9 И қовуқлар, бешиңларни
көтириңлар! Кәң ечилиңлар! И мәңгүлүк ишикләр,
бешиңларни көтириңлар! Шуниң билән шан-
шәрәп егиси Падиша кириду! 10 Шан-шәрәп

егиси Падиша дегән ким? Самавий қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар болса, шан-шәрәп
егиси Падишаһтур! (Селаһ)

25 Давут язған күй. Пәрвәрдигар, җеним Саңа
тәлмүрүп қарайду; 2 Саңа тайинимән,
и Худайим; Мени йәргә қаритип хиҗаләттә
қалдурмиғайсән; Вә яки дүшмәнлиримни
үстүмдин ғалип қилип шатландурмиғайсән;
3 Бәрһәқ, Сени күткүчиләрдин һеч қайсиси
шәрмәндә болмас; Бирақ һеч бир сәвәпсиз хаинлиқ
қилғучилар шәрмәндә болиду. 4 Мени Сениң
излириңни билидиған қилғайсән, и Пәрвәрдигар;
Йоллириңни маңа үгитип қойғайсән. 5 Мени
һәқиқитиңдә маңдуруп, маңа үгәткәйсән; Чүнки
өзүң мениң ниҗатлиғим болған Худайимдурсән;
Мән күн бойи Саңа қарап тәлмүримән; 6 Өз
рәһимдилликлириңни, өзгәрмәс меһирлириңни
ядиңға кәлтүргәйсән, и Пәрвәрдигар! Чүнки
улар әзәлдин тартип бар болуп кәлгәндур; 7
Мениң яшлиғимдики гуналиримни, Шундақла
итаәтсизликлиримни есиңгә кәлтүрмигәйсән;
Өзгәрмәс муһәббитиң, меһриванлиғиң билән,
мени есиңгә кәлтүргәйсән, и Пәрвәрдигар; 8
Пәрвәрдигар меһриван вә дурустур; Шуңа У
гунакарларни дурус йолға салиду. 9 Мөминләрни
яхши-яманни пәриқ етишкә У йетәкләйду;
Мөминләргә Өз йолини үгитиду. 10 Униң әһдиси
вә һөкүм-гувалирини тутқанларниң һәммисигә
нисбәтән, Пәрвәрдигарниң барлиқ йоллири
өзгәрмәс муһәббәт вә һәқиқәттур. 11 Өз намиң
үчүн, и Пәрвәрдигар, Қәбиһлигим интайин еғир
болсиму, Сән уни кәчүривәткәнсән. 12 Кимки
Пәрвәрдигардин әйминсә, Худа Өзи таллиған
йолда униңға [һәқиқәтни] үгитиду; 13 Униң
җени азатә-яхшилиқта яшайду, Униң нәсли йәр
йүзигә мирас болиду. 14 Пәрвәрдигар Өзидин
әйминидиғанлар билән сирдаштур; У уларға Өз
әһдисини көрситип бериду. 15 Мениң көзлирим
һемишә Пәрвәрдигарға тикилип қарайду; Чүнки У
путлиримни тордин чиқириветиду. 16 Маңа қарап
меһри-шәпқәт көрсәткәйсән; Чүнки мән ғерибанә,
дәрдмәндурмән. 17 Көңлүмниң азарлири көпийип
кәтти; Мени басқан қисмақлардин чиқарғайсән.
18 Дәрдлиримни, азаплиримни нәзириңгә алғин,
Барлиқ гуналиримни кәчүргәйсән! 19 Мениң
дүшмәнлиримни нәзириңгә алғин, Чүнки улар
көптур; Улар маңа чоңқур өчмәнлик билән
нәпрәтлиниду. 20 Җенимни сақлиғайсән,
мени қутқузғайсән; Мени шәрмәндиликтә
қалдурмиғайсән; Чүнки мән Сени башпанаһим
қилдим. 21 Көңүл саплиғи вә дуруслуқ
мени қоғдиғай; Чүнки мән Саңа үмүт бағлап
күтүватимән. 22 И Худа, Исраилни барлиқ
күлпәтлиридин қутқузуп һөрлүккә чиқарғайсән!

26 Давут язған күй: — Мән үчүн һөкүм
чиқарғайсән, и Пәрвәрдигар; Чүнки мән өз
дуруслуғумда туруп маңдим; Мән Пәрвәрдигарға
тайинип кәлгәнмән; Мән тейилип кәтмәймән.
2 Мени синап баққайсән, и Пәрвәрдигар, мени
тәкшүрүп баққин; Виҗданимни, қәлбимни
тавлиғайсән; 3 Чүнки өзгәрмәс муһәббитиңни
көз алдимда тутқанмән; Мән һәқиқитиңни
өзүмгә йетәкчи қилип маңдиммән. 4 Мән
ялғанчилар билән һәмдәстихан олтармидим;
Сахтипәзләргә һәмраһ болушқа кирмәймән. 5
Яманлиқ қилғучилар җамаитидин жиркинимән;
Рәзилләр биләнму олтармаймән. 6 Қоллиримни
гунасизлиқта жуйимән; Шунда, қурбангаһиңни
айлинип жүрәләймән. 7 Вә һәм тәшәккүрләрни
аңлитимән; Барлиқ карамәтлириңни җакалаймән.
8 И Пәрвәрдигар, маканиң болған өйни, Шан-
шәривиң турған җайни сөйүп кәлдим; 9 Җенимни
гунакарлар билән, Һаятимни қанхорлар билән
биллә елип кәтмигәйсән; 10 Уларниң қолида
сүйқәстләр бардур, Оң қоли париләргә толди. 11
Мән болсам, дуруслуғумда меңип жүриверимән;
Мени һөрлүккә чиқирип қутқузғайсән, Маңа
меһри-шәпқәт көрсәткәйсән. 12 Путум болса
түптүз җайда туриду; Җамаәтләр арисида
туруп Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийиләр
қайтуримән.

27 Давут язған күй: — Пәрвәрдигар мениң
нурум вә ниҗатлиғимдур; Мән йәнә кимдин
қорқай? Пәрвәрдигар һаятимниң қорғинидур;
Мән кимниң алдида титрәй? 2 Яманлиқ
қилғучилар «Униң әтлирини йәйли» дәп маңа
һуҗум қилғанда, Рәқиплирим, дүшмәнлирим
маңа йеқинлашқанда, Путлишип, жиқилди улар.
3 Зор қошун баргаһ қуруп мени қоршавға
алсиму, Қәлбимдә һеч қорқунуч йоқ; Маңа уруш
қозғисиму, йәнила хатирҗәм туриверимән. 4
Пәрвәрдигардин бирла нәрсини тиләп кәлдим;
Мән шуниңға интилимәктимәнки: — Өмүр бойи

Пәрвәрдигарниң өйидә болсам, Пәрвәрдигарниң
гөзәллигигә қарап жүрсәм, Униң ибадәтханисида
туруп, йетәклишигә муйәссәр болсам, дәймән.
5 Бешимға күн чүшкәндә, У мени сайивини
астиға алиду; Мени чедириниң ичидә аман
сақлап йошурувалиду. У мени уюлташ үстигә
муқим турғузиду. 6 Шуңа һазир әтрапимдики
дүшмәнлирим алдида бешим жуқури көтирилиду.
Униң муқәддәс чедирида тәнтәнә қилип
қурбанлиқлар сунимән; Нахша-күйләр ейтимән,
мунаҗатларни ейтимән Пәрвәрдигарға! 7
Нида қилғинимда авазимни аңлиғайсән, и
Пәрвәрдигар; Маңа меһри-шәпқәт көрситип,
иҗабәт қилғайсән. 8 Өз көңлүм: «Униң дидарини
издәңлар!» дәйду; Дидариңни, и Пәрвәрдигар,
өзүм издәймән. 9 Мәндин Өзүңни қачурмиғайсән!
Ғәзәпләнгәндә қулуңни нери қоғлимиғайсән;
Сән мениңдин ярдимиңни айимай кәлдиң; Сән
мәндин айрилмиғайсән, мени ташливәтмигәйсән,
и Ниҗаткарим Худа! 10 Ата-анам мени
ташливәтсиму, Пәрвәрдигар мени қучиғиға алиду.
11 Маңа Өз йолуңни үгәткәйсән, и Пәрвәрдигар;
Күшәндилирим [пайлап жүрмәктә], Мени түз
йолға башлиғайсән. 12 Мени рәқиплиримниң
мәйлигә тапшурмиғайсән, Чүнки маңа қара
чаплашмақчи болған ялғанчилар хелә көптур,
Уларниң нәпәслириму зораванлиқтур. 13 Аһ,
Пәрвәрдигарниң меһриванлиғини тирикләрниң
зиминидә көрүшкә көзүм йәтмигән болса...!
14 Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күткин! Җигәрлик
бол, қәлбиң мәртанә болсун! Шундақ қил,
Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күткин!

28 Давут язған күй: — И Пәрвәрдигар, Саңа нида
қилимән; И мениң Қорам Тешим, маңа сүкүт
қилмиғайсән; Чүнки Сән җим-җит турувалисаң,
Мән чоңқур һаңға чүшидиғанларға охшашла
болимән. 2 Саңа пәряд көтәргинимдә, Сениң
муқәддәс каламханаңға қолумни көтәргинимдә,
Мениң илтиҗалиримниң садасини аңлиғайсән!
3 Мени рәзилләр вә қәбиһлик қилғучилар
билән биллә ташливәтмигәйсән; Улар ағзида
йеқинлири билән достанә сөзләшсиму, Көңлидә
өчмәнлик бардур. 4 Уларниң қилмишлириға
қарап, Ишлириниң яманлиғиға қарап иш
тутқайсән; Қолиниң қилғанлири бойичә өзлиригә
яндурғайсән; Тегишлик җазани өзлиригә
қайтурғайсән. 5 Чүнки улар нә Пәрвәрдигарниң
қилғанлирини, Нә қоллириниң ишлигәнлирини
һеч нәзиригә алмайду, [Пәрвәрдигар] уларни
ғулитип, қайтидин баш көтәргүзмәйду. 6
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун;
Чүнки У мениң илтиҗалиримниң садасини
аңлиған. 7 Пәрвәрдигар мениң күчүм, мениң
қалқинимдур; Мениң көңлүм униңға ишәнди,
Шуниң билән ярдәм таптим; Шуңа көңлүм
зор шатлиниду, Өз күйүм билән мән Уни
мәдһийиләймән. 8 Пәрвәрдигар Өз [хәлқиниң]
күчидур, Шундақла мәсиһ қилғиниға қутқузғучи
қорғандур. 9 Өз хәлқиңни қутқузғайсән,
Мирасиңни бәрикәтлик қилғайсән; Уларни
падичидәк беқип озуқландурғайсән, Мәңгүгә
уларни көтирип жүргәйсән.

29 Давут язған күй: — Пәрвәрдигарға
бәргәйсиләр, и Қудрәтлик Болғучиниң
пәрзәнтлири, Пәрвәрдигарға шану-шәвкәт,
күч бәргәйсиләр! 2 Пәрвәрдигарға Өз намиға
лайиқ шану-шәвкәт бәргәйсиләр; Пәрвәрдигарға
пак-муқәддәсликниң гөзәллигидә сәҗдә
қилиңлар! 3 Пәрвәрдигарниң садаси чоңқур
сулар үстидә һөкүм сүриду; Шан-шәрәп егиси
болған Тәңри гүлдүрмамиларни яңритиду;
Пәрвәрдигар бүйүк деңизлар үстидә һөкүм
сүриду. 4 Пәрвәрдигарниң садаси күчлүктур;
Пәрвәрдигарниң садаси һәйвәткә толғандур;
5 Пәрвәрдигарниң садаси кедир дәрәқлирини
сундуриветиду; Бәрһәқ, Пәрвәрдигар Ливандики
кедирларни сундуриветиду. 6 У уларни мозай
ойнақлаватқандәк ойнақлитиду; Явайи калиниң
балиси ойнақлаватқандәк, У Ливан вә Сирион
теғини ойнақлитиду. 7 Пәрвәрдигарниң садаси
чақмақларниң ялқунлирини шахлитиветиду;
8 Пәрвәрдигарниң садаси чөл-җәзирини зил-
зилигә салиду; Пәрвәрдигар Қәдәштики чөл-
җәзирини зил-зилигә салиду; 9 Пәрвәрдигарниң
садаси дуб дәрәқлирини һәрян толғитиду,
Орманлиқларни ялаңачлайду; Униң муқәддәс
ибадәтханисида болған һәммиси «шану-шәвкәт!»
дәп тәнтәнә қилиду. 10 Пәрвәрдигар топан
үстигә һөкүмранлиқ қилип олтириду; Бәрһәқ,
Пәрвәрдигар мәңгүгә падиша болуп һөкүм сүрүп
олтириду. 11 Пәрвәрдигар Өз хәлқигә қудрәтни
бәхш етиду; Өз хәлқини аман-хатирҗәмлик билән
бәрикәтләйду.

30 Муқәддәс ибадәтханини Худаға аташни тәбрикләп, Давут язған күй: — Мән Сени алий дәп улуқлаймән, и Пәрвәрдигар, Чүнки Сән мени пәстин жуқури көтәрдиң, Дүшмәнлиримни үстүмдин хошалландурмидиң. 2 И Пәрвәрдигар Худайим, мән Саңа налә көтәрдим, Сән мени сақайттиң. 3 И Пәрвәрдигар, Сән тәһтисарадин җенимни елип чиқтиң, һаңға чүшидиғанлар арисидин маңа һаят берип сақлидиң. (Sheol h7585) 4 Пәрвәрдигарға күй ейтиңлар, и Униң ихласмән бәндилири, Униң пак-муқәддәслигини яд етип тәшәккүр ейтиңлар. 5 Чүнки Униң ғәзиви дәқиқидә өтүп кетиду, Шапаити болса өмүрвайәт болиду; Жиға-зерә кечичә қонуп қалсиму, Хошаллиқ таң сәһәр билән тәң келиду. 6 Мән болсам өз раһәт-парағитимдә: «Мәңгүгә тәврәнмәй муқим туримән» — дедим. 7 Пәрвәрдигар, шапаитиң билән, мениң теғимни мустәһкәм турғузған едиң; Амма Сән дидариңни қачуруп йошурдуң; Мән алақзадә болуп кәттим; 8 Мән Саңа налә-пәряд көтәрдим, и Пәрвәрдигар; Мән [Сән] Рәбкә илтиҗа қилдим: — 9 — Мениң қеним төкүлүп, һаңға кирсәм немә пайдиси бардур? Топа-чаң Сени мәдһийиләмду? У һәқиқитиңни җакалаламду? 10 Аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар, маңа шәпқәт көрсәткәйсән; И Пәрвәрдигар, маңа ярдәмдә болғайсән! 11 Сән матәм қайғусини уссул ойнашларға айландурдуң; [һазилиқ] бөз кийимимни салдуриветип, Маңа хошаллиқни бәлвағ қилип бағлидиң; 12 Шуңа мениң роһум сүкүт қилмай, Саңа күйләр оқусун! И Пәрвәрдигар, мениң Худайим, Саңа әбәдил-әбәткичә тәшәккүрләрни ейтимән!

31 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун дәп, Давут язған күй: — Сән Пәрвәрдигарни, мән башпанаһ қилдим; Мени һеч қачан йәргә қаритип қоймиғайсән; Өз һәққанийлиғиң билән мени азат қилип қутқузғайсән; 2 Маңа қулақ салғайсән, мени тезрәк қутқузувалғайсән; Маңа қорам таш, Өзүмни қоғдайдиған қорғанлиқ қәлъә болғайсән. 3 Чүнки Сән мениң уюлтешим, мениң қорғинимдурсән; Шуңа Өз намиң үчүн мени йетәклигәйсән, мени башлиғайсән. 4 Маңа йошурун селинған қапқантин қәдәмлиримни тартқайсән; Чүнки Сән мениң башпанаһимдурсән. 5 Мән роһумни қолуңға тапшурдум; Сән маңа ниҗатлиқ қилип һөрлүккә чиқарғансән, и Пәрвәрдигар, һәқ Тәңри. 6 Ялған илаһларға чоқунидиғанлардин жиркинип кәлдим; Мән болсам Пәрвәрдигарға етиқат қилимән. 7 Өзгәрмәс муһәббитиң билән хошал болуп шатлинимән; Чүнки мениң харлиғимни көрдүңсән; Җенимниң азап-оқубәтлиридин хәвәр таптиң. 8 Мени дүшмәнлиримниң қолиға чүшүрмидиң, Бәлки путлиримни кәңри җайға турғуздуң. 9 И Пәрвәрдигар, маңа рәһим-шәпқәт көрсәткәйсән, Чүнки бешимға külпәт чүшти; Дәрд-әләмдин көзүм түгүшәй дәп қалди, Җеним, вуҗудумму шундақ. 10 Һаятим қайғу-һәсрәт билән, Жиллирим ғәм-ғуссә билән управатиду. Гунайим түпәйлидин мағдурум кетәй дәп қалди, Устиханлирим сизип кәтти. 11 Мән рәқиплиримниң иза-аһанитигә қалдим, Йеқинлирим алдида техиму шундақ; Тонушлиримғиму бир вәһимә болдум; Кочида мени көргәнләрму мәндин даҗип қачиду. 12 Һәммәйлән мени өлгән адәмдәк, көңлидин чиқирип ташлашти; Пучуқ чинидәк болуп қалдим. 13 Чүнки нурғунларниң төһмәтлирини аңлидим, Вәһимә тәрәп-тәрәпләрдә туриду; Улар маңа һуҗум қилишқа мәслиһәтлишиватиду, Җенимни елишқа қәст қилишиватиду. 14 Бирақ мән Саңа тайинимән, и Пәрвәрдигар; «Сән мениң Худайим!» — дедим. 15 Мениң күнлирим Сениң қолуңдидур; Мени дүшмәнлиримниң қолидин һәм маңа зиянкәшлик қилғучилардин қутқузғайсән. 16 Қулуңға дидариңниң җилвисини чүшүргәйсән; Өзгәрмәс муһәббитиң билән маңа ниҗатлиқ ата қилғайсән. 17 И Пәрвәрдигар, мени йәргә қаритип қоймиғайсән; Чүнки мән Саңа илтиҗа қилдим; Рәзилләр йәргә қарап қалсун; Уларниң тәһтисарада зувани тутулсун; (Sheol h7585) 18 Ялған ләвләр зувандин қалсун! Улар һәққанийларни халиғанчә мазақ қилип тәкәббурлуқ билән сөзлимәктә! 19 Өзүңни башпанаһ қилғанлар үчүн инсан балилириниң көз алдида көрсәткән илтипатлириң, Йәни Өзүңдин қорқидиғанлар үчүн, сақлиған илтипат-нemәтлириң нәқәдәр молдур! 20 Сән уларни инсанларниң сүйқәстлиридин Өз һозуруңдики йошурун далда җайға алисән; Сән уларни тил-аһанәтләрдин сайивиниңдә йошуруп қойисән. 21 Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийиләр йоллансун! Чүнки У өзгәрмәс муһәббитини зулмәтлик бир шәһәрдә әҗайип нимайән қилди! 22 Чүнки мән

дәккә-дүккидә һодуқуп: — Сени, мени көзидин
чиқирип қойдимекин, дәп қорққан едим; һалбуки,
мән налә көтирип йелинғинимда, пәрядимға
қулақ салдиң. 23 Пәрвәрдигарни сөйүңлар, и
Униң барлиқ мөмин бәндилири! Пәрвәрдигар
Өзигә садиқларни қоғдайду, һәм тәкәббурлуқ
билән иш қилғучиларниң қилмишлирини өз
бешиға һәссиләп қайтуриду! 24 И Пәрвәрдигарни
тәлмүрүп күткәнләр, Җигәрлик бол, қәлбиң
мәртанә қилинсун!

32 Давут язған «Масқил»: — Итаәтсизликлири
кәчүрүм қилинған, Гуналири йепилған киши
бәхитликтур! 2 Пәрвәрдигар рәзилликлири билән
һесаплашмайдиған, Роһида һеч қандақ һейлилик
йоқ киши бәхитликтур! 3 Мән [гунайимни
иқрар қилмай], сүкүттә турувалған едим, Күн
бойи аһу-пиған ичидә, Сүйәклирим чирип
кәтти; 4 Чүнки мени басқан қолуң маңа кечә-
күндүз еғир болди; Яздики қурғақчилиқтәк
илигим қағҗирап кәтти. (Селаһ) 5 Әнди
гунайимни Сениң алдиңда етирап қилдим,
Қәбиһлигимни Сәндин йошуривәрмәйдиған
болдум; Мән: «Пәрвәрдигарға асийлиқлиримни
етирап қилимән» — дедим, Шуниң билән
Сән мениң рәзил гунайимни кәчүрүм қилдиң.
(Селаһ) 6 Шуңа Сени тапалайдиған пәйттә,
Һәр бир ихласмән Саңа дуа билән илтиҗа
қилсун! Чоң топанлар өрләп, тешип кәткәндә,
[Сулар] шу кишигә һәргиз йеқинлашмайду.
7 Сән мениң далда җайимдурсән; Сән мени
зулумдин сақлайсән; Әтрапимни ниҗатлиқ
нахшилири билән қаплайсән! (Селаһ) 8 — «Мән
сән меңишқа тегишлик йолда сени йетәкләймән
һәм тәрбийләймән; Мениң көзүм үстүңдә болуши
билән саңа несиһәт қилимән. 9 Әқли йоқ
болған ат яки ешәктәк болма; Уларни чәкләшкә
тизгинләйдиған жүгән болмиса, Улар һәргиз
саңа йеқин кәлмәйду». 10 Рәзилләргә чүшүдиған
қайғу-һәсрәтләр көптур, Бирақ меһри-шәпқәтләр
Пәрвәрдигарға таянған кишини чөридәйду; 11
И һәққанийлар, Пәрвәрдигар билән шатлинип
хурсән болуңлар; Көңли дуруслар, хошаллиқтин
тәнтәнә қилиңлар!

33 Әй һәққанийлар, Пәрвәрдигар үчүн тәнтәнә
қилиңлар! Мәдһийиләш дуруслар үчүн
гөзәл иштур. 2 Раваб билән Пәрвәрдигарни
мәдһийиләңлар; Онтарға тәңкәш болуп, униңға
күйләрни ейтиңлар. 3 Униңға атап йеңи бир
мунаҗат-нахшини ейтиңлар; Маһирлиқ билән
челип, авазиңларни жуқури яңритиңлар. 4
Чүнки Пәрвәрдигарниң сөзи бәрһәқтур; Униң
барлиқ ишлири вәдилиригә садақәтликтур. 5
У һәққанийәт һәм адаләтни яхши көргүчидур;
Йәр-зимин Пәрвәрдигарниң меһриванлиғи
билән толғандур. 6 Пәрвәрдигарниң сөзи билән
асманлар яритилған, Униң ағзидики нәпәс билән
уларниң барлиқ қошунлиримуяритилғандур;
7 У деңиздики суларни бир йәргә жиғип
догилайду; У океанларни амбарлар ичидә
сақлап туриду; 8 Пүткүл йәр йүзидикиләр
Пәрвәрдигардин әймәнсун; Дуниядики пүтүн
җан егилири Униңдин қорқуп, һөрмәтлисун; 9
Чүнки Униң бир сөзи биләнла иш пүттүрүлгән
еди; Униң бир әмри биләнла дегәнлири бәрпа
қилинған еди. 10 Пәрвәрдигар әлләрниң планини
тосиветиду; У қовмларниң хияллирини бекар
қиливетиду. 11 Пәрвәрдигарниң несиһәти мәңгүгә
туриду; Қәлбидики ойлири дәвирдин-дәвиргә
ишқа ашурулиду. 12 «Пәрвәрдигар бизниң
Худайимиздур» дәйдиған қовм бәхитликтур!
Йәни Өз мираси болушқа таллиған хәлиқ
бәхитликтур! 13 Пәрвәрдигар әрштин йәргә нәзәр
салиду, У пүткүл инсанларни көрүп туриду. 14
Туралғусидин йәр йүзидикиләрниң һәммисигә
қарайду; 15 У уларниң һәр бириниң қәлблирини
Ясиғучидур; Уларниң барлиқ ишлирини дәңсәп
чиққучидур. 16 Падиша болса қошунлириниң
көплүги билән ғалип болалмайду; Палван
өзиниң зор күчи билән өзини қутқузалмайду;
17 Толпарға тайинип хәвп-хәтәрдин қутқузулуш
беһудиликтур, У зор күчи билән һеч кимни
қутқузалмайду; 18 Мана, уларниң җенини
өлүмдин қутқузуш үчүн, Қәһәтчиликтә уларни
һаят сақлаш үчүн, Пәрвәрдигарниң көзи Өзидин
әйминидиғанларниң үстидә туриду, Өзиниң
өзгәрмәс муһәббитигә үмүт бағлиғанларниң
үстидә туриду. 20 Бизниң җенимиз Пәрвәрдигарға
тәлмүриду; Бизниң ярдәмчимиз, Бизниң
қалқинимиз У болиду. 21 Шуңа Униң билән
қәлбимиз шатлинип кетиду; Чүнки Униң муқәддәс
намиға тайинип ишәндуқ. 22 И Пәрвәрдигар, биз
Саңила үмүт бағлиғинимиздәк, Сениң өзгәрмәс
муһәббитиңму үстимиздә болғай!

34 Давут язған күй: — (Давут Абимәләк
[падишаниң] алдида жүрүш-турушини
башқичә қиливалғанда, [Абимәләк] уни
һайдиватқан вақитта язған) Мән һәр
қандақ вақитларда Пәрвәрдигарға тәшәккүр-
мәдһийә қайтуримән; Уни мәдһийиләш
ағзимдин чүшмәйду. 2 Қәлбим Пәрвәрдигарни
иптихарлинип мәдһийәләйду, Мөминләр
буни аңлап шатлиқта болиду. 3 Мән билән
биллә Пәрвәрдигарни улуқлаңлар, Бирликтә
Униң намиға мәдһийиләр яңритайли. 4
Пәрвәрдигарни издидим, У мениң дуайимни
ижабәт қилди, Мени басқан барлиқ вәһимә-
қорқунучлиримдин қутқузди. 5 [Мөминләр]
Униңға тәлмүрүп нурланди; Йүзлири йәргә
қаритилмиди. 6 [Мән] пеқир-бечарә [Униңға]
нида қилди, Пәрвәрдигар аңлап, мени һәммә
аваричиликләрдин қутқузди. 7 Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси Униңдин әйминидиғанларни қоғдап
әтрапиға чедирини тикиду, Уларни қутқузиду.
8 Пәрвәрдигарниң меһриванлиғини тетип,
билгин, Униңға ишинип таянған адәм немидегән
бәхитликтур! 9 И Униң муқәддәс бәндилири,
Пәрвәрдигардин әйминиңлар! Чүнки Униңдин
әйминидиғанларниң һеч нәрсиси кам болмас.
10 Күчлүк асланлар озуқсиз қелип ач қалсиму,
Амма Пәрвәрдигарни издигүчиләрниң һеч
бир яхши нәрсиси кам болмас. 11 Келиңлар
балилирим, маңа қулақ селиңлар; Мән силәргә
Пәрвәрдигардин әйминишни үгитип қояй. 12
Һаятни әтиварлайдиған киши ким? Кимниң
узун вә яхши күнләрни көргүси бар? 13 Ундақта
тилиңни яманлиқтин тартип жүр, Ләвлириң
мәккарлиқтин нери болсун; 14 Яманлиқтин
айрилип жирақ болуп, гөзәл әмәлләрни қилип
жүр; Аман-хатирҗәмликни издәп, уни қоғлап жүр.
15 Пәрвәрдигарниң көзи һәққанийларниң үстидә
туриду, Униң қулиқи уларниң илтиҗалириға
очуқ туриду; 16 Пәрвәрдигарниң чирайи рәзиллик
қилғучиларға қарши чиқар, Уларниң һәр қандақ
нам-хатирилирини йәр йүзидин елип ташлар;
17 Һәққанийлар илтиҗа қилиду, Пәрвәрдигар
аңлайду, уларни барлиқ азап-мушәққәтлиридин
қутқузиду; 18 Пәрвәрдигар көңли сунуқларға
йеқиндур, Роһи езилгәнләрни қутқузиду.
19 Һәққанийлар дуч кәлгән аваричиликләр
көптур; Бирақ Пәрвәрдигар уларни буларниң
һәммисидин қутқузиду. 20 [У һәққанийниң]
сүйәклирини сақ қалдуриду, Улардин бирисиму
сунуп кәтмәйду. 21 Яманлиқниң өзи рәзилләрни
өлтүриду; һәққанийларға нәпрәтлинидиғанлар
гунада қалиду. 22 Пәрвәрдигар Өз қуллириниң
җанлирини бәдәл төләп һөрлүккә чиқириду;
Униңға таянғанлардин һеч кимгә гуна
бекитилмәйду.

35 Давут язған күй: — И Пәрвәрдигар, мән
билән елишқанлар билән елишқайсән;
Маңа җаң қилғанларға җаң қилғайсән! 2
Қолуңға сипар вә қалқан алғин; Маңа ярдәмгә
орнуңдин турғайсән; 3 Нәйзини суғуруп, мени
қоғлаватқанларниң йолини тосқайсән; Мениң
җенимға: «Мән сениң ниҗатлиғиңдурмән!» —
дегәйсән! 4 Мениң һаятимға чаң салмақчи
болғанлар йәргә қаритилип шәрмәндә болғай;
Маңа қәст әйлигәнләр кәйнигә яндурулуп рәсва
болғай. 5 Улар гоя шамалда учқан самандәк
тозуп кәткәй; Пәрвәрдигарниң Пәриштиси уларни
тарқитиваткәй! 6 Уларниң йоли қараңғу вә
тейилғақ болғай, Пәрвәрдигарниң Пәриштиси
уларни қоғливәткәй! 7 Чүнки улар маңа орунсиз
ора-қапқан тәйярлиди; Җенимни сәвәпсиз елишқа
улар уни колиди. 8 Һалакәт туйдурмастин
уларниң бешиға чүшкәй, Өзи йошурун қурған
торға өзи чүшкәй, Һалакәткә жиқилғай. 9
У чағда җеним Пәрвәрдигардин сөйүниду,
Униң ниҗатлиқ-қутқузушидин шатлиниду! 10
Мениң һәммә устиханлирим: — «И Пәрвәрдигар,
кимму Саңа тәңдаш келәлисун?» — дәйду,
— «Сән езилгән мөминләрни күчлүкләрниң
чаңгилидин, Езилгәнләр һәм йоқсулларни уларни
булиғучилардин тартивелип қутқузисән». 11
Явуз, ялған гувачилар қопуп, Хәвирим болмиған
гуналар билән үстүмдин шикайәт қилмақта.
12 Улар мениң яхшилиғимға яманлиқ қилип,
Мени панаһсиз житим қилип қойған еди! 13
Лекин мән болсам, улар кесәл болғанда, Бөзни
йөгәп кийивалдим; Уларни дәп роза тутуп,
өзүмни төвән қилдим; Әнди дуайим болса һазир
бағримға йенип кәлди! 14 Мән бу ишлардин
дост яки қериндишимниң бешиға чүшкән ишқа
охшаш мәйүслинип жүрдум, Мән өз анисиға
һаза тутқандәк, бешимни селип жүрдүм. 15
Бирақ мән путлишип кәткинимдә, Улар хошал
болушуп кәткән еди, Бир йәргә җәм болди;

Дәрвәқә жәм болушуп мошу зораванлар маңа
қарши чиқишти, Бирақ хәвирим йоқ еди. Улар
мени парә-парә қилиш үчүн тохтимай зәрбә
беришти. 16 Худди бир чишләм пошкал үстидә
чақчақ вә талаш қилған худасизлардәк, Улар
маңа чишлирини ғучурлитип хирис қилишти.
17 И Рәб, қачанғичә пәрва қилмайсән? Җенимни
уларниң һалакитидин қутқузғайсән, Мениң
бирдин-бир һаятимни [мошу] житқуч ширларниң
ағзидин тартивалғайсән! 18 Зор җамаәт арисида
мән Саңа тәшәккүр ейтимән; Нурғунлиған
хәлиқ арисида Сени мәдһийиләймән. 19
Ялған сәвәп билән маңа рәқип болғанларни
үстүмдин шатландурмиғайсән; Мәндин сәвәпсиз
нәпрәтләнгәнләрни өз ара көз қисиштурмиғайсән!
20 Улар достанә сөз қилмайду, Зиминдики
течлиқпәрвәрләргә питнә-иғва тоқумақта. 21
Улар маңа қарап еғизини йоған ечип: «Вай-вай!
Күткүнимизни өз көзимиз билән көрүвалдуқ!»
— дейишиду. 22 И Пәрвәрдигар, Сән буларни
көрүп чиқтиң, сүкүт қилмиғайсән; И Рәб,
мәндин Өзүңни жирақлаштурмиғайсән; 23
Қозғалғайсән, Мән үчүн һөкүм чиқиришқа
ойғанғайсән, И мениң Худайим — Рәббим!
24 Мениң ишим үстидә өз һәққанийлиғиң
бойичә һөкүм чиқарғайсән, и Пәрвәрдигар
Худайим; Уларни мениң [оңушсизлиғимдин]
шатландурмиғайсән! 25 Улар көңлидә: «Ваһ!
Ваһ! Әҗәб убдан болди!» — дейишмисун;
Яки: «Уни жутувәттуқ!» — дейишмисун. 26
Мениң зийинимдин хошал болғанлар йәргә
қаритилип шәрмәндә болғай; Мениңдин өзлирини
үстүн тутқучиларниң кийим-кечиги хиҗаләт вә
номуссузлуқ болсун! 27 Мениң һәққанийлиғимдин
сөйүнгәнләр тәнтәнә қилип шатлансун! Улар
һемишә: «Өз қулиниң аман-есәнлигигә сөйүнгән
Пәрвәрдигар улуқлансун!» — дегәй. 28 Шу чағда
мениң тилим күн бойи һәққанийлиғиң тоғрилиқ
сөзләйду, мәдһийиләрни яңритиду.

36 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Пәрвәрдигарниң қули Давут язған күй:
— Рәзил адәмниң асийлиғи мениң қәлбимдә бир
бешарәтни пәйда қилиду: — «Униң нәзиридә
Худадин қорқидиған иш йоқтур!». 2 Чүнки у
өз-өзини махтайдуки, У өз-өзигә: — «Мәндә
гуна тепилмас, қилғиним жиркиничлик иш
әмәстур!» — дәйду. 3 Ағзидики сөзләр қәбиһлик
вә һейлигәрликтур; Пәзиләтлик иш қилиш
параситидин у аллибурун мәһрумдур. 4 У орнида
ятқандиму гунани көзләйду; У дурус болмиған
йолға меңишни ирадә қилиду; Яманлиқтин һеч
нәпрәтләнмәйду. 5 И Пәрвәрдигар, өзгәрмәс
муһәббитиң әршләргә тақишиду; Һәқиқәт-
садиқлиғиң булутларға йетиду! 6 Һәққанийлиғиң
бүйүк тағлардәк, Һөкүмлириң тилсиматлиқ
чоңқур деңизлардәктур. И Пәрвәрдигар, Сән
адәмләр вә һайванларни сақлиғучидурсән; 7 Сениң
өзгәрмәс муһәббитиң нәқәдәр қиммәтликтур,
и Худа! Шуңа инсан балилири қанатлириң
сайисидә панаһлиниду. 8 Улар өйүңдики мол
дәстихандин тойғичә бәһримән болиду; Сән
уларға һозур-һалавәтлириңниң дәриясидин
ичкүзисән. 9 Чүнки Сәндила бардур һаятлиқ
булиқи; Нуруңда болуп нурни көримиз. 10 Аһ,
Өзүңни тонуп, билгәнләргә муһәббитиңни, Көңли
дурусларғиму һәққанийлиғиңни көрситишни
давамлаштурғайсән. 11 Тәкәббурларниң
путиниң маңа һуҗум қилишиға йол
қоймиғайсән; Рәзилләрниң қоли мени орнумдин
қоғливәтмисун; 12 Мана, яманлиқ қилғучилар
жиқилди! Ғулитиветилди, орнидин қайта
туралмайду!

37 Давут язған күй: — Яманлиқ қилғучилар
түпәйлидин өзүңни көйдүрмә, Накәсләргә
һәсәт қилма. 2 Чүнки улар от-чөпләрдәк тезла
үзүп ташлиниду, Юмран өсүмлүкләргә охшаш
тозуп кетиду. 3 Пәрвәрдигарға таян, тиришип
яхшилиқ қил, Зиминда маканлишип яшап,
Униң вапа-һәқиқитини озуқ билип һозурлан.
4 «Пәрвәрдигарни хурсәнлигим» дәп билгин,
У арзу-тиләклириңгә йәткүзиду. 5 Йолуңни
Пәрвәрдигарға аманәт қил; Униңға таян, У чоқум
[тилигиңни] иҗабәт қилиду. 6 У һәққанийлиғиңни
нурдәк, Адалитиңни чүштики қуяштәк чақнитиду.
7 Пәрвәрдигарниң алдида тинич болуп, Уни
сәвирчанлиқ билән күт; Һарамдин ронақ тапқан
адәм түпәйлидин, Яман нийәтлири ишқа
ашидиған киши түпәйлидин өзүңни көйдүрмә. 8
Аччиғиңдин ян, ғәзәптин қайт, Өзүңни көйдүрмә;
У пәқәт сени яманлиққа елип бариду. 9
Чүнки яманлиқ қилғучилар зиминдин үзүп
ташлиниду; Пәрвәрдигарға тәлмүрүп күткәнләр
болса, Зиминға егидарчилиқ қилиду. 10 : Көзни
жумуп ачқучила, рәзил адәм һалак болиду; Униң

маканиға сәпселип қарисаң, у йоқ болиду. 11 Бирақ
мулайим-мөминләр зиминға мираслиқ қилиду,
Вә чәксиз арамбәхшликтин һозурлиниду. 12 Рәзил
адәм һәққанийға қәст қилиду; Униңға чишлирини
ғучурлитип хирис қилиду; 13 Лекин Рәб униңға
қарап күлиду; Чүнки [Рәб] униң бешиға келидиған
күнни көриду. 14 Югашлар вә йоқсулларни
жиқитиш үчүн, Йоли дурусларни қирип ташлаш
үчүн, Рәзилләр қиличини ғилипидин суғуруп
елип, Оқясиниң киричини тартип тәйярлиди.
15 Лекин қиличи болса өз жүригигә санҗилиду,
Оқялири сундуруветилиду. 16 Һәққанийлардики
«аз», Көплигән яманларниң байлиқлиридин
әвзәлдур. 17 Чүнки рәзилләрниң биләклири
сундурулиду; Лекин Пәрвәрдигар һәққанийларни
йөләйду; 18 Пәрвәрдигар көңли дурусларниң
күнлирини билиду; Уларниң мираси мәңгүгә
болиду. 19 Улар еғир күнләрдә йәргә қарап
қалмайду; Қәһәтчиликтиму улар тоқ жүриду.
20 Бирақ рәзилләр һалак болиду; Пәрвәрдигар
билән қаршилашқучилар чимәнзардики гүл-
гиядәк тозуп кетиду; Улар түгәйду; Ис-түтүндәк
тарқилип түгәйду. 21 Рәзил адәм өтнә елип
қайтурмайду; Амма һәққаний адәм меһриванлиқ
билән өтнә бериду; 22 Чүнки [Пәрвәрдигар]
рәхмәт қилғанлар зиминға егә болиду, Бирақ униң
ләнитигә учриғанлар үзүп ташлиниду; 23 Мәртанә
адәмниң қәдәмлири Пәрвәрдигар тәрипидиндур;
[Рәб] униң йолидин хурсән болиду. 24 У тейилип
кәтсиму, жиқилип чүшмәйду; Чүнки Пәрвәрдигар
униң қолини тутуп йөләп туриду. 25 Мән яш едим,
һазир қерип қалдим; Лекин һәққанийларниң
ташливетилгәнлигини, Яки пәрзәнтлириниң нан
тилигәнлигини әсла көргән әмәсмән; 26 У күн
бойи мәрт-меһриван болуп өтнә бериду; Униң
әвлатлириму хәлиққә бәрикәт йәткүзиду. 27
Яманлиқни ташлаңлар, яхшилиқ қилиңлар, Мәңгү
яшайсиләр! 28 Чүнки Пәрвәрдигар адаләтни
сөйиду, У Өз мөмин бәндилирини ташлимайду;
Улар мәңгүгә сақлиниду; Лекин рәзилләрниң
әвлатлири үзүп ташлиниду. 29 Һәққанийлар йәр-
җаһанға егә болиду, Әбәдил-әбәткичә униңда
макан тутуп яшайду. 30 Һәққаний адәмниң ағзи
даналиқ җакалайду; Униң тили адил һөкүмләрни
сөзләйду; 31 Қәлбидә Худаниң [муқәддәс] қануни
туриду; Униң қәдәмлири тейилип кәтмәс. 32
Рәзилләр һәққаний адәмни пайлап жүриду;
Улар уни өлтүргидәк пәйтни издәп жүриду. 33
Лекин Пәрвәрдигар уни дүшмәнниң чаңгилиға
чүшүрмәйду; Яки һөкүмдә уни гунаға пүтмәйду.
34 Пәрвәрдигарни тәлмүрүп күт, Униң йолини
чиң тутқин; У сениң мәртивәңни көтирип,
зиминға егә қилиду, Рәзилләр һалак қилинғанда,
Сән буни көрисән. 35 Мән рәзил адәмниң
зомигәрлик қиливатқинини көрдүм, У худди
айниған барақсан япйешил дәрәқтәк ронақ тапқан.
36 Бирақ у өтүп кәтти, Мана, у йоқ болди; Мән
уни издисәмму, у тепилмайду. 37 Мукәммәл
адәмгә нәзәр сал, Дурус инсанға қара! Чүнки
бундақ адәмниң ахир көридиғини арамбәхш
хатирҗәмлик болиду. 38 Итаәтсизләр болса
бирликтә һалак болишиду; Уларниң келәчики
үзүлиду; 39 Бирақ һәққанийларниң ниҗатлиғи
Пәрвәрдигардиндур; У еғир күнләрдә уларниң
күчлүк панаһидур. 40 Пәрвәрдигар ярдәм қилип
уларни сақлайду; У уларни рәзилләрдин сақлап
қутқузиду; Чүнки улар Уни башпанаһи қилиду.

38 Давут язған күй: — (Әслимә үчүн) И
Пәрвәрдигар, ғәзивиңдә тәнбиһ бәрмигәйсән,
Қәһриңдә мени җазалимиғайсән! 2 Чүнки оқлириң
мени зәхимләндүрүп санҗиди, Қолуң үстүмдин
қаттиқ басти. 3 Қаттиқ ғәзивиң түпәйлидин
әтлиримдә һеч сақлиқ йоқ, Гунайим түпәйлидин
устиханлиримда арам йоқтур. 4 Чүнки гуналирим
боюмдин ташти; Улар көтирәлмигүсиз еғир
жүктәк мени бесивалди. 5 Ахмақлиғимдин
җараһәтлирим сесип, шалвәрәп кәтти. 6 Азаптин
бәллирим толиму пүкүлүп кәтти, Күн бойи
ғәмгә петип жүримән! 7 Чатирақлирим отқа
толди, Әтлиримниң сақ йери йоқтур. 8 Мән
толиму һалсирап, езилип кәттим; Қәлбимдики
азап-қайғу түпәйлидин һөкирәймән. 9 Рәб,
барлиқ арзуюм көз алдиңдидур; Уһ тартишлирим
Сәндин йошурун әмәс; 10 Жүригим җиғилдап,
һалимдин кәттим; Көзлиримниң нури өчти. 11 Яр-
бурадәрлиримму мени урған ваба түпәйлидин,
өзлирини мәндин тартти; Йеқинлиримму мәндин
жирақ қачти. 12 Җенимни алмақчи болғанлар
қапқан қуриду; Маңа зиянни қәстлигәнләр
зәһирини чачмақта; Улар күн бойи һейлә-
микирләрни ойлимақта. 13 Лекин мән гас адәмдәк
аңлимаймән, Гача адәмдәк ағзимни ачмаймән;
14 Бәрһәқ, мән аңлалмайдиған гаслардәк болуп
қалдим; Ағзимда қилидиған рәддийә-тәнбиһ

йоқ. 15 Чүнки үмүтүмни Сән Пәрвәрдигарға
бағлидим; Рәб Худайим, Сән илтижайимға
ижабәт қилисән. 16 Чүнки мән: — «Улар
мениң үстүмгә чиқип махтанмиғай; Болмиса,
путлирим тейилип кәткәндә, улар шатлиниду»
— дедим мән. 17 Чүнки мән дәлдәңшип,
түгишәй дәп қалдим, Азавим көз алдимдин
кәтмәйду. 18 Чүнки мән өз яманлиғимни
иқрар қилимән; Гунайим үстидә қайғуримән. 19
Лекин дүшмәнлирим жушқун һәм күчлүктур;
Қара чаплап, маңа нәпрәтләнгәнләрниң сани
нурғундур. 20 Вапаға жапа қилидиғанлар
болса, мән билән қаршилишиду; Чүнки мән
яхшилиқни көзләп, интилимән. 21 И Пәрвәрдигар,
мәндин ваз кәчмигәйсән! И Худайим, мәндин
жирақлашмиғайсән! 22 И Рәб, мениң нижатлиғим,
Маңа чапсан ярдәм қилғайсән!

39 Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға
тапшурулған, Давут язған күй: — «Тилим
гуна қилмисун дәп, Йоллиримға диққәт қилимән;
Рәзилләр көз алдимда болса, мән ағзимға бир
көшәк салимән» — дегән едим. 2 Мән сүкүт қилип,
зуван сүрмидим, Һәтта яхшилиқ тоғрисидики
сөзләрниму ағзимдин чиқармидим; Бирақ дил
азавим техиму қозғалди. 3 Көңлүмдә зәрдәм
қайниди, Ойланғансери от болуп янди; Андин
тилим ихтиярсиз сөзләп кәтти. 4 И Пәрвәрдигар, өз
әжилимни, Күнлиримниң қанчилик екәнлигини
маңа аян қилғин; Ажиз инсан балиси екәнлигимни
маңа билдүргин. 5 Мана, Сән күнлиримни пәқәт
нәччә ғеричла қилдиң, Сениң алдиңда өмрүм
йоқ һесавидидур. Бәрһәқ, барлиқ инсанлар тик
турсиму, пәқәт бир тиниқла, халас. (Селаһ) 6
Бәрһәқ, һәр бир инсанниң һаяти худди бир
көләңгидур, Уларниң алдирап-салдирашлири
беһудә аваричиликтур; Улар байлиқларни
топлайду, лекин кейин бу байлиқларни кимниң
қолиға жуғлинидиғанлиғини билмәйду. 7 И Рәб,
әнди мән немини күтимән? Мениң үмүтүм саңила
бағлиқтур. 8 Мени барлиқ асийлиқлиримдин
қутқузғайсән, Мени һамақәтләрниң мәсқирисигә
қалдурмиғайсән. 9 Сүкүт қилип зуван сүрмидим;
Чүнки мана, мошу [жазани] Өзүң жүргүзгәнсән. 10
Мени салған вабайиңни мәндин нери қилғайсән;
Чүнки қолуңниң зәрбиси билән түгишәй дәп
қалдим. 11 Сән тәнбиһлириң билән кишини өз
яманлиғи үчүн тәрбийилигиниңдә, Сән худди
нәрсиләргә күйә қурути чүшкәндәк, униң иззәт-
ғурурини йоқ қиливетисән; Бәрһәқ, һәр бир адәм
бир тиниқла, халас. (Селаһ) 12 И Пәрвәрдигар,
дуайимни аңлиғайсән, Пәрядимға қулақ
салғайсән! Көз яшлиримға сүкүт қилмиғайсән!
Чүнки мән пүткүл ата-бовилиримдәк, Сениң
алдиңда яқа жутлуқ, мусапирмән, халас! 13 Маңа
тиккән көзүңни мәндин нери қилғайсәнки, Мән
барса кәлмәс жайға кәткичә, Мени бир аз болсиму
раһәттин бәһримән қилғайсән.

40 Давут язған күй: — Пәрвәрдигарға тәлмүрүп,
күттүм, күттүм; У маңа егилип пәрядимни
аңлиди. 2 У мени һалакәт орикидин, Шундақла
патқақ лайдин тартивалди, Путлиримни уюлташ
үстигә турғузуп, Қәдәмлиримни мустәһкәм
қилди. 3 У ағзимға йеңи нахша-мунажатни,
Йәни Худайимизни мәдһийиләшләрни салди;
Нурғун хәлиқ буни көрүп, қорқиду, һәм
Пәрвәрдигарға тайиниду. 4 Тәкәббурлардин ярдәм
издимәйдиған, Ялғанчилиққа езип кәтмәйдиған,
Бәлки Пәрвәрдигарни өз таянчиси қилған киши
бәхитликтур! 5 И Пәрвәрдигар Худайим, Сениң биз
үчүн қилған карамәтлириң вә ой-нийәтлириңни
барғансери көпәйтип, сан-санақсиз қилғансән,
Кимму уларни бир-бирләп һесаплап Өзүңгә
[рәхмәт қайтуруп] болалисун! Уларни сөзләп
баштин-ахир баян қилай десәм, Уларни санап
түгитиш мүмкин әмәс. 6 Нә қурбанлиқ, нә
аш һәдийәләр Сениң тәләп-арзуюң әмәс, Бирақ
Сән маңа [сәзгүр] қулақларни ата қилдиң; Нә
көйдүрмә қурбанлиқ, нә гуна қурбанлиғини тәләп
қилмидиң; 7 Шуңа жавап бәрдимки — «Мана
мән кәлдим!» — дедим. Орам язма дәстурда
мән тоғрилиқ пүтүлгән: — 8 «Худайим, Сениң
көңлүңдики ирадәң мениң хурсәнлигимдур;
Сениң Тәврат қанунуң қәлбимгә пүтүклүктур». 9
Бүйүк жамаәт арисида туруп мән һәққанийлиқни
жакалидим; Мана буларни өзүмдә қилчә елип
қалғум йоқтур, И Пәрвәрдигар, Өзүң билисән. 10
Һәққанийлиғиңни қәлбимдә йошуруп жүрмидим;
Вападарлиғиңни вә нижатлиғиңни жакалидим;
Өзгәрмәс муһәббитиң вә һәқиқитиңни бүйүк
жамаәткә һеч йошурмастин баян қилдим. 11
И Пәрвәрдигар, меһриванлиқлириңни мәндин
айимиғайсән; Өзгәрмәс муһәббитиң вә һәқиқитиң
һәрдайим мени сақлиғай! 12 Чүнки сансиз
күлпәтләр мени оривалди; Қәбиһликлирим

мени бесивелип, көрәлмәйдиған болдум; Улар
бешимдики чечимдин көп, Җасаритим түгишип
кәтти. 13 Мени қутқузушни тоғра тапқайсән, и
Пәрвәрдигар! И Пәрвәрдигар, тез келип, маңа
ярдәм қилғайсән! 14 Мениң һаятимға чаң
салмақчи болғанлар бирақла йәргә қаритилип
рәсва қилинсун; Мениң зийинимдин хурсән
болғанлар кәйнигә яндурулуп шәрмәндә болғай.
15 Мени: — «Bah! Bah!» дәп мәсқирә қилғанлар
өз шәрмәндилигидин алақзадә болуп кәтсун!
16 Бирақ Сени издигүчиләрниң һәммиси
Сәндә шатлинип хошал болғай! Ниҗатлиғиңни
сөйгәнләр һемишә: «Пәрвәрдигар улуқлансун»
дейишкәй! 17 Мән езилгән һәм йоқсул болсамму,
Бирақ Рәб йәнила мени яд етиду; Сән мениң
Ярдәмчим, мениң азат қилғучим; И Худайим,
кечикмәй кәлгәйсән!

41 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған күй: — Ғериб-аҗизларға
ғәмхорлуқ қилған киши нәқәдәр бәхитлик-һә!
Еғир күнләрдә Пәрвәрдигар униңға панаһ болиду.
2 Пәрвәрдигар уни қоғдап, уни аман сақлайду;
У зиминда туруп бәхитияр яшайду; Сән уни
дүшмәнлириниң ихтияриға чүшүрмәйсән! 3
Орун тутуп зәиплишип ятқинида, Пәрвәрдигар
униңға дәрман болиду; Сән униң ятқан орун-
көрпилирини раслап түзәштүрүп турисән. 4
Мән илтиҗа қилип: — «И Пәрвәрдигар, маңа
меһриванлиқ көрсәткәйсән, Җенимға шипалиқ
бәргәйсән; Чүнки мән алдиңда гуна қилдим»
— дедим. 5 Дүшмәнлирим мән тоғрилиқ: —
«У қачанму өлүп, нами-нәсли қуруп кетәр?»
— дәп маңа яманлиқ тиләйду. 6 Бириси мени
көргили кәлгән болса, У алдамчи сөзләрни қилиду;
Улар кәйнимдин көңлидә шумлуқ топлап, Андин
сиртларға чиқип шу ишларни тарқитип по атиду;
7 Маңа өч болғанларниң һәммиси маңа қарита өз
ара кусурлишиду, Улар маңа зиянкәшлик қәстидә
болиду. 8 Улар: «Униң бешиға җин-шәйтандин бир
кесәл чаплашти; Әнди у орун тутуп йетип қалди;
У қайтидин туралмайду» — дейишиду. 9 Һәтта
сирдишим дәп ишәнгән қәдинас достум, Мән
билән һәмдәстихан болуп тузумни йегәнму маңа
пут атти. 10 Бирақ Сән Пәрвәрдигар, маңа рәһим
қилғайсән; Дүшмәнлиримдин интиқам елишқа,
Мени турғузғайсән; 11 Дүшминимниң үстүмдин
ғәлибә қилип шатланмиғинидин, Сени мәндин
сөйүниду, дәп билимән. 12 Бирақ маңа кәлсәк,
дурус болғанлиғимдин, сән мени йөләйсән; Сән
мени мәңгү Өз һозуруңда қәд көтириткүзүп
турғузисән. 13 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарға
әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулғай!
Амин! Амин!

42 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Кораһниң оғуллири үчүн йезилған
«Масқил»: — Кейик ериқлардики суға тәшна
болғандәк, Җеним саңа тәшнадур, и Худа. 2
Мениң җеним Худаға, һаят Тәңригә интизардур;
Аһ, мән қачанму Худаниң һозурида көрүнүшкә
мүйәссәр болимән? 3 Мениң кечә-күндүз
йегиним көз яшлирим болуп кәлгән; Хәқләр
күн бойи мәндин: «Худайиң қәйәрдә?» дәп
сорайду. 4 Өткән күнләрни әсләп, Җенимниң
дәрдлирини төкүватимән (Мән көпчилик билән
кетиветип, Худаниң өйигә тәнтәнә қилип меңип,
Хошаллиқта һәмдусана оқуп, нахша ейтип, һейтни
тәбриклигән топ-топ қошундәк, җамаәт билән
биллә бараттим!). 5 — И җеним, Сән тенимдә
немишкә бундақ қайғурисән? Немишкә ичимдә
бундақ мәйүслинип кәттиң? Худаға үмүт бағла;
Чүнки Униң җамалидин чиққан ниҗатлиқтин,
Мән Уни йәнила улуқлаймән, — Мениң
Худайимни! 6 Җеним ичимдә мәйүслинип кәтти;
Шуңа мән Сени сеғинимән; Һәтта мусапирлиқта
Иордан дәрияси бойидики вадиларда, Һәрмон
тағлирида, Мизар теғидиму Сени сеғинимән.
7 Сениң шарқиратмилириңниң авазлириға,
Чоңқур һаң билән чоңқур һаң маслишип
һөкиримәктә. Сениң һәммә долқунлириң һәм
қайнам-ташқинлириң мени ғәриқ қилди. 8
Күндүзи Пәрвәрдигар өзгәрмәс муһәббитини
[маңа] буйруйду, Кечилири Униң нахшиси, Вә һәм
һаятим болған Тәңригә қилған дуа маңа һәмраһ
болиду. 9 Мән Қорам Тешим болған Худаға: —
«Мени немишкә унтуп қалдиң? Мән немишкә
дүшмәнниң зулумиға учрап, Һемишә азап чекип
жүрүватимән?» — дәймән. 10 Сүйәклиримни
әзгәндәк рәқиплирим мени мәсқирә қилип
әйипләйду; Улар күн бойи мәндин: «Худайиң
қәйәрдә?» — дәп соримақта. 11 И җеним,
тенимдә немишкә бундақ қайғурисән? Немишкә
ичимдә бундақ мәйүслинип кәттиң? Худаға үмүт
бағла; Чүнки мән Уни йәнила мәдһийиләймән,
Йәни чирайимға саламәтлик, ниҗатлиқ ата

қилғучи Худайимни мәдһийиләймән! У мениң
Худайимдур!

43 И Пәрвәрдигар, мән тоғрилиқ һөкүм
чиқарғайсән, Дәвайимни әқидисиз бир
хәлиқ алдида сориғайсән; Мени һейлигәр һәм
қәбиһ адәмдин қутулдурғайсән. 2 Чүнки Сән
панаһгаһим болған Худадурсән; Немишкә мени
ташлавәткәнсән? Немишкә дүшмәнниң зулумиға
учрап, Һемишә азап чекип жүриватимән?» —
дәймән. 3 Өз һәқиқитиң вә нуруңни әвәткин,
Улар мени йетәклигәй! Мени муқәддәс теғиңға,
Маканиңға елип кәлгәй! 4 Шуниң билән мән
Худаниң қурбангаһи алдиға барай, Йәни мениң
чәксиз хушлуғум болған Тәңриниң йениға барай;
Бәрһәқ, чилтар челип Сени мәдһийиләймән, и
Худа, мениң Худайим! 5 И җеним, сән немишкә
бундақ қайғурисән? Немишкә ичимдә бундақ
беарам болуп кетисән? Худаға үмүт бағла! Чүнки
мән Уни йәнила мәдһийиләймән, Йәни чирайимға
саламәтлик, ниҗатлиқ ата қилғучи Худайимни
мәдһийиләймән!

44 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Кораһниң оғуллири үчүн йезилған
«Масқил»: — И Худа, өз қулақлиримиз билән
аңлидуқ, Атилиримиз бизгә баян қилип, Өз
күнлиридә, йәни қедимки заманларда Сениң
қилған зор ишлириңни уқтурған еди; 2 Сән [ата-
бовилиримизниң алдида] Өз қолуң билән ят
әлләрни қоғливетип, Уларниң [зиминиға ата-
бовилиримизни] орунлаштурдуң; Ят қовмларға
апәт чүшүрүп, уларни тарқитиветтиң. 3 Бәрһәқ,
бовилиримиз зиминни өз қиличи билән алғини
йоқ, Өз билиги билән өзлирини қутқузғиниму
йоқ; Бу бәлки Сениң оң қолуң, Сениң билигиң
вә җамалиңниң нуриниң қилғинидур; Чүнки
Сән улардин хурсәнлик таптиң. 4 Сән Өзүң
мениң падишасимдурсән, и Худа, Сән Яқуп
үчүн ғәлибиләр буйруғучидурсән. 5 Сән
арқилиқ биз рәқиплиримизни һайдиветимиз;
Намиң билән өзимизгә қарши турғанларни
чәйләймиз; 6 Чүнки өз оқяйимға таянмаймән,
Қиличимму мени қутқузалмайду. 7 Чүнки
Сән бизни рәқиплиримиздин қутқуздуң, Бизгә
өч болғанларни йәргә қараттиң. 8 Худани
күн бойи иптихарлинип махтаймиз; Намиңни
әбәдил-әбәткичә мәдһийиләймиз. (Селаһ) 9
Бирақ Сән [һазир] бизни ташлаветип аһанәткә
қалдурдуң; Қошунлиримиз билән җәңгә биллә
чиқмайсән. 10 Сән рәқиплиримиз алдида бизни
чекиндүрдүң; Бизни өчмәнләргә халиғанчә талан-
тараж қилдурдуң. 11 Союшқа тапшурулған
қойлардәк, бизни уларға тапшурдуң, Әлләр
арисиға бизни тарқитиветтиң. 12 Сән Өз хәлқиңни
бекарға сетиветтиң, Униң қиммитидин Өзүң һеч
бейип кәтмидиң; 13 Сән бизни хошна әлләрниң
мәсқирисигә қалдурғансән; Әтрапимиздикиләргә
аһанәт, заңлиқ объекти қилдиңсән. 14 Сән бизни
әлләр арисида сөз-чөчәккә қойдуңсән, Ят қовмлар
бизгә баш чайқишип қарашмақта. 15 Мәсқирә
һәм күпүрлүк ейтқучиларниң авази түпәйлидин,
Дүшмәнләр вә өч алғучилар түпәйлидин, Күн бойи
уятим алдимдин кәтмәйду, Йүзүмниң номуси
мени чирмивалди. 17 Мана буларниң һәммиси
бешимизға чүшти; Бирақ биз Сени унтумидуқ,
Яки әһдәңгә һеч асийлиқ қилмидуқ; 18 Қәлбимиз
һеч янмиди, Саңа садақәтсизлик қилмидуқ,
Қәдәмлиримиз йолуңдин һеч езип кәтмиди. 19
Бирақ Сән бизни чилбөриләр маканида әздиң,
Бизгә өлүм сайисини чаплаштурдуң. 20 Әгәр биз
Худайимизниң намини унтуған болсақ, Яки ят
бир илаһқа қол көтәргән болсақ, 21 Худа Сән чоқум
буни сүрүштә қилмас едиңму, Қәлбтики сирларни
билип туридиған турсаң? 22 Бирақ Сән түпәйли биз
күн бойи қирилмақтимиз; Боғузлинишни күтүп
турған қойлар кәби һесапланмақтимиз. 23 Ойған, и
рәб! Немишкә ухлап ятисән? Орнуңдин тур, бизни
мәңгүгә ташлавәтмигәйсән! 24 Немишкә йүзүңни
биздин йошурисән? Немишкә күлпәтлиримизгә,
учриған зулумлиримизға писәнт қилмайсән? 25
Қариғина, җенимиз тупрақта беғирлап жүриду;
Тенимиз йәргә чаплашти; 26 Орнуңдин туруп
бизгә ярдәмдә болғайсән! Өзүңниң өзгәрмәс
муһәббитиң сәвәвидин, Бизләрни һөрлүккә
чиқарғайсән!

45 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
«Нилупәрләр» дегән аһаңда оқулсун дәп,
Кораһниң оғуллириға тапшурулған, «сөйүмлүк
яр үчүн» дегән «Масқил» мунаҗат-нахша: —
Қәлбимдин гөзәл иш тоғрисида сөзләр урғуп
чиқмақта; Падишаға беғишлиған мунаҗитимни
ейтимән; Тилим гоя маһир шаирниң қәлимидур;
2 Инсан балилири ичидә сән әң гөзәлдурсән;
Ләвлириң шапаәт билән толдурулғандур; Шуңа

Худа саңа мәңгүгә рәхмәт қилди. 3 И бүйүк
болғучи, Қиличиңни асқин йениңға, Һәйвитиң
вә шану-шәвкитиң билән! 4 Һәқиқәт, кәмтәрлик
һәм адаләтни алға сүрүшкә атланғиниңда, Шану-
шәвкәт ичидә ғәлибә билән алға бас! Шуниң
билән оң қолуң өзүңгә карамәт қорқунучлуқ
ишларни көрситиду! 5 Сениң оқлириң өткүрдур,
Улар падишаниң дүшмәнлириниң жүригигә
санҗилиду; Пүтүн әлләр айиғиңға жиқитилиду.
6 Сениң тәхтиң, и Худа, әбәдил-әбәтликтур;
Падишаһлиғиңдики Шаһанә һасаң, адаләтниң
һасисидур. 7 Сән һәққанийлиқни сөйүп,
рәзилликкә нәпрәтлинип кәлгәнсән; Шуңа Худа,
йәни сениң Худайиң, сени һәмраһлириңдин
үстүн қилип шатлиқ мейи билән мәсиһ қилди. 8
Сениң кийимлириңдин мурмәкки, муәттәр вә
дарчин һиди келиду; Пил чиши сарайлиридики
сазәндиләрниң тарлиқ сазлири сени хурсән
қилиду. 9 Падишаһларниң мәликилири
һөрмәтлик кенизәклириңниң қатаридидур;
Ханишиң Офирдики сап алтун [зибу-зинәтләрни]
тақап оң қолуңда туриду; 10 «Аңлиғин, и қизим,
көргин, сөзлиримгә қулақ салғин; Өз қәбиләң
вә ата җәмәтиңни унтуп қал! 11 Шуниң билән
падиша гөзәл җамалиңға мәптун болиду; У сениң
ғоҗаң, сән униңға сәҗдә қил». 12 Тур шәһириниң
қизи [алдиңда] соға билән һазир болиду; Халайиқ
арисидики байлар сениң шапаитиңни күтиду;
13 Шаһанә қизниң ички дунияси пүтүнләй
парлақтур, Униң кийимлириму зәр билән
кәштиләнгән; 14 У кәштилик кийимләр билән
падишаниң һозуриға кәлтүрүлиду; Кәйнидин
униңға қолдаш кенизәкләрму биллә йениңға елип
келиниду; 15 Улар хушал-хурам, шатлиқ ичидә
башлап келиниду; Улар бирликтә падишаниң
ордисиға киришиду. 16 «Ата-бовилириңниң
орниға оғуллириң чиқиду; Сән уларни пүткүл
җаһанға һаким қилисән. 17 Мән сениң намиңни
әвлатдин-әвлатқа яд әткүзимән; Шуңлашқа барлиқ
қовмлар сени әбәдил-әбәткичә мәдһийиләйду».

46 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Пак
қизлар үчүн» дегән аһаңда оқулсун
дәп, Кораһниң оғуллири үчүн йезилған күй:
— Худа панаһгаһимиз вә қудритимиздур;
Күлпәтләр чүшкән һаман һазир болидиған бир
ярдәмчидур. 2 Шуңа йәр-зимин өңтүрүлүп, тағлар
гүмүрүлүп деңиз тәглиригә чүшүп кәтсиму,
Униң долқунлири шавқунлинип қайнам болсиму,
Өркәшлири билән тағлар силкинип кәтсиму,
Қорқмаймиз. (Селаһ) 4 Худаниң шәһирини —
Йәни Һәммидин Алий Болғучи маканлашқан
муқәддәс җайни, Хурсән қилидиған еқинлири
шахлиған бир дәрия бардур. 5 Худа униң
оттурисидидур; У йәр һәргиз тәвримәйду; Худа
таң етиш биләнла униңға ярдәмгә келиду. 6
[Барлиқ] әлләр қайнап, падишалиқлар титрәп
кәтти; У авазини қоюватқан һаман, Йәр ерип
кетиду. 7 Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар биз билән биллә; Яқупниң Худаси
егиз қорғинимиздур! (Селаһ) 8 Келиңлар,
Пәрвәрдигарниң қилғанлирини көрүңлар! У
йәр йүзидә қилған карамәт вәйранчилиқларни
көрүңлар! 9 У, җаһанниң у четигичә болған
урушларни тохтитиду; У оқяларни сундуриду,
Нәйзиләрни оштуветиду, Җәң һарвулирини отта
көйдүриветиду. 10 У: «Тохташ, мениң Худа
екәнлигимни билип қоюш! Мән пүткүл әлләр
арисида улуқлинимән; Мән йәр йүзидә “бүйүк”
дәп қарилимән» — дәйду. 11 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар биз билән биллә,
Яқупниң Худаси бизниң егиз қорғинимиздур!

47 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Кораһниң оғуллири үчүн йезилған күй:
— Барлиқ қовмлар, Худани алқишлаңлар! Униңға
жуқури авазиңлар билән хошаллиқ тәнтәнисини
яңритиңлар! 2 Чүнки Һәммидин Алий Болғучи,
Пәрвәрдигар, дәһшәтлик вә һәйвәтликтур, Пүткүл
җаһанни сориғучи бүйүк Падишадур. 3 У бизгә
хәлиқләрни бойсундуруп, Бизни әл-милләтләр
үстигә һаким қилиду. 4 У биз үчүн мирасимизни
таллап, Йәни Өзи сөйгән Яқупниң пәхри болған
зиминни бекитип бәрди. (Селаһ) 5 Худа тәнтәнә
садаси ичидә, Пәрвәрдигар сунай садаси ичидә
жуқуриға көтирилди; 6 Худаға нахша-күй
ейтиңлар, нахша-күй ейтиңлар! Падишасимизға
нахша-күй ейтиңлар, нахша-күй ейтиңлар! 7 Худа
пүткүл җаһанниң падишасидур; Зеһниңлар билән
униңға нахша-күй ейтиңлар! 8 Худа әлләр үстидә
һөкүм сүриду; У Өзиниң пак-муқәддәслигиниң
тәхтидә олтириду. 9 Әл-жутларниң каттилири
җәм болуп, Ибраһимниң Худасиниң хәлқигә
қошулди; Чүнки җаһандики барлиқ қалқанлар
Худаға тәвәдур; У нәқәдәр алийдур!

48 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Кораһниң оғуллири үчүн йезилған
күй: — Улуқдур Пәрвәрдигар, Худайимизниң
шәһиридә, Униң муқәддәслиги турған тағда, У зор
мәдһийәләргә лайиқтур! 2 Егизлигидин көркәм,
Зион теғи, Пүткүл җаһанниң хурсәнлигидур;
Шималий тәрәплири гөзәлдур, Бүйүк падишаниң
шәһиридур! 3 Худа қорғанлирида туриду, Бу йәрдә
У егиз панаһгаһ дәп тонулиду; 4 Мана, падишалар
жиғилди, Улар шәһәрни бесип өтүп, җәм болди. 5
[Шәһәрни] көрүпла улар алақзадә болди; Дәккә-
дүккигә чүшүп бәдәр қечишти. 6 У йәрдә
уларни титрәк басти, Толғақ йегән аялдәк улар
азапланди; 7 Сән Таршиштики кемиләрни шәриқ
шамили билән вәйран қиливәттиң. 8 Қулиқимиз
аңлиғанни, Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигарниң шәһиридә, Худайимизниң
шәһиридә, Биз һазир өз көзимиз билән шундақ
көрдуқ; Худа мәңгүгә уни мустәһкәм қилиду.
(Селаһ) 9 Биз сениң муқәддәс ибадәтханаң ичидә
туруп, и Худа, Өзгәрмәс муһәббитиңни сеғиндуқ.
10 Намиңға лайиқтур, Җаһанниң чәт-чәтлиригичә
йәткүзүлгән мәдһийилириң, и Худа; Сениң оң
қолуң һәққанийлиқ билән толған. 11 Сениң
адил һөкүмлириңдин, Зион теғи шатланғай!
Йәһуда қизлири хошал болғай! 12 Зион теғини
айлинип меңип, Әтрапида сәйли қилиңлар; Униң
мунарлирини санап беқиңлар; 13 Кейинки әвлатқа
уни баян қилиш үчүн, Сепил-истиһкамлирини
көңүл қоюп күзитиңлар, Қорғанлирини көздин
кәчүрүңлар. 14 Чүнки бу Худа әбәдил-әбәт бизниң
Худайимиздур; У өмүрвайәт бизниң йетәкчимиз
болиду!

49 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Кораһниң оғуллири үчүн йезилған күй:
— И барлиқ хәлиқләр, көңүл қоюп аңлаңлар!
Йәр йүзидә туруватқанлар, қулақ селиңлар!
2 Мәйли аддий пухра, я есилзадиләр, Я бай,
я гадайлар болсун, һәммиңлар аңлаңлар! 3
Ағзим даналиқни сөзләйду, Дилим әқилгә уйғун
ишларни ойлап чиқиду. 4 Қулиқим һекмәтлик
тәмсилни зән қоюп аңлайду, Чилтар челип
сирлиқ сөзни ечип беримән. 5 Еғир күнләрдә,
мени қилтаққа чүшүрмәкчи болғанларниң
қәбиһликлири әтрапимда болсиму, Мән немишкә
қорқидикәнмән? 6 Улар байлиқлириға тайиниду,
Мал-мүлүклириниң зорлуғи билән чоңчилиқ
қилиду; 7 Инсан мәңгүгә яшап, Гөр-һаңни
көрмәслиги үчүн, Һеч ким өз бурадәриниң
һаятини пул билән қайтурувалалмайду; Вә
яки Худаға униң җенини қутулдурғидәк бани
берәлмәйду; (Чүнки униң җениниң баһаси
интайин қиммәт, Вә бу баһа бойичә болғанда,
мәңгүгә қәриз тапшуруши керәктур) 10
Һәммигә аянки, данишмән адәмләрму өлиду;
Һәммә адәм билән тәң, надан вә һамақәтләр
биллә һалак болиду, Шундақла улар мал-
дунийасини өзгиләргә қалдуруп кетиду. 11
Уларниң көңлидики ой-пикирләр шундақки: «Өй-
имаритимиз мәңгүгә, Макан-туралғулиримиз
дәвирдин-дәвиргичә болиду»; Улар өз йәрлиригә
исимлирини нам қилип қойиду. 12 Бирақ инсан
өзиниң нам-иззитидә туривәрмәйду, У һалак
болған һайванлардәк кетиду. 13 Уларниң мошу
йоли дәл уларниң наданлиғидур; Лекин уларниң
кәйнидин дунияға кәлгәнләр, йәнила уларниң
ейтқан сөзлиригә апирин оқуйду. (Селаһ) 14
Улар қойлардәк тәһтисараға ятқузулиду; Өлүм
уларни өз озуғи қилиду; Әтиси сәһәрдә дуруслар
уларниң үстидин һөкүм жүргүзиду; Уларниң
гөзәллиги чиритилишқа тапшурулиду; Тәһтисара
болса уларниң һәйвәтлик маканидур! **(Sheol h7585)**
15 Бирақ Худа җенимни тәһтисараниң илкидин
қутқузиду; Чүнки У мени қобул қилиду. (Селаһ)
(Sheol h7585) 16 Бириси бейип кетип, Аилә-җәмәтиниң
абройи өсүп кәтсиму, Қорқма; 17 Чүнки у өлгәндә
һеч нәрсисини елип кетәлмәйду; Униң шөһрити
униң билән биллә [гөргә] чүшмәйду. 18 Гәрчә у
өмүр бойи өзини бәхитлик чағлиған болсиму,
(Бәрһәқ, кишиләр ронақ тапқиниңда, әлвәттә
сени һаман махтайду) 19 Ахири берип, у йәнила
ата-бовилириниң йениға кетиду; Улар мәңгүгә
йоруқлуқни көрәлмәйду. 20 Инсан иззәт-абройда
болуп, лекин йорутулмиса, Һалак болидиған
һайванларға охшаш болиду, халас.

50 Асаф язған күй: — Қадир Худа, йәни
Пәрвәрдигар еғиз ечип, Күнчиқиштин
күнпетишқичә йәр йүзидикиләргә мураҗиәт
қилди. 2 Гөзәлликниң җәвһири болған Зион
теғидин, Худа җулалиди. 3 Худайимиз келиду,
У һәргизму сүкүт ичидә турмайду; Униң алдида
йәвәткүчи от келиду; Униң әтрапида зор боран-
чапқун қайнайду. 4 Өз хәлқини сорақ қилиш үчүн,
У жуқуридин асманларни, Йәрниму гуваликқа

чақириду: — 5 «Мениң мөмин бәндилиримни,
Йәни Мән билән қурбанлиқ арқилиқ әһдә
түзгүчиләрни һозурумға чақирип жиғиңлар!» 6
Асманлар униң һәққанийлиғини елан қилиду,
Чүнки Худа Өзи сорақ қилғучидур! (Селаһ) 7
«Аңлаңлар, и хәлқим, Мән сөз қилай; И Исраил,
Мән саңа һәқиқәтни ейтип қояйки, Мәнки Худа,
сениң Худайиңдурмән. 8 Һазир әйиплигиним
сениң қурбанлиқлириң сәвәвидин, Яки һемишә
алдимда сунулидиған көйдүрмә қурбанлиқлириң
сәвәвидин әмәс; 9 Мән сениң еғилиңдин һеч бир
өкүзни, Қотанлириңдин һеч бир текини алмақчи
әмәсмән. 10 Чүнки орманлиқлардики барлиқ
һайванатлар Маңа мәнсуптур, Миңлиған тағдики
мал-варанларму Мениңкидур; 11 Тағлардики
пүтүн учар-қанатларни билимән, Даладики
барлиқ җаниварлар Мениңкидур. 12 Қарним
ачсиму саңа ейтмаймән; Чүнки аләм вә униңға
толған һәммә нәрсиләр Мениңкидур. 13 Әҗәба,
Мән өкүзниң гөшини йәмдимән? Текиниң қенини
ичәмдимән? 14 Қурбанлиқ сүпитидә Худаға
тәшәккүрләрни ейт; Һәммидин Алий Болғучиға
қилған вәдәңгә вапа қил. 15 Бешиңға күн чүшкәндә
Маңа мураҗиәт қил; Мән сени қутулдуримән,
Сән болсаң Мени улуқлиғайсән». 16 Лекин
рәзилләргә Худа шундақ дәйду: — «Мениң
әмирлиримни баян қилишқа немә һәққиң бар?
Әһдәмни тилға алғидәк сән ким едиң? 17 Сән
Мениң тәлимлиримдин йиргәндиң, Сөзлиримни
рәт қилдиң әмәсму? 18 Оғрини көрсәң, сән
униңдин зоқ алдиң, Зинахорлар билән шерик
болдуң; 19 Ағзиңдин яман гәп чүшмәйду; Тилиң
ялғанчилиқни тоқуйду. 20 Өз қериндишиңниң
яман гепини қилип олтирисән, Анаңниң оғлиға
төһмәт қилисән. 21 Сән бу ишларни қилғиниңда,
Мән үн чиқармидим; Дәрвәқә, сән Мени өзүңгә
охшаш дәп ойлидиң; Лекин Мән сени әйипләп,
Бу ишларни көз алдиңда әйни бойичә саңа
көрситимән. 22 — И, Тәңрини унтуғанлар, буни
көңүл қоюп аңлаңлар! Болмиса, силәрни парә-парә
қиливетимән; һеч ким силәрни қутқузалмайду. 23
Бирақ қурбанлиқ сүпитидә рәхмәт ейтқанларниң
һәр қайсиси Маңа шәрәп кәлтүриду; Шундақ
қилип, униңға Өз ниҗатлиғимни көрситишимгә
йол тәйярлиған болиду.

51 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған күй. Бу [күй] Натан
пәйғәмбәр униң йениға келип, уни Бат-
Шеба билән болған зинахорлуғи тоғрилиқ
әйиплигәндин кейин йезилған: — Өзгәрмәс
муһәббитиң билән, и Худа, маңа меһри-шәпқәт
көрсәткәйсән! Рәһимдиллиқлириңниң көплүги
билән асийлиқлиримни өчүрүвәткәйсән! 2 Мени
қәбиһлигимдин йилтизимғичә ювәткәйсән,
Гунайимдин мени тазилиғайсән. 3 Чүнки
мән асийлиқлиримни тонуп иқрар қилдим;
Гунайим һемишә көз алдимда туриду. 4
Сениң алдиңда, пәқәт Сениң алдиңдила гуна
өткүзүп, Нәзириңдә рәзил болған ишни садир
қилдим; Шу вәҗидин, Сән [мени әйипләп]
сөзлисәң, адиллиғиң испатлиниду; [Мени] сорақ
қилғиниңда, Өзүңниң паклиғи испатлиниду. 5
Мана, мән туғулғинимдила, яманлиқта едим,
Анамниң қарнида пәйда болғинимдила мән
гунада болдум. 6 Бәрһәқ, Сән адәмләрниң чин
қәлбидин сәмимийлик тәләп қилисән; Ичимдики
йошурун җайлиримда Сән маңа даналиқни
билдүрисән. 7 Мени [гуналиримдин] зофа билән
тазилиғайсән, Һәм мән пак болимән; Мени
пакпакиз жуйғайсән, мән қардинму ақ болимән.
8 Маңа шат-хурам авазларни аңлатқайсән;
Шуниң билән Сән әзгән устиханлирим йәнә
шатлиниду. 9 Гуналиримдин чирайиңни йошуруп,
Яманлиқлиримни өчүривәткәйсән. 10 Мәндә
пак қәлб яратқайсән, и Худа; Вуҗумдики
садиқ роһумни йеңилиғайсән. 11 Мени
һозуруңдин чиқиривәтмигәйсән; Мениңдин
Муқәддәс Роһуңни қайтурувалмиғайсән. 12 Аһ,
ниҗатлиғиңдики шатлиқни маңа йеңибаштин
һес қилдурғайсән; Итаәтмән роһ арқилиқ мени
йөлигәйсән. 13 Буниң билән мән итаәтсизләргә
йоллириңни үгитәй, Вә гунакарлар йениңға
қайтиду. 14 Қан төкүш гунайидин мени
қутулдурғайсән, И Худа, маңа ниҗатлиқ бәргүчи
Худа, Шуниң билән тилим һәққанийлиғиңни
яңритип күйләйду. 15 И Рәббим, ләвлиримни
ачқайсән, Ағзим мәдһийилириңни баян қилиду. 16
Чүнки Сән қурбанлиқни хуш көрмәйсән; Болмиса
сунар едим; Көйдүрмә қурбанлиқлардинму
хурсәнлик тапмайсән. 17 Худа қобул қилидиған
қурбанлиқлар сунуқ бир роһтур; Сунуқ вә
езилгән қәлбни Сән кәмситмәйсән, и Худа;
18 Шапаитиң билән Зионға меһриванлиқни
көрсәткәйсән; Йерусалимниң сепиллирини

йеңибаштин бена қилғайсән! 19 У чағда Сән
һәққанийлиқтин болған қурбанлиқлардин,
көйдүрмә қурбанлиқлардин, Пүтүнләй
көйдүрүлгән көйдүрмә қурбанлиқлардин
хурсәнлик таписән; У чағда адәмләр
қурбангаһиңға буқа-өкүзләрни тәқдим қилишиду.

52 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған «Масқил»; Едомлуқ Доәг Саул
падишаниң йениға берип: «Давут Ахимәләкниң
өйигә кирди» дәп айғақчилиқ қилғандин
кейин йезилған: — И ночи батур, Немә үчүн
рәзиллигиңдин махтинисән? Тәңриниң өзгәрмәс
муһәббити мәңгүлүктур. 2 Өткүр устира кәби,
Тилиң зәһәр чачмақчи, У ялғанчилиқ тоқуватиду.
3 Сән яхшилиқниң орнида яманлиқни, һәқ
сөзләшниң орнида ялғанчилиқни яхши көрисән;
4 Һаман адәмни набут қилидиған сөзләрни яхши
көрисән, и алдамчи тил! 5 Бәрһәқ, Тәңри охшашла
сени мәңгүгә йоқитиду; У сени тутувалиду, йәни
өз чедириңдин тартип чиқиду; Тирикләрниң
зиминидин сени йилтизиңдин қомуруп ташлайду.
(Селаһ) 6 Һәққанийлар буни көрүп қорқушиду,
Вә уни мәсқирә қилип күлүп: — 7 «Қараңлар,
Худани өз йөләнчиси қилмиған адәм, Пәқәт
өз байлиқлириниң көплүгигә таянған адәм; У
ач көзлүги билән күчләнди» — дәйду. 8 Мән
болсам Худаниң өйидә өскән барақсан зәйтун
дәрәқтәкмән, Мән Худаниң өзгәрмәс муһәббитигә
мәңгүгә тайинимән. 9 Мән Саңа әбәдил-әбәт
тәшәккүр ейтимән; Чүнки Сән бу ишларни
қилдиңсән; Мөмин бәндилириң алдида намиңға
тәлмүрүп күтимән; Мошундақ қилиш әладур.

53 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Махалат аһаңида Давут язған «Масқил»:
Ахмақ киши көңлидә: «Һеч бир Худа йоқ» —
дәйду. Улар чириклишип, Нәпрәтлик қәбиһ
ишларни қилишти; Уларниң ичидә меһриванлиқ
қилғучи йоқтур. 2 Худа әрштә туруп, инсан
балилирини күзитип: «Бу инсанларниң арисида,
инсапни чүшинидиған бирәрси бармиду? Худани
издәйдиғанлар бармиду? 3 Һәммә адәм
йолдин чиқти, Һәммә адәм чириклишип кәтти,
Меһриванлиқ қилғучи йоқтур, һәтта бириму. 4
Нанни йегәндәк Мениң хәлқимни жутувалған,
Қәбиһлик қилғучиларниң билими йоқмиду?»
— дәйду. Улар Пәрвәрдигарға һеч бир илтижа
қилмайду. 5 Қорққидәк һеч иш болмисиму, Мана
уларни ғайәт зор қорқунуч басти; Чүнки Худа сени
қоршавға алғанларниң устиханлирини парчилап
чечиватти; Сән уларни хиҗиллиққа қойдуң; Чүнки
Худа уларни нәзиридин сақит қилди. 6 Аһ,
Исраилниң ниҗатлиғи Зиондин чиқип кәлгән
болса еди! Худа Өз хәлқини асаритидин чиқирип,
азатлиққа еріштүргән чағда, Яқуп шатлиниду,
Исраил хошал болиду!

54 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ
сазлар билән оқулсун дәп, Давут язған
«Масқил» (Зиф шәһиридикиләр Саул падишаниң
йениға берип: «Давут бизниң мошу жутимизға
мөкүвалған, сили билмәмдила?» дәп айғақчилиқ
қилғандин кейин йезилған): И Худа, Өз
намиң билән мени қутқузғайсән; Зор қудритиң
билән дәвайимни сориғайсән. 2 И Худа,
дуайимни аңлиғайсән; Ағзимдики сөзләргә қулақ
салғайсән. 3 Чүнки ят адәмләр маңа һуҗум
қилишқа орнидин турди; Зомигәрләр мениң
җенимни овлимақта; Улар Худани нәзиригә
һеч илмайду. (Селаһ) 4 Қара, Худа маңа
ярдәм қилғучидур; Рәб җенимни йөләйдиғанлар
арисидидур. (Селаһ) 5 У дүшмәнлиримниң
яманлиғини өзигә қайтуриду; [И Худа], Өз
һәқиқитиң билән уларни үзүп ташлиғайсән. 6
Мән Саңа халис қурбанлиқлар сунимән; Намиңни
мәдһийәләймән, и Пәрвәрдигар; Шундақ қилиш
әладур. 7 Чүнки У мени барлиқ бала-қазалардин
қутқузди; Дүшмәнлиримниң мәғлубийитини өз
көзум билән көрдүм.

55 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ
сазлар билән оқулсун дәп, Давут язған
«Масқил»: — И Худа, дуайимни аңлиғайсән;
Тилигимдин өзүңни қачурмиғайсән, 2 Маңа
қулақ селип, җавап бәргәйсән; Мән дад-пәряд
ичидә кезип, Аһ-зар чекип жүримән; 3 Сәвәви
дүшмәнниң тәһдитлири, рәзилләрниң зулумлири;
Улар бешимға аваричиликләрни төкиду; Улар
ғәзәплинип маңа адавәт сақлайду. 4 Ичимдә
жүригим толғинип кәтти; Өлүм вәһшәтлири
вуҗудумни қаплиди. 5 Қорқунуч вә титрәк
бешимға чүшти, Дәһшәт мени чөмкүвалди. 6
Мән: — «Кәптәрдәк қанитим болсичу кашки,
Учуп берип арамгаһ тапар едим» — дедим. 7
— «Жирақ җайларға қечип, Чөл-баяванларда

маканлишар едим; (Селаһ) 8 Боран-чапқунлардин,
Қара қуюндин қечип, панаһгаһқа алдирар едим!».
9 Уларни жутуветкәйсән, и Рәб; Тиллирини
бөлүветкәйсән; Чүнки шәһәр ичидә зораванлиқ
һәм жедәлхорлуқни көрдүм. 10 Улар кечә-
күндүз сепилләр үстидә ғадийип жүрмәктә; Шәһәр
ичини қабаһәт вә шумлуқ қаплиди. 11 Һарам
арзу-һәвәсләр униң ичидә туриду, Сахтилиқ
вә һейлә-микирлик, кочилардин кәтмәйду. 12
Әгәр дүшмән мени мәсқирә қилған болса,
униңға сәвир қилаттим; Бирақ мени кәмситип,
өзини махтиған адәм маңа өчмәнләрдин әмәс
еди; Әгәр шундақ болған болса, униңдин
өзүмни қачураттим; 13 Лекин буни қилған сән
екәнлигиңни — Мениң бурадирим, сирдишим,
әзиз достум болуп чиқишиңни ойлимаптимән!
14 Халайиққа қетилип, Худаниң өйигә иккимиз
биллә маңған едуқ, Өз ара шерин параңларда
болған едуқ; 15 Мошундақ [сатқунларни] өлүм
туюқсиз чөчитиветсун! Улар тәһтисараға тирик
чүшкәй! Чүнки уларниң маканлирида, уларниң
арисида рәзиллик турмақта. (Sheol h7585) 16 Лекин
мән болсам, Худаға нида қилимән; Пәрвәрдигар
мени қутқузиду. 17 Әтигини, ахшими вә чүштә,
Дәрдимни төкүп пәряд көтиримән; У жәзмән
садайимға қулақ салиду. 18 У маңа қарши
қилинған җәңдин мени аман қилиду; Гәрчә көп
адәмләр мени қоршавға алған болсиму. 19 Тәңри
— әзәлдин тәхттә олтирип кәлгүчи! [У наләмни]
аңлап уларни бир тәрәп қилиду; (Селаһ) Чүнки
уларда һеч өзгиришләр болмиди; Улар Худадин
һеч қорқмайду. 20 [Һелиқи бурадирим] өзи билән
дост болғанларға мушт көтәрди; Өз әһдисини
бузуп ташлиди. 21 Ағзи сериқ майдинму юмшақ,
Бирақ көңли җәңдур униң; Униң сөзлири яғдинму
силиқ, Әмәлийәттә суғуруп алған қиличлардур.
22 Жүкүңни Пәрвәрдигарға ташлап қой, У сени
йөләйду; У һәққанийларни һәргиз тәврәтмәйду.
23 Бирақ, сән Худа әшу рәзилләрни һалакәт һаңиға
чүшүрисән; Қанхорлар вә һейлигәрләр өмриниң
йериминиму көрмәйду; Бирақ мән болсам, саңа
тайинимән.

56 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
«Хилвәттики дуб дәрәқлиридики пахтәк»
дегән аһаңда оқулсун дәп, Давут язған «Миқтам»
күй (Филистийләр Гат шәһиридә уни әсиргә
алғанда йезилған): — И Худа, маңа шәпқәт
көрсәткәйсән, Чүнки инсанларниң нәпси йоғинап
мени қоғлимақта; Күн бойи улар мән билән
җәң қилип мени басмақта; 2 Мени көзлигән
рәқиплиримниң нәпси йоғинап күн бойи мени
қоғлимақта; Маңа һәйвә қилип җәң қилғучилар
интайин көптур! 3 Мән қорққан күнүмдә,
Мән Саңа тайинимән. 4 Мән сөз-каламини
улуқ дәп мәдһийәләйдиған Худаға, Худағила
тайинимән; Мән қорқмаймән; Наһайити бир
әт егиси мени немә қилалисун? 5 Улар күн
бойи сөзлиримни бурмилайду, Уларниң барлиқ
ойи маңа зиянкәшлик қилиштур; 6 Улар топ
болуп адәмни қәстилишип, йошуруниду; Пейимгә
чүшүп, җенимни елишни күтиду. 7 [Гуна]
билән гунани йепип қачса боламду? Ғәзивиң
билән әлләрни йәргә урғайсән, и Худа! 8
Мениң сәрсанлиқлиримни өзүң санап кәлгән;
Көздин аққан яшлиримни тулумуңға топлап
сақлиғайсән; Булар дәптириңдә пүтүклүк әмәсму?
9 Шуниң билән мән Саңа нида қилған күндә,
Дүшмәнлирим чекиниду; Мән шуни билдимки
— Худа мән тәрәптидур! 10 Худани — Униң
сөз-каламини улуқлаймән! Пәрвәрдигарни —
Униң сөз-каламини улуқлаймән! 11 Худанила
таянчим қилдим — Мән қорқмаймән, наһайити
шу бир инсан мени немә қилалисун? 12 Саңа
қилған вәдилиримгә вапа қилимән, и Худа;
Саңа тәшәккүр қурбанлиқлирини сунимән. 13
Чүнки Сән җенимни өлүмдин қутулдурғансән;
Сән путлиримни путлишиштин сақлимамсән?
Шуниң билән мән Худаниң һозурида, тирикләр
туридиған йоруқлуқта маңимән.

57 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «Һалак
қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп,
Давут язған «Миқтам» күйи, (у Саул падишадин
қечип, өңкүрдә йошурунувалған чағда йезилған):
— И Худа, маңа шәпқәт көрсәткәйсән, Маңа шәпқәт
көрсәткәйсән, Чүнки җеним Сени панаһим қилди.
Мошу балаю-апәт өтүп кәткичә, қанатлириң
сайисидә панаһ тапимән. 2 Худаға, йәни
Һәммидин Алий Болғучиға, Өзүм үчүн һәммини
орунлайдиған Тәңригә нида қилимән; 3 У
әрштин ярдәм әвәтип мени қутқузиду; Маңа
қарап нәпси йоғинап, мени қоғлаватқанларни
У рәсва қилиду; (Селаһ) Худа Өз меһри-
шәпқитини вә һәқиқитини әвәтиду! 4 Җеним
ширлар арисида қалди; Мән нәпәси ялқун кәби

болғанлар арисида ятимән! Адәм балилири —
Уларниң чишлири нәйзә-оқлардур, Уларниң
тили — өткүр қиличтур! 5 И Худа, әршләрдин
жуқури улуқланғайсән, Шан-шәривиң йәр йүзини
қаплиғай! 6 Улар қәдәмлиримгә тор қурди;
Җеним егилип кәтти; Улар мениң йолумға
орәк колиған еди, Лекин өзлири ичигә чүшүп
кәтти. 7 Ирадәм чиң, и Худа, ирадәм чиң;
Мән мәдһийә нахшиларни ейтип, Бәрһәқ Сени
күйләймән! 8 Ойған, и роһум! И нәғмә-сазлирим,
ойған! Мән сәһәр қуяшиниму ойғитимән! 9 Мән
хәлиқ-милләтләр арисида сени улуқлаймән, и
Рәб; Әлләр арисида Сени күйләймән! 10 Чүнки
өзгәрмәс муһәббитиң әршләргә йәткидәк улуқдур;
Һәқиқитиң булутларға тақашти. 11 И Худа,
әршләрдин жуқури улуқланғайсән, Шан-шәривиң
йәр йүзини қаплиғай!

58 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «һалак
қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп,
Давут язған «Миқтам» күйи: — И қудрәт егилири,
силәр һәқиқәтән адаләтни сөзләватамсиләр? И
инсан балилири, адил һөкүм чиқирамсиләр? 2
Яқ, силәр көңлүңләрдә яманлиқ тәйярлайсиләр;
Йәр йүзидә өз қолуңлар билән қилидиған
зораванлиқни өлчәватисиләр. 3 Рәзилләр
анисиниң қосиғидила езип кетиду; Улар
туғулупла йолдин адишип, ялған сөзләйду. 4
Уларниң зәһири иланниң зәһиридур; Улар өз
қулиқини пүтүк қилған гас кобра иландәк, 5
Мәйли иланчилар шунчә чирайлиқ сеһирлисиму,
У нәй авазиға қәтъий қулақ салмайду. 6 И Худа,
уларниң ағзидики чишлирини сундурувәткәйсән!
Мошу яш ширларниң тоңкай чишлирини
чеқивәткәйсән, и Пәрвәрдигар! 7 Улар еқип кәткән
сулардәк өтүп кәткәй; Улар оқларни чәнләп
атқанда, Оқлири учсиз болуп кәткәй! 8 Қулулә
йол маңғанда изи йоқилип кәткәндәк, Улар йоқап
кәтсун; Аялниң чүшүп кәткән һамилисидәк, Улар
күн көрмисун! 9 Қазан янтақларниң иссиғини
сәзгичә, (Мәйли улар юмран пети, яки от туташқан
болсун) У уларни тозутиветиду. 10 Һәққаний адәм
[Худаниң] интиқамини көргәндә хошал болиду;
Өз излирини рәзилләрниң қенида жуйиду. 11
Шуңа адәмләр: «Дәрвәқә, һәққанийлар үчүн инъам
бардур; Дәрвәқә йәр йүзидә һөкүм жүргүзгүчи
бир Худа бардур» — дәйду.

59 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, «һалак
қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун дәп,
Давут язған «Миқтам» күйи; (бу [күй] Саул падиша
Давутниң өйини көзләшкә пайлақчиларни әвәтип,
уни өлтүрүвәтмәкчи болған чағда йезилған):
— И Худайим, дүшмәнлиримниң чаңгилидин
қутқузғайсән; Маңа қарши турғанлардин мени
егиздә аман сақлиғайсән. 2 Мени яманлиқ
қилғучилар чаңгилидин қутқузувалғайсән,
Қанхор адәмләрдин мени қутқузғайсән. 3
Чүнки мана, улар җенимни елиш үчүн
пайлимақта, Зораванлар маңа қарши топ болушуп
қәстләшмәктә; Бу [қилғини] мәндә болған
бирәр асийлиқ үчүн әмәс, Яки гунайим үчүн
әмәс, и Пәрвәрдигар; 4 Мәндә һеч сәһвәнлик
болмисиму, улар жүгүрүп маңа қарши сәп
салиду; Мениң ярдимимгә келишкә ойған,
[һалимни] нәзириңгә алғайсән. 5 И Пәрвәрдигар,
самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа,
Исраилниң Худаси, Барлиқ әл-жутларни сотлап-
җазалашқа орнуңдин турғайсән; Қәстләшни
нийәт қилғучиларниң һеч қайсисиға рәһим
қилмиғайсән. (Селаһ) 6 Улар кечиси қайтип
келип, ғалҗир ишттәк ғаж-ғуж қилип, Шәһәрни
айлинип лағайлап жүрмәктә. 7 Қара, уларниң
ағзидин еқиватқан шөлгәйлирини! Ләвлиридин
қиличлар чиқип туриду; Улар: «Ким аңлалайду?»
— дәйду. 8 Лекин Сән Пәрвәрдигар уларни
мәсқирә қилисән; Барлиқ әлләрни мазақ қилисән!
9 И мениң күчүм Болғучи! Мән Саңа тәлмүрүп
қарап жүримән; Чүнки Худа мениң жуқури
панаһгаһимдур. 10 Маңа өзгәрмәс муһәббитини
көрсәткүчи Худа мениң алдимда маңиду; Худа
маңа дүшмәнләрниң мәғлубийитини көрситиду.
11 Бирақ, [и Худа], буларни қәтл қилмай турғай;
Болмиса мениң хәлқим Сени унтуйду. Өз күчүң
билән уларни сәрсан қилғайсән, Уларниң бешини
еғирлаштурғайсән; И Рәб, бизниң қалқинимиз!
12 Уларниң ағзиниң бузуқлуғи түпәйлидин,
Ләвлириниң сөзлири түпәйлидин, Улардин
чиқиватқан қарғашлар һәм алдамчилиқлар
түпәйлидин, Улар өз тәкәббурлуғи ичидә
қапқанқа чүшкәй! 13 Ғәзивиң билән бу ишларға
хатимә бәргәйсән, Хатимә бәргәйсән! Шуниң
билән улар йоқ болиду; Шуниң билән йәр
йүзниниң чәт-чәтлиригичә Худаниң һәқиқәтән
Яқупқа һөкүмдарлиқ қилидиғанлиғи аян болғай!

(Селаһ) 14 Дәрвақә, улар һазирғичә кечиси
қайтип келип, ғалҗир ишттәк ғаж-ғуж қилип,
Шәһәрни айлинип лағайлап жүриду. 15 Иштлардәк
улар озуқ издәп һәр йәрдә қатрайду; Қарни
тоймиғичә һувлап жүрмәктә; 16 Лекин мән болсам
қудритиңни күйләймән, Бәрһәқ, сәһәрләрдә
өзгәрмәс муһәббитиңни нахша қилип яңритимән;
Чүнки Сән мән үчүн жуқури қорған, Еғир
күнлиримдә панаһгаһ болуп кәлгәнсән. 17 И
мениң күчүм Болғучи, Саңа күйләрни ейтимән;
Чүнки Худа мениң жуқури қорғинимдур, Маңа
өзгәрмәс муһәббәт көрсәткүчи Худайимдур.

60 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
«Гувалиқ нилупәри» дегән аһаңда оқулсун
дәп, Давут язған «Миқтам» күйи: — (Давут Арам-
Наһараим вә Арам-Зобаһдики Сурийәликләр
билән җәң қилғанда, [униң сәрдари болған]
Йоаб җәңгә қайта берип, «Шор вадиси»да
Едомдикиләрдин он икки миң әскәрни
қиличлиған чағда йезилған) И Худа, Сән бизни
чәткә қақтиң; Бизни парә-парә қиливәттиң,
Сән биздин рәнҗидиң; Әнди бизни йениңға
қайтурғин! 2 Сән зиминни тәвритип йеривәткән
едиң; Әнди униң бөсүклирини сақайтқайсән;
Чүнки у дәлдәңшип кәтти! 3 Сән Өз хәлқиңгә
күлпәт-харлиқларни көргүздүң; Сән бизгә
алақзадиликниң шарабини ичкүздүң. 4 Сән
Өзүңдин әйминидиғанларға туғ тикләп бәргәнсән;
У һәқиқәтни аян қилишқа көтирилиду. (Селаһ)
5 Өз сөйгәнлириң ниҗатлиқ тепиши үчүн, Оң
қолуң билән қутқузғайсән, [Дуайимни] иҗабәт
қилғайсән. 6 Худа Өз пак-муқәддәслигидә шундақ
дегән: — «Мән тәнтәнә қилимән, Мән Шәкәм
диярини бөлүп беримән, Суккот вадисини
[тәқсим қилишқа] өлчәймән. 7 Гилеад Маңа
мәнсуптур, Манассәһму Маңа мәнсуптур;
Әфраим болса бешимдики дубулғамдур, Йәһуда
Мениң әмир-пәрман чиқарғучимдур; 8 Моаб
Мениң жуюнуш җавурумдур; Едомға чоруғумни
ташлаймән; Филистийә, Мениң сәвәвимдин
тәнтәнә қилиңлар!» 9 Ким Мени бу мустәһкәм
шәһәргә башлап кирәлисун? Ким Мени Едомға
елип баралисун? 10 И Худа, Сән бизни растинла
чәткә қақтиңму? Қошунлиримиз билән биллә
җәңгә чиқмамсән? 11 Бизни зулумлардин
қутулушқа ярдәмләшкәйсән, Чүнки инсанниң
ярдими бекардур! 12 Худа арқилиқ биз чоқум
батурлуқ көрситимиз; Бизгә зулум қилғучиларни
чәйлигүчи дәл У Өзидур!

61 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ
сазлар билән оқулсун дәп Давут язған
күй: — И Худа, пәрядимни аңлиғайсән;
Дуайимға қулақ салғайсән! 2 Йәрниң чәт-
чәтлиридә туруп, Жүригим зәиплишип кәткәндә,
Мән Саңа мураҗиәт қилимән: — Сән мени
өзүмдин жуқури Қорам Ташқа йетәкләйсән!
3 Чүнки Сән маңа панаһгаһ, Дүшминим
алдида мустәһкәм мунар болуп кәлгәнсән. 4
Мән чедириңни мәңгүлүк туралғум қилимән;
Қанатлириң сайисидә панаһ тапимән. (Селаһ)
5 Чүнки Сән, и Худа, қәсәмлиримни аңлидиң;
Өзүңдин әйминидиғанларға тәвә мирасни маңиму
бәрдиңсән. 6 Падишаһниң күнлиригә күн қошуп
узартисән; Униң жиллири дәвирдин-дәвиргичә
болиду. 7 У Худаниң алдида мәңгү һөкүм сүриду;
Уни аман сақлашқа муһәббәт вә һәқиқәтни
бекитип тәминлигәйсән; 8 Шуниң билән алдиңда
ичкән қәсәмлиримгә һәр күни әмәл қилимән; Мән
намиңни мәңгү күйләймән!

62 Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға
тапшурулған, Давут язған күй: — Җеним
Худағила қарап сүкүттә күтиду; Мениң
ниҗатлиғим униңдиндур. 2 Пәқәт Ула мениң
қорам тешим вә мениң ниҗатлиғим, Мениң
жуқури қорғинимдур; Мән унчилик тәвринип
кәтмәймән. 3 Силәр қачанғичә шу аҗиз
бир инсанға һуҗум қилисиләр? Һәммиңлар
қиңғийип қалған тамни, Ирғаңлап қалған қашани
ғулатқандәк, уни ғулатмақчисиләр? 4 Уни шөһрәт-
һәйвитидин чүшүрүветиштин башқа, уларниң
һеч мәслиһәти йоқтур; Ялғанчилиқлардин хурсән
улар; Ағзида бәхит тилигини билән, Улар ичидә
ләнәт оқуйду. (Селаһ) 5 И җеним, Худағила
қарап сүкүттә күткин; Чүнки мениң үмүтүм
Униңдиндур. 6 Пәқәт У мениң қорам тешим һәм
мениң ниҗатлиғим, Мениң жуқури қорғинимдур;
Мән тәвринип кәтмәймән. 7 Ниҗатлиғим һәм
шан-шөһритим Худаға бағлиқтур; Мениң күчүм
болған қорам таш, мениң панаһгаһим Худадидур.
8 И халайиқ, Униңға һәрдайим тайиниңлар!
Униң алдида ич-бағриңларни төкүңлар; Худа
бизниң панаһгаһимиздур! (Селаһ) 9 Аддий
бәндиләр пәқәт бир тиниқ, Есилзадиләрму бир

алдам сөз халас; Таразиға селинса уларниң
қилчә салмиқи йоқ, Бир тиниқтинму йениктур.
10 Зомигәрликкә таянмаңлар; Булаңчилиқтин
хам хиял қилмаңлар, Байлиқлар көпәйсиму,
буларға көңлүңларни қоймаңлар; 11 Худа бир
қетим ейтқанки, Мундақ дегинини икки қетим
аңлидимки: — «Күч-қудрәт Худаға мәнсуптур». 12
Һәм и Рәб, Саңа өзгәрмәс муһәббәтму мәнсуптур;
Чүнки Сән һәр бир кишигә өз әмилигә яриша
қайтурисән.

63 Давут язған күй (у Йәһудадики чөл-баяванда
болған чағда йезилған): — И Худа, Сән мениң
илаһимдурсән, Тәшналиқ билән Сени издидим!
Мән қурғақ, чаңқақ, сусиз зиминда туруп, Җеним
Саңа интизар, әтлирим тәлмүрүп интиларки — 2
Муқәддәс җайиңда Саңа көз тикип қариғинимдәк,
Мән йәнә зор қудритиң вә улуқлуғуңни көрсәм!
3 Өзгәрмәс муһәббитиң һаяттинму әзиздур;
Ләвлирим Сени мәдһийиләйду; 4 Шу сәвәптин
тирик болсамла, Саңа тәшәккүр-мәдһийә оқуймән,
Сениң намиңда қоллиримни көтиримән. 5
Җеним назу-немәтләрдин һәм майлиқ гөшләрдин
қанаәтләнгәндәк қанаәтләнди; Ағзим ечилип
хуш ләвлирим Саңа мәдһийиләрни яңритиду;
6 Орнумда йетип Сени әслигинимдә, Түн
кечиләрдә Сени сеғинип ойлинимән. 7 Чүнки
Сән маңа ярдәмдә болуп кәлгәнсән; Сениң
қанитиң сайисидә шат-хурамлиқта нахшиларни
яңритимән. 8 Мениң җеним Саңа чиң чаплишип
маңиду, Сениң оң қолуң мени йөлимәктә. 9
Бирақ җенимни йоқитишқа издәватқанлар йәр
тәктилиригә чүшүп кетиду. 10 Уларниң қени қилич
тиғида төкүлиду, Улар чилбөриләргә йәм болиду.
11 Лекин падиша Худадин шатлиниду; Униң нами
билән қәсәм қилғанларниң һәммиси роһлинип
шатлиниду; Чүнки ялған сөзлигүчиләрниң зувани
тувақлиниду.

64 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған күй: — И Худа, аһлиримни
көтәргәндә, мени аңлиғайсән! Һаятимни
дүшмәнниң вәһшилигидин қуғдиғайсән! 2
Қара нийәтләрниң йошурун сүйқәстлиридин,
Яманлиқ әйлигүчи қарға-қузғунлардин аман
қилғайсән. 3 Улар тиллирини қиличтәк өткүр
билиди; Мукәммәл адәмни йошурун җайдин
етиш үчүн, Улар оқини бәтлигәндәк зәһәрлик
сөзини тәйярлиди. Улар қилчә әймәнмәй туюқсиз
оқ чиқириду. 5 Улар бәтнийәттә бир-бирини
риғбәтләндүрүп, Йошурун қапқан қурушни
мәслиһәтлишип, «Бизни ким көрәләйтти?»
— дейишмәктә. 6 Улар қәбиһликкә интилип:
— «Биз издинип, әтраплиқ бир тәдбир тепип
чиқтуқ!» — дәйду; Инсанниң ич-бағри вә қәлби
дәрвәқә чоңқур вә [билип болмас] бир нәрсидур!
7 Лекин Худа уларға оқ атиду; Улар туюқсиз
зәхимлиниду. 8 Улар өз тили билән путлишиду;
Уларни көргәнләрниң һәммиси өзини нери
тартиду. 9 Һәммә адәмни қорқунуч басиду;
Улар Худаниң ишлирини баян қилиду, Бәрһәқ,
улар униң қилғанлирини ойлинип савақ алиду.
10 Һәққанийлар Пәрвәрдигарда хошал болуп,
Униңға тайиниду; Көңли дурус адәмләр роһлинип
шатлиниду.

65 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп
оқулсун дәп, Давут язған күй-нахша: —
Зионда, мәдһийә сүкүт ичидә Сени күтиду,
и Худа; Саңа қилған вәдә әмәлгә ашурулиду.
2 И, дуа Аңлиғучи, Сениң алдиңға барлиқ
әт егилири келиду. 3 Гуналиқ ишлар,
асийлиқлиримиз, [Кәлкүн басқандәк] мәндин
ғалип келиду; Лекин Сән уларни йепип кәчүрүм
қилисән; 4 Сән таллап Өзүңгә йеқинлаштурған
киши немидегән бәхитлик! У һойлилириңда
маканлишиду; Бизләр Сениң маканиңниң,
йәни муқәддәс ибадәтханаңниң бәрикитидин
қанаәт тапимиз; 5 Сән һәққанийлиқни
намайән қилидиған карамәт вә дәһшәт
ишлар билән бизгә җавап, И ниҗатлиғимиз
болған Худа, Пүткүл йәр-деңизларниң чәт-
чәтлиридикиләргичә таянчи Болғучи! 6 Белиң
қудрәт билән бағланған болуп, Күчүң билән
тағларни бәрпа қилғансән; 7 Деңизларниң
өркәшлигән шавқунлирини, Долқунларниң
шавқунлирини, Һәмдә әлләрниң чуқанлирини
тинҗитқучисән! 8 Җаһанниң чәт-чәтлиридә
туруватқанлар карамәтлириңдин қорқиду;
Сән күнчиқиштикиләрни, күнпетиштикиләрни
шатландурисән; 9 Йәр йүзиниң [ғемини йәп]
йоқлап келип, уни суғирисән, Уни толиму
мунбәтләштүрисән. Худаниң дәрия-ериқлири
суға толғандур; Шундақ қилип суларни
тәйярлап, Кишиләрни ашлиқ билән тәминләйсән.
10 Терилғу етизларниң чөнәклирини суға

қандурисән, Қирлирини тарашлайсән, Тупрақни
мол йеғинлар билән юмшитисән; Униңда
үнгәнләрни бәрикәтләйсән. 11 Сән немәтлириңни
жилниң һосулиға таж қилип қошуп берисән;
Қәдәмлириңдин баяшатлиқ һәрянға тамиду; 12
Даладики яйлақларғиму тамиду; Тағ-даванлар
шат-хорамлиқни өзлиригә бәлвағ қилиду; 13
Көкләмләр қой падилири билән кийингән,
Җилғилар майсиларға қаплиниду; Улар хошаллиқ
билән тәнтәнә қилиду, Бәрһәқ, улар нахшиларни
яңритишиду!

66 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
тарлиқ сазлар билән оқулсун дәп, күй-
нахша: — Пүткүл җаһан, хошаллиқ билән
Худаға тәнтәнә қилиңлар! 2 Униң наминиң
улуқлуғини нахша қилип җакалаңлар, Униң
мәдһийилирини шәрәплик қилиңлар! 3 Худаға:
«Сениң қилғанлириң нәқәдәр қорқунучлуқтур!
Қудритиң зор болғач, Дүшмәнлириң алдиңда
зәиплишип тәслим болиду; 4 Барлиқ йәр
йүзидикиләр Саңа сәҗдә қилип, Сени күйләп,
нахша ейтишиду; Улар намиңни күйләп
нахша қилип ейтиду» — дәңлар! (Селаһ) 5
Келиңлар, Худаниң қилғанлирини көрүңлар;
Инсан балилири алдида қилған карамәтлири
қорқунучлуқтур. 6 У деңизни қуруқлуққа
айландурди; [Әҗдатлиримиз] дәриядинму пиядә
өтти; Биз у йәрдә униңдин хурсән болдуқ. 7
У қудрити билән мәңгү һөкүм сүриду; Униң
көзлири әлләрни күзитип туриду; Асийлиқ
қилғучилар мәғрурланмисун! (Селаһ) 8 И қовмлар,
Худайимизға тәшәккүр-мәдһийә ейтиңлар;
Униңға болған мәдһийә-һәмдусаналарни
яңритиңлар! 9 У җенимизни һаятлиқ ичигә
тиккән, Путлиримизни тейилдурушларға йол
қоймайду. 10 Чүнки Сән, и Худа, бизни синидиң;
Күмүчни отта тавлиғандәк бизни тавлидиң. 11 Сән
бизни торға чүшүрдүң; Белимизгә еғир жүкни
жүклидиң. 12 Хәқләрни бешимизға миндүрдүң;
Биз от вә кәлкүнни бесип өттуқ; Сән ахир бизни
кәңричиликкә чиқардиң. 13 Мән көйдүрмә
қурбанлиқларни елип өйүңгә кирәй; Саңа қилған
қәсәмлиримгә әмәл қилимән; 14 Бәрһәқ, бешимға
күн чүшкәндә ләвлирим чиқарған, Еғизим
ейтқан вәдилиримни әмәлгә ашуримән. 15 Мән
Саңа бордақ малларни көйдүрмә қурбанлиқ
қилип сунимән, Қочқарларниң йеғини хуш
пуритип көйдүримән; Өкүз вә өшкиләрни
әкилип сунимән. (Селаһ) 16 Худадин әймингүчи
һәммиңлар, келиңлар, қулақ селиңлар! Униң
мән үчүн қилған карамәтлирини баян қилимән;
17 Ағзим ечип униңға пәряд көтәрдим, Униң
улуқлуғини җакалиған мәдһийиләр тилимда
болди. 18 Көңлүмдә гунани көзләп жүргән
болсам, Рәб [дуайимни] аңлимиған болатти. 19
Бирақ Худа аңлиди; У дуайимға қулақ салди. 20
Худаға тәшәккүр-мәдһийә яғдурулсун! У мениң
дуайимни яндурмиди, Һәм мәндин өзгәрмәс
муһәббитини елип кәтмиди!

67 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ
сазлар билән челинсун, дәп йезилған күй-
нахша: — Худа бизгә меһри-шәпқәт көрситип,
бизни бәрикәтләп, Өз җамалиниң нурини
үстимизгә чачқай! (Селаһ) 2 Шундақ қилғанда
йолуң пүткүл җаһанда, Қутулдуруш-ниҗатлиғиң
барлиқ әлләр арисида аян болиду. 3 Барлиқ
қовмлар Сени мәдһийилигәй, и Худа; Барлиқ
қовмлар Сени мәдһийилигәй! 4 Җими қовмлар
хошаллиқ билән тәнтәнә қилип күйлигәй, Чүнки
Сән хәлиқ-милләтләргә адиллиқ билән һөкүм
чиқирисән, Йәр йүзидики таипиләрни, Сән
йетәкләйсән; (Селаһ) 5 Барлиқ қовмлар Сени
мәдһийилигәй, и Худа; Барлиқ қовмлар Сени
мәдһийилигәй! 6 Вә йәр-зимин көклирини
үндүриду; Худа, бизниң Худайимиз, бизни
бәрикәтләйду; 7 Худа бизни бәрикәтләйду; Шуниң
билән йәр йүзндикиләр чәт-яқиларғичә униңдин
әйминишиду!

68 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Давут язған күй-нахша: — Худа
орнидин турди, дүшмәнлирини тирипирән
қиливетиду! Униңға өчмәнләр Униң алдидин
бәдәр қачиду! 2 Ис-түтәк учурулғандәк, уларни
учуруп йоқитисән, Мом отта еритилгәндәк,
Рәзилләр Худаниң алдида һалак болиду. 3 Бирақ
һәққанийлар хошаллиниду, Улар Худа алдида
роһлинип, Тәнтәнә қилип шатлиниду. 4 Худаға
күйләр ейтиңлар, Униң намини нахша қилип
яңритиңлар; Чөл-баяванларға Мингүчигә бир
йолни көтирип ясаңлар; Униң нами «Яһ»дур;
Униң алдида шатлиниңлар. 5 Житимларға ата
болғучи, Тул хотунларниң дәвасини сориғучи,
Өз муқәддәс маканида турған Худадур. 6 Худа

ғерибларни өй-очақлиқ қилиду; У мәһбусларни
аватлиққа чиқириду; Лекин асийларни қағҗирақ
йәрдә қалдуриду. 7 И Худа, Өз хәлқиңниң
алдида маңғиниңда, Чөл-баявандин өтүп сәпәр
қилғиниңда, (Селаһ) 8 Худаниң һозури алдида,
Йәни Исраилниң Худасиниң һозури алдида, Йәр-
җаһан тәвринип, Асманларму йеғин яғдурди; Аву
Синай теғиму тәвринип кәтти. 9 Сән, и Худа, Өз
мирасиң [болған зимин-хәлиқ] үстигә хасийәтлик
бир ямғур яғдурдуң; Улар һалсизланғанда уларни
күчләндүрдүң. 10 Сениң баққан падаң у йәргә
маканлашти; Меһриванлиғиң билән мөминләр
үчүн тәйярлиқ қилдиң, и Худа! 11 Рәб әмир
қилди; Уни җакалиғучи қиз-аяллар немидегән зор
бир қошундур! 12 «Падишаһлар һәм қошунлири
бәдәр қечишти, бәдәр қечишти!» — [дейишти];
Өйдә олтарған қиз-аяллар болса олҗиларни
бөлишивалиду; 13 Силәр қой баққанда падилар
арисида ятқан болсаңларму, Зиминиңлар әнди
қанатлириға күмүч сәпкән, Пәйлири пақирақ
алтун билән безәлгән пахтәктәк болиду; 14
Һәммигә Қадир Худа падишаларни зиминда
тирипирән қиливәткәндә, Йәр Залмон теғидики
қардәк ақирип кәтти. 15 Башан теғи қудрәтлик
бир тағ, Башан теғи егиз чоққилири көп бир
тағдур; 16 Әй егиз чоққилиқ тағлар, Немә үчүн
Худа Өз макани қилишни халиған таққа һәсәт
билән қарайсиләр? Дәрвәқә, Пәрвәрдигар шу тағда
мәңгү туриду! 17 Худаниң җәң һарвулири түмән-
түмән, Миллион-миллиондур; Рәб улар арисида
туриду; Синай теғидики муқәддәс җайда туриду.
18 Сән жуқуриға көтирилдуң, Инсанларни тутқун
қилғучиларни Өзүң әсир қилип елип кәттиң;
Яһ Худа уларниң арисида туруши үчүн, Һәтта
асийлиқ қилғанлар [арисида туруши] үчүнму,
Сән инсан арисида туруп илтипатларни қобул
қилдиң. 19 Рәб мәдһийиләнсун; Чүнки У һәр күни
жүклиримизни көтәрмәктә; Йәни ниҗатлиғимиз
болған Тәңри! (Селаһ) 20 Бизниң Тәңримиз
бирдин-бир ниҗаткар Тәңридур; Рәбгә, йәни
Пәрвәрдигарғила, өлүмгә бағлиқ ишлар тәвәдур.
21 Бәрһәқ, Худа Өз дүшмәнлириниң бешини яриду,
Өз гуналирида давамлиқ кетиверидиғанларниң
чачлиқ каллисини У чақиду. 22 Рәб мундақ
деди: «[Өз хәлқимни] Башан дияридинму,
Деңизларниң чоңқур җайлиридинму қайтуруп
келимән; 23 Шундақ қилип [сән хәлқим]ниң пути
қанға, Йәни дүшмәнлириңниң қениға милиниду,
Иштлириңниң тили буниңдинму несивисини
[ялайду]». 24 Улар Сениң маңғанлириңни көрди, и
Худа; Йәни мениң Илаһим, мениң Падишасимниң
муқәддәс җайиға кирип маңғанлирини көрди; 25
Алдиңда мунаҗатчилар, кәйниңдә чалғучилар
маңди, Оттурисида дапчи қизлар бар еди: 26
«Җамаәтләрдә Худа Рәбгә тәшәккүр-мәдһийә
ейтиңлар, — И Исраил булақлиридин чиққанлар!»
— дейишти. 27 У йәрдә уларниң башламчиси
болған кичик Бинямин қәбилиси маңиду; Йәһуда
әмирлири, зор бир топ адәмләр, Зәбулунниң
әмирлири, Нафталиниң әмирлириму бар. 28 Сениң
Худайиң күчүңни буйруп бекиткән; Өзүң биз
үчүн қилғиниңни мустәһкәмлигәйсән, и Худа! 29
Йерусалимдики муқәддәс ибадәтханаң вәҗидин,
Падишаһлар Саңа атап һәдийәләрни елип
келиду; 30 Аһ, һелиқи қомушлуқтики [йиртқуч]
җаниварни, Күчлүкләрниң топини, Таипиләрдики
топақларниму әйиплигәйсән; Андин уларниң
һәр бири күмүч тәңгиләрни әкилип Саңа тиз
пүкүшиду; Урушхумар хәлиқләрни тирипирән
қиливәткәйсән! 31 Мөтивәр әлчиләр Мисирдин
келиду, Ефиопийә болса Худаға қарап қоллирини
тездин көтириду. 32 И йәр йүзидики әл-жутлар,
Худани нахша билән мәдһийиләңлар; Рәбни
мәдһийиләп күйләрни ейтиңлар! (Селаһ) 33
Асманларниң үстигә, Қедимдин бар болған
асманларниң үстигә Мингүчи тоғрилиқ күй
ейтиңлар! Мана, У авазини аңлитиду, Униң
авази күчлүктур! 34 Худани күчлүк дәп билип
җакалаңлар, Униң һәйвиси Исраил үстидә, Униң
күчи булутларда туриду; 35 И Худа, муқәддәс
җайлириңдин сүрлүк көрүнисән! Исраилниң
бирдин-бир Тәңриси! Хәлиққә күч-қудрәт бәргүчи
болса, Удур! Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқулсун!

69 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
«Нилупәрләр» дегән аһаңда оқулсун дәп,
Давут язған күй: — Мени қутқузғайсән, и Худа!
Сулар җенимдин өтти; 2 Турғидәк җай йоқ
чоңқур патқақлиққа чөкүп кәттим; Суниң чоңқур
йеригә чүшүп кәттим, Кәлкүн мени ғәриқ
қилди. 3 Пәрядлиримдин һалимдин кәттим;
Галлирим қуруп кәтти; Худайимға тәлмүрүп,
көзүмдин кетәй дәп қалдим; 4 Сәвәпсиз маңа
өч болғанлар чачлиримдинму көптур; Мени
йоқатмақчи болғанлар, Қара чаплап мән билән

дүшмәнлишидиғанлар күчлүктур; Шу чағда өзүм
булимиған нәрсини қайтуримән. 5 И Худа, мениң
наданлиғим өзүңгә аян; Мениң қәбиһликлирим
Сәндин йошурун әмәстур. 6 Мениң сәвәвимдин,
и Рәб, самавий қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, Өзүңгә умид бағлап күткәнләр йәргә
қарап қалмиғай; И Исраилниң Худаси, Өзүңни
издигүчиләр мениң сәвәвимдин шәрмәндә
болмиғай; 7 Чүнки Сени дәп мән рәсвачилиққа
учридим; Шәрмәндилик йүзүмгә чапланди. 8 Мән
өз қериндашлиримға ят, Анамниң балилириға
яқа жутлуқ болдум. 9 Чүнки мени [муқәддәс]
өйүңгә болған отлуқ муһәббәт чулғувалған еди;
Саңа һақарәт қилғанларниң һақарәтлириму
мениң үстүмгә чүшти; 10 Мән жиғлидим, җеним
роза тутти, Буму маңа әйип дәп қаралди. 11
Мән бөзни кийимим қилип кийсәм, Шуниң
билән уларниң сөз-чөчикигә қалдим. 12 Шәһәр
қовуқида олтарғанларниң тәнә гепигә қалдим,
Мәйхорларниң нахшисиниң темиси болдум.
13 Бирақ мән шәпқитиңни көрсәткән вақтиңда
дуайимни саңа нишанлидим, и Пәрвәрдигар;
И Худа, өзгәрмәс муһәббитиңниң зорлуғидин,
Ниҗатлиқ ишәшидә маңа җавап бәргәйсән; 14
Мени патқақлиқтин қутқузувалғайсән, Мени
чөктүрмигәйсән; Маңа өчмән болғанлардин,
Суниң чоңқур йеридин қутулдурғайсән; 15
Кәлкүн сулириға мени ғәриқ қилдурмиғайсән;
Деңиз тәглиригиму мени жутқузмиғайсән;
[Теги] йоқ һаңниң мени һап етип ағзини
жумувелишиға йол қоймиғайсән! 16 Дуайимни
иҗабәт қилғайсән, и Пәрвәрдигар, Чүнки өзгәрмәс
муһәббитиң яхшидур; Мол рәһимдиллиғиң билән
маңа йүзләнгәйсән; 17 Җамилиңни қулуңдин
йошурмиғайсән; Чүнки бешимға күн чүшти;
Тездин маңа җавап бәргәйсән. 18 Җенимға
йеқинлашқайсән, Униңға һәмҗәмәт-қутқузғучи
болғайсән; Дүшмәнлирим алдида мени һөрлүккә
чиқарғайсән; 19 Өзүң мениң рәсвалиқта
һәм һөрмәтсизликтә қалғинимни, Қандақ
һақарәтләнгинимни билисән; Рәқиплиримниң
һәммиси Өзүңгә аяндур. 20 Һақарәт қәлбимни
парә қилди; Мән қайғуға чөмүп кәттим; Азғинә
һесдашлиққа тәлмүргән болсамму, йоқ болди;
Тәсәлли бәргүчиләрниму издидим, лекин
бирисиниму учриталмидим. 21 Бәрһәқ, улар
озуғумға өт сүйи, Уссузлуғумға сиркини бәрди. 22
Уларниң дәстихини өзлиригә қилтақ, Уларниң
һалавити қапқан болғай. 23 Көзлири торлишип
көрмәйдиған болуп кәткәй; Бәл-путлирини
титрәккә салғайсән; 24 Қәһриңни уларниң
үстигә чүшүргәйсән, Ғәзивиңниң отлири уларға
туташқай; 25 Уларниң макани харабә болғай,
Чедирлири чөлдәрәп қалғай; 26 Чүнки улар
Сән урғанға техиму зиянкәшлик қилмақта;
Сән зәхимләндүргәнләрниң азавиға гәп билән
азап қошмақта. 27 Уларниң гунайиға гуна
қошқайсән, Һәққанийлиғиңниң несивисигә
уларни ериштүрмигәйсән. 28 Улар һаятлиқ
дәптиридин өчүрүлгәй; Һәққанийларниң
қатариға пүтүлмигәй. 29 Бирақ мән болсам
бир езилгән дәрдмән; Ниҗатлиғиң, и Худа,
мени жуқуриға көтирип қутқузғай; 30 Мән
мунаҗат оқуп Худаниң намини мәдһийиләймән;
Тәшәккүрләр билән уни улуқлаймән; 31 Бу болса
Пәрвәрдигарни хурсән қилиш үчүн, Өкүз тәқдим
қилғандин әвзәлдур; Мүңгүз-туяқлири сақ топақ
бәргәндинму артуқтур. 32 Югаш мөминләр буни
көрүп хошал болиду; Худани издигәнләр —
Қәлбиңлар йеңилиниду. 33 Чүнки Пәрвәрдигар
йоқсулларниң илтиҗасини аңлайду, Өзигә тәвә
әсир қилинғанларни у кәмситмәйду; 34 Асман-
зимин Уни мәдһийилисун! Деңиз-океанлар
һәм уларда жүргүчи барлиқ җаниварлар Уни
мәдһийилигәй! 35 Чүнки Худа Зионни қутқузиду;
Йәһуданиң шәһәрлирини қайта бена қилиду;
Улар әшу йәрдә олтирақлишип, егилик тикләйду.
36 Униң қуллириниң нәсиллири униңға мирас
болиду, Униң намини сөйгәнләр у йәрләрдә
маканлишиду.

70

Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
«әслитиш үчүн» оқулсун дәп, Давут язған күй:
— Пәрвәрдигар, мени қутқузушқа алдириғайсән!
Пәрвәрдигар, тез келип маңа ярдәм қилғайсән! 2
Мениң җенимни издәватқанлар йәргә қаритилип
рәсва қилинсун; Мениң зийинимдин хурсән
болғанлар кәйнигә яндурулуп шәрмәндә болғай.
3 Мени: — «Ваһ! Ваһ!» дәп мәсқирә қилғанлар өз
шәрмәндилигидин кәйнигә янғай! 4 Бирақ Сени
издигүчиләрниң һәммиси Сәндә шатлинип хошал
болғай! Ниҗатлиғиңни сөйгәнләр һемишә: «Худа
улуқлансун» дейишкәй. 5 Бирақ мән езилгәнмән,
һәм йоқсулмән; Йенимға тездин кәл, и Худа!

Сән мениң ярдәмчим, мениң азат қилғучим; И
Пәрвәрдигар, кечикмәй кәлгәйсән!

71 Сәндин, Пәрвәрдигардин панаһ тапимән;
Мени һәргиз йәргә қаратмиғайсән. 2
Өз һәққанийлиғиңда мени қутулдурғайсән;
Маңа қулақ салғайсән, Мени қутқузғайсән! 3
Маңа өзүм дайим панаһлинидиған туралғу
қорам таш болғайсән; Сән мени қутқузушқа
буйруқ чүшүргәйсән; Чүнки Сән егиз тешим,
қорғинимдурсән. 4 Худайим, мени рәзилләрниң
қолидин, һәққанийәтсиз, рәһимсиз адәмдин азат
қилғайсән; 5 Чүнки Сән мениң үмүтүмдурсән,
и Рәб Пәрвәрдигар, Яшлиғимдин тартипла
мениң таянчимдурсән; 6 Балиятқудики вақиттин
башлап мән Саңа тайинип кәлдим, Өзүң мени
анамниң қарнидин чиқарғучисән; Мәдһийәмниң
темиси болса һәрдайим Сән тоғрилиқтур. 7
Мән нурғунларға ғәйрий яки карамәт саналдим;
Чүнки Сән мениң мустәһкәм панаһгаһимдурсән.
8 Ағзим күн бойи мәдһийилириң һәм шан-
шәрипиңгә толиду; 9 Әнди қериғинимда мени
ташлимиғайсән; Мағдурум кәткинидә, мәндин ваз
кәчмигәйсән. 10 Чүнки дүшмәнлирим маңа қарши
сөзлишиду; Җенимни елишқа көзләватқанлар
қәстлишип: — 11 «Худа униңдин ваз кәчти; Уни
қоғлап тутувелиңлар, Чүнки қутулдурудиғанлар
йоқтур» — дейишиду. 12 И Худа, мәндин
жирақлашмиғайсән; И Худайим, маңа ярдәмгә
тез кәлгәйсән! 13 Җенимға күшәндә болғанлар
шәрмәндә болуп йоқитилисун; Зийинимға
интилгәнләр рәсвалиқ һәм шәрмәндичилик
билән қаплансун; 14 Бирақ мән болсам, изчил
үмүттә болимән, Сени техиму мәдһийиләймән.
15 Һәққанийлиғиң, ниҗатлиғиң ағзимда күн
бойи баян қилиниду; Булар сан-санақсиздур,
билгинимдин көп артуқтур. 16 Мән Рәб
Пәрвәрдигарниң бүйүк ишлирини җакалиған
һалда келимән; Сениң һәққанийлиғиңни яд етип
җакалаймән — Пәқәт Сениңкинила! 17 И Худа,
Сән яшлиғимдин тартип маңа үгитип кәлгәнсән;
Бүгүнгә қәдәр Сениң қилған карамәт ишлириңни
җакалап келиватимән. 18 Әнди һазир мән қерип,
ақ чачлиқ болғинимда, и Худа, Мән бу дәвиргә
[күчлүк] билигиңни [җакалиғичә], Келәр әвлатниң
һәммисигә қудритиңни аян қилғичә, [Мени
ташливәтмигәйсән]! 19 И улуқ карамәт ишларни
қилған Худа, Һәққанийлиғиң пәләккә тақашти;
Саңа кимму охшаш болалисун! 20 Сән маңа
көп һәм еғир күлпәтләрни көрсәткән екәнсән,
Мени қайтидин йеңилайсән, йәр тәглиридин
қайтуруп елип чиқисән; 21 Сән мениң иззәт-
һөрмитимни техиму жуқури қилип, һәр тәрәптин
маңа тәсәлли берисән. 22 Мән Сени раваб
челип мәдһийиләймән, Сениң һәқиқитиңни
мәдһийиләймән, и Худайим; Чилтар челип Сени
күйләймән, и Сән, Исраилниң Муқәддиси! 23
Саңа күйләр ейтқинимда, ләвлирим тәнтәнә
қилиду, Өзүң һөрлүккә чиқарған җенимму
шундақ роһлинип ейтиду; 24 Тилим күн бойи
һәққанийлиғиң тоғрисида сөзләйду; Чүнки маңа
яманлиқ қилмақчи болғанлар йәргә қаритилип
рәсва қилиниду.

72 Сулайман үчүн: — И Худа, падишаға
һөкүмлириңни тапшурғайсән; Падишаһниң
оғлиға Өз һәққанийлиғиңни бәргәйсән. 2 Шундақ
болғанда у Өз хәлқиң үчүн һәққанийлиқ билән,
Саңа тәвә езилгән мөминләр үчүн адиллиқ билән
һөкүм чиқириду; 3 Тағлар хәлиққә теч-аманлиқ
елип келиду, Едирлиқларму һәққанийлиқ билән
шундақ қилиду. 4 Падиша хәлиқ арисидики
езилгәнләргә адил һөкүмләрни чиқириду;
У намратларниң балилирини қутқузиду,
Залимларни битчит қилиду. 5 Шундақ болғанда
күн вә ай йоқ болуп кәтмисила, Әвлаттин-әвлатқа
хәлиқ Сәндин әйминиду. 6 У болса гоя йеңидин
орған отлаққа яққан ямғурдәк, Йәр суғиридиған
һөл-йеғинлардәк чүшиду. 7 Униң күнлиридә
һәққанийлар ронақ тапиду; Ай йоқ болғичә
теч-аманлиқ тешип туриду. 8 У деңиздин-
деңизларғичә, [Әфрат] дәриясидин йәр йүзиниң
чәтлиригичә һөкүм сүриду. 9 Чөл-баяванда
яшаватқанлар униң алдида баш қойиду; Униң
дүшмәнлири топиларни ялайду. 10 Таршишниң
вә аралларниң падишалири униңға һәдийәләр
тәқдим қилиду, Шеба вә Себаниң падишалириму
соғатлар суниду. 11 Дәрвәқә, барлиқ падишалар
униң алдида сәҗдә қилиду; Пүткүл әлләр
униң хизмитидә болиду; 12 Чүнки у пәряд
көтәргән йоқсулларни, Панаһсиз езилгәнләрни
қутулдуриду; 13 У йоқсул-аҗизларға ичини
ағритиду, Йоқсулларниң җенини қутқузиду;
14 Уларниң җенини зулум-зомигәрликтин
һөрлүккә чиқириду, Уларниң қени униң нәзиридә
қиммәтликтур. 15 [Падишаһ] яшисун! Шебаниң

алтунлиридин униңға сунулиду; Униң үчүн дуа
тохтавсиз қилиниду; Униңға күн бойи бәхит
тилиниду; 16 Йәр йүзидики һосул мол болиду,
Һәтта тағ чоққилиридиму шундақ болиду. [Миғ-
миғ] чүшкән мевиләр Ливандики орманлардәк
тәвриниду; Шәһәрдикиләр болса даладики от-
йешиллиқтәк гүллиниду; 17 Униң нами мәңгүгә
өчмәйду, Униң нами қуяш йоқалғичә туриду;
Адәмләр униң билән өзлиригә бәхит тиләйду,
Барлиқ әлләр уни бәхитлик дәп атишиду. 18
Исраилниң Худаси, Пәрвәрдигар Худаға тәшәккүр-
мәдһийә болғай! Карамәт ишларни Яратқучи
ялғуз Удур! 19 Униң шәрәплик намиға мәңгүгә
тәшәккүр-мәдһийә оқулсун! Униң шан-шөһрити
пүткүл дунияни қаплиғай! Амин! Вә амин! 20
Йәссәниң оғли Давутниң дуалири шуниң билән
тамам болди.

73 Асаф язған күй: — Дәрвәқә Худа Исраилға,
Қәлби сап болғанларға меһривандур; 2
Лекин өзүм болсам, путлишип жиқилип чүшүшкә
тасла қалдим; Аяқлирим тейилип кәткили қил
қалди; 3 Чүнки рәзилләрниң ронақ тапқанлиғини
көрүп, Һакавурларға һәсәт қилдим; 4 Чүнки
улар өлүмидә азаплар тартмайду, Әксичә тени
мәзмут вә сағлам туриду. 5 Улар инсанға
хас җапани көрмәйду, Яки хәқләрдәк балаю-
апәткә учримайду. 6 Шуңа мәғрурлуқ маржандәк
уларға есилиду, Зорлуқ-зомигәрлик тондәк уларға
чаплишиду. 7 Улар сәмрип кәткәнлигидин
көзлири томпийип чиқти; Уларниң қәлбидики
хияләтләр һәддидин ешип кетиду. 8 Башқиларни
мәсқирә қилип зәһәрлик сөзләйду; Һалини үстүн
қилип дивинип, доқ қилиду. 9 Улар ағзини пәләккә
қойиду, Уларниң тиллири йәр йүзини кезип
жүриду. 10 Шуңа [Худаниң] хәлқи мошуларға
майил болуп, Уларниң дегәнлирини су ичкәндәк
ахириғичә ичип: — 11 «Тәңри қандақ биләләйтти?»,
«Һәммидин Алий Болғучида билим барму?» —
дәйду. 12 Мана булар рәзилләрдур; Улар бу дунияда
раһәт-парағәтни көриду, Байлиқларни топлайду.
13 «Аһ, һәқиқәтән бекардин-бекар көңлүмни
пакландуруптимән, Гунасиз туруп қолумни
артуқчә жуюп кәптимән; 14 Бекарға күн бойи җапа
чекиптимән; Шундиму һәр сәһәрдә [виҗданниң]
әйивигә учрап кәлдим!». 15 Бирақ мән: —
«Бундақ [десәм], Бу дәвирдики пәрзәнтлириңгә
асийлиқ қилған болмамдимән?» — дедим. 16
Уларни калламдин өткүзәй десәм, Көзүмгә
шундақ еғир көрүнди. 17 Тәңриниң муқәддәс
җайлириға киргичә шундақ ойлидим; Киргәндила
[яманларниң] ақивитини чүшәндим. 18 Дәрвәқә
Сән уларни тейилғақ йәрләргә орунлаштурисән,
Уларни жиқитип парә-парә қиливетисән. 19 Улар
көзни жумуп ачқучила шунчә паракәндә болиду,
Дәһшәтләр уларни бесип йоқитиду! 20 Сән и Рәб,
чүштин ойғанғандәк ойғинип, Орнуңдин туруп
уларниң сияқини көзгә илмайсән. 21 Жүрәклирим
қайнап, Ичлирим санҗилғандәк болған чағда,
22 Өзүмни һеч немә билмәйдиған бир һамақәт,
Алдиңда бир һайван екәнлигимни билип йәттим.
23 Һалбуки, мән һемишә Сән билән биллә; Сән мени
оң қолумдин тутуп йөлидиң; 24 Өз несиһәтиң
билән мени йетәкләйсән, Шан-шәрипңни намайән
қилғандин кейин, Ахирида Сән мени өзүңгә
қобул қилисән. 25 Әршта Сәндин башқа мениң
кимим бар? Йәр йүзидә болса Сәндин башқа
һеч кимгә интизар әмәсмән. 26 Әтлирим һәм
қәлбим зәиплишиду, Лекин Худа қәлбимдики
қорам таш һәм мәңгүлүк несивәмдур! 27 Чүнки
мана, Сәндин жирақ турғанлар һалак болиду;
Вапасизлиқ қилған паһишә аялдәк Сәндин ваз
кәчкәнләрниң һәр бирини йоқитисән. 28 Бирақ
мән үчүн, Худаға йеқинлишиш әвзәлдур! Униң
барлиқ қилған ишлирини җакалаш үчүн, Рәб
Пәрвәрдигарни таянчим қилдим.

74 Асаф язған «Масқил»: — И Худа, Сән немишкә
мәңгүгә бизни ташливәттиң? Немишкә
ғәзивиңни түтүн чиқарғандәк Өз яйлиғиңдики
қойлириңға чиқирисән? 2 Өзүң рәнә төләп
азат қилған җамаитиңни, Йәни Өз мирасиң
болушқа қедимдә уларға һәмҗәмәт болуп
қутқузған қәбилини, Өзүң макан қилған Зион
теғини ядиңға кәлтүргәйсән! 3 Қәдәмлириңни
мошу мәңгүлүк харапликларға қаратқайсән,
Дүшмәнләр муқәддәс җайиңда гумран қилған
барлиқ нәрсиләргә [қариғайсән]; 4 Рәқиплириң
җамаәтгаһиңниң оттурисида һөр-пөр қилиду;
Мөҗизатлар сақланған орунға улар өз туғлирини
тикти. 5 Һәр бири өзлирини көрситишип,
палта ойнитип орман кәскучидәк, 6 Улар
һазир [муқәддәс җайиңдики] нәқишләрни ала
қоймай, палта-болқилар билән чеқивәтти; 7
Улар муқәддәс җайиңға от қойди; Өз намиңдики
маканни булғап, йәр билән тәң қиливәтти. 8 Улар

көңлидә: «Биз буларниң һәммисини йоқитайли»
дәп, Тәңриниң зиминдики җамаәтгаһлириниң
һәр бирини көйдүрүвәтти. 9 Бизгә әслә тмә
болған мөҗизатларни һеч көрәлмәймиз;
Пәйғәмбәрләрму кәлмәскә кәтти; Аримиздиму
бу ишларниң қачанғичә болидиғанлиғини
билидиған бириси йоқтур. 10 Қачанғичә, и Худа,
рәқибиң Сени мәсқирә қилиду? Дүшмән намиңни
мәңгүгә һақарәтләмду? 11 Сән қолуңни, йәни
оң қолуңни немишкә тартивалисән? Қолуңни
қойнуңдин елип, уларни йоқатқайсән! 12 Бирақ
Худа қедимдин падишасим болуп кәлгән, Йәр
йүзиниң оттурисида қутқузушларни елип барғучи
Удур. 13 Сән деңиз сүйини күчүң билән бөлдуң,
Сулардики әждиһаларниң башлирини ярдиң.
14 Деңиздики левиатанниң башлирини чеқип,
Униң гөшини озуқ қилип чөлдики явайиларға
бөлүп бәрдиң. 15 Йәрни йерип булақларни,
ериқларни аққуздуң, Сән тохтимай еқиватқан
дәрияларни қурутуветтиң. 16 Күн Сениң, түнму
Сениңкидур; Ай билән қуяшни орунлаштурдуң.
17 Йәр йүзиниң чегаралирини бәлгүлидиң; Яз
билән қишни — Сән шәкилләндүрдүң. 18 Шуни
есиңдә тутқайсән, и Пәрвәрдигар: — Бир дүшмән
Сени мәсқирә қилди, Һамақәт бир хәлиқ намиңни
һақарәтлиди. 19 Пахтикиңни житқуч һайванларға
тутуп бәрмигәйсән; Езилгән мөминлириңниң
һаятини мәңгү унтумиғайсән. 20 Өз әһдәңгә
қариғайсән, Чүнки зиминдики қараңғу булуң-
пучқақлар зорлуқ-зумбулуқниң туралғулири
билән толди. 21 Езилгүчиләрни номус билән
яндурмиғайсән; Езилгәнләр, йоқсуллар намиңни
мәдһийилигәй. 22 Орнуңдин турғин, и Худа,
Өз дәвайиңни сориғайсән; Һамақәт кишиниң
Өзүңни күн бойи мәсқирә қиливатқинини есиңдә
тутқайсән. 23 Дүшмәнлириңниң чуқанлирини
унтумиғайсән; Саңа қарши қозғалғанларниң
давраңлири тохтимай көтирилмәктә.

75 Нәғмичиләрниң бешиға «Һалак
қилмиғайсән» дегән аһаңда оқулсун
дәп тапшурулған, Асафниң күй-нахшиси: —
Саңа тәшәккүр ейтимиз, и Худа, тәшәккүр
ейтимиз! Чүнки намиң бизгә йеқиндур; Буни,
қилған караматлириң испатлап җакалайду.
2 [Мәнки Пәрвәрдигар]: — «Мән бекиткән
вақитни ихтияримға алғинимда, Адаләт
билән сорақ қилимән; 3 Йәр һәм йәрниң
үстидә туруватқанлар тәвринип турсиму, Униң
түврүклирини турғузғучи Өзүмдурмән» — деди.
(Селаһ) 4 Махтанғанларға: — «Махтанмаңлар»,
һәм рәзилләргә «Мүңгүзүңни көтәрмә» — дедим;
5 «Мүңгүзүңни жуқури көтәрмә; Бойнуңни
қаттиқ қилип ғадийип сөзлимә!» 6 Чүнки
көтирилиш шәриқтин яки ғәриптин әмәс, Яки
җәнуптинму кәлмәйду; 7 Чүнки Худа сотчидур;
У бирисини көтириду, бирисини чүшүриду. 8
Чүнки Пәрвәрдигарниң қолида бир қәдәһ туриду;
Униңдики шарап көпүклишиватиду; У әбҗәш
шарап билән толди; Худа униңдин төкиду; Дәрвәқә
йәр йүзидики барлиқ рәзилләр униң дуғини
қоймай ичиветиду; 9 Мән болсам, мәңгүгә гувалиқ
беримән: — Яқупниң Худасиға күйләрни ейтимән.
10 «Мән рәзилләрниң мүңгүзлириниң һәммисини
кесип ташлаймән; Бирақ һәққанийларниң
мүңгүзлири көтирилиду!».

76 Нәғмичиләрниң бешиға, тарлиқ сазларда
челинсун дәп тапшурулған, Асафниң күй-
нахшиси: — Йәһудада Худа тонулғандур; Униң
нами Исраилда улуқдур. 2 Униң панаһий җайи
Салемда, Зион теғида Униң макани бар. 3 У
йәрдә У отлуқ оқларни, Қалқан, қилич һәм җәң
қураллирини чеқип ташлиди. (Селаһ) 4 Өзүң ов-
олҗа тағлиридин нәқәдәр шәрәплик, нәқәдәр
әласән! 5 Батурлар буланди; Улар узун уйқиға
кәтти; Палванларниң һеч қайсиси өз қолини
көтирәлмиди. 6 Сениң әйиплишиң билән, и
Яқупниң Худаси, Җәң һарвуси һәм атлар өлүктәк
ухлитилди. 7 Сәндин, Сәндин қорқуш керәктур;
Ғәзәпләнгиниңдә ким алдиңда туралисун? 8
Йәр йүзидики барлиқ мулайим мөминләрни
қутқузуш үчүн, Сән Худа сорақ қилишқа орнуңдин
турған вақтиңда, Асмандин һөкүмни чиқирип
аңлатқуздуң; Йәр болса вәһимигә чүшүп, сүкүт
қилди. (Селаһ) 10 Чүнки инсанларниң қәһри Саңа
шөһрәт кәлтүриду; Уларниң қалған қәһри Саңа
бәлвағ болиду. 11 Пәрвәрдигар Худайиңларға
қәсәм қилип, әмәл қилиңлар; Униң әтрапидики
жуттикиләр қорқуши керәк болғучиға һәдийәләр
сунсун; 12 У әмирләрниңму роһини сундуриду; У
йәр йүзидики падишаларға дәһшәтликтур.

77 Нәғмичиләрниң беши Йәдутунға
тапшурулған, Асаф язған күй: — Авазим
Худаға көтирилди, мән пәряд қилимән; Авазим

Худаға көтирилди, У маңа қулақ салиду. 2
Бешимға күн чүшкәндә, мән Рәбни издидим;
Кечичә қолумни [дуаға] көтирип, бош қоймидим;
Женим тәсәллини халимай рәт қилди. 3 Мән
Худани әслəп сеғиндим, аһ-зар қилдим; Сеғинип
ойлинип, роһум паракәндә болди. (Селаһ) 4 Сән
мениң көзүмни жумдурмидиң; Чоңқур ғәшлик
илкидә болғанлиғимдин сөзләлмәйттим. 5 Мән:
«Кона замандики күнләрни, Қедимки жилларни
хиял қилимән; 6 Кечиләрдә ейтқан нахшамни
әсләймән; Көңлүмдә чоңқур хиял сүримән» —
[дедим]; Роһум интилип издимәктә еди; 7 — «Рәб
мәңгүгә ташливетәмду? У қайтидин илтипат
көрсәтмәмду? 8 Униң өзгәрмәс муһәббити әнди
мәңгүгә түгәп кәттиму? Униң вәдиси әвлаттин-
әвлатқичә инавәтсиз боламду? 9 Тәңри меһри-
шәпқитини көрситишни үнтудиму? У ғәзәплинип
Өз рәһимдиллиғини тохтитивәттиму?». (Селаһ)
10 Андин мән мундақ дедим: — «Бундақ десәм
болмайду, бу [етиқатимниң] ажизлиғи әмәсму!
Һәммидин Алий Болғучиниң оң қолиниң
жиллирини, Йәни Яһниң қилғанлирини — яд
етимән; Қедимдин буянқи карамәтлириңни
әсләймән. 12 Сениң барлиқ ишлигәнлириң
үстидә сеғинип ойлинимән; Сениң қилғанлириң
үстидә истиқамәт қилимән; 13 И Худа, йолуң
болса пак-муқәддәсликтидур; Худадәк улуқ
бир илаһ бармидур? 14 Мөжизиләр Яратқучи
Илаһдурсән; Әл-милләтләр ара Сән күчүңни
намайән қилдиң. 15 Өз билигиң билән Өз
хәлқиңни, Йәни Яқуп вә Йүсүпниң пәрзәнтлирини
һөрлүккә чиқарғансән; (Селаһ) 16 Сулар Сени
көрди, и Худа, сулар Сени көрди; Титрәк уларни
басти, Деңиз тәглири патипарақ болди. 17
Қара булутлар суларни төкүвәтти; Асманлар
зор садасини аңлатти; Бәрһәқ, Сениң оқлириң
тәрәп-тәрәпкә етилди. 18 Гүлдүрмамаңниң авази
қара қуюнда еди, Чақмақлар жаһанни йорутти;
Йәр йүзи алақзадә болуп тәврәнди. 19 Сениң
йолуң океан-деңизларда, Қәдәмлириң чоңқур
сулардидур, Аяқ излириңни тапқили болмайду.
20 Сән қой падисини баққандәк, Муса вә Һарунниң
қоли билән Өз хәлқиңни йетәклидиң».

78 Асаф язған «Масқил»: — И Мениң хәлқим,
тәлимимни аңлаңлар, Ағзимдики сөзләргә
қулақ селиңлар. 2 Мән ағзимни бир тәмсил билән
ачимән, Қедимки тепишмақларни елан қилимән.
3 Биз буларни аңлиған, билгән, Ата-бовилиримиз
уларни бизгә ейтип бәргән. 4 Биз буларни уларниң
әвлатлиридин йошурмаймиз, Келидиған дәвиргә
Пәрвәрдигарниң мәдһийилирини, Униң күч-
қудритини, Униң қилған карамәт ишлирини баян
қилимиз. 5 Чүнки У Яқупта бир агаһ-гувани
бекиткән, Исраилда бир қанунни орнатқан; У
ата-бовилиримизға буларни өз пәрзәнтлиригә
үгитишни буйруған; 6 Шундақ қилип келәр дәвир,
Йәни туғулидиған балиларму буларни билсун,
Уларму орнидин туруп өз балилириға буларни
үгәтсун; 7 Пәрзәнтлири үмүтини Худаға бағлисун,
Тәңриниң қилғанлирини унтумисун, Бәлки Униң
әмирлиригә кирсун; 8 Улар ата-бовилириға
охшимисун дәп, Йәни жаһил һәм асий бир
дәвир, Өз қәлбини дурус қилмиған, Роһи Тәңригә
вапалиқта турмиған бир дәвиргә охшимисун
дәп, У шундақ [буйруғандур]. 9 Мана Әфраимниң
әвлатлири, Қуралланған оқячилар болсиму, Жәң
күнидә сәптин янди. 10 Улар Худаниң әһдисини
тутмиди, Бәлки Униң Тәврат-қанунида меңишни
рәт қилди. 11 Улар Униң қилғанлирини, Өзлиригә
көрсәткән карамәтлирини унтуди. 12 У Мисирниң
зиминида, Зоанниң даласида, Уларниң ата-
бовилириниң көз алдида мөжизиләрни көрсәткән
еди; 13 У деңизни бөлүветип, Уларни оттурисидин
өткүзгән; Суларни дога-дога қилип тиклиди. 14
У күндүздә булут билән, Кечидә от нури билән
уларни йетәклиди. 15 Чөл-баяванда ташларни
йеривәтти, Чоңқур сурлардин урғуп чиққандәк
ичимликни мол қилди; 16 У хада таштин өстәң-
еқинларни һасил қилди, Суни дәриялардәк
аққузди. 17 Бирақ улар йәнә Униң алдида гуна
қиливәрди, Чөлдә Һәммидин Алий Болғучиға
асийлиқ қилди. 18 Улар көңлидә Тәңрини синиди,
Нәпсини қандурушқа йемәкликни тәләп қилди.
19 Улар Худани һақарәтләп: — «Тәңри чөл-дәшттә
дәстихан салаламду? 20 Мана У қорам ташни
урувиди, Сулар урғуп, Еқинлар булақтәк тешип
чиқти; Әнди У бизгә нанму берәләмду? Өз хәлқини
гөш билән тәминләләмду?» — дейишти. 21 Шуниң
билән Пәрвәрдигар аңлап, ғәзәпләнди; Яқупқа
от туташти, Исраилға аччиғи көтирилди; 22
Чүнки улар Худаға ишәнмиди, Униң нижатлиғиға
улар таянмиди, 23 У әрштин булутларни буйруп,
Асман дәрвазилирини ачқан еди; 24 У улар
үстигә «манна»ни яғдуруп, Уларға әрштики

ашлиқни бәргән еди; 25 Шуниң билән инсанлар
күч егилириниң ненини йегән еди; У уларға
қанғичә озуқни әвәткән еди. 26 Әнди У асманда
шәриқ шамили чиқирип, Күчи билән җәнуп
шамилиниму елип кәлди; 27 У гөшни чаң-тозандәк
улар үстигә чүшүрди, Деңизлар саһилидики
қумлардәк учар-қанатларни яғдурди. 28 У буларни
уларниң баргаһиниң оттурисиға, Чедирлириниң
әтрапиға чүшүрди. 29 Улар болушичә йәп
тоюшти, Чүнки уларниң нәпси тартқинини
[Худа] уларға кәлтүргән еди. 30 Лекин улар
нәпси тартқинидин техи зерикмәйла, Гөшни
еғизлирида техи чайнаватқинидила, 31 Худаниң
ғәзиви уларға қарита қозғалди; У улардин әң
қамәтликлирини қиривәтти, Исраилниң сәрхил
яшлирини йәргә урувәтти. 32 Мана, шундақ
болсиму, Улар йәнила давамлиқ гуна қиливәрди,
Униң мөҗизилиригә техичила ишәнмиди; 33
Шуңа У уларниң күнлирини беһудиликтә,
Жиллирини дәккә-дүккилик ичидә түгәткүзди. 34
У уларни өлтүргили турғанда, Андин улар Уни
издиди; Улар йолидин йенип, интилип Тәңрини
издиди; 35 Улар Худаниң уларниң уюлтеши
екәнлигини, Һәммидин Алий Болғучи Тәңриниң
уларниң һәмҗәмәт-қутқузғучиси екәнлигини
есигә кәлтүрди. 36 Бирақ улар ағзи билән
Униңға хушамәт қилди, Тили билән Униңға
ялған сөз қилди; 37 Чүнки уларниң көңли
Униңға садиқ болмиди, Улар Униң әһдисини
чиң тутмиди. 38 Бирақ У йәнила рәһимдил
еди; Қәбиһлигини кәчүрүп, уларни йоқатмиди;
У қайта-қайта Өз ғәзивидин янди, У қәһрини
қозғиғини билән һәммини төкмиди. 39 У
уларниң пәқәт әт егилири, Кәтсә қайтип кәлмәс
бир нәпәс екәнлигини яд әтти. 40 Улар чөл-
дәшттә шунчә көп қетим Униң аччиғини
кәлтүрди. Шунчә көп қетим баяванда көңлигә
азар бәрди! 41 Бәрһәқ, улар қайтидин йолдин
чәтнәп Тәңрини синиди, Исраилдики Муқәддәс
Болғучиниң җүригини зедә қилди. 42 Улар
Униң қолини [әслимиди]; Уларни зомигәрниң
чаңгилидин һөрлүккә қутқузған күнини, Қандақ
қилип Мисирда карамәтләрни яритип, Зоан
даласида мөҗизиләрни көрсәткинини есидин
чиқарди. 44 У [Мисирлиқларниң] дәриялирини,
еқинлирини қанға айландуруп, Уларни ичәлмәс
қилип қойди; 45 Уларниң арисиға нәштәрлик
чивинларни топ-топи билән әвәтти, Һалак
қилар пақиларни маңдурди; 46 Уларниң
зираәтлирини кепинәк қурутлириға тутуп
берип, Мәһсулатлирини чекәткиләргә бәрди;
47 Үзүм таллирини мөлдүр билән урдуруп,
Әнҗирлирини қирав билән үшшүтивәтти. 48
У калилирини мөлдүргә соқтуруп, Маллирини
чақмақ отлирида [көйдүривәтти]. 49 У уларға
ғәзивиниң дәһшәтлигини — Қәһрини, аччиғини
һәм еғир күлпәтләрни, Балаю-апәт елип
келидиған бир түркүм пәриштиләрниму чүшүрди.
50 У Өз ғәзиви үчүн бир йолни түзләп қойди;
Уларниң җенини өлүмдин айимай, Бәлки
һаятини вабаға тапшурди; 51 У Мисирда барлиқ
тунҗа туғулған балиларни, Һамниң чедирлирида
уларниң ғурури болған тунҗа оғул балилирини
қиривәтти. 52 У падичидәк Өз хәлқини Мисирдин
сәпәргә атландуруп, Чөл-баявандин уларни қой
падисидәк башлап маңди; 53 Уларни аман-
есән йетәклигәчкә, Улар қорқунучтин халий
болуп маңди; Дүшмәнлирини болса, деңиз жутуп
кәтти. 54 У уларни Өз муқәддәс зимининиң
чегарасиға, Оң қоли егиливалған бу тағлиққа
елип кәлди. 55 У әлләрни уларниң алдидин
қоғливетип, Зимин үстигә тана тартқузуп өлчәп,
уларға тәқсим қилди; Исраил қәбилилирини
уларниң чедирлириға олтирақлаштурди. 56
Бирақ улар Худани, Һәммидин Алий Болғучини
синап аччиқландурди, Униң тапшурған гува-
агаһлирини тутмиди; 57 Бәлки ата-бовлиридәк
йолдин тейип асийлиқ қилди, Хаин оқядәк қейип
кәтти. 58 Улар егизликтә қурған ибадәтгаһлар
билән Униң ғәзивини қозғиди, Ойма бутлири
билән Униң җүригини өртиди. 59 Худа уларни
аңлап ғәзәпләнди, Исраилдин интайин йиргәнди.
60 У Шилоһдики маканини, Йәни У инсан
арисида турған чедирни ташлап кәтти, 61
Өзиниң қудрәт бәлгүсини булап кетишкә, Шан-
шәривини ишғалийәтчиләрниң қолиға бәрди; 62
Өз хәлқини қиличқа тапшурди, Өзиниң мираси
болғанлардин интайин ғәзәпләнди. 63 От уларниң
жигитлирини ялмиди, Қизлири той нахшилирида
махталмайтти. 64 Уларниң каһинлири қилич
астида жиқилди, Лекин тул хотунлири һаза
тутмиди. 65 Андин Рәб бириси уйқидин ойғандәк
ойғанди, Шараптин җасарәтләнгән палвандәк
товлиди. 66 У рәқиплирини уруп чекиндүрүп,

Уларни түгимәс рәсваға қалдурди. 67 Йүсүпниң
чедирини шаллап, рәт қилди; Әфраим қәбилисини
таллимиди; 68 Бәлки Йәһуда қәбилисини,
Яхши көргән Зион теғини таллиди. 69 [Шу
йәрдә] муқәддәс җайини тағ чоққилиридәк,
Йәр-зиминни әбәдий орнатқандәк мәзмут бена
қилди; 70 У Өз қули Давутни таллап, Уни қой
қотанлиридин чақиривалди; 71 Қозилирини
емитидиған сағлиқларни әгишип бекиштин
айрип, Уни Өз хәлқи Яқупни, мираси болған
Исраилни беқишқа чиқарди. 72 Давут уларни
қәлбидики дуруслуғи билән бақти, Қолиниң
әпчиллиги билән уларни йетәклиди.

79 Асаф язған күй: — И Худа, әлләр Өз
мирасиңға бөсүп кирди; Улар Сениң муқәддәс
ибадәтханаңни булғиди; Йерусалимни дога-дога
харабиләргә айландурди. 2 Улар қуллириңниң
җәсәтлирини асмандики учар-қанатларға йәм
қилип, Мөмин бәндилириңниң әтлирини
даладики һайванатларға ташлап бәрди. 3 Улар
хәлқиңниң қанлирини Йерусалим әтрапида судәк
аққузди, Җәсәтлирини көмгили бирәр адәмму
қалдурмиди. 4 Хошнилиримиз алдида рәсваға
қалдуқ, Әтрапимиздикиләргә мәсқирә вә мазақ
объекти болдуқ. 5 Қачанғичә, и Пәрвәрдигар? Сән
мәңгүгә ғәзәплинәмсән? Сениң җүригиң от болуп
өртиниверәмду? 6 Қәһриңни Сени тонумиған
әлләр үстигә, Намиңни билмигән падишалиқлар
үстигә төккәйсән! 7 Чүнки улар Яқупни ялмап,
Униң маканини харабиликкә айландурувәтти.
8 Ата-бовилиримизниң қәбиһликлирини бизгә
һесаплимиғайсән; Рәһимдиллиқлириң бизниң
йенимизға чапсан кәлгәй! Чүнки биз интайин
пәс әһвалға чүшүрүлдуқ. 9 Өз намиңниң
шөһрити үчүн бизгә ярдәм қилғайсән, и
ниҗатлиғимизниң Худаси, Намиң үчүн бизни
қутқузғайсән, гуналиримизни кафарәт қилип
кәчүргәйсән; 10 Әлләр немишкә: «Уларниң Худаси
қәйәрдә?» дәп мазақ қилишиду? Қуллириң
төккән қан қәрзиниң һесави әлләр арисида, көз
алдимизда қилинсун. 11 Әсирләрниң аһ-зарлири
алдиңға кәлгәй; Билигиңниң улуқлуғи билән,
өлүмгә буйрулғанларни сақлиғайсән. 12 И Рәб, ят
хошнилиримизниң Саңа қилған зор һақаритини
йәттә һәссә қошуп өзлиригә, Йәни уларниң ичи-
бағриға қайтурғайсән; 13 Шундақ қилип, Сениң
хәлқиң — Өзүң баққан қойлириң болған бизләр,
Саңа мәңгүгә тәшәккүрләр ейтимиз, Әвлаттин
әвлатқичә Сениң мәдһийилириңни аян қилимиз.

80 «Нилупәрләр» дегән аһаңда; бир гувалиқ;
Асаф язған күй: — Қулақ салғайсән, и
Исраилниң падичиси, Йүсүпни қой падисидәк
беқип йетәклигүчи; И керублар оттурисида
Олтарғучи, Нурланғайсән! 2 Әфраим, Бинямин,
Манассәһләрниң алдида қудритиңни қозғиғайсән,
Бизләрни қутқузғили кәлгәйсән! 3 И Худа,
бизни Өз йениңға қайтурғайсән! Җамалиңниң
нурини чачқайсән, шунда биз қутқузулимиз! 4
И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдари
болған Худа, Хәлқиңниң дуалириға болған
ғәзивиң қачанғичә ялқунлап туриду? 5 Сән
көз яшлирини уларға озуқ орнида қилдиң,
Көз яшлирини қача-қачилап уларға ичкүздүң.
6 Бизни хошнилиримизға талашқа қойдуң;
Дүшмәнлиримиз бизни мәсқирә қилишиду. 7
И самавий қошунларниң Сәрдари болған Худа,
Бизни Өз йениңға қайтурғайсән! Җамалиңниң
нурини чачқайсән, шунда биз қутқузулимиз! 8 Сән
Мисирдин бир түп үзүм көчитини елип кәлдиң; Ят
әлләрни һайдиветип, орниға уни тиктиң. 9 Униң
алдида йәрни кәң ачтиң; У чоңқур йилтиз тартип,
пүтүн зиминға йейилди. 10 Униң сайиси тағларни
қаплиди; Ғоллири қудрәтлик кедир дәрәқлиридәк
өсти; 11 У шахлирини деңизғичә, Пиләклирини
[Әфрат] дәрияси бойлириғичә узартти. 12 Сән
немишкә униң қашалирини бузуп, Мевисини өтүп
кетиватқанларниң үзүп елишиға йол қойдуң?
13 Мана орманлиқтики явайи тоңғузлар уни
йериватиду, Даладики һайванатлар униңдин
озуқлиниду. 14 И самавий қошунларниң Сәрдари
болған Худа, Сәндин өтүнимизки, Йенимизға
қайтқайсән! Әрштин һалимизға нәзәр салғайсән,
Келип бу үзүм телидин хәвәр алғайсән! 15
Йәни оң қолуң тиккән бу йилтиздин, Өзүң
үчүн мәзмут йетиштүргән бу оғлуңдин хәвәр
алғайсән! 16 Мана у отта көйдүрүлди, Кесиветилди;
Йүзүңдики тәнбиһий қаришиңни көрүп улар
һалак болмақта; 17 Қолуңни оң қолуңдики адәмгә,
Йәни Өзүң үчүн мәзмут йетиштүргән Инсан оғлиға
қондурғайсән; 18 Шундақ қилғанда биз Сәндин
һәргиз чекинмәймиз; Бизни йеңилиғайсән, шунда
биз намиңни чақирип Саңа илтиҗа қилимиз. 19
И Пәрвәрдигар, самавий қошунларниң Сәрдари
болған Худа, Бизни Өз йениңға қайтурғайсән!

Җамалиңниң нурини чачқайсән, шунда биз
қутқузулимиз!

81 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп
«Гиттиф»та челинсун дәп, Асаф язған күй:
— Күч-қуввитимиз болған Худаға күй ейтип
яңритиңлар, Яқупниң Худасиға шатлинип
тәнтәнә қилиңлар! 2 Нахшини яңритип, дапни
елип, Йеқимлиқ чилтар һәм равабни челиңлар!
3 Йеңи айда, бәлгүләнгән вақитта, Байрам-
һейт күнимиздә нағра-сунай челиңлар! 4
Чүнки бу Исраил үчүн бекитилгән бәлгүлимә,
Яқупниң Худасиниң бир пәрманидур. 5 У Мисир
зиминида җүрүш қилғанлирида, (Шу йәрдә биз
чүшәнмәйдиған бир тилни аңлап җүрәттуқ)
У буни Йүсүпкә гува қилип бәрди; 6 — «Униң
мүрисини җүктин сақит қилдим, Униң қоли
севат көтириштин азат болди; 7 Қистақчилиқта
нида қилдиң, Мән сени азат қилдим; Гүлдүрмама
чиққан мәхпий җайдин саңа җавап бәрдим;
«Мәрибаһ» сулири бойида сени синидим». (Селаһ)
8 — «Тиңша, хәлқим, Мән сени гувалар билән
агаһландурмән; И Исраил, Маңа қулақ салсаң еди!
9 Араңда ят илаһ болмисун, Ят әлдики илаһқа
баш әгмигин! 10 Сени Мисирдин елип чиққан
Пәрвәрдигар Худайиңдурмән; Ағзиңни йоған
ач, Мән уни толдуримән. 11 — Бирақ хәлқим
садайимға қулақ салмиди, Исраилниң Маңа
бағланғуси йоқ еди; 12 Шуңа Мән уларни өз
тәрсалиғиға қоюветтим; Улар өз мәслиһәтлири
билән меңиверәтти. 13 — Аһ, Мениң хәлқим Маңа
қулақ салса еди! Исраил Мениң йоллиримда җүрсә
еди! 14 Уларниң дүшмәнлирини тезла егилдүрәр
едим, Қолумни рәқиплиригә бурап, уларни басар
едим. 15 Пәрвәрдигарға нәпрәтләнгүчиләр Униң
алдида зәиплишип бойсунар еди; Уларниң шу
ахирити мәңгүгә болатти; 16 Саңа аш-буғдайниң
әң есилини йегүзәр едим, Бәрһәқ, қорам таштин
һәсәл аққузуп сени қандурар едим».

82 Асаф язған күй: — Худа Өз илаһий мәҗлисидә
туруп риясәтчилик қилиду, У илаһлар
арисида һөкүм чиқириду; 2 — Қачанғичә
силәр наһәқ һөкүм чиқирисиләр, Қачанғичә
рәзилләргә йүз-хатирә қилисиләр? (Селаһ) 3
Гадайлар вә житим-йесирларниң дәвасини
сораңлар, Езилгәнләр һәм һаҗәтмәнләргә
адаләтни көрситиңлар; 4 Мискинләр һәм
намратларни қутқузуңлар, Уларни рәзилләрниң
чаңгилидин азат қилиңлар! 5 Улар буларни
билмәй вә чүшәнмәй зулмәттә кезип җүрмәктә,
Шуңа йәрниң һуллири тәврәнмәктә. 6 Мән ейттим:
— «Силәр илаһларсиләр, һәммиңлар Һәммидин
Алий Болғучиниң оғуллири силәр; 7 Шундақ
болсиму силәр инсанға охшаш өлисиләр, Һәр
қандақ әмир-бәккә охшашла жиқилисиләр». 8
— Турғин, и Худа, йәр-йүзини сорақ қилғайсән!
Чүнки Сән барлиқ әлләргә варис болғучисән!

83 Асафниң күй-нахшиси: — И Худа, үн
чиқармай турувалма, Җим турувалма, сүкүт
қилип турувалма, и Тәңрим! 2 Чүнки мана,
Сениң дүшмәнлириң давраң қилмақта, Саңа
өчмәнләр баш көтәрмәктә. 3 Улар қувлуқ билән
Сениң хәлқиңгә сүйқәст қилиду, Сениң һимайә
қилип қәдирлигәнлириң билән қаршилишишни
мәслиһәтлишиду. 4 Улар: — «Җүрүңлар, уларни
милләт қатаридин йоқ қилайли! Исраилниң
нами иккинчи тилға елинмисун!» — демәктә.
5 Улар һәмнәпәс, һәмдил мәслиһәтләшти; Улар
Саңа қарши иттипақ түзди. 6 Мана, Едом вә
Исмаилларниң чедирлири, Моаб һәм Һагрийлар;
7 Гәбал, Аммон, вә Амаләк; Филистийә һәмдә Тур
аһалилири, 8 Асурийәму уларға қошулди; Улар
Лут оғуллириға яр-йөләк болуп кәлгән. (Селаһ) 9
Сән Кишон дәриясида Мидиянийларға, Сисераға вә
Ябинға қандақ тақабил турған болсаң, Уларғиму
шундақ қилғайсән; 10 Булар Ән-Дор йезисида
қирилған еди, Йәр үчүн тизәк-оғутқа айланған
еди. 11 Уларниң әмирлирини Орәб вә Зеәбкә,
Уларниң даһийлирини Зәбаһ һәм Залмуннаға
охшаш қилғайсән; 12 Чүнки улар: «Худаниң чимән-
йайлақлирини өзимизгә мүлүк қиливалайли!» —
дәп ейтқан. 13 И Худайим, уларни домилинидиған
қамғақтәк, Шамалда учурулған саман кәби
соруветкәйсән. 14 От орманлиққа туташқанға
охшаш, Ялқун тағларни көйдүргәнгә охшаш, 15 Сән
йәнә уларни бориниң билән қоғлиғайсән, Қара
қуюниң билән вәһимигә салғайсән; 16 Уларниң
Сениң намиңни издиши үчүн, Уларниң йүзлирини
шәрм-һая билән чөмдүргәйсән, и Пәрвәрдигар! 17
Улар номустин әбәдий шәрмәндә болсун, Җаһанға
рәсва болуп йоқитилсун. 18 Улар билсунки, Намиң
Пәрвәрдигар болған Сәнла пүткүл җаһандики Әң
Алий Болғучидурсән.

84 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп,
«Гиттиф»та челинсун дәп, Кораһниң
оғуллири үчүн йезилған күй: — Маканлириң
нәқәдәр әзиздур, Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар! 2 Җеним Пәрвәрдигарниң
һойлилириға тәшна болуп, Сеғинип һәтта
һалидин кетиду, Дилим вә әтлирим һаят Тәңригә
тәлмүрүп нида қилиду; 3 Мана, һәтта мубарәк
қучқачму бир маканни тапқан, Қарлиғачму өзигә
һәм бала туғидиған уга ясайдиған җайни тапқан,
— Йәни Сениң қурбангаһлириңдин, И самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,
— Мениң Падишасим, мениң Худайим! 4
Сениң өйүңдә туруватқанлар бәхитликтур! Улар
үзлүксиз Сени мәдһийиләйду. (Селаһ) 5 Күч-
қудрити Сәндин болған киши бәхитликтур
— Қәлбидә көтирилмә йоллар болғанлар; 6
Жиға вадисидин өткәндә, Улар уни булақлиққа
айландурар; Бәрһәқ, күз ямғурлири уни
бәрикәтләргә толдуриду. 7 Улар күчигә-күч
улап меңивериду; һәр бири Зионға йетип келип,
Худаниң һозурида һазир болиду. 8 И самавий
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,
дуайимни аңлиғайсән; И Яқупниң Худаси, қулақ
салғайсән! (Селаһ) 9 Қара, и қалқинимиз болған
Худа, Өзүң мәсиһ қилғиниңниң йүзигә илтипат
билән қариғин! 10 Чүнки Сениң һойлилириңда
өткән бир күн Башқа йәрдә өткән миң күндин
әладур; Рәзилләрниң чедирлиридә яшиғандин
көрә, Худайимниң өйиниң босуғисида турғиним
яхшидур. 11 Пәрвәрдигар Худа қуяш вә қалқандур,
Пәрвәрдигар шапаәт вә шан-шөһрәт бәхш етиду;
Дурус маңғанлардин У һәр қандақ илтипатни
һеч айимайду; 12 Самавий қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар, Бәхитликтур Саңа таянған
инсан!

85 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп оқулсун
дәп, Кораһниң оғуллири үчүн йезилған күй:
— Сән Өз зиминиңға илтипат көрситип, Яқупни
сүргүнлүктин қайтурған едиң, и Пәрвәрдигар.
2 Хәлқиңниң қәбиһлигини кәчүрүм қилип,
Барлиқ гуналирини япқан едиң. (Селаһ) 3
Сән пүтүн қәһриңни ичиңгә қайтурувелип,
Ғәзивиңниң әшәддийлигидин янған едиңсән.
4 Әнди бизни Өз йениңға қайтурғайсән, и
ниҗатлиғимиз болған Худа! Бизгә болған
аччиғиңға һай бәргәйсән! 5 Сән бизгә әбәдий
ғәзәплинәмсән? Әвлаттин-әвлатқичә ғәзивиңни
созамсән? 6 Хәлқиң Өзүңдин шатлиниши
үчүн, Бизни қайтидин йеңилимамсән? 7
Бизгә өзгәрмәс муһәббитиңни көрсәткәйсән,
и Пәрвәрдигар, Бизгә ниҗатлиғиңни ата
қилғайсән! 8 Тәңри Пәрвәрдигарниң немиләрни
дәйдиғанлиғиға қулақ салай; Чүнки У Өз хәлқигә,
Өз мөмин бәндилиригә аман-хатирҗәмликни
сөзләйду; Улар йәнә һамақәтликкә қайтмисун!
9 Зиминимизда шан-шөһрәтниң туруши үчүн,
Дәрһәқиқәт, Униңдин әйминидиғанларға Униң
ниҗатлиғи йеқиндур; 10 Өзгәрмәс муһәббәт вә
һәқиқәт өз ара көрүшти; Һәққанийәт вә аман-
хатирҗәмлик бир-бирини сөйүшти; 11 Һәқиқәт
йәрдин үнүп чиқмақта, Һәққанийәт әршләрдин
қарайду. 12 Пәрвәрдигар бәрикәт бериду,
Зиминимиз һосулини бериду; 13 Һәққанийәт
Униң алдида маңиду, Униң қәдәмлиригә йол
һазирлайду!

86 Давутниң дуаси: Қулиқиңни мән тәрәпкә
тутқин, и Пәрвәрдигар, маңа җавап бәргәйсән;
Чүнки мән езилгән вә һаҗәтмәндурмән.
2 Җенимни сақлиғайсән, Чүнки мән Саңа
мөминдурмән; И Сән Худайим, Саңа таянған
қулуңни қутқузғайсән; 3 Маңа меһри-шәпқәт
көрсәткәйсән, и Рәб, Чүнки мән күн бойи Саңа
нида қилимән. 4 Қулуңниң җенини шат қилғин,
Чүнки җеним Саңа тәлмүрүп қарайду; 5 Чүнки
Сән Рәб, меһриван, кәчүрүмчан Сән! Өзәңгә
илтиҗа қилғанларниң һәммисигә зор меһир-
муһәббәт көрсәткүчидурсән! 6 Мениң дуайимға
қулақ салғин, и Пәрвәрдигар, Йелинишлиримниң
садасини аңлиғайсән; 7 Бешимға күн чүшкәндә,
Мән Саңа илтиҗа қилимән, Чүнки Сән маңа җавап
берисән. 8 Илаһлар арисида Сениң тәңдишиң
йоқтур, и Рәб; Қилған ишлириңниңму тәңдиши
йоқтур. 9 Сән яратқан барлиқ әлләр келип
сениң алдиңда сәҗдә қилиду, и Рәб, Намиңни
улуқлайду. 10 Чүнки Сән наһайити бүйүксән,
Мөҗизиләрни Яратқучидурсән; Сән Худадурсән,
ялғуз Сәнла. 11 Өз йолуңни маңа үгәткәйсән, и
Пәрвәрдигар, Вә Сениң һәқиқитиңдә җүримән;
Намиңға һөрмәт-әймиништә болушум үчүн,
қәлбимни пүтүн қилғайсән. 12 Я Рәббим Худа,
пүтүн қәлбим билән Сени мәдһийиләймән,
Әбәдил-әбәт намиңни улуқлаймән. 13 Чүнки
маңа болған меһир-муһәббитиң зордур, Сән

тәһтисараниң тәглиридин җенимни қутқузисән;
(Sheol h7585) 14 И Худа, тәкәббурлар маңа қарши
көтирилди, Әшәддийләрниң җамаити җенимни
издимәктә, Улар Сени нәзиригә алмәйду! 15
Амма Сән, Рәб, рәһимдил вә шәпқәтлик Илаһсән,
Асанлиқчә аччиқланмайсән, Меһир-муһәббәт
һәм һәқиқәт-садиқлиғиң тешип туриду. 16
Мән тәрәпкә бурулуп, шәпқәт көрсәткәйсән;
Өз қулуңға күчүңни бәргәйсән, Дедигиңниң
оғлини қутқузғайсән! 17 Маңа өчмәнләрниң
уни көрүп хиҗил болуши үчүн, Илтипатиңни
көрситидиған бир аламәтни маңа көрсәткин;
Чүнки Сән Пәрвәрдигар, маңа ярдәм қилдиң, Маңа
тәсәлли берип кәлгәнсән.

87 Кораһниң оғуллири үчүн йезилған күй-
нахша: — Униң ули болса муқәддәс
тағлардидур. 2 Пәрвәрдигар Зионниң
дәрвазилирини сөйиду, Яқупниң барлиқ макан-
җайлиридинму әвзәл көриду; 3 Сениң шәривиңгә
улуқ ишлар ейтилмақта, и Худаниң шәһири!
(Селаһ) 4 «Мени тонуп билгәнләр арисида Раһаб
билән Бабилни тилға алимән; Мана Филистийә,
Тур билән Ефиопийә; Мана бу адәм шу йәрдә
туғулған» — дәймән. 5 Бәрһәқ, Зион тоғрилиқ
шундақ ейтилиду: — «Бу адәм, паланчи-покунчи
униңда туғулған, Һәммидин Алий Болғучиниң
Өзи уни мустәһкәмләйду». 6 Хәлиқ-қовмларни
хатирилигинидә Пәрвәрдигар: — «Бу киши бу
йәрдә туғулған» — дәп алаһидә хатиригә йезип
қойиду. (Селаһ) 7 Нахшичилар, уссулчилар шуни
тәң ейтиду: — «Мениң барлиқ булақ-мәнбәлирим
сениңдидур!»

88 Кораһниң оғуллири үчүн йезилған
күй-нахша: — Нәғмичиләрниң бешиға
тапшурулуп, «Махалат-леанот» аһаңида оқулсун
дәп, Әзралиқ Һеман язған «Масқил»: — И
Пәрвәрдигар, ниҗатлиғим болған Худа, Кечә-
күндүз Саңа налә қилип кәлдим. 2 Дуайим Сениң
алдиңға кирип иҗабәт болсун; Нидайимға қулақ
салғайсән; 3 Чүнки дәрдләрдин җеним тойған,
Һаятим тәһтисараға йеқинлашқан, (Sheol h7585) 4
Һаңға чүшүватқанлар қатарида һесаплинимән;
Күч-мадари қуруған адәмдәк болуп қалдим. 5
Өлүкләр арисиға ташланғанмән, Қирилип қәбирдә
ятқанлардәк; Сән уларни йәнә әслимәйсән, Улар
қолуңдин үзүп елинип жирақ қилинған. 6 Сән
мени һаңниң әң тегигә, Зулмәтлик җайларға,
деңизниң чоңқур йәрлиригә чөмдүрдүң. 7
Қәһриң үстүмгә еғир жүктәк басти, Барлиқ
долқунлириң билән мени қийнидиң. 8 Мәндин
дост-бурадәрлиримни жирақлаштурдуң; Уларни
мәндин йиргәндүрдүң; Мән қамалғанмән, һеч
чиқалмаймән. 9 Көзлирим азап-оқубәттин
хирәләшти; һәр күни Саңа нида қилимән,
и Пәрвәрдигар, Қоллиримни Саңа көтирип
кәлдим. 10 Өлүкләргә мөҗизә көрситәрсәнму?
Мәрһумлар орнидин туруп Саңа тәшәккүр
ейтарму? 11 Өзгәрмәс муһәббитиң қәбирдә
баян қилинарму? Һалакәт диярида садиқлиқ-
һәқиқитиң махтиларму? 12 Карамәтлириң
зүлмәттә тонуларму? Һәққанийлиғиң «унтулуш
зимини»дә билинәрму? 13 Бирақ мән болсам,
Пәрвәрдигар, Саңа пәряд көтиримән, Таң сәһәрдә
дуайим алдиңға кириду. 14 И Пәрвәрдигар, немигә
җенимни ташливәттиң? Немигә җамалиңни
мәндин йошурдуң? 15 Яшлиғимдин тартип
мән езилгән, бемардурмән; Вәһшәтлириңни
көрүверип һеч һалим қалмиди. 16 Қәһриң
үстүмдин өтти; Вәһимилириң мени набут
қилди. 17 Улар күн бойи ташқин сулиридәк
мени оравалди, Тамамән мени чөмдүрди. 18
Җан достлиримни, ағинилиримни мениңдин
жирақлаштурдуң, Мениң әзиз достум болса
қараңғулуқтур!

89 Әзраһлиқ Етан язған «Масқил»: —
Пәрвәрдигарниң өзгәрмәс муһәббитини
әбәдий күйләймән, Ағзимда дәвирдин-
дәвиргичә һәқиқәт-садақитиңни аян қилимән.
2 Чүнки мән: Өзгәрмәс муһәббәт мәңгүгә
тиклинип маңиду, Сән һәқиқәт-садақитиңни
әршиәлада мустәһкәмләватисән — дәп билдим;
3 Сән дедиңки: — «Мән талливалғиним
билән әһдә түзгәнмән; Қулум Давутқа қәсәм
қилдим: — 4 Сениң әвладиңни мәңгү давам
қилдуримән, Тәхтиңни әвлаттин-әвлатқа қуруп
чиқимән». (Селаһ) 5 Һәм асманларму Сениң
мөҗизилириңни тәбрикләйду, и Пәрвәрдигар,
Муқәддәсләрниң җамаитидә улар һәқиқәт-
садақитиңни мәдһийиләйду; 6 Чүнки асманларда
Пәрвәрдигарниң тәңдиши барму? Қудрәт
Егисиниң оғуллири арисида Пәрвәрдигарға
охшайдиған ким бар? 7 Тәңриниң һәйвиси
муқәддәсләрниң мәҗлисидикиләрни қаттиқ

титритиду, Униң әтрапидикиләрниң һәммиси
үчүн У қорқунучлуқтур. 8 И Пәрвәрдигар, самавий
қошунларниң Сәрдари болған Худа, Қудрәтлик
Яһ, Саңа охшайдиған ким бар? Әтрапиңда
һәқиқәт-садақитиң туруқлуқтур. 9 Деңизниң
мәғрурлуғи үстидин һөкүм сүрисән, Долқунлири
өркәшлигәндә, сән уларни тиничландурисән;
10 Раһабни өлгидәк янҗидиңсән, Күчлүк
билигиң билән дүшмәнлириңни тирипирән
қилип тарқитивәттиң. 11 Асманлар сениңки,
йәрму Сениңкидур, Җаһан һәм униңға толған
һәммини бәрпа қилдиң. 12 Шимал вә җәнупни,
уларни яратқансән, Табор вә Һәрмон чоққилири
намиңни яңритип күйләр. 13 Қудрәтлик
биләк сениңкидур; Күчлүктур Сениң қолуң,
оң қолуң һәм көтириклүктур. 14 Тәхтиңниң
ули һәққанийлиқ һәм адаләттур, Муһәббәт һәм
һәқиқәт-садақәт дайим дидариң алдида маңиду.
15 Тәнтәнә садасини билгән хәлиқ бәхитликтур;
Улар Сениң җамалиңниң нурида маңиду, и
Пәрвәрдигар! 16 Улар намиңда күн бойи шат
болар, Һәққанийлиғиңда улар көтирилди. 17
Чүнки уларниң күчиниң шан-шәриви өзүңдурсән,
Сениң илтипатиң билән мүңгүзимиз көтирилиду.
18 Чүнки Пәрвәрдигар бизниң қалқинимиз,
Исраилдики Муқәддәс Болғучи Шаһимиздур. 19
Сән бурун Өз мөмин бәндәңгә ғайипанә аламәттә
көрүнүп сөз қилип шуни дегән едиңсән: — «Мән
бир әзимәт үстигә ярдимимни қондурдум, Әл
арисидин мән талливалған бирисини көтәрдим;
20 Қулум Давутни таптим, Муқәддәс мейим билән
Мән уни мәсиһ қилип тиклидим. 21 Қолум
униңға яр болушқа бекитилгән, Билигим уни
күчләндүриду. 22 Дүшмән униңдин һеч албан-
селиқ алмайду, Пәскәш адәм уни қистимайду;
23 Бәлки Мән рәқиплирини униң алдида
янҗиймән, Уни өч көргәнләрни йәр билән
йәксан қилимән; 24 Өз һәқиқәт-садақитим һәм
меһир-муһәббитим униңға яр болар, һәм Мениң
намим билән униң мүңгүзи көтирилиду. 25
Мән униң қолини деңиз үстидә, Оң қолини
дәриялар үстидә қойимән. 26 У Мени чақирип
дәйдуки: — «Сән мениң Атам, мениң Тәңрим,
Ниҗатлиғим болған қорам тешимдурсән!».
27 Мән йәнә уни Мениң тунҗа оғлум дәп,
Дуния падишалиридин әң жуқуриси қилимән.
28 Мениң муһәббитимни униң үчүн әбәдий
қалдуримән, Мениң әһдәм униң билән мәһкәм
туриду; 29 Мән униң нәслини әбәдийләштүримән,
Униң тәхтини асманниң күнлиридәк давам
қилдуримән. 30 Мабада оғуллири Тәврат-
қанунумдин чиқип, һөкүмлирим бойичә жүрмисә,
31 Бәлгүлимилиримни бузса, Әмирлиримгә итаәт
қилмиса, 32 — У вақитта итаәтсизлигини таяқ
билән, Гунайини яра-җараһәт билән җазалаймән.
33 Лекин муһәббитимни униңдин үзүп қоймаймән,
Һәқиқәт-садақитимгә хиянәт қилмаймән; 34 Мән
түзгән әһдәмни әсла бузмаймән, Ләвлиримдин
чиққанлирини һеч өзгәртмәймән. 35 Мән бир
қетим пак-муқәддәслигимгә қәсәм ичтим —
Давутқа қәти ялған сөзлимәймән: — 36 «Униң
әвлади әбәдий давамлишар; Униң тәхти көз
алдимдики қуяш кәби турар; 37 У ай кәби
мәңгүлүк мустәһкәмлинәр, Асмандики турғун
гувачидәк мәзмут турар». (Селаһ) 38 Бирақ
Сән буларни чәткә қеқип, тенип кәттиң; Сән
мәсиһ қилған падишаға қаттиқ ғәзәпләндиң.
39 Қулуң билән түзгән әһдидин ваз кәчтиң,
Униң таҗини йәргә ташлап дағ тәккүздуң.
40 Униң барлиқ там-пасиллирини жиқитип,
Қәлъәлирини харабиликкә айландурдуң.
41 Йолдин өтүватқанларниң һәммиси уни
булимақта, У барлиқ хошнилири алдида
рәсва болди. 42 Уни әзгәнләрниң оң қолини
жуқури көтәрдиң, Пүткүл дүшмәнлирини хошал
қилдиң. 43 Бәрһәқ, Сән униң қиличиниң бисини
қайривәттиң, Җәңдә уни тик турғузмидиң.
44 Униң җулалиқини йоқитип, Униң тәхтини
йәргә өрүвәттиңсән. 45 Яшлиқ күнлирини Сән
қисқарттиң, Уни хиҗаләткә чөмдүрдүң. (Селаһ)
46 Қачанғичә, и Пәрвәрдигар? Өзүңни әбәдий
йошуривеләмсән? Қәһриң от кәби мәңгү янарму?
47 Маңа нисбәтән, өмүрниң қис екәнлигини әстә
тутқин! Немишқиму барлиқ инсан балилирини
беһудиликкә яратқансән? 48 Қени, қайси
адәм яшап өлүмни көрмәйдикән? У җенини
тәһтисараниң чаңгилидин қутқузаламдикән?
(Селаһ) **(Sheol h7585)** 49 Сән һәқиқәт-садақитиңдә
Давутқа қәсәм ичкән, Авалқи меһир-муһәббәтләр
қәйәрдә қалди, я Рәббим? 50 Қуллириң учраватқан
мәсқириләрни яд әткәйсән, и Рәб — Мән
ичимдә пүткүл күчлүк әлләрниң мазақлирини
көтирип жүримән — 51 Дүшмәнлириңниң
Өзүң мәсиһ қилғанниң қәдәмлирини қанчилик

мәсқирилигинини, И Пәрвәрдигар, яд әткәйсән!
52 Пәрвәрдигарға мәңгүгә тәшәккүр-мәдһийә
қайтурулсун! Амин! Амин!

90 Худаниң адими болған Мусаниң дуаси: —
Я Рәббим, Сән барлиқ дәвирдә бизгә макан
болуп келиватисән; 2 Тағлар вуҗудқа кәлмәстин
бурун, Сән йәр вә аләмни шәкилләндүрмәстин
бурун, Әзәлдин әбәткичә Тәңридурсән. 3 Сән
инсанни тупраққа айландуруп: — «Һәй, инсан
балилири, қайтиңлар!» — дәйсән. 4 Мана, Сениң
нәзириңдә миң жил — Өтүп кәткән түнүгүнки
бир күн, Түндики бир җесәктур, халас. 5
Сән адәмләрни су ташқинидәк елип кетисән,
Улар өтүп кәткән бир уйқидәк, Таң сәһәрдә
үнүп чиққан от-чөпкә охшайду — 6 Әтигәндә
улар көкирип үниду, Кечиси болса кесилип,
солишип кетәр. 7 Чүнки биз ғәзивиң билән
йоқаймиз, Қәһриң билән дәккә-дүккидә қалимиз.
8 Сән қәбиһликлиримизни көз алдиңға, Йошурун
қилмишлиримизни җамалиңниң нури алдиға
қойдуң. 9 Барлиқ күнлиримиз дәрғәзивиң астида
өтүп кетиду, Жиллиримизни бир уһ тартиш
биләнла түгитимиз. 10 Өмримизниң жиллири
йәтмиш жил, Мағдуримиз бар болса сәксән жил;
Бирақ уларниң пәхри җапа вә беһудиликтур; Һаят
тезлик билән үзәр, Мана, биз учуп кәттуқ. 11
Саңа болған һөрмәт-әйминишниң аз-көплүгигә
қарап һесаплинидиған, Аччиғиңниң шиддитини
ким билсун? 12 Шуңа көңлимизни даналиққа
қоюшимиз үчүн, Күнлиримизни санашни бизгә
үгәткәйсән! 13 Йенимизға қайтқайсән, и
Пәрвәрдигар, Сени қачанғичә...?! Қуллириңға
рәһим қилғайсән! 14 Бизни әтигәндә өзгәрмәс
муһәббитиң билән қандурғайсән; Ундақта барлиқ
күнлиримиздә күйләрни яңритип шатлинимиз.
15 Сән бизни җапаға чөмгән күнләргә асасән,
Күлпәтни көргән жиллиримизға асасән йәнә
хурсән қилғин! 16 Улуқ ишлириң қуллириңға
көрүнгәй, Шану-шәвкитиң уларниң оғуллириғиму
ашкарә болғай! 17 Пәрвәрдигар Худайимизниң
шерин мәрһәмити үстимиздә болғай, Қолимизниң
ишлирини үстимизгә бәрикәтлик қилғайсән,
Бәрһәқ, қолимизниң ишлирини бәрикәтлик
қилғайсән!

91 Әң Алий Болғучиниң мәхпий җайида турғучи,
Һәммигә қадирниң сайисидә арамхуда
яшайду. 2 Мән Пәрвәрдигарни: — «Мениң
башпанаһим, Мениң қорғиним; Мениң Худайим,
Униңға тайинимән» — дәймән. 3 Бәрһәқ, У
қилтақчиниң тозиқидин сени қутулдуриду, Шум
ваба-қазадин һәм халас етиду. 4 У пәйлири билән
сени япиду; Қанатлири астида панаһ таписән;
Униң һәқиқити саңа қалқан һәм истиһкамдур.
5 Сән нә кечидики вәһимидин, Нә күндүзи
учуватқан оқтин, 6 Нә қараңғулуқта кәзгүчи
вабадин, Нә чүш вақтида вәйранчилиқ қилғучи
һалакәттин қорқмайсән. 7 Сениң йениңда миңи
жиқилип, Оң йеқиңда он миңи ғулап чүшсиму,
Лекин бала-қаза саңа йеқинлашмайду. 8 Сән пәқәт
көзлириң билән беқип, Пасиқларға берилгән
җазани көрисән. 9 Пәрвәрдигарни панаһим дәп
билгиниң үчүн, һәммидин Алий Болғучини макан
қилғиниң үчүн, 10 Бешиңға һеч палакәт чүшмәйду,
Һеч ваба чедириңға йеқинлашмайду. 11 У Өз
пәриштилиригә сениң һәққиңдә әмир қилиду,
Шуниң билән улар пүткүл йоллириңда сени
сақлайду. 12 Айиғиң ташқа урулуп кәтмәслиги
үчүн, Улар сени қоллирида көтирип жүриду.
13 Шир вә кобра илан үстидин бесип өтисән,
Аслан вә әҗдиһани дәссәп-чәйләйсән. 14 «У
Маңа муһәббитини бағлиғанлиғи үчүн, Мән уни
қутулдуримән; У намимни тәнһ алғини үчүн
жуқурида сақлаймән. 15 У Маңа нида қилиду, Мән
униңға җавап беримән; Еғир күн уни басқанда
униң билән биллә болимән; Мән уни халас
қилип, иззәт-һөрмәткә сазавәр қилимән. 16 Узақ
өмүр билән уни қандуримән, һәм ниҗатлиғимни
униңға көрситимән».

92 Шабат күни үчүн бир күй-нахша: —
Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиш, Намиңни
күйләш әладур, и Һәммидин Алий Болғучи!
2 Өзгәрмәс муһәббитиңни сәһәрдә, Кечиләрдә
болса, һәқиқәт-садақитиңни җакалаш, 3 Он
тарлиқ саз вә равабни челип, Чилтар билән
муңлуқ аһаңда челиш әладур! 4 Чүнки Сән
Пәрвәрдигар, Өз қилғиниң арқилиқ мени хурсән
қилдиң, Қоллириңниң қилғанлири билән мән
роһлинип нахша ейтимән. 5 Пәрвәрдигар,
қилған ишлириң немидегән улуқдур! Ойлириң
наһайити чоңқурдур! 6 Беғәм киши буни
билмәс, Һамақәт буни чүшәнмәс, 7 Рәзилләр
от-чөптәк айниғанда, Қәбиһлик қилғучиларниң
һәммиси гүлләнгәндә, Мәңгү һалак болуп

кетидиғанлар шулардур! 8 Лекин Сән, и
Пәрвәрдигар, әбәдил-әбәт үстүн турисән. 9
Чүнки мана дүшмәнлириң, и Пәрвәрдигар,
Мана дүшмәнлириң йоқилиду; Барлиқ қәбиһлик
қилғучилар тирипирән қиливетилиду! 10
Мүңгүзүмни явайи буқиниңкидәк көтирисән;
Бешим йеңи май сүркәп, мәсиһ қилиниду. 11 Мени
қәст қилғанларниң [мәғлубийитини] өз көзум
көриду; Маңа қаршилишишқа қозғалған рәзиллик
қилғучиларниң [тән бәргәнлигиниму] қулиқим
аңлайду. 12 Һәққаний адәм хорма дәриғи кәби
гүлләп-яшнайду; У Ливандики кедр дәриғидәк
өсиду. 13 Пәрвәрдигарниң өйигә тикилгәнләр,
Худайимизниң һойлилирида гүллиниду; 14 Улар
қериғандиму йәнә мевә бериду, Сулуқ һәм йешил
улар; 15 Шуниң билән улар Пәрвәрдигар дурустур,
дәп испатлайду; У мениң қорам тешимдур, Униңда
һеч наһәқлик йоқтур!

93 Пәрвәрдигар һөкүм сүриду! У һәйвәтни
кийим қилип кийгән; Пәрвәрдигар кийингән,
У белини қудрәт билән бағлиған; Бәрһәқ, шуңа
дуния мәзмут қилинған, У тәврәнмәс әсла. 2 Сениң
тәхтиң қедимдила бәрпа қилинған; Сән әзәлдин
бар болғучисән! 3 Кәлкүн-ташқинлар өз садасини
көтәрди, и Пәрвәрдигар, Кәлкүн-ташқинлар өз
садасини көтәрди! Кәлкүн-ташқинлар урғучи
долқунлирини жуқури көтәрди! 4 Көп суларниң
шавқунлиридин, Деңиз-океандики қудрәтлик
долқунлардин, Үстүн турған Пәрвәрдигар
қудрәтликтур! 5 Сениң агаһ-гуваликлириң
немидегән ишәшликтур! Күнләр йоқ болғичә, и
Пәрвәрдигар, Өйүңгә пак-муқәддәслик әбәдил-
әбәт равадур.

94 И интиқамлар алғучи Тәңри, Пәрвәрдигар!
И интиқамлар алғучи Тәңри, парлиғайсән!
2 Көтирилгин, Өзүңни көтәргин, и җаһанни
Сорақ Қилғучи, Мәғрурларға җазасини бәргин! 3
Қачанғичә рәзилләр, и Пәрвәрдигар, Қачанғичә
рәзилләр тәнтәнә қилип жүривериду? 4 Қачанғичә
һакавурларчә сөзләп валақшийду, Қәбиһлик
қилғучиларниң һәммиси йоған гәп қилип
жүриду? 5 Улар хәлқиңни езиду, и Пәрвәрдигар,
Сениң мирасиңға җәбир-җапа салмақта. 6 Тул
аял вә ғерип-мусапирларни қирип, Йетим-
йесирләрни өлтүрүп: — 7 «Яһ көрмәйду»,
«Яқупниң Худаси көңүл бөлмәйду», — дәйду. 8
Силәр көңүл қоюңлар, и әлниң һамақәтлири!
Ахмақлар, қачан дана болисиләр? 9 Қулақни
тиклигүчиниң Өзи аңлимамду? Көзни Ясиғучиниң
Өзи көрмәмду? 10 Әлләрни тәрбийилигүчи,
Инсанға әқил-билим үгәткүчиниң Өзи адәмни
әйиплимәмду? 11 Пәрвәрдигар инсанниң ой-
хияллириниң тутами йоқлуғини билиду. 12
Сән тәрбийилигән адәм бәхитликтур, и Яһ,
Йәни Сән Тәврат-қанунуңдин әқил үгитидиған
киши бәхитликтур! 13 Шундақ қилип, таки
пасиқлар үчүн орәк коланғичә — Сән уни
яман күнләрдин хатирҗәм сақлайсән. 14 Чүнки
Пәрвәрдигар Өз хәлқини тәрк әтмәйду, Яки Өз
мирасидин ваз кәчмәйду. 15 Чүнки һөкүм-пәрман
һоқуқи һаман адаләткә қайтиду, Барлиқ дили
дуруслар болса, униң кәйнидин маңиду. 16
Мән үчүн яманлар билән қаршилишишқа ким
орнидин туриду? Мән үчүн қәбиһлик қилғучилар
билән қаршилишишиқа ким мәйданға чиқиду?
17 Әгәр Пәрвәрдигар маңа ярдәмдә болмиған
болса, Җеним балдур чиқип сүкүт диярида ятар
еди. 18 Айиғим путлишай дегинидә, Өзгәрмәс
муһәббитиң, и Пәрвәрдигар, мени йөлиди. 19
Ичимдики көплигән ғәм-әндишиләр арисида,
Сениң тәсәллилириң җенимни сөйүндүрди. 20
Инсапсизлиқни қанунға айландуридиған, Ач көз
олтарған бир тәхт, Сән билән алақидә боламду? 21
Улар һәққанийларниң җениға һуҗум қилишқа
жиғилиду, Бигуна қанни төкидиған һөкүмләрни
чиқармақта. 22 Бирақ Пәрвәрдигар мениң егиз
қорғиним болиду; Һә, мениң Худайим панаһ
Қорам Тешимдур. 23 У уларниң қәбиһлигини өз
бешиға салиду, Уларниң өз явузлуқлири билән
уларни үзүп ташлайду, Бәрһәқ, Пәрвәрдигар
Худайимиз уларни үзүп ташлар.

95 Келиңлар, Пәрвәрдигарни яңритип күйләйли,
Нижатлиғимиз болған Қорам Тешимизға
тәнтәнә қилайли! 2 Тәшәккүрләр билән униң
алдиға келәйли, Униңға күйләр билән тәнтәнә
қилайли! 3 Чүнки Пәрвәрдигар — бүйүк бир
илаһтур, Пүткүл илаһлар үстидики бүйүк бир
Падишадур. 4 Йәрниң тәглири Униң қолидидур,
Тағларниң чоққилириму Униңкидур. 5 Деңиз
Униңки, У уни яратқан; Қуруқлуқни Униң қоллири
шәкилләндүрди. 6 Келиңлар, Униңға баш уруп
сәҗдә қилайли, Пәрвәрдигар Яратқучимиз алдида
тиз пүкәйли! 7 Чүнки У бизниң Худайимиздур,

Биз болсақ Униң яйлиғидики хәлиқ, Униң
қоли бақидиған қойлармиз. Бүгүн, әгәр Униң
авазини аңлисаңлар, 8 Әйни чағларда Мәрибаһда
болғандәк, чөл-баявандики Массаһда болған
күндәк, Жүригиңларни жаһил қилмаңлар! 9
Мана шу йәрдә ата-бовилириңлар Мени синиди,
испатлиди һәм қилғинимни көрди. 10 Мән қириқ
жил шу дәвирдин бизар болуп: — «Булар көңлидә
адашқан бир хәлиқтур, Мениң йоллиримни
һеч билип йәтмигән» — дедим. 11 Шуңа Мән
ғәзәплинип қәсәм ичип: — «Улар һәргиз Мениң
арамгаһимға кирмәйду» — дедим.

96 Пәрвәрдигарға атап йеңи нахша ейтиңлар!
Пүткүл йәр йүзи, Пәрвәрдигарни күйләңлар!
2 Пәрвәрдигарға нахша ейтиңлар, намиға
тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар, Нижатлиғини
һәр күни елан қилиңлар! 3 Униң шан-
шөһритини әлләр арисида, Униң мөжизилирини
барлиқ хәлиқләр арисида жакалаңлар! 4 Чүнки
Пәрвәрдигар улуқ, зор мәдһийәләргә лайиқтур!
У барлиқ илаһлардин үстүн, Униңдин қорқуш
керәктур; 5 Чүнки барлиқ хәлиқләрниң илаһлири
— Бутлар халас, Бирақ Пәрвәрдигар асман-пәләкни
яратқандур. 6 Шану-шәвкәт вә һәйвәт Униң алдида,
Муқәддәс жайида қудрәт вә гөзәллик көрүниду.
7 Пәрвәрдигарға [тәәллуғини] бәргәйсиләр, и
әл-қәбилиләр, Пәрвәрдигарға шан-шөһрәт вә
қудрәтни бәргәйсиләр! 8 Пәрвәрдигарға Өз намиға
лайиқ шан-шөһрәтни бәргәйсиләр; Соға-салам
елип һойлилириға кириңлар! 9 Пәрвәрдигарға пак-
муқәддәсликниң гөзәллигидә сәждә қилиңлар;
Пүткүл йәр-йүзи, Униң алдида титрәңлар! 10 Әлләр
арисида елан қилиңлар: — «Пәрвәрдигар һөкүм
сүриду! Шуңа мана, дуния мәзмут қилинған, у
тәврәнмәс әсла. У адиллиқ билән хәлиқләр үстидә
һөкүм чиқириду. 11 Асманлар шатлансун, йәр-
жаһан хуш болсун, Деңиз-океан вә униңға толған
һәммә чуқан селип жуш урсун! 12 Далалар һәм
улардики һәммә яйрисун! У чағда ормандики
пүткүл дәрәқләр Пәрвәрдигар алдида яңритип
нахша ейтиду; 13 Чүнки мана, У келиду! У жаһанни
сорақ қилишқа келиду; У аләмни адиллиқ билән,
Хәлиқләрни Өз һәқиқәт-садақитидә сорақ қилиду.

97 Пәрвәрдигар һөкүм сүриду! Йәр-зимин хуш
болсун, Көплигән араллар шатлансун! 2
Булутлар вә қараңғулуқ Униң әтрапидидур,
һәққанийәт вә адаләт тәхтиниң улидур; 3
Униң алдида от ялқуни жүриду, Әтраптики
дүшмәнлирини көйдүрүп ташлайду; 4 Униң
чақмақлири жаһанни йорутти, Йәр буни көрүп
титрәп кәтти; 5 Пәрвәрдигарниң алдида, Пүткүл
зиминниң егисиниң алдида, Тағлар момдәк
ерип кетиду. 6 Асманлар Униң һәққанийитини
жакалайду, Барлиқ хәлиқләр Униң шан-шәривини
көриду. 7 Ойма һәйкәлләргә чоқунғанлар, Бутлар
билән махтинип жүргүчиләрниң һәммиси
уятта қалиду. Барлиқ илаһлар, Униңға сәждә
қилиңлар! 8 Сениң һөкүмлириң сәвәвидин, и
Пәрвәрдигар, Зион аңлап шатланди, Йәһуда
қизлири хуш болди. 9 Чүнки Сән Пәрвәрдигар
пүткүл йәр йүзи үстидики әң алийсидурсән;
Сән барлиқ илаһлардин нәқәдәр жуқуридурсән!
10 Пәрвәрдигарни сөйгәнләр, яманлиқтин
нәпрәтлиниңлар! У мөмин бәндилириниң
җенидин хәвәр алиду, Рәзилләрниң чаңгилидин
халас қилиду. 11 Һәққанийлар үчүн нур,
Дили дуруслар үчүн шатлиқ терилғандур; 12
Пәрвәрдигардин шатлиниңлар, и һәққанийлар,
Униң пак-муқәддәслигини яд етип тәшәккүр
ейтиңлар!

98 Давут язған күй: — Пәрвәрдигарға атап
йеңи нахша ейтиңлар; Чүнки У карамәт
мөжизиләрни яратти; Униң оң қоли һәм
муқәддәс билиги Өзигә зәпәр-нижат кәлтүрди.
2 Пәрвәрдигар Өз нижатлиғини аян қилди;
Һәққанийитини әлләрниң көз алдида ашкарә
көрсәтти. 3 У Исраил жәмәтигә болған меһир-
муһәббитини һәм һәқиқәт-садақитини есигә
алди, Зиминниң чәт-яқилириму Худайимизниң
нижатлиғини көрди. 4 Пәрвәрдигарға авазиңларни
көтириңлар, пүткүл йәр йүзи; Тәнтәнә қилип
авазиңларни көтириңлар, нахша ейтиңлар! 5
Пәрвәрдигарға чилтар челип нахша ейтиңлар,
Чилтар билән, күйниң садаси билән! 6 Канай
һәм сунай авазлири билән, Падиша болған
Пәрвәрдигар алдида тәнтәнә қилиңлар; 7 Деңиз-
океан һәм униңға толған һәммә жуш уруп, Жаһан
һәм униңда яшаватқанлар шавқунлисун! 8 Кәлкүн-
ташқинлар чавак чалсун; Пәрвәрдигар алдида
тағлар қошулуп тәнтәнә қилип нахша ейтсун; 9
Чүнки мана, У йәрни сорақ қилишқа келиду; У
аләмни адиллиқ билән, Хәлиқләрни Өз һәқиқәт-
садақитидә сорақ қилиду.

99 Пәрвәрдигар һөкүм сүриду! Хәлиқләр
титрисун! У керублар оттурисида олтириду;
Йәр-җаһан зил-зилигә кәлсун! 2 Пәрвәрдигар
Зионда бүйүктур, У барлиқ хәлиқләр үстидә
туридиған алийдур. 3 Улар улуқ вә сүрлүк
намиңни мәдһийиләйду; У пак-муқәддәстур! 4
Падишаһниң қудрити адаләткә беғишланғандур;
Өзүң дуруслуқни мәһкәм орнатқансән; Сән
Яқуп арисида адаләт вә һәққанийәт жүргүзгән.
5 Пәрвәрдигар Худайимизни улуқлаңлар!
Тәхтипәри алдида егилип сәҗдә қилиңлар —
У муқәддәстур! 6 Униң каһинлири арисида
Муса вә Һарун бар еди, Намини чақирғанлар
ичидә Самуилму һазир еди; Улар Пәрвәрдигарға
илтиҗа қилип, чақирди, У уларға җавап бәрди.
7 Худа булут түврүгидә уларға сөзлиди; Улар
У тапшурған агаһ-гуваликларға һәм низам-
бәлгүлимигә әмәл қилишатти. 8 И Пәрвәрдигар
Худайимиз, Сән уларға җавап бәрдиң; Яман
қилмишлириға яриша җаза бәргән болсаңму,
Сән уларни кәчүргүчи Илаһ едиң. 9 Пәрвәрдигар
Худайимизни улуқлаңлар! Униң муқәддәс теғида
егилип сәҗдә қилиңлар! Чүнки Пәрвәрдигар
Худайимиз муқәддәстур!

100 Тәшәккүр ейтиш үчүн йезилған күй:
— И пүткүл йәр-җаһан, Пәрвәрдигарға
авазиңларни көтириңлар! 2 Хошаллиқ билән
Пәрвәрдигарниң хизмитидә болуңлар, Һозуриға
тәнтәнә-нахшилар билән йеқинлишиңлар! 3
Билип қоюңларки, Пәрвәрдигар һәқ Худадур;
Бизни яратқан Униң Өзидур, биз әмәс!
Биз униң хәлқидурмиз, Өз яйлиғида баққан
қойлиридурмиз. 4 Дәрвазилириға тәшәккүр
ейтишлар билән, Һойлилириға мәдһийәләр билән
кириңлар; Уни мәдһийиләп, намиға тәшәккүр-
мәдһийә қайтуруңлар! 5 Чүнки Пәрвәрдигар
меһривандур; Униң меһир-муһәббити әбәдил-
әбәткичә, Униң һәқиқәт-садақити әвлаттин-
әвлатқичидур!

101 Давут язған күй: — Мән өзгәрмәс муһәббәт
һәм адаләт тоғрилиқ нахша ейтимән, Сени,
и Пәрвәрдигар, нахшилар билән күйләймән. 2 Мән
мукәммәл йолда еһтият билән иш көримән; Сән
қачанму йенимға келисән!? Өз өй-ордамда сап
көңүл билән жүримән. 3 Һеч пасиқ нәрсини көз
алдимға кәлтүрмәймән, Йолдин чәтнигәнләрниң
қилмишлириға нәпрәтлинимән; Бундақлар маңа
һеч йепишмас әсла. 4 Әгир көңүл мениңдин
жирақ кетиду, Һеч рәзилликни тонуғум йоқтур. 5
Кимки өз йеқинининиң кәйнидин төһмәт қилған
болса, Мән уни йоқитимән; Нәзири үстүн,
дили тәкәббур адәмни мән сиғдурмаймән; 6
Көзлирим зиминдики мөминләрдидур, Улар
ордамда мән билән биллә турсун! Ким мукәммәл
йолда маңса, у мениң хизмитимдә болиду.
7 Алдамчилиқ жүргүзгәнләрниң өй-ордамда
орни болмайду, Ялған сөзлигәнләр көз алдимда
турмайду. 8 Пәрвәрдигарниң шәһиридин яманлиқ
қилғучиларни үзүп ташлаш үчүн, Һәр сәһәрдә
зиминдики барлиқ рәзил адәмләрни йоқитимән.

102 Езилгәнниң дуаси: У һалидин кәткәндә,
дад-пәрядини Пәрвәрдигар алдиға
төккәндә: — Дуайимни аңлиғайсән, и Пәрвәрдигар;
Пәрядим алдиңға йетип кирсун! 2 Йүзүңни
мәндин қачурмиғайсән; Қисилған күнүмдә маңа
қулақ салғайсән; Мән нида қилған күндә, маңа
тез җавап бәргин! 3 Мана, күнлирим ис-түтәктәк
түгәп кетиду, Устиханлирим отун-чоғларға
охшаш көйди! 4 Жүригим зәхмә йәп чөпләр хазан
болғандәк қуруп кәтти, Һәтта ненимни йейишни
унтудум. 5 Мән аһу-зар тартқанлиғимдин,
Әтлирим сүңәклиримгә чаплишип қалди. 6
Чөл-баявандики сақийқуштәк, Вәйранчилиқта
қонуп жүргән һувқушқа охшаймән. 7 Ухлимай
сәгәк туруп күзәттимән; Өгүздә ялғуз қалған
қушқач кәбимән. 8 Дүшмәнлирим күн бойи
мени мәсқирә қилмақта, Мени һақарәтлигәнләр
исмимни ләнәт орнида ишләтмәктә. 9 Қәһриң һәм
аччиғиң түпәйлидин, Күлни нан дәп йәватимән,
Ичимлигимни көз йешим билән арилаштуримән;
Чүнки Сән мени көтирип, андин йәргә урдуң. 11
Күнлирим қуяш узартқан көләңгидәк йоқулай
дәп қалди, Өзүм болсам чөпләр хазан болғандәк
қуруп кәттим. 12 Лекин Сән, Пәрвәрдигар,
әбәдий турисән, Сениң нам-шөһритиң дәвирдин-
дәвиргичидур. 13 Сән орнуңдин турисән, Зионға
рәһим қилисән; Чүнки униңға шәпқәт көрситиш
вақти кәлди, Һә, вақит-саити йетип кәлди! 14
Чүнки қуллириң униң ташлиридин хурсәнлик
тапиду, Һәм туприғиғиму ичини ағритиду; 15
Әлләр Пәрвәрдигарниң намидин, Йәр йүзидики
шаһлар шан-шәривиңдин әйминиду. 16 Мана,
Пәрвәрдигар Зионни қайтидин қурғанда, У Өз

шан-шәривидә көрүниду! 17 У ғериб-мискинниң
дуасиға етивар бериду; Уларниң дуасини һәргиз
кәмситмәйду. 18 Булар кәлгүси бир әвлат
үчүн хатирилиниду; Шуниң билән кәлгүсидә
яритилидиған бир хәлиқ Яһни мәдһийәләйду;
19 Чүнки У әсирләрниң аһ-зарлирини аңлай
дәп, Өлүмгә буйрулғанларни азат қилай дәп,
Егиздики муқәддәс җайидин еңишип нәзәр салди,
Әршләрдин Пәрвәрдигар йәргә қариди; 21 Шундақ
қилип, улар Пәрвәрдигарниң хизмитидә болайли
дегәндә, Йәни әл-мәмликәтләр җәм жиғилған
вақтида — Пәрвәрдигарниң нами Зионда,
Униң шәрәплири Йерусалимда җакалиниду!
23 Бирақ У мени йолда мағдурсизландуруп,
Күнлиримни қисқартти. 24 Мән: «Тәңрим,
өмрүмниң йеримида мени елип кәтмә!» — дедим.
— «Сениң жиллириң дәвирдин дәвиргичидур,
25 Сән йәрни әлмисақтинла бәрпа қилғансән,
Асманларни һәм қоллириң ясиғандур; 26 Улар йоқ
болуп кетиду, Бирақ Сән давамлиқ туриверисән;
Уларниң һәммиси кийимдәк конирап кетиду;
Уларни кона тон кәби алмаштурсаң, Шунда улар
кийим-кечәк йәңгүшләнгәндәк йәңгүшлиниду. 27
Бирақ Сән өзгәрмигүчидурсән, Жиллириңниң
тамами йоқтур. 28 Қуллириңниң балилириму
туривериду, Уларниң әвлади һозуриңда мәзмут
яшайду!».

103 Давут язған күй: — Пәрвәрдигарға
тәшәккүр қайтур, и җеним; И пүтүн
вуҗудум, Униң муқәддәс намиға тәшәккүр
қайтур! 2 Пәрвәрдигарға тәшәккүр қайтур, и
җеним, Унтума униң барлиқ меһримбанлиқ-
бәрикәтлирини; 3 У пүткүл қәбиһликлириңни
кәчүриду, Барлиқ кесәллириңгә дава қилиду; 4
Һаятиңни һаңдин һөрлүккә қутқузиду, Бешиңға
меһир-муһәббәт һәм рәһимдиллиқларни таҗ
қилип кийгүзиду. 5 Көңлүңни назу-немәтләр
билән қандуриду; Яшлиғиң бүркүтниңкидәк
йеңилиниду. 6 Пәрвәрдигар барлиқ езилгәнләр
үчүн һәққанийлиқ һәм адаләтни жүргүзиду;
7 У Өз йоллирини Мусаға, Қилғанлирини
Исраилларға намайән қилған. 8 Пәрвәрдигар
рәһимдил вә шәпқәтликтур, У асанлиқчә
аччиқланмайду, Униң меһир-муһәббити тешип
туриду. 9 У узунғичә әйипләвәрмәйду, Яки та
мәңгүгә ғәзивидә туривәрмәйду. 10 У бизгә
гуналиримизға қарита муамилидә болған әмәс,
Бизгә қәбиһликлиримизгә қарита тегишлигини
яндурған әмәс. 11 Асман йәрдин қанчилик
егиз болса, Униңдин қорқидиғанларға болған
муһәббитиму шунчилик зордур. 12 Шәриқ
ғәриптин қанчилик жирақта болса, Биздики
асийлиқларниму шунчә жирақлаштурди.
13 Ата балилириға қандақ көйүнгән болса,
Пәрвәрдигарму Өзидин қорқидиғанларға шундақ
меһривандур. 14 Чүнки У Өзи бизниң җисмимизни
билиду, Тупрақтин екәнлигимизни У есигә алиду.
15 Инсан болса — униң күнлири от-чөпкә охшайду,
Даладики гүлдәк үнүп чиқип чечәкләйду; 16
Униң үстидин шамал учуп өтиду, У йоқ болиду,
әслий маканиму уни қайта тонумайду. 17 Лекин
Өзидин қорқидиғанларға, Өз әһдисигә вапа
қилғанларға, Көрсәтмилирини орунлаш үчүн
уларни есидә тутқанларға, Пәрвәрдигарниң
меһир-муһәббити әзәлдин әбәткичә, Һәққанийити
әвлаттин әвлатлиригичидур. 19 Пәрвәрдигар
тәхтини әрштә қурған, Униң сәлтәнити һәмминиң
үстидин һөкүм сүриду; 20 И сөзигә қулақ
салғучи, Каламини иҗра қилғучи, қудрити
зор болған Униң пәриштилири, Пәрвәрдигарға
тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар! 21 И силәр,
Униң барлиқ қошунлири, Ирадисини ада қилғучи
хизмәткарлири, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-
мәдһийә қайтуруңлар! 22 И, Униң барлиқ
ясиғанлири, Һөкүмранлиғи астидики барлиқ
җайларда Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә
қайтуруңлар! И мениң җеним, Пәрвәрдигарға
тәшәккүр қайтур!

104 Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтур,
и җеним! И Пәрвәрдигар Худайим,
интайин улуқсән; Шану-шәвкәт вә һәйвәт билән
кийингәнсән; 2 Либас билән пүркәнгәндәк
йоруқлуққа пүркәнгәнсән, Асманларни чедир
пәрдиси кәби яйғансән. 3 У жуқуриқи
равақлириниң лимлирини суларға орнатқан,
Булутларни җәң һарвуси қилип, Шамал қанатлири
үстидә маңиду; 4 У пәриштилирини шамаллар,
Хизмәткарлирини от ялқуни қилиду. 5 Йәрни
У һуллири үстигә орнатқан; У әсла тәвринип
кәтмәйду. 6 Либас билән оралғандәк, уни
чоңқур деңизлар билән ориғансән, Сулар тағлар
чоққилири үстидә турди. 7 Сениң тәнбиһиң
билән сулар бәдәр қачти, Гүлдүрмамаңниң
садасидин улар тездин янди; 8 Тағлар өрләп

чиқти, Вадилар чүшүп кәтти, [Сулар] Сән бекиткән
жайға чүшүп кәтти. 9 Улар тешип, йәрни
йәнә қаплимисун дәп, Сән уларға чәклимә
қойғансән. 10 [Тәңри] вадиларда булақларни
ечип урғутиду, Сулири тағлар арисида ақиду. 11
Даладики һәр бир җаниварға уссулуқ бериду,
Явайи ешәкләр уссузлуқини қандуриду. 12
Көктики қушлар уларниң бойида қониду, Дәрәқ
шахлири арисида сайрайду. 13 У жуқуридики
равақлиридин тағларни суғириду; Йәр Сениң
ясиғанлириңниң мевилиридин қандурулиду!
14 У маллар үчүн от-чөпләрни, Инсанлар үчүн
көктатларни өстүриду, Шундақла нанни йәрдин
чиқириду; 15 Адәмниң көңлини хуш қилидиған
шарапни, Инсан йүзини пақиритидиған майни
чиқириду; Инсанниң җүригигә нан билән қувәт
бериду; 16 Пәрвәрдигарниң дәрәқлири, Йәни
Өзи тиккән Ливан кедир дәрәқлири [су ичип]
қанаәтлиниду. 17 Әнә ашулар арисиға қушлар уга
ясайду, Ләйләк болса, арча дәрәқлирини макан
қилиду. 18 Егиз чоққилар тағ өшкилириниң, Тик
ярлар суғурларниң панаһи болиду. 19 Пәсилләрни
бекитмәк үчүн У айни яратти, Қуяш болса
петишини билиду. 20 Сән қараңғулуқ чүшүрисән,
түн болиду; Ормандики җаниварларниң һәммиси
униңда шипир-шипир кезип жүриду. 21 Асланлар
олҗа издәп һөкирәйду, Тәңридин озуқ-түлүк
соришиду; 22 Қуяш чиқипла, улар чекиниду,
Қайтип кирип угилирида ятиду. 23 Инсан болса өз
ишиға чиқиду, Та кәчкичә меһнәттә болиду. 24 И
Пәрвәрдигар, ясиған һәр хил нәрсилириң нәқәдәр
көптур! Һәммисини һекмәт билән ятратқансән,
Йәр йүзи иҗат-байлиқлириң билән толди. 25
Әнә бүйүк бепаян деңиз туриду! Униңда сан-
санақсиз ғуж-ғуж җаниварлар, Чоң вә кичик
һайванлар бар. 26 Шу йәрдә кемиләр қатнайду,
Униңда ойнақлисун дәп сән ясиған левиатанму
бар; 27 Вақтида озуқ-түлүк бәргин дәп, Буларниң
һәммиси Саңа қарайду. 28 Уларға бәргиниңдә,
териваллиду, Қолуңни ачқиниңдила, улар назу-
неъмәтләргә тойиду. 29 Йүзүңни йошурсаң,
улар дәккә-дүккигә чүшиду, Роһлирини алсаң,
улар җан үзүп, Йәнә тупраққа қайтиду. 30
Роһуңни әвәткиниңдә, улар яритилиду, Йәр-
йүзи йеңи [бир дәвир билән] алмишиду. 31
Пәрвәрдигарниң шан-шөһрити әбәдийдур,
Пәрвәрдигар Өз ятратқанлиридин хурсән болиду.
32 У йәргә баққинида, йәр титрәйду, Тағларға
тәккинидә, улар түтүн чиқириду. 33 Һаятла
болидикәнмән, Пәрвәрдигарға нахша ейтимән;
Вуҗудум болсила Худайимни күйләймән. 34 У
сүргән ой-хияллиримдин сөйүнсә! Пәрвәрдигарда
хошаллинимән! 35 Гунакарлар йәр йүзидин
түгитилиду, Рәзилләр йоқ болиду. И җеним,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтур!
Һәмдусана!

105 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, Униң
намини чақирип илтиҗа қилиңлар, Униң
қилғанлирини хәлиқләр арисида аян қилиңлар! 2
Униңға нахшилар ейтип, Уни күйләңлар; Униң
пүткүл карамәт мөҗизилири үстидә сеғинип
ойлиниңлар. 3 Муқәддәс намидин пәхирлинип
даңлаңлар, Пәрвәрдигарни издигүчиләрниң
көңли шатлансун! 4 Пәрвәрдигарни һәмдә Униң
күчини издәңлар, Дидар-һозурини тохтимай
издәңлар. 5 Униң яратқан мөҗизилирини,
Карамәт-аламәтлирини һәм ағзидин чиққан
һөкүмлирини әстә тутуңлар, 6 И Униң қули
Ибраһим нәсли, Өзи таллиғанлири, Яқупниң
оғуллири! 7 У, Пәрвәрдигар — Худайимиз, Униң
һөкүмлири пүткүл йәр йүзидидур. 8 Өзи түзгән
әһдисини әбәдий ядида тутиду — — Бу Униң
миң әвлатқичә вәдишләшкән сөзидур, — 9 Йәни
Ибраһим билән түзгән әһдиси, Исһаққа ичкән
қәсимидур. 10 У буни Яқупқиму низам дәп
җәзмләштүрди, Исраилға әбәдий әһдә қилип
берип: — 11 «Саңа Қанаан зиминини беримән,
Уни мирасиң болған несиваң қилимән», — деди,
12 — Гәрчә шу чағда уларниң сани аз, Етиварға
елинмиған, шу йәрдики мусапирлар болсиму. 13
Улар у жуттин бу жутқа, Бу әлдин у қәбилигә
кезип жүрди; 14 У һеч кимниң уларни езишигә
йол қоймиди, Уларни дәп падишаларғиму тәнбиһ
берип: — 15 Мән мәсиһ қилғанлиримға тәгмә,
Пәйғәмбәрлиримгә яман иш қилма! — деди.
16 У әшу жутқа ачарчилиқни буйруди, Тирәк
болған аш-нанни қурутувәтти. 17 У улардин
бурун бир адәмни әвәткән еди, Йүсүп қул
қилип сетилған еди. 18 Униң путлири зәнҗирдә
ағриди, Униң җени төмүргә кирип қисилди;
19 Шундақла та өзигә ейтилған вәһий әмәлгә
ашурулғичә, Пәрвәрдигарниң сөз-калами уни
синап тавлиди; 20 Пирәвн адәмлирини әвәтип
уни бошатқузди, Қовмларниң һөкүмдари уни

һөрлүккә чиқарди. 21 Уни өз ордисиға ғожидар
қилип қойди, Пүтүн мал-мүлкигә башлиқ қилип
тайинлап, 22 Өз вәзирлирини униң ихтиярида
болуп тәрбийилинишкә, Ақсақаллириға даналиқ
үгитишкә тапшурди. 23 Шуниң билән Исраил
Мисирға кәлди, Яқуплар Һамниң зиминида
мусапир болуп яшиди. 24 [Пәрвәрдигар] Өз
хәлқини көп нәсиллик қилип, Әзгүчилиридин
күчлүк қилди. 25 У [Мисирлиқларниң] қәлбидә
Өз хәлқигә нәпрәт һасил қилди, Уларни Өз
қуллириға һейлә-микирлик болушқа майил
қилди. 26 У Өз қули болған Мусани, Өзиниң
таллиғини Һарунни йоллиди. 27 Улар [Мисирда]
илаһий аламәтләрни аян қилип, Һам зиминида
униң мөҗизилирини орнатти. 28 Пәрвәрдигар
қараңғулуқни әвәтип, [Зиминни] зулмәткә
қаплитивәтти; [Мисирлиқлар] Униң әмригә қарши
турған әмәсму? 29 У уларниң сулирини қанға
айландурди, Белиқлирини қурутивәтти. 30
Уларниң йәрлирини миж-миж пақилар басти,
Шаһ-әмирлириниң һуҗрилириғиму улар толуп
кәтти. 31 У бир сөз биләнла, ғуж-ғуж чивинлар
бесип кәлди; Һәммә булуң-пучқақларда ғиң-ғиң
учар чүмүлиләр. 32 У ямғурниң орниға мөлдүр
яғдуруп, Бу зиминға ялқунлуқ от чүшүрди. 33
У үзүм таллирини, әнҗүр дәрәқлирини урди,
Зиминдики дәрәқләрни сундурувәтти. 34 У бир
сөз қилиши биләнла, чекәткиләр кәлди, Сансиз
жутқур һашарәтләр мижилдап, 35 Зиминида бар
болған гияларни жутувәтти, Етизларниң барлиқ
һосуллирини йәп түгәтти. 36 [Ахирда] зиминидики
барлиқ тунҗа туғулғанларни, Уларниң ғурури
болған биринчи оғул балилирини қиривәтти. 37
Өз хәлқини болса, алтун-күмүчләрни көтәргүзүп
чиқарди, Қәбилилиридә бирисиму жиқилип
чүшүп қалғини йоқ. 38 Уларниң чиққиниға
Мисир хошал болди, Чүнки уларниң вәһимиси
[Мисирлиқларға] чүшти. 39 У уларға булутни
сайивән болушқа, Отни түндә нур болушқа бәрди.
40 Улар сориди, У бөдиниләрни чиқарди, Уларни
самавий нан билән қандурди. 41 У ташни ярди,
сулар булдуқлап чиқти; Қақаслиқта дәриядәк
ақти. 42 Чүнки У бәргән муқәддәс сөзини, Өз қули
Ибраһимни әстә тутти. 43 У хәлқини шат-хурамлиқ
билән, Өз таллиғинини шатиянә тәнтәниләр
билән [азадлиққа] чиқарди. 44 У уларға әлләрниң
зиминлирини берип, Уларни хәлиқләрниң әҗир-
меһнәтлиригә муйәссәр қилди, 45 Бу, уларниң
Униң бәлгүлимилирини тутуп, Қанунлириға
итаәт қилиши үчүн еди! Һәмдусана!

106 Һәмдусана! Пәрвәрдигарға тәшәккүр
ейтиңлар! Чүнки У меһривандур,
әбәдийдур Униң меһир-муһәббити. 2
Пәрвәрдигарниң қудрәтлик қилғанлирини ким
сөзләп берәләйду? Униң бар шан-шөһритини ким
җакалап берәләйду? 3 Бәхитликтур адаләтни
тутқан, Дайим һәққанийлиқни жүргүзгән киши!
4 Хәлқиңгә болған һимметиң билән мени
әслигәйсән, и Пәрвәрдигар; Ниҗатлиғиң билән
йенимға келип хәвәр алғин! 5 Шуниң билән,
Сән таллиғанлириңниң бәрикитини көрәй, Өз
елиңниң шатлиғи билән шат болай, Өз мирасиң
[болған хәлқиң] билән пәхирлинип, яйрап жүрәй!
6 Биз ата-бовилиримиз қатарида гуна өткүздуқ,
Қәбиһлик қилдуқ, яманлиқ әйлидуқ. 7 Мисирда
турған ата-бовилиримиз мөҗизилириңни
нәзиригә алмай, Көп меһриванлиқлириңни есигә
алмиди; Бәлки деңизда, Қизил Деңиз бойида исян
көтәрди. 8 Бирақ У қудритимни намайән қилай
дәп, Өз нами үчүн уларни қутқузди. 9 Униң Қизил
Деңизға тәнбиһ бериши билән, У қупқуруқ болди;
Худди қағҗирақ чөллүктин йетәкләп маңғандәк,
У уларни деңиз тәглиридин [қуруқ] өткүзди.
10 Уларни өч көргәнләрниң қолидин һөрлүккә
чиқарди, Уларға һәмҗәмәт болуп дүшмән
чаңгилидин қутқузди. 11 Явларни сулар басти,
Уларниң һеч бирси сақ қалмиди. 12 Шундила улар
Униң сөзлиригә ишәш қилди; Улар Уни күйлиди.
13 Улар Униң қилғанлирини шунчә тез унтуди,
Несиһәтини күтмиди; 14 Бәлки далада ач көзлүккә
баладәк берилди, Чөл-баяванда Тәңрини синиди.
15 Шуңа У сориғинини уларға бәрди, Бирақ
җүдәткүчи бир кесәлни җанлириға тәккүзди.
16 Улар баргаһда Мусаға һәсәт қилди, Худаниң
муқәддәс бәндиси Һарунниму көрәлмиди. 17 Йәр
ечилип Датанни жутувәтти, Абирамни адәмлири
билән қапсивалди. 18 Әгәшкүчилири арисида от
йеқилди; Ялқун рәзилләрни көйдүривәтти. 19
Улар Һорәб теғида мозай бутни ясиди, Қуйма
һәйкәлгә сәҗдә қилип, 20 Өзлириниң пәхир-
шөһрити болғучиниң орниға, От-чөп йәйдиған
өкүзниң сүритини алмаштурди. 21 Мисирда улуқ
ишларни көрсәткән Ниҗаткари Тәңрини улар
унтуди. 22 Дәрвәқә, Һам диярида мөҗизиләр

яратқан, Қизил Деңиз бойида қорқунучлуқ
ишларни көрсәткән Худани [унтуди]. 23 У уларни
һалак қилимән дегән еди — Өз таллиғини Муса
қәһрини яндуруш үчүн Униң алдида аричи болуп
тик турмиған болса, — Дәрвәқә шундақ қилған
болар еди. 24 Улар йәнә гөзәл зиминни кәмситип
рәт қилди, Униң вәдисигә ишәнмиди; 25 Бәлки
чедирлирида қақшап жүрүп, Пәрвәрдигарниң
авазиға қулақ салмиди. 26 Шуңа У уларға қәсәм
қилип қол көтирип: — Силәрни чөлдә жиқитип
түгәштүримән — 27 Әвлатлириңларниму әлләр
арисида жиқитип түгәштүрүп, Яқа жутлар ара
тарқитиветимән» — деди. 28 Улар Баал-Пеор
бутқа өзини етип чоқунуп, Өлүкләргә атиған
қурбанлиқларни йеди. 29 Улар қилмишлири
билән Униң аччиғини кәлтүрди, Улар арисида
ваба қозғалди; 30 Финиһас турди-дә, һөкүм
жүргүзди, Шуниң билән ваба тосулди; 31 Бу
иш [Финиһасқа] һәққанийәт дәп һесапланди,
Униң нәслигиму әвладидин әвладиғичә, әбәдий
шундақ һесапланди. 32 Улар йәнә [Пәрвәрдигарни]
мерибаһ сулири бойида ғәзәпкә кәлтүрди,
Уларниң сәвәвидин Мусағиму зәрәр йәтти; 33
Чүнки улар униң роһини териктүрди, Униң
ләвлири бехәстиликтә гәп қилип салди. 34 Улар
Пәрвәрдигарниң әмригә хилаплиқ қилип, [Шу]
йәрдики қовмларни йоқатмиди; 35 Бәлки ят
әлләр билән арилишип, Уларниң қилиқлирини
үгәнди; 36 Уларниң бутлириға чоқунди, Булар
өзлиригә бир қапқан болуп чиқти; 37 Чүнки улар
өз оғул-қизлирини союп, жинларға қурбанлиққа
беғишлиди. 38 Шундақ қилип улар бегуна қанни,
Йәни Қанаандики бутларға атап қурбанлиқ
қилип, өз оғул-қизлириниң қенини төкти;
Зимини қанға булғинип кәтти. 39 Улар өз
қилмишлири билән булғанди; Қилиқлири билән
паһишә аялдәк бузулди. 40 Шуңа Пәрвәрдигар Өз
хәлқидин қаттиқ ғәзәпләнди, У Өз мирасидин
йиргәнди; 41 Уларни ят әлләрниң қолиға бәрди,
Уларға өчмәнләр улар үстидин һөкүмранлиқ
қилди. 42 Дүшмәнлири уларни әзди, Улар яв
қоли астида егилип пүкүлди. 43 Көп қетим
[Пәрвәрдигар] уларни қутқузди; Бирақ улар
болса, өз хаһишлири билән Униңға асийлиқ
қилди, Улар өз қәбиһлиги билән пәс һалға
чүшти. 44 Шундақтиму У уларниң налә-пәрядини
аңлиғанда, Уларниң җәбир-җапалириға етивар
бәрди; 45 һәм улар билән түзгән әһдисини әслиди,
Зор меһри-шәпқити билән, ғәзивидин янди, 46
У уларни сүргүн қилғанларниң қәлбидә рәһим
ойғатти. 47 Бизни қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар
Худайимиз! Муқәддәс наминңға тәшәккүр ейтишқа,
Тәнтәнә қилип Сени мәдһийиләшкә, Бизни
әлләр арисидин йениңға жиғивалғайсән! 48
Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигарға, Әзәлдин
та әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун!
Пүткүл хәлиқ «Амин» десун! Һәмдусана!

107 Аһ, Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар!
Чүнки У меһривандур, әбәдийдур Униң
меһир-муһәббити! 2 Пәрвәрдигар яв қолидин
қутқузғанлар, У һәмҗәмәт болуп қутқузған
хәлқи буни давамлиқ баян қилсун — 3 Йәни У
шәриқ билән ғәриптин, шимал билән җәнуптин,
Һәр қайси жутлардин жиғивелинғанлар буни
ейтсун! 4 Улар чөл-баяванни кезип пинһан
йолда адашти, Адәм маканлашқан һеч бир
шәһәрни тапалмастин. 5 Ач һәмдә уссуз болуп,
Җени чиқай дәп қалди. 6 Андин Пәрвәрдигарға
пәряд қилди, У уларни мушәққәтлиридин азат
қилди. 7 Маканлашқидәк шәһәргә йәткичә, У
уларни түз йолда башлиди. 8 Улар Пәрвәрдигарға
тәшәккүр ейтсун! Униң өзгәрмәс муһәббити
үчүн, Инсан балилириға көрсәткән мөҗизилири
үчүн! 9 Чүнки У чаңқиған көңүлни қандурди, Ач
қалған җанни есил неъмәтләр билән толдурди. 10
Зулмәттә, өлүм көләңгисидә яшиғанлар, Төмүр
кишән селинип, азап чәккәнләрни болса, 11
(Чүнки улар Тәңриниң әмирлиригә қаршилиқ
қилди, Һәммидин Алий Болғучиниң несиһәтини
кәмситти) 12 — У уларни җапа-мушәққәт
тартқузуп кәмтәр қилди, Улар путлишип
жиқилди, уларға ярдәмгә бирисиму йоқ еди. 13
Андин Пәрвәрдигарға йелинип пәряд қилди, У
уларни мушәққәтлиридин азат қилди. 14 Уларни
зулмәт һәм өлүм сайисидин чиқирип, Уларниң
зәнҗир-асарәтлирини сундуруп ташлиди. 15
Улар Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун! Униң
өзгәрмәс муһәббити үчүн, Инсан балилириға
көрсәткән мөҗизилири үчүн! 16 Мана У мис
дәрвазиларни парә-парә қилип, Төмүр тақақларни
кесип ташлиди. 17 Һамақәтләр өз итаәтсизлик
йоллиридин, Қәбиһликлиридин азапларға
учрайду; 18 Көңлидә һәр хил озуқ-түлүктин бизар
болуп, Өлүм дәрвазилириға йеқинлишиду. 19

Андин Пәрвәрдигарға йелинип пәряд қилиду,
У уларни мушәққәтлиридин азат қилиду. 20
У сөз-каламини әвәтип, уларни сақайтиду,
Уларни заваллиқлиридин қутқузиду. 21 Улар
Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун! Униң өзгәрмәс
муһәббити үчүн, Адәм балилириға көрсәткән
мөҗизилири үчүн! 22 Қурбанлиқ сүпитидә
тәшәккүрләр ейтсун, Униң қилғанлирини
тәнтәнилик нахшилар билән баян қилсун! 23
Кемиләрдә деңизға чүшүп қатниғучилар, Улуқ
суларда тирикчилик қилғучилар, 24 Булар
Пәрвәрдигарниң ишлириға гувачидур, Чоңқур
океанда көрсәткән карамәтләрни көргүчидур. 25
Чүнки У бир сөз биләнла шиддәтлик шамални
чиқирип, Долқунлирини өркәшлитиду; 26
Кемичиләр асман-пәләк өрләйду, Суларниң
тәһтилиригә чүшиду, Дәһшәттин уларниң
җени ерип кетиду. 27 Улар мәс адәмдәк әләң-
сәләң ирғаңлайду, Һәр қандақ әқил-чариси
түгәйду; 28 Андин Пәрвәрдигарға йелинип
пәряд қилиду, У уларни мушәққәтлиридин
азат қилиду. 29 У боранни тиничлитиду,
Су долқунлириму җим болиду. 30 Шуниң
билән улар течлиғидин шатлиниду; У уларни
тәшна болған арамгаһиға йетәкләп бариду. 31
Улар Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтсун! Униң
өзгәрмәс муһәббити үчүн, Инсан балилириға
көрсәткән мөҗизилири үчүн! 32 Улар хәлиқниң
җамаитидиму Уни улуқлисун, Ақсақаллар
мәҗлисидә Уни мәдһийилисун. 33 У дәрияларни
чөлгә, Булақларни қақаслиққа айландуриду. 34
Аһалисиниң яманлиғи түпәйлидин, Һосуллуқ
йәрни шорлуқ қилиду. 35 У йәнә чөл-баяванни
көлгә, Чаңқақ йәрни булақларға айландуриду;
36 Ачларни шу йәргә җайлаштуруп, Улар
олтирақлашқан бир шәһәрни бәрпа қилиду; 37
Улар етизларни һайдап-терип, үзүмзарларни
бәрпа қилиду; Булар һосул-мәһсулатни мол
бериду. 38 У уларға бәрикәт бериду, Шуниң билән
уларниң сани хеләла ешип бариду, У уларниң
мал-варанлирини һеч азайтмайду. 39 Улар
йәнә җәбир-зулум, бала-қаза һәм дәрд-әләмгә
йолуғуп, Сани азийип, пүкүлиду. 40 У есилзадиләр
үстигә кәмситишлирини төкиду, Йолсиз дәшт-
сәһрада уларни сәргәрдан қилиду; 41 Лекин
мискин адәмни җәбир-зулумдин жуқури көтирип
сақлайду, Униң аилә-тавабатини қой падисидәк
көп қилиду. 42 Буни көңли дуруслар көрүп
шатлиниду; Пасиқларниң ағзи етилиду. 43 Кимки
дана болса, буларни байқисун, Пәрвәрдигарниң
меһри-шәпқәтлирини чүшәнсун!

108 Давутниң күй-нахшиси: — Ирадәм чиң,
и Худа, ирадәм чиң; Мән мәдһийә
нахшилирини ейтип, Бәрһәқ, Сени күйләймән,
пүтүн роһум билән! 2 И нәғмә-сазлирим,
ойған! Мән сәһәр қуяшиниму ойғитимән! 3
Хәлиқ-милләтләр арисида Сени улуқлаймән, и
Пәрвәрдигар; Әлләр арисида Сени күйләймән! 4
Чүнки өзгәрмәс муһәббитиң әршләргә йәткидәк
улуқтур; Һәқиқитиң булутларға тақашти. 5
И Худа, шан-шөһритиң әршләрдин жуқури
улуқланғай, Шан-шәривиң йәр йүзини қаплиғай!
6 Өз сөйгәнлириңниң ниҗатлиқ тепиши үчүн,
Оң қолуң билән қутқузғайсән, Дуайимни иҗабәт
қилғайсән. 7 Худа Өз пак-муқәддәслигидә шундақ
дегән: — «Мән тәнтәнә қилимән, Мән Шәкәм
диярини бөлүп беримән, Суккот вадисини [тәқсим
қилишқа] өлчәймән. 8 Гилеад Маңа мәнсуптур,
Манассәһму Маңа мәнсуптур; Әфраим болса
бешимдики дубулғамдур, Йәһуда Мениң әмир-
пәрман чиқарғучимдур; 9 Моаб Мениң жуюнуш
җавурумдур; Едомға чоруғумни ташлаймән;
Мән Филистийә үстидин тәнтәнә қилимән!».
10 Ким Мени бу мустәһкәм шәһәргә башлап
кирәлисун? Ким Мени Едомға елип баралисун?
11 И Худа, Сән бизни растинла чәткә қақтиңму?
Қошунлиримиз билән биллә җәңгә чиқмамсән? 12
Бизни зулумлардин қутулушқа ярдәмләшкәйсән,
Чүнки инсанниң ярдими бекардур! 13 Худа
арқилиқ биз чоқум батурлуқ көрситимиз; Бизгә
зулум қилғучиларни чәйлигүчи дәл У Өзидур!

109 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп
оқулсун дәп, Давут язған күй: — И
мәдһийәмниң Егиси Худайим, җим турма! 2
Мана рәзилләрниң ағзи, мәккарларниң ағзи көз
алдимда йоған ечилди; Улар ялғанчи тил билән
маңа қарши сөзлиди. 3 Нәпрәтлик сөзләр билән
мени чулғап, Улар бекардин-бекар маңа зәрбә
бәрмәктә. 4 Муһәббитим үчүн улар маңа қарши
шикайәтчи болди, Мән болсам — дуаға берилдим.
5 Яхшилиғим үчүн яманлиқ, Сөйгүм үчүн нәпрәт
қайтурди. 6 Һәр бириниң үстидә рәзил бир адәм
тайинлиғайсән, Униң оң йенида бир дәвагәр
турсун. 7 У сорақ қилинғанда әйипдар болуп

чиқсун, Дуаси гуна дәп һесаплансун. 8 Күнлири
қисқа болсун, Мәнсивини башқиси егилисун.
9 Балилири йетим қалсун, Хотуни тул болсун.
10 Оғуллири сәргәрдан тиләмчи болсун, Турған
харабиликлиридин нан издәп. 11 Җазанихор униң
егилиги үстигә тор ташлисун, Меһнәт әҗрини
ятлар булап-талисун. 12 Униңға меһриванлиқ
көрситидиған бириси болмисун, Житим қалған
балилириға илтипат қилғучи болмисун. 13 Униң
нәсли қурутулсун; Келәр әвладида намлири
өчүрүлсун. 14 Ата-бовилириниң қәбиһлигиниң
әйиплири Пәрвәрдигарниң ядида қалсун,
Анисиниң гунайи өчүрүлмисун. 15 Буларниң
әйиплири дайим Пәрвәрдигарниң көз алдида
болсун, Шуниң билән У уларниң нам-әмилини
йәр йүзидин өчүрүп ташлайду. 16 Чүнки [рәзил
киши] меһриванлиқ көрситишни һеч есигә
кәлтүрмиди, Бәлки езилгән, йоқсул һәм дили
сунуқларни өлтүрмәккә қоғлап кәлди. 17 У ләнәт
оқушқа амрақ еди, Шуңа ләнәт униң бешиға
келиду; Бәхит тиләшкә райи йоқ еди, Шуңа бәхит
униңдин жирақ болиду. 18 У ләнәтләрни өзигә
кийим қилип кийгән; Шуңа булар аққан судәк
униң ич-бағриға, Майдәк, сүйәклиригә кириду;
19 Булар униңға йепинған тонидәк, Һәрдайим
бағланған бәлвеғидәк чаплансун. 20 Булар
болса мени әйиплигүчиләргә Пәрвәрдигарниң
бекиткән мукапати болсун! Мениң яман гепимни
қилғанларниң инъами болсун! 21 Бирақ Сән,
Пәрвәрдигар Рәббим, Өз намиң үчүн мениң
тәрипимдә бир иш қилғайсән, Меһир-муһәббитиң
әла болғачқа, Мени қутқузғайсән; 22 Чүнки мән
езилгән һәм һаҗәтмәндурмән, Қәлбим хәстә
болди. 23 Мән қуяш узартқан көләңгидәк йоқилай
дәп қалдим, Чекәткә қеқиветилгәндәк чәткә
қеқиветилдим. 24 Роза тутқинимдин тизлирим
кетиду, Әтлирим сизип кетиду. 25 Шуңлашқа мән
улар алдида рәсва болдум; Улар маңа қарашқанда,
бешини силкишмәктә. 26 Маңа ярдәмләшкәйсән,
и Пәрвәрдигар Худайим, Өзгәрмәс муһәббитиң
бойичә мени қутқузғайсән; 27 Шуниң билән улар
буниң Сениң қолуңдики иш екәнлигини, Буни
қилғучиниң Сән Пәрвәрдигар екәнлигини билсун.
28 Улар ләнәт оқуварсун, Сән бәхит ата қилғайсән;
Улар һуҗум қилишқа турғанда, хиҗаләттә
қалсун, Бирақ қулуң шатлансун! 29 Мени
әйиплигүчиләр хиҗаләт билән кийинсун, Улар өз
шәрмәндилигини өзлиригә тон қилип йепинсун.
30 Ағзимда Пәрвәрдигарға зор тәшәккүр-мәдһийә
қайтуримән; Бәрһәқ, көпчилик арисида туруп Уни
мәдһийиләймән; 31 Чүнки һаҗәтмәнниң җенини
гунаға бекитмәкчи болғанлардин қутқузуш үчүн,
[Пәрвәрдигар] униң оң йенида туриду.

110 Давут язған күй: — Пәрвәрдигар мениң
Рәббимгә: — «Мән сениң дүшмәнлириңни
тәхтипәриң қилғичә, Оң йенимда олтарғин» —
деди. 2 Пәрвәрдигар қудритиңни көрситидиған
шаһанә һасаңни Зиондин узитиду; Дүшмәнлириң
арисида һөкүм сүргин! 3 Күчүңни көрситидиған
күндә, Өз хәлқиң халис қурбанлиқ кәби пида
болиду; Муқәддәс һәйвитиңдә, Шу яшлиқ
дәвриңдикидәк, Саңа һазирму шәбнәмләр
сәһәрниң балиятқусидин йеңи чиққандәк
чүшиду; 4 Пәрвәрдигар шундақ қәсәм ичти, Һәм
буниңдин янмайду: — «Сән әбәдил-әбәткичә
Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән». 5 Оң
тәрипиңдә болған Рәб ғәзивини көрсәткән күндә
падишаларни уруп парә-парә қиливетиду; 6 У
әлләр арисида сотлайду; Җай-җайларни җәсәтләр
билән толдуриду; Кәң зиминниң бешини яриду;
7 У йолда ериқтин су ичиду; У шуңа кишиниң
бешини йөлигүчи болиду.

111 Һәмдусана! Көңли дурусларниң
мәшрипидә, Һәм җамаәттә туруп,
Пәрвәрдигарға пүтүн қәлбим билән тәшәккүр
ейтимән. 2 Пәрвәрдигарниң ясиғанлири улуқдур;
Булардин хурсән болғанлар издинип уларни
сүрүштүрмәктә. 3 Униң әҗри шәрәп вә һәйвәттур,
Униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду. 4 У
Өз мөҗизилирини яд әткүзиду; Пәрвәрдигар
муһәббәтлик һәм рәһимдилликтур. 5 У Өзидин
әйминидиғанларни аш билән тәминләйду; Өз
әһдисини һемишә яд етиду. 6 У әмәллиридики
қудритини Өз хәлқигә көрситип, Башқа әлләрниң
мирас-зиминини уларға тәқдим қилди. 7 Униң
қоли қилғанлири һәқиқәт-садақәт вә адилліқтур;
Униң барлиқ көрсәтмилири ишәшликтур. 8
Булар әбәдил-әбәткичә инавәтликтур; Һәқиқәттә
һәм дуруслуқта чиқирилғандур. 9 У Өз хәлқигә
ниҗатлиқ әвәтти; Өз әһдисини әмир қилип
мәңгүгә бекитти; Муқәддәс һәм сүрлүктур
Униң нами. 10 Пәрвәрдигардин қорқуш
даналиқниң башлинишидур; Униң һөкүмлирини

тутқанларниң һәммиси йорутулған адәмләрдур;
Униң мәдһийиси мәңгү туриду.

112 Һәмдусана! Пәрвәрдигардин әйминидиған,
Униң әмирлирини зор хурсәнлик
дәп билидиған адәм бәхитликтур! 2 Униң
нәсли зиминда туруп күч-қудрәтлик болиду;
Дурусларниң дәври бәхитлик болиду. 3
Униң өйидә дөләт һәм байлиқлар болиду;
Һәққанийлиғи мәңгүгә туриду. 4 Қараңғулуқта
турған дурус адәмгә нур пәйда болиду; У
шәпқәтлик, рәһимдил һәм һәққанийдур. 5
Хәйрхаһ, өтнә берип туридиған адәмниң бәхити
болиду; У өз ишлирини адиллиқ билән жүргүзиду.
6 Бәрһәқ, у әбәдий тәвритилмәйду; һәққаний адәм
мәңгүгә әслиниду. 7 У шум хәвәрдин қорқмайду;
Униң көңли тоқ һалда, Пәрвәрдигарға таянған. 8
Дили мәһкәм қилинған, у қорқмайду; Ахирида
у рәқиплириниң мәғлубийитини көриду. 9 У
өзиниңкини мәртләрчә тарқатқан, Йоқсулларға
бериду; Униң һәққанийлиғи мәңгүгә туриду;
Униң мүңгүзи иззәт-шөһрәт билән көтирилиду.
10 Рәзил адәм буни көрүп чидимайду, Чишлирини
ғужурлитиду, у ерип кетиду; Рәзилләрниң арзу-
һәвиси йоқитилиду.

113 Һәмдусана! Мәдһийиләңлар, и
Пәрвәрдигарниң қуллири, Пәрвәрдигарниң
намини мәдһийиләңлар! 2 Һазирдин башлап,
әбәдил-әбәткичә, Пәрвәрдигарниң намиға
тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! 3 Күн
чиқардин күн патарға, Пәрвәрдигарниң нами
мәдһийилинишкә лайиқтур! 4 Пәрвәрдигар
әлләрдин жуқури көтирилди; Шан-шәриви
әршләрдин жуқуридур. 5 Кимму Пәрвәрдигар
Худайимизға тәң болалисун — Өз макани
жуқурида болсиму, 6 Асманларға һәм йәргә
қараш үчүн, Өзини төвән қилғучиға? 7 Намрат
кишини У топа-чаңдин көтириду; Қиғлиқтин
йоқсулни жуқурилитиду; 8 Уни есилзадиләр
қатариға, Йәни Өз хәлқиниң есилзадилири
арисиға олтарғузиду; 9 У туғмас аялни өйгә
орунлаштуруп, Уни оғулларниң хошал аниси
қилиду. Һәмдусана!

114 Исраил Мисирдин, Яқуп җәмәти ят тиллиқ
әлләрдин чиққанда, 2 Шу чағда Йәһуда
[Худаниң] муқәддәс җайи, Исраил униң сәлтинити
болди, 3 Деңиз буни көрүп бәдәр қачти, Иордан
дәрияси кәйнигә янди; 4 Тағлар қочқарлардәк,
Дөңләр қозилардәк ойнақлиди. 5 Әй деңиз,
сән немә болдуң, қачқили? Иордан дәрияси,
йолуңдин янғили? 6 Тағлар қочқарлардәк, Дөңләр
қозилардәк ойнақлиғили? 7 И йәр йүзи, Рәбниң
җамалидин, Яқупниң Худасиниң җамалидин
тәврән; 8 У қорам ташни көлчәккә, Чақмақ тешини
мол булақ сулириға айландуриду.

115 Бизгә әмәс, и Пәрвәрдигар, бизгә әмәс
— Өзгәрмәс муһәббитиң үчүн, һәқиқәт-
садақитиң үчүн, Өз намиңға шан-шәрәп
кәлтүргәйсән. 2 Әлләр немишкә «Уларниң
Худаси қәйәрдә?» дәп [мазақ] қилишиду? 3
Бирақ Худайимиз болса әршләрдидур; Немини
халиса, У шуни қилғандур. 4 Уларниң бутлири
болса пәқәт күмүч-алтундин ибарәт, Инсанниң
қоллири ясиғинидур, халас. 5 Уларниң ағзи
бар, бирақ сөзләлмәйду; Көзлири бар, көрмәйду;
6 Қулақлири бар, аңлимайду, Бурни бар,
пуралмайду; 7 Қоллири бар, силалмайду;
Путлири бар, маңалмайду; Канийидин һеч
бир сада чиқармайду. 8 Уларни ясиғанлар
уларға охшаштур, Уларға таянғанларму
шундақтур. 9 И Исраил, Пәрвәрдигарға
тайиниңлар; У силәргә ярдәм қилғучиңлар
һәм қалқиниңлардур. 10 И Һарун җәмәти,
Пәрвәрдигарға тайиниңлар; У силәргә ярдәм
қилғучи һәм силәрниң қалқиниңлардур. 11
Пәрдәрдигардин әйминидиғанлар, Пәрвәрдигарға
тайиниңлар; У силәргә ярдәм қилғучи һәм
қалқиниңлардур. 12 Пәрвәрдигар бизни әсләп
кәлди; У бәхит ата қилиду; У Исраил җәмәтигә
бәхит ата қилиду; У Һарун җәмәтигә бәхит ата
қилиду; 13 Пәрвәрдигардин әйминидиғанларға,
Чоңлири һәм кичиклиригиму бәхит ата қилиду.
14 Пәрвәрдигар силәргә қошлап бериду, Силәргә
һәм пәрзәнтлириңларға; 15 Силәргә Пәрвәрдигар
тәрипидин бәхит ата қилинған, Асман-зиминни
Яратқучидин бәрикәтләнгән! 16 Асманлар болса
Пәрвәрдигарниң асманлиридур; Бирақ зиминни
болса инсан балилириға тапшурғандур. 17 Өлүкләр
Яһни мәдһийиләлмәйду, Сүкүт диярига чүшүп
кәткәнләрму шундақ; 18 Бирақ бизләр һазирдин
башлап Яһқа әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-мәдһийә
қайтуримиз! Һәмдусана!

116 Мән Пәрвәрдигарни сөйимән, Чүнки
У мениң авазимни, йелинишлиримни
аңлиған. 2 Чүнки У қулиқини маңа салди,
Шуңа мән барлиқ күнлиримдә Униңға илтиҗа
қилип чақиримән. 3 Өлүм асарәтлири мени
чирмивалди; Тәһтисараниң дәрдлири мени
тутувалди; Мән пешкәлликкә йолуқтум, әләм
тарттим; (Sheol h7585) 4 Шуниң билән мән
Пәрвәрдигарниң намиға тохтимай нида қилдим:
— «Сәндин өтүнимән, и Пәрвәрдигар, Җенимни
қутулдурғайсән! 5 Шәпқәтликтур Пәрвәрдигар,
һәққанийдур; Худайимиз рәһимдилдур. 6
Пәрвәрдигар наданни сақлайду; Мән харап әһвалға
чүшүрүлдум, У мени қутқузди. 7 Һәй җеним,
қайтидин хатирҗәм бол; Чүнки Пәрвәрдигар
сехийлик, меһриванлиқ көрсәтти; 8 Чүнки
Сән җенимни өлүмдин, көзлиримни яшлардин,
Аяқлиримни путлишиштин қутқузғансән. 9 Мән
Пәрвәрдигар алдида тирикләрниң зиминида
маңимән: – 10 Ишәнгиним үчүн мундақ сөз
қилғанмән: — «Мән қаттиқ хар қилинғанмән». 11
Җиддийләшкинимдин: — «адәмләрниң һәммиси
ялғанчи!» — Дегәнмән. 12 Маңа көрсәткән
барлиқ яхшилиқлирини мән немә билән
Пәрвәрдигарға қайтуримән? 13 — Ниҗатлиқ
қәдәһини қолумға алимән, Вә Пәрвәрдигарниң
намини чақирип илтиҗа қилимән; 14 Мән қилған
қәсәмлиримни Пәрвәрдигар алдида ада қилимән;
Бәрһәқ, Униң барлиқ хәлқи алдида уларни ада
қилимән. 15 Пәрвәрдигарниң нәзиридә, Өз мөмин
бәндилириниң өлүми қиммәтлик иштур! 16 Аһ
Пәрвәрдигар, мән бәрһәқ Сениң қулуңдурмән;
Мән Сениң қулуңдурмән, дедигиңниң оғли
екәнмән; Сән мениң асарәтлиримни йәшкәнсән;
17 Мән Саңа тәшәккүр қурбанлиқлирини сунимән,
Пәрвәрдигарниң намини чақирип илтиҗа
қилимән; 18 Мән қилған қәсәмлиримни
Пәрвәрдигар алдида ада қилимән; Бәрһәқ, Униң
барлиқ хәлқи алдида уларни ада қилимән; 19
Пәрвәрдигарниң өйиниң һойлилирида, Сениң
оттуруңда туруп, и Йерусалим, [Қәсәмлиримни
ада қилимән]! Һәмдусана!

117 Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар, барлиқ
әлләр; Һәммә хәлиқләр, Уни махтаңлар!
2 Чүнки бизгә бағлиған өзгәрмәс муһәббити
ғәлибиликтур; Һәм Пәрвәрдигарниң һәқиқәт-
садақити мәңгүлүктур! Һәмдусана!

118 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, чүнки
У меһривандур; Униң меһир-муһәббити
мәңгүдур! 2 Исраил: «Униң меһир-муһәббити
мәңгүдур» — десун! 3 Һарун җәмәти: «Униң меһир-
муһәббити мәңгүдур» — десун! 4 Пәрвәрдигардин
қорқидиғанлар: «Униң меһир-муһәббити
мәңгүдур» — десун! 5 Қистақта қелип Яһға нида
қилдим; Яһ җавап берип, мени кәңри-азатиликтә
турғузди. 6 Пәрвәрдигар мән тәрәптидур, мән
қорқмаймән; Инсан мени немә қилалисун? 7
Пәрвәрдигар маңа ярдәм қилғучилар арисида
болуп, мениң тәрипимдидур; Өчмәнлиримниң
мәғлубийитини көримән. 8 Пәрвәрдигарни
башпанаһим қилиш, Инсанға тайиништин
әвзәлдур; 9 Пәрвәрдигарни башпанаһим қилиш,
Әмирләргә тайиништин әвзәлдур. 10 Барлиқ
әлләр мени қоршивалди; Бирақ Пәрвәрдигарниң
нами билән уларни һалак қилимән; 11 Улар
мени қоршивалди; бәрһәқ, қоршивалди; Бирақ
Пәрвәрдигарниң нами билән мән уларни һалак
қилимән; 12 Улар һәриләрдәк мени қоршивалди;
Улар йеқилған янтақ отидәк тезла өчүрүлиду;
Чүнки Пәрвәрдигарниң нами билән мән уларни
һалак қилимән. 13 Сән [дүшмән] мени зәрб
билән иттәрдиң, Жиқилғили тас қалдим; Бирақ
Пәрвәрдигар маңа ярдәмдә болди. 14 Күчүм
вә нахшам болса Яһдур; У мениң ниҗатлиғим
болди! 15 Һәққанийларниң чедирлирида шатлиқ
вә ниҗатлиқниң тәнтәнилири яңритилмақта;
Пәрвәрдигарниң оң қоли зәпәр қучмақта! 16
Пәрвәрдигарниң оң қоли егиз көтирилгән!
Пәрвәрдигарниң оң қоли зәпәр қучмақта! 17 Мән
өлмәймән, бәлки яшаймән, Яһниң қилғанлирини
җакалаймән. 18 Пәрвәрдигар маңа қаттиқ
тәрбийә бәргән болсиму, Бирақ У мени өлүмгә
тапшурмиди. 19 Һәққанийәт дәрвазилирини
маңа ечип бериңлар; Мән киримән, Яһни
мәдһийиләймән. 20 Бу Пәрвәрдигарниң
дәрвазисидур; Һәққанийлар бунидин кириду!
21 Мән саңа тәшәккүр ейтимән; Чүнки Сән маңа
җавап қайтурдуң, Һәм мениң ниҗатлиғим болдуң.
22 Тамчилар ташливәткән таш болса, Бурҗәк теши
болуп тикләнди. 23 Бу иш Пәрвәрдигардиндур, Бу
көзимиз алдида карамәт болди. 24 Бу Пәрвәрдигар
яратқан күндур; Биз униңда шатлинип хурсән
болимиз. 25 Қутқузғайсән, и Пәрвәрдигар, Сәндин
өтүнимән; Сәндин өтүнимән, бизни яшнатқайсән!

26 Пәрвәрдигарниң намида Кәлгүчигә мубарәк
болсун! Биз Пәрвәрдигарниң өйидә туруп
саңа «Мубарәк!» дәп товлидуқ. 27 Пәрвәрдигар
Тәңридур; У үстимизгә нур бәргән; Һейтлиқ
қурбанлиқни танилар билән бағлаңлар, —
Қурбангаһниң мүңгүзлиригә илип бағлаңлар. 28
Сән мениң Илаһимдурсән, Мән Саңа тәшәккүр
ейтимән; Мениң Худайим, мән Сени улуқлаймән.
29 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар; Чүнки У
меһривандур; Униң меһир-муһәббити мәңгүдур!

119 (Аләф) Йолда мукәммәл болғанлар,
Пәрвәрдигар Тәврат-қанунида
маңидиғанлар бәхитликтур! 2 Униң агаһ-
гувалирини тутқанлар, Уни чин қәлби билән
издигәнләр, 3 һеч бир һәқсизлиқни қилмиғанлар
бәхитликтур! Улар униң йоллирида маңиду. 4
Көрсәтмилириңгә әстайидил әмәл қилишимиз
үчүн, Өзүң уларни бекиткәнсән. 5 Аһ,
йоллиримниң йөнилиши бәлгүлимилириңгә әмәл
қилишқа бекитилгәй! 6 Шуниң билән барлиқ әмир-
пәрманлириңни әтиварлисам, Мән йәргә қарап
қалмаймән. 7 Сениң һәққаний һөкүмлириңни
үгинип, Дурус көңүлдин Саңа тәшәккүр ейтимән.
8 Мән бәлгүлимилириңни чоқум тутимән;
Мени пүтүнләй ташливәтмигәйсән! 9 (Бәт)
Яш бир жигит қандақ қилип өз йолини пак
туталайду? Сениң сөз-каламиңни аңлап әмәл
қилиш биләнла. 10 Пүтүн қәлбим билән
мән Сени издидим; Мени әмирлириңдин
адаштурмиғайсән; 11 Гуна қилип Саңа қарши
чиқмаслиғим үчүн, Сөзүңни көңлүмгә мәһкәм
пүкүвалдим. 12 Мубарәкдурсән Пәрвәрдигар,
Маңа Өз бәлгүлимилириңни үгәткәйсән. 13
Ләвлирим билән мән баян қилимән, Ағзиңдики
барлиқ һөкүмлириңни. 14 Түрлүк байлиқлардин
шатланғандәк, Агаһ-гувалиқлириңға әгәшкән
йолда шатландим. 15 Мән көрсәтмилириң
үстидә сеғинип ойлинимән; Излириңға қарап
ойлинимән. 16 Бәлгүлимилириңни хурсәнлик дәп
билимән; Сөз-каламиңни унтумаймән. 17 (Гимәл)
Қулуңға меһриванлиқни көрсәткәйсән, шуниң
билән мән яшаймән, Каламиңға бойсунимән. 18
Тәврат-қанунуңдин карамәт сирларни көрүшүм
үчүн, Көзлиримни ачқайсән! 19 Мән бу
дунияда мусапирмән; Әмирлириңни мәндин
йошурмиғайсән. 20 Һөкүмлириңгә һәр қачан
интизар болуп, Жүригим езилип кетәй дәп қалди.
21 Сән ләнәткә буйрулған тәкәббурларға тәнбиһ
берисән, Улар әмирлириңдин адишип кетиду.
22 Мәндин аһанәт һәм мәсқирини жираққа
кәткүзгәйсән; Чүнки агаһ-гувалиқлириңни
тутимән. 23 Әмирләр олтирип яман гепимни
қилишмақта; Сениң қулуң болса бәлгүлимилириң
үстидә сеғинип ойлайду. 24 Сениң агаһ-
гувалиқлириң мениң хурсәнлигим, Мениң
мәслиһәтчилиримдур. 25 (Даләт) Мениң җеним
тупраққа йепишқан; Сөз-каламиң бойичә мени
йеңиландурғайсән. 26 Өз йоллиримни алдиңда
очуқ баян қилдим, Сән маңа җавап бәрдиң;
Маңа бәлгүлимилириңни үгәткәйсән. 27 Мени
көрсәтмилириңниң йолини чүшинидиған
қилғайсән, Андин мән карамәтлириң үстидә
сеғинип ойлинимән. 28 Җеним қайғу билән
ерип кетиду; Сөз-каламиң бойичә мени
күчләндүргәйсән. 29 Мәндин алдамчи йолни нери
қилғайсән; Шәпқәт қилип маңа Тәврат-қанунуңни
беғишлиғайсән; 30 Мән һәқиқәт-садақәт йолини
талливалдим; һөкүмлириңни алдимда қойдум. 31
Агаһ-гувалириңни чиң тутимән; Пәрвәрдигар,
мени уятқа қалдурмиғайсән. 32 Сән мениң
қәлбимни кәң-азатә қилишиң билән, Әмирлириң
йолиға әгишип жүгүримән. 33 (Хе) И Пәрвәрдигар,
бәлгүлимилириңниң йолини маңа аян қилғайсән;
Мән уни ахирғичә тутимән. 34 Мени йорутқайсән,
мән Тәврат-қанунуңни тутимән, Шундақла пүтүн
қәлбим билән униңға әмәл қилимән. 35 Мени
әмирлириңниң йолида маңидиған қилғайсән;
Чүнки уларни хурсәнлик дәп билимән. 36 Мениң
қәлбимни шәхсий мәнпәәткә әмәс, Бәлки агаһ-
гувалиқлириңға майил қилғайсән. 37 Көзлиримни
сахтини көрүштин яндурғайсән; Мени йолуңда
җанландурғайсән; 38 Сән қулуңға болған вәдәңни
әмәлгә ашурғайсән; Шуниң билән хәқләр Сәндин
әйминиду. 39 Мән қорққан шәрмәндиликни нери
кәткүзгәйсән; Чүнки Сениң һөкүмлириң әладур. 40
Мана, мән көрсәтмилириңгә тәшна болуп кәлдим;
Өз һәққанийитиңдә мени җанландурғайсән;
41 : (Вав) Вә меһир-муһәббәтлириң йенимға
кәлсун, и Пәрвәрдигар; Вәдәң бойичә ниҗатлиғиң
йенимға кәлсун; 42 Шунда мәндә мени
мәсқирә қилғучиға бәргидәк җавап болиду;
Чүнки сөзүңгә тайинимән. 43 Вә ағзимдин
һәқиқәтниң сөзини елип ташлимиғайсән; Чүнки
һөкүмлириңгә үмүт бағлидим; 44 Шунда мән

Сениң Тәврат-қанунуңни һәр қачан тутимән,
Бәрһәқ, әбәдил-әбәткичә тутимән; 45 Шунда мән
азатиликтә маңимән; Чүнки көрсәтмилириңни
издидим. 46 Шунда мән падишалар алдида
агаһ-гувалиқлириң тоғрилиқ сөзләймән, Бу
ишларда мән йәргә қарап қалмаймән. 47 Вә
әмирлириңни хурсәнлик дәп билимән, Чүнки
уларни сөйүп кәлдим; 48 Мән сөйүп кәлгән
әмирлириңгә қоллиримни созуп интилимән, Вә
бәлгүлимилириң үстидә сеғинип ойлинимән. 49
(Заин) Сән қулуңға бәргән сөзүңни, Йәни маңа
үмүт беғишлиған каламиңни әслигәйсән. 50
У болса дәрдимгә болған тәсәллидур; Чүнки
сөз-вәдәң мени җанландурди. 51 Тәкәббурлар
әшәддий һақарәтлигини билән, Лекин Тәврат-
қанунуңдин һеч чәтнимидим. 52 Қедимдә
бекитилгән һөкүмлириңни ядимға кәлтүрдүм,
и Пәрвәрдигар, Шундақ қилип өзүмгә тәсәлли
бәрдим. 53 Тәврат-қанунуңни ташливәткән
рәзилләр вәҗидин, Отлуқ ғәзәп мәндә қайнап
ташти. 54 Мусапир болуп турған җайимда,
Көрсәтмилириң мениң нахшилирим болди. 55
Кечидә, и Пәрвәрдигар, намиңни әсләп җүрдум,
Тәврат-қанунуңни тутуп кәлдим. 56 Мән буниңға
несип болдум, Чүнки мән көрсәтмилириңкә
итаәт қилип кәлдим. 57 (Хәт) Өзүң мениң
несивәмдурсән, и Пәрвәрдигар; «Сениң сөз-
каламиңни тутай» — дедим. 58 Мән пүтүн
қәлбим билән дидариңға интилип йелиндим;
Вәдәң бойичә маңа шапаәт көрсәткәйсән. 59
Мән йоллириң үстидә ойландим, Аяқлиримни
агаһ-гувалиқлириңға қаритип буридим. 60
Мән алдиридим, һеч кечикмидим, Сениң
әмирлириңгә әмәл қилишқа. 61 Рәзилләрниң
асарәтлири мени чирмивалғини билән, Мән
Тәврат-қанунуңни һеч унтумидим. 62 Һәққаний
һөкүмлириң үчүн, Түн кечидә тәшәккүр ейтқили
қопимән. 63 Мән Сәндин қорқидиғанларниң,
Көрсәтмилириңгә әгәшкәнләрниң һәммисиниң
үлпитидурмән. 64 Җаһан, и Пәрвәрдигар,
Сениң өзгәрмәс муһәббитиң билән толди; Маңа
бәлгүлимилириңни үгәткәйсән. 65 (Тәт) Сөз-
каламиң бойичә, и Пәрвәрдигар, Өз қулуңға
меһриванлиқни көрситип кәлгәнсән. 66 Маңа
убдан пәриқ етишни вә билимни үгәткәйсән;
Чүнки мән әмирлириңгә ишәндим. 67 Мән
азапқа учраштин бурун йолдин азған, Бирақ
һазир сөзүңни тутимән. 68 Сән меһривандурсән,
меһриванлиқ қилисән, Маңа бәлгүлимилириңни
үгәткәйсән. 69 Тәкәббурлар маңа қара чаплашти;
Бирақ көрсәтмилириңгә пүтүн қәлбим билән
итаәт қилимән. 70 Уларниң қәлби туймас болуп
кәтти; Бирақ мән болсам Тәврат-қанунуңни
хурсәнлик дәп билимән. 71 Азапқа учриғиним
яхши болди, Шуниң билән бәлгүлимилириңни
үгәндим. 72 Мән үчүн ағзиңдики қанун-тәлим,
Миңлиған алтун-күмүч тәңгидин әвзәлдур.
73 (Йод) Сениң қоллириң мени ясиған, мени
мустәһкәмлиди; Мени йорутқайсән, әмирлириңни
үгинимән. 74 Сәндин әйминидиғанлар мени көрүп
шатлиниду; Чүнки мән сөз-каламиңға үмүт бағлап
кәлдим. 75 И Пәрвәрдигар, Сениң һөкүмлириңниң
һәққаний екәнлигини, Вападарлиғиңдин мени
азапқа салғиниңни билимән. 76 Аһ, қулуңға
бәргән вәдәң бойичә, Өзгәрмәс муһәббитиң
тәсәллийим болсун. 77 Мениң яшишим үчүн,
Рәһимдилликлириң йенимға кәлсун; Чүнки
Тәврат-қанунуң мениң хурсәнлигимдур. 78
Тәкәббурлар хиҗаләттә қалсун; Чүнки улар
маңа ялғанчилиқ билән тәтүрлүк қилған;
Мән болсам, көрсәтмилириң үстидә сеғинип
ойлинимән. 79 Сәндин әйминидиғанлар мән
тәрәпкә бурулуп кәлсун; Агаһ-гувалиқлириңни
билгәнләрму шундақ болсун. 80 Көңлүм
бәлгүлимилириңдә мукәммәл болсун; Шуниң
билән йәргә қарап қалмаймән. 81 (Каф)
Җеним ниҗатлиғиңға тәлмүрүп һалидин кетәй
дәватиду; Мән сөз-каламиңға үмүт бағлидим.
82 Көзүм сөз-вәдәңгә тәлмүрүп түгишәй деди,
«Сән қачанму маңа тәсәлли берәрсән» —
дәп. 83 Чүнки мән ислинип қуруп кәткән
тулумдәк болдум, Бирақ бәлгүлимилириңни
унтумаймән. 84 Қулуңниң күнлири қанчә
болиду? Маңа зиянкәшлик қилғанларни қачан
җазалайсән? 85 Тәкәббурлар маңа ориларни
колиған; Бу ишлар Тәвратиңға мухалиптур;
86 Сениң барлиқ әмирлириң ишәшликтур;
Улар йолсизлиқ билән мени қистимақта; Маңа
ярдәм қилғайсән! 87 Улар мени йәр йүзидин
йоқатқили қил қалди; Бирақ мән болсам,
көрсәтмилириңдин ваз кәчмидим. 88 Өзгәрмәс
муһәббитиң бойичә мени җанландурғайсән, Вә
ағзиңдики агаһ-гувалиқлириңни тутимән. 89
(Ламәд) Мәңгүгә, и Пәрвәрдигар, Сөз-каламиң

әршләрдә бекитилгәндур. 90 Сениң садақитиң
дәвирдин-дәвиргичидур; Сән йәр-зиминни
муқим бекиткәнсән, у мәвҗут болуп туриду.
91 Сениң һөкүм-қанунийәтлириң билән булар
бүгүнки күндиму туриду; Чүнки барлиқ
мәвҗудатлар Сениң хизмитиңдидур. 92 Сениң
Тәврат-қанунуң хурсәнлигим болмиған болса,
Азавимда йоқап кетәр едим. 93 Мән Сениң
көрсәтмилириңни һәргиз унтумаймән; Чүнки
мошулар арқилиқ маңа һаятлиқ бәрдиң; 94 Мән
Сениңкидурмән, мени қутқузғайсән; Чүнки мән
көрсәтмилириңни издәп кәлдим. 95 Рәзилләр
мени һалак қилишни күтмәктә; Бирақ мән агаһ-
гувалириңни көңлүмдә тутуп ойлаймән. 96 Мән
һәммә мукәммәлликниң чеки бар дәп билип
йәттим; Бирақ Сениң әмир-каламиң чәксиз
кәңдур! 97 (Мәм) Аһ, мениң Тәврат-қанунуңға
болған муһәббитим нәқәдәр чоңқурдур! Күн
бойи у мениң сеғинип ойлайдиғинимдур. 98
Әмирлириң һәрдайим мән билән биллә турғачқа,
Мени дүшмәнлиримдин дана қилиду; 99 Барлиқ
устазлиримдин көп йорутулғанмән, Чүнки агаһ-
гувалириң сеғинишимдур. 100 Мән қерилардин
көпрәк чүшинимән, Чүнки көрсәтмилириңгә
итаәт қилип кәлдим. 101 Сөз-каламиңға әмәл
қилишим үчүн, Аяқлиримни һәммә яман йолдин
тарттим. 102 Һөкүмлириңдин һеч чиқмидим;
Чүнки маңа үгәткән Сән өзүңдурсән. 103 Сөзлириң
тилимға шунчә шерин тетийду! Ағзимда
һәсәлдин татлиқтур! 104 Көрсәтмилириңдин
мән йорутулдум; Шуңа барлиқ сахта йолни өч
көримән. 105 (Нун) Сөз-каламиң айиғим алдидики
чирақ, Йолумға нурдур. 106 Қәсәм ичтим, әмәл
қилимәнки, Мән һәққаний һөкүмлириңни
тутимән. 107 Зор азап-оқубәтләрни чәктим,
и Пәрвәрдигар; Сөз-каламиң бойичә мени
җанландурғайсән. 108 Қобул қилғайсән, и
Пәрвәрдигар, ағзимдики халис қурбанлиқларни,
Маңа һөкүмлириңни үгәткәйсән. 109 Җенимни
алиқинимда дайим елип жүримән, Бирақ Тәврат-
қанунуңни пәқәт унтумаймән. 110 Рәзилләр мән
үчүн қилтақ қурди; Бирақ көрсәтмилириңдин
адашмидим. 111 Агаһ-гувалиқлириңни мирас
қилип мәңгүгә қобул қилдим; Чүнки улар
көңлүмниң шатлиғидур. 112 Мән көңлүмни
бәлгүлимилириңгә мәңгүгә [әмәл қилишқа],
Йәни ахирғичә әмәл қилишқа майил қилдим.
113 (Самәқ) Ала көңүлләрни өч көрүп кәлдим;
Сөйгиним болса, Тәврат-қанунуңдур. 114 Сән
мениң далда җайим, мениң қалқанимдурсән; Сөз-
каламиңға үмүт бағлидим. 115 Мән Худайимниң
әмирлиригә әмәл қилишим үчүн, Мәндин
нери болуңлар, и рәзиллик қилғучилар! 116
Яшишим үчүн, Вәдәң бойичә мени йөлигәйсән;
Үмүтүмниң алдида мени йәргә қаратмиғайсән.
117 Мени қоллап қуվәтлигәйсән, шунда мән
аман-есән жүримән; Вә бәлгүлимилириңни
һәрдайим қәдирләймән. 118 Бәлгүлимилириңдин
азғанларниң һәммисини нәзириңдин сақит
қилдиң; Чүнки уларниң алдамчилиғи қуруқтур.
119 Сән йәр йүзидики барлиқ рәзилләрни
дашқалдәк шаллап тазилайсән; Шуңа мән
агаһ-гувалиқлириңни сөйимән. 120 Әтлирим
Сениңдин болған әймиништин титрәйду;
Һөкүмлириңдин қорқуп жүримән. 121 (Айин)
Мән дурус һөкүмләрни вә адаләтни жүргүздум;
Мени әзгүчиләргә ташлап қоймиғайсән; 122
Өз қулуң үчүн яхшилиққа капаләт болғайсән;
Тәкәббурларға мени әзгүзмигәйсән. 123 Көзүм
ниҗатлиғиңға тәшна болуп, һәм һәққанийитиң
тоғрилиқ вәдәңгә тәлмүрүп түгишәй дәп
қалди; 124 Өзгәрмәс муһәббитиң билән қулуңға
муамилә қилғайсән; Бәлгүлимилириңни маңа
үгәткәйсән. 125 Мән Сениң қулуңдурмән; Агаһ-
гувалиқлириңни билип йетишим үчүн мени
йорутқайсән. 126 Пәрвәрдигар һәрикәткә келиш
вақти кәлди! Чүнки улар Тәврат-қанунуңни
бекар қиливетиду. 127 Шу сәвәптин әмирлириңни
алтундин артуқ сөйимән, Сап алтундин артуқ
сөйимән; 128 Шуңа һәммә ишларни башқуридиған
барлиқ көрсәтмилириңни тоғра дәп билимән;
Барлиқ сахта йолни өч көримән. 129 (Пе)
Агаһ-гувалиқлириң карамәттур; Шуңа җеним
уларға әгишиду. 130 Сөзлириңниң йешими
нур елип келиду; Наданларниму йорутиду.
131 Ағзимни ечип һасирап кәттим, Чүнки
әмирлириңгә тәшна болуп кәлдим. 132 Намиңни
сөйгәнләргә болған адитиң бойичә, Җамалиңни
мән тәрәпкә қаритип шәпқәт көрсәткәйсән. 133
Қәдәмлиримни сөзүң билән тоғрилиғайсән;
Үстүмгә һеч қәбиһликни һөкүм сүргүзмигәйсән.
134 Мени инсанниң зулумидин қутулдурғайсән,
Шуниң билән Сениң көрсәтмилириңгә итаәт
қилимән. 135 Җамалиңниң нурини қулуңниң

үстигә чачтурғайсән; Маңа бәлгүлимилириңни
үгәткәйсән. 136 Көзлиримдин яш ериқлири
ақиду, Чүнки инсанлар Тәврат-қанунуңға
бойсунмайду. 137 (Тсадә) Һәққанийдурсән,
и Пәрвәрдигар; Һөкүмлириң тоғридур. 138
Сән агаһ-гувалиқлириңни һәққанийлиқта
буйруған; Улар толиму ишәшликтур! 139 Отлуқ
муһәббитим өзүмни йоқитиду, Чүнки мени
хар қилғучилар сөзлириңгә писәнт қилмайду.
140 Сөзүң толуқ синап испатланғандур; Шуңа
қулуң уни сөйиду. 141 Мән териқтәктурмән,
кәмситилгәнмән, Бирақ көрсәтмилириңни
унтумаймән. 142 Сениң һәққанийитиң әбәдий
бир һәққанийәттур, Тәврат-қанунуң һәқиқәттур.
143 Пешкәллик вә азап маңа чирмишивалди;
Бирақ әмирлириң мениң хурсәнликлиримдур.
144 Сениң агаһ-гувалиқлириңниң һәққанийлиғи
әбәдийдур; Яшиғин дәп, мени йорутқайсән.
145 (Коф) Мән пүтүн қәлбим билән Саңа нида
қилдим, и Пәрвәрдигар; Маңа җавап бәргәйсән;
Мән бәлгүлимилириңни тутимән. 146 Мән
Саңа нида қилимән; Мени қутқузғайсән; агаһ-
гувалиқлириңға әгишимән. 147 Мән таң атмай
орнумдин туруп пәряд көтиримән; Сөз-каламиңға
үмүт бағлидим. 148 Вәдилириң үстидә сеғинип
ойлиниш үчүн, Түндики җесәкләр алмашмай
туруп көзүм ечилиду. 149 Өзгәрмәс муһәббитиң
бойичә авазимни аңлиғайсән; И Пәрвәрдигар,
һөкүмлириң бойичә мени җанландурғайсән. 150
Қәбиһ нийәткә әгәшкәнләр маңа йеқинлашти,
Улар Тәврат-қанунуңдин жирақтур. 151 И
Пәрвәрдигар, Сән маңа йеқин турисән; Барлиқ
әмирлириң һәқиқәттур. 152 Узундин бери агаһ-
гувалиқлириңдин үгәндимки, Уларни мәңгүгә
инавәтлик қилғансән. 153 (Рәш) Мениң хар
болғинимни көргәйсән, мени қутулдурғайсән;
Чүнки Тәврат-қанунуңни унтумидим. 154
Мениң дәвайимни сориғайсән, һәмҗәмәт
болуп мени қутқузғайсән; Вәдәң бойичә мени
җанландурғайсән. 155 Ниҗатлиқ рәзилләрдин
жирақтур; Чүнки улар бәлгүлимилириңни
издимәйду. 156 Рәһимдиллиқлириң көптур,
и Пәрвәрдигар; Һөкүмлириң бойичә мени
җанландурғайсән. 157 Маңа зиянкәшлик
қилғучилар һәм мени хар қилғучилар көптур;
Бирақ агаһ-гувалиқлириңдин һеч чәтнимидим.
158 Мән асийлиқ қилғучиларға қарап йиргәндим,
Чүнки улар сөзүңни тутмайду. 159 Сениң
көрсәтмилириңни шунчә сөйгәнлигимни
көргәйсән; Өзгәрмәс муһәббитиң бойичә мени
җанландурғайсән, и Пәрвәрдигар. 160 Сөз-
каламиңни мужәссәмлигәндә андин һәқиқәт
болур; Сениң һәр бир адил һөкүмүң әбәдийдур.
161 (Шийн) Әмирләр бекардин-бекар маңа
зиянкәшлик қилиду; Бирақ жүригим каламиң
алдидила титрәйду. 162 Бириси зор олҗа
тапқандәк, Вәдәңдин хошаллинимән. 163
Сахтилиқтин нәпрәтлинип жиркинимән;
Сөйгиним Тәврат-қанунуңдур. 164 Һәққаний
һөкүмлириң түпәйлидин, Күндә йәттә қетим Сени
мәдһийиләймән. 165 Тәвратиңни сөйгәнләрниң
зор хатирҗәмлиги бар; Һеч нәрсә уларни
путлалмас. 166 Мән ниҗатлиғиңға үмүт бағлап
күттүм, и Пәрвәрдигар, Әмирлириңгә әмәл қилип.
167 Җеним агаһ-гувалиқлириңға әгишиду, Уларни
интайин сөйимән. 168 Барлиқ йоллирим алдиңда
болғач, Көрсәтмилириң һәм агаһ-гувалиқлириңға
әгишимән. 169 (Тав) Мениң пәрядим алдиңға
йеқин кәлсун, и Пәрвәрдигар; Каламиң бойичә
мени йорутқайсән. 170 Йелинишим алдиңға
кәлсун; Вәдәң бойичә мени қутулдурғайсән.
171 Маңа бәлгүлимилириңни үгитишиң үчүн,
Ләвлиримдин мәдһийиләр урғуп чиқиду. 172
Тилим сөзүңни күйләп нахша ейтиду, Чүнки
әмирлириңниң һәммиси һәққанийдур. 173
Қолуң маңа ярдәмгә тәйяр болсун; Чүнки
мән көрсәтмилириңни талливалдим. 174
Мән ниҗатлиғиңға тәлмүрүп тәшна болуп
қалдим, и Пәрвәрдигар; Сениң Тәвратиң мениң
хурсәнлигимдур. 175 Җеним яшисун, у Сени
мәдһийиләйду, Сениң һөкүмлириң маңа ярдәм
қилсун. 176 Мән йолдин адашқан қойдәк
тәмтирәп қалдим; Қулуңни издигәйсән; Чүнки
әмирлириңни унтуп қалғиним йоқ.

120 «Жуқириға чиқиш нахшиси» Бешимға күн
чүшкәндә мән Пәрвәрдигарға нида қилдим;
У маңа җавап бәрди. 2 И Пәрвәрдигар, җенимни
ялған сөзләйдиған ләвләрдин, Алдамчи тилдин
қутулдурғайсән. 3 Саңа немә берилиду, Саңа немә
қошулуши керәк, Әй алдамчи тил? 4 — Палван
атқан өткүр оқлар, Арча чоғлири саңа тәгсун!
5 Мәшәк диярида мусапир болуп яшиғинимға,
Кедар чедирлири арисида турғинимға һалимға
вай! 6 Мән течлиққа өчләр арисида узундин буян

туруватимән; 7 Мән течлиқпәрвәрмән; Бирақ гәп
қилсам, улар урушимизла, дәйду.

121 «Жуқириға чиқиш нахшиси» Көзлиримни
тағлар тәрәпкә көтирип қараймән;
Мениң ярдимим қәйәрдин келур? 2 Мениң
ярдимим Пәрвәрдигардиндур; Асман-зиминни
Яратқучидиндур. 3 У путуңни һеч тейилдурмайду;
Сени сақлиғучи һеч үгдимәйду! 4 Мана, қара,
Исраилни сақлиғучи һәм үгдимәйду, һәм
ухлимайду! 5 Пәрвәрдигар сениң сақлиғучиңдур;
Пәрвәрдигар оң йениңдики сайивәндур. 6 Қуяш
күндүздә, ай кечидә саңа зәрәр йәткүзмәйду; 7
Пәрвәрдигар барлиқ яманлиқтин сени сақлайду;
У жениңни сақлайду; 8 Пәрвәрдигар чиқишиңни,
киришиңни, Буниңдин кейин әбәдил-әбәткичә
сақлайду.

122 «Жуқириға чиқиш нахшиси» Улар
маңа: «Пәрвәрдигарниң өйигә чиқайли»
— дегинидә, Шатландим. 2 Путлиримиз
дәрвазилириң ичидә турушқа несип болди, и
Йерусалим! 3 И Йерусалим, сән җипсилаштурулуп
рәтлик селинған бир шәһәрдурсән; 4
Қәбилиләр у йәргә чиқиду, Яһниң қәбилилири
чиқиду; Исраилға берилгән көрсәтмә бойичә,
Пәрвәрдигарниң намиға тәшәккүр ейтиш үчүн
чиқиду. 5 Чүнки у йәрдә һөкүм чиқиришқа
тәхтләр селинди, Давутниң җәмәтидикиләргә
тәхтләр селинди. 6 Йерусалимниң аман-
хатирҗәмлигини издәп дуа қилиңлар; Сени
сөйгәнләр ронақ тапиду. 7 Истиһкамлириң ичидә
аман-хатирҗәмлик болсун, Ордилириң ичидә
símавават-арамлиқ болсун! 8 Қериндашлирим һәм яр-
бурадәрлирим үчүн, Мән: «Аман-хатирҗәмлик
ичиңдә болсун» — дәймән. 9 Пәрвәрдигар
Худайимизниң өйи үчүн, Сениң ронақ тепишиңға
интилимән!

123 «Жуқириға чиқиш нахшиси» И әршләрдә
Турғучисән, Саңа бешимни көтирип
қараймән; 2 Мана, қуллириңниң көзи өз
ғоҗайининиң қоллириға қандақ қариған
болса, Дедәкләрниң көзи өз саһибәсиниң
қоллириға қандақ қариған болса, Бизниң
көзимиз Пәрвәрдигар Худайимизға шундақ
қарайду. Та бизгә шәпқәт көрсәткичә қарайду.
3 Бизгә шәпқәт көргүзгәйсән, и Пәрвәрдигар,
Бизгә шәпқәт көргүзгәйсән; Чүнки биз йәткичә
хорлуқ тартқанмиз. 4 Җенимиз ғоҗамларниң
мазақлирини, һакавурларниң хорлуқлирини
йәткичә тартқандур.

124 «Жуқириға чиқиш нахшиси» Әгәр биз
тәрәптә турғини Пәрвәрдигар болмиған
болса, — Аһ, Исраил шундақ десун — 2
Биз тәрәптә турғини Пәрвәрдигар болмиған
болса, Кишиләр бизгә һуҗумға қозғалғанда,
3 Уларниң ғәзиви бизгә туташқанда, — Шу
чағда улар бизни тирик жутуветәтти; 4
[Шу чағда] сулар бизни ғәриқ қиливетәтти;
Кәлкүн бешимиздин өтәтти; 5 Давалғуған
сулар бешимиздин өтәтти! 6 Пәрвәрдигарға
тәшәккүр-мәдһийә болғай! Уларниң чишлириға
ов болушқа бизни қоюп бәрмиди. 7 Җенимиз
тутқучиларниң басмиқидин қечип чиққан қуштәк
қачти; Басмақ сундурулуп, биз қачтуқ! 8 Еришкән
ярдимимиз Пәрвәрдигарниң намидидур, Асман-
зимин Яратқучиниң намидидур!

125 «Жуқириға чиқиш нахшиси»
Пәрвәрдигарға таянғанлар Зион
теғидәктур; Уни тәврәткили болмайду, У
мәңгүлүк туриду. 2 Йерусалим! Тағлар
униң әтрапини оруған, һәм Пәрвәрдигар
һазирдин та әбәткичә Өз хәлқиниң әтрапини
орайду. 3 Чүнки рәзилләрниң һоқуқ һасиси
һәққанийларниң несивисини башқурмайду;
Болмиса һәққанийларму қоллирини қәбиһликкә
узартиши мүмкин. 4 Пәрвәрдигар, меһриванларға
меһриванлиқ қилғайсән; Көңли дурусларғиму
шундақ болсун. 5 Бирақ әгир йолларға бурулуп
кәткәнләрни болса, Пәрвәрдигар уларни қәбиһлик
қилғучилар билән тәң шаллайду. Исраилға аман-
хатирҗәмлик болғай!

126 «Жуқириға чиқиш нахшиси» Пәрвәрдигар
Зиондин сүргүн болғанларни қайтуруп
кәлгәндә, Биз чүш көргәндәкла болдуқ; 2 Ағзимиз
күлкигә, Тилимиз шатлинишқа толди; Шу тапта
әлләр арисида улар: — «Пәрвәрдигар уларға
зор ишларни қилип бәрди» — дейишти. 3
Пәрвәрдигар дәрвәқә биз үчүн зор ишларни қилди,
Биз булардин шатлинимиз. 4 Җәнуптики қуруқ
ериқлар [шар-шар суларға] айландурулғандәк,
Биз тутқунларниму өз әркимизгә қайтурғайсән, и
Пәрвәрдигар; 5 Көз яшлирини еқитип териғанлар

шатлиқ билән орар; 6 Жиғлап жүрүп чачидиған
уруқни көтәргән киши, Бәрһәқ, шатлиқ-тәнтәнә
билән ориған бағлирини көтирип қайтип келиду.

127 «Жуқириға чиқиш нахшиси»; Сулайман
язған күй: — Пәрвәрдигар Өзи өй
салмиса, Салғучилар бекардин-бекар униңға әҗир
сиңдүриду; Пәрвәрдигар шәһәрни сақлимиса,
Күзәтчиләр бекардин-бекар ойғақ туриду. 2
Силәрниң сәһәрдә орнуңлардин қопушуңлар,
Кәч болғанда йетишиңлар, Җапа-мушәққәтни
нандәк йегиниңлар бекардин-бекардур; Чүнки
У Өз сөйгинигә уйқини бериду. 3 Мана, балилар
Пәрвәрдигардин болған мирастур, Балиятқуниң
мевиси Униң мукапатидур; 4 Яшлиқта тапқан
балилар, Батурниң қолидики оқлардәк болиду. 5
Оқдени мошулар билән толған адәм бәхитликтур;
[Шәһәр] дәрвазисида туруп дүшмәнләр билән
сөзлишиватқинида, Улар йәргә қарап қалмайду.

128 «Жуқириға чиқиш нахшиси»
Пәрвәрдигардин қорқидиғанлар, Униң
йоллирида маңидиғанларниң һәр бири
бәхитликтур! 2 Чүнки сән өз қолуңниң әҗрини
йәйсән; Бәхитлик болисән, ронақ таписән;
3 Аялиң болса өйүң ичидә мевилик үзүм
телидәк болиду; Балилириң дәстиханиңни
чөридәп, зәйтун дәрәқлиридәк тизилип олтириду;
4 Мана, Пәрвәрдигардин қорқидиған киши
шундақ бәхитни көриду. 5 Пәрвәрдигар саңа
Зион теғидин бәхит ата қилғай; Сән өмрүң
бойичә Йерусалимниң аватлиғини көргәйсән;
6 Пәрзәнтлириңниң пәрзәнтлирини көргәйсән;
Исраилға арам-течлиқ болғай!

129 «Жуқириға чиқиш нахшиси» «Яшлиғимдин
тартип улар көп қетим мени хар қилип
кәлди» — — Аһ, Исраил һазир буни десун
— 2 «Улар яшлиғимдин тартип көп қетим
мени хар қилип кәлди, Бирақ үстүмдин
ғәлибә қилған әмәс. 3 Қош һайдиғучилар
дүмбәмдә һайдиған, Чөнәклирини интайин
узун тартқан». 4 Пәрвәрдигар һәққанийдур; У
рәзилләрниң асарәтлирини сундурувәтти; 5 Улар
шәрмәндә болуп арқисиға яндурулсун, Зиондин
нәпрәтлинидиғанларниң һәммиси! 6 Улар өгүздә
үнүп чиққан чөптәк болсун; Үзүлмәй турупла
солишип кетидиған; 7 От-чөп ориғучиға униңдин
бир тутамму чиқмайду; Бағ бағлиғучиға бир
қучақму чиқмайду; 8 Өтүп кетиватқанларму:
«Пәрвәрдигарниң бәрикити үстүңларда болғай;
Пәрвәрдигарниң нами билән силәргә бәхит
тиләймиз!» — дегән саламни һеч бәрмәйду.

130 «Жуқириға чиқиш нахшиси» Чоңқур
йәрләрдин Саңа пәряд көтиримән, и
Пәрвәрдигар; 2 И Рәб, авазимни аңлиғайсән;
Қулақлириңни йелиниш садайимға салғайсән;
3 Әгәр Сән Яһ, қәбиһликләрни сүрүштүрүп
санисаң, Әнди Рәб, ким тик туралайду? 4
Бирақ Сәндә мәғпирәт-кәчүрүм бардур; Шуңа
Сәндин әйминишкә болиду. 5 Пәрвәрдигарни
күтүватимән; Җеним күтүватиду; Униң сөзигә
үмүт бағлидим. 6 Түн җесәкчилириниң
сәһәргә болған тәшнасидин артуқ, Бәрһәқ, түн
җесәкчилириниң сәһәргә болған тәшнасидин
артуқ, Җеним Рәбкә тәшна болуп күтмәктә. 7 И
Исраил, Пәрвәрдигарға үмүт бағлаңлар; Чүнки
Пәрвәрдигарда өзгәрмәс муһәббәт бардур; Униңда
зор ниҗатлиқларму бар; 8 У Исраилни барлиқ
қәбиһликлиридин бәдәл төләп қутқузиду.

131 «Жуқириға чиқиш нахшиси»; Давут язған
күй: — И Пәрвәрдигар, көңлүм тәкәббур
әмәс, Нәзиримму үстүн әмәс; Мән чоң ишлар
биләнму, Яки чамим йәтмәйдиған карамәт ишлар
биләнму мәшғул болмаймән; 2 Бәрһәқ, анисиниң
қучиғида ятқан әмчәктин айрилған балидәк, Өз
җенимни бесивелип тиничландурдум; Көңлүм
ичимдә әмчәктин айрилған балидәктур. 3 Исраил
Пәрвәрдигарға үмүт бағлисун; Һазирдин башлап,
әбәдил-әбәткичә!

132 «Жуқириға чиқиш нахшиси» И
Пәрвәрдигар, Давут үчүн у тартқан барлиқ
җәбир-җапаларни яд әткәйсән; 2 У Пәрвәрдигарға
қандақ қәсәм ичкән, Яқуптики қудрәт Егисигә
қандақ вәдә қилған: — 3 «Пәрвәрдигарға турар
җайни, Яқупниң қудрәтлик Егисигә маканни
тапмиғичә, Өйүмдики һуҗриға кирмәймән,
Кариваттики көрпәмгә чиқмаймән, Көзүмгә
уйқини, Қапақлиримға үгдәшни бәрмәймән». 6
Мана, биз униң хәвирини Әфратаһда аңлидуқ;
Уни орманлиқ етизлардин таптуқ; 7 Униң турар
җайлириға берип кирәйли, Униң тәхтипәри
алдида сәҗдә қилайли; 8 Орнуңдин турғин, и
Пәрвәрдигар, Сән қудритиңниң ипадиси әһдә
сандуғуң билән, Өз арамгаһиңға киргин! 9

Каһинлириң һәққанийлиқ билән кийиндүрүлсун,
Мөмин бәндилириң тәнтәнилик авазни яңратсун!
10 Қулуң Давут үчүн, Өзүң мәсиһ қилғиниңниң
йүзини яндурмиғайсән; 11 Пәрвәрдигар
Өз һәқиқити билән Давутқа шу қәсәмни
қилди, У униңдин һеч янмайду: — У: — «Өз
пуштиңдин чиққан мевидин бирисини тәхтиңдә
олтарғузимән; 12 Пәрзәнтлириң Мениң әһдәмни,
Һәм Мән уларға үгитидиған агаһ-гувалиримни
тутса, Уларниң пәрзәнтлири мәңгүгә тәхтиңдә
олтириду» — дегән. 13 Чүнки Пәрвәрдигар Зионни
таллиған; У Өз макани үчүн уни халиған. 14 Мана
У: — «Бу мәңгүгә болидиған арамгаһимдур; Мошу
йәрдә туримән; Чүнки Мән уни халаймән. 15 Мән
униң рисқини интайин зор бәрикәтләймән; Униң
йоқсуллирини нан билән қандуримән; 16 Униң
каһинлириға нижатлиқни кийгүзимән, Униң
мөмин бәндилири шатлиқтин тәнтәнилик авазни
яңритиду. 17 Мән бу йәрдә Давутниң мүңгүзини
бихландуримән; Өзүмниң мәсиһ қилғиним
үчүн йоруқ бир чирақ бекиткәнмән; 18 Униң
дүшмәнлиригә шәрмәндиликни кийгүзимән;
Амма униң кийгән тажи бешида ронақ тапиду» —
деди.

133 «Жуқириға чиқиш нахшиси»; Давут язған
күй: — Қара, мана, қериндашлар бирликтә
туруш немидегән яхши, немидегән шериндур! 2 У
Һаруннниң бешиға төкүлүп, сақилидин аққан аву
қимматлик майдәк, У Һаруннниң сақилидин еқип,
Кийим-кечәкниң яқисиға чүшкән қимматлик
майға охшайду; 3 У йәнә Һәрмон теғидики
шәбнәмниң Зион тағлириға чүшүшигә охшайду;
Чүнки шу йәрдә Пәрвәрдигар бәрикәтни — Йәни
мәңгүлүк һаятни буйруған!

134 «Жуқириға чиқиш нахшиси» Мана,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә
қайтуруңлар, И, кечичә Пәрвәрдигарниң өйидә
туридиған, Пәрвәрдигарниң барлиқ қуллири! 2
Муқәддәс жайда туруп қоллириңларни көтирип
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар! 3
Асман-зиминни Яратқучи Пәрвәрдигар силәрни
Зиондин бәрикәтлигәй!

135 Һәмдусана! Пәрвәрдигарниң намини
мәдһийиләңлар, Уни мәдһийиләңлар,
Пәрвәрдигарниң қуллири! 2 Уни мәдһийиләңлар,
Пәрвәрдигарниң өйидә турғанлар, Худайимизниң
һойлилирида турғанлар! 3 Яһни мәдһийиләңлар,
чүнки Пәрвәрдигар меһривандур; Униң намиға
күй ейтиңлар; Чүнки мошундақ қилиш шериндур;
4 Чүнки Яһ Яқупни Өзиниңки болушқа,
Исраилни Өз мираси болушқа талливалди. 5
Чүнки өзүм билимәнки, Пәрвәрдигар улуқдур;
Рәббимиз барлиқ илаһлардин үстүндур. 6
Пәрвәрдигар немә ишни мувапиқ көргән болса,
У асманларда, Зиминда, Деңизларда һәм униң
барлиқ тәглиридиму шуни қилғандур. 7 У
йәр чәтлиридин булут-туманларни өрлитиду;
Ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилиду;
Шамални Өз ғәзнилиридин чиқириду. 8 У
Мисирдики тунжа оғулларни һалак қилди,
Инсанларниң болсун, һайванларниң болсун
һәммини уруп һалак қилди. 9 У аламәтләрни,
мөжизиләрни араңларға әвәтти, и Мисир; Пирәвн
вә униң һәммә қуллири үстигә әвәтти. 10 У
улуқ әлләрни урувәтти, Қудрәтлик падишаларни
өлтүрүвәтти; 11 Аморийларниң падишаси
Сиһонни, Башанниң падишаси Огни, Қанаандики
барлиқ падишалиқларни урувәтти. 12 Уларниң
зиминини мирас қилип, Өз хәлқи Исраилға
мирас болушқа тәқдим қилди. 13 Сениң намиң,
Пәрвәрдигар, мәңгүгә, Шөһрәт-хатирәң дәвирдин-
дәвиргичидур. 14 Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң
дәвасини сорайду; Өз қуллириға рәһим қилиду. 15
Әлләрниң бутлири болса пәқәтла күмүч-алтундин
ибарәттур, Уларни инсанниң қоллири ясиғандур,
халас. 16 Уларниң ағзи бар, бирақ сөзлимәйду;
Көзлири бар, бирақ көрмәйду; 17 Қулақлири бар,
бирақ аңлимайду, Ағзида һеч нәпәс йоқтур. 18
Уларни ясиғанлар уларға охшап қалиду, Уларға
таянғанларму шундақтур. 19 Исраил жәмәти,
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар;
Һарун жәмәти, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә
қайтуруңлар; 20 Лавий жәмәти, Пәрвәрдигарға
тәшәккүр-мәдһийә қайтуруңлар; Пәрвәрдигардин
қорқидиғанлар, Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә
қайтуруңлар! 21 Йерусалимда маканлашқан
Пәрвәрдигарға Зиондин тәшәккүр-мәдһийә
ейтилсун! Һәмдусана!

136 Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтиңлар, У
меһривандур; Чүнки Униң муһәббити
мәңгүлүктур; 2 Илаһларниң илаһиға тәшәккүр
ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур; 3
Рәбләрниң Рәббигә тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки

Униң муһәббити мәңгүлүктур; 4 Зор караматләрни
бирдин-бир Жүргүзгучигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур; 5 Әқил-
парасәт арқилиқ асманларни Ясиғучиға тәшәккүр
ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;
6 Зиминни сулар үстидә созуп Турғузғучиға
тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити
мәңгүлүктур; 7 Улуқ нур җисимлирини Ясиғучиға
тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити
мәңгүлүктур; 8 Күндүзни башқуридиған қуяшни
Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң
муһәббити мәңгүлүктур; 9 Кечини башқурдиған
ай һәм юлтузларни Ясиғучиға тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур; 10 Уларниң
тунҗилирини уруп, Мисирға зәрб бәргүчигә
тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити
мәңгүлүктур; 11 Исраилни улар арисидин
чиқарғучиға тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң
муһәббити мәңгүлүктур; 12 Күчлүк қол һәм
узатқан биләк билән уларни Чиқарғучиға
тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити
мәңгүлүктур; 13 Қизил деңизни бөләк-бөләк
Бөлгүчигә тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң
муһәббити мәңгүлүктур; 14 Һәм Исраилни униң
оттурисидин Өткүзгүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур; 15 Қизил
деңизда Пирәвнни қошунлири билән сүпүрүп
ташлиғучиға тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң
муһәббити мәңгүлүктур; 16 Өз хәлқини чөл-
баявандин Йетәклигүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур; 17 Бүйүк
падишаларни Урувәткүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур; 18 Һәм
мәшһур падишаларни Өлтүргүчигә тәшәккүр
ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;
19 Җүмлидин Аморийларниң падишаси Сиһонни
Өлтүргүчигә тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң
муһәббити мәңгүлүктур; 20 — Һәм Башан
падишаси Огни Өлтүргүчигә тәшәккүр ейтиңлар,
Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур; 21 Уларниң
зиминини мирас үчүн Бәргүчигә тәшәккүр
ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити мәңгүлүктур;
22 Буни бәндиси Исраилға мирас қилип бәргүчигә
тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити
мәңгүлүктур; 23 Һалимиз харап әһвалда, бизләрни
Әслигүчигә тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң
муһәббити мәңгүлүктур; 24 Бизни әзгәнләрдин
қутулдурғучиға тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң
муһәббити мәңгүлүктур; 25 Барлиқ әт егилиригә
озуқ Бәргүчигә тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң
муһәббити мәңгүлүктур; 26 Әршләрдики Тәңригә
тәшәккүр ейтиңлар, Чүнки Униң муһәббити
мәңгүлүктур!

137 Бабилдики дәрия-ериқлар бойида биз
олтардуқ; Зионни әслигинимиздә, бәрһәқ
жиға көтәрдуқ; 2 Чилтаримизни арисидики
сөгәтләргә есип қойдуқ. 3 Чүнки бизни сүргүн
қилғанлар биздин нахша тәләп қилди; Бизни
зарлатқучилар биздин тамашә тәләп қилип: —
«Һәй, Зион нахшилиридин бирни бизгә ейтқина»
— дейишти. 4 Яқа жутта туруп Пәрвәрдигарниң
нахшисини қандақму ейтайли? 5 Әй Йерусалим,
мән сени унтусам, Оң қолум [маһаритини]
унтусун! 6 Сени әслимисәм, — Йерусалимни әң
чоң хурсәнлигимдин әвзәл көрмисәм — Тилим
таңлайимға чаплишип қалсун! 7 И Пәрвәрдигар,
Едом балилиридин һесап алғанда, Йерусалимниң
бешиға чүшкән күнини ядиңға кәлтүргәйсән;
Чүнки улар: «Уни йәр билән йәксан қилиңлар,
Улиғичә йәр билән йәксан қилиңлар!» дейишти.
8 И булиниш алдида турған Бабил қизи, Бизгә
қилған қилмишлириңни өзүңгә қайтурғучи
бәхитликтур! 9 Бовақлириңни елип ташқа атқучи
киши бәхитликтур!

138 Давут язған күй: — Пүтүн қәлбим
билән Саңа тәшәккүр ейтимән; Барлиқ
илаһлар алдида Сени күйләймән. 2 Пак-
муқәддәслигиңниң ибадәтханисиға қарап баш
уримән, Өзгәрмәс муһәббитиң һәм һәқиқәт-
садақитиң үчүн намиңни тәбрикләймән; Чүнки
Сән пүтүн нам-шөһритиңдинму бәкрәк, вәдәңдә
туридиғиниңни улуқ қилғансән. 3 Саңа нида
қилған күнидә, маңа җавап бәргәнсән; Җенимға
күч киргүзүп, мени риғбәтләндүргәнсән. 4
Ағзиңдики сөзләрни аңлиғанда, и Пәрвәрдигар,
Җаһандики барлиқ шаһлар Сени мәдһийиләйду;
5 Улар Пәрвәрдигарниң йоллирида жүрүп нахша
ейтиду, Чүнки улуқдур Пәрвәрдигарниң шан-
шәриви. 6 Чүнки Пәрвәрдигар алийдур; Бирақ
У һали бошларға нәзәр салиду; Тәкәббуларни
болса У жирақтин тонуп йетиду. 7 Зулмәт-
мушәққәтләр арисида маңған болсамму, Сән мени
җанландурисән; Дүшмәнлиримниң ғәзивини

тосушқа қолуңни узартисән, Оң қолуң мени
қутқузиду. 8 Пәрвәрдигар маңа тәвә ишларни
пүткүзиду; Меһир-муһәббитиң, и Пәрвәрдигар,
мәңгүлүктур; Өз қоллириң ясиғанни ташлап
кәтмигәйсән!

139 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп
оқулсун дәп, Давут язған күй: — И
Пәрвәрдигар, Сән мени тәкшүрүп чиқтиң, Һәм
мени билип йәттиң; 2 Өзүң олтарғинимни,
турғинимниму билисән; Жирақта туруқлуқ
көңлүмдикини билисән. 3 Басқан қәдәмлиримни,
ятқанлиримни өткәмәңдин өткүздуң; Барлиқ
йоллирим Саңа аяндур. 4 Бәрһәқ, тилимға бир сөз
келә-кәлмәстинла, и Пәрвәрдигар, Мана Сән буни
әйни бойичә билмәй қалмайсән. 5 Сән мени алди-
кәйнимдин орап турисән, Қолуңни мениң үстүмгә
қондурғансән. 6 Бундақ билим маңа шунчилик
тилсимат билиниду! Шундақ жүксәкки, мән уни
билип йетәлмәйдикәнмән. 7 Роһуңдин нери
болушқа нәләргиму баралайттим? Һозуруңдин
өзүмни қачуруп нәләргә баралайттим? 8
Асманларға чиқсам, мана Сән әшу йәрдә;
Тәһтисарада орун салсамму, мана Сән шу йәрдә;
(Sheol h7585) 9 Сәһәрниң қанатлирини елип учуп,
Деңизниң әң чәт йәрлиридә турсам, 10 Һәтта
әшу жайда қолуң мени йетәкләйду, Оң қолуң
мени йөләйду. 11 Мән: «Қараңғулуқ мени япса,
Әтрапимдики йоруқлуқ чоқум кечә болиду» —
десәм, 12 Қараңғулуқму Сәндин йошуруналмайду,
Кечиму Саңа күндүздәк айдиңдур, Қараңғулуқму
[Саңа] йоруқтәктур. 13 Бәрһәк, Сән мениң
ичлиримни ясиғансән; Анамниң қосиғида мени
тоқуғансән; 14 Мән Сени мәдһийиләймән,
Чүнки мән сүрлүк вә карамәт ясалғанмән;
Сениң қилғанлириң карамәт тилсиматтур; Буни
җеним убдан билиду. 15 Мән йошурун җайда
ясалғинимда, Йәр тәглиридә әпчиллик билән
тоқулуп шәкилләндүрүлгинимдә, Устиханлирим
Сәндин йошурун әмәс еди. 16 Әзалирим техи
апиридә болмиған күнләрдә, Улар ясиливатқан
күнләрдә, Көзүң техи шәкилләнмигән җисмимни
көрүп йәткән еди; Уларниң һәммиси аллибурун
дәптириңдә йезилған еди. 17 Аһ Тәңрим,
ойлириң маңа нәқәдәр қимммәтликтур! Уларниң
жиғиндиси шунчә зордур! 18 Уларни санай
десәм, улар деңиздики қумлардинму көптур;
Уйқидин көзүмни ачсам, мән йәнила Сән
билән биллидурмән! 19 Аһ, Сән рәзилләрни
өлтүрүвәтсәң едиң, и Худа! Қанхор кишиләр,
мәндин жирақ болуш! 20 Чүнки улар Сениң
тоғрилиқ һейлилик билән сөзләйду; Сениң
шәһәрлириң улар тәрипидин аздурулди. 21 Саңа
өчмән болғанларға, и Пәрвәрдигар, мәнму өчқу?
Саңа қарши чиққанларға мәнму жиркиниманғу?
22 Уларға чиш-тирниқимғичә өчтурмән; Уларни өз
дүшмәнлирим дәп һесаплаймән. 23 Мени күзитип
тәкшүргәйсән, и Тәңрим! Мениң қәлбимни билип
йәткәйсән! Мени синап, ғәмлик ойлиримни
билгәйсән; 24 Мәндә [Өзүңгә] азар бәргидәк
йолниң бар-йоқлуғини көргәйсән; Вә мени
мәңгүлүк йолуңда йетәклигәйсән!

140 Нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп
оқулсун дәп, Давут язған күй: — Рәзил
адәмдин, и Пәрвәрдигар, мени азат қилғайсән;
Зораван кишидин мени сақлиғайсән. 2 Улар
көңлидә яманлиқларни ойлимақта; Улар һәр
күни җәм болушуп уруш чиқармақчи. 3
Тилини иланниңкидәк иштик қилиду; Кобра
иланниң зәһири ләвлири астида туриду;
(Селаһ) 4 Рәзил адәмниң қоллиридин мени
аман қилиғайсән, и Пәрвәрдигар; Путлиримни
путлашни қәстләйдиған зораван кишидин
сақлиғайсән. 5 Тәкәббурлар мән үчүн қилтақ,
таниларни йошуруп тәйярлиди; Йол бойида тор
яйди, Мән үчүн қапқанларни салди; (Селаһ) 6
Мән Пәрвәрдигарға: «Сән мениң Тәңримдурсән»
— дедим; Йелинишлирим садасиға қулақ
салғайсән, и Пәрвәрдигар; 7 Пәрвәрдигар Рәб
нижатлиғимниң күчидур; Сән җәң күнидә
бешимни йепип қоғдиғансән. 8 Рәзил адәмниң
үмүтини иҗабәт қилмиғайсән, и Пәрвәрдигар;
Уларниң һейлилирини аққузмиғайсән; Болмиса
өзлирини чоң тутувалиду. (Селаһ) 9 Мени
қоршивалғанларниң болса, Ләвлиридин чиққан
шумлуқ уларниң өз бешиға чүшсун; 10 Үстигә
чоғлар яғдурулсун; Улар отқа, Қайтидин
чиқалмиғидәк һаңларға ташливетилсун; 11 Тили
чеқимчи адәмниң йәр йүзидә орни болмисун;
Балаю-апәт зораванларни түгәшкичә овлайду;
12 Мән билимәнки, Пәрвәрдигар езилгәнләрниң
дәвасини сорайду, Йоқсулниң һәққини елип
бериду; 13 Бәрһәқ, һәққанийлар намиңға тәшәккүр
ейтиду; Көңли дуруслар һозуруңда яшайду.

141 Давут язған күй: — Пәрвәрдигар, мән Саңа нида қилдим; Йенимға тездин кәлгәйсән; Саңа нида қилғинимда авазимни аңлиғайсән. **2** Дуайимни аңлиғиниңда, Саңа сунулған хушбуйдәк йеқимлиқ болсун, Қолумниң көтирилиши сунулған кәчлик қурбанлиқтәк қобул болсун. **3** Ағзим алдида күзәтчи турғузғайсән, и Пәрвәрдигар; Ләвлирим дәрвазисини сақлиғайсән; **4** Көңлүмни һеч қандақ яман ишқа, Қәбиһлик қилғучиларға шерик болуп, рәзиллик қилишқа майил қилмиғайсән. Мени уларниң нemәтлиридин һеч йегүзмигәйсән! **5** Һәққаний адәм мени урсун — Бу маңа меһриванлиқтур; Маңа тәнбиһ бәрсун — Бу болса, бешим рәт қилмайдиған, қуюлған есил майдәк болиду. Чүнки мениң дуайим йәнила шуларниң рәзилликлиригә қарши болиду. **6** Уларниң һакимлири тик ярлардин ташливетилгәндә, [Хәлиқ] мениң сөзлиримни аңлайду; Чүнки бу сөзләр шериндур. **7** Бириси отун ярғанда йәргә чечилған йериндилардәк, Мана, устиханлиримиз тәһтисара ишиги алдида чечиветилди; **(Sheol h7585)** **8** Бәрһәқ, көзлирим Саңила тикилип қарайду, Пәрвәрдигар Рәббим; Саңа тайинимән; Җенимни харап қилип ташливәтмигәйсән. **9** Уларниң маңа салған қилтиғидин, Қәбиһлик қилғучиларниң қапқанлиридин мени сақлиғайсән; **10** Рәзилләр өзиниң торлириға жиқилсун, Мән болсам — өтүп кетимән.

142 Давут ғарда йошурунуп турған вақитта язған «Масқил»: — Мән Пәрвәрдигарға авазимни аңлитип налә-пәряд көтиримән; Пәрвәрдигарға авазим билән йелинимән; **2** Униң алдида дад-зарлиримни төкимән; Униңға аваричилигимни ейтимән. **3** Роһум ичимдә түгишәй дәп қалғанда, Шу чағда басқан йолумни билгәнсән; Мән маңған йолда улар маңа қилтақ салди. **4** Оң йенимға қарап баққайсән; Әтрапимда мени тонуйдиған адәм йоқтур; Панаһгаһ йоқап кәтти; Һеч адәм җенимға көйүнмәйду. **5** Мән Саңа пәряд көтәрдим, и Пәрвәрдигар; Саңа: «Сән мениң Башпанаһимсән, Тирикләрниң зиминида болған Несивәмдурсән» — дедим. **6** Мениң пәрядимға қулақ салғайсән; Чүнки мән интайин харап әһвалға чүшүрүлдум; Мени қоғлиғучилиримдин қутулдурғайсән; Чүнки улар мәндин күчлүктур. **7** Сениң намиңни тәбриклишим үчүн, Җенимни түрмидин чиқарғайсән; Һәққанийлар әтрапимда олишиду; Чүнки Сән маңа зор меһриванлиқ көрситисән.

143 Давут язған күй: — Пәрвәрдигар, дуайимни аңлиғайсән; Йелинишлиримға қулақ салғайсән; Һәқиқәт-садақитиңдә һәм һәққанийитиңдә маңа җавап бәргәйсән. **2** Өз қулуңни сораққа тартишқа турмиғайсән; Чүнки нәзириңдә тирикләрниң һеч бири һәққаний испатланмайду. **3** Чүнки дүшмән җенимға зиянкәшлик қилмақта, У һаятимни дәпсәндә қилди; Мени худди өлгили узун болғанлардәк, Қараңғу җайларда турушқа мәҗбур қилиду. **4** Шуңа роһум ичимдә түгишәй дәп қалди; Ичимдә қәлбим сунди. **5** Мән қедимки күнләрни әсләймән; Сениң барлиқ қилғанлириң үстидә сеғинип ойлинимән; Қоллириң ишлигәнлирини хиялимдин өткүзимән. **6** Қоллиримни Саңа қарап созуп интилимән; Җеним чаңқиған зиминдәк Саңа тәшнадур. (Селаһ) **7** Маңа тездин җавап бәргәйсән, и Пәрвәрдигар; Роһум һалидин кетиду; Дидариңни мәндин йошурмиғайсән; Болмиса мән һаңға чүшидиғанлардәк болимән. **8** Меһир-муһәббитиңни тaң сәһәрдә аңлатқайсән; Чүнки таянғиним Сән; Меңишим керәк болған йолни маңа билдүргәйсән; Чүнки җеним Саңа тәлмүрүп қарайду; **9** Мени қутулдурғайсән, и Пәрвәрдигар, дүшмәнлиримдин; Башпанаһ издәп Сениң йениңға қачимән. **10** Өз ирадәңгә әмәл қилишимқа мени үгәткәйсән; Чүнки Сән мениң Худайимдурсән; Сениң меһриван Роһуң мени түптүз зиминда йетәклигәй; **11** Өз нам-шөһритиң үчүн мени җанландурғайсән, и Пәрвәрдигар; Өз һәққанийитиңдә җенимни аваричиликтин азат қилғайсән. **12** Һәм меһри-шәпқитиңдә дүшмәнлиримни үзүп ташливәткәйсән; Җенимни хар қилғанларниң һәммисини һалак қилғайсән; Чүнки мән Сениң қулуңдурмән.

144 Давут язған күй: — Қоллиримға җәң қилишни, Бармақлиримға урушни үгитидиған, Мениң Қорам Тешим Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә қайтурулсун! **2** Мениң өзгәрмәс шәпқитим вә мениң қорғиним, Мениң егиз мунарим вә ниҗаткарим, Мениң қалқиним вә таянғиним, мән Униңдин һимайә тапимән; У Өз хәлқимни қол астимда

бойсундурғучидур! 3 И Пәрвәрдигар, Сән униңдин
хәвәр алидикәнсән, адәм дегән зади немә?
Униң тоғрилиқ ойлайдикәнсән, инсан балиси
дегән немә? 4 Адәм болса бир нәпәстурла,
халас; Униң күнлири өтүп кетиватқан бир
көләңгидур, халас. 5 И Пәрвәрдигар, асманларни
егилдүрүп чүшкәйсән; Тағларға тегип улардин
ис-түтәк чиқарғайсән; 6 Чақмақларни чаққузуп
уларни тарқитивәткәйсән; Оқлириңни етип
уларни қийқас-сүрәнгә салғайсән; 7 Жуқиридин
қоллириңни узитип, Мени азат қилғайсән; Мени
улуқ сулардин, Яқа жуттикиләрниң чаңгилидин
чиқарғайсән. 8 Уларниң ағзи қуруқ гәп сөзләйду,
Оң қоли алдамчи қолдур. 9 И Худа, мән Саңа атап
йеңи нахша ейтимән; Онтарға тәңкәш болуп Саңа
күйләрни ейтимән. 10 Сән падишаларға нижатлиқ-
ғәлибә беғишлайсән; Қулуң Давутни әжәллик
қиличтин қутулдурисән. 11 Мени қутулдурғайсән,
ят жуттикиләрниң қолидин азат қилғайсән;
Уларниң ағзи қуруқ гәп сөзләйду, Оң қоли
алдамчи қолдур. 12 Шундақ қилип оғуллиримиз
яшлиғида пухта йетилгән көчәтләргә охшайду,
Қизлиримиз ордичә нәқишләнгән түврүкләрдәк
болиду; 13 Ашлиқ амбарлиримиз толдурулуп,
Түрлүк-түрлүк озуқлар билән тәминләйдиған,
Қойлиримиз отлақлиримизда миңлап, түмәнләп
қозилайдиған; 14 Калилиримиз боғаз болидиған;
Һеч ким бесип кирмәйдиған, һеч ким [җәңгә]
чиқмайдиған; Кочилиримизда һеч җедәл-ғовға
болмайдиған; 15 Әһвали шундақ болған хәлиқ
немидегән бәхитликтур! Худаси Пәрвәрдигар
болған хәлиқ бәхитликтур!

145 Мәдһийә: Давут язған күй: — Мән Сени
мәдһийиләп улуқлаймән, Худайим, и
Падишаһ; Намиңға әбәдил-әбәткичә тәшәккүр-
мәдһийә қайтуримән. 2 һәр күни Саңа тәшәккүр-
мәдһийә қайтуримән, Намиңға әбәдил-әбәткичә
тәшәккүр-мәдһийә қайтуримән! 3 Улуқдур
Пәрвәрдигар, зор мәдһийиләргә лайиқтур! Униң
улуқлуғини сүрүштүрүп болғили болмас; 4 Бир
дәвир йеңи бир дәвиргә Сениң қилғанлириңни
махтайду; Улар қудрәтлик қилғанлириңни
жакалайду; 5 Мән һәйвитиңниң шәрәплик
жулалиқини, Вә карамәт мөжизилириңни
сеғинип сөзләймән; 6 : Шуниң билән улар
қорқунучлуқ ишлириңниң қудритини баян
қилиду; Мәнму улуқ әмәллириңни жакалаймән! 7
Улар зор меһриванлиғиңни әсләп, уни мубарәкләп
тарқитиду, Һәққанийлиғиң тоғрилиқ жуқури
авазда күйләйду. 8 Пәрвәрдигар меһри-шәпқәтлик
һәм рәһимдилдур; Асан ғәзәпләнмәйду, У зор
меһир-муһәббәтликтур; 9 Пәрвәрдигар һәммигә
меһривандур; Униң рәһимдиллиқлири барчә
яратқанлириниң үстидидур; 10 Сениң барлиқ
ясиғанлириң Сени мәдһийиләйду, и Пәрвәрдигар,
Сениң мөмин бәндилириң Саңа тәшәккүр-
мәдһийә қайтуриду. 11 Улар падишалиғиңниң
шәривидин хәвәр йәткүзиду, Күч-қудритиңни
сөзләйду; 12 Шундақ қилип инсан балилириға
қудрәтлик ишлириң, Падишаһлиғиңниң
шәрәплик һәйвиси аян қилиниду. 13 Сениң
падишалиғиң әбәдий падишалиқтур, Сәлтәнитиң
әвлаттин-әвлатқичидур. 14 Пәрвәрдигар жиқилай
дегәнләрниң һәммисини йөләйду, Егилип
қалғанларниң һәммисини турғузиду. 15
Һәммәйләнниң көзлири Саңа тикилип күтиду;
Уларға өз вақтида рисқини тәқсим қилип
берисән; 16 Қолуңни ечишиң биләнла, Барлиқ җан
егилириниң арзусини қандурисән. 17 Пәрвәрдигар
барлиқ йоллирида һәққанийдур, Ясиғанлириниң
һәммисигә муһәббәтликтур. 18 Пәрвәрдигар
Өзигә нида қилғанларниң һәммисигә йеқиндур,
Өзигә һәқиқәттә нида қилғанларниң һәммисигә
йеқиндур; 19 У Өзидин әйминидиғанларниң
арзусини әмәлгә ашуриду; Уларниң пәрядини
аңлап уларни қутқузиду. 20 Пәрвәрдигар
Өзини сөйгәнләрниң һәммисидин хәвәр алиду;
Рәзилләрниң һәммисини йоқитиду. 21 Ағзим
Пәрвәрдигарниң мәдһийисини ейтиду; Барлиқ
әт егилири әбәдил-әбәт униң муқәддәс намиға
тәшәккүр-мәдһийә қайтурғай!

146 Һәмдусана! И җеним, Пәрвәрдигарни
мәдһийилә! 2 Мән һаят болсамла,
Пәрвәрдигарни мәдһийиләймән; Вуҗудум
бар болсила Худайимға күй ейтимән. 3
Есилзадиләргиму, Инсан балисиғиму таянмаңлар,
Уларда һеч мәдәт-нижатлиқ йоқтур. 4 Мана,
униң нәпәси кетиду, У өз туприғиға қайтип
кетиду; Шу күндила арзу-нийәтлири йоқап
кетиду. 5 Яқупниң Тәңриси мәдәткари болған
адәм, Пәрвәрдигар Худасини өз үмүти қилған
адәм бәхитликтур! 6 У асманларни, зиминни,
Деңизни һәм униңда бар мәвжудатларни
яратқандур; У һәқиқәттә мәңгү туриду; 7

Езилгүчиләр үчүн У һөкүм сүриду; Ач қалғанларға
нан бериду. Пәрвәрдигар мәһбусларни азат
қилиду; 8 Пәрвәрдигар корларниң көзлирини
ачиду; Пәрвәрдигар егилип қалғанларни
турғузиду; Пәрвәрдигар һәққанийларни сөйиду.
9 Пәрвәрдигар мусапирлардин хәвәр алиду;
Житим-йесирләрни, тул хотунни йөләйду; Бирақ
рәзилләрниң йолини әгир-бүгри қилиду. 10
Пәрвәрдигар мәңгүгә һөкүм сүриду; И Зион, сениң
Худайиң дәвирдин-дәвиргичә һөкүм сүриду!
Һәмдусана!

147 Һәмдусана! Яһни мәдһийиләңлар!
Бәрһәқ, бундақ қилиш шериндур;
Худайимизни күйләңлар! Мәдһийә оқуш инсанға
яришиду. 2 Пәрвәрдигар Йерусалимни бена
қилмақта; Исраилниң сүргүн қилинғанлирини
У жиғип келиду; 3 У көңли сунуқларни
давалайду; Уларниң ярилирини таңиду. 4
У юлтузларниң санини санайду; Уларниң
һәммисигә бир-бирләп исим қойиду. 5
Улуқдур Рәббимиз, зор қудрәтликтур; Униң
чүшиниши чәксиздур. 6 Пәрвәрдигар мулайим
мөминләрни йөләп көтириду; Рәзилләрни
йәргичә төвән қилиду. 7 Пәрвәрдигарға
тәшәккүрләр билән нахша ейтиңлар; Күйләрни
чилтарға тәңшәп ейтиңлар! 8 У асманни
булутлар билән қаплитиду, Зиминға ямғурни
бекитиду, Тағларда от-чөпләрни өстүриду; 9
Малларға озуқ, Тағ қарғисиниң жүжилири
зарлиғанда, уларға озуқ бериду; 10 Ат күчидин
У зоқ алмайду; Адәмниң чәбдәс путлирини
хурсәнлик дәп билмәйду; 11 Пәрвәрдигар бәлки
Өзидин әйминидиғанларни, Өзиниң өзгәрмәс
муһәббитигә үмүт бағлиғанларни хурсәнлик
дәп билиду. 12 Пәрвәрдигарни махтаңлар, и
Йерусалим; Худайиңни мәдһийилә, и Зион. 13
Чүнки У дәрвазилириңниң тақақлирини мәһкәм
қилиду; Сениңдә туруватқан пәрзәнтлириңгә
бәхит-бәрикәт бәрди. 14 У чәт-чегаралириңда
арам-течлиқ жүргүзиду, Сени буғдайниң
есили билән қанаәтләндүриду. 15 У Өз әмир-
бешарәтлирини йәр йүзигә әвәтиду; Униң
сөз-каламы интайин тез жүгүриду. 16 У ақ
қарни жуңдәк бериду, Қиравни күлләрдәк
тарқитиду. 17 Униң музини нан увақлиридәк
қилип парчиливетиду; Униң соғуғи алдида ким
туралисун? 18 У сөзини әвәтип, уларни еритиду;
Униң шамилини чиқирип, суларни аққузиду. 19 У
Өз сөз-каламини Яқупқа, Бәлгүлимилирини һәм
һөкүмлирини Исраилға аян қилиду; 20 У башқа
һеч бир әлгә мундақ муамилә қилмиғандур; Униң
һөкүмлирини болса, улар билип бақған әмәс.
Һәмдусана!

148 Һәмдусана! Пәрвәрдигарни асманлардин
мәдһийиләңлар; Жуқири җайларда Уни
мәдһийиләңлар; 2 Уни мәдһийиләңлар, барлиқ
пәриштилири; Уни мәдһийиләңлар, барлиқ
қошунлири! 3 Уни мәдһийиләңлар, и қуяш
һәм ай, Уни мәдһийиләңлар, һәммә парлақ
юлтузлар; 4 Уни мәдһийиләңлар, асманларниң
асманлири, Асмандин жуқури җайлашқан сулар!
5 Булар Пәрвәрдигарниң намини мәдһийилисун;
Чүнки У буйруған һаман, улар яратилғандур;
6 У уларни әбәдил-әбәткичә турғузди; Улар
үчүн вақти өтмәйдиған бәлгүлимини буйруған.
7 Пәрвәрдигарни зиминдин мәдһийиләңлар,
Деңиздики барлиқ әждиһалар, деңизниң барлиқ
тәглири; 8 От, мөлдүз, қар, туман, Униң сөзигә
әмәл қилидиған жудунлуқ шамал; 9 Тағлар һәм
барлиқ дөңләр, Мевилик дәрәқләр, барлиқ кедир
дәрәқлири, 10 Явайи һайванлар, барлиқ мал-
варанлар, Өмилигүчиләр һәм учар-қанатлар; 11
Җаһан падишалири вә барлиқ қовмлар, Әмирләр
һәм йәр йүзидики барлиқ һаким-сотчилар; 12 Һәм
жигитләр һәм қизлар, Бовайлар вә яшлар, — 13
Һәммиси Пәрвәрдигарниң намини мәдһийилисун;
Чүнки пәқәтла Униң нами алийдур; Униң һәйвити
йәр һәм асмандин үстүн туриду. 14 Һәм У Өз
хәлқиниң мүңгүзини, Йәни барлиқ муқәддәс
бәндилириниң мәдһийисини егиз көтәргүзгән;
Улар Исраил балилири, Өзигә йеқин бир хәлиқтур!
Һәмдусана!

149 Һәмдусана! Пәрвәрдигарға атап йеңи бир
нахшини оқуңлар; Мөмин бәндиләрниң
җамаитидә Униң мәдһийисини ейтиңлар! 2
Исраил өз Яратқучисидин шатлансун; Зион
оғуллири өз Падишасидин хуш болғай! 3 Улар
Униң намини уссул билән мәдһийилисун; Униңға
күйләрни дап һәм чилтарға тәңшәп ейтсун! 4
Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқидин сөйүнәр; У
мулайим мөминләрни ниҗатлиқ билән безәйду;
5 Униң мөмин бәндилири шан-шәрәптә роһлинип
шат болғай, Орунлирида йетип шат авазини

яңратқай! 6 Ағзида Тәңригә жүксәк мәдһийилири
болсун, Қоллирида қош бислиқ қилич тутулсун;
7 Шуниң билән улар әлләр үстидин қисас,
Хәлиқләргә җаза беҗа жүргүзиду; 8 Әлләрниң
падишалирини зәнҗирләр билән, Ақсүйәклирини
төмүр кишәнлири билән бағлайду; 9 Уларниң
үстигә пүтүлгән һөкүмни беҗа кәлтүриду — Униң
барлиқ мөмин бәндилири мошу шәрәпкә несип
болиду! Һәмдусана!

150 Һәмдусана! Тәңрини Униң муқәддәс
җайида мәдһийиләңлар; Қудрити парлап
туридиған әршләрдә Уни мәдһийиләңлар; 2 Уни
қудрәтлик ишлири үчүн мәдһийиләңлар; Ғайәт
улуқлуғи үчүн Уни мәдһийиләңлар; 3 Уни бурға
садаси билән мәдһийиләңлар; Уни раваб һәм
чилтар билән мәдһийиләңлар; 4 Уни дап һәм
уссул билән мәдһийиләңлар; Уни тарлиқ сазлар
һәм нәй билән мәдһийиләңлар; 5 Уни җараңлиқ
чаңлар һәм яңрақ чаңлар билән мәдһийиләңлар;
6 Барлиқ нәпәс егилири Яһни мәдһийилисун!
Һәмдусана!

Пәнд-несиһәтләр

1 Исраил падишаси Давутниң оғли Сулайманниң
пәнд-несиһәтлири: — 2 Бу пәнд-несиһәтләр
саңа әқил-парасәт, әдәп-әхлақни үгитип, сени
ибрәтлик сөзләрни чүшинидиған қилиду; 3
саңа даналиқ, һәққанийлиқ, пәм-парасәт вә
дуруслуқниң йолйоруқ-тәрбийисини қобул
қилдуриду. 4 Бу [пәнд-несиһәтләр] наданларни
зерәк қилип, яшларни билимлик вә сәзгүр қилиду;
5 буларға қулақ селиши билән даналар билимини
ашуриду, йорутулған кишиләр техиму дана
мәслиһәткә еришиду, 6 шундақла пәнд-несиһәтләр
һәм тәмсилләрниң мәнасини, данишмәнләрниң
һекмәтлири һәм тилсим сөзлирини чүшинидиған
қилиниду. 7 Пәрвәрдигардин қорқуш билимниң
башлинишидур; Ахмақлар даналиқни вә
тәрбийини көзгә илмайду. 8 И оғлум, атаңниң
тәрбийисигә қулақ сал, анаңниң сөз-несиһәтидин
айрилма; 9 чүнки улар сениң бешиңға тақалған гүл
чәмбирәк, бойнуңға есилған марҗан болиду. 10 И
оғлум, яманлар сени аздурса, уларға әгәшмигин.
11 Әгәр улар: — Җүр, қапқан қуруп адәм өлтүрәйли;
Йошурунивелип, бирәр бегуна кәлгәндә урайли! 12
Тәһтисарадәк уларни жутуветәйли, Сақ болсиму,
һаңға чүшкәнләрдәк уларни жиқитайли; (Sheol
h7585) 13 Улардин хилму-хил қиммәтлик мал-
дунияға егә болуп, Өйлиримизни олҗа билән
толдуримиз. 14 Биз билән шерик бол, һәмянимиз
бир болсун, десә, — 15 И оғлум, уларға йолдаш
болма, Өзүңни уларниң изидин нери қил! 16
Чүнки уларниң путлири рәзилликкә жүгүриду,
Қолини қан қилиш үчүн алдирайду. 17 Һәр
қандақ учарқанат туюп қалғанда қапқан қоюш
бекар аваричиликтур; 18 Лекин булар дәл өз
җенини төкүш үчүн сақлайду; Өз җанлириға
замин болушни күтиду. 19 Нәпси йоғинап кәткән
һәр бир адәмниң йоллириниң ақивити мана
шундақ; [Һарам мал-дуния] өз егилириниң
җенини алиду. 20 [Бүйүк] даналиқ кочида
очуқ-ашкарә хитап қилмақта, Чоң мәйданларда
садасини аңлатмақта. 21 Коча доқмушлирида
адәмләрни чақирмақта, Шәһәр дәрвазилирида
сөзлирини җакалимақта: — 22 И саддилар,
қачанғичә мошундақ наданлиққа берилисиләр?
Мәсқирә қилғучилар қачанғичә мәсқириликтин
һозур алсун? Ахмақлар қачанғичә билимдин
нәпрәтләнсун?! 23 Тәнбиһлиримгә қулақ селип
маңған йолуңлардин янған болсаңлар еди!
Роһумни силәргә төкүп берәттим, Сөзлиримни
силәргә билдүргән болаттим. 24 Лекин чақирсам,
аңлимидиңлар; Қолумни узартсам, һеч қайсиңлар
қаримидиңлар. 25 Несиһәтлиримниң һәммисигә
пәрва қилмидиңлар, Тәнбиһимни аңлашни
қилчә халимидиңлар. 26 Шуңа, бешиңларға
балаю-қаза кәлгәндә күлимән, Вәһимә силәргә
йетиши билән мәсқирә қилимән. 27 Һалакәт
елип кәлгән вәһимә үстүңләргә чүшкәндә,
Вәйранчилиқ силәргә қуюнтаздәк кәлгәндә, Силәр
еғир қайғуға вә азапқа муптила болғиниңларда
— 28 У чағда мошу кишиләр мәндин өтүнүп
чақириду, Мән пәрва қилмаймән, Мени тәлмүрүп
издисиму, тапалмайду. 29 Улар билимгә
нәпрәтләнгинидин, Пәрвәрдигардин әйминишни
таллимиғинидин, 30 Мениң нәсиһитимни қилчә
қобул қилғуси йоқлуғидин, Тәнбиһимгиму
пәрва қилмиғиниңлардин, 31 Улар өз бешини
йәйду, Өз қәстлиридин толуқ азап тартиду; 32
Чүнки саддиларниң йолдин чиқиши өз җениға
замин болиду; Ахмақлар раһәтлик турмушидин
өзлирини һалак қилиду. 33 Лекин маңа қулақ
салғанлар аман-есән яшайду, Балаю-қазалардин,
ғәм-әндишләрдин халий болуп, хатирҗәм туриду.

2 И оғлум, әгәр сөзлиримни қобул қилсаң,
Несиһәтлиримни қәлбиңгә пүксәң, 2 Әгәрдә
даналиққа қулақ салсаң, Йоруқлуққа еришишкә
көңүл бәрсәң, 3 Әгәр әқил-парасәткә тәшна болуп
илтиҗа қилсаң, Йоруқлуққа еришиш үчүн жуқури
авазда йелинсаң, 4 Әгәр күмүчкә интилгәндәк
интилсәң, Йошурун гөһәрни издигәндәк издисәң,
5 Ундақта Пәрвәрдигардин [һәқиқий] қорқушни
билидиған болисән, Вә саңа Худани тонуш несип
болиду. 6 Чүнки Пәрвәрдигар даналиқ бәргүчидур;
Униң ағзидин билим билән йоруқлуқ чиқиду. 7 У
дурус яшаватқанлар үчүн мол һекмәт тәйярлап
қойғандур, У виҗданлиқ адәмләр үчүн қалқандур.
8 У адиллиқ қилғучиларниң йоллирини асрайду,
Ихласмән бәндилириниң йолини қоғдайду. 9
У чағда һәққанийлиқ, адиллиқ вә дуруслуқни,
Шундақла һәр қандақ гөзәл йолни чүшинидиған
болисән. 10 Даналиқ қәлбиңгә кириши биләнла,
Билим көңлүңгә йеқиши биләнла, 11 Пәм-парасәт
сени қоғдайду, Йоруқлуқ сени сақлайду. 12
Улар сени яман йолдин, Тили зәһәр адәмләрдин

қутқузиду; 13 Йәни тоғра йолдин чәтнигәнләрдин,
Қараңғу йолларда маңидиғанлардин, 14 Рәзиллик
қилишни һозур көридиғанлардин, Яманлиқниң
зиянлирини хошаллиқ дәп билидиғанлардин,
15 Йәни әгир йолларда маңидиғанлардин,
Қиңғир йолда маңидиғанлардин қутқузиду. 16
[Даналиқ] сени бузуқ аялдин, Йәни ширин
сөзләр билән аздурмақчи болған намәһрәм
аяллардин қутқузиду. 17 [Бундақ аяллар] яш
вақтида тәккән җорисини ташлап, Худа алдидики
никаһ қәсимини унтуған вапасизлардиндур. 18
Униң өйигә баридиған йол өлүмгә апиридиған
йолдур, Униң маңидиған йоллири адәмни
әрваһлар маканиға башлайду. 19 Униң қешиға
барғанларниң бириму қайтип кәлгини йоқ,
Улардин бириму һаятлиқ йоллириға еришкини
йоқ. 20 [Шуларни чүшәнсәң] яхшиларниң йолида
маңисән, һәққанийларниң йоллирини тутисән.
21 Чүнки дурус адәм зиминда яшап қалалайду,
Мукәммәл киши бу йәрдә маканлишалайду. 22
Лекин рәзилләр зиминдин үзүп ташлиниду,
Вапасизлар униңдин жулуветилиду.

3 И оғлум, тәлимимни унтума, Дегәнлиримни
һемишә көңлүңдә чиң тут. 2 Чүнки у саңа
бәрикәтлик күнләр, узун өмүр вә хатирҗәмлик
қошуп бериду. 3 Меһриван вә һәқ-сәмимий
болуштин ваз кәчмә, Буларни бойнуңға есивал,
Қәлбиңгә пүтивал. 4 Шундақ қилғанда Худа вә
бәндиләрниң нәзиридә илтипатқа лайиқ болисән,
данишмән һесаплинисән. 5 Өз әқлиңгә таянмай,
Пәрвәрдигарға чин қәлбиң билән таянғин; 6
Қандақла иш қилсаң, Пәрвәрдигарни тонушқа
интил; У саңа тоғра йолларни көрситиду. 7 Өзүңни
әқиллиқ санима; Пәрвәрдигардин әйминип,
яманлиқтин жирақ бол. 8 Шундақ қилғиниңда,
бу ишлар дәрдиңгә дәрман, Устиханлириңға
илик болиду. 9 Пәрвәрдигарниң һөрмитини
қилип мал-дунияйиңдин һәдийәләрни сунғин,
Етизиңдин тунҗа чиққан мәһсулатлириңдин
Униңға атиғин; 10 Шундақ қилғиниңда,
амбарлириң ашлиққа толуп тошиду, Шарап
көлчәклириңдә йеңи шарап ешип-тешип туриду. 11
И оғлум, Пәрвәрдигарниң тәрбийисигә бепәрвалиқ
қилма, Униң тәнбиһидин бәзмә. 12 Чүнки, ата
әзиз көргән оғлиға тәнбиһ-тәрбийә бәргәндәк,
Пәрвәрдигар кимни сөйгән болса униңға тәнбиһ-
тәрбийә бериду. 13 Даналиққа муйәссәр болған
киши, Йоруқлуққа егә болған киши немидегән
бәхитлик-һә! 14 Чүнки даналиқниң пайдиси
күмүчниң пайдисидин көптур, Қиммити сап
алтунниңкидинму зиядидур. 15 У ләәл-яқутлардин
қиммәтликтур, Интизар болған һәр қандақ
нәрсәңдин һеч бириму униңға тәң кәлмәстур. 16
Даналиқниң оң қолида узун өмүр, Сол қолида
байлиқ вә шөһрәт бардур. 17 Униң йоллири саңа
хуш пурақ туюлур, Униң барлиқ тәриқилири
сени арам тапқузур. 18 У өзини тапқан адәмгә
«һаятлиқ дәриғи»дур, Уни чиң тутқан киши
немидегән бәхитлик! 19 Пәрвәрдигар даналиқ
билән йәр-зиминни бәрпа қилди, һекмәт билән
асманни орнатти. 20 Униң билими билән
йәрниң чоңқур қатламлири йерилди, Һәмдә
булутлардин шәбнәм чүшти. 21 И оғлум! [Даналиқ
билән билимни] көзүңдин чиқарма, Пишқан
һекмәт вә пәм-парасәтни чиң тут. 22 Шуниң
билән улар җениңға җан қошиду, Бойнуңға
есилған есил марҗандәк саңа гөзәллик қошиду.
23 Шу чағда йолуңда аман-есән маңалайсән,
Йолда путлашмайсән. 24 Ятқанда һеч немидин
қорқмайсән, Йетишиң биләнла татлиқ ухлайсән. 25
Бешиңға дәһшәтлик вәһимә чүшкәндә қорқмиғин,
Рәзилләрниң вәйранчилиғидин ғәм қилмиғин! 26
Чүнки Пәрвәрдигар сениң таянчиңдур, У путуңни
қапқанлардин нери қилиду. 27 Пәқәт қолуңдин
кәлсила, һаҗәтмәнләрдин яхшилиқни айимиғин.
28 Қолум-хошнилириң сениңдин өтнә сорап
кирсә, «Қайтип кетип, әтә кәлгин, әтә берәй»
— демигин. 29 Хошнаңға зиянкәшлик нийитидә
болма, Чүнки у саңа ишинип йениңда хатирҗәм
яшайду. 30 Бириси саңа зиян йәткүзмигән
болса, Униң билән сәвәпсиз маҗиралашма.
31 Зулумхор кишигә һәсәт қилма, Униң йол-
тәдбирлиридин һеч немини таллима. 32 Чүнки
қиңғир йолларни маңидиғанлар Пәрвәрдигарниң
нәзиридә жиркиничликтур, Лекин Униң сирдаш
достлуғи дурус яшаватқан адәмгә тәәллуқтур. 33
Пәрвәрдигарниң ләнити рәзиллик қилғучиниң
өйидидур, Лекин У һәққаний адәмниң өйигә
бәхит ата қилур. 34 Бәрһәқ, мәсқирә қилғучиларни
У мәсқирә қилиду, Лекин кичик пеил кишиләргә
шәпқәт көрситиду. 35 Даналар шөһрәткә варислиқ
қилиду, Лекин һамақәтләр рәсва қилиниду.

4 И оғуллар, атаңларниң несиһәтлирини
аңлаңлар, Көңүл қойсаңлар, Йоруқлуққа

еришисиләр. 2 Чүнки силәргә үгитидиғанлирим яхши билимдур, Көрсәтмилиримдин ваз кәчмәңлар. 3 Чүнки мәнму атамниң юмран балиси едим, Анамниң арзулуқ ялғуз оғли едим, 4 Атам маңа үгитип мундақ деди: — Сөзлиримни есиңдә тут; Көрсәтмилиримгә риайә қил, Шуниң билән яшнайсән. 5 Даналиқни алғин, әқил тап, Ейтқан сөзлиримни унтума, улардин чиқма. 6 [Даналиқтин] ваз кәчмә, у сени сақлайду; Уни сөйгин, у сени қоғдайду. 7 Даналиқ һәммә ишниң бешидур; Шуңа даналиқни алғин; Барлиғиңни сәрп қилип болсаңму, әқил тапқин. 8 [Даналиқни] әзизлигин, у сени көтириду, Уни чиң қучағлиғанда, сени һөрмәткә сазавәр қилиду. 9 Бешиңға тақалған гүл чәмбирәктәк [саңа гөзәллик елип келиду], Саңа шөһрәтлик таҗ инъам қилиду. 10 И оғлум, қулақ салғин, сөзлиримни қобул қилғин, Шунда өмрүңниң жиллири көп болиду. 11 Мән саңа даналиқ йолини үгитәй, Сени дуруслуқ йоллириға башлай. 12 Маңғиниңда қәдәмлириң чәкләнмәйду, Жүгүрсәң жиқилип чүшмәйсән. 13 Алған тәрбийәңни чиң тут, Қолуңдин кәткүзмигин; Убдан сақлиғин уни, Чүнки у сениң һаятиңдур. 14 Яман адәмләр маңған йолға кирмә, Рәзилләрниң изини басма. 15 Уларниң [йолидин] өзүңни қачур, [Йолиға] йеқин йолима; Униңдин яндап өтүп кәт, Нери кәткин. 16 Чүнки [яманлар] бирәр рәзиллик қилмиғичә ухлалмас, Бирәрсини жиқитмиғичә уйқиси кәлмәс. 17 Яманлиқ уларниң озуғидур, Зораванлиқ уларниң шарабидур. 18 Лекин һәққанийларниң йоли гоя таң нуридур, Күн чүш болғичә барғансери йоруйду. 19 Яманларниң йоли зулмәт кечидәк қап қараңғу, Улар жиқилип, немигә путлишип кәткинини билмәйду. 20 И оғлум, сөзлиримни көңүл қоюб аңла, Гәплиримгә қулақ сал. 21 Уларни көзүңдә тутқин, Жүригиңниң қетида қәдирләп сақлиғин. 22 Чүнки сөзлирим тапқанлар үчүн һаяттур, Уларниң пүтүн тенигә саламәтликтур. 23 Қәлбиңни «һәммидин әзиз» дәп сап тут, Чүнки барлиқ һаят ишлири қәлбтин башлиниду. 24 Ағзиңни әгир гәптин жирақ тарт, Ләвлириң езитқулуқтин нери болсун. 25 Көзүңни алдиңға түз тиккин, Нәзириңни алдиңға тоғра ташла; 26 Маңидиған йолуңни убдан ойланғин, Шундақ қилсаң ишлириң пухта болиду. 27 Оңға, солға қаймиғин; Қәдәмлириңни яманлиқ йолидин нери тарт.

5 И оғлум, даналиғимға көңүл қойғин, Идраклик сөзлиримгә қулақ салғин. 2 Шундақ қилғиниңда ишқа сәзгүрлүк билән қарайдиған болисән, Ләвлириң пәм-парасәттин айрилмайду. 3 Чүнки бузуқ хотунниң ағзидин һәсәл тамиду, Ләвлири зәйтун йеғидин силиқтур; 4 Лекин униң ақивити кәкридәк аччиқ, Икки бислиқ қиличтәк өткүр. 5 Униң қәдәмлири өлүм гирдавиға елип бариду, Тутқан йоли гөргә башлайду. (Sheol h7585) 6 Һаятлиқ йолини қилчә билгүм йоқ дәп, Басқан қәдәмлири турақсиз болиду, Нәгә баридиғанлиғини һеч билмәйду. 7 Шуңа, и оғуллирим, сөзлиримни көңүл қоюп аңлаңлар, Мениң дегәнлиримдин чиқмаңлар. 8 Ундақ хотундин жирақ қач! Ишиги алдиғиму йеқин йолима! 9 Болмиса, иззәт-абруюңни башқиларға тутқузуп қойисән, [Яшлиқ] жиллириңни рәһимсизләрниң қолиға тапшурисән! 10 Ят адәмләр байлиқлириң билән өзини толдуриду, Җапалиқ әҗирлириңниң мевиси яқа жутлуқниң өйигә өтүп кетиду; 11 Әҗилиңдә налә-пәряд көтәргиниңдә, Әзайи-бәдиниң йәм болғанда, 12 Шу чағда сән: — «Аһ, несиһәтләрдин неманчә нәпрәтләнгәндимән! Көңлүмдә тәнбиһләрни неманчә кәмситкәндимән! 13 Немишкә устазлиримниң сөзини аңлимиғандимән? Маңа тәрбийә бәргәнләргә қулақ салмиғандимән? 14 Җәмийәттиму, җамаәт алдидиму һәр хил номусқа қалғандәк болдум!» — дәп қалисән. 15 Өзүңниң көлчигиңдики суни ичкин, Өз булиқиңдин еқиватқан судин һозурлан. 16 Булақлириң урғуп һәр йәргә тарқилип кәтсә [боламду]? Ериқлириңдики сулар кочиларда еқип жүрсә боламду? 17 Булар саңила хас болсун, Ят кишиләргә тәгмисун! 18 Булиқиң бәхит-бәрикәтлик болғай! Яшлиғиңда алған хотунуң билән һозурлан. 19 У чиши кейиктәк чирайлиқ! Җәрәндәк сөйүмлүк! Униң бағридин һемишә қанаәттә болғайсән, Униң қайнақ муһәббитидин дайим хошаллиққа патқайсән. 20 И оғлум, немишкә ят аялға шәйда болисән? Немишкә ят хотунниң қойниға өзүңни атисән? 21 Чүнки инсанниң һәммә қилғанлири Пәрвәрдигарниң көз алдида ашкаридур, У униң һәммә маңған йоллирини таразиға селип туриду. 22 Яман

адәмниң өз қәбиһликлири өзини қапқанқа чүшүриду, У өз гунайи билән сиртмаққа елиниду. 23 У йолйоруқтин мәһрум болғанлиғидин җенидин айрилиду, Чекидин ашқан һамақәтлиги түпәйлидин йолдин езип кетиду.

6 И оғлум, әгәр достуңға борун болған болсаң, Ят кишиниң қәрзини төләшкә қол беришип вәдә бәргән болсаң, 2 Әгәр өз сөзүңдин илинған болсаң, Өз вәдәң билән бағлинип қалсаң, 3 У йеқиниңниң қолиға чүшкәнлигиң үчүн, Амал қилип өзүңни униңдин қутқуз — Дәрһал йеқиниңниң йениға берип, өзүңни кәмтәр тутуп [шу иштин] халий қилишини өтүнүп сора. 4 Җәрән шикарчиниң қолидин қутулушқа тиришқандәк, Қуш овчиниң қолидин чиқишқа тиришқандәк, Қутулмиғичә ухлап ятма, һәтта үгдәп арамму алма. 6 И һорун, чөмүлиниң йениға берип [униңдин үгән], Униң тирикчилик йоллириға қарап дана бол. 7 Уларниң башлиғи, әмәлдари, һөкүмдари йоқ болсиму, 8 Лекин улар язда жилниң еһтияҗи үчүн аш топливалиду, Һосул пәслидә озуқ тәйярливалиду. 9 И һорун, қачанғичә ухлап ятисән? Қачан орнуңдин турисән? 10 Сән: — Бирдәм көз жумувалай, бирдәм ухливалай, Бирдәм қолумни қоштуруп йетивалай, — дәйсән. 11 Лекин ухлап ятқанда, мискинлик қарақчидәк келип сени басиду, Йоқсуллуқ худди қураллиқ булаңчидәк һуҗумға өтиду. 12 Әрзимәс, пәйли бузуқ адәм һәммила йәрдә ялған ейтип, пәсликни сөзләйду. 13 У көз қисип, Путлири билән ишарә қилип, Бармақлири билән көрситиду; 14 Көңлидә алдамчилиқла ятиду, У дайим рәзилликниң койида болиду, Һәммила йәрдә җедәл-маҗира терийду. 15 Шуңа униңға бекитилгән балаю-қаза уни туюқсиз басиду, У бирақла давалиғусиз янҗилиду. 16 Пәрвәрдигар нәпрәтлинидиған алтә нәрсә бар, Бәрһәқ, йәттә нәрсә Униңға жиркиничликтур. 17 Улар болса, Тәкәббурлуқ билән қарайдиған көз, Ялған сөзләйдиған тил, Бигуналарниң қенини төкүзидиған қол, 18 Сүйқәст ойлайдиған көңүл, Яманлиқ қилишқа тез жүгүрәйдиған путлар, 19 Ялған сөзләйдиған сахта гувачи, Бурадәр-қериндашлири арисиға бөлгүнчилик салғучи кишидур. 20 И оғлум, атаңниң әмригә әмәл қил; Анаңниң көрсәтмисидин чиқма. 21 Уларниң сөзини қәлбиңгә теңип, Уларни бойнуңға марҗандәк қилип есивал. 22 Йолға чиққиниңда улар сени йетәкләйду, Ухлиғиниңда улар сени сақлайду, Уйқидин ойғанғиниңда улар сени хәвәрләндүриду. 23 Чүнки [Худаниң] пәрмани йоруқ чирақ, Униң муқәддәс қануни нурдур; Тәрбийәниң тәнбиһлири болса һаятлиқ йолидур. 24 Улар сени бузуқ хотундин сақлиғучи, Ят хотунниң шерин сөзлиридин жирақ қилғучидур. 25 Униң гүзәллигигә көңлүңни бағлимиғин, Униң қаш-көз ойнитиши сени әсиргә алмисун. 26 Чүнки бузуқ аяллар түпәйлидин адәмләр бир парчә нанғиму зар болиду, Ят адәмниң [зинахор] аяли болса кишиниң қиммәтлик җенини өзигә ов қиливалиду. 27 Отни қойнуңға салсаң, Өз кийимиңни көйдүрмәмсән? 28 Чоғниң үстидә дәссәп маңсаң путуңни көйдүрмәмсән? 29 Башқиларниң аяли билән бир орунда ятидиған киши шундақ болиду; Ким униңға тегип кәтсә ақивитидин қутулалмайду. 30 Ач қалғанда қосиғини тойғузуш үчүн оғрилиқ қилған кишини башқилар кәмситмәйду; 31 Шундақ туруқлуқ у тутулуп қалса, Егисигә йәттини төләшкә тоғра келиду; У өз өйидики һәммә нәрсисини тапшуриду. 32 Һалбуки, башқиларниң хотуни билән зина қилғучи униңдинму [бәттәр болуп], толиму ғәпләтликтур; Ундақ қилғучи өз-өзини һалак қилиду. 33 У зәхмәт йәйду, шәрмәндә болиду, Униң рәсваси һеч өчүрүлмәйду. 34 Чүнки күнләш оти әрни дәрғәзәпкә кәлтүриду, Интиқам алған күнидә у һеч рәһим қилмайду. 35 Төләм пули берәй десәңму у қобул қилмайду, һәр қанчә соға-салам бәрсәңму уни бесиқтурғили болмайду.

7 И оғлум, сөзлиримгә әмәл қил, Тапшуруқлиримни жүригиңдә сақла. 2 Тапшуруқлиримға әмәл қилсаң, яшнайсән; Тәлимлиримни көз қаричуқуңни асриғандәк асра. 3 Уларни бармақлириңға теңип қой, Қәлб тахтаңға йезивал. 4 Даналиқни, сән һәдә-сиңлим, дегин, Пәм-парасәтни «туққиним» дәп чақир. 5 Шундақ қилсаң, улар сени ят хотундин жирақлаштуриду, Ағзидин силиқ сөз чиқидиған йочун аялдин нери қилиду. 6 [Бир қетим] өйниң деризә көзнәклиридин ташқириға қариғинимда, 7 Бир нәччә яш, садда жигитләрни көрдүм, Уларниң ичидин бир әқилсизни көрүп қалдим, 8 У коча бойлап бузуқ [хотун турушлуқ] доқмуштин өтүп, Андин униң өйи тәрәпкә қарап маңди. 9 Кәчқурун

қараңғу чүшкәндә, Зулмәт кечә, ай қараңғусида
[ишики алдидин өтти]. 10 Мана, өйдин бир
хотун чиқип уни күтүвалди; Кийими паһишә
аялларниңкидәк болуп, Нийити һейлә-микир
еди. 11 Ағзи бишәм-һаясиз, наһайити жаһил бир
хотун, У өйидә турмайду, 12 Бирдә мәһәллидә,
бирдә мәйданларда, У кочилардики һәр доқмушта
пайлап жүриду. 13 Һелиқи яш жигитни тартип,
уни сөйүп, Номуссизларчә униңға: — 14 «Өйүмдә
«енақлиқ қурбанлиғи» гөши бар, Мән бүгүн
Худаға қәсәм қилған қурбанлиқни қилдим, 15
Шуңа мән сизни чақирғили чиқтим, Дидариңизға
тәлпүнүп издидим. Әнди сизни тепивалдим! 16
Карвитимға Мисирниң кәштилик, йоллуқ либас
япқучлирини яптим. 17 Орун-көрпилиримгә хуш
пурақ мурмәкки, муәттәр вә қовзақ дарчинларни
чачтим. 18 Келиң, таң атқичә муһәббәтлишәйли,
ойнап һозурлинайли, Көңлимиз қанғичә өз
ара әйш-ишрәт қилайли, 19 Ерим өйдә йоқ,
жирақ сәпәргә чиқип кәтти. 20 У бир һәмян
пул елип кәтти, Ай толғичә у өйгә кәлмәйду»
— деди. 21 Аял көп шерин сөзлири билән раса
қизиқтурди, Чирайлиқ гәплири билән уни әсир
қиливалди. 22 Союшқа елип маңған өкүздәк,
Һамақәт киши кишән билән жазаға маңғандәк,
Қилтаққа чүшкән қуштәк, Жигит униң кәйнидин
маңди. Жигирини оқ тешип өтмигүчә, У бу ишниң
һаятиға замин болидиғанлиғини һеч билмәйду. 24
И оғуллирим, сөзлиримни көңүл қоюп аңлаңлар,
Дегәнлиримгә қулақ селиңлар, 25 Қәлбиңларни
бундақ хотунниң йолиға кәткүзмәңлар, Униң
алдам халтисиға чүшүп кәтмәңлар. 26 Бундақ аял
нурғун кишиләрни жиқитип яриландурған, Униң
боғузлиған адәмлири толиму көптур, 27 Униң өйи
болса тәһтисараниң кириш еғизидур, Адәмни
«һалакәт меһманханиси»ға чүшүрүш йолидур.
(Sheol h7585)

8 [Қулақ сал,] даналиқ чақириватмамду?
Йоруқлуқ сада чиқириватмамду? 2 Йолларниң
егиз жайлиридин, Доқмушлардин у орун алиду, 3
Шәһәргә киридиған қовуқларниң йенида, һәр
қандақ дәрваза еғизлирида у муражиәт қилмақта:
— 4 «И мөтивәрләр, силәргә муражәт қилимән,
Һәй, адәм балилири, садани силәр үчүн қилимән,
5 Гөдәк болғанлар, зерәкликни үгинивелиңлар,
Ахмақ болғанлар, йоруқлуққа еришиңлар! 6 Маңа
қулақ селиңлар, Чүнки гөзәл нәрсиләрни дәп
беримән, Ағзимни ечип, дурус ишларни [силәргә]
йәткүзимән. 7 Ейтқанлирим һәқиқәттур, Ағзим
рәзилликтин нәпрәтлиниду; 8 Сөзлиримниң
һәммиси һәқ, Уларда һеч қандақ һейлигәрлик
яки әгитмилик йоқтур. 9 Уларниң һәммиси
чүшәнгәнләр үчүн ениқ, Билим алғанлар үчүн
дурус-тоғридур. 10 Күмүчкә еришкәндин көрә,
несиһәтлиримни қобул қилиңлар, Сап алтунни
елиштин көрә билимни елиңлар. 11 Чүнки
даналиқ ләәл-яқутлардин әвзәл, Һәр қандақ
әтиварлиқ нәрсәңму униңға тәң кәлмәстур.
12 Мән болсам даналиқмән, Зерәклик билән
биллә туримән, Истиқамәттин келип чиққан
билимни аян қилимән. 13 Пәрвәрдигардин
әйминиш — Яманлиққа нәпрәтлиниш демәктур;
Тәкәббурлуқ, мәғрурлуқ, яман йол һәм шум
еғизни өч көримән. 14 Мәндә убдан мәслиһәтләр,
пишқан һекмәт бар; Мән дегән йоруқлуқ,
қудрәт мәндидур. 15 Падишаһлар мән арқилиқ
һөкүм сүриду, Мәнсиз һакимлар адил һөкүм
чиқармас. 16 Мән арқилиқла әмирләр идарә
қилиду, Алийжанаблар, йәр йүзидики барлиқ
сорақчилар [тоғра] һөкүм қилиду. 17 Кимки
мени сөйсә, мәнму уни сөйимән, Мени тәлмүрүп
издигәнләр мени тапалайду; 18 Мәндә байлиқ,
шөһрәт, һәтта кониримас, көчмәс дөләт вә
һәққанийәтму бар. 19 Мәндин чиққан мевә
алтундин, һәтта сап алтундин қиммәтликтур,
Мәндин алидиған дарамәт сап күмүчтинму
үстүндур. 20 Мән һәққанийәт йолиға маңимән;
Адаләт йолиниң оттурисида жүримәнки, 21
Мени сөйгәнләрни әмәлий нәрсиләргә мирас
қилдуримән; Уларниң ғәзнилирини толдуримән.
22 Пәрвәрдигар ишлирини башлишидила, Қедимдә
ясиғанлиридин бурунла, Мән униңға тәвәдурмән.
Әзәлдин тартипла — муқәддәмдә, Йәр-зимин
яритилмастила, Мән тикләнгәнмән. 24 Чоңқур
һаңлар, деңиз-океанлар апиридә болуштин
авал, Мән мәйданға чиқирилғанмән; Мол су
урғуп туридиған булақлар болмастинла, 25 Егиз
тағлар өз орунлириға қоюлмастинла, төпиликләр
шәкилләнмәстинла, [Пәрвәрдигар] бепаян
зимин, кәң далаларни, Аләмниң әслийдики
топа-чаңлириниму техи яратмастинла, Мән
мәйданға чиқирилғанмән. 27 У асманларни
бена қиливатқинида, Деңиз йүзигә упуқ
сизиғини сизиватқинида, Әрштә булутларни

орунлаштуруп, Чоңқур деңиздики булақ-
мәнбәләрни мустәһкәмләватқинида, Деңиз
сулирини бекиткән даиридин ешип кәтмисун
дәп пәрман чүшүриватқинида, Бепаян зиминниң
һуллирини қуруватқинида, Мән у йәрдә едим;
30 Шу чағда гоя уста бир һүнәрвәндәк Униң
йенида турған едим, Мән һәрдайим Униң алдида
шатлинаттим, мән Униң күндилик дилъарами
едим; 31 Мән Униң алимидин, йәр-зиминидин
шатлинип, Дуниядики инсанлардин хурсәнлик
тепип жүрәттим, 32 Шуңа и балилар, әнди
маңа қулақ селиңлар; Чүнки йоллиримни чиң
тутқанлар нәқәдәр бәхит тапар! 33 Алған несиһәткә
әмәл қилип, Дана болғин, уни рәт қилма. 34
Сөзүмгә қулақ селип, Һәркүни дәрвазилирим
алдидин кәтмәй, Ишиклирим алдида мени
күтидиған киши нәқәдәр бәхитликтур! 35 Кимки
мени тапса һаятни тапиду, Пәрвәрдигарниң
шәпқитигә несип болиду. 36 Лекин маңа гуна
қилған һәр ким өз жениға зиян кәлтүриду, Мени
яман көргәнләр өлүмни дост тутқан болиду».

9 Даналиқ өзигә бир өй селип, Униң йәттә
түврүгини орнатти. 2 У маллирини союп,
Есил шараплирини арилаштуруп тәйярлап,
Зияпәт дәстихинини яйди; 3 Дедәклирини
[меһман чақиришқа] әвәтти, Өзи шәһәрниң әң
егиз жайлирида туруп: 4 «И саддилар, бу йәргә
келиңлар, — дәп чақириватиду; Наданларға: 5
Қени, нанлиримдин еғиз тегип, Мән арилаштуруп
тәйярлиған шараплардин ичиңлар; 6 Наданлар
қатаридин чиқип, һаятқа еришиңлар, Йоруқлуқ
йолида меңиңлар», — дәватиду. 7 Һакавурларға
тәнбиһ бәргүчи аһанәткә учрайду, Қәбиһләрни
әйиплигүчи өзигә дағ кәлтүриду. 8 Һакавурларни
әйиплимә, чүнки у саңа өч болуп қалиду; Һалбуки,
дана кишини әйиплисәң, у сени сөйиду. 9 Дана
адәмгә дәвәт қилсаң, әқли техиму толуқ болиду;
Һәққаний адәмгә дурус йол көрсәтсәң, Билими
техиму ашиду. 10 Пәрвәрдигардин әйминиш
даналиқниң башлинишидур, Муқәддәс болғучини
тонуш йоруқлуқтур. 11 Мән [даналиқ] сәндә
болсам, күнлириңни узартимән, Өмрүңниң
жиллири көпийәр. 12 Сәндә даналиқ болса,
пайдини көридиған өзүңсән, Даналиқни мазақ
қилсаң зиян тартидиғанму өзүңсән. 13 Надан
хотун ағзи бисәрәмжан, әқилсиздур, Һеч немә
билмәстур. 14 У ишик алдида олтирип, Шәһәрниң
әң егиз жайлирида орун елип, 15 Удул өтүп
кетиватқанларға: 16 «Кимки садда болса, бу
йәргә кәлсун!» — дәватиду, Вә әқилсизләрни: 17
«Оғриликчә ичкән су татлиқ болиду, Оғрилап
йегән нан тәмлик болиду!» — дәп чарқиватиду.
18 Лекин чақирилғучи өлүкләрниң униң өйидә
ятқанлиғидин бехәвәрдур, Униң [бурунқи]
меһманлириниң аллиқачан тәһтисараниң
тәглиригә чүшүп кәткәнлигини у сәзмәс. (Sheol
h7585)

10 Падиша Сулайманниң пәнд-несиһәтлири:
— Дана оғул атисини шат қилар; Әқилсиз
оғул анисини қайғу-һәсрәткә салар. 2 Һарам
байлиқларниң һеч пайдиси болмас; Һәққанийәт
инсанни өлүмдин қутулдурар. 3 Пәрвәрдигар
һәққаний адәмниң женини ач қоймас; Лекин
у қәбиһләрниң нәпсини боғуп қояр. 4
Һорунлуқ кишини гадай қилар; Ишчанлиқ болса
баяшат қилар. 5 Язда һосулни жиғивалғучи
— дана оғулдур; Лекин орма вақтида ухлап
ятқучи — хижаләткә қалдуридиған оғулдур.
6 Бәрикәт һәққаний адәмниң бешиға чүшәр;
Амма зораванлиқ яманларниң ағзиға урар.
7 Һәққаний адәмниң ядикари мубарәктур;
Яманларниң нами болса, сесиқ қалар. 8 Дана
адәм йолйоруқ-несиһәтләрни қобул қилар; Кот-
кот, надан киши өз айиғи билән путлишар.
9 Ғубарсиз жүргән кишиниң жүрүш-туруши
турақлиқтур, Йоллирини әгир қилғанниң кири
ахири ашкарилиниду. 10 Көз ишаритини қилип
жүридиғанлар адәмни дағда қалдурар; Кот-
кот, надан киши өз айиғи билән путлишар. 11
Һәққаний адәмниң ағзи һаятлиқ булиқидур,
Амма зораванлиқ яманниң ағзиға урар. 12
Өчмәнлик жедәл қозғар; Меһир-муһәббәт һәммә
гуналарни япар. 13 Әқил-идрақлик адәмниң
ағзидин даналиқ тепилар; Әқилсизниң дүмбисигә
палақ тегәр. 14 Дана адәмләр билимләрни зиядә
топлар; Лекин ахмақниң ағзи уни һалакәткә
йеқинлаштурар. 15 Мал-дуниялири гоя мәзмут
шәһәрдәк байниң капалитидур; Мискинни һалак
қилидиған иш дәл униң намратлиғидур. 16
Һәққанийларниң әжирлири жанға жан қошар,
Қәбиһләрниң һосули гунанила көпәйтиштур.
17 Несиһәтни аңлап уни сақлиғучи һаятлиқ
йолиға маңар; Тәнбиһләрни рәт қилған киши
йолдин азғанлардур. 18 Адавәт сақлиған киши

ялған сөзлимәй қалмас; Төһмәт чаплиғанлар
ахмақтур. 19 Гәп көп болуп кәтсә, гунадин халий
болмас, Лекин ағзиға егә болған әқиллиқтур. 20
Һәққаний адәмниң сөзи худди сап күмүч; Яманниң
ойлири толиму әрзимәстур. 21 Һәққаний адәмниң
сөзлири нурғун кишини қувәтләр; Ахмақлар
әқли кәмлигидин өләр. 22 Пәрвәрдигарниң ата
қилған бәрикити адәмни дөләтмән қилар; У
бәрикитигә һеч бир җапа-мушәққәт қошмас. 23
Ахмақ қәбиһликни тамашә дәп биләр; Амма
даналиқ йорутулған кишиниң [хурсәнлигидур].
24 Яман киши немидин қорқса шуниңға учрар;
Һәққаний адәмниң арзуси әмәлгә ашурулар. 25
Яман адәм қуюндәк өтүп йоқар; Лекин һәққаний
адәм мәңгүлүк һулдәктур. 26 Адәм аччиқ су
жутувалғандәк, Көзигә ис-түтәк кирип кәткәндәк,
Һорун адәмни ишқа әвәткәнму шундақ болар. 27
Пәрвәрдигардин әйминиш өмүрни узун қилар,
Яманниң өмри қисқартилар. 28 Һәққаний адәмниң
үмүти хурсәнлик елип келәр; Лекин рәзилниң
күткини йоққа чиқар. 29 Пәрвәрдигарниң
йоли дурус яшаватқанларға башпанаһдур;
Қәбиһлик қилғучиларға болса һалакәттур. 30
Һәққанийларниң орни мустәһкәмдур; Яманлар
зиминда узун турмас. 31 Һәққаний адәмниң
ағзидин даналиқ чиқар; Лекин шумлуқ тил кесип
ташлинар. 32 Һәққаний адәмниң сөзи кишигә мок
хушяқар; Яман адәмниң ағзидин шумлуқ чиқар.

11 Ялған тараза Пәрвәрдигарға
жиркиничликтур; Адил җиң теши Уни хурсән
қилар. 2 Тәкәббурлуқ билән биргә шәрмәндичилик
әгишип келәр; Лекин даналиқ кичик пеилларға
һәмраһ болар. 3 Тоғриларниң сәмимийлиги
өзини йетәкләр; Лекин каззапларниң әгирлиги
өзини вәйран қилар. 4 Худаниң ғәзәп күнидә мал-
дунияниң пайдиси болмас; Лекин һәққанийәт
адәмни өлүмдин қутқузар. 5 Камил адәмниң
һәққанийлиғи өзини түз йолға башлар; Яман адәм
өз яманлиғидин жиқилар. 6 Дурус адәмләрниң
һәққанийлиғи өзлирини қутқузар; Лекин
каззаплар өз һейлә-нәйриңидин тутулар. 7 Рәзил
адәм өлсә, униң үмүти йоққа чиқар; Гунакарниң
үмүти ахири қуруқ қалар. 8 Һәққаний адәм
қийинчилиқтин халий қилинар; Рәзил адәм
униң орниға тутулар. 9 Мунапиқлар өз ағзи
билән йеқинини бузар; Лекин һәққанийлар
билими билән қутқузулар. 10 Һәққаний адәм
ронақ тапса, шәһәр хуш болар; Рәзил адәм һалак
болса, хәлиқ тәнтәнә қилар. 11 Тоғриларниң
бәрикәт тиләшлири билән шәһәр гүллинәр; Лекин
рәзилләрниң тили билән вәйран болар. 12 Өз
йеқинини сөкидиған киши — әқилсиздур; Амма
йорутулған адәм ағзини жиғар. 13 Гәп тошуғучи
мәхпийәтләрни ашкарилар; Садиқ адәм аманәткә
хиянәт қилмас. 14 Йолйоруқ кам болса, әл-жут
жиқилар; Улуқ бир мәслиһәтчи болса, әл ниҗат
тапар. 15 Ятқа борун болған киши зиян тартмай
қалмас; Қол беришип кепил болушни яман көргән
кишиниң қулиқи тинич болар. 16 Шапаәтлик
аял иззәт-һөрмәтни қолдин бәрмәс; Зораванлар
байлиқни қолдин бәрмәс. 17 Рәһимдил өз-өзигә
бәхит яритар; Рәһимсиз өз тенини ағритар. 18
Яман адәмләрниң алған иш һәққи уларни алдар,
бәрикәтсиз болар; Амма һәққанийәт териғучи
адәм әмәлий инъам алар. 19 Һәққанийәт адәмгә
һаятлиқ тапқузар; Яманлиқни көзләп жүридиған
киши өлүмгә йүз тутар. 20 Нийити бузуқ киши
Пәрвәрдигарға жиркиничликтур; Амма йоли
диянәтлик кишиләр униң хурсәнлигидур. 21
Қол тутушуп бирләшсиму, яманлар җазаға
тартилмай қалмас; Лекин һәққанийларниң нәсли
ниҗат тапар. 22 Чирайлиқ амма тетиқсиз хотун,
Чошқиниң тумшуғиға алтун һалқа салғандәктур.
23 Һәққанийларниң арзуси пәқәт яхши мевә елип
келәр; Яманларниң күткини ғәзәп-нәпрәттур. 24
Бирәв мәртләрчә тарқатсиму, гүллинәр; Йәнә
бирәв беришкә тегишлигини айисиму, пәқәт
намратлишар. 25 Мәрт адәм әтлинәр; Башқиларни
суғарғучи өзиму суғирилар. 26 Ашлиқни сатмай
бесивалған киши әлниң ләнитигә учрайду; Лекин
ашлиқни сетип бәргүчигә бәрикәт тилинәр.
27 Яхшилиқни издәп интилгән адәм шапаәт
тапар; Яманлиқни издигән адәм өзи яманлиқ
көрәр. 28 Өз мал-дуниясиға таянғучи жиқилар;
Һәққаний киши йопурмақтәк көкирәр. 29 Өз өйигә
азарчилиқ салған киши шамалға мирас болар;
Әқилсиз адәм ақиланиниң қули болуп қалар.
30 Һәққанийниң беридиған мевиси «һаятлиқ
дәриғи»дур; Дана киши көңүлләрни [һаятлиққа]
майил қилар. 31 Қараңлар, һәққаний адәм бу
дунияда [сәһвәнлиги үчүн] бәдәл төлигән йәрдә,
Рәзилләр билән гунакарларниң ақивити қандақ
болар?

12 Кимки тәрбийини қәдирлисә, билимниму сөйгүчидур; Лекин тәнбиһкә нәпрәтләнгән надан-һамақәттур. **2** Яхши нийәтлик адәм Пәрвәрдигарниң илтипатиға еришәр; Амма Пәрвәрдигар һейлә-микирлик адәмниң гунайини бекитәр. **3** Адәмләр яманлиқ қилип аманлиқ тапалмас; Лекин һәққанийларниң йилтизи тәврәнмәс. **4** Пәзиләтлик аял ериниң таҗидур; Амма уни уятқа салғучи хотун униң устихинини чиритәр. **5** Һәққаний адәмниң ой-пикри дурус һөкүм чиқирар; Яманларниң несиһәтлири мәккарлиқтур. **6** Яманларниң сөзлири қан төкидиған қилтақтур; Лекин дурусниң сөзи адәмни қилтақтин қутулдурар. **7** Яманлар ағдурулуп, йоқилар; Лекин һәққанийларниң өйи мәзмут турар. **8** Адәм өз зериклиги билән махташқа сазавәр болар; Әгир нийәтлик киши көзгә илинмас. **9** Пеқир туруп хизмәткари бар киши, Өзини чоң тутуп ач жүргән кишидин яхшидур. **10** Һәққаний адәм өз улиғиниму асрар; Амма рәзил адәмниң болса һәтта рәһимдиллиғиму залимлиқтур. **11** Тиришип териқчилиқ қилған деханниң қосиғи тоқ болар; Амма хам хиялларға берилгән кишиниң әқли йоқтур. **12** Яман адәм яманлиқ қилтиғини көзләп олтирар; Амма һәққаний адәмниң йилтизи мевә берип турар. **13** Яман адәм өз ағзиниң гунайидин тутулар; Һәққаний адәм мушәққәт-қийинчилиқтин қутулар. **14** Адәм өз ағзиниң мевисидин қанаәт тапар; Өз қоли билән қилғанлиридин униңға яндурулар. **15** Ахмақ өз йолини тоғра дәп биләр; Амма дәвәткә қулақ салған киши ақиланидур. **16** Ахмақниң аччиғи кәлсә, тезла билинәр; Зерәк киши һақарәткә сәвир қилар, сәтчиликни ашкарилимас. **17** Һәқиқәтни ейтқан кишидин адаләт билинәр; Ялған гувалиқ қилғучидин алдамчилиқ билинәр. **18** Бәзлиләрниң йениклик билән ейтқан гепи адәмгә санҗилған қиличқа охшар; Бирақ ақиланиниң тили дәрдкә дәрмандур. **19** Растчил мәңгү турғузулиду; Ләвзи ялған болса бирдәмлиқтур. **20** Яманлиқниң койида жүргүчиниң көңлидә һейлә сақланғандур; Аманлиқни дәвәт қилғучилар хошаллиққа чөмәр. **21** Һәққаний адәмниң бешиға һеч күлпәт чүшмәс; Қәбиһләр балаю-қазаға чөмүләр. **22** Ялған сөзләйдиғанниң ләвлири Пәрвәрдигарға жиркиничлиқтур; Лекин ләвзидә турғанларға У апирин ейтар. **23** Пәмлик адәм билимини йошурар; Бирақ ахмақ наданлиғини җакалар. **24** Тиришчан қол һоқуқ тутар; Һорун қол алванға тутулар. **25** Көңүлниң ғәм-әндишиси кишини мүкчәйтәр; Лекин меһриванә бир сөз кишини роһландурар. **26** Һәққаний киши өз дости билән биргә йол издәр; Бирақ яманларниң йоли өзлирини адаштурар. **27** Һорун өзи тутқан овни пиширип йейәлмәс; Бирақ әтиварлиқ байлиқлар тиришчанға мәнсуптур. **28** Һәққанийлиқниң йолида һаят тепилар; Шу йолда өлүм көрүнмәстур.

13 Дана оғул атисиниң тәрбийисигә көңүл қояр; Мәсқирә қилғучи тәнбиһкә қулақ салмас. **2** Адәм дурус еғизиниң мевисидин һозурлинар; Тузкорлар зораванлиққа һәвәс қилип зораванлиққа учрар. **3** Сөздә еһтиятчан киши җенини сақлап қалар; Ағзи иштик һалакәткә учрар. **4** Һорунниң арзу-тилиги бар, лекин еришәлмәс; Лекин тиришчан әтлинәр. **5** Һәққаний адәм ялғанчилиқтин жиркинәр; Қәбиһ болса сесип, шәрмәндә болар. **6** Йоли дурусни һәққанийәт қоғдар; Лекин гунакарни рәзиллик жиқитар. **7** Бәзиләр өзини бай көрсәткини билән әмәлийәттә қуруқ сөләттур; Бәзиләр өзини йоқсул көрсәткини билән зор байлиқлири бардур. **8** Өз байлиғи гөрүгә тутулған байниң җениға ара турар; Бирақ йоқсуллар һеч вәһимини аңлимас. **9** Һәққаний адәмниң нури шатлинип парлар; Бирақ яман адәмниң чириғи өчүрүләр. **10** Кибирликтин пәқәт җедәл-маҗирала чиқар; Даналиқ болса несиһәтни аңлиғанлар билән биллидур. **11** Ишлимәй тапқан һарам байлиқ бәрикәтсиздур; Тәр төкүп һалал тапқан гүллинәр. **12** Тәлмүргинигә күтүп еришәлмәслик көңүлни сунуқ қилар, Лекин тәшналиқта еришкини «һаятлиқ дәриғи»дур. **13** [Худаниң] калам-сөзигә писәнт қилмиған адәм гунаниң төлимигә қәриздар болар; Лекин пәрманни қәдирлигән адәм яхшилиқ көрәр. **14** Ақиланиниң тәлими һаятлиқ бәргүчи булақтур, У сени өлүм қапқанлиридин қутулдурар. **15** Ақиланилик адәмни илтипатқа ериштүрәр; Бирақ тузкорларниң йоли әгир-бүгри, җапалиқ болар. **16** Пәм-парасәтлик адәм билими билән иш көрәр; Һамақәт өз наданлиғини ашкарилар. **17** Рәзил алақичи бала-қазаға учрар; Садиқ әлчи болса дәрдкә дәрмандур. **18** Тәрбийәни рәт қилған адәм намратлишип уятқа қалар; Амма тәнбиһни

қобул қилған һөрмәткә еришәр. 19 Әмәлгә ашқан
арзу кишигә шерин туюлар; Лекин ахмақлар
яманлиқни ташлашни яман көрәр. 20 Ақиланиләр
билән биллә жүргән Дан. болар; Бирақ ахмақларға
һәмраһ болған налә-пәрядта қалар. 21 Балайиқаза
гунакарларниң кәйнидин бесип маңар; Лекин
һәққанийлар яхшилиқниң әҗрини тапар. 22
Яхши адәм пәрзәнтлириниң пәрзәнтлиригә
мирас қалдурар; Гунакарларниң жиққан мал-
дунияләри һәққанийлар үчүн топлинар. 23
Йоқсулниң ташландуқ йери мол һосул берәр,
Лекин адаләтсизликтин у вәйран болар. 24 Таяқни
айиған киши оғлини яхши көрмәс; Балини сөйгән
киши уни әстайидил тәрбийиләп җазалар. 25
Һәққаний адәм көңли қанаәт тапқичә озуқ йәр;
Яманниң қосиғи ач қалар.

14

Һәр бир дана аял өз аилисини ават қилар;
Ахмақ аял аилисини өз қоли билән вәйран
қилар. 2 Дуруслуқ йолида маңидиған киши
Пәрвәрдигардин қорқар; Қиңғир йолда маңған
киши [Худани] көзгә илмас. 3 Ахмақниң тәкәббур
ағзи өзигә таяқ болар; Ақиланиниң ләвлири өзини
қоғдар. 4 Улақ болмиса, еғил пак-пакиз турар;
Бирақ өкүзниң күчи болғандила [саңға] ашлиқ
толар. 5 Ишәшлик гувачи ялған ейтмас; Сахта
гувачи ялған гәпни нәпәстәк тинар. 6 Һакавурлар
даналиқ издәп тапалмас; Бирақ йорутулған
адәмгә билим елиш асанға чүшәр. 7 Бирәвниң
ағзида билим йоқлуғини билип йәткәндә,
Униңдин өзүңни нери тарт. 8 Әқил-парасәтлик
кишиниң даналиғи өз йолини ойлиништидур;
Ахмақларниң әқилсизлиги болса өзлириниң
алдинишидур. 9 Ахмақлар болса «итаәтсизлик
қурбанлиғи»ни көзгә илмайду, Һәққанийлар
арисида болса илтипат тепилар. 10 Көңүлдики
дәрдни пәқәт өзила көтирәләр; Көңүлдики
хушлуққиму башқилар шерик болалмас. 11
Яманниң өйи өрүлүп чүшәр; Һәққаний адәмниң
чедири гүллинип кетәр. 12 Адәм балисиға
тоғридәк көрүнидиған бир йол бар, Лекин ақивити
һалакәткә баридиған йоллардур. 13 Оюн-күлкә
болса қәлбтики ғәм-қайғуни япар, Хошаллиқ
өтүп кәткәндә, ғәм-қайғу йәнила қалар. 14 Тоғра
йолдин бурулуп янған адәм һаман өз йолидин
тояр; Яхши адәм өз ишидин қанаәтлинәр. 15
Саддилар һәммә гәпкә ишинип кетәр; Лекин пәм-
парасәтлик киши һәр бир қәдәмни авайлап басар.
16 Дана адәм еһтиятчан болуп аваричиликтин
нери кетәр; Ахмақ һакавурлуқ қилип, өзигә
ишинип алдиға маңар. 17 Териккәк ахмақлиқ
қилар; Нәйрәңваз адәм нәпрәткә учрар. 18
Саддилар ахмақлиққа варислиқ қилар; Пәм-
парасәтликләр билимни өз тажи қилар. 19
Яманлар яхшиларниң алдида егиләр; Қәбиһләр
һәққанийниң дәрвазилири алдида [баш урар]. 20
Намрат киши һәтта өз йеқиниғиму яман көрүнәр.
Байниң дости болса көптур. 21 Йеқинини пәс
көргән гунакардур; Лекин мискинләргә рәһим
қилған бәрикәт тапар. 22 Яманлиқ ойлиғанлар
йолдин адашқанлардин әмәсму? Бирақ яхшилиқ
ойлиғанлар рәһим-шәпқәт, һәқиқәт-садиқлиққа
муйәссәр болар. 23 Һәммә меһнәттин пайда чиқар;
Бирақ қуруқ параңлар адәмни муһтаҗлиқта
қалдурар. 24 Ақиланиләр үчүн байлиқлар бир
таҗдур; Ахмақларниң наданлиғидин пәқәт йәнә
шу наданлиқла чиқар. 25 Һәққаний гувалиқ
бәргүчи кишиләрниң һаятини қутқузар; Ялған-
явидақ сөзләйдиған [гувачи] ялған гәпни нәпәстәк
тинар. 26 Пәрвәрдигардин қорқидиғанниң күчлүк
йөләнчүки бар, Униң балилириму һимайигә
егә болар. 27 Пәрвәрдигардин қорқуш һаятниң
булиқидур; У кишини әҗәллик қапқанлардин
қутқузар. 28 Падишаһниң шан-шәриви пухрасиниң
көплигидиндур; Пухрасиниң кәмлиги әмирниң
һалакитидур. 29 Еғир-бесиқ киши интайин ақил
кишидур; Чечилғақ ахмақлиқни улуқлар. 30
Хатирҗәм көңүл тәнниң сақлиғидур; Һәсрәт
чекиш болса сүйәкләрни чиритар. 31 Мискинни
бозәк қилғучи — Пәрвәрдигарға һақарәт
қилғучидур; Һаҗәтмәнләргә шапаәт қилиш Уни
һөрмәтлигәнликтур. 32 Яман өз яманлиғи
ичидә жиқитилар; Һәққаний адәм һәтта сәкратта
ятқандиму хатирҗәм болар. 33 Йорутулған
кишиниң көңлидә даналиқ ятар; Бирақ ахмақниң
көңлидикиси ашкарә болмай қалмас. 34
Һәққанийәт һәр қайси әлни жуқури көтирәр;
Гуна һәр қандақ милләтни номусқа қалдурар. 35
Падишаһниң илтипати әқиллиқ хизмәткарниң
бешиға чүшәр; Бирақ униң ғәзиви номуста
қалдурғучи уятсиз хизмәткариниң бешиға чүшәр.

15

Мулайим җавап ғәзәпни басар; Қопал
сөз аччиқни қозғар. 2 Ақиланиләрниң
тили билимни җари қилар; Ахмақниң ағзи
қуруқ гәп төкәр. 3 Пәрвәрдигарниң көзи һәр

йәрдә жүрәр; Яхши-яманларни көрүп турар.
4 Шипа йәткүзгүчи тил худди бир «һаятлиқ
дәриғи»дур; Тили әгирлик кишиниң роһини
сундурар. 5 Ахмақ атисиниң тәрбийисигә
писәнт қилмас; Лекин атисиниң тәнбиһигә
қулақ салған зерәк болар. 6 Һәққанийниң
өйидә гөһәрләр көптур; Бирақ яманниң тапавити
өзигә аваричилик тапар. 7 Дананиң ләвлири
билим тарқитар; Ахмақниң көңлидин һеч
билим чиқмас. 8 Яманларниң қурбанлиғи
Пәрвәрдигарға жиркиничликтур; Дурусларниң
дуаси Униң хурсәнлигидур. 9 Яманларниң
йоли Пәрвәрдигарға жиркиничликтур; Лекин
һәққанийәтни интилип издигүчини У яхши
көрәр. 10 Тоғра йолдин чиққанлар азаплиқ
тәрбийини көрәр; Тәнбиһгә өч болғучи өләр.
11 Тәһтисара вә һалакәт Пәрвәрдигарниң көз
алдида очуқ турған йәрдә, Инсан көңлидики ой-
пикирни қандақму Униңдин йошуралисун?! (Sheol
h7585) 12 Һакавур тәнбиһ бәргүчини яқтурмас;
У ақиланиләрдин несиһәт елишқа бармас. 13
Көңүл шат болса, хуш чирай болар; Дәрд-әләм
тартса, роһи сунар. 14 Йорутулған көңүл билимни
издәр; Әқилсизниң ағзи наданлиқни озуқ қилар.
15 Езилгәнләрниң һәммә күнлири тәстә өтәр;
Бирақ шат көңүл һәр күнини һейттәк өткүзәр.
16 Зор байлиқ билән беарамлиқ тапқандин,
Азға шүкүр қилип, Пәрвәрдигардин әймәнгән
әвзәл. 17 Нәпрәт ичидә йегән бордақ гөштә
қилинған катта зияпәттин, Меһир-муһәббәт
ичидә йегән көктат әвзәл. 18 Териккәк киши
җедәл чиқирар; Еғир-бесиқ талаш-тартишларни
тиничландурар. 19 Һорунниң йоли тикәнлик
қашадур, Дурус адәмниң йоли көтирилгән йолдәк
дағдамдур. 20 Дана оғул атисини шат қилар;
Әқилсиз адәм анисини кәмситәр. 21 Әқли йоқ
киши ахмақлиғи билән хуштур; Йорутулған киши
йолини тоғрилап маңар. 22 Мәслиһәтсиз иш
қилғанда нишанлар әмәлгә ашмас; Мәслиһәтчи
көп болғанда муддиалар әмәлгә ашурулар. 23
Кишигә җайида бәргән җававидин хуш болар,
Дәл вақтида қилған сөз нәқәдәр яхшидур!
24 Һаятлиқ йоли әқиллиқ кишини жуқуриға
башлайдуки, Уни чоңқур тәһтисарадин қутқузар.
(Sheol h7585) 25 Пәрвәрдигар тәкәббурниң өйини
жулуветәр; Бирақ У тул хотунларға пасилларни
турғузар. 26 Яманларниң ой-пикри Пәрвәрдигарға
жиркиничликтур; Бирақ сап дилниң сөзлири
сөйүмлүктур. 27 Ач көз киши өз аилисигә
аваричилик кәлтүрәр; Пара елишқа нәпрәтләнгән
киши күн көрәр. 28 Һәққаний адәм қандақ җавап
бериштә қайта-қайта ойлинар; Яман адәмниң
ағзидин шумлуқ төкүләр. 29 Пәрвәрдигар яман
адәмдин жирақтур; Бирақ У һәққанийниң дуасини
аңлар. 30 Хуш көзләр көңүлни шатландурар;
Хуш хәвәр устиханларға гөш-май қондурар.
31 Һаятлиққа елип баридиған тәнбиһкә қулақ
салған киши даналарниң қатаридин орун алар.
32 Тәрбийәни рәт қилған өз җенини хар
қилар; Тәнбиһгә қулақ салған йорутулар. 33
Пәрвәрдигардин қорқуш адәмгә даналиқ үгитәр;
Авал кәмтәрлик болса, андин шөһрәт келәр.

16 Көңүлдики нийәтләр инсанға тәвәдур;
Бирақ тилниң җавави Пәрвәрдигарниң
илкидидур. 2 Инсан өзиниң һәммә қилған ишини
пак дәп биләр; Лекин қәлбдики нийәтләрни
Пәрвәрдигар таразиға селип тартип көрәр. 3 Нийәт
қилған ишлириңни Пәрвәрдигарға тапшурғин,
Шундақ қилғанда планлириң пишип чиқар. 4
Пәрвәрдигар барлиқ мәвжудийәтниң һәр бирини
мәлум мәхсәт билән апиридә қилған; Һәтта
яманларниму балаю-апәт күни үчүн яратқандур.
5 Тәкәббурлуққа толған көңүлләрниң һәр бири
Пәрвәрдигарға жиркиничликтур; Қол тутушуп
бирләшсиму, җазасиз қалмас. 6 Муһәббәт-
шәпқәт вә һәқиқәт билән гуналар кафарәт
қилинип йепилар; Пәрвәрдигардин әйминиш
адәмләрни яманлиқтин халий қилар. 7 Адәмниң
ишлири Пәрвәрдигарни хурсән қилса, У һәтта
дүшмәнлириниму униң билән енақлаштурар. 8
Һалал алған аз, Һарам алған көптин әвзәлдур.
9 Инсан көңлидә өз йолини тохтитар; Амма
қәдәмлирини тоғрилайдиған Пәрвәрдигардур.
10 Һәтта падишаниң ләвлиригә қаритип әпсун
оқулсиму, Униң ағзи тоғра һөкүмдин чәтнимәс.
11 Адил тараза-мизанлар Пәрвәрдигарға хастур;
Тараза ташлириниң һәммисини У ясиғандур.
12 Падиша рәзиллик қилса жиркиничликтур,
Чүнки тәхт һәққанийәт биләнла мәһкәм турар.
13 Һәққаний сөзлигән ләвләр падишаларниң
хурсәнлигидур; Улар дурус сөзлигүчиләрни яхши
көрәр. 14 Падишаһниң қәһри гоя өлүмниң
әлчисидур; Бирақ дана киши [униң ғәзивини]
тиничландурар. 15 Падишаһниң чирайиниң нури

кишигә җан киргүзәр; Униң шәпқити вақтида яққан «кейинки ямғур»дур. 16 Даналиқ елиш алтун елиштин нәқәдәр әвзәлдур; Йорутулушни таллаш күмүчни таллаштин шунчә үстүндур! 17 Дурус адәмниң егиз көтирилгән йоли яманлиқтин айрилиштур; Өз йолиға еһтият қилған киши җенини сақлап қалар. 18 Мәғрурлуқ һалак болуштин авал келәр, Тәкәббурлуқ жиқилиштин авал келәр. 19 Кәмтәр болуп мискинләр билән барди-кәлдидә болуш, Тәкәббурлар билән һарам мал бөлүшкәндин әвзәлдур. 20 Кимки ишни пәм-парасәт билән қилса пайда тапар; Пәрвәрдигарға таянған болса, бәхит-саадәт көрәр. 21 Көңли дана киши сәгәк атилар; Йеқимлиқ сөзләр адәмләрниң билимини ашурар. 22 Пәм-парасәт өзигә егә болғанларға һаятлиқниң булиқидур; Әқилсизләргә тәлим бәрмәкниң өзи әқилсизликтур. 23 Ақиланә кишиниң қәлби ағзидин әқил чиқирар; Униң ләвзигә билимни зиядә қилар. 24 Йеқимлиқ сөзләр гоя һәсәлдур; Көңүлләрни хуш қилип тәнгә давадур. 25 Адәм балисиға тоғридәк көрүнидиған бир йол бар, Лекин ақивити һалакәткә баридиған йоллардур. 26 Ишлигүчиниң иштийи уни ишқа салар; Униң қарни униңға һайдакчилик қилар. 27 Муттәһәм киши яман гәпни колап жүрәр; Униң ләвлири лавулдап турған отқа охшар. 28 Әгир адәм җедәл-маҗира туғдурғучидур; Ғәйвәтчи йеқин достларни айриветәр. 29 Зораван киши йеқин адимини аздурар; Уни яман йолға башлап кирәр. 30 Көзини жумувалған киши яман нийәтни ойлар; Левини чишлигән киши яманлиққа тәйярдур. 31 Һәққанийәт йолида ақарған чач, Адәмниң шөһрәт таҗидур. 32 Асан аччиқлимайдиған киши палвандин әвзәлдур; Өзини тутувалған шәһәр алғандинму үстүндур. 33 Чәк етәккә ташланғини билән, Лекин нәтиҗиси пүтүнләй Пәрвәрдигардиндур.

17 Қурбанлиқ гөшлиригә толған җедәллик өйдин, Бир чишләм қуруқ нан йәп, көңүл течлиқта болған әвзәл. 2 Хизмәткар чевәр болса, ғоҗисиниң номуста қойғучи оғлини башқурар; Кәлгүсидә у ғоҗиниң оғли қатарида туруп униң мирасни тәқсим қилар. 3 Сапал қазан күмүчни тавлар, чанақ алтунни тавлар, Бирақ адәмниң қәлбини Пәрвәрдигар синар. 4 Қәбиһ киши яман сөзләргә ишинәр; Ялғанчи питничиләрниң сөзигә қулақ салар. 5 Мискинләрни мәсқирә қилғучи, өзини Яратқучини һақарәтлигүчидур; Башқиларниң бәхитсизлигидин хошал болған киши җазасиз қалмас. 6 Қериларниң нәврилири уларниң таҗидур; Пәрзәнтләрниң пәхри уларниң атилиридур. 7 Ахмақ яришиқ гәп қилса униңға ярашмас; Мөтивәр ялған сөзлисә униңға техиму ярашмас. 8 Пара — уни бәргүчиниң нәзиридә есил бир гөһәрдур; Гоя уни нәгила ишләтсә мувәппәқийәткә еришидиғандәк. 9 Башқиларниң хаталиқини йопутуп кәчүргән киши меһир-муһәббәтни көзләр; Кона хаманни сориған киши йеқин достларни дүшмән қилар. 10 Ақиланигә сиңгән бир еғиз тәнбиһ, Ахмаққа урулған йүз дәрридин үнүмлүктур. 11 Яманлар пәқәт асийлиқни көзләр; Уни җазалашқа рәһимсиз бир әлчи әвәтиләр. 12 Әхмиқанә иш қиливатқан надан кишигә учрап қалғандин көрә, Балилиридин айрилған ейиққа йолуғуп қалған яхши. 13 Кимки яхшилиққа яманлиқ қилса, Ишигидин балайиқаза нери кәтмәс. 14 Җедәлниң башлиниши тосмини су елип кәткәнгә охшайду; Шуңа җедәл партлаштин авал талаш-тартиштин қол үзгин. 15 Яманни ақлиған, Һәққанийға қара чаплиған, Охшашла Пәрвәрдигарға жиркиничликтур. 16 Ахмақниң көңли даналиқни әтиварлимиса, Қандақму униң қолида даналиқни сетивалғидәк пули болсун? 17 [Һәқиқий] дост һәрдайим саңа муһәббәт көрситәр, [Һәқиқий] қериндаш яман күнүң үчүн ярдәмгә дунияға кәлгәндур. 18 Әқилсиз киши қол берип, Йеқини үчүн кепил болиду. 19 Җедәлгә амрақ гунаға амрақтур; Босуғини егиз қилған һалакәтни издәр. 20 Нийити бузулған яхшилиқ көрмәс; Тилида һәқ-наһәқни астин-үстүн қилғучи балаға йолуқар. 21 Бала ахмақ болса, ата ғәм-қайғуға патар; Һамақәтниң атиси хушаллиқ көрмәс. 22 Шат көңүл шипалиқ доридәк тәнгә давадур; Сунуқ роһ-дил адәмниң илигини қурутар. 23 Чирик адәм йәң ичидә парини қобул қилар; У адаләтниң йолини бурмилар. 24 Даналиқ йорутулған кишиниң көз алдида турар; Бирақ әқилсизниң көзи хиялкәшлик қилип қутупта жүрәр. 25 Галваң бала атини азапқа салар; Уни туққучиниңму дәрди болар. 26 Һәққанийларға җәриманә қоюшқа қәтъий болмас; Әмирләрни адаләтни қоллиғини үчүн думбалашқа болмас. 27 Билими бар киши кам сөзлүк болар; Йорутулған адәм қалтис еғир-бесиқ болар. 28 Һәтта

ахмақму аз сөзлисә дана һесаплинар; Тилини тизгинлигән киши данишмән санилар.

18 Көпчиликтин айрилип ялғуз жүргән киши һаман өз нәпсигә чоғ тартар; Һәр қандақ чин һекмәткә һаман жан-жәһли билән қарши чиқар. 2 Ахмақ йорутулушқа қизиқмас; Қизиқидиғини пәқәт өз ойлиғанлирини көрситишла, халас. 3 Яман киши кәлсә, нәпрәтму пәйда болар; Номуссиз иш иза-аһанәттин айрилмас. 4 Адәмниң сөзлири чоңқур суларға охшар; Даналиқ булиқи ериқ сүйидәк өркәшләп ақар. 5 Яманға ян бесишқа, Сорақта һәққанийға увал қилишқа қәтъий болмас. 6 Ахмақниң ләвлири уни жедәлгә башлар; Униң ағзи «Мени думбала» дәп тәклип қилар. 7 Ахмақниң ағзи өз бешиға һалакәттур; Униң ләвлири өз жениға қапқандур. 8 Ғәйвәтхорниң сөзлири һәр хил назу-немәтләрдәк, Кишиниң қәлбигә чоңқур сиңдүрүләр. 9 Ишида һорун болған кишиму, Бузғунчи билән үлпәтдаш болиду. 10 Пәрвәрдигарниң нами мәзмут мунардур; Һәққанийлар униң ичигә жүгүрүп кирип жуқурида аман болар. 11 Бай адәм мал-дуниясини «мустәһкәм шәһирим» дәп биләр; Нәзиридә өзини сақлайдиған егиз сепилдәк турар. 12 Битчит болуштин авал, көңүлгә тәкәббурлуқ келәр; Авал кәмтәрлик болса, андин шөһрәт келәр. 13 Сөзни аңлимай туруп, алдирап жавап бәргән, Ахмақлиғини көрситип өзини хижаләттә қалдурур. 14 Тәндики ағриқ азавиға адәмниң өз роһи бәрдашлиқ бәргүзәр; Бирақ роһи сунған болса уни ким көтирәр? 15 Йорутулғанниң қәлби билимгә еришмәктә, Ақиланиниң қулақлири билимни издимәктә. 16 Соғат өз егисигә ишикни дағдам ечип берәр; Уни чоң әрбаблар алдиға йәткүзәр. 17 Дәва қилғанда, авал сөзлигүчиниң сөзлири орунлуқ көрүнәр; Лекин қарши тәрәп соал қоюп ишни сүрүштүрәр. 18 Чәк ташлаш жедәлләрни түгитәр; Ғоҗиларниң арисидики ишниму һәл қилар. 19 Рәнҗигән қериндашниң көңлини елиш мустәһкәм шәһәрни елиштинму тәс; Жедәл-мажира қорғанниң тақақ-балдақлириға охшаштур. 20 Адәм [дурус] сөзлигәнлигидин қосиғи тоқ болар; Өз көңлидин чиққан сөзлиридин мол һосул алар. 21 Һаят-мамат тилниң илкидидур; Кимки униң тәсирини әтиварлиса униң мевисидин йәр. 22 Хотунни таллап алған киши яхшилиқ тапиду, У Пәрвәрдигарниң мәрһимитигә еришкән болиду. 23 Мискинләр пәс авазда йелинип сөзләр; Бай болса қопаллиқ билән жавап берәр. 24 Достни көп тутқан киши харап болар; Лекин қериндаштинму йеқин бағланған бир дост бардур.

19 Пәзиләтлик йолда маңған кәмбәғәл, Һейлигәр сөзлүк ахмақтин яхшидур. 2 Йәнә, ғәйрити бар киши билимсиз болса болмас; Алдираңғу йолдин чиқар. 3 Кишиниң ахмақлиғи өз йолини астин-үстин қиливетәр; Шундақ туруқлуқ у көңлидә Пәрвәрдигардин рәнҗип ағринар. 4 Байлиқ достни көп қилар; Мискинләр бар достидинму айрилип қалар. 5 Ялған гувалиқ қилған жазаланмай қалмас; Ялған ейтқучиму жазадин қутулалмас. 6 Тола адәм сехийдин илтипат көзләр; Соғат берип турғучиға һәммә киши досттур. 7 Намратлашқандин қериндашлириму зерикәр; Униң достлири техиму жирақ қачар; Ялвуруп қоғлисиму, улар тепилмас. 8 Пәм-парасәткә еришкүчи өзигә көйүнәр; Нурни сақлиған кишиниң бәхити болар. 9 Ялған гувалиқ қилған жазаланмай қалмас; Ялған ейтқучиму һалак болар. 10 Һәшәмәтлик турмуш ахмаққа ярашмас; Қулниң әмәлдарлар үстидин һөкүм сүрүши техиму қамлашмас. 11 Данишмәнлик егисини асанлиқчә аччиқланмайдиған қилар; Хаталиқни йопутуп кәчүрүш униң шөһритидур. 12 Падишаһниң ғәзиви ширниң һувлишиға охшаш дәһшәтлик болар; Униң шәпқити юмран от-чөпкә чүшкән шәбнәмдәк шериндур. 13 Ахмақ оғул атиси үчүн балайиқазадур; Урушқақ хотунниң зарлашлири тохтимай темип чүшкән тамчә-тамчә йеғинға охшаштур. 14 Өй билән мал-мүлүк ата-бовилардин мирастур; Бирақ пәм-парасәтлик хотун Пәрвәрдигарниң илтипатидиндур. 15 Һорунлуқ кишини ғәпләт уйқиға ғәриқ қилар; Бекар тәләп ачарчилиқниң дәрдини тартар. 16 [Пәрвәрдигарниң] әмригә әмәл қилған киши өз женини сақлар; Өз йоллиридин һези болмиған киши өләр. 17 Кәмбәғәлләргә рәһимдиллиқ қилған, Пәрвәрдигарға қәриз бәргән билән баравәрдур; Униң шәпқитини [Пәрвәрдигар] қайтурар. 18 Пәрзәнтиңниң тәрбийини қобул қилишиға үмүтвар болуп, Уни жазалап тәрбийә берип турғин; Лекин уни өлгичә хар болсун дегүчи болма. 19 Қәһрлик киши жаза тартар; Уни қутқузмақчи болсаң,

қайта-қайта қутқузушуң керәк. 20 Несиһәтни
аңлиғин, тәрбийәни қобул қилғин, Ундақ
қилғанда кейинки күнлириңдә дана болисән. 21
Кишиниң көңлидә нурғун нийәтләр бар; Ахирида
пәқәт Пәрвәрдигарниң далаләт-һидайитидин
чиққан иш ақар. 22 Кишиниң йеқимлиғи
униң меһир-муһәббитидиндур; Мискин болуш
ялғанчилиқтин яхшидур. 23 Пәрвәрдигардин
әйминиш кишини һаятқа ериштүрәр; У киши
хатирҗәм, тоқ яшап, балайиқаза чүшүрүлүшидин
халий болар. 24 Һорун қолини сунуп қачиға
тиққини билән, Ғизани ағзиға селишқиму
һорунлуқ қилар. 25 Һакавурға қилинған таяқ
җазаси саддиға қилинған ибрәттур; Йорутулған
кишигә берилгән тәнбиһ, Униң билимини техиму
зиядә қилар. 26 Атисиниң мелини булиған,
Анисини өйидин һайдап чиқарған, Рәсвалиқ,
иза-аһанәт қалдурғучи оғулдур. 27 И оғул,
несиһәткә қулиқиңни юпурувалсаң, Әқилниң
тәлимлиридин жирақлашқиниңдур. 28 Пәскәш
гувачи адаләтни мазақ қилғучидур; Яман адәмниң
ағзи рәзилликни жутар. 29 Һакавурлар үчүн
җазалар тәйярдур, Ахмақларниң дүмбисигә
уридиған қамча тәйярдур.

20 Шарап кишини рәсва қилар, һарақ кишини
ғалҗирлаштурар; Кимки униңға берилип
езип кәтсә, әқилсиздур. 2 Падишаһниң ғәзиви
ширниң һөкиришигә охшаш қорқунучлуқтур;
Униң аччиғини кәлтүргән, өз жениға җаза
чүшүрәр. 3 Өзини маҗирадин нери қилиш
кишиниң иззитидур; Бирақ һәр бир ахмақ
өзини басалмас. 4 Һорун адәм қишта йәр
һайдимәс; Жиғим вақтида йоқлуқта қелип
ашлиқ тиләр. 5 Кишиниң көңлидики ой-
нийәтлири чоңқур суға охшаштур; Йорутулған
адәм уларни тартип алалайду. 6 Өзини садиқ
дәйдиғанлар көптур; Бирақ ишәшлик бир адәмни
ким тапалисун? 7 Һәққаний адәм диянәтлик
йолда маңар; Униң пәрзәнтлиригә бәхит-бәрикәт
қалдурулар! 8 Падиша адаләт тәхтидә олтарғанда,
Һәммә яманлиқни көзи билән қоғлайду. 9 Ким
өзини гунадин тазиландим, Виждиним пакланди,
дейәләйду? 10 Икки хил тараза теши, Икки
хил күрә ишлитиш, Охшашла Пәрвәрдигарға
жиркиничликтур. 11 Һәтта бала өз хислити
билән билинәр; Униң қилғанлириниң пак, дурус
яки әмәслиги һәрикәтлиридин көрүнүп турар.
12 Көридиған көзни, аңлайдиған қулақни, һәр
иккисини Пәрвәрдигар яратти. 13 Уйқиға амрақ
болма, намратлиққа учрайсән; Көзүңни ечип
ойғақ бол, нениң мол болар. 14 Херидар мал
алғанда: «Начар екән, начар екән!» дәп қақшайду;
Елип кәткәндин кейин [«Есил нәрсә, әрзан алдим»
дәп] махтиниду. 15 Алтун бар, ләәл-яқутларму
көптур; Бирақ билимни беғишлиған ләвләр
немидегән қимматлик гөһәрдур! 16 Ятқа кепил
болған кишидин қәризгә тонини тутуп алғин;
Ят хотунға капаләт бәргән кишидин капаләт
пули ал. 17 Алдап еришкән тамақ татлиқтур;
Кейин, униң йегини шеғил болар. 18 Планлар
мәслиһәт билән бекитиләр; Пишқан көрсәтмә
билән җәң қилғин. 19 Гәп тошуғучи сирларни
ашкарилар; Шуңа валақтәккүр билән арилашма.
20 Кимки ата-анисини һақарәт қилса, Униң
чириғи зулмәт қараңғусида өчәр! 21 Тез еришкән
мирас һаман бәрикәтлик болмас. 22 Яманлиққа
яманлиқ қайтурай демә; Пәрвәрдигарға тайинип
күт, У дәрдиңгә йетәр. 23 Икки хил тараза
теши Пәрвәрдигарға жиркиничликтур; Сахта
өлчәм қәтъий яримас. 24 Инсанниң һаятлиқ
қәдәмлирини Пәрвәрдигар бәлгүләйду; Ундақта
инсан өз мусаписини нәдин билсун? 25 Бир
нәрсисини йениклик билән «[Худаға] аталған!»
дәп вәдә бериш, Қәсәмләрдин кейин иккилинип
қайта ойлиниш, Өз җенини қилтаққа чүшүргәнгә
баравәр. 26 Дана падиша яманларни топанни
соруғандәк соруветиду, Хаман тәпкәндәк тулуқ
билән янҗиветәр. 27 Адәмниң роһ-виждани —
Пәрвәрдигарниң чириғидур, У қәлбниң һәр бир
тәглирини тәкшүрүп пәриқ етәр. 28 Меһри-
шәпқәт вә һәқиқәт падишани сақлайду; У меһри-
шәпқәт биләнла өз тәхтини мустәһкәмләйду. 29
Яш жигитләрниң қавуллуғи уларниң пәхридур;
Қериларниң иззити ақ чачлиридур. 30 Тәрбийә
ярилири яманлиқни тазилап чиқирар, Таяқ
излири ич-бағирни таза қилар.

21 Падишаһниң көңли ериқлардики судәк
Пәрвәрдигарниң қолидидур; [Пәрвәрдигар]
қәйәргә тоғрилиса, шу тәрәпкә маңиду. 2
Инсан өзиниң һәммә қилған ишини тоғра дәп
биләр; Лекин Пәрвәрдигар қәлбдики нийәтләрни
таразиға селип тартип көрәр. 3 Пәрвәрдигарниң
нәзиридә, һәққанийлиқ билән адаләт жүргүзүш
қурбанлиқ қилиштин әвзәлдур. 4 Тәкәббур

көзләр, мәғрур қәлб, яманларниң чириғи — һәммиси гунадур. 5 Әстайидил кишиләрниң ойлири уларни пәқәт баяшатлиққа йетәкләр; Чечиланңғуларниң ойлири болса, уларни пәқәт йоқсузлуққила йетәкләр. 6 Яғлима тил биләнеришкән байлиқлар, Өлүмни издәп жүргәнләр қоғлап жүргән бир түтүнла, халас. 7 Яманларниң залимлиғи өзлирини чирмивалар; Чүнки улар адаләт йолида меңишни рәт қилған. 8 Җинайәткар маңидиған йол наһайити әгирдур; Сап дил адәмниң һәрикити түптүздур. 9 Соқушқақ хотун билән [азадә] өйдә биллә турғандин көрә, Өгүзниң бир булуңида [ялғуз] йетип қопқан яхши. 10 Яман кишиниң көңли яманлиққила һерисмәндур; У йеқиниғиму шапаәт көрсәтмәс. 11 Һакавурниң җазаға тартилиши, билимсизгә ибрәт болар; Дана киши қобул қилған несиһәтләрдин техиму көп билим алар. 12 Һәққаний Болғучи яманниң өйини көзләр; У һаман яманларни яманлиққа қоюп жиқитар. 13 Мискинләрниң налисиға қулиқини йопутуп кари болмиғучи, Ахири өзи пәряд көтирәр, Бирақ һеч ким пәрва қилмас. 14 Йошурун соғат ғәзәпни басар; Йәң ичидә берилгән пара қәһр-ғәзәпни пәсәйтәр. 15 Адаләтни бежа кәлтүрүш һәққанийларниң хошаллиғидур, Бирақ яманлиқ қилғучиларға вәһимидур. 16 Һекмәт йолидин езип кәткән киши, Әрваһларниң җамаити ичидикиләрдин болуп қалар. 17 Тамашаға берилгән киши намрат қалар; Яғ чайнашқа, шарап ичишкә амрақ бейимас. 18 Яман адәм һәққаний адәм үчүн гөрү пулиниң орнида қалар; [Езилгән] дурусларниң орниға ипласлар қалар. 19 Соқушқақ вә териккәк аял билән ортақ турғандин, Чөл-баяванда ялғуз яшиған яхшидур. 20 Ақиланиниң өйидә байлиқ бар, зәйтун май бар; Бирақ ахмақлар тапқинини уттурлуқ бузуп-чачар. 21 Һәққанийәт, меһриванлиқни издигүчи адәм, Һаят, һәққанийәт вә иззәт-һөрмәткә еришәр. 22 Дана киши күчлүкләр шәһириниң сепилиға ямишар, Уларниң таянчи болған қорғинини ғулитар. 23 Өз тилиға, ағзиға егә болған киши, Җенини аваричиликләрдин сақлап қалар. 24 Чоңчилиқ қилғанлар, «һакавур», «һали чоң», «мазақчи» атилар. 25 Һорун киши өз нәпсидин һалак болар, Чүнки униң қоли ишқа бармас; 26 Нәпси яман болуп у күн бойи тама қилип жүрәр; Бирақ һәққаний адәм һеч немини айимай сәдиқә қилар. 27 Яман адәмниң қурбанлиғи Пәрвәрдигарға жиркиничликтур; Рәзил ғәрәздә әпкелингән болса техиму шундақтур! 28 Ялған гувалиқ қилғучи һалак болар; Әйни әһвални аңлап сөзлигән кишиниң сөзи әбәткичә ақар. 29 Яман адәм йүзини қелин қилар; Дурус киши йолини ойлап пухта басар. 30 Пәрвәрдигарға қарши туралайдиған һеч қандақ даналиқ, әқил-парасәт яки тәдбир йоқтур. 31 Атлар җәң күни үчүн тәйяр қилинған болсиму, Бирақ ғәлибә-нижат пәқәт Пәрвәрдигардиндур.

22 Яхши нам зор байлиққа егә болуштин әвзәл; Қәдир-қиммәт алтун-күмүчтин үстүндур. 2 Гадай билән бай бир зиминда яшар; Һәр иккисини яратқан Пәрвәрдигардур. 3 Зерәк киши балайиқазани алдин көрүп қачар; Саддилар алдиға берип зиян тартар. 4 Өзини төвән тутуп, Пәрвәрдигардин әйминишниң бәрикити — баяшатлиқ, иззәт-һөрмәт вә һаяттур. 5 Һейлигәрләрниң йолида тикәнләр, қапқанлар ятар; Өз йолиға һези болған киши улардин жирақ болар. 6 Балиға кичигидә мүҗәзигә қарап дурус тәрбийә бәрсәң, Чоң болғанда у шу йолдин чиқмас. 7 Байлар мискинләрни башқурур; Қәриздар қәриз егисиниң қулидур. 8 Наһәқлиқ уруғини чачқанниң алидиған һосули балаю-апәттур; Униң ғәзәп-һәйвиси чүшәр. 9 Сехий адәм бәрикәт тапар; Чүнки у мискинләргә өз ненидин бөлүп бәргүчидур. 10 Һакавурни қоғливәтсәң, җедәл-мажира бесилар; Келишмәсликләр вә шәрмәндичиликләр түгәр. 11 Пак нийәтни қәдирләйдиған кишиниң сөзлири гөзәлдур; Шуңа падиша униң билән дост болар. 12 Пәрвәрдигарниң көзи илим-һәқиқәтни сақлар; У ипласларниң сөзлирини ечип ташлап бекар қилар. 13 Һорун адәм: «Ташқирида бир шир туриду, Кочиға чиқсам өлтүрүлимән!» — дәйду. 14 Зинахор аялниң ағзи чоңқур бир оридур; Пәрвәрдигар нарази болған киши униңға чүшүп кетәр. 15 Наданлиқ сәбий балиларниң қәлбигә бағлағлиқтур; Бирақ тәрбийә тайиғи буни униңдин жирақ қилар. 16 Мискинләрни езиш билән бай болған, Вә байларға соғат сунидиған киши, Ахири пәқәт йоқсуллуқта қалар. 17 Қулақ сал, саңа ақиланиләрниң сөзлирини үгитәй; Көңүл қоюп билимимни үгәнгин. 18 Уларни қәлбиңдә чиң тутсаң, Улар саңа шерин болар, Ләвлириңдә сәп болуп тәйяр туриду. 19 Чин қәлбиң

билән Пәрвәрдигарға тайинишиң үчүн, Бүгүн [бу һекмәтлик сөзләрни] башқа бирисигә әмәс, Бәлки саңа йәткүздум. 20 Униңдин мана оттузни яздим, Буниң ичидә несиһәтләр һәм билим бар. 21 Булар билән һәқиқәтниң сөзлириниң дәрвәқә һәқиқәт екәнлигини биләләйсән, Вә шундақ қилип сени әвәткүчиләргә һәқиқәтниң сөзлири билән җавап қайтуралайсән. 22 Йоқсулдин булап алма, у кәмбәғәл турса, Аҗиз мөминләрни сорақ орнида бозәк қилма. 23 Чүнки Пәрвәрдигар уларниң дәвасини көтирәр, Улардин булап алғанлардин булап алар. 24 Мүҗәзи иштик адәм билән дост болма, Қәһрлик адәм билән арилашма, 25 Болмиса, униң яман йолини үгинип келип, қилтаққа чүшисән. 26 Башқиларға [кепил болуп] қол бәргүчиләрдин болма, Қәризләрни төләшкә капаләт бәргүчиләрдин болма; 27 Сениң қайтуралиғидәк нәрсәң болған болса, Улар орун-көрпилириңни бекардин-бекар астиңдин елип кәтмигән болатти! 28 Ата-бовилириң пасилни бәлгүләп бәргән кона чегара ташлирини йөткимә. 29 Ишни әстайидил вә чаққан бежиридиған кишини көргәнмидиң? У пәс адәмләрниң хизмитидә болмас; Падишаһларниң алдида турар.

23 Катта әрбаб билән һәмдәстихан болсаң, Алдиңдики ким екәнлигини убдан ойлан.
2 Иштийиң яман болса, Гелиңға пичақ тәңләп турғандәк өзүңни тарт. 3 Униң назу-немәтлирини тама қилма, Улар адәм алдайдиған тамақлардур.
4 Бай болимән дәп өзүңни упратма; Өзүңниң зеһниңни бу ишқа қаратма. 5 [Байлиқларға] көз тикишиң биләнла, улар йоқ болиду; Пул-мал дәрвәқә өзигә қанат ясап, Худди бүркүттәк асманға учуп кетәр. 6 Ач көзниң ненини йемә, Униң есил назу-немәтлирини тама қилма; 7 Чүнки униң көңли қандақ болғандәк, өзиму шундақ. У ағзида: — Қени, алсила, ичсилә! — десиму, Бирақ көңлидә сени ойлиғини йоқ. 8 Йегән бир жутум таамниму қусуветисән, Униңға қилған чирайлиқ сөзлириңму бекарға кәткән болиду.
9 Ахмаққа йол көрситип салма, Чүнки у әқил сөзлириңни көзгә илмас. 10 Қедимдә бекиткән йәрниң пасил ташлирини йөткимә, Житимларниң етизлириғиму аяқ басма; 11 Чүнки уларниң Һәмҗәмәт-Қутқузғучиси интайин күчлүктур; У Өзи улар үчүн үстүңдин дәва қилар. 12 Несиһәткә көңүл қой, Илим-билимләргә қулақ сал. 13
Балаңға тәрбийә бериштин еринмә; Әгәр таяқ билән урсаң, у өлүп кәтмәйду; 14 Сән уни таяқ билән урсаң, Бәлким уни тәһтисарадин қутқузивалисән. (Sheol h7585) 15 И оғлум, дана болсаң, Мениң қәлбим қанчә хуш болар еди! 16 Ағзиңда орунлуқ сөзләр болса, ич-ичимдин шатлинимән.
17 Гуна садир қилғучиларға рәшк қилма, Һәрдайим Пәрвәрдигардин әймиништә турғин; 18 Шундақ қилғиниңда җәзмән көридиған яхши күнүң болиду, Арзу-үмүтүң бекарға кәтмәс. 19 И оғлум, сөзүмгә қулақ селип дана бол, Қәлбиңни [Худаниң] йолиға башлиғин. 20 Мәйхорларға арилашма, Нәпси яман гөшхорлар билән барди-кәлди қилма;
21 Чүнки һарақкәш билән нәпси яман ахирида йоқсуллуқта қалар, Ғәпләт уйқисиға патқанларға җәндә кийимни кийгүзәр. 22 Сени тапқан атаңниң сөзини аңла, Анаң қериғанда униңға һөрмәтсизлик қилма. 23 Һәқиқәтни сетивал, Уни һәргиз сетивәтмә. Даналиқ, тәрбийә вә йорутулушниму ал. 24 Һәққаний балиниң атиси чоң хошаллиқ тапар; Дана оғулни тапқан атиси униңдин хурсән болар. 25 Ата-анаңни сөйүндүрүп, Сени туққан анаңни хуш қил. 26 И оғлум, қәлбиңни маңа тапшур; Көзлириңму һаятлиқ йоллиримға тикилсун! 27 Чүнки паһишә аял чоңқур оридур, Бузуқ ят аял тар зиндандур; 28 Улар қарақчидәк мөкүвелип, Инсанийәт арисидики вапасизларни көпәйтәр. 29 Кимдә азап бар? Кимдә дәрд-әләм? Ким җедәл ичидә қалар? Ким наләпәряд көтирәр? Ким сәвәпсиз ярилинар? Кимниң көзи қизирип кетәр? 30 Дәл шарап үстидә узун олтарған, Әбҗәш шараптин тетишқа алдириған мәйхорлар! 31
Шарапниң әҗайип қизиллиғиға, униң җамдики җулалиғиға, Кишиниң гелидин шундақ силиқ өткәнлигигә мәптун болуп қалма! 32 Ахирида у зәһәрлик иландәк чеқивалиду, Оқ иландәк нәштирини санҗийду. 33 Көз алдиңда ғәлитә мәнзириләр көрүниду, Ағзиңдин қалаймиқан сөзләр чиқиду. 34 Худди деңиз-океанларда ләйләп қалғандәк, Йәлкәнлик кеминиң мома яғичи үстидә ятқандәк болисән. 35 Сән чоқум: — Бириси мени урди, лекин мән яриланмидим! Бириси мени таяқ билән урди, бирақ ағриғини сәзмидим!» — дәйсән. Бирақ сән йәнә: «Һошумға кәлсәмла, мән йәнила шарапни издәймән! — дәйсән.

24 Яманларға рәшк қилма, Улар билән барди-кәлди қилишни арзу қилма; 2 Чүнки

уларниң көңли зораванлиқнила ойлар; Уларниң
ағзи азар йәткүзүшни сөзләр. 3 Аилә болса
даналиқ асасида бәрпа қилинар; Чүшиниш
билән мустәһкәмлинәр. 4 Билим билән өйниң
ханилири һәр хил қимммәтлик, есил гөһәрләргә
толдурулар. 5 Дана адәм зор күчкә егидур;
Билими бар адәм қудритини ашурар. 6
Пухта несиһәтләр билән җәң қилғин; Ғәлибә
болса Бирдин-бир Улуқ Мәслиһәтчи билән
болар. 7 Даналиқ әқилсиз адәмгә нисбәтән
толиму егиз, чүшиниксиздур; [Чоңлар] шәһәр
дәрвазиси алдиға жиғилғанда у зуван ачалмас.
8 Әскиликни нийәтлигән адәм «сүйқәстчи»
атилар. 9 Ахмақлиқтин болған нийәт гунадур;
Һакавур киши адәмләргә жиркиничликтур.
10 Бешиңға еғир күн чүшкәндә җасарәтсиз
болсаң, Күчсиз һесаплинисән. 11 [Сәвәпсиз]
өлүмгә тартилғанларни қутқузғин; Боғузлиниш
хәвпидә турғанлардин ярдәм қолуңни тартма;
12 Әгәр сән: «Бу иштин хәвиримиз йоқтур»
десәң, Һәр адәмниң көңлини таразиға Салғучи
буни көрмәсму? Җениңни һаят Сақлиғучи уни
билмәсму? У һәр бир инсан балсиниң өз
қилғанлири бойичә уларниң өзигә яндурмасму?
13 И оғлум, һәсәл [тапсаң] истимал қил, у
яхшидур. Һәрә көнигидин алған һәсәл болса
татлиқ тетийду; 14 Даналиқ билән тонушсаң,
уму көңлүңгә шуниңдәк болар; Уни тапқиниңда
җәзмән яхши көридиған күнүң болиду, Арзу-
үмүтүң бекарға кәтмәс. 15 И рәзил адәм,
һәққанийниң өйигә йошурун һуҗум қилишни
күтмә, Униң туралғусини булиғучи болма! 16
Чүнки һәққаний йәттә қетим жиқилип чүшәр,
Бирақ ахири йәнә орнидин турар. Лекин рәзил
киши күлпәт ичигә путлишип чүшәр. 17 Рәқибиң
жиқилип кәтсә хуш болуп кәтмә, Дүшминиң
путлишип чүшсә шатланма; 18 Пәрвәрдигар буни
көргәндә, Бу қилиғиңни яхши көрмәй, Бәлким
ғәзивини рәқибиңгә чүшүрмәслиги мүмкин. 19
Яманлар [раваҗ тапса], беарам болуп кәтмә;
Рәзилләргә рәшк қилма. 20 Чүнки яманларниң
келәчики йоқтур, Униң чириғиму өчүрүләр. 21
И оғлум, Пәрвәрдигардин қорққин, падишаниму
һөрмәт қил. Қутратқучилар билән арилашма.
22 Бундақ кишиләргә келидиған балаю-апәт
уштумтут болар, [Пәрвәрдигар билән падишаниң]
уларни қандақ йоқитидиғанлиғини биләмсән?
23 Буларму ақиланиләрниң сөзлиридур: — Сот
қилғанда бир тәрәпкә ян бесиш қәтъий болмас.
24 Җинайәтчигә: «Әйипсиз сән» дәп һөкүм
чиқарған кишигә, Хәлиқләр ләнәт ейтар; Әл-
жутлар униңдин нәпрәтлинәр. 25 Бирақ улар
җинайәтчиниң гунайини ечип ташлиған кишидин
хурсән болар, Улар униңға бәхит-саадәт тилишәр.
26 Дурус җавап бәргүчи, Гояки кишиниң ләвлиригә
сөйгүчидур. 27 Авал сиртта ишлириңниң йолини
һазирлап, Етиз-ериқлириңни тәйярла, Андин
өйүңни салғин. 28 Йеқиниңға қарши асассиз
гувалиқ қилма; Ағзиңдин һеч ялғанчилиқ
чиқарма. 29 «У маңа қандақ қилған болса, мәнму
униңға шундақ қилимән, Униң маңа қилғинини
өзигә яндуримән», дегүчи болма. 30 Мән һорунниң
етизлиғидин өттим, Әқилсизниң үзүмзарлиғи
йенидин маңдим, 31 Мана, һәр йеридин тикәнләр
өсүп чиққан, Хохилар йәр йүзини бесип кәткән,
Қоруқ теми өрүлүп кәткән! 32 Уларни көргәч,
убдан ойландим; Көргинимдин савақ алдим:
— 33 Сән: «Йәнә бирдәм көзүмни жумувалай,
Йәнә бирдәм ухливалай, Йәнә бирдәм пут-
қолумни алмап йетивалай» — десәң, 34 Намратлиқ
булаңчидәк сени бесип келәр, Һаҗәтмәнлик
қалқанлиқ әскәрдәк саңа һуҗум қилар.

25 Төвәндә баян қилинидиғанлириму
Сулайманниң пәнд-несиһәтлири; буларни
Йәһуданиң падишаси Һәзәкияниң ордисидикиләр
көчүрүп хатирилигән: — 2 Пәрвәрдигарниң
улуқлуғи — Өзиниң қилған ишини
ашкарилимиғинида; Падишаһларниң улуқлуғи
— бир ишниң сирини йешәлигинидә. 3 Әршниң
егизлигини, Зиминниң чоңқурлуғини, Вә
падишаларниң көңлидикини мөлчәрләп билгили
болмас. 4 Авал күмүчниң поқи айрилип
тавланса, Андин зәргәр нәпис бир қача ясап
чиқар. 5 Авал падишаниң алдидики рәзил
хизмәткарлири қоғливетилсә, Андин униң тәхти
адаләт үстигә қурулар. 6 Падишаһниң алдида
өзүңни һәмминиң алди қилип көрсәтмә, [Униң
алдидики] әрбабларниң орнида турувалма;
7 Орнуңни өзүңдин жуқури җанабқа берип,
униң алдида пәгаһқа чүшүрүлгиниңдин көрә,
Өзгиләрниң сени төргә тәклип қилғини яхшидур.
8 Алдирап дәваға бармиғин, Мабада берип,
йеқиниң [үстүн чиқип] сени ләт қилса, қандақ
қилисән? 9 Йеқиниң билән муназириләшсәң,

Башқиларниң сирини ачма. 10 Болмиса, буни
билгүчиләр сени әйипләйду, Сесиқ намдин
қутулалмайсән. 11 Вақти-җайида қилинған сөз,
Күмүч рамкиларға тизилған алтун алмилардур.
12 [Қулаққа] алтун һалқа, нәпис алтундин
ясалған зиннәт буюми ярашқандәк, Ақиланиниң
агаһландуруши көңүл қойғанниң қулиқиға
яришар. 13 Худди орма вақтидики томузда [ичкән]
қар сүйидәк, Ишәшлик әлчи өзини әвәткүчиләргә
шундақ болар; У ғоҗайинлириниң көкси-қарнини
яшартар. 14 Ямғури йоқ булут-шамал, Ялған
соғатни вәдә қилип махтанғучиға охшаштур. 15
Узунғичә сәвир-тақәт қилинса, һөкүмдарму қайил
қилинар, Жумшақ тил сүйәкләрдинму өтәр. 16
Сән һәсәл тепивалдиңму? Уни пәқәт тойғучила
йә, Көп йесәң яндуруветисән. 17 Хошнаңниң
босуғисиға аз дәссә, Улар сәндин тоюп, өч болуп
қалмисун. 18 Ялған гувалиқ билән йеқиниға
қара чаплиғучи, Худди гүрзә, қилич вә өткүр
оққа охшаштур. 19 Сунуқ чиш билән чайнаш,
Токур пут [билән меңиш], Күлпәт күнидә вапасиз
кишигә үмүт бағлиғандәктур. 20 Қиш күнидә
кишиләрниң кийимини салдуруветиш, Яки суда
үстигә аччиқ су қуюш, Қайғулуқ кишиниң алдида
нахша ейтқандәктур. 21 Дүшминиңниң қосиғи ач
болса, Нан бәр; Уссиған болса су бәр; 22 Шундақ
қилсаң, бешиға көмүр чоғини топлап салған
болисән, Вә Пәрвәрдигар бу ишни саңа яндуриду.
23 Шимал тәрәптин чиққан шамал қаттиқ ямғур
елип кәлгәндәк, Чеқимчи шум чирайни кәлтүрәр.
24 Соқушқақ хотун билән [азадә] өйдә биллә
турғандин көрә, Өгүзниң бир булуңида [ялғуз]
йетип-қопқан яхши. 25 Уссап кәткән кишигә
муздәк су берилгәндәк, Жирақ жуттин кәлгән
хуш хәвәрму әнә шундақ болар. 26 Петиқдилип
сүйи лейип кәткән булақ, Сүйи булғиветилгән
қудуқ, Рәзилләргә йол қойған һәққаний адәмгә
охшаштур. 27 Һәсәлни һәддидин зиядә йейиш
яхши болмас; Бирақ улуқлуқни издәшниң өзи
улуқ иштур. 28 Өзини туталмайдиған киши,
Вәйран болған, сепилсиз қалған шәһәргә охшайду.

26 Язда қар йеғиш, Орма вақтида ямғур йеғиш
қамлашмиғандәк, Иззәт-һөрмәт ахмаққа
лайиқ әмәстур. 2 Ләйләп учуп жүргән қучқачтәк,
Учқан қарлиғач йәргә қонмиғандәк, Сәвәпсиз
қарғиш кишигә зиян кәлтүрәлмәс. 3 Атқа қамча,
ешәккә нохта лазим болғинидәк, Ахмақниң
дүмбисигә таяқ лайиқтур. 4 Ахмақниң әхмиқанә
гепи бойичә униңға җавап бәрмигин, Җавап
бәрсәң өзүң униңға охшап қелишиң мүмкин.
5 Ахмақниң әхмиқанә гепи бойичә униңға
җавап бәргин, Җавап бәрмисәң у өзиниң
ахмақлиғини әқиллиқ дәп чағлар. 6 Өз путини
кесивәткәндәк, Өз бешиға зулмәт тилигәндәк,
Ахмақтин хәвәр йоллашму шундақ бир иштур. 7
Токурниң карға кәлмигән путлиридәк, Ахмақниң
ағзиға селинған пәнд-несиһәтму бекар болур. 8
Салғиға ташни бағлап атқандәк, Ахмаққа һөрмәт
билдүрүшму әхмиқанә иштур. 9 Ахмақниң
ағзиға селинған пәнд-несиһәт, Мәсниң қолиға
санҗилған тикәндәктур. 10 Өз йеқинлирини
қарисиға зәхимләндүргән оқячидәк, Ахмақни яки
удул кәлгән адәмни яллап ишләткән ғоҗайинму
охшашла зәхимләндүргүчидур. 11 Ишт айлинип
келип өз қусуғини ялиғандәк, Ахмақ ахмақлиғини
қайтилар. 12 Өзини дана чағлап мәмнун болған
кишини көрдүңму? Униңға үмүт бағлимақтин
ахмаққа үмүт бағлимақ әвзәлдур. 13 Һорун адәм: —
«Ташқирида дәһшәтлик бир шир туриду, Кочида
бир шир жүриду!» — дәп [өйдин чиқмас]. 14
Өз мужуқида ечилип-йепилип турған ишиккә
охшаш, Һорун кариватта йетип у яқ-бу яққа
өрүлмәктә. 15 Һорун қолини сунуп қачиға тиққини
билән, Ғизани ағзиға селиштинму еринәр. 16
Һорун өзини пәм билән җавап бәргүчи йәттә
кишидинму дана санар. 17 Кочида келиветип, өзигә
мунасивәтсиз маҗираға арилашқан киши, Иштниң
қулиқини тутуп созғанға охшаш хәтәргә дучар
болар. 18 Өз йеқинлирини алдап «Пәқәт чақчақ
қилип қойдум!» дәйдиған киши, Отқашларни,
оқларни, һәр хил әҗәллик қуралларни атқан
тәлвигә охшайду. 20 Отун болмиса от өчәр; Ғәйвәт
болмиса, җедәл бесилар. 21 Чоғлар үстигә чачқан
көмүрдәк, От үстигә қойған отундәк, җедәлчи
җедәлни улғайтар. 22 Ғәйвәтхорниң сөзлири
һәр хил назу-немәтләрдәк, Кишиниң қәлбигә
чоңқур сиңдүрүләр. 23 Ялқунлуқ ләвләр рәзил
көңүлләргә қошулғанда, Сапал қачиға күмүч һәл
бәргәнгә охшаштур. 24 Адавәт сақлайдиған адәм
өчини гәплири билән япсиму, Көңлидә қат-қат
сүйиқәст сақлайду. 25 Униң сөзи чирайлиқ болсиму,
ишинип кәтмигин; Қәлбидә йәттә қат ипласлиқ
бардур. 26 У өчмәнлигини чирайлиқ гәп билән
япсиму, Лекин рәзиллиги җамаәтниң алдида

ашкарилинар. 27 Кишигә ора колиған өзи чүшәр;
Ташни домилатқан кишини таш думилап қайтип
келип уни янҗар. 28 Сахта тил өзи зиянкәшлик
қилған кишиләргә нәпрәтлинәр; Хушамәт қилғучи
еғиз адәмни һалакәткә иштирәр.

27 Әтики күнүң тоғрилиқ махтанма, Чүнки бир
күни немә болидиғинингниму билмәйсән.
2 Сени башқилар махтисун, өз ағзиң мундақ
қилмисун, Ят адәм сени махтисун, өз ләвлириң
ундақ қилмисун. 3 Таш еғир, қум хелә җиң басар,
Бирақ ахмақ кәлтүридиған хапичилиқ иккисидин
техиму еғирдур. 4 Ғәзәп рәһимсиздур, Қәһр
болса кәлкүндәк адәмни еқитип кетәр, Бирақ ким
һәсәтхорлуқ алдида тақабил туралисун? 5 Ашкарә
әйипләш йошурун муһәббәттин әладур. 6 Достниң
қолидин йегән зәхимләр садиқлиқтин болиду;
Бирақ дүшмәнниң сөйүшлири һейлигәрликтур. 7
Тоқ киши һәсәл көнигидинму бизардур, Ач кишигә
һәр қандақ аччиқ нәрсиму татлиқ билинәр. 8 Жут
маканидин айрилған киши, Угисидин айрилип
жүргән қушқа охшар. 9 Әтир вә хушбуй көңүлни
ачар, Җан көйәр достниң сәмимий мәслиһәти
кишини риғбәтләндүрәр. Җан көйәр достниң
сәмимий, хушхуй мәслиһәти кишини хуш қилур.
10 Өз достуңни, атаңниң достиниму унтума;
Бешиңға күн чүшкәндә қериндишиңниң өйигә
кирип йелинма; Йеқиндики дост, жирақтики
қериндаштин әла. 11 И оғлум, дана бол, көңлүмни
хуш қил, Шундақ қилғиниңда мени мәсқирә
қилидиғанларға җавап берәләймән. 12 Зерәк
киши балайиқазани алдин көрүп қачар; Саддилар
алдиға берип зиян тартар. 13 Ятқа кепил болған
кишидин қәризгә тонини тутуп алғин; Ят хотунға
капаләт бәргән кишидин капаләт пули ал. 14
Қақ сәһәрдә туруп, жуқури авазда достиға
бәхит тилигәнлик, Өзини қарғаш һесаплинар.
15 Ямғурлуқ күндики тохтимай чүшкән тамчә-
тамчә йеғин, Вә соқушқақ хотун бир-биригә
охшаштур. 16 Уни тизгәнләш боранни тосқанға,
Яки яғни оң қол билән чаңгаллиғанға охшаштур.
17 Төмүрни төмүргә билисә өткүрләшкәндәк,
Достларму бир-бирини өткүрләштүрәр. 18 Әнҗир
көчитини пәрвиш қилғучи униңдин әнҗир
йәйду; Ғоҗайинини асрап күткән қул иззәт
тапиду. 19 Суда адәмниң йүзи әкс әткәндәк,
Инсанниң қәлбиниң қандақлиғи өз йенидики
киши арқилиқ билинәр. 20 Тәһтисара вә һалакәт
һәргиз тоймиғандәк, Адәмниң [ач] көзлири қанаәт
тапмас. (Sheol h7585) 21 Сапал қазан күмүчни, чанақ
алтунни тавлар, Адәм болса махталғанда синилар.
22 Ахмақни буғдай билән биргә сәндәлдә талқан
қилип соқсаңму, Ахмақлиғи йәнила униңда турар.
23 Падилириңниң әһвалини убдан билип тур,
Мал-варанлириңдин яхши хәвәр ал; 24 Чүнки
байлиқниң мәңгү капалити болмас, Таҗ-тәхтму
дәвирдин-дәвиргичә турамду? 25 Қуруған чөпләр
орулғандин кейин, Юмран чөпләр өсүп чиққанда,
Тағ бағридинму явайи чөпләр жиғилғанда,
26 Шу чағда қозиларниң жуңлири қирқилип
кийимиң болар; Өшкиләрни сатқан пулға бир етиз
келәр, 27 Һәмдә өшкиләрниң сүтлири сениң һәм
аилидикилириңниң озуқлуғини, Дедәклириңниң
қосиғини тәминләшкиму йетәр.

28 Яманлар һеч ким қоғлимисиму қачар; Бирақ
һәққанийлар шир жүрәк батур келәр. 2
Жутта гуналар көпәйсә, униң әмирлири көп
алмишар, Лекин уни сориғучи йорутулған
вә билимлик болса, жут аман-муқим узун
турар. 3 Мискинләргә зулум селиватқан бир
кәмбәғәл, Худди [зираәтләрни]ятқузуп денини
қоймайдиған қара ямғурға охшайду. 4 Тәврат
қанунидин ваз кәчкәнләр яманларни яхши
дәп махтар; Бирақ қанунни тутқучилар уларға
қарши күрәш қилар. 5 Рәзилләр адаләтни
чүшәнмәс; Бирақ Пәрвәрдигарни издигүчиләр
һәммә ишни чүшинәр. 6 Пәзиләтлик йолда
маңған мискин киши, Сахта, икки йүзлимә бай
адәмдин яхшидур. 7 Тәврат-қануниға итаәт қилған
жигит әқиллиқ оғулдур; Бирақ нан қепиларға
һәмраһ болғучи атисини номусқа қалдурар.
8 Җазанихорлуқ қилип жуқури өсүм арқилиқ
байлиқлар тапқан киши, Ахирида буларни
мискинләргә хәйрихаһлиқ қилғучиниң қолиға
өткүзүш үчүн топлиғандур. 9 Кимки Тәврат-
қанунини аңлимаймән дәп қулиқини йопурса,
Һәтта дуалириму ләнити болуп қалар. 10 Кимки
дурусларни яман йолға аздурса, Өзи колиған
орисиға өзи чүшәр; Бирақ пак-диянәтлик адәм
яхшилиққа мирасхор болар. 11 Бай дәрвәқә
өзини дана санар; Бирақ йорутулған мискин уни
һаман көрүп йетәр. 12 Һәққанийлар ғаливийәтлик
болса, Җаһанни тәнтәнә қаплар; Бирақ яманлар
мәртивигә чиқса, халайиқ өзлирини қачурар. 13
Өз гуналирини йошурған киши ронақ тапмас;

Бирақ уларни тонуп иқрар қилип, улардин
ваз кәчкән киши рәһим-шәпқәткә еришәр. 14
[Пәрвәрдигардин] һәрдайим қорқуп жүргән киши
шунчә бәхитликтур! Бирақ көңлини таш қилған
балаю-апәткә қалар. 15 Һөкирәп турған шир,
Яки [овни издәп] кезиватқан ейиқ қандақ болса,
Йоқсул пухраларниң үстидики рәзил һакимму
шундақтур. 16 Йорутулмиған әмир һаман зор бир
залим болуп чиқар, Бирақ һарам байлиқларға
нәпрәтләнсә, тәхтидә узун олтирар. 17 Қан төккән
киши қәриз билән һаңға қарап жүгүрәр; Уни һеч
ким тосмисун! 18 Сәмимий, диянәтлик йолда
маңған қутулар; Икки йолда маңған сахта киши
уларниң биридә һаман жиқилип чүшәр. 19 Өз
йеригә тиришип ишлигән деханниң нени йетип
ашар; Бирақ бекар жүрүп хам хиялларни қоғлиған
кишиниң йоқсуллуғи мол болар! 20 Растчил
кишиниң бәхити көпийәр; Бирақ бай болушқа
алдириған киши җазадин қечип қутулалмас. 21
Биригә ян бесиш қәтъий болмас; Чүнки бәзиләр
һәтта бир бурда нан үчүнму гуна өткүзәр. 22 Нәпси
тоймас киши байлиқларни көзләп алдирайду,
У намратлиқниң өз бешиға чүшидиғинидин
бехәвәрдур. 23 Башқиларниң хаталиқини очуқ
әйиплигән киши, Һаман хушамәт қилғучиға
қариғанда көпрәк илтипат тапар. 24 Ата-анисиниң
тәәллуқатини оғрилап, «Бу һеч қандақ гуна әмәс»
дегән киши, Һалак қилғучиниң шеригидур. 25
Нәпси тоймиғур киши җедәл-мажира терийду;
Бирақ Пәрвәрдигарға таянған киши әтлинәр.
26 Өзиниң көңлигә ишәнгән киши ахмақтур;
Бирақ даналиқ билән маңған нижат тапар.
27 Намратларға хәйрхаһлиқ қилидиған киши
муһтаҗлиқ тартмас; Лекин һаҗәтмәнни көрсиму
көрмәскә салған киши көплигән қарғишқа учрар.
28 Яманлар мәртивигә чиқса, халайиқ өзлирини
қачурар; Лекин улар завал тапса, һәққанийлар
раваж тапар.

29 Қайта-қайта әйиплинип туруп йәнә бойни
қаттиқлиқ қилған киши, Туюқсиздин
давалиғусиз янҗилар. 2 Һәққанийлар гүлләнсә,
пухралири шатлинар, Қәбиһләр һоқуқ тутса
пухра налә-пәряд көтирәр. 3 Даналиқни сөйгән
оғул атисини хуш қилар; Бирақ паһишиләргә
һәмраһ болған униң мал-мүлкини бузуп-чачар.
4 Падиша адаләт билән жутини тинич қилар;
Бирақ баж-селиқ салған болса, уни вәйран
қилар. 5 Өз йеқиниға хушамәт қилған киши,
Униң путлириға тор тәйярлап қойғандур. 6
Рәзил адәмниң гунайи өзигә қапқан ясап
қурар; Бирақ һәққаний киши нахшилар билән
шатлинар. 7 Һәққаний киши мискинниң дәвасиға
көңүл бөлүр; Бирақ яманлар болса бу ишни
чүшәнмәс. 8 Һакавур кишиләр шәһәрни қутритип
давалғутар; Бирақ ақиланиләр аччиқ ғәзәпләрни
яндурар. 9 Дана киши ахмақ билән дәвалашса,
Ахмақ һүрпийиду яки күлиду, нәтиҗиси һаман
течлиқ болмас. 10 Қанхорлар пак-диянәтликләргә
нәпрәтлинәр; Дурусларниң җенини болса, улар
қәстләр. 11 Ахмақ һәрдайим ичидики һәммини
ашкарә қилар; Бирақ дана өзини бесивалар.
12 Һөкүмдар ялған сөзләргә қулақ салса, Униң
барлиқ хизмәткарлири яман үгәнмәй қалмас.
13 Гадай билән уни әзгүчи киши бир зиминда
яшар; Һәр иккисиниң көзини нурландурғучи
Пәрвәрдигардур. 14 Йоқсулларни диянәт билән
сориған падишаниң болса, Тәхти мәңгүгә мәһкәм
турар. 15 Таяқ билән тәнбиһ-несиһәт балиларға
даналиқ йәткүзәр; Бирақ өз мәйлигә қоюп
берилгән бала анисини хиҗаләткә қалдурар. 16
Яманлар гүллинип кәтсә, наһәқлик көпийәр;
Лекин һәққанийлар уларниң жиқилғинини көрәр.
17 Оғлуңни тәрбәлисәң, у сени арам тапқузар;
У көңлүңни сөйүндүрәр. 18 [Пәрвәрдигарниң]
вәһийси болмиған әлниң пухралири йолдин
чиқип башпанаһсиз қалар; Лекин Тәврат-қануниға
әмәл қилидиған киши бәхитликтур. 19 Қулни сөз
биләнла түзәткили болмас; У сөзүңни чүшәнгән
болсиму, етивар қилмас. 20 Ағзини басалмайдиған
кишини көргәнму? Униңдин үмүт күткәндин,
ахмақтин үмүт күтүш әвзәлдур. 21 Кимки өз
қулини кичигидин тартип өз мәйлигә қоюп
бәрсә, Күнләрниң биридә униң бешиға чиқар. 22
Териккәк киши җедәл-мажира қозғап турар; Асан
аччиқлинидиған кишиниң гуналири көптур. 23
Мәғрурлуқ кишини пәс қилар, Бирақ кәмтәрлик
кишини һөрмәткәериштүрәр. 24 Оғри билән шерик
болған киши өз җениға дүшмәндур; У сорақчиниң
[гува беришкә] агаһландурушини аңлисиму,
лекин раст гәп қилишқа петиналмас. 25 Инсан
балисидин қорқуш адәмни қапқанқа чүшүриду;
Бирақ кимки Пәрвәрдигарға таянған болса, у
бехәтәр көтириләр. 26 Көп кишиләр һөкүмдардин
илтипат издәп жүрәр; Бирақ адәмниң һәқ-рисқи

пәқәт Пәрвәрдигарниңла қолидидур. 27 Наһәқләр
һәққанийларға жиркиничликтур; Дурус йолда
маңған кишиләр яманларға жиркиничликтур.

30 Төвәндикиләр Якәһниң оғли Агурға вәһий
билән кәлгән сөзләрдур: Бу адәм Итийәлгә,
йәни Итийәл билән Укалға мундақ сөзләрни
дегән: — 2 Мән дәрвәқә инсанлар арисидики
әң надини, һайванға охшаштурмән; Мәндә
инсан әқли йоқ. 3 Даналиқни һеч үгәнмидим;
Әң Пак-Муқәддәс Болғучи һәққидиму саватим
йоқтур. 4 Ким әршкә көтирилгән, яки әрштин
чүшкән? Ким шамални қоллирида тутқан? Ким
суларни Өз тониға йөгәп қойған? Ким йәр-
зиминниң чегаралирини бәлгүлигән? Униң исми
немә? Униң Оғлиниң исми немә? Биләмсән-
йоқ? 5 Тәңриниң һәр бир сөзи синилип
испатлинип кәлгәндур; У Өзигә таянғанларниң
һәммисини қоғдайдиған қалқандур. 6 Униң
сөзлиригә һеч нәрсә қошма; Ундақ қилсаң, У сени
әйипләйду, Сениң ялғанчилиғиң ашкарилиниду.
7 И [Худайим], Сәндин икки нәрсини тиләймән;
Мән өлгичә буларни мәндин айимиғайсән: —
8 Сахтилиқ вә ялғанчилиқни мәндин жирақ
қилғайсән; Мени гадайму қилмай, байму қилмай,
бәлки еһтияҗимға лайиқла рисқ бәргәйсән.
9 Чүнки зиядә тоюп кәтсәм, Сәндин йенип:
«Пәрвәрдигар дегән ким?» — дәп қелишим
мүмкин. Яки гадай болуп қалсам, оғрилиқ
қилип, Сән Худайимниң намиға дағ кәлтүрүшим
мүмкин. 10 Ғоҗайининиң алдида униң қули
үстидин шикайәт қилма, Болмиса у сени қарғап
ләнәт қилиду, әйипкар болисән. 11 Өз атисини
қарғайдиған, Өз анисиға бәхит тилимәйдиған бир
дәвир бар, 12 Өзини пак чағлайдиған, әмәлийәттә
мәйнәтчилигидин һеч жуюлмиған бир дәвир
бар, 13 Бир дәвир бар — аһ, кибирлигидин
нәзири немидегән үстүн, Һакавурлуғидин һали
немидегән чоң! 14 Униң аҗизлар вә йоқсулларни
ялмап жутуветидиған чишлири қиличтәк, Езиқ
чишлири пичақтәк болған бир дәвир бар! 15
Зүлүкниң икки қизи бар, улар һәрдайим: «Бәргин,
бәргин» дәп товлишар. Һәргиз тоюнмайдиған үч
нәрсә бар, һәргиз қанаәтләнмәйдиған төрт нәрсә
бар, улар болсиму: — 16 Гөр, туғмас хотунниң
қарни, Суға тоюнмиған қурғақ Йәр. Вә һәргиз
«болди, тойдум» демәйдиған оттин ибарәт. (Sheol
h7585) 17 Атисини мәсқирә қилидиған, Анисини
кәмситидиған көзни болса, Қарға-қузғунлар
чоқулар, Бүркүтниң балилириму уни йәр. 18 Мән
үчүн интайин тилсимат үч нәрсә бар; Шундақ, мән
чүшинәлмәйдиған төрт иш бар: — 19 Бүркүтниң
асмандики учуш йоли, Иланниң ташта беғирлап
маңидиған йоли, Кеминиң деңиздики йоли вә
жигитниң қизға ашиқ болуштики йолидур. 20
Зинахор хотунниң йолиму шундақтур; У бир
немини йәп болуп ағзини сүртиватқан кишидәк:
«Мән һеч қандақ яманлиқни қилмидим!» —
дәйду. 21 Йәр-зимин үч нәрсә астида беарам
болар; У көтирәлмәйдиған төрт иш бар: — 22
Падиша болған қул, Тамаққа тойған һамақәт, 23
Нәпрәткә патқан, әргә тәккән хотун, Өз ханиминиң
орнини басқан дедәк. 24 Йәр йүзидә тени кичик,
лекин интайин әқиллиқ төрт хил җанивар бар:
— 25 Чөмүлиләр күчлүк хәлиқ болмисиму, бирақ
язда озуқ тәйярливелишни билиду; 26 Суғурлар
өзи аҗиз бир қовм болсиму, хада ташларниң
арисиға уга салиду; 27 Чекәткиләрниң падишаси
болмисиму, лекин қатар тизилип рәтлик маңиду;
28 Кәсләнчүкни қол билән тутувалғили болиду,
Лекин хан ордилирида яшайду. 29 Қәдәмлири
һәйвәтлик үч җанивар бар, Кишигә зоқ берип
маңидиған төрт нәрсә бар: — 30 Һайванатлар
ичидә әң күчлүк, һеч немидин қорқмас шир, 31
Зилва бәйгә ити, Текә, Вә пухралири қоллайдиған
падишадур. 32 Әгәр сән ахмақлиқ қилип өзүңни
бәк жуқури орунға қоювалған болсаң, Вә яки тәлвә
бир ойда болған болсаң, Қолуң билән ағзиңни юм!
33 Кала сүти қочулса сериқ май чиқар; Бириниң
бурни миҗилса, қан чиқар; Адавәт қозғап интиқам
ойлиса җедәл-маҗира чиқар.

31 Төвәндикиләр, падиша Ләмуәлгә униң аниси
арқилиқ вәһий билән кәлгән сөзләрдур;
аниси бу сөзләрни униңға үгәткән: 2 И оғлум,
и мениң амриғим, қәсәмләр билән тилигән
арзулуғум, мән саңа немә дәй? 3 Күч-қуввитиңни
аял-хотунлар тәрипигә сәрп қилмиғин; Яки
падишаларниму вәйран қилидиған ишларға
берилгүчи болма! 4 И Ләмуәл, шарап ичиш
падишаларға лайиқ әмәс, Әмирләргиму һараққа
хумар болуш ярашмас. 5 Болмиса улар шарап
ичип, [муқәддәс] бәлгүлимиләрни унтуп, Бозәк
бәндиләрниң һәққини астин-үстүн қиливетиши
мүмкин. 6 Күчлүк һарақ өлгүси кәлгәнләргә,
һәсрәткә чөмгәнләргә берилсун! 7 Улар шарапни

ичип, мискинлигини унтуп, Қайтидин дәрд-
әлимини есигә кәлтүрмисун! 8 Өзлири үчүн гәп
қилалмайдиғанларға ағзиңни ачқин, һалак болай
дегәнләрниң дәвасидә гәп қил. 9 Сүкүт қилма,
улар үчүн лилла һөкүм қил, Езилгәнләрниң вә
мискинләрниң дәрдигә дәрман бол. 10 Пәзиләтлик
аялни ким тапалайду? Униң қиммити ләәл-
яқутлардинму зор ешип чүшиду. 11 Ериниң көңли
униңға тайинип хатирҗәм туриду, У болғачқа
ериниң алған олҗиси кам әмәстур! 12 У өмүр бойи
еригә вападар болуп яхшилиқ қилиду, Уни зиянға
учратмайду. 13 У қой жуңи вә кәндир тепип,
Өз қоли билән җан дәп әҗир қилиду. 14 У сода
кемилиригә охшаш, [Аилини бекиштики] озуқ-
түлүкләрни жирақ җайлардин тошуйду. 15 Таң
йорумаста у орнидин туриду, Аилисидикиләргә
йемәклик тәйярлайду, Хизмәткар-дедәкләргә
несивисини тәқсим қилиду. 16 У бир парчә етизни
өзи көрүп алиду; Қоли билән жиққан дарамәттин у
бир үзүмзар бена қилиду. 17 [Ишқа қарап] у белини
күч билән бағлар, Биләклирини күчләндүрәр; 18
Өз ишиниң пайдилиқлиғиға көзи йетәр, Кечичә
чириғини өчүрмәй иш қилар. 19 У қоллири билән
чақни чөрәр, Бармақлири жип урчуқини тутар. 20
Аҗизларға ярдәм қолини узитар; Һаҗәтмәнләргә
қоллирини созар. 21 Қар яққанда у аилиси
тоғрилиқ әндишә қилмайду, Өйидикиләрниң
һәммисигә қизил кийимләр кийдүрүлгән. 22
Кариват япқучлирини өзи тоқуйду; Өзиниң
кийим-кечәклири канап вә сөсүн рәхттиндур. 23
Ериниң шәһәр дәрвазилирида абройи бар; Шу
йәрдә у жуттики ақсақаллар қатаридин орун
алиду. 24 У нәпис канаптин кийим-кечәк тикип
уни сатиду; Бәлвағларни тикип содигәрләрни
тәминләйду. 25 Кийими күч-қудрәт вә иззәт-
һөрмәттур; У келәчәккә үмүт билән күлүп
қарайду. 26 Ағзини ачсила, дана сөз қилиду,
Тилида меһриванә несиһәтләр бар. 27 Аилисидики
ишлардин дайим хәвәр алиду, Бекарға нан
йемәйду. 28 Пәрзәнтлири орнидин туруп униңға
бәхит-берикәт тиләйду; Ериму мубарәкләп уни
махтап: — 29 «Пәзиләт билән яшиған аяллар
көптур, Бирақ сән уларниң һәммисидинму ешип
чүшисән» — дәйду. 30 Гөзәллик сеһри алдамчидур,
Һөсн-җамалму пәқәт бир көпүк, халас, Пәқәт
Пәрвәрдигардин қорқидиған аялла махтилиду! 31
У өз мейнитиниң мевилиридин бәһримән болсун!
Әҗирлири уни дәрвазиларда һөрмәт-шөһрәткә
ериштүрсун!

Һекмәт топлиғучи

1 Йерусалимда падиша болған, Давутниң оғли
«Һекмәт топлиғучи»ниң сөзлири: — 2
«Бимәнилик үстигә бимәнилик!» — дәйду «Һекмәт
топлиғучи» — «Бимәнилик үстигә бимәнилик!
Һәммә иш бимәниликтур!» 3 Қуяш астида тартқан
җапалиридин инсан немә пайдиға еришәр? 4
Бир дәвир өтиду, йәнә бир дәвир келиду; Бирақ
йәр-зимин мәңгүгә давам қилиду; 5 Күн чиқиду,
күн патиду; Вә чиқидиған җайға қарап йәнә
алдирап маңиду. 6 Шамал җәнупқа қарап соқиду;
Андин бурулуп шималға қарап соқиду; У айлинип-
айлинип, һәрдайим өз айланма йолиға қайтиду.
7 Барлиқ дәриялар деңизға қарап ақиду, бирақ
деңиз толмайду; Дәриялар қайси җайға аққан
болса, Улар йәнә шу йәргә қайтиду. 8 Барлиқ
ишлар җапаға толғандур; Уни ейтип түгәткүчи
адәм йоқтур; Көз көрүштин, Қулақ аңлаштин
һәргиз тоймайду. 9 Болған ишлар йәнә болидиған
ишлардур; Қилған ишлар йәнә қилиниду; Қуяш
астида һеч қандақ йеңилиқ йоқтур. 10 «Мана,
бу йеңи иш» дегили болидиған иш барму? У
бәрибир биздин бурунқи дәвирләрдә аллиқачан
болуп өткән ишлардур. 11 Бурунқи ишлар
һазир һеч әсләнмәйду; Вә кәлгүсидә болидиған
ишларму улардин кейин яшайдиғанларниң есигә
һеч кәлмәйду. 12 Мәнки һекмәт топлиғучи
Йерусалимда Исраилға падиша болғанмән; 13 Мән
даналиқ билән асманлар астида барлиқ қилинған
ишларни қетирқинип издәшкә көңүл қойдум
— Хуласәм шуки, Худа инсан балилириниң өз-
өзини бәнд қилип упритиш үчүн, уларға бу еғир
җапани тәқдим қилған! 14 Мән қуяш астидики
барлиқ қилинған ишларни көрүп чиқтим, — Мана,
һәммиси бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк
иштин ибарәттур. 15 Әгирни түз қилғили болмас;
Кәмни толуқ дәп саниғили болмас. 16 Мән
өз көңлүмдә ойлинип: «Мана, мән улуқлинип,
мәндин илгири Йерусалим үстигә барлиқ һөкүм
сүргәнләрдин көп даналиққа ериштим; мениң
көңлүм нурғун даналиқ вә билимгә еришти»
— дедим. 17 Шуниң билән даналиқни билишкә,
шуниңдәк тәлвилик вә әхмиқаниликни билип
йетишкә көңүл қойдум; мошу ишниму шамал
қоғлиғандәк иш дәп билип йәттим. 18 Чүнки
даналиқниң көп болуши билән азап-оқубәтму көп
болиду; билимини көпәйткүчиниң дәрд-әлимиму
көпийду.

2 Мән көңлүмдә: «Қени, мән өзүмгә тамашиниң
тәмини тетиғузуп бақимән; көңлүм ечилсун!»
— дедим. Бирақ мана, буму бимәниликтур. 2
Мән күлкә-чақчаққа «Тәлвилик!» вә тамашиға
«Униң зади немә пайдиси?» — дедим. 3
Көңлүмдә өз бәдинимни шарап билән қандақ
роһландурғили болидиғанлиғини (даналиқ билән
өзүмни йетәклигән һалда) билишкә берилип
издәндим, шуниңдәк «санақлиқ күнлиридә
инсан балилириға яхшилиқ йәткүзидиған немә
пайдилиқ ишлар бар?» дегән түгүнни йәшсәм
дәп әхмиқаниликни қандақ тутуп йетишим
керәклигини интилип издидим. 4 Мән улуқ
қурулушларға кириштим; өзүм үчүн өйләрни
салдим; өзүм үчүн үзүмзарларни тиктим; 5
Өзүм үчүн шаһанә бағ-бағчиларни ясидим;
уларда һәр хил мевә беридиған дәрәқләрни
тиктим; 6 Өзүм үчүн ормандики барақсан
дәрәқләрни убдан суғириш үчүн, көлчәкләрни
ясап чиқтим; 7 Қулларға вә дедәкләргә егә
болдум; өйүмдә улардин туғулғанларму мениңки
еди; Йерусалимда мәндин илгири болғанларниң
һәммисиниңкидин көп мал-варанлар, қой вә
кала падилирим бар болди. 8 Өз-өзүмгә
алтун-күмүчләрни, падишаларниң һәм һәр
қайси өлкиләрниң һәр хил әтиварлиқ алаһидә
гөһәрлирини жиғдим; қиз-жигит нахшичиларға
һәмдә адәм балилириниң дилкөйәрлиригә, йәни
көплигән гөзәл кенизәкләргә егә болдум. 9
Улуқ болдум, Йерусалимда мәндин илгири
болғанларниң һәммисидин зиядә ронақ таптим;
шундақ болғини билән даналиғим мәндин
кәтмиди. 10 Көзлиримгә немә яққан болса, мән
шуни униңдин айимидим; өз көңлүмгә һеч
қандақ хошаллиқни яқ демидим; чүнки көңлүм
барлиқ әҗримдин шатланди; мана, булар өз
әҗримдин болған несивәм еди. 11 Андин өз
қолум ясиғанлириниң һәммисигә, шундақла
сиңдүргән әҗримниң нәтиҗисигә қарисам, мана,
һәммиси бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк
иш еди; булар қуяш астидики һеч пайдиси
йоқ ишлардур. 12 Андин зеһнимни жиғип уни
даналиққа, тәлвилик вә әхмиқаниликкә қарашқа
қойдум; чүнки падишадин кейин туридиған
адәм немә қилалайду? — қилсиму аллиқачан

қилинған ишлардин ибарәт болиду, халас! 13
Шуниң билән нур қараңғулуқтин әвзәл болғандәк,
даналиқниң беғәрәзликтин әвзәллигини көрүп
йәттим. 14 Дана кишиниң көзлири бешидидур,
ахмақ болса қараңғулуқта маңиду; бирақ уларға
охшаш бирла ишниң болидиғанлиғини чүшинип
йәттим. 15 Көңлүмдә: «Ахмақкә болидиған иш
маңиму охшаш болиду; әнди мениң шундақ
дана болушумниң зади немә пайдиси?!» —
дедим. Андин мән көңлүмдә: «Бу ишму охшашла
бимәниликтур!» — дедим. 16 Чүнки мәңгүгә дана
киши ахмақкә нисбәтән һеч артуқ әсләнмәйду;
чүнки кәлгүсидики күнләрдә һәммә иш аллиқачан
унтулуп кетиду; әнди дана киши қандақ өлиду? —
Ахмақ киши билән биллә! 17 Шуңа мән һаятқа өч
болдум; чүнки қуяш астида қилинған ишлар маңа
еғир келәтти; һәммиси бимәнилик вә шамални
қоғлиғандәк иш еди. 18 Шуниңдәк мән қуяш
астидики барлиқ әҗримгә өч болдум; чүнки буни
мәндин кейин кәлгән кишигә қалдурмаслиққа
амалим йоқ еди. 19 Униң дана яки ахмақ
екәнлигини ким билиду? У бәрибир мән җапалиқ
билән сиңдүргән һәмдә даналиқ билән ада қилған
қуяш астидики барлиқ әҗрим үстигә һөкүм
сүриду. Буму бимәниликтур. 20 Андин мән
райимдин яндим, көңлүм қуяш астидики җапа
тартқан барлиқ әҗримдин үмүтсизлинип кәтти.
21 Чүнки әҗрини даналиқ, билим вә әп билән
қилған бир адәм бар; бирақ у әҗрини униңға һеч
ишлимигән башқа бирисиниң несивиси болушқа
қалдуруши керәк. Буму бимәнилик вә интайин
аччиқ күлпәттур. 22 Чүнки инсан қуяш астида
өзини упритип, өзиниң барлиқ әмгигидин вә
көңлиниң интилишлиридин немигә егә болиду?
23 Чүнки униң барлиқ күнлири азаплиқтур, униң
әҗри ғәшлиқтур; һәтта кечидә униң көңли һеч
арам тапмайду. Буму бимәниликтур. 24 Инсан
үчүн шуниңдин башқа яхши иш йоққи, у йейиши,
ичиши, өз җенини өз әҗридин һозур алдурушидин
ибарәттур; буни Худаниң қолидиндур, дәп көрүп
йәттим. 25 Чүнки униңсиз ким йейәлисун яки
бесип ишлийәлисун? 26 Чүнки у өз нәзиригә
яқидиған адәмгә даналиқ, билим вә шатлиқни ата
қилиду; бирақ гунакар адәмгә у мал-мүлүк жиғип-
топлашқа җапалиқ әмгәкни бериду, шуниңдәк
у жиғип-топлиғинини Худаниң нәзиридә яхши
болғанға тапшуридиған қилиду. Буму бимәнилик
вә шамални қоғлиғандәк иштин ибарәттур.

3 Һәр бир ишниң мувапиқ пәсли бар, асманлар
астидики һәммә арзуниң өз вақтиму бар; 2
Туғулушниң бир вақти бар, өлүшниңму бир вақти
бар; Тикиш вақти бар, тикилгәнни сөкүш вақти
бар; 3 Өлтүрүш вақти бар, сақайтиш вақти бар;
Бузуш вақти бар, қуруш вақти бар; 4 Жиғлаш вақти
бар, күлүш вақти бар; Матәм тутуш вақти бар,
уссул ойнаш вақти бар; 5 Ташларни чөриветиш
вақти бар, ташларни жиғип-топлаш вақти бар;
Қучағлаш вақти бар, қучағлаштин өзини тартиш
вақти бар; 6 Издәш вақти бар, йоқалди дәп ваз
кечиш вақтиму бар; 7 Житиш вақти бар, тикиш
вақти бар; Сүкүт қелиш вақти бар, сөз қилиш
вақти бар; 8 Сөйүш вақти бар, нәпрәтлиниш вақти
бар; Уруш вақти бар, течлиқ вақти бар. 9 Ишлигән
өз ишлигинидин немә пайда алиду? 10 Мән Худа
инсан балилириға жүклигән, ишләп җапа тартиш
керәк болған ишни көргәнмән. 11 У һәр бир ишниң
вақти кәлгәндә гөзәл болидиғанлиғини бекиткән;
у йәнә мәңгүлүкни инсанларниң көңлигә салған;
шуңа, инсан Худаниң өз һаятиға баштин ахирғичә
немини бекиткәнлигини билип йәтмәстур. 12
Инсанларға һаятида шатлиниш вә яхшилиқ
қилиштин башқа әвзәл иш йоқ екән дәп билип
йәттим. 13 Шундақла йәнә, һәр бир кишиниң
йейиш-ичиши, өзиниң барлиқ әҗридин һозур
елиши, мана бу Худаниң соғисидур. 14 Худаниң
қилғанлириниң һәммиси болса, мәңгүлүк болиду,
дәп билимән; униңға һеч нәрсини қошушқа вә
униңдин һеч нәрсини еливетишкә болмайду;
Худаниң уларни қилғанлириниң сәвәви инсанни
Өзидин әйминдүрүштур. 15 Һазир болғанлири
өткәндиму болғандур; кәлгүсидә болидиған иш
аллиқачан болғандур; Худа өткән ишларни
сорайду. 16 Мән қуяш астида йәнә шу ишни
көрдүмки — сорақ орнида, шу йәрдә һелиһәм
рәзиллик туриду; һәққанийлиқ туруш керәк
болған җайда, мана рәзиллик туриду! 17 Мән
көңлүмдә: «Худа һәққаний һәм рәзил адәмни
сораққа тартиду; чүнки һәр бир арзу-мәхсәт вә
һәр бир ишниң өз вақти бар» — дедим. 18 Мән
көңлүмдә: — Бундақ болуши инсан балилириниң
сәвәвидиндур; Худа уларни синимақчи, [бу
ишлар] улар өзлириниң пәқәт һайванларға
охшаш екәнлигини көрүши үчүн болған, дәп

ойлидим. 19 Чүнки инсан балилириниң бешиға
келидиғини һайванларғиму келиду, уларниң
көридиғини охшаш болиду. Улардин алдинқиси
қандақ өлгән болса, кейинкисиму шундақ өлиду,
уларда охшашла бирла нәпәс бардур. Инсанниң
һайванлардин һеч артуқчилиғи йоқ; чүнки һәммә
иш бимәниликтур. 20 Уларниң һәммиси бир җайға
бариду; һәммиси топа-чаңдин чиққан, һәммиси
топа-чаңға қайтиду. 21 Ким адәм балилириниң
роһини билиду? У жуқуриға чиқамду, буни
ким билиду? Һайванларниң роһи, у йәр тегигә
чүшәмду, ким билиду? 22 Шуниң билән мән
инсанниң өз әҗридин һозурлинишидин артуқ
иш йоқтур, дәп көрдум; чүнки мана, бу униң
несивисидур; чүнки уни өзидин кейин болидиған
ишларни көрүшкә ким елип келиду?

4 Андин мән қайтидин зеһнимни жиғип қуяш
астида дайим болуватқан барлиқ зорлуқ-
зумбулуқни көрдүм; мана, езилгәнләрниң көз
яшлири! Уларға һеч тәсәлли бәргүчи йоқ еди;
уларни әзгәнләрниң күчлүк йөләнчүки бар
еди, бирақ езилгәнләргә һеч тәсәлли бәргүчи
йоқ еди. 2 Шуңа мән аллиқачан өлүп кәткән
өлгүчиләрни техи һаят болған тирикләрдин
үстүн дәп тәриплидим; 3 шундақла бу икки хил
кишиләрдин бәхитлиги техи апиридә болмиған
кишидур; чүнки у қуяш астида қилинған
яманлиқларни һеч көрүп бақмиған. 4 Андин мән
барлиқ әҗир вә барлиқ хизмәтниң утуқлиридин
шуни көрүп йәттимки, у инсанниң йеқинини
көрәлмәслигидин болиду. Буму бимәнилик вә
Шамални қоғлиғандәк иштур. 5 Ахмақ қол
қоштуруп, өз гөшини йәйду. 6 Җапа чекип
шамални қоғлап очумини тошқузимән дегәндин,
чаңгилини тошқузуп хатирҗәмликтә болуш
әладур. 7 Мән йәнә зеһнимни жиғип, қуяш
астидики бир бимәниликни көрдум; 8 бириси
ялғуз, тикәндәк болсиму, шундақла нә оғли нә ака-
укиси болмисиму — бирақ униң җапасиниң ахири
болмайду, униң көзи байлиқларға тоймайду.
У: «Мән бундақ җапалиқ ишләп, җенимдин
зади кимгә яхшилиқ қалдуримән?» — дегәнни
соримайду. Буму бимәнилик вә еғир җападин
ибарәттур. 9 Икки бирдин яхшидур; чүнки икки
болса әмгигидин яхши инъам алиду. 10 Жиқилип
кәтсә, бириси һәмраһини йөләп көтириду; бирақ
ялғуз һаләттә жиқилип кәтсә, йөлигидәк башқа
бириси йоқ болса, бу кишиниң һалиға вай! 11
Йәнә, иккиси биллә ятса, бир-бирини иллитиду;
лекин бириси ялғуз ятса қандақ иллитилсун? 12
Йәнә, бирәв ялғуз бир адәмни йеңивалған болса,
иккиси униңға тақабил туралайду; шуниңдәк үч
қат арғамча асан үзүлмәс. 13 Кәмбәғәл амма ақил
жигит йәнә несиһәтниң әтиварини қилмайдиған
қери ахмақ падишадин яхшидур; 14 Чүнки гәрчә
у бу падишаниң падишалиғида кәмбәғәл болуп
туғулған болсиму, у зиндандин тәхткә олтиришқа
чиқти. 15 Мән қуяш астидики барлиқ тирикләрниң
әшу иккинчини, йәни [падишаниң] орнини
басқучини, шу жигитни қоллайдиғанлиғини
көрдум. 16 Барлиқ хәлиқ, йәни уларниң алдида
турған барлиқ пухралар санақсиз болсиму, бирақ
улардин кейинкиләр жигиттинму рази болмайду;
буму бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштур.

5 Худаниң өйигә барғанда, авайлап жүргин;
ахмақларчә қурбанлиқларни сунуш үчүн әмәс,
бәлки аңлап бойсунуш үчүн йеқинлашқин; чүнки
ахмақлар рәзиллик қиливатқини билмәйду. 2
Ағзиңни йениклик билән ачма; көңлүң Худа
алдида бир немини ейтишқа алдирмисун; чүнки
Худа әршләрдә, сән йәр йүзидидурсән; шуңа
сөзлириң аз болсун. 3 Чүнки иш көп болса чүшму
көп болғандәк, гәп көп болса, ахмақниң гепи
болуп қалиду. 4 Худаға қәсәм ичсәң, уни ада
қилишни кечиктүрмә; чүнки У ахмақлардин
һозур алмайду; шуңа қәсимиңни ада қилғин.
5 Қәсәм ичип ада қилмиғандин көрә, қәсәм
ичмәслигиң түзүктур. 6 Ағзиң тениңни гунаниң
ихтияриға қоювәтмисун; пәриштә алдида: «Хата
сөзләп салдим» демә; немишкә Худа гепиңдин
ғәзәплинип қоллириң ясиғанни һалак қилиду? 7
Чүнки чүш көп болса бимәниликму көп болиду;
гәп көп болсиму охшаштур; шуңа, Худадин
қорққин! 8 Сән намратларниң езилгәнлигини
яки йәрлик мәнсәпдарларниң һәқ-адаләтни
зораванларчә қайрип қойғанлиғини көрсәң, бу
ишлардин һәйран қалма; чүнки мәнсәпдардин
жуқури йәнә бириси көзлимәктә; вә улардинму
жуқурисиму бардур. 9 Бирақ немила болмисун
йәр-тупрақ һәммә адәмгә пайдилиқтур; һәтта
падишаниң өзиму йәр-тупраққа тайиниду. 10
Күмүчкә амрақ күмүчкә қанмас, байлиқларға
амрақ өз киримигә қанмас; буму бимәниликтур.
11 Мал-мүлүк көпәйсә, уларни йегүчиләрму

көпийиду; мал егисигә уларни көзләп, улардин
һозур елиштин башқа немә пайдиси болсун? 12 Аз
йесун, көп йесун, әмгәкчиниң уйқиси татлиқтур;
бирақ байниң тоқлуғи уни ухлатмас. 13 Мән қуяш
астида зор бир күлпәтни көрдүм — у болсиму,
егиси өзигә зиян йәткүзидиған байлиқларни
топлаштур; 14 шуниңдәк, униң байлиқлири
балаю-апәт түпәйлидин йоқилишидин ибарәттур.
Ундақ адәмниң бир оғли болса, [оғлиниң] қолиға
қалдурғидәк һеч немиси йоқ болиду. 15 У
аписиниң қосиғидин ялаңач чиқип, кәткәндиму
ялаңач пети кетиду; у өзиниң җапалиқ әмгигидин
қолиға алғидәк һеч немини епкәтәлмәйду. 16
Мана буму еғир әләмлик иш; чүнки у қандақ
кәлгән болса, йәнә шундақ кетиду; әнди униң
шамалға еришиш үчүн әмгәк қилғининиң немә
пайдиси? 17 Униң барлиқ күнлиридә йәп-
ичкини қараңғулуқта болуп, ғәшлиги, кесәллиги
вә хапилиғи көп болиду. 18 Мана неминиң
ярамлиқ вә гөзәл екәнлигини көрдум — у
болсиму, инсанниң Худа униңға тәқдим қилған
өмриниң һәр бир күнлиридә йейиш, ичиш вә қуяш
астидики барлиқ меһнитидин һозур елиштур;
чүнки бу униң несивисидур. 19 Худа һәр бирсини
байлиқларға, мал-дунияға егә болушқа, шуниңдәк
улардин йейишкә, өз рисқини қобул қилишқа,
өз әмгигидин һозур елишқа муйәссәр қилған
болса — мана булар Худаниң соғитидур. 20 Чүнки
у өмридики тез өтидиған күнлири үстидә көп
ойланмайду; чүнки Худа уни көңлиниң шатлиғи
билән бәнд қилиду.

6 Қуяш астида бир яман ишни көрдум; у иш
адәмләр арисида көп көрүлиду — 2 Худа
бирисигә байлиқлар, мал-дуния вә иззәт-һөрмәт
тәқсим қилди, шуниң билән униң өз көңли
халиқинидин һеч нәрсиси кам болмиди; бирақ
Худа униңға булардин һозур елишқа муйәссәр
қилмиди, бәлки ят бир адәм улардин һозур алиду;
мана бу бимәнилик вә еғир азаптур. 3 Бириси йүз
бала көрүп көп жил яшиши мүмкин; бирақ униң
жил-күнлири шунчилик көп болсиму, униң җени
бәхитни көрмисә, һәтта гөрни көрмигән болсиму,
туғулуп чачрап кәткән бовақ униңдин әвзәлдур
дәймән. 4 Чүнки чачриған бала бимәнилик
билән келиду, қараңғулуқта кетиду, қараңғулуқ
униң исмини қаплайду; 5 У күнниму көрмигән,
билмигән; бирақ һеч болмиғанда у биринчисигә
нисбәтән арам тапқандур. 6 Бәрһәқ, һелиқи киши
һәтта икки һәссә миң жил яшиған болсиму, бирақ
бәхитни көрмисә, әһвали охшаштур — һәр бир
киши охшаш бир җайға бариду әмәсму? 7 Адәмниң
тартқан барлиқ җапаси өз ағзи үчүндур; бирақ
униң иштиһаси һәргиз қанмайду. 8 Шундақта
дана кишиниң ахмақтин немә артуқчилиғи
болсун? Намрат киши башқилар алдида қандақ
меңишни билгән болсиму, униң немә пайдиси
болсун? 9 Көзниң көрүши арзу-һәвәсниң уян-
буян жүрүшидин әвзәлдур. Бундақ қилишму
бимәнилик вә шамални қоғлиғандәк иштур. 10
Өтүп кәткән ишларниң болса аллиқачан нами
бекитилип аталған; инсанниң немә екәнлигиму
аян болған; шуңа инсанниң өзидин қудрәтлик
болғучи билән қаршилишишиға болмайду. 11
Чүнки гәп қанчә көп болса, бимәнилик шунчә
көп болиду; буниң инсанға немә пайдиси? 12
Чүнки инсанниң өмридә, йәни униң сайидәк тезла
өтидиған мәнасиз өмридики барлиқ күнлиридә
униңға неминиң пайдилиқ екәнлигини ким
билсун? Чүнки инсанға у кәткәндин кейин қуяш
астида немә ишниң болидиғанлиғини ким дәп
берәлисун?

7 Яхши нам-аброй қиммәтлик тутиядин әвзәл;
адәмниң өлүш күни туғулуш күнидин әвзәлдур.
2 Матәм тутуш өйигә бериш зияпәт-той өйигә
беріштин әвзәл; чүнки әшу йәрдә инсанниң
ақивити аян қилиниду; тирик болғанлар буни
көңлигә пүкүши керәк. 3 Ғәшлик күлкидин
әвзәлдур; чүнки чирайниң пәришанлиғи билән
қәлб яхшилиниду. 4 Дана кишиниң қәлби
матәм тутуш өйидә, бирақ ахмақниң қәлби
тамашиниң өйидидур. 5 Ахмақларниң нахшисини
аңлиғандин көрә, дана кишиниң тәнбиһини
аңлиғин; 6 Чүнки ахмақниң күлкиси қазан
астидики янтақларниң параслишидәк, халас;
буму бимәниликтур. 7 Җәбир-зулум дана адәмни
наданға айландуриду, Пара болса қәлбни һалак
қилиду. 8 Ишниң айиғи бешидин әвзәл; Сәвир-
тақәтлик роһ тәкәббур роһтин әвзәлдур. 9
Роһуңда хапа болушқа алдирима; Чүнки хапилиқ
ахмақларниң бағрида қонуп ятиду. 10 «Немишкә
бурунқи күнләр һазирқи күнләрдин әвзәл?» —
демә; чүнки сениң бундақ сориғиниң даналиқтин
әмәс. 11 Даналиқ мирасқа охшаш яхши иш,
қуяш нури көргүчиләргә пайдилиқтур. 12 Чүнки

даналиқ пул панаһ болғандәк, панаһ болиду; бирақ
даналиқниң әвзәллиги шуки, у өз егилирини
һаятқа ериштүриду. 13 Худаниң қилғанлирини
ойлап көр; чүнки У әгир қилғанни ким түз
қилалисун? 14 Ават күнидә һозур ал; вә яман
күнидиму шуни ойлап көр: — Худа уларниң
бирини, шундақла йәнә бириниму тәң яратқандур;
шуниң билән инсан өзи кәткәндин кейин
болидиған ишларни билип йетәлмәйду. 15 Мән
буниң һәммисини бемәна күнлиримдә көрүп
йәттим; һәққаний бир адәмниң өз һәққанийлиғи
билән йоқилип кәткәнлигини көрдүм, шуниңдәк
рәзил бир адәмниң өз рәзиллиги билән өмрини
узартқанлиғини көрдүм. 16 Өзүңни дәп һәддидин
зиядә һәққаний болма; вә өзүңни дәп һәддидин
зиядә дана болма; сән өз-өзүңни алақзадә
қилмақчимусән? 17 Өзүңни дәп һәддидин зиядә
рәзил болма, яки ахмақ болма; өз әҗилиң
тошмай туруп өлмәкчимусән? 18 Шуңа, бу
[агаһни] чиң тут, шуниңдин у [агаһниму]
қолуңдин бәрмигиниң яхши; чүнки Худадин
қорқидиған киши һәр иккиси билән утуқлуқ
болиду. 19 Даналиқ дана кишини бир шәһәрни
башқуридиған он һөкүмрандин зиядә күчлүк
қилиду. 20 Бәрһәқ, йәр йүзидә дайим меһриванлиқ
жүргүзидиған, гуна садир қилмайдиған һәққаний
адәм йоқтур. 21 Йәнә, хәқләрниң һәммила гәп-
сөзлиригә анчә диққәт қилип кәтмә; болмиса,
өз хизмәткариңниң саңа ләнәт оқуғанлиғини
аңлап қелишиң мүмкин. 22 Чүнки көңлүңдә,
өзүңниңму шуниңға охшаш башқиларға көп қетим
ләнәт қилғанлиғиңни убдан билисән. 23 Буларниң
һәммисини даналиқ билән синап бақтим; мән:
«Дана болимән» десәмму, амма у мәндин жирақ
еди. 24 Барлиқ йүз бәргән ишлар болса әқлимиздин
жирақ, шуниңдәк интайин сирлиқтур; ким
уни издәп билип йетәлисун? 25 Мән чин
көңлүмдин даналиқ вә әқлий билимни билишкә,
сүрүштүрүшкә вә издәшкә, шундақла рәзилликниң
ахмақлиғини, ахмақлиқниң тәлвилик екәнлигини
билип йетишкә зеһнимни жиғдим. 26 Шуниң
билән көңли тор вә қилтақ, қоллири асарәт болған
аялниң өлүмдин аччиқ екәнлигини байқидим;
Худани хурсән қилидиған киши униңдин өзини
қачуриду, бирақ гунакар адәм униңға тутулуп
қалиду. 27 Бу байқиғанлиримға қара, — дәйду
һекмәт топлиғучи — пакитларни бир-биригә
бағлап селиштуруп, әқил издидим; 28 мениң
қәлбим уни йәнила издимәктә, бирақ техи
тапалмидим! — Миң киши арисида бир дурус
әркәкни таптим — бирақ шу миң киши арисидин
бирму дурус аялни тапалмидим. 29 Мана көргин,
мениң байқиғанлирим пәқәт мошу бирла — Худа
адәмни әсли дурус яратқан; бирақ адәмләр болса
нурғунлиған һейлә-микирләрни издәйду.

8 Ким дана кишигә тәң келәләйду? Ким
ишларни чүшәндүрүшни билиду? Кишиниң
даналиғи чирайини нурлуқ қилиду, йүзиниң
сүрини йорутиду. 2 Падишаһниң пәрманиға
қулақ селишиңни дәвәт қилимән; болупму
Худа алдида ичкән қәсәм түпәйлидин шундақ
қилғин. 3 Униң алдидин чиқип кетишкә
алдирима; яман бир дәвани қоллашта чиң
турма; чүнки падиша немини халиса шуни
қилиду. 4 Чүнки падишаниң сөзи һоқуқтур; ким
униңға: «Өзлири немә қилила?» — дейәлисун?
5 Ким [падишаниң] пәрманини тутқан болса
һеч яманлиқни көрмәйду; дана кишиниң көңли
һәм пәйтни һәм йолни пәмләләйду. 6 Чүнки
һәр бир иш-арзуниң пәйти вә йоли бар; инсан
кейинки ишларни билмигәчкә, униң дәрд-
әлими өзини қаттиқ басиду. Ким униңға қандақ
болидиғанлиғини ейталисун? 8 Һеч ким өз
роһиға егә болалмас, йәни һеч кимниң өз
роһини өзидә қалдуруш һоқуқи йоқтур; һеч
кимниң өлүш күнини өз қолида тутуш һоқуқи
йоқтур; шу җәңдин қечишқа рухсәт йоқтур;
рәзиллик рәзилликкә берилгүчиләрни қутқузмас.
9 Буларниң һәммисини көрүп чиқтим, шундақла
қуяш астида қилинған һәр бир ишқа, адәмниң
адәм үстигә һоқуқ тутқанлиғи билән уларға зиян
йәткүзидиған мошу вақитқа көңүл қойдум. 10
Шуниңдәк рәзилләрниң дәпнә қилинғанлиғини
көрдүм; улар әслидә муқәддәс җайға кирип-чиқип
жүрәтти; улар [муқәддәс җайдин] чиқипла, рәзил
ишларни қилған шу шәһәр ичидә махтилиду
техи! Буму бимәниликтур! 11 Рәзиллик үстидин
һөкүм тездин беҗа кәлтүрүлмигәчкә, шуңа инсан
балилириниң көңли рәзилликни жүргүзүшкә
пүтүнләй берилип кетиду. 12 Гунакар йүз
қетим рәзиллик қилип, күнлирини узартсиму,
Худадин қорқидиғанларниң әһвали улардин яхши
болиду дәп билимән; чүнки улар униң алдида
қорқиду. 13 Бирақ рәзилләрниң әһвали яхши

болмайду, униң күнлири сайидәк тезла өтүп,
күнлири узартилмайду, чүнки у Худа алдида
қорқмайду. 14 Йәр йүзидә жүргүзүлгән бир
бимәнилик бар; бешиға рәзилләрниң қилғини
бойичә күн чүшидиған һәққаний адәмләр бар;
бешиға һәққаний адәмләрниң қилғини бойичә
яхшилиқ чүшидиған рәзил адәмләрму бар. Мән
бу ишниму бимәнилик дедим. 15 Шуңа мән
тамашини тәриплидим; чүнки инсан үчүн қуяш
астида йейиш, ичиш вә һозур елиштин яхси иш
йоқтур; шундақ қилип униң әмгигидин болған
мевә Худа тәқдим қилған қуяш астидики өмриниң
барлиқ күнлиридә өзигә һәмраһ болиду. 16
Көңлүмни даналиқни вә йәр йүзидә қилинған
ишларни билип йетиш үчүн қойғанда, шундақла
Худа қилған барлиқ ишларни көргинимдә шуни
байқидим: — Инсан һәтта кечә-күндүз көзлиригә
уйқини көрсәтмисиму, қуяш астидики барлиқ
ишни билип йетәлмәйду; у уни чүшинишкә қанчә
интилсә, у шунчә билип йетәлмәйду. Һәтта дана
киши «Буни билип йәттим» десиму, әмәлийәттә у
уни билип йәтмәйду.

9 Мән шуларниң һәммисини ениқлаш үчүн көңүл
қойдум; шуни байқидимки, мәйли һәққаний
киши яки дана киши болсун, шундақла уларниң
барлиқ қилғанлири Худаниң қолидидур, дәп
байқидим; инсан өзигә муһәббәт яки нәпрәтниң
келидиғанлиғини һеч билмәйду. Униң алдида
һәр қандақ иш болуши мүмкин. 2 Һәммә адәмгә
охшаш ишлар охшаш пети келиду; һәққаний вә
рәзил кишигә, меһриван кишигә, пак вә напак,
қурбанлиқ қилғучи вә қурбанлиқ қилмиғучиғиму
охшаш қисмәт болиду; яхши адәмгә қандақ болса,
гунакарға шундақ болиду; қәсәм ичкүчигә вә қәсәм
ичиштин қорққучиғиму охшаш болиду. 3 Мана
һәммигә охшашла бу ишниң келидиғанлиғи қуяш
астидики ишлар арисида күлпәтлик иштур; униң
үстигә, инсан балилириниң көңүллири яманлиққа
толған, пүтүн һаятида көңлидә тәлвилик туриду;
андин улар өлгәнләргә қошулиду. 4 Чүнки
тирикләргә қошулған киши үчүн болса үмүт
бар; чүнки, тирик ишт өлгән ширдин әла. 5
Тирикләр болса өзлириниң өлидиғанлиғини
билиду; бирақ өлгәнләр болса һеч немини
билмәйду; уларниң һеч инъами йәнә болмайду;
улар һәтта адәмниң есидин көтирилип кетиду,
қайта кәлмәйду. 6 Уларниң муһәббити, нәприти вә
һәсәтхорлуғиму аллиқачан йоқалған; қуяш астида
қилинған ишларниң һечқайсисидин уларниң
мәңгүгә қайта несивиси йоқтур. 7 Барғин, нениңни
хошаллиқ билән йәп, шарабиңни хушхуйлуқ
билән ичкин; чүнки Худа аллиқачан мундақ
қилишиңдин рази болған. 8 Кийим-кечәклириң
һәрдайим аппақ болсун, хушбуй май бешиңдин
кәтмисун. 9 Худа саңа қуяш астида тәқсим
қилған бемәна өмрүңниң барлиқ күнлиридә,
йәни бимәниликтә өткүзгән барлиқ күнлириңдә,
сөйүмлүк аялиң билән биллә һаяттин һозур
алғин; чүнки бу сениң һаятиңдики несивәң вә
қуяш астидики барлиқ тартқан җапайиңниң
әҗридур. 10 Қолуң тутқанни барлиқ күчүң билән
қилғин; чүнки сән баридиған тәһтисарада һеч
хизмәт, мәхсәт-план, билим яки һекмәт болмайду.
(Sheol h7585) 11 Мән зеһнимни жиғип, қуяш астида
көрдумки, мусабиқидә ғәлибә йәлтапанға болмас,
я җәңдә ғәлибә палванға болмас, я нан дана
кишигә кәлмәс, я байлиқлар йорутулғанларға
кәлмәс, я илтипат билимликләргә болмас —
чүнки пәйт вә тәсадипийлиқ уларниң һәммисигә
келиду. 12 Бәрһәқ, инсанму өз вақти-саитини
билмәйду; белиқлар рәһимсиз торға елинғандәк,
қушлар тапан-қапқанқа илинғандәк, буларға
охшаш инсан балилири яман бир күндә қапқанқа
илиниду, қапқан бешиға чүшиду. 13 Мән йәнә
қуяш астида даналиқниң бу мисалини көрдум,
у мени чоңқур тәсирләндүрди; 14 Кичик бир
шәһәр бар еди; униңға қарши бүйүк бир падиша
чиқип, уни қоршап, униңға һуҗум қилидиған
йоған потәйләрни қурди. 15 Бирақ шәһәрдин
намрат бир дана киши тепилип қалди; у уни
өз даналиғи билән қутулдурди; бирақ кейин,
һеч ким бу намрат кишини есигә кәлтүрмиди.
16 Шуниң билән мән: «Даналиқ күч-қудрәттин
әвзәл» — дедим; бирақ шу намрат кишиниң
даналиғи кейин көзгә илинмайду, униң сөзлири
аңланмайду. 17 Дана кишиниң җим-җитлиқта
ейтқан сөзлири ахмақлар үстидин һоқуқ
сүргүчиниң вақирашлиридин ениқ аңлинар. 18
Даналиқ уруш қураллиридин әвзәлдур; бирақ бир
гунакар зор яхшилиқни һалак қилиду.

10 Худди өлүк чивинләр әттарниң әтирини
сеситиветидиғандәк, азраққинә ахмақлиқ
таразида даналиқ вә иззәт-һөрмәттинму еғир
тохтайду. 2 Даналиқниң көңли оңға майил,

ахмақниңки солға. 3 Ахмақ киши һәтта йолда
меңиватқандиму, униң әқли кам болғачқа, у ахмақ
екәнлигини һәммигә аян қилиду. 4 Һөкүмдарниң
саңа аччиғи кәлсә, орнуңдин истепа бәрмә;
чүнки тинич-сәвричанлиқ хата-сәһвәнликтин
болған зор хапилиқни тиничлитиду. 5 Қуяш
астида яман бир ишни көрдумки, у һөкүмдардин
чиққан бир хата иштур — 6 ахмақлар жуқури
мәнсәптә, шуниң билән тәң байлар пәс орунда
олтириду; 7 мән қулларниң атқа мингәнлигини,
әмирләрниң қуллардәк пиядә маңғанлиғини
көрдум. 8 Орини колиған киши униңға жиқилиши
мүмкин; тамни бузған кишини илан чеқиши
мүмкин; 9 ташларни йөткигән киши таш
тәрипидин ярилиниши мүмкин; отун яридиған
киши хәвпкә учрайду. 10 Палта гал болса,
бириси тиғини билимисә, палтини күчәп чепишқа
тоғра келиду; бирақ даналиқ адәмни утуқ-
мувәппәқийәткә ериштүриду. 11 Илан ойнитилмай
туруп, иланчини чақса, иланчиға немә пайда?
12 Дана кишиниң сөзлири шәпқәтликтур; бирақ
ахмақниң ләвлири өзини жутиду. 13 Сөзлириниң
беши ахмақлиқ, айиғи рәзил тәлвиликтур; 14 амма
ахмақ йәнила гәпни көпәйтиду. Бирақ һеч ким
кәлгүсини билмәйду; униңдин кейинки ишларни
ким униңға ейталисун? 15 Ахмақлар җапаси билән
өзлирини упритиду; чүнки улар һәтта шәһәргә
баридиған йолниму билмәйду. 16 И зимин,
падишасиң бала болса, әмирлириң сәһәрдә зияпәт
өткүзсә, һалиңға вай! 17 И зимин, падишасиң
мөтивәрниң оғли болса вә әмирлириң кәйп үчүн
әмәс, бәлки өзини қувәтләш үчүн мувапиқ вақтида
зияпәт өткүзсә, бу сениң бәхитиң! 18 Һорунлуқтин
өйниң торуси ғулай дәп қалиду; қолларниң
бошлуғидин өйдин ямғур өтиду. 19 Зияпәт күлкә
үчүн тәйярлинар, шарап һаятни хуш қилар; лекин
пул һәммә ишни һәл қилар! 20 Падишаға ләнәт
қилма, һәтта оюңдиму тиллима; һоҗраңдиму
байларни тиллима; чүнки асмандики бир қуш
авазиңни таритиду, бир қанат егиси бу ишни аян
қилиду.

11 Нанлириңни суларға әвәт; көп күнләрдин
кейин уни қайтидин таписән. 2 Бир үлүшни
йәттә кишигә, сәккизигиму бәргин; чүнки
йәр йүзидә немә яманлиқ болидиғанлиғини
билмәйсән. 3 Булутлар ямғурға толған болса,
өзлирини зимин үстигә бошитиду; дәрәқ
шимал тәрәпкә өрүлсә, яки җәнуп тәрәпкә
өрүлсә, қайси тәрәпкә чүшкән болса, шу
йәрдә қалиду. 4 Шамални күзитидиғанлар
териқчилиқ қилмайду; булутларға қарайдиғанлар
орма ормайду. 5 Сән шамалниң йолини
билмигиниңдәк яки бойида барниң
һамилисиниң устиханлириниң балиятқуда
қандақ өсидиғанлиғини билмигиниңдәк, сән
һәммини ясиғучи Худаниң қилғинини билмәйсән.
6 Сәһәрдә уруғуңни териғин, кәчтиму қолуңни
иштин қалдурма; чүнки немә ишниң, у яки бу
ишниң пайдилиқ болидиғанлиғини вә яки һәр
иккисиниң охшашла яхши болидиғанлиғини
билмәйсән. 7 Нур шерин болиду, аптапни
көрүшму һозурлуқ иштур. 8 Шуңа бириси көп
жил яшиған болса, буларниң һәммисидин
һозур алсун. Һалбуки, у йәнә қараңғулуқ
күнлирини есидә тутсун, чүнки улар көп болиду;
кәлгүсидики ишларниң һәммиси бимәниликтур!
9 Яшлиғиңдин һозур ал, и жигит; яшлиғиң
күнлиридә көңлүң өзүңгә хошаллиқни йәткүзгәй;
көңлүң халиқини бойичә вә көзлириң көргини
бойичә жүргин; бирақ шуни билгинки, буларниң
һәммиси үчүн Худа сени сораққа тартиду. 10
Әнди көңлүңдин ғәшликни елип ташла, тениңдин
яманлиқни нери қил; чүнки балилиқ вә яшлиқму
бимәниликтур.

12 Әнди яман күнләр бешиңға чүшмигичә,
шундақла сән: «Булардин һеч һозурум
йоқтур» дегән жиллар йеқинлашмиғичә
яшлиғиңда Яратқучиңни есиңдә чиң тут; 2
қуяш, йоруқлуқ, ай вә юлтузлар қараңғулишип,
ямғурдин кейин булутлар қайтип кәлмигичә уни
есиңдә тутқин. 3 Шу күни «өйниң күзәтчилири»
титрәп кетиду; палванлар егилиду, әзгүчиләр
азлиғидин тохтап қалиду, деризиләрдин сиртқа
қарап турғучилар ғувалишип кетиду; 4 кочиға
қарайдиған ишикләр етилиду; түгмәнниң авази
пәсийду, кишиләр қушларниң авазини аңлисила
чөчүп кетиду, «нахшичи қизлар»ниң сайрашлири
сус аңлиниду; 5 кишиләр егиздин қорқиду,
кочиларда вәһимиләр бар дәп қорқуп жүриду;
бадам дәриғи чичәкләйду; чекәткә адәмгә
жүк болиду, шиндир меваси солишиду; чүнки
инсан мәңгүлүк маканиға кетиду вә шуниң
билән тәң, матәм тутқучилар кочида айлинип
жүриду; 6 күмүч тана үзүлгичә, алтун чинә

чеқилғичә, аптува булақ йенида парә-парә
болғичә, қудуқтики чақ кардин чиққичә, 7
топа-чаң әсли тупраққа қайтқичә, роһ өзини
бәргән Худаға қайтқичә — Уни есиңдә тутқин! 8
Бимәнилик үстигә бимәнилик!» — дәйду һекмәт
топлиғучи — «Бимәнилик үстигә бимәнилик!
Һәммә иш бимәниликтур!» 9 Шуниңдәк, һекмәт
топлиғучи дана болупла қалмастин, у йәнә
хәлиққә билим үгитәтти; у ойлинип, көп пәнд-
несиһәтләрни таразиға селип, рәтләп чиқти. 10
Һекмәт топлиғучи йеқимлиқ сөзләрни тепишқа
интилгән; ушбу йезилғини болса дурус, һәқиқәт
сөзлиридин ибарәттур. 11 Дана кишиниң
сөзлири зихқа охшайду, уларниң жиғиндиси
чиң бекитилгән миқтәктур. Улар Бирла Падичи
тәрипидин берилгәндур. 12 Униң үстигә, и оғлум,
булардин сирт һәр қандақ йезилғанлардин пәхәс
бол; чүнки көп китапларниң йезилишиниң айиғи
йоқ, шуниңдәк көп үгиниш тәнни упритиду. 13 Биз
пүтүн ишқа диққәт қилайли; Худадин қорққин вә
униң әмир-пәрманлириға әмәл қилғин; чүнки бу
инсанниң толуқ мәҗбурийитидур; 14 чүнки адәм
қилған һәр бир иш, җүмлидин барлиқ мәхпий
ишлар, яхши болсун, яман болсун, Худа уларниң
сориғини қилиду.

Күйләрниң күйи

1 «Күйләрниң күйи» — Сулайманниң күйи. 2 «У
отлуқ ағзи билән мени сөйсун; Чүнки сениң
муһәббитиң шараптин шериндур. 3 Хушпурақтур
сениң әтирлириң; Қуюлған пурақлиқ май сениң
намиңдур; Шуңлашқа қизлар сени сөйиду.
Көңлүмни өзүңгә мәһлия қилғайсән — Биз
саңа әгишип жүгүрәйли! — Падиша мени өз
һуҗрилириға әкиргәй!» 4 «Биз сәндин хошал
болуп шатлинимиз; Сениң муһәббәтлириңни
шараптин артуқ әслəп тәрипләймиз». 5 «Улар
сени дуруслуқ билән сөйиду». — «Қара тәнлик
болғиним билән чирайлиқмән, и Йерусалим
қизлири! Бәрһәқ, Кедарлиқларниң чедирлиридәк,
Сулайманниң пәрдилиридәк қаримән. 6 Маңа
тикилип қаримаңлар, Чүнки қаридурмән, Чүнки
аптап мени көйдүрди; Анамниң оғуллири мәндин
рәнҗигән; Шуңа улар мени үзүмзарларни баққучи
қилди; Шуңа өз үзүмзаримни бақалмиғанмән».
7 «Һәй, җеним сөйгиним, дегинә, Падаңни
қәйәрдә бақисән? Уни күн қиямида қәйәрдә
арам алғузисән? Һәмраһлириңниң падилири
йенида чүмпәрдилик аяллардәк жүрүшүмниң
немә һаҗити?» 8 «И қиз-аяллар арисидики
әң гүзили, әгәр сән буни билмисәң, Падамниң
басқан излирини бесип меңип, Падичиниң
чедири йенида өз оғлақлириңни озуқландурғин».
9 «И сөйүмлүгүм, мән сени Пирәвнниң җәң
һарвулириға қетилған бир байталға охшаттим; 10
Сениң мәңизлириң тизилған мунчақлар билән,
Бойнуң марҗанлар билән гөзәлдур. 11 Биз
саңа күмүч көзләр қуюлған, Алтундин зибу-
зиннәтләрни ясап беримиз». 12 «Падиша той
дәстихинида олтарғинида, сумбул мәлһимим
пурақ чачиду; 13 Мениң сөйүмлүгүм, у
маңа бир монәк мурмәккидур, У көкслирим
арисида қонуп қалиду; 14 Мениң сөйүмлүгүм
маңа Ән-Гәдидики үзүмзарларда өскән бир
ғунчә хенә гүлидәктур». 15 «Мана, сән гөзәл,
амриғим! Мана, сән шундақ гөзәл! Көзлириң
пахтәкләрниңкидәктур!» 16 «Мана, сән гөзәл,
сөйүмлүгүм; Бәрһәқ, йеқимлиқ екәнсән; Бизниң
орун-көрпимиз йешилдур; 17 Өйимиздики лимлар
кедир дәриғидин, Василиримиз арчилардиндур.

2 Мән болсам Шарун отлиғидики зәпиран,
халас; Җилғиларда өскән бир нилупәр, халас!»
2 «Тикән-җиғанлар арисидики нилупәрдәк,
Мана инсан қизлири арисида мениң амриғим
шундақтур!». 3 «Ормандики дәрәқләр арисида
өскән алма дәриғидәк, Оғул балилар арисидидур
мениң амриғим. Униң сайиси астида дилим
аләмчә сөйүнүп олтардим; Униң мевиси маңа
шерин тетиди; 4 У мени шарапханиға елип кирди;
Униң үстүмдә көтәргән туғи муһәббәттур. 5
Мени кишмиш пошкаллар билән қувәтләңлар;
Алмилар билән мени йеңиландуруңлар; Чүнки
муһәббәттин зәиплишип кәттим; 6 Униң
сол қоли бешим астида, Униң оң қоли
мени силаватиду. 7 И Йерусалим қизлири,
Җәрәнләр вә даладики маралларниң һөрмити
билән, Силәргә тапилаймәнки, Муһәббәтниң
вақит-саити болмиғичә, Уни ойғатмаңлар,
қозғимаңлар!» 8 «Сөйүмлүгүмниң авази! Мана,
у келиватиду! Тағлардин сәкрәп, Едирлардин
ойнақлап келиватиду! 9 Мениң сөйүмлүгүм җәрән
яки яш буғидәктур; Мана, у бизниң өйниң теминиң
кәйнидә туриду; У деризиләрдин қарайду, У
пәнҗирә-пәнҗириләрдин марап бақиду». 10
«Мениң сөйүмлүгүм маңа сөз қилип мундақ деди:
— «Орнуңдин тур, амриғим, мениң гүзилим, мән
билән кәткин; 11 Чүнки мана, қиш өтүп кәтти,
Ямғур йеғип түгиди, у кетип қалди; 12 Йәр йүзидә
гүлләр көрүнди; Нахшилар сайраш вақти кәлди,
Зиминимизда пахтәкниң садаси аңланмақта; 13
Әнҗир дәриғи қишлиқ әнҗирлирини пишармақта,
Үзүм таллири чечәкләп өз пуриғини чачмақта;
Орнуңдин тур, мениң амриғим, мениң гүзилим,
мән билән кәткин! 14 Аһ мениң пахтиким,
Қорам таш йериқи ичидә, Қия далдисида,
Маңа авазиңни аңлатқайсән, Чүнки авазиң
шерин, җамалиң йеқимлиқтур!» 15 «Түлкиләрни
тутувалайли, Йәни үзүмзарларни бузғучи кичик
түлкиләрни тутувалайли; Чүнки үзүмзарлиримиз
чечәклимәктә». 16 «Сөйүмлүгүм мениңкидур,
мән униңкидурмән; У нилупәрләр арисида
падисини беқиватиду». 17 «Таң атқичә, Көләңгиләр
қечип йоқиғичә, Маңа қарап бурулуп кәлгин, и
сөйүмлүгүм, Һиҗранлиқ тағлири үстидин сәкрәп
келидиған җәрән яки буғидәк болғин!».

3 «Орун-көрпәмдә йетип, кечә-кечиләрдә,
Җенимниң сөйгинини издәп тәлмүрүп яттим;
Издидим, бирақ тапалмайттим; 2 Мән һазир туруп,
шәһәрни айлинай; Кочиларда, мәйданларда,

Җенимниң сөйгинини издәймән» — дедим;
Издидим, бирақ тапалмайттим; 3 Шәһәрни
чарлиғучи җесәкчиләр маңа учриди, мән улардин:
— «Җенимниң сөйгинини көрдүңларму?» — дәп
соридим. 4 — Улардин айрилипла җенимниң
сөйгинини таптим; Уни анамниң өйигә, Өз
қосиғида мени һамилдар болғанниң һуҗрисиға
елип кирмигичә, Уни тутувелип қәтъий қоюп
бәрмәйттим». 5 «И Йерусалим қизлири, Җәрәнләр
вә даладики маралларниң һөрмити билән,
Силәргә тапилаймәнки, Муһәббәтниң вақит-саити
болмиғичә, Уни ойғатмаңлар, қозғимаңлар». 6
«Бу зади ким, чөл-баявандин келиватқан? Ис-
түтәк түврүклиридәк, Мүрмәкки һәм мәстики
билән пуритилған, Әтирпурушниң һәр хил
ипар-әнбәрлири билән пуритилған?» 7 «Мана,
униң тәхтиравани, У Сулайманниң өзиниңдур;
Әтрапида атмиш палван жүриду, Улар Исраилдики
батурлардиндур. 8 Уларниң һәммиси өз қиличи
тутуқлуқ, Җәң қилишқа тәрбийиләнгәнләрдур;
Түнләрдики вәсвәсиләргә тәйяр туруп, һәммиси
өз қиличини янпишиға асиду». 9 «Сулайман
падиша өзи үчүн алаһидә бир шаһанә сайивәнлик
кариват ясиған; Ливандики яғачлардин ясиған.
10 Униң түврүклири күмүчтин, Йөләнчүки
алтундин, Селинчиси болса сөсүн рәхттин; Ичи
муһәббәт билән безәлгән, Йерусалим қизлири
тәрипидин. 11 Чиқиңлар, и Зион қизлири,
Сулайман падишаға қарап беқиңлар, Той болған
күнидә, Көңли хошал болған күнидә, аниси
униңға таҗни кийгүзгән қияпәттә униңға қарап
беқиңлар!»

4 «Мана, сән гөзәл, сөйүмлүгүм! Мана, сән гөзәл!
Чүмпәрдәң кәйнидә көзлириң пахтәкләрдәк
екән, Чачлириң Гилеад теғи бағрида ятқан
бир топ өшкиләрдәктур. 2 Чишлириң йеңила
жуюлуштин чиққан қирқилған бир топ қойлардәк;
Уларниң һәммиси кош гезәк туққанлардин, Улар
арисида һеч бири кам әмәстур. 3 Ләвлириң
пәрәң тал жиптәк, Гәплириң йеқимлиқтур;
Чүмбилиң кәйнидә чекилириң парчә анардур. 4
Бойнуң болса, Қуралхана болушқа тәйярлиған
Давутниң мунаридәктур, Униң үстигә миң қалқан
есиқлиқтур; Уларниң һәммиси палванларниң
сипарлиридур. 5 Икки көксүң худди икки
маралдур, Нилупәр арисида озуқлиниватқан
җәрәнниң кош гезәклиридәктур; 6 Таң атқичә,
Көләңгиләр қечип йоқиғичә, Мән өзүмни
мурмәккә теғиға, Мәстики дөңигә елип кетимән.
7 Сән пүтүнләй гөзәл, и сөйүмлүгүм, Сәндә
һеч дағ йоқтур». 8 «Ливандин мән билән
кәлгин, и җөрәм, Мән билән Ливандин кәлгин
— Аманаһ чоққисидин қара, Сенир һәм Һәрмон
чоққилиридин, Йәни ширлар угилиридин,
Илпизларниң тағлиридин қара!» 9 «Сән көңлүмни
аламәт сөйүндүрдүң, и сиңлим, и җөрәм,
Көзүңниң бир ләп қилип қариши билән,
Бойнуңдики марҗанниң бир тал һалқиси билән,
Көңлүмни сөйүндүрдүң. 10 Сениң муһәббитиң
немидегән гөзәл, И сиңлим, и җөрәм! Сениң
муһәббәтлириң шараптин шунчә шерин! Сениң
әтирлириңниң пуриғи һәр қандақ тетитқудин
пәйзидур! 11 Ләвлириң, и җөрәм, һәрә көнигидәк
темитиду, Тилиң астида бал вә сүт бар; Кийим-
кечәклириңниң пуриғи Ливанниң пуриғидур;
12 Сән печәтләнгән бир бағдурсән, и сиңлим,
и җөрәм! Етиклик бир булақ, йепиқлиқ бир
фонтандурсән. 13 Шахлириң болса бир анарлиқ
«Ерән бағчиси»дур; Униңда қиммәтлик мевиләр,
Хенә сумбул өсүмлүклири билән, 14 Сумбуллар
вә ипарлар, Каламус вә қовзақдарчин, Һәр
хил мәстики дәрәқлири, Мурмәккә, муәттәр
билән һәммә есил тетитқулар бар. 15 Бағларда
бир фонтан сән, Һаятлиқ сулирини беридиған,
Ливандин ақидиған бир булақсән». 16 «Ойған,
шималдики шамал; Кәлгин, и җәнуптики шамал!
Мениң беғим үстидин учуп өткәй; Шуниң билән
тетитқулири сиртқа пурақ чачиду! Сөйүмлүгүм өз
беғиға кирсун! Өзиниң қиммәтлик мевилирини
йесун!»

5 «Мән өз беғимға кирдим, Мениң сиңлим, мениң
җөрәм; Мурмәккәмни тетитқулирим билән
жиғдим, Һәрә көнигимни һәсилим билән йедим;
Шарабимни сүтлирим билән ичтим». «Достлирим,
йәңлар! Ичиңлар, көңлүңләр халиғанчә ичиңлар,
и ашиқ-мәшуқлар!» 2 «Мән ухлавататтим, бирақ
көңлүм ойғақ еди: — — Сөйүмлүгүмниң авази!
Мана, у ишикни қеқиватиду: — — «Маңа ечип
бәр, и сиңлим, и амриғим; Мениң пахтиким,
мениң ғубарсизим; Чүнки бешим шәбнәм билән,
Чачлирим кечидики нәмлик билән һөл-һөл болуп
кәтти!» 3 «Мән төшәк кийимлиримни селивәткән,
Қандақму уни йәнә кийивалай? Мән путлиримни
жуйдум, Қандақму уларни йәнә булғай?» 4

Сөйүмлүгүм қолини ишик төшүгидин тиқти;
Мениң ич-бағрилирим униңға тәлмүрүп кәтти;
5 Сөйүмлүгүмгә ечишқа қоптум; Қоллиримдин
мурмәкки, Бармақлиримдин суюқ мурмәкки
темиди, Тақақниң тутқучлири үстигә темиди; 6
Сөйүмлүгүмгә ачтим; Бирақ сөйүмлүгүм бурулуп,
кетип қалған еди. У сөз қилғанда роһум чиқип
кәткән еди; Уни издидим, бирақ тапалмидим;
Уни чақирдим, бирақ у җавап бәрмиди; 7
Шәһәрни айлинидиған җесәкчиләр мени учритип
мени урди, мени яриландурди; Сепиллардики
күзәтчиләр чүмпәрдәмни мәндин тартивалди. 8 И
Йерусалим қизлири, сөйүмлүгүмни тапсаңлар,
Униңға немә дәйсиләр? Униңға, сөйгиниң:
«Мән муһәббәттин зәиплишип кәттим! — деди,
дәңлар». 9 «Сениң сөйүмлүгүңниң башқа бир
сөйүмлүктин қандақ артуқ йери бар, И, аяллар
арисидики әң гүзили? Сениң сөйүмлүгүңниң
башқа бир сөйүмлүктин қандақ артуқ йери бар?
— Сән бизгә шундақ тапилиғанғу?». 10 «Мениң
сөйүмлүгүм аппақ вә пақирақ, җүрәклик әзимәт,
Он миң арисида туғдәк көрүнәрликтур; 11 Униң
беши сап алтундиндур, Будур чачлири атниң
яйлидәк, Тағ қарғисидәк қара. 12 Униң көзлири
еқинлар бойидики пахтәкләрдәк, Сүт билән
жуюлған, Яришиқида қоюлған; 13 Униң мәңизлири
бир тәштәк пурақлиқ өсүмлүктәктур; Айниған
йеқимлиқ гүллүктәк; Униң ләвлири нилупәр, Улар
суюқ мурмәккини темитиду; 14 Униң қоллири
алтун турубилар, Ичигә берил яқутлар қуюлған.
Қосиғи нәқишлик пил чишлиридин ясалған,
Көк яқутлар билән безәлгән. 15 Униң путлири
мәрмәр түврүкләр, Алтун үстигә тикләнгән. Униң
салапити Ливанниңкидәк, Кедир дәрәқлиридәк
көркәм-һәйвәтликтур. 16 Униң ағзи бәкму
шериндур; Бәрһәқ, у пүтүнләй гөзәлдур; Бу мениң
сөйүмлүгүм, — Бәрһәқ, бу мениң амриғим, И
Йерусалим қизлири!»

6 «Сениң сөйүмлүгүң нәгә кәткәнду, Қиз-
аяллар арисида әң гөзәл болғучи? Сениң
сөйүмлүгүң қәйәргә бурулуп кәтти? Биз сән
билән биллә уни издәйли!» 2 «Мениң сөйүмлүгүм
өз беғиға чүшти, Тетитқу отяшлиқларға чүшти.
Бағларда озуқлинишқа, Нилупәрләрни жиғишқа
чүшти. 3 Мән мениң сөйүмлүгүмниңкидурмән,
Вә сөйүмлүгүм мениңкидур; У өз падисини
нилупәрләр арисида бақиду» 4 «Сән гөзәл,
и сөйүмлүгүм, Тирзаһ шәһиридәк гөзәл;
Йерусалимдәк йеқимлиқ, Туғларни көтәргән бир
қошундәк һәйвәтликтурсән; 5 Аһ, көзлириңни
мәндин кәткүзгин! Чүнки улар мениң үстүмдин
ғалип келиватиду; Чачлириң Гилеад теғи бағрида
ятқан бир топ өшкиләрдәктур. 6 Чишлириң
йеңила жуюлуштин чиққан қирқилған бир
топ қойлардәк; Уларниң һәммиси кош гезәк
туққанлардиндур; Улар арисида һеч бири кам
әмәстур; 7 Чүмбилиң кәйнидә чекилириң парчә
анардур. 8 Атмиш ханиш, сәксән кенизәкму
бар; Қизлар санақсиз; 9 Бирақ мениң пахтиким,
ғубарсизим болса бирдин-бирдур; Анисидин
туғулғанлар ичидә тәңдашсиз болғучи, Өзини
туққучиниң таллиғинидур. Қизлар уни көрүп, уни
бәхитлик дәп аташти, Ханишлар вә кенизәкләрму
көрүп уни махташти». 10 «Таң сәһәр җаһанға
қариғандәк, Айдәк гөзәл, айдиңдәк рошән, Иллиқ
қуяштәк йоруқ, Туғларни көтәргән қошунлардәк
һәйвәтлик болғучи кимдур?» 11 «Меғизлар беғиға
чүштүм, Җилғидики гүл-гияларни көрүшкә, Үзүм
телиниң бихлиған-бихлимиғанлиғини көрүшкә,
Анарларниң чечәклигән-чечәклимигәнлигини
көрүшкә; 12 Бирақ билә-билмәй, Җеним мени
көтирип, Есил хәлқимниң җәң һарвулири
үстигә қойған екән». 13 «Қайтқин, қайтқин,
и Шуламит — Қайтқин, қайтқин, бизниң
саңа қариғумиз бардур!» «Силәр Шуламитниң
немисигә қариғуңлар бар?» «“Икки барғаһ”
уссулға чүшкән вақтидикидәк униңға қараймиз!»

7 «И шаһзадиниң қизи, Кәшлириңдә сениң
қәдәмлириң немидегән гөзәл! Толғиған
ямпашлириң гөһәрләрдәк, Чевәр һүнәрвән
қолиниң һүнүридур. 2 Киндигиң жумулақ
бир қәдәһтур; Униң әбҗәш шараби кам әмәс;
Қосиғиң буғдай догисидур, Әтрапиға нилупәрләр
олишиду. 3 Икки көксүң икки маралдәк, җәрәнниң
қошкезикидур; 4 Бойнуң пил чишлиридин
ясалған мунардур; Көзлириң Бат-Раббим қовуқи
бойидики Һәшбон көлчәклиридәк, Бурнуң
Дәмәшққә қарайдиған Ливан мунаридәктур;
5 Үстүңдә бешиң Кармәл теғидәк туриду;
Бешиңдики өрүмә чачлириң сөсүн рәңликтур,
Падиша бүдүр чачлириңниң мәһбусидур. 6 И
сөйгиним, һозурлар үчүн шунчә гөзәл, шунчә
йеқимлиқтурсән! 7 Сениң бойуң палма дәриғидәк,
Көксүң үзүм ғунчилиридәктур. 8 Мән: — «Палма

дəриғи үстигə чиқимəн, Шахлирини тутуп
ямишимəн; Көксилириң дəрвақə үзүм тал
ғунчилиридəк, Бурнуңниң пуриғи алмилардəк,
таңлайлириңниң тəми əң есил шарапдəктур...». 9
«...мениң сөйүмлүгүмниң гелидин силиқ өтүп,
Лəвлəр, чишлардин тейилип чүшсун...! 10 Мəн
мениң сөйүмлүгүмниңкидурмəн, Униң тəқаззаси
маңа қаритилиду». 11 «И сөйүмлүгүм, келəйли,
Етизларға чиқайли; Йезиларда түнəп келəйли, 12
Үзүмзарлиққа чиқишқа балдур орундин турайли,
Үзүм таллириниң бихлиған-бихлимиғанлиғини,
Чечəклəрниң ечилған-ечилмиғанлиғини,
Анарларниң бəрқ урған-урмиғанлиғини көрəйли;
Əшу йəрдə муһəббəтлиримни саңа беғишлаймəн.
13 Муһəббəтгүллəр əшу йəрдə өз пуриғини
пуритиду; Ишиклиримиз үстидə һəр хил
есил мевə-чивилəр бардур, Йеңи һəм кониму
бардур; Сəн үчүн уларни топлап тəйярлидим, и
сөйүмлүгүм!»

8 «Аһ, апамниң көксини шориған инимдəк
болсаң еди! Сени талада учритар болсам,
сөйəттим, Вə һеч ким мени кəмситмəйтти.
2 Мəн сени йетəклəйттим, Апаңниң өйигə
елип кирəттим; Сəн маңа тəлим берəттиң;
Мəн саңа тетитқу шарабидин ичкүзəттим;
Анарлиримниң шəрбитидин ичкүзəттим. 3 Униң
сол қоли бешим астида болатти, Униң оң қоли
мени силайтти!». 4 «Силəргə тапилаймəнки,
и Йерусалим қизлири — «Униң вақит-саити
болмиғичə, Силəр муһəббəтни ойғатмаңлар,
қозғимаңлар!» 5 «Даладин чиқиватқан бу зади
ким? Өз сөйүмлүгигə йөлинип?» «Мəн алма
дəриғи астида сени ойғатқан едим; Əшу йəрдə апаң
толғақ йəп сени дунияға чиқарған еди; Əшу йəрдə
сени туққучи толғақ йəп сени чиқарған еди». 6
«Мени көңлүңгə мөһүрдəк, Билигиңгə мөһүрдəк
басқайсəн; Чүнки муһəббəт өлүмдəк күчлүктур;
Муһəббəтниң қизғиниши тəһтисарадəк рəһимсиз;
Униңдин чиққан от учқунлири, — Яһниң
дəһшəтлик бир ялқунидур! (Sheol h7585) 7 Көп сулар
муһəббəтни өчүрəлмəйду; Кəлкүнлəр уни ғəриқ
қилалмайду; Бириси: «Өй-тəəллуқатлиримниң
һəммисини берип муһəббəткə еришимəн» десə,
Ундақта у адəм кишиниң нəзиридин пүтүнлəй
чүшүп кетиду». 8 «Бизниң кичик сиңлимиз
бардур, Бирақ униң көкси йоқтур; Сиңлимизға
əлчилəр кəлгəн күнидə биз униң үчүн немə
қилимиз?» 9 «Əгəр у сепил болса, Биз униңға
күмүч мунар салимиз; Əгəр у ишик болса, Биз
уни кедир тахтайлар билəн қаплаймиз». 10
«Өзүм бир сепилдурмəн, Һəм мениң көксилирим
мунарлардəктур; Шуңа мəн униң көз алдида
хатирҗəмлик тапқан бирисидəк болдум». 11
«Сулайманниң Баал-Һамонда үзүмзари бар еди,
Үзүмзарини бағвəнлəргə иҗаригə бəрди; Уларниң
һəммиси мевиси үчүн миң тəңгə апирип бериши
керəк еди; 12 Өзүмниң үзүмзарим мана мениң
алдимда туриду; Униң миң тəңгиси саңа болсун,
и Сулайман, Шуниңдəк икки йүз тəңгə мевисини
бақкучиларға болсун». 13 «Һəй бағларда турғучи,
һəмраһлар авазиңни аңлиғуси бар; Маңиму уни
аңлатқузғайсəн». 14 «И сөйүмлүгүм, тез болə,
Җəрəн яки яш буғидəк бол, Тетитқулар тағлири
үстидə жүгүрүп!»

Йәшая

1 Уззия, Йотам, Аһаз вә Һәзәкиялар Йәһудаға
падиша болған вақитларда, Йерусалим
вә Йәһуда тоғрисида, Амозниң оғли Йәшая
көргән ғайипанә вәһий-аламәтләр: — 2 «И
асманлар, аңлаңлар! И йәр-зимин, қулақ
сал! Чүнки Пәрвәрдигар сөз ейтти: — «Мән
балиларни беқип чоң қилдим, Бирақ улар
Маңа асийлиқ қилди. 3 Кала болса егисини
тонуйду, Ешәкму ғожайинининң оқуриға
[маңидиған йолни] билиду, Бирақ Исраил
билмәйду, Өз хәлқим һеч йорутулған әмәс.
4 Аһ, гунакар «ят әл», Қәбиһликни топлап
өзигә жүклигән хәлиқ, Рәзилләрниң бир
нәсли, Нижис болуп кәткән балилар! Улар
Пәрвәрдигардин жирақлишип, «Исраилдики
Муқәддәс Болғучи»ни көзигә илмиди, Улар
кәйнигә янди. 5 Немишкә йәнә думбаланғуңлар
келиду? Немишкә асийлиқ қиливерисиләр?
Пүтүн башлириңлар ағрип, Жүригиңлар
пүтүнләй зәиплишип кәтти, 6 Бешиңлардин
айиғиңларғичә сақ йериңлар қалмиди, Пәқәт
яра-жараһәт, ишшиқ вә йириң билән толди,
Улар тазиланмиған, теңилмиған яки уларға һеч
мәлһәм сүрүлмигән. 7 Вәтиниңлар чөлләшти;
Шәһәрлириңлар көйүп вәйранә болди; Йәр-
зиминиңларни болса, ятлар көз алдиңлардила
жутувеливатиду; У ятлар тәрипидин дәпсәндә
қилинип чөллишип кәтти. 8 Әнди үзүмзарға
селинған чәллидәк, Тәрхәмәкликкә селинған
кәпидәк, Муһасиригә чүшкән шәһәрдәк,
Зионниң қизи зәип қалдурулди. 9 Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
бизгә азғинә «қалдиси»ни қалдурмиған болса,
Биз Содом шәһиригә охшап қалаттуқ, Гоморра
шәһириниң һалиға чүшүп қалаттуқ. 10 И
Содомниң һөкүмранлири, Пәрвәрдигарниң
сөзини аңлап қоюңлар, «И Гоморраниң
хәлқи, Худайимизниң қанун-нәсиһитигә қулақ
селиңлар! 11 Силәр зади немә дәп Маңа атап
нурғунлиған қурбанлиқларни сунисиләр?»
— дәйду Пәрвәрдигар. — «Мән көйдүрмә
қочқар қурбанлиғиңлардин, Бордақ малниң
яғлиридин тоюп кәттим, Буқилар, пақланлар,
текиләрниң қанлиридин һеч хурсән әмәсмән.
12 Силәр Мениң алдимға кирип кәлгиниңларда,
Силәрдин һойла-айванлиримни шундақ дәссәп-
чәйләшни ким тәләп қилған? 13 Беһудә «ашлиқ
һәдийә»ләрни елип келишни болди қилиңлар,
Хушбуй болса Маңа жиркиничлик болуп қалди.
«Йеңи ай» һейтлири вә «шабат күн»лиригә,
Жамаәт ибадәт сорунлириға чақирилишларға
— Қисқиси, қәбиһликтә өткүзүлгән дағдуғилиқ
жиғилишларға чидиғичилигим қалмиди. 14
«Йеңи ай» һейтиңлардин, бекитилгән һейт-
байримиңлардин қәлбим нәпрәтлиниду; Улар
маңа жүк болуп қалди; Уларни көтирип
жүрүштин чарчап кәттим. 15 Қолуңларни
көтирип дуаға яйғиниңларда, Көзүмни
силәрдин елип қачимән; Бәрһәқ, көпләп
дуаларни қилғиниңларда, аңлимаймән; Чүнки
қоллириңлар қанға боялди. 16 Өзүңларни
жуюп, паклиниңлар; Қилмишлириңларниң
рәзиллигини көз алдимдин нери қилиңлар,
Рәзилликни қилиштин қолуңларни үзүңлар;
17 Яхшилиқ қилишни үгиниңлар; Адиллиқни
издәңлар, Зомигәрләргә тәнбиһ бериңлар,
Житим-йесирләрни наһәқлиқтин халас қилиңлар,
Тул хотунларниң дәвасини сораңлар. 18 Әнди
келиңлар, биз муназирә қилишайли, дәйду
Пәрвәрдигар, Силәрниң гунайиңлар қип-қизил
болсиму, Йәнила қардәк ақириду; Улар қизил
қуруттәк тоқ қизил болсиму, Жуңдәк аппақ
болиду. 19 Әгәр итаәтмән болуп, аңлисаңлар,
Зиминдики есил мәһсулаттин бәһримән
болисиләр; 20 Бирақ рәт қилип йүз өрисәңлар,
Қилич билән уҗуқтурулисиләр» — Чүнки
Пәрвәрдигар Өз ағзи билән шундақ дегән. 21
Садиқ шәһәр қандақму паһишә болуп қалди!?
Әслидә у адаләт билән толған еди, Һәққанийлиқ
уни макан қилған еди, Бирақ һазир қатиллар
униңда туруватиду. 22 Күмүчүң болса дашқалға
айлинип қалди, Шарабиңға су арилишип қалди;
23 Әмирлириң асийлиқ қилғучилар, Оғриларға
үлпәт болди; Уларниң һәр бири париға амрақ
болуп, Соға-саламларни көзләп жүрмәктә; Улар
житим-йесирләр үчүн адаләт издимәйду; Тул
хотунларниң дәваси уларниң алдиға йәтмәйду.
24 Шуңа — дәйду самави қошунларниң Сәрдари
болған Рәб Пәрвәрдигар — Йәни Исраилдики
қудрәт Егиси ейтиду: — Мән күшәндилиримни
[жазалап] пухадин чиқимән, Дүшмәнлиримдин
қисас алимән; 25 Қолумни үстүңгә тәккүзүп, Сени

тавлап, сәндики дашқални тәлтөкүс тазилаймән,
Сәндики барлиқ арилашмиларни елип ташлаймән.
26 Һөкүмран-сорақчилириңларни авалқидәк,
Мәслиһәтчилириңларни дәсләптикидәк һалға
кәлтүримән. Кейин сән «Һәққанийлиқниң
Макани», «Садиқ Шәһәр» — дәп атилисән. 27
Әнди Зион адиллиқ билән, Вә униңға қайтип
кәлгәнләр һәққанийлиқ билән қутқузулуп һөр
қилиниду. 28 Бирақ асийлар вә гунакарлар бирдәк
ужуқтурулиду, Пәрвәрдигардин йүз өригүчиләр
болса һалак болиду. 29 Шу чағда силәр тәшна
болған дуб дәрәқлиридин номус қилисиләр,
Таллиған бағлардин хиҗил болисиләр. 30 Чүнки
өзүңлар худди йопурмақлири қуруп кәткән дуб
дәриғидәк, Сусиз қуруқ бир бағдәк болисиләр. 31
Шу күни күчи барлар отқа шам пилиги, Уларниң
әҗри болса, учқун болиду; Булар һәр иккиси
тәңла көйүп кетиду, Уларни өчүрүшкә һеч ким
чиқмайду.

2 Булар Амозниң оғли Йәшая Йерусалим вә
Йәһуда тоғрисида көргән каламдур: — 2 Ахир
заманларда, Пәрвәрдигарниң өйи җайлашқан тағ
тағларниң беши болуп бекитилиду, Һәммә дөң-
егизлктин үстүн қилип көтирилиду; Барлиқ әлләр
униңға қарап еқип келишиду. 3 Нурғун хәлиқ-
милләтләр чиқип бир-биригә: — «Келиңлар, биз
Пәрвәрдигарниң теғиға, Яқупниң Худасиниң
өйигә чиққайли; У Өз йоллиридин бизгә үгитиду,
Биз Униң тәриқилиридә маңимиз» — дейишиду. —
Чүнки қанун-йолйоруқ Зиондин, Пәрвәрдигарниң
сөз-калами Йерусалимдин чиқидиған болиду.
4 У әлләр арисида һөкүм чиқириду, Нурғун
хәлиқләрниң һәқ-наһәқлиригә кесим қилиду;
Буниң билән улар қиличлирини сапан чишлири,
Нәйзилирини оғақ қилип соқушиду; Бир әл йәнә
бир әлгә қилич көтәрмәйду, Улар һәм йәнә
урушни үгәнмәйду. 5 — «И Яқуп җәмәтидикиләр,
Келиңлар, Пәрвәрдигарниң нурида маңайли!». 6
— Сән Өз хәлқиң болған Яқуп җәмәтини ташлап
қойдуң; Чүнки улар шәриқтики хурапатлар
билән толдурулди; Улар Филистийләрдәк
пал салиду; Улар чәт әлликләр билән қол
тутушиду; 7 Зимини болса алтун-күмүчкә
толуп кәтти; Байлиқлири түгимәс; Йәр-зимини
атларғиму толуп кәтти, Җәң һарвулири һәм
түгимәс; 8 Зимини бутлар биләнму лиқ болуп
кәтти; Улар өз қоллири билән ясиғанлириға,
Бармақлири билән шәкилләндүргәнлиригә
сәҗдә қилишиду. 9 Шуниң билән пухралар
егилдүрүлиду, Мөтивәрләрму төвән қилиниду;
Сән уларниң қәддини руслимайсән һәм һеч
кәчүрүм қилмайсән. 10 Әнди Пәрвәрдигарниң
вәһшитидин, һәйвисиниң шан-шәривидин өзүңни
қачур, [Хада] ташлар ичигә киривал, Топа-чаңлар
ичигә мөкүвал! 11 Чүнки адәмниң тәкәббур
көзлири йәргә қаритилиду, Инсанларниң
һакавурлуғи пәс қилиниду; Шу күнидә ялғуз
Пәрвәрдигарла үстүн дәп мәдһийилиниду. 12
Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң шундақ бир күни тәйяр туриду:
— Шу күни һәр бир тәкәббур вә мәмәданларниң
үстигә, Өзини жуқури саниғанларниң үстигә
чүшиду (Шуниң билән уларниң һәммиси пәс
қилиниду!), 13 Шуниңдәк Ливанниң егиз,
пәләккә йетидиған барлиқ кедир дәрәқлириниң
үстигә, Башандики барлиқ дуб дәрәқлириниң
үстигә, 14 Егиз тағларниң һәммисигә, Жуқири
көтирилгән барлиқ дөңләрниң үстигә, 15 һәр бир
һәйвәтлик мунарниң үстигә, Һәр бир мустәһкәм
сепилниң үстигә, 16 Таршиштики һәр бир сода
кемисиниң үстигә, Шундақла барлиқ гөзәл кемә
гәвдисиниң үстигә шу күни чүшүшкә тәйяр
туриду. 17 Адәмләрниң көрәңлиги төвән қилинип
чүшүрүлүп, Инсанларниң тәкәббурлиғи пәс
қилиниду, Шу күнидә ялғуз Пәрвәрдигарла
үстүн дәп мәдһийилиниду. 18 Бутлар болса
һәммиси көздин йоқилиду. 19 Пәрвәрдигар йәрни
дәһшәтлик силкиндүрүшкә орнидин туридиған
чағда, Улар өзлирини Униң вәһшитидин, Униң
һәйвисиниң шан-шәривидин қачуруп, Хада таш
ғарлириниң ичигә, Йәр йүзидики өңкүрләргә
киривалиду; 20 Шу күнидә кишиләр өзигә
чоқунушқа ясиған күмүч бутлири вә алтун
бутлирини қариғу чашқанларға вә шапәрәңләргә
ташлап бериду; 21 Пәрвәрдигар йәрни дәһшәтлик
силкиндүрүшкә орнидин туридиған чағда, Улар
өзлирини Униң вәһшитидин, Униң һәйвисиниң
шан-шәривидин қачуруп, Хада таш чаклириниң
ичигә, Ярларниң йериқлириға киривалиду; 22
Үмүтүңларни нәпәси димиғидила туридиған
инсандин үзүңлар, Чүнки инсан зади немә еди?!

3 Чүнки, қара! Самави қошунларниң Сәрдари
болған Рәб Пәрвәрдигар, Йерусалим вә
Йәһудаға қуввәт вә йөләнчүк болған [барлиқ

нәрсиләрни йоқ қилиду], — Йәни қувәт болған
пүткүл аш-нан, Йөләнчүк болған һәммә су, 2
Палван вә ләшкәр, Сотчи вә пәйғәмбәр, Палчи вә
ақсақал, 3 Әллик беши, мөтивәр вә мәслиһәтчи,
Һүнәрвән устилар вә җаду қилғучиларни йоқ
қилиду. 4 — «[Уларниң орниға] яшларни әмәлдар
қилимән, Бәтхуй балилар уларниң үстидин идарә
қилиду. 5 Пухралар бир-бирини езиду, һәр бири
хошниси тәрипидин езилиду; Балилар қериларға,
Муттәһәмләр мөтивәрләргә әдәпсизлик қилиду; 6
Шу күни бириси ата җәмәтидики қериндишини
тутувелип, униңға: — «Сизниң кийим-кечигиңиз
бар; бизгә йетәкчи болуң, бу харабиләр қолиңиз
астида болсун», — дәйду; У җававән қолини
көтирип [қәсәм ичип]: «Дәрдиңларға дәрман
болалмаймән; Өйүмдиму я аш-нан я кийим-кечәк
йоқ; Мени хәлиққә йетәкчи қилмаңлар!» — дәйду.
8 Чүнки Йерусалим путлишиду-чүшкүнлишиду,
Йәһуда болса жиқилиду; Сәвәви, уларниң тили вә
илләтлири Пәрвәрдигарға қарши чиқип, Шәрәп
Егисиниң көзлири алдида исянкарлиқ қилди.
9 Уларниң чирайи өзлиригә қарши гувалиқ
бериду; Улар Содом шәһиридәк гунайини һеч
йошурмай, Очуқ-ашкарә җакалайду. Уларниң
җениға вай! Улар яманлиқни өз бешиға чүшүргән!
10 Һәққанийларға ейтқинки, Улар аман-есәнликтә
туриду, Улар өз әмллириниң мевисини йәйду;
11 Рәзилләргә вай! Бешиға яманлиқ чүшиду,
Чүнки өз қоли билән қилғанлири өзигә яниду.
12 Мениң хәлқимдә болса, балилар уларни хар
қилиду, Аяллар уларни идарә қилиду; И хәлқим!
Силәрни йетәкләватқанлар силәрни аздуриду,
Улар маңидиған йоллириңларни йоқ қилиду. 13
Пәрвәрдигар Өз дәвасини сорашқа орун алиду,
Хәлиқ-милләтләр үстидин һөкүм чиқиришқа өрә
туриду; 14 Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң ақсақаллири
вә әмирлири билән дәвалишип, уларға: —
Үзүмзарни йәп түгәткәнләр силәр өзүңлар, Аҗиз
мөминләрдин алған олҗа өйүңларда ятиду,
дәйду. 15 — Силәрниң хәлқимни ашундақ езип,
Аҗиз мөминләрниң йүзлиригә дәссәп зади немә
қилғиниңлар? — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар. 16 Пәрвәрдигар
йәнә мундақ деди: — «Зион қиз-аяллири
тәкәббурлуқ қилип, Қаш-кирпиклирини сүзүп,
Көзлирини ойнитип, наз қилип тайтаңлишип,
Путлирини җилдирлитип меңип жүришиду;
17 Шуңа Рәб Зион қиз-аяллириниң баш
чоққилирини таз қилиду, Пәрвәрдигар уларниң
уят йәрлирини ечиветиду». 18 Әшу күни Рәб
уларни гөзәллигидин мәһрум қилиду; — Уларниң
ошуқ җилдирақлирини, Баш җийәклирини, ай
шәкиллик марҗанлирини, 19 Һалқилирини,
биләйүзүклирини, чүмпәрдә-чачванлирини, 20
Ромаллирини, ошуқ зәнҗирлирини, потилирини,
әтирданлирини, тилтумарлирини, 21 Үзүклирини,
бурун һалқилирини, 22 Һейтлиқ тонлирини,
йопуқлирини, пүркәнҗилирини, һәмянлирини,
23 Әйнәклирини, аппақ ич көйнәклирини,
сәллилирини вә тор пәрдилириниң һәммисини
елип ташлайду. 24 Әнди шундақ болидуки, Әтир
пуриғиниң орниға бәтбуйлуқ; Потиниң орнида
арғамча, Чирайлиқ ясиған чачлириниң орнида
таз беши, Келишкән тонниң орнида бөз рәхтләр,
Гөзәллигиниң орнида дағмал тамғиси болиду.
25 Сениң жигитлириң қиличлинип, Батурлириң
җәңдә жиқилиду. 26 [Зионниң] қовуқлири зар
көтирип матәм тутиду; У ялаңачланған һалда
йәргә олтирип қалиду.

4 Шу күни йәттә аял бир әрни тутувелип,
униңдин: — «Биз өз ненимизни йәймиз, өз
кийим-кечәклиримизни кийимиз; пәқәт бизни
рәсвалиқтин халас қилиш үчүн, бизни намиңизға
тәвә қилишиңизни өтүнимиз!» — дәйду. 2 Шу
күни «Пәрвәрдигарниң шехи» униң гөзәллиги
һәм шаривини көрсәткүчи болиду, Зимин бәргән
мевә болса, Қечип қутулған Исраилдикиләргә
шөһрәт вә гөзәллик кәлтүриду. 3 Һәм шундақ
иш болидуки, Зионда қалғанлар, Йерусалимда
тохтитилғанлар, Йәни Йерусалимда һаят дәп
тизимланғанларниң һәммиси пак-муқәддәс дәп
атилиду. 4 Шу чағда Рәб адаләт жүргүзгүчи роһ
һәм көйдүргүчи роһ билән, Зион қизлириниң
пасиқлиғини жуюп, Йерусалимниң қан дағлирини
тазилайду. 5 Шу чағда Пәрвәрдигар күндүздә Зион
теғидики һәр бир өй, Шундақла барлиқ ибадәт
сорунлириниң үстигә ис-түтәк вә булут, Кәчтә
болса от ялқунниң җуласини яритиду; Чүнки
шан-шәрәпниң үстидә сайивән бар болиду. 6 Шу
күни, күндүздә томуз иссиққа сайә қилидиған,
Хәтәрдин панаһлинидиған, боран-ямғурларға
далда болидиған бир сайивәнлик кәпә болиду».

5 Мән өз сөйгән яримға, Мениң сөйүмлүгүм үчүн
өз үзүмзари тоғрилиқ бир күй ейтип берәй;
Сөйүмлүгүмниң мунбәт бир дөң үстидә үзүмзари
бар еди; 2 У һәммә йерини колап ташларни
елип ташлиди, Әң есил үзүм тели тикти; У
үзүмзар оттурисиға күзитиш мунари салди,
Үзүмзар ичидиму шарап көлчиги қазди, Андин
үзүмдин яхши һосул күтти; Бирақ буниң орниға,
үзүмзар аччиқ үзүмләрнила бәрди. 3 Қени, и
Йерусалимдикиләр вә Йәһуданиң адәмлири,
Мән билән үзүмзаримниң оттурисидин һөкүм
чиқириңлар! 4 Мениң үзүмзаримда қилғидәк йәнә
немә ишим қалди? Яхши үзүмләрни күткинимдә,
Немишкә пәқәт аччиқ үзүмнила чиқирип
бәрди? 5 Әнди һазир Өз үзүмзаримни немә
қилидиғинимни силәргә ейтип берәй: — Униң
читлақлирини елип ташлаймән, у жутуветилиду;
Униң тамлирини чеқип ғулитимән, у чәйлиниду.
6 Мән уни чөллүккә айландуримән; Һеч ким уни
чатап-путап, пәрвиш қилмайду; Жиғанлар вә
тикәнләр униңда өсүп чиқиду; Булутларға униң
үстигә һеч ямғур яғдурмаңлар дәп буйруймән.
7 Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң үзүмзари — Исраил җәмәти,
Униң хошаллиғи болған өсүмлүк болса —
Йәһудадикиләрдур; У адаләт мевисини күткән,
Бирақ мана әнди зулум көрди; Һәққанийлиқни
күткән, Бирақ мана әнди налә-пәряд болди! 8
Хәқләргә һеч орун қалдурмай өйни-өйгә, етизни-
етизға улиғанларға вай! Өзүңларни ялғуз зиминда
қалдурмақчимусиләр? 9 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар мениң қулиқимға
мундақ деди: — «Көплигән өйләр, Дәрвәқә
һәйвәтлик, һәшәмәтлик өйләр адәмзатсиз, харап
болиду. 10 Бәрһәқ, қириқ молуқ үзүмзар пәқәт
алтә күп шарап бериду, Оттуз күрә дан болса пәқәт
үч күрә һосул бериду. 11 Мәй ичишкә алдирап
таң атқанда орнидин турғанларға, Қараңғу
чүшишигә қаримай, шараптин кәйп болғичә бесип
олтарғанларға вай! 12 Уларниң зияпәтлиридә
чилтар вә лира, тәмбур вә нәй, шарапму бар;
Бирақ улар Пәрвәрдигарниң қилғанлириға вә қол
ишлириға һеч етивар қилмайду. 13 Шу сәвәптин
өз хәлқим билимдин хәвәрсиз болғанлиғи
түпәйлидин сүргүн болуп кетиду; Есилзадилири
ечирқишип, Пухралири уссузлуқтин қуруп
кетиду. 14 Шуңа тәһтисара нәпсини йоғинитип,
Ағзини һаң ачиду; Уларниң шөһрәтлири, топ-
топ адәмлири, қиқас-сүрән көтәргүчилири вә
нәғмә ойниғучилири бирақла ичигә чүшүп
кетиду. (Sheol h7585) 15 Пухралар егилдүрүлиду,
Мөтивәрләрму төвән қилиниду, Тәкәббурларниң
көзлири йәргә қаритилиду; 16 Бирақ самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар адаләт
жүргүзгинидә үстүн дәп мәдһийилиниду, Пак-
муқәддәс болғучи Тәңри һәққанийлиғидин пак-
муқәддәс дәп билиниду. 17 Шу чағда қозилар өз
яйлақлирида турғандәк отлайду, Мусапирларму
байларниң вәйранә өйлиридә озуқлиниду. 18
Қәбиһликни алдамчилиқниң жиплири билән,
Гунани һарву арғамчиси билән тартқанларға
вай! 19 Йәни: «[Худа] алдирисун! Ишлирини Өзи
иштикрәк ада қилсун, Шуниң билән биз уни
көрәләймиз! «Исраилдики Муқәддәс Болғучи»ниң
нийәт қилғини йеқинлишип ишқа ашурулғай,
Биз уни биливалайли!» — дегәнләргә вай!
20 Яманни яхши, яхшини яман дегүчиләргә,
Қараңғулуқни нурниң, нурни қараңғулуқниң
орниға қойғучиларға, Аччиқни татлиқниң,
татлиқни аччиқниң орниға қойғучиларға вай! 21
Өзлирини дана дәп чағлиғанларға, Өз нәзиридә
өзлирини әқиллиқ дәп қариғанларға вай! 22
Шарап ичишкә батур болғанларға, Һарақни
әбҗәш қилишта қәһриман болғанларға, 23 Йәни
пара үчүн рәзилләрни ақлап, Шуниң билән
һәққанийларниң адалитини рәт қилғучиларға
вай! 24 Шуңа, от ялқунлири саманларни
жутувәткәндәк, Ялқунларда мәңгәнләр солишип
йоқалғандәк, Уларниң йилтизлири чирип кетиду,
Гүл-чечәклири чаң-тозаңдәк тозуп кетиду; Чүнки
улар самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң йолйоруқ-канунини чәткә
қаққан, Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң
сөз-каламини көзгә илмиған еди. 25 Шуңа
Пәрвәрдигарниң ғәзиви Өз хәлқигә қарап
қайнайду, У уларға қарап қолини көтирип, уларни
уруп жиқитиду. Тағлар тәвринип кетиду; Өлүкләр
әхләтләрдәк кочилар оттурисида дога-дога
болиду. Мошундақ ишлар болсиму, Униң ғәзиви
йәнила янмайду, Созған қоли йәнила қайтурулмай
туриду. 26 У жирақтики әлләрни чақирип туғни
көтириду, У йәр йүзиниң чәт яқисидин бир әлни
үшқиритип чақириду; Мана улар тездин алдирап
келиду! 27 Улардин һеч бири чарчап кәтмәйду,

Путлишипму кәтмәйду. Һеч бири үгдимәйду,
ухлимайду, Бағлиған бәлвағлиридин һеч бири
бошимайду, Чоруқлириниң боқучлиридин һеч
бири үзүлмәйду; 28 Уларниң оқлири иштик,
Барлиқ оқялириниң киричлири тартилип
тәйяр туриду, Атлириниң туяқлири чақмақ
тешидәк болиду, [Җәң һарвулириниң] чақлири
қоюнтаздәк айлиниду; 29 Уларниң һөкирәшлири
ширниңкидәк болиду, Улар асланлардәк
һөкиришиду, Дәрвәқә, улар овға еришкәндә ғаж-
ғуж қилип һөрпийишиду; Овни қутқузғидәк һеч
ким болмай, Улар уни елип кетиду. 30 Шу күни
улар деңизлар һөркүригәндәк овға һөкиришиду;
Әгәр бирәрси йәр-зиминға қариғидәк болса, Пәқәт
қараңғулуқ, дәрд-әләмнила көриду! Һәр қандақ
нур булут-туман тәрипидин ғувалишиду.

6 Уззия падиша аләмдин өткән жили мән
Рәбни көрдүм; У интайин жуқури көтирилгән
бир тәхттә олтиратти; Униң тони муқәддәс
ибадәтханиға бир кәлгән еди. 2 Униң үстидә
сарафлар пәрваз қилип туратти; һәр бириниң алтә
тал қанити бар еди; Икки қанити билән у йүзини
япатти, Икки қанити билән у путини япатти,
Вә икки қанити билән у пәрваз қилип туратти.
3 Улардин бири башқа бирисигә: — «Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,
муқәддәс, муқәддәс, муқәддәстур! Барлиқ йәр йүзи
униң шан-шәривигә толған!» — дәп товлаватитти.
4 Товлиғучиниң авазидин дәрвазиниң кешәклири
тәвринип кәтти, Өй ис-түтәк билән қапланди. 5
Шуниң билән мән: — «Өзүмгә вай! Мән түгәштим!
Чүнки мән ләвлири напак адәммән һәм напак
ләвлик хәлиқ билән арилишип туруп, өз көзүм
билән Падишаға, йәни самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарға қаридим!» —
дедим. 6 Шуниң билән сарафлардин бири қолида
қурбангаһтин бир чоғни лахшигирға қисип елип,
йенимға учуп кәлди; 7 у уни ағзимға тәккүзүп: —
«Мана, бу ләвлириңгә тәгди; сениң қәбиһлигиң
елип ташланди, гунайиң кафарәт билән кәчүрүм
қилинди» — деди. 8 Андин мән Рәбниң: —
«Мән кимни әвәтимән? Ким Бизгә вәкил болуп
бариду?» дегән авазини аңлидим. Шуниң билән
мән: — «Мана мән! Мени әвәткәйсән» — дедим.
9 Вә У: «Барғин; мошу хәлиққә мундақ дәп
ейтқин: — «Силәр аңлашни аңлайсиләр, бирақ
чүшәнмәйсиләр; Көрүшни көрүсиләр, бирақ билип
йәтмәйсиләр. 10 Мошу хәлиқниң жүригини таш
қилғин; Уларниң қулақлирини еғир, Көзлирини
кор қилғин; Болмиса, улар көзлири билән
көрәләйдиған, Қулиқи билән аңлалайдиған,
Көңли билән чүшинәләйдиған қилинип, Йолидин
яндурулуп сақайтилған болатти». 11 Андин мән:
— «Рәб, бу әһвал қачанғичә давамлишиду?» —
дәп соривидим, У җававән: — «Та шәһәрләр
харап қилинип аһалисиз, Өйләр адәмзатсиз,
Зимин пүтүнләй чөлгә айлинип болғичә, 12
Пәрвәрдигар адәмлирини жирақларға йөткәп,
Зиминдики ташливетилгән йәрләр көп болғичә
болиду» — деди. 13 «Һалбуки, зиминда адәмләрниң
ондин бирила қалиду; Улар [зиминға] қайтип
келип йәнә жутуветилиду, Кесилгән бир дуб яки
арар дәриғиниң көтигидәк болиду; Көтәк болса
«муқәддәс нәсил» болур.

7 Йәһуда падишаси Аһаз (Уззияниң нәвриси,
Йотамниң оғли) тәхткә олтарған күнлиридә,
мундақ иш болди: — Сурийәниң падишаси
Рәзин вә Исраил падишаси Рәмалияниң оғли
Пикаһ Йерусалимға қарши җәң қилди, лекин
үстүнлүккә еришәлмиди. 2 Давутниң җәмәтигә: —
«Сурийә Әфраим билән иттипақлишип бирләшмә
қошун қурди» — дегән хәвәр кәлди. Шуниң
билән падиша җәмәтидикиләрниң көңли вә
хәлқиниң көңли орманлар шамалда силкинип
кәткәндәк силкинип кәтти. 3 Андин Пәрвәрдигар
Йәшаяға мундақ деди: — «Сән вә оғлуң Шеар-
Җашуб чиқип, кир жуйғучиларниң етизиниң
бойидики йолға, жуқури көлчәк нориниң бешиға
берип, әшу йәрдә Аһаз билән көрүшкин. 4 Сән
униңға: — «Сән еһтият билән көңлүңни тоқ
тут! Бу икки көймәс отқашниң көтигидин, йәни
Рәзин һәм Сурийәниң вә Рәмалияниң оғлиниң
дәшти-ғәзәплиридин қорқма, жүрәкзади болуп
кәтмә! 5 Чүнки Сурийә, Әфраим вә Рәмалияниң
оғли сени қәстләп: — 6 «Биз Йәһудаға бесип
кирип, паракәндичилик туғдуруп, өзимиз үчүн
талан-тараж қилип, униңға бир падишани, йәни
Табәәлниң оғлини тикләйли!» дегән еди. 7
Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Бу сөз
ақмайду, һеч әмәлгә ашмайду; 8 Чүнки Сурийәниң
беши Дәмәшқ шәһири вә Дәмәшқ шәһириниң
беши Рәзиндур, халас; Вә атмиш бәш жил ичидә
Әфраим шундақ битчит болидуки, уларни «бир
хәлиқ» дегили болмайду; 9 Вә Әфраимниң беши

Самарийә шәһиридур, Самарийә шәһириниң
беши Рәмалияниң оғлидур, халас; Силәр
буларға ишәнмисәңлар, мустәһкәмләнмәйсиләр»
— дегин». 10 Пәрвәрдигар йәнә Аһазға сөз қилип: —
11 «Өзүң үчүн бешарәт сора; мәйли йәрниң тегидә
яки пәләкниң қәридә болсун соравәр» — деди. (Sheol
h7585) 12 Бирақ Аһаз җававән: «Мән һәм сorimaймән
һәм Пәрвәрдигарни синақта қоймаймән» — деди.
13 Андин [Йәшая]: — Әнди и Давут җәмәтидикиләр,
аңлап қоюңлар, адәмләрниң сәвир-тақитини
қоймиғиниңларни аз дәп, силәр Худайимниң
сәвир-тақитиниму қоймиғиливатамсиләр? 14
Шуңа Рәб Өзи силәргә бир бешарәт бериду: —
Мана, пак қиз һамилдар болуп бир оғул туғиду;
у униң исмини «Иммануел» дәп атайду. 15
Яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт қилишни
билгичә у пишлақ вә бал йәйду. 16 Чүнки бу
яш бала яхшилиқни таллап, яманлиқни рәт
қилишни билгичә, сән нәпрәтлинидиған бу икки
падишаниң йәр-зиминлири ташлинип қалиду. 17
Чүнки Пәрвәрдигар сениң вә атаңниң җәмәтигә
Әфраим Йәһудадин айрилған күндин буян болуп
бақмиған қаттиқ күнләрни чүшүриду. У күнләр
болса Асурийәниң падишасидин ибарәттур!
18 Шу күни Пәрвәрдигар Мисирниң пинһан
ериқлиридики пашиларни вә Асурийәдики
һәриләрни үшқиртип чақириду; 19 уларниң
һәммиси келип һәр бир хилвәт җилғиларға,
ташларниң һәр бир арачлириға, һәммә янтақларға
вә һәммә яйлақларға ғуҗжидә қонушиду. 20
Әшу күни, Рәб Әфрат дәриясиниң нерисидин
иҗаригә алған бир устира билән, йәни Асурийә
падишаси билән чач чүшүриду; мошу устира
башниң чечини, путниң түклирини вә сақалниму
чүшүрүп ғирдайду; 21 шу күнләрдә бир киши яш
бир сийир вә икки қой бақиду, 22 уларниң шунчә
көп сүт бәргинидин у сериқ май йәйду; дәрвәқә,
зиминда қалғанларниң һәммиси сериқ май вә бал
йәйду. 23 Вә шундақ болидуки, һәр тели бир күмүч
тәңгигә ярайдиған, миң тели бар үзүмзарлиқ
болған һәр бир җай җиғанлиққа вә тиккәнликкә
айлинип кетиду; 24 Әшу йәргә адәмләр пәқәт оқя
көтирип келиду, чүнки пүткүл зимин җиғанлиққа
вә тикәнликкә айлинип кетиду. 25 Илгири кәтмән
чепилған һәр бир тағлиқ җилғиларға болса, —
улар у йәрләргә җиғанлардин вә тикәнләрдин
қорқуп бармайду; Бу йәрләр пәқәт калиларни
отлитидиған, Қойлар дәссәп-чәйләйдиған җайлар
болуп қалиду, халас.

8 Пәрвәрдигар маңа: — «Чоң бир тахтайни
қолуңға елип, еник һәрипләр билән: — «Махар-
Шалал-Хаш-Баз» дәп язғин» — деди. 2 Мән шундақ
қилип өзүмгә «ишәшлик гувачилар» сүпитидә
мошуни хатириләшкә каһин болған Урия вә
Йәрәбәқияниң оғли Зәкәрияни чақиривалдим. 3
Андин мән аял пәйғәмбәр билән биллә яттим.
Шундақ қилип у һамилдар болуп, бир оғул
туғди. Шуниң билән Пәрвәрдигар маңа: — «Униң
исмини «Махар-Шалал-Хаш-Баз» дәп атиғин;
4 чүнки бала «Дада, апа» дәп чақиришни
билгичә, Дәмәшқ байлиқлири вә Самарийәдики
олҗа Асурийә падишаси тәрипидин булап елип
кетилиду» — деди. 5 Пәрвәрдигар йәнә маңа
сөз қилип мундақ деди: — 6 «Мошу хәлиқ
Шилоаһ өстиңидики ләрзан еқиватқан суларни
рәт қилип, Уларниң орнида Рәзин вә Рәмалияниң
оғлидин хурсән болғачқа, 7 Шуңа мана, Рәб
уларниң үстигә долқунлап ақидиған, әлвәк Әфрат
дәриясиниң сулирини, — Йәни Асурийәниң
падишасини толуқ һәйвә-шөһрити билән елип
келиду; У дәриядәк барлиқ ериқ-өстәңлиридин
тешип кетиду, Һәммә қирғақлирини бөсүп
ташлайду; 8 У таки Йәһудағичә шиддәт билән
тешип, һәтта бойниғичә келиду; У қанатлирини
яйғанда пүткүл зиминиңға сайә болуп чүшиду,
и Иммануел! 9 — Ғәзәплинивериңлар, и әлләр,
бирақ сундурулисиләр! Җаһанниң барлиқ чәт
җайлири қулақ селиңлар! [Җәң үчүн] белиңларни
бағлавериңлар, сундурулисиләр! [Җәң үчүн]
белиңларни бағлавериңлар, сундурулисиләр! 10
Планиңларни түзивериңлар, у бекарға кетиду;
Мәслиһәтиңларни қиливериңлар, уму ақмайду;
Сәвәви — Иммануел!». 11 Чүнки Пәрвәрдигар
күчлүк қолини маңа тәккүзүп, Мениң бу хәлиқниң
йолида маңмаслиғимға йолйоруқ берип, мундақ
сөз қилди: — 12 «Мошу кишиләр көп ишларда
«сүйиқәст бар» десә, силәр болсаңлар «сүйиқәст
бар» дәп җүрмәңлар; Уларниң қорққинидин
силәр қорқмаңлар, Яки һеч вәһимигә чүшмәңлар;
13 Пәқәт самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарнила һәммидин үстүн дәп билиңлар;
У силәрниң Қорқидиғиниңлар болсун, Силәрниң
вәһимәңлар болсун! 14 У бир муқәддәс панаһгаһ
болиду, Һәмдә Исраилдики икки җәмәт үчүн

путликашаң таш, адәмни жиқитидиған қорам
таш, Йерусалимдикиләр үчүнму қилтақ вә
тапанқапқан болиду; 15 Улардин көпләр [Униңға]
путлишип, жиқилип, янҗилип, қилтаққа чүшүп,
әсиргә елиниду». 16 — «Бу гуванамини йөгәп,
Тәврат қанунини мениң мухлислирим арисида
печәтләп қойғин. 17 Мән болсам, йүзини
Яқуп җәмәтидин йошуруватқан Пәрвәрдигарни
күтимән; Вә мән Уни тәлмүрүп сақлаймән.
18 Қараңлар, маңа вә Пәрвәрдигар маңа
бәргән балиларға, Биз Зион теғини Өз макани
қилған самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар Исраилда намайән қилған бешарәт
вә караматләрниң сүпитидурмиз». 19 — Башқилар
силәргә: — «Биз вичир-вичир, гудуң-гудуң
қилидиған «әрваһларни чақирғучи»лар вә
даханлардин йол сорайли» — десә, силәр җавап
берип: — «Бир хәлиқниң өз Худасини издәп йол
сориши керәк әмәсму? Тирикләрниң өлүкләрдин
йол сориши тоғриму?!» — дәңлар. 20 — Тәврат
қануни вә гуванамә асас қилинсун! Мошуларни
асас қилип сөз қилмиса, уларға таң нури
чүшмәйду! 21 Әксичә, улар қисилған, ач һалда
зиминни кезип жүришиду; ач қалған чағда, улар
ғәзәплинип асманға қарап, падишасини һәм
Худасини қарғап тиллайду; 22 улар йәргә қариса,
мана, җапа-мушәққәт, қараңғу-зулмәт, һәсрәт-
надамәт вә паракәндичилик туриду; Улар қап-
қараңғулуққа һайдиветилиду.

9 Бирақ, һәсрәт-надамәткә қалғанларға зулмәт
боливәрмәйду; У өткән заманларда Зәбулун
зиминини вә Нафтали зиминини хар қилдурған;
Бирақ кәлгүсидә У мошу йәрни, йәни «ят
әлләрниң макани» Галилийәгә, җүмлидин «деңиз
йоли» бойидики җайлар вә Иордан дәриясиниң
қарши қирғақлириға шан-шөһрәт кәлтүриду;
2 Қараңғулуқта меңип жүргән кишиләр зор
бир нурни көрди; Өлүм сайисиниң жутида
турғучиларға болса, Дәл уларниң үстигә нур
парлиди. 3 — Сән әлни авуттуң, Уларниң
шатлиғини зиядә қилдиң; Хәлиқләр һосул вақтида
шатланғандәк, Җәң олҗисини үләштүргән вақитта
хошаллиққа чөмгәндәк, Улар алдиңда шатлинип
кетиду. 4 Чүнки Мидиянниң [үстидин ғәлибә
қилған] күнгә охшаш, Сән униңға селинған
боюнтуруқни, Мүрисигә чүшкән әпкәшни, Уларни
әзгүчиниң тайиғини сундуруп ташливәттиң. 5
Чүнки [ләшкәрләрниң] урушта кийгән һәр бир
өтүклири, Қанға миләнгән һәр бир тонлири болса
пәқәтла от үчүн йеқилғу болиду. 6 Чүнки биз үчүн
бир бала туғулди; Бизгә бир оғул ата қилинди;
Һөкүмранлиқ болса униң зиммисигә қоюлиду;
Униң нами: — «Карамәт Мәслиһәтчи, Қудрәтлик
Тәңри, Мәңгүлүк Ата, аман-хатирҗәмлик Егиси
Шаһзадә» дәп атилиду. 7 У Давутниң тәхтигә
олтарғанда вә падишалиғиға һөкүмранлиқ
қилғанда, Шу чағдин башлап та әбәдил-әбәткичә,
Уни адаләт һәм һәққанийлиқ билән тикләйду,
шундақла мәзмут сақлайду, Униңдин келидиған
һөкүмранлиқ вә аман-хатирҗәмликниң ешиши
пүтмәс-түгимәс болиду. Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң отлуқ муһәббити
мошуларни ада қилиду. 8 Рәб Яқуп җәмәтигә
бир сөз әвәтти, У пат арида Исраилға чүшиду, 9
Барлиқ хәлиқ, йәни Әфраим вә Самарийәдикиләр
шу [сөзниң] тоғрилиғини билгән болсиму, Лекин
көңлидә тәкәббурлишип йоғанлиқ қилип, улар:
— 10 — «Хишлар чүшүп кәтти, Бирақ уларниң
орниға ойулған ташлар билән қайта ясаймиз;
Ерән дәрәқлири кесилип болди, Бирақ уларниң
орнида кедир дәрәқлирини ишлитимиз» —
дейишиду; 11 Шуңа Пәрвәрдигар Рәзинниң
күшәндилирини [Исраилға] қарши күчләндүрди,
[Яқупниң] дүшмәнлирини қозғиди. 12 Шәриқтин
Сурийәликләр, ғәрәбтә Филистийләр, Улар ағзини
һаңдәк ечип Исраилни жутувалиду. Ишлар шундақ
дейилгәндәк болсиму, Униң ғәзиви йәнила
янмайду, Созған қоли йәнила қайтурулмай
туриду. 13 Бирақ хәлиқ өзлирини Урғучиниң
йениға техи йенип кәлмиди, Улар самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарни
издимәйватиду. 14 Шуңа Пәрвәрдигар бир күн
ичидә Исраилниң беши вә қуйруғини, Палма
шехи вә қомушини кесип ташлайду; 15 Мойсипит
вә мөһтәрәмләр болса баштур; Ялғанчилиқ
үгитидиған пәйғәмбәр — қуйруқтур. 16 Чүнки
мошу хәлиқниң йетәкчилири уларни аздуриду,
Йетәкләнгүчиләр болса жутувелинип йоқилиду.
17 Шуңа Рәб уларниң жигитлиридин хурсәнлик
тапмайду, Житим-йесирлири вә тул хотунлириға
рәһим қилмайду; Чүнки һәр бири иплас вә
рәзиллик қилғучи, Һәммә еғиздин чиққини
пасиқлиқтур. Һәммиси шундақ болсиму, Униң
ғәзиви йәнила янмайду, Созған қоли йәнила

қайтурулмай туриду. 18 Чүнки рәзиллик оттәк
көйиду, У җиған вә тикәнләрни жутувалиду; У
орманниң барақсан җайлири арисида тутишиду,
Улар ис-түтәклик түврүк болуп пурқирап
жуқуриға өрләйду; 19 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң дәрғәзиви билән
зимин көйдүрүп ташлиниду, Хәлиқ болса отниң
йеқилғуси болиду, халас; Һеч ким өз қериндишини
аяп рәһим қилмайду. 20 Бириси оң тәрәптә гөш
кесип йәп, тоймайду, Сол тәрәптин ялмап йәпму,
қанаәтләнмәйду; Һәр ким өз билигини йәйду; 21
Мәнассәһ Әфраимни, Әфраим болса мәнассәһни
йәйду; Униң үстигә иккисиму Йәһудаға қарши
туриду. Һәммиси шундақ болсиму, Униң ғәзиви
йәнила янмайду, Созған қоли йәнила қайтурулмай
туриду.

10 Қәбиһлик қанунлирини түзгүчиләргә,
Азаплиқ пәрман-һөкүмләрни язғучиларға
вай! 2 Тул хотунларни олҗимиз қилайли,
Житим-йесирларни булап-талайли дәп, Улар
мискинләргә адаләтни бәрмәй, Хәлқимдики
аҗиз-бечариләрдин һоқуқни булап кетиду. 3
Һесап алидиған күнидә, Йәни жирақтин кәлгән
туюқсиз балаю-апәт күнидә, Немә қилисиләр?
Кимдин башпанаһлиқ издәп жүрисиләр? Байлиқ-
шөһритиңларни нәгә аманәт қойисиләр? 4
Уларға әсирләр арисида зоңзийип олтириштин,
Яки өлтүрүлгәнләр арисида жиқилиштин
башқа һеч немә қалмиди! Һәммиси шундақ
болсиму, Униң ғәзиви йәнила янмайду, Созған
қоли йәнила қайтурулмай туриду. 5 Қолиға
ғәзивимниң тоқмиқи тутқузулған, Өзүмниң
дәрғәзивимниң тайиғи болған Асурийәликкә вай!
6 Мән уни худасиз бир «ят әл»гә, Дәрғәзивим
қаритилған хәлқимгә зәрбә беришкә әвәтимән;
Униңға олҗа тутувелишқа, Ғәниймәтни булашқа,
[Хәлқимни] кочилардики лай-патқақларни
дәссигәндәк дәссәшкә буйруймән. 7 Бирақ
[Асурийәликниң] көздә тутқини мошу әмәс,
У шундақ һеч ойлиған әмәс. Униң ойлиғини
вәйран қилиш, Көп дөләтләрни йоқитиштин
ибарәттур. 8 У: — «Мениң сәрдарлиримниңму
һәммиси падишаларға баравәр әмәсму? 9
Кално шәһири Каркемиш шәһиригә, Хамат
шәһири Арпад шәһиригә, Самарийә шәһири
Дәмәшқ шәһиригә охшаш әмәсму? 10 Мәбудлири
Самарийәниң вә Йерусалимниңкидин улуқ
болғини билән, Мениң қолум мошу мәбудқа тәвә
болған падишалиқларға егә болушқа йәткидәк
турса, 11 Самарийә вә униң мәбудлирини
қандақ қилған болсам, Йерусалим вә униң
мәбудлирини охшашла шундақ қилмамдимән?»
— дәйду. 12 Бирақ Рәб Зион теғи вә Йерусалимда
пүткүл җаза ишини пүткүзүп болғандин
кейин, У: — «Мән Асурийә падишасиниң
көңлидики башбаштақлиқниң ақивитини [униңға
чүшүримән], Униң көзлиридики кибирлик
нәзәрлирини җазалаймән» дәйду. 13 Чүнки у:
— «Бу ишларни өз қолумниң күчи билән, Өз
даналиғим билән мән қилғанмән; Чүнки мән
әқиллиқтурмән; Мән әлләрниң пасиллирини
йоқаттим, Уларниң ғәзнилирини буливалдим,
Тәхткә олтарғанларни батур кәби чүшүрүп
ташлидиммән; 14 Мән қолумни бир қуш угисиға
узатқандәк әлләрниң байлиқлириға узаттим,
Бириси ташливетилгән тухумларни тәргәндәк
мән пүткүл дунияни жиққанмән; Улардин һеч
бириму қанатлирини палақлатмиди, Тумшуғини
ачмиди, Яки чук-чук қилип аваз чиқармиди» —
дәйду. 15 Палта өзини ишләткүчисигә лап атса
боламду? Һәрә һәридигүчигә почилиқ қилса
боламду? Шундақ иш екән, худди таяқ өзини
көтәргүчисини ойниталиса болидиғандәк, Худди
һаса яғач әмәс болғучини көтәргәндәк болатти
әмәсму?! 16 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари
болған Рәб Пәрвәрдигар шу [Асурийәлкниң]
палванлири арисиға оруқлитиш кесилини
әвәтиду, Униң шан-шәривиниң астида лавулдап
ялқунлайдиған бир отни яқиду. 17 «Исраилниң
Нури»ниң Өзи от, Униңдики Муқәддәс Болғучи
ялқун болиду, У бир күн ичидә униң җиғанлири вә
тикәнлирини көйдүрүп, жутувалиду. 18 Һәм униң
орманзарлиқ вә бағ-етизлириниң шан-шәривини,
җан вә тенини көйдүрүп күл қиливетиду; Улар
бәәйни жүдәп кетиватқан кесәл адәмдәк болуп
қалиду. 19 Буниң билән орманзарлиқтики
дәрәқләрниң қеп қалғини шунчә аз болидуки,
Кичик бала уларни санап хатириләләйду. 20 Шу
күни шундақ болидуки, Исраилниң қалди хәлқи,
йәни Яқупниң җәмәтидин қечип қайтқанлар
өзлирини урғучиға иккинчи таянмайду; бәлки
улар һәқиқәтән Пәрвәрдигар, йәни «Исраилдики
Муқәддәс Болғучи»ға тайиниду. 21 Бәрһәқ, бир
«қалди» қайтип келиду, Йәни Яқупниң «қалдиси»

қудрәтлик Тәңриниң йениға қайтип келиду. 22 И
Исраил, хәлқиң деңиздики қумдәк көп болғини
билән, Пәқәт бир қалдиси қайтиду; [Чүнки]
һәққанийлиқ билән жүргүзүлгән, бир һалакәтниң
тешип үстүңларға чүшүши бекитилгәндур;
23 Чүнки бир һалакәтни — бекитилгән бир
һалакәтни самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзидә әмәлгә ашуриду.
24 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — « — И Зион теғида
турған хәлқим, Асурийәдин қорқма! У сени таяқ
билән уридиған, Вә Мисирлиқлардәк саңа қарап
һасисини көтиридиған болсиму, 25 Пәқәт азғинә
вақит өтүши биләнла, Силәргә қаратқан мошу
дәрғәзивим түгәп, Ғәзивимни уларға һалакәт
чүшсун дәп қаритимән. 26 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар болса, уларға қамча
билән һуҗум қозғайду; Уларниң һали «Орәбниң
қорам теши»да болған Мидиян қирғинчилиғидәк
һаләттә болиду; У һасисини деңизға қаритип, Уни
Мисирлиқларниң үстигә көтәргәндәк көтириду;
27 Андин шу күнидә шундақ болидуки, Униң
жүки мүрәңдин, Боюнтуруғи бойнуңдин елип
ташлиниду; Майлириң сәвәвидин, Боюнтуруқ
сундуруп йоқитилиду. 28 Мана, улар Аятқа йетип,
Мигрондин өткән, Микмашта жүк-тақлирини
қоюп қойиду; 29 Улар босуға-давандин өткән,
Гебада қонуп қалиду; Рамаһ титрәп кетиду;
Саулниң жути Гибеаһдикиләр болса қечип кәткән;
30 И Галлимниң қизи, пәрядиңни көтәр! Һәй
Лаиш, аңлап қой! И бечарә Анатот! 31 Мадмәнаһ
болса қачти; Гебимдикиләр бәдәр қачти; 32
Шу күн өтмигичә улар Ноб дөңидә тохтап
қалиду; Әшу йәрдә у Зион қизиниң теғиға, Йәни
Йерусалимдики дөңгә қарап муштини ойнитиду.
33 Мана, самави қошунларниң Сәрдари болған
Рәб Пәрвәрдигар чоң шахларни шиддәт билән
кесиветиду; Шуниң билән егиз өскәнләр кесип
жиқитилиду; Һали үстүнләр пәсләштүрүлиду. 34
У төмүр [қураллар] билән орманлиқниң Барақсан
йәрлирини кесип қақаслиқ қиливетиду; Ливан
болса улуқ бириси тәрипидин жиқитилиду.

11 Вә бир тал нота Йәссәниң дәриғиниң
көтигидин үнүп чиқиду; Униң йилтизидин
үнүп чиққан бир шах көп мевә бериду. 2 Вә
Пәрвәрдигарниң Роһи, Йәни даналиқниң вә
йорутушниң Роһи, Несиһәт вә күч-қудрәтниң
Роһи, Билим вә Пәрвәрдигардин әйминишниң
Роһи униң үстигә чүшүп туриду; 3 Униң
хурсәнлиги болса Пәрвәрдигардин әйминиш
ибарәт болиду; У көзи билән көргинигә асасән
һөкүм чиқармайду, Яки қулиқи билән аңлиғиниға
асасән кесим қилмайду. 4 У намратларға
һәққанийлиқ билән һөкүм чиқириду, Йәр
йүзидики мискин-мөминләр үчүн адаләт билән
кесим қилиду. У җаһанни ағзидики закон
тайиғи билән уриду, Рәзилләрни ләвлиридин
чиққан нәпәси билән өлтүриду. 5 Униң бәлвеғи
һәққанийлиқ, Чатрақлиғи болса садиқлиқ болиду.
6 Бөрә болса қоза билән биллә туриду, Илпиз
оғлақ билән биллә, Мозай, аслан вә бордақ
кала билән биллә ятиду; Уларни йетилигүчи
кичик бир бала болиду. 7 Кала ейиқ билән
биллә озуқлиниду, Уларниң балилири биллә
йетишиду, Шир болса калидәк саман йәйду.
8 Әммәйдиған бала кобра иланниң төшүгигә
йеқин ойнайду, Әмчәктин айрилған бала қолини
зәһәрлик иланниң овисиға тиқиду; 9 Мениң
муқәддәс теғимниң һәммә йеридә һеч зиянкәшлик
болмайду; Һеч бузғунчилиқ болмайду; Чүнки
худди сулар деңизни қаплиғандәк, Пүткүл җаһан
Пәрвәрдигарни билиш-тонуш билән қаплиниду.
10 Шу күнидә «Йәссәниң Йилтизи» һәр қайси
әл-милләтләр үчүн туғ сүпитидә көтирилип
туриду; Барлиқ әлләр Уни издәп келип жиғилиду;
Вә У арамгаһқа таллиған җай шан-шәрәпкә
толиду. 11 Шу күни Рәб иккинчи қетим Өз
хәлқиниң сақланған қалдисини қайтуруш үчүн,
йәни Асурийә, Мисир, Патрос, Куш, Елам,
Шинар, Хамат вә деңиздики жирақ араллардин
қайтуруш үчүн Өз қолини йәнә узартиду. 12
У әлләрни чақириш үчүн бир туғ көтириду;
шундақ қилип У йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин
Исраилниң ғериблирини җәм қилип, Йәһудадин
тарқилип кәткәнләрни жиғиду. 13 Шуниң
билән Әфраимға болған һәсәтхорлуқ йоқайду,
Йәһудани харлиғанларму үзүп ташлиниду;
Әфраим Йәһудаға һәсәт қилмайду, Йәһуда болса
Әфраимни хорлимайду. 14 Бирақ улар ғәрип
тәрәптә Филистийләрниң мүрисигә учуп чүшиду;
Улар бирликтә шәриқтики хәлиқләрдин олҗа
алиду; Улар Едом вә Моаб үстигә қоллирини
узартиду; Аммонийларму уларға беқиниду. 15
Пәрвәрдигар Мисирдики деңизниң «тили»ни

йоқ қилиду; У күчлүк пижғирин шамал билән
[Әфрат] дәриясиниң үстигә қолини беғирлитип
учуриду, Уни адәм айиғи қуруқ һалда меңип
өткидәк йәттә ериқ қилип уриду; 16 Шуниң билән
Өз хәлқиниң қалдиси үчүн, Мисирдин чиққан
күнидә Исраил үчүн тәйярлиған йолға охшаш,
Асурийәдә қалғанлар үчүн әшу йәрдин келидиған
бир көтирилгән егиз йол болиду.

12 — Вә шу күни сән: — — И Пәрвәрдигар,
мән Сени мәдһийиләймән; Сән маңа
ғәзәпләнгиниң билән, Ғәзивиң мәндин йөткилип
кәтти, Вә сән маңа тәсәлли бәрдиң. 2 Мана, Тәңри
мениң ниҗатимдур; Мән Униңға тайинимән,
қорқмаймән, Яһ Пәрвәрдигар мениң күчүм вә
нахшамдур; У йәнә мениң ниҗатим болди, —
дәйсән. 3 — Шатлиқ билән силәр ниҗатлиқ
қудуқлиридин су тартисиләр. 4 Шу күнидә силәр:
— «Пәрвәрдигарға рәхмәт ейтиңлар, Униң намини
чақирип нида қилиңлар; Униң әмәллирини
хәлиқләр арисида аян қилиңлар, Униң наминиң
зор аброй тапқанлиғини җакалаңлар. 5
Пәрвәрдигарға күйләр ейтиңлар, Чүнки У улуқ
ишларни қилған; Мана бу пүткүл җаһанға аян
қилинсун! 6 Зиондикиләр, тәнтәнә қилип җар
селиңлар; Чүнки араңларда турған Исраилдики
Муқәддәс Болғучи бүйүктур!» — дәйсиләр.

13 Амозниң оғли Йәшая көргән, шундақла
униңға жүкләнгән Бабил тоғрисидики вәһий:
— 2 [Бабил] ақсүнәклириниң қовуқлардин өтүп
кириши үчүн, Қақас тағ үстидә туғ көтириңлар,
Уларни жуқури авазда чақириңлар, Қолуңларни
пулаңлитип ишарәт қилиңлар. 3 Мән болсам,
мәхсус таллиғанлиримға буйруқ чүшүргәнмән,
Өз палванлиримни, йәни тәкәббурлуқтин яйрап
кәткән адәмлиримни ғәзивимни беҗа кәлтүрүшкә
чақирдим. 4 Аңлаңлар, бүйүк бир әлниң
адәмлиридәк топ-топ адәмләрниң тағларда
яңратқан қийқас-сүрәнлирини, һәммә әл-жутлар
вә падишалиқлар [җәңгә] жиғилип долқунлатқан
қайнам-ташқинлиқни! Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар қошунларни җәңгә
жиғиду. 5 Улар, йәни Пәрвәрдигар вә Өз
ғәзивиниң қураллири, Жирақ жуттин, һәтта
асманларниң қәридинму пүткүл җаһанни һалак
қилишқа кәлгән. 6 Пәряд чекип һувлаңлар!
Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқинлашти; У
һәммигә қадирдин келидиған һалакәттәк келиду.
7 Буниңдин һәр бир қол бошишип кетиду,
һәммә адәмниң жүриги ерип кетиду. 8 Улар
вәһимигә чүшиду; Азап-оқубәт вә қайғу-һәсрәт
уларни қаплайду, Толғиғи тутқан аялдәк улар
толғинип кетиду, Улар бир-биригә вәһимә ичидә
тикилип қаришиду; Йүзлири болса ялқундәк
қизирип кетиду. 9 Мана Пәрвәрдигарниң күни
келиду, Шу күн җими йәр-җаһанни вәйран
қилишқа, Рәһимсиз болуп, ғәзәп вә қәһр билән
толғандур; У гунакарларни җаһандин йоқитиду.
10 Чүнки асмандики юлтузлар һәм юлтуз
түркүмлири нурини бәрмәйду; Қуяш болса
чиқипла қараңғулишиду, Айму һеч йорумайду.
11 Мән дунияни рәзиллиги үчүн, Қәбиһләрни
гуналири үчүн җазалаймән; Һакавурларниң
тәкәббурлуғини түгәл йоқитимән; Зораванларниң
кибирлирини пәс қилимән. 12 Мән инсанларни
сап алтундин аз қилимән, Адәмни һәтта
Офирдики алтундин аз қилимән. 13 Шуңа самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
ғәзивидә, Униң қайниған қәһрлик күнидә, Мән
[Худа] асманларни тәвритимән, Йәр болса өз
орнидин йөткилиду; 14 Шуңа овланған бир
җәрәндәк, һеч ким жиғмайдиған бир падидәк,
һәр бирси өз әл-җамаитини издәп кәтмәкчи
болиду, һәр бири өз жут-маканиға қачмақчи
болиду; 15 Қечип тутулғанларниң һәммиси
санҗип өлтүрүлиду; Әсиргә чүшкәнләрму
қиличлиниду. 16 Уларниң балилириму көз
алдида парә-парә қилиниду; Уларниң өйлири
булаң-талаң қилиниду, Аяллириму аяқ асти
қилиниду. 17 Мана, Мән уларға қарши турушқа
Медиалиқларни қозғаймән, Улар күмүчләргә
һеч қаримайду, Алтундин болса улар зоқ
алмайду. 18 Уларниң оқялири жигитләрни өтмә-
төшүк қиливетиду, Улар балиятқуниң мевисигә
һеч рәһим қилмайду, Көзлири балиларни
һеч айимайду. 19 Падишаһлиқларниң гөһири,
Калдийләрниң пәхирлинидиған гөзәллиги болған
Бабил болса, Худаниң Содом вә Гоморра
шәһәрлирини өрүвәткинигә охшаш болиду. 20
У йәрдә һеч ким һәргиз турмайду, Дәвирдин-
дәвиргичә у адәмзатсиз қалиду. Әрәбләр болса шу
йәрдә чедир тикмәйду, Малчилар падилирини
шу йәрдә ятқузмайду. 21 Бирақ чөл-баявандики
җаниварлар шу йәрдә қониду, Уларниң [харап]

өйлиригә һувлайдиған мәхлуқлар толиду,
Һувкушлар шу йәрдә маканлишиду, «Өшкә
жин»лар сәкрәп ойнақлишиду. 22 Явайи иштлар
қәлъә-қорғанларда, Чилбөриләр униң һәшәмәтлик
ордилирида һувлишиду, Бәрһәқ, униң вақти
тошушқа аз қалди, Униң күнлири узунға
бармайду.

14 Чүнки Пәрвәрдигар Яқупқа рәһимдиллик
көрситиду, Йәнә Исраилни таллайду; У
уларни өз жут-зиминида маканлаштуриду. Шуниң
билән ят адәмләр улар билән бирлишип, Яқуп
җәмәтигә қошулиду. 2 Һәр қайси әл-милләтләр
уларни елип өз жутиға апириду; Исраил җәмәти
болса Пәрвәрдигарниң зиминида уларға қул
вә дедәк сүпитидә егидарчилиқ қилиду; Улар
өзлирини тутқун қилғанларни тутиду; Өзлирини
әзгәнләрниң үстидин идарә қилиду. 3 Вә
шундақ болидуки, Пәрвәрдигар силәргә азаптин,
сарасимидин вә әсир болуп мәҗбурланған
мушәққәтлик қуллуқтин арамлиқ бәргән күнидә,
4 Силәр Бабил падишаси тоғрисида мундақ мақал-
тәмсилни ейтисиләр: — «Қара, бу җазанихор
қандақ һалак болди, Талан-тараҗ қилип алтун
топлиғучи қандақ йоқалди! 5 Пәрвәрдигар
рәзилләрниң һасисини, Һакимларниң закон
тайиғини, 6 Йәни хәлиқ-милләтләрни аччиғи
билән үзлүксиз урғанни, Әлләргә ғәзәп қилип
тизгинсиз зиянкәшлик қилғанни сундурувәтти. 7
Пүткүл йәр йүзи арам тепип тиничлиниду; Улар
нахша ейтип тәнтәнә қилиду. 8 Қариғайлар болса
һалиңдин шатлиниду, Ливандики кедирларму:
— «Сән гөрүңдә ятқузулғандин кейин, Һеч
бир кәскүчи бизни қорқатмайду!» — дәйду. 9
Сән чүшүшүң билән тәһтисарадикиләр сени
қарши елишқа сарасимә болуп кетиду; Сән
үчүн өлүкләрниң роһлири, Җаһандики җимики
«өшкә җинлар» қозғилиду; Әлләрниң һәммә
падишалири тәхтлиридин турғузулиду; (Sheol
h7585) 10 Уларниң һәммиси саңа қарап мундақ
дәйду: — «Сениң һалиңму бизләрниңкидәк бошап
кәттиму? Бизгә охшаш болуп қалдиңмусән?!»
11 Сениң шану-һәйвитиң чилтарилириңниң
авазлири билән биллә тәһтисараға чүшүрүлүп
түгиди; Астиңда чивин қурути мижилдап кетиду,
Үстүңни сазаңлар қаплап кетиду. (Sheol h7585) 12
И Чолпан, Сәһәр балиси, Сән қандақ қилип
асмандин жиқилип чүшкәнсән! И техи өткәндила
әлләрни йәргә жиқитқучи, Сән йәр йүзигә
ташливетилдиң! 13 Сән әслидә көңлүңдә: —
«Мән асманларға чиқимән, Тәхтимни Худаниң
юлтузлиридин үстүн қилимән; Мән җамаәтниң
теғида, Йәни шимал тәрәпләрдиму олтиримән;
14 Мән булутларниң егиз җайлиридин жуқуриға
өрләймән; Һәммидин Алий билән тәң болимән!»
— дедиң. 15 Һалбуки сән тәһтисараға, Чоңқур
һаңниң тегилиригә чүшүрүлдүң». (Sheol h7585)
16 Сени көргәнләр саңа йеқиндин синчилап
қарап: — «Җаһанни зил-зилигә кәлтүргән,
падишалиқларни титрәткән адәм мошумиду?
17 Йәр йүзини чөл-баяван қилип, Униңдики
шәһәрләрни ғулатқан, Тутқан әсирләрни өз
жутиға һеч қоюп бәрмигән мошумиду?» —
дейишиду. 18 Мана әлләрниң шаһлири бириму
қалмай «шан-шәрәп»тә, [қараңғулуқтики] өз
өйидә йетишиду, 19 Бирақ сән кәмситилгән
[чиригән] бир шах кәби, Өлтүрүлгәнләрниң догиси
астида, Қилич билән санҗилған, һаңниң тәһтигә
чүшидиғанларға охшаш, Аяқ астида дәссәп-
чәйләнгән өлүктәк, Өз гөрүңдин мәһрум болуп
ташливетилдиң. 20 Сән әшу падишалар билән
биргә дәпнә қилинмайсән, Чүнки өз жутуңни
вәйран қилғансән, Өз хәлқиңни өлтүрүвәткәнсән;
Рәзиллик қилғучиларниң нәсли һәргиз йәнә тилға
елинмайду. 21 Ата-бовилириниң қәбиһликлири
түпәйлидин, Униң оғуллирини қәтл қилишқа
тәйяр қилиңлар; Шундақ қилғанда, улар орнидин
туруп йәр-җаһанни ишғал қилмайду, Йәр
йүзини шәһәргә тошқузуветәлмәйду. 22 Чүнки
Мән уларға қарши чиқимән, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — Мән
Бабилдин униң намини вә униң қалдуқлирини,
нәсил-пәрзәнтлирини үзүп ташлаймән, — дәйду
Пәрвәрдигар, 23 — Вә уни һувкушниң маканиға,
сазлиқларға айландуримән; Һалакәт сүпүргиси
билән уни сүпүрүп ташлаймән, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 24
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ қәсәм ичкәнки, — Мән қандақ ойлисам,
шундақ болиду; Қандақ мәхсәтни көңлүмгә
пүксәм, шу тиклиниду, 25 Мәхситим Өз зиминимда
Асурийәликни қийма-чийма қилиштин ибарәт;
Өз тағлиримда уни дәссәп-чәйләймән; У салған
боюнтуруқ хәлқимниң бойнидин, У артқан
жүк мүрисидин елип ташлиниду. 26 Мана бу

пүткүл йәр йүзи тоғрилиқ ирадә қилинған
мәхсәттур, Мана бу барлиқ әлләрниң үстигә
узартилған қолдур. 27 Пәрвәрдигар мундақ
мәхсәтни пүккән екән, Ким уни тосалисун? Униң
қоли узартилған екән, ким уни яндуралисун?
28 Аһаз падиша өлгән жилида мундақ вәһий
жүкләнди: — 29 И Филистийә, һәммиңлар,
«Бизни урған таяқ сунди» дәп шатланмаңлар;
Чүнки иланниң йилтизидин зәһәрлик бир илан
чиқиду, Униң нәсли болса дәһшәтлик учар
илан болиду. 30 Шуниң билән йоқсулларниң
тунжа балилири озуқлиниду, Мөминләр болса
теч-аманлиқта ятиду; Бирақ Мән йилтизиңни
ачарчилиқ билән йоқитимән Қалған қисмиңму
у тәрәптин өлтүрүлиду. 31 Шуңа и қовуқ, налә
көтәргин, И шәһәр, пәряд чәккин! И Филистийә,
сән болсаң ерип кәткәнсән! Чүнки шимал тәрәптин
ис-түтәклик бир түврүк өрләйду; Униң жиғилған
қошунлирида һеч ким сәпсиз қалмайду. 32 Әнди бу
әлниң әлчилиригә қандақ җавап бериш керәк? —
«Зионни тиклигүчи Пәрвәрдигардур; Униң хәлқи
ичидики езилгүчиләр униңдин башпанаһ тапиду»
— дегин!»

15 Моаб тоғрисида жүкләнгән вәһий;
Һалакәтлик бир кәчтила, Моабтики Ар
шәһири вәйран қилиниду; Һалакәтлик бир
кәчтила, Моабтики Кир шәһири йоқ қилиниду; 2
Жиға-зерәлар көтириш үчүн, Мана у бутханисиға,
Дибонға, шундақла [барлиқ] егизликлиригә
чиқти; Моаб Небо вә Мәдәба шәһәрлири үчүн
пәряд көтириду; Һәммә башлар тақир көрүниду,
Җимики сақаллар кесилип чүшүрүлди. 3
Кочиларда улар бөз кийиду; Өгүзлиридә,
мәйданлирида, һәр бир адәм көз яшлирини
яғдуруп пәряд көтириду. 4 Һәшбонға, Елеалаһ
шәһәрлиригә жиға олишиду, Авазлири Яһаз
шәһиригиму йетип бариду. Шуңа Моабниң
әскәрлириму нида қилиду; Униң вуҗуд-бағрини
титрәк басиду. 5 Мениң қәлбимму Моаб үчүн
жиға-зерә көтириду; Уларниң қачқунлири Зоарға
һәм Әглат-Шели-Шиҗаға бәдәр қачиду; Мана улар
топлишип, жиғлиған пети Луһитқа чиқидиған
даван йоли билән жуқуриға маңиду, Һоронаимға
чүшидиған йолда туруп һалакәттин налә-зар
көтириду. 6 Чүнки Нимримдики сулар қуруп
кетиду, От-чөпләр солишип, Гүл-гия түгәп
кетиду; Һеч яп-йешиллиқ қалмайду. 7 Шуңа
улар байлиқлири, тапқан-тәргинини жиғип
«Тәрәк вадиси»дин өтмәкчи болиду; 8 Уларниң
көтәргән жиғиси Моабниң чегарасиға, Аһу-
зарлири Әглаимға, Пиғанлири Бәәр-елимға
йетиду. 9 Димонниң сулири қанға толуп кетиду,
Чүнки Димонниң үстигә техиму көп балаю-
апәтни топлаймән; Чүнки Моабниң қачқунлири
һәм зиминида қалғанлириниңму үстигә бир
ширни әвәтимән.

16 «Әнди [ғәллә-парақ] қозисини Села
[районди] елип, Чөл-баявандин өтүп
зиминларниң һөкүмраниға, Йәни Зион қизиниң
теғиға әвәткин!» 2 Угисидин чувулуп патипарақ
болуп кәткән қушлардәк, Моаб қизлири Арнон
дәриясиниң кечиклиридә [алақзадә] жүриду. 3
«Парасәт билән һөкүм қилиңлар!» 4 «[И Зион
қизи], сайиңизни чүшүрүп чүштики йоруқлуқни
түн қараңғусидәк қилиң, Шу ғерибларни
йошуруп қойғайсиз; Қоғланғанларни ашкарилап
қоймиғайсиз! Мениң Моабдики мусапирлиримни
өзиңиз билән биллә турғузғайсиз, Улар үчүн
вәйран қилғучиниң алдида башпанаһ болғайсиз!».
5 «[Өтүнүшүңлар тоғра], чүнки әзгүчи йоқилиду,
Һалакәт йоқ болиду, Әзгүчиләрниң һәммиси
зиминдин йоқилиду. Өзгәрмәс меһри-шәпқәт
билән бир тәхт тиклиниду; «Давутниң чедири»
ичидики шу тәхт үстидә бириси олтириду. У
болса, һәқиқәтән адаләт жүргүзидиған, шундақла
адаләтни издәйдиған, Һәққанийлиқни илгири
сүридиған болиду. 6 — Биз Моабниң һакавурлуғи
тоғрисида аңлидуқ (у интайин һакавур!), Йәни
униң һакавурлуғи, тәкәббурлуғи, ночилиқ
қилидиғанлиғи тоғрисида аңлидуқ; Бирақ униң
чоң гәплири бекар болиду! 7 Шуңа Моаб Моаб
үчүн зар жиғлайду; Уларниң һәммиси зар-зар
жиғлайду; Қайғу-һәсрәткә чөмүп Кир-Һарәсәтниң
«кишмиш пошкаллири» үчүн зар-зар жиғлаңлар!
8 Һәшбон районидики етизлар, Сибмаһдики
үзүм таллириму йиглап кетиду; Әлләрниң
әмирлири униң сәрхил өсүмлүклирини бузуп
чәйләйду; Улар әслидә Яазәргичә йетип, чөл-
далаларни кәзгән еди; Пеләклири созулуп, «[Өлүк]
Деңиз»ниң нерисиға йәтти. 9 Шуңа Мән Яазәрниң
зар-жиғиси билән биллә Сибмаһниң үзүм тели
үчүн жиғлаймән; И Һәшбон, Елеалаһ, Өз көз
яшлирим билән силәрни суғиримән! Чүнки язлиқ
мевилириңғә, һосулуң үстигә тәнтәнә бир сада

яңритилиду. 10 Хошаллиқ мевилик бағлардин
мәһрум қилинип, Шатлиқму йоқ қилиниду;
Үзүмзарлиқларда нә нахша авазлири аңланмайду,
Нә тәнтәнә қилинмайду; Дәссигүчиләр үзүм
көлчәклирини чәйлимәйду. Чүнки Мән үзүм
көлчәклиридики хошал вақирашларни тохтаттим.
11 Шуңа ич-бағрилирим Моаб үчүн чалған
чилтардәк ағрип муңлуқ яңрайду, Ичим Кир-
Һәрәсдикиләр үчүнму шундақ; 12 Шундақ
болидуки, Моаб өзини упритип дуа қилғили
өзиниң «жуқури орни»ға чиқип кәлгәндә, Яки
дуа қилғили «муқәддәс өйи»гә киргәндә, У
мувәппәқийәткә еришәлмәйду. 13 Мана мошу
сөзләрни Пәрвәрдигар Моаб тоғрилиқ бурун
ейтқан. 14 Бирақ һазир Пәрвәрдигар шундақ
дәйду: — «Үч жил ичидә мәдикар һесаплиғандәк,
Моабниң көплигән қошун-аһалиси болғини
билән, Униң пәхирләнгән шөһрити йәксан болиду;
Уларниң қалдуқлири болса интайин аз вә һалсиз
болиду».

17 Дәмәшқ тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: —
Мана, Дәмәшқ шәһәр болуп турувәрмәй,
наһайити бир дога харабилиққа айландурулиду.
2 Ароәрдики шәһәрләр адәмзатсиз болуп,
Қой падилириға қалдурулиду, Улар теч-
аман ятиду, Уларни қорқутқидәк һеч бир
адәмму көрүнмәйду. 3 Әфраимда болса,
қорғанлиқ шәһәрләр йоқилиду, Дәмәшқниң
шаһанә һоқуқи, Сурийәниң қалдуқлири йоқилиду;
Улар «Исраилниң шөһрити»дәк йоқ болиду.
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. 4 Шу күни шундақ болидуки,
Яқупниң шөһрити суслишип, Тенидики семиз
әтләр сизип кетиду. 5 Уларниң һали болса
ормичи буғдай орғандин кейин, Йәни билиги
билән жиғип орғандин кейин, Һәтта Рәфайим
җилғисида адәмләр башақларни тәргәндин
кейинки һаләткә охшаш, [қалғини йоқ дейәрлик
болиду]; 6 Һалбуки, йәнә азрақ тәргидәк башақ,
Зәйтун дәриғи силкингәндин кейин, Әң учида
икки-үч тал мевә, Көп мевилигән шахлирида
төрт-бәш тал мевә қалдурулиду, — дәйду
Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар. 7 —
Шу күни инсан болса Яратқучисиға нәзирини
тикиду, Көзи Исраилдики Муқәддәс Болғучида
болиду. 8 Улар өз қурбангаһлириға, йәни өз
қоли билән ясиғанлириға, Яки бармақлири
билән шәкилләндүргәнлиригә һеч қаримайду,
Нә «Ашәраһ»ларға нә «күн түврүклири»гә һеч
үмүт бағлимайду. 9 Шу күнидә униң қорғанлиқ
шәһәрлири, Әслидики Исраилларниң алдида
чатқаллиққа вә тақир тағларға айландурулған
харабә шәһәрләрдәк, Һәммиси вәйран болуп
кетиду. 10 Чүнки нижатиң болған Худани
унтуп қалдиң, Күчүң болған «Қорам Таш
Болғучи»ни әслимидиң; Шуңа сән «сәрхил»
өсүмлүкләрни тикип қойғиниң билән, Вә яқа
журттики үзүм таллирини тиккиниң билән,
11 Уларни тиккән күнила яшартқиниң билән,
Тиккән әтисила уларни чечәкләткиниң билән,
Һосулиға еришкән күнидә, у пәқәт бир патман
давалиғусиз қайғу-һәсрәт болиду, халас! 12 Һәй!
Көп хәлиқләрниң чуқан-сүрәнлири! Улар деңиз-
океанларни урғутуп долқунлардәк шавқунларни
көтириду, Аһ, әлләрниң қайнам-ташқинлири!
Долқунланған күчлүк сулардәк улар қайнам-
ташқинларни көтириду. 13 Әлләр улуқ суларниң
қайнам-ташқинлиридәк долқунлинип кетиду;
Бирақ У уларниң дәккисини бериши биләнла, улар
жираққа бәдәр қечип кетиду. Улар тағдики от-
чөпләрниң топа-топанлири шамалда жирақларға
учуруветилгәндәк, Қара қуюн алдида чаң-тозаңлар
қуюн болғандәк һайдиветилиду! 14 Кәчтә —
вәһимә! Таң сәһәрдә — йоқ бирақ! Мана бизни
булап кәткәнләрниң несивиси, Биздин олҗа-
ғәниймәт еливалғанларниң ақивитидур!

18 Аһ, Ефиопийә дәриялириниң бойлиридики
қанатларниң вижилдиған авазлири билән
қапланған йәр-зимин! — Сән қомуш кемиләр
үстидә әлчиләрни деңиздин өткүзүп әвәтисән; —
И йәл тапан хәвәрчиләр, Егиз бойлуқ һәм силиқ
терилик бир әлгә, Жирақ-йеқинларға қорқунуч
болидиған бир милләткә, Зимини дәриялар
тәрипидин бөлүнгән, Күчлүк, таҗавузчи бир әлгә
[қайтип] бериңлар! 3 Җаһанда туруватқанларниң
һәммиси, Җимики йәр йүзидикиләр! Тағларда
бир туғ көтирилгәндила, Көрүңлар! Канай
челинғандила, Аңлаңлар! 4 Чүнки Пәрвәрдигар
маңа мундақ деди: — Мән течлиқта туримән,
Нур үстидә ялилдап турған иссиқтәк, Иссиқ
һосул мәзгилидики шәбнәмлик булуттәк, Өз
туралғумда күзитимән; 5 Чүнки һосул елиш
алдида, Үзүм чечәклигәндин кейин, Чечәкләр
үзүм болғанда, У путиғучи пичақлар билән

бихларни кесип, һәм шахлирини кесип ташлайду.
6 Улар жиғиштурулуп тағдики алғур қушларға,
Йәр йүзидики һайванларға қалдурулиду. Алғур
қушлар улардин озуқлинип язни өткүзиду, Йәр
йүзидики һайванлар улар билән қишни өткүзиду.
7 Шу күнидә самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарға бир соғат елип келиниду; Йәни егиз
бойлуқ һәм силиқ терилик бир милләттин, Жирақ-
йеқинларға қорқунуч болидиған бир әлдин,
Зимини дәриялар тәрипидин бөлүнгән, Күчлүк,
тажавузчи бир милләттин берилиду; Самави
қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигарниң нами
болған жайға, Йәни Зион теғиға елип келиниду.

19 Мисир тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: — Мана,
Пәрвәрдигар тез учидиған булут үстигә
минип, Мисирға йетип келиду; Мисирдики
бутлар униң алдида тәвринип кетиду, Мисирниң
жүриги болса ичидин ерип кетиду. 2 — «Вә Мән
Мисирлиқларни бир-биригә қарши қутритимән;
Уларниң һәммиси өз қериндашлириға қарши
туришиду, Өз хошнилири биләнму соқишиду;
Шәһәр билән шәһәр, Падишаһлиқ билән
падишалиқ бир-биригә қарши уришиду; 3
Вә Мисирниң роһи өз ичидин йоқап кетиду;
Мән уларни мәслиһәтсиз қалдуримән; Шуңа
улар бутларни вә әрваһларни, Әрваһларни
чақирғучиларни һәм палчиларни издәп мәслиһәт
сорайду; 4 Мән Мисирлиқларни рәһимсиз бир
һөкүмранниң қолиға тапшуримән; Әшәддий бир
падиша уларниң үстидин һөкүмранлиқ қилиду»
— дәп жақалайду самави қошунларниң Сәрдари
болған Рәб Пәрвәрдигар; 5 Һәм сулар «деңиз»дин
йоқайду, Дәрияси қағҗирап пүтүнләй қуруп
кетиду; 6 Дәрияларни сесиқчилиқ қаплайду,
Мисирниң өстәң-қаналлири қағҗирап түгәйду;
Қомушлар һәм йекәнләр солишиду; 7 Нил
дәрияси бойидики йәрләр, Нил дәриясиниң
қуюлуш ағзидики йәрләр гиясиз қалиду, Нил
дәрияси бойидики зираәтләрниң һәммиси
қуруп, тозуп, йоқилиду. 8 Белиқчилар
болса зар қақшайду; Нил дәриясиға қармақ
ташлиғучиларниң һәммиси налә көтириду;
Суларниң үстигә тор яйғучиларниң беши
саңгилап кетиду. 9 Зиғирчилар һәм либас
тоқуғучилар хиҗаләтчиликтә қалиду, 10
Җәмийәтниң «түврүк»лири парә-парә болуп,
Мәдикарларниң көңлиму йерим болиду. 11
Толиму ахмақ Зоан шәһириниң әмәлдарлири!
Пирәвнниң әң дана мәслиһәтчилиридин әхмиқанә
мәслиһәтләр чиқиду! Силәр қандақму Пирәвнгә:
— «Мән болсам даналарниң әвлади, Қедимки
падишаларниң нәслидурмән!» — дәватқансиләр
техи? 12 [Мисир], сениң данишмәнлириң һазир
қени? Улар данишмән болса, самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң Мисир тоғрилиқ
немиләрни көңлигә пүккәнлигини саңа аян
қилсун! 13 Зоан шәһириниң әмәлдарлири
наданлашти, Мәмфис шәһириниң әмәлдарлири
алдинип кәтти; Мисир қәбилилириниң «бүҗәк
таш»лири болса уларни езиқтуруп қойди. 14
Пәрвәрдигар уларниң арисиға бир қаймуқтурғучи
роһни арилаштуривәтти; Шуңа бириси мәс болуп
өз қусуғида тейилип әләң-сәләң болғандәк, Улар
Мисирдикиләрни һәр бир ишида әләң-сәләң
қиливәтти. 15 Шуниң билән Мисирға, Баш, қуйруқ,
палма шехи яки қомушлар қилалиғидәк һеч
қандақ амал қалмайду. 16 Шу күни Мисирдикиләр
қиз-аялларға охшап қалиду, Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар қолини уларниң
үстигә тәңлиши билән титрәп қорқиду, 17 Һәмдә
Йәһуда зимини болса Мисирға вәһимә болуп
қалиду; Чүнки самави қошунларниң Сәрдари
болған Рәб Пәрвәрдигарниң бекиткән ирадиси
түпәйлидин, Йәни Униң өзлиригә каритилған
ирадиси түпәйлидин, Кимгә Йәһуданиң гепи
қилинсила шу чөчүйду. 18 Шу күни Қанааниниң
тили сөзләйдиған, Вә самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарға беқинип садиқлиқ
қәсими қилидиған Мисирниң бәш шәһири болиду;
Улардин бири «Һалак шәһири» дәп атилиду.
19 Шу күни Мисирниң зимини оттурисида
Пәрвәрдигарға аталған бир қурбангаһ, һәм
чегарасида Пәрвәрдигарға аталған бир түврүк
болиду. 20 Булар болса самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарға һәм бәлгү һәм
шаһит болиду; Чүнки әзгүчиләр түпәйлидин
улар Пәрвәрдигарға налә көтәргән болиду; У
уларни әркинликкә чиқиридиған бир қутқузғучи
һәм қоғдиғучини әвәтиду. 21 Пәрвәрдигар
Мисирлиқларға тонутулуп аян қилиниду; Шу
күни Мисир Пәрвәрдигарни тонуйду; Улар униңға
қурбанлиқ ашлиқ һәдийәлири билән ибадәт
қилиду; Улар Пәрвәрдигарға қәсәм ичиду вә
униңға әмәл қилиду. 22 Пәрвәрдигар Мисирни

уриду; У уларни уриду һәм сақайтиду; Шуниң
билән улар Пәрвәрдигарниң йениға қайтиду, У
уларниң дуа-тилавитини қобул қилип уларни
сақайтиду. 23 Шу күни Мисирдин Асурийәгә
маңидиған, егиз көтирилгән түз йол ечилиду;
Асурийәликләр Мисирға кириду, Мисирлиқлар
Асурийәгә кириду; Мисир Асурийә билән биллә
[Худаниң] хизмәт-ибадитидә болиду. 24 Шу күни
Исраил Мисир вә Асурийә билән бир болуп,
Үчиси, йәр йүзидикиләргә бәхит йәткүзгүчиләр
болиду. 25 Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар уларға бәхит ата қилип: — «Хәлқим
болған Мисирға, Өз қолумниң ижади болған
Асурийәгә Вә Өз мирасим болған Исраилға бәхит
яр болсун!» — дәйду.

20 Асурийәниң [сәрдари болған] «Тартан» Ашдод
шәһиригә келип муһасирә қилған жили
Асурийә падишаси Саргон уни әвәткән (у Ашдодқа
қарши жәң қилип уни ишғал қилди): — 2 — Шу
чағда Пәрвәрдигар Амозниң оғли Йәшая арқилиқ
сөз қилған еди. У униңға: — «Чатриқиңдин бөз
ич тамбилиңни селивәт, путуңдики кәшиңни
селивәт» — дегән еди; У шундақ қилди; яләңач
вә ялаң аяғ меңип жүрди. 3 Вә Пәрвәрдигар
ахирида мундақ деди: — «Мениң қулум Йәшая
Мисир вә Ефиопийә тоғрилиқ хәвәр беридиған
бешарәт һәм карамәт сүпитидә болуш үчүн
яләңач һәм ялаң аяғ үч жил меңип жүргәндәк,
4 Охшашла Мисирлиқ әсирләр вә Ефиопийәлик
сүргүнләр яш болсун, қери болсун, яләңач һәм
ялаң аяғ, касиси очуқ һалда Асурийә падишаси
тәрипидин Мисирни шәрмәндиликтә қалдуруп,
ялап епкетилиду. 5 Улар болса қорқушуп, өз
таянчиси болған Ефиопийәдин вә пәхри болған
Мисирдин үмүтсизлинип кетиду. 6 Шуниң билән
бу деңиз бойидикиләр: — «Мана бу Асурийә
падишасиниң вәсвәсидин қорқуп башпанаһлиқ
издәп барған таянчимизғу, бизләр әнди қандақму
қутулалаймиз?» — дейишиду»».

21 «Деңизниң чөл-баявини» тоғрисида
жүкләнгән бир вәһий: — «Җәнуп тәрәптә
қоюнтазлар өтүп кетиватқандәк, Дәһшәтлик
зиминдин бир немиләр келиватиду!». 2 —
Азаплиқ бир вәһий-көрүнүш маңа аян қилинди;
Хаин хаинлиқ қиливатиду, Булаңчи булаңчилиқ
қиливатиду. «И Елам, орнуңдин тур, чиқ!
Медиа, муһасирә қилип қоршивал!» Униң
сәвәвидин көтирилгән һәммәналә-пәрядларни
түгитивәттим. 3 — Шуңа ич-бағрим ағриқ-
азап билән толди, Толғиғи тутқан аялниң
азаплиридәк, Көргәнлиримдин толғинип кәттим,
Аңлиғинимдин паракәндә болдум. 4 Шуңа көңлүм
паракәндә болуп һасирап кәттим, Мени дәһшәт
қорқунуч басти; У мән зоқ алидиған кечини
сарасимә болидиған кечигә айландурди. 5
Улар дәстихан вә гиләм-көрпиләрниму салиду;
Улар йейишиду, ичишиду; «Һәй есилзадиләр,
орнуңлардин туруп қалқанни майлаңлар!» 6
Чүнки Рәб маңа: — «Барғин, көргәнлирини
әйни бойичә ейтидиған бир күзәтчини тәхләп
қойғин» — дегән еди. 7 — «У җәң һарвулирини,
җүп-җүп атлиқ әскәрләрни, Җәң һарвулирини
ешәкләр билән, Җәң һарвулирини төгиләр билән
көргәндә, У диққәт билән, наһайити диққәт
билән күзәтсун!» 8 У җававән ширдәк товлиди:
— «Рәб, мән күзәт мунарида үзлүксиз күн
бойи туримән, Һәр кечидә күзәттә туримән; 9
— Вә мана, у җәң һарвулири җүп-җүп атлиқ
әскәрләр билән келиватиду!» Вә йәнә җавап
берип шундақ дегән: — Бабил болса жиқилди,
жиқилип чүшти, Вә У уларниң илаһлириниң
һәр бир ойма мәбудлирини йәргә ташлап парә-
парә қиливәтти!». 10 — И Мениң тепилгән
данлирим, Мениң хаминимдики буғдайлирим,
Исраилниң Худаси, самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигардин аңлиғанни силәргә
ейтип бәрдим! 11 «Думаһ» тоғрилиқ жүкләнгән
вәһий; Бириси Сеирдин келип мәндин: — «И
күзәтчи, кечиниң қанчилиги өтти? И күзәтчи,
кечиниң қанчилиги өтти?» — дәп сорайду.
12 Күзәтчи җававән мундақ дәйду: — «Сәһәр
келиду, кечиму келиду; Йәнә сориғиң болса,
йәнә келип сора; Йолуңдин қайтип маңа йеқин
кәл!» 13 Әрәбийәниң кечиси тоғрилиқ жүкләнгән
вәһий: — «И Деданлиқларниң карванлири, силәр
Әрәбийәдики җаңгалда қонуп қалисиләр; 14 Уссап
кәткәнләргә су апирип бериңлар! И Темадикиләр,
нанлириңларни елип қачқанларни күтүвелиңлар!
15 Чүнки улар қиличлардин, Ғилаптин елинған
қиличтин, Керилгән оқядин, Урушниң азавидин
қачиду. 16 Чүнки Рәб маңа шундақ дегән: —
Бир жил ичидә мәдикар һесаплиғандәк, Андин
Кедарниң бар шәриви йоқилиду, 17 Оқячиларниң

қалдуқлири, Йәни Кедарниң палван-батур
болған оғуллири аз қалиду; Чүнки Пәрвәрдигар,
Исраилниң Худаси шундақ сөз қилған».

22 Аламәт көрүнүш берилгән җилға тоғрисида
жүкләнгән вәһий: — Силәр һәммиңлар
өгүзләрниң үстигә чиқивалғиниңлар зади немә
қилғиниңлар? 2 Силәр хошаллиқ дәбдәбисини
көтиридиған, Вараң-чуруңға толған жут,
Шатлинидиған шәһәр; Силәрдин өлтүрүлгәнләр
қилич билән чепилған әмәс, Яки җәңләрдә өлгән
әмәс; 3 Әмирлириңларниң һәммиси бирақла
қечишти; Улар оқясиз әсир болди; Жираққа
қачқан болсиму, Силәрдин тепивелинғанларниң
һәммиси бирликтә әсир болди. 4 Шуңа мән:
— «Нәзириңларни мениңдин елиңлар; Мени
қаттиқ жиғлашқа қоюңлар; Хәлқимниң булинип
кетиши тоғрилиқ маңа тәсәлли беришкә алдирап
өзүңларни упратмаңлар» — дедим. 5 Чүнки
самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб
Пәрвәрдигардин «Аламәт көрүнүш берилгән
җилға»ниң бешиға бир күн чүшиду, У болса
аваричилик болидиған, Аяқ асти қилинип
петиқдилидиған, Адәмләр қаймуқтурулидиған,
Сепил соқулуп чеқилидиған, Тағларға қарап
ялвуруп чирқирайдиған бир күни болиду. 6
Елам җәң һарвулири вә адәмлири билән, атлиқ
әскәрлири билән оқданни көтирип келиду, Кир
болса қалқанни ечип тәйяр қилиду. 7 Вә шундақ
болидуки, Әң гөзәл җилғилириң җәң һарвулири
билән толуп кетиду, Атлиқ әскәрләр дәрвазаң
алдида сәп тартип туриду. 8 Улар Йәһуданиң
үстидики қалқанни елип ташлайду; Бирақ сән
[Зион] шу күнидә «Орман сарайи»дики қуралларға
үмүт бағлиғансән; 9 Силәр Давутниң шәһириниң
бөсүлгән җайлириниң көп екәнлигини көрүп,
Пәстики көлчәк сулирини бир йәргә жиғип су
амбири қилдиңлар; 10 Йерусалимдики өйләрни
санап, улардин бәзилирини бузуп сепилни
мустәһкәмләш үчүн ишләттиңлар, 11 Шундақла
кона көлчәктики суларни икки сепил оттурисиға
жиғип амбар қилдиңлар; Бирақ мошуларни
Яратқучиға һеч қаримидиңлар, Буруңдин бурун
буларни Шәкилләндүрүп Бекиткүчигә һеч үмүт
бағлимидиңлар! 12 Шу күни самави қошунларниң
Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар силәрни жиғлап
матәм тутушқа, Чачни чүшүрүп пайнәкбаш
болушқа, Бөз кийим кийишкә мураҗиәт қилди.
13 Бирақ буларниң орнида, мана хошаллиқ вә
шатлиқ, Калиларни союш, қойларни боғузлаш,
Гөшләрни йейиш, шарапларни ичиш, «йәйли,
ичәйли, чүнки әтә дуниядин кетимиз» —
дейишләр болди! 14 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар тәрипидин
қулиқимға аян қилиндики, «Бәрһәқ, мошу гуна
силәр өлмигичә кәчүрүлмәйду» — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар.
15 Самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб
Пәрвәрдигар мана шундақ дәйду: — «Барғин, мошу
ғоҗидар, Ордини башқуридиған мошу Шәбнаниң
йениға киргин, униңға: — 16 Саңа мошу йәрдә
немә бар? Яки мошу йәрдә кимиң бар? Бириси
егизликкә өзи үчүн бир гөр қазғандәк, Өзи қорам
таштин бир қоналғуни йонуғандәк, Өзүң үчүн бир
гөр колидиңму? 17 Мана һәй палван, Пәрвәрдигар
сени өз чаңгилиға елип, чиң сиқимдап, 18 Андин
помдақтәк сени бепаян, жирақ бир зиминға
ташливетиду. Сән әшу йәрдә өлисән, Һәм әшу
йәрдә һәйвәтлик җәң һарвулириңму қалиду, И
ғоҗаңниң җәмәтигә шәрмәндилик кәлтүргүчи!
19 Мән сени мәнсивиңдин еливетимән, Шуниң
билән сени орнуңдин чүшүриветимән. 20 Шу
күниму шундақ болидуки, Мән Һилқияниң оғли
Өз қулум болған Елиакимни чақиримән; 21
Сениң тонуңни кийдүримән, Сениң потаң билән
униң белини чиң қилимән; Һөкүмранлиғиңни
униң қолиға тапшуримән; Шуниң билән у
Йерусалимдикиләргә вә Йәһуда җәмәтигә ата
болиду. 22 Давут җәмәтиниң ачқучини мән
униң мүрисидә қойимән; У ачса, һеч ким
етәлмәйду, Әтсә, һеч ким ачалмайду. 23 Мән уни
муқим бир җайға қозуқ қилип бекитимән; У
болса атисиниң җәмәти үчүн шәрәплик һоқуқ-
тәхт болиду; 24 Хәлиқ униң үстигә атисиниң
җәмәтиниң барлиқ шөһрәтлирини жүкләйду;
Йәни барлиқ уруқ-нәсиллирини, Барлиқ кичик
қача-қучиларни, Пиялә-җамлардин тартип
барлиқ күп-едишларғичә асиду. 25 Шу күнидә
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар: — муқим җайға бекитилгән қозуқ
болса, егилип кетиду вә кесип ташлиниду; Униң
үстигә есилған жүкләр үзүп ташлиниду», — Чүнки
Пәрвәрдигар шундақ дегән еди.

23 Тур тоғрилиқ жүкләнгән вәһий: — — И
Таршиштики кемиләр, аһ-зар көтириңлар!

Чүнки у харап қилинди, Шу йәрдә өй йоқ, портму
йоқ. Сепрус арилидин бу хәвәр [кемидикиләр]гә
аян қилиниду. 2 Зидондики содигәрләр деңиздин
өтүп силәрни тәминләп кәлди, и аралдикиләр,
Әнди шүк болуңлар! 3 Шиһордики бепаян сулар
үстидин йөткигән данлар, Йәни Нил дәриясиниң
һосули Турниң дарамити болған еди; У әлләрниң
базири болған еди! 4 И Зидон, хиҗаләт бол, Чүнки
деңиз — йәни Турға қорған болған деңиз дәйдуки:
— «Мәндә һеч толғақ болмиди, һеч туғмидим,
Жигитләрни яки қизларни һеч бақмиғандәкмән!»
5 Мошу хәвәр Мисирға йәткәндә, Уларму бу хәвәр
худди турға кәлгәндәк қаттиқ азаплиниду. 6 —
Силәр деңиздин өтүп Таршишқа кетиңлар! И деңиз
бойидикиләр, аһ-зар көтириңлар! 7 Силәрниң
қедим әйямдин бар болған, Шат-хурамлиққа
толған шәһириңлар мошуму?! Мана уларниң
путлири өзлирини мусапир қилишқа жирақларға
көтирип бариду! 8 Тажларни илтипат қилғучи
болған, Содигәрлири әмирләр болған, Дәллаллири
җаһанда абройлуқлар һесапланған турниң бу
тәғдирини ким бекиткән? 9 — Буларни бекиткүчи
самави қошунларниң Сәрдари Пәрвәрдигардур!
Мәхсити болса шан-шөһрәттин келип чиққан
җими тәкәббурлуқни рәсва қилиш, Җаһандики
җимики йүз-абройлуқларни пәсләштүрүштин
ибарәт! 10 Таршишниң қизи, Нил дәриясидәк өз
зиминиңда әркин-азатә яйра! Чүнки [Турдин]
кәлгән тизгин һазир йоқ. 11 Чүнки Пәрвәрдигар
қолини деңиз үстигә узитип, Дөләтләрни
тәвритиду. У Қанаан тоғрилиқ әмир қилған,
Униңдики қәлъә-қорғанларни йоқутулсун дәп
пәрман чүшүргән. 12 Вә: — «И басқунчилиққа
учриған Зидон қизи, Сән иккинчи һеч тәнтәнә
қилмайсән, Орнуңдин туруп, Сепрус арилиға өтүп
кәткин, һәтта шу йәрдә сән һеч арам тапмайсән»
— деди. 13 Қараңлар, Бабил-калдийләрниң
зиминини! Бу йәрниң хәлқи болуп бақмиғандәк
қилиду; Асурийә уни чөл-баяван җаниварлири
үчүн макан қилған; Потәйләрни ясап, уларниң
сарай-ордилирини вәйран қилип, харабиликкә
айландурувәткән. 14 И Таршиштики кемиләр,
аһ-зар көтириңлар! Чүнки қорғиниңлар харап
қилинди. 15 Вә шу күни болидуки, Падишаһниң
күнләрни һесаплиғинидәк, Тур йәтмиш жил
унтулиду. Йәтмиш жил өткәндин кейин, Турниң
әһвали паһишә аялниң нахшисидәк болиду; 16
Чилтарни елип, шәһәрни айлинип жүр, И унтулған
паһишә аял! Өзүңгә йәнә хәқниң диққитини
тартай десәң, Йеқимлиқ бир пәдә челип, көпрәк
нахшиларни ейт! 17 Әнди шундақ болидуки,
Йәтмиш жилниң өтүши билән, Пәрвәрдигар Турни
йоқлайду; Шуниң билән у йәнә өзини иҗаригә
берип, Йәр йүзидики һәммә падишалиқлар
билән йәнә бузуқчилиқ қилиду; 18 Шуниң билән
униң маллири вә өзини сетип, тапқан пули
болса Пәрвәрдигарға атилип муқәддәс болиду;
У ғәзнигә селинмайду яки топланмайду, Чүнки
униң мошу содиси болса Пәрвәрдигарниң алдида
турғанлар үчүн айрим қилиниду; У уларға қанғичә
йәп-ичишкә, шундақла уларниң есил кийим-
кечәклири үчүн ишлитилиду.

24 Мана, Пәрвәрдигар йәр йүзини бәрбат, вәйран
қилип, Уни астин-үстин қиливетип, Униңда
туруватқанларни тәрәп-тәрәпкә тарқитиду; 2 Шу
вақитта шундақ болидуки, Хәлиқләр қандақ болса,
каһин шундақ болиду; Қул қандақ болса, ғоҗайини
шундақ болиду; Дедәк қандақ болса, аял ғоҗайини
шундақ болиду; Сетивалғучи қандақ болса,
сетивәткүчи шундақ болиду; Өтнә алғучи қандақ
болса, өтнә бәргүчи шундақ болиду; Өсүм алғучи
қандақ болса, өсүм бәргүчи шундақ болиду. 3 Йәр
йүзи пүтүнләй бәрбат қилиниду, Пүтүнләй булаң-
талаң қилиниду; Чүнки Пәрвәрдигар мошу сөзни
қилди. 4 Йәр йүзи матәм тутиду, у зәиплишиду,
Җаһан һалсизлинип зәиплишиду, Йәр йүзидики
бәг-төриләрму һалидин кетиду. 5 Йәр-зимин
өзидә туруватқанлар тәрипидин булғиниду; Чүнки
улар көрсәтмә-қанундин чәтлигән; [Тәбиәтниң]
қанунийәт-тәртивини өзгәртивәткән, Мәңгүлүк
әһдиниму йоққа чиқиривәткән. 6 Шуңа ләнәт
йәр йүзини жутувалиду, Униңда туруватқанлар
«гунайи бар» дәп һесаплиниду, Шуңа йәр
йүзидикиләр жутувелиниду, Инсанлар аз қалиду.
7 Йеңи шарап түгәй дәп қалди, Үзүм таллири
болса солишип кетиду; Кәйпликтин көңли хуш
адәмләрму уһ тартишиду; 8 Дапларниң шох
садалири тохтайду, Көңүл ечиватқанларниң
вараң-чуруңлириму түгәйду, Чилтарниң шатлиқ
муңлириму тохтайду. 9 Шарап ичкәнләрниңму
нахшиси йоқайду; Һарақ ичкәнләргә һарақ
аччиқ туюлиду. 10 Тәртипсиз, мәнасиз шәһәр
бузулиду; Һеч ким кирмисун дәп һәммә өйләр
етилиду; 11 Кочиларда шарап үчүн налә-пәряд

көтирилиду; Бар шат-хурамлиқ түтәккә айлиниду;
Йәр-зиминдики шатлиқ йоқайду. 12 Шәһәрдә
пәқәт вәйранчилиқла қалиду, Дәрваза болса
чеқилған, һәммиси — харап болиду! 13 Чүнки
хәлиқ-милләтләрниң арисида, Йәр-җаһанниң
оттурисида шундақ болидуки, Зәйтун дәриғини
қаққандин кейин қеп қалған зәйтунлардәк,
Үзүм һосулини жиғивалғандин кейин тәргидәк
бир нәччила үзүм қалғандәк, бир қалдиси
қалдурулиду. 14 [Қалдилар] болса авазлирини
жуқури көтириду; Пәрвәрдигарниң һәйвисигә
қарап тәнтәнә қилиду; Улар деңиз тәрәптин
сүрән салиду. 15 Шуңа Пәрвәрдигарни шәриқтиму,
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигарниң намини
ғәриптики жирақ араллардиму улуқлаңлар; 16
Җаһанниң чәт-чәтлиридин биз нахшиларни
аңлидуқ: — «Һәққаний Болғучиға шан-шәрәп
болсун!» Бирақ мән шундақ дедим: — «Аһ, мениң
ядаңғулуғум! Мениң ядаңғулуғум! Һалимға вай!
Чүнки хаинлар хаинлиқ қиливатиду; Бәрһәқ,
хаинлар номуссизларчә хаинлиқ қиливатиду! 17 И
йәр йүзидә туруватқан инсанлар! Вәһимә, ора вә
қапқан бешиңға чүшиду; 18 Вә шундақ болидуки,
Вәһимә садасидин қачқанлар ориға чүшиду,
Оридин чиққан болса қапқанқа тутулиду. Чүнки
асмандики деризиләр ечилиду, Йәр һуллири
тәврәп кетиду. 19 Йәр мутләқ дәзлинип кетиду,
Йәр пүтүнләй парә-парә болуп кетиду, Йәр
дәһшәтлик тәвриниду. 20 Йәр мәс адәмдәк
иләң-силәң маңиду; Худди лапастәк ирғаңшип
қалиду. Чүнки униңдики асийлиқ гунайи
өзини қаттиқ басиду, У жиқилип, иккинчи
туралмайду. 21 Шу күнидә шундақ болидуки,
Пәрвәрдигар жуқурида турған қошунларни
жуқурида, Вә йәр йүзидики падишаларни йәр
йүзидә җазалайду. 22 Улар орәккә жиғилидиған
бир топ әсирләрдәк жиғивелиниду, Гундиханиға
солап қоюлиду. Нурғун күнләрдин кейин улар
җазалиниду. 23 Ай уятлиқта қалиду; Күнму хиҗил
болуп көрүнмәйду; Чүнки самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар Зион теғида, йәни
Йерусалимда сәлтәнитини жүргүзиду; Униң шан-
шәриви Өз ақсақаллири алдида парлайду!

25 Пәрвәрдигар, Сән мениң Худайим; Мән
Сени үстүн дәп мәдһийиләймән, Мән Сениң
намиңни мубарәкләймән, Чүнки Сән карамәт
ишларни, Садиқлиқ вә һәқиқәт ичидә қедимдин
буян қәлбиңгә пүккәнлириңни бежа кәлтүргәнсән.
2 Чүнки Сән шәһәрни харабилик, Қәлъә-қорғанлиқ
жутни харап, Ятларниң ордисини шәһәр болалмас
қилғансән, У иккинчи һәргиз қурулмайду. 3 Шуңа
һелиқи күчлүк хәлиқ Сени улуқлайду, Әшәддий
әлләрниң һелиқи шәһири Сәндин қорқиду; 4
Чүнки Сән мискинләргә қорған, Йоқсулларниң
дәрди-һаҗитигә қорған, Боранға далда, Иссиққа
сайә болғансән; Чүнки әшәддийләрниң зәрбә
долқуни тамға урулған борандәк, Қағҗирақ
йәрни басқан иссиқ һавадәк болди. Бирақ
иссиқ һава булут сайиси билән тосулғандәк,
Сән ятларниң чуқан-сүрәнлирини пәсәйтисән;
Әшәддийләрниң ғәлибә нахшиси пәс қилиниду.
6 Вә мошу тағда самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар барлиқ қовмлар үчүн зияпәт
қилиду — Майлиқ йемәкликләр, Сүздүрүлгән
кона шараплар, Жилиги тоқ майлиқ йемәкликләр,
Сүздүрүлгән, яхши сақланған кона шараплардин
болған зияпәт болиду; 7 Вә У мошу тағда
һәммә қовмларни япидиған чүмпәрдини, Барлиқ
әлләрни япидиған япқучни йоқитиду; 8 У өлүмни
мәңгүгә жутуп йоқитиду! Рәб Пәрвәрдигар һәр
бир йүздики яшларни сүртиветиду; Пүткүл йәр-
зимин алдида Өз хәлқиниң шәрмәндилигини
елип ташлайду; Чүнки Пәрвәрдигар шундақ
ейтқан. 9 Вә шу күнидә дейилидуки: — «Мана,
Худайимиз мошу, биз Униңға тәлмүрүп кәлгән, У
бизни қутқузиду; Мана, мошу Пәрвәрдигардур,
биз Униңға тәлмүрүп кәлгән, Биз шатлинип
Униң ниҗат-қутулдурушидин хурсән болимиз».
10 Чүнки мошу таққа Пәрвәрдигарниң қоли
қонуп туриду; Вә саман азгалда тезәк билән
чәйләнгәндәк, Моаб Униң путлири астида
чәйлиниду; 11 [Моаб] әшу [тезәклик] азгалдин
үзүп чиқиш үчүн қолини кериду, Бирақ униң қоли
чевәр болғини билән, [Рәб] униң тәкәббурлуғини
пәс қилиду. 12 У сепиллириңниң егиз мудапиәлик
қорғанлирини ғулитип, Йәр билән йәксан қилип,
Топа-чаңға айландуриду.

26 Шу күнидә Йәһуданиң зиминида муну нахша
ейтилиду: — «Мустәһкәм бир шәһиримиз
бар; У ниҗатлиқни униңға сепил вә тирәкләр
қилип бекитип қойиду. 2 Вападарлиқта чиң турған
һәққаний әлниң кириши үчүн, Дәрвазиларни
ечип бериңлар! 3 Ким өзиниң әқидә, ой-
хияли Саңа бағлиған болса, Сән уни мутләқ

хатирҗәмликтә сақлайсән; Чүнки у Саңа ишәш-
етиқат бағлиғандур. 4 Мәңгүгә Пәрвәрдигарға
тайиниңлар; Чүнки Яһ Пәрвәрдигар һәқиқәтән
әбәдил-әбәтлик бир қорам таштур. 5 Чүнки
У жуқурида турғанларни пәскә чүшүриду;
Әшу алий шәһәрни, У пәс қилиду; Уни йәргә
чүшүрүп, Топа-чаңға айландуриду. 6 У пут
билән чәйлиниду; У мөминләрниң путлири,
Мискинләрниң қәдәмлири билән чәйлиниду!
7 Һәққанийниң йоли болса түздур; И Әң Түз
Йоллуқ Болғучи, Сән һәққаний адәм үчүн униң
йолини оң қилисән. 8 И Пәрвәрдигар, биз
дәрһәқиқәт Сениң һөкүмлириңниң йолида меңип,
Сени күтүп кәлдуқ; Җенимизниң тәшналиғи
шудурки, намиң вә шөһритиң ашсун! 9 Вуҗудум
билән кечиләрдә Саңа тәшна болдуммән; Бәрһәқ,
таң сәһәрләрдиму роһум билән ич-ичимдин
Сени издидим; Чүнки һөкүмлириң йәр йүзидә
көрүнгән болса, Йәр йүзидикиләр һәққанийлиқни
үгиниду. 10 Рәзил адәмгә рәһим көрситилсиму,
У йәнила һәққанийлиқни үгәнмәйду; Һәтта
дуруслуқ турған зиминдиму у йәнила адилсизлиқ
қиливериду, Пәрвәрдигарниң шану-шәвкитини
көрмәйду. 11 И Пәрвәрдигар, қолуң көтирилди,
Бирақ улар көрмәйду. Һалбуки, Өз хәлқиңгә болған
отлуқ муһәббитиңни улар көриду һәм хиҗил
болиду; Күшәндилириң үчүн [тәйярланған] от
уларни бәрһәқ жутуветиду. 12 И Пәрвәрдигар,
Сән бизгә хатирҗәмлик несип қилисән; Чүнки
бизниң әмәллиримизниң һәммисини өзүң
вуҗуқа чиқарғансән. 13 Дәрвәқә, и Пәрвәрдигар
Худайимиз, илгири Сәндин башқа «рәбләр»
үстимиздин һөкүмранлиқ қилған; Әндиликтә
пәқәт Саңа тайинипла намиңни әсләп тилға
алимиз. 14 Улар болса өлди, қайтидин яшимайду;
Әрваһ болуп кәтти, қайта тирилмәйду; Чүнки Сән
уларни җазалап йоқаттиң, Уларни адәмләрниң
есидиму қилчә қалдурмидиң. 15 Сән әлни
улғайтқансән, и Пәрвәрдигар; Әлни улғайтқансән,
Өзүңгә шан-шәрәп кәлтүргәнсән; Зиминниң
чегаралирини һәртәрәпкә узартқансән. 16 И
Пәрвәрдигар, улар дәрд-әләм ичидә қалғанда, Сени
издиди; Тәрбийилик җазалишиң уларниң бешиға
чүшкәндә, Улар аһ уруп, пичирлап бир дуани
қилди: — 17 «Бошиниш алдида турған, толғиғи
тутуп, ағриқтин вақириған бир һамилдар аялдәк,
Биз Сениң алдиңда шундақ болдуқ, и Пәрвәрдигар.
18 Биз икки қат болуп, Толғаққа чүштуқ, Бирақ
пәқәт йәлла чиқардуқ; Йәр йүзидикиләр үчүн
һеч ниҗат-қутқузушни йәткүзмидуқ; Дуниядики
адәмләр һеч туғулмиди». 19 «Саңа тәвә өлгән
адәмләр яшайду; Мениң җәситимниң [тирилиши
билән тәң] уларму тирилиду. И топа-чаңда
ятқанлар, ойғинип нахша яңритиңлар! Шәбнимиң
таң сәһәрниң шәбнимидәктур; Йәр-зимин өзидә
өлгәнләрни туғуп бериду. 20 И хәлқим, келиңлар,
Өйүңларға кирип, кәйниңлардин ишикләрни етип
қоюңлар; Мениң дәрғәзивим өткичә, өзүңни бир
дәмлик йошурувал. 21 Чүнки қара, Пәрвәрдигар Өз
җайидин чиқип, Йәр йүзидикиләрниң гунайини
өзлиригә қайтурмақчи; Йәр болса үстигә төкүлгән
қанларни ашкарилайду, Өзидә өлтүрүлгәнләрни
һаман йепивәрмәйду.

27 Шу күнидә Пәрвәрдигар Өзиниң дәһшәтлик,
бүйүк вә күчлүк шәмшири билән учқур илан
левиатанни, Йәни толғанғучи илан левиатанни
җазалайду; У йәнә деңизда турған әждиһани
өлтүриду. 2 Шу күни сап шарап беридиған бир
үзүмзар болиду! У тоғрилиқ нахша ейтиңлар!
3 Өзүм Пәрвәрдигар уни сақлаймән; Мән һәр
дәқиқә уни суғиримән; Бириси униңға зиян
йәткүзмисун дәп кечә-күндүз сақлаймән. 4 Ғәзәп
Мәндә қалмиди; Аһ, Маңа қарши җәң қилидиған
тикәнләр яки җиғанлар болсаиди! Ундақ болса
Мән уларға қарши жүрүш қилаттим, Уларни
жиғиштуруп көйдүрүветәттим! 5 Болмиса у
Мени башпанаһлиқ қилип тутсун; У Мән билән
бирликтә хатирҗәмликтә болсун, Дәрһәқиқәт, у
Мән билән бирликтә хатирҗәмликтә болсун! 6
Кәлгүси күнләрдә, Яқуп йилтиз тартиду; Исраил
бихлинип, чечәкләйду, Улар пүткүл йәр йүзини
мевә-чевә билән қаплайду. 7 [Пәрвәрдигар
Исраилни] урғанларни урғанчилик [Исраилни]
уруп баққанму? У қирғанлардәк [Исраил] қирилип
баққанму? 8 Сән уларни әйиплигәндә өлчәмдин
төвән җазалап уларни паливәткәнсән; Шәриқ
шамили чиққан күнидә У Униң зәрблик шамили
билән уларни қоғливәткән. 9 Әнди шу йол билән
Яқупниң қәбиһлиги кәчүрүм қилинидуки, —
Униң гунайиниң елип ташланғанлиғиниң пишқан
мевиси шу болидуки: — У қурбангаһтики һәммә
ташларни кукум-талқан қилиду, «Ашәраһ»ларни
вә «күн түврүклири»ни задила турғузмайду.
10 Чүнки мустәһкәмләнгән шәһәр ғериб болуп

қалиду, Адәмзатсиз макан һәм ташливетилгән
баявандәк болиду; Шу йәрдә мозай озуқлиниду,
Шу йәрдә йетип, униң шахлирини йәйду. 11
Униң шахлири солишиш билән үзүлиду; Аяллар
келип уларни отун қилип көйдүриветиду. Чүнки
бу бир йорутулмиған хәлиқ; Шуңа уларни
Яратқучи уларға рәһим қилмайду; Уларни
Шәкилләндүргүчи уларға шәпқәт көрсәтмәйду.
12 Вә шу күни шундақ болидуки, Пәрвәрдигар
Әфрат дәриясиниң еқимлиридин тартип Мисир
вадисиғичә һәр йәрни силкийду, Вә силәр
бир-бирләп терип жиғивелинисиләр, И Исраил
балилири! 13 Вә шу күни шундақ болидуки,
Бүйүк канай челиниду; Шуниң билән Асурийә
зиминида түгишәй дәп қалғанлар, Вә Мисир
зиминида мусапир болғанлар келиду; Улар
Йерусалимда муқәддәс тағ үстидә Пәрвәрдигарға
ибадәт қилиду.

28 Әфраимдики мәйхорларниң бешидики
тәкәббурлуқ билән тақивалған гүллүк тажиға
вай! Мунбәт җилғиниң бешиға тақивалған,
Йәни уларниң солишип қалған «пәхри» болған
гүлигә вай! И шарапниң әсири болғанлар!
2 Мана, Рәб бир күч вә қудрәт егисини
һазирлиди; У болса, мөлдүрлүк җудун һәм
вәйран қилғучи борандәк, Дәһшәт билән ташқан
кәлкүн сулиридәк, Әшәддийләрчә [тажни] йәргә
уриду. 3 Әфраимдики мәйхорларниң бешидики
тәкәббурлуқ билән тақивалған гүллүк таҗи аяқ
астида чәйлиниду; 4 Вә мунбәт җилғиниң бешида
тақивалған, Уларниң «пәхри» болған солишип
қалған гүли болса, Балдур пишқан әнҗирдәк
болиду; Уни көргән киши көрүпла, Қолиға елип
кап етип жутувалиду. 5 Шу күнидә, самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Өз
хәлқиниң қалдиси үчүн шәрәплик бир таж,
Шундақла көркәм бир чәмбирәк болиду. 6 У
йәнә һөкүм чиқиришқа олтарғанларға тоғра
һөкүм чиқарғучи Роһ, Вә дәрвазида җәңни
чекиндүргүчигә күч болиду. 7 Бирақ буларму
шарап арқилиқ хаталашти, һарақ билән езиқип
кәтти: — һәм каһин һәм пәйғәмбәр һарақ
арқилиқ езиқип кәтти; Улар шарап тәрипидин
жутувелинған; Улар һарақ түпәйлидин әләң-
сәләң болуп езиқип кәтти; Улар алдин көрүштин
адашти, һөкүм қилишта езиқишти; 8 Чүнки һәммә
дәстихан бош орун қалмай қусуқ вә ниҗасәт
билән толди. 9 «У кимгә билим өгәтмәкчиду?
У зади кимни мошу хәвәрни чүшинидиған
қилмақчиду?» 10 Еғизландурулғанларға әмәсму?!
Әмчәктин айрилған бовақларға әмәсму?! Чүнки
хәвәр болса вәзмувәз, вәзмувәздур, Қурмуқур,
қурмуқурдур, Бу йәрдә азрақ, Шу йәрдә азрақ
болиду... 11 Чүнки дудуқлайдиған ләвләр вә ят
бир тил билән У мошу хәлиққә сөз қилиду.
12 У уларға: — «Мана, арам мошу йәрдә,
Һали йоқларни арам алдуруңлар; Йеңилиниш
мошудур» — дегән, Бирақ улар һеч немини
аңлашни халимиған. 13 Шуңа Пәрвәрдигарниң
сөзи уларға: — «Вәзмувәз, вәзмувәздур, Қурмуқур,
қурмуқурдур. Мошу йәргә азрақ, Шу йәргә азрақ
болиду; Шуниң билән улар алдиға кетиветип,
Путлишип, оңда чүшиду, Сундурулуп, Қапқанқа
чүшүп тутулуп қалиду. 14 — Шуңа һәй силәр мазақ
қилғучилар, Йерусалимда турған мошу хәлиқни
идарә қилғучилар, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап
қоюңлар! 15 Чүнки силәр: — «Биз өлүм билән
әһдә түздуқ, Тәһтисара билән биллә бир келишим
бекиттуқ; Қамча ташқиндәк өтүп кәткәндә, У бизгә
тәгмәйду; Чүнки ялғанчилиқни башпанаһимиз
қилдуқ, Ялған сөзләр астида мөкүнүвалдуқ» —
дедиңлар, (Sheol h7585) 16 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, Зионда һул болуш үчүн бир
Таш, Синақтин өткүзүлгән бир таш, Қимматлик
бир бүҗәк теши, Ишәшлик һәм муқим һул
тешини салғучи Мән болимән. Униңға ишинип
таянған киши һеч һодуқмайду, алдиримайду.
17 Вә Мән адаләтни өлчәм таниси қилимән,
Һәққанийлиқни болса тик өлчигүч жип қилимән;
Мөлдүр башпанаһи болған ялғанчилиқни сүпүрүп
ташлайду, Вә кәлкүн мөкүвалған җайини
тешип әпкетиду. 18 Шуниң билән өлүм билән
түзгән әһдәңлар бекар қиливетилиду; Силәрниң
тәһтисара билән бекиткән келишимиңлар
ақмайду; Қамча ташқиндәк өтүп кәткәндә, Силәр
униң билән чәйливетилисиләр. (Sheol h7585) 19
У өтүп кетиши биләнла силәрни тутиду; һәм
сәһәр-сәһәрләрдә, һәм кечә-күндүзләрдиму у өтүп
туриду, Бу хәвәрни пәқәт аңлап чүшинишниң
өзила вәһимигә чүшүш болиду. 20 Чүнки кариват
созулуп йетишқа қисқилиқ қилиду, Йотқан
болса адәм түгүлүп ятсиму тарлиқ қилиду. 21
Чүнки Пәрвәрдигар Өз ишини, Йәни Өзиниң
ғәйрий әмилини җүргүзүш үчүн, Өзигә ят болған

ишни вуҗудқа чиқириш үчүн, Пәразим теғида
турғинидәк орнидин туриду, У Гибеон җилғисида
ғәзәпләнгинидәк ғәзәплиниду; 22 Шуңа мазақ
қилғучилар болмаңлар; Болмиса, кишәнлириңлар
чиң болиду; Чүнки мән самави қошунларниң
Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигардин бир һалакәт
тоғрисида, Йәни пүткүл йәр йүзигә қәтъийлик
билән бекиткән бир һалакәт тоғрисидики хәвәрни
аңлиғанмән. 23 — Қулақ селиңлар, авазимни
аңлаңлар; Тиңшаңлар, сөзлиримни аңлаңлар.
24 Йәр һайдиғучи дехан териш үчүн йәрни күн
бойи һайдамду? У пүтүн күн йәрни ағдуруп,
Чалмиларни езәмду? 25 У йәрниң йүзини
тәкшилигәндин кейин, Қаракөз бәдиянни ташлап,
Зирини чечип, Буғдайни тапларда селип, Арпини
теришқа бекитилгән җайға, Қара буғдайни етиз
қирлириға теримамду? 26 Чүнки униң Худаси
уни тоғра һөкүм қилишқа несиһәт қилиду, У
униңға үгитиду. 27 Бәрһәқ, қаракөз бәдиян
чишлиқ тирна билән тепилмәйду; Тулуқ зирә
үстидә һайдалмәйду; Бәлки қаракөз бәдиян болса
қамча билән соқулиду, Зирә болса төмүр-таяқ
билән урулуп дан аҗритилиду. 28 Ун тартишқа
данни езиш керәк, амма [дехан] уни мәңгүгә
тепевәрмәйду; У һарву чақлири яки ат туяқлири
билән уни мәңгүгә тепевәрмәйду; 29 Мошу
ишму самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигардин келиду; У несиһәт бериштә
карамәт, Даналиқта улуқдур.

29 Ариәлгә, Давут өз макани қилған Ариәлгә
вай! Йәнә бир жил жилларға қошулсун,
Һейт-байрамлар йәнә айлинип кәлсун; 2 Бирақ
Мән дәрд-әләмни Ариәлгә кәлтүримән; Дад-
пәрядлар көтирилип аңлиниду; У Маңа һәқиқәтән
бир «Ариәл» болиду. 3 Чүнки Мән сени
қапсап чедирлар тиктүрүп, Сени қамал қилип
муһасирә истиһкамлирини салимән, Потәйлири
билән сени қоршивалимән. 4 Шуниң билән
пәс қилинисән, Сән йәр тегидин сөзләйдиған,
Гәплириң пәстин, йәни топа-чаңдин келидиған,
Авазиң әрваһларни чақирғучиниңкидәк йәр
тегидин чиқиду, Сөзлириң топа-чаңдин шивирлап
чиққандәк болиду; 5 Шу чағда дүшмәнлириңниң
топи худди юмшақ топа-чаңлардәк, Явузларниң
топи шамал учуруп ташлайдиған топандәк тозуп
кетиду. Бу иш бирдинла, туюқсиз болиду! 6 Әнди
самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
сениң йениңға келиду; Гүлдүрмама, йәр тәврәш,
күчлүк шавқун, қуюнтаз, боран вә жутувалғучи
от ялқунлар билән сәндин һесап алиду. 7
Шундақ қилип Ариәлгә қарши җәң қилидиған,
Йәни униңға вә қәлъә-қорғанлиқ мудапиәләргә
җәң қиливатқан барлиқ әлләрниң нурғунлиған
қошунлири кечиси көргән чүштики көрүнүштәк
йоқап кетиду. 8 Ач қалған бириси чүш көргәндә,
Чүшидә бир немә йәйду; Бирақ ойғанса, мана
қосиғи қуруқ туриду; Чаңқиған бириси чүш
көргәндә, Чүшидә су ичиду; Бирақ ойғанса,
мана у һалидин кетиду, У йәнила уссузлуққа
тәшна болиду; Мана Зион теғиға қарши җәң
қиливатқан әлләрниң нурғунлиған қошунлири
дәл шундақ болиду. 9 Әнди арисалди боливерип,
Қаймуқуп кетиңлар! Өзүңларни қариғу қилип,
қариғу болуңлар! Улар мәс болди, бирақ шараптин
әмәс! Улар иләңлишип қалди, бирақ һарақтин
әмәс! 10 Чүнки Пәрвәрдигар силәргә ғәпләт
уйқиси басқучи бир роһни төкүп, Көзүңларни
етивәтти; У пәйғәмбәрләр вә баш-көзүңлар
болған алдин көргүчиләрниму чүмкивәтти. 11
Мошу көргән пүткүл вәһий болса, силәр үчүн
печәтливетилгән бир йөгимә китапдәк болуп
қалди; Хәқ китапни саватлиқ бирисигә берип:
— «Оқуп беришиңизни өтүнимән» — десә, у:
— «Оқуялмаймән, чүнки печити бар екән» —
дәйду. 12 Китап саватсиз бирисигә берилип:
— «Оқуп беришиңизни өтүнимән» — дейилсә,
у: — «Мән саватсиз» — дәйду. 13 Вә Рәб
мундақ дәйду: — «Мошу хәлиқ ағзи билән Маңа
йеқинлашқанда, Тили билән Мени һөрмәтлигәндә,
Бирақ қәлби болса Мәндин жирақ турғачқа,
Мәндин болған қорқуши болса, пәқәт инсан
балисиниң пәтивалиридинла болиду, халас; 14
Шуңа мана, Мән мошу хәлиқ арисида йәнә
бир карамәт көрситимән; Карамәт бир ишни
карамәт билән қилимән; Шуниң билән уларниң
данишмәнлириниң даналиғи йоқилиду; Уларниң
ақиллириниң әқиллири йошурунувалған болиду».
15 Өзиниң пүккән нийәтлирини Пәрвәрдигардин
йошуруш үчүн астин йәргә киривалған, Өз
ишлирини қараңғулуқта қилидиған, Вә «Бизни
ким көриду» вә «Ким бизни билгән» дегәнләргә
вай! 16 Аһ, силәрниң тәтүрлүгүңлар! Сапалчини
сеғиз лайға охшатқили боламду? Шундақла иш
өзини Ишлигүчигә: «У мени ишлимигән», Яки

шәкилләндүрүлгән өзини Шәкилләндүргүчигә:
«Униң әқли йоқ» десә боламду?! 17 Чүнки
қисқа вақит ичидила, Ливан мевилик бағға
айландурулмамду? Мевилик бағ болса орман
һесапланмамду? 18 Шу күнидә гаслар шу
йөгимә китапниң сөзлирини аңлайдиған,
Қариғулар зулмәт һәм қараңғулуқтин чиқип
көзлири көридиған болиду; 19 Мөминләр
болса Пәрвәрдигардин техиму хурсән болиду;
Инсанлар арисидики мискинләр Исраилдики
Муқәддәс Болғучидин шатлиниду. 20 Рәһимсиз
болғучи йоқайду, Мазақ қилғучи ғайип болиду;
Қәбиһлик пурситини күтидиғанларниң һәммиси
һалак қилиниду; 21 Мана [мошундақ адәмләр]
адәмни бир сөз үчүнла җинайәтчи қилиду,
Дәрвазида туруп рәзилликкә тәнбиһ бәргүчи
үчүн қапқан тәйярлап қойиду, Һәққаний адәмниң
дәвасини сәвәпсиз бекар қиливетиду. 22
Шуңа Ибраһим үчүн бәдәл төләп қутқузған
Пәрвәрдигар Яқупниң җәмәти тоғрилиқ мундақ
дәйду: — «Һазир болса Яқуп хиҗилликқа
қалмайду, Һазир болса у тит-тит болуп чирайи
татирип кәтмәйду; 23 Чүнки [Яқуп] қолумниң
ишлигән әмили болған, өз арисида турған
әвлатлирини көргән вақтида, Улар намимни
муқәддәс дәп улуқлайдиған, Яқупниң Муқәддәс
Болғучисини пак-муқәддәс дәп билидиған,
Исраилниң Худасидин қорқидиған болиду. 24
Роһи езип кәткәнләр йорутулидиған, Қақшап
жүргәнләр несиһәт-билим қобул қилидиған
болиду.

30 «Асий оғулларниң әһвалиға вай!» — дәйду
Пәрвәрдигар, — «Улар планларни түзмәкчи,
бирақ Мәндин алмайду; Улар мудапиә тосуқини
бәрпа қилиду, Бирақ у Мениң Роһум әмәс; Шундақ
қилип улар гунайи үстигә гуна қошувалиду.
2 Улар Мәндин һеч соримайла Мисирға йол
алди; Пирәвнниң қанити астидин панаһ издәп,
Мисирниң сайисигә ишинип тайиниду йәнә!
3 Чүнки Пирәвнниң қанити болса силәрни
йәргә ташлап ләт қилиду. Мисирниң сайисигә
ишинип тайиниш силәргә баш қетимчилиқ
болиду. 4 Пирәвнниң әмирлири Зоан шәһиридә
болсиму, Униң әлчилири Һанәс шәһиригә
һәрдайим келип турсиму, 5 Авам һәммиси өзигә
пайдиси болмайдиған, Һеч ярдими вә пайдиси
тәгмәйдиған, Бәлки ләт қилип йәргә ташлайдиған,
һәтта рәсва қилидиған бир хәлиқтин номус
қилидиған болиду. 6 Нәгәвдики улақлар тоғрисида
жүкләнгән вәһий: — Улар җапалиқ, дәрд-әләмлик
зиминдин өтиду; Шу йәрдин чиши ширлар
вә әркәк ширлар, Чар илан вә вәһший учар
иланму чиқиду; Улар байлиқлирини ешәкләрниң
дүмбисигә, Гөһәрлирини төгә локкилириға
жүкләп, Өзлиригә һеч пайда йәткүзмәйдиған бир
хәлиқниң йениға көтирип бариду. 7 Мисир!?
Уларниң ярдими бекар һәм қуруқтур! Шуңа Мән
уни: «Һеч немини қилип бәрмәйдиған Раһаб»
дәп атиғанмән. 8 — Әнди бу сөзниң кәлгүси
заманлар үчүн, Гувалиқ сүпитидә әбәдил-әбәткә
турувериши үчүн, Һазир берип буни һәм таш
тахтиға һәм йөгимә китапқа йезип қойғин. 9
Чүнки булар болса асий бир хәлиқ, Наәһли
оғуллар, Пәрвәрдигарниң Тәврат-тәрбийисини
аңлашни халимайдиған оғуллардур. 10 Улар
алдин көргүчиләргә: — «Вәһийни көрмәңлар!»,
Вә пәйғәмбәрләргә: «Бизгә тоғра бешарәтләрни
көрсәтмәңлар; Бизгә адәмни азатә қилидиған,
ялған бешарәтләрни көрситиңлар; 11 Сәнләр
[дурус] йолдин чиқиш, Тоғра тәриқидин айрилиш!
Исраилдики Муқәддәс Болғучини алдимиздин йоқ
қилиш!» — дәйду. 12 — Әнди Исраилдики Муқәддәс
Болғучи мундақ дәйду: — «Чүнки силәр мошу
хәвәрни чәткә қеқип, Зулумни йөләнчүк қилип,
бурмиланған йолға таянғиниңлар түпәйлидин,
13 Шуңа мошу қәбиһлик силәргә егиз тамниң
бир йериқидәк болиду, Там пултийип қалғанда,
у бирақла уни чеқиветиду; 14 Худди сапал
чинә һеч айимай чеқиветилгәндәк У уни
чеқиветиду; Униңдин һәтта очақтин чоғ
алғидәк, Бактин су усқидәк бирәр парчисиму
қалмайду». 15 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар, Исраилдики
Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: — «Йенимға
товва билән қайтип келип арам таписиләр,
қутқузулисиләр; Хатирҗәмликтә һәм аман-
есәнликтә күч алисиләр!», — Бирақ силәр рәт
қилғансиләр. 16 Силәр: — «Яқ, биз атларға
минип қачимиз» — дедиңлар, Шуңа силәр
раст қачисиләр! Вә «Биз чапқур улақларға
минип кетимиз» — дедиңлар; — Шуңа силәрни
қоғлиғучиларму чапқур болиду. 17 Миңиңлар
бириниң вәһимисидин қачисиләр; Бәшиниң
вәһимисидә [һәммиңлар] қачисиләр; Қечип, тағ
үстидики йеганә байрақ хадисидәк, Дөң үстидики

туғдәк қалисиләр. 18 Вә шуңа силәргә меһри-
шәпқәт көрситимән дәп, Пәрвәрдигар күтиду;
Шуңа У силәргә рәһим қилимән дәп орнидин
қозғилиду; Чүнки Пәрвәрдигар һөкүм-һәқиқәт
чиқарғучи Худадур; Уни күткәнләрниң һәммиси
бәхитликтур! 19 Чүнки халайиқ йәнила Зионда,
йәни Йерусалимда туриду; Шу чағда силәр
йәнә һеч жиғлимайсиләр; Көтәргән наләңдә
У Өзини саңа интайин шәпқәтлик көрситиду;
У наләңни аңлисила, жавап бериду. 20 Рәб
силәргә нан үчүн мүшкүллүкни, Су үчүн азап-
оқубәтни бәрсиму, Шу чағда сениң Устазиң
йәнә йошурунивәрмәйду, Бәлки көзүң Устазиңни
көриду; 21 Силәр оң тәрәпкә бурулсаңлар, Яки
сол тәрәпкә бурулсаңлар, Қулиқиң кәйниңдин:
— «Йол мана мошу, униңда меңиңлар!» дегән
бир авазни аңлайсән. 22 Шу чағда силәр оюлған
мәбудлириңларға берилгән күмүч һәлгә, Қуйма
мәбудлириңларға берилгән алтун һәлгиму дағ
тәккүзисиләр; Силәр уларни адәт латисини
ташлиғандәк ташливетип: — «Нери тур» —
дәйсиләр. 23 У сән терийдиған уруғуң үчүн ямғур
әвәтиду; Йәрдин чиқидиған ашлиқ-мәһсулат
һәм күч-қуввәтлик һәм мол болиду; Шу күни
маллириң кәң-азатә яйлақларда яйлайду; 24
Йәр һайдиған кала вә ешәкләр болса, Гүҗәк вә
ара билән соруған, тузланған һәләп йәйду. 25
Чоң қирғинчилиқ болған күни, Йәни мунарлар
өрүлгән күни, Һәр бир улуқ тағда вә һәр бир егиз
дөңдә болса, Әнһарлар вә ериқлар болиду. 26
Пәрвәрдигар Өз хәлқиниң җараһитини таңидиған,
Уларниң қамча ярисини сақайтқан шу күнидә, Ай
шолиси қуяш нуридәк болиду, Қуяш нури болса
йәттә һәссә күчлүк болиду, Йәни йәттә күндики
нурға баравәр болиду. 27 Мана, Пәрвәрдигарниң
нами жирақтин келиду, Униң қәһри ялқунлинип,
Қоюқ ис-түтәклири көтирилиду; Ләвлири ғәзәпкә
толуп, Тили жутувалғучи янғин оттәк болиду.
28 Униң нәпәси худди тешип боюнға йетидиған
кәлкүндәк болиду, Шуниң билән У әлләрни
бимәниликни йоқатқучи ғәлвир билән тасқайду,
Шундақла хәлиқ-милләтләрниң ағзиға уларни
аздуридиған жүгән салиду. 29 Муқәддәс бир
һейт өткүзүлгән кечидикидәк, көңлүңлардин
нахша урғуп чиқиду, Исраилға уюлташ болған
Пәрвәрдигарниң теғиға нәй наваси билән чиққан
бирисиниң хошаллиғидәк, көңлүңлар хошал
болиду. 30 Пәрвәрдигар һәйвәтлик авазини
яңритиду; У қайниған қәһри, жутувалғучи
ялқунлуқ от, гүлдүрмамилиқ ямғур, боран-
шавқун, мөлдүрләр билән Өз билигини созуп
көрситиду. 31 Чүнки Пәрвәрдигарниң авази
билән Асурийә янҗилиду, — Башқиларни уруш
тайиғи [болған Асурийә] янҗилиду! 32 Вә
Пәрвәрдигар тәйярлиған калтәк билән һәр қетим
уни урғанда, Буниңға даплар һәм чилтарлар
тәңкәш қилиниду; У қолини ойнитип зәрб қилип
униң билән күрәш қилиду. 33 Чүнки Тофәт
қедимдин тартип тәйяр турған еди; Бәрһәқ,
падиша үчүн тәйярланған; [Пәрвәрдигар] уни
чоңқур һәм кәң қилған; Отунлири көп ялқунлуқ
бир гүлхан бар, Пәрвәрдигарниң нәпәси болса
гуңгут еқимидәк уни туташтуриду.

31 — Ярдәм издәп Мисирға барғанларниң
һалиға вай! Улар атларға тайинип, Көп
болғанлиғидин җәң һарвулириға, Интайин
күчлүк болғанлиғидин атлиқ әскәрләргә ишинип
кәтти! Бирақ Исраилдики Муқәддәс Болғучиға
қаримайду, Пәрвәрдигарни издимәйду. 2 Бирақ
Уму данадур! У күлпәт елип келиду, Дегәнлирини
қайтурувалмайду; У бузуқларниң җәмәтигә,
Шундақла қәбиһлик қилғучиларға ярдәмдә
болғанларға қарши орнидин қозғилиду. 3
Мисирлиқлар Тәңри әмәс, адәмләр халас;
Уларниң атлири болса роһтин әмәс, әттин халас;
Пәрвәрдигар болса қолини узартиду, Ярдәм
бәргүчи болса путлишиду; Ярдәм берилгүчи болса
жиқилиду; Улар һәммиси бирақла йоқилиду.
4 Чүнки Пәрвәрдигар маңа мундақ дегән: —
«Овни тутувалған шир яки асланни бир тәрәп
қилишқа топ-топ падичилар чақирилғанда, Шир
яки аслан уларниң авазлиридин һеч қорқмай,
Шавқунлиридин һеч һодуқмай, Бәлки овни
астиға бесивелип ғар-ғур талиқинидәк, Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарму
охшашла Зион теғи вә егизликлири үчүн чүшүп
җәң қилиду. 5 Үстидә пәрваз қилидиған қушлардәк
самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
Өз қанити астиға Йерусалимни алиду; Қанити
астиға елип, Зионни қутқузиду; Униң «өтүп
кетиши» билән Зион ниҗатлиққа еришиду. 6
Силәр дәһшәтлик асийлиқ қилған Егәңларниң
йениға товва қилип қайтиңлар, И Исраил
балилири! 7 Чүнки шу күнидә инсанлар һәр бири

өзи үчүн өз қоли билән ясиған күмүч бутларни вә
алтун бутларни: — «Гунадур!» дәп ташливетиду». 8
«Шу чағда Асурийә қилич билән жиқилиду, Бирақ
батурниң қиличи билән әмәс; Бир қилич уни
жутувалиду, бирақ қилич адәттики адәмниңки
болмайду; У җенини елип қиличтин қачмақчи
болиду, Арисидики жигитлири алванға селиниду.
9 Вәһимидин униң «һул теши» йоқайду; Униң
сәрдарлири җаң туғидин алақзадилишиду» — дәп
җакалайду Зионда оти көйиватқан, Йерусалимда
хумдени ялқунлаватқан Пәрвәрдигар.

32 Мана, һәққанийлиқ билән һөкүмранлиқ
қилғучи бир падиша чиқиду; Әмирләр болса
тоғра һөкүм чиқирип идарә қилиду. 2 Һәм
шамалға далда болғидәк, Боранға панаһ болғидәк,
Қағҗирақ җайға ериқ-сулардәк, Чаңқап кәткән
зиминға қорам ташниң сайисидәк болған бир
адәм чиқиду. 3 Шуниң билән көргүчиләрниң
көзлири һеч торлашмайду, Аңлайдиғанларниң
қулиқи ениқ тиңшайду; 4 Бәңбашниң көңли
билимни тонуп йетиду, Кекәчниң тили тез
һәм ениқ сөзләйду. 5 Пәсәндиләр әнди
пәзиләтлик дәп аталмайду, Пиқсиқ ипласлар
әнди мәрт дәп аталмайду, 6 Чүнки пәсәндә адәм
пәсликни сөзләйду, Униң көңли бузуқчилиқ
тәйярлайду, Ипласлиқ қилишқа, Пәрвәрдигарға
дағ кәлтүрүшкә, Ачларниң қосиғини ач
қалдурушқа, Чаңқиғанларниң ичимлигини
йоқитиветишкә нийәтлиниду. 7 Бәрһәқ, иплас
адәмниң тәдбирлири қәбиһтур; У қәстләрни
пәмләп олтириду, Мөминләрни ялған гәп билән,
Йоқсулниң дәвасида гәп қилип уни вәйран
қилишни пәмләп олтириду. 8 Пәзиләтлик адәмниң
қилған нийәтлири бәрһәқ пәзиләтликтур; У
пәзиләттә муқим туриду. 9 Орнуңлардин туруп,
и хатирҗәм аяллар, авазимни аңлаңлар! И
әндишисиз қизлар, сөзлиримгә қулақ селиңлар!
10 Бир жил өтә-өтмәйла, и беғәм аяллар,
Паракәндә қилинисиләр! Чүнки үзүм һосули
бекарға кетиду, Мевә жиғиш йоқ болиду. 11
И хатирҗәм аяллар, титрәңлар! И әндишисиз
қизлар, патипарақ болуңлар! Кийимиңларни
селиветиңлар, өзүңларни ялаң қилиңлар,
чатриқиңларға бөз бағлаңлар! 12 Гөзәл етиз-бағлар
үчүн, Мевилик үзүм таллири үчүн мәйдәңларға
уруп һәсрәт чекиңлар! 13 Үстидә тикән-янтақлар
өсидиған өз хәлқимниң зимини үчүн, Шат-хурам
өйләр, вараң-чуруң қилип ойнайдиған бу шәһәр
үчүн қайғуруңлар! 14 Чүнки орда ташлиниду,
Адәмләр билән лиқ толған шәһәр адәмзатсиз
болиду, Истиһкам вә күзәт мунарлири узун
заманғичә пәқәтла явайи ешәкләр зоқ алидиған,
Қой падилири озуқлинидиған боз йәрләр болиду.
15 Таки Роһ бизгә жуқуридин төкүлгичә, Далалар
мевилик бағ-етизлар болғичә, Мевилик бағ-
етизлар орманзар дәп һесапланғичә шу пети
болиду. 16 Шу чағда адаләт далани, һәққанийлиқ
мевилик бағ-етизларни макан қилиду. 17
Һәққанийлиқтин чиқидиғини хатирҗәмлик
болиду, Хатирҗәмликниң нәтиҗиси болса
мәңгүгә болидиған арам-течлиқ вә аман-
есәнлик болиду. 18 Шуниң билән мениң хәлқим
хатирҗәм маканларда, Ишәшлик туралғуларда вә
тинич арамгаһларда туриду. 19 Орман кесилип
жиқитилғанда мөлдүр яғсиму, Шәһәр пүтүнләй
йәр билән йәксан қиливетилсиму, 20 Су бойида
уруқ териғучилар, Кала вә ешәкләрни кәң далаға
қоюветидиғанлар бәхитликтур!

33 И өзүң булаң-талаң қилинмиған, башқиларни
булаң-талаң қилғучи, Башқилар саңа асийлиқ
қилмиған, Өзүң асийлиқ қилғучи, Сениң һалиңға
вай! Сән булаң-талаңни болди қилишиң билән,
Өзүң булаң-талаң қилинисән; Сән асийлиқни
болди қилишиң билән, Өзүң асийлиққа учрайсән; 2
И Пәрвәрдигар, бизгә меһри-шәпқәт көрсәткәйсән;
Биз Сени үмүт билән күтүп кәлдуқ; Өтүнимизки,
Сән һәр сәһәр [Исраилға] күчлүк биләк-қол,
Қийинчилиқ пәйтлиридә ниҗатимиз болғайсән.
3 Топ-топ адәмләрниң ғовға-чуқанлиридин
хәлиқләр бәдәр қачиду; Сән [Худа] қәддиңни тик
қилишиң билән әлләр питирап кетиду; 4 Чекәткә
личинкилири от-көкләрни жиғип йәвалғандәк,
Силәргә бекитип берилгән олҗа жиғивелиниду;
Чекәткиләр уян-буян жүгүргәндәк адәмләр олҗа
үстидә уян-буян жүгүрүшиду. 5 Пәрвәрдигар үстүн
туриду, Бәрһәқ, Униң туралғуси жуқуридидур;
У Зионға адаләт вә һәққанийлиқ толдурди;
6 У болса күнлириңларниң теч-аманлиғи,
ниҗатлиқ, даналиқ вә билимниң байлиқлири
болиду; Пәрвәрдигардин қорқуш Униң үчүн
гөһәрдур. 7 Мана, уларниң палванлири сиртта
туруп налә-пәряд көтириду; Сүлһ-әһдә түзгән
әлчиләр қаттиқ жиғлишиду; 8 Йоллар адәмсиз
қалди; Өткүнчи йолчилар йоқ болди; У әһдини

бузуп ташлиди; Шәһәрләрни көзигә илмайду,
Адәмләрни һеч әтиварлимайду. 9 Зимин
матәм тутиду, зәиплишиду; Ливан хиҗаләттин
солишиду; Шарон чөл-баяванға айланди; Башан
вә Кармәл болса қирип ташланди. 10 Мана һазир
орнумдин туримән, — дәйду Пәрвәрдигар, —
һазир Өзүмни үстүн көрситимән, һазир қәддимни
көтиримән. 11 — Силәрниң боюңларда қуруқ от-
чөпла бар, Пахал туғисиләр; Өз нәпәслириңлар
от болуп өзүңларни жутуветиду; 12 Әлләр
болса һак көйдүрүлгәндәк көйдүрилиду; Орулған
җиған-тикәнләрдәк отта көйдүрүветилиду. 13
— И жирақтикиләр, Мениң қилғанлиримни
аңлаңлар; Йеқиндикиләр, Мениң күч-қудритимни
тонуп йетиңлар. 14 Зиондики гунакарлар
қорқиду; Вәһимә ипласларни бесивалиду. [Улар]:
«Аримиздики ким мәңгүлүк жутқур От билән
биллә туриду? Ким әбәдил-әбәт ялқунлар
билән бир маканда болиду?» — дәйду. 15
— «Һәққанийлиқ йолида маңидиған, Дурус-
лилла гәп қилидиған, Залимлиқтин кәлгән
һарам пайдиға нәпрәтлинидиған, Париларни
сунғучиларни қолини пулаңшитип рәт қилидиған,
Қанниң гепи болсила қулиқини йопуруп
аңлимайдиған, Пәслик-рәзилликкә қарашни рәт
қилип, көзини қачуридиған; 16 У жуқурини
макан қилиду; Қорам ташлар униң қорғини
болуп, Жуқири униң башпанаһи болиду; Өз
рисқи униңға берилиду, Униң сүйи капаләтлик
болиду». 17 — «Көзлириң Падишаһни гөзәллигидә
көриду; Көзлириң узунға созулған зиминға нәзәр
салиду. 18 Көңлүң вәһимә тоғрисида чоңқур ойға
патиду; Ройхәтчи бәг қени? Олҗини өлчәйдиған
таразичи бәг қени? Истиһкам-мунарларни
саниғучи бәг қени? 19 Қайтидин әшәддий
хәлиқни көрмәйсән, — Сән аңқиралмайдиған,
боғузида сөзләйдиған, Дудуқлап гәп қилидиған,
гепини чүшинәлмәйдиған бир хәлиқни иккинчи
көрмәйсән. 20 Ибадәт һейтлиримиз өткүзүлидиған
шәһәр Зионға қара; Сениң көзүң Йерусалимниң
теч-аман макан болғанлиғини, Қозуқлири һәргиз
жулунмайдиған, Танилири һәргиз үзүлмәйдиған,
Иккинчи йөткәлмәйдиған чедир болғанлиғини
көриду; 21 Шу йәрдә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви
бизгә көрүниду, — У Өзи дәриялар, кәң өстәңләр
еқип туридиған бир җай болиду; Палақлар билән
һайдалған һеч қандақ кемә у җайда қатнимайду,
Вә яки һеч һәйвәтлик кемә у җайдин өтмәйду; 22
Чүнки Пәрвәрдигар бизниң ниҗаткар-һакимимиз,
Пәрвәрдигар бизгә қанун Бәргүчидур, Пәрвәрдигар
— бизниң Падишасимиз, У бизни қутқузиду!
23 Сениң тана-арғамчилириң бошиған болсиму,
[Исраил] йәлкән хадисиниң турумини мустәһкәм
қилалмисиму, Йәлкәнни йейип чиқиралмисиму,
У чағда зор бир олҗа үләштүрүлиду; һәтта ақсақ-
токурларму олҗини алиду. 24 Шу чағда шу йәрдә
турғучи: «Мән кесәл» демәйду; Шу җайни макан
қилған хәлиқниң гуналири кәчүрүм қилиниду.

34 Йеқин келиңлар, и әлләр, аңлаңлар! И қовм-
хәлиқләр, қулақ селиңлар! Йәр-зимин вә
униңдики барлиқ мәвҗудатлар, Җими аләм
вә униң ичидин чиққан һәммә мәвҗудатлар,
Тиңшаңлар! 2 Чүнки Пәрвәрдигарниң барлиқ
әлләргә қарита ғәзиви бар, Униң дәрғәзиви
уларниң барлиқ қошунлириға қарши туриду;
У уларни һалакәткә пүтүп қойған, Уларни
қирғинчилиққа тапшурувәткән; 3 Улардин
өлтүрүлгәнләр сиртқа ташливетилиду,
Җәсәтлиридин сесиқчилиқ пурайду, Тағлар
уларниң қени билән еритилиду; 4 Асманлардики
җимики җисим-қошунлар чирип йоқ болиду,
Асманлар йөгимә китапдәк түрүлиду; Үзүм
телиниң йопурмақлири хазан болуп, солишип
чүшкәндәк, Йигләп кәткән әнҗир шехидин
чүшкәндәк, Уларниң җимики җисим-қошунлири
жиқилиду; 5 Чүнки шәмширим асманларда
[қан билән] суғурулди; Қараңлар, шәмширим
Мениң һалакәт ләнитимгә учриған хәлиққә,
Йәни Едом үстигә җазалаш үчүн чүшиду; 6
Пәрвәрдигарниң бир шәмшири бар; У қанға
боялди; У яғлиқ нәрсиләрниң йеғи билән, Өчкә-
қозиларниң қени билән, Қочқар бөригиниң йеғи
билән озуқландурулған; Чүнки Пәрвәрдигарниң
Бозраһ шәһиридә бир қурбанлиғи, Едомда зор
бир қирғинчилиғи бар. 7 Мошу қирғинчилиқлар
билән явайи калилар, Топақлар вә күчлүк
буқиларму жиқилиду. Уларниң зимини қанға
чөмүлиду, Топа-чаңлири яғ билән майлишип
кетиду. 8 Чүнки Пәрвәрдигарниң қисас алидиған
бир күни, Зион дәвасидики һесап алидиған жили
бар. 9 [Едомдики] еқинлар қаримайға, Униң
топилири гуңгутқа айландурулиду; Зимини
болса көйүватқан қаримай болиду. 10 Униң
оти кечә-күндүз өчүрүлмәйду; Ис-түтәклири

мәңгүгә өрләйду; У дәвирдин-дәвиргичә
харабиликтә туриду; Һеч ким иккинчи у йәргә
аяқ басмайду. 11 Чөл һувқуши вә чирқириғучи
һувқушлар уни егиливалиду; Чоң һувқуш вә
қарға-қузғунлар шу йәрдә угилайду; Худа
униңға «тәртипсизлик-бимәниликни өлчәйдиған
тана»ни, Вә «қуп-қуруқлуқни өлчәйдиған
тик өлчигүч»ни тартиду. 12 Бириси келип
[Едомниң] есилзадилирини падишалиғини [идарә
қилишқа] чақирса, Улардин һеч ким болмайду;
Униң әмирлири йоқ қиливетилгән болиду. 13
Ордилирида тикәнләр, Қәлъә-қорғанлирида
чаққақ-җиғанлар өсүп чиқиду; У чилбөриләрниң
макани, «Һувқушларниң ордиси» болиду. 14
Шу йәрдә чөл-баявандики җаниварлар, явайи
иштлар җәм болиду; Һәр бир «өшкә җин» өз
қериндишиға товлайду; Түн мәхлуқлири шу
йәрдә маканлишиду, Уни өзигә арамгаһ қилип
туриду. 15 «Оқ илан» шу йәрдә угилайду, Униң
сайисидә тухумлайду, Балилирини жиғип бақиду.
Қорултаз-тапқушлар һәр бири өз җүпи билән шу
йәрдә топлиниду; 16 Пәрвәрдигарниң йөгимә
китавидин издәп оқуп баққин; Улардин һеч
бири чүшүп қалмайду; Һеч қайсисиниң өз
җориси кам болмайду; Чүнки Өзиниң ағзи уларға
буйруған; Униң Өз Роһи уларни топлиған. 17
Чүнки [Пәрвәрдигар] Өзи улар үчүн чәк ташлап,
Өз қоли билән зиминға тана тартип уларға тәқсим
қилип бәргән; Улар униңға мәңгүгә егидарлиқ
қилиду, Дәвирдин-дәвиргичә шу йәрни макан
қилиду.

35 — Дала һәм қағҗирап кәткән җайлар
улар үчүн хошал болиду; Чөл-баяван
шатлинип зәпирандәк чечәкләйду; 2 У бәрқ
уруп чечәкләйду, Шатлиққа шатлиқ қошулуп
тәнтәнә қилиду; Ливанниң шан-шәриви, Кармәл вә
Шарондики гөзәллик вә сүр униңға берилиду; Улар
Пәрвәрдигарниң шан-шәривини, Худайимизниң
гөзәллиги вә һәйвитини көриду. 3 Аҗиз қолларни
күчләндүрүңлар, Егилип маңидиған тизларни
чиңитиңлар, 4 Җүриги аққанларға: — «Чиң
туруңлар! Қорқмаңлар! Мана, Худайиңларға қарап
бекиңлар; Қисас келиду — Худаниң һесап елиш
күни келиду! У Өзи келиду, силәрни қутқузиду!»
— дәң! 5 Андин қариғуниң көзи ечилиду,
Гасниң қулақлири очуқ қилиниду, 6 Андин
ақсақ-токурлар кейиктәк ойнақлап сәкрәйду;
Гачиниң тили нахша ейтиду; Чүнки далада сулар,
Чөл-баяванларда дәрия-еқинлар урғуп ташиду;
7 Пижғирин чөл-җәзирә көлчәккә, Чаңқиған
йәрләр булақларға айлиниду; Чилбөриләрниң
макани — улар ятқан җай, Қомуш вә йекәнләр
өсүп, чимәнликкә айлиниду. 8 Шу йәрдә егиз
көтирилгән бир йол, Түптүз бир йол болиду;
У «пак-муқәддәсликниң йоли» дәп атилиду;
Напаклар униңдин өтүшкә болмайду, Шу йол
мәхсус шулар үчүн бекитилип ясалғанки, —
һәтта наданларму униңда езип кәтмәйду; 9
Шу йәрдә шир болмайду, Униң үстигә һеч
житқуч һайван чиқмайду; (Улар шу йәрдә
һеч тепилмайду) — Ниҗат арқилиқ һөрлүккә
чиққанлар шу йәрдә маңиду! 10 Пәрвәрдигарниң
бәдәл төләп қутқузғанлири қайтип келиду,
Күйләрни ейтип Зионға йетип келиду; Уларниң
башлириға мәңгүлүк шат-хурамлиқ қониду; Улар
хошаллиқ вә шатлиққа чөмгән болиду; Қайғу-
һәсрәт һәм уһ-надамәтләр бәдәр қачиду.

36 Һәзәкияниң он төртинчи жили шундақ
болдики, Асурийә падишаси Сәннахериб
Йәһуданиң барлиқ қәлъә-қорғанлиқ шәһәрлиригә
һуҗум қилип чиқип, уларни ишғал қилди. 2
Андин Асурийә падишаси «Раб-Шакәһ» [дегән
сәрдарни] чоң бир қошун билән Лақиш шәһиридин
Йерусалимға әвәтти. У Кир жуйғучиларниң
етизиниң бойидики йолда, жуқури көлчәкниң
нориниң бешиға келип турди. 3 Шуниң билән
Һилқияниң оғли, ордини башқуридиған Елиаким,
ординиң диванбеги болған Шәбна вә Асафниң
оғли, орда мирзибеги болған Йоаһлар униң йениға
кәлди 4 вә Раб-Шакәһ уларға мундақ деди: —
Силәр Һәзәкияға: — «Улуқ падиша, йәни Асурийә
падишаси саңа мундақ деди, дәңлар: — «Сениң
мошу ишәнгән таянчиң зади немити? Сән: (у
пәқәт гәпла, халас!) — «Уруш қилиш тәдбир-
мәслиһитимиз һәм күчимиз бар» — дәйсән; сән
зади кимгә тайинип маңа қарши өктә қописән?
6 Мана, сән йериқи бар әшу қомуш һаса, йәни
Мисирға тайинисән! Бириси униңға йөләнсә, униң
қолиға санҗип кириду; мана Мисир падишаси
Пирәвнгә таянғанларниң һәммиси шундақ
болиду! 7 Әгәр сән маңа: «Биз Худайимиз болған
Пәрвәрдигарға тайинимиз» — десәң, Һәзәкия өзи
Йәһудадикиләргә вә Йерусалимдикиләргә: «Силәр
пәқәт Йерусалимдики мошу ибадәтгаһ алдидила

Пәрвәрдигарға ибадәт қилишиңлар керәк» дәп,
шу [Пәрвәрдигарға] аталған «жуқури җайлар»ни
һәм қурбангаһларни йоқ қиливәттиғу? Улар әшу
Пәрвәрдигарниң жуқури җайлири әмәсмиди?
8 Әнди ғоҗам Асурийә падишаси билән бир
тохтамға кәл: — «Әгәр сәндә атқа минәлигидәк
әскәрлириң болса, мән саңа икки миң атни
бекарға берәй!» 9 Сәндә ундақлар болмиса,
ғоҗамниң әмәлдарлириниң әң кичиги болған бир
ләшкәр бешини қандақму чекиндүрәләйсиләр?!
Сән җәң һарвулири вә атларни елиш үчүн Мисирға
тайинисән техи! 10 Мән әнди мошу зиминни
һалак қилиш үчүн Пәрвәрдигарсиз кәлдимму?
Пәрвәрдигар дәрвәқә маңа: «Мошу зиминни һалак
қилишқа чиққин!» — деди!»» 11 Елиаким, Шәбна
вә Йоаһ Раб-Шакәһгә: — «Пеқирлириға арамий
тилида сөзлисилә; биз буни чүшинимиз. Бизгә
ибраний тилида сөзлимисилә, гәплири сепилда
турғанларниң қулиқиға кирмисун!» — деди. 12
Бирақ Раб-Шакәһ: — «Ғоҗам мени мошу гәпни
ғоҗаңларға вә силәргила ейтишқа әвәткәнму?
Мошу гәпни силәр билән бирликтә сепилда
олтарғанларға дейишкә әвәткән әмәсму? Чүнки
улар силәр билән бирликтә өз поқини йегүчи һәм
өз сүйдүгини ичкүчи болиду!» — деди. 13 Андин
Раб-Шакәһ ибраний тилида жуқури аваз билән:
— «Улуқ падиша, йәни Асурийә падишасиниң
сөзлирини аңлап қоюңлар!» — дәп вақириди. 14
«Падиша мундақ дәйду: — «Һәзәкия силәрни алдап
қоймисун! Чүнки у силәрни қутқузалмайду. 15
Униң силәрни: — «Пәрвәрдигар бизни җәзмән
қутқузиду; мошу шәһәр Асурийә падишасиниң
қолиға чүшүп кәтмәйду» дәп Пәрвәрдигарға
таяндурушиға йол қоймаңлар!». 16 Һәзәкияға
қулақ салмаңлар; чүнки Асурийә падишаси
мундақ дәйду: — «Мән билән сүлһилишип, мән
тәрәпкә өтүңлар; шундақ қилсаңлар һәр бириңлар
өзүңларниң үзүм бариңидин һәм өзүңларниң
әнҗир дәриғидин мевә йәйсиләр, һәр бириңлар
өз су көлчигиңлардин су ичисиләр; 17 та мән
келип силәрни буғдайлиқ һәм шараплиқ бир
зиминға, нени бар һәм үзүмзарлири бар бир
зиминға, — зиминиңларға охшаш бир зиминға
апирип қойғичә йәп-ичивериңлар! 18 Һәзәкияниң
силәргә: — «Пәрвәрдигар бизни қутқузиду» дәп
ишәндүрүшигә йол қоймаңлар! Әл-жутларниң
илаһ-бутлириниң бири өз зиминини Асурийә
падишасиниң қолидин қутқузғанму? 19 Хамат
вә Арпад дегән жутларниң илаһ-бутлири қени?
Сәфарваим шәһириниң илаһ-бутлири қени? Улар
Самарийәни мениң қолумдин қутқузғанму?!
20 Мошу әл-жутларниң илаһ-бутлиридин өз
зиминини қутқузған зади ким бар? Шундақ
екән, Пәрвәрдигар Йерусалимни мениң қолумдин
қутқузаламду?»». 21 Аңлиғучилар сүкүт қилип
униңға җававән һеч қандақ бир сөз қилмиди;
чүнки падишаниң буйруғи шуки: — «Униңға җавап
бәрмәңлар». 22 Андин Һилқияниң оғли, ордини
башқуридиған Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә
Асафниң оғли, орда мирзибеги Йоаһлар кийим-
кечәклирини житишип, һәзәкияниң йениға келип,
Раб-Шакәһниң гәплирини униңға уқтурди.

37 Шундақ болдики, Һәзәкия буни аңлиғанда,
кийим-кечәклирини житип, өзини бөз
билән қаплап Пәрвәрдигарниң өйигә кирди.
2 У Һилқияниң оғли, ордини башқуридиған
Елиаким, орда диванбеги Шәбна вә каһинларниң
ақсақаллирини бөз йепинчақлиған пети Амозниң
оғли Йәшая пәйғәмбәргә әвәтти. 3 Улар униңға: —
«Һәзәкия мундақ дәйду: — «Балилар туғулай дәп
қалғанда аниниң туққидәк һали қалмиғандәк,
мошу күн күлпәт чүшидиған, рәсва вә мазақ
қилинидиған бир күндур. 4 Өз ғоҗиси болған
Асурийә падишаси тирик Худани мазақ қилишқа
әвәткән Раб-Шакәһниң гәплирини Пәрвәрдигар
Худайиң нәзиригә елип тиңшиса, буларни
аңлиған Пәрвәрдигар Худайиң шу гәпләр
үчүн униң дәккисини берәрмекин? Шуңа қеп
қалған қалдилар үчүн авазиңни көтирип, бир
дуайиңни бәрсәң»» — деди. 5 Шу гәпләр билән
Һәзәкияниң хизмәткарлири Йәшаяниң алдиға
кәлди. 6 Йәшая уларға: — «Ғоҗайиниңларға:
— «Пәрвәрдигар мундақ деди: — «Асурийә
падишасиниң чапармәнлириниң сән аңлиған
әшу маңа күпүрлүк қилғучи гәплиридин қорқма;
7 Мана, Мән униңға бир роһни киргүзимән;
шуниң билән у иғвани аңлап, өз жутиға қайтиду.
У өз зиминида турғанда уни қилич билән
өлтүргүзимән» — дәңлар» — деди. 8 Раб-Шакәһ
кәлгән йоли билән қайтип маңғанда, Асурийә
падишасиниң Лақиш шәһиридин чекингәнлигини
аңлап, униң йениға кәлди; Асурийә падишаси
Либнаһ шәһиригә қарши җәң қиливатқан еди. 9
Андин падиша: «Ефиопийә падишаси Тирһакаһ

сизгә қарши җәң қилмақчи болуп йолға чиқти» дегән хәвәрни аңлиди. Шу хәвәрни аңлиғанда у йәнә Һәзәкияға әлчиләрни мундақ хәт билән әвәтти: — 10 «Силәр Йәһуда падишаси Һәзәкияға мундақ дәңлар: — «Сән тайинидиған Худайиңниң саңа: «Йерусалим Асурийә падишасиниң қолиға тапшурулмайду» дегинигә алданма;
11 Мана, сән Асурийә падишалириниң һәммә әл-жутларни немә қилғанлирини, уларни илаһ-бутлириға атап һалак қилғанлиғини аңлиғансән; әнди өзүң қандақму қутқузулисән?
12 Ата-бовилирим һалак қилған әлләрни болса, уларниң илаһ-бутлири қутқузғанму? Гозан, Һаран, Рәзәф шәһиридикиләрничу? Телассарда турған Едәнләрничу? 13 Хамат падишаси, Арпад падишаси, Сәфарваим, Хена һәм Иввaһ шәһәрлириниң падишалири қени?»». 14 Һәзәкия хәтни әкәлгүчиләрниң қолидин елип оқуп чиқти. Андин у Пәрвәрдигарниң өйигә кирип, Пәрвәрдигарниң алдиға хәтни йейип қойди. 15
Һәзәкия Пәрвәрдигарға дуа қилип мундақ деди:
— 16 «И керублар оттурисида турған, самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси: — Сән Өзүңдурсән, җаһандики барлиқ әл-жутларниң үстидики Худа пәқәт Өзүңдурсән; асман-зиминни Яратқучисән. 17 И
Пәрвәрдигар, қулиқиңни төвән қилип аңлиғайсән; көзүңни ачқайсән, и Пәрвәрдигар, көргәйсән; Сәннахерибниң адәм әвәтип мәңгү һаят Худани һақарәтләп ейтқан һәммә гәплирини аңлиғайсән!
18 И Пәрвәрдигар, Асурийә падишалири һәқиқәтән һәммә жутларни вә шуларға бeқинди болған жутларниму харабә қилип, 19 Уларниң илаһ-бутлирини отқа ташливәткән; чүнки уларниң илаһлири илаһ әмәс, бәлки инсан қоли билән ясалғанлар, яғач вә таш, халас; шуңа Асурийәликләр уларни һалак қилди. 20 Әнди, и Пәрвәрдигар Худайимиз, җаһандики барлиқ әл-жутларға Сениң, пәқәт Сениңла Пәрвәрдигар екәнлигиңни билдүрүш үчүн, бизни униң қолидин қутқузғайсән!». 21 Шуниң билән Амозниң оғли Йәшая Һәзәкияға сөз әвәтип мундақ деди: — — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сән Маңа Сәннахериб тоғрилиқ дуа қилишиң билән, 22 Пәрвәрдигарниң униңға қарита дегән сөзи шудурки: — «Пак қиз, йәни Зионниң қизи сени кәмситиду, Сени мазақ қилип күлиду; Йерусалимниң қизи кәйниңгә қарап бешини чайқайду; 23 Сән кимни мазақ қилип күпүрлүк қилдиң? Сән кимгә қарши авазиңни көтирип, Нәзириңни үстүн қилдиң? Исраилдики Муқәддәс Болғучиға қарши! 24 Қуллириң арқилиқ сән Рәбни мазақ қилип: — «Мән нурғунлиған җәң һарвулирим билән тағ чоққилириға, Ливан тағ бағирлириға йетип кәлдимки, Униң егиз кедир дәрәқлирини, есил қариғайлирини кесиветимән; Мән униң әң жуқури егизлигигә ямишип чиқип, Униң әң бүк-барақсан орманзарлиғиға кирип житимән. 25 Өзүм қудуқ колап су ичтим; Путумниң учидила мән Мисирниң барлиқ дәрия-өстәңлирини қурутувәттим — дедиң. 26
— Сән шуни аңлап бақмиғанмидиң? Узундин буян Мән шуни бекиткәнмәнки, Қедимдин тартип шәкилләндүргәнмәнки, Һазир уни әмәлгә ашурдумки, Мана, сән қәлъә-қорғанлиқ шәһәрләрни харабиләргә айландурдуң; 27 Шуниң билән у йәрдә туруватқанлар күчсизлинип, Йәргә қаритип қоюлди, шәрмәндә қилинди; Улар етиздики оттәк, Юмран көк чөпләрдәк, Өгүздики от-чөпләр өсмәй қуруп кәткәндәк болди. 28 Бирақ сениң олтарғиниңни, орнуңдин турғиниңни, чиқип-киргиниңни вә Маңа қарши ғалҗирлишип кәткиниңни билимән; 29
Маңа қарши ғалҗирлишип кәткәнлигиңниң, һакавурлишип кәткәнлигиңниң қулиқимға йәткини түпәйлидин, Мән қармиғимни бурниңдин өткүзимән, Жүгинимни ағзиңға салимән, Өзүң кәлгән йол билән сени қайтуримән.
30 И [Һәзәкия], шу иш саңа аламәт бешарәт болидуки, — Мошу жили өзлүгидин өскән, Иккинчи жили шулардин чиққанларму рисқиңлар болиду; Үчинчи жили болса терийсиләр, орисиләр, үзүм көчәтлирини тикисиләр; Улардин чиққан мевиләрни йәйсиләр. 31 Йәһуда җәмәтидики қутулған қалдиси болса йәнә төвәнгә қарап йилтиз тартиду, Жуқириға қарап мевә бериду; 32 Чүнки Йерусалимдин бир қалдиси, Зион теғидин қечип қутулғанлар чиқиду; Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң отлуқ муһәббити мошуни ада қилиду. 33 Шуңа Пәрвәрдигар Асурийә падишаси тоғрилиқ мундақ дәйду: — У нә мошу шәһәргә йетип кәлмәйду, Нә униңға бир тал оқму атмайду; Нә қалқанни көтирип алдиға кәлмәйду, Нә униңға қарита

қашаларниму ясимайду. 34 У қайси йол билән
кәлгән болса, Шу йол билән қайтиду вә мошу
шәһәргә кәлмәйду, — дәйду Пәрвәрдигар. 35
— Чүнки Өзүм үчүн вә Мениң қулум Давут
үчүн бу шәһәрни әтрапидики сепилдәк қоғдап
қутқузимән». 36 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси чиқип, Асурийәликләрниң баргаһида
бир йүз сәксән бәш миң әскәрни урди. Мана,
кишиләр әтигәндә орнидин турғанда, уларниң
һәммисиниң өлгәнлигини көрди! 37 Шуңа
Асурийә падишаси Сәннахериб чекинип, йолға
чиқип, Нинәвә шәһиригә қайтип турди. 38 Шундақ
болдики, у өз бути Нисроқниң бутханисида
униңға чоқунуватқанда, оғуллири Адраммәләк
һәм Шарезәр уни қиличлап өлтүрүвәтти; андин
улар Арарат дегән жутқа қечип кәтти. Униң оғли
Есарһаддон униң орнида падиша болди.

38 Шу күнләрдә Һәзәкия әҗәл кәлтүргүчи
бир кесәлгә муптила болди. Амозниң оғли
Йәшая пәйғәмбәр униң қешиға берип, униңға: —
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — — Өйүң тоғрилиқ
вәсийәт қилғин; чүнки әҗәл кәлди, яшимайсән,
— деди. 2 Һәзәкия йүзини там тәрәпкә қилип
Пәрвәрдигарға дуа қилип: 3 — И Пәрвәрдигар,
Сениң алдиңда һәқиқәт вә пак дил билән
меңип жүргәнлигимни, нәзириң алдиңда дурус
болған ишларни қилғанлиғимни әсләп қойғайсән,
— деди. Вә Һәзәкия жиғлап еқип кәтти. 4
Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәшаяға йетип
мундақ дейилди: — 5 Берип Һәзәкияға мундақ
дегин: — Пәрвәрдигар, атаң Давутниң Худаси
мундақ дәйду: — «Дуайиңни аңлидим, көз
яшлириңни көрдүм; мана, күнлириңгә йәнә
он бәш жил қошимән; 6 Шуниң билән Мән
сени вә бу шәһәрни Асурийә падишасиниң
қолидин қутқузимән; Мән сепил болуп бу шәһәрни
қоғдаймән. 7 Шуниң билән Пәрвәрдигарниң
Өзи ейтқан ишини җәзмән қилидиғанлиғини
саңа испатлаш үчүн Пәрвәрдигардин мундақ
бешарәтлик аламәт болидуки, 8 Мана, Мән
қуяшниң Аһаз падиша қурған пәләмпәй
үстигә чүшкән сайисини он қәдәм кәйнигә
яндуримән». Шуниң билән қуяшниң чүшкән
сайиси он басқуч кәйнигә янди. 9 Йәһуда
падишаси Һәзәкия кесәл болуп, андин кесилидин
әслигә кәлгәндин кейин мундақ хатириләрни
язди: 10 — «Мән: «Өмрүмниң оттурисида
тәһтисараниң дәрвазилириға бериватимән,
Қалған жиллиримдин мәһрум болдум» — дедим.
(Sheol h7585) 11 Мән: — «Тирикләрниң зиминида туруп
Худайим Яһни, Яһни көрәлмәйдиған, Шундақла
«һәммә нәрсә йоқ болған» җайда турғанлар
билән биллә туруп, инсанниму көрәлмәйдиған
болдум» — дедим. 12 Мениң туралғум чарвичиниң
чедиридәк өзүмдин йөткилип кәтти; Мән
бапкар өз тоқуғинини түрүвәткинидәк һаятимни
түривәттим; У мени тоқуш дәстигаһидин
кесивәтти; Таң билән кәч арилиғида Сән [Худа]
җенимни алисән; 13 Таң атқичә мән күтүп, өзүмни
тиничландуруп жүримән, Бирақ У ширға охшаш
һәммә сүйәклиримни сундурғандәк қилиду;
Таң билән кәч арилиғида Сән [Худа] җенимни
алисән. 14 Мән қарлиғач яки турнидәк вичирлап
жүримән; Пахтәктәк аһ-уһ уримән; Көзлирим
жуқуриға қараш билән аҗизлишип кетиду; И
рәб, мени зулум басти! Җенимға кепил болғин!
15 Немә десәм болар? Чүнки У маңа сөз қилди
вә Өзи мошу ишни қилди! Җеним тартқан азап
түпәйлидин мән бар жиллиримда қәдәмлиримни
санап бесип авайлап маңимән. 16 И Рәб, адәмләр
мошундақ савақлар билән яшиши керәк; Роһум
мошу савақлардин һаятини тапиду; Сән мени
әслимгә кәлтүрүп, мени һаят қилдиң! 17 Мана,
өзүмниң бәхит-течлиғим үчүн азап үстигә
азап тарттим; Маңа болған сөйгүң түпәйлидин
җенимни һалакәт һаңидин чиқардиңсән; Сән
һәммә гуналиримни кәйниңгә чөрүвәттиңсән. 18
Чүнки тәһтисара Саңа рәхмәт ейталмайду; Өлүм
Сени мәдһийиләлмәйду; Һаңға чүшиватқанлар
Сениң һәқиқәт-вапалиғиңға үмүт бағлалмайду.
(Sheol h7585) 19 Өзүм бүгүн қилғинимдәк Саңа
рәхмәт ейтидиғанлар тирикләр, тирикләрдур;
Ата болғучи оғуллириға һәқиқәт-вапалиғиңни
билдүриду. 20 Пәрвәрдигар мени қутқузушқа
нийәт бағлиғандур; Биз болсақ, қалған өмримиздә
һәр күни Пәрвәрдигарниң өйидә саз челип
мәдһийә нахшлиримни ейтимиз!». 21 (Йәшая
болса: — «Әнҗир пошкили тәйярлап, ярисиға
чаплаңлар, у әслигә келиду», дегән еди
22 вә Һәзәкия: — «Мениң Пәрвәрдигарниң
өйигә чиқидиғанлиғимни испатлайдиған қандақ
бешарәтлик аламәт берилиду?» дәп сориған еди).

39 Шу пәйттә Баладанниң оғли Бабил падишаси
Меродақ-Баладан Һәзәкияниң кесәл болуп

йетип қалғанлиғини һәм әслигә кәлгәнлигини
аңлиғачқа, Һәзәкияға хәтләрни һәдийә билән
әвәтти. 2 Һәзәкия әлчиләрни хошаллиқ билән
күтүп, униң ғәзнә-амбарлирида сақланған
нәрсилирини көрсәтти; йәни күмүчни, алтунни,
дора-дәрманларни, сәрхил майларни, савут-
қуралларни сақлайдиған өйниң һәммисини вә
байлиқлириниң барлиғини көрсәтти; униң ордиси
вә яки пүткүл падишалиғи ичидики нәрсиләрдин
Һәзәкия уларға көрсәтмигән бириму қалмиди. 3
Андин Йәшая пәйғәмбәр Һәзәкияниң алдиға берип,
униңдин: — «Мошу кишиләр немә деди? Улар сени
йоқлашқа нәдин кәлгән?» — дәп сориди. Һәзәкия:
— «Улар жирақ бир жуттин, йәни Бабилдин
кәлгән», деди. 4 Йәшая йәнә: — «Улар ордаңда
немини көрди?» дәп сориди. Һәзәкия: — «Ордамда
бар нәрсиләрни улар көрди; байлиқлиримниң
арисидин уларға көрсәтмигән бириму қалмиди»
— деди. 5 Йәшая Һәзәкияға мундақ деди: — Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
сөзини аңлап қойғин: — 6 — Мана шундақ күнләр
келидуки, ордаңда бар нәрсиләр вә бүгүнгә
қәдәр ата-бовилириң топлап, сақлап қойған
һәммә нәрсә Бабилға елип кетилиду; һеч нәрсә
қалмайду — дәйду Пәрвәрдигар, 7 — һәмдә
[Бабиллиқлар] оғуллириңни, йәни өзүңдин болған
әвлатлириңни елип кетиду; шуниң билән улар
Бабил падишасиниң ордисида ағват болиду. 8
Шуниң билән Һәзәкия өз-өзигә: «Өз күнлиримдә
болса аман-течлиқ, [Худаниң] һәқиқәт-вапалиғи
болидикәнғу» дәп, Йәшаяға: — «Сиз ейтқан
Пәрвәрдигарниң мошу сөзи яхши екән» — деди.

40

Хәлқимгә тәсәлли бериңлар, тәсәлли
бериңлар, дәпла жүриду Худайиңлар;
2 Йерусалимниң қәлбигә сөз қилип униңға
жақалаңларки, Униң җәбир-җапалиқ вақти
ахирлашти, Униң қәбиһлиги кәчүрүм қилинди;
Чүнки у Пәрвәрдигарниң қолидин барлиқ
гуналириниң орниға икки һәссиләп [меһри-
шәпқитини] алди. 3 Аңлаңлар, далада бирисиниң
товлиған авазини! «Пәрвәрдигарниң йолини
тәйярлаңлар, Чөл-баяванда Худайимиз үчүн
бир йолни көтирип түптүз қилиңлар! 4 Барлиқ
җилғилар көтирилиду, Барлиқ тағ-дөңләр пәс
қилиниду; Әгир-тоқайлар түзлиниду, Оңғул-
доңғул йәрләр тәкшилиниду. 5 Пәрвәрдигарниң
шан-шәриви көрүниду, Вә барлиқ тән егилири
уни тәң көриду; Чүнки Пәрвәрдигарниң Өз ағзи
шундақ сөз қилған!». 6 — Аңлаңлар, бир аваз
«җакала» дәйду; Җакалиғучи болса мундақ
сорап: — «Мән немини җакалаймән?» — деди.
[җавап болса: —] «Барлиқ тән егилири от-чөптур,
халас; Вә уларниң барлиқ вапалиғи даладики
гүлгә охшаш; 7 От-чөп солишиду, гүл хазан
болиду, Чүнки Пәрвәрдигарниң Роһи үстигә
пүвләйду; Бәрһәқ, [барлиқ] хәлиқму от-чөптур!
8 От-чөп солишиду, гүл хазан болиду; Бирақ
Худайимизниң калам-сөзи мәңгүгә туриду!» 9 —
И Зионға хуш хәвәр елип кәлгүчи, жуқури бир
таққа чиққин; Йерусалимға хуш хәвәрни елип
кәлгүчи, Авазиңни күчәп көтәргин! Уни көтәргин,
қорқмиғин! Йәһуданиң шәһәрлиригә: — «Мана,
Худайиңларға қараңлар» дегин! 10 Мана, Рәб
Пәрвәрдигар күч-қудритидә келиватиду, Униң
билиги Өзи үчүн һоқуқ жүргүзиду; Мана, Униң
алған мукапати Өзи билән биллә, Униң Өзиниң
инъами Өзигә һәмраһ болиду. 11 Қойчидәк У
Өз падисини бақиду; У қозиларни биләк-қолиға
жиғиду, уларни қучағлап маңиду, Емиткүчиләрни
У мулайимлиқ билән йетәкләйду. 12 Ким
дәрия-океанларниң сулирини очумида өлчәп
бәлгүлигән, Асманларни ғеричлап бекиткән,
Җаһанниң топа-чаңлирини мисқаллап салған,
Тағларни таразида таразилап, Дөңләрни җиңда
тартип орнатқан? 13 Ким Пәрвәрдигарниң Роһиға
йолйоруқ бәргән? Ким Униңға мәслиһәтчи болуп
үгәткән? 14 У ким билән мәслиһәтләшкән, Ким
Уни әқиллиқ қилип тәрбийәлигән? Униңға һөкүм-
һәқиқәт чиқириш йолида ким йетәклигән, Яки
Униңға билим үгәткән, Яки Униңға йорутулуш
йолини ким көрсәткән? 15 Мана, Униң алдида әл-
жутлар Униңға нисбәтән челәктә қалған бир тамча
судәк, Таразида қалған топа-чаңдәк һесаплиниду;
Мана, У аралларни зәрричә нәрсидәк қолиға
алиду; 16 Пүткүл Ливан болса [қурбангаһ]
отиға, Униң һайванлири болса бир көйдүрмә
қурбанлиққа йәтмәйду. 17 Әл-жутлар униң алдида
һеч нәрсә әмәстур; Униңға нисбәтән улар йоқниң
арилиғида, Қуруқ-мәнисиз дәп һесаплиниду. 18
Әнди силәр Тәңрини кимгә охшатмақчисиләр?
Уни немигә охшитип селиштурисиләр? 19 [Бир
бутқиму?!] Уни һүнәрвән қелипқа қуюп ясайду;
Зәргәр униңға алтун һәл бериду, Униңға күмүч
зәнҗирләрни соқуп ясайду. 20 Йоқсулларниң

беғишлиғидәк ундақ һәдийилири болмиса,
чиримәйдиған бир дәрәқни таллайду; У лиңшип
қалмиғидәк бир бутни оюп ясашқа уста бир
һүнәрвән издәп чақириду. 21 Силәр билмәмсиләр?
Силәр аңлап бақмиғанмусиләр? Силәргә әзәлдин
ейтилмиғанмиду? Йәр-зимин апиридә болғандин
тартип чүшәнмәйватамсиләр? 22 У йәр-зиминниң
чәмбирикиниң үстидә олтириду, Униңда
туруватқанлар униң алдида чақчиқирлардәк
туриду; У асманларни пәрдидәк тартиду, Уларни
худди макан қилидиған чедирдәк яйиду; 23 У
әмирләрни йоққа чиқириду; Җаһандики сотчи-
бәгләрни артуқчә қилиду. 24 Улар тикилдиму?
Улар терилдиму? Уларниң ғоли йилтиз тарттиму?
— Бирақ У үстигила пүвләп, улар солишип кетиду,
Қуюн уларни топандәк елип ташлайду. 25 Әнди
Мени кимгә охшатмақчисиләр? Маңа ким тәңдаш
болалисун?» — дәйду Муқәддәс Болғучи. 26
Көзлириңларни жуқуриға көтирип, қараңлар!
Мошу мәвҗудатларни ким яратқанду? Уларни
ким түркүм-түркүм қошунлар қилип тәртиплик
әпчиқиду? У һәммисини нами билән бир-бирләп
чақириду; Униң күчиниң улуқлуғи, қудритиниң
зорлуғи билән, Улардин бириму кам қалмайду. 27
— Немишкә шуни дәверисән, и Яқуп? Немишкә
мундақ сөзләверисән, и Исраил: — «Мениң йолум
Пәрвәрдигардин йошурундур, Худайим мениң
дәвайимға ерән қилмай өтивериду!»? 28 Силәр
билмигәнмусиләр? Аңлап бақмиғанмусиләр?
Пәрвәрдигар — Әбәдил-әбәтлик Худа, Җаһанниң
қәрилирини Яратқучидур! У я һалсизланмайду,
я чарчимайду; Униң ой-билиминиң тегигә
һәргиз йәткили болмайду. 29 У һалидин
кәткәнләргә қудрәт бериду; Мағдурсизларға
У бәрдашлиқни һәссиләп көпәйтиду. 30 Һәтта
жигитләр һалидин кетип чарчап кәтсиму,
Батурлар болса путлишип жиқилсиму, 31 Бирақ
Пәрвәрдигарға тәлмүрүп күткәнләрниң күчи
йеңилиниду; Улар бүркүтләрдәк қанат керип
өрләйду; Улар жүгүрүп, чарчимайду; Йолда
меңип, һалидин кәтмәйду!

41 — «И араллар, сүкүт қилип Мениң алдимға
келиңлар; Хәлиқләрму күчини йеңилисун!
Улар йеқин кәлсун, сөз қилсун; Тоғра һөкүм қилиш
үчүн өз ара йеқинлишайли!» 2 «Ким шәриқтики
бирисини ойғитип, Уни һәққанийлиқ билән Өз
хизмитигә чақирди? У әлләрни униң қолиға
тапшуриду, Уни падишалар үстидин һөкүмранлиқ
қилдуриду; Уларни униң қиличиға тапшуруп
топа-чаңға айландуриду, Уларни униң оқяси
алдида шамал учурған пахал-топандәк қилиду. 3
У уларни қоғливетип, Путини йәргә тәккүзмәй
дегидәк маңиду, аман-есәнлик ичидә өтивериду;
4 Әлмисақтин тартип дәвирләрни «Барлиққа
кәл» дәп чақирип, Буларни бекитип ада қилған
ким? Мән Пәрвәрдигар Авал Болғучидурмән,
Ахири болғанлар биләнму биллә Болғучидурмән;
Мән дегән «У»дурмән. 5 Араллар шу ишларни
көрүп қорқишиду; Җаһанниң чәт-четидикиләр
титрәп кетиду; Улар бир-биригә йеқинлишип,
алдиға келиду; 6 Уларниң һәр бири өз хошнисиға
ярдәм қилип, Өз қериндишиға: «Жүрәклик бол!»
— дәйду. 7 Шуниң билән нәққашчи зәргәрни
риғбәтләндүриду, Метални япилақлап болқа
ойнатқучи сәндәлни базған билән соққучини
риғбәтләндүрүп: «Кәпшәрлигини яхши!» дәйду;
Шуниң билән уни лиңшип қалмисун дәп бутниң
путини миқлар билән бекитиду. 8 Бирақ
сән, и қулум Исраил, И Өзүм таллиған Яқуп,
Ибраһим Мениң достумниң әвлади: — 9 Мән
җаһанниң қәридин елип кәлгән, Йәрниң әң
чәтлиридин чақириғиним сән екәнсән; Мән саңа
«Сән мениң қулумдурсән, Мән сени таллиған,
Сени һәргиз чәткә қақмаймән» — дегән едим. 10
— Қорқма; чүнки Мән сән билән биллидурмән;
Уян-буян қарап һодуқмаңлар; Чүнки Мән сениң
Худайиңдурмән; Мән сени күчәйтимән, Бәрһәқ,
Мән саңа ярдәмдә болимән! Бәрһәқ, Мән Өзүмниң
һәққанийлиғимни билдүргүчи оң қолум билән
сени йөләймән. 11 Мана, саңа қарап ғалҗирлишип
кәткәнләрниң һәммиси хиҗил болуп шәрмәндә
болиду; Саңа шикайәт қилғучилар йоқ дейәрлик
болиду, һалак болиду. 12 Сән уларни издисәң, һеч
тапалмайсән; Сән билән дәвалашқучилар — Саңа
қарши уруш қилғучилар йоқ дейәрлик, һеч болуп
бақмиғандәк туриду. 13 Чүнки Мән Пәрвәрдигар
Худайиң оң қолуңни тутуп туруп, саңа: —
«Қорқма, Мән саңа ярдәмдә болимән!» дәймән.
14 Қорқма, сән қурут болған Яқуп, Исраилниң
балилири! Мән саңа ярдәмдә болимән!» — дәйду
Пәрвәрдигар, йәни сениң Һәмҗәмәт-Қутқузғучиң,
Исраилдики Муқәддәс Болғучи. 15 Мана, Мән
сени көп һәм өткүр чишлиқ йеңи бир дан
айриғучи тирна қилимән; Сән тағларни янчип,

уларни парә-парә қиливетисән, Дөңләрниму
көкүм-талқанға айландуруветисән. 16 Сән уларни
соруйсән, Шамал уларни учуруп кетиду, Қуюн
уларни тарқитиветиду; Вә сән Пәрвәрдигар билән
шатлинисән, Исраилдики Муқәддәс Болғучини
иптихарлинип мәдһийәләйсән. 17 Бозәкләр
вә йоқсуллар су издәйду, лекин су йоқ;
Уларниң тили уссузлуқтин қағҗирап кетиду; Мән
Пәрвәрдигар уларни аңлаймән; Мән Исраилниң
Худаси улардин ваз кәчмәймән. 18 Мән
қақас егизликләрдә дәрияларни, Җилғилар
ичидә булақларни ачимән; Далани көлчәккә
айландуримән, Татираң йәрдин суларни урғутуп
су билән қаплап беримән. 19 Далада кедир,
акатсийә, хадас вә зәйтун дәрәқлирини өстүрүп
беримән; Чөл-баяванда арча, қариғай вә боксус
дәрәқлирини биргә тикимән; 20 Шундақ қилип
улар буларни көрүп, билип, ойлинип: —
«Пәрвәрдигарниң қоли мошуларни қилған,
Исраилдики Муқәддәс Болғучи уни яратқан!» дәп
тәң чүшинишиду. 21 — Муһакимилириңларни
оттуриға қоюңлар, дәйду Пәрвәрдигар; — Күчлүк
сәвәплириңларни чиқириңлар, дәйду Яқупниң
Падишаси. 22 — [Бутлириңлар] елип кирилсун,
Бизгә немиләрниң йүз беридиғанлиғини ейтсун;
Илгәрки ишларни, уларниң үҗүр-бүҗүрлиригичә
көз алдимизда көрсәтсун, Шундақла булардин
чиқидиған нәтиҗиләрни бизгә билдүрүш үчүн
ейтип бәрсун; — Яки болмиса, кәлгүсидики
ишларни аңлап биләйли; 23 Силәрниң илаһлиқ
екәнлигиңларни билишимиз үчүн, Кейинки
йүз беридиған ишларни бизгә баян қилиңлар;
Қандақла болмисун, Бизни һаң-таң қилип уни
тәң көридиған қилиш үчүн, Бирәр яхши иш яки
яман бир ишни қилиңлар! 24 Мана, силәр йоқниң
арилиғида, Ишлигиниңларму йоқ иштур; Силәрни
таллиғучи бир ләнитидур. 25 Бирисини шимал
тәрәптин қозғидим, у келиду; У күнчиқиштин
Мениң намимни җакалап келиду; У бириси һак
лайни дәссигәндәк, сапалчи лай чәйлигәндәк
әмәлдарларниң үстигә һуҗум қилиду; 26 Бизгә
уқтуруш үчүн, ким муқәддәмдин буян буни
ейтқан? Яки Бизни «У һәқиқәттур» дегүзүп бу
иштин бурун уни алдин-ала ейтқан? Яқ, һеч
ким ейтмайду; Бәрһәқ, һеч ким баян қилмайду;
Сөзүңларни аңлалиғучи бәрһәқ йоқтур! 27
Мән дәсләптә Зионға: — «Мошу ишларға көз
тикип туруңлар! Көз тикип туруңлар!» дедим,
Йерусалимға хуш хәвәрни йәткүзгүчини әвәтип
бәрдим. 28 Мән қарисам, шулар арисида һеч
ким йоқ — Мәслиһәт бәргидәк һеч ким йоқ,
Шулардин сорисам, җавап бәргидәк һеч кимму
йоқ. 29 Қараңлар, улар һәммиси қуруқ; Уларниң
ясиғанлири йоқ иштур, Қуйма мәбудлири қуруқ
шамалдәк мәнасиздур.

42 Қараңлар, мана Мән йөләйдиған Өз қулумға!
Җенимниң хошаллиғи болған Мениң
таллиғиним; Мән Өз Роһумни униң вуҗудиға
қондуримән, Шуниң билән у әлләргә һөкүм-
һәқиқәтни йәткүзүп бериду. 2 У нә вақирап-
җақиримайду, нә чуқан көтәрмәйду нә авазини
кочиларда аңлатмайду. 3 Таки у ғәлибә билән
тоғра һөкүмләрни чиқарғичә, Янҗилған қомушни
сундурмайду, Түтәп өчәй дәп қалған пиликни
өчүрмәйду; 4 Һөкүм-һәқиқәтни йәр йүзидә
тиклимигичә, У һалсизланмайду, көңли янмайду;
Аралларму униң пәрман-қанунини тәлмүрүп
кутиду. 5 Асманларни яритип уларни кәргән,
Йәр-зиминни һәм униңдин чиққанларни яйған,
Униңда туруватқан хәлиққә нәпәс, Униң үстидә
меңиватқанларға роһ бәргүчи Тәңри Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — 6 Мәнки Пәрвәрдигар сени
һәққанийлиқ билән шуниңға чақирғанмәнки, —
Сениң қолуңни тутимән, Сени қоғдап сақлаймән,
Һәм сени хәлиққә әһдә сүпитидә, Әлләргә бир
нур қилип беримән; 7 Қариғу көзләрни ечишқа,
Зиндандин мәһбусларни, Түрмидә қараңғулуқ
ичидә олтарғанларни қутқузушқа сени [әвәтимән].
8 Мән Пәрвәрдигардурмән; Мениң намим шудур;
Шан-шәривимни башқа бирисигә, Маңа тәвә
болған мәдһийини ойма мәбудларға бәрмәймән.
9 Мана, алдинқи ишлар болса әмәлгә ашурулған;
Силәргә йеңи ишларни җакалаймән; Улар техи
йүз бәрмигичә, Мән уларни силәргә баян
қилимән. 10 — Пәрвәрдигарға йеңи нахша
ейтиңлар, И деңизда жүргәнләр һәм униң
ичидики һәммә мәвҗудатлар, Араллар һәм
уларда турғанларму, Җаһанниң чәт-чәтлиридин
Уни мәдһийиләңлар! 11 Дала һәм униңдики
шәһәрләр, Кедар қәбилисидикиләр турған кәнтләр
авазини көтәрсун, Селадикиләр жуқури авазда
нахша ейтсун, Тағларниң чоққилиридин тәнтәнә
қилсун! 12 Улар Пәрвәрдигарни улуқлисун,
Униң мәдһийилири араллардиму җакалансун. 13

Пәрвәрдигар палвандәк чиқиду, Батур ләшкәрдәк
отлуқ муһәббитини қозғайду; У вақирайду,
бәрһәқ ширдәк һөкирәйду; Дүшмәнлири үстигә
зор күч-қудритини көрситиду. 14 — «Мән
әбәдил-әбәт сүкүттә туруп кәлдим; Җим туруп
өзүмни бесивелип кәлдим; Бирақ һазир толғиғи
тутқан аялдәк инчиқлап товлаймән; Һәм
һасираймән һәм иңраймән! 15 Мән тағларни
һәм дөңләрни чөлдәритимән, Уларниң һәммә
йешиллиқлирини қурутиветимән; Дәрияларни
аралларға айландуруветимән; Көлчәкләрниму
қағҗиритимән. 16 Қариғуларни өзи билмигән
бир йол билән апирип қойимән, Уларни улар
билмигән йолларда йетәкләймән; Уларниң
алдида қараңғулуқни нур, Әгир-тоқай йәрләрни
түптүз қилимән. Мән мошу ишларни қилмай
қалмаймән, Улардин һеч ваз кәчмәймән. 17
Ойма мәбудларға таянғанлар, Қуйма мәбудларға:
«Силәр илаһлиримиздур» дегәнләр болса, Улар
йолдин яндурулмай қалмайду, Қаттиқ шәрмәндә
қилиниду. 18 — «Аңлаңлар, и гаслар! Қариғулар,
көрүш үчүн қараңлар! 19 Мениң қулумдин
башқа йәнә ким қариғу? Мениң әвәткән
«әлчим»дин башқа йәнә ким гас? Ким Мән
билән әһдиләшкәндәк шунчә қариғуду? Ким
Пәрвәрдигарниң қулидәк шунчә қариғуду? 20
Сән нурғун ишларни көргиниң билән, Бирақ
нәзириңгә һеч алмайсән; Униң қулиқи ечилғини
билән, У аңлимайду». 21 Пәрвәрдигар Өз
һәққанийлиғи үчүн лайиқ көрдики, Тәврат-
қанунини улуқ һәм шан-шәрәплик дәп көрсәтти.
22 Бирақ шулар болса олҗа елинған һәм булаң-
талаң қилинған бир хәлиқтур; Уларниң һәммиси
ора-қапқанта тутулған, Гүндиханиларда қамилип
ғайип болиду; Улар ғәниймәт болиду, Һеч
ким қутқузмайду; Улар олҗа болиду, Һеч ким:
«Қайтуруп бериш!» демәйду. 23 Бирақ араңларда
ким буниңға қулақ салсун? Ким буларни аңлап
кәлгүси заманларға көңүл қойсун? 24 Әнди
ким Яқупни олҗа қилған? Ким Исраилни
булаңчиларға тапшуруп бәргән? Буни қилғини
болса, биз гуна қилип кәмситкән Пәрвәрдигар
әмәсму? Чүнки улар Униң йоллирида меңишни
халимайтти; Яки Униң қануниға итаәт қилмайтти.
25 Шуңа У улар үстигә ғәзәп-қәһрини, Урушниң
зораванлиғини төкүп чүшүрди; Булар униң
әтрапиға от туташтурди; Бирақ у тонуп йәтмиди;
Булар уни көйдүрди, бирақ у һеч савақ алмиди.

43 Бирақ һазир и Яқуп, сени Яратқучи
Пәрвәрдигар, И Исраил, сени
Шәкилләндүргүчи мундақ дәйду: — «Қорқма;
чүнки Мән саңа һәмҗәмәт болуп сени
қутқузған; Сени Өз намим билән атиғанмән;
Сән Мениңкидурсән! 2 Сән сулардин өткиниңдә,
Мән сән билән биллә болимән; Дәриялардин
өткиниңдә, улар сени ғәриқ қилмайду; Сән отта
меңип жүргиниңдә, сән көймәйсән; Ялқунлар
үстүңдә от алмайду. 3 Чүнки Мән болсам
Худайиң Пәрвәрдигар, Исраилдики Муқәддәс
Болғучи, Қутқузғучиңдурмән; Сени қутулдуруш
үчүн Мисирни бәдәл қилип бәрдим, Орнуңға
Ефиопийә һәм Себани алмаштурдум. 4 Сән
нәзиримдә қиммәтлик болғачқа, Мән саңа иззәт-
һөрмәт кәлтүргән һәм сени сөйгән; Шуңа Мән
йәнә орнуңға адәмләрни, Җениңға хәлиқләрни
тутуп беримән; 5 Қорқма, чүнки Мән сән билән
билләдурмән; Мән нәслиңни шәриқтин, Сени
ғәриптин жиғип әпкелимән; 6 Мән шималға: —
«Тапшур уларни!» Вә җәнупқа: — «Уларни тутуп
қалма! Оғуллиримни жирақтин, қизлиримни
җаһанниң чәт-чәтлиридин әпкелип бәр; 7 Мениң
намим билән аталған һәр бирсини, Мән Өз шан-
шәривим үчүн яратқан һәр бирсини әпкелип
бәр!» — дәймән, «Мән уни шәкилләндүрдүм, Мән
уни апиридә қилдим!»». 8 У «көзи бар» қариғу
хәлиқни, Йәни «қулиқи бар» гасларни алдиға елип
кәлди. 9 — «Барлиқ әлләр жиғилсун, Хәлиқләр
җәм болсун! Улардин кимму мундақ ишларни
җакалиялисун? Йәни ким мошундақ «илгәрки
ишлар»ни [алдинала] бизгә аңлитип баққан?
Бар болса, өзлирини испатлашқа гувачилирини
алдиға кәлтүрсун; Болмиса, улар бу ишларни
аңлиғандин кейин: — «Бу болса һәқиқәт!»
дәп етирап қилсун! 10 Силәр [хәлқим] Мениң
гувачилирим, Һәм Мән таллиған қулум [мән
үчүн] гувачидур, Шундақ екән, силәр Мени тонуп,
Маңа ишинип, Һәм чүшинип йәткәйсиләрки:
— «Мән дегән «У»дурмән, Мәндин илгири һеч
илаһ шәкилләнмигән, Һәм Мәндин кейинму һеч
шәкилләнмәйду; 11 Мән, Мән Пәрвәрдигардурмән;
Мәндин башқа Қутқузғучи йоқтур». 12 —
Араңларда «ят илаһ» болмиған вақитта, Мән
[мәхситимни] җакалиған, Мән қутқузған һәм шу

ишларниң даңкини чиқарғанмән; Шуңа силәр
Мениң Тәңри екәнлигимгә гувачисиләр, — дәйду
Пәрвәрдигар. 13 «Бәрһәқ, әзәлдин буян Мән
дегән «У»дурмән, Мениң қолумдин һеч ким һеч
кимни қутқузалмайду; Мән иш қилсам, ким
тосалисун? 14 Һәмҗәмәт-Қутқузғучиңлар болған
Пәрвәрдигар, Исраилдики Муқәддәс Болғучи
мундақ дәйду: — Силәрни дәп Мән Бабилни
җазалатқузуп, Уларниң һәммисини, җүмлидин
калдийләрни, Қачқун сүпитидә өзлири хошаллиқ
билән пәхирләнгән кемиләргә олтиришқа
чүшүриветимән. 15 Мән болсам Пәрвәрдигар,
силәргә Муқәддәс Болғучи, Исраилни Яратқучи,
силәрниң Падишасиңлардурмән. 16 Деңиздин
йолни чиқарғучи, Давалғуған сулардин йол
ачқучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — 17
(У җәң һарвусини вә атни, қошун-күчләрни
чиқарғучидур: — Улар бирақла жиқилиду,
туралмайду; Улар өчүп қалған, чирақ пилигидәк
өчүрүлгән) 18 — Мошу өткән ишларни әслимәңлар,
Қедимки ишлар тоғрилиқму ойланмаңлар; 19
Чүнки мана Мән йеңи бир ишни қилимән; У
һазирла барлиққа келиду; Силәр уни көрмәй
қаламсиләр?! Мән һәтта далалардиму йол
ачимән, Чөл-баяванда дәрияларни барлиққа
кәлтүримән! 20 Даладики һайванлар, чилбөриләр
һәм һувқушлар Мени улуқлайду; Чүнки Мән
Өз хәлқим, йәни Өз таллиғинимға ичимлик
тәминләшкә, Далаларда суларни, Чөл-баяванларда
дәрияларни чиқирип беримән. 21 Мән мошу
хәлиқни Өзүм үчүн шәкилләндүргәнмән; Улар
Маңа болған мәдһийиләрни ейтип аян қилиду.
22 Бирақ, и Яқуп, сән намимни чақирғиниң
билән Өзүмни издимидиң, И Исраил, әксичә сән
Мәндин көңлүң йенип һарсиндиң; 23 Сән елип
кәлгән «көйдүрмә қурбанлиқ» қойлириңни Маңа
қилған әмәс, «Енақ қурбанлиқ»лириң билән Мени
һөрмәтлигән әмәссән; Мән «ашлиқ һәдийә»ни
қилиш билән сени «қуллуқ»қа қоймақчи әмәсмән,
Хушбуй йеқип сени һарсиндурмақчи болған
әмәсмән! 24 Сән пулни хәҗләп Маңа һеч егир елип
кәлмигәнсән, Сән «Енақ қурбанлиқ»лириңниң
йеғи билән Мени рази қилип қанаәтләндүргән
әмәссән; Әксичә сән гуналириң билән Мени
қуллуққа қоймақчи болғансән, Итаәтсизлигиң
билән Мени һарсиндурдуң. 25 Мән, Мән Өзүм
үчүнла сениң асийлиқлириңни өчүривәткүчимән,
Мән сениң гуналириңни есимгә кәлтүрмәймән.
26 Әнди өтмүшүң тоғрилиқ Мени әслитип қойғин,
Муназирә қилишайли, Өзүңни ақлиғидәк гепиң
болса дәвәргин! 27 Биринчи атаң гуна қилған;
Сениң шәрһчилириң болса Маңа асийлиқ қилди.
28 Шуңа Мән ибадәтханамдики йетәклигүчиләрни
напак қилимән, Һәмдә Яқупни һалак ләнитигә
учрашқа, Исраилни рәсвачилиқта қалдурушқа
бекиттим.

44 Бирақ һазир, и Яқуп Мениң қулум, И Мениң
таллиғиним Исраил, аңла! — 2 Сени ясиған,
балиятқудин тартипла сени шәкилләндүргән,
саңа ярдәмдә болғучи Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — «Қорқма, и Мениң қулум Яқуп, И
Мениң таллиғиним «Йәшурун», қорқма! 3 Чүнки
Мән уссап кәткәнниң үстигә суни, Қағҗирақ
йәрниң үстигә кәлкүнләрни қуюп беримән;
Нәслиң үстигә Роһумни, Пәрзәнтлириң үстигә
бәрикитимни қуйимән; 4 Улар юмран чөпләр
арисидин, Ериқ-өстәңләр бойидики мәҗнун
таллардәк өсиду; 5 Бириси: «Мән Пәрвәрдигарға
тәвәмән» — дәйду, Йәнә бириси болса Яқупниң
исми билән өзини атайду; Йәнә башқа бириси
қоли билән: «Мән Пәрвәрдигарға тәвәмән» дәп
язиду, Шундақла Исраилниң исмини өзиниң
исмигә яндаш қошиду. 6 Исраилниң падишаси
Пәрвәрдигар, Йәни Исраилниң һәмҗәмәт-
қутқузғучиси, самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән
болсам Тунҗи һәм Ахиридурмән; Мәндин башқа
һеч илаһ йоқтур. 7 Қени, ким Мениң қедимки
хәлқимни тикләп бекиткинимдәк бир ишни
җакалап, алдин-ала баян қилип, андин уни Мениң
алдимға Мәндәк тикләп қоялайду? Қени, ким
кейинки ишларни, кәлгүсидә болидиған ишларни
алдин-ала баян қилалисун! 8 Қорқмаңлар,
сарасимигә чүшүп кәтмәңләр! Мән илгири
мошуларни силәргә аңлитип, алдин баян
қилған әмәсму? Мошу тоғрилиқ силәр Мениң
гувачилиримдурсиләр. Мәндин башқа илаһ
барму? Бәрһәқ, башқа Қорам Таш йоқ; һеч
биридин хәвирим йоқтур. 9 Оюлған мәбудни
шәкилләндүргәнләрниң һәммисиниң әһмийити
йоқ; Уларниң әтиварлиған нәрсилириниң һеч
пайдиси йоқтур; Мошуларға болған «гувачилар»
болса, өзлири қариғу, һеч немини билмәс; Дәрвәқә
нәтиҗиси уларниң өзлиригә шәрмәндиликтур.

10 Ким бир «илаһ»ни шәкилләндүргән болса,
һеч пайдиси йоқ бир мәбудни қуйған, халас!
11 [Мәбудниң] барлиқ һәмраһлири шәрмәндә
болиду; Мәбудни ясиғучилар болса адәмдур,
халас; Уларниң һәммиси жиғилип, орнидин
туруп көрсун, Улар қорқушуп, шәрмәндичиликтә
қалиду. 12 Мана төмүрчи сайманлирини [қолиға
елип], Чоғлар үстидә [мошу нәрсини] базғанлири
билән соқуп шәкилләндүриду; Андин у күчлүк
қоли билән униңға ишләйду; Бирақ униң
қосиғи ечип мағдуридин қалиду; Су ичмәй у
һалсизлинип кетиду. 13 Яғаччи болса яғач үстигә
өлчәш жипини тартиду; У қәләм билән үстигә
әндизә сизиду; Уни рәндә билән рәндиләйду;
У йәнә пәрка билән сизип җиҗайду; Ахирда у
уни адәмниң гөзәллигигә охшитип инсан тәқи-
турқини шәкилләндүриду; Шуниң билән у өйдә
турушқа тәйяр қилиниду. 14 Мана у бир күни
өзи үчүн кедир дәрәқлирини кесишкә чиқиду!
(У әслидә арча вә дуб дәрәқлирини елип өзи
үчүн орманлиқ арисиға тикип чоң қилған еди; У
қариғайму тиккән еди, ямғур уни үндүрди). 15
Мошу яғачлардин отун елиниду; Бириси униңдин
елип, иссиниду; Мана, у от йеқип, нан йеқиватиду;
У йәнә униңдин елип бир илаһни ясайду һәм
униңға ибадәт қилиду; Уни оюлған мәбуд қилип
униңға баш уриду. 16 Демәк, йеримини отта
көйдүриветиду; Йерими билән гөш йәйду; У кавап
қилип қанғичә йәйду; Бәрһәқ, у иссинип, өз-
өзигә: — «Аһ, раһәтлинип иссиндиммән, отни
көрүватимән!» — дәйду. 17 Бирақ қалғини билән у
бир илаһни ясайду; Бу униң мәбуди болиду; У
униң алдиға жиқилип ибадәт қилиду; У униңға
дуа қилип: «Мени қутқузғайсән; Чүнки сән мениң
илаһимдурсән» — дәйду. 18 Бу [кишиләр] һеч
билмәйду, һеч чүшәнмәйду; Чүнки у уларни
көрмисун дәп көзлирини, Уларни чүшәнмисун
дәп көңлини сугақ билән сугиветкән. 19 Улардин
һеч биридә мошуларни көңлигә кәлтүрүп:
— «Яғачниң йеримини мән отта көйдүрдүм,
Йериминиң чоғлири үстидә мән нан яқтим;
Мән кавапму қилип йәвалдим; Қалғинини бир
ләнәтлик нәрсә қиламтим? Мән бир парчә
яғачқа баш урамтим!» — дегудәк һеч билим яки
йорутулуш йоқтур. 20 Униң йегини күлләрдур!
Униң көңли езиқтурулған! У өз-өзини аздурди!
Шуниң билән у өзиниң җенини қутқузалмайду,
Яки: «Мениң оң қолумда бир сахтилиқ бар
әмәсму?» — дейәлмәйду. 21 Мошу ишларни
есиңдә тут, и Яқуп, И Исраил, чүнки сән Мениң
қулумдурсән; Мән сени ясап шәкилләндүрдүм;
Сән Мениң қулумдурсән, и Исраил, Сән Мениң
есимдин һеч чиқмайсән! 22 Итаәтсизликлириңни
булутни өчүрүвәткәндәк, Гуналириңни туманни
өчүрүвәткәндәк өчүрүвәттим; Мениң йенимға
қайтип кәл; Чүнки Мән сени һәмҗәмәтлик қилип
һөрлүккә сетивалдим. 23 И асманлар, нахша
ейтиңлар, чүнки Пәрвәрдигар шу ишни қилған!
И йәрниң тегилири, шатлинип, яңраңлар! И
тағлар, орманлар вә улардики һәр бир дәрәқләр,
Яңритип нахшилар ейтиңлар! Чүнки Пәрвәрдигар
Яқупни һәмҗәмәтлик қилип һөрлүккә сетивалди,
У Исраил арқилиқ гөзәллигини көрситиду!».
24 «Сениң Һәмҗәмәт-Қутқузғучиң болған, сени
балиятқуда ясап шәкилләндүргән Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мән болсам һәммини Ятратқучи,
Асманларни ялғуз кәргәнмән, Өз-өзүмдинла
йәр-зиминни яйған Пәрвәрдигардурмән; 25 (У
болса ялған [пәйғәмбәрләрниң] бешарәтлирини
бекар қилғучи, Палчиларни қаймуқтурғучи,
Даналарни йолидин яндурғучи, Уларниң
билимлирини наданлиққа айландурғучи; 26
Өз қулиниң сөзини әмәлгә ашурғучи, Расул-
әлчилириниң несиһәтлирини мувәппәқийәтлик
қилғучи, Йерусалимға: «Сән аһалилик болисән»,
Йәһуда шәһәрлиригә: «Қайтидин қурулисиләр;
харабәңларни әслигә кәлтүримән» — дегүчи;
27 Чоңқур деңизға: «Қуруқ бол, Дәриялириңни
қурутимән» — дегүчи; 28 Һәм Қорәш тоғрисида:
«У Мениң қой падичим, у Мениң көңлүмдикигә
толуқ әмәл қилип, Йерусалимға: «Қурулисән»,
һәм ибадәтханиға: «Сениң һулуң селиниду»
дәйду» — дегүчидур): —

45 Пәрвәрдигар Өзи «мәсиһ қилғини»ға, Йәни
әлләрни униңға беқиндуруш үчүн Өзи оң
қолидин тутуп йөлигән Қорәшкә мундақ дәйду:
— (Бәрһәқ, Мән униң алдида падишаларниң
тамбилини йәштүрүп ялаңачлитимән, «Қош
қанатлиқ дәрвазилар»ни униң алдида ечип
беримән, Шуниң билән қовуқлар иккинчи
етилмәйду) — 2 «Мән сениң алдиңда меңип
егизликләрни түз қилимән; Мис дәрвазиларни
чеқип ташлаймән, Төмүр тақақлирини
сундуруветимән; 3 Вә саңа қараңғулуқтики

гөһәрләрни, Мәхпий җайларда сақланған
йошурун байлиқларни беримән; Шуниң билән
өзүңгә исим қоюп сени чақирғучини, Йәни
Мән Пәрвәрдигарни Исраилниң Худаси дәп
билип йетисән. 4 Мән Өз қулум Яқуп, Йәни
Өз таллиғиним Исраил үчүн, Исмиңни өзүм
қойған; Сән Мени билмигиниң билән, Мән йәнила
саңа исим қойдум. 5 Мән болсам Пәрвәрдигар,
Мәндин башқа бири йоқ; Мәндин башқа Худа
йоқтур; Сән Мени тонумиғиниң билән, Мән
белиңни бағлап чиңиттимки, 6 Күнчиқиштин
күнпетишқичә болғанларниң һәммиси Мәндин
башқа һеч қандақ бириниң йоқлуғини билип
йетиду; Мән болсам Пәрвәрдигар, башқа бири
йоқтур. 7 Нурни шәкилләндүргүчи, қараңғулуқни
Яратқучидурмән, Бәхит-хатирҗәмликни Ясиғучи,
балаю-апәтни Яратқучидурмән; Мошуларниң
һәммисини қилғучи Мән Пәрвәрдигардурмән». 8
— «И асманлар, жуқуридин яғдуруп бериңлар,
Булутларму һәққанийлиқ төкүп бәрсун; Йәр-
зимин ечилсун; Нижат һәм һәққанийлиқ мевә
бәрсун; Зимин иккисини тәң өстүрсун! Мән,
Пәрвәрдигар, буни яратмай қоймаймән». 9
— «Өз Яратқучисиниң үстидин әрз қилмақчи
болғанға вай! У йәр-зиминдики чинә парчилири
арисидики бир парчиси, халас! Сеғиз лай өзини
шәкилләндүргүчи сапалчиға: — «Сән немә
ясаватисән?» десә, Яки ясиғиниң саңа: «Сениң
қолуң йоқ» десә боламду? 10 Өз атисиға: «Сән
немә туғдурмақчи?» Яки бир аялға: — «Сени
неминиң толғиғи тутти?» — дәп сориғанға вай! 11
Исраилдики Муқәддәс Болғучи, йәни уни Ясиғучи
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әнди кәлгүси
ишлар тоғрилиқ соримақчимусиләр йәнә? Өз
оғуллирим тоғрилиқ, Өз қолумда ишлигиним
тоғрилиқ Маңа буйруқ бәрмәкчимусиләр!?
12 Мән пәқәтла йәр-зиминни ясиған, униңға
инсанни Яратқучидурмән, халас! Өз қолум
болса асманларни кәргән; Уларниң самави
қошунлиринниму сәпкә салғанмән. 13 Мән уни
һәққанийлиқ билән турғузған, Униң барлиқ
йоллирини түз қилдим; У болса шәһиримни
қуриду, Нә һәқ нә инъам соримай у Маңа тәвә
болған әсирләрни қоюп бериду» — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.
14 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мисирниң
мәһсулатлири, Ефиопийәниң вә егиз бойлуқлар
болған Сабийлиқларниң маллири саңа өтиду;
Улар өзлири сениңки болиду, Саңа әгишип
маңиду; Өзлири кишән-зәнҗирләнгән пети сән
тәрәпкә өтиду, Улар саңа баш уруп сәндин
илтиҗа билән өтүнүп: — «Бәрһәқ, Тәңри
сәндә туриду, башқа бири йоқ, башқа һеч
қандақ Худа йоқтур» дәп етирап қилиду. 15
«И Исраилниң Худаси, Нижаткар, дәрһәқиқәт
Өзини йошурувалғучи бир Тәңридурсән!».
16 Улар һәммиси истиснасиз хиҗил болуп,
шәрмәндә болиду; Мәбудни ясиғанлар шәрмәндә
болуп, бирликтә кетип қалиду; 17 Исраил
болса Пәрвәрдигар тәрипидин мәңгүлүк нижат-
қутулуш билән қутқузулиду; Әбәдил-әбәткичә
хиҗил болмайсиләр, Һеч шәрмәндичиликни
көрмәйсиләр. 18 Чүнки асманларни яратқан,
йәр-зиминни шәкилләндүрүп ясиған, уни
мәзмут қилған Худа болған Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — (У уни қуруқ-мәнисиз болушқа әмәс,
бәлки адәмзатниң туралғуси болушқа яратқан
еди) «Мән болсам Пәрвәрдигар, башқа бири
йоқтур; 19 — Мән мәхпий һалда яки зиминдики
бирәр қараңғу җайда сөз қилған әмәсмән; Мән
Яқупқа: «Мени издишиңлар беһудилик» дегән
әмәсмән; Мән Пәрвәрдигар һәқ сөзләймән, Түз гәп
қилимән; 20 Жиғилиңлар, келиңлар; И әллардин
қачқанлар, җәм болуп Маңа йеқинлишиңлар;
Өзи ойған бутни көтирип, һеч қутқузалмайдиған
бир «илаһ»қа дуа қилип жүридиғанларниң
болса һеч билими йоқтур. 21 Әнди улар өз
гәплирини баян қилиш үчүн йеқин кәлсун;
Мәйли, улар мәслиһәтлишип бақсун! Ким мошу
ишни қедимдинла җакалиған еди? Ким узундин
бери уни баян қилған? У Мән Пәрвәрдигар
әмәсму? Дәрвәқә, Мәндин башқа һеч илаһ йоқтур;
Һәм адил Худа һәм Қутқузғучидурмән; Мәндин
башқа бири йоқтур. 22 И йәр-зиминниң чәт-
яқилиридикиләр, Маңа тәлпүнүп қутқузулуңлар!
Чүнки Мән Тәңридурмән, башқа һеч бири йоқтур;
23 Мән Өзүм билән қәсәм ичкәнмән, Мошу сөз
һәққанийлиқ билән ағзимдин чиқти, һәргиз
қайтмайду: — «Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду,
Барлиқ тиллар Маңа [итаәт ичидә] қәсәм ичиду».
24 Шу чағда: «Һәққанийлиқ вә күч болса пәқәт
Пәрвәрдигардидур» — дейилиду, Кишиләр дәл
Униңла қешиға келиду; Ғалҗирлишип, униңға
ғәзәпләнгәнләрниң һәммиси шәрмәндә болиду. 25

Исраилниң әвлатлириниң һәммиси Пәрвәрдигар
тәрипидин һәққаний қилиниду, Вә улар Уни
даңлишиду.

46 Бәл болса тиз пүкти, Небо еңишиватиду;
Уларниң мәбудлири улақларниң земмисигә,
калиларниң зиммисигә чүшти; Силәр көтәргән
нәрсилириңлар әнди улақларға артилған болуп,
Һалсиз улақларға еғир жүк болиду! 2 Улар
еңишиду, бирликтә тиз пүкишиду; Улар мошу
жүкни қутқузалмайду, Бәлки өзлири әсиргә
чүшиду. 3 И Яқупниң җәмәти, Шундақла
Исраил җәмәтиниң қалдиси, Анаңларниң
қосиғидики чағдин тартип үстүмгә артилғанлар,
Балиятқудики чағдин тартип көтирилип
кәлгәнләр, — Маңа қулақ селиңлар! 4 Силәр
қериғучиму Мән йәнила шундақтурмән, Чечиңлар
ақарғучиму Мән силәрни йүдүп жүримән;
Силәрни ясиған Мәндурмән, силәрни көтиримән;
Силәрни йүдүп қутқузимән. 5 Әнди Мени
кимгә охшатмақчи, Яки кимни Маңа тәң
қилмақчисиләр? Уни Маңа охшаш дәп, Силәр
кимни Мән билән селиштурмақчисиләр? 6
Улар болса һәмянидин алтунни чечип берип,
Күмүчниму таразиға салиду, Бир зәргәрни
ялливалиду, У бир мәбудни ясап бериду; Улар
жиқилиду, дәрвәқә чоқуниду! 7 Улар уни мүрисигә
артиду, Уни көтирип, өз орниға қойиду; Андин у
әшу йәрдә өрә туриду; У орнидин қозғилалмайду;
Бириси униңға йелинип тиләйду, Лекин у
җавап бәрмәйду; У кишини аваричилигидин
қутқузмайду. 8 Мошу ишларни есиңларда
тутуңлар; Шундақла өзүңларни һәқиқий
әркәкләрдәк көрситиңлар; И, итаәтсизләр, Буни
есиңларға кәлтүрүңлар; 9 Илгәрки ишларни,
йәни қедимдин болған ишларни есиңларға
кәлтүрүңлар; Чүнки Мән Тәңридурмән, башқа
бири йоқтур; Мән Худадурмән, Маңа охшашлар
йоқтур; 10 Мән: «Мениң бекиткиним орунлиниду,
Көңлүмгә барлиқ пүккәнләрни әмәлгә ашурмай
қоймаймән» дәп, Ишниң нәтиҗисини баштила,
Алдин-ала техи қилинмиған ишларни аян қилип
ейтқучидурмән; 11 Күнчиқиштин житқуч бир
қушни, Йәни көңлүмгә пүккинимни ада қилғучи
бир адәмни жирақ жуттин чақирғучидурмән.
Бәрһәқ, Мән сөз қилған, Бәрһәқ, Мән уни чоқум
әмәлгә ашуримән; Буни нийәт қилғанмән,
Бәрһәқ, Мән уни вуҗудқа чиқиримән. 12 И
һәққанийлиқтин жирақ кәткән җаһиллар, Маңа
қулақ селиңлар: — 13 Мән һәққанийлиғимни
йеқин қилимән, У жирақлашмайду; Шуниңдәк
Мениң ниҗатим һәм кечикмәйду; Мән Зионға
ниҗат йәткүзүп, Исраилға җулалиқ-гөзәллигимни
тикләп беримән».

47 «И Бабилниң пак қизи, келип топа-чаңға
олтар; И калдийләрниң қизи, тәхтсиз болуп
йәргә олтар! Чүнки сән «латапәтлик вә назук» дәп
иккинчи аталмайсән. 2 «Түгмән тешини чөрүп, ун
тарт әнди, Чүмпәрдәңни ечип ташла, Көңлигиңни
селивәт, Пачиғиңни ялаңачла, Дәриялардин су
кечип өт; 3 Уятлиғиң ечилиду; Бәрһәқ, номусуңға
тегилиду; Мән интиқам алимән, Һеч кимни аяп
қоймаймән. 4 Бизниң Һәмҗәмәт-Қутқузғучимиз
болса, «Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар» Униң нами; У Исраилдики
Муқәддәс Болғучидур. 5 И калдийләрниң
қизи, сүкүт қелип җим олтар, Қараңғулуққа
кирип кәт; Чүнки буниңдин кейин иккинчи
«сәлтәнәтләрниң ханиши» дәп аталмайсән. 6
Мән Өз хәлқимдин ғәзәпләндим, Шуңа Өзүмниң
мирасимни булғивәттим, Шуниң билән уларни
қолуңға тапшуруп бәрдим; Сән болсаң уларға
һеч қандақ рәһим көрсәтмидиң; Яшанғанларниң
үстигиму боюнтуруқларни интайин еғир қилип
салдиң; 7 Шуниң билән сән: — «Мән мәңгүгә
ханиш болимән» дәп, Мошу ишларни көңлүңдин
һеч өткүзмидиң; Уларниң ақивитини һеч ойлап
бақмидиңсән. 8 Әнди һазир, и әндишисиз яшап
кәлгүчи, Өз-өзигә: «Мәнла бардурмән, мәндин
башқа һеч ким йоқтур, Мән һәргиз тул аялниң
җапасини яки балилардин мәһрум болушниң
җапасини тартмаймән» — дегүчи, И сән әйш-
ишрәткә берилгүчисән, Шуни аңлап қой: — 9 «Дәл
мошу икки иш, — Балилардин мәһрум болуш вә
туллуқ — Бир дәқиқидә, бир күн ичидила бешиңға
тәң чүшиду; Нурғунлиған җадугәрликлириң
түпәйлидин, Бәк көп әпсунлириң үчүн улар
толуқ бешиңға келиду. 10 Чүнки сән өзүңниң
рәзиллигиңгә таянғансән, Сән «Һеч ким мени
көрмәйду» — дедиң; Сениң даналиғиң вә билимиң
өзүңни езиқтуруп, Сән көңлүңдә: — «Мәнла
бардурмән, мәндин башқа бири йоқтур» —
дедиң. 11 Бирақ балаю-апәт сени бесип келиду;
Сән униң келип чиқишини билмәйсән; Һалакәт
бешиңға чүшиду; Сән һеч қандақ «һамий пули»

билән уни тосалмайсән; Сән һеч күтмигән
вәйранчилиқ туюқсиз сени бесип чүшиду. 12
Әнди қени, яшлиғиңдин тартип өзүңни упритип
кәлгән әпсунлириңни, Шундақла нурғунлиған
җадугәрликлириңни һазир оқуп туривәр; Ким
билсун, сән улардин пайда көрүп қаламсән?
Бирәр немини тәвритип қояларсән һәр қачан?!
13 Сән алған мәслиһәтлириң билән һалсизлинип
кәттиң; Әнди асманларға қарап тәбир бәргүчиләр,
Юлтузларға қарап палчилиқ қилғучилар, Йеңи
айларни күзитип мунәҗҗимлик қилип ишларни
«алдин-ала ейтқучилар» орнидин тәң туруп
бешиңға чүшидиғанлардин сени қутқузсун!
14 Мана, улар пахалдәк болуп кетиду; От
уларни көйдүриветиду; Улар өзлирини ялқунниң
қолидин қутқузалмайду; Бирақ уларда адәмни
иситқидәк һеч көмүр, Яки адәм иссинғидәк һеч
гүлхан йоқтур! 15 Сени аварә қилған, Яшлиғиңдин
тартип сәндә сода қилғанлар саңа мошундақ
пайдисиз болиду; һәр бири өз йолини издәп кетип
қалиду; Сени қутқузғидәк һеч ким йоқтур.

48 И Яқупниң җәмәти, «Исраил»ниң исми
билән аталғанлар, «Йәһуда булақлири»дин
чиққансиләр, Пәрвәрдигарниң намини ишлитип
қәсәм қилғучисиләр, Исраилниң Худасини
тилға алғучисиләр, Бирақ булар һәқиқәт һәм
һәққанийлиқтин әмәс! Мунуларни аңлап қоюңлар:
— 2 (Чүнки улар «муқәддәс шәһәр»ниң намини
ишлитип өзлиригә исим қилиду, Техи Исраилниң
Худасиға «тайинар»миш! Униң нами болса самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардур!)
3 Мән бурунла «илгәрки ишлар»ни алдин-ала
баян қилдим; Улар Өз ағзимдин чиққан, Мән
уларни аңлаттим; Мән буларни туюқсиз вуҗудқа
чиқирип, Улар әмәлгә ашурулди; 4 Чүнки Мән
сениң җаһиллиғиңни, бойнуңниң пәйлириниң
төмүр, Йүзүңниң даптәк екәнлигини билдим;
5 Сениң: «Мениң бутум мошуларни қилди»,
Яки «Ойма мәбудум, қуйма мәбудум буларни
буйруди» — демәслигиң үчүн, Шуңа Мән балдур
мошуларни саңа баян қилдим; Иш йүз бәргичә
уларни саңа аңлитип турдум. 6 Сән буларни
аңлиғансән; Әнди уларниң һәммисини көрүп бақ!
Буни раст дәп етирап қилмамсиләр? Мән баятин
«йеңи ишлар»ни, йәни сақлинип йошурунған
ишларни баян қилдим, Сән буларни билгән
әмәссән. 7 Сениң: «Дәрвәқә, мениң улардин
балдур хәвирим бар еди» демәслигиң үчүн,
Улар бурун әмәс, һазирла яритилиду; Мошу
күндин илгири сән уларни аңлап бақмиғансән.
8 Бәрһәқ, сән қулақ салмидиң, Бәрһәқ, сән
хәвәрму алмидиң, Бәрһәқ, сениң қулиқиң
хелә бурунла ечилмай етиклик қалди; Чүнки
Мән сениң вапасизлиқ қиливеридиғанлиғиңни,
Балиятқудики чеғиңдин тартип «асий» дәп
атилидиғанлиғиңни билдим. 9 Өз намим
үчүн ғәзивимни кечиктүримән, Шөһритим
үчүн сени үзүп ташлимаймән дәп ғәзивимни
бесивалдим; 10 Қара, Мән сени тавлидим, Бирақ
күмүчни тавлиғандәк тавландурмидим; Мән азап-
оқубәтниң хумданида сени талливалдим; 11 Өз
сәвәвимдин, Өз сәвәвимдин Мән мошуни қилимән;
Мениң намимға дағ тәгсә қандақ болиду? Мән
Өзүмниң шан-шөһритимни башқа бирисигә
өткүзүп бәрмәймән. 12 И Яқуп, И чақирғиним
Исраил! Маңа қулақ салғин; Мән «У»дурмән;
Мән Тунҗидурмән, бәрһәқ һәм Ахирқидурмән;
13 Мениң қолум йәр-зиминниң улини салған,
Оң қолум асманларни кәргән; Мән уларни
чақирсамла, улар җәм болуп орнидин туриду.
14 Һәммиңлар, җәм болуп жиғилиңлар, аңлап
қоюңлар; [Бутлар] арисида қайсиси мошундақ
ишларни баян қилған? Пәрвәрдигар яхши көргән
киши болса униң көңлидики ишларни Бабилда ада
қилиду, Униң биләк-қоли калдийләрниң үстигә
зәрб билән чүшиду; 15 Мән, Мән сөз қилғанмән;
Дәрһәқиқәт, Мән уни чақирдим; Мән уни алдиға
чиқиривалдим; Униң йоли мувәппәқийәтлик
болиду. 16 — Маңа йеқин келиңлар, мошуни
аңлап қоюңлар; Мән әзәлдин сөзүмни йошурун
қилған әмәс; [Сөзүм] әмәлгә ашурулғинидиму
йәнила шу йәрдә болғанмән; Һазир болса Рәб
Пәрвәрдигар вә Униң Роһи Мени әвәтти! 17
Һәмҗәмәт-ниҗаткариң Пәрвәрдигар, Исраилдики
Муқәддәс Болғучи мундақ дәйду: — «Өзүңгә
пайда болсун дәп саңа Үгәткүчи, Саңа тегишлик
болған йолда сени йетәклигүчи Мән Пәрвәрдигар
Худайиңдурмән; 18 Сән Мениң пәрманлиримға
қулақ салған болсаң еди! Ундақ болғанда
бәхит-хатирҗәмлигиң дәриядәк, Һәққанийлиғиң
деңиз долқунлиридәк болатти! 19 Сениң
нәслиң болса униң қумлиридәк, Ич-қарниңдин
чиққан пәрзәнтлириң қум данчилиридәк сансиз
болатти! Уларниң исми Мениң алдимда һәргиз

өчүрүветилмәйдиған яки йоқитиветилмәйдиған
болатти! 20 Бабилдин чиқиңлар, калдийләрдин
қечип кетиңлар! Нахша авазлирини яңритип
мошуни җакалаңлар, Бу хәвәрни аңлитиңлар,
Җаһанниң чәт-яқилириғичә уни йәткүзүп мундақ
дәңлар: — «Пәрвәрдигар Өз қули Яқупни
һәмҗәмәтлик қилип қутқузди! 21 Улар чөл-
баяванлардин өткәндә һеч уссап қалмиди; У
суларни таштин аққузуп бәрди; Бәрһәқ, У ташни
ярғузди, сулар униңдин урғуп чиқти!». 22
«Рәзилләр үчүн» — дәйду Пәрвәрдигар, «бәхит-
хатирҗәмлик йоқтур».

49 «И араллар, мениң гепимни аңлаңлар,
Жирақтики әл-жутлар, маңа қулақ селиңлар!
Балиятқудики чеғимдин тартип Пәрвәрдигар
мени чақирди; Апамниң қосиғидики чеғимдин
тартип У мениң исмимни тилға алди; 2 У ағзимни
өткүр қиличтәк қилди; Өз қолиниң сайиси астида
мени йошуруп кәлди, Мени силиқланған бир оқ
қилди; У мени оқдениға селип сақлиди, 3 Вә маңа:
«Сән болсаң өзүңдә Мениң гөзәллик-җулалиғим
аян қилинидиған Өз қулум Исраилдурсән» —
деди». 4 Амма мән: — «Мениң әҗрим бекарға
кәтти, һеч немигә еришмәй күч-мағдурумни
қуруқ сәрп қилдим; Шундақтиму баһалинишим
болса Пәрвәрдигардиндур, Мениң әҗримниму
Худайимға тапшурдум» — дедим; 5 Әнди мени Өз
қули болушқа, Яқупни товва қилип униң йениға
қайтурушқа мени балиятқуда шәкилләндүргән
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — (Исраил қайтурулуп
йениға топланмиған болсиму, Мән йәнила
Пәрвәрдигарниң нәзиридә шан-шәрәпкә егә
болдум, Шуниңдәк Худайим мениң күчүмдур)
6 — У мундақ дәйду: — «Сениң Яқуп
қәбилилирини [гунадин қутқузуп] турғузушқа,
Һәмдә Исраилдики «сақланған садиқлар»ни
бәхиткә қайтурушқа қулум болушуң сән үчүн
зәрричилик бир иштур; Мән техи сени әлләргә нур
болушқа, Йәр йүзиниң чәт-яқилириғичә ниҗатим
болушуң үчүн сени атидим». 7 Әнди Исраилниң
һәмҗәмәт-қутқузғучиси, униңдики Муқәддәс
Болғучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Адәмләр
ич-ичидин нәпрәтлинидиған кишигә, Йәни
көпчилик ләнитий дәп қариған, Әмәлдарларға
қул қилинған кишигә мундақ дәйду: — «Сөзидә
турғучи Пәрвәрдигар, Йәни сени таллиған
Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң сәвәвидин,
Падишаһлар көзлирини ечип көрүп орнидин
туриду, әмәлдарларму баш уриду; 8 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Шапаәт көрситилидиған бир
пәйттә дуайиңни иҗабәт қилишни бекиткәнмән,
Ниҗат-қутқузулуш йәткүзүлидиған бир күнидә
Мән саңа ярдәмдә болушумни бекиткәнмән;
Мән сени қоғдаймән, Сени хәлқимгә әһдә
сүпитидә беримән; Шундақ қилип сән зиминни
әслигә кәлтүрисән, [Хәлқимни] харабә болуп
кәткән мираслириға варислиқ қилдурисән, 9 Сән
мәһбусларға: «Буяққа келиңлар», Қараңғулуқта
олтарғанларға: «Нурға чиқиңлар» — дәйсән;
Улар йоллар бойидиму отлап жүриду, Һәтта
һәр бир тақир тағлардин озуқлуқ тапиду; 10
Улар ач қалмайду, уссап кәтмәйду; Томуз
иссиқму, қуяш тәптиму уларни урмайду; Чүнки
уларға рәһим Қилғучи уларни йетәкләйду, У
уларға булақларни бойлитип йол башлайду. 11
Шуниңдәк Мән барлиқ тағлиримни йол қилимән,
Мениң йоллирим болса егиз көтирилиду. 12
Мана, мошу кишиләр жирақтин келиватиду,
Мана, булар болса шималдин вә ғәриптин
келиватиду, Һәм мошулар Синим зиминидинму
келиватиду. 13 Хошаллиқтин товлаңлар, и
асманлар; И йәр-зимин, шатлан; Нахшиларни
яңритиңлар, и тағлар; Чүнки Пәрвәрдигар Өз
хәлқигә тәсәлли бәрди, Өзиниң хар болған пеқир-
мөминлиригә рәһим қилиду. 14 Бирақ Зион болса:
— «Пәрвәрдигар мәндин ваз кәчти, Рәббим мени
унтуп кәтти!» — дәйду. 15 Ана өзи емитиватқан
бовиқини унтуяламду? Өз қосиғидин туққан
оғлиға рәһим қилмай туралламду? Һәтта улар
унтуған болсиму, Мән сени унтуялмаймән. 16
Мана, Мән сени Өз алқанлиримға оюп пүткәнмән;
[Харабә] тамлириң һәрдайим көз алдимдидур.
17 Оғул балилириң [қайтишқа] алдириватиду;
Әслидә сени вәйран қилғанлар, харап қилғанлар
сениңдин жирақ кетиватиду; 18 Бешиңни егиз
көтирип әтрапиңға қарап бақ! Уларниң һәммиси
җәм болуп қешиңға қайтип келиватиду! Өз
һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду
Пәрвәрдигар, Сән уларни өзүңгә зибу-зиннәтләр
қилип кийисән; Тойи болидиған қиздәк сән
уларни тақайсән; 19 Чүнки харабә һәм чөлдәрәп
кәткән җайлириң, Вәйран қилинған зиминиң,
Һазир келип, турмақчи болғанлар түпәйлидин
саңа тарчилиқ қилиду; Әслидә сени жутувалғанлар

жирақлап кәткән болиду. 20 Сениңдин жуда
қилинған балилириң болса саңа: — «Мошу җай
турушумға бәк тарчилиқ қилиду; Маңа турғидәк
бир җайни бошитип бәрсәң!» — дәйду; 21
Сән көңлүңдә: — «Мән балилиримдин айрилип
қалған, Ғериб-мусапир вә сүргүн болуп, уян-
буян һайдиветилгән турсам, Ким мошуларни
маңа туғуп бәрди? Ким уларни беқип чоң қилди?
Мана, мән ғериб-ялғуз қалдурулғанмән; Әнди
мошулар зади нәдин кәлгәндур?» — дәйсән. 22
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Мән
әлләргә қолумни көтирип ишарәт қилимән, Әл-
милләтләргә көрүнидиған бир туғни тикләймән;
Улар оғуллириңни қучиғида елип келишиду;
Улар қизлириңни һапаш қилип келиду. 23
Падишаһлар болса, «Атақ дадилириң, » Ханишлар
болса иник анилириң болиду; Улар саңа бешини
йәргә тәккүзүп тазим қилип, Путлириң алдидики
чаң-топиниму ялайду; Шуниң билән сән Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетисән; Чүнки
Маңа үмүт бағлап күткәнләр һәргиз йәргә қарап
қалмайду. 24 Олҗини батурлардин еливалғили
боламду? Һәққанийәт җазаси сәвәвидин тутқун
қилинған болса қутулдурғили боламду? 25 Чүнки
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Һәтта батурлардин
әсирләрниму қайтурувалғили, Әшәддийләрдин
олҗини қутқузивалғили болиду; Вә сән билән
дәвалашқанлар билән Мәнму дәвалишимән,
Шуниң билән балилириңни қутқузуп азат
қилимән. 26 Сени әзгүчиләрни өз гөши билән
өзини озуқландуримән; Улар йеңи шарап
ичкәндәк өз қени билән мәс болуп кетиду; Шундақ
қилип барлиқ әт егилири Мән Пәрвәрдигарниң
сениң Қутқузғучиң һәм Һәмҗәмәт-Ниҗаткариң,
Яқуптики қудрәт Егиси екәнлигимни билип
йетиду.

50 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән қоюватқан
анаңларниң талақ хети қени? Маңа
қәриз бәргүчиләрниң қайсисиға силәрни
сетиватқанмән? Мана, силәр өз гуналириңлар
арқилиқ өз-өзүңларни сетиватқансиләр;
Силәрниң асийлиқлириңлар түпәйлидин анаңлар
қоюветилгән еди. 2 Мән силәрдинму сораймән:
Мән кәлгинимдә, немишкә һеч адәм чиқмиди?
Мән чақирғинимда, немишкә һеч ким «Мана
мән» дәп җавап бәрмиди? Һөрлүккә чиқиришқа
қолум қисқилиқ қиламду? Қутқузғидәк күчүм
йоқмиду? Мана, Мән бир әйипләпла деңизни
қурутуп, Дәрияларни чөлгә айландуруветимән;
Су болмиғачқа уларниң белиқлири сесип кетиду,
Уссузлуқтин өлиду; 3 Асманларни қарилиқ билән
кийдүримән, Уларниң кийим-кечәклирини [қара]
бөздин қилимән». 4 «Рәб Пәрвәрдигар мениң
җапа чәккәнләрниң көңлини ясашни билишим
үчүн маңа тәлим-тәрбийә алғучиларниң тилини
тәқдим қилди; У мени һәр сәһәр ойғитип
туриду, Тәрбийиләнгәнләрниң қатарида мениң
қулиқимни ойғитиду. 5 Рәб Пәрвәрдигар
қулиқимни ачти; Мән болсам итаәтсизлик
қилмидим, Яки йолидин баш тартмидим.
6 Дүмбәмни савиғучиларға, Мәңзлиримни
түк юлғучиларға тутуп бәрдим; Хорлуқ һәм
түкүрүшләрдин йүзүмни қачурмидим; 7 Бирақ
Рәб Пәрвәрдигар ярдимимдә болиду; Шуңа мән
йәргә қарап қалмаймән; Шуңа мән [нийитимни
қәтъий қилип] йүзүмни алмастәк чиң қилдим;
Хиҗиллиққа қалдурулмайдиғанлиғимни
билимән. 8 Мени Ақлиғучи йенимдидур; Ким
маңа әрз-шикайәт қилалисун? Бар болса бирликтә
дәвалишайли; Ким мениң үстүмдин әйиплимәкчи
болса, Алдимға кәлсун! 9 Маңа ярдәмдә болғучи
Пәрвәрдигардур; Әнди мени әрз қилалайдиған
кимкән? Уларниң һәммиси бир тал кийимдәк
әскирәп кетиду; Пәрваниләр уларни жутуветиду».
10 — «Араңларда Пәрвәрдигардин қорқидиған,
Униң қулиниң сөзигә итаәт қилидиған ким
бар? Қараңғулуқта маңидиған, йоруқлуғи
болмиған киши болса, Пәрвәрдигарниң намиға
ишинип хатирҗәмләнсун, Худасиға йөләнсун! 11
Мана, өзлири үчүн от яқидиған, Әтрапиңларни
мәшъәлләр билән орайдиған һәммиңлар! Қени,
өз отуңларниң нурида, Өзүңлар яққан мәшъәлләр
арисида меңиңлар; Бирақ силәр шуни қолумдин
алисиләрки: — «Азап-һәсрәт ичидә ятисиләр!».

51 «И һәққанийлиққа интилгүчиләр,
Пәрвәрдигарни издигүчиләр, Маңа қулақ
селиңлар: — Силәрни йонуп чиқарған ташқа,
Силәрни колап чиқарған орәккә нәзәр селиңлар;
2 Атаңлар Ибраһимға, силәрни туғуп бәргән
Сараһқа нәзәр селиңлар; Чүнки Мән уни ялғуз
чеғида чақирдим, Униңға бәхит ата қилдим,
һәм уни авундурдум. 3 Чүнки Пәрвәрдигар
Зионға тәсәлли бәрмәй қоймайду; Униң барлиқ
харабә йәрлиригә чоқум тәсәлли бериду; У

чоқум униң жаңгаллирини Ерән бағчисидәк,
Униң чөл-баяванлирини Пәрвәрдигарниң беғидәк
қилиду; Униңдин хошаллиқ һәм шат-хурамлиқ,
Рәхмәтләр һәм нахша авазлири тепилиду. 4
Мениң хәлқим, гепимни аңлаңлар, Өз елим,
маңа қулақ селиңлар; Чүнки Мәндин бир қанун-
тәлим келиду, Вә Мән һөкүм-һәқиқитимни
әл-жутлар үчүн бир нур қилип тикләймән. 5
Мениң һәққанийлиғим силәргә йеқин, Мениң
ниҗатим йолға чиқти; Мениң биләклирим
әл-жутларға һөкүм-һәқиқәтни елип келиду;
Араллар Мени күтүп умид бағлайду, Улар
Мениң билигимгә тайиниду. 6 Бешиңларни
көтирип асманларға, Астиңларда турған йәр-
зиминғиму қарап беқиңлар; Чүнки асманлар
ис-түтәктәк ғайип болиду, Йәр-зимин болса
бир тал кийимдәк конирап кетиду; Униңда
туруватқанларму охшашла өлиду; Бирақ ниҗатим
болса әбәдил-әбәтгичидур, Мениң һәққанийлиғим
һәргиз янҗилмайду. 7 И һәққанийлиғимни
билгәнләр, Көңлигә қанун-тәлимимни пүккән
хәлиқ, Маңа қулақ селиңлар; Инсанларниң
һақарәтлиридин қорқмаңлар, Улардики күпүрлүк
вә ғалҗирлашлардин патипарақ болуп кәтмәңлар;
8 Чүнки күйә уларни кийимни йәвалғандәк
йәвалиду, Қурут жуң йәвалғандәк йәвалиду;
Бирақ һәққанийлиғим әбәдил-әбәтгичидур,
Мениң ниҗатим дәвирдин-дәвиргичидур. 9 Ойған,
ойған, күчни өзүңгә кийим қилип кийгәйсән, и
Пәрвәрдигарниң Билиги! Қедимки вақитларда,
Өткән заманлардики дәвирләрдә ойғанғиниңдәк
ойған! Раһабни қийма-чийма қилип чепиватқан,
Әждиһани санҗип зәхимләндүргән әсли Сән
әмәсму? 10 Деңизни, дәһшәтлик һаңлардики
суларни қурутиветип, Деңизниң тегилирини
Сән һәмҗәмәтлик қилип қутқузғанларниң өтүш
йоли қилған Өзүң әмәсму? 11 Шуңа Пәрвәрдигар
бәдәл төләп қутқузғанлар қайтип келиду, Улар
нахшиларни ейтип Зионға йетип келиду; Уларниң
башлириға мәңгүлүк шат-хурамлиқ қониду;
Улар хошаллиқ вә шатлиққа еришиду; Қайғу-
һәсрәт һәм уһ-надамәтләр бәдәр қачиду. 12
Силәргә тәсәлли бәргүчи Өзүм, Өзүмдурмән; Өлүш
алдида турған бир инсандин, Тени от-чөпләргә
айлинип кетидиған инсан балисидин қорқуп
кәткиниң немиси? 13 Асманларни кәргән, Йәр-
зиминниң улини салған Ясиғучиң Пәрвәрдигарни
унтуп жүрисән, Шундақла күн бойи һалакәт
жүргүзмәкчи болған залимниң қәһридин
тохтавсиз қорқуп жүрисән; Әнди залимниң қәһри
қени? 14 Баш әккән әсир болса тездин бошитилиду;
У һаңға чүшмәйду, шуниң билән өлмәйду, Униң
рисқиму түгәп қалмайду. 15 Мән болсам деңизни
қозғап, долқунларни һөкирәткүчи Пәрвәрдигар
Худайиңдурмән; «Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар» Мениң намимдур; 16 Вә
асманларни тикләшкә, Йәр-зиминниң улини
селишқа, Вә Зионға: «Сән Мениң хәлқимдур»
дейишкә, Мән сөзүмни ағзиңға қуйғанмән, Сән
[қулумни] қолумниң сайиси билән япқанмән. 17
И Пәрвәрдигарниң қолидики қәһрлик қәдәһни
ичиватқан Йерусалим, Ойған, ойған, орнуңдин
тур; Адәмни вәһимигә салғучи җам-қәдәһни
сән ичтиң, бирақла көтириветтиң; 18 Униң
туғуп бәргән барлиқ балилири арисида уни
йетәклигидәк һеч ким йоқ, Униң беқип чоң
қилған барлиқ балилиридин униң қолини тутуп
йөлигидәк һеч бириму йоқ. 19 Бу икки иш бешиңға
чүшти — (Ким сән үчүн ич ағритип жиғлар?!) —
Булаңчилиқ һәм вәйранчилиқ, Ачарчилиқ һәм
қилич; Мәнму саңа тәсәлли берәләймәнмекин?
20 Сениң балилириң һалсизлинип һошидин
кәтти, Торға чүшкән җәрәндәк һәр бир кочиниң
доқмушида ятиду; Улар Пәрвәрдигарниң қәһри
билән, Худайиңниң тәнбиһи билән толдурулди;
21 Шуңа һазир буни аңлап қой, и хар болған,
— Мәс болған, бирақ шарап билән әмәс: —
22 Өз хәлқиниң дәвасини жүргүзгүчи Рәббиң
Пәрвәрдигар, Йәни сениң Худайиң мундақ
дәйду: — «Мана, Мән қолуңдин адәмни вәһимигә
салидиған җам-қәдәһни, Йәни қәһримгә толған
қәдәһни еливалдим; Сән иккинчи униңдин һеч
ичмәйсән; 23 Мән уни сени харливатқанларниң
қолиға тутқузимән; Улар саңа: «Биз үстүңдин
дәссәп өтимиз, егилип тур» деди; Шуниң билән
сән тениңни йәр билән тәң қилип, Үстүңдин
өткүчиләр үчүн өзүңни кочидики йол қилдиң».

52 — Ойған, ойған, и Зион, күчүңни кийивал,
И Йерусалим, муқәддәс шәһәр, гөзәл кийим-
кечәклириңни кийивал; Чүнки бундин башлап
сүннәт қилинмиғанлар яки напаклар ичиңгә
иккинчи кирмәйду. 2 Топа-чаңдин чиқип
өзүңни силкивәт; Орнуңдин тур, олтиривал, и
Йерусалим; Өзүңни бойнуңдики зәнҗирләрдин

бошитиватқин, и тутқун болған Зион қизи! 3 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр өзүңларни пулсиз сетиватқәнсиләр; Пулсиз қайтуруп сетивелинисиләр». 4 Чүнки мундақ дәйду Рәб Пәрвәрдигар: — Хәлқим дәсләптә Мисирға мусапир сүпитидә чүшкән екән, Шундақла йеқинда Асурийә уларни әзгән йәрдә, 5 (Әнди һазир хәлқим пулсиз елип келингинидә, — дәйду Пәрвәрдигар) Мениң карим болмамдикән? Улар үстидин һөкүмранлиқ қилғучилар уларни зар қақшатқан, — дәйду Пәрвәрдигар, — Шундақла намим болса күн бойи тохтавсиз һақарәтләнгән турса, Мениң карим болмамдикән?!» 6 Шуңа Өз хәлқим Мениң намимни билиду; Шуңа шу күни улар Мениң «У» екәнлигимни, шундақла уларға: «Көр, Мени!» дәйдиғанлиғимни билиду. 7 Тағлар үстидә хуш хәвәр елип кәлгүчиниң аяқлири немидегән гөзәлһә! У арам-хатирҗәмликни җакалайду, Бәхитлик хуш хәвәрни елип келиду, Ниҗат-қутулушни елан қилиду, У Зионға: «Худайиң һәммигә һөкүм сүриду!» 8 Күзәтчилириңниң авазини аңла! Улар авазини көтириду, Нахшиларни яңритип товлайду; Чүнки Пәрвәрдигар Зионни елип қайтқанда, улар өз көзи билән көриду! 9 И Йерусалимниң харабилири, нахшиларни яңритип тәнтәнә қилиңлар! Чүнки Пәрвәрдигар Өз хәлқигә тәсәлли бәргән, У Йерусалимни һәмҗәмәтлик қилип қутқузған! 10 Пәрвәрдигар әлләрниң һәммисиниң алдида Өз муқәддәс Билигини ечип аян қилған; Шуниң билән йәр-зиминниң барлиқ чәт-яқилири Худайимизниң ниҗат-қутулушини көриду. 11 Чиқип кетиңлар, чиқип кетиңлар; Һеч напак нәрсигә тәгмәй шу йәрдин чиқип кетиңлар; Униң оттурисидин чиқип кетиңлар; Пәрвәрдигарниң муқәддәс қача-қучилирини көтәргүчиләр, өзүңларни пак тутуңлар; 12 Чүнки силәр алдириған пети әмәс, Патипарақ қачқан пети әмәс чиқип кетисиләр; Чүнки Пәрвәрдигар алдиңларда маңиду, Исраилниң Худаси арқа муһапизәтчиңлар болиду. 13 « — Көрүңларки, Мениң қулум даналиқ билән иш көриду, У [аләм алдида] көтирилиду, жуқури орунға чиқирилиду, наһайити алий орунға ериштүрүлиду. 14 Лекин нурғун кишиләр сени көрүп, интайин һәйран қелишиду, — Чүнки униң чирайи башқа һәр қандиқиниңкидин көп зәхимләнгән, [Қулниң] қияпити шу дәриҗидә бузуветилгәнки, униңда һәтта адәм сияқиму қалмиған! 15 У шу йол билән нурғун әлләрниң үстигә [қан] чачиду. Һәтта шаһпадишаларму униң карамитидин ағзини тутупла қалиду; Чүнки өзлиригә әзәлдин ейтилмиғанни улар көрәләйду, Улар әзәлдин аңлап бақмиғанни чүшинәләйду.

53 Бизниң хәвиримизгә кимму ишәнгән? Һәм «Пәрвәрдигарниң Билиги» болғучи кимгиму аян қилинған? 2 У болса [Пәрвәрдигарниң] алдида худди юмран майсидәк, Яки худди қағҗирақ тупрақта тартқан бир йилтиздәк өсиду; Униңда җәзбидарлиқ яки һәйвә йоқ болиду, Биз уни көргинимиздә, униң бизни җәлб қилғидәк тәқитурқиму йоқ болиду. 3 У кишиләр тәрипидин кәмситилиду, улар униңдин жирақлишиду; У көп дәрд-әләмлик адәм болуп, Униңға азапоқубәт яр болиду; Шуниң билән униңдин йүзләр қачурулиду; У кәмситилиду, биз уни һеч нәрсигә әрзимәс дәп һесаплидуқ. 4 Бирақ әмәлийәттә болса, У бизниң қайғу-һәсритимизни көтәрди, Азап-оқубәтлиримизни өз үстигә алди. Биз болсақ, бу ишларни у вабаға учриғанлиғидин, Худа тәрипидин җазалинип урулғанлиғидин, Шундақла қийин-қистаққа елинғанлиғидин дәп қаридуқ! 5 Лекин у бизниң асийлиқлиримиз түпәйлидин яриланди, Бизниң гуналиримиз үчүн зәхимләнди; Униң җазалиниш бәдилигә, биз арам-хатирҗәмлик таптуқ, Һәм қамчидин болған ярилири арқилиқ биз шипаму таптуқ. 6 Һәммимиз худди қойлардәк йолдин езип, һәр биримиз өзимиз халиған йолға маңған едуқ; Бирақ Пәрвәрдигар һәммимизниң қәбиһлигини униң үстигә жиғип жүклиди. 7 У қийнилип, азап чәккән болсиму еғиз ачмиди; У худди боғузлашқа йетиләп меңилған пақландәк боғузлашқа елип меңилди, Шундақла жуң қирқиғучилар алдида қой үнтинсиз ятқандәк, у задила еғиз ачмиди. 8 У қамап қоюлуп, һәқ сорақтин мәһрум болуп елип кетилди, Әнди униң әвладини кимму баян қилалисун?! Чүнки у тирикләрниң зиминидин елип кетилди, Мениң хәлқимниң асийлиғи үчүн у ваба билән урулди. 9 Кишиләр уни рәзилләр билән ортақ бир гөргә бекиткән болсиму, Лекин у өлүмидә бир бай билән биллә болди, Чүнки у һеч қачан зораванлиқ қилип бақмиған, Униң ағзидин бирәр еғизму һейлә-микирлик сөз тепилмас. 10 Бирақ

уни езишни лайиқ көргән Пәрвәрдигардур; У уни
азапқа чөмүлдүргүзди. Гәрчә у өз җенини гунани
жуйидиған қурбанлиқ қилған болсиму, Лекин у
өзиниң уруқ-әвлатлирини чоқум көрүп туриду,
Шундақла униң көридиған күнлири узартилиду;
Вә Пәрвәрдигарниң көңли сөйүнидиған ишлар
униң илкидә болуп, раваҗ тепип әмәлгә
ашурулиду. 11 У өзи тартқан җапаниң мевисини
көрүп мәмнун болиду; Һәққаний болғучи
Мениң қулум өзиниң билимлири билән нурғун
кишиләргә һәққанийлиқни йәткүзиду. Чүнки у
уларниң қәбиһликлирини өзигә жүкливалиду.
12 Бу ишлири үчүн Мән шу «нурғун кишиләр»ни
униңға һәдийә қилип несивиси қилимән, Шуниң
билән у өзи күчлүкләрни ғәнимәт сүпитидә
үләштүрүп беридиған болиду; Чүнки у та
өлүшкә қәдәр «[шарап һәдийә]»ни төккәндәк, өз
җенини тутуп бәрди, Шундақла өзиниң асийлиқ
қилғучиларниң қатарида санилишиға йол қойди.
Шуниң билән у нурғун кишиләрниң гунайини
өз үстигә алди, Өзини асийлиқ қилғучиларниң
орниға қоюп улар үчүн дуа қилди».

54 — Тәнтәнә қил, и пәрзәнт көрмигән туғмас
аял! Нахшиларни яңрат, шатлинип товла,
и толғақ тутуп бақмиған аял! — Чүнки ғериб
аялниң балилири ери бар аялниңкидин көптур!
— дәйду Пәрвәрдигар, — 2 Чедириңниң орнини
кеңәйтип, Туралғулириңниң етиклирини улар
яйсун; Күчүңни һеч айимай чедир танилириңни
узартқин, Қозуқлириңни чиңайтқин; 3 Чүнки
сән оң вә сол тәрәпкә кеңийисән; Сениң
әвладиң башқа әлләрни егиләйду; Улар ғериб
шәһәрләрни аһалилик қилиду. 4 Қорқма,
чүнки сән һеч хиҗаләттә болмайсән, Һеч уятқа
қалдурулмайсән, Чүнки йәргә һеч қаритилип
қалмайсән, Чүнки яшлиғиңдики хиҗилчанлиқни
унтуйсән, Туллуғуңниң аһанитини һеч есиңгә
кәлтүрәлмәйсән. 5 Чүнки сени яритип
Шәкилләндүргүчиң болса сениң ериң, Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң
нами; Һәмҗәмәт-Қутқузғучиң болса Исраилдики
Муқәддәс Болғучи, У барлиқ йәр-зиминниң
Худаси дәп атилиду. 6 Чүнки Пәрвәрдигар сени
чақирди, — Худди ери өзидин ваз кәчкән, көңли
сунуқ бир аялдәк, Яшлиғида ятлиқ болуп андин
ташливетилгән бир аялни чақирғандәк чақирди»
— дәйду сениң Худайиң; 7 Мән бир дәқиқә сәндин
айрилип кәттим, Бирақ зор көйүмчанлиқ билән
сени йенимға жиғимән; 8 Ғәзивимниң тешиши
билән Мән бир дәқиқила йүзүмни сәндин йошуруп
қойдум; Бирақ мәңгүлүк меһир-муһәббитим
билән саңа көйүмчанлиқ көрситимән» — дәйду
Һәмҗәмәт-Қутқузғучиң Пәрвәрдигар. 9 Мошу
ишлар худди Нуһ [пәйғәмбәр] дәвридики топан
сулиридәк болиду — Мән Нуһ дәвридики сулар
иккинчи йәр йүзини бесип өтмәйду дәп қәсәм
ичкинимдәк, — Мән шундақ қәсәм ичкәнмәнки,
Сәндин иккинчи ғәзәпләнмәймән, Саңа иккинчи
тәнбиһ бәрмәймән. 10 Чүнки тағлар йоқилиду,
Дөңләрму йөткилип кетиду, Бирақ меһир-
муһәббитим сәндин һәргиз кәтмәйду, Саңа
арам-хатирҗәмлик бәргән әһдәмму сәндин
нери болмайду» — дәйду саңа көйүмчанлиқ
қилғучи Пәрвәрдигар. 11 И хар болған, боранда
уян-буян чайқалған, һеч тәсәлли қилинмиған
[қиз], Мана, Мән ташлириңни рәңдар семонт лай
билән қирлаймән, Көк яқутлар билән һулуңни
салимән; 12 Пақирақ мунарлириңни ләәллердин,
Дәрвазилириңни чақнақ яқутлардин, Барлиқ
сепиллириңни җаваһиратлардин қилип ясаймән.
13 Сениң балилириңниң һәммиси Пәрвәрдигар
тәрипидин үгитилиду; Балилириңниң арам-
хатирҗәмлиги зор болиду! 14 Сән һәққанийлиқ
билән тиклинисән; Сән зулумдин жирақ, (Чүнки
сән һеч қорқмайсән) Вәһшәттинму жирақ турғучи
болисән, Чүнки у саңа һеч йеқинлашмайду.
15 Мана, бирәрси һаман жиғилип саңа һуҗум
қилса, (Бирақ бу иш Мениң ихтияримда болған
әмәс), Кимки жиғилип саңа һуҗум қилса сениң
сәвәвиңдин жиқилиду. 16 Мана, көмүр отини
йәлпүтүп, Өзигә мувапиқ бир қурални ясиғучи
төмүрчини Мән яратқанмән, Һәм хар қилиш үчүн
һалак қилғучиниму Мән яратқанмән; 17 Саңа
қарши ясалған һеч қандақ қурал карға кәлмәйду;
Саңа әрз-шикайәт қилғучи һәр бир тилни сән
мат қилисән. Мана шулар Пәрвәрдигарниң
қуллириниң алидиған мирасидур! Уларниң
һәққанийлиғи болса мәндиндур!

55 Һой! Барлиқ уссап кәткәнләр, Суға келиңлар!
Пули йоқлар, келиңлар, аш-нан сетивелип
йәңлар; Мана келиңлар, нә пул нә бәдәл төлимәйла
шарап һәм сүт сетивелиңлар; 2 Немишкә һәқиқий
аш-нан болмайдиған нәрсигә пул хәҗләйсиләр?
Әҗириңларни адәмни һеч қанаәтләндүрмәйдиған

нәрсиләр үчүн сәрп қилисиләр? Гепимни көңүл
қоюп аңлаңлар, яхшисидин йәңлар, Көңлүңлар
молчилиқтин қанаәтлиниду; 3 Маңа қулақ
селиңлар, йенимға келиңлар; Аңлаңлар, җениңлар
һаятқа еришиду; Вә Мән силәр үчүн мәңгүлүк
бир әһдә түзүп беримән: — Шу әһдә — Давутқа
вәдә қилинған меһри-шәпқәтләрдур! 4 Мана, Мән
уни әл-жутларға гувачи сүпитидә, Әл-жутларға
йетәкчи һәм сәркәрдә сүпитидә тәқдим қилдим
— 5 — «Мана, сән өзүңгә ят бир әлни чақирисән,
Сени билмигән бир әл йениңға жүгүрүп
келиду; Сәвәви болса Пәрвәрдигар Худайиң,
Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң Өзидур; Чүнки
У сени улуқлап саңа гөзәллик-җулалиқни яр
қилди». 6 — Издәңлар Пәрвәрдигарни, У Өзини
тапқузмақчи болған пәйттә; У йеқин турған
вақтида униңға нида қилиңлар! 7 Рәзил адәм
өз йолини, Наһәқ адәм өз ой-хияллирини
ташлисун, Пәрвәрдигарниң йениға қайтип кәлсун,
У униңға рәһимдиллиқ көрситиду; Худайимизниң
йениға қайтип кәлсун, У зор кәчүрүм қилиду.
8 Чүнки Мениң ойлиғанлирим силәрниң
ойлиғанлириңлар әмәс, Мениң йоллирим болса
силәрниң йоллириңлар әмәстур; 9 Чүнки асман
йәрдин қанчә жуқури болғинидәк, Мана Өз
йоллирим силәрниң йоллириңлардин, Мениң
ойлиғанлирим силәрниң ойлиғанлириңлардин
шунчә жуқуридур. 10 Ямғур һәм қар асмандин
чүшүп, Йәр йүзини суғирип уни көкәртип,
чечәклитип, Териғучиға уруқни, йегүчигә аш-
нанни тәминлигичә қайтмайдиғандәк, 11 Мана
Мениң ағзимдин чиққан сөз-каламим шундақтур;
Өз көңлүмдикини әмәлгә ашурмиғичә, Уни әвәтиш
мәхситимгә толуқ йәтмигичә, У Өзүмгә бекардин-
бекар қайтмайду. 12 Чүнки силәр шат-хурам һалда
чиқисиләр; Арам-хатирҗәмликтә йетәклинип
чиқисиләр; Тағлар һәм дөңләр силәрниң
алдиңларда нахша яңритиду, Далалардики барлиқ
дәл-дәрәқләр чавак челишип тәнтәнә қилиду;
13 Янтақлиқниң орнида қариғай, Җиғанлиқниң
орнида хадас дәриғи өсиду; Мошулар болса
Пәрвәрдигарға бир нам кәлтүриду, Мәңгүгә
үзүлмәс карамәт болиду.

56 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Адаләт һәм
һидайәттә чиң туруңлар, Һәққанийлиқни
жүргүзивериңлар; Чүнки Мениң нижатим
йеқинлашти, Һәққанийлиғим аян қилинай
дәватиду, 2 Мошуларни қилғучи киши, Мошуларда
чиң турғучи инсан балиси — Шабат күнини
булғимай пак-муқәддәс сақлиғучи, Қолини һәр
қандақ рәзилликтин тартқучи киши немидегән
бәхитликтур! 3 Өзини Пәрвәрдигарға бағлиған
ят жутлуқ адәм: — «Пәрвәрдигар чоқум мени
өз хәлқидин айриветиду!», Яки ағват болған
киши: — «Мана, қақшал бир дәрәқмән!» дегүчи
болмисун. 4 Чүнки Пәрвәрдигар: — Мән Өз
«шабат күнлирим»ни сақлайдиған, Көңлүмдики
ишларни таллиған, Әһдәмдә чиң туридиған
ағватларға мундақ дәйманки: — 5 Мән уларға
Өз өйүмдә, Йәни Өз тамлирим ичидә орун
һәм нам-атақ ата қилимән; Мошу нам-атақ
оғул-қизлири барларниңкидин әвзәлдур; Мән
уларға үзүлмәс, мәңгүлүк намни беримән.
6 Пәрвәрдигарниң хизмитидә болушқа, Униң
намиға сеғинишқа, Униң қуллири болушқа
Пәрвәрдигарға өзини бағлиған, Шабат күнини
булғимай пак-муқәддәс сақлиған, Әһдәмни чиң
тутқан ят жутлуқниң пәрзәнтлирини болса, 7
Уларниму Өз муқәддәс теғимға елип келимән,
Мениң дуагаһ болған өйүмдә уларни хошал
қилимән; Уларниң көйдүрмә қурбанлиқлири һәм
тәшәккүр қурнанлиқлири Мениң қурбангаһим
үстидә қобул қилиниду; Чүнки Мениң өйүм
«Барлиқ әл-жутлар үчүн дуа қилинидиған өй»
дәп атилиду. 8 Исраилдин тарқилип кәткән
ғерибларни жиғип қайтуридиған Рәб Пәрвәрдигар:
— Мән йәнә униңға башқиларни, Йәни жиғилип
болғанларға башқиларниму қошуп жиғимән! —
дәйду. 9 — И далалардики барлиқ һайванлар,
келип озуқтин елиңлар, Орманлиқтики барлиқ
һайванлар, келиңлар! 10 [Исраилниң] күзәтчилири
һәммиси қариғу; Улар һеч билмәйду; Һәммиси
қавашни билмәйдиған гача иштлар, Чүшәкәп
ятидиған, уйқиға амрақлар! 11 Мошу иштлар
болса нәпси яман, тойғанни билмәйду, Улар
болса [хәлқимни] «баққучи»лармиш техи! Улар
йорутулушни һеч билмәйду, Уларниң һәммиси
халиғанчә йол таллап қейип кәткән, Бирисиму
қалмай һәр бири өз мәнпәитини көзләп
жүргүчиләр! 12 Улар: «Қени, шарап кәлтүримән,
Һарақни қанғичә ичәйли; Әтиму болса бүгүнкидәк
болиду, Техиму молчилиқ болиду йәнә!» —
дәвериду.

57 Һәққаний адәм аләмдин өтиду, Һеч ким
бунинңға көңүл бөлмәйду; Меһриван адәмләр
жиғип елип кетилиду, Бирақ һеч ким ойлап
чүшинәлмәйдуки, Һәққаний адәмләр яман
күнләрни көрмисун дәп жиғип елип кетилиду. 2
У болса арам-хатирҗәмлик ичигә кириду; Йәни
өзлириниң дурус йолида маңған һәр бир киши,
Өз орнида йетип арам алиду. 3 Бирақ сәнләр,
и җадугәр аялниң балилири, Зинахор билән
паһишә аялниң нәсли; Буяққа йеқин келиңлар; 4
Силәр кимни мазақ қиливатисиләр? Яки кимгә
қарши ағзиңларни калчайтип, Тилиңларни узун
чиқирисиләр? Силәр болсаңлар асийлиқтин
төрәлгән балилар, Алдамчилиқниң нәсли
әмәсмусиләр? 5 Һәр бир чоң дәрәқ астида, һәр
бир йешил дәрәқ астида шәһванийлиқ билән
көйүп кәткүчи, Кичик балиларни җилғиларға һәм
хада ташларниң йериқлириға елип сойғучисиләр!
6 Ериқтики силиқланған ташлар арисида
сениң несивәң бардур; Шулар, шуларла сениң
тәқсиматиңдур; Шундақ, сән уларға атап «шарап
һәдийәси»ни қуюп, Уларға «ашлиқ һәдийә»ниму
сунуп бәрдиңғу; Әнди мошуларға рази болуп
Өзүмни бесивалсам боламти? 7 Сән жуқури, егиз
бир тағ үстидә орун-көрпә селип қойдуң, Сән
әшу йәрдиму қурбанлиқларни қилишқа чиқтиң.
8 Ишикләрниң кәйнигә вә кәйни кешәклиригә
«әсләтмилириң»ни бекитип қойдуң, Чүнки сән
Мәндин айрилдиң, Сән ялаңачлинип орнуңға
чиқтиң; Орун-көрпәңни кеңәйтип [херидарлириң]
билән өзүң үчүн әһдиләштиң; Уларниң орун-
көрписигә көңлүң чүшти, Сән уларда күч-
һоқуқни көрүп қалдиң. 9 Сән зәйтун мейи
һәдийисини елип, Әтирлириңни үстибешиңғә
болушиға чечип, Падишаһниң алдиға бардиң;
Әлчилириңни жирақққа әвәтип, һәтта тәһтисараға
йәткичә өзүңни пәс қилдиң. (Sheol h7585) 10 Сән
бесип маңған барлиқ йоллириңда чарчиғиниң
билән, Йәнә: «Поқ йәптимән, болди бәс!» дәп
қоймидиң техи, Езип жүрүшкә йәнила күчүңни
жиғдиң, Һеч жақ тоймидиң. 11 Сән зади кимдин
жүрәкзадә болуп, қорқуп жүрисән, Ялған гәп
қилип, Мени есиңгә һеч кәлтүрмәй, Көңлүңдин
һеч өткүзмидиң. Мән узунғичә сүкүттә туруп
кәлдим әмәсму? Сән йәнила Мәндин һеч қорқуп
бақмидиң! 12 Сениң «һәққанийлиғиң»ни һәм
«төһпилириң»ни баян қилимән: — Уларниң саңа
һеч пайдиси йоқтур! 13 Чирқириғанлириңда сән
жиғип топлиған [бутлар] келип сени қутқузсун!
Бирақ шамал пүв қилип уларниң һәммисини
учуруп кетиду, Бир нәпәсла уларни елип кетиду;
Бирақ Маңа таянғучи зиминға мираслиқ қилиду,
Мениң муқәддәс теғимға егидарчилиқ қилиду. 14
[Шу чағда]: — «Йолни көтириңлар, көтириңлар,
уни тәйярлаңлар, Хәлқимниң йолини бошитип
барлиқ путликашаңларни елип ташлаңлар»
дейилиду. 15 Чүнки нами «Муқәддәс» Болғучи,
Жуқири һәм Алий Болғучи, Әбәдил-әбәткичә
һаят Болғучи мундақ дәйду: — «Мән жуқури
һәмдә муқәддәс җайда, һәм шундақла роһи сунуқ
һәм кичик пеил адәм билән биллә туримәнки,
Кичик пеил адәмниң роһини йеңилаймән,
Дили сунуқниң көңлини йеңилаймән. 16 Чүнки
Мән һәргиз мәңгүгә әрз қилип әйиплимәймән,
Һәм әбәдил-әбәткичә ғәзәпләнмәймән; Шундақ
қилсам инсанниң роһи Мениң алдимда суслишип
йоқайду, Өзүм яратқан нәпәс егилири түгишиду.
17 Униң өз нәпсанийәтлик қәбиһлигидә Мән
униңдин ғәзәплинип, уни урғанмән; Мән униңдин
йошурун туруп, униңға ғәзәпләнгәнлигим билән,
У йәнила арқисиға чекингиничә өз йолини
меңиварди; 18 Мән униң йоллирини көрүп йәткән
тәғдирдиму, Мән уни сақайтимән; Мән уни
йетәкләймән, Мән ләвләрниң мевисини яритимән,
Униңға вә униңдики һәсрәт чәккүчиләргә йәнә
тәсәлли беримән; Жирақ туруватқанға, йеқин
туруватқанғиму мутләқ арам-хатирҗәмлик
болсун! Вә Мән уни сақайтимән! 20 Бирақ рәзилләр
болса тиничилинишни һеч билмәйдиған,
Долқунлири лай-латқиларни урғутуватқан,
Давалғуватқан деңиздәктур. 21 Рәзилләргә, —
дәйду Худайим — һеч арам-хатирҗәмлик болмас.

58 — Нида қилип җакалиғин, Авазиңни
қоюп берип болушичә товла, Авазиңни
канайдәк көтәр, Мениң хәлқимгә уларниң
асийлиғини, Яқупниң җәмәтигә гуналирини
баян қилғин. 2 Бирақ улар Мени һәр күни
издәйдиған, Һәққанийлиқни жүргүзидиған,
Мениң йоллиримни билишни хошаллиқ дәп
билидиған, Худасиниң һөкүм-пәрманлирини
ташливәтмәйдиған бир әлгә охшайду;
Улар Мәндин һәққанийлиқни бекитидиған
һөкүм-пәрманларни сорайду; Улар Худаға
йеқинлишишни хурсәнлик дәп билиду. 3

[Андин улар]: — «Биз роза туттуқ, Әнди
немишкә сән көзүңгә илмидиң? Биз җенимизни
қийнидуқ, Әнди немишкә буниңдин хәвириң
йоқ?» — [дәп сорайду]. — Қараңлар, роза
күни өз көңлүңлардикини қиливерисиләр,
Хизмәтчилириңларни қаттиқ ишлитисиләр; 4
Силәрниң роза тутушлириңлар җаңги-җедәл
чиқириш үчүнму? Қәбиһ қоллириңлар мушт
билән адәм урушни мәхсәт қилған охшимамду?
Һазирқи роза тутушлириңларниң мәхсити
авазиңларни әршләрдә аңлитиш әмәстур! 5 Мән
таллиған шу роза тутуш күни — Адәмләрниң
җенини қийнайдиған күнму? Бешини қомуштәк
егип, Астиға бөз вә күлләрни йейиш керәк
болған күнму? Силәр мошундақ ишларни
«роза», «Пәрвәрдигар қобул қилғидәк бир күн»
дәватамсиләр? 6 Мана, Мән таллиған роза
мошуки: — Рәзиллик-зулумниң асарәтлирини
бошитиш, Боюнтуруқниң тасмилирини йешиш,
Езилгәнләрни бошитип һөр қилиш, һәр қандақ
боюнтуруқни чеқип ташлаш әмәсмиди? 7 Аш-
нениңни ачларға үләштүрүшүң, һаҗәтмән
мусапирларни һимайә қилип өйүңгә апиришиң,
Ялаңачларни көргиниңдә, уни кийдүрүшүң,
Өзүңни өзүң билән бир җан бир тән болғанлардин
қачурмаслиғиңдин ибарәт әмәсму? 8 Шундақ
қилғанда нуруң таң сәһәрдәк валлидә ечилиду,
Саламәтлигиң тездин әслигә келип яшнайсән;
Һәққанийлиғиң алдиңда маңиду, Арқаңдики
муһапизәтчиң болса Пәрвәрдигарниң шан-шәриви
болиду. 9 Сән чақирсаң, Пәрвәрдигар җавап
бериду; Нида қилисән, У: «Мана Мән!» дәйду.
Әгәр араңлардин боюнтуруқни, Тәңләйдиған
бармақни, һәм төһмәт гәплирини йоқ қилсаң, 10
Җениңни ачлар үчүн пида қилсаң, Езилгәнләрниң
һаҗәтлиридин чиқсаң, Шу чағда нуруң
қараңғулуқта көтирилиду; Зулмитиң чүштәк
болиду; 11 Һәм Пәрвәрдигар сениң дайимлиқ
йетәклигүчиң болиду, Җениңни қурғақчилиқ
болған вақтидиму қамдайду, Устиханлириңни
күчәйтиду; Сән суғирилидиған бир бағ, Сулири
урғуп түгимәйдиған, адәмни алдимайдиған
бир булақ болисән; 12 Сәндин төрәлгәнләр
кона харабиләрни қайтидин қуруп чиқиду;
Нурғун дәвирләр қалдурған һулларни қайтидин
көтирисән, Шуниң билән «Бөсүлгән тамларни
қайтидин ясиғучи, Коча-йол вә туралғуларни
әслигә кәлтүргүчи» дәп атилисән. 13 Әгәр сән
шабат күнидә қәдәмлириңни санап маңсаң,
Йәни Мениң муқәддәс күнүмдә өзүңниңки
көңлүңдикиләрни қилмай, Шабатни «хошаллиқ»,
Пәрвәрдигарниң муқәддәс күнини «һөрмәтлик
күн» дәп билсәң, Һәм Уни һөрмәтләп, Өз
йоллириңда маңмай, Өз билгиниңни издимәй,
Қуруқ параң салмисаң, 14 Ундақта Пәрвәрдигарни
көңлүңниң хошаллиғи дәп билисән, Һәм Мән
сени йәр йүзидики жуқури җайларға мингүзүп
маңдуримән; Атаң Яқупниң мираси билән сени
озуқландуримән — Чүнки Пәрвәрдигар Өз ағзи
билән шундақ сөз қилди.

59 — Қараңлар, Пәрвәрдигарниң қоли
қутқузалмиғидәк күчсиз болуп қалған әмәс;
Яки Униң қулиқи аңлимиғидәк еғир болуп
қалған әмәс; 2 Бирақ силәрниң қәбиһлигиңлар
силәрни Худайиңлардин жирақлаштурди,
Гунайиңлар Униң йүзини силәрдин қачуруп
Униңға тилигиңларни аңлатқузмиди. 3 Чүнки
қоллириңлар қан билән, Бармақлириңлар
қәбиһлик билән миләнгән, Ләвлириңлар ялған гәп
ейтқан, Тилиңлар калдирлап қеришип сөзлигән; 4
Һәққанийлиқ тәрәптә сөзлигүчи йоқтур, һәқиқәт
тәрәптә туридиған һөкүм сориғучи йоқтур;
Улар йоқ бир нәрсигә тайинип, алдамчилиқ
қилмақта, Уларниң қосиғидикиси зияндаш,
Уларниң туғуватқини қәбиһлик; 5 Улар чар
иланниң тухумлирини төрәлдүриду, Өмчүкниң
торини торлайду, Ким униң тухумлирини
йесә өлиду; Улардин бири чеқилса зәһәрлик
илан чиқиду. 6 Уларниң торлири кийим
болалмайду; Өзлири ишлигәнлири билән
өзлирини япалмайду; Ишлигәнлири болса қәбиһ
ишлардур; Уларниң қолида зораванлиқ туриду; 7
Қәдәмлири яманлиқ тәрәпкә жүгүриду, Гунасиз
қанни төкүшкә алдирайду, Уларниң ойлири
қәбиһлик тоғрисидики ойлардур; Барғанла
йәрдә вәйранчилиқ вә һалакәт тепилиду. 8
Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонумайду;
Жүрүшлиридә һеч һәқиқәт-адаләт йоқтур; Улар
йоллирини әгир-тоқай қиливалди; Ким буларда
маңған болса тинич-арамлиқни көрмәйду. 9
— Шуңа һәқиқәт-адаләт биздин жирақ туриду;
Һәққанийлиқ йетип бизни чүмкигән әмәс;
Нурни күтимиз, бирақ йәнила қараңғулуқ!
Бирла ғил-пал парлиған йоруқлуқниму күтимиз,

Йәнила зулмәттә маңимиз. 10 Қариғулардәк биз
тамни силаштуруп издәймиз, Көзсиз болғандәк
силаштуримиз; Гугумда турғандәк чүштиму
путлишип кетимиз, Чәт яқиларда өлүкләрдәк
жүримиз. 11 Ейиқлардәк нәрә тартимиз,
Пахтәкләрдәк қаттиқ аһ уримиз; Биз һөкүм-
һәқиқәтни күтүп қараймиз, бирақ у йоқ; Нижат-
қутулушни күтимиз, бирақ у биздин жирақтур; 12
Чүнки итаәтсизликлиримиз алдиңда көпийип
кәтти, Гуналиримиз бизни әйипләп гувалиқ
бериду; Чүнки итаәтсизликлиримиз һәрдайим биз
билән биллидур; Қәбиһликлиримиз болса, бизгә
рошәндур: — 13 Чүнки Пәрвәрдигарға итаәтсизлик
қилмақтимиз, вапасизлиқ қилмақтимиз, Униңдин
йүз өримәктимиз, Зулумни һәм асийлиқни тәрғип
қилмақтимиз, Ялған сөзләрни ойдуруп, ич-
ичимиздин сөзлимәктимиз; 14 Адаләт-халислиқ
болса йолдин йенип кәтти; Һәққанийлиқ жирақта
туриду; Чүнки һәқиқәт кочида путлишип кетиду;
Дурус-диянәтниңму киргидәк йери йоқтур. 15
Шуниң билән һәқиқәт йоқай дәп қалди; Өзүмни
яманлиқтин нери қилай дегән адәм хәқниң олжа
нишани болуп қалди! 16 Һәм Пәрвәрдигар көрди;
Һөкүм-һәқиқәтниң йоқлуғи Униң нәзиридә
интайин яман билинди. Вә У [амал қилғидәк]
бирму адәмниң йоқлуғини көрди; [Гунакарларға]
вәкил болуп дуа қилғучи һеч кимниң йоқлуғини
көрүп, азаплинип көңли паракәндә болди. Шуңа
Униң Өз Билиги өзигә нижат кәлтүрди; Униң Өз
һәққанийлиғи Өзини қоллап чидамлиқ қилди; 17
У һәққанийлиқни қалқан-савут қилди, Бешиға
нижатлиқ дубулғисини кийди; Қисас либасини
кийим қилди, Муһәббәтлик қизғинлиқни тон
қилип кийди. 18 Адәмләрниң қилғанлири
бойичә, у уларға қайтуриду; Рәқиплиригә қәһр
чүшүриду, Дүшмәнлиригә ишлирини қайтуриду,
Чәт араллардикиләргиму у ишлирини қайтуриду.
19 Шуниң билән улар ғәриптә Пәрвәрдигарниң
намидин, Күнчиқишта Униң шан-шәривидин
қорқиду; Дүшмән кәлкүндәк бесип киргинидә,
Әнди Пәрвәрдигарниң Роһи униңға қарши
бир туғни көтирип бериду; 20 Шуниң билән
Һәмҗәмәт-Қутқузғучи Зионға келиду, У Яқуп
җәмәтидикиләр арисидин итаәтсизликтин
йенип товва қилғанларға йеқинлишиду, — дәйду
Пәрвәрдигар. 21 Мән болсам, мана, Мениң улар
билән болған әһдәм шуки, — дәйду Пәрвәрдигар
— «сениң үстүңгә қонуп турған Мениң Роһум,
шундақла Мән сениң ағзиңға қуйған сөз-каламим
болса, Буниңдин башлап әбәдил-әбәткичә өз
ағзиңдин, нәслиңниң ағзидин яки нәслиңниң
нәслиниң ағзидин һәргиз чүшмәйду! — дәйду
Пәрвәрдигар.

60 — Орнуңдин тур, нур чач! Чүнки нуруң
йетип кәлди, Пәрвәрдигарниң шан-шәриви
үстүңдә көтирилди! 2 Чүнки қараңғулуқ йәр-
зиминни, Қап қара зулмәт әл-жутларни басиду;
Бирақ Пәрвәрдигар үстүңдә көтирилиду, Униң
шан-шәриви сениңдә көрүниду; 3 Һәм әлләр
нуруң билән, Падишаһлар сениң көтирилгән
йоруқлуғуң билән маңиду. 4 Бешиңни көтәр,
әтрапиңға қарап бақ; Уларниң һәммиси
җәм болуп жиғилиду; Улар йениңға келиду,
— Оғуллириң жирақтин келиду, Қизлириң
янпашларға артилип көтирип келиниду. 5
Шу чағда көрисән, Көзлириң чақнап кетиду,
Жүрәклириң типчәкләп, ич-ичиңгә патмай
қалисән; Чүнки деңиздики байлиқлар сән тәрәпкә
бурулуп келиду, Әлләрниң мал-дуниялири
йениңға келиду. 6 Топ-топ болуп кәткән
төгиләр, Һәм Мидиян һәм Әфаһдики тайлақлар
сени қаплайду; Шебадикиләрниң һәммиси
келиду; Улар алтун һәм хушбуй елип келиду,
Пәрвәрдигарниң мәдһийилирини җакалайду.
7 Кедарниң барлиқ қой падилири йениңға
жиғилиду; Небайотниң қочқарлири хизмитиңдә
болиду; Улар Мениң қобул қилишимға еришип
қурбангаһимға чиқирилиду; Шуниң билән
гөзәллик-җулалиғимни аян қилидиған өйүмни
гөзәлләштүримән. 8 Кәптәрханилириға қайтип
кәлгән кәптәрләрдәк, Учуп келиватқан булуттәк
келиватқан кимду? 9 Чүнки араллар Мени
күтиду; Шулар арисидин оғуллириңни жирақтин
елип келишкә, Өз алтун-күмүчлирини биллә
елип келишкә, Таршиштики кемиләр биринчи
болиду. Улар Худайиң Пәрвәрдигарниң намиға,
Исраилдики Муқәддәс Болғучиниң йениға келиду;
Чүнки У саңа гөзәллик-җулалиқ кәлтүрди. 10 Ят
адәмләрниң балилири сепиллириңни қуриду,
Уларниң падишалири хизмитиңдә болиду; Чүнки
ғәзивимдә Мән сени урдум; Бирақ шапаитим
билән саңа рәһим-меһриванлиқ көрсәттим. 11
Дәрвазилириң һәрдайим очуқ туриду; (Улар кечә-
күндүз етилмәйду) Шундақ қилғанда әлләрниң

байлиқлирини саңа елип кәлгили, Уларниң
падишалирини алдиңға йетәкләп кәлгили
болиду. 12 Чүнки саңа хизмәттә болушни рәт
қилидиған әл яки падишалиқ болса йоқилиду;
Мошундақ әлләр пүтүнләй бәрбат болиду. 13
Мениң муқәддәс җайимни гөзәлләштүрүшкә,
Ливанниң шәриви, — Арча, қариғай вә боксус
дәрәқлириниң һәммиси саңа келиду; Шундақ
қилип айиғим турған йәрни шәрәплик қилимән.
14 Сени харлиғанларниң балилири болса алдиңға
егилгиничә келиду; Сени кәмситкәнләрниң
һәммиси айиғиңға баш уриду; Улар сени
«Пәрвәрдигарниң шәһири», «Исраилдики
Муқәддәс Болғучиниң Зиони» дәп атайду. 15
Сән ташливетилгән һәм нәпрәткә учриғанлиғиң
үчүн, Һеч ким зиминиңдин өтмигән; Әндиликтә
Мән сени мәңгүлүк бир шан-шөһрәт, Әвлат-
әвлатларниң бир хурсәнлиги қилимән. 16
Әлләрниң сүтини емисән, Падишаһларниң
әмчигидин әмгәндәк [меһри-шәпқитигә] еришсән;
Шуниң билән сән Мән Пәрвәрдигарни өзүңниң
Ниҗаткариң һәм Һәмҗәмәт-Қутқузғучиң,
«Яқуптики қудрәт Егиси» дәп билисән. 17
Мисниң орниға алтунни, Төмүрниң орниға
күмүчни әпкелип алмаштуримән; Яғачниң
орниға мисни, Ташларниң орниға төмүрни
әпкелип алмаштуримән; Сениң һакимлириңни
болса тинич-арамлиқ, Бәглириңни һәққанийлиқ
қилимән. 18 Зиминиңда зораванлиқниң һеч садаси
болмайду, Чегаралириң ичидә вәйранчилик
вә һалакәтму йоқ болиду; Сән сепиллириңни
«ниҗат», Дәрвазилириңни «мәдһийә» дәп
атайсән. 19 Нә қуяш күндүздә саңа нур болмайду,
Нә айниң җуласи саңа йоруқлуқ бәрмәйду;
Бәлки Пәрвәрдигар сениң мәңгүлүк нуруң
болиду, Сениң Худайиң гөзәл җулалиғиң болиду.
20 Сениң қуяшиң иккинчи патмайду, Ейиң
толунлуғидин янмайду; Чүнки Пәрвәрдигар
сениң мәңгүлүк нуруң болиду, Һәсрәт-қайғулуқ
күнлириңгә хатимә берилиду. 21 Сениң хәлқиңниң
һәммиси һәққаний болиду; Йәр-зиминға мәңгүгә
егидарчилиқ қилиду; Уларниң Мениң гөзәл
җулалиғимни аян қилиши үчүн, Улар Өз қолум
билән тиккән майса, Өз қолум билән ишлигиним
болиду. 22 Сәбий бала болса миңға, Әң кичиги
болса улуқ әлгә айлиниду, Мәнки Пәрвәрдигар
буларни өз вақтида тездин әмәлгә ашуримән.

61 «Рәб Пәрвәрдигарниң Роһи мениң
вуҗудумда, Чүнки Пәрвәрдигар мени
аҗиз езилгәнләргә хуш хәвәрләр йәткүзүшкә
мәсиһлигән. У мени сунуқ көңүлләрни ясап
сақайтишқа, Тутқунларға азатлиқни, Чүшәп
қоюлғанларға зинданниң ечиветилидиғанлиғини
җакалашқа әвәтти; 2 Пәрвәрдигарниң шапаәт
көрситидиған жилини, һәм Худайимизниң
қисаслиқ күнини җакалашқа, Барлиқ қайғу-
һәсрәт чәккәнләргә тәсәлли беришкә мени
әвәтти. 3 Зиондики һәсрәт-қайғу чәккәнләргә,
Күлләрниң орниға гөзәлликни, Һәсрәт-қайғуниң
орниға сүркилидиған шат-хурамлиқ мейини,
Ғәшлик-мәйүслүк роһиниң орниға, Мәдһийә
тонини кийдүрүшкә мени әвәтти; Шундақ
қилип улар «һәққанийлиқниң чоң дәрәқлири»,
«Пәрвәрдигарниң тиккән майсилири» дәп
атилиду, Улар арқилиқ униң гөзәллик-җулалиғи
аян қилиниду. 4 Улар қедимки харапзарлиқларни
қайтидин қуриду, Әслидә вәйран қилинған
җайларни қайтидин тикләйду, Харабә
шәһәрләрни, дәвирдин-дәвиргә вәйранлиқта
ятқан җайларни йеңибаштин қуриду; 5
Яқа жутлуқлар турғузулуп, падилириңни
бақиду; Ятларниң балилири қошчилириңлар,
үзүмчилириңлар болиду. 6 Бирақ силәр
болсаңлар, «Пәрвәрдигарниң каһинлири»
дәп атилисиләр; Силәр тоғраңларда: «Улар
Худайимизниң хизмәткарлири» дейилиду;
Озуқлириңлар әлләрниң байлиқлири болиду,
Силәр уларниң шан-шәрәплиригә ортақ
болисиләр. 7 Хорлинип, шәрмәндиликтә
қалғиниңларниң орниға икки һәссә несивәңләр
берилиду; Рәсва қилинғанлиқниң орниға улар
тәқсиматида шатлинип тәнтәнә қилиду; Шуниң
билән улар зиминға икки һәссиләп егидарчилиқ
қилиду; Мәңгүлүк шат-хурамлиқ уларниңки
болиду. 8 Чүнки Мән Пәрвәрдигар тоғра һөкүм,
һәқиқәтни әзизләймән; Көйдүрмә қурбанлиқ
қилишта һәр қандақ булаңчилиқ вә алдамчилиққа
нәпрәтлинимән; Мән уларға һәқиқәт билән
тегишлигини қайтуруп беримән; Мән улар
билән мәңгүлүк бир әһдини түзимән. 9 Шундақ
қилип уларниң нәслиниң даңқи әлләр арисида,
Пәрзәнтлириниң даңқи хәлқи-аләм арисида
чиқиду; Уларни көргәнләрниң һәммиси уларни
тонуп етирап қилидуки, «Улар болса Пәрвәрдигар

бәхит ата қилған нәсилдур»». 10 — «Мән
Пәрвәрдигарни зор шат-хурамлиқ дәп билип
шатлинимән, Җеним Худайим түпәйлидин
хошаллиниду; Чүнки той қилидиған жигит өзигә
«каһинлиқ сәллә» кийивалғандәк, Той қилидиған
қиз ләәл-яқутлар билән өзини пәрдазлиғандәк, У
ниҗатлиқниң кийим-кечигини маңа кийдүрди,
Һәққанийлиқ тони билән мени пүркәндүрди.
11 Чүнки зимин өзиниң бихини чиқарғинидәк,
Бағ өзидә терилғанларни үндүргинидәк, Рәб
Пәрвәрдигар охшашла барлиқ әлләрниң алдида
һәққанийлиқни һәм мәдһийини үндүриду».

62 — «Таки Зионниң һәққанийлиғи җулалинип
чақнап чиққичә, Униң ниҗати лавулдаватқан
мәшъәлдәк чиққичә, Зион үчүн һеч арам
алмаймән, Йерусалим үчүн һәргиз сүкүт
қилмаймән; 2 һәм әлләр сениң һәққанийлиғиңни,
Барлиқ падишалар шан-шәривиңни көриду;
Һәм сән Пәрвәрдигар Өз ағзи билән саңа
қойидиған йеңи бир исим билән атилисән, 3
Шундақла сән Пәрвәрдигарниң қолида турған
гөзәл бир таҗ, Худайиңниң қолидики шаһанә баш
чәмбирики болисән. 4 Сән иккинчи: «Аҗрашқан,
ташливетилгән» дәп аталмайсән, Зиминиң
иккинчи: «Вәйран қилип ташливетилгән» дәп
аталмайду; Бәлки сән: «Мениң хошаллиғим
дәл униңда!», дәп атилисән, һәм зиминиң:
«Никаһланған» дәп атилиду; Чүнки Пәрвәрдигар
сәндин хошаллиқ алиду, Зиминиң болса ятлиқ
болиду. 5 Чүнки жигит қизға бағланғандәк,
Оғуллириң саңа бағлиниду; Той жигити қиздин
шатланғандәк, Худайиң сениңдин шатлиниду. 6
Мән сепиллириңда күзәтчиләрни бекитип қойдум,
и Йерусалим, Улар күндүзму һәм кечисиму
арам алмайду; И Пәрвәрдигарни әсләткүчи
болғанлар, сүкүт қилмаңлар! 7 У Йерусалимни
тиклигичә, Уни йәр-җаһанниң оттурисида
рәхмәт-мәдһийиләрниң сәвәви қилғичә, Униңға
һеч арам бәрмәңлар!». 8 Пәрвәрдигар оң қоли
һәм Өз күчи болған билиги билән мундақ қәсәм
ичти: — «Мән зираәтлириңни дүшмәнлириңгә
озуқ болушқа иккинчи бәрмәймән; Җапа тартип
ишлигән йеңи шарапниму ятларниң пәрзәнтлири
иккинчи ичмәйду; 9 Зираәтләрни оруп жиққанлар
өзлирила уни йәп Пәрвәрдигарни мәдһийиләйду;
[Үзүмләрни] үзгәнләр муқәддәс өйүмниң
сәйналирида улардин ичиду». 10 — Өтүңлар,
дәрвазилардин өтүңлар! Хәлиқниң йолини
түз қилип тәйярлаңлар! Йолни көтириңлар,
көтириңлар; Ташларни елип ташливетиңлар;
Хәлиқ-милләтләр үчүн [йол көрситидиған]
бир туғни көтириңлар. 11 Мана, Пәрвәрдигар
җаһанниң чәт-яқилириға мундақ дәп җакалиди:
— Зион қизиға мундақ дәп ейтқин: — «Қара,
сениң ниҗат-қутулушуң келиватиду! Қара,
Униң Өзи алған мукапити Өзи билән биллә,
Униң Өзиниң инъами Өзигә һәмраһ болиду.
12 Вә хәқләр уларни: «Пак-муқәддәс хәлиқ»,
«Пәрвәрдигар һәмҗәмәтлик қилип қутқузғанлар»
дәйду; Сән болсаң: «Интилип издәлгән», «Һеч
ташливетилмигән шәһәр» дәп атилисән.

63 «Бозраһ шәһиридин чиққан, үстибеши
қениқ қизил рәңлик, Кийим-кечәклири
қалтис-карамәт, Зор күч билән қол селип
меңиватқан, Едомдин мошу йәргә келиватқучи
ким?» «Һәққанийлиқ билән сөзлигүчи Мән,
Қутқузушқа күч-қудрәткә Егә Болғучидурмән».
2 «Үстибешиңдикиси немишкә қизил,
Қандақсигә кийим-кечәклириң шарап көлчигини
чәйлигүчиниңкигә охшап қалди?». 3 «Мән
ялғуз шарап көлчигини чәйлидим; Бар әл-
жутлардин һеч ким Мән билән биллә болғини
йоқ; Мән уларни ғәзивимдә чәйлидим, Қәһримдә
уларни дәссиветтим; Уларниң қанлири кийим-
кечәклирим үстигә чачриди; Мениң пүтүн
үстибешим боялди; 4 Чүнки қәлбимгә қисас күни
пүкүлгән еди, Шундақла Мән һәмҗәмәтлиримни
қутқузидиған жил кәлди; 5 Мән қарисам,
ярдәм қилғидәк һеч ким йоқ еди; Һеч кимниң
қоллимайдиғанлиғини көрүп азаплинип көңлүм
паракәндә болди; Шуңа Өз билигим Өзүмгә
ниҗат кәлтүрди; Өз қәһрим болса, Мени қоллап
Маңа чидам бәрди; 6 Шуниң билән әл-жутларни
ғәзивимдә дәссиветкәнмән, Қәһримдә уларни
мәс қиливәттим, Қанлирини йәргә төкүвәттим».
7 «Мән Пәрвәрдигарниң шәпқәтлири тоғрилиқ
әслитип сөзләймән; Пәрвәрдигарниң мәдһийәгә
лайиқ қилғанлири, Униң рәһимдиллиқлириға
асасән, Униң нурғунлиған шәпқәтлиригә
асасән, Пәрвәрдигарниң бизгә қилған
илтипатлири, Исраил җәмәтигә илтипат
қилған зор яхшилиқлири тоғрилиқ әслитип
сөзләймән; 8 У уларни: — «Улар Мениң
хәлқим, Алдамчилиқ қилмайдиған балилар»

дәп, Уларниң Қутқузғучиси болди. 9 Уларниң
барлиқ дәрдлиригә Уму дәрддаш еди; «Униң
йүзидики Пәриштиси» болса уларни қутқузған, У
Өз муһәббити һәм рәһимдиллиғи билән уларни
һәмҗәмәтлик қилип қутқузған; Әшу қедимки
барлиқ күнләрдә уларни Өзигә артип көтәргән;
10 Бирақ улар асийлиқ қилип Униң Муқәддәс
Роһиға азар бәрди; Шуңа улардин йүз өрүп У
уларниң дүшминигә айлинип, Уларға қарши җәң
қилди. 11 Бирақ У: — «Муса пәйғәмбирим! Мениң
хәлқим!» дәп әйни күнләрни әсләп тохтиди.
Әнди Өз [падиси болғанларни] падичилири билән
деңиздин чиқиривалғучи қени? Өзиниң Муқәддәс
Роһини уларниң арисиға турғузуп қойғучи
қени? 12 Униң гөзәл шәрәплик билиги Мусаниң
оң қоли арқилиқ уларни йетәклигүчи болди,
Өзи үчүн мәңгүлүк бир намни тикләп, Улар
алдида суларни бөлүвәткүчи, 13 Уларни далада
әркин кезип жүридиған аттәк, һеч путлаштурмай
уларни деңизниң чоңқур йәрлиридин өткүзгүчи
қени? 14 Маллар җилғиға отлашқа чүшкәндәк,
Пәрвәрдигарниң Роһи уларға арам бәрди; Сән
Өзүң гөзәл-шәрәплик бир намға еришиш үчүн,
Сән мошу йоллар билән хәлқиңни йетәклидиң. 15
Аһ, асманлардин нәзириңни чүшүргин, Сениң
пак-муқәддәслигиң, гөзәллик-шәривиң турған
маканиңдин [һалимизға] қарап бақ! Қени
отлуқ муһәббитиң вә күч-қудритиң!? Ичиңни
ағритишлириң, рәһимдиллиқлириң қени? Улар
маңа кәлгәндә бесилип қалдиму? 16 Чүнки гәрчә
Ибраһим бизни тонумисиму, Яки Исраил гәрчә
бизни етирап қилмисиму, Сән һаман бизниң
Атимиз; Сән Пәрвәрдигар бизниң Атимиздурсән;
Әзәлдин тартип «Һәмҗәмәт-Қутқузғучимиз»
Сениң намиңдур. 17 И Пәрвәрдигар, немишкә
бизни йоллириңдин аздурғансән? Немишкә
Өзүңдин қорқуштин яндуруп көңлимизни таш
қилғансән?! Қуллириң үчүн, Өз мирасиң болған
қәбилиләр үчүн, Йенимизға йенип кәлгәйсән!
18 Муқәддәс хәлқиң пәқәт азғинә вақитла
[тәвәлигигә] егә болалиған; Дүшмәнлиримиз
муқәддәс җайиңни аяқ асти қилди; 19 Шуниң
билән биз узундин буян Сән идарә қилип
бақмиған, Сениң намиң билән атилип бақмиған
бир хәлиқтәк болуп қалдуқ!

64 Аһ, Сән асманларни житиветип, Йәргә чүшкән
болсаң еди! Тағлар болса йүзүң алдида ерип
кетәтти! 2 Мана мошундақ болғанда тутуруққа от
яққандәк, От суни қайнатқандәк, Сән намиңни
дүшмәнлириңгә аян қилған болаттиң, Әлләр
йүзүңдинла титрәп кетәтти! 3 Сән биз күтмигән
дәһшәтлик ишларни қилған вақтиңда, Сән чүшкән
едиң; Йүзүңдин тағлар растла ерип кәтти! 4
Сәндин башқа Өзигә тәлмүрүп күткәнләр үчүн
ишлигүчи бир Худани, Адәмләр әзәлдин аңлап
бақмиған, Қулаққа йетип бақмиған, Көз көрүп
бақмиғандур! 5 Сән һәққанийлиқни жүргүзүшни
хурсәнлик дәп билгән адәмниң, Йәни йоллириңда
меңип, Сени сеғинғанларниң һаҗитидин
чиққучи һәмраһдурсән; Бирақ мана, Сән ғәзәптә
болдуң, Биз болсақ гунада болдуқ; Ундақ ишлар
узун боливәрди; Әнди биз қутқузуламдуқ? 6
Әнди биз напак бир нәрсигә охшаш болдуқ,
Қиливатқан барлиқ «һәққанийәтлиримиз»
болса бир әврәт латисиғила охшайду, халас;
Һәммимиз йопурмақтәк хазан болуп кәттуқ,
Қәбиһликлиримиз шамалдәк бизни учуруп
ташливәтти. 7 Сениң намиңни чақирип нида
қилғучи, Илтипатиңни тутушқа қозғалғучи
һеч йоқтур; Чүнки Сән йүзүңни биздин
қачуруп йошурдуң, Қәбиһликлиримиздин бизни
солаштурғуздуң. 8 Бирақ һазир, и Пәрвәрдигар,
Сән бизниң Атимиздурсән; Биз сеғиз лай, Сән
бизниң сапалчимиздурсән; Һәммимиз болсақ
қолуңда ясалғандурмиз; 9 И Пәрвәрдигар,
бизгә қаратқан ғәзивиңни зор қилмиғайсән,
Қәбиһликни мәңгүгичә әсләп жүрмигин; Мана,
қариғин, һәммимиз Сениң хәлқиңдурмиз! 10
Муқәддәс шәһәрлириң җаңгал, Зионму җаңгал
болуп қалди; Йерусалим вәйран болди; 11
Ата-бовимиз Сени мәдһийилигән җай, Пак-
муқәддәслик, гөзәл-парлақлиқ туралғуси болған
өйимиз болса от билән көйүп күл болди; Қәдир-
қимматлик нәрсилиримизниң һәммиси вәйран
қиливетилди. 12 Мошу ишлар алдида Өзүңни чәткә
аламсән, и Пәрвәрдигар? Сүкүт қилип турамсән?
Бизни болушичә хар қилип уриверәмсән?»

65 Әзәлдин Мени издимигәнләргә Мени сораш
йолини ачтим; Мән Өзүмгә интилмигәнләргә
Өзүмни тапқуздум. Мениң намим билән
аталмиған ят бир әлгә Мән: — «Маңа қара, Маңа
қара» — дедим. 2 Бирақ яман йолда маңидиған,
Өзиниң пикир-хиялиға әгишип маңидиған,
Асийлиқ қилғучи бир хәлиққә болса Мән күн бойи

қолумни узитип интилип кәлдим. 3 Йәни бағларда
қурбанлиқ қилип, Уларни хишлиқ супилар
үстидиму көйдүрүп, Көз алдимдила зәрдәмгә
тегидиған бир хәлиқ; 4 Улар қәбирләр арисида
олтириду, Мәхпий җайлардиму түнәп олтириду;
Улар чошқа гөшини йәйду, Қазан-қачилирида
һәр қандақ жиркиничлик нәрсиләрниң шорписи
бар. 5 Улар: «Өзүң билән бол, Маңа йеқинлашқучи
болма; Чүнки мән сәндин пакмән» — дәйду;
Мошулар димиғимға киргән ис-түтәк, Күн
бойи өчмәй туридиған оттур! 6 Мана, Мениң
алдимда пүтүклүк туридуки: — Мән сүкүт қилип
турмаймән — дәйду Пәрвәрдигар — Бәлки һәм
силәрниң қәбиһликлириңларни, Шундақла тағ
чоққилирида исриқ яққан, Дөңләр үстидиму
Мени һақарәтлигән ата-бовилириңларниң
қәбиһликлирини бирликтә қайтуримән, —
Шуларни өз қучағлириға қайтуримән; Бәрһәқ,
Мән илгәрки қилғанлирини өз қучағлириға
өлчәп қайтуримән. 8 Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Сапақ үзүмниң «сарқинди ширнә»си
көрүнгәндә, Хәқләрниң: «Уни чәйливетип вәйран
қилмисун, чүнки униңда бәрикәт туриду»
дегинидәк, Мән Өз қуллиримниң сәвәвидинла
шундақ қилимәнки, Уларниң һәммисини вәйран
қилмаймән. 9 Шундақ қилип Мән Яқуптин бир
нәсилни, Йәһудадинму тағлиримға бир егидарни
чиқиримән; Шуниң билән Мениң таллиғанлирим
[зиминға] егә болиду, Мениң қуллирим шу
йәрдә маканлишиду. 10 Мени издигән хәлқим
үчүн, Шарон болса йәнә қой падилириға қотан,
Ахор болса кала падилириға қоналғу болиду. 11
Бирақ Пәрвәрдигарни ташлап, Муқәддәс теғимни
унтуғучи, «Тәләй» [дегән бут] үчүн дәстихан
салғучи, «Тәғдир» [дегән бут] үчүнму әбҗәш
шарапни қуюп қачиларни толдурғучисиләр, 12
Мән силәрни қиличқа «тәғдир» қилдим, Силәрниң
һәммиңлар қирғинчилиқта баш егисиләр; Чүнки
Мән чақирдим, силәр җавап бәрмидиңлар; Мән
сөз қилдим, силәр қулақ салмидиңлар; Әксичә
нәзиримдә яман болғанни қиливатисиләр, Мән
яқтурмайдиғанни таллиғансиләр. 13 Шуңа, Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мениң
қуллирим йәйду, Силәр ач қалисиләр; Мана,
Мениң қуллирим ичиду, Бирақ силәр уссуз
қалисиләр; Мана, Мениң қуллирим шатлиниду,
Силәр шәрмәндиликтә қалисиләр; 14 Мана,
көңлидики шат-хурамлиқтин қуллирим нахша
ейтиду, Силәр көңүлдики азаптин зар-зар
жиғлайсиләр, Роһ-қәлб сунуқлуғидин налә-
пәряд көтирисиләр. 15 Исмиңларни Мениң
таллиғанлиримға ләнәт болушқа қалдурисиләр.
Рәб Пәрвәрдигар сени өлтүриду, Һәм униң
қуллириға башқа бир исимни қоюп бериду. 16
Шуниң үчүн кимки өзигә бир бәхитни тилисә,
«Амин» дегүчи Худаниң нами билән әшу бәхитни
тиләйду; Кимки қәсәм ичмәкчи болса, Әнди
«Амин» дегүчи Худаниң нами билән қәсәм
ичиду; Чүнки бурунқи дәрд-әләмләр унтулған
болиду, Чүнки уларни көзүмдин йошурдум.
17 Чүнки қараңлар, Мән йеңи асманларни вә
йеңи зиминни яритимән; Илгәрки ишлар һеч
әсләнмәйду, һәтта әскә кәлмәйду. 18 Әксичә силәр
Мениң яритидиғанлиғимдин хошаллиниңлар;
Мәңгүгә шат-хурамлиқта болуңлар, Чүнки Мән
Йерусалимни шат-хурамлиқ, Униң хәлқини
хошаллиқ бәргүчи қилип яритимән. 19 Өзүмму
Йерусалимдин шат-хурамлиқта болимән,
Шундақла Өз хәлқимдин хошаллинимән; Униңда
нә жиға авази, Нә налә-пәрядлар иккинчи
аңланмайду; 20 Униңда йәнә бир нәччә күнлүк
чачрап кәткән бовақ болмайду, Яки вақти тошмай
вақитсиз кәткән бовай болмайду; Йүз яшқа киргән
болса «жигит» санилиду, Шуниңдәк гунакар йүз
яшқа кирип өлгән болса «Худаниң ләнитигә
учриған» дәп һесаплиниду. 21 Улар өйләрни
салиду, уларда туриду; Улар үзүмзарларни бәрпа
қилиду, улардин мевә йәйду; 22 Улар ясиған
өйләрдә, башқа бириси турмайду; Тикилгән
үзүмзарлардин, башқа бириси мевә елип йемәйду;
Чүнки хәлқимниң күнлири дәрәқниң өмридәк
болиду; Мениң таллиғанлирим өзлири өз қоли
билән ясиғанлиридин өз өмридә толуқ бәһримән
болиду. 23 Уларниң қилған әмгиги бекарға
кәтмәйду; Яки уларниң балилири туғулғанда
келәчики тоғрилиқ вәһимә мәвҗут болмайду;
Чүнки улар Пәрвәрдигар бәхит ата қилған
нәсилдур, Уларниң пәрзәнтлириму шундақ.
24 Вә шундақ болидуки, Улар нида қилип
чақирмастинла, Мән иҗабәт қилимән; Улар дуа
қилип сөзләватқинидила, Мән уларни аңлаймән.
25 Бөрә һәм пақлан билән биллә озуқлиниду; Шир
болса калидәк саман йәйду; Иланниң рисқи болса
топа-чаңла болиду. Мениң муқәддәс теғимниң

һәммә йеридә һеч зиянкәшлик болмайду; һеч
бузғунчилиқ болмайду, дәйду Пәрвәрдигар.

66 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Асманлар
Мениң тәхтим, Зимин болса аяқлиримға
тәхтипәримдур, Әнди Маңа қандақ өй-имарәт
ясимақчисиләр? Маңа қандақ йәр арамгаһ
болалайду? 2 Буларниң һәммисини Мениң қолум
яратқан, улар шундақ болғачқила барлиққа
кәлгән әмәсмиди? — дәйду Пәрвәрдигар, — Лекин
Мән нәзиримни шундақ бир адәмгә салимән:
— Мөмин-кәмтәр, роһи сунуқ, Сөзлиримни
аңлиғанда қорқуп титрәк басидиған бир адәмгә
нәзиримни салимән. 3 Кала сойған киши
адәмниму өлтүриду, Қозини қурбанлиқ қилған
киши иштниң бойнини сундуруп өлтүриду;
Маңа һәдийә тутқучи чошқа қениниму тутуп
бәрмәкчидур; Дуасини әслитишкә хушбуй
яққучи мәбудқиму мәдһийә оқуйду; Бәрһәқ,
улар өзи яқтуридиған йоллирини таллиған,
Көңли жиркиничлик нәрсилиридин хурсән
болиду. 4 Шуңа Мәнму уларниң күлпәтлирини
таллаймән; Улар дәл қорқидиған вәһимиләрни
бешиға чүшүримән; Чүнки Мән чақирғинимда,
улар җавап бәрмиди; Мән сөз қилғинимда,
улар қулақ салмиди; Әксичә нәзиримдә яман
болғанни қилди, Мән яқтурмайдиғанни таллиди».
5 «И Пәрвәрдигарниң сөзи алдида қорқуп
титрәйдиғанлар, Униң дегинини аңлаңлар: —
«Силәрни намимға [садиқ болғанлиғиңлар]
түпәйлидин чәткә қаққанлар болса, Йәни
силәрдин нәпрәтлинидиған қериндашлириңлар
силәргә: — «Қени Пәрвәрдигарниң улуқлуғи
аян қилинсун, Шуниң билән шатлиғиңларни
көрәләйдиған болимиз!» — деди; Бирақ
шәрмәндиликтә қалғанлар өзлири болиду. 6
Аңлаңлар! — шәһәрдин кәлгән чуқан-сүрәнләр!
Аңлаңлар! — ибадәтханидин чиққан авазни!
Аңлаңлар! — Пәрвәрдигар Өз дүшмәнлиригә
[яманлиқлирини] қайтуруватиду!» 7 — Толғиғи
тутмайла у бошиниду; Ағриғи тутмайла, оғул бала
туғиду! 8 Кимниң мошундақ иш тоғрилиқ хәвири
барду? Ким мошундақ ишларни көрүп баққан?
Зимин бир хәлиқни бир күн ичидила туғидиған
иш барму? Дәқиқә ичидила бир әлниң туғулуши
мүмкинму? Чүнки Зионниң әндила толғиғи
тутушиға, у оғул балилирини туғди! 9 Бирисини
бошиниш һалитигә кәлтүргән болсам, Мән балини
чиқарғузмай қаламтим? — дәйду Пәрвәрдигар,
Мән Өзүм туғдурғучи турсам, балиятқуни
етиветәмдимән? — дәйду Худайиң. 10 Йерусалим
билән биллә шат-хурамлиқта болуңлар; Уни
сөйгүчиләр, униң үчүн хошаллиниңлар! Униң
үчүн қайғу-һәсрәт чәккәнләр, Униң билән биллә
шатлиқ билән шатлиниңлар! 11 Чүнки силәр
униң тәсәлли беридиған әмчәклиридин емип
қанаәтлинисиләр; Чүнки силәр қанғичә ичип
чиқисиләр, Униң шан-шәривиниң зорлуғидин
көңлүңлар хурсән болиду». 12 Чүнки Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мән униңға ташқан дәриядәк
арам-хатирҗәмликни, Тешип кәткән еқимдәк
әлләрниң шан-шәрәплирини сунуп веримән;
Силәр емисиләр, Силәр янпашқа елинип
көтирилисиләр, Етәктә әкилитилисиләр. 13 Худди
ана балисиға тәсәлли бәргәндәк, Мән шундақ
силәргә тәсәлли веримән; Силәр Йерусалимда
тәсәллигә егә болисиләр. 14 Силәр буларни
көргәндә көңлүңлар шатлиниду, Сүйәклириңлар
юмран от-чөптәк яшнап кетиду; Шуниң билән
Пәрвәрдигарниң қоли Өз қуллириға аян қилиниду,
У дүшмәнлиригә қәһрини көрситиду. 15 Чүнки
ғәзивини қәһр билән, Тәнбиһини от ялқунлири
билән чүшүрүши үчүн, Мана, Пәрвәрдигар от
билән келиду, У җаң һарвулири билән қуюндәк
келиду. 16 Чүнки от билән һәм қилич билән
Пәрвәрдигар барлиқ әт егилирини сорақ қилип
җазалайду; Пәрвәрдигар өлтүргәнләр нурғун
болиду. 17 «Бағчилар»ға кириш үчүн пакизлинип,
Өзлирини айрим тутуп, Оттурида турғучиниң
гепигә киргәнләр, Шундақла чошқа гөшини,
жиркиничлик болғанни, җүмлидин чашқанларни
йәйдиғанлар болса җимиси тәң түгишиду —
дәйду Пәрвәрдигар. 18 Чүнки уларниң қилғанлири
һәм ойлиғанлири Мениң алдимдидур; Бирақ
барлиқ әлләр, һәммә тилда сөзләйдиғанларниң
жиғилидиған вақти келиду; Шуниң билән улар
келип Мениң шан-шәривимни көриду; 19 Вә
Мән уларниң арисида бир карамәт бәлгүни
тикләймән; Һәм улардин қечип қутулғанларни
әлләргә әвәтимән; Нам-шөһритимни аңлимиған,
шан-шәривимни көрүп бақмиған Таршишқа,
Ливийәгә, оқячилиқта даңқи чиққан Лудқа, Тубал,
Гретсийәгә һәм жирақ чәтләрдики аралларға
уларни әвәтимән; Улар әлләр арисида Мениң
шан-шәривимни җакалайду. 20 Шуниң билән

Исраиллар «ашлиқ һәдийә»ни пакиз қачиларға
қоюп Пәрвәрдигарниң өйигә елип кәлгәндәк,
Шулар болса, Пәрвәрдигарға атап беғишлиған
һәдийә сүпитидә қериндашлириңларниң
һәммисини әлләрдин елип келиду; Уларни
атларға, җәң һарвулириға, сайивәнлик һарву-
зәмбилләргә, қечирларға һәм нар төгиләргә
миндүрүп муқәддәс теғимға, йәни Йерусалимға
елип келиду, — дәйду Пәрвәрдигар. 21 Һәм Мән
улардин бәзилирини каһинлар һәм Лавийлар
болушқа таллаймән — дәйду Пәрвәрдигар. 22
Чүнки Мән яритидиған йеңи асманлар һәм
йеңи зимин Өзүмниң алдида дайим турғандәк,
Сениң нәслиң һәм исмиң туруп сақлиниду. 23
Һәм шундақ болидуки, йеңи айму йеңи айда,
Шабат күниму шабат күнидә, Барлиқ әт егилири
Мениң алдимға ибадәт қилғили келиду —
дәйду Пәрвәрдигар. 24 — Шуниң билән улар
сиртқа чиқип, Маңа асийлиқ қилған адәмләрниң
җәсәтлиригә қарайду; Чүнки уларни йәватқан
қурутлар өлмәйду; Уларни көйдүрүватқан от
өчмәйду; Улар барлиқ әт егилиригә жиркинчлик
билиниду.

Йәрәмия

1 Бинямин қәбилиси зиминидики Анатот
йезисида туруватқан каһинлардин болған
Һилқияниң оғли Йәрәмияниң сөзлири [төвәндә
хатирилиниду]: — 2 Йәһуда падишаси, Амонниң
оғли Йосияниң күнлиридә, йәни у тәхткә олтарған
он үчинчи жилида [Йәрәмияға] Пәрвәрдигарниң
сөзи кәлди; 3 Йәһуда падишаси Йосияниң
оғли Йәһоакимниң күнлиридә һәмдә Йәһуда
падишаси Йосияниң оғли Зәдәкияниң он биринчи
жилиниң ахириғичә, йәни шу жилниң бәшинчи
ейида Йерусалимдикиләр сүргүн қилинғичә
униңға Пәрвәрдигарниң сөзи йәнә келип турди.
4 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип: 5 —
Анаңниң қосиғида сени апиридә қилиштин
илгирила Мән сени биләттим; сән балиятқудин
чиқиштин бурун сени Өзүмгә атап, әлләргә
пәйғәмбәр болушқа тиклидим, — дейилди. 6 Мән
болсам: — Апла, Пәрвәрдигар! Мән гәп қилишни
билмәймән; чүнки мән гөдәк балидурмән, дедим.
7 Лекин Пәрвәрдигар маңа: — Өзүңни гөдәк
бала, демә; чүнки Мән сени кимгә әвәтсәм,
сән шуларға барисән; вә Мән сени немә дә
дәп буйрусам, сән шуни дәйсән. 8 Улардин
қорқма; чүнки сени қутқузуш үчүн Мән сән
билән биллидурмән, — деди. 9 Вә Пәрвәрдигар
қолини созуп ағзимға тәккүзди; Пәрвәрдигар
маңа: Мана, Өз сөзлиримни ағзиңға қойдум; 10
Қара, мошу күни Мән сени жулуш, сөкүш, һалак
қилиш вә өрүш, қуруш вә терип өстүрүш үчүн
әлләр вә падишалиқлар үстигә тиклидим, —
деди. 11 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип:
«Йәрәмия, немини көрүватисән?» — дейилди.
Мән: «Бадам дәриғиниң шехини көрүватимән»
— дедим. 12 Пәрвәрдигар маңа: «Көргиниң яхши
болди; чүнки Мән сөзүмниң әмәлийлишиши
үчүн сөзүмни күзитип туримән» — деди. 13
Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа иккинчи қетим
келип: «Немини көрүватисән?» — дейилди.
Мән: «Поруқ-поруқ қайнаватқан, ағзи шимал
тәрипидин қийсайған бир қазанни көрдүм» —
дедим. 14 Пәрвәрдигар маңа: — Күлпәт шимал
тәрәптин келип бу зиминда туруватқанларниң
һәммиси үстигә бөсүп келиду — деди. 15 — Чүнки
мана, Мән шималий падишалиқларниң барлиқ
җәмәтлирини чақиримән, — дәйду Пәрвәрдигар;
— улар келиду, падишалар һәр бири өз тәхтини
Йерусалим қовуқлири алдиға селип, һәммә
сепилларға вә Йәһуданиң барлиқ шәһәрлиригә
һуҗумға тәйярлиниду; 16 шуниң билән Мән
[Йәһудадикиләрниң] барлиқ рәзилликлири үчүн
уларниң үстидин һөкүмләрни җакалаймән; чүнки
улар Мәндин ваз кечип, башқа илаһларға хушбуй
йеқип, өз қоллири ясиғанлириға чоқунди. 17
Сән әнди белиңни бағлап орнуңдин туруп, саңа
буйруғанлиримниң һәммисини уларға ейт; улар
алдида һодуқуп кәтмигин; болмиса Мән сени
улар алдида һодуқтуримән. 18 Қара, Мән бүгүн
сени Йәһуданиң падишалириға, әмирлиригә,
каһинлириға һәм пүткүл зимин хәлқигә қарши
турғучи мустәһкәм шәһәр, төмүр түврүк вә мис
сепиллардәк тиклидим. 19 Улар саңа қарши җәң
қилиду, лекин сениң үстүңдин ғәлибә қилалмайду
— Чүнки Мән сени қутқузуш үчүн сән билән
биллидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар.

2 Әнди Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 Берип Йерусалимдикиләрниң
қулақлириға мундақ җар салғин: — «Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мән сениң яш вақтиңдики
вападарлиғиңни, йәни қизниң ашиқиға
болған муһәббитидәк сениң чөл-баяванда,
йәни терилмиған йәрләрдә Маңа әгишип
жүргәнлириңни сениң үчүн әсләймән. 3 Шу чағда
Исраил хәлқи Пәрвәрдигарға пак, алаһидә аталған,
улар униң өз һосулиниң тунҗа мевиси дәп
қаралған еди; уларни йәвалмақчи болғанларниң
һәммиси гунакар дәп һесапланған еди һәм
уларниң башлириға балаю-апәт чүшкән еди, —
дәйду Пәрвәрдигар. 4 Пәрвәрдигарниң сөзини
аңлаңлар, и Яқупниң җәмәти, Исраил җәмәтиниң
барлиқ аилә-тавабиатлири: — 5 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Ата-бовилириңлар Мәндә
зади қандақ адаләтсизликләрни байқапту, улар
Мәндин шунчә жирақлишиду? Улар немишкә
бемәна бутларға баш уруп, өзлири бемәна
болуп кәтти? 6 Улар һеч қачан: «Бизни Мисир
зиминидин қутқузуп чиқирип, баявандин, йәни
чөл-дәшт вә тик азгаллар билән қапланған
җайлардин, қурғақчилиқ вә өлүм сайиси орап
турған йәрләрдин, адәмзат өтмәйдиған һәмдә
инсан турмайдиған шу баявандин бизни өткүзгән
Пәрвәрдигар қени?» дәп сорап қоюшмаптиғу?
7 Мән силәрни мевиси һәм молчилиғидин

һозурлиниш үчүн мунбәт бир зиминға елип
кәлгәнмән; силәр келип зиминимни булғидиңлар,
Мениң мирасимни жиркиничлик бир нәрсигә
айландуруп қойдуңлар. 8 Каһинлар: «Пәрвәрдигар
қени?» дәп һеч сорап қоймиди; Тәврат-қанун
иҗрачилири мени һеч тонумиди; хәлиқ
падичилири маңа асийлиқ қилди; пәйғәмбәрләр
болса Баалниң намида бешарәт бәрди, уларниң
һәммиси һеч пайдисиз бемәна нәрсиләргә әгишип
кәтти. 9 Шуңа силәр билән дәвалашмақчимән,
балилириңлар һәм балилириңларниң балилири
билән дәвалишимән, — дәйду Пәрвәрдигар; 10
— силәр Сипрустики деңиз бойлириға өтүп
беқиңлар, Кедарға тәкшүрүшкә адәм әвәтип
беқиңлар — мошундақ бир иш зади болуп
баққанму-йоқ дәп көрүп беқиңлар — 11 Қайси
бир әл өз илаһлирини (улар һеч илаһ әмәс,
әлвәттә) өзгәрткәнму? Лекин Мениң хәлқим
өзлириниң шан-шәриви Болғучисини болса
пайдисиз-бемәна бир нәрсигә алмаштурған. 12
Буниңға әҗәблиниңлар, и асманлар; һаң-таң
болуңлар! Сарасимигә чүшүңлар! Чөчүңлар! —
дәйду Пәрвәрдигар, 13 — чүнки Мениң хәлқим
икки рәзил ишни қилди; улар һаятлиқ су
мәнбәси болған Мәндин ваз кәчти; андин өзлири
үчүн су азгаллирини, йәни су турмайдиған
йериқ су азгаллирини йонуп чиқти. 14 Исраил
әсли қулмиди? У ғоҗайинниң өйидә туғулған
қулмиди? Немишкә әнди у олҗиға айлинип
қалди? 15 Яш ширлар уни олҗа қилип һөкириди;
улар авазини қоюватти; улар [Исраил] зиминини
вәйранә қилди; шәһәрлири көйдүрүлди,
адәмзатсиз қалди. 16 Униң үстигә һәтта Ноф
вә Таһпанәс шәһиридикиләрму чоққаңни
йеривәтти. 17 Бу ишларни өзүң кәлтүрүп чиқарған
әмәсму? — Чүнки саңа йол башлаватқинида
Пәрвәрдигар Худайиңдин ваз кәчкән едиң. 18
Әнди бүгүнки күндә йәнә Шиһор дәриясиниң
сүйини ичиш үчүн Мисирниң йолини басқиниң
немиси? [Әфрат] дәриясиниң сүйини ичиш үчүн
Асурийәниң йолини басқиниң немиси? 19 Өз
рәзиллигиң өзүңгә савақ елип келиду, өзүңниң
йенимдин чәтнәп кәткиниң өзүңгә тәнбиһ
болиду; әнди сениң Пәрвәрдигар Худайиңдин
ваз кәчкиниң вә Мениң қорқунучумниң сәндә
болмаслиғиниң интайин рәзил һәмдә зәрдапқа
толған иш екәнлигини билип қой, — дәйду
Рәб, самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. 20 Чүнки сән қедимдинла Мән саңа
салған боюнтуруқни бузуп, униң риштини үзүп
ташливәткәнсән; сән: «Қуллуғунда болмаймән!»
дедиң. Чүнки барлиқ дөң-егизликтә вә барлиқ
йешил дәрәқ астида сән паһишә аялдәк керилип
ятқансән. 21 Лекин Мән болсам сени әсли есил
сортлуқ үзүм телидин, сәрхил уруқтин тиккән
едим; сән Маңа нисбәтән қандақму ят вә явайи
бир сесиқ үзүм телиға айлинип қалдиң? 22
Чүнки сән шулта билән жуюнсаңму, көп ақартқуч
совун ишләтсәңму сениң қәбиһлигиң Мениң
алдимда техи дағ болуп туриду, — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар. 23 Сән қандақму: «Мән һеч булғанған
әмәсмән, мән «Бааллар»ға һеч әгәшмидим!»
дейәләйсән? Җилғида маңған йолуңни көрүп
бақ, қилмишлириңни иқрар қил — сән өз
йоллирида уян-буян қатрап жүридиған чаққақ
һиңгандурсән! 24 Сән чөл-баяванға адәтләнгән,
һәвиси қозғалғанда шамални пурап жүридиған
бир явайи мада ешәксән! Күйлигәндә ким уни
тосалисун? Уни издигән һаңгилар өзлирини һеч
упратмайду; шу вақитларда уни издәп тапмақ
асандур. 25 [И Исраил], [бекар жүгүрүп], путуңни
аяқсиз, гелиңни уссулуқсиз қилип қойма! Лекин
сән буниңға: «Яқ! Хам хиял қилма! Чүнки мән
бу ят [илаһларни] яхши көрүп қалдим, уларниң
кәйнидин маңимән!» — дедиң. 26 Оғри тутулуп
қелип хиҗаләткә қалғандәк, Исраил җамәтиму
хиҗаләткә қалиду — йәни өзлири вә уларниң
падишалири, каһинлири вә пәйғәмбәрлири —
27 улар яғач көтигигә: «Атам!» вә ташқа: «Сән
мени туғдурдуң!» дәйду; чүнки улар йүзини Маңа
қаратмай, әксичә Маңа арқисини қилди; лекин
күлпәт бешиға чүшкәндә улар: «Орнуңдин туруп,
бизни қутқузғайсән!» дәйду. 28 Әнди өзүңгә ясиған
илаһлириң қени!? Күлпәт бешиңға чүшкәндә сени
қутқузалайдиған болса, улар орнидин турсун! —
Чүнки шәһәрлириң қанчә көп болса бутлириңму
шунчә көптур, и Йәһуда! 29 Немишкә силәр Мән
билән дәваға чүшмәкчисиләр? Силәр һәммиңлар
Маңа асийлиқ қилғансиләр, — дәйду Пәрвәрдигар.
30 Балилириңни бекардин бекар уруп қойдум;
улар һеч тәрбийини қобул қилмиди. Өз қиличиң
житқуч ширдәк пәйғәмбәрлириңни йәвәтти. 31
И бу дәвир кишилири! Пәрвәрдигарниң сөзигә
көңүл қоюңлар! Мән Исраилға чөл-баяван яки қап

қараңғулуқ басқан зимин болуп баққанму? Мениң
хәлқим немишкә: «Нәгила барсақ өз әркимиз;
әнди йениңға йәнә кәлмәймиз!» — дәйду? 32 Қиз
зибу-зиннәтлирини унтуяламду? Той қилидиған
қиз той кийимлирини унтуяламду? Лекин өз
хәлқим сан-санақсиз күнлиридә Мени унтуди.
33 Сән ишқ издәп баридиған йолларға шунчә
маһир болуп кәттиң! Бәрһәқ, һәтта әң бузуқ
аялларға йоллириңни көрсәттиң. 34 Униң үстигә
тонуңниң пәшлиридә гунасиз намратларниң
қени бар! Сән уларни темиңни тешип оғриликқа
киргини үчүн өлтүрдиңму?! Ишларниң һәммиси
шундақ турсиму, 35 сән техи: «Мәндә гуна йоқ;
[Рәб] мәндин рәнҗивәрмәйду!» дәйсән. Билип
қой! Мән үстүңдин һөкүм чиқиримән, чүнки сән:
«Мән гуна садир қилмидим!» — дәверисән. 36
Сән немишкә бунчивала уян-буян қатрап ала
көңүллүк қилисән? Сән Асурийә тәрипидин
йәргә қаритилғандәк Мисир тәрипидинму
йәргә қаритилисән. 37 Бәрһәқ, сән Мисирдин
қоллириңни бешиңға алған пети чиқисән; чүнки
Пәрвәрдигар сән йөләнчүк қилғанларни чәткә
қақти; сән улардин һеч пайда көрмәйсән.

3 Шундақ дейилидуки, бириси аялини қоювәтсә,
аял униңдин аҗрашса вә кейин у башқа
әргә ятлиқ болған болса, биринчи ери униң
билән қайта яришивалса боламду? Бундақ иш бу
зиминни мутләқ булғимамду? Лекин сән шунчә
көп ашнилириң билән бузуқлуқ қилип туруп йәнә
йенимға қайтай дәватамсән техи? 2 Бешиңни
көтирип жуқуриға қарап бақ; — Сән зади нәдә
ят илаһлар билән бузуқлуқ өткүзмигәнсән?!
— Сән чөл-баяванда күтүп олтарған әрәбдәк
уларни йоллар бойи күтүп олтарғансән; зиминни
бузуқлуқлириң вә рәзиллигиң билән булғиғансән.
3 Шуниң үчүн қаттиқ ямғурлар тутуп қелинип
саңа берилмиди һәмдә «кейинки ямғурлар»
яғмиди. Лекин сәндә техи паһишә аялниң қелин
йүзи бар, иза тартишни һеч билгүң йоқтур. 4
Һәтта сән баятин Маңа: «И Атам, яшлиғимдин
башлап маңа йетәкчи һәмраһ болуп кәлдиң!»
— дәйсән, вә: — 5 «У һәрдайим ғәзивини
сақламду? У ғәзивини ахирғичә тутамду?» —
дәйсән. Мана, сән шундақ дегиниң билән, лекин
сән қолуңдин келишичә рәзиллик қилғансән.
6 Йосия падишаниң күнлиридә Пәрвәрдигар
маңа: «Вапасиз Исраилниң немә қилғанлиғини
көрдүңму? У барлиқ егиз таққа чиқип һәм
барлиқ йешил дәрәқ астиға кирип шу йәрләрдә
паһишидәк бузуқлуқ қилған» — деди. 7 — «Мән: У
буларниң һәммисини қилғандин кейин, чоқум
йенимға қайтип келиду, — дедим; лекин у қайтип
кәлмиди. Униң асий сиңлиси, йәни Йәһуда буни
көрди; 8 лекин вапасиз Исраилниң барлиқ зина
қилғанлири түпәйлидин униңға талақ хетини
берип уни қоювәткинимни көрүп, асий сиңлиси
Йәһуда қорқмиди, бәлки өзиму берип паһишилик
қилди. 9 Шундақ болдики, өз бузуқчилиғини
шунчә кичик иш дәп қариғачқа, у һәтта яғач вә
таш билән зина қилип зиминни булғивәтти. 10
Буларниң һәммисигә қаримай Исраилниң асий
сиңлиси Йәһуда техи пүтүн көңли билән әмәс,
пәқәт сахтилиқ билән йенимға қайтип кәлгәндәк
болувалди, — дәйду Пәрвәрдигар. 11 Пәрвәрдигар
маңа мундақ деди: — «Вапасиз Исраил өзини
асий Йәһудадин һәққаний көрсәтти. 12 Барғин,
шималға қарап бу сөзләрни җакалап мундақ
дегин: — «Қайтип кәл, и йолдин чиққучи Исраил,
— дәйду Пәрвәрдигар — вә Мән саңа қапиқимни
қайта түрмәймән; чүнки Мән рәһимдил, — дәйду
Пәрвәрдигар — Мән ғәзивимни мәңгүгә сақлап
турмаймән. 13 Пәқәт сениң қәбиһлигиңни, —
Пәрвәрдигар Худайиңға асийлиқ қилғанлиғиңни,
уян-буян қатрап жүрүп өзүңни һәр бир йешил
дәрәқ астида ят илаһларға беғишлиғанлиғиңни,
шуниңдәк авазимға һеч қулақ салмиғанлиғиңни
иқрар қилсаңла [Мәндин рәһим-шәпқәт көрисән]
— дәйду Пәрвәрдигар. 14 Қайтип келиңлар, и
йолдин чиққучи балилар, — дәйду Пәрвәрдигар
— чүнки Мән силәрни һәқиқий сөйгүчидурмән;
[силәр шундақ қилсаңларла] Мән силәрдин
таллиғанларни, йәни һәр қайси шәһәрдин бирдин,
һәр қайси җамәттин иккидин пухрани Зионға
қайтуруп келимән. 15 Мән силәргә көңлүмдикидәк
хәлиқ падичилирини тәқсим қилимән; улар
силәрни даналиқ-билим, әқил-парасәт билән
беқип озуқландуриду. 16 Шундақ болидуки,
шу күнләрдә силәр зиминда көпийип, көп
пәрзәнтлик болғиниңларда, — дәйду Пәрвәрдигар,
— силәр: «Пәрвәрдигарниң әһдә сандуғи!»
дәп йәнә тилға алмайсиләр; у һеч есиңларға
кәлмәйду, уни һеч әслимәйсиләр вә уни һеч
сеғинимайсиләр; силәр башқа бир сандуқму
ясимайсиләр. 17 Шу тапта улар Йерусалимни

«Пәрвәрдигарниң тәхти» дәп атайду; барлиқ
әлләр униңға жиғилиду, — йәни Пәрвәрдигарниң
намиға, Йерусалимға жиғилиду; улар қәлбидики
рәзил жаһиллиғиға қайтидин һеч әгишип
маңмайду. 18 Шу күнләрдә Йәһуда җәмәти Исраил
җәмәти билән бирликтә маңиду; улар шимал
зиминидин биллә чиқип Мән ата-бовилириға
мирас болушқа тәқдим қилған зиминға келиду.
19 Мән: «Мән сени балилирим қатириға қоюп,
саңа гөзәл зиминни, йәни көплигән әлләрниң
зиминлири арисидики әң көркәм җайни мирас
қилип ата қилишни шунчилик халайттим!» —
дедим, вә: «Сән Мени «мениң атам» дәйсән, вә
Мәндин йүз өрүмәйсән!» — дедим. 20 Лекин
бәрһәқ, асийлиқ қилған аял өз җөрисидин
айрилғандәк, силәр Маңа асийлиқ қилғансиләр,
и Исраил җәмәти, — дәйду Пәрвәрдигар. 21
Жуқири җайлардин бир аваз аңлиниду! У болса
Исраил җәмәтидикиләрниң жиға-пәрядлири;
чүнки улар өз йолини бурмилиған, Пәрвәрдигар
Худасини унтуған. 22 — Қайтип келиңлар,
әй йолдин чиққучи балилар; Мән силәрниң
йолдин чиқип кетишиңларға шипа болимән.
— «Мана, биз йениңға баримиз; чүнки Сән
Пәрвәрдигар Худайимиздурсән» — дәңлар! 23 —
Бәрһәқ, егизликләрдә һәм тағларда аңлитилған
[бутпәрәсликниң] қийқас-сүрәнлири беһудә
иштур! Бәрһәқ, Исраилниң қутқузуш-ниҗати
Пәрвәрдигар Худайимиздинладур. 24 Лекин
яшлиғимиздин тартипла, ата-бовилиримизниң
әҗрини, йәни уларниң кала-қой падилирини,
қиз-оғуллирини әшу уят-номус йәп кәткән;
25 Нәтиҗидә биз уят-хиҗиллиқ ичидә яттуқ,
қалаймиқанчилиқ вә алақзадилик бизни
қапливалди; чүнки яшлиғимиздин тартип
бүгүнки күнгә қәдәр биз вә ата-бовилиримиз
һәммимиз Пәрвәрдигар Худайимиз алдида гуна
садир қилип кәлдуқ, Пәрвәрдигар Худайимизниң
авазиға һеч қулақ салмидуқ.

4 — «Бу йоллиримдин бурулай!» десәң, и
Исраил — дәйду Пәрвәрдигар — Әнди
Мениң йенимға бурулуп қайтип кәл! Әгәр бу
жиркиничликлириңни көзүмдин нери қилсаң,
вә шундақла йолдин йәнә тенәп кәтмисәң, 2
— әгәр сән: «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!»
дәп қәсәм ичкиниңдә, у қәсәм һәқиқәт,
адаләт вә һәққанийлиқ билән болса, ундақта
ят әлләрму Униң намида өзлиригә бәхит
тилишиду вә Уни өзиниң пәхир-шөһрити
қилиду. 3 Чүнки Пәрвәрдигар Йәһудадикиләр
вә Йерусалимдикиләргә мундақ дәйду: — «Боз
йериңларни чепип ағдуруңлар; тикәнлик арисиға
уруқ чачмаңлар! 4 Өзлириңларни Пәрвәрдигарниң
йолида сүннәт қилиңлар; қәлбиңларни сүннәт
қилиңлар, и Йәһудадикиләр вә Йерусалимда
туруватқанлар! — Болмиса, Мениң қәһрим
партлап от болуп силәрни көйдүриветиду;
қилмишлириңларниң рәзиллиги түпәйлидин уни
өчүрәләйдиған һеч ким чиқмайду. 5 — Йәһудада
мошуларни елан қилип, Йерусалимда: — «Зимин-
зиминда канай челиңлар!» — дәп җакалаңлар;
«Жиғилиңлар! Мустәһкәм шәһәрләргә қечип
кирәйли!» — дәп нида қилиңлар! 6 Зионни
көрситидиған бир туғни тикләңлар; дәрһал
қечиңлар, кечигип қалмаңлар! Чүнки Мән
күлпәт, йәни зор бир һалакәтни шималдин елип
келимән. 7 Шир өз чатқаллиғидин чиқти, «әлләрни
йоқатқучи» йолға чиқти; у өз җайидин чиқип
зимиңниңни вәйран қилишқа келиду; шәһәрлириң
вәйран қилинип, адәмзатсиз болиду. 8 Бу сәвәптин
өзлириңларға бөз кийим ораңлар, дад-пәряд
көтирип налә қилиңлар! Чүнки Пәрвәрдигарниң
қаттиқ ғәзиви биздин янмиди! 9 Шу күни
шундақ болидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, —
падишаниң җүриги, әмирләрниң җүригиму
су болуп кетиду, каһинлар алақзадә болуп,
пәйғәмбәрләр тәәҗҗүплиниду. 10 — Андин мән:
— Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Бәрһәқ Сән бу хәлиқни,
җүмлидин Йерусалимни: «Силәр аман-тинич
болисиләр» дәп алдидиң; әмәлийәттә болса қилич
җанға йетип кәлди, дедим. 11 — Шу чағда
бу хәлиққә вә Йерусалимға мундақ дейилиду:
«Чөл-баявандики егизликләрдин чиққан иссиқ
бир шамал хәлқимниң қизиниң йолиға қарап
чүшиду; лекин у хаман сорушқа яки дан айришқа
мувапиқ кәлмәйду! 12 — Буниңдин әшәддий бир
шамал Мәндин чиқиду; мана, Мән һазир уларға
җаза һөкүмлирини җакалаймән. 13 Мана, у топ
булутлардәк келиду, униң җәң һарвулири қара
қуюндәктур, униң атлири бүркүтләрдин тездур!
— «Һалимизға вай! Чүнки биз набут болдуқ!» 14
— «И Йерусалим, өз қутулушуң үчүн қәлбиңни
рәзилликтин жуюват; қачанғичә көңлүңгә беһудә
ой-хиялларни пүкүп турисән? 15 Чүнки Дан

дияридин, Әфраимдики егизликләрдинму азап-
күлпәтни елан қилидиған бир аваз аңлитилиду: —
16 Улар: Әлләргә елан қилиңлар, Йерусалимғиму
аңлитиңлар: — Мана, қоршавға алғучилар жирақ
жуттин келиватиду! Улар Йәһуда шәһәрлиригә
қарши җәң чуқанлирини көтиришкә тәйяр! —
дәйду. 17 Етизлиқни мудапиә қиливатқанлардәк,
улар Йерусалимни қоршивалиду; чүнки у Маңа
асийлиқ қилған, — дәйду Пәрвәрдигар. 18 Сениң
йолуң вә қилмишлириң мошуларни өз бешиңға
чүшүрди; бу рәзиллигиңниң ақивитидур; бәрһәқ, у
азаплиқтур, жүригиңгиму санҗийду!». 19 — [Мән]:
«Аһ, ич-бағрим! Ич-бағрим! Толғаққа чүштүм!
Аһ, көңлүм азапланди! Жүригим дүпүлдәватиду,
сүкүт қилип туралмаймән; чүнки мән канайниң
авазини аңлаймән; җәң чуқанлири җенимға
санҗиди. 20 Апәт үстигә апәт чүшти! Пүткүл
зимин вәйран болди; чедирлирим дәқиқидә
бәрбат қилинди, пәрдилирим һайт-һуйтниң ичидә
житип ташланди! 21 Қачанғичә туққа қарап
турушум, җәң авазлирини аңлишим керәк?» —
[дедим]. 22 — «Чүнки Мениң хәлқим надандур;
улар Мени һеч тонумиған; улар әқли йоқ
балилар, улар һеч йорутулмиған; рәзилликкә
нисбәтән улар данадур, амма яхшилиққа нисбәтән
улар билимсиздур». 23 — «Мән йәр йүзигә
қаридим; мана, у шәкилсиз вә қуп-қуруқ болди;
асманларғиму қаридим, у нурсиз қалди; 24
тағларға қаридим, мана, улар зил-зилигә кәлди,
барлиқ дөңләр әшәддий силкинип кәтти. 25 Қарап
турувәрдим, вә мана, инсан йоқ еди, асмандики
барлиқ учар-қанатларму өзлирини далдиға алди.
26 Мән қаридим, мана, бағ-етизлар чөл-баяванға
айланди, барлиқ шәһәрләр Пәрвәрдигар алдида,
йәни униң қаттиқ ғәзиви алдида вәйран болди.
27 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Пүткүл
зимин вәйран болиду; амма Мән уни пүтүнләй
йоқатмаймән. 28 Буниң түпәйлидин пүткүл йәр
йүзи матәм тутиду, жуқурида асман қарилиқ
билән қаплиниду; чүнки Мән шундақ сөз қилдим,
Мән шундақ нийәткә кәлгәнмән; Мән униңдин
өкүнмәймән, униңдин һеч янмаймән; 29 атлиқлар
вә оқялиқларниң шавқун-сүрәни билән һәр бир
шәһәрдикиләр қечип кетиду; улар чатқаллиқларға
кирип мөкүвалиду, ташлар үстигә чиқивалиду;
барлиқ шәһәрләр ташлинип адәмзатсиз қалиду.
30 — Сән, и һалак болғучи, немә қилмақчисән?
Гәрчә сән пәрәң кийимләрни кийгән болсаңму,
алтун зибу-зиннәтләрни тақиған болсаңму, көз-
қашлириңни осма билән пәрдазлиған болсаңму,
өзүңни ясиғиниң бекардур; сениң ашиқлириң
сени кәмситиду; улар җениңни издәватиду. 31
Чүнки мән толғаққа чүшкән аялниңкидәк бир
авазни, тунҗа балини туққандикидәк азапда
болған Зион қизиниң авазини аңлаватимән; у
қоллирини созуп: «Һалимға вай! Бу қатиллар
түпәйлидин һалимдин кәттим!» дәп һасиримақта.

5 [Пәрвәрдигар]: — Йерусалимниң рәстә-
кочилирида уян-буян айлинип жүгүрүңлар,
убдан көрүп биливелиңлар; мәйданлиридин
издәп көрүңлар; адаләт билән иш көридиған,
вәдисидә турушқа интилидиған бирла адәмни
тапсаңлар, шунда мән бу [шәһәрни] кәчүримән! 2
Гәрчә улар: «Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» дәп
қәсәм ичкән болсиму, улар ялғандин сөзләйду,
[деди]. 3 — И Пәрвәрдигар, көзүң адаләт-
бетәрәпликни издәп жүриду әмәсму? Сән уларни
урдуң, лекин улар азапланмайду; Сән уларни
набут қилип түгәштүрдүң, лекин улар тәрбийә
қобул қилишни рәт қилип кәлди; улар йүзлирини
таштин қаттиқ қилди, улар йолидин йенишни рәт
қилиду» 4 — мән: «Шүбһисизки, бундақ қилғанлар
пәқәт намратлар, улар наданлар; чүнки улар
Пәрвәрдигарниң йолини, Худасиниң һөкүм-
көрсәтмилирини билмәйду» — дедим. 5 — «Мән
мөтивәрләрниң йениға берип уларға сөзләймән;
чүнки улар Пәрвәрдигарниң йолини, Худасиниң
һөкүм-көрсәтмилирини билиду». Бирақ уларму
боюнтуруқни үзүл-кесил бузуп, риштилирини
үзүп ташлиған. 6 — Шуңа ормандин чиққан бир
шир уларни өлтүриду, баявандин чиққан бир бөрә
уларни вәйран қилиду; илпиз шәһәрләргә қарап
пайлайду; шәһәрләрдин чиққан һәр бири титма-
титма қилиниду; чүнки уларниң асийлиқлири
көпийип, вапасизлиқлири көпийиду. 7 Мән
зади немигә асасән сени кәчүримән? Сениң
балилириң Мәндин ваз кечип, Худа әмәсләргә
қәсәм ичмәктә; Мән һәммә һаҗәтлиридин
чиққан болсамму, лекин улар зинахорлуқ қилип,
паһишиләрниң өйигә топ-топ болуп мeңиватиду.
8 Улар сәмригән ишқваз айғирлар, улар һәр бири
өз йеқининиң аялиға һәвәс қилип кишнәватиду.
9 Бу ишлар түпәйлидин уларни җазалимай
қоямдим? — дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң җеним

мошундақ бир әлдин қисас алмай қоямду? 10
Униң үзүм чүнәклиридин өтүп, таллирини
вәйран қилиңлар; лекин уларни пүтүнләй
набут қилмаңлар; шахлирини қирип ташлаңлар,
чүнки улар Пәрвәрдигарға тәвә әмәстур; 11
чүнки Исраил җәмәти вә Йәһуда җәмәти Маңа
мутләқ вапасизлиқ қилди, — дәйду Пәрвәрдигар.
12 Улар: «У һеч немә қилмайду! Бизгә һеч
апәт чүшмәйду; нә қилич нә қәһәтчиликни
көрмәймиз!» — дәп Пәрвәрдигардин тенип кәтти.
13 Пәйғәмбәрләр болса пәқәт бир шамалдин
ибарәт болиду, халас; [Пәрвәрдигарниң] сөз-
калами уларда йоқтур; уларниң сөзлири өз
бешиға янсун! 14 Шуңа Пәрвәрдигар, самави
қошунларниң Сәрдари болған Худа маңа мундақ
дәйду: — Бу хәлиқ мошу сөзни қилғини үчүн,
мана, Мән ағзиңға салған сөзлиримни от, бу
хәлиқни отун қилиманки, от уларни көйдүрүп
ташлайду. 15 — Мана, Мән жирақтин бир әлни
елип келимән, и Исраил җәмәти, — дәйду
Пәрвәрдигар, — У күчлүк бир әл, қедимий бир
әл, тилини сән билмәйдиған вә гәплирини сән
һеч чүшәнмәйдиған бир әл болиду; 16 уларниң
оқдени йоған ечилған бир гөрдур; уларниң
һәммиси батур палванлардур. 17 Улар һосулиңни
вә нениңни йәп кетиду, оғул-қизлириңни йәп
кетиду, кала-қой падилириңни йәп кетиду, үзүм
таллириңни вә әнҗүр дәрәқлириңни йәп кетиду;
улар сән таянған мустәһкәм шәһәрлириңни
қилич билән вәйран қилиду. 18 Һалбуки, —
дәйду Пәрвәрдигар, — шу күнләрдиму силәрни
пүтүнләй түгәштүрмәймән. 19 Шу чағда [хәлқиң]:
«Пәрвәрдигар Худайимиз немишкә мошу
ишларниң һәммисини бешимизға чүшүргән?»
— дәп сориса, әнди сән [Йәрәмия] уларға:
«Силәр Мәндин йүз өрүп, өз зиминиңларда
ят илаһларниң қуллуғида болғиниңлардәк,
силәр өз вәтиниңлар болмиған бир зиминда ят
болғанларниң қуллуғида болисиләр» — дегин. 20 —
Яқупниң җәмәтидә шуни җакалиғинки вә Йәһуда
арисида шуни елан қилғинки, 21 «Буни аңлаңлар,
и надан вә әқли йоқ, көзи туруп көрмәйдиған,
қулиқи туруп аңлимайдиған бир хәлиқ: — 22
Мәндин қорқмамсиләр? — дәйду Пәрвәрдигар,
— Деңиз сүйи үчүн саһилни мәңгүлүк чәклимә
қилип, «Бу йәрдин өтмә» дәп бекиткән Мениң
алдимда тәвримәмсиләр? Мана, долқунлири
өркәшлигини билән улар саһил үстидин һеч
ғәлибә қилмайду; шавқунлиғини билән бу
чәктин һәргиз һалқип өтәлмәйду. 23 Лекин бу
хәлиқниң җаһил вә асийлиқ көңли бардур; улар
йолдин чиқип өз бешимчилиқ қилип кәтти. 24
Улар көңлидә: «Өз вақтида ямғурларни, йәни
авалқи һәм кейинки ямғурларни Бәргүчи, бизгә
һосул пәслини бекитип аман-есән Сақлиғучи
Пәрвәрдигар Худайимиздин әйминәйли» дегәнни
һеч демәйду. 25 Силәрниң қәбиһликлириңлар
мошу ишларни силәргә несип қилмиған;
силәрниң гуналириңлар силәрдин бәрикәтни
мәһрум қилған. 26 Чүнки хәлқим арисида
рәзилләр бардур; улар пистирмида ятқан
қилтақчилардәк пайлап жүриду; улар қапқан
селип, адәмләрни тутувалиду. 27 Тутқан қушларға
толған қәпәстәк, уларниң өйлири алдамчилиқтин
еришкән маллар билән толған; улар шу йол билән
бүйүк һәм бай болуп кәтти. 28 Улар сәмрип,
пақирап кәтти; бәрһәқ, улар рәзил ишларни
қилишқа маһир болуп кәтти; улар өз мәнпәәтини
көзләп хәқләрниң дәвасини, житим-йесирләрниң
дәвасини соримайду; намратларниң һоқуқини
қоғдайдиған һөкүмни улар чиқармайду. 29 Бу
ишлар түпәйлидин уларни җазалимай қоямдим?!
— дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң җеним мошундақ
бир әлдин қисас алмай қоямду? 30 Зиминда
интайин қорқунучлуқ вә жиркиничлиқ бир иш
садир қилинғанки — 31 Пәйғәмбәрләр ялған-сахта
бешарәтләрни бәрмәктә; каһинлар болса өз һоқуқ
даирисини кеңәйтип һөкүмранлиқ қилмақта;
Мениң хәлқимму бу ишларни яқтуриду. Лекин
буларниң ақивитидә қандақ қилисиләр?

6 Җениңларни қутқузуш үчүн Йерусалим
шәһиридин қечиңлар, и Бинямин
җәмәтидикиләр! Тәкоа йезисида канай челиңлар!
Бәйт-Һаккәрәмдә ис сигналини көтириңлар!
Чүнки балаю-апәт, йәни дәһшәтлик һалакәт
шимал тәрәптин пәйда болиду. 2 Зион қизи,
йәни назинин саһибҗамални, мән набут
қилимән. 3 Йерусалимға қарши чиқиватқан
пада баққучиларму өз падилирини епкелиду;
улар Йерусалимни қоршавға елип чедирлирини
тикиду; уларниң һәммиси өзи егилигән җайда
пада бақиду. 4 [Улар]: «Униңға қарши җәңгә
тәйярлиниңлар! Туруңлар, чүш вақтидин
пайдилинип һуҗум қилайли!», «Апла! Күн

патай дәп қапту, кәчтики сайиләр узираватиду!»
— [дәйду], [андин]: 5 «Шуңа, кечичә һуҗум
қилип чиқайли, униң мустәһкәм ордилирини
йоқитайли!» — дәйду. 6 — Чүнки самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар уларға
мундақ дәйду: — Дәрәқләрни кесип, улар билән
Йерусалим әтрапида дөң-потәйләрни ясаңлар;
чүнки у җазаланмиса болмайдиған шәһәрдур;
униңда барлиқ ишлар зулум-зомигәрликтур.
7 Қудуқ өз сулирини урғутуп чиқарғандәк,
уму рәзилликлирини урғутуп чиқармақта;
униңдин зулмәт-зораванлиқ вә һалакәт садалири
аңланмақта; мениң көз алдимда һемишә ағриқ-
кесәлләр һәм яриланғанлар пәйда болмақта.
8 И Йерусалим, тәлим-тәрбийә қобул қил;
болмиса җеним сәндин ваз кечиду, — болмиса,
Мән сени харабилик, адәмзатсиз бир зимин
қиливетимән. 9 Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар маңа мундақ дәйду: — Улар
үзүм телини пасаңдиғучилардәк Исраилниң
қалдисини пасаңдайду; шуңа сән үзүм үзгүчидәк
үзүм телидики шахлар үстидин йәнә бир қетим
қолуңни өткүзгин! 10 [Мән]: — Мән һазир кимгә
сөз қилип агаһландурай? Улардин аңлиғидәк
зади ким бар? Мана, уларниң қулақлири сүннәт
қилинмиған, улар һеч аңлалмайду. Мана,
Пәрвәрдигарниң сөзи уларға еғир келиду; уларға
һеч хушяқмайду, — [дедим]. 11 — Қәлбим
Пәрвәрдигарниң ғәзәп отлири билән толуп ташти;
уни ичимгә сиғдуруштин һалсирап кәттим;
уни кочидики балилар, жигитләрниң мәшрәп
сорунлириға төккәйсән. Әр-аяллар, қерилар һәм
яшанғанларму буниңдин мустәсна болмисун! 12 —
Уларниң өйлири, етизлири аяллири билән биллә
өзгиләргә тапшурулиду; чүнки Мән қолумни
зиминдикиләргә созимән, — дәйду Пәрвәрдигар.
13 — Чүнки әң кичигидин чоңиғичә уларниң
һәммиси ачкөзлүккә берилгән; пәйғәмбәрдин
каһинғичә һәммиси охшашла алдамчилиқ
қилиду; 14 улар: «Аман-есәнлик! Аман-есәнлик!»
дәп хәлқимниң қизиниң ярисини суслуқ билән
қол учида чала теңип қойди. Лекин аман-есәнлик
йоқтур! 15 Улар жиркиничлик ишларни садир
қилғинидин хиҗил болдиму? — Яқ, улар һеч
хиҗил болмиди, һәтта қизиришниму улар һеч
билмәйду. Шуңа улар жиқилип өлгәнләр ичидә
жиқилип өлиду; уларни җазалашқа кәлгинимдә
улар путлишип кетиду, — дәйду Пәрвәрдигар. 16
Шуңа Пәрвәрдигар [Өз хәлқигә] мундақ дәйду:
— Силәр төрт һәдә йолда туруватисиләр; шуңа
йолуңларни убдан көрүп қоюңлар, қедимки,
яхшилиққа елип барған йолларни сорап, уларда
меңиңлар; шундақ қилғанда җениңлар убдан арам
тапиду. Лекин улар: «Биз шуларда маңмаймиз!»
— дәйду. 17 Мән: Силәргә «Канайниң агаһ
садасиға қулақ селиңлар!» дәйдиған агаһ бәргүчи
күзәтчиләрни тиклидим; лекин силәр: «Қулақ
салмаймиз» дедиңлар. 18 Шуңа и әлләр, аңлаңлар;
гувачилар болуп улар арисида болидиған
ишларни билип қоюңлар! 19 Аңла, и йәр-зимин!
Қара, Мән бу хәлиқниң бешиға күлпәт, йәни
уларниң ой-хияллириниң ақивитини чүшүримән;
чүнки улар сөзлиримгә қулақ салмиған; Мениң
Тәврат-қанунумни болса, улар чәткә қаққан. 20
— Әнди зади немә мәхсәттә Шебадин чиққан
хушбуй, жирақ жуттин елип келингән егир
Маңа сунулиду? Көйдүрмә қурбанлиқлириңлар
қобул қиларлиқ әмәс, силәрниң «тәшәккүр
қурнанлиқ»лириңлар Мени хурсән қилмайду. 21
Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән
бу хәлиқ алдиға путликашаңларни салимән;
шуниң билән һәм атилар һәм оғуллар биллә
путлишиду; хошнилар вә достлар охшашла набут
болиду. 22 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Қара,
шималий зиминдин бир хәлиқ келиду, йәр
йүзиниң әң қәрилиридин улуқ бир әл қозғилиду;
23 улар оқя вә қилич билән қураллиниду; улар
залим, һеч рәһим қилмайду; уларниң авази
деңиз долқунидәк шавқунлайду; улар атларға
миниду, җәңгивар адәмләрдәк сәп-сәп болуп
туриду; улар саңа қарши җәң қилишқа келиду,
и Зион қизи! 24 «Биз улар тоғрилиқ хәвәр
аңлидуқ; қолимиз бошишип кәтти; ғәшлик,
толғақта қалған аялдәк азап бизни тутти» —
[дедим]. 25 «Далаға чиқмаңлар, йоллар билән
маңмаңлар, чүнки дүшмәнниң қиличи бар, тәрәп-
тәрәпләрни вәһимә басиду. 26 И хәлқимниң
қизи, сән өзүңгә бөз кийим кийивал, күлләр
ичидә еғинап ят; өзүңниң бир тал оғлуңдин
жуда болғандәк қаттиқ жиғлап матәм тут;
чүнки булаң-талаң қилғучи бизгә қарап туюқсиз
келиду». 27 [Пәрвәрдигар маңа]: — Мән сени
рода синиғучи қилип тиклидим, хәлқим болса
худди тәкшүрүлидиған родидәк болиду; сени

уларниң йоллирини күзитип синашқа тиклидим,
— [деди]. 28 — Уларниң һәр бири асийниң асийси,
улар төһмәт чаплап уян-буян қатрап жүрмәктә;
улар мис вә төмүрниң өзидур, һәммиси чирип
кәткәндур; 29 төмүрчиниң көрүкиму көйүп кәтти,
қоғушун болса отта йәм болди; родини еритип
тавлаш бекар болди; хәлқим яманлардин халий
болмиди. 30 Улар «дашқал күмүч» дәп атилиду;
чүнки Пәрвәрдигар уларни рәт қилди.

7 Пәрвәрдигардин Йәрәмияға мундақ бир сөз
кәлди: — 2 Пәрвәрдигарниң өйидики дәрвазида
туруп мошу сөзни жакалап: «Пәрвәрдигарниң
сөзини аңлаңлар, и Пәрвәрдигарға ибадәт
қилиш үчүн мошу дәрвазилардин кириватқан
барлиқ Йәһудалар!» — дегин. 3 — «Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Йоллириңлар
һәм қилмишлириңларни түзитиңлар; шундақ
болғанда Мән силәрни мошу йәрдә муқим
турғузимән. 4 «Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси,
Пәрвәрдигарниң ибадәтханиси, Пәрвәрдигарниң
ибадәтханиси дәл мошудур!» дәп алдамчи
сөзләргә тайинип кәтмәңлар. 5 Әгәр силәр
һәқиқәтән йоллириң һәм қилмишлириңларни
түзәтсәңлар, — әгәр кишиләр вә хошнаңлар
арисида адаләт жүргүзсәңлар, 6 — әгәр силәр
мусапир, житим-йесир һәм тул хотунларни
бозәк қилиштин, мошу йәрдә гунасиз қанларни
төкүштин, — шундақла өзүңларға зиян йәткүзүп,
башқа илаһларға әгишип кетиштин қол үзсәңлар,
— 7 шундақ қилғиниңларда Мән силәрни мошу
йәрдә, йәни Мән ата-бовилириңларға қедимдин
тартип мәңгүгичә тәқдим қилған бу зиминда
муқим туридиған қилимән. 8 Лекин мана,
силәр һеч қандақ пайда йәткүзмәйдиған алдамчи
сөзләргә тайинип кәткәнсиләр. 9 Әнди немә
дегүлүк?! Оғрилиқ, қатиллиқ, зинахорлуқ қилип,
сахта қәсәм ичип, Баалға исриқ йеқип вә силәр
һеч тонумиған ят илаһларға әгишип, 10 андин
Мениң намимда аталған мошу өйгә кирип Мениң
алдимда туруп: «Биз қутқузулған!» дәмсиләр?!
Мошу ләнәтлик ишларда туруверишүчүн
қутқузулғанмусиләр?! 11 Мениң намимда аталған
мошу өй силәрниң нәзириңларда булаңчиларниң
угисиму?! Мана, Мән Өзүм бу ишларни көргәнмән,
— дәйду Пәрвәрдигар. 12 Шуңа, Мән әслидә Өз
намимда туралғу қилған Шилоһ дегән жайға
берип, хәлқим Исраилниң рәзиллиги түпәйлидин
уни немә қиливәткәнлигимни көрүп беқиңлар! 13
Әнди һазир, силәр мошундақ қилмишларни садир
қилғиниңлар түпәйлидин, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Мән силәргә таң сәһәрдә орнумдин туруп
сөз қилип кәлдим, лекин силәр һеч қулақ
салмидиңлар; Мән силәрни чақирдим, лекин
силәр Маңа жавап бәрмидиңлар — 14 әнди Мән
Шилоһдики өйни қандақ қилған болсам, силәр
таянған, шундақла намим қоюлған бу өйни вә
Мән силәргә һәм ата-бовилириңларға тәқдим
қилған бу зиминниму шундақ қилимән; 15
Мән силәрниң барлиқ қериндашлириңлар, йәни
Әфраимниң барлиқ нәслини һайдиваткинимдәк
силәрниму көзүмдин жирақ һайдаймән. 16 Әнди
сән, [Йәрәмия], бу хәлиқ үчүн дуа қилма, улар
үчүн налә-пәряд көтәрмә яки тиләк тилимә,
Мениң алдимда туруп уларниң [гуналирини]
һеч тилимә, чүнки Мән саңа қулақ салмаймән.
17 Уларниң Йәһуда шәһәрлиридә вә Йерусалим
кочилирида немә қилғанлирини көрүватмамсән?
18 Балилар отун териду, атилар от қалайду, аяллар
қәстән Мени рәнжитишкә «Асманниң Ханиши»
үчүн пошкалларни селишқа хемирни жуғуриду,
шуниңдәк ят илаһларға «шарап һәдийә»ләрни
қуйиду. 19 Азаплинип ғәзәплинидиғини Мәнму?
— дәйду Пәрвәрдигар; — Өз йүзлиригә шәрм
чаплап, азаплинидиғини өзлири әмәсму? 20
Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана,
Мениң ғәзивим вә қәһрим мошу жайға төкүлиду;
инсан үстигә, һайван үстигә, даладики дәрәқләр
үстигә, тупрақтики мевиләр үстигә төкүлиду; у
һәммини көйдүриду, уни һеч өчүрәлмәйду. 21
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
— Исраилниң Худаси мундақ дәйду: —
Бериверіңлар, көйдүрмә қурбанлиқлириңларни
башқа қурбанлиқларға қошуп қоюңлар, барлиқ
гөшлирини йәвелиңлар! 22 Чүнки Мән уларни
Мисир зиминидин қутқузуп чиқарған күнидә ата-
бовилириңларға «көйдүрмә қурбанлиқ»лар яки
башқа қурбанлиқлар тоғрисида гәп қилмиған вә
яки әмир бәрмигән едим; 23 бәлки Мән уларға
мундақ әмир қилип: «Авазимға қулақ селиңлар,
шундақ қилип Мән силәрниң Худайиңлар
болимән, силәр Мениң хәлқим болисиләр; Мән
өзүңларға яхшилиқ болсун дәп буйруған барлиқ
йолда меңиңлар» — дәп буйруған едим. 24 Лекин

улар һеч аңлимиған, Маңа һеч қулақ салмиған,
бәлки өз рәзил көңлидики җаһиллиғи билән
өз хиял-хаһишлириға әгишип меңивәргән; улар
алдиға әмәс, бәлки кәйнигә маңған. 25 Ата-
бовилириңлар Мисир зиминидин чиққандин
тартип бүгүнки күнгә қәдәр Мән қуллирим болған
пәйғәмбәрләрни йениңларға әвәтип кәлдим; Мән
һәр күни таң сәһәрдә орнумдин туруп уларни
әвәтип кәлдим. 26 Лекин хәлқим аңлимиған, һеч
қулақ салмиған; улар бойнини қаттиқ қилған;
рәзилликтә ата-бовилиридин ешип кәткән. 27 Сән
бу сөзләрни уларға ейтисән; лекин улар саңа қулақ
салмайду; сән уларни [товва қилишқа] чақирисән,
лекин улар җавап бәрмәйду. 28 — Сән уларға: —
«Пәрвәрдигар Худасиниң авазини аңлимиған вә
һеч түзитишни қобул қилмиған хәлиқ дәл мошу!»
— дәйсән. Улардин һәқиқәт-вапалиқ йоқап кәтти;
бу уларниң еғизидинму үзүлүп кәтти. 29 Чечиңни
чүшүрүп уни ташливәт; жуқури җайларда бир
мәрсийә оқуғин; чүнки Пәрвәрдигар Өз ғәзивини
чүшүрмәкчи болған бу дәвирни рәт қилип,
униңдин ваз кәчти. 30 Чүнки Йәһудадикиләр көз
алдимда рәзиллик қилған, — дәйду Пәрвәрдигар, —
улар Мениң намимда аталған өйгә жиркиничлик
нәрсиләрни әкирип уни булғиған; 31 вә өз оғул-
қизлирини отта қурбанлиқ қилип көйдүрүш
үчүн «Һинномниң оғли»ниң җилғисидики
Тофәтниң жуқуридики җайларни қурған; бундақ
ишни Мән һеч буйрумиғанмән, у оюмға һеч
кирип бақмиғандур. 32 Шуңа, мана, шундақ
күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, —
«Тофәт» яки «Ибн-Һинномниң җилғиси» әнди
һеч тилға елинмайду, бәлки «Қәтл җилғиси»
дейилиду; чүнки улар Тофәттә җәсәтләрни
йәр қалмиғичә көмиду. 33 Бу хәлиқниң
җәсәтлири асмандики учар-қанатларниң вә
зиминдики җаниварларниң таами болиду;
уларни өлүкләрдин қорқутуп һайдайдиған һеч
ким болмайду. 34 Мән Йәһуда шәһәрлиридин
һәм Йерусалим шәһәрлиридин оюн-тамашиниң
садасини, шат-хурамлиқ садасини вә тойи
болуватқан жигит-қизиниң авазини мәһрум
қилимән; чүнки зимин вәйранә болиду.

8 Шу чағда, — дәйду Пәрвәрдигар, — улар
Йәһуданиң падишалириниң устиханлирини,
уларниң әмирлириниң устиханлирини,
каһинларниң устиханлирини, пәйғәмбәрләрниң
устиханлирини вә Йерусалимда турғанларниң
устиханлирини гөрлиридин елип чиқириду;
2 шундақ қилип улар буларни қуяш, ай вә
асманлардики барлиқ җисимлар астида яйиду;
чүнки улар буларни сөйгән, буларниң қуллуғида
болған, буларға әгәшкән, буларни издигән,
буларға чоқунған; уларниң җәсәтлири бир
йәргә һеч жиғилмайду, һеч көмүлмәйду; улар
зимин йүзидә оғут болуп ятиду. 3 Мән булардин
қалғанлирини һайдиған җайларда, бу рәзил
җәмәттин барлиқ тирик қалғанлар һаятниң
орниға маматни таллайду, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 4
Әнди сән уларға мундақ дегин: Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Адәмләр жиқилса қайтидин
турмамду? Бириси йолдин чиқип кәтсә қайтип
кәлмәмду? 5 Немишкә Йерусалимдики бу хәлиқ
һемишә йолдин чиқиш биләнла йенимдин
жирақлап кетиду? Улар алдамчилиқни чиң
тутиду, йенимға қайтип келишни рәт қилиду. 6
Мән көңүл қоюп аңлидим; лекин улар дуруслуқни
сөзлимәйду; уларниң рәзилликлиридин: «Мән
зади немиләрни қилип қойдум?!» дәп товва
қилидиған һеч ким йоқ; ат җәңгә бурулуп
етилғандәк һәр бирси өз йолиға бурулуп етилиду.
7 Һәтта асмандики ләйләкму өзигә бекитилгән
вақтилирини билиду; пахтәк, қарлиғач вә
турниларму көчүп келидиған вақтилирини
есидә тутиду; леким Мениң хәлқим Мән
Пәрвәрдигарниң уларға бекиткәнлиримни һеч
билмәйду. 8 Силәр қандақму: «Биз данадурмиз,
Пәрвәрдигарниң Тәврат-қануни биздә бардур!»
дәйсиләр? Мана, бәрһәқ, өлима-көчүргүчиләрниң
ялғанчи қәлими уни бурмилиған. 9 Данишмәнләр
хиҗил болиду, улар йәргә қарап қалди; мана,
улар Пәрвәрдигарниң сөзини чәткә қаққандин
кейин, уларда зади немә даналиқ қалиду? 10
Шуңа Мән уларниң аяллирини башқиларға,
уларниң етизлирини йеңи егилиригә тапшуруп
беримән; чүнки әң кичигидин чоңиғичә уларниң
һәммиси ачкөзлүккә берилгән; пәйғәмбәрдин
каһинғичә һәммиси сахта иш көриду. 11 Улар:
«Аман-есәнлик! Аман-есәнлик!» дәп хәлқимниң
қизиниң ярисини суслуқ билән қол учида чала
теңип қойди. Лекин аман-есәнлик йоқтур! 12 Улар
жиркиничлик ишларни садир қилғинидин хиҗил
болдиму? — Яқ, улар һеч хиҗил болмиди, һәтта

қизиришниму улар һеч билмәйду. Шуңа улар
жиқилип өлгәнләр ичидә жиқилип өлиду; уларни
җазалашқа кәлгинимдә улар путлишип кетиду, —
дәйду Пәрвәрдигар. 13 Мән уларниң һосулини елип
ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар; үзүм телида
үзүмләр, әнҗир дәриғидә әнҗирләр һеч қалмиди;
йопурмақлири солишип кәтти; Мән уларға
немә беғишлиған болсам, әнди шулар улардин
өткүзүвелиниду. 14 «Биз немишкә мошу йәрдә
бекар олтириверимиз? Жиғилайли, мустәһкәм
шәһәрләргә кирип шу йәрләрдә [күрәш қилип]
түгишәйли! Чүнки Пәрвәрдигар Худайимиз
бизни түгәштүрүп, бизгә өт сүйини бәрди; чүнки
биз Пәрвәрдигар алдида гуна садир қилдуқ.
15 Аман-течлиқни үмүт қилип күтүп кәлдуқ,
лекин һеч яхшилиқ болмиди; шипа вақтини
күттуқ, лекин мана, вәһимә басти! 16 Дүшмән
атлириниң хартилдашлири Дан зиминидин
тартип аңланмақта; айғирлириниң кишнәшлири
пүткүл зиминни қорқитип тәврәтмәктә. Улар
зимин вә униңда туруватқан һәммини, шәһәрни
вә униңда туруватқанларниң һәммисини
йоқитишқа келиду!». 17 — Мана, Мән араңларға
иланларни, йәни һеч ким сеһирләлмәйдиған
зәһәрлик иланларни әвәтимән, улар силәрни
чақиду» — дәйду Пәрвәрдигар. 18 [Мән]: «Мениң
дәрд-әлимим давалиғусиз! Жүригим зәйиплишип
кәтти!» — [дедим]. 19 «Мана, хәлқимниң қизиниң
интайин жирақ жуттин көтирилгән пәрядиниң
садаси! [Улар] — «Пәрвәрдигар Зионда әмәсму?
Зионниң падишаси у йәрдә турмамду?!» —
[дәйду]». «Немишкә әнди улар Мени ойма
мәбудлири билән, әрзимәс ят нәрсиләр билән
ғәзәпләндүриду?!» 20 — «Орма вақти өтүп кәтти, яз
түгиди, лекин биз болсақ йәнила қутқузулмидуқ!»
21 «Хәлқимниң қизиниң сунуқ яриси түпәйлидин
өзүм сунуқмән; матәм тутимән; Дәккә-дүккә мени
бесивалди, — 22 Гилеадта тутия тепилмамдикән?
У йәрдә тевип йоқмикән? Немишкә әнди мениң
хәлқимниң қизиға дава тепилмайду?!».

9 Аһ, мениң бешим суниң беши, Көзүм яшниң
булиқи болсииди! Ундақта хәлқимниң қизи
арисидики өлтүрүлгәнләр үчүн кечә-күндүз
жиғлайттим! 2 Аһ, мән үчүн чөл-баяванда
йолучилар чүшкидәк бир туралғу болсииди!
Ундақта хәлқимни ташлап, улардин айрилған
болаттим! Чүнки уларниң һәммиси зинахорлар,
Мунапиқларниң бир җамаитидур!» 3 — Улар
оқячи ләшкәрләр оқяйини егилдүргәндәк
тилини ялғанчилиққа егилдүрүшкә тәйярлиған;
улар зиминда үстүнлүк қазанған, бирақ бу
сәмимийлик билән болған әмәс; улар рәзиллик
үстигә рәзиллик қилған, Мени һеч тонуп
билмигән» — дәйду Пәрвәрдигар. 4 — Һәр
бириңлар өз йеқиниңлардин һези болуңлар,
қериндашлириңларға һеч таянмаңлар; чүнки һәр
бир қериндаш пәқәтла алдиғучи, халас, һәр бир
йеқинлириң болса төһмәтхорлуқта жүрмәктә.
5 Улар һәр бири өз йеқинлириға алдамчилиқ
қилмақта, һеч ким һәқиқәтни сөзлимәйду; улар өз
тилини ялған сөзләшкә үгитиду, улар қәбиһликтә
өзлирини упритиду. 6 Улар җәбир-зулум үстигә
җәбир-зулум қилмақта, алдамчилиқтин йәнә бир
алдамчилиққа өтмәктә; улар Мени тонушни рәт
қилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. 7 Шуңа самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни еритип тавлап
синаймән; хәлқимниң қизиниң рәзиллигигә Маңа
башқа йол қалмидиму? 8 Уларниң тили әҗәл
оқидур; у алдамчилиқни сөзләйду; һәр бир еғиз
сөзидә йеқини билән теч-аманлиқни сөзләйду,
лекин көңлидә қилтақ тәйярлайду. 9 Бу ишлар
түпәйлидин уларни җазалимай қоямдим? —
дәйду Пәрвәрдигар, — Мениң җеним мошундақ
бир әлдин қисас алмай қоямду? 10 «Тағлардики
яйлақлар үчүн жиға вә налә-пәряд көтиримән,
Даладики отлақлар үчүн мәрсийә оқуймән; Чүнки
улар көйүп кәттики, һеч ким у йәрдин өтмәйду;
Калиларниң һөкирәшлири аңланмайду; Һәм
асмандики учар-қанатлар һәм һайванатларму
қечип, Шу йәрдин кәтти!». 11 — Мән Йерусалимни
хараплашқан топ-топ дога, чилбөриләрниң
бир туралғуси қилимән; Йәһуда шәһәрлирини
адәм турмайдиған дәриҗидә вайранә қилимән.
12 — Ким бу ишларни чүшинишкә данишмән
болиду? Ким Пәрвәрдигарниң ағзидин сөз елип
буларни чүшәндүрәләйду? Немишкә зимин
вәйранә, һеч ким өтмигидәк, көйүп чөл-баявандәк
болуп кәтти? 13 Пәрвәрдигар дәйду, — Чүнки
улар Мән улар алдиға қойған Тәврат-қанунни
ташливәткән, Мениң авазимға қулақ салмиған
вә униңда маңмиған, 14 Бәлки өз қәлбидики
җаһиллиққа әгәшкән, ата-бовилири уларға
өгәткәндәк Бааллларниң кәйнигә әгишип кәткән,

15 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси мундақ дәйду:
— Мана, Мән бу хәлиққә кәкрини йегүзимән,
уларға өт сүйини ичкүзимән, 16 уларни улар
яки ата-бовилири илгири һеч тонумайдиған
әлләр арисиға тарқитимән; Мән уларни
йоқатқичә уларниң кәйнидин қоғлашқа қилични
әвәтимән. 17 Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Көңүл
қоюңлар, матәмчи аялларни келишкә чақириңлар,
жиғлашқа әң уста болған қиз-аялларни чақирип
келишкә адәм әвәтиңлар! 18 — Бәрһәқ, улар тез
кәлсун, биз үчүн зор жиға көтәрсунки, бизниң
көзлиримиздинму яшлар тарамлап төкүлсун,
чанақлиримиздинму яш тамчилири ақсун —
19 чүнки Зиондин жиға авази аңлинип: — «Биз
қанчилик булаң-талаң қилиндуқ! Қанчилик
шәрмәндә болдуқ! Улар туралғулиримизни
өрүвәтти, биз зиминимизни ташлидуқ!»
— дейилиду. 20 Пәрвәрдигарниң сөзини
аңлаңлар, и аяллар, Униң ағзидики сөзгә қулақ
селиңлар; Қизиңларға жиғлашни үгитиңлар, һәр
бириңлар йеқиниңларға мәрсийә оқутуңлар;
21 Чүнки өлүм болса деризилиримиздин
ямишип киргән, Орда-истиһкамлиримизғиму
киргән; У балиларни кочилардин, Жигитләрни
рәстә-мәйданлардин жулуп ташлиған. 22
[Йеқинлириңларға] уқтуруп: «Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Бәрһәқ, җәсәтләр далада
тезәктәк жиқилиду; Улар ормичиниң орғиқиниң
астиға жиқилған, Лекин һеч ким жиғмайдиған
башақтәк йәргә чечилиду!» — дәңлар! 23
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Дана киши
даналиғи билән, күчлүк киши күчлүклиги билән,
бай байлиқлири билән пәхирлинип махтанмисун;
24 пәхирлинип махтиғучи болса шуниңдин,
йәни Мени, йәр йүзидә меһир-муһәббәт,
адаләт вә һәққанийлиқни жүргүзгүчи Мән
Пәрвәрдигарни тонуп йәткәнлигидин пәхирлинип
махтансун; чүнки Мениң хурсәнлигим дәл мошу
ишлардиндур, — дәйду Пәрвәрдигар. 25 Мана,
шундақ күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Мән хәтнә қилмиғанларни хәтнә қилинғанлар
билән биллә җазалаймән; 26 йәни Мисир, Йәһуда,
Едом, Аммонийлар вә Моабийлар, җүмлидин
чөл-баяванда туруватқан, чекә чачлирини
чүшүрүвәткән әлләрни җазалаймән; чүнки бу
әлләрниң һәммиси хәтнисиздур; Исраилниң
барлиқ җәмәтиму көңлидә хәтнисиздур.

10 Пәрвәрдигарниң силәргә ейтқан сөзигә
қулақ селиңлар, и Исраил җәмәти: —
2 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әлләрниң
йоллирини үгәнмәңлар; гәрчә әлләр асмандики
һадисә-аламәтләрдин қорқуп дәккә-дүккигә
чөмгән болсиму, силәр булардин һеч чөчүп
кәтмәңлар. 3 Чүнки әлләрниң қаидә-йосунлири
бимәниликтур; һәммиси орманлиқтин кесилгән
дәрәқтин, яғаччиниң искиниси билән оюлған
нәрсигә асасланғандур. 4 Улар буни алтун-күмүч
билән һәлләйду; уни жиқилмисун дәп улар
болқа, миқлар билән бекитиду. 5 Бундақ бутлар
тәрхәмәкликтә туридиған бир қаранчуқтур, халас;
улар һеч сөзләлмәйду; улар башқилар тәрипидин
көтирилиши керәк, чүнки улар маңалмайду.
Улардин қорқмаңлар; чүнки улар рәзиллик
қилалмайду, уларниң қолидин яхшилиқ қилишму
кәлмәйду. 6 — Саңа охшайдиған һеч ким
йоқ, и Пәрвәрдигар; Сән улуқ, күч-қудритиң
билән намиң улуқдур. 7 Ким Сәндин қорқмай
туралисун, и барлиқ әлләр үстигә һөкүмран
падиша!? Чүнки бу Саңа тегишликтур; чүнки
әллләрдики данишмәнләр арисида вә барлиқ
падишалиқлар арисида Саңа охшаш һеч ким
йоқтур. 8 [Әлләрниң] һәммиси истиснасиз әқли
йоқ, наданлардур; бу әрзимәсләр яғачтур, халас!
Улар тәлим берәләмду!? 9 Соқуп ялпақланған
күмүч Таршиштин елип келиниду; алтунму
Уфаздин елип келиниду; андин һүнәрвән вә
зәргәрләрниң қоли бу ясиғиниға көк вә сөсүн
рәхт билән кийим кийгүзиду — буларниң
һәммиси шүбһисизки, данишмән устиларниң
әҗридур! 10 Лекин Пәрвәрдигар Худаниң Өзи
һәқиқәттур; У һаят Худадур, мәңгүлүкниң
Падишасидур; Униң ғәзиви алдида йәр-зимин
титрәйду; әлләр Униң қәһрини көтирәлмәйду.
11 Уларға мундақ дегин: «Асман билән зиминни
яратмиған илаһлар, улар зимин йүзидин вә асман
астидин йоқайду!». 12 [Пәрвәрдигар болса] йәр-
зиминни күч-қудрити билән ясиған, Аләмни
даналиғи билән бәрпа қилған, Асманларни
әқил-парасити билән яйғучидур. 13 У авазини
қоювәтсә, асманларда сулар шавқунлайду; У
йәр чәтлиридин булут-туманларни өрлитиду; У
ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилип бекитиду,

Вә шамални өз ғәзнилиридин чиқириду. 14
Мошу кишиләрниң һәр бири әқилсиз, билимдин
мәһрумлардур; Зәргәрләрниң һәр бири өзлири
ойған бут тәрипидин шәрмәндигә қалиду;
Чүнки униң қуйма һәйкили ялғанчилиқ, уларда
һеч тиниқ йоқтур. 15 Улар бимәниләрдур,
мазақ объектидур; Җазалиниш вақти уларниң
үстигә кәлгәндә, улар йоқитилиду. 16 Яқупниң
Несивиси Болғучи булардәк әмәстур, Чүнки
барлиқ мәвҗудатни ясиғучи Шудур; Исраил
болса Униң Өз мираси болған қәбилидур;
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
Униң намидур. 17 Зиминдин чиқишқа жүк-
тақиңни жиғиштуруп ал, и муһасиригә елинғучи
қиз; 18 чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Мана, Мән бу вақитта зиминдикиләрни елип у
йәрдин чөриветимән вә уларниң көңли тонуп
йәткичә азар беримән!». 19 Җараһитим үчүн
һалимға вай! Мениң ярам давалиғусиздур! Бирақ
әслидә мән: «Бу пәқәт бир кесәллик, халас,
униңға чидиғидәкмән» — дәптикәнмән. 20
Мениң чедирим һалак болди, барлиқ танилирим
үзүлди; балилирим мәндин җуда болуп, улар
йоқ болди; чедиримни қайтидин созуп тиккидәк,
чедир пәрдилирини асқидәк һеч ким қалмиди.
21 Чүнки хәлиқ падичилири әқилсиз болуп,
Пәрвәрдигарни издәп йол соримайду; шуңа
улар данишмәнләрдәк иш көрәлмәйду, уларниң
барлиқ падиси тарқилип кәтти. 22 Аңлаңлар!
Бир гәпниң шәписи! Мана, у келиду, шималий
зиминдин чиққан зор бир чуқан-сүрән! Йәһуданиң
шәһәрлирини бир вәйранә, чилбөриләрниң
туралғусиға айландурғучи келиватиду! 23
Билимәнки, и Пәрвәрдигар, инсанниң өз йолини
бекитиши өз қолида әмәстур; меңиватқан адәмниң
өзидә қәдәмлирини халиғанчә ташлаш қудрити
болмастур; 24 Пәрвәрдигар, мени түзигәйсән,
лекин ғәзивиң билән әмәс, адил һөкүмиң билән
түзигәйсән; болмиса Сән мени йоққа баравәр
қилисән. 25 Қәһриңни Сени тонумайдиған әлләр
һәмдә намиңға нида қилмайдиған җәмәтләр
үстигә төккәйсән; чүнки улар Яқупни йәп кәткән;
бәрһәқ, улар уни жутуп түгәштүрүп, турған
җайини мутләқ вәйран қилған.

11 Йәрәмияға Пәрвәрдигардин кәлгән
сөз мундақ еди: 2 — Бу әһдиниң
сөзлиригә қулақ селиңлар; шундақла Йәһуда
кишилиригә, Йерусалимда туруватқанларға
уларни йәткүзүңлар, 3 — сән Йәрәмия уларға
мундақ ейтқин: — — Пәрвәрдигар, Исраилниң
Худаси мундақ дәйду: — Бу әһдиниң сөзлиригә
ким бойсунмиса у ләнәттә қалиду; 4 Мән бу
әһдини ата-бовилириңларни Мисир зиминидин,
йәни төмүр тавлайдиған хумдандин қутқузуп
чиқарған күнидә уларға тапилап: «Авазимға
қулақ селип, бу сөзләргә, йәни Мән силәргә
тапшурған барлиқ әмирләргә әмәл қилиңлар;
шундақ қилғиниңларда, силәр Мениң хәлқим
болисиләр, Мән силәрниң Худайиңлар болимән;
5 шундақ болғинида Мән ата-бовилириңларға:
«Силәргә сүт һәм бал еқип туридиған бир зимин
тәқдим қилимән» дәп ичкән қәсәмни әмәлгә
ашуримән» — дегән едим. Силәр бүгүнки күндә
дәл шу зиминда туруватисиләр! Мән болсам
җававән «Амин, Пәрвәрдигар!» — дедим. 6
Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Йәһуданиң
шәһәрлиридә, Йерусалимниң кочилирида
бу сөзләрни җакала: — Бу әһдиниң барлиқ
сөзлиригә қулақ селип әмәлгә ашуруңлар!
7 Чүнки Мән ата-бовилириңларға Мисир
зиминидин қутқузуп чиқарған күнидин бүгүнки
күнгичә «Мениң авазимға қулақ селиңлар!» дәп
җекиләп агаһландуруп келиватимән; Мән таң
сәһәрдә орнумдин туруп уларни агаһландуруп
кәлдим. 8 Лекин улар һеч аңлимиған яки
қулақ салмиған; уларниң һәр бири рәзил
көңүллиридики җаһилликқа әгишип маңған;
шуниң билән Мән бу әһдидики барлиқ сөзләрни
уларниң бешиға чүшүрдүм; Мән буларниң
һәммисини уларға тапилиғанмән, лекин улар
һеч әмәлгә ашурмиған. 9 Пәрвәрдигар маңа
мундақ деди: — Йәһудадикиләр вә Йерусалимда
туруватқанларниң арисида бир сүйқәст байқалди;
10 улар сөзлиримни аңлашни рәт қилған ата-
бовилириниң қәбиһликлиригә қайтип кәтти;
уларниң ибадитидә болайли дәп башқа илаһларға
әгишип кәтти. Исраил җәмәти һәм Йәһуда җәмәти
ата-бовилири билән түзгән әһдәмни бузди. 11
Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән
уларниң үстигә һеч қутулалмас апәт чүшүримән;
улар Маңа пәряд көтириду, лекин Мән уларни
аңлимаймән. 12 Андин Йәһуданиң шәһәрлири
вә Йерусалимда туруватқанлар исриқ йеқип
чоқунған бутларни издәп уларға пәряд көтириду;

лекин апәт чүшкән вақтида улар буларни һеч
қутқузмайду. 13 Чүнки шәһәрлириң қанчә көп
болғансери, бутлириң шунчә көп болди, и Йәһуда;
Йерусалимниң кочилири қанчә көп болғансери,
силәр «жиркиничлик болғучи»ға шунчә
қурбангаһларни қурдуңлар, йәни Баалға исриқ
йеқиш үчүн қурбангаһларни бәрпа қилдиңлар. 14
Әнди сән, [и Йәрәмия], бу хәлиқ үчүн дуа қилма,
улар үчүн һеч пәряд яки тилавәт қилма; чүнки
апәт бешиға чүшүши билән улар Маңа нида
қилған вақтида Мән уларни аңлимаймән. 15 —
Мениң сөйүмлүк хәлқимниң өйүмдә турушиға
немә һәққи? Чүнки көпинчиңлар өзүңларниң
рәзил мәхсәтлиригә йетишкә орунисиләр;
силәр рәзиллигиңлар әмәлгә ашқанда хурсән
болсаңлар, ундақта «муқәддәс гөшләр» мошу
асийлиғиңларни силәрдин елип ташлаламду? 16
Пәрвәрдигар исмиңни «Япйешил, мол мевилик,
бароқсан зәйтун дәриғи» дәп атиған еди; лекин
[Пәрвәрдигар] дәрәққә шавқунлайдиған зор
бир отни салиду вә шахлири йоқ қилиниду.
17 Чүнки сени тиккән самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар саңа қарап күлпәт
бекитип җакалиған; сәвәви, Исраил җамәти
вә Йәһуда җамәти өзиниң мәнпәәтини көзләп
рәзиллик қилип, Баалға исриқ йеқип, Мениң
ғәзивимни кәлтүрди. 18 «Пәрвәрдигар маңа
хәвәр йәткүзди, шуниң билән мән чүшәндим;
У маңа уларниң қилмишлирини аян қилди; 19
мән болсам худди боғузлашқа йетиләп маңған
көнүк пақландәк едим; мән әсли уларниң маңа
қарап: «Дәрәқни мевиси билән йоқитайли,
униң исми қайта әскә һеч кәлтүрүлмисун, уни
тирикләр зиминидин үзүп ташлайли» дегән
қәстлирини һеч билмәйттим; 20 лекин Сән, и
адил һөкүм Чиқарғучи, адәмниң виждан-қәлбини
Синиғучи, самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, Сениң уларниң үстигә чүшүридиған
қисасиңни өз көзүм билән көрүшкә несип
қилғайсән; чүнки дәвайимни Саңила аян қилип
тапшурдум». 21 Шуниң билән Пәрвәрдигар [маңа]
мундақ деди: — «Пәрвәрдигарниң намида бешарәт
бәрмә, болмиса җениң қолимизда түгишиду» —
дәп саңа доқ қилип жүргән Анатоттики адәмләр
җениңни издәп жүриду. Әнди улар тоғрисида
мундақ сөзүм бар: — 22 — бу ишқа қарап самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ деди: — Мана, Мән уларни җазалаймән;
жигитләр қилич билән өлиду, оғул-қизлири
болса қәһәтчилик билән өлиду. 23 Улардин
һеч бир қалдиси қалмайду; чүнки Мән улар
җазалинидиған жилида, шу Анатоттики адәмләр
үстигә апәт чүшүримән.

12 Мән дәвайимни алдиңға елип кәлсәм, адил
болуп кәлдиң, и Пәрвәрдигар; лекин Сән
билән Өз һөкүмлириң тоғрилиқ сөзләшмәкчимән;
немишкә рәзилләрниң йоли ронақ тапиду?
Асийлиқ қилғучиларниң һәммиси немишкә
кәңри-азатиликтә туриду? 2 Сән уларни йәр йүзигә
тиккәнсән, уларму йилтиз тартқан; улар өсүп
гүллиниду, улар мевиләйду; Сән уларниң ағзиға
йеқин охшайсән, лекин виждандидин жирақсән; 3
лекин Сән, и Пәрвәрдигар, мени билисән; Сән мени
көрүп кәлгәнсән, Өзүңгә болған садиқлиғимни
синиғансән. Уларни боғузлашқа бекитилгән
қойлардәк айрип сөрәп чиққайсән, уларни
қәтл күнигә айриғайсән. 4 Зимин қачанғичә
қағҗирайду, етиздики от-чөпләр қачанғичә қурған
һаләттә туриду? Зиминда турувақанларниң
рәзиллиги түпәйлидин һайванлар һәм учар-
қанатлар қачанғичә йоқап түгәйду? Чүнки бу
хәлиқ: «[Худа] ақивитимизни һеч көрмәйду»
дәватиду. 5 — Сән жүгүргән ләшкәрләр билән
бәсләшкәндә, улар сени һалсиратқан болса,
әнди сән атлар билән бәсләшсәң қандақ болар?
Сән пәқәт аман-течлиқта турған зиминдила
хатирҗәм болуп [Маңа] ишинисән, әнди Иордан
дәрияси бойидики қоюқ чатқаллиқларда қандақ
жүрисән? 6 Чүнки һәтта өз қериндашлириң,
атаңниң җәмәтиму саңа асийлиқ қилған. Уларму
сени йоқитиш үчүн авазини қоюп бәргән.
Гәрчә улар саңа меһирлик сөзләрни қилған
болсиму, уларға ишәнмә!» 7 — Өзүм аиләмдин
ваз кечимән, мирасимни ташливетимән, җан-
җигиримни дүшмәнлириниң қолиға тапшуримән.
8 Мениң мирасим [болған хәлиқ] болса Маңа
орманлиқтики бир ширгә охшаш болуп қалди;
улар Маңа қарши авазини көтәрди; шуңа Мән
уларни яман көримән. 9 Мениң мирасим Маңа
сар-бүркүт яки чилбөридәк болуп қалди әмәсму?
Лекин униң әтрапиға башқа сар-бүркүтләр
олашмақта! Бериңлар, уларни йәветишкә барлиқ
даладики һайванларни жиғип келиңлар! 10
Нурғунлиған хәлиқ падичилири үзүмзаримни

һалак қилиду, улар Мениң несивәмни аяқ асти
қилиду, улар Мениң йеқимлиқ несивәмни ғериб
бир чөл-баяванға айландуриду; 11 улар уни
ғериб қиливетиду; у Мениң алдимда ғериб
һәм қағҗирақ туриду; пүткүл зимин ғериб
қалиду; амма һеч адәм буниңға көңлини
бөлмәйду. 12 Чөл-баявандики барлиқ егизликләр
үстигә һалак қилғучилар ғужулдап чиқип
келиду; чүнки Пәрвәрдигарниң қиличи зиминниң
бир четидин йәнә бир четигичә һәммини
жутиду; һеч әт егисиниң тинич-хатирҗәмлиги
болмайду. 13 [Хәлқим] буғдайни териған
болсиму, лекин текәнләрни орийду; улар
өзлирини упратқини билән, пайда көрмәйду;
шуңа [начар] мәһсулатлириңлар түпәйлидин,
Пәрвәрдигарниң қаттиқ ғәзиви түпәйлидин, йәргә
қарап қалисиләр. 14 Мәнки Пәрвәрдигар Өз
хәлқим Исраилни варис қилған мирасқа чаңгал
салған, зиминимниң һәммә рәзил хошнилири
тоғрилиқ мундақ дәймән: — Мана, Мән уларни
өз зиминидин жулуп алимән, шуниңдәк Йәһуда
җәмәтини улар арисидин жулувалимән; 15
лекин шундақ болидуки, уларни жулувалғандин
кейин Мән бу йолдин йенип, уларға ичимни
ағритимән, уларниң һәр бирини өз мирасиға,
һәр бирини өз зиминиға қайтуримән. 16 Шундақ
қилип, әгәр (улар өткәндә хәлқимгә Баалниң
исмиға қәсәм ичишни үгәткәндәк) көңүл қоюп
хәлқимниң йоллирини үгәнсә, җүмлидин Мениң
намимға қәсәм ичишни үгәнсә, — әнди уларға
хәлқим арисидин [муқим] орун берилип, улар
гүлләндүрүлиду. 17 Бирақ улар аңлимиса, Мән
шу әлни мутләқ жулуп ташлаймән, — дәйду
Пәрвәрдигар.

13 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — Барғин,
канап ич тамбални ал, белиңгә бағла; лекин
уни суға чилима. 2 Шуңа Пәрвәрдигар маңа
дегәндәк мән бир ич тамбални алдим вә белимгә
бағлап қойдум. 3 Әнди Пәрвәрдигарниң сөзи
иккинчи қетим маңа келип мундақ дейилди:
— 4 «Сән пулға алған, белиңгә бағланған ич
тамбални елип, орнуңдин тур, Фратқа берип шу
йәрдә ташниң йериқиға йошуруп қой». 5 Шуңа
мән бардим вә Пәрвәрдигар маңа буйруғандәк
уни Фратқа йошуруп қойдум. 6 Көп күнләр
өткәндин кейин, Пәрвәрдигар маңа: «Орнуңдин
тур, Фратқа берип, Мән саңа шу йәргә йошурушқа
буйруған ич тамбални қолуңға ал» — деди. 7 Шуңа
мән Фратқа бардим; мән йошурған йәрдин ич
тамбални колап чиқирип қолумға алдим; мана,
ич тамбал сесип чирип кәткән еди, пүтүнләй
кийгүсиз болған еди. 8 Пәрвәрдигарниң сөзи
маңа келип мундақ дейилди: — 9 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мән Йәһуданиң пәхрини
вә Йерусалимниң чоң пәхрини мошу һалда
йоқитимән; 10 Мениң сөзлиримни аңлашни рәт
қилған, көңлидики җаһиллиғида маңидиған,
башқа илаһларниң қуллуғида болуп, уларға ибадәт
қилишқа интилидиған бу рәзил хәлиқ пүтүнләй
кардин чиққан бу ич тамбалға охшаш болиду. 11
Чүнки худди ич тамбал адәмниң чатириқиға чиң
бағланғандәк, уларму Маңа [йеқин] бир хәлиқ
болсун, Маңа нам-аброй, мәдһийә вә шан-шәрәп
кәлтүрсун дәп, Мән Исраилниң пүткүл җәмәтини
вә Йәһуданиң пүткүл җәмәтини Өзүмгә чиң
бағландурғанмән — дәйду Пәрвәрдигар, — лекин
улар һеч қулақ салмиди. 12 Уларға мошу сөзни
дегин: — Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Һәммә шарап идиши шарап
билән толуши керәк». Улар саңа: «Әҗәба, һәммә
шарап идиши шарап билән толуши керәклигини
убдан билмәмдуқ?» — дәйду; 13 Сән уларға
мундақ дәйсән: «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Мана, мән бу зиминда барлиқ туруватқанларни,
Давутқа вәкил болуп униң тәхтигә олтарған
падишаларни, каһинларни вә пәйғәмбәрләрни
һәмдә Йерусалимда барлиқ туруватқанларни
мәслик-беһошлуқ билән толдуримән. 14 Мән
уларни бир-биригә, йәни ата билән оғуллирини му
охшашла бир-биригә соқушқа салимән, —
дәйду Пәрвәрдигар; — Мән уларға ичимни
ағритмаймән, уларни айимаймән, уларға рәһим
қилмаймән; уларни набут қилишқа һеч нәрсә
мени тосумайду. 15 Аңлаңлар, қулақ селиңлар,
һали чоң болмаңлар; чүнки Пәрвәрдигар сөз
қилған. 16 Әнди У бешиңларға зулмәт чүшүргичә,
путуңлар завал чүшкән тағларда путлашқандәк
путлашқичә, У силәр издигән нурни өлүм
сайисиға, қап қараңғулуққа айландурғичә,
Пәрвәрдигар Худайиңларға лайиқ шан-шәрәп
қайтуруңлар! 17 Буни аңлимисаңлар, силәрниң
һакавурлуғуңлар түпәйлидин җеним йошурунчә
жиғлайду; аччиқ жиғлап көз яшлирим еқип
ташиду; чүнки силәр, и Пәрвәрдигарниң падиси,

сүргүн қилинисиләр. 18 Падиша вә ханишқа:
«Тәхтиңлардин чүшүп йәргә олтириңлар; чүнки
көркәм таҗлириңлар бешиңлардин чүшүрүлиду»
— дегин. 19 Җәнупдики шәһәрләр қоршивелнип
тақилиду; уларни ачидиған һеч ким болмайду;
пүткүл Йәһуда сүргүн болиду; уларниң һәммиси
әсиргә чүшүп сүргүн болиду. 20 Бешиңни көтәр,
[и Зион], шималдин чиққанларға қара; саңа
тапшурулған пада, йәни йеқимлиқ падаң нәгә
кәткәнду? 21 [Пәрвәрдигар] сени башқурушқа
достлириңни бекиткинидә сән немә дейәләйттиң?
Әсли өзүң уларға башқурушни үгәткән турсаң!
Шу тапта толғақ тутқан аялдәк азап-оқубәтләр
сени тутмамду? 22 Сән әгәр көңлүңдә: Бу ишлар
немишкә бешимға чүшти? — дәп сорисаң, бу
ишлар қәбиһлигиң интайин еғир болғанлиғидин
болди — көйникиң салдуруп ташланди, йотилириң
зораванлиқта ашкариланди. 23 Ефиопийәлик
қара терисини өзгәртәләмду? Яки илпиз чипар
тәңгилирини өзгәртәләмду? Ундақ болғанда силәр
рәзилликни қилишқа көнгәнләрму яхшилиқни
қилалайдиған болисиләр! 24 Әнди чөл-баявандики
шамал һайдиватқан самандәк Мән силәрни һайдап
чачимән. 25 Бу сениң ақивитиң болиду, Мән саңа
бекиткән несивәң, — дәйду Пәрвәрдигар; чүнки
сән Мени унтуғансән, ялғанчилиққа таянғансән.
26 Шуңа Мән көйникиңниң пәшлирини йүзүң
үстигә көтирип ташлаймән, номусуң көрүлиду.
27 Аһ, сениң зиналириң, айғирниңкидәк похур
кишнәшлириң, егизликләрдә вә етизларда болған
бузуқчилиқлириңниң пәскәшлиги! — Барлиқ
жиркиничликлириңни көрдум! Һалиңға вай, и
Йерусалим! Сән пак қилинишни қачанғичә рәт
қилмақчисән?!

14 Йәрәмияға чүшкән, Пәрвәрдигарниң
қурғақчилиқлар тоғрилиқ сөзи: — 2 Йәһуда
матәм тутиду, униң дәрвазилири завалға йүз
тутмақта, хәлиқ йәргә чаплишип қарилиқ тутиду;
Йерусалимдин налә-пәряд көтирилмәктә. 3
Мөтивәрлири чапарманлирини су әкилишкә
әвәтиду; улар су азгаллириға бариду, лекин һеч
су тапалмайду; уларниң күплири қуруқ қайтип
келиду; улар йәргә қарап қалиду, сарасимигә
чүшиду; улар бешини йепип төвән саңгилитиду.
4 Һеч ямғур болмиғачқа йәр йүзи йерилип кәтти;
йәр һайдиғучилар йәргә қарап бешини йепип
төвән саңгилитиду. 5 Марал болса далада бала
қозилайду, андин қозисидин ваз кечиду; чүнки
от-чөп йоқ. 6 Явайи ешәкләр егизликләрдә
туруп чилбөриләрдәк һасирап кетиду; озуқ
издәп көзлири қараңғулишип кетиду, чүнки
озуқ йоқ. 7 — И Пәрвәрдигар, қәбиһликлиримиз
бизни әйипләп гувалиқ бәргини билән, Өзүңниң
намиң үчүн бир ишни қилғайсән! Чүнки бизниң
йолуңдин чиқип кетишимиз интайин көптур; биз
Сениң алдиңда гуна садир қилдуқ. 8 И Исраилниң
Арзуси, күлпәт чүшкәндә уларниң қутқузғучиси
Болғучи, Сән немишкә бизгә зиминимиздики
мусапирдәк, бир кечила қонмақчи болған
бир йолучидәк болисән? 9 Немишкә һеч
амалсиз кишидәк, һеч кимни қутқузалмайдиған
бир палванға охшаш болисән? Лекин Сән, и
Пәрвәрдигар, аримизда турисән, биз Сениң намиң
билән аталғандурмиз; биздин ваз кечип кәтмә!
10 Пәрвәрдигар мошу хәлиққә мундақ дәйду:
— Улар дәрһәқиқәт [мәндин] тезип, кезишкә
амрақтур; улар қәдәмлирини [яман йолдин] һеч
тизгинлимәйду; Пәрвәрдигарниң улардин һеч
қандақ хурсәнлиги йоқ; әнди һазир уларниң
қәбиһлигини есигә кәлтүрүп уларниң гуналирини
җазалайду. 11 Андин Пәрвәрдигар маңа: — Бу
хәлиқниң бәхит-берикити үчүн дуа қилма — деди.
12 — Улар роза тутқанда, пәрядини аңлимаймән;
улар көйдүрмә қурбанлиқларни ашлиқ һәдийәләр
билән сунғанда, Мән уларни қобул қилмаймән;
Мән уларни қилич, қәһәтчилик вә вабалар
арқилиқ йоқитимән. 13 Мән болсам: — Аһ, Рәб
Пәрвәрдигар! Мана, пәйғәмбәрләр уларға: «Силәр
қилични һеч көрмәйсиләр, қәһәтчиликкиму дуч
кәлмәйсиләр; чүнки Мән бу йәрдә силәрниң аман-
есәнлигиңларға капаләтлик қилимән» дәйду, —
дедим. 14 Әнди Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: —
Пәйғәмбәрләр Мениң намимда ялған бешарәтләр
бериду; Мән уларни әвәтмигәнмән, уларни
буйруған әмәсмән, вә уларға гәп қилғиним
йоқ. Улар силәргә сахта көрүнүш, палчилиқ,
әрзимәс нәрсиләр тоғрилиқ өз көңлидики
хам хиялларни ейтип бешарәт бәрмәктә. 15
Шуңа Пәрвәрдигар: — Мениң намимда бешарәт
бериватқан, Мән әвәтмигән, йәни: «Қилич вә
қәһәтчилик бу зиминға һеч кәлмәйду» дәйдиған
пәйғәмбәрләр тоғрилиқ: — бу пәйғәмбәрләр қилич
вә қәһәтчилик билән йоқитилиду; 16 улар бешарәт
бәргән хәлиқниң болса, қилич вә қәһәтчилик

түпәйлидин җәсәтлири Йерусалим кочилириға
ташливетилиду; уларниң өзлирини, аяллирини,
қиз-оғуллирини көмгидәк һеч ким қалмайду; Мән
уларниң рәзиллигини өз бешиға төкимән. 17 Сән
уларға шу сөзни ейтисән: — «Көзлиримдин кечә-
күндүз яш тохтимисун; чүнки мениң пак қизим
болған хәлқим яриси бөсүлгәндәк қаттиқ бир зәрб
йәп, интайин еғир яриланди», — дәйду. 18 Мән
далаға чиқсам, мана қиличтин өлтүрүлгәнләр;
шәһәргә кирсәм, мана қәһәтчиликтин солишип
кәткәнләр! Чүнки пәйғәмбәр һәм каһин һәр
иккисила билимсиз-надан болуп, улар зиминда
өз содиси биләнла болуп кәтти. 19 Сән Йәһудадин
немишкә ваз кәчтиң? Җениң Зиондин Зериктиму?
Сән немишкә бизни шунчә давалиғусиз дәриҗидә
урған един? Биз арам-течлиқни күттуқ, лекин
һеч қутлуқ күнләр йоқтур; шипалиқ бир
вақитни күттуқ, лекин мана дәккә-дүккә
ичидидурмиз! 20 И Пәрвәрдигар, рәзиллигимизни,
ата-бовилиримизниң қәбиһлигини тонуп иқрар
қилимиз; чүнки Сениң алдиңда гуна садир
қилдуқ. 21 Өзүң намиң үчүн [Йерусалимни]
көзүңгә илмай қоймиғайсән; шан-шәрәплик
тәхтиң болған җайни рәсва қилмиғайсән;
әһдәңни есиңгә кәлтүргәйсән, уни бузмиғайсән!
22 Әлләр чоқунидиған «әрзимәсләр» арисида
ямғур яғдурғучи бармиду? Йеғинни асманлар
өзлирила берәмду? [Буларни әмәлдә көрсәткүчи]
Сән әмәсму, и Пәрвәрдигар Худайимиз! Шуңа
Сени тәлпүнүп күтимиз; чүнки Сәнла буларни
қилғучидурсән.

15 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — «Муса
яки Самуил [пәйғәмбәрләр] алдимда турған
болсиму, көңлүм бу хәлиққә һеч қаримайтти.
Уларни көз алдимдин кәткүзүвәт! Улар Мәндин
нери чиқип кәтсун! 2 Әгәр улар сәндин: «Биз нәгә
чиқип кетимиз?» десә, сән уларға: «Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Өлүмгә бекитилгәнләр өлүмгә,
қиличқа бекитилгәнләр қиличқа, қәһәтчиликкә
бекитилгәнләр қәһәтчиликкә, сүргүн болушқа
бекитилгәнләр сүргүн болушқа кетиду» — дәйсән.
3 Чүнки Мән төрт хил җаза билән уларниң үстигә
чүшимән, — дәйду Пәрвәрдигар, — өлтүрүш үчүн
қилич, титма-титма қилиш үчүн иштлар, жутуш
вә һалак қилиш үчүн асмандики учар-қанатлар вә
йәр-зиминдики һайванатларни җаза болушқа
бекиттим; 4 Йәһуда падишаси Һәзәкияниң
оғли Манассәһниң Йерусалимда қилғанлири
түпәйлидин Мән уларни йәр йүзидики барлиқ
падишалиқлар арисида вәһимигә салғучи бир
объект қилимән. 5 Чүнки ким саңа ичини
ағритиду, и Йерусалим? Ким сән үчүн аһ-зар
уриду? Ким әһвалиңни сорашқа йолда тохтап
йениңға бариду? 6 Сән Мени ташливәткәнсән,
— дәйду Пәрвәрдигар, — сән чекинип кәттиң;
Мән үстүңгә қолумни созуп сени набут қилишқа
турдум; Мән [саңа] ичимни ағритиштин һалсирап
кәттим. 7 Шуңа Мән уларни зиминдики шәһәр
қовуқлирида йәлпүгүч билән сориветимән; Мән
уларни балилардин җуда қилимән вә хәлқимни
набут қилимән; улар өз йоллиридин һеч янмиди.
8 Көз алдимда уларниң тул хотунлири деңиз
қумлиридин көпийип кетиду; чүш вақтида
Мән уларға, йәни жигитләрниң анисиға бир
һалак қилғучини елип келимән; Мән уштумтут
уларниң бешиға дәрд вә вәһимә чүшүримән. 9
Йәттә балини туққан ана солишип тиниқидин
қалай дәп қалиду; күпкүндүздә бу аниниң
қуяши туюқсиз [мәғрипкә] патиду; у шәрмәндә
болуп хорлуқ-һақарәтләргә учрайду. Улардин
қалғанларни болса Мән дүшмәнләр алдида
қиличқа тапшуримән, — дәйду Пәрвәрдигар. 10 Аһ,
ана, һалимға вай, чүнки сән мени пүткүл зимин
билән қаришилишидиған бир адәм, улар билән
елишидиған бир адәм сүпитидә туққансән! Мән
уларға өсүмгә қәризму бәрмидим, яки улардин
өсүмгә қәризму алмидим; лекин уларниң һәр
бири мени қарғайду! 11 Пәрвәрдигар мундақ деди:
— Бәрһәқ, Мән бәхитиңгә сени азат қилимән;
күлпәт вә балаю-апәт болған күнидә Мән саңа
дүшмәнни чирайлиқ учраштуримән. 12 Төмүр
сунамду? Шималдин чиққан төмүр, яки мис
сунамду? 13 Бәлки қилған барлиқ гуналириң
түпәйлидин, у четиңдин бу четиңгичә Мән
байлиқлириң һәм ғәзнилириңни олҗа болушқа
һәқсиз тапшуримән; 14 Мән сени дүшмәнлириң
билән биллә сән һеч билмәйдиған бир зиминға
өткүзимән; чүнки ғәзивимдә бир от қозғалди, у
үстүңгә чүшүп сени көйдүриду. 15 И Пәрвәрдигар,
Сән һалимни билисән; мени есиңдә тутқайсән,
маңа йеқин келип мәндин хәвәр алғайсән вә
маңа зиянкәшлик қилғучилардин интиқамимни
алғайсән; Сән уларға сәвир-тақәт көрсәткүң
болсиму, мени йоқатмиғайсән! Мениң Сени дәп

хорлинивақанлиғимни билгәйсән. 16 Сөзлириңгә
еришип, уларни йәвалдим; сөзлириң һәм мени
шатландурғучи вә қәлбимниң хошаллиғи болған;
чүнки мән Сениң намиң билән аталғанмән,
и Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари
болған Худа! 17 Мән бәзмә қилғучиларниң
сорунида ойнап-күлүп олтармидим; Сениң
мени тутқан қолуң түпәйлидин ялғуз олтардим;
чүнки Сән мени [уларниң қилғанлири билән]
қаттиқ ғәзәпләндүрдүң. 18 Мениң азавим
немишкә тохтимайду, мениң ярамниң даваси
йоқ, немишкә шипа тапмайду? Сән маңа худди
«алдамчи ериқ» вә туюқсиз ғайип болидиған
сулардәк болмақчисән? 19 Шуңа Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Сән һазирқи һалитиңдин
йенип йенимға қайтсаң, Мән қайтидин сени
алдимдики хизмәттә турушқа яндуруп келимән;
сән қиммәтлик [сөзләр] билән әрзимәс [сөзләрни]
пәриқләндүрәлисәң, сән йәнә ағзимдәк болисән;
бу хәлиқ сән тәрәпкә қайтип кәлсун, лекин
сән уларниң тәрипигә һәргиз қайтмаслиғиң
керәк; 20 Вә Мән сени бу хәлиққә нисбәтән
мистин қопурулған, мустәһкәм бир сепил
қилимән; улар саңа һуҗум қилиду, лекин улар
үстүңдин ғәлибә қилалмайду; чүнки Мән сени
қутқузушқа, улардин халас қилишқа сән билән
биллидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар. 21 — Бәрһәқ,
Мән сени рәзилләрниң чаңгилидин қутқузимән;
әшәддийләрниң чаңгилидин қутқузидиған
ниҗаткариң болимән.

16 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 Сән аял затини әмриңгә
алмайсән, шундақла мошу зиминда оғул-қиз
пәрзәнт тапмайсән. 3 Чүнки Пәрвәрдигар бу
йәрдә туғулған оғул-қизлар, бу зиминда уларни
туққан анилар вә уларни туғдурған атилар
тоғрисида мундақ дәйду: — 4 Улар әләмлик
кесәлләр билән өлиду; улар үчүн һеч матәм
тутулмайду, улар көмүлмәйду; өлүклири тезәктәк
тупрақ йүзидә ятиду, улар қилич, қәһәтчилик
билән йәп кетилиду; җәсәтлири асмандики учар-
қанатлар вә зиминдики һайванатлар үчүн озуқ
болиду. 5 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Сән [Йәрәмия], һаза болуватқан һеч бир
өйгә кирмә, яки өлгәнләр үчүн аһ-зар көтириш
яки өкүнүшкә барма; чүнки Мән бу хәлиқтин
хатирҗәмлигимни, меһир-муһәббитимни вә
рәһимдилликлиримни елип ташлидим, — дәйду
Пәрвәрдигар. 6 Улуқлардин тартип пәсләргичә
бу зиминда өлиду; улар йәргә көмүлмәйду;
һеч ким улар үчүн аһ-зар көтәрмәйду, яки
уларни дәп, я әтлирини тилмайду, я чачлирини
чүшүрүвәтмәйду; 7 улар қарилиқ тутқанларни
йоқлап, нан уштумайду, өлгәнләр үчүн көңүл
соримайду; ата-аниси өлгәнләр үчүн һеч ким
тәсәлли қәдәһини сунмайду. 8 Сән болсаң
әл-жут билән биллә йәп-ичишкә той-бәзмә
болған өйгиму кирмә; 9 чүнки самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана, Мән өз
күнлириңларда вә өз көз алдиңларда, бу йәрдин
тамашиниң садасини, шат-хурамлиқ садасини
вә тойи болуватқан жигит-қизниң авазлирини
тохтитимән. 10 Шундақ болидуки, сән бу хәлиққә
бу сөзләрниң һәммисини ейтқиниңда, улар
сәндин: «Немишкә Пәрвәрдигар мошундақ зор
бир күлпәтни бешимизға чүшүрүшкә бекиткән?
Бизниң қәбиһлигимиз зади немә? Пәрвәрдигар
Худайимиз алдида зади садир қилған немә
гунайимиз барду?» — дәп сорайду. 11 Әнди сән
уларға мундақ дәйсән: — Чүнки ата-бовилириңлар
Мәндин ваз кәчкән, — дәйду Пәрвәрдигар, — һәмдә
башқа илаһларға әгишип уларниң қуллуғида
болған, уларға чоқунған; улар Мәндин ваз
кәчкән, Тәврат-қанунумни һеч тутмиған; 12
силәр болсаңлар, ата-бовилилириңлардин техиму
бәттәр қилғансиләр; мана, һәр бириңлар өз
рәзил көңлидики җаһилликниң кәйнигә кирип,
Маңа һеч қулақ салмиғансиләр; 13 Шуңа Мән
силәрни бу зиминдин елип, силәр яки ата-
бовилириңлар һеч билмәйдиған башқа бир
зиминға ташлаймән; силәр шу йәрдә кечә-күндүз
башқа илаһларниң қуллуғида болисиләр; чүнки
Мән силәргә һеч меһирни көрсәтмәймән. 14
Шуңа мана, шу күнләр келидуки, — дәйду
Пәрвәрдигар, — «Исраилларни Мисир зиминидин
қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарниң һаяти билән!»
дегән қәсәм қайтидин ишлитилмәйду, 15
бәлки [шу күнләрдә] «Исраилларни шималий
зиминидин вә Өзи уларни һайдиған барлиқ
зиминләрдин қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарниң
һаяти билән!» дәп қәсәм ичилиду. Чүнки
Мән уларни ата-бовилириға тәқдим қилған
зиминиға қайтуримән. 16 Һалбуки, мана һазир

болса, Мән нурғун белиқчиларни әвәтип уларни
тутқузушқа чақиримән, — дәйду Пәрвәрдигар;
— андин нурғун овчиларни әвәтип уларни
қоғлап овлашқа чақиримән; улар уларни һәр
бир тағдин, һәр бир егизликтин, қия ташларниң
ғар-қисилчақлиридин тепивалиду. 17 Чүнки
көзлирим уларниң барлиқ йоллири үстидә
туриду; улар алдимда һеч суқуналмиди, уларниң
қәбиһлиги көзлиримдин һеч йошурулмиди.
18 Лекин Мән авал уларниң қәбиһлигини вә
гунайини бешиға һәссиләп қайтуримән; чүнки
улар зиминимни жиркиничлик нәрсиләрниң
өлүклири билән булғиған, Мениң мирасимни
ләнәтлик нәрсилири билән толдурған. 19 — И
Пәрвәрдигар, Сән мениң күчүм вә қорғинимсән,
азап-оқубәт күнидә башпанаһимсән. Әлләр болса
йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин йениңға келиду
вә: «Бәрһәқ, ата-бовилиримиз ялғанчилиқ һәм
бимәниликкә мирасхорлуқ қилған; бу нәрсиләрдә
һеч пайда йоқтур. 20 Инсанлар өз-өзигә худаларни
ясаламду?! Лекин ясиғини Худа әмәстур!» —
дәйду. 21 — Шуңа, мана, Мән бу қетим [бу рәзил
хәлиққә] шуни убдан билдүримән, — уларға Мениң
қолум вә күч-қудритимни убдан билдүримән;
шуниң билән улар Мениң намимниң Пәрвәрдигар
екәнлигини билиду!

17 Йәһуданиң гунайи алмас учлуқ төмүр
қәләм билән таштахтай кәби жүрәклиригә
вә қурбангаһлиридики мүңгүзләргә оюлған; 2
балилириму йешил дәрәқләр бойида тикләнгән,
егиз дөңләр үстидә ясиған [бутлириниң]
қурбангаһлирини вә «Ашәраһ»лирини
һәрдайим сеғиниду. 3 Мән тағлириңларда
вә етизлириңларда, һәм байлиқлириңни һәм
ғәзнилириңни, — сениң «жуқури жайлар»иңму
буниң сиртида әмәс — бу четиңдин у четиңгичә
болған гунайиң түпәйлидин олжа болушқа
тапшуримән; 4 Өзүңниң шори, Мән саңа
тәқдим қилған мирасиң қолуңдин кетиду;
Мән сән тонумайдиған бир зиминда сени
дүшмәнлириңниң қуллуғиға тапшуримән; чүнки
силәр ғәзивимгә от йеқип уни қозғиғансиләр; у
мәңгүгә көйиду. 5 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
— Адәмгә таянған, адәмниң әт-күчини таянчи
қилған, қәлби Пәрвәрдигардин чәтнигән адәмниң
һалиға ләнәт болсун! 6 У чөл-баяванда өскән қара
арча чатқилидәк болиду; бәхит-яхшилиқ кәлсиму
у буни көрмәйду; у бәлки чөлдики қағҗирақ
йәрләрдә, адәмзатсиз шорлуқ бир зиминда
туриду. 7 Пәрвәрдигарға таянған, Пәрвәрдигарни
таянч қилған адәм бәхит-бәрикәтлик болиду!
8 У сулар бойида тикләнгән, ериқ бойида кәң
йилтиз тартқан дәрәқдәк; пижғирим иссиқтин
у қорқмайду; униң йопурмақлири һемишә
йешилдур; қурғақчилиқ жили у солашмайду вә
мевә бериштин қалмайду. 9 Қәлб һәммидин
алдамчи, униң даваси йоқтур. Кимму уни
чүшинәлисун? 10 Мәнки Пәрвәрдигар инсан
қәлбини күзитип тәкшүримән; һәр бирсигә өз
йоллири бойичә, қилған әмәллириниң мевиси
бойичә тәқсим қилиш үчүн, инсан виждатини
синаймән. 11 Худди өзи туғмиған тухумларни
бесивалған кәкликтәк, һарамдин байлиқларға
еришкән кишиму шундақ болиду; күнлириниң
йерими өтмәйла еришкинидин айрилиду, у
ахирида ахмақ болуп чиқиду. 12 Шан-шәрәплик
бир тәхт, әзәлдин жуқуриға тикләнгән, дәл
бизниң башпанаһимиз болған җайдур; 13 и
Пәрвәрдигар, Сән Исраилниң үмүтисән! Сәндин
ваз кәчкән һәммәйлән йәргә қарап қалиду; Сәндин
жирақлашқанлар тупрақта ятқанлар арисида
тизимлиниду; чүнки улар һаятлиқ сулириниң
мәнбәси болған Пәрвәрдигардин ваз кәчкән. 14
Мени сақайтқин, и Пәрвәрдигар, мән шуниң
билән җәзмән сақайтилимән! Мени қутқузғин,
шуниң билән җәзмән қутқузулимән! — Чүнки
Өзүң мениң мәдһийәмдурсән! 15 Мана, улар
маңа: — Пәрвәрдигарниң сөз-бешарити қени?!
Қени, у әмәлгә ашурулсун!» — дәйду. 16 Лекин
мән болсам, Саңа әгәшкинимдә «пада баққучи»
болуштин һеч қачқан әмәсмән, вә әҗәл күнини
һеч арзу қилмиғанмән, — Сән билисән! Ағзимдин
барлиқ чиққанлар Сениң йүз алдиңда болған. 17
Маңа вәһимә болмиғайсән; күлпәтлик күнидә Сән
мениң башпанаһимдурсән. 18 Маңа зиянкәшлик
қилғучилар йәргә қарап қалсун, лекин мени йәргә
қаратмиғайсән! Улар дәккә-дүккигә чүшсун,
лекин мени дәккә-дүккигә чүшүрмигәйсән;
уларниң бешиға күлпәт күнини чүшүргәйсән;
уларни икки һәссилик һалакәт билән үзүл-кесил
пачақлап ташлиғайсән! 19 Пәрвәрдигар маңа
мундақ дегән: — Барғин, Йәһуда падишалири
шәһәргә киридиған вә чиқидиған «Хәлиқниң
балилири» дегән дәрвазида, һәмдә Йерусалимниң

барлиқ дәрвазилирида турғин, уларға мундақ
дегин: — 20 Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар,
и мошу дәрвазилардин киридиған Йәһуданиң
падишалири, барлиқ Йәһуда вә Йерусалимда
туруватқан халайиқ! 21 Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Өз жениңларға һези болуңлар! «шабат» күнидә
һеч қандақ жүкни көтәрмәңлар, Йерусалимниң
дәрвазилиридин һеч нәрсини епкирмәңлар; 22
шабат күнлиридә өйлириңлардин һеч жүкни
көтирип елип чиқмаңлар, вә һеч қандақ әмгәк
қилмаңлар; бәлки Мән ата-бовилириңларға
буйруғинимдәк, шабат күнини Өзүмгә аталған
муқәддәс бир күн дәп қараңлар. 23 Лекин улар
һеч аңлимиған яки қулақ салмиған, бәлки
аңлимаслиққа һәм тәрбийини қобул қилмаслиққа
бойнини қаттиқ қилған. 24 Шундақ болидуки,
силәр авазимни көңүл қоюп аңлисаңлар, —
дәйду Пәрвәрдигар, — йәни шабат күнидә шәһәр
дәрвазилиридин һеч жүкни елип кирмисәңлар
вә һеч әмгәк қилмаслиқ арқилиқ шабат күнини
Маңа пак-муқәддәс бир күн һесаплисаңлар, 25
бу шәһәр дәрвазилиридин Давутниң тәхтигә
олтиридиған падишалири вә әмирлири җәң
һарвулириға олтирип вә атларға минип кириду;
улар, уларниң әмирлири, Йәһудадикиләр вә
Йерусалимда туруватқанларму кирип-чиқишиду;
бу шәһәр мәңгү пак-муқәддәс болиду. 26 Шундақ
қилсаңлар, хәлиқләр Йәһуда шәһәрлиридин,
Йерусалим әтрапидики йезилардин, Бинияминниң
зиминидин, [ғәриптики] «Шәфәлаһ» егизлигидин,
җәнуптики [тағлиқтин], Йәһудадики җәнубий
баяванлардин Пәрвәрдигарниң өйигә «көйдүрмә
қурбанлиқ»лар, «енақлиқ қурбанлиқлири»,
«ашлиқ һәдийә»ләр вә хушбуйларни тутуп,
[Пәрвәрдигарға болған] рәхмәтлирини ейтишқа
киридиған болиду. 27 Лекин силәр Маңа қулақ
салмисаңлар, йәни шабат күнини Өзүмгә
пак-муқәддәс һесаплимай, шабат күнидә
Йерусалимниң дәрвазилиридин жүк көтирип
кирсәңлар, әнди Мән дәрвазиларға бир от яқимән,
у Йерусалимдики ордиларни йәветиду, уни һеч
өчүрәлмәйду.

18

Бу сөз Пәрвәрдигардин Йәрәмияға келип,
мундақ дейилди: — 2 «Орнуңдин тур,
сапалчиниң өйигә чүшкин, Мән саңа сөзлиримни
аңлитимән». 3 Шуңа мән сапалчиниң өйигә
чүштум; вә мана, сапалчи ғалтәк үстидә бир
нәрсини ясаватқан еди. 4 У сеғиз лайдин ясаватқан
қача туруп-туруп қоли астида бузулатти. Шу чағда
сапалчи шу лайдин өзи лайиқ көргән башқа бир
қачини ясайтти. 5 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип мундақ дейилди: — 6 «И Исраил җәмәти,
бу сапалчи қилғандәк Мән саңа қилалмамдим?
— дәйду Пәрвәрдигар. — Мана, сеғиз лайниң
сапалчиниң қолида болғиниға охшаш, силәр
Мениң қолумдисиләр, и Исраил җәмәти. 7 Бәзидә
Мән мәлум бир әл, мәлум бир мәмликәт тоғрилиқ,
йәни униң жулунуши, бузулуши вә һалак
қилиниши тоғрилиқ сөзләймән; 8 шу чағ Мән
агаһландурған шу әл яманлиғидин товва қилип
янса, Мән уларға қилмақчи болған яманлиқтин
янимән. 9 Мән йәнә бәзидә мәлум бир әл, мәлум
бир мәмликәт тоғрилиқ, йәни униң қурулуши
вә тикип өстүрүлүши тоғрилиқ сөзләймән;
10 шу чағ шу әл көз алдимда яманлиқ қилип
авазимни аңлимиса, Мән йәнә уларға вәдә қилған,
уларни бәрикәтлимәкчи болған яхшилиқтин
янимән. 11 Әнди һазир Йәһудадикиләргә вә
Йерусалимда туруватқанларға мундақ дегин: —
«Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән силәргә
яманлиқ тәйярлаватимән, силәргә қарши бир
план түзиватимән; шуңа һәр бириңлар рәзил
йолуңлардин йениңлар, йоллириңларни вә
қилмишлириңларни түзитиңлар. 12 — Лекин
улар: «Яқ! Хам хиял қилма! Биз өз планлиримизға
әгишиверимиз, өз рәзил көңлимиздики
җаһиллиғимиз бойичә қиливеримиз» — дәйду.
13 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әлләр
арисидин: «Ким мошундақ ишни аңлап баққан?!»
дәп сораңлар. «Пак қиз» Исраил дәһшәтлик
жиркиничлик ишни қилған! 14 Ливан қарлири
айдаладики қиялиқтин йоқап кетәмду? Униң
жирақтин чүшкән муздәк сулири қуруп кетәмду?
15 Лекин Мениң хәлқим болса Мени унтуған; улар
йоқ бир нәрсиләргә хушбуй яқиду; мана, булар
уларни яшаватқан йолидин, йәни қедимдин
болған йоллардин путлаштуруп, көтирилип түз
қилинмиған бир йолда маңдурған. 16 Шуниң
билән уларниң зиминини дәһшәт басидиған
һәм дайим кишиләр уш-уш қилидиған объект
қилиду; униңдин өтүватқанларниң һәммисини
дәһшәт бесип, бешини чайқишиду. 17 Мән
худди шәриқтин чиққан шамалдәк уларни
дүшмән алдида тарқитиветимән; Мән балаю-

апәт күнидә уларға йүзүмни әмәс, бәлки
арқамни қилимән». 18 Кишиләр: «Келиңлар,
Йәрәмияға қәст қилайли; чүнки я каһинлардин
қанун-тәрбийә, я данишмәнләрдин әқил-
несиһәт я пәйғәмбәрләрдин сөз-бешарәт кәмлик
қилмайду. Келиңлар, тилимизни бир қилип униң
үстидин шикайәт қилайли, униң сөзлиридин
һеч қайсисиға қулақ салмайли» — дейишти.
19 — И Пәрвәрдигар, маңа қулақ салғайсән;
маңа қаршилишидиғанларниң дәватқанлирини
аңлиғайсән. 20 Яхшилиққа яманлиқ қилиш
боламду? Чүнки улар женим үчүн ора колиған;
мән уларға яхши болсун дәп, ғәзивиңни улардин
яндуруш үчүн Сениң алдиңда [дуа қилип]
турғанлиғимни есиңдә тутқайсән. 21 Шуңа
балилириңни қәһәтчиликкә тапшурғайсән,
қиличниң бисиға елип бәргәйсән; аяллири
балилиридин жуда қилинип тул қалсун; әрлири
ваба-өлүм билән йоқалсун, жигитләр җәңдә
қиличлансун. 22 Уларниң үстигә басмичиларни
елип кәлгиниңдә өйлиридин налә-пәряд
аңлансун; чүнки улар мени тутушқа ора колиған,
путлирим үчүн қисмақларни йошурун салған.
23 Әнди Сән, и Пәрвәрдигар, уларниң мени
қәтл қилишқа болған қәстлириниң һәммисини
убдан билисән; уларниң қәбиһликлирини
кәчүрмигәйсән, уларниң гуналирини көзүң
алдидин юмиғайсән; бәлки улар Сениң алдиңда
жиқитилсун; ғәзивиң чүшкән күнидә уларни бир
тәрәп қилғайсән.

19 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Барғин,
сапалчидин бир сапал козини алғин;
андин әлниң ақсақаллиридин вә каһинларниң
ақсақаллиридин бир нәччини апирип, 2
«Сапал парчилири» дәрвазисиға йеқин болған
«Һинномниң оғлиниң җилғиси»ға берип
шу йәрдә Мән саңа ейтидиған сөзләрни
җакалиғин. 3 Мундақ дегин: — Пәрвәрдигарниң
сөзини аңлаңлар, и Йәһуданиң падишалири
вә Йерусалимдикиләр! Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси
мундақ дәйду: — Мана, Мән мошу йәргә балаю-
апәтни чүшүримәнки, кимки уни аңлисила
қулақлири зиңилдап кетиду. 4 Чүнки бу хәлиқ
Мәндин ваз кечип, бу йәрни Маңа «ят» қилған,
униңда нә өзлири, нә ата-бовилири, нә Йәһуда
падишалири һеч тонумиған башқа илаһларға
хушбуй яққан; улар бу йәрни гунасизларниң
қанлири билән толдурған. 5 Улар Баалға өз
балилирини көйдүрмә қурбанлиқлар сүпитидә
көйдүрүш үчүн Баалниң «жуқури җайлар»ини
қурған; Мән бундақ бир ишни һеч қачан буйруп
бақмиған, һеч ейтмиған, у һәргиз оюмға кирип
бақмиған. 6 Шуңа мана, шундақ күнләр келидуки,
— дәйду Пәрвәрдигар, — бу йәр кәлгүсидә
«Тофәт», яки «Һинномниң оғлиниң җилғиси» дәп
аталмайду, бәлки «Қәтл җилғиси» дәп атилиду.
7 Мән бу йәрдә Йәһуда һәм Йерусалимниң
план-тәдбирлирини қуруқ қиливетимән; Мән
уларни дүшмәнлириниң қиличи билән, йәни
җанлирини издигүчиләрниң қолида жиқитимән;
Мән җәсәтлирини асмандики учар-қанатларға
вә йәр-зиминдики һайванатларға озуқ болушқа
бериветимән. 8 Мән бу шәһәрни дәһшәт басидиған
һәм кишиләр уш-уш қилидиған объект қилимән;
униңдин өтүватқанларниң һәммиси униң
барлиқ яра-вабалири түпәйлидин дәһшәт бесип
үшқиртиду. 9 Мән уларни дүшмәнлириниң һәм
җанлирини издигүчиләрниң қаттиқ қистайдиған
қоршавиниң бесими астида оғуллириниң гөшини
һәм қизлириниң гөшини йәйдиған қилимән,
уларниң һәр бири өз йеқининиң гөшини
йәйду. 10 Әнди сән өзүң билән биллә апарған
һәмраһлириңниң көз алдида һелиқи козини
чеқивәткин; 11 шундақ қилип уларға мундақ
дегин: — Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бириси сапалчиниң
козисини қайтидин һеч ясалмиғидәк дәриҗидә
чеқивәткинидәк Мәнму бу хәлиқ вә бу шәһәрни
шундақ чеқиветимән. Улар җәсәтлирини Тофәттә
көмиду, һәтта көмгидәк йәр қалмиғичә. 12 Мән бу
йәрни вә буниңда туруватқанларниму мошундақ
қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар, — бу шәһәрни
Тофәткә охшаш қилимән. 13 Йерусалимдики
өйләр вә Йәһуда падишалириниң өйлири, — йәни
уларниң өгүзлиридә туруп асмандики барлиқ
юлтуз-сәйяриләргә хушбуй яққан вә Мәндин
башқа ят илаһларға «шарап һәдийә»ләрни
төккән барлиқ өйлири худди Тофәт дегән
җайдәк булғанған җайлар болиду. 14 Вә Йәрәмия
Пәрвәрдигар уни бешарәт беришкә әвәткән
Тофәттин қайтип келип, Пәрвәрдигарниң өйиниң
һойлисиға кирип туруп барлиқ хәлиққә мундақ
деди: 15 — Самави қошунларниң Сәрдари болған

Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси мундақ дәйду: —
Мана, Мән бу шәһәр вә униң барлиқ шәһәрлиригә
қарап ейтқан балаю-апәтниң һәммисини уларниң
бешиға чүшүримән; чүнки улар бойнини қаттиқ
қилип Мениң сөзлиримни һеч қачан аңлимиған.

20 Әнди Иммәрниң оғли, каһин Пашхур — у
Пәрвәрдигарниң өйидә «аманлиқ сақлаш
беги»му еди, Йәрәмияниң бу бешарәтләрни
бәргәнлигини аңлиди. 2 Пашхур Йәрәмия
пәйғәмбәрни урғузди вә униң путини
Пәрвәрдигарниң өйидики «Бинияминниң жуқури
дәрвазиси»ниң йенидики тақаққа салди. 3
Иккинчи күни, Пашхур Йәрәмияни тақақтин
бошатти; Йәрәмия униңға: — Пәрвәрдигар
исмиңни Пашхур әмәс, бәлки «Магор-миссабиб»
дәп атиди, деди. 4 — Чүнки Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, Мән сени өзүңгә вә
барлиқ ағинилириңгә вәһимә салғучи объект
қилимән; улар дүшмәнлириниң қиличи билән
жиқилиду; сән өз көзүң билән буни көрисән; Мән
барлиқ Йәһудани Бабил падишасиниң қолиға
тапшуримән; у уларни Бабилға сүргүн қилип
елип кетиду һәмдә уларни қилич билән уриду. 5
Мән бу шәһәрниң һәммә байлиқлири — барлиқ
мәһсулатлири, барлиқ қиммәт нәрсилири вә
Йәһуда падишалириниң барлиқ ғәзнилирини
дүшмәнлириниң қолиға тапшуримән; улар
уларни олҗа қилип буливелип Бабилға елип
кетиду. 6 Сән болсаң, и Пашхур, һәммә
өйдикилириң биргә сүргүн болуп кетисиләр;
сән Бабилға келисән; сән шу йәрдә дуниядин
кетисән, шу йәргә көмүлисән; сән һәм сениң ялған
бешарәтлириңгә қулақ салған ағинилириңму
шундақ болиду. 7 И Пәрвәрдигар, Сән мени
қайил қилип [пәйғәмбәрликкә] көндүрдүң,
мән шундақла көндүрүлдүм; Сән мәндин зор
кәлдиң, шундақла ғәлибә қилдиң; мән пүтүн
күн тапа-тәниниң объекти болимән; һәммә
киши мени мазақ қилиду. 8 Мән қачанла сөз
қилсам, «Зораванлиқ һәм булаңчилиқ келиду»
дәп җакалишим керәк; шуңа Пәрвәрдигарниң сөзи
мени пүтүн күн аһанәт вә мәсқириниң объекти
қилиду. 9 Лекин мән: «Мән уни тилға алмаймән,
вә яки Униң нами билән иккинчи сөз қилмаймән»
десәм, Униң сөзи қәлбимдә лавулдап от болуп,
сүйәклиримгә қапсалған бир ялқун болиду;
ичимгә сиғдурушқа һалим қалмай, ейтмай чидап
туралмаймән. 10 Шундақ, қиливеримән, гәрчә мән
нурғун кишиләрниң пичирлашқан қәстлирини
аңлисамму; тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду!
«Униң үстидин әрз қилиңлар! Униң үстидин
әрз қилайли!» дәп, барлиқ үлпәт-һәмраһлирим
путлишип кетишимни пайлап жүрмәктә; улар
«У бәлким алдинар, шундақ болғанда биз униң
үстидин ғәлибә қилимиз, униңдин интиқам
алалаймиз» дейишиватиду. 11 Лекин Пәрвәрдигар
болса қудрәтлик вә дәһшәтлик бир палвандәк
мән билән биллидур; шуңа маңа зиянкәшлик
қилғучилар путлишип ғәлибә қилалмайду; улар
мувәппәқийәт қазанмиғачқа, қаттиқ хиҗил болуп
йәргә қарап қалиду; уларниң бу рәсвачилиғи
мәңгүлүк болуп, һәргиз унтулмайду. 12 Әнди Сән,
и һәққанийларни синайдиған, инсанниң виждани
вә қәлбини көридиған самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, уларниң үстигә
болған қисасиңни маңа көргүзгәйсән; чүнки мән
дәвайимни алдиңға қойғанмән. 13 Пәрвәрдигарни
күй ейтип махтаңлар, Уни мәдһийиләңләр; чүнки
У намрат кишини рәзиллик қилғучилардин
қутқузған. 14 Мениң туғулған күнүмгә ләнәт
болсун; апам мени туққан күни мубарәк
болмисун! 15 Атамға хәвәр елип: «саңа оғул бала
туғулди!» дәп уни аламәт шатландурған адәмгә
ләнәт болсун! 16 Бу адәм Пәрвәрдигар рәһим
қилмай ғулатқан шәһәрләрдәк болсун; у әтигәндә
налә, чүштә алақзадилик чуқанлирини аңлисун
— 17 чүнки у мени балиятқудин чүшкинимдила
өлтүрүвәтмигән; апам мениң гөрүм болсиди,
униң қосиғи мән билән тәң һемишә чоң болсиди!
18 Немишкә мән җапа-мушәққәт, азап-оқубәтни
көрүшкә, күнлиримни хиҗаләт-аһанәт ичидә
өткүзүшкә балиятқудин чиққандимән?

21 Падиша Зәдәкия Малкияниң оғли Пашхурни
һәм Маасейаһниң оғли, каһин Зәфанияни
әвәткәндә, Йәрәмияға Пәрвәрдигардин төвәндики
муну бир сөз кәлди: — 2 ([Улар]: «Биз үчүн
Пәрвәрдигардин ярдәм сориғин; чүнки Бабил
падишаси Небоқаднәсар бизгә һуҗум қилиду;
Пәрвәрдигар Өзиниң [өткәнки] карамәт қилған
ишлири бойичә, бизгиму охшаш муамилә қилип,
уни йенимиздин яндурармекин?» — [дәп сориди].
3 Йәрәмия уларға: — Зәдәкияға мундақ дәңлар, —
деди) 4 — Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Мана, Мән қоллириңлар тутқан, силәрни

қоршивалған Бабил падишаси һәм калдийләргә
сепил сиртида җәң қилишқа ишлитидиған, җәң
қураллириңларни қайриветимән вә буларни
бу шәһәрниң оттурисида жиғивалимән; 5 Мән
Өзүмму созулған қолум вә күчлүк билигим билән,
ғәзивим билән, қәһрим билән вә һәссиләнгән
аччиғим билән силәргә җәң қилимән! 6 Мән бу
шәһәрдә туруватқанларни, инсан болсун, һайван
болсун уримән; улар дәһшәтлик бир ваба билән
өлиду. 7 Андин кейин, — дәйду Пәрвәрдигар, —
Йәһуда падишаси Зәдәкияни, хизмәткарлирини,
хәлиқни, йәни бу шәһәрдә вабадин, қиличтин
вә қәһәтчиликтин қелип қалғанлар болса,
Мән уларни Бабил падишаси Небоқаднәсарниң
қолиға, уларниң дүшмәнлириниң қолиға вә
җенини издигүчиләрниң қолиға тапшуримән;
Небоқаднәсар уларни қилич тиғи билән уриду;
у нә уларни айимайду, нә уларға ичини һеч
ағритмайду, нә рәһим қилмайду. 8 Лекин сән бу
хәлиққә мундақ дейишиң керәк: «Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, Мән алдиңларда һаят
йоли вә мамат йолини салимән; 9 ким бу
шәһәрдә қалмақчи болса, қилич, қәһәтчилик
вә ваба билән өлиду; лекин ким шәһәрдин
чиқип, силәрни қоршивалған калдийләргә тәслим
болса, у һаят қалиду; униң җени өзигә алған
олҗидәк болиду. 10 Чүнки Мән бу шәһәргә
яхшилиқ үчүн әмәс, бәлки яманлиқ қилиш үчүн
йүзүмни қаратқуздум, — дәйду Пәрвәрдигар;
у Бабил падишасиниң қолиға тапшурулиду, у
уни от селип көйдүриветиду. 11 Вә Йәһуда
падишасиниң җәмәти тоғрилиқ Пәрвәрдигарниң
сөзини аңлаңлар: — 12 И Давутниң җәмәти,
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — һәр әтигәндә адаләт
билән һөкүм чиқириңлар, буланған кишини
әзгүчиниң қолидин қутқузуңлар; болмиса,
қилғанлириңларниң рәзиллиги түпәйлидин,
қәһрим партлап, оттәк һәммини көйдүриду;
уни өчүрәләйдиған һеч ким болмайду; 13
Мана, Мән саңа қаршидурмән, и җилға үстидә,
түзләңликтики қияда олтарғучи, йәни «Ким
үстимизгә чүшүп һуҗум қилалисун, ким
өйлиримизгә бесип кирәлисун?!» дегүчи, — дәйду
Пәрвәрдигар. 14 Мән силәрниң қилмишиңларниң
мевиси бойичә силәргә йеқинлишип җазалаймән,
— дәйду Пәрвәрдигар; вә Мән униң орманлиғида
бир от яқимән, у болса униң әтрапидики һәммини
көйдүрүп түгитиду.

22 Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: «Барғин,
Йәһуда падишасиниң ордисиға чүшүп бу
сөзни шу йәрдә қилғин: — 2 Пәрвәрдигарниң
сөзини аңла, и Давутниң тәхтигә олтарғучи,
Йәһуда падишаси — Сән, әләмдар-хизмәткарлириң
вә мошу дәрвазилардин кирип-чиқидиған хәлқиң,
— 3 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Адаләт вә
һәққанийлиқ жүргүзүңлар; буланған кишини
әзгүчиниң қолидин қутқузуңлар; мусапирларни,
житим-йесирләрни вә тул хотунларни һеч
харлимаңлар яки бозәк қилмаңлар, гунасиз
қанларни бу йәрдә төкмәңлар. 4 Силәр бу
әмирләргә һәқиқәтән әмәл қилсаңлар, әнди
Давутниң тәхтигә олтарған падишалар, йәни
улар, уларниң әмәлдар-хизмәткарлири вә хәлқи
җәң һарвулириға олтирип вә атларға минип бу
өйниң дәрвазилиридин кирип чиқишиду. 5 Бирақ
силәр бу сөзләрни аңлимисаңлар, Мән Өз намим
билән қәсәм ичкәнки, — дәйду Пәрвәрдигар, —
бу орда бир харабә болиду. 6 Чүнки Пәрвәрдигар
Йәһуда падишасиниң өйи тоғрилиқ мундақ
дәйду: — Сән Маңа худди Гилеад, Ливанниң
чоққисидәк болғиниң билән, бәрһәқ Мән сени
бир чөл-баяван, адәмләр ваз кәчкән шәһәрләрдәк
қилимән. 7 Мән һәр бири яхши қуралланған
вәйран қилғучиларни саңа қарши әвәтимән; улар
«есил кедирлириңни» кесиветип, отқа ташлайду.
8 Нурғун әлләр бу шәһәрдин өтүп, һәр бири
йеқинидин: «Немишкә Пәрвәрдигар бу улуқ
шәһәрни бундақ қилғанду?» дәп сорайду. 9 Вә улар
җававән: «Чүнки улар Пәрвәрдигар Худасиниң
әһдисидин ваз кечип, башқа илаһларға чоқунуп
уларниң қуллуғиға киргән» — дәйду. 10 Өлгинигә
жиғлимаңлар, униң үчүн аһ-зарлимаңлар; бәлки
сүргүн болғини үчүн қаттиқ жиғлаңлар, чүнки у
өз жутиға һеч қачан қайтип кәлмәйду. 11 Чүнки
Йәһуда падишаси Йосияниң оғли, йәни атиси
Йосияниң орниға тәхтигә олтарған, бу йәрдин
сүргүн болған Шаллум тоғрилиқ Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: У һәргиз бу йәргә қайтмайду;
12 чүнки у әсир қилинип апирилған жутта
өлиду, у бу зиминни иккинчи көрмәйду. 13
Өйини адилсизлиқ билән, балихана-равақлирини
адаләтсизлик билән қурғанниң һалиға вай! У
хошнисини бекар ишлитип, әмгигигә һеч қандақ

һәқ бәрмәйду; 14 у: «Өзүмгә кәңташа бир ордини,
азатә раваҗлар билән қошуп салимән; тамлириға
деризиләрни кәң чиқиримән; тамлирини кедир
тахтайлар билән безәймән, өйлирини пәрәң
сирлаймән» — дәйду. [Униң һалиға вай]! 15 Сән
кедир яғичидин ясалған тахтайларни чаплап,
[ата-бовилириң] билән бәсләшсәң қандақму
падиша болушқа лайиқ болисән? Сениң атаң йәп-
ичишкә тәшәккүр ейтип, адаләт вә дурус ишларни
жүргүзгән әмәсму? Шуңа у буниң яхшилиғини
көргән. 16 У мөминләрниң вә намратларниң
дәвасини тоғра сориған; шуңа хәлиқниң әһвали
яхши еди. Бундақ иш Мени тонуштин ибарәт
әмәсму?» — дәйду Пәрвәрдигар. 17 — Бирақ көзүң
вә көңлүң болса пәқәт өз җазанә-мәнпәәтиңгә
еришиш, гунасизларниң қенини төкүш, зорлуқ-
зумбулуқ вә булаңчилиқ қилиш пәйтини көзләп
тикилгәндур. 18 Шуңа Пәрвәрдигар Йәһуда
падишаси Йосияниң оғли Йәһоаким тоғрилиқ
мундақ дәйду: — Хәлиқ униң өлүмидә: «Аһ, акам!
Аһ, сиңлим!» дәп аһ-зарлар көтәрмәйду; яки униң
үчүн: «Аһ, бегим! Аһ, униң һәйвиси!» дәп аһ-
зарлар көтәрмәйду; 19 у ешәкниң дәпнисидәк
көмүлиду, җәсити Йерусалим дәрвазилириниң
сиртиға чөрүп ташлиниду. 20 Ливанға чиқип
пәряд қил, Башанда авазиңни көтәр, Абаримниң
чоққилиридинму налә көтәр; чүнки сениң
«ашнилириң»ниң һәммиси набут қилинди. 21
Мән аман-есән турғиниңда саңа агаһландурдум;
лекин сән: «Аңлимаймән!» — дедиң. Яшлиғиңдин
тартипла бундақ қилип Мениң авазимға қулақ
салмаслиқ дәл сениң йолуң болуп кәлгән. 22
Шамал барлиқ «баққучи»лириңға «баққучи»
болуп уларни учуруп кетиду, шуниң билән
ашнилириң сүргүн болушқа чиқиду; бәрһәқ,
сән шу чағда барлиқ рәзиллигиң түпәйлидин
хиҗил болуп рәсва болисән. 23 И «Ливан»да
турғучи, кедир дәрәқлири үстигә угилиғучи,
сән толғақ тутқан аялниң азаплиридәк, дәрд-
әләмләр бешиңға чүшкәндә қанчилик иңрап
кетәрсән! 24 Өз һаятим билән қәсәм ичимәнки,
— дәйду Пәрвәрдигар, — сән Йәһоакимниң
оғли Кония һәтта оң қолумдики мөһүрлүк
үзүк болсаңму, Мән сени шу йәрдин жулуп
ташлаймән; 25 Мән сени җениңни издигүчиләрниң
қолиға вә сән қорққан адәмләрниң қолиға, йәни
Бабил падишаси Небоқаднәсарниң қолиға вә
калдийләрниң қолиға тапшуримән. 26 Мән сени
һәм сени туққан анаң иккиңларни өзүңлар
туғулмиған ят бир жутқа чөриветимән; силәр шу
йәрдә өлисиләр. 27 Җениңлар қайтип келишкә
шунчә тәшна болған бу зиминға болса, силәр
һәргиз қайтип келәлмәйсиләр. 28 Кония деган
бу киши чеқилған, нәзәргә елинмайдиған сапал
козиму? Һеч ким қаримайдиған бир қачиму? Әнди
немишкә улар, йәни у вә униң нәсли болғанлар
чөриветилгән, улар тонумайдиған бир жутқа
ташливетилиду? 29 И зимин, зимин, зимин,
Пәрвәрдигарниң сөзини аңла! 30 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Бу адәм «пәрзәнтсиз, өз күнидә
һеч ғәлибә қилалмиған бир адәм» дәп язғин;
чүнки униң нәслидин һеч қандақ адәм ғәлибә
қилип, Давутниң тәхтигә олтирип Йәһуда арисида
һөкүм сүрмәйду.

23 Мениң яйлиғимдики қойларни һалак
қилғучи вә тарқитиватқучи пада
баққучиларниң һалиға вай! — дәйду Пәрвәрдигар.
2 Шуңа Исраилниң Худаси болған Пәрвәрдигар
Өз хәлқини шундақ беқиватқан баққучиларға
мундақ дәйду: «Силәр Мениң падамни
тарқитиватқансиләр, уларни һайдиватқансиләр
вә уларни издимигәнсиләр вә улардин һеч
хәвәр алмиғансиләр; мана, Мән силәрниң
қилмишлириңларниң рәзиллигини өз
бешиңларға чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар
— 3 вә падамниң қалдисини болса, Мән уларни
һайдиватқан барлиқ падишалиқлардин жиғимән,
уларни өз яйлақлириға қайтуримән; улар көпийип
көпийиду. 4 Мән уларниң үстигә уларни һәқиқий
бақидиған баққучиларни тикләймән; шуниң
билән улар иккинчи қорқмайду яки паракәндә
болмайду, улардин һеч қайсиси кам болмайду, —
дәйду Пәрвәрдигар. 5 Мана, шу күнләр келидуки,
— дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Давут үчүн бир
«һәққаний Шах»ни өстүрүп тикләймән; у падиша
болуп даналиқ билән һөкүм сүрүп, зиминда
адаләт вә һәққанийлиқ жүргүзиду. 6 Униң
күнлиридә Йәһуда қутқузулиду, Исраил аман-
течлиқта туриду; у шу нами билән атилидуки
— «Пәрвәрдигар Һәққанийлиғимиз». 7 Шуңа
мана, шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,
— «Исраилларни Мисир зиминидин қутқузуп
чиқарған Пәрвәрдигарниң һаяти билән!» деган
қәсәм қайтидин ишлитилмәйду, 8 бәлки шу

күнләрдә «Исраилларни шималдики зиминдин вә
Өзи уларни һайдиған барлиқ падишалиқлардин
қутқузуп чиқарған Пәрвәрдигарниң һаяти билән!»
дәп қәсәм ичилиду. Андин улар өз жутида
туриду. 9 Пәйғәмбәрләр тоғрилиқ: — Мениң
көңлүм ич-бағримда сунуқтур; сүйәклиримниң
һәммиси титрәйду; мән мәс болған адәм, шарап
тәрипидин йеңилгән адәмгә охшаймән; бундақ
болушум Пәрвәрдигар вә Униң пак-муқәддәс
сөзлири түпәйлидиндур; 10 чүнки зимин болса
зинахорларға толған; уларниң жүгүрүшлири
тоғра йолда әмәс; уларниң һоқуқи һәққанийлиқ
йолида әмәс. Шуңа [Пәрвәрдигарниң] ләнити
түпәйлидин зимин қағҗирайду; даладики от-чөп
солишиду; 11 чүнки һәм пәйғәмбәр һәм каһин
һарам болди; һәтта Өз өйүмдиму уларниң рәзил
қилмишлирини байқидим, — дәйду Пәрвәрдигар.
12 — Шуңа уларниң йоли өзлиригә қараңғулуқта
маңидиған, тейилғақ йоллардәк болиду; улар
бу йолларда путлишип, жиқилиду; чүнки улар
җазалинидиған жилида Мән уларниң бешиға
яманлиқ чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар. 13 Мән
авал Самарийәдики пәйғәмбәрләрдә ахмақлиқни
көргәнмән; улар Баалниң намида бешарәт
берип, хәлқим Исраилни аздурған; 14 бирақ
Йерусалимдики пәйғәмбәрләрдиму жиркиничлик
бир ишни көрдум; улар зинахорлуқ қилиду,
ялғанлиқта маңиду, рәзиллик қилғучиларниң
қолини күчәйтидуки, нәтиҗидә һеч қайсиси
рәзиллигидин янмайду; уларниң һәммиси Маңа
Содомдәк, [Йерусалимда] туруватқанлар Маңа
Гоморрадәк болди. 15 Шуңа самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар пәйғәмбәрләр
тоғрилиқ мундақ дәйду: — Мана, Мән уларни
әмән билән озуқландуримән, уларға өт сүйини
ичкүзимән; чүнки Йерусалимдики пәйғәмбәрләр
һарамлиқниң мәнбәси болуп, һарамлиқ улардин
пүткүл зиминға тарқилип кәтти. 16 Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Силәргә бешарәт бериватқан
пәйғәмбәрләрниң сөзлиригә қулақ салмаңлар;
улар силәрни бимәниликкә йетәкләйду; уларниң
сөзлири Пәрвәрдигарниң ағзидин чиққан әмәс,
бәлки өз көңлидә тәсәввур қилған бир көрүнүшни
сөзләватиду. 17 Улар Пәрвәрдигарниң сөзини
көзигә илмайдиғанларға: «Силәр аман-течлиқта
турисиләр» дәйду вә өз көңлиниң җаһиллиғида
маңидиғанларниң һәр биригә: «Һеч қандақ
яманлиқ бешиңларға чүшмәйду» — дәйду. 18
Бирақ улардин қайси бириси Пәрвәрдигарниң
кеңишидә Униң сөз-каламини байқап чүшиниш
вә аңлаш үчүн турған? Улардин ким Униң сөзини
қулақ селип аңлиған? 19 Мана, Пәрвәрдигардин
чиққан бир боран-чапқун! Униңдин қәһр чиқти;
бәрһәқ, дәһшәтлик бир қара қуюн чиқип кәлди;
у пирқирап рәзилләрниң бешиға чүшиду. 20
Униң көңлидики нийәтлирини ада қилип
толуқ әмәл қилғичә, Пәрвәрдигарниң ғәзиви
янмайду; ахирқи күнләрдә силәр буни убдан
чүшинип йетисиләр. 21 Мән бу пәйғәмбәрләрни
әвәтмигәнмән, лекин улар хәвәрни җар қилишқа
қатриған; Мән уларға сөз қилмидим, лекин
улар бешарәт бәргән. 22 Һалбуки, улар Мениң
кеңишимдә турған болса, Мениң хәлқимгә
сөзлиримни аңлатқузған болса, әнди хәлқимни
рәзил йолидин вә қилмишлириниң рәзиллигидин
яндурған болатти. 23 Мән пәқәт бир йәрдила
туридиған Худаму? — дәйду Пәрвәрдигар, —
Мән жирақ-жирақлардики һәрҗайда туридиған
Худа әмәсму? 24 Бириси йошурун җайларда
мөкүвалса Мән уни көрәлмәмдимән? — дәйду
Пәрвәрдигар; — асман-зимин Мән билән
толдурулған әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар. 25
Мән Мениң намимда ялған бешарәтләр беридиған
пәйғәмбәрләрниң: «Бир чүш көрдүм! Бир чүш
көрдүм!» дегәнлирини аңлидим; 26 бундақ
пәйғәмбәрләр ялған бешарәтләрни бериду, улар
өзиниң көңлидики езитқу тәсәввурлиридин
пәйғәмбәрләр болушивалған. Әнди улар бундақ
ишларни қачанғичә көңлигә пүкиду? 27 Улар
һәр бири қачанғичә өз йеқиниға ейтқан
чүшлири арқилиқ (худди ата-бовилириниң
Баалға чоқунуп намимни унтуғиниға охшаш)
хәлқимгә намимни унтулдурушни пәмләйду? 28
Чүшни көргән пәйғәмбәр, чүшни ейтип бәрсун;
Мениң сөзүмни аңлиған киши бу сөзүмни
әстайидиллиқ билән сөзлисун; пахалниң буғдай
билән селиштурғичилик немиси барду? — дәйду
Пәрвәрдигар. 29 — Мениң сөзүм худди көйдүргүчи
бир от вә ташни чақидиған базған әмәсму? — дәйду
Пәрвәрдигар. 30 Шуңа мана, Мән пәйғәмбәрләргә
қаршидурмән, — дәйду Пәрвәрдигар, —
уларниң һәр бири өз йеқинидин «Мениң
сөзлирим»ни оғрилап дорамчилиқ қилиду. 31

Мана, Мән пәйғәмбәрләргә қаршидурмән, —
дәйду Пәрвәрдигар, — улар өз тиллирини чайнап:
«[Пәрвәрдигар] дәйду...» дәп бешарәт бериду. 32
Мана, ялған чүшләрни бешарәт қилип буларни
йәткүзүп, ялғанчилиғи вә башбаштақлиғи билән
Мениң хәлқимни аздурғанларға қаршидурмән, —
дәйду Пәрвәрдигар; — Мән уларни әвәтмигәнмән,
уларни буйруған әмәсмән; улар бу хәлиққә һеч
қандақ пайда йәткүзмәйду, — дәйду Пәрвәрдигар.
33 Әнди яки бу хәлиқ, яки пәйғәмбәр, яки каһин
сәндин: «Пәрвәрдигарниң саңа жүклигән сөзи
немә?» дәп сориса, сән уларға: «Қайси жүк?! Мән
силәрни Өзүмдин жирақ ташлаймән, — дәйду
Пәрвәрдигар. 34 «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи»
дәйдиған һәр қайси пәйғәмбәр, каһин яки хәлиқ
болса, Мән бу кишини өйидикиләр билән тәң
җазалаймән. 35 Әнди силәрниң һәр бириңлар өз
йеқинидин вә һәр бириңлар өз қериндишидин
мошундақ: «Пәрвәрдигар немә җавап бәрди?»
вә «Пәрвәрдигар немә деди?» дәп соришиңлар
керәк. 36 Силәр «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи»
дегәнни қайтидин ағзиңларға алмайсиләр; чүнки
һәр бириңларниң өз сөзи өзигә жүк болиду;
чүнки силәр Худайимиз, самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, тирик Худаниң
сөзлирини бурмилиғансиләр. 37 Һәр бириңлар
пәйғәмбәрдин мошундақ: «Пәрвәрдигар саңа
немә дәп җавап бәрди?» вә «Пәрвәрдигар немә
деди?» дәп соришиң керәк. 38 Лекин силәр:
«Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи» дәвәргиниңлар
түпәйлидин, мана Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Чүнки силәр: «Пәрвәрдигарниң жүклигән сөзи»
дәверисиләр вә Мән силәргә: ««Пәрвәрдигарниң
жүклигән сөзи» демәңләр» дәп хәвәр әвәткәнмән,
39 шуңа мана, Мән силәрни пүтүнләй унтуймән,
Мән силәрни силәргә вә ата-бовилириңларға
тәқдим қилған шәһәр билән тәң йүзүмдин
жирақ ташлаймән; 40 Мән үстүңларға мәңгү
рәсвачилиқ вә һәргиз унтулмайдиған мәңгүлүк
шәрмәндиликни чүшүримән!

24 Бабил падишаси Небоқаднәсар
Йерусалимдин Йәһоакимниң оғли, Йәһуда
падишаси Йәкониаһ, Йәһуда әмир-шаһзадилири,
һүнәрвәнләр вә төмүрчиләрни әсиргә елип
Бабилға сүргүн қилғандин кейин, Пәрвәрдигар
маңа Өз ибадәтханиси алдидики икки севәт
әнҗирни «мана көр» дәп көрсәткән. 2 Бир
севәттә дәсләпки пишқан әнҗирдәк интайин
яхши әнҗирләр бар еди; иккинчи севәттә йегили
болмайдиған, интайин начар әнҗирләр бар
еди. 3 Андин Пәрвәрдигар маңа: «Немә көрдүң,
Йәрәмия?» — дәп сориди. Мән: «Әнҗирләрни
көрдүм; яхшилири болса интайин яхшикән;
начарлири йегили болмайдиған, интайин начар
екән» — дедим. 4 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип мундақ дейилди: — 5 Исраилниң Худаси
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән
Йәһудадин сүргүн болғанларни, йәни Мениң бу
йәрдин калдийләрниң зиминиға әвәткәнлиримни
бу яхши әнҗирләрдәк яхши дәп қараймән; 6
Мән уларға яхши болсун дәп көзүмни уларға
тикимән вә уларни бу зиминға қайтуримән;
Мән уларни ғулитип ташлимаймән, бәлки
уларни қуримән; уларни жулуп ташлимаймән,
бәлки тикип өстүримән. 7 Мән уларға Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни билидиған, Мени
тонуйдиған бир қәлбни тәқдим қилимән; шуниң
билән улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң
Худаси болимән; чүнки улар пүтүн қәлби билән
йенимға қайтиду. 8 Лекин начар әнҗирләр, йәни
йегили болмайдиған, интайин начар әнҗирләр
қандақ болған болса, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Бәрһәқ, Мән Йәһуда падишаси Зәдәкияни,
әмир-шаһзадилирини вә Йерусалимдикиләрниң
қалған қисмини, бу зиминда қалғанларни вә
Мисирда туруватқанларни шуниңға охшаш
қилимән; 9 Мән уларни йәр йүзидики барлиқ
падишалиқларға вәһимә салғучи бир объект
болушқа, күлпәткә чүшүшкә тапшуримән; мән
уларни һайдиваткән барлиқ җайларда уларни
рәсвачилиқниң объекти, сөз-чөчәк, тапа-тәниниң
объекти вә ләнәт сөзлири болушқа тапшуримән.
10 Мән уларға һәм ата-бовилириға тәқдим қилған
зиминдин йоқитилғичә улар арисиға қилич,
қәһәтчилик вә вабани әвәтимән.

25 Йосияниң оғли, Йәһуда падишаси
Йәһоакимниң төртинчи жилида (йәни Бабил
падишаси Небоқаднәсарниң биринчи жилида)
Йәһуданиң барлиқ хәлқи тоғрилиқ Йәрәмияға
кәлгән сөз, — 2 Бу сөзни Йәрәмия пәйғәмбәр
Йәһуданиң барлиқ хәлқи вә Йерусалимда барлиқ
туруватқанларға ейтип мундақ деди: — 3
Амонниң оғли, Йәһуда падишаси Йосияниң
он үчинчи жилидин башлап бүгүнки күнгичә,

бу жигирмә үч жил Пәрвәрдигарниң сөзи
маңа келип турған вә мән таң сәһәрдә
орнумдин туруп уни силәргә сөзләп кәлдим,
лекин силәр һеч қулақ салмидиңлар; 4 вә
Пәрвәрдигар силәргә барлиқ хизмәткарлири
болған пәйғәмбәрләрни әвәтип кәлгән; У таң
сәһәрдә орнидин туруп уларни әвәтип кәлгән;
лекин силәр қулақ салмай һеч аңлимидиңлар. 5
Улар: «Силәр һәр бириңлар яман йолуңлардин
вә қилмишлириңларниң рәзиллигидин товва
қилип янсаңлар, Мән Пәрвәрдигар силәргә вә ата-
бовилириңларға қедимдин тартип мәңгүгичә
тәқдим қилған зиминда туруверисиләр. 6 Башқа
илаһларға әгишип уларниң қуллуғида болуп
чоқунмаңлар; Мени қоллириңлар ясиғанлар билән
ғәзәпләндүрмәңлар; Мән силәргә һеч яманлиқ
кәлтүрмәймән» — дәп җакалиған. 7 Лекин силәр
Маңа қулақ салмидиңлар, Мени қоллириңлар
ясиғанлар билән ғәзәпләндүрүп өзүңларға зиян
кәлтүрдүңлар, — дәйду Пәрвәрдигар. 8 Шуңа
самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Силәр Мениң сөзлиримгә қулақ
салмиған болғачқа, 9 мана, Мән шималдики һәммә
җәмәтләрни вә Мениң қулумни, йәни Бабил
падишаси Небоқаднәсарни чақиртимән, уларни
бу зиминға, униңда барлиқ туруватқанларға
һәмдә әтраптики һәммә әлләргә қаршилишишқа
елип келимән; Мән [мошу зиминдикиләр вә
әтраптики әлләрни] пүтүнләй вәйран қилип,
уларни толиму вәһимилик қилимән һәм уш-
уш объекти, дайимлиқ бир харабилик қилимән;
10 Мән улардин тамашиниң садасини, шат-
хурамлиқ садасини, тойи болуватқан жигит-
қизиниң авазини, түгмән тешиниң садасини вә
чирақ нурини мәһрум қилимән; 11 бу пүткүл
зимин вәйранә вә дәһшәт салғучи объект болиду,
вә бу әлләр Бабил падишасиниң йәтмиш жил
қуллуғида болиду. 12 Вә шундақ болидуки,
йәтмиш жил тошқанда, мән Бабил падишасиниң
вә униң елиниң бешиға, шундақла Калдийләрниң
зимини үстигә өз қәбиһлигини чүшүрүп, уни
мәңгүгә харабилик қилимән. 13 Шуниң билән
Мән шу зимин үстигә Мән уни әйиплигән
барлиқ сөзлиримни, җүмлидин бу китапта
йезилғанларни, йәни Йәрәмияниң барлиқ
әлләрни әйиплигән бешарәтлирини чүшүримән.
14 Чүнки көп әлләр һәм улуқ падишалар [бу
падиша һәм қовмлириниму] қул қилиду; Мән
уларниң қилған ишлири вә қоллири ясиғанлири
бойичә уларни җазалаймән. 15 Чүнки Исраилниң
Худаси Пәрвәрдигар маңа [аламәт көрүнүштә]
мундақ деди: — Мениң қолумдики ғәзивимгә
толған қәдәһни елип, Мән сени әвәткән барлиқ
әлләргә ичкүзгин; 16 улар ичиду, уян-буян
ирғаңлайду вә Мән улар арисиға әвәткән қилич
түпәйлидин сараң болиду. 17 Шуңа мән бу
қәдәһни Пәрвәрдигарниң қолидин алдим вә
Пәрвәрдигар мени әвәткән барлиқ әлләргә
ичкүздүм, 18 — йәни Йерусалимға, Йәһуданиң
шәһәрлиригә, униң падишалириға вә әмир-
шаһзадилиригә, йәни уларни бүгүнки күндикидәк
бир харабә, вәһимә, уш-уш объекти болушқа һәм
ләнәт сөзлири болушқа қәдәһни ичкүздүм; 19
Мисир падишаси Пирәвнгә, хизмәткарлириға,
әмир-шаһзадилириға һәм хәлқигә ичкүздүм; 20
барлиқ шалғут әлләр, уз зиминидики барлиқ
падишалар, Филистийләрниң зиминидики барлиқ
падишалар, Ашкелондикиләр, Газадикиләр,
Әкрондикиләргә вә Ашдодниң қалдуқлириға
ичкүздүм; 21 Едомдикиләр, Моабдикиләр вә
Аммонийлар, 22 Турниң барлиқ падишалири
һәм Зидонниң барлиқ падишалири, деңиз
бойидики барлиқ падишалар, 23 Дедандикиләр,
Темадикиләр, Буздикиләр вә чекә чачлирини
чүшүрүвәткән әлләр, 24 Әрәбийәдики барлиқ
падишалар вә чөл-баяванда туруватқан шалғут
әлләрниң барлиқ падишалири, 25 Зимридики
барлиқ падишалар, Еламдики барлиқ падишалар,
Медиалиқларниң барлиқ падишалири, 26
шималдики барлиқ падишаларға, жирақтики
болсун, йеқиндики болсун, бир-бирләп ичкүздүм;
җаһандики барлиқ падишалиқларға ичкүздүм;
уларниң арқидин Шешақниң падишасиму
[қәдәһни] ичиду. 27 Андин сән уларға: «Исраилниң
Худаси, самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Ичиңлар, мәс
болуңлар, қусуңлар, Мән араңларға әвәткән
қилич түпәйлидин жиқилип қайтидин дәс
турмаңлар» — дегин. 28 Вә шундақ болидуки,
улар қолуңдин елип ичишни рәт қилса, сән
уларға: «Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр чоқум
ичисиләр!» — дегин. 29 Чүнки мана, Мән
Өз намим билән аталған шәһәр үстигә апәт

чүшүргили турған йәрдә, силәр җазаланмай
қаламсиләр? Силәр җазаланмай қалмайсиләр;
чүнки Мән йәр йүзидә барлиқ туруватқанларниң
үстигә қилични чүшүшкә чақиримән, —
дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. 30 Әнди сән [Йәрәмия], уларға мошу
бешарәтниң сөзлириниң һәммисини җакалиғин:
— Пәрвәрдигар жуқуридин ширдәк һөкирәйду, Өз
муқәддәс туралғусидин У авазини қоюветиду;
У Өзи туруватқан җайи үстигә һөкирәйду; У
үзүм чәйлигүчиләр товлиғандәк йәр йүзидә
барлиқ туруватқанларни әйипләп товлайду. 31
Садаси йәр йүзиниң чәтлиригичә йетиду; Чүнки
Пәрвәрдигарниң барлиқ әлләр билән дәваси бар; У
әт егилириниң һәммиси үстигә һөкүм чиқириду;
Рәзилләрни болса, уларни қиличқа тапшуриду;
— Пәрвәрдигар шундақ дәйду. 32 Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, балаю-апәт әлдин әлгә
һәммиси үстигә чиқип тарқилиду; Йәр йүзиниң
чәт-чәтлиридин дәһшәтлик буран-чапқун
чиқиду. 33 Пәрвәрдигар өлтүргәнләр йәрниң бир
четидин йәнә бир четигичә ятиду; уларға матәм
тутулмайду, улар бир йәргә жиғилмайду, һеч
көмүлмәйду; улар йәр йүзидә тезәктәк ятиду.
34 И баққучилар, зарлаңлар, налә көтириңлар!
Топа-чаң ичидә еғиниңлар, и пада йетәкчилири!
Чүнки қирғин қилиниш күнлириңлар йетип
кәлди, Мән силәрни тарқитиветимән; Силәр
өрүлгән есил чинидәк парчә-парчә чеқилисиләр.
35 Пада баққучилириниң башпанаһи, Пада
йетәкчилириниң қачар йоли йоқап кетиду.
36 Баққучиларниң азаплиқ пәряди, Пада
йетәкчилириниң зарлашлири аңлиниду; Чүнки
Пәрвәрдигар уларниң яйлақлирини вәйран
қилай дәватиду; 37 Пәрвәрдигарниң дәһшәтлик
ғәзиви түпәйлидин, Течлиқ қотанлири харабә
болиду. 38 Пәрвәрдигар Өз угисини ташлап
чиққан ширдәктур; Әзгүчиниң вәһшийлиги
түпәйлидин, Вә [Пәрвәрдигарниң] дәһшәтлик
ғәзиви түпәйлидин, Уларниң зимини вәйранә
болмай қалмайду.

26 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоаким
тәхткә олтарған мәзгилниң бешида шу сөз
Пәрвәрдигардин келип мундақ дейилди: — 2
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән Пәрвәрдигарниң
өйиниң һойлисида туруп ибадәт қилиш үчүн
Пәрвәрдигарниң өйигә киргән Йәһуданиң барлиқ
шәһәрлиридикиләргә Мән саңа буйруған һәр бир
сөзләрни җакалиғин; әйнән ейтқин! 3 Улар бәлким
аңлап қояр, һәр бири өз рәзил йолидин янар;
шундақ қилса, Мән қилмишлириниң рәзиллиги
түпәйлидин бешиға күлпәт чүшүрмәкчи болған
нийитимдин янимән. 4 Сән уларға мундақ дегин:
— «Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Маңа қулақ
салмай, Мән силәрниң алдиңларға қойған Тәврат-
қанунумда маңмисаңлар, 5 Мән таң сәһәрдә
орнумдин туруп әвәткән хизмәткарлирим болған
пәйғәмбәрләрниң сөзлирини аңлимисаңлар
(силәр уларға һеч қулақ салмай кәлгәнсиләр!),
6 ундақта, Мән Шилоһни қандақ қилған
болсам, әнди бу өйниму шуниңға охшаш
қилимән, бу шәһәрни йәр йүзидики барлиқ
әлләргә ләнәт сөзи қилимән». 7 Шуниң билән
каһинлар, пәйғәмбәрләр вә барлиқ хәлиқ
Йәрәмияниң бу сөзлирини Пәрвәрдигарниң өйидә
җакалиғанлиғини аңлиди. 8 Шундақ болдики,
Йәрәмия барлиқ хәлиққә Пәрвәрдигар униңға
тапилиған бу сөзләрниң һәммисини ейтип
бәргәндин кейин, каһинлар вә пәйғәмбәрләр вә
барлиқ хәлиқ уни тутувелип: «Сән чоқум өлүшүң
керәк! 9 Сән немишкә Пәрвәрдигарниң намида
бешарәт берип: «Бу өй Шилоһдәк болиду, бу шәһәр
харабә, адәмзатсиз болиду!» — дедиң?» — деди.
Шуниң билән Пәрвәрдигарниң өйидики барлиқ
хәлиқ Йәрәмияға доқ қилип уни оривелишти.
10 Йәһуда әмирлири бу ишларни аңлиди; улар
падишалиқ ордисидин чиқип Пәрвәрдигарниң
өйигә кирди, Пәрвәрдигарниң өйидики «Йеңи
дәрваза»да сотқа олтарди. 11 Каһинлар вә
пәйғәмбәрләр әмирләргә вә хәлиққә сөзләп: «Бу
адәм өлүмгә лайиқ, чүнки силәр өз қулақлириңлар
билән аңлиғандәк у мошу шәһәрни әйипләп
бешарәт бәрди» — деди. 12 Андин Йәрәмия барлиқ
әмирләргә вә барлиқ хәлиққә сөзләп мундақ
деди: — «Пәрвәрдигар мени бу өйни әйипләп,
бу шәһәрни әйипләп, силәр аңлиған бу барлиқ
сөзләр билән бешарәт беришкә әвәткән. 13 Һазир
йоллириңларни вә қилмишиңларни түзитиңлар,
Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазини аңлаңлар!
Шундақ болғанда, Пәрвәрдигар силәргә җакалиған
күлпәттин яниду. 14 Лекин мән болсам, мана,
қоллириңлардимән; маңа көзүңләргә немә яхши
вә дурус көрүлсә шундақ қилиңлар; 15 пәқәт шуни

билип қоюңларки, мени өлтүрүвәтсәңләр гунасиз
қанниң җазасини өз бешиңларға, бу шәһәргә вә
униңда туруватқанларниң бешиға чүшүрисиләр;
чүнки дегиним һәқ, Пәрвәрдигар һәқиқәтән
бу сөзләрниң һәммисини қулақлириңларға
дейишкә мени әвәткән». 16 Әмирләр вә барлиқ
хәлиқ каһинларға вә пәйғәмбәрләргә: «Бу адәм
өлүмгә лайиқ әмәс; чүнки у Пәрвәрдигар
Худайимизниң намида бизгә сөзлиди» —
деди. 17 Андин зиминдики бәзи ақсақаллар
орнидин туруп хәлиқ кеңишигә мундақ деди:
— 18 «Морәшәтлик Микаһ Йәһуда падишаси
Һәзәкияниң күнлиридә барлиқ Йәһуда хәлқигә
бешарәт берип: — «Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Зион теғи
етиздәк ағдурулиду, Йерусалим дөң-төпиләр
болуп қалиду, «Өй җайлашқан тағ» болса,
Орманлиқниң оттурисидики жуқури җайларла
болиду, халас» — дегән еди. 19 Йәһуда падишаси
Һәзәкия вә барлиқ Йәһуда хәлқи Микаһни өлүмгә
мәһкүм қилғанму? Һәзәкия Пәрвәрдигардин
қорқуп, Пәрвәрдигардин өтүнгән әмәсму? Вә
Пәрвәрдигар уларға қилмақчи болуп җакалиған
күлпәттин янған әмәсму? Биз [бу йолдин янмисақ]
өз җенимиз үстигә зор бир күлпәтни чүшүргән
болмамдимиз?». 20 (Пәрвәрдигарниң намида
Йәрәмияниң барлиқ дегәнлиридәк бу шәһәрни
вә бу зиминни әйипләп бешарәт бәргән, Кириат-
Йеаримлиқ Шәмаяниң оғли Урия исимлиқ йәнә
бир адәм бар еди. 21 Падиша Йәһоаким вә барлиқ
палванлири, барлиқ әмирлири униң сөзлирини
аңлиғанда, падиша уни өлтүрүшкә интилгән;
лекин Урия буни аңлиғанда қорқуп, Мисирға
қачти. 22 Лекин Йәһоаким чапармәнләрни, йәни
Акборниң оғли Әлнатан вә башқиларни Мисирға
әвәткән; 23 улар Урияни Мисирдин елип чиқип
падиша Йәһоакимниң алдиға апарған; у уни
қиличлап, җәситини пухраларниң гөрлүгигә
ташливәткән). 24 — Һалбуки, шу чағда Шафанниң
оғли Аһикам уларниң Йәрәмияни өлүмгә мәһкүм
қилип хәлиқниң қолиға тапшурмаслиғи үчүн,
уни қоллиди.

27 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Зәдәкияниң
тәхткә олтарған дәсләпки мәзгилидә, шу
сөз Йәрәмияға Пәрвәрдигардин келип мундақ
дейилди: — 2 Пәрвәрдигар маңа мундақ
деди: — Асарәтләр вә боюнтуруқларни ясап
өз бойнуңға сал; 3 бу боюнтуруқларни
Едомниң падишасиға, Моабниң падишасиға,
Аммонийларниң падишасиға, Турниң падишасиға
вә Зидонниң падишасиға Йерусалимға, Йәһуда
падишасиниң алдиға кәлгән уларниң өз
әлчилириниң қоли арқилиқ әвәткин; 4 һәр
бирини өз ғоҗайинлириға шундақ бир хәвәрни
йәткүзүшкә буйруғин: — Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң
Худаси мундақ дәйду: — Өз ғоҗайинлириңларға
мундақ дәңлар: — 5 Мән зимин вә зимин
йүзидә туруватқан адәмләр вә һайванларни
зор қудритим вә созулған билигим билән
яратқанмән; вә ким көзүмгә лайиқ көрүнсә,
буларни шуларға тәқдим қилимән. 6 Һазир Мән
бу зиминларниң һәммисини Бабил падишаси,
Мениң қулум болған Небоқаднәсарниң қолиға
тапшурдум; һәтта даладики һайванларниму
униң қуллуғида болушқа тәқдим қилдим. 7
Барлиқ әлләр униң, оғлиниң һәм нәврисиниң
қуллуғида болиду; андин өз зимининиң вақти-
саити тошқанда, көп әлләр вә улуқ падишалар
униму қуллуққа салиду. 8 Шундақ болидуки,
қайси әл яки падишалиқ Бабил падишаси
Небоқаднәсарниң қуллуғида болушни, йәни
бойнини Бабил падишасиниң боюнтуруғи астиға
қоюшни рәт қилса, Мән шу әлни Небоқаднәсарниң
қоли арқилиқ йоқатқузғичә қилич, қәһәтчилик вә
ваба билән җазалаймән, — дәйду Пәрвәрдигар. 9 —
Силәр болсаңлар, «Бабил падишасиниң қуллуғида
һеч болмайсиләр» дегән пәйғәмбәрлириңларға,
палчилириңларға, чүш көргүчилириңларға, рәм
ачқучилириңларға яки җадугәрлириңларға қулақ
салмаңлар; 10 чүнки улар силәргә ялғанчилиқ
қилип бешарәт бериду; [гәплиригә кирсәңлар],
силәрни өз жутуңлардин сүргүн қилиду; чүнки
Өзүм силәрни жутуңлардин һайдаймән, силәр
набут болисиләр. 11 Лекин қайси әл бойнини
Бабил падишасиниң боюнтуруғи астиға қоюп
қуллуғиға кирсә, шу әлни өз жутида турғузимән,
улар униңда териқчилиқ қилип яшайду. 12 —
Мән Йәһуда падишаси Зәдәкияғиму шу сөзләр
бойичә мундақ дедим: «Бойнуңларни Бабил
падишасиниң боюнтуруғи астиға қоюп униң
вә униң хәлқиниң қуллуғида болсаңлар, һаят
қалисиләр. 13 Әнди немишкә Пәрвәрдигарниң
Бабил падишасиниң қуллуғиға бойсунмиған

һәр қайси әлләр тоғрисида дегинидәк, сән вә
хәлқиң қилич, қаһәтчилик вә ваба билән өлмәкчи
болисиләр? 14 Пәйғәмбәрләрниң: «Бабилниң
қуллуғида болмайсиләр» дегән сөзлиригә қулақ
салмаңлар; чүнки улар силәргә ялғанчилиқтин
бешарәт қилиду. 15 Мән уларни әвәткән әмәс, —
дәйду Пәрвәрдигар, — лекин улар Мениң намимда
ялғандин бешарәт бериду; бу сөзләрниң ақивити
шуки, Мән силәрни жутуңлардин һайдиветимән,
шуниңдәк набут болисиләр; силәр вә силәргә
бешарәт бәргән пәйғәмбәрләр набут болисиләр».
16 Андин Мән каһинларға вә бу барлиқ хәлиққә
мундақ дедим: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Силәргә бешарәт беридиған пәйғәмбәрләрниң:
«Мана, Пәрвәрдигарниң өйидики қиммәтлик
қача-қучилар пат арида Бабилдин қайтурулиду»
дегән сөзлиригә қулақ салмаңлар; чүнки улар
силәргә ялғанчилиқтин бешарәт қилиду. 17
Уларға қулақ салмаңлар; Бабил падишасиниң
қуллуғида болсаңлар, һаят қалисиләр; бу шәһәр
немишкә вәйран болсун? 18 Әгәр булар һәқиқәтән
пәйғәмбәрләр болса һәм Пәрвәрдигарниң сөзи
уларда болса, улар һазир Пәрвәрдигарниң
өйидә, Йәһуда падишасиниң ордисида вә
Йерусалимниң өзидә қалған қиммәтлик қача-
қучилар Бабилға елип кетилмисун дәп самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға дуа-
тилавәт қилсун! 19 Чүнки самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар икки [мис] түврүк,
[мис] «деңиз», дас һарвулири вә бу шәһәрдә
қалған [қиммәтлик] қача-қучилар тоғрилиқ
мундақ дәйду: — 20 (буларни болса Бабил
падишаси Небоқаднәсар Йәһоакимниң оғли
Йәһуда падишаси Йәконияһни Йәһудадики вә
Йерусалимдики барлиқ есилзад-әмирләр билән
тәң Йерусалимдин Бабилға сүргүн қилғанда у
елип кәтмигән еди) 21 Бәрһәқ, Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарниң өйидә, Йәһуда падишасиниң
ордисида вә Йерусалимда қалған [қиммәтлик]
қача-қучилар тоғрилиқ самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
22 уларму Бабилға елип кетилиду; улар Мән
улардин қайтидин хәвәр алидиған күнгичә шу
йәрдә туриду, — дәйду Пәрвәрдигар: — шу вақит
кәлгәндә, Мән уларни елип бу йәргә қайтуруп
беримән.

28 Шу жилда, Йәһуда падишаси Зәкәрия тәхткә
олтарған дәсләпки мәзгилдә, йәни төртинчи
жили, бәшинчи айда, Аззурниң оғли, Гибеон
шәһиридики Һанания пәйғәмбәр, каһинлар вә
барлиқ халайиқ алдида Пәрвәрдигарниң өйидә
маңа: — 2 Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду:
— «Мән Бабил падишасиниң боюнтуруғини
сундуриветтим! 3 Бабил падишаси Небоқаднәсар
мошу йәрдин епкәткән, Бабилға апарған,
Пәрвәрдигарниң өйидики қача-қучиларниң
һәммисини болса, икки жил өтмәйла Мән
мошу йәргә қайтуруп епкелимән; 4 вә Мән
Йәһуда падишаси, Йәһоакимниң оғли Йәконияһни
Йәһудадин Бабилға сүргүн қилинғанларниң
һәммиси билән тәң мошу йәргә қайтуруп беримән,
— дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән Бабил
падишасиниң боюнтуруғини сундириветимән!» —
деди. 5 Андин Йәрәмия пәйғәмбәр каһинлар вә
Пәрвәрдигарниң өйидә турған барлиқ халайиқ
алдида Һанания пәйғәмбәргә сөз қилди. 6 Йәрәмия
пәйғәмбәр мундақ деди: «Амин! Пәрвәрдигар
шундақ қилсун! Пәрвәрдигар сениң бешарәт
бәргән сөзлириңни әмәлгә ашурсунки, У Өзиниң
өйидики қача-қучилар вә Йәһудадин Бабилға
сүргүн қилинғанларниң һәммисини мошу йәргә
қайтурсун! 7 Лекин өз қулиқиңға вә барлиқ
хәлиқниң қулиқиға селип қоюлидиған мениң
бу сөзүмни аңла! 8 — Мениң вә сениңдин
бурун, қедимдин тартип болған пәйғәмбәрләрму
нурғун падишалиқлар вә улуқ дөләтләр тоғрилиқ,
уруш, апәт вә вабалар тоғрилиқ бешарәт берип
кәлгән; 9 течлиқ-аватлиқ тоғрилиқ бешарәт
бәргән пәйғәмбәр болса, шу пәйғәмбәрниң сөзи
әмәлгә ашурулғанда, у һәқиқәтән Пәрвәрдигар
әвәткән пәйғәмбәр дәп тонулғандур!». 10 Андин
Һанания пәйғәмбәр Йәрәмия пәйғәмбәрниң
бойнидики боюнтуруқни елип уни сундуривәтти.
11 Һанания хәлиқ алдида сөз қилип: «Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мән шуниңға охшаш, икки
жил өтмәйла Бабил падишаси Небоқаднәсарниң
боюнтуруғини барлиқ әлләрниң бойнидин елип
сундуриветимән!» — деди. Шуниң билән Йәрәмия
пәйғәмбәр чиқип кәтти. 12 Һанания пәйғәмбәр
Йәрәмия пәйғәмбәрниң бойнидики боюнтуруқни
елип уни сундуривәткәндин бир аз кейин,
Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ

дейилди: — 13 Барғин, Һананияға мундақ
дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сән
яғачтин ясалған боюнтуруқни сундурғиниң
билән, лекин униң орниға төмүрдин болған
боюнтуруқни селип қойдуң! 14 Чүнки самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мән
шуниңға бу барлиқ әлләрниң бойниға төмүрдин
ясалған боюнтуруқни салимәнки, улар Бабил
падишаси Небоқаднәсарниң қуллуғида болиду;
бәрһәқ, улар униң қуллуғида болиду; Мән
униңға һәтта даладики һайванларниму тәқдим
қилғанмән». 15 Андин Йәрәмия пәйғәмбәр
Һанания пәйғәмбәргә: «Қулақ сал, Һанания!
Пәрвәрдигар сени әвәткән әмәс! Сән бу
хәлиқни ялғанчилиққа ишәндүргәнсән! 16 Шуңа
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Мана, Мән сени йәр
йүзидин әвәтиветимән! Сән дәл мошу жилда
өлисән, чүнки сән адәмләрни Пәрвәрдигарға
асийлиқ қилишқа дәвәт қилғансән». 17 Һанания
пәйғәмбәр дәл шу жили йәттинчи айда өлди.

29 Йәрәмияниң Йерусалимдин сүргүн
болғанлар арисидики һаят қалған
ақсақалларға, каһинларға, пәйғәмбәрләргә вә
Небоқаднәсар әсир қилип Бабилға елип кәткән
барлиқ хәлиққә Йерусалимдин йоллиған хети:
— 2 (хәт падиша Йәконияһ, ханиш, вәзирләр,
Йәһуда вә Йерусалимдики шаһзадә-әмирләр вә
һүнәрвәнләр Йерусалимдин кәткәндин кейин,
3 Шафанниң оғли Әласаһниң вә Һилқияниң
оғли Гәмарияниң қоли билән йолланған —
Йәһуда падишаси Зәдәкия бу кишиләрни Бабил
падишаси Небоқаднәсарниң алдиға йоллиған).
Йоллиған хәт мундақ: — 4 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси
Йерусалимдин Бабилға сүргүнгә әвәткәнләрниң
һәммисигә мундақ дәйду: — 5 Өйләрни қуруңлар,
уларда туруңлар; бағларни бәрпа қилиңлар,
уларниң мевисини йәңлар; 6 өйлиниңлар, оғул-
қизлиқ болуңлар; оғуллириңлар үчүн қизларни
елип бериңлар, қизлириңларни әрләргә ятлиқ
қилиңлар; уларму оғул-қизлиқ болсун; шу
йәрдә көпийиңларки, азийип кәтмәңлар; 7 Мән
силәрни сүргүнгә әвәткән шәһәрниң тинич-
аватлиғини издәңлар, униң үчүн Пәрвәрдигарға
дуа қилиңлар; чүнки униң тинич-аватлиғи болса,
силәрму тинич-ават болисиләр. 8 Чүнки самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Араңлардики
пәйғәмбәрләр вә силәрниң палчилириңлар
силәрни алдап қоймисун; силәр уларға көргүзгән
чүшләргә қулақ салмаңлар; 9 чүнки улар Мениң
намимда ялғандин бешарәт бериду; Мән уларни
әвәткән әмәсмән, — дәйду Пәрвәрдигар. 10 Чүнки
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бабилға бекитилгән
йәтмиш жил тошқанда, Мән силәрниң йениңларға
келип силәргә илтипат көрситимәнки, силәрни
мошу журтқа қайтурушум билән силәргә қилған
шапаәтлик вәдәмни ада қилимән; 11 Чүнки
Өзүмниң силәр тоғрилиқ планлиримни, апәт
елип келидиған әмәс, тинич-аватлиқ елип
келидиған, ахирда силәргә үмүтвар келәчәкни ата
қилидиған планлиримни убдан билимән, — дәйду
Пәрвәрдигар. 12 Шуниң билән иләр Маңа нида
қилип, йенимға келип Маңа дуа қилисиләр вә Мән
силәрни аңлаймән. 13 Силәр Мени издәйсиләр вә
Мени тарисиләр, чүнки силәр пүтүн қәлбиңлар
билән Маңа интилидиған болисиләр. 14 Мән
Өзүмни силәргә тапқузимән, — дәйду Пәрвәрдигар
— вә Мән силәрни сүргүнлүктин қайтуруп
әслигә кәлтүримән, Мән силәрни һайдивәткән
барлиқ әлләрдин вә һайдивәткән барлиқ
җайлардин жиғимән, — дәйду Пәрвәрдигар, —
Мән силәрни елип, әсли сүргүн қилип айриған
журтқа қайтуримән. 15 Силәр: «Пәрвәрдигар
бизгә Бабилда пәйғәмбәрләрни тиклиди»
десәңлар, 16 әнди Пәрвәрдигар Давутниң тәхтигә
олтарған падиша вә бу шәһәрдә туруватқан
барлиқ хәлиқ, йәни силәр билән биллә сүргүн
қилинмиған қериндашлириңлар тоғрилиқ шуни
дәйду: — 17 Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана,
Мән уларни азаплайдиған қилич, қәһәтчилик
вә ваба әвәтимән; шуниң билән уларни худди
сесиған, йегили болмайдиған начар әнжирләрдәк
қилимән; 18 уларни қилич, қәһәтчилик вә
ваба билән қоғлаймән, уларни йәр йүзидики
барлиқ падишалиқларға һайдап апиримән;
уларни шу әлләргә вәһимә, ләнәт, дәһшәт,
уш-уш қилинидиған вә рәсва қилинидиған
объект қилимән. 19 чүнки Мән таң сәһәрдә
орнумдин туруп, хизмәткарлирим болған
пәйғәмбәрләрни әвәтип сөзлиримни уларға
ейтқиним билән, улар қулақ салмиған; силәр

[сүргүн болғанларму] һеч қулақ салмиғансиләр,
— дәйду Пәрвәрдигар. 20 Лекин и силәр
сүргүн болғанлар, Мән Йерусалимдин Бабилға
әвәткәнләр, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар:
— 21 Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду:
— Мениң намимда силәргә ялғандин бешарәт
беридиған Колаяниң оғли Аһаб тоғрилиқ вә
Маасеяһниң оғли Зәдәкия тоғрилиқ мундақ
дәйду: — Мана, Мән уларни Бабил падишаси
Небоқаднәсарниң қолиға тапшуримән, у уларни
көз алдиңларда өлүмгә мәһкүм қилиду; 22 шуниң
билән улар мисал қилинип Бабилда турған
Йәһудадики барлиқ сүргүн қилинғанларниң
ағзида: «Пәрвәрдигар сени Бабил падишаси
Небоқаднәсар отта кавап қилған Зәдәкия вә
Аһабдәк қилсун!» дегән ләнәт сөзи болиду; 23
чүнки улар Исраил ичидә ипласлиқ қилған,
хошниларниң аяллири билән зина қилған вә
Мениң намимда ялған сөзләрни, Мән уларға
һеч тапилмиған сөзләрни қилған; Мән буларни
Билгүчи вә гува Болғучидурмән, — дәйду
Пәрвәрдигар. 24 «Сән Йәрәмия Нәһәләмлик
Шемаяға мундақ дегин: — 25 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң
Худаси мундақ дәйду: — Чүнки сән өз намиңда
Йерусалимдики барлиқ хәлиққә, каһин болған
Маасеяһниң оғли Зәфанияға вә барлиқ каһинларға
хәтләр йоллиғиниң түпәйлидин, — 26 ([сән
Зәфанияға мундақ язған]: «Пәрвәрдигар сени
каһин Йәһуяданиң орниға каһин тиклигән
әмәсму? У сени Пәрвәрдигарниң өйидә шуниңға
назарәтчи қилғанки, бешарәт беридиған
пәйғәмбәр болувалған һәр бир тәлвини бесиш
үчүн пути вә бойниға тақақ селишиң керәк. 27
Әнди сән немишкә силәргә өзини пәйғәмбәр
қиливалған Анатотлуқ Йәрәмияни әйиплимидиң?
28 Чүнки у һәтта Бабилда туруватқан бизләргиму:
«Шу йәрдә болған вақтиңлар узун болиду; шуңа
өйләрни селиңлар, уларда туруңлар, бағларни
бәрпа қилиңлар, уларниң мевисини йәңлар»
дәп хәт йоллиди!») 29 — Зәфания мошу хәтни
Йәрәмия пәйғәмбәр алдида оқуди. 30 Андин
Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ
дейилди: — 31 Барлиқ сүргүн болғанларға хәт
йоллап мундақ дегин: — Пәрвәрдигар Нәһәламлиқ
Шәмая тоғрилиқ мунақ дәйду: Чүнки Мән уни
әвәтмигән болсамму, Шемаяниң силәргә бешарәт
берип, силәрни ялғанчилиққа ишәндүргәнлиги
түпәйлидин, 32 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Мана, Нәһәламлиқ Шемаяни нәсли билән биллә
җазалаймән; мошу хәлиқ арисида униң һеч
қандақ нәсли тепилмайду; у Мән Өз хәлқим үчүн
қилмақчи болған яхшилиқни һеч көрмәйду, —
дәйду Пәрвәрдигар: — чүнки у адәмләрни Маңа
асийлиққа қутратти.

30 Пәрвәрдигардин Йәрәмияға кәлгән сөз: —
2 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Мән саңа һазир дәйдиған мошу барлиқ
сөзлиримни язмиға язғин; 3 Чүнки мана, шундақ
күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән
хәлқим Исраил һәм Йәһудани сүргүнлүктин
қайтуруп әслигә кәлтүримән, уларни ата-
бовилириға тәқдим қилған зиминға қайтуримән,
улар униңға егә болиду. 4 Пәрвәрдигарниң
Исраил тоғрилиқ вә Йәһуда тоғрилиқ дегән
сөзлири төвәндикидәк: — 5 Чүнки Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Аңлитилиду алақзадилик
һәм қорқунучлуқниң авази, Болсун нәдә аман-
течлиқ! 6 Сораңлар, шуни көрүп беқиңларки,
әр бала туғамду? Мән немишкә әнди толғаққа
чүшкән аялдәк һәр бир әр кишиниң чатириқини
қоли билән тутқанлиғини көримән? Немишкә
йүзлири татирип кәткәнду? 7 Айһай, шу
күни дәһшәтликтур! Униңға һеч қандақ күн
охшимайду; у Яқупниң азап-оқубәт күнидур;
лекин у униңдин қутқузулиду. 8 Шу күнидә әмәлгә
ашурулидуки, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — Мән униң
боюнтуруғини бойнуңдин елип сундуруветимән,
асарәтлириңни бузуп ташлаймән, ят адәмләр
уни иккинчи қуллуққа чүшүрмәйду. 9 Шуниң
орнида улар Пәрвәрдигар Худасиниң һәмдә
Мән улар үчүн қайтидин тикләйдиған Давут
падишасиниң қуллуғида болиду. 10 Әнди сән,
и қулум Яқуп, қорқма, — дәйду Пәрвәрдигар;
— алақзадә болма, и Исраил; чүнки мана,
Мән сени жирақ йәрләрдин, сениң нәслиңни
сүргүн болған зиминдин қутқузимән; Яқуп
қайтип келиду, арам тепип азатә туриду вә
һеч ким уни қорқутмайду. 11 Чүнки Мән сени
қутқузуш үчүн сән билән биллидурмән, — дәйду
Пәрвәрдигар; — Мән сени тарқитиваткән әлләрниң
һәммисини түгәштүрсәмму, лекин сени пүтүнләй

түгәштүрмәймән; пәқәт үстүндин һөкүм чиқирип
тәрбийә-савақ беримән; сени җазалимай қоюп
қоймаймән. 12 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
Сениң зедәң давалиғусиз, сениң яраң болса
интайин еғирдур. 13 Сениң дәвайиңни сорайдиған
һеч ким йоқ, яраңни таңғучи йоқтур, саңа
шипалиқ дорилар йоқтур; 14 сениң барлиқ
ашнилириң сени унтуған; улар сениң һалиңни
һеч соримайду. Чүнки Мән сени дүшмәндәк
зәрб билән урғанмән, рәһимсиз бир залимдәк
саңа савақ болсун дәп урғанмән; чүнки сениң
қәбиһлигиң һәдди-һесапсиз, гуналириң һәддидин
зиядә болған. 15 Немишкә зедәң түпәйлидин, дәрд-
әлимиң давалиғусиз болғанлиғи түпәйлидин
пәряд көтирисән? Қәбиһлигиңниң һәдди-һесапсиз
болғанлиғидин, гуналириң һәддидин зиядә
болғанлиғидин, Мән шуларни саңа қилғанмән.
16 Лекин сени жутувалғанларниң һәммиси
жутувелиниду; сениң барлиқ күшәндилириң
болса сүргүн болиду; сени булиғанларниң
һәммиси булаң-талаң қилиниду; сени ов
қилғанларниң һәммисини овлинидиған қилимән.
17 Чүнки Мән саңа теңиқ теңип қойимән вә
ярилириңни сақайтимән — дәйду Пәрвәрдигар;
— чүнки улар сени: «Ғериб-бечарә, һеч ким
һалини соримайдиған Зион дәл мошудур» дәп
һақарәтлигән. 18 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Мана, Мән Яқупниң чедирлирини сүргүнлүктин
қайтуруп әслигә кәлтүримән, Униң туралғулири
үстигә рәһим қилимән; Шәһәр харабилири һул
қилинип қайтидин қурулиду, Орда-қәлъә өз
җайида йәнә адәмзатлиқ болиду. 19 Шу җайлардин
тәшәккүр күйлири вә шат-хурамлиқ садалири
аңлиниду; Мән уларни көпәйтимәнки, улар әнди
азаймайду; Мән уларниң һөрмитини ашуримән,
улар һеч пәс болмайду. 20 Уларниң балилири
қедимдикидәк болиду; уларниң җамаити алдимда
мәзмут турғузулиду; Уларни хорлиғанларниң
һәммисини җазалаймән. 21 Уларниң беши
өзлиридин болиду, Уларниң һөкүм сүргүчиси
өзлири оттурисидин чиқиду; Мән уни өз йенимға
кәлтүримән, шуниң билән у Маңа йеқин келиду;
Чүнки йенимға кәлгүчи [җенини] тәвәккүл
қилғучи әмәсму? — дәйду Пәрвәрдигар. 22 —
Шуниң билән силәр Мениң хәлқим болисиләр,
Мән силәрниң Худайиңлар болимән. 23 Мана,
Пәрвәрдигардин чиққан бир боран-чапқун!
Униңдин қәһр чиқти; Бәрһәқ, дәһшәтлик бир
қара қуюн чиқип кәлди; У пирқирап рәзилләрниң
бешиға чүшиду. 24 Көңлидики нийәтлирини
ада қилип толуқ әмәл қилғичә, Пәрвәрдигарниң
қаттиқ ғәзиви янмайду; Ахирқи күнләрдә силәр
буни чүшинип йетисиләр.

31 Шу вақитта, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән
Исраилниң җәмәтлириниң Худаси болимән,
улар Мениң хәлқим болиду. 2 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Қиличтин аман қалған хәлиқ,
йәни Исраил, чөл-баяванда илтипатқа егә
болған; Мән келип уларни арам тапқузимән.
3 Пәрвәрдигар жирақ жутта бизгә көрүнүп:
«Мән сени мәңгү бир муһәббәт билән сөйүп
кәлдим; шуңа Мән өзгәрмәс меһриванлиқ билән
сени Өзүмгә тартип кәлгәнмән. 4 Мән сени
қайтидин қуримән, шуниң билән сән қурулисән,
и Исраил қизи! Сән қайтидин даплириңни
елип шат-хурам қилғанларниң уссуллириға
чиқисән. 5 Сән қайтидин Самарийәниң тағлири
үстигә үзүмзарлар тикисән; уларни тиккүчиләр
өзлири тикип, мевисини өзлири йәйду. 6
Чүнки Әфраимниң егизлигидә турған күзәтчиләр:
«Туруңлар, Пәрвәрдигар Худайимизға ибадәт
қилишқа Зионға чиқайли!» — дәп нида
көтиридиған күни келиду. 7 Чүнки Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Яқуп үчүн шат-хурамлиқ билән
нахша ейтиңлар, Әлләрниң беши болғучи үчүн
айһай көтириңлар; Җакалаңлар, мәдһийә оқуп: «И
Пәрвәрдигар, Сениң хәлқиңни, Йәни Исраилниң
қалдисини қутқузғайсән!» — дәңлар! 8 Мана,
Мән уларни шималий жутлардин епкелимән,
Йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин жиғимән; Улар
арисида әмалар вә токурлар болиду; Һамилдар
вә туғай дегәнләр биллә болиду; Улар улуқ
бир җамаәт болуп қайтип келиду. 9 Улар
жиға-зерәлар көтирип келиду, Улар дуа-тилавәт
қилғанда уларни йетәкләймән; Мән уларни
ериқ-өстәңләр бойида, һеч путлашмайдиған түз
йол билән йетәкләймән; Чүнки Мән Исраилға
ата болимән, Әфраим болса Мениң тунҗа
оғлумдур. 10 Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар,
и әлләр, Деңиз бойидики жирақ жутларға: —
«Исраилни тарқатқучи уни қайтидин жиғиду,
Пада баққучи падисини баққандәк У уларни
бақиду; 11 Чүнки Пәрвәрдигар Яқупни бәдәл
төләп қутулдурған, Униңға Һәмҗәмәт болуп

өзидин зор күчлүк болғучиниң чаңгилидин
қутқузған!» — дәп жақалаңлар. 12 Улар
келип Зиондики егизликләрдә шат-хурамлиқта
товлайду, Пәрвәрдигарниң илтипатидин, йәни
йеңи шараптин, зәйтун мейидин, мал-варанниң
қозилиридин бәрқ уриду; Уларниң җени
худди мол суғирилған бағдәк болиду, Улар
иккинчи һеч солашмайду. 13 Шу чағда қизлар
уссулда шатлиниду, Жигитләр вә мойсипитларму
тәң шундақ болиду; Чүнки Мән уларниң
аһ-зарлирини шат-хурамлиққа айландуримән;
Мән уларға тәсәлли берип, дәрд-әлиминиң
орниға уларни шатлиққа чөмдүримән. 14
Мән каһинларни молчилиқ билән тойғузимән,
Хәлқим илтипатимға қанаәт қилиду, — дәйду
Пәрвәрдигар. 15 Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Рамаһ шәһиридә бир сада, Аччиқ жиға-
зериниң пиғани аңлиниду, — Бу Раһиләниң өз
балилири үчүн көтәргән аһ-зарлири; Чүнки у
балилири болмиғачқа, тәсәллини қобул қилмай
пиған көтириду. 16 Пәрвәрдигар [униңға] мундақ
дәйду: — Жиға-зерәиңни тохтат, көзлириңни
яшлардин тарт; чүнки муну тартқан җапайиңдин
мевә болиду, — дәйду Пәрвәрдигар; — улар
дүшмәнниң зиминидин қайтиду; 17 бәрһәқ,
келәчикиң үмүтлик болиду, — дәйду Пәрвәрдигар;
— вә сениң балилириң йәнә өз чегарисидин
кирип келиду. 18 Мән дәрвәқә Әфраимниң
өзи тоғрилиқ өкүнүп: «Сән бизгә шаш топаққа
тәрбийә бәргәндәк савақ-тәрбийә бәрдиң; Әнди
бизни товва қилдурғайсән, Биз шуниң билән
товва қилип қайтип келимиз, Чүнки Сән
Пәрвәрдигар Худайимиздурсән; 19 Чүнки биз товва
қилдурулушимиз билән һәқиқәтән товва қилдуқ;
Биз өзимизни тонуп йәткәндин кейин, йотимизни
урдуқ; Биз яшлиғимиздики [қилмишниң] шәрм-
һаяси түпәйлидин номус қилип, хиҗаләттә
қалдуқ!» — дегәнлигини аңлидим. 20 — Әфраим
Маңа нисбәтән җан-җигәр балам әмәсму? Чүнки
Мән уни әйиплигән тәғдирдиму, уни һәрдайим
көңлүмдә сеғинимән; Шуңа ич-бағрим униңға
ағриватиду; Мән униңға рәһим қилмисам
болмайду, — дәйду Пәрвәрдигар. 21 — Шуңа
өзүңгә йол бәлгүлирини бекитип қойғин; Сән
сүргүнгә маңған йолға, шу көтирилгән йолға
көңүл қоюп диққәт қилғин; Һазир шу йол билән
қайтип кәл, и җан-җигирим Исраил қизи, Мошу
шәһәрлириңгә қарап қайтип кәл! 22 Сән қачанғичә
тенәп жүрисән, и йолдин чиққучи қизим? Чүнки
Пәрвәрдигар йәр йүзидә йеңи иш яритиду: — Аял
киши батурниң әтрапида йепишип хәвәр алиду! 23
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
— Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мән уларни
сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүргинимдә
Йәһуданиң зиминида вә шәһәрлиридә хәқләр
йәнә [Йерусалим тоғрилиқ]: «Пәрвәрдигар сени
бәхитлиқ қилғай, и һәққанийлиқ турған җай, пак-
муқәддәсликниң теғи!» дәйдиған болиду. 24 Шу
йәрдә Йәһуда — шәһәрлиридикиләр, деханлар
вә пада баққучи көчмән чарвичилар һәммиси
биллә туриду. 25 Чүнки Мән һерип кәткән
җан егилириниң һаҗитидин чиқимән, һәр бир
һалидин кәткән җан егилирини йеңиландуримән.
26 — Мән [Йәрәмия] буни аңлап ойғандим, әтрапқа
қаридим, наһайити татлиқ ухлаптимән. 27 Мана,
шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Мән Исраил җәмәтидә вә Йәһуда җәмәтидә
инсан нәслини вә һайванларниң нәслини терип
өстүримән. 28 Шундақ болидуки, Мән уларни
жулуш, сөкүш, һалак қилиш, ағдуруш үчүн,
уларға нәзиримни салғандәк, Мән уларни қуруш
вә тикип өстүрүш үчүнму уларға нәзиримни
салимән, — дәйду Пәрвәрдигар. 29 Шу күнләрдә
улар йәнә: «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни
йегән, шуңа балиларниң чиши қериқ сезилиду»
дегән мошу мақални һеч ишләтмәйду. 30
Чүнки һәр бирси өз гунайи үчүн өлиду; аччиқ-
чүчүк үзүмләрни йегәнләрниң болса, өзиниң
чиши қериқ сезилиду. 31 Мана, шу күнләр
келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил
җәмәти вә Йәһуда җәмәти билән йеңи әһдә
түзимән; 32 бу әһдә уларниң ата-бовилири
билән түзгән әһдигә охшимайду; шу әһдини
Мән ата-бовилирини қолидин тутуп Мисирдин
қутқузуп йетәклигинимдә улар билән түзгән
едим; гәрчә Мән уларниң йолдиши болған
болсамму, Мениң улар билән түзүшкән әһдәмни
бузған, — дәйду Пәрвәрдигар. 33 Чүнки шу
күнләрдин кейин, Мениң Исраил җәмәти билән
түзидиған әһдәм мана шуки: — Мән Өз Тәврат-
қанунлиримни уларниң ичигә салимән, Һәмдә
уларниң қәлбигиму язимән. Мән уларниң Илаһи
болимән, Уларму Мениң хәлқим болиду. 34
Шундин башлап һеч ким өз йеқиниға яки

өз қериндишиға: — «Пәрвәрдигарни тонуғин»
дәп үгитип жүрмәйду; чүнки уларниң әң
кичигидин чоңиғичә һәммиси Мени тонуп
болған болиду; чүнки Мән уларниң қәбиһлигини
кәчүримән һәмдә уларниң гунайини һәргиз
есигә кәлтүрмәймән, — дәйду Пәрвәрдигар. 35
Қуяшни күндүздә нур болсун дәп бәргән, ай-
юлтузларни кечидә нур болсун дәп бәлгүлигән,
долқунлирини шарқиритип деңизни қозғайдиған
Пәрвәрдигар мундақ дәйду (самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң намидур): —
36 — Мошу бәлгүлигәнлирим Мениң алдимдин
йоқап кәтсә, — дәйду Пәрвәрдигар, — әнди
Исраилниң әвлатлириму Мениң алдимдин
бир әл болуштин мәңгүгә қелиши мүмкин.
37 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Жуқирида
асманлар мөлчәрләнсә, төвәндә йәр һуллири
тәкшүрүлүп билинсә, әнди Мән Исраилниң
барлиқ әвлатлириниң қилған һәммә қилмишлири
түпәйлидин улардин ваз кечип ташлиғучи
болимән, — дәйду Пәрвәрдигар. 38 Мана, шу
күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — шәһәр
мәхсус Маңа атилип «Һананийәлниң мунари»дин
«Доқмуш дәрвазаси»ғичә қайтидин қурулиду; 39
әлчәм таниси қайтидин өлчәш үчүн шу йәрдин
«Гарәб дөңи»гичә, андин Гоатқа бурулуп созулиду;
40 җәсәтләр вә [қурбанлиқ] күллири ташлинидиған
пүткүл җилға, шундақла Кидрон дәриясиғичә
һәм шәриққә қарайдиған «Ат дәрвазиси»ниң
доқмушиғичә ятқан етизларниң һәммиси
Пәрвәрдигарға пак-муқәддәс дәп һесаплиниду;
шәһәр қайтидин һеч жулуп ташланмайду, һәргиз
қайтидин ағдуруп ташланмайду.

32 Йәһуда падишаси Зәдәкияниң онинчи жили,
Йәрәмияға Пәрвәрдигардин кәлгән сөз
төвәндә хатириләнгән (шу жил Небоқаднәсарниң
он сәккизинчи жили еди; 2 Шу чағда
Бабил падишасиниң қошуни Йерусалимни
қоршувалған еди; Йәрәмия пәйғәмбәр болса
Йәһуда падишасиниң ордисидики қаравулларниң
һойлисида қамап қоюлған еди. 3 Чүнки Йәһуда
падишаси Зәдәкия уни әйипләп: «Немишкә сән:
«Мана, Мән бу шәһәрни Бабил падишасиниң
қолиға тапшуримән; у уни ишғал қилиду; Йәһуда
падишаси Зәдәкия калдийләрниң қолидин қечип
қутулалмайду; чүнки у Бабил падишасиниң
қолиға тапшурулмай қалмайду; у униң билән йүз
туранә сөзлишиду, өз көзи билән униң көзигә
қарайду. У Зәдәкияни Бабилға апириду, у мән
униңға йеқинлишип толуқ бир тәрәп қилғичә
шу йәрдә туриду, дәйду Пәрвәрдигар; силәр
калдийләр билән қаршилашсаңларму ғәлибә
қилалмайсиләр! — дәйду Пәрвәрдигар» — дәп
бешарәт берисән?» — дәп уни қамап қойған
еди). 6 Йәрәмия: — Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип мундақ дейилди — деди: — 7 Мана, тағаң
Шаллумниң оғли Һанамәәл йениңға келип:
«Өзүң үчүн Анатоттики етизимни сетивал;
чүнки уни сетивелишқа сениң һәмҗәмәтлик
һоқуқуң бар» — дәйдиған болиду. 8 Андин
Пәрвәрдигарниң дегинидәк тағамниң оғли
Һанамәәл, қаравулларниң һойлисида йенимға
келип маңа: «Бинияминниң зиминидики мениң
Анатоттики етизимни сетивалғайсән; чүнки
һәмҗәмәт һоқуқи сениңкидур; өзүң үчүн
сетивал» — деди; андин мән буниң һәқиқәтән
Пәрвәрдигарниң сөзи екәнлигини билип йәттим.
9 Шуңа мән тағамниң оғли Һанамәәлдин
Анатоттики бу етизни сетивалдим; пулни, йәни
он йәттә шәкәл күмүчни гиргә селип өлчидим. 10
Мән тохтам хетигә имза қоюп, үстигә мөһүрни
бесип печәтлидим; буниңға гувачиларни гува
бәргүздум, күмүчни таразиға салдим; 11 тохтам
хетини қолумға алдим, — бирисидә сода түзүми
вә шәртлири хатирилинип печәтләнгән, йәнә
бириси печәтләнмигән еди — 12 вә мән тағамниң
оғли Һанамәәлниң көз алдида, бу сода хетигә имза
қойған гувачилар вә қаравулларниң һойлисида
олтарған Йәһудийларниң һәммиси алдида
хәтләрни Маасеяһниң нәвриси, Нерияниң оғли
болған Баруққа тапшурдум. 13 Уларниң алдида
мән Баруққа мундақ тапилап дедим: — 14 Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Бу хәтләрни,
йәни печәтләнгән вә печәтләнмигән бу тохтам
хәтлирини елип, булар узун вақитқичә сақлансун
дәп сапал идиш ичигә салғин; 15 Чүнки самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Кәлгүсидә бу
зиминда һәм өйләр, һәм етизлар, һәм үзүмзарлар
қайтидин сетивелиниду. 16 Мән тохтам хетини
Нерияниң оғли болған Баруққа тапшурғандин
кейин, Пәрвәрдигарға дуа қилип мундақ дедим: —
17 «Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Мана, Сән асман-зиминни

Өзүңниң зор қудритиң вә созулған билигиң билән
ясиғансән; Саңа һеч қандақ иш тәс әмәстур; 18 Сән
миңлиған кишиләргә рәһим-шәпқәт көрситисән
һәмдә атиларниң қәбиһлигиниң җазасиниму
кейин балилириниң қойниға қайтурисән; аһ
Сән улуқ, Қудрәт Егиси Тәңридурсән — Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар Сениң
намиңдур; 19 ой-нишанлириңда улуқ, қилған
ишлириңда қудрәтликсән; көзлириң билән инсан
балилириниң өз йоллири вә қилғанлириниң
мевиси бойичә һәр биригә [инам яки җаза]
қайтуруш үчүн, уларниң барлиқ йоллирини
көзлигүчидурсән; 20 — Сән бүгүнки күнгичә
Мисир зиминида, Исраил ичидә һәм барлиқ
инсанлар арисида мөҗизилик аламәтләрни
һәм карамәтләрни аян қилип кәлгәнсән;
шуңлашқа бүгүнгичә Сениң намиң еғиздин-
еғизға тарқилип кәлмәктә. 21 Сән мөҗизилик
аламәтләр, карамәтләр қудрәтлик қолуң, созулған
билигиң вә дәһшәтлик вәһшәт арқилиқ Өз хәлқиң
Исраилни Мисир зиминидин чиқарғансән; 22 Сән
уларға ата-бовилириға тәқдим қилимән дәп қәсәм
қилған, сүт һәм бал еқип туридиған бу зиминни
тәқдим қилғансән. 23 Улар дәрвәқә зиминға кирип
униңға егә болған; лекин улар Сениң авазиңға
қулақ салмиған, Тәврат-қанунуңда маңмиған;
уларға әмир қилғанларниң һеч қайсисиға
әмәл қилмиған; шуңа Сән бу күлпәтләрниң
һәммисини уларниң бешиға чүшүргәнсән. 24
Мана, шәһәрни бесип кириш үчүн сепилға селип
чиқирилған дөңлүк-потәйләргә қариғайсән!
Қилич, қәһәтчилик вә ваба түпәйлидин шәһәр
һуҗум қиливатқан калдийләрниң қолиға
тапшурулмай қалмайду; Сән алдин-ала ейтқиниң
һазир әмәлгә ашурулди; мана, Өзүң көрисән.
25 Лекин Сән, и Рәб Пәрвәрдигар, гәрчә шәһәр
калдийләрниң қолиға тапшурулидиған болсиму,
маңа: «Өзүң үчүн етизни күмүчкә сетивал вә
буни гувачиларға көргүзгин!?» — дедиң». 26
Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип
мундақ дейилди: — 27 Мана, Мән Пәрвәрдигар,
барлиқ әт егилириниң Худасидурмән; Маңа
тәс чүшидиған бирәр иш бармиду? 28 Шуңа
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән
бу шәһәрни калдийләрниң қолиға вә Бабил
падишаси Небоқаднәсарниң қолиға тапшуримән;
улар уни егиливалиду. 29 Бу шәһәргә һуҗум
қиливатқан калдийләр униңға бесип кирип от
қоюп уни көйдүриветиду; улар шәһәрдикиләрниң
өйлириниму көйдүриветиду; улар бу өйләрниң
өгүзлири үстидә Мени ғәзәпләндүрүп Баалға
исриқ яққан, ят илаһларға «шарап һәдийә»ләрни
қуйған. 30 Чүнки Исраиллар вә Йәһудалар
яшлиғидин тартип көз алдимда пәқәт рәзилликла
қилип кәлмәктә; Исраиллар пәқәтла өз қоллири
ясиғанлар билән ғәзивимни қозғиғандин башқа
иш қилмиған, — дәйду Пәрвәрдигар. 31 Чүнки бу
шәһәр қурулған күнидин тартип бүгүнки күнгичә
Мениң ғәзивим вә қәһримни шундақ қозғиғучи
болуп кәлдики, Мән уни Өз йүзүм алдидин
йоқатмисам болмайду. 32 Исраиллар вә Йәһудалар
— улар вә уларниң падишалири, әмирлири
каһинлири, пәйғәмбәрлири, Йәһуда адәмлири
вә Йерусалимда туруватқанларниң мени
ғәзәпләндүргән барлиқ рәзиллиги түпәйлидин
[шәһәрни йоқитимән]. 33 Улар Маңа йүзини
қаратқан әмәс, бәлки Маңа арқисини қилип тәтүр
қариған; гәрчә Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп
уларға үгәткән болсамму, улар аңлимай тәлим-
тәрбийини қобул қилишни рәт қилған. 34 Улар
Өз намим билән аталған өйдә жиркиничлик
бутлирини селип уни булғиған; 35 улар өз
оғул-қизлирини оттин өткүзүп «Моләк»кә атап
қурбанлиқ қилиш үчүн «Һинномниң оғлиниң
җилғиси»дики, Баалға беғишланған «жуқури
җайлар»ни қуруп чиққан; Мән уларниң бундақ иш
қилишини зади буйруп бақмиғанмән; уларниң
Йәһудани гунаға патқузуп, мошундақ ләнәтлик
иш қилсун дегән ой-нийәттә һеч қачан болуп
бақмиғанмән. 36 Силәр мошу шәһәр тоғрилиқ:
«Дәрһәқиқәт, у қилич, қәһәтчилик вә ваба арқилиқ
Бабил падишасиниң қолиға тапшурулиду!» —
дәватисиләр; лекин Пәрвәрдигар — Исраилниң
Худаси мошу шәһәр тоғрилиқ һазир мундақ
дәйду: — 37 Мана Мән, Мән уларни ғәзивим,
қәһрим вә зор аччиғим билән һайдиваткән
барлиқ падишалиқлардин жиғимән; Мән уларни
қайтидин мошу йәргә епкелимән, уларни аман-
течлиқта турғузимән. 38 Улар Мениң хәлқим
болиду, Мән уларниң Худаси болимән. 39 Мән
улар вә улардин кейин болған балилирини барлиқ
күнлиридә Мәндин әйминип яхшилиқ көрсун
дәп, уларға бир қәлб, бир йолни ата қилимән. 40
Мән уларға илтипат қилиштин қолумни иккинчи

үзмәслигим үчүн улар билән мәңгүлүк бир
әһдә түзимән; уларниң қайтидин йенимдин
чәтлимәслиги үчүн Мән қәлбигә қорқунучумни
салимән. 41 Мән уларға яхшилиқ ата қилиштин
һозур елип шатлинимән вә пүтүн қәлбим, пүтүн
җеним билән уларни мошу зиминға тикип
турғузимән! 42 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Мән худди бу хәлиқниң бешиға бу дәһшәтлик
күлпәтниң һәммисини чүшүргинимдәк, Мән улар
тоғрилиқ вәдә қилған барлиқ бәхит-бәрикәтләрни
уларниң үстигә чүшүримән; 43 Силәр мошу
зимин тоғрилиқ: «У вәйранә, адәмзатсиз
вә һайванатсиздур; калдийләрниң қолиға
тапшурулған!» дәйсиләр. Лекин кәлгүсидә униңда
етизлар қайтидин сетивелиниду! 44 Биняминниң
жутида, Йерусалимниң әтрапидики йезилирида,
Йәһуданиң шәһәрлиридә, [җәнуптики]
тағлиқ шәһәрлиридә, ғәриптики «Шәфәлаһ»
егизлигидики шәһәрләрдә, [Йәһуданиң] җәнубий
баяванлиридики шәһәрләрдиму кишиләр
қайтидин күмүчкә етизларни сетивалиду, тохтам
хәтлиригә имза қойиду, мөһүрләп, гувачиларни
гуваға һазир қилиду; чүнки Мән уларни
сүргүнлүктин қайтуруп әслигә кәлтүримән —
дәйду Пәрвәрдигар.

33 Йәрәмия техи қаравулларниң һойлисида
қамап қоюлған вақтида, Пәрвәрдигарниң сөзи
униңға иккинчи қетим келип мундақ дейилди:
— 2 Ишни қилғучи Мән Пәрвәрдигар, ишни
шәкилләндүргүчи һәм уни бекиткүчи Мәнки
Пәрвәрдигар мундақ дәймән — Пәрвәрдигар
Мениң намимдур — 3 Маңа илтиҗа қил,
Мән саңа җавап қайтуримән, шундақла сән
билмәйдиған, бүйүк һәм тилсимат ишларни
саңа аян қилимән. 4 Чүнки [дүшмәнниң] дөң-
потәйлиригә һәм қиличиға тақабил турушқа
истиһкамлар қилиш үчүн чеқилған бу шәһәрдики
өйләр вә Йәһуда падишалириниң ордилири
тоғрилиқ Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — 5 «Калдийләр билән қаршилишимән»
дәп шәһәргә киргәнләрниң һәммиси, пәқәт
Мән ғәзивим вә қәһримдә уриветкәнләрниң
җәсәтлири билән бу өйләрни толдуруш үчүн
кәлгәнләр, халас. Чүнки Мән уларниң барлиқ
рәзиллиги түпәйлидин йүзүмни бу шәһәрдин
өрүп йошурғанмән. 6 Һалбуки мана, Мән бу
шәһәргә шипа қилип дәрдигә дәрман болимән;
Мән уларни сақайтимән, уларға чәксиз арамбәхш
һәм һәқиқәтни йешип аян қилимән. 7 Мән
Йәһудани һәм Исраилни сүргүндин қайтуруп
әслигә кәлтүримән; уларни авалқидәк қуруп
чиқимән. 8 Мән уларни Мән билән қаршилишип
гунаға петип садир қилған барлиқ қәбиһлигидин
пакландуримән, Мениң алдимда гунаға петип,
Маңа асийлиқ қилған барлиқ қәбиһликлирини
кәчүримән; 9 йәр йүзидики барлиқ әлләр
Мән уларға йәткүзгән барлиқ илтипатни
аңлайду, шуниң билән бу [шәһәр] кишини
шатландуруп, Өзүмгә мәдһийәләрни қозғап,
шан-шәрәп кәлтүрүп нам-шөһрәт һасил қилиду;
әлләр Мән уларға йәткүзгән барлиқ илтипат вә
арамбәхшликтин [Мәндин] қорқуп титрәйдиған
болиду. 10 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Силәр мошу йәр тоғрилиқ: «У бир харабилик,
адәмзатсиз вә һайванатсиз болди!» дәйсиләр
— дурус. Лекин харабә болған, адәмзатсиз,
аһалисиз, һайванатсиз болған Йәһуданиң
шәһәрлиридә вә Йерусалим кочилирида 11 йәнә
тамашиниң садаси, шат-хурамлиқ садаси вә
тойи болуватқан жигит-қизниң авази аңлиниду,
шундақла Пәрвәрдигарниң өйигә «тәшәккүр
қурбанлиқлири»ни апарғанларниң «Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға
тәшәккүр ейтиңлар, чүнки Пәрвәрдигар
меһривандур, униң муһәббити мәңгүлүктур»
дәйдиған авазлири қайтидин аңлиниду; чүнки
Мән сүргүн болғанларни қайтуруп зиминдики
аватлиқни әслигә кәлтүримән, — дәйду
Пәрвәрдигар. 12 Чүнки самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Харабә болған адәмзатсиз вә һайванатсиз
болған бу йәрдә вә униң барлиқ шәһәрлиридә
қой баққучиларниң өз падилирини ятқузидиған
қотанлири қайтидин бар болиду. 13 [Җәнубий]
тағлиқтики шәһәрләрдә, [ғәриптики] Йәһуданиң
«Шәфәлаһ» егизлигидики шәһәрләрдә, җәнубий
баяванлардики шәһәрләрдә, Биняминниң жутида,
Йерусалимниң әтрапидики йезилирида вә
Йәһуданиң шәһәрлиридиму қой падилири уларни
санизучиниң қоли астидин қайтидин өтиду, —
дәйду Пәрвәрдигар. 14 Мана, шу күнләр келидуки,
— дәйду Пәрвәрдигар, — Мән Исраил җәмәтигә
һәм Йәһуда җәмәтигә ейтқан шапқәтлик вәдәмгә
әмәл қилимән. 15 Шу күнләр вә у чағда Мән

Давут нәслидин «һәққаний Шах»ни зиминда
өстүрүп чиқиримән; У зиминда тоғра һөкүм
вә һәққанийлиқ жүргүзиду. 16 Шу күнләрдә
Йәһуда қутқузулиду, Йерусалим арамбәхштә
туриду; [шу чағда] Йерусалим: «Пәрвәрдигар
һәққанийлиғимиздур» дегән нам билән атилиду.
17 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Давутниң
Исраил җәмәтиниң тәхтигә олтиришқа лайиқ
нәсли үзүлүп қалмайду, 18 яки Лавийлардин
болған каһинлардин, «көйдүрмә қурбанлиқ»,
«ашлиқ һәдийә» вә башқа қурбанлиқларни Мениң
алдимда дайим сунидиған адәм үзүлүп қалмайду.
19 Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ
дейилди: — 20 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Силәр Мениң күндүз билән түзгән әһдәмни вә
кечә билән түзгән әһдәмни бузуп, күндүз вә
кечини өз вақтида кәлмәйдиған қилип қойсаңлар,
21 шу чағда Мениң Қулум Давут билән түзгән
әһдәм бузулуп, униңға: «Өз тәхтиңгә һөкүм
сүридиған бир оғлуң дайим болиду» дегиним
әмәлгә ашурулмайду вә хизмәткарлирим,
каһинлар болған Лавийлар билән түзгән әһдәм
бузулған болиду. 22 Асманлардики қошунлар
болған юлтузларни санап болғили болмиғандәк,
деңиздики қумларни өлчәп болғили болмиғандәк,
мән қулум Давутниң нәслини вә Өзүмгә
хизмәт қилидиған Лавийларни көпәйтимән. 23
Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ
дейилди: — 24 Бу хәлиқниң: «Пәрвәрдигар
Өзи таллиған бу икки җәмәттин ваз кечип,
уларни ташлиди» дегинини байқимидиңму?
Шуңа улар Мениң хәлқимни: «Кәлгүсидә һеч
бир әл-дөләт болмайду» дәп көзгә илмайду. 25
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мениң күндүз
вә кечини бекиткән әһдәм өзгирип кәтсә, яки
асман-зиминдики қанунийәтләрни бекитмигән
болсам, 26 Мән Яқупниң нәслидин вә Давутниң
нәслидин ваз кечип уларни ташлайдиған
болимән, шуниңдәк Ибраһим, Исһақ вә Яқупниң
нәсли үстигә һөкүм сүрүш үчүн [Давутниң]
нәслидин адәм таллимайдиған болимән! Чүнки
бәрһәқ, Мән уларни сүргүнлүктин қайтуруп
уларни әслигә кәлтүримән, уларға рәһимдиллиқ
көрситимән.

34 Бабил падишаси Небоқаднәсар, пүтүн
қошуни вә һөкүмранлиғиға беқинған барлиқ
падишалиқлар вә әлләрниң һәммиси Йерусалимға
вә униң әтрапидики барлиқ шәһәрләргә җәң
қилған вақтида, Пәрвәрдигардин Йәрәмияға
кәлгән сөз: — 2 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Зәдәкияниң йениға берип униңға
мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Мана, бу шәһәрни Бабил падишасиниң қолиға
тапшуримән, у униңға от қоюп көйдүриветиду. 3
Сән болсаң, униң қолидин қачалмайсән; бәлки
сән тутулуп униң қолиға тапшурулисән; сениң
көзлириң Бабил падишасиниң көзлиригә қарайду,
униң билән йүз туранә сөзлишисән вә сән
Бабилға сүргүн болуп кетисән. 4 Лекин, и
Йәһуда падишаси Зәдәкия, Пәрвәрдигарниң
сөзини аңла; Пәрвәрдигар сениң туғраңда мундақ
дәйду: — Сән қилич билән өлмәйсән; 5 сән
аман-течлиқта өлисән; ата-бовилириң болған
өзүңдин илгәрки падишалар үчүн матәм тутуп
хушбуй яққандәк улар охшашла сән үчүнму
[хушбуй] яқиду; улар сән үчүн: «Аһ, шаһим!»
дәп матәм тутиду; чүнки Мән шундақ вәдә
қилғанмән, — дәйду Пәрвәрдигар. 6 Андин
Йәрәмия пәйғәмбәр бу сөзләрниң һәммисини
Йәһуда падишаси Зәдәкияға Йерусалимда ейтти.
7 Шу чағда Бабил падишасиниң қошуни
Йерусалимда вә Йәһудадики қалған шәһәрләрдә,
йәни Лақиштa вә Азикаһта җәң қиливататти;
чүнки Йәһудадики мустәһкәм шәһәрләр арисидин
пәқәт буларла ишғал болмиған еди. 8 Падиша
Зәдәкия [қуллиримизға] азатлиқ җакалайли
дәп Йерусалимдикиләрниң һәммиси билән
әһдини кесип түзгәндин кейин, Пәрвәрдигардин
төвәндики бу сөз Йәрәмияға кәлди 9 (әһдә
бойичә һәр бири өз ибраний қуллирини, әр
болсун, қиз-аял болсун, қоюветиши керәк еди;
һеч қайсиси өз қериндиши болған Йәһудийни
қуллуқта қалдурмаслиғи керәк еди. 10 Әһдигә
қошулған барлиқ әмирләр вә барлиқ хәлиқ
шуниңға, йәни һәр қайсимиз өз қули яки дедигини
қоюветәйли, уларни қуллуқта қалдурувәрмәйли
дегән сөзигә бойсунди. Улар бойсунуп уларни
қоювәтти. 11 Лекин униңдин кейин улар
бу йолдин йенип қоювәткән қул-дедәкләрни
өзигә қайтурувалди. Улар буларни қайтидин
мәҗбурий қул-дедәк қиливалди). 12 — Шу чағда
Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға келип мундақ
дейилди: — 13 Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мән ата-бовилириңларни

Мисирниң зиминидин, йәни «қуллуқ өйи»дин
чиқарғинимда, улар билән әһдә түзгән едим; 14
[шу әһдә бойичә] һәр бириңлар йәттинчи жилида
силәргә өзини сатқан һәр қайси қериндишиңлар
болған ибраний кишилирини қоюветишиңлар
керәк; у қуллуғуңда алтә жил болғандин кейин,
сән уни азатлиққа қоюветишиң керәк, дегән
едим. Лекин ата-бовилириңлар буни аңлимай һеч
қулақ салмиған. 15 Лекин силәр болсаңлар, [шу
яман йолдин] йенип, көз алдимда дурус ишни
көрүп, һәр бириңлар өз йеқиниға «азат бол» дәп
жакалидиңлар, шуниңдәк Өз намим билән аталған
өйдә әһдә түзүдиңлар; 16 лекин силәр йәнә йенип
Мениң намимға дағ кәлтүрүп, һәр бириңлар
өз райиға қоюветкән қулни һәм ихтиярига
қоюветкән дедәкни қайтурувелип қайтидин
өзүңларға қул-дедәк болушқа мәҗбурлидиңлар.
17 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр
маңа қулақ салмидиңлар, һәр бириңлар өз
қериндишиңларға, һәр бириңлар өз йеқиниңларға
азат болуңлар дәп һеч җакалимидиңлар; мана,
Мән силәргә бир хил азатлиқни — йәни қиличқа,
вабаға вә қәһәтчиликкә болған бир азатлиқни
җакалаймән; силәрни йәр йүзидики барлиқ
падишалиқларға бир вәһшәт басқучи қилимән.
18 Шуниң билән Мән әһдәмни бузған, көз
алдимда кесип түзгән әһдиниң сөзлиригә әмәл
қилмиған кишиләрни болса, улар өзлири союп
икки парчә қилип, оттурисидин өткән һелиқи
мозайдәк қилимән; 19 Йәһуданиң әмирлири вә
Йерусалимниң әмирлири, ордидики әләмдарлар,
каһинлар, шуниңдәк мозайниң икки парчисиниң
оттурисидин өткән барлиқ хәлиқни болса, 20
Мән уларни дүшмәнлириниң қолиға, җенини
издигүчиләрниң қолиға тапшуримән; шуниң
билән җәсәтлири асмандики учар-қанатларға
вә зиминдики һайванларға озуқ болиду; 21
Йәһуда падишаси Зәдәкия вә униң әмирлириниму
дүшмәнлириниң қолиға, җенини издигүчиләрниң
қолиға, шундақла силәргә һуҗум қилиштин
чикинип турған Бабил падишасиниң қошунининң
қолиға тапшуримән. 22 Мана, Мән әмир қилимән,
— дәйду Пәрвәрдигар, вә улар бу шәһәр алдиға
йәнә келиду; улар униңға һуҗум қилип от қоюп
көйдүриветиду; вә Мән Йәһуданиң шәһәрлирини
вәйранә, һеч адәмзатсиз қилимән.

35 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли
Йәһоакимниң күнлиридә, Пәрвәрдигардин
Йәрәмияға сөз келип: — 2 «Рәкабниң
җәмәтидикиләрниң йениға берип улар билән
сөзлишип уларни Пәрвәрдигарниң өйигә апирип,
униң кичик өйлириниң биригә тәклип қилип
уларниң алдиға шарап тутқин» — дейилди.
3 Шуниң билән мән Хабаззиниянiң нәвриси,
Йәрәмияниң оғли Җаазанияни, униң укилирини
вә барлиқ бала-җақилирини, шуниңдәк Рәкабниң
пүткүл җәмәтини елип келишкә чиқтим; 4 Мән
уларни Пәрвәрдигарниң өйигә, Игдалияниң оғли,
Худаниң адими болған Һананниң оғуллириға
тәвәлик өйгә апардим; бу өй әмирләрниң
өйиниң йенида, Шаллумниң оғли, ишикбақар
Маасеяһниң өйиниң үстидә еди; 5 мән Рәкабниң
җәмәтидикиләрниң алдиға шарапқа лиқ толған
пиялиләр вә қәдәһләрни қоюп уларға: «Шарапқа
еғиз тегиңлар!» — дедим. 6 Улар маңа мундақ
деди: «Биз шарапни ичмәймиз; чүнки әҗдатимиз
Рәкабниң оғли Йонадаб бизгә: «Силәр вә оғул-
әвлатлириңлар зади шарап ичмәңлар; 7 йәнә
келип өйләрни қурмаңлар, нә уруқ териманлар,
нә үзүмзарларни тикмәңлар, нә булардин
һеч қайсисиға зади егә болмаңлар; барлиқ
күнлириңларда чедирларда туруңлар; шуниң
билән силәр туруватқан зиминда узун күнләрни
көрисиләр» — дәп әмир қалдурған. 8 Шуниң билән
бизниң әҗдатимиз Рәкабниң оғли Йонадабниң:
«Барлиқ күнүңләрдә зади шарап ичмәңлар»
дегән авазиға қулақ селип, биз вә бизниң
аяллиримиз һәм оғул-қизлиримиз униң әмригә
толуқ әмәл қилип кәлгәнмиз; 9 биз йәнә турғидәк
өйләрни салмиған; биздә һеч үзүмзар, етиз,
уруқ дегәнләр йоқ; 10 бәлки биз чедирларда
туруп кәлдуқ, әҗдатимиз Йонадабниң бизгә
барлиқ әмир қилғанлириға әмәл қилип кәлдуқ. 11
Лекин Бабил падишаси Небоқаднәсар зиминға
бесип киргәндә, шундақ иш болдики, биз:
«Барайли, Калдийләрниң қошуни һәм Сурийәниң
қошунидин қечип Йерусалим шәһиригә кирәйли»
— дедуқ. Мана шу сәвәптин Йерусалимда
туруватимиз». 12 Андин Пәрвәрдигарниң сөзи
Йәрәмияға келип мундақ дейилди: — 13 «Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Барғин,
Йәһудадикиләр вә Йерусалимда туруватқанларға

мундақ дегин: — Буниңдин тәрбийә алмамсиләр,
шуниңдәк Мениң сөзлиримгә қулақ салмамсиләр?
— дәйду Пәрвәрдигар. 14 — Мана, Рәкабниң
оғли Йонадабниң оғул-пәрзәнтлиригә «шарап
ичмәңлар» дәп тапилиған сөзлиригә әмәл
қилинип кәлгән; бүгүнки күнгичә улар һеч шарап
ичип бақмиған, чүнки улар атисиниң әмригә
итаәт қилған. Лекин Мән таң сәһәрдә орнумдин
туруп силәргә сөз қилип кәлгән болсамму,
силәр Маңа һеч қулақ салмиғансиләр. 15 Мән
таң сәһәрдә орнумдин туруп қуллирим болған
пәйғәмбәрләрни әвәтип: «Һәр бириңлар һазир
өз рәзил йолуңлардин йенип, қилмишиңларни
түзитиңлар, башқа илаһларға әгишип
чоқунмаңлар; шундақ қилсаңлар Мән ата-
бовилириңларға тәқдим қилған зиминда
туруверисиләр» дәп кәлгәнмән; лекин силәр
Маңа қулақ салмай һеч аңлимиғансиләр. 16
Бәрһәқ, Рәкабниң оғли Йонадабниң әвлатлири
атисиниң уларға тапилиған әмригә әмәл қилған;
лекин бу хәлиқ Маңа һеч қулақ салмиғандур.
17 Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ
дәйду: — Мана, Мән Йәһуданиң үстигә һәм
Йерусалимниң үстигә Мән алдин-ала ейтқан
барлиқ балаю-апәтни чүшүримән; чүнки Мән
уларға сөз қилған, лекин улар аңлимиған; Мән
уларни чақирған, лекин улар җавап бәрмигән».
18 Андин Йәрәмия Рәкаб җәмәтигә мундақ
деди: — Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду:
— Чүнки силәр атаңлар Йонадабниң әмригә итаәт
қилип, барлиқ йолйоруқлирини тутуп, силәргә
тапилиғанлириниң һәммиси бойичә иш көрүп
кәлгәнсиләр, — 19 әнди самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси
мундақ дәйду: — Рәкабниң оғли Йонадабниң
нәслидин алдимда хизмәт қилғучи һәргиз үзүлүп
қалмайду.

36 Йәһуда падишаси Йосияниң оғли
Йәһоакимниң төртинчи жили, Йәрәмияға
Пәрвәрдигардин төвәндики сөз кәлди: — 2 Өзүңгә
орам қәғәз алғин; униңға Йосияниң күнлиридә
саңа сөз қилғинимдин тартип бүгүнки күнгичә
Мән Исраилни әйиплигән, Йәһудани әйиплигән
һәм барлиқ әлләрни әйиплигән, саңа ейтқан
сөзләрниң һәммисини язғин. 3 Йәһуданиң
җәмәти бәлким Мән бешиға чүшүрмәкчи болған
барлиқ балаю-апәтни аңлап, һәр бири өзлириниң
рәзил йолидин янармекин; улар шундақ қилса,
Мән уларниң қәбиһлигини вә гунайини кәчүрүм
қилимән. 4 Шуниң билән Йәрәмия Нерияниң оғли
Баруқни чақирди; Баруқ Йәрәмияниң ағзидин
чиққанлирини аңлап Пәрвәрдигарниң униңға
ейтқан сөзлириниң һәммисини бир орам қәғәзгә
йезип бәрди. 5 Йәрәмия Баруққа тапилап мундақ
деди: — Өзүм қамап қоюлғанмән; Пәрвәрдигарниң
өйигә киришимгә рухсәт йоқ; лекин өзүң берип
киргин; 6 Пәрвәрдигарниң өйидә роза тутқан бир
күнидә, сән ағзимдин чиққанлирини аңлап язған,
Пәрвәрдигарниң бу орам язмида хатириләнгән
сөзлирини хәлиқниң қулақлириға йәткүзгин;
һәммә шәһәрләрдин кәлгән Йәһудадикиләрниң
қулиқиғиму йәткүзгин. 7 Улар бәлким
Пәрвәрдигар алдиға дуа-тилавитини қилип һәр
бири өзлириниң рәзил йолидин янармекин;
чүнки Пәрвәрдигарниң бу хәлиққә агаһландурған
ғәзиви вә қәһри дәһшәтликтур. 8 Нерияниң оғли
Баруқ Йәрәмия пәйғәмбәр униңға тапилиғининиң
һәммисини ада қилип, Пәрвәрдигарниң өйидә
Пәрвәрдигарниң сөзлирини оқуп җакалиди. 9
Йәһуда падишаси Йосияниң оғли Йәһоаким тәхткә
олтарған бәшинчи жили тоққузинчи айда шундақ
болдики, барлиқ Йерусалимдикиләр һәмдә
Йәһуда шәһәрлиридин чиқип Йерусалимға кәлгән
барлиқ хәлиқ үчүн, Пәрвәрдигар алдида бир
мәзгил роза тутушимиз керәк дәп елан қилинди.
10 Шу вақит Баруқ Пәрвәрдигарниң өйигә
кирип, пүтүкчи Шафанниң оғли Гәмарияниң
өйидә туруп, Йәрәмияниң сөзлирини барлиқ
хәлиқниң қулиқиға йәткүзүп оқуди; бу өй
Пәрвәрдигарниң өйиниң жуқуриқи һойлисидики
«Йеңи дәрваза»ға җайлашқан еди. 11 Шафанниң
нәвриси, Гәмарияниң оғли Микаһ болса язмидин
Пәрвәрдигарниң сөзлириниң һәммисигә қулақ
салди. 12 Андин у падишаниң ордисиға чүшүп
пүтүкчиниң өйигә киривиди, мана, әмирләрниң
һәммиси шу йәрдә олтиратти; пүтүкчи Әлишама,
Шемаяниң оғли Делая, Акборниң оғли Әлнатан,
Шафанниң оғли Гәмария вә Һананияниң оғли
Зәдәкия қатарлиқ барлиқ әмирләр шу йәрдә
олтиратти. 13 Шуниң билән Микаһ Баруқниң
сөзлигәнлирини хәлиқниң қулиқиға йәткүзүп
оқуғанда өзи аңлиған барлиқ сөзләрни уларға баян

қилди. 14 Шуниң билән барлиқ әмирләр Кушиниң
әвриси, Шәләмияниң нәвриси, Нәтанияниң оғли
Йәһудийни Баруқниң йениға әвәтип униңға:
«Сән хәлиқниң қулиқиға йәткүзүп оқуған орам
язмини қолуңға елип йенимизға кәл» — деди.
Шуниң билән Нерияниң оғли Баруқ орам язмини
қолиға елип уларниң йениға кәлди. 15 Улар
униңға: «Олтар, уни қулиқимизға йәткүзүп
оқуп бәр» — деди. Баруқ уни уларға аңлитип
оқуди. 16 Шундақ болдики, улар барлиқ сөзләрни
аңлиғанда, алақзадә болуп бир-биригә қаришип:
«Бу сөзләрниң һәммисини падишаға йәткүзмисәк
болмайду» — деди. 17 Андин Баруқтин: «Бизгә
дегин әнди, сән бу сөзләрниң һәммисини
қандақ яздиң? Уларни Йәрәмияниң өз ағзидин
аңлидиңму?» — дәп сориди. 18 Баруқ уларға: «У бу
сөзләрниң һәммисини өз ағзи билән маңа ейтти,
мән орам қәғәзгә сияһ билән яздим» — деди.
19 Әмирләр Баруққа: «Барғин, сән вә Йәрәмия
мөкүвелиңлар. Қәйәрдә болсаңлар һеч кимгә
билдүрмәңлар» — деди. 20 Шуниң билән улар
орам язмини пүтүкчи Әлишаманиң өйигә тиқип
қоюп, ордиға кирип падишаниң йениға келип,
бу барлиқ сөзләрни униң қулиқиға йәткүзди.
21 Падиша Йәһудийни язмини елип келишкә
әвәтти, у уни Әлишаманиң өйидин епкәлди.
Йәһудий уни падишаниң қулиқиға вә падишаниң
йенида турған барлиқ әмирләрниң қулақлириға
йәткүзүп оқуди. 22 Шу чағ тоққузинчи ай
болуп, падиша «қишлиқ өй»идә олтиратти; униң
алдидики очақта от қалақлиқ еди. 23 Шундақ
болдики, Йәһудий униңдин үч-төрт сәһипини
оқуғанда, падиша қәләмтираши билән бу қисмини
кесип, язминиң һәммисини бир-бирләп отта
көйүп йоқиғичә очақтики отқа ташлиди. 24
Лекин бу барлиқ сөзләрни аңлиған падиша
яки хизмәткарлириниң һеч қайсиси қорқмиди,
улардин кийим-кечәклирини житқанлар йоқ еди.
25 Униң үстигә Әлнатан, Делая вә Гәмариялар
падишадин орам язмини көйдүрмәслигини
өтүнгән еди, лекин у уларға қулақ салмиди. 26
Падиша болса шаһзадә Йераһмәәл, Азриәлниң
оғли Серая вә Абдәәлниң оғли Шәләмияни пүтүкчи
Баруқни вә Йәрәмия пәйғәмбәрни қолға елишқа
әвәтти; лекин Пәрвәрдигар уларни йошуруп
сақлиди. 27 Падиша Баруқ Йәрәмияниң ағзидин
аңлап язған сөзләрни хатирилигән орам язмини
көйдүрүвәткәндин кейин, Пәрвәрдигарниң сөзи
Йәрәмияға келип мундақ дейилди: — 28 Йәнә
бир орам қәғәзни елип, униңға Йәһуда падишаси
Йәһоаким көйдүрүвәткән биринчи орам язмида
хатириләнгән барлиқ сөзләрни язғин. 29 Вә
Йәһуда падишаси Йәһоакимға мундақ дегин: —
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Сән бу орам язмини
көйдүрүвәттиң вә Мениң тоғрилиқ: Сән буниңға:
«Бабил падишаси чоқум келип бу зиминни вәйран
қилиду, униңдин һәм инсанни һәм һайванни
йоқитиду» — дәп йезишқа қандақму петиндиң?»
— дедиң. 30 Шуңа Пәрвәрдигар Йәһуда падишаси
Йәһоаким тоғрилиқ мундақ дәйду: — Униң
нәслидин Давутниң тәхтигә олтиришқа һеч адәм
болмайду; униң җәсити сиртқа ташливетилип
күндүздә иссиқта, кечидә қиравда очуқ ятиду. 31
Мән униң вә нәслиниң бешиға, хизмәткарлириниң
бешиға қәбиһлигиниң җазасини чүшүримән; Мән
уларниң үстигә, Йерусалимда туруватқанларниң
үстигә һәм Йәһуданиң адәмлири үстигә Мән
уларға агаһландурған барлиқ күлпәтләрни
чүшүримән; чүнки улар Маңа һеч қулақ салмиған.
32 Шуниң билән Йәрәмия башқа бир орам
қәғәзни елип Нерияниң оғли Баруққа бәрди;
у Йәрәмияниң ағзиға қарап Йәһуда падишаси
Йәһоаким отта көйдүрүвәткән орам язмида
хатириләнгән һәммә сөзләрни язди; улар бу
сөзләргә охшайдиған башқа көп сөзләрниму
қошуп язди.

37 Бабил падишаси Небоқаднәсар Зәдәкияни
Йәһуданиң зиминиға падиша қилди;
шуниң билән у Йосияниң оғли Йәһоакимниң
оғли Конияниң орниға һөкүм сүриди. 2 У,
яки хизмәткарлири, яки зиминдики хәлиқ
Пәрвәрдигарниң Йәрәмия пәйғәмбәр арқилиқ
ейтқан сөзлиригә һеч қулақ салмиди. 3
Падиша Зәдәкия Шәләмияниң оғли Йәһукални
һәм каһин Маасеяһниң оғли Зәфанияни
Йәрәмия пәйғәмбәрниң йениға әвәтип униңға:
«Пәрвәрдигар Худайимизға биз үчүн дуа
қилғайсән» — дегүзди 4 (шу чағда Йәрәмия
зинданда қамақлиқ әмәс еди; у хәлиқ арисиға
чиқип-киришкә әркин еди. 5 Пирәвнниң
қошуни Мисирдин чиққан еди; Йерусалимни
қоршивалған Калдийләр буларниң хәвирини
аңлап Йерусалимдин чекинип кәткән еди). 6
Андин Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмия пәйғәмбәргә

келип мундақ дейилиди: — 7 Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәрни маңа
илтиҗа қилдуруп издәшкә əвәткән Йәһуда
падишасиға мундақ дәңлар: — Мана, силәргә
ярдәм беримиз дәп чиқип кәлгән Пирәвнниң
қошуни болса, өз зиминиға, йәни Мисирға
қайтип кетиду. 8 Андин Калдийләр бу шәһәргә
қайтип келип җәң қилип уни ишғал қилиду,
уни от қоюп көйдүриветиду. 9 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Өз-өзүңларни алдап: «Калдийләр
биздин чекинип кәткән» — демәңлар; улар
кәткән әмәс! 10 Чүнки гәрчә силәр өзүңларға
җәң қилидиған Калдийләрниң толуқ қошунини
урувәткән болсаңларму вә уларниңкидин пәқәт
яриланғанларла қалған болсиму, уларниң һәр
бири йәнила өз чедиридин туруп бу шәһәрни
от қоюп көйдүрүвәткән болатти. 11 Пирәвнниң
қошуни түпәйлидин Калдийләрниң қошуни
Йерусалимдин чекинип турған вақитта, шу вақиә
йүз бәрди: — 12 Йәрәмия Биняминдики зиминға
йол елип, шу йәрдики жутдашлири арисидин
өз несивисини егиләш үчүн Йерусалимдин
чиққанда, 13 у «Бинямин дәрвазиси»ға йәткәндә,
Һананияниң нәвриси, Шәләмияниң оғли күзәт
беги Ирия шу йәрдә туратти; у: «Сән Калдийләргә
чекинип тәслим болмақчисән!» дәп уни
тутувалди. 14 Йәрәмия: «Ялған! Мән Калдийләр
тәрәпкә қечип тәслим болмақчи әмәсмән!» —
деди. Лекин у униңға қулақ салмиди; Ирия
Йәрәмияни қолға елип уни әмирләр алдиға
апарди. 15 Әмирләр болса Йәрәмиядин ғәзәплинип
уни урғузуп, уни диванбеги Йонатанниң
өйидики қамақханиға солиди; чүнки улар шу
өйни зинданға айландурған еди. 16 Йәрәмия
зиндандики бир гундиханиға қамилип, шу йәрдә
узун күнләр ятқандин кейин, 17 Зәдәкия падиша
адәм әвәтип шу йәрдин ордисиға елип кәлди. У
шу йәрдә астиртин униңдин: «Пәрвәрдигардин
сөз барму?» дәп сориди. Йәрәмия: «Бар; сән Бабил
падишасиниң қолиға тапшурулисән» — деди. 18
Йәрәмия Зәдәкия падишаға илтиҗа қилип: — «Мән
саңа яки хизмәткарлириңға яки бу хәлиққә немә
гуна қилғинимға, бу зинданға қамап қойдуңлар?
19 Силәргә бешарәт берип: «Бабил падишаси саңа
яки бу зиминға җәң қилишқа чиқмайду!» дегән
пәйғәмбәрлириңлар қени?» — деди 20 — «Әнди и
падиша тәхсир, сөзлиримгә қулақ селишиңни
өтүнимән; илтиҗайим алдиңда иҗабәт болсун,
дәп өтүнимән; диванбеги Йонатанниң өйигә
мени қайтқузмиғайсән; сән ундақ қилсаң, шу
йәрдә өлимән». 21 Зәдәкия падиша пәрман
чүшүрүп, Йәрәмияни қаравулларниң һойлисида
турғузушни, шуниңдәк шәһәрдики һәммә нан
түгәп кәтмисила, униңға һәр күни «Навай
кочиси»дин бир нан берилишни тапилиди; шуниң
билән Йәрәмия қаравулларниң һойлисида турди.

38 Маттанниң оғли Сәфатия, Пашхурниң оғли
Гәдалия, Шәмәлияниң оғли Җукал вә
Малкияниң оғли Пашхурлар болса Йәрәмияниң
хәлиққә: — 2 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Бу шәһәрдә қелип қалған адәмләр болса
қилич, қәһәтчилик вә ваба билән өлиду; лекин
кимки чиқип Калдийләргә тәслим болса һаят
қалиду; җени өзигә олҗидәк қалиду; у һаят
қалиду. 3 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бу
шәһәр чоқум Бабил падишасиниң қошунениң
қолиға тапшурулиду, у уни ишғал қилиду» —
дәватқан сөзлирини аңлиди. 4 Әмирләр падишаға:
«Силидин өтүнимиз, бу адәм өлүмгә мәһкүм
қилинсун; чүнки немишкә униң бу шәһәрдә
қелип қалған җәңгивар ләшкәрләрниң қоллирини
вә хәлиқниң қоллирини аҗиз қилишиға йол
қоюлсун? Чүнки бу адәм хәлиқниң мәнпәәтини
әмәс, бәлки зийинини издәйду» — деди. 5 Зәдәкия
падиша: «Мана, у силәрниң қоллириңларға
тапшурулди; силәрниң йолуңларни тосқидәк
мән падиша қанчилик бир адәм едим?» —
деди. 6 Шуниң билән улар Йәрәмияни тутуп
қаравулларниң һойлисидики шаһзадә Малкияниң
су азгилиға ташливәтти; улар Йәрәмияни
арғамчилар билән униңға чүшәрди; азгалда болса
су болмай, пәқәт патқақла бар еди; Йәрәмия
патқаққа петип кәтти. 7 Амма падишаниң
ордисидики бир ағват Ефиопийәлик Әбәд-Мәләк
Йәрәмияниң су азгилиға қамап қоюлғанлиғини
аңлиди (шу чағда падиша болса «Бинямин
дәрвазиси»да олтиратти). 8 Әбәд-Мәләк ордидин
чиқип падишаниң йениға берип униңға: 9
«И падишаһи'аләм, бу адәмләрниң Йәрәмия
пәйғәмбәргә барлиқ қилғини, уни су азгилиға
ташливәткини интайин әсәбий рәзилликтур;
у әшу йәрдә қәһәтчиликтин өлүп қалиду;
чүнки шәһәрдә озуқ-түлүк қалмиди» — деди.
10 Падиша Ефиопийәлик Әбәд-Мәләккә буйруқ

берип: «Мошу йәрдин оттуз адәмни өзүң
билән елип берип, Йәрәмия пәйғәмбәрни өлүп
кәтмәслиги үчүн су азгилидин елип чиқарғин»
— деди. 11 Шуниң билән Әбәд-Мәләк адәмләрни
елип уларға йетәкчилик қилип, падишаниң
ордисидики ғәзнипиң астидики өйгә кирип шу
йәрдин лата-пута вә жул-жул кийимләрни елип,
шуларни танилар билән азгалға, Йәрәмияниң
йениға чүшүрүп бәрди. 12 Ефиопийәлик Әбәд-
Мәләк Йәрәмияға: — Бу лата-пута вә жондақ
кийимләрни қолтуқлириң һәм танилар арисиға
тиқип қойғин — деди. Йәрәмия шундақ қилди.
13 Шуниң билән улар Йәрәмияни танилар билән
тартип, су азгилидин чиқарди; Йәрәмия йәнила
қаравулларниң һойлисида турди. 14 Падиша
Зәдәкия адәм әвәтип Йәрәмия пәйғәмбәрни
Пәрвәрдигарниң өйидики үчинчи кириш ишигигә,
өз йениға апарғузди. Падиша Йәрәмияға: — Мән
сәндин бир ишни соримақчимән; уни мәндин
йошурмиғайсән — деди. 15 Йәрәмия Зәдәкияға:
«Мән уни саңа аян қилсам, сән мени җәзмән
өлүмгә мәһкүм қилмамсән? Мән саңа мәслиһәт
бәрсәм, сән аңлимайсән!» — деди. 16 Падиша
Зәдәкия Йәрәмияға астиртин қәсәм ичип униңға:
«Бизгә җан-тиниқ ата қилған Пәрвәрдигарниң
һаяти билән қәсәм ичимәнки, мән сени өлүмгә
мәһкүм қилмаймән, яки сени җениңни издигүчи
кишиләрниң қолиға тапшурмаймән» — деди.
17 Йәрәмия Зәдәкияға: Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң
Худаси мундақ дәйду: — Сән ихтиярән Бабил
падишасиниң әмирлириниң йениға чиқип тәслим
болсаң, җениң һаят қалиду вә бу шәһәр
отта көйдүрүветилмәйду; сән вә өйдикилириң
һаят қалисиләр. 18 Лекин сән чиқип Бабил
падишасиниң әмирлиригә тәслим болмисаң, бу
шәһәр калдийләрниң қолиға тапшурулиду, улар
униңға от қоюп көйдүрүветиду, сән уларниң
қолидин қачалмайсән — деди. 19 Падиша Зәдәкия
Йәрәмияға: «Мән Калдийләргә чиқип тәслим
болған Йәһудийлардин қорқимән; Калдийләр
бәлким мени уларниң қолиға тапшуруши,
улар мени қийин-қистақ қилиши мүмкин» —
деди. 20 Йәрәмия мундақ деди: — Улар сени
тапшурмайду. Сәндин өтүнимәнки, гепимгә
кирип Пәрвәрдигарниң авазиға итаәт қилғайсән;
шундақ қилсаң саңа яхши болиду, җениң һаят
қалиду. 21 Лекин сән чиқип тәслим болушни
рәт қилсаң, Пәрвәрдигар маңа аян қилған иш
мундақ: — 22 мана, Йәһуда падишасиниң ордисида
қалған барлиқ қиз-аяллар Бабил падишасиниң
әмирлириниң алдиға елип кетилиду. Шуниң
билән бу [қиз-аяллар] саңа [тәнә қилип]:
«Сениң җан достлириң сени езиқтурди; улар
сениң үстүңдин ғәлибә қилди; әнди һазир
путлириң патқаққа питип кәткәндә, улар йүз
өрүп саңа арқисини қилди!» — дәйду. 23 Сениң
барлиқ аяллириң һәм балилириң калдийләргә
елип кетилиду. Сән өзүң уларниң қолидин
қачалмайсән; чүнки сән Бабил падишасиниң
қоли билән тутувелинисән, шундақла сән бу
шәһәрниң отта көйдүрүветилишигә сәвәпчи
болисән. 24 Зәдәкия Йәрәмияға мундақ деди:
— Сән бу сөһбитимизни башқа һеч кимгә
чандурмиғин, шундила сән өлмәйсән. 25
Әмирләр мениң сән билән сөзләшкинимни
аңлап йениңға келип сәндин: «Сениң падишаға
немә дегәнлириңни, шундақла униң саңа
қандақ сөзләрни қилғанлиғини бизгә ейт; уни
биздин йошурма; шундақ қилсаң биз сени
өлтүрмәймиз» десә, 26 ундақта сән уларға:
«Мән падишаниң алдиға: «Мени Йонатанниң
өйигә қайтқузмиғайсән, болмиса, мән шу йәрдә
өлимән» — дегән илтиҗайимни қойғанмән»
— дәйсән. 27 Дәрвәқә әмирләрниң һәммиси
Йәрәмияниң йениға келип шуни сориди; у
уларға падиша буйруған бу барлиқ сөзләр
бойичә җавап бәрди. Шуниң билән улар җимип
кетип униң йенидин чиқип кәтти; чүнки бу
иш һеч кимгә чандурулмиған еди. 28 Шундақ
қилип Йерусалим ишғал қилинғичә Йәрәмия
қаравулларниң һойлисида турди.

39 Йерусалим ишғал қилинғанда төвәндики
ишлар йүз бәрди: — Йәһуда падишаси
Зәдәкияниң тоққузинчи жили онинчи айда,
Бабил падишаси Небоқаднәсар вә барлиқ
қошуни Йерусалимға җәң қилишқа келип уни
муһасиригә алди; 2 Зәдәкияниң он биринчи
жили, төртинчи айниң тоққузинчи күнидә, улар
шәһәр сепилидин бөсүп кирди. 3 Шуниң билән
Бабил падишасиниң әмирлириниң һәммиси,
йәни Самгарлиқ Нәргал-Шарәзәр, баш ғәзничи
Небу-Сарсеқим, баш сеһиргәр Нәргал-шарәзәр
вә Бабил падишалиғиниң башқа әмәлдарлири

кирип «Оттура дәрваза»да олтарди. 4 Йәһуда
падишаси Зәдәкия вә барлиқ җәңгивар ләшкәрләр
уларни көрүп қачмақчи болуп, түн кечидә
шәһәрдин бәдәр тикиветишти; у падишаниң
бағчиси арқилиқ, «икки сепил» арилиғидики
дәрвазидин чиқип [Иордан җилғисидики] «Арабаһ
түзләңлиги»гә қарап қечишти. 5 Калдийләрниң
қошуни уларни қоғлап Йерихо түзләңлигидә
Зәдәкияға йетишип уни қолға елип Хамат
зиминидики Риблаһ шәһиригә, Бабил падишаси
Небоқаднәсарниң алдиға апарди; у шу йәрдә
униң үстидин һөкүм чиқарди. 6 Бабил падишаси
Риблаһ шәһиридә Зәдәкияниң оғуллирини көз
алдида өлтүрүвәтти; Бабил падишаси Йәһудадики
барлиқ мөтивәрләрниму өлтүрүвәтти. 7 У
Зәдәкияниң көзлирини оюп, уни Бабилға апириш
үчүн мис кишәнләр билән кишәнләп қойди. 8
Калдийләр падишаниң ордисини вә пухраларниң
өйлирини от қоюп көйдүрүп Йерусалимниң
сепиллирини көмүрүп ташлиди. 9 Шаһанә
қаравул беги Небузар-Адан шәһәрдә қелип
қалған башқа хәлиқни, өзигә тәслим болуп
чиққанларни, йәни қалған хәлиқниң һәммисини
қолға елип, Бабилға сүргүн қилди. 10 Һалбуки,
қаравул беги Небузар-Адан Йәһуда зиминида һеч
тәвәлиги болмиған бәзи намратларни қалдурди;
шу чағда у уларға үзүмзарлар вә етизларни
тәқсимләп бәрди. 11 Бабил падишаси Небоқаднәсар
Йәрәмия тоғрилиқ қаравул беги Небузар-Адан
арқилиқ: «Уни тепип униңдин хәвәр ал; униңға
һеч зиян йәткүзмә; у немини халиса шуни
униңға қилип бәр» — дәп пәрман чүшүргән
еди. 13 Шуңа қаравул беги Небузар-Адан,
шундақла баш ғәзничи Небушазбан, баш сеһиргәр
Нәргал-Шарәзәр вә Бабил падишасиниң башқа
баш әмәлдарлириниң һәммиси адәм әвәтип
14 Йәрәмияни «Қаравулларниң һойлиси»дин
елип Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли
Гәдалияниң өз өйигә апириши үчүн униң қолиға
тапшурғузди. Лекин Йәрәмия пухралар арисида
турди. 15 Йәрәмия «Қаравулларниң һойлиси»да
қамап қоюлған вақтида, Пәрвәрдигарниң сөзи
униңға келип мундақ дейилгән еди: — 16
Барғин, Ефиопийәлик Әбәд-Мәләккә мундақ
дегин: «Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ дәйду:
— Мана, Мән өз сөзлиримни мошу шәһәр үстигә
чүшүримән; ават-һалавәт әмәс, бәлки балаю-апәт
чүшүримән; шу күни бу ишлар өз көзүң алдида йүз
бериду. 17 Лекин шу күни Мән сени қутқузимән, —
дәйду Пәрвәрдигар; — Сән қорқидиған адәмләрниң
қолиға тапшурулмайсән; 18 чүнки Мән чоқум
сени қутқузимән; сән қиличланмайсән, бәлки өз
җениң өзүңгә олҗидәк қалиду; чүнки сән Маңа
тайинип кәлгәнсән — дәйду Пәрвәрдигар».

40 Қаравул беги Небузар-Адан уни Рамаһ
шәһиридин қоювәткәндә, Пәрвәрдигар
Йәрәмияға сөз қилди. У чағда Небузар-Адан
Йерусалим һәм Йәһудадики барлиқ әсирләрни
елип Бабилға сүргүн қилмақчи еди; Йәрәмияму
уларниң арисида зәнҗир билән бағланған
һалда елип меңилған еди. 2 Қаравул беги
Йәрәмияни бир чәткә тартип униңға мундақ
деди: «Пәрвәрдигар Худайиң мошу йәргә балаю-
апәт чүшүримән дәп агаһландурди; 3 Мана,
Пәрвәрдигар Өз дегини бойичә шундақ қилип
уни кәлтүрди; чүнки силәр Пәрвәрдигар алдида
гуна садир қилғансиләр вә униң авазиға қулақ
салмиғансиләр; шуңа бу иш бешиңларға чүшти. 4
Лекин мән қолуңни ишкәлләнгән зәнҗирләрдин
йешип сени қоюветимән; мән билән биллә
Бабилға бериш саңа мувапиқ көрүнсә, қени
кәл, мән сәндин хәвәр алимән; амма мән
билән биллә Бабилға беришни мувапиқ әмәс
дәп қарисаң, керәк йоқ. Мана, пүткүл зимин
алдиңда туриду; қәйәргә бериш саңа лайиқ,
дурус көрүнсә шу йәргә барғин». 5 Йәрәмия техи
йенидин маңмай туруп, Небузар-Адан униңға:
«Болди, Шафанниң нәвриси, Аһикамниң оғли
Гәдалияниң йениға қайт; Бабил падишаси уни
Йәһудадики шәһәрләргә һөкүмранлиқ қилишқа
бәлгүлигән; хәлиқ арисида униң билән биллә
туривәр, яки һәр қандақ башқа йәргә барай
десәң шу йәргә барғин» — деди. Шуниң билән
қаравул беги униңға озуқ-түлүк һәмдә бир
соғат берип уни қоювәтти. 6 Шуниң билән
Йәрәмия Мизпаһ шәһиригә, Шафанниң нәвриси,
Аһикамниң оғли Гәдалияниң йениға кәлди; у
униң билән биллә, пухралар арисида турди. 7
Далада қалған Йәһуданиң ләшкәр башлиқлири
һәм ләшкәрлири Бабил падишасиниң Шафанниң
нәвриси, Аһикамниң оғли Гәдалияни зимин
үстигә һөкүмранлиқ қилишқа бәлгүлигәнлигини,
шуниңдәк униңға Бабилға сүргүн болмиған

зиминдики йоқсул әр-аяллар бала-җақилири
билән тапшурулғанлиғини аңлап қалди; 8
шуниң билән бу ләшкәр башлиқлири адәмлири
билән Мизпаһ шәһиригә, Гәдалияниң йениға
кәлди; башлиқлири болса Нәтанияниң оғли
Ишмаил, Кареаһниң оғуллири Йоһанан һәм
Йонатан, Танхумәтниң оғли Серая, Нәтофатлиқ
Әфайниң оғуллири вә Маакатлиқ бирисиниң
оғли Йәзания еди. 9 Шафанниң нәвриси,
Аһикамниң оғли Гәдалия улар вә адәмлиригә:
«Калдийләргә беқиништин қорқмаңлар; зиминда
олтирақлишип Бабил падишасиға беқиниңлар,
шундақ қилсаңлар силәргә яхши болиду. 10 Мән
болсам Калдийләр зиминға кәлгәндә [силәргә]
вәкил болуп уларниң алдида туруш үчүн Мизпаһ
шәһиридә туримән; силәр болсаңлар, шарап,
әнҗир-хормилар вә зәйтун мейи мәһсулатлирини
елип күп-едишиңларға қоюңлар, өзүңлар тутқан
шәһәрләрдә туриверiңлар» — дәп қәсәм ичти.
11 Охшашла Моабда, Аммонийлар арисида,
Едомда һәм башқа һәр бир жутларда турған
Йәһудийларму Бабил падишаси Йәһудада
хәлиқниң бир қалдисини қалдурған вә улар
үстигә һөкүмранлиқ қилишқа Шафанниң нәвриси,
Аһикамниң оғли Гәдалияни бәлгүлигән дәп
аңлиди; 12 шуниң билән барлиқ Йәһудийлар
һайдап тарқитиветилгән һәммә җай-жутлардин
қайтип, Йәһуда зиминиға, Мизпаһ шәһиригә,
Гәдалияниң йениға кәлди. Улар шарап, әнҗир-
хормиларниң мәһсулатлирини зор кәңричиликтә
алди. 13 Кареаһниң оғли Йоһанан вә далада қалған
ләшкәрләрниң барлиқ башлиқлири Мизпаһ
шәһиригә, Гәдалияниң йениға келип униңға: 14
«Сән Аммонийлар падишаси Баалис Нәтанияниң
оғли Ишмаилни сени өлтүрүшкә әвәткәнлигини
билмәмсән?» — дейишти. Лекин Аһикамниң
оғли Гәдалия уларниң гепигә ишәнмиди. 15
Кареаһниң оғли Йоһанан Мизпаһда Гәдалияға
астиртин сөз қилип: «Маңа рухсәт қилғайсән,
башқилар униңдин хәвәр тапқичә мән берип
Нәтанияниң оғли Ишмаилни өлтүрәй; һеч ким
буни билмәйду. Униң сени өлтүрүп, шуниң
билән әтрапиңға жиғилған Йәһудадикиләрниң
һәммиси тарқитиветилип, Йәһуданиң қалдиси
йоқитиветилишиниң немә һаҗити бар? — деди.
16 Бирақ Гәдалия Кареаһниң оғли Йоһананға: «Сән
ундақ қилма; чүнки сән Ишмаил тоғрилиқ ялған
ейтиватисән» — деди.

41 Әнди йәттинчи айда шундақ болдики,
шаһзадә, шундақла падишаниң баш
әмәлдарлиридин бири болған Әлишаманиң
нәвриси, Нәтанияниң оғли Ишмаил он адәм
елип Мизпаһға, Аһикамниң оғли Гәдалияниң
йениға кәлди; улар шу йәрдә, йәни Мизпаһда
нан уштуп ғизаланғанда, 2 Нәтанияниң оғли
Ишмаил һәм у епкәлгән он адәм орнидин
туруп, Аһикамниң оғли Гәдалияға қилич чапти;
уларниң шундақ қилиши Бабил падишаси Йәһуда
зимини үстигә һөкүмранлиққа бәлгүлигәнни
өлтүрүштин ибарәт еди. 3 Ишмаил Мизпаһда
Гәдалияға һәмраһ болған барлиқ Йәһудийлар вә
шу йәрдә туруватқан барлиқ Калдий җәңгивар
ләшкәрләрни өлтүрүвәтти. 4 Шундақ болдики,
Гәдалияни өлтүрүвәткәндин кейин, иккинчи
күнигичә һеч ким техи униңдин хәвәр тапмиған
еди, 5 мана Шәкәм, Шилоһ һәм Самарийәдин
сәксән адәм йетип кәлди. Улар сақилини
чүшүргән, кийимлирини житқан, әтлирини
тилған, Пәрвәрдигарниң өйигә сунушқа қолида
һәдийәләрни һәм хушбуйни тутқан һалда кәлгән
еди. 6 Нәтанияниң оғли Ишмаил уларни қарши
елишқа маңғиничә жиғлиғанға селип Мизпаһдин
чиқти; уларға: «Мәрһәмәт, Аһикамниң оғли
Гәдалия билән көрүшүшкә апиримән» — деди.
7 Шундақ болдики, улар шәһәр оттурисиға
йәткәндә, Нәтанияниң оғли Ишмаил вә униң
билән биллә болған адәмләр уларни өлтүрүп
җәсәтлирини су азгилиға ташливәтти. 8 Һалбуки,
улар арисидин он адәм Ишмаилға: «Бизни
өлтүрүвәтмә, чүнки далада бизниң йошуруп
қойған буғдай, арпа, зәйтун мейи вә һәсәл
қатарлиқ озуқ-түлүгимиз бар» — деди. Шуңа у
қолини жиғип, бурадәрлири арисидин уларни
өлтүрмиди. 9 Ишмаил өлтүргән адәмләрниң
җәсәтлирини ташливәткән бу азгал болса,
интайин чоң еди; уни әсли падиша Аса Исраил
падишаси Баашадин қорқуп колап ясиған еди.
Нәтанияниң оғли Ишмаил бу азгални җәсәтләр
билән толдурди. 10 Ишмаил Мизпаһта турған
хәлиқниң қалдисиниң һәммисини, җүмлидин
қаравул беги Небузар-Адан Аһикамниң оғли
Гәдалияға тапшурған падишаниң қизлири вә
Мизпаһда қалған барлиқ кишиләрни әсиргә елип

кәтти; Нәтанияниң оғли Ишмаил уларни әсиргә
елип Аммонийларниң қешиға өтүшкә йол алди.
11 Кареаһниң оғли Йоһанан вә униң қешидики
һәммә ләшкәр башлиқлири Нәтанияниң оғли
Ишмаил садир қилған барлиқ рәзилликтин хәвәр
тапти; 12 шуниң билән улар барлиқ адәмлирини
елип Нәтанияниң оғли Ишмаилға җәң қилишқа
чиқти; улар Гибеондики чоң көл бойида униң
билән учрашти. 13 Ишмаилниң қолида турған
барлиқ хәлиқ Кареаһниң оғли Йоһанан һәм
униң һәмраһлири болған барлиқ ләшкәр
башлиқлирини көргәндә хошал болди. 14 Ишмаил
Мизпаһдин елип кәткән барлиқ хәлиқ йолдин
йенип, Кареаһниң оғли Йоһананниң йениға
кәлди. 15 Лекин Нәтанияниң оғли Ишмаил сәккиз
адими билән Йоһанандин қечип, Аммонийлар
тәрипигә өтүп кәтти. 16 Андин Кареаһниң оғли
Йоһанан һәм униң һәмраһлири болған барлиқ
ләшкәр башлиқлири Нәтанияниң оғли Ишмаил
Аһикамниң оғли Гәдалияни өлтүргәндин кейин
Мизпаһдин елип кәткән хәлиқниң қалдисиниң
һәммисини өз қешиға алди; у уларни, йәни
җәңгивар ләшкәрләр, қиз-аяллар, балилар вә орда
әмәлдарлирини Гибеондин елип кәтти. 17 Улар
Калдийиләрдин өзлирини қачуруш үчүн Мисирға
қарап йол елип Бәйт-Ләһәмгә йеқин болған Герут-
Қимхамда тохтап турди. 18 Сәвәви болса, улар
Калдийләрдин қорқатти; чүнки Бабил падишаси
зимин үстигә һөкүмранлиққа бәлгүлигән
Аһикамниң оғли Гәдалияни Нәтанияниң оғли
Ишмаил өлтүрүвәткән еди.

42 Барлиқ ләшкәр башлиқлири, җүмлидин
Кареаһниң оғли Йоһанан һәм Һошаяниң оғли
Йәзания вә әң кичигидин чоңиғичә барлиқ хәлиқ
2 Йәрәмия пәйғәмбәрниң йениға келип униңдин:
«Тәливимизни иҗабәт қилғайсән, Пәрвәрдигар
Худайиңға хәлиқниң қалдиси болған бизләр
үчүн дуа қилғайсәнки (көзүң көргинидәк бурун
көп болған бизләр һазир интайин аз қалдуқ),
3 Пәрвәрдигар Худайиң бизгә маңидиған йол,
қилидиған ишни көрсәткәй» — дәп илтиҗа қилди.
4 Йәрәмия пәйғәмбәр уларға: «Мақул! Мана, мән
Пәрвәрдигар Худайиңларға сөзлириңлар бойичә
дуа қилимән; шундақ болидуки, Пәрвәрдигар
силәргә қандақ җавап бәрсә, мән уни силәргә
һеч немисини қалдурмай толуғи билән баян
қилимән» — деди. 5 Улар Йәрәмияға: «Пәрвәрдигар
Худайиң сени әвәтип бизгә йәткүзидиған
сөзниң һәммисигә әмәл қилмисақ, Пәрвәрдигар
бизгә һәқиқий, гепидә турудиған гувачи болуп
әйиплисун!» — деди. 6 «Биз сени Пәрвәрдигар
Худайимизниң йениға әвәтимиз; җавап яхши
болсун яман болсун, униң авазиға итаәт қилимиз;
биз Худайимизниң авазиға итаәт қилғанда, бизгә
яхши болиду». 7 Шундақ болдики, он күндин
кейин, Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға кәлди. 8 У
Кареаһниң оғли Йоһанан, ләшкәр башлиқлириниң
һәммиси вә әң кичигидин чоңиғичә барлиқ
хәлиқни чақирип 9 уларға мундақ деди: —
«Силәр мени тәливиңларни Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарниң алдиға йәткүзүшкә әвәткәнсиләр.
У мундақ деди: — 10 «Силәр йәнила мошу
зиминда туриверсәңларла, Мән силәрни қуруп
чиқимән; силәрни ғулатмаймән; Мән силәрни
тикип өстүримән, силәрни юлмаймән; чүнки Мән
бешиңларға чүшүргән балаю-апәткә өкүнимән.
11 Силәр қорқидиған Бабил падишасидин
қорқмаңлар; униңдин қорқмаңлар, — дәйду
Пәрвәрдигар, — чүнки Мән силәрни қутқузуш
үчүн, униң қолидин қутулдуруш үчүн силәр
билән биллә болимән. 12 Мән силәргә шундақ
рәһимдилликни көрситимәнки, у силәргә рәһим
қилиду, шуниң билән силәрни өз зимиңларға
қайтишқа йол қойиду. 13 Бирақ силәр Пәрвәрдигар
Худайиңларниң авазиға қулақ салмай «Бу
зиминда қәтъий турмаймиз» — десәңлар 14
вә: «Яқ. биз Мисир зиминиға барайли; шу
йәрдә нә урушни көрмәймиз, нә канай-агаһ
сигналини аңлимаймиз, нә нанға зар болмаймиз;
шу йәрдә яшаймиз» — десәңлар, 15 әнди
Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Йәһуданиң
бу қалдиси болған силәр: Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң
Худаси мундақ дәйду: — «Силәр Мисирға кирип,
шу йәрдә олтирақлишишқа қәтъий нийәткә
кәлгән болсаңлар, 16 әнди шундақ болидуки,
силәр қорқидиған қилич Мисирда силәргә
йетишивалиду, силәр қорқидиған қәһәтчилик
Мисирда силәргә әгишип қоғлап бариду; шу йәрдә
силәр өлисиләр. 17 Шундақ болидуки, Мисирға
кирип шу йәрдә турайли дәп қәтъий нийәт
қилған адәмләрниң һәммиси қилич, қәһәтчилик
вә ваба билән өлиду; уларниң һеч қайсиси
тирик қалмайду вә яки Мән бешиға чүшүридиған

балаю-апәттин қутулалмайду. 18 Чүнки самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Ғәзивим
вә қәһрим Йерусалимдикиләрниң бешиға
чүшүрүлгәндәк, силәр Мисирға киргиниңларда,
қәһрим бешиңларға чүшүрүлиду; силәр ләнәткә
қалидиған вә дәһшәт басидиған объект, ләнәт
сөзи һәм рәсвачилиқниң объекти болисиләр вә
силәр бу зиминни қайтидин һеч көрмәйсиләр.
19 Пәрвәрдигар силәр, йәни Йәһуданиң қалдиси
тоғрилиқ: «Мисирға бармаңлар!» — дегән. —
Әнди шуни билип қоюңларки, мән бүгүнки
күнидә силәрни агаһландурдум!». 20 — Силәрниң
мени Пәрвәрдигар Худайиңларниң йениға
әвәткиниңлар «Пәрвәрдигар Худайимизға биз
үчүн дуа қилғайсән; Пәрвәрдигар Худайимиз
бизгә немә десә, бизгә йәткүзүп бәрсәң биз
шуниң һәммисигә әмәл қилимиз» дегүзгиниңлар
өзүңларни алдап җениңларға замин болуштин
ибарәт болди, халас. 21 Мән бүгүнки күндә силәргә
Униң дегинини ейтип бәрдим; лекин силәр
Пәрвәрдигар Худайиңларниң авазиға вә яки Униң
мени силәрниң йениңларға әвәткән һеч қайси
иште Униңға итаәт қилмидиңлар. 22 Әнди һазир
шуни билип қоюңларки, силәр олтирақлишайли
дәп баридиған җайда қилич, қәһәтчилик вә ваба
билән өлисиләр».

43 Шундақ болдики, Йәрәмия уларниң Худаси
Пәрвәрдигарниң һәммә сөзлирини барлиқ
хәлиққә ейтип түгәтти (Худаси Пәрвәрдигар
Йәрәмияни уларға бу барлиқ сөзләрни ейтиш үчүн
әвәткән), — 2 шуниң билән Һошияниң оғли Азария
вә Кареаһниң оғли Йоһанан вә шундақла барлиқ
һали чоң адәмләр Йәрәмияға мундақ деди: —
«Сән ялған ейтиватисән! Худайимиз Пәрвәрдигар
сени бизгә: «Силәр Мисирда олтирақлишиш
үчүн бармаңлар!» дейишкә әвәткән әмәс; 3
бәлки Нерияниң оғли Баруқ чоқум сени бизгә
қаршилаштуруп, бизни Калдийләрниң қолиға
тапшурушқа күшкүртмәктә; шуниң билән улар
бизни өлүмгә мәһкүм қилиду яки бизни Бабилға
сүргүн қилиду». 4 Шуниң билән Кареаһниң оғли
Йоһанан, ләшкәр башлиқлириниң һәммиси вә
барлиқ хәлиқ Пәрвәрдигарниң: «Йәһуда зиминида
туруп қелиңлар» дегән авазиға қулақ салмиди;
5 бәлки Кареаһниң оғли Йоһанан вә барлиқ
ләшкәр башлиқлири һайдиветилгән барлиқ
әлләрдин Йәһуда зиминида олтирақлишишқа
қайтип кәлгән Йәһуданиң пүтүн қалдисини, 6
йәни әрләр, қиз-аяллар, балилар вә падишаниң
қизлирини, җүмлидин қаравул беги Небузар-
Адан Аһикамниң оғли Гәдалияға тапшурған һәр
бир кишини һәмдә Йәрәмия пәйғәмбәр һәм
Нерияниң оғли Баруқни елип, 7 Мисир зиминиға
кирип кәлди; улар Пәрвәрдигарниң әмригә итаәт
қилмиди. Улар Таһпанәс шәһиригә йетип кәлди.
8 Пәрвәрдигарниң сөзи Йәрәмияға Таһпанәстә
келип мундақ дейилди: — 9 Йәһудийларниң
көз алдидила, қолуңға бир нәччә чоң ташларни
елип Пирәвнниң Таһпанәстики ордисиниң кириш
йолиниң йенидики хишлиқ йолдики сеғиз лайға
көмүп йошуруп, 10 уларға мундақ дегин: —
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
— Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана,
Мән Мениң қулум болған Бабил падишаси
Небоқаднәсарни чақирип епкелимән, у мән
көмүп йошурған бу ташлар үстигә өз тәхтини
салиду; уларниң үстигә шаһанә чедирини йейип
тикиду. 11 У келип Мисир зиминида җәң
қилиду; өлүмгә бекитилгәнләр өлиду; сүргүн
болушқа бекитилгәнләр сүргүн болиду; қиличқа
бекитилгәнләр қиличлиниду. 12 Мән Мисирдики
бутларниң өйлиригә от яқтурғузимән; у уларни
көйдүрүп, бутлирини елип сүргүн қилиду; қой
падичиси өз тонини кийгәндәк Небоқаднәсарму
Мисир зиминини өзигә кийивалиду; у шу йәрдин
аман-есән чиқиду. 13 У Мисир зиминидики «Қуяш
ибадәтханиси»дики түврүкләрни чеқиветиду;
у Мисирдики бутлириниң өйлиригә от қоюп
көйдүриветиду.

44 Мисирда турған, йәни Мигдолда, Таһпанәстә,
Нофта вә [Мисирниң җәнубий тәрипи]
Патрос зиминида турған барлиқ Йәһудийлар
тоғрилиқ бу сөз Йәрәмияға келип мундақ
дейилди: — 2 «Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ
дәйду: — Мән Йерусалим һәм Йәһудадики
һәммә шәһәрләр үстигә чүшүргән барлиқ балаю-
апәтни көргәнсиләр; мана, уларниң садир қилған
рәзиллиги түпәйлидин бүгүнки күндә улар
харабилик болуп, адәмзатсиз қалди; чүнки
улар нә өзлири, нә силәр, нә ата-бовилириңлар
билмәйдиған ят илаһларға чоқунушқа, хушбуй
йеқишқа берип, Мени ғәзәпләндүргән. 4

Мән таң сәһәрдә орнумдин туруп қуллирим
болған пәйғәмбәрләрни силәргә әвәтип: «Мән
нәпрәтлинидиған бу жиркинчлик ишни қилғучи
болмаңлар!» — дәп агаһландурғанмән. 5 Лекин
улар итаәт қилмиған, һеч қулақ салмиған;
улар рәзиллигидин, ят илаһларға хушбуй
йеқиштин қолини зади үзмигән. 6 Шуниң
билән қәһрим һәм ғәзивим [уларға] төкүлгән,
Йәһудадики шәһәрләрдә һәм Йерусалимдики
рәстә-кочиларда йеқилған, көйгән; улар бүгүнки
күндә вәйранә вә харабилик болуп қалди. 7
Шуңа самави қошунларниң Сәрдари болған
Худа Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ
дәйду: — Силәр немишкә өз-өзүңларға зор
күлпәт кәлтүрмәкчисиләр, өзүңларға һеч
қандақ қалди қалдурмай өзүңлардин, йәни
Йәһуданиң ичидин әр-аял, бала-бовақларни
үзмәкчисиләр!? 8 Немишкә өз қоллириңларниң
ясиғини билән, силәр олтирақлашқан Мисир
зиминида ят илаһларға хушбуй йеқип Мени
ғәзәпләндүрисиләр? Шундақ қилип силәр һалак
болуп йәр йүзидики барлиқ әлләр арисида ләнәт
сөзи вә рәсва қилинидиған бир объект болисиләр.
9 Силәр Йәһуда зиминида һәм Йерусалимниң
рәстә-кочилирида садир қилинған рәзилликни,
йәни ата-бовилириңларниң рәзиллигини,
Йәһуда падишалириниң рәзиллигини вә
уларниң аяллириниң рәзиллигини, силәрниң
өз рәзиллигиңларни һәм аяллириңларниң
рәзиллигини унтуп қалдиңларму? 10 Бүгүнки
күнгә қәдәр хәлқиңлар өзини һеч төвән тутмиди,
Мәндин һеч қорқмиди, улар Мән силәрниң
алдиңларға һәм ата-бовилириңларниң алдиға
қойған Тәврат-қанунумда яки бәлгүлимилиримдә
һеч маңған әмәс. 11 Шуңа самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси
мундақ дәйду: — Мана, Мән бешиңларға күлпәт
чүшүрүп, барлиқ Йәһудани һалак қилғичә силәргә
йүзүмни қаритимән; 12 Мән Мисир зиминиға шу
йәрдә олтирақлишайли дәп қәтъий нийәт қилған
Йәһуданиң қалдисиға қол салимән, уларниң
һәммиси Мисир зиминида түгишиду; Мисир
зиминида жиқилиду; уларниң әң кичигидин
чоңиғичә қилич билән, қәһәтчилик билән өлиду;
улар қилич билән вә қәһәтчилик билән өлиду,
улар ләнәт оқулидиған вә дәһшәт басқучи
объект, ләнәт сөзи һәм рәсва қилинидиған
бир объект болиду. 13 Мән Мисир зиминида
туруватқанларни Йерусалимни җазалиғандәк
қилич билән, қәһәтчилик билән вә ваба билән
җазалаймән; 14 шуниң билән Мисир зиминида
олтирақлишайли дәп шу йәргә киргән Йәһуданиң
қалдисидин Йәһуда зиминиға қайтишқа һеч
қайсиси қачалмайду яки һеч ким қалмайду; шу
йәргә қайтип олтирақлишишқа интизар болсиму,
қачалиған аз бир қисмидин башқилири һеч
қайсиси қайтмайду». 15 Андин өз аяллириниң
ят илаһларға хушбуй яқидиғанлиғини билгән
барлиқ әрләр, вә йенида турған барлиқ аяллар, —
зор бир топ адәмләр, йәни Мисирниң [шималий
тәрипи вә җәнубий тәрипи] Патростин кәлгән
барлиқ хәлиқ Йәрәмияға мундақ җавап бәрди:
— 16 «Сән Пәрвәрдигарниң намида бизгә ейтқан
сөзгә кәлсәк, биз саңа һеч қулақ салмаймиз! 17
Әксичә биз чоқум өз ағзимиздин чиққан барлиқ
сөзләргә әмәл қилимиз; өзимиз, ата-бовилиримиз,
падишалиримиз вә әмирлиримиз Йәһудадики
шәһәрләрдә һәм Йерусалимдики рәстә-кочиларда
қилғинидәк бизләр «Асманларниң ханиши»ға
хушбуй йеқиверимиз вә униңға «шарап
һәдийә»ләрни қуюверимиз; чүнки әйни чағда
бизниң ненимиз пүтүн болуп, тоққузимиз тәл, һеч
күлпәтни көрмәй өткән. 18 Амма «Асманларниң
ханиши»ға хушбуй йеқишни вә униңға «шарап
һәдийә»ләрни қуюшни тохтатқинимиздин
башлап, бизниң һәммә нәрсимиз кам болуп,
қилич билән һәм қәһәтчилик билән һалак
болуп кәлдуқ. 19 Биз аяллар «Асманларниң
ханиши»ға хушбуй яққинимизда вә униңға
«шарап һәдийә»ләрни қуйғинимизда, бизниң
униңға охшитип пошкалларни етишимизни
һәм униңға «шарап һәдийә»ләрни қуюшимизни
әрлиримиз қоллимиғанму?». 20 Йәрәмия барлиқ
хәлиққә, һәм әрләр һәм аялларға, мошундақ
җавапни бәргәнләрниң һәммисигә мундақ
деди: — 21 — «Пәрвәрдигарниң есидә қелип
көңлигә тәккән иш дәл силәр, ата-бовилириңлар,
падишалириңлар, әмирлириңлар шундақла
зиминдики хәлиқниң Йәһудадики шәһәрләрдә
һәм Йерусалимдики рәстә-кочиларда яққан
хушбуйи әмәсму? 22 Ахирида Пәрвәрдигар
силәрниң қилмишиңларниң рәзиллигигә һәм
садир қилған жиркиничлик ишлириңларға
чидап туралмиған; шуңа зиминиңлар бүгүнки

күндикидәк харабилик, адәмни дәһшәт басқучи,
ләнәт объекти вә адәмзатсиз болған. 23 Сәвәви,
силәр хушбуй яққансиләр, Пәрвәрдигарниң
алдида гуна садир қилип, Униң авазиға
қулақ салмай, Униң нә Тәврат-қанунида, нә
бәлгүлимилиридә нә агаһ-гуваликлирида һеч
маңмиғансиләр; шуңа бүгүнки күндикидәк бу
балаю-апәт бешиңларға чүшти». 24 Йәрәмия
барлиқ хәлиққә, болупму барлиқ аялларға мундақ
деди: — «И Мисирда турған барлиқ Йәһуда
Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! 25 Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Силәр аяллар
өз ағзиңлар билән: «Биз «Асманларниң ханиши»ға
хушбуй йеқиш, униңға «шарап һәдийә»ләрни
қуюш үчүн ичкән қәсәмлиримизгә чоқум әмәл
қилимиз» дегәнсиләр вә униңға өз қоллириңлар
билән әмәл қилғансиләр. Әнди қәсимиңларда
чиң туривериңлар! Қәсимиңларға толуқ әмәл
қиливериңлар! 26 Лекин шундақ болғанда, и
Мисирда турған барлиқ Йәһуда Пәрвәрдигарниң
сөзини аңлаңлар! Мана, Мән Өзүмниң улуқ
намим билән қәсәм қилғанмәнки, — дәйду
Пәрвәрдигар, — Мисирниң барлиқ зиминида
туруватқан Йәһудалиқ һеч қайси киши Мениң
намимни тилға елип: «Рәб Пәрвәрдигарниң һаяти
билән!» дәп қайтидин қәсәм ичмәйду. 27 Мана,
Мән уларниң үстигә ават-һалавәт әмәс, бәлки
балаю-апәт чүшүрүш үчүн уларни көзләватимән;
шуңа Мисирда туруватқан Йәһудадики барлиқ
кишиләрниң һәммиси түгигичә қилич вә
қәһәтчилик билән һалак болиду. 28 Қиличтин
қутулуп қачқанлар болса интайин аз бир топ
адәмләр болуп, Мисир зиминидин Йәһуда
зиминиға қайтип келиду; шуниң билән Мисир
зиминиға олтирақлишайли дәп кәлгән Йәһуданиң
қалдиси кимниң сөзиниң, Мениңки яки уларниң
инавәтлик болғанлиғини испатлап билип йетиду.
29 Мениң силәрни бу йәрдә җазалайдиғанлиғимға,
Мениң сөзлиримниң чоқум силәргә күлпәт
кәлтүрмәй қоймайдиғанлиғини билишиңлар
үчүн силәргә шу алдин-ала бешарәт болидуки, —
дәйду Пәрвәрдигар, 30 — Мана, Мениң Йәһуда
падишаси Зәдәкияни униң дүшмини, җенини
қоғлап издигән Бабил падишаси Небоқаднәсарниң
қолиға тапшурғинимдәк Мән охшашла Мисир
падишаси Пирәвн Хофрани өз дүшмәнлириниң
қолиға һәмдә җенини издигән кишиләрниң
қолиға тапшуримән — дәйду Пәрвәрдигар».

45 Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи
жили, Нерияниң оғли Баруқ Йәрәмияниң
ағзиға қарап бу сөзләрни орам қәғәзгә язғинида,
Йәрәмия пәйғәмбәр униңға бу сөзни ейтқан:
— 2 «Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар сән Баруқ
тоғрилиқ мундақ дәйду: — 3 Сән: «Һалимға вай!
Чүнки Пәрвәрдигар қайғумға дәрд-әләм қошуп
қойди; мән аһ-зарлар қилиштин чарчидим, задила
арам тапалмидим!» — дедиң. 4 — [Йәрәмия], сән
униңға мундақ дегин: — Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Мана, Мән қуруп чиққанлиримни һазир
ғулитимән, Мән тиккәнлиримни, йәни бу пүткүл
җаһанни һазир жулуп ташлаймән. 5 Мән бундақ
қилған йәрдә сән өзүң үчүн улуқ ишларни
издишиңгә тоғра келәмду? Буларни издимә; чүнки
мана, Мән барлиқ әт егилири үстигә балаю-
апәт чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар, — лекин
җениңни сән баридиған барлиқ йәрләрдә өзүңгә
олҗа қилип беримән».

46 Йәрәмия пәйғәмбәргә кәлгән
Пәрвәрдигарниң әлләр тоғрилиқ сөзи
төвәндә: — 2 Мисир тоғрилиқ: Әфрат дәрияси
бойидики Каркемиш шәһириниң йенида
туруватқан, Пирәвн-Нәқониң қошуни тоғрилиқ
(бу қошунни Бабил падишаси Небоқаднәсар
Йәһуда падишаси Йәһоакимниң төртинчи
жили битчит қилған): — 3 «Қалқан-сипарларни
елип сәпкә чүшүңлар! Җәңгә чиқишқа
тәйярлиниңлар! 4 Атларни һарвуларға қетиңлар!
Атлириңларға миниңлар! Бешиңларға дубулға
селип сәптә туруңлар! Нәйзилириңларни биләп
иштиклитиңлар! Савут-қуяқларни кийивелиңлар!
5 Лекин Мән немини көримән?! — дәйду
Пәрвәрдигар; — Мана, мошу [ләшкәрләр] дәккә-
дүккигә чүшүп чекиниду; батур-палванлири
битчит қилинип кәйнигә қаримай бәдәр
қачиду! Тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду! —
дәйду Пәрвәрдигар. 6 — Әнди әң чаққанларму
қачалмайду, батур-палванларму аман-есән
қутулуп қалмайду; мана, шимал тәрипидә, Әфрат
дәрияси бойида улар путлишип жиқилиду! 7
Сулири дәриялардәк өзлирини долқунлитип,
Нил дәрияси [кәлкүн кәби] көтирилгәндәк
өзини көтәргән кимдур!? 8 Сулири дәриялардәк

өзлирини долқунлитип, Нил дәриясидәк
өзини көтәргән дәл Мисир өзидур; у: «Мән
өзүмни көтирип пүткүл йәр йүзини қаплаймән;
мән шәһәрләр һәм уларда туруватқанларни
йоқитимән!» — дәйду. 9 Етилиңлар, и атлар!
Һә дәп алға бесип чепиңлар, и җәң һарвулири!
Қалқан көтәргән Ефиопийә һәм Ливийәдикиләр,
оқялирини егилдүргән Лидийәдикиләр, палван-
батурлар җәңгә чиқсун! 10 Лекин бу күн
болса самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң күнидур; у қисаслиқ бир
күн, йәни Өз явлиридин қисас алидиған күни
болиду; Униң қиличи кишиләрни тойғичә
жутиду; у қанғичә уларниң қанлирини ичиду;
чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған
Рәб Пәрвәрдигарниң шималий зиминда, Әфрат
дәрияси бойида қилмақчи болған бир қурбанлиғи
бар! 11 Гилеадқа чиқип тутия издәп тап, и
Мисирниң қизи! Лекин сән өзүңгә нурғун
дориларни алсаңму бекар; сән үчүн һеч шипалиқ
йоқтур! 12 Әлләр хиҗалитиң тоғрилиқ аңлайду,
сениң пәрядлириң пүткүл йәр йүзигә пур кетиду;
палван палванға путлишиду, иккиси тәң мәғлуп
болуп жиқилиду! 13 Пәрвәрдигарниң Бабил
падишаси Небоқаднәсарниң Мисир зиминиға
таҗавуз қилип кириши тоғрилиқ Йәрәмия
пәйғәмбәргә ейтқан сөзи: — 14 Мисирда җакала,
Мигдолда елан қил, Нофта вә Таһпанәстиму
елан қил: Чиң тур, җәңгә бәл бағла; чүнки
қилич әтрапиңдикиләрни жутуватиду; 15 Сениң
батурлириң немишкә сүпүрүп ташлиниду? Улар
чиң туралмайду; чүнки Пәрвәрдигар уларни
сәптин иштирип жиқитиветиду. 16 У улардин
көплирини путлаштуриду; бәрһәқ, улар қачқанда
бир-биригә путлишип жиқилиду; шуниң билән
улар: «Болә, турайли, зомигәрниң қиличидин
қечип өз хәлқимизгә вә ана жутимизға қайтип
кетәйли!» — дәйду; 17 Шу йәргә [қайтқанда] улар:
«Мисир падишаси Пирәвн пәқәт бир қийқас-
сүрән, халас! У пәйтни билмәй өткүзиветти!» —
дәйду. 18 Өз һаятим билән қәсәм қилимәнки,
— дәйду Падишаһ, нами самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — тағлар арисида
Табор теғи болғандәк, Кармәл теғи деңиз бойида
[асманға тақишип] турғандәк бириси келиду.
19 Әнди сән, и Мисирда туруватқан қиз, сүргүн
болушқа лайиқ жүк-тақларни тәйярлап қой;
чүнки Ноф харабә болуп көйдүрүлиду, һеч
адәмзатсиз болиду. 20 Мисир болса чирайлиқ бир
инәктур; лекин уни нишан қилған бир көкүйүн
келиватиду, шималдин келиватиду! 21 Униң
арисидики ялланма ләшкәрләр болса бордақ
топақлардәк болиду; уларму арқиға бурулуп,
бирликтә қечишиду; улар чиң турувалмайду;
чүнки күлпәтлик күн, йәни җазалиниш күни
уларниң бешиға чүшкән болиду. 22 [Мисирниң]
авази иланниңкидәк «күш-күш» қилип аңлиниду;
чүнки [дүшмән] қошунлири билән атлинип,
отун кәскүчиләрдәк униңға қарши палтиларни
көтирип келиду. 23 Орманлиғи қоюқлуғидин
киргүсиз болсиму, улар уни кесип жиқитиду, —
дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки кәскүчиләр чекәткә
топидин көп, сан-санақсиз болиду. 24 Мисирниң
қизи хиҗаләттә қалдурулиду; у шималий әлниң
қолиға тапшурулиду. 25 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси
мундақ дәйду: — Мана, Мән Но шәһиридики бут
Амонни, Пирәвнни, шундақла Мисир вә униң
илаһлири билән падишалирини җазалаймән;
бәрһәқ, Пирәвн вә униңға таянғанларниң
һәммисини җазалаймән; 26 Мән уларни уларниң
җенини издигүчиләр, йәни Бабил падишаси
Небоқаднәсарниң қолиға һәм хизмәткарлириниң
қолиға тапшуримән. Бирақ кейин, [Мисир]
қедимки заманлардәк қайтидин аһалилик болиду
— дәйду Пәрвәрдигар. 27 Лекин сән, и қулум
Яқуп, қорқма, алақзадә болма, и Исраил; чүнки
мана, Мән сени жирақ жуттин, нәслиңни сүргүн
болған зиминдин қутқузуп чиқиримән; шуниң
билән Яқуп қайтип, хатирҗәмлик вә арамбәхштә
туриду, һеч ким уни қорқутмайду. 28 Қорқма, и
қулум Яқуп, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән
сән билән биллидурмән; Мән сени тарқитиватқан
әлләрниң һәммисини түгәштүрсәмму, лекин
сени пүтүнләй түгәштүрмәймән; пәқәт үстүндин
һөкүм чиқирип тәрбийә-савақ беримән; сени
җазалимай қоймаймән.

47 Пирәвн Газа шәһиригә зәрбә бериштин
илгири, Йәрәмия пәйғәмбәргә кәлгән,
Пәрвәрдигарниң Филистийләр тоғрисидики сөзи:
— 2 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, шималдин
[долқунлуқ] сулар өрләйду; улар тешип бир кәлкүн
болиду; у зимин вә униңда турған һәмминиң
үстидин, шәһәр вә униңда туруватқанларниң

үстидин ташқин болуп басиду; шуниң билән
униң адәмлири налә-пәряд көтириду, зиминда
барлиқ туруватқанлар [азабтин] налә-зар қилиду;
3 толпарлириниң туяқлириниң тарақшишлирини,
җәң һарвулириниң тарақлашлирини, чақлириниң
гүлдүрләшлирини аңлап, атилар өз балилиридин
хәвәр елишқиму қоллири бошап, арқиғиму
қаримайду. 4 Чүнки барлиқ Филистийләрни
набут қилидиған күн, һәм Тур вә Зидонни
уларға ярдәмдә болғидәк барлиқ қалған
адәмләрдин мәһрум қилидиған күн йетип
кәлди; чүнки Пәрвәрдигар Филистийләрни, йәни
Крет арилидин чиқип кәлгәнләрниң қалдуғини
набут қилиду. 5 Газаниң үсти тақирлиқ
болиду; Ашкелон шәһиридикиләр даң қетип
қалиду; қачанғичә әтлириңларни тилисиләр,
и Филистийә күчлиридин аман қалғанлар? 6
Апла, и Пәрвәрдигарниң қиличи, сән қачанғичә
тинмайсән? Өз қиниңға қайтқин, арам елип
тиничланғин! 7 Лекин у қандақму тохтиялисун?
Чүнки Пәрвәрдигар униңға пәрман чүшүргән;
Ашкелон шәһиригә һәм деңиз бойидикиләргә
зәрб қилишқа уни бекиткәндур!

48 Моаб тоғрилиқ: Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — Исраилниң
Худаси мундақ дәйду: — Небониң һалиға
вай! Чүнки у харабә қилиниду; Кириатайим
хиҗаләткә қалдурулуп, ишғал қилиниду; жуқури
қорған болса хиҗаләткә қалдурулуп алақзадә
болуп кәтти. 2 Моаб йәнә һеч махталмайду;
Һәшбонда кишиләр униңға: «Уни әл қатаридин
йоқитайли» дәп сүйқәст қилиду; сәнму, и
Мадмән, түгәштүрүлисән; қилич сени қоғлайду.
3 Һоронаимдин аһ-зарлар көтирилиду: — «Аһ,
вәйранчилиқ, дәһшәтлик патипарақчилиқ!» 4
Моаб битчит қилинди! Униң кичиклиридин
пәрядлири аңлиниду. 5 Бәрһәқ, Луһитқа
чиқидиған даван йолидин тохтимай жиғилар
көтирилиду; Һоронаимға чүшидиған йолда
һалакәттин азаплиқ налә-пәрядлар аңлиниду.
6 Қечиңлар, җениңларни елип жүгүрүңлар!
Чөлдики бир чатқал болуңлар! 7 Чүнки сән өз
қилғанлириңға вә байлиқлириңға таянғанлиғиң
түпәйлидин, сәнму әсиргә чүшисән; [бутуң]
Кемош, униң каһинлири һәм әмирлири билән
биллә сүргүн болиду. 8 Вәйран қилғучи һәр
бир шәһәргә җәң қилиду; шәһәрләрдин һеч
қайси қечип қутулалмайду; Пәрвәрдигар дегәндәк
җилғиму харабә болиду, түзләңликму һалакәткә
йүзлиниду. 9 Далдиға берип қечиш үчүн Моабқа
қанатларни бериңлар! Чүнки униң шәһәрлири
харабилик, адәмзатсиз болиду 10 (Пәрвәрдигарниң
хизмитини көңүл қоюп қилмиған киши ләнәткә
қалсун! Қиличини қан төкүштин қалдурған киши
ләнәткә қалсун!). 11 Моаб яшлиғидин тартип кәң-
кушадә яшап арзаңлири үстидә тинған шараптәк
әндишисиз болуп кәлгән; у һеч қачан күптин
күпкә қуюлған әмәс, яки һеч сүргүн болған әмәс;
шуңа униң тәми бир хил болуп, пуриғи һеч
өзгәрмигән. 12 Шуңа, — дәйду Пәрвәрдигар, —
Мән униң йениға уларни өз күпидин төкидиған
төккүчиләрни әвәтимән; улар униң күплирини
қуруқдайду, униң чөгүнлирини чеқиветиду. 13
Өткәндә Исраил җәмәти өз таянчиси болған Бәйт-
Әл түпәйлидин йәргә қарап қалғандәк Моабму
Кемош түпәйлидин йәргә қарап қалиду. 14 Силәр
қандақму: «Биз батур, җәңгивар палванмиз!»
— дейәләйсиләр? 15 Моабниң зимини харабә
қилиниду; [дүшмән] уларниң шәһәрлириниң
[сепиллириға] чиқиду; униң есил жигитлири
қәтл қилинишқа чүшиду, — дәйду падиша,
йәни нами самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. 16 — Моабниң һалакити йеқинлашти,
униң күлпити бешиға чүшүшкә алдирайду. 17
Униң әтрапидики һәммәйлән униң үчүн аһ-зар
көтириңлар; униң нам-шөһритини билгәнләр:
«Күчлүк шаһанә һасиси, гөзәл тайиғиму шунчә
сундурулдиғу!» — дәңлар. 18 Шан-шөһритиңдин
чүшүп қағҗирап кәткән йәрдә олтар, и Дибонда
туруватқан қиз; чүнки Моабни һалак қилғучи
саңа җәң қилишқа йетип кәлди; у истиһкам-
қорғанлириңни бәрбат қилиду. 19 Йол бойида
күзәт қил, и Ароәрдә туруватқан қиз; бәдәр
тикиватқан әрдин вә қечиватқан қиздин: «Немә
болди?» дәп сора; 20 «Моаб хиҗаләткә қалди,
чүнки у битчит қилинди!» [дәп җавап берилиду].
Аһ-зар тартип налә-пәряд көтириңлар; Арнонда:
«Моаб һалак қилинди» — дәп җакалаңлар.
21 Җаза һөкүми түзләңлик җайлири үстигә
чиқирилди; Һолон, Яһаз вә Мәфаат үстигә, 22
Дибон, Небо һәм Бәйт-Диблатаим үстигә, 23
Кириатайим, Бәйт-Гамул һәм Бәйт-Меон үстигә,
24 Кериот, Бозраһ һәм Моабдики жирақ-йеқин
барлиқ шәһәрләрниң үстигә чиқирилиду. 25

Моабниң Мүңгүзи кесиветилиду, униң билиги
сундурулиду, — дәйду Пәрвәрдигар. 26 —
Уни мәс қилиңлар, чүнки у Пәрвәрдигарға
алдида һакавурлуқ қилған; Моаб өз қусуғида
еғинап ятсун, шуниң билән рәсва қилинсун.
27 Чүнки сән [Моаб] Исраилни мазақ қилған
әмәсму? У оғрилар қатарида тутувелинғанму,
сән уни тилға алсаңла бешиңни чайқайсән?! 28
Шәһәрләрдин чиқип таш-қиялар арисини туралғу
қилиңлар, и Моабда туруватқанлар; ғар ағзида
угилиған пахтәктәк болуңлар! 29 Биз Моабниң
һакавурлуғи (у интайин һакавур!), йәни униң
тәкәббурлуғи, һакавурлуғи, көңлидики мәғрур-
көрәңлиги тоғрисида аңлидуқ. 30 Мән униң
ночилиқ қилидиғанлиғини билимән, — дәйду
Пәрвәрдигар, — бирақ [ночилиғи] карға яримайду;
униң чоң гәплири бекар болиду. 31 Шуңа Мән Моаб
үчүн зар жиғлаймән, Моабниң һәммиси үчүн
зар-зар көтиримән; Кир-Харәсәттикиләр үчүн аһ-
пиған аңлиниду. 32 И Сибмаһтики үзүм тели,
Мән Яазәрниң зар-жиғиси билән тәң сән үчүн
жиғлаймән; сениң пәләклириң созулуп, әслидә
«Өлүк деңиз»ниң нериға йәткән еди; улар әслидә
Яазәр шәһиригичиму йәткән еди. Лекин сениң
язлиқ мевилириңгә, үзүм һосулуң үстигә бузғучи
бесип келиду. 33 Шуниң билән шатлиқ вә хошаллиқ
Моабниң бағ-етизлиридин вә зиминидин мәһрум
қилиниду; Мән үзүм көлчәклардин шарапни
йоқитимән; үзүм чәйлигүчиләрниң тәнтәнә
авазлири қайтидин яңримайду; авазлар болса
тәнтәнә авазлири әмәс, жәң авазлири болиду.
34 Чүнки налә-пәрядлар Һәшбондин көтирилип,
Яһазғичә вә Елеалаһғичә йетиду; налә авазлири
Зоардин көтирилип, Һоронаимғичә вә Әглат-
Шелишияғичә йетиду; һәтта Нимримдики
суларму қуруп кетиду. 35 Мән Моабта «жуқури
жайлар»да қурбанлиқ қилғучиларни вә ят
илаһларға хушбуй яққучиларни йоқитимән,
— дәйду Пәрвәрдигар. 36 — Шуңа Мениң
қәлбим Моаб үчүн нәйдәк муңлуқ мәрсийә
көтириду; Мениң қәлбим Кир-Һәрәстикиләр
үчүнму нәйдәк муңлуқ мәрсийә көтириду; чүнки
у егиливалған байлиқ-ғәзниләр йоқап кетиду.
37 Һәммә баш тақир қилдурулған, һәммә сақал
чүшүрүлгән; һәммә қол титма-титма кесилгән,
һәммә чатираққа бөз кийилгән. 38 Моабниң
барлиқ өй өгүзлири үстидә вә мәйданларда
матәм тутуштин башқа иш болмайду; чүнки Мән
Моабни һеч кимгә яқмайдиған бир қачидәк чеқип
ташлаймән, — дәйду Пәрвәрдигар, 39 — улар
пиғандин зарлишиду; [Моаб] шунчилик парә-
парә қиливетилидуки, у хижаләттин көпчиликкә
арқисини қилиду; Моаб әтрапидики һәммә
тәрипидин рәсва қилинидиған, вәһимә салғучи
объект болиду. 40 Чүнки Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Мана, бириси бүркүттәк қанатлирини
керип [пәрваз қилип], Моаб үстигә шуңғуп чүшиду.
41 Шәһәрлири ишғал болиду, истиһкамлар
егиливелиниду; шу күни Моабдики палванларниң
жүриги толғаққа чүшкән аялниң жүригидәк
болиду. 42 Моаб әл қатаридин йоқитилиду; чүнки
у Пәрвәрдигар алдида һакавурлуқ қилған; 43
вәһшәт, ора вә қилтақ бешиңларға чүшүшни
күтмәктә, и Моабда туруватқанлар, — дәйду
Пәрвәрдигар. 44 — вәһшәттин қачқан ориға
жиқилиду; оридин чиққан қилтаққа тутулиду;
чүнки униң үстигә, йәни Моаб үстигә жазалиниш
жилини чүшүримән — дәйду Пәрвәрдигар.
45 Қачқанлар Һәшбон [сепилиниң] далдисида
туруп амалсиз қалиду; чүнки Һәшбондин от,
һәм [мәһрум] Сиһон [падиша]ниң зимини
оттурисидин бир ялқун партлап чиқиду вә
Моабниң чекилирини, соқушқақ хәлиқниң баш
чоққилирини жутувалиду. 46 Һалиңға вай, и
Моаб! Кемошқа тәвә болған әл набут болди;
оғуллириң әсиргә чүшиду, қизлириң сүргүн
болиду. 47 Лекин, ахирқи заманларда Моабни
сүргүнлүгидин қайтуруп әслигә кәлтүримән, —
дәйду Пәрвәрдигар. Моаб үстигә чиқиридиған
һөкүм мошу йәргичә.

49 Аммонийлар тоғрилиқ. Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Исраилниң пәрзәнтлири йоқмикән?
Униң мирасхорлири йоқмиду? Әнди немишкә
Милком Гадниң зиминиға варислиқ қилди,
Милкомға тәвә болған хәлиқ немишкә Гадниң
шәһәрлиридә туриду? 2 Шуңа мана, шу
күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Аммонийларниң Раббаһ шәһиридә жәң
садалирини аңлитимән; у харабилик дөң
болиду; тәвә шәһәрлири от қоюп күйдүрүлиду;
Исраил қайтидин өзлирини егиливалғанларға
егидарчилиқ қилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. 3
— Зарлаңлар, и Һәшбон! Чүнки Айи шәһири
харабә қилинған! Раббаһ қизлири, өзүңларға

бөз рәхтни бағлап матәм тутуңлар; сепил ичидә
уян-буян патипарақ жүгүрүңлар; чүнки Милком
вә униң каһинлири, униңға тәвәлик әмирлири
сүргүн болиду. 4 Немишкә күч-һәйвитиңни
даңлайсән? Сениң күчүң еқип кетиватиду, и:
«Ким маңа йеқинлишишқа петиналисун?» дәп
өз байлиқлириңға таянған, асийлиқ қилғучи
қиз! 5 Мана, Мән барлиқ әтрапиңдикиләрдин
вәһшәт чиқирип үстүңгә чүшүримән, — дәйду
самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб
Пәрвәрдигар, — шуниң билән силәр һәр бириңлар
һайдиветилисиләр, алди-кәйбиңгә қаримай
қачисиләр; қачқанларни йәнә жиғғучи һеч
ким болмайду. 6 Лекин кейинки күнләрдә,
Аммонийларни сүргүнлүгидин қайтуруп әслигә
кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар. 7 Едом
тоғрилиқ: Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси мундақ
дәйду: — Теманда һазир даналиқ тепилмамду?
Данишмәнлиридин несиһәт йоқап кәттиму?
Уларниң даналиқини дат бесип қалғанму?! 8
Бурулуп қечиңлар, пинһан җайлардин туралғу
тепип туруңлар, и Деданда туруватқанлар!
Чүнки Мән Әсавға тегишлик балаю-апәтни, йәни
уни җазалайдиған күнини бешиға чүшүримән.
9 Үзүм үзгүчиләр йениңға кәлсиму, улар
азрақ васаңларни қалдуриду әмәсму? Оғрилар
кечиләп йениңға кирсиму, улар өзлиригә
чушлуқла бузуп, оғрилайду әмәсму? 10 Мән
Әсавни яланачливетимән, у йошурунғидәк җай
қалмиғичә далда җайлирини ечип ташлаймән;
униң нәсли, қериндашлири һәм хошнилири
йоқайду; у өзи йоқ болиду. 11 Лекин житим-
йесирлириңни қалдур, Мән уларниң һаятини
сақлаймән; тул хотунуңлар Маңа таянсун. 12
Чүнки Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана,
[ғәзивимниң] қәдәһидин ичишкә тегишлик
болмиғанлар чоқум униңдин ичмәй қалмайдиған
йәрдә, сән җазаланмай қаламсән? Сән җазаланмай
қалмайсән; сән чоқум униңдин ичисән. 13 Чүнки
Өз намим билән қәсәм ичкәнмәнки, — дәйду
Пәрвәрдигар, — Бозраһ дәһшәт басидиған һәм
рәсва қилинидиған бир объекти, харабилик
вә ләнәт сөзи болиду; униң әтрапидики
шәһәрлири дайимлиқ харабилик болиду. 14
Мән Пәрвәрдигардин шу бир хәвәрни аңлашқа
муйәссәр болдум, — вә бир әлчи әлләр арисиға
әвәтилгән еди — У: «Униңға һуҗум қилишқа
жиғилиңлар! Униңға җәң қилишқа орнуңлардин
туруңлар!» — дәп хәвәр бериду. 15 Мана,
Мән сени әлләр арисида кичик, Инсанлар
арисида кәмситилгән қилимән. 16 Сениң
өзгиләргә дәһшәт салидиғанлиғиң, Көңлүңдики
тәкәббурлуғуң өзүңни алдап қойди; Һәй тик
қияниң йериқлири ичидә турғучи, Туралғуң
егизликниң жуқури тәрипидә болғучи, Гәрчә
сән чаңгаңни бүркүтниңкидәк жуқури ясисаңму,
Мән шу йәрдин сени чүшүриветимән, — дәйду
Пәрвәрдигар. 17 — Вә Едом толиму вәһимилик
болиду; Едомдин өтидиғанларниң һәммиси униң
барлиқ яра-вабалири түпәйлидин вәһимигә
чүшүп, уш-уш қилиду. 18 Содом, Гоморра вә
уларниң әтрапидики шәһәрлири билән биргә
өрүветилгәндәк Едомму шундақ болиду, — дәйду
Пәрвәрдигар, — һеч ким шу йәрдә турмайду,
инсан балилири шу йәрдә олтирақлашмайду. 19
Мана, Иордан дәриясидики чавар-чатқаллиқтин
чиқип, дайим еқип туридиған шу сулар
бойидики яйлақтики [қойларни] тарқатқан
бир ширдәк Мән [Едомдикиләрни] бәдәр
қачқузимән. Әнди кимни халисам Мән уни
Едомниң үстигә тикләймән; чүнки Маңа ким
тәң келәләйду? Ким Мениңдин һесап елишқа
Мени чақиралайду? Мениң алдимда туралайдиған
пада бақкучи барму? 20 Шуңа Пәрвәрдигарниң
Едомни җазалаштики мәхситини, шуниңдәк
Темандикиләрни җазалаш нийитини аңлаңлар:
уларниң кичиклириму тартип епкетилиду;
бәрһәқ, қилмишлири түпәйлидин Пәрвәрдигар
униң яйлиғини вәйранә қилиду. 21 Уларниң
жиқилип кәткән садасини аңлап йәр йүзидикиләр
тәвринип кетиду; налә-пәрядлири «Қизил
деңиз»ғичә аңлиниду. 22 Мана, бириси бүркүттәк
қанат йейип пәрваз қилип, Бозраһ үстигә шуңғуп
чүшиду. Шу күни Едомдики палванларниң
жүриги толғаққа чүшкән аялниң жүригидәк
болиду. 23 Дәмәшқ тоғрилиқ: — Хамат, Арпад
шәһиридикиләр хиҗаләткә қалдурулиду; чүнки
улар шум хәвәр аңлайду; уларниң жүриги су
болуп кетиду; давулғуп кәткән деңиздәк улар
һеч тиничлиналмайду. 24 Дәмәшқ зәипләшти,
қечишқа бурулиду; уни вәһимә басиду; азаплар
толғаққа чүшкән аялни тутқандәк, азап вә
дәрд-қайғу уни тутиду. 25 Нам-даңқи чиққан

жут, Мән һозур алған шәһәр шу дәрижидә
ташливетилгән болиду! 26 Шуңа униң жигитлири
кочилирида жиқилиду, җәңгивар палванлар шу
күни йоқитилиду, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар; 27 — һәм Мән
Дәмәшқниң сепилигә бир от яқимән, у Бән-
Һададниң ордилирини жутувалиду. 28 Бабил
падишаси Небоқаднәсар йәңгән Кедар тоғрилиқ
һәм Һазорниң падишалиқлири туғулуқ сөз: —
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Орнуңдин тур,
Кедарға һуҗум қилип, шәриқтики адәмләрни
булаң-талаң қил!» — дейилиду; 29 Һуҗум
қилғанлар уларниң чедирлири һәм падилирини
елип кетиду; уларниң чедир пәрдилири, барлиқ
қача-қуча, төгилирини булап кетиду; хәқ
уларға: «Тәрәп-тәрәпләрни вәһимә басиду!» дәп
вақирайду. 30 Қечип кетиңлар, бәдәр тикип
пинһан җайлардин туралғу тепип туруңлар, и
Һазордикиләр, — дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки
Бабил падишаси Небоқаднәсар силәргә җәң
қилишқа қәст қилған, силәргә қарап нийити
бузулған. 31 — Орнуңдин тур, сепил-дәрвазиларға
егә болмиған арамхуда яшап, теч-аман турған
әлгә җәң қилишқа чиқ; улар ялғуз туриду —
дәйду Пәрвәрдигар, 32 — уларниң төгилири олҗа,
топ-топ мал-варанлири ғәниймәт болиду; Мән
чекә чачлирини чүшүргәнләрни төрт шамалға
тарқитимән, уларниң бешиға һәр әтрапидин
күлпәт чүшүримән, — дәйду Пәрвәрдигар; 33 —
Һазор болса чилбөриләрниң туралғуси, мәңгүгә
вәйранә болиду. Һеч ким шу йәрдә турмайду,
инсан балилири шу йәрдә олтирақлашмайду.
34 Йәһуда падишаси Зәдәкия тәхткә олтарған
дәсләпки вақитлирида, Йәрәмия пәйғәмбәргә
кәлгән Пәрвәрдигарниң сөзи мундақ еди: — 35
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, Мән Еламниң ғоллуқ күчи
болған оқясини сундуримән. 36 Асманларниң
төрт четидин төрт шамални чиқирип Еламниң
үстигә чүшүримән; Мән уларни бу төрт
шамалға тарқитимән; шуниң билән Еламдин
һайдалғанләрниң бармайдиған әл-мәмликәтләр
қалмайду. 37 Мән Еламни дүшмәнлири алдида һәм
җенини издигүчиләрниң алдида дәккә-дүккигә
чүшүримән; дәһшәтлик ғәзивимни бешиға төкүп,
күлпәтләрни чүшүримән; уларни бәрбат қилғичә
Мән қилични уларниң кәйнидин қоғлашқа
әвәтимән. 38 Мән Өз тәхтимни Еламда тикләймән,
шу йәрдин падишаси вә шаһзадилирини йоқ
қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар. 39 — Лекин ахирқи
заманларда, Мән Еламни сүргүнлүгидин қайтуруп
әслигә кәлтүримән, — дәйду Пәрвәрдигар.

50 Пәрвәрдигар Йәрәмия пәйғәмбәр арқилиқ
Бабил тоғрилиқ, йәни Калдийләрниң зимини
тоғрилиқ ейтқан сөз: — 2 Әлләр арисида шу
хәвәрни елан қилип җакалаңлар, туғ көтириңлар;
җакалаңлар, уни йошурмаңлар! — «Бабил ишғал
қилинди; Бәл болса хиҗаләткә қалдурулди,
Мардук патипарақ болуп кәтти; Бабилниң ойма
бутлири хиҗаләткә қалдурулди, жиркиничлик
нәрсилири патипарақчилиққа чүшти!» — дәңлар.
3 Чүнки шималдин униңға җәң қилмақчи болған
бир әл келиду; у униң зиминини вәйран қилиду,
һеч ким шу йәрдә турмайду; инсан һәм һайванму
қечип кетиду, улар йоқ болиду. 4 Шу күнләрдә,
шу чағда, — дәйду Пәрвәрдигар, — Исраил
хәлқи келиду, улар һәм Йәһуда хәлқи билән
биллә келиду, улар жиғлиған һалда меңип
Пәрвәрдигар Худасини издәшкә келиду. 5 Улар
Зионниң йолини сорайду, йүзлирини униңға
қаритип: «Һәргиз унтулмас мәңгүлүк бир әһдә
билән өзимизни Пәрвәрдигарға бағлайли» —
дәйду. 6 — Мениң хәлқим азған қойлардур;
уларниң баққучилири уларни аздурған, уларни
тағларда тенитип жүргән; улар тағдин дөңгә
кезип жүрүп, өз арамгаһини унтуғандур. 7 Уларни
учратқанларниң һәммиси уларни йәп кәткән,
күшәндилири улар тоғрилиқ: «Биздә [бу ишларда]
һеч гуна йоқ, чүнки улар ата-бовилириниң үмүти
болған Пәрвәрдигар, йәни һәққанийлиқниң
яйлақ-туралғуси болған Пәрвәрдигарниң алдида
гуна садир қилған!» — дегән. 8 [И хәлқим],
Бабил оттурисидин қечиңлар, калдийләрниң
зиминини ташлап чиқиңлар, падини йетәклигүчи
текиләрдәк болуңлар. 9 — Чүнки мана, шималий
зиминдин Бабилға һуҗум қилмақчи болған
зор бир топ улуқ әлләрни қозғаймән; улар
өзлирини униңға қарши сәпкә қошиду; шуниң
билән Бабил шу йәрдин чиққанлар тәрипидин
әсиргә чүшиду. Уларниң оқлириниң һәммиси
батур мәргәнләрниңкидәк болиду; уларниң
һеч қайсиси җәңдин қуруқ қол кәлмәйду. 10
Калдийә болса олҗа болиду; олҗа алған барлиқ
булиғучилар униңдин қанаәтлиниду, — дәйду

Пәрвәрдигар; 11 — Чүнки силәр шатланғансиләр,
силәр яйрап кәткәнсиләр, и мирасим болған
[хәлқимни] булаң-талаң қилғучилар! Чүнки силәр
чемәндә турған мозайлардәк сәкригәнсиләр,
айғирлардәк хошаллиқтин кишнигәнсиләр! 12
Әнди ана [юртуң] зор хиҗаләткә қалдурулиду;
рәсвачилиқ сени туғқучини қаплайду; мана, у
әлләрниң дашқили, — бир җаңгал, қағҗирақ йәр
вә чөл-баяван болуп қалиду. 13 Пәрвәрдигарниң
ғәзиви түпәйлидин, униң һеч аһалиси болмайду,
бәлки толуқ ташливетилгән болиду; Бабилдин
өтидиғанларниң һәммиси униң барлиқ яра-
вабалири түпәйлидин вәһимигә чүшүп уш-
уш қилиду. 14 Бабилға җәң қилиш үчүн униң
әтрапида сәпкә тизилиңлар, барлиқ оқячилар;
униңға етиңлар, оқларни һеч айиманлар; чүнки
у Пәрвәрдигар алдида гуна садир қилған. 15
Униң әтрапида җәң чуқанлирини көтириңлар; у
тәслим болуп қол көтириду; мунарлири өрүлиду,
сепиллири ғулитилиду; чүнки бу Пәрвәрдигарниң
алған қисасидур. Униңдин қисас елиңлар; у
башқиларға немә қилған болса униңғиму шуни
қилиңлар. 16 Бабилдин уруқ теришучи һәм һосул
вақтидики оғақ салғучиларни йоқ қилиңлар;
зулумкарниң қиличиниң қорқунучи түпәйлидин
буларниң һәр бири өз елигә қайтип, һәр бири өз
ана жутиға қачсун! 17 Исраил тарқитиветилгән
қой падисидур; ширлар уларни һайдивәткән;
дәсләптә Асурийәниң падишаси уларни йәп
кәткән, ахирида бу Бабил падишаси Небоқаднәсар
униң устиханлирини езип ғаҗилиған. 18 Шуңа
самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
— Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Мана,
Мән Асурийәниң падишасиниң йениға келип,
уни җазалиқинимдәк, мән Бабил падишасини
һәм зиминини җазалаймән. 19 Мән Исраилни
қайтидин өз яйлиғиға қайтуримән, у Кармәл
теғида, Башан зиминида озуқлиниду, униң
җени Әфраим теғи үстидә һәм Гилеад зиминида
қанаәтлиниду. 20 Шу күнләрдә, шу чағда, —
дәйду Пәрвәрдигар, — Исраилниң қәбиһлиги
издәлсә, һеч тепилмайду; Йәһуданиң гуналири
издәлсә, һеч тепилмайду; чүнки Мән қалдурған
қалдисини кәчүрүм қилимән. 21 — Мератаимниң
зиминиға зәрб билән җәң қилишқа, Пекодта
турушатқанларғиму җәң қилишқа чиқиңлар;
уларни вәйран қилиңлар, қалдуғиниму һалак
қилиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән немини
саңа буйруған болсам шуни ада қилиңлар. 22
Җәң садалири [Бабил] зиминида аңлиниду; у
зор һалакәтниң садасидур! 23 Әслидә пүткүл
йәр йүзини урған базған шу дәриҗидә сундуруп
чеқиветилдиғу! Бабил әлләр арисида шунчә
бир дәһшәт басқучи болуп чиққантиғу! 24
Мән саңа қапқан қурдум; сән, и Бабил, һеч
билмәйла униңға тутулдуң; Пәрвәрдигар билән
қаршилишишиң түпәйлидин сән тепилип
тутулдуң. 25 Пәрвәрдигар қурал амбирини
ечип, ғәзивидики қураллирини елип чиқарди;
чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған Рәб
Пәрвәрдигар калдийләрниң зиминида қилидиған
иши бардур. 26 Униң һәр чәт-чәтлиридин
келип униңға һуҗум қилиңлар, амбарлирини
ечиветиңлар; өнчиләрни догилиғәндәк уни
харабә-харабә қилип догилап вәйран қилиңлар;
униң һеч немисини қалдурмаңлар! 27 Униң
барлиқ топақлирини өлтүрүветиңлар! Улар
союлушқа чүшсун! Уларниң һалиға вай! Чүнки
уларниң күни, йәни җазалиниш вақти йетип
кәлди. 28 Аңлаңлар! Зионға келип, Пәрвәрдигар
Худайимизниң қисасини, йәни ибадәтханиси
үчүн алған қисасини җакалайдиған, Бабил
зиминидин қачқан панаһ издигүчиләрниң
авазини аңлаңлар! 29 Бабилға һуҗум қилиш үчүн
оқячиларни, йәни барлиқ каманни әккүчиләрни
чақириңлар; Бабилниң әтрапида барғаһ қуруп
қоршивелиңлар; һеч кимни қачқузмаңлар; өз
қилмишини өз бешиға чүшүрүңлар; у немиләрни
қилған болса, униңғиму шуни қилиңлар; чүнки
у Пәрвәрдигарға — Исраилдики Муқәддәс
Болғучиға қарши көрәңләп кәткән еди. 30
Шуңа униң жигитлири кочилирида жиқилиду;
шу күнидә униң барлиқ җәңчи палванлири
йоқитилиду, — дәйду Пәрвәрдигар. 31 Мана,
Мән саңа қаршидурмән, и көрәңләп кәткучи,
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, — чүнки сениң күнүң, йәни Мән
йениңға йеқин келип җазалайдиған күн йетип
кәлди; 32 көрәңләп кәткучи путлишип жиқилиду,
һеч ким уни қайтидин йөләп турғузмайду;
бәрһәқ, Мән униң шәһәрлиригә от яқимән, у
униң әтрапидикиләрниң һәммисини көйдүрүп
жутуп кетиду. 33 Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар — Исраилниң Худаси

мундақ дәйду: — Исраиллар Йәһудалар билән
биллә езилип хорлуқни көргән; уларни әсир
қилғанлар уларни қаттиқ қамап тутқан еди;
уларни қоюветишни рәт қилған. 34 Лекин уларниң
Һәмҗәмәт-Қутқузғучиси күчлүктур; самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
уларниң дәвасини әстайидиллиқ билән сорайду,
шуниң билән У уларниң зиминиға арамлиқ
бериду, Бабилдикиләргә арамсизлиқ йәткүзиду. 35
Калдийләр үстигә, Бабилда турубатқанлар үстигә
һәмдә Бабилниң әмирлири вә данишмәнлири
үстигә қилич чүшиду, — дәйду Пәрвәрдигар;
36 қилич палчилар үстигә чүшкәндә, улар
һамақәт-ахмақлардәк көрүниду; қилич уларниң
палванлири үстигә чүшүп, улар патипарақ
болуп кетиду; 37 қилич уларниң атлири үстигә,
җәң һарвулири үстигә, уларниң сәплиридә
турған барлиқ ят ләшкәрләр үстигә чүшиду,
улар аяллардәк болиду; қилич ғәзнилири
үстигә чүшиду, улар булаң-талаң қилиниду. 38
Қурғақчилиқ уларниң сулири үстигә чүшүп,
улар қуруп кетиду; буларниң сәвәви зимини
ойма бутларға толуп, улар қорқунучлуқ мәбудлар
түпәйлидин тәлвишип кәткән. 39 Шуңа чөлдики
җаниварлар вә чилбөриләр бирликтә шу йәрдә
туриду; шу йәрдә һувқушлар маканлишиду;
у мәңгүгә адәмзатсиз болиду, дәвирдин-
дәвиргә һеч аһалилик болмайду. 40 Худа
Содом вә Гоморрани әтрапидики шәһәрлири
билән биллә өрүвәткинидәк, һеч ким шу
йәрдә турмайду, инсан балилири шу йәрдә
олтирақлашмайду, — дәйду Пәрвәрдигар. 41 —
Мана, шималдин бир хәлиқ, улуқ бир әл чиқип
келиду; йәр йүзиниң чәт-чәтлиридин нурғун
падишалар қозғилиду. 42 Улар оқя һәм нәйзини
тутуп қураллиниду; улар вәһший, һеч рәһим
көрсәтмәйдиған болиду; атлириға мингәндә
уларниң авазлири деңиздәк шавқунлайду; улар
җәңгә атлатқан адәмләрдәк сәп-сәп болуп,
саңа һуҗум қилмақчи, и Бабил қизи! 43 Бабил
падишаси уларниң хәвирини аңлапла қоллири
титрәп бошап кетиду; ғәм-қайғу уни тутиду,
толғаққа чүшкән аялдәк азаплар уни бесивалиду.
44 Мана, Иордан дәрияси бойидики чавар-
чатқаллиқтин чиқип, дайим еқип туридиған
шу сулар бойидики яйлақтики қойларни
тарқатқан бир ширдәк Мән Бабилдикиләрни
бәдәр қачқузимән. Әнди кимни халисам Мән уни
униң үстигә тикләймән; чүнки Маңа ким тәң
келәләйду? Ким Мениңдин һесап елишқа Мени
чақиралайду? Мениң алдимда туралайдиған
пада баққучи барму? 45 Шуңа Пәрвәрдигарниң
Бабилни җазалаштики мәхситини, шуниңдәк
калдийләрниң зиминини җазалаш нийитини
аңлаңлар: Уларниң кичиклириму тартип
епкетилиду; бәрһәқ, қилмишлири түпәйлидин
[Пәрвәрдигар] униң яйлиғини вәйранә қилиду.
46 Бабилниң ишғал қилинғанлиғини аңлап йәр
йүзи тәвринип кетиду; униң налә-пәряди барлиқ
әлләргичә аңлиниду.

51 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән
Бабилни соқидиған һәм «Ләб-камай»да
туруватқанларни соқидиған битчит қилғучи
шамални қозғап чиқиримән; 2 Мән Бабилға
ят адәмләрни әвәтимән; улар уни соруветиду,
зиминини йәр билән йәксан қиливетиду; униң
бешиға күлпәт чүшкән күнидә улар униңға
тәрәп-тәрәптин қаршилишишқа келиду. 3 Униң
оқячилириға кирични тартқидәк, орнидин
турғучиларға дубулға-савут кийгидәк пурсәт
бәрмәңлар; униң жигитлириниң һеч қайсисини
аяп қоймаңлар; униң пүткүл қошунини
битчит қилиңлар. 4 Калдийләрниң зиминида
санҗилғанлар, кочилирида қиличланғанлар
жиқилсун! 5 Чүнки Исраил яки Йәһудаму өз
Худаси тәрипидин, йәни самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар тәрипидин
ташливетилгән әмәс; чүнки [Бабилниң] зимини
Исраилдики Муқәддәс Болғучи алдида садир
қилған гуна билән толғандур. 6 [Барлиқ әлләр],
Бабил ичидин қечиңлар, өз жениңларни елип
бәдәр қечиңлар! Униң қәбиһлигигә четилип қелип
һалак болмаңлар; чүнки бу Пәрвәрдигарниң
қисас алидиған вақтидур; У қилмишини өз
бешиға қайтуриду. 7 Бабил Пәрвәрдигарниң
қолидики пүткүл җаһанни мәс қилғучи алтун
қәдәһ болған; әлләр униң шарибидин ичкән;
әлләр шуниң билән сараң болуп кәткән. 8 Бабил
туюқсиз жиқилип битчит болиду; униңға аһ-
зар көтириңлар! Униң азаплири үчүн тутия
елиңлар; у бәлким сақайтилармекин? 9 — «Биз
Бабилни сақайтмақчидуқ, лекин у сақаймиди;
униңдин ваз кечип һәммимиз өз жутимизға
қайтайли; чүнки униң үстигә чиқирилидиған

һөкүм җазаси асманға тақишип, көккә йетиду». 10
— «Пәрвәрдигар һәққанийлиғимизни барлиққа
кәлтүргәндур; келәйли, Зионда Пәрвәрдигар
Худайимизниң қилған ишини җакалайли!» 11
— Оқларни учлаңлар! Қалқанларни тутуңлар!
Пәрвәрдигар Медианиң падишалириниң роһини
урғутти; чүнки Униң нийити Бабилға қаршидур,
уни бәрбат қилиш үчүндур; бу Пәрвәрдигарниң
қисасидур, йәни Униң ибадәтханиси үчүн алған
қисасидур. 12 Бабилниң сепиллириға қаритип
җаң туғини көтириңлар; күзәтни техиму чиңрақ
қилиңлар, күзәтчиләрни [Бабилни чөридитип]
сәптә турғузуңлар; бөктүрмә қоюңлар; чүнки
Пәрвәрдигар Бабилдикиләрниң җазаси тоғрилиқ
немиләрни дегән болса, У шуни көңлидә пәмләп,
уни ада қилиду. 13 — И әлвәк сулар үстидә
турғучи, байлиқлири нурғун болғучи, әҗилиң
йетип кәлди, җениң өлчинип үзүлүш вақти
тошти. 14 Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар Өзи билән қәсәм қилип: «Топ-
топ чекәткиләрдәк Мән сени адәмләр билән
толдуримән; улар сениң үстүңдин ғәлибә
тәнтәнилирини көтириду» деди. 15 — У болса
йәр-зиминни күч-қудрити билән ясап, Аләмни
даналиғи билән бәрпа қилип, Асманларни
әқил-парасити билән яйғучидур; 16 У авазини
қоювәтсә, асманларда сулар шавқунлайду; У
йәр чәтлиридин булут-туманларни өрлитиду;
У ямғурларға чақмақларни һәмраһ қилип
бекитиду, Шамални Өз ғәзнилиридин чиқириду.
17 Бу [бутпәрәсләрниң] һәр бири әқилсиз,
билимдин мәһрумлардур; Һәр бир зәргәр өзи
ойған бут тәрипидин шәрмәндигә қалиду; Чүнки
униң қуйма һәйкили ялғанчилиқ, Уларда һеч
тиниқ йоқтур. 18 Улар бимәниләрдур, мазақ
объектидур; Уларниң үстигә җазалиниш вақти
кәлгәндә, улар йоқитилиду. 19 Яқупниң несивиси
Болғучи булардәк әмәстур; Чүнки һәммини
ясиғучи Шудур; Исраил болса Униң Өз мираси
болған қәбилисидур; Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар Униң намидур.
20 Сән [Исраил] Мениң гөрзәм, Мениң җаң
қуралимдурсән; Сениң билән Мән әлләрни
битчит қилимән, Сениң билән падишалиқларни
тар мар қилимән; 21 Сениң билән һәм ат һәм
ат мингүчини битчит қилимән; Сениң билән
һәм җаң һарвуси һәм һайдиғучисини битчит
қилимән; 22 Сениң билән һәм әр һәм аялни
битчит қилимән; Сениң билән һәм қери һәм
яшларни битчит қилимән; Сениң билән һәм
жигит һәм қизни битчит қилимән; 23 Сениң билән
һәм падичи һәм қой падисини битчит қилимән;
Сениң билән һәм дехан һәм боюнтуруққа
қетилған калилирини битчит қилимән; Сениң
билән һәм валийлар һәм һөкүмранларни битчит
қилимән. 24 — Мән көз алдиңларда Бабилниң
һәм барлиқ калдийләрниң Зионда қилған барлиқ
рәзиллигини өз бешиға чүшүрүп яндуримән,
— дәйду Пәрвәрдигар. 25 — Мана, Мән сән
[Бабилға] қаршимән, и пүткүл йәр йүзини һалак
қилғучи тағ; Мән қолумни үстүңгә созуп, Сени
тик ярлардин ғулитип, Домилитип чүшүрүп,
сени көйүп түгигән бир янар тағ қилимән,
— дәйду Пәрвәрдигар. 26 Шуниң билән улар
сәндин бурҗәк чиқириш үчүнму таш тапалмайду,
Яки һул үчүнму һечйәрдин таш тапалмайду;
Чүнки сән мәңгүгә бир вәйранә болисән, —
дәйду Пәрвәрдигар. 27 — Зиминда җаң туғини
көтириңлар, Әлләр арисида канай челиңлар;
Бабилға җаң қилишқа әлләрни тәйярлаңлар;
Арарат, минни вә Ашкиназ падишалиқлирини
чақирип жиғиңлар; Униңға һуҗум қилғучи
қошунларға бир сәрдар бекитиңлар; Атларни топ-
топ чекәткә лечинкилиридәк зиминға түркүмләп
чиқириңлар; 28 Униңға җаң қилишқа әлләрни
тәйярлаңлар, — Медиалиқларниң падишалири,
валийлири вә барлиқ һөкүмдарлирини, шундақла
у һөкүм сүргән зиминларниң барлиқ адәмлирини
тәйярлаңлар! 29 Шуниң билән йәр йүзи тәвринип
азаплиниду; чүнки Пәрвәрдигарниң Бабилға
қарши бағлиған нийәтлири, йәни Бабилниң
зиминини һеч адәм турмайдиған чөл-баяван
қиливетиш нийити әмәлгә ашмай қалмайду.
30 Бабилдики палванлар уруштин қол үзиду;
Улар қорғанлирида амалсиз олтириду; Уларниң
дәрмани қалмайду, Улар аяллардәк болуп
қалиду; Униң туралғулириға от қоюлиду; Дәрваза
саласунлири сундурулиду. 31 Жүгүрүп келиватқан
бир чапармән йәнә бир чапармәнгә, бир хәвәрчи
йәнә бир хәвәрчигә Бабил падишасиниң алдидила
учришип қелип униңға: — «Силиниң пүткүл
шәһәрлири у чәттин бу чәткичә ишғал қилинди;
32 Дәрия кечиклири егиливелинди, Қомушлуқлар
отта көйдүрүлди, Палванлири дәккә-дүккигә

чүшүшти!» — дәп җакалишиду. 33 Чүнки самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
Исраилниң Худаси мундақ дәйду: — Бабилниң
қизи тәкшилинип чиңдилидиған вақти болған
хамандәк бесилиду; Бирдәмдила, униң һосули
орулидиған вақти йетип болиду! 34 Зионда
турғучи қиз: — «Бабил падишаси Небоқаднәсар
мени жутуп, Мени ғаҗилап әзгән; У ичимни
бошитилған қачидәк қилип қойған; У әҗдиһадәк
мени жутуп, Өзини назу-немәтлирим билән
тойғузған, Мени қуруқдап пак-пакиз қиливәткән.
Маңа, мениң тенимгә қилған зораванлиғи
Бабилниң бешиға чүшүрүлсун» — дәйду, Вә
Йерусалим: «Мениң қанлирим Калдийәдә
турғучиларниң бешиға төкүлсун» — дәйду.
36 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана,
Мән сениң дәвайиңни сораймән, Сән үчүн
қисас алимән; Мән униң деңизини қурутимән,
булиқини қағҗиритимән. 37 Бабил болса дога-
дога харабиләр, Чилбөриләрниң туралғуси
болиду; Зимини адәмни дәһшәт басидиған һәм
дайим уш-уш қилинидиған объект болиду, Һеч
адәм шу йәрдә турмайду. 38 Уларниң һәммиси
яш ширлардәк һувлишиду, Асланлардәк бир-
биригә хирис қилишиду; 39 Уларниң кәйпияти
қизип кәткәндә, Мән уларға бир зияпәт тәйярлап
қойимәнки, уларни мәс қиливетимән; шуниң
билән улар яйрап-яшнап кетиду, — андин мәңгүгә
уйқиға ғәриқ болуп, қайтидин һеч ойғанмайду,
— дәйду Пәрвәрдигар. 40 Боғузлашқа йетилигән
қозилардәк вә биллә йетиләнгән қочқарлар һәм
текиләрдәк Мән уларни боғузлашқа чүшүримән.
41 Шешақниң ишғал қилинғанлиғиға қара!
Пүткүл йәр йүзиниң пәхриниң тутулғанлиғиға
қара! Бабилниң әлләр арисида адәмни дәһшәт
басидиған объекти болғанлиғиға қара! 42 Деңиз
Бабил үстидин өрләп кәтти; У нурғунлиған
долқунлар билән ғәриқ болди. 43 Униң шәһәрлири
адәмни дәһшәт басидиған объект, Қағҗирақ
йәр, бир чөл, һеч ким турмайдиған зимин
болди; Һеч қандақ инсан балиси қайтидин шу
йәрләрдин өтмәйду. 44 Мән Бабилда Бәлни
җазалаймән; Мән униң ағзидин жутувалғинини
яндуривалимән; Әлләр қайтидин униңға қарап
еқип келишмәйду; Бәрһәқ, Бабилниң сепили
ғулап кетиду. 45 Униң оттурисидин чиқиңлар, и
хәлқим! Һәр бириңлар Пәрвәрдигарниң қаттиқ
ғәзивидин өз җениңларни елип бәдәр қечиңлар!
46 Силәр зиминда аңлиниватқан питнә-иғвадин
жүригиңларни су қилмаңлар вә қорқмаңлар;
Бу жил бир питнә-иғва, келәр жили йәнә бир
питнә-иғва чиқиду; Зиминда зулум-зораванлиқ
партлайду, һөкүмдарлар һөкүмдарларға қарши
чиқиду. 47 Шуңа мана, шу күнләр келидуки,
Мән Бабилдики ойма мәбудларни җазалаймән;
Шуниң билән униң пүткүл зимини хиҗаләткә
қалдурулиду, Униңда өлтүрүлгәнләр униң
ичидә жиқилиду; 48 Шуниң билән асман вә
зимин вә уларда бар болғанлар Бабил үстидин
шатлиқтин яңрайду; Чүнки шималдин һалак
қилғучилар униңға җәң қилишқа келиду —
дәйду Пәрвәрдигар. 49 Бабил түпәйлидин пүткүл
йәр йүзидики өлтүрүлгәнләр жиқилғандәк,
Бабил Исраилда өлтүрүлгәнләр түпәйлидин
Бабил жиқилмай қалмайду. 50 Қиличтин
қачқанлар, жирақ кетиңлар, һаял болмаңлар;
Чәт йәрләрдин Пәрвәрдигарни сеғиниңлар,
Йерусалимни есиңларға кәлтүрүңлар. 51 «Биз
хиҗаләткә қалдуқ, чүнки һақарәткә учридуқ;
Шәрмәндичиликтин йүзимиз төкүлди; Чүнки
ят адәмләр Пәрвәрдигарниң өйидики муқәддәс
җайларға бесип кирди!». 52 Шуңа шу күнләр
келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Мән униңдики
ойма мәбудларни җазалаймән; Униң пүткүл
зимини бойида ярилинип җан һәлқумида
иңришиду. 53 Бабил асманларға көтирилгән
болсиму, Униң жуқури истиһкам-қорғини
мустәһкәмләнгән болсиму, Лекин Мениңдин
униңға һалак қилғучилар йетип баридиған
болди, — дәйду Пәрвәрдигар. 54 Бабилдин наләә-
пәрядниң авази, Калдийләрниң зиминидин
зор һалакәтниң садаси көтирилиду. 55 Чүнки
Пәрвәрдигар Бабилни һалак қилмақчи болиду;
У униңдин вараң-чуруңлирини йоқитиду;
Суларниң долқунлири өркәшләватқан сулардәк
шарқирайду, Уларниң авази шавқунлап келиду.
56 Чүнки һалак қилғучи униңға, йәни Бабилға җәң
қилишқа келиду, Шуниң билән униң палванлири
әсиргә чүшиду; Уларниң оқялири сундурулиду;
Чүнки Пәрвәрдигар — қисаслар алғучи Тәңридур;
У яманлиқни яндурмай қалмайду. 57 — Мән
униң әмирлири, данишмәнлири, валийлири,
һөкүмдарлири вә палванлирини мәс қилимән;
Улар мәңгүгә ухлайду вә қайтидин һеч

ойғанмайду — дәйду Падишаһ, — Нами самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 58
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Бабилниң кәң сепиллири йәр
билән йәксан қилиниду, Униң егиз дәрвазилири
пүтүнләй көйдүрүлиду; Шуниң билән әлләрниң
җан тикип тапқан меһнити беһудә болиду, Әл-
жутларниң өзлириниң җапалиқ әҗири пәқәт
отқа йеқилғу болиду. 59 Йәһуда падишаси
Зәдәкия тәхткә олтарған төртинчи жили, Бабилға
барғинида Маһсеяһниң нәвриси, Нерияниң оғли
Серая Зәдәкияға һәмраһ болуп барған (Серая баш
ғоҗидар еди). Йәрәмия пәйғәмбәр униңға сөз
тапилиған. 60 Йәрәмия орам қәғәзгә Бабилниң
бешиға чүшидиған барлиқ күлпәтләрни, — йәни
Бабил тоғрилиқ пүтүклүк бу барлиқ сөзләрни
язған еди; 61 вә Йәрәмия Сераяға мундақ деди:
— Сән Бабилға йетип барғанда, бу сөзләрниң
һәммисини оқуп чиқип вә: — 62 «Пәрвәрдигар, Сән
бу җай тоғрилиқ: — Мән уни йәксан қилимәнки,
униңда һеч ким, нә инсан нә һайван турмайдиған,
мәңгүгә бир вәйранә болиду — дегәнсән» —
дәйсән; 63 шундақ қилип бу язмини оқуп
чиққандин кейин, униңға таш теңип, Әфрат
дәриясиниң оттурисиға чөрүвәт, 64 вә: «Мән
униң үстигә чүшүрмәкчи болған күлпәтләр
түпәйлидин, Бабил [шу ташқа] охшашла ғәриқ
болуп қайтидин өрлимәйду; улар һалидин
кетиду» — дәйсән. Йәрәмияниң сөзлири мошу
йәрдә түгиди.

52 Зәдәкия Йәһудаға падиша болғанда жигирмә
бир йешида еди; у Йерусалимда он бир жил
һөкүм сүрди. Униң аниси Либнаһлиқ Йәрәмияниң
қизи болуп, исми Һамутал еди. 2 У [падиша]
Йәһоакимниң қилғинидәк, Пәрвәрдигарниң
нәзиридә рәзил ишларни қилди. 3 Пәрвәрдигарниң
Йерусалимға һәм Йәһудаға қаратқан ғәзиви
түпәйлидин, Пәрвәрдигар уларни Өз һозуридин
һайдиваткичә болған арилиқта, төвәндики
ишлар йүз бәрди. Биринчидин, Зәдәкия Бабил
падишасиға исян көтәрди. 4 Шундақ болдики, униң
сәлтәнитиниң тоққузинчи жили онинчи айниң
онинчи күнидә Бабил падишаси Небоқаднәсар
пүткүл қошуниға йетәкчилик қилип Йерусалимға
һуҗум қилишқа кәлди; улар уни қоршивелип
барғаһ қуруп, униң әтрапида қаша-потәйләрни
қурушти. 5 Шуниң билән шәһәр Зәдәкияниң
он биринчи жилиғичә муһасиридә турди. 6
Шу жили төртинчи айниң тоққузинчи күни
шәһәрдә еғир қәһәтчилик һәммини басқан вә
зиминдикиләр үчүнму һеч аш-озуқ қалмиған
еди. 7 Шәһәр сепили бөсүлди; барлиқ җәңгивар
ләшкәрләр қачмақчи болуп, түн кечидә шәһәрдин
бәдәр тикиветишти. Улар падиша бағчисиға
йеқин «икки сепил» арилиғидики дәрвазидин
кетишти (Калдийләр болса шәһәрниң һәммә
тәрипидә бар еди). Улар [Иордан җилғисидики]
«Арабаһ түзләңлиги»ни бойлап қечишти. 8 Лекин
Калдийләрниң қошуни падишани қоғлап Йерихо
түзләңлигидә Зәдәкияға йетишти; униң пүтүн
қошуни униңдин тарқилип кәткән еди. 9 Вә
улар падишани тутуп, Хамат зиминидики Риблаһ
шәһиригә, Бабил падишасиниң алдиға апарди;
у [шу йәрдә] униң үстидин һөкүм чиқарди.
10 Бабил падишаси Зәдәкияниң оғуллирини
униң көз алдида қәтл қилди; у Йәһуданиң
барлиқ әмирлириниму Риблаһ шәһиридә қәтл
қилди; 11 андин Зәдәкияниң көзлирини оювәтти;
Бабил падишаси уни мис кишәнләр билән
бағлап Бабилға елип келип, өлгичә зинданға
қамап қойди. 12 Бәшинчи айниң онинчи
күнидә (бу Бабил падишаси Небоқаднәсарниң
он тоққузинчи жили еди) Бабил падишасиниң
хизмитидә болған, пасибан беги Небузар-Адан
Йерусалимға йетип кәлди. 13 У Пәрвәрдигарниң
өйини, падишаниң ордисини вә шәһәрдики
барлиқ өйләрни көйдүривәтти; барлиқ бәһәйвәт
имарәтләргә у от қоюп көйдүривәтти. 14 Вә
пасибан беги йетәкчилигидики Калдийләрниң
пүткүл қошуни Йерусалимниң әтрапидики пүткүл
сепилини өрүвәтти. 15 Пасибан беги Небузар-Адан
зиминдики әң намрат кишиләрдин бир қисмини,
шәһәрдә қалған башқа кишиләрни, Бабил
падишаси тәрәпкә қечип тәслим болғанларни
вә қалған һүнәрвәнләрни әсир қилип уларни
елип кәтти. 16 Лекин пасибан беги Небузар-
Адан зиминдики әң намратларниң бир қисмини
үзүмзарлиқларни пәрвиш қилишқа вә териқчилиқ
қилишқа қалдурди. 17 Калдийләр Пәрвәрдигарниң
өйидики мистин ясалған икки түврүкни, дас
тәгликлирини вә Пәрвәрдигарниң өйидики
мистин ясалған «деңиз»ни чеқип, барлиқ
мислирини Бабилға елип кәтти. 18 Улар йәнә
[ибадәттә ишлитилидиған] идишлар, гүҗәк-

бәлгүҗәкләр, лахшигирлар, қачилар, пиялә-
тәхсиләр һәм мистин ясалған барлиқ әсвапларни
елип кәтти; 19 даслар, хушбуйданлар, қачилар,
күлданлар, чирақданлар, пиялиләр вә җам-
қәдәһләрни болса, алтундин ясалған болсиму,
күмүчтин ясалған болсиму, уларниң һәммисини
пасибан беги елип кәтти. 20 Сулайман падиша
Пәрвәрдигарниң өйи үчүн мистин ясатқан икки
түврүк вә «деңиз», шундақла униң тәгилиги
болған он икки буқини у елип кәтти; чүнки бу
мис сайманларниң еғирлиғини өлчәш мүмкин
әмәс еди. 21 Икки түврүк болса, һәр бириниң
егизлиги он сәккиз гәз, айланмиси он икки
гәз келәтти; һәр бириниң ичи кавак болуп,
мисниң қелинлиғи төрт бармақ еди. 22 Түврүкниң
үстидики беши болса мис болуп, егизлиги бәш гәз
еди; униң пүтүн айланмиси тор шәклидә һәм анар
нусхиси билән безәлгән еди, һәммиси мистин еди;
иккинчи түврүкму униңға охшаш болуп, уму анар
нусхиси билән безәлгән еди. 23 Һәр бир түврүкниң
бешиниң янлирида тохсән алтә анар нусхиси
бар еди; торда җәмий болуп йүз анар нусхиси
бар еди. 24 Пасибан беги Небузар-Адан болса
баш каһин Серая, орунбасар каһин Зәфания вә
ибадәтханидики үч нәпәр ишикбақарниму әсиргә
алди. 25 У шәһәрдин ләшкәрләрни башқуридиған
бир ағват әмәлдарни, шәһәрдин тапқан орда
мәслиһәтчилиридин йәттини, йәрлик хәлиқни
ләшкәрликкә тизимлиғучи, йәни қошунниң
сәрдариниң кативини вә шәһәрдин атмиш нәпәр
йәрлик кишини тутти. 26 Пасибан беги Небузар-
Адан буларни Бабил падишасиниң алдиға,
Риблаһға елип барди. 27 Бабил падишаси Хамат
зиминидики Риблаһда бу кишиләрни қиличлап
өлтүрүвәтти. Шу йол билән Йәһуда өз зиминидин
сүргүн қилинди. 28 Небоқаднәсар сүргүн қилған
кишиләрниң сани мундақ еди: — йәттинчи жили
үч миң жигирмә үч Йәһудий; 29 Небоқаднәсарниң
он сәккизинчи жили у Йерусалимдин сәккиз
йүз оттуз икки кишини сүргүн қилди; 30
Небоқаднәсарниң жигирмә үчинчи жили пасибан
беги Небузар-Адан Йәһудийлардин йәттә йүз
қириқ бәш кишини сүргүн қилди; җәмий болуп
сүргүн қилинғанларниң сани төрт миң алтә йүз
киши еди. 31 Шундақ болдики, Йәһуда падишаси
Йәһоакин сүргүн болған оттуз йәттинчи жили он
иккинчи айниң жигирмә бәшинчи күни шу иш
йүз бәрди: Әвил-Меродақ Бабилға падиша болған
биринчи жили, у Йәһуда падишаси Йәһоакинниң
қәддини көтирип, уни зиндандин чиқарди; 32 у
униңға мулайим сөз қилип, униң орнини Бабилда
униң билән биргә турған башқа падишаларниң
орнидин жуқури қилди; 33 шуниң билән Йәһоакин
зиндандики кийимлирини селиветип, өмриниң
қалған һәр бир күнидә һәрдайим падиша билән
биллә һәмдәстихан болушқа муйәссәр болди. 34
Униң несивиси болса, Бабил падишасиниң униңға
беғишлиған дайимлиқ илтипати еди; бу илтипат
күндилик еди, йәни у униңға таки аләмдин өткичә
өмриниң һәр бир күни муйәссәр қилинған.

Йәрәмияниң жиға-зарлири

1 (Аләф) Аһ! Илгири адәмләр билән лиқ толған
шәһәр, Һазир шунчә йиганә олтириду! Әлләр
арисида катта болғучи, Һазир тул хотундәк болди!
Өлкиләр үстидин һөкүм сүргән мәликә, Һашарға
тутулди! 2 (Бәт) У кечичә аччиқ жиға көтәрмәктә;
Мәңзидә көз яшлири тарамлимақта; Ашнилири
арисидин, Униңға тәсәлли беридиған һеч бири
йоқтур; Барлиқ достлири униңға сатқунлуқ қилди,
Улар униңға дүшмән болуп кәтти. 3 (Гимәл)
Йәһуда җәбир-җапа һәм еғир қуллуқ астида,
Сүргүнлүккә чиқти; У әлләр арисида мусапир
болди, Һеч арам тапмайду; Уни қоғлиғучиларниң
һәммиси, Униңға йетишивелип, уни тар йолда
қистайду; 4 (Даләт) Һеч ким һейтларға
кәлмигәнлиги түпәйлидин, Зионға баридиған
йоллар матәм тутмақта. Барлиқ қовуқлири
чөлдәрәп қалди, Каһинлири аһ-зар көтәрмәктә,
Қизлири дәрд-әләм ичидидур; Өзи болса, Қаттиқ
азапланмақта. 5 (Хе) Күшәндилири униңға
ғоҗайин болди, Дүшмәнлири ронақ тапмақта;
Чүнки униң көплигән асийлиқлири түпәйлидин,
Пәрвәрдигар уни җәбир-җапаға қойди. Униң
балилири кәлмәскә кәтти, Күшәндисигә әсир
болуп сүргүн болди. 6 (Вав) Барлиқ һөрмәт-
шөһрити Зионниң қизидин кәтти; Әмирлири
яйлақни тапалмиған кийикләрдәк болди; Уларниң
овчидин өзини қачурғидәк һеч дәрмани қалмиди.
7 (Заин) Харланған, сәргәрдан болған күнлиридә,
Хәлқи күшәндисиниң қолиға чүшкән, Һеч ким
ярдәм қолини созмиған чағда, Йерусалим
қедимдә өзигә тәвә болғанлирини, Қиммәтлик
байлиқлирини ядиға кәлтүрмәктә; Күшәндилири
униңға мәсқирилик қарайтти; Күшәндилири униң
набут болғанлиғини мәсқирә қилишти. 8 (Хәт)
Йерусалим әшәддий еғир гуна садир қилған;
Шуниң билән у һарам болди; Униң яланғачлиғини
көргәчкә, Уни һөрмәтлигәнләр һазир уни
кәмситиду; Уятта, уһ тартқиничә у кәйнигә
бурулди. 9 (Тәт) Униң өз һәйзлири етәклирини
булғиветти; У ақивитини һеч ойлимиғандур; Униң
жиқилиши әҗайип болди; Униңға тәсәлли бәргүчи
йоқтур; — «Аһ Пәрвәрдигар, харланғинимға қара!
Чүнки дүшмән [һалимдин] махтинип кәтти!»
10 (Йод) Күшәндиси қолини униң қиммәтлик
нәрсилири үстигә созди; Өзиниң муқәддәс җайиға
әлләрниң бесип киргәнлигини көрди; Сән әсли
уларни ибадәт җамаитиңгә «киришкә болмайду»
дәп мәнъи қилғанғу! 11 (Каф) Бир чишләм нан
издәп, Униң хәлқиниң һәммиси уһ тартмақта;
Җенини сақлап қелиш үчүнла, Улар қиммәтлик
нәрсилирини ашлиққа тегишти. «Аһ Пәрвәрдигар,
қара! Мән әрзимәс саналдим. 12 (Ламәд) Әй өтүп
кетиватқанлар, Бу силәр үчүн һеч иш әмәсму?
Қарап бақ, мениң дәрд-әлимимдәк башқа дәрд-
әләм бармиду? Пәрвәрдигар отлуқ ғәзивини
чүшүргән күнидә, Уни мениң үстүмгә жүклиди. 13
(Мәм) У жуқуридин от яғдурди, от сүйәклиримдин
өтүп көйдүрди. У уларниң үстидин ғәлибә қилди.
У путлирим үчүн тор-қапқанни қоюп қойди, Мени
кәйнимгә яндурди, У мени набут қилди, Күн бойи
У мени зәипләштүрди. 14 (Нун) Асийлиқлирим
боюнтуруқ болуп бойнумға бағланди; Қоллири
танини чиң чигип чәмбәрчас қиливәтти;
Асийлиқлирим бойнумға артилди; У дәрманимни
мәндин кәткүзди; Рәб мени мән қаршилиқ
көрситәлмәйдиғанларниң қоллириға тапшурди.
15 (Самәк) Рәб барлиқ батурлиримни оттурумдила
йәргә урувәтти; У мениң хил жигитлиримни
езишкә, Үстүмдин һөкүм чиқиришқа кеңәш
чақирди. Рәб гоя үзүм көлчигидики үзүмләрни
чәйлигәндәк, Йәһуданиң пак қизини чәйливәтти.
16 (Айин) Мошулар түпәйлидин тарамлап
жиғлимақтимән; Мениң көзлирим, мениң
көзлиримдин су еқиватиду; Маңа тәсәлли
бәргүчи, җенимни әслигә кәлтүргүчи мәндин
жирақтур; Балилиримниң көңли сунуқтур, Чүнки
дүшмән ғәлибә қилди. 17 (Пе) Зион қолини
созмақта, Лекин униңға тәсәлли бәргүчи йоқ;
Пәрвәрдигар Яқуп тоғрилиқ пәрман чүшүрди
— Хошнилири униң күшәндилири болсун!
Йерусалим улар арисида иплас нәрсә дәп қаралди.
18 (Тсадә) Пәрвәрдигар һәққанийдур; Чүнки мән
Униң әмригә хилаплиқ қилдим! Әй, барлиқ
хәлиқләр, аңлаңлар! Дәрдлиримгә қараңлар!
Пак қизлирим, яш жигитлирим сүргүн болди!
19 (Коф) Ашнилиримни чақирдим, Лекин улар
мени алдиған еди; Җан сақлиғидәк озуқ-түлүк
издәп жүрүп, Каһинлирим һәм ақсақаллирим
шәһәрдә нәпәстин қалди. 20 (Рәш) Қара, и
Пәрвәрдигар, чүнки азар чекиватимән! Һәддидин

зиядә асийлиқ қилғиним түпәйлидин, Ич-
бағрим қийниливатиду, Жүригим өртилип кәтти.
Сиртта қилич [анисини балисидин] жуда қилди,
Өйлиримдә болса өлүм-ваба һөкүм сүрмәктә! 21
(Шийн) [Хәқләр] аһ-зарлиримни аңлиди; Лекин
тәсәлли бәргүчим йоқтур; Дүшмәнлиримниң
һәммиси күлпитимдин хәвәрдар болуп, Бу
қилғиниңдин хошал болди; Сән жақалиған күнни
уларниң бешиға чүшүргәйсән, Шу чағда уларниң
һали мениңкидәк болиду. 22 (Тав) Уларниң барлиқ
рәзиллигини көз алдиңға кәлтүргәйсән, Барлиқ
асийлиқлирим үчүн мени қандақ қилған болсаң,
Уларғиму шундақ қилғайсән; Чүнки аһ-зарлирим
нурғундур, Қәлбим азаптин зәиплишип кәтти!

2 (Аләф) Рәб ғәзәп булути билән Зион қизини
шундақ қаплиди! У Исраилниң шәрәп-җуласини
асмандин йәргә чөрүвәтти, Ғәзиви чүшкән күнидә
Өз тәхтипәрини һеч есидә қалдурмиди. 2 (Бәт)
Рәб Яқупниң барлиқ туралғулирини жутувәтти,
һеч айимиди; У қәһри билән Йәһуданиң қизиниң
қәлъә-қорғанлириниң һәммисини ғулатти; У
падишалиқни әмирлири билән номусқа қоюп,
Йәр билән йәксан қиливәтти. 3 (Гимәл) У
қаттиқ ғәзәптә Исраилниң һәммә мүңгүзлирини
кесивәтти; Дүшмәнни тосуған оң қолини
Униң алдидин тартивалди; Лавулдап көйгән
өз әтрапини йәп кәткүчи оттәк, У Яқупни
көйдүрүвәтти. 4 (Даләт) Дүшмәндәк У оқясини
кәрди; Униң оң қоли етишқа тәйярланған
еди; Көзигә иссиқ көрүнгәнләрниң һәммисини
күшәндиси кәби қирди; Зион қизиниң чедири
ичидә, Қәһрини оттәк яғдурди; 5 (Хе) Рәб
дүшмәндәк болди; У Исраилни жутувалди,
Ордилириниң һәммисини жутувалди; Униң
қәлъә-қорғанлирини йоқатти, Йәһуданиң қизида
матәм вә жиға-зерәларни көпәйтти. 6 (Вав)
У Униң кәписини бағчини пачақлатқандәк
пачақлатти; У ибадәт сорунлирини йоқитивәтти;
Пәрвәрдигар Зионда һейт-байрамлар һәм
шабатларни [хәлқиниң] есидин чиқиривәтти;
Ғәзәп оти билән падиша һәм каһинни чәткә
қеқивәтти. 7 (Заин) Рәб қурбангаһини ташливәтти,
Муқәддәс җайидин ваз кәчти; У Зиондики
ордиларниң сепиллирини дүшмәнниң қолиға
тапшурди; Һәтта Пәрвәрдигарниң өйидә, Улар
һейт-айәм күнидикидәк тәнтәнә қилишти! 8
(Хәт) Пәрвәрдигар Зион қизиниң сепилини
чеқиветишни қарар қилған; У униңға [һалак]
өлчәм танисини тартип қойған; У қолини
чеқиштин һеч үзмиди; У һәм истиһкамларни
һәм сепилни зарлатти; Иккиси тәң һалсирап
қайғурмақта. 9 (Тәт) Униң дәрвазилири йәр
тегигә ғәриқ болуп кәтти; У униң төмүр-
тақақлирини парә-парә қиливәтти. Падишаси һәм
әмирлири әлләр арисиға паланди; Тәвраттики
тәрбийә-йолйоруқ йоқап кәтти, Пәйғәмбәрлири
Пәрвәрдигардин вәһий-көрүнүшләрни издәп
тапалмайду. 10 (Йод) Зион қизиниң ақсақаллири,
Йәрдә зуван сүрмәй олтармақта; Улар башлириға
топа-чаң чечишти; Улар белигә бөз йөгивелишти;
Йерусалимниң пак қизлириниң башлири йәргә
кирип кәткидәк болди. 11 (Каф) Мениң көзлирим
тарамлиған яшлиримдин һалидин кәтти; Ичи-
бағрилирим зәрдапқа толди; Жигирим йәр йүзигә
төкүлүп парә-парә болди, Чүнки хәлқимниң
қизи набут қилинди, Чүнки шәһәр кочилирида
нарсидиләр һәм бовақлар һошсиз ятмақта. 12
(Ламәд) Улар шәһәр кочилирида яриланғанлардәк
һалидин кәткәндә, Анилириниң қучиғида йетип
җан талашқанда, Анилириға: «Йемәк-ичмәк
нәдә?» дәп ялвурушмақта. 13 (Мәм) Мән дәрдиңгә
гувачи болуп, сени немигә охшитармән? Сени
немигә селиштурармән, и Йерусалим қизи? Саңа
тәсәлли бериштә, немини саңа тәң қилармән,
и Зионниң пак қизи? Чүнки сениң яраң
деңиздәк чәксиздур; Ким сени сақайталисун? 14
(Нун) Пәйғәмбәрлириңниң сән үчүн көргәнлири
бимәнилик һәм ахмақлиқтур; Улар сениң
қәбиһлигиңни һеч ашкарә қилмиди, Шундақ
қилип улар сүргүн болушуңниң алдини алмиди.
Әксичә уларниң сән үчүн көргәнлири ялған
бешарәтләр һәм езитқулуқлардур. 15 (Самәқ)
Йениңдин өтүватқанларниң һәммиси саңа қарап
чавақлишиду; Улар үшқиртип Йерусалимниң
қизиға баш чайқашмақта: — «Гөзәлликниң
җәвһири, пүткүл җаһанниң хурсәнлиги» дәп
аталған шәһәр мошумиду?» 16 (Пе) Барлиқ
дүшмәнлириң саңа қарап ағзини йоған ечип
[мазақ қилмақта], Уш-уш қилишип, чишлирини
ғучурлатмақта; Улар: «Биз уни жутувалдуқ! Бу
бәрһәқ биз күткән күндур! Биз буни өз көзимиз
билән көрүшкә муйәссәр болдуқ!» — демәктә.
17 (Айин) Пәрвәрдигар Өз нийәтлирини ишқа
ашурди; Қедимдин тартип Өзиниң бекиткән

сөзигә әмәл қилди; У һеч рәһим қилмай
ғулатти; У дүшмәнни үстүңдин шатландурди;
Күшәндилириңниң мүңгүзини жуқури көтәрди.
18 (Тсадә) Уларниң көңли Рәбгә нида қилмақта!
И Зион қизиниң сепили! Яшлириң дәриядәк
кечә-күндүз ақсун! Өзүңгә арам бәрмә; Яш
тамчилириң тарамлаштин арам алмисун! 19
(Коф) Түн кечидә орнуңдин тур, Кәчтә җесәк
башлиниши билән нида қил! Көңлүңни Рәбниң
алдиға судәк төк; Нарсидилириңниң һаяти
үчүн униңға қоллириңни көтәр! Улар барлиқ
кочилириң доқмушида қәһәтчиликтин һалидин
кәтмәктә. 20 (Рәш) Қара, и Пәрвәрдигар, ойлап
баққайсән, Сән кимгә мошундақ муамилә
қилип баққан?! Аяллар өз мевилири — әркә
бовақлирини йейишкә боламду? Каһин һәм
пәйғәмбәрни Рәбниң муқәддәс җайида өлтүрүшкә
боламду?! 21 (Шийн) Яшлар һәм қерилар кочиларда
йетишмақта; Пак қизлирим вә яш жигитлирим
қиличлинип жиқилди; Уларни ғәзивиң чүшкән
күнидә қирдиңсән; Уларни һеч айимай сойдуңсән.
22 (Тав) Сән һейт-байрам күнидә җамаәтни
чақирғандәк, Мени тәрәп-тәрәпләрдин бесишқа
вәһимиләрни чақирдиң; Пәрвәрдигарниң ғәзәп
күнидә қачқанлар яки тирик қалғанлар йоқ еди;
Өзүм әркилитип чоң қилғанларни дүшминим йәп
кәтти.

3 (Аләф) Мән униң ғәзәп тайиғини йәп
җәбир-зулум көргән адәмдурмән. 2 Мени У
һайдивәтти, Нурға әмәс, бәлки қараңғулуққа
маңдурди; 3 Бәрһәқ, У күн бойи қолини
маңа қайта-қайта һуҗум қилдурди; 4 (Бәт)
Әтлиримни вә терилиримни қақшал қиливәтти,
Сүйәклиримни сундурувәтти. 5 У маңа муһасирә
қурди, Өт сүйи вә җапа билән мени қапсивалди. 6
У мени өлгили узун болғанлардәк қап қараңғу
җайларда турушқа мәҗбур қилди. 7 (Гимәл) У
мени чиқалмайдиған қилип читлап қоршивалди;
Зәнҗиримни еғир қилди. 8 Мән вақирап нида
қилсамму, У дуайимни һеч иштимиди. 9 У
йоллиримни җипсилашқан таш там билән
тосувалди, Чиғир йоллиримни әгир-тоқай
қиливәтти. 10 (Даләт) У маңа пайлап ятқан
ейиқтәк, Пистирмида ятқан ширдәктур. 11 Мени
йоллиримдин бурап тетма-титма қилди; Мени
түгәштүрди. 12 У оқясини керип, Мени оқиниң
қариси қилди. 13 (Хе) Оқденидики оқларни
бөрәклиримгә санҗитқузди. 14 Мән өз хәлқимгә
рәсва объекти, Күн бойи уларниң мәсқирә
нахшисиниң нишани болдум. 15 У маңа зәрдабни
тойғичә жутқузуп, Кәкрә сүйини тойғичә ичкүзди.
16 (Вав) У чишлиримни шеғил ташлар билән
чеқивәтти, Мени күлләрдә түгүлдүрди; 17 Җеним
тинич-хатирҗәмликтин жирақлаштурулди;
Арамбәхшниң немә екәнлигини унтуп кәттим.
18 Мән: «Дәрманим қалмиди, Пәрвәрдигардин
үмүтүм қалмиди» — дедим. 19 (Заин) Мениң хар
қилинғанлиримни, сәргәдан болғанлиримни,
Әмән вә өт сүйини [йәп-ичкинимни] есиңгә
кәлтүргәйсән! 20 Җеним буларни һәрдайим
әсләватиду, Йәргә кирип кәткидәк болмақта. 21
Лекин шуни көңлүмгә кәлтүрүп әсләймәнки,
Шуниң билән үмүт қайтидин яниду, —
22 (Хәт) Мана, Пәрвәрдигарниң өзгәрмәс
меһриванлиқлири! Шуңа биз түгәшмидуқ; Чүнки
Униң рәһимдиллиқлириниң айиғи йоқтур; 23
Улар һәр сәһәрдә йеңилиниду; Сениң һәқиқәт-
садиқлиғиң толиму молдур! 24 Өз-өзүмгә:
«Пәрвәрдигар мениң несивәмдур; Шуңа мән
Униңға үмүт бағлаймән» — дәймән. 25 (Тәт)
Пәрвәрдигар Өзини күткәнләргә, Өзини издигән
җан егисигә меһривандур; 26 Пәрвәрдигарниң
ниҗатини күтүш, Уни сүкүт ичидә күтүш
яхшидур. 27 Адәмниң яш вақтида боюнтуруқни
көтириши яхшидур. 28 (Йод) У йеганә болуп
сүкүт қилип олтарсун; Чүнки Рәб буни униңға
жүклиди. 29 Йүзини топа-тупраққа тәккүзсун, —
Еһтимал, үмүт болуп қалар? 30 Мәңзини урғучиға
тутуп бәрсун; Тил-аһанәтләрни тойғичә ишитсун!
31 (Каф) Чүнки Рәб әбәдил-әбәд инсандин ваз
кәчмәйду; 32 Азар бәргән болсиму, Өзгәрмәс
меһриванлиқлириниң моллуғи билән ичини
ағритиду; 33 Чүнки У инсан балилирини хар
қилишни яки азаплашни халиған әмәстур. 34
(Ламәд) Йәр йүзидики барлиқ әсирләрни аяқ
астида янҗишқа, 35 Һәммидин Алий Болғучиниң
алдида адәмни өз һәққидин мәһрум қилишқа,
36 Инсанға өз дәвасида увал қилишқа, — Рәб
буларниң һәммисигә гувачи әмәсму? 37 (Мәм)
Рәб уни буйрумиған болса, Ким дегинини
әмәлгә ашуралисун? 38 Күлпәтләр болсун,
бәхит-саадәт болсун, һәммиси Һәммидин Алий
Болғучиниң ағзидин кәлгән әмәсму? 39 Әнди
тирик бир инсан немә дәп ағриниду, Адәм балиси

гуналириниң җазасидин немә дәп вайсайду? 40
(Нун) Йоллиримизни тәкшүрүп синап биләйли,
Пәрвәрдигарниң йениға йәнә қайтайли; 41
Қоллиримизни көңлимиз билән биллә әрштики
Тәңригә көтирәйли! 42 Биз итаәтсизлик қилип
сәндин йүз өридуқ; Сән кәчүрүм қилмидиң. 43
(Самәк) Сән өзүңни ғәзәп билән қаплап, бизни
қоғлидиң; Сән өлтүрдүң, һеч рәһим қилмидиң.
44 Сән Өзүңни булут билән қаплиғансәнки,
Дуа-тилавәт униңдин һеч өтәлмәс. 45 Сән
бизни хәлиқләр арисида дашқал вә ниҗасәт
қилдиң. 46 (Пе) Барлиқ дүшмәнлиримимиз бизгә
қарап ағзини йоған ечип [мазақ қилди]; 47
Үстимизгә чүшти алақзадилик вә ора-қапқан,
Вәйранчилиқ һәм һалакәт. 48 Хәлқимниң қизи
набут болғини үчүн, Көзүмдин яшлар өстәң
болуп ақмақта. 49 (Айин) Көзүм яшларни
үзүлмәй төкүватиду, Улар һеч тохталмайду, 50
Таки Пәрвәрдигар асманлардин төвәнгә нәзәр
селип [һалимизға] қариғичә. 51 Мениң көзүм
Роһумға азап йәткүзмәктә, Шәһиримниң барлиқ
қизлириниң һали түпәйлидин. 52 (Тсадә) Маңа
сәвәпсиз дүшмән болғанлар, Мени қуштәк
һәдәп овлап кәлди. 53 Улар орида җенимни
үзмәкчи болуп, Үстүмгә ташни чөриди. 54 Сулар
бешимдин тешип ақти; Мән: «Үзүп ташландим!»
— дедим. 55 (Коф) Һаңниң түвлиридин намиңни
чақирип нида қилдим, и Пәрвәрдигар; 56 Сән
авазимни аңлидиң; Қутулдурушқа нидайимға
қулиқиңни юпурувалмиғин! 57 Саңа нида
қилған күнидә маңа йеқин кәлдиң, «Қорқма»
— дедиң. 58 (Рәш) И рәб, җенимниң дәвасини
өзүң соридиң; Сән маңа һәмҗәмәт болуп
һаятимни қутқуздуң. 59 И Пәрвәрдигар, маңа
болған уваллиқни көрдүңсән; Мән үчүн һөкүм
чиқарғайсән; 60 Сән уларниң маңа қилған
барлиқ өчмәнликлирини, Барлиқ қәстлирини
көрдуңсән. 61 (Шийн) И Пәрвәрдигар, уларниң
аһанәтлирини, Мени барлиқ қәстлигәнлирини
аңлидиңсән, 62 Маңа қарши турғанларниң
шивирлашлирини, Уларниң күн бойи кәйнимдин
кусур-кусур қилишқанлирини аңлидиңсән.
63 Олтарғанлирида, турғанлирида уларға
қариғайсән! Мән уларниң [мәсқирә] нахшиси
болдум. 64 (Тав) Уларниң қоллири қилғанлири
бойичә, и Пәрвәрдигар, бешиға җаза яндурғайсән;
65 Уларниң көңүллирини каҗ қилғайсән! Бу сениң
уларға чүшидиған ләнитиң болиду! 66 Ғәзәп билән
уларни қоғлиғайсән, Уларни Пәрвәрдигарниң
асманлири астидин йоқатқайсән!

4 (Аләф) Аһ! Алтун шунчә җуласиз болуп
кәтти! Сап алтун шунчә тутуқ болуп кәтти!
Муқәддәс өйдики ташлар һәр бир кочиниң бешиға
төкүлүп чечилди! 2 (Бәт) Зионниң оғуллири
шунчә қимматлик, Сап алтунға тегишкүсиз
еди, Һазир сапал козилардәк, Сапалчиниң
қоли ясиғанлиричиликму [қиммити йоқ] дәп
қариливатиду! 3 (Гимәл) Һәтта чилбөриләр
әмчигини тутуп берип балилирини емитиду;
Лекин мениң хәлқим чөлдики төгиқушларға
охшаш рәһимсиз болди. 4 (Даләт) Бовақниң
тили уссузлуқтин таңлийиға чаплишиватиду;
Кичик балилар нан тилимәктә, Һеч ким уларға
уштуп бәрмәйватиду. 5 (Хе) Назу-немәтләрни
йәп көнгәнләр кочиларда сарғийип жүриду;
Сөсүн кийим кийдүрүлүп чоң қилинғанлар
тезәкликни қучағлап йетиватиду. 6 (Вав)
Хәлқимниң қизиниң қәбиһлигигә чүшкән җаза
Содомниң гунайиниң җазасидин еғирдур; Чүнки
Содом бирақла өрүветилгән еди, һеч адәмниң
қоли уни қийнимиған еди. 7 (Заин) Хәлқимниң
«Назарий»лири болса қардин сап, сүттин ақ, тени
қизил яқутлардин пақирақ еди, Тәқи-турқи көк
яқуттәк еди. 8 (Хәт) Һазир чирайлири қурумдин
қара; Кочиларда кишиләр тоналмиғидәк болуп
қалди; Бир терә-бир устихан болуп қалди; У
қақшаллишип яғачтәк болуп кәтти. 9 (Тәт) Қиличта
өлтүрүлгәнләр қәһәтчиликтә өлгәнләрдин
бәхитликтур; Чүнки улар қақшал болуп кәтмәктә,
Тупрақниң мевилири болмиғачқа жиқитилмақта.
10 (Йод) Бағри юмшақ аяллар өз қоллири билән
балилирини қайнитип пиширди; Хәлқимниң қизи
набут қилинғинида балилар уларниң гөши болуп
қалди. 11 (Каф) Пәрвәрдигар қәһрини чүшүрүп
пиғандин чиқти, Отлуқ ғәзивини төкти; Зионда
бир от йеқип, Униң һуллирини житувәтти. 12
(Ламәд) Йәр йүзидики падишалар вә җаһанда
барлиқ туруватқанлар болса, Нә күшәндә нә
дүшмәнниң Йерусалимниң қовуқлиридин бөсүп
киридиғанлиғиға ишәнмәйтти. 13 (Мәм) Һалбуки,
пәйғәмбәрлириниң гуналири түпәйлидин,
Каһинлириниң қәбиһликлири түпәйлидин,
Уларниң [Зионда] һәққанийларниң қанлирини
төккәнлиги түпәйлидин, — Бу иш [бешиға] чүшти!

14 (Нун) Һазир улар қарғулардәк кочиларда тенәп
жүрмәктә, Улар қанға булғанғанки, Һеч ким
кийимлиригә тәккүчи болмайду. 15 (Самәқ) Хәқ
уларға: «Йоқулуш! Напаклар! Йоқулуш! Йоқулуш,
бизгә тәккүчи болушма!» дәп вақиришмақта.
Улар қечип тәрәп-тәрәпкә сәргәрдан болуп кәтти;
Лекин әлләр: «уларниң аримизда турушиға
болмайду!» — дәватиду. 16 (Пе) Пәрвәрдигар Өзи
уларни тарқитивәтти; У уларни қайта нәзиригә
алмайду; Каһинларниң һөрмити қилинмиди,
Яшанғанларму һеч меһриванлиқ көрмиди. 17
(Айин) Көзимиз ярдәмни беһудә күтүп һалидин
кәтти; Дәрвәқә бизни қутқузалмиған бир әлни
күтүп күзәт мунарлиримизда туруп кәлдуқ.
18 (Тсадә) Дүшмәнлиримиз изимиздин қоғлап
жүрди; Шуңа кочиларда жүрәлмәйттуқ; Әҗилимиз
йеқинлашти, күнлиримиз тошти; Чүнки
әҗилимиз кәлди! 19 (Коф) Пейимизгә чүшкәнләр
асмандики бүркүтләрдин иштик; Тағлардиму
бизни қоғлап жүгүрди, Баявандиму бизни
бөктүрмидә пайлашти. 20 (Рәш) Җенимизниң
нәпәси болған, Пәрвәрдигарниң Мәсиһ қилғини
уларниң ора-қапқанлирида тутулди; Биз у
тоғрисида: «униң сайисидә әлләр арисида
яшаймиз» дәп ойлидуқ! 21 (Шийн) И уз зиминида
турғучи, Едомниң қизи, хошал-хурам яйриғин!
Лекин бу [җаза] қәдәһи саңиму өтиду; Сәнму мәс
болисән, яланғачлинисән! 22 (Тав) Қәбиһлигиңниң
җазасиға Хатимә берилиду, и Зион қизи; У сени
сүргүнлүккә қайта елип кәтмәйду; Лекин, и
Едом қизи, у сениң қәбиһлигиңни җазалайду; У
гуналириңни ечип ташлайду!

5 Бешимизға чүшкәнләрни есиңгә кәлтүргәйсән,
и Пәрвәрдигар; Қара, бизниң рәсвачилиқта
қалғинимизни нәзириңгә алғайсән! 2 Мирасимиз
ятларға, Өйлиримиз яқа жутлуқларға тапшурулди.
3 Биз житим-йесирләр, атисизлар болуп қалдуқ;
Анилиримизму тул қалди. 4 Ичидиған суни
сетивелишимиз керәк; Отунни пәқәт пулға алғили
болиду. 5 Бизни қоғлиғучилар тап бастуруп
келиватиду; Һалсирап, һеч арам тапалмаймиз. 6
Җан сақлиғидәк бир чишләм нанни дәп, Мисир
һәм Асурийәгә қол берип бойсунғанмиз. 7
Ата-бовилиримиз гуна садир қилип дунеядин
кәтти; Биз болсақ, уларниң қәбиһлигиниң
җазасини көтиришкә қалдуқ. 8 Үстимиздин
һөкүм сүргүчиләр қуллардур; Бизни уларниң
қолидин азат қилғучи йоқтур. 9 Далада қилич
түпәйлидин, Ненимизни тепишқа җенимизни
тәвәккул қилмақтимиз. 10 Теримиз тонурдәк
қизиқ, Ачлиқ түпәйлидин қизитма бизни
басмақта. 11 Зионда аяллар, Йәһуда шәһәрлиридә
пак қизлар аяқ асти қилинди. 12 Әмирләр
қолидин дарға есип қоюлди; Ақсақалларниң
һөрмити һеч қилинмиди. 13 Яш жигитләр
ярғунчақта җапа тартмақта, Оғул балилиримиз
отун жүкләрни йүдүп дәлдәңшип маңмақта. 14
Ақсақаллар шәһәр дәрвазисида олтармас болди;
Жигитләр нәғмә-навадин қалди. 15 Шат-хурамлиқ
көңлимиздин кәтти, Уссул ойнишимиз матәмгә
айланди. 16 Бешимиздин таҗ жиқилди; Һалимизға
вай! Чүнки биз гуна садир қилдуқ! 17 Буниң
түпәйлидин жүрәклиримиз мужулди; Булар
түпәйлидин көзлиримиз қараңғулашти — 18 —
Зион теғиға қарап көзлиримиз қараңғулашти,
Чүнки у чөлдәрәп кәтти, Чилбөрә униңда пайлап
жүрмәктә. 19 Сән, и Пәрвәрдигар, мәңгүгә һөкүм
сүрисән; Тәхтиң дәвирдин-дәвиргә давамлишиду.
20 Сән немишкә бизни дайим унтуйсән? Немишкә
шунчә узунғичә биздин ваз кечисән? 21 Бизни
йениңға қайтурғайсән, и Пәрвәрдигар! Шундақ
болғанда биз қайталаймиз! Күнлиримизни
қедимкидәк әслигә кәлтүргәйсән, 22 — Әгәр сән
бизни мутләқ чәткә қақмиған болсаң, Әгәр биздин
чәксиз ғәзәпләнмигән болсаң!

Әзакиял

1 Оттузинчи жили, төртинчи айниң бәшинчи
күнидә, мән Кевар дәриясиға сүргүн
қилинғанлар арисида турған мәзгилдә, мана
асманлар ечилип, мән Худаниң аламәт
көрүнүшлирини көрдүм. 2 Төртинчи айниң
бәшинчи күни — Йәһоакинниң сүргүн
болғанлиғиниң бәшинчи жили еди — 3
Калдийләрниң зиминида, Кевар дәрияси бойида,
Бузиниң оғли Әзакиял каһинға Пәрвәрдигарниң
сөзи кәлди — шу йәрдә Пәрвәрдигарниң қоли
униң вуҗудиға қонди. 4 Мән көрдүм, мана!
Шималдин боран-чапқун көтирилди; йоған бир
булут вә уни орап турған бир от, униң әтрапида
бир йоруқлуқ җулалинип туратти; оттурисидин,
йәни шу от ичидин, иссиқтин җулаланған
пақирақ мистәк бир көрүнүш көрүнди. 5 Йәнә
униң оттурисидин, төрт һаят мәхлуқ көрүнди;
уларниң көрүнүши шундақ едики: — уларда
инсанниң қияпити бар еди; 6 уларниң һәр
бириниң төрттин йүзи бар еди; һәр бириниң
төрттин қанити бар еди. 7 Уларниң түптүз
путлири бар еди; тапанлири болса мозайниң
туяқлириға охшайтти; улар пақиритилған мистәк
парлап туратти. 8 Төрт йенида, қанатлири
астида инсанниңкидәк бирдин қоли бар еди;
төртисиниң һәр бириниң төрттин йүзи вә
төрттин қанити бар еди; 9 уларниң қанатлири
бир-биригә туташ еди; улар жүргәндә һечяққа
бурулмайтти; улар һәммиси удул алдиға жүрәтти.
10 Уларниң йүз көрүнүшлири инсанниңкидәк еди;
у төртисиниң оң тәрипидә ширниңкидәк йүзи
бар еди; төртисиниң сол тәрипидә буқиниңкидәк
йүзи бар еди; төртисиниң бүркүтниңкидәк
йүзиму бар еди. 11 Уларниң йүзлири әнә шундақ
еди. Қанатлири жуқурида керилип туратти;
һәр бириниң икки қанити икки тәрипидики
мәхлуқниң қанитиға тутишатти; йәнә икки
қанити өз тенини йепип туратти. 12 Уларниң
һәр бири удулға қарап маңатти; уларда болған
роһ нәгә баримән десә, улар шу йәргә маңатти;
улар маңғанда һеч қайси тәрәпкә бурулмайтти.
13 Һаят мәхлуқларниң қияпити болса, көйүп
ялқунлап турған отниң чоғидәк, мәшъәлләрдәк
еди; мошу от уян-буян айлинип мәхлуқлар
арисида жүрәтти; от интайин ялқунлуқ еди, оттин
чақмақлар чеқип туратти; 14 һаят мәхлуқлар
чақмақтәк пал-пул қилип уяқтин-буяққа жүгүрүп
туратти. 15 Мән һаят мәхлуқларға қаридим, мана
һаят мәхлуқларниң һәр бириниң йенида йәрдә
туридиған, уларниң йүзигә удулланған бирдин
чақ туратти; 16 чақларниң шәкли вә ясилиши
берил яқутниң көрүнүшидә еди; төртисиниң
бир хилла көрүнүши бар еди; уларниң шәкли вә
ясилиши болса, чақниң ичидә чақ бардәк еди.
17 Мәхлуқлар маңғанда, улар йүзләнгән төрт
тәрипиниң һәммисигә удул маңатти; маңғанда
улар һеч бурулмайтти. 18 Чақларниң ултаңлири
болса, интайин егиз һәм дәһшәтлик еди; улар
төртисиниң ултаңлириниң пүтүн әтрапи көзләр
билән толған еди. 19 Һаят мәхлуқлар маңғанда,
чақлар уларға яндишип маңатти; һаят мәхлуқлар
йәрдин көтирилгәндә, чақларму көтириләтти. 20
Роһ нәгә маң десә, улар шу йәргә маңатти — демәк,
уларниң роһи [Роһқа] әгишип маңатти. Чақлар
улар билән тәң көтириләтти; чүнки мәхлуқларниң
роһи чақлирида еди. 21 Мәхлуқлар маңғанда,
чақларму маңатти; мәхлуқлар тохтиғанда,
чақларму тохтайтти; улар йәрдин көтирилгинидә,
чақларму уларға қошулуп тәң көтириләтти;
чүнки һаят мәхлуқларниң роһи чақларда еди. 22
Һаят мәхлуқларниң башлири үстидә бир йоған
көз йәткүсиз гүмбәзгә охшайдиған бир нәрсә
туратти; у хрусталъдәк дәһшәтлик пақирап,
уларниң беши үстидә йейилип туратти. 23 Бу
гүмбәздәк нәрсиниң астида уларниң қанатлири
керилип, бир-биригә тегишип туратти; һәр
бир мәхлуқниң өз тениниң икки йенини
япидиған иккидин қанити бар еди. 24 Улар
маңғанда, мән қанатлириниң садасини аңлидим
— у улуқ суларниң шарқириған садасидәк,
Һәммигә Қадирниң авазидәк — қошунниң жүрүш
қиливатқан чағдики сүрән-шавқунлириниң
садасидәк еди; улар тохтап турған чағларда, улар
қанатлирини төвәнгә чүшүрәтти. 25 Вә уларниң
беши үстидики гүмбәздәк нәрсә үстидин бир
аваз аңланди. Улар тохтап турған чағларда, улар
қанатлирини төвәнгә чүшүрәтти. 26 Уларниң
беши үстидики гүмбәздәк нәрсә үстидә, көк
яқут кәби бир тәхтниң сиймаси туратти; бу
тәхт сиймасиниң үстидә, толиму жуқурида,
инсан қияпитидә көрүнгән бир зат туратти. 27
Вә мән бу затни белиниң үсти тәрипиниң турқи

мистәк парқирған, әтрапини от орап турған
қияпәттики бир көрүнүштә көрдүм; вә белиниң
асти тәрипиниң турқи, отниң қияпитидә еди,
униң әтрапида күчлүк йоруқлуқ туратти. 28 Бу
әтрапида турған күчлүк йоруқлуқниң көрүнүши
болса, ямғурлуқ күнидики булутта пәйда болған
һәсән-һөсәнниң көрүнүшидәк еди. Бу болса
Пәрвәрдигарниң шан-шәривиниң қияпитиниң
көрүнүши еди. Буни көрүпла мән дүм жиқилдим;
вә мән сөзләватқан бирисиниң авазини аңлидим.

2 Вә У маңа: И инсан оғли, орнуңдин дәс тур, вә
Мән саңа сөз қилимән, — деди. 2 У маңа сөз
қилғанда, Роһ маңа кирип, мени дәс турғузди;
вә мән маңа сөз Қилғучиниң авазини аңлап
турдум. 3 Вә У маңа: — «И инсан оғли, Мән
сени Исраил балилириға, йәни Маңа асийлиқ
қилған асий «ят әлләр»гә әвәтимән; бүгүнгә қәдәр
һәм улар һәм уларниң ата-бовлири Маңа йүз
өрүп асийлиқ қилип кәлмәктә», — деди. 4 —
«Бу балилар болса номуссиз вә көңли қаттиқтур;
Мән сени уларға әвәтимән; сән уларға: «Рәб
Пәрвәрдигар шундақ дәйду!» — дегин — 5
шуниң билән улар мәйли қулақ салсун, салмисун
(чүнки улар асийлиқ қилидиған бир җамәт)
— өзлири арисида һәқиқий бир пәйғәмбәрниң
турғанлиғини тонуп йетиду. 6 Әнди сән, и
инсан оғли, гәрчә саңа тикән-җиғанлар һәмраһ
болсиму, вә сән чаянларниң арисида турсаңму,
улардин қорқма, вә сөзлиридинму қорқма;
шундақ, уларниң сөзлиридин қорқма, вә зәрдилик
қарашлиридин дәккә-дүккигә чүшмә; чүнки улар
асий бир җамәттур. 7 Сән улар тиңшисун,
тиңшимисун Мениң сөзлиримни уларға йәткүз;
чүнки улар асийлиқ қилғучилардур. 8 Вә сән,
и инсан оғли, саңа ейтқан сөзлиримгә қулақ
сал; бу асий җамәттәк тәтүр болмиғин; ағзиңни
ечип, Мән саңа бәргинимни йегин». 9 — Мән
қарисам, мана маңа созулған бир қол турупту;
вә мана, униңда бир орам язма турупту. 10 У
көз алдимда уни ечип йейип қойди; униң алди-
кәйниниң һәммә йеригә хәт йезилған еди; униңға
йезилғанлири мәрсийә, матәм сөзлири вә дәрд-
әләмләрдин ибарәт еди.

3 Вә У маңа: — И инсан оғли, еришкиниңни
йегин; бу язмини йәп, берип Исраил җамәтигә
сөз қилғин, деди. 2 Шуниң билән мән ағзимни
ачтим, У маңа язмини йегүзди. 3 У маңа: — И
инсан оғли, қосиғиңни тоқ қилип, ичи-бағриңни
Мән саңа бәргән бу орам язма билән толдурғин,
— деди. Шуниң билән мән йедим, ағзимда у
һәсәлдәк татлиқ еди. 4 Вә У маңа мундақ деди:
«И инсан оғли, барғин, Исраил җамәтигә барғин,
Мениң сөзлиримни уларға йәткүзгин. 5 Чүнки
сән ғәйрий йезиқтики яки тили тәс бир әлгә әмәс,
бәлки Исраил җамәтигә әвәтилдиң; 6 — ғәйрий
йезиқтики һәм тили тәс, сөзлирини чүшәнгили
болмайдиған көп әлләргә әвәтилмидиң; Мән сени
шуларға әтәткән болсам, улар саңа қулақ салатти!
7 Бирақ Исраил җамәти саңа қулақ салмайду,
чүнки уларниң һеч бири Маңа қулақ селишни
халимайду; чүнки пүтүн Исраил җамәтиниң
қапиқи тоң вә көңли қаттиқтур. 8 Мана, Мән
йүзүңни уларниң йүзлиригә қарши таштәк, вә
сениң пешанәңни уларниң пешанилириға қарши
таштәк қилдим. 9 Бәрһәқ, сениң пешанәңни
чақмақ тешидин қаттиқ, һәтта алмастәк қилдим.
Улардин қорқма, вә улар түпәйлидин дәккә-
дүккигә чүшмә; чүнки улар асий бир җамәттур».
10 Вә У маңа: — И инсан оғли, Мениң саңа
ейтмақчи болған һәммә сөзлиримни көңлүңгә
пүкүп қойғин, уларни көңүл қоюп аңлиғин. 11
Вә һазир барғин, сүргүн болғанларға, йәни өз
елиңдикиләргә сөз қил, улар аңлисун, аңлимисун
уларға: «Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду!» — дегин!
— деди. 12 Шуниң билән Роһ мени көтәрди, мән
арқамдин зор шарқириған бир авазни аңлидим
— «Пәрвәрдигарниң шан-шәривигә тәшәккүр-
мәдһийә өз җайлирида оқулсун!» — 13 —
Һаят мәхлуқларниң қанатлириниң бир-биригә
тегишкән авази, вә уларниң йенидики чақларниң
авазлири бәһәйвәт шарқирақ бир сада еди. 14
Вә Роһ мени көтирип, жирақққа апарди; вә мән
қаттиқ азап, роһумдики ғәзәп билән бардим, вә
Пәрвәрдигарниң қоли мениң вуҗудумда күчлүк
еди. 15 Шуниң билән мән Тәл-Абиб шәһиридә
сүргүн болғанлар, йәни Кевар дәрияси бойида
турғанларниң йениға йетип кәлдим; мән улар
турған җайда олтардим; уларниң арисида йәттә
күн һаң-таң қетип олтардим. 16 Мана йәттә күн
тошуп, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 17 «И инсан оғли, Мән сени Исраил
җамәти үчүн күзәтчи қилип тиклидим; сән Мениң
ағзимдин сөзни аңлап, уларға Мәндин болған

агаһни йәткүзгин. 18 Мән рәзилләргә: «Сән җәзмән
өлисән» — десәм, бирақ сән уни агаһландурмисаң
— йәни бу рәзил адәмни һаятқа еришсун дәп
рәзил йолидин яндуруп, уни һаятқа еришсун дәп
агаһландурмисаң, шу рәзил адәм өз қәбиһлигидә
өлиду; бирақ Мән униң қени үчүн сәндин
һесап алимән. 19 Бирақ сән әшу рәзил адәмни
агаһландурсаңму, у рәзиллигидин, йәни өз рәзил
йолидин янмиса, у өз қәбиһлигидә өлиду; лекин
сән өз җениңни қутқузуп қалисән. 20 Яки болмиса
бир һәққаний адәм өз һәққанийлиғидин йенип,
қәбиһлик қилидиған болса, униң алдиға чомақ
салсам, у өлиду; чүнки сән уни агаһландурмидиң,
у өз гунайида өлиду, вә у қилған һәққаний ишлар
әсләнмәйду; бирақ униң қени үчүн сәндин һесап
алимән. 21 Вә әгәр сән һәққаний адәмни гуна садир
қилма дәп агаһландуруп турсаң, вә у гуна садир
қилмиса, у чағда у җәзмән һаят қалиду, чүнки у
агаһқа көңүл қойди; шуниң билән сән өз җениңни
қутқузуп қалисән». 22 Вә Пәрвәрдигарниң қоли
мениң вуҗудумда туратти; У маңа: — Орнуңдин
тур, түзләңликкә барғин, Мән шу йәрдә сән
билән сөзлишимән, — деди. 23 Шуниң билән мән
орнумдин туруп, түзләңликкә чиқтим; вә мана,
мән Кевар дәрияси бойида туруп көргән шан-
шәрәптәк, Пәрвәрдигарниң шан-шәриви шу йәрдә
туратти; көрүпла мән дүм жиқилдим. 24 Вә Роһ
ичимгә кирип мени тик турғузди; У маңа сөз
қилип мундақ деди: — «Барғин, өйгә кирип өзүңни
бәнд қилғин. 25 Вә сән, и инсан оғли, мана, улар
арғамчиларни үстүңгә селип, улар билән сени
бағлайду; буниң билән сән талаға чиқалмай, әл-
жут ичигә һеч кирәлмәйсән. 26 Шундақла уларға
тәнбиһ бәргүчи болмаслиғиң үчүн, Мән сени гача
қилип, тилиңни таңлийиңға чаплаштуримән;
чүнки улар асий бир җәмәттур. 27 Вә Мән сән
билән сөзләшкинимдә, ағзиңни ечип, сән уларға:
«Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду!» дәйсән; ким
аңлаймән десә аңлисун, ким аңлимаймән десә
аңлимисун; чүнки улар асий бир җәмәттур.

4 Әнди сән, и инсан оғли, бир кесәкни елип өз
алдиңға қойғин; униң үстигә бир шәһәрни —
йәни Йерусалимни оюп қойғин. 2 Андин уни
муһасиригә елип, униңға потәйләрни қуруп,
сепилға чиқидиған бир дөңлүк ясап, униң
әтрапиға баргаһларни тикип вә сепилни бөскүчи
базғанларни тикләп қойғин. 3 Бир төмүр тахтини
елип, уни өзүң билән шәһәрниң арисиға тиклә;
йүзүңни униңға қаритип тиклә; у муһасиригә
елиниду, сән өзүң уни муһасиригә алисән; бу
ишниң өзи Исраил җәмәтигә бешарәт болиду.
4 Вә сән, сол йениңға янпашлап ятқин; Исраил
җәмәтиниң қәбиһлигини өз үстүңгә қой; солға
янпашлап қанчә күн ятсаң, сән шунчә күн
уларниң қәбиһлигини көтирисән. 5 Мән саңа
йетиш керәк болған күнләрни уларниң қәбиһлик
қилған жиллири бойичә, йәни үч йүз тохсән күн
қилип бекиткәнмән; шуниң билән сән Исраил
җәмәтиниң қәбиһлигини көтирисән. 6 Бу күнләр
түгигәндин кейин, сән йәнә оң янпашлап йетип,
Йәһуда җәмәтиниң қәбиһлигини көтирисән;
саңа қириқ күнни бекиткәнмән, һәр бир күн
бир жилни ипадиләйду. 7 Вә сән йүзүңни
Йерусалимниң муһасирисигә қаритип, йеңиңни
түргән һалда, уни әйипләп бешарәт берисән; 8 вә
мана, Мән үстүңгә арғамчиларни салимәнки, сән
муһасириниң күнлирини түгәтмигичә уян-буянға
һеч өрүлмәйсән. 9 Вә сән өзүңгә буғдай, арпа,
почақ, қизил маш териқ вә қара буғдайларни елип
бир идиш ичигә сал; вә буниңдин өзүң үчүн тамақ
тәйярлайсән; сән буни янпашлап ятқан күнләрдә,
йәни үч йүз тохсән күндә йәйсән; 10 сән йәйдиған
тамақ болса миқдари бойичә һәр күни жигирмә
шәкәлдин болуши керәк; сән уни бәлгүләнгән
вақитларда йәйсән; 11 вә [һәр күни] суниму
норма бойичә, йәни алтидин бир һин ичисән;
[һәр күндики] бәлгүләнгән вақитларда ичисән. 12
Сән уни арпа көмичи шәклидә қилип йәйсән; сән
уни уларниң көз алдида инсан нижасити үстидә
пиширисән». 13 Пәрвәрдигар: «Исраиллар Мән
уларни һайдап чиқиридиған әлләр арисида туруп
шу һарам йолда өз ненини һарам йәйду» — деди. 14
Андин мән: «И Пәрвәрдигар! Мән өзүмни һеч қачан
булғап қоймидим, вә яшлиғимдин тартип бүгүнгә
қәдәр мән өзи өлгәндин, яки житқучлар боғуп
қойған нәрсидин һеч йемигәнмән; һеч қандақ
жиркиничлик гөшкә ағзим тегип бақмиған!» —
дедим. 15 Вә У маңа: «Мана, Мән саңа инсанниң
нижаситиниң орниға калиниң тезигини бәрдим;
сән нениңни шуниң үстидә пиширисән» — деди. 16
Вә У маңа: «И инсан оғли, мана Мән Йерусалимда
уларға йөләнчүк болған нанни қурутиветимән;
улар нанни таразиға селип, уни тәшвиш ичидә
йәйду, суни өлчәм билән алақзидилик ичидә

ичиду; 17 Чүнки нан вә су улардин қалиду;
улар бир-биригә қаришип дәһшәт басиду, өз
қәбиһлигидин қуруп кетиду».

5 «Вә сән, и инсан оғли, өзүң өткүр бир қилични
ал; уни устира сүпитидә ишлитип, чечиң
вә сақилиңға сүртүп қой; андин таразини
елип алған чачларни тәң бөлгин. 2 Муһасирә
күнлири түгигәндә, үчтин бирини шәһәр ичидә
көйдүргин; йәнә үчтин бирини елип шәһәр
әтрапиға чепиваткин; йәнә үчтин бирини
шамалға сориваткин; Мән бир қилични суғуруп
уларни қоғлаймән. 3 Сән йәнә улардин бир
нәччә тални елип тонуңниң пешигә тиқип
қойғин; 4 булардин йәнә нәччә тални елип
от ичигә ташлап көйдүриваткин; булардин
пүтүн Исраил җамәтигә от тутишип кетиду».
5 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, бу
Йерусалим; Мән уни әлләрниң дәл оттурисиға
орунлаштурдум; башқа мәмликәтләр униң әп-
чөрисидә туриду; 6 Бирақ у Мениң һөкүмлиримгә
қаршилишип рәзилликтә әллардинму
ашурувәтти, бәлгүлимилиримгә қаршилишишта
әп-чөрисидики мәмликәтләрдинму ашурувәтти;
чүнки Мениң һөкүмлиримни улар рәт қилди,
Мениң бәлгүлимилирим болса, уларда ақмайду. 7
Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки
силәр әп-чөрәңләрдики әлләрдинму бәкрәк
башбаштақлиқ қилғанлиғиңлардин, Мениң
бәлгүлимилиримдә маңмаслиғиңлардин вә
һөкүмлиримни тутмаслиғиңлардин, һәтта
әп-чөрәңләрдики әлләрниң һөкүмлиридиму
маңмаслиғиңлар түпәйлидин, 8 Әнди Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мана, Мән Өзүмки
саңа қаршимән, [и Йерусалим]; сениң араңға
әлләрниң көз алидила җазаларни жүргүзимән; 9
Вә сениң барлиқ жиркиничликлириң түпәйлидин
араңда Өзүм қилип бақмиған һәмдә кәлгүси
иккинчи қилмайдиған ишни қилимән. 10
Шуниң билән атилар өз балилирини йәйдиған
болиду, балилар өз атилирини йәйдиған
болиду; вә Мән саңа җазаларни жүргүзимән,
вә сениң барлиқ қалғанлириңниң һәммисини
һәр тәрәптин чиққан шамалға сориветимән.
11 Шуңа, Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар — чүнки сән Мениң
муқәддәс җайимни өзүңниң барлиқ ләнәтлик
нәрсилириң һәм барлиқ жиркиничликлириң
билән булғиғиниң түпәйлидин, бәрһәқ, Мән
силәрни қирғин қилимән; көзүм саңа рәһим
қилмайду, ичимниму саңа ағритмаймән. 12
Шәһәрдикиләрдин үчтин бир қисми ваба
кесили билән өлиду һәмдә араңларда болидиған
ачарчилиқтин бешини йәйду; үчтин бир қисми
әп-чөрәңләрдә қиличлиниду; вә Мән үчтин
бир қисмини һәр тәрәптин чиққан шамалға
сориветимән, андин бир қилични ғилаптин
суғуруп уларни қоғлаймән. 13 Шуниң билән Мениң
ғәзивим бесиқиду, Мениң қәһримни уларниң
үстигә чүшүрүп қонғузуп, пиғандин чиқимән;
Мән Өз қәһримни улар үстигә төкүп түгәткәндин
кейин, улар Мән Пәрвәрдигарниң рәзилликкә
чидимайдиған отумдин сөз қилғанлиғимни
тонуп йетиду. 14 Вә Мән сениң әп-чөрәңдики
әлләр арисида һәмдә өтүп кетиватқанларниң
көз алдида сени вәйранә қилимән вә мәсқирә
объекти қилимән; 15 сениң үстүңгә ғәзәп һәм
қәһр вә қәһрлик әйипләр билән җазаларни
жүргүзгинимдә сән әп-чөрәңдики әлләргә
хорлуқ вә тапа-тәниниң объекти, бир ибрәт
һәм алақзадилик чиқарғучи болисән; чүнки
Мән Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим! 16 Мән
уларға һалакәт елип кәлгүчи, ачарчилиқ зәһәрлик
оқлирини яғдурғинимда, силәрниң үстүңлардики
ачарчилиқни күчәйтимән, вә йөләнчүк болған
нениңни қурутиветимән. 17 Вә үстүңларға өз
балилириңларни өзүңлардин жуда қилидиған
ачарчилиқ һәм житқуч һайванларни әвәтимән;
ваба кесиллири вә қан төккүчиләр араңларға
ямрап кетиду; үстүңларға қилич чүшүримән;
Мәнки Пәрвәрдигар сөз қилдим!».

6 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, Исраилниң
тағлириға йүзүңни қаритип уларни әйипләп
мундақ дәп бешарәт бәргин: — 3 «Исраилниң
тағлири, Рәб Пәрвәрдигарниң сөзини аңлап
қоюңлар: Рәб Пәрвәрдигар тағлар вә егизликләргә,
вадилар вә җилғиларға мундақ дәйду: — Мана,
Мән үстүңларға бир қилични чүшүрүп, «жуқури
җай»лириңларни вәйран қилимән. 4 Шуниң билән
силәрниң қурбангаһлириңлар вәйранә болиду,
«күн түврүк»лириңлар бузулиду; силәрдин
өлтүрүлгәнләрни бутлириңларниң алдиға
ташлаймән. 5 Исраиллардин болған өлүкләрни өз
бутлири алдиға ятқузимән; қурбангаһлириңлар

әтрапиға устиханлирини чечиветимән. 6 Силәр
турған барлиқ җайларда шәһәрләр йәр билән
йәксан қилиниду, «жуқури җайлар» вәйранә
болиду; шуниң билән қурбангаһлириңлар
һалак болиду, бутлириңлар чеқилип йоқилиду,
«күн түврүк»лириңлар кесилип ғулитилиду,
вә һәммә ясиғиниңлар йоқ қиливетилиду;
7 Вә өлтүрүлгәнләр араңларда жиқилиши
билән, силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни
тонуп йетисиләр. 8 Бирақ Мән силәрдин бир
қалдини қалдуримән; чүнки ят мәмликәтләргә
тарқитиветилгиниңларда, силәрдин әлләр
арисида қиличтин қутулуп қалғанлар болиду.
9 Вә силәрдин [қиличтин] қутулуп қалғанлар
сүргүн қилинған мәмликәтләрдә Мәндин янған
вапасиз қәлблири вә бутлириға паһишивазлардәк
һәвәс қилған көзлири билән бағримни парә-парә
қилғанлиғини есигә кәлтүриду; шуниң билән
улар қилған рәзилликлири һәм жиркиничлик
қилмишлири түпәйлидин өз-өзлиридин
нәпрәтлиниду. 10 Вә улар Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни тонуп йетиду; Мән мошу күлпәтни
силәрниң бешиңларға чүшүримән дегәнлигим
бекардин-бекар әмәс». 11 Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Алиқиниңни-алиқиниңға уруп,
путуң билән йәрни тәпкин: «Исраил җәмәтиниң
барлиқ қәбиһ, жиркиничлик қилмишлири
үчүн вай! Чүнки улар қилич, ачарчилиқ вә
ваба кесили билән жиқилиду» — дегин! 12
Жирақта турған вабадин өлиду; йеқинда турған
қилич билән жиқилиду; һәм тирик қалған,
йәни муһасиригә чүшкән киши ачарчилиқтин
өлиду; шуниң билән мениң уларға болған
қәһримни чүшүрүп пиғандин чиқимән. 13 Әнди
улардин өлтүрүлгәнләр өз бутлири арисида,
уларниң қурбангаһлири әтрапида, өз бутлириға
хушбуй яққан һәр бир егиз дөң үстидә, тағ
чоққилирида, барлиқ йешил дәрәқ вә барақсан
дуб астида ятқан чағда, улар Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни тонуп йетиду. 14 Вә Мән Өз қолумни
уларниң үстигә созимән, улар һәр турған
җайлирида зиминни Диблаттики чөл-баявандин
бәттәр вәйран қиливетимән. Андин улар Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду».

7 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 «Сән аңла, и инсан оғли,
Рәб Пәрвәрдигар Исраил зиминиға мундақ
деди: Хатимә! Зиминниң төрт булуңиға хатимә
берилиду! 3 Саңа һазир хатимә берилиду! Өз
ғәзивимни бешиңға чүшүримән, өз йоллириң
бойичә үстүңгә һөкүм чиқирип җазалап, өзүңниң
барлиқ жиркиничлик ишлириңни өз бешиңға
яндуримән. 4 Мениң көзүм саңа рәһим
қилмайду һәм ичимниму саңа ағритмаймән;
әксичә өз йоллириңни бешиңға яндуримән, өз
жиркиничликлириң өз араңда болиду; андин
силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетисиләр». 5 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Балаю-апәт! Һеч болуп бақмиған балаю-апәт
келиду! Мана, у кәлди! 6 Хатимә, хатимә! У
саңа қарши қозғалди! Мана, у келиватиду! 7
Һалакәт йениңға кәлди, и зиминда турғучи;
вақит-саити тошти, әшу күн йеқинлашти;
хошаллиқ вақирашлири әмәс, бәлки давалғулуқ
бир қийқас-сүрән тағларда аңлиниду. 8 Мән
тезла қәһримни үстүңгә төкүп, саңа қаратқан
ғәзивим билән пиғандин чиқимән; Мән өз
йоллириң бойичә үстүңгә һөкүм чиқирип
җазалап, өзүңниң барлиқ жиркиничликлириңни
бешиңға қайтуруп чүшүримән. 9 Мениң көзүм
саңа рәһим қилмайду һәм ичимниму саңа
ағритмаймән; Мән өз йоллириңни бешиңға
яндуримән, вә өз жиркиничлик ишлириң өз
араңға чүшиду; шуниң билән силәр өзүңларни
урғучиниң Мән Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетисиләр. 10 Мана, әшу күн! Мана у кәлди!
Һалакәт чиқип жүриватиду! — таяқ бихланди,
һакавурлуқ чечәклиди! 11 Зораванлиқ йетилип
рәзиллик тайиғи болуп чиқти; уларниңкидин һеч
нәрсә қалмайду — уларниң адәмләр топидин,
дөләт-байлиқлиридин яки һәйвисидин һеч
немә қалмайду. 12 Вақит-саити кәлди, күни
йеқинлашти; алғучи хушал болуп кәтмисун,
сатқучи матәм тутмисун; чүнки қаттиқ ғәзәп
мошу бир топ кишиләрниң һәммисиниң үстигә
чүшиду. 13 Чүнки гәрчә алғучи билән сатқучи
тирик қалсиму, сатқучи өзи сетивәткинигә
қайтидин егә болмайду; чүнки бу топ кишиләр
тоғрилиқ көрүнгән бешарәт инавәтсиз болмайду;
улардин һеч қайсиси қәбиһлиги билән өз
һаятини сақлалмайду. 14 Улар канайни челип
һәммини тәйярлиди, бирақ һеч ким җәңгә
чиқмайду; чүнки Мениң ғәзивим мошу бир топ
кишиләрниң һәммисигә қаритилған. 15 Талада

қилич, ичидә ваба вә ачарчилиқ туриду; далада
болған кишини қилич, шәһәрдә болған кишини
болса, ваба вә ачарчилиқ уни жутуветиду. 16
Вә улардин қутулуп қелип булардин қачқанлар
тағларда жүрүп һәр бири өз қәбиһлиги
үчүн җилғидики пахтәкләрдәк буқулдап матәм
тутиду. 17 Һәр бириниң қоли дәрмансизлиниду,
тизлири сүйдүк билән чилиқ-чилиқ һөл
болуп кетиду; 18 Улар өзигә бөз кийимини
бағлайду, вәһшәт уларни басиду; һәр қайсиниң
йүзидә хиҗаләт, башлири тақир көрүниду. 19
Улар өз күмүчлирини кочиларға ташлайду,
уларниң алтунлири булғанған нәрсидәк болиду;
уларниң алтун-күмүчлири Пәрвәрдигар ғәзивини
көрсәткән күнидә уларни қутқузмайду; улар
булардин ачлиғини қандуралмайду, қосиғини
толдуралмайду, чүнки бу нәрсиләр уларға
адәмләрни путлаштуридиған қәбиһлик болди.
20 У Униң гөзәл безәкини һәйвә билән тиклиди;
бирақ улар униң ичидә жиркиничлик мәбудларни
һәмдә ләнәтлик нәрсилирини ясиди; шуңа Мән
уни улар үчүн паскинчилиққа айландуримән.
21 Мән уни олҗа сүпитидә ят адәмләрниң
қолиға, ғәнимәт қилип йәр йүзидики рәзилләргә
тапшуримән; улар буни булғайду. 22 Мән йүзүмни
улардин өрүймән, вә кишиләр Мениң әзиз
җайимни булғайду; зораванлар кирип у йәрни
булғайду. 23 Зәнҗирни тәйярлаңлар; чүнки
зимин қанлиқ җинайәтләргә, шәһәр зораванлиққа
толған. 24 Шуңа Мән әлләр ичидики әң рәзилини
кәлтүримән, улар уларниң өйлиригә егә болиду;
Мән зомигәрләрниң һакавурлуғини йоқитимән;
уларниң «муқәддәс җайлири» булғиниду.
25 Вәһшәт келиватиду! Улар теч-аманлиқни
издәйдиған болиду, бирақ һеч тапалмайду. 26 Апәт
үстигә апәт, шум хәвәр үстигә шум хәвәр келиду;
улар пәйғәмбәрдин бешарәт сорайду, бирақ
каһинлардин Тәвратниң билими, ақсақаллардин,
мойсипитләрдин несиһәт йоқап кетиду. 27 Падиша
матәм тутиду, шаһзадә үмүтсизликкә чөмүлиду,
зиминдики хәлиқләрниң қоллири титрәп кетиду;
Мән уларни өз йоллири бойичә бир тәрәп
қилимән, өз һөкүмлири бойичә уларға һөкүм
чиқирип җазалаймән; шуниң билән улар Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду.

8 Алтинчи жили, алтинчи айниң бәшинчи
күнидә шундақ әмәлгә ашурулдики, мән өз
өйүмдә олтарғинимда, Исраилниң ақсақаллириму
мениң алдимда олтуғинида, Рәб Пәрвәрдигарниң
қоли вуҗудумға чүшти. 2 Мән қаридим, мана,
отниң қияпитидә бир затниң көрүнүши туратти;
белиниң төвини от турқида туратти; белиниң
үсти болса җулалиған йоруқлуқ, қизитилған
мис пақириғандәк көрүнүш туратти. 3 У
қолниң көрүнүшидәк бир шәкилни созуп,
бешимдики бир тутам чачни тутти; Роһ
мени асман билән зимин оттурисиға көтирип,
Худаниң аламәт көрүнүшлиридә Йерусалимға,
йәни ибадәтханиниң шималға қарайдиған ички
дәрвазисиниң босуғисиға апарди. Әшу йәр
«пак-муқәддәсликкә қаршлашқан мәбуд», йәни
Худаниң пак-муқәддәс ғәзивини қозғайдиған
мәбуд турған җай еди. 4 Мана, мән түзләңликтә
көргән аламәт көрүнүштәк, Исраилниң Худасиниң
шан-шәриви шу йәрдә туратти. 5 У маңа:
— И инсан оғли, бешиңни көтирип шимал
тәрәпкә қарап бақ, деди. Мән бешимни көтирип
шимал тәрәпкә қаридим, мана, қурбангаһниң
дәрвазисиниң шималий тәрипидә, босуғида
шу «пак-муқәддәсликкә қаршилашқан мәбуд»
туратти. 6 Вә у маңа: — И инсан оғли,
уларниң бундақ қилмишлирини — Исраил
җәмәтиниң Мени муқәддәс җайимдин жирақ
кәткүзидиған, мошу йәрдә қилған интайин
жиркиничлик ишлирини көрдүңсән? Бирақ сән
техиму жиркиничлик ишларни көрисән, — деди.
7 Вә У мени ибадәтхана һойлисиниң кириш
еғизиға апарди, мән қаридим, мана, тамда бир
төшүк туратти. 8 У маңа: — И инсан оғли, тамни
колап тәшкин, деди. Мән тамни колап тәштим,
мана, бир ишик туратти. 9 У маңа: — Киргин,
уларниң мошу йәрдә қилған рәзил жиркиничлик
ишлирини көрүп бақ, деди. 10 Мән кирип қаридим,
мана, әтрапидики тамларға нәқиш қилинған һәр
хил өмилигүчи һәм жиркиничлик һайванларни,
Исраил җәмәтиниң һәммә бутлирини көрдүм. 11
Вә буларниң алдида Исраил җәмәтиниң йәтмиш
ақсақили туратти. Уларниң оттурисида Шафанниң
оғли Җаазания туратти; уларниң һәр бири қолида
өз хушбуйдении тутуп туратти; хушбуй қуюқ
булуттәк өрләп чиқти. 12 Вә У маңа: — И инсан оғли,
Исраил җәмәтидики ақсақалларниң қараңғулуқта,
йәни һәр бириниң өз мәбуд нәқиш қилинған
һуҗрисида немә қилғанлиғини көрдүңму? Чүнки

улар: «Пәрвәрдигар бизни көрмәйду; Пәрвәрдигар
зиминни ташлап кәтти» — дәйду, — деди. 13 Вә У
маңа: — Бирақ сән уларниң техиму жиркиничлик
қилмишлирини көрисән, деди. 14 У мени
Пәрвәрдигарниң өйиниң шималий дәрвазисиниң
босуғисиға апарди; мана, шу йәрдә «Таммуз үчүн
матәм тутуп» жиғлаватқан аяллар олтиратти. 15 Вә
У маңа: — И инсан оғли, сән мошуларни көрдуңму?
Бирақ сән техиму жиркиничлик ишларни көрисән,
— деди. 16 Вә У мени Пәрвәрдигарниң өйиниң
ички һойлисиға апарди. Мана, Пәрвәрдигарниң
ибадәтханисиниң кириш йолида, пешайван вә
қурбангаһниң оттурисида, жигирмә бәш адәм,
Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиға арқисини қилип
шәриққә қарап қуяшқа чоқуниватватти. 17 Вә
У маңа: — И инсан оғли, сән мошуларни
көрдуңму? Йәһуда җәмәти өзи мошу йәрдә қилған
жиркиничлик қилмишлирини йеник дәп, улар
йәнә буниң үстигә зиминни җәбир-зулум билән
толдуруп мениң аччиғимни қайта-қайта қозғатса
боламду? Вә мана, уларниң йәнә шахни бурниға
тутиватқиниға қара! 18 Шуңа Мән қәһр билән
уларни бир тәрәп қилимән; Мениң көзүм уларға
рәһим қилмайду, ичимниму уларға ағритмаймән;
улар қулиқимға жуқури авазда нида қилсиму,
уларни аңлимаймән, — деди.

9 У қулиқимға күчлүк бир авазда товлап: —
Йеқин келиңлар, шәһәргә мәсъул болғучилар,
һәр бириңлар өз һалакәт қуралиңларни
қолуңларға тутуңлар, — деди. 2 Вә мана, алтә
кишиниң [ибадәтханиниң] шималиға қарайдиған
«Жуқири дәрваза» тәрәптин келиватқинини
көрдүм. Һәр бириси қолида битчит қилғучи
қуралини тутқан; уларниң оттурисида йениға
пүтүкчиниң сияһдени есиқлиқ турған, канап
кийимләрни кийгән бириси бар еди; вә улар
[ибадәтханиға] кирип, мис қурбангаһниң йенида
турди. 3 Шу чағда Исраилниң Худасиниң
шан-шәриви әсли турған керубтин көтирилип
өйниң босуғисида турди. Пәрвәрдигар йениға
пүтүкчиниң сияһдени есиқлиқ турған, канап
кийимләрни кийгән кишини чақирип униңға: —
4 Шәһәрниң оттурисидин, йәни Йерусалимниң
оттурисидин өтүп, шәһәр ичидә өткүзүлгән
барлиқ жиркиничлик ишлар түпәйлидин аһ-
надамәт чәккән кишиләрниң пешанлиригә бир
бәлгү салғин, — деди. 5 Вә маңа аңлитип
башқа кишиләргә: — Бу кишиниң кәйнидин
шәһәрни кезип, адәмләрни қириңлар; көзүңлар
рәһим қилмисун, уларға ичиңларни ағритмаңлар!
6 Бирниму қоймай һәммини — қерилар,
яш жигит-қизлар, бовақ-балилар вә аялларни
қоймай өлтүрүветиңлар; пәқәт бәлгү қоюлған
кишиләргә йеқинлашмаңлар; бу ишни өз муқәддәс
җайимдин башлаңлар, — деди. Шуңа улар
Худаниң өйи алдида турған һелиқи ақсақаллардин
башлиған. 7 Вә У уларға: — Өйни булғаңлар,
һойлилирини өлтүрүлгәнләр билән толдуруңлар;
әнди бериңлар! — деди. Шуниң билән улар чиқип
шәһәр бойичә адәмләрни қиришқа башлиди. 8 Вә
шундақ болдики, улар адәмләрни қирғинида, мән
ялғуз қалдим; өзүмни йәргә дүм ташлидим вә: —
Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Сән Йерусалимға қаритилған
қәһриңни төккәндә Исраилниң барлиқ қалдисини
һалак қиламсән? — дедим. 9 Вә У маңа: — Исраил
вә Йәһуда җәмәтиниң қәбиһлиги интайин рәзил;
чүнки улар: «Пәрвәрдигар зиминни ташлап кәтти;
Пәрвәрдигар бизни көрмәйду» — дәйду. 10 «Мән
болсам, Мениң көзүм уларға рәһим қилмайду,
ичимниму уларға ағритмаймән; Мән уларниң
йолини өз бешиға чүшүримән, — деди. 11 Вә мана,
йениға пүтүкчиниң сияһденини асқан, канап
кийимләрни кийгән киши қилған ишни мәлум
қилип: «Маңа Сән буйруған ишни орундидим» —
деди.

10 Мән қаридим, мана, керубларниң беши
үстидики гүмбәз үстидә, көк яқутниң
қияпитидәк бир тәхтниң көрүнүши туратти; 2
Вә [тәхткә Олтарғучи] канап кийимләрни кийгән
кишигә: «Керубларниң астидики чақларниң
арисиға кир, қоллириңни керублар арисида
көйүватқан чоғларға толдуруп, уларни шәһәр
үстигә чечивәт» — деди. Мән қаридим, у шундақ
қилишқа башлиди. 3 Бу киши киргәндә керублар
өйниң оң тәрипидә туратти; [шан-шәрәплик]
булут өйниң ички һойлисини толдурди. 4 Вә
Пәрвәрдигарниң шан-шәриви керуб үстидин
чиқип, өйниң босуғисиға кәлгән еди; өй булутқа
толди, һойла болса Пәрвәрдигарниң шан-
шәривиниң жулалиғиға чөмгән. 5 Керубларниң
қанатлириниң садаси һәммидин қадирниң
сөзлигән чағдики авазидәк болуп, сирттики
һойлиға аңлинип туратти. 6 Вә шундақ болдики,
[Рәб] канап кийимләрни кийгән кишигә: «Чақлар

арисидин, йәни керублар арисидин от алғин» —
дәп буйруғинида, у кирип бир чақниң йенида
турди. 7 Вә керублардин бири өз қолини керублар
оттурисидики отқа созуп униңдин от елип, канап
кийимләрни кийгән кишиниң қоллириға салди; у
буни елип чиқип кәтти 8 (керубларниң қанатлири
астида, адәмниң қоллириниң қияпити көрүнүп
туратти). 9 Мән қаридим, мана, керубларниң
йенида төрт чақ бар еди, бир керубниң йенида
бир чақ, йәнә бир керубниң йенида йәнә бир
чақ туратти; чақларниң қияпити болса берил
яқутниң көрүнүшидә еди. 10 Уларниң шәкли
болса, төртилисиниң охшаш еди, йәни чақ ичидә
чақ бардәк көрүнәтти. 11 Керублар маңғанда,
улар йүзләнгән төртила тәрәпкә удул қарап
маңатти; маңғанда улар һеч бурулмайтти, бәлки
беши қайси тәрәпкә қариған болса, улар шу
тәрәпкә маңатти; улар маңғанда һеч бурулмайтти.
12 Уларниң пүтүн тени, дүмбилири, қоллири,
қанатлири вә уларниң чақлириму, йәни төртисигә
тәвә чақларниң әтрапи көзләр билән толған еди.
13 Чақларни болса: «пирқирайдиған чақлар!» —
дәп атиғинини өз қулиқим билән аңлидим. 14
Һәр бир керубниң төрт йүзи бар еди; биринчиси
керубниң йүзи, иккинчиси адәмниң йүзи,
үчинчиси ширниң йүзи, төртинчиси бүркүтниң
йүзи еди. 15 Керублар жуқуриға өрлиди. Булар
дәл мән Кевар дәрияси бойида көргән һаят
мәхлуқлар еди. 16 Керублар маңғанда, чақларму
уларға яндишип маңатти; керублар йәрдин
өрләшкә қанатлирини көтәргинидә, чақларму
уларниң йенидин бурулуп кәтмәйтти. 17 Улар
турғанда, чақларму туратти; улар көтирилгәндә,
чақларму улар билән көтириләтти; чүнки
һаят мәхлуқларниң роһи чақларда еди. 18 Вә
Пәрвәрдигарниң шан-шәриви өйниң босуғиси
үстидин чиқип, керублар үстидә турди; 19
Керублар қанатлирини керип, көз алдимда йәрдин
көтирилди; улар өйдин чиққанда, чақларму
уларниң йенида еди; улар Пәрвәрдигарниң
өйиниң шәрқий дәрвазисида туратти; Исраилниң
Худасиниң шан-шәриви уларниң үстидә жуқури
туратти. 20 Булар болса дәл мән Кевар дәрияси
бойида көргән, Исраил Худасиниң астида турған
мәхлуқлар еди; уларниң керублар екәнлигини
билдим. 21 Уларниң һәр бириниң төрттин йүзи,
һәр бириниң төрттин қанити, қанатлири астида
инсан қоли сияқидики қоллири бар еди. 22
Уларниң йүзлириниң қияпити болса, улар мән
Кевар дәрияси бойида көргән йүзләр еди; уларниң
турқи вә йүзлири мән көргәнгә охшаш еди;
уларниң һәр бири өз удулиға қарап маңатти.

11 Роһ мени көтирип, Пәрвәрдигарниң
өйиниң шәрқий, йәни шәриққә қарайдиған
дәрвазисиға апарди; вә мана, дәрвазиниң
босуғисида жигирмә бәш адәм туратти; мән
уларниң оттурисида авамниң ақсақили болған,
Аззурниң оғли Жаазания һәм Бәнаяниң оғли
Пилатияни көрдүм. 2 Вә У маңа: — И инсан оғли,
қәбиһликни ойлап чиққучи, мошу шәһәрдә рәзил
мәслиһәт бәргүчи адәмләр дәл булардур. 3 Улар:
«Өйләрни селиш вақти йеқинлашти әмәсму? Бу
шәһәр болса қазан, биз болсақ, ичидики гөш» —
дәйду. 4 Шуңа уларни әйипләп бешарәт бәргин;
— Бешарәт бәргин, и инсан оғли! — деди. 5
Шуниң билән Пәрвәрдигарниң Роһи вуҗудумға
урулуп чүшүп, маңа сөз қилған: «Пәрвәрдигар
мундақ дәйду» — дегин. «Силәрниң шундақ
дегиниңларни, и Исраил җәмәти; көңлүңләргә
пүккән ой-пикриңларни, Мән билимән. 6 Силәр
мошу шәһәрдә адәм өлтүрүшни көпәйткәнсиләр;
силәр рәстә-кочиларни өлтүрүлгәнләр билән
толдурғансиләр». 7 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Силәр өлтүргән кишиләр
болса, дәл шу гөштур, шәһәр болса қазандур;
бирақ силәрни болса униңдин тартивалимән.
8 Силәр қиличтин қорқуп кәлгәнсиләр, вә Мән
үстүңларға бир қилич чүшүримән» — дәйду
Рәб Пәрвәрдигар. 9 «Шуниң билән Мән силәрни
шәһәрдин тартивелип, ят адәмләрниң қолиға
тапшуримән, силәрниң үстүңлардин һөкүм
чиқирип җазалаймән. 10 Силәр қиличлинип
жиқилисиләр; Исраил чегаралирида үстүңларға
һөкүм чиқирип җазалаймән; вә силәр Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр. 11 Бу
шәһәр силәр үчүн «қазан» болмайду, һәм силәрму
униңки «гөш»и болмайсиләр; Мән Исраил
чегаралирида үстүңлардин һөкүм чиқирип
җазалаймән. 12 Вә силәр Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни тонуп йетисиләр; силәр Мениң
бәлгүлимилиримдә жүрмигән, һөкүмлирим
бойичә маңмиғансиләр, бәлки өп-чөрәңлардики
әлләрниң һөкүмлири бойичә маңғансиләр». 13
Шундақ болдики, Мән бешарәт бериватқинимда,

Бәнаяниң оғли Пилатия җан үзди. Мән дүм
жиқилдим: «Аһ, Рәб Пәрвәрдигар! Сән Исраилниң
қалдисини пүтүнләй йоқатмақчимусән?» — дәп
қаттиқ авазда нида қилдим. 14 Пәрвәрдигарниң
сөзи маңа келип мундақ дейилди: — 15 И
инсан оғли, Йерусалимда туруватқанларниң:
«Пәрвәрдигардин жирақ кетиңлар! Чүнки мошу
зимин бизгила мирас қилип тәқдим қилинған!»
дегән гепи, сениң қериндашлириң, йәни
сениң қериндашлириң болған сүргүнләргә һәм
Исраилниң пүткүл җәмәтигә қаритип ейтилған.
16 Шуңа уларға мундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: Гәрчә Мән уларни жирақ йәрләргә,
әлләр арисиға йөткивәткән һәм мәмликәтләр
ичигә тарқитивәткән болсамму, улар барған
йәрләрдиму Мән Өзүм уларға кичиккинә бир пак-
муқәддәс башпанаһ болимән». 17 Шуңа мундақ
дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән
силәрни әллардин жиғимән, тарқитиветилгән
мәмликәтләрдин силәрни җәм қилимән, андин
Исраил зиминини силәргә қайтуруп тәқдим
қилимән. 18 Шуниң билән улар у йәргә қайтип
келиду, улар барлиқ ләнәтлик нәрсиләрни һәм
барлиқ жиркиничлик ишлирини у йәрдин йоқ
қилиду. 19 Мән уларға бир қәлбни беримән,
ичиңларға йеңи бир роһни салимән; Мән уларниң
тенидин таштәк қәлбни елип ташлаймән, уларға
меһрлик бир қәлбни беримән. 20 Шуниң билән
улар Мениң бәлгүлимилиримдә жүриду, Мениң
һөкүмлиримни чиң тутуп уларға әмәл қилиду.
Улар Мениң хәлқим болиду, Мән уларниң
Худаси болимән. 21 Бирақ көңүллири ләнәтлик
нәрсиләргә вә жиркиничлик қилмишлириға
беғишланғанлар болса, Мән уларниң йоллирини
өз бешиға чүшүримән», — дәйду Рәб Пәрвәрдигар».
22 Керублар қанатлирини яйди, уларниң чақлири
өз йенида туратти; Исраилниң Худасиниң
шан-шәриви улар үстидә жуқури туратти; 23
вә Пәрвәрдигарниң шан-шәриви шәһәрниң
оттурисидин чиқип, шәһәрниң шәриқ тәрипидики
тағ үстидә тохтиди. 24 Шуниң билән Роһ мени
көтирип, Худаниң Роһи бәргән бу көрүнүштә мени
Калдийәгә, йәни сүргүн болғанларға апарди; шуан
мән көргән бу көрүнүш мәндин кәтти. 25 Шуниң
билән мән сүргүн болғанларға Пәрвәрдигар маңа
көрсәткән барлиқ ишларни сөзләп бәрдим.

12 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, сән асий бир
җәмәт арисида турисән; уларниң көрүшкә көзи
бар амма көрмәйду, аңлашқа қулиқи бар, амма
аңлимайду, чүнки улар асий бир җәмәттур. 3
Вә сән, и инсан оғли, сүргүн болғучиниң жүк-
тақлирини тәйярлап қойғин; вә күндүздә уларниң
көз алдида сүргүн болғучидәк өз җайиңдин башқа
җайға барғин. Гәрчә улар асий бир җәмәт болсиму,
еһтималлиғи йоқ әмәски, улар чүшинип йетиду.
4 Күндүздә уларниң көз алдида сүргүн болушқа
тәйярлиған жүк-тақлардәк жүк-тақлириңни елип
чиқ; андин кәч кирәй дегәндә уларниң көз алдида
сүргүн болидиған кишиләрдәк җайиңдин чиқип
кәткин; 5 тамни колап тешип, жүк-тақлириңни
елип чиққин; 6 уларниң көз алдида буни мүрүңгә
елип, гугумда көтирип чиқип кәткин; йәрни
көрәлмәслигиң үчүн йүзүңни япқин; чүнки Мән
сени Исраил җәмәтигә бешарәт қилдим. 7 Вә
мән буйрулған бойичә шундақ қилдим; күндүздә
мән сүргүн болғучи кишидәк жүк-тақлиримни
елип чиқтим; вә кәч киргәндә қолум билән тамни
колап тешип, йүл-тақилиримни чиқирип, гүгүмдә
уларниң көз алдида мүрәмгә елип көтирип
маңдим. 8 Әтигәндә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип мундақ дейилиди: — 9 «И инсан оғли,
Исраил җәмәти, йәни асий бир җәмәт, сәндин: «Бу
немә қилғиниң» дәп сориған әмәсму? 10 Уларға:
«Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Бу жүкләнгән
вәһий Йерусалимдики шаһзадә һәм шу йәрдики
барлиқ Исраил җәмәтидикиләр тоғрилиқтур» —
дегин. 11 Уларға: «Мән силәр үчүн бешарәт. Мән
қандақ қилған болсам, әнди уларғиму шундақ
ишлар қилдурулиду; улар әсир болуп сүргүн
болиду» — дегин. 12 Улар арисидики шаһзадә
өз жүк-тақлирини гугумдә мүрисидә көтирип
чиқиду; улар тамни колап тешип төшүктин
нәрсилирини чиқириду; у өз йүзини йепип
зиминни көрәлмәйдиған болиду. 13 Шуниң
билән Өз торумни униң үстигә яйимән, у Мениң
қилтиғимда тутулиду; Мән уни Калдийләрниң
зимини болған Бабилға апиримән, бирақ у у
йәрни өз көзи билән көрмәйду; у шу йәрдә өлиду.
14 Униңға ярдәмләшкән өп-чөрисидикиләрниң
һәммисини һәм барлиқ қошунлирини Мән
барлиқ шамалға тарқитиветимән; Мән қилични
ғилаптин суғуруп уларни қоғлаймән. 15 Мән

уларни әлләр арисиға тарқитиватқинимдә,
мәмликәтләр ичигә тараткинимда улар Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду. 16
Бирақ уларниң ичидики аз бир қисмини, қилич,
ачарчилиқ һәм ваба кесилидин халас қилимән;
мәхситим шуки, уларға өзлири баридиған
әлләрдә өзлиригә жиркиничлик қилмишлирини
етирап қилдурушти ибарәт; шуниң билән
улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетиду». 17 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
мундақ дейилди: — 18 «Инсан оғли, өз
нениңни титригән һалда йегин, сүйүңни
дир-дир қилип әнсиригән һалда ичкин; 19
һәм шу зиминдики кишиләргә мундақ дәп
ейтқин: «Рәб Пәрвәрдигар Йерусалимдикиләр
вә Исраил зиминидә туруватқанлар тоғрилиқ
мундақ дәйду: «Улар өз нենини әнсирәш
ичидә йәйду, сүйини дәккә-дүккидә ичиду;
чүнки зиминдә туруватқанларниң җәбир-зулуми
түпәйлидин, у йәр һәммиси йәксан қилиниду.
20 Аһалилик шәһәрләр харабә болуп, зимин
вәйранә болиду; шуниң билән силәр Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр».
21 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 22 «И инсан оғли, Исраил зиминидә:
«Күнләр узартилиду, һәр бир аламәт көрүнүш
бекарға кетиду» дегән мақални ейтқини немиси?
23 Әнди уларға: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
«Мән бу мақални йоқ қилимән; Исраилда бу
мақал иккинчи ишлитилмәйду; сән әксичә уларға:
«Күнләр йеқинлашти, һәр бир аламәт көрүнүшниң
әмәлгә ашурулушиму йеқинлашти» — дегин. 24
Чүнки Исраил җәмәтидә ялған «аламәт көрүнүш»
яки адәмни учурудиған палчилиқлар қайта
болмайду. 25 Чүнки Мән Пәрвәрдигардурмән;
Мән сөз қилимән, һәм қилған сөзүм чоқум
әмәлгә ашурулиду, йәнә кечиктүрүлмәйду. Чүнки
силәрниң күнлириңларда, и асий җәмәт, Мән сөз
қилимән һәм уни әмәлгә ашуримән» — дәйду
Рәб Пәрвәрдигар». 26 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип мундақ дейилди: — 27 «И инсан оғли, мана,
Исраил җәмәтидикиләр сениң тоғрилиқ: «У көргән
аламәт көрүнүшләр узун күнләрдин кейинки
вақитларни көрситиду, у бизгә жирақ кәлгүси
тоғрилиқ бешарәт бериду» — дәйду. 28 Шуңа
уларға: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мениң
сөзлиримдин һеч қайсиси йәнә кечиктүрүлмәйду,
бәлки қилған сөзүм әмәлгә ашурулиду, дәйду Рәб
Пәрвәрдигар» — дегин».

13 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 «И инсан оғли, сән Исраилниң
бешарәт бәргүчи пәйғәмбәрлири, йәни өз
тәсәввури билән бешарәт бәргүчиләрни әйипләп
бешарәт берип: «Пәрвәрдигарниң сөзини
аңлаңлар!» — дегин. 3 Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Өз роһиға әгишип маңидиған, һеч
вәһийни көрмигән һамақәт пәйғәмбәрләрниң
һалиға вай! 4 И Исраил, сениң пәйғәмбәрлириң
худди харабиләр арисида жүрүватқан
түлкиләрдәк болди. 5 Силәр бөсүлгән җайларға
чиқмиғансиләр, униң Пәрвәрдигарниң күнидә
болидиған җәңдә пухта туруши үчүн Исраил
җәмәтиниң бузулған темини һеч ясимидиңлар.
6 «Пәрвәрдигар мундақ дәйду» дегүчиләр
болса пәқәт сахта бир көрүнүшни вә ялған
филни көргәнләрдин ибарәттур; Пәрвәрдигар
уларни әвәтмигән; бирақ улар өз сөзиниң
әмәлгә ашурулушини үмүт қилиду. 7 Силәр
«Пәрвәрдигар мундақ дәйду» дегиниңларда,
Мән һеч сөз қилмиған турсам, силәр сахта бир
«аламәт көрүнүш»ни көргән, ялған пални ейтқан
әмәсму? 8 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
«Силәр ойдурма сөзлигиниңлар, ялған «аламәт
көрүнүш»ләрни көргиниңлар түпәйлидин, әнди
мана, Мән силәргә қаршимән, — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар, 9 — Мениң қолум сахта «аламәт
көрүнүш»ни көргән вә ялған пални ейтқан
пәйғәмбәрләр билән қаршилишиду; улар өз
хәлқимниң кеңишидә олтармайду, улар Исраил
җәмәтиниң нәсәбнамисидә хатириләнмәйду; улар
Исраилниң зиминиға һеч киргүзүлмәйду; шуниң
билән силәр Мениң Рәб Пәрвәрдигар екәнлигимни
тонуп йетисиләр. 10 Бәрһәқ, улар теч-аманлиқ
болмиғандиму «теч-аманлиқ!» дәп җар селип,
хәлқимни езиқтурғанлиғи үчүн, бириси непиз
ара тамни қопурса, улар келип пәқәт уни һак
сугақ билән ақартип қойғанлиғи үчүн — 11
Тамни һак сугақ билән ақартиватқанларға: «Бу
там жиқилиду!» дегин! Кәлкүндәк бир ямғур
яғиду! И йоған мөлдүрләр, силәр чүшисиләр!
Дәһшәтлик бир шамал чиқиду; 12 вә мана, там
өрүлүп чүшкәндә, хәқ силәрдин: «Силәр бу тамни
сугиған һак сугақ қени!» дәп соримамду? 13 Шуңа
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Өз қәһрим билән

дәһшәтлик бир шамал партлитип чиқиримән;
Мениң аччиғимдин кәлкүндәк бир ямғур вә
һәммини һалак қилидиған қәһрлик мөлдүрләр
яғиду. 14 Шуниң билән Мән силәр һак сугақ билән
ақартқан тамни ғулитип, униң улини ашкарә
қилип, уни йәр билән йәксан қилимән; у ғулап
чүшкәндә, силәр униң арисида һалак болисиләр;
вә Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетисиләр. 15 Шундақ қилип Мән қәһримни там
һәм уни һак сугақ билән ақартқанларниң үстигә
чүшүрүп пиғандин чиқимән; вә: «Там йоқ болди,
шундақла уни һак сугақ билән ақартқанлар,
йәни Йерусалим тоғрилиқ бешарәт бәргүчи, һеч
теч-аманлиқ болмиғандиму у тоғрилиқ теч-
аманлиқни көрсәткән «аламәт көрүнүш»ни көргән
Исраилниң пәйғәмбәрлириму йоқ болди» —
дәймән». 17 «Әнди сән, и инсан оғли, өз тәсәввури
бойичә бешарәт бәргүчи өз хәлқиңниң қизлириға
йүзүңни қаритип, уларни әйипләп бешарәт берип
мундақ дегин: — 18 Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: «Өз беғишлириниң һәр биригә [сеһирлик]
биләйүзүкләрни қадап, җанларни қапқанқа
елиш үчүн һәр қандақ егиз-пакар адәмләрниң
бешиға пәрәнчини ясиғанларға вай! Әнди силәр
өз хәлқимниң җанлирини қапқанқа чүшүрүп,
җанлириңларни сақ қалдуримиз дәватамсиләр?
19 Нәччә тутам арпа, нәччә чишләм нанни дәп
силәр Маңа күпүрлүк қилип, ялған сөзгә қулақ
салидиған Мениң хәлқимгә ялғанчилиғиңлар
арқилиқ өлмәскә тегишликлирини өлтүрүп,
тирик қалмаслиққа тегишликлирини һаят
қалдурмақчимусиләр? 20 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: «Мана, Мән силәрниң қушларни
қапқанқа чүшүргәндәк кишиләрни қапқанқа
чүшүргүчи сеһирлик «теңиқ»лириңларға
қаршимән, Мән уларни билигиңлардин житип
ташлаймән; шуниң билән силәр қушларни
қапқанқа чүшүргәндәк тутқан кишиләрни
әркинликкә учуриветимән. 21 Мән силәрниң
пәрәнҗилириңларниму житип ташливетип,
хәлқимни қолуңлардин қутқузимән; улар йәнә
қолуңларда олҗа болуп турмайду; шуниң билән
силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетисиләр. 22 Силәр ялғанчилиқ билән, Өзүм
азар бәрмигән һәққаний адәмләрниң көңлигә
азар бәргәнлигиңлар үчүн, шундақла рәзил
адәмләрниң һаятини сақлап қутқузушқа уларни
рәзил йолидин яндурмай, әксичә уларниң қолини
күчәйткиниңлар үчүн, 23 силәр қуруқ «аламәт
көзүнүш»ләрни иккинчи болуп көрмәйсиләр,
яки ялған палчилиқ қилмайсиләр; Мән Өз
хәлқимни қолуңлардин қутқузимән; шуниң
билән силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни
тонуп йетисиләр».

14 Исраил ақсақаллириниң бәзилири Мениң
йенимға келип алдимда олтиришти. 2
Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 3 «И инсан оғли, мошу адәмләр
өз бутлирини көңлигә тикләп, адәмләрни
путлаштуридиған өз қәбиһлигини көз алдиға
қойған еди. Әнди уларниң Мени издәп Мәндин
йол сорушини қобул қиламдимән? 4 Әнди уларға
сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: «Исраил җәмәтидики көңлидә өз
бутлирини тикләп, адәмләрни путлаштуридиған
өз қәбиһлигини көз алдиға қоюп, андин
пәйғәмбәр алдиға келидиған һәр бир адәмни
болса, Мәнки Пәрвәрдигар униңға бутлириниң
көплүги бойичә җавап қайтуримән. 5 Шундақ
қилип Мән Исраил җәмәтиниң көңлини Өзүмгә
егилдуримән; чүнки улар барлиқ бутлири билән
Маңа ят болуп кәтти». 6 — Шуңа Исраил
җәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: «Товва қилиңлар! Бутлириңлардин
йенип [йенимға] қайтип келиңлар! Барлиқ
жиркиничлик қилмишиңлардин йүзүңларни
өрүңлар! 7 Чүнки Исраил җәмәтидики өзлирини
Мәндин айрип, өз бутлирини көңлидә тикләп,
адәмләрни путлаштуридиған өз қәбиһлигини
көз алдиға қоюп, андин Мәндин сораш үчүн
пәйғәмбәрниң алдиға келидиған һәр қайси адәм
яки шуниңға охшаш Исраилда туруватқан һәр
қайси мусапирлар болса, Мәнки Пәрвәрдигар Өзүм
уларға җавап қайтуримән; 8 Мән мошу кишини бир
агаһ бешарити қилип уни сөз-чөчәккә қалдурушқа
йүзүмни униңға қарши қилимән; Мән хәлқимниң
арисидин уни үзүп ташлаймән; шуниң билән
силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетисиләр. 9 Бирақ пәйғәмбәр өзи езиқтурулуп,
бир бешарәтлик сөз қилған болса, у чағда
Өзүм Пәрвәрдигар шу пәйғәмбәрни езитқуға
учратқанмән; Мән униңға қарши қолумни узартип,
уни хәлқим арисидин һалак қилимән. 10 Улар
қәбиһлигиниң җазасини тартиду; пәйғәмбәргә

берилидиған жаза билән сориғучиға берилидиған
жаза охшаш болиду. 11 Шуниң билән Исраил
жәмәти йәнә Мәндин чәтнәп кәтмәйду, яки йәнә
асийлиқлири билән өзлирини булғимайду; улар
Мениң хәлқим, вә Мән уларниң Худаси болимән»
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар». 12 Вә Пәрвәрдигарниң
сөзи маңа келип мундақ дейилди: — 13 «И
инсан оғли, мәлум бир зимин Маңа асийлиқ
қилип гуна қилғанда, Мән шуниң билән қолумни
униңға қарши узартип, уларниң йөләнчүки болған
ненини қурутуветип, униң үстигә ачарчилиқни
әвәтимән һәм инсан вә һайванларни униңдин
үзимән; 14 әнди у чағда Нуһ, Даниял вә Аюптин
ибарәт үч һәзрәт униңда туруватқан болсиму,
улар өз һәққанийлиғи түпәйлидин пәқәт өз
жанлиринила сақлиялған болатти — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар. 15 Әгәр Мән зиминдин житқуч
һайванларни өткүзсәм, улар уни балилиридин
жуда қилса, һайванлар түпәйлидин униңдин
өткүчи һеч бир адәм болмай, у вәйранә болса,
16 әнди Мән өз һаятим билән қәсәм қилимәнки,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар — мошу үч һәзрәт
униңда туруватқан болсиму, улар нә өз оғуллири
нә қизлирини қутқузалмайтти; улар пәқәт өз
жанлирини қутқузалайтти, зиминниң өзи вәйранә
пети қалатти. 17 Яки болмиса Мән шу зиминға
қилични чүшүруп, униңдин инсан һәм һайванни
үзүвәткән болсам, 18 әнди һаятим билән қәсәм
қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — мошу үч
һәзрәт униңда туруватқан болсиму, улар нә өз
оғуллири нә қизлирини сақлап қутқузалмайтти;
улар пәқәт өз жанлирини қутқузалайтти. 19
Яки болмиса Мән шу зиминға ваба кесилини
чүшүруп, Өз қәһримни қан төктүрулүши билән
үстигә төксәм, униңдин инсан һәм һайванни
үзүвәткән болсам, 20 әнди һаятим билән қәсәм
қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар — Нуһ,
Даниял вә Аюптин ибарәт үч һәзрәт униңда
туруватқан болсиму, улар нә өз оғлини нә
қизини қутқузалмайтти; улар пәқәт һәққанийлиғи
билән өз жанлирини қутқузалайтти. 21 Әнди
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Әнди шундақ
болғандин кейин, инсан һәм һайванни үзүветиш
үчүн Йерусалимға төрт жазайимни, йәни қилич,
ачарчилиқ, житқуч һайван вә ваба кесилини
чүшүрсәм қандақ болар? 22 Бирақ мана, униңда
қелип қалғанлар болиду, йәни оғул-қизлар
униңдин чиқирилип қутқузулиду; мана, улар
силәрниң йениңларға чиқип, силәр уларниң
йоллири һәм қилмишлирини көрүп йетисиләр;
шуниң билән силәр Мән Йерусалимға чүшүргән
күлпәт, йәни униңға чүшүрүлгән барлиқ ишлар
тоғрилиқ тәсәлли алисиләр; 23 әнди силәр уларниң
йоллири һәм қилмишлирини көргиниңларда,
улар силәргә тәсәлли епкелиду; силәр Мениң
униңда барлиқ қилған ишлиримни бекардин-
бекар қилмиғанлиғимни тонуп йетисиләр, —
дәйду Рәб Пәрвәрдигар».

15 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 «И инсан оғли, үзүм тели
яғичиниң башқа дәрәқ яғачлиридин немә
артуқчилиғи бар, униң шехиниң ормандики
дәрәқләр арисида немә алаһидилиги бар? 3
Униңдин бирәр жабдуқни ясашқа материял
алғанниң пайдиси барму? Униңдин чиниләрни
асқидәк қозуқни ясиғили боламду? 4 Мана, у
отқа йеқилғу болғанда, от униң икки учини
көйдүргәндә, оттурисиму йерим көйгәндә, әнди
уни бирәр ишқа ишләткили боламду? 5 Мана,
у сақ болғанда, һеч қандақ ишқа ишләткили
болмиған йәрдә, әнди от уни көйдүрүп йәп
кәткәндә, уни бирәр ишқа ишләткили боламду?
6 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән
ормандики дәрәқләр арисидики үзүм телиниң
яғичини отқа тапшурғинимдәк, Йерусалимда
туруватқанларни отқа тапшуримән. 7 Йүзүмни
уларға қарши қилип қаритимән; улар бир оттин
чиқса, башқа бир от уларни йәветиду. Өз йүзүмни
уларға қарши болуп қаратқанда, силәр Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр. 8
Уларниң қилған вапасизлиқлири түпәйлидин
мән зиминни вәйранә қилимән» — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар».

16 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, өзиниң
жиркиничлик қилмишлирини Йерусалимниң
йүзигә селип мундақ дегин: — 3 Рәб Пәрвәрдигар
Йерусалимға мундақ дәйду: «Сениң әслий затиң
вә туғулушуң Қананийларниң зиминида болған;
сениң атаң Аморий, апаң Хиттий қиз еди. 4
Сениң туғулушуға кәлсәк, сән туғулған күнүңдә
киндигиң кесилмигән, сән суда жуюлуп пакиз
қилинмиған; һеч ким саңа туз сүркмигән яки

сени закилимиған. 5 Һеч кимниң көзи мошу
ишлар үчүн саңа рәһим қилмиған яки ичини саңа
ағритмиған; әксичә сән далаға ташливетилгәнсән,
чүнки туғулған күнүңдә кәмситилгәнсән. 6 Шу
чағда Мән йениңдин өтүп кетиветип, сени өз
қениңда еғинап ятқиниңни көргән; вә Мән өз
қениңда ятқан һалитиңдә саңа: «Яшиғин!» —
дедим. Бәрһәқ, сән өз қениңда ятқан һалитиңдә
Мән саңа: «Яшиғин!» — дедим. 7 Мән сени даладики
от-чөпләрдәк айниттим; сән өсүп хелә бой тартип
чирайлиқ безилип вайиға йәттиң; көксилириң
шәкилләнди, чачлириң үзүн өсти; бирақ сән
техи туғма-ялаңач единң. 8 Мән йәнә йениңдин
өтүветип саңа қаридим; мана, ишқ-муһәббәт
мәзгилиң йетип кәлди; Мән тонумниң пешини
үстүңгә йейип қоюп, ялаңачлиғиңни әттим; Мән
саңа қәсәм ичип, сән билән бир әһдә түздум,
дәйду Рәб Пәрвәрдигар, вә сән Мениңки болдуң.
9 Мән сени су билән жуюп, қениңни тениңдин
жуюветип, саңа пурақлиқ майни сүрттүм.
10 Мән саңа кәштилик көйнәкни кийгүзүп,
айиғиңға дәлфин терисидин тиккән кәшләрни
саптим; сени непис канап билән орап, жипәк
билән йепип қойдум. 11 Сени зибу-зиннәтләр
билән пәрдазлидим, қоллириңға биләйүзүкләрни,
бойнуңға марҗанни тақап қойдум; 12 бурнуңға
һалқини, қулақлириңға зириләрни, бешиңға гөзәл
таҗни кийгүздум. 13 Шундақ қилип сән алтун-
күмүч билән пәрдазландиң; кийим-кечәклириң
непис капап, жипәк вә кәштилик рәхттин еди.
Йегиниң ақ ун, бал һәм зәйтун мейи еди;
сән интайин гөзәл болуп, ханиш мәртивисигә
көтирилдуң. 14 Гөзәллигиң түпәйлидин әлләрдә
даңқиң чиқти; чүнки Мән саңа көркәмлигимни
беғишлишим билән гөзәллигиң камаләткә йәтти,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 15 — Бирақ сән
гөзәллигиңгә тайинип, даңқиңдин пайдилинип
паһишә болдуң; сән һәр бир өткүчи кишигә
паһишә муһәббәтлириңни төктүң; гөзәллигиң
униң болди! 16 Сән кийим-кечәклириңдин елип
өзүң үчүн рәңгарәң безәлгән «жуқури җайлар»ни
ясап, андин уларниң үстидә бузуқлуқ қилғансән.
Бундақ ишлар йүз берип бақмиған, вә иккинчи
йүз бәрмәйду! 17 Сән Мән саңа беғишлиған
гөзәл зибу-зиннәтлирим вә алтун-күмүчүм билән
әркәк мәбудларни ясап улар билән бузуқлуқ
қилғансән. 18 Сән өз кәштилик кийимлириңни
елип уларға кийгүздүң; Мениң мейим вә Мениң
хушбуюмни уларға сунуп беғишлидиң; 19 Мән
өзүңгә бәргән ненимни, Мән саңа озуққа бәргән
ақ ан, зәйтун мейи вә бални болса, сән уларниң
алдиға хушпурақ һәдийә сүпитидә атап сундуң:
ишлар дәл шундақ еди! — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.
20 — Униң үстигә сән Өзүмгә туғуп бәргән қиз-
оғуллириңни елип, мәбудларниң озуғи болсун
дәп уларни қурбанлиқ қилдиң. Сениң бузуқлуғуң
азлиқ қилғандәк, 21 сән Мениң балилиримни союп
уларни оттин өткүзүп мәбудларға атап қойдуңғу?
22 Сениң барлиқ жиркиничлик қилмишлириң
һәм паһишә бузуқлуқлириңда, сән яшлиғиңда
туғма-ялаңач болуп өз қениңда еғинап ятқан
күнлириңни һеч қачан есиңгә кәлтүрмидиң.
23 Әнди сениң бу рәзилликлириңдин кейин —
(Вай, һалиңға вай! — дәйду Рәб Пәрвәрдигар) 24
сән йәнә өзүң үчүн бир пәштақ қуруп, һәр бир
мәйданға бир «жуқури җай»ни ясидиң; 25 сән
һәр бир кочиниң бешида «жуқури җай»иңни
салдиң; сән өз гөзәллигиңни жиркиничлик
қилип, тениңни һәр бир өткүчигә тутуп,
путуңни ечип өзүңни берип паһишә бузуқлуғуңни
көпәйттиң. 26 Сән ишқваз әрлиги чоң хошнаң
болған Мисирлиқлар билән бузуқлуқ өткүздүң;
Мениң аччиғимни қозғап, паһишә бузуқлуғуңни
көпәйттиң. 27 Вә мана, Мән Өз қолумни
үстүңгә узартип, сениң несивәңни азайтип
қойдум. Мән сениңдин нәпрәтлинидиған, бузуқ
йолуңдин номус қилип чөчигәнләрниң, йәни
Филистийләрниң қизлириниң қолиға тапшурдум.
28 Сән йәнә қанмай йәнә Асурийликләр билән
бузуқлуқ өткүздүң; бузуқлуқ өткүзгәндин кейин
йәнә қанаәт қилмидиң. 29 Шуңа сән содигәрниң
зимини, йәни Калдийә билән болған бузуқлуғуңни
көпәйтип, буниңдин йәнә қанаәт қилмидиң.
30 Мошундақ барлиқ ишларни, йәни номуссиз
паһишә аялниң ишлирини қилисән, неманчә
суюқ сениң қәлбиң! — дәйду Рәб Пәрвәрдигар,
31 Өзүңниң пәштиғиңни һәр кочиниң бешида
қуридиған, һәр бир мәйданда «жуқури җай»иңни
ясайдиған! Униң үстигә сән паһишә аялдәк әмәс
единң, чүнки сән һәқни нәзириңгә алмайттиң!
32 И вапасиз аял, ериниң орнида ят адәмләргә
көңүл беридиған! 33 Хәқләр паһишә аялға һемишә
һәқ бериду; бирақ сән ашнилириңни бузуқлуқ
муһәббәтлиридин һозур елишқа һәряндин

йениңға кәлсун дәп уларниң һәммисигә үстәк
берип инъам қилисән; 34 бузуқлуқта сән башқа
аялларниң әксисән, чүнки һеч ким сениң бузуқ
муһәббитиңни издәп кәлмиди; сән үстәк бәрдиң,
һеч һәқ саңа берилмиди — сән һәқиқәтән уларниң
әксисән! 35 Шуңа, и паһишә аял, Пәрвәрдигарниң
сөзини аңла! 36 — Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Сениң тәңгилириң төкүлүп, ашнилириң
билән болған бузуқлуқлириң билән сениң уят
йериң ашкариланғанлиғи түпәйлидин, барлиқ
жиркиничлик мәбудлириң түпәйлидин, уларға
атап сунған балилириңниң қени түпәйлидин — 37
шуңа мана, Мән сениң өзүңгә әйш-ишрәт мәнбәси
қилған, барлиқ сөйгән һәм барлиқ нәпрәтләнгән
ашнилириңни жиғимән — Мән уларни саңа
қарши чиқирип әтирапиңдин жиғип, сениң уят
йериңни уларға ашкарә қилимән, улар сениң
барлиқ уят йериңни көриду. 38 Шуниң билән
сени бузуқлуқ қилған һәм қан төккән аялларни
җазалиғандәк җазалаймән; Мән қәһр билән,
оттәк ғәзивимниң тәливи билән үстүңгә қанлиқ
җазани чүшүримән; 39 Вә Мән сени уларниң
қолиға тапшуримән; улар сениң пәштақлириңни
ғулитиду, сениң «жуқури җай»лириңни чеқип
ташлайду; улар кийим-кечигиңни үстүңдин
салдуруп ташлап, гөзәл зибу-зиннәтлириңни
булап-талап, сени туғма-яләңач қалдуриду. 40
Улар саңа қарши бир топ кишиләрни жиғип
епкелиду, улар сени чалма-кесәк қилиду һәм сени
қиличлири билән чепиветиду. 41 Улар өйлириңни
от билән көйдүриду, көп аялларниң көз алдида
үстүңгә җазаларни чүшүриду; шуниң билән Мән
сени паһишә аял болуштин қалдуримән; сән
йәнә һеч қандақ «муһәббәт һәққи»ни бәрмәйсән.
42 Шуниң билән Мән саңа қаратқан қәһримни
тохтитимән, Мениң муқәддәслигимдин чиққан
ғәзәп сәндин кетиду; Мән тиничлинип қайта
аччиқланмаймән. 43 Сән яшлиқ күнлириңни
есиңгә кәлтүрмидиң, әксичә мошу қилмишлириң
билән Мени ғәзәпләндүрдүң; шуңа мана, өз
йолуңни өз бешиңға қайтуримән, — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар, — шуниң билән бу бузуқлуқни
башқа жиркиничлик қилмишлириң үстигә қошуп
иккинчи қилмайсән. 44 Мана, мақалларни
ишлитидиғанларниң һәммиси сән тоғрилиқ:
«Аниси қандақ болса, қизи шундақ болар» дегән
бир мақални тилға алиду. 45 Сән өз ери һәм
балилиридин нәпрәтләнгән анаңниң қизидурсән;
һәм өз әрлири һәм балилиридин нәпрәтләнгән
ача-сиңиллириңниң арилиғидикисән; сениң анаң
болса Һиттий, сениң атаң Аморий еди. 46 Сениң
һәдәң болса сол тәрипиңдә турған Самарийә,
йәни у вә униң қизлири; сиңлиң болса оң
тәрипиңдә турған Содом вә униң қизлири. 47
Сән нә уларниң йоллиридида маңмиған, нә
уларниң жиркиничлик қилмишлири бойичә
иш қилмиғансән; Яқ! Бәлки қисқиғинә бир
вақит ичидә сән барлиқ йоллириңда улардин
бузуқ болуп кәттиң. 48 Өз һаятим билән
қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар,
— сиңлиң Содом, йәни у яки қизлири сән яки
сениң қизлириңниң қилмишлиридәк қилмиди;
49 Мана, мошу сиңлиң Содомниң қәбиһлиги
— у вә қизлириниң тәкәббулуғи, нанлири
мол, әндишисиз азатилик күнлиридә аҗиз-
намратларниң қолини һеч күчәйтмигәнлиги
еди. 50 Улар тәкәббурлишип, Мениң алдимда
жиркиничлик ишларни қилди; Мән буни
көргинимдә, уларни йоқаттим. 51 Самарийә болса
сениң гуналириңниң йеримидәкму гуна садир
қилмиди; һалбуки, сән болсаң жиркиничлик
қилмишлириңни уларниңкидин көп көпәйтип
қилдиң; шундақ қилип сән жиркиничлик
қилмишлириң түпәйлидин ача-сиңлиңни худди
һәққанийдәк көрүндүргән едиң. 52 Сән әслидә
өз ача-сиңлиңниң үстидин һөкүм қилғучи едиң;
әнди сәнму, өз шәрмәндилигиңни көтирип
жүр! Сениң уларниңкидин техиму нәпрәтлик
гуналириң түпәйлидин улар сәндин һәққаний
көрүниду; шуңа сәнму ача-сиңлиңни һәққаний
көрсәткиниң түпәйлидин хиҗаләткә қелип
шәрмәндилигиңни көтирип жүр! 53 Вә мән уларни
сүргүндин, йәни Содом һәм қизлирини сүргүндин,
Самарийә һәм қизлирини сүргүндин чиқирип,
шундақла уларниң арисиға сүргүн болғанлириңни
чиқирип сүргүнлүктин әслигә кәлтүримән;
54 шуниң билән уларға тәсәлли бәргиниңдә,
сән өз шәрмәндилигиңни көтирисән, сениң
барлиқ қилмишлириң түпәйлидин хиҗаләткә
қалисән. 55 Сениң ача-сиңлиң, Содом һәм қизлири
әсли һалиға, Самарийә һәм қизлириму әсли
һалиға келиду; сәнму вә сениң қизлириң әслий
һалиңларға келисиләр. 56 Сениң рәзиллигиң
паш қилинмай, тәкәббурлуқта жүргән күнүңдә,

сиңлиң Содом ағзиңда сөз-чөчәк болған әмәсмиди? Әнди һазир сән өзүң Сурийә қизлири вә униң әтрапидикиләрниң һәммиси һәмдә Филистийә қизлири, йәни сени көзгә илмайдиған әтрапиңдикиләрниң мазақ объекти болуп қалдиң. 58 Сән бузуқлуғуң, жиркиничлик қилмишлириңниң җазасини көтирисән, дәйду Пәрвәрдигар. 59 Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз қилғанлириң, йәни ичкән қәсәмиңни кәмситип, әһдини бузғанлиғиң бойичә сени бир тәрәп қилимән; 60 Һалбуки, Мән сениң билән яшлиқ күнлириңдә түзгән әһдәмни әсләймән, һәм сән билән мәңгүлүк бир әһдә түзимән. 61 Шуниң билән сән өзүңдин чоң һәдилириң һәмдә сениңдин кичик сиңиллириңни тапшурувалғиниңда, сән йоллириңни есиңгә кәлтүрүп хиҗаләткә қалисән; чүнки мошу [ача-сиңиллириңни] саңа қизлар сүпитидә тапшуримән; бирақ бу ишлар сениңдики әһдә түпәйлидин болмайду. 62 Мән Өз әһдәмни сән билән түзимән, сән Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билисән; 63 шуниң билән сени кәчүрүм қилғинимда, сән қилмишлириңни есиңгә кәлтүрүп хиҗил болуп, шәрмәндилигиң түпәйлидин қайтидин ағзиңни һеч ачмайсән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

17 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: — 2 И инсан оғли, бир тепишмақни оттуриға қоюп, Исраил җәмәтигә бир тәмсилни сөзләп берип мундақ дегин: — 3 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Кәң қанатлиқ, зич рәңгарәң узун пәйлик чоң бир бүркүт Ливанға келип, шу йәрдики егиз кедир дәриғиниң учидики шахни алди; 4 У әң жуқури юмран бихини үзүвелип, уни содигәрниң зиминиға апирип, тиҗарәтчиләрниң шәһиригә тикти. 5 У йәнә зиминдин башқа уруқни елип бағлиқ бир етизға тикти; уни мол сулар бойида селип, сүгәт телидәк тиклиди. 6 У өсүп, кәң йейилип, пәс бойлуқ үзүм тели болуп чиқти; униң шахлири [бүркүт] тәрәпкә қарап өсти, йилтизлириму униң астиға созулди. Шу йол билән у үзүм тели болуп, шахланди, бихланди. 7 Әнди кәң қанатлиқ, зич пәйлик йәнә бир чоң бүркүт пәйда болди; вә мана, бу үзүм тели «У мени суғарсун» дәп, тикилгән чөнәклиридин йилтизлирини униңға қарап тартти, шахлирини униңға қарап созди; 8 Мана, у убдан шахлап мевә бәрсун, есил үзүм тели болсун дәп мунбәт етизда, мол сулар бойиға тикилгән еди». 9 Әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «У ронақ тапамду? Уни қақшал қиливетиш үчүн [бүркүт] йилтизлирини жулуп, мевисини кесивәтмәмду? Униң юмран йопурмақлири хазан болиду; шу чағда уни йилтизлиридин жулувелишқа күчлүк бир биләк яки нурғун хәқләрниң һеч кериги болмайду. 10 Әнди һәтта қайтидин тикилгән болса, ронақ тапамду? Шәриқ шамили униңға тәккәндила таза қағҗирап кәтмәмду? У тикилип өскән чөнәклиридә қағҗирап кетиду». 11 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ дейилди: — 12 «Асий җәмәттин: «Мошу ишларниң мәнасини биләмсиләр?» дәп сорап, уларға мундақ дегин: «Мана, Бабил падишаси Йерусалимға келип, униң падишаси һәм шаһзадилирини елип өзи билән Бабилға қайтуруп апарди. 13 Шу вақитта у падишаниң нәслидин бир кишини елип униң билән әһдә түзүп униңға қәсәм ичкүзди. У йәнә зиминдики есил-мөтивәр болғанларни униң билән елип кәтти; 14 мәхсәт, падишалиқниң төвән аҗиз һаләттә болуп, қәддини руслалмай, пәқәт униң әһдисини тутуши билән җенини җан әткүзүш үчүн еди. 15 Бирақ у Мисир бизгә атлар һәм чоң қошунни тәминлисун дәп әлчилирини шу йәргә әвәтип, униңға асийлиқ қилди. Әнди у ронақ тапамду? Мундақ ишларни қилғучи тирик қаламду? У әһдини бузуп тирик қаламду? 16 Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — бәрһәқ у өзини падиша қилған падишаниң зиминидә, — йәни униң қәсимини кәмситкән, әһдисини бузған һелиқи падишаниң зиминидә, — униң йенида, Бабилниң оттурисида өлиду. 17 Болидиған җәңдә, улар келип нурғун кишиләрни қириш үчүн [сепилға] чиқидиған дөңлүкләрни селип, потәйләрни қурғанда, Пирәвн күчлүк қошун һәм нурғунлиған әскәрләрни башлап кәлсиму, униң үчүн һеч немә қилип берәлмәйду. 18 У қәсәмни кәмситип, әһдини бузди; мана, у қол елишип сөз бәрди, бирақ у мошу ишларни қилди; шуңа у тирик қечип қутулалмайду». 19 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, бәрһәқ, у кәмситкән қәсимим һәмдә бузған әһдәмни болса, буларни өз бешиға кийгүзимән. 20 Мән Өз торумни үстигә йейип

ташлаймән, у Мениң қилтиғимда тутулиду; Мән
уни Бабилға апиримән һәмдә шу йәрдә Маңа
қилған мутләқ вапасизлиғи үчүн униң үстигә
һөкүм чиқирип җазалаймән. 21 Униң билән
биллә барлиқ қачқанлар, барлиқ қошунлири
қилич билән жиқилиду; булардин қалғанлар
һәр бир шамалға тарқитилиду; шуниң билән
силәр Мәнки Пәрвәрдигарниң сөз қилғанлиғини
тонуп йетисиләр». 22 Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: «Мәнму егиз кедирниң учидин бих елип
тикимән; униң япяш шахчилириниң учидин
юмран бирисини үзүп, егиз һәйвәтлик тағ үстигә
тикимән; 23 Исраил егизлигидики тағқа Мән уни
тикимән; у убдан шахлап, мевә берип, есил кедир
дәриғи болиду; униң астиға һәр қандақ учар-
қанатлар қониду; униң шахлириниң сайисида
улар қонуп туриду; 24 шуниң билән даладики
барлиқ дәрәқләр билидуки, Мәнки Пәрвәрдигар
егиз дәрәқни пәс қилдим, пәс дәрәқни егиз
қилдим, йешил дәрәқни қағҗираттим, қақшал
дәрәқни көкәртип барақсан қилдим; Мәнки
Пәрвәрдигар мундақ сөз қилдим вә шуни ада
қилимән».

18 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 «Исраил зимини тоғрилиқ
силәр: «Атилар аччиқ-чүчүк үзүмләрни йесә,
балиларниң чиши қериқ сезилиду» дегән мошу
мақални ишлитидиған кишиләр зади немә
демәкчисиләр? 3 Мән һаятим билән қәсәм
қилимәнки, дәйду Рәб Пәрвәрдигар, силәр Исраил
ичидә мошу мақални қайтидин ишләтмәйсиләр.
4 Мана, барлиқ җанлар Мениңкидур; атиниң җени
Мениңкидәк, балиниң җениму Мениңкидур;
гуна садир қилғучи җан егиси болса, у өлиду.
5 Бириси һәққаний болса, адиллиқ вә адаләт
жүргүзидиған болса, 6 — у нә тағлар үстидә бутқа
аталған таамни йемигән, нә Исраил җәмәтидики
бутларға баш көтирип улардин тилимигән,
нә хошнисиниң аялини һеч бузмиған, нә ай
көргәндә аялға йеқин кәлмигән 7 нә һеч биригә
зулум-зумбулуқ ишләтмигән, бәлки қәриздардин
капаләт алғанни қайтуридиған, булаңчилиқ
қилмиған, өз ненини ач қалғанларға тәқсим
қилип бәргән, йелиң-ялаңачқа кийим кийгүзгән;
8 пулни өсүмгә бәрмәйдиған, җазанә алмайдиған,
бәлки қолини қәбиһликтин тартип, икки адәм
арисида дурус һөкүм чиқиридиған; 9 Мениң
бәлгүлимилиримдә маңидиған, башқиларға
адил муамилә қилиш үчүн һөкүмлиримни
тутидиған болса — мана мошу киши һәққаний,
у җәзмән һаят болиду, дәйду Рәб Пәрвәрдигар.
10 Әгәрдә өз пушти болған, зораванлиқ қилғучи,
қан төккүчи болған, шундақ яманлиқларниң
бирини өз қериндишиға қилған, һәмдә жуқурiқи
яхшилиқниң һеч қайсисини қилмиған, бир
оғли болса, — йәни тағлар үстидә бутқа аталған
таамни йегән, хошнисиниң аялини бузған, 12
аҗиз-намратларға зулум-зумбулуқ ишләткән,
булаңчилиқ қилған, қәриздардин капаләт алғанни
қайтурмиған, бутларға баш көтирип улардин
тилигән, жиркиничлик ишларни қилған, 13
пулни өсүмгә бәргән, җазанә алған бир оғли
болса — әнди у һаят қаламду? У һаят қалмайду; у
мошундақ жиркиничлик қилмишларни қилғини
үчүн у җәзмән өлиду; униң өз қени өз беши
үстигә чүшиду. 14 Бирақ мана, мошу кишиму
бир оғул тапса, у атисиниң садир қилған барлиқ
гуналирини көргән болсиму, һәм көргини
билән шундақ қилмиса 15 — йәни тағлар
үстидә бутқа аталған таамни йемигән, Исраил
җәмәтидики бутларға баш көтирип улардин
тилимигән, хошнисиниң аялини бузмиған,
16 һеч биригә зулум-зумбулуқ ишләтмигән,
қәриздардин капаләт елишни һеч өзигә тутмиған,
булаңчилиқ қилмиған, өз ненини ач қалғанларға
тәқсим қилип бәргән, йелиң-ялаңачқа кийим
кийгүзгән, 17 өз қолини қәбиһликтин тартидиған,
пулни өсүмгә бәрмигән, өсүм-җазанә алмиған,
бәлки Мениң һөкүмлиримгә әмәл қилидиған,
бәлгүлимилиримдә маңидиған болса — у өз
атисиниң қәбиһлиги түпәйлидин өлмәйду, у
җәзмән һаят болиду. 18 Униң атиси болса, зулум-
зумбулуқ ишләткән, өз қериндишиға булаңчилиқ
қилған, өз хәлқи арисида натоғра ишларни
қилғанлиғи түпәйлидин, мана у өз қәбиһлиги
ичидә өлиду. 19 Силәр: «Немишкә оғул атисиниң
қәбиһлигиниң җазасини көтәрмәйду?» дәп
сорайсиләр; бирақ оғул адиллиқ һәм адаләтни
жүргүзгән, Мениң барлиқ бәлгүлимилиримни
тутуп уларға әмәл қилған; у җәзмән һаят болиду;
20 гуна садир қилғучи җан егиси өлиду. Оғул
атисиниң қәбиһлигиниң җазасини көтәрмәйду,
вә яки ата оғлиниң қәбиһлигиниң җазасини
көтәрмәйду; һәққаний кишиниң һәққанийлиғи

өз үстидә туриду, рәзил кишиниң рәзиллиги
өз үстидә туриду; 21 вә рәзил киши барлиқ
садир қилған гуналиридин йенип товва қилип,
Мениң барлиқ бәлгүлимилиримни тутуп,
адиллиқ һәм адаләтни жүргүзидиған болса, у
җәзмән һаят болиду, у өлмәйду. 22 Униң садир
қилған барлиқ итаәтсизликлири униң һесавиға
әсләнмәйду; у қилған һәққанийлиғи билән һаят
болиду. 23 Мән рәзил адәмниң өлүмидин һозур
аламдимән? — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. Әксичә,
мәндики һозур униң өз йолидин йенип товва
қилғанлилқидин әмәсму? 24 Һәққаний киши
өз һәққанийлиғидин йенип, қәбиһлик қилған,
рәзил адәмләрниң жиркиничлик қилмишлири
бойичә иш қилған болса, у һаят қаламду?
Униң қилған һәққанийлиқлиридин һеч қайсиси
әсләнмәйду; өткүзгән асийлиғи, садир қилған
гуна ичидә, у өлиду. 25 Амма силәр: «Рәбниң йоли
адил әмәс» дәйсиләр; әнди, и Исраил җәмәти,
аңлаңлар; Мениң йолум адил әмәсму? Силәрниң
йоллириңлар адилсизлик әмәсму? 26 Һәққаний
киши һәққанийлиғидин йенип, қәбиһликни
өткүзгән болса, у өлиду; өткүзгән қәбиһлиги
билән у өлиду. 27 Һәм рәзил адәм өткүзгән
рәзиллигидин йенип товва қилип, адиллиқ һәм
адаләт жүргүзидиған болса, у өз җенини һаят
сақлайду. 28 Чүнки у ойлинип, барлиқ өткүзгән
итаәтсизликлиридин янди; у җәзмән һаят болиду,
у өлмәйду. 29 Лекин Исраил җәмәти «Рәбниң
йоли адил әмәс» дәйду; и Исраил җәмәти,
Мениң йоллирим адил әмәсму? Адил болмиғини
силәрниң йоллириңлар әмәсму? 30 Шуңа Мән
үстүңларға, йәни һәр бириңларни өз йоллириңлар
бойичә һөкүм чиқирип җазалаймән, и Исраил
җәмәти, дәйду Рәб Пәрвәрдигар. Қайтип йенимға
келиңлар, барлиқ итаәтсизликлириңлардин
йенип товва қилиңлар; шуниң билән қәбиһлик
силәргә қилтақ болмайду. 31 Өзүңлардин
барлиқ өткүзгән итаәтсизликлириңларни
ташливетиңлар, өзүңларға йеңи қәлб вә йеңи
роһни тикләңлар; немишкә өлмәкчисиләр, и
Исраил җәмәти? 32 Чүнки өлидиған кишиниң
өлүмидин маңа һозур йоқтур, дәйду Рәб
Пәрвәрдигар; шуңа йолуңлардин йенип товва
қилип һаят болуңлар!».

19 — «Әнди сән, Исраил шаһзадилиригә бир
мәрсийәни ағзиңға елип мундақ дәп оқуғин:
— 2 «Ширлар арисида анаң қандақ бир чиши шир
еди! У яш ширлар арисида ятқан, у асланлирини
беқип қувәтлиди. 3 У асланлиридин бирини чоң
қилди, у яш шир болуп чиқти; У овни тутуп
житишни үгәнди; У адәмләрниму йәветәтти.
4 Әлләр униңдин хәвәр аңлиди; У уларниң
ора тозиқида тутувелинди; Улар униң бурниға
илмәкни селип, Мисир зиминиға епкәтти. 5
Чиш шир өзиниң арминини бекар күткинини,
Үмүтниң йоқалғанлиғини көрүп, У башқа бир
арслинини елип, Уни беқип яш шир қилди; 6 У
ширлар арисида уян-буян кәзди; У яш шир болуп,
Овни тутуп житишни үгәнди; У адәмләрниму
йәветәтти. 7 У уларниң истиһкамлирини бузуп,
Уларниң шәһәрлирини харабә қиливәтти; Зимин
вә униң үстидики һәммиси униң һөкиригән
авази билән дәккә-дүккигә чүшти. 8 Андин әлләр
униң әтрапидики районлардин келип униңға
қарши чиқти; Улар униң үстигә торини йейип
ташлиди; У уларниң ора тозиқида тутувелинди.
9 Улар бурниға илмәк селип қәпәскә солиди;
Уни Бабилниң падишасиға апарди; Улар уни
торлириға еливалди; Шуниң билән униң авази
Исраил тағлирида қайтидин аңланмайду. 10 Сениң
анаң үзүмзариңда бир үзүм тели еди; У су бойида
тикләнгән еди; Суларниң моллуғидин, У интайин
мевилик, көп шахлик болди. 11 Униң күчлүк
шахлири бар еди, Һөкүм сүргүчиләрниң шаһанә
һасилириға лайиқ еди; Униң бойи булутлардинму
егиз көккә тақашти, У егизлиги вә шахлириниң
нурғунлиғи билән көрүнәрлик еди; 12 Бирақ у
қәһр билән жулунди, У йәргә ташланди, Шәриқ
шамили мевисини қурутивәтти; Униң күчлүк
шахлири сундурулди, қағҗирап кәтти; От уларни
жутувалди. 13 Һазир у чөл-баяванда, Чаңқақ,
сусиз бир йәрдә тикилди; 14 Униң шахлириниң
бирисидин от чиқип, Униң бихлири һәм мевисини
жутувалди; Шуниң билән униңда һөкүмдарниң
шаһанә һасиси болғидәк күчлүк шехи қалмиди. Бу
сөзләр мәрсийәдур, булар пәқәт мәрсийә үчүнла
ишлитилиду».

20 Йәттинчи жили, бәшинчи айниң онинчи
күни шундақ болдики, Исраилниң бәзи
ақсақаллири Пәрвәрдигарни издәп униңдин
сориғили мениң алдимға келип олтарди. 2
Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 3 И инсан оғли, Исраилниң

ақсақаллириға сөз қилип мундақ дегин: —
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Силәр
Мәндин сориғили кәлдиңлар? Өз һаятим билән
қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар
— Мән силәрниң Мәндин соришиңларға йолға
қоймаймән. 4 Әнди уларниң үстигә һөкүм
чиқирамсән, и адәм балиси, һөкүм чиқирамсән?
Уларға ата-бовилириниң жиркиничлик
қилмишлирини аян қилип уларға мундақ дегин:
— 5 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән
Исраилни таллиған күнидә, Яқуп жәмәтиниң
нәслигә қол көтирип қәсәм қилип, Мисир
зиминида Өзүмни уларға аян қилғинимда, йәни
уларға қол көтирип қәсәм қилип уларға: «Мән
Пәрвәрдигар сениң Худайиңдурмән» дегинимдә
6 — шу күни Мән уларни Мисир зиминидин
чиқирип улар үчүн алаһидә издәп тапқан сүт һәм
бал еқип туридиған, һәммә зимин арисидики әң
гөзәл зиминниң гүли болған зиминға киргүзүш
үчүн, қол көтирип қәсәм қилдим; 7 Мән уларға:
«Һәр бириңлар өз көзүңлар алдидики нәпрәтлик
нәрсиләрни ташливетиңлар, Мисирниң бутлири
билән өзүңларни булғимаңлар; Мән Пәрвәрдигар
Худайиңлардурмән» — дедим. 8 Лекин улар
Маңа асийлиқ қилип Маңа қулақ селишни
халимайтти; һеч қайсиси нә өз көзи алдидики
нәпрәтлик нәрсиләрни ташливәтмиди, нә
Мисирниң бутлиридин һеч айрилмиди. Андин
Мән қәһримни Мисир зимини ичидә уларға
төкүп, уларға қаратқан аччиғимни басимән,
дедим — 9 һалбуки, намимниң улар турған әлләр
арисида булғанмаслиғи үчүн, Өз намим үчүн
һәрикәт қилдим; чүнки Мән бу әлләрниң көз
алдида уларни Мисирдин чиқиришим билән
Өзүмни аян қилған едим; 10 шуңа Мән уларни
Мисир зиминидин [толуқ] чиқирип, чөл-баяванға
апардим. 11 Вә Мән бәлгүлимилиримни берип,
Өз һөкүмлиримни уларға аян қилдим — уларға
әмәл қилидиған киши уларниң сәвәвидин
һаятқа еришиду. 12 Өзүм һәм улар арисидики
бешарәт болсун дәп, Мениң уларни пак-муқәддәс
қилидиған Пәрвәрдигар екәнлигимни билиши
үчүн «шабат күн»лиримни уларға бeғишлидим; 13
лекин Исраил жәмәти чөл-баяванда Маңа асийлиқ
қилди; чүнки улар Мениң бәлгүлимилиримдә
маңмиди, Мениң һөкүмлиримни чәткә қақти
(әгәр адәмләр бу әмирләргә әмәл қилса, у уларниң
сәвәвидин һаятқа еришиду) вә Мениң «шабат
күн»лиримни қаттиқ булғиди; Мән уларниң
үстигә чөл-баяванда улар һалак қилинғичә
қәһримни төкимән дедим — 14 һалбуки,
намимниң әлләр арисида булғанмаслиғи үчүн,
Өз намим үчүн һәрикәт қилдим; чүнки Мән
бу әлләрниң көз алдида уларни Мисирдин
қутқузуп чиқарғанмән. 15 Мән йәнә чөл-баяванда
уларға сүт һәм бал еқип туридиған, һәммә
зиминниң гүли болған зиминға киргүзмәймән
дәп, қолумни көтирип қәсәм қилимән дедим
16 (чүнки уларниң қәлби бутлириға әгишип
кәткәчкә, Мениң бәлгүлимилиримни чәткә
қаққан, Мениң һөкүмлиримдә маңмиған, Мениң
«шабат күн»лиримни бузған); — 17 һалбуки, көзүм
уларға рәһим қилип уларни һалак қилмидим
яки уларни чөл-баяванда түгәштүрмидим. 18
Мән чөл-баяванда уларниң балилириға мундақ
дедим: «Ата-бовилириңларниң бәлгүмилиридә
маңмаңлар, нә уларниң һөкүмлирини тутмаңлар
нә бутлири билән өзүңларни булғимаңлар. 19
Мән Пәрвәрдигар Худайиңлардурмән; Мениң
бәлгүлимилиримдә меңип, Мениң һөкүмлиримни
тутуп уларға әмәл қилиңлар; 20 Мениң «шабат
күн»лиримни пак-муқәддәс дәп әтиварлаңлар;
у силәрниң Мениң Пәрвәрдигар Худайиңлар
екәнлигимни билишиңлар үчүн Мән вә силәр
оттуримиздики бир бешарәттур. 21 Лекин
балилириму Маңа асийлиқ қилди; улар нә
Мениң бәлгүлимилиримдә маңмиған нә Мениң
һөкүмлиримни тутмиған (бириси уларға әмәл
қилса, у улар билән һаятқа еришиду) улар
Мениң «шабат күн»лиримни булғиған; шуңа Мән
қәһримни улар үстигә төкүп уларға қаратқан
аччиғимни чүшүрүп пиғандин чиқимән, дедим;
22 лекин жазадин қолумни тартип, намимни
әлләрниң көз алдида булғанмисун дәп Өз намим
үчүн һәрикәт қилдим; Мән бу әлләрниң көз
алдида уларни Мисирдин қутқузуп чиқарғанмән.
23 Чөл-баяванда Мән қолумни көтирип уларға
силәрни әлләр арисиға тарқитимән, мәмликәтләр
ичигә таритимән дәп қәсәм қилимән, дедим; 24
чүнки улар Мениң һөкүмлиримни ада қилмиған,
бәлгүлимилиримни чәткә қаққан, Мениң «шабат
күн»лиримни бузған; улар көзлирини ата-
бовилириниң бутлириға тикмәктә еди; 25 шуңа
Мән уларға яхши болмиған бәлгүлимиләрни,

уларни һаятқа елип бармайдиған һөкүмләрни
беғишлидим; 26 вә уларни өз-өзидин сәскәндүрүп,
Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиши
үчүн, Мән уларни өз һәдийәлири арқилиқ
булғидим, чүнки улар һәдийә сүпитидә барлиқ
тунҗа балилирини атап қоятти. 27 Шуңа, и
инсан оғли, Исраил җәмәтигә сөз қилип мундақ
дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Ата-бовилириңлар шу иштиму Маңа күпүрлүк
қилғанки, улар Маңа вапасизлиқ қилған; 28
улар Мән Өз қолумни көтирип: «Мошу зиминни
силәргә беримән» дәп қәсәм қилған йәргә
киргәндә, улар шу йәрдики удул кәлгән һәр бир
жуқури дөң һәм барақсан дәрәқни көрүпла шу
җайларда улар қурбанлиқлирини қилип, Мени
аччиқландуридиған һәдийәләрни қилатти; улар
шу йәрдиму «хушпурақ һәдийә»лирини пуритип,
«шарап һәдийә»лирини төкәтти; 29 шуниң билән
Мән улардин: «Силәр чиқидиған бу жуқури
җай дегән немә?» дәп соридим; шуңа бүгүнгә
қәдәр униң исми «Бамаһ»дур. 30 Шуңа Исраил
җәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: «Силәр ата-бовилириңларниң
йолида өзлириңларниму булғимақчимусиләр?
Уларниң нәпрәтлик қилмишлириға әгишип
бузуқлуқ қилмақчимусиләр? 31 Әнди силәр
һәдийәлириңларни сунуп, өз оғуллириңларни
оттин өткүзгәндә, силәр йәнила бүгүнгә
қәдәр өзүңларни барлиқ бутлириңлар билән
булғаватисиләр; әнди Мән силәрниң Мени
издәп соришиңларға йол қоямдимән, и Исраил
җәмәти?! Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Мән силәрниң
Мени издәп соришиңларға йол қоймаймән! 32
Шуниңдәк силәрниң көңлүңләрдики «Биз ят
әлләрдәк, башқа жутлардики җәмәтләрдәк яғач
һәм таш мәбудларға чоқунимиз» дегән коюңлар
әмәлгә ашурулмайду! 33 Мән һаятим билән
қәсәм қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар,
Мән бәрһәқ күчлүк қол, узартқан билигим һәм
төкүп яғдурған қәһрим билән үстүңлардин
һөкүмранлиқ қилимән. 34 Мән күчлүк қол,
узартқан билигим һәм төкүп яғдурулған қәһр
билән силәрни әлләрдин чиқирип епкелимән,
тарқитилған мәмликәтләрдин силәрни жиғимән;
35 силәрни әлләргә тәвә болған чөл-баяванға
киргүзүп, шу йәрдә үстүңлардин йүз туранә һөкүм
чиқирип җазалаймән; 36 ата-бовилириңларниң
үстидин Мисир зиминидики чөл-баяванға һөкүм
чиқирип җазалғинимдәк, силәрниң үстүңлардин
йүз туранә һөкүм чиқирип җазалаймән, дәйду
Рәб Пәрвәрдигар. 37 Мән силәрни һаса астидин
өткүзүп, әһдиниң риштисигә бағландуримән.
38 Мән араңлардин Маңа вапасизлиқ қилған
асийларни шаллап чиқиримән; уларни туруватқан
җайлардин чиқиримән, бирақ улар Исраил
зиминиға кирмәйду; шуниң билән силәр
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр. 39
— Әнди силәр болсаңлар, и Исраил җәмәти, Рәб
Пәрвәрдигар силәргә мундақ дәйду: — Маңа қулақ
салмаймиз десәңлар, бериверiңлар, һәр бириңлар
өз бутлириңларға чоқуниверiңлар! Бирақ силәр
йәнә һәдийәлириңлар һәм мәбудлириңлар билән
Мениң намимни иккинчи булғимайсиләр! 40
Чүнки Мениң муқәддәс теғимда, йәни Исраилниң
егизлигидики тағда, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар,
— барлиқ Исраил җәмәти, уларниң һәммиси
Маңа зиминдә туруп хизмәт қилиду; Мән
у йәрдә уларни қобул қилимән вә у йәрдә
Мән силәрдин «көтәрмә һәдийә»лириңларни,
тунҗа һосул болған көктат-мевилириңларни,
шундақла барлиқ муқәддәс дәп айрип беғишлиған
нәсрилириңларни тәләп қилимән. 41 Мән силәрни
әлләр арисидин чиқирип, мәмликәтләрдин елип
жиққинимда, есил хушбуйдәк силәрни қобул
қилимән; шуниң билән әлләрниң көз алдида
араңларда Өзүмниң пак-муқәддәс екәнлигимни
көрситимән. 42 Ата-бовилириңларға қолумни
көтирип: «Мошу зиминни силәргә беримән»
дәп қәсәм қилған Исраил зиминиға силәрни
киргүзгинимдә, силәр Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни билип йетисиләр. 43 Силәр у йәрдә
өз йоллириңларни вә өзүңларни булғиған барлиқ
қилмишлириңларни әсләйсиләр; шуниң билән
өткүзгән рәзил ишлириңлар түпәйлидин силәр
өз-өзүңларни көзгә илмайсиләр, өз-өзүңлардин
нәпрәтлинисиләр. 44 Мән рәзил йоллириңларға
асасән әмәс, яки бузуқ қилмишлириңларға
асасән әмәс, бәлки Өз намим үчүн силәргә
шәпқәтлик муамилә қилғандин кейин, и Исраил
җәмәти, силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни
билип йетисиләр, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.
45 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 46 И инсан оғли, йүзүңни Теман

шәһиригә қаритип, җәнуптикиләрни әйипләп,
Нәгәв орманлиқ даласини әйипләйдиған бешарәт
берип, — 47 Йәни Нәгәв орманлиқ даласиға
мундақ дегин: — Пәрвәрдигарниң сөзини аңла;
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана, Мән саңа
бир от яқимән; у сәндики һәммә йешил дәрәқни
һәмдә һәммә қақшал дәрәқни йәветиду; ялқунлуқ
от һеч өчмәйду, җәнуптин шималғичә пүткүл
йәр йүзи униң билән көйүп кетиду; 48 барлиқ әт
егилири Мәнки Пәрвәрдигар уни яққанлиғимни
көрүп йетиду; у һеч қачан өчүрүлмәйду!». 49
Вә мән: — Аһ, Пәрвәрдигар! Улар мән тоғрилиқ:
«У пәқәт тәмсилләрнила сөзләватиду» дәйду! —
дедим.

21 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, йүзүңни
Йерусалимға қаритип, «муқәддәс җайлар»ни
әйипләп, Исраил зиминини әйипләп бешарәт
берип, 3 Йәни Исраил зиминиға мундақ дегин:
— Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана, Мән саңа
қаршидурмән; қиличимни ғилаптин суғуруп,
сәндин һәм һәққанийлар һәм рәзилләрни үзүп
ташлаймән. 4 Мән сәндин һәм һәққанийлар
һәм рәзилләрни үзүп ташлимақчи болғиним
үчүн, қиличим барлиқ әт егилири, йәни
җәнуптин шималғичә болған һәммәйлән билән
қаршилишишқа ғилаптин чиқиду; 5 шуниң
билән барлиқ әт егилири Мәнки Пәрвәрдигарниң
Өз қиличимни ғилаптин суғурғанлиғимни
тонуп йетиду; қилич ғилапқа қайтидин йенип
кирмәйду. 6 Әнди уһ тартқин, и инсан оғли; ич-
бағриң ечишқидәк дәрд-әләм билән уларниң көз
алдида уһ-зар қил. 7 Вә шундақ болидуки, улар
сәндин: «Немишкә уһ тартисән?» дәп сориғанда,
сән уларға: «Болған шум хәвәр түпәйлидин!
Мана, у келиду! Барлиқ жүрәкләр ерип, барлиқ
қоллар бошап кетиду, барлиқ роһлар зәиплишип,
барлиқ тизлар сүйдүк билән чилиқ-чилиқ һөл
болуп кетиду; мана у келиватиду! У йетип
кәлди! — дәйду Рәб Пәрвәрдигар» — дегин. 8
Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ
дейилди: — 9 И инсан оғли, бешарәт берип
мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Мана, бир қилич, бир қилич, бисланған,
пақиритилған! 10 У зор қирғинчилиқ үчүн
бисланған, уни ялтирашқа пақиратқан; Өз
оғлумниң шаһанә һасиси һәр қандақ аддий
таяқни кәмситкәнлиги түпәйлидин, хошал болуп
кетишимизгә тоғра келәмду? 11 У қилични
пақиритилишқа, қол билән тутушқа бекиткән;
Қилич биләнгән, пақиритилған, Қәтл қилғучиниң
қолиға тутқузушқа тәйярланғандур! 12 Налә-
пәряд көтирип пиған чәккин, и инсан оғли,
Чүнки [қилич] Мениң хәлқимгә қарши чиққан;
У Исраилниң барлиқ шаһзадилиригә қарши
чиққан; Улар Өз хәлқим билән тәң қиличқа
тапшурулған; Шуңа янпишиңға қаттиқ уруп
қойғин! 13 Чүнки синақ кәлди; әнди бу «шаһанә
һаса » башқа яғачларни кәмситкини билән,
у бәрибир түгишиду әмәсму?! — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар. 14 — Әнди сән, и инсан оғли,
бешарәт бәргин, чавак чалғин! Қилич икки
қетим, үч қетим уруп қирсун! У қирғучи қилич,
уларни һәр тәрәптин қоршивалған зор қәтл
қилғучи қиличтур! 15 Уларниң жүрәклирини
ерисун дәп, улардин нурғунлири путлишип
кәтсун дәп, Мән уларниң барлиқ дәрвазилириға
тәһдит салғучи қилични қаритип қойдум.
Вай! У чақмақтәк пақиритилған, у қиришқа
суғурулған; 16 и қилич, оң тәрәпкә өткүр бол! Сол
тәрәпкә бурулуп чап! Бисиңни қәйәргә қаратқан
болса шу йәргә чап! 17 Мәнки Пәрвәрдигар
Өз қолум билән чавак чалимән, Өз қәһримни
төкүп пиғандин чиқимән; Мәнки Пәрвәрдигар
шундақ сөз қилдим. 18 Вә Пәрвәрдигарниң
сөзи маңа келип шундақ дейилди: — 19 Сән и
инсан оғли, Бабил падишасиниң қиличиниң
меңишиға тәйярланған икки йолни бекитип
қойғин; иккилиси бир зиминдин чиқидиған
болсун; [Йерусалим] шәһиригә маңидиған йолниң
бешида бир йол бәлгүсини тикләп қойғин; 20 йәни
қиличниң йетип келиши үчүн Аммонийларниң
Раббаһ шәһиригә бир йол һәмдә Йәһудаға, йәни
истиһками мәстәһкәм Йерусалим шәһиригә йәнә
бир йолни бекитип қойғин; 21 чүнки Бабилниң
падишаси һәдә йолда, йәни икки йолниң бешида
пал ачқузиду; у оқларни силкийду, «көчмә
мәбудлар»дин сорайду, җигәрни тәкшүриду. 22
Әнди сепилни бөскүчи базғанларни тикләшни,
қан төкүшкә пәрман қилишни, җәң елан қилип
товлашни, дәрвазиларға урулғучи базғанларни
тикләшни, сепилға чиқидиған дөңлүкләрни
ясашни, потәйләрни қурушни, Йерусалимни
[муһасиригә елишни] көрситидиған пал униң

оң қолиға чүшиду; 23 гәрчә бу пал уларға
ялған көрүнгини билән, улар ичкән қәсәмләр
түпәйлидин, Йәһудадикиләрни чаңгилиға
алсун дәп падиша уларниң қәбиһлигини
есигә кәлтүриду. 24 — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: Силәрниң асийлиғиңлар
ашкарилинип, барлиқ қилмишлириңларда
гуналириңлар көрүнгәчкә, қәбиһлигиңларни әскә
кәлтүргиниңлар түпәйлидин — йәни өзүңлар паш
қилинип әскә елинғиниңлар түпәйлидин, силәр
қолға елинисиләр. 25 Әнди сән, и Исраилниң
мунапиқ һәм рәзил шаһзадиси, қәбиһлигиңниң
җазалиниш вақти-саити тошқинида, көридиған
күниң келиду! 26 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Сәллини униңдин еливәт, таҗни еливәт; ишлар
өз петида туривәрмәйду; пәс турғанни егиз
қил, егиз турғанни пәс қил; 27 униң [тәхтини]
өрүвәт, өрүвәт, өрүвәт! Униң һоқуқиниң Егиси
кәлмигичә, у йәнә мәвҗут болмайду; Мән уни
Униңға тәқдим қилимән. 28 Әнди и инсан оғли,
бешарәт берип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар
Аммонийлар вә уларниң мазақлири тоғрисида
мундақ дәйду: «Бир қилич, бир қилич қәтл
қилишқа суғурулған; у адәмни йәветишкә,
чақмақтәк ялтирашқа пақиритилған!» — дегин!
29 Чүнки палчилар сән қилич тоғруңда қуруқ
аламәт көрүнүшләрни көрүп, сән үчүн ялғандин
бир пал салиду; рәзилләрниң көридиған күни
кәлгәндә, қәбиһликниң җазалиниш вақти-саити
тошқанда, булар сени шу қирилған рәзилләрниң
боюнлири үстигә қошуп ятқузиду! 30 Бу қилични
өз ғилапиға қайтуруп сал! Мән сениң үстүңгә
өзүң яритилған җайда, йәни сән төрүлгән җайда
һөкүм чиқирип җазалаймән. 31 Шуниң билән Мән
үстүңгә қәһримни төкүп яғдуруп, Ғәзивимниң оти
қилип пүвләймән; Мән сени қатиллиққа маһир
явуз адәмләрниң қолиға тапшуруп беримән;
32 Сән отқа йеқилғу болисән; Сениң қениң өз
зиминиңдә төкүлиду; Сән қайтидин әсләнмәйсән;
Чүнки Мәнки Пәрвәрдигар сөз қилған.

22 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ
дейилди: — 2 Әнди сән, и инсан оғли,
қанлиқ шәһәр үстигә һөкүм чиқармамсән?
Һөкүм чиқармамсән? Әнди униң жиркиничлик
қилмишлирини йүзигә селип мундақ дегин:
— 3 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Өз җаза
күнининиң келиши үчүн өз ичидә қан төккүчи
шәһәр, өзини булғаш үчүн өзигә мәбудларни
ясиған шәһәр — 4 Сән төккән қан түпәйлидин
гунакар болдуң, ясиған мәбудлар түпәйлидин
өзүңни булғидиң; сән өз җаза күнлириңни
йеқинлаштурдуң, жиллириңни тоштурдуң; шуңа
Мән сени әлләргә рәсва, барлиқ мәмликәтләргә
мазақниң объекти қилдим. 5 Саңа йеқиндикиләр
һәмдә сәндин жирақтикиләр сени мазақ қилиду,
и қия-чияға толған бәтнамлиқ шәһәр! 6
Исраилниң шаһзадилири, һәр бириниң һоқуқидин
пайдилинип ичиңдә қандақ қан төккәнлигигә
қара! 7 Сениң ичиңдә улар ата-анисини
көзгә илмиған; араңларда мусапирларға зулум-
зумбулуқ қилған, житим-йесирләр һәм тул
хотунларға увал қилған; 8 Мениң пак-муқәддәс
нәрсилиримни сән кәмситкән, Мениң «шабат
күн»лиримни булғап бузғансән; 9 сениң ичиңдә
қанға тәшна төһмәтхор адәмләр болған; улар
тағлар үстидә бутпәрәслик ешини йегән; сениң
ичиңдә улар бузуқлуқ пәсәндилик қилған; 10
сәндә өз атисиниң номусиға тәккәнләр бар; ай
көргән қиз-аялларни аяқ асти қилғанларму бар.
11 Бириси хошнисиниң аяли билән жиркиничлик
бузуқлуқ қилған; йәнә бириси өз келинини
бузуп шәһванийәт қилған; сәндә болған йәнә
бириси өз сиңлисиға, йәнә атисиниң қизиға
басқунчилиқ қилған. 12 Улар қан төкүш үчүн
араңда «соғатлар»ни қобул қилған; сән өсүм-
җазанә алған; сән өз хошнилириңдин һарамни
мәҗбурий жулувелип, Мени унтуғансән — дәйду
Рәб Пәрвәрдигар. 13 Вә мана, Мән һарамни
мәҗбурий жулувелишиңға вә сән өз араңда
төккән қанларға қарап қолумни-қолумға урдум!
14 Мән сени бир тәрәп қилидиған күнләрдиму
жүригиң йәнила тоқ, қоллириң чиң туриверәмду?
Мәнки Пәрвәрдигар сөз қилдим, Өзүм уни ада
қилимән. 15 Мән сени әлләр арисиға тарқитимән,
мәмликәтләр ичигә таритимән, оттураңда болған
пәсәндилигиңгә хатимә беримән. 16 Әнди сән
өзүң арқилиқ әлләрниң көз алдида булғинисән,
андин Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетисән. 17 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
шундақ дейилди: — 18 И инсан оғли, Исраил
җәмәти Маңа худди дашқал болуп чиқти; уларниң
һәммиси хумданда қалған мис, қәләй, төмүр
вә қоғушунлардур; улар күмүчниң поқи болуп
чиқти. 19 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —

һәммиңлар дашқал болуп чиққачқа, мана әнди
Мән силәрни Йерусалим оттурисиға жиғимән;
20 кишиләр үстигә от пүвләп, уларни еритип
тавлаш үчүн күмүч, мис, төмүр, қоғушун вә
қәләйни хумдан ичигә жиққандәк, Мән ғәзивим
вә қәһрим билән силәрни жиғип [шәһәр] ичигә
селип силәрни еритимән. 21 Шундақ, Мән силәрни
жиғип, ғәзивимниң отини үстүңләргә пүвләймән,
силәр униң оттурисида ерип кетисиләр; 22 күмүч
хумданда еритилгәндәк, силәр шәһәр оттурисида
еритилисиләр; вә силәр Мәнки Пәрвәрдигарниң
Өз қәһримни үстүңләргә төккәнлигимни тонуп
йетисиләр. 23 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип шундақ дейилди: — 24 И инсан оғли,
шәһәргә мундақ дегин: — Ғәзәп чүшкән күндә
сән пакландурулмиған, ямғур чүшмигән бир
зиминсән. 25 Өз олҗисини титма қилидиған,
һөкирәйдиған ширдәк уларниң пәйғәмбәрлири
униңда сүйиқәст ишлитиду; улар җанларни
йәветиду; ғәзниләрни, қиммәтлик нәрсилирини
буливалиду; улар униң оттурисидики тул
хотунларни көпәйтмәктә. 26 Униң каһинлири
Тәврат-қанунумни бузуп ташлап, пак-муқәддәс
нәрсилиримни булғиған; улар пак-муқәддәс билән
аддий нәрсиләрни пәриқ қилмайду; улар «шабат
күн»лиримгә көзини жумуп жүриду; шуниң
билән улар арисида Маңа бәтнам чаплиниду.
27 Униң ичидики шаһзадиләр худди олҗисини
титма қилидиған бөриләрдәк; улар қан төкүшиду,
җанларни набут қилишиду, һарам мәнпәәтни
булишиду. 28 Униң пәйғәмбәрлири уларниң
[қилмишлирини] «һак сугақ» билән ақартқан,
«Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду!» дәп сахта
көрүнүшләрни көрүвелип, пал селип ялғанчилиқ
йәткүзиду; лекин Пәрвәрдигар уларға сөз қилған
әмәс. 29 Зиминдики аддий пухраларму җәбир-
зулум қилишип, булаң-талаң қилиду; улар
аҗиз-намратларни бозәк қилип, мусапирларға
зулум селип увал қилиду. 30 Мән улар
арисидин тамни қайтидин яситип беридиған,
Мени уларниң зиминини вәйран қилишимдин
яндуридиған, униң йериқини әткидәк, Мениң
алдимда туридиған аричи бир әзимәтни издәп
кәлдим; бирақ һеч бирни тапалмидим. 31 Шуңа
Мән қәһримни үстигә төкимән; ғәзивимниң оти
билән Мән уларни һалак қилимән; Мән уларниң
йоллирини өз бешиға қайтуримән, — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар.

23 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, бир анидин
туғулған икки аял бар екән; 3 улар Мисир
зиминидә паһишилик қилған; улар яшлиқта
паһишилик қилған; шу йәрдә уларниң көксилири
миҗиқлинип, қизлиқ әмчәк топчилири силанған.
4 Уларниң исимлири болса, чоңиниң Оһолаһ,
кичигиниң Оһолибаһ еди; улар Мениңки еди;
улар оғул-қизларни туққан. Самарийә болса
Оһолаһ, Йерусалим Оһолибаһдур. 5 Оһолаһ
Мениңки болған тәғдирдиму йәнә бузуқлуқ
қилған — у ашиқлириға, йәни хошнилири болған
Асурийләргә пәс арзу-һәвәсләрдә болған; 6 көк
кийим кийгән, әмәлдар-һөкүмдарлар, һәммиси
келишкән жигитләр, атқа мингән чәвәндазлар
еди. 7 У өз бузуқлуғини уларниң үстигә
беғишлиған; уларниң һәммиси Асурийәниң
есилзадилири еди; өз арзу-һәвәслирини барлиқ
қозғатқанлар билән вә уларниң барлиқ мәбудлири
билән у өзини булғиған. 8 У йәнила Мисирда
болған паһишиликлиридин ваз кәчмиди; чүнки
униң яшлиғида әшу йәрдикиләр униң билән
биллә ятти, қизлиқ көксилирини силап, өз
бузуқлуқлирини униң үстигә төкти. 9 Шуңа
Мән уни өз ашнилириниң, йәни униң арзу-
һәвәслирини қозғатқан Асурийләрниң қолиға
тапшурдум; 10 улар униң номусини ашкарилап,
униң оғул-қизлирини елип кетип, уни қиличлап
өлтүрүвәтти; у аяллар арисида [яман] атаққа
қалди; униң үстигә һөкүм чиқирилип җазаланди.
11 Униң сиңлиси Оһолибаһ буни көрүп турупму,
арзу-һәвәслиридә һәдисидин техиму бузуқ,
паһишиликлири һәдисиниңкидин көп болуп
кәтти. 12 У өз хошнилири болған Асурийләргә
пәс арзу-һәвәсләрни қозғатқан; улар әмәлдар-
һөкүмдарлар, һәшәмәтлик савут, формиларни
кийгән, атқа мингән чәвәндазлар, уларниң
һәммиси келишкән жигитләр еди. 13 Мән униң
булғинип кәткәнлигини көрдум; улар иккилиси
бир йоллуқ еди. 14 У униң паһишиликлирини
ашурди; чүнки у тамда пәрәң билән сүрәтләнгән
адәмләрни, йәни Калдийләрниң рәсимлирини
көрди; 15 уларниң бәллири потилар билән оралған,
бешиға қуйруқлуқ сәлләләр кийилгән; уларниң
һәммиси ләшкәр бешидәк, йәни туғулған жути

Калдийәдики Бабиллиқларниң қияпитидә еди. 16
У шуан уларға қарап уларниң шәһваний һәвсини
қозғиған, шуниң билән уларни издәп Калдийәгә
әлчиләрни әвәткән. 17 Шуниң билән Бабиллиқлар
униңға, йәни униң ашнилиқ орун-көрпилиригә
йеқин келип, уни өз зиналири билән булғиған;
у өзини улар билән биллә булғиғандин кейин
улардин бизар болди. 18 У өз бузуқлуқлирини
очуқ қилип, номусини ашкарилиши билән,
жәним һәдисидин йиргәнгәндәк униңдинму
йиргәнди. 19 Бирақ у йәнә өзиниң яшлиқ
күнлирини, йәни Мисир зиминида бузуқлуқ
паһишилик қилған күнлирини есигә кәлтүрүп
өз бузуқлуқлирини техиму көпәйтти. 20
Униң әрлиги ешәк мәдәклиридәк, мәнийси
атларниңкидәк болған Бабилниң паһишиваз
әркәклиригә қарап һәвәслири қозғалди. 21 Сән
яшлиғиңдики бузуқлуқлириңға, йәни яшлиғиңда
Мисирлиқларниң әмчәклириңни силиғиниға йәнә
тәшна болуп тәлмүрдуң. 22 Шуңа, и Оһолибаһ,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар — Мана, Мән жениң
һазир бизар болған ашнилириңни өзүңгә қарши
қозғитимән, уларни сән билән қаршилишишқа
һәммә тәрипиңдин елип келимән; 23 Бабиллиқлар,
барлиқ Калдийләр, Пекодлар, Шоалар, Коаллар
һәмдә Асурийләрниң һәммисини улар билән тәң
қозғаймән; уларниң һәммиси келишкән жигитләр,
әмәлдар-һөкүмдарлар, улуқ бәгләр вә җанаблар,
һәммиси атқа минган чәвәндазлардур; 24 улар
қурал-ярақлар, җәң һарвулири, жүк һарвулири
һәм зор бир топ хәлиқләр билән саңа қарши
чиқиду; улар өзлирини һәммә тәрипиңдә сипар-
қалқанлар вә дубулғаларни кийип саңа қарши
сәпрас болиду; бешиңға чүшидиған тегишлик
җазани уларға тапшуримән, улар өз һөкүмлири
бойичә җазалайду. 25 Мән муқәддәслигимдин
чиққан ғәзәпни саңа қаритимән; шуниң билән
улар қәһр билән сени бир тәрәп қилиду. Улар
сениң бурнуң вә қулақлириңни кесиветиду;
сәндин ахирқи қалғанлар қиличлиниду;
улар оғул-қизлириңни елип кетиду, сәндин
йәнила қалғанлар отта жутуветилиду. 26
Улар сәндин кийим-кечәклириңни еливелип,
гөзәл зибу-зиннәтлириңни булайду. 27 Шуниң
билән Мән сәндә Мисир зиминида башланған
бузуқлуқлириңни вә паһишиликлириңни
тохтитимән; сән бу ишларға йәнә тәлмүрмәйсән,
Мисирни қайта әслимәйсән. 28 — Чүнки Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән сени
өзүң нәпрәтләнгәнләрниң қолиға, йәни жениң
йиргәнгәнләрниң қолиға тапшуримән; 29 улар
сени өчмәнлик билән бир тәрәп қилип, барлиқ
әҗирлириңни елип кетип, сени туғма-яланач
қалдуруп, паһишиликлириңниң номусини
ашкарилайду. Сән әлләр билән паһишилик
қилғанлиғиң, уларниң мәбудлири билән
өзүңни булғиғанлиғиң түпәйлидин, сениң
бузуқлуқлириң һәм паһишиликлириң буларни
бешиңға чүшүрди. 31 Һәдәңниң йолида өзүң
маңғансән; шуңа Мән униңдики қәдәһни сениң
қолуңғиму тутқуздум. 32 — Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Һәдәңниң қәдәһини, чоңқур
вә чоң бир қәдәһни сәнму ичисән; сән рәсва
болуп мазақ қилинисән, чүнки униң һәҗими
чоңдур; 33 сән дәһшәтлик вә һалакәт қәдәһи, йәни
һәдәң Самарийәниң қәдәһи билән мәслик һәм
дәрд-әләмгә толдурулисән; 34 сән уни ичиветип
йәнә ялайсән, һәтта униң парчилириниму
ғаҗилайсән, андин көксилириңниму жулуп
ташлайсән; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, дәйду
Рәб Пәрвәрдигар. 35 Шуниң үчүн Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Чүнки сән Мени унтуп арқаңға
ташливәткәнлигиң үчүн, шуңа өз бузуқлуғуң һәм
паһишиликлириңниң җазасини көтирисән. 36
Вә Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: — И инсан
оғли, сән Оһолаһ вә Оһолибамаһ үстигә һөкүм
чиқирамсән? Әнди уларға өз жиркиничлик
қилмишлирини аян қилип көрсәткин. 37 Чүнки
улар бузуқлуқ қилди; қоллири қан болди; улар өз
бутлири билән бузуқлуқ қилип, униң үстигә Маңа
туққан өз балилирини уларниң озуғи сүпитидә
қурбанлиқ қилип өткүзүп бериғишлиди. 38 Униң
үстигә улар Маңа шундақ иш қилғанки, охшаш
бир күндә улар Мениң муқәддәс җайимни булғап,
«шабат күн»лиримни бузған. 39 Чүнки улар
өз балилиримни бутлириға сойған чағда, улар
охшаш бир күндә муқәддәс җайимни булғашқа
кирди; мана, улар Мениң өйүм оттурисида шундақ
қилған. 40 Униң үстигә адәмләрни жирақтин
чақирди, уларни елип келишкә әлчи әвәтти;
мана, улар кәлди; сән уларни дәп жуюнуп, көз-
қашлириңға осма қоюп, өзүңни зибу-зиннәтләр
билән пәрдазлидиң; 41 һәшәмәтлик бир диванда
олтардиң, униң алдиға үстигә Мениң хушбуюм

һәм зәйтун мейим қоюлған дәстиханни қойдуң;
42 ғәмсиз жүргән бир топ кишиләрниң авази
униңда аңланди; чүпрәндә адәмләр билән биллә
чөл-баявандин Себаийларму елип келинди;
улар [һәдә-сиңилниң] қоллириға биләйүзүкләр,
бешиға чирайлиқ таҗларни салди. 43 Әнди Мән
зина-бузуқлуқлар билән упрап қериған паһишә
тоғрилиқ: «Улар әнди униң билән бузуқлуқ
қиливәрсун; чүнки у һәқиқәтән [паһишә]» —
дедим. 44 — Шуниң билән улар паһишә аялға
йеқинлашқандәк униңға йеқин берип биллә ятти;
улар шундақ қилип Оһолаһ вә Оһолибамаһ бу икки
бузуқ аялға йеқинлишип биллә ятти. 45 Бирақ
һәққаний адәмләр уларни зинахор аялларни
вә қан төккүчи аялларни җазалиғанға охшаш,
уларниң үстигә һөкүм чиқирип җазалайду;
чүнки улар зинахор аяллар, уларниң қоллири
қандур. 46 Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Бир топ адәмләрни уларға қарши чиқирип
елип келимән, уларни һәрянға һайдиветишкә
вә булаңчилиқ қилишқа тапшуримән. 47 Бу топ
кишиләр уларни ташлар билән чалма-кесәк
қилип, қиличлири билән чепип сойиду; улар
уларниң оғул-қизлирини өлтүриду, өйлирини
от билән көйдүриветиду. 48 Шуниң билән Мән
зиминдә бузуқлуққа хатимә беримән; шуниң
билән барлиқ аяллар силәрдин савақ елип
силәрниң бузуқлуқлириңни доримайду. 49 Улар
бузуқлуғуңни өз бешиңға қайтуруп чүшүриду,
вә силәр мәбудлириңларға четишлиқ болған
гуналарни көтирисиләр; силәр Мениң Рәб
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр.

24 Тоққузинчи жили, онинчи айниң онинчи
күнидә, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
мундақ дейилди: — 2 И инсан оғли, бу күнни, дәл
мошу күнниң числасини йезивалғин; чүнки дәл
мошу күндә Бабилниң падишаси Йерусалимни
муһасиригә алди. 3 Асий җәмәтниң алдиға
бир тәмсилни қоюп мундақ дегин: — Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Қазанни отниң
үстигә қоюңлар, от үстигә қоюңлар, униңға су
қоюңлар; 4 гөш парчилири, һәр бир есил гөш
парчилирини, пут вә қолини униңға жиғип
селиңлар; есил устиханлирини қошуңлар; 5 қой
падисидин әң есиллирини елиңлар; устиханларни
пиширишқа униң астиға отун топлап қоюңлар;
уни қаттиқ қайнитиңлар, униңдики устиханлар
убдан қайнисун. 6 — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Қанхор шәһәрниң һалиға, йәни дат
басқан қазанға, һеч дети кәтмәйдиған қазанға вай!
Униңдики һәммини бирдин-бирдин ал; униңға
несивә чеки ташланмисун! 7 Чүнки у төккән қан
униң оттурисида туриду; у қанни топа билән
көмгили болғидәк йәргә әмәс, бәлки тақир таш
үстигә төкти. 8 Қәһримни қозғаш, интиқам елиш
үчүн, у төккән қанниң йепилмаслиғи үчүн тақир
таш үстигә қалдурдум. 9 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Қанхор шәһәрниң һалиға вай!
Мәнму униң отун догисини йоған қилимән! 10
Отунни догилаңлар, отни йиқип чухчулаңлар,
гөш убдан пишсун, дора-дәрмәкләрни қошуңлар,
устиханлар көйүп кәтсун! 11 Андин қазанни
қизитип, униңдики мисни қип-қизил қилиңлар,
ичидики дағ-кирлар еритилип, униң дети
чиқириветилиш үчүн уни қуруқ пети чоғлар
үстигә қоюңлар! 12 Униң қилған аваричиликлири
Мени упратти; Лекин униң қелин дети униңдин
кәтмиди; Шуңа униң дети отта туривәрсун!
13 Сениң паскиничилигиңдә бузуқ паһишилик
бардур; Мән сени пакизлимақчи болдум, лекин сән
паскиничилиқтин пакизландурулмаймән дедиң;
әнди қәһримни үстүңгә төкүп тохтатмиғичә
сән паскиничилиқтин пакизландурулмайсән.
14 Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим;
у әмәлгә ашурулиду, Мән уни ада қилимән;
Мән нә буниңдин янмаймән, нә һеч саңа
ичимни ағритмаймән, нә униңдин өкүнмәймән;
улар сениң йоллириң вә қилмишлириң бойичә
үстүңгә һөкүм чиқирип җазалайду — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар. 15 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип шундақ дейилди: — 16 «И инсан оғли,
Мән сениң сөйүмлүк көз қаричуқуңни бир уруш
билән сәндин елип кетимән; бирақ сән һеч матәм
тутма, һеч жиғлима, һеч көз йеши қилма; 17
сүкүт ичидә уһ-зар тартисән; өлгүчи үчүн һеч
һаза тутма; сәллаңни бешиңға орап, кәшлириңни
путуңға бағлиғин; йүзүңниң төвинини йепивәтмә,
адәмләр епбәргән нандин йемә». 18 Шуниң билән
Мән әтигәндә хәлиққә сөз қилдим; кәчқурунда
аялим өлди. Иккинчи күни әтигәндә мән
буйрулғини бойичә иш қилдим. 19 Әнди халайиқ
маңа: «Сениң бу қилған ишлириңниң немини
көрсәткәнлигини демәмсән?» деди. 20 Мән уларға
мундақ дедим: — Пәрвәрдигарниң сөзи маңа

келип шундақ дейилди: — 21 Исраил җәмәтигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Мән Өз муқәддәс җайимни, йәни сән пәхирләнгән күч-таянчиңни, көзүңларни хошал қилғучи, җениңлар тәшна болған нәрсини булғай дәватимән; силәрниң кәйниңларда қалған қиз-оғуллар қилич билән йоқилиду. 22 Шу тапта силәр Мән [Әзакиял] һазир қилғинимдәк қилисиләр; силәр йүзүңларниң төвинини япмайсиләр, адәмләр епбәргән нандин йемәйсиләр; 23 сәлләңлар бешиңларда, кәшиңлар аяқлириңда боливериду; силәр һеч матәм тутмайсиләр яки һеч жиғлимайсиләр; силәр қәбиһликлириңлар ичидә солишип, бир-бириңларға қаришип уһ-зар тартисиләр. 24 Шундақ қилип Әзакиялниң өзи силәргә бешарәт болиду; у қандақ қилған болса, силәр шундақ қилисиләр; бу иш әмәлгә ашурулғанда, силәр Мениң Рәб Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр. 25 — Вә сән, и инсан оғли, Мән улардин күч-истиһкамини, улар пәхриләнгән гүзәк гөһрини, сөйүмлүк көз қаричуқлирини, җан-җегири болған қиз-оғуллирини улардин мәһрум қилидиған күнидә, 26 — йәни шу күнидә, саңа бу хәвәрни қулиқиңға йәткүзүш үчүн бир қачқун йениңға кәлмәмду? 27 Шу күнидә ағзиң ечилған болиду, сән бу қачқун билән сөзлишисән, йәнә һеч гача болмайсән; шундақ қилип улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду».

25 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ дейилди: — 2 И инсан оғли, йүзүңни Аммонийларға қаритип, уларни әйипләп бешарәт берип мундақ дегин: — 3 — Аммонийларға мундақ дегин — Рәб Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мениң муқәддәс җайим булғанғанда, Исраил зимини вәйран қилинғанда, Йәһуда җәмәти сүргүн қилинғанда сән уларға қарап: «Ваһ! Яхши болди!» дегиниң түпәйлидин, 4 әнди мана, Мән сени шәриқтики әлләрниң егидарчилиғиға тапшуримән; улар сениң араңда баргаһ қуруп, араңда чедирлирини тикиду; улар мевилириңни йәп, сүтүңни ичиду. 5 Мән Раббаһ шәһирини төгиләр үчүн отлақ, Аммонийларниң йерини қой падилири үчүн арамгаһ қилимән; шуниң билән силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисиләр. 6 — Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки сән Исраил зиминиға қарап чавак челип, путуңни тепчәклитип, қәлбиңдики пүтүн өчмәнлик билән хуш болғанлиғиң түпәйлидин, 7 әмди мана, Мән үстүңгә қолумни узартип, сени әлләргә олҗа болушқа тапшуримән; Мән сени хәлиқләр ичидин үзимән, мәмликәтләр ичидин йоқитимән; Мән сени һалак қилимән; шуниң билән сән Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисән. 8 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Чүнки Моаб вә Сеирниң: «Йәһуда пәқәт барлиқ башқа әлләр билән охшаш, халас» дегини түпәйлидин, 9 шуңа мана, Мән Моабниң йенини — чегарасидики шәһәрләрни, зимининиң пәхри болған Бәйт-Йәшимот, Баал-Меон вә Кириатайим шәһәрлиридин башлап йерип ачимән; 10 уларни Аммонийларниң зимини билән биллә шәриқтики әлләргә тапшуримән; Мән Аммонийларниң йәнә әлләр арисида әсләнмәслиги үчүн, уларниң егидарлиғиға тапшуримән; 11 вә Моаб үстигә һөкүм чиқирип җазалаймән; улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду. 12 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — чүнки Едом Йәһуда җәмәтидин өч елип яманлиқ қилип, шуниңдәк еғир гунакар болғини түпәйлидин, интиқам алғнини түпәйлидин, 13 — әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән Едомға қолумни созимән; шуниң билән уни зиминидин адәмләр һәм һайванлардин мәһрум қилимән; Мән уни Теман шәһиридин тартип вәйран қилимән; улар Дедан шәһиригичә қилич билән жиқилиду. 14 Шуниң билән Мән хәлқим Исраилниң қоли арқилиқ Едом үстидин Өз интиқамимни алимән; улар Мениң аччиғим һәм қәһрим бойичә Едомда иш қилиду; Едомийлар Мениң интиқамимниң немә екәнлигини билип йетиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 15 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Филистийләр интиқам нийити билән һәрикәт қилип, кона өчмәнлиги билән Йәһудани йоқитайли дәп ич-ичидин өч алғини түпәйлидин, 16 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Филистийәниң үстигә қолумни узартимән; Мән Кәрәтийләрни қириветимән, деңиз бойидикиләрниң қалдуқлириниму вәйран қилимән. 17 Мән уларниң үстигә қәһрилик тәнбиһләрни чүшүрүп қаттиқ интиқам алимән; уларниң үстидин интиқам алғинимда улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду.

26 Он биринчи жили, айниң биринчи күнидә
шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип мундақ дейилди: — **2** И инсан оғли,
Турниң Йерусалим тоғрилиқ: «Ваһ! Яхши болди!
Әлләрниң дәрвазиси болғучи вәйран болди! У
маңа қарап қайрилип ечилди; униң вәйран
қилиниши билән өзүмни тойғузимән!» дегини
түпәйлидин, **3** — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Мана, и Тур, Мән саңа қаршимән,
деңиз долқунларни қозғиғандәк, көп әлләрни сән
билән қаршилишқа қозғаймән; **4** улар Турниң
сепиллирини бәрбат қилип, униң мунарлирини
чеқип йоқитиду. Униң үстидики топилирини
қирип ташлап, уни тақир таш қилип қойимән. **5** У
пәқәт деңиз оттурисидики торлар йейилидиған
җай болиду; чүнки Мән шундақ сөз қилдим, дәйду
Рәб Пәрвәрдигар; у әлләр үчүн олҗа болуп қалиду.
6 Униң қуруқлуқта қалған қизлири қилич билән
қирилиду; шуниң билән улар Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни тонуп йетиду. **7** — Чүнки Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Тур билән
қаршилишишқа Бабил падишаси Небоқаднәсар,
йәни «падишаларниң падишаси»ни, атлар, җәң
һарвулири билән, атлиқ чәвәндазлар, қошун вә зор
бир топ адәмләр билән шимал тәрипидин чиқирип
епкелимән. **8** У қуруқлуқта қалған қизлирини
қилич билән сойиду, саңа муһасирә потәйлирини
қуриду, сепилға чиқидиған дөңлүкни ясайду,
саңа қарап қалқанлирини көтириду. **9** У
сепиллириңға бөскүчи базғанларни қаритип
тикләйду, қурал-палтилири билән мунарлириңни
чеқип ғулитиду. **10** Униң атлириниң көплүгидин
уларниң көтәргән чаң-тописи сени қаплайду;
сепиллири бөсүлгән бир шәһәргә бөсүп киргәндәк
у сениң қовуқлириңдин киргәндә, сепиллириң
атлиқ әскәрләрниң, чақларниң һәм җәң
һарвулириниң садаси билән тәвринип кетиду.
11 Атлириниң туяқлири билән у барлиқ
рәстә-кочилириңни чәйләйду; у пухралириңни
қилич билән қириду, күчлүк түврүклириң
йәргә жиқилиду. **12** Улар байлиқлириңни
олҗа, мал-таварлириңни ғәнимәт қилиду; улар
сепиллириңни бузуп ғулитип, һәшәмәтлик
өйлириңни харабә қилиду; улар сениң ташлириң,
яғач-лимлириң вә топа-чаңлириңни деңиз
сулири ичигә ташлайду. **13** Мән нахшлириңниң
садасини түгитимән; чилтарлириңниң авази
қайтидин аңланмайду. **14** Мән сени тақир таш
қилимән; сән торлар йейилидиған бир җай
болисән, халас; сән қайтидин қурулмайсән;
чүнки Мәнки Пәрвәрдигар шундақ дегәнмән,
дәйду Рәб Пәрвәрдигар. **15** Рәб Пәрвәрдигар
Турға мундақ дәйду: — Сән ғулап кәткиниңдә,
яриланғанлар аһ-зарлиғинида, оттуруңда қирғин-
чапқун қилинғанда, деңизниң чәт яқилири
тәвринип кәтмәмду? **16** Деңиздики шаһзадиләр
тәхтлиридин чүшүп, тонлирини биряққа ташлап,
кәштилик кийим-кечәклирини селиветиду; улар
өзлирини қорқунуч-титрәк билән пүркәйду;
улар йәргә олтирип, һеч тохтавсиз титрәп,
саңа қарап сарасимигә чүшиду. **17** Улар сән
үчүн бир мәрсийәни оқуп саңа мундақ дәйду:
— «И аһаләң деңиздикиләрдин болған, даңқи
чиққан, Деңиз үстидин күчлүк һөкүм сүргән, Өз
вәһшәтлириңни барлиқ деңизда туруватқанларға
салған шәһәр! Сән вә сәнда туруватқанлар нәқәдәр
һалак болған! **18** Һазир сениң ғулап кәткән
күнүңдә, Деңиз бойидикиләр титрәп кетиду;
Деңиздики араллар вә қирғақтикиләр сениң
йоқ болуп кәткиниңдин дәккә-дүккигә чүшүп
қалди». **19** — Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — «Мән сени адәмзатсиз шәһәрләрдәк,
харабә шәһәр қилғинимда, Мән үстүңгә деңиз
чоңқурлуқлирини чиқирип сени чөкүргинимдә,
Улуқ сулар сени бесип япқанда, **20** Шу
тапта Мән сени һаңға чүшкәнләр билән биллә
чүшүримән, Қедимки замандикиләрниң қатариға
чүшүримән; Сени йәрниң тегилиридә турғузимән;
Сениңдә қайтидин адәмзат болмаслиғи үчүн,
Сени қедимки харабиләр арисиға, һаңға
чүшкәнләр билән биллә болушқа чүшүримән;
Бирақ тирикләрниң зиминида болса гөзәллик
тикләп қойимән; **21** Мән сени башқиларға
бир агаһи-вәһшәт қилимән; Сән қайтидин һеч
болмайсән; Улар сени издәйду, бирақ сән мәңгүгә
тепилмайсән» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

27 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — **2** Сән, и инсан оғли, Тур
тоғрилиқ бир мәрсийәни ағзиңға елип униңға
мундақ дегин: — **3** И деңизларниң кириш ағзида
туруқлуқ, деңиз бойлиридики көп әлләр билән
содилашқучи, Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «И Тур, сән «Мениң гөзәллигим камаләткә
йәтти!» дедиң. **4** Сениң чегаралириң болса

деңизларниң оттурисида еди; Сени ясиғанлар
гөзәллигиңни камаләткә йәткүзди. 5 Улар барлиқ
тахтайлириңни Сенирдики қариғайлардин
ясиған; Саңа мома үчүн улар Ливандин кедир
дәриғини епкәлгән; 6 Палақлириңни Башандики
дуб дәрәқлиридин ясиған; Палубаңни сәмшит
дәрәқлиридин ясап, Купрос деңиз бойидики пил
чиши билән нәқишлигән. 7 Йәлкиниң Мисирдин
кәлтүрүлгән кәштилик либастин ясалған, у саңа
туғ болған; Сайивиниң болса деңиз бойидики
Елишаһдики көк вә сөсүн рәхтләрдин еди; 8
Зидондикиләр һәм Арвадтикиләр сениң палақ
урғучилириң еди; Сәндә болған данишмәнләр, и
Тур, сениң йол башлиғучилириң еди. 9 Гәбалдики
ақсақаллар вә униң данишмәнлири сәндә
болуп, каваклириңни етәтти; Деңиз-океандики
барлиқ кемиләр вә уларниң деңизчилири
мал алмаштурушқа йениңға келәтти. 10
Парслар, Лудтикиләр, Ливийәдикиләр қошунға
тизимлинип, сениң ләшкәрлириң болған; Улар
қалқан-дубулғилирини үстүңгә есип, сени
һәйвәтлик қилған; 11 Арвадтикиләр қошуниң
билән һәр тәрипиңдә сепиллириңда туруп
күзәттә болған; Гаммадтикиләрму мунарлириңда
турған; Улар қалқан-қураллирини әтрапиңға,
сепиллириңға есип қойған; Улар гөзәллигиңни
камаләткә йәткүзгән; 12 Таварлириңниң
мол болғанлиғидин Таршиш саңа херидар
болған; Мәһсулатлириңға улар күмүч, төмүр,
қәләй, қоғушун тегишип бәргән. 13 Җаван,
Тубал вә Мәшәк сән билән сода қилған;
Улар таварлириңға адәмләрниң җанлири,
мис қача-қазанларни тегишкән. 14 Торгамаһ
җәмәтидикиләр мәһсулатлириң үчүн атлар,
җәң атлири вә қечирларни тегишип бәргән. 15
Дедандикиләр сән билән содилашқан; Деңиз
бойлиридики көп хәлиқ саңа херидар болған;
Улар саңа дәндан, әбнус яғичини төлигән; 16
Сурийә қол һүнәрлириңниң мол болғанлиғидин
саңа херидар болған; Улар мәһсулатлириңға
мави яқутлар, сөсүн рәхтләрни, кәштиләрни,
нәпис канап рәхтләрни, марҗанларни, қизил
яқутларни тегишип бәргән. 17 Йәһуда вә
Исраил зиминидикиләрдинму сән билән
содилашқучилар болған; Таварлириңға улар
Миннитниң буғдайлири, печиниләр, һәсәл, зәйтун
мейи, мәлһәм дориларни тегишип бәргән. 18
Дәмәшқ қол һүнәрлириңниң мол болғанлиғидин,
һәр хил байлиқлириң түпәйлидин саңа херидар
болуп саңа Хәлбонниң шараплирини, ақ жуңларни
тегишип бәргән. 19 Ведан вә Узалдин чиққан
Җавандикиләр мәһсулатлириңға соқулған
төмүр, қовзақдарчин, егирни тегишкән еди. 20
Дедан саңа ат тоқумлирини тегишип бәргән;
21 Әрәбистан вә Кедардики барлиқ шаһзадиләр
саңа херидар болди; Саңа пахланлар, қочқарлар
вә өшкиләрни тегишип бәргән. 22 Шеба һәм
Раамаһдики содигәрләр сән билән тиҗарәт
қилған; Мәһсулатлириңға улар һәр хил сәрхил
тетитқулар, қиммәтлик җаваһиратлар вә
алтун алмаштуруп бәргән. 23 Һаран, Каннәһ,
Едәндикиләр вә Шеба, Ашур, Хилмадтики
содигәрләр сән билән тиҗарәт қилған; 24 Улар
саңа һәшәмәтлик кийим-кечәк, сөсүн рәхтләр
вә кәштиләр, рәңму-рәң гиләмләрни тегишип
бәргән; Буларниң һәммиси түгүнчәклинип тана-
арғамчилар билән чиң бағлинип, базириңға
кирди. 25 Таршиштики кемиләр таварлириңни
көтәргән карванлардәк болған; Шуниң билән
сән деңиз-океанниң бағрида мал билән
толдурулуп, интайин еғирлишип кәткәнсән; 26
Сениң палақ орғучилириң сени улуқ суларға
апарди; Шәриқ шамили сени деңиз-океанниң
бағрида парә-парә қиливәтти; 27 Сениң мал-
мүлүклириң, базарлириң, деңизчилириң вә йол
башлиғучилириң, Каваклириңни әткүчиләр,
сән билән содилашқан содигәрләр, сәндә
болған барлиқ ләшкәрлириң, Җүмлидин
араңда топланған адәмләрниң һәммиси
сән өрүлүп кәткән күнүңдә өрүлүп деңиз-
океанниң қойниға ғәриқ болуп кетиду. 28 Йол
башлиғучилириңниң аһ-зарлиридин даладикиләр
тәврәп кетиду. 29 Палақ орғучиларниң һәммиси,
Деңизчилар, деңизда барлиқ йол башлиғучилар өз
кемилиридин чүшиду; Улар қуруқлуқта туриду;
30 Улар саңа қарап авазини аңлитип, Қаттиқ аһ-
зар көтириду; Улар топа-чаң чиқирип бешиға
чачиду; Улар күлләр ичидә еғинайду. 31 Улар сени
дәп чачлирини чүшүрүп өзлирини таз қилип, бөз
кийимләргә орайду; Улар қаттиқ матәм тутуп сән
үчүн зор дәрд-әләм ичидә жиғлайду. 32 Улар аһ-
зарлирини көтәргинидә сән үчүн бир мәрсийәни
оқуп, сән тоғрилиқ һаза қилип мундақ дәйду: —
«Тур деңиз-океанлар оттурисида, һазир җим-

җит қилинған! Әсли ким униңға тәң келәләйтти?
33 Мәһсулатлириң деңиз-океанлардин өтүп
кәткәндә, Сән көп хәлиқләрни қанаәтләндүргән;
Байлиқлириң вә таварлириңниң моллуғи билән
йәр йүзидики падишаларни бейитқансән. 34
Сән суларниң чоңқур тегидә деңиз-океанлар
тәрипидин парә-парә қилинғанда, Таварлириң
һәм араңда болған топ-топ адәмлириңму өрүлүп
ғәриқ болуп кәтти. 35 Барлиқ деңиз бойидикиләр
саңа қарап алақзадә болған; Уларниң падишалири
дәһшәт қорқуп, уларниң йүзлирини сур басқан.
36 Хәлиқләр арисидики содигәрләр саңа қарап
«уш-уш» қилди; Сән өзүң бир вәһшәт едиң, әнди
қайтидин болмайсән»».

28 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, турниң
шаһзадисигә мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Сениң өзүңни чоң тутуп:
«Мән бир илаһтурмән; Мән Худаниң тәхтигә,
йәни деңиз-океанларниң бағрида олтиримән»,
дегәнсән; (Бирақ сән инсан, Худа әмәссән!) Сән
өз көңлүңни Худаниң көңли дәп ойлап қалдиң.
3 Мана, сән Даниялдин данасән; Һеч қандақ сир
сәндин йошурун әмәс; 4 Даналиғиң вә әқлиң
билән сән байлиқларға егә болдуң, Алтун-күмүчни
ғәзнилириңгә топлап қойдуң; 5 Тиҗарәттә болған
зор даналиғиң билән байлиқлириңни авуттуң;
Байлиқлириң түпәйлидин өзүңни чоң туттуң:
— 6 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Сән өз көңлүңни Худаниң көңли дәп ойлап
кәткәнлигиңдин, 7 Әнди мана, Мән ят адәмләр,
Йәни әлләрниң дәһшитини үстүңгә епкелимән;
Улар даналиғиңниң парлақлиғини йоқитишқа
қиличлирини суғуруп, Шан-шәривиңни булғайду;
8 Улар сени һаңға чүшүриду; Шуниң билән сән
деңиз-океанларниң қойнида өлтүрүлгәнләрниң
өлүмидә өлисән. 9 Әнди сени өлтүргүчиниң
алдида: «Мән Худа» — дәмсән? Бирақ сән өзүңни
санҗип өлтүридиғанниң қоли астида Тәңри әмәс,
инсан болуп чиқисән. 10 Сән ят адәмләрниң қолида
хәтнә қилинмиғанларға лайиқ болған өлүм билән
өлисән; Чүнки Мән шундақ сөз қилған», — дәйду
Рәб Пәрвәрдигар. 11 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип мундақ дейилди: — 12 И инсан оғли,
Турниң падишаси тоғрилиқ авазиңни көтирип
бу мәрсийәни ағзиңға елип униңға мундақ
дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Сән,
камаләтниң җәвһири болған, Даналиққа толған,
гөзәлликтә камаләткә йәткән едиң; 13 Сән Ерәм
бағчиси, йәни Худаниң бағчисида болғансән; Һәр
бир қиммәтлик ташлар, йәни қизил яқут, сериқ
гөһәр вә алмас, берил яқут, ақ һеқиқ, анарташ, көк
яқут, зумрәт вә көк қашташ саңа йөгәк болған;
Яқут көзлириң вә нәққашлириң алтун ичигә
ясалған; Сән яритилған күнүңдә улар тәйярланған
еди. 14 Сән болсаң мәсиһләнгән муһапизәтчи
керуб едиңсән, Чүнки Мән сени шундақ бекиткән
едим; Сән Худаниң муқәддәс теғида болғансән;
Сән отлуқ ташлар арисида җүрәттиң; 15 Сән
яритилған күндин бери, сәндә қәбиһлик пәйда
болғичә, йоллириңда мукәммәл болуп кәлгән
едиң. 16 Қилған содилириңниң көп болғанлиғидин
сән зорлуқ-зумбулуқ билән толуп, гуна садир
қилған; Шуңа Мән сени Худаниң теғидин
һарам нәрсә дәп ташливәткәнмән; Мән сени,
и муһапизәтчи керуб, отлуқ ташлар арисидин
һайдап йоқатқанмән; 17 Сениң көңлүң гөзәллигиң
билән тәкәббурлишип кәтти; Парлақлиғиң
түпәйлидин сән даналиғиңни булғиғансән; Мән
сени йәргә ташливәттим; Падишаһлар сени көрүп
йетиши үчүн Мән сени улар алдида ятқуздум. 18
Сениң қәбиһликлириңниң көплүги түпәйлидин,
Қилған содаңниң адилсизлиғи түпәйлидин,
Өз муқәддәс җайлириңни булғиғансән; Мән
өзүңдин бир отни чиқардим, У сени көйдүрүп
йәвәтти; Шуниң билән саңа қарап турғанларниң
һәммисиниң көз алдида, Мән сени йәрдә
қалған күлләргә айландурувәттим. 19 Сени
тонуғанларниң һәммиси саңа қарап сарасимидә
қалиду; Сән өзүң бир вәһшәт болуп қалдиң,
әнди қайтидин болмайсән». 20 Пәрвәрдигарниң
сөзи маңа келип мундақ дейилди: — 21 И инсан
оғли, йүзүңни Зидонға қаритип уни әйипләп
бешарәт берип мундақ дегин: — 22 Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Мана, Мән саңа қарши, и
Зидон; Өзүм араңда улуқлинимән; Мән униң
үстигә һөкүм чиқирип җазалиқинимда, Өзүмни
униңда пак-муқәддәс екәнлимни көрсәткинимдә,
Улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетиду. 23 Мән уларға вабани әвитип, рәстә-
кочилирида қан аққузимән; Униңға қарши
чиққан қиличниң һәр әтрапида болғанлиғидин
оттурисида өлтүрүлгәнләр жиқилиду; Шуниң
билән улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни

тонуп йетиду; 24 Улар йәнә Исраил җәмәтини
көзгә илмиған әтрапидикиләр арисида, Исраил
үчүн адәмни санҗиғучи җиған яки дәрд-
әләмлик тикән болмайду; Шуниң билән улар
Мениң Рәб Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетиду». 25 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
«Мән улар тарқитилған әлләр арисидин
Исраил җәмәтини қайтидин жиққинимда,
уларда әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-
муқәддәс екәнлигимни көрсәткинимдә, әнди
улар Мән Өз қулум болған Яқупқа тәқдим
қилған, өзиниң зиминида олтириду; 26 улар
униңда теч-аманлиқ ичидә яшап, өйләрни
селип үзүмзарларни тикиду; Мән уларни көзгә
илмайдиған әтрапидикиләрниң һәммисиниң
үстигә һөкүм чиқирип җазалиқинимда, улар теч-
аманлиқ ичидә туриду; шуниң билән улар Мениң
Пәрвәрдигар, уларниң Худаси екәнлигимни билип
йетиду».

29 Онинчи жили, онинчи айниң он иккинчи
күнидә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
мундақ дейилди: — 2 И инсан оғли, йүзүңни
Мисир падишаси Пирәвнгә қаритип уни вә
Мисирниң барлиқ әһлини әйипләп бешарәт
берип муну сөзләрни дегин: — 3 Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «И өз-өзигә: «Бу дәрия
өзүмниңки, мән уни өзүм үчүн яратқанмән»
дегүчи болған, өз дәриялири оттурисида ятқан
йоған әҗдиһа Мисир падишаси Пирәвн, мана,
Мән саңа қаршимән! 4 Мән қармақларни
еңәклириңгә селип, дәриялириңдики белиқларни
өз қасирақлириңға чаплаштуруп сени дәриялириң
оттурисидин чиқиримән; дәриялириңдики
барлиқ белиқлар қасирақлириңға чаплишиду. 5
Мән сени, йәни сән вә дәриялириңдики барлиқ
белиқларни чөл-баяванға ташлаймән; сән далаға
чүшүп жиқилисән. Һеч ким сени жиғмайду, дәпнә
қилмайду; Мән сени йәр йүзидики һайванлар,
асмандики учар-қанатларниң озуғи болушқа
тәқдим қилимән. 6 Шуниң билән Мисирда
барлиқ туруватқанлар Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни тонуп йетиду; чүнки улар Исраил
җәмәтигә «қомуш һаса» болған. 7 Улар сени қол
билән тутқанда, сән йерилип, уларниң пүткүл
мүрилирини тиливәттиң; улар саңа таянғанда, сән
сунуп, пүткүл бәллирини миткут қиливәттиң».
8 Әнди Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана,
Мән үстүңгә бир қилич чиқирип, сәндики инсан
вә һайванларни қириветимән. 9 Мисир зимини
вәйранә вә харабиләр болуп қалиду; шуниң
билән улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни
тонуп йетиду; чүнки Пирәвн: «Нил дәрияси
мениңки, мән уни яратқанмән» дегән еди. 10
Шуңа мана, Мән саңа һәм сениң дәриялириңға
қаршимән; Мән Мисир зиминини Мигдолдин
Сәһвәнгичә, йәни Ефиопийәниң чегарасиғичә
пүтүнләй харабә-вәйранә қиливетимән. 11 Қириқ
жил ичидә, инсанниң яки һайванниң айиғи уни
бесип өтмәйду вә униңда һеч адәм турмайду. 12
Мән Мисир зиминини вәйран қилинған зиминлар
арисида вәйран қилимән; вә униң шәһәрлири
харабә қилинған шәһәрләр арисида қириқ жил
вәйран болиду; Мән Мисирлиқларни әлләр
арисиға тарқитиветимән, уларни мәмликәтләр
арисиға таритимән». 13 Бирақ Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: «Қириқ жилниң ахирида Мән
Мисирлиқларни тарқитилған әллəрдин жиғип
қайтуримән; 14 Мән Мисирни сүргүндин әслигә
кәлтүрүп, уларни Патрос зиминиға, йәни
туғулған зиминға қайтуримән; улар шу йәрдә
төвән дәриҗилик бир мәмликәт болиду. 15
У мәмликәтләр арисида әң төвән туриду; у
қайтидин өзини башқа әлләр үстигә көтәрмәйду;
Мән уларни пәсәйтимәнки, улар қайтидин башқа
әлләр үстидин һөкүм сүрмәйду. 16 [Мисир]
қайтидин Исраил җәмәтиниң таянчиси болмайду;
әксичә улар дайим Исраил үчүн униңдин панаһ
издәш гунайиниң әслətмиси болиду; андин
улар Мениң Рәб Пәрвәрдигар екәнлигимни
билип йетиду». 17 Жигирмә йәттинчи жили,
биринчи айниң биринчи күнидә шундақ болдики,
Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 18 И инсан оғли, Бабил падишаси
Небоқаднәсар Турға җәң қилишта қошунини
қаттиқ җапалиқ әмгәккә салди; шуниң билән
һәр бир баш тақир болуп кәтти, һәр бир мүрә
сүркилип йеғир болуп кәтти; бирақ нә у нә
қошуни Тур билән қаршилашқан әмгәктә һеч
қандақ һәқ алмиди; 19 шуңа Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, Мән Мисир зиминини
Бабил падишаси Небоқаднәсарға тәқдим қилимән;
у униң байлиқлирини елип, олҗисини булап,
ғәнимитини тутуп елип кетиду; булар униң
қошуни үчүн иш һәққи болиду. 20 Мән униңға

[Турға] җаң қилғанниң иш һәққи үчүн Мисир
зиминини тәқдим қилдим; чүнки улар Мени
дәп әҗир қилди, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 21 —
Мән шу күндә Исраил җәмәти үчүн бир мүңгүз
өстүрүп чиқиримән, вә сән [Әзакиялниң] ағзиңни
улар арисида ачимән; шуниң билән улар Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетиду.

30 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, бешарәт берип: —
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Силәр дад-
пәряд селип: «Вай шу күни!» — дәңлар!» — дегин.
3 Чүнки күн йеқинлашти; бәрһәқ, Пәрвәрдигарниң
күни, булутлар қапланған күн йеқинлашти;
у әлләрниң бешиға чүшидиған күндур. 4
Шуниң билән бир қилич Мисир үстигә чүшиду;
өлтүрүлгәнләр Мисирда жиқилғанда, униң зор
байлиқлири булинип кәткәндә, униң һуллири
өрүлүп чүшкәндә, Ефиопийәликләр дәрд-әләм
тартиду. 5 Ефиопийә, Пут, Луд, барлиқ Әрәбийә,
Ливийә вә әһдә қилинған зиминдикиләрму Мисир
билән биллә қиличлиниду. 6 Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мисирни қоллайдиғанлар
жиқилиду; униң күчидин болған пәхри йәргә
чүшиду; Мигдолдин Сәһвәнгичә болған хәлиқ
қиличлиниду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 7
— Улар вәйран қилинған зиминлар арисида
вәйран қилиниду; униң шәһәрлири харабә
қилинған шәһәрләр арисида ятиду. 8 Шуниң
билән, Мән Мисирға от салғинимда, униң
ярдимидә болғанлар сундурулғанда, улар Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду; 9
Шу күни әлчиләр Ефиопийәни қорқитиш үчүн
кемиләрдә олтирип мәндин чиқиду; Мисирниң
бешиға чүшкән күндәк уларғиму азап-оқубәт
чүшиду; мана, у келиватиду! 10 Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: «Мән йәнә Мисирниң топ-топ
адәмлирини Бабил падишаси Небоқаднәсарниң
қоли билән түгитимән. 11 У вә униң билән кәлгән
хәлқи, йәни әлләрниң арисидики әң дәһшәтлиги
зиминни һалак қилишқа елип келиниду; улар
Мисир билән қаршилишқа қиличларни суғуруп,
зиминни өлтүрүлгәнләр билән толдуриду. 12
Мән Нил дәриялирини қурутимән, Вә зиминни
рәзил адәмләрниң қолиға сетиветимән; Зимин вә
униңда турған һәммини ят адәмләрниң қолида
вәйранә қилимән; Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз
қилған». 13 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән
Ноф шәһиридин бутларни йоқитимән, ойған
мәбудлирниму йоқитимән; Мисир зиминидин
қайтидин шаһзадә болмас; Мән Мисир зиминини
қорқунучқа чүшүримән. 14 Мән Патрос шәһирини
вәйранә қилип, Зоан шәһиридә от салимән, Но
шәһири үстидин һөкүм чиқирип җазалаймән. 15
Мисирниң истиһками болған Син шәһириниң
үстигә қәһримни төкимән; Но шәһириниң топ-
топ адәмлирини қириветимән. 16 Мән Мисирда
бир от салимән; Син азаплардин толғинип
кетиду; Но шәһири бөсүлиду, Ноф шәһири һәр
күни явларға йүзлиниду. 17 Авән вә Пибәсәт
шәһәрлиридики жигитләр қиличлиниду; бу
шәһәрләр сүргүн қилиниду. 18 Мениң шу йәрдә
Мисирниң боюнтуруқлирини сундурғинимда,
Таһпанәс шәһиридә күн қараңғулишиду; униңда
өз күчидин болған пәхри йоқилиду; бир булут уни
қаплайду; униң қизлири сүргүн қилиниду. 19 Мән
шундақ қилип Мисир үстидин һөкүм чиқирип
җазалаймән; вә шулар Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни тонуп йетиду». 20 Он биринчи
жили, биринчи айниң йәттинчи күнидә шундақ
болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
мундақ дейилди: — 21 И инсан оғли, Мән Мисир
падишаси Пирәвнниң билигини сундурдум; вә
мана, у давалинишқа теңилмиди, яки қилич
тутушқа теңиқ билән күчәйтилмиди. 22 — Шуңа
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мана, Мән
Мисир падишаси Пирәвнгә қаршимән; Мән
униң биләклирини, һәм күчлүк болғинини һәм
сундурулған билигини үзүветимән; шуниң билән
қиличини қолидин чүшүрмән; 23 Мисирлиқларни
әлләргә тарқитиветимән, мәмликәтләр арисиға
таритимән. 24 Мән Бабил падишасиниң қолини
күчәйтип, қиличимни униң қолиға тутқузимән;
Мән Пирәвнниң биләклирини сундуримәнки, у
Бабил падишаси алдида әҗили тошқан яриланған
адәмдәк аһ-зарлар билән иңрайду. 25 Мән Бабил
падишасиниң биләклирини күчәйтимән, вә
Пирәвнниң биләклири саңгилап қалиду; Мән
Өз қиличимни Бабил падишасиниң қолиға
тутқузғинимда, у уни Мисир зимини үстигә
созғинида, улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлимни
тонуп йетиду; 26 вә Мән Мисирлиқларни
әлләр арисиға тарқитимән, мәмликәтләр
ичигә таритимән; вә улар Мениң Пәрвәрдигар
екәнлимни тонуп йетиду».

31 Он биринчи жили, үчинчи айниң биринчи
күнидә шундақ болдики, Пәрвәрдигарниң
сөзи маңа келип мундақ дейилди: — 2 И инсан
оғли, Мисир падишаси Пирәвнгә вә униң топ-
топ адәмлиригә мундақ дегин: — Әнди сән
бүйүклүгүңдә ким сән билән тәң болалайду?
3 Мана, Асурийәму Ливандики бир кедир
дәриғи еди; униң орманлиққа сайә бәргән гөзәл
шахлири болуп, у интайин егиз бойлуқ еди;
униң учи булутларға тақашқан еди; 4 Сулар уни
йоған қилип, чоңқур булақлар уни егиз қилип
өстүргәнди; ериқлири униң түвидин, әтрапидин
еқип өтәтти, улар өз өстәңлирини даладики
барлиқ дәрәқләргичә әвәткән еди. 5 Шуниң билән,
у бихланған вақитта, мол сулар билән егизлиги
барлиқ дәрәқләрдин егиз болған, униң шахлири
көпәйгән вә шахчилири узун болған; 6 асмандики
барлиқ учар-қанатлар униң шахлирида угилиған,
шахчилири астида даладики барлиқ җаниварлар
балилиған; униң сайиси астида барлиқ улуқ
әлләр яшиған. 7 Шундақ болуп униң шахлири
кеңийип, у бүйүклүгидә гөзәлләшкән; чүнки
униң йилтизлири мол суларға йәткән. 8 Худаниң
бағчисидики кедир дәрәқләрму уни тосалмайтти;
қариғайлар униң шахлиридәк, чинар дәрәқлири
униң шахчилиридәкму кәлмәйтти; Худаниң
бағчисидики һеч қандақ дәрәқ гөзәлликтә
униңға охшимайтти. 9 Мән уни шахлириниң
көплүги билән гөзәл қилғанмән; Худаниң
бағчисида болған барлиқ дәрәқләр, йәни
Ерәмдики дәрәқләр униңдин һәсәт қилған
еди. 10 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Чүнки у өзини егиз көтирип, учини булутларға
тақаштуруп узартқанлиғи, егизлигидин көңлиниң
тәкәббурлашқанлиғи түпәйлидин, 11 әнди Мән
уни үзүл-кесил бир тәрәп қилишқа уни әлләрниң
арисидики мустәбитниң қолиға тапшурдум; Мән
уни рәзиллиги түпәйлидин һайдап чәткә қаққан
едим. 12 Ят адәмләр, йәни әлләр арисидики
әң вәһшиләр уни кесип ташлиди. Шахлири
тағлар вә барлиқ җилғаларға жиқилип, униң
шахчилири зиминдики барлиқ җираларға
сундурулуп ятиду; йәр йүзидики хәлиқләр
униң сайисидин чиқип униңдин нери кәтти. 13
Униң жиқилған ғоли үстигә асмандики барлиқ
учар-қанатлар қонуп яшайду; даладики барлиқ
җаниварлар шахлири үстидә туриду. 14 Буниң
мәхсити, сулардин суғирилидиған дәрәқләрниң
һеч бири өзини егиз көтәрмисун, яки учини
булутларға тақаштурмисун, яхши суғирилидиған
дәрәқләрниң һеч бири ундақ егизликкә
көтирилмисун үчүндур; чүнки уларниң һәммиси
өлүмгә бекитилгән — йәрниң тегилиригә чүшүшкә
бекитилгәнләрниң, өлидиған адәм балилириниң,
һаңға чүшидиғанларниң қатаридидур. 15 —
Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — У
тәһтисараға чүшкән күнидә, Мән униң үчүн бир
матәм тутқузғанмән; чоңқур суларни етиветип
униң булақ-ериқлирини тосувәткәнмән; шуниң
билән униң улуқ сулири тизгинләнгән. Мән
Ливанни униң үчүн қарилиқ кийгүздүм; униң
үчүн даладики барлиқ дәрәқләр солишип кәтти.
(Sheol h7585) 16 Мән уни һаңға чүшидиғанлар
билән биллә тәһтисараға ташливәткинимдә,
униң жиқилған чағдики садаси билән әлләрни
тәвритивәттим; шуниң билән Ерәм бағчисидики
барлиқ дәрәқләр, Ливандики сәрхил вә әң есил
дәрәқләр, яхши суғирилған һәммә дәрәқләр йәр
тегилиридә туруп тәсәлли тапқан. (Sheol h7585) 17
Униң сайисидә турғанлар вә әлләр арисида уни
қоллайдиғанлар униң билән тәң тәһтисараға,
қилич билән өлтүрүлгәнләрниң йениға чүшкән.
(Sheol h7585) 18 Қени ейтә, Ерәм бағчисидики
дәрәқләрниң қайсиси шан-шәрәп вә гөзәлликтә
сән [Мисирға] тәң келәләйтти? Бирақ сәнму Ерәм
бағчисидики дәрәқләр билән тәң йәр тегилиригә
чүшүрүлисән; сән хәтнә қилинмиғанлар арисида,
қилич билән өлтүрүлгәнләр билән биллә
ятисән; мана бу Пирәвн вә униң топ-топ
адәмлириниң һәммисиниң несивисидур, дәйду
Рәб Пәрвәрдигар.

32 Он иккинчи жили, он иккинчи айниң
биринчи күнидә шундақ болдики,
Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, Мисир падишаси
Пирәвн үчүн бир мәрсийәни ағзиңға елип
униңға мундақ дегин: — Сән өзүңни әлләр
арисида бир ширға охшатқансән, бирақ сән
деңиз-океанлар арисидики бир әждиһасән,
халас; сән палақлишип ериқлириңни ешип
таштуруп, сулирини аяқлириң билән чалғитип,
дәриялирини лейитип қойдуң. 3 — Әнди Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Көп әлләрниң
топ-топ адәмлири алдида Өз торумни үстүңгә

йейип ташлаймән; улар сени торумда тутуп
тартишиду. 4 Мән сени қуруқлуқта қалдуруп,
далаға ташлаймән; асмандики барлиқ учар-
қанатларни үстүңгә қондуруп, йәр йүзидики
җаниварларни сениңдин тоюндуримән; 5 гөшүңни
тағлар үстигә қоймән, җилғиларни пүткүл
әзайиң билән толдуримән; 6 Мән қениңниң
еқишлири билән зиминни һәтта тағларғичиму
суғиримән; җиралар сән билән тошуп кетиду.
7 Нуруңни өчүргинимдә, Мән асманларни
тосуветимән, юлтузларни қара қилимән; қуяшни
булут билән қаплаймән, ай нур бәрмәйду. 8
Асманлардики барлиқ парлайдиған нурларни
үстүңдә қара қилип, зиминиңгә қараңғулуқни
қаплаймән, дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 9 Мән әлләр
арисиға, йәни сән тонумиған мәмликәтләр
арисиға сениң һалактин [қалған адәмлириңни]
елип кәткинимдә, көп әлләрниң жүригини
беарам қилимән; 10 Мән көп әлләрни сән билән
алақзадә қилимән, уларниң падишалири саңа
қарап дәһшәтлик қорқишиду; Мән қиличимни
уларниң көз алдида ойнатқинимда, йәни
сениң жиқилған күниңдә уларниң һәр бири
өз җан қайғусида һәр дәқиқә тәврениду. 11
— Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Бабил падишасиниң қиличи үстүңгә чиқиду. 12
Палванларниң қиличлири билән Мән сениң топ-
топ адәмлириңни жиқитимән; уларниң һәммиси
әлләр арисидики мустәбитләрдур; улар Мисирниң
пәхрини йоқитиду, униң топ-топ адәмлири
қурутуветилиду. 13 Мән зор сулар бойидин барлиқ
һайванлириниму һалак қилимән; инсан айиғи
қайтидин уларни чалғатмайду, һайванларниң
туяқлири қайтидин уларни лейитмайду. 14 Шуниң
билән Мән уларниң сулирини тиндуримән;
уларниң ериқлирини сүпсүзүк майдәк ақтуримән,
дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 15 — Мән Мисир зиминини
вәйранә қилғинимда, зимин өзиниң барлиғидин
мәһрум болғинида, Мән униңдики барлиқ
туруватқанларни урувәткинимдә, әнди улар
Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетиду.
16 — Бу бир мәрсийә; улар уни оқуйду — Әлләрниң
қизлири матәм қилип уни оқуйду; мәрсийәни
улар Мисир вә униң барлиқ топ-топ адәмлиригә
оқуйду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 17 Он иккинчи
жили, айниң он бәшинчи күнидә [йәнә] шундақ
болдики, Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
шундақ дейилди: — 18 И инсан оғли, Мисирниң
топ-топ адәмлири үчүн аһ-зар чәккин; шуниңдәк
уларни, йәни уни күчлүк әлләрниң қизлири
билән биллә төвәнгә, һаңға чүшидиғанларға
һәмраһ болушқа йәр тегилиригә чүшүрүп
ташливәт; 19 гөзәлликтә сән кимдин артуқ едиң?
Әнди чүшүп, хәтнә қилинмиған билән биллә
ят! 20 Улар қилич билән өлтүрүлгәнләр арисиға
жиқилиду; қилич суғурулди; у вә униң топ-топ
адәмлириниң һәммиси сөрәп апириветилсун! 21
Әнди палванларниң арисидики батур-әзимәтләр
тәһтисараниң оттурисида туруп [Мисир] вә
уни қоллиғанларға сөз қилиду: —«Мана, улар
чүшти, улар җим ятиду — хәтнә қилинмиғанлар,
қилич билән өлтүрүлгәнләр!». (Sheol h7585) 22 —
Мана, шу йәрдидур Асурийә вә униң жиғилған
қошуни; униң гөрлири өз әтрапидидур; мана
уларниң һәммиси өлтүрүлгән, қиличланған. 23
Уларниң гөрлири чоңқур һаңниң тегидидур;
униң жиғилған қошуни өз гөри әтрапида туриду;
улар тирикләрниң зиминида адәмләргә вәһшәт
салғанлар — буларниң һәммиси өлтүрүлгән,
қиличланған. 24 Мана Елам вә униң гөриниң
әтрапида турған униң барлиқ топ-топ адәмлири;
уларниң һәммиси өлтүрүлгән, қиличланған,
улар хәтнә қилинмиған пети йәр тегилиригә
чүшкәнләр — йәни тирикләрниң зиминида
адәмләргә өз вәһшитини салғанлар! Бирақ
һазир улар һаңға чүшкәнләр билән биллә
иза-аһанәткә чөмиду. 25 Кишиләр униң үчүн
өлтүрүлгәнләр арисида, топ-топ адәмлири
арисида бир орун раслиған; хәлқиниң гөрлири
униң әтрапидидур; уларниң һәммиси хәтнә
қилинмиғанлар, қиличланғанлар; шуңа улар
һаңға чүшкәнләр билән биллә иза-аһанәткә
қалиду; улар өлтүрүлгәнләр арисиға ятқузулиду
— гәрчә тирикләрниң зиминида уларниң
вәһшити адәмләргә селинған болсиму! 26
Мана шу йәрдә Мәшәк билән Тубал барлиқ
топ-топ адәмлири билән туриду; уларниң
гөрлири өз әтрапидидур; уларниң һәммиси хәтнә
қилинмиғанлар, қиличланғанлар — гәрчә улар
тирик туруватқанларниң зиминида өз вәһшитини
адәмләргә салған болсиму! 27 Улар җәң қураллири
билән тәһтисараға чүшкән, қиличлири өз
беши астиға қоюлған, хәтнә қилинмай туруп
жиқилған палванлар арисида ятмайду; уларниң

қәбиһликлири өз устиханлири үстидә болиду —
гәрчә улар тирикләрниң зиминида батурларғиму
вәһшәт салған болсиму! (Sheol h7585) 28 Сән
[Пирәвнму] хәтнә қилинмиғанлар арисида
тар мар болуп, қилич билән өлтүрүлгәнләр
арисида ятисән. 29 Мана шу йәрдә Едом, униң
падишалири, барлиқ шаһзадилириму; улар
күчлүк болсиму, қиличланғанлар билән биллә
ятқузулиду; улар хәтнә қилинмиғанлар арисида,
һаңға чүшидиғанлар билән биллә ятиду. 30
Мана шималдики шаһзадиләр, һәммиси; мана
барлиқ Зидондикиләр, өлтүрүлгәнләр билән
биллә чүшкән; гәрчә өз күчи билән вәһшәт
салған болсиму, улар һазир хиҗаләттә қалди;
улар хәтнә қилинмиған болуп, қиличланғанлар
арисида йетип, һаңға чүшидиғанлар билән
биллә хиҗаләткә қалиду. 31 Пирәвн буларни
көриду, шуниңдәк өзиниң қиличланған топ-
топ адәмлири тоғрилиқ, йәни өзи вә қошуни
тоғрилиқ улардин тәсәлли алиду, — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар. 32 — Гәрчә Мән униң вәһшитини
тирик туруватқанларниң зиминиға салдурған
болсамму, бирақ у хәтнә қилинмиғанлар арисиға,
қилич билән өлтүрүлгәнләр арисиға ятқузулиду,
— йәни Пирәвн вә униң барлиқ топ-топ адәмлири,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

33 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
шундақ дейилди: — 2 И инсан оғли, әл-
жутуңдикиләргә сөз йәткүзүп уларға мундақ
дегин: — Мән қилични мәлум бир зимин үстигә
чиқарғинимда, зиминдики хәлиқ өз арисидин
бир адәмни тепип уни күзәтчи бекетсә, — 3 у
қиличниң зимин үстигә чиққанлиғини көрүп,
канай челип хәлиқни агаһландурса, 4 кимдиким
канай авазини аңлап, агаһни алмиса, қилич
келип уни елип кәтсә, әнди униң қени өз беши
үстигә болиду. 5 У канай авазини аңлап, агаһни
алмиған; шуңа униң қени өзигә болиду; у агаһ
алған болса, җенини қутқузған болатти. 6 Бирақ
күзәтчи қиличниң келиватқинини көрүп, канай
чалмай, хәлиқни агаһландурмиса, әнди қилич
келип улар арисидин бирәвни елип кәтсә, ундақта
у өз қәбиһлигидә елип кетилиду; бирақ униң
қени үчүн Мән күзәтчидин һесап алимән. 7 Әнди,
и инсан оғли, Мән сени Исраил җәмәти үчүн
күзәтчи дәп бекиткәнмән; сән Мениң ағзимдин
хәвәр аңлап, уларға Мәндин агаһ йәткүзисән.
8 Мән рәзил адәмгә: «И рәзил адәм, сән чоқум
өлисән» десәм, вә өзүң бу рәзилни йолидин
яндурушқа сөз қилмай уни агаһландурмисаң,
у рәзил өз қәбиһлигидә өлиду; бирақ униң
қени үчүн сәндин һесап алимән. 9 Бирақ сән
рәзилни йолидин йениш тоғрилиқ агаһландурсаң,
у йолидин янмиса, у өз қәбиһлигидә өлиду;
бирақ өзүң өз җениңни қутқузуп қалисән. 10
Әнди сән, и инсан оғли, Исраил җәмәтигә сөз
қилип: — Силәр: «Бизниң итаәтсизликлиримиз
вә гуналиримиз бешимиздидур, биз улар билән
зәиплишип кетиватимиз; әнди биз қандақму
һаятқа еришимиз?» дәйсиләр. 11 Уларға сөзүмни
йәткүзүп: «Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Мән рәзил адәмниң
өлүмидин һеч хурсәнлигим йоқтур; пәқәт уларни
рәзил йолидин йенип һаятқа еришсун дәймән;
рәзил йоллириңлардин йениңлар, йениңлар!
Немишкә өлгүңлар келиду, и Исраил җәмәти?!» —
дегин. 12 Вә сән, и инсан оғли, әл-жутуңдикиләргә
мундақ дегин: — һәққаний адәмниң һәққанийлиғи
асийлиқ қилған күнидә уни қутқузмайду; һәм
рәзил адәм болса, у өз рәзиллигидин янған күнидә
рәзиллигидин жиқилмайду; һәққаний адәм гуна
садир қилған күнидә, у әслидики һәққанийлиғи
билән һаятта туривәрмәйду. 13 Мән һәққанийға:
«Сән бәрһәқ һаятқа еришсән» дегинимдә, у
өз һәққанийлиғиға тайинип қәбиһлик садир
қилса, әнди униң һәққаний ишлиридин һеч
қайсиси әсләнмәйду; әксичә у өткүзгән қәбиһлиги
түпәйлидин өлиду. 14 Әнди мән рәзилгә: «Сән
чоқум өлисән» десәм, бирақ у гунайидин йенип,
көз алдимда адаләт вә һәққанийлиқни жүргүрсә
— 15 Рәзил адәм қәризгә капаләткә алған
нәрсини қайтуруп бәрсә, — булаңчилиқта алғанни
қайтуруп бәрсә — қәбиһлик садир қилмай, һаят
бәлгүлимилиридә маңса — әнди у бәрһәқ һаятқа
егә болиду, у өлмәйду. 16 Униң садир қилған
гуналиридин һеч қайсиси әсләнмәйду; у адаләт
вә һәққанийлиқни жүргүргән — у бәрһәқ һаятқа
егә болиду. 17 Бирақ әл-жутуңдикиләр: «Рәбниң
йоли һәммигә баравәр әмәс» дәйду; әмәлийәттә
уларниң йоли болса һәммигә баравәр әмәс.
18 Һәққаний адәм өз һәққанийлиғидин йенип,
қәбиһликни садир қилса, у буниңда өлиду. 19
Рәзил адәм өз рәзиллигидин йенип, адаләт вә
һәққанийлиқ жүргүрсә, бу ишлардин һаятқа егә

болиду. 20 Лекин силәр: «Рәбниң йоли һәммигә
баравәр әмәс» дәйсиләр; и Исраил җәмәти,
Мән һәр қайсиңларға өз йоллириңлар бойичә
үстүңләргә һөкүм чиқиримән! 21 Вә шундақ
болдики, сүргүн болған он иккинчи жили, онинчи
айниң бәшинчи күнидә, Йерусалимдин қачқан
бириси йенимға келип: «Шәһәр бөсүлди!» —
деди. 22 Әнди қачқан адәмниң йетип келишиниң
алдинқи ахшимида Пәрвәрдигарниң қоли мениң
вуҗудумға қонған еди; шуниң билән У ағзимни
ечип қойди; ағзим ечилип, мән йәнә гача
болмидим. 23 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
шундақ дейилди: — 24 И инсан оғли, Исраил
зиминидики харабә җайларда туруватқанлар:
«Ибраһим пәқәт бир адәм турупму бу зиминға
мирас болған еди; бирақ биз көп адәммиз; әнди
зимин бәрибир бизгә тәқдим қилинди» — дәп
ейтиватиду. 25 Шуңа уларға мундақ дегин: — Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Силәр гөшни қан
билән йәйсиләр; силәр өз мәбудлириңларни баш
көтирип издәйсиләр; силәр қан төкүватисиләр;
әнди силәр зиминға мирас боламсиләр? 26 Силәр
қиличиңларға тайинисиләр, силәр жиркиничлик
ишларни чиқирисиләр, һәр бириңлар өз
хошнисиниң аялиға бузуқчилиқ қилиду. Әнди
силәр зиминға мирас боламсиләр?». 27 Уларға
мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, бәрһәқ,
харабә җайларда туруватқанлар қиличлинип
жиқилиду; далада қалғанни явайи һайванларниң
йәветишкә тапшуримән; истиһкамлар вә ғарларда
турғанларму ваба кесилидин өлиду. 28 Мән
зиминни вәйранә вә чөл-баяван қилимән; униң
күчидин болған пәхри йоқилиду; Исраилниң
тағлири вәйранә болидуки, улардин өткүчи
һеч бир адәм болмайду. 29 Уларниң жүргүзгән
жиркиничлик қилмишлири түпәйлидин Мән
зиминни вәйранә вә чөл-баяван қилғинимда
улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетиду». 30 — Әнди сән болсаң, и инсан оғли,
әл-жутуңдикиләр һәрдайим сени ағзиға елип
өйлириниң тамлириниң йенида вә дәрвазиларда
сөзләп бир-биригә һәм һәр бири өз қериндишиға
сән тоғрилиқ: «Қени берип, Пәрвәрдигардин
немә сөз баркин, аңлап келәйли!» — дәйду.
31 Улар җамаәт сүпитидә йениңға келип,
Мениң хәлқимниң сүпитидә алдиңда олтириду;
улар сөзлириңни аңлайду, бирақ уларға әмәл
қилмайду; улар ағзи билән саңа муһәббәт
көрситиду, бирақ көңли һарам мәнпәәткә тартиду;
32 мана, сән улар үчүн пәқәт йеқимлиқ аваз билән,
сазлири убдан тәңшилип ейтилған муһәббәт
нахшисисән, халас; улар сөзлириңни аңлайду,
бирақ уларға әмәл қилмайду. 33 Әнди буниң
һәммиси әмәлгә ашурулғинида (у бәрһәқ әмәлгә
ашурулиду!) улар бир пәйғәмбәрниң уларниң
арисида болғанлиғини тонуп йетиду».

34 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, бешарәт берип
Исраилни баққучи падичиларни әйипләп мундақ
дегин: — Падичиларға мундақ дегин: — Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өзлиринила
беқиватқан Исраилниң падичириниң һалиға
вай! Падичиларниң падисини озуқландуруш
керәк әмәсму? 3 Силәр йеғини өзүңлар йәйсиләр,
жуңини өзүңлар кийсиләр; бордалған есил
мални союсиләр; лекин қойларни бақмайсиләр.
4 Аҗизларни күчәйтмидиңлар, кесәлләрни
сақайтмидиңлар, зәхимләнгәнләрни теңип
қоймидиңлар, тарқилип кәткәнләрни қайтуруп
әкәлмидиңлар, езип кәткәнләрни издәп
бармидиңлар; әксичә силәр зорлуқ-зумбулуқ вә
рәһимсизлик билән улар үстидин һөкүм сүрүп
кәлгәнсиләр. 5 Улар падичисиз болуп тарқилип
кәтти; улар тарқилип кетип даладики барлиқ
һайванларға озуқ болуп кәтти. 6 Мениң қойлирим
барлиқ тағлар арисидин, һәр жуқури егизлик
үстидә тенәп кәтти; Мениң қойлирим пүткүл
йәр йүзигә тарқип кәтти, бирақ уларни тепишқа
тиришқучи яки издигүчи йоқ еди. 7 Шуңа, и
падичилар, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: —
8 Мән һаятим билән қәсәм қилимәнки, — дәйду
Рәб Пәрвәрдигар, — Қойлиримниң падичиси
болмиғачқа, улар ов болуп қалди, даладики
һәр бир һайванға озуқ болди; чүнки Мениң
падичилирим Өз падамни издимәйду, улар пәқәт
өзлирини бақиду, Мениң қойлиримни бақмайду.
9 — Шуңа, и падичилар, Пәрвәрдигарниң сөзини
аңлаңлар! 10 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Мана, Мән падичиларға қаршимән; Мән Өз
қойлиримниң һесавини улардин алимән, вә
уларни падини беқиштин тохтитимән; шуниң
билән падичилар өзлиринуму бақмайду; вә Мән
қойлиримни уларға йәнә озуқ болмисун үчүн

уларниң ағзидин қутулдуримән. 11 Чүнки Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана, Мән Өзүм өз
қойлиримни издәп уларниң һалини сораймән; 12
падичи өзиниң қойлири арисида, тарап кәткән
қойларни тепип баққандәк, Мәнму қойлиримни
издәп бақимән; улар булутлуқ қараңғу күндә
тарилип кәткән һәр бир җайлардин Мән уларни
қутулдуримән. 13 Мән уларни хәлиқләрдин
епкелимән, уларни мәмликәтләрдин жиғимән, өз
зиминиға апиримән; Мән уларни Исраил тағлири
үстидә, ериқ-үстәңләр бойида вә зиминдики
барлиқ туралғу җайларда бақимән; 14 Мән
уларни есил чимәнзарда бақимән; Исраил
тағлири уларниң яйлиғи болиду; улар шу йәрдә
убдан яйлақта ятиду; Исраил тағлири үстидә,
мунбәт чимәнзарда озуқлиниду. 15 Мән Өзүм
Өз падамни бақимән, уларни ятқузимән, —
дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 16 — Мән йолдин тенәп
кәткәнләрни издәймән, тарқилип кәткәнләрни
қайтуримән; зәхимләнгәнләрни теңип қойимән,
аҗизларни күчәйтимән; бирақ сәмригәнләр
вә күчлүкләрни йоқитимән; падамни адаләт
билән бақимән. 17 Әнди силәргә кәлсәм, и Мениң
падам, Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана,
Мән қой вә қой арисида, қочқарлар вә текиләр
арисида һөкүм чиқиримән. 18 Әнди силәрниң
яхши чимәнзарни йегиниңлар азлиқ қилип,
чимәндики қалған от-чөпләрни аяқлириңлар
билән чәйливетишиңлар керәкму? Силәр
сүпсүзүк сулардин ичкәндин кейин, қалғинини
аяқлириңлар билән лейитиветишиңлар
керәкму? 19 Шуңа Мениң қойлиримға силәрниң
аяқлириңлар чәйливәткәнни йейиштин,
аяқлириңлар дәссәп лейитиветкәнни ичиштин
башқа амал йоқ. 20 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар уларға
мундақ дәйду: — Мана Мән, Мән Өзүм сәмригән
қойлар вә оруқ қойлар арисида һөкүм чиқиримән.
21 Чүнки силәр мүрә-янпашлириңлар билән
иштирип, мүңгүзлириңлар билән уларни тәрәп-
тәрәпкә тарқитивәткичә үсисиләр, 22 — Мән
уларни йәнә ов объекти болмисун дәп Өз падамни
қутқузимән; вә Мән қой вә қой арисида һөкүм
чиқиримән. 23 Мән уларниң үстигә бир падичини
тикләймән, у уларни бақиду; у болса Мениң қулум
Давут; у уларни беқип, уларға падичи болиду; 24
вә Мәнки Пәрвәрдигар уларниң Худаси болимән,
Мениң қулум Давут улар арисида әмир болиду;
Мәнки Пәрвәрдигар шундақ сөз қилдим. 25 Мән
улар билән аман-хатирҗәмлик беғишлайдиған
әһдини түзүп, житқуч һайванларни зиминдин
түгитимән; улар бехәтәр болуп җаңгалда
туриду, орманлиқларда қонуп ухлайду. 26 Мән
уларни һәм егизлигим әтрапидики җайларни
бәрикәтлик қилимән; ямғур-йеғинларни өз
пәслидә яғдуримән; булар бәрикәтлик ямғурлар
болиду. 27 Даладики дәрәқләр мевилирини,
тупрақ үндүрмилирини бериду; улар өз зиминида
бехәтәр туриду; Мән уларниң боюнтуруқ-
асарәтлирини сундуруп, уларни қуллуққа
тутқанларниң қолидин қутулдурғинимда, улар
Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетиду.
28 Улар йәнә әлләргә ов болмайду, йәр йүзидики
һайванлар йәнә уларни йәвәтмәйду; улар бехәтәр
туриду, һеч ким уларни қорқатмайду. 29 Мән
улар үчүн даңқи чиққан алаһидә бир бостанлиқ
җайни тәминләймән; улар қайтидин зиминда
ачарчилиқта йиглап қалмайду, яки қайтидин
әлләрниң мазақ объекти болмайду. 30 Андин улар
Мәнки Пәрвәрдигар Худасиниң улар билән биллә
болидиғанлиғимни вә өзлириниң, йәни Исраил
җәмәтиниң Мениң хәлқим болидиғанлиғини
билип йетиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 31 —
Әнди силәр болсаңлар, и Мениң қойлирим, Мениң
чимәнзаримдики қойлирим, инсанлардурсиләр,
халас; Мән болсам силәрниң Худайиңлардурмән»
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

35 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип шундақ
дейилди: — 2 И инсан оғли, йүзүңни Сеир
теғиға қаритип, бешарәт берип уни әйипләп
мундақ дегин: — 3 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Мана, и Сеир теғи, Мән саңа қаршимән; Мән
қолумни үстүңгә узартип, сени бир вәйранә вә
чөл-баяван қилимән. 4 Мән шәһәрлириңни харабә
қиливетимән, вә сән вәйранә болисән; андин сән
Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп йетисән.
5 Чүнки сән мәңгүгә өчмәнлик сақлап кәлгәнсән,
Исраилларниң бешиға күлпәт чүшкән күнидә,
қәбиһликниң җазалиниш вақти-саити тошқанда,
уларни қилич күчигә тапшуруп бәргәнлигиң
түпәйлидин, 6 Шуңа Мән һаятим билән қәсәм
қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Мән саңа
қан төкүлүшни бекиттим; қан сени қоғлайду. Сән
қан төкүштин нәпрәтләнмигәнлигиң түпәйлидин,
әнди қан сени қоғлап жүриду. 7 Мән Сеир теғини

вәйранә вә чөл-баяван қилип, униңдин бесип
өткүчи һәм униңға қайтқучини үзүп ташлаймән.
8 Мән униң тағлирини өлтүрүлгәнлири билән
толдуримән; сениң егизликлириңдә, сениң
җилғилириңда, сениң барлиқ җиралириңда қилич
билән өлтүрүлгәнләр жиқилиду. 9 Мән сени
мәңгүгә вәйранә қилимән; сениң шәһәрлириң
адәмзатсиз болиду; вә силәр Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни тонуп йетисиләр. 10 — Чүнки сән:
«Бу икки әл, икки мәмликәт Мениңки болиду,
биз уларға егә болимиз» дегиниң түпәйлидин
— гәрчә Мән Пәрвәрдигар шу йәрдә болған
болсамму —, 11 әнди Мән һаятим билән қәсәм
қилимәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — Мән
сениң нәпритиңдин чиққан аччиғиң бойичә вә
һәситиң бойичә саңа муамилә қилимән; Мән
үстүңгә һөкүм чиқирип җазалишим билән, Мән
улар арисида Өзүмни көрситимән. 12 Шуниң
билән сениң Исраил тағлириға қарап: «Улар
вәйран болди, улар бизгә йәм болушқа тәқдим
қилинди» дегән барлиқ һақарәтлириңни Мән
Пәрвәрдигарниң аңлиғинимни сәнләр тонуп
йетисиләр. 13 Униң үстигә ағзиңларда силәр Маңа
қарши чиқип өзүңларни чоң көрситип, Маңа
күпүрлүк қилған сөзүңларни көпәйткәнсиләр;
Мән уларни аңлидим. 14 Шуңа Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Пүткүл йәр йүзи шатлинип
кәткинидә, Мән сени вәйранә қилимән. 15
Исраил җәмәтиниң мираси вәйран қилинғанда
буниңдин сән шатланғиниңдәк, Мәнму саңа
шундақ қилимән; сәнму, и Сеир теғи вә барлиқ
Едом — силәрниң барлиғиңлар вәйранә болиду;
вә [Едомийлар] Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни
тонуп йетиду».

36

Әнди сән, и инсан оғли, Исраил тағлириға
бешарәт берип мундақ дегин: — Исраил
тағлири, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар: — 2
Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Дүшмәнниң
силәргә қарап: «Ваһ! Мәңгү жуқури җайлар
бизгә тәәллуқ болди!» дегини түпәйлидин,
3 шуңа бешарәт берип мундақ дегин: — Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бәрһәқ, чүнки улар
силәрни вәйранә қилип, әлләрдин қалғанлириға
тәвә қилишқа һәряндин силәрни әзгәнлиги
түпәйлидин, вә силәр әлләр арисида сөз-чөчәк вә
төһмәт объекти болуп қалғанлиғиңлардин, 4 әнди
шуңа, и Исраил тағлири, Рәб Пәрвәрдигарниң
сөзини аңлаңлар: — Рәб Пәрвәрдигар әллләрдин
қалғанлириға олжа һәм мазақ объекти
болуп қалған тағлар, егизликләр, җиралар
вә җилғиларға, вәйран болған харабиләр вә
ташливетилгән шәһәрләргә мундақ дәйду: — 5
Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Хошал
болушуп қәлбидики пүтүн өчмәнлиги билән
Мениң зиминимни өзлиригә тәәллуқ болушқа
бекитип, уни булаң-талаң қиливалайли дегән
әллләрдин қалғанлириға вә Едомдикиләрниң
һәммисигә бәрһәқ, Мән [Өз хәлқимгә] болған
қизғинлиғимдин чиққан аччиқ отида сөз қилдим:
— 6 Исраил зимини тоғрилиқ бешарәт берип,
тағлар, егизликләр, җиралар вә җилғиларға
сөз қилип мундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, Мән Өз [хәлқимгә болған]
қизғинлиғимдин қәһрим билән сөз қилдим —
чүнки силәр әлләрниң мазақ-аһанәтлирини
йегәнсиләр. 7 — Шуңа Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Мән қолумни көтирип шундақ қәсәм
ичкәнки, бәрһәқ, әтрапиңлардики әлләр өзиниң
мазақ-аһанәтлирини өзи ишитиду. 8 Лекин
силәр, и Исраил тағлири, шахлинисиләр,
хәлқим Исраилға мевә берисиләр; чүнки
улар пат арида қайтип келиду. 9 Чүнки
мана, Мән силәр тәрипиңлардидурмән; Мән
силәргә қараймән, силәр юмшитилисиләр һәм
терилисиләр. 10 Вә Мән үстүңләрдә адәмләрни,
йәни Исраилниң пүткүл җәмәтини, уларниң
барлиғини көпәйтимән; шәһәрләр аһалилик
болиду, харабиләр қайтидин қурулиду. 11 Мән
үстүңләрдә адәм һәм һайванларни көпәйтимән,
улар көпийип нәсил көриду; Мән өткән
заманлардикидәк силәрни олтирақлиқ қилимән;
бәрһәқ, һалиңларни әслидикидин әвзәл қилимән;
силәр Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип
йетисиләр. 12 Мән үстүңләргә адәмләрни, йәни
хәлқим Исраилни маңдуримән; улар силәргә
егидарчилиқ қилиду, силәр уларниң мираси
болисиләр; силәр йәнә уларни балилиридин җуда
қилмайсиләр. 13 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Чүнки уларниң силәргә: «Силәр адәмләрни
йәйсиләр, өз елиңларни балилардин җуда
қилғансиләр!» дегини түпәйлидин, 14 әнди силәр
йәнә адәмләрни йемәйсиләр, өз елиңларни
балилиридин йәнә җуда қилмайсиләр, дәйду Рәб
Пәрвәрдигар. 15 — Мән силәргә йәнә әлләрниң

мазақ-аһанәтлирини аңлатқузмаймән; силәр
әлләрниң тапа-тәнисини йәнә көтәрмәйсиләр,
силәр өз елиңларни қайтидин жиқитмайсиләр, —
дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 16 Пәрвәрдигарниң сөзи
маңа келип шундақ дейилди: — 17 И инсан оғли,
Исраил җәмәти өз зиминида турған чағларда, улар
өз йоли һәм қилмишлири билән уни булғиған;
Мениң алдимда уларниң йоли ай көргән аялниң
напаклиғиға охшаш. 18 Шуңа зиминға төккән қан
үчүн, зиминни мәбудлири билән булғиғанлиғи
үчүн, Мән қәһримни улар үстигә төктум; 19
Мән уларни әлләр арисиға тарқитиветтим, улар
мәмликәтләр ичигә тарилип кәтти; Мән уларниң
йоллири һәм қилмишлири бойичә уларниң
үстигә һөкүм чиқардим. 20 Улар баридиған
һәр қайси әлләргә кәлгәндә, улар тоғрисида:
«Булар Пәрвәрдигарниң хәлқи, бирақ улар Униң
зиминидин чиққан!» — дейилгәндә, улар йәнила
Мениң пак-муқәддәс намимни булғиған; 21 Бирақ
Мән Исраил җәмәти барған һәр қайси әлләр
арисида булғанған пак-муқәддәс намим үчүн
көңүл бөлдүм. 22 Шуңа Исраил җәмәтигә мундақ
дегин: — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мән бу
ишни силәрни дәп әмәс, и Исраил җәмәти, бәлки
силәр барған һәр қайси әлләр арисида силәр
булғиған өз пак-муқәддәс намим үчүн қилимән.
23 Мән әлләр арисида булғанған, Өзүмниң
бүйүк намимни пак-муқәддәс дәп көрситимән;
намимни дәл силәр улар арисида булғиған;
уларниң көз алдида Мән Өзүмни силәрниң
араңларда пак-муқәддәс көрсәткинимдә, әлләр
Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетиду,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 24 Мән силәрни
әлләр арисидин елип, мәмликәтләр ичидин
жиғип, силәрни өз зиминиңларға қайтуримән.
25 — Мән сүпсүзүк суни үстүңларға чачимән,
буниң билән силәр пак болисиләр. Силәрни
һәммә паскинилиғиңлардин вә бутлириңлардин
паклаймән. 26 Мән силәргә йеңи қәлб беримән,
ичиңларға йеңи бир роһ салимән; тениңлардики
таш жүрәкни елип ташлап, меһрлик бир қәлбни
ата қилимән. 27 Мениң Роһумни ичиңларға
киргүзүп, силәрни әмир-пәрманлирим бойичә
маңғузимән, һөкүмлиримни тутқузимән,
шуниң билән уларға әмәл қилисиләр; 28
силәр Мән ата-бовилириңларға тәқдим қилған
зиминда яшайсиләр; Мениң қовмим болисиләр,
Мән силәрниң Худайиңлар болимән. 29 Мән
силәрни барлиқ паскиничиликтин қутқузимән;
Мән буғдайни авун болушқа буйруймән;
үстүңләргә һеч ачарчилиқни қоймаймән;
30 Мән дәрәқләрниң мевисини вә етиздики
мәһсулатларни көпәйтимәнки, силәр ачарчилиқ
түпәйлдин әлләр арисида шәрмәндә болмайсиләр.
31 Силәр рәзил йоллириңлар вә начар
қилмишлириңларни әсләп, қәбиһликлириңлар
вә жиркиничлик қилғанлириңлар үчүн өз-
өзүңлардин жиркинисиләр. 32 Силәргә мәлум
болсунки, бу ишни қилишим силәр үчүн әмәс,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — өз йоллириңлар
үчүн хиҗил болуп шәрмәндә болуңлар, и Исраил
җәмәти. 33 — Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— Мән қәбиһлигиңлардин паклиған күнидә,
Мән шәһәрләрни аһалилик қилимән, харабә
қалған җайларму қайтидин қурулиду. 34 Вәйран
қилинған зимин өтүп кетиватқан һәр бириниң көз
алдида вәйранә көрүнсиму, у қайтидин терилиду.
35 Шуниң билән улар: «Бу вәйран қилинған зимин
худди Ерәм бағчисидәк болди; харабә, вәйран
қилинған шәһәрләр һазир мустәһкәмләнди,
аһалилик болди» — дәйду. 36 Вә әтрапида
қалған әлләр Мәнки Пәрвәрдигарниң бузулған
җайларни қурғучи һәм вәйранә қилинған
йәрләрни қайтидин териғучи екәнлигимни
билип йетиду; Мәнки Пәрвәрдигар сөз қилдим,
буниңға әмәл қилимән. 37 Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мән йәнила Исраилниң
җәмәтиниң бу ишларни тиләйдиған дуа-
тилавәтлиригә иҗабәт қилғучи болимән; Мән қой
падисидәк уларниң адәмлирини көпәйтимән; 38
Муқәддәс дәп айрилған қурбанлиқ қой падисидәк,
бекитилгән һейт-байрамлириға беғишланған
қой падиси Йерусалимға толдурулғандәк, харабә
болған шәһәрләр қайтидин адәм падилири
билән толдурулиду; улар Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни билип йетиду.

37 Пәрвәрдигарниң қоли вуҗудумға қонди;
Пәрвәрдигар мени Роһи билән көтирип
чиқип, бир җилғиниң оттурисиға турғузди; у йәр
сүйәкләргә толди. 2 У мени сүйәкләр әтрапидин
уяқ-буяққа өткүзди; мана, бу очуқ җилғида
[сүйәкләр] интайин нурғун еди; вә мана, улар
интайин қуруп кәткән еди. 3 У мәндин: — И инсан
оғли, бу сүйәкләр қайтидин яшнамду? — дәп

сориди. Мән: — И Рәб Пәрвәрдигар, сән билисән,
— дедим. 4 У маңа: И инсан оғли, бу сүйәкләр
үстигә бешарәт берип мундақ дегин: «И қуруқ
сүйәкләр, Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар! 5
Рәб Пәрвәрдигар бу сүйәкләргә мундақ дәйду: —
Мана, Мән силәргә бир роһ-нәпәс киргүзимән,
вә силәр һаят болисиләр. 6 Мән үстүңләргә пәй-
сиңирләрни салимән, силәрни терә билән япимән,
силәргә роһ-нәпәс киргүзимән; вә силәр Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетисиләр». 7
Шуңа мән буйрулғини бойичә бешарәт бәрдим;
мән бешарәт беришимгә, бир шавқун көтирилди,
мана җалақ-җулақ бир аваз аңланди, сүйәкләр
җипсилишип, бир-биригә қошулди. 8 Мән көрдум,
мана, пәй-сиңирләр вә әт уларниң үстигә келип
уларни қаплиди; бирақ уларда һеч роһ-нәпәс
болмиди. 9 У маңа: — И инсан оғли, роһ-нәпәскә
бешарәт берип мундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: Төрт тәрәптин шамал кәлгәйсиләр,
и роһ-нәпәс, вә мошу өлтүрүлгәнләр тирилсун
үчүн уларниң үстигә пүвләңләр» — деди. 10 Шуңа
мән буйрулғандәк бешарәт беривидим, роһ-нәпәс
уларға кирди-дә, улар һаят болуп тик турди —
бүйүк бир қошунға айланди. 11 Вә У маңа: — И
инсан оғли, бу сүйәкләр болса Исраилниң пүтүн
җәмәтидур. Мана, улар: «Бизниң сүйәклиримиз
қуруп кәтти, үмүтүмиз үзүлди; биз түгәштуқ!»
— дәйду. 12 Шуңа бешарәт берип уларға мундақ
дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Мана,
Мән гөрүңләрни ечип, силәрни гөрүңләрдин
чиқиримән, и Мениң хәлқим, силәрни Исраил
зиминиға елип киримән; 13 Мән гөрүңләрни
ачқинимда, силәрни гөрүңләрдин чиқарғинимда,
и Мениң хәлқим, силәр Мениң Пәрвәрдигар
екәнлигимни билип йетисиләр. 14 Вә Мән
Өз Роһумни силәргә киргүзимән, силәр һаят
болисиләр; вә Мән силәрни өз зиминиңларда
турғузимән; силәр Мәнки Пәрвәрдигарни шундақ
сөзни қилип, шуни ада қилди, дәп билип
йетисиләр». 15 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип
мундақ дейилди: — 16 И инсан оғли, бир
таяқни елип, униң үстигә «Йәһуда вә униң
һәмраһлири болған Исраиллар үчүн» дәп язғин;
йәнә бир таяқни елип, униң үстигә «Әфраим
вә униң һәмраһлири болған пүтүн Исраил
җәмәтидикиләр үчүн» дәп язғин; 17 вә уларни
бир-биригә улап қой; улар қолуңда бир болсун.
18 Хәлқимдикиләр сәндин: «Бу ишлар билән
немини чүшәндүрмәкчи бизгә дәп бәрмәмсән?»
дәп сориса, 19 уларға: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: «Мана, Мән Әфраимниң вә униңға
һәмраһ болған Исраил қәбилилириниң қоли
тутқан Йүсүпниң тайиғини елип, уни Йәһуданиң
тайиғиға қошуп улап, уларни бирла таяқ қилимән;
улар Мениң қолумда бир таяқ болиду. 20 Сән
язған таяқларни уларниң көз алдида қолуңда
тутуп уларға шундақ дегин: — 21 «Рәб Пәрвәрдигар
шундақ дәйду: «Мана, Мән Исраил балилирини
барған әлләр арисидин елип, уларни һәряндин
җиғип өз зиминиға епкелимән. 22 Мән уларни
Исраил тағлириниң үстидә бир әл қилимән; бир
падиша уларниң һәммисигә падиша болиду; улар
қайтидин икки әл болмайду, яки қайтидин икки
падишалиққа һеч бөлүнмәйду. 23 Улар өзлирини
қайтидин уларниң мәбудлири, ләнәтлик ишлири
яки асийлиқлириниң һечқайсиси билән
һеч булғимайду; Мән уларни гуна өткүзгән
олтирақлашқан җайлиридин қутқузуп, уларни
пакландуримән; улар Мениң хәлқим болиду,
Мән уларниң Худаси болимән. 24 Вә мениң
қулум Давут уларға падиша болиду; уларниң
һәммисиниң бирла падичиси болиду; улар Мениң
һөкүмлиримдә меңип, Мениң бәлгүлимилиримни
тутуп уларға әмәл қилиду. 25 Улар Мениң қулум
Яқупқа тәқдим қилған, ата-бовилириңлар туруп
кәлгән зиминда туриду; улар униңда туриду —
улар, уларниң балилири, вә балиларниң балилири
мәңгү туриду — Мениң қулум Давут уларниң
шаһзадиси болиду. 26 Мән улар билән аман-
хатирҗәмлик беғишлайдиған бир әһдә түзимән;
бу улар билән мәңгүлүк бир әһдә болиду; Мән
уларни җайида маканлаштуруп көпәйтимән; вә
Мениң муқәддәс җайимни улар арисиға мәңгүгә
тикләймән. 27 Мениң туралғу җайим уларда
болиду; Мән уларниң Худаси болимән, улар Мениң
хәлқим болиду. 28 Мениң пак-муқәддәс җайим
улар арисида мәңгүгә тикләнгәндә, әнди әлләр
Өзүм Пәрвәрдигарниң Исраилни пак-муқәддәс
қилғучи екәнлигимни билип йетиду».

38

Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 Инсан оғли, йүзүңни Магог
зиминидики Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри Гогқа
қаритип уни әйипләп бешарәт берип шундақ
дегин: — 3 Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: «Мана,

и Гог, — Рош, Мәшәк вә Тубалниң әмри, Мән саңа
қаршимән; 4 Мән сени арқиңға яндуруп, еңигиңгә
илмәкләрни селип, сән вә пүтүн қошунуңни
— атлар вә атлиқ әскәрләрни, һәммиси толуқ
қуралланған, сипар-қалқанларни көтәргән, қилич
тутқан топ-топ кишиләрни җәңгә чиқиримән;
5 Парс, Ефиопийә вә Пут, һәммиси қалқан-
дубулға билән қураллиниду 6 — Гомер вә униң
барлиқ топ-топ адәмлири, шималниң әң қәридин
кәлгән Торгамаһ җәмәти вә униң барлиқ топ-
топ адәмлири, бу көп әлләр саңа һәмраһ болуп
биллә болиду. 7 Өзүңни тәйярла; сән вә саңа
жиғилған барлиқ топ-топ адәмлириң тәйярланған
петида бол; сән уларға назарәтчилик қилисән. 8
Көп күнләрдин кейин сән [җәңгә] чақирилисән;
сән ахирқи жилларда қиличтин қутқузулған, көп
әлләрдин жиғилған хәлиқниң зиминиға, йәни
узундин бери вәйран қелинип кәлгән Исраил
тағлириға һуҗум қилисән; униң хәлқи әлләрдин
жиғилған болуп, уларниң һәммиси аман-есән
туриверидү; 9 сән, барлиқ топ адәмлириң вә
саңа һәмраһ болған нурғун әлләр билән биллә
алға бесип, боран-чапқундәк келисән; сән йәр
йүзини қаплиған булуттәк болисән». 10 — Рәб
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Шу күни шундақ
болидуки, көңлүңгә башқичә хияллар кирип, сән
рәзил һейлә-нәйрәңни ойлап чиқисән; 11 сән: «Мән
сепилсиз йеза-кәнтләр җайлашқан зиминға бесип
киримән; мән аман-есән туруватқан бир хәлиққә
йеқинлишимән — уларниң һәммиси сепилсиз,
тақақсиз вә дәрвазисиз туруватиду», дәйсән,
— 12 «Шуниң билән олҗиларни елип, булаң-
талаң қилимән; қолумни әслидә вәйран болуп
әндиликтә маканлиқ болған җайларға, әлләрдин
жиғилған, мал-дунияға егә болған, дунияниң
киндигидә яшаватқан хәлиққә қарши қилимән».
13 Шу тапта Шеба, Дедан, Таршиштики содигәрләр
барлиқ яш ширлири билән сәндин: «Сән олҗа
елишқа кәлдиңму? Сән топ-топ адәмлириңни
булаң-талаң қиливелишқа — алтун-күмүчни
елип кетишкә, мал-дунияни елип кетишкә, зор
бир олҗиға еришивелишқа жиғдиңму?» — дәп
сорайду. 14 Шуңа бешарәт бәргин, и инсан
оғли, Гогқа шундақ дегин: — Рәб Пәрвәрдигар
шундақ дәйду: — Мениң хәлқим Исраил аман-
есән болидиған күнини, сән билип йәтмәмсән?
15 Сән өз җайиңдин, йәни шималниң әң чәт
җайидин чиқисән, сән вә саңа һәмраһ болған
нурғун әлләр, һәммиси атлиқ болуп, топ-
топ адәмләр, чоң қошун болисән. 16 Сән йәр
йүзини қаплиған булуттәк хәлқим Исраилға
қарши чиқисән — бу ахирқи заманларда болиду
— Мән сени өз зиминимға қаршилишишқа
чиқиримән; шундақ қилип Мән сән арқилиқ,
и Гог, әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-
муқәддәс екәнлигимни көрсәткәндә, улар Мени
тонуйду». 17 — Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду:
«Мән қедимки заманларда қуллирим болған
Исраилдики пәйғәмбәрләр арқилиқ бешарәт
қилған бириси сән әмәсму? Улар шу күнләрдә,
шундақла көп жиллардин бери, Мениң сени
хәлқимгә қаршилишишқа чиқиридиғанлиғим
тоғрилиқ бешарәт бәргән әмәсму? 18 Вә шу күни,
йәни Гог Исраил зиминиға қарши чиққан күни
шундақ болидуки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, —
ғәзивим билән Мениң қәһрим өрләп чиқиду. 19
Мениң [Өз хәлқимгә] болған қизғинлиғимдин,
ғәзәп билән шундақ сөз қилғанмәнки, Исраил
зиминида зор йәр тәврәш болиду; 20 шуниң билән
деңиздики белиқлар, асмандики учар-қанатлар,
даладики һайванлар, йәр йүзидики өмилигүчи
һайванлар вә йәр йүзидә турған барлиқ инсанлар
Мениң йүзүм алдида тәвринип кетиду; тағлар
өрүлүп, тик ярлар ғулап кетиду, барлиқ тамлар
йәргә өрүлүп чүшиду. 21 Мән барлиқ тағлиримда
униң билән қаршилишишқа бир қилич чақиримән,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — һәр бирсиниң
қиличи өз қериндишигә қарши чиқиду. 22 Мән
ваба кесили вә қан төкүш билән униңға һөкүм
чиқирип җазалашқа киришимән; Мән униңға,
униң қошунлири үстигә, униңға һәмраһ болған
нурғун әлләр үстигә дәһшәтлик ямғур, зор мөлдүр
ташлири, от вә гүнгүрт яғдуримән; 23 Мән Өзүмни
улуқлап, Өзүмни пак-муқәддәс дәп көрситимән;
вә нурғун әлләрниң көз алдида намайән болимән,
улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни тонуп
йетиду».

39 «Әнди сән, и инсан оғли, Гогни әйипләп
бешарәт берип шундақ дегин: — Рәб
Пәрвәрдигар шундақ дәйду: — Мана, и Гог, — Рош,
Мәшәк вә Тубалниң әмри, Мән саңа қаршимән;
2 Мән сени арқиңға яндуруп, йеткиләп, сени
шималниң әң қәридин чиқиримән, Исраилниң
тағлири үстигә таҗавуз қилдуримән; 3 Мән

оқяйиңни сол қолуңдин уруп ташлиғузиветимән,
оқлириңни оң қолуңдин чүшүриветимән; 4
сән Исраил тағлириниң үстигә жиқилисән; сән
вә сениң барлиқ қошунлириң, саңа һәмраһ
болған әлләр жиқилисиләр; Мән сени барлиқ
житқуч учар-қанатларға гөш, даладики барлиқ
һайванларға ов болушқа тәқдим қилдим. 5
Сән далада жиқилисән; чүнки Мән шундақ сөз
қилдим, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 6 Мән Магог
үстигә вә деңиз бойида аман-есән турғанларға от
яғдуримән; улар Мениң Пәрвәрдигар екәнлигимни
тонуп йетиду. 7 Мениң пак-муқәддәс намимни
хәлқим Исраил арисида тонутимән; пак-муқәддәс
намимниң қайтидин булғинишқа қәтъий йол
қоймаймән; әлләр Мениң Пәрвәрдигар, Исраилда
турған Муқәддәс Болғучиси екәнлигимни билип
йетиду. 8 Мана, у келиду! Бу ишлар чоқум болиду,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — бу дәл Мән ейтқан
күнидур. 9 Исраил шәһәрлиридә туруватқанлар
чиқип қуралларни, жүмлидин сипар-қалқанлар,
оқялар, тоқмақлар вә нәйзиләрни көйдүрүп от
қалайду — улар булар билән йәттә жил от қалайду.
10 Даладин һеч отун елинмайду, орманлардин
һеч яғач кесилмәйду; чүнки улар қуралларни
от қалашқа ишлитиду; улар өзлиридин олҗа
тутқанларни олҗа тутиду, өзлирини булаң-талаң
қилғанларни булаң-талаң қилиду, — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар. 11 Вә шу күнидә шундақ болидуки,
Исраил зиминидин, йәни деңизниң шәрқий
қирғиқидин өтидиғанларниң җилғисидин Гогқа
бир йәрлик болуши үчүн бир орунни беримән; бу
йәрлик болса өткүчиләрниң йолини тосиду; улар
шу йәрдә Гог вә униң барлиқ топ-топ адәмлирини
көмиду; у «Һамон-Гог җилғиси» дәп атилиду. 12
Исраил җәмәти зиминини һалал қилиш үчүн,
уларни йәттә ай көмиду; 13 зиминдики барлиқ
хәлиқ уларни йәрликкә қойиду; шуниң билән
Өзүм улуқланған мошу күнидә бу иш уларға
шәрәп болиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 14
Улар бир нәччә адәмни зиминни давамлиқ
арилап, таҗавузчиларниң зимин йүзидә қалған
җәсәтлирини көмүштәк алаһидә ишни қилиш
үчүн айрийду; улар шу йәттә ай түгигәндә,
андин җәсәтләрни издәш хизмитини башлайду.
15 Бу «зиминдин өткүчиләр» айлинип жүриду;
әгәр бириси адәмниң устихинини көргән болса,
у униң йениға бир бәлгү тикләйду; «издәп
көмгүчиләр» уни Һамон-Гог җилғисиға дәпнә
қилғичә бәлгү туриду 16 ([җилғида] «Һамонаһ»
дәп аталған бир шәһәр болиду). Улар шу йол билән
зиминни паклайду». 17 — «Вә сән, и инсан оғли,
Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: — һәр қандақ
учар-қанатлар, даладики барлиқ һайванларға
мундақ дегин: «Жиғилишип келиңлар, Мән
силәргә қилмақчи болған қурбанлиғимға, йәни
Исраил тағлири үстидә қилинған чоң қурбанлиққа
һәряндин җәм болуңлар! Силәр шу йәрдә гөш
йәп, қан ичисиләр. 18 Силәр батурларниң
гөшини, йәр йүзидики шаһзадиларниң қенини
— қочқарларниң, өшкиләрниң, топақларниң
қенини ичисиләр — уларниң һәммиси Башандики
бордалған маллардур! 19 Силәр Мән силәргә
қилмақчи болған қурбанлиғимдин, тойғичә
май йәп, тойғичә қан ичисиләр! 20 Силәр
дәстихинимда атлар вә җәң һарвусидикиләр,
батурлар, барлиқ җәңчи палванлар билән
тоюнисиләр» — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 21 — вә Мән
Өз шан-шәривимни әлләр арисиға көрситимән,
барлиқ әлләр Мениң жүргүзгән җазалиримни
вә уларниң үстигә қойған қолумни көриду. 22
Вә шу күндин тартип Исраил җәмәти Мениң
Пәрвәрдигар, уларниң Худаси екәнлигимни билип
йетиду. 23 Әлләр Исраил җәмәтиниң қәбиһлиги,
Маңа асийлиқ қилғанлиғи түпәйлидин сүргүн
болғанлиғини билип йетиду; мана, Мән йүзүмни
улардин йошуруп, уларни дүшмәнлириниң қолиға
тапшурдум; уларниң һәммиси қиличлинип
жиқилди. 24 Уларниң паскиничилиғи вә
асийлиқлири бойичә Мән уларни бир тәрәп
қилдим, йүзүмни улардин йошурдум». 25 Шуңа
Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: — Мән һазир
Яқупни сүргүн болғанлиғидин әслигә қайтуруп,
пүткүл Исраил җәмәти үстигә рәһим қилип, Өз
пак-муқәддәс намим үчүн отлуқ қизғинлиғимни
көрситимән. 26 Өз зиминида аман-есән
турғинида, һеч ким уларни қорқутмайдиған
чағ кәлгәндә, Мән уларни әллардин қайтуруп,
дүшмәнлириниң зиминлиридин жиққинимда,
вә көп әлләрниң көз алдида Өзүмниң пак-
муқәддәс екәнлигимни көрсәткинимдә, шу
чағда улар хиҗалитини вә Мәндин йүз
өрүп қилған асийлиғиниң барлиқ гунайини
көтириду; 28 улар Мениң уларни әлләр арисиға
сүргүн қилдурғанлиғим түпәйлидин, вә андин

улардин һеч қайсисини шу йәрдә қалдурмай өз
зиминиға жиққанлиғим түпәйлидин, улар Мениң
Пәрвәрдигар екәнлигимни билип йетиду; 29 вә
Мән йүзүмни улардин қайта һеч йошурмаймән;
чүнки Мән Исраил җәмәти үстигә Өз Роһумни
қуйған болимән, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

40 Бизниң сүргүн болғанлиғимизниң жигирмә
бәшинчи жили, жилниң бешида, айниң
онинчи күнидә, йәни шәһәр бөсүлгәндин он төрт
жил кейин — дәл әшу күнидә Пәрвәрдигарниң
қоли мениң вуҗудумға қонди, вә У мени [шәһәргә]
апарди. 2 Худаниң аламәт көрүнүшлиридә У
мени Исраил зиминиға апирип, интайин егиз тағ
үстигә орунлаштурди; тағниң җәнубий тәрипидә
шәһәрдәк бир қурулуш туратти. 3 У мени шу
йәргә апарди; мана қолида канап таниси вә өлчәм
хадисини тутқан, мисниң көрүнүшидә болған
бир киши; у дәрвазида туратти. 4 Бу киши маңа:
«Инсан оғли, көзлириң билән көрүп, қулиқиң
билән аңлап, көңлүңни мән саңа көрситидиған
барлиқ ишларға бағлиғин; чүнки буниң саңа
көрситилиши үчүн сән мошу йәргә елип келиндиң.
Исраил җәмәтигә барлиқ көргиниңни аян қил». 5
Вә мана, ибадәтханиниң һәммә тәрипидә там бар
еди. У кишиниң қолида алтә гәзлик өлчәм хадиси
бар еди; шу чағдики «бир гәз» бир гәз бир алиқанға
тоғра келәтти. У тамниң кәңлигини өлчиди,
бир «хада» чиқти; егизлиги болса, бир «хада»
чиқти. 6 У шәриққә қарайдиған дәрвазиға келип,
униң пәләмпәйлиригә чиқти; униң босуғисиниң
кәңлигини өлчиди, у бир хада чиқти. Йәнә бир
тәрипиниң кәңлиги бир хада чиқти. 7 [Дәрвазиниң
ичидики] һәр бир «оюқ өй»ниң узунлуғи бир
хада, кәңлиги бир хада еди; оюқ өйләрниң
арилиғи бәш гәз еди; дәрвазиниң ичидики босуға,
йәни ичкиригә қарайдиған дәһлизниң алдидики
босуғиниң [икки тәрипиниң] узунлуғи [айрим-
айрим] бир «хада» чиқти; 8 у дәрвазиниң ичкиригә
қарайдиған дәһлизни өлчиди, [узунлуғи] бир хада
чиқти. 9 У дәрвазиниң далининиң узунлуғини
өлчиди, сәккиз гәз чиқти; униң кешикиниң
йенидики тамниң қелинлиғи икки гәз чиқти.
Мошу далан ичкиригә қарайтти. 10 Шәриққә
қариған дәрвазиниң ичидә, у тәрипидә үчтин,
бу тәрипидә үчтин оюқ өйләр бар еди. Үчилиси
охшаш өлчәмдә еди; үч өйниң икки ян теми
охшаш қелинлиқта еди. 11 У дәрвазини өлчиди,
кәңлиги он гәз чиқти; униң җәмий узунлуғи
он үч гәз еди. 12 Бу яндики оюқ өйләрниң
алдида бир гәз қелинлиқтики бир тосма там бар
еди, вә у яндики оюқ өйләрниң алдида бир гәз
қелинлиқта бир тосма там бар еди; һәряндики оюқ
өйләрниң кәңлиги алтә гәз еди. 13 У дәрвазиниң
җәмий кәңлигини, йәни бу тәрәптики оюқ өйниң
өгүзиниң [арқа левидин] у тәрәптики оюқ өйниң
өгүзиниң [арқа левиғичә] жигирмә бәш гәз чиқти;
бу тәрәптики оюқ өйниң ишиги билән у тәрәптики
оюқ өйниң ишиги бир-биригә қаришатти. 14 У
ички һойлиға кириш еғизидики түврүкләрни
өлчиди; уларниң егизлиги атмиш гәз чиқти;
дәрваза теми бу һойлиниң түврүклирини орап
турған еди. 15 Дәрвазиниң түвидин даланниң ички
еғизиғичә әллик гәз чиқти. 16 Оюқ өйләрниң һәр
бириниң удул темида, шундақла оюқ өйләрниң
арилиғида, даланниң йенида охшашла рожәкләр
бар еди; мошу рожәкләр сиртиға қарап тарийип
маңған еди; һәр бир арилиқтики там-түврүкләргә
палма дәрәқлири нәққишләнгән еди. 17 У мени
сиртқи һойлиға апарди; мана, кичик ханилар, вә
сиртқи һойлини чөридәп ясалған таш тахтайлиқ
супа; супиниң үстигә оттуз кичик хана селинған.
18 Бу таш тахтайлиқ супа һойлидики дәрвазиларға
туташқан, униң кәңлиги уларниң узунлуғиға
баравәр еди; бу «пәс таш супа» еди. 19 У төвәнки
дәрвазиниң ичи тәрипидин ички һойлиниң
сиртқи темиғичә болған арилиқни өлчиди; шәриқ
вә шимал тәрәпләрниңму йүз гәз чиқти. 20
Андин сиртқи һойлиға киридиған, шималға
қарайдиған дәрвазиниң узунлуғи вә кәңлигини
өлчиди. 21 Униң бу тәрипидә үчтин оюқ өй, у
тәрипидә үчтин оюқ өй бар еди; униң түврүклири,
даланлири биринчи дәрвазиниңкигә охшаш еди;
униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги жигирмә бәш
гәз. 22 Униң деризилири, даланлири, палма дәрәқ
нәқишлири шәриққә қарайдиған дәрвазиниңкигә
охшаш еди; кишиләр униң йәттә басқучлуқ
пәләмпийи билән чиқатти; униң далини ичкиригә
қарайтти. 23 Ички һойлида шимал вә шәриқтики
дәрвазиларға удул бирдин дәрвазә туратти;
у дәрвазидин дәрвазиғичә өлчиди, йүз гәз
чиқти. 24 У мени җәнуп тәрәпкә апарди; мана,
җәнупқиму қарайдиған бир дәрваза бар еди; у
униң түврүклири, даланлирини өлчиди, улар
башқилириға охшаш еди. 25 Дәрвазиниң вә

далинининң әтрапидики деризиләр башқилириға
охшаш еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги
жигирмә бәш гәз еди. 26 Униңға чиқидиған йәттә
басқуч бар еди; униң далини ичкиригә қарайтти;
униң түврүклиридә палма дәриғиниң нәқиши бар
еди, у тәрәптә бири, бу тәрәптә бири бар еди. 27
Ичкиһ ћойлиға киридиған, җәнупқа қарайдиған
бир дәрваза бар еди; у җәнубий тәрәптә
дәрвазидин дәрвазиға өлчиди, йүз гәз чиқти.
28 У мени ички ћойлиға җәнубий дәрвазидин
әкирди; вә җәнубий дәрвазини өлчиди; униң
өлчәмлири башқа дәрвазиләрниңкигә охшаш
еди. 29 Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири,
далинининң өлчәмлири башқилириниңкигә охшаш
еди; униң вә далинининң әтраплирида деризиләр
бар еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги
жигирмә бәш гәз еди. 30 Әтрапида узунлуғи
жигирмә бәш гәз, кәңлиги бәш гәз әтрапида
далини бар еди. 31 Униң далини болса сиртқи
ћойлиға қарайтти; униң кириш еғизидики икки
ян түврүгидә палма дәрәқләрниң нәқиши бар
еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз басқучлуқ
пәләмпийи бар еди. 32 У мени ички ћойлида
шәриқ тәрәпкә апарди; у тәрәптики дәрвазини
өлчиди; униң өлчәмлири башқилириға охшаш
еди. 33 Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири,
далинининң өлчәмлири башқилириниңкигә охшаш
еди; униң вә далинининң әтраплирида деризиләр
бар еди; униң узунлуғи әллик гәз, кәңлиги
жигирмә бәш гәз еди. 34 Униң далини болса
сиртқи ћойлиға қарайтти; униң [кириш еғизиниң]
у вә бу тәрипидики түврүгидә палма дәрәқләрниң
нәқиши бар еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз
басқучлуқ пәләмпийи бар еди. 35 У мени
шималий дәрвазиға апарди, вә уни өлчиди;
униң өлчәмлири башқилириға охшаш еди. 36
Униң оюқ өйлири, арилиқ тамлири, даланлири
[башқилириға] охшаш еди; әтрапида деризиләр
бар еди. Униң узунлуғи әллик гәз, униң кәңлиги
жигирмә бәш гәз еди. 37 Униң далинидики
төврүкләр сиртқи ћойлиға қарайтти; униң [кириш
еғизидики] икки ян түврүгидә палма дәрәқләрниң
нәқиши бар еди; униң чиқиш йолиниң сәккиз
басқучлуқ пәләмпийи бар еди. 38 Һәр бир дәрваза
[икки] төврүкиниң йенида ишиклик кичик өй бар
еди; улар шу өйләрдә көйдүрмә қурбанлиқларни
жуятти. 39 Дәрвазиниң далинида уянда иккидин
ширә, буянда иккидин ширә бар еди; улар
ширәләрниң үстидә көйдүрмә қурбанлиқ, гуна
қурбанлиғи вә итаәтсизлик қурбанлиқлирини
сойиду. 40 Шималий дәрвазиниң далинининң
кириш еғизидики пәләмпәйниң бир йенида
икки ширә бар еди; даланниң кириш еғизиниң
йәнә бир йенида икки ширә бар еди. 41
Шуниңдәк дәрвазиниң у йенида төрт ширә,
бу йенида төрт ширә бар еди — җәмий
сәккиз җоза бар еди; улар уларниң үстидә
қурбанлиқларни сойиду. 42 Йәнә таштин йонуп
ясалған, узунлуғи бир йерим гәз, кәңлиги бир
йерим гәз, егизлиги бир гәз келидиған төрт ширә
бар еди; уларниң үстигә көйдүрмә қурбанлиқлар
вә башқа қурбанлиқларни сойидиған қурал-
әсваплар қоюлиду. 43 Дәрваза ичидә, тамлири
үстигә бир алиқан узунлуқтики җүп илмәклик
канарлар бекитилгән. Ширәләр үстигә қурбанлиқ
гөшлири қоюлиду. 44 Ички ћойла ичидә вә ички
дәрвазиниң сиртида мәдһийә нахшичилири үчүн
икки кичик өй бар еди; бири шималий дәрвазиниң
йенида, җәнупқа йүзләнгән; йәнә бири җәнубий
дәрвазиниң йенида, шималға йүзләнгән еди.
45 У маңа: «Җәнупқа йүзләнгән өй каһинлар,
йәни ибадәтханиға мәсъуллар үчүндур. 46
Җәнупқа йүзләнгән өй каһинлар, йәни қурбангаһ
вәзиписигә мәсъуллар үчүндур. Булар болса
Задокниң җәмәтиниң оғул пәрзәнтлири; шуларла
Лавий җәмәтидиләр арисидин Пәрвәрдигарниң
йениға хизмитидә болушқа кирәләйду» — деди.
47 У ћойлини өлчиди; узунлуғи йүз гәз, кәңлиги
йүз гәз, төрт часилиқ еди; қурбангаһ болса
муқәддәсхана алдида туратти. 48 У мени
муқәддәсханинниң далиниға апарди; у далан
еғизиниң икки йенидики тамларниң узунлуғини
өлчиди; бир тәрәптикиси бәш гәз, йәнә бир
тәрәптикиси бәш гәз чиқти; далан еғизиниң
[өзи он төрт гәз еди]; далан еғизидики тамниң
[ички тәрипиниң] кәңлиги бу тәрипи үч гәз, у
тәрипи үч гәз еди. 49 Даланниң кәңлиги жигирмә
гәз, узунлуғи он бир гәз еди; униңға чиқидиған
пәләмпәй бар еди; түврүгиму бар еди, у йенида
бири, бу йенида бири бар еди.

41 У мени [муқәддәсханидики] муқәддәс
җайниң алдиға апарди; у җайниң кириш
еғизиниң икки тәрипидики ян тамни өлчиди, һәр
иккисиниң қелинлиғи алтә гәз чиқти. 2 Кириш

еғизиниң кәңлиги болса он гәз еди; муқәддәс
җайниң кириш еғизидики тоғра тамниң ички
тәрипиниң кәңлигини өлчиди, һәр иккиси бәш гәз
чиқти; у муқәддәс җайниң узунлуғини өлчиди,
қириқ гәз чиқти; униң кәңлиги жигирмә гәз
чиқти. 3 У ичкиригә қарап маңди, әң муқәддәс
җайға кириш еғизидики тоғра тамниң кәңлиги
икки гәз; еғизиниң кәңлиги алтә гәз еди; [икки
тәрәптики] тоғра тамниң узунлуғи болса, йәттә
гәз еди. 4 У муқәддәс җайниң кәйнидики «әң
муқәддәс җай»ниң узунлуғини өлчиди, жигирмә
гәз чиқти; кәңлигиму жигирмә гәз еди. У маңа: «Бу
әң муқәддәс җай» — деди. 5 У муқәддәсханиниң
темини өлчиди, қелинлиғи алтә гәз чиқти;
яндики кичик ханиларниң болса, кәңлиги
төрт гәз еди; кичик ханилар муқәддәсханини
чөридәп селинған еди. 6 Йенидики кичик
ханилар үч қәвәтлик, бир-биригә үстиләклик
еди, һәр қәвәттә оттуздин хана бар еди;
кичик ханиларниң лимлири муқәддәсханиниң
темиға чиқип қалмаслиғи үчүн, лимлар
кичик ханиларниң сиртқи темиға бекитилгән
еди. 7 Жуқирилиғансери муқәддәсханиниң
әтрапидики кичик ханилар кеңийип барған
еди; чүнки муқәддәсханиниң әтрапида қурулуш
болғанлиқтин бена егизлигәнсери ханилар
кеңәйгән. Шу сәвәптин муқәддәсханиму
егизлигәнсери кеңәйгән. Төвәндики қәвәттин
жуқуридики қәвәткичә оттуридики қәвәт
арқилиқ чиқидиған пәләмпәй бар еди. 8 Мән
муқәддәсханиниң егиз уллуқ суписи барлиғини
көрдум; у һәм йенидики кичик ханиларниң
ули еди; униң егизлиги топтоғра бир «хада»
еди, йәни алтә «чоң гәз» еди. 9 Йенидики
ханиларниң сиртқи теминиң қелинлиғи бәш гәз
еди. Муқәддәсханиниң йенидики кичик ханилар
билән [каһинларниң] һуҗрилири арилиғидики
бош йәрниң кәңлиги жигирмә гәз еди; бу бош йәр
муқәддәсханиниң һәммә тәрипидә бар еди. 11
Йенидики кичик ханиларға кириш еғизи болса
бош йәргә қарайтти; бир кириш еғизи шималға,
йәнә бири җәнупқа қарайтти. Супа үстидики
ханиларни чөридигән бош йәрниң кәңлиги
бәш гәз еди. 12 Ғәрипкә җайлашқан, бош йәргә
қарайдиған бенаниң узунлуғи йәтмиш гәз еди;
бенаниң сиртқи теминиң қелинлиғи бәш гәз;
униң кәңлиги тохсән гәз еди. 13 Һелиқи киши
муқәддәсханиниң өзини өлчиди; униң узунлуғи
йүз гәз еди. Бош йәрниң кәңлиги [йүз гәз еди],
бенаниң тамлири қошулуп җәмий кәңлиги йүз
гәз еди. 14 Муқәддәсханиниң алди тәрипи вә
шәриққә җайлашқан һойлисиниң кәңлиги йүз
гәз еди. 15 У [муқәддәсханиниң] кәйнидики
бош йәргә қарайдиған бенаниң кәңлигини,
җүмлидин у вә бу тәрипидики каридорни өлчиди,
йүз гәз чиқти. Муқәддәсханиниң «муқәддәс
җай»и билән ички «әң муқәддәс җай»и вә
сиртқа қарайдиған далини болса, яғач тахтайлар
билән безәлгән; униң босуғилири, ичидики үч
җайниң әтрапидики рожәклири һәм дәһлизлири
болса, босуғисидин тартип һәммә йәр, полдин
деризиләргичә яғач тахтайлар билән безәлгән
(деризиләр өзи рожәклик еди). 17 Даландин
ички «әң муқәддәс җай»ғичә болған торус, ички
вә сиртқи «муқәддәс җай»ниң тамлириниң
һәммә йери керуб вә палма дәрәқлири билән
өлчәмлик нәқишләнгән еди. Һәр икки керуб
арисида бир палма дәриғи нәқишләнгән еди; һәр
бир керубниң икки йүзи бар еди. 19 Керубниң
инсан йүзи бу тәрәптики палма дәриғи нәқишигә
қарайтти; шир йүзи у тәрәптики палма дәриғи
нәқишигә қарайтти; пүткүл муқәддәсханиниң
[ички] һәммә тәрипи шундақ еди; 20 даланниң
полдин тартип торусиғичә, шуниңдәк «муқәддәс
җай»ниң тамлириға керублар вә палма дәрәқлири
нәқиш қилинған. 21 «Муқәддәс җай»ниң ишик
кешәклири болса, төрт часилиқ еди; «әң муқәддәс
җай» алдидики ишик кешәклириму охшаш еди. 22
«[Муқәддәс җай]»[ниң] егизлиги үч гәз, узунлуғи
икки гәз болған қурбангаһи яғачтин ясалған;
униң бүҗәклири, йүзи вә тамлириниң һәммиси
яғачтин ясалған; һелиқи киши маңа: «Бу болса
Пәрвәрдигарниң алдида туридиған ширәдур»
— деди. 23 [Муқәддәсханиниң] «муқәддәс җай»
һәм «әң муқәддәс җай»иниң һәр бириниң
қош қанатлиқ ишиги бар еди. 24 Һәр бир
қанитиниң икки қатлими бар еди; бу икки
қатлам қатлинатти; бу тәрәптики қанитиниң
икки қатлими бар еди; у тәрәптикисиниңму
икки қатлими бар еди. 25 Уларниң үстигә, йәни
«муқәддәс җай»ниң ишиклири үстигә, тамларниң
үстини нәқишлигәндәк, керублар вә палма
дәрәқлири нәқишләнгән еди; сиртқи даланниң
алдида яғачтин ясалған бир айван бар еди. 26

Даланниң у вә бу тәрипидә рожәкләр вә палма
дәрәқ нәқишлири бар еди. Муқәддәсханиниң
йенидики кичик ханилар вә алдидики айванниң
шәклиму шундақ еди.

42 У мени сиртқи һойлиға, шимал тәрипигә
апарди; у мени йәнә «бош йәр»гә туташқан,
ибадәтханиниң шималий удулиға җайлашқан
кичик ханиларға апарди. 2 Ханиларниң җәмий
узунлуғи йүз гәз еди; уларниң кириш йоли
шималға қарайтти; [ханиларниң] җәмий кәңлиги
әллик гәз еди. 3 Ханилар ички һойлиға тәвә
жигирмә гәз кәңликтики «бош йәр»гә қарайтти,
шундақла сиртқи һойлиға тәвә «таш тахтайлиқ
супа»ниң удулида еди. Үч қәвәтлик ханиларниң
каридориниң бир тәрипидики ханилар йәнә
бир тәрипидики ханиларниң удулида еди. 4
Ханиларниң алдида он гәз кәңликтә, йүз гәз
узунлуқта бир каридор бар еди. Ханиларниң
ишиклири шималға қарайтти; 5 жуқуридики
ханилар төвәндики вә оттурисидики өйләрдин тар
еди; чүнки каридорлар көп орунни егиливалған
еди. 6 Ханилар үч қәвәтлик еди; бирақ һойлиға
туташ ханиларниңкидәк түврүклири болмиғачқа,
үчинчи қәвәттики ханилар астинқи қәвәттики
вә оттуридики ханилардин тар еди. 7 Сирттики
ханиларниң йенидики, йәни һойлини ханилардин
айрип туридиған сиртқи тамниң узунлуғи әллик
гәз еди. 8 Сиртқи һойлиға туташқан ханиларниң
болса, җәмий узунлуғи әллик гәз еди; мана,
муқәддәсханиға қарайдиған тәрипиниң узунлуғи
йүз гәз еди. 9 Бу ханилар астида, сиртқи һойлидин
киридиған, шәриқ тәрәпкә қарайдиған бир кириш
йоли бар еди. 10 Ибадәтханиниң җәнубий
тәрипидә, шәрқий тәрипигә қарайдиған ички
һойлидики тамниң кәңлиги билән тәң болған,
«бош йәр»гә туташқан, ибадәтханиниң өзигә
қарайдиған ханилар бар еди; 11 Уларниң алдидиму
бир каридор бар еди; улар шималға қарайдиған
ханиларға охшайтти. Уларниң узунлуғи вә
кәңлиги, барлиқ чиқиш йоллири, шәкли вә
ишиклири охшаш еди. 12 Җәнупқа қарайдиған бир
жүрүш ханиларниң ишиги алдидики каридорниң
бешида бир кириш йоли бар еди; бу кириш
йолиму шәриққә қарайдиған тамниң йенида
еди. 13 Вә у маңа: «[ибадәтханиниң һойлидики]
«бош йәр»гә туташлиқ бу шималий вә җәнубий
жүрүш ханилар болса, муқәддәс ханилардур;
Пәрвәрдигарға йеқинлишалайдиған каһинлар шу
йәрләрдә «әң муқәддәс һәдийәләр»ни йәйду. Улар
шу йәрләрдә «әң муқәддәс һәдийәләр»ни, йәни
ашлиқ һәдийәләрни, гуна қурбанлиқлирини вә
итаәтсизлик қурбанлиқлирини қойиду; чүнки
шу йәрләр муқәддәстур. 14 Каһинлар Худа
алдиға киргәндин кейин, улар «муқәддәс җай»дин
беваситә сиртқи һойлиға чиқмайду, бәлки
шу йәргә хизмәт кийимини селип қойиду,
чүнки бу кийимләр муқәддәстур. Улар пәқәт
башқа кийимләрни кийип, андин җамаәт турған
йәргә чиқиду» — деди. 15 У шундақ қилип
ибадәтханиниң ички көлимини өлчигәндин
кейин, у мени шәриққә қарайдиған дәрвзидин
чиқарди вә әтрапидики тамни өлчиди. 16 У шәрқий
тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз
хада чиқти. 17 У шималий тәрипини өлчәм хадиси
билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти. 18 У җәнубий
тәрипини өлчәм хадиси билән өлчиди; у бәш йүз
хада чиқти. 19 У ғәрбий тәрипигә бурулуп, өлчәм
хадиси билән өлчиди; у бәш йүз хада чиқти. 20
У төрт тәрипини өлчиди; әтрапида авам билән
пак-муқәддәс болған җайларни айрип туридиған,
узунлуғи бәш йүз [хада], кәңлиги бәш йүз [хада]
там бар еди.

43 У мени дәрвазиға, йәни шәриққә қарайдиған
дәрвазиға апарди; 2 Мана, Исраилниң
Худасиниң шан-шәриви шәриқ тәрәптин кәлди;
Униң авази улуқ суларниң шарқириған садасидәк
еди; йәр йүзи униң шан-шәриви билән йорутулди.
3 Мән көргән бу аламәт көрүнүш болса, у шәһәрни
һалак қилишқа кәлгән қетимда көргән аламәт
көрүнүштәк болди; аламәт көрүнүшләр йәнә
мән Кевар дәрияси бойида туруп көргән аламәт
көрүнүштәк болди; мән дүм жиқилдим. 4
Пәрвәрдигарниң шан-шәриви шәриққә қарайдиған
дәрваза арқилиқ ибадәтханиға кирди; 5 Роһ
мени көтирип, ички һойлиға апарди; мана,
Пәрвәрдигарниң шан-шәриви ибадәтханини
толдурди. 6 Һелиқи киши йенимда турғанда,
ибадәтханиниң ичидин Бирисиниң сөзлигән
авазини аңлидим; 7 У маңа: — И инсан оғли,
бу Мениң тәхтим селинған җай, Мән аяқ
басидиған, Мән Исраиллар арисида мәңгүгә
туридиған җайдур; Исраил җәмәтидикиләр —
уларниң өзлири яки падишалири бузуқлуғи билән
яки «жуқури җайлар»да падишаниң җәсәтлири

билән Мениң пак-муқәддәс намимни йәнә һеч
булғимайду. 8 Улар өз босуғисини Мениң
босуғимниң йениға, ишик кешикини Мениң
ишик кешикимниң йениға салған, улар билән
Мени пәқәт бир тамла айрип туратти, улар
Мениң пак-муқәддәс намимни жиркиничликлири
билән булғиған. Шуңа Мән ғәзивим билән уларни
йоқитивәттим. 9 Әнди һазир улар бузуқлуғини,
падишаларниң җәсәтлирини Мәндин жирақ
қилсун; вә Мән улар арисида мәңгүгә туримән.
10 — Әнди сән, и инсан оғли, Исраил җәмәтиниң
өз қәбиһликлиридин хиҗаләт болуши үчүн бу
өйни уларға көрситип бәргин; улар каллисида
ибадәтханини өлчәп бақсун. 11 Әгәрдә улар
өз қилғанлиридин хиҗил болса, әнди сән
мошу өйниң шәклини, униң селинишини,
чиқиш йоллирини, кириш йоллирини вә барлиқ
лайиһисини вә барлиқ бәлгүлимилирини, —
шундақ, барлиқ шәклини вә барлиқ қанунлирини
аян қилип бәргин; уларниң пүткүл шәклини
есидә тутуши һәм униң бәлгүлимилиригә әмәл
қилиши үчүн, уни уларниң көз алдиға язғин.
12 Ибадәтханиниң қануни шундақ болиду: У
турған тағниң чоққисиниң бекитилгән пасилғичә
болған даириси «әң муқәддәс» болиду; мана,
бу ибадәтханиниң қанунидур. 13 Қурбангаһниң
«[чоң] гәз»дә өлчәнгән өлчәмлири шундақ еди: —
бу гәз болса бир гәз қошулған бир алиқан болиду.
Қурбангаһниң әтрапидики улиниң егизлиги бир
гәз, кәңлиги бир гәз, әтрапидики гирвики болса
бир алиқан еди. Мана бу қурбангаһниң ули еди.
14 Униң улидин астинқи тәкчигичә икки гәз,
кәңлиги бир гәз еди; бу «кичик тәкчә»дин «чоң
тәкчә»гичә төрт гәз, кәңлиги бир гәз еди; 15
қурбангаһниң от суписиниң егизлиги төрт гәз
еди; от суписида төрт мүңгүз чоқчийип чиқип
туратти. 16 Қурбангаһниң от суписиниң узунлуғи
он икки гәз, кәңлиги он икки гәз болуп, у төрт
часилиқ еди. 17 Жуқири тәкчигичиму төрт часилиқ
еди, узунлуғи он төрт гәз, кәңлиги он төрт гәз;
әтрапидики гирвики болса йерим гәз еди; астиниң
кәңлиги бир гәз еди; униңға чиқидиған пәләмпийи
шәриққә қарайтти. 18 У маңа шундақ деди: —
И инсан оғли, Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду:
Бу қурбангаһ үстигә көйдүрмә қурбанлиқларни
сунуш вә үстигә қан сепиш үчүн уни ясиған
күнидә, шулар униң бәлгүлимилири болиду: —
19 сән Лавий қәбилисидин болған, йәни Мениң
хизмитимдә болуш үчүн Маңа йеқинлишидиған
Задок нәслидикиләрдин болған каһинларға гуна
қурбанлиғи сүпитидә яш бир топақни берисән;
20 сән униң қенидин азрақ елип қурбангаһниң
мүңгүзлиригә, чоң тәкчиниң төрт бүҗигигә һәм
әтрапидики гирвәклири үстигә сүрисән; шуниң
билән сән уни пакизлап вә униңға кафарәт
қилисән. 21 Сән гуна қурбанлиғи болған топақни
елип униң җәситини «муқәддәс җай»ниң сиртида
болған, ибадәтханидики алаһидә бекитилгән
җайда көйдүрисән; 22 иккинчи күнидә сән
гуна қурбанлиғи сүпитидә бежирим бир
текини сунисән; улар қурбангаһни топақ билән
пакландурғандәк текә билән уни паклайду. 23 Сән
уни паклиғандин кейин, сән бежирим яш бир
топақ, қой падисидин бежирим бир қочқарни
сунисән; 24 сән уларни Пәрвәрдигарниң алдиға
сунисән; каһинлар уларниң үстигә туз сепиду вә
уларни Пәрвәрдигарға атап көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә суниду. 25 Йәттә күн сән һәр күни
гуна қурбанлиғи сүпитидә бир текини сунисән;
улар бежирим яш бир топақни, қой падисидин
бежирим бир қочқарниму суниду. 26 Улар
йәттә күн қурбангаһ үчүн кафарәт қилип уни
паклайду; шуниң билән улар уни пак-муқәддәс
дәп айрийду. 27 Бу күнләр түгигәндә, сәккизинчи
күни вә шу күндин кейин, каһинлар силәрниң
көйдүрмә қурбанлиқлириңларни вә енақлиқ
қурбанлиқлириңларни қурбангаһ үстигә суниду;
шуниң билән Мән силәрни қобул қилимән, —
дәйду Рәб Пәрвәрдигар.

44 Вә у мени ибадәтханиниң шәриққә
қарайдиған дәрвазисиға апарди; у етиклик
еди. 2 Пәрвәрдигар маңа: — Бу дәрваза етиклик
туриду; у ечилмайду, һеч ким униңдин кирмәйду;
чүнки Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси униңдин
киргән; шуңа у етиклик қалиду. 3 Пәқәт шаһзадә,
шаһзадилик сүпити билән шу дәрвазиниң
[каридорида] олтирип Пәрвәрдигар алдида нан
йейишкә болиду; у [дәрвазниниң] далинидин
кириду вә шу йолдин чиқиду, — деди. 4 У мени
шималий дәрвазидин чиқирип ибадәтханиниң
алдиға апарди; мән көрдум, мана, Пәрвәрдигарниң
шан-шәриви Пәрвәрдигарниң өйини толдурди;
мән дүм жиқилдим. 5 Пәрвәрдигар маңа шундақ
деди: — Инсан оғли, Мениң саңа Пәрвәрдигарниң

өйиниң барлиқ бәлгүлимилири һәм қанунлири
тоғрилиқ ейтидиғанлиримниң һәммисини
көңүл қоюп көзүң билән көр, қулиқиң билән
аңла; ибадәтханиниң кириш йоли вә муқәддәс
җайниң чиқиш йоллирини көңүл қоюп есиңдә
тут. 6 Андин асийларға, йәни Исраил җәмәтигә
шундақ дегин: «Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
жиркиничлик қилмишлириңларға болди бәс, и
Исраил җәмәти! 7 Силәр барлиқ жиркиничлик
қилмишлириңлардин сирт, Маңа нан, қурбанлиқ
мейи вә қенини сунғиниңларда, силәр ят
адәмләрни, қәлбидә хәтнә қилинмиған, тенидә
хәтнә қилинмиғанларни мениң муқәддәс
җайимда, йәни Мениң өйүмдә туруп уни
булғашқа киргүздуңлар; улар әһдәмни бузди.
8 Силәр Мениң пак-муқәддәс нәрсилиримгә
мәсъулийәт билән садиқ болмай, бәлки муқәддәс
җайимда өзүңларниң орниға мәсъул болушқа [ят
адәмләрни] ишқа қойдуңлар». 9 Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Исраил арисида турған ят
адәмләрдин, йәни қәлбидә хәтнә қилинмиған,
тенидә хәтнә қилинмиған һәр қандақ ят
адәмниң Мениң муқәддәс җайимға киришигә
болмайду 10 лекин Исраилниң Мәндин езип
кетиши билән, Мәндин жирақлишип азған,
мәбудлириға интилгән Лавий җәмәтидикиләр өз
қәбиһлигиниң җазасини тартиду; 11 һалбуки,
улар йәнила муқәддәс орнумда, өй дәрвазилирида
назарәтчилик қилидиған вә өй хизмитидә
болидиған хизмәткарлар болиду; улар хәлиқ
үчүн көйдүрмә вә башқа қурбанлиқларни
сойиду; улар хәлиқниң хизмитидә болуп
уларниң алдида туриду. 12 Амма хәлиқ
мәбудлириға чоқунғанда, улар хәлиқниң шу
ишлирида, уларниң хизмитидә болғанлиғи,
шуниң билән Исраил җәмәтини қәбиһликкә елип
баридиған путликашаң болғанлиғи түпәйлидин,
шуңа Мән уларға қолумни көтирип қәсәм
ичкәнмәнки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, — улар
қәбиһлигиниң җазасини тартиду. 13 Шуңа улар
Мән үчүн каһинлиқ вәзиписини өтәшкә Мениң
йенимға йеқин кәлмәйду, яки Мениң муқәддәс
нәрсилиримгә, «әң муқәддәс» нәрсилиримгә
йеқин кәлмәйду; улар бәлки өз хиҗалитини
вә жиркиничлик қилмишлириниң җазасини
тартиши керәк. 14 Бирақ Мән уларни өйниң
өзиниң мулазимитигә, униң барлиқ хизмитигә вә
униңда қилинидиған барлиқ ишларға мәсъул
қилимән. 15 Бирақ Исраил Мәндин езип кәткәндә,
Өз муқәддәс җайимға қарашқа садиқ каһинлар,
йәни Лавийлар болған Задокниң әвладилир —
улар хизмитимдә болушқа йенимға йеқин келиду;
улар қурбанлиғиларниң мейини вә қенини
сунушқа Мениң алдимда туриду, — дәйду Рәб
Пәрвәрдигар. 16 Улар муқәддәс җайимға кириду,
Мениң хизмитимдә болушқа дәстихинимға
йеқин келиду; улар Мениң тапшуруғумға мәсъул
болиду. 17 Вә шундақ болидуки, улар ички
һойла дәрвазилиридин киргәндә, канап кийимни
кийиши керәк; ички һойла дәрвазилирида яки
муқәддәсхана алдида хизмәттә болғанда, уларда
һәр қандақ жуңдин болған нәрсә болмайду;
18 бешиға канаптин тикилгән сәллә, белиниң
төвинигә канаптин тамбал кийиду; улар адәмни
тәрлитидиған һеч қандақ нәрсини киймәслиги
керәк. 19 Улар хәлиқниң алдиға сиртқи һойлиға
чиққанда, улар хизмәт кийимлирини селиветип,
уларни муқәддәс «кичик ханилар»ға қоюп
қойиду; улар хәлиқниң бу кийимлириниң пак-
муқәддәслигигә тегип кетип зиянға учримаслиғи
үчүн башқа кийимләрни кийиши керәк. 20 Улар
чачлирини чүшүрүвәтмәслиги, яки чачлирини
узун қоювәтмәслиги лазим; улар пәқәт қисқа чач
қоюши керәк. 21 Ички һойлиға киргәндә һеч қайси
каһин шарап ичмәслиги керәк. 22 Улар тул яки
аҗрашқан аялни өз әмригә алмаслиғи керәк; улар
Исраил нәслидин болған пак қизни, яки каһиндин
тул қалған аялни елишқа болиду. 23 Улар
хәлқимгә пак-муқәддәс билән аддийниң пәрқини
үгитиду, уларға һалал билән һарамни қандақ
пәриқ етишни көрситиду. 24 Әрз-дәваларда улар
һөкүм чиқириш орнида болиду; улар буларниң
үстигә өз һөкүмлирим бойичә һөкүм чиқириду;
Мән бекиткән барлиқ һейт-байрамлирим
тоғрисидики қанун-бәлгүлимилиримни тутиду;
улар Мениң «шабат күн»лиримни пак-муқәддәс
дәп әтиварлиши керәк. 25 Өзини напак қилмаслиғи
үчүн улар өлүкниң йениға һеч бармаслиғи керәк;
һалбуки, өлгән атиси, аниси, оғли, қизи, ака-укиси
яки ери йоқ ача-сиңлиси үчүн улар өзини напак
қилишқа болиду. 26 Өзини пакландурғандин
кейин, униңға йәнә йәттә күн санилиши керәк;
27 у муқәддәс җайға киргәндә, йәни муқәддәс
җайда хизмәттә болушқа ички һойлиға киргән шу

күнидә, у өзи үчүн гуна қурбанлиғини сунуши
керәк, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 28 Бу уларға
мирас болиду: — Мән Өзүм уларға мирас болимән;
силәр уларға Исраил зиминидин һеч қандақ
егиликни тәқсим қилмайсиләр; Мән уларниң
егилиги болимән. 29 Улар ашлиқ һәдийә, гуна
қурбанлиғи вә итаәтсизлик қурбанлиқлиридин
йәйду; Исраилда мәхсус Худаға аталған һәр
қандақ нәрсә уларниңки болиду. 30 Тунҗи чиққан
һәр қандақ мәһсулатларниң есили, барлиқ вә
һәр қандақ «көтәрмә һәдийә»ләр каһинлар үчүн
болиду. Силәр [арпа-буғдийиңларниң] һосулиниң
тунҗа хемирини каһинға тәқдим қилишиңлар
керәк; шуниң билән бәхит-бәрикәт өйүңләргә
ата қилиниду. 31 Каһинлар өзлүгидин өлгән, яки
житқучлар боғуп қойған һеч қандақ һайван яки
учар-қанатлардин йейишкә болмайду.

45 Силәр зиминни мирас қилип бөлүш үчүн
чәк ташлап тәқсим қилғиниңларда, силәр
«көтәрмә һәдийә» сүпитидә зиминдики муқәддәс
бир үлүшни Пәрвәрдигарға атап сунисиләр. Униң
узунлуғи жигирмә бәш миң [хада], кәңлиги
жигирмә миң [хада] болиду. Бу парчә йәр һәр
тәрәптики чигрисиғичә муқәддәс һесаплиниду. 2
У йәрдин бәш миң [хада] узунлуқтики, бәш миң
[хада] кәңликтики төрт часилиқ йәр муқәддәс
җайға айрилиду; униң әтрапида бош йәр болуш
үчүн әллик гәзлик кәңликтики йәр бөлүниду.
3 Бу үлүштин сән узунлуғи жигирмә бәш миң
[хада], кәңлиги он миң [хада] болған йәрни
өлчәп бөлисән; буниң ичи муқәддәс җай, әң
муқәддәс җай болиду. 4 Бу йәр зиминниң муқәддәс
үлүши болиду; у муқәддәс җайниң хизмитидә
болған, йәни Пәрвәрдигарниң хизмитидә болушқа
йениға йеқин келидиған каһинлар үчүн болиду;
у уларниң өйлири үчүн, шундақла муқәддәс
җайниң орунлишиши үчүн муқәддәс орун болиду.
5 Униңдин сирт йәнә узунлуғи жигирмә бәш
миң гәз, кәңлиги он миң гәз болған йәр, өйниң
хизмитидә болидиған Лавийларниң егилиги,
йәни өзлири туридиған шәһәрлири үчүн болиду.
6 Силәр бу «көтәрмә һәдийә» болған муқәддәс
үлүшниң йенидин шәһәр үчүн кәңлиги бәш
миң [хада], узунлуғи жигирмә бәш миң [хада]
йәрни бөлүп бекитисиләр. Бу пүткүл Исраил
җәмәти үчүн болиду. 7 Шаһзадиниң үлүши
болса, бу муқәддәс үлүшниң икки тәрипигә
тутишиду, шундақла шәһәргә тәвә җайниң икки
тәрипигә тутишиду, йәни ғәрбий тәрипи ғәрипкә
қарайдиған, шәриқ тәрипи шәриққә қарайдиған
икки парчә йәр болиду; бу парчә йәрләрниң җәмий
узунлуғи қәбилиләрниң үлүшиниң узунлуғи
билән параллел болиду. 8 Бу йәр шаһзадиниң
Исраил зиминидики егилиги болиду; вә Мениң
шаһзадилирим хәлқимни йәнә һеч әзмәйду;
зимин Исраил җәмәтигә, қәбилилири бойичә
бөлүп тәқсим қилиниду. 9 Рәб Пәрвәрдигар шундақ
дәйду: — Болди бәс, и Исраил шаһзадилири!
Җәбир-зулум вә булаң-талаңни өзүңлардин нери
қилип, тоғра һөкүм чиқирип адаләт жүргүзүңлар;
Мениң хәлқимни қайта йеридин һайдивәткүчи
болмаңлар, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 10 Силәрдә
тоғра мизан, тоғра әфаһ, тоғра «бат» болсун.
11 «Әфаһ» вә «бат» болса бир өлчәм болсун;
шуниң билән бат хомирниң ондин биригә, әфаһ
хомирниң ондин биригә баравәр болсун; хомир
болса улар иккиси үчүн өлчәм болсун. 12 Бир
шәкәл болса жигирмә «гәраһ» болсун. Жигирмә
шәкәл, жигирмә бәш шәкәл, он бәш шәкәл қошулуп
силәргә «мина» болиду. 13 Бу силәрниң [шаһзадә
үчүн] «көтәрмә һәдийә»ңлар болиду; бир «хомир»
буғдайдин алтидин бир әфаһ буғдай, бир «хомир»
арпидин алтидин бир әфаһ арпа сунисиләр; 14
зәйтун мейи болса, «бат» билән өлчиниду, һәр
бир «кор»дин ондин бир бат сунисиләр (бир
«кор» он «бат» яки бир «хомир» болиду, чүнки он
бат бир хомир болиду). 15 Исраилниң сүйи мол
яйлақлиридин, һәр икки йүз туяқ падиға бирдин
пахлан сунисиләр — булар болса, «ашлиқ һәдийә»,
«көйдүрмә қурбанлиқ», «енақлиқ қурбанлиқ»лар
болуп, Исраиллар үчүн кафарәт қилиш үчүн
болиду, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 16 Зиминдики
хәлиқниң һәммисиниң Исраилниң шаһзадисигә
сунған бу «көтәрмә һәдийә»гә төһписи болиду.
17 Шаһзадиниң вәзиписи болса, һейтләргә,
«йеңи ай»ларға, «шабат күн»ләргә, җүмлидин
Исраил җәмәтиниң барлиқ «ибадәт сорун»лириға
көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ һәдийәләр вә
шарап һәдийәләрни тәминләштин ибарәт; Исраил
җәмәти үчүн кафарәт елип келидиған гуна
қурбанлиғи, ашлиқ һәдийә, көйдүрмә қурбанлиқ
вә енақлиқ қурбанлиқлирини тәминлигүчи дәл
шу болиду. 18 Рәб Пәрвәрдигар шундақ дәйду: —
Биринчи айниң биринчи күнидә сән бежирим яш

бир топақни алисән, униң билән сән муқәддәс
җайни паклайсән. 19 Каһин бу гуна қурбанлиғиниң
қенидин елип ибадәтханиниң ишик кешәклиригә,
қурбангаһниң жуқури тәкчисидики төрт бурҗәккә
вә ички һойлиниң дәрвазисиниң кириш йолиниң
кешәклиригә сүриду; 20 шуниңдәк йолдин
азғанлар яки наданлар үчүн сән шу айниң
йәттинчи күнидә охшаш иш қилишиң керәк;
шуниң билән сән ибадәтхана үчүн кафарәт
қилисән. 21 Биринчи айниң он төртинчи күнидә
силәр «өтүп кетиш» һейти, йәттә күнлүк бир
һейтни өткүзисиләр; петир нанни йейиш керәк. 22
Шу күни шаһзадә өзи вә зиминдики барлиқ хәлиқ
үчүн гуна қурбанлиғи сүпитидә бир топақни
суниду. 23 Һейтниң йәттә күнининиң һәр бирида
у Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқни, йәни
йәттә күнниң һәр бирида йәттә топақ вә йәттә
қочқарни, һәммисини бежирим һалда суниду; һәр
күни гуна қурбанлиғи үчүн бир текини суниду. 24
У һәр бир топаққа бир әфаһ ашлиқ һәдийәни, һәр
бир қочқарға бир әфаһ ашлиқ һәдийәни қошуп
суниду; һәр бир әфаһ унға у бир хин зәйтун
мейини қошуп суниду. 25 Йәттинчи айниң он
бәшинчи күнидә башланған һейтта, һейтниң
йәттә күнининиң һәр бирида у мошундақ гуна
қурбанлиқлири, көйдүрмә қурбанлиқлар, ашлиқ
һәдийәләрни вә зәйтун мейи қатарлиқларни
охшаш сунуши керәк.

46 Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Ички
һойлиниң шәриққә қарайдиған дәрвазиси
алтә «иш күни»дә етиклик болиду; бирақ шабат
күнидә у ечилиду; вә «йеңи ай» болған күнлиридә
у ечилиду. 2 Шаһзадә сирттин шу дәрвазиниң
далинининиң йоли билән кириду, у кириш
еғизиниң кешәк теми түвидә туриду; каһинлар
болса униң үчүн көйдүрмә қурбанлиғини,
енақлиқ қурбанлиқлирини суниду; у дәрвазиниң
босуғисида сәҗдә қилиду андин чиқиду; бирақ
дәрваза кәчкичә етилмәйду. 3 Зиминдики
хәлиқму шабат күнлиридә вә «йеңи ай»ларда
шу дәрвазиниң кириш еғизиниң түвидә туруп
Пәрвәрдигар алдида сәҗдә қилиду. 4 Шабат
күнидә шаһзадә Пәрвәрдигарға сунған қурбанлиқ
болса алтә бежирим пахлан, бир бежирим
қочқар болиду. 5 Буларға қошулидиған ашлиқ
һәдийәләр қочқарға бир әфаһ, пахланларға болса
чаминиң йетишичә болиду; һәр бир әфаһ унға
у бир хин зәйтун мейини қошуп суниду. 6
«Йеңи ай»ниң күнидә у сунған қурбанлиқ яш
бир бежирим топақ, алтә пахлан, бир қочқар
болиду; уларниң һәммиси бежирим болиду.
7 Буларға ашлиқ һәдийәләрни қушуп суниду;
топаққа бир әфаһ, қочқарға бир әфаһ, пахланларға
чаминиң йетишичә болиду; һәр бир әфаһ унға
бир хин зәйтун мейини қошуп суниду. 8
Шаһзадә киргәндә, дәрвазиниң далини билән
кириду, вә шу йол билән чиқиду. 9 Зиминдики
хәлиқ һейт күнлиридә бекитилгән «ибадәт
сорун»лириға Пәрвәрдигар алдиға киргәндә,
сәҗдә қилишқа шималий дәрвазидин киргән
киши җәнубий дәрвазидин чиқиду; җәнубий
дәрвазидин киргән киши шималий дәрвазидин
чиқиду; у киргән дәрвазидин чиқмайду, бәлки
удулиға меңип чиқиду. 10 Хәлиқ киргәндә
шаһзадә улар билән биллә кириду; улар чиққанда,
биллә чиқиду. 11 Һейт-байрамларда вә «ибадәт
сорун»лирида болса, у қошумчә сунған ашлиқ
һәдийәләр топаққа бир әфаһ, қочқарға бир
әфаһ, пахланларға болса чаминиң йетишичә
болиду; һәр бир әфаһ унға у бир хин зәйтун
мейини қошуп суниду. 12 Шаһзадә Пәрвәрдигарға
халис көйдүрмә қурбанлиқни яки халис енақлиқ
қурбанлиқлирини сунмақчи болса, әнди шәриққә
қарайдиған дәрваза униң үчүн ечилиду; шабат
күнидә қилғандәк, у өз көйдүрмә қурбанлиғини
вә енақлиқ қурбанлиқлирини суниду; у қайтип
чиқиду; чиққандин кейин дәрваза етилиду. 13 Һәр
күндә сән Пәрвәрдигарға көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә бир яшлиқ бежирим пахланни сунисән;
сән һәр әтигини тәйярлап берисән. 14 Һәр
әтигәндә сән униңға қошуп ашлиқ һәдийә, йәни
ундин алтидин бир әфаһ вә унни майлашқа
зәйтун мейидин үчтин бир һин тәйярлайсән;
бу Пәрвәрдигарға әбәдий бәлгүлимә билән
бекитилгән ашлиқ һәдийә болиду. 15 Улар һәр
әтигәндә пахланни, униң ашлиқ һәдийәсини
зәйтун мейи билән әбәдий көйдүрмә қурбанлиқ
сүпитидә суниду. 16 Рәб Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Шаһзадә өз мирасидин оғуллириниң
бирисигә соға қилған болса, әнди у йәнә әшу
оғлиниң өз оғул-әҗдатлири үчүн болиду; мирас
йоли бойичә у уларниң егилиги болиду. 17
Бирақ у өз мирасидин униң хизмәткарлириниң
биригә соға бәргән болса, у униңки «халас

қилиш жили»ғичә болиду; шу чағда у шаһзадигә
қайтурулиду; [шаһзадиниң мираси] әсли өз
оғуллириғила мәнсуп болиду. 18 Вә шаһзадә
хәлиққә җәбир-зулум селип, уларни мирасидин
һайдивәтмәйду; у оғуллириға өз егилигидин
мирас тәқсим қилиду; шуниң билән Мениң хәлқим
өз егилигидин тарқитилмайду. 19 Андин [һелиқи
киши] мени шималға қарайдиған, каһинлар үчүн
болған муқәддәс «кичик ханилар»ға дәрвазиниң
йенидики кириш йоли билән апарди; мана, униң
ғәрип тәрипидә мәхсус бир җай бар еди; 20 у маңа:
«Бу каһинлар итаәтсизлик қурбанлиқлирини вә
гуна қурбанлиқлирини қайнитидиған һәм ашлиқ
һәдийәләрни пиширидиған җайдур; бу җайни
бекитиштики мәхсәт, хәлиқниң бу ашларниң пак-
муқәддәслигигә тегип кетип зиянға учримаслиғи
үчүн, улар бу [ашларни] сиртқи һойлиға елип
чиқмайду. 21 У мени сиртқи һойлиға апирип,
мени һойлиниң төрт булуңидин өткүзди; мана,
һойлиниң һәр бир булуңида [кичик] һойла бар еди.
22 Һойлиниң төрт булуңида, узунлуғи қириқ гәз,
кәңлиги оттуз гәз болған тосма тамлиқ һойлилар
бар еди; бу төрт һойлиниң өлчәмлири охшаш еди.
23 Бу төрт һойла ичидә әтрапида таш тахтайлиқ
тәкчә бар еди; тәкчә астида һәммә әтрапида қазан
қайнитидиған [от қалайдиған] җайлири бар еди.
24 У маңа: «Булар «гөш қайнитиш өйлири», мошу
йәрләрдә өйниң хизмитидә болғанлар хәлиқниң
қурбанлиқлирини қайнитиду» — деди.

47 [Һелиқи киши] мени өйниң дәрвазисиға қайта
апарди. Мана, ибадәтханиниң босуғисидин
сулар шәриққә қарап еқип чиқивататти; чүнки
өйниң алди шәриққә қарайтти. Сулар өйниң
астидин, оң тәрипидин, қурбангаһниң җәнубий
тәрипидин еқип чүшәтти. 2 У мени шималға
қарайдиған дәрвазисидин чиқарди; у мени
айландуруп шәриққә қарайдиған дәрвазиниң
сиртиға апарди; мана, сулар оң тәрипидин еқип
туратти. 3 Һелиқи киши қолида өлчигүч танини
тутуп, шәриққә қарап маңди; у миң гәз өлчиди,
андин мени сулардин өткүзди; сулар адәмниң
ошуғиға чиқатти. 4 У йәнә миң гәз өлчиди; андин
мени сулардин өткүзди; сулар адәмниң тизлириға
йәтти. У йәнә миң гәз өлчиди; андин мени
сулардин өткүзди; сулар адәмниң белигә чиқатти.
5 У йәнә миң гәз өлчиди; у мән өтәлмәйдиған
дәрия болуп чиқти; чүнки сулар өрләп кәтти;
униңда су үзгили болатти, у өткили болмайдиған
дәрия болуп чиқти. 6 У мәндин: «Инсан оғли, буни
көргәнсән?» дәп сориди; андин мени дәрияниң
қирғиқиға қайтуруп апарди. 7 Қирғаққа қайттим,
мана, дәрияниң қирғиқида, у вә бу қетида,
интайин көп дәрәқләр бар еди. 8 У маңа мундақ
деди: «Бу сулар жутниң шәрқигә чиқиду; шу
йәрдин улар Арабаһ түзләңлигигә чүшүп, андин
деңизға кириду. Улар деңизға еқип кириши
билән, деңиз сулири сақайтилиду. 9 Вә шундақ
болидуки, бу «җүп дәрия» қайси йәргә еқип кәлсә,
шу йәрдики барлиқ су үзидиған җаниварлар
яшайду; деңизда нурғун белиқлар болиду; чүнки
сулар шу йәргә еқип келиду, вә деңиз сулири
сақайтилиду; дәрия нәгә ақса, шу йәрниң һәммиси
һаятқа егә болиду. 10 Вә шундақ болидуки,
белиқчилар деңиз бойида туриду; Ән-Гәдидин
Ән-Әглаимгичә уларниң торлири йейилидиған
җайлири болиду; деңиз белиқлириниң «Оттура
деңиз»дикидәк бәк көп сортлири болиду; 11
бирақ униң зәй-сазлиқлири сақайтилмайду;
улар шорлуқ болушқа тапшурулиду. 12 Дәрия
бойида, у вә бу қетида, озуқ болидиған һәр
хил дәрәқләр өсиду. Уларниң йопурмақлири
солашмайду, улар мевисиз қалмайду; улар
һәр айда йеңидин мевиләйду; чүнки уни
суғиридиған сулар муқәддәс җайдин чиқиду;
уларниң мевиси озуқ, уларниң йопурмақлири
дора-дәрманлар болиду. 13 Рәб Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Төвәндә Исраилниң он икки
қәбилисигә зимин мирас сүпитидә бөлүнүп
тәқсим қилинип чегаралар айрилиду; Йүсүпниң
қәбилисигә икки үлүш бөлүниду. 14 Мән қолумни
көтирип ата-бовилириңларға қәсәм ичкәндәк,
силәр бир-бириңларға баравәрлик билән зиминни
мирас болушқа бөлисиләр; у силәргә мирас
болиду. 15 Зиминниң [төрт] тәрипиниң чегараси
мундақ: Шималий тәрипи, «Оттура деңиз»дин
башлинип Хәтлонниң йолини бойлап, Зәдад
шәһириниң кириш еғизиғичә болиду; 16
у Хамат, Беротаһ, Сибраим (Дәмәшқ билән
Хаматниң чегарисиниң оттурисида), Һавранниң
чегарисида болған Хазар-Һаттикон шәһәрлирини
өз ичигә алиду; 17 шуниңдәк «Оттура деңиз»дин
башланған чегара Һазар-Енанғичә созулиду;
у Дәмәшқниң чегарисини бойлап, Хаматниң
шималий райониниң чегарасиға тутишиду; бу

болса шималий тәрипи болиду. 18 Шәриқ
тәрипиниң чегариси, Һавран билән Дәмәшқниң
оттурисидин башлинип, Гилеад вә Исраил
зиминини бөлүп туридиған Иордан дәрияси
болиду. Силәр буниңдин «Өлүк деңиз»ғичә
мирасларни бөлүп өлчәйсиләр. Бу болса шәриқ
тәрипи болиду. 19 Җәнубий тәрипи болса,
Тамар шәһиридин Мерибаһ-Қәдәш дәриясиниң
еқинлириғичә, андин Мисир вадисидин «Оттура
деңиз»ғичә созулиду. Бу җәнубий чегара болиду.
20 Ғәрбий тәрипи болса «Оттура деңиз»ниң
өзи, Хамат райониға кириш еғизиғичә болиду;
бу ғәрбий чегариси болиду. 21 Силәр бу
зиминни Исраилниң қәбилиси бойичә өз-
араңларда үлүшүшүңлар керәк. 22 Шундақ
болуш керәкки, силәр өз-араңлар вә араңларда
олтирақлашқан, араңларда балилиқ болған
мусапирларға уни мирас болушқа чәк ташлап
бөлисиләр; улар силәргә нисбәтән вәтинидә
туғулған Исраилларға охшаш болуши керәк. Улар
силәр билән тәң чәк ташлап Исраил қәбилилири
арисидин мирас алсун. 23 Мусапир қайси қәбилә
арисида олтирақлашқан болса, силәр шу йәрдин
униңға мирас тәқсим қилисиләр, дәйду Рәб
Пәрвәрдигар.

48 Төвәндә қәбилиләр нами бойичә
тизимлиниду; шимал тәрипидә Дан
қәбилисиниң бир үлүши бар. Униң чегариси
Исраил зимининиң шималий чегарисиму болиду;
у Хәтлонниң йолини бойлап, Хамат райониға
кириш еғизиғичә вә Һазар-Енан шәһиригичә
созулған (Һазар-Енан Дәмәшқ чегарисиға яндаш
болуп, Дәмәшқниң шималий тәрипидики Хамат
шәһириниң йенида). Униң үлүши шәриқтин
ғәрипкичә созулғандур. 2 Данниң чегарисиға
яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған
зимин Ашир қәбилисиниң бир үлүшидур. 3
Аширниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин
ғәрипкә созулған зимин Нафтали қәбилисиниң
бир үлүшидур. 4 Нафталиниң чегарисиға
яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған
зимин Манассәһ қәбилисиниң бир үлүшидур. 5
Манассәһниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин
ғәрипкә созулған зимин Әфраим қәбилисиниң
бир үлүшидур. 6 Әфраимниң чегарисиға яндаш
болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин
Рубән қәбилисиниң бир үлүшидур. 7 Рубәнниң
чегарисиға яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә
созулған зимин Йәһуда қәбилисиниң бир
үлүшидур. 8 Йәһуданиң чегарисиға туташқан,
шәриқтин ғәрипкичә созулған зимин, силәрниң
«көтәрмә һәдийә»ңлар болиду; униң кәңлиги
жигирмә бәш миң [хада], униң узунлуғи
қәбилиләргә тәқсим қилинған үлүштикидәк
болиду; муқәддәс җай униң дәл оттурисида
болиду. 9 Силәр Пәрвәрдигарға алаһидә атиған
«көтәрмә һәдийә» болса, узунлуғи жигирмә бәш
миң [хада], кәңлиги он миң [хада] болиду. 10 Бу
муқәддәс «көтәрмә һәдийә» каһилар үчүн болиду.
Шималий тәрипиниң узунлуғи жигирмә бәш
миң [хада], ғәрбий тәрипиниң кәңлиги он миң
[хада], шәрқий тәрипиниң кәңлиги он миң [хада],
җәнубий тәрипиниң узунлуғи жигирмә бәш миң
[хада] болиду; Пәрвәрдигарниң «муқәддәс җай»и
униң дәл оттурисида болиду. 11 Бу йәр Задок
әвлатлиридин болған, пак-муқәддәс дәп айрилған
каһинлар үчүн болиду. Исраил езип кәткәндә,
улар Лавийлар езип кәткәндәк езип кәтмигән,
бәлки Мән тапшурған мәсъулийәткә садиқ болған
еди. 12 Шуниң билән бу алаһидә «көтәрмә
һәдийә» болған йәр болса пүтүн «көтәрмә
һәдийә» болған зиминниң ичидин болуп, уларға
нисбәтән «әң муқәддәс бир нәрсә» дәп билинсун.
У Лавийларниң үлүшигә туташқан болиду. 13
Каһинларниң үлүшиниң чегарисиға туташ болған
йәр Лавийларниң үлүши болиду. Униң узунлуғи
жигирмә бәш миң [хада], кәңлиги он миң [хада].
Пүткүл узунлуғи жигирмә бәш миң [хада],
кәңлиги он миң [хада] болиду. 14 Улар униңдин
йәрни һеч сатмайду яки алмаштурмайду. Улар бу
зиминниң есилини башқиларға һеч өткүзмәйду;
чүнки у Пәрвәрдигарға муқәддәс дәп аталған. 15
Қалған йәр, кәңлиги бәш миң [хада], узунлуғи
жигирмә бәш миң [хада], адәттики йәр болуп,
шәһәр үчүн, йәни өйләр вә ортақ бош йәр үчүн
болиду. Шәһәр униң оттурисида болиду. 16
Шәһәрниң өлчәмлири мундақ болиду; шималий
тәрипи төрт миң бәш йүз [хада], җәнубий тәрипи
төрт миң бәш йүз [хада], шәрқий тәрипи төрт
миң бәш йүз [хада], вә ғәрбий тәрипи төрт
миң бәш йүз [хада] болиду. 17 Шәһәрниң бош
йәрлири болса, шималға қарайдиған тәрипи
икки йүз әллик [хада] кәңликтә, җәнупқа
қарайдиған тәрипи икки йүз әллик [хада]

кәңликтә, шәриққә қарайдиған тәрипи икки йүз
әллик [хада] кәңлигидә, ғәрипкә қарайдиған
тәрипи икки йүз әллик [хада] кәңликтә болиду.
18 Қалған икки парчә йәр муқәддәс «көтәрмә
һәдийә» болған йәргә тутишип униңға параллел
болиду. Уларниң узунлуғи шәриққә қарайдиған
тәрипи он миң [хада], ғәрипкә қарайдиған
тәрипи он миң [хада]; булар муқәддәс «көтәрмә
һәдийә» болған йәргә тутишиду; буларниң
мәһсулатлири шәһәрниң хизмитидә болғанларни
озуқландуриду. 19 Уни терийдиғанлар, йәни
шәһәрниң хизмитидә болғанлар Исраилниң
барлиқ қәбилилири ичидин болиду. 20 Пүткүл
«көтәрмә һәдийә» болса узунлуғи жигирмә
бәш миң [хада], кәңлиги жигирмә бәш миң
[хада] болиду; силәр бу төрт часилиқ муқәддәс
«көтәрмә һәдийә»гә шәһәргә тәвә җайларниму
қошуп сунисиләр. 21 Муқәддәс «көтәрмә
һәдийә» билән шәһәрниң егидарчилиғидики
йәрниң у вә бу тәрипидики қалған зиминләр
шаһзадә үчүн болиду. «Көтәрмә һәдийә»гә
яндаш шәриқтин шәриққә созулған жигирмә
бәш миң [хада] кәңликтики йәр вә ғәриптин
ғәрипкә созулған жигирмә бәш миң [хада]
кәңликтики йәр [қәбилиләрниң] үлүшлиригә
параллел болуп, булар шаһзадә үчүндур; муқәддәс
«көтәрмә һәдийә», җүмлидин ибадәтханиниң
муқәддәс җайи уларниң оттурисида, 22 шуниңдәк
Лавийларниң үлүши вә шәһәрниң егилигиму
шаһзадиниң тәвәлигиниң оттурисида болиду.
Йәһуданиң чегариси вә Бинјаминниң чегарисиниң
оттурисида болған бу зиминлар шаһзадә үчүн
болиду. 23 Қалған қәбилиләрниң үлүшлири
болса: — Бинямин қәбилиси үчүн шәриқтин
ғәрип тәрәпкә созулған бир үлүши болиду. 24
Биняминниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин
ғәрипкә созулған зимин Шимеон қәбилисиниң
бир үлүшидур. 25 Шимеонниң чегарисиға
яндаш болған, шәриқтин ғәрипкә созулған
зимин Иссакар қәбилисиниң бир үлүшидур. 26
Иссакарниң чегарисиға яндаш болған, шәриқтин
ғәрипкә созулған зимин Зәбулун қәбилисиниң
бир үлүшидур. 27 Зәбулунниң чегарисиға яндаш
болған, шәриқтин ғәрипкә созулған зимин
Гад қәбилисиниң бир үлүшидур. 28 Гадниң ян
тәрипи, йәни җәнубий тәрипи, пүткүл зиминниң
җәнубий чегариси Тамар шәһиридин Мерибаһ-
Қәдәш дәриясиниң еқинлириғичә, андин [Мисир]
вадисини бойлап «Оттура деңиз»ғичә созулиду. 29
Бу силәр Исраилниң қәбилилиригә мирас болушқа
чәк ташлап бөлидиған зимин болиду; булар
уларниң үлүшлири, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 30
Төвәндә шәһәрниң чиқиш йоллири болиду; униң
шималий тәрипиниң кәңлиги төрт йүз әллик
[хада] болиду; 31 шәһәрниң қовуқлири Исраилниң
қәбилилириниң нами бойичә болиду; шималий
тәрипидә үч қовуқ болиду; бири Рубәнниң қовуқи
болиду; бири Йәһуданиң қовуқи болиду; бири
Лавийниң қовуқи болиду; 32 шәрқий тәрипиниң
кәңлиги төрт йүз әллик [хада], униңда үч қовуқ
болиду; бири Йүсүпниң қовуқи болиду; бири
Биняминниң қовуқи болиду; бири Данниң қовуқи
болиду. 33 Җәнубий тәрипиниң өлчими төрт
йүз әллик [хада], униңда үч қовуқ болиду; бири
Шимеонниң қовуқи болиду; бири Иссакарниң
қовуқи болиду; бири Зәбулунниң қовуқи болиду.
34 Шәрқий тәрипиниң кәңлиги төрт йүз әллик
[хада], униңда үч қовуқ болиду; бири Гадниң
қовуқи болиду; бири Аширниң қовуқи болиду;
бири Нафталиниң қовуқи болиду. 35 Җәмий болуп
униң айланмиси он сәккиз миң [хада] болиду; шу
күндин башлап шәһәрниң нами: «Пәрвәрдигар шу
йәрдә» болиду.

Даниял

1 Йәһуда падишаси Йәһояким тәхткә олтирип
үчинчи жили, Бабил падишаси Небоқаднәсар
Йерусалимға һуҗум қилип уни муһасирә
қиливалди. 2 Рәб Йәһуданиң падишаси
Йәһуякимни, шундақла Худаниң өйидики қача-
қучиларниң бир қисмини униң қолиға тапшуруп
бәрди. У әсирләрни Шинар зиминиға, өзи
чоқунидиған мәбудниң бутханисиға елип барди
вә булап кәлгән қача-қучиларни бутханиниң
ғәзнисигә қойди. 3 Падиша Небоқаднәсар баш
ағват ғоҗидари Ашпиназға әсиргә чүшкән
Исраиллар ичидин хан җәмәтидикиләрдин вә
есилзадә жигитләрдин бир нәччидин таллап
елип чиқишни буйруди. 4 Бу яшлар нуқсансиз,
келишкән, данишмән-уқумушлуқ, мол билимлик,
мутәпәккур, орда хизмитидә болушқа лаяқәтлик,
йәнә келип калдийләрниң илим-пәнлирини
һәм тилини үгинәләйдиған болуши керәк еди.
5 Падиша улар тоғрисида улар үч жилғичә
һәр күни падиша йәйдиған назу-немәтләр
вә шараплар билән озуқландурулсун, муддәт
тошқанда падишаниң алдида хизмәттә болсун
дәп бекитти. 6 Талланған Йәһуда қәбилисидики
яшлардин Даниял, Һанания, Мишаел вә Азариялар
бар еди. 7 Ағват беши уларға йеңи исимлар,
йәни Даниялға Бәлтәшасар, Һананияға Шадрак,
Мишаелға Мишак, Азарияға Әбәднего дегән
исимларни қойди. 8 Даниял падиша бәлгүлигән
назу-немәтләр вә шаһанә шараплири билән
өзини [Худа алдида] напак қилмаслиққа бәл
бағлиди; шуңа у ағват бешидин өзиниң напак
қилинмаслиғиға йол қоюшини илтимас қилди.
9 Әнди Худа ағват бешини Даниялға илтипат
вә шапаәт көрситидиған қилған еди. 10 Лекин
ағват беши Даниялға: — Мән өз ғоҗам падишадин
қорқимән. Силәрниң йемәк-ичмикиңларни у
өзи бәлгүлигән; у әгәр силәрни башқа қурдаш
жигитләрдәк сағлам чирай әмәс екән дәп
қариса, ундақта силәр падишаға мениң калламни
алдурғучи болисиләр, — деди. 11 Шуниң билән
Даниял келип ағват беши өзигә вә Һанания,
Мишаел вә Азарияларға тайинлиған ғоҗидардин
тәләп қилип: 12 — Кәминилирини умач, көктат
вә су биләнла беқип он күнлүк синақ қилсила.
13 Андин бизниң чирайимиз билән падишаниң
есил тамиғини йегән жигитләрниң чирайини
селиштуруп бақсила, андин күзитишлири бойичә
кәминилиригә иш көргәйла! — деди. 14 Ғоҗидар
уларниң гепигә кирип, уларни он күн синап
көрүшкә мақул болди. 15 Он күндин кейин
қариса, уларниң чирайлири падишаниң назу-
немәтлирини йегән жигитләрниңкидинму нурлуқ
вә толған көрүнди. 16 Шуниңдин кейин ғоҗидар
уларға падиша бәлгүлигән назу-немәтләрни вә
ичишкә бәлгүлигән шарапни бәрмәй, уларниң
орнида умач, көктатларни беришкә башлиди.
17 Бу төрт жигитни болса, Худа уларни һәр
хил әдәбият вә илим-мәрипәттә данишмән вә
уқумушлуқ қилди. Даниялму барлиқ ғайипанә
аламәтләр билән чүшләргә тәбир беришкә
парасәтлик болди. 18 Падиша бәлгүлигән
муддәт тошқинида, ағват беши жигитләрниң
һәммисини Небоқаднәсарниң алдиға елип барди.
19 Падиша улар билән бир-бирләп сөзләшти;
яш жигитләрниң һеч қайсиси Даниял, Һанания,
Мишаел вә Азарияларға йәтмиди. Шуңа бу
төртәйлән падишаниң хизмитидә қалди. 20
Падишаға даналиқ-һекмәт керәк болғанда яки
йорутуш керәк болған һәр қандақ мәсилигә җавап
издигәндә, уларниң җавави униң сәлтәнитидики
барлиқ рәмчи-палчи яки пир-устазлириниңкидин
он һәссә тоғра чиқатти. 21 Даниял Парс падишаси
Қорәш тәхткә олтарған биринчи жилғичә ордида
давамлиқ турди.

2 Небоқаднәсар тәхткә олтирип иккинчи
жили, бир нәччә чүш көрди; униң роһи
паракәндә болуп, уйқиси қачти. 2 Шуңа падиша
рәмчи-палчи, пир-устаз, җадугәр вә калдий
мунәҗҗимләрни чүшлиригә тәбир беришкә
чақиришни буйруди. Улар келип падишаниң
алдида турди. 3 Падиша уларға: — Мән бир
чүш көрдүм, бу чүшниң мәнасини билишкә
көңлүм наһайити тит-тит болуватиду, — деди. 4
Андин калдийләр падишаға (арамий тилида): —
Алийлири мәңгү яшиғайла! Қени кәминлиригә
чүшлирини ейтқайла, биз тәбир беримиз, —
деди. 5 Падиша калдийләргә: — Мәндин буйруқ!
Силәр авал көргән чүшүмни ейтип андин тәбир
беришиңлар керәк. Ундақ қилмисаңлар қийма-
чийма қиливетилисиләр, өйүңлар һаҗәтханиға
айландуруветилиду! 6 Лекин чүшүмни ейтип,
униңға тәбир берәлисәңлар мәндин соғатлар,

инъамлар вә алий иззәттин муйәссәр болисиләр.
Әнди чүшүмни ейтиңлар, тәбир бериңлар!
— деди. 7 Улар падишаға йәнә бир қетим:
— Алийлири чүшлирини ейтқайла, андин
өзлиригә тәбирини ейтип беримиз, — деди. 8 Бу
чағда падиша җававән: — Шүбһисизики, силәр
пәрманимдин қайтмайдиғинимни билгәчкә,
вақитни кәйнигә сүрүватисиләр. 9 Лекин
чүшүмни ейтип бәрмисәңлар, силәргә пәқәт
буйруғумла қалиду. Чүнки силәр вақит әһвални
өзгәртиду, дәп билип өз ара тил бириктүрүп,
ялғанчилиқ қилип мени алдимақчи болисиләр.
Шуңа чүшүмни ейтсаңлар, андин чүшүмгә
һәқиқәтән тәбир берәләйдиғанлиғиңларни шу
чағдила билимән, — деди. 10 Калдийләр падишаға
җававән: — Дунияда алийлириниң сориған ишини
ейтип берәләйдиған һеч бир адәм йоқтур. Һеч
қандақ падиша, униң қандақ улуқ яки күчлүк
болушидин қәтъийнәзәр, рәмчи-палчи, пир-устаз
яки калдий мунәҗҗимләргә мундақ тәләпни
қойған әмәс. 11 Чүнки алийлириниң сориғанлири
һәқиқәтән аламәт мүшкүл, илаһлардин башқа
һеч ким уни аян қилалмайду. Лекин илаһларниң
макани инсанлар арисида әмәс, — деди. 12 Падиша
қаттиқ ғәзәплинип аччиқланған һалда, Бабил
ордисидики барлиқ данишмәнләрни өлтүрүшни
әмир қилди. 13 Шуниң билән падишаниң барлиқ
данишмәнләрни өлтүрүш тоғрисидики буйруғи
чүшүрүлди. Шуңа [хизмәткарлири] Даниял вә
униң достлириниму өлтүрүш үчүн издиди. 14
Шу чағда Даниял Бабилдики данишмәнләрни
өлтүрүш әмрини иҗра қилғили чиққан
падишаниң хусусий муһапизәтчиләр башлиғи
Ариоққа ақиланә вә данишмәнләрчә җавап
қайтуруп 15 униңдин: — Падишаһниң чүшүргән
пәрмани немә үчүн шунчә җиддий? — дәп
сориди. Ариоқ әһвални Даниялға ейтип бәрди. 16
Даниял дәрһал падиша алдиға кирип, падишадин
чүшигә тәбир бәргидәк вақит беришни тәләп
қилди. 17 Андин Даниял өйигә қайтип, әһвални
достлири Һанания, Мишаел вә Азарияларға
ейтип бәрди. 18 У улардин әрштики Худадин бу
чүшниң сири тоғрилиқ рәһим-шәпқәт илтиҗа
қилип, мән Даниял вә достлирим төртимизниң
Бабилдики башқа данишмәнләр билән биллә
һалак қилинмаслиғимизни тиләңлар, дәп
тәләп қилди. 19 Андин кечидә Даниялға
ғайипанә көрүнүштә шу сирниң йешими вәһий
қилинди. Шуниң билән Даниял әрштики Худаға
һәмдусаналар оқуп мундақ деди: 20 «Худаниң
нами әбәдил-әбәт мәдһийиләнгәй! Чүнки даналиқ
вә күч-қудрәт Униңкидур. 21 У вақит, пәсилләрни
Өзгәрткүчидур; У падишаларни жиқитиду, Вә
падишаларни тикләйду; У даналарға даналиқ,
ақиланиларға һекмәт бериду. 22 У чоңқур вә
сирлиқ ишларни ашкарилиғучидур, Қараңғулуққа
йошурунған ишларни яхши билгүчидур, Нур
һемишә Униң билән биллидур. 23 И маңа даналиқ
вә күч бәргән ата-бовилиримниң Худаси, Саңа
шүкүр вә һәмдусаналар ейтай! Сән һазирла биз дуа
қилған ишни маңа ашкарилидиң, Падишаһниң
сориған ишини бизгә көрситип бәрдиң». 24 Андин
Даниял падиша Бабилдики данишмәнләрни
өлтүрүшкә тайинлиған Ариоқниң алдиға
берип униңға: — Бабилдики данишмәнләрни
өлтүрмигәйла. Мени падишаниң алдиға башлап
киргәйла, мән падишаниң чүшигә тәбир берәй,
— деди. 25 Ариоқ шуан Даниялни падиша
Небоқаднәсарниң алдиға башлап кирип, падишаға:
— «Мән Йәһудий әсирләр ичидин алийлириниң
чүшигә тәбир берәләйдиған бир кишини таптим»
— деди. 26 Падиша Даниял (Бәлтәшасар дәпму
атилиду)ға: «Сән мениң көргән чүшүмни аян
қилип, униңға тәбир берәләмсән? — деди.
27 Даниял падишаниң алдида туруп шундақ
җавап бәрди: — И алийлири, сили сориған бу
сирни данишмән, пир-устаз, рәмчи-палчи вә
мунәҗҗимлар өзлиригә йешип берәлмәйду.
28 Бирақ әрштә сирларни ашкарилиғучи бир
Худа бар. У болса алийлириға ахирқи заманниң
күнлиридә немә ишларниң болидиғанлиғини аян
қилди. Әнди өзлириниң чүшини, йәни алийлири
ухлаватқанда көргән ғайипанә аламәтләрни
ейтип берәй: — 29 — И алийлири, сили ухлашқа
ятқанда кәлгүсидики ишларни ойлап яттила.
Сирларни бирдин-бир Ашкарилиғучи өзлиригә
йүз беридиған ишларни көрсәтти. 30 Маңа кәлсәк,
бу сирниң маңа аян қилинғини мениң башқа җан
егилиридин артуқ һекмәткә егә болғанлиғимдин
әмәс, бәлки бу чүшниң тәбирини, шундақла
шаһ алийлириниң көңүллиридики ойлирини
өзлиригә мәлум қилиш үчүндур. 31 — Әй
алийлири, сили ғайипанә аламәттә өзлириниң
алдилирида турған гигант бир һәйкәлни көрдилә.

Бу һәйкәл наһайити гәвдилик болуп, зор нур
чақнап туридиған һәйвәтлик һәм қорқунучлуқ
еди. 32 Һәйкәлниң беши есил алтундин, көкриги
вә қоллири күмүчтин, бәл вә сағрилири мистин,
33 Жута-пачиғи төмүрдин, пути төмүр билән
лайниң арилашмисидин ясалған. 34 Өзлири
уни көрүватқан чағлирида, адәм қоли билән
қезилмиған бир таш келип һәйкәлгә урулуп
униң төмүр билән лайниң арилашмисидин
ясалған путини чеқивәтти. 35 Униңдики төмүр,
лай, мис, күмүч, алтунлар шуан парчә-парчә
қилинип, шамал уларни бәәйни язлиқ хамандики
топиларни учурғандәк, қайта һеч тепилмиғидәк
қилип учуривәтти. Лекин һелиқи таш йоғинап,
пүткүл жаһанни қаплиған ғайәт зор бир таққа
айланди. 36 Көргән чүшлири мана шудур. Әнди биз
өзлиригә бу чүшниң мәнасини йешип беримиз.
37 Әй алийлири, өзлири пүткүл падишаларниң
бир падишаси, әрштики Худа силигә падишалиқ,
нопуз, күч вә шөһрәт ата қилди. 38 Инсан
балилири, һайванатлар, учар-қанатлар мәйли
қәйәрдә турсун, Худа уларни қоллириға тапшуруп
силини уларниң һәммисигә һаким қилди.
Сили у һәйкәлниң алтун бешидурсила. 39
Өзлиридин кейин йәнә бир падишалиқ келиду.
Лекин у силиниң падишалиқлириға йәтмәйду.
Униңдин кейин үчинчи бир падишалиқ, йәни
мис падишалиқ келип пүткүл йәр йүзигә
һаким болиду. 40 Униңдин кейинки төртинчи
падишалиқ болса төмүрдәк мустәһкәм болиду.
Төмүр барлиқ башқа нәрсиләрни чеқиветип
бойсундурғинидәк, шуниңға охшаш бу төмүр
падишалиқ өз алдинқи падишаларниң һәммисини
езип чеқиветиду. 41 Өзлири көргәндәк төмүр
билән сеғиз лайниң арилашмисидин ясалған
пут вә бармақлар бу падишалиқниң бөлүнмә
болуп кетидиғинини көрситиду. Бирақ бу
падишалиқ төмүрдәк күчкә егә болиду, чүнки
сили көргәндәк, төмүр билән лай арилашқан.
42 Төмүр билән лайниң арилашмисидин
ясалған путниң бармақлири у падишалиқниң
бир қисминиң күчийидиғанлиғини,
бир қисминиң аҗизлишидиғанлиғини
көрситиду. 43 Өзлири төмүр билән лайниң
арилашқанлиғини көрдилә. Бу у [падишалиқниң
һөкүмдарлири падишалиқниң] пухралири билән
иттипақлашмақчи болғанлиғини көрситиду.
Лекин төмүр лай билән арилашмиғандәк,
бирлишип кетәлмәйду. 44 У [ахирқи] падишалар
тәхттә олтарған мәзгилдә, әрштики Худа
йимирилмәс бир падишалиқ бәрпа қилиду. Бу
падишалиқ һәргиз башқа бир хәлиққә өтмәйду;
әксичә у бу башқа падишалиқларни үзүл-кесил
гумран қилип, өзи мәңгү мәзмут туриду. 45
Өзлири адәм қоли билән қезилмиған бир ташниң
тағдин чиққинини вә униң һәйкәлдики төмүр,
мис, лай, күмүч, алтунни чеқивәткәнлигини
көрдилә. Шуңа улуқ Худа алийлириға кәлгүсидә
йүз беридиған ишларни билдүргән. Көргән
чүшлири чоқум әмәлгә ашиду, берилгән
тәбир мутләқ ишәшликтур. 46 Андин падиша
Небоқаднәсар өзини йәргә етип Даниялға сәҗдә
қилди вә униңға һәдийә берип хушпурақ-исриқ
селишни әмир қилди. 47 Падиша униңға: —
Дәрвәқә, сениң Худайиң илаһлар ичидә әң
улуқ Илаһ, падишаларниң ғоҗиси вә сирларни
ашкарилиғучи екән, чүнки сән бу сирни йәштиң!
— деди. 48 Андин падиша Даниялниң мәртивисини
жуқури қилип, униңға нурғун есил соғатларни
тәқдим қилди. У уни пүткүл Бабил өлкисигә
һаким болушқа тайинлиди вә уни Бабилдики
данишмән-әқилдарларниң баш ақсақили қилди.
49 Даниялниң падишадин тәләп қилиши билән,
падиша Шадрак, Мишак вә Әбәднеголарни Бабил
өлкисиниң мәмурий ишлирини идарә қилишқа
тайинлиди. Даниял өзи орда хизмитидә қалди.

3 Падиша Небоқаднәсар алтундин егизлиги
атмиш гәз, кәңлиги алтә гәз келидиған
бир һәйкәл ясап, Бабил өлкисиниң Дура
түзләңлигигә орнатти. 2 Падиша барлиқ вәзир,
валий, һаким, мәслиһәтчи, ғәзничи, сотчи,
сорақчиларни шундақла һәр қайси өлкиләрдики
башқа әмәлдарларниң һәммисини падиша
Небоқаднәсар орнатқан бу алтун һәйкәлни өз
илаһиға аташ мурасимиға қатнишишқа пәрман
чүшүрди. 3 Шуниң билән вәзирләр, валийлар,
һакимлар, мәслиһәтчиләр, ғәзничиләр, сотчилар,
сорақчилар, шундақла һәр қайси өлкиләрдики
башқа әмәлдарларниң һәммиси аташ мурасимиға
җәм болди. Улар һәйкәлниң алдида турди. 4
Җакарчи жуқури аваз билән: — Әй һәр қайси әл-
жут, һәр қайси таипиләрдин кәлгәнләр, һәр хил
тилда сөзлишидиған қовмлар, 5 силәр сунай,
нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа һәр

хил сазларниң авазини аңлиған һаман, йәргә
баш уруп падиша Небоқаднәсар орнатқан алтун
һәйкәлгә сәҗдә қилиңлар. 6 Кимки баш уруп
сәҗдә қилмиса, шуан дәһшәтлик ялқунлап турған
хумданға ташлиниду, — дәп җакалиди. 7 Шуңа,
сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар, булман вә башқа
һәр хил сазларниң авазини аңлиған һаман һәр
қайси әл-жут, һәр қайси таипиләрдин кәлгән, һәр
хил тилда сөзлишидиған қовм йәргә баш уруп
Небоқаднәсар орнатқан алтун һәйкәлгә сәҗдә
қилишти. 8 У чағда, бәзи калдийләр алдиға чиқип
Йәһудийлар үстидин әрз қилди. 9 Улар падиша
Небоқаднәсарға: — И алийлири, мәңгү яшиғайла!
10 Алийлири сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар,
булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини
аңлиған һаман һәммәйлән йәргә баш уруп алтун
һәйкәлгә сәҗдә қилсун, 11 шундақла кимки
йәргә баш уруп сәҗдә қилмиса, у дәһшәтлик
ялқунлап турған хумданға ташлансун дәп
пәрман қилған едила. 12 Сили Бабил өлкисиниң
мәмурий ишлирини башқурушқа тайинлиған
бир нәччә Йәһудий, йәни Шадрак, Мишак,
Әбәднеголар бар; и алийлири, бу адәмләр силигә
һөрмәтсизлик қиливатиду. Улар падишаниң
илаһлириниң ибадитидә болмиди яки падиша
орнатқан алтун һәйкәлгиму сәҗдә қилмайду,
— деди. 13 Шуни аңлап падиша Небоқаднәсар
дәрғәзәп болуп, Шадрак, Мишак, Әбәднеголарни
өз алдиға кәлтүрүшни әмир қилди. Шуниң билән
улар бу үчәйләнни падиша алдиға әпкәлди.
14 Небоқаднәсар уларға: — Шадрак, Мишак,
Әбәдднего, силәр растин мениң илаһлиримниң
хизмитидә болмидиңларму һәм мән орнатқан
алтун һәйкәлгә сәҗдә қилмидиңларму? 15
Һазир силәр сүнай, нәй, қалун, лира, зилтар,
булман вә башқа һәр хил сазларниң авазини
аңлиған һаман, мән ясатқан һәйкәлгә сәҗдә
қилишқа тәйяр турсаңлар, яхши. Лекин сәҗдә
қилмисаңлар, силәр дәрһал дәһшәтлик ялқунлап
турған хумданға ташлинисиләр. Шу чағда
қандақ илаһ келип силәрни чаңгилимдин
қутқузувалидикин, қени?! — деди. 16 Шадрак,
Мишак, Әбәднеголар падишаға җававән: — И
Небоқаднәсар, бу ишта биз өзимизни ақлишимиз
һаҗәтсиз. 17 Биз сәҗдә қилип келиватқан
Худайимиз бизни дәһшәтлик ялқунлап турған
хумдандин қутқузалайду; и алийлири, У чоқум
өзлириниң илкидин бизни қутқузиду. 18 Лекин
бизни қутқузмиған тәғдирдиму, алийлиригә
мәлум болсунки, биз йәнила илаһлириниң
хизмитидә болмаймиз вә сили орнатқан алтун
һәйкәлгә сәҗдә қилмаймиз, — деди. 19 Буни
аңлиған һаман падиша Небоқаднәсарниң тәри
бузулуп, Шадрак, Мишак, Әбәднеголарға қаттиқ
ғәзәпләнди. Шуниң билән адәмлиригә хумданни
адәттикидин йәттә һәссә қаттиқ қизитишни
буйруди. 20 У қошунидики әң қавул палванларға
Шадрак, Мишак, Әбәднеголарни бағлап, дәһшәтлик
ялқунлап турған хумданға ташлашни буйруди.
21 Шуниң билән улар тонлири, иштанлири,
сәллилири вә башқа либас кийимлири
селинмиған һалда бағлинип дәһшәтлик ялқунлап
турған хумданға ташланди. 22 Падишаһниң
әмриниң қаттиқлиғи билән хумдандики от
интайин ялқунлап йенип туратти, шуңлашқа
хумдандин чиқиватқан ялқун Шадрак, Мишак,
Әбәднеголарни көтәргән әскәрләрни көйдүрүп
ташлиди. 23 Шундақ қилип Шадрак, Мишак,
Әбәднего үчәйлән бағлақлиқ һалда дәһшәтлик
ялқунлап турған хумданға чүшүп кәтти. 24
Андин Небоқаднәсар чөчүгән һалда орнидин
чачрап туруп, мәслиһәтчи вәзирлиридин: —
Биз бағлап от ичигә ташлиғинимиз үч адәм
әмәсму? — дәп сориди. — Улар җававән «Шундақ,
и алийлири! — деди. 25 Падиша җававән: — Мана,
мән төрт адәмниң бағлақсиз һалда от ичидә
әркин меңип җүрүватқинини көрүватимәнғу,
улар қилчә көйгәндәк әмәс; һәмдә төртинчи киши
илаһларниң оғлидәк туриду! — деди. 26 Шуниң
билән Небоқаднәсар дәһшәтлик ялқунлап турған
хумданниң ағзиға йеқин келип: — Шадрак, Мишак,
Әбәднего! Һәммидин Алий Илаһниң қуллири,
чиқиңлар, маяққа келиңлар! — дәп товлиди.
Шуниң билән Шадрак, Мишак вә Әбәднего оттин
чиқти. 27 Барлиқ вәзирләр, валийлар, һакимлар
вә падишаниң мәслиһәтчи вәзирлири жиғилип
келишип бу үчәйләнгә тикилишип қарашти;
уларниң қилчә көйгән йери йоқ еди, чач-
сақаллириму көймигән, кийим-кечәклириму
шу пети еди, үсти-бешидиму ис-түтүнниң
пуриғи йоқ еди. 28 Небоқаднәсар мундақ деди:
— Шадрак, Мишак, Әбәднеголарниң Худасиға
шүкүр-саналар болғай! У Өз пәриштисини әвәтип,
Өзигә таянған қуллирини қутқузивалди. Улар

өзлириниң илаһидин башқа һеч қандақ илаһқа
хизмәт қилмаслиқ үчүн вә яки баш уруп сәҗдә
қилмаслиқ үчүн, пәқәт өз Худайимизниңла
ибадитидә болимиз дәп падишаниң пәрманиға
хилаплиқ қилип һаятини тәвәккул қилди. 29 Әнди
мән шундақ пәрман чүшүримәнки: Қайси әл-жут
болсун, қайси таипиләрдин кәлгән болсун, қайси
тилда сөзлишидиғанлар болсун, Шадрак, Мишак,
Әбәднеголарниң Худасиға қара чаплайдикән,
пүтүн тени қийма-чийма қилинсун, өйлири
һаҗәтханиға айландурулсун! Чүнки бундақ
қутқузалайдиған башқа илаһ йоқ. 30 Шуниң билән
падиша Шадрак, Мишак, Әбәднего үчәйләнни
өстүрүп, Бабил өлкисидә жуқури мәнсәпкә
тайинлиди.

4 «Мәнки падиша Небоқаднәсардин йәр йүзидики
һәр бир әл-жутқа, һәр қайси таипиләргә,
һәр хил тилларда сөзлишидиған қовмларға
аман-есәнлик ешип-тешип турғай! 2 Һәммидин
Алий Худа маңа көрсәткән аламәтләрни вә
карамәтләрни җакалашни лайиқ таптим. 3 Униң
көрсәткән мөҗизилик аламәтлири немидегән
улуқ! Униң карамәтлири немәдегән қалтис! Униң
падишалиғи пүтмәс-түгимәстүр, Униң һакимлиғи
дәвирдин-дәвиргичә давамлишиду! 4 Мәнки
Небоқаднәсар өйүмдә бихараман олтарғинимда,
ордамда баяшат турмуш көчүриватқинимда,
5 мени интайин қорқитиватқан бир чүшни
көрдүм, орнумда ятқинимда бешимдики ойлар вә
калламдики ғайипанә аламәтләр мени алақзадә
қилди. 6 Бабилдики барлиқ данишмәнләрни
алдимға чақиришқа пәрман берип, уларниң
чүшүмгә тәбир беришини буйрудум. 7 Шуниң
билән барлиқ рәмчи-палчи, пир-устаз, калдийләр
вә мунәҗҗимлар келишти. Мән чүшүмни ейтип
бәрдим, лекин улар маңа тәбирини берәлмиди.
8 Лекин ахирда Даниял кирди (униң йәнә бир
исми Бәлтәшасар болуп, мениң илаһимниң
намиға асасән қоюлған). Муқәддәс илаһларниң
роһи униңда екән. Мән чүшүмни ейтип, униңға:
9 — Әй палчиларниң башлиғи Бәлтәшасар,
муқәддәс илаһларниң роһи сәндә екәнлигини,
саңа һеч қандақ сир тәс кәлмәйдиғанлиғини
билдим, шуңа мениң көргән чүшүмдики
ғайипанә аламәтләрни чүшәндүргәйсән, шундақла
униңға тәбир бәргәйсән, — дедим. 10 —
Мән орнумда ятқинимда калламда мундақ
ғайипанә аламәтләрни көрдүм: Мана, йәр йүзиниң
оттурисида бир түп дәрәқ бар екән; у толиму
егизмиш. 11 У барғансери чоң һәм мәзмут өсүп,
асманға тақишипту, у дунияниң чәтлиригиму
көрүнидикән. 12 Униң йопурмақлири чирайлиқ,
мевиси интайин мол екән. Униңда пүткүл
дунияға йәткидәк озуқ бар екән. Униң астида
даладики һайванлар сайидашидикән, шахлирида
асмандики учар-қанатлар макан қилидикән;
мевисидин барлиқ әт егилириму озуқлинидикән.
13 Орнумда йетип, калламда көргән ғайипанә
аламәтләрни көрүватимән, мана, асмандин бир
күзәтчи муәккәл, йәни муқәддәс бир пәриштә
чүшүп, 14 мундақ җакалиди: — «Дәрәқни
кесип, шахлирини қирқип, йопурмақлирини
вә мевилирини қеқип чүшүрүп чечиветиңлар.
Дәрәқ түвидики явайи һайванлар униңдин
жирақлашсун, униң шахлиридики қушлар тезип
кәтсун. 15 Йәрдә пәқәт көтүгинила йилтизи
билән, мис вә төмүр билән чәмбәрләп, юмран
от-чөпләр билән биллә далада қалдуруңлар.
У асмандики шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл
болуп турсун. Униң несивиси от-чөп йәйдиған
явайи һайванлар билән биллә болсун. 16
Адәмий әқлидин мәһрум қилинип, униңға явайи
һайванларниң әқли берилсун, шундақла шу
һаләттә «йәттә вақит» турсун. 17 Дуниядики
җан егилири Һәммидин Алий Болғучиниң
инсанларниң падишалиғиниң һәммисини идарә
қилидиғанлиғи, шундақла униң падишалиқ
һоқуқини өзи таллиған киши (мәйли у һеч немигә
әрзимәс адәм болсиму)гә беридиғанлиғини
билсун дәп, бу һөкүм қариғучи муәккәлләрниң
пәрмани билән, йәни муқәддәс пәриштиләрниң
қарар буйруғи билән бәлгүләнгәндур». 18 —
Мән падиша Небоғаднәсар мана шундақ чөшни
көрдум. Әй Бәлтәшасар, чүшүмгә тәбир бәргәйсән.
Падишаһлиғимдики данишмәнләр ичидә мән
үчүн буниңға тәбир берәләйдиған бирму адәм
чиқмиди. Лекин сән тәбир берәләйсән, чүнки
әң муқәддәс илаһларниң роһи сәндә екән. 19
Шуниң билән Бәлтәшасар дәпму аталған Даниял
бир һаза һәйранлиқта алақзадә болди вә чүш
тоғрисида ойлап толиму беарам болди. Падишаһ:
— Әй Бәлтәшасар, бу чүш вә униң тәбири
сени алақзадә қилмисун, — деди. Бәлтәшасар
җававән: — И алийлири, бу чүш силидин

нәпрәтләнгәнләргә болсун, униң тәбири өзлиригә
әмәс, дүшмәнлиригә чүшкәй! 20 Барғансери өсүп
мәзмут болған, егизлиги асманға тақишидиған,
пүткүл дунияға көрүнидиған, йопурмақлири
чирайлиқ, мевиси интайин мол болған, пүткүл
дунияға йәткидәк озуқ болидиған, сайисида явайи
һайванлар туридиған, шахлирида учар қушлар
макан қилидиған дәрәқ болса, йәни сән көргән
дәрәқ — дәл өзлиридур, и алийлири! — Чүнки сили
чоң вә мәзмут өстила; силиниң һәйвәтлири ешип
пәләккә йәтти; һөкүмранлиқлири йәр йүзиниң
чәтлиригә йетип барди. 22 — Чүнки сили чоң
вә мәзмут өстила; силиниң һәйвәтлири ешип
пәләккә йәтти; һөкүмранлиқлири йәр йүзиниң
чәтлиригә йетип барди. 23 Алийлири қарап турған
вақитлирида асмандин бир қариғучи, йәни бир
муқәддәс пәриштә чүшүп: «Бу дәрәқни кесип,
харап қилиңлар. Халбуки, йәрдә көтүгинила
йилтизи билән қалдурурп, мис вә төмүр билән
чәмбәрләп, юмран от-чөпләр билән биллә далада
қалдуруңлар. У асмандики шәбнәмдин чилиқ-
чилиқ һөл болуп турсун. «Йәттә вақит» бешидин
өткичә униң несивиси от-чөп йәйдиған явайи
һайванлар билән биллә болсун, — дәпту. 24 — И
алийлири, чүшлириниң мәнаси мана шу — Булар
болса Һәммидин Алий Болғучиниң пәрмани билән
ғоҗам падишаниң бешиға чүшидиған ишлар — 25
Өзлири кишиләр арисидин һайдиветилип, явайи
һайванлар билән биллә яшайдила, калилардәк от-
чөп билән озуқландурулидила, далада асмандики
шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп туридила.
Таки сили Һәммидин Алий Болғучиниң пүткүл
инсан падишалиғини идарә қилидиғанлиғини
вә Униң һоқуқини Өзи таллиған һәр қандақ
кишигә беридиғанлиғини билип йәткичә, йәттә
вақит башлиридин өтиду. 26 «Дәрәқниң көтигини
йилтизи билән йәрдә қалдуруңлар» дәп буйрулған
екән, өзлири әршләрниң һәммини идарә
қилидиғаннлиғини билип йәткәндин кейин
падишалиқлири өзлиригә қайтурулиду. 27
Шуңа и алийлири, мениң нәсиһитим силигә
лайиқ көрүлгәй, гуналиридин қол үзгәйла,
ишта һәққаний болғайла, қәбиһликлиридин
тохтап кәмбәғәлләргә рәһимдиллик қилғайла.
Шундақ қилғандила бәлким давамлиқ гүлләп
яшнимамдила? 28 Бу ишларниң һәммиси падиша
Небоқаднәсарниң бешиға чүшти. 29 Он икки
айдин кейин, у Бабилдики падишалиқ ордисиниң
өгүзидә сәйлә қиливетип: 30 — Қараңлар, мән өз
иззитим вә шан-шөһритим намайән қилинсун
дәп, шаһанә ордамниң җайлишиши үчүн зор
күчүм билән ясиған һәйвәтлик Бабил шәһири
мошу әмәсму? — деди. 31 Униң сөзи ағзидин
техи үзүлмәйла, асмандин бир аваз чүшүп: —
Әй падиша Небоқаднәсар, бу сөз саңа кәлди:
Падишаһлиқ сәндин елинди. 32 Сән кишиләр
арисидин һайдиветилип, явайи һайванлар билән
биллә макан қилисән вә калилардәк от-чөп
йәйсән; сән Һәммидин Алий Болғучиниң инсан
падишалиғини идарә қилидиғанлиғини вә Униң
һоқуқини Өзи таллиған һәр қандақ кишигә
тутқузидиғанлиғини билип йәткичә йәттә вақит
бешиңдин өтүп кетиду — дейилди. 33 Бу сөз
Небоқаднәсарда шуан әмәлгә ашти. У кишиләр
арисидин һайдиветилип, калилардәк от-чөп
йәп, тени шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп
кәтти. Униң чачлири бүркүтниң пәйлиридәк,
тирнақлири қушниң тирнақлиридәк өсүп кәтти.
34 Әнди шу күнләр тошқанда, мән Небоқаднәсар
асманға көз тикип қаривидим, әқил-һошум әслигә
кәлди. Мән Һәммидин Алий Болғучиға һәмдусана
ейтип, Мәңгү Һаят Турғучини мәдһийиләп,
һөрмәт әйлидим. Униң һакимлиғи мәңгүлүк
һакимлиқтур; Униң падишалиғи әвлаттин-
әвлатқидур. 35 Униң алдида йәр йүзидики барлиқ
инсанлар һеч немә һесапланмайду; Әрштики
қошунлар вә зиминдики инсанлар арисида У
немә қилишни халиса шуни қилиду; Униң қолини
ким тосалисун яки Униңдин «Немә қилисән?»
дәп сорашқа җүръәт қилалисун? 36 Шуанла
әқил-һошум әслигә кәлди; падишалиғимниң
шан-шәриви, иззитим, падишалиқ һәйвәмму
әслигә кәлтүрүлди. Мәслиһәтчи вәзирлирим
вә әмир-есилзадилирим мени издәп кәлди.
Падишаһлиғим мустәһкәмләнди; бурунқидинму
зор һәйвигә йеңибаштин егә болдум. 37
Әнди мәнки Небоқаднәсар әрштики Падишаһқа
һәмдусана оқуймән, Уни техиму улуқлаймән вә
Уни иззәтләймән: — Униң қилғанлири һәқтур,
Униң йоллири тоғридур; Униң тәкәббурлуқ
йолида маңғанларниң һәйвисини чүшүрүш
қудрити бардур!».

5 Бир күни падиша Бәлшазар әмир-
есилзадиләрдин миң кишини тәклип қилип

катта зияпәт берип, уларниң алдида шарап
ичип, әйш-ишрәт кәйпини сүрди. 2 Падиша
Бәлшасар шарапни тетип көрүп, өзи, әмир-
есилзадилири, өз хотун-кенизәклириң шарапни
атиси Небоқаднәсар Йерусалимдики муқәддәс
ибадәтханидин олҗиға алған алтун-күмүчтин
ясалған җам-қачиларда ичишигә шу җам-
қачиларни елип чиқишни буйруди. 3 [Нәвкәрләр]
дәрһал берип Худаниң Йерусалимдики муқәддәс
ибадәтханисидин елип келингән алтун җам-
қачиларни елип чиқти; падишаниң өзи, әмир-
есилзадилири, униң хотунлири вә кенизәклири
уларда шарап ичти. 4 Улар шарап ичкәч, алтун,
күмүч, мис, төмүр, яғач вә ташлардин ясалған
бутларни мәдһийиләшти. 5 Дәл шу пәйттә адәм
қолиниң бәш бармиғи пәйда болуп, чирақданниң
удулидики ординиң там сугиқиға хәт йезишқа
башлиди. Падиша хәт язған қолниң көрүнгән
қисмини көрүп, 6 чирайи татирип, көңлидә
интайин алақзадә болуп кәтти. Пут-қоллири
бошишип, путлири титрәп кәтти. 7 Падиша
қаттиқ вақирап, пир-устазлар, калдийләр вә
мунәҗҗимларни чақиришни буйруди. Бабилдики
данишмәнләр кәлгән һаман падиша уларға: —
Кимки тамдики бу хәтләрни оқуп мәнасини
маңа дәп берәлисә, униңға сөсүн рәңлик бир
тон кийгүзүлүп, бойниға алтун зәнҗир есилип,
падишалиқта үчинчи мәртивә берилиду, — деди. 8
Падишаһниң данишмәнлириниң һәммиси ордиға
һазир болди; лекин улар нә хәтләрни оқуялмайтти
нә падишаға мәнасини чүшәндүрүп берәлмәйтти.
9 Бәлшасар техиму алақзадә болуп, чирайи
техиму татирип кәтти. Әмир-есилзадиләрму
қандақ қилишни биләлмәй қалди. 10 Падиша
вә әмир-есилзадиләрниң вақирашқан авазини
аңлиған ханиш зияпәт залиға кирип, падишаға
мундақ деди: — И алийлири, мәңгү яшиғайла!
Алақзадә болуп кәтмигәйла, чирайлири татирап
кәтмигәй. 11 Падишаһлиқлирида бир киши бар,
униңда муқәддәс илаһларниң роһи бар, атилири
тәхттики вақтида, бу кишидә йоруқлуқ, даналиқ
вә әқил-парасәт, йәни илаһларға хас әқил-парасәт
намайән қилинған еди. Атилири Небоқаднәсар,
йәни падиша атилири уни пүтүн рәмчи-палчилар,
пир-устазлар, калдийләр вә мунәҗҗимларниң
беши қилип тайинлиған. 12 Бу кишидә алаһидә бир
роһий хусусийәт, билим, һекмәт, чүшләргә тәбир
берәләйдиған, тепишмақларни йешәләйдиған
вә түгүн-сирларни ачалайдиған қабилийәт бар
еди. Шу кишиниң исми Даниял болуп, падиша
униңға Бәлтәшасар дәпму исим қойған. Шуңа
бу Даниял чақиртилсун, у чоқум бу хәтләрниң
мәнасини йешип бериду. 13 Шуниң билән
Даниял падишаниң алдиға елип келинди, падиша
Даниялдин: — Падиша атам Йәһуда өлкисидин
сүргүн қилип кәлгән Йәһудийлар ичидики
һелиқи Даниял сәнму? — дәп соривиди, 14 —
Сән тоғрилиқ хәвирим бар, сәндә муқәддәс
илаһларниң роһи, шундақла йоруқлуқ, даналиқ
вә алаһидә әқил-парасәт бар екән дәп аңлидим. 15
Әнди данишмәнләр вә пир-устазларни тамдики
хәтни оқуп, мәнасини маңа чүшәндүрүп бәрсун
дәп алдимға чақиртип келинди; лекин бу
ишниң сирини һеч қайсиси йешип берәлмиди.
16 Бирақ сән тоғрилиқ аңлиғанмәнки, сән
сирларни чүшәндүрәләйдикәнсән вә түгүнләрни
йешәләйдикәнсән. Әгәр бу хәтләрни оқуп,
мәнасини чүшәндүрүп берәлисәң, саңа сөсүн
рәңлик тон кийгүзүлиду, бойнуңға алтун зәнҗир
есилиду, падишалиқта үчинчи дәриҗилик
мәртивигә еришисән, — деди. 17 Даниял падишаға
мундақ җавап бәрди: — Алийлириниң инъамлири
өзлиридә қалсун, мукапатлирини башқа кишигә
бәргәйла. Әндиликтә мән алийлириға бу хәтни
оқуп, мәнасини чүшәндүрүп берәй. 18 — И
алийлири, Һәммидин Алий Худа атилири
Небоқаднәсарға падишалиқ, улуқлуқ, шан-
шәрәп вә һәйвәт бәрди. 19 Униңға берилгән
улуқлуқтин һәр қайси әл-жут, һәр қайси таипиләр
вә һәр хил тилда сөзлишидиған қовмларниң
һәммиси униң алдида титрәп қорқуп туратти; у
кимни халиса шуни өлтүрәтти, кимни халиса
шуни тирик қоятти; кимни халиса шуни
мәртивилик қилатти, кимни халиса шуни пәс
қилатти. 20 Лекин у көңлидә тәкәббурлишип,
роһ-қәлбидә мәғрурлинип мүҗәзи тәрсалишип,
падишалиқ тәхтидин чүшүрүлүп, иззитидин
мәһрум қилинди. 21 У кишиләр арисидин
һайдиветилип, униңға явайи һайванларниң
әқли берилди. У явайи ешәкләр билән биллә
маканлишип, калилардәк от-чөп йегүзүлди, тени
шәбнәмдин чилиқ-чилиқ һөл болуп кәтти, таки у
Һәммидин Алий Худаниң инсан падишалиғини
идарә қилидиғанлиғини вә У падишалиқниң

һоқуқини Өзи таллиған һәр қандақ кишигә
беридиғанлиғини билип йәткичә шу һаләттә
болди. 22 Әй Бәлшазар, Небоқаднәсарниң оғли
туруп өзлири буларниң һәммисидин хәвәрлири
болсиму, лекин өзлирини төвән қилмидила. 23
Әксичә тәкәббурлишип әрштики Рәбгә қарши
турдила. Сили Униң муқәддәс ибадәтханисидин
олҗа алған җам-қачиларни елип келип,
өзлири, әмир-есилзадилири, өз хотунлири вә
кенизәклириму уларда шарап ичтиңлар андин
көрмәйдиған, аңлимайдиған вә һеч немини
чүшәнмәйдиған алтун, күмүч, мис, төмүр, яғач вә
ташлардин ясалған бутларни мәдһийилидилә.
Һалбуки, силиниң нәпәслирини Өз қолида
тутқан вә силиниң барлиқ һәрикәтлирини Өз
илкидә тутқан Худани улуқлимидила. 24 Шуңа,
Худа бу қолниң көрүнгән қисмини әвәтип
бу хәтләрни яздурди. 25 Бу хәтләр: «Мене,
мене, тәкәл, упһарсин» дегәндин ибарәт. 26
Буниң чүшәндүрүлүши: — «Мене» — Худа
силиниң падишалиқлириниң һесавини қилип,
уни аяқлаштурди. 27 «Тәкәл» — сили таразида
тартиливидила, кам чиқтила. 28 «Пәрәс» —
падишалиқлири парчилинип, Медиалиқлар
билән Парсларға тәвә қилинди. 29 Шуниң
билән Бәлшазар дәрһал нәвкәрлиригә әмир
қиливиди, улар Даниялға сөсүн рәңлик тонни
кийдүрүп, бойниға алтун зәнҗирни есип қойди;
у у тоғрилиқ: «Падишаһлиқ ичидә үчинчи
дәриҗилик мәртивигә егә болсун» дәп җакалиди.
30 Шу кечә калдийләрниң падишаси Бәлшазар
өлтүрүлди. 31 Падишаһлиқ болса Медиалиқ
Дариусниң қолиға өтти. У тәхминән атмиш икки
яшта еди.

6 Падиша Дариус пүтүн падишалиқни идарә
қилиш үчүн бир йүз жигирмә вәзирни
һәр қайси жутларни башқурушқа тайинлашни
мувапиқ көрди. 2 Буниңдин башқа у бу вәзирләрни
назарәт қилип, бу вәзирләрниң һесавини елиш,
шундақла падишаниң һоқуқ-мәнпәәти зиянға
учримисун дәп Даниял вә башқа икки кишини
назарәтчиликкә тайинлиди. 3 Даниялда алаһидә
бир роһий хусусийәт бар болғачқа, у башқа
назарәтчиләрдин вә вәзирләрдин иқтидарлиқ
чиқти. Шуңа падиша уни пүткүл падишалиқни
идарә қилишқа тайинлимақчи болди. 4 Шуниң
билән башқа назарәтчи вә вәзирләр униң
падишалиқтики мәмурий ишлиридин сәһвәнлик
издиди. Лекин улар әрз қилғидәк һеч қандақ
банә-сәвәп яки сәһвәнлик тапалмиди. Чүнки
Даниял диянәтлик вә ишәшлик болуп, униңдин
қилчә кәмчилик яки сәһвәнлик чиқиралмиған
еди. 5 Шуңа шу адәмләр өз ара: — Даниялниң
Худасиниң қануниға мунасивәтлик ишлиридин
башқа, униңдин әйиплигидәк һеч қандақ банә
тапалмаймиз, — дейишти. 6 Шуңа улар өз
ара тил бириктүрүп падишаниң алдиға кирип:
— Падиша Дариус алийлири мәңгү яшиғайла!
7 Алийлириниң падишалиқлиридики барлиқ
назарәтчи, валий, вәзир, мәслиһәтчи, һаким
вә әмәлдарлар бирликтә мәслиһәтләштуқ; һәр
қандақ киши оттуз күн ичидә һәр қандақ илаһқа
һәр қандақ дуа-тилавәт қилишқа вә яки һәр қандақ
кишидин бир нәрсә тиләшкә рухсәт болмисун,
и алийлири, пәқәт силидинла тилиши рухсәт
болсун дегән шаһанә ярлиқниң чүшүрүлүшини
лайиқ көрдуқ. Бу пәрман қәтъий болсун, кимки
бу пәрманға хилаплиқ қилса, у ширлар өңкүригә
ташлансун! 8 Әнди, и алийлири бу пәрманни
бекитип чүшүргәйла, униң өзгәртилмәслиги
үчүн ярлиқнамигә имза қойғайла; чүнки Медиа
вә Парс қануни бойичә, пәрман чиқирилиши
биләнла өзгәртишкә болмайду, — деди. 9 Шуниң
билән Дариус пәрманни бекитип ярлиқнамиға
қол қойди. 10 Даниял бу ярлиқнамигә имза
қоюлғанлиғини аңлап, өйигә қайтти. Униң
өйиниң өгүзидә бир балихана болуп, деризиси
Йерусалимға қарайдиған болуп, очуқ туратти.
У адити бойичә деризиниң алдида тизлинип
олтирип, һәр күни үч қетим Худаға дуа-тилавәт
қилип шүкүр ейтатти. 11 Лекин һелиқи адәмләр
биллә келип Даниялниң Худаға дуа вә тилавәт
қиливатқинини көрди. 12 Андин улар бирликтә
падишаниң алдиға берип пәрман тоғрисида гәп
ечип: — И алийлири, өзлири: Оттуз күн ичидә
өзлиридин башқа һәр қандақ илаһдин яки һәр
қандақ инсандин бирәр немини тилигән һәр
қандақ киши ширлар өңкүригә ташлансун, дегән
бир пәрманға имза қойған әмәсму? — дәп сориди.
Падишаһ: — Дәрвәқә шундақ қилдим, Медиа
вә Парс қануни бойичә пәрманни өзгәрткили
болмайду, — деди. 13 Андин улар падишаға
җававән: — Йәһудадин әсир елип келингән
кишиләрдин һелиқи Даниял, и алийлири, силини

вә сили имза қойған пәрманни көзгә илмайду,
бәлки һәр күндә үч қетим өз дуа-тилавитини
қиливатиду, — дейишти. 14 Буни аңлиған падиша
өз-өзигә кайип, көңүл қоюп Данияллни қутқушушқа
амал тапмақчи болуп, у күн патқичә һәр хил
қутқузуш амали үстидә издинип жүрди. 15
Лекин ахирда у кишиләр йәнә өз ара тил
бириктүрүп падишаниң алдиға җәм болуп униңға:
— И алийлири, өзлиригә мәлумки, Медиалар
вә Парсларниң қануни дәл шуки, падишаниң
бекиткән һәр қандақ қарари яки пәрманини
өзгәртишкә болмайду, — дейишти. 16 Шуниң билән
падишаниң әмир қилиши билән Даниял тутуп
келинип, ширлар өңкүригә ташланди. Падиша
Даниялға: — Сән үзүлдүрмәй ибадәт қилидиған
Худайиң сени қутқузивалиду! — деди. 17 Бир
таш елинип, өңкүрниң ағзи униң билән етилди;
Даниялниң ишлириға һеч ким арилашмисун
дәп уни падиша өз мөһүри вә униң әмир-
әмәлдарлириниң мөһүрлири билән мөһүрлиди.
18 Андин падиша ордиға қайтип келип кечини роза
тутуп өткүзди; өзиниң тоқал-кенизәклиридин
һеч қайсисини өз йениға кәлтүрмиди, у кечичә
ухлалмиди. 19 Таң етиши биләнла падиша орнидин
туруп, алдирап ширлар өңкүригә барди. 20 Падиша
өңкүргә йеқинлишип азапланған һалда Данияллни
чақирип: — Әй Даниял, Мәңгү Һаят Худаниң қули,
сән үзүлмәс ибадәт қилидиған Худайиң сени
ширлардин қутқузивалмидиму? — дәп товлиди. 21
Даниял җававән: — И алийлири, мәңгү яшиғайла!
22 Худайимниң пәриштисини әвәтип ширларниң
ағзини жумдуруши билән улар маңа һеч зиян-
зәхмәт йәткүзәлмиди; чүнки У мәндин һеч қандақ
әйип көрмиди. Алийлириниң алдидиму мән
һеч қандақ зиян йәткүзгидәк иш қилмидим, —
деди. 23 Буни аңлап падиша интайин хошал
болуп, адәмлирини Данияллни өңкүрдин елип
чиқишни буйруди. Шуниң билән улар Данияллни
өңкүрдин елип чиқти. Униңдин қилчә зедә-зәхмәт
тапалмиди; чүнки у Худасиға таянған еди. 24
Андин падиша буйруқ чүшүрди, [нәвкәрлири]
Даниялниң үстидин шикайәт қилғанларниң
һәммисини тутуп, уларни бала-җақилири вә
хотунлири билән қошуп ширлар өңкүригә
ташливәтти. Улар өңкүр тегигә чүшүп болмайла
ширлар етилип келип, уларниң устиханлириниму
чайнап қийма-чийма қиливәтти. 25 Шу иштин
кейин Дариус падиша йәр йүзидә туруватқан
һәр қайси әл-жут, һәммә таипиләр, һәр тилда
сөзлишидиған қовмларниң һәммисигә мундақ
пүтүк чүшүрди: — «һәммиңларға аманлиқ ешип-
тешип турғай! 26 Мән ушбу ярлиқни чүшүримәнки,
падишалиғимдики һәр бир жуттики пухралар
Даниялниң Худаси алдида титрәп қорқсун!
— Чүнки У Мәңгү Һаят Худадур, Мәңгү
мустәһкәм өзгәрмәстур, Униң падишалиғи һалак
қилинмас, Униң һакимийити әбәдил-әбәткичә
болиду. 27 У балайиқазадин қоғдайду вә
қутқузиду, У асманлардиму, йәр йүзидиму
аламәт-карамәтләрни яритиду, У Данияллни
ширларниң чаңгилидин қутқузди». 28 Даниялниң
болса шу ишлардин кейин Дариус һөкүм сүргән
мәзгилдә, шундақла Парс падишаси Қурәш һөкүм
сүргән вақитларда ишлири раван жүрүшти.

7

Бәлшазар Бабилға падиша болған биринчи
жили Даниял орнида йетип чүшидә бир
нәччә ғайипанә аламәтләрни көрди. У чүшидә
көргәнлирини мундақ йәкүнләп хатириливалди:
— 2 Кечидә көргән ғайипанә көрүнүштә
мәнки Даниял шуни көрдүмки, асманниң төрт
тәрипидин шамал чиқип, «Улуқ Деңиз» йүзигә
урулмақта еди. 3 Деңиздин шәкиллири бир-
биригә охшимайдиған төрт зор мәхлуқ чиқти.
4 Биринчи мәхлуқ ширға охшайтти, лекин
бүркүтниң қанити бар еди. Мән униңға қарап
турғинимда, қанатлири жулунди; андин у йәрдин
көтирилип, икки пути йәргә дәсситилип адәмдәк
турғузулуп, униңға инсаний бир қәлб берилди.
5 Мана йәнә бир мәхлуқ, йәни иккинчиси
ейиққа охшайтти. Униң бир тәрипи иккинчи
бир тәрипидин егизлитилди. Униң чишлири үч
қовурғини чишләп туратти, бир аваз униңға:
«Орнуңдин тур, гөшни йейишиңчә йәвал!»
— деди. 6 Қарап турғинимда, мана йәнә бир
мәхлуқ пәйда болди. У илпизға охшайтти,
дүмбисидә қушниңкидәк төрт қанити бар еди;
униң беши төрт еди. Униңға һакимлиқ һоқуқи
берилди. 7 Униңдин кейин кечидики ғайипанә
көрүнүшләрдә қарап турғинимда, мана төртинчи
бир мәхлуқ пәйда болди. У интайин қорқунучлуқ,
дәһшәтлик вә әҗайип күчлүк еди. У йоған
төмүр чишлири билән овни чайнап езип жутуп,
қалдуғини путлири билән дәссәп-чәйләйтти. У
алдинқи барлиқ мәхлуққа охшимайтти; униң

он мүңгүзи бар еди. 8 Мән бу мүңгүзләрни
күзитиватқинимда, мана мүңгүзләрниң арисидин
йәнә бир кичик мүңгүз өсүп чиқти. Бу кичик
мүңгүзниң алдида әслидики мүңгүзләрдин үчи
жулуветилди. Бу кичик мүңгүзниң адәмниңкидәк
көзи вә чоң сөзләйдиған ағзи бар еди. 9 Мән
қарап турғинимда, у йәргә бир нәччә тәхтниң
қоюлғанлиғини көрдүм; уларниң биридә,
«Әзәлдин Бар Болғучи» орун елип олтирипту.
Униң кийимлири қардәк аппақ, чачлири аппақ
қоза жуңидәк еди. Униң тәхти от лавулдап
турған ялқунлар болуп, лавулдап көйүватқан от
чақлириниң үстидә еди. 10 Униң алдидин гоя
раван еқип турған дәриядәк от ялқуни лавулдап
еқип туратти; Униң хизмитидә турғучилар түмән
миңлиған еди, Униң алдида йүз миллионлиған
һазир турғучилар бар еди. Сорақ башланғанлиғи
җакалинип, дәстурлар ечилди. 11 Һелиқи кичик
мүңгүзниң йоған гәпләрни қиливатқан авазидин
диққитим шуниңға тартилип қарап тураттим.
Қарап турғинимда, төртинчи мәхлуқ өлтүрүлүп,
униң җәсити һалак қилинип, отқа ташлап
көйдүрүлүшкә тапшурулди. 12 Қалған үч мәхлуқ
болса, һакимийитидин мәһрум қилинди, лекин
уларниң өмри йәнә бир мәзгил узартилди. 13
Кечидики ғайипанә көрүнүшләрдә мана, мән
гоя Инсан Оғлиға охшаш бир затниң асмандики
булутлар билән кәлгинини көрдүм. У «Әзәлдин
Бар Болғучи»ниң йениға берип, униң алдиға
һазир қилинди. 14 Һәр әл-жут, һәр таипә, һәр хил
тилда сөзлишидиған қовмлар униң хизмитидә
болсун дәп, сәлтәнәт, шөһрәт вә падишалиқ
һоқуқи униңға берилди. Униң сәлтәнити мәңгү
солашмас сәлтәнәттур, униң падишалиғи мәңгү
һалак қилинмас. 15 Мәнки Даниялниң вуҗудум,
дил-роһум бәк беарамлиққа чөмди, калламдики
ғайипанә аламәтләр мени интайин алақзадә
қилди. 16 Мән йеқин турғучилардин бириниң
алдиға берип, бу ғайипанә аламәтләрниң
һәқиқити тоғрилиқ соридим. У маңа тәбир берип
чүшәндүрүп мундақ деди: — 17 «Бу төрт зор
мәхлуқ кәлгүсидә дунияда баш көтиридиған төрт
падишани көрситиду. 18 Лекин Һәммидин Алий
Болғучиниң муқәддәс бәндилири падишалиқ
һоқуқини қобул қилиду, улар униңға мәңгү
егидарчилиқ қилиду, әбәдил-әбәткичә шундақ
болиду». 19 Мән башқа үч мәхлуққа охшимайдиған
төртинчи мәхлуқ, йәни зор қорқунучлуқ, төмүр
чишлиқ, мис тирнақлиқ, овни чайнап езип
жутуп, андин қалдуқлирини аяқлири билән
дәссәп-чәйләйдиған һелиқи мәхлуқ тоғрисидики
һәқиқәтни, 20 шундақла униң бешидики он
мүңгүзиниң вә кейин өсүп чиққан кичик мүңгүз
тоғрисидики һәқиқәтни техиму ениқ билмәкчи
болдум — униң, йәни һелиқи кичигиниң алдида
әслидә бар болған башқа үч мүңгүз жулуветилгән,
көзлири вә йоған гәп қилидиған ағзи бар
болуп, әнә башқа мүңгүзләргә қариғанда техиму
һәйвәтлик еди. 21 Қарап турғинимда, у кичик
мүңгүз Худаниң муқәддәс бәндилири билән
җәң қилип улардин үстүнлүккә егә болди;
22 «Әзәлдин Бар Болғучи» кәлгәндә, һөкүм
қилиш һоқуқи Һәммидин Алий Болғучиниң
муқәддәс бәндилиригә берилди. Шуниң билән
бекитилгән вақти келип, [Худаниң] муқәддәс
бәндилири падишалиқ һоқуқини өткүзивалди.
23 [Тәбир бәргүчи] чүшәндүрүп йәнә мундақ
деди: — «төртинчи мәхлуқ кәлгүси дунияда
баш көтиридиған төртинчи бир падишалиқ
болуп, у башқа һәр қандақ падишалиқларға
охшимайду. У пүткүл дунияни жутуп, уни
аяқ асти қилип, кукум-талқан қилиду. 24 Он
мүңгүз болса, бу падишалиқтин чиқидиған
һөкүмранлиқ қилидиған он падишани көрситиду.
Кейин йәнә бир падиша мәйданға чиқиду,
у илгәрки падишаларға охшимайду; у үч
падишани өзигә бойсундуриду. 25 У Һәммидин
Алий Болғучиға қарши күпүрлүк сөзләрни
қилиду һәмдә Һәммидин Алий Болғучиниң
муқәддәс бәндилирини һалсизландуриду. У
календарни, һейт-айәмләрни вә муқәддәс
қанунларни өзгәртиветишни қәстләйду. Худаниң
муқәддәс бәндилири «үч йерим вақит» униң
һөкүмранлиғиға тапшурулиду. 26 Андин
Худаниң соти ечилиду, буниң билән униң
идарә қилиш һоқуқи тартивелинип, мәңгүлүк
үзүл-кесил йоқитилиду. 27 Лекин униң
падишалиғиниң һоқуқи, йәни дуниядики
һәр қайси падишалиқларниң сәлтәнити вә
шөһрити Һәммидин Алий Болғучиниң муқәддәс
бәндилиригә, йәни Худаниң Өз хәлқигә
өткүзүлиду. Униң падишалиғи мәңгү бир
падишалиқтур, дуниядики пүтүн һөкүмдарлар
Униң хизмитидә болуп униңға итаәт қилиду». 28

Бу иш мана мошу йәргичә болди. Мәнки Даниял,
өз ойлирим өзүмни алақзадә қилди, чирайим
татирип кәтти. Бирақ бу ишни қәлбимдә пүкүп
сақлидим.

8 Падиша Бәлшазар тәхткә олтирип үчинчи
жили, мәнки Даниял иккинчи бир ғайипанә
аламәтни көрдүм. 2 Ғайипанә көрүнүштә, өзүмни
Елам өлкисидики Шушан қәлъәсидә көрдүм.
Көрүнүштә мән Улай чоң өстиңи бойида едим. 3
Бешимни көтирип қарисам, икки мүңгүзи бар
бир қочқарниң чоң өстәң алдида турғанлиғини
көрдүм. Униң мүңгүзи егиз болуп, бир мүңгүз
йәнә биридин егиз еди; егизрәк болған мүңгүз
йәнә бирисидин кейинрәк өсүп чиққан еди.
4 Мән қочқарниң ғәрип, шимал вә җәнуп
тәрәпләргә үсүватқинини көрдүм. Һеч қандақ
һайван униңға тәң келәлмәйтти вә һеч ким
һеч кимни униң чаңгилидин қутқузалмайтти. У
немә қилишни халиса, шуни қилатти, барғансери
һәйвәтлик болуп кетиватати. 5 Мән бу тоғрилиқ
ойлавататтим, мана, ғәрип тәрәптин бир текә
путлири йәргә тәгмигән һалда пүтүн җаһанни
кезип жүгүрүп кәлди. Униң икки көзи арисиға
көрүнәрлик чоң бир мүңгүз өсүп чиққан
еди. 6 У мән дәсләп көргән һелиқи өстәң
бойида турған икки мүңгүзлүк қочқарға қарап
қәһри билән шиддәтлик етилди. 7 Мән униң
қочқарға йеқин келип, ғәзәп билән қочқарни
үсүп икки мүңгүзини сундуриветкәнлигини
көрдүм. Қочқарниң қаршилиқ көрсәткидәк
мадари қалмиған еди, текә уни йәргә жиқитип,
дәссәп-чәйлиди, текиниң чаңгилидин уни
қутқузивалидиған адәм чиқмиди. 8 Текә
барғансери һәйвәтлик болуп кәтти; лекин у хелә
күчийип болғанда, чоң мүңгүзи сунуп чүшүп,
әслидики җайидин асмандики төрт шамалға
қарап туридиған, көзгә көрүнәрлик төрт мүңгүз
өсүп чиқти. 9 Бу төрт мүңгүзниң ичидики
биридин йәнә бир мүңгүз өсүп чиқти. У кичик
мүңгүз өсүп интайин һәйвәтлик болди, җәнуп,
шәриқ тәрәпләргә вә «гөзәл зимин»ға қарап тәсир
күчини кеңәйтти. 10 У интайин һәйвәтлик болуп,
һәтта самавий қошундикиләргә һуҗум қилғидәк
дәриҗигә йәтти, самавий қошундикиләрдин
вә юлтузлардин бир мунчисини йәргә ташлап,
уларниң үстигә дәссиди 11 (у толиму мәғрурлинип,
һәтта самавий қошунниң Сәрдари билән тәң
болмақчи болуп, ибадәтханида Сәрдарға атап
күндилик қурбанлиқ сунушни әмәлдин қалдурди,
һәмдә Сәрдарниң ибадәтханисидики «муқәддәс
җай»ни вәйран қиливәтти. 12 Асийлиқ түпәйлидин
Худаниң хәлқи вә күндилик қурбанлиқ чоң
мүңгүзгә тапшурулиду). У һәқиқәтни аяқ
асти қилиду; униң барлиқ ишлири наһайити
оңушлуқ болди. 13 Кәйнидин, бир муқәддәс
[пәриштиниң] сөз қилғанлиғини аңлидим, шуниң
билән йәнә бир муқәддәс [пәриштә] сөз қилған
[пәриштидин]: — Ғайипанә аламәттә көрүнгән
бу вақиәләр, йәни «вәйран қилғучи» асийлиқ,
күндилик қурбанлиқниң әмәлдин қалдурулуши,
һәмдә муқәддәс ибадәтханидики «муқәддәс
җай»ниң һәм Худаниң хәлқиниң аяқ асти
қилиниши қанчилик вақит давамлишиду? — дәп
сориғанлиғини аңлидим. 14 Һелиқи пәриштә
маңа җававән: — Бу ишлар икки миң үч
йүз кечә-күндүз давамлишиду. Бу мәзгилдин
кейин муқәддәс ибадәтханидики «муқәддәс
җай» пакизлинип әслигә кәлтүрүлиду, — деди.
15 Бу ғайипанә көрүнүшни көргәндин кейин,
мәнки Даниял униң мәнасини ойлаватқинимда,
мана, алдимда адәмниң қияпитидә бириси
пәйда болуп өрә турди. 16 Улай өстиңиниң
оттурисидин: — Әй Җәбраил, бу адәмгә ғайипанә
аламәтни чүшәндүрүп бәр, — дегән бир адәмниң
күчлүк авазини аңлидим. 17 [Җәбраил] йенимға
кәлди. Кәлгәндә, мән наһайити қорқуп кетип
йәргә жиқилип дүм чүштүм. У маңа: — Әй
инсан оғли, сән шуни чүшинишиң керәкки,
бу ғайипанә аламәт ахир заман тоғрисидидур,
— деди. 18 У гәп қиливатқанда мән беһош
һалда йәрдә дүм ятаттим. Лекин у маңа
шундақ бир йеник тегипла мени турғузди вә
маңа мундақ деди: — 19 «Мән һазир саңа
[Худаниң] ғәзиви кәлгән мәзгилдә кейинки
ишларниң қандақ болидиғанлиғини көрситип
берәй. Чүнки бу ғайипанә аламәт заманларниң
бекитилгән ахирқи нуқтиси тоғрисидидур. 20
Сән көргән икки мүңгүзлүк қочқар Медиа билән
Парс падишалирини көрситиду. 21 Явайи текә
болса Гретсийә падишалиғи болуп, көзиниң
оттурисидки көзгә көрүнәрлик мүңгүз болса,
униң биринчи падишасидур. 22 У мүңгүз
сунуп кәткәндин кейин орнидин өсүп чиққан
һелиқи төрт мүңгүз бу әлниң төрт падишалиққа

бөлүнидиғанлиғини көрситиду. Бирақ уларниң
күчи биринчи падишалиққа йәтмәйду. 23 Бу
падишалиқларниң ахирқи мәзгилидә, асийлиқ
қилғучиларниң гунайи тошуши билән толиму
номуссиз, чигиш мәсилиләрни бир тәрәп
қилалайдиған бир падиша мәйданға чиқиду. 24
Униң күчи хелә зор болиду, лекин әмәлийәттә бу
күч өзлүгидин чиқмайду; у мисли көрүлмигән
вәйранчилиқни кәлтүрүп чиқириду. Униң ишлири
җәзмән оңушлуқ болуп, немини халиса шуни
қилалайду. У күчлүкләрни вә [Худаниң] муқәддәс
мөмин хәлқини йоқитиду. 25 Өз устатлиғи билән
униң назарити астида һәр қандақ һейлә-микирлик
хелә ронақ тапиду. У көңлидә тәкәббурлишип
өзини чоң тутиду; башқиларниң өзлирини бехәтәр
һес қилған вақтидин пайдилинип туюқсиз зәрб
қилип нурғун кишиләрни һалак қилиду; у һәтта
очуқтин очуқ «Әмирләрниң Әмри»гә қарши
чиқиду. Лекин у ахирда инсанларниң қолисиз
һалак қилиниду. 26 Саңа аян қилинған, ахшамдин
әтигәнгичә давамлашқан бу ғайипанә аламәт
әмәлгә ашмай қалмайду. Лекин сән уни вақтинчә
мәхпий тут. Чүнки у көп күнләр кейинки кәлгүси
һәққидидур». 27 Мәнки Даниял мағдурумдин
қелип, бир нәччә күн ағрип йетип қалдим. Кейин
орнумдин туруп йәнила падишаниң ишлирида
болдум. Лекин бу ғайипанә аламәт көңлүмни
паракәндә қиливәткән еди. Униң мәнасини
йешәләйдиған адәм йоқ еди.

9 Медиалиқ Аһашверошниң оғли Дариусниң
биринчи жилида (у калдийләрниң зиминиға
падиша қилинди) 2 Йәни тәхткә олтарған биринчи
жили мәнки Даниял муқәддәс язмиларни
оқушум билән Пәрвәрдигарниң Йәрәмия
пәйғәмбәргә йәткүзгән калам-бешарити бойичә,
Йерусалимниң харап болидиған җаза мәзгили
йәтмиш жил екәнлигини чүшинип йәттим. 3
Шуниң үчүн мән Рәб Худайимға роза тутуп,
бөз рәхткә йөгинип, күл-топида олтирип,
униңға йелинип дуа-тилавәт қилиш билән
издинишкә бәл бағлидим. 4 Мән Пәрвәрдигар
Худайимға дуа қилип, гуналиримизни иқрар
қилип мундақ дедим: — «Аһ Рәб, и Сени Өз
әмирлириңгә итаәт қилғучиларға вәдә-әһдәңдә
вападар болуп, өзгәрмәс меһриңни үзлүксиз
көрсәткүчи улуқ, сүрлүк Тәңрим! 5 Биз гуна
садир қилдуқ, қәбиһлик қилдуқ; рәзиллик билән
Сениң әмир-һөкүмлириңдин ваз кечип, Саңа
асийлиқ қилдуқ, 6 Шундақла Сениң намиң билән
падишалиримиз, әмирлиримиз, ата-бовилиримиз
вә пүткүл зиминдики хәлиққә сөз-каламиңни
йәкүзгән қуллириң болған пәйғәмбәрләргә
зади қулақ салмидуқ. 7 И Рәб, һәққанийәт
Сәндила тепилиду, лекин Саңа асийлиқ вә
вапасизлиқ қилғанлиғимиз түпәйлидин, бизгә,
йәни Йәһудаларға, Йерусалимдикиләргә вә
барлиқ Исраилларға, йеқинда болсун, жирақта
болсун, Сән бизләрни сүргүнлүккә һайдивәткән
барлиқ жутларда болсун, пәқәт бүгүнкидәк
йүзимизни көтирәлмигидәк шәрмәндиликкла
қалди. 8 И Рәб, бизгә, йәни падишалиримизға,
әмирлиримизгә вә ата-бовилиримизғиму
йүзимизни көтирәлмигидәк шәрмәндилик қалди;
чүнки биз Сениң алдиңда гуна садир қилдуқ.
9 И Рәб Худайимиз, биз Саңа асийлиқ қилған
болсақму, Сәндин йәнила рәһимдиллик вә
мәғпирәт-кәчүрүмләр тепилиду. 10 Биз Сән
Пәрвәрдигар Худайимизниң авазиға қулақ
салмай, қуллириң болған пәйғәмбәрләр арқилиқ
алдимизға қойған қанун-һөкүмлириңдә һеч
маңмидуқ. 11 Пүткүл Исраил Сениң Тәврат-
қанунуңға хилаплиқ қилип, авазиңға қулақ
салмай Сениңдин йүз өриди. Дәрвәқә, Сениң
қулуң Мусаға чүшүрүлгән Тәврат-қанунида
пүтүлгән ләнәт һәмдә униң қәсәмядидики
җазалар үстимизгә яғдурулди; чүнки биз Сениң
алдиңда гуна садир қилдуқ. 12 Сән Өзүң бизгә вә
үстимиздин һөкүмдарлиқ қилғучимизға қарита
дегәнлириңгә әмәл қилип бизгә зор еғир күлпәтни
кәлтүрдүң; чүнки Йерусалимда қилинған ишлар
асман астидики һәр қандақ башқа жутта әзәлдин
қилинған әмәс! 13 Мусаға тапиланған Тәврат-
қанунида пүтүлгәндәк, бу пүтүн күлпәт бизгә
чүшүрүлгән болсиму, и Пәрвәрдигар Худайимиз,
лекин биз қәбиһликлиримиздин қол үзүп,
һәқиқитиңни чүшинип йетидиған қилғайсән
дәп техичә Сәндин илтипатиңни өтүнмидуқ. 14
Дәрвәқә Сән Пәрвәрдигар шу күлпәтни тәйярлап
сақлап, бизниң үстимизгә чүшүрдүң; чүнки
Сән Пәрвәрдигар Худайимиз, барлиқ қилған
ишлириңда адил болуп кәлдиң; бирақ авазиңға
қулақ салмидуқ. 15 Әнди, Өз күчлүк қолуң билән
хәлқиңни Мисирдин елип чиқтиң, шуңлашқа
бүгүнкидәк Өзүңгә нам-шөһрәт тиклидиң, и

Рəб Худайимиз, — биз гуна садир қилдуқ,
биз рəзиллик қилдуқ! 16 Өтүнимəн, и Рəб,
пүткүл һəққанийлиғиңға уйғун, Йерусалим
шəһириңгə, йəни муқəддəс теғиңға болған
қəһр-ғəзивиңни тохтатқайсəн! Чүнки бизниң
өткүзгəн гуналиримиз вə ата-бовилиримизниң
қилған қəбиһликлириниң вəҗидин, Йерусалим
вə хəлқиң барлиқ əтраптикилиримизниң һақарəт
объекти болуп қалдуқ. 17 Əнди и Худайимиз,
қулуңниң дуа вə тəлəплиригə қулақ салғайсəн,
Өзүң үчүн вəйран қилинған муқəддəс җайиңни
җамалиңни көрситип йорутқайсəн. 18 И Худайим,
қулақ селип аңлиғайсəн! Бизниң вə Сениң
намиң билəн аталған шəһəрниң бешиға кəлгəн
күлпəтлəргə нəзəр салғайсəн! Бизниң Саңа
илтиҗа қилғинимиз өзимизниң қандақтур
һəққаний иш қилғанлиғимиздин əмəс, бəлки
Сениң зор рəһимдиллиқлириңға таянғанлиғимиз
сəвибидиндур. 19 И Рəб, аңлиғайсəн! И Рəб,
кəчүргəйсəн! Қулақ селип аңлап амал қилғайсəн!
Өзүңниң нам-шөһритиң үчүн əнди тəхир
қилмиғайсəн! Чүнки Сениң бу шəһириң вə бу
хəлқиң Өз намиң асасида аталған еди!». 20
Мəн дуайимни давамлаштуруп, өзүм вə хəлқим
Исраилниң гуналирини иқрар қилип һəмдə
Худайимниң муқəддəс теғи үчүн Пəрвəрдигар
Худайимға йелинип, 21 техи дуа қиливатқинимда,
дəслəптə маңа ғайипанə аламəттə көрүнгəн
Җəбраил дегəн зат йенимға келип маңа қолини
тəккүзди. Мəн шу чағда толиму чарчап кəткəн
едим. У кəчлик қурбанлиқ сунуш вақти еди.
22 Җəбраил маңа əқил берип мундақ деди:
— «И Даниял, мəн сени йорутуп, ишларни
чоңқур чүшинəлəйдиған қилишқа кəлдим. 23
Сəн Худаға илтиҗа қилишқа башлишиң билəнла,
җавап-калам берилди; сəн интайин сөйүлгəн
адəм болғачқа, мəн саңа униң җавап-каламини
йəткүзгили кəлдим. Əнди бу җавап-калам
үстидə пухта ойланғин, ғайипанə көрүнүшни
көңүл қоюп чүшəнгин: 24 — «[Худа] тəрипидин
«йəтмиш һəссə «йəттə вақит»» сениң хəлқиң
билəн муқəддəс шəһириң үстигə бекитилгəн.
Бу вақитлар итаəтсизликлəрни тизгинлəш,
гуналарни түгитиш, қəбиһлик үчүн кафарəт
кəлтүрүш, мəңгүлүк һəққанийлиқни үстүн
орунға қоюш, бу ғайипанə аламəт билəн
пəйғəмбəрлəрниң сөз-каламлирини əмəлгə
ашуруш һəмдə муқəддəс ибадəтханидики «əң
муқəддəс җай» йеңибаштин мəсиһлиниш үчүн
бекитилгəндур. 25 Шуни билишиң вə чүшинишиң
керəкки, Йерусалимни йеңибаштин əслигə
кəлтүрүп бена қилиш буйруғи җакаланғандин
тартип, Мəсиһ дегəн əмир мəйданға чиққичə
йəттə һəссə «йəттə вақит» қошулған атмиш икки
һəссə «йəттə вақит» өтиду. Йерусалим шəһири
йеңибаштин бена қилинип, мəйдан-кочилар вə
сепил-истиһкам барлиққа кəлтүрүлиду, амма бу
бисəрəмҗан күнлəрдə болиду. 26 Бу атмиш икки
«йəттə вақит» мəзгили өткəндин кейин Мəсиһ
үзүп ташлиниду, униңда һеч нəрсə қалмайду.
Кəлгүсидə болидиған əмирниң хəлқи бу шəһəр
билəн муқəддəс ибадəтханини гумран қилиду.
Бу ақивəт кəлкүндəк бесип келиду; ахириғичə
җəңлəр давамлишиду; у йəрдə болидиған
вəйранчилиқлар бекитилгəндур. 27 У [əмир
Худаниң] хəлқиниң көп қисми билəн ахирқи бир
«йəттə вақит»та бир [достлуқ] əһдисни такамул
қилиду, лекин бу «йəттə вақит»ниң йеримиға
кəлгəндə, у [ибадəтханидики] қурбанлиқ вə
ашлиқ һədийəлəрни сунушни əмəлдин қалдуриду.
У чағда «вəйран қилғучи жиркиничлик
номуссизлиқ» [муқəддəс ибадəтханиниң] əң
егиз җайиға қоюлиду. Таки балаю-апəт, [йəни
Худа] бекиткəн күлпəт вəйран қилғучи кишиниң
бешиға яғдурулғичə шу йəрдə туриду».

10 Қорəш Парсқа сəлтəнəт қилған үчинчи жили,
Даниял (йəнə бир исми Бəлтəшасар болған)ға
бир хəвəр вəһий қилинди. У хəвəр ишəшликтур
— лекин наһайити қаттиқ җəң җудунлири
тоғрисидидур. Даниял бу хəвəрни чүшəнди вə
ғайипанə аламəт тоғрисида чүшəнчигə егə болди.
2 У чағда мəнки Даниял толуқ үч һəптə аһ-
зар көтирип матəм туттум. 3 Үч һəптигичə һеч
қандақ назу-немəт йемидим, гөш йемидим, шарап
ичмидим вə тенимгə пурақлиқ май сүрмидим. 4
Биринчи айниң жигирмə төртинчи күни, мəн улуқ
дəрия, йəни Диҗлə дəриясиниң бойида туруп,
5 бешимни көтирип көзүмни асманға тиктим,
канап кийип, белигə Уфаздики сап алтун кəмəр
бағлиған бир адəмни көрдүм. 6 Униң тени сериқ
яқуттəк җулалинип, йүзлири чақмақтəк ялтирлап,
көзлири йенип турған оттəк чақнайтти; униң пут-
қоллири пақирап туридиған мистəк валилдайтти;
авази зор бир топ адəмниң авазидəк җараңлайтти.

7 Ғайипанә көрүнүшни ялғуз мәнки Даниялла
көрдүм, йенимдикиләр аламәтни көрмигән еди.
Амма зор бир вәһимә уларни бесип, интайин
титрәп кетишти, мөкүнүвалғидәк йәрни издәп
қечип кәтти. 8 У йәрдә өзүм ялғуз қелип бу
карамәт ғайипанә көрүнүшни көрдүм. Қилчә
мағдурум қалмиди, чирайим қаттиқ өзгирип
өлүк адәмдәк болуп қалдим, пут-қоллиримда бир
азму мағдур қалмиди. 9 Лекин униң авазини
аңлидим. Униң авазини аңлиған һаман йәргә
жиқилип дүм чүштүм, һошумдин кәттим. 10
Мана, туюқсиз бир қол маңа тәгди, мени шуан
йөләп йәргә төрт путлуқ қилип турғузди. 11 Шу
зат маңа: — Әй Даниял, интайин сөйүлгән адәм!
Сөзлиримни көңүл қоюп аңлап чүшәнгин, өрә
турғин! Чүнки мән сениң йениңға әвәтилдим, —
деди. У бу сөзни қилиши билән, мән титригән
һалда орнумдин турдум. 12 Шуниң билән у
маңа мундақ деди: — «Әй Даниял, қорқма;
чүнки сән Худайиңниң алдида чүшинишкә
еришишкә, өзүңни төвән тутушқа көңүл қойған
биринчи күндин буян сениң дуа-тилавитиң
ижабәт қилинди; ейтқанлириң үчүн мән йениңға
әвәтилдим. 13 Лекин, «Парс падишалиғиниң
әмри» маңа қарши чиқип йолумни жигирмә
бир күн тосувалди. Мән Парс падишалириниң
йенида өзүм ялғуз қалғачқа, баш әмирләрдин
бири Микаил маңа ярдәм қилғили кәлди. 14
Мән саңа ахирқи заманларда хәлқиңниң бешиға
келидиған ишларни чүшәндүргили кәлдим.
Чүнки бу ғайипанә аламәт көп күнләр кейинки
кәлгүси тоғрисидидур». 15 У маңа бу гәпни
қиливатқанда, пәқәтла йәргә қарғинимчә зуван
сүрәлмәй туруп қалдим. 16 Мана, гоя адәмгә
охшайдиған бириси қолини узитип ләвлиримни
силап қойвиди, мән ағзимни ечип алдимда
турғучиға: — Тәхсир, бу ғайипанә көрүнүштин ич-
ичимдин азаплинимән, мағдурумдин кәттим. 17
Тәхсиримниң кәминә қуллири қандақму сили
тәхсирим билән сөзлишишкә петиналайттим?
Чүнки һазирла мағдурум түгәп, нәпәсим үзүлиду,
— дедим. 18 Андин гоя адәмгә охшайдиған бири
мени йәнә бир қетим силап, мағдур киргүзди
19 вә: — И интайин сөйүлгән адәм, қорқма! Саңа
аман-хатирҗәмлик болғай. Ғәйрәтлик бол, әнди
ғәйрәтлик бол! — деди. У шу сөзни дейиши
биләнла маңа техиму мағдур кирди. Мән: —
Тәхсир йәнә сөз қилғайла, чүнки сили маңа
мағдур киргүздила, — дедим. 20 У мундақ
деди: — «Мениң қешиңға немигә кәлгәнлигимни
биләмсән? Мән әнди қайтип берип, «Парстики
әмир» билән җәң қилимән; мән у йәргә барғандин
кейин, «Гретсийәдики әмир» мәйданға чиқиду. 21
Лекин мән бериштин авал һәқиқәтниң китавида
пүтүлгән вәһийләрни мән саңа баян қилимән. Бу
ишларда силәрниң әмриңлар Микаилдин башқа,
маңа ярдәм беридиған һеч ким йоқ.

11 Мән Медиалиқ Дариус падиша болған
биринчи жилидила, уни мустәһкәмләш
һәм күчәйтиш үчүн орнумдин қозғалған едим.
2 Әнди мән саңа һәқиқәтни ейтип берәй:
— Буниңдин кейин Парсқа йәнә үч падиша
һөкүмранлиққа чиқиду; кейин төртинчи падиша
чиқип, башқа падишалардинму көптин көп
мал-дунияни топлайду; у мал-дуниялиридин
қудрәт тепип, һәммә жутларни Гретсийәгә
җәң қилишқа қозғайду. 3 Униңдин кейин
күчлүк бир падиша мәйданға чиқиду. У зор
падишалиқни идарә қилип, немини халиса шуни
қилиду. 4 Лекин у һоқуқ жүргүзүватқинида,
падишалиғи парчилинип асманниң төрт шамал
тәрипигә бөлүнүп кетиду. Униң тәхтигә әвлатлири
варислиқ қилалмайду, кейинки падишалиқ у
һөкүм сүргән вақтидикидәк күчлүк болмайду;
чүнки униң падишалиғи ағдурулуп, башқиларға
тәвә болуп кетиду. 5 Униңдики сәрдарларниң
ичидин бири «җәнубий падиша» болуп күчийиду;
лекин йәнә бир сәрдар униңдинму күчлүк
болиду вә өзиниң техиму чоң падишалиғини
сорайду. 6 Бир нәччә жил өткәндин кейин,
[җәнубий падиша шималий падиша] билән
иттипақ түзиду; җәнубий падишаниң қизи
шу иттипақни мустәһкәмләш үчүн шималий
падишаниң йениға бариду. Лекин кейин бу қиз
еришкән һоқуқидин мәһрум қилиниду; шималий
падиша өзиму һоқуқини қолида туталмай, мәзмут
туралмайду. Бу қиз вә уни елип кәлгәнләр, униң
балиси һәм шу вақитларда уни қоллиғучиларниң
һәммисигә сатқунлуқ қилиниду. 7 Һалбуки,
униң [ата җәмәт] туққинидин бири қошунниң
һоқуқини қолиға елип [падиша болуп], шималий
падишаниң қорғиниға бесип кирип, уларға
қарши һуҗум қилип чоң ғәлибә қилиду. 8 У
уларниң илаһ-бутлири, қуйма мәбудлири вә

бутханилиридики алтун-күмүчтин ясалған җам-
қачиларни Мисирға елип кетиду. У бир нәччә
жил шималий падишадин өзини нери қилиду. 9
Шималий падиша җәнубий падишаниң зиминиға
бесип кириду, лекин ахири өз жутиға чекиниду.
10 Шималий падишаниң шаһзадилири қозғилип,
зор қошун тәшкилләйду. Шаһзадиләрдин бири
кәлкүндәк келип җәнупқа бесип кириду. Кейин
у йәнә җәң қилип, дүшмән қорғиниғичиму
бесип кириду. 11 Җәнубий падиша қаттиқ
ғәзәптә қошун тартип җәңгә атлинип, шималий
падишаға һуҗум қилиду. Шималий падиша
зор бир қошунни җәңгә салиду, лекин униң
шу зор қошуни мәғлуп болуп әсиргә елиниду.
12 Шу зор қошунниң әсиргә елиниши билән
җәнубий падиша интайин мәғрурлиниду. У
түмәнлигән адәмләрни йоқитиду, бирақ униң
ғәлибиси узун давамлашмайду. 13 Чүнки шималий
падиша жутиға қайтип, бурунқидинму көп вә
күчлүк қошун тәшкилләйду. Бекитилгән жиллар
тошқандин кейин у зор қудрәтлик қошунни көп
тәминатлар билән қошуп башлап келиду. 14 У чағда
нурғун кишиләр җәнубий падишаға қарши туруп
униңға қарши қозғилаң көтириду. [И Даниял —]
сениң хәлқиң ичидики зораванлар мошу ғайипанә
аламәттики бешарәтни әмәлгә ашурмақчи болуп,
йоғанчилиқ қилиду, лекин улар мәғлуп болиду. 15
Шималий падиша потәй селип мустәһкәм шәһәрни
муһасирә һуҗуми қилип бесивалиду. Җәнуптики
күчләр, һәтта әң хил қошунларму бәрдашлиқ
берәлмәйду, уларниң қаршилиқ қилғидәк күчи
қалмайду. 16 Шималдики таҗавузчи болса өзи
халиғанчә иш қилиду, униңға һеч ким қаршилиқ
қилалмайду. У «гөзәл зимин»ни ишғал қилиду;
униң қолида уни вәйран қилғучи күч болиду. 17
[Шималий падиша] бәл бағлап падишалиғидики
барлиқ күчләрни сәпәрвәр қилип [Мисирға]
йол алиду; у [Мисир] билән әһдә түзиду, өзи
әһдидә турғандәк қилиду. Бирақ [Мисирниң]
һакимийитини ағдуруш үчүн у аяллириниң
бир қизини [Мисир] падишасиға бериду. Лекин
[қизи] атиси тәрәптә турмайду, уни қоллимайду.
18 Кейин у деңиз бойидики жутларға һуҗум
қилип, нурғун адәмләрни әсиргә алиду. Лекин ят
бир сәрдар униң кишиләрни хар қилишлирини
чәкләйду вә әксичә, униң бу харлашлирини
өзигә яндуриду. 19 У өз жутидики қорғанларға
чекинип келиду. Лекин ахирида у путлинип
йоқилип кетиду. 20 Кейин униң орниға йәнә бир
падиша тәхткә олтириду; у падишалиқниң әң
шан-шәрәплик җайиға бир залим алваңбегини
әвәтиду. Лекин у узун өтмәйла, малиманчилиқму
болмай, җәңму болмай өлтүрүлиду». 21 —
«Шуниңдин кейин пәс бир адәм униң орниға
чиқип шималий падишалиқни алиду; амма
падишалиқниң һөрмәт-шөһрити униңға һеч тәвә
болмайду, дәп қарилиду; лекин у хәлиқниң
асайишлиқ пәйтидин пайдилинип, ялақчилиқ
васитилири билән һакимийәтни тартивалиду. 22
Зиминиға кәлкүндәк бесип киргән күчләрни у
һәм кәлкүндәк һуҗум қилип йоқитиду, шуниңдәк
у һәттаки «[Худаниң] әһдисидә бекитилгән
әмир»ниму йоқитиду. 23 Шәртнамә түзүш арқилиқ
у башқа жутларни алдайду; адәмлири кичик
бир қошун болсиму, лекин униң күчи көпийип-
көпийип, қудрәт тапиду. 24 У халайиқниң
асайишлиқ пәйтидин пайдилинип, әң бай
өлкиләргә таҗавуз қилип кирип, атилири яки
атилириниң атилири зади қилип бақмиған
ишларни қилиду, йәни у олҗини, ғәнимәтләрни
вә нурғун байлиқларни қол астидикилиригә
үләштүрүп бериду; мәлум бир мәзгилгичә
қорғанларғиму һуҗум қилиш қәстидә болиду.
25 У өз күчини ишқа селип чоң ғәйрәт билән
қозғилип, зор қошунни башлап, җәнубий падишаға
һуҗум қилиду. Җәнубий падишаму наһайити
зор қудрәтлик бир қошун билән җәңгә атлиниду.
Лекин җәнубий падиша хаинларниң йошурун
сүйқәстигә учрап, мувәппәқийәт қазиналмайду.
26 Чүнки униң назу-немәтлирини йегәнләр уни
жиқитиду. Униң қошуни һәммә йәргә тарқилиду;
нурғунлири өлтүрүлиду. 27 Кейин, бу икки падиша
бир-бирини қәстлишип, яман нийәт билән бир
дәстиханда тамақ йейишип, бир-биригә ялған
гәп қилишиду; лекин бу ишлар һеч кимгә пайда
йәткүзмәйду, чүнки бу ишларниң ахири пәқәт
бәлгүләнгән вақиттила болиду. 28 [Шималий
падиша] нурғун мал-мүлүкләрни елип өз жутиға
қайтиду. У көңлидә Худаниң хәлқи билән түзгән
муқәддәс әһдигә қарши туриду; шуниң билән
у әһдигә қарши һәрикәтләрни қилип, андин өз
жутиға қайтиду. 29 Бәлгүләнгән вақитта шималий
падиша йәнила җәнупқа таҗавуз қилиду; лекин
бу қетимқи әһвал илгәркигә вә йәнә келип әң

ахирқи қетимқисидики билəнму охшимайду. 30
Чүнки Киттим арилидин чиққан кемилəр һуҗум
қилип келиду. Шуңа у дəрд-əлəм билəн чекиниду
вə [Худаниң] Өз хəлқи билəн түзгəн муқəддəс
əһдисигə қарап интайин ғəзəплиниду, униңға
қарши халиқинини қилиду; шундақла чекинип
янғанда муқəддəс əһдигə асийлиқ қилғучиларни
əтиварлайду. 31 Униң тəрипидə турған бир нəччə
күчлəр қорған болған муқəддəс ибадəтханини
булғайду, «күндилик қурбанлиқ»ни əмəлдин
қалдуриду вə «вəйран қилғучи жиркиничлик
номуссизлиқ»ни униң орниға қойиду. 32 У
муқəддəс əһдигə хаинлиқ қилғучиларни хушамəт-
һейлигəрлик билəн чириклəштүриду; лекин өз
Худасини дост тутқучи хəлиқ болса қəйсəрлик
билəн һəрикəт қилиду. 33 Хəлиқ ичидики ақиллар
нурғун қериндашлириға тəлим йəткүзиду; лекин
бир нəччə күнлəр уларниң бəзилири қиличта
жиқилиду, отта көйдүрүлүп өлтүрүлиду, зинданға
чүшиду яки булаң-талаңға учрайду. 34 Жиқилған
вақитлирида, Худаниң хəлқи азғинə ярдəмгə егə
болиду. Амма нурғун кишлəр уларниң қатириға
хушамəт-һейлигəрлик билəн соқунуп кириду.
35 Бəзи ақиллар жиқилиду. Лекин уларниң
жиқилиши өзлириниң синилиши, тавлиниш-
тазилиниши, қиямəт күнигичə паклиниши
үчүндур. Чүнки ахирəт Худа бəлгүлигəн вақиттила
келиду. 36 Шималий падиша өз мəйличə
қиливериду; у тəкəббурлишип, өзини һəр қандақ
илаһлардинму улуқлап үстүн қоюп, һəтта
һəммə Илаһларниң Илаһи Болғучиға əҗайип
күпүрлүк сөз қилиду; таки Худаниң ғəзиви
толуқ төкүлгəн күнигичə у давамлиқ зор ронақ
тапиду. Чүнки Худаниң бекиткини əмəлгə ашмай
қалмайду. 37 Бу падиша ата-бовилири чоқунған
илаһларғиму писəнт қилмайду, аялларғиму һеч
қандақ һəвəс қилмайду. Əмəлийəттə у һəр қандақ
илаһни һөрмəтлимəйду, чүнки у өзини һəр
қандақ илаһтин улуқ дəп қарайду. 38 Буларниң
орнида у «күчлəр илаһи»ни һөрмəтлəйду;
униң ата-бовилириму əзəлдин чоқунмиған
бу илаһни болса у алтун, күмүч, яқут вə
башқа қиммəтлик соғатларни тəқдим қилип
һөрмəтлəйду. 39 У əң мустəһкəм қорғанларни
шундақ бир ғəйрий илаһқа тайинип егилəйду.
Кимки униң һөкүмранлиғиға беқинса, у шуларға
шəрəплик мəнсəп бериду, уларни көпчиликни
башқуридиған қилиду вə инъам сүпитидə йəр-
зиминни тəқсим қилип бериду. 40 Ахир заман
кəлгəндə, җənубий падиша əскəр чиқирип
униңға һуҗум қилиду. Шималий падиша җəң
һарвулири, атлиқ əскəрлəр вə нурғун кемилəр
билəн қуюндəк униңға қайтурма зəрбə бериду. У
барлиқ жутларға таҗавуз қилип, кəлкүндəк тешип
кəң йəр-зиминларни басиду. 41 У һəтта «гөзəл
зимин»ға бесип кириду; нурғун əллəр аздурулуп
жиқитилиду. Лекин булар, йəни Едомлар,
Моаблар вə Аммонларниң чоңлири униң қолидин
қутулуп қалиду. 42 Шималий падиша барлиқ
дөлəтлəргə қолини созиду, Мисир зиминиму
қечип қутулалмайду. 43 У Мисирниң алтун-
күмүч байлиқлири вə башқа қиммəт баһалиқ
буюмлирини талан-тараж қилиду. Ливийəликлəр
вə Ефиопийиликлəр униңға бойсунуп əгишиду. 44
Кейин шəриқ вə шималдин кəлгəн шəпилəр уни
алақзадə қилиду. У техиму дəрғəзəп болуп нурғун
кишини қирғинчилиқ қилип өлтүримəн дəп җəң
қозғайду 45 Вə деңизларниң оттурисида, көркəм
муқəддəс тағ тəрипигə орда чедирлирини тикиду.
Лекин униң əҗили шу йəрдə тошиду вə һеч ким
уни қутқузмайду».

12 — «У чағда, қериндашлириңни «қоғдиғучи
улуқ əмир» Микаил мəйданға чиқиду. Бир
азаплиқ мəзгил болиду; жут-дөлəт барлиққа
кəлгəндин буян, шундақ чоң балаю-апəтлик
мəзгил болуп бақмиған. Бирақ шу чағда хəлқиң
қутқузулиду; уларниң ичидики нами һаятлиқ
дəптиригə пүтүлгəнлəрниң һəммиси ниҗатлиққа
еришиду. 2 Тупрақта ятқан өлүклəрдин
нурғунлири тирилиду. Улар мəңгүлүк һаяттин
бəһримəн болиду; қалғанлири номуста һəм
мəңгүлүк рəсвачилиққа тирилиду. 3 Ақиллар
асмандики гүмбүздəк парлақ җулалиниду;
нурғун кишилəрни һəққанийлиқ йолиға башлап
киргəнлəр юлтузларға охшаш əбəдил-əбəт парлап
туриду». 4 У маңа йəнə: — И Даниял, сəн əнди бу
сөзлəрни тохтат; мəзкур китапниң таки дунияниң
ахирқи күнлиригичə шу пети туруши үчүн
уни пичəтлəп мөһүрливəткин. Нурғун кишилəр
уян-буян жүриду вə билим ашиду, — деди. 5
Мəнки Даниял көрдүмки, мана икки зат, бири
дəрияниң бу тəрипидə, йəнə бири дəрияниң
у тəрипидə турупту. 6 Улардин бири дəрия
сүйи үстидə турған ақ канап кийим кийгəн

заттин: — Бу карамәт ишлар түгигичә қанчилик
вақит кетиду? — дәп сориди. 7 У дәрия сүйи
үстидә турған, канап кийим кийгән зат оң вә
сол қолини асманға қаритип көтирип, Мәңгү
Һаят Болғучиниң нами билән қәсәм қилип: —
Бир вақит, икки вақит, қошумчә йерим вақит
кетиду. [Худаниң] муқәддәс хәлқини парчилиғучи
хорлуқ ахирлашқанда, бу ишлар түгәйду, — деди.
8 Униң сөзини аңлиған болсамму, мәнасини
чүшәнмидим. Шуңа мән: — Тәхсир, бу ишларниң
ақивити қандақ болиду? — дәп соридим. 9
У маңа мундақ деди: — «Әй Даниял, йолуңға
маң, чүнки бу сөзләр ахир заманғичә мәхпий
тутулуп йепиқлиқ туриду. 10 Нурғун кишиләр
тазилиниду, паклиниду вә тавлиниду. Рәзилләр
болса, давамлиқ рәзиллик қиливериду; улардин
һеч ким буни чүшинәлмәйду, бирақ ақиллар
чүшиниду. 11 Күндилик қурбанлиқ сунушни
әмәлдин қалдурған күндин тартип, йәни «вәйран
қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ» қоюлған
вақиттин башлап, бир миң икки йүз тохсән күн
өтиду. 12 Ахирғичә садиқ болуп, бир миң үч йүз
оттуз бәш күнни күтүп өткүзгәнләр немидегән
бәхитлик-һә! 13 Амма сән болсаң, ахирғичә
йолуңда меңивәргин. Сән арам таписән, вә
күнләрниң ахирида несивәңгә муйәссәр болушқа
қайта тирилисән».

Һошия

1 Пәрвәрдигарниң калами — Уззия, Йотам,
Аһаз вә Һәзәкиялар Йәһудаға, Йоашниң оғли
Йәробоам Исраилға падиша болған вақитларда,
калам Бәәриниң оғли Һошияға кәлди; 2
Пәрвәрдигарниң Һошия арқилиқ кәлгән сөзиниң
башлиниши — Пәрвәрдигар Һошияға: «Барғин,
паһишиликкә берилгән бир аялни әмриңгә алғин,
паһишиликтин болған балиларни өз қолуңға
алғин; чүнки зимин Пәрвәрдигардин ваз кечип
паһишиликкә пүтүнләй берилди» деди. 3 Шуниң
билән у берип Диблаимниң қизи Гомәрни
әмригә алди; аял униңдин һамилдар болуп
бир оғул туғди. 4 Пәрвәрдигар униңға: «Униң
исмини «Йизрәәл» дәп қойғин; чүнки йәнә
азғина вақит өткәндә, Мән «Йизрәәл»ниң қенининиң
интиқамини Йәһуниң җәмәти үстигә қойимән
вә Исраил җәмәтиниң падишалиғиға хатимә
беримән. 5 Вә шу күнидә әмәлгә ашурулидуки,
Мән Исраилниң оқясини Йизрәәл җилғисида
сундириветимән». 6 [Гомәр] йәнә һамилдар
болуп, қиз туғди. Пәрвәрдигар Һошияға: «Униң
исмини «Ло-руһамаһ» дәп қойғин; чүнки Мән
Исраил җәмәтигә иккинчи рәһим қилмаймән,
уларни қәтъий кәчүрүм қилмаймән; 7 Бирақ
Йәһуда җәмәтигә рәһим қилимән вә уларниң
Худаси болған Пәрвәрдигар арқилиқ уларни
қутқузимән; уларни оқясиз, қиличсиз, җәңсиз,
атларсиз вә атлиқ әскәрсиз қутқузимән» — деди.
8 Гомәр Ло-руһамаһни әмчәктин айриғандин
кейин йәнә һамилдар болуп оғул туғди; 9
[Рәб]: «Униң исмини: «Ло-амми» дәп қойғин;
чүнки силәр Мениң хәлқим әмәс вә Мән силәргә
[Пәрвәрдигар] болмаймән» деди. 10 — Бирақ
Исраилниң балилириниң сани деңиздики қумдәк
болуп, уни өлчигили яки саниғили болмайду;
«Силәр мениң хәлқим әмәссиләр» дейилгән җайда
шу әмәлгә ашурулидуки, уларға: «[Силәр] тирик
Тәңриниң оғуллири!» — дейилиду. 11 Исраил
балилири вә Йәһуда балилири биргә жиғилиду,
өзлиригә бирла башни тикләйду вә турған
зиминдин чиқиду; чүнки «Йизрәәлниң күни»
улуқдур! Ака-укилириңларға «Амми! ([Мениң
хәлқим]!)» вә сиңиллириңларға «Руһамаһ! ([рәһим
қилинған]!)» — дәңлар!

2 — Анаңларға дәвайимни йәткүзүп, униң билән
дәвалишиңлар; чүнки у Мениң аялим әмәс
вә Мән униң ери әмәс; у паһишилик турқини
чирайидин, зинахорлуқ һаләтлирини көксиниң
арисидин яқатсун! 3 Болмиса, Мән уни қип-
ялаңач қилип қойимән, туғулған күнидикидәк
анидин туғма қилип қойимән; Мән уни худди чөл-
баяванға охшаш қилимән, Уни бир қағҗирақ йәргә
айландуримән, Уни уссузлуқ билән өлтүримән;
4 Униң балилириға рәһим қилмаймән, Чүнки
улар паһишиликләрдин төрәлгән балилардур. 5
Чүнки уларниң аниси паһишилик қилған, Уларни
қарнида көтәргүчи номуссизлиқ қилған; Чүнки у:
«Мән маңа нан вә сүйүмни, жуң вә канапимни,
зәйтун мейим вә ичимлик-шараплиримни
тәминлигүчи ашнилиримға интилип уларни
қоғлишимән» — деди. 6 — Шуңа мана, Мән
йолуңни тикән-җиғанлиқлар билән читлап
қоршивалимән, [Исраилниң] әтрапини там билән
тосимән, у чиғир йоллирини тапалмайдиған
болиду. 7 Шуниң билән у ашнилирини қоғлайду,
бирақ уларға йетишәлмәйду; Уларни издәйду,
тапалмайду; Шуңлашқа у: «Мән берип биринчи
еримни тепип, униң йениға қайтимән; чүнки
әһвалим бүгүнкидин яхши еди» — дәйду.
8 — У зираәтләрни, йеңи шарап вә зәйтун
мейини тәминлигүчиниң Мән екәнлигимни,
Өзлири «Баал» бутларни ясашқа ишләткән күмүч-
алтунни көп қилғучиниң Мән екәнлигимни
зади билмиди. 9 Шуңа Мән қайтип келимән,
униңдики зираәтлиримни өз вақтида, Йеңи
шараплиримни өз пәслидә елип кетимән,
Өзүмдики уларниң ялаңачлиғини йепишқа
керәклик жуң-канаплиримни бәрмәй қайтуруп
кетимән; 10 Һазир Мән униң номуссизлиғини
ашнилириниң көз алдида ашкарилаймән, Һеч
ким уни қолумдин қутқузалмайду. 11 Шундақ
қилип униң тамашәлириға хатимә беримән;
Униң һейтлириға! Униң «йеңи ай»лириға! Униң
«шабат»лириға! Қисқиси, униң барлиқ «җамаәт
ибадәт сорун»лириға хатимә беримән! 12 Вә Мән
униң үзүм таллирини вә әнҗир дәрәқлирини
вәйран қилимән; У буларни: «Булар болса
ашнилирим маңа бәргән иш һәққилиримдур!»
дегән еди; Мән буларни җаңгалға айландуримән,
явайи һайванлар уларни йәп кетиду. 13 Мән униң
бешиға «Баал»ларниң күнлирини чүшүримән;

Чүнки у [шу күнлиридә] уларға исриқ салатти,
У өзини үзүклири вә зибу-зиннәтлири билән
пәрдазлап, Ашнилирини қоғлишип, Мени унтуди
— дәйду Пәрвәрдигар. 14 Шуңа мана, Мән униң
көңлини алимән, Уни далаға елип келимән,
көңлигә сөзләймән. 15 Шундақ қилип Мән униңға
шу йәрдә үзүмзарлирини қайтуримән, «Ақор
җилғиси»ни «үмүт ишиги» қилип беримән;
Андин у шу йәрдә яшлиқ күнлиридикидәк, Мисир
зиминидин чиққан күнидәк күй-нахша ейтиду.
16 Вә шу күни әмәлгә ашурулидуки, — дәйду
Пәрвәрдигар —«Сән Мени «ерим» дәп чақирисән,
Иккинчи Мени «Баал»им демәйсән. 17 Чүнки Мән
«Баал»ларниң намлирини сениң ағзиңдин елип
ташлаймән, Улар бу нами билән иккинчи һеч
қандақ әсләнмәйду. 18 Шуниң билән Мән улар үчүн
даладики һайванлар, асмандики учар-қанатлар вә
йәр йүзидики өмүлигүчиләр билән әһдә түзимән;
Мән оқя, қилич вә җәңни сундуруп зиминдин елип
ташлаймән; [хәлқимни] аман-есән ятқузимән.
19 Шундақ қилип Мән сени әбәдил-әбәт Өзүмгә
бағлаймән; һәққанийлиқта, меһир-муһәббәттә,
рәһим-шәпқәтләрдә сени Өзүмгә бағлаймән; 20
Садақәтликтә сени Өзүмгә бағлаймән, шуниң
билән сән Пәрвәрдигарни билип йетисән. 21
Вә шу күнидә әмәлгә ашурулидуки, «Мән
аңлаймән» — дәйду Пәрвәрдигар, — «Мән
асманларниң тәливини аңлаймән, булар йәр-
зиминниң тәливини аңлайду; 22 Йәр-зимин
зираәтләрниң, йеңи шарап вә зәйтун мейиниң
тәливини аңлайду; вә булар «Йизрәәл»ниң
тәливини аңлайду! 23 Вә Мән Өзүм үчүн уни
зиминда териймән; Мән «Ло-руһамаһ»ға рәһим
қилимән; Мән «Ло-амми»ға: «Мениң хәлқим!»
дәймән; вә улар Мени: «Мениң Худайим!» —
дәйду.

3 Вә Пәрвәрдигар маңа: — Йәнә барғин, ашниси
тәрипидин сөйүлгән, зинахор бир аялни
сөйгин; гәрчә Исраиллар ят илаһлар тәрипигә
еғип кәткән, «кишмиш пошкал»ларни сөйгән
болсиму, [Мән] Пәрвәрдигар уларға көрсәткән
сөйгүмдәк сән уни сөйгин, — деди 2 (шуңа мән
он бәш күмүч тәңгә, бир хомир буғдай вә йерим
хомир арпиға уни өзүмгә қайтурувалдим; 3 Мән
униңға: «Сән мән үчүн узун күнләр күтисән;
сән паһишилик қилмайсән, сән башқа әрниңки
болмайсән; мәнму сән үчүн охшашла сени
күтимән» — дедим). 4 — «Чүнки Исраиллар узун
күнләр падишасиз, шаһзадисиз, қурбанлиқсиз,
«түврүк»сиз, «әфод»сиз вә һеч өй бутлирисиз
күтүп туриду. 5 Вә кейинрәк, Исраил балилири
қайтип келиду вә Пәрвәрдигар болған Худасини
һәм Давут падишасини издәйду; күнләрниң
ахирида улар тәвринип әйминип Пәрвәрдигарниң
йениға, шундақла Униң меһриванлиғиға қарап
келиду».

4 Пәрвәрдигарниң сөзини аңлаңлар, и Исраил
балилири; чүнки Пәрвәрдигарниң зиминда
туруватқанлар билән қилидиған дәваси бар; чүнки
зиминда һеч һәқиқәт, һеч меһриванлиқ, Худани
һеч билиш-тонуш йоқтур; 2 Қарғаш-тиллаш,
ялғанчилиқ, қатиллиқ, оғрилиқ, зинахорлуқ —
булар зиминда ямрап кәтти; қан үстигә қан
төкүлиду. 3 Мана шу сәвәптин зимин матәм
тутиду, униңда туруватқанларниң һәммиси
җүдәп кетиду; улар даладики һайванлар һәм
асмандики учар-қанатлар билән биллә җүдәп
кетиду; бәрһәқ, деңиздики белиқларму йәп
кетилиду. 4 Әнди һеч ким дәва қилишмисун, һеч
ким әйипләшмисун; чүнки Мениң дәвайим дәл
сән билән, и каһин! 5 Сән күндүздә путлишип
жиқилисән; пәйғәмбәрму сән билән кечидә
тәң путлишип жиқилиду; вә Мән анаңни һалак
қилимән. 6 Мениң хәлқим билимсизликтин
һалак қилинди; вә сәнму билимни чәткә қаққан
екәнсән, Мәнму сени чәткә қақимәнки, сән
Маңа йәнә һеч каһин болмайсән; Худайиңниң
қанун-көрсәтмисини унтуғанлиғиң түпәйлидин,
Мәнму сениң балилириңни унтуймән. 7 Улар
көпәйгәнсери, Маңа қарши көп гуна садир қилди;
Мән уларниң шан-шәривини шәрмәндичиликкә
айландуруветимән. 8 Улар хәлқимниң гунайини
йәйдиған болғачқа, Уларниң җени [хәлқимниң]
қәбиһлигигә интизар болиду. 9 Вә хәлқим
қандақ болса, каһинларму шундақ болиду;
Мән [каһинларниң] тутқан йоллирини өз
үстигә чүшүримән, өз қилмишлирини бешиға
қайтуримән. 10 Улар йәйду, бирақ тоймайду,
Улар паһишилик қилиду, бирақ һеч көпәймәйду;
Чүнки улар Пәрвәрдигарни тиңшашни ташлап
кәтти, 11 Өзлирини паһишилик, шарап вә йеңи
шарапқа беғишлиди; Бу ишлар адәмниң әқил-
зеһнини булап кетиду. 12 Хәлқим өз тайиғидин
йолйоруқ сорайду, Уларниң һасиси уларға

йол көрситәрмиш! Чүнки паһишиликниң роһи
уларни аздуриду, Улар Худасиниң һимайиси
астидин паһишиликкә чиқип, 13 Тағ чоққилирида
қурбанлиқ қилиду, Дөң-егизликләрдә, шундақла
сайиси яхши болғачқа дуб вә терәк вә
қарияғачлар астидиму исриқ салиду; Шуңа
қизлириңлар паһишилик, келинлириңларму
зинахорлуқ қилиду. 14 Мән қизлириңларни
паһишиликлири үчүн, Яки келинлириңларни
зинахорлуқлири үчүн җазалимаймән; Чүнки
[атилири] өзлириму паһишиләр билән сиртқа
чиқиду, «Бутхана паһишә»лири билән биллә
қурбанлиқ қилиду; Шуниң билән йорутулмиған
бир хәлиқ жиқитилиду. 15 Сән, и Исраил,
паһишилик қилишиң билән, Йәһуда гунаға
четилип қалмисун! Нә Гилгалға кәлмәңлар, нә
«Бәйт-Авән»гә чиқмаңлар, Нә «Пәрвәрдигарниң
һаяти билән!» дәп қәсәм қилмаңлар. 16
Чүнки тәрса бир қисир инәктәк, Исраил
тәрсалиқ қилиду; Пәрвәрдигар қандақму
пахланни баққандәк, уларни кәң бир яйлақта
озуқландурсун? 17 Әфраим бутларға чаплашти;
Униң билән һеч кимниң кари болмисун!
18 Уларниң шараби түгиши биләнла, Улар
өзлирини паһишиликкә беғишлайду; Уларниң
есилзадилири номуссизлиққа әсәбийләрчә
мәптун болди. 19 Бир шамал-роһ уларни
қанатлири ичигә оривалди, Улар қурбанлиқлири
түпәйлидин иза-аһанәткә қалиду.

5 Буни аңлаңлар, и каһинлар, Тиңшаңлар, и
Исраил җәмәти, Қулақ селиңлар, и падишаниң
җәмәти; Чүнки бу һөкүм силәргә бекитилгән;
Чүнки силәр Мизпаһ шәһиридә бир қилтақ,
Табор теғида йейилған бир тор болғансиләр. 2
Асий адәмләрму қирғин-чапқунға чөкүп кәтти;
Бирақ Мән уларниң һәммисини җазалиғучи
болимән. 3 Әфраимни билимән, Исраил мәндин
йошурун әмәс; Чүнки и Әфраим, сән һазир
паһишилик қилдиң, Исраил булғанғандур. 4
Уларниң қилмишлири уларни Худасиниң йениға
қайтишиға қоймайду; Чүнки паһишиликниң
роһи улар арисидидур, Улар Пәрвәрдигарни һеч
билмәйду. 5 Исраилниң тәкәббурлуғи өзигә қарши
гувалиқ бәрмәктә; Исраил вә Әфраим өз қәбиһлиги
билән жиқилип кетиду; Йәһудаму улар билән
тәң жиқилиду. 6 Улар қой падилири вә кала
падилирини елип Пәрвәрдигарни издәшкә бариду;
Бирақ улар Уни тапалмайду; чүнки У Өзини тартип
улардин жирақлашти. 7 Улар Пәрвәрдигарға
асийлиқ қилди, Чүнки улар балиларни һарамдин
туғдурған; Әнди «йеңи ай» уларни несивилири
билән йәп кетиду. 8 Гибеаһта сүнайни, Рамаһда
канайни челиңлар; Бәйт-авәндә агаһ сигналини
аңлитиңлар; Кәйниңдә! Қара, и Бинямин! 9
Әфраим әйиплинидиған күнидә вәйранә болиду;
Мана, Исраил қәбилилири арисида бекитилгән
ишни аян қилдим! 10 Йәһуданиң әмирлири
пасил ташларни йөткигүчигә охшаштур; Мән
улар үстигә ғәзивимни судәк төкүветимән. 11
Әфраим хорланған, җазайимда езилгән, Чүнки у
өз бешимчилик қилип «паскинилиқ»ни қоғлап
жүрди. 12 Шуңа Мән Әфраимға күйә қурути,
Йәһуда җәмәтигә чириткүч болимән. 13 Әнди
Әфраим өзиниң кесилини, Йәһуда өз ярисини
көргәндә, Әфраим Асурийәликни издәп барди,
«Җедәлхор падиша»ға тәливини йоллиди; Бирақ у
һәм силәрни сақайталмайтти, һәм яраңларниму
давалалмайтти. 14 Чүнки Мән Әфраимға ширдәк,
Йәһуда җәмәтигә асландәк болимән; Мән, йәни
Мәнки, уларни титма-титма қиливетип, кетип
қалимән; Уларни елип кетимән, қутқузалайдиған
һеч ким чиқмайду; 15 Мән кетимән, улар гунайини
тонуп йетип, йүзүмни издимигичә өз җайимға
қайтип туримән; Бешиға күн чүшкәндә улар Мени
интилип издәйду.

6 «Келиңлар, Пәрвәрдигарниң йениға қайтайли;
Чүнки У титма-титма қиливәтти, бирақ
сақайтиду; Урувәтти, бирақ бизни теңип қойиду.
2 У икки күндин кейин бизни җанландуриду;
Үчинчи күни У бизни тирилдүриду, Биз Униң йүзи
алдида һаят яшаймиз! 3 Вә биз Уни билидиған
болимиз! Биз Пәрвәрдигарни тонуш һәм билиш
үчүн интилип қоғлаймиз! Униң бизни қутқузушқа
чиқиши таң сәһәрниң болушидәк муқәррәр; У
йенимизға ямғурдәк, йәр-зиминни суғиридиған
«кейинки ямғур»дәк чүшүп келиду!». 4 И Әфраим,
сени қандақ қилсам болар? И Йәһуда, сени қандақ
қилсам болар? Чүнки яхшилиғиңлар сәһәрдики
бир парчә булуттәк, Тездин йоқап кетидиған
шәбнәмдәктур. 5 Шуңа Мән пәйғәмбәрләр арқилиқ
уларни чепивәткән; Ағзимдики сөзләр билән
уларни өлтүрүвәткәнмән; Мениң һөкүмүм таң
нуридәк чиқиду. 6 Чүнки Мән қурбанлиқлардин
әмәс, бәлки меһир-муһәббәттин, Көйдүрмә

қурбанлиқлардин көрә, Худани тонуш һәм
билиштин хурсәнлик тапимән. 7 Бирақ улар
Адәм атидәк әһдигә итаәтсизлик қилған; Улар
мана шу йол билән Маңа асийлиқ қилған. 8
Гилеад болса қәбиһлик қилғучиларниң шәһири;
У қан билән боялған. 9 Қарақчилар адәмни
пайлиғандәк, Каһинлар топи Шәкәмгә баридиған
йолда қатиллиқ қилмақта; Бәрһәқ, улар ипласлиқ
қилмақта. 10 Исраил җәмәтидә жиркиничлик
бир ишни көрдүм; Әфраимниң паһишилиги
шу йәрдә тепилиду, Исраил булғанди. 11 Йәнә
саңиму, и Йәһуда, териған [гуналириңниң] һосули
бекитилгәндур!

7 Мән Өз хәлқимниң асаритини бузуп ташлап,
азатлиққа ериштүрәй дегәндә, Мән Исраилни
сақайтай дегәндә, Әнди Әфраимниң қәбиһлиги,
Самарийәниң рәзиллигиму ашкарилиниду; Чүнки
улар алдамчилиқ қилиду; Оғрилар болса
бөсүп кириватиду, Қарақчилар топи сиртта
булаңчилиқ қиливатиду. 2 Улар көңлидә
Мениң уларниң барлиқ рәзилликлирини есимдә
тутқанлиғимни ойлимайду; Һазир уларниң
қилмишлири өзлирини қиставатиду; Бу ишлар
көз алдимдидур. 3 Улар падишани рәзилликлири
билән, Әмирләрни ялған гәплири билән хурсән
қилиду; 4 Уларниң һәммиси зинахорлар; Улар
навай от салған тонурдәк; Навай хемирни
жуғуруп, хемир болғичә униң отини йәнә
улғайтмайду; 5 Падишасимиз [тәбрикләнгән]
күнидә, әмирләр шарапниң кәйпи билән өзлирини
зәипләштүрди; [Падишаһ] болса мазақ қилғучилар
билән қол елишишқа интилди! 6 Чүнки улар
көңлини тонурдәк қизитип сүйқәст пүкүп қойған
еди; Кечичә уларниң ғәзиви чоғлинип туриду;
Сәһәрдила у янған оттәк ялқунлап кетиду. 7
Уларниң һәммиси тонурдәк қизиқтур, улар өз
сорақчилирини йәп кетиду; Уларниң барлиқ
падишалири жиқилди — Улардин һеч ким
мени нида қилип чақирмайду! 8 Әфраим ят
қовмлар билән арилишип кәтти; У «өрүлмигән бир
қотурмач»дәктур. 9 Ят адәмләр униң күчини йәп
кәтти, бирақ у һеч сәзмәйду; Бәрһәқ, [бешиниң]
у йәр-бу йеридә ақ чачлар көрүниду, бирақ
у һеч билмәйду; 10 Шуниң билән Исраилниң
тәкәббурлуғи өзигә қарши гува бериду; Улар
Пәрвәрдигар Худасиниң йениға қайтмайду; Яки
шундақ ишлар [бешиға] чүшкән болсиму, йәнила
Уни издимәйду. 11 Әфраим һеч әқли йоқ
надан бир пахтәктәк; Мисирға қарап сайрайду,
Асурийәни издәп бариду; 12 Улар барғанда,
уларниң үстигә торумни ташлаймән; Худди
асмандики учар-қанатларни торға чүшүргәндәк
уларни чүшүримән; [Бу хәвәр] уларниң җамаитигә
йетиши биләнла, уларни җазалаймән. 13 Уларға
вай! Чүнки улар Мәндин жирақлишип тенип
кәтти! Улар һалак болсун! Чүнки улар Маңа
вапасизлиқ қилди! Мән уларни қутқузуп һөрлүккә
чиқирай дегәндә, Улар Мән тоғрилиқ ялған гәп
қилиду! 14 Улар орнида йетип налә қилғанда, Маңа
көңлидә һеч нида қилмиди; Уларниң җамаәткә
жиғилиши пәқәт аш вә йеңи шарап үчүндур, халас;
Улар Мәндин чәтләп кәтти. 15 Бәрһәқ, Мән әсли
уларни тәрбийилигәнмән, Уларниң биләклирини
чиниқтуруп күчәйткүзгән едим; Бирақ улар Маңа
қарши яманлиқ қәстләватиду. 16 Улар бурулди
— бирақ бурулуши Һәммидин Алий Болғучиға
қайтиш үчүн әмәс; Улар алдамчи бир оқяға охшаш.
Уларниң әмирлири өзлириниң ғалҗиранә тил-
аһанәтлири вәҗидин қиличлиниду; Бу иш Мисир
зиминида уларни мәсқиригә қалдуриду.

8 Канайни ағзиңға салғин! Пәрвәрдигарниң өйи
үстидә бир қорултаз айлинип жүриду! Чүнки
улар Мениң әһдәмни бузған, Тәврат-қанунумға
итаәтсизлик қилған. 2 Улар Маңа: «И Худайим,
биз Исраил хәлқи Сени тонуймиз!» дәп вақирайду.
3 Исраил яхшилиқ-меһриванлиқни ташливәткән;
Шуңа дүшмән уни қоғлайду. 4 Улар өзлири
падишаларни тиклигән, бирақ Мән арқилиқ әмәс;
Улар бәзиләрни әмир қилған, бирақ униңдин
хәвирим йоқ; Улар өз җениға замин болуш үчүн,
Өзлиригә бутларни күмүч-алтунлиридин ясиған.
5 И Самарийә, сениң мозийиң сени ташливәтти!
Мениң ғәзивим уларға қозғалди; Улар қачанғичә
паклиқтин жирақ туриду? 6 Шу нәрсә Исраилдин
чиққанғу — Уни бир һүнәрвән ясиған, халас; у
Худа әмәс; Самарийәниң мозийи дәрвәқә парә-
парә чеқиветилиду! 7 Чүнки улар шамал териди,
шуңа қара қуюнни ориду! Уларниң шатисида һеч
башақлар йоқ, у һеч аш бәрмәйду; Һәтта аш бәргән
болсиму, ят адәмләр уни жутувалған болатти.
8 Исраил жутувелинди; Улар ят әлләр арисида
яримас бир қача болуп қалди; 9 Чүнки улар ялғуз
жүргән явайи ешәктәк Асурийәни издәп чиқти;
Әфраим «ашна»ларни ялливалди. 10 Гәрчә улар

әлләр арисидин «ялливалған» болсиму, Әнди Мән
уларни жиғип бир тәрәп қилимән; Улар тезла
«Әмирләрниң шаһи»ниң бесими астида толғинип
кетиду. 11 Әфраим «гуна қурбанлиқ»лири үчүн
қурбангаһларни көпәйткини билән, Булар гуна
қозғайдиған қурбангаһлар болуп қалди. 12 Мән
униң үчүн Тәврат-қанунумда көп тәрәплимә
нәрсиләрни язған болсамму, Улар ят бир нәрсә
дәп һесапланмақта. 13 Улар қурбанлиқларға
амрақ! Улар Маңа қурбанлиқларни қилип,
гөшидин йәйду, Бирақ Пәрвәрдигар булардин
һеч хурсәнлик алмайду; У уларниң қәбиһлигини
һазир есигә кәлтүрүп, Гуналирини өз бешиға
чүшүриду; Улар Мисирға қайтиду! 14 Чүнки
Исраил өз Ясиғучисини унтуп, «ибадәтхана»ларни
қуриду; Йәһуда болса истиһкамлаштурулған
шәһәрләрни көпәйткән; Бирақ Мән уларниң
шәһәрлири үстигә от әвәтимән, От буларниң
қәлъә-ордилирини йәп кетиду.

9 И Исраил, ят әл-жутлардәк хошал болуп
шатлинип кәтмәңлар; Чүнки сән Худайиңдин
чәтнәп паһишиликкә берилдиң; Һәр бир хаманда
сән паһишә һәққигә амрақ болуп кәттиң. 2
Хаман вә шарап көлчиги уларни бақалмайду;
Йеңи шарап уни йәргә қаритип қойиду. 3
Улар Пәрвәрдигарниң зиминида туривәрмәйду;
Әфраим бәлки Мисирға қайтиду, Улар Асурийәдә
һарам тамақни йәйду. 4 Улар Пәрвәрдигарға
һеч «шарап һәдийә»ләрни қуймайду, Уларниң
қурбанлиқлири униңға һеч хурсәнлик болмайду;
уларниң нени матәм тутқучиларниң ненидәк
болиду; Уни йегән һәр ким «напак» болиду; Бу нан
һәргиз Пәрвәрдигарниң өйигә кирмәйду. 5 Әнди
«җамаәтләрниң [ибадәт] сорунлири» күнидә,
«Пәрвәрдигарниң һейти» болған күнидә қандақ
қиларсиләр? 6 Чүнки мана, улар һәтта һалакәттин
қачқан болсиму, Мисир уларни жиғивелип,
Андин Мемфис шәһири уларни көмүп қойиду.
Уларниң қәдирлик күмүч буюмлирини болса,
чаққақлар егиливалиду; Уларниң чедирлирини
янтақ-тикәнләр басиду. 7 Әнди һесаплишиш
күнлири кәлди, Яманлиқ қайтуридиған күнләр
кәлди; Исраил буни билип йәтсун! Сениң
қәбиһлигиңниң көплүги түпәйлидин, Зор
нәпритиң болғини түпәйлидин, Пәйғәмбәр
«ахмақ», роһқа тәвә болғучи «сараң» дәп
һесаплиниду. 8 Пәйғәмбәр болса Әфраим үстигә
Худайим билән биллә турған күзәтчидур; Бирақ
униңға барлиқ йоллирида қилтақлар қоюлған,
Худасиниң өйидиму нәпрәт уни күтмәктә. 9
Гибеаһниң күнлиридикидәк улар өзлирини
чоңқур булғиған, У уларниң қәбиһлигини есигә
кәлтүриду, Уларниң гуналирини җазалайду.
10 — Чөл-баяванда үзүм учрап қалғандәк, Мән
сән Исраилни тапқан; Әнҗир дәриғидә тунҗа
пишқан мевини көргәндәк, ата-бовилириңларни
яхши көргәнмән; Андин улар «Баал-Пеор»ни
издәп барди, Өзлирини әшу номуслуқ нәрсигә
беғишлиди, Улар өзлириниң «сөйгүчиси»гә
охшаш жиркиничлик болди. 11 Әфраимниң болса,
шан-шәриви қуштәк учуп кетиду — Худди туғулуш
болуп бақмиғандәк, Һамилә болуп бақмиғандәк,
Бойида апиридә болуш болуп бақмиғандәк! 12
Һәтта улар пәрзәнтлирини чоң қилған болсиму,
Мән лекин уларни бирини қалдурмай җуда
қилимән; Бәрһәқ, улардин айрилип кәткинимдин
кейин, уларниң һалиға вай! 13 Мән көргинимдә,
Әфраимниң әһвали чимәнзарда тикләнгән бир
«Тур шәһири»дәк еди; Бирақ Әфраим балилирини
қәтл қилғучиға чиқирип бериду. 14 Уларға
бәргин, и Пәрвәрдигар — зади немә бәргиниң
түзүк? — Уларға бала чүшүп кетидиған балиятқу,
қуруқ әмчәкләрни бәргин! 15 Уларниң барлиқ
рәзиллигини Гилгалдин тапқили болиду; Чүнки
Мән шу йәрдә улардин нәпрәтләндим; Уларниң
қилмишлириниң рәзиллиги түпәйлидин,
Уларни өйүмдин һайдиветимән; Мән уларни
йәнә сөймәймән; Уларниң әмирлириниң
һәммиси тәрсалиқ қилиду. 16 Әфраим әнди
уруветилди; Уларниң йилтизи қағҗирап кәтти,
улар һеч мевә бәрмәйду; Һәтта улар мевә
бәрсиму, Балиятқусиниң сөйүмлүк мевилирини
өлтүрүветимән. 17 Мениң Худайим уларни чәткә
қақти, Чүнки улар униңға қулақ салмиди; Улар
әлләр арисида сәрсан болиду.

10 Исраил барақсан бир үзүм телидур;
У өзи үчүн мевә чиқириду; Мевиси
көпәйгәнсери у қурбангаһларниму көпәйткән;
Зимининиң есиллиғидин улар «есил» бут
түврүклирини ясиди. 2 Уларниң көңли ала;
Уларниң гунакарлиғи һазир ашкарилиниду;
У уларниң қурбангаһлирини чеқип ғулитиду,
Уларниң бут түврүклирини бузуветиду. 3 Чүнки
улар пат арида: «Биздә падиша йоқ, чүнки

Пәрвәрдигардин қорқмидуқ; Падишасимиз бар
болсиму, у бизгә немә қилип бериду?» —
дәйдиған болиду. 4 Улар гәпләрни қиливериду,
әһдини түзүп қоюп ялғандин қәсәм ичиду;
Шуңа улар арисидики дәвалишишлар етиздики
чөнәкләргә шумбуя үнүп кәткәндәк болиду.
5 Самарийәдә туруватқанлар «Бәйт-Авән»ниң
мозийи үчүн ғәм-әндишигә чүшиду; «[Бәйт-
Авән]»[дикиләр] дәрвәқә униң үстигә матәм
тутиду, Униң «бутпәрәс каһин»лириму униң
үчүн шундақ қилиду; Улар «Бәйт-Авән»ниң «шан-
шәриви» үчүн азаплиниду, Чүнки у сүргүн
қилинди! 6 Бәрһәқ, шу нәрсә «Жедәлхор падиша»
үчүн һәдийә қилинип, Асурийәгә көтирилип
кетилиду; Әфраим иза-аһанәткә қалиду, Исраил
өз «әқли»дин хиҗил болиду. 7 Самарийәниң
болса, падишаси деңиз долқунлири үстидики
хәшәктәк йоқилип кәтти; 8 «Авән»дики «жуқури
җайлар», йәни «Исраилниң гунайи» битчит
қилиниду; Қурбангаһлирини тикән-җиғанлар
басиду; Улар тағларға: «Үстимизни йепиңлар!»,
дөңлүкләргә: «Үстимизгә өрүлүп чүшүңлар!» —
дәйду. 9 — И Исраил, Гибеаһниң күнлиридин
башлап сән гуна қилип кәлдиң; Ишлар шу
пети туривәрди; Рәзилликниң балилири үстигә
қилинған җәң уларни Гибеаһта бесивәтмидиму?
10 Мән халиқинимда уларни җазалаймән; Улар
икки гунайи түпәйлидин әсиргә чүшүшкә тоғра
кәлгәндә, Ят қовмлар уларға һуҗум қилишқа
жиғилиду. 11 Әфраим болса көндүрүлгән бир
инәктур, У хаман тепишкә амрақ; Мән униң
чирайлиқ гәдинини упраштин аяп кәлдим; Бирақ
һазир униңға боюнтуруқ селип һайдаймән;
Йәһуда йәр һайдисун! Яқуп өзи үчүн йәрни
тирнилиши керәк. 12 Өзүңларға һәққанийлиқ
билән териңлар, Меһир-муһәббәт ичидә һосул
алисиләр; Боз йериңларни чанап ечиңлар;
Чүнки Пәрвәрдигарни издәш вақти кәлди, —
Та У үстүңларға һәққанийлиқни яғдурғичә!
13 [Бирақ] силәр рәзилликни ағдурдуңлар,
Қәбиһлик һосулини ордуңлар, Ялғанчилиқниң
мевисини йедиңлар; Чүнки сән өз йолуңға, йәни
батурлириңниң көплүгигә ишинип таяндиң; 14
Қовмлириң арисида чуқан-сүрән көтирилиду;
Шалман җәң күнидә Бәйт-Арбәлни бәрбат
қилғандәк, Барлиқ қорғанлириң бәрбат қилиниду;
(шу күни [Бәйт-Арбәлдики] ана-балилар тәңла
парә-парә қиливетилмигәнму?) — 15 Әнди учиға
чиққан рәзиллигиң түпәйлидин, Охшаш бир
күн сениң бешиңға чүшүрүлиду, и Бәйт-Әл! Таң
сәһәрдила Исраилниң падишаси пүтүнләй үзүп
ташлиниду.

11 Исраил бала чеғида, Мән уни сөйдүм,
Шуниң билән оғлумни Мисирдин чиқишқа
чақирдим. 2 Бирақ улар [хәлқимни] чақиривиди,
Улар дәрһал һозурумдин чиқип кәтти; Улар
«Баал»ларға қурбанлиқ қилишқа башлиди,
Ойма мәбудларға исриқ салди. 3 Әфраимға
меңишни үгәткүчи Өзүм едим, Униң қолини
тутуп вә йөләп — Бирақ өзини сақайтқучиниң
Мән екәнлигимни улар билмиди. 4 Мән
адимәтчиликниң көйүнүш риштилири билән,
Сөйгүниң тарлири билән уларниң көңлини
тартивалдим; Мән уларға худди еңигидин
боюнтуруқни еливәткүчи бирисидәк болғанмән,
Егилип Өзүм уларни озуқландурғанмән. 5 Улар
Мисирға қайтидиған болмамду? Асурийәлик
дәрвәқә уларниң падишаси болидиған әмәсму?
— Чүнки улар йенимға қайтишни рәт қилди! 6
Қилич униң шәһәрлиридә һәрян ойнитилиду;
[Дәрвазисидики] төмүр балдақларни вәйран
қилип йәп кетиду; Бу өз әқиллириниң
касапитидур! 7 Бәрһәқ, Мениң хәлқим Мәндин
чәтләп кетишкә мәптун болди; Улар Һәммидин
Алий Болғучиға нида қилип чақирсиму, Лекин
һеч ким уларни көтәрмәйду. 8 Мән қандақму
сени ташлап қойимән, и Әфраим? Мән қандақму
сени [дүшмәнгә] тапшуримән, и Исраил?!
Қандақму сени Адмаһ шәһиридәк қилимән?! Сени
қандақму Зәбоим шәһиридәк бир тәрәп қилимән?!
Қәлбим ич-бағримда қайнап кетиватиду, Мениң
барлиқ рәһимдиллиғим қозғиливатиду! 9
Ғәзивимниң қәһрини жүргүзмәймән, Иккинчи
йәнә Әфраимни йоқатмаймән; Чүнки Мән инсан
әмәс, Тәңридурмән, — Йәни араңда болған пак-
муқәддәс Болғучидурмән; Мән дәрғәзәп билән
кәлмәймән. 10 Улар Пәрвәрдигарниң кәйнидин
маңиду; У ширдәк һөкирәйду; У һөкиригәндә,
әнди балилири ғәриптин титригән һалда келиду;
11 Улар Мисирдин қуштәк, Асурийә зиминидин
пахтәктәк титригән һалда чиқип келиду; Шуниң
билән уларни өз өйлиригә маканлаштуримән, —
дәйду Пәрвәрдигар. 12 Әфраим Мени ялған гәплири
билән көмүветиду; Йәһудаму Тәңригә, йәни

ишәшлик, Пак-Муқәддәс Болғучиға тутуруқсиз
болди.

12 Әфраимниң йегини шамалдур, У шәриқ
шамилини қоғлап жүриду; У күнләп
ялғанчилиқ, зулум-зорлуқни көпәйтмәктә; Улар
Асурийә билән әһдә түзиду, Шуниңдәк Мисирға
май «соғилири» көтирип апирилиду. 2
Пәрвәрдигарниң Йәһуда биләнму бир дәваси
бар; У Яқупни йоллири бойичә жазалайду;
Униң қилмишлирини өз үстигә қайтуриду. 3 У
балиятқуда туруп акисини тапинидин тутувалған,
Өз күчи билән Худа билән елишқан; 4 У бәрһәқ
Пәриштә билән елишип, ғәлибә қилди; У жиғлиди,
Униңға дуа-тилавәт қилди; [Худа] уни Бәйт-
Әлдә тепивалди, Вә шу йәрдә бизгә сөз қилди;
5 — Йәни Пәрвәрдигар, самави қошунларниң
Сәрдари болған Худа, — «Пәрвәрдигар» болса
Униң хатирә намидур! 6 Шуңа сән, Худайиң
арқилиқ, Униң йениға қайт; Меһриванлиқ вә
адаләтни қолуңдин бәрмә, Худайиңға үмүт
бағлап, Уни изчил күткин. 7 Мана бу содигәр!
Униң қолида алдамчилиқ тарազиси бар; У
бозәк қилишқа амрақтур. 8 Әфраим: «Мән
дәрвәқә бейидим, Өзүмгә көп байлиқларни
топлидим; Бирақ улар барлиқ әҗирлиримдә
мәндин һеч гунайий қәбиһликни тапалмайду!»
— дәйду. 9 Бирақ Мисир зиминидин тартип
Мән Пәрвәрдигар сениң Худайиң болғанмән, Мән
сени йәнә «[кәпиләр] һейти»дикидәк чедирларда
турғузимән! 10 «Мән пәйғәмбәрләргә сөз
қилғанмән, Аламәт көрүнүшләрни көпәйткәнмән,
Шундақла пәйғәмбәрләр арқилиқ тәмсилләрни
көрсәткәнмән. 11 Гилеад қәбиһму? Улар бәрһәқ
пәқәт яримаслардур! Улар Гилгалда топақларни
қурбанлиқ қилиду; Уларниң қурбангаһлири
дәрвәқә етиз қирлиридики таш догилиридак
көптур! 12 (Яқуп Сурийәгә қечип кәтти, Шу йәрдә
Исраил хотун елиш үчүн ишлигән; Бәрһәқ, хотун
елиш үчүн у қойларни баққан еди). 13 Пәрвәрдигар
йәнә пәйғәмбәр арқилиқ Исраилни Мисирдин
чиқирип қутқузған, Пәйғәмбәр арқилиқ униңдин
хәвәрму алған. 14 Әфраим [Худаниң] қәһрини
интайин қаттиқ қозғиған; Униң Рәбби у төккән қан
қәризни униң гәдинигә артиду, Шәрмәндилик-
аһанәтини өз бешиға қайтуриду.

13 [Бурун] Әфраим сөз қилғанда, кишиләр
һөрмәтләп титрәп кетәтти; У Исраил
қәбилилири арисида көтирилгән; Бирақ у
Баал арқилиқ гуна қилип өлди. 2 Улар
һазир гунаниң үстигә гуна садир қилмақта!
Өзлиригә күмүчлиридин қуйма мәбудларни, Өз
әқли ойлап чиққан бутларни ясиди; Буларниң
һәммиси һүнәрвәнниң әҗри, халас; Бу кишиләр
тоғрилиқ: «Һәй, инсан қурбанлиғини қилғучилар,
мозайларни сөйүп қоюңлар!» дейилиду. 3 Шуңа
улар сәһәрдики бир парчә булуттәк, Тездин ғайип
болидиған таң сәһәрдики шәбнәмдәк, Хамандин
қара қуюнда учқан пахалдәк, Түңлүктин чиққан
ис-түтәктәк [тездин] йоқап кетиду. 4 Бирақ
Мисир зиминидин тартип Мән Пәрвәрдигар
сениң Худайиң болғанмән; Сән Мәндин башқа
һеч Илаһни билмәйдиған болисән; Мәндин
башқа қутқузғучи йоқтур. 5 Мән чөл-баяванда,
қурғақчилиқниң зиминида сән билән тонуштум;
6 Улар озуқландурулуп, тоюнған, Тоюнғандин
кейин көңлидә тәкәббурлишип кәткән; Шуңа
улар Мени унтуған. 7 Әнди Мән уларға
ширдәк болимән; Илпиздәк уларни йол бойида
пайлап күтимән; 8 Күчүклиридин мәһрум
болған ейиқтәк Мән уларға учрап, Жүрәк
чависини титиветимән; Уларни чиши ширдәк
нәқ мәйданда йәветимән; Даладики һайванлар
уларни житиветиду. 9 Сениң һалакитиң, и
Исраил, дәл Маңа қарши чиққанлиғиң, Йәни
Ярдәмчиңгә қарши чиққанлиғиңдин ибарәттур.
10 Әнди барлиқ шәһәрлириңдә саңа қутқузғучи
болидиған падишасиң қени? Сениң сорақчи-
һакимлириң қени? Сән булар тоғрилиқ: «Маңа
падиша вә шаһзадиларни тәқдим қилғайсән!» дәп
тилигән әмәсму? — 11 Мән ғәзивим билән саңа
падишани тәқдим қилғанмән, Әнди уни ғәзипим
билән елип ташлидим. 12 Әфраимниң қәбиһлиги
чиң орап-қачиланған; Униң гунайи жуғлинип
сақланған; 13 Толғақ басқан аялниң азаплири
униңға чүшиду; У әқилсиз бир оғулдур; Чүнки
балиятқуниң ағзи ечилғанда, у һазир болмиған!
14 Мән бәдәл төләп уларни тәһтисараниң күчидин
қутулдуримән; Уларға һәмҗәмәт болуп өлүмдин
қутқузимән; Әй, өлүм, сениң вабалириң қени?!
Әй, тәһтисара, сениң һалакәтлириң қени?! Мән
буниңдин пушайман қилмаймән! **(Sheol h7585)** 15
[Әфраим] қериндашлири арисида «мевилик»

болсиму, Шәриқтин бир шамал чиқиду, Йәни
Пәрвәрдигарниң чөл-баявандин чиққан бир
шамили келиду; [Әфраимниң] булиқи қуруп
кетиду, униң су беши қағҗирап кетиду; У [шамал]
ғәзнисидики барлиқ нәпис қача-қучиларни булаң-
талаң қилиду. 16 Самарийәниң өз гунайи өз
зиммисигә қоюлиду; Чүнки у өз Худасиға бойнини
қаттиқ қилған; Улар қилич билән жиқилиду,
Бовақлири парә-парә қилип чеқиветилиду,
Һамилдар аяллири йериветилиду.

14 И Исраил, Пәрвәрдигар Худайиңниң
йениға иккиләнмәй қайтип кәл! Чүнки өз
қәбиһлигиң билән путлишип жиқилғансән. 2
Өзүңлар билән биллә сөзләрни епкелиңлар,
Пәрвәрдигарниң йениға қайтиңлар; Униңға:
— «Барлиқ қәбиһликни кәчүргәйсән, Шапаәт
билән бизни қобул қилғайсән, Шуниң билән биз
Саңа ләвлиримиздики «буқа [қурбанлиқлар]»ни
тутимиз — дәңлар. 3 — «Асурийә бизни
қутқузмайду, Атларға минмәймиз; Биз һәргиз өз
қолимиз ясиғиниға: — «Худайимиз!» демәймиз;
Чүнки Сәндинла житим-йесирлар рәһим-
шәпқәт тапиду». 4 — Мән уларни «арқиға
чекинишлири»дин сақайтимән, Мән уларни
чин көңлүмдин халап сөйимән; Чүнки Мениң
ғәзивим униңдин янди. 5 Мән Исраилға
шәбнәмдәк болимән; У нилупәрдәк бәрқ уриду,
Йилтизлири Ливан [кедир] дәриғидәк йилтиз
тартиду; 6 Униң бихлири шахлап йейилиду,
Униң гөзәллиги зәйтун дәриғидәк, Пуриғи Ливан
[кедириниңкидәк] болиду. 7 Хәлиқ қайтип келип,
униң сайиси астида олтириду; Улар зираәтләрдәк
яшнайду, Үзүм телидәк чечәкләйду; Ливанниң
шараплири [ағзида қалғандәк], есидә шерин
қалиду. 8 Әфраим: «Мениң бутлар билән йәнә
немә карим!» — дәйдиған болиду. «Мән униңға
җавап беримән, униңдин хәвәр алимән! «Мән
япйешил бир қариғайдурмән». «Сениң мевәң
Мәндиндур!» 9 Ким дана болуп, бу ишларни
чүшинәр? Чечән болуп, буларни биләр? Чүнки
Пәрвәрдигарниң йоллири дурустур, һәққанийлар
уларда маңиду; Бирақ итаәтсизләр уларда
путлишип жиқилиду.

Йоел

1 Пәрвәрдигарниң Петуелниң оғли Йоелға
чүшкән сөзи: — 2 «И қерилар, аңлаңлар;
Зиминда барлиқ туруватқан һәммәйлән,
қулақ селиңлар; Өз күнлириңларда яки ата-
бовилириңларниң күнлиридиму шундақ бир иш
болуп баққанму? 3 Балилириңларға шуни ейтип
бериңлар, Балилириңлар өз балилириға ейтсун,
Уларму келәр дәвиргә ейтсун: — 4 «Чишлигүчи
қурут» қалдурғанни чекәткә йәп болди, Чекәткә
қалдурғанни чекәткә личинкилири йәп болди,
Чекәткә личинкилири қалдурғанни «вәйранчи
қурут»лар йәп болди. 5 Әй, һарақкәшләр, ойғинип
қаттиқ жиғлаңлар, Һувлишиңлар, и шарап
ичкүчиләр, Йеңи шарап түпәйлидин — Чүнки
у ағзиңдин елип ташланди. 6 Чүнки бир хәлиқ,
күчлүк, сансизлиған хәлиқ, Зиминим үстигә бесип
кәлди; Униң чишлири болса ширниң чишлири,
Униңда ширниң һиңгаң чишлири бардур; 7 У
Мениң үзүм таллиримни вәйранә қиливәтти,
Әнҗир дәриғимниң қовзақлирини сийривәтти,
Уларни яланачлап, ташливәтти; Уларниң шахлири
ақливетилди. 8 Яшлиғидики ери үчүн матәм тутуп
бөз кийимләргә оранған нәвҗувандәк қаттиқ
пиған чекиңлар; 9 Пәрвәрдигарниң өйи «ашлиқ
һәдийә»дин һәм «шарап һәдийә»ләрдин мәһрум
қилинди; Каһинлар, йәни Пәрвәрдигарниң
хизмәтчилири матәм тутиду. 10 Етизлар чөлдәрәп
кәтти, Зимин матәм тутиду; Чүнки зираәтләр
ғазан болди, Йеңи шарап қуруп кәтти, Зәйтун мейи
қағҗириди. 11 Һәй деханлар, уюлуңлар; Буғдайлар
һәм арпилар үчүн ялвуруңлар, и үзүмчиләр,
Чүнки етизларниң һосуллири қуруп кәтти. 12 Үзүм
тели қағҗирап кәтти, Әнҗир дәриғи солишип
қалди, Анар дәриғи, хорма палмиси һәм алма
дәриғиму, Даладики барлиқ дәрәқләр солишип
кәтти; Бәрһәқ, шатлиқму адәм балилирида
солишип кәтти. 13 Белиңларни бағлаңлар, пәряд
оқуңлар, и каһинлар; Һувлаңлар, и қурбангаһниң
хизмәтчилири; Кечичә бөз кийимләрни кийип
дүм йетиңлар, и Худаниң хизмәтчилири; Чүнки
Худайиңларниң өйидин «ашлиқ һәдийә» һәм
«шарап һәдийә» үзүлүп қалди. 14 «Роза тутайли»
дәп [Худаға] мәхсус бир мәзгилни айриңлар,
Җамаәткә мәхсус жиғилимиз, дәп җакалаңлар;
Ақсақалларни, зиминда туруватқанларниң
һәммисини Пәрвәрдигар Худайиңларниң өйигә
жиғип, Пәрвәрдигарға нalә көтириңлар! 15 «Аһ, шу
күн! Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқинлашти, У
һәммигә Қадир тәрипидин һалакәт болуп келиду.
16 Мана, ғиза көз алдимиздин елип ташланди
әмәсму? Шатлиқ, хошаллиқ Худайимизниң
өйидин елип ташланди әмәсму? 17 Уруқлар
топа-чалмилар астида чирип кәтти, Амбарлар
харабиләшти, Боғузханилар ғулап чүшти; Чүнки
зираәтләр ғазаң болди. 18 Чарпайлар шундақ
һөкиришип кәтти! Кала падилири патипарақ
болди, Отлақни тапалмиғач; Қой падилириму
өзи «гунайимиз бар» дегәндәк мәйүсләнди; 19
Аһ, Пәрвәрдигар, нида қилимән Саңа; Чүнки от
ялқунлири җаңгалдики от-чөпләрни йәвәтти,
Ялқун даладики барлиқ дәрәқләрни көйдүрүвәтти.
20 Даладики һайванларму Саңа нида қилиду,
Чүнки ериқ-өстәңләр қуруп кәтти, От-ялқун
җаңгалдики от-чөпләрни йәвәтти.

2 Зион теғида канай челиңлар, Муқәддәс
теғимда агаһ сигналини аңлитиңлар; Зиминда
турғучи һәммәйлән дир-дир титрисун; Чүнки
Пәрвәрдигарниң күни келиду, у йеқиндидур.
2 У күн болса қараңғу һәм сүр күн, Булутлар
қапланған һәм қапқараңғу зулмәт күн, — таң
сәһәр тағлар үстигә йейилғандәк, Зор һәм күчлүк
бир хәлиқ келиду; Уларға охшаш болғучилар
болуп бақмиған, Улардин кейинму, дәвирдин-
дәвиргә йәнә болмайду. 3 Уларниң алдида
көйдүргүчи от маңиду, Уларниң кәйнидә болса
бир ялқун көйдүрүп өтиду; Келиштин бурун
зимин «Ерән бағчиси»дәк, Бирақ уларниң тапини
тәккәндин кейин гүл-гиясиз чөл-баяван болиду;
Бәрһәқ, улардин һеч немә қечип қутулалмайду. 4
Уларниң қияпити атқа охшайду, Атлиқ ләшкәрдәк
чапиду. 5 Җәң һарвулири гүлдүрлигәндәк сада
билән улар тағ чоққилиридин сәкрәп өтиду;
Пахални парաслап көйдүргән от авазидәк тараслап
маңиду, Дәбдәбилик сәп түзәп турған күчлүк
қошундәк жүриду, 6 Уларниң алдида әлләр
қаттиқ азаплиниду, һәммә чирай татирип кетиду.
7 Улар палванлардәк жүгүриду; Җәңчиләрдәк
сепилдин артилип өтиду; Һәммиси өз алдиға
қарап жүрүш қилиду; Сәплирини һеч бузмайду.
8 Һеч қайсиси өз қериндишини қистимайду;
Һәр қайсиси өз йолида маңиду; Қуралларға
етилсиму, яриланмай өтүп маңиду; 9 Шәһәрниң

һәммә йеригә чепишиду; Сепил үстидә жүгүрүп
жүриду; Өйләргә ямишип чиқиду; Деризиләрдин
оғридәк кириду. 10 Улар алдида йәр-зиминни
титрәк басиду, Асманлар тәвринип кетиду;
Қуяш һәм ай қараңғулишип кетиду, Юлтузлар
жуласини қайтурувалиду. 11 Пәрвәрдигар Өз
қошуни алдида авазини қоюветиду, Чүнки Униң
баргаһи паянсиздур; Униң сөзини орунлиғучи
күчлүктур; Чүнки Пәрвәрдигарниң күни улуқ,
интайин дәһшәтликтур; Ким уни көтирәлисун?
12 Бирақ һәтта һазирму, — дәйду Пәрвәрдигар,
— Чин көңлүңләр билән, розилар билән,
жиғилар билән матәм тутуп Мениң йенимға
қайтип келиңлар; 13 Кийим-кечигиңларни әмәс,
бәлки жүрәк-бағриңларни тилип, Пәрвәрдигар
Худайиңларниң йениға қайтип бериңлар;
Чүнки У меһри-шәпқәтлик һәм рәһимдил, Асан
ғәзәпләнмәйду, зор меһир-муһәббәтликтур,
Яманлиқтин янидиған [Худа]дур. 14 Ким билиду,
У җазалаштин йенип, рәһим қилип бирәр
бәрикәтни, Пәрвәрдигар Худайиңларға сунғидәк
бирәр «ашлиқ һәдийә» һәм «шарап һәдийә»ни
қалдуруп кетәмду техи? 15 Зион теғида канай
челиңлар, «Роза тутайли» дәп [Худаға] мәхсус
бир мәзгилни айриңлар, Җамаәткә мәхсус
жиғилимиз, дәп җакалаңлар; 16 Әлни жиғиңлар,
җамаәтни пакландуруңлар, Ақсақалларни җәм
қилиңлар, балиларни, емиватқанларниму
жиғиңлар; Той қиливатқан жигит өз өйидин,
Ятлиқ болидиған қиз һуҗрисидин чиқсун; 17
Каһинлар, йәни Пәрвәрдигарниң хизмәтчилири
айван билән қурбангаһ оттурисида жиға-зерә
көтәрсун, Улар ейтсунки, «И Пәрвәрдигар, Өз
хәлқиңгә ичиңни ағритқайсән, Өз мирасиңни
хорлуқтин сақлап, Уларни әлләргә сөз-чөчәк
болушқа қоймиғайсән; Әл-жутлар арисида:
«Уларниң Худаси қени?» дейилмисун». 18 Андин
Пәрвәрдигар Өз зиминиға отлуқ муһәббитини,
Өз хәлқигә рәһим-шәпқәтни көрсәтти; 19
Пәрвәрдигар җававән Өз хәлқигә мундақ деди:
— «Мана, Мән силәргә буғдай, йеңи шарап
вә зәйтун мейини әвәтимән, Силәр булардин
қандурулисиләр; Вә Мән силәрни қайтидин
әлләр арисида шәрмәндә қилип қоймаймән;
20 Һәм шималдин кәлгүчини силәрдин жирақ
қилип, Униң алди қисмини шәрқий деңизға,
Кәйни қисмини ғәрбий деңизға қоғливетимән;
Уни чөл бир зиминға һайдиветимән; Униң
сесиқлиғи пурап туриду, Пасиқ һиди чиқиду;
Чүнки у «чоң ишларни қилғучимән» дәп өзини
улуқ қилмақчи болиду. 21 Қорқма, и зимин;
Шатлинип хошал бол; Чүнки Пәрвәрдигар улуқ
ишларни қилған. 22 И даладики һайванлар,
қорқмаңлар; Чүнки чөллүктики от-чөпләр бәрқ
урмақта; Дәрәқ мевисини бәрмәктә, Әнҗир
дәриғи, үзүм тели толуқ һосул бериду. 23
Һәм силәр, Зионниң балилири, шатлинип
Пәрвәрдигар Худайиңлардин хурсән болуңлар;
Чүнки У һәққанийлиқ бойичә силәргә «авалқи
ямғурлар»ни бериду; У силәргә һөл-йеғин бериду,
Йәни башта болғандәк «авалқи ямғурлар» һәм
«кейинки ямғурлар»ни яғдуриду. 24 Хаманлар
буғдайға толған болиду, Идиш-күпләр йеңи шарап
һәм майларға толупташиду. 25 Вә Мән силәргә
чекәткиләр, чекәткә личинкилири, «вәйранчи
қурут»лар, «чишлигүчи қурут»лар, Йәни Мән
араңларға әвәткән улуқ қошунум йегән жилларни
қайтуруп беримән; 26 Силәр болушичә йәп,
қандурулисиләр, Шуниңдәк силәргә карамәт
ишларни көрсәткән Пәрвәрдигар Худайиңларниң
намини мәдһийиләйсиләр; Шуниң билән Мениң
хәлқим һәргиз йәнә хиҗаләткә қалмайду. 27
Силәр Мениң Исраил ичидә турғанлиғимни,
Шундақла Мәнки Пәрвәрдигар силәрниң
Худайиңлар екәнлигимни, Мәндин башқа һеч
ким болмайдиғанлиғини билисиләр; Шуниң
билән Мениң хәлқим һәргиз йәнә хиҗаләткә
қалмайду. 28 Һәм кейин, Мән Өз Роһумни барлиқ
әт егилири үстигә қуйимән; Силәрниң оғул-
қизлириңлар бешарәт бериду, Қерилириңлар
аламәт чүшләрни көриду, Жигитлириңлар
ғайипанә аламәт көрүнүшләрни көриду; 29 Бәрһәқ,
шу күнләрдә қуллар үстигиму, дедәкләр үстигиму
Роһумни қуйимән. 30 Мән асманларда, зиминдә
караматләрни, Қан, от, ис-түтәк түврүклирини
көрситимән. 31 Пәрвәрдигарниң улуқ һәм
дәһшәтлик күни кәлмигичә, Қуяш қараңғулуққа,
Ай қанға айландурулиду. 32 Һәм шундақ әмәлгә
ашурулидуки, Пәрвәрдигарниң намини чақирип
нида қилғанларниң һәммиси қутқузулиду;
Чүнки Пәрвәрдигар дегинидәк, Зион теғида һәм
Йерусалимда, Һәмдә Пәрвәрдигар чақирмақчи
болған «қалдиси»лар үчүн қутқузуш-ниҗат
болиду.

3 Чүнки мана, шу күнләрдә, шу пәйттә,
Мән Йәһуда һәм Йерусалимни асарәттин
қутулдуруп, азатлиққа ериштүргинимдә, 2 Мән
барлиқ әлләрниму жиғип, Уларни «Йәһошафат
җилғиси»ға чүшүримән; Шуниң билән уларниң
хәлқимни әлләр арисиға тарқитиватқәнлигидин,
Зиминимни бөлүп парчиливәткәнлигидин,
Уларни әшу йәрдә Мениң мирасим, йәни
хәлқим Исраил түпәйлидин сораққа тартимән.
3 Униң үстигә улар Мениң хәлқимни доға
тикип чәк ташлиған; Бир жигитни бир
паһишә аялға алмаштурған, Бир қизни «шарап
ичимиз» дәп шарап үчүн алмаштурған. 4
Һәй, Тур һәм Зидон, Филистийәниң барлиқ
районлири, Мән силәрни немә қилиптимән?
Силәр Мәндин өч алмақчимусиләр? (Бирақ
Мәндин өч алимиз десәңлар, өчни тезла өз
бешиңларға қайтуруп беримән!) 5 Күмүчлирим,
алтунлиримни буливалғиниңлар түпәйлидин,
Гөзәл гөһәрлиримни өз бутханилириңларға
апарғиниңлар түпәйлидин, 6 Йәһуда балилири
һәм Йерусалимниң балилирини өз чегарасидин
жирақ қилмақ үчүн уларни Грекларға
сетиветкиниңлар түпәйлидин, 7 Мана, Мән
уларни силәр сетивәткән җайда орнидин
турғузимән, һәмдә қилғиниңларни өз бешиңларға
қайтуримән. 8 Оғул-қизлириңларни Йәһуда
балилириниң қолиға сетиветимән, Улар шуларни
жирақтики бир әлгә, йәни Шабиялиқларға
сетиветиду; Чүнки Пәрвәрдигар сөз қилған. 9
Шуни әлләр арисида җакалаңларки, «Җәңгә
тәйярлиниңлар, Палванларни қозғаңлар,
Җәңчиләрниң һәммиси йеқинлашсун, Җәңгә
һазир болсун; 10 Сапан чишлирини қилич қилип,
Оғақлириңларни нәйзә қилип соқушуңлар; Аҗиз
адәмму: «Мән күчлүк» десун; 11 Әтраптики һәммә
әлләр, тездин келиңлар, Һәммиңлар шу йәргә
җәм болуңлар!». «Өзүңниң күчлүклириңни әшу
йәргә чүшүргәйсән, аһ Пәрвәрдигар!» 12 «Әлләр
қозғилип «Йәһошафат җилғиси»ға кәлсун; Чүнки
Мән шу йәрдә олтирип әтраптики һәммә әлләрни
сораққа тартимән. 13 Оғақни селиңлар, Чүнки
зираәт пишти; Келиңлар, чүшүп чәйләңлар,
Чүнки шарап көлчәклири лиқ тушуқтур, Идиш-
күпләр толуп ташиду. Чүнки уларниң рәзиллиги
зордур» 14 Аһ, нурғун, нурғун кишиләр «Қарар
җилғиси»да! Чүнки Пәрвәрдигарниң күни
«Қарар җилғиси»ға йеқинлашти. 15 Қуяш
һәм ай қараңғулишип кетиду, Юлтузлар өз
җуласини қайтурувалиду. 16 Пәрвәрдигар
Зиондин һөкирәйду, Йерусалимдин авазини
қоюветиду; Асманлар, зиминлар силкиниду;
Лекин Пәрвәрдигар Өз хәлқигә башпанаһ,
Исраил балилириға күч-һимайә болиду. 17
Шуниң билән силәр Мәнки Пәрвәрдигарниң
силәрниң Худайиңлар екәнлигимни, Өз муқәддәс
теғим Зионда туридиғанлиғимни билисиләр;
Йерусалим пак-муқәддәс болиду, Униңдин һеч ят
адәмләр йәнә өтмәйду. 18 Һәм шу күни әмәлгә
ашурулидуки, Тағлар йеңи шарапни темитиду,
Дөң-егизликләрдин сүт ақиду, Йәһудадики барлиқ
ериқ-өстәңләрдә лиқ су ақиду; Пәрвәрдигарниң
өйидин бир булақ чиқиду, Шиттим җилғисини
суғириду. 19 Мисир болса бир чөллүк, Едом
адәмзатсиз бир чөл-баяван болиду, Уларниң
Йәһуда балилириға қилған зулум-зораванлиғи
түпәйлидин, Улар буларниң зиминида бегуна
қанларни төккәнлиги түпәйлидин. 20 Бирақ
Йәһуда мәңгүгә туриду, Йерусалим дәвирдин-
дәвиргичә қалиду; 21 Һәм Мән уларни төккән
қанларниң пакландурулмиған гуналиридин
пакландуримән; Чүнки Пәрвәрдигар Зионда
маканлашқандур.

Амос

1 Уззия Йәһудаға, Йоашниң оғли Йәробоам
Исраилға падиша болған вақитларда, йәр
тәврәштин икки жил илгири, Тәкоадики
чарвичилар арисидики Амосниң Исраил тоғрилиқ
ейтқан сөзлири: — 2 У: «Пәрвәрдигар Зион теғидин
һөкирәйду, Йерусалимдин авазини қоюветиду;
Падичиларниң отлақлири матәм тутиду, Кармәл
чоққиси ғазаңлишиду» — деди. 3 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Дәмәшқниң үч гунайи, бәрһәқ
төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани
яндурмаймән, Чүнки улар Гилеадтикиләрни
төмүр тирнилиқ сөрәмләр билән соққан еди; 4
Шундақла Һазаәлниң өйигә бир от әвәтимән, У
Бән-Һададниң ордилирини жутувалиду. 5 Дәмәшқ
дәрвазисидики төмүр балдақни сундуриветимән,
Авән жилғисида турғучини, Бәйт-Едәндә шаһанә
һасисини тутқучини үзүп ташлаймән; Сурийәниң
хәлқи әсиргә чүшүп кирға елип кетилиду,
— дәйду Пәрвәрдигар. 6 Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — «Газа шәһириниң үч гунайи, бәрһәқ
төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани
яндурмаймән, Чүнки улар Едомға тапшуруп
беришкә, барлиқ тутқунларни әсир қилип елип
кәтти. 7 Һәм Мән Газаниң сепилиға от әвәтимән,
У униң ордилирини жутувалиду; 8 Мән Ашдодта
турғучини, Ашкелонда шаһанә һасини тутқучини
үзүп ташлаймән, Әкрон шәһиригә қарши қол
көтиримән; Филистийләрниң қалдуғи йоқилиду,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 9 Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Турниң үч гунайи, бәрһәқ
төрт гунайи үчүн, униңға чүшидиған жазани
яндурмаймән, Чүнки улар барлиқ тутқунларни
Едомға тапшурувәтти, Шундақла қериндашлиқ
әһдисини есигә алмиди. 10 Һәм Мән Турниң
сепилиға от әвәтимән, От униң ордилирини
жутувалиду. 11 Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Едомниң үч гунайи, бәрһәқ төрт гунайи
үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,
Чүнки у барлиқ рәһим-шәпқәтни ташливетип,
Қилич билән өз қериндишини қоғлиған; У
йирилғидәк ғәзәптә болуп, Дәрғәзиптә болған
һалитини һемишә сақлайду; 12 Һәм Мән Теман
шәһиригә от әвәтимән, От Бозраһниң ордилирини
жутувалиду». 13 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
«Аммонниң үч гунайи, бәрһәқ төрт гунайи үчүн,
униңға чүшидиған жазани яндурмаймән, Чүнки
улар чегаримизни кеңәйтимиз дәп, Гилеадтики
һамилдар аялларниң қосақлирини йеривәтти.
14 Һәм Мән Раббаһниң сепилиға от яқимән,
Жәң күнидә қия-чиялар ичидә, Қара қуюнниң
күнидә қаттиқ боран ичидә, От униң ордилирини
жутувалиду; 15 Һәм уларниң падишаси әсиргә
чүшиду, — У әмирлири билән биллә әсиргә
чүшиду, — дәйду Пәрвәрдигар.

2 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —«Моабниң үч
гунайи, бәрһәқ төрт гунайи үчүн, униңға
чүшидиған жазани яндурмаймән, Чүнки у
Едомниң падишасиниң устиханлирини көйдүрүп
һак қиливәтти. 2 Һәм Мән Моаб үстигә от
әвәтимән, От Кериотниң ордилирини жутувалиду;
Вә Моаб чуқан-сүрәнләр билән, қия-чиялар билән,
канай садаси билән өлиду. 3 Вә Мән уларниң
һакимини арисидин үзүп ташлаймән, Униң
әмирлирини униң билән биллә өлтүрүветимән, —
дәйду Пәрвәрдигар. 4 Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Йәһуданиң үч гунайи, бәрһәқ төрт гунайи
үчүн, униңға чүшидиған жазани яндурмаймән,
Чүнки улар Пәрвәрдигарниң Тәврат-қанунини
кәмситти, Униңдики бәлгүлимиләргә әмәл
қилмиди; Уларниң сахтилиқлири өзлирини
адаштуруп қойди; уларниң ата-бовилириму
буларға әгишип маңған еди. 5 Һәм Мән
Йәһуда үстигә от әвәтимән, От Йерусалимниң
ордилирини жутувалиду. 6 Пәрвәрдигар мундақ
дәйду: — Исраилниң үч гунайи, бәрһәқ төрт
гунайи үчүн, уни жазасидин қайтурмаймән,
Чүнки улар һәққанийларни күмүчкә сетивәтти,
Йоқсул адәмни бир жүп чоруққа сетивәтти; 7 Улар
намратларниң бешидики чаң-топилирини бош
қоювәтмәйду, Ажиз мөминләрниң несивисини
қайривалиду; Ата-бала иккиси Мениң муқәддәс
намимни булғап, охшаш бир қизниң йениға тәң
бариду. 8 Улар [қизларни] һәммә қурбангаһниң
йениға елип берип, Қәризгә рәнигә қойған
кийим-кечәкләр үстидә улар билән ятиду; Улар
өз илаһиниң өйидә жәриманә билән алған
шарапни ичмәктә. 9 Бирақ Мән Аморийларни
уларниң алдидин һалак қилғанмән, Аморийлар
кедир дәриғидәк егиз, дуб дәриғидәк күчлүк
болған болсиму, Мән үстидин униң мевисини,
астидин йилтизлирини һалак қилдим. 10 Һәм
Аморийларниң зиминини егилишиңлар үчүн,

Силәрни Мисир зиминидин елип чиқип, Қириқ
жил чөл-баяванда йетәклидим. 11 Силәрниң
оғуллириңлардин бәзилирини пәйғәмбәр
болушқа, Жигитлириңлардин бәзилирини
«Назарий» болушқа турғуздум. Шундақ әмәсму,
и Исраил балилири? — дәйду Пәрвәрдигар. 12
Бирақ силәр Назарийларға шарап ичкүздуңлар,
һәм пәйғәмбәрләргә: «пәйғәмбәрлик қилмаңлар»
— дәп буйрудуңлар. 13 Мана, Мән силәрни
басимән, Худди лиқ өнчә бесилған һарву йәрни
басқандәк, силәрни бесип туримән; 14 Һәм
чапқурларниңму қачар йоли йоқайду, Палван өз
күчини ишлитәлмәйду, Зәбәрдәс батур өз җенини
қутқузалмайду. 15 Оқяни тутқучи тик туралмайду;
Йәлтапан қачалмайду, Атқа мингүчи өз җенини
қутқузалмайду. 16 Палванлар арисидики әң
җигәрлик батурму шу күнидә ялаңач қечип
кетиду, — дәйду Пәрвәрдигар.

3 Пәрвәрдигар силәрни әйипләп ейтқан бу
сөз-каламни аңлаңлар, и Исраил балилири,
Йәни Мән Мисир зиминидин елип чиқарған
бу пүткүл җамәт: — 2 «Йәр йүзидики барлиқ
җамәтләр арисидин пәқәт силәрни тонуп кәлдим;
Шуңа үстүңларға барлиқ қәбиһликлириңларниң
[җазасини] чүшүримән». 3 Икки киши бир нийәттә
болмиса, қандақму биллә маңалисун? 4 Олҗиси
йоқ шир орманда һөкирәмду? Аслан һеч немини
алмиған болса угисида һувламду? 5 Қапқанта
йәмчүк болмиса қуш йәргә жиқиламду? Алғидәк
нәрсә болмиса, қисмақ йәрдин етилип чиқамду? 6
Шәһәрдә [агаһ] канийи челинса, хәлиқ қорқмамду?
Пәрвәрдигар қилмиған болса, шәһәргә яманлиқ
чүшәмду? 7 Рәб Пәрвәрдигар Өз қуллири
болған пәйғәмбәрләргә авал ашкарилимай
туруп, У һеч иш қилмайду. 8 Шир һөкиригән
турса, ким қорқмайду? Рәб Пәрвәрдигар сөз
қилғанда, ким [Униң] бешаритини йәткүзмәй
туралайду? 9 Ашдодтики қәлъә-ордиларда,
Шундақла Мисирдики қәлъә-ордиларда елан
қилип: — «Самарийә тағлири үстидә жиғилиңлар,
Униң оттурисидики зор қийқас-сүрәнләрни, Униң
ичидики җәбир-зулумларни көрүп беқиңлар» —
дәңлар. 10 — Улар һәқ иш қилишни билмәйду
— дәйду Пәрвәрдигар, — Улар ордилириға
зулум-зораванлиқ билән тартивалғанлирини һәм
олҗиларни жуғлиғучилар! 11 Шуңа Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Мана бир яв! У зиминни
қоршивалди! У мудапиәңни елип ташлайду,
Қәлъә-ордилириң булаң-талаң қилиниду. 12
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Падичи ширниң
ағзидин қойниң икки путини яки қулиқиниң
бир парчисини қутқузуп алғандәк, Самарийидә
олтарған Исраилларму шундақ қутқузулиду,
— Шәһәрдә пәқәт кариватниң бир бүҗиги,
Дивандики бир парчә Дәмәшқ либасила қалиду!
13 — Аңлаңлар, Яқупниң җәмәтидә гувалиқ
бериңлар, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, самави
қошунларниң Сәрдари болған Худа, 14 — Мән
Исраилниң асийлиқлирини өз бешиға чүшүргән
күнидә, Бәйт-Әл шәһириниң қурбангаһлириниму
җазалаймән; Қурбангаһниң бүҗәклиридики
мүңгүзләр кесиветилип йәргә чүшүрүлиду. 15
Мән «Қишлиқ Сарай» вә «Язлиқ Сарай»ни бирақла
уруветимән; Пил чиши өйләрму йоқилип кетиду,
Көплигән өйләр түгишиду, — дәйду Пәрвәрдигар.

4 И Башандики инәкләр, Самарийә теғида туруп,
намратларни харлаватқан, мискинләрни
езиватқанлар, Ғоҗилириға: «[Шарапни] елип
келиңлар, биз ичимиз» дәйдиғанлар, Бу сөзни
аңлаңлар: — 2 Рәб Пәрвәрдигар Өз пак-
муқәддәслиги билән қәсәм ичкәнки, Мана,
бешиңларға шундақ күнләр чүшидуки, У силәрни
илмәкләр билән, Нәслиңларни чаңгаклар
билән елип кетиду. 3 Һәм силәр [аяллар] һәр
бириңлар сепилниң шоралиридин қисилип
өтүп, Удул меңип тикиветисиләр; Вә силәр
Һармон тәрәпкә чөрүветилисиләр, — дәйду
Пәрвәрдигар. 4 Әнди Бәйт-Әлгә келиңлар,
асийлиқ қилиңлар! Гилгалдиму асийлиқни
көпәйтиңлар! Әтигәндә қурбанлиқлириңларни,
һәр үчинчи күни силәрниң «ондин бир»
үлүш өшрилириңларни елип келиңлар,
5 «Тәшәккүр қурбанлиғи»ни хемиртуруч
билән биллә көйдүрүңлар — Силәр «халис
қурбанлиқлар»иңларни җакалап махтинип
жүрүңлар; Чүнки бундақ қилишқа амрақсиләр,
и Исраиллар! — дәйду Рәб Пәрвәрдигар. 6 «Мән
һәммә шәһәрлириңларда «чишниң пакизлиғи»ни
чүшүрдүм, һәммә йериңларда силәрни аш-нанға
болған һаҗәтмән қилдим; Бирақ силәр йәнила
йенимға қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар;
7 Һосулға үч айла қалған болсиму, силәрдин
ямғурни тартивелип бәрмидим; Бир шәһәр
үстигә ямғур яғдурдум, Йәнә бир шәһәргә

яғдурмидим; Бир парчә йәр үстигә ямғур яғди;
Йәнә бир парчә йәр ямғурсиз қағҗирап қалди; 8
Шуниң билән икки, үч шәһәрниң [пухралири]
су тиләп башқа бир шәһәргә әләңшип барди,
Лекин қанмиди; Бирақ силәр йенимға йәнила
қайтмидиңлар, — дәйду Пәрвәрдигар; 9 Мән
силәрни җудун һәм һал апити билән урдум;
«Ғаҗилиғучи қурут»лар нурғунлиған беғиңлар,
үзүмзарлириңлар, әнҗир дәрәқлириңлар һәм
зәйтүн дәрәқлириңларни йәп кәтти; Бирақ
силәр йенимға йәнила қайтмидиңлар, —
дәйду Пәрвәрдигар; 10 Мән араңларға Мисирға
чүшүрүлгән апәтләрдәк апәтни әвәттим;
Жигитлириңларни қилич билән өлтүргүздум,
Атлириңларни олҗа болушқа қоюветтим; Мән
қараргаһиңлардин [җәсәтләрниң] сесиқчилиғини
пурутуветтим, Уни димиғиңларғиму киргүздум,
Бирақ силәр йенимға йәнила қайтмидиңлар,
— дәйду Пәрвәрдигар; 11 Мән араңлардин
бәзиләрни Худа Содом вә Гоморра шәһәрлирини
өрүвәткинидәк өрүвәттим, Шуниң билән силәр
оттин тартивелинған бир чучула отундәк болуп
қалдиңлар; Бирақ йенимға йәнила қайтмидиңлар,
— дәйду Пәрвәрдигар; 12 Шуңа Мән саңа шундақ
қилишим керәк дәватимән, и Исраил; Мән буни
саңа қилидиғанлиғим түпәйлидин, Худайиң
билән көрүшүшкә тәйярлан, и Исраил! 13 Чүнки
мана, тағларни Шәкилләндүргүчи, Шамални
Яратқучи, Инсанға өзлириниң ой-пикриниң
немә екәнлигини Аян Қилғучи, Таң сәһәрни
қараңғулуққа Айландурғучи, Йәр йүзидики
жуқури җайларниң үстидә дәссәп жүргүчи
дәл Шудур, Пәрвәрдигар, самави қошунларниң
Сәрдари болған Худа Униң намидур!

5 И Исраил җәмәти, бу сөзни, Йәни Мән
сән тоғрилиқ оқуйдиған бир мәрсийәни
аңлап қой: — 2 «Пак қиз Исраил жиқилди; У
қайтидин орнидин турмайду; У өз туприғиға
ташланған, Уни турғузуп йөлигүчи йоқтур».
3 Чүнки Рәб Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
[Исраилниң] миң [ләшкәр] чиққан бир шәһириниң
йүз [ләшкирила] тирик қалиду; Йүз ләшкәр
чиққан бир шәһириниң Исраил җәмәти үчүн он
[ләшкирила] тирик қалиду; 4 Чүнки Пәрвәрдигар
Исраил җәмәтигә мундақ дәйду: — Мени
издәңлар, һаятқа еришисиләр; 5 Бәйт-Әлни
издимәңлар, Гилгалғиму бармаңлар, Бәәр-Шебаға
сәпәр қилмаңлар; Чүнки Гилгал әсиргә елинип
сүргүн қилинмай қалмайду, Бәйт-Әл йоққа
чиқиду. 6 Пәрвәрдигарни издәңлар, һаятқа
еришисиләр; Болмиса У Йүсүп җәмәти ичидә от
кәби партлап, уни йәп кетиду, һәм Бәйт-Әлдә
отни өчүргидәк адәм тепилмайду. 7 И адаләтни
әмәнгә айландурғучи, һәққанийлиқни йәргә
ташлиғучилар, 8 Силәр Орион юлтуз түркүми вә
Қәлб юлтуз топини Яратқучи, Өлүм көләңгисини
таң нуриға Айландурғучи, Күндүзни қараңғулуқ
билән кечигә Айландурғучи, Деңиздики суларни
чақирип, уларни йәр йүзигә Қуйғучини издәңлар;
Пәрвәрдигар Униң намидур. 9 У батурлар
үстигә туюқсиз һалакәтни партлитиду, Истиһкам
үстигә һалакәт чүшүриду. 10 Шу [Исраиллар]
шәһәр дәрвазисида тәнбиһ беридиғанларға
өч, Дурус сөзләйдиғанлардин жиркиниду. 11
Әнди силәр намратларни езип, Улардин буғдай
«һәдийә»ләрни алдиңлар! Оюлған ташлардин
өйләрни салдиңлар, Бирақ уларда турмайсиләр;
Силәр гөзәл үзүмзарларни бәрпа қилғансиләр,
Бирақ уларниң шарабини ичәлмәйсиләр.
12 Чүнки силәрниң асийлиқлириңларниң
қанчилик көплүгини, Силәрниң гунайиңларниң
қанчилик зор екәнлигини убдан билимән;
Улар һәққаний адәмни езиду, Улар пара йәйду,
Шәһәр дәрвазисида мискинләрниң һәққини
қайривалиду. 13 Шуңа бундақ дәвирдә «пәмлик
адәм» сүкүт қилиду; Чүнки у рәзил бир дәвирдур.
14 Һаят яшаш үчүн яманлиқни әмәс, меһриванлиқ-
яхшилиқни издәңлар; Шундақ болғанда силәр
дегиниңлардәк, Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар һәқиқәтән силәр билән
биллә болиду. 15 Яманлиқтин нәпрәтлиниңлар,
меһриванлиқ-яхшилиқни сөйүңлар, Шәһәр
дәрвазисида адаләтни орнитиңлар; Шундақ
қилғанда Пәрвәрдигар, самави қошунларниң
Сәрдари болған Худа бәлким Йүсүпниң қалдисиға
шапаәт көрситәр. 16 Шуңа Пәрвәрдигар, самави
қошунларниң Сәрдари болған Худа Рәб мундақ
дәйду: — «Барлиқ кәң рәстә-базарларда аһ-
зарлар аңлиниду; Улар һәммә кочиларда
«Вай... вай!...» дәп авазини көтириду; Улар
деханларниму матәм тутушқа, Аһ-зарлар
көтәргүчи «устилар»ни жиғлашқа чақириду.
17 Һәм барлиқ үзүмзарлардиму аһ-зарлар
көтирилиду; Чүнки Мән Өзүм араңлардин

өтүп кетимән» — дәйду Пәрвәрдигар. 18
Пәрвәрдигарниң күнигә тәқәззар болған силәргә
вай! Пәрвәрдигарниң күни силәргә қандақ
ақивәтләрни кәлтүрәр? У йоруқлуқ әмәс, бәлки
қараңғулуқ елип келиду. 19 У күни бириси
ширдин қечип, ейиққа учрап, Андин өйигә кирип,
қоли билән тамға йөләнгәндә, Илан уни чаққандәк
бир иш болиду! 20 Пәрвәрдигарниң күни
йоруқлуқ әмәс, бәлки қараңғулуқла елип келиду
әмәсму? Униңда пәқәт қараңғулуқла болуп,
йоруқлуқ һеч болмайдиғу?! 21 Һейтлириңларға
нәпрәтлинимән, улардин бизар болдум, Ибадәт
сорунлириңларниң пуриғини пуриғум йоқ. 22
Чүнки силәр Маңа «көйдүрмә қурбанлиқ»лар һәм
«аш һәдийә»лириңларни сунуп атисаңларму,
Мән уларни қобул қилмаймән; Силәрниң
бордақ маллириңлар билән қилған «енақлиқ
қурбанлиқлириңлар»ға қаримаймән. 23 Мәндин
мунаҗатлириңларниң садалирини епкетиңлар,
Чилтарлириңларниң күйлирини аңлимаймән;
24 Буниң орнида адаләт худди шарқиратмидәк,
Һәққанийлиқ әбәдий ақидиған еқимдәк
долқунлисун! 25 Силәр чөл-баявандики қириқ
жилда қилған қурбанлиқ-һәдийиләрни Маңа елип
кәлдиңларму, и Исраил җәмәти?! 26 Бәрһәқ, силәр
«Суккот» дегән падишасиңлар, һәм «Қиун» дегән
бутлириңларни, йәни «Юлтуз илаһи»ңларни
көтирип маңдиңлар! 27 Әнди Мән силәрни
әсир қилип, Дәмәшқтин жирақларға сүргүн
қилдуримән, — дәйду «Самави қошунларниң
Сәрдари болған Худа» дегән нам билән аталған
Пәрвәрдигар.

6 И Зионда хатирҗәм олтарғанлар һәм Самарийә
тեғиға тайинип аман-есән яшиғанлар! И
әлләрниң каттисиниң әрбаблири! Исраил
җәмәти силәрни издәп келиду — — Силәрниң
һалиңларға вай! 2 [Силәр хәлиққә]: —
«Калнәһ шәһиригә берип көрүңлар; Шу йәрдин
«бүйүк Хамат» шәһиригә бериңлар, Андин
Филистийләрниң шәһири Гатқа чүшүп беқиңлар;
Булар силәрниң икки падишалиғиңлардин
әвзәлму? Уларниң чегариси силәрниңкидин
кәңму?» — [дәп махтинип сөзләйсиләр]. 3 И
яман күнни кечиктүрмәкчи болғанлар! Силәр
җәбир-зулумниң һөкүмранлиғини орнитип,
уни өзүңларға йеқин қилмақчи болисиләр, 4
Пил чишида нәқишләнгән кариватлар үстидә
ятисиләр, Диванлириңлар үстидә керилип
ятисиләр, Пада топидин пахланларни, Кала
қотанлиридин мозайни таллап йәйсиләр, 5
Чилтар аһаңиға тәңкәш қилип ейтисиләр,
Давуттәк өзүңларға сазларни иҗад қилисиләр, 6
Шарапни чиниләп-чиниләп ичисиләр, Өзүңларға
сәрхил майлиқ әтирләрни сүрисиләр, — Бирақ
көңлүңлар Йүсүп җәмәтиниң зиян-зәхмити үчүн
һеч азапланмайду! 7 Шуңа улар тунҗа әсиргә
чүшкәнләр арисида әсиргә елиниду; Керилип
ятқанларниң әйш-ишрити ахирлишиду. 8 Рәб
Пәрвәрдигар Өз һаяти билән қәсәм қилғанки,
— дәйду Пәрвәрдигар, самави қошунларниң
Сәрдари болған Худа, — Мән Яқупниң ғururидин
бизар болдум, Униң орда-истиһкамлиридин
нәпрәтлинимән; Мән бу шәһәрни, шундақла
униңдики һәммини дүшмәнгә тәңла өткүзүп
беримән; 9 Вә әмәлгә ашурулидуки, Бир өйдә
он адәм болуп қалса, бу онәйләнму өлиду.
10 Әгәр мәлум бир өлгүчиниң туққини, йәни
өлгүчиниң җәситини көйдүрүшкә мәсъул киши
устиханларни көтирип өйдин чиқиветип, өй
ичидики йәнә бирисидин: — «Қешиңда йәнә
бириси барму?» дәп сориса, у «Йоқ» дәйду, Андин
[туққини] йәнә: «Сүкүт! Пәрвәрдигарниң намини
тилға елишимизға болмайду!» — дәйду. 11 Сәвәви,
Пәрвәрдигар буйруқ чүшүриду, Вә чоң өйни парә-
парә қиливетиду, Кичик өйниму чак-чекидин
йерип чеқиветиду. 12 Атлар таш үстидә чапаламду?
Адәмләр әшу йәрни калилар билән ағдураламду?
Бирақ силәр адаләтни өт сүйигә, Һәққанийлиқниң
мевисини әмәнгә айландурғансиләр — 13 —
Йоқ бир нәрсидин шатлинип кәткәнсиләр, «Өз
күчимизгә тайинип қудрәткә егә болғанмиз» —
дегәнсиләр. 14 Чүнки мана, и Исраил җәмәти, —
дәйду Пәрвәрдигар, самави қошунларниң Сәрдари
болған Худа, — Мән силәр билән қаршилишидиған
бир әлни турғузимән; Улар Хамат шәһириниң
давинидин Арабаһ еқимиғичә силәрни харлайду.

7 Рәб Пәрвәрдигар маңа көрсәттики — Кейинки
от-чөп баш тартқан вақтида, мана У
чекәткиләрни ясиди (бу падиша өзигә от-чөп
орғандин кейинки, иккинчи қетимлиқ от-чөп
өскән вақит еди) 2 һәм шундақ болдики,
чекәткиләр зиминдики от-чөпни қалдурмай
йәвәткәндин кейин, мән: — «И Рәб Пәрвәрдигар,
өтүнүп қалай, кәчүргәйсән! Яқуп қандақму

чидалайду? У кичик турса!» — дедим. 3
Пәрвәрдигар әнди ундақ қилиштин янди: «Әнди
ундақ болмайду» — деди Пәрвәрдигар. 4
Рәб Пәрвәрдигар маңа көрсәтти — Мана, Рәб
Пәрвәрдигар [хәлқи] билән күрәш қилишқа отни
чақирди; От һәтта чоңқур деңизниму қурутти,
Мирас болған зиминниму йәп кәтти; 5 Әнди мән:
— «И Рәб Пәрвәрдигар, өтүнүп қалай, тохтиғайсән!
Яқуп қандақму чидалайду? У кичик турса!» —
дедим. 6 Пәрвәрдигар шундақ қилиштин янди:
«Әнди ундақ болмайду» — деди Рәб Пәрвәрдигар.
7 Әнди У маңа [мундақ бир ишни] көрсәтти — Вә
мана, Рәб тик өлчигүч жип билән қопурулған там
түвидә, Қолида тик өлчигүч жипни тутқиничә
туратти; 8 вә Пәрвәрдигар мәндин: — «Амос,
немини көрдуң?» дәп сориди. Мән: «Тик өлчигүч
жипни» — дедим. Рәб: «Мән йәнә Өз хәлқим Исраил
оттурисиға тик өлчигүч жипни тикләймән; Мән
йәнә уларни җазалимай өтүп кәтмәймән; 9
Һәм Исһақниң «жуқури җайлири» һалак болиду,
Исраилниң тавапгаһлири вәйран қилиниду;
Йәробоам җәмәтигә қилич билән һуҗум қилишқа
орнумдин туримән» — деди. 10 Шуниң билән
Бәйт-Әлдики каһин Амазия Исраил падишаси
Йәробоамға хәвәр йоллап: — «Амос Исраил җәмәти
арисида турупму силигә сүйқәст қилди; зимин
униң қилған барлиқ гәплирини көтирәлмәйду. 11
Чүнки Амос: — «Йәробоам қиличта өлиду, Исраил
әсиргә елинип өз зиминидин сүргүн болмай
қалмайду!» — дәйду» — деди. 12 Андин Амазия
Амосқа: — Һәй алдин көргүчи! Бәс, йоқал, Йәһуда
зиминиға қач, әшу йәрдә бешарәт берип, шу йәрдә
нан тепип йә! 13 Бирақ Бәйт-Әлдә йәнә бешарәт
бәрмә; чүнки у падишаниң тавапгаһи, шаһлиқ
өйдур, — деди. 14 Амос Амазияға җавап берип
мундақ деди: — «Мән әсли пәйғәмбәр әмәс едим,
яки пәйғәмбәрниң оғлиму әмәсмән; бәлки мән бир
чарвичи, шундақла ерән дәрәқлириниң мевисини
тәргүчи едим. 15 Бирақ пада беқиватқан чеғимда
Пәрвәрдигар мени Өз илкигә алди вә маңа:
«Барғин, хәлқим Исраилға бешарәт бәр» — деди. 16
Әнди, и Амазия, Пәрвәрдигарниң сөзигә қулақ сал!
Сән маңа: «Исраилни әйипләйдиған бешарәтләрни
бәрмә, Исһақ җәмәтини әйипләйдиған сөзләрни
ейтма», дедиң. 17 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— «Сениң аялиң шәһәрдә паһишә болиду, оғул-
қизлириң қилич билән қирилиду вә зиминиң
өлчәш таниси тартилиши билән парчилиниду;
сән напак бир зиминда өлисән; вә Исраил әсиргә
елинип өз зиминидин сүргүн болмай қалмайду»».

8 Рәб Пәрвәрдигар маңа мундақ бир ишни
көрсәтти; мана, бир севәт язлиқ мевә. 2
Андин У мәндин: Амос, немини көрдуң? —
дәп сориди. Мән: «Бир севәт язлиқ мевини» —
дедим. Пәрвәрдигар маңа: Әнди хәлқим Исраилға
завал йәтти; Мән йәнә уларни җазалимай өтүп
кәтмәймән, — деди. 3 — Шу күни ордидики
қизларниң нахшилири қия-чияларға айлиниду, —
дәйду Рәб Пәрвәрдигар; — Җәсәтләр көп болиду;
улар җай-җайларда сиртқа ташлиниду. Сүкүт!
4 Буни аңлаңлар, һәй мискинләрни әзгүчиләр,
Зиминдики аҗиз мөминләрни йоқатмақчи
болғанлар — 5 «Ашлиғимизни сатмақчи едуқ,
йеңи ай қачанму ахирлишар, Буғдай яймисини
ачаттуқ, шабат күни қачан түгәр?» — дәйдиғанлар,
— Шундақла «әфаһ»ни кичик қилип, «шәкәл»ни
чоң елип, Алдамчилиқ үчүн таразини ялған
қилғанлар! 6 — Намратларни күмүчкә, Мискин
адәмни бир җүп чоруққа сетивалмақчи болғанлар,
Буғдайни сүпүрүндиси билән қошуп сатмақчи
болғанлар! 7 Пәрвәрдигар Яқупниң ғурури
билән шундақ қәсәм қилдики, — Бәрһәқ, Мән
һәргиз уларниң қилғанлиридин һеч бирини
унтумаймән! 8 Зимин бу ишлардин тәвринип
кәтмәмду? Вә униңда туруватқанларниң һәммиси
матәм тутмамду? У Нил дәриясидәк өрләп
кетиду, У Мисир дәриясидәк өркәшләп, андин
чөкүп кетиду. 9 Шу күни шундақ әмәлгә
ашурулидуки, — дәйду Рәб Пәрвәрдигар, —
Қуяшни чүштә патқузимән, Зиминни шу очуқ
күндә қараңғулаштуримән. 10 Һейтлириңларни
мусибәткә, һәммә нахшилириңларни аһ-зарларға
айландуриветимән; Һәммә адәмниң чатриқи
үстини бөз рәхт билән ориғузимән, Һәр бир
адәмниң бешида тақирлиқ пәйда қилимән; Бу
матәмни йәккә-йеганә бир оғулниң матимидәк,
Һейтниң ахирини дәрд-әләмлик бир күн
қиливетимән. 11 Мана, шундақ күнләр келидуки,
— дәйду Рәб Пәрвәрдигар, Зиминға қәһәтчиликни
әвәтимән, — — Нанға болған қәһәтчилик
әмәс, яки суға болған чаңқашму әмәс, бәлки
Пәрвәрдигарниң сөз-каламини аңлашқа болған
қәһәтчиликни әвәтимән. 12 Шуниң билән улар
деңиздин деңизға, шималдин шәриққә кезип

маңиду, Улар Пәрвәрдигарниң сөз-каламини
издәп уян-буян жүрүп, уни тапалмайду. 13 Шу
күни гөзәл қизлар һәм жигитләрму уссузлуқтин
һалидин кетиду; 14 Һәм Самарийәниң гунайиниң
[нами] билән қәсәм ичкәнләр, Йәни «Илаһиңниң
тириклиги билән, и Дан», яки «Бәәр-Шебадики
[илаһий] тирик йол билән!» дәп қәсәм ичкәнләр
болса — Улар жиқилиду, орнидин һәргиз қайтидин
туралмайду.

9 Мән Рәбниң қурбангаһниң йенида турғинини
көрдум; У мундақ деди: — — Түврүкләрниң
башлирини уруңлар, босуғилар силкингичә
уруңлар, Уларни [ибадәтханидикиләрниң]
башлириға чүшүрүп, парә-парә қилиңлар! Мән
шу [бутпәрәсләр]дин әң ахирда қалғанлиринриму
қилич билән өлтүримән; Улардин қачай дегәнләр
қачалмайду, Улардин қутулай дегәнләр қутулуп
чиқалмайду. 2 Улар тәһтисара ичигә тешип
кирсә, қолум әшу йәрдин уларни тартип
чиқириду; Улар асманға ямишип чиқса, Мән шу
йәрдин уларни тартип чүшүримән; (Sheol h7585)
3 Улар Кармәл чоққисиға мөкүвалсиму, Мән
уларни издәп шу йәрдин алимән; Улар деңиз
тегидә нәзиримдин йошурунувалған болсиму,
Мән иланни буйруймән, у уларни чақиду; 4
Дүшмәнлиригә әсиргә чүшкән болсиму, Мән шу
йәрдә қилични буйруймән, у уларни өлтүриду;
Мән яхшилиқни әмәс, бәлки яманлиқни йәткүзүш
үчүн көзлиримни уларға тикимән. 5 Самави
қошунларниң Сәрдари болған Рәб Пәрвәрдигар,
Зиминға тәккүчи болса дәл Униң Өзидур; У
тегиши биләнла, зимин ерип кетиду, униңда
туруватқанларниң һәммиси матәм тутиду; Зимин
Нил дәриясидәк өрләп кетиду — Мисирниң
дәриясидәк [өркәшләп], андин чөкүп кетиду. 6
Равақлирини әршләргә селип, асман гүмбизини
йәр йүзигә бекиткүчи Шудур; Деңиздики суларни
чақирип, уларни йәр йүзигә қуйғучи Удур;
Пәрвәрдигар Униң намидур. 7 Силәр Маңа
нисбәтән Ефиопийә балилириға охшаш әмәсму, и
Исраил балилири? Мән Исраилни Мисирдин елип
чиқарған әмәсму? Филистийләрни Крет арилидин,
Сурийәликләрни Кир шәһиридин чиқарған
әмәсму? 8 Қараңлар, Рәб Пәрвәрдигарниң көзи
«гунакар падишалиқ» үстигә чүшти — Мән
йәр йүзидин уни йоқитимән; Лекин Мән Яқуп
җәмәтини толуқ йоқитивәтмәймән, — дәйду
Пәрвәрдигар. 9 Чүнки қараңлар, Мән буйруқ
чүшүримән, Шуниң билән худди бириси данни
ғәлвирдә тасқиғандәк, Исраил җәмәтини әлләр
арисида тасқаймән, Бирақ улардин әң кичигиму
йәргә чүшүп кәтмәйду. 10 [Һалбуки], хәлқимниң
барлиқ гунакарлири, йәни: «Күлпәт бизгә
һәргиз йеқинлашмайду, бешимизға чүшмәйду»
дегүчиләр қилич тегидә өлиду. 11 Шу күни
Мән Давутниң жиқилған кәписини йеңибаштин
тикләймән, Униң йериқлирини етимән; Уни
харабиликтин оңшап, Әйни замандики петидәк
қуримән. 12 Шуниң билән улар Едомниң
қалдисиға һәмдә намим билән аталған барлиқ
әлләргә егидарчилиқ қилиду, — дәйду буни
бежиргүчи Пәрвәрдигар. 13 Мана шундақ күнләр
келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, — Йәр һайдиғучи
һосул жиққучиға йетишивалиду, Үзүмләрни
чәйлигүчи уруқ чачқучиға йетишивалиду; Тағлар
йеңи шарапни темитип, Барлиқ дөң-егизликләр
ерип кетиду. 14 Вә хәлқим Исраилни асарәттин
қутулдуруп, азатлиққа ериштүримән; Улар харап
шәһәрләрни қайта қуруп, уларда маканлишиду;
Улар үзүмзарларни тикип, уларниң шарабини
ичиду; Улар бағларни бәрпа қилип, мевисини
йәйду. 15 Мән уларни өз зимини үстигә тикимән,
Улар Мән уларға ата қилған зиминдин һәргиз
қайтидин жулуветилмайду — дәйду Пәрвәрдигар
сениң Худайиң.

Обадия

1 Обадия көргән аламәт көрүнүш: — Рәб
Пәрвәрдигар Едом тоғрилиқ мундақ дәйду:
— (Биз Пәрвәрдигардин бу хәвәрни аңлашқа
муйәссәр болдуқ) — «Бир әлчи әлләр арисиға
әвәтилди; У: «Орнуңлардин туруңлар, биз
униңға қарши җәң қилиш үчүн турайли!» —
дәп хәвәр бериду. 2 Мана, Мән сени әлләр
арисида кичик қилдим; Сән [әлләр арисида]
қаттиқ кәмситилгән хәлиқ болисән! 3 Һәй тик
қияниң йериқлири ичидә турғучи, Туралғуси
жуқури болғучи, Көңлүңдә: «Ким мени йәргә
чүшүрәлисун?!» дегүчи, Көңлүңдики тәкәббурлуқ
өзүңни алдап қойди! 4 Сән бүркүттәк өзүңни
жуқури көтәрсәңму, Чаңгаңни юлтузлар арисиға
тизсаңму, Мән шу йәрдин сени чүшүрүветимән,
— дәйду Пәрвәрдигар. 5 Булаңчилар қешиңға
кәлсиму, Оғрилар кечиләп йениңға кирсиму,
(һәй, шунчә үзүп ташлинисән!) Улар өзлиригә
чушлуқла оғрилайтти әмәсму? Үзүм үзгүчиләр
йениңға кәлсиму, азрақ васаңларни қалдуриду
әмәсму? 6 Бирақ Әсавниң тәәллуқати қандақ
ахтурулди! Униң йошурун байлиқлири қандақ
тепип чиқилди! 7 Барлиқ иттипақдашлириң сени
чегарайиңғичә һайдиветиду; Сән билән енақ
өткәнләр сени алдап, үстүңдин ғәлибә қилиду;
Нениңни йегәнләр саңа қилтақ қуриду; [Сән]
дәрвәқә йорутулмиғандурсән! 8 Мән шу күни, —
дәйду Пәрвәрдигар, — Едомдин данишмәнләрни,
Әсавдин әқил-парасәтни йоқатмамдимән? 9
Шуниң билән палванлириң паракәндә болиду,
и Теман, Шуниң билән Әсавниң теғидики
һәр бир адәм қирғинчиликта қәтл қилиниду.
10 Укаң Яқупқа қилған зулум-зораванлиғиң
түпәйлидин, Иза-аһанәт сени қаплайду; Сән
мәңгүгә үзүп ташлинисән. 11 Сән бир чәттә
[пәрвасиз] қарап турған күни, Йәни яқа
жуттикиләр [бурадириңниң] мүлкини булап
кәткән күни, Таипиләр униң дәрвазилиридин
кирип Йерусалим үстигә чәк ташлиған күни,
Сән уларниң бир әзасиға охшаш болғансән. 12
Бирақ қериндишиңниң апәтлик күнигә пәрвасиз
қарап турмаслиғиң керәк еди, Йәһуданиң
балилириниң һалакәт күнидә хушал болуп
кәтмәслигиң керәк еди; Күлпәтлик күнидә
ағзиңни йоған қилмаслиғиң керәк еди; 13
Өз хәлқимни апәт басқан күнидә, уларниң
дәрвазисиға кирмәслигиң керәк еди; Уларни апәт
басқан күнидә уларниң дәрд-әләмигә ерәнсиз
қарап турмаслиғиң керәк еди, Апәт басқан
күнидә қолуңни мал-мүлкигә созмаслиғиң керәк
еди; 14 Сән шәһәрдин қечип қутулғанларни
үзүп ташлаш үчүн һәдә йолда турмаслиғиң
керәк еди; Күлпәт басқан күнидә униңдин
қутулуп қалғанларни дүшмәнгә тапшурмаслиғиң
керәк еди. 15 Чүнки Пәрвәрдигарниң күни
барлиқ әлләр үстигә чүшүшкә йеқин қалғандур;
Сениң башқиларға қилғиниңдәк, саңиму шундақ
қилиниду; Саңа тегишлик җаза өз бешиңға
чүшиду; 16 Чүнки сән Өз муқәддәс теғимда
[ғәзивимни] ичкиниңдәк, Барлиқ әлләрму шундақ
тохтавсиз ичиду; Бәрһәқ, улар ичиду, жутиду,
Андин улар һеч мәвҗут әмәстәк йоқап кетиду. 17
Бирақ Зион теғи үстидә панаһ-қутқузулуш болиду,
Тағ пак-муқәддәс болиду; Яқуп җәмәтиниң
тәәллуқатлири өзигә тәвә болиду; 18 Вә Яқуп
җәмәти от, Йүсүп җәмәти ялқун, Әсав җәмәти
уларға пахал болиду; [От вә ялқун] Әсав
җәмәти ичидә йеқилип, уларни жутуп кетиду;
Әсав җәмәтидин һеч бирси қалмайду; Чүнки
Пәрвәрдигар шундақ сөз қилған. 19 [Йәһуданиң]
җәнубидикиләр Әсавниң теғиға егә болиду;
Шәфәлаһ түзләңлигидикиләр Филистийләрниң
зиминиға егә болиду, Бәрһәқ, улар Әфраимниң
даласи һәм Самарийәниң даласиға егә болиду;
Бинямин Гилеадқа егә болиду; 20 Сүргүн
болғанлардин қелип қалған Исраиллардин
тәркиб тапқан бу қошун Қанаандикиләргә
тәвә болған зиминға Зарәфатқичә егә болиду;
Сәфарадта сүргүндә турған Йерусалимдикиләр
болса җәнуптики шәһәрләргә егә болиду. 21 Андин
Зион теғи үстигә қутқузғучилар чиқиду, Улар
Әсав теғи үстидин һөкүм сүриду; Шуниң билән
падишалиқ Пәрвәрдигарға тәвә болиду!

Юнус

1 Пәрвәрдигарниң сөзи Амиттайниң оғли Юнусқа
йетип келип мундақ дейилди: — 2 «Орнуңдин
тур, дәрһал Нинәвә дегән әшу бүйүк шәһәргә
берип, авазиңни көтирип у йәрдикиләрни
агаһландурғин; чүнки уларниң рәзилликлири
Мениң көзүмгә қадилип туриду». 3 Бирақ
Юнус орнидин туруп Пәрвәрдигарниң йүзидин
өзини қачуруш үчүн Таршиш дегән жутқа
кәтмәкчи болди. Шуңа у Йоппа шәһиригә берип,
Таршишқа баридиған кемә тепип, кирасини төләп
униңға чүшти вә кемичиләр билән бирликтә
Таршишқа берип, Пәрвәрдигарниң йүзидин өзини
қачурмақчи болди. 4 Пәрвәрдигар болса зор
бир боранни деңизға ташлиди; шуңа деңизда
дәһшәтлик қара боран чиқип, кемә парчилинип
кәткили тас қалди. 5 Кемичиләр болса бәк қорқуп
кетип, һәр қайсиси өз илаһлириға хитап қилип дуа
қилишти; улар кемини йениклисун дәп униңдики
жүк-тақларни деңизға ташливәтти. Бирақ Юнус
болса, кеминиң асти қәвитигә чүшүвелип, шу
йәрдә өлүктәк ухлаватқан еди. 6 Кемә башлиғи
униң йениға келип униңға: «Әй, ухлаватқан
киши, бу қандақ қилиғиниң? Орнуңдин тур,
илаһиңни сеғинип нида қил! Ким билиду,
илаһиңниң нәзири чүшүп бизни һалакәттин
қутқузуп қаламду техи?» — деди. 7 Улар бир-
биригә: — Келиңлар, бу күлпәтниң кимниң
вәҗидин бешимизға чүшкәнлигини бекитиш үчүн
чәк ташлайли, — дейишти. Шундақ қилип улар
чәк ташлашти; ахирда чәктә Юнус чиқип қалди. 8
Улар униңдин: — Қени, ейт, бешимизға чүшкән
бу күлпәт кимниң сәвәвидин болуватиду? Сениң
тирикчилигиң немә? Нәдин кәлдиң? Қайси әл,
қайси милләттин сән? — дәп сориди. 9 У уларға:
— Мән болсам ибраний миллитидин, әршләрдики
Худадин, йәни деңизни, йәр-зиминни яратқан
Пәрвәрдигардин қорққучимән, деди. 10 Бу сөз
уларни интайин қорқутивәтти. Улар: «Сән зади
немә иш қилған?» — дәп сориди [чүнки улар
униң Пәрвәрдигарниң йүзидин қачқанлиғини
билгән еди, чүнки улар буни униң өз ағзидин
аңлиған еди]. 11 Улар униңдин: — Әнди биз сени
қандақ қилсақ деңиз биз үчүн тиничлиниду? —
дәп сориди; чүнки деңиз долқуни барғансери
әвҗ елип кетивататти. 12 У уларға: — Мени
көтирип деңизға ташливетиңлар, шу чағда деңиз
силәр үчүн тиничлиниду; чүнки билимәнки, бу
зор боран мениң сәвәвимдин силәргә чүшти,
— деди. 13 Бирақ бу адәмләр күчәп палақ уруп
қирғаққа йетишкә тиришти; амма йетәлмиди,
чүнки деңиз қеришқандәк техиму долқунлап
кетивататти. 14 Улар Пәрвәрдигарға илтиҗа
қилип пәряд көтирип: — Аһ Пәрвәрдигар, Сәндин
өтүнимиз, бу адәмниң җенини алғанлиғимизни
биздин көрмигәйсән! Бигуна бир адәмниң қенини
төкүшниң гунайини үстимизгә қоймиғайсән!
Чүнки Сән Пәрвәрдигар Өзүңниң халиқиниңни
қилдиң! — дәп нида қилди. 15 Шуниң билән
улар Юнусни көтирип елип деңизға ташливәтти;
деңиз долқунлиништин шуан тохтиди. 16 Шуниң
билән бу адәмләр Пәрвәрдигардин қаттиқ қорқти;
улар Пәрвәрдигарға атап қурбанлиқ қилип
қәсәм ичишти. 17 Бирақ Пәрвәрдигар Юнусни
жутувелишқа йоған бир белиқни әвәткән еди.
Юнус болса бу белиқниң қарнида үч кечә-күндүз
турди.

2 Юнус белиқниң қарнида туруп Пәрвәрдигарға
мундақ дуа қилди: — 2 «Мән дәрд-әлимимдин
Пәрвәрдигарға пәряд көтәрдум, У маңа иҗабәт
қилди. Мән тәһтисараниң тәктидин пәряд қилдим,
Сән авазимға қулақ салдиң. (Sheol h7585) 3
Чүнки Сән мени деңиз тәктигә, деңиз қарниға
ташливәттиң, Кәлкүн еқинлири мени арисиға
еливалди, Сениң барлиқ долқунлириң һәм
өркәшлириң үстүмдин өтүп кәтти; 4 Вә мән:
«Мән нәзириңдин ташливетилгәнмән; Бирақ мән
йәнила муқәддәс ибадәтханаңға қарап үмүт
билән тәлмүримән» — дедим. 5 Сулар мени
жутуп кәткидәк дәриҗидә оривалди, Деңиз
тәкти мени қапсивалди; Деңиз чөплири бешимға
чирмишивалди. 6 Мән тағларниң тәглиригичә
чүшүп кәттим; Йәр-зимин тегидики тақақлар
мени әбәдил-әбәткичә қамап қойди; Һалбуки, Сән
җенимни һаң ичидин чиқардиң, и Пәрвәрдигар
Худайим. 7 Җеним ичимдә һалидин кәткәндә
Пәрвәрдигарни есимгә кәлтүрдум, Дуайим Саңа
йетип, Муқәддәс ибадәтханаңға кирип кәлди.
8 Бемәна әрзимәс бутларға чоқунғанлар өзигә
несип болған меһриванлиқтин мәһрум болиду. 9
Бирақ мән болсам тәшәккүр садайим билән Саңа
қурбанлиқ қилимән; Мән ичкән қәсәмлиримни
Сениң алдиңда ада қилимән. Ниҗат-қутқузуш

Пәрвәрдигардиндур!» 10 Пәрвәрдигар белиққа
буйруди, белиқ Юнусни қуруқлуққа қәй қилди.

3 Пәрвәрдигарниң сөзи иккинчи қетим Юнусқа
йетип мундақ дейилди: — 2 «Орнуңдин тур,
Нинәвә дегән әшу бүйүк шәһәргә берип, Мән
саңа тапшурған хәвәрни уларға җакала». 3 Юнус
орнидин туруп Пәрвәрдигарниң сөзи бойичә
Нинәвә шәһиригә барди. Нинәвә болса наһайити
бүйүк бир шәһәр болуп, шәһәрниң өзила үч
күнлүк йол еди. 4 Юнус шәһәр ичигә кирип бир
күн маңди, у: — Қириқ күндин кейин, Нинәвә
шәһири вәйран қилиниду! — дәп җакалиди. 5
Нинәвәдикиләр Худаниң сөзигә ишәнди. Улар
роза тутулсун дәп елан қилип, мөтивәрләрдин
тартип әң кичигигичә уларниң һәммиси бөз
кийим кийди. 6 Бу сөз падишаға йәткәндә,
уму тәхтидин туруп, тонини ташлап бөз кийим
кийип күллүккә кирип олтарди. 7 У йәнә әмри
арқилиқ пүткүл Нинәвә шәһиригә мунуларни
җакалиди: — «Падиша һәм ақсүнәкләрниң ярлиғи
бойичә, Нинәвә шәһиридики һеч қандақ адәм,
ат-улақ, кала, қой падилири һеч нәрсигә еғиз
тәгмисун; һеч нәрсини йемисун, суму ичмисун.
8 Һәр бир адәм вә һайван бөз кийсун, һәр бири
Худаға қаттиқ пәряд көтәрсун; һәр бири яман
йолдин янсун, һәр бири қолини зораванлиқтин
үзсун; 9 ким билиду, буниң билән Худа қаттиқ
ғәзивидин йенип бизни һалак қилмасмекин?». 10
Шуниң билән Худа уларниң әмәллирини, йәни
яман йоллардин янғанлиғини көрүп, уларға
қаратқан балайиқазани чүшүрүштин йенип, шу
балияқазани чүшүрмиди.

4 Амма бу иш Юнусни интайин нарази қилип,
уни қаттиқ ғәзәпләндүрди. 2 У Пәрвәрдигарға:
— «Аһ, Пәрвәрдигар, өз жутумдики чағда Сениң
шундақ қилидиғанлиғиңни демигәнмидим? Шуңа
мән әслидә Таршишқа қачмақчи болғанмән; чүнки
мән билимәнки, Сән меһри-шәпқәтлик, рәһимдил,
асан ғәзәпләнмәйдиған, чоңқур меһриванлиққа
толған, кишиләрниң бешиға күлпәт чүшүрүштин
янғучи Худадурсән. 3 Әнди Пәрвәрдигар, җенимни
мәндин елип кәт, өлүм мән үчүн яшаштин
әвзәл» — деди. 4 Пәрвәрдигар униңдин: — Бундақ
аччиқланғиниң тоғриму? — дәп сориди. 5 Андин
кейин Юнус шәһәрдин чиқип, шәһәрниң шәрқий
тәрипигә берип олтарди. У шу йәрдә өзигә бир
чәллә ясап, шәһәрдә зади немә ишлар боларкин
дәп униң сайисидә олтарди. 6 Пәрвәрдигар Худа
Юнусни өз паракәндичилигидин қутқузуш үчүн,
униң бешиға сайә чүшсун дәп униңға бир кичик
дәрәқни өстүрүп тәйярлиди. Юнус кичик дәрәқтин
интайин хурсән болди. 7 Бирақ иккинчи күни
таң атқанда Худа бир қурутни тәйярлап әвәтти.
Қурут бу кичик дәрәқни пилигигә зәрбә қилип
уни қурутувәтти. 8 Күн қизарғанда, Худа интайин
иссиқ бир шәриқ шамилини тәйярлиди; күн
тәптини Юнусниң бешиға чүшүрди, уни һалидин
кәткүзди. У өзигә өлүм тиләп: — Өлүм мән үчүн
яшаштин әвзәл, — деди. 9 Бирақ Худа униңдин:
— Сениң әшу кичик дәрәқ сәвәвидин шундақ
аччиқлинишиң тоғриму? — дәп сориди. У җавап
берип: — Һәә, һәтта өлгидәк аччиғим кәлгини
тоғридур, — деди. 10 Пәрвәрдигар униңға мундақ
деди: — «Сән һеч әҗриңни сиңдүрмигән һәм өзүң
өстүрмигән бу кичик дәрәққә ичиңни ағриттиң;
бирақ у бир кечидила өзи өсүп, бир кечидила
қуруп кәтти; 11 Әнди Мениң оң қоли билән
сол қолини пәриқ етәлмәйдиған йүз жигирмә
миң адәм олтирақлашқан, шундақла нурғун
мал-варанлириму болған Нинәвәдәк бундақ
бүйүк шәһәрдикиләргә ичимни ағритип рәһим
қилишимға тоғра кәлмәмду?».

Микаһ

1 Пәрвәрдигарниң сөзи — Йотам, Аһаз вә
Һәзәкия Йәһудаға падиша болған күнләрдә
Морәшәтлик Микаһқа кәлгән: — — У буларни
Самарийә вә Йерусалим тоғрисида көргән. 2
Аңлаңлар, и хәлиқләр, һәммиңлар! Қулақ сал,
и йәр йүзи вә униңда болған һәммиңлар: — Рәб
Пәрвәрдигар силәрни әйипләп гувалиқ бәрсун,
Рәб муқәддәс ибадәтханисидин силәрни әйипләп
гувалиқ бәрсун! 3 Чүнки мана, Пәрвәрдигар Өз
җайидин чиқиду; У чүшүп, йәр йүзидики жуқури
җайларни чәйләйду; 4 Униң астида тағлар ерип
кетиду, Җилғилар йерилиду, Худди мом отниң
алдида еригәндәк, Сулар тик ярдин төкүлгәндәк
болиду. 5 Буниң һәммиси Яқупниң итаәтсизлиги,
Исраил җәмәтидики гуналар түпәйлидин болиду;
Яқупниң итаәтсизлиги нәдин башланған? У
Самарийәдин башланған әмәсму? Йәһудадики
«жуқури җайлар»[ни ясаш] нәдин башланған?
Улар Йерусалимдин башланған әмәсму? 6 Шуңа
Мән Самарийәни етиздики таш догисидак, Үзүм
таллири тикишкә лайиқ җай қиливетимән; Мән
униң ташлирини җилғиға домилитип ташлаймән,
Униң һуллирини яланачлаймән; 7 Униң барлиқ
ойма мәбудлири пара-пара чеқиветилиду; Униң
паһишиликтин еришкән барлиқ һәдийәлири от
билән көйдүрүлиду; Барлиқ бутлирини вәйранә
қилимән; Чүнки у паһишә аялниң һәққи билән
буларни жиғип топлиди; Улар йәнә паһишә
аялниң һәққи болуп қайтип кетиду. 8 Булар үчүн
мән аһ-зар көтиримән, Мән һувлаймән; Ялиңаяқ,
яланач дегидәк жүримән; Мән чилбөриләрдәк
һувлаймән; Һувқушлардәк матәм тутуп жүримән.
9 Чүнки униң ярилири давалиғусиздур, У һәтта
Йәһудағичиму йетип, Хәлқимниң дәрвазисиға,
йәни Йерусалимғичә ямриди. 10 Бу [апәтни] Гат
шәһиридә сөзлимәңлар, Қәтъий жиғлимаңлар;
Бәйт-лә-Афраһ шәһиридә топа-чаңда еғинаңлар!
11 И Шафирда туруватқан қиз, яланачлиқ вә
шәрмәндилик ичидә [әсирликкә] өт; Заананда
туруватқан қизлар талаға һеч чиққан әмәс;
Бәйт-Езәл аһ-зарлар көтәрмәктә; «[Худа] сәндин
муқим җайиңни елип кетиду!» 12 Маротта
туруватқан қиз яхшилиққа тәлмүрүп тит-тит
болуватиду; Бирақ яманлиқ Пәрвәрдигардин
Йерусалим дәрвазисиға чүшти. 13 Тулпарни
җәң һарвусиға қат, и Лақишта туруватқан қиз;
(Лақиш болса, Зион қизиға гунаниң башланған
йери еди!) Чүнки сәндә Исраилниң итаәтсизлиги
тепилиду. 14 Шуңа сән хушлишиш һәдийилирини
Морәшәт-Гат шәһиригә берисән; Ақзибниң
дукандарлири Исраил падишалириға ялғанчилиқ
йәткүзиду; 15 Мән техи саңа бир «мирасхор»
әпкелимән, и Марәшаһ шәһиридә туруватқан
қиз; Исраилниң шан-шәриви Адулламғиму чүшүп
келиду. 16 Өзүңни тақирбаш қил, Зоқуң болған
балилар үчүн чечиңни чүшүрүвәт; Қорултаздәк
айдиңбашлиғиңни кеңәйт, Чүнки улар сәндин
айрилип сүргүн болушқа кәтти.

2 Орнида йетип қәбиһликни ойлайдиғанларға
вә яманлиқ әйлигүчиләргә вай! Пәқәт уларниң
қолидин кәлсила, улар таң етиши биләнла уни
ада қилиду; 2 Уларниң ачкөз көзи етизларға
чүшсила, улар зораванлиқ қилип буливалиду;
Өйләргиму қизиқипла қалса, буларниму елип
кетиду; Улар батур кишиниму җәмәти билән
булайду, Адәмни өз мираслири билән қошуп
чаңгилиға киргүзивалиду. 3 Шуңа Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Мана, Мән бу аилигә қарап,
боюнлириңлардин чиқиралмайдиған яман бир
[боюнтурурқни] ойлап тәйярливатимән; Силәр
әнди гидийип маңмайсиләр; Чүнки шу күнләр
яман күнләр болиду. 4 Шу күни улар силәр
тоғраңларда тәмсилни тилға елип, Ечинишлиқ бир
зар билән зарлайду: — «Биз пүтүнләй булаң-талаң
қилиндуқ!; У хәлқимниң несивисини башқиларға
бөлүвәтти; Уни мәндин шунчә дәһшәтлик мәһрум
қилди! У етизлиримизни мунапиққа тәқсим
қилип бәрди! 5 Шуңа Пәрвәрдигарниң җамаити
арисидин, Силәрдә чәк ташлап зимин үстигә
тана тартип несивә бөлгүчидин бирисиму
қалмайду. 6 Улар: «бешарәт бәрмәңлар!» — дәп
бешарәт бериду! Әгәр [пәйғәмбәрләр] бу ишлар
тоғрилиқ бешарәт бәрмисә, әнди бу ар-номус
биздин һәргиз кәтмәйду! 7 И Яқуп җәмәти,
«Пәрвәрдигарниң Роһи сәвир-тақәтсизму? Бу
ишлар раст Униң қилғанлириму?» — дегили
боламду? Мениң сөзлирим дурус маңғучиға
яхшилиқ кәлтүрмәмду? 8 Бирақ түнүгүнла
Мениң хәлқим һәтта дүшмәндәк орнидин
қозғалди; Силәр хатирҗәмликтә йолдин өтүп
кетиватқанларниң тонини ич кийимлири билән
салдурувалисиләрки, Уларни худди уруштин

қайтқанлардәк [кийимсиз] қалдурисиләр. 9
Хәлқим арисидики аялларни өзлириниң иллиқ
өйлиридин қоғлайсиләр; Уларниң яш балилирини
силәр Мениң гөзәл гөһиримдин мәңгүгә мәһрум
қилисиләр. 10 Орнуңлардин туруп нери кетиңлар;
Чүнки һалакәтни, Йәни азаплиқ бир һалакәтни
кәлтүридиған напаклиқ түпәйлидин, Бу йәр
силәргә тәвә арамгаһ болмайду. 11 Әгәр
беһудиликтә, ялғанчилиқта жүргән бириси ялған
гәп қилип: — «Мән шарап вә һараққа тайинип
силәргә бешарәт беримән» — десә, Мана, у шу
хәлиққә пәйғәмбәр болуп қалиду! 12 Мән чоқум
сени бир пүтүн қилип уюштуримән, и Яқуп;
Мән чоқум Исраилниң қалдисини жиғимән;
Мән уларни Бозраһдики қойлардәк, Өз яйлиғида
жиғилған бир падидәк җәм қилимән; Улар
адиминиң көплүгидин вараң-чуруңлуққа толиду.
13 Бир «бөсүп өткүчи» уларниң алдиға чиқип
маңиду; Улар бөсүп чиқип, қовуққа йетип берип,
униңдин чиқти; Улар бөсүп чиқти, Йәни қовуққа
йетип берип, униңдин чиқти; Уларниң Падишаси
уларниң алдида, Пәрвәрдигар уларниң алдиға
өтүп маңиду.

3 Мән мундақ дедим: «Аңлаңлар, и Яқупниң
һакимлири, Исраил җәмәтиниң әмирлири!
Адил һөкүмни билиш силәргә хас әмәсму? 2
И яхшилиқни өч көргүчи, Яманлиқни яхши
көргүчиләр — Силәр Өз хәлқимдин терисини,
Устиханлиридин гөшини юлидиған, Уларниң
гөшини йәйдиған, Териси союлғичә үстидин
савайдиған, Устиханлирини чақидиған, Уларни
қазанға тәйярлиғандәк, Даш қазандики гөшни
тоғриғандәк тоғрайсиләр! 4 Буниңдин кейин
улар Пәрвәрдигарға нида қилиду, Бирақ У
уларни аңлимайду; Уларниң қилмишлиридики
һәр түрлүк қәбиһлиги үчүн, У чағда У йүзини
улардин қачуруп йошуриду!». 5 Пәрвәрдигар
Өз хәлқини аздурғучи пәйғәмбәрләр тоғрилиқ
мундақ дәйду: — (Улар чишлири билән чишләйду,
«Аман-течлиқ!» дәп вақирайду, Кимәрким
уларниң гелини майлимиса, Шуларға қарши
уруш һазирлайду!) 6 — Шуңа силәрни «аламәт
көрүнүш»ни көрмәйдиған бир кечә, Пал салғили
болмайдиған қараңғулуқ басиду; Пәйғәмбәрләр
үчүн қуяш патиду, Күн улар үстидә қара болиду;
7 «Аламәт көрүнүшни көргүчиләр» шәрмәндә
болиду, Палчилар йәргә қаритилиду; Уларниң
һәммиси калпуклирини тосуп жүриду; Чүнки
Худадин һеч җавап кәлмәйду. 8 Бирақ мән бәрһәқ
Пәрвәрдигарниң Роһидин күчкә толғанмән,
Яқупқа өзиниң итаәтсизлигини, Исраилға униң
гунайини җакалаш үчүн, Тоғра һөкүмләргә һәм
қудрәткә толғанмән. 9 Буни аңлаңлар, өтүнимән, и
Яқуп җәмәтиниң һакимлири, Исраил җәмәтиниң
әмирлири! Адил һөкүмгә өч болғанлар, Барлиқ
адаләтни бурмилайдиғанлар, 10 Зионни қан төкүш
билән, Йерусалимни һәққанийәтсизлик билән
қуридиғанлар! 11 [Зионниң] һакимлири парилар
үчүн һөкүм чиқириду, Каһинлар «иш һәққи»
үчүн тәлим бериду; «Пәйғәмбәрләр» пул үчүн
палчилиқ қилиду; Бирақ улар «Пәрвәрдигарға
тайинар»миш техи, Вә: — «Пәрвәрдигар аримизда
әмәсму? Бизгә һеч яманлиқ чүшмәйду» —
дейишиду. 12 Шуңа силәрниң вәҗәңлардин
Зион теғи етиздәк ағдурулиду, Йерусалим дөң-
төпилик болуп қалиду, «Өй җайлашқан тағ» болса
орманлиқниң оттурисидики жуқури җайлардәкла
болиду, халас.

4 Бирақ ахирқи заманда, Пәрвәрдигарниң
өйи җайлашқан тағ тағларниң беши болуп
бекитилиду, Һәммә дөң-егизликтин үстүн
қилинип көтирилиду; Барлиқ хәлиқләр униңға
қарап еқип келишиду. 2 Нурғун қовм-
милләтләр чиқип бир-биригә: — «келиңлар, биз
Пәрвәрдигарниң теғиға, Яқупниң Худасиниң
өйигә чиқип келәйли; У өз йоллиридин бизгә
үгитиду, Вә биз униң излирида маңимиз» —
дейишиду. Чүнки қанун-йолйоруқ Зиондин,
Пәрвәрдигарниң сөз-калами Йерусалимдин
чиқидиған болиду. 3 У болса көп хәлиқ-милләтләр
арисида һөкүм чиқириду, У күчлүк әлләр,
жирақта турған әлләрниң һәқ-наһәқлиригә кесим
қилиду; Буниң билән улар өз қиличлирини сапан
чишлири, Нәйзилирини оғақ қилип соқушиду;
Бир әл йәнә бир әлгә қилич көтәрмәйду, Улар
һәм йәнә уруш қилишни үгәнмәйду; 4 Бәлки
уларниң һәр бири өз үзүм тели вә өз әнҗир дәриғи
астида олтириду, Вә һеч ким уларни қорқатмайду;
Чүнки самавий қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар Өз ағзи билән шундақ ейтти. 5
Барлиқ хәлиқләр өз «илаһ»иниң намида маңсиму,
Бирақ биз Худайимиз Пәрвәрдигарниң намида
әбәдил-әбәткичә маңимиз. 6 Шу күнидә, —
дәйду Пәрвәрдигар, — Мән майип болғучиларни,

Һайдиветилгәнләрни вә Өзүм азар бәргәнләрни
жиғимән; 7 Вә мәйип болғучини бир «қалди»,
Һайдиветилгәнни күчлүк бир әл қилимән; Шуниң
билән Пәрвәрдигар Зион теғида улар үстидин
һөкүм сүриду, Шу күндин башлап мәңгүгичә.
8 Вә сән, и падини күзәткүчи мунар, — Зион
қизиниң егизлиги, [падишалиқ] саңа келиду: —
— Бәрһәқ, саңа әслидики һоқуқ-һөкүмранлиқ
келиду; Падишаһлиқ Йерусалим қизиға келиду.
9 Әнди сән һазир немишкә нида қилип налә
көтирисән? Сәндә падиша йоқмиди? Сениң
мушавириңму һалак болғанмиди, Аялни толғақ
тутқандәк азаплар сени тутувалғанмиди? 10
Азапқа чүш, толғақ тутқан аялдәк туғушқа
толғинип тиришқин, и Зион қизи; Чүнки сән
һазир шәһәрдин чиқисән, һазир далада турисән,
Сән һәтта Бабилғиму чиқисән. Сән әшу йәрдә
қутқузулисән; Әшу йәрдә Пәрвәрдигар саңа
һәмҗәмәт болуп дүшмәнлириңдин қутқузиду. 11
Вә һазир нурғун әлләр: — «У аяқ асти қилинип
булғансун! Көзимиз Зионниң [изасини] көрсүн!»
— дәп саңа қарши җәң қилишқа жиғилиду; 12
Бирақ улар Пәрвәрдигарниң ойлирини билмәйду,
Униң нишанини чүшәнмәйду; Чүнки өнчиләрни
хаманға жиққандәк У уларни жиғип қойди. 13
Орнуңдин туруп хаманни тәп, и Зион қизи,
Чүнки Мән мүңгүзүңни төмүр, туяқлириңни
мис қилимән; Нурғун әлләрни соқуп парә-
парә қиливетисән; Мән уларниң ғәнимитини
Пәрвәрдигарға, Уларниң мал-дуниялирини
пүткүл йәр-земин Егисигә беғишлаймән.

5 Әнди өзүңлар қошун-қошун болуп жиғилиңлар,
и қошун қизи; Чүнки бириси бизни муһасиригә
алди; Улар Исраилниң һаким-сорақчисиниң
мәңзигә һаса билән уриду; 2 (Сән, и Бәйт-Ләһәм-
Әфратаһ, Йәһудадики миңлиған [шәһәр-йезилар]
арисида интайин кичик болған болсаңму, Сәндин
Мән үчүн Исраилға Һаким Болғучи чиқиду;
Униң [һозурумдин] чиқишлири қедимдин, Йәни
әзәлдин бар еди) 3 Шуңа толғақ тутқан аял
туғуп болғичә, У уларни [дүшмәнлиригә] ташлап
қойиду; Шу чағда Униң қериндашлири болған
қалдиси Исраилларниң йениға қайтип келиду. 4
У болса Пәрвәрдигарниң күчи билән, Пәрвәрдигар
Худасиниң наминиң һәйвитидә падисини
беқишқа орнидин туриду; Шундақ қилип улар
мәзмут туруп қалиду; Чүнки У шу чағда йәр
йүзиниң қәрилиригичә улуқ дәп билиниду. 5 Вә бу
адәм арам-хатирҗәмлигимиз болиду; Асурийәлик
земинимизға бөсүп киргәндә, Ордилиримизни
дәссәп чәйлигәндә, Биз униңға қарши йәттә хәлиқ
падичисини, Сәккиз қабилийәтлик йетәкчини
чиқиримиз; 6 Улар Асурийә земинини қилич
билән, Нимродниң земинини өткәллиридә харабә
қилиду; Вә Асурийәлик земинимизға бөсүп
киргәндә, Чегаримиз ичини чәйлигәндә, У
адәм бизни униң қолидин қутқузиду. 7 Вә
Яқупниң қалдиси нурғун хәлиқләр арисида
Пәрвәрдигардин чүшкән шәбнәмдәк болиду,
Чөп үстигә яққан ямғурлардәк болиду; Булар
инсан үчүн кечикмәйду, Адәм балилириниң
[әҗрини] күтүп турмайду. 8 Яқупниң қалдиси
әлләр арисида, Йәни нурғун хәлиқләр арисида
ормандики һайванлар арисидики ширдәк болиду,
Қой падилири арисидики асландәк болиду;
Шир өткәндә уларниң арисидин, Һеч ким
қутқузуп алалмиғидәк чәйләп дәссәйду, Титма-
тит қилип житиветиду. 9 Қолуң күшәндилириң
үстигә көтирилиду, Барлиқ дүшмәнлириң үзүп
ташлиниду. 10 Шу күнидә шундақ болидуки,
— дәйду Пәрвәрдигар, Мән араңлардин барлиқ
атлириңни үзүп ташлаймән, Җәң һарвулириңни
һалак қилимән. 11 Земиниңдики шәһәрлириңни
йоқитимән, Барлиқ истиһкамлириңни ғулитимән.
12 Сеһирләрни қолуңдин үзүп ташлаймән; Силәрдә
палчилар болмайду. 13 Мән ойма мәбудлириңни,
«Бут түврүк»лириңларни оттуруңдин үзүп
ташлаймән; Сән өз қолуңниң ясиғиниға иккинчи
баш урмайсән. 14 Араңдин «Ашераһ»лириңни
жулуветимән, Вә шәһәрлириңни һалак қилимән;
15 Вә [Маңа] қулақ салмиған әлләрниң үстигә
аччиқ вә дәрғәзәп билән интиқамни жүргүзимән.

6 Пәрвәрдигарниң немә дәватқинини һазир
аңлаңлар: — «Орнуңдин тур, тағлар алдида
дәвайиңни баян қил, Егизликләргә авазиңни
аңлатқин». 2 «И тағлар, Вә силәр, йәр-земинниң
өзгәрмәс һуллири, Пәрвәрдигарниң дәвасини
аңлаңлар; Чүнки Пәрвәрдигарниң Өз хәлқи билән
бир дәваси бар, У Исраил билән муназилишип
әйивини көрсәтмәкчи; 3 И хәлқим, Мән саңа
зади немә қилдим? Сени немә ишта бизар
қилиптимән? Мениң хаталиғим тоғрилиқ
гувалиқ беришкин! 4 Чүнки Мән сени Мисир
земинидин елип чиқардим, Сени қуллуқ

маканидин һөрлүккә қутқуздум; Алдиңда
йетәкләшкә Муса, Һарун вә Мәрйәмләрни
әвәттим. 5 И хәлқим, Пәрвәрдигарниң
һәққанийлиқлирини билип йетишиңлар үчүн,
Моаб падишаси Балакниң қандақ нийитиниң
барлиғини, Беорниң оғли Балаамниң униңға
қандақ җавап бәргәнлигини, Шиттимдин
Гилгалғичә немә ишлар болғанлиғини һазир
есиңларға кәлтүрүңлар. 6 — Мән әнди немини
көтирип Пәрвәрдигар алдиға келимән? Немәм
билән һәммидин Алий Болғучи Худаниң
алдида егилимән? Униң алдиға көйдүрмә
қурбанлиқларни, Бир жиллиқ мозайларни
елип келәмдим? 7 Пәрвәрдигар миңлиған
қочқарлардин, Түмәнлигән зәйтун мейи
дәриялиридин һозур аламду? Итаәтсизлигим
үчүн тунҗа баламни, Тенимниң пуштини
җенимниң гунайиға атамдимән!? 8 И инсан, У саңа
немә ишниң яхши екәнлигини көрсәтти, Бәрһәқ,
Пәрвәрдигар сәндин немә тәләп қилғанлиғини
көрсәтти — Адаләтни жүргүзүш, Меһриванлиқни
сөйүш, Сениң Худайиң билән биллә кәмтәрлик
билән меңиштин башқа йәнә немә ишиң болсун?
9 Пәрвәрдигарниң авази шәһәргә хитап қилип
чақириду; (Пәм-даналиқ болса намиңға һөрмәт
билән қарайду!) Әнди һөкүм палиқини вә уни
Бекиткинини аңлаңлар: — 10 Рәзил адәмниң
өйидә рәзилликтин алған байлиқлар йәнә
бармиду? Кам өлчәйдиған жиркиничлик өлчәм
йәнә бармиду? 11 Адилсиз тараза билән, Бир халта
сахта тараза ташлири билән пак болаламдим?
12 Чүнки шәһәрниң байлири зораванлиқ билән
толған, Униң аһалиси ялған гәп қилиду, Уларниң
ағзидики тили алдамчидур. 13 Шуңа Мән сени
уруп кесәл қилимән, Гуналириң түпәйлидин сени
харабә қилимән. 14 Йәйсән, бирақ тоюнмайсән,
Оттураңда ач-бошлуқ қалиду, Сән мүлкүңни
елип йөткимәкчи болисән, Бирақ сақлалмайсән;
Сақлап қалдурғиниң болсиму, уни қиличқа
тапшуримән. 15 Терийсән, бирақ һосул алмайсән;
Зәйтунларни чәйләйсән, бирақ өзүңни мейини
сүртүп мәсиһ қилалмайсән, Йеңи шарапни
чәйләп чиқирисән, Бирақ шарап ичәлмәйсән. 16
Чүнки «Омриниң бәлгүлимилири»ни, «Аһабниң
җәмәтидикиләр қилғанлири»ни тутисән; Сән
уларниң несиһәтлиридә маңисән, Шуниң билән
Мән сени харабә, Сәндә туруватқанларниң
һәммиси исқиртиш объекти қилимән; Сән
хәлқимдики шәрмәндичиликни көтирисән.

7 Мениң һалимға вай! Чүнки мән худди яздики
мевиләр жиғилип, Үзүм һосулидин кейинки
васаңдин кейин ач қалған бирисигә охшаймән,
Йегидәк сапақ йоқтур; Җеним тәшна болған тунҗа
әнҗир йоқтур! 2 Ихласмән киши зиминдин йоқап
кәтти, Адәмләр арисида дурус бирисиму йоқтур;
Уларниң һәммиси қан төкүшкә пайлимақта,
Һәр бири өз қериндишини тор билән овлайду.
3 Рәзилликни пухта қилиш үчүн, Икки қоли
униңға тәйярланған; Әмир «инъам»ни сорайду,
Сорақчиму шундақ; Мөтивәр җанаб болса өз
җениниң нәпсини ашкарә ейтип бериду; Улар
җәм болуп рәзилликни тоқушмақта. 4 Уларниң
әң есили худди җиғандәк, Әң дуруси болса,
шохилиқ тосуқтин бәттәрдур. Әнди күзәтчилириң
[қорқуп] күткән күн, Йәни [Худа] саңа йеқинлап
җазалайдиған күни йетип кәлди; Уларниң
алақзадә болуп кетидиған вақти һазир кәлди.
5 Үлпитиңгә ишәнмә, Җан достуңға таянма;
Ағзиңниң ишигини қучиғиңда ятқучидин
йепип жүр. 6 Чүнки оғул атисиға беһөрмәтлик
қилиду, Қиз анисиға, Келин қейн анисиға қарши
қозғилиду; Кишиниң дүшмәнлири өз өйидики
адәмлиридин ибарәт болиду. 7 Бирақ мән
болсам, Пәрвәрдигарға қарап үмүт бағлаймән;
Ниҗатимни бәргүчи Худани күтимән; Мениң
Худайим маңа қулақ салиду. 8 Маңа қарап хуш
болуп кәтмә, и дүшминим; Гәрчә мән жиқилип
кәтсәмму, йәнә қопимән; Қараңғулуқта олтарсам,
Пәрвәрдигар маңа йоруқлуқ болиду. 9 Мән
Пәрвәрдигарниң ғәзивигә чидап туримән —
Чүнки мән Униң алдида гуна садир қилдим
— У мениң дәвайимни сорап, мән үчүн һөкүм
чиқирип жүргүзгичә күтимән; У мени йоруқлуққа
чиқириду; Мән Униң һәққанийлиғини көримән.
10 Вә мениң дүшминим буни көриду, Шуниң
билән маңа: «Пәрвәрдигар Худайиң қени» дегән
аялни шәрмәндилик басиду; Мениң көзүм униң
[мәғлубийитини] көриду; У кочидики патқақтәк
дәссәп чәйлиниду. 11 — Сениң там-сепиллириң
қурулидиған күнидә, Шу күнидә саңа бекитилгән
пасилиң жирақларға йөткилиду. 12 Шу күнидә
улар йениңға келиду; — Асурийәдин, Мисир
шәһәрлиридин, Мисирдин [Әфрат] дәриясиғичә,
деңиздин деңизғичә вә тағдин тағғичә улар

йениңға келиду. 13 Бирақ йәр йүзи болса өзиниң
үстидә турувātқанлар түпәйлидин, Йәни уларниң
қилмишлириниң мевиси түпәйлидин харабә
болиду. 14 — Өз хәлқиңни, йәни орманда, Кармәл
оттурисида ялғуз туруватқан Өз мирасиң болған
падини, Таяқ-һасаң билән озуқландурғайсән;
Қедимки күнләрдикидәк, Улар Башан һәм
Гилеад чимәнзарлирида қайтидин озуқлансун!
15 — Сән Мисир зиминидин чиққан күнләрдә
болғандәк, Мән уларға карамәт ишларни көрситип
беримән. 16 Әлләр буни көрүп барлиқ һәйвисидин
хиҗил болиду; Қолини ағзи үстигә япиду,
Қулақлири гас болиду; 17 Улар иландәк топа-
чаңни ялайду; Йәр йүзидики өмилигүчиләрдәк
өз төшүклиридин титригән пети чиқиду;
Улар қорқуп Пәрвәрдигар Худайимизниң
йениға келиду, Вә сениң түпәйлиңдинму
қорқиду. 18 Қәбиһликни кәчүридиған, Өз мираси
болғанларниң қалдисиниң итаәтсизлигидин
өтидиған Тәңридурсән, У аччиғини мәңгүгә
сақлавәрмәйду, Чүнки У меһир-муһәббәтни
хошаллиқ дәп билиду. Ким саңа тәңдаш илаһдур?
19 — У йәнә бизгә қарап ичини ағритиду;
Қәбиһликлиримизни У дәссәп чәйләйду; Сән
уларниң барлиқ гуналирини деңиз тәглиригә
ташлайсән. 20 — Сән қедимки күнләрдин бери ата-
бовилиримизға қәсәм қилған һәқиқәт-садақәтни
Яқупқа, Өзгәрмәс муһәббәтни Ибраһимға
йәткүзүп көрситисән.

Наһум

1 Нинәвә шәһири тоғрисида жүкләнгән
вәһий — Әлкошлуқ Наһум көргән аламәт
көрүнүш хатириләнгән китап. 2 Пәрвәрдигар
отлуқ муһәббәтлик, интиқам алғучи бир
Худадур; Бәрһәқ, Пәрвәрдигар бир интиқам
алғучи, Дәрғәзәп Егисидур; Пәрвәрдигар
явлиридин интиқам алиду, Дүшмәнлири үчүн
адавәт сақлайду. 3 Пәрвәрдигар асанлиқчә
аччиқланмайду, Күч-қудрәттә улуқдур, Гунайи
барни һеч ақлимайду; Пәрвәрдигар — Униң
йоли қара қуюнда вә борандидур, Булутлар
Униң аяқлири пурқиратқан чаң-тозаңдур. 4
У деңизға тәнбиһ берип уни қуруқ қилиду,
Барлиқ дәрияларни қурутиветиду; Башан
қағҗирап кетиду, Кармәлму һәм шундақ болиду;
Ливандики гүл-гияму қағҗирайду. 5 Тағлар
униң алдида титрәп кетиду, Дөңләр ерип кетиду,
Йәр йүзи Униң һозури алдиға көтирилиду,
Җаһан һәм униңда барлиқ яшаватқанларму
шундақ болиду. 6 Ким Униң ғәзиви алдида тик
туралисун? Ким Униң аччиғиниң дәһшитидә
қәддини керип туралисун? Униң дәрғәзиви оттәк
төкүлиду, Униң алдида ташлар йерилиду. 7
Пәрвәрдигар меһривандур, күлпәтлик күндә
башпанаһдур; Өзигә таянғанларни У билиду.
8 Бирақ ешип ташқан кәлкүн билән шу йәрни
пүтүнләй түгәштүриду, Қараңғулуқ униң
дүшмәнлирини қоғлайду. 9 Силәр Пәрвәрдигар
билән қаршилишип немә ойлаватисиләр? У
ишлириңларни пүтүнләй түгәштүриду; Яманлиқ
силәрдин иккинчи қетим чиқмайду. 10 Улар
қамғақтәк бир-биригә чирмишивалған болсиму,
Өз һарақлиридин сүзмә болуп кәткән болсиму,
Улар қуруқ пахалдәк пүтүнләй йәп кетилиду.
11 Сәндин Пәрвәрдигарға рәзиллик ойлиғучи
чиққан еди, У Иблисниң бир несиһәтчисидур.
12 Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Уларниң
тәйярлиқлири толуқ, сани зор көп болсиму, Улар
охшашла үзүп ташлиниду, Шундақла кәлмәскә
кетиду; Мән саңа азар қилғиним билән, [и
хәлқим], Қайтидин саңа азар қилмаймән. 13 Һазир
Мән униң боюнтуруғини бойнуңдин сундуруп
еливатимән, Вә асарәтлириңни бөсүп ташлаймән.
14 Пәрвәрдигар сән тоғрилиқ пәрман чүшүргәнки,
Сениң намиң қайтидин терилмәйду; Бутуңниң
өйидин Мән ойма һәйкәл, қуйма һәйкәлни
йоқитимән; Мән қәбрәңни тәйярлаватимән,
Чүнки сән пәсәндидурсән. 15 Мана тағлар үстидә,
хуш хәвәрни елип кәлгүчиниң аяқлириға, Арам-
хатирҗәмликни җакалиғучиниң аяқлириға
қара! Һейтлириңни тәбрикләп, и Йәһуда, ичкән
қәсәмлириңни ада қил; Чүнки у рәзил болғучи
зиминиңдин иккинчи өтмәйду; У пүтүнләй үзүп
ташланған болиду.

2 Битчит қилидиған бириси көз алдиңғила
кәлди; Әнди истиһкам үстидә күзәт қил,
Йолға қара, белиңни бағла, күчлириңни
жиғип техиму күчәйт! 2 (Чүнки Пәрвәрдигар
Яқупниң шан-шәривини әслигә кәлтүрди, Уни
Исраилниң шан-шәривигә лайиқ дәриҗидә
әслигә кәлтүрди; Чүнки қуруқдиғучилар уларни
қуруқдап қойған еди, Уларниң үзүм тал
шахлирини вәйран қилған еди). 3 [Битчит
қилғучиниң] палванлириниң қалқанлири қизил
боялди, Униң батурлири пәрәңдә кийгүзүлди;
Тәйярлиқ күнидә, җәң һарвулири полатниң
җуласида ялтирап кетиду, Нәйзиләр ойнитилиду;
4 Җәң һарвулири кочиларда гүлдүрлишип
чепишиватиду; Кәң йолларда бир-биригә
соқулиду; Уларниң қияпити мәшъәлләрдәк
болиду, Улар чақмақлардәк жүгүрүшиду. 5
[Сәрдар] әмирлиригә әмир чүшүриду; Улар
жүрүш қилғинида алдириғинидин бир-биригә
путлишип маңиду; Нинәвәниң сепилиға қарап
алдирайду, [Башлириға] болса «муһасирә
қалқини» тәйярлиниду. 6 «Дәрияларниң
дәрвазилири» ечилиду, [Падишаһниң] ордиси
ерип кетиду. 7 Хуззабниң болса уятлири ечилиду
— [Дүшмән] тәрипидин ялап епкетилиду,
Дедәклири худди пахтәкләрниң садасидәк
аһ-уһ тартип, Мәйдилирини уруп кетиду. 8
Нинәвә апиридә болғандин бери көл сүйидәк
[тинч] болуп кәлди, Бирақ улар һазир қечип
кетиду... Әй тохта! Әй тохта! — Бирақ һеч ким
кәйнигә қаримайду. 9 Күмүчләрни буливелиңлар,
алтунларни буливелиңлар; Чүнки униң шәвкәтлик
ғәзнисидики қиммәт қача-қучилириниң сани
йоқтур. 10 У қуруқдалған, вәйран қилинған,
бәрбат болған! Жүриги ерип кетиду, Тизлири
бир-биригә җалақлап тәгмәктә; Бәллири толғақ
тутқандәк толғиниду, Барлиқ йүзләр татирип
кетиду. 11 Қени, ширларниң угиси? Яш ширлар

озуқлинидиған җай, Шир, чиши шир, шир арслини
һеч кимдин қорқмай жүргән җай қени? 12 Шир өз
асланлирини қандурушқа овларни титма-титма
қилған еди, Чиши ширлири үчүн овларни боққан
еди; Өңкүрлирини ов билән, угилирини олҗа
билән тошқузған еди. 13 Мана, Мән саңа қаршимән,
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар; Мән сениң җəң һарвулириңни ис-
түтәккә айландуруп көйдүриветимән; Қилич яш
ширлириңни йәватиду, Оваңни йәр йүзидин елип
ташлаймән; Әлчилириңниң авазлири қайта һеч
аңланмайду.

3 Қанлиқ шәһәргә вай! У ялғанчилиқ,
зулум-зораванлиқ билән толған, У олҗа
елиштин һеч қол үзгән әмәс! 2 Аһ, қамчиниң
қарсилдашлири! Чақлириниң дақаңшиватқан,
Атларниң чапчиватқан, Пиңилдап кетиватқан
җәң һарвулириниң садалири! 3 Қара, атлиқ
ләшкәрләрниң қаңқишлири, Қиличларниң
валилдашлири, Нәйзиләрниң палилдашлири,
Өлтүрүлгәнләрниң көплүги, Өлүкләр дога-дога!
Җәсәтләрниң сани йоқтур; Улар җәсәтләргә
путлишиду. 4 — Сеһирләрниң пири у, —
Әлләрни паһишивазлиғи, Җамәтләрни сеһирлири
билән сетиветиду; Сән шеринсухән паһишиниң
нурғун паһишиликлири түпәйлидин, 5 Мана,
Мән саңа қаршилишип чиққанмән, — —
дәйду самавий қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, Көңлигиңниң етигини қайрип
йүзүңгә йепип, сени ашкарилаймән, Әлләргә
уят йәрлириңни, Падишаһлиқларға номусуңни
көрситимән. 6 Үстүңгә ниҗасәтни ташлаймән,
Сени шәрмәндичиликтә қалдуримән, Сени
рәсва қилимән. 7 Вә шундақ болидуки, Сени
көргәнләрниң һәммиси сәндин қечип: — «Ниневә
вәйран қилинди! Униң үчүн ким һаза тутиду?» —
дәйду; Мән саңа тәсәлли бәргүчиләрни нәдин
тепип беримән? 8 Сән дәрияларниң оттурисида
турған, Әтрапида сулар болған, Истиһками деңиз
болған, Сепили деңиз болған Но-Амон шәһиридин
әвзәлмусән? 9 Ефиопийәму, Мисирму униң күч-
қудрити еди, Уларниң күчи чәксиз еди; Пут
һәм Ливийәликләр униңға ярдәмчи еди; 10 Уму
елип кетилип, әсирликкә чүшкән; Барлиқ коча
бешида бовақлири чөрүп ташливетилди; Улар
униң мөтивәрлири үчүн чәк ташлиди, Униң
барлиқ әрбаблири зәнҗирдә бағланған еди. 11
Сәнму мәс болисән; Сән мөкүнүвалисән; Сән
дүшмәндин һимайә издәп жүрисән; 12 Сениң
барлиқ истиһкамлириң худди тунҗа мевигә
киргән әнҗир дәриғиниң әнҗирлиригә охшайду;
Бирла силкисә, улар йегүчиниң ағзиға чүшиду. 13
Мана, хәлқиң шәһириңдә қиз-аяллардәк болуп
қалди; Зиминиңниң қовуқлири дүшмәнлириңгә
кәң ичилиду; От төмүр тақақлириңни йәп кетиду.
14 Әнди муһасиригә тәйярлиқ қилип су тартип
қой! Қорғанлириңни мустәһкәмлә! Сеғиз топидин
лай етип, һак лайни чәйләп қой! Хумданни раслап
қой! 15 От сени шу йәрдә йәп кетиду; Қилич сени
үзүп ташлайду; У сени чекәткә личинкисидәк
йәватиду; Әнди өзүңни чекәткә личинкилиридәк
көп қил, Чекәткидәк өзүңни зор көп қил! 16
Сән содигәрлириңни асмандики юлтузлардин
көп қилдиң; Мана, чекәткә личинкиси қанат
чиқирип, учуп кетиду! 17 Сениң әрбаблириң
чекәткиләрдәк, Сәрдарлириң миҗир-миҗир
чақчиқизлардәк болиду; Мана улар соғ күнидә
читлар ичигә киривелип макан қилиду; Қуяш
чиққанда, улар қечип кетиду, Барған йерини
тапқили болмайду. 18 Чопанлириң үгдәп қалди,
и Асурийәниң падишаси; Сениң ақсүнәклириң
җим ятиду; Хәлқиң тағлар үстигә тарқилип
кәтти, Һеч ким уларни жиғмайду; 19 Сениң яраң
давасиз, Сениң зәхмиң еғирдур; Хәвириңни
аңлиғанларниң һәммиси үстүңдин чавак чалиду;
Чүнки тохтавсиз рәзиллигиң кимниң бешиға
кәлмигәнду?

Һабаккук

1 Һабаккук пәйғәмбәр көргән, униңға жүкләнгән
вәһий: — 2 Аһ Пәрвәрдигар, қачанғичә мән
Саңа нида қилимән, Сән аңлимайсән? Мән Саңа:
«Зулум-зораванлиқ!» дәп налә-пәряд көтиримән,
Бирақ Сән қутқузмайсән. 3 Сән немишкә
маңа қәбиһликни көргүзисән, Немишкә җапа-
зулумға қарап турисән? Чүнки булаңчилиқ,
зулум-зораванлиқ көз алдимдидур; Җаңги-
җедәлләр бар, Дәвалар көпәймәктә. 4 Шуңа
қанун паләч болуп қалди, Адаләт мәйданға
һеч чиқмайду; Чүнки рәзилләр һәққаний
адәмни қистимақта; Шуңа һөкүмләр бурмилинип
чиқирилиду. 5 Әлләр арисида болидиған бир ишни
көрүп беқиңлар, убдан қараңлар, һәйрануһәс
келиңлар! Чүнки силәрниң дәвриңларда бир
иш қилимәнки, Бириси силәргә баян қилған
тәғдирдиму силәр ишәнмәйттиңлар. 6 Чүнки
мана, Мән һелиқи мүҗәзи осал һәм алдирақсан
әл калдийләрни орнидин турғузимән; Әсли
өзигә тәвә әмәс маканларни егиләш үчүн,
Улар йәр йүзиниң кәңри җайлирини бесип
маңиду; 7 Улар өзлириниң дегинини һесап
қилиду һәм өзини халиғанчә жуқури тутиду;
8 Уларниң атлири илпизлардин иштик, Кәчтә
овға чиқидиған бөриләрдин әшәддийдур; Атлиқ
ләшкәрләр атлирини мәғрурәнә чапчитиду; Атлиқ
ләшкәрләр жирақтин келиду, Улар овға шуңғуған
бүркүттәк учуп жүриду. 9 Уларниң һәммиси
зулум-зораванлиққа келиду; Уларниң топ-топ
адәмлири йүзлирини алдиға бекитип, алға басиду,
Әсирләрни қумдәк көп жиғиду. 10 Бәрһәқ,
у падишаларни мазақ қилиду, Әмирләрниму
нәзиригә алмайду; У һәммә истиһкамларни
мәсқирә қилиду, Чүнки у топа-тупрақларни дога-
дога қилип, уларни ишғал қилиду. 11 Шундақ
қилип у шамалдәк ғуюлдап өтиду, Һәддидин ешип
гунакар болиду; Униң бу күч-қудрити өзигә илаһ
болуп санилиду. 12 Сән Әзәлдин Бар Болғучи
әмәсму, и Пәрвәрдигар Худайим, мениң Муқәддәс
Болғучим? Биз өлмәймиз, и Пәрвәрдигар; Сән уни
җазайиңни бежа кәлтүрүш үчүн бекиткәнсән; Сән,
и Қорам Таш Болғучи, уни [бизгә] ибрәт қилип
түзитишкә бәлгүлигәнсән. 13 Сениң көзүң шунчә
ғубарсиз едики, Рәзилликкә қарап турмайттиң;
Әнди немишкә Сән мунапиқлиқ қилғанларға
қарап турисән, Рәзилләр өзидин адил болған
кишини жутувалғинида, немишкә сүкүт қилисән?
14 Сән адәмләрни худди деңиздики белиқлардәк,
Худди өзлири үстидә һеч йетәклигүчиси йоқ
өмилигүчи һайванларға охшаш қилисән; 15 Шу
[калдий киши] уларниң һәммисини чаңгикиға
илиндуриду, Уларни өз тори билән тутувалиду,
Уларни жиғма ториға жиғиду; Шуниң билән
хошал болуп шатлиниду; 16 Вә ториға қурбанлиқ
сунуду, Жиғма ториға исриқ салиду, Чүнки
шулар арқилиқ униң несивиси мол, Нemәтлири
ләззәтлик болди. 17 Әнди у шу тәриқидә торини
тохтавсиз бошитиверсә, Шу тәриқидә әлләрни һеч
рәһим қилмай қиривәрсә боламду?

2 «Әнди мән өз күзитимдә туривериман,
Өзүмни мунар үстидә дәс тикләймән, Униң
маңа немә дәйдиғанлиғини, Шуниңдәк өзүм
бу дад-пәрядим тоғрилиқ қандақ тегишлик
җавап тепишим керәклигини билишни күтүп
туримән». 2 Һәм Пәрвәрдигар җававән маңа
мундақ деди: — «Оқуғанлар жүгүрсун үчүн,
Бу көрүнгән аламәтни йезивал; Уни тахтайлар
үстигә еник оюп чиқ; 3 Чүнки бу көрүнгән
аламәт кәлгүсидики бекитилгән бир вақит үчүн,
У адәмләргә ахирәтни тәлпүндүриду, У ялған
гәп қилмайду; Узунғичә кәлмәй қалсиму, уни
күткин; Чүнки у җәзмән йетип келиду, һеч
кечикмәйду. 4 Қара, тәкәббурлишип кәткүчини!
Униң қәлби өз ичидә түз әмәс; Бирақ һәққаний
адәм өз етиқат-садиқлиғи билән һаят яшайду.
5 Бәрһәқ, шарап униңға сатқунлуқ қилиду, —
— У тәкәббур адәм, өйдә тиним тапмайду,
Һәвисини тәһтисарадәк йоған қилиду; У өлүмдәк
һеч қачан қанмайду; Өзигә барлиқ әлләрни
жиғиду, Һәммә хәлиқни өзигә каритивалиду.
(Sheol h7585) 6 Буларниң һәммиси кейин у
тоғрилиқ тәмсилни сөзләп, Кинайилик бир
тепишмақни тилға алиду: — «Өзиниң әмәсни
мениң дәп қошувалғучиға вай! ([Бундақ ишлар]
қачанғичә болиду?!) Гөрүгә қойған нәрсиләр
билән өзини чиңдиғучиға вай!» 7 Сәндин җазанә-
қәриз алғучилар бирақла қозғалмамду? Сени
титрәткүчиләр бирақла ойғанмамду? Андин
сән уларға олҗа болмамсән? 8 Сән нурғун
әлләрни булаң-талаң қилғанлиғиң түпәйлидин,
Һәм кишиләрниң қанлири, зимин, шәһәр һәм
униңда туруватқан һәммәйләнгә қилған зулум-

зораванлиғиң түпәйлидин, Сақлинип қалған
әлләр сени булаң-талаң қилиду; 9 Һалакәт
чаңгилидин қутулуш үчүн, Угамни жуқуриға
салай дәп, Нәпси йоғинап өз җәмәтигә һарам
мәнпәәт жиққучиға вай! 10 Нурғун хәлиқләрни
вәйран қилип, Өз җәмәтиңгә аһанәт кәлтүрдүң,
Өз жениңға қарши гуна садир қилдиң. 11 Чүнки
тамдин таш нида қилиду, Яғачлардин лим җавап
бериду: — 12 Жутни қан билән, Шәһәрни қәбиһлик
билән қурғучиға вай!» 13 Мана, хәлиқләрниң җан
тикип тапқан меһнитиниң пәқәт отқа йеқилғу
қилинғанлиғи, Әл-жутларниң өзлирини беһудә
һалсиратқанлиғи, Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигардин әмәсму? 14 Чүнки худди
сулар деңизни қаплиғандәк, Пүтүн йәр йүзи
Пәрвәрдигарни билип-тонуш билән қаплиниду.
15 Өз йеқиниңға һарақни ичкүзгүчигә — — Униң
уят йеригә қаришиң үчүн, Тулумуңдин қуюп,
уни мәс қилғучи саңа вай! 16 Шан-шәрәпниң
орнида шәрмәндичиликкә толисән; Өзүңму ич,
Хәтнилигиң аян болсун! Пәрвәрдигарниң оң
қолидики қәдәһ сән тәрәпкә бурулиду, Шан-
шәривиңниң үстини рәсвайипәслик басиду. 17
Ливанға қилған зулум-зораванлиқ, Шундақла
һайванларни қорқитип уларға йәткүзгән
вәйранчилиқму, Кишиләрниң қанлири, зимин,
шәһәр һәм униңда туруватқан һәммәйләнгә
қилған зулум-зораванлиқ түпәйлидин, Булар
сениң мижиқиңни чиқириду. 18 Ойма мәбудниң
немә пайдиси, Уни униң ясиғучиси оюп чиққан
турса? Қуйма мәбудниңму вә униңға тәвә сахта
тәлим бәргүчиниң немә пайдиси — — Чүнки
уни ясиғучи өз ясиғиниға тайиниду, Демәк,
зувансиз «йоқ болған нәрсиләр»ни ясайду? 19
Яғачқа «Ойған!» дегән адәмгә, Зувансиз ташқа
«Турә!» дегәнгә вай! У вәз ейтамду? Мана, у
алтун-күмүч билән һәлләнди, Униң ичидә һеч
нәпәс йоқтур. 20 Бирақ Пәрвәрдигар Өз муқәддәс
ибадәтханисидидур! Пүткүл йәр йүзи Униң
алдида сүкүт қилсун!

3 Һабаккук пәйғәмбәрниң дуаси, «Шиггаон»
аһаңида: — 2 «Пәрвәрдигар, мән
хәвириңни аңлидим, әйминип қорқтум.
И Пәрвәрдигар, жиллар арисида ишиңни
қайтидин җанландурғайсән, Жиллар арисида
ишиңни тонутқайсән; Дәрғәзәптә болғиниңда
рәһимдилликни есиңгә кәлтүргәйсән! 3 Тәңри
Темандин, Пак-Муқәддәс Болғучи Паран теғидин
кәлди; (Селаһ) Униң шан-шәриви асманларни
қаплиди, Йәр йүзи униң мәдһийилири билән
толди; 4 Униң пақирақлиғи таң нуридәк
болди, Қолидин чақмақ чаққандәк икки нур
чиқти; Шу йәрдә униң күч-қудрити йошурунуп
туриду. 5 Униң алдидин ваба, Путлиридин
чоғдәк ялқун чиқмақта еди; 6 У туруп йәр
йүзини мөлчәрлиди; У қаривиди, әлләрни
дәккә-дүккигә салди; «мәңгү тағлар» парә-парә
қилинди, «әбәдий дөң-егизликләр» егилдүрүлди,
Униң йоллири болса әбәдийдур. 7 Мән Кушан
қәбилисиниң чедирлириниң паракәндичиликтә
болғанлиғини, Мидиян зиминидики пәрдиләрни
титрәк басқанлиғини көрдум. 8 Пәрвәрдигар
дәрияларға аччиқландимекин? Сениң ғәзивиң
дәрияларға қаритилдимекин? Қәһриң деңизға
қаритилдимекин? Атлириңға, нижат-қутқузушни
епкелидиған җәң һарвулириңға минип
кәлгәнғусән! 9 Сениң оқяйиң аян қилинди,
Сөзүң бойичә, [Исраил] қәбилилиригә ичкән
қәсәмлириң үчүн аян қилинди! (Селаһ) Сән йәр
йүзини дәрия-кәлкүнләр билән айривәттиң. 10
Тағлар Сени көрүп, азаплинип толғинип кәтти;
Долқунлап аққан сулар кәлкүндәк өтүп кәтти;
Чоңқур деңиз авазини қоюветип, Қоллирини
жуқуриға өрләтти. 11 Етилған оқлириңниң
пақирақ нурини көрүп, Палилдиған нәйзәңниң
йоруқлуғини көрүп, Қуяш һәм ай өз туралғусида
җим турди. 12 Сән аччиғиңда йәр йүзидин өтүп
жүрүш қилдиң; Әлләрни ғәзивиңдә зираәтни
соққандәк соқтуң; 13 Өз хәлқиңниң нижат-
қутқузулуши үчүн, Сән Өз Мәсиһиң билән биллә
нижат-қутқузуш үчүн чиқтиң; Улини бойниғичә
ечип ташлап, Рәзилниң җәмәтиниң бешини
уруп-янчип, униңдин айривәттиң; (Селаһ) 14 Сән
униң нәйзилири билән сәрдарлириниң бешиға
санҗидиң; Улар дәһшәтлик қара қуюндәк мени
тарқитиветишкә чиқти, Уларниң хошаллиғи аҗиз
мөминләрни йошурун җайда ялмап жутуштин
ибарәттур! 15 Сән атлириң билән деңиздин,
Йәни дога-дога қилинған улуқ сулардин өтүп
маңдиң! 16 Мән буларни аңлидим, ичи-бағримни
титрәк басти; Авазни аңлап калпуклирим дир-
дир қилди, Устиханлирим чирип кәткәндәк
болди, Путлиримни титрәк басти; Чүнки
мән күлпәтлик күнидә, Йәни өз хәлқимгә

таҗавуз қилғучи бесип киргән күнидиму, Сәвир-
хатирҗәмликтә турушум керәк. 17 Чүнки әнҗир
дәриғи чечәклимисиму, Үзүм таллирида мевә
болмисиму, Зәйтун дәриғигә қилған әҗир йоққа
чиққан болсиму, Етизлар һеч һосул бәрмигән
болсиму, Қотандин қой падиси үзүлгән болсиму,
Еғилда кала падиси йоқ болсиму, 18 Мән һаман
Пәрвәрдигардин шатлинимән, Маңа ниҗатимни
бәргүчи Худайимдин шатлиққа чөмүлимән, 19
Пәрвәрдигар, Рәб, мениң күч-қудритимдур; У
мениң путлиримни кейикниңкидәк қилиду;
Мени жуқури җайлиримда маңғузиду! (Бу күй
нәғмичиләрниң бешиға тапшурулуп, тарлиқ
сазлар билән оқулсун).

Зәфания

1 Амонниң оғли Йосия Йәһудаға падиша болған
вақитларда, Һәзәкияниң чәвриси, Амарияниң
әвриси, Гәдалияниң нәвриси, Кушиниң оғли
Зәфанияға йәткән Пәрвәрдигарниң сөзи: — 2
Мән йәр йүзидин һәммини қурутуветимән, —
дәйду Пәрвәрдигар; 3 — Инсан һәм һайванни
қурутуветимән, Асмандики учар-қанатлар һәм
деңиздики белиқларни, Барлиқ путликашаңларни
рәзил адәмләр билән тәң қурутуветимән,
Инсанийәтни йәр йүзидин үзүп ташлаймән,
— дәйду Пәрвәрдигар. 4 — Шуниң билән Мән
Йәһуда үстигә, Барлиқ Йерусалимдикиләр
үстигә қолумни созимән; Мошу йәрдә «Баал»ниң
қалдуғини, «Қемар»ларниң намини каһинлар
билән биллә үзүп ташлаймән; 5 Шундақла
өгүздә туруп асмандики җисимларға баш
уридиғанларни, Пәрвәрдигарға баш уруп,
шундақла Униң нами билән қәсәм қилип
туруп, «Малкам»ниң нами биләнму қәсәм
қилидиғанларни, 6 Пәрвәрдигардин тәзгәнләрни,
Пәрвәрдигарни издимәйдиған яки Униңдин
йол соримиғанларниму үзүп ташлаймән. 7
Рәб Пәрвәрдигарниң һозури алдида сүкүт
қилиңлар; Чүнки Пәрвәрдигарниң күни йеқиндур;
Чүнки Пәрвәрдигар қурбанлиқни тәйярлиди,
У меһманларни «таһарәт қилдуруп» һалал
қилди; 8 Пәрвәрдигарниң қурбанлиғиниң
күнидә шундақ болидуки, Мән әмирләрни,
падишаларниң оғуллирини вә ят әлләрниң
кийимлирини кийивалғанларниң һәммисини
җазалаймән; 9 Шу күни Мән босуғидин дәссимәй
атлайдиғанларни, Йәни зулум-зораванлиқ
һәм алдамчилиққа тайинип, ғоҗайинлириниң
өйлирини толдуридиғанларни җазалаймән.
10 Шу күнидә, — дәйду Пәрвәрдигар, «Белиқ
дәрвазиси»дин «Вайдад», «Иккинчи мәһәллә»дин
һөкирәшләр, Дөң-егизликләрдин ғайәт зор «гум-
гум» қилип вәйран қилинған авазлар аңлиниду. 11
«Һөкирәңлар, и «Ойманлиқ мәһәллиси»дикиләр;
Чүнки «содигәр хәлиқ»ниң һәммиси қиличланди,
Күмүч билән чиңдалғанлар қирилди!» 12 — Вә
шу чағда шундақ болидуки, Мән Йерусалимни
чирағлар билән ахтуримән, Арзаңлири үстидә
тинған шараптәк турған әндишисиз адәмләрни,
Йәни көңлидә: «Пәрвәрдигар һеч яхшилиқни
қилмайду, яманлиқниму қилмайду» дегәнләрни
җазалаймән. 13 Әнди байлиқлири олҗа,
Өйлири бәрбат болиду; Улар өйләрни салғини
билән, Уларда турмайду; Үзүмзарларни бәрпа
қилғини билән, Уларниң шарабини ичмәйду. 14
Пәрвәрдигарниң улуқ күни йеқиндур; Бәрһәқ
йеқиндур, интайин тез йетип келиду; Аңла,
Пәрвәрдигарниң күниниң садаси! Йетип кәлгәндә
палванму әләмлик вақирайду. 15 Шу күни
қәһр елип келидиған бир күн, Күлпәтлик
һәм дәрд-әләмлик бир күн, Вәйранчилиқ һәм
бәрбатлиқ чүшидиған бир күн, Зулмәтлик һәм
сүрлүк бир күн, Булутлар һәм қап-қараңғулуқ
билән қапланған бир күн, 16 Истиһкамлашқан
шәһәрләргә, сепилниң егиз потәйлиригә һуҗум
қилидиған, Канай челинидиған, агаһ сигнали
көтирилидиған бир күн болиду. 17 Мән адәмләр
үстигә күлпәтләрни чүшүримән, — Улар
қариғулардәк жүриду; Чүнки улар Пәрвәрдигарға
қарши гуна қилди; Уларниң қанлири топа-чаңдәк,
Уларниң үчәй-қеринлири поқтәк төкүлиду; 18
Пәрвәрдигарниң қәһри чүшкән күнидә алтун-
күмүчлири уларни қутқузалмайду; Бәлки пүткүл
җаһан Униң ғәзәп оти тәрипидин йәветилиду;
Чүнки У барлиқ йәр йүзидикиләрниң үстигә
мутләқ бир һалакәт, дәһшәтлик бир һалакәт
чүшүриду.

2 Жиғилиңлар, өзүңларни жиғиңлар, и номуссиз
«ят әл», 2 Ярлиқ чиққичә, Күн топандәк тез
өтүп кәткичә, Пәрвәрдигарниң аччиқ ғәзиви
үстүңләргә чүшкичә, Пәрвәрдигарниң ғәзивини
елип келидиған күн үстүңләргә чүшкичә, 3
Пәрвәрдигарни издәңлар, и Униң һөкүмлирини
ада қилған зиминдики кәмтәрләр; Һәққанийлиқни
издәңлар, кәмтәрликни издәңлар; Еһтимал силәр
Пәрвәрдигарниң ғәзиви болған күнидә панаһ
тапқан болисиләр. 4 Чүнки Газа ташланған болиду,
Ашкелон вәйранә болиду; Улар Ашдодтикиләрни
чүш болмайла һайдиветиду; Әкрон жулуп
ташлиниду. 5 Деңиз бойидикиләр, йәни Кенрәт
елидикиләргә вай! Пәрвәрдигарниң сөзи саңа
қаршидур, и Қанаан, Филистийләрниң зимини!
Аһаләң қалмиғичә Мән сени һалак қилимән.
6 Деңиз бойи падичилар үчүн чимәнзар, Қой
падилири үчүн қотанлар болиду; 7 Деңиз бойи
Йәһуда җәмәтиниң қалдиси егидарчилиғида
болиду; Әшу йәрдә улар озуқлиниду; Ашкелонниң

өйлиридә улар кәч киргәндә ятиду, Чүнки
Пәрвәрдигар Худаси уларниң йениға берип
улардин хәвәр елип, Уларни асарәттин азатлиққа
ериштүриду. 8 Мән Моабниң дәшнимини,
Аммонийларниң һақарәтлирини аңлидим; Улар
шундақ қилип Мениң хәлқимни мазақ қилип,
Уларниң чегаралирини паймал қилип махтинип
кәтти. 9 Шуңа Мән Өз һаятим билән қәсәм
қилимәнки, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, Исраилниң Худаси,
Моаб җәзмән худди Содомдәк, Аммонийлар
худди Гоморрадәк болиду — Йәни чаққақлар
вә шорлуқлар қапланған җай, дайим бир чөл-
җәзирә болиду; Һәм хәлқимниң қалдиси улардин
олҗа алиду, Қовмимниң қалғанлири буларға
егә болиду. 10 Уларниң тәкәббурлуғидин бу иш
бешиға келиду, Чүнки улар самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң хәлқини мазақ
қилип махтинип кәтти. 11 Пәрвәрдигар уларға
дәһшәтлик болиду; Чүнки У йәр йүзидики
бутларниң һәммисини қурутиветиду; Шуниң
билән әлләр, барлиқ чәт аралдикиләр һәр бири өз
җайида Униңға ибадәт қилиду. 12 И Ефиопийләр,
силәрму Мениң қиличим билән өлтүрүлисиләр.
13 У қолини созуп шималға тәккүзүп, Асурийәни
һалак қилиду, Нинәвә шәһирини вәйранә,
чөл-баявандәк қәһәтчилик җай қилиду. 14
Униң оттурисида чарва падилири, Шундақла
һайванларниң һәр хиллири ятиду; Чөл һувқуши,
чирқириғучи һувқушлар униң түврүк башлирида
қониду; Деризилиридин сайрашлар аңлиниду;
Босуғилирида вәйранилиқ туриду; Чүнки У буниң
кедир яғач нәқишлирини очуқчилиқта қалдуриду;
15 Мана бу әндишисиз яшап кәлгүчи шат-хурам
шәһәр, Көңлидә: «Мәнла бардурмән, мәндин башқа
бири йоқтур» дегән шәһәр — У шунчилик бир
вәйранә, һайванларниң бир қоналғуси болуп
қалдиғу! Униңдин өтүватқанларниң һәммиси
үшқиртиду, Қолини силкийду.

3 Асийлиқ қилғучи, булғанған, җәбир-зулум
йәткүзгүчи шәһәргә вай! 2 У авазни аңлимиди,
тәрбийини қобул қилмиди; Пәрвәрдигарға
таянмиди, Худасиға йеқинлашмиди. 3 Униң
оттурисида болған әмирлириниң һәммиси
һөкирәйдиған ширлар, Униң сорақчилири болса
кәчлиги овлайдиған, әтигини ғаҗилиғидәк
һеч нәрсә қалдурмайдиған бөриләрдур; 4
Униң пәйғәмбәрлири вәзинсиз, асий кишиләр;
Униң каһинлири муқәддәс ибадәтханини
булғайдиғанлар, Тәврат-қануниға бузғунчилиқ
қилидиғанлар. 5 Һәққаний Пәрвәрдигар униң
оттурисидидур; У һеч һәққанийәтсизлик
қилмайду; Һәр әтигәндә адил һөкүмини аян
қилиду; Һөкүмидә кәмчилик йоқтур; Бирақ
намәрт адәм һеч номусни билмәйду. 6 —
Мән әлләрни үзүп ташливәткәнмән, Уларниң
истиһкам потәйлири вәйранидур; Кочилирини
һеч бир адәм өтмигидәк қилип харабә қилғанмән;
Шәһәрлири адәмзатсиз, һеч турғучиси йоқ
қилинип һалак болған. 7 Мән: «Пәқәт Мәндин
қорқуңлар, тәрбийини қобул қилиңлар» — дедим.
Шундақ болғанда униңға һәммә бекиткәнлирим
чүшүрүлмәй, макани һеч ханивәйран болмас.
Бирақ улар балдурла орнидин туруп, һәммә
ишлирини һарам қиливәтти. 8 Шуңа Мени
күтүңлар, — дәйду Пәрвәрдигар, Мән гувалиқ
беришкә орнумдин қозғалған күнгичә —
Чүнки Мениң қарарим — әлләрни җиғиш,
Падишаһлиқларни җәм қилиштин ибарәтки,
Уларниң үстигә қәһримни, Һәммә дәһшәтлик
аччиғимни бешиға төкүш үчүндур. Чүнки йәр
йүзиниң һәммиси аччиқ ғәзивимниң оти билән
көйдүрүветилиду. 9 Чүнки шу тапта барлиқ
әлләрниң Пәрвәрдигариниң намиға нида қилип
чақириши үчүн, Униң хизмитидә бир җан бир тән
болуши үчүн, Мән уларниң тилини сап бир тилға
айландуримән, 10 Чүнки Ефиопийә дәриялириниң
нерисидин Мениң дуа-тилавәтчилирим, Йәни
Мән тарқатқанларниң қизи, Маңа сунулған
һәдийәни епкелиду. 11 Шу күни сән Маңа асийлиқ
қилған барлиқ қилмишлириң түпәйлидин
иза тартип қалмайсән; Чүнки шу тапта Мән
тәкәббурлуғуңдин хошаллинип кәткәнләрни
араңдин елип ташлаймән, Шуниң билән сән
муқәддәс теғим түпәйлидин һалиңни иккинчи
чоң қилмайсән; 12 Вә Мән араңда кәмтәр
һәм мискин бир хәлиқни қалдуримән, Улар
Пәрвәрдигарниң намиға тайиниду. 13 Исраилниң
қалдиси нә қәбиһлик қилмайду, Нә ялған
сөзлимәйду, Нә уларниң ағзидин алдамчи тил
тепилмайду; Улар бәлки озуқлинип, ятиду, Һеч
ким уларни қорқутмайду. 14 Йайрап-яшна, и
Зион қизи! Тәнтәнә қилип вақира, и Исраил!
Пүтүн қәлбиң билән хошал болуп шатлан,

и Йерусалимниң қизи! 15 Пәрвәрдигар сени
җазалайдиған һөкүмләрни елип ташлиди,
Дүшминиңни қайтурувәтти; Исраилниң падишаси
Пәрвәрдигар араңдидур; Яманлиқни иккинчи
көрмәйсән. 16 Шу күни Йерусалимға ейтилидуки,
«Қорқма, и Зион! Қоллириң бошап, саңгилап
кәтмисун! 17 Пәрвәрдигар Худайиң араңда,
Қутқузидиған қудрәт Егисидур! У шатлиқ билән
үстүңдә шатлиниду; Өз меһир-муһәббитидә
арам алиду; Үстүңдә нахшилар ейтип яйрап-
яшнайду. 18 Җәмийәт сорунлиридики номуссиз
ибадәт түпәйлидин араңлардин азапланғанларни
жиғимән; Буларниң шәрмәндиликлири уларға
еғир келәтти. 19 Мана, Мән шу тапта сени
харлиғанларниң һәммисини бир тәрәп қилимән,
Ақсақ болған қизни қутқузимән; Талаға
һайдиветилгән қизни жиғимән; Дәл улар
хорланған барлиқ зиминларда уларни [Өзүмгә]
мәдһийә кәлтүргүчи, шөһрәт болғучи қилип
тикләймән. 20 Мән шу тапта, йәни силәрни
жиққан вақитта, силәрни [өйгә] епкелимән; Чүнки
Мән көз алдиңларда силәрни асарәттин азатлиққа
чиқарғинимда, Силәрни йәр йүзидики барлиқ
әлләр арисида шөһрәтлик, [Өзәмгә] мәдһийә
кәлтүргүчи қилимән, — дәйду Пәрвәрдигар.

Һагай

1 Дариус падишаниң иккинчи жили, алтинчи
айниң биринчи күни, Пәрвәрдигарниң
сөзи Һагай пәйғәмбәр арқилиқ Шеалтиәлниң
оғли, Йәһуданиң валийиси Зәруббабәлгә һәм
Йәһозадакниң оғли, баш каһин Йәшуаға кәлди:
— 2 Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Бу хәлиқ: «Вақти
кәлмиди, Пәрвәрдигарниң өйини қуруш вақти
техи кәлмиди» — дәйду. 3 Вә Пәрвәрдигарниң
сөзи Һагай пәйғәмбәр арқилиқ келип мундақ
дейилди: — 4 Бу өй техичила харабә турса,
бу силәр тахтайдин безәлгән өйлириңларда
яшайдиған вақитму? 5 Мана, Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — — Қиливатқиниңлар үстидә
көңүл қоюп ойлиниңлар! 6 Териғиниңлар
көп, жиғивалидиғиниңлар аз; Йәйсиләр, бирақ
тоймайсиләр; Ичисиләр, бирақ қанмайсиләр;
Кийисиләр, бирақ һеч қандақ иллимайсиләр;
Иш һәққи алғучи болса, Худди иш һәққини
төшүк һәмянға салғанға охшаштур. 7 — Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Қиливатқиниңлар үстидә көңүл
қоюп ойлиниңлар! 8 Таққа чиқип, яғачни елип
келиңлар, өйни қуруңлар; шундақ қилсаңлар
Мән униңдин хурсән болимән, шан-шәрәпкә
еришимән, — дәйду Пәрвәрдигар. 9 — Силәр
көпни күттүңлар, мана, еришкиниңлар аз болди;
уни өйгә епкәлгиниңларда, Мән уни пүвләп
йоқаттим; бу немә үчүн? — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
— Чүнки Мениң өйүмниң харабә болғиниға
қаримай, өз өйүңларни [селишқа] жүгүрүшүп
жүрүватисиләр. 10 Шуңа үстүңларда асманлар
шәбнәмни бәрмәйду, зиминму һосулини
бәрмәйду; 11 Мән зиминға, таққа, зираәтләргә,
йеңи шарапларға, зәйтун мейиға, тупрақниң
үндүрмилиригә, инсанларға, мал-варанларға вә
қоллардики барлиқ әҗирләргә қурғақчилиқни
чақирдим. 12 Шуниң билән Шеалтиәлниң оғли
Зәруббабәл һәм Йәһозадакниң оғли баш каһин
Йәшуа вә хәлиқниң қалдисиниң һәммиси
Пәрвәрдигар Худасиниң авазиға, шуниңдәк
Пәрвәрдигар Худасиниң Һагай пәйғәмбәрни
әвәтиши билән, униң сөзлиригә қулақ салди;
хәлиқ Пәрвәрдигар алдида қорқти. 13 Андин
Пәрвәрдигарниң әлчиси Һагай Пәрвәрдигарниң
хәвирини хәлиққә йәткүзүп: — «Мән силәр билән
биллидурмән» — дәйду Пәрвәрдигар, — деди. 14
Вә Пәрвәрдигар Шеалтиәлниң оғли, Йәһуданиң
валийиси Зәруббабәлниң роһини, шундақла
Йәһозадакниң оғли, баш каһин Йәшуаниң роһини
һәм хәлиқ қалдисиниң һәр бириниң роһини
қозғиди; улар самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар Худасиниң өйигә келип
ишлиди. 15 Бу Дариус падишаниң иккинчи жили,
алтинчи айниң жигирмә төртинчи күни еди.

2 Йәттинчи айниң жигирмә биринчи күни,
Пәрвәрдигарниң сөзи Һагай пәйғәмбәр арқилиқ
келип мундақ дейилди: 2 — «Шеалтиәлниң оғли,
Йәһуданиң валийиси Зәруббабәлгә, Йәһозадакниң
оғли, баш каһин Йәшуаға һәмдә хәлиқниң
қалдисиға сөз қилип улардин: — 3 «Араңлардин
әйни чағдики шан-шәрәптә болған бу өйни
көргәнләрдин ким бар? Силәр һазир униңға
қандақ қарайсиләр? Нәзириңларда у һеч немигә
әрзимәйду, шундақму?» — дәп сориғин. 4 —
Бирақ һазир, и Зәруббабәл, җасарәтлик бол,
— дәйду Пәрвәрдигар, — Йәһозадакниң оғли,
баш каһин Йәшуа, җасарәтлик бол; зиминдики
барлиқ хәлиқ, җасарәтлик болуп ишләңлар, —
дәйду Пәрвәрдигар. — чүнки Мән силәр билән
биллидурмән, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 5 — Мисирдин
чиққан вақтиңларда силәргә әһдә қилған сөзүм
вә Мениң Роһум араңларда туруп кәлди; һәргиз
қорқмаңлар. 6 Чүнки самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
— — Йәнә пәқәт азғина вақиттин кейин Мән
асманлар, йәр йүзи, деңиз һәм қуруқлуқни
тәвритимән; 7 Мән барлиқ әлләрни тәвритимән;
нәтиҗидә әлләрниң сәрхил әтивар нәрсилири
елип келиниду. Мән мошу өйни шан-шәрәпкә
толдуримән, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 8 — Күмүч Мениңки,
алтун Мениңки, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 9 — Бу өйниң
кейинки шан-шәриви әслидикидин зор болиду,
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, — вә Мән мошу йәрдә арамлик-
хатирҗәмликни ата қилимән, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар». 10
Дариус падишаниң иккинчи жили, тоққузинчи

айниң жигирмә төртинчи күни, Пәрвәрдигарниң
сөзи Һагай пәйғәмбәр арқилиқ келип мундақ
дейилди: — 11 «Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Каһинларға
сөз қилип улардин Тәврат-қануни тоғрилиқ: —
12 «Бириси тонининиң етигидә «[Худаға] аталған
гөш»ни көтирип кетиватқинида, униң етиги
нанға, умачқа, шарапқа, зәйтун майға яки һәр
қандақ аш-озуққа мундақла тегип кәтсә, ундақта
у нәрсиләр «[Худаға] аталған» боламду?» —
дәп сориғин». Каһинлар җававән: «Яқ» — деди.
13 Вә Һагай: «Бириси җәсәткә тегип «напак»
болған болса, у бу аш-озуқниң қайсибиригә
тәгсә, ундақта аш-озуқ напак боламду?» — дәп
сориди. Каһинлар җававән: «У напак болиду»
— деди. 14 Андин Һагай җававән мундақ деди:
—«Пәрвәрдигар: «Әнди бу хәлиқ, бу «ят әл» Мениң
алдимдиму шундақтур, уларниң қоллирида
ишләнгәнлириниң һәммисиму шундақтур,
шуниңдәк уларниң шу йәрдә Маңа һәр бир
сунғанлириму напактур» — дәйду. 15 — Әнди
һазир көңүл қоюп ойлиниңлар — Бүгүндин
башлап, мошу вақиттин тартип көрүңлар —
таки Пәрвәрдигарниң ибадәтханисидики таш
үстигә йәнә бир тал таш қоюлғичә, 16 шуниңдин
илгәрки күнләрдә, бириси «жигирмә күрә»лик
бир дога ашлиқни алғили кәлгәндә, мана пәқәт
он күрила чиқти; бириси шарап күпидин әллик
комзәк алғили кәлсә, мана пәқәт жигирмә
комзәк чиқти. 17 Мән қоллириңлар билән
ишлигән барлиқ ишлириңларда силәрни җудун,
һал вә мөлдүр апәтлири билән уруп кәлдим;
бирақ силәр йенимға қайтмидиңлар. 18 Әнди
өтүнимәнки, көңүл қоюп ойлиниңлар — бу күн,
йәни тоққузинчи айниң жигирмә төртинчи
күнидин башлап, мошу вақиттин тартип, —
йәни Пәрвәрдигарниң ибадәтханисиниң қайта
қурулушини башлиған күнидин кейинки ишларға
көңүл қоюп ойлиниңлар; 19 данлар амбарға
жиғилдиму? Үзүм таллири, әнҗир, анар һәм
зәйтун дәрәқлири һеч мевә бәрмиди. Бирақ Мән
бу күндин башлап силәрни бәрикәтләймән».
20 Вә Пәрвәрдигарниң сөзи шу айниң жигирмә
төртинчи күни Һагайға иккинчи қетим келип
мундақ дейилди: — 21 — Йәһудаға валий
болған Зәруббабәлгә сөз қилип мундақ дегин:
— — «Мән асманларни, зиминни тәвритишкә
тәмшиливатимән; 22 Падишаһлиқларниң тәхтини
өрүветимән, әлләрниң падишалиқлириниң
күчини йоқитимән; җәң һарвулири һәм униң
үстидә олтарғанларни өрүветимән; атлар вә атлиқ
әскәрләр, уларниң һәр бири өз қериндишиниң
қиличи билән моллақ атқузулиду. 23 Шу күнидә
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар — Мән сени, йәни Шеалтиәлниң оғли
Зәруббабәлни алимән, — дәйду Пәрвәрдигар —
андин сени худди мөһүрлүк үзүкүмдәк қилимән;
чүнки Мән сени талливалдим, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар».

Зәкәрия

1 Дариус падишаниң иккинчи жили сәккизинчи
айда, Пәрвәрдигарниң сөзи Иддониң нәвриси,
Бәрәкияниң оғли Зәкәрия пәйғәмбәргә келип
мундақ дейилди: — 2 — «Пәрвәрдигар ата-
бовилириңлардин интайин қаттиқ ғәзәпләнди.
3 Шуңа сән уларға: «Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — «Мениң йенимға
қайтип келиңлар, Мән силәрниң йениңларға
қайтип келимән» дәйду», — дегин. 4 — Ата-
бовилириңлардәк болмаңлар; чүнки илгәрки
пәйғәмбәрләр уларға: «Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар: — Рәзил
йоллириңлардин, рәзил қилмишлириңлардин
йенип товва қилиңлар, дегән», — дәп җакалиған.
Бирақ улар Маңа қулақ салмиған, бойсунмиған,
— дәйду Пәрвәрдигар. 5 — Силәрниң ата-
бовилириңлар һазир қени? Пәйғәмбәрләр болса,
мәңгү яшамду? 6 Лекин Мениң пәйғәмбәрләргә
буйруған сөзлирим вә бәлгүлимилирим, ата-
бовилириңларниң бешиғиму чүшкән әмәсмиди?».
Шуниң билән улар йолидин йенип: — Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
йоллиримиз вә қилмишлиримиз бойичә бизни
қандақ қилимән десә, шундақ қилди, — дегән. 7
Дариус падишаниң иккинчи жили, он биринчи
ай, йәни «Шебат ейи»ниң жигирмә төртинчи
күни, Пәрвәрдигарниң калами Иддониң нәвриси,
Бәрәкияниң оғли Зәкәрия пәйғәмбәргә кәлди.
У мундақ бешарәтни көрди: — 8 Мән кечидә
[аламәт көрүнүшләрни] көрдүм; мана, торуқ
атқа мингән бир адәмни көрдүм; у чоңқур
ойманлиқтики хадас дәрәқлири арисида туратти;
униң кәйнидә торуқ, ала-тағил вә ақ атлар бар
еди. 9 Мән униңдин: «Тәхсир, булар немә?» —
дәп соридим. Мән билән сөзлишиватқан пәриштә
маңа: «Мән саңа буларниң немә екәнлигини
көрситимән» — деди. 10 Хадас дәрәқлири арисида
турған зат җававән: «Булар Пәрвәрдигарниң
йәр йүзини уян-буян кезишкә әвәткәнлири»
— деди. 11 Бу атлар хадас дәрәқлири арисида
турған Пәрвәрдигарниң Пәриштисигә җавап
қилип: «Биз йәр йүзидә уян-буян кезип кәлдуқ;
мана, пүткүл йәр йүзи типтинч, арамлиқта
туруватиду» — деди. 12 Пәрвәрдигарниң
Пәриштиси җававән: «И самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, қачанғичә сән бу
йәтмиш жилдин бери аччиқлинип келиватқан
Йерусалим вә Йәһуданиң шәһәрлиригә рәһим
қилмайсән?» — деди. 13 Пәрвәрдигар мән билән
сөзлишиватқан пәриштигә йеқимлиқ сөзләр,
тәсәлли бәргүчи сөзләр билән җавап бәрди.
14 Шуниң билән мән билән сөзлишиватқан
пәриштә маңа мундақ деди: «Сән мундақ
җакалиғин: — Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар: «Йерусалим вә Зионға
болған отлуқ муһәббитимдин җүригим лавилдап
көйиду! 15 Шуниң билән Мән әркин-азатиликтә
яшаватқан әлләргә қаттиқ ғәзәплинимән; чүнки
Мән [хәлқимгә] сәлла ғәзәплинип қойивидим,
улар һәддидин ешип [хәлқимгә] зор азар қилди»,
дәйду. 16 Шуңа Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мән
Йерусалимға рәһим-шәпқәтләр билән қайтип
кәлдим; Мениң өйүм униң ичидә қурулиду»
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, — «вә Йерусалим үстигә «өлчәм
таниси» йәнә тартилиду». 17 — Йәнә мундақ
җакалиғин: «Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: Мениң
шәһәрлирим йәнә аватлишиду, Пәрвәрдигар йәнә
Зионға тәсәлли бериду вә Йерусалимни йәнә
талливалиду». 18 Андин мән бешимни көтәрдим,
мана төрт мүңгүзни көрдүм. 19 Мән билән
сөзлишиватқан пәриштидин: «Булар немә?»
дәп соридим. У маңа: «Бу Йәһуда, Исраил вә
Йерусалимни тарқитивәткән мүңгүзләрдур» —
деди. 20 Вә Пәрвәрдигар маңа төрт һүнәрвәнни
көрсәтти. 21 Мән: «Бу [һүнәрвәнләр] немә иш
қилғили кәлди?» дәп соридим. У: «Мана булар
болса Йәһудадикиләрни һеч ким қәддини
руслалмиғидәк дәриҗидә тарқитивәткән
мүңгүзләр; бирақ бу [һүнәрвәнләр мүңгүзләрни]
дәккә-дүккигә чүшүргили, йәни әлләрниң
Йәһуданиң зиминини тарқитиветиш үчүн
көтәргән мүңгүзлирини йәргә ташливәткили
кәлди!» — деди.

2 Андин мән бешимни көтирип, мана қолида
өлчәм танисини тутқан бир адәмни көрдүм 2
вә униңдин: «Нәгә барисән?» дәп соридим. У маңа:
«Мән Йерусалимни өлчигили, униң кәңлиги вә
узунлуғини [өлчәп] билгили баримән» — деди. 3
Мана, мән билән сөзлишиватқан пәриштә чиқти;
йәнә бир пәриштә униң билән көрүшүшкә чиқти

4 вә униңға мундақ деди: — Жүгүр, бу яш жигиткә
сөз қил, униңға мундақ дегин: — «Йерусалим
өзидә туруватқан адәмләрниң вә малларниң
көплүгидин сепилсиз шәһәрләрдәк болиду. 5
— вә Мән Пәрвәрдигар униң әтрапиға от-ялқун
сепили, униң ичидики шан-шәриви болимән.
6 — Һой! Һой! Шималий зиминдин қечиңлар,
— дәйду Пәрвәрдигар, — чүнки Мән силәрни
асмандики төрт тәрәптин чиққан шамалдәк
тарқитиватқән, дәйду Пәрвәрдигар». 7 «— Һәй!
И Бабил қизи билән турғучи Зион, қачқин! 8
Чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — Өз шан-шәривини
дәп У Мени силәрни булаң-талаң қилған әлләргә
әвәтти; чүнки ким силәргә чеқилса, шу Өзиниң
көз қаричоқиға чеқилған болиду. 9 Чүнки мана,
Мән Өз қолумни уларниң үстигә силкиймән,
улар өзлиригә қул қилинғучиларға олжа болиду;
шуниң билән силәр самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини
билисиләр. 10 Нахшиларни яңритип шатлан, и
Зион қизи; чүнки мана, келиватимән, араңда
маканлишимән, дәйду Пәрвәрдигар, 11 — вә
шу күнидә көп әлләр Пәрвәрдигарға бағлиниду,
Маңа бир хәлиқ болиду; араңда маканлишимән
вә силәр самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини билисиләр;
12 шуниңдәк Пәрвәрдигар Йәһудани Өзиниң
«муқәддәс зимини»да несивиси болушқа мирас
қилиду вә йәнә Йерусалимни талливалиду. 13
Барлиқ әт егилири Пәрвәрдигар алдида сүкүт
қилсун! Чүнки У Өзиниң муқәддәс маканидин
қозғалди!»

3 Андин у маңа Пәрвәрдигарниң Пәриштиси
алдида туруватқан баш каһин Йәшуани,
шуниңдәк Йәшуаниң оң тәрипидә униң билән
дүшмәнлишишкә турған Шәйтанни көрсәтти.
2 Пәрвәрдигар Шәйтанға: «Пәрвәрдигар сени
әйиплисун, и Шәйтан! Бәрһәқ, Йерусалимни
талливалған Пәрвәрдигар сени әйиплисун! Бу
[киши] оттин тартивелинған бир чучула отун
әмәсму?» — деди. 3 Йәшуа болса паскина
кийимләрни кийгән һалда Пәриштиниң алдида
туратти. 4 У Униң алдида туруватқанларға: «Бу
паскина кийимни униңдин салдуриветиңлар» —
деди вә униңға: «Қара, Мән қәбиһлигиңни сәндин
елип кәттим, саңа һейтлиқ кийим кийгүздүм»
— деди. 5 Мән: «Улар бешиға пакиз бир сәллини
орисун!» — дедим. Шуниң билән улар пакиз
бир сәллини униң бешиға орап, униңға кийим
кийдүрди; Пәрвәрдигарниң Пәриштиси бир
янда туратти. 6 Вә Пәрвәрдигарниң Пәриштиси
Йәшуаға мундақ җекилиди: — 7 «Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — Әгәр йоллиримда маңсаң,
тапилиғинимни чиң тутсаң, Мениң өйүмни
башқурисән, һойлилиримға қарайдиған болисән;
саңа йенимда туруватқанларниң арисида туруш
һоқуқини беримән. 8 — И баш каһин Йәшуа, сән вә
сениң алдиңда олтарған һәмраһлириң аңлаңлар
(чүнки улар бешарәтлик адәмләр): — Мана, Мән
«Шах» дәп аталған қулумни мәйданға чиқиримән.
9 Мана, Мән Йәшуаниң алдиға қойған ташқа қара!
— Бу бир ташниң үстидә йәттә көз бар; мана, Мән
униң нәқишлирини Өзүм ойимән, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — вә
Мән бу зиминниң қәбиһлигини бир күн ичидила
елип ташлаймән. 10 Шу күни, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — һәр
бириңлар өз йеқиниңларни үзүм тели вә әнҗир
дәриғи астиға олтиришқа тәклип қилисиләр».

4 Андин мән билән сөзлишиватқан пәриштә
қайтип келип мени ойғитиватти. Мән худди
уйқисидин ойғитиветилгән адәмдәк болуп
қалдим; 2 У мәндин: «Немини көрдүң?» дәп
сориди. Мән: «Мана, мән пүтүнләй алтундин
ясалған бир чирақданни көрдүм; униң үсти
тәрипидә бир қача, йәттә чириғи вә йәттә чирaққа
тутишидиған йәттә нәйчә бар екән; 3 униң
йенида икки зәйтун дәриғи бар, бириси оң
тәрәптә, бириси сол тәрәптә», дедим. 4 Андин
җававән мән билән сөзлишиватқан пәриштидин:
«И тәхсир, булар немә?» — дәп соридим. 5 Мән
билән сөзлишиватқан пәриштә маңа җававән:
«Буларниң немә екәнлигини билмәмсән?» —
деди. Мән: «Яқ, тәхсир» — дедим. 6 Андин
у маңа җававән мундақ деди: «Мана самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
Зәруббабәлгә қилған сөзи: «Иш күч-қудрәт билән
әмәс, иқтидар билән әмәс, бәлки Мениң Роһум
арқилиқ пүтиду! — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 7 — И бүйүк тағ,
сән зади ким? Зәруббабәл алдида сән түзләңлик
болисән; у [ибадәтханиниң] әң үстигә җипсима

ташни қойиду, шуниң билән униңға: «Илтипатлиқ
болсун! Илтипат униңға!» дегән товлашлар яңрап
аңлиниду». 8 Андин Пәрвәрдигарниң сөзи маңа
келип мундақ дейилди: — 9 «Зәруббабәлниң
қоли мошу өйниң улини салди вә униң қоллири
уни пүттүриду; шуниң билән силәр самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
Мени әвәткәнлигини билисиләр. 10 Ким әнди
мошу «кичик ишлар болған күн»ни көзгә
илмисун? Чүнки булар шатлиниду, — бәрһәқ,
бу «йәттә» шатлиниду, — Зәруббабәлниң қоли
тутқан тик өлчәм тешини көргәндә шатлиниду;
бу «[йәттә]» болса Пәрвәрдигарниң пүткүл йәр
йүзигә сәпселип қараватқан көзлиридур». 11 Мән
җававән пәриштидин: «Чирақданниң оң вә сол
тәрипидә турған икки зәйтун дәриғи немә?»
дәп соридим; 12 вә иккинчи қетим соални қоюп
униңдин: «Уларниң йенидики икки алтун нәйчә
арқилиқ өзлигидин «алтун» қуюватқан шу икки
зәйтун шехи немә?» дәп соридим. 13 У мәндин:
«Буларниң немә екәнлигини билмәмсән?» дәп
сориди. Мән: «Яқ, тәхсир» — дедим. 14 У маңа:
«Булар пүткүл йәр-зиминниң Егиси алдида
туруватқан «зәйтун мейида мәсиһ қилинған»
икки оғул балидур» — деди.

5 Андин мән йәнә бешимни көтирип, мана
бир учар орам язмини көрдүм. 2 У мәндин:
«Немини көрдүң?» дәп сориди. Мән: «Бир учар
орам язмини көрдүм; узунлуғи жигирмә гәз,
кәңлиги он гәз екән» — дедим. 3 У маңа: «Бу болса
пүтүн зимин үстигә чиқирилған ләнәттур; чүнки
һәр бир оғрилиқ қилғучи бу тәрипигә йезилғини
бойичә үзүп ташлиниду; вә қәсәм ичкүчиләрниң
һәр бири у тәрипигә йезилғини бойичә үзүп
ташлиниду». 4 — «Мән бу [язмини] чиқиримән»
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, «вә у оғриниң өйигә һәмдә намим
билән ялғандин қәсәм ичкүчиниң өйигә кириду вә
шу өйдә қонуп уни яғач-ташлири билән қошупла
йәветиду». 5 Андин мән билән сөзлишиватқан
пәриштә чиқип маңа: «Әнди бешиңни көтәргин,
неминиң чиқиватқинини көрүп бақ» — деди.
6 Мән: «У немә?» — дәп соридим. У маңа: «Бу
чиқиватқан «әфаһ» севитидур», вә: «Бу болса [шу
рәзилләрниң] пүтүн зиминдики қияпитидур»
— деди. 7 Әфаһ севитиниң ағзидин думилақ
бир қоғушун көтирилди, мана, әфаһ севити
ичидә бир аял олтиратти. 8 У: «Бу болса,
рәзиллик»тур» — дәп, уни әфаһ севити ичигә
қайтуруп ташлап, әфаһниң ағзиға еғир қоғушунни
ташлап қойди. 9 Бешимни көтирип, мана
икки аялниң чиққанлиғини көрдүм; шамал
уларниң қанатлирини йәлпүтүп туратти (уларниң
ләйләкниңкидәк қанатлири бар еди); улар әфаһни
асман билән зиминниң оттурисиға көтәрди. 10
Мән билән сөзлишиватқан пәриштидин: «Улар
әфаһни нәгә көтирип маңиду?» — дәп соридим. 11
У маңа: Улар әфаһ үчүн «Шинар зимини»да бир
өй селишқа кәтти; өй бәрпа қилинғандин кейин,
әфаһ севити шу йәрдә өз туралғусиға қоюлиду, —
дәп җавап бәрди.

6 Андин мана, мән йәнә бешимни көтирип,
икки тағ оттурисидин төрт җәң һарвусиниң
чиққанлиғини көрдүм. Тағлар болса мис тағлар
еди. 2 Биринчи җәң һарвусидики қизил атлар
еди; иккинчи җәң һарвусидики қара атлар
еди; 3 үчинчи җәң һарвусидики ақ атлар,
төртинчи җәң һарвусидики күчлүк чипар атлар
еди. 4 Мән җававән мән билән сөзлишиватқан
пәриштидин: «Тәхсир, булар немә?» — дәп
соридим. 5 Пәриштә маңа җававән: «Булар пүткүл
йәр-зиминниң Егисиниң һозуридин чиққан
асманларниң төрт роһи. 6 Қара атлар қетилған
һарву шималий зиминлар тәрәпкә кириду; ақлар
уларниң кәйнидин маңиду; чипарлар болса
җәнубий зиминлар тәрәпкә маңиду. 7 Андин
мошу күчлүк атлар чиқип йәр йүзидә уяқ-
буяқ кезишкә алдирайду» — деди. У уларға:
«Меңиңлар, йәр йүзидә уяқ-буяқ меңиңлар»
— деди; улар йәр йүзидә уяқ-буяқ маңди. 8
Вә У маңа үнлүк авазда: «Қара, шималий йәр-
зиминлар тәрәпкә маңғанлар Мениң Роһумдики
аччиқни шималий зимин тәрәптә бесиқтурди» —
деди. 9 Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 10 Сүргүн болуп кәлгәнләрдин, йәни
Һәлдай, Тобия вә Йәдаядин соғатларни қобул
қилғин; шу күни улар Бабилдин келип чүшкән
өйгә, йәни Зәфанияниң оғли Йосияниң өйигә
киргин; 11 шундақ, күмүч вә алтунни қобул
қилғин, булардин чәмбәрсиман бир таҗни тоқуп
вә таҗни Йәһозадакниң оғли баш каһин Йәшуаниң
бешиға кийгүзгин; 12 вә Йәшуаға: «Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: Қараңлар, «Шах» дәп аталған инсан!

У өз түвидин орнида шахлинип, Пәрвәрдигарниң
ибадәтханисини қуриду» — дегин. 13 «Бәрһәқ,
Пәрвәрдигарниң ибадәтханисини қурғучи дәл шу
болиду; у шу шаһанә шан-шәрәпни зиммисигә
елип, өз тәхтигә олтирип һөкүм сүриду; у
тәхткә олтиридиған каһин болиду; хатирҗәмлик-
арамлиқни елип келидиған һәмкарлиқ улар
иккиси арисида болиду. 14 Мошу чәмбәрсиман
таҗ Пәрвәрдигарниң ибадәтханисида Хәләм,
Тобия, Йәдаяларға вә Зәфанияниң оғлиниң
меһриванлиғиға бир әсләтмә үчүн қоюлиду. 15 Вә
жирақта туруватқанлар келип Пәрвәрдигарниң
ибадәтханисини қуруш хизмитидә болиду; шуниң
билән силәр самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигарниң Мени әвәткәнлигини
билисиләр; әгәр Пәрвәрдигарниң авазини көңүл
қоюп аңлисаңлар бу иш әмәлгә ашурулиду».

7 Дариус падишаниң төртинчи жили тоққузинчи
ай, йәни «Хисләв»ниң төртинчи күни,
Пәрвәрдигарниң сөзи Зәкарияға кәлди. 2 Шу
чағда Бәйт-Әл шәһиридикиләр Шерәзәр вә
Рәгәм-Мәләкләрни Пәрвәрдигардин илтипат
сорашқа әвәткән еди. 3 Бәйт-Әлдикиләр:
«Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң өйидики каһинлардин,
шуниңдәк пәйғәмбәрләрдин: «Һәр биримиз көп
жиллардин бери қилғинимиздәк, бәшинчи айда
һәр биримиз йәнила өзимизни башқилардин
айрип, жиға-зерәға олтиришимиз керәкму?»
— дәп сораңлар» дәп тапилиған еди. 4
Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 5 «Зиминдики барлиқ туруватқан
хәлиққә һәм каһинларға сөз қилип мундақ
сориғин: — «Силәр мошу йәтмиш жилдин бери
бәшинчи ай вә йәттинчи айларда роза тутуп жиға-
зерә қилғиниңларда, силәр маңа, һәқиқәтән маңа
роза туттуңларму? 6 Йегиниңлар, ичкиниңлар,
бу пәқәт өзүңлар үчүнла йәп-ичкиниңлардин
ибарәт болди әмәсму? 7 Булар Йерусалим вә
униң әтрапидики шәһәрлири аһалилик болған,
таза аватлашқан чағларда, җәнубий Йәһуда вә
төвән түзләңлик аһалилик болған чағларда,
Пәрвәрдигар бурунқи пәйғәмбәрләр арқилиқ
җакалиған сөзләр әмәсму? 8 Пәрвәрдигарниң сөзи
Зәкарияға келип мундақ дейилди: — 9 «Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Һәқиқий адаләтни жүргүзүңлар,
бир-бириңларға меһир-муһәббәт вә рәһим-
шәпқәт көрситиңлар, 10 тул хотун вә житим-
йесирларни, ят адәмләр вә намратларни бозәк
қилмаңлар; һеч ким өз қериндишиға көңлидә
яманлиқ ойлимисун. 11 Бирақ [ата-бовилириңлар]
аңлашни рәт қилған, улар җаһиллиқ билән
бойнини толғап, аңлимасқа қулақлирини еғир
қилған; 12 улар Тәврат қанунини вә самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
Өз Роһи билән бурунқи пәйғәмбәрләр арқилиқ
әвәткән сөзлирини аңлимаслиқ үчүн көңлини
алмастәк қаттиқ қилған еди; шуңа самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигардин
интайин қаттиқ ғәзәп чүшкән; 13 шундақ болдики,
Мән уларни чақирғанда улар аңлашни рәт
қилғандәк, улар чақирғанда Мәнму аңлашни рәт
қилдим» — дәйду самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар, 14 — «вә Мән уларни улар
тонумайдиған барлиқ әлләр арисиға қара қуюн
билән тарқитиветтим; уларниң кетиши билән
зимин вәйран болған, андин униңдин өткәнләрму,
қайтқанларму болған әмәс; чүнки уларниң
сәвәвидин иллиқ зимин вәйранә қилинған».

8 Вә самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң сөзи маңа келип мундақ
дейилди: — 2 «Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Мениң
Зионға бағлиған отлуқ муһәббитим қайнап
ташти; Мениң униңға бағлиған отлуқ муһәббитим
түпәйлидин [униң дүшмәнлиригә] ғәзивим
қайнап ташти. 3 Пәрвәрдигар мундақ дәйду:
«Мән Зионға қайтип кәлдим, Йерусалимниң
оттурисида маканлишимән; Йерусалим «Һәқиқәт
шәһири» дәп атилиду, самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң теғи «Муқәддәс
Тағ» дәп атилиду. 4 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: «Қери
бовай-момайлар йәнә Йерусалимниң кочилирида
олтиридиған болиду; күнлири узун болуп, һәр
бири һасисини қолида тутуп олтириду; 5
шәһәрниң кочилири ойнаватқан оғул-қиз балилар
билән лиқ толиду. 6 Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Бу иш
шу күнләрдә бу хәлиқниң қалдисиниң көзигә
әҗайип карамәт көрүнидиғини билән, у Мениң
көзүмгә карамәт көрүнәмду?» — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 7

Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Мана, Мән Өз хәлқимни
шәрқий зиминлардин, ғәрбий зиминлардин
қутқузимән; 8 Мән уларни елип келимән, улар
Йерусалимда маканлишиду; улар Мениң хәлқим,
Мән һәқиқәт вә һәққанийлиқта уларниң Худаси
болимән». 9 Самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
өйиниң ули селинған күнидә һазир болған
пәйғәмбәрләрниң ағзидин мошу күнләрдә баян
қилиниватқан муну сөзләрни ишитиватисиләр,
муқәддәс ибадәтханиниң қурулушиға қолуңлар
күчлүк қилинсун! 10 Чүнки шу күнләрдин илгири
инсан үчүн иш һәққи йоқ, ат-улақ үчүнму
иш һәққи йоқ еди; җәбир-зулум түпәйлидин
чиққучи яки киргүчи үчүн аман-есәнлик йоқ
еди; чүнки Мән һәр бир адәмни өз йеқиниға
дүшмәнләштүрдүм; 11 бирақ Мән бу хәлиқниң
қалдисиға бурунқи күнләрдикидәк болмаймән,
дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар; 12 чүнки уруқ һосуллуқ болиду,
үзүм тели мевиләйду, тупрақ үндүрмилирини
бериду, асманлар шәбнәмлирини бериду;
шуниң билән мән бу хәлиқниң қалдисиға
мошуларниң һәммисини егә қилдуримән. 13
Шундақ әмәлгә ашурулидуки, силәр әлләр
арисида ләнәт болуп қалғиниңларниң әксичә,
и Йәһуда җәмәти вә Исраил җәмәти, Мән
силәрни қутқузимән, силәр [уларға] бәхит-
бәрикәт болисиләр; қорқмаңлар, қоллириңлар
күчлүк қилинсун! 14 Чүнки самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
Силәрниң ата-бовилириңлар Мениң ғәзивимни
қозғиғанда Мениң силәргә яманлиқ йәткүзүш
ойида болғиним вә шу [җаза] йолидин
янмиғинимдәк — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар — 15 Мән һазир,
мошу күнләрдә йәнә Йерусалим вә Йәһуда
җәмәтигә яхшилиқ йәткүзүш ойида болдум;
қорқмаңлар. 16 Мошу ишларға әмәл қилиңлар:
— Һәр бириңлар өз йеқиниңларға һәқиқәтни
сөзләңлар; дәрвазилириңларда һәқиқәткә, аман-
течлиққа уйғун һөкүмләрни жүргүзүңлар;
17 һеч ким көңлидә өз йеқиниға яманлиқ
ойлимисун; һеч қандақ ялған қәсәмгә шерик
болмаңлар; чүнки Мән дәл буларниң һәммисигә
нәпрәтлинимән, дәйду Пәрвәрдигар. 18 Вә самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
сөзи маңа келип мундақ дейилди: — 19
Самави қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
мундақ дәйду: — «Төртинчи айдики роза,
бәшинчи айдики роза, йәттинчи айдики роза вә
онинчи айдики роза Йәһуда җәмәтигә хошаллиқ
вә шат-хурамлиқ, бәхитлик ибадәт сорунлири
болиду; шуңа һәқиқәт вә хатирҗәмлик-течлиқни
сөйүңлар. 20 Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Нурғун қовмлар
вә көп шәһәрләрниң аһалиси йәнә мошу йәргә
келиду; 21 бир шәһәрдә туруватқанлар башқа
бир шәһәргә берип уларға: «Пәрвәрдигардин
илтипат тиләшкә, самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигарни издәшкә тез барайли;
мәнму баримән!» — дәйдиған болиду. 22
Көп қовмлар вә күчлүк әлләр Пәрвәрдигардин
илтипат тиләшкә, самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигарни издәшкә Йерусалимға
келиду. 23 Самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар мундақ дәйду: — «Шу күнләрдә һәр
хил тилда сөзләйдиған әлләрдин он нәпәр адәм
чиқип Йәһудий бир адәмниң тонининң етигини
тутувелип униңға: «Биз сән билән барайли; чүнки
Худани сән билән биллидур, дәп аңлидуқ» —
дәйду.

9 Пәрвәрдигарниң сөзидин жүкләнгән бешарәт
— Хадрак зимини вә Дәмәшқ үстигә қониду
(чүнки Пәрвәрдигарниң нәзири адәмләр вә
Исраилниң барлиқ қәбилилири үстидидур); 2
У буларға чегаридаш болған Хаматқа, Тур вә
Зидон үстигиму қониду. Тур толиму «дана»
болғачқа, 3 өзи үчүн қорған қурған, күмүчни
топидәк, сап алтунни кочилардики патқақтәк
догилап қойған. 4 Мана, Рәб уни мал-дуниясидин
айриветиду, униң күчини деңизда йоқ қилиду;
у от тәрипидин йәп кетилиду. 5 Ашкелон
буни көрүп қорқиду; Газаму көрүп азаплинип
толғинип кетиду; Әкронму шундақ, чүнки униң
арзу-үмүти тозуп кетиду; падиша Газадин
йоқап кетиду, Ашкелон адәмзатсиз қалиду. 6
Шуниң билән Ашдодта һарамдин болған бириси
туриду; Мән Филистийләрниң мәғрурлуғи вә
пәхрини йоқитимән. 7 Мән ағзидин қанларни,
униң һарам йегән жиркиничлик нәрсиләрни
чишлири арисидин елип кетимән; андин қелип

қалғанлар болса, улар Худайимизға тәвә болуп,
Йәһудада йолбашчи болиду; Әкронниң орни
Йәбус қәбилисидикиләргә охшаш болиду. 8 Мән
қошун түпәйлидин, йәни өтүп кәткүчи вә қайтип
кәлгүчи түпәйлидин Өз өйүм әтрапида чедиримни
тиктүримән; әзгүчи қайтидин униңдин өтмәйду;
чүнки Өз көзүм билән күзитимән. 9 Зор шатлан, и
Зион қизи! Тәнтәнәлик нида қил, и Йерусалим
қизи! Қараңлар, падишасиң йениңға келиду;
У һәққаний вә ниҗатлиқ болиду; Кәмтәр-
мөмин болуп, Мада ешәккә, йәни ешәк тәхийигә
минип келиду; 10 Шуниң билән Мән җәң
һарвулирини Әфраимдин, Атларни Йерусалимдин
мәһрум қиливетимән; Җәң оқясиму елип
ташлиниду. У болса әлләргә хатирҗәмлик-
течлиқни җакалап йәткүзиду; Униң һөкүмранлиғи
деңиздин деңизғичә, [Әфрат] дәриясидин йәр
йүзиниң чәтлиригичә болиду. 11 Әнди сени
болса, саңа чүшүрүлгән әһдә қени түпәйлидин,
Мән араңдики мәһбусларни сусиз орәктин
азатлиққа чиқиримән. 12 Мустәһкәм җайға қайтип
келиңлар, и арзу-үмүтниң мәһбуслири! Бүгүн
Мән җакалап ейтиманки, тартқан җазалириңниң
әксини икки һәссиләп саңа қайтуримән. 13
Чүнки Өзүм үчүн Йәһудани оқядәк егилдүрдүм,
Әфраимни оқ қилип оқяға салдим; Мән оғул
балилириңни орнидин турғузимән, и Зион — улар
сениң оғул балилириңға қарши җәң қилиду, и
Гретсийә! И Зион, Мән сени палванниң қолидики
қиличтәк қилимән. 14 Пәрвәрдигар уларниң
үстидә көрүниду; Униң оқи чақмақтәк етилип
учиду. Рәб Пәрвәрдигар канайни чалиду; У
җәнуптики дәһшәтлик қара қуюнларни биллә
елип жүрүш қилиду. 15 Самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар улар үчүн мудапиә
болиду; улар салға ташлирини кукум қилип,
дәссәп чәйләйду; улар ичивелип, шарап кәйпини
сүргәнләрдәк қийқас-сүрән көтириду; улар [қанға]
миләнгән қурбангаһниң бүрҗәклиридәк, [қанға]
толдурулған қачилардәк болиду. 16 Шу күни
Пәрвәрдигар болған уларниң Худаси уларни
Өзүм баққан падам болған хәлқим дәп билип
қутқузиду; чүнки улар таҗ гөһәрлиридәк Униң
зимини үстидә көтирилиду. 17 Шунчә зордур Униң
меһриванлиғи, шунчә қалтистур Униң гөзәллиги!
Зираәтләр жигитләрни, йеңи шарап қизларни
яшнитиду!

10 Пәрвәрдигардин «кейинки ямғур» пәслидә
ямғурни тәләп қилиңлар; Пәрвәрдигар
чақмақларни чақтуруп, уларға мол ямғурларни,
шуниңдәк һәр биригә етизда от-чөпләрни
бериду. 2 Чүнки «өй бутлири» бемәна гәпләрни
ейтқан, палчилар ялған «аламәт»ләрни көргән,
тутуруқсиз чүшләрни сөзлигән; улар қуруқ
тәсәлли бериду. Шуңа хәлиқ қой падисидәк
тенәп кәтти; улар падичиси болмиғачқа, азар
йемәктә. 3 Мениң ғәзивим падичиларға қозғалди;
Мән мошу «текә» [йетәкчиләрни] җазалаймән;
чүнки самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар Өз падисидин, йәни Йәһуда
җәмәтидин хәвәр елишқа кәлди; У җәңдә
уларни Өзиниң һәйвәтлик етидәк қилиду. 4
Униңдин [йәни Йәһудадин] «Бужәк Теши»,
униңдин «Қозуқ», униңдин «Җәң Оқяси», униңдин
«Һәммигә һөкүмранлиқ Қилғучи» чиқиду. 5
Шуниң билән улар җәңдә, [дүшмәнләрни]
кочилардики патқақни дәссигәндәк чәйләйдиған
палванлардәк болиду; улар җәң қилиду, чүнки
Пәрвәрдигар улар билән биллидур; улар атлиқ
әскәрләрниму йәргә қаритип қойиду. 6
Мән Йәһуда җәмәтини күчәйтимән, Йүсүпниң
җәмәтини қутқузимән; Мән уларни қайтидин
олтирақлишишқа қайтуримән; чүнки Мән уларға
рәһим-шәпқәтни көрситимән. Улар Мән һеч
қачан ташливәтмигәндәк болиду; чүнки Мән
уларниң Худаси Пәрвәрдигармән; Мән уларға
җавап беримән. 7 Әфраимдикиләр палвандәк
болиду, көңүллири шарап кәйпини сүргәнләрдәк
хошаллиниду; уларниң балилири буни көрүп
хошаллиниду; уларниң көңли Пәрвәрдигардин
шатлиниду. 8 Мән үшқиртип, уларни жиғимән;
чүнки Мән уларни бәдәл төләп һөрлүккә
чиқиримән; улар илгири көпийип кәткәндәк
көпийиду. 9 Мән уларни әлләр арисида уруқтәк
чачимән; андин улар Мени жирақ җайларда
әсләйду; шуниң билән улар балилири билән һаят
қелип, қайтип келиду. 10 Мән уларни қайтидин
Мисир зиминидин елип келимән, Асурийәдинму
чиқирип жиғимән; уларни Гилеад вә Ливан
зиминиға елип киргүзимән; йәр-зимин уларни
патқузалмай қалиду. 11 Шундақ қилип, У җәбир-
җапа деңизидин өтүп, деңиздики долқунларни
уриду; Нил дәриясиниң тәглири қуруп кетиду;
Асурийәниң мәғрурлуғи вә пәхри пәс қилиниду,

Мисирдики шаһанә һасиму йоқилиду. 12 Мән
уларни Пәрвәрдигар арқилиқ күчәйтимән; улар
Униң намида маңиду, дәйду Пәрвәрдигар.

11 И Ливан, от сениң кедир дәрәқлириңни
йәп кетиши үчүн, дәрвазилириңни ач! 2
Вайсаңлар, и қариғайлар, чүнки кедир жиқилди,
есил дәрәқләр вәйран қилинди; вайсаңлар, и
Башандики дуб дәрәқлири, чүнки барақсан орман
жиқитилди! 3 Падичиларниң вайсиған авазини
аңла! Чүнки уларниң шәриви [болған чимән-
яйлақ] вәйран қилинди; асланларниң һөкиригән
авазини аңла! Чүнки Иордан дәриясиниң пәхри
болған [бүк-барақсанлиғи] вәйран қилинди.
4 Пәрвәрдигар Худайим мундақ дәйду: —
Боғузлашқа бекитилгән падини баққин! 5 Уларни
сетивалғанлар уларни боғузливәткәндә һеч
гунакар дәп қаралмайду; уларни сетивәткәнләр:
«Пәрвәрдигарға шүкри! Чүнки бейип кәттим!»
— дәйду; уларниң өз падичилири уларға
ичини һеч ағритмайду. 6 Чүнки Мән зиминда
туруватқанларға йәнә ичимни һеч ағритмаймән,
дәйду Пәрвәрдигар; — вә мана, Мән адәмләрни, һәр
бирини өз йеқининиң қолиға вә өз падишасиниң
қолиға тапшуримән; мана, булар зиминни
харап қилиду, Мән уларни буларниң қолидин
һеч қутқузмаймән. 7 Шуңа мән «боғузлашқа
бекитилгән пада»ни беқип турдум, болупму
падиниң арисидики мискин мөминләрни бақтим.
Мән өзүмгә икки таяқни алдим; биринчисини
«шапаәт», иккинчисини «риштә» дәп атидим;
шуниң билән мән падини бақтим. 8 Шуниңдәк
Мән бир ай ичидә үч падичини һалак қилдим;
Мениң женим бу [хәлиқтин] бизар болди вә
уларниң жени Мени өч көрди. 9 Мән: «Мән
силәрни бақмаймән; өләй дәп қалғанлири өлүп
кәтсун; һалак болай дәп қалғанлири һалак
болсун; тирик қалғанларниң һәммиси бир-
бириниң гөшини йесун» — дедим. 10 Мән
«шапаәт» дегән тайиғимни елип сундуривәттим,
шуниңдәк Мениң барлиқ әлләр билән болған
әһдәмни сундурувәттим. 11 Әһдә шу күни бекар
қиливетилди; шуңа пада арисидики маңа диққәт
қилған мискин мөминләр буниң Пәрвәрдигарниң
сөзи екәнлигини билип йәтти. 12 Вә мән
уларға: «Мувапиқ көрсәңлар, мениң иш һәққимни
бериңлар; болмиса болди қилиңлар» — дедим.
Шуңа улар мениң иш һәққимгә оттуз күмүч
тәңгини таразиға салди. 13 Вә Пәрвәрдигар
маңа: «Мана бу улар Маңа бекиткән қалтис
баһа! Уни сапалчиниң алдиға ташлап бәр!» деди.
Шуниң билән мән оттуз күмүч тәңгини елип
буларни Пәрвәрдигарниң өйидә, сапалчиниң
алдиға чөривәттим. 14 Андин мән Йәһуда билән
Исраилниң қериндашлиғини үзүш үчүн, иккинчи
тайиғимни, йәни «риштә»ни сундурувәттим. 15
Андин Пәрвәрдигар маңа мундақ деди: «Сән әнди
йәнә әрзимәс падичиниң қураллирини ал. 16
Чүнки мана, Мән зиминда бир падичини орнидин
турғузимәнки, у һалак болай дегәнләрдин
хәвәр алмайду, тенәп кәткәнләрни издимәйду,
яриланғанларни сақайтмайду, сағламларниму
бақмайду; у бәлки сәмригәнләрниң гөшини йәйду,
һәтта туяқлирини йирип йәйду. 17 Падини
ташливәткән әрзимәс падичиниң һалиға вай!
Қилич униң билиги вә оң көзигә чүшиду; униң
билиги пүтүнләй йигиләйду, униң оң көзи
пүтүнләй қараңғулишип кетиду.

12 Пәрвәрдигарниң Исраил тоғрилиқ сөзидин
жүкләнгән бешарәт: — Асманларни яйғучи,
йәрниң улини салғучи, адәмниң роһини униң
ичидә Ясиғучи Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
2 Мана, Мән Йерусалимни әтрапидики барлиқ
әлләргә кишиләрни дәккә-дүккигә салидиған
апқур қилимән; Йерусалимға чүшидиған
муһасирә Йәһудағиму чүшиду. 3 Шу күни әмәлгә
ашурулидуки, Мән Йерусалимни барлиқ әлләргә
еғир жүк болған таш қилимән; ким уни өзигә
жүклисә яриланмай қалмайду; йәр йүзидики
барлиқ әлләр униңға җаң қилишқа жиғилиду.
4 Шу күни Мән һәммә атларни сарасимигә
селип, атлиқларни сараң қилип уримән; бирақ
Йәһуда җәмәтини көзүмдә тутимән; әлләрдики
һәр бир атни болса корлуқ билән уруветимән.
5 Шуниң билән Йәһуданиң йолбашчилири
көңлидә: «Йерусалимда туруватқанлар самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар,
уларниң Худаси арқилиқ маңа күч болиду» дәйду.
6 Шу күни Мән Йәһуданиң йолбашчилирини
отунлар арисидики отдандәк, өнчиләр арисидики
мәшъәлдәк қилимән; улар әтрапидики барлиқ
әлләрни, йәни оң вә сол тәрипидикиләрни
йәветиду; Йерусалимдикиләр йәнә өз җайида,
йәни Йерусалим шәһиридә туридиған болиду.
7 Пәрвәрдигар авал Йәһуданиң чедирлирини

қутқузиду; сәвәви — Давут җәмәтиниң шан-
шәриви һәм Йерусалимда туруватқанларниң
шан-шәриви Йәһуданиңкидин улуқланмаслиғи
үчүндур. 8 Шу күни Пәрвәрдигар Йерусалимда
туруватқанларни қоғдайду; уларниң арисидики
әләңшип қалғанларму шу күни Давуттәк
палван болиду; Давут җәмәти болса Худадәк,
йәни уларниң алдидики Пәрвәрдигарниң
Пәриштисидәк күчлүк болиду. 9 Шу күни әмәлгә
ашурулидуки, Йерусалимға җәң қилишқа кәлгән
барлиқ әлләрни һалак қилишқа киришимән. 10 Вә
Мән Давут җәмәти вә Йерусалимда туруватқанлар
үстигә шапаәт йәткүзгүчи вә шапаәт тилигүчи
Роһни қуйимән; шуниң билән улар өзлири санҗип
өлтүргән Маңа йәнә қарайду; бирисиниң тунҗа
оғли үчүн матәм тутуп жиға-зерә көтәргәндәк
улар Униң үчүн жиға-зерә көтириду; йәккә-
йеганә оғлидин җуда болғучиниң дәрд-әләм
тартқинидәк улар униң үчүн дәрд-әләм тартиду.
11 Шу күни Йерусалимда ғайәт зор жиға-зерә
көтирилиду, у Мәгиддо җилғисидики «Хадад-
Риммон»да көтирилгән жиға-зерәдәк болиду. 12
Зимин жиға-зерә көтириду; һәр бир аилә айрим
һалда жиға-зерә көтириду. Давут җәмәти айрим
һалда, уларниң аяллири айрим һалда, Натан
җәмәти айрим һалда, уларниң аяллири айрим
һалда; 13 Лавий җәмәти айрим һалда, уларниң
аяллири айрим һалда; Шимәй җәмәти айрим
һалда, уларниң аяллири айрим һалда; 14 барлиқ
тирик қалған аилиләр, йәни һәр бир аилә айрим-
айрим һалда вә уларниң аяллири айрим һалда
жиға-зерә көтириду.

13 Шу күни Давут җәмәти һәм Йерусалимда
туруватқанлар үчүн гунани вә паскинилиқни
жуйидиған бир булақ ечилиду. 2 Шу күни
шундақ болидуки, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — Мән мәбудларниң
намлирини зиминдин йоқитимәнки, улар
йәнә һеч әсләнмәйду; вә Мән пәйғәмбәрләрни
вә паскина роһниму зиминдин чиқирип
йөткиветимән. 3 Шундақ әмәлгә ашурулидуки,
бирәйлән йәнила пәйғәмбәрчилик қилип
бешарәт берәй десә, униң өзини туққан ата-
аниси униңға: «Сән һаят қалмайсән; чүнки
Пәрвәрдигарниң намида ялған гәп қиливатисән»
дәйду; андин өзини туққан ата-аниси уни бешарәт
бериватқинидила санҗип өлтүриду. 4 Шу күни
шундақ болидуки, пәйғәмбәрләрниң һәр бири
өзлири бешарәт бериватқанда көргән көрүнүштин
хиҗил болиду; улар хәқни алдаш үчүн иккинчи
чупурлуқ чапанни киймәйду; 5 У: «Мән пәйғәмбәр
әмәс, мән пәқәт териқчимән; чүнки яшлиғимдин
тартип тупрақ билән тирикчилик қиливатимән»
— дәйду. 6 Әнди бириси униңдин: «Һәй, әнди
сениң мәйдәңдики бу зәхмәтләр немә?» — десә,
у: «Достлиримниң өйидә ярилинип қалдим»
— дәп җавап бериду. 7 Ойған, и қилич, Мениң
падичимға, йәни Мениң шеригим болған адәмгә
қарши чиқ, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар; — Падичини урувәт, қойлар
патипарақ болуп тарқитиветилиду; Мән қолумни
кичик пейилларниң үстигә чүшүрүп турғузимән. 8
Зиминда шундақ әмәлгә ашурулидуки, — дәйду
Пәрвәрдигар, — үчтин икки қисми қирилип өлиду;
бирақ үчтин бир қисми униңда тирик қалиду. 9
Андин Мән үчинчи қисмини отқа киргүзимән,
уларни күмүч тавлиғандәк тавлаймән, алтун
синалғандәк уларни синаймән; улар Мениң
намимни чақирип нида қилиду вә Мән уларға
җавап беримән; Мән: «Бу Мениң хәлқим» дәймән;
улар: «Пәрвәрдигар мениң Худайим» — дәйду.

14 Мана, Пәрвәрдигарға хас күн келиду; [у
күни] араңдин мал-мүлкүң булаң-талаң
қилинип бөлүшүвелиниду. 2 Мән барлиқ әлләрни
Йерусалимға җәң қилишқа жиғимән; шәһәр
ишғал қилиниду, өйләр булаң-талаң қилинип,
қиз-аяллар аяқ-асти қилиниду; шәһәрниң йерими
әсиргә чүшүп сүргүн қилиниду; тирик қалған
хәлиқ шәһәрдин елип кетилмәйду. 3 Андин
Пәрвәрдигар чиқип шу әлләр билән урушиду;
У Униң җәң қилған күнидикидәк урушиду. 4
Униң путлири шу күни Йерусалимниң шәрқий
тәрипиниң әң алди болған Зәйтун теғида туриду;
шуниң билән Зәйтун теғи оттуридин шәриқ вә
ғәрип тәрәпкә йерилиду; зор йоған бир җилға
пәйда болиду; тағниң йерими шимал тәрәпкә,
йерими җәнуп тәрәпкә йөткилиду. 5 Вә силәр
Мениң тағлиримниң дәл мошу җилғиси билән
қачисиләр; чүнки тағларниң җилғиси Азәлгичә
бариду; силәр Йәһуда падишаси Уззияниң
күнлиридә болған йәр тәврәштә қачқиниңлардәк
қачисиләр. Андин Пәрвәрдигар Худайим
келиду; һәмдә Сән билән барлиқ «муқәддәс
болғучилар»му келиду! 6 Шу күни шундақ

болидуки, нур тохтап қалиду; парлақ юлтузларму
қараңғулишип кетиду; 7 Бирақ у Пәрвәрдигарға
мәлум болған алаһидә бир күн, я кечә я күндүз
болмайду; шундақ әмәлгә ашурулидуки, кәч
киргәндә, аләм йорутулиду. 8 Шу күни шундақ
болидуки, һаятлиқ сулири Йерусалимдин еқип
чиқиду; уларниң йерими шәрқий деңизға, йерими
ғәрбий деңизға қарап ақиду; язда вә қишта шундақ
болиду. 9 Пәрвәрдигар пүткүл йәр йүзи үстидә
падиша болиду; шу күни пәқәт бир «Пәрвәрдигар»
болиду, [йәр йүзидә] бирдин-бир Униңла нами
болиду. 10 Гебадин Йерусалимниң җәнубидики
Риммонғичә болған пүтүн зимин «Арабаһ»дәк
түзләңликкә айландурулиду; Йерусалим болса
«Бинямин дәрвазиси»дин «Биринчи дәрваза»ғичә
вә йәнә «Буҗәк дәрвазиси»ғичә, «Һананийәлниң
мунари»дин падишаниң шарап көлчәклиригичә
жуқури көтирилиду, лекин шәһәр йәнила өз
җайида шу пети туриду; 11 Адәмләр йәнә униңда
туриду. «Һалак пәрмани» йәнә һеч чүшүрүлмәйду;
Йерусалим хатирҗәмликтә туриду. 12 Вә
Пәрвәрдигар Йерусалимға җәң қилған барлиқ
әлләрни урушқа ишләткән ваба шундақ болидуки,
улар өрә болсила гөшлири чирип кетиду;
көзлири чанақлирида чирип кетиду; тиллири
ағзида чирип кетиду. 13 Шу күни шундақ
болидуки, уларниң арисиға Пәрвәрдигардин
зор бир алақзадилик чүшиду; улар һәр бири
өз йеқининиң қолини тутушиду, һәр бириниң
қоли йеқининиң қолиға қарши көтирилиду. 14
Йәһудаму Йерусалимда җәң қилиду; әтрапидики
барлиқ әлләрниң мал-мүлүклири җәм қилип
жиғилиду — сан-санақсиз алтун-күмүч вә
кийим-кечәкләр болиду. 15 Ат, қечир, төгә,
ешәк, шундақла уларниң баргаһлирида болған
барлиқ мал-варанлар үстигә чүшкән ваба
жуқуриқи вабаға охшаш болиду. 16 Шундақ
әмәлгә ашурулидуки, Йерусалимға җәң қилишқа
кәлгән һәммә әллярдин барлиқ тирик қалғанлар
һәр жили Йерусалимға, падишаға, йәни самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға
ибадәт қилишқа вә «кәпиләр һейти»ни
тәбрикләшкә чиқиду. 17 Шундақ болидуки,
йәр йүзидики қовм-җәмәтләрдин падишаға,
йәни самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарға ибадәткә чиқмиғанлар болса,
әнди уларниң үстигә ямғур яғмайду. 18 Мисир
җәмәти чиқип һазир болмиса, уларғиму ямғур
болмайду; бирақ Пәрвәрдигар «кәпиләр һейти»ни
тәбрикләшкә чиқмайдиған барлиқ әлләр үстигә
чүшүридиған ваба уларғиму чүшүрүлиду. 19
Бу Мисирниң җазаси, шундақла «кәпиләр
һейти»ни тәбрикләшкә чиқмайдиған барлиқ
әлләрниң җазаси болиду. 20 Шу күни атларниң
қоңғурақлири үстигә «Пәрвәрдигарға атилип пак-
муқәддәс болсун!» дәп йезилиду; Пәрвәрдигарниң
өйидики барлиқ қача-қучиларму қурбангаһ
алдидики қачиларға охшаш һесаплиниду; 21
Йерусалимдики вә Йәһудадики барлиқ қача-
қучиларму Пәрвәрдигарға атилип пак-муқәддәс
болиду; қурбанлиқ қилғучилар келип уларни
елип қурбанлиқ гөшлирини пишириду; шу
күни самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигарниң өйидә «қанаанлиқ-содигәр»
иккинчи болмайду.

Малаки

1 Пәрвәрдигардин Малакиға жүкләнгән вәһий,
у арқилиқ Исраилға кәлгән: — 2 — Мән силәрни
сөйүп кәлдим — дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ
силәр: «Сән бизни қандақму сөйүп кәлдиң?» —
дәйсиләр. Әсав Яқупқа ака болған әмәсму? —
дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ Яқупни сөйдүм,
3 Әсавға нәпрәтләндим; униң тағлирини чөл
қилдим, мирасини чөл-баявандики чилбөриләргә
тапшуруп бәрдим. 4 Едом: «Биз вәйран қилиндуқ,
бирақ биз харабиләшкән жайларни қайтидин
қуруп чиқимиз» — десә, самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар мундақ дәйду: —
— Улар қуриду, бирақ Мән өрүймән; хәлиқләр
уларни «Рәзилликниң зимини», «Пәрвәрдигар
мәңгүгә ғәзәплинидиған әл» дәп атайду. 5
Силәрниң көзлириңлар буни көрүп: «Пәрвәрдигар
Исраил чегарасиниң сиртида улуқланди!» —
дәйсиләр. 6 — Оғул атисини, қул егисини
һөрмәтләйду; әнди Мән ата болсам, һөрмитим
қени? Егә болсам, Мәндин болған әйминиш
қени? — самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар силәргә шундақ дәйду, и Мениң
намимни кәмситкән каһинлар! Бирақ силәр: «Биз
немә қилип намиңни кәмситиптуқ?» — дәйсиләр.
7 Силәр қурбангаһим үстигә булғанған озуқни
сунисиләр; андин силәр: «Биз немә қилип сени
булғап қойдуқ?» — дәйсиләр; әмәлийәттә силәр:
«Пәрвәрдигарниң дәстихининиң тайини йоқтур»
— дәйсиләр. 8 Кор мални қурбанлиққа сунсаңлар,
бу қәбиһлик әмәсму? Токур яки кесәл мални
қурбанлиққа сунсаңлар, бу қәбиһлик әмәсму?
Һазир буни сениң валийиңға сунуп бақ; у сәндин
хурсән боламду? Саңа йүз-хатирә қиламду? —
дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. 9 — Әнди, қени, силәр Тәңридин
бизгә шәпқәт көрсәткәйсән дәп өтүнүп беқиңлар;
қолуңлардин мошулар кәлгәндин кейин, У
силәрдин һәр қандиқиңларни қобул қиламду?
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. 10 — Араңлардин дәрвазиларни
етип қойғидәк бириси чиқмамду? Шундақ
болғанда силәр қурбангаһимда бекардин-бекар
от қалап жүрмәйттиңлар. Мениң силәрдин һеч
хурсәнлигим йоқ, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар, — вә қолуңлардин
һеч қандақ «ашлиқ һәдийә»ни қобул қилмаймән.
11 Күн чиқардин күн патарға Мениң намим әлләр
арисида улуқ дәп қарилиду; һәр бир жайда
намимға хушбуй селинидиған болиду, пак бир
«ашлиқ һәдийә» сунулиду; чүнки намим әлләр
арисида улуқ дәп қарилиду, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.
12 Бирақ силәр болсаңлар: «Пәрвәрдигарниң
дәстихини булғанған, униң мевиси, йәни аш-
озуғи нәпрәтликтур» — дегиниңларда, силәр
уни һарам қилисиләр; 13 вә силәр: «Мана,
немидегән аваричилик!» дәйсиләр вә Маңа
қарап димиғиңларни қақисиләр, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, —
силәр яриланған, токур һәм кесәл малларни елип
келисиләр. Қурбанлиқ-һәдийиләрни шу пети
елип келисиләр; Мән буни қолуңлардин қобул
қиламдимән? — дәйду Пәрвәрдигар. 14 Бәрһәқ,
падисида қочқар туруп, Рәбкә қилған қәсимини
ада қилиш үчүн булғанған нәрсини қурбанлиқ
қилидиған алдамчи ләнәткә қалиду; чүнки Мән
улуқ Падишаһдурмән, намим әлләр арисида
һөрмәтлинидиған болиду, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар.

2 — Әнди, һәй каһинлар, бу әмир-пәрман силәргә
чүшти: — 2 Силәр аңлимисаңлар, намимға
шан-шәрәп кәлтүрүшкә көңүл қоймисаңлар, —
дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, — Мән араңларға ләнәтни чүшүрүп
әвәтимән; силәрниң бәрикәтлириңларғиму ләнәт
қилимән. Бәрһәқ, Мән аллиқачан уларға ләнәт
оқудум, чүнки силәр [шәривимгә] көңүл
қоймидиңлар. 3 Мана, Мән уруқлириңларға
тәнбиһ беримән, силәрниң йүзүңләргә поқ,
һейтиңлардики поқни сүримән; бириси силәрни
шу поқ билән биллә апирип ташлайду. 4
Шуниң билән силәр Мениң силәргә бу әмирни
әвәткәнлигимни билисиләр, мәхсәт, Мениң Лавий
билән түзгән әһдәмниң сақлиниверишиүчүндур,
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. 5 — Мениң униң билән түзгән
әһдәм һаятлиқ һәм арам-хатирҗәмлик елип
келиду; уни Мәндин қорқсун дәп буларни униңға
бәрдим; у Мәндин қорқуп намим алдида титригән
еди. 6 Ағзидин һәқиқәтниң тәлим-тәрбийиси
чүшмигән, ләвлиридин наһәқлиқ тепилмиған; у
арамлиқ-хатирҗәмлик һәм дуруслуқта Мән билән

биллә маңған, нурғун кишиләрни қәбиһликтин
яндурған. 7 Чүнки каһинниң ләвлири илим-
билимни сақлиши керәк, хәлиқләр униң ағзидин
Тәврат-қанунини издиши лазим; чүнки у самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарниң
әлчисидур. 8 — Бирақ силәр йолдин чәтнәп
кәттиңлар; силәр нурғун кишиләр үчүн Тәврат-
қанунини путликашаңға айландурувәттиңлар;
силәр Лавий билән түзүлгән әһдини бузғансиләр
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, 9 — шуңа Мән силәрниму пүтүн
хәлиқ алдида нәпрәтлик вә пәскәш қилдим,
чүнки силәр йоллиримни тутмиған, шундақла
Тәврат-қанунини иҗра қилғанда бир тәрәпкә
ян басқан. 10 — Биздә бир ата бар әмәсму?
Бизни Яратқучи пәқәт бирла Тәңри әмәсму?
Әнди немишкә һәр биримиз өз қериндишимизға
вапасизлиқ қилип, ата-бовилиримиз билән түзгән
әһдисини булғаймиз? 11 Йәһуда вапасизлиқ қилди,
Исраилда һәм Йерусалимда жиркиничлик бир
иш садир қилинди; чүнки Йәһуда Пәрвәрдигар
сөйгән муқәддәс җайини булғап, ят бир илаһниң
қизини әмригә алди. 12 Ундақ қилғучи, йәни
аздурғучи болсун, аздурулғучи болсун, самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигарға
«ашлиқ һәдийә»ни елип кәлгүчи болсун,
Пәрвәрдигар уларни Яқупниң чедирлиридин
үзүп ташлайду. 13 Силәр шуниңдәк шундақ
қилисиләрки, қурбангаһни көз яшлири, жиға,
аһ-зарлар билән қаплайсиләр — чүнки У
қурбанлиқ-һәдийиләргә һеч қаримайдиған болди,
униңдин һеч рази болмай қолуңлардин қобул
қилмайдиған болди. 14 Бирақ силәр: «немишкә?»
дәп сорайсиләр. — Чүнки Пәрвәрдигар сән вә
яшлиғиңда алған аялиң оттурисида гувачи болған
еди; сән униңға вапасизлиқ қилдиң, гәрчә у сениң
һәмраһиң вә сән әһдә түзгән аялиң болсиму. 15
Худа [әр-аялни] бир қилған әмәсму? Шундақла,
буниңға Роһини қалдурған әмәсму? [Худа]
немишкә уларни бир қилди? Чүнки У улардин
ихласмән пәрзәнт күткән еди. Әнди һәр бириңлар
өз қәлб-роһуңларға диққәт қилиңлар, һеч қайсиси
яшлиқта алған аялиға вапасизлиқ қилмисун!
16 Чүнки Мән талақ қилишқа өчтурмән, дәйду
Исраилниң Худаси Пәрвәрдигар, — шуниңдәк өз
тониға зомбурлуқ чаплаштурувалғучиға өчмән,
— дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. — шуңа қәлб-роһуңларға диққәт
қилиңлар, һеч қайсиңлар вапасизлиқ қилмаңлар!
17 — Силәр сөзлириңлар билән Пәрвәрдигарниң
сәвир-тақитини қоймидиңлар, андин силәр: «Биз
немә қилип Униң сәвир-тақитини қоймаптуқ?»
— дәйсиләр. Сәвир-тақитини қоймиғанлиғиңлар
болса дәл: «Рәзиллик қилғучи Пәрвәрдигарниң
нәзиридә яхшидур, У улардин хурсән болиду»;
яки «Адаләтни жүргүзгүчи Худа зади нәдидур?»
— дегиниңләрдә болмамду!

3 — Мана әнди Мән Өз әлчимни әвәтимән,
у Мениң алдимда йол тәйярлайду; силәр
издигән Рәб, йәни силәр хурсәнлик дәп
билгән әһдә Әлчиси Өз ибадәтханисиға
туюқсиз кириду; мана, У келиватиду, —
дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар. 2 — Бирақ Униң кәлгән күнидә
ким чидиялисун? У көрүнгәндә ким туралисун?
Чүнки У тавлиғучиниң оти, кирчиниң ақартқуч
шолтисидәк болиду; 3 У күмүчни тавлиғучи
һәм ериғдиғучидәк тавлап олтириду; Лавийниң
балилирини саплаштуриду, уларни алтун-
күмүчни тавлиғандәк тавлайду; шуниң билән
улар Пәрвәрдигарға һәққанийлиқта қилинған
қурбанлиқ-һәдийәни суниду. 4 Андин Йәһуда
һәм Йерусалимниң қурбанлиқ-һәдийилири
Пәрвәрдигарға кона заманлардикидәк, илгәрки
вақитлардикидәк шерин болиду. 5 Мән
һесап елишқа силәргә йеқин келимән; Мән
сеһиргәрләргә, зинахорларға, ялған қәсәм
ичкүчиләргә, мәдикарларниң һәққини тутувелип
бозәк қилғучиларға, тул хотунлар һәм житим-
йесирларни харлиғучиларға, ят адәмләрни
өз һәққидин айривәткүчиләргә, шуниңдәк
Мәндин һеч қорқмиғанларға тездин әйиплигүчи
гувачи болимән, — дәйду самави қошунларниң
Сәрдари болған Пәрвәрдигар. 6 Чүнки Мәнки
Пәрвәрдигар өзгәрмәстурмән; шуңа силәр, и
Яқупниң оғуллири, түгәшмигәнсиләр. 7 —
Ата-бовилириңларниң күнлиридин тартип
силәр бәлгүлимилиримдин чәтнәп, уларни һеч
тутмиғансиләр. Мениң йенимға қайтип келиңлар,
Мән йениңларға қайтимән, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар, —
бирақ силәр: «Биз қандақму қайтип келимиз?» —
дәйсиләр. 8 Адәм Худаниңкини булиса боламду?
— Бирақ Маңа Мениңкини булап кәлдиңлар.

Силәр йәнә: «Биз қандақсигә Саңа булаңчилиқ
қиливатимиз» — дәйсиләр. Силәр «ондин
бир» үлүш өшрилириңларни һәм «көтәрмә
һәдийәләр»ни сунғиниңларда шундақ қилисиләр!
9 Силәр еғир бир ләнәткә қалдиңлар, чүнки
Маңа булаңчилиқ қиливатисиләр — силәр бу
пүткүл «ят әл» шундақ қиливатисиләр! 10
Әнди өйүмдә ашлиқ болуш үчүн пүткүл «ондин
бир» үлүш өшрини амбарға елип келиңлар вә
шундақла Мени синап беқиңлар, — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
— Мән асманниң деризилирини чоң ечип
силәргә патқузалмиғидәк бир бәрикәтни төкүп
беридиғанлиғимни көрүп бақмамсиләр? 11
Шундақ болғандила Мән силәрни дәп йәнә
ялмиғучини әйипләймән, у топриқиңлардики
мевиләрни вәйран қилмаймән; силәрниң бағ-
етизлириңлардики тал үзүмләр вақитсиз төкүлүп
кәтмәйду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар. 12 — Шуниң билән барлиқ
әлләр силәрни бәхитлик дәп атайду, чүнки
йериңлар адәмни һозурландуридиған бир зимин
болиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар. 13 — Силәрниң сөзлириңлар
Маңа қаттиқ тәгди, дәйду Пәрвәрдигар, — бирақ
силәр йәнә: «Биз сән билән қаршилишидиған
немә сөз қилдуқ?» — дәйсиләр. 14 — Силәр:
«Худаниң хизмитидә болуш беһудиликтур» һәм:
«Униң тапшуруғини чиң тутушимиз вә самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
алдида матәм тутқан кишиләрдәк жүрүшимизниң
немә пайдиси?» — дәйсиләр, 15 һәм шуниңдәк:
«Тәкәббурларни бәхитлик дәп атаймиз; рәзиллик
қилғучилар ронақ тапиду; улар бәрһәқ Худани
синайду, бирақ қутулуп кетиду» — дәйсиләр.
16 Пәрвәрдигардин әйминидиғанлар [буни
аңлап] пат-пат бир-бири билән муңдашти;
Пәрвәрдигар уни нәзиригә алди, сөзлирини
аңлиди. Шуниң билән Пәрвәрдигарниң алдида
Униңдин қорқуп, Униң намини сеғинғанлар үчүн
әсләтмә болған бир хатирә китап йезилди. 17 —
Бу кишиләр болса Өзүмниң алаһидә гөһәримни
жиққан күнидә Мениңки болиду — дәйду самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар —
вә Мән худди адәм өз хизмитидә болған оғлиға
ичини ағритқандәк уларға ичимни ағритимән. 18
Силәр қайтип келисиләр вә һәққанийлар билән
рәзилләрни, Худаниң хизмитидә болғанлар билән
болмиғанларни пәриқ етәләйсиләр.

4 — Чүнки мана шу күн, хумдандәк көйдүргүчи
күн келиду; һәр бир тәкәббурлуқ қилғучи һәм
һәр бир рәзиллик қилғучи пахалдәк болиду;
шу келидиған күн уларни көйдүриветиду, —
дәйду самави қошунларниң Сәрдари болған
Пәрвәрдигар, — уларға нә йилтиз нә шах
қалдурулмайду. 2 Лекин намимдин әйминидиған
силәр үчүн, қанатлирида шипа-дәрман елип
келидиған, һәққанийлиқни парлитидиған Қуяш
орнидин туриду; силәр талаға чиқип бордақ
мозайлардәк қийғитип ойнайсиләр; 3 силәр
рәзилләрни чәйләп дәссиветисиләр; улар Мән
тәйярлиған күнидә тапиниңлар астида күл
болиду, — дәйду самави қошунларниң Сәрдари
болған Пәрвәрдигар. 4 — Мән Һорәб теғида пүткүл
Исраил үчүн қулум Мусаға буйруған қанунни,
йәни бәлгүлимиләр һәм һөкүмләрни ядиңларда
тутуңлар. 5 — Мана, Пәрвәрдигарниң улуқ һәм
дәһшәтлик күни келиштин авал Мән силәргә Иляс
пәйғәмбәрни әвәтимән. 6 У атиларниң көңлини
балиларға майил, балиларниң көңлини атиларға
майил қилиду; ундақ болмиғанда Мән келип йәр
йүзини қарғаш билән уруветимән.

NEW TESTAMENT

Әйса: — И Ата, уларни кәчүргин, чүнки улар өзиниң немә қиливатқанлиғини билмәйду, — деди. [Ләшкәрләр] чәк ташлап, униң кийимлирини бөлүшүвалди.

Луқа 23:34

Матта

1 Бу Ибраһимниң оғли вә Давутниң оғли
болған Әйса Мәсиһниң нәсәбнамә китавидур:
— 2 Ибраһимдин Исһақ төрәлди, Исһақтин
Яқуп төрәлди, Яқуп Йәһуда вә униң ака-
укилириниң атиси болди; 3 Йәһудадин Тамар
арқилиқ Пәрәз вә Зәраһ төрәлди; Пәрәздин
Һәзрон төрәлди, Һәзрондин Рам төрәлди, 4
Рамдин Амминадаб төрәлди, Амминадабдин
Наһшон төрәлди, Наһшондин Салмон төрәлди, 5
Салмондин Раһаб арқилиқ Боаз төрәлди, Боаздин
Рут арқилиқ Обәд төрәлди, Обәдтин Йәссә төрәлди,
6 Йәссәдин Давут падиша төрәлди. Давуттин
Урияниң аяли арқилиқ Сулайман төрәлди, 7
Сулаймандин Рәһобоам төрәлди, Рәһобоамдин
Абия төрәлди, Абиядин Аса төрәлди, 8 Асадин
Йәһошафат төрәлди, Йәһошафаттин Йәһорам
төрәлди, Йәһорамдин Уззия төрәлди, 9 Уззиядин
Йотам төрәлди, Йотамдин Аһаз төрәлди, Аһаздин
Һәзәкия төрәлди, 10 Һәзәкиядин Манассәһ төрәлди,
Манассәһдин Амон төрәлди, Амондин Йошия
төрәлди; 11 Бабилға сүргүн қилинғанда Йошиядин
Йәконияһ вә униң ака-укилири төрәлди. 12
Бабилға сүргүн болғандин кейин, Йәконияһдин
Шеалтиәл төрәлди, Шеалтиәлдин Зәруббабәл
төрәлди, 13 Зәруббабәлдин Абиһуд төрәлди,
Абиһуддин Елиақим төрәлди, Елиақимдин Азор
төрәлди, 14 Азордин Задок төрәлди, Задоктин Ақим
төрәлди, Ақимдин Әлиһуд төрәлди, 15 Әлиһудтин
Әлиазар төрәлди, Әлиазардин Маттан төрәлди,
Маттандин Яқуп төрәлди, 16 Яқуптин Мәрйәмниң
ери болған Йүсүп төрәлди; Мәрйәм арқилиқ
Мәсиһ аталған Әйса туғулди. 17 Шундақ болуп,
Ибраһимдин Давутқичә болған арилиқта җәмий
он төрт әвлат болған; Давуттин Бабилға сүргүн
қилинғичә җәмий он төрт әвлат болған; вә Бабилға
сүргүн қилиништин Мәсиһ кәлгичә җәмий он
төрт әвлат болған. 18 Әйса Мәсиһниң дунияға
келиши мундақ болди: — Униң аниси Мәрйәм
Йүсүпкә ятлиқ болушқа вәдә қилинған еди; лекин
техи никаһ қилинмайла, униң Муқәддәс Роһтин
һамилдар болғанлиғи мәлум болди. 19 Лекин
униң [болғуси] ери Йүсүп, дурус киши болуп,
уни җәмийәт алдида хиҗаләткә қалдурушни
халимай, униңдин астиртин аҗришип кетишни
нийәт қилди. 20 Амма у мошу ишларни ойлап
жүргинидә, мана Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси
униң чүшидә көрүнүп униңға: — Әй Давутниң
оғли Йүсүп, аялиң Мәрйәмни өз әмриңгә елиштин
қорқма; чүнки униңда болған һамилә Муқәддәс
Роһтин кәлгән. 21 У бир оғул туғиду, сән
униң исмини Әйса дәп қойғин; чүнки у өз
хәлқини гуналиридин қутқузиду» — деди. 22 Мана
буларниң һәммиси Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәр
арқилиқ дегәнлириниң әмәлгә ашурулуш үчүн
болған, демәк: — 23 «Пак қиз һамилдар
болуп бир оғул туғиду; улар униң исмини
Иммануел (мәниси «Худа биз билән биллә») дәп
атайду». 24 Йүсүп ойғинип, Пәрвәрдигарниң шу
пәриштисиниң дегини бойичә қилип, Мәрйәмни
әмригә алди. 25 Лекин Мәрйәм бошанғичә у
униңға йеқинлашмиди. Бу Мәрйәмниң тунҗиси
еди; Йүсүп униңға Әйса дәп исим қойди.

2 Әйса Һерод падиша һөкүм сүргән күнләрдә
Йәһудийә өлкисиниң Бәйт-Ләһәм йезисида
дунияға кәлгәндин кейин, мана бәзи данишмәнләр
мәшриқтин Йерусалимға йетип келип,
пухралардин: 2 Йәһудийларниң [йеңидин]
туғулған падишаси қәйәрдә? Чүнки биз униң
юлтузиниң көтирилгәнлигини көрдуқ. Шуңа,
униңға сәҗдә қилғили кәлдуқ, — дейишти. 3
Буни аңлиған Һерод падиша, шуниңдәк пүткүл
Йерусалим хәлқиму алақзадиликкә чүшти. 4
У пүткүл баш каһинлар вә хәлиқниң Тәврат
устазлирини чақирип, улардин «Мәсиһ қәйәрдә
туғулуши керәк?» — дәп сориди. 5 Улар:
«Йәһудийәдики Бәйт-Ләһәм йезисида болуши
керәк, — чүнки пәйғәмбәр арқилиқ шундақ
пүтүлгән: — 6 «И Йәһудийә зиминидики Бәйт-
Ләһәм, Хәлқиң Йәһудийә йетәкчилириниң
арисида әң кичиги болмайду; Чүнки сәндин
бир йетәкчи чиқиду, У хәлқим Исраилларниң
бақкучиси болиду» — дейишти. 7 Буниң
билән, Һерод данишмәләрни мәхпий чақиртип,
юлтузниң қачан пәйда болғанлиғини сүрүштүрүп
биливалди. 8 Андин: «Берип балини сүрүштә
қилип тепиңлар. Тапқан һаман қайтип маңа
хәвәр қилиңлар, мәнму униң алдиға берип сәҗдә
қилип келәй» — дәп, уларни Бәйт-Ләһәмгә йолға
салди. 9 Данишмәнләр падишаниң сөзини аңлап
йолға чиқти; вә мана, улар шәриқтә көргән
һелиқи юлтуз уларниң алдида йол башлап маңди
вә бала турған йәргә келип тохтиди. 10 Улар

һелиқи юлтузни көргинидин интайин қаттиқ
шатлиништи 11 һәм өйгә кирип, балини аниси
Мәрйәм билән көрүп, йәргә жиқилип униңға
сәждә қилишти. Андин, ғәзнилирини ечип,
алтун, мәстики, мурмәкки қатарлиқ соғатларни
сунушти. 12 Уларға чүшидә Һеродниң йениға
бармаслиқ тоғрисидики вәһий кәлгәнлиги үчүн,
улар башқа йол билән өз жутиға қайтишти. 13
Улар йолға кәткәндин кейин, Пәрвәрдигарниң бир
пәриштиси Йүсүпниң чүшидә көрүнүп: Орнуңдин
тур! Бала вә аниси иккисини елип Мисирға қач.
Мән саңа уқтурғичә у йәрдә турғин. Чүнки Һерод
балини йоқитишқа издәп келиду — деди. 14
Шуниң билән у орнидин туруп, шу кечила бала
вә аниси иккисини елип Мисирға қарап йолға
чиқти. 15 У Һерод өлгичә шу йәрдә турди. Шундақ
болдики, Пәрвәрдигарниң пәйғәмбәр арқилиқ
алдин-ала ейтқан: «Оғлумни Мисирдин Мән
чақирдим» дегән сөзи әмәлгә ашурулди. 16 Һерод
болса данишмәнләрдин алданғанлиғини билип,
қаттиқ ғәзәпләнди. У данишмәнләрдин ениқлиған
вақитқа асасән, адәмләрни әвәтип Бәйт-Ләһәм
йезиси вә әтрапидики икки яш вә униңдин төвән
яштики оғул балиларниң һәммисини өлтүргүзди.
17 Шу чағда Йәрәмия пәйғәмбәр арқилиқ ейтилған
муну сөз әмәлгә ашурулди: — 18 «Рамаһ шәһиридә
бир сада, Аччиқ жиға-зериниң пиғани аңлинар, Бу
Раһиләниң балилири үчүн көтәргән аһ-зарлири;
Балилириниң йоқ қиливетилгини түпәйлидин,
Тәсәллини қобул қилмай пиған көтириду».
19 Әнди Һерод өлгәндин кейин, Худаниң бир
пәриштиси Мисирда турған Йүсүпниң чүшидә
көрүнүп униңға: — 20 Орнуңдин тур! Бала вә
анисини елип Исраил зиминиға қайт! Чүнки
балиниң җенини алмақчи болғанлар өлди, —
деди. 21 Буниң билән Йүсүп орнидин туруп бала
вә анисини елип Исраил зиминиға қайтти. 22
У Архелаусниң атиси Һерод падишаниң орниға
тәхткә олтирип Йәһудийә өлкисигә һөкүмранлиқ
қиливатқинидин хәвәр тепип, у йәргә қайтиштин
қорқти; вә чүшидә униңға бир вәһий келип,
Галилийә зиминиға берип, 23 Насарәт дәп
атилидиған бир йезида олтирақлашти. Шуниң
билән пәйғәмбәрләр арқилиқ: «У Насарәтлик дәп
атилиду» дейилгини әмәлгә ашурулди.

3 Шу чағларда, чөмүлдүргүчи Йәһя
Йәһудийәдики чөл-баяванға келип 2 кишиләргә:
— Товва қилиңлар! Чүнки әрш падишалиғи
йеқинлишип қалди! — дәп җакалашқа башлиди. 3
Чүнки [чөмүлдүргүчи Йәһя] болса илгири Йәшая
пәйғәмбәр бешаритидә көрсәткән кишиниң
дәл өзи болуп: — «Баяванда товлайдиған бир
кишиниң: Рәбниң йолини тәйярлаңлар, Униң
чиғир йоллирини түптүз қилиңлар! — дегән
авази аңлиниду». 4 Йәһя [пәйғәмбәр] төгә
жуңидин қилинған кийим кийгән, белигә
көн тасма бағлиған еди. Йәйдиғини болса
чекәткиләр билән явайи һәрә һәсили еди. 5 Әнди
Йерусалим шәһири, пүтүн Йәһудийә өлкиси вә
пүткүл Иордан дәрия вадисиниң әтрапидики
кишиләр униң алдиға келишип, 6 гуналирини
иқрар қилишти вә униң өзлирини Иордан
дәриясида чөмүлдүрүшини қобул қилишти. 7
Лекин Пәрисий вә Садуқий мәзһипидикиләрдин
көплириниң униң чөмүлдүрүшини қобул
қилғили кәлгәнлигини көргинидә у уларға: — Әй
иланларниң балилири! Ким силәрни [Худаниң]
чүшүш алдида турған ғәзивидин қечиңлар дәп
агаһландурди?! 8 Әнди товиға лайиқ мевини
кәлтүрүңлар! 9 Вә өз ичиңларда: «Бизниң атимиз
болса Ибраһимдур!» дәп хиял қилип жүрмәңлар;
чүнки Мән шуни силәргә ейтип қояйки, Худа
Ибраһимға мошу ташлардинму пәрзәнтләрни
апиридә қилалайду. 10 Палта аллиқачан
дәрәқләрниң йилтизиға тәңләп қоюлди; яхши
мевә бәрмәйдиған һәр қайси дәрәқләр кесилип
отқа ташлиниду. 11 Мән дәрвәқә силәрни товва
қилишиңлар үчүн суға чөмүлдүримән. Лекин
мәндин кейин кәлгүчи зат мәндин қудрәтликтур.
Мән һәтта униң кәшини көтиришкиму лайиқ
әмәсмән; у силәрни Муқәддәс Роһқа һәм отқа
чөмүлдүриду. 12 Униң соруғучи күрики қолида
туриду; у өз хаминини [топа-самандин] тәлтөкүс
тазилайду, сап буғдайни амбарға жиғиду, амма
топа-саманни өчмәс отта көйдүрүветиду, — деди.
13 Шу вақитта, Әйса Йәһядин чөмүлдүрүлүшни
қобул қилиш үчүн Галилийә өлкисидин Иордан
дәрияси бойиға, униң йениға кәлди. 14 Бирақ
Йәһя чөмүлдүрүшкә унимай уни тосуп: — Әсли
чөмүлдүрүлүшни мән сәндин қобул қилишим
керәк еди, бирақ сән мениң алдимиға кәпсәнғу? —
деди. 15 Лекин Әйса униңға җававән: — Һазирчә
шуниңға йол қойғин; чүнки һәққанийлиқниң
барлиқ [тәләплирини] әмәлгә ашуруш үчүн,

шундақ қилишимизға тоғра келиду, — деди.
Шуниң билән, Йәһя униңға йол қойди. 16 Вә Әйса
чөмүлдүрүлүп болупла, судин чиқти; у судин
чиқиши билән мана, әршләр униңға ечилип,
Худаниң Роһи кәптәр қияпитидә әрштин чүшүп,
үстигә қонуватқанлиғини көрди. 17 Вә мана,
әрштин бир аваз: — «Бу Мениң сөйүмлүк оғлум,
Мән униңдин толуқ хурсәнмән!» — дәп аңланди.

4 Андин Әйса Роһниң йетәкчилигидә Иблисниң
синақ-аздурушлириға йүзлиниш үчүн чөл-
баяванға елип берилди. 2 У қириқ кечә-күндүз
роза тутқандин кейин, униң қосиғи ечип кәткән
еди. 3 Әнди аздурғучи униң йениға келип униңға:
— Әгәр сән растинла Худаниң Оғли болсаң, мошу
ташларни нанға айлинишқа буйруғин! — деди.
4 Лекин у җававән: — [Тәвратта]: «Инсан пәқәт
нан биләнла әмәс, бәлки Худаниң ағзидин чиққан
һәр бир сөз биләнму яшайду» дәп пүтүлгән, —
деди. 5 Андин Иблис уни муқәддәс шәһәргә елип
берип, ибадәтханиниң әң егиз җайиға турғузуп
униңға: 6 — Худаниң Оғли болсаң, өзүңни пәскә
ташлап баққин! Чүнки [Тәвратта]: «[Худа] Өз
пәриштилиригә сениң һәққиңдә әмир қилиду»; вә
«путуңниң ташқа урулуп кәтмәслиги үчүн, улар
сени қоллирида көтирип жүриду» дәп пүтүлгән —
деди. 7 Әйса униңға: «Тәвратта йәнә, «Пәрвәрдигар
Худайиңни синиғучи болма!» дәпму пүтүлгән
— деди. 8 Андин, Иблис уни наһайити егиз
бир таққа чиқирип, униңға дуниядики барлиқ
падишалиқларни шәрәплири билән көрситип: 9
Йәргә жиқилип маңа ибадәт қилсаң, буларниң
һәммисини саңа бериветимән, — деди. 10 Андин
Әйса униңға: — Йоқал, Шәйтан! Чүнки [Тәвратта]:
«Пәрвәрдигар Худайиңғила ибадәт қил, пәқәт
Униңла ибадәт-хизмитидә бол!» дәп пүтүлгән,
— деди. 11 Буниң билән Иблис уни ташлап
кетип қалди, вә мана, пәриштиләр келип униң
хизмитидә болди. 12 Әнди [Әйса] Йәһяниң
тутқун қилинғанлиғини аңлап, Галилийәгә
йол алди. 13 У Насарәт йезисини ташлап,
Зәбулун вә Нафтали районидики [Галилийә]
деңизи бойидики Кәпәрнаһум шәһиригә келип
орунлашти. 14 Шундақ қилип, Йәшая пәйғәмбәр
арқилиқ ейтилған шу бешарәт әмәлгә ашурулди,
демәк: — 15 «Зәбулун зимини вә Нафтали зимини,
Иордан дәриясиниң нериқи тәрипидики «деңиз
йоли» бойида, «Ят әлләрниң макани» болған
Галилийәдә, 16 Қараңғулуқта яшиған хәлиқ парлақ
бир нурни көрди; Йәни өлүм көләңгисиниң
жутида олтарғучиларға, Дәл уларниң үстигә нур
чүшти». 17 Шу вақиттин башлап, Әйса: «Товва
қилиңлар! Чүнки әрш падишалиғи йеқинлишип
қалди!» — дәп җар қилишқа башлиди. 18 [Бир
күни], у Галилийә деңизи бойида кетиветип,
икки ака-ука, йәни Петрус дәпму атилған
Симон исимлиқ бир кишини вә униң иниси
Андириясни көрди. Улар белиқчи болуп, деңизға
тор ташлаватати; 19 у уларға: — Мениң
кәйнимдин меңиңлар — Мән силәрни адәм
тутқучи белиқчи қилимән! — деди. 20 Улар шуан
белиқ торлирини ташлап, униңға әгишип маңди.
21 У шу йәрдин өтүп, иккинчи бир ака-укини, йәни
Зәбәдийниң оғуллири Яқуп вә иниси Юһаннани
көрди. Бу иккиси кемидә атиси Зәбәдий билән
торлирини оңшаватати. У уларниму чақирди.
22 Улар дәрһал кемини атиси билән қалдуруп
униңға әгишип маңди. 23 Вә Әйса Галилийәниң
һәммә йерини кезип, уларниң синагоглирида
тәлим берип, Худаниң падишалиғиниң хуш
хәвирини җакалайтти, хәлиқ арисида һәр хил
кесәлләрни вә аҗиз-мәйипларни сақайтти. 24
У тоғрилиқ хәвәр пүткүл Сурийә өлкисигә
тарқалди; у йәрдики халайиқ һәр хил бемарларни,
йәни һәртүрлүк кесәлләр вә ағриқ-силақларни
һәмдә җин чаплашқанларни, тутқақлиқ вә паләч
кесилигә гириптар болғанларни униң алдиға елип
келишти; вә у уларни сақайтти. 25 Галилийә, «он
шәһәр» райони, Йерусалим, Йәһудийә вә Иордан
дәриясиниң у қетидин кәлгән топ-топ адәмләр
униңға әгишип маңди.

5 Мошу топ-топ адәмләрни көрүп у бир таққа
чиқти; у у йәрдә олтарғинида, мухлислири
униң йениға кәлди. 2 У ағзини ечип уларға
тәлим беришкә башлиди: — 3 Мубарәк, роһта
намрат болғанлар! Чүнки әрш падишалиғи уларға
тәвәдур. 4 Мубарәк, пиған чәккәнләр! Чүнки
улар тәсәлли тапиду. 5 Мубарәк, мулайим-
мөминләр! Чүнки улар йәр йүзигә мирасхордур.
6 Мубарәк, һәққанийлиққа ач вә тәшналар! Чүнки
улар толуқ тоюниду. 7 Мубарәк, рәһимдиллар!
Чүнки улар рәһим көриду. 8 Мубарәк, қәлби
пак болғанлар! Чүнки улар Худани көриду. 9
Мубарәк, течлиқ тәрәпдарлири! Чүнки улар
Худаниң пәрзәнтлири дәп атилиду. 10 Мубарәк,

һәққанийлиқ йолида зиянкәшликкә учриғанлар!
Чүнки әрш падишалиғи уларға тәвәдур. 11
Мубарәк, мән үчүн башқиларниң һақарәт,
зиянкәшлик вә һәртүрлүк төһмитигә учрисаңлар;
12 шат-хурам болуп яйраңлар! Чүнки әршләрдә
катта инъам силәр үчүн сақланмақта; чүнки
силәрдин илгәрки пәйғәмбәрләргиму улар
мошундақ зиянкәшликләрни қилған. 13 Силәр
йәр йүзидики туздурсиләр. Һалбуки, әгәр туз өз
тәмини йоқатса, униңға қайтидин туз тәмини
қандақму киргүзгили болиду? У чағда, у һеч
немигә яримас болуп, ташлинип кишиләрниң
айиғи астида дәссилиштин башқа һеч ишқа
яримайду. 14 Силәр дунияниң нуридурсиләр.
Тағ үстигә селинған шәһәр йошуруналмайду. 15
Һеч ким чирақни йеқип қоюп, үстигә севәтни
көмтүрүп қоймас, бәлки чирақданниң үстигә
қойиду; буниң билән, у өй ичидики һәммә
адәмләргә йоруқлуқ бериду. 16 Шу тәриқидә,
силәр нуруңларни инсанлар алдида шундақ
чақнитиңларки, улар яхши әмәллириңларни
көрүп, әрштики атаңларни улуқлисун. 17
Мени Тәврат қанунини яки пәйғәмбәрләрниң
язғанлирини бекар қилғили кәлди, дәп ойлап
қалмаңлар. Мән уларни бекар қилғили әмәс,
бәлки әмәлгә ашурғили кәлдим. 18 Чүнки мән
силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, асман-
зимин йоқимиғичә, униңда пүтүлгәнләр әмәлгә
ашурулмиғичә Тәвраттики «йод» бир һәрип,
һәтта бирәр чекитму бекар қилинмайду. 19 Шу
сәвәптин, Тәврат қануниниң әқидилиригә, һәтта
униң әң кичиклиридин бирини бекар қилип, вә
башқиларға шундақ қилишни үгитидиған һәр
ким әрш падишалиғида әң кичик һесаплиниду.
Амма әксичә, Тәврат қануни әқидилиригә әмәл
қилғанлар вә башқиларға шундақ қилишни
үгәткүчиләр болса әрш падишалиғида улуқ
һесаплиниду. 20 Чүнки мән силәргә шуни ейтип
қояйки, һәққанийлиғиңлар Тәврат устазлири вә
Пәрисийләрниңкидин ашмиса, әрш падишалиғиға
һеч қачан кирәлмәйсиләр. 21 Бурунқиларға
«Қатиллиқ қилма, қатиллиқ қилған һәр қандақ
адәм сораққа тартилиду» дәп буйрулғанлиғини
аңлиғансиләр. 22 Бирақ мән өзүм шуни силәргә
ейтип қояйки, өз қериндишиға бекардин-
бекар аччиқланғанларниң һәр бириму сораққа
тартилиду. Өз қериндишини «ахмақ» дәп
тиллиған һәр ким алий кеңәшмидә сораққа
тартилиду; амма қериндашлирини «тәлвә»
дәп һақарәтлигән һәр ким дозақниң отиға
лайиқ болиду. (Geenna g1067) 23 Шуниң үчүн, сән
қурбанғаһ алдиға келип [Худаға] һәдийә атимақчи
болғиниңда, қериндишиңниң сениңдин ағринған
йери барлиғи ядиңға кәлсә, 24 һәдийәңни
қурбанғаһ алдиға қоюп туруп, авал қериндишиң
билән яришивал, андин келип һәдийәңни ата.
25 Әгәр үстүңдин дәва қилмақчи болған бириси
болса, униң билән биргә йолда болғиниңда униң
билән тездин яришип, дост болғин. Болмиса,
у сени сорақчиға, сорақчи болса гундипайға
тапшуриду, сән зинданға солитиветилисән. 26 Мән
саңа шуни бәрһәқ ейтип қояйки, [қәрзиңниң] әң
ахирқи бир тийининиму қоймай төлимигичә, шу
йәрдин чиқалмайсән. 27 Силәр «Зина қилмаңлар»
дәп буйрулғанлиғини аңлиғансиләр. 28 Бирақ
мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, бирәр
аялға шәһваний нийәт билән қариған киши
көңлидә у аял билән аллиқачан зина қилған
болиду. 29 Әгәр әнди оң көзүң сени гунаға аздурса,
уни оюп ташливәт. Чүнки пүтүн бәдиниңниң
дозаққа ташланғинидин көрә, бәдиниңдики бир
әзайиң йоқ қилинғини көп әвзәл. (Geenna g1067) 30
Әгәр оң қолуң сени гунаға аздурса, уни кесип
ташливәт. Чүнки пүтүн бәдиниңниң дозаққа
ташланғинидин көрә, бәдиниңдики бир әзайиң
йоқ қилинғини көп әвзәл. (Geenna g1067) 31 Йәнә: —
«Кимдиким аялини талақ қилса, униңға талақ
хетини бәрсун» дәпму буйрулған. 32 Бирақ мән
өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, кимдиким
өз аялиниң бузуқлуқ қилмишидин башқа [һәр
қандақ ишни банә қилип] уни талақ қилса, әнди
уни зинаға тутуп бәргән болиду; талақ қилинған
аялни әмригә алған кишиму зина қилған болиду.
33 Силәр йәнә бурунқиларға «Қәсимиңдин янма,
Пәрвәрдигарға қилған қәсимиңгә әмәл қил» дәп
буйрулғанлиғини аңлиғансиләр. 34 Бирақ мән
өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, қәтъий қәсәм
қилмаңлар; әршни тилға елип қәсәм қилмаңлар,
чүнки әрш Худаниң тәхтидур; 35 яки йәрни
тилға елип қәсәм қилмаңлар, чүнки йәр йүзи
Худаниң тәхтипәридур. Йерусалимни тилға
елипму қәсәм қилмаңлар, чүнки у йәр улуқ
падишаниң шәһиридур. 36 Һәтта өз бешиңларни
тилға елипму қәсәм қилмаңлар, чүнки силәрниң

чечиңларниң бир телиниму ақ яки қара рәңгә
өзгәртиш қолуңлардин кәлмәйду. 37 Пәқәт
дегиниңлар «Болиду», «болиду», яки «Яқ, яқ,
болмайду» болсун. Буниңдин зиядиси рәзил
болғучидин келиду. 38 Силәр «Көзгә көз, чишқа
чиш» дәп буйрулғинини аңлиғансиләр. 39 Бирақ
мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки, әски
билән тәң болмаңлар. Кимдәким оң мәңзиңгә
урса, сол мәңзиңниму тутуп бәр; 40 вә бириси
үстүңдин дәва қилип, көйнигиңни алмақчи
болса, чапиниңниму бәр. 41 Бириси саңа [йүк-
тақини йүдкүзүп] миң қәдәм йол жүрүшкә
зорлиса, униң билән икки миң қәдәм маң. 42
Бириси сәндин тилисә, униңға бәр. Бириси
сәндин өтнә-йерим қилмақчи болса, униңға
бойнуңни толғима. 43 Силәр «Хошнаңни сөйгин,
дүшминиңгә нәпрәтлән» дәп ейтилғанни аңлиған.
44 Бирақ мән өзүм шуни силәргә ейтип қояйки,
силәргә дүшмәнлик болғанларға меһир-муһәббәт
көрситиңлар, силәрдин нәпрәтләнгәнләргә
яхшилиқ қилиңлар, силәргә зиянкәшлик
қилғанларға дуа қилиңлар. 45 Шундақ қилғанда,
әрштики Атаңларниң пәрзәнтлиридин болисиләр.
Чүнки У қуяшиниң нурини яхшиларғиму
вә яманларғиму чүшүриду, ямғурниму
һәққанийларғиму, һәққанийәтсизләргиму
яғдуриду. 46 Әгәр силәр өзүңларға муһәббәт
көрсәткәнләргила меһир-муһәббәт көрсәтсәңлар,
буниң қандақму инъамға еришкичилиги болсун?
Һәтта баҗгирларму шундақ қиливатмамду? 47
Әгәр силәр пәқәт қериндашлириңлар биләнла
салам-сәһәт қилишсаңлар, буниң немә пәзилити
бар? Һәтта ят әлликләрму шундақ қилидиғу! 48
Шуңа, әрштики Атаңлар мукәммәл болғинидәк,
силәрму мукәммәл болуңлар.

6 Һези болуңларки, хәйр-сахавәтлик
ишлириңларни башқиларниң алдида көз-
көз қилмаңлар. Бундақ қилсаңлар, әрштики
Атаңларниң инъамиға еришәлмәйсиләр. 2
Шуңа хәйр-сахавәт қилғиниңда, давраң салма.
Сахтипәзләрла синагогларда вә кочиларда
адәмләрниң махтишиға еришиш үчүн шундақ
қилиду. Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки,
улар көзлигән инъамиға еришкән болиду. 3
Лекин сән, хәйр-сахавәт қилғиниңда оң қолуңниң
немә қиливатқинини сол қолуң билмисун. 4
Шуниң билән хәйр-сахавитиң йошурун болиду
вә йошурун ишларни көргүчи Атаң саңа буни
қайтуриду. 5 Дуа қилған вақтиңда, сахтипәзләрдәк
болма; чүнки улар башқиларға көз-көз қилиш
үчүн синагоглар яки төрт коча еғизида турувелип
дуа қилишқа амрақтур. Мән силәргә шуни бәрһәқ
ейтип қояйки, улар көзлигән инъамиға еришкән
болиду. 6 Лекин сән болсаң, дуа қилған вақтиңда,
ичкири өйгә кирип, ишикни йепип, йошурун
турғучи Атаңға дуа қилиңлар; вә йошурун
көргүчи Атаң буни саңа қайтуриду. 7 Дуа-
тилавәт қилғанда, [бутпәрәс] ят әлликләрдикидәк
қуруқ гәпләрни тәкрарлавәрмәңлар. Чүнки улар
дегәнлиримиз көп болса [Худа] тилигинимизни
чоқум иҗабәт қилиду, дәп ойлайду. 8
Шуңа, силәр уларни доримаңлар. Чүнки
Атаңлар силәрниң еһтияҗиңларни силәр
тилимәстин бурунла билиду. 9 Шуниң үчүн,
мундақ дуа қилиңлар: — «И асманларда
турғучи Атимиз, Сениң намиң муқәддәс дәп
улуқланғай. 10 Падишаһлиғиң кәлгәй, Ирадәң
әрштә ада қилинғандәк йәр йүзидиму ада
қилинғай. 11 Бүгүнки ненимизни бүгүн бизгә
бәргәйсән. 12 Бизгә қәриздар болғанларни
кәчүргинимиздәк, Сәнму қәризлиримизни
кәчүргәйсән. 13 Бизни аздурулушларға
учратқузмиғайсән, Бәлки бизни рәзил болғучидин
қутулдурғайсән». 14 Чүнки силәр башқиларниң
гуна-сәһвәнликлирини кәчүрсәңлар, әрштики
Атаңларму силәрни кәчүриду. 15 Бирақ
башқиларниң гуна-сәһвәнликлирини
кәчүрмисәңләр, әрштики Атаңларму гуна-
сәһвәнликлириңларни кәчүрмәйду. 16 Роза тутқан
вақтиңларда, сахтипәзләрдәк татираңғу қияпәткә
киривалмаңлар. Улар роза тутқинини көз-көз
қилиш үчүн чирайлирини солғун қияпәттә
көрситиду. Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип
қояйки, улар көзлигән инъамиға еришкән болиду.
17 Әнди сән, роза тутқиниңда, чачлириңни майлап,
йүзүңни жуюп жүр. 18 Шу чағда, роза тутқиниң
инсанларға әмәс, бәлки пәқәт йошурун турғучи
Атаңғила көрүниду; вә йошурун көргүчи Атаң
уни саңа қайтуриду. 19 Йәр йүзидә өзүңларға
байлиқларни топлимаңлар. Чүнки бу йәрдә я
күйә йәп кетиду, я дат басиду яки оғрилар там
тешип оғрилап кетиду. 20 Әксичә, әрштә өзүңларға
байлиқлар топлаңлар. У йәрдә күйә йемәйду,
дат басмайду, оғриму там тешип оғрилимайду.

21 Чүнки байлиғиң қәйәрдә болса, қәлбиңму
шу йәрдә болиду. 22 Тәнниң чириғи көздур.
Шуңа әгәр көзүң сап болса, пүтүн вуҗудуң
йорутулиду. 23 Лекин әгәр көзүң яман болса пүтүн
вуҗудуң қараңғу болиду. Әгәр вуҗудуңдики
«йоруқлуқ» әмәлийәттә қараңғулуқ болса, у
қараңғулуқ немидегән қорқунучлуқ-һә! 24 Һеч
ким [бирла вақитта] икки ғоҗайинниң қуллуғида
болмайду. Чүнки у яки буни яман көрүп, уни
яхши көриду; яки униңға бағлинип, униңға
етиварсиз қарайду. [шуниңға охшаш], силәрниң
һәм Худаниң, һәм мал-дунияниң қуллуғида
болушуңлар мүмкин әмәс. 25 Шуңа мән силәргә
шуни ейтип қояйки, һаятиңларға керәклик
йемәк-ичмәк яки учаңларға кийидиған кийим-
кечәкниң ғемини қилмаңлар. Һаятлиқ озуқтин,
тән кийим-кечәктин әзиз әмәсму? 26 Асмандики
учар-қанатларға қараңлар! Улар теримайду,
ормайду, амбарларға жиғмайду, лекин әрштики
Атаңлар уларниму озуқландуриду. Силәр әшу
қушлардин көп әзиз әмәсму? 27 Араңларда
қайсиңлар ғәм-қайғу билән өмрүңларни бирәр
саат узарталайсиләр? 28 Силәрниң кийим-
кечәкниң ғемини қилишиңларниң немә һаҗити?!
Даладики нелупәрләрниң қандақ өсидиғанлиғиға
қарап беқиңлар! Улар әмгәкму қилмайду, чақ
егирмәйду; 29 лекин силәргә шуни ейтайки, һәтта
Сулайман толуқ шан-шәрәптә турғандиму униң
кийиниши нилупәрләрниң бир гүличиликму
йоқ еди. 30 Әнди Худа даладики бүгүн ечилса,
әтиси қуруп очаққа селинидиған әшу гүл-
гияларни шунчә безигән йәрдә, силәрни техиму
кийиндүрмәсму, әй ишәши аҗизлар! 31 Шуңа
«немә йәймиз», «немә ичимиз», «немә кийимиз?»
дәп ғәм қилмаңлар. 32 Чүнки ят әлдикиләр
мана шундақ һәммә нәрсигә интилиду, амма
әрштики Атаңлар силәрниң бу һәммә нәрсиләргә
муһтаҗлиғиңларни билиду; 33 шундақ екән,
һәммидин авал Худаниң падишалиғи вә
һәққанийлиғиға интилиңлар. У чағда, буларниң
һәммиси силәргә қошулуп несип болиду. 34
Шуниң үчүн, әтиниң ғемини қилмаңлар. Әтиниң
ғеми әтигә қалсун. Һәр күнниң дәрди шу күнгә
тушлуқ болиду.

7 Башқиларниң үстидин һөкүм қилип
жүрмәңлар. Шундақта [Худаниң] һөкүмигә
учримайсиләр. 2 Чүнки силәр башқилар үстидин
қандақ баһа билән һөкүм қилсаңлар, [Худаму]
силәрниң үстүңлардин шундақ баһа билән һөкүм
чиқириду. Силәр башқиларни қандақ өлчәм билән
өлчисәңлар, [Худаму] силәрни шундақ өлчәм
билән өлчәйду. 3 Әнди немә үчүн бурадириңниң
көзидики қилни көрүп, өз көзүңдики лимни
байқалмайсән?! 4 Сән қандақму бурадириңға:
«Қени, көзүңдики қилни еливетәй!» дейәләйсән?
Чүнки мана, өзүңниң көзидә лим туриду!? 5 Әй
сахтипәз! Авал өзүңниң көзидики лимни еливәт,
андин еник көрүп, бурадириңниң көзидики қилни
еливетәләйсән. 6 Муқәддәс нәрсини иштларға
бәрмәңлар, яки үнчә-мәрвайитлириңларни
тоңғузларниң алдиға ташлап қоймаңлар.
Болмиса, улар буларни путлирида дәссәп, андин
бурулуп силәрни талайду. 7 Тиләңлар, силәргә
ата қилиниду; издәңлар, таписиләр; ишикни
чекиңлар, ечилиду. 8 Чүнки һәр бир тилигүчи
тилигинигә еришиду; издигүчи издигинини
тапиду; ишикни чәккүчиләргә ишик ечилиду.
9 Араңларда өз оғли нан тәләп қилса, униңға
таш беридиғанлар барму?! 10 Яки белиқ тәләп
қилса, илан беридиғанлар барму? 11 Әнди
силәр рәзил турупму өз пәрзәнтлириңларға
яхши илтипатларни беришни билгән йәрдә,
әрштики Атаңлар Өзидин тилигәнләргә яхши
нәрсиләрни техиму илтипат қилмасму? 12
Шуңа һәр ишта башқиларниң өзүңларға қандақ
муамилә қилишини үмүт қилсаңлар, силәрму
уларға шундақ муамилә қилиңлар; чүнки Тәврат
қануни вә пәйғәмбәрләрниң тәлиматлири мана
шудур. 13 Тар дәрвазидин кириңлар. Чүнки
кишини һалакәткә елип баридиған дәрваза кәң
болуп, йоли кәңташа вә дағдамдур, вә униңдин
киридиғанлар көптур. 14 Бирақ һаятлиққа елип
баридиған дәрваза тар, йоли қистаң болуп,
уни тапалайдиғанларму аз. 15 Алдиңларға
қой терисигә оринивелип кәлгән, ичи житқуч
чилбөридәк болған сахта пәйғәмбәрләрдин
һошияр болуңлар. 16 Силәр уларни мевилиридин
тонувалалайсиләр. Тикәндин үзүмләр, қамғақтин
әнҗирләр алғили боламду? 17 Шуниңға охшаш,
һәр яхши дәрәқ яхши мевә бериду, пор дәрәқ
начар мевә бериду. 18 Яхши дәрәқ начар мевә
бәрмәйду, пор дәрәқ яхши мевә бәрмәйду. 19
Яхши мевә бәрмәйдиған һәр бир дәрәқ кесилип
отқа ташлиниду. 20 Шуниңдәк, мошундақ

кишиләрни мевилиридин тонувалалайсиләр. 21
Маңа «Рәббим, Рәббим» дегәнләрниң һәммисила
әрш падишалиғиға кирәлмәйду, бәлки әрштә
турғучи Атамниң ирадисини ада қилғанларла
кирәләйду. 22 Шу күнидә нурғун кишиләр маңа:
«Рәббим, Рәббим, биз сениң намиң билән вәһий-
бешарәтләрни йәткүздуқ, сениң намиң билән
җинларни қоғлидуқ вә намиң билән нурғун
мөҗизиләрни көрсәттуқ» дәйду. 23 Һалбуки, у
чағда мән уларға: «Силәрни әзәлдин тонумаймән.
Көзүмдин йоқилиңлар, әй итаәтсизләр!» дәп
елан қилимән. 24 Әнди һәр бири бу сөзлиримни
аңлап әмәл қилған болса, у өз өйини қорам таш
үстигә салған пәм-парасәтлик кишигә охшайду.
25 Ямғур жиғип, кәлкүн келип, боран чиқип
соқсиму, у өй өрүлмиди; чүнки униң ули қорам
ташниң үстигә селинған. 26 Бирақ сөзлиримни
аңлап туруп, әмәл қилмайдиған һәр бири өйини
қумниң үстигә қурған ахмақкә охшайду. 27 Ямғур
яққанда, кәлкүн кәлгәндә, боран чиққанда шу өй
өрүлүп кәтти; униң өрүлүши интайин дәһшәтлик
болди! 28 Вә шундақ болдики, Әйса бу сөзлирини
ахирлаштурғандин кейин, бу топ-топ халайиқ
униң тәлимлиригә һәйрануһәс болушти. 29
Чүнки униң тәлимлири Тәврат устазлириниңкигә
охшимайтти, бәлки толиму нопузлуқ еди.

8 У тағдин чүшкәндә, топ-топ кишиләр униңға
әгишип маңди. 2 Вә мана, мохо кесили бар
болған бир киши униң алдиға келип, бешини
йәргә уруп тизлинип: — Тәхсир, әгәр халисиңиз,
мени кесилимдин пак қилалайсиз! — деди. 3 Әйса
униңға қолини тәккүзүп туруп: — Халаймән, пак
болғин! — девиди, бу адәмниң мохо кесили шуан
пак болуп сақайди. 4 Әйса униңға: — Һазир бу
ишни һеч кимгә ейтма, бәлки удул берип каһинға
өзүңни көрситип, уларда бир гувалиқ болуш үчүн,
Муса бу ишта әмир қилған һәдийә-қурбанлиқни
сунғин, — деди. 5 У Кәпәрнаһум шәһиригә
барғанда, [римлиқ] бир йүз беши униң алдиға
келип, униңдин йелинип: 6 — Тәхсир, чакирим
паләч болуп қелип, бәк азаплинип өйдә ятиду, —
деди. 7 Мән берип уни сақайтип қояй, — деди Әйса.
8 Йүз беши җававән: — Тәхсир, торусумниң астиға
киришиңизгә лайиқ әмәсмән. Пәқәт бир еғизла
сөз қилип қойсиңиз, чакирим сақийип кетиду. 9
Чүнки мәнму башқа бирисиниң һоқуқи астидики
адәммән, мениң қол астимда ләшкәрлирим бар.
Биригә бар десәм бариду, биригә кәл десәм,
келиду. Қулумға бу ишни қил десәм, у шу
ишни қилиду, — деди. 10 Әйса бу гәпләрни
аңлап, һәйран болди. Өзи биллә кәлгәнләргә:
— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки,
бундақ ишәшни һәтта Исраиллар арисидиму
тапалмиған едим. 11 Силәргә шуни ейтайки,
нурғун кишиләр күнчиқиш вә күнпетиштин
келип, әрш падишалиғида Ибраһим, Исһақ вә
Яқуплар билән бир дәстиханда олтириду. 12
Лекин бу падишалиқниң өз пәрзәнтлири болса,
сиртта қараңғулуққа ташлинип, у йәрдә жиға-
зерәлар көтириду, чишлирини ғучурлитиду, —
деди. 13 Андин, Әйса йүз бешиға: — Өйүңгә
қайт, ишәнгиниңдәк сән үчүн шундақ қилиниду,
деди. Һелиқи чакарниң кесили шу пәйттә
сақайтилди. 14 Әйса Петрусниң өйигә барғанда,
Петрусниң қейинанисиниң қизип орун тутуп
йетип қалғинини көрди. 15 У униң қолини
тутивиди, униң қизитмиси янди. [Аял] дәрһал
орнидин туруп, Әйсани күтүшкә башлиди. 16
Кәч киргәндә, кишиләр җин чаплашқан нурғун
адәмләрни униң алдиға елип келишти. У бир
еғиз сөз биләнла җинларни һайдивәтти вә
барлиқ кесәлләрни сақайтти. 17 Буниң билән,
Йәшая пәйғәмбәр арқилиқ йәткүзүлгән: «У өзи
ағриқ-силақлиримизни көтәрди, кесәллиримизни
үстигә алди» дегән сөз әмәлгә ашурулди. 18
Әйса өзини оривалған топ-топ кишиләрни көрүп,
[мухлислириға] деңизниң у қетиға өтүп кетишни
әмир қилди. 19 Шу чағда, Тәврат устазлиридин
бири келип, униңға: — Устаз, сән қәйәргә барсаң,
мәнму саңа әгишип шу йәргә баримән, — деди.
20 Әйса униңға: — Түлкиләрниң өңкүрлири,
асмандики қушларниң угилири бар; бирақ
Инсаноғлиниң бешини қойғидәк йериму йоқ, —
деди. 21 Мухлислиридин йәнә бири униңға: — Рәб,
мениң авал берип атамни йәрликкә қоюшумға
иҗазәт бәргәйсән, — деди. 22 Бирақ Әйса униңға:
— Маңа әгәшкин, вә өлүкләр өз өлүклирини
йәрликкә қойсун, — деди. 23 У кемигә чүшти,
мухлислириму чүшүп биллә маңди. 24 Вә мана,
деңиз үстидә қаттиқ боран чиқип кәтти; шуниң
билән долқунлар кемидин һалқип кемини ғәриқ
қиливетәй дәп қалди. Лекин у ухлавататти. 25
Мухлислар келип уни ойғитип: — И устаз, бизни
қутулдурғайсән! Биз һалакәт алдида туримиз

— деди. 26 — Немишкә қорқисиләр, и ишәши
ажизлар! — деди у вә орнидин туруп, боран-
чапқунға вә деңизға тәнбиһ беривиди, һәммиси
бирдинла тиничланди. 27 Мухлислар интайин
һәйран болуп, бир-биригә: — Бу зади қандақ
адәмду? Һәтта боран-чапқунлар вә деңизму
униңға бойсунидикән-һә! — дәп кетишти. 28
Әйса деңизниң у қетидики Гадаралиқларниң
жутиға барғинида, җин чаплашқан икки киши
гөрлиридин чиқип униңға алдиға кәлди. Улар
шунчә вәһший едики, һеч ким бу йәрдин өтүшкә
җүръәт қилалмайтти. 29 Уни көргәндә улар: —
И Худаниң Оғли, сениң биз билән немә кариң!
Сән вақит-саити кәлмәйла бизни қийниғили
кәлдиңму? — дәп товлиди. 30 Шу йәрдин хелә
жирақта чоң бир топ тоңғуз падиси отлап
жүрәтти. 31 Җинлар әнди униңға: — Әгәр сән
бизни қоғливәтмәкчи болсаң, бизни тоңғуз
падиси ичигә киргүзүвәткәйсән, — дәп ялвуруштин.
32 У уларға: — Чиқиңлар! — девиди, җинлар
чиқип, тоңғузларниң тенигә киривалди. Мана,
пүткүл тоңғуз падиси тик ярдин етилип чүшүп,
суларда ғәриқ болди. 33 Лекин тоңғуз баққучилар
бәдәр қечип, шәһәргә кирип, бу ишниң баш-
ахирини, җүмлидин җин чаплашқан кишиләрниң
кәчүрмишлирини халайиққа ейтип беришти. 34 Вә
мана, пүтүн шәһәрдикиләр Әйса билән көрүшкили
чиқти. Улар уни көргәндә, униң өзлириниң шу
районидин айрилип кетишини өтүнди.

9 Шуниң билән у кемигә чүшүп деңиздин өтүп,
өзи турған шәһәргә қайтип кәлди. 2 Вә мана,
кишиләр зәмбилгә ятқузулған бир паләчни униң
алдиға елип кәлди. Әйса уларниң ишәшини
көрүп һелиқи паләчкә: — Оғлум, җүрәклик бол,
гуналириң кәчүрүм қилинди, — деди. 3 Андин
мана, Тәврат устазлиридин бәзилири көңлидә:
«Бу адәм күпүрлүк қиливатиду!» дәп ойлиди. 4
Уларниң көңлидә немә ойлаватқанлиғини билгән
Әйса уларға: — Немә үчүн көңлүңларда рәзил
ойларда болисиләр? 5 «Гуналириң кәчүрүм
қилинди» дейиш асанму яки «Орнуңдин тур,
маң!» дейишму? — деди вә йәнә уларға: —
6 Амма һазир силәрниң Инсаноғлиниң йәр
йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға егә
екәнлигини билишиңлар үчүн, — у паләч кесәлгә:
— Орнуңдин тур, орун-көрпәңни жиғиштуруп
өйүңгә қайт, — деди. 7 Һелиқи адәм орнидин туруп
өйигә қайтти. 8 Буни көргән топ-топ адәмләр
қорқушуп, инсанларға бундақ һоқуқни бәргән
Худани улуқлашти. 9 Әйса у йәрдин чиқип алдиға
кетиветип, баж жиғидиған орунда олтарған, Матта
исимлиқ бир [бажгирни] көрди. У униңға: — Маңа
әгәшкин! — деди. Вә Матта орнидин туруп, униңға
әгәшти. 10 Вә шундақ болдики, Әйса [Маттаниң]
өйидә меһман болуп дәстиханда олтарғанда,
нурғун бажгирлар вә гунакарларму кирип,
Әйса вә униң мухлислири билән һәмдәстихан
болди. 11 Буни көргән Пәрисийләр униң
мухлислириға: — Устазиңлар немишкә бажгир
вә гунакарлар билән бир дәстиханда йәп-ичип
олтириду?! — деди. 12 Бу гәпни аңлиған
Әйса: — Сағлам адәмләр әмәс, бәлки бемарлар
тевипқа муһтаҗдур. 13 Силәр берип [муқәддәс
язмилардики]: «Издәйдиғиним қурбанлиқлар
әмәс, бәлки рәһим-шәпқәт» дейилгән шу сөзниң
мәнасини үгиниңлар; чүнки мән һәққанийларни
әмәс, бәлки гунакарларни чақирғили кәлдим,
деди. 14 Шу вақитларда, Йәһя [пәйғәмбәрниң]
мухлислири Әйсаниң йениға келип униңға: —
Немишкә биз вә Пәрисийләр пат-пат роза тутимиз,
лекин сизниң мухлислириңиз тутмайду? — дәп
сорашти. 15 Әйса җававән: — Тойи болуватқан
жигит техи тойда һәмдәстихан олтуған чағда, той
меһманлири һаза тутуп олтарса қандақ болиду!?
Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин
елип кетилиду, улар шу күндә роза тутиду.
16 Һеч ким кона көйнәккә йеңи рәхттин ямақ
салмайду. Ундақ қилса, йеңи ямақ [киришип],
кийимни тартип житиветиду. Нәтиҗидә, житиқ
техиму йоғинап кетиду. 17 Шуниңдәк, һеч ким
йеңи шарапни кона тулумларға қачилимайду.
Әгәр ундақ қилса, [шарапниң ечиши билән]
тулумлар йерилип кетиду-дә, шарапму төкүлүп
кетиду һәм тулумларму кардин чиқиду. Шуниң
үчүн кишиләр йеңи шарапни йеңи тулумларға
қачилайду; шундақ қилғанда, һәр иккилиси
сақлинип қалиду. 18 У [Йәһяниң мухлислириға] бу
сөзләрни қиливатқан вақтида, мана бир һөкүмдар
келип, униң алдиға баш уруп: — Мениң қизим
һазирла өлүп кәтти; амма сиз берип униңға
қолиңизни тәккүзүп қойсиңиз, у тирилиду, деди.
19 Әйса орнидин туруп, мухлислири билән биллә
униң кәйнидин маңди. 20 Вә мана, йолда хун
тәврәш кесилигә гириптар болғиниға он икки

жил болған бир аял Әйсаниң арқисидин келип,
униң тонининиң пешини силиди. 21 Чүнки у
ичидә «Униң тонини силисамла, чоқум сақийип
кетимән» дәп ойлиған еди. 22 Амма Әйса кәйнигә
бурулуп, уни көрүп: — Қизим, жүрәклик бол,
ишәшиң сени сақайтти! деди. Шуниң билән у
аял шу сааттә сақайди. 23 Әнди Әйса һелиқи
һөкүмдарниң өйигә киргәндә, нәй челиватқан вә
һаза тутуп вайсаватқан кишиләр топини көрүп, 24
уларға: — Чиқип кетиңлар, бу қиз өлмиди, бәлки
ухлаватиду, деди. [Шуни аңлап] көпчилик уни
мәсқирә қилди. 25 Кишиләр чиқириветилгәндин
кейин, у қизниң йениға кирип, униң қолини
тутивиди, қиз орнидин турди. 26 Бу тоғрисидики
хәвәр пүтүн жутта пур кәтти. 27 Әйса у йәрдин
чиққанда, икки қариғу униң кәйнидин келип: — И
Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсиз! — дәп нида
қилишти. 28 У өйгә киргәндин кейин, шу икки
қариғу униң алдиға кәлди. Әйса улардин: — Силәр
мениң бу ишқа қадир екәнлигимгә ишинәмсиләр?
— дәп сориди. — И Рәббим, ишинимиз, — дәп
жавап бәрди улар. 29 У қолини уларниң көзлиригә
тәккүзүп туруп: — Ишәшиңлар бойичә болсун!
девиди, 30 Уларниң көзлири ечилди. Әйса уларға:
Бу ишни һеч кимгә ейтмаңлар! дәп қаттиқ
тапилиди. 31 Лекин улар у йәрдин чиқипла, униң
нам-шөһритини пүткүл жутқа йейиватти. 32 Улар
чиқип кетиватқанда, кишиләр жин чаплашқан
бир гачини униң алдиға елип кәлди. 33 Униңға
чаплашқан жинниң һайдилиши биләнла, һелиқи
адәм зуванға кәлди. Халайиқ интайин һәйрануһәс
болуп: — Бундақ иш Исраилда зади көрүлүп
бақмиған, — дейишти. 34 Лекин Пәрисийләр:
— У жинларни жинларниң әмригә тайинип
қоғлайдикән, дейишти. 35 Вә Әйса барлиқ шәһәр вә
йеза-қишлақларни кезип, уларниң синагоглирида
тәлим берип, әрш падишалиғидики хуш хәвәрни
жакалиди вә һәр хил кесәлләрни вә һәр хил
мәйип-ажизларни сақайтти. 36 Лекин у топ-
топ адәмләрни көрүп уларға ич ағритти, чүнки
улар харлинип падичисиз қой падилиридәк
панаһсиз еди. 37 Шуниң билән у мухлислириға:
— Һосул дәрвәқә көп екән, бирақ [һосул
елиш үчүн] ишләйдиғанлар аз екән. 38 Шуңа
һосулниң Егисидин, Өз һосулиңни жиғивелишқа
ишләмчиләрни жиддий әвәткәйсән, дәп тиләңлар,
— деди.

10 У он икки мухлисини йениға чақирип,
уларға напак роһларни қоғлаш вә һәр бир
кесәлликни һәм һәр бир мәйип-ажизни сақайтиш
һоқуқини бәрди. 2 Он икки расулниң исимлири
төвәндикичә: Авал Петрус дәпму атилидиған
Симон вә униң иниси Андирияс, андин
Зәбәдийниң оғли Яқуп вә униң иниси Юһанна, 3
Филип вә Бартоломай, Томас вә бажгир Матта,
Алфайниң оғли Яқуп вә Ләббаус дәпму атилидиған
Тадай, 4 милләтпәрвәр дәп аталған Симон вә кейин
Әйсаға сатқунлуқ қилған Йәһуда Ишқарийот.
5 Әйса бу он иккисини [хәлиқниң арисиға]
мундақ тапилап әвәтти: — Ят әлликләрниң
йоллириға чиқмаңлар, яки Самарийәликләрниң
шәһәрлиригиму кирмәңлар, 6 бәлки тенигән
қой падилири болған Исраил жәмәтидикиләр
арисиға бериңлар. 7 Барған йериңларда:
«Әрш падишалиғи йеқинлишип қалди!» дәп
жакалаңлар. 8 Ағриқ-силақларни сақайтиңлар,
өлүкләрни тирилдүрүңлар, мохо кесәллирини
сақайтиңлар, жинларни һайдиветиңлар. Силәргә
шапаәт халис берилгәндур, силәрму халис
илтипат қилиңлар. 9 Бәлвеғиңларға алтун, күмүч
вә мис пулларни бағлап елип жүрмәңлар. 10
Сәпәр үчүн бирла йәктәктин башқа нә хуржун,
нә кәш, нә һаса еливалмаңлар. Чүнки хизмәткар
өз иш һәққини елишқа һәқлиқтур. 11 Һәр
қайси шәһәр яки йезиға барған вақтиңларда,
алди билән шу йәрдә кимниң һөрмәткә лайиқ
мөтивәр екәнлигини сораңлар; шундақ кишини
тапқанда, у йәрдин кәткичә униң өйидила
туруңлар. 12 Бирәр өйгә киргиниңларда, уларға
салам бериңлар. 13 Әгәр у аилидикиләр
[һөрмәткә] лайиқ мөтивәр кишиләр болса,
тилигән аманлиғиңлар уларға ижабәт болсун;
әгәр улар лайиқ болмиса, тилигән аманлиғиңлар
өзүңларға қайтсун. 14 Силәрни қобул қилмиған,
сөзлириңларни аңлимиған кимдәким болса,
уларниң өйидин яки шу шәһәрдин кәткиниңларда,
айиғиңлардики топини қеқиветиңлар. 15 Мән
силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, қиямәт
күнидә Содом вә Гоморра зиминидикиләрниң
һали шу шәһәрдикиләрниңкидин йеник болиду. 16
Мана, мән силәрни қойларни бөриләрниң арисиға
әвәткәндәк әвәтимән. Шуңа, иландәк сәзгүр,
пахтәктәк сап диллиқ болуңлар. 17 Инсанлардин
пәхәс болуңлар; чүнки улар силәрни тутувелип сот

мәһкимилиригә тапшуруп бериду, синагоглирида
қамчилайду. 18 Улар вә шундақла ят әлликләр үчүн
бир гувалиқ болушқа, силәр мениң сәвәвимдин
әмирләр вә падишалар алдиға елип берилип
сораққа тартилисиләр. 19 Лекин улар силәрни
сораққа тартқан вақтида, қандақ жавап бериш
яки немә жавап бериштин әнсирәп кәтмәңлар.
Чүнки шу вақти-саитидә ейтиш тегишлик сөзләр
силәргә тәминлиниду. 20 Чүнки сөзлигүчи өзүңлар
әмәс, бәлки Атаңларниң роһи силәр арқилиқ
сөзләйду. 21 Қериндаш қериндишиға, ата балисиға
хаинлиқ қилип, өлүмгә тутуп бериду. Балилармy
ата-анисиға қарши чиқип, уларни өлүмгә
мәһкүм қилдуриду. 22 Шундақла силәр мениң
намим түпәйлидин һәммә адәмниң нәпритигә
учрайсиләр. Лекин ахирғичә бәрдашлиқ бәргәнләр
болса қутқузулиду. 23 Улар силәргә бу шәһәрдә
зиянкәшлик қилса, йәнә бир шәһәргә қечип
бериңлар. Чүнки мән силәргә шуни бәрһәқ
ейтип қояйки, Инсаноғли қайтип кәлгичә
силәр Исраилниң барлиқ шәһәрлирини арилаш
[вәзипиңлар] түгимәйду. 24 Мухлис устазидин, қул
ғожайинидин үстүн турмайду. 25 Мухлис устазиға
охшаш болса, қул ғожайиниға охшаш болса
рази болсун. Улар өйниң егисини «Бәәлзибул»
дәп тиллиған йәрдә, униң өйидикилирини
техиму қаттиқ һақарәтлимәмду? 26 Шуңа
улардин қорқмаңлар; чүнки һеч қандақ йепиқ
қоюлған иш ашкариланмай қалмайду, вә һеч
қандақ мәхпий иш аян болмай қалмайду. 27
Мениң силәргә қараңғуда ейтидиғанлиримни
йоруқта ейтивериңлар. Қулиқиңларға пичирлап
ейтилғанларни өгүзләрдә жақалаңлар. 28
Тәнни өлтүрсиму, лекин адәмниң жан-роһини
өлтүрәлмәйдиғанлардин қорқмаңлар; әксичә,
тән вә жан-роһни дозақта һалак қилишқа қадир
болғучидин қорқуңлар. (Geenna g1067) 29 Икки
қушқачни бир тийингә сетивалғили болидуғу?
Лекин улардин бириму Атаңларсиз йәргә
чүшмәйду. 30 Амма силәр болсаңлар, һәтта
һәр бир тал чечиңларму саналғандур. 31 Шуңа,
қорқмаңлар. Силәр нурғунлиған қушқачтинму
қиммәтликтурсиләр! 32 Шуңа, мени инсанларниң
алдида етирап қилғанларниң һәр бирини мәнму
әрштики Атамниң алдида етирап қилимән; 33
Бирақ инсанларниң алдида мәндин танғанларниң
һәр биридин мәнму әрштики Атам алдида
танимән. 34 Мениң дунияға келишимни течлиқ
елип келиш үчүндур, дәп ойлап қалмаңлар. Мән
течлиқ әмәс, бәлки қилични жүргүрүшкә кәлдим.
35 Чүнки мениң келишим «Оғулни атисиға,
қизни анисиға, келинни қейинанисиға қарши
чиқириш» үчүн болиду. 36 Шуниң билән «Адәмниң
дүшмәнлири өз аилисидики кишиләр болиду».
37 Ата-анисини мәндинму әзиз көридиғанлар
маңа мунасип әмәстур. Өз оғул-қизини мәндинму
әзиз көридиғанларму маңа мунасип әмәс. 38
Өзиниң крестини көтирип, маңа әгәшмигәнләрму
маңа мунасип әмәс. 39 Өз һаятини аяйдиған
киши униңдин мәһрум болиду; мән үчүн өз
һаятидин мәһрум болған киши униңға еришиду.
40 Силәрни қобул қилғанлар мениму қобул
қилған болиду; мени қобул қилғанлар болса
мени әвәткүчиниму қобул қилған болиду. 41
Бир пәйғәмбәрни пәйғәмбәрлик салаһийитидә
қобул қилған киши пәйғәмбәргә хас болған
инъамға еришиду. Һәққаний адәмни у һәққаний
екән дәп билип қобул қилғанлар һәққаний
адәмгә хас болған инъамға еришиду. 42 Мән
силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, мениң бу
шакичиклиримдин әң кичиги бирини мениң
мухлисим дәп билип униңға һәтта пәқәт бирәр
чинә соғ су бәргән кишиму жәзмән өзигә лайиқ
инъамдин мәһрум болмайду.

11 Әйса он икки мухлисиға бу ишларни тапилап
болғандин кейин, өзиму шу йәрдики һәр
қайси шәһәрләрдә тәлим бериш вә [Худаниң
каламини] жақалаш үчүн у йәрдин кәтти. 2
Зинданға соланған Йәһя [пәйғәмбәр] Мәсиһниң
қилған әмәллирини аңлап, мухлислирини
әвәтип, улар арқилиқ Әйсадин: 3 «Келиши
муқәррәр зат өзүңму, яки башқа бирисини
күтүшимиз керәкму?» — дәп сориди. 4 Әйса
уларға жавап берип мундақ деди: — Йәһяниң
йениға қайтип берип, өз аңлаватқанлириңларни
вә көрүватқанлириңларни баян қилип — 5
Корлар көрәләйдиған вә токурлар маңалайдиған
болди, мохо кесили болғанлар сақайтилди,
гаслар аңлалайдиған болди, өлгәнләрму
тирилдүрүлди вә кәмбәғәлләргә хуш хәвәр
жақаланди» — дәп ейтиңлар 6 вә [униңға йәнә]:
«Мәндин гуманланмай путлишип кәтмигән
киши болса бәхитликтур!» дәп қоюңлар, —
деди. 7 Улар кәткәндә, Әйса топ-топ адәмләргә

Йәһя тоғрилиқ сөзләшкә башлиди: — «Силәр
әсли [Йәһяни издәп] чөлгә барғиниңларда, зади
немини көргили бардиңлар? Шамалда йәлпүнүп
турған қомушниму? 8 Яки есил кийингән бир
әрбабниму? Мана, есил кийимләрни кийгәнләр
хан ордилиридин тепилидуғу! 9 Әнди силәр
немә көргили бардиңлар? Бир пәйғәмбәрниму?
Дурус, амма мән шуни силәргә ейтип қояйки, [бу
болса] пәйғәмбәрдинму үстүн бир болғучидур.
10 Чүнки [муқәддәс язмилардики]: — «Мана,
йүз алдиңға әлчимни әвәтимән; У сениң
алдиңда йолуңни тәйярлайду» — дәп пүтүлгән
сөз дәл униң тоғрисида пүтүлгәндур. 11
Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки,
аяллардин туғулғанлар арисида чөмүлдүргүчи
Йәһядинму улуғи турғузулғини йоқ; амма әрш
падишалиғидики әң кичик болғиниму униңдин
улуқ туриду. 12 Амма чөмүлдүргүчи Йәһя
оттуриға чиққан күнләрдин бүгүнки күнгичә,
әрш падишалиғиға кириш йоли шиддәт билән
ечилди вә кишиләр уни шиддәт билән тутувалиду.
13 Чүнки барлиқ пәйғәмбәрләрниң бешарәт
бериш хизмити, шундақла Тәвраттики язмилар
арқилиқ бешарәт йәткүзүлүш хизмити Йәһя
билән ахирлишиду. 14 Вә әгәр шу сөзни қобул
қилалисаңлар, «[қайтип] келиши муқәррәр
болған Иляс [пәйғәмбәр]» болса, [Йәһяниң]
өзидур. 15 Аңлиғидәк қулиқи барлар буни
аңлисун! 16 Лекин бу дәвирдики кишиләрни зади
кимләргә охшитай? Улар худди рәстә-базарларда
олтарвелип, бир-биригә: 17 «Биз силәргә
сүнай челип бәрсәкму, уссул ойнимидиңлар»,
«Матәм пәдисигә челип бәрсәкму, жиға-зерә
қилмидиңлар» дәп [қақшайдиған тутуруқсиз]
балиларға охшайду. 18 Чүнки Йәһя келип зияпәттә
олтармайтти, [шарап] ичмәйтти. Шуниң билән,
улар: «Униңға җин чаплишипту» дейишиду. 19
Инсаноғли болса келип һәм йәйду һәм ичиду
вә мана, улар: «Таза бир тоймас вә бир мәйхор
екән. У бажгирлар вә гунакарларниң дости»
дейишиду. Лекин даналиқ болса өз пәрзәнтлири
арқилиқ дурус дәп тонулиду». 20 Андин у
өзи көп мөҗизиләрни көрсәткән шәһәрләрдә
туруватқанларни товва қилмиғанлиғи үчүн
әйипләп, мундақ деди: — 21 Һалиңларға вай,
әй Қоразинлиқлар! Һалиңларға вай, әй Бәйт-
Саидалиқлар! Чүнки силәрдә көрситилгән
мөҗизиләр Тур вә Зидон шәһәрлиридә
көрситилгән болса, у йәрләрдикиләр хелә бурунла
бөз кийимигә йөгинип, күлгә милинип товва
қилған болатти. 22 Мән силәргә шуни ейтип
қояйки, қиямәт күнидә Тур вә Зидондикиләрниң
көридиғини силәрниңкидин йеник болиду. 23
Әй әршкә көтирилгән Кәпәрнаһумлуқлар! Силәр
тәһтисараға чүшүрүлисиләр. Чүнки араңларда
яритилған мөҗизиләр Содомда яритилған болса,
у шәһәр бүгүнгичә һалак болмиған болатти. (Hadēs
g86) 24 Амма мән силәргә шуни ейтип қояйки,
қиямәт күнидә Содом зиминидикиләрниң
көридиғини силәрниңкидинму йеник болиду. 25
Шу вақитларда, Әйса бу ишларға қарап мундақ
деди: — Асман-зимин Егиси и Ата! Сән бу
[һәқиқәтләрни] данишмән вә әқиллиқлардин
йошуруп, сәбий балиларға ашкарилиғанлиғиң
үчүн Саңа мәдһийиләр оқуймән! 26 Бәрһәқ, и
Ата, нәзириңдә бундақ қилиш рава еди. 27 Һәммә
маңа Атамдин тәқдим қилинди; Оғулни Атидин
башқа һеч ким тонумайду, вә Атиниму Оғул вә
Оғул ашкарилашни лайиқ көргән кишиләрдин
башқа һеч ким тонумайду. 28 Әй җапакәшләр вә
еғир жүк жүкләнгән һәммиңлар! Мениң йенимға
келиңлар, мән силәргә арамлиқ берәй. 29 Мениң
боюнтуруғумни кийип, мәндин үгиниңлар; чүнки
мән мөмин вә кәмтәрмән; шундақ қилғанда,
көңлүңлар арам тапиду. 30 Чүнки мениң
боюнтуруғумда болуш асан, мениң артидиған
жүкүм йениктур.

12 Шу чағларда бир шабат күни, Әйса
буғдайлиқлардин өтүп кетиватати. Қосиғи
ечип кәткән мухлислири башақларни үзүп,
йейишкә башлиди. 2 Лекин буни көргән
Пәрисийләр униңға: — Қара, мухлислириң шабат
күни Тәвратта чәкләнгән ишни қиливатиду,
дейишти. 3 Бирақ у уларға: — Давут вә униң
һәмраһлириниң ач қалғанда немә қилғанлиғини
[муқәддәс язмилардин] оқумиғанмусиләр? 4 У
Худаниң өйигә кирип, [Худаға] аталған, шундақла
өзи вә һәмраһлириға нисбәтән Тәврат қануни
бойичә йейишкә болмайдиған «тәқдим нанлар»ни
[сорап елип], уларни [һәмраһлири] билән биллә
йегән. Әслидә бу нанларни пәқәт каһинларниң
йейишигила болатти. 5 Силәр Тәвраттин
шуни оқуп бақмиғансиләрки, ибадәтханида
ишләйдиған каһинлар шабат күнлири ишләп

шабат тәртивини бузсиму, гунаға буйрулмайду.
6 Бирақ мән шуни силәргә ейтип қояйки, бу
йәрдә ибадәтханидинму улуқ бириси бар. 7
Әндиликтә әгәр силәр [Худаниң] «[муқәддәс
язмиларда]: «Издәйдиғиним қурбанлиқлар әмәс,
бәлки рәһим-шәпқәт» дейилгән шу сөзиниң
мәнасини билгән болсаңлар, бегуна кишиләрни
гунакар дәп бекитмәйттиңлар. 8 Чүнки Инсаноғли
шабат күнининиң Егисидур. 9 У у йәрдин айрилип,
уларниң синагогиға кирди. 10 Вә мана, у йәрдә
бир қоли йегиләп қалған бир адәм бар еди. Улар
униң үстидин әрз қилишқа сәвәп тапмақчи болуп
униңдин: — Шабат күни кесәл сақайтиш Тәврат
қануниға уйғунму? — дәп сориди. 11 Лекин у
уларға мундақ җавап бәрди: — Бирәрсиңларниң
қойи шабат күни ориға чүшүп кәтсә, уни дәрһал
тартип чиқиривалмайдиған адәм бармиду? 12
Инсан болса қойдин шунчә әтибарлиқтур! Шуңа,
шабат күни яхшилиқ қилиш Тәврат қануниға
уйғундур. 13 Андин у һелиқи кесәлгә: — Қолуңни
узат, — деди. У қолини узитиши биләнла қоли
иккинчи қолиға охшаш әслигә кәлтүрүлди.
14 Бирақ Пәрисийләр ташқириға чиқип, уни
қандақ йоқитиш һәққидә мәслиһәт қилишти. 15
Амма Әйса буни биливелип у йәрдин айрилди.
Топ-топ кишиләр униңға әгишип маңди. У
уларниң һәммисини сақайтти; 16 андин уларға
өзиниң салаһийитини ашкарилимаслиқни қаттиқ
тапилиди. 17 Буниң билән Йәшая пәйғәмбәр
арқилиқ йәткүзүлгән муну сөзләр әмәлгә
ашурулди: 18 — «Қараңлар, мана Мән таллиған
Өз қулум! Мениң сөйүмлүгим, дилимниң
сөйүнгини! Мән Өз Роһумни униң вуҗудиға
қондуримән, Шуниң билән у әлләргә һөкүм-
һәқиқәтни җакалайду. 19 У нә талаш-тартиш
қилмайду нә чуқан көтәрмәйду, Кочиларда
униң көтәргән авазини һеч аңлиғучи болмайду.
20 Таки у ғәлибә билән тоғра һөкүмләрни
чиқарғичә, Янҗилған қомушни сундурмайду,
Түтәп өчәй дәп қалған пиликни өчүрмәйду; 21
Вә әлләр униң намиға үмүт бағлайду». 22 Шу
чағда, униң алдиға җин чаплишивалған кор вә
гача бири елип келинди. У уни сақайтти, кор
гачини сөзләләйдиған вә көрәләйдиған қилди.
23 Барлиқ халайиқ һәйран болушуп: — Әҗәба,
бу Давутниң оғлимиду? — дейишти. 24 Лекин
Пәрисийләр бу сөзни аңлап: — У пәқәт җинларниң
әмри болған Бәәлзибубқа тайинип җинларни
қоғливетидикән, дейишти. 25 Лекин у уларниң
немә ойлаватқанлиғини билип уларға мундақ
деди: — Өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан һәр
қандақ падишалиқ вәйран болиду; һәр қандақ
шәһәр яки аилә өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушса
заваллиққа йүз тутиду. 26 Әгәр Шәйтан Шәйтанни
қоғлиса, у өз-өзигә қарши чиққан болиду.
Ундақта, униң падишалиғи қандақму пут тирәп
туралисун? 27 Әгәр мән җинларни Бәәлзибулға
тайинип қоғлисам, силәрниң пәрзәнтлириңлар
кимгә тайинип җинларни қоғлайду?! Шуңа улар
силәр тоғрилиқ һөкүм чиқарсун! 28 Лекин мән
Худаниң Роһиға тайинип җинларни қоғлиған
болсам, ундақта Худаниң падишалиғи дәрвәқә
үстүңларға чүшүп намайән болди. 29 Бир киши
күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип, униң мал-
мүлкини қандақ булап кетәлисун? Пәқәт у шу
күчтүңгүрни авал бағлалиса, андин өйини булаң-
талаң қилалайду. 30 Мән тәрәптә турмиғанлар
маңа қарши турғучидур. Мән тәрәпкә [адәмләрни]
жиғмиғучилар болса тозутуваткүчидур. 31
Шуниң үчүн мән силәргә шуни ейтип қояйки,
инсанларниң өткүзгән һәртүрлүк гуналири вә
қилған күпүрлүклириниң һәммисини кәчүрүшкә
болиду. Бирақ Муқәддәс Роһқа күпүрлүк қилиш
һеч кәчүрүлмәйду. 32 Инсаноғлиға қарши сөз
қилған кимдәким болса кәчүрүмгә еришәләйду;
лекин Муқәддәс Роһқа қарши гәп қилғанлар
болса бу дуниядиму, у дуниядиму кәчүрүмгә
еришәлмәйду. (aiōn g165) 33 Дәрәқ яхши болса,
мевисиму яхши болиду — яки дәрәқ пор болса,
мевисиму начар болиду; чүнки һәр қандақ дәрәқ
өз мевисидин билиниду. 34 Әй иланларниң
пәрзәнтлири! Силәр рәзил турсаңлар, ағзиңлардин
қандақму яхши сөз чиқсун? Чүнки адәмниң
қәлбидә немә толуп ташқан болса еғиздин шу
чиқиду. 35 Яхши адәм өз яхши ғәзнисидин
яхши нәрсиләрни чиқириду. Яман адәм яман
ғәзнисидин яман нәрсиләрни чиқириду. 36
Мән силәргә шуни ейтип қояйки, инсанлар
қилған һәр бир еғиз қуруқ сөзи үчүн сорақ күни
һесап бериду. 37 Чүнки өз сөзлириң билән я
һәққаний испатлинисән, я сөзлириңлар билән
гунакар дәп бекитилисән. 38 Шу чағда бәзи
Тәврат устазлири вә Пәрисийләр униңға җававән:
Устаз, сәндин бир мөҗизилик аламәт көргүмиз

бар, — деди. 39 Лекин у уларға мундақ җавап
бәрди: — Рәзил һәм зинахор бу дәвир бир
«аламәт»ниң көристилишини истәп жүриду.
Бирақ бу дәвирдикиләргә «Юнус пәйғәмбәрдә
көрүлгән мөҗизилик аламәт»тин башқа һеч
қандақ мөҗирилик аламәт көрситилмәйду. 40
Чүнки Юнус пәйғәмбәр йоған белиқниң қосиғида
үч кечә-күндүз ятқандәк, Инсаноғлиму охшашла
үч кечә-күндүз йәрниң бағрида ятиду. 41 Сорақ
күни Нинәвә шәһиридикиләр бу дәвирдикиләр
билән тәң қопуп, бу дәвирдикиләрниң гуналирини
бекитиду. Чүнки улар Юнус [пәйғәмбәр]
җакалиған хәвәрни аңлап, [яманлиғидин]
товва қилған; вә мана, мошу йәрдә Юнус
[пәйғәмбәр]динму улуқ бириси туриду! 42
Сорақ күни «Җәнуптики аял падиша»му бу
дәвирдикиләр билән тәң тирилип, уларниң
гуналирини бекитиду. Чүнки у Сулайманниң
дана сөзлирини аңлаш үчүн йәр йүзиниң
четидин кәлгән; вә мана, һазир мошу йәрдә
Сулаймандинму улуқ бириси туриду. 43 Напак роһ
бирәвниң тенидин чиқириветилгәндин кейин,
у қурғақ далаларни чөргиләп жүрүп, бирәр
арамгаһни издәйду, бирақ тапалмайду 44 вә:
«Мән чиққан маканимға қайтай» дәйду. Шуниң
билән қайтип келип, шу маканиниң йәнила бош
турғанлиғини, шундақла пакиз тазиланғанлиғини
вә рәтләнгәнлигини байқайду-дә, 45 берип
өзидинму бәттәр йәттә җинни башлап келиду;
улар кирип биллә туриду. Буниң билән һелиқи
адәмниң кейинки һали бурунқидинму техиму
яман болиду. Бу рәзил дәвирдикиләрниң һалиму
мана шундақ болиду. 46 У топлашқан халайиққа
давамлиқ сөзләватқанда, мана, аниси билән
инилири келип, униң билән сөзләшмәкчи болуп
ташқирида турушти. 47 Шуниң билән бирәйлән
униңға: — Аниңиз вә инилириңиз сиз билән
сөзлишимиз дәп ташқирида туриду, — деди. 48
Лекин у җававән шу хәвәрни йәткүзгән кишидин:
«Ким мениң анам, ким мениң инилирим?» — дәп
сориди. 49 Андин у қолини созуп мухлислирини
көрситип: — Мана мениң анам, мана мениң
инилирим! 50 Чүнки ким әрштики Атамниң
ирадисини ада қилса, шу мениң ака-иним, ача-
сиңлим вә анамдур, — деди.

13 Шу күни Әйса өйдин чиқип, деңиз бойида
олтиратти. 2 Әтрапиға топ-топ адәмләр
олишивалғачқа, у бир кемигә чиқип олтарди.
Пүткүл халайиқ болса деңиз бойида турушатти. 3
У уларға тәмсилләр билән нурғун һекмәтләрни
ейтип берип, мундақ деди: — Мана, уруқ чачқучи
уруқ чачқили [етизға] чиқипту. 4 Уруқ чачқанда
уруқлардин бәзилири чиғир йол үстигә чүшүпту,
қушлар келип уларни йәп кетипту. 5 Бәзилири
теши көп, тописи аз йәрләргә чүшүпту. Туприғи
чоңқур болмиғачқа, тезла үнүп чиқипту, 6
лекин күн чиқиши биләнла аптапта көйүп,
йилтизи болмиғачқа қуруп кетипту. 7 Бәзилири
тикәнләрниң арисиға чүшүпту, тикәнләр өсүп
майсиларни боғувапту. 8 Бәзилири болса яхши
тупраққа чүшүпту. Уларниң бәзилири йүз һәссә,
бәзилири атмиш һәссә, йәнә бәзилири оттуз
һәссә һосул берипту. 9 Қулиқи барлар буни
аңлисун! 10 Мухлислири келип, униңдин: — Сән
немә үчүн уларға тәмсилләр арқилиқ тәлим
берисән? — дәп сориди. 11 У уларға мундақ җавап
бәрди: — Силәр әрш падишалиғиниң сирлирини
билишкә муйәссәр қилиндиңлар, лекин уларға
несип қилинмиди. 12 Чүнки кимдә бар болса,
униңға техиму көп берилиду, униңда молчилиқ
болиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта униңда бар
болғанлириму униңдин мәһрум қилиниду. 13
Уларға тәмсил билән сөзлишимниң сәвәви шуки,
улар қарисиму көрмәйду, аңлисиму тиңшимайду
һәм һәқиқий чүшәнмәйду. 14 Буниң билән Йәшая
пәйғәмбәр ейтқан бешарәттики муну сөзләр
әмәлгә ашурулди: — «Силәр аңлашни аңлайсиләр,
бирақ чүшәнмәйсиләр; Қарашни қарайсиләр,
бирақ көрмәйсиләр. 15 Чүнки мошу хәлиқниң
жүригини май қаплап кәткән, Улар аңлиғанда
қулақлирини еғир қиливалған, Улар көзлирини
ухлиғандәк жумувалған; Ундақ болмисиди, улар
көзлири билән көрүп, Қулиқи билән аңлап,
Көңли билән чүшинип, Өз йолидин яндурулуши
билән, Мән уларни сақайтқан болаттим. 16 Лекин,
көзлириңлар бәхитликтур! Чүнки улар көриду;
қулиқиңлар бәхитликтур! Чүнки улар аңлайду.
17 Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки,
бурунқи нурғун пәйғәмбәрләр вә һәққаний
адәмләр силәрниң көргиниңларни көрүшкә
интизар болған болсиму уларни көрмигән;
силәрниң аңлиғиниңларни аңлашқа интизар
болған болсиму уларни аңлимиған. 18 Әнди
уруқ чачқучи тоғрисидики тәмсилниң мәнасини

аңлаңлар: 19 Әгәр бири [әрш] падишалиғиниң сөз-
каламини аңлап туруп чүшәнмисә, Шәйтан келип
униң көңлигә чечилған сөзни елип кетиду. Бу
дәл чиғир йол үстигә чечилған уруқлардур. 20
Ташлиқ йәрләргә чечилған уруқлар болса, улар
сөз-каламни аңлап, хошаллиқ билән дәрһал қобул
қилғанларни көрситиду. 21 Һалбуки, қәлбидә
һеч йилтиз болмиғачқа, пәқәт вақитлиқ мәвҗут
болуп туриду; сөз-каламниң вәҗдин қийинчилиқ
яки зиянкәшликкә учриғанда, улар шуан йолдин
чәтнәп кетиду. 22 Тикәнләрниң арисиға чечилгини
шундақ адәмләрни көрсәткәнки, улар сөз-каламни
аңлиғини билән, лекин бу дунияниң әндишилири
вә байлиқниң езиқтуруши [қәлбидики] сөз-
каламни боғуветиду-дә, улар һосулсиз қалиду.
(aiōn g165) 23 Лекин яхши йәргә чечилған уруқлар
болса — сөз-каламни аңлап чүшәнгән адәмләрни
көрситиду. Бундақ адәмләр һосул бериду, бириси
йүз һәссә, бириси атмиш һәссә, йәнә бириси оттуз
һәссә һосул бериду. 24 У уларниң алдида йәнә
бир тәмсилни баян қилди: — — Әрш падишалиғи
худди етизиға яхши уруқни чачқан бир адәмгә
охшайду. 25 Амма кишиләр уйқиға чөмгән
чағда, дүшмини келип буғдай арисиға күрмәк
уруқлирини чечиветип, кетипту. 26 Әнди майсилар
өсүп, башақ чиқарғанда, күрмәкму ашкарлинишқа
башлапту. 27 Ғоҗайинниң чакарлири келип
униңға: — «Әпәнди, сиз етизиңизға яхши уруқ
чачқан әмәсмидиңиз? Күрмәкләр нәдин келип
қалди?» дәпту. 28 Ғоҗайин: «Буни бир дүшмән
қилған» — дәпту. Чакарлар униңдин: «Сиз бизни
берип уларни отиветиңлар демәкчиму?» — дәп
сорапту. 29 «Яқ, » — дәпту ғоҗайин, «ундақ
қилғанда күрмәкләрни юлғанда, буғдайларниму
жулуветишиңлар мүмкин. 30 Бу иккиси орма
вақтиғичә биллә өссун, орма вақтида, мән
ормичиларға: — Алди билән күрмәкләрни айрип
жиғип, бағлап көйдүрүшкә қоюңлар, андин
буғдайларни жиғип амбиримға әкириңлар,
дәймән» — дәпту ғоҗайин. 31 У уларға йәнә
бир тәмсилни ейтти: — Әрш падишалиғи худди
бир адәм қолиға елип етизиға чачқан қича
уруғиға охшайду. 32 Қича уруғи дәрвәқә барлиқ
уруқларниң ичидә әң кичик болсиму, у һәр
қандақ зираәттин егиз өсүп, дәрәқ болиду, һәтта
асмандики қушларму келип униң шахлирида
угулайду. 33 У уларға йәнә бир тәмсилни ейтти:
— Әрш падишалиғи худди бир аял қолиға елип
үч җавур унниң арисиға йошуруп, таки пүтүн
хемир болғичә сақлиған ечитқуға охшайду. 34
Әйса бу ишларниң һәммисини тәмсилләр билән
көпчиликкә баян қилди. У тәмсилсиз һеч қандақ
тәлим бәрмәйтти. 35 Буниң билән пәйғәмбәр
арқилиқ алдин-ала ейтилған муну сөзләр әмәлгә
ашурулди: — «Ағзимни тәмсил сөзләш билән
ачимән, Аләм апиридә болғандин бери йошурунуп
кәлгән ишларни елан қилимән». 36 Шуниңдин
кейин, у көпчиликни йолға селиветип өйгә
кирди. Мухлислири йениға келип униңдин: —
Етизлиқтики күрмәк тоғрисидики тәмсилни
бизгә шәрһләп бәрсәң, — дәп өтүнди. 37 У әнди
уларға җавап берип мундақ деди: — Яхши уруқни
чачқан киши Инсаноғлидур. 38 Етизлиқ болса —
дуния. Яхши уруқ болса [әрш] падишалиғиниң
пәрзәнтлиридур, лекин күрмәк рәзил болғучиниң
пәрзәнтлиридур. 39 Күрмәк чачқан дүшмән —
Иблистур. Орма оруш вақти — заман ахиридур.
Ормичилар — пәриштиләрдур. (aiōn g165) 40
Күрмәкләр жулунуп, отта көйдүрүветилгинидәк,
заман ахиридиму әнә шундақ болиду. (aiōn
g165) 41 Инсаноғли пәриштилирини әвәтип,
улар инсанларни гунаға аздурғучиларниң
һәммисини, шундақла барлиқ итаәтсизлик
қилғучиларни өз падишалиғидин шаллап чиқип,
42 хумданниң лавулдап турған отиға ташлайду.
У йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини
ғучурлитиду. 43 У чағда һәққанийлар Атисиниң
падишалиғида худди қуяштәк җулалиниду.
Аңлиғидәк қулиқи барлар буни аңлисун! 44 — Әрш
падишалиғи худди етизда йошурулған бир ғәзнигә
охшайду. Уни тепивалғучи ғәзнини қайтидин
йошуруп, ғәзниниң шат-хурамлиғи ичидә бар-
йоқини сетиветип, шу етизни сетивалиду.
45 Йәнә келип, әрш падишалиғи есил үнчә-
мәрвайитларни издигән содигәргә охшайду.
46 Содигәр наһайити қиммәт баһалиқ бир
мәрвайитни тапқанда, қайтип берип бар-
йоқини сетиветип, у мәрвайитни сетивалиду.
47 — Йәнә келип, әрш падишалиғи деңизға
ташлинип һәр хил белиқларни тутидиған торға
охшайду. 48 Тор тошқанда, [белиқчилар] уни
қирғаққа тартип чиқириду. Андин олтирип,
яхши белиқларни илғивелип, қачиларға қачилап,
әрзимәсләрни ташливетиду. 49 Заман ахирида

шундақ болиду. Пәриштиләр чиқип, рәзил
кишиләрни һәққаний кишиләр арисидин айрийду
(aiōn g165) 50 вә хумданниң лавулдап турған отиға
ташлайду. У йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду,
чишлирини ғучурлитиду. 51 Әйса улардин: —
Бу ишларниң һәммисини чүшәндиңларму? дәп
сориди. Чүшәндуқ, — дәп җавап бәрди улар. 52
Андин у уларға: — Шуңа, әрш падишалиғиниң
тәлимигә муйәссәр болуп мухлис болған һәр
бир Тәврат устази худди ғәзнисидин йеңи
һәм кона нәрсиләрни елип чиқип тарқатқучи
өй ғоҗайиниға охшайду, — деди. 53 Әйса бу
тәмсилләрни сөзләп болғандин кейин, шундақ
болдики, у йәрдин айрилип, 54 өз жутиға кәтти вә
өз жутидики синагогта хәлиққә тәлим беришкә
киришти. Буни аңлиған халайиқ интайин һәйран
болушуп: — Бу адәмниң бунчивала даналиғи
вә мөҗизә-карамәтлири нәдин кәлгәнду? 55 У
пәқәт һелиқи яғаччиниң оғли әмәсму? Униң
анисиниң исми Мәрйәм, Яқуп, Йүсүп, Симон
вә Йәһудалар униң инилири әмәсму? 56 Униң
сиңиллириниң һәммиси бизниң аримиздиғу?
Шундақ екән, униңдики бу ишларниң һәммиси
зади нәдин кәлгәнду? — дейишәтти. 57 Шуниң
билән улар униңға һәсәт-бизар билән қариди.
Шуңа Әйса уларға мундақ деди: — Һәр қандақ
пәйғәмбәр башқа йәрләрдә һөрмәтсиз қалмайду,
пәқәт өз жути вә өз өйидә һөрмәткә сазавәр
болмайду. 58 Уларниң иман-ишәшсизлигидин у у
йәрдә көп мөҗизә көрсәтмиди.

14 У чағларда, Һерод һаким Әйсаниң нам-
шөһритидин хәвәр тепип, 2 хизмәткарлириға:
— Бу адәм чөмүлдүргүчи Йәһя болиду, у өлүмдин
тирилгән болса керәк. Шуниң үчүн мошу алаһидә
қудрәтләр униңда күчини көрсәтмәктә, — деди.
3 Һеродниң бундақ дейишиниң сәвәви, у [өгәй]
акиси Филипниң аяли Һеродийәниң вәҗидин
Йәһяни тутқун қилип, зинданға ташлиған еди. 4
Чүнки Йәһя Һеродқа [тәнбиһ берип]: «Бу аялни
тартивелишиң Тәврат қануниға хилаптур» дәп
кәлгән еди. 5 Һерод [шу сәвәптин] Йәһяни
өлтүрмәкчи болған болсиму, бирақ халайиқтин
қорққан еди, чүнки улар Йәһяни пәйғәмбәр,
дәп биләтти. 6 Амма Һеродниң туғулған күни
тәбрикләнгәндә, аяли Һеродийәниң қизи оттуриға
чиқип уссул ойнап бәрди. Бу Һеродқа бәк яқти;
7 шуниң үчүн у униңға: — һәр немә тилисәң
шуни саңа берәй, дәп қәсәм қилди. 8 Лекин қиз
анисиниң күшкүртүши билән: — Чөмүлдүргүчи
Йәһяниң каллисини елип, бир тәхсигә қоюп
әкәлсилә, — деди. 9 Падиша униңға һәсрәт
чәккән болсиму, қәсәмлири түпәйлидин вә
дәстиханда олтарғанлар вәҗидин, [каллисини]
елип келиңлар, дәп буйруди. 10 У адәм әвәтип,
зинданда Йәһяниң каллисини алдурди. 11 Шуниң
билән каллиси бир тәхсигә қоюлуп, қизниң
алдиға елип келинди. Қиз буни анисиниң алдиға
апарди. 12 [Йәһяниң] мухлислири болса берип,
җәсәтни елип дәпнә қилди; андин берип Әйсаға
бу ишларни хәвәр қилди. 13 Әйса бу хәвәрни
аңлап, өзи ялғуз пинһан бир җайға кетәй
дәп бир кемигә олтирип у йәрдин айрилди.
Халайиқ униң хәвирини тапқанда, әтраптики
шәһәрләрдин келишип, униң кәйнидин пиядә
маңди. 14 У [қирғаққа] чиқип кәткинидә, зор
бир топ адәмләрни көрүвиди, уларға ич ағритип,
уларниң ағриқлирини сақайтти. 15 Кәч киргәндә,
мухлислири униң йениға келип: — Бу чөл бир
җай екән, вақитму бир йәргә берип қалди.
Халайиқни йолға селивәткән болсаң, андин улар
кәнтләргә берип өзлиригә озуқ сетивалсун, —
деди. 16 Лекин Әйса уларға: — Уларниң кетишиниң
һаҗити йоқ, өзүңлар уларға озуқ бериңлар, —
деди. 17 Лекин мухлислар: — Биздә бәш нан
билән иккиданә белиқтин башқа һеч нәрсә
йоқ, — дейишти. 18 У: — Уларни маңа елип
келиңлар, деди. 19 У халайиқни чөплүкниң
үстидә олтиришқа буйруғандин кейин, бәш нан
билән икки белиқни қолиға елип, асманға қарап
[Худаға] тәшәккүр ейтти. Андин нанларни уштуп
мухлислириға бәрди, мухлислири халайиққа
үләштүрүп бәрди. 20 Һәммәйлән йәп тоюнди.
[Мухлислар] ешип қалған парчиларни лиқ он икки
севәткә теривалди. 21 Озуқланғанларниң сани
аяллар вә балилардин башқа тәхминән бәш миң
киши еди. 22 Арқидила, у мухлислириға: Өзүм
бу халайиқни йолға селиветимән, аңғичә силәр
кемигә олтирип, деңизниң қарши қирғиқиға
өтүп туруңлар, дәп буйруди. 23 Халайиқни йолға
селивәткәндин кейин, у дуа қилиш үчүн өзи
хилвәт таққа чиқти. Кәч киргәндиму у йәрдә
ялғуз қалди. 24 Бу чағда, кемә қирғақтин хелә
көп чақирим жүргән еди, лекин шамал қарши
йөнлишитин чиқиватқачқа, кемә долқунлар ичидә

чайқилип туратти. 25 Кечә төртинчә җесәк
вақтида, у деңизниң үстидә меңип, мухлислири
тәрәпкә кәлди. 26 Мухлислар униң деңизниң
үстидә меңип келиватқанлиғини көрүп, алақзадә
болуп: — Алвасти екән! — дәп қорқуп чуқан
селишти. 27 Лекин Әйса дәрһал уларға: — Җүрәклик
болуңлар, бу мән, қорқмаңлар! — деди. 28 Петрус
буниңға җававән: — И Рәб, бу сән болсаң, су үстидә
меңип йениңға беришимға әмир қилғайсән, —
деди. 29 Кәл, — деди у. Петрус кемидин чүшүп,
су үстидә меңип, Әйсаға қарап кетивататти; 30
лекин боранниң қаттиқ чиқиватқанлиғини көрүп
қорқуп, суға чөкүшкә башлиди: — Рәб, мени
қутқузувалғайсән! — дәп вақириди. 31 Әйса дәрһал
қолини узитип, уни тутувалди вә униңға: — Әй
ишәши аҗиз бәндә, немишкә гуман қилдиң? —
деди. 32 Улар кемигә чиққанда, шамал тохтиди. 33
Кемидә олтарғанлар униң алдиға келип сәҗдә
қилип: — Бәрһәқ, сән Худаниң Оғли екәнсән,
— дейишти. 34 Улар деңизниң қарши тәрипигә
өткәндә, Гиннисарәт жутида [қуруқлуққа] чиқти.
35 У йәрдики адәмләр уни тонуп қелип, әтраптики
барлиқ җайларға хәвәр әвәтти; шуниң билән
кишиләр барлиқ бемарларни униң алдиға елип
кәлди; 36 улар униңдин бемарларниң һеч
болмиғанда униң тониниң пешигә болсиму
қолини тәккүзүвелишиға йол қоюшини өтүнди.
Униңға қолини тәккүзгәнләрниң һәммиси
сәллимаза сақайди.

15 Бу чағда, Тәврат устазлиридин вә
Пәрисийләрдин бәзилири Йерусалимдин
келип Әйсаниң алдиға берип: 2 — Мухлислириң
немишкә ата-бовилиримизниң әнъәнилиригә
хилаплиқ қилиду? Чүнки улар қоллирини
жуймай тамақ йәйдикәнғу, — деди. 3 Лекин у
уларға мундақ җавап бәрди: — Силәрчу, силәр
немишкә әнъәнимизни сақлаймиз дәп Худаниң
әмригә хилаплиқ қилисиләр? 4 Чүнки Худа: «Ата-
анаңни һөрмәт қил» вә «Атиси яки анисини
һақарәтлигәнләр өлүмгә мәһкүм қилинсун»
дәп әмир қилған. 5 Лекин силәр: — Һәр қандақ
киши «Атиси яки анисиға: — Мән силәргә
ярдәм бәргидәк нәрсиләрни аллиқачан [Худаға]
ативәттим — десила, 6 униң ата-анисиға һөрмәт-
вападарлиқ қилиш мәҗбурийити қалмайду,
— дәйсиләр. Буниң билән әнъәнәңларни дәп,
Худаниң әмрини йоққа чиқиривәттиңлар. 7 Әй
сахтипәзләр! Йәшая пәйғәмбәр бәргән мошу
бешарәт топтоғра силәр тоғрилиқ екән: — 8
«Мошу хәлиқ ағзида мени һөрмәтлигини билән,
Бирақ қәлби мәндин жирақ. 9 Улар маңа беһудә
ибадәт қилиду. Уларниң үгәткән тәлимлири
пәқәт инсанлардин чиққан пәтиваларла, халас».
10 Андин у халайиқни йениға чақирип, уларға:
— Қулақ селиңлар һәм шуни чүшиниңларки, 11
Инсанни напак қилидиғини ағзидин киридиғини
әмәс, бәлки ағзидин чиқидиғинидур, — деди. 12
Кейин мухлислири униң алдиға келип: — Сениң
бу сөзүңни Пәрисийләр аңлап, униңдин бизар
болуп рәнҗигәнлигини билдиңму? — деди. 13
Лекин у мундақ җавап қайтурди: — Әрштики
Атам тикмигән һәр қандақ өсүмлүк йилтизидин
жулунуп ташлиниду. 14 Силәр уларға писәнт
қилмаңлар; улар корларға йол башлайдиған
корлардур. Әгәр кор корға йол башлиса, һәр
иккиси ориға чүшүп кетиду. 15 Лекин Петрус
униңға: — Бая ейтқан тәмсилни бизгә чүшәндүрүп
бәргәйсән, — деди. 16 Лекин у: — Силәрму
техичә чүшәнчигә еришимидиңлар?! — деди.
17 Еғизға киргән барлиқ нәрсиләрниң аш қазан
арқилиқ тәрәт болуп чиқип кетидиғанлиғини
техи чүшәнмәмсиләр? 18 Лекин еғиздин
чиқидиғини қәлбтин чиқиду, инсанни напак
қилидиғиниму шудур. 19 Чүнки яман ойлар,
қатиллиқ, зинахорлуқ, бузуқчилиқ, оғрилиқ,
ялған гувалиқ вә төһмәт қатарлиқлар қәлбтин
чиқиду. 20 Инсанни напак қилидиғанлар мана
шулардур; жуюлмиған қоллар билән тамақ йейиш
инсанни напак қилмайду. 21 Әйса у йәрдин
чиқип, Тур вә Зидон шәһәрлириниң әтрапидики
жутларға барди. 22 Мана, у чәт йәрләрдин кәлгән
қананий бир аял униң алдиға келип: — И Рәб!
Давутниң оғли, һалимға рәһим қилғайсиз!
Қизимға җин чаплишивалған екән, қийнилип
кетиватиду! — дәп униңға нида қилип зарлиди.
23 Лекин у у аялға бир еғизму җавап бәрмиди.
Мухлислири униң йениға келип: — Бу аялни йолға
салсаң! Чүнки у кәйнимиздин әгишип ялвуруп
нида қиливатиду, — деди. 24 Әнди у җавап берип:
— Мән пәқәт йолдин тенигән қой падилири
болған Исраил җәмәтидикиләргә әвәтилгәнмән,
— деди. 25 Амма һелиқи аял униң алдиға келип
сәҗдә қилип: — Рәб, маңа ярдәм қилғайсән! —
дәп ялвурди. 26 У униңға: — Балиларниң ненини

кичик иштларға ташлап бериш яхши әмәс, —
деди. 27 Лекин һелиқи аял: — Дурус, и Рәб, бирақ
һәтта иштларму ғожайинининң дәстихинидин
чүшкән увақларни йәйдиғу, — деди. 28 Шуниң
билән Әйса униңға: — Әй ханим, ишәшиң күчлүк
екән! Тилигиниңдәк болсун! — деди. У аялниң
қизи шуан сақийип кәтти. 29 Әйса у йәрдин
чиқип, Галилийә деңизиниң бойидин өтүп, таққа
чиқип олтарди. 30 Униң алдиға топ-топ халайиқ
жиғилди. Улар токур, қариғу, гача, чолақ вә
нурғун башқа хил кесәлләрниму елип келип,
униң айиғи алдиға қоюшти; у уларни сақайтти. 31
Шуниң билән халайиқ гачиларниң сөзләләйдиған
болғанлиғини, чолақларниң сақайғинини,
токурларниң маңғанлиғини вә қариғуларниң
көридиған болғанлиғини көрүп, һәйран болди
вә Исраилниң Худасини улуқлиди. 32 Андин
Әйса мухлислирини йениға чақирип: — Бу
халайиққа ичим ағрийду; чүнки улар үч күндин
бери йенимда болди, йегидәк бир нәрсисиму
қалмиди. Уларни өйлиригә ач қайтурушни
халимаймән, йолда һалидин кетиши мүмкин, —
деди. 33 Мухлислар униңға: — Бу чөлдә бунчивала
адәмни тойғузғидәк көп нанни нәдин тапимиз? —
дейишти. 34 Әйса улардин: Қанчә нениңлар бар?
— дәп сориди. — Йәттә нан билән бир нәччә тал
кичик белиқ бар, — дейишти улар. 35 Буниң билән
у халайиқни йәрдә олтиришқа буйруди. 36 Андин,
йәттә нан билән белиқларни қолиға елип [Худаға]
тәшәккүр ейтип, уларни уштуп мухлислириға
бәрди, мухлислар халайиққа үләштүрди. 37
Һәммәйлән тойғичә йеди; андин [мухлислар]
ешип қалған парчиларни жиғип йәттә чоң севәтни
тошқузди. 38 Тамақ йегәнләрниң сани балилар
вә аяллардин башқа төрт миң киши еди. 39 У
халайиқни йолға салғандин кейин, кемигә чүшүп,
Магадан жутиниң чәт йәрлиригә барди.

16 Әнди пәрисийләр билән Садуқийлар уни
синаш мәхситидә йениға келип, униңдин
бизгә асмандин мөҗизилик бир аламәт көрсәтсәң,
дәп тәләп қилишти. 2 Бирақ Әйса уларға
мундақ деди: — Кәчқурун силәр қизил шәпәқни
көргиниңларда, «һава әтә очуқ болиду» дәйсиләр 3
вә әтигәндә: «Бүгүн боран чиқиду, чүнки асманниң
рәңги қизил һәм тутуқ», дәйсиләр. Асман рәңги-
ройини пәриқ етәләйсиләр-ю, лекин бу заманда
йүз бериватқан аламәтләрни пәриқ етәлмәйсиләр!
4 Рәзил һәм зинахор бу дәвир «мөҗизилик
бир аламәт»ниң көристилишини истәп жүриду.
Бирақ бу [дәвирдикиләргә] «Юнус пәйғәмбәрдә
көрүлгән мөҗизилик аламәт»дин башқа һеч
қандақ мөҗизилик аламәт көрситилмәйду. Андин
у уларни ташлап чиқип кәтти. 5 Мухлислири
[деңизниң] у қетиға өткинидә, нан еливелишни
унтуған еди. 6 Әйса уларға: — Һошияр болуңлар,
Пәрисийләр билән Садуқийларниң ечитқусидин
еһтият қилиңлар, — деди. 7 [Мухлислар] өз
ара мулаһизилишип: — Нан әкәлмигәнлигимиз
үчүн буни дәватса керәк, — дейишти. 8 Әйса
уларниң немә [дейишиватқанлиғини] билип
мундақ деди: — Әй ишәши аҗизлар! Немә үчүн
нан әкәлмигәнлигиңлар тоғрисида мулаһизә
қилисиләр? 9 Техичә чүшәнмидиңларму? Бәш
нан билән бәш миң кишиниң [тойғузулғанлиғи],
қанчә севәт озуқ жиғивалғанлиғиңлар есиңлардин
чиқтиму? 10 Йәттә нан билән төрт миң
кишиниң [тойғузулғанлиғи], йәнә қанчә чоң
севәт озуқ жиғивалғанлиғиңларму есиңлардин
чиқтиму? 11 Силәр қандақму мениң силәргә:
«Пәрисийләр билән Садуқийларниң ечитқусидин
еһтият қилиңлар» дегинимниң нан тоғрилиқ
әмәслигини чүшәнмәйсиләр? 12 Мухлислар
шундила униң нандики ечитқудин әмәс, бәлки
Пәрисийләр билән Садуқийларниң тәлимидин
еһтият қилишни ейтқанлиғини чүшинип йәтти. 13
Әйса Қәйсәрийә-Филиппи райониға кәлгинидә, у
мухлислиридин: Кишиләр мән Инсаноғлини ким
дәп билидикән? — дәп сориди. 14 Мухлислири:
— Бәзиләр сени чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр
Иляс [пәйғәмбәр] вә йәнә бәзиләр Йәрәмия яки
башқа пәйғәмбәрләрдин бири дәп билидикән,
— дәп җавап бәрди. 15 У улардин: — Әнди
силәрчу? Силәр мени ким дәп билисиләр? —
дәп сориди. 16 Симон Петрус: — Сән Мәсиһ,
мәңгүлүк һаят Худаниң Оғли екәнсән, — дәп
җавап бәрди. 17 Әйса униңға: — Бәхитликсән, и
Юнус оғли Симон! Буни саңа аян қилғучи һеч әт-
қан егиси әмәс, бәлки әрштики Атамдур. 18 Мән
саңа шуни ейтайки, сән болсаң Петрусдурсән. Мән
җамаитимни бу уюлташ үстигә қуримән. Униң
үстидин тәһтисараниң дәрвазилириму ғалип
келәлмәйду. (Hadēs g86) 19 Әрш падишалиғиниң
ачқучлирини саңа тапшуримән; сән йәр йүзидә
немини бағлисаң әрштиму бағланған болиду,

сән йәр йүзидә немини қоюп бәрсәң, әрштиму
қоюп берилгән болиду, — деди. 20 Бу сөзләрни
ейтип болуп, у мухлислириға өзиниң Мәсиһ
екәнлигини һеч кимгә тинмаслиқни тапилиди. 21
Шу вақиттин башлап, Әйса мухлислириға өзиниң
Йерусалимға кетиши, ақсақаллар, баш каһинлар
вә Тәврат устазлири тәрипидин көп азап-оқубәт
тартиши, өлтүрүлүши муқәррәр болғанлиғини,
шундақла үчинчи күни тирилдүрүлидиғанлиғини
аян қилишқа башлиди. 22 Шуниң билән Петрус
уни бир чәткә тартип, уни әйипләп: — Я
Рәб, саңа рәһим қилинғай! Бешиңға бундақ
ишлар қәтъий чүшмәйду! — деди. 23 Лекин у
бурулуп Петрусқа қарап: — Арқамға өт, Шәйтан!
Сән маңа путликашаңсән, сениң ойлиғанлириң
Худаниң ишлири әмәс, инсанниң ишлиридур,
— деди. 24 Андин Әйса мухлислириға мундақ
деди: Кимдәким маңа әгишишни халиса, өзидин
ваз кечип, өзиниң крестини көтирип маңа
әгәшсун! 25 Чүнки өз җенини қутқузмақчи болған
киши чоқум җенидин мәһрум болиду, лекин
мән үчүн өз җенидин мәһрум болған киши
униңға еришиду. 26 Чүнки бир адәм пүтүн
дунияға егә болуп җенидин мәһрум қалса, униң
немә пайдиси болсун?! У немисини җениға
тегишсун?! 27 Чүнки Инсаноғли Атисиниң шан-
шәриви ичидә пәриштилири билән келиш алдида
туриду; вә у һәммә адәмниң өз әмәллиригә
тушлуқ җавап қайтуриду. 28 Мән силәргә шуни
бәрһәқ ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң
арисидин өлүмниң тәмини тетиштин бурун
җәзмән Инсаноғлиниң өз падишалиғи билән
кәлгәнлигини көридиғанлар бардур.

17 Вә алтә күндин кейин, Әйса Петрус, Яқуп вә
Яқупниң иниси Юһаннани айрип елип, егиз
бир таққа чиқти. 2 У йәрдә униң сиياқи уларниң
көз алдидила өзгирип, йүзи қуяштәк парлиди,
кийимлири нурдәк аппақ болуп чақниди. 3 Вә
мана, [мухлисларға] Муса вә Иляс [пәйғәмбәрләр]
униң билән сөзлишиватқан һалда көрүнди. 4
Шуниң билән Петрус Әйсаға: — И Рәб, бу йәрдә
болғинимиз немидегән яхши! Халисаң, бирини
саңа, бирини Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап
бу йәргә үч кәпә ясайли! — деди. 5 Униң
гепи түгимәйла, мана нурлуқ бир булут уларни
қапливалди. Мана, булуттин: «Бу Мениң сөйүмлүк
Оғлумдур, Мән униңдин хурсәнмән. Униңға қулақ
селиңлар!» дегән аваз аңланди. 6 Мухлислар
буни аңлап өзлирини йәргә ташлап дүм йетип
вәһимигә чүшти. 7 Бирақ Әйса келип, уларға
қолини тәккүзүп: Қопуңлар, қорқмаңлар, — деди.
8 Улар бешини көтирип қаривиди, Әйсадин башқа
һеч кимни көрмиди. 9 Тағдин чүшүветип, Әйса
уларға: — Инсаноғли өлүмдин тирилдүрүлмигичә,
бу аламәт көрүнүшни һеч кимгә ейтмаңлар, —
дәп тапилиди. 10 Андин мухлислири униңдин: —
Тәврат устазлири немә үчүн: «Иляс [пәйғәмбәр
Мәсиһ келиштин] авал қайтип келиши керәк»
дейишиду? — дәп сорашти. 11 У уларға җававән:
— Иляс [пәйғәмбәр] дәрвәқә [Мәсиһтин] авал
келиду, һәммә ишни орниға кәлтүриду. 12 Амма
мән силәргә шуни ейтип қояйки, иляс аллиқачан
кәлди, лекин кишиләр уни тонумиди, бәлки
униңға халиғанчә муамилә қилди. Шуниңға
охшаш, Инсаноғлиму уларниң қоллирида азап
чекиш алдида туриду, — деди. 13 Шу чағда
мухлислар униң чөмүлдүргүчи Йәһя тоғрисида
сөзләватқанлиғини чүшәнди. 14 Улар халайиқниң
йениға барғинида, бир киши униң алдиға келип,
тизлинип: 15 Рәб, оғлумға ичиңни ағриткайсән!
Чүнки униң тутқақлиқ кесили бар болғачқа, зор
азап чекиватиду; чүнки у дайим отниң яки суниң
ичигә чүшүп кетиду. 16 Уни мухлислириңға
елип кәлгән едим, сақайталмиди, — деди. 17
Әйса җававән: — Әй етиқатсиз вә тәтүр дәвир,
силәр билән қачанғичә турай?! Мән силәргә
йәнә қачанғичә сәвир қилай? — Балини алдимға
елип келиңлар — деди. 18 Шуниң билән Әйса
[җинға] тәнбиһ беривиди, җин балидин чиқип
кәтти, балиму шуан сақайди. 19 Кейин, Әйса
айрим қалғанда, мухлислар униң йениға келип:
— Биз немә үчүн җинни қоғливетәлмидуқ?
— дәп сорашти. 20 У уларға: — Ишәшиңлар
болмиғанлиғи үчүн. Мән силәргә шуни бәрһәқ
ейтип қояйки, силәрдә қича уруғидәк зәрричә
ишәш болсила, силәр аву таққа: «Бу йәрдин у
йәргә көч» десәңлар, көчиду; шундақла силәргә
мүмкин болмайдиған һеч иш болмайду. 21 Бирақ,
бундақ җинларни дуа қилиш вә роза тутуш билән
болмиса һайдиғили болмайду — деди. 22 Улар
Галилийә өлкисидә айлинип жүргинидә, Әйса
уларға: — Инсаноғли [сатқунлуқтин] инсанларниң
қолиға тапшурулиду; 23 улар уни өлтүриду, лекин
үчинчи күни у тирилиду, — деди. Буни аңлап

мухлислар еғир ғәм-қайғуға чөмүп кәтти. 24
Андин улар Кәпәрнаһум шәһиригә кәлгинидә,
[ибадәтхана] «икки драқма» [бежини] жиққучилар
Петрусниң йениға келип: — Устазиңлар «икки
драқма»ни төләмду? — дәп сориди. 25 Төләйду, —
деди Петрус. Лекин у өйгә киргишигила, техи бир
немә демәстила Әйса униңдин: — Симон, сениңчә
бу дунийадики падишалар кимләрдин баж алиду?
Өз пәрзәнтлиридинму, яки ятлардинму, — дәп
сориди. 26 Петрус униңға: Ятлардин, — девиди,
Әйса униңға: — Ундақта, пәрзәнтләр [баждин]
халий болиду. 27 Бирақ [баж жиққучиларға]
путликашаң болмаслиғимиз үчүн, деңизға берип
қармақни ташла. Тутқан биринчи белиқни елип,
ағзини ачсаң, төрт драқмилиқ бир тәңгә пул
чиқиду. Уни елип мән вә сән иккимизниң [бежи]
үчүн уларға бәр, — деди.

18 Бу чағда, мухлислар Әйсаниң йениға келип:
Әрш падишалиғида ким әң улуқ? — дәп
сориди. 2 Әйса йениға кичик бир балини
чақирип, уни оттурида турғузуп, мундақ деди:
3 — Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки,
өз йолуңлардин йенип, кичик балилардәк
сәбий болмисаңлар, әрш падишалиғиға һәргиз
кирәлмәйсиләр. 4 Әнди ким өзини бу кичик
балидәк кичик пеил тутса, у әрш падишалиғида
әң улуқ болиду. 5 Бундақ кичик бир балини
мениң намимда қобул қилса, у мени қобул қилған
болиду. 6 Лекин маңа етиқат қилған бундақ
кичикләрдин бирини [гунаға] путлаштурған һәр
қандақ адәмни, у бойниға йоған түгмән теши
есилған һалда деңизниң тегигә чөктүрүветилгини
әвзәл болатти. 7 Инсанни гунаға путлаштуридиған
ишлар түпәйлидин бу дунийадикиләрниң һалиға
вай! Путлаштуридиған ишлар муқәррәр болиду;
лекин шу путлаштурғучи адәмниң һалиға вай!
8 Әгәр әнди қолуң яки путуң сени гунаға
путлаштурса, уни кесип ташливәт. Чүнки икки
қолуң яки икки путуң бар һалда дозақтики
отқа ташланғиниңдин көрә, чолақ яки токур
һалда һаятлиққа киргиниң әвзәлдур. (aiōnios g166)
9 Әгәр көзүң сени гунаға путлаштурса, уни
оюп өзүңдин нери ташливәт. Икки көзүң бар
һалда дозақтики отқа ташланғиниңдин көрә,
бирла көзүң билән болсиму һаятлиққа киргиниң
әвзәлдур. (Geenna g1067) 10 — Бу сәбий кичикләрниң
һеч биригиму сәл қараштин һези болуңлар.
Чүнки шуни силәргә ейтайки, уларниң әрштики
пәриштилири әрштики Атамниң җамалини
һәрдайим көрүп туриду. 11 Чүнки Инсаноғли
һалакәткә азғанларни қутқузғили кәлди. 12
Қандақ қарайсиләр? Бирәвниң йүз туяқ қойи
болуп, униңдин бири езип топтин чүшүп қалса,
у тохсән тоққуз қойни тағларға қоюп қоюп,
һелиқи азған қойини издәйдиғу? 13 Вә әгәр
уни тепивалса, мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип
қояйки, у қой үчүн болған хошаллиғи азмиған
тохсән тоққузиниңкидин зор болиду. 14 Шуниңға
охшаш, бу сәбий кичикләрниң һәр қандиқиниң
һалакәткә езип қелиши әрштики Атаңларниң
ирадиси әмәстур. 15 — Әнди әгәр қериндишиң
саңа зиян селип гуна қилса, униң йениға берип
иккиңлар халий чағда сәһвәнлигини көрситип
қой. Қериндишиң сөзүңни аңлиса, уни [езиштин]
қайтурувалған болисән. 16 Лекин аңлимиса,
йәнә бир-икки [гувачини] елип, униң йениға
барғин. Шундақ қилип, һәммә иш икки-үч
гувачиниң сөзи билән қилинсун. 17 Лекин
әгәр [қериндишиң] уларниң сөзигиму қулақ
салмиса, әһвални җамаәткә йәткүзүп ейтқин.
Әгәр у җамаәттикиләргә қулақ салмиса, уни
ят әллик яки бажгир қатарида көрүңлар. 18
Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, силәр
йәр йүзидә немини бағлисаңлар, әрштиму шу
бағланған болиду вә силәр йәр йүзидә немини
қоюп бәрсәңлар, әрштиму қоюп берилгән болиду.
19 Мән йәнә шуни силәргә бәрһәқ ейтип қояйки,
йәр йүзидә араңлардин иккиси өзлири тилигән
бир иш тоғрилиқ қәлби бир болуп һәр қандақ
нәрсини тиләп дуа қилса, әрштики Атам уларниң
тилигини иҗабәт қилиду. 20 Чүнки икки яки
үчәйлән мениң намим билән қәйәрдә жиғилған
болса, мән шу йәрдә уларниң арисида болимән.
21 Андин Петрус униң алдиға келип: — И Рәб,
қериндишимниң маңа зиян селип өткүзгән
қанчә қетимлиқ гунайини кәчүрүшүм керәк?
Йәттә қетимму? — деди. 22 Әйса униңға мундақ
деди: —Мән саңа шуни ейтип қояйки, йәттә
қетим әмәс, йәтмиш һәссә йәттә қетим! 23
Әрш падишалиғи чакарлири билән һесап-китап
қилмақчи болған бир падишаға охшайду. 24 Һесап-
китапни башлиғинида, униңға он миң талант
пул қәриздар болған бир чакар кәлтүрүлүпту. 25
Чакарниң төлигидәк һеч нәрсиси болмиғачқа,

ғоҗиси чакарниң өзини, хотун бала-җақиси вә
бар-йоқини сетип, қәрзини төләшини буйрупту.
26 Шуңа чакар униң алдида йәргә жиқилип баш
уруп: «Ғоҗам, маңа кәңчилик қилғайла, мән
пүтүн қәрзимни чоқум төләймән» дәп ялвурупту.
27 Чакарниң ғоҗиси униңға ич ағритип, уни
қоюп берип, қәрзини кәчүрүм қипту. 28 Лекин
чакар у йәрдин чиқип, өзигә йүз динар қәриздар
болған йәнә бир чакар бурадирини учритипту.
Уни тутувелип, бойнини боғуп туруп: «Қәризни
төлә!» дәпту. 29 Буниң билән бу чакар бурадири
йәргә жиқилип униңдин: «Маңа кәңчилик қил,
қәризни чоқум қайтуримән» дәп ялвурупту. 30
Лекин у унимапту вә: «Пүтүн қәризни төлимигичә
зинданда ятисән» дәп уни зинданға ташлитипту.
31 Бундақ ишниң йүз бәргәнлигини көргән башқа
чакарлар интайин азаплинип ғоҗисиниң алдиға
берип, әһвални баштин-ахир сөзләп берипту. 32
Буниң билән ғоҗиси һелиқи чакарни чақиртип:
«Әй рәзил чакар! Маңа йелинғанлиғиң үчүн
шунчә көп қәрзиңниң һәммисини кәчүрдүм.
33 Мән саңа ич ағритқинимдәк, сәнму чакар
бурадириңгә ич ағритишиңға тоғра кәлмәмду?!»
дәпту. 34 Буниң билән ғоҗиси ғәзәплинип уни
пүтүн қәрзини төләп болғичә адәм қийнғучи
гундипайларниң қолида турушқа тапшуруп
берипту. 35 Шуниңға охшаш, әгәр һәр бириңлар
өз қериндашлириңларни чин дилиңлардин
кәчүрмисәңлар, әрштики Атамму силәргә охшаш
муамилә қилиду.

19 Шундақ болдики, Әйса бу сөзләрни ейтип
болғандин кейин, Галилийә өлкисидин
айрилип, Йәһудийә өлкисиниң чәт йәрлиригә,
йәни Иордан дәриясиниң у қетидики жутларға
барди. 2 Топ-топ адәмләр униңға әгишип кәлгән
болуп, у уларни шу йәрдила сақайтти. 3 Әнди бәзи
Пәрисийләр униң йениға келип уни қилтаққа
чүшүрүш мәхситидә униңдин: — Бир адәмниң
һәр қандақ сәвәптин аялини қоюветиши Тәврат
қануниға уйғунму? — дәп сориди. 4 Шуниң
билән у җававән мундақ деди: — [Тәвраттин]
шуни оқумидиңларму, муқәддәмдә инсанларни
Яратқучи уларни «Әр вә аял қилип яратти» вә 5
«Шу сәвәптин әр киши ата-анисидин айрилиду,
аяли билән бирлишип иккиси бир тән болиду». 6
Шундақ екән, әр-аял әнди икки тән әмәс, бәлки
бир тән болиду. Шуниң үчүн, Худа қошқанни
инсан айримисун. 7 Пәрисийләр униңдин йәнә:
— Ундақта, Муса [пәйғәмбәр] немә үчүн [Тәврат
қанунида] әр киши өз аялиға талақ хетини бәрсила
андин уни қоюветишкә болиду, дәп буйруған? —
дәп сорашти. 8 У уларға: — Таш жүрәклигиңлардин
Муса [пәйғәмбәр] аяллириңларни талақ қилишқа
рухсәт қилған; лекин аләмниң башлимида бундақ
әмәс еди. 9 Әнди шуни силәргә ейтип қояйки,
аялини бузуқлуқтин башқа бирәр сәвәп билән
талақ қилип, башқа бирини әмригә алған һәр
қандақ киши зина қилған болиду. 10 Мухлислар
униңға: — Әгәр әр билән аяли оттурисидики
әһвал шундақ болса, ундақта өйләнмәслик яхши
екән, — деди. 11 У уларға: — Бу сөзни һәммила
адәм әмәс, пәқәт несип қилинғанларла қобул
қилалайду. 12 Чүнки анисиниң балиятқусидин
туғма бәзи ағватлар бар; вә инсан тәрипидин ахта
қилинған бәзи ағватларму бар; вә әрш падишалиғи
үчүн өзини ағват қилғанларму бар. Бу сөзни
қобул қилалайдиғанлар қобул қилсун! — деди.
13 Қолуңни тәккүзүп дуа қилғайсән дәп, бәзиләр
кичик балилирини униң алдиға елип кәлди. Бирақ
мухлислар елип кәлгәнләрни әйиплиди. 14 Амма
Әйса: — Балилар мениң алдимға кәлтүрүлсун,
уларни тосмаңлар. Чүнки әрш падишалиғи дәл
мошундақларға тәвәдур, — деди. 15 Вә қоллирини
уларға тәккүзгәндин кейин, у у йәрдин айрилди.
16 Мана, бир күни бириси униң алдиға келип: —
Устаз, мән қандақ яхши ишни қилсам, мәңгүлүк
һаятқа еришимән? — дәп сориди. (aiōnios g166) 17 У
униңға: — Немишкә мәндин яхшилиқ тоғрисида
сорайсән? «Яхши болғучилар» болса пәқәт бирила
бар. Амма һаятлиққа киримән десәң, әмирләргә
әмәл қил, — деди. 18 Қайси әмирләргә дәйсән? —
дәп сориди у. Әйса униңға: — «Қатиллиқ қилма,
зина қилма, оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә,
19 ата-анаңға һөрмәт қил вә хошнаңни өзүңни
сөйгәндәк сөй» — деди. 20 Яш жигит униңға: —
Буларниң һәммисигә әмәл қилип келиватимән.
Әнди маңа йәнә немә кәм? — деди. 21 Әйса униңға:
— Әгәр мукәммәл болушни халисаң, берип бар-
йоқуңни сетип, пулини кәмбәғәлләргә бәргин.
Шуниң билән әрштә ғәзнәң болиду. Андин келип
маңа әгәшкин, — деди. 22 Жигит мошу сөзни
аңлап, қайғуға чөмүп у йәрдин кетип қалди.
Чүнки униң мал-мүлки наһайити көп еди. 23 Әйса
мухлислириға: — Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип

қояйки, байларниң әрш падишалиғиға кириши
тәсликтила болиду. 24 Вә йәнә шуни силәргә
ейтайки, төгиниң йиңнинниң көзидин өтүши бай
адәмниң Худаниң падишалиғиға киришидин
асандур! — деди. 25 Мухлислар буни аңлап интайин
бәк һәйран болушуп: — Ундақта, ким нижатқа
еришәләйду? — дәп сорашти. 26 Амма Әйса уларға
қарап: — Бу иш инсан билән вуҗудқа чиқиши
мүмкин әмәс, лекин Худаға нисбәтән һәммә иш
мүмкин болиду, — деди. 27 Буниң билән Петрус
униңға: — Мана, биз һәммидин ваз кечип саңа
әгәштуқ! Биз буниң үчүн немигә еришимиз? — дәп
сориди. 28 Әйса уларға мундақ деди: — Мән силәргә
шуни бәрһәқ ейтип қояйки, аләмдики һәммә
қайтидин йеңиланғинида, Инсаноғли шанлиқ
тәхтидә олтарған вақтида, маңа әгәшкән силәр
он икки тәхттә олтирип, Исраилларниң он икки
қәбилисигә һөкүм чиқирисиләр. 29 Мениң намим
дәп өйләр, ака-ука, ача-сиңил қериндашлири, ата-
аниси, аяли, балилири яки йәр-зиминлардин ваз
кәчкәнләрниң һәммиси уларға йүз һәссә артуқ
еришиду вә мәңгүлүк һаятқа мирас болиду. (aiōnios
g166) 30 Лекин шу чағда нурғун алдида турғанлар
арқиға өтиду, нурғун арқида турғанлар алдиға
өтиду.

20 — Чүнки әрш падишалиғи бир йәр егисигә
охшайду. Егиси үзүмзарлиғида ишләшкә
адәмләрни яллаш үчүн таң сәһәрдә сиртқа
чиқипту. 2 У ишләмчиләр билән күнлүки
үчүн бир күмүч динардин беришкә келишип,
уларни үзүмзарлиғиға әвәтипту. 3 Саат
тоққузларда у йәнә сиртқа чиқип, базарда
бекар турған башқа кишиләрни көрүпту. 4
Уларға: «Силәрму үзүмзарлиғимға бериңлар,
һәққиңларға тегишлигини беримән» — дәпту.
5 Улар үзүмзарлиққа берипту. Чүштә вә саат
үчтиму у йәнә чиқип йәнә шундақ қипту. 6
Лекин [кәчқурун] саат бәшләрдә чиққанда у йәрдә
турған йәнә башқиларни көрүп, улардин: «Немә
үчүн бу йәрдә күн бойи бекар турисиләр?» дәп
сорапту. 7 Улар: «Бизни һеч ким яллимиди»
дәп җавап қайтурупту. У уларға: «Ундақта,
силәрму үзүмзарлиғимға берип ишләңлар»
— дәпту. 8 Кәч болғанда, үзүмзарлиқ егиси
ғоҗидариға: «Ишләмчиләрни чақирип, әң ахирида
кәлгәнләрдин башлап әң авал кәлгәнләргичә
һәммисиниң иш һәққини бәр» дәпту. 9 Авал
кәчқурун саат бәштә ишқа кәлгәнләр келип, һәр
бири бир күмүч динардин апту. 10 Әң авал
яллап келингәнләрниң нөвити кәлгәндә, улар:
Техиму көп иш һәққи алимизғу, дәп ойлишипту;
бирақ уларму бир күмүч динардин апту. 11
Улар иш һәққини алғини билән йәр егисидин
ағринип: 12 «Бу ахирда кәлгәнләр пәқәт бир саатла
ишлиди, бирақ сиз уларни күн бойи җапалиқ
вә қаттиқ иссиқни чәккән бизләр билән баравәр
һесаплидиңизғу, дәп ғудуришипту. 13 Лекин [йәр
егиси] уларниң биригә җавап қайтуруп: «Бурадәр,
саңа наһәқлиқ қилғиним йоқ! Сән билән бир
күмүч динарға келишмигәнмидуқ? 14 Һәққиңни
елип қайтип кәткин. Бу ахирда кәлгәнгиму саңа
охшаш бәргүм бар. 15 Өзүмниңкини өзүм билгәнчә
ишлитиш һоқуқум йоқму? Сехий болғанлиғимға
көзүң қизириватамду? 16 Шундақ қилип «Алдида
турғанлар арқиға өтиду, арқида турғанлар
алдиға өтиду»; чүнки чақирилғанлар көп, амма
талланғанлар аз болиду. 17 Әйса Йерусалимға
чиқиветип, йолда он икки мухлисини бир чәткә
тартип, уларға мундақ деди: 18 — Мана биз һазир
Йерусалимға чиқип кетиватимиз. Инсаноғли баш
каһинлар вә Тәврат устазлириға тапшурулиду.
Улар уни өлүмгә мәһкүм қилиду 19 андин
уни мәсқирә қилип, қамчилап вә крестләшкә
ят әлликләргә тапшуриду. Лекин у үчинчи
күни қайта тирилиду. 20 Шу чағда, Зәбәдийниң
оғуллириниң аниси икки оғлини елип, Әйсаниң
алдиға келип униңдин бир ишни тәләп қилмақчи
болуп сәҗдә қилди. 21 Немә тәливиң бар? — дәп
сориди у. Аял униңға: — Шуни әмир қилғайсәнки,
сениң падишалиғиңда бу икки оғлумдин бири
оң йениңда, бири сол йениңда олтарсун, —
деди. 22 Әйса уларға җававән: — Силәр немә
тәләп қиливатқиниңларни билмәйватисиләр.
Мән ичишкә тәмшәлгән қәдәһни ичәләмсиләр?
Ичәләймиз, — дейишти улар. 23 У уларға: —
Силәр һәқиқәтәнму мениң қәдәһимдин ортақ
ичисиләр. Бирақ оң яки сол йенимда олтириш
несивиси мениң ихтияримда әмәс, бәлки Атам
кимләргә тәйярлиған болса, шуларға несип
болиду. 24 [Қалған] он мухлис буниңдин хәвәр
тапқанда, икки қериндишидин хапа болди. 25
Лекин Әйса уларни йениға чақирип, мундақ деди:
— Силәргә мәлумки, әллардики һөкүмранлар
қол астидикидикиләр үстидин буйруқвазлиқ

қилип һакимийәт жүргүзиду, вә уларниң
һоқуқдарлири уларни ғоҗайинларчә идарә
қилиду. 26 Бирақ силәрниң араңларда шундақ
болмисун; бәлки силәрдин ким үстүн болушни
халиса, силәрниң хизмитиңларда болсун; 27 вә ким
араңлардикиләрниң алдинқиси болушни халиса,
силәрниң қулуңлар болсун. 28 Инсаноғлиму
дәрвәқә шу йолда көпчилик хизмитимдә болсун
демәй, бәлки көпчиликниң хизмитидә болай вә
җенимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни
һөрлүккә ериштүрәй дәп кәлди. 29 Улар Йерихо
шәһиридин чиққанда, зор бир топ адәмләр униңға
әгишип маңди. 30 Вә мана, йол бойида олтарған
икки әма Әйсаниң у йәрдин өтүп кетиватқинини
аңлап: — И Рәб, Давутниң оғли, бизгә рәһим
қилғайсән, — дәп товлиди. 31 Көпчилик уларни
«Үн чиқармаңлар!» дәп әйиплиди. Лекин, улар: —
Я Рәб, и Давутниң оғли, бизгә рәһим қилғайсән! —
дәп техиму қаттиқ товлиди. 32 Әйса қедимини
тохтитип, уларни чақирип: — Силәр үчүн немә
иш қилип беришимни халисиләр? — дәп сориди.
33 Я Рәб, көзлиримиз ечилсун! — дейишти улар.
34 Әйса уларға ич ағритип, қолини уларниң
көзлиригә тәккүзивиди, көзлири шуан әслигә
келип көридиған болди; улар дәрһал униңға
әгишип маңди.

21 Улар Йерусалимға йеқинлишип, Зәйтун
теғиниң етигидики Бәйт-Фаги йезисиға
кәлгинидә, Әйса икки мухлисиға мунуларни
тапилап алдин әвәтти: 2 — Силәр удулуңлардики
йезиға бериңлар. Барсаңларла, бағлақлиқ бир
ешәк вә униң йенидики бир тәхәйни көрисиләр.
Уларни йешип алдимға йетиләп келиңлар. 3
Әгәр бириси силәргә бир немә десә, «Рәбниң
буларға һаҗити чүшти» дәңлар, у дәрһал уларни
қоюп бериду. 4 Бу пүтүн вақиә пәйғәмбәр
арқилиқ ейтилған муну сөзләрни әмәлгә ашуруш
үчүн болди: — 5 «Зион қизиға ейтиңлар: —
Мана, Падишасиң келиватиду, Кәмтәр-мөмин
болуп, минип бир ешәккә, Боюнтуруқлуқ ешәкниң
тәхийигә, Келиватиду йениңға сениң». 6
Әнди һелиқи икки мухлис берип Әйсаниң
тапилиғинидәк қилди. 7 Ешәк билән тәхәйни
йетиләп келип, үстигә йепинча-чапанлирини
салди вә у үстигә минди. 8 Әнди топ-топ кишиләр
йепинча-чапанлирини йолға паяндаз қилип
салди; йәнә бир қисми дәрәқ шахлирини кесип
йолға яятти. 9 Алдида маңған вә кәйнидин әгәшкән
топ-топ халайиқ: — «Давутниң оғлиға һосанна
болғай! Пәрвәрдигарниң намида кәлгүчигә
мубарәк болсун! Әршиәлада тәшәккүр-һосанналар
оқулсун!» — дәп вақиришатти. 10 У Йерусалимға
киргәндә, пүткүл шәһәр ләрзигә кәлди. Кишиләр:
— Бу зади кимду? — дейишәтти. 11 Халайиқ: —
Бу Галилийә өлкисидики Насарәтлик пәйғәмбәр
Әйса, дәп җавап беришәтти. 12 Әнди Әйса
ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә елим-
сетим қиливатқанларниң һәммисини һайдап
чиқарди. Пул тегишкүчиләрниң ширәлирини вә
пахтәк-кәптәр сатқучиларниң орундуқлирини
өрүп, 13 уларға: — [Муқәддәс язмиларда] [Худаниң]:
«Мениң өйүм дуа-тилавәтхана дәп атилиду» дегән
сөзи пүтүлгән; лекин силәр уни булаңчиларниң
угисиға айландурувапсиләр! — деди. 14 Ибадәтхана
һойлилирида болғанда қариғу вә токурлар униң
алдиға кәлди, у уларни сақайтти. 15 Лекин
баш каһинлар билән Тәврат устазлири униң
яратқан мөҗизилирини көрүп вә балиларниң
ибадәтханида: «Давутниң оғлиға һосанна-
тәшәккүрләр болғай!» дәп товлиғинини аңлап
ғәзәпләнди. 16 Улар униңға: — Бу балиларниң немә
дәватқанлиғини аңлаватамсән? — дәп сориди.
У уларға: — Аңлаватимән! Силәр [муқәддәс
язмилардин] шуни оқуп бақмиғанки, «Өзүңгә
кичик балилар вә бовақларниң тиллиридин
мәдһийә сөзлирини мукәммәл қилдиң»» деди.
17 Андин у улардин айрилип, шәһәрдин чиқип
Бәйт-Ания йезисиға берип, шу йәрдә қонди. 18
Әнди сәһәрдә, шәһәргә қайтип кетиватқанда, униң
қосиғи ачқан еди. 19 У йол бойидики бир түп
әнҗир дәриғини көрүп, униң йениға барди. Лекин
дәрәқтин йопурмақтин башқа һеч нәрсә тапалмай,
униңға қарап: — Һазирдин башлап сәндин мәңгү
мевә болмисун! — девиди, әнҗир дәриғи шуан
қуруп кәтти. (aiōn g165) 20 Мухлислар буни көрүп
тәәҗҗүплинип: — Әнҗир дәриғи неманчә тезла
қуруп кәтти! — деди. 21 Әйса уларға җавап бәрди:
— Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, әгәр
һеч гуман болмай ишәшиңлар бар болса, әнҗир
дәриғидә болған ишлар болупла қалмай, бәлки
силәр һәтта бу таққа: «Бу йәрдин көтирилип
деңизға ташлан!» десәңлар, у шундақ болиду, деди.
22 Дуа қилип немини тилисәңлар, ишәшиңлар
болсила, шуларға еришисиләр. 23 У ибадәтхана

һойлилириға киргәндин кейин, кишиләргә тәлим
бериватқанда, баш каһинлар вә ақсақаллар униң
алдиға келип: — Сән қиливатқан бу ишларни қайси
һоқуққа тайинип қиливатисән? Саңа бу һоқуқни
ким бәргән? — дәп сорашти. 24 Әйса уларға җавап
берип: — Мән авал силәргә бир соал қояй. Әгәр
силәр җавап бәрсәңлар, мәнму бу ишларни қайси
һоқуққа тайинип қиливатқанлиғимни ейтимән.
25 Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш нәдин кәлгән?
Әрштинму, яки инсанлардинму? — дәп сориди.
Улар өз ара мулаһизә қилишип: — Әгәр «Әрштин
кәлгән» десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә
үчүн униңға ишәнмидиңлар?» дәйду. 26 Әгәр:
«Инсанлардин кәлгән» десәк, хәлиқтин қорқимиз,
чүнки улар һәммиси Йәһяни пәйғәмбәр дәп
билиду — дейишти. 27 Буниң билән, улар Әйсаға:
Билмәймиз, — дәп җавап беришти. — Ундақта,
мәнму бу ишларни қайси һоқуққа тайинип
қиливатқанлиғимни ейтмаймән, — деди у уларға.
28 Әнди бу ишқа қандақ қарайсиләр? Бир адәмниң
икки оғли бар екән. У биринчи оғлиниң йениға
келип: «Оғлум, бүгүн үзүмзарлиғимға берип
ишлигин» дәпту. 29 «Бармаймән» дәпту у, лекин
кейин пушайман қилип йәнила берипту. 30 У
иккинчи оғлиниң йениға келип униңғиму шундақ
дәпту. У: «Хоп әпәндим, барай» дәпту-ю, лекин
бармапту. 31 Бу иккиләнниң қайсиси атисиниң
ирадисини ада қилған болиду? — Биринчи
оғли, — дәп җавап бәрди улар. Әйса уларға
мундақ деди: — Мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип
қояйки, баҗгирлар билән паһишиләр Худаниң
падишалиғиға силәрдин бурун кирмәктә. 32
Чүнки гәрчә Йәһя [пәйғәмбәр] силәргә һәққанийәт
йолини аян қилғили кәлгән болсиму, силәр
униңға ишәнмидиңлар; лекин баҗгирлар билән
паһишиләр униңға ишәнди. Силәр буни көрүп
туруп, һәтта кейинки вақитларда йолуңлардин
пушайман қилмай униңға ишәнмидиңлар. 33
Йәнә бир тәмсилни аңлаңлар: Бир йәр егиси бир
үзүмзарлиқ бәрпа қилип, әтрапини читлапту.
У униңда бир шарап көлчиги қезипту вә бир
күзәт мунари ясапту. Андин у үзүмзарлиқни
бағвәнләргә иҗаригә берип, өзи яқа жутқа
кетипту. 34 Үзүм пәсли йеқинлашқанда, өзигә
тегишлик һосулни еливелиш үчүн қуллирини
бағвәнләрниң йениға әвәтипту. 35 Лекин бағвәнләр
қуллирини тутуп, бирини думбалапту, бирини
өлтүрүветипту, йәнә бирини чалма-кесәк қипту.
36 У йәнә бир қетим алдинқидинму көп қуллирини
әвәтипту, бирақ бағвәнләр уларғиму охшаш
муамилә қипту. 37 Ахирда, у «Оғлумниғу
һөрмәт қилар» дәп, оғлини әвәтипту. 38 Лекин
бағвәнләр оғулни көрүп, өз ара: «Бу болса
мирасхор; келиңлар, уни өлтүрүветип мирасини
егиливалайли» дейишипту. 39 Шуниң билән
улар уни тутуп үзүмзарлиқниң сиртиға ташлап
өлтүрүветипту. 40 Әнди үзүмзарлиқниң егиси
кәлгәндә, шу бағвәнләрни қандақ қилар? 41 Улар
униңға: — Бу рәзил адәмләрни вәһшийлик билән
йоқитиду. Үзүмзарлиқни болса мевилирини өз
вақтида өзигә тапшуридиған башқа бағвәнләргә
иҗаригә бериду, — дәп җавап беришти. 42
Әйса улардин сориди: — Муқәддәс язмилардики
муну сөзләрни оқуп бақмиғанмусиләр?: —
«Тамчилар ташливәткән таш болса, Буҗәк теши
болуп тикләнди. Бу иш Пәрвәрдигардиндур, Бу
көзимиз алдида карамәт бир иштур». 43 Шу
сәвәптин силәргә шуни ейтип қояйки, Худаниң
падишалиғи силәрдин тартивелинип, униңға
мувапиқ мевиләрни беридиған башқа бир әлгә ата
қилиниду. 44 Бу «таш»қа жиқилған киши парә-
парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң
үстигә чүшсә, уни кукум-талқан қиливетиду.
45 Баш каһинлар вә Пәрисийләр униң ейтқан
тәмсиллирини аңлап, уларни өзлиригә қаритип
ейтқанлиғини чүшәнди. 46 Уни тутуш йолини
издигән болсиму, лекин халайиқ уни пәйғәмбәр
дәп қариғачқа, улардин қорқушти.

22 Әйса уларға йәнә тәмсилләр билән мундақ
деди: 2 Әрш падишалиғи худди өз оғли
үчүн той зияпитини тәйярлиған бир падишаға
охшайду. 3 У чакарлирини той зияпитигә тәклип
қилинғанларни чақиришқа әвәтипту, лекин улар
келишкә унимапту. 4 У йәнә башқа чакарлирини
әвәтип, уларға тапилап: «Чақирилғанларға: —
Мана, мән зияпитимни тәйяр қилдим; мениң
топақлирим, бордақ маллирим союлди, һәммә
нәрсә тәйяр. Зияпәткә мәрһәмәт қилғай, дәйду,
дәп ейтиңлар, — дәпту. 5 Бирақ улар тәкливини
етиварға алмай, бириси етизлиғиға кәтсә, йәнә
бири содисиға кетипту. 6 Қалғанлири болса
[падишаниң] чакарлирини тутувелип, хорлап
өлтүрүветипту. 7 Падиша буни аңлап қаттиқ
ғәзәплинип, әскәрлирини чиқирип, у қатилларни

йоқитип, уларниң шәһиригә от қоюветипту.
8 Андин у чакарлириға: «Той зияпити тәйяр
болди, лекин чақирилғанлар [меһманлиққа]
мунасип кәлмиди. 9 Әнди силәр һәдә йолларға
берип, удул кәлгән адәмләрниң һәммисини
той зияпитигә тәклип қилиңлар» дәпту. 10
Буниң билән чакарлар йолларға чиқип, яхши
болсун, яман болсун, удул кәлгәнлиги адәмләрниң
һәммисини жиғип әкәпту. Той соруни меһманлар
билән лиқ толупту. 11 Падиша меһманлар билән
көрүшкили киргәндә, у йәрдә зияпәт кийими
киймигән бир кишини көрүпту. 12 Падиша
униңдин: «Бурадәр, зияпәт кийими киймәй,
бу йәргә қандақ кирдиң?» дәп сорапту, бирақ
у киши жавап берәлмәй қапту. 13 Падиша
чакарлириға: «Уни пут-қоллиридин бағлап,
тешидики қараңғулуққа ачиқип ташлаңлар! У
йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини
ғучурлитиду» дәпту. 14 Чүнки чақирилғанлар
көп, лекин талланғанлар аздур. 15 Буниң билән
Пәрисийләр у йәрдин чиқип, қандақ қилип
уни өз сөзи билән қапқанқа чүшүрүш һәққидә
мәслиһәтләшти. 16 Улар мухлислирини Һеродниң
тәрәпдарлири билән биллә униң йениға әвәтип: —
Устаз, силини сәмимий адәм, кишиләргә Худаниң
йолини садиқлиқ билән үгитип келиватиду вә
адәмләргә қәтъий йүз-хатирә қилмай һеч кимгә ян
басмайду, дәп билимиз. 17 Қени, қандақ ойлайла?
[Рим императори] Қәйсәргә бaж-селиқ тапшуруш
Тәврат қануниға уйғунму-йоқ? — дейишти. 18
Лекин Әйса уларниң рәзил нийитини билип: — Әй
сахтипәзләр, мени немишкә синимақчисиләр?
19 Қени, бажға тапшурулидиған бир тәңгә маңа
көрситиңлар, — деди. Улар бир динар пулини
әкәлди. 20 У улардин: — Буниң үстидики сүрәт вә
нам-исим кимниң? — дәп сориди. 21 Қәйсәрниң,
— дәп жавап бәрди улар. У уларға: — Ундақ болса,
Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә, Худаниң һәққини
Худаға тапшуруңлар, — деди. 22 Улар бу сөзни
аңлап, һәйран болуп қелишти-дә, униң йенидин
кетип қалди. 23 Шу күни, «Өлгәнләр тирилмәйду»
дәйдиған Садуқийлар униң алдиға келип қистап
соал қойди: 24 — Устаз, Муса [пәйғәмбәр
Тәвратта]: «Бир киши пәрзәнтсиз өлүп кәтсә,
униң ака яки иниси тул йәңгисини әмригә елип,
қериндиши үчүн нәсил қалдуруши лазим» дәп
тапилиған. 25 Бурун аримизда йәттә ака-ука бар
еди. Чоңи өйләнгәндин кейин өлүп кәтти. Пәрзәнт
көрмигәнликтин, аялини иккинчи қериндишиниң
әмригә қалдурди. 26 Бирақ иккинчисидики
әһвалму униңкигә охшаш болди, андин бу иш
үчинчисидә таки йәттинчи қериндашқичә охшаш
давамлашти. 27 Ахирда, у аялму өлүп кәтти. 28
Әнди тирилиш күнидә бу аял йәттә ака-укиниң
қайсисиниң аяли болиду? Чүнки уни һәммиси
әмригә алған-дә! 29 Әйса уларға мундақ жавап
бәрди: — Силәр нә муқәддәс язмиларни нә
Худаниң қудритини билмигәнлигиңлар үчүн
азғансиләр. 30 Чүнки өлүмдин тирилгәндә
инсанлар өйләнмәйду, әргә тәгмәйду, бәлки
Худаниң әрштики пәриштилиригә охшаш болиду.
31 Әнди өлүмдин тирилиш мәсилиси һәққидә
Худаниң силәргә ейтқан: 32 «Мән Ибраһим,
Исһақ вә Яқупларниң Худасидурмән!» дегән шу
сөзини оқумидиңларму? Худа өлүкләрниң әмәс,
бәлки тирикләрниң Худасидур!». 33 Бу сөзни
аңлиған хәлиқ униң тәлимидин һәйрануһәс
қелишти. 34 Пәрисийләр униң Садуқийларниң
ағзини тувақлиғанлиғини аңлап, бир йәргә жәм
болушти. 35 Уларниң арисидики бир Тәврат-
қанун устази уни синаш мәхситидә униңдин:
36 — Устаз, Тәврат қанунидики әң муһим әмир
қайси? — дәп қистап сориди. 37 У униңға мундақ
деди: — «Пәрвәрдигар Худайиңни пүтүн қәлбиң,
пүтүн жениң, пүтүн зеһниң билән сөйгин» 38 —
әң улуқ, биринчи орунда туридиған әмир мана
шу. 39 Униңға охшайдиған иккинчи әмир болса
«Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй». 40 Пүтүн
Тәврат қануни вә пәйғәмбәрләрниң сөзлири бу
икки әмиргә есилған һалда маңиду. 41 Пәрисийләр
жәм болуп турған вақитта, Әйса улардин: 42
— Мәсиһ тоғрисида қандақ ойлаватисиләр? У
кимниң оғли? — дәп сориди. Давутниң оғли, —
дейишти улар. 43 У уларға мундақ деди: Ундақта,
немә үчүн [Зәбурда] Давут уни Роһта «Рәббим»
дәп атап, — 44 «Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә
ейттики: — «Мән сениң дүшмәнлириңни айиғиң
астида дәссәткичә, Оң йенимда олтарғин!» —
дәйду? 45 Давут [Мәсиһни] шундақ «Рәббим» дәп
атиған турса, әнди у қандақму Давутниң оғли
болиду? 46 Вә һеч ким униңға жававән бир еғизму
сөз қайтуралмиди; шу күндин етиварән, һеч ким
униңдин соал сорашқиму петиналмиди.

23 Бу сөзләрдин кейин, Әйса топ-топ халайиққа
вә мухлислириға мундақ деди: 2 — Тәврат
устазлири вә Пәрисийләр Муса пәйғәмбәрниң
[һөкүм чиқириш] орнида олтарған болиду. 3
Шуңа, уларниң силәргә ейтқан һәммә сөзлиригә
көңүл қоюп, дегәнлирини қилиңлар. Лекин
уларниң қилғанлиридәк қилмаңлар; чүнки улар
өзлириниң дегинигә өзлири әмәл қилмайду,
4 Бәлки улар көтирәлмигидәк еғир жүкләрни
бағлап адәмләрниң зиммисигә артип қойиду.
Амма өзлири бу жүкләрни көтиришкә бирму
бармиғини мидирлитишни хушяқмайду. 5
Улар һәммә әмәллирини инсанларға көз-
көз қилиш үчүнла қилиду; чүнки улар «айәт
қаплири»ни кәң қилип чигивелип, тонлириниң
чучилирини узун саңгилитип қойиду; 6 улар
зияпәтләрдә төрдә, синагогларда алдинқи
орунларда олтиришқа, 7 базарларда кишиләрниң
уларға болған [узун] саламлириға вә өзлирини
«Устаз, устаз» дәп аташлириға амрақ келиду. 8
Бирақ силәр болсаңлар «Устаз» дәп атилишни
қобул қилмаңлар; чүнки силәрниң ялғуз бирла
устазиңлар бар вә һәммиңлар қериндаштурсиләр.
9 Йәр йүзидә һеч қандақ кишини «Атам»
демәңлар, чүнки пәқәт бирла Атаңлар, йәни
әрштә Турғучи бардур. 10 Силәр «муәллим»
дәп атилишниму қобул қилмаңлар, чүнки
пәқәт бирла муәллим, йәни Мәсиһниң өзи
бардур; 11 бәлки араңларда әң мәртивилик
болған киши силәрниң хизмитиңларда болиду.
12 Өзини жуқури тутмақчи болғини төвән
қилиниду, өзини төвән тутқини жуқури
қилиниду. 13 Бирақ һалиңларға вай, әй Тәврат
устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Силәр
әрш падишалиғиниң ишигини инсанларға
тақап келиватисиләр! Я өзүңлар кирмәйсиләр,
я киришни истигәнләрниң киришигә йол
қоймайсиләр. 14 Һалиңларға вай, әй Тәврат
устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Силәр
тул аялларниң мал-дуниясини йәватисиләр,
шундақтиму башқилар алдида тәқвадар көрүнсәк
дәп, узундин-узун дуа қилисиләр. Шуңа, силәр
техиму еғир жазаға тартилисиләр. 15 Һалиңларға
вай, әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр,
сахтипәзләр! Силәр бирла адәмни етиқатиңларға
киргүзүш үчүн, деңиз вә қуруқлуқни кезип
чиқисиләр. Бирақ у киши киргүзүлгәндин кейин,
силәр уни өзлириңлардин икки һәссә бәттәр
болған дозақниң пәрзәнти қилип йетиштүрүп
чиқисиләр. (Geenna g1067) 16 Һалиңларға вай, әй
қариғу йолбашчилар! Силәр: «Һәр қандақ киши
ибадәтхана билән қәсәм қилса, һеч немиси йоқ,
бирақ ибадәтханидики алтунни тилға елип қәсәм
қилғанлар қәсимидә турушқа қәриздар болиду»
дәйсиләр. 17 Әй ахмақлар, корлар! Алтун улуқму
яки алтунни муқәддәс қилған ибадәтханиму?
18 Силәр йәнә: «Һәр ким қурбангаһ билән қәсәм
қилса, һеч немиси йоқ, бирақ қурбангаһ үстидики
һәдийәни тилға елип қәсәм қилғанлар қәсимидә
турушқа қәриздар болиду» дәйсиләр. 19 Әй
корлар! Һәдийә улуқму яки һәдийини муқәддәс
қилған қурбангаһму? 20 Шуңа, қурбангаһни тилға
елип қәсәм қилғучи болса һәм қурбангаһ билән
һәм униң үстидики барлиқ нәрсиләр билән қәсәм
қилған болиду. 21 Ибадәтханини тилға елип қәсәм
қилғучиму һәм ибадәтханини, һәм «ибадәтханида
Турғучи»ни тилға елип қәсәм қилған болиду. 22
Әршни тилға елип қәсәм қилғучи Худаниң тәхти
вә тәхттә олтарғучиниң нами билән қәсәм қилған
болиду. 23 Һалиңларға вай, әй Тәврат устазлири
вә Пәрисийләр, сахтипәзләр! Чүнки силәр һәтта
ялпуз, арпибәдиян вә зириләрниң ондин бир
үлүшини өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю, бирақ
Тәврат қанунниң техиму вәзинлик тәрәплири
болған адаләт, рәһимдиллик вә садиқлиқни
етиварға һеч алмайсиләр. Авал мошу ишларни
орундишиңлар керәк, андин шу ишларниму ада
қилмай қоймаслиғиңлар керәк. 24 Әй қариғу
йолбашчилар! Силәр [чинәңләрдики] пашини
сүзүп еливетисиләр, лекин бирәр төгини пүтүн
пети жутуветисиләр! 25 Һалиңларға вай, әй
Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр!
Силәр чинә-қачиларниң тешинила жуюп
пакизлиғиниңлар билән уларниң ичи һәртүрлүк
һерислик вә ишрәтпәрәсликкә толған. 26 Әй
қариғу Пәрисий! Авал чинә-қачиниң ичини пакла,
шундақта тешиму пак болиду! 27 Һалиңларға вай,
әй Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр!
Силәр ақартип қоюлған, сирти чирайлиқ
көрүнидиған лекин ичи өлүкләрниң устиханлири
вә һәр хил напак нәрсиләргә толған қәбирләргә
охшайсиләр. 28 Шуниңдәк тешиңлардин
инсанларниң алдида һәққаний адәмләрдәк
көрүнисиләр, лекин ичиңлар сахтипәзлик вә

итаәтсизлик билән толған. 29 Һалиңларға вай, әй
Тәврат устазлири вә Пәрисийләр, сахтипәзләр!
Чүнки силәр пәйғәмбәрләрниң қәбирлирини ясап
келиватисиләр, һәққанийларниң мазарлирини
безәп келиватисиләр 30 вә силәр: «Ата-
бовилиримизниң заманида яшиған болсақ
едуқ, уларниң пәйғәмбәрләрниң қенини
төкүшлиригә шерик болмайттуқ» — дәйсиләр.
31 Шуңа силәр өз сөзүңлар билән өзүңларниң
пәйғәмбәрләрни өлтүргәнләрниң әвлатлири
екәнлигиңларға гувалиқ бәрдиңлар. 32 Ундақта,
ата-бовилириңлар башлиған қилмишлирини
толуқлаңлар! 33 Әй иланлар! Зәһәрлик
иланларниң нәсиллири! Дозақ җазасидин
қандақму қутулаларсиләр? (Geenna g1067) 34 Шуңа
мана, силәргә пәйғәмбәрләр, данишмәнләр вә
алимларни әвәтип туримән. Силәр уларниң
бәзилирини крестләп өлтүрисиләр, бәзилирини
синагоглириңларда дәрригә басисиләр, шәһәрдин
шәһәргә қоғлайсиләр. 35 Шундақ қилип,
һәққаний Һабилниң қан қәрзидин тартип
таки силәр ибадәтханидики муқәддәс җай
билән қурбангаһниң арилиғида өлтүргән
Бәрәкияниң оғли Зәкәрияниң қан қәрзигичә,
һәққанийларниң йәр йүзидә еқитилған барлиқ
қан қәризлири бу дәвирниң бешиға чүшүрүлиду.
36 Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки,
шу қилмишларниң җазасиниң һәммиси мошу
дәвирниң бешиға чүшиду. 37 Әй Йерусалим,
Йерусалим! Пәйғәмбәрләрни өлтүридиған, өзигә
әвәтилгән әлчиләрни чалма-кесәк қилидиған
шәһәр! Мекиян җүҗилирини қанат астиға
жиққандәк пәрзәнтлириңни қанчә қетим
қойнумға алмақчи болдум, лекин силәр
унимидиңлар! 38 Мана, әнди өйүңлар силәргә
харабә болуп қалиду! 39 Чүнки мән шуни силәргә
ейтип қояйки, силәр: «Пәрвәрдигарниң намида
кәлгүчигә мубарәк болсун!» демигичә, силәр
мени қайтидин һеч көрәлмәйсиләр.

24 Әйса ибадәтханидин чиқип, алдиға
кетиватқанда, мухлислири йениға келип
униң диққитини ибадәтхана беналириға
тартмақчи болди. 2 У уларға: — Мана буларниң
һәммисини көрүватамсиләр? Мән силәргә бәрһәқ
шуни ейтип қояйки, бу йәрдә бир тал ташму таш
үстидә қалмайду, һәммиси қалдурулмай гумран
қилиниду, — деди. 3 У Зәйтун теғида олтарғанда,
мухлислири астиғина униң йениға келип: —
Бизгә ейтқинчу, бу дегәнлириң қачан йүз бериду?
Сениң [қайтип] келишиң вә заманниң ахирини
көрситидиған қандақ аламәт болиду? — дәп
сорашти. (aiōn g165) 4 Әйса уларға җававән мундақ
деди: — Һези болуңларки, һеч ким силәрни
аздуруп кәтмисун. 5 Чүнки нурғун кишиләр
мениң намимда келип: «Мәсиһ мән болимән» дәп,
көп адәмләрни аздуриду. 6 Силәр уруш хәвәрлири
вә уруш шәпилирини аңлайсиләр, булардин
алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки бу ишларниң
йүз бериши муқәррәр. Лекин булар ахирәт әмәс. 7
Чүнки бир милләт йәнә бир милләт билән урушқа
чиқиду, бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ
билән урушқа чиқиду. Җай-җайларда ачарчилиқ,
вабалар вә йәр тәврәшләр йүз бериду. 8 Лекин бу
ишларниң йүз бериши «туғутниң толғиғиниң
башлиниши» болиду, халас. 9 Андин кишиләр
силәрни тутуп азап-оқубәткә селип, өлтүриду,
мениң намим вәҗидин пүткүл әлләр силәрдин
нәпрәтлиниду. 10 Шуниң билән нурғунлар
етиқатидин таниду, бир-бирини тутуп бериду вә
бир-биригә өчмәнлик қилиду. 11 Нурғун сахта
пәйғәмбәрләр мәйданға чиқип, нурғун кишиләрни
аздуриду. 12 Итаәтсизлик-рәзилликләрниң
көпийиши түпәйлидин, нурғун кишиләрдики
меһир-муһәббәт совуп кетиду. 13 Лекин ахирғичә
бәрдашлиқ бәргәнләр қутқузулиду. 14 Барлиқ
әлләргә агаһ-гувалиқ болсун үчүн, [Худаниң]
падишалиғи һәққидики бу хуш хәвәр пүткүл
дунияға җакалиниду; андин заман ахири болиду.
15 Даниял пәйғәмбәр қәйт қилған «вәйран қилғучи
жиркиничлик номуссизлиқ»ниң муқәддәс җайда
турғинини көргиниңларда (китапхан бу сөзниң
мәнасини чүшәнгәй), 16 Йәһудийә өлкисидә
туруватқанлар тағларға қачсун; 17 өгүздә турған
киши өйидики нәрсә-керәклирини алғили
чүшмәйла [қачсун]. 18 Етизлиқта турған кишиму
чапинини алғили өйигә янмисун. 19 У күнләрдә
һамилдар аяллар вә бала емитиватқанларниң
һалиға вай! 20 Қачидиған вақтиңларниң қиш
яки шабат күнигә тоғра келип қалмаслиғи үчүн
дуа қилиңлар. 21 Чүнки у чағда дуния апиридә
болғандин мошу чаққичә көрүлүп бақмиған һәм
кәлгүсидиму көрүлмәйдиған дәһшәтлик азап-
оқубәт болиду. 22 У күнләр азайтилмиса, һеч
қандақ әт егиси қутулалмайтти; лекин [Худаниң]

Өз таллиғанлири үчүн у күнләр азайтилиду.
23 Әгәр у чағда бириси силәргә: «Қараңлар, бу
йәрдә Мәсиһ бар!» яки «[Мәсиһ] әнә у йәрдә!»
десә, ишәнмәңлар. 24 Чүнки сахта мәсиһләр
вә сахта пәйғәмбәрләр мәйданға чиқиду,
қалтис мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләрни
көрситиду; шуниң билән әгәр мүмкин болидиған
болса, һәтта [Худа] таллиғанларниму аздуратти.
25 Мана, мән бу ишлар йүз бериштин бурун
силәргә уқтуруп қойдум. 26 Шуниң үчүн, бириси
силәргә: «Қараңлар, у чөл-баяванда!» десә, у йәргә
бармаңлар. «Қараңлар, у ичкиридики өйләрдә!»
десә, ишәнмәңлар. 27 Чүнки чақмақ шәриқтин
ғәрипкә ялт-юлт қилип қандақ чаққан болса,
Инсаноғлиниң келиши шундақ болиду. 28 Чүнки
җәсәт қайси йәрдә болса, у йәрдиму қузғунлар
топлишиду! 29 У күнләрдики азап-оқубәтләр өтүп
кәткән һаман, қуяш қарийиду, ай йоруқлуғини
бәрмәйду, юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду,
асмандики күчләр ләрзигә келиду. 30 Андин
Инсаноғлиниң аламити асмандин көрүниду;
йәр йүзидики пүткүл қәбилиләр жиға-зерә
көтиришиду. Улар Инсаноғлиниң күч-қудрәт
вә улуқ шан-шәрәп ичидә асмандики булутлар
үстидә келиватқанлиғини көриду. 31 У
пәриштилирини зор җараңлиқ бир канай садаси
билән әвәтиду, улар униң таллиғанлирини
дунияниң төрт булуңидин, асманниң бир
четидин йәнә бир четигичә һәрйәрдин жиғип
бир йәргә җәм қилиду. 32 Әнҗир дәриғидин
мундақ тәмсилни биливелиңлар: — Униң
шахлири көкирип йопурмақ чиқарғанда, язниң
йеқинлап қалғанлиғини билисиләр. 33 Худди
шуниңдәк, [мән бая дегәнлиримниң] һәммисини
көргиниңларда, униң йеқинлап қалғанлиғини,
һәтта ишик алдида туруватқанлиғини
биливелиңлар. 34 Мән силәргә бәрһәқ шуни
ейтип қояйки, бу аламәтләрниң һәммиси әмәлгә
ашурулмай туруп, бу дәвир өтмәйду. 35 Асман-
зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим һәргиз
йоқалмайду. 36 Лекин шу күни вә вақит-саитиниң
хәвирини болса, һеч ким билмәйду — һәтта
әрштики пәриштиләрму билмәйду, уни пәқәт
Атамла билиду. 37 Әнди Нуһ пәйғәмбәрниң
күнлиридә қандақ болған болса, Инсаноғли
[қайтип] кәлгәндиму шундақ болиду. 38 Чүнки
топан келишидин илгәрки күнләрдә, Нуһ кемигә
кирип олтарған күнгичә, [шу замандики] кишиләр
йәп-ичип, өйлинип вә ятлиқ болуп кәлгән еди. 39
Топан туюқсиз келип һәммисини ғәриқ қилғичә,
кишиләр бу ишниң униңдин хәвәрсиз болуп
турғанға охшаш, Инсаноғлиниң қайтип келишиму
шундақ болиду. 40 У күни, етизда икки киши
турған болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә
бири қалдурулиду; 41 икки аял түгмән бешида
туруп ун тартиватқан болиду; улардин бири елип
кетилиду, йәнә бири қалдурулиду. 42 Шуниң
үчүн, һошияр болуңлар, чүнки Рәббиңларниң
қайтип келидиған вақти-саитини билмәйсиләр.
43 Лекин шуни билиңларки, әгәр өй егиси оғриниң
кечиси қайси җесәктә келидиғанлиғини билгән
болса, сәгәк туруп оғриниң өйни тешип киришигә
һәргиз йол қоймайтти. 44 Шуниңға охшаш,
силәрму тәйяр туруңлар. Чүнки Инсаноғли
силәр ойлимиған вақит-саәттә қайтип келиду!
45 Ғоҗайини өз өйидикиләргә мәсъул қилип,
уларға озуқ-түлүгини вақти-вақтида тәқсим
қилип беришкә тайинлиған ишәшлик вә пәмлик
чакар ким болиду? 46 Ғоҗайин [өйигә] қайтқанда,
чакириниң шундақ қиливатқининиң үстигә
кәлсә, бу чакарниң бәхитидур! 47 Мән силәргә
бәрһәқ шуни ейтип қояйки, ғоҗайин уни пүтүн
егилигини башқурушқа қойиду. 48 Лекин мабада
шу чакар рәзил болуп көңлидә: «Ғоҗайиним
һаял болуп қалиду» дәп ойлап, 49 башқа чакар
бурадәрлирини бозәк қилишқа вә һарақкәшләргә
һәмраһ болуп йәп-ичишкә башлиса, 50 шу
чакарниң ғоҗайини күтүлмигән бир күни,
ойлимиған бир вақитта қайтип келиду 51 вә
уни кесип икки парчә қилип, униң несивисини
сахтипәзләр билән охшаш тәғдирдә бекитиду.
Шу йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини
ғучурлитиду.

25 У вақитта, әрш падишалиғи худди қоллириға
чирақларни елип тойи болған жигитни
қарши елишқа чиққан он қиз қолдашқа охшайду.
2 Бу қизларниң бәши пәмлик, бәши болса пәмсиз.
3 Пәмсиз қизлар чирақлирини алған болсиму,
йениға май еливалмапту. 4 Пәмлик қизлар
болса чирақлири билән биллә қачилирида майму
еливапту. 5 Жигит кечигип кәлгәчкә, уларниң
һәммисини уйқа бесип ухлап қапту. 6 Йерим
кечидә: «Мана, жигит кәлди, қарши елишқа
чиқиңлар!» дегән аваз аңлинипту. 7 Буниң

билән бу қизларниң һәммиси орнидин туруп
чирақлирини пәрләпту. 8 Пәмсиз қизлар пәмлик
қизларға: «Чирақлиримиз өчүп қалғиливатиду,
мейиңлардин бериңларчу» дәпту. 9 Бирақ
пәмлик қизлар: «Яқ. болмайду! Бәрсәк, бизгиму
һәм силәргиму йәтмәслиги мүмкин. Яхшиси,
өзүңлар [май] сатқучиларниң йениға берип
сетивелиңлар!» дәпту. 10 Лекин улар май
сетивалғили кетиватқанда, жигит келип қапту,
тәйяр болуп болған қизлар униң билән бирликтә
той зияпитигә кирипту. Ишик тақипту. 11 Кейин
қалған қизлар қайтип келип: «Ғожам, ғожам,
ишикни ечивәткәйла!» дәпту. 12 Бирақ у: «Силәргә
бәрһәқ ейтайки, мән силәрни тонумаймән»
дәп жавап берипту. 13 Шуниң үчүн сәгәк
болуңлар, чүнки нә Инсаноғлиниң келидиған
күнини нә саитини билмәйсиләр. 14 [Әрш
падишалиғи] худди яқа жутқа чиқмақчи болуп,
өз чакарлирини чақирип дуниясини уларға
тапшурған адәмгә охшайду. 15 У адәм һәр бир
чакарниң қабилийитигә қарап, бирисигә бәш
талант, бирисигә икки талант, йәнә бирисигә
бир талант күмүч тәңгә берип, яқа жутқа йол
апту. 16 Бәш талант тәңгә алған чакар берип оқәт
қилип, йәнә бәш талант тәңгә пайда тепипту. 17
Шу йолда икки талант тәңгә алғиниму йәнә икки
талант тәңгә пайда апту. 18 Лекин бир талант
тәңгә алғини болса берип йәрни колап, ғожайини
бәргән пулни көмүп йошуруп қоюпту. 19 Әнди узун
вақит өткәндин кейин, бу чакарларниң ғожиси
қайтип келип, улар билән һесаплишипту. 20 Бәш
талант тәңгә алғини йәнә бәш талант тәңгини
қошуп елип келип: «Ғожам, сили маңа бәш талант
тәңгә тапшурғандила. Қарсила, йәнә бәш талант
тәңгә пайда алдим» дәпту. 21 Ғожайини униңға:
Убдан бопту! Яхши вә ишәшлик чакар екәнсән!
Мән саңа һавалә қилған кичиккинә ишта ишәшлик
болуп чиқтиң, сени көп ишларға қоймән. Кәл,
ғожайиниңниң хошаллиғиға ортақ бол!» дәпту.
22 Икки талант тәңгә алғиниму келип: «Ғожам,
сили маңа икки талант тәңгә тапшурғандила.
Қарсила, йәнә икки талант тәңгә пайда алдим»
дәпту. 23 Ғожайини униңға: «Убдан бопту! Яхши
вә ишәшлик чакар екәнсән! Мән саңа һавалә
қилған кичиккинә ишта ишәшлик болуп чиқтиң,
сени көп ишларға қоймән. Кәл, ғожайиниңниң
хошаллиғиға ортақ бол!» дәпту. 24 Андин, бир
талант тәңгә алғиниму келип: «Ғожам, силиниң
чиң адәм екәнликлирини биләттим, чүнки
өзлири теримиған йәрдин һосулни орувалалайла,
һәмдә уруқ чачмиған йәрдинму хаман алила.
25 Шуңа қорқуп, силиниң бәргән бир талант
тәңгилирини йәргә көмүп йошуруп қойған едим.
Мана пуллирини алсила» дәпту. 26 Ғожиси униңға:
«Әй, рәзил, һорун чакар! Сән мени теримиған
йәрдин орувалидиған, уруқ чачмиған йәрдин
хаман алидиған адәм дәп билип, 27 һеч болмиғанда
пулумни җазанихорларға аманәт қоюшуң керәк
едиғу! Шундақ қилған болсаң мән қайтип кәлгәндә
пулумни өсүми билән алған болмамтим?! 28
Шуңа, униң қолидики талант тәңгини елип,
он талант тәңгә бар болғанға бериңлар! 29
Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму көп
берилиду, униңда молчилиқ болиду; амма кимдә
йоқ болса, һәтта униңда бар болғанлириму
униңдин мәһрум қилиниду. 30 Бу ярамсиз чакарни
тешидики қараңғулуққа ачиқип ташлаңлар! У
йәрдә жиға-зерәлар көтирилиду, чишлирини
ғучурлитиду» дәпту. 31 Инсаноғли өз шан-
шәриви ичидә барлиқ пәриштилири билән биллә
кәлгинидә, шәрәплик тәхтидә олтириду. 32 Барлиқ
әлләр униң алдиға жиғилиду. Падичи қойларни
өшкиләрдин айриғинидәк у уларни айрийду; 33
у қойларни оң йениға, өшкиләрни сол йениға
айрийду. 34 Андин Падиша оң йенидикиләргә:
«Әй Атам бәхит ата қилғанлар, келиңлар! Аләм
апиридә болғандин бери силәр үчүн тәйярланған
падишалиққа варис болуп егә болуңлар! 35 Чүнки
ач қалғинимда силәр маңа йемәклик бәрдиңлар,
уссуз қалғинимда уссулуқ бәрдиңлар, мусапир
болуп жүргинимдә өз өйүңләргә алдиңлар, 36
яланач қалғинимда кийдүрдүңлар, кесәл болуп
қалғинимда һалимдин хәвәр алдиңлар, зинданда
ятқинимда йоқлап турдуңлар» — дәйду. 37 У
чағда, һәққаний адәмләр униңға: «И Рәб, биз
сени қачан ач көрүп озуқ бәрдуқ яки уссуз көрүп
уссулуқ бәрдуқ? 38 Сени қачан мусапир көрүп
өйүмизгә алдуқ яки яланач көрүп кийгүздуқ?
39 Сениң қачан кесәл болғиниңни яки зинданда
ятқиниңни көрүп йоқлап бардуқ?» дәп сорайду.
40 Вә Падиша уларға: «Мән силәргә бәрһәқ
шуни ейтайки, мошу қериндашлиримдин әң
кичигидин бирәрсигә шуларни қилғиниңларму,
дәл маңа қилған болдуңлар» дәп жавап бериду.

41 Андин у сол йенидикиләргә: «Әй ләнитиләр,
көзүмдин йоқилиңлар! Шәйтан билән униң
пәриштилиригә һазирланған мәңгү өчмәс отқа
кириңлар! (aiōnios g166) 42 Чүнки ач қалғинимда маңа
озуқ бәрмидиңлар, уссуз қалғинимда уссулуқ
бәрмидиңлар; 43 мусапир болуп жүргинимдә
өз өйүңләргә алмидиңлар, яланач қалғинимда
кийдүрмидиңлар, кесәл болғинимда вә зинданда
ятқинимда йоқлимидиңлар» дәйду. 44 У чағда,
улар: «И Рәб, сени қачан ач, уссуз, мусапир, яланач,
кесәл яки зинданда көрүп туруп хизмитиңдә
болмидуқ?» дәйду. 45 Андин падиша уларға: «Мән
силәргә бәрһәқ шуни ейтайки, мошулардин әң
кичигидин бирәрсигә шундақ қилмиғиниңлар
маңиму қилмиған болдуңлар» дәп җавап бериду.
46 Буниң билән улар мәңгүлүк җазаға кирип
кетиду, лекин һәққанийлар болса мәңгүлүк һаятқа
кириду. (aiōnios g166)

26 Әйса бу сөзләрни қилип болғандин кейин,
мухлислириға: 2 — Силәргә мәлумки, икки
күндин кейин «өтүп кетиш һейти» болиду,
шу чағда Инсаноғли крестлиниш үчүн тутуп
берилиду, — деди. 3 Баш каһинлар вә ақсақаллар
Қаяфа исимлиқ баш каһинниң сарийида җәм
болушти. 4 Улар Әйсани қандақ қилип һийлә-
нәйрәң билән тутуп өлтүрүш тоғрисида мәслиһәт
қилишти. 5 Бирақ улар: — Бу иш һейт-айәм
күнлири қилинмисун. Болмиса, хәлиқ арисида
малиманчилиқ чиқиши мүмкин, — дейишти. 6
Әнди Әйса Бәйт-Ания йезисида, «Симон мохо»ниң
өйидә болғинида, 7 бир аял униң йениға кирди.
У ақ қаштеши шешидә наһайити қиммәтлик
әтирни елип кәлгән болуп, Әйса дәстиханда
олтарғанда, әтирни униң бешиға қуйди. 8 Лекин
мухлислар буни көрүп хапа болушуп: — Зади
немишкә бундақ исрапчилиқ қилиниду? 9 Чүнки
бу әтирни көп пулға сетип, пулини кәмбәғәлләргә
сәдиқә қилса болаттиғу! — дейишти. 10 Лекин
Әйса уларниң көңлидикини билип уларға: — Бу
аялниң көңлини немә дәп ағритисиләр? Чүнки
у мән үчүн яхши бир ишни қилди. 11 Чүнки
кәмбәғәлләр дайим силәрниң араңларда болиду,
лекин мениң араңларда болушум силәргә дайим
несип боливәрмәйду! 12 Бу аялниң бу әтирни
бәдинимгә қуюши мениң дәпнә қилинишимға
тәйяр болушум үчүн болди. 13 Мән силәргә
бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу хуш хәвәр пүткүл
дунияниң қәйеридә җакаланса, бу аял әслинип,
униң қилған бу иши тәриплиниду, — деди.
14 Бу иштин кейин, он иккиләндин Йәһуда
Ишқарийот исимлиқ бири баш каһинларниң
алдиға берип: 15 — Уни тутуп бәрсәм, маңа
немә берисиләр? — деди. Улар униң алдиға
оттуз күмүч тәңгә қойди. 16 Йәһуда шуниңдин
етиварән уни тутуп беришкә мувапиқ пурсәт
издәшкә башлиди. 17 Петир нан һейтиниң
биринчи күни, мухлислар Әйсаниң йениға келип:
— Өтүп кетиш һейтиниң тамиғини йейишиң
үчүн қәйәрдә тәйярлишимизни халайсән? —
дәп сориди. 18 У уларға: — Шәһәргә кирип
паланчиниң өйигә берип униңға: «Устаз: —
Вақит-саитим йеқинлишип қалди, өтүп кетиш
һейтини мухлислирим билән бирликтә сениң
өйүңдә өткүзәй — дәйду» дәп ейтиңлар, —
деди. 19 Мухлислар Әйсаниң тапилиғинидәк өтүп
кетиш һейтиниң тамиғини шу йәрдә тәйярлиди.
20 Кәчқурун, у он иккиләң билән дәстиханда
олтарди. 21 Улар ғизалиниватқанда у: — Мән
силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, араңлардики
бирәйлән маңа сатқунлуқ қилиду, — деди. 22
[Буни аңлап] улар интайин қайғуға чөмүп, бир-
бирләп униңдин: — Я Рәб, мән әмәстимән?
— дәп сорашқа башлиди. 23 У җававән: —
Қолидики нанни мән билән тәң таваққа төгүргән
киши, маңа сатқунлуқ қилғучи шу болиду. 24
Инсаноғли дәрвәқә [муқәддәс язмиларда] өзи
тоғрисида пүтүлгинидәк [өлүмгә] кетиду; бирақ
Инсаноғлиниң тутуп берилишигә васитичи болған
адәмниң һалиға вай! У адәм туғулмиған болса
яхши болатти! — деди. 25 Униңға сатқунлуқ
қилидиған Йәһуда: — Устаз, мән әмәстимән? —
дәп сориди. У униңға: — Өзүң дедиң җуму, — деди.
26 Улар ғизалиниватқанда, Әйса бир нанни қолиға
елип [Худаға] тәшәккүр-һәмдусана ейтқандин
кейин, уни уштуп, мухлислириға үләштүрүп
бәрди вә: —Елиңлар, йәңлар, бу мениң теним,
— деди. 27 Андин, қолиға җамни елип [Худаға]
тәшәккүр-һәмдусана ейтип, уни мухлислириға
тутуп: — Һәммәйлән буниңдин ичиңлар. 28
Бу мениң нурғун адәмләрниң гуналириниң
кәчүрүм қилиниши үчүн төкүлидиған, йеңи
әһдини түзидиған қенимдур. 29 Лекин мән шуни
силәргә ейтайки, Атамниң падишалиғида силәр
билән бирликтә йеңидин шараптин ичмигичә,

үзүм телиниң шәрбитини һәргиз ичмәймән, —
деди. 30 Улар мәдһийә күйини ейтқандин кейин
талаға чиқип, Зәйтун теғиға қарап кетишти. 31
Андин Әйса уларға: — Бүгүн кечә силәр һәммиңлар
мениң түпәйлимдин тандурулуп путлишисиләр,
чүнки [муқәддәс язмиларда]: — «Мән падичини
урувետимән, Падидики қойлар патипарақ болуп
тарқитиветилиду» дәп пүтүлгән. 32 Лекин мән
тирилгәндин кейин Галилийәгә силәрдин бурун
баримән, — деди. 33 Петрус униңға җававән:
— Һәммәйлән сениң түпәйлиңдин тандурулуп
путлашсиму, мән һәргиз путлашмаймән, деди.
34 Әйса униңға: — Мән саңа бәрһәқ шуни ейтип
қояйки, бүгүн кечә ғораз чиллаштин бурун,
сән мәндин үч қетим танисән, — деди. 35
Петрус униңға: — Сән билән биллә өлүшүм
керәк болсиму, сәндин һәргиз танмаймән, —
деди. Қалған мухлисларниң һәммисиму шундақ
дейишти. 36 Андин Әйса улар билән биллә
Гетсиманә дегән йәргә кәлди. У мухлисларға:
«Мән у яққа берип дуа-тилавәт қилип кәлгичә,
мошу җайда олтирип туруңлар» деди. 37 У
Петрусни, шундақла Зәбәдийниң икки оғлини
биргә елип маңди вә қаттиқ азаплинип, көңли
толиму пәришан болушқа башлиди. 38 У уларға:
— Җеним өлидиғандәк бәкму азапланмақта.
Силәр бу йәрдә қелип, мән билән бирликтә ойғақ
туруңлар, — девиди, 39 Вә сәл нерирақ берип,
өзини йәргә етип дүм йетип дуа қилип: — И Атам,
мүмкин болса, бу қәдәһ мәндин өтүп кәтсун!
Лекин бу иш мән халиғандәк әмәс, сән халиғандәк
болсун, — деди. 40 У мухлисларниң йениға қайтип
кәлгинидә, уларниң ухлап қалғанлиғини көрүп,
Петрусқа: — Мән билән биллә бирәр саатму ойғақ
туралмидиңларму?! 41 Езиқтурулуштин сақлиниш
үчүн, ойғақ туруп дуа қилиңлар. Роһ пидакар
болсиму, лекин кишиниң әтлири аҗиздур, —
деди. 42 У иккинчи қетим берип, йәнә дуа
қилип: — И Атам, әгәр мән бу қәдәһни ичмисәм
у мәндин кәтмисә, ундақта сениң ирадәң ада
қилинсун, — деди. 43 У уларниң йениға [қайтип]
кәлгинидә, йәнә ухлап қалғанлиғини көрди,
чүнки уларниң көзлири уйқиға илинған еди. 44
Шуниң билән у улардин айрилип үчинчи қетим
берип, йәнә шу сөзләр билән дуа қилди. 45
Андин у мухлисларниң йениға келип уларға:
— Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә дәм
еливатамсиләр? Мана, вақит-саити йеқинлашти;
Инсаноғли гунакарларниң қолиға тапшурулиду.
46 Қопуңлар, кетәйли; мана, маңа сатқунлуқ
қилидиған киши йеқин кәлди! — деди. 47 Униң
сөзи техи түгимәйла, он иккиләндин бири болған
Йәһуда кәлди; униң йенида баш каһинлар вә
хәлиқ ақсақаллири тәрипидин әвәтилгән, қилич-
тоқмақларни көтәргән зор бир топ адәм бар еди. 48
Униңға сатқунлуқ қилғучи улар билән аллибурун
ишарәтни бекитип: «Мән кимни сөйсәм, у дәл
шудур. Силәр уни тутуңлар» дәп келишкән еди.
49 У удул Әйсаниң алдиға берип: — Салам, устаз!
— дәп уни сөйүп кәтти. 50 Әйса униңға: —
Ағинәм, немә дәп кәлдиң? — деди. Шуниң билән,
һелиқи адәмләр йопурулуп келип, Әйсаға қол
селип, уни тутқун қилди. 51 Вә мана, Әйсаниң
йенидикиләрдин бирәйлән қиличини суғуруп,
баш каһинниң чакириға урувиди, униң қулиқини
шилип чүшүрүвәтти. 52 Әйса униңға: — Қиличиңни
қиниға сал, қилич көтәргәнләр қилич астида һалак
болиду. 53 Яки мени Атисиға нида қилалмайдиған
болди, дәп ойлап қалдиңму?! Шундақ қилсамла
У маңа шуан он икки қисимдин артуқ пәриштә
маңдурмамду? 54 Бирақ мән ундақ қилсам,
муқәддәс язмилардики бу ишлар муқәррәр болиду
дегән бешарәтләр қандақму әмәлгә ашурулсун?
— деди. 55 Шу пәйттә Әйса топлашқан адәмләргә
қарап: — Бир қарақчини тутидиғандәк қилич-
тоқмақларни көтирип мени тутқили кәпсиләрғу?
Мән һәр күни ибадәтхана һойлилирида силәр
билән биллә олтирип тәлим берәттим, лекин
силәр у чағда мени тутмидиңлар. 56 Лекин бу
пүтүн ишларниң йүз бериши пәйғәмбәрләрниң
муқәддәс язмилирида алдин-ала ейтқанлириниң
әмәлгә ашурулуши үчүн болди, — деди. Бу
чағда, мухлисларниң һәммиси уни ташлап қечип
кетишти. 57 Әнди Әйсани тутқун қилғанлар
уни баш каһин Қаяфаниң алдиға елип беришти.
Тәврат устазлири билән ақсақалларму у йәрдә
җәм болушқан еди. 58 Петрус униңға таки баш
каһинниң сарийиниң [һойлисиғичә] жирақтин
әгишип келип, ишниң ақиветини көрүш үчүн
ичкиригә кирип, қаравулларниң арисида олтарди.
59 Баш каһинлар, ақсақаллар вә пүтүн алий
кеңәшмә әзалири Әйсани өлүм җазасиға мәһкүм
қилиш үчүн, ялған гува-испат издәйтти. 60
Нурғун ялған гувачилар оттуриға чиққан болсиму,

улар булардин һеч қандақ испатқа еришәлмиди.
Ахирда, икки ялған гувачи оттуриға чиқип: 61 —
Бу адәм: «Мән Худаниң ибадәтханисини бузуп
ташлап, үч күн ичидә қайта қуруп чиқалаймән»
дегән, деди. 62 Баш каһин орнидин туруп, униңға:
— Қени, җавап бәрмәмсән? Булар сениң үстүңдин
зади қандақ гувалиқларни бериватиду? — деди.
63 Лекин Әйса сүкүт қилип туривәрди. Баш
каһин униңға: — [Мәңгү] һаят болғучи Худа
билән сениң қәсәм қилишиңни буйруймәнки,
бизгә ейт, Худаниң Оғли Мәсиһ сәнму?» — деди.
64 Әйса мундақ җавап қайтурди: — Шундақ,
сениң дегиниңдәк. Лекин шуниму силәргә
ейтайки, буниңдин кейин силәр Инсаноғлиниң
Қадир Болғучиниң оң йенида олтиридиғинини
вә көктики булутлар үстидә келидиғинини
көрисиләр. 65 Шуниң билән баш каһин тонлирини
житип ташлап: — У күпүрлүк қилди! Әнди башқа
һәр қандақ гувачиниң немә һаҗити? Мана,
өзүңлар бу күпүрлүкни аңлидиңлар! 66 Буниңға
немә дәйсиләр? — деди. — У өлүм җазасиға
лайиқтур! — дәп җавап қайтурушти улар. 67
Буниң билән улар униң йүзигә түкүрүп, униңға
мушт атқили турди. Бәзилири уни качатлап:
68 — Әй Мәсиһ, пәйғәмбәрчилик қилмамсән,
ейтип баққина, сени ким урди? — дейишти. 69
Әнди Петрус сарайниң ташқириқи һойлисида
олтиратти. Бир дедәк униң йениға келип: — Сән
Галилийәлик Әйса билән биргә едиңғу, — деди. 70
Лекин у һәммәйләнниң алдида инкар қилип: —
Сениң немә дәватқанлиғиңни чүшәнмидим! —
деди. 71 Андин у даланға чиққанда, уни көргән
йәнә бир дедәк у йәрдә турғанларға: — Бу адәмму
Насарәтлик Әйса билән биргә еди, — деди. 72 У
йәнә инкар қилип: — Мән у адәмни тонумаймән!
— дәп қәсәм ичти. 73 Бир аздин кейин, у йәрдә
турғанлар Петрусниң йениға келип униңға: —
Шүбһисизки, сән уларниң бири екәнсән, чүнки
тәләппузуң сени паш қилиду, — дейишти. 74
[Петрус] қаттиқ қарғашлар билән қәсәм қилип: —
У адәмни зади тонумаймән! — дейишигила ғораз
чиллиди. 75 Петрус Әйсаниң: «Ғораз чиллаштин
бурун, сән мәндин үч қетим танисән!» дегән
сөзини есигә алди. У ташқириға чиқип, қаттиқ
жиға-зерә көтәрди.

27 Таң атқандила, пүтүн баш каһинлар билән
хәлиқ ақсақаллири Әйсани өлүмгә мәһкүм
қилдуруш үчүн мәслиһәтләшти. 2 Улар уни бағлап
апирип, валий Понтиус Пилатусқа тапшуруп
бәрди. 3 Униңға сатқунлуқ қилған Йәһуда
униң өлүмгә һөкүм қилинғанлиғини көрүп, бу
ишларға пушайман қилди вә баш каһинлар билән
ақсақалларға оттуз күмүч тәңгини қайтуруп
берип: 4 — Мән бегуна бир җанниң қени төкүлүшкә
сатқунлуқ қилип гуна өткүздүм, — деди. Буниңға
бизниң немә каримиз? Өз ишиңни бил! — дейишти
улар. 5 Йәһуда көмүш тәңгиләрни ибадәтханиниң
ичигә чөривәтти вә у йәрдин кетип, талаға
чиқип, есилип өлүвалди. 6 Баш каһинлар
көмүш тәңгиләрни жиғивелип: — Бу хун төлүми
болған [тәңгиләрдур], уларни ибадәтханиниң
ғәзнисигә қоюш һарам, — дейишти. 7 Улар
өз ара мәслиһәтлишип, бу пуллар билән яқа
жутлуқларға йәрлик болсун дәп, сапалчиниң
бир парчә етизлиғини сетивалди. 8 Шуңа бу йәр
һазирғичә «қанлиқ етиз» дәп атилип кәлмәктә.
9 Шу иш билән Йәрәмия пәйғәмбәр тәрипидин
бурун ейтилған муну бешарәт әмәлгә ашурулди:
— «Исраил хәлқи униң үчүн баһалап бекиткән
баһасини, Йәни оттуз күмүч тәңгини улар елишти,
10 Вә Пәрвәрдигар маңа көрсәткәндәк, Сапалчиниң
етизини сетивелишқа хәҗләшти». 11 Әнди Әйса
валийниң алдиға турғузулди. Валий униңдин:
— Сән Йәһудийларниң падишасиму? — дәп
сориди. Ейтқиниңдәк, — деди Әйса. 12 Лекин
баш каһинлар вә ақсақаллар униң үстидин
әрз-шикайәт қилғанда, у бир еғизму җавап
бәрмиди. 13 Буниң билән Пилатус униңға: —
Уларниң сениң үстүңдин қилған шунчә көп
шикайәтлирини аңлимайватамсән? — деди. 14
Бирақ у [Пилатусқа] җававән [шикайәтләрниң]
бирисигиму җавап бәрмиди. Валий буниңға
интайин һәйран қалди. 15 Һәр қетимлиқ
[өтүп кетиш] һейтида, валийниң халайиқ тәләп
қилған бир мәһбусни уларға қоюп бериш адити
бар еди. 16 Әйни вақитта, [римлиқларниң]
Бараббас исимлиқ атиқи чиққан бир мәһбуси
[зинданда] еди. 17 Халайиқ җәм болғанда, Пилатус
улардин: — Кимни силәргә қоюп беришимни
халайсиләр? Бараббасниму яки Мәсиһ дәп аталған
Әйсаниму? — дәп сориди 18 (чүнки у [баш каһин
қатарлиқларниң] һәсәтхорлуғи түпәйлидин уни
тутуп бәргәнлигини биләтти). 19 Пилатус «сорақ
тәхти»дә олтарғанда, аяли униңға адәм әвәтип:

— У һәққаний кишиниң ишиға арилашмиғин.
Чүнки түнүгүн кечә униң сәвәвидин чүшүмдә
көп азап чәктим, — дәп хәвәр йәткүзди. 20 Лекин
баш каһинлар вә ақсақаллар болса халайиқни
мақул қилип, Бараббасни қоюп беришни вә
Әйсани йоқитишни тәләп қилдурди. 21 Валий
җававән улардин йәнә: — Силәргә бу иккисиниң
қайсисини қоюп беришимни халайсиләр? — дәп
сориди. Бараббасни, — дейишти улар. 22 Пилатус
әнди: — Ундақ болса, Мәсиһ дәп аталған Әйсани
қандақ бир тәрәп қилай? — деди. Һәммәйлән:
— У крестләнсун! — дейишти. 23 Пилатус: —
Немишкә? У зади немә яманлиқ өткүзүпту? — дәп
сориди. Бирақ улар техиму қаттиқ вақиришип:
У крестләнсун! — дәп турувелишти. 24 Пилатус
сөзливеришниң беһудә екәнлигини, бәлки буниң
орниға малиманчилиқ чиқидиғанлиғини көрүп,
су елип, көпчиликниң алдида қолини жуйғач:
— Бу һәққаний адәмниң қениға мән җавапкар
әмәсмән, буниңға өзүңлар мәсъул болуңлар! —
деди. 25 Пүтүн хәлиқ җававән: — Униң қени
бизниң үстимизгә вә балилиримизниң үстигә
чүшсун! — дейишти. 26 Буниң билән Пилатус
Бараббасни уларға чиқирип бәрди. Әйсани
болса қаттиқ қамчилатқандин кейин, крестләшкә
[ләшкәрлиригә] тапшурди. 27 Андин валийниң
ләшкәрлири Әйсани униң ордисиға елип кирип,
пүтүн ләшкәрләр топини бу йәргә униң әтрапиға
жиғди. 28 Улар Әйсани ялаңачлап, учисиға пәрәң
рәңлик тон кийдүрүшти. 29 Тикәнлик шахчиларни
өрүп бир таҗ ясап, бешиға кийдүрди вә оң
қолиға бир қомушни тутқузди. Андин униң
алдиға тизлинип: «Яшиғайла, Йәһудийларниң
падишаси!» дәп мазақ қилишти. 30 Униңға
түкүрүшти, қомушни елип униң бешиға урушти.
31 Уни шундақ мазақ қилғандин кейин, тонни
салдуруп, учисиға өз кийимлирини кийдүрди вә
крестләш үчүн елип меңишти. 32 Улар ташқириға
чиққинида, Курини шәһирилик Симон исимлиқ
бир кишини учритип, уни тутуп келип Әйсаниң
крестини униңға мәҗбурий көтәргүзди. 33
Улар Голгота, йәни «Баш сүйәк» дегән йәргә
кәлгәндә, 34 [Әйсаға] ичиш үчүн кәкрә сүйи
арилаштурулған аччиқ шарап бәрди; лекин у
уни тетип баққандин кейин, ичкили унимиди.
35 Ләшкәрләр уни крестлигәндин кейин, чәк
ташлишип кийимлирини өз ара бөлүшувалди.
36 Андин у йәрдә олтирип униңға күзәтчилик
қилди. 37 Улар униң бешиниң жуқури тәрипигә
«Бу Әйса, Йәһудийларниң падишасидур» дәп
йезилған шикайәтнамә тахтийини бекитти.
38 [Әйса] билән тәң икки қарақчиму кресткә
миқланған болуп, бири оң тәрипидә, йәнә бири
сол тәрипидә еди. 39 Бу йәрдин өткәнләр
башлирини чайқишип, уни һақарәтләп: 40 — Қени,
сән ибадәтханини бузуп ташлап, үч күн ичидә
қайтидин ясап чиқидиған адәм, әнди өзүңни
қутқузә! Худаниң Оғли болсаң, кресттин чүшүп
баққина! — дейишти. 41 Баш каһинларму, Тәврат
устазлири вә ақсақаллар билән биргә уни мәсқирә
қилип: 42 — Башқиларни қутқузуптикән, өзини
қутқузалмайду. У Исраилниң падишасимиш!
Әнди кресттин чүшүп бақсунчу, андин униңға
етиқат қилимиз. 43 У Худаға таянған! Худа
уни әзизлисә, һазир қутқузуп баққай! Чүнки
у: «Мән Худаниң Оғли» дегән еди, — дейишти.
44 Униң билән тәң крестләнгән қарақчиларму
уни шундақ һақарәтләшти. 45 Әнди күнниң
алтинчи саитидин тоққузинчи саитигичә пүткүл
зиминни қараңғулуқ басти. 46 Тоққузинчи
саатләрдә Әйса жуқури авазда: «Ели, ели, ләма
савақтани?» йәни «Худайим, Худайим, мени
немишкә ташливәттиң?» дәп қаттиқ нида қилди.
47 У йәрдә турғанларниң бәзилири буни аңлап: Бу
адәм Иляс [пәйғәмбәр]гә мураҗиәт қиливатиду,
— дейишти. 48 Уларниң ичидин бирәйлән дәрһал
жүгүрүп берип бир парчә булутни әкелип, уни
аччиқ шарапқа чилап, қомушниң учиға селип
униңға ичкүзүп қойди. 49 Бирақ башқилар: —
Тохта! Қарап бақайли, Иляс [пәйғәмбәр] келип
уни қутқузуп қалармекин? — дейишти. 50
Әйса жуқури аваз билән йәнә бир вақириди-
дә, роһини қоюватти. 51 Вә мана, шу дәқиқидә
ибадәтханиниң [ичкири] пәрдиси жуқуридин
төвәнгә икки парчә бөлүп житилди. Йәр-зимин
тәвринип, ташлар йерилип, 52 Қәбирләр ечилди (У
тирилгәндин кейин, [өлүмдә] ухлаватқан нурғун
муқәддәс бәндиләрниң тәнлириму тирилди;
улар қәбирләрдин чиқти вә муқәддәс шәһәргә
кирип, у йәрдә нурғун кишиләргә көрүнди).
54 Әнди Әйсани күзәт қиливатқан йүз беши
һәм йенидики ләшкәрләр йәрниң тәвришини вә
башқа йүз бәргән һадисиләрни көрүп, интайин
қорқушуп: — У һәқиқәтән Худаниң Оғли екән!

— дейишти. 55 У йәрдә йәнә бу ишларға
жирақтин қарап турған нурғун аялларму бар
еди. Улар әслидә Әйсаниң хизмитидә болуп,
Галилийәдин униңға әгишип кәлгән еди. 56
Уларниң арисида Магдаллиқ Мәрйәм, Яқуп
билән Йүсүпниң аниси Мәрйәм, Зәбәдийниң
оғуллириниң анисиму бар еди. 57 Кәчқурун,
Ариматиялиқ Йүсүп исимлиқ бир бай кәлди. Уму
Әйсаниң мухлислиридин еди. 58 У Пилатусниң
алдиға берип, Әйсаниң җәситини тәләп қилди.
Пилатус җәсәтни униңға тапшурушқа әмир қилди.
59 Йүсүп җәсәтни елип, пакиз канап рәхт билән
орап кепәнлиди 60 вә уни өзи үчүн қияда
ойдурған йеңи қәбригә қойди. Андин қәбирниң
ағзиға йоған бир ташни домилитип қоюп, кетип
қалди 61 (шу чағда Магдаллиқ Мәрйәм билән
йәнә бир Мәрйәмму у йәрдә, қәбирниң удулида
олтиратти). 62 Әнди әтиси, йәни «Тәйярлаш
күни» өткәндин кейин, баш каһинлар билән
Пәрисийләр җәм болушуп Пилатусниң алдиға
келип: 63 — Җанаблири, һелиқи алдамчиниң һаят
вақтида: «Мән өлүп үчинчи күни тирилимән»
дегини есимиздә бар. 64 Шуниң үчүн, қәбир
үчинчи күнигичә мәһкәм қоғдилиши үчүн әмир
бәргәйсиз. Ундақ қилинмиса, мухлислири келип
җәсәтни оғрилап кетип, андин хәлиққә: «У
өлүмдин тирилди» дейиши мүмкин. Бундақ
алдамчилиқ алдинқисидинму бәттәр болиду,
— дейишти. 65 Пилатус уларға: — Бир гуруппа
күзәтчи ләшкәрни силәргә тапшурдум. Қәбирни
қурбиңларниң йетишичә мәһкәм қоғдаңлар, —
деди. 66 Шуниң билән улар [күзәтчи ләшкәрләр]
билән биллә берип, ташни печәтләп, қәбирни
муһапизәт астиға қойди.

28 Шабат күни өтүп, һәптиниң биринчи күни
таң атай дегәндә, Магдаллиқ Мәрйәм билән
йәнә бир Мәрйәм қәбирни көрүшкә кәлди.
2 Вә мана, йәрләр туюқсиз қаттиқ тәврәп
кәтти; чүнки Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси
асмандин чүшүп, [қәбиргә] берип, ташни бир
чәткә домилитип, үстидә олтарған еди. 3
Пәриштиниң қияпити чақмақтәк, кийимлири
қардәк аппақ еди. 4 Күзәтчиләр униңдин шунчә
қорқуштики, титришип, өлүктәк қетипла қалди. 5
Пәриштә аялларға қарап: — Қорқмаңлар! Силәрниң
крестләнгән Әйсани издәватқиниңларни билимән.
6 У бу йәрдә әмәс; у өзи ейтқандәк тирилдүрүлди.
Келиңлар, Рәб ятқан җайни көрүңлар; 7 андин
дәрһал берип униң мухлислириға: «У өлүмдин
тирилипту. Вә мана, у силәрдин авал Галилийәгә
баридикән, уни шу йәрдә көридикәнсиләр»
дәңлар. Мана мән буларни силәргә ейтип бәрдим,
— деди. 8 Шуңа аяллар һәм қорқунуч һәм зор
хошаллиқ ичидә қәбирдин дәрһал айрилип, униң
мухлислириға хәвәр беришкә жүгүрүшти. 9 Улар
мухлислирини хәвәрләндүрүшкә маңғанда, мана
Әйса уларниң алдиға чиқип: — Салам силәргә!
— деди. Уларму алдиға берип, униң путиға
есилип, униңға сәҗдә қилди. 10 Андин Әйса
уларға: — Қорқмаңлар! Берип қериндашлиримға:
Галилийәгә бериңлар, дәп уқтуруңлар, улар мени
шу йәрдә көриду, — деди. 11 Аяллар техи йолда
кетиватқанда, мана күзәтчиләрниң бәзилири
шәһәргә кирип, болған вақиәләрниң һәммиси
тоғрисида баш каһинларға хәвәр қилди. 12 [Баш
каһинлар] ақсақаллар билән бир йәргә жиғилип
мәслиһәтләшкәндин кейин, ләшкәрләргә бәк
көп пул берип: 13 — Силәр: «Униң мухлислири
кечиси келип, биз ухлаватқанда униң җәситини
оғрилап әкетипту» — дәңлар. 14 Әгәр бу хәвәр
валийниң қулиқиға йетип қалса, биз уни қайил
қилип силәрни аваричиликтин сақлаймиз —
деди. 15 Шундақ қилип, ләшкәрләр пулни алди
вә өзлиригә тапиланғандәк қилди. Шуниң билән
бу гәп бүгүнгичә Йәһудийлар арисида тарқилип
кәлмәктә. 16 Он бир мухлис Галилийәгә берип,
Әйса уларға бекиткән таққа чиқишти. 17 Улар
уни көргинидә униңға сәҗдә қилишти; лекин
бәзилири гуманлинип қалди. 18 Әйса уларниң
йениға келип, мундақ деди: — Әрштә вә йәр
йүзидә барлиқ һоқуқ маңа берилди. 19 Шуниң
үчүн, берип пүткүл әлләрни [өзүмгә] мухлис
қилип йетиштүрүңлар, шундақла уларни Ата,
Оғул вә Муқәддәс Роһниң намиға тәвә қилип
чөмүлдүрүп, 20 уларға мән силәргә тапилиған
барлиқ әмирләргә әмәл қилишни үгитиңлар. Вә
мана, мән заман ахириғичә һәр күни силәр билән
биллә болимән. (aiōn g165)

Маркус

1 Худаниң оғли Әйса Мәсиһниң хуш хәвириниң
башлиниши: 2 Йәшая пәйғәмбәрниң язмисида
хатириләнгәндәк: — «Мана, алдиңда әлчимни
әвәтимән. У сениң йолуңни алдин-ала
тәйярлайду. 3 Аңлаңлар, далада бирисиниң
товлиған авазини! У: «Пәрвәрдигарниң йолини
тәйярлаңлар, Униң үчүн чиғир йоллирини
түптүз қилиңлар!» — дәйду». 4 Кишиләрни
чөмүлдүрүш елип баридиған Йәһя [пәйғәмбәр]
чөл-баяванда пәйда болуп, гуналарға кәчүрүм
елип келидиған, товва қилишни билдүридиған
[суға] «чөмүлдүрүш»ни җакалашқа башлиди.
5 Пүтүн Йәһудийә өлкисидикиләр вә пүткүл
Йерусалим шәһиридикиләр униң алдиға чиқип,
гуналирини иқрар қилиши билән униң тәрипидин
Иордан дәриясида чөмүлдүрүлди. 6 Йәһя болса
төгә жуңидин қилинған кийим кийгән, белигә
көн тасма бағлиған еди; йемәклиги чекәткә
билән явайи һәрә һәсили еди. 7 У мундақ
дәп җакалайтти: — Мәндин қудрәтлик болған
бири мәндин кейин келиду. Мән һәтта еңишип
кәшлириниң боқучини йешишкиму лайиқ
әмәсмән! 8 Мән силәрни суғила чөмүлдүримән,
лекин у силәрни Муқәддәс Роһқа чөмүлдүриду. 9
Шу күнләрдә шундақ болдики, Әйса Галилийә
өлкисиниң Насарәт шәһиридин келип, Йәһя
тәрипидин Иордан дәриясида чөмүлдүрүлди.
10 У судин чиққандила, асманларниң йерилип,
Роһниң кәптәр қияпитидә чүшүп, өз үстигә
қонуватқанлиғини көрди. 11 Шуниң билән
асманлардин: «Сән Мениң сөйүмлүк Оғлум,
Мән сәндин толуқ хурсәнмән!» дегән бир аваз
аңланди. 12 Вә Роһ дәрһал уни чөл-баяванға
сүйләп чиқарди. 13 У чөлдә қириқ күн туруп,
Шәйтан тәрипидин синилип туратти. У шу йәрдә
явайи һайванлар билән биллә еди; шу күнләрдә
пәриштиләр униң хизмитини қилди. 14 Әнди
Йәһя соланғандин кейин, Әйса Галилийә өлкисигә
берип: «Вақит-саити тошти, Худаниң падишалиғи
йеқинлашти! Товва қилиңлар, хуш хәвәргә
ишиниңлар!» дәп Худаниң падишалиғиниң хуш
хәвирини җакалашқа башлиди. 16 [Шу күнләрдә]
у Галилийә деңизи бойида кетиветип, Симон
билән иниси Андриясни көрди. Улар белиқчи
болуп, деңизға тор ташлавататти. 17 Әйса уларға:
— Мениң кәйнимдин меңиңлар, мән силәрни
адәм тутқучи белиқчи қилимән! — деди. 18 Улар
шуан торлирини ташлап, униңға әгишип маңди.
19 У шу йәрдин бир аз өтүп Зәбәдийниң оғли
Яқупни иниси Юһанна билән көрди. Бу иккиси
кемидә туруп торлирини оңшавататти. 20 У
шуан уларниму чақирди. Улар атиси Зәбәдийни
мәдикарлар билән биллә кемидә қалдуруп, өзлири
униң билән маңди. 21 Улар КәпәрНаһум шәһиригә
кирди. Шабат күни у удул синагогқа кирип, тәлим
беришкә башлиди. 22 Халайиқ униң тәлимигә
һәйрануһәс болушти. Чүнки униң тәлимлири
Тәврат устазлириниңкигә охшимайтти, бәлки
толиму нопузлуқ еди. 23 Синагогта напак роһ
чаплашқан бир адәм бар еди. У: 24 — И Насарәтлик
Әйса, биз билән кариң болмисун! Сән бизни
йоқатқили кәлдиңму? Мән сениң кимлигиңни
билимән, сән Худаниң Муқәддәс болғучисисән!
— дәп товлайтти. 25 Лекин Әйса [җинға] тәнбиһ
берип: — Ағзиңни юм, бу адәмдин чиқ! — деди. 26
Напак роһ һелиқи адәмниң тенини тартиштуруп,
қаттиқ вақириғиничә униңдин чиқип кәтти. 27
Халайиқ һәммиси буниңдин интайин һәйран
болуп, өз ара ғул-ғула қилишип: — Бу қандақ
иш? Йеңи бир тәлимғу! Чүнки у һоқуқ билән
һәтта напак роһларғиму буйруқ қилалайдикән,
уларму униң сөзигә бойсунидикән, — дейишти.
28 Буниңдин униң шөһрити шу һаман пүтүн
Галилийә өлкисиниң әтрапиға пур кәтти. 29
Улар синагогдин чиқипла, Яқуп вә Юһанна билән
Симон вә Андриясниң өйигә барди. 30 Амма
Симонниң қейинаниси қизитма ичидә йетип
қалған еди. Улар дәрһал униң әһвалини [Әйсаға]
ейтти. 31 У аялниң қешиға берип, қолидин тутуп,
йөләп өрә турғузди. Униң қизитмиси дәрһал янди
вә у уларни күтүшкә киришти. 32 Кәчқурун күн
патқанда, кишиләр барлиқ ағриқларни вә җин
чаплашқанларни униң алдиға елип келишти. 33
Пүтүн шәһәрдикиләр ишик алдиға топлашқан еди.
34 Шуниң билән у һәр түрлүк кесәлләргә гириптар
болған нурғун кишиләрни сақайтти вә нурғун
җинларни кишиләрдин һайдиветти. Лекин у
җинларниң гәп қилишқа йол қоймиди, чүнки
улар униң ким екәнлигини билишәтти. 35 Әтиси
әтигән таң техи атмастинла, у орнидин туруп,
[шәһәрдин] чиқип, хилвәт бир җайға берип дуа-
тилавәт қилди. 36 Симон билән униң һәмраһлири

уни издәп чиқти. 37 Уни тапқанда: — Һәммә адәм
сени издишиватиду! — дейишти. 38 У уларға:
— Башқа йәрләргә, әтраптики йезиларғиму
сөз-каламни җакалишим үчүн барайли. Чүнки
мән дәл мошу иш үчүн келишим, — деди. 39
Шундақ қилип, у пүткүл Галилийә өлкисини
айлинип, синагоглирида сөз-каламни җакалайтти
һәмдә җинларни кишиләрдин һайдиветәтти. 40
Мохо кесили бар бир киши униң алдиға келип
йелинип, тизлинип туруп: — Әгәр халисиңиз,
мени кесилимдин пак қилалайсиз! — дәп өтүнди.
41 Әйса ичи ағриғач қолини созуп униңға тәккүзүп
туруп: — Халаймән, пак қилинғин! — девиди, 42
шу сөз биләнла мохо кесили дәрһал бемардин
кетип, у пак қилинди. 43 У униңға: — Һазир бу
ишни һеч кимгә ейтма, бәлки удул берип [мәсъул]
каһинға өзүңни көрситип, каһинларда гувалиқ
болуш үчүн, Муса бу кесәлдин пакланғанларға
әмир қилған [қурбанлиқларни] сунғин, — дәп
уни қаттиқ агаһландуруп йолға салди. 45 Бирақ у
адәм чиқип, бу ишни көп йәрләрдә җар селип,
кәң йейиватти. Шуниң билән Әйса һеч қандақ
шәһәргә очуқ-ашкарә кирәлмәй, бәлки шәһәрләр
сиртидики хилвәт җайларда турушқа мәҗбур
болди; халайиқ һәр тәрәптин униң йениға
топлишатти.

2 Бир нәччә күндин кейин у қайтидин
Кәпәрнаһумға кирди. У өйдикән, дегән
хәвәр тарқиливиди, 2 шунчә көп адәм у
йәргә жиғилдики, һәтта ишик алдидиму пут
дәссигидәк йәр қалмиған еди. У уларға сөз-
калам йәткүзүвататти. 3 Мана шу әснада, бир
нәччә адәм униң алдиға бир паләчни елип кәлди;
уни улардин төрти көтирип әкәлгән еди. 4
Адәмниң көплүгидин униңға йеқинлишалмай,
улар униң үстидин өгүзни тешип, төшүк ачқандин
кейин паләчни зәмбил билән [Әйсаниң алдиға]
чүшүрди. 5 Әнди Әйса уларниң ишәшини
көрүп паләчкә: — Балам, гуналириң кәчүрүм
қилинди, — деди. 6 Лекин у йәрдә олтарған бәзи
Тәврат устазлири көңлидә гуманий соалларни
қоюп: 7 «Бу адәм немә үчүн мундақ дәйду? У
күпурлүк қиливатидиғу! Худадин башқа кимму
гуналарни кәчүрүм қилалисун?» дейишти. 8
Әйса шуан роһида уларниң көңүллиридә шундақ
гуманий соалларни қоюватқанлиғини билип
йетип, уларға мундақ деди: — Силәр көңүлдә
немишкә шундақ соалларни қойисиләр? 9
Мошу паләчкә: «Гуналириң кәчүрүм қилинди!»
дейиш асанму, яки «Орнуңдин тур, зәмбил-
көрпәңни жиғиштуруп маң!» дейиш асанму?
10 Амма һазир силәрниң Инсаноғлиниң йәр
йүзидә гуналарни кәчүрүм қилиш һоқуқиға
егә екәнлигини билишиңлар үчүн, — У паләч
кесәлгә: 11 — Саңа ейтайки, орнуңдин тур,
зәмбил-көрпәңни жиғиштуруп өйүңгә қайт! —
деди. 12 У дәрһал орнидин дәс туруп, зәмбил-
көрписини жиғиштурди вә һәммәйләнниң көз
алдида [өйдин] чиқип кәтти. Һәммәйлән қаттиқ
һәйран қелип Худани улуқлишип: — Мошундақ
ишни әзәлдин көрүп бақмиған едуқ, — дейишти.
13 У йәнә деңиз бойиға қарап маңди. Кишиләр
топи униң әтрапиға олишивалди. У уларға
тәлим бәрди. 14 У йолдин өтүп кетиватқанда,
баҗ алидиған орунда олтарған Алфайниң оғли
Лавийни көрүп, униңға: — Маңа әгәшкин, —
деди. У орнидин туруп, униңға әгәшти. 15 Вә
шундақ болдики, у [Лавийниң] өйидә дәстиханда
олтарғанда, нурғун баҗгирлар вә гунакарлар
Әйса вә униң мухлислири билән һәмдәстихан
болди. Бундақ кишиләр хелә көп еди, уларму
униңға әгәшкән еди. 16 Әнди Тәврат устазлири
вә Пәрисийләр униң гунакарлар вә баҗгирлар
билән бир дәстиханда олтарғанлиғини көрүп,
мухлислириға: — У немишкә баҗгир вә гунакарлар
билән бир дәстиханда йәп-ичип олтириду?! —
дейишти. 17 Буни аңлиған Әйса уларға: — Сағлам
адәм әмәс, бәлки бемарлар тевипқа муһтаҗдур.
Мән һәққанийларни әмәс, бәлки гунакарларни
чақирғили кәлдим, — деди. 18 Әнди Йәһяниң
мухлислири билән Пәрисийләр роза тутувататти.
Бәзиләр униң алдиға келип: — Немишкә Йәһяниң
мухлислири вә Пәрисийләрниң мухлислири роза
тутиду, лекин сениң мухлислириң тутмайду? —
дәп сорашти. 19 Әйса җававән мундақ деди: —
Тойи болуватқан жигит техи тойда һәмдәстихан
олтарған чағда, меһманлири роза тутуп олтарса
қандақ болиду!? Тойи болуватқан жигит тойда
болсила, улар һеч қандақ роза туталмайду.
20 Амма шу күнләр келидуки, жигит улардин
елип кетилиду, улар шу күндә роза тутиду.
21 Һеч ким кона көйнәккә йеңи рәхттин ямақ
салмайду. Ундақ қилса, йеңи ямақ [киришип], кона
кийимни тартиштуруп житиветиду. Нәтиҗидә,

житиқ техиму йоғинап кетиду. 22 Һеч ким йеңи
шарапни кона тулумларға қачилимайду. Әгәр
ундақ қилса, шарапниң [ечиши билән] тулумлар
йерилип кетиду-дә, шарапму төкүлүп кетиду һәм
тулумларму кардин чиқиду. Шуниң үчүн йеңи
шарап йеңи тулумларға қачилиниши керәк. 23 Бир
шабат күни шундақ болдики, у буғдайлиқлардин
өтүп кетиватати. Униң мухлислири йолда
меңиватқанда башақларни үзүшкә башлиди. 24
Пәрисийләр униңға: — Қара, улар немишкә шабат
күни [Тәвратта] чәкләнгән ишни қилиду? —
дейишти. 25 У уларға: — [Падишаһ] Давутниң өзи вә
һәмраһлири һаҗәтмән болғанда, йәни ач қалғанда
немә қилғанлиғини [муқәддәс язмилардин]
оқумиғанмусиләр? 26 — Демәк, Абиятар баш каһин
болған вақтида, у Худаниң өйигә кирип, Худаға
аталған, Тәвратта пәқәт каһинларниң йейишигила
болидиған нанларни [сорап] йегән, шундақла
һәмраһлириғиму бәргән? — деди. 27 У уларға
йәнә: — Инсан шабат күни үчүн әмәс, шабат күни
инсан үчүн яритилди. 28 Шуниң үчүн, Инсаноғли
шабат күниниңму Егисидур, — деди.

3 У йәнә синагогқа кирди. Шу йәрдә бир
қоли йигиләп кәткән бир адәм бар еди. 2
[Пәрисийләр] Әйсаниң үстидин әрз қилайли
дәп шабат күнидә кесәл сақайтидиған-
сақайтмайдиғанлиғини пайлап жүрәтти. 3
Әйса қоли йигиләп кәткән адәмгә: — Орнуңдин
туруп, оттуриға чиққин! — деди. 4 Андин,
синагогдикиләрдин: — Тәврат қануниға уйғун
болғини шабат күни яхшилиқ қилишму, яки
яманлиқ қилишму? Җанни қутқузушму яки
һалак қилишму? — дәп сориди. Лекин улар
зуван сүрүшмиди. 5 У ғәзәп билән әтрапиға
нәзәр селип уларға көз жүгүртүп, уларниң таш
жүрәклигидин қайғурди. Андин у кесәлгә: —
Қолуңни узат, — деди. У қолини узитивиди,
қоли әслигә кәлтүрүлди. 6 Әнди Пәрисийләр
дәрһал сиртқа чиқип, уни қандақ йоқитиш
тоғрисида Һерод [падишаниң] тәрәпдарлири
билән мәслиһәт қилишқа башлиди. 7 Андин Әйса
мухлислири билән биллә у йәрдин айрилип
деңиз бойиға кәтти; Галилийә өлкисидин
чоң бир топ адәмләр униңға әгишип барди;
шундақла униң қилған әмәллирини аңлиған
һаман, пүтүн Йәһудийә өлкисидин, Йерусалим
шәһиридин, Идумия өлкисидин, Иордан
дәриясиниң қарши тәрипидин, Тур вә Зидон
шәһәрлириниң әтрапидики җайлардин зор
бир топ адәмләрму униң йениға келишти. 9 У
адәмләрниң көплигидин өзини қистап қоймисун
дәп мухлислириға кичик бир кеминиң униңға
йеқин турушини тапилиди. 10 Чүнки у нурғун
бемарларни сақайтқини түпәйлидин һәр қандақ
ваба-кесәлликләргә гириптар болғанларниң
һәммиси униңға [қолумни] бир тәккүзүвалсам
дәп қистишип келишкән еди. 11 Напак роһлар
[чаплишивалғанлар] қачанла уни көрсә, униң
алдиға жиқилип: «Сән Худаниң Оғлисән!» дәп
вақиришатти. 12 Лекин у [напак роһларға]
өзиниң ким екәнлигини ашкарилимаслиққа
қаттиқ тәнбиһ берип агаһландуратти. 13 У
таққа чиқип, өзи халиған кишиләрни йениға
чақирди; улар униң йениға келишти. 14 У улардин
он иккисини өзи билән биллә болушқа, сөз-
каламни җакалашқа, 15 кесәлләрни сақайтиш вә
җинларни һайдаш һоқуқиға егә болушқа таллап
бекитти. 16 У [бекиткән он икки киши]: Симон (у
униңға Петрус дәп исим қойған), 17 Зәбәдийниң
оғли Яқуп вә униң иниси Юһанна, (у уларни
«Бинни-Рәгаз», йәни «Гүлдүрмама оғуллири»
дәпму атиған), 18 Андрияс, Филип, Бартоломай,
Матта, Томас, Алфайниң оғли Яқуп, Тадай,
милләтпәрвәр дәп аталған Симон 19 вә униңға
сатқунлуқ қилған Йәһуда Ишқарийотлардин
ибарәт. 20 У өйгә қайтип кәлгәндин кейин, у
йәргә йәнә шунчә нурғун адәмләр топландики,
уларниң һәтта ғизаланғидәкму вақти чиқмиди.
21 [Әйсаниң] аилисидикиләр буни аңлап, уни
тутуп келишкә беришти. Чүнки улар уни «Әқлини
йоқитипту» дегән еди. 22 Йерусалимдин чүшкән
Тәврат устазлири болса: «Униңда Бәәлзибуб
бар», вә «У пәқәт җинларниң әмригә тайинип
җинларни қоғливетидикән», дейишәтти. 23 Шуниң
үчүн у [Тәврат устазлирини] йениға чақирип,
уларға тәмсилләрни ишлитип мундақ деди: —
Шәйтан Шәйтанни қандақму қоғлисун? 24 Әгәр
падишалиқ өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан
болса шу падишалиқ пут тирәп туралмайду; 25
шуниңдәк әгәр бир аилә өз ичидин бөлүнүп өз
ара соқушса шу аилә пут тирәп туралмайду. 26
Әгәр Шәйтан өз-өзигә қарши чиқип бөлүнсә, у
пут тирәп туралмай, йоқалмай қалмайду. 27
Һеч ким күчтүңгүр бирисиниң өйигә кирип,

униң мал-мүлкини булап кетәлмәйду — пәқәт
у шу күчтүңгүрни авал бағлалиса андин өйини
булаң-талаң қилалайду. 28 Шуни силәргә бәрһәқ
ейтип қояйки, инсан балилири өткүзгән түрлүк
гуналириниң һәммисини, шундақла улар қилған
күпүрлүклириниң һәммисини кәчүрүшкә болиду.
29 Бирақ кимдиким Муқәддәс Роһқа күпүрлүк
қилса, әбәдил-әбәткичә һеч кәчүрүлмәйду, бәлки
мәңгүлүк бир гунаниң һөкүми астида туриду.
(aiōn g165, aiōnios g166) 30 [Әйсаниң бу сөзи] уларниң
«Үниңға напак роһ чаплишипту» дегини үчүн
[ейтилған еди]. 31 Шу вақитта униң аниси
билән инилири кәлди. Улар сиртида туруп, уни
чақиришқа адәм киргүзди. 32 Бир топ халайиқ
униң әтрапида олтиратти. Улар: — Мана, аниңиз,
инилириңиз сизни издәп сиртта туриду, —
дейишти. 33 Әйса уларға җававән: — Ким мениң
анам, ким мениң инилирим? — деди. 34 Андин, у
өпчүрисидә олтарғанларға қарап мундақ деди:
Мана булар мениң анам вә инилирим! 35 Чүнки
кимки Худаниң ирадисини ада қилса, шу мениң
ака-иним, ача-сиңлим вә анамдур.

4 У йәнә деңиз бойида [хәлиққә] тәлим
беришкә башлиди. Униң әтрапиға зор бир
топ адәмләр олишивалғачқа, у бир кемигә
чиқип деңизда олтарди; пүткүл халайиқ болса
деңиз қирғиқида турушатти. 2 У уларға тәмсил
билән нурғун ишларни үгәтти. У тәлим берип
мундақ деди: 3 — Қулақ селиңлар! Уруқ
чачқучи уруқ чачқили [етизға] чиқипту. 4 Уруқ
чачқанда уруқлардин бәзилири чиғир йол бойиға
чүшүпту, қушлар келип уларни йәп кетипту. 5
Бәзилири туприғи аз ташлиқ йәргә чүшүпту.
Тописи чоңқур болмиғанлиқтин, тезла үнүп
чиқипту, 6 лекин күн чиқиш биләнла аптапта
көйүп, йилтизи болмиғачқа қуруп кетипту.
7 Бәзилири тикәнләрниң арисиға чүшүпту,
тикәнләр өсүп майсиларни боғувелип, улар һеч
һосул бәрмәпту. 8 Бәзилири болса, яхши тупраққа
чүшүпту. Улар өсүп көпийип чоң болғанда һосул
берипту. Уларниң бәзилири оттуз һәссә, бәзилири
атмиш һәссә, йәнә бәзилири йүз һәссә һосул
берипту. 9 — Аңлиғидәк қулиқи барлар буни
аңлисун! — деди у. 10 У униң әтрапидикиләр
һәм он иккилән билән ялғуз қалғанда, улар
униңдин тәмсилләр тоғрилиқ сорашти. 11 У
уларға мундақ деди: — Худаниң падишалиғиниң
сирини билишкә силәр несип болдуңлар. Лекин
сирттикиләргә һәммә иш тәмсилләр билән
уқтурулиду; 12 буниң билән: «Улар қарашни
қарайду, бирақ көрмәйду; Аңлашни аңлайду,
бирақ чүшәнмәйду; Шундақ болмисиди, улар
йолидин яндурулуши билән, Кәчүрүм қилинатти»
[дегән сөз әмәлгә ашурулиду]. 13 Андин у уларға:
— Силәр мошу тәмсилниму чүшәнмидиңларму?
Ундақта, қандақму башқа һәр хил тәмсилләрни
чүшинәләйсиләр? — деди. 14 Уруқ чачқучи сөз-
калам чачиду. 15 Үстигә сөз-калам чечилған
чиғир йол бойи шундақ адәмләрни көрсәткәнки,
улар сөз-каламни аңлиған һаман Шәйтан
дәрһал келип уларниң қәлбигә чечилған сөз-
каламни елип кетиду. 16 Буниңға охшаш,
ташлиқ йәрләргә чечилған уруқлар болса,
сөз-каламни аңлиған һаман хошаллиқ билән
қобул қилғанларни көрситиду. 17 Һалбуки,
қәлбидә һеч йилтиз болмиғачқа, пәқәт вақитлиқ
туриду; сөз-каламниң вәҗидин қийинчилиқ
яки зиянкәшликкә учриғанда, улар шуан
йолдин чәтнәп кетиду. 18 Тикәнләрниң арисиға
чечилғини шундақ бәзи адәмләрни көрсәткәнки,
бу адәмләр сөз-каламни аңлиғини билән, 19 лекин
көңлигә бу дунияниң әндишилири, байлиқларниң
езиқтуруши вә башқа нәрсиләргә болған һәвәсләр
киривелип, сөз-каламни боғуветиду-дә, у һеч
һосул чиқармайду. (aiōn g165) 20 Лекин яхши
тупраққа чечилған уруқлар болса — сөз-каламни
аңлиши билән уни қобул қилған адәмләрни
көрситиду. Бундақ адәмләр һосул бериду, бириси
оттуз һәссә, бириси атмиш һәссә, йәнә бириси йүз
һәссә һосул бериду. 21 У уларға йәнә мундақ деди:
— Чирақ севәт яки криват астиға қоюлуш үчүн
кәлтүрүләмду? У чирақданниң үстигә қоюлуш
үчүн кәлтүрүлмәмду? 22 Чүнки йошурулған һеч
қандақ иш ашкариланмай қалмайду, шуниңдәк
һәр қандақ мәхпий иш йүз бәргәндин кейин аян
болмай қалмайду. 23 Аңлиғидәк қулиқи барлар
буни аңлисун! 24 Аңлиғанлириңларға көңүл
бөлүңлар! Чүнки силәр [башқиларға] қандақ өлчәм
билән өлчисәңлар, силәргиму шундақ өлчәм
билән өлчәп берилиду, һәтта униңдинму көп
қошуп берилиду. 25 Чүнки кимдә бар болса, униңға
техиму көп берилиду; амма кимдә йоқ болса,
һәтта униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум
қилиниду. 26 У йәнә мундақ деди: — Худаниң

падишалиғи йәнә бирисиниң тупраққа уруқ
чачқиниға охшайду: 27 у ухлайду, орундин туриду,
кечә-күндүзләр өтүверип, уруқ бих уруп өсиду.
Лекин чачқучи қандақ йол билән өсидиғанлиғини
билмәйду. 28 Тупрақ өзлүгидин һосул бериду;
уруқ авал бих уриду, кейин баш чиқириду, ахирда
башақлар толуқ дан тутиду. 29 Дан пишқанда,
[чачқучи] дәрһал оғақ салиду, чүнки һосул вақти
кәлгән болиду. 30 У йәнә мундақ деди: — Худаниң
падишалиғини немигә охшитимиз? Яки қандақ
бир тәмсил билән сүрәтләп берәләймиз? 31 У гоя
бир тал қича уруғиға охшайду. У йәргә терилгәнда,
гәрчә йәр йүзидики барлиқ уруқларниң ичидә әң
кичиги болсиму, 32 терилгәндин кейин, һәр қандақ
зираәттин егиз өсүп шундақ чоң шахлайдуки,
асмандики қушларму униң сайисигә қониду. 33 У
шуниңға охшаш халайиқ аңлап чүшинәлигидәк
нурғун тәмсилләр билән сөз-каламни йәткүзди. 34
Лекин тәмсил кәлтүрмәй туруп уларға һеч қандақ
сөз қилмайтти. Лекин өз мухлислири билән ялғуз
қалғинида, уларға һәммини чүшәндүрүп берәтти.
35 Шу күни кәч киргәндә, у уларға: — Деңизниң у
қетиға өтәйли, — деди. 36 Улар халайиқни йолға
селивәткәндин кейин, уни кемидә олтарған пети
елип жүрүп кетишти. Улар билән биллә маңған
башқа кемиләрму бар еди. 37 Вә мана, әшәддий
қара қуюн чиқип кәтти; шуниң билән долқунлар
кемини уруп, су һалқип кирип, кемигә тошай дәп
қалған еди. 38 Лекин у кеминиң аяқ тәрипидә
ястуққа баш қоюп уйқиға кәткән еди. Улар уни
ойғитип: — И устаз, һалак болуватқинимизға
кариң йоқму? — деди. 39 У орнидин туруп, боранға
тәнбиһ берип, деңизға: «Тиничлан! Жим бол!»
девиди, боран тохтап, чоңқур бир жим-житлиқ
һөкүм сүрди. 40 — Немишкә шунчә қорқисиләр?
Силәрдә қандақсигә техичә ишәш болмайду?
— деди у уларға. 41 Уларни интайин зор бир
қорқунуч басти, улар бир-биригә: — Бу адәм зади
кимду? Һәтта шамал вә деңизму униңға итаәт
қилидикән-һә! — дәп кетишти.

5 Улар деңизниң у қетиға, Гадаралиқларниң
жутиға йетип барди. 2 У кемидин чүшүши
биләнла, напак роһ чаплашқан бир адәм гөр
өңкүрлиридин чиқип, униң алдиға кәлди. 3 У
адәм өңкүрләрни макан қилған болуп, уни һеч
ким һәтта зәнҗирләр биләнму бағлалмайтти. 4
Чүнки көп қетим пут-қоллири кишән-зәнҗирләр
билән бағланған болсиму, у зәнҗирләрни
үзүветип, кишәнләрни чеқиватқан еди; һеч ким
уни бойсундуралмиған еди. 5 У кечә-күндүз
мазарлиқта вә тағлар арисида тохтавсиз вақирап-
җақирап жүрәтти, өз-өзини ташлар билән кесип
яриландуратти. 6 Лекин у Әйсани жирақтин
көрүп, униң алдиға жүгүрүп берип, сәҗдә қилди
7 вә қаттиқ авазда вақирап: — Һәммидин алий
Худаниң Оғли Әйса, сениң мениң билән немә
кариң! Худа һәққи, сәндин өтүнүп қалай, мени
қийнима! — деди 8 (чүнки Әйса униңға: «Һәй
напак роһ, униңдин чиқ!» дегән еди). 9 У
униңдин: — Исмиң немә? — дәп сориди. — Исмим
«қошун» — чүнки санимиз көп, — дәп җавап
бәрди у. 10 Вә у Әйсадин уларни бу жуттин
һайдивәтмигәйсән, дәп көп өтүнүп ялвурди. 11 Тағ
бағрида чоң бир топ тоңғуз падиси отлап жүрәтти.
12 Җинлар униңға: — Бизни мошу тоңғузларға
әвәткин, уларниң ичигә кирип кетишкә йол
қойғайсән, — дәп ялвурушти. 13 Әйса дәрһал
йол қойди. Шуниң билән напак роһлар чиқип,
тоңғузларниң тенигә кириши биләнла, тоңғузлар
тик ярдин етилип чүшүп, деңизға ғәриқ болди.
Улар икки миңға йеқин еди. 14 Тоңғуз баққучилар
болса у йәрдин қечип, шәһәр-йезиларда бу
ишларни пур қилди. Шу йәрдикиләр немә иш йүз
бәргәнлигини көргили чиқишти. 15 Улар Әйсаниң
йениға кәлди вә илгири җинлар чаплишивалған
һелиқи адәмниң кийимләрни кийип, әс-һоши
җайида олтарғинини — йәни «қошун җинлар»
чаплашқан шу адәмни көрүп, қорқуп кетишти.
16 Бу вақиәни көргәнләр җинлар чаплашқан
адәмдә немә йүз бәргәнлигини вә тоңғузларниң
ақивитини хәлиққә баян қилип бәрди. 17 Буниң
билән халайиқ Әйсаға: Жутлиримиздин чиқип
кәткәйсән, дәп ялвурушқа башлиди. 18 У кемигә
чиқиватқанда, илгири җинлар чаплашқан һелиқи
адәм униңдин: Мәнму сән билән биллә барай,
дәп өтүнди. 19 Лекин у униңға унимай: — Өз
өйдикилириң вә жутдашлириңниң йениға берип,
уларға Пәрвәрдигарниң саңа шунчилик улуқ
ишларни қилип бәргәнлигини, Униң саңа рәһим-
шәпқәт көрсәткәнлигини хәвәрләндүргин, — деди.
20 У қайтип берип, Әйсаниң өзигә қандақ улуқ
ишларни қилғанлиғини «Он шәһәр райони»да җар
қилишқа башлиди. Буни аңлиғанларниң һәммиси
толиму һәйран қелишти. 21 Әйса қайтидин кемә

билән деңизниң у қетиға өткәндә, зор бир топ
халайиқ униң йениға жиғилди; у деңиз бойида
туратти. 22 Мана, мәлум бир синагогниң чоңи
Йиярус исимлиқ бир киши кәлди. У уни көрүп
айиғиға жиқилип: — Кичик қизим өләй дәп қалди.
Берип униңға қоллириңизни тәккүзүп қойсиңиз,
у сақийип яшиғай! — дәп қаттиқ йелинди. 24 Әйса
униң билән биллә барди. Зор бир топ халайиқму
олишип қисташқан һалда кәйнидин меңишти.
25 Хун тәврәш кесилигә гириптар болғиниға он
икки жил болған бир аял бар болуп, 26 у нурғун
тевипларниң қолида көп азап тартип, бар-йоқини
хәҗләп түгәткән болсиму, һеч қандақ үнүми
болмай, техиму еғирлишип кәткән еди. 27 Бу
аял Әйса һәққидики гәпләрни аңлап, халайиқниң
оттурисидин қистилип келип, арқа тәрәптин
униң тонини силиди. 28 Чүнки у көңлидә: «Униң
тонини силисамла сақаймай қалмаймән» дәп
ойлиған еди. 29 Хун шуан тохтап, аял кесәл
азавидин сақайтилғанлиғини өз тенидә сәзди. 30
Әйса дәрһал вуҗудидин қудрәтниң чиққанлиғини
сезип, халайиқниң ичидә кәйнигә бурулуп: —
Кийимимни силиған ким? — дәп сориди. 31
Мухлислири униңға: — Халайиқниң өзүңни қистап
меңиватқанлиғини көрүп туруқлуқ, йәнә: «Мени
силиған ким?» дәп сорайсәнғу? — дейишти. 32
Бирақ Әйса өзини силиғучини тепиш үчүн техичә
әтрапиға қараватәтти. 33 Өзидә немә ишниң йүз
бәргәнлигини сәзгән аял қорқуп-титригән һалда
келип униң алдиға жиқилди вә униңға һәқиқий
әһвални пүтүнләй ейтти. 34 У униңға: — Қизим,
ишәшиң сени сақайтти! Тинич-хатирҗәмликтә
қайт! Кесилиңниң азавидин сақайғин, — деди. 35
У бу сөзни қиливатқанда, синагогниң чоңиниң
өйидин бәзиләр келип униңға: Қизиңиз өлди.
Әнди устазни немишкә йәнә аварә қилисиз?!
— дейишти. 36 Лекин Әйса бу сөзләрни аңлап
дәрһал синагогниң чоңиға: Қорқмиғин! Пәқәт
ишәштә бол! — деди. 37 У пәқәт Петрус, Яқуп
вә Яқупниң иниси Юһанна билән йолға чиқти;
башқа һеч кимниң өзи билән биллә беришиға йол
қоймиди. 38 У синагогниң чоңиниң өйи алдиға
кәлгәндә, қийқас-чуқанни, халайиқниң қаттиқ
налә-пәряд вә аһ-зар көтәргәнлигини көрүп, 39
өйгә кирип уларға: — Немишкә қийқас-чуқан вә
аһ-зар көтирисиләр? Бала өлмәпту, ухлап қапту,
— деди. 40 Улар уни мәсқирә қилишти; лекин у
һәммәйләнни ташқириға чиқириветип, балиниң
ата-анисини вә өз һәмраһлирини елип, бала ятқан
өйгә кирди. 41 У балиниң қолини тутуп, униңға:
«Талита куми» деди. Бу сөзниң мәнаси «Қизим,
саңа ейтимәнки, орнуңдин тур» дегәнлик еди. 42
Қиз дәрһал орнидин туруп маңди (у он икки яшта
еди). Улар бу ишқа мутләқ һәйран қелишти. 43 У
уларға бу ишни һеч кимгә ейтмаслиқни қаттиқ
тапилиди, шундақла қизға йегидәк бир немә
беришни ейтти.

6 У у йәрдин кетип, өз жутиға кәлди. Униң
мухлислириму униңға әгишип барди. 2 Шабат
күни кәлгәндә, у синагогда тәлим беришкә
киришти. Тәлимини аңлиғанлардин көп адәм
интайин һәйран болушуп: — Бу адәм буларға
нәдин еришкәнду? Униңға мошундақ даналиқ
қандақ берилгән? Униң қолида мошундақ
мөҗизиләр қандақ яритилидиғанду? 3 У һелиқи
яғаччи әмәсму, Мәрйәмниң оғли, шундақла Яқуп,
Йосә, Йәһуда вә Симонларниң акисиғу? Униң
сиңиллириму бу йәрдә аримизда туруватмамду?
— дейишти. Шуниң билән улар униңға һәсәт-
бизарлиқ билән қариди. 4 Шуниң билән Әйса
уларға: — Һәр қандақ пәйғәмбәр башқа йәрләрдә
һөрмәтсиз қалмайду, пәқәт өз жути, өз уруқ-
туққанлири арисида вә өз өйидә һөрмәткә сазавәр
болмайду, — деди. 5 Шуниң билән қоллирини
бир қанчә бемарниң үстигә тәккүзүп, уларни
сақайтқандин башқа, шу йәрдә у һеч қандақ
мөҗизә яриталмиди. 6 Вә у уларниң иман-
ишәшсизлигидин һәйран қалди. 7 Андин у
әтраптики йеза-кәнтләрни айлинип тәлим бәрди.
У он иккиләнни йениға чақирди вә [хәлиқ
арисиға] икки-иккидин әвәтишкә башлиди. У
уларға напак роһларни һайдаш һоқуқини бәрди;
8 вә уларға: — Сәпәрдә йениңларға һасидин
башқа нәрсә еливалмаңлар, нә хурҗун нә нан
еливалмаңлар, бәлваққа пулму салмаңлар, 9
путуңларға кәшләрни кийиңлар, бирақ икки
йәктәк кийивалмаңлар, — дәп тапилиди. 10 У
йәнә: — [Бир жутқа барғиниңларда], кимниң
өйигә [қобул қилинип] кирсәңлар, у жуттин
кәткичә шу өйдила туруңлар. 11 Қайси йәрдикиләр
силәрни қобул қилмиса, шундақла сөзүңларни
аңлимиса, у йәрдин кәткиниңларда, уларға
агаһ-гува болсун үчүн айиғиңлардики топини
қеқиветиңлар! — деди. 12 Шуниң билән улар йолға

чиқип, кишиләрни гуналириға товва қилишқа
жар селип үндиди. 13 Улар нурғун жинларни
һайдиди, нурғун бемарларни зәйтун мейи билән
мәсиһ қилип сақайтти. 14 Униң нами мәшһур
болғачқа, Һерод падиша униң һәққидә аңлап: «Бу
адәм [чоқум] өлүмдин тирилгән Чөмүлдүргүчи
Йәһядур. Шуниң үчүн мошу алаһидә қудрәтләр
униңда күчини көрситиду» дәйтти. 15 Башқилар:
«У Иляс [пәйғәмбәр]» десә, йәнә бәзиләр: «Бурунқи
пәйғәмбәрләрдәк бир пәйғәмбәр болса керәк»
дейишәтти. 16 Бирақ буларни аңлиған Һерод:
— Мән каллисини алған Йәһяниң өзи шу — у
өлүмдин тирилипту! — деди. 17 Һеродниң бундақ
дейишиниң сәвәви, у [өгәй] акиси Филипниң
аяли Һеродийәниң вәҗидин адәм әвәтип Йәһяни
тутуп, зинданға ташлиған еди. Чүнки у шу аял
билән никаһланған еди; Йәһя Һеродқа [тәнбиһ
берип]: «Акаңниң аялини тартивелишиң Тәврат
қануниға хилап» дәп қайта-қайта дегән еди. 19
Шуниң үчүн Һеродийә Йәһяға адавәт сақлайтти;
уни өлтүрмәкчи болған болсиму, лекин шундақ
қилалмайтти. 20 Чүнки Һерод Йәһяни диянәтлик
вә муқәддәс адәм дәп билип, униңдин қорқатти,
шуңлашқа уни қоғдайтти; у униң сөзлирини
аңлиған чағлирида алақзадә болуп кетәтти,
лекин йәнила сөзлирини аңлашқа амрақ еди.
21 Амма [Һеродийә күткән] пәйт ахир йетип
кәлди; Һерод туғулған күнидә өз әмәлдарлири,
миң бешилири вә Галилийә өлкисидики катта
әрбабларни зияпәт билән күтүвалди; 22 һелиқи
Һеродийәниң қизи сорунға чүшүп уссул ойнап
бәрди. Бу Һерод вә һәмдәстихан болғанларға
бәкму ярап кәтти. Падиша қизға: — Мәндин
немә тәләп қилсаң, шуни беримән, — деди.
23 Андин у қәсәм қилип йәнә: — Мәндин
немә тәләп қилсаң, һәтта падишалиғимниң
йеримини десәңму шуни беримән, — деди. 24
Қиз сиртқа чиқип, анисидин: — Немә тәләп
қилай? — дәп соривиди, аниси: — Чөмүлдүргүчи
Йәһяниң каллисини тәләп қил, — деди. 25
Қиз дәрһал падишаниң алдиға алдирап кирип:
— Чөмүлдүргүчи Йәһяниң каллисини һазирла
бир тәхсигә қоюп әкилишлирини халаймән, —
деди. 26 Падиша буниңға наһайити һәсрәт чәккән
болсиму, қәсәмлири түпәйлидин вә дәстиханда
олтарғанлар вәҗидин, униңға бәргән сөзидин
янғуси кәлмиди. 27 Шуңа падиша дәрһал бир
җаллат әвәтип, униң каллисини елип келишни
әмир қилди. Җаллат зинданға берип Йәһяниң
каллисини елип, 28 уни бир тәхсигә қоюп,
қизниң алдиға елип келип униңға бәрди. Қиз уни
анисиға тапшурди. 29 Бу ишни аңлиған Йәһяниң
мухлислири келип, җәсәтни елип кетип бир
қәбиргә қойди. 30 Қайтип кәлгән расуллар Әйсаниң
йениға жиғилди, немә қилғанлири һәм немә
тәлим бәргәнлирини униңға мәлум қилишти.
31 Келип-кетиватқанлар наһайити көплигидин
уларға тамақлинишқиму вақит чиқмиди. Шуңа у
уларға: — Жүрүңлар, мән билән хилвәт бир җайға
берип, бирдәм арам елиңлар, — деди. 32 Буниң
билән улар кемигә чүшүп, хилвәт бир чөл йәргә
қарап маңди. 33 Бирақ нурғун кишиләр уларниң
кетиватқанлиғини байқап, уларни тонувеливиди,
әтраптики барлиқ шәһәрләрдин пиядә йолға
чиқип, жүгүрүп, улардин бурун у йәргә берип
жиғилишти. 34 Әйса кемидин чүшүп, зор бир топ
адәмни көрүп, уларниң падичисиз қой падисидәк
болғанлиғиға ич ағритти. Шуңа у уларға көп
ишларни үгитишкә башлиди. 35 Кәч кирип
қалғанда, мухлислири униң йениға келип: — Бу
чөл бир җай екән, кәч кирип кәтти. 36 Халайиқни
йолға селивәткән болсаң, улар әтраптики кәнт-
қишлақларға берип, өзлиригә нан сетивалсун;
чүнки уларда йегидәк нәрсә йоқ, — деди. 37
Лекин у уларға җававән: — Уларға өзүңлар озуқ
бериңлар, — деди. Мухлислар униңдин: — Икки
йүз күмүч динарға уларға нан әкелип уларни
озуқландурамдуқ? — дәп сориди. 38 Әйса уларға:
— Қанчә нениңлар бар? Берип қарап беқиңлар, —
деди. Улар қарап баққандин кейин: — Бәши бар
екән, йәнә икки белиқму бар екән, — дейишти.
39 У уларға кишиләрни топ-топ қилип йешил
чимәндә олтарғузушни буйруди. 40 Халайиқ
йүздин, әлликтин сәп-сәп болуп олтиришти. 41 У
бәш нан билән икки белиқни қолиға елип, асманға
қарап [Худаға] тәшәккүр-мәдһийә ейтти, андин
нанларни уштуп, көпчиликкә тутуп бериш үчүн
мухлислириға берип туратти; икки белиқниму
һәммәйләнгә тарқитип бәрди. 42 Һәммәйлән йәп
тоюнди. 43 [Мухлислар] ешип қалған нан вә белиқ
парчилирини лиқ он икки севәткә теривалди.
44 Нанларни йегән әрләрниң санила бәш миңчә
еди. 45 Бу иштин кейинла, у мухлислириға өзүм
бу халайиқни йолға селиветимән, аңғичә силәр

кемигә олтирип, деңизниң қарши қирғиқидики
Бәйт-Саида йезисиға өтүп туруңлар, дәп буйруди.
46 Уларни йолға селиватқандин кейин, у дуа-
тилавәт қилиш үчүн таққа чиқти. 47 Кәч киргәндә,
кемә деңизниң оттурисиға йәткән еди, у өзи ялғуз
қуруқлуқта еди. 48 У мухлислириниң палақни
күчәп уруватқанлиғини көрди; чүнки шамал
тәтүр йөнилиштә чиққан еди. Кечә төртинчи
җесәк вақтида, у деңизниң үстидә меңип,
мухлислири тәрәпкә кәлди вә уларниң йенидин
өтүп кетидиғандәк қилатти. 49 Лекин улар униң
деңизниң үстидә меңип келиватқанлиғини көрүп,
уни алвасти охшайду, дәп ойлап чуқан селишти.
50 Чүнки уларниң һәммиси уни көрүп сарасимигә
чүшти. Лекин у дәрһал уларға: — Җүрәклик
болуңлар, бу мән, қорқмаңлар! — деди. 51 У кемигә,
уларниң йениға чиққандила, шамал тохтиди. Улар
буниңдин һошидин кәткидәк дәриҗидә қаттиқ
һәйран қелишип, немини ойлашни билмәйтти;
52 чүнки улар нан бериш [мөҗизисини] техичә
чүшәнмигән еди, уларниң қәлби бихуд һаләттә
туратти. 53 Улар деңизниң қарши тәрипигә өтүп,
Гиннисарәт дегән жутта [қуруқлуққа] чиқип,
кемини бағлап қойди. 54 Улар кемидин чүшүши
биләнла, [халайиқ] уни дәрһал тонувелип, 55
әтраптики һәммә җайларға жүгүрүшүп барди вә
«У паланчи йәргә чүшүпту» дәп аңлиши биләнла,
бемарларни зәмбилгә селип, шу йәргә [униң
алдиға] елип бериштн. 56 У мәйли йеза, мәйли
шәһәр яки қишлақларға барсун, хәлиқ ағриқларни
базарларға елип чиқип ятқузатти; улар униңдин
ағриқлар һеч болмиғанда сениң йепинчаңниң
пешигә болсиму қолини тәккүзүвалсақ дәп
өтүнди. Униңға қолини тәккүзгәнләрниң һәммиси
сақайди.

7 Бу чағда, Пәрисийләр вә Тәврат устазлиридин
бәзилири Йерусалимдин келип униң
алдиға жиғилди; 2 шу Пәрисийләр вә Тәврат
устазлири униң мухлислиридин бәзилириниң
тамақни қолини жуймай, йәни «напак» һалда
йәватқанлиғини көрүп, униңдин: — Мухлислириң
немишкә ата-бовилиримизниң әнъәнилиригә
риайә қилмай, бәлки жуюлмиған қоллири билән
тамақ йәйду? — дәп сорашти (чүнки Пәрисийләр
вә пүтүн Йәһудийлар ата-бовилири тәрипидин
қалдурулған әнъәнини чиң тутқачқа, авал
қоллирини әстайидиллиқ билән юмиса, тамақ
йемәйду. Шуниңдәк базардин қайтип кәлгәндиму,
улар қол жуймай бир нәрсә йемәйду. Униңдин
башқа, пиялә-қәдәһ, дас-чөгүн вә мис қачилар
вә диванларни жуюш тоғрисида тапшурулған
нурғунлиған әнъәниләрдиму чиң туриду). 6
У уларға җавап берип мундақ деди: — Йәшая
пәйғәмбәр силәр сахтипәзләр тоғраңларда алдин-
ала топтоғра бешарәт бәргән! [униң] язмисида
пүтүлгәндәк: — «Мошу хәлиқ ағзида Мени
һөрмәтлигини билән, Бирақ қәлби Мәндин
жирақ; 7 Улар Маңа беһудә ибадәт қилиду.
Уларниң үгәткән тәлимлири пәқәт инсанлардин
чиққан пәтиваларла, халас». 8 Чүнки силәр
Худаниң әмрини ташлап қоюп, инсанларниң
әнъәнисини чиң тутивалидикәнсиләр — дас-
чөгүн, пиялә-қәдәһләрни жуюш вә шуниңға
охшап кетидиған нурған башқа ишларни әнъәнә
қилип жүрисиләр. 9 У уларға йәнә мундақ
деди: — Силәр өзлириңларниң әнъәнисини чиң
тутимиз дәп Худаниң әмрини әпчиллик билән
бир чәткә қайрип қойдуңлар! 10 Чүнки Муса
[пәйғәмбәр]: «Ата-анаңни һөрмәт қил» вә «Атиси
яки анисини һақарәтлигәнләр өлүмгә мәһкум
қилинсун» дәп әмир қилған. 11 Лекин силәр: —
Бириси «Атиси яки анисиға: — Мән силәргә ярдәм
бәргидәк нәрсиләрни аллиқачан «қурбан қилип»
Худаға ативәттим — десила, 12 шу кишиниң
ата-анисиниң һалидин хәвәр елишқа болмайду,
дәп үгитисиләр. 13 Шундақ қилип, силәр
[әвлатлириңларға] тапшурған әнъәнәңләрни
дәп Худаниң әмрини йоққа чиқиривәттиңлар,
вә шуниңға охшаш көп ишларни қилисиләр. 14
Андин халайиқни йәнә йениға чақирип, уларға:
— Һәммиңлар маңа қулақ селиңлар вә шуни
чүшиниңларки, 15 инсанниң сиртидин ичигә
киридиған нәрсиләрниң һечқандиқи уни напак
қилмайду, бәлки өз ичидин чиқидиған нәрсиләр
болса, улар инсанни напак қилиду. 16 Аңлиғидәк
қулиқи барлар буни аңлисун! — деди. 17 У
халайиқтин айрилип өйгә киргәндә, мухлислири
униңдин бу тәмсил һәққидә сориди. 18 У уларға:
— Силәрму техичә чүшәнмәй жүрүватамсиләр?!
Сирттин инсанниң ичигә киридиған һәр қандақ
нәрсиниң уни напак қилалмайдиғанлиғини тонуп
йәтмәйватмамсиләр? 19 [Сирттин киргән нәрсә]
инсанниң қәлбигә әмәс, ашқазиниға кириду,
андин у йәрдин тәрәт болуп ташлиниду, — деди

(у бу гәпни дейиш билән, һәммә йемәкликләрни
һалал қиливәтти). 20 У йәнә сөз қилип мундақ
деди: — Инсанниң ичидин чиқидиғинила,
инсанни напак қилиду. 21 Чүнки шулар — яман
нийәтләр, зинахорлуқ, җинсий бузуқлуқлар,
қатиллиқ, оғрилиқ, ачкөзлүк, рәзилликләр,
алдамчилиқ, шәһванийлиқ, һәсәтхорлуқ, тил-
аһанәт, тәкәббурлуқ вә һамақәтликләр инсанниң
ичидин, йәни униң қәлбидин чиқиду 23 — бу
рәзил ишларниң һәммиси инсанниң ичидин
чиқип, өзини напак қилиду. 24 У орнидин туруп
у йәрдин айрилип, Тур вә Зидон әтрапидики
районларға барди вә бир өйгә кирди. Гәрчә у буни
һеч ким билмисун дегән болсиму, лекин йошуруп
қалалмиди. 25 Дәрвәқә, напак роһ чаплашқан
кичик бир қизниң аниси униң тоғрисидики
хәвәрни аңлиған һаман йетип келип, униң
айиғиға жиқилди 26 (аял Юнанлиқ болуп, Сурийә
өлкисидики Фәникий миллитидин еди). У
униңдин қизидин җинни һайдиветишни өтүнди.
27 Лекин Әйса униңға: — Алди билән балилар
қосиғини тойғузсун; чүнки балиларниң ненини
кичик иштларға ташлап бериш тоғра әмәс, —
деди. 28 Лекин у униңға җававән: — Дурус, и
Рәб, бирақ һәтта иштларму үстәл астида туруп
балилардин чүшкән нан увақлирини йәйдиғу,
— деди. 29 Әйса униңға: — Сениң мошу сөзүң
түпәйлидин йолуңға қайт, җин қизиңдин чиқип
кәтти, — деди. 30 Аял өйигә қайтип кәлгәндә,
мана қиз кариватта ятатти, җин униңдин
чиқип кәткән еди. 31 Әйса йәнә Тур вә Зидон
шәһириниң әтрапидики районлардин чиқип, «Он
шәһәр» районини оттурисидин өтүп, йәнә Галилийә
деңизиға кәлди. 32 Халайиқ униң алдиға тили
еғир, гас бир адәмни елип келип, униң учисиға
қолуңни тәккүзүп қойсаң, дәп өтүнүшти. 33 У
у адәмни халайиқтин айрип бир чәткә тартип,
бармақлирини униң қулақлириға тиқти, түкүрүп,
[бармиғини] униң тилиға тәккүзди. 34 Андин у
асманға қарап уһ тартип хорсинғандин кейин,
у адәмгә: «Әффата» (мәниси «ечил») деди. 35
У адәмниң қулақлири дәрһал ечилип, тилиму
ечилип раван гәп қилишқа башлиди. 36 Әйса
уларға буни һеч кимгә ейтмаслиқни тапилиди.
Лекин уларға һәр қанчә тапилиған болсиму,
бу хәвәрни йәнила шунчә кәң тарқитиветти.
37 Халайиқ [бу ишқа] мутләқ һәйран қелишип:
— У һәммә ишларни қалтис қилидикән! Һәтта
гасларни аңлайдиған, гачиларни сөзләйдиған
қилидикән, — дейишти.

8 Шу күнләрдә, йәнә зор бир топ халайиқ
жиғилған еди. Уларниң йегидәк һеч немиси
болмиғачқа, у мухлислирини йениға чақирип:
2 — Бу халайиққа ичим ағрийду. Чүнки улар
мениң йенимда турғили үч күн болди, уларда
йегидәк һеч нәрсиму қалмиди. 3 Уларни өйлиригә
ач қосақ қайтурсам, йолда һалидин кетиши
мүмкин. Чүнки бәзилири жирақтин кәлгән
екән, — деди. 4 Мухлислири униңға җававән:
— Бундақ хилвәт бир җайда бу кишиләрни
тойдурғидәк нанни нәдин тапқили болсун?
— дейишти. 5 — Қанчә нениңлар бар? — дәп
сориди у. Йәттә, — дейишти улар. 6 Буниң билән
у хәлиқни йәрдә олтиришқа буйруди. Андин
йәттә нанни қолиға алди вә [Худаға] тәшәккүр-
мәдһийә ейтип уштуп, көпчиликкә тутушқа
мухлислириға бәрди. Улар халайиққа үләштүрүп
бәрди. 7 [Мухлислар]да йәнә бир қанчә кичик
белиқму бар еди. У Худаға тәшәккүр ейтип
уларни бәрикәтләп, мухлислириға үләштүрүп
беришни ейтти. 8 Халайиқ тойғичә йеди;
улар ешип қалған парчиларни йәттә севәткә
теривалди. 9 Йегәнләр төрт миңчә киши еди.
У уларни йолға салди, 10 андин мухлислири
билән биллә дәрһал кемигә чүшүп, Далманута
тәрәплиригә барди. 11 Пәрисийләр чиқип, уни
синаш мәхситидә униңдин бизгә асмандин
бир мөҗизилик аламәт көрсәтсәң, дәп тәләп
қилишип, униң билән муназириләшкили турди.
12 У ичидә бир улуқ-кичик тинип: — Бу дәвир
немишкә бир «мөҗизилик аламәт»ни истәп
жүриду? Шуни силәргә бәрһәқ ейтип қояйки,
бу дәвиргә һеч қандақ мөҗизилик аламәт
көрситилмәйду, — деди. 13 Андин улардин
айрилип, йәнә кемигә чиқип, деңизниң у четигә
өтүп кәтти. 14 Мухлислар нан елип келишни
унтуған болуп, кемидә бир тал нандин башқа
йәйдиғини йоқ еди. 15 У уларни агаһландуруп:
— Еһтият қилиңлар, Пәрисийләрниң ечитқуси
вә Һеродниң ечитқусидин һези болуңлар, —
деди. 16 Мухлислар өз ара мулаһизилишип: —
Униң бундақ дейиши нан әкәлмигәнлигимиздин
болса керәк, — дейишти. 17 Әйса уларниң немә
[дейишиватқанлиғини] билип: — Немишкә

нан йоқлуғи тоғрисида мулаһизә қилисиләр?
Силәр техичә пәм-парасәт яки чүшәнчигә
егә болмидиңларму? Қәлблириңлар техиму
бихудлишип кетиватамду? 18 Көзүңлар
туруп көрмәйватамсиләр? Қулиқиңлар туруп
аңлимайватамсиләр? Есиңларда йоқму? 19
Бәш миң кишигә бәш нанни уштуғинимда,
парчиларға лиқ толған қанчә кичик севәтни
жиғивалдиңлар? — деди. — Он иккини, —
җавап бәрди улар. 20 — Йәттә нанни төрт миң
кишигә уштуғинимда, парчиларға лиқ толған
қанчә севәтни жиғивалдиңлар? — деди у. —
Йәттини, — Җавап бәрди улар. 21 У уларға: —
Ундақта, қандақсигә силәр техи чүшәнмәйсиләр?
— деди. 22 Улар Бәйт-Саида йезисиға кәлди;
халайиқ бир кор адәмни униң алдиға елип
келип, униңға қолуңни тәккүзүп қойсаң, дәп
өтүнди. 23 У кор адәмниң қолидин тутуп йезиниң
сиртиға йетиләп барди; униң көзлиригә түкүрүп,
үстигә қоллирини тәккүзүп: — Бирәр нәрсә
көрүватамсән? — дәп сориди. 24 У бешини
көтирип: — Кишиләрни көрүватимән; улар худди
меңип жүрүватқан дәрәқләрдәк көрүнүватиду,
— деди. 25 Андин у қайтидин қоллирини у
адәмниң көзлиригә тәккүзди. У көзлирини
ечивиди, көзлири әслигә келип, һәммә нәрсини
ениқ көрди. 26 Әйса уни өйигә қайтуруп: —
Йезиғиму кирмә, яки йезидики һеч кимгә
бу ишни уқтурма, — дәп тапилиди. 27 Әйса
мухлислири билән чиқип Қәйсәрийә-Филиппи
райониға қарашлиқ кәнт-йезиларға барди. Йолда
у мухлислиридин: — Кишиләр мени ким дәйду?
— дәп сориди. 28 Улар униңға: — Бәзиләр сени
Чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр Иляс [пәйғәмбәр] вә
йәнә бәзиләр илгәрки пәйғәмбәрләрдин бири
дәп қарайдикән, — дәп җавап беришти. 29 У
улардин: — Әнди силәрчу, силәр мени ким дәп
билисиләр? — дәп сориди. Петрус җававән: — Сән
Мәсиһдурсән, — деди. 30 У уларға өзи тоғрилиқ
һеч кимгә тинмаслиқни җиддий тапилиди. 31
Шуниң билән у Инсаноғлиниң нурғун азап-
оқубәт тартиши, ақсақаллар, баш каһинлар вә
Тәврат устазлири тәрипидин чәткә қеқилиши,
өлтүрүлүши вә үч күндин кейин тирилдүрүлүши
муқәррәр екәнлигини [мухлислириға] үгитишкә
башлиди. 32 У бу ишни очуқ-ашкарә сөзләп
бәрди. Буниң билән Петрус уни бир чәткә
тартип, уни әйипләшкә башлиди. 33 Лекин у
бурулуп мухлислириға қарап, Петрусни әйипләп:
— Арқамға өт, Шәйтан! Сениң ойлиғанлириң
Худаниң ишлири әмәс, инсанниң ишлиридур, —
деди. 34 Андин мухлислири билән халайиқниму
чақирип мундақ деди: — Кимдәким маңа
әгишишни нийәт қилса, өзидин кечип, өзиниң
крестини көтирип маңа әгәшсун! 35 Чүнки
кимдәким өз җенини қутқузай десә, чоқум
униңдин мәһрум болиду; лекин кимдәким мән
үчүн вә хуш хәвәр үчүн өз җенидин мәһрум
болса, уни қутқузиду. 36 Чүнки бир адәм пүткүл
дунияға егә болуп, җенидин мәһрум қалса, буниң
немә пайдиси болсун?! 37 У немисини җениға
тегишсун?! 38 Чүнки кимдәким зинахор вә гунакар
бу дәвир алдида мәндин вә мениң сөзлиримдин
номус қилса, Инсаноғлиму атисиниң шан-
шәриви ичидә муқәддәс пәриштиләр билән биллә
кәлгинидә, униңдин номус қилиду.

9 У уларға йәнә: — Мән силәргә шуни бәрһәқ
ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң арисидин
өлүмниң тәмини тетиштин бурун җәзмән
Худаниң падишалиғиниң күч-қудрәт билән
кәлгәнлигини көридиғанлар бардур. 2 Вә алтә
күндин кейин, Әйса Петрус, Яқуп вә Юһаннани
айрип елип, егиз бир таққа чиқти. У йәрдә
униң сияқи уларниң көз алдидила өзгирип, 3
кийимлири йәр йүзидики һеч бир ақартқучиму
ақарталмиғидәк дәриҗидә пақирап қардәк аппақ
болди. 4 Уларниң көз алдида Муса вә Иляс
[пәйғәмбәрләр] туюқсиз көрүнди; улар Әйса
билән сөзлишиватқан еди. 5 Петрус бу ишқа
җававән Әйсаға: — Устаз, бу йәрдә болғинимиз
интайин яхши болди! Бирини саңа, бирини
Мусаға, йәнә бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә
ясайли! — деди 6 (чүнки Петрус немә дейишини
билмәй қалған еди, чүнки улар қорқунучқа чөмүп
кәткән еди). 7 Туюқсиз бир парчә булут уларни
қапливалди вә булуттин: «Бу Мениң сөйүмлүк
Оғлумдур; униңға қулақ селиңлар!» дегән аваз
аңланди. 8 Улар лаппидә әтрапиға қаришивиди,
лекин йәнә һеч кимни көрмиди, өз йенида пәқәт
Әйсанила көрди. 9 Улар тағдин чүшүватқанда, Әйса
уларға, Инсаноғли өлүмдин тирилдүрүлмигичә,
көргәнлирини һеч кимгә ейтмаслиқни әмир
қилип тапилиди. 10 Улар униң бу сөзини көңлигә
пүкүп, «өлүмдин тирилиш» дегәнниң зади немә

екәнлиги һәққидә өз ара мулаһизиләшти. 11 Улар
униңдин йәнә: — Тәврат устазлири немә үчүн:
«Иляс [пәйғәмбәр Мәсиһ келиштин] авал қайтип
келиши керәк» дейишиду? — дәп сорашти. 12
У уларға җававән: — Иляс [пәйғәмбәр] дәрвәқә
[Мәсиһтин] авал келиду, андин һәммә ишни
орниға кәлтүриду; әнди немишкә муқәддәс
язмиларда Инсаноғли көп азап-оқубәт чекиду вә
хорлиниду, дәп пүтүлгән? 13 Лекин мән силәргә
шуни ейтайки, Иляс [пәйғәмбәр] дәрһәқиқәт
кәлди вә дәл муқәддәс язмиларда у һәққидә
пүтүлгәндәк, кишиләр униңға немини халиса
шундақ қилди. 14 Улар мухлисларниң йениға
қайтип барғинида, зор бир топ адәмләрниң
уларниң әтрапиға олишивалғанлиғини, бир нәччә
Тәврат устазлириниң улар билән муназирә
қилишиватқанлиғини көрди. 15 Уни көргән
пүтүн халайиқ интайин һәйран болушти вә
жүгүрүп келип униң билән саламлашти. 16 У
улардин: — Улар билән немә тоғрилиқ муназирә
қилишиватисиләр, — дәп сориди. 17 Халайиқтин
бирәйлән униңға: — Устаз, мән оғлумни сениң
алдиңға елип кәлдим, чүнки униңға гача қилғучи
бир роһ чаплишивалған. 18 Һәр қетим роһ
уни чирмивалса, уни тартиштуруп жиқитиду,
шуниң билән балиниң ағзи көпүклишип,
чишлири киришип кетиду; қақшал болуп қалиду.
Мухлислириңдин җинни һайдивәткәйсиләр дәп
тилидим, бирақ улар қилалмиди, — деди. 19
У җававән: — Әй етиқатсиз дәвир, силәр билән
қачанғичә турай?! Мән силәргә йәнә қачанғичә
сәвир қилай? — Балини алдимға елип келиңлар
— деди. 20 Улар балини униң алдиға елип
кәлди. Әйсани көрүш биләнла роһ балиниң
пүтүн бәдинини тартиштурувәтти. Бала жиқилип,
ағзидин көпүк чиққан пети йәрдә жумилап
кәтти. 21 У балиниң атисидин: — Бу иш бешиға
кәлгинигә қанчә узун болди? — дәп сориди. У:
— Кичигидин тартип шундақ, 22 җин уни һалак
қилиш үчүн көп қетим отқа вә суға ташлиди.
Әнди бир амал қилалисаң, бизгә ич ағритип
шапаәт қилғайсән! — деди. 23 Әйса униңға: —
«Қилалисаң!» дәйсәнғу! Ишәштә болған адәмгә
һәммә иш мүмкиндур! — деди. 24 Балиниң атиси
дәрһал: — Мән ишинимән; ишәшсизлигимгә мәдәт
қилғайсән! — деди жиғлап нида қилип. 25 Әнди
Әйса көпчиликниң жүгүрүшүп кәлгәнлигини
көрүп, һелиқи напак роһқа тәнбиһ берип: —
Әй адәмни гас вә гача қилғучи роһ! Буйруқ
қилимәнки, униңдин чиқ, иккинчи киргүчи
болма! — деди. 26 Шу һаман җин бир чирқириди-дә,
балини дәһшәтлик тартиштуруп, униңдин чиқип
кәтти. Бала өлүктәк йетип қалди, халайиқниң
көпинчиси «У өлди!» дейишти. 27 Лекин Әйса
балини қолидин тутуп йөлиди, бала орнидин
турди. 28 Әйса өйгә киргәндин кейин, мухлислири
униң билән ялғуз қалғанда униңдин: — Биз
немә үчүн җинни һайдиветәлмидуқ? — дәп
сорашти. 29 У уларға: — Бу хил [җин] дуа
вә розидин башқа йол билән чиқирилмас, —
деди. 30 Улар шу йәрдин айрилип, Галилийәдин
өтүп кетиватәтти. Бирақ у буни һеч кимниң
билишини халимайтти. 31 Чүнки у мухлислириға:
— Инсаноғли инсанларниң қолиға тапшурулуп,
улар уни өлтүриду. Өлтүрүлүп үч күндин кейин у
тирилиду, — дегән тәлимни бериватәтти. 32 Лекин
[мухлислар] бу сөзни чүшәнмиди һәмдә униңдин
сорашқиму петиналмиди. 33 У КәпәрНаһум
шәһиригә кәлди. Өйгә киргәндә у улардин: —
Йолда немә тоғрисида мулаһизиләштиңлар? —
дәп сориди. 34 Лекин улар шүк турди, чүнки
улар йолда қайсимиз әң улуқ дәп бир-бири билән
мулаһизиләшкән еди. 35 У олтирип, он иккәйләнни
йениға чақирип, уларға: — Ким биринчи болушни
истигән болса, шу һәммәйләнниң әң ахирқиси вә
һәммәйләнниң хизмәткари болсун, — деди. 36
Андин у кичик бир балини оттурида турғузди вә
уни қучиғиға елип туруп, уларға мундақ деди: 37
— Ким мениң намимда мошундақ кичик балини
қобул қилса, мени қобул қилған болиду. Ким
мени қобул қилса, у мени әмәс, бәлки мени
әвәткүчини қобул қилған болиду. 38 Юһанна
униңға: — Устаз, сениң намиң билән җинларни
һайдаватқан бирисини көрдуқ. Лекин у биз
билән биргә саңа әгәшкәнләрдин болмиғачқа, уни
тостуқ, — деди. 39 Лекин Әйса: — Уни тосмаңлар.
Чүнки мениң намим билән бир мөҗизә яратқан
бириси арқидинла мениң үстүмдин яман гәп
қилиши мүмкин әмәс. 40 Чүнки бизгә қарши
турмиғанлар бизни қоллиғанлардур. 41 Чүнки
мән силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, Мәсиһкә
мәнсуп болғанлиғиңлар үчүн, мениң намимда
силәргә һәтта бирәр пиялә су бәргән кишиму
өз инъамиға еришмәй қалмайду. 42 Лекин маңа

етиқат қилған бундақ кичикләрдин бирини
гунаға путлаштурған һәр қандақ адәмни, у
бойниға йоған түгмән теши есилған һалда деңизға
ташливетилгини әвзәл болатти. 43 Әгәр әнди
қолуң сени гунаға путлаштурса, уни кесип
ташливәт. Чүнки икки қолуң бар һалда дозаққа,
йәни өчүрүлмәс отқа киргиниңдин көрә, чолақ
һалда һаятлиққа киргиниң әвзәлдур. (Geenna g1067)
44 Чүнки дозақта шуларни [йәйдиған] қурут-
қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду. 45
Әгәр әнди путуң сени [гунаға] путлаштурса, уни
кесип ташливәт. Чүнки икки путуң бар һалда
дозаққа, йәни өчүрүлмәс отқа ташланғиниңдин
көрә, токур һалда һаятлиққа киргиниң әвзәл.
(Geenna g1067) 46 Чүнки дозақта шуларни [йәйдиған]
қурут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду.
47 Әгәр көзүң сени [гунаға] путлаштурса, уни
оюп ташливәт. Икки көзүң бар һалда отлуқ
дозаққа ташланғиниңдин көрә, сиңар көзлүк
болуп Худаниң падишалиғиға киргиниң әвзәл.
(Geenna g1067) 48 Чүнки дозақта шуларни [йәйдиған]
қурут-қоңғузлар өлмәйду, ялқунлуқ от өчмәйду.
49 Һәммә адәм от билән тузлиниду вә һәр
бир қурбанлиқ туз билән тузлиниду. 50 Туз
яхши нәрсидур. Һалбуки, әгәр туз өз тузлуғини
йоқатса, униңға қайтидин туз тәмини қандақму
киргүзгили болиду? Өзүңларда туз тепилсун вә
бир-бириңлар билән енақлиқта өтүңлар.

10 У у йәрдин қозғилип, Йәһудийә өлкиси
тәрәплиридин өтүп, Иордан дәриясиниң у
қетидики районларғиму барди. Топ-топ адәмләр
йәнә униң әтрапиға олишивалған еди. У адити
бойичә уларға тәлим беришкә башлиди. 2 Бәзи
Пәрисийләр униң йениға келип уни қилтаққа
чүшүрүш мәхситидә униңдин: — Бир адәмниң
аялини талақ қилиши Тәврат қануниға уйғунму? —
дәп сориди. 3 Лекин у җававән: — Муса [пәйғәмбәр]
силәргә немә дәп буйруған? — деди. 4 Улар: — Муса
[пәйғәмбәр] кишиниң аялини бир парчә талақ
хети йезипла талақ қилишиға рухсәт қилған, —
дейишти. 5 Әйса уларға: — Таш жүрәклигиңлардин
у силәргә бу әмирни пүткән; 6 лекин Худа аләм
апиридә болғинида [инсанларни] «Әр вә аял қилип
яратти». 7 «Шу сәвәптин әр киши ата-анисидин
айрилиду, аяли билән бирлишип 8 иккилиси
бир тән болиду». Шундақ екән, әр-аял әнди икки
тән әмәс, бәлки бир тән болиду. 9 Шуниң үчүн,
Худа қошқанни инсан айримисун, — деди. 10
Улар өйгә қайтип келип киргәндә, мухлислири
униңдин бу һәқтә сориди. 11 У уларға: — Аялини
талақ қилип, башқа бирини әмригә алған киши
аялиға гуна қилип зина қилған болиду. 12 Ерини
қоюветип, башқа әргә тәккән аялму зина қилған
болиду, — деди. 13 Қолуңни тәккүзгәйсән дәп,
кишиләр кичик балилирини униң алдиға елип
келиватати. Бирақ мухлислар елип кәлгәнләрни
әйиплиди. 14 Буни көргән Әйса аччиқлинип,
мухлислириға: Балилар алдимға кәлсун, уларни
тосмаңлар. Чүнки Худаниң падишалиғи дәл
мошундақларға тәвәдур. 15 Мән силәргә шуни
бәрһәқ ейтип қояйки, Худаниң падишалиғини
сәбий балидәк қобул қилмиса, униңға һәргиз
кирәлмәйду, — деди. 16 Шуниң билән у балиларни
қучиғиға елип, уларға қоллирини тәккүзүп бәхит
тилиди. 17 У йолға чиққанда, бириси униң
алдиға жүгүрүп келип, униң алдида тизлинип
униңдин: — И яхши устаз, мән қандақ қилсам
мәңгүлүк һаятқа мираслиқ қилимән? — дәп
сориди. (aiōnios g166) 18 Лекин Әйса униңға: —
Мени немишкә яхши дәйсән? Пәқәт биридин,
йәни Худадин башқа һеч ким яхши әмәстур. 19
Сән Тәвраттики «Зина қилма, қатиллиқ қилма,
оғрилиқ қилма, ялған гувалиқ бәрмә, хиянәт
қилма, ата-анаңни һөрмәт қил» дегән пәрһиз-
пәрзләрни билисән, — деди. 20 У адәм җававән: —
Устаз, буларниң һәммисигә кичигимдин тартип
әмәл қилип келиватимән, — деди. 21 Әйсаниң
униңға қарап муһәббити қозғалди вә униңға:
— Сәндә йәнә бир иш кәм. Берип пүтүн мал-
мүлкиңни сетип, пулини йоқсулларға бәргин
вә шундақ қилсаң, әрштә ғәзнәң болиду; андин
келип крестни көтирип маңа әгәшкин! — деди. 22
Лекин мошу сөзни аңлап, униң чирайи тутулуп,
қайғуға чөмүп у йәрдин кәтти. Чүнки униң
мал-дунияси наһайити көп еди. 23 Андин Әйса
чөрисигә сәпселип қарап, мухлислириға: —
Мал-дунияси көпләрниң Худаниң падишалиғиға
кириши немидегән тәсликтә болиду-һә! — деди.
24 Мухлислар униң сөзлиригә интайин һәйран
болушти, лекин Әйса уларға йәнә җававән:
— Балилирим, мал-мүлүккә таянғанлар үчүн
Худаниң падишалиғиға кириш немидегән тәс-
һә! 25 Төгиниң йиңнисиниң көзидин өтүши бай
адәмниң Худаниң падишалиғиға киришидин

асандур! — деди. 26 Улар буни аңлап интайин
бәк һәйран болушуп, бир-биридин: Ундақта, ким
нижатқа еришәләйду? — дәп сораштi. 27 Әйса
уларға қарап: — Бу иш инсан билән вуҗудқа
чиқиши мүмкин әмәс, лекин Худа үчүн мүмкин
әмәс болмайду; чүнки Худаға нисбәтән һәммә
иш мүмкин болиду, — деди. 28 Буниң билән
Петрус униңға: — Мана, биз болсақ, һәммини
ташлап саңа әгәштуқ!? — дегили турди. 29 Әйса
униңға җававән мундақ деди: — Мән силәргә
бәрһәқ шуни ейтип қояйки, мән үчүн вә хуш хәвәр
үчүн өйи, ака-укилири, ача-сиңиллири, атиси,
аниси, аяли, балилири яки йәр-зиминлиридин ваз
кәчкәнләрниң һәммиси 30 бу заманда буларниң
йүз һәссисигә, йәни өй, ака-ука, ача-сиңил,
ана, балилар вә йәр-зиминларға (зиянкәшликләр
қошулған һалда) муйәссәр болмай қалмайду вә
келидиған замандиму мәңгүлүк һаятқа еришмәй
қалмайду. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Лекин шу
чағда нурғун алдида турғанлар арқиға өтиду,
нурғун арқида турғанлар алдиға өтиду. 32
Улар Йерусалимға чиқидиған йолда еди, Әйса
һәмминиң алдида кетиватәтти. [Мухлислири]
бәк һәйран еди һәмдә униңға әгәшкәнләрму
қорқунуч ичидә кетиватәтти. Әйса он иккәйләнни
йәнә өз йениға тартип, уларға өз бешиға
чүшидиғанлирини уқтурушқа башлап: 33 — Мана
биз һазир Йерусалимға чиқип кетиватимиз.
Инсаноғли баш каһинлар вә Тәврат устазлириға
тапшурулиду. Улар уни өлүмгә мәһкүм қилиду
вә ят әлликләргә тапшуриду. 34 Улар болса
уни мәсқирә қилип, қамчилап, униң үстигә
төкүриду вә уни өлтүриду. Лекин үч күндин
кейин у қайта тирилиду, — деди. 35 Зәбәдийниң
оғуллири Яқуп билән Юһанна униң алдиға келип:
— Устаз, сәндин немә тилисәк орундап бәрсәң,
дәп өтүнимиз, — дейишти. 36 У уларға: — Силәргә
немә қилип беришимни халайсиләр? — деди. 37 —
Сән шан-шәривиңдә болғиниңда, биримизни оң
йениңда, биримизни сол йениңда олтарғузғайсән,
— дейишти улар. 38 Әйса уларға җававән: —
Немә тәләп қилғанлиғиңларни билмәйватисиләр.
Мән ичидиған қәдәһни ичәләмсиләр? Мән
қобул қилидиған чөмүлдүрүшни силәрму қобул
қилаламсиләр? 39 — Қилалаймиз, — дейишти улар.
Әйса уларға: — Дәрвәқә, мән ичидиған қәдәһимни
силәрму ичисиләр вә мән қобул қилидиған
чөмүлдүрүлүш билән чөмүлдүрүлисиләр. 40
Бирақ оң яки сол йенимда олтиришқа несип
болуш мениң илигимдә әмәс; бәлки кимләргә
тәйярланған болса, шуларға берилиду, — деди.
41 Буниңдин хәвәр тапқан [қалған] он [мухлис]
Яқуп билән Юһаннадин хапа болушқа башлиди. 42
Лекин Әйса уларни йениға чақирип, мундақ деди:
— Силәргә мәлумки, ят әлләр үстидики һөкүмран
дәп һесапланғанлар қол астидики хәлиқ үстидин
буйруқвазлиқ қилип һакимийәт жүргүзиду,
вә һоқуқдарлири уларни ғоҗайинларчә идарә
қилиду. 43 Бирақ силәрниң араңларда бундақ
иш болмайду; бәлки силәрдин ким мәртивилик
болушни халиса, у силәрниң хизмитиңларда
болсун; 44 вә ким араңларда биринчи болушни
истисә, у һәммә адәмниң қули болсун. 45 Чүнки
Инсаноғлиму дәрвәқә шу йолда көпчилик мениң
хизмитимдә болсун демәй, бәлки көпчиликниң
хизмитидә болай вә җенимни пида қилиш
бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә чиқирай
дәп кәлди. 46 Улар Йерихо шәһиригә кәлди. [Әйса]
мухлислири вә зор бир топ адәмләр билән биллә
Йериходин чиққан вақитта, Тимайниң Бартимай
исимлиқ қариғу оғли йол бойида олтирип,
тиләмчилик қиливататти. 47 У «Насарәтлик
Әйса»ниң у йәрдә екәнлигини аңлап: — И Давутниң
оғли Әйса, маңа рәһим қилғайсән! — дәп товлашқа
башлиди. 48 Нурғун адәмләр уни «Үн чиқарма»
дәп әйиплиди. Лекин у: — И Давутниң оғли, маңа
рәһим қилғайсән, — дәп техиму үнлүк товлиди.
49 Әйса тохтап: Уни чақириңлар, — деди. Шуниң
билән улар қариғуни чақирип униңға: — Җүрәклик
бол! Орнуңдин тур, у сени чақириватиду! —
дейишти. 50 У адәм чапинини селип ташлап,
орнидин дәс туруп Әйсаниң алдиға кәлди. 51
Әйса җававән униңдин: — Сән мени немә қил
дәйсән? — дәп сориди. Қариғу: — И егәм, қайта
көридиған болсамиди! — деди. 52 Әйса униңға: —
Йолуңға қайтсаң болиду, етиқатиң сени сақайтти,
— девиди, у шуан көрәләйдиған болди вә йол бойи
Әйсаға әгишип маңди.

11 Улар Йерусалимға йеқинлишип, Зәйтун
тегиниң етигидики Бәйт-Фаги вә Бәйт-
Ания йезилириға йеқин кәлгинидә, у икки
мухлисиға алдин маңдуруп уларға: — Силәр
удулуңлардики йезиға бериңлар. Йезиға кирипла,
адәм балиси минип бақмиған, бағлақлиқ бир

тәхәйни көрисиләр. Уни йешип бу йәргә йетиләп
келиңлар. 3 Әгәр бириси силәрдин: «Немишкә
бундақ қилисиләр?» дәп сорап қалса, «Рәбниң
буниңға һаҗити чүшти вә у һелила уни бу йәргә
әвәтип бериду» — дәңлар, — дәп тапилиди. 4
Улар кетип һәдә йол үстидики өйниң дәрвазиси
сиртида бағлағлиқ турған бир тәхәйни көрди.
Улар танини йәшти. 5 У йәрдә турғанлардин
бәзиләр: — Тәхәйни йешип немә қилисиләр? —
дейишти. 6 Мухлислар Әйсаниң буйруғинидәк
җавап бәрди, һелиқи кишиләр уларға йол қойди.
7 Мухлислар тәхәйни Әйсаниң алдиға йетиләп
келип, үстигә өз йепинча-чапанлирини ташлиди;
у үстигә минди. 8 Әнди нурғун кишиләр
йепинча-чапанлирини йолға паяндаз қилип
салди; башқилири дәрәқләрдин шах-шумбиларни
кесип йолға яйди. 9 Алдида маңған вә кәйнидин
әгәшкәнләр: «Һосанна! Пәрвәрдигарниң намида
кәлгүчигә мубарәк болсун! 10 Атимиз Давутниң
келидиған падишалиғиға мубарәк болсун!
Әршиәлада тәшәккүр-һосанналар оқулсун!» — дәп
вақиришатти. 11 У Йерусалимға берип ибадәтхана
һойлилириға кирди; вә әтрапидики һәммини
көздин кәчүргәндин кейин, вақит бир йәргә
берип қалғачқа, он иккәйлән билән биллә йәнә
Бәйт-Анияға чиқти. 12 Әтиси, улар Бәйт-Аниядин
чиққанда, униң қосиғи ечип кәткән еди. 13
Жирақтики йопурмақлиқ бир түп әнҗир дәриғини
байқап, униңдин бирәр мевә тапалармәнмекин
дәп йениға барди; лекин түвигә кәлгәндә
йопурмақтин башқа һеч нәрсә тапалмиди. Чүнки
бу әнҗир пишидиған пәсил әмәс еди. 14 У дәрәққә
сөз қилип: — Буниңдин кейин мәңгү һеч ким
сәндин мевә йемигәй! — деди. Мухлислириму
буни аңлиди. (aiōn g165) 15 Улар Йерусалимға кәлди;
у ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә елим-
сетим қиливатқанларни һайдашқә башлиди вә пул
тегишкүчиләрниң ширәлирини, пахтәк-кәптәр
сатқучиларниң орундуқлирини өрүвәтти; 16 вә һеч
кимниң һеч қандақ мал-буюмларни ибадәтхана
һойлилиридин көтирип өтүшигә йол қоймиди.
17 У хәлиққә: — Муқәддәс язмиларда: «Мениң
өйүм барлиқ әлләр үчүн дуа-тилавәтхана дәп
атилиду» дәп пүтүлгән әмәсму? Лекин силәр уни
булаңчиларниң угисиға айландурувәттиңлар! —
дәп тәлим башлиди. 18 Баш каһинлар вә Тәврат
устазлири буни аңлап, уни йоқитишниң чарисини
издәшкә башлиди; пүткүл халайиқ униң тәлимигә
тәәҗҗуплинип қалғачқа, улар униңдин қорқатти.
19 Кәчқурун, у [мухлислири] [билән] шәһәрниң
сиртиға чиқип кәтти. 20 Әтиси сәһәрдә, улар әнҗир
дәриғиниң йенидин өтүп кетиветип, дәрәқниң
йилтизидин қуруп кәткәнлигини байқашти. 21
[Дәрәқни һалитини] есигә кәлтүргән Петрус: —
Устаз, қара, сән қарғиған әнҗир дәриғи қуруп
кетипту! — деди. 22 Әйса уларға җававән мундақ
деди: — Худаниң ишәшидә болуңлар. 23 Мән
силәргә шуни бәрһәқ ейтип қояйки, кимдәким бу
тағқа: Бу йәрдин көтирилип деңизға ташлан!» десә
вә шундақла қәлбидә һеч гуман қилмай, бәлки
ейтқининиң әмәлгә ешишиға ишәш бар болса, у
ейтқан иш униң үчүн әмәлгә ашиду. 24 Шу сәвәптин
мән силәргә шуни ейтимәнки, дуа билән тилигән
һәр бир нәрсә болса, шуниңға ериштим, дәп
ишиниңлар. Шунда, тилигиниңлар әмәлгә ашиду.
25 Вә орнуңлардин туруп дуа қилғиниңларда,
бирәрсигә ғумиңлар болса, уни кәчүрүңлар.
Шуниң билән әрштики Атаңларму силәрниң
гуналириңларни кәчүрүм қилиду. 26 Лекин силәр
башқиларни кәчүрүм қилмисаңлар, әрштики
Атаңларму силәрниң гуналириңларни кәчүрүм
қилмайду. 27 Улар Йерусалимға қайтидин кирди.
У ибадәтхана һойлилирида айлинип җүргәндә,
баш каһинлар, Тәврат устазлири вә ақсақаллар
униң йениға келип: 28 — Сән қиливатқан бу
ишларни қайси һоқуққа тайинип қиливатисән?
Саңа бу ишларни қилиш һоқуқини ким бәргән?
— дәп сориди. 29 Әйса уларға җававән: — Мәнму
силәрдин бир соал сорай. Силәр униңға җавап
бәрсәңлар, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа
тайинип қиливатқанлиғимни ейтип беримән: 30 —
Йәһя җүргүзгән чөмүлдүрүш болса, әрштинму, яки
инсанлардинму? Маңа җавап бәрсәңларчу! 31 Улар
өз ара мулаһизә қилишип: — Әгәр «Әрштин кәлгән»
десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн Йәһяға
ишәнмидиңлар?» дәйду. 32 Әгәр: «Инсанлардин
кәлгән» десәк, ... болмайду! — дейишти (чүнки
барлиқ хәлиқ Йәһяни пәйғәмбәр дәп қариғачқа,
улар хәлиқтин қорқатти). 33 Буниң билән, улар
Әйсаға: — Билмәймиз, — дәп җавап беришти.
— Ундақта, мәнму бу ишларни қайси һоқуққа
тайинип қиливатқанлиғимни ейтмаймән, — деди
у уларға.

12 Андин, у уларға тәмсилләр билән сөзләшкә
башлиди: — Бир киши бир үзүмзарлиқ
бәрпа қилип, әтрапини читлапту; у бир шарап
көлчиги қезипту вә бир күзәт мунарини
ясапту. Андин у үзүмзарлиқни бағвәнләргә
ижаригә берип, өзи яқа жутқа кетипту. 2 Үзүм
пәсли кәлгәндә, бағвәнләрдин үзүмзарлиқтики
мевиләрдин [тегишлигини] әкелиш үчүн бир
қулини уларниң йениға әвәтипту. 3 Лекин улар
уни тутувелип думбалап, қуруқ қол қайтурупту.
4 Ғожайин йәнә бир қулни уларниң йениға
әвәтипту. Уни болса улар чалма-кесәк қилип,
баш-көзини йерип, һақарәтләп қайтурупту.
5 Ғожайин йәнә бирисини әвәтипту. Лекин
уни улар өлтүрүпту. У йәнә тола қулларни
әвәтипту, лекин улар бәзилирини думбалап,
бәзилирини өлтүрүпту. 6 Ғожайинниң йенида
пәқәт униң сөйүмлүк бир оғлила қалғачқа,
улар оғлумниғу һөрмәт қилар дәп, у уни әң
ахири болуп бағвәнләрниң йениға әвәтипту. 7
Лекин шу бағвәнләр өз ара: «Бу болса мирасхор;
келиңлар, уни өлтүрүветәйли, шуниң билән
мираси бизниңки болиду!» дейишипту. 8 Шуңа
улар уни тутуп өлтүрүп, үзүмзарлиқниң сиртиға
ташливетипту. 9 Әнди үзүмзарлиқниң ғожайини
қандақ қилиду? У өзи келип бағвәнләрни өлтүриду
вә үзүмзарлиқни башқиларға бериду. 10 Әнди
силәр муқәддәс язмилардин муну айәтни оқуп
бақмиғанмусиләр? — «Тамчилар ташливәткән
таш болса, Бужәк теши болуп тикләнди. 11 Бу
иш Пәрвәрдигардиндур, Көзимиз алдида карамәт
бир иштур» 12 Улар униң бу тәмсилни өзлиригә
қаритип ейтқанлиғини чүшәнди; шуңа улар уни
тутуш йолини издәшти; һалбуки, халайиқтин
қорқушуп, уни ташлап кетип қалди. 13 Шуниңдин
кейин, улар бир нәччә Пәрисий вә Һеродниң
тәрәпдарлирини уни өз сөзи билән қилтаққа
чүшүрүш мәхситидә униң алдиға әвәтти. 14 Улар
келип униңға: — Устаз, силини сәмимий адәм,
адәмләргә қәтъий йүз-хатирә қилмайду, һеч
кимгә ян басмайду, бәлки кишиләргә Худаниң
йолини садиқлиқ билән үгитип келиватиду, дәп
билимиз. [Силичә], [Рим императори] Қәйсәргә
баж-селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-
йоқ? 15 Зади баж тапшурамдуқ-тапшурмамдуқ?
— дейишти. Лекин у уларниң сахтипәзлигини
билип уларға: — Немишкә мени синимақчисиләр?
Маңа бир «динар» пулни әкелиңлар, мән көрүп
бақай, — деди. 16 Улар пулни елип кәлди,
у улардин: — Буниң үстидики сүрәт вә нам-
исим кимниң? — дәп сориди. — Қәйсәрниң,
— дейишти улар. 17 Әйса уларға жававән: —
[Ундақ болса], Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә,
Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар, — деди.
Шуниң билән улар униңға интайин һәйран
қелишти. 18 Андин «Өлгәнләр тирилмәйду»
дәйдиған Садуқийлар униң алдиға келип қистап
соал қойди: 19 — Устаз, Муса [пәйғәмбәр] Тәвратта
бизгә: «Бир киши өлүп кетип, аяли тул қелип,
пәрзәнт көрмигән болса, униң ака яки иниси
тул қалған йәңгисини әмригә елип, қериндиши
үчүн нәсил қалдуруши лазим» дәп язған. 20 Бурун
йәттә ака-ука бар еди. Чоңи өйлинип пәрзәнт
қалдурмайла өлди. 21 Иккинчи қериндиши
йәңгисини әмригә елип, уму пәрзәнт көрмәй
өлди. Үчинчисиниң әһвалиму униңкигә охшаш
болди. 22 Шу тәриқидә йәттиси охшашла уни елип
пәрзәнт көрмәй кәтти. Ахирда, у аялму аләмдин
өтти. 23 Әнди тирилиш күнидә улар тирилгәндә, бу
аял қайсисиниң аяли болиду? Чүнки йәттисиниң
һәммиси уни хотунлуққа алған-дә! — дейишти.
24 Әйса уларға мундақ жавап бәрди: — Силәр
нә муқәддәс язмиларни нә Худаниң қудритини
билмигәнлигиңлар сәвәвидин мошундақ азған
әмәсмусиләр? 25 Чүнки өлүмдин тирилгәндә
инсанлар өйләнмәйду, әргә тәгмәйду, бәлки
әрштики пәриштиләргә охшаш болиду. 26
Әнди өлгәнләрниң тирилиши мәсилиси һәққидә
[Тәвратта], йәни Мусаға чүшүрүлгән китаптики
«тикәнлик» вақиәсидә, Худаниң униңға қандақ
ейтқинини, йәни: «Мән Ибраһимниң Худаси,
Исһақниң Худаси вә Яқупниң Худасидурмән!»
дегинини оқумидиңларму? 27 У өлүкләрниң
Худаси әмәс, бәлки тирикләрниң Худасидур!
Шуңа силәр қаттиқ езип кәткәнсиләр! 28 Уларға
йеқин кәлгән, муназириләшкәнлирини аңлиған вә
Әйсаниң уларға яхши жавап бәргәнлигини көргән
бир Тәврат устази униңдин: — Пүтүн әмирләрниң
ичидә әң муһими қайси? — дәп сориди. 29 Әйса
мундақ жавап бәрди: — Әң муһим әмир шуки,
«Аңлиғин, әй Исраил! Пәрвәрдигар Худайимиз
болған Рәб бирдур. 30 Пәрвәрдигар Худайиңни
пүтүн қәлбиң, пүтүн жениң, пүтүн зеһниң вә
пүтүн күчүң билән сөйгин». Мана бу әң муһим

әмир. 31 Униңға охшайдиған иккинчи әмир болса:
— «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй». Хечқандақ
әмир булардин үстүн турмайду. 32 Тәврат устази
униңға: — Тоғра ейттиңиз, устаз, һәқиқәт бойичә
сөзлидиңиз; чүнки У бирдур, Униңдин башқиси
йоқтур; 33 инсанниң Уни пүтүн қәлби, пүтүн әқли,
пүтүн җени вә пүтүн күчи билән сөйүши һәм
хошнисиниму өзини сөйгәндәк сөйүши барлиқ
көйдүрмә қурбанлиқлар һәм башқа қурбанлиқ-
һәдийәләрдинму артуқтур. 34 Әйса униң
ақиланилик билән җавап бәргинини көрүп: — Сән
Худаниң падишалиғидин жирақ әмәссән, — деди.
Шуниңдин кейин, һеч ким униңдин соал сорашқа
петиналмиди. 35 Ибадәтхана һойлилирида тәлим
бәргәндә, Әйса буларға җававән мундақ соални
оттуриға қойди: Тәврат устазлириниң Мәсиһни
«Давутниң оғли» дегинини қандақ чүшинисиләр?
36 Чүнки Давут өзи Муқәддәс Роһта мундақ дегәнғу:
— «Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики: —
«Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә,
Мениң оң йенимда олтарғин!». 37 Давут [Мәсиһни]
шундақ «Рәббим» дәп атиған турса, әнди [Мәсиһ]
қандақму [Давутниң] оғли болиду? У йәрдики
топ-топ хәлиқ униң сөзини хурсәнлик билән
аңлайтти. 38 У уларға тәлим бәргинидә мундақ
деди: — Тәврат устазлиридин һошияр болуңлар.
Улар узун тонларни кийивалған һалда керилип
жүрүшкә, базарларда кишиләрниң уларға болған
[узун] саламлириға, 39 синагогларда алдинқи
орунларда, зияпәтләрдә төрдә олтиришқа амрақ
келиду. 40 Улар тул аялларниң барлиқ өй-
бесатлирини йәвалиду вә көз-көз қилип ялғандин
узундин-узун дуалар қилиду. Уларниң тартидиған
җазаси техиму еғир болиду! 41 У ибадәтханидики
сәдиқә сандуғиниң удулида олтирип, униңға
пуллирини ташлаватқан халайиққа қарап туратти.
Нурғун байлар униңға хелә көп пул ташлашти.
42 Намрат бир тул аялму келип, тийинниң
төрттин бири қиммитидики икки ләптонни
ташлиди. 43 У мухлислирини йениға чақирип,
уларға мундақ деди: — Мән силәргә бәрһәқ шуни
ейтип қояйки, бу намрат тул аялниң сәдиқә
сандуғиға ташлиғини башқиларниң һәммисиниң
ташлиғанлиридин көптур. 44 Чүнки башқилар
өзлириниң ешип ташқанлиридин сәдиқә қилди;
лекин бу аял намрат турупму, өзиниң бар-йоқини
— тирикчилик қилидиғининиң һәммисини сәдиқә
қилип ташлиди.

13 У ибадәтханидин чиқиватқанда,
мухлислиридин бири униңға: — Устаз, қара,
бу немидегән һәйвәтлик ташлар вә имарәтләр-һә!
— деди. 2 Әйса униңға җававән: — Сән бу һәйвәтлик
имарәтләрни көрдүңму? Бир тал ташму таш
үстидә қалмайду, һәммиси қалдурулмай гумран
қилиниду, — деди. 3 У Зәйтун теғида, йәни
ибадәтханиниң удулида олтарғанда, Петрус, Яқуп,
Юһанна вә Андрияслар униңдин астиғина: 4 —
Бизгә ейтқинчу, бу ишлар қачан йүз бериду?
Бу барлиқ вақиәләрниң йүз беридиғанлиғини
көрситидиған немә аламәт болиду? — дәп
сорашти. 5 Әйса уларға җававән сөз башлап мундақ
деди: — Һези болуңларки, һеч ким силәрни
аздуруп кәтмисун. 6 Чүнки нурғун кишиләр
мениң намимда келип: «Мана өзүм шудурмән!»
дәп, көп адәмләрни аздуриду. 7 Силәр уруш
хәвәрлири вә уруш шәпилирини аңлиғиниңларда,
булардин алақзадә болуп кәтмәңлар; чүнки бу
ишларниң йүз бериши муқәррәр. Лекин бу заман
ахири йетип кәлгәнлиги әмәс. 8 Чүнки бир
милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду,
бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән
урушқа чиқиду. Җай-җайларда йәр тәврәшләр йүз
бериду, ачарчилиқлар вә қалаймиқанчилиқлар
болиду. Мана бу ишларниң йүз бериши «туғутниң
толғиғиниң башлиниши» болиду, халас. 9
Силәр болсаңлар, өзүңларға пәхәс болуңлар;
чүнки кишиләр силәрни тутқун қилип сот
мәһкимилиригә тапшуруп бериду, синагогларда
қамчилинисиләр. Силәр мениң сәвәвимдин
әмирләр вә падишалар алдиға елип берилип,
улар үчүн бир гувалиқ болсун дәп сораққа
тартилисиләр. 10 Лекин булардин авал хуш хәвәр
пүткүл әлләргә җакалиниши керәк. 11 Әнди
улар силәрни апирип [сораққа] тапшурғанда,
немә дейиш һәққидә нә әндишә нә мулаһизә
қилмаңлар, бәлки шу вақит-саитидә силәргә қайси
гәп берилсә, шуни ейтиңлар; чүнки сөзлигүчи
силәр әмәс, Муқәддәс Роһтур. 12 Қериндаш
қериндишиға, ата балисиға хаинлиқ қилип
өлүмгә тутуп бериду. Балиларму ата-аниси билән
зитлишип, уларни өлүмгә мәһкүм қилдуриду. 13
Шундақла силәр мениң намим түпәйлидин һәммә
адәмниң нәпритигә учрайсиләр, лекин ахирғичә

бәрдашлиқ бәргәнләр қутқузулиду. 14 «Вәйран
қилғучи жиркиничлик номуссизлиқ»ниң өзи
турушқа тегишлик болмиған йәрдә турғинини
көргиниңларда, (китапхан бу сөзниң мәнасини
чүшәнгәй) Йәһудийә өлкисидә туруватқанлар
тағларға қачсун. 15 Өгүздә турған киши
өйигә чүшмәй яки өйидики бирәр немини
алғили ичигә кирмәй [қачсун]. 16 Етизларда
туруватқан киши болса чапинини алғили өйигә
янмисун. 17 У күнләрдә һамилдар аяллар вә бала
емитиватқанларниң һалиға вай! 18 [Қачидиған]
вақтиңларниң қишқа тоғра келип қалмаслиғи
үчүн дуа қилиңлар. 19 Чүнки у чағда Худа яратқан
дунияниң апиридә қилинғандин буян мошу
чаққичә көрүлүп бақмиған һәм кәлгүсидиму
көрүлмәйдиған зор азап-оқубәт болиду. 20
Әгәр Пәрвәрдигар у күнләрни азайтмиса, һеч
қандақ әт егиси қутулалмайду. Лекин У Өз
таллиғанлири үчүн у күнләрни азайтиду. 21 Әгәр
у чағда бириси силәргә: «Қараңлар, бу йәрдә
Мәсиһ бар!» яки «Қараңлар, у әнә у йәрдә!» десә,
ишәнмәңлар. 22 Чүнки сахта мәсиһләр вә сахта
пәйғәмбәрләр мәйданға чиқиду, мөҗизилик
аламәтләр вә карамәтләрни көрситиду; шуниң
билән әгәр мүмкин болидиған болса, улар һәтта
[Худа] таллиғанларни һәм аздуриду. 23 Шуниң
үчүн, силәр һошияр болуңлар. Мана, мән бу
ишларниң һәммисини силәргә алдин-ала уқтуруп
қойдум. 24 Әнди шу күнләрдә, шу азап-оқубәт өтүп
кәткән һаман, қуяш қарийиду, ай йоруқлуғини
бәрмәйду, 25 юлтузлар асмандин төкүлүп чүшиду,
асмандики күчләр ләрзигә келиду. 26 Андин
кишиләр Инсаноғлиниң улуқ күч-қудрәт вә шан-
шәрәп билән булутлар ичидә келиватқанлиғини
көриду. 27 У өз пәриштилирини әвәтиду,
улар униң таллиғанлирини дунияниң төрт
тәрипидин, зиминниң чәтлиридин асманниң
чәтлиригичә жиғип җәм қилиду. 28 — Әнҗир
дәриғидин мундақ тәмсилни биливелиңлар: —
Униң шахлири көкирип йопурмақ чиқарғанда,
язниң йеқинлап қалғанлиғини билисиләр. 29
Худди шуниңдәк, [мән бая дегәнлиримниң]
йүз бериватқанлиғини көргиниңларда, униң
йеқинлап қалғанлиғини, һәтта ишик алдида
туруватқанлиғини биливелиңлар. 30 Мән силәргә
бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу аламәтләрниң
һәммиси әмәлгә ашурулмай туруп, бу дәвир
өтмәйду. 31 Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң
сөзлирим һәргиз йоқалмайду. 32 Лекин шу күни
яки вақит-саити тоғрилиқ хәвәрни һеч ким
билмәйду — һәтта нә әрштики пәриштиләрму
билмәйду, нә оғул билмәйду, уни пәқәт Атила
билиду. 33 Һошияр болуңлар, сәгәк болуп
дуа қилиңлар, чүнки у вақит-саатниң қачан
келидиғанлиғини билмәйсиләр. 34 Бу худди
яқа жутқа чиқмақчи болған адәмниң әһвалиға
охшайду. Йолға чиқидиған чағда, у қуллириға өз
һоқуқини бекитип, һәр биригә өз вәзиписини
тапшуриду вә дәрвазивәнниңму сәгәк болушини
тапилайду. 35 Шуниңдәк, силәрму сәгәк болуңлар;
чүнки өйниң егисиниң [қайтип] келидиған
вақтиниң — кәчқурунму, түн йеримиму, ғораз
чиллиған вақитму яки сәһәр вақтиму — уни
биләлмәйсиләр; 36 у туюқсиз кәлгәндә, силәрниң
ухлаватқиниңларниң үстигә чүшмисун! 37
Силәргә ейтқинимни мән һәммәйләнгә ейтимән:
Сәгәк туруңлар!

14 «Өтүп кетиш» һейти вә «петир нан һейти»ға
икки күн қалған еди. Баш каһинлар вә
Тәврат устазлири уни һейлә-нәйрәң билән тутуп
өлтүрүшниң чарисини издәйтти. 2 Чүнки улар:
— Бу иш һейт-айәм күнлири қилинмисун.
Болмиса, хәлиқ арисида малиманчилиқ чиқиши
мүмкин, — дейишәтти. 3 Әнди у Бәйт-Ания
йезисида, «Симон мохо»ниң өйидә дәстиханда
олтарғанда, ақ қаштеши шишидә наһайити
қиммәтлик сап сумбул әтирни көтирип кәлгән
бир аял униң йениға кирди. Аял ақ қаштеши
шешини чеқип, әтирни Әйсаниң бешиға қуйди.
4 Лекин бәзиләр буниңға хапа болушуп, бир-
биригә: — Бу әтир немә дәп шундақ исрап
қилиниду? 5 Чүнки бу әтирни үч йүз динардин
артуқ пулға сатқили болатти, пули кәмбәғәлләргә
сәдиқә қилинса болмамти! — дейишти. Улар
аялға шундақ тапа-тәнә қилғили турди. 6
Лекин Әйса уларға: — Униң ихтияриға қоюңлар,
немә дәп униң көңлини ағритисиләр? У мениң
үстүмгә яхши иш қилди. 7 Чүнки кәмбәғәлләр
дайим араңларда болиду, халиған вақитиңларда
уларға хәйр-сахавәт көрситәләйсиләр; лекин
мениң араңларда болушум силәргә дайим несип
боливәрмәйду! 8 Аял чаминиң йетишичә қилди; у
мениң бәдинимниң дәпнә қилинишиға алдин-ала
тәйярлиқ қилип, униңға әтир-май қуюп қойди. 9

Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу хуш
хәвәр пүткүл дунияниң қәйеридә җакаланса, бу
аял әслинип, униң қилған бу иши тәриплиниду,
— деди. 10 Шу вақитта, он иккиләндин бири
болған Йәһуда Ишқарийот уни уларға тутуп бериш
мәхситидә баш каһинларниң алдиға барди. 11
Улар буни аңлап хошал болуп кәтти вә униңға
пул беришкә вәдә қилишти. Йәһуда уни тутуп
беришкә мувапиқ пурсәт издәп жүрәтти. 12 Петир
нан һейтиниң биринчи күни, йәни өтүп кетиш
һейтиниң қурбанлиқ [қозиси] союлидиған күни,
мухлислар униңдин: — Өтүп кетиш һейтиниң
[тамиғини] йейишиң үчүн бизниң қәйәргә берип
тәйярлишимизни халайсән? — дәп сориди. 13
У мухлислиридин иккиләнни алдин маңғузуп
уларға: — Шәһәргә кириңлар, у йәрдә козида
су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду.
Униң кәйнидин меңиңлар. 14 У адәм нәгә
кирсә шу өйниң егисигә: «Устаз: Мухлислирим
билән өтүп кетиш һейтиниң тамиғини йәйдиған
меһманхана қәйәрдә?— дәп сораватиду» —
дәңлар. 15 У силәрни башлап үстүнки қәвәттики
рәтләнгән сәрәмҗанлаштурулған чоң бир еғиз
өйни көрситиду. Мана шу йәрдә бизгә тәйярлиқ
қилип туруңлар, — деди. 16 Мухлислар йолға
чиқип шәһәргә кирип, йолуққан ишларниң
һәммиси у ейтқандәк болди. Шу йәрдә улар өтүп
кетиш һейтиниң тамиғини тәйярлашти. 17 Кәч
киргәндә, у он иккәйлән билән өйгә кәлди. 18 Улар
дәстиханда олтирип ғизаланғанда Әйса: — Мән
силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, араңлардики
бирәйлән, мән билән биллә ғизалиниватқан
бириси маңа сатқунлуқ қилиду, — деди. 19
Улар [бу сөздин] қайғуға чөмүп, бир-бирләп
униңдин: — Мән әмәстимән? — дәп сориди. Йәнә
бириси: — Мән әмәстимән? — деди. 20 Лекин у
уларға: — [Шу киши] он иккәйләнниң бири, йәни
қолидики нанни мән билән тәң таваққа төгүргүчи
болиду. 21 Инсаноғли дәрвәқә өзи тоғрисида
[муқәддәс язмиларда] пүтүлгәндәк аләмдин
кетиду; бирақ Инсаноғлиниң тутуп берилишигә
васитичи болған адәмниң һалиға вай! У адәм
туғулмиған болса униңға яхси болатти! — деди.
22 Улар ғизалиниватқанда, Әйса бир нанни қолиға
елип тәшәккүр ейтқандин кейин, уни уштуп,
мухлислириға үләштүрүп бәрди вә: — Елиңлар,
бу мениң теним, — деди. 23 Андин у қолиға
җамни елип [Худаға] тәшәккүр ейтқандин кейин,
уни мухлислириға сунди. Уларниң һәммиси
униңдин ичишти. 24 У уларға: — Бу мениң қеним,
нурғун адәмләр үчүн төкүлидиған, йеңи әһдини
түзидиған қенимдур. 25 Мән силәргә бәрһәқ
шуни ейтип қояйки, Худаниң падишалиғида
йеңидин шараптин ичидиған күнгичә, үзүм
телиниң шәрбитини һәргиз ичмәймән, — деди.
26 Улар бир мәдһийә күйини ейтқандин кейин
талаға чиқип, Зәйтун теғиға қарап кетишти. 27
Андин Әйса уларға: Силәр һәммиңлар тандурулуп
путлишисиләр, чүнки [муқәддәс язмиларда]: «Мән
падичини уруветимән, Қойлар патипарақ болуп
тарқитиветилиду» дәп пүтүлгән. 28 Лекин мән
тирилгәндин кейин Галилийәгә силәрдин бурун
баримән, — деди. 29 Лекин Петрус униңға: —
һәммәйлән тандурулуп путлашсиму, мән һәргиз
путлашмаймән, деди. 30 Әйса униңға: — Мән
саңа бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бүгүн, йәни
бүгүн кечә ғораз икки қетим чиллиғичә, сән
мәндин үч қетим танисән, — деди. 31 Лекин
Петрус техиму қәтъийлик билән униңға: — Сән
билән биллә өлидиған иш керәк болсиму, сәндин
һәргиз танмаймән, — деди. Қалған һәммисиму
шундақ дейишти. 32 Андин улар Гетсиманә дегән
бир җайға кәлди. У мухлисларға: — Мән дуа-
тилавәт қилип кәлгичә, мошу йәрдә олтирип
туруңлар, деди. 33 У Петрус, Яқуп вә Юһаннани
биргә елип маңди вә сүр бесип, роһ-қәлбидә
толиму пәришан болушқа башлиди. 34 У уларға: —
Җеним өлидиғандәк бәкму азапланмақта. Силәр
бу йәрдә қелип, ойғақ туруңлар, — деди. 35
У сәл нерирақ берип, өзини йәргә етип дүм
ятти вә мүмкин болса, у дәқиқиниң өз бешиға
чүшмәй өтүп кетиши үчүн дуа қилип: 36 —
И Абба Ата, Саңа һәммә иш мүмкиндур; бу
қәдәһни мәндин өткүзүвәткәйсән! Лекин бу иш
мән халиғандәк әмәс, сән халиғандәк болсун, —
деди. 37 У [үчәйләнниң] йениға қайтип кәлгинидә,
уларниң ухлап қалғанлиғини көрүп, Петрусқа:
— Әй Симон, ухлаватамсән?! Бир саатму ойғақ
туралмидиңму?! 38 Езиқтурулуштин сақлиниш
үчүн, ойғақ туруп дуа қилиңлар. Роһ пидакар
болсиму, лекин кишиниң әтлири аҗиздур, —
деди. 39 Андин у йәнә берип, охшаш сөзләр билән
қайтидин дуа қилди. 40 У уларниң йениға қайтип
кәлгинидә, уларниң йәнә ухлап қалғанлиғини

көрди, чүнки уларниң көзлири уйқиға илинған
еди. Улар униңға немә дейишини билмәй қалди.
41 У үчинчи қетим уларниң йениға қайтип
уларға: — Силәр техичә ухлаватамсиләр, техичә
дәм еливатамсиләр? Әнди болди бәс! Вақит-
саити кәлди; мана, Инсаноғли гунакарларниң
қолиға тапшурулди! 42 Қопуңлар, кетәйли; мана,
маңа сатқунлуқ қилидиған киши йеқин кәлди!
— деди. 43 Вә шу дәқиқидә, униң сөзи техи
түгимәйла, мана, он иккәйләндин бири болған
Йәһуда кәлди; униң йенида баш каһинлар, Тәврат
устазлири вә ақсақаллар тәрипидин әвәтилгән
қилич-тоқмақларни көтәргән зор бир топ адәм
бар еди. 44 Униңға сатқунлуқ қилғучи улар
билән аллибурун ишарәтни бекитип: «Мән кимни
сөйсәм, у дәл шудур. Силәр уни тутуп, ялап
елип кетиңлар» дәп келишкән еди. 45 У келип
удул [Әйсаниң] алдиға берип: — Устаз, устаз!
— дәп уни сөйүп кәтти. 46 Улар униңға қол
селип, уни тутқун қилди. 47 Вә униң йенида
турғанлардин бирәйлән қиличини суғуруп, баш
каһинниң чакириға урувиди, униң қулиқини
шилип чүшүрүвәтти. 48 Әйса җававән уларға: —
Бир қарақчини тутидиғандәк қилич-тоқмақларни
көтирип мени тутқили кәпсиләрғу? 49 Мән һәр
күни ибадәтхана һойлилирида силәр билән биллә
болуп тәлим берәттим, лекин силәр у чағда мени
тутмидиңлар. Лекин бу ишларниң йүз бериши
муқәддәс язмиларда алдин пүтүлгәнләрниң
әмәлгә ашурулуши үчүн болди, — деди. 50 Бу
чағда, һәммәйлән уни ташлап қечип кетишти.
51 Пәқәт учисиға канап рәхт йепинчақливалған
бир жигит униң кәйнидин әгишип маңди. Яш
әскәрләр уни тутувеливиди, 52 лекин у канап
рәхттин бошинип, ялаңач пети улардин қечип
кәтти. 53 Әнди улар Әйсани баш каһинниң алдиға
елип беришти. Баш каһинлар, барлиқ ақсақаллар
билән Тәврат устазлириму у йәргә униң йениға
жиғилди. 54 Петрус униңға таки баш каһинниң
сарайидики һойлиниң ичигичә жирақтин әгишип
кәлди; у қаравуллар билән биллә отниң нурида
отсинип олтарди. 55 Баш каһинлар вә пүтүн алий
кеңәшмә әзалири Әйсани өлүмгә мәһкүм қилиш
үчүн, гува-испат издиди, амма тапалмиди. 56
Чүнки нурғун кишиләр уни әрз қилип ялған
гувачилиқ бәргән болсиму, уларниң гувалиқлири
бир-биригә удул кәлмәйтти. 57 Бәзи адәмләр
орнидин туруп, униң үстидин әрз қилип ялған
гувалиқ берип: 58 — Биз униң: «Инсан қоли билән
ясалған бу ибадәтханини бузуп ташлап, инсан
қоли билән ясалмиған башқа бир ибадәтханини үч
күн ичидә ясап чиқимән» дегәнлигини аңлидуқ, —
деди. 59 Һәтта уларниң бу һәқтики гувалиқлириму
бир-биригә мас кәлмиди. 60 Андин баш каһин
һәммәйләнниң алдида орнидин туруп, Әйсадин:
— Қени, җавап бәрмәмсән? Булар сениң үстүңдин
зади қандақ гувалиқларни бериватиду? — дәп
сориди. 61 Лекин Әйса шүк туруп, һеч қандақ җавап
бәрмиди. Баш каһин уни қистап йәнә униңдин: —
Сән Мубарәк Болғучиниң Оғли Мәсиһмусән? —
дәп сориди. 62 Шундақ, мән өзүм, — деди Әйса, —
вә силәр кейин Инсаноғлиниң Қудрәт Егисиниң
оң йенида олтиридиғанлиғини вә асмандики
булутлар билән келидиғанлиғини көрисиләр.
63 Шуниң билән баш каһин тонлирини житип
ташлап: — Әнди башқа һәр қандақ гувачиниң немә
һаҗити? 64 Өзүңлар бу күпүрлүкни аңлидиңлар!
Әнди буниңға немә дәйсиләр? — деди. Уларниң
һәммиси у өлүм җазасиға буйрулсун, дәп һөкүм
чиқиришти. 65 Андин бәзилири униңға түкүрүшкә
башлиди, йәнә униң көзлирини теңип, муштлап:
«Қени, [пәйғәмбәрчилик] [қилип] бешарәт берә!»
дейишти. Қаравулларму уни шапилақ билән
качатлиди. 66 Петрус сарайниң төвәнки һойлисида
турғанда, баш каһинниң дедәклиридин бири
келип, 67 иссинип олтарған Петрусни көрүп,
униңға тикилип қарап: — Сәнму Насарәтлик Әйса
билән биллә едиңғу, — деди. 68 Лекин у тенип:
— Сениң немә дәватқанлиғиңни билмидим һәм
чүшәнмидим, — деди-дә, ташқириға, дәрвазиниң
айваниға чиқип турди. Шу әснада ғораз бир
чиллиди. 69 Уни йәнә көргән һелиқи дедәк йәнә
у йәрдә турғанларға: — Бу улардин бири, —
дегили турди. 70 [Петрус] йәнә инкар қилди.
Бир аздин кейин, у йәрдә турғанлар Петрусқа
йәнә: — Бәрһәқ, сән уларниң бирисән. Чүнки
сәнму Галилийәлик екәнсәнғу?! — дейишти. 71
Лекин у қаттиқ қарғашлар билән қәсәм қилип:
— Силәр дәватқан һелиқи адәмни тонумаймән!
— деди. 72 Дәл шу чағда ғораз иккинчи қетим
чиллиди. Петрус Әйсаниң өзигә: «Ғораз икки
қетим чиллиғичә, сән мәндин үч қетим танисән»
дегән сөзини есигә алди; вә буларни ойлап жиғлап
кәтти.

15 Әтиси таң етиши биләнла, баш каһинлар
ақсақаллар, Тәврат устазлири вә пүткүл
алий кеңәшмидикиләр билән мәслиһәтлишип,
Әйсани бағлап апирип, [валий] Пилатусқа
тапшуруп бәрди. 2 Пилатус униңдин: — Сән
Йәһудийларниң падишасиму? — дәп сориди. У
җававән: — Ейтқиниңдәк, — деди. 3 Баш каһинлар
униң үстидин қайта-қайтидин әрз-шикайәтләрни
қилишти. 4 Пилатус униңдин йәнә: — Җавап
бәрмәмсән? Қара, улар үстүңдин шунчивала
шикайәт қиливатиду!? — дәп сориди. 5 Бирақ
Әйса йәнила һеч җавап бәрмиди; Пилатус буниңға
интайин һәйран қалди. 6 Һәр қетимлиқ [өтүп
кетиш] һейтида, халайиқ қайсибир мәһбусни
тәләп қилса, валий уни қоюп берәтти. 7 Әйни
вақитта, зинданда Бараббас исимлиқ бир мәһбус
бар еди. У өзи билән биллә топилаң көтәргән һәмдә
топилаңда қатиллиқ қилған нәччәйлән билән
тәң соланған еди. 8 Халайиқ чуқан-сүрән селип
валийдин бурун һемишә уларға қилғинидәк йәнә
шундақ қилишини тиләшти. 9 Пилатус уларға:
— Силәр Йәһудийларниң падишасини қоюп
беришимни халамсиләр? — деди 10 (чүнки у баш
каһинларниң һәсәтхорлуғи түпәйлидин уни тутуп
бәргәнлигини биләтти). 11 Лекин баш каһинлар
халайиқни: «Буниң орниға, Бараббасни қоюп
бәр» дәп тәләп қилишқа күшкүртти. 12 Пилатус
җававән улардин йәнә: — Ундақ болса, силәр
«Йәһудийларниң падишаси» дәп атиған кишини
қандақ бир тәрәп қил дәватисиләр? — деди. 13 —
Улар йәнә авазини көтирип: — Уни крестлигин! —
дәп вақиришатти. 14 Пилатус уларға: — Немишкә?
У немә рәзиллик өткүзүпту? — деди. Бирақ улар
техиму ғалҗирлишип: — Уни крестлигин! — дәп
вақирашти. 15 Шуңа Пилатус, халайиқни рази
қилмақчи болуп, Бараббасни уларға чиқирип
бәрди. Әйсани болса қамчилатқандин кейин,
крестләш үчүн [ләшкәрлиригә] тапшурди. 16
Андин ләшкәрләр Әйсани валий ордисидики
сәйнаға елип кирип, пүтүн ләшкәрләр топини
бу йәргә җәм болушқа чақирди. 17 Улар униң
учисиға сөсүн рәңлик тон кийдүрүшти, андин улар
тикәнлик шахчилардин тоқуған бир таҗни бешиға
кийгүзди. 18 Андин уни мубарәкләп: «Яшиғайла,
и Йәһудийларниң падишаси!» дейишти. 19 Андин
бешиға қомуш билән һәдәп уруп, униңға қарап
түкүрүшти вә униң алдида тиз пүкүп, сәҗдә
қилишти. 20 Улар уни шундақ мазақ қилғандин
кейин, униңдин сөсүн тонни салдуруветип,
учисиға өз кийимлирини кийдүрди; андин улар
уни крестләш үчүн елип чиқишти. 21 Курини
шәһиридин болған, Симон исимлиқ бир киши
йезидин келип, у йәрдин өтүп кетиватәтти
(бу киши Искәндәр билән Руфусниң атиси
еди). [Ләшкәрләр] уни тутуп келип, [Әйсаниң]
крестини униңға мәҗбурий көтәргүзди. 22
Улар Әйсани Голгота (тәрҗимиси, «баш сүйәк»)
дегән йәргә елип кәлди; 23 андин улар униңға
ичиш үчүн мурмәкки арилаштурулған аччиқ
шарап бәрди; лекин у уни қобул қилмиди. 24
Улар уни крестлигәндин кейин, кийимлирини
өз ара бөлүшүвелиш үчүн, һәр қайсисиниң
үлүшини бекитишкә һәр бир кийимниң үстигә чәк
ташлиди. 25 Уни крестлигән вақит күнниң үчинчи
саити еди. 26 Уни әйиплигән шикайәтнамидә
«Йәһудийларниң падишаси» дәп пүтүлгән еди.
27 Улар униң билән тәң икки қарақчиниму
крестлиди, бири оң тәрипидә, йәнә бири сол
тәрипидә еди. 28 Шундақ қилип, муқәддәс
язмилардики: «У җинайәтчиләрниң қатарида
саналди» дегән сөз әмәлгә ашурулди. 29 У
йәрдин өткәнләр башлирини чайқишип, уни
һақарәтләп: — Уһуй, сән ибадәтханини бузуп
ташлап, үч күн ичидә қайтидин ясап чиқидиған
адәм, 30 әнди өзүңни қутқузуп кресттин чүшүп
баққина! — дейишти. 31 Баш каһинлар билән
Тәврат устазлириму өз ара шундақ мәсқирә
қилип: — У башқиларни қутқузуптикән, өзини
қутқузалмайду. 32 Исраилниң падишаси болған
Мәсиһ әнди кресттин чүшүп бақсунчу, шуни
көрсәкла униңға етиқат қилимиз! — дейишти.
Униң билән тәң крестләнгәнләрму уни шундақ
һақарәтләшти. 33 Әнди [күнниң] алтинчи саити
кәлгәндә, пүткүл зиминни қараңғулуқ қаплиди вә
тоққузинчи саитигичә давам қилди. 34 Тоққузинчи
саәттә Әйса жуқури аваз билән: «Елои, Елои, лама
шавақтани?», мәнаси: — «Худайим, Худайим,
мени немишкә ташливәттиң?» дәп қаттиқ нида
қилди. 35 У йәрдә туруватқанларниң бәзилири
буни аңлап: — Мана, у Иляс пәйғәмбәргә нида
қиливатиду, — дейишти. 36 Улардин бирәйлән
жүгүрүп берип, бир парчә булутни аччиқ шарапқа
чилап, қомушниң учиға селип униңға ичкүзүп: —
Тохтап туруңлар! Қарап бақайли, иляс [пәйғәмбәр]

уни чүшүргили келәрмекин? — деди. 37 Әйса
қаттиқ вақириди-дә, роһини қоюветти. 38 Вә
[шу әснада] ибадәтханиниң ичкири пәрдиси
жуқуридин төвәнгә икки парчә бөлүп житилди. 39
Әнди униң удулида турған йүз беши униң қандақ
нида қилип роһини қоюветкәнлигини көрүп: — Бу
адәм һәқиқәтән Худаниң оғли екән! — деди. 40 У
йәрдә йәнә бу ишларға жирақтин қарап туруватқан
бир нәччә аялларму бар еди. Уларниң арисида
Магдаллиқ Мәрйәм, кичик Яқуп билән Йосәниң
аниси Мәрйәм вә Саломилар бар еди. 41 Улар
әслидә Әйса Галилийә өлкисидә турған вақитта
униңға әгишип, униң хизмитидә болғанлар еди;
булардин башқа униң билән Йерусалимға биргә
кәлгән йәнә нурғун аялларму [униң әһвалиға]
қарап туратти. 42 Кәчқурун кирип қалғанда
(«тәйярлаш күни», йәни шабат күнининиң алдинқи
күни болғачқа), 43 алий кеңәшминиң толиму
мөтивәр әзаси, Ариматиялиқ Йүсүп бар еди.
Уму Худаниң падишалиғини күтүватқан болуп,
җүръәт қилип [валий] Пилатусниң алдиға кирип,
униңдин Әйсаниң җәситини беришни тәләп
қилди. 44 Пилатус Әйсаниң аллиқачан өлгәнлигигә
һәйран болди; у йүз бешини чақирип, униңдин
Әйсаниң өлгинигә хелә вақит болдиму, дәп
сориди. 45 Йүз бешидин әһвални уққандин кейин,
Йүсүпкә җәсәтни бәрди. 46 Йүсүп есил канап
рәхт сетивелип, җәсәтни [кресттин] чүшүрүп
канап рәхттә кепәнлиди вә уни қияда оюлған бир
қәбиргә қойди; андин қәбирниң ағзиға бир ташни
домилитип қойди. 47 Вә Магдаллиқ Мәрйәм билән
Йосәниң аниси Мәрйәм униң қоюлған йерини
көрүвалди.

16 Шабат күни өтүши биләнла, Магдаллиқ
Мәрйәм, Яқупниң аниси Мәрйәм вә
Саломилар берип Әйсаниң җәситигә сүрүш үчүн
хушпурақлиқ буюмларни сетивалди. 2 Һәптиниң
биринчи күни улар бәк балдур, таң сәһәрдә
орнидин туруп, күн чиқиши билән қәбиргә барди.
3 Улар өз ара: «Бизгә қәбирниң ағзидики ташни
ким домилитишип берәр?» дейишти. 4 Лекин
улар башлирини көтирип қаривиди, ташниң
бир янға домилитиветилгинини көрди — әслидә
у таш наһайити йоған еди. 5 Улар қәбиргә
киргәндә, оң тәрәптә олтарған, ақ тон кийгән,
яш бир адәмни көрди, вә қаттиқ дәккә-дүккигә
чүшти. 6 Лекин у уларға: — Дәккә-дүккигә
чүшмәңлар. Силәр крестләнгүчи Насарәтлик
Әйсани издәватисиләр. У тирилди, у бу йәрдә
әмәс. Мана улар уни қойған җай! 7 Лекин
бериңлар, униң мухлислириға вә Петрусқа: «У
Галилийәгә силәрдин авал баридикән; у силәргә
ейтқинидәк, силәр уни шу йәрдә көридикәнсиләр»
дәңлар, — деди. 8 Улар қәбирдин чиқипла бәдәр
қачти. Уларни титрәк бесип һошини йоқитай
дегән еди; бәк қорқуп кәткәчкә, һеч кимгә һеч
немини ейтмиди. 9 **(note: The most reliable and earliest
manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** Әйса һәптиниң
биринчи күни таң сәһәрдә тирилгәндин кейин,
авал Магдаллиқ Мәрйәмгә көрүнди. У әслидә
униңдин йәттә җинни һайдиветкән еди. 10 Мәрйәм
чиқип, матәм тутуп жиғлишип турған, бурун униң
билән биллә болғанларға хәвәр бәрди. 11 Униң
тирик екәнлигини вә Мәрйәмгә көрүнгәнлигини
аңлиғанда, улар ишәнмиди. 12 Бу ишлардин кейин,
у уларниң ичидики йезиға кетиватқан иккиләнгә
башқа сияқта көрүнди. 13 Буларму қалғанларниң
йениға қайтип, уларға хәвәр қилған болсиму,
лекин улар буларғиму ишәнмиди. 14 Андин он
бирәйлән дәстиханда олтирип ғизалиниватқанда,
у уларға көрүнди вә уларниң етиқатсизлиғи вә таш
жүрәклиги үчүн уларни тәнбиһ берип әйиплиди;
чүнки улар өзиниң тирилгинини көргәнләргә
ишәнмигән еди. 15 У уларға мундақ деди: —
Пүткүл җаһанға берип, яритилғучиларниң һәр
биригә хуш хәвәрни җакалаңлар. 16 Етиқат қилип,
чөмүлдүрүшни қобул қилғанлар қутқузулиду.
Етиқат қилмиғанлар болса гунаға бекитилиду.
17 Етиқат қилғанларниң излириға мошундақ
мөҗизилик аламәтләр әгишип һәмраһ болиду: —
улар Мениң намим билән җинларни һайдиветиду;
улар йеңи тилларда сөзләйду, 18 улар иланларни
қоллирида тутиду, һәр қандақ зәһәрлик нәрсини
ичсиму, уларға зәрәр йәткүзмәйду; қоллирини
бемарларға тәккүзүп қойса, кесәллири сақийип
кетиду. 19 Шуңа Рәб уларға бу сөзләрни қилип
болғандин кейин, асманға көтирилди, Худаниң
оң йенида олтарди. 20 Мухлислар чиқип, һәр
йәргә берип хуш хәвәрни җакалап жүрди. Рәб улар
билән тәң ишләп, сөз-каламиға һәмраһ болуп
әгәшкән мөҗизилик аламәтләр билән униңға
испат бәрди.

Луқа

1 Гәрчә нурғун адәмләр аримизда мутләқ
ишәшлик дәп қаралған ишларни топлап
йезишқа киришкән болсиму, 2 (худди сөз-каламға
баштин-ахир өз көзи билән гувачи болғанлар,
шундақла уни сақлап йәткүзгүчиләрниң
бизгә аманәт қилған баянлиридәк), 3 мәнму
барлиқ ишларни баштин тәпсилий тәкшүрүп
ениқлиғандин кейин, и һөрмәтлик Теофилус
җанаблири, силигә бу ишларни тәртиви бойичә
йезишни лайиқ таптим. 4 Буниңдин мәхсәт,
сили қобул қилған тәлимләрниң мутләқ һәқиқәт
екәнлигигә җәзм қилишлири үчүндур. 5 Йәһудийә
өлкисигә падиша болған Һерод сәлтәнәт қилған
күнлиридә, «Абия» каһинлиқ нөвитидин бир
каһин бар болуп, исми Зәкәрия еди. Униң аялиму
Һаруннниң әвладидин болуп, исми Елизабит
еди. 6 Улар иккиси Худаниң алидида һәққаний
кишиләр болуп, Пәрвәрдигарниң пүтүн әмир-
бәлгүлимилири бойичә әйипсиз маңатти. 7
Амма Елизабит туғмас болғачқа, улар пәрзәнт
көрмигән еди. Униң үстигә улар иккиси хеләла
яшинип қалған еди. 8 У өз түркүмидики каһинлар
арисида [ибадәтханида] нөвәтчилик вәзиписини
Худа алдида ада қиливатқанда, 9 [шу чағдики]
каһинлиқ адити бойичә, улар Пәрвәрдигарниң
«муқәддәс җай»иға кирип хушбуй селишқа
муйәссәр болушқа чәк ташлиғанда шундақ
болдики, чәк униңға чиқти. 10 Әнди у хушбуй
селиватқан вақтида, җамаәт ташқирида туруп дуа
қилишиватватти. 11 Туюқсиз Пәрвәрдигарниң бир
пәриштиси униңға хушбуйгаһниң оң тәрипидә
көрүнди. 12 Уни көргән Зәкәрия һодуқуп
қорқунучқа чөмүп кәтти. 13 Бирақ пәриштә
униңға: — Әй Зәкәрия, қорқмиғин! Чүнки тилигиң
иҗабәт қилинди, аялиң Елизабит саңа бир оғул
туғуп бериду, сән униң исмини Йәһя қойғин. 14 У
саңа шат-хурамлиқ елип келиду, униң дунияға
келиши билән нурғун кишиләр шатлиниду.
15 Чүнки у Пәрвәрдигарниң нәзиридә улуқ
болиду. У һеч қандақ һарақ-шарап ичмәслиги
керәк; һәтта анисиниң қосиғидики вақтидин
тартипму Муқәддәс Роһқа толдурулған болиду.
16 У Исраиллардин нурғунлирини Пәрвәрдигар
Худасиниң йениға қайтуриду. 17 У [Рәбниң]
алдида Илияс пәйғәмбәргә хас болған роһ вә күч-
қудрәттә болуп, атиларниң қәлблирини балиларға
майил қилип, итаәтсизләрни һәққанийларниң
ақиланилигигә киргүзүп, Рәб үчүн тәйярланған
бир хәлиқни һазир қилиш үчүн униң алдида
маңиду, — деди. 18 Зәкәрия болса пәриштидин:
Мәнму қерип қалған, аялимму хелә яшинип
қалған турса, бу ишни қандақ җәзм қилалаймән?
— дәп сориди. 19 Пәриштә җававән: — Мән
Худаниң һозурида турғучи Җәбраилмән. Саңа сөз
қилишқа, бу хуш хәвәрни саңа йәткүзүшкә мән
әвәтилдим. 20 Вақит-саити кәлгәндә чоқум әмәлгә
ашурулидиған бу сөзлиримгә ишәнмигәнлигиң
түпәйлидин, бу ишлар әмәлгә ашурулған
күнигичә мана сән тилиң тутулуп, зуванға
келәлмәйсән, — деди. 21 Әнди җамаәт Зәкәрияни
күтүп туратти; улар у муқәддәс җайда немә үчүн
бунчивала һаял болди, дәп һәйран қалғили турди.
22 У чиққанда уларға гәп қилалмиди; униң уларға
қол ишарәтлирини қилишидин, шундақла зуван
сүрәлмигәнлигидин улар униң муқәддәс җайда
бирәр аламәт көрүнүшни көргәнлигини чүшинип
йәтти. 23 Шундақ болдики, униң [ибадәтханидики]
хизмәт муддити тошуши биләнла, у өйигә қайтти.
24 Дәрвәқә, бир нәччә күндин кейин униң аяли
Елизабит һамилдар болди; у бәш айғичә тала-
түзгә чиқмай: 25 «Әнди Пәрвәрдигар мениң
һалимға нәзирини чүшүрүп, мени халайиқ
арисида номусқа қелиштин халас қилип, маңа бу
күнләрдә шунчилик шапаәт көрсәтти» — деди.
26 [Елизабит һамилдар болуп] алтә ай болғанда,
пәриштә Җәбраил Худа тәрипидин Галилийә
өлкисидики Насарәт дегән бир шәһәргә, пак
бир қизниң қешиға әвәтилди. Қиз болса Давут
[падишаниң] җәмәтидин болған Йүсүп исимлиқ
бир кишигә дейишип қоюлған еди; қизниң исми
болса Мәрйәм еди. 28 Җәбраил униң алдиға кирип
униңға: — Салам саңа, әй шәпқәткә муйәссәр
болған қиз! Пәрвәрдигар саңа ярдур! — деди.
29 У пәриштини көргәндә, униң сөзидин бәк
һодуқуп кәтти, көңлидә бундақ салам сөзи зади
немини көрситидиғанду, дәп ойлап қалди. 30
Пәриштә униңға: — Әй Мәрйәм, қорқмиғин. Сән
Худа алдида шәпқәт тапқансән. 31 Мана, сән
һамилдар болуп бир оғул туғисән, сән униң
исмини Әйса дәп қойисән. 32 У улуқ болиду,
Һәммидин Алий Болғучиниң оғли дәп атилиду;
вә Пәрвәрдигар Худа униңға атиси Давутниң

тәхтини ата қилиду. 33 У Яқупниң җәмәти
үстигә мәңгү сәлтәнәт қилиду, униң падишалиғи
түгимәстур, — деди. (aiōn g165) 34 Мәрйәм әнди
пәриштидин: — Мән техи әр кишигә тәгмигән
турсам, бу иш қандақму мүмкин болсун? — дәп
сориди. 35 Пәриштә униңға җававән: — Муқәддәс
Роһ сениң вуҗудуңға чүшиду вә һәммидин
Алий Болғучиниң күч-қудрити саңа сайә болуп
йеқинлишиду. Шуңа, сәндин туғулидиған
муқәддәс [пәрзәнт] Худаниң Оғли дәп атилиду.
36 Вә мана, туққиниң Елизабитму яшинип
қалған болсиму, оғулға һамилдар болди; туғмас
дейилгүчиниң қосақ көтәргинигә һазир алтә ай
болуп қалди. 37 Чүнки Худа билән һеч қандақ иш
мүмкин болмай қалмайду, — деди. 38 Мәрйәм: —
Мана Пәрвәрдигарниң дедигимән; маңа сөзүң
бойичә болсун, — деди. Шуниң билән пәриштә
униң йенидин кәтти. 39 Мәрйәм шу күнләрдә
орнидин қопуп алдирап Йәһудийә тағлиқ
районидики бир шәһәргә барди. 40 У Зәкәрияниң
өйигә кирип, Елизабитқа салам бәрди. 41 Вә
шундақ болдики, Елизабит Мәрйәмниң салимини
аңлиғандила, қосиғидики бовақ ойнақлап кәтти.
Елизабит болса Муқәддәс Роһқа толдурулуп,
жуқури аваз билән тәнтәнә қилип мундақ
деди: — Қиз-аяллар ичидә бәхитликтурсән,
қосиғиңдики мевиму бәхитликтур! 43 Маңа
шундақ [шәрәп] нәдин кәлдикин, Рәббимниң
аниси болғучи мени йоқлап кәлди! 44 Чүнки мана,
салимиң қулиқимға киргәндила, қосиғимдики
бовақ сөйүнүп ойнақлап кәтти. 45 Ишәнгән
қиз нәқәдәр бәхитликтур; чүнки униңға
Пәрвәрдигар тәрипидин ейтилған сөз җәзмән
әмәлгә ашурулиду! 46 Мәрйәмму хуш болуп
мундақ деди: — «Җеним Рәбни улуқлайду,
47 роһум Қутқузғучим Худадин шатланди, 48
Чүнки У дедигиниң мискин һалиға нәзәр салди;
Чүнки мана, шундин башлап барлиқ дәвирләр
мени бәхитлик дәп атайду; 49 Чүнки Қадир
Болғучи мән үчүн улуқ ишларни әмәлгә ашурди;
Муқәддәстур Униң нами. 50 Униң рәһим-шәпқити
дәвирдин-дәвиргичә Өзидин қорқидиғанларниң
үстидидур, 51 У билиги билән күч-қудритини
намайән қилди, У тәкәббурларни көңлидики
нийәт-хияллири ичидила тар мар қилди. 52
У күчлүк һөкүмдарларни тәхтидин чүшүрди,
Пеқирларни егиз көтәрди. 53 У ачларни нази-
немәтләр билән тоюндурди, Лекин байларни
қуруқ қол қайтурди. 55 У ата-бовилиримизға
ейтқинидәк, Йәни Ибраһим һәм униң нәслигә
мәңгү вәдә қилғинидәк, У Өз рәһим-шәпқитини
есидә тутуп, Қули Исраилға ярдәмгә кәлди».
(aiōn g165) 56 Мәрйәм Елизабитниң йенида үч
айчә туруп, өз өйигә қайтти. 57 Елизабитниң
туғутиниң ай-күни тошуп, бир оғул туғди. 58
Әнди униң қолум-хошнилири вә уруқ-туққанлири
Пәрвәрдигарниң униңға көрсәткән меһри-
шәпқитини шунчә улғайтқанлиғини аңлап, униң
билән тәң шатланди. 59 Вә шундақ болдики, бовақ
туғулуп сәккиз күн болғанда, халайиқ балиниң
хәтнисини қилғили кәлди. Улар униңға Зәкәрия
дәп атисиниң исмини қоймақчи болушти.
60 Лекин аниси җававән: — Яқ! Исми Йәһя
аталсун — деди. 61 Улар униңға: — Бирақ уруқ-
җәмәтиңиз ичидә бундақ исимдикиләр йоққу!
— дейишти. 62 Шуниң билән улар балиниң
атисидин пәрзәнтиңизгә немә исим қоюшни
халайсиз, дәп ишарәт билән сорашти. 63 У бир
парчә [мом] тахтайни әкилишни тәләп қилип:
«Униң исми Йәһядур» дәп язди. Һәммәйлән
интайин һәйран қелишти. 64 Шуан униң ағзи
ечилди, униң тили йешилип, зуванға кәлди вә
шуниң билән Худаға тәшәккүр-мәдһийә ейтти.
65 Уларниң өпчүрисидикиләрниң һәммисини
қорқунуч басти; Йәһудийә тағлиқ районлирида
бу ишларниң һәммиси әл ағзида пур кәтти. 66 Бу
ишлардин хәвәр тапқучиларниң һәммиси уларни
көңлигә пүкүп: «Бу бала зади қандақ адәм болар?»
дейишти. Чүнки Пәрвәрдигарниң қоли дәрвәқә
униңға яр еди. 67 Шу чағда балиниң атиси Зәкәрия
Муқәддәс Роһқа толдурулуп, вәһий-бешарәтни
йәткүзүп, мундақ деди: — 68 «Исраилниң Худаси
Пәрвәрдигарға тәшәккүр-мәдһийә оқулсун! Чүнки
У Өз хәлқини йоқлап, улардин хәвәр елип, бәдәл
төләп уларни һөр қилди. 70 У қедимдин бери
муқәддәс пәйғәмбәрлириниң ағзи арқилиқ вәдә
қилғинидәк, Қули болған Давутниң җәмәти
ичидин биз үчүн бир ниҗат мүңгүзини өстүрүп
турғузди; Бу зат бизни дүшмәнлиримиздин вә
бизни өч көридиғанларниң қолидин қутқузғучи
ниҗаттур. (aiōn g165) 72 У шу йол билән ата-
бовилиримизға илтипат әйләп, Муқәддәс
әһдисини әмәлгә ашуруш үчүн, Йәни атимиз
Ибраһимға болған қәсимини есидә тутуп, Бизни

дүшмәнлиримизниң қолидин азат қилип, Барлиқ
күнлиримиздә һеч кимдин қорқмай, Өз алдида
ихласмәнлик вә һәққанийлиқ билән, Хизмәт-
ибадитидә болидиған қилди. 76 Әнди сән, и балам,
Һәммидин Алий Болғучиниң пәйғәмбири дәп
атилисән; Чүнки сән Рәбниң йоллирини тәйярлаш
үчүн Униң алдида маңисән. 77 Вәзипәң униң
хәлқигә гуналириниң кәчүрүм қилиниши арқилиқ
болидиған ниҗатниң хәвирини билдүрүштүр;
78 Чүнки Худайимизниң ички-бағридин урғуп
чиққан шәпқәтләр вәҗидин, Қараңғулуқ вә өлүм
көләңгиси ичидә олтарғанларни йорутуш үчүн,
Путлиримизни аманлиқ йолиға башлаш үчүн,
Әрштин таң шәпиқи үстимизгә чүшүп йоқлиди.
80 Бала болса өсүп, роһта күчләндүрүлди. У
Исраил җамаитиниң алдида намайән қилинғичә
чөлләрдә яшап кәлди.

2 Әнди шу күнләрдә, [Рим императори] Қәйсәр
Авғустустин барлиқ хәлиқтин баҗ елиш үчүн
уларниң ройхети тизимлансун дәп пәрман чүшти.
2 Тунҗи қетимлиқ бу нопус тизимлаш Кириниюс
Сурийә өлкисини идарә қилип турған вақтида
елип берилған еди. 3 Шуниң билән һәммә адәм
нопусқа тизимлиниш үчүн өз жутлириға қайтиш
керәк болди. 4 Йүсүпму Давут [падишаниң]
җәмәтидин болғачқа, шундақла униң беваситә
әвлади болғачқа, Галилийә өлкисидики Насарәт
шәһиридин айрилип, Йәһудийә өлкисидики,
Давутниң жути Бәйт-Ләһәм дегән шәһәргә кәтти.
5 Нопусқа тизимлиниш үчүн лайиқи, болғуси
аяли Мәрйәмму биллә барди. Мәрйәм һамилдар
болуп, қосиғи хелила йоғинап қалған еди. 6
Вә шундақ болдики, улар Бәйт-Ләһәмдә турған
вақтида Мәрйәмниң туғутиниң ай-күни тошуп
қалди. 7 Бирақ сарайда уларға орун болмиғачқа,
Мәрйәм шу йәрдә тунҗа оғлини туққанда уни
закилап, еғилдики оқурға ятқузди. 8 Шу йәрниң
әтрапидики бәзи падичилар далада туратти; улар
кечичә түнәп, падисиға қарайтти. 9 Вә мана,
Пәрвәрдигарниң бир пәриштиси уларниң алдида
туратти; Пәрвәрдигарниң парлақ шәриви уларниң
әтрапини йорутуватти. Улар интайин бәк қорқуп
кәтти. 10 Бирақ пәриштә уларға: — Қорқмаңлар!
Чүнки мана, пүтүн хәлиққә хошаллиқ болидиған
бир хуш хәвәрни силәргә елан қилимән. 11
Чүнки бүгүн Давутниң шәһиридә силәр үчүн бир
Қутқузғучи туғулди. У — Рәб Мәсиһдур! 12 [Уни]
тепишиңлар [үчүн] шу аламәт болидуки, бовақни
закиланған һалда бир оқурда ятқан петидә
таписиләр, — деди. 13 Бирдинла, пәриштиниң
әтрапида зор бир топ самави қошундикиләр
пәйда болуп, Худани мәдһийиләп: 14 «Әршиәлада
Худаға шан-шәрәпләр болғай! Йәр йүзидә болса
у сөйүнидиған бәндилиригә арам-хатирҗәмлик
болсун!» дейишти. 15 Пәриштиләр улардин
айрилип асманға чиқип кетивиди, падичилар бир-
биригә: — Бәйт-Ләһәмгә йол елип, Пәрвәрдигар
бизгә уқтурған, әмәлгә ашурған бу ишни көрүп
келәйли, — дейишти. 16 Шуниң билән улар
алдирап шәһәргә берип, Мәрйәм билән Йүсүпни вә
оқурда ятқан бовақни издәп тапти. 17 Падичилар
[бовақни] көргәндин кейин, өзлиригә униң
һәққидә ейтилған сөзләрни кәң тарқитивәтти.
18 Буни аңлиғанларниң һәммиси падичиларниң
дегәнлиригә интайин һәйран қелишти. 19 Мәрйәм
болса бу ишларниң һәммисини көңлигә пүкүп,
чоңқур ойлинип жүрәтти. 20 Падичилар көргән вә
аңлиғанлириниң һәммиси үчүн Худани улуқлап,
мәдһийә оқушқан пети қайтишти; барлиқ ишлар
дәл уларға хәвәрләндүрүлгәндәк болуп чиққан
еди. 21 Бовақни хәтнә қилиш вақти, йәни
сәккизинчи күни тошқанда, униңға Әйса дәп исим
қоюлди. Пәриштә бу исимни у техи анисиниң
балиятқусида апиридә болмайла қойған еди.
22 Әнди Муса [пәйғәмбәргә] чүшүрүлгән қанун
бойичә Йүсүп билән Мәрйәмниң паклиниш
вақти тошқанда улар балини Пәрвәрдигарға
атап тапшуруш үчүн Йерусалимға елип барди
23 (Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида: «Барлиқ
тунҗа оғул Пәрвәрдигарға муқәддәс мәнсуп
атилиши керәк» дәп йезилғинидәк) 24 вә шундақла
Пәрвәрдигарниң Тәврат қанунида дейилгини
бойичә, бир җүп пахтәк яки икки кәптәр балисини
қурбанлиққа сунуш керәк еди. 25 Вә мана шу
чағларда, Йерусалимда Симеон исимлиқ бир
киши туратти. У һәм һәққаний вә ихласмән
адәм болуп, «Исраилға Тәсәлли Бәргүчи»ни
интизарлиқ билән күткән еди. Муқәддәс Роһ униң
вуҗудиға яр еди. 26 У Муқәддәс Роһтин кәлгән
вәһийдин өзиниң Пәрвәрдигарниң Мәсиһини
көрмигичә өлүм көрмәйдиғанлиғини билгән
еди. 27 У Муқәддәс Роһниң башлиши билән
ибадәтханиниң [һойлилириға] кирди; ата-аниси
Тәвратта бекитилгән адәтни беҗириш үчүн бовақ

Әйсани көтирип киргәндә, 28 Симеон бовақни
қучиғиға елип, Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқуп
мундақ деди: — 29 «Әнди, и Егәм, һазир сөзүң
бойичә қулуңниң бу аләмдин хатирҗәмлик билән
кетишигә йол қойғайсән; 30 Чүнки өз көзүм Сениң
ниҗатиңни көрди, 31 Уни барлиқ хәлиқләр алдида
һазирлиғансән; 32 У әлләргә вәһий болидиған
нур, Вә хәлқиң Исраилниң шан-шәривидур!» 33
Балиниң ата-аниси бала һәққидә ейтилғанлириға
интайин һәйран қелишти. 34 Симеон уларға
бәхит тиләп, аниси Мәрйәмгә мундақ деди: —
Мана! Бу бала Исраилдики нурғун кишиләрниң
жиқилиши вә нурғун кишиләрниң көтирилиши
үчүн тайинланди, шундақла кишиләр қарши
чиқип һақарәтләйдиған, [Худаниң] бешарәтлик
аламити болиду. 35 Шуниң билән нурғун
кишиләрниң көңлидики ғәрәзлири ашкарилиниду
— вә бир қиличму сениң көңлүңгә санҗилиду! 36
Шу йәрдә Ашир қәбилисидин болған Фануилниң
қизи Анна исимлиқ хелә яшанған бир аял
пәйғәмбәрму бар еди. У қиз вақтида әргә
тәккәндин кейин униң билән йәттә жил биллә
яшап, 37 андин сәксән төрт жил тул турған
еди. У ибадәтхана һойлилиридин чиқмай, кечә-
күндүз роза тутушлар вә дуалар билән Худаға
ибадәт қилатти. 38 У дәл шу пәйттә йетип
келип Пәрвәрдигарға тәшәккүр ейтти, һәмдә
Йерусалимда ниҗат-һөрлүкни күтүватқан барлиқ
халайиққа бала тоғрисида сөз қилди. 39 [Йүсүп]
билән [Мәрйәм] Тәвратта бекитилгән барлиқ
ишларни ада қилғандин кейин, Галилийәгә,
өз шәһири Насарәткә қайтти. 40 Бала болса
өсүп, дана-ақиланилик билән толуп, роһта
күчләндүрүлди, Худаниң меһри-шәпқитиму униң
үстидә еди. 41 Униң ата-аниси һәр жили «өтүп
кетиш һейти»да Йерусалимға баратти. 42 Әйса
он икки яшқа киргән жили, улар уни елип,
һейтниң адити бойичә йәнә чиқип барди. 43
Һейт күнлирини өткүзгәндин кейин, улар өйигә
қарап кетиватқанда, бала Әйса Йерусалимда
қалди. Ата-анисиниң бу иштин хәвири йоқ
еди, 44 бәлки уни сәпәрдаш-һәмраһлири билән
биллә келиватиду, дәп ойлап, бир күн йол
жүрди. Андин улар уни уруқ-туққанлари вә дост-
бурадәрлири арисидин издәшкә башлиди; 45
издәп тапалмай, улар кәйнигә йенип Йерусалимға
берип йәнә издиди. 46 Вә шундақ болдики,
үчинчи күни улар уни ибадәтхана һойлисида
Тәврат устазлириниң арисида олтирип, уларниң
тәлимлирини аңлаватқан һәм улардин соал
сораватқанниң үстидә тапти. 47 Униң сөзлирини
аңлиғанларниң һәммиси униң чүшәнчисигә вә
бәргән җаваплириға интайин һәйран қелишти.
48 Ата-аниси уни көрүп наһайити һәйрануһәс
болушти, униң аниси униңға: — Вай балам!
Немишкә бизгә шундақ муамилә қилдиң? Атаң
иккимиз паракәндә болуп сени издәп кәлдуқ! —
деди. 49 У уларға: — Немишкә мени издидиңлар?
Әҗәба, мениң Атамниң ишлирида болушум
керәклигимни билмәмтиңлар? — деди. 50 Лекин
улар униң уларға ейтқинини чүшәнмиди. 51 Андин
у улар билән Насарәткә қайтти вә уларниң гепигә
изчил бойсунатти. Лекин аниси бу ишларниң
һәммисини көңлигә пүкүп қойди. 52 Шундақ
қилип, Әйса ақиланилик-даналиқта вә қамәттә
йетилип, Худа вә кишиләр алдида барғансери
сөйүлмәктә еди.

3 Рим императори Тибериус Қәйсәрниң
сәлтәнитиниң он бәшинчи жили, Понтиус
Пилатус Йәһудийә өлкисиниң валийси, Һерод
хан Галилийә өлкисиниң һакими, Һерод ханниң
иниси Филип хан Итурийә вә Трахонитис
өлкисиниң һакими, Лисаняс хан Абилиний
өлкисиниң һакими болғанда, 2 Һаннас һәм
Қаяфа баш каһинлиқ қиливатқанда, Худаниң сөз-
калами чөлдә яшаватқан Зәкәрияниң оғли Йәһяға
кәлди. 3 У Иордан дәрияси вадисидики барлиқ
районларни кезип, кишиләргә гуналарға кәчүрүм
елип келидиған, товва қилишни билдүридиған
[суға] «чөмүлдүрүш»ни җакалашни башлиди. 4
Худди Тәвраттики Йәшая пәйғәмбәрниң сөзлири
хатириләнгән қисимда пүтүлгәндәк: «Баяванда
товлиғучи бир кишиниң: Рәбниң йолини
тәйярлаңлар, Униң йоллирини түз қилиңлар!
— дегән авази аңланди. 5 Барлиқ җилғилар
толдурулиду, Барлиқ тағ-дөңләр пәслитилиду;
Әгир-тоқай җайлар түзлиниду, Оңғул-доңғул
йәрләр тәкши йоллар қилиниду. 6 Шундақ
қилип, барлиқ әт егилири Худаниң ниҗатини
көрәләйдиған болиду! — дәп товлайду». 7 Йәһя
әнди алдиға чөмүлдүрүшни қобул қилишқа
чиққан топ-топ халайиққа: — Әй зәһәрлик илан
балилири! Ким силәрни [Худаниң] чүшүш алдида
турған ғәзивидин қечиңлар дәп агаһландурди?! 8

Әнди товиға лайиқ мевиләрни кәлтүрүңлар! Вә өз
ичиңларда: «Бизниң атимиз болса Ибраһимдур!»
дәп хиял әйлимәңлар; чүнки мән шуни
силәргә ейтип қояйки, Худа Ибраһимға мошу
ташлардинму пәрзәнтләрни яритип берәләйду. 9
Палта аллиқачан дәрәқләрниң йилтизиға тәңләп
қоюлди; яхши мевә бәрмәйдиған һәр қандақ
дәрәқләр кесип отқа ташлиниду!» — деди. 10 [Униң
әтрапиға] топлашқан кишиләр әнди униңдин: —
Ундақта, биз қандақ қилишимиз керәк? — дәп
сориди. 11 У җававән: — Икки қур чапини бар
киши бирини йоқ кишигә бәрсун, йәйдиғини
бар кишиму шундақ қилсун, — деди. 12 Бәзи
баҗгирларму чөмүлдүрүшни қобул қилғили униң
алдиға келип: — Устаз, биз қандақ қилимиз? — дәп
сориди. 13 У уларға: — Бәлгүләнгәндин артуқ баҗ
алмаңлар, — деди. 14 Андин бәзи ләшкәрләрму
униңдин: — Бизчу, қандақ қилишимиз керәк?
— дәп сорашти. У уларға: — Башқиларниң
пулини зораванлиқ билән еливалмаңлар, һеч
кимгә ялғандин шикайәт қилмаңлар вә иш
һәққиңларға рази болуңлар, — деди. 15 Әнди
хәлиқ тәқәззалиқта болуп һәммәйлән көңлидә
Йәһя тоғрилиқ «Мәсиһ мошу кишимиду?» дәп
ойлашти. 16 Йәһя һәммәйләнгә җававән: — Мән
силәрни дәрвәқә суға чөмүлдүримән. Лекин
мәндин қудрәтлик болған бириси келиду; мән
һәтта кәшлириниң боқучини йешишкиму лайиқ
әмәсмән! У силәрни Муқәддәс Роһқа һәм отқа
чөмүлдүриду. 17 Униң соруғучи күрики қолида
туриду; у өз хаминини топа-самандин тәлтөкүс
тазилайду, сап буғдайни амбарға жиғиду, амма
топа-саманни өчмәс отта көйдүрүветиду, —
деди. 18 Әнди шундақ көп башқа несиһәтләр
билән Йәһя хуш хәвәрни хәлиққә йәткүзди. 19
[Кейин], һаким Һерод [өгәй] акисиниң аяли
Һеродийәни [тартивалғанлиғи] түпәйлидин вә
шуниңдәк униң барлиқ башқа рәзил қилмишлири
үчүн Йәһя тәрипидин әйипләнгән, 20 Һерод
бу барлиқ рәзиллигиниң үстигә йәнә шуни
қилдики, Йәһяни зинданға ташлиди. 21 Шундақ
болдики, һәммә хәлиқ Йәһядин чөмүлдүрүшни
қобул қилғанда, Әйсаму чөмүлдүрүшни қобул
қилди. У дуа қиливатқанда, асманлар йерилип,
22 Муқәддәс Роһ кәптәр сияқида чүшүп униң
үстигә қонди. Шуниң билән асмандин: «Сән
Мениң сөйүмлүк Оғлум, Мән сәндин толуқ
хурсәнмән!» дегән бир аваз аңланди. 23 Әйса өз
[хизмитини] башлиғанда, оттузға кирип қалған
еди. У (хәқниң нәзиридә) Йүсүпниң оғли еди;
Йүсүп Хеләйниң оғли, 24 Хеләй Маттатниң оғли,
Маттат Лавийниң оғли, Лавий Мәлкийниң оғли,
Мәлкий Яннайниң оғли, Яннай Йүсүпниң оғли,
25 Йүсүп Маттатияниң оғли, Маттатия Амосниң
оғли, Амос Наһумниң оғли, Наһум Һеслиниң оғли,
Һесли Наггайниң оғли, 26 Наггай Маһатниң оғли,
Маһат Маттатияниң оғли, Маттатия Семәйниң
оғли, Семәй Йүсүпниң оғли, Йүсүп Юданиң
оғли, 27 Юда Йоананниң оғли, Йоанан Ресаниң
оғли, Реса Зәруббабәлниң оғли, Зәруббабәл
Салатийәлниң оғли, Салатийәл Нерийниң оғли, 28
Нерий Мәлкийниң оғли, Мәлкий Аддиниң оғли,
Адди Қосамниң оғли, Қосам Елмадамниң оғли,
Елмадам Ерниң оғли, 29 Ер Йосәниң оғли, Йосә
Әлиезәрниң оғли, Әлиезәр Йоримниң оғли, Йорим
Маттатниң оғли, Маттат Лавийниң оғли, 30 Лавий
Симеонниң оғли, Симеон Йәһуданиң оғли, Йәһуда
Йүсүпниң оғли, Йүсүп Йонанниң оғли, Йонан
Әлиақимниң оғли, 31 Әлиақим Мелеаһниң оғли,
Мелеаһ Мәннаниң оғли, Мәнна Маттатаниң оғли,
Маттата Натанниң оғли, Натан Давутниң оғли, 32
Давут Йәссәниң оғли, Йәссә Обәдниң оғли, Обәд
Боазниң оғли, Боаз Салмонниң оғли, Салмон
Наһшонниң оғли, Наһшон Амминадабниң оғли, 33
Амминадаб Арамниң оғли, Арам Һезронниң оғли,
Һезрон Пәрәзниң оғли, Пәрәз Йәһуданиң оғли, 34
Йәһуда Яқупниң оғли, Яқуп Исһақниң оғли, Исһақ
Ибраһимниң оғли, Ибраһим Тәраһниң оғли,
Тәраһ Наһорниң оғли, 35 Наһор Серугниң оғли,
Серуг Рағуниң оғли, Рағу Пәләгниң оғли, Пәләг
Ебәрниң оғли, Ебәр Шелаһниң оғли, 36 Шелаһ
Қаинанниң оғли, Қаинан Арпахшадниң оғли,
Арпахшад Шәмниң оғли, Шәм Нуһниң оғли, Нуһ
Ләмәхниң оғли, 37 Ләмәх Мәтушәлаһниң оғли,
Мәтушәлаһ Һанохниң оғли, Һанох Ярәдниң оғли,
Ярәд Маһалалилниң оғли, Маһалалил Қенанниң
оғли, 38 Қенан Еношниң оғли, Енош Сетниң оғли,
Сет Адәм атиниң оғли, Адәм ата болса, Худаниң
оғли еди.

4 Андин Әйса Муқәддәс Роһқа толуп, Иордан
дәриясидин қайтип келип, Роһ тәрипидин чөл-
баяванға елип берилди. 2 У у йәрдә қириқ күн
Иблис тәрипидин синалди. У бу күнләрдә һеч
нәрсә йемиди. Күнләр аяқлашқанда, униң қосиғи

таза ачқан еди. 3 Әнди Иблис униңға: — Сән әгәр
Худаниң Оғли болсаң, мошу ташқа: «Нанға айлан!»
дәп буйруғин — деди. 4 Әйса униңға җававән:
— [Тәвратта]: «Инсан пәқәт нан биләнла әмәс,
бәлки Худаниң һәр бир сөзи биләнму яшайду»
дәп йезилған, — деди. 5 Иблис йәнә уни егиз бир
таққа башлап чиқип, бир дәқиқә ичидә дуниядики
барлиқ дөләтләрни униңға көрсәтти. 6 Иблис
униңға: — Мән бу һакимийәтниң һәммисини
вә униңға тәвә барлиқ шанушәвкәтләрни саңа
тәқдим қилимән; чүнки булар маңа тапшурулған,
мән уни кимгә беришни халисам, шуниңға
беримән. 7 Әгәр баш қоюп маңа сәҗдә қилсаң,
буларниң һәммиси сениңки болиду, — деди. 8 Әйса
униңға җавап берип: — [Тәвратта]: «Пәрвәрдигар
Худайиңғила ибадәт қил, пәқәт Униңла қуллуғида
бол!» дәп йезилған, — деди. 9 Андин Иблис уни
Йерусалимға елип барди вә уни ибадәтханиниң
әң егиз җайиға турғузуп: — Худаниң Оғли болсаң,
өзүңни пәскә ташлап баққин! 10 Чүнки [Тәвратта]:
«[Худа] Өз пәриштилиригә сени қоғдаш һәққидә
әмир қилиду»; 11 вә, «Путуңниң ташқа урулуп
кәтмәслиги үчүн, улар сени қоллирида көтирип
жүриду» дәп йезилған, — деди. 12 Әйса униңға: —
«[Тәвратта]: «Пәрвәрдигар Худайиңни синиғучи
болма!» дәпму йезилған, — деди. 13 Иблис
барлиқ синашларни ишлитип чиққандин кейин,
уни вақтинчә ташлап кетип қалди. 14 Әйса
Роһниң күч-қудрити ичидә Галилийә өлкисигә
қайтип кәлди. Шуниң билән униң хәвәр-шөһрити
әтраптики һәр бир жутларға тарқалди. 15 У
уларниң синагоглирида тәлим бергили турди
вә уларниң улуқлашлириға сазавәр болди. 16 У
өзи бецип чоң қилинған жути Насарәткә келип,
шабат күни адәттикидәк синагогқа кирди вә
шундақла [муқәддәс язмиларни] оқушқа өрә
турди 17 вә Тәвраттики «Йәшая» дегән қисим
униңға тапшурулди. У орам язмини ечип, муну
сөзләр йезилған йәрни тепип оқуди: 18 —
«Пәрвәрдигарниң Роһи мениң вуҗудумда, Чүнки
У мени йоқсулларға хуш хәвәрләр йәткүзүшкә
мәсиһ қилди. Тутқунларға азатлиқни, Вә корларға
көрүш шипасини җакалашқа, Езилгәнләрни халас
қилишқа, Пәрвәрдигарниң шапаәт көрситидиған
жилини җакалашқа мени әвәтти». 20 У язмини
түрүветип, синагог хизмәтчисигә қайтуруп
берип, олтарди. Синагогта олтарғанларниң
һәммисиниң көзлири униңға тикилип туратти. 21
У көпчиликкә: — Мана бу айәт бүгүн қулиқиңларға
аңланғинида әмәлгә ашурулмақта, — деди. 22
Һәммиси униң яхши гепини қилишип, униң
ағзидин чиқиватқан шапаәтлик сөзлиригә һәйран
қелишип: — Бу Йүсүпниң оғли әмәсму? —
дейишти. 23 У уларға: — Шүбһисизки, силәр
маңа «Әй тевип, авал өзүңни сақайт!» дегән
тәмсилни кәлтүрүп, «Хәвәр тапқинимиздәк,
Кәпәрнаһум шәһиридә немә ишлар йүз бәргән
болса, мошу йәрдиму, өз жутуңдиму шуларни
көрсәтмәмсән?» дәватисиләр, — деди. 24 —
Бирақ шуни силәргә бәрһәқ ейтип қойәйки, һеч
қандақ пәйғәмбәр өз жути тәрипидин қобул
қилинған әмәс. 25 Мән силәргә шу һәқиқәтни
әслитимәнки, Иляс [пәйғәмбәр]ниң вақтида,
асман уда үч жил алтә ай етилип, дәһшәтлик бир
қәһәтчилик барлиқ зиминни басқанда, Исраилда
нурғун тул аяллар бар еди; 26 бирақ Иляс
уларниң һеч қайсисиниң қешиға әмәс, бәлки
Зидонниң Зарәфат шәһиридики бир тул аялниң
қешиғила әвәтилгән. 27 Вә [шуниңға охшаш],
Елиша пәйғәмбәрниң вақтида, Исраилда мохо
кесилигә гириптар болғанлар нурғун болсиму,
лекин Сурийәлик Наамандин башқа, һеч қайсиси
сақайтилған әмәс! — деди. 28 Синагогдикиләр
бу сөзләрни аңлап, һәммиси қаттиқ ғәзәпләнди;
29 орнидин турушуп, уни шәһәрдин һайдап
чиқирип, шу шәһәр җайлашқан тағниң левигә
әчиқип, тик ярдин ташливәтмәкчи болушти. 30
Лекин у уларниң арисидин бемалал өтүп, өз
йолиға чиқип кәтти. 31 У Галилийә өлкисиниң
Кәпәрнаһум дегән бир шәһиригә чүшти, у йәрдә
шабат күнлиридә хәлиққә тәлим берәтти. 32 Улар
униң тәлимигә һәйран қелишти, чүнки униң
сөзи толиму нопузлуқ еди. 33 Әнди синагогта
напак җинниң роһи чаплашқан бир киши болуп,
[униңдики җин] қаттиқ авазда: 34 — Әй Насарәтлик
Әйса, сениң биз билән немә кариң?! Бизни
йоқатқили кәлдиңму? Мән сениң кимлигиңни
билимән, Худаниң Муқәддәс Болғучисисән! — дәп
товлап кәтти. 35 Лекин Әйса җинға тәнбиһ берип:
— Ағзиңни юм! Униңдин чиқ! — девиди, җин
һелиқи адәмни халайиқ оттурисида жиқитиветип,
униңдин чиқип кәтти. Лекин униңға һеч зәрәр
йәткүзмиди. 36 Һәммәйлән буниңдин қаттиқ
һәйран болушуп, бир-биригә: — Бу зади қандақ иш!

У дәрвәқә һоқуқ вә қудрәт билән напак роһларға
әмир қилсила, улар чиқип кетидикән, — дейишти.
37 Шуниң билән униң хәвәр-шөһрити әтраптики
һәр бир жутларға тарқалди. 38 Әйса синагогтин
чиқип, Симонниң өйигә кирди. Лекин Симонниң
қейинаниси еғир тәп кесили болуп қалған еди;
улар Әйсадин униң һаҗитидин чиқишини өтүнди.
39 У аялниң бешида туруп, тәпкә тәнбиһ беривиди,
тәп шуан униңдин кәтти. У дәрһал орнидин туруп,
уларни күтүшкә башлиди. 40 Күн петиши биләнла,
кишиләр һәр хил кесәлләргә гириптар болған
йеқинлири болсила, уларни униң алдиға елип
келишти. У уларға бир-бирләп қолини тәккүзүп,
уларни сақайтти. 41 Кишиләргә чаплашқан нурғун
җинлар улардин чиқип: «Сән Худаниң Оғли!» дәп
товлап кетәтти. Лекин у уларға тәнбиһ берип, сөз
қилишиға йол қоймиди; чүнки улар униң Мәсиһ
екәнлигини биләтти. 42 Күн чиқиши билән, у
шәһәрдин чиқип, пинһан бир җайға кәтти. Бирақ
топ-топ халайиқ уни издәп жүрәтти; улар уни
тапқанда алдиға келип, уни аримизда қалсун дәп
кетишидин тосмақчи болушти. 43 Лекин у уларға:
— Худаниң падишалиғиниң хуш хәвирини башқа
шәһәр-йезиларғиму йәткүзүшүм керәк; чүнки
мән дәл бу ишқа әвәтилгәнмән, — деди. 44 Шуниң
билән у Галилийәдики синагогларда тәлим берип
жүривәрди.

5 Шундақ болдики, у Гиннисарәт көлиниң
бойида турғанда, халайиқ Худаниң сөз-
каламини аңлаш үчүн униң әтрапиға олишип
қистилишип туратти. 2 У көл бойида турған
икки кемини көрди. Белиқчилар болса кемидин
чүшүп, [қирғақта] торлирини жуюшуватәтти. 3 У
кемиләрдин биригә, йәни Симонниңкигә чиқип,
униңдин кемини қирғақтин сәл жирақлитишни
илтимас қилди. Андин у кемидә олтирип топ-топ
халайиққа тәлим бәрди. 4 Сөзи түгигәндин кейин,
у Симонға: — Кемини чоңқуррақ йәргә һайдап
берип, белиқларни тутушқа торлириңларни
селиңлар, — деди. 5 Симон униңға җававән: —
Устаз, биз пүтүн кечичә җапа тартип һеч нәрсә
туталмидуқ. Бирақ сениң сөзүң билән торни
салсам салай, деди. 6 Улар шундақ қиливиди,
нурғун белиқлар торға чүшти; тор сөкүлүшкә
башлиди. 7 Шуниң билән улар башқа кемидики
шериклирини ярдәмгә келишкә ишарәт қилишти.
Улар келип, [белиқларни] икки кемигә лиқ
қачиливиди, кемиләр чөкүп кетәй дәп қалди. 8
Симон Петрус бу ишни көрүп, Әйсаниң тизлири
алдида жиқилип: — Мәндин жирақлашқайсән,
и Рәб! Чүнки мән гунакармән! — деди. 9 Чүнки
бунчә көп белиқ тутулғанлиғидин у вә униңға
һәмраһ болғанлирини һәйранлиқ басқан еди. 10
Вә Симонниң шериклири — Зәбәдийниң оғуллири
Яқуп билән Юһаннаму һәм шундақ һәйран қалди.
Әнди Әйса Симонға: — Қорқмиғин, буниңдин
кейин сән адәм тутқучи болисән — деди. 11 Улар
кемиләрни қирғаққа чиқирип, һәммә нәрсини
ташлап қоюп, униңға әгишип маңди. 12 Шундақ
болдики, у шәһәр-йезиларниң биридә болғанда,
мана шу йәрдә, пүтүн бәдинини мохо бесип
кәткән бир адәм бар еди; у Әйсани көрүпла униң
айиғиға өзини етип униңдин: — Тәхсир, әгәр
сән халисаң, мени сақайтип пак қилалайсән!
— дәп ялвурди. 13 Әйса қолини созуп униңға
тәккүзүп туруп: — Халаймән, пакланғин! —
девиди, бу адәмниң мохо кесили дәрһал униңдин
кәтти. 14 Әйса униңға: — Һазир бу ишни һеч
кимгә ейтма, бәлки удул берип каһинға өзүңни
көрситип, уларда бир гувалиқ болуш үчүн, Муса
бу ишта әмир қилғандәк өзүңниң сақайтилғиниң
үчүн бир [қурбанлиқни] сунғин, — деди. 15
Лекин у тоғрисидики хәвәр техиму тарқилип
пур кәтти; шуниң билән топ-топ хәлиқ униң
сөзини аңлаш вә өз ағриқ-кесәллирини сақайтиши
үчүн униң алдиға жиғилип келәтти. 16 Һалбуки,
у пат-пат улардин чекинип чөллүк йәрләргә
берип дуа қилатти. 17 Шу күнләрниң биридә
шундақ болдики, у тәлим бериватқанда, йенида
Пәрисийләр вә Тәврат әһлилири олтиратти.
Улар Галилийә, Йәһудийә өлкилириниң һәр
қайси йеза-қишлақлири вә Йерусалимдин кәлгән
еди. Пәрвәрдигарниң кесәлләрни сақайтиш күч-
қудрити униңға яр болди. 18 Шу пәйттә, мана
бир қанчә киши зәмбилгә ятқузулған бир
паләчни көтирип кәлди. Улар уни униң алдиға
әкиришкә интилишти. 19 Бирақ адәмләрниң
толилиғидин кесәлни әкиришкә амал тапалмай,
улар өгүзгә елип чиқип, өгүздики каһишларни
ечип, кесәлни өйниң ичигә зәмбилдә ятқан
һалда халайиқниң оттурисиға, Әйсаниң алдиға
чүшүрди. 20 У уларниң ишәшини көрүп [паләчкә]:
— Бурадәр, гуналириң кәчүрүм қилинди! —
деди. 21 Тәврат устазлири билән Пәрисийләр

көңуллиридә: — Бундақ күпүрлүк сөзлигән
бу адәм кимдур?! Худадин башқа гуналарни
кәчүрәләйдиған ким бар? — дәп ойлашти. 22
Бирақ Әйса уларниң көңлидә әйип издәшлирини
билип йетип, җававән: — Силәр көңлүңларда
немишкә әйип издәйсиләр? 23 «Гуналириң
кәчүрүм қилинди!» дейиш асанму яки «Орнуңдин
тур, маң!» дейишму? 24 Амма һазир силәрниң
Инсаноғлиниң йәр йүзидә гуналарни кәчүрүм
қилиш һоқуқиға егә екәнлигини билишиңлар
үчүн, — У паләч кесәлгә: — Саңа ейтайки,
орнуңдин тур, орнуңни жиғиштуруп өйүңгә қайт!
— дәп буйруди. 25 Һелиқи адәм дәрһал уларниң
алдида орнидин дәс туруп, өзи ятқан зәмбилни
елип, Худани улуқлиғиничә өйигә қайтти. 26
Һәммәйләнни дәһшәтлик һәйранлиқ басти; улар
Худани улуқлишип, қорқунучқа чөмгән һалда: —
Биз бүгүн тилсимат ишларни көрдуқ! — дейишти.
27 Бу ишлардин кейин, у йолға чиқип, Лавий
исимлиқ бир бажгирни көрди. У баж жиғидиған
орунда олтиратти. У униңға: — Маңа әгәшкин!
— деди. 28 У орнидин туруп, һәммини ташлап,
униңға әгәшти. 29 Лавий өйидә униңға катта бир
зияпәт бәрди. Улар билән зор бир топ бажгирлар
вә башқиларму шу йәрдә һәмдәстихан болған
еди. 30 Бирақ Пәрисийләр вә уларниң еқимидики
Тәврат устазлири ғудуңшуп униң мухлислириға:
— Силәр немишкә бажгир вә гунакарлар билән
бир дәстиханда йәп-ичип олтирисиләр?! — дәп
ағриништи. 31 Әйса уларға җававән: — Сағлам
адәмләр әмәс, бәлки кесәл адәмләр тевипқа
муһтаждур. 32 Мән һәққанийларни әмәс, бәлки
гунакарларни товиға чақирғили кәлдим, —
деди. 33 Андин улар униңдин: — Немишкә
Йәһяниң мухлислири дайим роза тутуп дуа-
тилавәт қилиду, Пәрисийләрниң мухлислириму
шундақ қилиду, лекин сениң мухлислириң йәп-
ичипла жүридиғу! — дәп сорашти. 34 У уларға: —
Тойи болуватқан жигит тойда той меһманлири
билән һәмдәстихан олтарған чағда уларни роза
тутқузаламсиләр? 35 Амма шу күнләр келидуки,
жигит улардин елип кетилиду, улар шу күнләрдә
роза тутиду. 36 У уларға бир тәмсилму кәлтүрди:
— Һеч ким йеңи көйнәктин житип, уни кона
көйнәккә ямақ қилмайду. Ундақ қилса, йеңи
көйнәкниму житқан болиду, шундақла йеңидин
алған ямақму кона көйнәккә мас кәлмәйду.
37 Шуниңдәк, һеч ким йеңи шарапни кона
тулумларға қачилимайду. Ундақ қилса, йеңи
шарапниң [көпүши билән] тулумлар йерилиду-
дә, шарапму төкүлүп кетиду; тулумларму кардин
чиқиду. 38 Шуңа йеңи шарап йеңи тулумларға
қачилиниш керәк, шундақта иккилиси сақлинип
қалиду. 39 Униң үстигә, һеч ким кона шараптин
кейин йеңисини ичишни халимайду, чүнки у:
«Болди, кониси яхши!» дәйду.

6 Иккинчи «муһим шабат күни», у
буғдайлиқлардин өтүп кетиватАтти. Униң
мухлислири башақларни үзүвелип, алиқинида
угулап йәватататти. 2 Лекин буни көргән бәзи
Пәрисийләр уларға: — Силәр немишкә шабат
күни Тәвратта чәкләнгән ишни қилисиләр? —
дейишти. 3 Әйса уларға җававән: — Силәр һәтта
Давут [пәйғәмбәр] вә униң һәмраһлириниң
ач қалғанда немә қилғанлиғини [муқәддәс
язмилардин] оқумиғанмусиләр? 4 Демәк, у
Худаниң өйигә кирип, [Худаға] аталған, [Тәвратта]
каһинлардин башқа һәр қандақ адәмниң йейеши
чәкләнгән «тәқдим нанлар»ни [сорап] елип йегән
вә һәмраһлириғиму бәргән — дәп җавап бәрди. 5
Ахирида у уларға: — Инсаноғли шабат күниниңму
Егисидур, — деди. 6 Йәнә бир шабат күни шундақ
болдики, у синагогқа кирип тәлим бериватАтти.
Синагогта оң қоли йигиләп кәткән бир адәм бар
еди. 7 Әнди Тәврат устазлири билән Пәрисийләр
униң үстидин әрз қилғидәк бирәр ишни
издәп тапайли дәп, униң шабат күниму кесәл
сақайтидиған-сақайтмайдиғанлиғини пайлап
жүрүшәтти. 8 Бирақ Әйса уларниң көңлидикини
билип, қоли йигиләп кәткән адәмгә: — Орнуңдин
тур, оттуриға чиққин! — девиди, һелиқи адәм
орнидин қопуп шу йәрдә турди. 9 Андин Әйса
уларға: — Силәрдин сорап бақайчу, Тәвратқа
уйғун болғини шабат күни яхшилиқ қилишму,
яки яманлиқ қилишму? Җанни қутқузушму
яки җанға замин болушму? — дәп сориди. 10
Әтрапидикиләрниң һәммисигә нәзәр салғандин
кейин, у һелиқи адәмгә: — Қолуңни узат, — деди. У
шундақ қилиши биләнла қоли әслигә кәлтүрүлүп
иккинчи қолиға охшаш болди. 11 Лекин улар
ғәзәптин һошини йоқитип, Әйсаға қандақ
тақабил туруш тоғрисида мәслиһәтлишишкә
башлиди. 12 Шу күнләрдә шундақ болдики, у
дуа қилишқа таққа чиқти вә у йәрдә Худаға

кечичә дуа қилди. 13 Таң атқанда, мухлислирини
алдиға чақирип, уларниң ичидин он иккиләнни
таллап, уларни расул дәп атиди. 14 Улар: Симон
(Әйса уни Петрус дәпму атиған) вә униң иниси
Андирияс; Яқуп вә Юһанна, Филип вә Бартоломай,
15 Матта вә Томас, Алфайниң оғли Яқуп вә
милләтпәрвәр дәп аталған Симон, 16 Яқупниң
оғли Йәһуда вә кейин униңға сатқунлуқ қилған
Йәһуда Ишқарийотлар еди. 17 Әйса [расуллири]
билән тағдин чүшүп, бир түзләңликтә туратти.
Шу йәрдә нурғун мухлислири һәмдә пүткүл
Йәһудийә өлкисидин вә Йерусалимдин, Тур вә
Зидон шәһәрлиригә қарайдиған деңиз бойидики
жутлардин топ-топ кишиләр жиғилишти. Улар
униң тәлимлирини аңлаш вә кесәллиригә
шипалиқ издәш үчүн кәлгән еди. 18 Напак
роһлардин азапланғанларму шипалиқ тепишти.
19 Бу топ-топ адәмләрниң һәммиси қоллирини
униңға тәккүзүвелишқа интиләтти; чүнки
күч-қудрәт униң вуҗудидин чиқип уларниң
һәммисигә шипалиқ бериватәтти. 20 Шуниң билән
у бешини көтирип мухлислириға қарап мундақ
деди: — «Мубарәк, әй йоқсуллар! Чүнки Худаниң
падишалиғи силәрниңкидур. 21 Мубарәк, әй һазир
ач қалғанлар! Чүнки силәр толуқ тоюнисиләр.
Мубарәк, әй жиғлаватқанлар! Чүнки күлидиған
болисиләр. 22 Кишиләр Инсаноғлиниң вәҗидин
силәрдин нәпрәтләнсә, силәрни өзлиридин чәткә
қақса, силәргә төһмәт-һақарәт қилса, намиңларни
рәзил дәп қарғиса, силәргә мубарәк! 23 Шу күни
шатлинип тәнтәнә қилип сәкрәңлар. Чүнки мана,
әрштә болған инъамиңлар зордур. Чүнки уларниң
ата-бовилири [бурунқи] пәйғәмбәрләргиму
охшаш ишларни қилған. 24 — Лекин һалиңларға
вай, әй байлар! Чүнки силәр аллиқачан раһәт-
парағитиңларға егә болдуңлар! 25 Һалиңларға вай,
әй қарни тоюнғанлар! Чүнки силәр ач қалисиләр.
Һалиңларға вай, әй күлүватқанлар! Чүнки һаза
тутуп жиғлайсиләр. 26 Һәммәйлән силәрни яхши
дегәндә, һалиңларға вай! Чүнки уларниң ата-
бовилириму [бурунқи] сахта пәйғәмбәрләргә
шундақ қилған». 27 — Бирақ маңа қулақ салған
силәргә шуни ейтип қояйки, дүшмәнлириңларға
меһир-муһәббәт көрситиңлар; силәргә өч
болғанларға яхшилиқ қилиңлар. 28 Силәрни
қарғиғанларға бәхит тиләңлар; силәргә яман
муамилидә болғанларғиму дуа қилиңлар. 29
Бириси мәңзиңгә урса, иккинчи мәңзиңниму
тутуп бәр; бириси чапиниңни еливалимән
десә, көйнигиңниму айимай бәргин. 30 Бириси
сәндин бир немә тилисә, униңға бәргин. Бириси
сениң бирәр нәрсәңни елип кәтсә, уни қайтуруп
беришни сорима. 31 Башқиларниң өзүңларға
қандақ муамилә қилишини үмүт қилсаңлар,
силәрму уларға шундақ муамилә қилиңлар. 32
Әгәр силәр өзүңларни яхши көргәнләргила меһир-
муһәббәт көрсәтсәңлар, ундақда силәрдә немә
шапаәт болсун? Чүнки һәтта гунакарларму өзини
яхши көргәнләргә меһир-муһәббәт көрситидиғу.
33 Әгәр силәр өзүңларға яхшилиқ қилғанларғила
яхшилиқ қилсаңлар, ундақта силәрдә немә шапаәт
болсун? Чүнки һәтта гунакарларму шундақ
қилидиғу! 34 Әгәр силәр қәризни «чоқум қайтуруп
бериду» дәп ойлиғанларға бәрсәңлар, ундақта
силәрдә немә шапаәт болсун? Чүнки һәтта
гунакарларму әйнән қайтуруп алимиз дәп башқа
гунакарларға қәриз беридиғу! 35 Лекин силәр
болсаңлар, дүшминиңларғиму меһир-муһәббәт
көрситиңлар, яхшилиқ қилиңлар, башқиларға
өтнә бериңлар вә «Улар бизгә бернемә қайтуриду»
дәп ойлимаңлар. Шу чағда, инъамиңлар зор
болиду вә силәр Һәммидин Алий Болғучиниң
пәрзәнтлири болисиләр. Чүнки у тузкорларға
вә рәзилләргиму меһриванлиқ қилиду. 36
Атаңлар меһриван болғинидәк силәрму меһриван
болуңлар. 37 — Башқиларниң үстидин һөкүм
қилип жүрмәңлар. Болмиса, силәр [Худаниң]
һөкүмигә учрайсиләр. Башқиларни гунаға
бекитмәңлар вә силәрму гунаға бекитилмәйсиләр.
Башқиларни кәчүрүңлар вә силәрму кәчүрүм
қилинисиләр. 38 Бериңлар вә силәргиму берилиду
— һәтта чоң өлчигүчкә лиқ чиңдап, силкип
толдурулуп үстидин тешип чүшкидәк дәрижидә
қойнуңларға төкүп берилиду. Силәр башқиларға
қандақ өлчәм билән өлчәп бәрсәңлар, силәргиму
шундақ өлчәм билән өлчәп берилиду. 39
Андин у уларға тәмсил ейтип мундақ деди: —
Қариғу қариғуни йетиләп маңаламду? Ундақ
қилса, һәр иккиси орәккә чүшүп кәтмәмду?
40 Мухлис устазидин үстүн турмайду; лекин
такамуллаштурулғини устазиға охшаш болиду. 41
Әнди немә үчүн бурадириңниң көзидики қилни
көрүп, өз көзүңдики лимни байқалмайсән?! 42 Сән
қандақму өз көзүңдә турған лимни көрмәй туруп

бурадириңға: «Қени, көзүңдики қилни еливетәй!»
дейәләйсән?! Әй сахтипәз! Авал өзүңниң көзидики
лимни еливәт, андин еник көрүп, бурадириңниң
көзидики қилни еливетәләйсән. 43 Чүнки һеч
қандақ яхши дәрәқ яман мевә бәрмәйду, һеч
қандақ яман дәрәқму яхши мевә бәрмәйду. 44
Һәр қандақ дәрәқни бәргән мевисидин пәриқ
әткили болиду. Чүнки тикәндин әнҗирни
үзгили болмас, янтақтин үзүм үзгили болмас.
45 Яхши адәм қәлбидики яхшилиқ ғәзнисидин
яхшилиқ чиқириду; рәзил адәм қәлбидики
рәзиллик ғәзнисидин рәзилликни чиқириду.
Чүнки қәлб немигә толдурулған болса, еғиздин
шу чиқиду. 46 — Силәр немишкә мени «Рәб! Рәб!»
дәйсиләр-ю, бирақ силәргә ейтқанлиримға әмәл
қилмайсиләр? 47 Әмисә, мениң алдимға келип,
сөзлиримни аңлап әмәл қилған һәр кимниң
кимгә охшиғанлиғини силәргә көрситип берәй.
48 У худди чоңқур колап, улини қорам ташниң
үстигә селип өй салған кишигә охшайду. Кәлкүн
кәлгәндә, су еқими у өйниң үстигә зәрб билән
урулғини билән, уни мидир-сидир қилалмиди,
чүнки у пухта селинған. 49 Лекин сөзлиримни
аңлап туруп, әмәл қилмайдиған киши болса,
қуруқ йәрниң үстигә улсиз өй салған кишигә
охшайду. [Кәлкүн] еқими шу өйниң үстигә
урулуши билән у өрүлүп кәтти; униң өрүлүши
интайин дәһшәтлик болди!

7 Әйса көпчиликкә бу сөзләрниң һәммисини
қилип болғандин кейин, Кәпәрнаһум шәһиригә
[қайта] кирди. 2 У йәрдә мәлум бир йүз бешиниң
этиварлиқ қули еғир кесәл болуп, сәкратта
ятатти. 3 Йүз беши Әйсаниң хәвирини аңлап, бир
нәччә Йәһудий ақсақални униң йениға берип,
униң келип қулини қутқузуши үчүн өтүнүшкә
әвәтти. 4 Улар Әйсаниң алдиға кәлгәндә униңға:
— Бу ишни тилигүчи болса, тилигини иҗабәт
қилишиңизға һәқиқәтән әрзийдиған адәм. 5
Чүнки у бизниң [Йәһудий] елимизни яхши
көриду вә һәтта биз үчүн бир синагогму селип
бәрди, — дәп җиддий қияпәттә өтүнүшти. 6
Әйса улар билән биллә барди. Бирақ өйигә аз
қалғанда, йүз беши Әйсаниң алдиға бир нәччә
достини әвәтип униңға мундақ дегүзди: —
«Тәхсир, өзлирини аварә қилмисила, өзлириниң
торусумниң астиға келишлиригә әрзимәймән. 7
Шуңа өзүмниму силиниң алдилириға беришкә
лайиқ һесаплимидим. Сили пәқәт бир еғиз
сөз қилип қойсила, қулум сақийип кетиду. 8
Чүнки мәнму башқа бирисиниң һоқуқи астидики
адәммән, қол астимдиму ләшкәрлирим бар.
Биригә бар десәм бариду, биригә кәл десәм,
келиду; қулумға бу ишни қил десәм, у шу ишни
қилиду». 9 Әйса бу гәпни аңлап [йүз бешиға]
тәәҗҗүбләнди. У бурулуп кәйнигә әгәшкән
халайиққа: Дәрвәқә, һәтта Исраилдиму бундақ
зор ишәшни тапалмиған едим! — деди. 10
Йүз беши әвәткән кишиләр қайтип барғанда,
кесәл болған қулниң сәллимаза сақайғанлиғини
көрди. 11 Бу иштин кейин у Наин дегән бир
шәһәргә барди. Униң мухлислири вә йәнә топ-
топ кишиләр униңға әгишип маңди. 12 У шәһәр
қовуқиға йеқинлашқанда, мана кишиләр җиназа
көтирип чиқиватқан еди. Өлгүчи анисиниң йәккә-
йеганә оғли еди, униң үстигә аниси тул аял
еди. Шәһәрдин чоң бир топ адәм аялға һәмраһ
болуп чиққан еди. 13 Рәб уни көрүп, униңға
ичини ағритип: — Жиғлимиғин, — деди. 14 Шуниң
билән у өтүп, тавутқа қолини тәккүзивиди,
тавут көтәргәнләр тохтиди. У: — Жигит, саңа
ейтимән, ойған! — деди. 15 Өлгүчи болса руслинип
тик олтарди вә гәп қилишқа башлиди. [Әйса]
уни анисиға тапшуруп бәрди. 16 Һәммәйләнни
қорқунуч бесип, улар Худани улуқлап: —
«Аримизда улуқ бир пәйғәмбәр турғузулди!» вә
«Худа Өз хәлқини йоқлап кәлди!» — дейишти.
17 Униң тоғрисидики бу хәвәр пүтүн Йәһудийә
зимини вә әтраптики районларға тарқилип кәтти.
18 Йәһяниң мухлислири әнди бу барлиқ ишларниң
хәвирини униңға йәткүзди. Йәһя мухлислиридин
иккиләнни өзигә чақирип, 19 Уларни Әйсаниң
алдиға әвәтип: «Келиши муқәррәр зат өзүңму,
яки башқа бирисини күтүшимиз керәкму?»
дәп сорап келишкә әвәтти. 20 Улар Әйсаниң
алдиға берип: — Чөмүлдүргүчи Йәһя бизни
сәндин: «Келиши муқәррәр зат өзүңму, яки
башқа бирисини күтүшимиз керәкму?» дәп сорап
келишкә йениңға әвәтти — деди. 21 Дәл шу вақитта
[Әйса] ағриқ-силақ вә кесәл-ваба басқан вә яман
роһлар чаплашқан нурғун кишиләрни сақайтти
вә нурғун қариғуларни көридиған қилди. 22
Шуниң билән у [Йәһяниң мухлислириға]: —
Силәр қайтип берип, Йәһяға өз аңлиған вә
көргәнлириңлар тоғрилиқ хәвәр йәткүзүп —

«Корлар көрәләйдиған вә токурлар маңалайдиған
болди, мохо кесили болғанлар сақайтилди, гаслар
аңлалайдиған болди, өлгәнләрму тирилдүрүлди
вә кәмбәғәлләргә хуш хәвәр җакаланди» —
дәп ейтиңлар. 23 [Униңға йәнә]: «Мәндин
гуманланмай путлишип кәтмигән киши болса
бәхитликтур!» дәп қоюңлар, — деди. 24 Йәһяниң
әлчилири кәткәндин кейин, у топ-топ адәмләргә
Йәһя тоғрилиқ сөз ечип: — «Силәр [бурун Йәһяни
издәп] чөлгә барғиниңларда, зади немини
көргили бардиңлар? Шамалда йәлпүнүп турған
қомушниму? 25 Яки есил кийим кийгән бир
әрбабниму? Мана, есил кийимләрни кийгән,
әйш-ишрәт ичидә яшайдиғанлар падишаларниң
ордилиридин тепилидуғу! 26 Әнди силәр немә
көргили бардиңлар? Бир пәйғәмбәрниму? Дурус,
амма мән шуни силәргә ейтип қояйки, [бу болса]
пәйғәмбәрдинму үстүн бир болғучидур. 27 Чүнки
[муқәддәс язмилардики]: — «Мана, йүз алдиңға
әлчимни әвәтимән; У сениң алдиңда йолуңни
тәйярлайду» — дәп йезилған сөз мана дәл униң
тоғрисида йезилғандур. 28 Чүнки мән силәргә
шуни ейтип қояйки, аяллардин туғулғанлар
арисида Йәһядинму улуғи йоқ; амма Худаниң
падишалиғидики әң кичик болғиниму униңдин
улуқ туриду 29 (әнди [Йәһяни] аңлиған пухралар,
һәтта баҗгирларму Худаниң йолини тоғра дәп
Йәһяниң чөмүлдүрүши билән чөмүлдүрүлгән
еди. 30 Лекин Пәрисийләр вә Тәвратшунаслар
Йәһяниң чөмүлдүрүшини қобул қилмай, Худаниң
өзлиригә болған мәхсәт-ирадисини чәткә қаққан
еди). 31 Лекин бу заманниң кишилирини зади
кимләргә охшитай? Улар кимләргә охшайду?
32 Улар худди рәстә-базарларда олтиривелип,
бир-биригә: «Биз силәргә сүнай челип бәрсәкму,
уссул ойнимидиңлар», «Матәм пәдисигә
челип бәрсәкму, жиға-зерә қилмидиңлар» дәп
[қақшайдиған тутуруқсиз] балиларға охшайду.
33 Чүнки Чөмүлдүргүчи Йәһя келип зияпәттә
олтармайтти, [шарап] ичмәйтти. Шуниң билән
силәр: «Униңға җин чаплишипту» дейишисиләр.
34 Инсаноғли болса келип һәм йәйду һәм
ичиду вә мана силәр: «Таза бир тоймас вә
мәйхор екән. У баҗгирлар вә гунакарларниң
достидур» дейишисиләр. 35 Лекин даналиқ болса
өзиниң барлиқ пәрзәнтлири арқилиқ дурус дәп
тонулиду». 36 Пәрисийләрдин бири униңдин
өйүмдә меһман болсиңиз дәп өтүнди. Әнди у
Пәрисийниң өйигә кирип дәстиханда олтарди.
37 Вә мана, у шәһәрдә бузуқ дәп тонулған бир
аял Әйсаниң бу Пәрисийниң өйидә дәстиханда
олтарғанлиғини аңлап, ақ қаштешидин ясалған
бир қутида мурмәкки елип кәлди. 38 У жиғлиған
пети униң кәйнидә, путиға йеқин туруп, көз
яшлири қилип, путлирини һөл қиливәтти; андин
чачлири билән униң путлирини ертип қурутти
һәм путлирини тохтимай сөйүп, үстигә әтир
сүрди. 39 Әнди уни чақирған Пәрисий бу ишни
көрүп, ичидә: «Бу адәм раст пәйғәмбәр болған
болса, өзигә тегиватқан бу аялниң ким вә қандақ
екәнлигини биләтти. Чүнки у бир бузуқ!» дәп
ойлиди. 40 Шуниң билән Әйса униңға җававән: —
Симон, саңа дәйдиған бир гепим бар, — деди.
— Ейтиң, устаз, — деди Симон. 41 — Икки адәм
мәлум бир қәриз егисигә қәриздар екән. Бири бәш
йүз күмүч динарға, йәнә бири болса әллик күмүч
динарға қәриздар екән. 42 Лекин һәр иккисиниң
қәризни қайтурғили һеч нәрсиси болмиғачқа,
қәриз егиси меһриванлиқ қилип һәр иккисиниң
қәрзини кәчүрүм қипту. Сениңчә, уларниң
қайсиси уни бәкрәк сөйиду? — дәп сориди Әйса.
43 Симон җававән: — Мениңчә, [қәрзи] көпрәк
кәчүрүм қилинған киши, — деди. — Тоғра һөкүм
қилдиң, — деди Әйса. 44 Андин һелиқи аялға
бурулуп, Симонға: — Бу аялни көрдүңму? Мән
өйүңгә киргиним билән, сән путлиримни жуюшқа
су бәрмигән едиң; лекин у көз йеши билән
путлиримни жуйди вә чечи билән ертип қурутти.
45 Сән мени салам берип сөймидиң; лекин у
мән киргәндин тартип путлиримни сөйүштин
тохтимиди. 46 Сән бешимғиму май сүркимигән
едиң; бирақ у мениң путлиримға мурмәккини
сүркәп қойди. 47 Шуңа шуни саңа ейтип қояйки,
униң нурғун гуналири кәчүрүм қилинди. Чүнки
мана, униң көрсәткән меһир-муһәббити чоңқур
әмәсму? Амма кәчүрүми аз болғанларниң меһир-
муһәббәтни көрситишиму аз болиду, — деди. 48
Андин у аялға: — Гуналириң кәчүрүм қилинди, —
деди. 49 Улар билән һәмдәстихан олтарғанлар
көңлидә: «Кишиләрниң гуналириниму кәчүрүм
қилғучи бу адәм зади кимду?» дейишти. 50 Әйса
һелиқи аялға: — Етиқатиң сени қутқузди; аман-
хатирҗәмлик билән қайтқин! — деди.

8 Кейин, [Әйса] шу жутларни кезип, шәһәрму-
шәһәр, йезиму-йеза Худаниң падишалиғиниң
хуш хәвирини елан қилип җакалиди; он
иккиләнму униң билән биргә барди. 2 Униң билән
биллә барғанлардин йәнә яман роһлардин вә
ағриқ-силақлардин сақайтилған бәзи аяллармy
бар еди; уларниң арисида өзидин йәттә җин
һайдап чиқирилған Мәрйәм (Магдаллиқ дәп
аталған), 3 Һерод [хан]ниң сарай ғоҗидари
Хузаниң аяли Йоанна, Сузанна вә башқа нурғун
аяллармy бар еди. Булар өз мал-мүлүклири
билән у [вә униң мухлислириниң] һаҗәтлиридин
чиқатти. 4 Чоң бир топ адәмләр жиғилғанда,
шундақла һәр қайси шәһәрләрдин кишиләр униң
йениға кәлгәндә, у уларға бир тәмсил сөзләп
бәрди: 5 — «Уруқ чачқучи уруқ чачқили [етизға]
чиқипту. Уруқ чачқанда, уруқлардин бәзилири
чиғир йол үстигә чүшүп, дәссилип кетипту вә
асмандики учар-қанатлар келип уларни йәп
кетипту. 6 Башқа бәзилири ташлиқ йәргә чүшүпту.
Йәрдә нәмлик болмиғачқа, үнүп чиққини билән
қуруп кетипту. 7 Башқа бәзилири тикәнләрниң
арисиға чүшүпту, тикәнләр майсилар билән тәң
өсүп майсиларни боғувапту. 8 Башқа бәзилири
болса яхши тупраққа чүшүпту. Үнгәндин кейин,
йүз һәссә һосул берипту». Буларни дегәндин
кейин у жуқури аваз билән: — Аңлиғидәк қулиқи
барлар буни аңлисун! дәп товлиди. 9 Кейин
униң мухлислири униңдин: — Бу тәмсилниң
мәнаси немә? — дәп сориди. 10 У уларға мундақ
деди: — Худаниң падишалиғиниң сирлирини
билиш силәргә несип қилинди. Бирақ бу ишлар
қалған башқиларға тәмсилләр биләнла ейтилиду.
Мәхсити шуки, «Улар қарисиму көрмәйду,
аңлисиму чүшәнмәйду». 11 Әнди тәмсилниң
мәнаси мундақ: — Уруқ болса, Худаниң сөз-
каламидур. 12 Чиғир йол бойидикиләр болса
мошулар: Улар сөз-каламни аңлайду; лекин Иблис
келип, уларниң ишинип қутқузулушиниң алдини
елиши үчүн уларниң қәлбидики сөзни елип
кетиду. 13 Ташлиқ йәргә чүшкән уруқлар сөз-
каламни аңлиған һаман хошаллиқ билән қобул
қилғанларға тәмсил қилинған. Уларда йилтиз
болмиғачқа, пәқәт бир мәһәл ишинип, андин
синақ-мүшкүллүк вақти кәлгәндә, [етиқаттин]
тейилип кетиду. 14 Тикәнликкә чүшкән уруқлар
болса шундақ адәмләрни көрсәткәнки, сөзни
аңлиған болсиму, йолға чиққандин кейин бу
паний һаяттики әндишиләр, байлиқлар вә
һалавәтләрниң езиқтурушлири билән боғулуп,
уруқ пишмай һосул бәрмәйду. 15 Лекин яхши
тупраққа чечилған уруқлар болса — сөз-каламни
аңлап, сәмимий вә яхши қәлби билән уни
тутидиғанларни көрситиду; бундақ адәмләр
сәвирчанлиқ билән һосул бериду. 16 Һеч ким
чирақни йеқип қоюп үстигә идишни көмтүрүп
қоймас яки кариват астиға турғузмас, бәлки
чирақданниң үстигә қойиду; буниң билән
өйгә киргәнләр йоруқлуқни көриду. 17 Чүнки
йошурулған һеч қандақ иш ашкариланмай
қалмайду, вә һеч қандақ мәхпий иш аян
болмай, йоруқлуққа чиқмай қалмайду. 18 Шуниң
үчүн, аңлишиңларниң қандақ екәнлигигә көңүл
қоюңлар! Чүнки кимдә бар болса, униңға техиму
көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта бар
дәп һасаблиғиниму униңдин мәһрум қилиниду.
19 Әнди униң аниси вә инилири униң билән
көрүшкили кәлди. Лекин адәм нурғун болғачқа,
йениға келәлмигән еди. 20 Шуниң билән бириси
униңға: — Аниңиз вә инилириңиз сиз билән
көрүшимиз дәп, сиртта туриду, — деди. 21
Лекин у җававән: — Мениң анам вә ака-ука
қериндашлирим болса Худаниң сөзини аңлап,
униңға әмәл қилғучилардур, деди. 22 Вә шундақ
болдики, шу күнләрдин бири, у мухлислири
билән бир кемигә чүшүп, уларға: — Көлниң у
қетиға барайли, — деди. Шуниң билән улар йолға
чиқти. 23 Кемә кетиватқанда у уйқиға кәткән
еди. Көлгә туюқсиз қара боран келип, кемигә су
тошуп кетип, улар хәвптә қалди. 24 Мухлислар
келип уни ойғитип: — Устаз, устаз, түгишидиған
болдуқ! — деди. Лекин у орнидин туруп, бораңға вә
давалғуған долқунларға тәнбиһ бәрди; һәммиси
тохтап, тинич болди. 25 У мухлислириға қарап:
— Ишәшиңлар нәгә кәтти? — деди. Улар һәм
қорқушуп, һәм бәкму һәйран болуп, бир-биригә:
— Бу адәм зади кимду, буйруқ қилса, һәтта
шамаллар вә долқунларму униңға бойсунидикән-
һә! — дәп кетишти. 26 Шуниң билән улар
Галилийәниң удулидики Герасалиқларниң жутиға
йетип барди. 27 У қирғаққа чиқиши биләнла,
узундин бери җинлар чаплашқан, шәһәрдин
кәлгән мәлум адәм униң алдиға кәлди. Бу адәм
кийим киймәй, һеч өйдә турмай, гөрләр арисида

яшайтти. 28 Лекин у Әйсани көрүпла вақирап,
униң айиғиға жиқилип қаттиқ аваз билән: —
Һәммидин Алий Худаниң Оғли Әйса, сениң мән
билән немә кариң! Сәндин өтүниманки, мени
қийнима! — дәп товлап кәтти. 29 Чүнки Әйса
напак роһниң униңдин чиқишини буйруватати
(чүнки җин нурғун қетим уни тутувалған еди; у
чағларда кишиләр униң пут-қоллирини кишән-
зәнҗирләр билән бағлап уни қамап қойған
болсиму, у зәнҗирләрни үзүп қечип чиққан вә
җин тәрипидин чөл-баяванларға һайдиветилгән
еди). 30 Әйса бу адәмдин: — Исмиң немә? — дәп
соривиди, у: — Исмим «Қошун», — деди. Чүнки
нурғун җинлар униң ичигә кирип чаплишивалған
еди. 31 Әнди улар Әйсадин өзлирини теги йоқ
һаңға кәткүзмәсликни өтүнүп ялвурди. (Abyssos
g12) 32 Шу йәрдә тағ бағрида чоң бир топ тоңғуз
падиси озуқлиниватати. Җинлар Әйсаға ялвуруп,
тоңғузларниң тенигә киришкә иҗазәт беришини
өтүнди. У уларға иҗазәт бәрди. 33 Җинлар шу
адәмдин чиқип, тоңғузларниң тенигә кириваллди;
шуниң билән пүткүл тоңғуз падиси тик ярдин
етилип чүшүп, көлгә ғәриқ болди. 34 Тоңғузларни
баққучиларму бу вақиәни көрүп у йәрдин қечип,
шәһәр-йезиларда бу хәвәрни тарқатти. 35 Халайиқ
зади немә иш болғанлиғини көргили чиқти;
Әйсаниң алдиға кәлгәндә, шу йәрдә өзидин
җинлар чиққан һелиқи адәмниң кийим-кечәкни
кийип, әс-һоши җайида һалда Әйсаниң айиғи
алдида олтарғинини көрди; улар қорқуп кетишти.
36 Бу вақиәни көргәнләрму җинлар чаплашқан
адәмниң қандақ сақайтилғинини көпчиликкә
тәсвирләп бәрди. 37 Андин Герасалиқларниң
жутидикиләр вә әтрапидики барлиқ кишиләр
униң уларниң арисидин кетишини өтүнүшти.
Чүнки дәһшәтлик қорқунуч уларни басқан еди.
Шуңа у кемигә чүшүп, қайтишқа йол алди. 38
Амма җинлар өзидин чиқип кәткән һелиқи адәм
униңға, Мән сән билән биллә кетәй, — дәп ялвурди.
Лекин у уни йолға селип: 39 — Өйүңгә қайтип
берип, Худаниң саңа шунчә чоң ишларни қилип
бәргәнлигини йәткүзгин, — деди. У адәм қайтип
берип, пүткүл шәһәрни арилап, Әйсаниң өзигә
шунчә чоң ишларни қилип бәргәнлигини елан
қилди. 40 Әйса қайтип кәлгинидә, шундақ болдики,
халайиқ уни хошаллиқ билән қарши елишти;
чүнки һәммәйлән униң қайтип келишини күтүп
туратти. 41 Вә мана, бир киши, синагогниң чоңи
болған Яирус исимлиқ кишиму Әйсаниң алдиға
келип айиғиға өзини етип, униң өйигә беришини
өтүнди. 42 Чүнки униң он икки яшлиқ ялғуз
қизи сәкратта еди. Әйса у йәргә барғинида, топ-
топ кишиләр униң әтрапиға зич олишип уни
қистишатти. 43 Арисида хун тәврәш кесилигә
гириптар болғиниға он икки жил болған бир
аял бар еди; у бар-йоқини тевипларға хәҗләп
түгәткән болсиму, һеч қайсисидин шипа тапмиған
екән. 44 У [Әйсаниң] арқисидин келип, униң
тонисиниң пешини силивиди, шуан хун тохтиди.
45 Әйса: — Маңа қол тәккүзгән ким? — дәп
сориди. Һәммәйлән инкар қилғанда, Петрусму
вә униң билән болғанларму: — Устаз, халайиқ
топ-топ болуп төрт әтрапиңни олишип, сени
қистишиватқан йәрдә, сән «Маңа тәккән ким?»,
дәп сорайсәнғу? — деди. 46 Лекин Әйса: — Яқ!
Бириси маңа тәгди; чүнки вуҗудумдин қудрәтниң
чиқип кетиватқинини сәздим, — деди. 47 Һелиқи
аял өзиниң йошуруп қалалмайдиғанлиғини
билип, титригән һалда униң алдиға жиқилди
вә көпчилик алдида өзиниң немә сәвәптин
Әйсаға қол тәккүзгәнлигини, шундақла шуан
қандақ сақайғанлигини ейтти. 48 Әйса униңға: —
Җүрәклик бол, қизим, ишәшиң сени сақайтти!
Аман-хатирҗәмлик билән маңғин! — деди. 49 У сөз
қиливатқанда, синагог чоңиниң өйидин чиққан
бирәйлән келип синагог чоңиға: — Қизиңиз җан
үзди. Әнди устазни кайитмиғин, — деди. 50
Лекин Әйса буни аңлап униңға: — Қорқмиғин!
Пәқәт ишәштә бол, у сақийип кетиду, — деди.
51 У өйгә барғанда Петрус, Юһанна, Яқуп вә
қизниң ата-анисидин башқа һеч кимниң өзи
билән биллә өйгә киришигә рухсәт қилмиди. 52 У
йәрдикиләр хәммиси қизға матәм тутуп жиға-зерә
көтириватати. Лекин у: — Болди, жиғлимаңлар!
Чүнки қиз өлмиди, пәқәт ухлап қапту! — деди.
53 Улар болса қизниң аллиқачан җан үзди дәп
билгәчкә, уни мәсқирә қилди. 54 Лекин у уларни
чиқиривелип, қизниң қолидин тартип: — Балам,
орнуңдин тур, — дәп чақирди. 55 [Қизниң] роһи
қайтип келип, у дәрһал орнидин турди. У қизға
йегидәк бир немә беришни ейтти. 56 Қизниң ата-
аниси интайин һәйран қелишти. Лекин у уларға
бу ишни һеч кимгә ейтмаслиқни тапилиди.

9 Әйса он иккиләнни чақирип, уларға барлиқ
жинларни һайдиветиш вә кесәлләрни
сақайтишқа қудрәт вә һоқуқ бәрди. 2 Андин
уларни Худаниң падишалиғини жар қилиш
вә кесәлләрни сақайтишқа әвәтти. 3 У уларға:
— Силәр сәпәр үчүн һеч нәрсә алмаңлар, нә
һаса, нә хуржун, нә нан, нә пул еливалмаңлар;
бирәр артуқ йәктәкму еливалмаңлар. 4 Вә қайси
өйгә [қобул қилинип] кирсәңлар, у жуттин
кәткичә шу өйдә туруңлар. 5 Әнди қайси йәрдики
кишиләр силәрни қобул қилмиса, у шәһәрдин
чиққиниңларда уларға агаһ-гува болсун үчүн
айиғиңлардики топиниму қеқиветиңлар! — деди.
6 Мухлислар йолға чиқип, йеза-қишлақларни
арилап хуш хәвәрни елан қилип, һәммә йәрдә
кесәлләрни сақайтти. 7 Әнди Һерод һаким
униң барлиқ қилғанлиридин хәвәр тепип,
қаймуқуп қалди. Чүнки бәзиләр: «Мана Йәһя
өлүмдин тирилипту!» десә, 8 йәнә бәзиләр:
«Иляс пәйғәмбәр [қайта] пәйда болди» вә йәнә
башқилар: «Қедимки пәйғәмбәрләрдин бири
қайтидин тирилипту!» дәйтти. 9 Һерод: «Мән
Йәһяниң каллисини алдурған едим, әнди мән
мошу гепини аңлаватқан зат зади кимду?» — деди.
Шуниң билән у уни көрүш пурситини издиди.
10 Расуллар болса қайтип келип, өзлириниң
қилған ишлириниң һәммисини Әйсаға мәлум
қилди. У уларни елип, хупиянә һалда Бәйт-Саида
дегән шәһәрдики хилвәт бир йәргә кәлди. 11
Бирақ халайиқ буниңдин хәвәр тепип униңға
әгишип кәлди. У уларни қарши елип, уларға
Худаниң падишалиғи тоғрисида сөзлиди вә
шипаға муһтажларни сақайтти. 12 Күн олтирай
дегәндә, он иккилән униң алдиға келип униңға:
— Халайиқни йолға салсаң, улар әтраптики
йеза-қишлақларға вә етизларға берип қонғидәк
жайлар вә озуқ-түлүк тапсун; чүнки мошу йәр
чөллүк екән, — деди. 13 Лекин у уларға: — Уларға
өзүңлар озуқ бериңлар, — деди. — Биздә пәқәт
бәш нан билән икки белиқтин башқа нәрсә
йоқ. Бу барлиқ хәлиққә озуқ-түлүк сетивелип
келәмдуқ?! — дейишти улар. 14 Чүнки шу йәрдә
жиғилған әрләрниңла сани бәш миңчә еди. У
мухлисларға: — Халайиқни әлликтин-әлликтин
бөлүп олтарғузуңлар, — деди. 15 Улар униң
дегиничә қилип һәммәйләнни олтарғузди. 16
Әйса бәш нан билән икки белиқни қолиға елип,
асманға қарап [Худаға] тәшәккүр ейтип буларни
бәрикәтлиди. Андин уларни уштуп, халайиққа
сунуп бериш үчүн мухлислириға бәрди. 17
Һәммәйлән йәп тоюнди. Андин шулардин ешип
қалған парчилирини он икки севәткә жиғип
қачилиди. 18 Вә шундақ болдики, у өзи ялғуз
дуа қиливатқанда, мухлислири йенида туратти.
У улардин: — Халайиқ мени ким дәйду? —
дәп сориди. 19 Улар жававән: — Бәзиләр сени
Чөмүлдүргүчи Йәһя, бәзиләр Иляс [пәйғәмбәр],
вә йәнә бәзиләр қедимки пәйғәмбәрләрдин
бири тирилипту дәйду, — деди. 20 У улардин:
— Силәрчу? Силәр мени ким дәп билисиләр? —
дәп сориди. Петрус жавап берип: — Сән Худаниң
Мәсиһидурсән, — деди. 21 У уларға қаттиқ
җекиләп, бу ишни һеч кимгә тинмаңлар, дәп
тапилиди. 22 — Чүнки Инсаноғлиниң нурғун азап-
оқубәт тартиши, ақсақаллар, баш каһинлар вә
Тәврат устазлири тәрипидин чәткә қеқилиши,
өлтүрүлүши вә үч күндин кейин тирилдүрүлүши
муқәррәр, — деди. 23 Андин у уларниң һәммисигә
мундақ деди: — Кимдәким маңа әгишишни нийәт
қилса, өзидин кечип, һәр күни өзиниң крестини
көтирип маңа әгәшсун! 24 Чүнки кимдәким өз
һаятини қутқузимән дәйдикән, чоқум униңдин
мәһрум болиду, лекин мән үчүн өз һаятидин
мәһрум болған киши һаятини қутқузиду. 25
Чүнки бир адәм пүтүн дунияға егә болуп, өзини
һалак қилса яки өзидин мәһрум қалса, буниң
немә пайдиси болсун?! 26 Чүнки кимдәким
мәндин вә мениң сөзлиримдин номус қилса,
Инсаноғли өзиниң шан-шәриви ичидә, униң
Атисиниң вә муқәддәс пәриштиләрниң шан-
шәриви ичидә қайтип кәлгинидә униңдинму
номус қилиду. 27 Лекин мән дәрһәқиқәт силәргә
шуни ейтип қояйки, бу йәрдә турғанларниң
арисидин өлүмниң тәмини тетиштин бурун
җәзмән Худаниң падишалиғини көридиғанлар
бардур. 28 Бу сөзләрдин тәхминән сәккиз күн
кейин шундақ болдики, у Петрус, Юһанна
вә Яқупни елип, дуа қилиш үчүн бир таққа
чиқти. 29 У дуа қиливатқинида, униң йүзиниң
қияпити өзгәрди вә кийимлири аппақ болуп
чақмақтәк чақниди. 30 Вә мана, икки адәм
пәйда болуп униң билән сөзлишиватқан
еди; улар Муса вә Иляс [пәйғәмбәрләр] еди. 31
Улар парлақ җула ичидә аян болуп, униң билән

Йерусалимда ада қилидиған «дуниядин өтүп
кетиш»и тоғрисида сөһбәтләшти. 32 Әнди Петрус
вә униң һәмраһлирини хелә үгидәк басқан еди;
лекин уларниң уйқиси толуқ ечилғанда улар
униң шан-шәривини вә униң билән биллә турған
икки адәмзатни көрди. 33 Вә шундақ болдики,
бу иккиси Әйсадин айриливатқанда, Петрус
өзиниң немини дәватқанлиғини билмигән һалда
Әйсаға: — Устаз, бу йәрдә болғинимиз интайин
яхши болди! Бирини саңа, бирини Мусаға, йәнә
бирини Илясқа атап бу йәргә үч кәпә ясайли, —
деди. 34 Лекин у бу гәпләрни қиливатқанда, бир
парчә булут пәйда болуп уларни қапливалди;
улар булут ичигә кирип қалғинида қорқушуп
кәтти. 35 Булуттин туюқсиз бир аваз аңлинип:
— Бу Мениң сөйүмлүк Оғлумдур. Униңға қулақ
селиңлар! — деди. 36 Аваз аңланғандин кейин,
қариса, Әйса өзи ялғуз қалған еди. Улар сүкүт
қилип қелишти вә шу күнләрдә өзлири көргән
ишлардин һеч қайсисини һеч кимгә ейтмиди.
37 Әтиси, улар тағдин чүшкән вақтида, зор бир
топ кишиләр уни қарши алди. 38 Мана, топниң
арисидин бирәйлән вақирап: — Устаз, өтүнүп
қалай, оғлумға ичиңни ағритип қарап қойғайсән!
Чүнки у мениң бирла балам еди. 39 Мана, уни
дайим бир роһ тутувелип, у өзичила вақирап-
җақирап кетидиған болуп қалди; у униң бәдинини
тартиштуруп, ағзидин ақ көпүк кәлтүрүветиду.
[Җин] уни дайим дегидәк қийнап, униңға һеч
арам бәрмәйду. 40 Мән мухлислириңиздин
роһни һайдиветишни өтүнүвидим, бирақ улар
ундақ қилалмиди, — деди. 41 Әйса җававән:
— Әй етиқатсиз вә тәтүр дәвир, силәр билән
қачанғичә туруп, силәргә сәвир қилай? — Оғлуңни
алдимға елип кәлгин — деди. 42 Бала техи йолда
келиватқанда, җин уни жиқитип, пүтүн бәдинини
тартиштурди. Әйса напак роһқа тәнбиһ берип,
балини сақайтти вә уни атисиға қайтуруп бәрди.
43 Һәммәйлән Худаниң шәрәплик күч-қудритигә
қин-қиниға патмай тәәҗҗүпләнди. Һәммиси
Әйсаниң қилғанлириға һәйран қелишип турғанда,
у мухлислириға мундақ ейтти: 44 — Бу сөзләрни
қулақлириңларға убдан сиңдүрүп қоюңлар.
Чүнки Инсаноғли пат арида [сатқунлуқтин]
инсанларниң қолиға тапшуруп берилиду, — деди.
45 Бирақ улар бу сөзни чүшинәлмиди. Буниң
мәнаси улар чүшинип йәтмисун үчүн улардин
йошурулған еди. Улар униңдин бу сөз тоғрилиқ
сорашқиму петиналмиди. 46 Әнди мухлислар
арисида улардин кимниң әң улуқ болидиғанлиғи
тоғрилиқ талаш-тартиш пәйда болди. 47 Амма
Әйса уларниң көңлидики ойларни көрүп йетип,
кичик бир балини елип йенида турғузуп, 48
уларға: — Ким мениң намимда бу кичик балини
қобул қилса, мени қобул қилған болиду вә ким
мени қобул қилса, мени әвәткүчини қобул қилған
болиду. Араңларда өзини әң төвән тутқини
болса улуқ болиду, — деди. 49 Юһанна җававән
униңға: — Устаз, сениң намиң билән җинларни
һайдаватқан бирисини көрдуқ. Лекин у биз билән
биргә саңа әгәшмигәнлиги түпәйлидин, уни
тостуқ, — деди. 50 Лекин Әйса униңға: — Уни
тосмаңлар. Чүнки ким силәргә қарши турмиса
силәрни қоллиғанлардиндур, — деди. 51 Вә
шундақ болдики, униң асманға елип кетилидиған
күнлириниң тошушиға аз қалғанда, у қәтъийлик
билән йүзини Йерусалимға беришқа қаратти. 52
[Шуниң үчүн] у алдин әлчиләрни әвәтти. Улар
йолға чиқип, униң келишигә тәйярлиқ қилиш
үчүн Самарийә өлкисидики бир йезиға кирди.
53 Бирақ у йүзини Йерусалимға қаратқанлиғи
түпәйлидин йезидикиләр Әйсани қобул қилмиди.
54 Униң мухлислиридин Яқуп билән Юһанна бу
ишни көрүп: — И Рәб, уларни көйдүрүп йоқитиш
үчүн Илияс пәйғәмбәрдәк асмандин от йеғишини
чиқиришимизни халамсән? — деди. 55 Лекин у
бурулуп уларни әйипләп: «Силәр қандақ роһтин
болғанлиғиңларни билмәйдикәнсиләр» — деди.
56 Андин улар башқа бир йезиға өтүп кәтти. 57
Вә шундақ болдики, улар йолда кетиватқанда,
бириси униңға: — И Рәб, сән қәйәргә барма,
мән саңа әгишип маңимән, — деди. 58 Әйса
униңға: — Түлкиләрниң өңкүрлири, асмандики
қушларниң угилири бар. Бирақ Инсаноғлиниң
бешини қойғидәк йериму йоқ, — деди. 59 У
йәнә башқа бирисигә: — Маңа әгәшкин! — деди.
Лекин у: — Рәб, авал берип атамни йәрликкә
қойғили иҗазәт бәргәйсән, — деди. 60 Лекин
Әйса униңға — Өлүкләр өз өлүклирини көмсун!
Бирақ сән болсаң, берип Худаниң падишалиғини
җакалиғин, — деди. 61 Йәнә бириси: — Әй Рәб,
мән саңа әгишимән, лекин авал өйүмгә берип,
өйдикилирим билән хошлишишимға иҗазәт
бәргәйсән, — деди. 62 — Ким қолида хошниң

тутқучини тутуп туруп кәйнигә қариса, у Худаниң падишалиғиға лайиқ әмәстур, — деди.

10 Бу ишлардин кейин, Рәб мухлислардин йәнә йәтмишини тайинлап, өзи бармақчи болған барлиқ шәһәр-йезиларға икки-иккидин өзидин бурун әвәтти. 2 У уларға мундақ тапилиди: — Жиғилидиған һосул дәрвәқә көп, лекин һосулни жиққучи ишләмчиләр аз екән. Шуңа һосул Егисидин көпрәк ишләмчиләрни Өз һосулуңни жиғишқа әвәткәйсән, дәп тиләңлар. 3
Меңиңлар! Мән қозиларни бөриләрниң арисиға әвәткәндәк силәрни әвәтимән. 4 Һәмян, хуржун вә кәшләр алмаңлар; йолда кишиләр билән саламлишишқа [тохтимаңлар]. 5 Қайси өйгә кирсәңлар, алди билән: «Мошу өйдикиләргә арамлиқ болғай!» дәңлар. 6 У өйдә «арамлиқ егиси» болса, тилигән арамлиғиңлар шу өйгә қониду; әгәр болмиса, у арамлиқ өзүңларға яниду.
7 Андин чүшкән өйдә туруп йөткәлмәңләр, шу өйдикиләрниң бәргинини йәп-ичиңлар, чүнки ишләмчи өз иш һәққини елишқа һәқлиқтур. У өйдин бу өйгә йөткилип жүрмәңлар. 8
Силәр қайси шәһәргә кирсәңлар, улар силәрни қобул қилса, улар алдиңларға немә қойса шуни йәңлар. 9 У йәрдики кесәлләрни сақайтип, уларға: «Худаниң падишалиғи силәргә йеқинлашти!» дәңлар. 10 Бирақ силәр қайси шәһәргә кирсәңлар, улар силәрни қобул қилмиса, уларниң рәстә-кочилириға чиқип көпчиликкә: 11 «Силәргә агаһ болсун үчүн һәтта шәһириңларниң айиғимизға чаплашқан тописиниму қеқип чүшүрүветимиз! Һалбуки, шуни билип қоюңларки, Худаниң падишалиғи силәргә [растинла] йеқинлашти!» — дәңлар. 12 Мән силәргә ейтип қояйки, шу күни һәтта Содом шәһиридикиләрниң көридиғини бу шәһәрдикиләрниңкидин йеник болиду. 13 Һалиңларға вай, әй қоразинлиқлар! Һалиңларға вай, әй Бәйт-Саидалиқлар! Чүнки силәрдә көрситилгән мөҗизиләр Тур вә Зидон шәһәрлиридә көрситилгән болса, у йәрләрдикиләр хелә бурунла бөзгә йөгинип, күлгә милинип товва қилған болатти. 14
Қиямәт күнидә Тур вә Зидондикиләрниң көридиғини силәрниңкидин йеник болиду. 15
Әй әршкә көтирилгән Кәпәрнаһумлуқлар! Силәр тәһтисараға чүшүрүлисиләр! (Hadēs g86) 16 [У мухлислириға йәнә]: — Кимдәким силәрни тиңшиса, мениму тиңшиған болиду; кимдәким силәрни чәткә қақса, мениму чәткә қаққан болиду; ким мени чәткә қаққан болса, мени әвәткүчиниму чәткә қаққан болиду, — деди. 17 Йәтмиш мухлис хошал-хурамлиқ ичидә қайтип келип: — И Рәб! Һәтта җинларму сениң намиң билән бизгә бойсунидикән! — дәп мәлум қилди. 18 У уларға:
— Мән Шәйтанниң асмандин чақмақтәк чүшүп кәткәнлигини көргәнмән. 19 Мана, мән силәргә илан-чаянларни дәссәп янҗишқа вә дүшмәнниң барлиқ күч-қудритини бесип ташлашқа һоқуқ бәрдим. Һеч қачан һеч қандақ нәрсә силәргә зәрәр йәткүзәлмәйду. 20 Лекин силәр роһларниң силәргә бойсунғанлиғи түпәйлидин шатланмаңлар, бәлки намиңларниң әршләрдә пүтүлгәнлиги түпәйлидин шатлиниңлар, — деди. 21 Шу вақитта, Әйса роһта хошаллинип мундақ деди: «Асман-зимин Егиси и Ата! Сән бу һәқиқәтләрни данишмән вә әқиллиқлардин йошуруп, сәбий балиларға ашкарилиғанлиғиң үчүн сени мәдһийиләймән! Бәрһәқ, и Ата, нәзириңдә бундақ қилиш рава еди. 22 Һәммә маңа Атамдин тәқдим қилинди; Оғулниң кимлигини Атидин башқа һеч ким билмәйду, вә Атиниңму кимлигини Оғул вә Оғул ашкарилашни лайиқ көргән кишиләрдин башқа һеч ким билмәйду». 23
Андин у мухлислириға бурулуп, уларға астиғина: Силәр көрүватқан ишларни көргән көзләр нәқәдәр бәхитликтур! 24 Чүнки мән силәргә шуни ейтип қояйки, нурғун пәйғәмбәрләр вә падишалар силәр көргән ишларни көрүшкә интизар болғини билән уларни көрмигән; вә силәр аңлаватқан ишларни аңлашқа интизар болғини билән, уларни аңлап бақмиған, — деди. 25 Вә мана, Тәврат устазлиридин бири орнидин туруп Әйсани синимақчи болуп: — Устаз, мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни қилишим керәк? — дәп сориди. (aiōnios g166) 26 У җававән: — Тәврат қанунида немә пүтүлгән? Буниңға өзүң қандақ қарайсән? — деди. 27 Һелиқи киши җававән: — «Пәрвәрдигар Худайиңни пүтүн қәлбиң, пүтүн җениң, пүтүн күчүң вә пүтүн зеһниң билән сөйгин»; вә «Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» — деди. 28 Әйса униңға: — Тоғра җавап бәрдиң. Мана шундақ қилсаң һаят болисән, — деди. 29
Лекин өзини һәққаний дәп испатлимақчи болуп, Әйсадин йәнә сорап: — Әнди «Мениң хошнам»

кимдур? — деди. 30 Әйса җававән мундақ деди:
— Бир адәм Йерусалимдин Йерихо шәһиригә
чүшүветип, йолда қарақчиларниң қолиға чүшүп
қапту. Қарақчилар униң кийим-кечәклирини
салдурувелип, уни яриландуруп, чала өлүк һалда
ташлап кетипту. 31 Вә шундақ болдики, мәлум
бир каһин шу йолдин чүшүветип, һелиқи адәмни
көрүп, йолниң у чети билән меңип өтүп кетипту.
32 Шуниңдәк бир Лавийлиқ [роһаний] бу йәргә
кәлгәндә, йениға келип қарап қоюп, йолниң
у чети билән меңип өтүп кетипту. 33 Лекин
сәпәрдә болған бир Самарийәлик һелиқи адәмниң
йениға кәлгәндә, уни көрүпла ич ағритипту 34 вә
алдиға берип, җараһәтлиригә май вә шарап қуюп,
теңип қоюпту. Андин уни өз улиғиқа миндүрүп,
бир сарайға елип берип, у йәрдә һалидин хәвәр
апту. 35 Әтиси йолға чиққанда, икки күмүч
динарни елип сарайвәнгә берип: «Униңға қарап
қоюң, буниңдин артуқ чиқим болса, қайтишимда
сизгә төләймән» дәпту. 36 [Әнди Әйса һелиқи
устаздин]: — Сениңчә, бу үч адәм ичидә қайсиси
қарақчиларниң қолиға чүшкән һелиқи кишигә
[һәқиқий] хошна болған? — дәп сориди. 37 —
Униңға меһриванлиқ көрсәткән киши, — дәп җавап
бәрди у. Әйса униңға: — Ундақ болса, сән һәм берип
шуниңға охшаш қилғин, — деди. 38 Вә шундақ
болдики, у [мухлислири билән биллә] йолда
кетиветип, мәлум бир йезиға кирди. У йәрдә Марта
исимлиқ бир аял уни өйигә чақирип меһман
қилди. 39 Мартаниң Мәрйәм исимлиқ бир сиңлиси
бар еди. У Әйсаниң айиғи алдида олтирип,
униң сөз-каламини тиңшиватитти. 40 Әнди
меһманларни күтүш ишлириниң көплүгидин
көңли бөлүнүп кәткән Марта Әйсаниң алдиға
келип: — И Рәб, сиңлимниң мени меһман күткили
ялғуз ташлап қойғиниға кариң болмамду? Уни
маңа ярдәмлишишкә буйруғин! — деди. 41 Лекин
Әйса униңға җававән: — Әй Марта, Марта, сән көп
ишларниң ғемини йәп аварә болуп жүрүватисән.
42 Бирақ бирла иш зөрүрдур; вә Мәрйәм шуниңдин
өзигә несивә болидиған яхши үлүшни таллиди;
бу һәргиз униңдин тартивелинмайду — деди.

11 Әнди шундақ болдики, у бир йәрдә
дуа қиливататти; дуа аяқлашқанда,
мухлислиридин бири униңдин: — И Рәб, Йәһя
өз мухлислириға үгәткинидәк, сәнму бизгә дуа
қилишни үгәтсәң, — деди. 2 У уларға мундақ
деди: — Дуа қилғиниңларда, мундақ дәңлар: «И
Ата, Сениң намиң муқәддәс дәп улуқланғай.
Сениң падишалиғиң кәлгәй. 3 Һәр күнлүк
ненимизни бизгә һәр күни бәргәйсән. 4 Бизгә
қәриздар болған һәр кимни кәчүргинимиздәк,
Сәнму гуналиримизни кәчүргәйсән. Бизни
аздурулушларға учратқузмиғайсән». 5 У сөзини
[давам қилип] уларға мундақ деди: — Силәрниң
ичиңлардин бириңларниң бир дости болуп,
йерим кечидә униң қешиға берип: Әй достум,
маңа үч нан өтнә бәргин; 6 чүнки маңа сәпәрдин
бир достум кәлди вә униң алдиға қойғидәк бир
нәрсәм қалмапту, десә, 7 у өйиниң ичидә туруп:
«Мени аварә қилмиғин, ишик тақақлиқ, балилар
орунда йенимда ятиду. Саңа елип беришкә
қопалмаймән», дейиши мүмкин. 8 Силәргә
шуни ейтимәнки, гәрчә у униң дости болуш
сүпити билән беришкә орнидин турмисиму, униң
хиҗил болмай қайта-қайта ялвуруши билән у
чоқум орнидин туруп, қанчә лазим болса униңға
бериду. 9 Шуниң үчүн мән силәргә ейтайки,
тиләңлар, силәргә ата қилиниду; издәңлар,
таписиләр. Ишикни чекиңлар, ечилиду. 10 Чүнки
һәр бир тилигүчи тилигинигә еришиду; издигүчи
издигинини тапиду; ишикни чәккүчиләргә ишик
ечилиду. 11 Араңларда ата болғучилар өз оғли нан
тәләп қилса, униңға таш беридиғанлар барму?!
Яки белиқ тәләп қилса, илан беридиғанлар барму?
12 Тухум тәләп қилса, чаян беридиғанлар барму?
13 Әнди силәр рәзил туруп өз пәрзәнтлириңларға
яхши илтипатларни беришни билгән йәрдә,
әрштики Ата Өзидин тилигәнләргә Муқәддәс
Роһни техиму ата қилмасму? 14 Әнди у
бир кишидин «адәмни гача қилғучи» җинни
һайдиваткәндә, шундақ болдики, җин униңдин
чиққанда, гача зуванға кәлди. Халайиқ буниңға
интайин һәйран болушти. 15 Бирақ улардин
бәзилири: «У җинларни җинларниң әмри болған
Бәәлзәбулға тайинип һайдиветиду» — деди. 16 Вә
башқа бәзиләр уни синаш мәхситидә униңдин
бизгә асмандин бир мөҗизилик аламәт көрсәтсәң,
дәп тәләп қилғили турди. 17 Лекин у уларниң
немә ойлаватқанлиғини билип уларға мундақ
деди: — Өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушқан
һәр қандақ падишалиқ вәйран болиду; вә һәр
қандақ аилә өз ичидин бөлүнүп өз ара соқушса
завалликқа йүз тутиду. 18 Шуниңға охшаш,

әгәр Шәйтан өз-өзигә қарши чиққан болса,
ундақта, униң падишалиғи қандақму пут тирәп
туралисун? Чүнки силәр мени, «Җинларни
Бәәлзәбулға тайинип һайдайдикән» дәйсиләр.
19 Әгәр мән җинларни Бәәлзибулға тайинип
қоғлисам, силәрниң пәрзәнтлириңлар кимгә
тайинип җинларни қоғлайду?! Шуңа улар силәр
тоғрилиқ һөкүм чиқарсун! 20 Лекин мән Худаниң
бармиғи билән җинларни қоғлисам, ундақта
Худаниң падишалиғи үстүңларға чүшүп намайән
болған болиду. 21 Толуқ қуралланған күчтүңгүр
өз өйини қоғдап турғанда, униң мал-мүлки
аман қалиду; 22 лекин униңдин күчтүңгүр
бири униң үстигә һуҗум қилип уни йәңсә,
униң таянған қураллирини тартивалиду вә мал-
мүлүклирини олҗа қилип өзидикиләргә тәқсим
қилип бериду. 23 Мән тәрәптә турмиғанлар маңа
қарши турғучидур. Мән тәрәпкә [адәмләрни]
жиғмиғучилар болса тозутуватқучидур. 24 Напак
роһ бирәвниң тенидин чиқириветилиши билән,
у қурғақ җайларни чөргиләп жүрүп бирәр
арамгаһни издәйду; бирақ тапалмиғандин кейин,
«мән чиққан маканимға қайтай!» дәйду. 25
Шуниң билән қайтип келип, шу маканиниң пакиз
тазиланғанлиғини вә рәтләнгәнлигини байқайду-
дә, 26 берип өзидинму бәттәр йәттә роһни башлап
келиду; улар кирип биллә туриду. Буниң билән
һелиқи адәмниң кейинки һали бурунқидинму
техиму яман болиду. 27 Вә шундақ болдики, у бу
гәпләрни қиливатқанда, көпчилик арисида бир
аял авазини көтирип: — Сени көтәргән қосақ вә
емиткән әмчәк бәхитликтур! — деди. 28 Бирақ у
җававән: — Бәлки Худаниң сөзини аңлап, Униңға
итаәт қилидиғанлар бәхитликтур! — деди. 29 Шу
чағда, топ-тап адәмләр униң әтрапиға олашқанда,
у мундақ сөзләшкә башлиди: — Бу дәвир
дәрвәқә рәзил бир дәвирдур; у мөҗизилик бир
аламәтниң көристилишни истәп жүриду. Бирақ
буниңға «Юнус пәйғәмбәрдә көрүлгән мөҗизилик
аламәт»тин башқа һеч қандақ иккинчи бир аламәт
көрситилмәйду. 30 Чүнки Юнус пәйғәмбәрниң
өзи Нинәвә шәһиридикиләргә аламәт-карамәт
болғиниға охшаш, Инсаноғлиму бу дәвиргә йәнә
шундақ болиду. 31 Қиямәт күни «Җәнуптин
кәлгән аял падиша»му бу дәвирдикиләр билән тәң
тирилип, уларниң гуналирини бекитиду. Чүнки у
Сулайманниң дана сөзлирини аңлаш үчүн йәр
йүзиниң четидин кәлгән; вә мана, Сулаймандинму
улуқ бириси мошу йәрдә туриду. 32 Қиямәт
күни Нинәвәлигиләр бу дәвирдикиләр билән
тәң қопуп, бу дәвирдикиләрниң гуналирини
бекитиду. Чүнки Нинәвәликләр Юнус пәйғәмбәр
җакалиған хәвәрни аңлап товва қилған; вә мана,
Юнус пәйғәмбәрдинму улуқ бириси мошу йәрдә
туриду! 33 Һеч ким чирақни йеқип қоюп, уни
йошурун җайда қоймас, яки үстигә севәтни
көмтүрүп қоймас, бәлки чирақданниң үстигә
қойиду; буниң билән өйгә киргәнләр йоруқлуқни
көриду. 34 Тәнниң чириғи көздур. Шуңа әгәр
көзүң сап болса, пүтүн вуҗудуң йорутулиду.
Лекин әгәр көзүң хунүк болса пүтүн вуҗудуң
қараңғу болиду. 35 Шуниң үчүн һези болғинки,
вуҗудуңдики «йоруқлуқ» қараңғулуқ болмисун!
36 Әнди әгәр барчә вуҗудуң йоруқ болса вә униң
һеч йери қараңғу болмиса, вуҗудуң худди чирақ
парлақ нури билән сени йорутқандәк тамамән
айдиң болиду. 37 Әйса сөз қиливатқанда, бир
Пәрисий уни өйигә ғизаға тәклип қилди. Шуниң
билән у өйгә кирип, дәстиханда олтарди. 38
Лекин һелиқи Пәрисий униң тамақтин илгири
қол жуймиғинини көрүп, интайин һәйран
болди. 39 Лекин Рәб униңға: — Әнди силәр әй
Пәрисийләр, чинә-қачиларниң тешинила жуюп
пакизлиғиниңлар билән ичиңлар һәртүрлүк
һерислик вә рәзилликкә толғандур. 40 Әй
наданлар, тешини Яратқучи ичиниму яратқан
әмәсму?! 41 Әнди өз ич-ичиңлардин хәйрхаһлиқ
қилиңлар вә мана, һәммә нәрсә силәргә пакиз
болиду. 42 Һалиңларға вай, әй Пәрисийләр!
Чүнки силәр һәтта ялпуз билән сузапниң вә
һәр хил дора-дәрманларниң ондин бирини
өшрә қилип Худаға атайсиләр-ю, бирақ адаләт
вә Худаниң муһәббитини һеч етиварға алмай
кетиверисиләр. Дәрвәқә, авал мошу ишларни
орундишиңлар керәк, андин шу ишларниму ада
қилмай қоймаслиғиңлар керәк. 43 Һалиңларға
вай, әй пәрисийләр! Чүнки силәр синагогларда
алдинқи орунларда олтиришқа, базарларда
кишиләрниң силәргә болған [һөрмәтлик]
саламлириға амрақсиләр. 44 Силәргә вай!
Чүнки силәр худди кишиләр кетиветип, үстигә
дәссәп селипму сәзмәй өтүп кәткән гөрләргә
охшайсиләр! — деди. 45 Тәврат әһлилиридин бири
униңға: — Устаз, буларни ейтқиниң бизгиму

һақарәт болди! — деди. 46 У униңға мундақ җавап
бәрди: — Силәргиму вай, әй Тәврат әһлилири!
Чүнки силәр көтирәлмигидәк еғир жүкләрни
адәмләрниң зиммисигә артип қойсиләр-ю,
амма өзүңлар бу жүкләрни көтиришкә бирму
бармиғиңларни тәккүзмәйсиләр! 47 Силәргә
вай! Чүнки пәйғәмбәрләрниң қәбирлирини ясап
келиватисиләр, лекин ата-бовилириңлар уларни
өлтүрди. 48 Шуниң билән силәр ата-бовилириңлар
қилғанлириға рази болғанлиғиңларға гувалиқ
берисиләр. Чүнки улар пәйғәмбәрләрни өлтүрди
вә силәр уларниң қәбирлирини ясайсиләр. 49 Бу
сәвәптинму Худаниң даналиғи дәйдуки: «Мән
уларға пәйғәмбәрләр вә расулларни әвәтимән
вә булардин бәзилирини улар өлтүриду вә
бәзилирини зиянкәшлик билән қоғливетиду».
50 Шуниң билән дуния апиридә болғандин
буянқи барлиқ пәйғәмбәрләрниң төкүлгән қан
қәризлири, йәни Һабилниң төкүлгән қенидин
тартип таки [ибадәтханидики] қурбангаһ билән
муқәддәс җай арилиғида қәтл қилинған [каһин]
Зәкарияниң төкүлгән қениғичә барлиқ қан
қәризләр үчүн мошу дәвирдикиләрдин һесап
елиниду. Мән силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки,
буларниң һәммиси мошу дәвирдин елинидиған
болиду! 52 Һалиңларға вай, әй Тәврат әһлилири!
Чүнки һекмәт ғәзнисиниң ачқучини елип туруп,
өзүңлар униң ичигә кирмидиңлар вә кирәй
дегәнләрниму киргүзмидиңлар. 53 У шу йәрдин
чиққандин кейин, Тәврат устазлири билән
Пәрисийләр униң билән қаттиқ қаршилишип,
униңға көп ишларни музакирилишишкә қистиди
54 вә униң үстидин шикайәт қилишқа сөзидин
бирәр әйип тепивелишқа пайлап жүрәтти.

12 Шу чағларда, миңлиған кишиләр жиғилип,
бир-бирини дәссивәткидәк қиста-қистаң
болушуп кәткәндә, у авал мухлислириға сөз қилип
мундақ деди: — Пәрисийләрниң ечитқусидин,
йәни сахтипәзлигидин һошияр болуңлар. 2
Чүнки йошурулған һеч қандақ иш ашкариланмай
қалмайду, вә һеч қандақ мәхпий иш аян
болмай қалмайду. 3 Шуңа силәрниң қараңғуда
ейтқанлириңлар йоруқта аңлиниду; өйниң
ичкиридә хупиянә пичирлашқанлириңларму
өгүзләрдә җакалиниду. 4 Мән силәр достлиримға
шуни ейтимәнки, тәнни өлтүрүп, башқа һеч
иш қилалмайдиғанлардин қорқмаңлар. 5 Лекин
мән силәргә кимдин қорқушуңлар керәклигини
көрситип қояй: Өлтүргәндин кейин, дозаққа
ташлашқа һоқуқлуқ болғучидин қорқуңлар;
бәрһәқ силәргә ейтай — Униңдин қорқуңлар!
(Geenna g1067) 6 Бәш қушқач икки тийингә
сетилидиғу? Лекин уларниң һеч бириму Худа
тәрипидин унтулуп қалғини йоқ. 7 Лекин һәтта
һәр бир тал чечиңларму саналғандур. Шундақ
екән, қорқмаңлар; силәр нурғунлиған қушқачтин
қиммәтликсиләр! 8 — Бирақ мән силәргә
шуни ейтип қояйки, ким мени инсанларниң
алдида етирап қилса, Инсаноғлиму уни Худаниң
пәриштилири алдида етирап қилиду. 9 Бирақ
инсанларниң алдида мени тонумиған киши,
Худаниң пәриштилири алдидиму тонулмайду. 10
Инсаноғлиға қарши сөз қилған һәр қандақ киши
кәчүрүмгә еришәләйду; лекин Муқәддәс Роһқа
күпурлуқ қилғучи болса кәчүрүмгә еришәлмәйду.
11 Лекин кишиләр силәрни синагогларға яки
һөкүмдарлар вә әмәлдарларниң алдиға елип
берип сораққа тартқанда, «[Әрзгә] қандақ җавап
бәрсәм?» яки «Немә десәм болар?» дәп әндишә
қилмаңлар. 12 Чүнки немә дейиш керәклигини
шу вақти-саитидә Муқәддәс Роһ силәргә үгитиду.
13 Көпчилик арисидин бириси униңға: — Устаз,
акамға [атимиздин] [қалған] мирасни мән билән
тәң үлишишкә буйруғайла — деди. 14 Лекин у
униңға җававән: — Бурадәр, ким мени силәрниң
үстүңларға сотчи яки үләштүргүчи қилди? —
деди. 15 У көпчиликкә қарап: — Пәхәс болуп
өзүңларни һәр хил тамахорлуқтин сақлаңлар.
Чүнки инсанниң һаяти униң мал-мүлүклириниң
көплүгигә бағлиқ әмәстур, деди. 16 Андин у уларға
мундақ бир тәмсилни ейтип бәрди: — «Бир байниң
йери мол һосул берипту. 17 У көңлидә «Қандақ
қилай? Чүнки бунчивала һосулни қойғидәк йерим
йоқ» — дәп ойлапту. 18 Андун у: — «Мундақ
қилай: — Һазирқи амбарлиримни чувуветип,
техиму чоңини ясап, барлиқ мәһсулатлирим
вә башқа мал-мүлүклиримни шу йәргә жиғип
сақлай! 19 Андин өз-өзүмгә: «Әй җеним, жиғип
сақлиған, көп жил йәткидәк немәтлириң бар,
раһәт ичидә йәп-ичип хуш болғин!» дәйдиған
болимән» дәп ойлапту. 20 Лекин Худа униңға:
«Әй ахмақ, бүгүн кечила җениң сәндин тәләп
қилип елиниду; ундақта бу топлиғиниң кимгә
қалиду?» дәпту. 21 Худаниң алдида дөләтмән

болмай, өзигә ғәзнә жиққанниң һали шундақ
болар». 22 Андин у мухлислириға мундақ
деди: — Шуниң үчүн мән силәргә шуни ейтип
қояйки, турмошуңлар тоғрилиқ, немә йәрмиз
яки немә кийәрмиз, дәп әндишә қилмаңлар.
23 Чүнки һаятлиқ йемәкликтин, тән кийим-
кечәктин әзиздур. 24 Қузғунларға қараңлар!
Улар теримайду вә жиғмайду, уларниң амбар,
искилатлириму йоқ. Лекин Худа уларниму
озуқландуриду. Силәр қушлардин қанчилик әзиз-
һә! 25 Араңларда қайсиңлар ғәм-қайғу билән
өмрүңларни бирәр саат узарталайсиләр? 26
Әгәр шунчилик кичиккинә ишму қолуңлардин
кәлмисә, немә үчүн қалған ишлар тоғрисида ғәм-
әндишә қилисиләр? 27 Нелупәрләрниң қандақ
өсидиғанлиғиға қарап беқиңлар! Улар әмгәкму
қилмайду, чақму егирмәйду; лекин силәргә шуни
ейтайки, һәтта Сулайман толуқ шан-шәрәптә
турғандиму униң кийиниши нилупәрләниң бир
гүличилигиму йоқ еди. 28 Әй ишәши ажизлар!
Әнди Худа даладики бүгүн ечилса, әтиси қуруп
очаққа селинидиған әшу гүл-гияларни шунчә
безигән йәрдә, силәрни техиму кийиндүрмәсму?!
29 Шундақ екән, немә йәймиз, немә ичимиз дәп баш
қатурмаңлар, һеч немидин әндишә қилмаңлар.
30 Чүнки һәр қайси әлдикиләр мана шундақ
һәммә нәрсиләргә интилиду. Бирақ Атаңлар
силәрниң бу нәрсиләргә муһтажлиғиңларни
билиду; 31 шундақ екән, Униң падишалиғиға
интилиңлар вә у чағда, буларниң һәммиси силәргә
қошулуп несип болиду. 32 Қорқмаңлар, и кичик
пада! Чүнки Атаңлар падишалиқни силәргә ата
қилишни хуш көрди. 33 Мал-мүлкүңларни сетип,
[кәмбәғәлләргә] хәйрхаһлиқ қилиңлар. Өзүңларға
упримайдиған һәмян, әршләрдә һәргиз түгәп
кәтмәйдиған бир ғәзнә һазирлаңлар; — шу йәрдә
оғри йеқин кәлмәйду, күйә йәп йоқап кәтмәйду. 34
Чүнки байлиғиңлар қәйәрдә болса, қәлбиңларму
шу йәрдә болиду. 35 Силәр белиңларни чиң
бағлап, чирақлириңларни яндуруп туруңлар; 36
худди ғожайининиң той зияпитидин қайтип
келишини күтүп турған чакарлардәк, һәрдайим
тәйяр туруңлар. Шуниң билән ғожайин келип
ишикни қаққанда, чакарлар дәрһал чиқип ишикни
ачидиған болиду. 37 Ғожайин қайтип кәлгәндә,
чакарлириниң ойғақ, тәйяр турғанлиғини көрсә,
бу чакарларниң бәхитидур! Мән силәргә бәрһәқ
шуни ейтип қояйки, ғожайин өзи белини бағлап,
уларни дәстиханға олтарғузуп, уларниң алдиға
келип шәхсән өзи уларни күтүвалиду! 38 Вә
әгәр ғожайин иккинчи яки үчинчи җесәктә
кәлсиму, чакарлириниң шундақ ойғақлиғини
көрсә, бу уларниң бәхитидур! 39 Лекин шуни
билип қоюңларки, әгәр өй егиси оғриниң кечидә
қайси вақитта келидиғанлиғини билгән болса,
у ойғақ туруп оғриниң өйгә тешип киришигә
һәргиз йол қоймайтти! 40 Шуниң үчүн силәрму
һәрдайим тәйяр туруңлар; чүнки Инсаноғли
силәр ойлимиған вақит-сааттә қайтип келиду.
41 Петрус униңдин: — И Рәб, сән бу тәмсилни
бизгила қаритип ейттиңму яки һәммәйләнгә
қаритипму? — дәп сориди. 42 Рәб мундақ деди:
— Ғожайини өз өйидикиләргә мәсъул қилип,
уларға тегишлик болған ашлиқни вақти-вақтида
тәқсим қилип беришкә тайинлайдиған ишәшлик
вә пәмлик ғожидар ким болиду? 43 Ғожайин өйигә
қайтқанда, чакириниң шундақ қиливатқининиң
үстигә кәлсә, бу чакарниң бәхитидур! 44 Мән
силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки, ғожайин
уни пүтүн егилигини башқурушқа қойиду. 45
Лекин мабада шу чакар көңлидә: «Ғожайиним
һаял болуп қалиду» дәп, башқа чакарлар вә
дедәкләрни бозәк қилишқа вә йәп-ичип, мәс
болушқа башлиса, 46 Шу чакарниң ғожайини
күтүлмигән бир күни, ойлимиған бир вақитта
қайтип келиду вә уни кесип икки парчә қилип,
униң несивисини етиқатсизлар билән охшаш
тәғдирдә бекитиду. 47 Әнди ғожайининиң
ирадисини билип туруп, тәйярлинип турмиған вә
ғожайининиң ирадиси бойичә қилмиған чакар
болушиға таяқ йәйду. 48 Бирақ ғожайининиң
ирадисини билмәй туруп, таяқ йейишкә тегишлик
ишларни қилған чакар азрақ таяқ йәйду. Кимгә
көп берилсә, униңдин тәләп қилинидиғини көп
болиду. Чүнки адәмләр кимгә көп аманәт қойған
болса, униңдин тәләп қилидиғиниму көп болиду.
49 Мән йәр йүзигә от ташлап туташтурушқа кәлдим
вә бу отниң тутишишиға нәқәдәр тәқәззамән! 50
Лекин мән алди билән бир чөмүлдүрүш билән
чөмүлдүрүлүшүм керәк вә бу чүмүлдүрүлүшүм
әмәлгә ашурулғичә интайин қийнилимән! 51
Силәр мени йәр йүзигә течлиқ елип кәлдимекин,
дәп ойлап қалдиңларму? Яқ, мән шуни силәргә
ейтайки, течлиқ әмәс, бөлүнүш елип кәлдим!

52 Чүнки буниңдин кейин, бир өйдики бәш
киши бөлүниду; үчи иккисигә қарси вә иккиси
үчигә қарши бөлүниду. 53 Ата оғлиға вә оғул
атисиға, ана қизиға вә қиз анисиға, қейинана
келинигә вә келин қейинанисиға қарши туриду.
54 Әйса йәнә топлашқан адәмләргә мундақ деди: —
Силәр күнпетиш тәрәптин булутниң чиққинини
көрсәңлар, дәрһал «ямғур яғиду» дәйсиләр, вә
дәрвәқә шундақ болиду. 55 Җәнуп тәрәптин
шамалниң чиққинини көрсәңлар, «һава иссийду»
дәйсиләр вә дәрвәқә шундақ болиду. 56 Әй
сахтипәзләр! Силәр йәр билән көкниң рәңгини
пәриқ етәләйсиләр-ю, қандақсигә бу заманни
пәриқ етәлмәйсиләр?! 57 Әнди немишкә қайси
ишларниң дурус екәнлигигә өзүңлар һөкүм
қилип бақмайсиләр?! 58 Чүнки дәвагириң билән
биргә сотчи алдиға барғиниңда, униң билән
йолда кетиватқиниңда, униң билән яришип дост
болушқа интилгин; болмиса, у сени сотчиға,
сотчи болса гундипайға тапшуриду вә гундипай
сени зинданға ташлайду. 59 Мән саңа шуни
ейтип қояйки, [қәрзиңниң] әң ахирқи бир
тийининиму қоймай төлимигичә, шу йәрдин
һәргиз чиқалмайсән.

13 Шу чағда, бир нәччә адәм униңға [валий]
Пилатусниң бир қисим Галилийәликләрниң
қенини төкүп, уларниң қанлирини улар
қиливатқан [ибадәтханидики] қурбанлиқниң
қанлири билән арилаштурғанлиғини мәлум
қилди. 2 У уларға җававән мундақ деди:
— Уларниң бу азапларни тартқини үчүн бу
Галилийәликләрни башқа Галилийәликләрдин
гунайи еғир дәп қарамсиләр? 3 Мән силәргә
ейтайки, ундақ әмәс! Бәлки силәр товва
қилмисаңлар, һәммиңларму охшаш ақивәттә
һалак болисиләр. 4 Силоам мәһәллисидики мунар
өрүлүп чүшүп, он сәккиз кишини бесип өлтүрүп
қойған, силәр уларни Йерусалимда туруватқан
башқлардин қәбиһ, дәп қарамсиләр? 5 Мән
силәргә ейтайки, ундақ әмәс! Бәлки силәр товва
қилмисаңлар, һәммиңларму охшаш ақивәттә
һалак болисиләр. 6 Андин у бу тәмсилни сөзләп
бәрди: — Мәлум бир кишиниң үзүмзарлиғида
тикилгән бир түп әнҗир дәриғи бар екән. У
у дәрәқтин мевә издәп кәпту, лекин һеч мевә
тапалмапту. 7 У бағвәнгә: «Қара, үч жилдин бери
бу әнҗир дәриғидин мевә издәп келиватимән,
бирақ бир талму мевә тапалмидим. Уни кесивәт! У
немә дәп йәрни бекардин-бекар егиләп туриду?»
дәпту. 8 Лекин бағвән: «Ғоҗайин, униңға йәнә бир
жил тәгмигәйла. Бу вақит ичидә униң түвидики
топиларни бошитип, оғутлап бақай. 9 Әгәр келәр
жили мевә бәрсә, яхши хоп! Бирақ бәрмисә,
кесивәткәйла» дәпту бағвән. 10 Бир шабат күни,
у бир синагогта тәлим беривататти. 11 Мана шу
йәрдә он сәккиз жилдин бери зәипләштүргүчи
бир җин тәрипидин тутулуп, дөмчийип өрә
туралмайдиған бир аял бар еди. 12 Әйса уни
көргәндә, йениға чақирип: — Ханим, сән бу
зәиплигиңдин азат болдуң! — деди. 13 Андин
у қолини униң учисиға қоювиди, аял дәрһал
руслинип тик туруп, Худани улуқлиди. 14
Бирақ синагогниң чоңи Әйсаниң шабат күни
кесәл сақайтқинидин ғәзәплинип, көпчиликкә: —
Адәмләр иш қилиш керәк болған алтә күн бар,
шу күнләрдә келип сақайтилиңлар; лекин шабат
күнидә ундақ қилмаңлар, — деди. 15 Шуңа Рәб
униңға мундақ җавап бәрди: — Әй сахтипәзләр!
Һәр бириңлар шабат күни топақ вә ешигиңларни
оқурдин йешип, суғарғили башлимамсиләр?! 16
Әнди Шәйтан мана он сәккиз жил боғуп кәлгән,
Ибраһимниң бир қизи болған бу аял дәл шабат
күнидә бу сиртмақтин бошитилса, бу шабат
күнининң яришиқи болмамду?! 17 У мошу сөзни
қилғанда, униңға қарши чиққанлар хиҗаләткә
қалди; бирақ халайиқ униң қиливатқан һәммә
әҗайип ишлиридин шатлинип яйриди. 18 У
сөзини [давамлаштуруп] мундақ деди: — Худаниң
падишалиғи немигә охшайду? Мән уни немигә
охшитай? 19 У гоя бир тал қича уруғиға охшайду;
бириси уни елип өз беғида териған еди; у өсүп
йоған дәрәқ болди; асмандики учар-қанатлар
келип униң шахлирида угулиди. 20 У йәнә:
— Худаниң падишалиғини немигә охшитай? У
худди ечитқуға охшайду; бир аял уни қолиға
елип, үч җавур унниң арисиға йошуруп, таки
пүтүн хемир болғичә сақлиди, — деди. 22 [Әйса]
Йерусалимға қарап сәпирини давамлаштуруп,
бесип өткән һәр қайси шәһәр-йезиларда тәлим
берип маңди. 23 Бир киши униңдин: — И тәхсир,
қутқузулидиғанларниң сани азму? — дәп сориди.
Әйса көпчиликкә мундақ җавап бәрди: 24 — Силәр
тар ишиктин киришкә күрәш қилиңлар. Чүнки
мән силәргә шуни ейтайки, нурғун адәмләр кирәй

дәп издәнсиму, амма кирәлмәйду. 25 Өйниң
егиси орнидин туруп ишикни тақиғандин кейин,
силәр ташқирида туруп ишикни қеқип: «Рәб,
бизгә ачқин!» дәп ялвурғили турғиниңларда,
у силәргә җававән: «Силәрниң нәлигиңларни
билмәймән» — дәйду. 26 Андин силәр: «Биз
сениң алдиңда йегән, ичкән, сәнму бизниң
кочилиримизда тәлим бәргән» десәңлар, 27
у йәнә җававән: «Силәрниң нәлигиңларни
билмәймән, мәндин нери кетиңлар, әй қәбиһлик
қилғучилар!» дәйду. 28 Силәр Ибраһим, Исһақ,
Яқуп вә барлиқ пәйғәмбәрләрниң Худаниң
падишалиғи ичидә екәнлигини, өзүңларниң
сиртқа ташливетилгиниңларни көргиниңларда,
жиға-зерәлар көтирилиду, чишлар ғучурлайду.
29 У чағда, кишиләр мәшриқ билән мәғрибтин
вә шимал билән җәнуптин келишип, Худаниң
падишалиғида дәстиханда олтириду. 30 Шуниң
билән мана, шу чағда алдида турғанлардин
арқиға өтидиғанлар, арқида турғанлардин алдиға
өтидиғанлар бар болиду. 31 Дәл шу вақитта бир
нәччә Пәрисийләр Әйсаниң алдиға келип униңға:
— Мошу йәрдин чиқип өзүңни нериға ал. Чүнки
Һерод сени өлтүрмәкчи, — деди. 32 У уларға: —
Берип шу түлкигә ейтиңлар: Мана мән җинларни
һайдиветип, бүгүн вә әтә шипа берәрмән вә
үчинчи күни такамуллаштурулимән, дәңлар.
33 Һалбуки, бүгүн вә әтә вә өгүнлүккә меңип
жүрүшүм керәктур; чүнки һеч пәйғәмбәрниң
өлтүрүлүши Йерусалимдин башқа һеч қандақ
җайда мүмкин болмас. 34 Әй Йерусалим,
Йерусалим! Пәйғәмбәрләрни өлтүридиған вә саңа
әвәтилгәнләрни чалма-кесәк қилидиған шәһәр!
Мән қанчә қетимлап мекиян өз җүҗилирини қанат
астиға алғандәк сениң балилириңни қойнумға
алмақчи болдум, лекин силәр халимидиңлар. 35
Мана өйүңлар ташлинип вәйранә болуп қалиду;
вә мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр
«Пәрвәрдигарниң нами билән кәлгүчигә мубарәк
болғай!» демигичә, мени йәнә көрәлмәйсиләр.

14 Вә шундақ болдики, бир шабат күни у
Пәрисийләрдин болған бир һөкүмдарниң
өйигә ғизаға барди; әнди улар уни пайлап
жүрүвататти. 2 Вә мана, у йәрдә сулуқ ишшиқ
кесилигә гириптар болған бир адәм бар еди.
3 Әйса Тәврат әһлилири вә Пәрисийләрдин: —
Шабат күни кесәл сақайтиш Тәврат қануниға
уйғунму-йоқ? — дәп сориди. 4 Бирақ улар лам-
җим демиди. У һелиқи кесәлгә қолини тәккүзүп,
сақайтип йолға салди. 5 Андин у улардин йәнә: —
Араңлардин бириңларниң мабада шабат күнидә
ешиги я калиси қудуққа чүшүп кәтсә, уни дәрһал
тартип чиқармайдиған зади ким бар? — дәп
сориди. 6 Вә улар униң бу сөзлиригә һеч җавап
берәлмиди. 7 Әйса чақирилған меһманларниң
өзлиригә төрдин орунларни қандақ таллиғинини
көрүп, уларға мундақ бир тәмсилни ейтип
бәрди: 8 — Бириси сени той зияпитигә тәклип
қилса, төрдә олтармиғин. Болмиса, сәндин
һөрмәтликрәк бириси тәклип қилинған болса,
9 У чағда сени вә уни чақирған саһибхана
келип саңа: «Бу кишигә орун бәргәйсиз» дәп
қалса, сән хиҗаләттә қелип пәгаһға чүшүп
қалисән. 10 Лекин сән чақирилғанда, берип
пәгаһда олтарғин. Шуниң билән сени чақирған
саһибхана келип: «Әй достум, жуқуриға чиқиң»
дейиши мүмкин вә шуниң билән сениң билән
дәстиханда олтарғанларниң һәммисиниң алдида
саңа иззәт болиду. 11 Чүнки һәр ким өзини үстүн
тутса төвән қилиниду вә кимдәким өзини төвән
тутса үстүн қилиниду. 12 У өзини меһманға
чақирған саһибханиға мундақ деди: — Меһманни
тамаққа яки зияпәткә чақирғиниңда, дост-
бурадәр, қериндаш, уруқ-туққан яки бай қолум-
хошнилириңни чақирмиғин. Чүнки уларму сени
меһманға чақирип, мәрһәмитиңни қайтуруши
мүмкин. 13 Шуниң үчүн зияпәт берәй десәң, ғериб-
ғурва, мәйип-накар, ақсақ-чолақ, кор-әмаларни
чақирғин 14 вә бәхит-бәрикәт көрисән; чүнки у
кишиләрниң яхшилиғиңни қайтурушниң амали
йоқтур. Шуниң билән һәққанийларниң қайта
тирилгән күнидә қилғиниң өзүңгә қайтурулиду. 15
Униң билән һәмдәстихан олтарғанлардин бири бу
сөзләрни аңлап, униңға: — Худаниң падишалиғида
ғизаланғучилар немидегән бәхитлик-һә! — деди.
16 Бирақ у униңға җававән мундақ деди:
— Бир киши катта зияпәткә тутуш қилип,
нурғун меһманларни чақирип қоюпту. 17
Дәстихан селинған шу саәттә, чакирини әвәтип,
чақирилған меһманларға: «Мәрһәмәт, һәммә
нәрсә тәйяр болди!» дәп ейтипту. 18 Бирақ,
меһманларниң һәммиси бармаслиққа бир-бирләп
өзрә-банә көрсәткили турупту. Биринчиси униңға:
«Мән һелила бир парчә йәр сетивалған едим,

берип көрүп кәлмисәм болмайду. Мени әпу
қилғайла, баралмаймән» дәпту. 19 Йәнә бири:
«Мән бәш қошлуқ өкүз сетивалдим, һазир
берип уларни синап көрүшүм керәк. Мени
әпу қилғайла, баралмаймән» дәпту. 20 Йәнә
бириси: «Мән йеңи өйләнгән, шуңа баралмаймән»
дәпту. 21 Чакар қайтип келип, бу ишларни
ғожайиниға мәлум қипту. Ғожайин ғәзәпләнгән
һалда чакириға: «Дәрһал шәһәрниң чоң-кичик
кочилириға кирип, ғериб-ғурва, мәйип-накар,
ақсақ-чолақ вә кор-әмаларни мошу йәргә жиғип
кәл» дәпту. 22 Андин чакар қайтип келип:
«Ғожайин, әмир бәргиниңдәк ада қилинди,
вә йәнә бош орун бар!» дәпту. 23 Шуниң
билән ғожайин чакарға: — «Өйүм меһманларға
толуш үчүн йезилардики чоң-кичик йолларни,
мәһәллиләрни арилап, удул кәлгән адимиңни
зорлап елип кәлгин! 24 Чүнки мән силәргә шуни
ейтайки, башта чақирилған адәмләрниң һеч
қайсиси дәстихинимдин тетимайду», дәпту. 25
Әнди топ-топ адәмләр униңға һәмраһ болуп
кетивататти. У бурулуп уларға қарап мундақ
деди: 26 — Маңа әгәшкәнләр [маңа болған
сөйүшлиридин] өз атиси вә аниси, аяли вә
балилири, ака-укилири вә ача-сиңиллири, һәтта өз
җениниму яман көрмисә маңа мухлис болалмас.
27 Кимдәким өзиниң крестини йүдүп маңа
әгәшмисә у маңа мухлис болалмас. 28 Араңлардин
бириси мунар салмақчи болса, алди билән
олтирип бу қурулушни пүткүзгидәк хираҗәт
өзүмдә барму-йоқ дәп һесап қилмасму? 29
Ундақ қилмиғанда, һулни селип пүткүзәлмисә,
көргәнләрниң һәммиси мазақ қилип: «Бу адәм
бенани башлап қоюп пүткүзәлмиди» — демәй
қалмайду. 31 Яки бир падиша йәнә бир падиша
билән җәң қилғили чиқса алди билән олтирип:
— Мениң үстүмгә келидиған жигирмә миң
кишилик қошун егисигә мән он миң әскирим
билән тақабил туралармәнму? дәп мөлчәрләп
көрмәмду?! 32 Әгәр у «Соқушалмаймән» дәп
ойлиса, дүшмән техи жирақтики чағда әлчи
әвәтип, сулһ шәртлирини сорайду. 33 Шуниңға
охшаш, силәрдин кимдәким [көңлидә] өзиниң бар-
йоқи билән хошлашмиса, маңа мухлис болалмас.
34 Туз яхши нәрсидур; һалбуки, туз өз тәмини
йоқатса, униңға қайтидин туз тәмини қандақму
киргүзгили болиду? 35 У тупраққа ишлитишкә
яки оғутқа арилаштурушқиму яримай, талаға
ташлиниду. Аңлиғидәк қулиқи барлар буни
аңлисун!

15 Әнди баҗгирлар вә башқа гунакарларниң
һәммиси униң сөзини аңлашқа униң әтрапиға
олашмақта еди. 2 Лекин Пәрисийләр билән Тәврат
устазлири ғудуңшуп: — Бу адәм гунакарларни
қарши алиду вә улар билән һәмдәстихан
олтириду! — дейишти. 3 Шуңа у уларға муну
тәмсилни сөзләп бәрди: 4 — Әгәр араңларда
бирәйләнниң йүз туяқ қойи болуп, улардин
бири жүтүп кәтсә, тохсән тоққузини чөлдә қоюп
қоюп жүтүп кәткинини тапқичә издимәсму? 5
Уни тепивалғанда, шатланған һалда мүрисигә
артиду; 6 андин өйигә елип келип, яр-бурадәрлири
билән қолум-хошнилирини чақирип, уларға:
«Мән жүткән қоюмни тепивалдим, мениң билән
тәң шатлиниңлар!» дәйду. 7 Мән силәргә шуни
ейтайки, шуниңға охшаш, товва қиливатқан бир
гунакар үчүн әрштә зор хурсәнлик болиду; бу
хурсәнлик товиға муһтаж болмиған тохсән тоққуз
һәққаний кишидин болған хурсәнликтин көп
артуқтур. 8 — Яки бир аялниң он күмүч динари
болуп, бир динарни йоқитип қойса, чирақни
йеқип, таки уни тапқичә өйни сүпүрүп, зән қоюп
издимәсму? 9 Уни тапқанда яр-бурадәр, қолум-
қошнилирини чақирип, уларға: «Мениң билән
тәң шатлиниңлар, чүнки мән йоқитип қойған
динаримни тепивалдим» — дәйду. 10 Мән силәргә
шуни ейтайки, шуниңға охшаш товва қиливатқан
бир гунакар үчүн Худаниң пәриштилириниң
арисида хурсәнлик болиду. 11 У сөзини давам
қилип мундақ деди: — Мәлум бир адәмниң икки
оғли бар екән. 12 Кичик оғли атисиға: «Әй ата,
мал-мүлүктин тегишлик үлүшүмни һазирла маңа
бәргин» дәп ейтипту. Вә у өз мал-мүлүклирини
иккисигә тәқсим қилип берипту. 13 Узун өтмәйла,
кичик оғли бар-йоқини жиғиштуруп, жирақ бир
жутқа сәпәр қипту. У у йәрдә әйш-ишрәтлик
ичидә турмуш кәчүрүп мал-дуниясини бузуп-
чечипту. 14 Дәл у бар-йоқини сәрп қилип түгәткән
вақтида, у жутта қаттиқ ачарчилиқ болуп, у хеләла
қисилчилиқта қапту. 15 Шуниң билән у берип, шу
жутниң бир пухрасиға мәдикар болуп яллинипту;
у уни етизлиғиға чошқа беқишқа әвәтипту. 16
У һәтта қосиғини чошқиларниң йеми болған
почақ шакили билән тойғузушқа тәқәзза бопту;

лекин һеч ким униңға һеч нәрсә бәрмәпту. 17
Ахир берип у һошини тепип: «Атамниң шунчә көп
мәдикарлириниң алдидин йемәк-ичмәк ешип-
тешип туриду; лекин мән болсам бу йәрдә
ачлиқтин өләй дәп қалдим! 18 Орнумдин туруп,
атамниң алдиға берип униңға: Әй ата, мән әршниң
алдидиму вә сениң алдиңдиму гуна қилдим.
19 Әнди сениң оғлуң атилишқа лайиқ әмәсмән.
Мени мәдикарлириң сүпитидә қобул қилғайсән!
— дәймән» дәп ойлапту. 20 Шуниң билән орнидин
туруп атисиниң алдиға қайтип меңипту. Лекин
атиси жирақтинла уни көрүп униңға ичи ағритип,
алдиға жүгүрүп чиқип, униң бойниға есилип
уни сөйүп кетипту. 21 Оғли: «Ата, мән әршниң
алдидиму, сениң алдиңдиму гуна қилдим. Әнди
сениң оғлуң атилишқа лайиқ әмәсмән» — дәпту.
22 Бирақ атиси чакарлириға: «Дәрһал әң есил
тонни әкелип униңға кийдүрүңлар, қолиға үзүк
селиңлар, путлириға аяқ кийдүрүңләр; 23 вә
бордақ топақни әкелип союңлар; андин убдан
йәп, равурус тәбрикләйли! 24 Чүнки мениң бу
оғлум өлгән еди, тирилди, жүтүп кәткән еди,
тепилди!» — дәпту. Андин улар тәбрикләшкили
башлапту. 25 Әнди чоң оғли етизға кәткән екән. У
қайтип келиветип өйгә йеқин кәлгәндә нәғмә-
нава билән уссулниң авазини аңлапту. 26 У
чакарлардин бирини чақирип, униңдин немә иш
болуватқинини сорапту. 27 Чакар униңға: Укаң
кәлди вә атаң уни сақ-саламәт тепивалғанлиғи
үчүн бордақ топақни сойди» дәпту. 28 Лекин
[чоң оғли] хапа болуп, өйгә киргили унимапту.
Вә атиси чиқип униң өйгә киришини өтүнүпту.
29 Амма у атисиға җавап берип: «Қара! Мән
шунчә жилдин бери қулдәк хизмитиңдә болдум,
әсла һеч бир әмриңдин чиқип бақмидим. Бирақ
сән маңа әл-ағинилирим билән хуш қилғили
һеч қачан бирәр оғлақму бәрмидиң! 30 Лекин
сениң мал-мүлүклириңни паһишиләргә хәҗләп
түгәткән бу оғлуң қайтип кәлгәндә, сән униң үчүн
бордақ топақни союпсән» — дәпту. 31 Бирақ атиси
йәнә униңға: «Әй оғлум, сән һәрдайим мениң
йенимдисән вә мениң барлиғим сениңкидур. 32
Әнди тәбрикләп шатлинишқа лайиқтур; чүнки бу
сениң укаң өлгән еди, тирилди, йоқилип кәткән
еди, тепилди» — дәпту.

16 У мухлислириға йәнә мундақ деди: — Бир
байниң бир ғоҗидари бар екән. Бириси байға:
«Бу ғоҗидариңиз мал-мүлкиңизни бузуп чачти»
дәп шикайәт қипту. 2 У ғоҗидарни чақирип,
униңға: «Мениң сениң тоғраңда аңлиғанлирим
зади қандақ гәп? Ғоҗидарлиғиңдики һесап-
китапни ениқ тапшур; чүнки мундин кейин
сән ғоҗидар болмайсән» — дәпту. 3 Ғоҗидар
әнди өз ичидә: «Немә қилай? Чүнки ғоҗайиним
мени ғоҗидарлиқтин мәһрум қилиду. Кәтмән
чапай десәм унчилик мағдур йоқ, тиләмчилик
қилай десәм номус қилимән. 4 Һә, таптим!
Ғоҗидарлиқтин қалғинимда кишиләрниң мени
өйлиригә қарши елиши үчүн, немә қилишимни
әнди билдим» дәп 5 өз ғоҗайиниға қәриздар
болғанларни бирдин-бирдин чақирип келип,
биринчисидин: «Ғоҗайинимға қанчилик қәрзиңиз
бар?» дәп сорапту. 6 Вә қәриздар: «Йүз туң зәйтун
мейи» дәп җавап берипту. Ғоҗидар униңға: «Мана,
һесапат дәптириңизни елип, бу йәрдә олтирип
әллик туңға өзгәртиветиң!» дәпту. 7 Андин у
йәнә биригә: «Сизчу, қанчилик қәриз болдиңиз?»
дәп сорапту. У: «Йүз күрә буғдай» дәп җавап
берипту. Ғоҗидар униңға: «Һесапат дәптириңизни
елип сәксән күригә өзгәртиветиң!» дәпту. 8
Шуниң билән униң ғоҗайини сәмимийәтсиз
ғоҗидарниң бу иштики пәмликлиги үчүн униңға
қайил болуп махтапту. Чүнки бу дунияниң
пәрзәнтлири өз дәвридә нурниң пәрзәнтлиридин
пәмликтур. (aiōn g165) 9 Вә мән силәргә шуни ейтип
қояйки, «Наһәқ дунияға тәвә мал-дуния» арқилиқ
өзүңларға дост тутуңлар; шундақ қилсаңлар,
мал-дуния карға кәлмәйдиған болған [күнидә]
шу достлар силәрни әбәдий маканларға қарши
алиду. (aiōnios g166) 10 Кимки кичиккинә ишта
садиқ болса, чоң иштиму садиқ болиду; вә
кимки кичиккинә ишта сәмимийәтсиз болса,
чоң иштиму сәмимийәтсиз болиду. 11 Шуңа әгәр
«наһәқ дунияға тәвә болған мал-дуния»да садиқ
болмисаңлар, ким силәргә һәқиқий байлиқларни
тапшурсун? 12 Вә башқиларниң нәрсилиридә
садиқ болмисаңлар ким силәргә өзүңларниң
нәрсисини бәрсун? 13 Һеч ким икки ғоҗайинға
тәң хизмәт қилалмайду. Чүнки у яки буни яман
көрүп, уни яхши көриду; яки буниңға өзини
пүтүнләй беғишлап, униңға етиварсиз қарайду.
[Шуниңға охшаш], силәрниңму бирла вақитта
һәм Худаниң, һәм мал-дунияниң қуллуғида
болушуңлар мүмкин әмәс. 14 Әнди Пәрисийләр

(улар пулға амрақ еди) буларниң һәммисини
аңлап Әйсани мәсқирә қилишти. 15 Вә у уларға
мундақ деди: — «Силәр өзүңларни адәмләрниң
алдида һәққаний қилип көрсәткүчидурсиләр;
лекин Худа қәлбиңларни билиду. Чүнки
адәмләрниң арисида қәдирлинидиғини Худаниң
нәзиридә жиркиничликтур. 16 Тәврат қануни
вә пәйғәмбәрләрниң язмилири [чөмүлдүргүчи]
Йәһяғичә һидайәт болуп кәлди; шу вақиттин
башлап Худаниң падишалиғиниң хуш хәвири
җақалинип келиватиду; [падишалиққа] кирмәкчи
болғанларниң һәр бири униңға бөсүп киривелиши
керәктур. 17 Лекин асман билән зиминниң йоқ
қиливетилиши Тәвратниң бир чекити бекар
қилиништин асандур. 18 — Һәр ким өз аялини
талақ қилип башқа бирини алса зина қилған
болиду вә кимки өз еридин талақ қилинғанни
алса зина қилған болиду». 19 — Бурун бир бай адәм
бар еди; у сөсүн рәңлик тон вә канап кийимләрни
кийип, һәр күни әйш-ишрәт ичидә тәнтәнә
қилатти. 20 Вә пүтүн әзайини чақа-җаһарәт бесип
кәткән Лазарус исимлиқ бир йоқсул бар еди; у
байниң дәрвазисиниң алдиға [һәркүни] ятқузуп
қоюлатти. 21 Униң дәстихинидин чүшүп қалған
парчи-пуратлардин қосиғини тойғузғушқа тәшна
еди. Һалбуки, иштлар келип униң ярилирини
ялайтти. 22 Әнди шундақ болдики, йоқсул
өлди вә пәриштиләр уни Ибраһимниң қучиғиға
апарди. Бай һәм өлүп дәпнә қилинди; 23 вә
тәһтисарада қаттиқ қийнилип, бешини көтирип,
жирақтин Ибраһимни вә униң қучиғидики
Лазарусни көрүп: (Hadēs g86) 24 «Әй ата Ибраһим,
маңа рәһим қилғайсән! Лазарусни әвәткәйсән, у
бармиғиниң учини суға чилап, тилимға темитип
совутқай. Чүнки мән бу от ялқунида қаттиқ
азаплиниватимән!» дәп вақирап ялвурди. 25 Лекин
Ибраһим мундақ деди: «Әй оғлум, һаят вақтиңда
һалавәтни йәткичә көргиниңни вә Лазарусниң
дәрд-бала тартқинини ядиңға кәлтүргин. Һазир
у тәсәлли тапти, амма сән азап тартиватисән.
26 Вә булардин башқа, биз билән силәрниң
арилиғимизда йоған бир һаң бекитилгәндурки, бу
йәрдин силәр тәрәпкә өтәйли дегәнләр өтәләмәс
вә андин биз тәрәпкә өтимиз дегәнләр өтәлмәс». 27
Әнди бай йәнә: «Ундақта, и ата, сәндин [Лазарусни]
атамниң өйигә әвәтишиңни өтүнимән. 28 Чүнки
мениң бәш ака-укам бар; уларниң бу азап-
оқубәтлик йәргә кәлмәслиги үчүн [Лазарус]
уларни қаттиқ агаһландуруп қойсун» — деди. 29
Бирақ Ибраһим җавап берип униңға: «Уларда Муса
вә [башқа] пәйғәмбәрләрниң [агаһ-гувалиғи] бар;
улар шуларни аңлисун» — деди. 30 Лекин у: «Яқ,
и Ибраһим ата, әгәр өлгәнләрдин бири тирилип
уларниң алдиға барса, улар товва қилиду» —
деди. 31 Амма Ибраһим униңға: «Әгәр улар
Муса вә [башқа] пәйғәмбәрләрниң [гуваликини]
аңлимиса, һәтта өлгәнләрдин бириси тирилсиму,
улар йәнила ишинишни рәт қилиду» — деди.

17 У мухлислириға мундақ деди: — Инсанни
путлаштуридиған ишлар болмай қалмайду;
лекин шу путлаштуруш васитичиси болған
адәмниң һалиға вай! 2 Бундақ адәмниң бу кичик
балилардин бирини [гунаға] путлаштурған болса,
бойниға түгмән теши есилған һалда деңизға
ташливетилгини әвзәл болатти. 3 Өзүңларға агаһ
болуңлар! Әгәр қериндишиң гуна қилған болса,
униңға тәнбиһ-несиһәт қилғин. У товва қилса
уни әпу қилғин. 4 Мабада у бир күн ичидә
саңа йәттә мәртивә гуна қилса вә йәттә мәртивә
йениңға келип: Товва қилдим, десә, уни йәнила
әпу қилғин. 5 Шуниң билән расуллар Рәбгә: Ишәш-
етиқатимизни ашурғин, — дейишти. 6 Вә Рәб
уларға мундақ деди: — Силәрдә қича уруғидәк
зәрричә ишәш болса еди, силәр аву үҗмә дәриғигә:
«Йилтизиңдин қомурулуп, деңизға көчүп тикил!»
десәңлар, у сөзүңларни аңлап көчәтти. 7 Лекин
араңлардин кимниң йәр һайдайдиған яки мал
бақидиған бир қули болса вә у етизлиқтин қайтип
кәлгәндә, униңға: «Тезрәк келип дәстиханда
олтарғин», дәйдиғанлар барму? 8 У бәлки униңға:
«Мениң тамиғимни тәйяр қил, мән йәп-ичип
болғичә белиңни бағлап мени күткин, андин өзүң
йәп-ичкин, демәсму? 9 Қул әмир қилинғинидәк
қилғини үчүн ғоҗайин униңға рәхмәт ейтамду?
Мениңчә, ейтмайду. 10 Шуниңға охшаш, силәрму
өзүңларға әмир қилинғанниң һәммисини ада
қилғиниңлардин кейин: Биз әрзимәс қулламиз;
биз пәқәт тегишлик бурҗимизни ада қилдуқ,
халас», дәйдиған болисиләр. 11 Вә шундақ
болдики, у Йерусалимға чиқип кетиватқанда,
Самарийә билән Галилийәниң оттурисидин
өтүп, 12 бир кәнткә киргинидә мохо кесилигә
гириптар болған он адәм униңға учрап, жирақта
тохтап, 13 авазлирини көтирип: Әй Әйса, устаз,

бизгә рәһим қилғайсән, дәп өтүнди. 14 Уларни
көргәндә у уларға: Берип өзүңларни каһинларға
көрситиңлар, деди. Вә шундақ болдики, улар йолда
кетиватқанда, [моходин] пакланди. 15 Улардин
бирәйлән өзиниң сақайғинини көргәндә жуқури
аваз билән Худани улуқлап, кәйнигә бурулуп,
қайтти. 16 У келип Әйсаниң айиғиға жиқилип
дүм йетип тәшәккүр ейтти. У Самарийәлик еди.
17 Әйса бу ишқа қарап: Пак қилинғанлар он
киши әмәсмиди? Қалған тоққузәйлән қени? 18 Бу
ят әллик мусапирдин башқа, Худаға һәмдусана
оқуғили һеч ким қайтип кәлмәптиғу?! — деди.
19 Андин у һелиқи адәмгә: — «Орнуңдин тур,
йолуңға маңғин! Етиқатиң сени сақайтти!» — деди.
20 [Бир күни] Пәрисийләр униңдин: «Худаниң
падишалиғи қачан келиду?» дәп сориғанда у
уларға жавап берип мундақ деди: — Худаниң
падишалиғиниң келишини көз билән көргили
болмас; 21 кишиләр: «Қараңлар, у мана бу
йәрдә!» яки «У йәрдә!» дейәлмәйду. Чүнки
мана, Худаниң падишалиғи араңлардидур. 22
Кейин у мухлислириға йәнә мундақ деди: —
«Шундақ күнләр келидуки, силәр Инсаноғлиниң
күнлиридин бирәр күнини болсиму көрүшкә
тәшна болисиләр, лекин көрәлмәйсиләр. 23 Шу
чағда кишиләр силәргә: «Мана у бу йәрдә!» вә
яки «Мана у у йәрдә!» дәйду; силәр нә бармаңлар
нә уларниң кәйнидин жүгүрмәңлар. 24 Чүнки
гоя асманниң бир четидин чақмақ чеқип йәнә
бир четигичә йорутидиғандәк, Инсаноғлиниң
өз күнидә һәм шундақ болиду. 25 Лекин у авал
көп азап-оқубәтләрни тартиши бу дәвирдикиләр
тәрипидин чәткә қеқилиши муқәррәрдур. 26 Вә
Нуһ [пәйғәмбәрниң] күнлиридә қандақ болған
болса, Инсаноғлиниң күнлиридә һәм шундақ
болиду. 27 Таки Нуһ кемигә кирип олтарған
күнгичә, кишиләр йәп-ичип, өйлинип вә ятлиқ
болуп келиватқан еди; андин топан келип
һәммисини һалак қилди. 28 Һәм йәнә, Лутниң
күнлиридә қандақ болған болса шундақ болиду —
кишиләр йәп-ичип, сода-сетиқ қилип, териқчилиқ
қилатти вә өйләрни салатти. 29 Лекин Лут Содом
шәһиридин чиққан күни, асмандин от билән
гуңгут йеғип, [бу шәһәрдикиләрниң] һәммисини
һалак қилди. 30 Әнди Инсаноғли ашкарә болидиған
күндә әнә шундақ болиду. 31 Шу күни, һәр ким
өгүздә туруп, нәрсә-керәклири өйидә болсиму,
алғили чүшмисун; вә шуниңға охшаш кимки
етизлиқта болса [өйигә] һеч янмисун. 32 Лутниң
аялини ядиңларға кәлтүрүңлар! 33 Кимки өз
һаятини қутқузмақчи болса, униңдин мәһрум
болиду, лекин өз һаятидин мәһрум болған киши
униңға еришиду. 34 Силәргә шуни ейтайки, у
кечидә икки адәм бир орунда ятиду; улардин
бири елип кетилиду, йәнә бири қалдурулиду. 35
Икки аял ярғунчақ бешида туруп ун тартиватқан
болиду; улардин бири елип кетилиду, йәнә бири
қалдурулиду». 37 Вә улар униңға жававән: Әй Рәб,
бу ишлар қәйәрдә йүз бериду? — дәп сориди. У
уларға: Жәсәт қайси йәрдә болса, қузғунлар шу
йәргә топлишиду!

18 Вә у уларға, бошашмай, һәрдайим дуа қилип
туруш керәклиги тоғрисида бир тәмсил
кәлтүрүп мундақ деди: 2 — «Мәлум шәһәрдә
бир сотчи бар екән. У Худадинму қорқмайдикән,
адәмләргиму пәрва қилмайдикән. 3 Шу шәһәрдә
бир тул аял бар екән вә у дайим сотчиниң алдиға
келип: «Әйипкардин һәққимни елип бәргин»
дәп тәләп қилидикән. 4 У хелә вақитқичә уни
рәт қипту; бирақ кейин көңлидә: Худадинму
қорқмаймән, адәмләргиму пәрва қилмаймән, 5
лекин бу тул хотун мени аварә қилип кетиватиду,
униң маңа чаплишивелип мени һалимдин
кәткүзүвәтмәслиги үчүн һәрһалда униң дәвайини
сорап қояй!» — дәп ойлапту». 6 Рәб: Қараңлар,
адаләтсиз бу сотчиниң немә дегәнлиригә! 7 У
шундақ қилған йәрдә, Худа Өзигә кечә-күндүз нида
қиливатқан таллиған бәндилиригә қандақ қилар?
Гәрчә Худа Өз бәндилиригә һәмдәрд болуш билән
биргә [рәзилликкә] узунғичә сәвир-тақәт қилсиму,
ахирида бәндилириниң дәрдигә йәтмәсму? 8
Мән силәргә ейтайки: У уларниң дәрдигә йетип
наһайити тезла һәққини елип бериду! Лекин
Инсаноғли кәлгәндә йәр йүзидә иман-ишәш
тапаламду? — деди. 9 У өзлирини һәққаний дәп
қарап, башқиларни көзигә илмайдиған бәзиләргә
қаритип, мундақ бир тәмсилни ейтти: 10 — Икки
адәм дуа қилғили ибадәтханиға берипту. Бири
Пәрисий, йәнә бири бажгир екән. 11 Пәрисий өрә
туруп өз-өзигә мундақ дуа қипту: — «Әй Худа,
мениң башқа адәмләрдәк булаңчи, адаләтсиз,
зинахор вә һәтта бу бажгирдәк болмиғиним
үчүн саңа шүкүр! 12 Һәр һәптидә икки қетим
роза тутимән вә тапқанлиримниң ондин бир

үлүшини сәдиқә қилимән». 13 Бирақ һелиқи
баҗгир жирақта туруп бешини көтирип асманға
қарашқиму петиналмай мәйдисигә уруп туруп:
«Әй Худа, мән мошу гунакарға рәһим қилғайсән!»
— дәпту. 14 Мән силәргә шуни ейтайки, бу
иккиләндин [Пәрисий] әмәс, бәлки [баҗгир]
кәчүрүмгә еришип өйигә қайтипту. Чүнки һәр
ким өзини үстүн тутса төвән қилинар, лекин
кимки өзини төвән тутса үстүн көтириләр. 15
Әнди қолини тәккүзсун дәп, кишиләр кичик
балилириниму униң алдиға елип келәтти. Лекин
буни көргән мухлислар уларни әйиплиди. 16
Амма Әйса балиларни йениға чақирип: Кичик
балиларни алдимға кәлгили қоюңлар, уларни
тосушмаңлар. Чүнки Худаниң падишалиғи дәл
мошундақлардин тәркиб тапқандур. 17 Мән
силәргә бәрһәқ шуни ейтип қояйки: Кимки
Худаниң падишалиғини сәбий балидәк қобул
қилмиса, униңға һәргиз кирәлмәйду, — деди.
18 Мәлум бир һөкүмдар Әйсадин: И яхши устаз,
мәңгүлүк һаятқа варис болмақ үчүн немә ишни
қилишим керәк, — дәп сориди. (aiōnios g166) 19
Лекин Әйса: Мени немә үчүн яхши дәйсән? Яхши
болғучи пәқәт бирла, йәни Худадур. 20 Әмирләрни
билисән: — «Зина қилма, қатиллиқ қилма, оғрилиқ
қилма, ялған гувалиқ бәрмә, атаңни вә анаңни
һөрмәт қил» — деди. 21 — Буларниң һәммисигә
кичигимдин тартип әмәл қилип келиватимән,
— деди у. 22 Әйса буни аңлап униңға: — Сәндә
йәнә бир иш кәм. Пүткүл мал-мүлкиңни сетип,
пулини йоқсулларға үләштүрүп бәргин вә шундақ
қилсаң, әрштә ғәзнәң болиду; андин келип маңа
әгәшкин! — деди. 23 Амма у бу гәпни аңлап
толиму қайғуға чөмүп кәтти; чүнки у наһайити
бай еди. 24 Толиму қайғуға чөмүп кәткәнлигини
көргән Әйса: — Мал-дунияси көпләрниң Худаниң
падишалиғиға кириши немидегән тәс-һә! 25
Төгиниң йиңнисиниң көзидин өтүши бай адәмниң
Худаниң падишалиғиға киришидин асандур!
— деди. 26 Буни аңлиғанлар: — Ундақ болса,
ким ниҗатқа еришәлисун? — дейишти. 27 Амма
у җававән: — Инсанларға мүмкин болмиған
ишлар Худаға мүмкиндур — деди. 28 Әнди
Петрус: — Мана, биз бар-йоқимизни ташлап саңа
әгәштуқ!? — деди. 29 У уларға: — Мән силәргә
бәрһәқ шуни ейтайки, Худаниң падишалиғи
үчүн өй-вақ я ата-аниси я қериндашлири я
аяли я балилиридин ваз кәчкәнләрниң һәр бири
30 бу заманда буларға көп һәссиләп муйәссәр
болиду вә келидиған замандиму мәңгүлүк һаятқа
еришмәй қалмайду. — деди. (aiōn g165, aiōnios
g166) 31 Андин у он иккәйләнни өз йениға
елип уларға мундақ деди: — Мана, биз һазир
Йерусалимға чиқиватимиз вә пәйғәмбәрләрниң
Инсаноғли тоғрисида пүткәнлириниң һәммиси
[шу йәрдә] әмәлгә ашурулиду. 32 Чүнки у ят
әлләрниң қолиға тапшурулиду вә улар уни
мәсқирә қилип, харлайду, униң үстигә түкүриду;
33 улар уни қамчилиғандин кейин өлтүрүветиду;
вә у үчинчи күни қайта тирилиду, — деди. 34
Бирақ улар бу сөзләрдин һеч немини чүшәнмиди.
Бу сөзниң мәнаси улардин йошурулған болуп,
униң немә ейтқинини биләлмәй қалди. 35
Вә шундақ иш болдики, у Йерихо шәһиригә
йеқинлашқанда, бир кор киши йолниң бойида
олтирип тиләмчилик қиливататти. 36 У
көпчиликниң өтүп кетиватқанлиғини аңлап: —
Немә иш болғанду? — дәп сориди. 37 Хәқ униңға:
— Насарәтлик Әйса бу йәрдин өтүп кетиватиду,
— дәп хәвәр бәрди. 38 — И Давутниң оғли Әйса,
маңа рәһим қилғайсән! — дәп вақирап кәтти у. 39
Вә Әйсаниң алдида меңиватқанлар уни: — Шүк
олтар! дәп әйипләшти. Бирақ у: — И Давутниң
оғли, маңа рәһим қилғайсән! — дәп техиму қаттиқ
вақириди. 40 Әйса қедимини тохтитип, уни алдиға
башлап келишни буйруди. Қариғу униңға йеқин
кәлгәндә у униңдин: 41 — Сән мени немә қилип
бәр, дәйсән? — дәп сориди. — И Рәббим, қайта
көридиған болсамиди! — деди у. 42 Әйса униңға:
— Көридиған болғин! Етиқатиң сени сақайтти,
— деди. 43 Вә униң көзи шуан ечилди; у Әйсаға
әгишип, йол бойи Худани улуқлап маңди. Вә
барлиқ халайиқму буни көрүп Худаға мәдһийә
оқуди.

19 У Йерихо шәһиригә кирип униңдин өтүп
кетиватәтти. 2 Мана шу йәрдә Закай исимлиқ
бир киши бар еди. У «баш баҗгир» болуп,
интайин бай еди. 3 У Әйсаниң қандақ адәм
екәнлигини көрүшкә пурсәт издәвататти, лекин
бойи пакар болғачқа, хәлиқниң толилиғидин уни
көрәлмәйтти. 4 Шуңа у алди тәрәпкә жүгүрүп
берип, уни көрүш үчүн бир түп үҗмә дәриғигә
ямишип чиқти; чүнки Әйса у йол билән өтәтти. 5 Вә
Әйса у йәргә кәлгәндә жуқуриға қарап уни көрүп

униңға: — Закай, чапсан чүшкин! Чүнки мән бүгүн
сениң өйүңдә қонушум керәк, — деди. 6 У алдирап
чүшүп, хошаллиқ билән уни [өйидә] меһман
қилди. 7 Бу ишни көргән халайиқниң һәммиси: У
гунакар кишиниңкидә қонғили кирип кәтти! — дәп
ғотулдишип кәтти. 8 Лекин Закай орнидин туруп
Рәбгә: — И Рәббим, мана, мүлкүмниң йеримини
йоқсулларға беримән; әгәр бирәвни ялғандин
шикайәт қилип униңдин бир немә үндүрүвалған
болсам биригә төртни қайтуримән, — деди. 9
Буниң билән Әйса униңға [қарап]: — Бүгүн ниҗат
бу өйгә кирди. Чүнки бу киши һәм Ибраһимниң
оғлидур! 10 Чүнки Инсаноғли езип кәткәнләрни
издәп қутқузғили кәлди, — деди. 11 Халайиқ бу
сөзләрни тиңшаватқанда у йәнә сөз қилип бир
тәмсилни қошуп ейтти. Чүнки у Йерусалимға
йеқинлашқан еди вә улар: «Худаниң падишалиғи
дәрһал намайән болидиғу!?» — дәп ойлашқан еди.
12 Шуңа у мундақ деди: Бир ақсүнәк падишалиқ
тәхтигә еришип келиш үчүн жирақ бир жутқа
қарап йолға чиқипту. 13 [Авал] у өзиниң он
қулини чақирип, уларға он тиллани үләштүрүп
берип: «Мән қайтип кәлгичә [буниң билән] оқәт
қилиңлар» — дәпту. 14 Бирақ өз жут пухралири
униңға өч болғачқа, кәйнидин әлчиләрни әвәтип:
«Бу кишиниң үстимизгә падиша болушини
халимаймиз!» дәпту. 15 Вә у падишалиқ мәнсивигә
еришип қайтип кәлгәндә шундақ болдики, һәр
бириниң тиҗарәт билән қанчә пайда тапқинини
билмәкчи болуп, пулини тапшурған һелиқи
қуллирини өз алдиға чақиртипту. 16 Вә авалқиси
келип: «И ғоҗам, сили бәргән тилла он тилла
пайда қилди» дәпту. 17 «Ярайсән, әй яхши қул! Сән
кичиккинә ишта ишәшлик чиққанлиғиң үчүн он
шәһәргә һаким болғин» — дәпту ғоҗайин униңға.
18 Иккинчиси келип: «И ғоҗам, сили бәргән тилла
бәш тилла пайда қилди» дәпту. 19 Ғоҗайин униңға
һәм: «Сән һәм бәш шәһәргә һаким болғин» дәпту.
20 Лекин йәнә бириси келип: «И ғоҗам, мана
сили бәргән тилла! Буни яғлиққа чигип бир
җайда қоюп сақлидим. 21 Чүнки сили қаттиқ
адәм екәнла, сили аманәт қилмиғанлиридин
пайда үндүрүп, өзлири теримиғанлиридин һосул
жиғила. Шуниң үчүн силидин қорқтум» дәпту. 22
Амма [ғоҗайини] униңға: «Әй әски қул, саңа өз
ағзиңдин чиққан сөзлириң бойичә һөкүм қилай.
Сән мениң аманәт қилмай үндүрүвалидиған,
теримай туруп жиғивалидиған қаттиқ адәм
екәнлигимни билип туруп, 23 немә үчүн мениң
пулумни ғәзничиләргә аманәт қоймидиң? Мән
қайтип кәлгәндә, уни өсүми билән алмасмидим?»
— дәпту. 24 Андин у йенидикиләргә: «Униңдики
тиллани елип он тилла тапқан қулға бериңлар!»
дәп буйрупту. 25 Улар униңға: «И ғоҗа, униң
он тилласи турса!» — дәптикән, 26 [һоҗайин
йәнә мундақ дәпту]: «— Чүнки мән силәргә
шуни ейтайки, кимдә бар болса, униңға техиму
көп берилиду; амма кимдә йоқ болса, һәтта
униңда бар болғанлириму униңдин мәһрум
қилиниду. 27 Әнди үстигә падиша болуп һөкүм
сүрүшүмни халимиған дүшмәнлиримни болса,
уларни кәлтүрүп, мениң алдимда қәтл қилиңлар».
28 У бу ишларни ейтқандин кейин, Йерусалимға
чиқишқа алдиға қарап маңди. 29 Вә шундақ
болдики, у Зәйтун теғиниң етигидики Бәйт-Фаги
вә Бәйт-Ания йезилириға йеқин кәлгинидә, икки
мухлисиға мунуларни тапилап алдин әвәтти:
30 — Силәр удулуңлардики йезиға бериңлар. У
йәргә кирипла һеч адәм балиси минип бақмиған,
бағлақлиқ бир тәхәйни көрисиләр. Уни йешип
бу йәргә йетиләп келиңлар. 31 Әгәр бириси
силәрдин: «Немишкә буни йешисиләр?» дәп сорап
қалса, силәр униңға: «Рәбниң буниңға һаҗити
чүшти» — дәңлар. 32 Шуниң билән әвәтилгәнләр
беривиди, иш дәл у уларға ейтқандәк болди.
33 Улар тәхәйни йешиватқанда, униң егилири
улардин: — Тәхәйни немишкә йешисиләр? — дәп
сориди. 34 Улар: — Рәбниң униңға һаҗити чүшти,
— деди. 35 Улар уни Әйсаниң алдиға йетиләп
кәлди; вә йепинча-чапанлирини тәхәйниң үстигә
селип, Әйсани йөләп үстигә миндүрди. 36 У
кетип барғинида, хәлиқләр йепинча-чапанлирини
йолға паяндаз қилип салди. 37 Вә у Зәйтун
теғидин чүшүш йолиға йеқинлашқинида, пүткүл
мухлислар җамаити шатлинип, өз көзи билән
көргән қудрәтлик мөҗизиләр үчүн авазини
көтирип: «Пәрвәрдигарниң намида кәлгән
падиша мубарәктур! Асманларда тинич-енақлиқ
тикләнгәй, әршиәлада шан-шәрәп аян болғай!»
дәп товлишип Худаға мәдһийә оқушқа башлиди.
39 Лекин топниң ичидә бәзи Пәрисийләр униңға:
— Әй устаз, мухлислириңға [мошу гәплири үчүн]
тәнбиһ бәр! — дейишти. 40 Бирақ у уларға җававән:
— Силәргә шуни ейтайки, булар җим турған болса,

һәтта бу ташларму чуқан селишқан болатти,
— деди. 41 Әнди у шәһәргә йеқинлишип уни
көрүп, униң үчүн жиғлап мундақ деди: 42 — [И
Йерусалим]! Сән бүгүн, бу күнүңдә, теч-аманлиғиң
үчүн немә керәк болғинини билсәң еди! Кашки, бу
ишлар һазир көзлириңдин йошурундур. 43 Чүнки
шундақ күнләр бешиңға келидуки, дүшмәнлириң
әтрапиңни қаша-истиһкам билән қоршап сени
қамап төрт тәрәптин қистайду. 44 Улар сени
вә [сепилиң]ниң ичиңдики балилириңни йәр
билән йәксән қилип, һәтта ташни ташниң
үстидиму қалдурмайду; чүнки [Худа]ниң сени
йоқлиған пәйтини билип йәтмидиң. 45 Вә
у ибадәтхана һойлилириға кирип, у йәрдә
елим-сетим қиливатқанларни һайдап чиқирип,
46 уларға: — Муқәддәс язмиларда: «Мениң
өйүм дуа-тилавәтхана болиду» дәп пүтүлгән
болсиму, лекин силәр уни «булаңчиларниң угиси»
қиливалдиңлар! — деди. 47 Шу вақитларда у һәр
күни ибадәтханида тәлим берәтти. Баш каһинлар,
Тәврат устазлири вә жут чоңлири уни йоқитишқа
амал издиди. 48 Лекин улар қандақ қол селишни
билмәйтти, чүнки барлиқ хәлиқ униң сөзини
тиңшаш үчүн униңға қаттиқ йепишқан еди.

20 Вә шу күнләрдин бир күни у ибадәтханиниң
һойлилирида хәлиққә тәлим берип хуш
хәвәрни елан қиливатқанда, баш каһинлар вә
Тәврат устазлири билән ақсақаллар униң алдиға
келип униңдин: 2 — Бизгә ейтқин: Сән қиливатқан
бу ишларни қайси һоқуққа асасән қиливатисән?
Саңа бу һоқуқни ким бәргән? — дәп сориди. 3
У уларға җавап берип: — Мәнму силәрдин бир
ишни сорай; силәр маңа ейтип бериңларчу, 4
— Йәһя жүргүзгән чөмүлдүрүш әрштинму, яки
инсанлардинму? — дәп сориди. 5 Улар өз ара
мулаһизә қилишип: — Әгәр «Әрштин кәлгән»
десәк, у бизгә: «Ундақта, силәр немә үчүн [Йәһяға]
ишәнмидиңлар?» дәйду. 6 Әгәр: «Инсанлардин
кәлгән» десәк, бу барлиқ халайиқ бизни чалма-
кесәк қилип өлтүриду. Чүнки улар Йәһяниң
пәйғәмбәр екәнлигигә ишәндүрүлгән, — дейишти.
7 Вә улар: — [Униң] [һоқуқиниң] қәйәрдин
кәлгәнлигини билмәймиз, — дәп җавап беришти.
8 Әйса уларға: — Ундақта, мәнму бу ишларни қайси
һоқуққа асасән қиливатқанлиғимни ейтмаймән,
— деди. 9 У халайиққа муну тәмсилни
сөзләшкә башлиди: — «Бир киши бир үзүмзарлиқ
бәрпа қилип, уни бағвәнләргә иҗаригә берип,
өзи яқа жутқа берип у йәрдә узун вақит
турупту. 10 Үзүмләрни жиғидиған мәзгил кәлгәндә
бағвәнләрниң үзүмзарлиқтики мевидин униңға
беришкә қуллиридин бирини уларниң йениға
әвәтипту. Лекин бағвәнләр уни уруп-думбалап
қуруқ қол яндуруветипту. 11 У йәнә башқа бир
қулни әвәтипту. Лекин улар униму думбалап,
харлап, йәнә қуруқ қол қайтуруветипту. 12 У
йәнә үчинчисини әвәтипту; улар униму уруп
яриландуруп, талаға һайдап чиқириветипту. 13
[Ахирда] үзүмзарлиқниң ғоҗайини: «Қандақ
қилсам болар? Сөйүмлүк оғлумни әвәтәй; улар
уни көрсә, һеч болмиғанда униң һөрмитини
қилар?» дәпту. 14 Бирақ бағвәнләр униң оғлини
көрүп бир-бири билән мәслиһәтлишип: «Бу
болса мирасхор; келиңлар, уни җайливетәйли,
андин мирас бизниңки болиду» дейишипту. 15
Шуниң билән улар уни үзүмзарлиқниң сиртиға
ачиқип өлтүрүветипту. Әнди бундақ әһвалда
үзүмзарлиқниң ғоҗайини уларни қандақ қилиду?
16 У келип у бағвәнләрни йоқитип үзүмзарлиқни
башқиларға тапшуриду». Халайиқ буни аңлап:
— Бундақ ишлар һәргиз болмисун! — дейишти.
17 Лекин у уларға көзлирини тикип мундақ
деди: — Ундақ болса, муқәддәс язмиларда
«Тамчилар ташливәткән таш болса, Буҗәк теши
болуп тикләнди» дәп йезилған сөз зади немини
көрситиду? 18 Бу «таш»қа жиқилған киши парә-
парә болуп кетиду; лекин бу таш һәр кимниң
үстигә чүшсә, уни кукум-талқан қиливетиду.
19 Баш каһинлар вә Тәврат устазлири униң
бу тәмсили өзлиригә қаритип ейтқанлиғини
билип шу һаман униңға қол селиш йолини
издиди; лекин улар халайиқтин қорқушти. 20
Шуңа улар униң кәйнидин марап, уни [Рим]
валийисиниң һөкүмранлиғида сораққа тартишқа
тапшуруш үчүн бир нәччә адәмләрни сетивелип,
соқунуп киришкә әвәтти. Улар сәмимий қияпәткә
киривелип, униң сөзидин йочуқ издәп жүрәтти.
21 Улар униңға мундақ соал қойди: — Әй устаз,
силини дурус сөз қилидиған вә дурус тәлим
беридиған, һеч қандақ адәмниң йүз-хатирисини
[қәтъий] қилмайдиған, бәлки Худаниң йолини
садиқлиқ билән үгитип келиватқан адәм дәп
билимиз. 22 [Рим императори] Қәйсәргә баҗ-
селиқ тапшуруш Тәврат қануниға уйғунму-йоқ?».

23 Амма у уларниң һейлисини көрүп йетип
уларға: — Немишкә мени синимақчисиләр? 24
Маңа бир күмүч динар көрситиңлар. Буниң
үстидики сүрәт вә нам-исим кимниң? — деди.
Улар униңға: Қәйсәрниңки, — деди. 25 Вә у уларға:
— Ундақ болса, Қәйсәрниң һәққини Қәйсәргә,
Худаниң һәққини Худаға тапшуруңлар, — деди.
26 Улар халайиқниң алдида униң сөзлиридин
уни тутувалғидәк һеч қандақ йочуқ тапалмиди.
Улар униң бу җававиға һәйрануһәс болуп, зувани
тутулди. 27 Вә «өлгәнләр тирилмәйду» дәп инкар
қилидиған Садуқийларниң бәзилири униң алдиға
келип соал қоюп мундақ деди: 28 — Устаз, Муса
[пәйғәмбәр Тәвратта] бизгә: «Аяли бар, амма
пәрзәнт көрмигән киши өлүп кәтсә, өлгүчиниң
ака яки иниси тул қалған йәңгисини әмригә
елип, қериндиши үчүн нәсил қалдуруши керәк»
— дәп язған. 29 Әнди йәттә ака-ука бар еди. Чоңи
өйләнгәндин кейин пәрзәнт көрмәй аләмдин
өтти. 30 Иккинчи қериндиши аялини әмригә
елип, пәрзәнт көрмәй аләмдин өтти. 31 Андин
үчинчиси уни алди; шундақ қилип, йәттиси уни
әмригә елип пәрзәнт көрмәй өлди. 32 Һәммисидин
кейин аялму өлди. 33 Әнди тирилиш күнидә
бу аял уларниң қайсисиниңки болар? Чүнки
йәттиси уни хотунлуққа алған-дә?! 34 Әйса уларға
мундақ җавап бәрди: — Бу аләмниң пәрзәнтлири
өйлиниду, ятлиқ болиду. (aiōn g165) 35 Лекин у
аләмдин несивә болушқа, шундақла өлүкләрдин
тирилишкә лайиқ саналғанлар өйләнмәйду,
ятлиқ болмайду. (aiōn g165) 36 Чүнки улар йәнә
өлмәйду, пәриштиләргә охшаш болиду; «өлүмдин
тирилиштин туғулған пәрзәнтләр» болғачқа, улар
Худаниң оғуллиридур. 37 Әнди өлгәнләрниң
тирилдүрүлүшини һәтта Муса [пәйғәмбәр] өзиму
аян қилған; чүнки [Тәвраттики] «тикәнлик»
дегән вақиәниң хатирисидә у Пәрвәрдигарни:
«Ибраһимниң Худаси, Исһақниң Худаси вә
Яқупниң Худаси» дәп баян қилған. 38 У өлүкләрниң
Худаси әмәс, бәлки тирикләрниң Худасидур;
чүнки униңға нисбәтән һәммәйлән тириктур! 39
Шуниң билән Тәврат устазлиридин бир қанчиси
баһа берип: — Устаз, яхши ейттиң, — деди. 40
Чүнки улардин һеч ким йәнә униңдин соал
сорашқа җүръәт қилалмиди. 41 Әнди у уларға
соал қойди: — Кишиләр Мәсиһни қандақсигә
Давутниң оғли дәйду? 42 Чүнки Давут өзи Зәбурда:
Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики: — «Мән
сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилғичә,
Мениң оң йенимда олтарғин!» — дегәнғу? 44 Амма
Давут уни «Рәббим» дәп чақирған йәрдә, ундақта у
қандақму униң оғли болиду? 45 Вә барлиқ халайиқ
қулақ селип аңлаватқанда, у мухлислириға
мундақ деди: — 46 — Тәврат устазлиридин
һошияр болуңлар. Улар узун тонларни кийивалған
һалда ғадийип жүрүшкә, базарларда кишиләрниң
уларға болған саламлириға, синагогларда алдинқи
орунларда, зияпәтләрдиму төрдә олтиришқа
амрақ келиду. 47 Улар тул аялларниң барлиқ өй-
бесатлирини йәвалиду вә көз-көз қилип ялғандин
узундин-узун дуалар қилиду. Уларниң тартидиған
җазаси техиму еғир болиду!

21 У бешини көтирип қаривиди, байларниң
өз сәдиқилирини [ибадәтханидики] сәдиқә
сандуғиға ташлиғинини көрди. 2 У йәнә сандуққа
икки тийинни ташлаватқан бир намрат тул
аялниму көрди. 3 Шуниң билән у: — Мән силәргә
бәрһәқ шуни ейтип қояйки, бу намрат тул аялниң
ташлиғини һәммәйләнниңкидин көптур. 4 Чүнки
уларниң һәммиси өзлириниң ашқанлиридин
сәдиқә қилип, Худаға атиған садиғиләргә
қошуп ташлиди; лекин бу аял намратлиғиға
қаримай, өзиниң тирикчилик қилидиғининиң
һәммисини сәдиқә қилип ташлиди. 5 Вә бәзиләр
ибадәтханиниң нәпис ташлар вә Худаға сунулған
һәдийәләр билән қандақ безәлгәнлиги тоғрисида
сөзлишиватәтти. У: 6 — Силәр көрүватқан бу
барлиқ нәрсиләргә нисбәтән, шу күнләр келидуки,
һәтта бир тал ташму таш үстидә қалдурулмай,
һәммиси гумран қилиниду, — деди. 7 Улар
униңдин: — Устаз, бу дегәнлириң қачан йүз
бериду? Бу ишларниң йүз беридиғанлиғини аян
қилидиған қандақ аламәт болиду? — дәп сориди.
8 У мундақ деди: — Аздурулуп кетиштин һези
болуңлар. Чүнки тола кишиләр мениң намимни
сетип: «Мана өзүм шудурмән!» вә «Әшу вақит
йеқинлашти!» дәйду. Шуңа уларниң кәйнигә
кирмәңлар. 9 Силәр уруш вә топилаңларниң
хәвирини аңлиған вақтиңлардиму вәһимигә
чүшмәңлар; чүнки бу ишларниң авал йүз бериши
муқәррәр. Лекин булар, заман ахири йетип кәлди,
дегәнлик әмәс. 10 Андин у йәнә мундақ деди: — Бир
милләт йәнә бир милләт билән урушқа чиқиду,
бир падишалиқ йәнә бир падишалиқ билән

урушқа чиқиду. 11 Җай-җайларда шиддәтлик
йәр тәврәшләр, ачарчилиқлар вә вабалар болиду,
[йәр йүзидә] вәһшәтләр вә асманда һәйвәтлик
аламәтләр көрүниду. 12 Бирақ бу һәр бир
вақиәләр йүз бериштин илгири, кишиләр
силәргә қол селип тутқун қилиду вә силәргә
зиянкәшлик қилип, силәрни синагогларниң
сорақлириға тапшуриду, зинданларға ташлайду;
улар мениң намим түпәйлидин силәрни падиша
вә һөкүмдарларниң алдиға елип бариду, 13
вә буниң билән [уларниң алдида] гувалиқ
бериш пурситиңлар чиқиду. 14 Униң үчүн
әрзгә қандақ җавап бериш тоғрисида алдин-
ала һеч ойланмаслиққа қәлбиңларда қәтъий
нийәт қилиңлар. 15 Чүнки мән силәргә барлиқ
дүшмәнлириңлар рәддийә вә рәт қилалмиғидәк
пасаһәтлик тил вә данишмәнлик ата қилимән.
16 Һәтта ата-ана, ака-ука, уруқ-туққан вә яр-
бурадәрлириңларму силәргә хаинлиқ қилип тутуп
бериду вә улар араңлардики бәзилириңларни
өлтүриду. 17 Силәр мениң намим түпәйлидин
һәммә адәмниң нәпритигә учрайсиләр. 18
Һалбуки, бешиңлардики бир тал чачму һалак
болмайду! 19 Сәвир-чидамлиқ болғиниңларда,
җениңларға егә болалайсиләр. 20 — Лекин
Йерусалимниң [дүшмән] қошунлири тәрипидин
қоршивелинғанлиғини көргиниңларда, униң
вәйран болуш вақти йеқинлишип қапту, дәп
билиңлар. 21 У чағда Йәһудийә өлкисидә
туруватқанлар тағларға қачсун, шәһәр ичидә
туруватқанлар униңдин чиқип кәтсун, йезиларда
туруватқанлар шәһәргә кирмисун. 22 Чүнки шу
чағ «интиқам җазасини тартидиған күнләр»дур;
шуниң билән [муқәддәс язмиларда] барлиқ
пүтүлгәнләр әмәлгә ашурулиду. 23 Әнди
шу күнләрдә һамилдар аяллар вә бала
емитидиғанларниң һалиға вай! Чүнки бу зиминда
еғир қисчилиқ болиду вә [әрштики] ғәзәп бу
хәлиқниң бешиға чүшиду; 24 Улар қиличниң
бисида жиқитилиду вә тутқун қилинип, барлиқ
әлләргә елип кетилиду; «ят әлләрниң вақти»
тошқичә, Йерусалим ят әлләрниң аяқ астида
қалиду. 25 — Қуяш, ай, юлтузлардиму аламәтләр
болиду; йәр йүзидики әлләр арисида деңиз-
океанларниң гүлдүрлишидин вә долқунларниң
давалғушлиридин паракәндичилик болиду. 26
Адәмләр қорқуп, йәр йүзигә келидиған апәтләрни
вәһимә ичидә күтүп әс-һошини йоқитиду;
чүнки асмандики күчләр ләрзигә келиду.
27 Андин кишиләр Инсаноғлиниң күч-қудрәт
вә улуқ шан-шәрәп билән бир булут ичидә
келиватқанлиғини көриду. 28 Лекин бу аламәтләр
көрүнүшкә башлиғанда, қәддиңларни руслап
бешиңларни көтириңлар, чүнки бу силәрни азат
қилиштики ниҗат йеқинлашти, дегәнликтур. 29
У уларға мундақ бир тәмсилни сөзләп бәрди:
— Әнҗир дәриғи вә башқа барлиқ дәрәқләргә
қараңлар. 30 Уларниң йеңидин бихланғанда
уларға қарап, өзүңлар язниң йетип келишигә
аз қалғанлиғини билисиләр. 31 Шуниңдәк, бая
дейилгән аламәтләрниң йүз бериватқанлиғини
көргиниңларда, Худаниң падишалиғиниң йеқин
қалғалнлиғини билиңлар. 32 Мән силәргә бәрһәқ
шуни ейтип қояйки, бу аламәтләрниң һәммиси
әмәлгә ашурулмай туруп, бу дәвир өтмәйду. 33
Асман-зимин йоқилиду, бирақ мениң сөзлирим
һәргиз йоқалмайду. 34 — Лекин өзүңларға
агаһ болуңларки, көңүллириңлар әйш-ишрәт,
мәйхорлуқ вә тирикчиликниң ғәм-әндишилири
билән бихудлашмисун, шу күни үстүңларға
туюқсиз чүшмисун. 35 Чүнки у гоя қапқантәк
барлиқ йәр йүзидә һәр бир туруватқанларниң
бешиға чүшиду. 36 Шуңа һәр қандақ вақитларда
һошияр болуңлар, йүз бериш алдида туруватқан
бу ишлардин өзүңларни қачуруп Инсаноғли
алдида һазир болуп турушқа лайиқ һесаплиниш
үчүн һәрдайим дуа қилиңлар, — деди. 37 Әнди
у күндүзлири ибадәтханида тәлим берәтти,
ахшамлири шәһәрдин чиқип, кечини Зәйтун
теғи дәп аталған тағда өткүзәтти. 38 Вә барлиқ
хәлиқ униң тәлимини аңлиғили таң сәһәрдә
ибадәтханиға кирип, униң йениға келәтти.

22 Әнди петир нан һейти («өтүп кетиш һейти»
дәпму атилиду) йеқинлишип қалған еди. 2
Баш каһинлар вә Тәврат устазлири уни өлүмгә
мәһкүм қилишқа амал издәп жүрәтти; чүнки улар
хәлиқтин қорқатти. 3 Шу пәйттә он иккиләндин
бири болған, Ишқарийот дәп аталған Йәһуданиң
көңлигә Шәйтан кирди. 4 У берип баш каһинлар вә
ибадәтхана пасибан бәглири билән Әйсани қандақ
қилип уларға тутуп бериш үстидә мәслиһәтләшти.
5 Улар интайин хуш болуп, Йәһудаға пул беришкә
келишти. 6 Йәһуда мақул болуп, уни халайиқтин
айрим қалғанда уларға тутуп беришкә мувапиқ

пурсәт издәшкә киришти. 7 Әнди петир нан
һейтиниң [биринчи] күни йетип кәлгән еди. Шу
күни «өтүп кетиш һейти»ға атап қурбанлиқ [қоза]
союлатти. 8 Шуниң билән Әйса Петрус билән
Юһаннаға: — Берип бизгә өтүп кетиш һейтиниң
[қозисини] биргә йегили тәйярлаңлар, — дәп
уларни әвәтти. 9 — Қәйәрдә тәйярлишимизни
халайсән? — дәп сориди улар. 10 У уларға мундақ
деди: — Шәһәргә кирсәңлар, мана у йәрдә козида
су көтиривалған бир әр киши силәргә учрайду.
Униң кәйнидин меңип у киргән өйгә кириңлар.
11 Вә өй егисигә: «Устаз: — Мухлислирим
билән өтүп кетиш һейтиниң тамиғини йәйдиған
меһманхана өй қәйәрдә? — дәп сораватиду»
дәңлар. 12 У силәрни башлап үстүнки қәвәттики
рәтләнгән сәрәмҗанлаштурулған чоң бир еғиз
өйни көрситиду. Мана шу йәрдә тәйярлиқ қилип
туруңлар. 13 Шуниң билән иккиси беривиди,
һәммә ишлар униң ейтқинидәк болуп чиқти.
Улар шу йәрдә өтүп кетиш һейтиниң тамиғини
тәйярлашти. 14 Әнди вақти-саити кәлгәндә, Әйса
дәстиханда олтарди; он икки расул униң билән
биллә олтиришти. 15 Андин у уларға: — Мән
азап чекиштин илгири, силәр билән өтүп кетиш
һейтиниң бу тамиғиға һәмдәстиханда болушқа
толиму интизар болуп кәлгән едим. 16 Чүнки
силәргә ейтайки, бу һейт зияпитиниң [әһмийити]
Худаниң падишалиғида әмәлгә ашурулмиғичә,
мән буниңдин қайта йемәймән, — деди. 17
Андин у бир җамни қолиға елип, тәшәккүр
ейтти вә мухлислириға: — Буни елип араңларда
тәқсим қилип [ичиңлар]. 18 Чүнки шуни ейтайки,
мундин кейин Худаниң падишалиғи кәлмигичә,
һәргиз үзүм шәрбитидин қәтъий ичмәймән,
— деди. 19 Андин у бир тал нанни қолиға
елип, Худаға тәшәккүр ейтти вә уни уштуп,
уларға үләштүрүп берип: — Бу мениң силәр
үчүн пида болидиған тенимдур. Мени әсләп
туруш үчүн буниңдин йәңлар, — деди. 20 У
шуниңдәк тамақтин кейинки җамни қолиға
елип мундақ деди: — Бу җамдики шарап мениң
силәр үчүн төкүлидиған қенимда болған йеңи
әһдидур. 21 Лекин мана, мени тутуп бәргүчиниң
қоли мениң билән бир дәстихандидур. 22 Вә
Инсаноғли дәрвәқә өзи тоғрисида бекитилгәндәк
[аләмдин] кетиду; бирақ Инсаноғлиниң тутуп
берилишигә васитичи болған адәмниң һалиға вай!
23 Андин мухлислар бир-биридин: — Аримизда
зади ким мошундақ ишни қилиши мүмкин?
— дәп муназиригә чүшүп кетишти. 24 Әнди
уларниң арисида қайсимиз әң улуқ санилишимиз
керәк дегән талаш-тартиш пәйда болди. 25 У
уларға мундақ деди: — Әлләрдики падишалар қол
астидики хәлиқ үстидин буйруқвазлиқ қилип
идарә қилиду, уларниң үстидики һоқуқдарлири
«хәлиқпәрвәр» дәп атилиду. 26 Бирақ силәр
шундақ болмаңлар; бәлки араңлардики әң
мәртивилиги өзини әң кичигидәк һесаплисун вә
йетәкчи болғанлар [һәммәйләнгә] хизмәткардәк
болсун. 27 Ким мәртивилик, дәстиханда
олтарғанму яки дәстихандики күткүчиму?
Дәстиханда олтарғини әмәсму? Бирақ мән
болсам араңларда хизмитиңларда болғучи
күткүчидәктурмән. 28 Силәр болсаңлар, бешимға
синақлар кәлгәндә баштин-ахир мән билән биллә
һәмраһ болғансиләр. 29 Вә худди Атам маңа
падишалиқ һоқуқи бекиткәндәк, мән силәргиму
шундақ бекитимән. 30 Шуниң билән силәр мениң
падишалиғимда мән билән бир дәстиханда йәп-
ичисиләр вә тәхтләрдә олтирип, Исраилниң он
икки қәбилиси үстидин һөкүм чиқирисиләр. 31
Рәб йәнә [Петрусқа]: — «Әй Симон, Симон! Мана,
Шәйтан һәммиңларни худди буғдай тасқиғандәк
тасқап синашни тилигән. 32 Лекин етиқатиң
йоқимисун дәп саңа дуа қилдим. Әнди сән
товва қилип түз йолға қайтқандин кейин,
қериндашлириңни мустәһкәмлигин» — деди.
33 — И Рәб, — деди Петрус, — Мән сән билән
биллә зинданға ташлинип, биллә өлүмгә беришқа
тәйярмән! 34 У униңға: — И Петрус, саңа ейтайки,
бүгүн ғораз чиллиғичә, сән «Уни тонумаймән»
дәп мәндин үч қетим танисән, деди. 35 Андин,
у улардин: — Силәрни һәмянсиз, хурҗунсиз вә
кәшсиз [сәпәргә] әвәткинимдә силәрниң бирәр
нәрсәңлар кам болуп қалғанму? — дәп сориди.
Улар: — Яқ, деди. 36 Шуниң билән у уларға: —
Лекин һазир һәр кимниң һәмяни болса, уни алсун;
шундақ һәм хурҗуни болса, уни алсун вә бир
кимниң қиличи болмиса, чапинини сетип бирдин
қилич алсун. 37 Чүнки мән силәргә шуни ейтайки,
[муқәддәс язмиларда]: «У җинайәтчиләр қатарида
санилиду» дәп пүтүлгән сөз мәндә чоқум әмәлгә
ашурулиду. Чүнки мениң тоғрамдики барлиқ
ишлар толуқ әмәлгә ашмай қалмайду — деди. 38 —

И Рəб, қариғин, бу йəрдə икки қилич бар екəн, деди
улар. — Болди, йетиду! — деди у уларға. 39 Андин у
чиқип, адити бойичə Зəйтун теғиға йол алди; униң
мухлислири униңға əгишип барди. 40 У йəргə
йетип барғанда у уларға: — Аздурулмаслиғиңлар
үчүн дуа қилиңлар, — деди. 41 Андин, улардин
бир таш етимичə нерирақ берип, тизлинип туруп:
42 — И Ата, халисаң, бу қəдəһни мəндин елип
кəткəйсəн. Лекин мениң əмəс, бəлки Сениң ирадəң
ада қилинсун — дəп дуа қилди; 43 вə асмандин
бир пəриштə униңға көрүнүп уни қуввəтлəндүрди.
44 У қаттиқ азапта толғинип техиму ихласлиқ
билəн дуа қиливəрди. Буниң билəн униң тəрлири
йəргə төкүлгəн қан тамчилиридəк чүшүшкə
башлиди. 45 Андин дуасини түгитип, орнидин
туруп, мухлислириниң йениға кəлди. Уларниң
ғəмгə чөкүп һалсизлинип үгдəп қалғанлиғини
көрүвиди, уларға: 46 — Ухлап қалғиниңлар
немиси? Аздурулуштин сақлиниш үчүн қопуп
дуа қилиңлар, — деди. 47 Униң сөзи техи
аяқлашмастинла, бир топ адəмлəр пəйда болди.
Уларни башлап кəлгүчи он иккəйлəндин бири
болған Йəһуда дегəн киши еди; у Əйсаға [салам
берип] сөйгили қешиға барди. 48 Əйса униңға: —
Əй Йəһуда, бир сөйүш билəн Инсаноғлини тутуп
берəрсəнму? — деди. 49 Вə Əйсаниң əтрапидикилəр
немə иш йүз беридиғанлиғини билип йетип: —
И Рəб, қилич билəн урайлиму? — деди. 50 Вə
улардин бири [қиличини көтирип], баш каһинниң
чакириға уруп, оң қулиқини шиливəтти. 51 Бирақ
Əйса буниңға җававəн: — Болди, тохта! — деди; у
қолини узитип қулиқиға тəккүзүп, уни сақайтти.
52 Əйса өзини тутқили кəлгəн баш каһинлар,
пасибан бəглири вə ақсақалларға қарап: — Бир
қарақчини тутидиғандəк қилич-тоқмақларни
көтирип кəпсилəрғу? 53 Муқəддəс ибадəтханида
һəр күни силəр билəн биллə едим, силəр қол
салмидиңлар. Һазир бу силəргə тəвə болған вақит-
сааттур вə қараңғулуқниң һөкүм сүрүшидур —
деди. 54 Улар Əйсани тутувелип, баш каһинниң
өйигə елип келишти. Петрус жирақтин əгишип
маңди. 55 Əнди улар һойлиниң оттурисида от
йеқип чөрисидə [иссинип] олтарғанда, Петрус
уларниң арисиға кирип олтарди. 56 Андин отниң
нурида униң олтарғинини көргəн бир дедəк
униңға тикилип қарап туруп: — Бу адəмму
Əйса билəн биллə еди, — деди. 57 Лекин
у тенип: — Əй хотун, уни тонумаймəн! —
деди. 58 Андин узун өтмəй, йəнə бирəйлəн
уни көрүп: — Сəнму улардин екəнсəн, — деди.
Лекин Петрус: — Əй бурадəр, ундақ əмəсмəн!
— деди. 59 Андин бир саатчə өткəндə башқа
бирəйлəн: — Дəрһəқиқəт, бу һəм униң билəн
биллə еди; чүнки уму Галилийəликтур, — дəп
чиң турувалди. 60 Лекин Петрус: — Һəй бурадəр,
немə дəватқиниңни билмəймəн! — деди. Вə униң
сөзи аяқлашмастинла, ғораз чиллиди. 61 Əнди
Рəб кəйнигə бурулуп, Петрусқа тикилип қарап
қойди. Шуниң билəн Петрус Рəбниң сөзини,
йəни: «Бүгүн ғораз чиллаштин илгири сəн
мəндин үч қетим танисəн» дегəнлигини ядиға
кəлтүрди. 62 Вə у ташқириға чиқип қаттиқ жиғлап
кəтти. 63 Əнди Əйсани тутуп туруватқанлар
уни мəсқирə қилишқа вə савап-думбилашқа
башлиди; 64 униң көзлирини теңип униңдин:
— Сени урған кимду? Қени, бешарəт бəргин! —
дəп сорашти 65 вə униңға буниңдин башқа йəнə
нурғун һақарəтлəрни яғдурди. 66 Таң атқанда,
хəлиқ ақсақаллири, йəни баш каһинлар вə Тəврат
устазлири жиғилишти. Улар уни өз кеңəшмисигə
елип берип 67 униңдин: — Ейтə, сəн Мəсиһму?
— дəп сорашти. У уларға җававəн: — Силəргə
ейтсамму, қəтъий ишəнмəйсилəр. 68 Силəрдин
бирəр соал сорисам, һеч җавап бəрмəйсилəр. 69
Лекин бу вақиттин башлап Инсаноғли Һəммигə
Қадирниң оң йенида олтириду, — деди. 70 —
Ундақта, сəн Худаниң Оғли екəнсəн-дə? — дейишти
улар. У: — Дегиниңлардəк мəн шудурмəн! — дəп
җавап бəрди. 71 Шуниң билəн улар: — Əнди башқа
гувачилиқниң бизгə немə һаҗити? Чүнки өзимиз
униң өз ағзидин чиққинини аңлидуқ! — дейишти.

23 Андин [кеңəшмидикилəрниң] һəммиси
орнидин турушуп, уни [валий] Пилатусниң
алдиға елип беришти. 2 У йəрдə улар униң
үстидин шикайəт қилип: — Өзини Мəсиһ, йəни
падиша дəп ативелип, хəлқимизни аздуруп вə
қутритип, Қəйсəргə баҗ-селиқ тапшурушни тосқан
бу адəмни байқап уни туттуқ, — дейишти.
3 Пилатус униңдин: — Сəн Йəһудийларниң
падишасимусəн? — дəп сориди. У: — Ейтқиниңдəк,
— дəп җавап бəрди. 4 Андин Пилатус баш
каһинлар билəн көпчиликкə: — Бу адəмдин
бирəр шикайəт қилғидəк ишни тапалмидим, —
деди. 5 Лекин улар техиму қəтъий һалда: — У

Галилийәдин тартип таки бу йәргичә, пүткүл
Йәһудийәдиму тәлим бериш билән хәлиқни
қутритиду. 6 Пилатус «Галилийә» дегән сөзни
аңлап: — Бу киши Галилийәликму? — дәп сориди
7 вә униң Һерод [ханниң] идарә килған өлкидин
кәлгәнлигидин хәвәр тепип, уни Һеродқа йоллап
бәрди (у күнләрдә Һеродму Йерусалимда еди).
8 Һерод Әйсани көргәндә интайин хошал болди.
Чүнки у узундин бери униңға даир көп ишларни
аңлап, униңдин бир мөҗизә көрүш үмүтидә
болуп, уни көрүш пурситини издәвататти. 9 У
Әйсадин көп соалларни сориди, лекин у Һеродқа
бир еғизму җавап бәрмиди. 10 Баш каһинлар вә
Тәврат устазлири йеқин туруп униң үстидин һә
дәп әрз-шикайәт қиливататти. 11 Һерод хан вә
униң ләшкәрлири уни харлап мәсқирә қилишип,
униңға шаһанә тон-кийим кийдүрүп, уни йәнә
Пилатусниң алдиға қайтуруп йоллиди. 12 Мана
шу күндин башлап, Пилатус билән Һерод дост
болуп қалди; чүнки илгири улар арисида адавәт
болған еди. 13 Валий Пилатус баш каһинларни,
[Йәһудий] һөкүмдарларни вә халайиқни жиғип,
14 уларға: — Силәр бу адәмниң үстидин «Хәлиқни
аздуриду вә қутритиду» дәп шикайәт қилип уни
алдимға тартип кәлдиңлар. Мана, мән силәрниң
алдиңларда уни сорақ қилғиним билән, униңдин
силәр шикайәт қилған җинайәтләрдин бириниму
тапалмидим. 15 Һеродму тапмиди; чүнки мән
силәрни униң алдиға әвәттим. Мана, униңда
өлүмгә лайиқ һеч қандақ җинайәт йоқ екән. 16
Шуңа мән уни җазалап, андин қоюп беримән, —
деди 17 (униң һәр қетимлиқ [өтүп кетиш] һейтида,
[Йәһудий] [мәһбуслардин] бирини уларға қоюп
бериш мәҗбурийити бар еди). 18 Лекин көпчилик
тәңла чуқан селишип: — Буни йоқитиң! Бизгә
Бараббасни қоюп бериң! — дейишти 19 (Бараббас
болса шәһәрдә топилаң көтәргәнлиги вә қатиллиқ
қилғанлиғи үчүн зинданға ташланған мәһбус
еди). 20 Шуниң билән Пилатус Әйсани қоюп
беришни халап, көпчиликкә йәнә сөз қилғили
турди. 21 Лекин улар җававән йәнә чуқан селишип:
— Крестлигин, уни крестлигин! — дәп вақирашти.
22 [Пилатус] үчинчи қетим уларға: — Немишкә? У
зади немә яманлиқ қилған? Мән униңдин өлүмгә
лайиқ һеч җинайәт тапалмидим. Шуниң үчүн
мән уни җазалап, қоюп беримән, — деди. 23
Бирақ улар йәнила һә дәп чуқан селишип: «У
крестләнсун!» дәп тәләп қилип чиң турувалди.
Уларниң һәмдә баш каһинларниң чуқанлири ахир
күчлүк кәлди. 24 Пилатус уларниң тәливи бойичә
ада қилинсун дәп һөкүм чиқарди. 25 Вә уларниң
тилигинини, йәни топилаң көтириш вә қатиллиқ
үчүн зинданға ташланғанни қоюп берип, Әйсани
уларниң хаһишиға тапшуруп бәрди. 26 Вә улар
уни елип кетиватқанда, йолда Курини шәһирилик
Симон исимлиқ бир киши сәһрадин келивататти;
улар уни тутувелип, крестни униңға көтәргүзүп,
Әйсаниң кәйнидин маңдурди. 27 Әйсаниң кәйнидә
зор бир топ хәлиқ, шундақла униңға ечинип
жиға-зерә көтиришиватқан аялларму әгишип
келивататти. 28 Лекин Әйса кәйнигә бурулуп
уларға: — Әй Йерусалимниң қизлири! Мән үчүн
жиғлимаңлар, бәлки өзүңлар вә балилириңлар
үчүн жиғлаңлар! 29 Чүнки силәргә шундақ еғир
күнләр келидуки, кишиләр: «Туғмаслар, бала
көтәрмигән қосақлар вә емитмигән әмчәкләр
бәхитликтур!» — дейишиду. 30 Шу чағда кишиләр
тағларға: «Үстимизгә өрүл!», дөңлүкләргә:
«үстимизни яп!» дәп нида қилишиду. 31 Чүнки
адәмләр япйешил дәрәққә шундақ ишларни
қилған йәрдә, қуруп кәткән дәрәққә немә ишлар
болар?! — деди. 32 Икки җинайәтчиму өлүмгә
мәһкүм қилинғили униң билән тәң елип келингән
еди. 33 Вә улар «баш сүйәк» дәп аталған җайға
кәлгәндә, у йәрдә уни вә йәнә икки җинайәтчини,
бирини униң оң йенида вә йәнә бирини сол йенида
крестқә тартти. 34 Әйса: — И Ата, уларни кәчүргин,
чүнки улар өзиниң немә қиливатқанлиғини
билмәйду, — деди. [Ләшкәрләр] чәк ташлап,
униң кийимлирини бөлүшүвалди. 35 Халайиқ
қарап туратти, Йәһудий һөкүмдарларму йенида
туруп униңға димиғини қеқип мәсқирә қилип:
Башқиларни қутқузуптикән! Әгәр у растин
Худаниң Мәсиһи, Униң таллиғини болса, өзини
қутқузуп бақсун! — дейишти. 36 Ләшкәрләрму
уни мәсқирә қилишип, йениға берип униңға
сиркә тәңләп: 37 — Әгәр сән Йәһудийларниң
Падишаси болсаң, өзүңни қутқузуп бақ! —
дейишти. 38 Униң үстидики [тахтайға] грекчә,
латинчә вә ибранийчә һәрипләр билән: «Бу киши
Йәһудийларниң Падишасидур» дәп йезип қоюлған
еди. 39 Униң билән биллә крестқә тартилған икки
җинайәтчиниң бири уни һақарәтләп: — Сән Мәсиһ
әмәсмидиң? Әнди өзүңниму, бизниму қутқузә!

— деди. 40 Бирақ йәнә бири униң гепигә тәнбиһ
берип: Сән өзүң охшаш һөкүмниң тегидә туруп
Худадин қорқмамсән? 41 Бизниң җазалинишимиз
һәқлиқ, чүнки өз қилмишлиримизниң тегишлик
җазасини тарттуқ; лекин бу киши һеч қандақ
натоғра иш қилмиғанғу! — дәп җавап бәрди. 42
Андин, у Әйсаға: — И Рәб, падишалиғиң билән
кәлгиниңдә, мени яд қилғин, — деди. 43 Әйса
униңға: — Бәрһәқ, мән саңа ейтайки, бүгүн сән
мән билән биллә җәннәттә болисән, — деди.
44 Һазир алтинчи саат болуп, пүтүн зиминни
тоққузинчи сааткичә қараңғулуқ басти. 45 Қуяш
нурини бәрмиди вә ибадәтханиниң пәрдиси
тосаттин оттурисидин житилип икки парчә болуп
кәтти. 46 Әйса қаттиқ аваз билән нида қилғандин
кейин: — И Ата! Роһумни қолуңға тапшурдум,
— деди-дә, тиниқи тохтап, җан үзди. 47 У йәрдә
турған йүз беши йүз бәргән ишларни көрүп:
— Бу адәм һәқиқәтән дурус адәм екән! — дәп
Худани улуқлиди. 48 Вә бу мәнзирини көрүшкә
жиғилған барлиқ хәлиқ йүз бәргән ишларни көрүп
көкрәклиригә уруп өйлиригә қайтишти. 49 Вә
уни тонуйдиған барлиқ кишиләр вә Галилийәдин
униңға әгишип кәлгән аяллар жирақта туруп,
бу вақиәләргә қарап турди. 50 Вә мана шу
йәрдә кеңәшмидикиләрдин Йүсүп исимлиқ бири
бар еди. У өзи aққөңүл вә адил адәм болуп,
уларниң мәслиһәтигә вә қилғиниға қошулмиған
еди. Өзи Йәһудийә өлкисидики Ариматия дегән
бир шәһәрдин болуп, Худаниң падишалиғини
тәлмүрүп күтәтти. 52 У өзи Пилатусниң алдиға
берип Әйсаниң җәситини беришни тәләп қилди;
53 Вә уни кресттин чүшүрүп канап билән кепәнләп,
қорам таштин оюп ясалған, һеч ким қоюлмиған
бир қәбиргә дәпнә қилди. 54 Бу «тәйярлиқ күни»
болуп, шабат күни йеқинлишип қалған еди.
55 Вә униң билән Галилийәдин кәлгән аяллар
[Йүсүпкә] әгишип, қәбирни вә униң җәсәтиниң
қандақ қоюлғинини көрди. 56 Андин йенип берип
әтирләр вә хуш пурақлиқ буюмларни тәйяр қилди
вә [Тәвраттики] әмир бойичә шабат күни арам
елишти.

24 Әнди һәптиниң биринчи күнидә тaң юрай
дәп қалғанда, аяллар өзлири тәйярлиған
әтирләрни елип, қәбиргә кәлди. 2 Улар қәбирниң
ағзидики ташниң домилитиветилгәнлигини
көрди; 3 вә қәбиргә кирип қаривиди, Рәб Әйсаниң
җәсити йоқ туратти. 4 Вә шундақ болдики,
улар буниңдин патипарақ болуп турғанда, мана,
нур чақнап туридиған кийимләрни кийгән
икки зат уларниң йенида туюқсиз пәйда болди.
5 Аяллар қаттиқ вәһимгә чүшүп, йүзлирини
йәргә йеқишти. Икки зат уларға: — Немә
үчүн тирик болғучини өлгәнләрниң арисидин
издәйсиләр? 6 У бу йәрдә әмәс, бәлки у тирилди!
У техи Галилийәдә турған вақтида, униң силәргә
немини ейтқинини, йәни: «Инсаноғлиниң гунакар
адәмләрниң қолиға тапшурулуп, крестлинип,
үчинчи күни қайта тирилиши муқәррәрдур»
дегәнлирини әсләп беқиңлар! — деди. 8 Вә улар
униң [дәл] шундақ дегинини есигә елишти; 9
вә қәбирдин қайтип, бу ишларниң һәммисини
он бирәйләнгә, шундақла қалған мухлисларниң
һәммисигә йәткүзди. 10 Расулларға бу ишларни
йәткүзгүчиләр болса Магдаллиқ Мәрйәм, Йоанна
вә Яқупниң аниси Мәрйәм һәмдә улар билән биллә
болған башқа аяллар еди. 11 Лекин [аялларниң
бу ейтқанлири] уларға әпсанидәк билинди, улар
уларниң сөзлиригә ишәнмиди. 12 Бирақ Петрус
орнидин туруп, қәбиргә жүгүрүп барди. У еңишип
қәбир ичигә қаривиди, ялғуз канап кепәнликниң
тилим-тилим парчилирини көрүп, йүз бәргән
ишларға тәәҗҗүплинип өйгә қайтип кәтти. 13 Вә
мана, шу күндә улардин иккилән Йерусалимдин
он бир чақирим жирақлиқтики Емаюс дегән
кәнткә кетип баратти. 14 Улар йүз бәргән барлиқ
ишлар тоғрисида сөзлишип кетиватати. 15 Вә
шундақ болдики, улар сөзлишип-мулаһизилишип
кетиватқанда, мана Әйса өзи уларға йеқинлишип
келип, улар билән биллә маңди; 16 лекин
уларниң көзлири уни тонуштин тутулди. 17 У
улардин: — Кетиветип немә ишлар тоғрилиқ
муназирә қилишиватисиләр? — дәп сориди.
Улар қайғулуқ қияпәттә тохтап, 18 улардин
Клийопас исимлиқ бири җавап берип: —
Йерусалимда турупму, мошу күнләрдә шу йәрдә
йүз бәргән вақиәләрдин бирдин-бир хәвәр
тапмиған мусапир сән охшимамсән?! — деди.
19 Вә у улардин: — Немә вақиәләр болди? —
дәп сориди. «Насарәтлик Әйсаға мунасивәтлик
вақиәләр!» — деди улар, — «У өзи Худаниң
алдидиму, барлиқ хәлиқниң алдидиму әмәлдә
вә сөздә қудрәтлик бир пәйғәмбәр болуп, 20
баш каһинлар вә һөкүмдарлиримиз уни өлүм

һөкүмигә тапшуруп, крестләтти. 21 Биз әслидә
уни Исраилға һәмҗәмәт болуп азат қилидиған
зат екән, дәп үмүт қилған едуқ. Лекин ишлар
шундақ болди, һазир бу вақиәләр йүз бәргинигә
үчинчи күн болди; 22 йәнә келип, аримиздики бир
нәччә аял һәм бизни һаң-таң қалдурувәтти. Чүнки
улар бүгүн таң сәһәрдә қәбиргә бериптикән, 23
униң җәситини тапалмай қайтип келип: «Бизгә
бир нәччә пәриштә ғайипанә көрүнүштә аян
болуп, «У тирик!» деди» дәп ейтипту. 24 Буниң
билән аримиздин бир нәччәйлән қәбиргә берип,
әһвалниң дәл аялларниң ейтқинидәк екәнлигини
байқапту. Лекин уни уларму көрмәпту». 25
Әйса уларға: — Әй наданлар, пәйғәмбәрләрниң
ейтқанлириниң һәммисигә ишинишкә қәлби
галлар! 26 Мәсиһниң өзигә хас шан-шәривигә
кириштин бурун, мошу җапа-мушәққәтләрни
бешидин өткүзүши муқәррәр әмәсмиди? — деди.
27 Андин пүтүн Тәврат-Зәбурдин, Муса вә башқа
барлиқ пәйғәмбәрләрниң язмилиридин башлап
у өзи һәққидә алдин пүтүлгәнлирини уларға
шәрһ берип чүшәндүрди. 28 Улар баридиған
кәнткә йеқинлашқанда, у жирақрақ бир йәргә
баридиғандәк туратти. 29 Лекин улар уни
тутувелип: — Кәч кирип қалди, һелила күн
олтириду. Биз билән биллә қонуп қалғин, —
дәп өтүнди. Шуниң билән у улар билән қонғили
өйгә кирди. 30 Вә шундақ болдики, у улар
билән дәстиханда олтарғанда, нанни қолиға
елип, Худаға тәшәккүр ейтти, андин нанни
уштуп уларға тутти. 31 Уларниң көзлири шуан
ечилип, уни тонуди; шуниң билән у уларниң
алдидин ғайип болди. 32 Улар бир-биригә: — У
йолда биз билән параңлишип, бизгә муқәддәс
язмиларға шәрһ бәргәндә, жүрәк-бағримиз гоя
оттәк янмидиму?! — дейишти. 33 Вә улар шу һаман
туруп Йерусалимға қайтип кәлди. Улар иккиси
он бирәйлән билән уларниң һәмраһлириниң
бир йәргә жиғилип турғинининиң үстигила чүшти,
улар: «Рәб растин тирилипту. У Симонға
көрүнүпту!» дейишивататти. 35 Шуниң билән улар
иккиләнму йолда йүз бәргән ишларни вә у нанни
уштуватқанда униң өзлиригә қандақ тонулғинини
көпчиликкә сөзләп бәрди. 36 Вә улар бу ишлар
үстидә сөзлишиватқанда, [Әйса] өзи тосаттин
уларниң оттурисида пәйда болуп: — Силәргә
аман-хатирҗәмлик болғай! — деди. 37 Улар
бирәр роһни учраттуқму немә, дәп хиял қилип,
алақзадә болушуп вәһимигә чүшти. 38 У уларға:
— Немигә шунчә алақзадә болуп кәттиңлар?
Немишкә қәлбиңларда шәк-гуман чиқип туриду?
39 Қоллиримға вә путлиримға қарап беқиңлар!
Мениң өзүм екәнлигимни билиңлар! Мени тутуп
көрүңлар, роһниң әт билән сүйиги йоқ, лекин
мәндә барлиғини көрисиләр, — деди. 40 Вә
шундақ дегәч уларға пут-қолини көрсәтти. 41
Улар хушлуқтин [көзлиригә] ишәнгүси кәлмәй
һәйрануһәс турғинида у улардин: — Силәрниң бу
йәрдә йегидәк нәрсәңлар барму? — дәп сориди.
42 Улар бир парчә белиқ кавиви вә бир парчә
һәсәл көнигини униңға сунувиди, 43 у елип
уларниң алдида йеди. 44 Андин у уларға: — Мана
бу мән силәр билән болған вақтимда силәргә
ейтқан: «Муса хатирилигән Тәврат қануни,
пәйғәмбәрләрниң язмилири вә Зәбурда мениң
тоғрамда пүтүлгәнниң һәммиси чоқум әмәлгә
ашурулмай қалмайду» дегән сөзлирим әмәсму?
— деди. 45 Шуниң билән у муқәддәс язмиларни
чүшиниши үчүн уларниң зеһинлирини ачти 46
вә уларға мундақ деди: — [Муқәддәс язмиларда]
шундақ алдин пүтүлгәнки вә шу иш Мәсиһниң
өзигә тоғра кәлдики, у азап чекип, үчинчи күнидә
өлгәнләр арисидин тирилиду, 47 андин униң нами
билән «Товва қилиңлар, гуналарниң кәчүрүмигә
муйәссәр болуңлар» дегән хәвәр Йерусалимдин
башлап барлиқ әлләргә җакалиниду. 48 Силәр
әнди бу ишларға гувачидурсиләр. 49 Вә мана, мән
Атамниң вәдә қилғинини вуҗудуңларға әвәтимән.
Лекин силәр жуқуридин чүшидиған күч-қудрәт
билән кийгүзүлгичә, шәһәрдә күтүп туруңлар». 50
Вә у уларни Бәйт-Ания йезисиғичә башлап барди
вә қоллирини көтирип уларни бәрикәтлиди. 51
Вә шундақ болдики, уларни бәрикәтлигәндә у
улардин айрилип асманға көтирилди. 52 Улар
униңға сәҗдә қилишти вә зор хошал-хурамлиқ
ичидә Йерусалимға қайтип келип, 53 һәрдайим
ибадәтханида туруп Худаға шүкүр-сана оқушуп
турди.

Юһанна

1 Муқәддәмдә «Калам» бар еди; Калам Худа
билән биллә еди һәм Калам Худа еди. 2
У муқәддәмдә Худа билән биллә еди. 3 У
арқилиқ барлиқ мәвҗудатлар яритилди вә
барлиқ яритилғанларниң һеч бири униңсиз
яритилған әмәс. 4 Униңда һаятлиқ бар еди вә
шу һаятлиқ инсанларға нур елип кәлди. 5 Вә
нур қараңғулуқта парлайду вә қараңғулуқ болса
нурни һеч бесип чүшәлигән әмәс. 6 Бир адәм
Худадин кәлди. Униң исми Йәһя еди. 7 У гувалиқ
бериш үчүн, йәни һәммә инсан өзи арқилиқ
ишәндүрүлсун, дәп нурға гувачи болушқа кәлгән
еди. 8 [Йәһяниң] өзи шу нур әмәс, бәлки пәқәт шу
нурға гувалиқ беришкә кәлгән еди. 9 Һәқиқий
нур, йәни пүткүл инсанни йорутқучи нур дунияға
келиватқан еди. 10 У дунияда болған вә дуния у
арқилиқ барлиққа кәлтүрүлгән болсиму, лекин
дуния уни тонумиди. 11 У өзиниңкиләргә кәлгән
болсиму, бирақ уни өз хәлқи қобул қилмиди. 12
Шундақтиму, у өзини қобул қилғанлар, йәни өз
намиға етиқат қилғанларниң һәммисигә Худаниң
пәрзәнти болуш һоқуқини ата қилди. 13 Уни
қобул қилған мошулар я қандин, я әтләрдин, я
инсан ирадисидин әмәс, бәлки Худадин төрәлгән
болиду. 14 Калам инсан болди һәм аримизда
маканлашти вә биз униң шан-шәривигә қаридуқ; у
шан-шәрәп болса, Атиниң йенидин кәлгән, меһри-
шәпқәт вә һәқиқәткә толған бирдин-бир йеганә
Оғлиниңкидур. 15 (Йәһя униңға гувалиқ берип:
— Мана, мән [силәргә]: «Мәндин кейин кәлгүчи
мәндин үстүндур, чүнки у мән дунияға келиштин
бурунла болған еди» дегиним дәл мошу кишидур!
— дәп җар қилди) 16 Чүнки һәммимиз униңдики
толуп ташқанлардин илтипат үстигә илтипат
алдуқ. 17 Чүнки Тәврат қануни Муса [пәйғәмбәр]
арқилиқ йәткүзүлгән еди; лекин меһри-шәпқәт
вә һәқиқәт Әйса Мәсиһ арқилиқ йәткүзүлди. 18
Худани һеч ким көрүп баққан әмәс; бирақ Атиниң
қучиғида турғучи, йәни бирдин-бир Оғул Уни аян
қилди. 19 Йерусалимдики Йәһудийлар Йәһядин
«Сән кимсән?» дәп сүрүштә қилишқа каһинлар
билән Лавийларни униң йениға әвәткәндә, униң
уларға җававән бәргән гувалиғи мундақ еди:
20 У етирап қилип, һеч иккиләнмәй: — «Мән
Мәсиһ әмәсмән» — дәп ениқ етирап қилди. 21
Улар униңдин: — Ундақта өзүң ким болисән?
Иляс [пәйғәмбәр]мусән? — дәп сориди. — Яқ,
мән у әмәсмән, — деди у. — Әмисә, сән һелиқи
пәйғәмбәрмусән? — дәп сориди улар. У йәнә: —
Яқ! — деди. 22 Шуңа улар униңдин: — Ундақта, сән
зади ким болисән? Бизни әвәткәнләргә җавап
беришимиз үчүн, [бизгә ейтқин], өзүң тоғрилиқ
немә дәйсән? — дәп сориди. 23 Йәһя мундақ җавап
бәрди: — Йәшая пәйғәмбәр бурун ейтқандәк,
чөлдә «Рәбниң йолини түз қилиңлар» дәп
товлайдиған аваздурмән! 24 Әнди [Йерусалимдин]
әвәтилгәнләр Пәрисийләрдин еди. Улар йәнә
Йәһядин: — Сән я Мәсиһ, я Иляс яки һелиқи
пәйғәмбәр болмисаң, немә дәп кишиләрни суға
чөмүлдүрисән? — дәп сориди. 26 Йәһя уларға
мундақ дәп җавап бәрди: — Мән кишиләрни
суғила чөмүлдүримән, лекин араңларда турғучи
силәр тонумиған бириси бар; 27 у мәндин
кейин кәлгүчи болуп, мән һәтта униң кәшиниң
боқучини йешишкиму лайиқ әмәсмән! 28 Бу
ишлар Иордан дәриясиниң шәрқий қетидики
Бәйт-Ания йезисида, йәни Йәһя пәйғәмбәр
кишиләрни [суға] чөмүлдүрүватқан йәрдә йүз
бәргән еди. 29 Әтиси, Йәһя Әйсаниң өзигә қарап
келиватқанлиғини көрүп мундақ деди: — Мана,
пүткүл дунияниң гуналирини елип ташлайдиған
Худаниң қозиси! 30 Мана, мән [силәргә]: «Мәндин
кейин кәлгүчи бириси бар, у мәндин үстүндур,
чүнки у мән дунияда болуштин бурунла болған
еди» дегиним дәл мошу кишидур! 31 Мән бурун
уни билмисәмму, лекин уни Исраилға аян болсун
дәп, кишиләрни суға чөмүлдүргили кәлдим. 32
Йәһя йәнә гувалиқ берип мундақ деди: — Мән
Роһниң пахтәк һалитидә асмандин чүшүп, униң
үстигә қонғанлиғини көрдүм. 33 Мән әслидә
уни билмигән едим; лекин мени кишиләрни
суға чөмүлдүрүшкә Әвәткүчи маңа: «Сән Роһниң
чүшүп, кимниң үстигә қонғанлиғини көрсәң,
у кишиләрни Муқәддәс Роһқа чөмүлдүргүчи
болиду!» дегән еди. 34 Мән дәрвәқә шу ишни
көрдүм, шуңа униң һәқиқәтән Худаниң Оғли
екәнлигигә гувалиқ бәрдим! 35 Әтиси, Йәһя икки
мухлиси билән йәнә шу йәрдә туратти. 36 У
[у йәрдин] меңип кетиватқан Әйсани көрүп: —
Қараңлар! Худаниң қозиси! — деди. 37 Униң бу
сөзини аңлиған икки мухлис Әйсаниң кәйнидин
меңишти. 38 Әйса кәйнигә бурулуп, уларниң

әгишип келиватқинини көрүп улардин: — Немә
издәйсиләр? — дәп сориди. Улар: — Рабби (бу
[ибранийчә сөз болуп], «устаз» дегән мәнидә),
қәйәрдә турисән? — деди. 39 — Берип көрүңлар, —
деди у. Шуниң билән, улар берип униң қәйәрдә
туридиғанлиғини көрди вә у күни униң билән
биллә турди (бу вақит шу күнниң онинчи саити
еди). 40 Йәһя [пәйғәмбәрниң] жуқурики сөзини
аңлап, Әйсаниң кәйнидин маңған иккиләнниң
бири Симон Петрусниң иниси Андрияс еди. 41
Андрияс авал өз акиси Симонни тепип, униңға:
— Биз «Мәсиһ»ни таптуқ! — деди («Мәсиһ»
ибранийчә сөз болуп, грек тилида «Мәсиһләнгән
Қутқазғучи» дәп тәрҗимә қилиниду) 42 вә
акисини Әйсаниң алдиға елип барди. Әйса униңға
қарап: Сән Юнусниң оғли Симон; буниңдин
кейин «Кифас» дәп атилисән, — деди (мәниси
«таш»тур). 43 Әтиси, Әйса Галилийә өлкисигә йол
алмақчи еди. У Филипни тепип, униңға: — Маңа
әгишип маң! — деди 44 (Филип Бәйт-Саидалиқ
болуп, Андрияс билән Петрусниң жутдиши еди).
45 Филип Натанийәлни тепип, униңға: — Муса
пәйғәмбәр Тәвратта вә башқа пәйғәмбәрләрму
[язмилирида] бешарәт қилип язған затни таптуқ.
У болса Йүсүпниң оғли Насарәтлик Әйса екән!
— деди. 46 Бирақ Натанийәл: — Насарәт дегән
җайдин яхши бир немә чиқамду?! — деди.
Келип көрүп бақ! — деди Филип. 47 Әйса
Натанийәлниң өзиниң алдиға келиватқанлиғини
көрүп, у тоғрилиқ: — Мана, ичидә қилчә һейлә-
микриси йоқ һәқиқий бир Исраиллиқ! — деди.
48 Натанийәл: — Мени қәйеримдин билдиң?
— дәп сориди. Әйса униңға җавап берип: —
Филип сени чақириштин авал, сениң әнҗир
дәриғиниң түвидә олтарғанлиғиңни көргән
едим, — деди. 49 Натанийәл җававән: — Устаз,
сән Худаниң Оғли, Исраилниң Падишасисән! —
деди. 50 Әйса униңға җававән: — Сени әнҗир
дәриғиниң түвидә көргәнлигимни ейтқанлиғим
үчүн ишиниватамсән? Буниңдинму чоң ишларни
көрисән! — деди 51 вә йәнә: — Бәрһәқ, бәрһәқ
силәргә ейтип қояйки, силәр асманлар ечилип,
Худаниң пәриштилириниң Инсаноғлиниң
үстидин чиқип-чүшүп жүридиғанлиғини
көрисиләр! — деди.

2 Үчинчи күни, Галилийәдики Кана йезисида бир
той болди. Әйсаниң аниси [Мәрйәм] у йәрдә еди
2 һәм Әйса вә униң мухлислириму тойға тәклип
қилинған еди. 3 Тойда шарап түгәп қалғанда,
Әйсаниң аниси униңға: — Уларниң шараплири
түгәп қапту, — деди. 4 Әйса униңға: — Ханим,
мениң сән билән немә карим? Мениң вақти-
саитим техи кәлмиди, — деди. 5 Аниси чакарларға:
— У силәргә немә қил десә, шуни қилиңлар,
— деди. 6 Әнди шу йәрдә Йәһудийларниң
таһарәт адити бойичә ишлитилидиған, һәр биригә
икки-үч туңдин су сиғидиған алтә таш күп
қоюлған еди. 7 Әйса чакарларға: — Күпләргә су
толдуруңлар, — деди. Улар күпләрни ағзиғичә
толдурушти. 8 Андин у уларға йәнә: — Әнди
буниңдин усуп той башқурғучиға бериңлар, —
деди. Улар уни апирип бәрди. 9 Той башқурғучи
шарапқа айландурулған судин тетип көргәндә
(у униң қәйәрдин кәлтүрүлгәнлигини билмиди,
амма буни су тошуған чакарлар биләтти) той
башқурғучи тойи болуватқан жигитни чақирип,
10 униңға: — Һәр бир [той қилғучи] яхши шарапни
тойниң бешида қуйиду, андин меһманлар қанғичә
ичкәндин кейин, начирини қуйиду. Әҗәба, сән
яхши шарапни мошу чаққичә сақлапсән! —
деди. 11 Бу болса, Әйса көрсәткән мөҗизилик
аламәтләрниң дәсләпкиси болуп, Галилийәниң
Кана йезисида көрситилгән еди. Буниң билән
у өзиниң шан-шәривини аян қилди, вә униң
мухлислири униңға етиқат қилди. 12 Бу иштин
кейин у, аниси, инилири вә мухлислири билән
Кәпәрнаһум шәһиригә чүшүп, у йәрдә бир нәччә
күн турди. 13 Йәһудийларниң «өтүп кетиш
һейти»ға йеқин қалғанда, Әйса Йерусалимға
барди. 14 У ибадәтхана [һойлилирида] кала,
қой вә кәптәр-пахтәк сатқучиларни һәм у йәрдә
олтарған пул тегишкүчиләрни көрди. 15 У танидин
қамча ясап, уларниң һәммисини қой-калилири
билән қошуп ибадәтханидин һайдап чиқарди. Пул
тегишкүчиләрниң пуллирини чечип, ширәлирини
өрүвәтти 16 вә пахтәк-кәптәр сатқучиларға:
— Бу нәрсиләрни бу йәрдин елип кетиш!
Атамниң өйини сода-сетиқ өйи қилишивалма!
— деди. 17 Буни көргән мухлислири [Зәбурда]
мундақ пүтүлгинини есигә елишти: «Сениң
[муқәддәс] өйүңгә болған отлуқ муһәббитим
өзүмни чулғивалди!». 18 Шуниң билән Йәһудийлар
у ишларға инкас билдүрүп униңдин: — Бундақ
ишларни қилған екәнсән, қени, бизгә немә

мөҗизилик аламәтни көрситип берисән?! — дәп
сориди. 19 Әйса уларға җавап берип: — Ушбу
ибадәтханини чувувәтсәңлар, мән үч күн ичидә
уни яңливаштин қуруп чиқимән, — деди. 20
Шуниң билән бу Йәһудийлар йәнә униңға: — Бу
ибадәтханини ясаватқили һазирғичә қириқ алтә
жил болған турса, сән уни қандақсигә үч күндила
қуруп чиқалайсән?! — деди. 21 Һалбуки, униң
«ибадәтхана» дегини униң өз тенини көрсәткән
еди. 22 Шуңа, у өлүмдин тирилгәндин кейин,
мухлислири униң бу дегинини есигә алди вә
шундақла муқәддәс язмилардики бу һәқтики
бешарәткә һәмдә Әйсаниң ейтқан сөзигә ишәнди.
23 Өтүп кетиш һейтида, нурғун кишиләр униң
Йерусалимда көрсәткән мөҗизилик аламәтләрни
көргән болуп, униң намиға етиқат қилишти.
24 Лекин Әйса пүткүл инсанларниң [қәлбиниң]
қандақ екәнлигини билгәчкә, өзини уларға
тапшурмайтти. 25 Инсан тоғрилиқ һеч кимниң
униңға гувалиқ беришиниң һаҗити йоқ еди; чүнки
у инсанларниң қәлбидә немә бар екәнлигини өзи
биләтти.

3 Йәһудийлар [кеңәшмисиниң] Пәрисийләрдин
болған Никодим исимлиқ бир йолбашчиси
бар еди. 2 Бу адәм бир кечиси Әйсаниң алдиға
келип: — Устаз, сениң Худадин кәлгән тәлим
бәргүчи екәнлигиңни билимиз. Чүнки Худа
униң билән биллә болмиса, һеч кимниң сән
көрсәткән бу мөҗизилик аламәтләрни көрситиши
қәтъий мүмкин әмәс, — деди. 3 Әйса униңға
җававән: — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән саңа шуни
ейтип қояйки, һеч ким жуқуридин туғулмиғичә,
Худаниң падишалиғини көрәлмәс! — деди. 4
Никодим: — Адәм қериғинида қандақму қайтидин
туғулсун? Анисиниң қосиғиға қайта кирип
туғулуши мүмкинму?! — дәп сориди. 5 Әйса
мундақ җавап бәрди: — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән саңа
шуни ейтип қояйки, һәм судин, һәм Роһтин
туғулмиғичә, һеч ким Худаниң падишалиғиға
кирәлмәс! 6 Әттин туғулған болса әттур; роһтин
туғулған болса роһтур. 7 Саңа: «Жуқиридин
туғулушуңлар керәк» дегинимгә һәйран қалма.
8 Шамал халиған тәрәпкә соқиду, сән униң
авазини аңлайсән, лекин қәйәрдин келип, қәйәргә
баридиғинини билмәйсән. Роһтин туғулған һәр
бириму шундақтур. 9 Никодим йәнә җававән
Әйсаға: — Бу ишлар қандақму мүмкин болар?
— деди. 10 Әйса униңға җававән мундақ деди:
— «Сән Исраилниң өлимаси туруп, булиму
билмәмсән? 11 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән саңа шуни
ейтип қояйки, биз билгинимизни ейтимиз вә
көргинимизгә гувалиқ беримиз, лекин силәр
бизниң гувалиғимизни қобул қилмайсиләр. 12
Силәргә зиминдики ишларни ейтсам ишәнмигән
йәрдә, әрштики ишларни ейтсам қандақму
ишинисиләр? 13 Өзи әрштә болуп, әрштин
чүшкүчидин, йәни Инсаноғлидин башқа һеч ким
әршкә чиқмиди. 14 Муса чөлдә [туч] иланни
көтәргәндәк, Инсаноғлиму охшашла шундақ егиз
көтирилиши керәк. 15 Шундақ болғанда, униңға
етиқат қилғанларниң һәммиси һалак болмай,
мәңгүлүк һаятқа еришәләйду». (aiōnios g166) 16 Чүнки
Худа дуниядики инсанларни шу қәдәр сөйидуки,
Өзиниң бирдин-бир йеганә Оғлини пида болушқа
бәрди. Мәхсити, униңға етиқат қилған һәр
бириниң һалак болмай, мәңгүлүк һаятқа еришиши
үчүндур. (aiōnios g166) 17 Худа Оғлини дуниядики
инсанларни гунаға бекитиш үчүн әмәс, бәлки
уларниң у арқилиқ қутқузулуши үчүн дунияға
әвәтти. 18 Кимки униңға етиқат қилғучи болса,
гунаға бекитилмәйду; лекин етиқат қилмиғучи
болса аллиқачан гунаға бекитилгәндур; чүнки у
Худаниң йәккә-йеганә Оғлиниң намиға етиқат
қилмиған. 19 Вә гунаға бекитиш сәвәви мана шуки,
нур дунияға кәлгән болсиму, инсанлар нурни
әмәс, бәлки қараңғулуқни яхши көрди; чүнки
уларниң әмәллири рәзил еди. 20 Чүнки рәзиллик
қилғучи һәр бири нурни яман көрүп вә өзиниң
қилған-әткәнлириниң ашкарә қилинмаслиғи
үчүн нурға кәлмәйду; 21 лекин һәқиқәтни
жүргүзгүчи болса, әмәллирини Худаға тайинип
қилғанлиғи аян болсун дәп, нурға келиду. 22
Бу ишлардин кейин, Әйса мухлислири билән
Йәһудийә зиминиға барди; у у йәрдә улар билән
биллә туруп, кишиләрни чөмүлдүрди. 23 Шу чағда
Йәһя [пәйғәмбәрму] Салим йезисиниң йенидики
Айнон дегән йәрдә кишиләрни чөмүлдүрүвататти.
Чүнки у йәрниң сүйи мол еди. Кишиләр
униң алдиға келишип, чөмүлдүрүшни қобул
қилишатти 24 (чүнки шу чағда Йәһя техи зинданға
ташланмиған еди). 25 [шу вақитларда] Йәһяниң
мухлислири бир Йәһудий киши билән таһарәт
қаидилири тоғрисида бәс-муназирә қилишип
қалди. 26 Андин мухлислар Йәһяниң йениға

келип: — Устаз, Иордан дәриясиниң у қетида
сән билән биргә болған, өзүң [тәрипләп] гувалиқ
бәргән һелиқи киши мана һазир өзи кишиләрни
чөмүлдүрүватиду, вә һәммә адәм униң йениға
кетишиватиду, — деди. 27 Йәһя мундақ җавап
бәрди: — Әгәр униңға әрштин ата қилинмиған
болса, инсан һеч нәрсигә егә болалмайду. 28 Мениң
силәргә: «Мән Мәсиһ әмәс, пәқәт униң алдида
әвәтилгәнмән» дегинимгә өзүңлар гувачисиләр.
29 Келинчәкни әмригә алғучи жигиттур; қолдиши
жигитниң авазини күтиду; қолдаш униң авазини
аңлап, қәлбидә толиму хурсән болиду. Шуниңға
охшаш, мәндиму хурсәнлик толуп ташиду.
30 Униң жүксилиши, мениң аҗизлишишим
муқәррәрдур. 31 Үстүндин кәлгүчи һәммидин
үстүндур. Зиминдин кәлгүчи зиминға тәвә болуп
зиминдики ишларни сөзләйду. Әрштин кәлгүчи
һәммидин үстүндур; 32 өзиниң [әрштә] көргән
вә аңлиғанлири болса, у булар тоғрилиқ гувалиқ
бериду; бирақ һеч ким униң гувалиқини қобул
қилмайду. 33 [һалбуки], кимки униң гувалиқини
қобул қилған болса, Худаниң һәқ екәнлигигиму
мөһүрини басқан болиду. 34 Чүнки Худа әвәткини
Худаниң сөзлирини сөзләйду; чүнки Худа Роһни
[униңға] өлчәм билән кәмләп бәрмәс. 35 Ата
Оғулни сөйиду вә һәммә ишларни униң қолиға
тапшурғандур. 36 Оғулға етиқат қилғучи мәңгүлүк
һаятқа егидур. Лекин Оғулға итаәт қилмиғучи
һаятни һеч көрмәйду, бәлки Худаниң ғәзиви
шундақларниң үстидә туриду. **(aiōnios g166)**

4 Әнди Пәрисийләрниң «Әйсаниң мухлис қилип
чөмүлдүргәнлири Йәһяниңкидин көп екән»
дегән хәвәрни аңлиғинини Рәб уққандин кейин
2 (әмәлийәттә Әйса өзи әмәс, мухлислири
чөмүлдүрәтти) 3 у Йәһудийә өлкисидин чиқип
йәнә Галилийәгә кәтти. 4 Әнди у йол үстидә
Самарийә өлкисидин өтүши керәк еди. 5 Шуниң
билән у Яқуп өз оғли Йүсүпкә бәргән йәргә йеқин
болған Самарийәниң Сихар дегән бир шәһиригә
кәлди. 6 Шу йәрдә «Яқупниң қудуғи» бар еди.
Әйса сәпиридә чарчиғинидин қудуқниң қешиға
келип олтарди. Бу тәхминән алтинчи саат еди. 7
Әйсаниң мухлислири йемәклик сетивелиш үчүн
шәһәргә кирип кәткән еди. Шу чағда, Самарийәлик
бир аял су алғили кәлди. Әйса униңға: — Маңа
ичкили су бәргин, — деди. 9 Аял униңдин: —
Өзиңиз Йәһудий турсиңиз, мәндәк Самарийәлик
бир аялдин қандақларчә ичкили су тәләп қилип
қалдиңиз? — дәп сориди (чүнки Йәһудийлар
Самарийәликләр билән һеч қандақ барди-кәлди
қилмайтти). 10 Әйса униңға җававән: — Әгәр
сән Худаниң соғитиниң немилиги вә сәндин су
сориғучиниң ким екәнлигини билсәңиди, ундақта
сән униңдин тиләйттиң вә у саңа һаятлиқ сүйини
берәтти. 11 Аял униңдин: — Тәхсир, су тартқидәк
һеч нәрсиңиз болмиса, униң үстигә қудуқ чоңқур
турса, һаятлиқ сүйини нәдин алисиз? 12 Әҗәба, бу
қудуқни бизгә [мирас] қалдурған атимиз Яқуптин
улуқмусиз? Бу қудуқтин өзи, оғуллири вә мал-
варанлириму су ичкән — деди. 13 Әйса униңға
җававән: — Бу суни ичкән һәр ким йәнә уссайду.
14 Амма мән беридиған суни ичкүчи һәр ким
мәңгүгә уссимайдиған болиду вә бәлки мән
униңға беридиған су униң ичидә уни мәңгүлүк
һаятлиққа елип баридиған, урғуп чиқидиған бир
булақ болиду, — деди. **(aiōn g165, aiōnios g166)** 15 Аял:
— Тәхсир, маңа бу судин бәргәйсизки, мән йәнә
уссимайдиған вә мошу йәргә су тартқили иккинчи
кәлгүчи болмайдиған болай! — деди. 16 Әйса: —
Берип ериңни бу йәргә чақирип кәлгин, — деди.
17 — Ерим йоқ, — дәп җавап бәрди аял. — Ерим
йоқ дәп, раст ейттиң. 18 Чүнки бәш әргә тәгдиң вә
һазир сәндә болғини сениң ериң әмәс. Буни тоғра
ейттиң! — деди Әйса. 19 Аял униңға: — Тәхсир, әнди
көрдүмки, сиз әслидә пәйғәмбәр екәнсиз! 20 Ата-
бовилиримиз бу тағда ибадәт қилип кәлгән, лекин
силәр [Йәһудийлар] «Ибадәтни Йерусалимда
қилиш керәк!» дәвалисиләрғу? — деди. 21 Әйса
униңға мундақ деди: — Ханим, маңа ишәнгин,
шундақ бир вақти-саити келидуки, силәрниң
Атиға ибадәт қилишиңлар үчүн нә бу тағда яки нә
Йерусалимда болушуңларниң һаҗити қалмайду.
22 Силәр ибадәт қилғиниңларни билмәйсиләр;
бирақ биз кимгә ибадәт қилғинимизни билимиз.
Чүнки ниҗат-қутқузулуш Йәһудийлар арқилиқ
болиду. 23 Лекин шундақ бир вақит келиду —
вә шундақла һазир кәлдики, һәқиқий ибадәт
қилғучилар Атиға роһ вә һәқиқәт билән ибадәт
қилиду. Ата Өзигә әнә шундақ һәқиқий ибадәт
қилғучиларни издимәктә. 24 Худа роһтур вә
униңға ибадәт қилғучилар роһ вә һәқиқәт билән
Униңға ибадәт қилиши керәктур. 25 Аял униңға:
— Мәсиһниң, йәни «Мәсиһләнгән Қутқазғучи»
дегәнниң келидиғанлиғини билимән. У кәлгәндә,

бизгә һәммә ишларни ейтип бериду — деди.
26 Әйса униңға: — Сән билән сөзлишиватқучи
мән дәл шудурмән! — деди. 27 Шу чағда
униң мухлислири қайтип кәлди. Улар униң
бир аял билән сөзлишиватқанлиғиға һаң-таң
қелишти; лекин һеч қайсиси униңдин: «Униңдин
немә издәйсән?» яки «Немишкә униң билән
сөзлишисән?» дәпму соримиди. 28 Шуниң билән
аял козисини ташлап қоюп, шәһәргә қайтип
берип, кишиләргә: 29 — Жүрүңлар, һаятимда
қилғанлиримниң һәммисини маңа ейтип бәргән
бир кишини көрүп келиңлар. Әҗәба, Мәсиһ
шумиду? — деди. 30 Буниң билән халайиқ
шәһәрдин чиқип, Әйсаниң алдиға келишти. 31 Шу
арилиқта мухлислири униңға: — Устаз, бир нәрсә
йәвалсаңчу? — дәп өтүнүшти. 32 Лекин у уларға: —
Мениң силәр билмәйдиған бир йемәклигим бар, —
деди. 33 Мухлислар бир-биригә: — Әҗәба, бириси
униңға йегили бир нәрсә әкелип бәргәнмиду? —
дейишти. 34 Әйса уларға мундақ деди: — Мениң
йемәклигим — мени Әвәткүчиниң ирадисини
әмәлгә ашуруш вә униң [маңа тапшурған]
хизмитини тамамлаштур. 35 — Силәр: «Һосул
йеғишқа йәнә төрт ай қалди» дәватмамсиләр?
Мана, силәргә ейтайки, бешиңларни көтирип
етизларға қараңлар, зираәтләр сарғийип орушқа
тәйяр болди! 36 Вә ормичи иш һәққини
алиду вә мәңгүлүк һаятқа топланған һосулни
жиғиду, шуниң билән териғучи билән ормичи
тәң шатлиниду. (aiōnios g166) 37 Чүнки бу ишта
«бири терийду, йәнә бири жиғиду» дегән сөз
әмәлгә ашурулиду. 38 Мән силәрни өзүңлар
әмгәк сиңдүрмигән һосулни жиғишқа әвәттим;
башқилар әмгәк қилди вә силәр уларниң
әмгигиниң мевисини елишқа несип болдуңлар.
39 Шу шәһәрдики нурғун Самарийәликләр
һелиқи аялниң: «У һаятимда қилғанлиримниң
һәммисини маңа ейтип бәрди» дегән гувалиқ
сөзини аңлап, Әйсаға етиқат қилди. 40 Шуңа, улар
униң алдиға келип, униң өзлири билән биллә
турушини өтүнүшкили турди; шуниң билән у у
йәрдә икки күн турди. 41 Униң сөз-калами арқилиқ
техиму көп адәм униңға етиқат қилди. 42 Улар
аялға: — Бизниң етиқат қилишимиз әнди сениң
сөзлириң сәвәвидин әмәс, чүнки өзимиз уни
аңлидуқ вә билдуқки, дунияниң Қутқузғучиси дәл
шу кишидур! — дейишти. 43 Бу икки күндин кейин
у шу йәрдин чиқип Галилийәгә қарап маңди 44
(чүнки Әйса өзи: «Һеч бир пәйғәмбәрниң өз жутида
иззити йоқтур» дәп гувалиқ бәргән еди). 45 Шуниң
билән у Галилийәгә кәлгинидә, Галилийәликләр
униң [өтүп кетиш] һейтида Йерусалимда қилған
әмәллириниң һәммисини көргәчкә, уни қарши
елишти (чүнки уларму һейтқа чиққан еди). 46 Әнди
Әйса бу қетим Галилийәдики Кана йезисиға йәнә
барди (у дәл шу йәрдә суни шарапқа айландурған
еди). [Шу күнләрдә], Капәрнаһум шәһиридә оғли
кесәл болуп ятқан бир орда әмәлдари бар еди. 47 У
Әйсаниң Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәнлигини
аңлап, униң алдиға барди вә: — [Өйүмгә] чүшүп,
сәкратта ятқан оғлумни сақайтип бәргәйла! — дәп
тохтимай илтиҗа қилди. 48 Шуниң билән, Әйса
униңға: — Силәр [Галилийәликләр] мөҗизилик
аламәтләр вә караматләрни көрмигичә, һеч
етиқат қилмайсиләр! — деди. 49 Орда әмәлдари
Әйсаға: — Тәхсир, балам өлмәстә чүшкәйла! —
деди. 50 Әйса униңға: — Барғин, оғлуң һаят
қалди! — деди. Һелиқи адәм Әйсаниң ейтқан
сөзигә ишинип, өйигә қарап маңди. 51 Йолда
кетип барғинида, униң қуллири алдиға чиқип,
балилири һаят, дәп уқтурди. 52 Әмәлдар улардин
оғлиниң қайси сааттин башлап яхшилинишқа
йүзләнгәнлигини соривиди, улар: — Түнүгүн
йәттинчи саәттә қизитмиси янди, — дейишти.
53 Балиниң атиси буниң дәл Әйсаниң өзигә:
«Оғлуң һаят қалди!» дегән саат екәнлигини билип
йәтти. Шуниң билән өзи пүткүл аилисидикиләр
билән биллә етиқат қилишти. 54 Бу Әйсаниң
Йәһудийәдин Галилийәгә кәлгәндин кейинки
көрсәткән иккинчи мөҗизилик аламити еди.

5 Бу ишлардин кейин, Йәһудийларниң бир һейти
йетип кәлди вә Әйса Йерусалимға чиқти. 2
Йерусалимдики «Қой дәрвазиси»ниң йенида
ибраний тилида «Бәйт-Әсда» дәп атилидиған бир
көлчәк болуп, униң әтрапида бәш пешайван бар
еди. 3 Бу пешайванлар астида бир топ бемарлар,
йәни қariғу, токур вә паләчләр йетишатти. Улар
у йәрдә йетип көлчәкниң сүйиниң чайқилишини
күтәтти. 4 Чүнки бир пәриштә мәлум вақитларда
көлчәккә чүшүп суни урғутидикән; су урғуғанда
көлчәккә биринчи болуп чүшкән киши өзини
басқан һәр қандақ кесәлдин сақийидикән. 5
Әнди у йәрдә оттуз сәккиз жилдин бери ағриқ
азави тартқан бир бемар бар еди. 6 Әйса бу

адәмниң шу йәрдә ятқинини көрди вә униң
узундин шу һаләттә екәнлигини билип, униңдин:
— Сақийишни халамсән? — дәп сориди. 7 Бемар
униңға җававән: — Тәхсир, су чайқалғанда мени
суға чүшүридиған адимим йоқ. Мән чүшәй дегичә,
башқилар мениң алдимда чүшүвалиду, — деди.
8 Әйса униңға: — Орнуңдин тур, орун-көрпәңни
жиғиштуруп маңғин! — деди. 9 Һелиқи адәм шуан
сақийип, орун-көрписини жиғиштуруп көтирип
маңди. Шу күни шабат күни еди. 10 Шуңа [бәзи]
Йәһудийлар сақайған кишигә: — Бүгүн шабат
күни турса, орун-көрпәңни көтириш [Тәвратта]
саңа мәнъий қилинған! — деди. 11 Лекин у уларға
җававән: — Мени сақайтқан киши өзи маңа: «Орун-
көрпәңни жиғиштуруп маңғин» дегән еди! —
деди. 12 Улар униңдин: — Әнди саңа: «Орун-
көрпәңни жиғиштуруп маңғин» дегән киши ким
екән? — дәп сорашти. 13 Бирақ сақайған адәм
униң ким екәнлигини билмәйтти. Чүнки у йәрдә
адәм көп болғанлиқтин, Әйса өзини далдиға елип,
астиғина кетип қалди. 14 Бу ишлардин кейин Әйса
һелиқи адәмни ибадәтханида тепип униңға: —
Мана, сақайдиң. Әнди қайта гуна садир қилма,
бешиңға техиму еғир күлпәт чүшүп қалмисун!
— деди. 15 Һелиқи адәм Йәһудийларниң қешиға
берип, өзини сақайтқан Әйса екәнлигини уқтурди.
16 Әйса бу ишларни шабат күни қилғанлиғи
үчүн, Йәһудийлар униңға зиянкәшлик қилишқа
башлиди. 17 Лекин Әйса уларға: — Атам та
һазирғичә тохтимастин иш қилип кәлмәктә,
мәнму ишләймән! — деди. 18 Шу сәвәптин
Йәһудийлар уни өлтүрүшкә техиму урунатти;
чүнки у шабат күниниң қаидисини бузупла
қалмастин, йәнә Худани «Атам» дәп чақирип,
өзини Худаға баравәр қилған еди. 19 Шуңа
Әйса уларға җававән мундақ деди: — Бәрһәқ,
бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, Оғул
өзлүгидин һеч немә қилалмайду, бәлки пәқәт
Атиниң немә қиливатқанлиғини көрүп, андин шу
ишни қилиду. Ата немә иш қилса, Оғулму шу ишни
охшашла қилиду. 20 Чүнки Ата Оғулни сөйиду
вә Өзиниң қилидиған барлиқ ишлирини униңға
аян қилиду һәм силәрни һәйран қалдурушқа
булардин техиму зор вә улуқ ишларни униңға
аян қилиду. 21 Чүнки өлгәнләрни Ата қандақ
тирилдүрүп, уларға һаятлиқ ата қилған болса,
Оғулму шуниңға охшаш өзи халиған кишиләргә
һаятлиқ ата қилиду. 22 Шуниңдәк, Ата Өзи
һеч кимниң үстидин һөкүм чиқармайду, бәлки
барлиқ һөкүм ишлирини Оғулға тапшурған. 23
Буниңдин мәхсәт, — инсанларниң һәммиси Атиға
һөрмәт қилғандәк, Оғулғиму охшашла һөрмәт
қилиши үчүндур. Кимки Оғулни һөрмәтлимисә,
уни әвәткүчи Атиниму һөрмәтлимигәнләрдин
болиду. 24 — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә
шуни ейтип қояйки, сөзүмни аңлап, мени
Әвәткүчигә ишәнгән һәр ким мәңгүлүк һаятқа
еришкән болиду; у адәм сораққа тартилмайду,
бәлки өлүмдин һаятлиққа өткән болиду. (aiōnios
g166) 25 — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни
ейтип қояйки, өлүкләрниң Худаниң Оғлиниң
авазини аңлайдиған вақит-саити йетип кәлмәктә,
шундақла һазир кәлдики, аңлиғанлар һаятлиққа
егә болиду. 26 Чүнки Ата Өзидә қандақ һаятлиққа
егә болса, Оғулғиму өзидә шундақ һаятлиққа
егә болушни ата қилди 27 вә йәнә униңға сорақ
қилиш һоқуқиниму бәрди, чүнки у Инсаноғлидур.
28 Буниңға тәәҗҗүп қилмаңлар; чүнки барлиқ
гөрдә ятқанлар униң авазини аңлайдиған вақит
келиду 29 вә улар шуан йәрликлиридин чиқишиду,
яхшилиқ қилғанлар һаятқа тирилиду, яманлиқ
қилғанлар сораққа тартилишқа тирилиду. 30
Мән өзлүгүмдин һеч немә қилалмаймән, пәқәт
[Атамдин] аңлиғиним бойичә һөкүм қилимән;
вә мениң һөкүмүм һәққанийдур, чүнки мениң
издигиним өзүмниң ирадиси әмәс, бәлки мени
әвәткүчиниң ирадисини әмәлгә ашуруштур. 31 —
Әгәр өзүм үчүн өзүм гувалиқ бәрсәм гувалиғим
һәқиқәт һесапланмайду. 32 Лекин мән үчүн
гувалиқ беридиған башқа бириси бар. Униң маңа
беридиған гувалиқиниң растлиғини билимән. 33
Силәр Йәһяға әлчи әвәткиниңларда, у һәқиқәткә
гувалиқ бәргән 34 ([әмәлийәттә], маңа инсанниң
гувалиқини қобул қилишимниң кериги йоқ;
мениң [Йәһя тоғрилиқ] шундақ ейтивақиним
пәқәтла силәрниң қутқузулушуңлар үчүндур).
35 [Йәһя] болса көйүп нур чечип турған бир
чирақ еди вә силәр униң йоруғида бир мәзгил
шатлинишқа рази болдуңлар. 36 Лекин Йәһяниң
мән үчүн бәргән гувалиғидинму улуқ бир гувалиқ
бар. У болсиму, ата маңа ада қилишқа тапшурған
әмәлләр, йәни мән қиливатқан әмәлләр, булар
мениң тоғрамда Атиниң мени әвәткинигә гувалиқ
бериду. 37 Вә мени әвәткән Ата Өзиму мән

үчүн гувалиқ бәргәндур. Силәр һеч қачан униң
авазини аңлимидиңлар, қияпитини көрмидиңлар
38 вә униң сөз-калами силәрниң ичиңлардин
орун алмиди; чүнки Униң әвәткини болса,
униңға ишәнмәйсиләр. 39 Муқәддәс язмиларни
қетирқенип оқуп олтирисиләр; чүнки улардин
мәңгүлүк һаятқа егә болдуқ, дәп қарайсиләр.
Дәл бу язмилар мән үчүн гувалиқ бәргүчидур.
(aiōnios g166) 40 Шундақтиму силәр йәнила
һаятлиққа еришиш үчүн мениң йенимға келишни
халимайсиләр. 41 Мән инсанларниң махтишини
қобул қилмаймән; 42 лекин мән силәрни
билимәнки, ичиңларда Худаниң муһәббити йоқ.
43 Мән Атамниң нами билән кәлгәнмән, амма
силәр мени қобул қилмайсиләр. Һалбуки, башқа
бириси өз нами билән кәлсә, силәр уни қобул
қилисиләр. 44 Силәр бир-бириңлардин иззәт-
шөһрәт қобул қилисиләр-ю, йеганә Худадин
кәлгән иззәт-шөһрәткә интилмисәңләр, ундақта
силәр қандақму етиқат қилалайсиләр?! 45 Бирақ
мени үстимиздин Атиға шикайәт қилиду, дәп
ойлимаңлар. Үстүңлардин шикайәт қилғучи
мән әмәс, бәлки силәр үмүт бағлиған Муса
[пәйғәмбәрдур]. 46 Чүнки әгәр силәр растин
Муса [пәйғәмбәргә] ишәнгән болсаңлар, маңиму
ишәнгән болаттиңлар. Чүнки у [муқәддәс
язмиларда] мән тоғрилиқ пүткәндур. 47 Лекин
униң пүткәнлиригә ишәнмисәңлар, мениң
сөзлиримгә қандақму ишинисиләр?!

6 Бу ишлардин кейин, Әйса Галилийә деңизи
(Тиберияс деңизи дәпму атилиду)ниң у қетиға
өтти. 2 Зор бир топ халайиқ у кесәлләрни
сақайтқан мөҗизилик аламәтлирини көрди вә
униң кәйнидин әгишип маңди. 3 Әйса тағқа
чиқип, у йәрдә мухлислири билән биллә олтарди.
4 У чағда Йәһудийларниң һейти, йәни «өтүп
кетиш һейти»ға аз қалған вақит еди. 5 Әйса
бешини көтирип, зор бир топ халайиқниң өзиниң
алдиға келиватқанлиғини көрүп, Филиптин:
— Буларға йәйдиғанға нанни нәдин алимиз?
— дәп сориди 6 (лекин у бу сөзни Филипни
синаш үчүн ейтқан еди. Чүнки у өзиниң немә
қилидиғанлиғини биләтти). 7 Филип җававән:
— Икки йүз динарға нан алсақму, һәр биригә
кичиккинә бир чишләмдин йейишкиму йәтмәйду!
8 Мухлислардин бири, йәни Симон Петрусниң
иниси Андрияс Әйсаға: 9 — Бу йәрдә кичик бир
оғул бала бар, униңда бәш арпа нан билән икки
кичик белиқ бар. Лекин шунчә көп халиққә бу
немә болиду?! — деди. 10 Әйса: — Көпчиликни
олтарғузуңлар, — деди (у йәрдә от-чөп мол өскән
еди). Шуниң билән әр кишиләр олтарди; уларниң
сани бәш миңчә бар еди. 11 Әйса нанларни
қолиға елип, [Худаға] тәшәккүр ейтқандин кейин,
олтарғанларға үләштүрүп бәрди. Белиқларниму
шундақ қилди; көпчилик халиғанчә йеди. 12
Һәммәйлән йәп тоюнғанда, у мухлислириға: —
Ашқан парчиларни жиғиңлар, һеч нәрсә зайә
болмисун, — деди. 13 Шуниң билән улар бәш арпа
ненидин йәп ашқан парчилирини он икки севәткә
толдуруп жиғивалди. 14 Әнди халайиқ Әйсаниң
көрсәткән бу мөҗизилик аламитини көрүп:
«Дунияға келиши муқәррәр болған пәйғәмбәр
һәқиқәтән мошу екән!» дейишти. 15 Шуниң билән
Әйса уларниң келип өзини падиша болушқа
зорлимақчи болғанлиғини билип, улардин
айрилип, қайтидин тағқа ялғуз чиқип кәтти. 16
Кәчқурун, Әйсаниң мухлислири деңиз бойиға
чүшүшти. 17 Улар бир кемигә олтирип, деңизниң
у қетидики Кәпәрнаһум шәһиригә қарап йол
елишти (қараңғу чүшүп кәткән еди вә Әйса техичә
уларниң йениға кәлмигән еди). 18 Қаттиқ боран
чиқип, деңиз долқунлап көтириливататти. 19
Мухлислар палақ уруп он-он бир чақиримчә
маңғанда, Әйсаниң деңизниң үстидә меңип
кемигә йеқинлишиватқанлиғини көрүп, қорқушуп
кәтти. 20 Лекин у уларға: — Бу мән, қорқмаңлар!
— деди. 21 Шуни аңлап улар уни кемигә
чиқиривалғуси кәлди; у кемигә чиқипла, кемә
дәрһал улар баридиған йәргә йетип барди. 22 Әтиси
деңизниң у тәрипидә қалған халайиқ [алдинқи
күни] у йәрдә Әйсаниң мухлислири чиққан
кемидин башқа кеминиң йоқлуғини, Әйсаниң
мухлислири шу кемигә чиққанда, Әйсаниң улар
биллә чиқмиғанлиғини, бәлки мухлислириниң
өзлирила кәткәнлигини көргән еди. 23 Һалбуки,
бир нәччә кемә-қолвақ Тиберияс шәһиридин
Рәб тәшәккүр ейтқандин кейин хәлиқ нан йегән
йәргә йеқин келип тохтиди. 24 Шуниң билән
халайиқ Әйсаниң вә мухлислириниң у йәрдә
йоқлуғини көрүпла, кемиләргә олтирип, Әйсани
издигили Кәпәрнаһум шәһиригә маңди. 25 Улар
уни деңизниң у тәрипидә тепип униңға: — Устаз,
бу йәргә қачан кәлдиң? — дәп сорашти. 26 Әйса

уларға җававән: — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә
шуни ейтип қояйки, силәр мени мөҗизилик
аламәтләрни көргәнлигиңлар үчүн әмәс, бәлки
нанлардин йәп тоюнғиниңлар үчүн издәйсиләр.
27 Бузулуп кетидиған паний озуқлуққа әмәс, бәлки
мәңгү һаятлиққа бақий қалидиған озуқлуққа
интилип ишләңлар; буни Инсаноғли силәргә
бериду; чүнки уни Ата, йәни Худа Өзи мөһүрләп
тәстиқлиған, — деди. (aiōnios g166) 28 Шуниң билән
улар униңдин: — Немигә интилип ишлисәк андин
Худаниң иш-хизмитидә ишлигән болимиз? —
дәп сорашти. 29 Әйса уларға җавап берип: —
Худаниң иш-хизмити дәл шуки, У әвәткинигә
етиқат қилишиңлардур, — деди. 30 Шуниң билән
улар йәнә: — Ундақ болса сән бизни көрүп
өзүңгә ишәндүргидәк қандақ мөҗизилик аламәт
яритисән? Зади немә иш қилип берисән? 31 Ата-
бовилиримиз чөлдә жүргәндә, [Зәбурда]: «У уларға
әрштин чүшүрүлгән нан тәқдим қилди» дәп
пүтүлгәндәк, «манна»ни йегән — дейишти. 32 Әйса
уларға мундақ деди: — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә
шуни ейтип қояйки, силәргә асмандин чүшкән
нанни бәргүчи Муса әмәс, бәлки мениң Атамдур;
У [һазирму] силәргә асмандин чүшкән һәқиқий
нанни бериватиду. 33 Чүнки Худаниң нени болса
пүткүл дунияға һаятлиқ ата қилидиған, әрштин
чүшкүчидур. 34 — Тәхсир, һемишә бизгә шу нанни
берип турғайсән! — дейишти улар. 35 Әйса уларға
мундақ деди: — Һаятлиқ нени өзүмдурмән! Мениң
йенимға кәлгән һәр ким һеч қачан ач қалмайду,
маңа етиқат қилған һәр ким һеч қачан уссимайду.
36 Лекин силәргә ейтқинимдәк, силәр мени
көргән болсаңларму, етиқат қилмайватисиләр.
37 Ата маңа тапшурғанларниң һәр бири йенимға
келиду вә мениң йенимға кәлгәнләрдин һеч
қайсисини һәргиз ташливәтмәймән. 38 Чүнки
өз ирадәмни әмәс, бәлки мени Әвәткүчиниң
ирадисини әмәлгә ашуруш үчүн әрштин чүштүм.
39 Мени Әвәткүчиниң ирадиси болса дәл
шуки, униң маңа тапшурғанлиридин һеч
бирини жүтүрмәй, бәлки ахирқи күни уларниң
һәммисини тирилдүрүшүмдин ибарәт. 40 Чүнки
мениң Атамниң ирадиси шуки, Оғулға көз тикип
қарап, униңға етиқат қилғанларниң һәр бирини
мәңгүлүк һаятқа ериштүрүштур; вә мән ахирқи
күни уларни тирилдүримән. (aiōnios g166) 41 Әнди
Йәһудийлар Әйсаниң: «Әрштин чүшкән нан
өзүмдурмән!» дегини үчүн униңға нарази болуп
ғотулдишишқа башлиди: 42 — «Бу Йүсүпниң оғли
Әйса әмәсму? Атисиниму, анисиниму тонуйдиған
турсақ, йәнә қандақларчә: — «Әрштин чүштүм!»
десун?» — дейишәтти улар. 43 Әйса җававән
уларға мундақ деди: — [Мениң тоғрамда] өз
ара ғотулдашмаңлар. 44 Мени әвәткән Ата Өзи
кишиләрниң қәлбини тартқузмиса, һеч ким
мениң йенимға келәлмәйду; мениң йенимға
кәлгән һәр бирини ахирқи күни тирилдүримән.
45 Пәйғәмбәрләрниң язмилирида: «Уларниң
һәммисигә Худа тәрипидин үгитилиду» дәп
пүтүлгәндур. Шуңа, Атиниң [сөзини] тиңшиған
вә униңдин үгәнгән һәр бири мениң йенимға
келиду. 46 Бирақ бу бирәрким Атини көргән
дегәнлик әмәс; пәқәт Худаниң йенидин кәлгүчи
болса, у Атини көргәндур. 47 Бәрһәқ, бәрһәқ,
мән силәргә шуни ейтип қояйки, маңа етиқат
қилғучи мәңгүлүк һаятқа егидур. (aiōnios g166) 48
Һаятлиқ нени өзүмдурмән. 49 Ата-бовилириңлар
чөлләрдә «манна» йегини билән йәнила өлди. 50
Лекин мана, әрштин чүшкән нан дәл шундақки,
бириси униңдин йегән болса өлмәйду. 51 Әрштин
чүшкән һаятлиқ нени өзүмдурмән; кимдәким
бу нандин йесә, әбәдил-әбәткичә яшайду. Мән
беридиған шу нан болса мениң әт-тенимдур,
пүткүл дуниядикиләр һаятқа егә болсун дәп,
мән уни атимақчимән. (aiōn g165) 52 Бу сөз билән
Йәһудийлар өз ара талаш-тартиш қилишиқа
башлап: — Бу адәм бизниң йейишимизгә өзиниң
әт-тенини қандақ берәлисун?! — дейишәтти.
53 Шуңа Әйса уларға мундақ деди: — Бәрһәқ,
бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, силәр
Инсаноғлиниң әт-тенини йемигичә вә қенини
ичмигичә, силәрдә һаятлиқ болмайду. 54 Әт-
тенимни йегүчи вә қенимни ичкүчи мәңгүлүк
һаятқа еришкән болиду вә мән уни ахирқи
күни тирилдүримән. (aiōnios g166) 55 Чүнки әт-
теним һәқиқий озуқлуқ, қеним болса һәқиқий
ичимликтур. 56 Әт-тенимни йегүчи вә қенимни
ичкүчи мәндә яшайду вә мәнму униңда яшаймән.
57 Һаят Ата мени әвәткән вә мән Атиниң
болғанлиғидин яшаватқинимдәк, мени йегүчи
киши һәм мениң васитәм билән яшайду. 58
Мана бу әрштин чүшкән нандур. Бу нан ата-
бовилириңлар йегән «[манна]»дәк әмәс; чүнки
улар «[манна]»ни йейиши билән өлди; бирақ бу

нанни истемал қилғучи болса мәңгү яшайду! (aiōn
g165) 59 Бу сөзләрни у Кәпәрнаһумдики синагогда
тәлим бәргинидә ейтқан еди. 60 Шуниң билән униң
мухлислиридин нурғунлири буни аңлиғанда:
— Бу тәлим бәк еғир екән! Буни ким аңлап
көтирәлисун? — дейишти. 61 Бирақ өз ичидә
мухлислириниң бу тоғрисида ғотулдашқинини
билгән Әйса уларға: — Бу сөзүм силәрни
тайдурдиму? 62 Әнди мабада Инсаноғлиниң әсли
кәлгән җайға көтириливатқинини көрсәңлар,
қандақ болар?! 63 [Инсанға] һаятлиқ бәргүчи —
Роһтур. Инсанниң әтлири болса һеч қандақ пайда
бәрмәйду. Мән силәргә ейтқан сөзлирим болса һәм
роһтур вә һәм һаятлиқтур. 64 Лекин араңлардин
етиқат қилмиған бәзиләр бар, — деди (чүнки
Әйса етиқат қилмиғанларниң вә өзигә сатқунлуқ
қилидиғанниң ким екәнлигини баштила биләтти).
65 Шуниң билән у мундақ деди: — Мән шу
сәвәптин силәргә шуни ейттимки, Атамдин ата
қилинмиса, һеч ким мениң йенимға келәлмәйду!
66 Шу вақиттин тартип мухлислиридин хелә көпи
чекинип чиқип, униң билән йәнә маңмайдиған
болди. 67 Шуңа Әйса он иккиләндин: — Силәрму,
һәм [мәндин] кетишни халамсиләр? — дәп сориди.
68 Симон Петрус униңға җавап қилип: — И Рәб,
биз кимниң йениға кетәттуқ? Мәңгү һаятлиқ
сөзлири сәндилидур! (aiōnios g166) 69 Вә шуниңға
ишәндуқ вә шуни билип йәттуқки, сән Худаниң
Муқәддәс Болғучисидурсән! — деди. 70 Әйса уларға
җававән: — Мән силәр он иккиңларни таллидим
әмәсму, бирақ араңларда бириси Иблистур! —
деди 71 (униң бу дегини Ишқарийотлуқ Симонниң
оғли Йәһудани көрсәткән еди, чүнки Йәһуда он
иккиләнниң бири болғини билән, кейин өзигә
сатқунлуқ қилиду).

7 Бу ишлардин кейин, Әйса Галилийәдә айлинип
жүрди. У Йәһудийәдә айлинип жүрүшни
халимайтти, чүнки [шу йәрдики] Йәһудийлар
униңға қәст қилмақчи еди. 2 Бу чағда,
Йәһудийларниң «кәпиләр һейти»ға аз қалған
еди. 3 Шуңа Әйсаниң инилири униңға: — Мошу
йәрдин айрилип Йәһудийәгә барғин, шуниң
билән мухлислириңму [карамәт] әмәллириңни
көрәләйду! 4 Чүнки өзини хәлиқ-аләмгә
тонутмақчи болған һеч ким йошурун җайда иш
қилмайду. Бу әмәлләрни қиливатқан екәнсән,
өзүңни дунияға көрсәт! — дейишти. 5 Чүнки
униң инилириму униңға етиқат қилмиған еди.
6 Шуңа Әйса уларға: — Мениң вақит-саитим
техи кәлмиди. Лекин силәргә нисбәтән һәрвақит
мунасиптур. 7 Бу дуниядики кишиләр силәргә
һәргиз өч болмайду; лекин мени өч көриду. Чүнки
мән уларниң қилмишлирини рәзил дәп гувалиқ
бериватимән. 8 Силәр бу һейтқа беривериңлар.
Мән бу һейтқа бармаймән, чүнки мениң вақит-
саитим техи йетип кәлмиди, — деди. 9 Әйса бу
сөзләрни қилип, Галилийәдә қалди. 10 Әйсаниң
инилири һейтқа чиққандин кейин, у өзиму униңға
барди. Амма ашкарә әмәс, йошурун барди. 11
Һейтта Йәһудийлар уни издәп: «У қәйәрдидур?»
дәп сораватати. 12 Кишиләр арисида униң
тоғрисида көп ғул-ғула болди. Бәзиләр уни: «Яхши
адәм!» десә, йәнә бәзиләр: «Яқ, у халайиқни
аздуруватиду!» дейишти. 13 Бирақ Йәһудий
[чоңлиридин] қорқуп, һеч ким очуқ-ашкарә униң
гепини қилмайтти. 14 Һейтниң йерими өткәндә,
Әйса ибадәтхана һойлилириға кирип хәлиққә
тәлим беришкә башлиди. 15 Йәһудийлар: — Бу
адәм һеч қандақ тәлим алмиған туруқлуқ, униң
қандақму мунчә көп билими болсун? — дәп һаң-
таң қелишти. 16 Әйса уларға: — Бу тәлимләр
мениң әмәс, бәлки мени Әвәткүчиниңкидур. 17
Униң ирадисигә әмәл қилишқа өз ирадисини
бағлиған һәр ким бу тәлим тоғрилиқ —
униң Худадин кәлгәнлигини яки өзлүгүмдин
ейтиватқанлиғимни билиду. 18 Өз алдиға сөзлигән
киши өз шан-шәривини издәйду, лекин өзини
әвәткүчиниң шан-шәривини издәйдиған киши
һәқ-садиқтур, униңда һәққанийсизлиқ йоқтур.
19 Муса [пәйғәмбәр] силәргә Тәврат қанунини
тапшурған әмәсму? Лекин һеч қайсиңлар бу
қанунға әмәл қилмайватисиләр! Немишкә мени
өлтүрмәкчи болисиләр? — деди. 20 Көпчилик: —
Саңа җин чаплишипту! Сени өлтүрмәкчи болған
ким екән? — дейишти. 21 Әйса уларға мундақ җавап
бәрди: — Мән бир карамәтни яритишим билән
һәммиңлар һаң-таң қелиштиңлар. 22 — Әнди
Муса [пәйғәмбәр] силәргә хәтнә қилиш тоғрилиқ
әмир қалдурған (әмәлийәттә болса хәтнә қилиш
Муса пәйғәмбәрдин әмәс, ата-бовилардин қалған),
шуңа силәр шабат күнигә [тоғра келип қалсиму]
шу күнидә адәмниң хәтнисини қиливерисиләр.
23 Әнди Тәврат қануниға хилаплиқ қилинмисун
дәп шабат күнидә адәм хәтнә қилинған йәрдә,

мән шабат күнидә бир адәмни сәллимаза
сақайтсам, силәр немә дәп маңа аччиқлинисиләр?
24 Сиртқи қияпәткә қарап һөкүм қилмаңлар,
бәлки һәққаний һөкүм қилиңлар! 25 У вақитта
Йерусалимлиқларниң бәзилири: — [Чоңлар]
өлтүрмәкчи болған киши бу әмәсмиди? 26 Ашкарә
сөзләватсиму, униңға қарши һеч нәрсә демидиғу!
Дәрвәқә, ақсақалларниң униң Мәсиһ екәнлигини
билип йәткәнму? 27 Һалбуки, бу адәмниң қәйәрдин
кәлгәнлигини биз ениқ билимиз. Лекин Мәсиһ
кәлгәндә, униң қәйәрдин кәлгәнлигини һеч ким
билмәстиғу, — дейишти. 28 Шуңа Әйса ибадәтхана
һойлисида тәлим бериветип, жуқури аваз билән
мундақ деди: — Силәр мени тонуймиз һәмдә
мениң қәйәрдин кәлгәнлигимниму билимиз,
[дәватисиләр]?! Бирақ мән өзлүгүмдин әмәс,
мән мени Әвәткүчидин [кәлдим], У һәқтур;
бирақ силәр Уни тонумайсиләр. 29 Мән Уни
тонуймән. Чүнки мән Униң йенидин кәлдим,
мени У әвәтти. 30 Шуңа улар уни тутуш йолини
издәйтти, лекин һеч ким униңға қол салмиди;
чүнки униң вақит-саити техи йетип кәлмигән
еди. 31 Лекин халайиқ арисидики нурғун кишиләр
униңға етиқат қилди. Улар: «Мәсиһ кәлгәндә бу
киши көрсәткән мөҗизилик аламәтләрдин артуқ
[мөҗизә] яриталарму?!» дейишти. 32 Пәрисийләр
халайиқниң у тоғрилиқ ғул-ғула болуватқан бу
гәп-сөзлирини аңлиди; шуниң билән Пәрисийләр
билән баш каһинлар уни тутуш үчүн бир нәччә
қаравулларни әвәтти. 33 Шуниң билән Әйса: —
Йәнә бир аз вақит силәр билән биллә болимән,
андин мени Әвәткүчиниң йениға кетимән. 34 Мени
издәйсиләр, лекин тапалмайсиләр. Мән баридиған
йәргә баралмайсиләр, — деди. 35 Буниң билән,
Йәһудийлар бир-биригә: — У биз тапалмиғидәк
қәйәрләргә барар? Грекләр арисидики тарқақ
Йәһудий муһаҗирларниң йениға берип, грекларға
тәлим берәмдиғанду? 36 «Мени издәйсиләр,
лекин тапалмайсиләр. Мән баридиған йәргә
баралмайсиләр» дегини немисиду? — дейишти. 37
Һейтниң ахирқи һәм әң катта күни, Әйса орнидин
туруп, жуқури аваз билән: — Кимдәким уссиса,
мениң йенимға келип ичсун! 38 Маңа етиқат
қилғучи кишиниң худди муқәддәс язмиларда
ейтилғинидәк, ич-бағридин һаятлиқ сүйиниң
дәриялири еқип чиқиду! — дәп җакалиди 39 (у бу
сөзни өзигә етиқат қилғанларға ата қилинидиған
Муқәддәс Роһқа қарита ейтқан еди. [Худаниң]
Роһи техи һеч кимгә ата қилинмиғанмиди,
чүнки Әйса техи шан-шәривигә кирмигән еди).
40 Халайиқ ичидә бәзиләр бу сөзни аңлап: —
[Келиши муқәррәр болған] пәйғәмбәр һәқиқәтән
мошу екән! — дейишти. 41 Бәзиләр: «Бу Мәсиһ
екән!» дейишәтти. Йәнә бәзиләр болса: «Яқ,
Мәсиһ Галилийәдин келәттиму? 42 Муқәддәс
язмиларда, Мәсиһ [падиша] Давутниң нәслидин
һәм Давутниң жути Бәйт-Ләһәм йезисидин
келиду, дейилмигәнмиди?» — дейишти. 43
Буниң билән, халайиқ униң вәҗидин иккигә
бөлүнүп кәтти. 44 Бәзилири уни тутайли дегән
болсиму, лекин һеч ким униңға қол салмиди.
45 Қаравуллар [ибадәтханидин] баш каһинлар
билән Пәрисийләрниң йениға қайтип кәлгәндә,
улар қаравулларға: — Немә үчүн уни тутуп
кәлмидиңлар? — дәп сорашти. 46 Қаравуллар:
— Һеч ким һеч қачан бу адәмдәк сөзлигән
әмәс! — дәп җавап беришти. 47 Пәрисийләр
уларға җававән: — Силәрму аздурулдуңларму? 48
Ақсақаллардин яки Пәрисийләрдин униңға етиқат
қилғанлар болғанму?! 49 Лекин Тәврат қанунини
билмәйдиған бу чүпрәндиләр ләнәткә қалиду!
— дейишти. 50 Уларниң арисидин бири, йәни
бурун ахшамда Әйсаниң алдиға кәлгән Никодим
уларға: 51 — Тәврат қанунимиз авал кишиниң
немә қилғинини өзидин аңлап билмәй туруп,
униңға һөкүм чиқирамду! 52 Улар җавап қилип:
— Сәнму Галилийәдинму? [Муқәддәс язмиларни]
көр, қетирқинип оқуп бақ, Галилийәдин һеч
қандақ пәйғәмбәр чиқмайду! — деди. 53 Шуниң
билән [уларниң] һәр бири өз өйигә кәтти.

8 Әйса болса Зәйтун теғиға чиқип кәтти. 2
Әтиси сәһәрдә, у йәнә ибадәтхана һойлилириға
кирди вә халайиқниң һәммиси униң йениға
келишкән еди. У олтирип, уларға тәлим беришкә
башлиди. 3 [Шу чағда], Тәврат устазлири билән
Пәрисийләр зина қилип тутулуп қалған бир
аялни униң алдиға елип келишти. Улар аялни
оттуриға чиқирип, 4 униңдин: — Устаз, бу аял
дәл зина үстидә тутувелинди. 5 Муса [пәйғәмбәр]
Тәврат қанунида бизгә мошундақ аялларни чалма-
кесәк қилип өлтүрүшни әмир қилған. Әнди сәнчә,
уни қандақ қилиш керәк? — дәп сорашти. 6
Әнди уларниң бундақ дейиштики нийити, уни
қапқанқа чүшүрүп, униң үстидин әрз қилғидәк

бирәр банә издәш еди. Амма Әйса еңишип,
бармиғи билән йәргә бир немиләрни язғили
турди. **7** Улар шу соални тохтимай соравататти, у
руслинип уларға: — Араңлардики ким гунасиз
болса, [бу] [аялға] биринчи ташни атсун! —
деди. **8** Андин у йәнә еңишип, йәргә йезишни
давамлаштурди. **9** Улар бу сөзни аңлап, алди билән
яшанғанлири, андин қалғанлири бир-бирләп
[һәммиси] у йәрдин чиқип кетишти. Ахирида
Әйса оттурида өрә турған һелиқи аял билән
ялғуз қалди. **10** Әйса руслинип туруп, шу аялдин
башқа һеч кимни көрмигән болуп, униңдин:
Ханим, саңа һелиқи шикайәт қилғанлар қени?
Сени гунаға бекитидиған һеч ким чиқмидиму?
— дәп соривиди, **11** — Һәзрәтлири, һеч ким
чиқмиди, — деди аял. Әйса: — Мәнму сени гунаға
бекитмәймән. Барғин, буниңдин кейин йәнә гуна
қилмиғин! — деди. **12** Шуңа Әйса йәнә көпчиликкә
сөз қилип: — Дунияниң нури өзүмдурмән. Маңа
әгәшкәнләр қараңғулуқта маңмайду, әксичә
һаятлиқ нуриға еришиду, — деди. **13** Пәрисийләр:
— Сән өзүңгә өзүң гувалиқ бериватисән. Шуңа
сениң гувалиғиң раст һесапланмайду, — дейишти.
14 Әйса уларға җававән мундақ деди: — Һәтта
мән өзүмгә гувалиқ бәрсәмму, гувалиғим һәқтур,
чүнки мән өзүмниң қәйәрдин кәлгәнлигимни
вә қәйәргә баридиғанлиғимни билимән. Лекин
силәр қәйәрдин кәлгәнлигимни вә қәйәргә
баридиғанлиғимни билмәйсиләр. **15** Силәр әт
егилириниң өлчими бойичә һөкүм қилисиләр.
Бирақ мән һеч кимниң үстигә һөкүм қилмаймән.
16 Мән һөкүм қилсамму, һөкүмүм һәқиқийдур;
чүнки мән ялғуз әмәс, бәлки мени әвәткән Ата
[бу ишта] мән билән биллидур. **17** Силәргә тәвә
болған Тәврат қанунида: «Икки адәмниң гувалиғи
болса раст һесаплиниду» дәп пүтүлгәндур. **18**
Раст, мән өзүм тоғрамда өзүм гувалиқ беримән,
вә мени әвәткән Атиму мениң тоғрамда гувалиқ
бериду. **19** Улар униңдин: — Атаң қәйәрдә? — дәп
сорашти. Әйса уларға җавап берип: — Силәр я мени
тонумайсиләр, я Атамни тонумайсиләр; мени
тонуған болсаңлар, Атамниму тонуйттуңлар,
— деди. **20** Әйса бу сөзләрни ибадәтханида
тәлим бәргинидә, сәдиқә сандуғиниң алдида
туруп ейтқан еди. Бирақ һеч ким уни тутмиди,
чүнки униң вақит-саити техи йетип кәлмигән
еди. **21** Шуниң билән у уларға йәнә: Мән бу
йәрдин кетимән; силәр мени издәйсиләр, лекин
өз гунайиңлар ичидә өлисиләр. Мән кетидиған
йәргә силәр баралмайсиләр, — деди. **22** Буниң
билән Йәһудийлар: — У: «Мән кетидиған йәргә
силәр баралмайсиләр» дәйду. Бу униң өзини
өлтүрүвалимән дегинимиду? — дейишти. **23**
Әйса уларға: — Силәр төвәндиндурсиләр, мән
жуқуридиндурмән. Силәр бу дуниядиндурсиләр,
мән бу дуниядин әмәсмән. **24** Шуниң үчүн
силәргә: «Гуналириңлар ичидә өлисиләр» дедим.
Чүнки силәр мениң «[Әзәлдин] Бар Болғучи»
екәнлигимгә ишәнмисәңлар, гуналириңлар ичидә
өлисиләр, — деди. **25** Сән зади ким? — дәп
сорашти улар. Әйса уларға: — Башта силәргә немә
дегән болсам, мән шу. **26** Өзүмниң силәрниң
тоғраңларда вә үстүңлардин һөкүм қилидиған
нурғун сөзлирим бар; лекин мени Әвәткүчи
һәқтур вә мән Униңдин немини аңлиған болса,
буларнила дуниядикиләргә уқтуруп ейтимән,
— деди. **27** Улар униң өзлиригә ейтқанлириниң
Ата тоғрилиқ екәнлигини чүшинәлмиди. **28**
Шуңа Әйса мундақ деди: Силәр Инсаноғлини
көтәргәндин кейин, мениң «[Әзәлдин] Бар
Болғучи» екәнлигимни билисиләр вә шундақла
һеч ишни өзлүгүмдин қилмиғанлиғимни, пәқәт
Атиниң маңа үгәткининила сөзлигәнлигимниму
билисиләр. **29** Мени Әвәткүчи мән билән биллидур,
У мени әсла ялғуз қоймиди, чүнки мән һемишә
Уни хурсән қилидиған ишларни қилимән. **30**
Әйса бу сөзләрни қиливатқан чағниң өзидә,
нурғун кишиләр униңға етиқат қилди. **31** Әйса
өзигә етиқат қилған Йәһудийларға: — Әгәр
мениң сөз-каламимдин чиқмай турсаңлар, мениң
һәқиқий мухлислирим болған болисиләр, **32**
вә һәқиқәтни билисиләр вә һәқиқәт силәрни
азатлиққа ериштүриду, — деди. **33** Улар җававән:
— Биз Ибраһимниң нәслимиз, — һеч қачан һеч
кимниң қуллуғида болмидуқ. Сән қандақсигә:
Азатлиққа еришсиләр, дәйсән? — деди. **34**
Әйса уларға җавап берип: — Бәрһәқ, бәрһәқ,
мән силәргә шуни ейтип қояйки, гуна садир
қилған киши гунаниң қулидур. **35** Қул аилидә
мәңгү турмайду, лекин оғул мәңгү туриду. **(aiōn
g165)** **36** Шуниң үчүн Оғул силәрни азат қилса,
һәқиқий азат болисиләр. **37** Силәрниң Ибраһимниң
нәсли екәнлигиңларни билимән. Бирақ мени
өлтүрмәкчи болуватисиләр, чүнки мениң сөзүм

ичиңлардин орун алмиди. 38 Мән Атамниң
йенида көргәнлиримни ейтиватимән; силәр
болсаңлар өз атаңлардин көргәнлириңларни
қиливатисиләр! 39 Улар җавап берип: — Бизниң
атимиз Ибраһимдур, — деди. Әйса уларға:
— Әгәр Ибраһимниң пәрзәнтлири болсаңлар,
Ибраһимниң әмәллирини қилған болаттиңлар! 40
Бирақ һазир әксичә мени, йәни Худадин аңлиған
һәқиқәтни силәргә йәткүзгән адәмни өлтүрүшкә
қәстләйсиләр. Ибраһим ундақ ишни қилмиған. 41
Силәр өз атаңларниң қилғинини қиливатисиләр!
— деди. — Биз һарамдин болған әмәсмиз! Бизниң
пәқәт бирла атимиз бар, У болса Худадур!
— дейишти улар. 42 Әйса уларға: — Атаңлар
Худа болған болса, мени сөйгән болаттиңлар;
чүнки мән Худаниң бағридин чиқип, бу йәргә
кәлдим. Мән өзлүгүмдин кәлгән әмәсмән, бәлки
Униң тәрипидин әвәтилгәнмән. 43 Сөзлиримни
немишкә чүшәнмәйсиләр? Ениқки, мениң сөз-
каламим қулиқиңларға кирмәйватиду! 44 Силәр
атаңлар Иблистин болғансиләр вә униң арзу-
һәвәслиригә әмәл қилишни халайсиләр. У аләм
апиридә болғандин тартип қатил еди вә униңда
һәқиқәт болмиғачқа, һәқиқәттә турмиған. У ялған
сөзлигәндә, өз тәбиитидин сөзләйду, чүнки у
ялғанчи вә шундақла ялғанчилиқниң атисидур.
45 Лекин мән һәқиқәтни сөзлигиним үчүн, маңа
ишәнмәйсиләр. 46 Қайсиңлар мени гунайи бар
дәп дәлилләләйсиләр, қени? Һәқиқәтни сөзлисәм,
немә үчүн маңа ишәнмәйсиләр? 47 Худадин
болған киши Худаниң сөзлирини аңлайду; силәр
уларни аңлимайсиләр, чүнки силәр Худадин
болған әмәссиләр! 48 Йәһудийлар униңға җававән:
— Әҗәба, бизниң сени: «Самарийәлик һәм җин
чаплашқан адәм»сән дегинимиз тоғра әмәсму?
— дейишти. 49 Әйса җававән: — Маңа җин
чаплашқини йоқ, бәлки мән Атамни һөрмәт
қилимән; лекин силәр маңа һөрмәтсизлик
қиливатисиләр. 50 Мән өз шан-шәривимни
издимәймән; лекин буни издигүчи һәм [униң
үстидин] һөкүм қилғучи Бириси бар. 51 Бәрһәқ,
бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки, мениң
сөз-каламимни тутидиған киши әбәдил-әбәт өлүм
көрмәйду. (aiōn g165) 52 Шуниң билән Йәһудийлар
униңға: — Саңа дәрвәқә җин чаплашқанлиғини
әнди билдуқ! Һәтта [һәзрити] Ибраһим вә
пәйғәмбәрләрму өлгән турса, сән қандақсигә:
«Мениң сөз-каламимни тутидиған киши әбәдил-
әбәт өлүм тетимайду» дәйсән? (aiōn g165) 53
Әҗәба, сән атимиз Ибраһимдин улуқмусән?
У өлди, пәйғәмбәрләр һәм өлди!? Сән өзүңни
ким қилмақчисән? 54 Әйса җававән мундақ
деди: — Әгәр мән өзүмни улуқлисам, ундақта
улуқлуғум һеч нәрсә һесапланмайтти. Бирақ
мени улуқлиғучи — силәр «У бизниң Худайимиз»
дәп атайдиған Атамниң Өзидур. 55 Силәр Уни
тонумидиңлар, лекин мән Уни тонуймән. Уни
тонумаймән десәм, силәрдәк ялғанчи болаттим;
бирақ мән Уни тонуймән вә Униң сөз-каламини
тутимән. 56 Атаңлар Ибраһим мениң күнүмни
көридиғанлиғидин яйрап-яшниди һәм дәрвәқә
уни алдин-ала көрүп шатланди. 57 — Сән
техи әллик яшқа кирмәй туруп, Ибраһимни
көрдүңму? — дейишти улар. 58 Әйса уларға: —
Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки,
Ибраһим туғулмастила, мән Бар Болғучидурмән!
— деди. 59 Буниң билән улар уни чалма-кесәк
қилғили қоллириға йәрдин таш алди; лекин Әйса
уларға көрүнмәй, уларниң оттурисидин өтүп
ибадәтханидин чиқип кәтти.

9 Вә у йолда кетиветип, туғма қариғу бир адәмни
көрди. 2 Мухлислири униңдин: — Устаз, ким
гуна қилип униң қариғу туғулғиниға сәвәп
болған? У өзиму я ата-анисиму? — дәп сорашти. 3
Әйса мундақ җавап бәрди: — Өзи яки ата-анисиниң
гуна садир қилғанлиғидин әмәс, бәлки Худаниң
Өз әмәллири униңда аян қилинсун дәп шундақ
болған. 4 Күнниң йоруғида, мени Әвәткүчиниң
әмәллирини ада қилишим керәк. Кәч кирсә, шу
чағда һеч ким иш қилалмайду. 5 Мән дунияда
турған вақтимда, дунияниң нури өзүмдурмән. 6
Бу сөзләрни қилғандин кейин, у йәргә түкүрүп,
түкүрүктин лай қилип, лайни һелиқи адәмниң
көзлиригә сүрүп қойди 7 вә униңға: «Силоам
көлчиги»гә берип жуюваткин» деди («Силоам»
[ибранийчә сөз болуп], «әвәтилгән» дегән мәнини
билдүриду). Шуниң билән һелиқи адәм берип
жуювиди, көзи көридиған болуп қайтип кәлди. 8
Хошнилири вә у илгири тиләмчилик қилғинида
уни көргәнләр: — Бу олтирип тиләмчилик
қилидиған һелиқи адәм әмәсму? — дейишип
кәтти. 9 Бәзиләр: «Һәә, шу екән» десә, йәнә
бәзиләр: «Яқ. у әмәс, лекин униңға охшайдикән»
дейишти. Бирақ у өзи: — Мән дәл шу киши

болимән! — деди. 10 — Ундақта көзлириң қандақ
ечилди? — дәп сорашти улар. 11 У җававән мундақ
деди: — Әйса исимлиқ бир киши [түкүрүгидин]
лай қилип көзлиримгә сүрүп қоювиди, маңа:
«Силоам көлчигигә берип жуюватқин» дегән еди.
Мән берип жуювидим, көрәләйдиған болдум.
12 — У һазир қәйәрдә? — дәп сорашти улар. —
Билмәймән, — деди у. 13 Халайиқ илгири қариғу
болған бу адәмни Пәрисийләрниң алдиға елип
беришти 14 (әслидә Әйса лай қилип бу адәмниң
көзлирини ачқан күн дәл шабат күни еди). 15
Шуниң билән Пәрисийләр қайтидин бу адәмдин
қандақ көрәләйдиған болғинини соривиди, у
уларға: — У көзлиримгә лай [сүрүп] қойди, мән
жуювидим вә мана, көрәләйдиған болдум! —
деди. 16 Шуниң билән Пәрисийләрдин бәзилири:
— У адәм Худаниң йенидин кәлгән әмәс, чүнки
у шабат күнини тутмайду, — дейишти. Йәнә
бәзилири: — У гунакар адәм болса, қандақларчә
бундақ мөҗизилик аламәтләрни яриталайтти? —
дейишти. Буниң билән уларниң арисида бөлүнүш
пәйда болди. 17 Улар қариғу адәмдин йәнә: — У
көзлириңни ечипту, әнди сән у тоғрилиқ немә
дәйсән? — дәп сорашти. У: — У бир пәйғәмбәр екән,
— деди. 18 Йәһудийлар көрәләйдиған қилинған
кишиниң ата-анисини тепип кәлмигичә, бурун
униң қариғу екәнлигигә вә һазир көрәләйдиған
қилинғанлиғиға ишәнмәйтти. Шуңа улар униң
ата-анисини чақиртип, 19 улардин: — Бу силәрниң
оғлуңларму? Туғма қариғу, дәвататтиңлар? Әнди
һазир қандақларчә көрәләйдиған болуп қалди? —
дәп сорашти. 20 Ата-аниси уларға: — Униң бизниң
оғлимиз екәнлиги, шундақла туғулушидинла
қариғу екәнлигини билимиз; 21 лекин һазир
қандақларчә көрәләйдиған болуп қалғанлиғини,
көзлирини ким ачқанлиғини билмәймиз. У чоң
адәм турса, [буни] өзидин сораңлар, у өзи дәп
бәрсун, — дәп җавап бәрди. 22 Ата-анисиниң
шундақ дейиши Йәһудийлардин қорққанлиғи
үчүн еди; чүнки Йәһудийлар кимдәким Әйсани
Мәсиһ дәп етирап қилса, у синагог җамаитидин
қоғлап чиқирилсун дәп қарар қилған еди. 23 Шу
сәвәптин униң ата-аниси: «У чоң адәм турса,
[буни] өзидин сораңлар» дегән еди. 24 Пәрисийләр
әслидә қариғу болған адәмни йәнә чақирип
униңға: — Худаға шан-шәрәп берип [қәсәм қил]!
Биз бу адәмниң гунакар екәнлигини билимиз, —
дейишти. 25 У мундақ җавап бәрди: — У гунакарму,
әмәсму, билмәймән. Бирақ мән шу бирла ишни
билимәнки, қариғу едим, һазир көрәләйдиған
болдум. 26 Улар униңдин йәнә бир қетим:
— У сени қандақ қилди? Көзлириңни қандақ
ачти? — дәп сорашти. 27 У җававән: — Силәргә
аллиқачан ейттим, бирақ қулақ салмидиңлар.
Силәр немә дәп қайтидин аңлашни халап
қалдиңлар? Силәрму униң мухлислири болай
дәватамсиләр?! — деди. 28 Буниң билән, улар уни
қаттиқ тиллап: — Сән һелиқиниң мухлиси! Биз
болсақ Муса [пәйғәмбәрниң] мухлислиримиз. 29
Худаниң Мусаға сөзлигәнлигини билимиз; лекин
бу неминиң болса қәйәрдин кәлгәнлигиниму
билмәймиз, — дейишти. 30 Һелиқи адәм уларға
мундақ җавап қайтурди: — Әҗайип ишқу бу!
Гәрчә силәр униң қәйәрдин кәлгәнлигини
билмигиниңлар билән, у мениң көзлиримни
ачти. 31 Биз билимизки, Худа гунакарларниң
тиләклирини аңлимайду; бирақ Өзигә ихласмән
болуп ирадисигә әмәл қилғучиларниңкини
аңлайду. 32 Дуния апиридә болғандин
тартип, бирәрсиниң туғма қариғуниң көзини
ачқанлиғини аңлап баққан әмәс. (aiōn g165) 33
Әгәр бу адәм Худадин кәлмигән болса, һеч немә
қилалмиған болатти. 34 Улар уни: — Сән түптин
гуна ичидә туғулған туруқлуқ, бизгә тәлим
бәрмәкчимусән? — дейишип, уни [синагогтин]
қоғлап чиқириветишти. 35 Әйса уларниң уни
[синагогтин] қоғлап чиқарғанлиғини аңлап,
уни издәп тепип: Сән, Худаниң Оғлиға етиқат
қиламсән? — дәп сориди. 36 У җававән: — Тәхсир,
у ким? Мән униңға етиқат қилай, — деди. 37 —
Сән һәм уни көрдүң һәм мана, һазир сән билән
сөзлишиватқан дәл шуниң өзи, — деди Әйса
униңға. 38 Һелиқи адәм: — И Рәб, етиқат қилимән!
— дәп, униңға сәҗдә қилди. 39 — Мән корларни
көридиған болсун, көридиғанларни кор болсун
дәп бу дунияға һөкүм чиқиришқа кәлдим, —
деди Әйса. 40 Униң йенидики бәзи Пәрисийләр
бу сөзләрни аңлап униңдин: — Бизму корму?
— дәп сорашти. 41 Әйса уларға: — Кор болған
болсаңлар, гунайиңлар болмайтти; лекин силәр
һазир «көрүватимиз» дегиниңлар үчүн силәргә
гуна һесаплиниверидү, — деди.

10 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип
қояйки, қой қотиниға ишиктин кирмәй,

башқа йәрдин ямишип киргән киши оғри вә
қарақчидур. 2 Ишиктин киридиған киши болса
қойларниң падичисидур. 3 Ишик бақар униңға
ишикни ечип бериду вә қойлар униң авазини
аңлап тонуйду; у өз қойлириниң исимлирини бир-
бирләп чақирип уларни сиртқа башлап чиқиду.
4 У қойлириниң һәммисини сиртқа чиқирип
болуп, уларниң алдида маңиду, қойларму униң
кәйнидин әгишип меңишиду; чүнки улар униң
авазини тонуйду. 5 Лекин улар ят адәмниң
кәйнидин маңмайду, бәлки униңдин қачиду;
чүнки улар ятларниң авазини тонумайду. 6 Әйса
бу тәмсилни уларға сөзләп бәргини билән, лекин
улар униң өзлиригә немә дәватқанлиғини һеч
чүшәнмиди. 7 Шуңа Әйса уларға йәнә мундақ деди:
— Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки,
қойларниң ишиги өзүмдурмән. 8 Мәндин илгири
кәлгәнләрниң һәммиси оғри вә қарақчидур,
лекин қойлар уларға қулақ салмиди. 9 Ишик
өзүмдурмән. Мән арқилиқ киргини қутқузулиду
һәм кирип-чиқип, от-чөпләрни тепип йейәләйду.
10 Оғри болса пәқәт оғрилаш, өлтүрүш вә бузуш
үчүнла келиду. Мән болсам уларни һаятлиққа
еришсун вә шу һаятлиғи мол болсун дәп кәлдим.
11 Яхши падичи өзүмдурмән. Яхши падичи қойлар
үчүн өз җенини пида қилиду. 12 Лекин мәдикар
ундақ қилмайду. У бәлки нә қойларниң егиси
нә падичиси болмиғачқа, бөриниң кәлгинини
көрсә, қойларни ташлап қачиду вә бөрә келип
қойларни титип тирипирән қиливетиду. 13 Әнди
мәдикар болса пәқәт һәққини дәп ишләп, қойларға
көңүл бөлмәй бәдәр қачиду. 14 Яхши падичи
өзүмдурмән. Ата мени тониғинидәк мән атини
тонуғинимдәк, мән өзүмниңкиләрни тонуймән
вә өзүмниңкиләрму мени тонуйду; қойлар үчүн
җеним пида. 16 Бу қотандин болмиған башқа
қойлиримму бар. Уларниму елип башлишим
керәк вә уларму авазимни аңлайду; шуниң
билән бир пада болиду, шундақла уларниң бир
падичиси болиду. 17 Ата мени шу сәвәптин
сөйидуки, мән җенимни қайтурувелишим үчүн
уни пида қилимән. 18 Җенимни һеч ким мәндин
алалмайду, мән уни өз ихтиярим билән пида
қилимән. Мән уни пида қилишқа һоқуқлуқмән вә
шундақла уни қайтурувелишқиму һоқуқлуқмән;
бу әмирни Атамдин тапшурувалғанмән. 19 Бу
сөзләр түпәйлидин Йәһудийлар арисида йәнә
бөлүнүш пәйда болди. 20 Улардин көп адәмләр:
— Униңға җин чаплишипту, у җөйлүватиду,
немә үчүн униң сөзигә қулақ салғидәксиләр? —
дейишти. 21 Йәнә бәзиләр болса: — Җин чаплашқан
адәмниң сөзлири бундақ болмайду. Җин қандақму
қариғуларниң көзлирини ачалисун?! — дейишти.
22 Қиш пәсли болуп, Йерусалимда «Қайта
беғишлаш һейти» өткүзүлүвататти. 23 Әйса
ибадәтханидики «Сулайманниң пешайвини»да
айлинип жүрәтти. 24 Йәһудийлар униң әтрапиға
олишивелип: — Бизни қачанғичә тит-тит қилип
тутуқлуқта қалдурмақчисән? Әгәр Мәсиһ болсаң,
бизгә очуғини ейт, — дейишти. 25 Әйса
мундақ җавап бәрди: — Мән силәргә ейттим,
лекин ишәнмәйсиләр. Атамниң нами билән
қилған әмәллиримниң өзи маңа гувалиқ бериду.
26 Бирақ мән силәргә ейтқинимдәк, силәр
етиқат қилмидиңлар, чүнки мениң қойлиримдин
әмәссиләр. 27 Мениң қойлирим мениң авазимни
аңлайду, мән уларни тонуймән вә улар маңа
әгишиду. 28 Мән уларға мәңгүлүк һаят ата
қилимән; улар әсла һалак болмайду. Һеч ким
уларни қолумдин тартивалалмайду. (aiōn g165, aiōnios
g166) 29 Уларни маңа тәқдим қилған атам һәммидин
үстүндур вә һеч ким уларни атамниң қолидин
тартивалалмайду. 30 Мән вә Ата [әслидинла]
бирдурмиз. 31 Буниң билән Йәһудийлар йәнә
уни чалма-кесәк қилишмақчи болуп, йәрдин
қоллириға таш елишти. 32 Әйса уларға: —
Атамдин кәлгән нурғун яхши әмәлләрни силәргә
көрсәттим. Бу әмәлләрниң қайсиси үчүн мени
чалма-кесәк қилмақчисиләр? — деди. 33 — Сени
яхши бир әмәл үчүн әмәс, бәлки күпүрлүк
қилғиниң үчүн чалма-кесәк қилимиз. Чүнки
сән бир инсан туруқлуқ, өзүңни Худа қилип
көрсәттиң! — деди Йәһудийлар җававән. 34
Әйса уларға мундақ җавап бәрди: — Силәргә
тәвә муқәддәс қанунда «Мән ейттим, силәр
илаһларсиләр» дәп пүтүлгән әмәсму? 35 Худа
өз сөз-каламини йәткүзгәнләрни «илаһлар» дәп
атиған йәрдә (вә муқәддәс язмиларда ейтилғини
һәргиз күчтин қалмайду) 36 немә үчүн Ата
Өзигә хас-муқәддәс қилип паний дунияға әвәткән
зат «Мән Худаниң Оғлимән» десә, у тоғрилиқ
«күпүрлүк қилдиң!» дәйсиләр? 37 Әгәр Атамниң
әмәллирини қилмисам, маңа ишәнмәңлар. 38
Бирақ қилсам, маңа ишәнмигән һаләттиму,

әмәлләрниң өзлиригә ишиниңлар. Буниң билән
Атиниң мәндә екәнлигини, мениңму Атида
екәнлигимни һәқ дәп билип етиқат қилидиған
болисиләр. 39 Буниң билән улар йәнә уни
тутмақчи болди, бирақ у уларниң қоллиридин
қутулуп, у йәрдин кәтти. 40 Андин у йәнә Иордан
дәриясиниң у қетиға, йәни Йәһя [пәйғәмбәр]
дәслипидә адәмләрни чөмүлдүргән җайға берип,
у йәрдә турди. 41 Нурғун кишиләр униң йениға
кәлди. Улар: — Йәһя һеч мөҗизилик аламәт
көрсәтмигән, лекин униң бу адәм тоғрисида
барлиқ ейтқанлири раст екән! — дейишти. 42
Шуниң билән нурғунлиған кишиләр бу йәрдә
униңға етиқат қилди.

11 Лазарус дегән бир адәм кесәл болуп қалған
еди. У Мәрйәм вә һәдиси Марта турған, Бәйт-
Ания дегән кәнттә туратти 2 (бу Мәрйәм болса,
Рәбгә хушбуй майни сүркигән, путлирини өз
чачлири билән ертип қурутқан һелиқи Мәрйәм
еди; кесәл болуп ятқан Лазарус униң иниси
еди). 3 Лазарусниң һәдилири Әйсаға хәвәрчи
әвәтип: «И Рәб, мана сән сөйгән [достуң] кесәл
болуп қалди» дәп йәткүзди. 4 Лекин Әйса буни
аңлап: — Бу кесәлдин өлүп кәтмәйду, бәлки бу
арқилиқ Худаниң Оғли улуқлинип, Худаниң шан-
шәриви аян қилиниду — деди. 5 Әйса Марта,
сиңлиси вә Лазарусни толиму сөйәтти. 6 Шуңа у
Лазарусниң кесәл екәнлигини аңлиған болсиму,
өзи туруватқан җайда йәнә икки күн турди. 7
Андин кейин у мухлислириға: — Йәһудийәгә
қайта барайли! — деди. 8 Мухлислири униңға:
— Устаз, йеқиндила [у йәрдики] Йәһудийлар
сени чалма-кесәк қилмақчи болған турса, йәнә
у йәргә қайта барамсән? — дейишти. 9 Әйса
мундақ деди: — Күндүздә он икки саат бар
әмәсму? Күндүзи йол маңған киши путлашмас,
чүнки у бу дунияниң йоруғини көриду. 10 Лекин
кечиси йол маңған киши путлишар, чүнки униңда
йоруқлуқ йоқтур. 11 Бу сөзләрни ейтқандин
кейин, у: — Достимиз Лазарус ухлап қалди;
мән уни уйқисидин ойғатқили баримән, — дәп
қошуп қойди. 12 Шуңа мухлислар униңға: — И
Рәб, ухлиған болса, яхши болуп қалиду, — деди.
13 Һалбуки, Әйса Лазарусниң өлүми тоғрилиқ
ейтқан еди, лекин улар у дәм елиштики уйқини
дәватиду, дәп ойлашти. 14 Шуңа Әйса уларға
очуғини ейтип: — Лазарус өлди, — деди. 15 —
Бирақ силәрни дәп, силәрниң етиқат қилишиңлар
үчүн, [униң қешида] болмиғанлиғимға хошалмән.
Әнди униң йениға барайли, — деди. 16
«Қош гезәк» дәп атилидиған Томас башқа
мухлисдашлириға: — Бизму униң билән биллә
барайли һәм униң билән биллә өләйли, — деди.
17 Әйса мухлислири билән Бәйт-Аниияға барғанда,
Лазарусниң йәрликкә қоюлғиниға аллиқачан төрт
күн болғанлиғи униңға мәлум болди. 18 Бәйт-
Ания Йерусалимға йеқин болуп, униңдин алтә
чақиримчә жирақлиқта еди, 19 шуниң билән
нурғун Йәһудийлар Марта билән Мәрйәмгә иниси
тоғрисида тәсәлли бәргили уларниң йениға кәлгән
еди. 20 Марта әнди Әйсаниң келиватқинини
аңлапла, униң алдиға чиқти. Лекин Мәрйәм болса
өйидә олтирип қалди. 21 Марта әнди Әйсаға: —
И Рәб, бу йәрдә болған болсаң, иним өлмигән
болатти. 22 Һелиһәм Худадин немини тилисәң,
Униң саңа шуни беридиғанлиғини билимән, —
деди. 23 — Иниң қайта тирилиду, — деди Әйса. 24
Марта: — Ахирқи күнидә, йәнә тирилиш күнидә
униң җәзмән тирилидиғанлиғини билимән, —
деди. 25 Әйса униңға: — Тирилиш вә һаятлиқ мән
өзүмдурмән; маңа етиқат қилғучи киши өлсиму,
һаят болиду; 26 вә һаят туруп, маңа етиқат қилғучи
әбәдил-әбәт өлмәс; буниңға ишинәмсән? (aiōn g165)
27 У униңға: — Ишинимән, и Рәб; сениң дунияға
келиши муқәррәр болған Мәсиһ, Худаниң Оғли
екәнлигиңгә ишинимән. 28 Буни дәп болуп, у берип
сиңлиси Мәрйәмни астиғина чақирип: — Устаз
кәлди, сени чақириватиду, — деди. 29 Мәрйәм буни
аңлап, дәрһал орнидин туруп, униң алдиға барди
30 (шу пәйттә Әйса техи йезиға кирмигән болуп,
Марта униң алдиға меңип, учришип қалған йәрдә
еди). 31 Әнди [Мәрйәмгә] тәсәлли бериватқан,
өйдә униң билән олтарған Йәһудийлар униң
алдирап қопуп сиртқа чиқип кәткинини көрүп,
уни қәбиргә берип шу йәрдә жиға-зерә қилғили
кәтти, дәп ойлап, униң кәйнидин меңишти. 32
Мәрйәм әнди Әйса бар йәргә барғанда уни көрүп,
айиғиға өзини етип: — И Рәб, бу йәрдә болған
болсаң, иним өлмигән болатти! — деди. 33 Әйса
Мәрйәмниң жиға-зерә қилғинини, шундақла униң
билән биллә кәлгән Йәһудий хәлиқниң жиға-зерә
қилишқинини көргәндә, роһида қаттиқ пиған
чекип, көңли толиму беарам болди вә: 34 —
Уни қәйәргә қойдуңлар? — дәп сориди. — И Рәб,

келип көргин, — дейишти улар. 35 Әйса көз йеши
қилди. 36 Йәһудий хәлқи: — Қараңлар, у уни
қанчилик сөйгән! — дейишти. 37 Вә улардин
бәзилири: — Қариғуниң көзини ачқан бу киши
кесәл адәмни өлүмдин сақлап қалалмасмиди?
— дейишти. 38 Әйса ичидә йәнә қаттиқ пиған
чекип, қәбирниң алдиға барди. Қәбир бир ғар
еди; униң кириш ағзиға чоң бир таш қоюқлуқ
еди. 39 Әйса: — Ташни еливетиңлар! — деди.
Өлгүчиниң һәдиси Марта: — И Рәб, йәрликкә
қойғили төрт күн болди, һазир у пурап кәткәнду,
— деди. 40 Әйса униңға: — Мән саңа: «Етиқат
қилсаң, Худаниң шан-шәривини көрисән» дегән
едимғу! — деди. 41 Буниң билән халайиқ ташни
еливәтти. Әйса көзлирини асманға тикип мундақ
дуа қилди: — И Ата, тилигимни аңлиғиниң
үчүн саңа тәшәккүр ейтимән. 42 Тиләклиримни
һемишә аңлайдиғанлиғиңни билимән; лекин
шундақ болсиму, әтрапимдики мошу халайиқ
сениң мени әвәткәнлигиңгә ишәнсун дәп, буни
ейтиватимән! 43 Бу сөзләрни қилғандин кейин,
у жуқури авазда: — Лазарус, ташқириға чиқ! —
дәп товлиди. 44 Өлгүчи қол-путлири кепәнләнгән,
еңиги теңилған һалда ташқириға чиқти. Әйса
уларға: — Кепәнни йешиветип, уни азат қилиңлар!
— деди. 45 Мәрйәмниң йениға пәтә қилип
келип, униң әмиллирини көргән Йәһудийлар
ичидин нурғунлири униңға етиқат қилди. 46
Лекин уларниң ичидә бәзилири Пәрисийләрниң
йениға берип, Әйсаниң қилған ишлирини мәлум
қилишти. 47 Шуңа баш каһинлар вә Пәрисийләр
Йәһудийларниң кеңәшмисини жиғип: — Қандақ
қилишимиз керәк? Бу адәм нурғун мөҗизилик
аламәтләрни яритиватиду. 48 Униңға шундақ
йол қоюп беривәрсәк, һәммә адәм униңға етиқат
қилип кетиду. Шундақ болғанда, Римлиқлар
келип бу бизниң җайимиз вә қовмимизни вәйран
қиливетиду! — дейишти. 49 Уларниң ичидә
бири, йәни шу жили баш каһин болған Қаяфа:
— Силәр һеч немини билмәйдикәнсиләр! 50
Пүтүн хәлиқниң һалак болушиниң орниға, бирла
адәмниң улар үчүн өлүшиниң әвзәллигини
чүшинип йәтмәйдикәнсиләр, — деди 51 (бу
сөзни у өзлүгидин ейтмиған еди; бәлки у шу
жили баш каһин болғанлиғи үчүн, Әйсаниң
[Йәһудий] хәлқи үчүн, шундақла пәқәт у хәлиқ
үчүнла әмәс, бәлки Худаниң һәр янға тарқилип
кәткән пәрзәнтлириниң һәммисини бир қилип
уюштуруш үчүн өлидиғанлиғидин алдин бешарәт
берип шундақ дегән еди). 53 Шуниң билән улар
мәслиһәтлишип, шу күндин башлап Әйсани
өлтүрүветишни қәстлиди. 54 Шуниң үчүн Әйса
әнди Йәһудийлар арисида ашкарә жүрмәйтти, у у
йәрдин айрилип чөлгә йеқин райондики Әфраим
исимлиқ бир шәһиригә берип, мухлислири
билән у йәрдә турди. 55 Әнди Йәһудийларниң
«өтүп кетиш һейти»ға аз қалған еди. Нурғун
кишиләр таһарәтни ада қилиш үчүн, һейттин
илгири йезилардин Йерусалимға келишти. 56
Шуниң билән биллә шу кишиләр Әйсани издәшти.
Улар ибадәтханида жиғилғанда бир-биригә:
— Қандақ ойлаватисиләр? У һейт өткүзгили
кәлмәсму? — дейишти. 57 Баш каһинлар билән
Пәрисийләр болса уни тутуш үчүн, һәр кимниң
униң қәйәрдилигини билсә, мәлум қилиши
тоғрилиқ пәрман чиқарған еди.

12 Өтүп кетиш һейтидин алтә күн илгири,
Әйса өзи өлүмдин тирилдүргән Лазарус
туруватқан җай — Бәйт-Анияға кәлди. 2 Шу
вәҗидин улар у йәрдә униңға зияпәт бәрди.
Марта меһманларни күтүвататти; Лазарус болса
Әйса билән һәмдәстихан болғанларниң бири
еди. 3 Мәрйәм әнди наһайити қиммәт баһалиқ
сап сумбул әтирдин бир қадақ әкилип, Әйсаниң
путлириға қуйди андин чачлири билән путлирини
ертип қурутти. Әтирниң хуш пуриғи өйни бир
алди. 4 Лекин униң мухлислиридин бири, йәни
униңға пат арида сатқунлуқ қилғучи, Симонниң
оғли Йәһуда Ишқарийот: 5 — Немишкә бу [қиммәт
баһалиқ] әтир кәмбәғәлләргә сәдиқә қилип
берилишкә үч йүз динарға сетилмиди? — деди 6
(у бу сөзни кәмбәғәлләрниң ғемини йегәнлиги
үчүн әмәс, бәлки оғри болғанлиғи үчүн дегән
еди; чүнки у [мухлисларниң ортақ] һәмянини
сақлиғучи болуп, дайим униңға селинғинидин
оғриливалатти). 7 Әнди Әйса: — Аялни өз
ихтияриға қойғин! Чүнки у буни мениң дәпнә
күнүм үчүн тәйярлиқ қилип сақлиғандур; 8
чүнки кәмбәғәлләр һемишә силәр билән биллә
болиду, лекин мән һемишә силәр билән биллә
болмаймән, — деди. 9 Зор бир топ Йәһудийлар
униң шу йәрдә екәнлигидин хәвәр тепип, шу
йәргә кәлди. Уларниң келиши ялғуз Әйсани дәпла
әмәс, йәнә у өлүмдин тирилдүргән Лазарусниму

көрүш үчүн еди. 10 Лекин баш каһинлар болса
Лазарусниму өлтүрүшни мәслиһәтләшкән еди;
11 Чүнки униң сәвәвидин нурғун Йәһудийлар
өзлиридин чекинип Әйсаға етиқат қиливататти.
12 Әтиси, «[өтүп кетиш] һейти»ни өткүзүшкә
кәлгән зор бир топ халайиқ Әйсаниң Йерусалимға
келиватқанлиғини аңлап, 13 қоллириға хорма
шахлирини тутушқан һалда уни қарши алғили
чиқишти вә: «Тәшәккүр-һосанна! Пәрвәрдигарниң
намида кәлгүчи, Исраилниң падишасиға мубарәк
болғай!» дәп вақирашти. 14 Әйса бир тәхәйни
тепип, униңға минди; худди [муқәддәс язмиларда]
мундақ пүтүлгәндәк: — 15 «Қорқма, и Зион
қизи! Мана, Падишасиң ешәк тәхийигә минип
келиватиду!». 16 Әйни чағда униң мухлислири
бу ишларни чүшәнмәйтти, лекин Әйса шан-
шәрәптә улуқланғандин кейин, бу сөзләрниң
униң тоғрилиқ пүтүлгәнлигини, шундақла
бу ишларниң дәрвәқә униңда шундақ йүз
бәргәнлигини есигә кәлтүрди. 17 Әнди у Лазарусни
қәбирдин чақирип тирилдүргән чағда униң билән
биллә болған халайиқ болса, бу ишқа гувалиқ
бериватәтти. 18 Әйса яратқан бу мөҗизилик
аламәтниму аңлиғачқа, уни қарши елишқа шу бир
топ адәмләр чиқишқан еди. 19 Пәрисийләр болса
бир-биригә: — Қараңлар, [барлиқ] қилғиниңлар
бекар кәтти! Мана әнди пүткүл җаһан униңға
әгәшмәктә! — дейишти. 20 Өтүп кетиш һейтида
ибадәт қилғили кәлгәнләр арисида бир нәччә
грекларму бар еди. 21 Булар әнди Галилийәниң
Бәйт-Саида йезисидин болған Филипниң йениға
келип: — Әпәндим, биз Әйса билән көрүшсәк, — дәп
тәләп қилишти. 22 Филип берип буни Андрияскә
ейтти. Андин Андрияс вә Филип иккиси Әйсаға
мәлум қилди. 23 Лекин Әйса уларға җававән
мундақ деди: — «Инсаноғлиниң шан-шәрәптә
улуқлинидиған вақит-саити йетип кәлди. 24
Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип қояйки,
буғдай дени тупрақ ичигә чүшүп өлмигичә, өзи
йәнила ялғуз қалиду; лекин өлсә, мол һосул
бериду. 25 Кимдәким өз һаятини айиса униңдин
мәһрум болиду; лекин бу дунияда өз һаятидин
нәпрәтләнсә, уни мәңгүлүк һаятлиққа сақлалайду.
(aiōnios g166) 26 Кимдәким хизмитимдә болушни
халиса, маңа әгәшсун. Мән қәйәрдә болсам,
мениң хизмәтчимму шу йәрдә болиду. Кемдәким
мениң хизмитимдә болса, Ата униңға иззәт
қилиду. 27 Һазир җеним қаттиқ азаплиниватиду.
Мән немә дейишим керәк? «Ата, мени бу
саатин қутқузғин!» дәйму? Лекин мән дәл мошу
вақит-саат үчүн кәлдим. 28 Ата, наминңға шан-
шәрәп кәлтүргин!». Шуан, асмандин бир аваз
аңлинип: — Униңға шан-шәрәп кәлтүрдүм вә
йәнә униңға шан-шәрәп кәлтүримән!» — дейилди.
29 Буни аңлиған шу йәрдә турған халайиқ: —
Һава гүлдүрлиди, — дейишти. Йәнә бәзиләр
болса: — Бир пәриштә униңға гәп қилди, —
дейишти. 30 Әйса болса җававән: — Бу аваз
мени дәп әмәс, силәрни дәп чүшти. 31 Әнди
дунияниң үстигә һөкүм чиқирилиш вақти кәлди;
һазир бу дунияниң һөкүмдариниң ташқириға
қоғлиниш вақти кәлди. 32 Вә мән болсам, йәрниң
үстидин көтирилгинимдә, пүткүл инсанларни
өзүмгә җәлип қилип тартимән, — деди 33
(униң буни дегини өзиниң қандақ өлүм билән
өлидиғанлиғини көрсәткини еди). 34 Халайиқ
буниңға җававән униңдин: — Биз муқәддәс
қанундин Мәсиһниң әбәткичә қалидиғинини
аңлиған; сән қандақсигә «Инсаноғли көтирилиши
керәк» дәйсән?! Бу қандақму «Инсаноғли»
болсун? — дәп сориди. (aiōn g165) 35 Шуңа Әйса
уларға: — Нурниң араңларда болидиған вақти
узун болмайду. Шуңа қараңғулуқниң силәрни
бесивалмаслиғи үчүн, нур бар вақтида [униңда]
меңиңлар; қараңғулуқта маңған киши өзиниң
қәйәргә кетиватқанлиғини билмәйду. 36 Нур
араңларда бар вақитта, униңға ишиниңлар; буниң
билән нурниң пәрзәнтлири болисиләр, — деди.
Әйса бу сөзләрни қилғандин кейин, улардин
айрилип йошурунувалди. 37 Гәрчә у уларниң
көз алдида шунчә тола мөҗизилик аламәт
көрсәткән болсиму, улар техи униңға етиқат
қилмиди. 38 Шуниң билән Йәшая пәйғәмбәрниң
язмисида алдин-ала көрситилгән бешарәт
дәл әмәлгә ашурди: «И Пәрвәрдигар, бизниң
йәткүзгән хәвиримизгә кимму ишәнгән? Һәм
«Пәрвәрдигарниң билиги» Болғучи кимгиму аян
қилинған?» 39 Халайиқниң етиқат қилмиғининиң
сәвәви дәл шуки (худди Йәшая пәйғәмбәр
йәнә алдин-ала ейтқандәк): «[Пәрвәрдигар]
уларниң көзлирини кор, Қәлбини таш қилди;
Мәхсәт, уларниң көзлириниң көрүп, Қәлбиниң
чүшинип, [Гуналиридин] йенишиниң алдини
елиш үчүндур; Болмиса, Мән уларни сақайтқан

болаттим, — [дәйду Пәрвәрдигар]». 41 Бу
сөзләрни Йәшая [пәйғәмбәр] [Мәсиһниң] шан-
шәривини көрүп униңға қарита алдин-ала сөз
қилғинида ейтқан еди. 42 Вәһаләнки, гәрчә һәтта
Йәһудий ақсақаллиридинму нурғунлиған адәмләр
униңға етиқат қилған болсиму, улар Пәрисийләр
вәҗидин қорқуп, өзлириниң синагогтин қоғлап
чиқириветилмәслиги үчүн уни етирап қилмиди.
43 Буниң сәвәви, улар инсанлардин келидиған
иззәт-шөһрәтни Худадин келидиған иззәт-
шөһрәттин яхши көрәтти. 44 Бирақ Әйса жуқури
аваз билән мундақ деди: — Маңа етиқат қилғучи
маңила әмәс, бәлки мени Әвәткүчигә етиқат
қилғучидур. 45 Кимки мени көргүчи болса, мени
Әвәткүчини көргүчи болиду. 46 Мән маңа етиқат
қилғучилар қараңғулуқта қалмисун дәп, нур
сүпитидә дунияға кәлдим. 47 Бириси сөзлиримни
аңлап, уларни тутмиса, уни сораққа тартмаймән;
чүнки мән дуниядикиләрни сораққа тартқили
әмәс, бәлки дуниядикиләрни қутқузғили кәлдим.
48 Бирақ мени чәткә қаққучини, шундақла
сөзлиримни қобул қилмиғанни болса, уни сораққа
тартқучи бириси бар. У болсиму, мән ейтқан
сөз-каламимдур. У ахирқи күни уни сораққа
тартиду. 49 Чүнки мән өзлүгүмдин сөзлигиним
йоқ, бәлки мени әвәткән Ата мениң немини
дейишим вә қандақ сөзлишим керәклигигә әмир
бәргән. 50 Униң әмриниң мәңгүлүк һаятлиқ
екәнлигини билимән. Шуңа немини сөзлисәм,
Ата маңа буйруғинидәк сөзләймән. (aiōnios g166)

13 Өтүп кетиш һейтидин илгири, Әйса
бу дуниядин айрилип, Атиниң йениға
баридиған вақит-саатниң йетип кәлгәнлигини
билди вә шуниң үчүн бу дуниядики өз адәмлиригә
көрситип кәлгән меһир-муһәббитини ахирғичә
толуқ көрситип турди. 2 Әнди кәчлик тамақ
йейиливатқан еди; Иблис аллибурун Симонниң
оғли Йәһуда Ишқарийотниң көңлигә Әйсаға
сатқунлуқ қилиш вәсвәсисини салған еди. 3 Әйса
Атиниң һәр ишни униң қолиға тапшурғинини, вә
өзиниң Худаниң йенидин келип, Худаниң йениға
қайтидиғанлиғини билгәчкә, 4 дәстихандин
туруп, тон-көйнигини йешип, бир лөңгә билән
белини бағлиди. 5 Андин җавурға су қуюп,
мухлисларниң путлирини жуюшқа вә белигә
бағлиған лөңгә билән сүртүп қурутушқа башлиди.
6 Нөвәт Симон Петрусқа кәлгәндә, Петрус униңға:
— И Рәб, путумни сән жуйсаң қандақ болғини?! —
деди. 7 Әйса униңға: — Немә қиливатқинимни
һазир билмәйсән, лекин кейин билисән, —
деди. 8 Петрус: — Сән мениң путумни жуйсаң
һәргиз болмайду! — деди. Әйса униңға җававән:
— Сени юмисам, мениң билән тәң несиваң
болмайду, — деди. (aiōn g165) 9 Симон Петрус:
— И Рәб, ундақта пәқәт путлиримнила әмәс,
қоллиримниму, бешимниму жуйғайсән! — деди.
10 Әйса униңға: — Бәдини жуюлуп, тамамән
пакиз болған адәм пәқәт путлирини юсила қайта
жуюнушиниң һаҗити болмайду. Силәр пакиз,
лекин һәммиңлар әмәс, — деди 11 (чүнки у
өзини кимниң тутуп беридиғанлиғини биләтти;
шуниң үчүн у «Һәммиңларла пакиз әмәс» дегән
еди). 12 Шуниң билән у уларниң путлирини
жуюп болғандин кейин, тон-көйнигини кийип,
йәнә дәстиханға олтирип уларға мундақ деди:
— Силәргә немә қилғинимни уқтуңларму? 13
Силәр мени «Устаз» вә «Рәб» дәйсиләр вә раст
ейтисиләр, мән шундақтурмән. 14 Әгәр мән Рәб
вә устазиңлар туруқлуқ, путлириңларни жуйған
екәнмән, силәрму бир-бириңларниң путлирини
жуюшуңлар керәк. 15 Мән силәргә қилғандәк
силәрниңму һәм шундақ қилишиңлар үчүн бу
үлгини қалдурдум. 16 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә
шуни ейтип қояйки, қул ғоҗайинидин үстүн
турмайду, әлчиму өзини әвәткүчидин үстүн
турмайду. 17 Бу ишларни билгән екәнсиләр,
шундақ қилсаңлар бәхитликсиләр! 18 Мән
буларни һәммиңларға қаритип ейтмидим. Мән
таллиғанлиримни билимән, лекин [муқәддәс
язмиларда] алдин пүтүлгән: «Мән билән
һәмдәстихан болуп ненимни йегәнму маңа пут
атти!» дегән бу сөз әмәлгә ашурулмай қалмайду.
19 Мән бу иш йүз бериштин авал уни силәргә
ейтип қояйки, у ишлар йүз бәргәндә мениң
«Бар Болғучи» екәнлигимгә ишинисиләр. 20
Бәрһәқ, бәрһәқ, силәргә шуни ейтип қояйки,
кимки мән әвәткән һәр қандақ бирисини қобул
қилған болса, мени қобул қилған болиду;
вә мени қобул қилғучилар мени Әвәткүчини
қобул қилған болиду. 21 Әйса бу сөзләрни
ейтқандин кейин, роһта қаттиқ пиған чекип,
мундақ гувалиқ бәрди: — Бәрһәқ, бәрһәқ, мән
силәргә шуни ейтип қояйки, араңларда бирәйлән
маңа сатқунлуқ қилиду! 22 Мухлислар кимни

дәватқанлиғини билəлмәй, бир-биригә қарашти.
23 Әнди дәстиханда мухлислиридин бири Әйсаниң
мәйдисигә йөлинип ятқан еди; у болса «Әйса
сөйидиған мухлис» еди. 24 Симон Петрус
униңдин [Әйсаниң] кимни дәватқинини сорап
беқишини ишарәт қилди. 25 Шуниң билән у
Әйсаниң мәйдисигә йөлинип туруп униңдин:
— И Рәб, у кимдур? — дәп сориди. 26 Әйса
җавап берип: — Бу бир чишләм нанни ашқа
төгүрүп кимгә сунсам, шудур, — деди. Шуниң
билән у бир чишләм нанни [ашқа] төгүрүп,
Симонниң оғли Йәһуда Ишқарийотқа сунди. 27
Йәһуда нанни еливиди, Шәйтан униң ичигә кирди.
— Қилидиғиниңни чапсан қил, — деди Әйса
униңға. 28 (Әнди дәстиханда олтарғанларниң
һеч қайсиси униң [Йәһудаға] бу сөзләрни немә
үчүн дегинини билмиди. 29 Йәһуда уларниң
ортақ һәмянини тутқини үчүн, бәзиләр Әйса
униңға: «Бизгә керәклик һейтлиқ нәрсиләрни
елип кәл» яки «Кәмбәғәлләргә бирәр нәрсә бәр»
дәватса керәк, дәп ойлашти). 30 Йәһуда бу бир
чишләм нанни елипла ташқириға чиқип кәтти
(бу чағ кечә еди). 31 Йәһуда ташқириға чиқип
кәткәндин кейин, Әйса мундақ деди: — Әнди
Инсаноғли улуқлинидиған вақит-саат йетип
кәлди вә Худа у арқилиқ улуқлиниду. 32 Вә
әгәр Худа униңда улуқланса, Худаму Өзидә уни
улуқлайду, шундақла дәрһал уни улуқлайду. 33
Балилирим, силәр билән биллә болидиған йәнә
азғина вақтим қалди. Силәр мени издәйсиләр,
лекин мениң Йәһудийларға: «Мән баридиған йәргә
силәр баралмайсиләр» дәп ейтқинимдәк, буни
силәргиму ейтимән. 34 Силәргә йеңи бир әмир
тапшуримәнки, «бир-бириңларни сөйүңлар».
Силәрни сөйгинимдәк, силәрму бир-бириңларни
сөйүңлар. 35 Араңларда бир-бириңларға меһир-
муһәббитиңлар болса, һәммә адәм силәрниң
мениң мухлислирим екәнлигиңларни билиду. 36
Симон Петрус униңдин: — И Рәб, қәйәргә барисән?
— дәп сориди. Әйса җававән: — Мән кетидиған
йәргә һазирчә әгишип баралмайсән, лекин кейин
маңа әгишип барисән, — деди. 37 Петрус униңға: —
И Рәб, немә үчүн һазир сениң кәйниңдин әгишип
баралмаймән? Сән үчүн җенимни пида қилай!
— деди. 38 Әйса җававән мундақ деди: — Мән
үчүн растинла җениңни пида қиламсән? Бәрһәқ,
бәрһәқ, саңа ейтип қояйки, ғораз чиллиғичә, сән
мәндин үч қетим танисән!

14 Көңлүңларни паракәндә қилмаңлар! Худаға
ишинисиләр, маңиму ишиниңлар. 2 Атамниң
өйидә нурғун маканлар бар. Болмиған болса,
буни силәргә ейтқан болаттим; чүнки мән һәр
бириңларға орун тәйярлаш үчүн шу йәргә кетип
баримән. 3 Мән силәргә орун тәйярлиғили
баридиған екәнмән, чоқум қайтип келип, силәрни
өзүмгә алимән; шуниң билән, мән қәйәрдә болсам,
силәрму шу йәрдә болисиләр. 4 Силәр мениң
қәйәргә кетидиғанлиғимни вә у йәргә баридиған
йолни билисиләр. 5 Томас униңға: — И Рәб,
сениң қәйәргә кетидиғанлиғиңни билмәймиз.
Шундақ екән, йолни қандақ билимиз? — деди.
6 Әйса униңға: — Йол, һәқиқәт вә һаятлиқ
өзүмдурмән. Мениңсиз һеч ким Атиниң йениға
баралмайду. 7 Әгәр мени тонуған болсаңлар,
Атамниму тонуған болаттиңлар. Һазирдин башлап
уни тонудуңлар һәм уни көрдүңлар, — деди.
8 — И Рәб, Атини бизгә көрситип қойсаңла,
шу купайә, — деди Филип. 9 Әйса униңға
мундақ деди: — «И Филип, силәр билән биргә
болғинимға шунчә вақит болди, мени техичә
тонумидиңму? Мени көргән киши Атини көргән
болиду. Шундақ туруқлуқ, сән немишкә йәнә:
«Бизгә Атини көрсәткәйсән» дәйсән? 10 Мән Атида,
Ата мәндә екәнлигигә ишәнмәмсән? Силәргә
ейтқан сөзлиримни өзлүгүмдин ейтқиним йоқ;
бәлки мәндә туруватқан Ата Өз әмәллирини
қиливатиду. 11 Мениң Атида болғанлиғимға,
Атиниң мәндә болғанлиғиға ишиниңлар. Яки
һеч болмиғанда, мениң қилған әмәллиримдин
маңа ишиниңлар. 12 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән
силәргә шуни ейтип қояйки, маңа ишәнгән киши
мениң қиливатқан әмәллиримни қилалайду; вә
булардинму техиму улуқ әмәлләрни қилиду,
чүнки мән Атиниң йениға [қайтип] кетимән. 13 Вә
Атиниң Оғулда улуқлиниши үчүн, һәр немини
мениң намим билән тилисәңлар, шуларни иҗабәт
қилимән. 14 Мениң намим билән һәр қандақ
нәрсини тилисәңлар, мән силәргә шуни иҗабәт
қилимән». 15 — «Мени сөйсәңлар, әмирлиримгә
әмәл қилисиләр. 16 Мәнму Атидин тиләймән вә У
силәргә башқа бир Ярдәмчи ата қилиду. У силәр
билән әбәткичә биргә болиду. (aiōn g165) 17 У болсиму
Һәқиқәтниң Роһидур. Уни бу дунийадикиләр

қобул қилалмайду, чүнки Уни нә көрмәйду,
нә тонумайду. Бирақ силәр Уни тонуйсиләр,
чүнки У силәр билән биллә туруватиду һәм
силәрдә макан қилиду. 18 Мән силәрни житим
қалдурмаймән, йениңларға йәнә қайтип келимән.
19 Азғина вақиттин кейин, бу дуния мени
көрмәйду, лекин силәр көрүсиләр. Мән һаят
болғанлиғим үчүн, силәрму һаят болисиләр. 20
Шу күндә мениң Атамда болғанлиғим, силәрниң
мәндә болғанлиғиңлар вә мәнму һәм силәрдә
болғанлиғимни билисиләр. 21 Ким әмирлиримгә
егә болуп уларни тутса, мени сөйгүчи шу болиду.
Мени сөйгүчини Атамму сөйиду, мәнму уни
сөйимән вә өзүмни униңға аян қилимән». 22
Йәһуда (Йәһуда Ишқарийот әмәс) униңдин: — И
Рәб, сән өзүңни бу дуниядикиләргә аян қилмай,
бизгила аян қилишиң қандақ иш? — дәп сориди.
23 Әйса униңға җававән мундақ деди: — «Бирким
мени сөйсә, сөзүмни тутиду; Атамму уни сөйиду
вә [Атам] билән иккимиз униң йениға берип, униң
билән биллә макан қилимиз. 24 Мени сөймәйдиған
киши сөзлиримни тутмайду; вә силәр аңлаватқан
бу сөз болса мениң әмәс, бәлки мени әвәткән
Атиниңкидур. 25 Мән силәр билән биллә
болуватқан чеғимда, буларни силәргә ейттим.
26 Лекин Ата мениң намим билән әвәтидиған
Ярдәмчи, йәни Муқәддәс Роһ силәргә һәммини
үгитиду һәм мениң силәргә ейтқан һәммә
сөзлиримни есиңларға кәлтүриду. 27 Силәргә
хатирҗәмлик қалдуримән, өз хатирҗәмлигимни
силәргә беримән; мениң силәргә бәргиним
бу дуниядикиләрниң бәргинидәк әмәстур.
Көңлүңларни паракәндә қилмаңлар вә җүръәтсиз
болмаңлар. 28 Силәр мениң: «Мән [силәрдин]
айрилип кетимән, кейин йениңларға йәнә қайтип
келимән» дегинимни аңлидиңлар. Мени сөйгән
болсаңлар, Атиниң йениға кетидиғанлиғим үчүн
хурсән болаттиңлар. Чүнки Ата мәндин улуқдур. 29
Силәрниң бу ишлар йүз бәргинидә ишинишиңлар
үчүн бу [ишлар] йүз бериштин авал силәргә
ейттим. 30 Мундин кейин силәр билән көп
сөзләшмәймән; чүнки бу дунияниң һөкүмдари
келиш алдида туриду вә мәндин киргидәк
һеч йочуқ тапалмайду. 31 Лекин бу дунияниң
адәмлириниң мениң Атини сөйидиғанлиғимни
билиши үчүн Ата маңа немә әмир қилған болса,
мән дәл шуни әмәлгә ашуримән. Туруңлар, бу
җайдин кетәйли».

15 — «Һәқиқий үзүм тели» өзүмдурмән, Атам
болса бағвәндур. 2 Бағвән мәндики мевә
бәрмәйдиған һәр бир шахни кесип ташлайду.
Мевә бәргәнлирини болса техиму көп мевә бәрсун
дәп, пак қилип путап туриду. 3 Әнди силәр мән
силәргә йәткүзгән сөзүм арқилиқ аллибурун пак
болдуңлар. 4 Силәр мәндә изчил туруңлар, мәнму
силәрдә изчил туримән. Шах талда турмай, өзи
мевә берәлмәйдиғинидәк, силәрму мәндә изчил
турмисаңлар, мевә берәлмәйсиләр. 5 «Үзүм тели»
өзүмдурмән, силәр болсаңлар шахлиридурсиләр.
Ким мәндә изчил турса, мәнму шундақла униңда
турғинимда, у көп мевә бериду. Чүнки мәнсиз
һеч немини қилалмайсиләр. 6 Бириси мәндә
турмиса, у [керәксиз] шахтәк ташлинип, қуруп
кетиду. Бундақ шахлар жиғип келинип отқа
ташлиниду. 7 Силәр мәндә изчил турсаңлар
вә сөзлирим силәрдә изчил турса, немини
тәләп қилсаңлар, силәргә шу иҗабәт болиду. 8
Силәрниң көп меви беришиңлар, шундақла мениң
мухлислирим екәнлигиңларни испатлишиңлар
билән шан-шәрәп Атамға кәлтүрүлиду. 9 Атам
мени сөйгинидәк, мәнму силәрни сөйдүм; мениң
меһир-муһәббитимдә изчил туруңлар. 10 Әгәр
әмирлиримни тутсаңлар, худди мән Атамниң
әмирлирини тутқан вә һемишә униң меһир-
муһәббитидә турғинимдәк, силәрму һемишә
мениң меһир-муһәббитимдә турисиләр. 11
Мениң хошаллиғим силәрдә болсун вә шуниңдәк
хошаллиғиңлар толуп ташсун дәп, мән буларни
силәргә ейттим. 12 Мениң әмрим шуки, мән
силәрни сөйгинимдәк, силәрму бир-бириңларни
сөйүңлар. 13 Инсанларниң өз достлири үчүн
җенини пида қилиштин чоңқур меһир-муһәббити
йоқтур. 14 Силәргә буйруған әмирлиримни ада
қилсаңлар, мениң достлирим болисиләр. 15 Әнди
мундин кейин мән силәрни «қул» дәп атимаймән.
Чүнки қул ғоҗайининиң немә қиливатқинини
билмәйду. Униң орниға силәрни «дост» дәп
атидим, чүнки Атамдин аңлиғанлиримниң
һәммисини силәргә йәткүздүм. 16 Силәр
мени таллиғиниңлар йоқ, әксичә мән силәрни
таллидим вә силәрни берип мевә бәрсун һәмдә
мевилириңлар дайим сақлансун, мениң намим
билән Атидин немә тилисәңлар, у силәргә

бәрсун дәп силәрни тиклидим. 17 Силәргә шуни
әмир қилимәнки, бир-бириңларни сөйүңлар.
18 Бу дунийадикиләр силәрдин нәпрәтләнсә,
силәрдин авал мәндин нәпрәтләнгәнлигини
билиңлар. 19 Силәрму бу дунийадикиләрдин
болған болсаңлар, бу дунийадикиләр силәрни
өзимизниңки дәп, сөйгән болатти. Бирақ силәр
бу дунийадин болмиғачқа, бәлки мән силәрни
бу дунийадин айрип таллиғанлиғим үчүн, әнди
бу дунийадикиләр силәрдин нәпрәтлиниду. 20
Мән силәргә ейтқан сөзни есиңларда тутуңлар:
«Қул ғожайинидин үстүн турмайду». Улар
маңа зиянкәшлик қилған болса, силәргиму
зиянкәшлик қилиду. Мениң сөзүмни тутқан
болса, улар силәрниңкиниму тутиду. 21 Бирақ
мениң намим түпәйлидин улар силәргиму шу
ишларниң һәммисини қилиду, чүнки улар мени
Әвәткүчини тонумайду. 22 Әгәр мән келип
уларға сөз қилмиған болсам, уларда гуна йоқ
дәп һесаплинатти. Лекин һазир гунайи үчүн
уларниң һеч баниси йоқтур. 23 Кимдәким мәндин
нәпрәтләнсә Атамдинму нәпрәтләнгән болиду.
24 Мән уларниң арисида башқа һеч ким қилип
бақмиған әмәлләрни қилмиған болсам, уларда
гуна йоқ дәп һесаплинатти. Лекин улар һазир
[әмәллиримни] көргән туруқлуқ, йәнила һәм
мәндин һәм Атамдин нәпрәтләнди. 25 Лекин
бу ишлар уларға тәвә болған Тәврат қанунида:
«Һеч қандақ сәвәпсизла мәндин нәпрәтләнди»
дәп пүтүлгән сөз әмәлгә ашурулуши үчүн шундақ
йүз бәрди. 26 Лекин мән силәргә Атиниң йенидин
әвәтидиған Ярдәмчи, йәни Атиниң йенидин
чиққучи Һәқиқәтниң Роһи кәлгәндә, У маңа
гувалиқ бериду. 27 Силәрму маңа гувалиқ
берисиләр, чүнки силәр баштин тартип мән билән
биллә болдуңлар.

16 Силәрниң путлишип кәтмәслигиңлар
үчүн буларни силәргә ейттим. 2 Улар
силәрни синагогларниң җамаәтлиридин қоғлап
чиқириветиду; һәмдә шундақ бир вақит-саат
келидуки, силәрни өлтүргүчи өзини Худаға
хизмәт қиливатимән, дәп һесаплайду. 3 Улар
буларни я Атини, я мени тонумиғанлиғи
үчүн қилиду. 4 Лекин мән бу ишларни
силәргә ейттимки, вақит-саити кәлгәндә, мән
шундақ алдин-ала ейтқинимни есиңларға
кәлтүрәләйсиләр. 5 — Мән башта буларни
силәргә ейтмидим, чүнки мән силәр билән
биллә едим. Лекин әнди мени әвәткүчиниң
йениға қайтип кетимән. Шундақ туруқлуқ,
араңлардин һеч ким мәндин: «Нәгә кетисән?»
дәп сorимайватиду. 6 Әксичә, силәргә буларни
ейтқиним үчүн, қәлбиңлар қайғуға чөмүп кәтти.
7 Амма мән силәргә һәқиқәтни ейтип қояйки,
мениң кетишим силәргә пайдилиқтур. Чүнки
әгәр кәтмисәм, Ярдәмчи силәргә кәлмәйду. Амма
кәтсәм, Уни силәргә әвәтимән. 8 У кәлгәндә, бу
дунийадикиләргә гуна тоғрисида, һәқчанийлиқ
тоғрисида вә ахирәт сориғи тоғрисида һәқиқәтни
билгүзиду. 9 У уларни гуна тоғрисида билгүзиду,
чүнки улар маңа етиқат қилмиди. 10 Уларни
һәққанийлиқ тоғрисида [билгүзиду], чүнки
Атамниң йениға қайтип баримән вә силәр мени
йәнә көрәлмәйсиләр. 11 Уларни ахирәт сориғи
тоғрисида [билгүзиду], чүнки бу дунияниң
һөкүмдари үстигә һөкүм чиқирилди. 12 Силәргә
ейтидиған йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин
силәр уларни һазирчә көтирәлмәйсиләр. 13
Лекин У, йәни Һәқиқәтниң Роһи кәлгәндә, У
силәрни барлиқ һәқиқәткә башлап бариду.
Чүнки У өзлүгидин сөзлимәйду, бәлки немини
аңлиған болса, шуни сөзләйду вә кәлгүсидә
болидиған ишлардин силәргә хәвәр бериду. 14 У
мени улуқлайду; чүнки У мәндә бар болғанни
тапшурувелип, силәргә җакалайду. 15 Атида
бар болғанниң һәммиси һәм мениңкидур;
мана шуниң үчүн мән: «У мәндә бар болғанни
тапшурувелип, силәргә җакалайду» дәп ейттим.
16 Аз вақиттин кейин, мени көрмәйсиләр;
вә йәнә бир аз вақит өткәндин кейин, мени
қайта көрисиләр, чүнки мән Атамниң йениға
кетимән». 17 Шуңа мухлисларниң бәзилири
бир-биригә: — Бизләргә: — «Аз вақиттин кейин,
мени көрмәйсиләр; йәнә бир аз вақит өткәндин
кейин, мени қайта көрисиләр» вә йәнә «Чүнки
мән Атамниң йениға кетимән» дегини немә
дегиниду? 18 «Аз вақиттин кейин» дегән сөзиниң
мәнаси немә? Униң немиләрни дәватқанлирини
билмидуқ, — дейишиду. 19 Әйса уларниң
өзидин немини соримақчи болғинини билип
уларға мундақ деди: — «Мениң «Аз вақиттин
кейин, мени көрмәйсиләр; йәнә бир аз вақит
өткәндин кейин, мени көрисиләр» дегинимниң
мәнасини бир-бириңлардин сораватамсиләр?

20 Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә шуни ейтип
қояйки, силәр жиға-зерә көтирисиләр, лекин
бу дуниядикиләр хошал болушуп кетиду; силәр
қайғурисиләр, лекин қайғулириңлар шатлиққа
айлиниду. 21 Аял киши туғутта азаплиниду,
чүнки униң вақит-саити йетип кәлгән; лекин
бовиқи туғулуп болғандин кейин, бир пәрзәнтниң
дунияға кәлгәнлигиниң шатлиғи билән тартқан
азавини унтуп кетиду. 22 Шуниңға охшаш,
силәрму һазир азаплиниватисиләр, лекин мән
силәр билән қайта көрүшимән, қәлбиңлар
шатлиниду вә шатлиғиңларни һеч ким силәрдин
тартивалалмайду. 23 Шу күндә силәр мәндин һеч
нәрсә соримайсиләр. Бәрһәқ, бәрһәқ, мән силәргә
шуни ейтип қояйки, мениң намим билән Атидин
немини тилисәңлар, у шуни силәргә бериду.
24 Һазирғичә мениң намим билән һеч немә
тилимидиңлар. Әнди тиләңлар, еришисиләр,
буниң билән шатлиғиңлар толуп ташиду! 25
Силәргә буларни тәмсилләр билән ейтип бәрдим.
Бирақ шундақ бир вақит келидуки, у чағда
силәргә йәнә тәмсилләр билән сөзлимәймән,
Ата тоғрилиқ силәргә очуқ ейтимән. 26 Шу
күни тиләклириңларни мениң намим билән
илтижа қилисиләр. Мән силәр үчүн Атидин тәләп
қилимән, дәп ейтмаймән; 27 чүнки Ата өзиму
силәрни сөйиду; чүнки силәр мени сөйисиләр
вә мениң Худаниң йенидин кәлгәнлигимгә
ишәндиңлар. 28 Мән Атиниң йенидин чиқип бу
дунияға кәлдим; әнди мән йәнә бу дуниядин
кетип Атиниң йениға баримән». 29 Мухлислири:
— Мана сән һазир очуқ ейтиватисән, тәмсил
кәлтүрүп сөзлимидиң! 30 Биз сениң һәммини
билгиниңни, шундақла һеч кимниң сәндин
соал соришиниң һажити йоқлуғини әнди билип
йәттуқ. Шуниңдин сениң Худаниң йенидин
кәлгәнлигиңгә ишәндуқ, — дейишти. 31 Әйса
жававән уларға: — Һазир ишәндиңларму? 32
Мана, шундақ вақит-саити келәй дәп қалди,
шундақла келип қалдики, һәммиңлар мени ялғуз
ташлап һәр бириңлар өз йоллириңларға тарқилип
кетисиләр. Бирақ мән ялғуз әмәсмән, чүнки
Ата мән билән биллидур. 33 Силәрниң мәндә
хатиржәмликкә егә болушуңлар үчүн буларни
силәргә ейттим. Бу дунияда туруп азап-оқубәт
тартисиләр, амма ғәйрәтлик болуңлар! Мән бу
дуния үстидин ғәлибә қилдим!

17 Әйса бу сөзләрни қилғандин кейин,
көзлирини әршкә тикип, мундақ дуа қилди:
— И Ата, вақит-саат йетип кәлди; Сән Оғлуңни
улуқлатқузғайсән; буниң билән Оғлуңму Сени
улуқлатқузиду; 2 йәни, униң Сән униңға
тапшурған инсанларға мәңгүлүк һаят ата қилиши
үчүн, униңға пүткүл әт егилиридин үстүн һоқуқ
ата қилғиниңдәк, уни улуқлатқузғайсән. (aiōnios g166)
3 Мәңгүлүк һаят шуки, бирдин-бир һәқиқий Худа
— Сени вә Сән әвәткән Әйса Мәсиһни тонуштин
ибарәттур. (aiōnios g166) 4 Мән Сениң әмәл қилишим
үчүн тапшурған ишиңни орундишим билән Сени
йәр йүзидә улуқлатқуздум. 5 И Ата, Сениң аләм
апиридә болуштин бурун мән Өзүңниң йениңда
егә болған шан-шәрәп билән мени Өзүңниң
йениңда улуқлатқузғайсән. 6 Сән бу дуниядин
маңа таллап бәргән адәмләргә Сениң намиңни
аян қилдим. Улар Сениңки еди, Сән уларни маңа
бәрдиң вә улар Сениң сөз-каламиңни тутуп кәлди.
7 Улар һазир Сән маңа бәргән һәммә нәрсиләрниң
Сениңдин кәлгәнлигини билди. 8 Чүнки Сән маңа
тапшурған сөзләрни уларға йәткүздүм; уларму
буларни қобул қилди, шуниң билән Сәндин
чиққинимни һәқиқәтән билип йәтти һәмдә Сениң
мени әвәткәнлигиңгиму ишәнди. 9 Буларға дуа
қилимән; бу дуниядики адәмләргә әмәс, бәлки
Сән маңа бәргән адәмләргә дуа қилимән; чүнки
улар Сениңкидур. 10 Мениң барлиғим Сениңкидур
вә Сениң барлиғиң болса мениңкидур вә мән
уларда шәрәп таптим. 11 Мән әнди бу дунияда
туривәрмәймән; лекин улар бу дунияда қалди
вә мән Сениң йениңға кетиватимән. И муқәддәс
Ата, Сән маңа бәргән намиң арқилиқ уларни
сақлиғинки, биз иккимиз бир болғинимиздәк,
уларму бир болғай. 12 Мән улар билән биллә
болған вақтимда, Сән маңа бәргән намиң билән
уларни сақлидим һәм қоғдидим; вә муқәддәс
язмилардики бешарәтниң әмәлгә ашурулуши
йолида, уларниң ичидин һалакәткә хас болған
кишидин башқа бириму йоқалмиди. 13 Мана
әнди сениң йениңға баримән. Мениң шатлиғим
уларда толуп ташсун дәп, бу сөзләрни дуниядики
вақтимда сөзлидим. 14 Мән уларға сөз-каламиңни
тапшурдум. Мән бу дуниядин болмиғинимдәк,
уларму бу дуниядин болмиғини үчүн, бу
дунияниң адәмлири улардин нәпрәтлиниду.
15 Уларни бу дуниядин айривәткәйсән дәп

тилимәймән, бәлки уларни рәзил болғучидин
сақлиғайсән, дәп тиләймән. 16 Мән бу дуниядин
болмиғинимдәк, уларму бу дуниядин әмәстур. 17
Уларни һәқиқәт арқилиқ Өзүңгә муқәддәс қилип
атиғузғайсән, чүнки сөз-каламиң һәқиқәттур. 18
Сән мени дунияға әвәткиниңдәк, мәнму уларни
дунияға әвәттим. 19 Уларму һәқиқәттә муқәддәс
қилинип Өзүңгә аталсун дәп, өзүмни Саңа хас
атаймән. 20 Мән ялғуз улар үчүнла әмәс, йәнә
уларниң сөзи арқилиқ маңа етиқат қилидиғанлар
үчүнму дуа қилимән. 21 Уларниң һәммиси бир
болғай; и Ата, Сән мәндә, мән Сәндә болғандәк,
уларму Биздә бир болғай; шундақ болғанда,
бу дуниядикиләр мени Сениң әвәткәнлигиңгә
ишиниду. 22 Сән маңа ата қилған шан-шәрәпни
уларға ата қилдимки, биз иккимиз бир болғандәк,
уларму бир болғай; 23 йәни мән уларда, сән
мәндә болуп, улар бирликтә камил қилинғай. Шу
арқилиқ бу дуниядикиләр мени әвәткәнлигиңни
һәм мени сөйгиниңдәк уларниму сөйгәнлигиңни
билиду. 24 И Ата, Сән маңа бәргәнлириңниң
һәммисиниң мән болған йәрдә мән билән биргә
болушини, шундақла мениң шан-шәривимни,
йәни Сән аләм апиридә болуштин бурун мени
сөйгәнлигиң үчүн, маңа бәргән шан-шәрәпни
уларниң көрүшини халаймән. 25 И һәққаний Ата,
бу дуниядикиләр сени тонумиған, амма мән Сени
тонуймән вә буларму мени Сениң әвәткәнлигиңни
билди. 26 Вә мән Сениң намиңни уларға аян
қилдим вә йәнә давамлиқ аян қилимән. Шуниң
билән, Сениң маңа көрсәткән меһир-муһәббитиң
уларда болиду вә мәнму уларда болай.

18 Әйса буларни ейтқандин кейин, мухлислири
билән биллә ташқириға чиқип Кидрон
җилғисиниң у қетиға өтти. У йәрдә бир бағчә бар
еди. Әйса билән мухлислири у бағчигә кирди. 2
Униңға сатқунлуқ қилидиған Йәһудаму у йәрни
биләтти, чүнки Әйса мухлислири билән пат-пат у
йәрдә жиғилип олтиратти. 3 Шуниң билән Йәһуда
бир топ Рим ләшкәрлири билән баш каһинлар
һәм Пәрисийләр әвәткән қаравулларни башлап бу
йәргә кәлди. Уларниң қоллирида панус, мәшъәл вә
қураллар бар еди. 4 Әйса бешиға чүшидиғанларниң
һәммисини билип, уларниң алдиға чиқип: —
Кимни издәйсиләр? — дәп сориди. 5 Насарәтлик
Әйсани, — дәп җавап беришти улар. Әйса уларға:
— Мана мән болимән, — деди. (Униңға сатқунлуқ
қилған Йәһудаму уларниң арисида туратти). 6
Әйса: «Мана мән болимән» девиди, улар арқисиға
йенип йәргә жиқилишти. 7 Шуниң билән Әйса
улардин йәнә бир қетим: — Кимни издәйсиләр?
— дәп сориди. — Насарәтлик Әйсани, — дейишти
улар. 8 Әйса: — Силәргә ейттимғу, мән шу болимән.
Әгәр издигиниңлар мән болсам, буларни кәткили
қоюңлар, — деди. 9 Буниң билән өзиниң: «[Ата], Сән
маңа бәргәнләрдин һеч қайсисини жүтүрмидим»
дегән сөзи әмәлгә ашурулди. 10 Симон Петрусниң
йенида бир қилич болғач, у шуан уни суғуруп,
баш каһинниң чакириға бирни уруп, оң қулиқини
шилип чүшүрүвәтти. Чакарниң исми Малкус еди.
11 Әйса Петрусқа: — Қилични ғилапқа сал! Ата
маңа тапшурған қәдәһни ичмәмдим? — деди. 12
Шуниң билән, ләшкәрләр топи билән миң беши
һәм Йәһудийларниң қаравуллири Әйсани тутуп
бағлашти. 13 Андин уни алди билән Аннасниң
алдиға елип беришти. Аннас болса шу жили
баш каһин болуп турған Қаяфаниң қейинатиси
еди. 14 Бурун Йәһудий кеңәшмисидикиләргә:
«Пүтүн хәлиқниң [һалак болушиниң] орниға,
бирла адәмниң улар үчүн һалак болуши яхши»
дәп мәслиһәт бәргән киши дәл шу Қаяфа еди.
15 Әнди Симон Петрус билән йәнә бир мухлис
Әйсаниң кәйнидин әгишип барған еди. У мухлис
баш каһинға тонуш болғачқа, баш каһинниң
сарийиға Әйса билән тәң кирди. 16 Лекин Петрус
болса дәрвазиниң сиртида қалди. Шуңа баш
каһинға тонуш болған һелиқи мухлис ташқириға
чиқип, дәрвазивән қиз билән сөзлишип, Петрусни
ичкиригә башлап кирди. 17 Дәрвазивән болған
шу дедәк Петрустин: — Сәнму бу адәмниң
мухлислиридин әмәсму? — дәп сориди. Яқ, әмәс,
— деди Петрус. 18 Әнди һава соғ болғанлиғи
үчүн, чакарлар вә қаравуллар шахардин гүлхан
яққан болуп, униң чөрисидә иссинип турушатти.
Петрусму уларниң йенида туруп иссинди. 19 Баш
каһин болса Әйсадин мухлислири тоғрилиқ вә
тәлими тоғрилиқ соал сорашқа башлиди. 20 Әйса
униңға җававән мундақ бәрди: — Мән хәлиқ-аләм
алдида ашкарә сөз қилғанмән, барлиқ Йәһудийлар
жиғилидиған синагогларда вә ибадәтханида
дайим тәлим берип кәлдим, мән йошурун һеч
немә демидим. 21 Буларни немишкә мәндин
сорайсән? Ейтқан сөзлиримни аңлиғанлардин
сориғин; мана, улар немә дегәнлигимни билиду.

22 Әйса бу сөзләрни қилғанда, йенида турған
қаравуллардин бири уни бир качат уруп: — Баш
каһинға мошундақ жавап қайтурамсән? — деди.
23 — Әгәр яман сөз қилған болсам, униң яман
екәнлигини көпчиликниң алдида көрсәткин.
Амма ейтқанлирим дурус болса, мени немә үчүн
урисән? — деди Әйса униңға. 24 Буниң билән
Аннас уни бағлақлиқ пети баш каһин Қаяфаға
йоллиди. 25 Симон Петрус [отниң] алдида иссинип
туруватқан еди. [Йенидикиләр]: — Сәнму униң
мухлислиридин әмәсмидиң? — дейишти. — Яқ,
әмәсмән, — дәп танди Петрус. 26 У йәрдә баш
каһинниң чакарлиридин, Петрус қулиқини кесип
ташлиған кишигә туққан бириси бар еди. У
Петрусқа: — Бағчидә сени униң билән биллә
көргән едимғу?! — деди. 27 Петрус йәнә танди.
Дәл шу чағда ғораз чиллиди. 28 Андин улар
Әйсани Қаяфаниң йенидин римлиқ валийниң
ордисиға елип кәлди (шу чағда таң атқан еди).
Уни елип кәлгән [Йәһудийлар] болса өзимизни
напак қилип булғимайли дәп, ордиға кирмиди.
Болмиса өтүп кетиш һейтиниң дәстихинидин
ғизалиналмайтти. 29 Шуңа [валий] Пилатус
сиртқа чиқип, уларниң алдиға берип уларға:
— Бу адәмниң үстидин немә әрз қилисиләр?
— дәп сориди. 30 Улар: — Бу адәм җинайәтчи
болмиса, уни сизгә тапшурмиған болаттуқ, — дәп
жавап беришти. 31 — Уни өзүңлар елип кетип,
өз қанунуңлар бойичә һөкүм чиқириңлар! —
деди Пилатус уларға. Йәһудийлар: — Бизниң
һеч кимни өлүмгә мәһкүм қилиш һоқуқимиз
йоқ турса, — дейишти. 32 Бу ишлар Әйсаниң
өзи қандақ өлүм билән өлүдиғини тоғрисидики
алдин-ала ейтқан бешарәтлик сөзиниң әмәлгә
ашурулуши үчүн йүз бәрди. 33 Андин Пилатус йәнә
ордисиға кирип, Әйсани чақиртип, униңдин: — Сән
Йәһудийларниң падишасиму? — дәп сориди. 34
Әйса униңға: — Бу соални өзүң сораватамәсән, яки
башқилар мән тоғрилиқ саңа шундақ ейтқанму?
— деди. 35 — Мән бир Йәһудийму?! Сени маңа
тапшурғанлар өз хәлқиң вә баш каһинларғу!
Немә [җинайәт] өткүзгән едиң? — деди Пилатус.
36 Әйса жававән: — Мениң падишалиғим бу
дунияға тәвә әмәстур. Әгәр бу дунияға тәвә болған
болса, хизмәтчилирим мениң Йәһудийларға
тапшурулмаслиғим үчүн җәң қиливатқан болатти.
Һалбуки, мениң падишалиғим бу йәргә тәвә
әмәстур, — деди. 37 Шуңа Пилатус униңға:
— Ундақта, сән падишаму? Әйса жававән: —
Шундақ, ейтқиниңдәк, падишамән. Мән шуниңға
туғулғанмән, вә шуниңға дунияға кәлдим: —
һәқиқәткә гувалиқ беришим үчүндин ибарәттур.
Һәқиқәткә тәвә болған һәр бир киши болса
мениң авазимға қулақ салиду, — деди. 38
Пилатус униңдин: — «һәқиқәт» дегән немә? — дәп
сориди. Пилатус мошуларни дәп, йәнә ташқириға,
Йәһудийларниң алдиға чиқип уларға: — Мән
униңдин һеч қандақ җинайәт тапалмидим. 39
Лекин һәр жили өтүп кетиш һейтида силәр
үчүн [мәһбуслардин] бирни қоюп бериш қаидәм
бар. Шуңа бу «Йәһудийларниң падишаси»ни
силәргә қоюп беришимни халамсиләр? — деди.
40 Уларниң һәммиси жавап берип: — Бу адәмни
әмәс, Бараббасни қоюп бериң! — дәп қийқас-сүрән
селишти (Бараббас болса бир қарақчи еди).

19 Шуниң билән, Пилатус Әйсани елип берип
қамчилатти. 2 Ләшкәрләр тикәнлик шахларни
өрүп, бир таҗ ясап, униң бешиға кийдүрүшти
вә униңға [шаһанә] сөсүн рәңлик бир тон
кийдүрүп, 3 униң алдиға келип: — Яшиғайла,
и Йәһудийларниң «падишаси»! — дәп мәсқирә
қилишип, униң йүзигә қайта-қайта качат
салди. 4 Пилатус болса йәнә ордисидин чиқип,
халайиққа: — Мана! Униңдин һеч қандақ җинайәт
тапалмиғанлиғимни билишиңлар үчүн, уни
силәрниң алдиңларға елип чиқтим, — деди. 5
Буниң билән Әйса бешиға тикәнлик таҗ вә учисиға
сөсүн тон кийгүзүлгән һалда ташқириға елип
чиқилди. Пилатус уларға: — Қараңлар, у адәмгә!
— деди. 6 Баш каһинлар вә қаравуллар уни көрүп:
— Уни крестләң, крестләң! — дәп вақиришти.
Пилатус уларға: — Уни елип берип өзүңлар
крестләңлар! Чүнки мән униңдин һеч қандақ
җинайәт тапалмидим! — деди. 7 Йәһудийлар
униңға жававән: — Биздә шундақ бир қанун
бар. Шу қанунимизға асасән у өлүмгә мәһкүм
қилиниши керәк, чүнки у өзини Худаниң Оғли
дәп ативалди. 8 Пилатус бу сөзни аңлап техиму
қорқуп, 9 йәнә ордисиға кирип, Әйсадин: — Сән
зади қәйәрдин кәлгән? — дәп сориди. Лекин Әйса
униңға жавап бәрмиди. 10 Шуңа Пилатус униңға:
— Сән маңа гәп қилмамсән? Сени қоюп беришкә
һоқуқум барлиғини, шундақла крестләшкиму
һоқуқум барлиғини билмәмсән? — деди. 11 Әйса

җававән: — Саңа әрштин берилмигән болса, мениң
үстүмдин һеч қандақ һоқуқуң болмиған болатти.
Шуниң үчүн мени саңа тапшуруп бәргән адәмниң
гунайи техиму еғирдур, — деди. 12 Шу чағдин
тартип, Пилатус уни қоюветишкә амал издәйтти.
Лекин Йәһудийлар вақиришип: — Бу адәмни
қоюватсиңиз, сиз Қәйсәрниң дости болмиған
болисиз! Өзини падиша дегән һәр бир киши
Қәйсәргә қарши чиққан болиду! — дәп чуқан
селишти. 13 Пилатус бу сөзләрни аңлап, Әйсани
ташқириға чиқарди вә «таш тахтайлиқ һойла» дәп
аталған, ибраний тилида «Габбата» дәп аталған
йәрдә «сорақ тәхти»гә олтарди 14 (у вақит өтүп
кетиш һейтиниң тәйярлиқ күниниң алтинчи
саити әтрапида еди). Пилатус Йәһудийларға:
Мана бу силәрниң падишасиңлардур! — деди. 15
Лекин улар вақиришип: — Йоқитиң, йоқитиң,
уни крестләң! — деди. Пилатус уларға: — Мени
падишасиңларни крестлигин, дәмсиләр? — деди.
Баш каһинлар җававән: — Қәйсәрдин башқа һеч
қандақ падишасимиз йоқтур! — дәп [товлашти].
Буниң билән Пилатус уни крестләшкә уларға
тапшуруп бәрди. 16 [Ләшкәрләр] Әйсани елип
маңди. У өз крестини йүдүп, «Баш сүйәк җайи»
(ибраний тилида «Голгота») дегән йәргә барди. 18
Улар уни шу йәрдә йәнә икки киши билән тәң
кресткә тартти; бу тәрипидә бириси, у тәрипидә
бириси вә Әйса уларниң оттурисида кресткә
тартилди. 19 Пилатус тахтиға елан йезип кресткә
бекитип қойди. Униңға: — «Насарәтлик Әйса —
Йәһудийларниң падишаси» дәп йезилған еди. 20
Әйса крестлинидиған йәр шәһәргә йеқин болғачқа,
нурғун Йәһудийлар тахтидики сөзләрни оқуди.
Тахтидики сөзләр ибранийчә, латинчә вә грекчә
йезиқта йезилған еди. 21 Шуңа Йәһудийларниң
баш каһинлири Пилатусқа: — «Йәһудийларниң
падишаси» дәп язмаң, бәлки «У өзини мән
Йәһудийларниң падишаси, дегән» дәп йезиң, —
дейишти. 22 Бирақ Пилатус җававән: — Язидиғанни
йезип болдум! — деди. 23 Ләшкәрләр Әйсани
крестлигәндин кейин, униң кийимлирини елип,
төрткә бөлүп, һәр бир ләшкәр бир үлүштин
елишти; улар һәм ичидики узун көйнәкниму
елишти; лекин бу көйнәк тикилмигән, үстидин
айиғиғичә бир пүтүн тоқулған еди. 24 Шуниң
үчүн ләшкәрләр бир-биригә: — Буни житмайли,
бәлки чәк тартишайли, кимгә чиқса шу алсун,
— дейишти. Бу ишлар муқәддәс язмилардики
муну сөзләр әмәлгә ашурулуш үчүн йүз бәрди: —
«Улар мениң кийимлиримни өз арисида үләшти,
Мениң көйнигимгә еришиш үчүн чәк ташлашти».
Дәрвәқә, ләшкәрләр шундақ қилишти. 25 Әйсаниң
крестиниң йенида аниси, анисиниң сиңлиси,
Клопасниң аяли Мәрйәм вә Магдаллиқ Мәрйәмләр
туратти. 26 Әйса аниси билән өзи сөйидиған
мухлисиниң биргә турғанлиғини көрүп, анисиға:
— И ханим, мана сениң оғлуң! — деди. 27 Андин у
бу мухлисқа: — Мана сениң анаң! — деди. Шундин
етиварән, у мухлис уни өзиниң өйидә турғузди.
28 Андин Әйса һәммә ишларниң тамам болғинини
билип (муқәддәс язмилардики бешарәт әмәлгә
ашурулуш үчүн): — Уссап кәттим! — деди. 29 У
йәрдә сиркә шарап билән толдурулған бир коза
бар еди. Улар бир парчә булутни сиркә шарапқа
чилап, бир лепәкгүл ғолиға бағлап, Әйсаниң
ағзиға тәңлиди. 30 Әйса сиркә шарапни ичкәндин
кейин: — Тамам болди! — деди-дә, бешини
төвән қилип, роһини тапшуруп бәрди. 31 У күни
[өтүп кетиш һейтиниң] тәйярлиқ күни болғачқа,
крестләнгәнләрниң җәсәтлирини шабат күнидә
крестта қалдурурмаслиқ үчүн (шабат күни «улуқ
күн» һесапланғачқа) Йәһудийлар Пилатустин
крестләнгәнләрниң путлирини чеқип андин
җәсәтлирини кресттин тезрәк чүшүрүветишни
тәләп қилди. 32 Шуниң билән ләшкәрләр берип
Әйса билән биллә крестләнгән биринчи андин
иккинчи адәмниң путлирини чақти. 33 Лекин
Әйсаға кәлгәндә, униң аллиқачан өлгәнлигини
көрди, шуниң билән униң путини чақмиди. 34
Амма ләшкәрләрдин бири униң биқиниға нәйзини
санҗивиди, шуан қан вә су еқип чиқти. 35 Буни
көргүчи силәрниң ишинишиңлар үчүн гувалиқ
бериду; көргүчиниң гувалиғи һәқтур, у өзиниң
ейтқанлирини һәқ дәп билиду. 36 Бу ишларниң
һәммиси муқәддәс язмиларда: «Униң бир тал
сүйигиму сундурулмайду» вә йәнә бир бешарәттә:
«Улар өзлири санҗиған адәмгә қарайду» дәп
алдин-ала ейтилғанларни әмәлгә ашуруш үчүн йүз
бәрди. 38 Бу ишлардин кейин, Ариматиялиқ Йүсүп
Пилатустин Әйсаниң җәситини елип кетишни
тәләп қилди (Йүсүп Әйсаниң мухлислиридин
еди, лекин Йәһудийлардин қорққини үчүн буни
мәхпий тутатти); Пилатус рухсәт бәрди, шуниң
билән Йүсүп берип Әйсаниң җәситини елип

кәтти. 39 Бурун бир кечиси Әйсаниң йениға
кәлгән һелиқи Никодимму мурмәкки билән
сәбрә арилаштурулған хушбуй дора-дәрмандин
йүз җиңчә елип, [униң] [билән биллә] кәлди.
40 Иккилән Әйсаниң җәситини Йәһудийларниң
дәпнә қилиш адити бойичә дора-дәрманларни
чечип, канап рәхтләр билән орап кепәнлиди. 41
Әйса крестләнгән йәрдә бир бағ болуп, бағниң
ичидә техи һеч ким йәрләнмигән йеңи бир бош
йәрлик бар еди. 42 Бу Йәһудийларниң һейтиниң
тәйярлиқ күни болғачқа һәм бу йәрлик йеқин
җайда болғанлиғи үчүн, улар Әйсани шу йәрликкә
қойди.

20 Һәптиниң биринчи күни таң сәһәр,
Магдаллиқ Мәрйәм қәбиргә барди вә
қәбирниң ағзидики ташниң еливетилгәнлигини
көрди. 2 Шуңа у жүгүргиничә келип Симон Петрус
вә Әйса сөйгән һелиқи мухлисниң йениға келип,
уларға: — Улар Рәбни қәбирдин йөткиветипту,
уни қәйәргә қойғинини билмидуқ! — деди. 3
Петрус билән һелиқи мухлис ташқириға чиқип,
қәбиргә қарап йол алди. 4 Иккилән тәң жүгүрүп
маңди, лекин һелиқи мухлис Петрустин тез
жүгүрүп, қәбиргә биринчи болуп йетип барди.
5 У еңишип ичигә қарап, канап кепәнләрниң у
йәрдә йейиқлиқ турғанлиғини көрди, лекин
ичкиригә кирмиди. 6 Униңға әгишип кәлгән
Симон Петрус йетип келип, қәбиргә кирди вә
у йәрдә йейиқлиқ турған канап кепәнләрни, 7
шундақла Әйсаниң бешиға оралған яғлиқниму
көрди. Яғлиқ кепәнләр билән бир йәрдә әмәс,
бәлки айрим йәрдә йөгәклик туратти. 8 Андин
қәбиргә авал кәлгән һелиқи мухлисму қәбиргә
кирип, әһвални көрүп ишәнди 9 (чүнки улар униң
өлүмдин қайта тирилишиниң муқәррәрлиги
һәққидә муқәддәс язмилардики бешарәтни
техичә чүшәнмәйтти). 10 Шуниң билән иккилән өз
туралғулириға қайтишти. 11 Амма Мәрйәм болса
қәбирниң сиртида туруп жиғлаватати. У жиғлап
туруп қәбирниң ичигә еңишип қаривиди, 12 мана
ақ кийим кийгән икки пәриштә туратти; уларниң
бири Әйсаниң җәсити қоюлған йәрниң баш
тәрипидә, йәнә бири аяқ тәрипидә олтиратти. 13
Улар Мәрйәмдин: — Ханим, немишкә жиғлайсән?
— дәп сориди. — Рәббимни елип кетипту, уни нәгә
қойғанлиғини биләлмәйватимән, — деди у уларға.
14 У шу сөзләрни қилипла, кәйнигә бурулувиди,
Әйсаниң шу йәрдә турғанлиғини көрди. Лекин
у униң Әйса екәнлигини билмиди. 15 Әйса
униңдин — Ханим, немишкә жиғлайсән, кимни
издәйсән? — дәп сориди. Мәрйәм уни бағвән шу,
дәп ойлап: — Тәхсир, әгәр уни сиз шу йәрдин
йөткивәткән болсиңиз, қәйәргә қойғанлиғиңизни
ейтип бәргәйсиз. Мән уни елип кетимән, —
деди. 16 Мәрйәм! — деди Әйса униңға. Мәрйәм
бурулупла, ибраний тилида: — Раббони! — деди
(бу сөз «устаз» дегән мәнидә). 17 Әйса униңға:
— Маңа есилмиғин! Чүнки мән техи атамниң
йениға чиқмидим. Берип қериндашлиримға:
Мени «Силәрниңму Атаңларниң, йәни мениң
Атамниң, силәрниң Худайиңларниң, йәни мениң
Худайимниң йениға чиқимән!» дәйду, — дәп
йәткүзгин, деди. 18 Шуниң билән Магдаллиқ
Мәрйәм мухлисларниң йениға берип, уларға:
«Рәбни көрдүм!» деди вә шундақла Әйса өзигә
ейтқан у сөзләрни уларға йәткүзди. 19 Шу күни
кәчтә, йәни һәптиниң биринчи күни кәчтә,
Йәһудийлардин қорққанлиғи үчүн мухлислар
жиғилған өйдә ишиклирини һим тақивалған
еди; шу вақитта, Әйса келип уларниң оттурисида
[көрүнүп], өрә турған һалда уларға: — Силәргә
аман-хатирҗәмлик болғай! — деди. 20 Буни дәп,
қоллирини вә биқинини уларға көрсәтти. Шуниң
билән мухлислар Рәбни көргинидин шатланди.
21 Шуңа Әйса уларға йәнә: — Силәргә аман-
хатирҗәмлик болғай! Ата мени әвәткинидәк,
мәнму силәрни әвәтимән, — деди. 22 Бу сөзни
ейтқандин кейин, у уларниң үстигә бир пүвләп:
— Муқәддәс Роһни қобул қилиңлар. 23 Кимниң
гуналирини кәчүрсәңлар, униң гунайи кәчүрүм
қилиниду; кимниң гуналирини тутувалсаңлар,
шуниң гунайи тутувелиниду! — деди. 24 Амма
он иккиләнниң бири, йәни «кош гезәк» дәп
аталған Томас Әйса кәлгәндә уларниң йенида
әмәс еди. 25 Шуңа башқа мухлислар униңға: — Биз
Рәбни көрдуқ! — дейишти. Лекин Томас уларға: —
Униң қоллирида миқларниң изини көрмигичә,
миқларниң изиға өз бармиғимни вә биқиниға өз
қолумни тиқип бақмиғичә, һәргиз ишәнмәймән,
— деди. 26 Сәккиз күндин кейин, мухлислар
йәнә шу өй ичидә җәм болғанда, Томасму улар
билән биллә еди. Ишикләр тақақлиқ турсиму,
Әйса келип уларниң арисида туруп: — Силәргә
аман-хатирҗәмлик болғай! — деди. 27 Андин

у Томасқа: — Бармиғиңни бу йәргә тәккүзүп,
қоллиримға қара. Қолуңни узитип, биқинимға
тиқип, гуманда болмай, ишәнгүчи болғин! —
деди. 28 Томас униңға: — Мениң Рәббим һәм
мениң Худайимсән! — дәп җавап бәрди. 29 Әйса
униңға: — Мени көргәнлигиң үчүн ишәндиң.
Көрмәй туруп ишәнгүчиләр бәхитликтур! —
деди. 30 Әйса мухлислириниң алдида бу китапта
хатириләнмигән башқа нурғун мөҗизилик
аламәтләрниму көрсәтти. 31 Лекин мошулар
силәрни Әйсаниң Мәсиһ, шундақла Худаниң Оғли
екәнлигигә ишәнсун һәм бу арқилиқ [униңға]
етиқат қилип, униң нами арқилиқ һаятлиққа
еришсун, дәп йезилди.

21 Бу ишлардин кейин, Әйса Тиберияс
деңизиниң бойида мухлислириға йәнә бир
қетим көрүнди. Униң бу қетимқи көрүнүши
мундақ болди: 2 Симон Петрус, «кош гезәк» дәп
аталған Томас, Галилийәдики Каналиқ Натанийәл,
Зәбәдийниң оғуллири вә башқа икки мухлис
билләә еди. 3 Симон Петрус: Мән белиқ тутқили
баримән, — деди. Көпчилик: Бизму сән билән
билләә баримиз, — дейишти. Улар ташқириға
чиқип, кемигә олтарди, лекин шу бир кечә һеч
нәрсә туталмиди. 4 Таң атай дегинидә, Әйса
қирғақта туратти, бирақ мухлислар униң Әйса
екәнлигини билмиди. 5 Шуңа Әйса: — Балилар,
силәрдә йегидәк бир нәрсә йоққу? — дәп сориди.
— Йоқ, — дәп җавап бәрди улар. 6 Әйса уларға —
Торни кеминиң оң тәрипигә ташлаңлар, шундақ
қилсаңлар тутисиләр, — деди. Шуниң билән
улар торни [шу яққа] ташлап, шундақ көп белиқ
туттики, һәтта торни тартип чиқиралмай қалди.
7 Әйса сөйгән мухлис Петрусқа: — Бу Рәбқу!
— деди. Симон Петрус униң Әйса екәнлигини
аңлап, тонини өзигә йөгәп (чүнки [белиниң
асти]ялаңач еди) өзини деңизға ташлиди. 8
Қирғақтин анчә жирақ әмәс болуп, тәхминән
икки йүз гәз жирақлиқта болғачқа, қалған
мухлислар белиқ билән толған торни тартип
кичик кемиси билән қирғаққа кәлди. 9 Улар
қирғаққа чиққанда, шахардин йеқилған, үстидә
белиқ қоюқлуқ гүлханни вә нанни көрди. 10
Әйса: — Әнди тутқан белиғиңлардин әкелиңлар,
— деди. 11 Симон Петрус [кемигә] чиқип, торни
қирғаққа тартип чиқарди. Тор чоң белиқлар билән
толған болуп, җәмий бир йүз әллик үч белиқ
бар еди. Белиқ шунчә көп болғини билән, тор
житилмиған еди. 12 Әйса: — Келиңлар, нашта
қилиңлар, — деди. Мухлисларниң ичидин һеч
ким униңдин: — Сән ким болисән? — дәп сорашқа
петиналмиди. Чүнки улар униң Рәб екәнлигини
билди. 13 Әйса нанни әкилип уларға бәрди һәм
белиқларниму шундақ қилди. 14 Мана бу Әйсаниң
өлгәндин кейин тирилип, өзини мухлислириға
үчинчи қетим аян қилиши еди. 15 Улар нашта
қилғандин кейин, Әйса Симон Петрустин: —
Юнусниң оғли Симон, сән мени булардинму
чоңқур сөйәмсән? — дәп сориди. — Шундақ Рәб,
мениң сени сөйидиғанлиғимни сән билисән! —
деди Петрус. Әйса униңға: Ундақта, қозилиримни
отлитип бақ! — деди. 16 У иккинчи қетим
йәнә униңдин: — Юнусниң оғли Симон, мени
сөйәмсән? — дәп сориди. Петрус йәнә: — Шундақ,
Рәб, мениң сени сөйидиғанлиғимни билисән,
— деди. Әйса униңға: — Ундақта, қойлиримни
бақ, — деди. 17 Үчинчи қетим униңдин йәнә: —
Юнусниң оғли Симон, мени сөйәмсән? — дәп
сориди. Петрус Әйсаниң үчинчи қетим өзидин:
«Мени сөйәмсән?» дәп сориғанлиғиға көңли
йерим болуп: — Рәб, сән һәммини билисән,
сени сөйидиғанлиғимниму билисән, — деди.
Әйса униңға: — Ундақта, қойлиримни отлат. 18
Бәрһәқ, бәрһәқ, саңа шуни ейтип қояйки, яш
вақтиңда белиңни өзүң бағлап, қәйәргә барай
десәң шу йәргә маңаттиң; лекин яшанғанда,
қоллириңни узитисән вә башқа бириси сени
бағлап, сән халимайдиған йәргә елип кетиду, —
деди. 19 Әйса бу сөзни Петрусниң қандақ өлүш
арқилиқ Худаға шан-шәрәп кәлтүридиғанлиғини
ениқ билдүрүш үчүн ейтти. Андин, униңға йәнә:
— Маңа әгәшкүчи болғин, — деди. 20 Петрус
кәйнигә бурулуп, Әйса сөйидиған мухлисниң
әгишип келиватқанлиғини көрди (бу мухлис
кәчлик тамақта Әйсаниң қучиғиға йөлинип: «И
Рәб, сени тутуп беридиған кимду?» дәп сориған
мухлис еди). 21 Петрус уни көрүп, Әйсадин: — И
Рәб, бу адәм кейин қандақ болар? — дәп сориди.
22 Әйса униңға: — Әгәр мән қайта кәлгичә униң
туруп қелишини халисамму, сениң буниң билән
немә кариң?! Маңа әгәшкүчи болғин, — деди.
23 Буниң билән қериндашлар арисида «Һелиқи
мухлис өлмәйду» дегән гәп тарқалди. Лекин Әйса
Петрусқа: «У өлмәйду» демигән еди, бәлки пәқәт:

«Әгәр мән қайта кәлгичә униң туруп қелишини
халисамму, сениң буниң билән немә кариң?!»
дегән еди. 24 Бу ишларға гувалиқ бәргүчи һәмдә
бу ишларни хатирилигүчи әнә шу мухлистур.
Униң гувалиқиниң һәқиқәт екәнлигини билимиз.
25 Әйса булардин башқа нурғун ишларниму
қилған еди; әгәр уларниң һәммиси бир-бирләп
йезилған болса, мениңчә йезилған китаплар
пүткүл аләмниң өзигә сиғмайтти!

Паалийәтлири

1 И [һөрмәтлик] Теофилос, мән дәсләп язған
баян Әйса өзи таллиған расулларға Муқәддәс
Роһ арқилиқ әмирләрни тапшуруп асманға
көтирилгән күнгичә болған униң барлиқ
әмәллири һәм барлиқ тәлим беришлириниң
башланмиси тоғрисида еди. 3 У азап-оқубәтләрни
тартқандин кейин, уларға көп испатлар билән
өзиниң тирик екәнлигини көрсәткән; у уларға
қириқ күн ичидә көрүнгән болуп, Худаниң
падишалиғиға аит ишлар тоғрилиқ сөзләп бәргән;
4 вә улар билән җәм қилинғанда мундақ әмир
қилди: — «Йерусалимдин айрилмай, силәр
мәндин аңлиған, Атиниң вәдисини күтүңлар.
5 Чүнки Йәһя суда чөмүлдүргән, лекин силәр
болсаңлар көп күнләр өтмәй Муқәддәс Роһта
чөмүлдүрүлисиләр». 6 Расуллар [униң билән]
җәм қилинғанда, униңдин: — И Рәб, сән
мошу вақитта Исраилниң падишалиғини әслигә
кәлтүрмәкчимусән? — дәп сорашқа башлиди.
7 У уларға мундақ деди: — Ата Өз һоқуқиға
асасән бекиткән вақит-пәйтләрни силәрниң
билиш несивәңлар йоқ. 8 Бирақ Муқәддәс
Роһ үстүңларға чүшкәндә силәр күч-қудрәткә
егә болисиләр, Йерусалим, пүтүн Йәһудийә вә
Самарийә бойичә һәм җаһанниң чәтлиригичә
маңа гувачи болисиләр. 9 У бу сөзләрни қилип
болуп, улар қарап турғанда көтирилди, бир парчә
булут уни ариға алди-дә, у уларниң нәзиридин
ғайип болди. 10 У асманға көтирилгәндә, улар
көзлирини көккә тикип қарашқанда, мана туюқсиз
уларниң йенида ақ кийим кийгән икки адәм
пәйда болуп: 11 — Әй Галилийәликләр, немишкә
өрә турғиниңларчә асманға қарап қалдиңлар?
Силәр силәрдин айрилип әршкә көтирилгән
шу Әйсаниң асманға қандақ көтирилгинини
көргән болсаңлар, йәнә шу һалда қайтип
келиду, — деди. 12 Андин улар Йерусалимға
йеқин, униңдин бир чақиримчә жирақлиқтики
Зәйтун теғидин Йерусалимға қайтип кәлди.
13 Улар шәһәргә кирип, өзлири туруватқан
өйниң үстүнки қәвитидики бир өйгә чиқти. Шу
йәрдә Петрус, Юһанна, Яқуп, Андирияс, Филип,
Томас, Бартоломай, Матта, Алфайниң оғли Яқуп,
«милләтпәрвәр» Симон вә [йәнә бир] Яқупниң
оғли Йәһуда бар еди. 14 Булар бир җан бир дил
болуп үзүлдүрмәй берилип дуа-тилавәт қилишти;
бу ишта бир йәргә җәм болғанлардин бир қанчә
аял, җүмлидин Әйсаниң аниси Мәрийәм һәмдә
Әйсаниң инилириму бар еди. 15 Шу күнләрниң
биридә, Петрус қериндашлар оттурисида өрә
туруп (җәм болушқанлар бир йүз жигирмигә
йеқин еди) мундақ деди: 16 — Қериндашлар,
Әйсани тутқанларға йол башлиғучи болған
Йәһуда һәққидә Муқәддәс Роһниң бурун Давут
арқилиқ алдин-ала ейтқан муқәддәс язмилардики
сөзлири әмәлгә ешиши муқәррәр еди. 17 Чүнки
[Йәһуда]му аримиздин бири һесапланған вә
[Худаниң] бу хизмитидин несивиси бар еди 18
(у қилған қәбиһликниң инъамидин еришкән
пулға бир парчә йәр сетивалған еди, у шу
йәрдә бешичилап жиқилип, үчәй-қерини чувулуп
кәтти; 19 бу иш пүткүл Йерусалимдикиләргә
мәлум болуп, улар у йәрни өз тили билән
«Һақәлдәма» дәп аташти. Буниң мәнаси «қан
төкүлгән йәр» дегәнликтур) 20 Чүнки Зәбурда
[Йәһудаға] [қаритилған] муну сөзләр пүтүлгән:
— «Униң туралғуси чөлгә айлансун, Униңда һеч
турғучи болмисун!» Вә: — «Униң йетәкчилик
орниға башқа бириси чиқсун!» 21 Шуниң үчүн, Рәб
Әйсаниң тирилгәнлигигә биз билән тәң гувалиқ
бериши үчүн, бир кишини таллишимиз керәк.
Бу киши Әйса аримизда жүргән күнләрдә, Йәһя
[пәйғәмбәр]дин чөмүлдүрүшни қобул қилған
күндин башлап таки асманға көтирилгән күнгичә
биз билән баштин-ахир биллә болған кишиләрдин
болуши керәк, — деди. 23 Шуниң билән улар
Йүсүп (йәнә Барсабас дәпму аталған, йәнә бир
исми Юстус) билән Маттияс дегән икки кишини
бекитип, мундақ дуа қилишти: 24 — Сән, и һәммә
адәмниң қәлбини билгүчи Пәрвәрдигар! Йәһуда
тейилип бу хизмәт вә расуллуқтин мәһрум болуп
өзигә хас болған йәргә кәтти. Әнди у ташлап қойған
хизмәт вә расуллуқниң несивисигә егә болушқа
бу иккиләндин қайсисини таллиғанлиғиңни
көрсәткәйсән! 26 Андин улар бу икки кишигә чәк
ташливиди, чәк Маттиясқа чиқти. Шуниң билән
у он бир расул билән бир қатардин орун алған
һесапланди.

2 Әнди «орма һейт» күнининиң вақти-саити
тошқанда, уларниң һәммиси Йерусалимда
бир йәргә җәм болған еди. 2 Асмандин туюқсиз
күчлүк шамал соққандәк бир аваз аңлинип, улар

олтириватқан өйни бир алди. 3 От ялқунидәк
тиллар уларға көрүнүп, уларниң һәр бириниң
үстигә тарқилип қонди. 4 Уларниң һәммиси
Муқәддәс Роһқа толдурулуп, Роһ уларға сөз
ата қилиши билән улар намәлум тилларда
сөзлигили турди. 5 У чағда, асман астидики
барлиқ әлләрдин кәлгән нурғун ихласмән
Йәһудий әрләрму Йерусалимда туруватқан еди.
6 Әнди [етиқатчиларниң] бу авази аңлинип,
топ-топ адәмләр шу йәргә жәм болушти һәмдә
[етиқатчиларниң] өзлири турушлуқ җайдики
тилларда сөзлишиватқанлиғини аңлап, теңиркап
қелишти. 7 Улар һәйран болуп тәәҗҗүплинип:
— Қараңлар, сөзлишиватқанларниң һәммиси
Галилийәликләрғу? 8 Қандақларчә уларниң
бизниң ана жутимиздики тиллиримизда
сөзлишиватқанлиғини аңлаватқандимиз? 9
Аримизда Партиялар, Медиалар, Еламлар,
шундақла Месопотамийә, Йәһудийә, Кападокия,
Понтус, Асия, 10 Фригийә һәм Памфилийә,
Мисир, Ливийәниң Куринигә йеқин җайлиридин
кәлгәнләр, шуниңдәк мошу йәрдә мусапир
болуп туруватқан Рим шәһиридин кәлгәнләр —
Йәһудийлар болсун, Тәврат етиқатиға киргәнләр
болсун, Кретлар вә Әрәбләр болсун, һәммимиз
уларниң Худаниң қилған улуқ әмәллирини
бизниң ана тиллиримизда сөзләватқанлиғини
аңлаватимиз! — дейишти. 12 Улар һаң-таң қелип
алақзадилик билән бир-биригә: — Бу зади қандақ
ишту? — дейишти. 13 Амма бәзиләр: — Булар
йеңи шарап билән убданла мәс болуп қапту! —
дәп мәсқирә қилишти. 14 Амма Петрус қалған он
бирәйлән билән орнидин туруп, авазини көтирип
көпчиликкә мундақ деди: — Әй Йәһудийәдикиләр
вә Йерусалимда барлиқ туруватқанлар! Бу иш
силәргә мәлум болғайки, сөзлиримгә қулақ
селиңлар! 15 Булар силәр ойлиғандәк мәс әмәс,
чүнки һазир пәқәт әтигән саат тоққуз болди.
16 Әмәлийәттә бу дәл Йоел пәйғәмбәр арқилиқ
алдин-ала ейтилған шу иштур: 17 — «Худа мундақ
деди: «Мән ахирқи күнләрдә Өз Роһумни барлиқ
әт егилири үстигә қуйимән; Силәрниң оғул-
қизлириңлар вәһийлик бешарәт йәткүзиду,
Силәрниң жигитлириңлар ғайипанә аламәт
көрүнүшләрни көриду; Силәрниң қерилириңлар
аламәт чүшләрни көриду; 18 Бәрһәқ, шу күнләрдә
қуллирим үстигиму, дедәклирим үстигиму
Роһумни қуйимән, улар бешарәт йәткүзиду.
19 Мән жуқурида асманларда карамәт ишлар,
төвәндә, зиминда мөҗизилик аламәтләрни, Қан,
от, ис-түтәк түврүклирини көрситимән. 20 Рәбниң
улуқ һәм карамәт-шәрәплик күни болмиғичә,
Қуяш қараңғулуққа, Ай қанға айландурулиду.
21 Һәм шу чағда шундақ әмәлгә ашурулидуки,
Рәбниң намини чақирип нида қилғанларниң
һәммиси қутқузулиду». 22 Әй Исраиллар, мошу
сөзләрни аңлаңлар. Насарәтлик Әйса болса,
Худа араңларда у арқилиқ көрсәткән қудрәтлик
әмәлләр, карамәтләр вә мөҗизилик аламәтләр
билән силәргә тәстиқлиған бир зат — бу ишлар
һәммиңларға мәлум — 23 у киши Худаниң
бекиткән мәхсити вә алдин-ала билиши бойичә
сатқунлуққа учрап тутуп берилгәндин кейин,
силәр уни Тәврат қанунисиз жүргән адәмләрниң
қоли арқилиқ крестләп өлтүргүздүңлар. 24
Лекин Худа уни өлүмниң азапларниң илкидин
азат қилип қайта тирилдүрди. Чүнки өлүмниң
уни тутқун қилиши һәргиз мүмкин әмәс. 25
Давут [Зәбурда] у тоғрилиқ мундақ алдин-ала
ейтқан: «Мән Пәрвәрдигарни һәрдайим көз
алдимда көрүп келиватимән; У оң йенимда
болғачқа, Мән һәргиз тәврәнмәймән. 26 Шуңа
мениң қәлбим хошалланди, Мениң тилим
шатлинип яйриди; Мениң теним үмүт-арзу ичидә
туриду; 27 Чүнки Сән җенимни тәһтисарада
қалдурмайсән, Шундақла Сениң Муқәддәс
Болғучуңға чиришләрни көргүзмәйсән. (Hadēs
g86) 28 Сән маңа һаят йоллирини көрсәткәнсән;
Һозуруң билән мени шат-хурамлиққа толуп
ташқузисән». 29 Қериндашлар, мән атимиз
[падиша] Давут тоғрилиқ һеч иккиләнмәй шуни
ейтимәнки, у өлди вә униң қәбри бүгүнки
күнгичә аримизда бар. 30 Әнди у пәйғәмбәр
болуп, Худаниң униң тәхтигә олтиришқа өз
пуштидин бирәйләнни турғузушқа қәсәм билән
вәдә бәргәнлигини биләтти. 31 У Мәсиһниң
[өлгәндин кейин] тирилдүрүлидиғинини алдин-
ала көрүп йәткән вә бу мунасивәт билән Мәсиһниң
тәһтисарада қалдурулмайдиғинини вә тениниң
чиримәйдиғинини тилға алған. (Hadēs g86) 32 Худа
дәл бу Әйсани өлүмдин тирилдүрди, вә һәммимиз
бу ишниң гувачилиримиз. 33 У Худаниң оң йенида
шан-шәрәп ичидә олтарғузулуп, шундақла Ата
вәдә қилған Муқәддәс Роһни қобул қилип, һазир

көрүватқан һәм аңлаватқанлириңларни төкүп
[бизләргә] чүшүрди. 34 Чүнки Давут өзи әршкә
чиққан әмәс; лекин у муну сөзләрни [Зәбурда]
ейтқан: — «Пәрвәрдигар мениң Рәббимгә ейттики:
— «Мән сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң
қилмиғичә, Мениң оң йенимда олтарғин!»». 36
Шуниң үчүн, пүткүл Исраил җәмәтидикиләр шуни
қәтъий билсунки, Худа силәр крестлигән дәл ушбу
Әйсани һәм Рәб һәм Мәсиһ қилип тиклиди!». 37 Бу
сөзләр аңлиғанларниң жүригигә санҗилғандәк
қаттиқ тәккән болуп улар Петрус вә башқа
расуллардин: — И қериндашлар, ундақта биз немә
қилишимиз керәк? — дәп сорашти. 38 Петрус
уларға: — Товва қилиңлар, һәр бириңлар Әйса
Мәсиһниң намида гуналириңларниң кәчүрүм
қилиниши үчүн чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар
вә шундақ қилсаңлар Худаниң илтипати болған
Муқәддәс Роһ силәргә ата қилиниду. 39 Чүнки
бу вәдә силәргә вә силәрниң балилириңларға,
жирақта туруватқанларниң һәммисигә, йәни
Пәрвәрдигар Худайимиз өзигә чақирғанларниң
һәммисигә ата қилиниду. 40 Петрус йәнә нурғун
башқа сөзләр билән уларни агаһландуруп
уларға: — Силәр өзүңларни бу иплас дәвирдин
қутқузуңлар! — дәп җекилиди. 41 Шуниң билән
униң сөзини қобул қилғанлар чөмүлдүрүлүшти.
Шу күни [җамаәткә] қошулғанлар үч миңчә
киши еди. 42 Улар өзлирини изчил һалда
расулларниң тәлимигә, [етиқатчиларниң]
бирлик-һәмдәмлигигә, нанни уштушқа вә
дуаларға беғишлиди. 43 Вә қорқунуч уларниң
һәр бириниң үстигә чүшти вә расулларниң
вастиси билән нурғун карамәтләр вә мөҗизилик
аламәтләр йүз бәрди. 44 Пүтүн етиқатчилар
давамлиқ җәм болуп биллә яшап, барлиғини
ортақ тутушти. 45 Улар мал-мүлүклирини
сетип, пулини һәр кимниң еһтияҗиға қарап
һәммисигә тәқсим қилишатти. 46 Улар һәр
күни ибадәтхана һойлисиға бир нийәттә җәм
болушатти, өй-өйләрдә хошал-хурамлиқ вә ақ
көңүллүк билән ортақ ғизалинишип, нанни
уштуп йейишип, 47 Худаға мәдһийә оқушатти;
улар пүткүл халайиқниң иззитигә сазавәр болди.
Рәб һәр күни қутқузулуватқанларни җамаәткә
қошатти.

3 Бир күни ибадәтханида дуа қилинидиған
вақитта, йәни чүштин кейин саат үчтә, Петрус
билән Юһанна ибадәтханиға чиқип барған
еди. 2 Шу пәйттә бир туғма токур адәмму
бу йәргә елип келиниватқан еди. Һәр күни,
кишиләр уни ибадәтханиға киргәнләрдин сәдиқә
тилисун дәп, ибадәтханидики «Гөзәл дәрваза»
алдиға әкелип қоятти. 3 У Петрус билән
Юһаннаниң ибадәтханиға кирип кетиватқинини
көрүп, улардин сәдиқә тилиди. 4 Петрус билән
Юһанна униңға нәзирини салди. Петрус униңға:
— Бизгә қара! — деди. 5 У улардин бир нәрсә
күтүп, көзлирини үзмәй қарап туратти. 6 Бирақ
Петрус униңға: — Мәндә алтун яки күмүч йоқ;
лекин қолумда барини саңа берәй. Насарәтлик
Әйса Мәсиһниң нами билән, орнуңдин туруп
маң! — девиди, 7 уни оң қолидин тартип, йөләп
турғузди. У адәмниң пут вә ошуқ беғишлири шуан
күчләндүрүлүп, 8 орнидин дәс туруп меңишқа
башлиди. У меңип вә сәкрәп, Худаға мәдһийә
оқуған һалда улар билән биллә ибадәтхана
һойлисиға кирди. 9 Барлиқ халайиқ униң меңип
Худаға мәдһийә оқуғанлиғини көрүп 10 униң
ибадәтханидики «гөзәл дәрваза» алдида сәдиқә
тиләп олтиридиған һелиқи адәм екәнлигини
тонуп, униңда йүз бәргинигә һәйрануһәс болуп
даң қетип қелишти. 11 [Сақайған киши] Петрус
билән Юһаннаға чиң есилип турувалғанда,
һәйран болушқан барлиқ хәлиқ уларниң йениға
[ибадәтханидики] «Сулайман пешайвини» дегән
йәргә жүгүрүп келишти. 12 Бу әһвални көргән
Петрус халайиққа мундақ деди: — И Исраиллар!
Бу ишқа неманчә һәйран болисиләр? Биз худди
өз күч-кудритимиз яки ихласмәнлигимизгә
тайинип бу адәмни маңдурғандәк бизгә неманчә
тикилип қарайсиләр? 13 Әмәлийәттә болса,
ата-бовилиримизниң Худаси, йәни Ибраһим,
Исһақ вә Яқупниң Худаси Өз хизмәткари болған
Әйсани шан-шәрәп билән улуқлиған. Бирақ силәр
болсаңлар уни [римлиқларға] тутуп бәрдиңлар;
андин [валий] Пилатус уни қоюп беришни һөкүм
қилғандин кейин, силәр Пилатусниң алдида
униңдин тенип рәт қилиштиңлар. 14 Мана силәр
Муқәддәс вә Һәққаний Болғучидин тенип, уни рәт
қилип [Пилатустин] униң орниға бир қатилни
қоюп беришни тәләп қилдиңлар. 15 Шундақ қилип,
һаятлиқни барлиққа Кәлтүргүчини өлтүрдүңлар!
Бирақ Худа уни өлүмдин тирилдүрди, биз
мана буниңға гувачидурмиз. 16 Мана униң

намиға қилған етиқат арқилиқ, униң нами силәр
көрүватқан вә тонуйдиған бу адәмгә дәрман
киргүзди; униң арқилиқ болған етиқат у кишини
көз алдиңларда сәллимаза сақ-саламәт қилди.
17 Әнди қериндашлар, силәрниң вә шуниңдәк
силәрниң башлиқлириңларниңму бу ишни
ғәпләттә қилғанлиғиңларни билимән. 18 Лекин
Худа барлиқ пәйғәмбәрләрниң ағзи билән алдин-
ала жақалиғанлирини, йәни униң Мәсиһиниң
азап-оқубәт тартидиғанлиғини шу йол билән
әмәлгә ашурди. 19 Шуниң үчүн гунайиңларниң
өчүрүветилиши үчүн һазир товва қилип
йоллириңлардин бурулуңлар! Шундақ қилғанда,
инсанларниң җенини йеңиландуридиған пәсил-
күнләр Пәрвәрдигарниң һозуридин чиқип келиду
20 вә у силәр үчүн алдин тикләнгән Мәсиһ,
йәни Әйсани қешиңларға қайтидин әвәтиду. 21
һазирчә болса, Худаниң дәсләптики заманлардин
тартип муқәддәс пәйғәмбәрлириниң ағзи билән
ейтқинидәк, һәммә мәвҗудатлар йеңилинидиған
вақит кәлмигичә, әршләр уни қобул қилип,
униңға макан болиду. (aiōn g165) 22 Муса дәрвәқә
мундақ дегән еди: — «Пәрвәрдигар Худайиңлар өз
қериндашлириңлар арисидин маңа охшаш бир
пәйғәмбәр турғузиду. Униң силәргә ейтқан барлиқ
сөзлирини аңлап, униңға толуқ итаәт қилишиңлар
керәк! 23 Чүнки бу пәйғәмбәрниң сөзини
аңлимайдиғанларниң һәр бири хәлиқ қатаридин
үзүп ташлиниду». 24 Дәрвәқә, Самуил [пәйғәмбәр]
вә униңдин кейин келип бешарәтләрни йәткүзгән
пәйғәмбәрләрниң һәммиси бу күнләр тоғрисида
алдин-ала ейтқан. 25 Силәр бу пәйғәмбәрләрниң
пәрзәнтлирисиләр вә Худа ата-бовaңлар билән
түзгән әһдиниң пәрзәнтлиридурсиләр — бу әһдә
бойичә Худа Ибраһимға: «Сениң нәслиң арқилиқ
йәр йүзидики барлиқ аилә-җәмәтләргә бәхит-
бәрикәт ата қилиниду» дәп вәдә бәргән. 26 Шуңа
Худа һәр бириңларни өз рәзилликлириңлардин
қайтуруп, силәргә бәхит-бәрикәт ата қилиш үчүн,
хизмәткари Әйсани турғузуп, уни авал силәргә
әвәтти.

4 Петрус билән Юһанна халайиққа гәп
қиливатқанда, каһинлар, ибадәтхана
қаравуллириниң башлиғи вә Садуқийлар уларниң
йениға келип қалди. 2 Улар [расулларниң]
халайиққа тәлим бериши, җүмлидин «Әйсаниң
вастиси билән өлгәнләр тирилдүрүлиду» дәп
җақалиқини үчүн интайин әсәбийләшти. 3
Улар уларни тутқун қилип, әтисигичә түрмигә
солап қойди, чүнки кәч кирип қалған еди. 4
Лекин җар қилинған сөз-каламни аңлиғанларниң
көпи етиқат қилди; шуниң билән етиқат қилған
әрләрниң санила бәш миңға йәтти. 5 Әтиси,
[Йәһудийларниң кеңәшмисидики] башлиқлар,
ақсақаллар вә Тәврат устазлири Йерусалимда
топланди. 6 Уларниң арисида баш каһин Аннас,
Қаяфас, Юһанна, Искәндәр вә баш каһинниң
башқа җәмәтидикиләр бар еди. 7 Улар [Петрус
билән Юһаннани] арисиға турғузуп: — Силәр
бу ишни қайси күч-қудрәткә тайинип яки
кимниң нами билән қилдиңлар? — дәп сориди.
8 Петрус Муқәддәс Роһқа толдурулған һалда
уларға мундақ деди: Хәлиқниң һөкүмранлири
вә Исраилниң ақсақаллири! 9 Әгәр биз бүгүн
бу токур адәмгә көрсәткән яхши әмәл һәм
униң қандақ сақайтилғанлиғи сәвәплик сораққа
тартилған болсақ, 10 силәр вә пүткүл Исраил
хәлқи шуни билсунки, силәр крестлигән, амма
Худа өлүмдин тирилдүргән Насарәтлик Әйса
Мәсиһниң нами билән, униң [күч-қудрити]
арқилиқ бу киши мошу йәрдә алдиңларда
пүтүнләй сақ-саламәт туриду! 11 Бу [Әйса] болса,
[муқәддәс язмиларда] [пүтүлгәндәк], дәл силәр
тамчилар етиварсиз дәп ташливәткән, бирақ
бүҗәк теши болуп тикләнгән таштур. 12 Униңдин
башқа һеч кимдә ниҗатлиқ йоқ, чүнки пүткүл
асман астида инсанлар арисиға тәқдим қилинған,
Әйсадин башқа бизни қутқузидиған һеч қандақ
бир нам йоқтур. 13 Петрус билән Юһаннаниң
бу җүръитини көргән һөкүмранлар уларниң
оқумиған адәттики адәмләрдин екәнлигини
билип, һәйран болушти; уларниң бурун Әйса
билән биллә болғанлиғиниму билди. 14 Униң
үстигә, сақайған һелиқи адәмниң уларниң йенида
туруватқанлиғини көрүп, улар һеч қандақ гәп
яндуралмиди. 15 Шуниң билән һөкүмранлар
уларни кеңәшмидин чиқишқа буйруди. Андин
бир-бири билән мәслиһәтлишип: 16 — Буларни
қандақ қилимиз? Чүнки уларниң вастиси билән
хелә көрүнәрлик мөҗизилик бир аламәт йүз
бәргәнлиги пүткүл Йерусалимдикиләргә аян
болди вә биз уни инкар қилишқа амалсизмиз.
17 Лекин бу ишниң хәлиқ ичидә техиму кәң
йейилип кәтмәслиги үчүн, уларға бундин

кейин бу адәмниң намида һеч кимгә һеч немә
демәсликкә агаһ-тәһдит салайли! — дейишти. 18
Шуниң билән уларни чақиртип, бундин кейин
Әйсаниң намида һеч сөзлимәслик яки тәлим
бәрмәсликни қәтъий буйруди. 19 Лекин Петрус
билән Юһанна: — Худаниң алдида силәргә итаәт
қилиш тоғриму яки Худағиму, буниңға өзүңлар
бир немә дәңлар! 20 Амма биз болсақ, көргән
вә аңлиғанлиримизни ейтмай туралмаймиз!
— дәп җавап бәрди. 21 [Һөкүмранлар] болса
халайиқтин қорқуп, уларни җазалашқа лайиқ
сәвәп тапалмай, уларға техиму тәһдит селип,
қоюп бәрди. Чүнки халайиқ болған вақиә
түпәйлидин Худани улуқлиған еди. 22 Чүнки бу
сақайтилиш мөҗизилик аламити көрситилгән
кишиниң йеши қириқтин ашқан еди. 23 Улар қоюп
берилгәндин кейин, өз һәмраһлириниң йениға
қайтип келип, баш каһинлар вә ақсақалларниң
қилған сөзлирини баштин-ахир көпчиликкә
уқтурди. 24 Улар буни аңлиғанда, авазини бир
нийәт бир дил билән Худаға көтирип мундақ
нида қилди: — И Егимиз, Сән асман-зимин, деңиз-
океанларни вә улардики барлиқ мәвҗудатларни
яратқан Худадурсән. 25 Сән Муқәддәс Роһ билән
хизмәткариң болған Давутниң ағзи арқилиқ
мундақ дегәнғу: «Әлләр немишкә чуқан салиду?
Немә үчүн бекардин-бекар сүйқәст ойлайду? 26
Дунийдики падишалар сәп тартип, Әмәлдарлар
жиғилишип, Пәрвәрдигар вә Униң Мәсиһи билән
қаршилишқа җәм болушти». 27 — Чүнки дәрвәқә
дәл бу шәһәрдә Һерод һәм Понтиус Пилатус, ят
әлликләр һәм Исраил хәлиқлири бирлишип,
Сән мәсиһлигән муқәддәс хизмәткариң Әйсаға
қарши чиқип топланған еди, 28 шуниң билән
күч-қудритиң вә ирадәң бойичә Сән бурунла
неминиң әмәлгә ашурулушини бекиткән болсаң,
улар шуларни қилған. 29 Әнди и Пәрвәрдигар,
уларниң селиватқан тәһдитлирини көргәйсән,
қуллириңни сөз-каламиңни толуқ җүрәклик
билән сөзләп йәткүзидиған қилғайсән; 30
кесәлләрни сақайтишқа қолуңни узитип, муқәддәс
хизмәткариң Әйсаниң намида мөҗизилик
аламәтләр вә карамәтләрни яратқайсән. 31
Уларниң дуаси аяқлашқанда, улар турған
йәр тәвринип кәтти. Улар һәммиси Муқәддәс
Роһқа толдурулуп, Худаниң сөз-каламини
җүрәклик сөзләп йәткүзүшкә башлиди. 32 Топ-топ
етиқатчилар бир җан-бир дил, бир мәхсәттә еди.
Һеч ким өзигә тәәллуқ пул-мелини «өзүмниң»
демәйтти, бәлки һәммисигә ортақ еди. 33
Расуллар зор күч-қудрәт билән Рәб Әйсаниң
тирилгәнлигигә гувалиқ берәтти. Худаниң зор
меһри-шәпқити уларниң һәммисиниң үстигә
қонди. 34 Уларниң арисидикиләрниң һеч немигә
һаҗити чүшмәйтти. Чүнки йәр-зимин, өй-җай
егидарлири болғанлар уларни сетип, пулини елип
келип 35 расулларниң айиғи алдиға қоятти; андин
һәр кимниң еһтияҗиға қарап тәқсим қилинатти.
36 Уларниң ичидә Лавий қәбилисидин болған,
Сипруста туғулған Йүсүп исимлиқ бириси бар еди
(расуллар уни Барнабас, йәни «Риғбәтләндүргүчи
оғул бала» дәп атиған); 37 униңму бир парчә
етизи бар еди; у шу йолда уни сетип, пулини елип
расулларниң айиғи алдиға тапшурди.

5 Әнди Ананияс исимлиқ йәнә бир адәмму аяли
Сафира билән бир парчә йерини сатти. 2
Ананияс пулниң бир қисмини өзигә қалдурди,
йәни бир қисмини елип келип, расулларниң айиғи
алдиға қойди. Аялиму буниңдин толуқ хәвәрдар
еди. 3 Бирақ Петрус униңға: — Ананияс, немишкә
қәлбиңни Шәйтанниң илкигә тапшуруп, Муқәддәс
Роһқа ялған ейтип, йәр сатқан пулниң бир
қисмини өзүңгә қалдурдуң? 4 Йәр сетилмиғанда,
сениңки әмәсмиди? Сетилғандин кейин, пулму
өз ихтиярыңда болмамти? Шундақ туруқлуқ,
немишкә қәлбиңдә бу ишни нийәт қилдиң? Сән
инсанларға әмәс, бәлки Худаға ялған ейттиң!
— деди. 5 Ананияс бу сөзләрни аңлиған һаман
жиқилип җан үзди. Бу ишни аңлиғучиларни
қаттиқ қорқунуч басти. 6 Әнди яш жигитләр
орнидин туруп җәсәтни кепәнләп, сиртқа апирип
дәпнә қилди. 7 Тәхминән үч саәттин кейин,
[Ананиясниң] аяли кирип кәлди; бирақ у болған
вақиәдин хәвәрсиз еди. 8 Петрус униңдин: — Маңа
ейтқин, силәр йәрни мошу пулға саттиңларму?
— дәп сориди. — Шундақ, мошунчилик пулға
саттуқ, — дәп җавап бәрди у. 9 Петрус: —
Силәр немә үчүн Муқәддәс Роһни синашқа тил
бириктүрдүңлар? Қара, ериңни дәпнә қилип
кәлгәнләрниң путлири ишик түвидә туриду, улар
сениму әкетиду! — деди. 10 Уму шуан униң аяқлири
алдиға жиқилип, җан бәрди. Һелиқи яш жигитләр
кирип, униң өлгәнлигини көрди; улар униму
елип берип ериниң йениға дәпнә қилди. 11 Пүтүн

җамаәтни, шундақла бу ишни аңлиғанларниң һәр
бирини қаттиқ қорқунуч басти. 12 Расулларниң
қоли арқилиқ хәлиқ ичидә нурғун мөҗизилик
аламәтләр вә карамәтләр көрситилди. (Барлиқ
[етиқатчилар] бир нийәттә болуп ибадәтханидики
«Сулайман пешайвини»да дайим җәм болатти.
13 Бирақ башқа кишиләр уларға қошулушқа
җүръәт қилалмайтти; амма халайиқ уларни
интайин һөрмәтләйтти. 14 Шундақтиму, етиқат
қилғучилар барғансери көпийип, һәм әрләр
һәм аяллар топ-топ болуп Рәбгә қошулғили
турди). 15 Шуниң билән кишиләр һәтта Петрус
өтүп кетиватқанда һеч болмиғанда униң сайиси
болсиму үстигә чүшсун дәп, кесәлләрни кочиларға
елип чиқип көрпә вә зәмбилләргә ятқузуп
қоятти. 16 Йәнә топ-топ кишиләр Йерусалим
әтрапидики шәһәр-йезилардин кесәлләрни вә
напак роһлар чаплишивалған кишиләрни елип
келәтти. Уларниң һәммиси сақийип қайтишатти.
17 Баш каһин вә униң тәрәпдарлири, йәни
Садуқий мәзһәпидикиләр қозғилип бу ишларға
ғәзәплинип, 18 расулларни тутқун қилип,
қамақханиға қамиди. 19 Лекин шу кечә, Рәбниң
бир пәриштиси қамақханиниң дәрвазилирини
ечип, расулларни елип чиқип, уларға: 20 —
Силәр ибадәтхана һойлисиға кирип, халайиққа
бу һаятлиқ тоғрисидики һәммә сөзләрни
җакалаңлар — дәп тапилиди. 21 Расуллар бу
сөзни аңлап, таң атқанда ибадәтхана һойлисиға
кирип, кишиләргә тәлим беришкә башлиди.
Баш каһин вә униң тәрәпдарлири кәлгәндә,
алий кеңәшмидикиләр вә Исраилларниң барлиқ
ақсақаллирини җәм болушқа чақирди. Андин
[расулларни] елип кәлсун дәп қамақханиға
адәм әвәтти. 22 Лекин сипаһлар зинданға
йетип барғанда, расулларниң у йәрдә йоқлуғини
байқап қайтип берип, кеңәшмидикиләргә: 23 —
Биз барсақ, зиндан мәһкәм тақақлиқ турупту,
қаравулларму дәрвазилирида күзәттә турупту.
Лекин дәрвазиларни ечип қарисақ, ичидә бирму
адәм йоқ! — дәп мәлумат бәрди. 24 Бу хәвәрни
аңлиған ибадәтханидики [мәсъул] каһин һәм
қаравулларниң башлиғи вә баш каһинлар: —
«Әнди бу иш зади қандақ болуп кетәр?» дейишип
алақзадиликкә чөмди. 25 Дәл шу чағда, бир киши
кирип: — Қараңлар, силәр зинданға қамиған
адәмләр ибадәтхана һойлисида туруп халайиққа
тәлим бериватидиғу! — дәп хәвәр қилди. 26 Буниң
билән, һелиқи қаравуллар башлиғи сипаһлирини
башлап берип, [расулларни] елип кәлди. Бирақ
улар халайиқ бизни чалма-кесәк қилиши мүмкин
дәп қорқуп, уларға зорлуқ ишләтмиди. 27 Улар
[расулларни] елип кәлгәндин кейин, уларни
кеңәшмидикиләр алдида турғузди. Баш каһин
уларни сорақ қилип: 28 — Биз әсли силәрни бу
намда кишиләргә тәлим бәрмәңлар, дәп қаттиқ
агаһландурған едуқ. Лекин мана, силәр йәнә
шу тәлимиңлар билән пүткүл Йерусалимни
қаплидиңлар һәмдә бу кишиниң қан қәрзини
бизгә артмақчи болуватисиләр! — деди. 29 Лекин
Петрус вә [башқа] расуллар җавап берип мундақ
деди: — Инсанға әмәс, Худаға итаәт қилиш
керәк! 30 Силәр тутуп яғачқа есип өлтүргән
Әйсани, ата-бовимизниң Худаси тирилдүрди.
31 Худа Исраил хәлқини товва қилишқа вә
гуналириниң кәчүрүлишикә муйәссәр қилиш
үчүн, уни улуқлап Йетәкчи һәм Қутқузғучи
сүпитидә Өзиниң оң йениға көтирип олтарғузди.
32 Биз бу ишларға гувачилармиз; шундақла Худа
Өзигә итаәт қилғучиларға ата қилған Муқәддәс
Роһму бу ишларға гувачидур. 33 Улар бу сөзләрни
аңлап қәлбигә санҗилғандәк болуп [расулларни]
өлтүрүшкә мәслиһәтләшти. 34 Лекин кеңәшмә
ичидә пүтүн хәлиқниң һөрмитигә сазавәр болған
Пәрисий мәзһипидики Гамалийәл исимлиқ бир
Тәврат өлимаси бар еди. У орнидин туруп: —
Уларни бирдәм сиртқа чиқирип туруңлар, — дәп
буйруди. 35 Андин у [кеңәшмидикиләргә] мундақ
деди: — Әй Исраиллар, силәр бу кишиләрни
бир тәрәп қилишта өзүңларға еһтият қилиңлар!
36 Илгири, һелиқи Тәвдас исимлиқ өзини чоң
тутуп оттуриға чиққан еди. Униңға тәхминән
төрт йүз адәм қошулди. Бирақ у өзи өлтүрүлди
вә барлиқ әгәшкүчилири тарқилип кетип, униң
иши йоққа чиқти. 37 Андин кейин нопус
тизимлаш күнлиридә, Галилийәлик Йәһудаму
баш көтирип чиқип, бир топ кишини топлап
өзигә әгәштүргән. Уму йоқитилип, барлиқ
әгәшкүчилириму тарқитиветилгән. 38 Әнди
силәргә нәсиһитим шуки: Бу кишиләр билән
кариңлар болмисун! Уларни ихтияриға қоюп
бериңлар. Чүнки әгәр бу еқим яки бу иш
пәқәт инсандин кәлгән болса, җәзмән йоққа
чиқиду. 39 Лекин әгәр Худадин болса, силәр

уларни йоқиталмайсиләр! Һәтта өзүңлар Худаға
һуҗум қилғучилар болуп чиқисиләр! 40 Алий
кеңәшмидикикиләр несиһәтни қобул қилди; улар
расулларни чақиртип кирип, уларни қамчилитип,
уларға һәргиз Әйсаниң намида сөзлимәсликни
агаһландурди. Андин уларни қоюп бәрди. 41
Расуллар әнди кеңәшминиң оттурисидин чиқип,
өзлириниң мубарәк нам үчүн хорлуқ азави
чекишкә лайиқ көрүлгәнлигидин шатланди. 42
Улар йәнила һәр күни ибадәтхана һойлисида
вә өйму-өй берип тәлим бериштин вә «Әйса —
Мәсиһдур!» дегән хуш хәвәрни җакалаштин һеч
тохтимиди.

6 Шу күнләрдә, мухлисларниң сани барғансери
көпийип, грекчә сөзләйдиған Йәһудийлар
йәрлик ибраний қериндашларға: — Күндилик
озуқ-түлүк тәқсим қилиништа аримиздики тул
аяллар етиварға елинмиди, дәп наразилиқ
билдүрүшти. 2 Шуңа, он иккилән пүткүл
мухлисларни чақирип жиғип, уларға мундақ
деди: — Бизниң Худаниң сөз-каламини йәткүзүш
хизмитини ташлап қоюп, озуқ-түлүк тәқсим
қилиш билән болуп кетишимиз тоғра болмайду.
3 Шуниң үчүн, и қериндашлар, араңлардики
нам-абройи бар, Муқәддәс Роһқа вә даналиққа
толған йәттә кишини илғап таллаңлар, вә
биз уларни бу ишқа мәсъул қилимиз. 4 Биз
болсақ, өзимизни дуа қилиш вә сөз-каламниң
хизмитидә болушқа беғишлаймиз. 5 Бу мәслиһәт
халайиқниң һәммисини хуш қилди. Шуниң билән
улар иман-ишәшкә вә роһқа толған Истипан
исимлиқ бир адәмни таллиди, вә йәнә Филип,
Прокорус, Никанор, Тимон, Парменас һәмдә бурун
Тәврат етиқатиға киргән Антакялиқ Николасни
таллап, 6 уларни расулларниң алдиға елип чиқти.
Расуллар уларниң [бу хизмәтни қилиши үчүн]
қоллирини уларниң үстигә тәккүзүп туруп, дуа
қилишти. 7 Вә Худаниң сөз-калами давамлиқ
тарқалди; Йерусалимдики мухлисларниң саниму
барғансери зор дәриҗидә көпәйди. Нурғун
каһинларму [Мәсиһ] етиқатиға итаәт қилишқа
киришиватипти. 8 Вә Истипан [Худаниң] меһри-
шәпқити вә күч-қудритигә толған болуп, хәлиқ
ичидә карамәтләр вә зор мөҗизилик аламәтләрни
көрсәтти. 9 Бирақ «Қуллуқтин чиққан һөрләр»
дәп аталған синагогтики бәзиләр, йәни Курини
вә Искәндәрийә шәһәрлири вә Киликийә һәм
Асия өлкилиридин кәлгән бәзи [Йәһудийлар]
Истипанға қарши чиқип, униң билән муназирә
қилишқа башлиди. 10 Лекин улар у сөз қилғанда
униңда болған даналиқ вә роһқа тақабил
турушқа амалсиз қалди. 11 Буниң билән улар
бәзи адәмләрниң ағзини майлап: — Биз бу
адәмниң Муса вә Худаға қарита күпүрлүк
сөзлигәнлигини аңлидуқ, — дегәнни уларниң
ағзиға салди. 12 Улар мошундақ қилип халайиқни,
ақсақалларни вә Тәврат устазлирини қутратти;
андин Истипанниң алдини тосуп уни тутқун
қилип, алий кеңәшмигә елип барди. 13 Улар сахта
гувачиларни оттуриға чиқирип мундақ дегүзди:
— Бу адәм бу муқәддәс җайға вә Тәврат қануниға
қарши сөзләрни қилиштин тохтимайду. 14 Чүнки
биз униң һелиқи Насарәтлик Әйса тоғрилиқ: «У
бу җайни вәйран қилиду вә Муса пәйғәмбәр бизгә
тапшурған әнъәниви қаидә-йосунлиримизни
өзгәртиду!» дегәнлигини аңлидуқ. 15 Кеңәшмидә
олтарғанларниң һәммиси Истипанға көз тикип
қариғинида, униң чирайиниң пәриштиниңкидәк
пақирақ екәнлигини көрди.

7 Баш каһин Истипандин: — Буларниң
ейтқанлири растму? — дәп сориди. 2
Истипан мундақ җавап бәрди: — Қериндашлар
вә ата-бовилар, сөзүмгә қулақ селиңлар!
Атимиз Ибраһим техи Месопотамийә районида
туруватқанда, йәни Һаран шәһиригә көчүп
маканлишиштин илгири, шан-шәрәпниң Егиси
Худа униңға аян болуп: 3 «Сән өз жутуң вә
уруқ-җәмәтиңдин айрилип чиқип, Мән саңа
көрситидиған зиминға барғин» дегән еди. 4
Буниң билән у Калдийләрниң зиминини ташлап,
Һаран шәһиригә берип олтирақлашти. Атиси
өлгәндин кейин, Худа уни бу зиминға, йәни
силәр һазир туруватқан зиминға йөткәп кәлди.
5 У вақитта, [Худа] униңға бу зиминдин мирас
бәрмиди, һәтта униңқа тәвә пут қойғидәкму
бир йәр бәрмигән еди. Гәрчә у техичә пәрзәнт
көрмигән болсиму, [Худа] бу зиминни униңға
вә униң нәслигә егилиги болуш үчүн беришкә
вәдә қилди. 6 Андин Худа униңға мундақ деди:
«Сениң нәсиллириң яқа жутта мусапир болуп
туриду, шу жуттикиләр уларни қул қилип төрт
йүз жил хорлайду. 7 Бирақ уларни қуллуққа
салған әлни җазалаймән», деди Худа, «вә униңдин
кейин, [нәсиллириң] у йәрдин чиқип, бу йәрдә

Мениң ибадәт-хизмитимдә болиду». 8 Кейин Худа
Ибраһим билән бәлгүси хәтнә болған әһдини
түзгән, шуниң билән Исһақ униңдин төрәлди;
[Ибраһим] уни сәккизинчи күни хәтнә қилди;
шундақ қилип Исһақтин Яқуп [төрәлди], Яқуптин
он икки «қәбилә атиси» [төрәлди]. 9 Кейин,
«қәбилә атилири» иниси Йүсүпкә һәсәт қилип,
уни Мисирға қуллуққа сетивәтти. Лекин Худа
униң билән биллә болуп, 10 уни барлиқ җәбир-
җапалардин қутқузуп, уни Мисир падишаси
Пирәвнниң нәзиридә илтипатқа егә қилип,
униңға данишмәнлик ата қилди. Падиша уни
Мисирға баш вәзир, ордисиға баш ғоҗидар
қилди. 11 Кейин, еғир ачарчилиқ пүткүл Мисир
вә Қанаан йәрлирини бесип, зор қийинчилиқ
болди. Ата-бовилиримиз озуқ-түлүк тапалмиди.
12 Яқуп әнди Мисирда ашлиқ барлиғини аңлиған
болуп, [оғуллирини], йәни ата-бовилиримизни у
йәргә биринчи қетим әвәтти. 13 Иккинчи қетим
барғанда, Йүсүп акилириға өзини ашкарилиди.
Шуниң билән Йүсүпниң җәмәтидикиләр Пирәвн
падишаға мәлум болди. 14 Андин Йүсүп
атиси Яқупниң алдиға хәвәр йәткүзүп, уни
пүтүн аилә-җәмәти билән, җәмий йәтмиш бәш
кишини Мисирға өзигә чақирди. 15 Шуниң
билән Яқуп Мисирға чүшти вә шу йәрдә өлди;
кейин [униңдин болған] ата-бовилиримизму
шу йәрдә өлди. 16 Уларниң җәсәтлири кейин
Шәкәм шәһиригә қайтурулуп, Ибраһим бурун
Һаморниң оғуллиридин мәлум пулға сетивалған,
Шәкәмдики бир йәрликкә қоюлди. 17 Лекин
Худа Ибраһимға әсли қилған вәдиниң вақти
йеқинлашқанда, Мисирда туруватқан [Исраил]
хәлқиниң нопуси хелә көпәйгән еди. 18 У
вақитта, Йүсүптин хәвири болмиған йеңи бир
падиша Мисирда тәхткә чиқти. 19 Бу падиша
қовмимизға һейлә-микирләр билән муамилә
қилип, ата-бовилиримизни езип хорлиди, һәтта
уларни өз бовақлирини һаят қалдурмаслиғи үчүн
ташливетишкә мәҗбур қилди. 20 Муса мана шу
чағларда туғулған еди. У Худаниң алдида алаһидә
йеқимлиқ бала болуп, атисиниң өйидә үч ай
беқилди. 21 Кейин у сиртқа қоюп қоюлғанда,
Пирәвнниң қизи уни [судин] елип, өз оғли қилип
чоң қилди. 22 Муса Мисирлиқларниң барлиқ
билим-һекмити билән тәрбийилинип, сөздә вә
әмәлдә интайин қабилийәтлик адәм болуп чиқти.
23 Лекин униң туғулғиниға қириқ жил тошқанда,
өз қериндашлири болған Исраилларниң һалиға
йетиш нийитигә кәлди. 24 У улардин бириниң
увал қилинип бозәк қилиниватқанлиғини көрүп,
уни қоғдап, харланған киши үчүн интиқам елип
харлиғучи Мисирлиқни өлтүрди. 25 Чүнки у өз
қериндашлирини: — Худа мениң қолум арқилиқ
бизгә қутқузуш йолини ачқан дәп чүшинидиғу,
дәп ойлиған еди. Лекин улар буни чүшәнмиди.
26 Әтиси, Муса уларниң арисидики бир уруш-
җедәлни көрүп, арисиға кирип яраштурмақчи
болуп: Силәр қериндаш туруп, немишкә бир-
бириңларға йолсизлиқ қиливатисиләр? — деди.
27 Бирақ қериндишини йолсиз бозәк қилған киши
уни чәткә иштириветип: — Ким сени бизгә баш
һәм сорақчи болсун дәпту?! 28 Мениму түнүгүнки
Мисирлиқни өлтүргәндәк өлтүрмәкчимусән? —
деди. 29 Муса бу сөзни аңлап қорқуп, Мисирдин
қечип Мидиян зиминиға берип, у йәрдә мусапир
болуп туруп қалди. У шу йәрдә икки оғул
пәрзәнт көрди. 30 Қириқ жил тошқандин кейин,
Синай теғиниң йенидики чөлдә, көйүватқан бир
чатқаллиқниң от ялқунида бир пәриштә униңға
көрүнди. 31 Бу ғайипанә көрүнүшни көргән Муса
униңға интайин һәйран болуп қалди; буниң
қандақ иш екәнлигини биләй дәп йеқинрақ
барғанда Пәрвәрдигарниң авази аңлинип: 32
«Мән сениң ата-бовилириңниң Худаси, йәни
Ибраһим, Исһақ вә Яқупниң Худасидурмән»
деди. Муса қорқунучта титрәп, қарашқиму
җүръәт қилалмиди. 33 Пәрвәрдигар униңға йәнә:
— Айиғиңни селивәт; чүнки сән туруватқан
йәр муқәддәстур. 34 Мән дәрһәқиқәт Мисирда
туруватқан хәлқимниң харлиниватқанлиғини
көрдүм, уларниң налә-пәрядлирини аңлидим.
Шуңа мән уларни елип чиққили чүштүм. Әнди
барғин, мән сени Мисирға әвәтәй!» деди. 35
Мана һелиқи кишиләр: «Ким сени бизгә баш
һәм сорақчи болсун дәпту!?» дәп рәт қилған
дәл мошу Мусани, Худа униңға чатқаллиқта
көрүнгән пәриштиниң қоли билән Исраилларға
һәм баш һәм қутқузғучи болушқа әвәтти. 36 Әнә
шу Муса хәлиққә йетәкчилик қилип, уларни
[Мисирдин] чиқарди һәмдә Мисир зиминида,
Қизил деңизниң бойида вә қириқ жилни өткүзгән
чөлдә карамәтләрни вә мөҗизилик аламәтләрни
көрсәтти. 37 Әнә шу Муса өзи Исраилларға:

«Худа қериндашлириңлар арисидин маңа
охшаш бир пәйғәмбәрни тикләйду» дегән еди.
38 Чөл-баявандики җамаәткә һәмраһ болған,
Синай теғида өзигә сөз қилған пәриштә билән
биллә болған, ата-бовилиримиз билән биллә
болған һәмраһ дәл әнә шу еди; һаятлиқ бәхш
йәткүзидиған вәһийләрни бизгә йәткүзүш
үчүн қобул қилғучи болған дәл әнә шу еди;
39 шундақ болсиму, ата-бовилиримиз униңға
итаәт қилишни халимай, уни чәткә қеқип,
көңлидә Мисирға қайтишни арзу қилди; 40
шуңа улар Һарунға: — «Бизгә йол башлайдиған
илаһларни ясап бәргин! Чүнки бизни Мисир
зиминидин елип чиққан һелиқи Мусаниң немә
болуп кәткәнлигини билəлмидуқ» деди. 41 Шуниң
билән шу күнләрдә улар мозай шәклидә бир бут
ясап, бу мәбудқа атап қурбанлиқ сунди. Шундақ
қилип улар өз қоллири билән ясиған бир нәрсини
хошал-хурамлиқ билән тәбрикләшкә киришти.
42 Лекин Худа улардин йүзини өрүп, уларни
асмандики юлтуз қошунлириға чоқунушқа қоюп
бәрди. Шуниң билән пәйғәмбәрләрниң муқәддәс
язмисида пүтүлгәдәк, [Худа уларни мундақ
әйиплиди]: — «Силәр чөл-баяванда болған қириқ
жил җәрянида қилған қурбанлиқ-һәдийәләрни
һәқиқәтән Маңа елип кәлгәнмусиләр, и Исраил
җәмәти? 43 Бәрһәқ, силәр чоқунуш үчүн ясиған
мәбудлар, йәни «Молоқ»ниң чедири һәм бутуң
болған «Рәмфан»ниң юлтуз бәлгүсини көтирип
маңдиңлар; әнди Мән силәрни әсир қилип
Бабилдин жираққа сүргүн қилдуримән». 44 Ата-
бовилиримиз чөлдин кәзгән вақтида, «һөкүм-
гувалиқ» чедири уларниң оттурисида тикләнгән
еди; у дәл Мусаға сөз-калам Йәткүзгүчиниң
буйруғинидәк, көрситилгән өрнәк бойичә ясалған
еди. 45 Шу ибадәт чедирини ата-бовилиримиз
илгиридикиләрдинму егидарчилиғиға тапшуруп,
Йәшуаниң йетәкчилигидә, Худа уларниң
алдидила қоғлиған әлләрниң зиминлирини
бесивалғинида, уни бу йәргә елип кәлгән; чедир
шундақла [падиша] Давутниң заманиғичә турған.
46 Давут Худаниң шапаитигә еришип, Яқупниң
Худаси үчүн бир муқим макан селишқа иҗазәт
сориған. 47 Бирақ кейин, [Худа] үчүн ибадәтхана
салған [Давут әмәс], әмәлийәттә Сулайман
болди. 48 Һалбуки, Һәммидин Алий Болғучи
инсанниң қоллири билән ясиған маканларда
турмайду; худди пәйғәмбәр мундақ дегинидәк:
— 49 «Асманлар Мениң тәхтим, Зимин болса
аяқлиримға тәхтипәрдур, Әнди Маңа қандақ өй-
имарәт ясимақчисиләр? Маңа қандақ йәр арамгаһ
болалайду? 50 Буларниң һәммисини Мениң
қолум яратқан әмәсмиди?» 51 — Әй, бойни қаттиқ,
жүриги вә қулиқи хәтнисиз болғанлар! Силәр
Муқәддәс Роһ билән дайим қаршилишисиләр;
силәр ата-бовилириңлар немә қилған болса,
шуни охшаш қиливатисиләр! 52 Пәйғәмбәрләрдин
зади қайсисиға ата-бовилириңлар зиянкәшлик
қилип бақмиған? Шундақ қилип улар
«Һәққаний Болғучи»ниң келидиғанлиғини
алдин җакалиғучиларни өлтүрүшкән. Әнди у
өзи һазир кәлгәндә, силәр униңға сатқунлуқ
қилғучи вә қатил болуп чиқтиңлар, 53 И
силәр Тәврат қанунини пәриштиләрниң әмри-
тапилиғанлири билән тапшурувелип туруп,
униңға әмәл қилмиғучилар!» 54 [Истипанниң]
бу сөзлирини аңлиған [алий кеңәшмидикиләр]
жүригигә [хәнҗәр] санҗилғандәк болуп, униңға
чишлирини ғучурлатти. 55 Лекин у болса
Муқәддәс Роһқа толған, көзлирини көккә тикип,
Худаниң җуласини, шундақла униң оң йенида
Әйсаниң турғанлиғини көрүп, 56 — Қараңлар!
Асманлар ечилип, Инсаноғлиниң Худаниң оң
йенида турғанлиғини көрүватимән! — деди.
57 Улар униңға қулақлирини қоллири билән
етивелип, авазини қаттиқ көтирип вақиришип
бирликтә униңға йопурулуп келивиди, 58 уни
шәһәрниң сиртиға иштирип чиқирип, чалма-
кесәк қилишқа башлиди. [Уни әрз қилған]
гувачилар [уни чалма-кесәк қилиштин авал]
чапанлирини Саул исимлиқ бир яшниң пути
алдида қоюп қоюшти. 59 Улар Истипанни чалма-
кесәк қилғинида у: — И Рәб Әйса, мениң роһумни
қобул қилғайсән! — дәп нида қилди. 60 Андин у
тизлинип туруп қаттиқ аваз билән: — И Рәб, бу
гунаниң һесавини улардин алмиғайсән, — деди. У
бу сөзни қилип болупла җан үзүп ухлап кәтти.

8 Истипанниң өлтүрүлүшини Саулму қоллайтти.
Шу күндин башлап, Йерусалимдики җамаәткә
қаритилған дәһшәтлик зиянкәшлик қозғалди.
Расуллардин башқа барлиқ җамаәттикиләр
Йәһудийә вә Самарийәниң һәр қайси жутлириға
тарқилип кетишти. 2 Бәзи ихласмән кишиләр
Истипанни дәпнә қилип, униңға қаттиқ жиға-

зерәларни көтиришти. 3 Лекин Саул җамаәткә
вәйранчилиқ селип, өйму-өй ахтуруп, әр-
аялға қаримай уларни сөрәп чиқип зинданға
ташлиди. 4 Әнди тарқилип кәткәнләр тарқалған
жутларда кезип сөз-каламниң хуш хәвирини
җакалиди. 5 Уларниң ичидин Филип болса
Самарийәниң мәлум бир шәһиригә берип,
йәрлик кишиләргә Мәсиһни җакалиди. 6 Топ-
топ кишиләр уни аңлап һәмдә у көрсәткән
мөҗизилик аламәтләрни көрүп, бир җан бир
дили билән униң сөзлиригә қулақ салди. 7 Чүнки
напак роһлар болса, чаплишивалған кишиләрдин
қаттиқ вақириғиничә чиқип кәтти. Нурғун паләч,
токурларму сақайтилди; 8 зор шат-хурамлиқ шу
шәһәрни қаплиди. 9 У шәһәрдә әсли җадугәр-
сеһиргәрлик билән шуғуллиниватқан Симон
исимлиқ бир адәм бар еди; у шу йол билән пүткүл
Самарийәдикиләрни һаң-таң қалдуруп, өзини
қалтис зат көрсәтмәкчи болуп кәлгән еди. 10
Пеқирдин тартип амбалғичә уларниң һәммиси
униңға ихлас қилип қарайтти вә «Худаниң улуқ
күч-қудрити мана шу!» дейишәтти. 11 Халайиқ
униңға шундақ ихлас қилиши униң узундин
бери җадугәр-сеһиргәрлиги билән уларни һаң-
таң қалдуруп кәлгәнлиги түпәйлидин еди. 12
Лекин әнди Филип Худаниң падишалиғи вә
Әйса Мәсиһниң нами тоғрисидики хуш хәвәрни
җакалиқинида улар униң сөзлиригә ишәнди вә
әрләр болсун, аяллар болсун чөмүлдүрүшни қобул
қилди. 13 Симон өзиму ишәнди. У чөмүлдүрүлгән
болуп, һемишә Филипниң йенида жүрди һәмдә
[Филип] көрситиватқан мөҗизилик аламәтләр вә
қудрәтлик ишларға қарап, интайин һәйран болди.
14 Йерусалимдики расуллар Самарийәликләрниң
Худаниң сөзини қобул қилғанлиғини аңлап,
Петрус билән Юһаннани уларға әвәтти; 15 иккилән
у йәргә чүшүши биләнла, уларни Муқәддәс Роһниң
ата қилинғучиси болсун дәп дуа қилди. 16
Чүнки Муқәддәс Роһ техи уларниң һеч қайсисиға
чүшмигән еди; улар пәқәт Рәб Әйсаниң нами
билән чөмүлдүрүлгән еди. 17 Петрус билән
Юһанна уларниң үстигә қолини тәккүзүши билән,
Муқәддәс Роһ уларға ата қилинди. 18 Лекин
Симон Муқәддәс Роһниң расулларниң қолини
тәккүзүп қоюши билән ата қилинғанлиғини
көрүп, уларға пул тәңләп: 19 — Бу күч-қудрәттин
маңиму бериңларки, мәнму һәр кимниң үстигә
қоллиримни тәккүзсәм, униңға Муқәддәс Роһ
ата қилинсун, — деди. 20 Лекин Петрус униңға
мундақ җавап бәрди: — Худаниң бу илтипатини
пулға сетивалғили болиду, дәп ойлиғиниң үчүн,
пулуң сән билән тәң һалакәткә барсун! 21 Сениң
бу ишта һеч һәссәң яки несивәң йоқтур! Чүнки
сениң нийитиң Худа алдида дурус әмәс! 22
Шуңа, бу рәзиллигиңдин товва қилип, Рәбтин,
мүмкин болса көңлүмдики бу нийитим кәчүрүм
қилинғай, дәп өтүн! 23 Чүнки сениң аччиқ
һәсәткә толуп, һәққанийсизлиқниң асаритида
екәнлигиң маңа мәлум. 24 Симон уларға: —
Мән үчүн Рәбдин өтүнүңларки, силәр ейтқан
ишлардин һеч бири бешимға кәлмигәй! — деди.
25 Петрус билән Юһанна йәнә шу йәрдә агаһ-
гувалиқ берип Рәбниң сөз-каламини йәткүзгәндин
кейин, Самарийәниң нурғун йеза-кәнтлиригә
берип хуш хәвәр йәткүзгәч, Йерусалимға қайтип
кәтти. 26 Шу вақитта, Худаниң бир пәриштиси
Филипқа: — Орнуңдин туруп җәнупқа қарап
Йерусалимдин Газа шәһиригә маңидиған йол
билән маң! — деди (шу йол чөлдики йолдур).
27 Шуңа Филип орнидин туруп йолға чиқти.
Вә мана, йолда Ефиопийә аял падишаси
Кандасниң бир әмәлдари, пүткүл ғәзнигә мәсъул
Ефиопийәлик ағват вәзир туратти. У Йерусалимға
Худаға ибадәт қилғили барған еди; һазир
қайтиш йолида өзиниң җәң һарвусида олтирип,
Йәшая пәйғәмбәрниң язмисини оқувататти. 29
Роһ Филипқа: — Бу һарвуниң йениға берип
униңға йеқинлашқин, — деди. 30 Филип
жүгүрүп берип, [вәзирниң] Йәшая пәйғәмбәрниң
язмисидин оқуватқанлирини аңлап, униңдин:
— Оқуватқиниңизни чүшиниватамсиз? — дәп
сориди. 31 Вәзир униңға: — Бири маңа чүшәндүрүп
бәрмисә, мән қандақму чүшинәләймән?! — дәп,
Филипни һарвусиға чиқип йенида олтиришқа
өтүнди. 32 У оқуватқан язма қисми болса: «У гоя
боғузлашқа йетиләп меңилған қойдәк боғузлашқа
елип меңилди, Қирқиғучи алдида үн-тинсиз
ятқан қозидәк, у задила еғиз ачмиди. 33 У
хорлиниду, у һәқ сорақтин мәһрум болди, Әнди
униң әвладини кимму баян қилалисун?! Чүнки
һаяти йәр йүзидин елип кетилди». 34 Ағват
Филиптин: — Дәп бәрсиңиз, пәйғәмбәрниң бу сөзи
кимгә қаритип ейтилған? Өзигиму яки башқа
бирисигиму? — дәп сориди. 35 Филип ағзини ечип

шу язминиң шу қисмидин башлап, униңға Әйса
тоғрисидики хуш хәвәрни җакалап бәрди. 36 Улар
йолда кетиветип, су бар бир йәргә кәлгәндә, ағват:
— Мана бу йәрдә су бар екән. [Мошу йәрдила]
чөмүлдүрүлүшүмгә қандақ тосалғу бар? — деди.
38 У һарвуни тохтитишни буйруди. Филип вә
ағват иккиси биллә суға чүшүп, уни чөмүлдүрди.
39 Улар судин чиққанда, Рәбниң Роһи Филипни
көтирип елип кәтти. Ағват уни қайта көрмиди,
амма у шатлинип йолини давамлаштурди. 40
Филип болса Ашдод шәһиридә пәйда болди; у шу
жутни кезип, шу йәрдин Қәйсәрийә шәһиригә
кәлгичә болған һәммә шәһәрләрдә хуш хәвәр
җакалиди.

9 Амма [шу чағлар] Саул һәр нәпәсидә Рәбниң
мухлислириға техичә изчил қирғинчилиқ
тәһдитлири селиватқан пәйт еди. У Баш каһинниң
алдиға берип, 2 Дәмәшқ шәһиридики синагогларға
тәвсийә хети йезип беришни сориди. Шундақ
болғанда, у Дәмәшқтә [Мәсиһ] йолидикиләрдин
бирәрсини, мәйли әр болсун, аял болсун
тепивалсила, бағлап тутқун қилип, Йерусалимға
елип келишкә рухсәт болатти. 3 Саул йолға чиқип,
Дәмәшқ шәһиригә йеқинлашқанда, туюқсиз
асмандин күчлүк бир нур чүшүп, униң әтрапини
йорутувәтти. 4 У йәргә жиқилди вә өзигә: —
Саул, Саул! Маңа немишкә зиянкәшлик қилисән?
— дегән бир авазни аңлиди. 5 — И Рәб, сән
кимсән? — дәп сориди у. Аваз: — Мән сән
зиянкәшлик қиливатқан Әйсадурмән. 6 Орнуңдин
тур, шәһәргә кир, немә қилишиң керәклиги
саңа ейтип берилиду» — деди. 7 Униң билән
биллә маңған адәмләр авазни аңлисиму, һеч
кимни көрәлмигәчкә, шу йәрдә үн чиқиралмай
турупла қалди. 8 Саул йәрдин туруп, көзлирини
ечип қариди, лекин һеч нәрсини көрәлмиди.
Һәмраһлири уни қолидин йетиләп Дәмәшққә
елип кирди. 9 У үч күнгичә көзи көрмәс болуп нә
йемиди нә ичмиди. 10 Дәмәшқтә Ананияс исимлиқ
мәлум бир мухлис бар еди. Рәб униңға бир
ғайипанә көрүнүштә көрүнүп уни: — Ананияс! —
дәп чақирди. — Мана мән, и Рәб, — дәп җавап бәрди
у. 11 Рәб униңға: — Сән дәрһал «Түз» дәп аталған
кочиға берип, Йәһуданиң өйидин Тарсуслуқ Саул
исимлиқ бирини сорап тап; чүнки мана, у дуа-
тилавәт қиливатиду. 12 У дуа қиливатқинида,
ғайипанә көрүнүштә Ананияс исимлиқ бир
кишиниң келип, көзини көридиған қилиш үчүн
үстигә қолини тәккүзгәнлигини көрди, — деди.
13 Ананияс: — И Рәб, мән бу адәмниң хәвирини
нурғун кишиләрдин аңлидим, у Йерусалимдики
муқәддәс бәндилириңгә шунчә көп зиян-зәхмәт
йәткүзгән! 14 Һазир у мошу йәрдә намиңға нида
қилғанларниң һәммисини тутуп бағлаш үчүн баш
каһинлардин һоқуқ апту — деди. 15 Лекин Рәб
униңға: — Баривәр! Чүнки у намимни әлләрниң
вә уларниң падишалириниң һәм Исраилларниң
алдида аян қилиш үчүн өзүмгә алаһидә таллиған
бир әсваптур. 16 Чүнки мән униңға намим
үчүн қанчилик азап-оқубәтләрни тартишиниң
муқәррәр екәнлигини аян қилимән, — деди. 17
Буниң билән Ананияс берип, шу өйгә кирди; у
қоллирини Саулниң үстигә тәккүзүп униңға: —
Қериндаш Саул, Рәб, йәни бу йәргә келиватқан
йолуңда саңа көрүнгән Әйса, көзлириңни
көрәләйдиған болсун дәп вә сениң Муқәддәс Роһқа
толдурулушуң үчүн мени шәхсән өзи әвәтти,
— девиди, 18 Саулниң көзлиридин худди белиқ
қасириғидәк болған бир нәрсиләр чүшүп, көзлири
ечилип көрәләйдиған болди. У орнидин туруп,
чөмүлдүрүшни қобул қилди. 19 У ғизаланғандин
кейин, қувәтлинип мағдурға кирди. 20 [Саул]
Дәмәшқтики мухлисларниң йенида бир нәччә күн
турди вә вақитни өткүзмәй синагогларға кирип,
«У киши Худаниң Оғлидур» дәп Әйсани җакалашқа
башлиди. 21 Уни аңлиғанлар сөзлиридин интайин
һәйран болушуп: — Бу адәм Йерусалимда бу
намға нида қилғучиларни қаттиқ вәйран қилған
һелиқи адәм әмәсму? Бу йәргиму мошундақларни
бағлап баш каһинларға тутуп бериш мәхситидә
кәлгәнмиду? — дейишти. 22 Лекин Саулниң қайил
қилиш күчи барғансери ешип, Әйсаниң Мәсиһ
екәнлигини испатлап Дәмәшқтики Йәһудийларни
паракәндичиликкә чөмдүрди. 23 Көп күнләрдин
кейин, Йәһудийлар Саулни йоқатмаққа қәст
қилмақчи болди. 24 Лекин Саул уларниң
сүйқәстидин хәвәр тапти; уни тутуп өлтүрүш үчүн
улар кечә-күндүз шәһәрниң қовуқлирида пайлап
жүрди. 25 Лекин мухлислар бир күни кечидә
уни чоң севәткә олтарғузуп, сепил [камаридин]
чүшүрди. 26 Саул Йерусалимға йетип берип,
у йәрдики мухлисларға қошулмақчи болди,
лекин уларниң һәммиси униң мухлис екәнлигигә
ишәнмәй, униңдин қоркти. 27 Бирақ Барнабас

уни елип берип, расуллар билән көрүштүрди.
У уларға Саулниң Дәмәшқниң йолида Рәбни
қандақ көргәнлигини, Рәбниңму униңға гәп
қилғанлиғини чүшәндүрди вә униң Дәмәшқтә
Әйсаниң намида қандақ жүръәтлик билән сөз-
калам йәткүзгәнлигини уқтурди. 28 Буниң
билән, Саул Йерусалимда расуллар билән биллә
очуқ-ашкарә жүрүп, жүрәклик һалда Рәбниң
намида сөз-калам йәткүзәтти. 29 У йәнә грекчә
сөзлишидиған Йәһудийлар биләнму сөзлишип
муназирилишәтти; нәтижиси, улар униңға қәст
қилмақчи болди. 30 Қериндашлар бу иштин хәвәр
тепип, уни Қәйсәрийә шәһиригә елип берип,
андин у йәрдин Тарсус дегән шәһәргә йолға
салди. 31 У чағда, пүткүл Йәһудийә, Галилийә вә
Самарийәдики җамаәтләр [бир мәзгил] течлиққа
еришип, [етиқатта] қурулди; Рәбниң қорқунучида
меңип, Муқәддәс Роһниң риғбәт-тәсәллиси билән
уларниң санлириму барғансери көпәймәктә
еди. 32 Шу вақитларда шундақ болдики, Петрус
һәр қайси җайларни арилап жүргәндә, Лидда
шәһиридики муқәддәс бәндиләрниму йоқлашқа
чүшти. 33 У йәрдә у Әнеяс исимлиқ бир адәмни
учратти. Бу адәм паләч болуп, орун тутуп ятқили
сәккиз жил болған екән. 34 Петрус униңға: —
Әнеяс, Әйса, йәни Мәсиһ болғучи сени сақайтиду.
Орнуңдин туруп, палисиңни жиғиштур! — деди.
У дәрһал орнидин турди. 35 [Әнеясни] көргән
Лидда шәһиридики вә Шарон районидикиләрниң
һәммиси товва қилип Рәбгә бағланди. 36 Йоппа
шәһиридә болса Табита исимлиқ бир аял мухлис
бар еди (униң исми грекчидә «Доркас» еди).
У һәрдайим яхши әмәлләр вә хәйр-сахавәтлик
ишларға бериләтти. 37 Шу күнләрдә шундақ
болдики, у кесәл болуп, өлүп кәтти. Кишиләр
җәсәтни жуюп, үстүнки қәвәттики бир өйгә
ятқузуп қойди. 38 Йоппа шәһири Лидда шәһиригә
йеқин болғачқа, Йоппадики мухлислар Петрусниң
Лиддада екәнлигини аңлап, униң алдиға икки
адәм әвәтти. Улар: «Һаял болмай йенимизға
кәлсәң!» — дәп йелинди. 39 Петрус орнидин туруп
улар билән биллә Йоппаға барди. Йоппаға йетип
келиши билән улар уни үстүнки қәвәттики өйгә
башлап чиқти. Барлиқ тул аяллар Петрусниң
әтрапиға олишип, жиға-зерә қилишип униңға
Доркасниң улар билән биллә болған вақтида
өзлиригә тикип бәргән көйнәк-кийимлирини
көрситишти. 40 Лекин Петрус һәммәйләнни
чиқириветип, тизлинип олтирип дуа қилди.
Андин у җәсәткә қарап: — Табита, орнуңдин тур!
— деди. Табита көзини ечип, Петрусни көрүп,
орнида олтарди. 41 Петрус униңға қолини узитип
уни йөләп турғузди вә муқәддәс бәндиләр билән
тул аялларни чақирип, Доркасни уларға тирик
тапшуруп бәрди. 42 Бу хәвәр пүткүл Йоппаға
тарқилип, нурғун кишиләр Рәбгә етиқат қилди. 43
Шундақ болдики, Петрус Йоппада Симон исимлиқ
бир көнчиниң өйидә узун күнләр турди.

10 Қәйсәрийә шәһиридә Корнилий исимлиқ
бир адәм болуп, у [Рим] қошунидики
«Италийәликләр» қисминиң йүз беши еди. 2 У
ихласмән адәм болуп, өзи вә пүткүл өйидикилири
Худадин қорқатти. У мәртлик билән намратларға
хәйр-сахавәт қилип, дайим Худаға дуа-тилавәт
қилатти. 3 Бир күни чүштин кейин саат
үчләрдә, у ғайипанә бир көрүнүштә Худаниң бир
пәриштисиниң өзиниң йениға кәлгәнлигини очуқ
көрди. Пәриштә уни: — Корнилий! — дәп чақирди. 4
Корнилий униңға көзлирини тикип қаттиқ чөчүп:
— Тәхсир, немә иш? — дәп сориди. Пәриштә униңға:
— Сениң дуалириң вә хәйр-сахавәтлик ишлириң
Худа алдиға әсләтмә қурбанлиқтәк берип йәтти.
5 Әнди сән Йоппаға адәм әвәтип, Петрус дәпму
атилидиған Симон исимлиқ адәмни чақиртип кәл.
6 У Симон исимлиқ бир көнчиниң өйидә меһман
болуп туруватиду. Симонниң өйи деңиз бойида,
— деди. 7 Униңға сөзлигән пәриштә кәткәндин
кейин, Корнилий өйдики хизмәтчиләрдин иккини
вә дайим йенида туруп хизмәт қилғучилар
ичидики ихласмән бир ләшкәрни чақирди. 8
Барлиқ ишларни чүшәндүргәндин кейин, уларни
Йоппаға әвәтти. 9 Әтиси улар сәпәр қилип шәһәргә
йеқинлашқанда, чүш вақти болуп, Петрус дуа
қилиш үчүн өгүзгә чиқти. 10 Униң қосиғи ечип
кетип, бир нәрсә йәй деди. Бирақ улар ғиза
тәйярлаватқанда, ғайипанә бир аламәт Петрусни
орувалди. 11 У асман ечилип, төрт бүҗигидин
бағланған һалда йәр йүзигә чүшүрүлүватқан кәң
дәстихандәк бир нәрсини көрди. 12 Дәстиханда һәр
хил төрт путлуқ һайванлар, йәр беғирлиғучилар,
асмандики учар-қанатларму бар еди. 13 Униңға
бир аваз аңланди: — «Орнуңдин тур, Петрус,
улардин союп йә!» 14 — Яқ, Рәб, һәргиз болмайду!
Мән һеч қачан һеч қандақ напак яки һарам

нәрсини йегән әмәсмән! — деди Петрус. 15 Аваз
иккинчи қетим келип униңға: — Худа һалал дәп
паклиғанни сән һарам демә! — дейилди. 16 Бу иш
үч қетим йүз берип, андин дәстихандәк болған
шу нәрсә дәрһал асманға елип чиқип кетилди.
17 Петрус көргән ғайипанә аламәтниң мәнаси
тоғрисида қаймуқуп турғанда, мана Корнилий
әвәткән кишиләр Симонниң өйини тепип, дәрваза
алдида туратти. 18 Улар бирисини чақирип,
униңдин Петрус дәпму атилидиған Симон дегән
бириси бу йәрдә турамду? — дәп сориди. 19
Петрус техичә шу ғайипанә аламәтниң мәнаси
үстидә ойлиниватқанда, Роһ униңға: — Мана,
сени үч адәм издәп кәлди. 20 Орнуңдин тур,
пәскә чүш, һеч иккиләнмәй улар билән биллә
барғин. Чүнки уларни әвәткүчи Мән! — деди. 21
Петрус пәскә чүшүп, һелиқи адәмләргә: — Силәр
издигән киши мана мән болимән. Бу йәргә келиш
сәвәвиңлар немекин? — деди. 22 Улар җававән:
— Һәққаний бир адәм, Худадин қорқидиған,
шундақла пүткүл Йәһудий хәлқи тәриплигән
Корнилий исимлиқ римлиқ йүз беши муқәддәс
бир пәриштә тәрипидин сизни өйигә чақиртип,
сиздин сөз-калам аңлашқа әмир қилинған! —
деди. 23 Шуңа Петрус уларни өйгә тәклип қилип,
қондуруп меһман қилди. Әтиси орнидин туруп
у улар билән биллә йолға чиқти. Йоппадики
қериндашлардин бәзилири уларға һәмраһ болуп
маңди. 24 Иккинчи күни, улар Қәйсәрийәгә йетип
барди. Әнди Корнилий туққанлири вә йеқин
яр-бурадәрлирини өйигә чақирип, Петрусларни
тәққәзарлиқ билән күтүп туратти. 25 Петрус өйгә
киргәндә, Корнилий алдиға чиқип, айиғиға өзини
етип сәҗдә қилди. 26 Лекин Петрус [дәрһал] уни
йөләп турғузуп: — Орнуңдин турғин! Мәнму бир
инсан, халас! — деди. 27 У Корнилий билән гәп
қилғач өйгә киривиди, өйниң ичигә жиғилған
топ-топ адәмләрни көрди. 28 У уларға: — Силәргә
мәлумки, биз Йәһудийларниң ят әлликләрдин
бириси билән барди-кәлди қилиши яки өйлиригә
кириши Тәврат қанун-әқидилиримизгә хилап.
Лекин Худа маңа һеч қандақ адәмни напак яки
һарам демәслигим керәклигини аян қилди. 29
Шуниң үчүн силәр адәм әвәтип мени чақирғанда,
һеч рәт қилмай алдиңларға кәлдим. Әнди сорай,
мени немә дәп чақирдиңлар? — деди. 30 Корнилий
мундақ деди: — Төрт күнниң алдида бүгүнки мошу
вақитқичә роза тутқан едим; саат үчләрдә мән
өйдә дуа қиливататтим. Туюқсиз кийимлиридин
нур чақнап туридиған бир адәм алдимда пәйда
болуп өрә турди: 31 «Корнилий! Дуайиң иҗабәт
қилинди вә хәйр-сахавәтлик ишлириң Худа алдиға
әсләтмә қурбанлиқтәк йәтти. 32 Шуңа Йоппаға
адәм әвәтип, Петрус дәпму атилидиған Симон
исимлиқ адәмни чақиртип кәл. У деңиз бойида
олтирақлуқ Симон исимлиқ бир көнчиниң өйидә
меһман болуп туруватиду» деди. 33 Шуниң
үчүн, дәрһал өзлирини чақирип келишкә адәм
әвәткән едим. Өзлири күлбәмгә келип яхши
қилдила! Әнди биз һәммәйлән Худа өзлиригә әмир
қилған барлиқ сөзләрни аңлаш үчүн Худаниң
алдида һазир туруватимиз. 34 Петрус ағзини
ечип мундақ деди: — Бәрһәқ, мән Худани һеч
қандақ адәмгә йүз-хатирә қилмайду, дәп чүшинип
йәттим; бәлки һәр әлдин болғанлар ичидә
Униңдин қорқидиған вә һәққанийәт жүргүзидиған
киши болсила, Униң алдида мәқбулдур. 36
Худа Исраил хәлқигә йәткүзгән сөз-калам, йәни
Әйса Мәсиһ арқилиқ (у пүткүл мәвҗудатларға
Рәбдур) енақ-җатирҗәмлик җакаланған хуш
хәвәр силәргә мәлумғу; 37 Силәрниңму
Йәһя [пәйғәмбәр] чөмүлдүрүш чақириқини
йәткүзгәндин тартип, Галилийәдин башлап
пүткүл Йәһудийә зиминлирида Насарәтлик Әйса
тоғрилиқ гуваликтин — йәни Худаниң қандақ
қилип уни Муқәддәс Роһ вә күч-қудрәт билән
мәсиһлигәнлиги, шуниң билән у һәммә йәрни
кезип, яхши әмәлләрни қилип, Иблисниң илкидә
болғанларниң һәммисини сақайтқанлиғидин
хәвириңлар бардур. Чүнки Худа униң билән биллә
еди. 39 Бизму униң һәм Йәһудийларниң зиминида
һәм Йерусалимда қилған пүтүн әмәллириниң
гувачилири. Улар уни яғачқа есиши биләнму
өлтүрди. 40 Бирақ үчинчи күни, Худа уни
қайта тирилдүрүп намайән қилди. Бирақ һәммә
кишиләргә әмәс, пәқәт Худа Өзи алди билән
таллиған гувачилар, йәни у өлүмдин тирилгәндин
кейин униң билән һәмдәстихан болған бизләрниң
аримизда намайән қилди. 42 У бизгә хәлиққә хуш
хәвәр йәткүзүшни вә өзиниң Худа тәрипидин
тирикләр вә өлгәнләрниң сорақчиси қилинип
тайинланғучи екәнлигини җакалашни әмир
қилди. 43 Барлиқ пәйғәмбәрләр униңға гувалиқ
беридуки, һәр ким униңға етиқат қилған болса

униң нами арқилиқ гуналири кәчүрүм қилиниду.
44 Петрус техи бу сөзләрни қиливатқанда,
Муқәддәс Роһ сөз-каламни аңлаватқан һәммә
кишигә чүшти. 45 Петрус билән биллә кәлгән
хәтнилик болған ишәнгүчиләрниң һәр бири
Муқәддәс Роһниң ят әллә рдикиләргиму ата
қилинип төкүлгәнлигини көрүп бәк һәйран
болушти. 46 Чүнки уларниң [карамәт намәлум]
тилларда сөзлишип Худани улуқлиғанлиғини
аңлиди. Шуңа Петрус: 47 — Мошу кишиләр бизгә
охшаш Муқәддәс Роһни қобул қилғучи болған
болса, ким уларниң суға чөмүлдүрүшни қобул
қилишини тосалисун?! — деди. 48 Шуниң билән
у уларниң Рәбниң намида чөмүлдүрүлүшини
буйруди. Андин улар Петрусниң улар билән бир
нәччә күн турушини өтүнди.

11 Расуллар вә пүткүл Йәһудийәдики башқа
қериндашлар [ят] әлликләрниңму Худаниң
сөз-каламини қобул қилғанлиғини аңлиди. 2
Шуңа, Петрус Йерусалимға қайтқанда, хәтнилик
болған [ишәнгүчиләр] уни әйипкә буйруп: 3 — Сән
хәтнә қилинмиған адәмләрниң өйидә меһман
болуп, улар билән һәмдәстихан болдуң?! — деди.
4 Бирақ Петрус пүтүн ишни баштин-ахириғичә
уларға бир-бирләп чүшәндүрүп 5 мундақ деди: —
Йоппа шәһиридә дуа қиливатқинимда, ғайипанә
көрүнүш мени оривелип, бир аламәтни көрдүм.
Кәң дәстихандәк бир нәрсә төрт бүҗигидин
бағланған һалда асмандин чүшүп, мениң йенимда
тохтиди. 6 Униңға көз тикип қарисам, ичидә һәр
хил төрт путлуқ һайванлар, явайи һайванатлар,
йәр беғирлиғучилар, асмандики учар-қанатларму
бар екән. 7 Андин: «Орнуңдин тур Петрус, улардин
союп йә!» дегән бир авазни аңлидим. 8 Мән:
«Яқ Рәб, һәргиз болмайду! Мән һеч қачан һәр
қандақ напак яки һарам нәрсини ағзимға алған
әмәсмән!» дедим. 9 Бирақ маңа йәнә: «Худа
һалал дәп паклиған нәрсини сән һарам демә!»
дегән аваз аңланди. 10 Бу иш үч қетим шундақ
тәкрарлинип, ахир буларниң һәммиси асманға
қайтидин тартип кетилди. 11 Мана дәл шу
чағда, Қәйсәрийәдин мени чақиришқа әвәтилгән
үч киши мән турған өйниң алдиға кәлди. 12
Муқәддәс Роһ мени һеч иккиләнмәй улар билән
биллә беришқа буйруди. Мошу алтә қериндашму
мән билән биллә барди. [Қәйсәрийәгә йетип
келип], һелиқи адәмниң өйигә кирдуқ. 13 Бу
киши бизгә өзиниң өйидә пайда болуп турған
бир пәриштини қандақ көргәнлигини ейтти.
Пәриштә униңға: «сән Йоппаға адәм әвәтип, Петрус
дәпму атилидиған Симон исимлиқ бир адәмни
чақиртип кәл, 14 у саңа сени вә пүткүл аиләңгә
нижатлиқ йәткүзидиған бир хәвәрни ейтип
бериду» дегән екән. 15 Мән гәпни башлиғинимда,
Муқәддәс Роһ худди башта бизниң үстимизгә
чүшкинидәк, уларғиму чүшти. 16 Шу чағда, Рәбниң
сөз-каламини, йәни: «Йәһя кишиләрни суға
чөмүлдүргән, лекин силәр болсаңлар Муқәддәс
Роһқа чөмүлдүрүлисиләр» дегинини есимгә
алдим. 17 Шуңа, әгәр Худа әнди мошуларға биз Рәб
Әйса Мәсиһкә етиқат қилғинимиздин кейин бизгә
бәргән илтипатқа охшаш илтипат ата қилған
болса, Худани тосалғидәк мән зади ким едим? 18
Улар бу сөзләрни аңлиғанда, әйипләштин тохтап,
Худаға мәдһийә оқуп: — Бәрһәқ, Худа әлләргиму
һаятлиққа елип баридиған товва қилишни несип
қипту! — дейишти. 19 У чағда, Истипанниң иши
билән зиянкәшликкә учрап һәр қайси җайларға
тарқилип кәткәнләр Фәникийә райони, Сипрус
арили вә Антакя шәһири қатарлиқ җайларғичә
йетип берип, бу җайларда сөз-каламни пәқәт
Йәһудийларғила йәткүзәтти. 20 Лекин улардин
Сипрус арили вә Курини шәһиридин кәлгән
бәзиләр Антакя шәһиригә барғанда, Рәб Әйсаниң
хуш хәвирини Грекләргиму йәткүзди. 21 Рәбниң
қоли улар билән биллә болуп, толиму нурғун
кишиләр ишинип товва қилип Рәбгә бағланди. 22
Бу хәвәр Йерусалимдики җамаәтниң қулиқиға
йетип кәлди. Шуниң билән улар Барнабасни
Антакяғичә арилап өтүшкә әвәтти. 23 Барнабас
йетип берип, Худаниң меһри-шәпқитини көрүп,
хошал болди. У уларниң һәммисини җан-
дилидин қәтъийлик билән Рәбгә чиң бағлинишқа
риғбәтләндүрди. 24 Чүнки у Муқәддәс Роһқа
вә иман-ишәшкә толдурулған болуп, яхши бир
адәм еди. Шуниң билән зор бир топ адәмләр
Рәбгә қошулди. 25 Шуниң билән Барнабас Тарсус
шәһиригә Саулни издәп барди. 26 Уни тепип
Антакяға елип кәлди; шундақ болдики, иккилән
җамаәт билән биллә сақ бир жил жиғилип,
нурғун адәмгә тәлим бәрди. Мухлисларниң
«Христианлар» дәп тунҗа атилиши Антакядин
башланди. 27 У күнләрдә бәзи пәйғәмбәрләр
Йерусалимдин Антакяға чүшүп кәлди. 28 Булардин

Агабус исимлиқ бирәйлән оттуриға чиқип, Роһниң
вәһийини йәткүзүп, қаттиқ бир ачарчилиқниң
пүткүл дунияни басидиғанлиғини алдин-ала
ейтти (бу ачарчилиқ дәрвәқә «Клавдиюс Қәйсәр»
һөкүм сүргән вақитта йүз бәрди). 29 Буниң
билән [Антакядики] мухлисларниң һәр бири өз
қурбиға қарап пул жиғип, Йәһудийәдә туруватқан
қериндашларға ярдәм беришни қарар қилди. 30
Улар бу қарарни ада қилип, сәдиқини Барнабас вә
Саулниң қоли арқилиқ [Йәһудийәдики жамаәт]
ақсақаллириға йәткүзүп бәрди.

12 Шу чағларда, Һерод падиша
жамаәттикиләрдин бәзилиригә зиянкәшлик
қилмақчи болуп уларға қол салди. 2 У Юһаннаниң
акиси Яқупни қиличлап өлтүрди. 3 Өзиниң бу
қилған ишиниң Йәһудийларға яққанлиғини
көрүп, у Петрусниму тутқун қилдуруди (шу чағда
«петир нан һейти» мәзгили еди). 4 Петрусни
тутқандин кейин, уни зинданға ташлап, төрт
ләшкәр бир гуруппа қилинған төрт қараввул
топиға тапшурди. Пасха һейттин кейин, Һерод
уни халайиқ алдида сорақ қилмақчи еди. 5
Шуңа Петрус зинданда тутуп қелинди. Лекин
жамаәт Худаға жан-дил билән униң үчүн
дуа қилишиватятти. 6 Әнди Һерод уни елип
чиқип сот қилишниң алдинқи кечиси, Петрус
икки зәнҗир билән бағлақлиқ пети, икки
қаравулниң оттурисида ухлаватятти; ишикниң
сиртидиму бир нәччә қаравул зинданни күзәт
қиливататти. 7 Вә туюқсиз Рәбниң бир пәриштиси
көрүнүп, бир нур камерни йорутти. Пәриштә
Петрусниң биқиниға ноқуп: — Тез тур! — дәп
ойғатти. Униң қоллиридики зәнҗир шу һаман
бошап чүшүп кәтти. 8 Пәриштә униңға: —
Белиңни бағливал! Кәшиңниму кий! — деди.
Петрус униң дегинини қилди. Андин у: —
Чапиниңни йепинчақлап кәйнимдин маң! —
деди. 9 Петрус униңға әгишип [камердин]
чиқти. Бирақ у пәриштиниң вастиси билән
болуватқан бу ишларниң растлиғини билмәй,
бәлки бир ғайипанә көрүнүш көрүптимән, дәп
ойлаватятти. 10 Улар биринчи вә иккинчи
күзәттин өтүп, зинданниң шәһәргә чиқидиған
төмүр дәрвазисиға барғанда, дәрваза улар үчүн
өзлүгидин ечилип кәтти. Улар чиқип, бир
кочидин өткәндә, пәриштә туюқсиз униң йенидин
кәтти. 11 Шу чағда, Петрус есигә келип, өз-өзигә:
«Дәрвәқә әнди Рәб Өз пәриштисини әвәтип,
мени Һеродниң қолидин вә Йәһудий хәлқиниң
күткәнлириниң һәммисидин қутқузупту, дәп
билдим» — деди. 12 Һәқиқий әһвални чүшинип
йәткәндә, у Маркус дәпму атилидиған Юһаннаниң
аниси Мәрйәмниң өйигә барди. У йәрдә нурғун
кишиләр жиғилип дуа-тилавәт қиливататти. 13 У
дәрвазиниң ишигини қаққанда, Рода исимлиқ
бир дедәк авазни аңлап чиқти. 14 У Петрусниң
авазини тонуп, хошаллиғидин ишикни ечишқиму
үлгүрмәй жүгүрүп келип, һәммәйләнгә: —
Петрус дәрваза алдида туриду! — дәп хәвәр
қилди. 15 Лекин улар: — Сараң болуп қалдиңғу!
— дейишти. Бирақ у: — Раст шундақ, дәп
турувалди. Улар: — У униң пәриштиси болса
керәк! — дейишти. 16 Бирақ Петрус дәрвазини
қеқивәрди. Улар чиқип дәрвазини ечип, униң
өзини көргәндә һәммәйлән һаң-таң болушти. 17
Петрус уларға үн чиқармаслиққа қол ишарити
қилип, уларға Рәбниң өзини зиндандин қандақ
елип чиққанлиғини ейтип бәрди. Андин кейин, у:
— Бу хәвәрни Яқупқа вә қериндашларға йәткүзүп
қоюңлар, — дәп, өзи у йәрдин башқа йәргә кәтти.
18 Таң атқанда, қаравуллар Петрус зади немә
болди дәп сарисимигә чүшти. 19 Һерод уни издәп
униң из-деригини тапалмиғачқа, қаравулларни
сорақ қилип, уларни өлүмгә мәһкүм қилишни
буйруди. Бу иштин кейин, у Йәһудийәдин чүшүп
Қәйсәрийә шәһиригә берип шу йәрдә турди. 20
Әслидә Һерод [хан] билән Тур вә Зидондикиләр
арисида қаттиқ жедәл бар еди. Һалбуки, Тур вә
Зидондикиләр бирлишип, Һеродниң алдиға кәлди.
Униң билән яришивелиш үчүн улар алди билән
ханниң Биластус исимлиқ шәхсий ғожидарини
өзлиригә яр-йөләк болушқа қайил қилған
еди. Чүнки бу жуттикиләр ашлиқни ханниң
илкидики жайлардин алатти. 21 Бәлгүләнгән
көрүшүш күнидә Һерод шаһанә тонлирини
кийип, сорақ тәхтидә олтирип, уларға нутуқ
сөзлиди. 22 Аңлиған хәлиқ: — Бу адәмниң
авази әмәс, бәлки бир илаһниң авазидур! —
дәп вақирашти. 23 Шуан Пәрвәрдигарниң бир
пәриштиси ханни урди; чүнки у шан-шәрәпни
Худаға бәғишлимиди. Нәтиҗидә, у қурутқа
йәм болуп өлди. 24 Амма Худаниң сөз-калами
давамлиқ бәрқ уруп кеңәйди. 25 Барнабас билән
Саул Йерусалимда сәдиқилирини тапшуруш

хизмитини ада қилғандин кейин, Антакяға
қайтип кәтти. Улар Маркус дәпму атилидиған
Юһаннани биллә елип барди.

13 Антакядики җамаәт ичидә бәзи пәйғәмбәрләр
вә тәлим бәргүчиләр бар еди. Улар Барнабас,
«Қара» дәпму атилидиған Шимеон, Куринилик
Лукиус, Һерод хан билән биллә чоң болған
Манаән вә Саууллар еди. 2 Улар Рәбниң ибадитидә
болуп роза тутуватқан бир мәзгилдә, Муқәддәс
Роһ уларға: — Барнабас билән Саулни Мән
уларни қилишқа чақирған хизмәт үчүн Маңа
айрип қоюңлар, — деди. 3 Шуниң билән,
улар йәнә роза тутуп дуа қилғандин кейин,
иккиләнниң үстигә қоллирини тәккүзүп узитип
қойди. 4 Улар Муқәддәс Роһ тәрипидин әвәтилгән
болуп, Сәлюкийә шәһиригә берип, у йәрдин
кемигә чиқип Сипрус арилиға қарап йолға
чиқти. 5 Саламис шәһиригә йетип келип, улар
Йәһудийларниң синагоглирида Худаниң сөз-
каламини йәткүзүшкә башлиди. Юһанна уларниң
ярдәмчиси еди. 6 Улар пүтүн аралини арилап
чиқип, Пафос шәһиригә кәлди. Улар у йәрдә
Барйәшуа исимлиқ бир киши билән учришип
қалди. У сеһиргәр болуп, сахта пәйғәмбәр болған
бир Йәһудий еди. 7 У киши бу [аралниң] римлиқ
валийиси Сергиюс Павлусниң һәмраһи еди.
Валий уқумушлуқ бир киши болуп, Барнабас
билән Саулни чақиртип, Худаниң сөз-каламини
аңлимақчи болди. 8 Лекин һелиқи сеһиргәр (униң
грекчә исми Әлимас болуп, «сеһиргәр» дегән
мәнидә) уларға қарши чиқип, валийниң райини
етиқаттин қайтурушни урунмақта еди. 9 Бирақ
Муқәддәс Роһқа толдурулған Саул (йәнә «Павлус»
дәпму атилиду) һелиқи сеһиргәргә тикилип қарап
10 униңға: — Әй, қәлбиң һәр хил һейлигәрлик вә
алдамчилиқ билән толған Иблисниң оғли, һәммә
һәққанийлиқниң дүшмини! Пәрвәрдигарниң түз
йоллирини бурмилашни зади тохтатмамсән?!
11 Әнди Рәбниң қоли үстүңгә чүшти! Көзлириң
кор болуп, бир мәзгил күнниң йоруғини
көрәлмәйсән! — деди. Шуан, бир хил туман вә
қараңғулуқ уни басти. У йолни силаштуруп,
кишиләрдин мени қолумдин йетиләңлар, дәп
илтиҗа қилатти. 12 Йүз бәргән ишни көргән
валий Рәбниң тәлимигә қаттиқ һәйран болуп,
Униңға етиқат қилди. 13 Павлус билән униң
һәмраһлири кемигә чиқип, Пафостин Памфилийә
өлкисидики Пәргә шәһиригә барди. У йәрдә
Юһанна улардин айрилип Йерусалимға қайтти.
14 Павлуслар болса Пәргә шәһиридин чиқип,
давамлиқ меңип Писидийә районидики Антакя
шәһиригә берип, шабат күни синагогқа кирди.
15 Тәврат қисимлиридин вә пәйғәмбәрләрниң
язмилиридин оқулғандин кейин, синагогниң
чоңлири уларни чақиртип: — Қериндашлар,
әгәр халайиққа бирәр несиһәт сөзүңлар болса,
ейтиңлар, — деди. 16 Павлус орнидин туруп,
қол ишарити қилип, халайиққа мундақ деди:
— Әй Исраиллар вә Худадин қорққанлар, қулақ
селиңлар! 17 Бу Исраил хәлқиниң Худаси ата-
бовилиримизни таллиди; улар Мисирда мусапир
болуп яшиған вақитларда уларни улуқ қилди,
Өзиниң егиз көтәргән билиги билән уларни
Мисирдин қутқузуп чиқти. 18 У чөлдә уларға
тәхминән қириқ жил ғәмхорлуқ қилди 19 андин
Қанаан зиминидики йәттә әлни йоқитип, уларниң
зиминлирини уларға мирас қилип бәрди. 20 Бу
ишларға алди-кәйни болуп тәхминән төрт йүз
әллик жил кәтти. Кейин, таки Самуил пәйғәмбәр
оттуриға чиққичә, у уларға батур һакимларни
тикләп бәрди. 21 Андин улар бизгә бир падишани
бәрсикән, дәп [Самуил пәйғәмбәрдин] тилиди.
Шуниң билән Худа уларға Бинямин қәбилисидин
Киш исимлиқ адәмниң оғли Саулни тикләп
бәрди. У қириқ жил һөкүм сүрди. 22 Бирақ
[Худа] Саулни сәлтәнитидин чүшүрүп, уларға
Давутни падиша қилип турғузуп бәрди. Худа униң
һәққидә гувалиқ берип: «Көңлүмдикидәк бир
адәмни, йәни Йәссәниң оғли Давутни таптим. У
Мениң толуқ ирадәмгә әмәл қилиду», — деди. 23
Өзи вәдә қилғандәк Худа бу адәмниң нәслидин
Исраил хәлқигә бир Қутқузғучи тикләп бәрди — у
болса Әйсаниң өзидур! 24 У хәлиқниң оттурисиға
чиқиштин алввал, Йәһя [пәйғәмбәр] чиқип, барлиқ
Исраил хәлқини товва қилишни [билдүридиған]
чөмүлдүрүшни қобул қилиңлар, дәп җакалиди.
25 Йәһя [пәйғәмбәр] вәзипини тамамлиғанда,
халайиққа мундақ дегән еди: «Силәр мени ким
дәп билисиләр? Мән силәр күткән зат әмәсмән.
Бирақ мана, мәндин кейин бириси келиду, мән
һәтта униң аяқ кәшлирини йешишкиму лайиқ
әмәсмән!» 26 Әй қериндашлар, Ибраһимниң
җәмәтиниң нәсиллири вә араңлардики Худадин
қорққанлар, бу ниҗатлиқниң сөз-калами силәргә

әвәтилди! 27 Йерусалимда туруватқанлар вә
уларниң һакимлири [Әйсани] тонумай, униң
үстидин гунакар дәп һөкүм чиқарғини билән, һәр
шабат күни оқулидиған пәйғәмбәрләрниң алдин-
ала ейтқан сөзлирини әмәлгә ашурди. 28 Гәрчә
улар униңдин өлүм җазасиға һөкүм қилишқа
тегишлик бирәр гуна тапалмиған болсиму, валий
Пилатустин йәнила уни өлүмгә мәһкүм қилишни
өтүнди. 29 Улар [бу] [ишларни қилип] муқәддәс
язмиларда униң һәққидә алдин пүтүлгәнләрниң
һәммисини [өзлири билмигән һалда] әмәлгә
ашурғандин кейин, униң җәситини кресттин
чүшүрүп, бир қәбиргә қойди. 30 Лекин Худа уни
өлүмдин тирилдүрди! 31 Тирилгәндин кейин, у
бурун өзи билән Галилийәдин Йерусалимғичә
әгишип кәлгәнләргә көп күнләр ичидә [нәччә
қетим] көрүнүп турди. Бу кишиләр һазир
[Исраил] хәлқигә униң гувачилири болуватиду.
32 Бизму ата-бовилиримизға қилинған вәдиниң
хуш хәвирини силәргә һазир җакалаймиз —
Худа Әйсани [аримизда] тикләп, бу вәдини
уларниң әвлатлири болған бизләргә әмәлгә
ашурди. Бу һәқтә Зәбурниң иккинчи күйидә
алдин-ала мундақ пүтүлгән: «Сән Мениң Оғлум,
Өзүм сени бүгүнки күнидә туғдурдум». 34
Әндиликтә Худаниң Әйсаға чиришни қайта
көргүзмәй өлүмдин тирилдүридиғанлиғи һәққидә
у [муқәддәс язмиларда] мундақ алдин-ала ейтқан:
«Давутқа вәдә қилған меһри-шәпқәтләрни силәргә
ата қилимән!» 35 Шуңа йәнә бу һәқтә йәнә бир
айәттә: — «[И Худа], Сениң муқәддәс Болғучуңға
тениниң чиришини көргүзмәйсән». 36 Чүнки
Давут дәрвәқә Худаниң ирадиси бойичә өз дәври
үчүн хизмәт қилип, өз ата-бовилириға қошулуп
өлүмдә ухлап униң тени чирип кәткән еди.
37 Лекин Худа өлүмдин тирилдүргүчи болса
чиришни һеч көрмиди. 38 Әнди шуңа силәр
шуни билишиңлар керәкки, и қериндашлар,
һазир гуналардин кәчүрүм қилиниш йоли дәл шу
киши арқилиқ силәргә җакалиниватиду. 39 Муса
пәйғәмбәргә чүшүрүлгән Тәврат қануни билән
силәр халас болалмайватқан ишлардин униңға
етиқат қилғучилар у арқилиқ халас қилинип
һәққаний қилиниду! 40 Шуңа, пәйғәмбәрләр
алдин-ала ейтқан шу балаю-апәт бешиңларға
чүшмәслиги үчүн еһтият қилиңлар! — 41
«Қараңлар, и мазақ қилғучилар, һәйрануһәс болуп
һалак болуңлар! Чүнки силәрниң күнлириңларда
бир иш қилимәнки, Уни бириси силәргә елан
қилсиму силәр шу ишқа һәргиз ишәнмәйсиләр!» 42
Павлус билән Барнабас синагогдин чиқиватқанда,
җамаәт уларға келәрки шабат күни бу ишлар
һәққидә йәнә сөзләшни йелинди. 43 Синагогтики
җамаәт тарқалғанда, нурғун Йәһудийлар вә
Худадин қорққан Тәвратқа етиқат қилған Йәһудий
әмәсләрму Павлус билән Барнабасқа әгәшти.
Иккиси уларға сөз қилип, уларни Худаниң меһри-
шәпқитидә чиң турушқа дәвәт қилди. 44 Кейинки
шабат күни, пүтүн шәһәр хәлқи дегидәк Худаниң
сөз-каламини аңлиғили келишти. 45 Бирақ бундақ
топ-топ адәмләрни көргән Йәһудийлар һәсәткә
чөмүп, Павлусниң сөзлиригә қарши тәтүр гәп
қилип, униңға төһмәт қилди. 46 Әнди Павлус
билән Барнабас техиму җүрәклик һалда мундақ
деди: — Худаниң сөз-каламини алди билән силәр
[Йәһудий хәлқигә] йәткүзүш керәк еди. Лекин
силәр уни чәткә қеқип өзүңларни мәңгүлүк һаятқа
лайиқ көрмигәндин кейин, мана биз [силәрдин]
бурулуп әлләргә йүзлинимиз! (aiōnios g166) 47
Чүнки Пәрвәрдигар [муқәддәс язмиларда] бизгә
мундақ буйруған: — «Мән Сени [ят] әлләргә нур
болушқа, Йәр йүзиниң чәт-яқилириғичә ниҗатлиқ
болушуң үчүн Сени атидим». 48 Әллардикиләр
бу сөзни аңлап, хошал болушуп Рәбниң сөз-
каламини улуқлашти; мәңгүлүк һаятқа еришишкә
бекитилгәнләрниң һәммиси етиқат қилди. (aiōnios
g166) 49 Шундақ қилип, Рәбниң сөз-калами
пүткүл зиминға тарқалди. 50 Бирақ Йәһудийлар
Худадин қорққан жуқури тәбиқилик аялларни һәм
шәһәр мөтивәрлирини қутритип, Павлус билән
Барнабасқа зиянкәшлик қилғузуп, улар иккисини
өз жутлиридин қоғлап чиқарди. 51 Амма Павлус
билән Барнабас уларға қарап аяқлиридики топини
қекиштуруветип, Коня шәһиригә қарап маңди. 52
[Антакядики] мухлислар болса хошаллиққа һәмдә
Муқәддәс Роһқа толдурулди.

14 Коня шәһиридә шундақ болдики, Павлус
билән Барнабас Йәһудийларниң синагогиға
киргәндә, җамаәткә шундақ сөзлидики, нәтиҗидә
Йәһудийлар вә Грекләрдинму нурған кишиләр
етиқат қилди 2 (һалбуки, ишәнмигән Йәһудийлар
[ят] әлликләрниң көңуллирини зәһәрләп, уларни
қериндашларға қарши турушқа қутратти). 3
Шуңа [Павлус билән Барнабас] у йәрдә хелә

узун туруп, Рәбгә тайинип жүрәклик һалда [хуш
хәвәрни] җакалиди; Рәб уларниң қоллири билән
мөҗизилик аламәтләр вә карамәтләрни көрситип
өз меһри-шәпқитиниң сөз-каламиға гувалиқ
бәрди. 4 Буниң билән шәһәр хәлқи иккигә бөлүнүп
кетип, бәзилири Йәһудийлар тәрәптә, бәзилири
болса расуллар тәрәптә турди. 5 Ахирда, бир
қисим ят әлликләр билән Йәһудийлар арисида (өз
башлиқлири билән бирликтә) расулларни қийнап,
чалма-кесәк қилиш қутратқулуғи баш көтәрди.
6 Лекин улар бу иштин хәвәр тепип, шу йәрдин
қечип Ликавуня районидики Листра вә Дәрбә
шәһәрлири һәмдә әтраптики жутларға қарап
маңди. Улар шу йәрләрдә хуш хәвәрни давамлиқ
җакалавәрди. 8 Шу чағда, Листра шәһиридә
путлирида мағдури йоқ, һеч меңип бақмиған бир
туғма паләч олтиратти. 9 Павлус сөз қиливатқанда,
бу адәм униңға қулақ селип олтиратти. Павлус
униңға көз тикип униң сақайтилишиға ишәши
барлиғини көрүп йетип, 10 жуқури аваз билән:
— Орнуңдин дәс тур! — деди. Һелиқи адәм шуан
орнидин дәс туруп меңишқа башлиди. 11 Лекин
Павлусниң бу ишини көргән топ-топ адәмләр
Ликавуня тили билән: — Илаһлар инсан қияпитигә
кирип аримизға чүшүпту! — дәп вақиришип
кәтти. 12 Улар Барнабасни «Илаһ Зеус» дәп
аташтиһ вә Павлусни сөзләштә башламчи болғачқа
уни «Илаһ Һермис» дәп аташтиһ. 13 Шәһәрниң
сиртида «Зеус Илаһ»ниң бутханиси бар еди. Шу
[бутханидики] каһин шәһәр дәрвазисиға өкүз
вә гүл чәмбирәкләрни елип келип, хәлиқ билән
биллә расулларға атап қурбанлиқ қилмақчи
болди. 14 Лекин расуллар Барнабас билән Павлус
бу ишни аңлап, кийим-кечәклирини житқан
һалда, көпчиликниң арисиға жүгүрүп кирип,
вақирап мундақ деди: 15 — Халайиқ, бу ишларни
немә дәп қиливатисиләр?! Биз силәргә охшаш
һессияттики инсанлармиз! Биз силәргә бу әрзимәс
нәрсиләрни ташлап, асман-зимин, деңиз-океан
вә улардики барлиқ мәхлуқларни Яратқучи
һаят Худағила ибадәт қилишиңлар керәк дәп
җакалаватимиз! 16 Бурунқи дәвирләрдә, у һәр
қайси әлләрни өз йоллирида меңишқа йол қойған.
17 Шундақ болсиму, У Өзини испатлайдиған
гувалиқни қалдурмиған әмәс. Чүнки У һемишә
силәргә шапаәт көрситип, ямғурни өз вақтида
әрштин яғдуруп мол һосул ата қилип, аш-
тамақ билән силәрни тойғузуп, қәлбиңларни
хошаллиққа чөмдүрүп кәлди. 18 Һәтта улар бу
сөзләрни қилған болсиму, халайиқниң уларға
атап қурбанлиқ қилишини аранла тосувалди.
19 Лекин Антакя вә Коня шәһәрлиридин бәзи
Йәһудийлар келип, кишиләрни өзлиригә қайил
қилиши билән, хәлиқ Павлусни чалма-кесәк
қилди, андин уни өлди дәп қарап, шәһәр сиртиға
сөрәп ачиқип ташливәтти. 20 Лекин мухлислар
униң әтрапиға олашқанда, Павлус орнидин туруп,
шәһәргә қайтип кирди. Әтиси, у Барнабас билән
биллә Дәрбә шәһиригә кәтти. 21 Әнди улар Дәрбә
шәһиридә хуш хәвәр җакалап, нурғун адәмләрни
[Мәсиһгә] мухлис болушқа киргүзгәндин кейин,
иккилән Листра, Коня вә Антакя шәһәрлиригә
қайтип барди. 22 Улар у йәрләрдә мухлисларниң
қәлблирини күчәйтип, уларни етиқатта чиң
турушқа риғбәтләндүрүп, шундақла: — Биз
Худаниң падишалиғиға кириштә нурғун җапа-
мушәққәтләрни бешимиздин өткүзүшимиз
муқәррәр болиду, — дәп несиһәт қилди. 23 Улар
йәнә һәр қайси җамаәт ичидә ақсақалларни
таллап бәлгүләп, дуа қилиш вә роза тутуш
арқилиқ уларни өзлири етиқат бағлиған Рәбгә
тапшурди. 24 Иккилән Писидийә районидин
өтүп Памфилийә өлкисигә кәлди. 25 Улар
Пәргә шәһиридә сөз-каламни йәткүзгәндин
кейин, Атталя шәһиригә барди. 26 Андин у
йәрдин кемигә чиқип, [Сурийәдики] Антакяға
қарап кәтти. Улар әслидә шу йәрдә өзлири
һазир тамамлиған бу вәзипини ада қилишқа
[җамаәттикиләр тәрипидин] Худаниң меһри-
шәпқитигә тапшурулған еди. 27 Қайтип кәлгәндә,
улар җамаәтни бир йәргә җәм қилғанда,
уларға Худаниң өзлири арқилиқ қилған барлиқ
әмәллирини, шундақла Худаниң қандақ қилип
әлләргә етиқатниң бир ишигини ачқанлиғини
сөзләп бәрди. 28 Улар у йәрдә мухлислар билән
биллә узун мәзгил турди.

15 Шу чағларда бәзиләр Йәһудийә өлкисидин
келип, [Антакядики] қериндашларға: —
Силәр Муса [пәйғәмбәргә] тапшурулған йосун
бойичә хәтнә қилинишни қобул қилмисаңлар,
қутқузулмайсиләр! — дәп тәлим беришкә
башлиди. 2 Бу иш тоғрисида чоң маҗира чиққан
болуп, Павлус билән Барнабас иккилән шу
кишиләр билән кәскин муназирә қилишқандин

кейин, [қериндашлар] Павлусни, Барнабасни,
шундақла уларниң арисидин бир нәччәйләнни
бу мәсилә тоғрисида расуллар вә ақсақаллар
билән көрүшүшкә Йерусалимға барсун дәп
бекитгән. 3 Шундақ қилип улар җамаәт
тәрипидин йолға селинип, сәпиридә Фәникийә
райони вә Самарийә өлкисини бесип өтүп,
барғанла йеридә әлләрниңму товва қилип
[етиқат] йолиға киргәнлигини тәпсилий
сөзлиди. Бу хәвәр барлиқ қериндашларни зор
шатлиққа чөмгүзди. 4 Павлуслар Йерусалимға
кәлгинидә, улар җамаәттикиләр, расуллар
вә ақсақаллар тәрипидин қарши елинип,
көпчиликкә Худаниң өзлири арқилиқ барлиқ
қилған әмәллирини баян қилип бәрди. 5 Лекин
Пәрисий мәзһипидикиләрдин етиқат йолиға
киргән бәзиләр орнидин турушуп: — Мошу
[ят әлликләрни] хәтнә қилиш керәк, шундақла
уларға Мусаға чүшүрүлгән Тәврат қануниға
әмәл қилиши керәклигини җекиләш керәк! —
деди. 6 Шуңа расуллар билән ақсақаллар бу
мәсилини музакирә қилиш үчүн җәм болушти. 7
Узун сөһбәтлишиштин кейин, Петрус орнидин
туруп мундақ деди: — Қериндашлар, дәсләптики
күнләрдә Худаниң ичиңлардин мени таллап
мениң ағзим арқилиқ хуш хәвәрдики сөз-каламни
ят әлликләргә аңлитип уларниң етиқат қилишида
васитә қилишқа бекиткәнлигидин хәвириңлар
бар. 8 Вә инсанларниң қәлбини билгүчи Худа
Муқәддәс Роһни бизгә ата қилғинидәк, уларғиму
ата қилди. 9 Шундақ қилип, Худа уларни биз
билән һеч қандақ пәриқләндүрмәй, уларниң
қәлблирини етиқат арқилиқ пак қилди. 10
[Әһвал мана шундақ екән], әнди силәр немә үчүн
өзимиз вә ата-бовилиримизму көтирәлмигән бир
боюнтуруқни мухлисларниң бойниға артмақчи
болуп, Худани синимақчи болисиләр?! 11
Әндиликтә, биз болсақ Рәб Әйсаниң меһри-
шәпқитигә тайинип уларға охшаш қутқузулимиз,
дәп ишинимиз. 12 [Бу сөздин кейин], Барнабас
билән Павлус чиқип, Худа өзлири арқилиқ
ят әлликләрниң арисида көрсәткән барлиқ
мөҗизилик аламәтләрни вә карамәтләрни баян
қилип бәрди; көпчилик уларға қулақ селип
сүкүттә турди. 13 Уларниң сөзи түгигәндин
кейин, Яқуп мундақ деди: — Қериндашлар, маңа
қулақ селиңлар! 14 Баятин Шимеон Худаниң
ят әлликләрниму баштинла шапаәт билән
йоқлап, уларниң арисидин Өз нами үчүн бир
хәлиқ чиқиридиғанлиғини чүшәндүрүп өтти.
15 Пәйғәмбәрләрниң ейтқанлириму буниңға
уйғун келиду, худди [муқәддәс язмиларда] муну
сөзләр пүтүлгәндәк: — 16 — ««Мошу ишлардин
кейин, Мән қайтип келип, Давутниң жиқилған
чедирини йеңибаштин қуруп тикләймән, Униң
харабиликлирини қайта бена қилип, әслигә
кәлтүримән. 18 Шундақ қилип, җаһандики
башқа инсанларму, йәни Мениң намим билән
аталған барлиқ әлләр Мени издәп тапиду» дәйду
бу ишларни әмәлгә Ашурғучи вә шундақла
уларни әзәлдин аян қилип кәлгән Пәрвәрдигар!»
(aiōn g165) 19 — Шуниң үчүн хуласәм шуки,
ят әлликләр арисидин товва қилип Худаға
етиқат бағлиғанларға аварә-еғирчилик селип
қоймаслиғимиз керәк; 20 пәқәт уларға: «Бутларға
атилип булғанған нәрсиләрни йейиштин,
җинсий бузуқлуқтин, қанни вә боғуп союлған
һайванларниң гөшлиридинму йейиштин нери
болуңлар» дәп тапилап, бир парчә хәт язайли.
21 Чүнки қедимки дәвирләрдин тартип һәр
шәһәрдә шабат күнидә синагогларда Муса
[пәйғәмбәр]ниң ейтқанлири оқулуп, униң
көрсәтмилири үгитилип кәлгән. 22 Шуниң билән
расуллар, ақсақаллар, шундақла Йерусалимдики
пүткүл җамаәттикиләр өз арисидин бир нәччә
адәмни таллап, уларни Павлус вә Барнабас билән
биллә Антакяға әвәтишни лайиқ көрди. Әслидә
қериндашлар ичидә башламчи болған Йәһуда
(Барсабас дәпму атилиду) билән Силаслар буниңға
талланди. 23 Хәт болса уларға тапшурулди, униңда
мундақ йезилған еди: — «И Антакя, Сурийә вә
Киликийәдә туруватқан ят әллик қериндашлар,
— [Йерусалимдики] қериндашлириңлардин,
расуллар билән ақсақаллардин силәргә салам!
24 Аримиздин бәзи кишиләр чиқип йениңларға
берип, сөзлири билән силәрни беарамлиққа селип
көңлүңларни паракәндә қилип қойғанлиғини
аңлидуқ. Лекин биз уларға һеч қандақ сөз-
әмир қилмидуқ. 25 Шу сәвәптин, биз бу ишта
ойлиримиз бир йәрдин чиққандин кейин,
аримиздин талланған бир нәччәйләнни сөйүмлүк
Барнабас вә Павлусимиз билән биллә йениңларға
әвәтишни қарар қилдуқ. 26 Бу иккилән Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң нами үчүн һаятини хәтәргә

тәвәккүл қилған кишиләрдур. 27 Шуңа биз Йәһуда
билән Силасни язғанлиримизни силәргә өз
ағзи биләнму сөзләп бәрсун дәп, йениңларға
әвәттуқ. 28 Гәпниң поскаллисиға кәлсәк,
Муқәддәс Роһқа, шундақла бизләргиму шу
лайиқ көрүнгәнки, төвәндики зөрүр болған
ишлардин сирт, силәргә һеч қандақ башқа
ишни жүклимәслигимиз керәк: 29 — Бутларға
аталған нәрсиләрдин, қанни вә боғуп союлған
һайванларниң гөшлиридин йейиштин вә җинсий
бузуқлуқтин нери болуш — силәр мошу бир нәччә
иштин сақлансаңлар, яхши қилған болисиләр.
Аман-хатирҗәм болуңлар!» 30 Шундақ қилип,
улар [қериндашлар] тәрипидин йолға селинип,
Антакяға барди. У йәрдә пүтүн җамаәттикиләрни
жиғип, хәтни уларға тапшурди. 31 Улар хәтни
оқуп, униңдин болған риғбәт-тәсәллидин зор
шатланди. 32 Йәһуда вә Силаслар өзлириму
пәйғәмбәрләрдин болуп, қериндашларни нурғун
сөз-несиһәтләр билән риғбәтләндүрүп, уларни
қувәтләндүрди. 33 [Йәһуда вә Силаслар] у йәрдә
бир мәзгилни өткүзгәндин кейин, Антакядики
қериндашларниң сәпиригә аманлиқ тилигән
һалда узитиши билән, улар өзлирини әвәткән
[Йерусалимдикиләрниң] қешиға қайтти. 34 Лекин
Павлус вә Барнабас Антакяда қелип, башқа нурғун
қериндашларниң һәмкарлиғида тәлим берип
Рәбниң сөз-каламидики хуш хәвирини җакалап
турди. 36 Лекин йәнә бир нәччә күнләрдин
кейин Павлус Барнабасқа: Биз бурун Рәбниң сөз-
каламини йәткүзгән һәммә шәһәр-йезиларға
берип, қериндашларниң йениға берип, һалини
сорап келәйли, — деди. 37 Барнабас болса Юһанна
(Маркусму дейилиду)ни биллә елип бармақчи
болған еди. 38 Бирақ Павлус алдинқи қетим
Памфилийә өлкисидә улардин айрилип кәткән,
Рәбниң хизмитидә улар билән биллә [давамлиқ]
сәпәр қилмиған Маркусни йәнә елип беришни
ақиланилик әмәс дәп қариди. 39 Шуниң билән
иккилән оттурисида бәк кәскин ихтилап болуп,
ахир берип улар бир-биридин айрилип кетишти.
Барнабас Маркусни елип, кемигә олтирип Сипрус
арилиға кәтти. 40 Павлус болса Силасни таллиди;
қериндашларниң иккиләнни Худаниң шапаитигә
аманәт қилиши билән у иккиси йолға чиқти.
41 У әнди Сурийә вә Киликийә өлкилирини
арилап өтүп, [һәр қайси җайларда] җамаәтләрни
қувәтләндүрди.

16 Андин у Дәрбә вә Листра шәһәрлиригиму
барди. Мана, шу йәрдә етиқатчи Йәһудий бир
аялниң оғли, Тимотий исимлиқ бир мухлис бар
еди. Униң атиси болса грек еди. 2 Листра вә Коня
шәһәрлиридики қериндашларниң һәммиси униң
тоғрилиқ яхши гувалиқ берәтти. 3 Павлус уни
өзи билән биллә елип маңмақчи болди. Бирақ бу
йәрдики Йәһудийларниң һәммиси [Тимотийниң]
атисиниң грек екәнлигини билгәчкә, Павлус уни
елип хәтнә қилдурди. 4 Улар шәһәр-йезилардин
өткәч, Йерусалимдики расуллар билән ақсақаллар
[ят әлләргә] бекиткән бәлгүлимиләрни уларниң
риайә қилиши үчүн тапшурди. 5 Шундақ қилип,
җамаәтләр етиқатта күчәйтилип, санлириму
күндин-күнгә көпәйди. 6 Муқәддәс Роһ уларниң
Асия өлкисидә сөз-каламни җакалишиға йол
қоймиған болуп, Павлуслар әнди Фригийә вә
Галатия районлиридин өтүп, 7 Мисийә райониға
кәлгәндин кейин, Битинийә өлкисигә кирмәкчи
болди. Бирақ Әйсаниң Роһи уларға бундақ
қилишиқиму йол қоймиди. 8 Шуниң билән улар
Мисийәдин өтүп, деңиз бойидики Троас шәһиригә
чүшти. 9 Шу күни кәчтә, Павлусқа бир ғайипанә
көрүнүш көрүнүп, Македонийәлик бир киши
униң алдида өрә туруп: — [Деңиздин] өтүп,
Македонийәгә келип, бизгә ярдәм бәргәйсән! —
дәп өтүнди. 10 У бу көрүнүшни көргәндин кейин,
Рәб бизни җәзмән у кишиләрниң қешиға берип,
уларға хуш хәвәр җакалашқа чақирған, дегән
хуласигә келип, дәрһал Македонийәгә беришқа
тәйярландуқ. 11 Биз кемигә чиқип, Троастин
йолға чиқип, Самодрак арилиға қарап йол алдуқ
вә этиси [Македонийәдики] Неаполис шәһиригә
йетип бардуқ. 12 У йәрдин Македонийәниң шу
районидики Филиппи дегән муһим шәһиригә
өттуқ. Буму Римдики бир мустәмликә шәһәр еди.
Биз бу йәрдә бир нәччә күн турдуқ. 13 Шабат
күни, [шәһәр] дәрвазисидин чиқип дәрия саһилигә
бардуқ; чүнки биз у йәрдә дуа-тилавәт қилидиған
бир җай бар дәп ойлидуқ; дәрвәқә шундақ
болди. Биз олтирип, у йәргә жиғилған аялларға
сөзләшкә башлидуқ. 14 Уларниң ичидә сөсүн
рәхт содиси қилидиған, Тиятира шәһирилик,
Худадин қорқидиған Лидя исимлиқ бир аял бар
еди. Рәб униң қәлбини Павлусниң ейтқанлирини

қобул қилишқа ачти. 15 У аилисидикиләр билән
чөмүлдүрүлгән болуп биздин өтүнүп: — Әгәр
силәр мени [һәқиқәтән] Рәбгә етиқат қилғучи дәп
билсәңләр, мениң өйүмгә берип туруңлар! — дәп
чиң туруп бизни мақуллатти. 16 Бир күни биз шу
дуа қилидиған җайға кетип барғинимизда, бир
дедәк бизгә йолуқти; бу қизға пал салғучи бир
җин чаплишивалған еди; дедәк ғоҗайинлириға
пал селиш йоли билән нурғун пайда тепип
бәргән еди. 17 У йол бойи Павлус вә бизгә
әгишип: — Бу кишиләр Һәммидин алий Худаниң
қуллири, улар силәргә ниҗатлиқ бир йолини
җакалайду! — дәп вақирап маңди. 18 У уда
көп күнләр шундақ вақириди. Бу иш Павлусниң
қәлбини азаплап, у қизға бурулуп, җинға: — Әйса
Мәсиһниң нами билән буйруймәнки, униңдин
чиқ! — дейишигила, җин шуан чиқип кәтти.
19 Дедәкниң ғоҗайинлири униңға бағлиған
пул тепиш үмүтиниң йоққа чиққанлиғини
көрүп, Павлус билән Силасқа қол селип,
уларни базар мәйданиға сөрәп, һөкүмдарларниң
алдиға елип барди. 20 Улар иккиләнни
сорақчи әмәлдарларниң алдиға чиқирип: —
Бу адәмләр Йәһудийлар болуп, шәһиримизни
қалаймиқанлаштурувәтмәктә. 21 Биз болсақ
римлиқлармиз, улар қанунимизға хилап болған
вә қобул қилишқа яки жүргүзүшкә болмайдиған
қаидә-йосунларни тәрғиб қиливатиду! — дәп
шикайәт қилди. 22 Топланған халайиқму
уларға һуҗум қилишқа қозғалди; сорақчи
әмәлдарлар уларниң кийимлирини житип
яланачлап, калтәк билән думбилашқа әмир
чүшүрди. 23 Иккиләнни калтәк билән көп
думбилиғандин кейин, уларни зинданға ташлиди
вә шундақла гундипайни қаттиқ күзитишкә
буйруди. 24 У буйруқни тапшурувелиш билән
уларни зинданниң ичкиридики камерға солап,
путлириға ишкәл салди. 25 Түн йеримда,
Павлус билән Силас дуа қилип, Худаға мәдһийә
күйлирини ейтивататти. Башқа мәһбуслар болса
қулақ селип аңлавататти. 26 Туюқсиз қаттиқ
йәр тәврәш йүз бәрди; зинданниң һуллириму
тәвринип кәтти вә зинданниң һәммә ишиклири
шуан ечилип, һәр бир мәһбусниң кишәнлириму
чүшүп кәтти. 27 Гундипай уйқидин ойғинип,
зинданниң ишиклириниң очуқ турғанлиғини
көрүп, мәһбуслар қечип кетипту дәп ойлап,
қиличини суғуруп елип, өзини өлтүрүвалмақчи
болди. 28 Лекин Павлус қаттиқ авазда: — Өзүңгә
зәрәр йәткүзмә, һәммимиз бар! — дәп вақириди.
29 Гундипай: Чирақларни кәлтүрүңлар дәп товлап
ичкиригә етилип кирип, титригән һалда Павлус
билән Силасниң айиғиға жиқилди. 30 Андин
уларни ташқириға елип чиқип: — Қутқузулушум
үчүн немә қилишим керәк? — дәп сориди. 31
Рәб Әйсаға етиқат қилғин, вә шундақ қилсаң,
өзүң һәм аиләңдикиләрму қутқузулиду! — деди
улар. 32 Шуниң билән, иккилән униңға вә
униң барлиқ аилисидикиләргә Рәбниң сөз-
каламини йәткүзди. 33 Кечә шу саатниң өзидила
[гундипай] уларни башлап чиқип, ярилирини
жуюп тазилиди; андин у дәрһал аилисидикиләр
билән чөмүлдүрүшни қобул қилди; 34 иккиләнни
өз өйигә башлап келип, уларниң алдиға дәстихан
салди. У пүткүл аилисидикиләр билән Худаға
етиқат қилғанлиқтин зор шатланди. 35 Әтиси
әтигәндә, сорақчи әмәлдарлар ясавулларни
зинданға әвәтип: — У иккиләнни қоюветиңлар!
— дәп буйруди. 36 Гундипай Павлусқа бу сөзни
йәткүзүп: — Сорақчи әмәлдарлар иккиңларни
қоюветиш ярлиғини чүшүрди. Силәр әнди
зиндандин чиқип, теч-аман йолуңларға чиқиңлар,
— деди. 37 Бирақ Павлус ясавулларға: — Биз
Рим пухралири болсақму, әмәлдарлар бизни
сорақ қилмайла халайиқниң алдида калтәк билән
думбалап, зинданға ташлиди. Әнди улар һазир
бизни йошурунчә қоғлимақчиму? Яқ, бундақ
қилса болмайду! Әмәлдарлар өзлири келип бизни
чиқарсун! — деди. 38 Ясавуллар бу сөзләрни
сорақчи әмәлдарларға йәткүзди. Улар иккиләнниң
Рим пухраси екәнлигини аңлап қорқуп кәтти;
39 уларниң көңлини елишқа [зинданға] берип,
уларни зиндандин елип чиққандин кейин,
шәһәрдин чиқип кетишни қайта-қайта өтүнди.
40 Иккиләнни зиндандин чиқиши билән Лидяниң
өйигә барди; андин у йәрдә қериндашлири билән
көрүшүп, уларни риғбәтләндүргәндин кейин,
йолға чиқип кәтти.

17 Улар сәпирини давам қилип Амфиполис вә
Аполлония шәһәрлиридин өтүп, Тесалоника
шәһиригә кәлди. У йәрдә Йәһудийларниң синагоги
бар еди. 2 Павлус адити бойичә уларниң
арисиға кирип, уда үч шабат күни у йәрдә җәм
болғанлар билән муқәддәс язмиларни шәрһләп

муназирилишип, 3 уларға Мәсиһниң азап-
оқубәтләр тартқандин кейин өлүмдин тирилиши
муқәррәр дәп чүшәндүрди һәм испатлиди вә: —
Мән силәргә җакалиған мошу Әйса дәл Мәсиһниң
Өзи шу! — деди. 4 [Йәһудийларниң] ичидин
бәзиләр қайил болуп ишинип, Павлус билән
Силасқа қошулди; шундақла Худадин қорқидиған
Грекләрдин зор бир топ адәмләр вә аз болмиған
жуқури тәбиқидики грек аялларму шундақ
ишәнди. 5 Бирақ Йәһудийлар буниңға һәсәт
қилип, бир нәччә қәбиһ адәмләрни жиғип, бир
топ кишиләрни топлап, шәһәрни астин-үстүн
қиливәтти. Йәһудийлар Павлус билән Силасни
шәһәр хәлиқ [кеңәшмисигә] тапшуруп бериш
үчүн уларни тутуш мәхситидә Ясон исимлиқ
бирисиниң өйигә бастуруп барди. 6 Лекин
улар иккиләнни тапалмай улар Ясон вә башқа
бир нәччә қеришдашни шәһәр әмәлдарлириниң
алдиға тартип апирип: — Җаһанни астин-үстүн
қиливәткән әшу адәмләр мошу йәргиму йетип
кәлди; 7 Ясон уларни өйидә қобул қилди. Улар
Әйса исимлиқ башқа бир падиша бар дәп җакалап,
Қәйсәрниң пәрманлириға қарши чиқиватиду!
— дәп чуқан селишти. 8 Улар бу сөзләр билән
халайиқни вә шәһәр әмәлдарлирини дәккә-
дүккигә селип қойди. 9 Әмәлдарлар Ясон вә башқа
тутуп келингәнләрдин капаләт пули алғандин
кейин, уларни қоювәтти. 10 Қериндашлар
кечикмәй Павлус билән Силасни шу күни кечидә
Берия шәһиригә әвәтивәтти. Улар у йәргә йетип
барғанда, Йәһудийларниң синагогиға кирди. 11 У
йәрдики [синагогдикиләр] Тесалоникадикиләргә
қариғанда есил хисләтлик болуп, сөз-каламни
қизиқип аңлиди вә уларниң ейтқанлириниң тоғра
яки хаталиқини ениқалап билиш үчүн, һәр күни
муқәддәс язмиларни қетирқинип изләнди. 12
Нәтиҗидә, улардин нурғун Йәһудийлар, есилзадә
грек аяллардин бир қисми вә шундақла хелә көп
грек әрләр етиқат қилди. 13 Лекин Тесалоникадики
Йәһудийлар Худаниң сөз-каламиниң Павлус
арқилиқ Бериядиму җакалиниватқинини аңлап,
у йәргиму берип топилаң көтәрмәкчи болуп,
аммини қутратти. 14 Шуниң билән қериндашлар
Павлусни дәрһал деңиз бойиға әвәтивәтти.
Силас билән Тимотий болса Берияда қалди.
15 Павлусни узитип маңғанлар уни Афина
шәһиригичә елип барди. Андин улар Павлусниң:
— «Силәр Силас билән Тимотийға мүмкинқәдәр
мениң йенимға тезрақ кәлсун дәп йәткүзүп
қоюңлар» дегән тапшуруғини елип, [Берияға]
қайтип кәлди. 16 Павлус Афина шәһиридә
Силас билән Тимотийни күтүп турғанда,
пүткүл шәһәрдикиләрниң бутпәрәсликкә берилип
кәткәнлигини көрүп, роһи қаттиқ азапланди.
17 Шуңа у синагогда Йәһудийлар вә Худадин
қорқидиғанлар билән һәм шуниңдәк һәр
күни базарда учриғанла кишиләр билән
муназирилишәтти. 18 «Епикурлар» вә «Стоиклар»
дәп аталған бәзи пәйласопларму униң билән
муназирилишишкә башлиди. Улардин бәзиләр:
— Бу биләрмән почи немә дәп җөйлүватиду?
— дейишти. Йәнә бәзиләр Павлусниң Әйса вә
адәмләрниң өлүмдин тирилдүрүлидиғанлиғи
һәққидики хуш хәвәрни җакалиғанлиғидин: — У ят
илаһларниң тәрғибатчиси охшайду! — дейишти.
19 Шуңа, улар Павлусни елип «Ареопагус» дегән
[кеңәш] мәйданиға апирип: — Сән тарқитиватқан
йеңи тәлимиңниң немә екәнлигини бизму билсәк
қандақ? 20 Чүнки сән бәзи ғәйрий ишларни
қулиқимизға йәткүзүватисән, биз уларниң мәнаси
зади немә екәнлигини билгүмиз бар, — дейишти
21 (әнди Афиналиқлар вә у йәрдә туруватқан
чәт әлликләрниң һәммиси вақтини бирәр
йеңиликни йәткүзүш яки аңлаштин башқа ишқа
сәрп қилмайтти). 22 Шуңа Павлус Ареопагус
мәйданиниң оттурисиға чиқип мундақ деди:
Әй Афина хәлқи! Силәрниң һәр җәһәттин җин-
илаһларға чоқунушқа қаттақ берилгәнлигиңларни
көрдум. 23 Чүнки һәммә йәрни арилап, силәрниң
тавапгаһлириңларни көздин кәчүргинимдә,
үстигә «Намәлум бир Худаға аталған» дәп
пүтүлгән беғишлимиси бар йәнә бир қурбангаһни
көрдүм. Әнди мән силәр тонумай туруп ибадәт
қиливатқан шу [Худани] мана һазир силәргә
тонуштуруп җакалай. 24 Пүткүл аләмни вә
униңдики барлиқ мәвҗудатларни яратқан Худа
асман-зиминниң Егиси болуп, инсанларниң қоли
билән ясалған ибадәтханиларда турмайду, 25 яки
бирәр нәрсигә һаҗити чүшкәндәк инсанларниң
қоллириниң әҗригә муһтаж әмәстур, чүнки У
Өзи һәммә җаниварға һаятлиқ, нәпәс, шундақла
[еһтияжлиқ болған] һәммә нәрсини ата қилиду.
26 У бирла адәмдин инсанийәттики барлиқ
милләтләрни барлиққа кәлтүрди, уларни пүтүн

йәр йүзигә орунлаштуруп, уларға хас болған
пәйт-пәсилләр һәмдә туридиған җайлириниң
пасиллирини алдин бәлгүләп бәрди. 27 Буларниң
мәхсити «Инсанлар мени издисун, бәлким
силаштуруп тапсун» дегәнликтур. Әмәлийәттә,
у һеч қайсимиздин жирақ әмәс. 28 Чүнки биз
Униңда яшаймиз, һәрикәт қилимиз вә Униңда
вуҗудимиз бардур; араңлардики бәзи шаирлар
ейтқинидәк: «Биз Униң нәслидурмиз!». 29 Шуңа,
Худаниң нәсли болғачқа, биз Тәңри Болғучини
алтун-күмүч яки таштин ясалған, һүнәрвәнниң
маһарити вә тәсәввури билән оюлған бирәр
нәрсигә охшайду, дәп ойлимаслиғимиз керәк. 30
Шуңа Худа бурунқи заманлардикиләрниң шундақ
ғәпләтлик вақитлирини нәзиридин сақит қилғини
билән, лекин бүгүнки күндә У һәммила йәрдә
пүтүн инсанларни гуналириға товва қилишқа
әмир қилмақта! 31 Чүнки У Өзи тиклигән инсан
арқилиқ пүткүл дунияни һәққанийлиқ билән
сорақ қилидиған бир күнини бәлгүлиди; У уни
өлүмдин тирилдүргәнлиги билән бу ишниң
муқәррәр екәнлигигә испат бәргән еди. 32
[Павлусниң] «өлгәнләрниң тирилиши» һәққидә
ейтқанлирини аңлиғанда бәзиләр уни мәсқирә
қилишқа башлиди. Йәнә бәзиләр: — Бу иш
һәққидә сәндин йәнә аңлайли, — деди. 33 Буниң
билән, Павлус мәйдандин чиқип кәтти. 34 Бирақ
бәзиләр униңға қошулуп, етиқат қилди. Буларниң
ичидә «Ареопагус» кеңәшмә һәйәтлиридин бири
болған Дийонисиюс вә Дамарис исимлиқ бир аял,
шуниңдәк башқа бир қанчә кишиму бар еди.

18 Бу ишлардин кейин, Павлус Афина
шәһиридин айрилип Коринт шәһиригә
барди. 2 У у йәрдә Понтус өлкисидә туғулған
Аквила исимлиқ бир Йәһудий билән униң аяли
Прискиллани учратти. Улар [Рим] [императори]
Клавдиюсниң барлиқ Йәһудийлар Рим шәһиридин
чиқип кетиши керәк, дегән ярлиғи сәвәплик
йеқинда Италийәдин кәлгән еди. Павлус улар
билән тонушуп, 3 улар билән кәсипдаш болғачқа,
биллә туруп ишлиди (чүнки улар чедирчилиқ
билән шуғуллинатти). 4 Һәр бир шабат күнидә у
Йәһудийларниң синагогиға кирип, Йәһудийлар вә
греклар билән муназирилишип уларни [Худаниң
сөз-каламиға] қайил қилишқа тиришатти. 5 Бирақ
Силас билән Тимотий Македонийәдин кәлгәндин
кейин, Павлус сөз-каламни йәткүзүшкә алдириди,
җан көйдүрүп Йәһудийларға: — Әйса — Мәсиһниң
Өзидур, дәп гувалиқ бәрди. 6 Лекин, улар униңға
қарши чиқип уни һақарәтлиди. Буниң билән
Павлус пешини қеқип, уларға: — Өз қениңлар
өз бешиңларға чүшсун! Мән буниңға җавапкар
әмәсмән! Бүгүндин башлап, мән [силәрдин
бурулуп] ят әлликләргә баримән, — деди. 7 Буниң
билән Павлус улардин айрилип, Титиюс Юстус
исимлиқ, Худадин қорқидиған бир кишиниң
өйигә берип турди. Униң өйи синагогниң йенида
еди. 8 Әнди синагогниң чоңи Криспус пүтүн
аилисидикиләр билән Рәбгә етиқат қилди. Нурғун
Коринтлиқларму бу хәвәрни аңлап, етиқат
қилип чөмүлдүрүшни қобул қилди. 9 Рәб кечидә
Павлусқа бир ғайипанә көрүнүш арқилиқ вәһий
йәткүзүп униңға: — Қорқма, сүкүт қилмай сөзлә,
10 чүнки Мән сән билән биллә. Һеч ким саңа
қол селип зәрәр йәткүзмәйду, чүнки Мениң бу
шәһәрдә нурғун кишилирим бар, — деди. 11
Шуниң билән Павлус у йәрдә бир жил алтә ай
туруп, у йәрдики кишиләр арисида Худаниң
сөз-каламини үгәтти. 12 Амма Галлийо Ахая
өлкисиниң валийси болған вақтида, Йәһудийлар
бирлишип Павлусни тутуп Галлийониң «сорақ
тәхти»ниң алдиға апирип, униң үстидин: Бу адәм
кишиләрни қанунға хилап һалда Худаға ибадәт
қилишқа қайил қиливатиду! — дәп шикайәт
қилди. 14 Павлус ағзини ачай дәп турушиға, валий
Галлийо Йәһудийларға: — Дәрвәқә, и Йәһудийлар,
бу шикайитиңлар бирәр наһәқлиқ яки еғир
җинайәт тоғрисида болған болса, сәвирчанлиқ
билән силәргә қулақ салсам орунлуқ болатти. 15
Бирақ бу иш [пәқәт] бәзи нам-исимлар, сөзләр вә
өзүңларниң [Тәврат] қануниңлар үстидә талаш-
тартишларға четишлиқ екән, уни өзүңлар бир
тәрәп қилиңлар! Мән бундақ ишларға сорақчи
болмаймән! — деди. 16 Шуниң билән у уларни
сорақ тәхти алдидин һайдап чиқарди. 17 Халайиқ
синагогниң чоңи Состенисни тутувелип, сорақ
тәхтиниң алдида қаттиқ урғили турди. Бирақ
[валий] Галлийо бу ишларниң һеч қайсисиға
қилчә писәнт қилмиди. 18 Павлус Коринт
шәһиридә йәнә көп күнләрни өткүзгәндин кейин,
қериндашлар билән хошлишип, Прискилла вә
Аквилаларниң һәмраһлиғида кемигә олтирип,
Сурийәгә қарап кәтти. [Йолға чиқиштин
илгири] у Кәнқрия шәһиридә Худаға ичкән

бир қәсимидин чачлирини чүшүрүвәткән еди.
19 Улар Әфәсус шәһиригә барғандин кейин, у
Прискилла вә Аквилани қалдуруп қоюп өзи [шу
йәрдики] синагогқа кирип, Йәһудийлар билән
муназириләшти. 20 Улар уни узунрақ турушқа
тәләп қиливиди, у қошулмай, 21 «Мән қандақла
болмисун келәр һейтни Йерусалимда өткүзимән;
андин Худа буйруса, силәрниң йениңларға йәнә
келимән», — дәп улар билән хошлишип, Әфәсустин
кемә билән йолға чиқти. 22 У Қәйсәрийә шәһиридә
кемидин чүшүп, [Йерусалимға] чиқип җамаәт
билән һал сорашқандин кейин, Антакя шәһиригә
чүшүп кәтти. 23 Антакяда бир мәзгил турғандин
кейин, у йәнә йолға чиқип Галатия вә Фригийә
жутлирини бир-бирләп арилап, барғанла йеридә
барлиқ мухлисларниң етиқатини қувәтлиди.
24 Бу арида, Искәндәрийә шәһиридә туғулған
Аполлос исимлиқ бир Йәһудий Әфәсус шәһиригә
кәлди. У натиқ адәм болуп, муқәддәс язмилардин
хеләла чоңқур савати бар адәм еди. 25 У Рәбниң
йоли тоғрилиқ тәлим алған болуп, отлуқ роһ
билән Әйса һәққидә әйнән сөзләп тәлим берәтти.
Бирақ униң хәвири пәқәт Йәһя [пәйғәмбәр]ниң
жүргүзгән чөмүлдүрүши билән чәклинәтти. 26
У синагогда жүрәклик сөзләшкә башлиди. Уни
аңлиған Прискилла билән Аквила уни өйигә елип
берип, униңға Худаниң йолини техиму тәпсилий
чүшәндүрди. 27 Кейин, Аполлос Ахая өлкисигә
бармақчи болғанда, [Әфәсуслуқ] қериндашлар
[Ахаядики] мухлисларға хәт йезип, улардин
Аполлосни қарши елишни бәкму тәләп қилди. У
шу йәргә берип, Худаниң меһри-шәпқити арқилиқ
етиқат қилғанларға қошулуп, уларға зор ярдәмдә
болди. 28 Чүнки у хәлиқ-аләм алдида Йәһудийлар
билән муназирилишип, уларға күчлүк рәддийә
берип, муқәддәс язмиларни шәрһлиши билән
Мәсиһниң Әйса екәнлигини испатлап бәрди.

19 Аполлос Коринт шәһиридики вақтида, Павлус
сәпәр қилип, ички қуруқлуқ арқилиқ Әфәсус
шәһиригә кәлди. У йәрдә бәзи мухлислар
билән учришип, 2 улардин: — Силәр етиқат
қилғиниңларда, Муқәддәс Роһ силәргә ата
қилинғанму? — дәп сориди. — Яқ, биз һәтта
Муқәддәс Роһ бар дегәнни зади аңлимаптикәнмиз,
— дәп җавап бәрди улар. 3 Павлус йәнә:
— Ундақта, силәр қандақ чөмүлдүрүлүштә
чөмүлдүрүлгәнсиләр? — дәп сориди. — Биз
Йәһя [пәйғәмбәр] йәткүзгән чөмүлдүрүлүшни
қобул қилдуқ, — деди улар. 4 Павлус: — Йәһя
[пәйғәмбәр] хәлиққә йәткүзгән чөмүлдүлүрүш
болса гуналарға товва қилишни билдүридиған
чөмүлдүрүлүш болуп, уларға өзидин кейин
кәлгүчигә, йәни Әйсаға етиқат қилиш керәклигини
тапилиған еди, — деди. 5 Улар буни аңлап,
Рәб Әйсаниң намида чөмүлдүрүлүшни қобул
қилди. 6 Павлус қолини уларниң үстигә тәккүзүп
туруши билән, Муқәддәс Роһ уларға чүшти. Униң
билән улар намәлум тилларда сөзләшкә һәм
пәйғәмбәрләрчә вәһий-бешарәтләрни йәткүзүшкә
башлиди. 7 Улар тәхминән он икки әркәк
киши еди. 8 Павлус үч ай давамида [Әфәсус
шәһиридики] синагогқа кирип, жүрәклик билән
сөз қилип, улар билән Худаниң падишалиғидики
ишлар тоғрисида муназирилишип қайил қилишқа
тиришти. 9 Лекин бәзилири җаһиллиқ қилип
ишинишни рәт қилип, халайиқ алдида [Рәбниң]
йолиға һақарәт кәлтүргәндә, Павлус улардин
чиқип, мухлисларниму айрип чиқти. У һәр күни
Тираннус исимлиқ адәмниң лексийиханисида
муназирә-музакирә өткүзди. 10 Бу иш икки
жил давамлашти. Нәтиҗидә, Асия өлкисидики
пүтүн хәлиқ, Йәһудийлар болсун, Грекләр болсун
һәммәйлән Рәбниң сөз-каламини аңлиди. 11
Худа Павлусниң қоллири арқилиқ карамәт
мөҗизиләрни яратти. 12 Кишиләр һәтта қол яғлиқ
вә пәртуқларни Павлусниң тенигә тәккүзүп, андин
кесәлләрниң йениға апирип, уларниң үстигә
япатти. Нәтиҗидә, кесәлләр сақийип, яман роһлар
улардин чиқип кетәтти. 13 Лекин шу әтрапта
жүридиған, «җинкәш» Йәһудийларин бәзилириму
Рәб Әйсаниң намини ишлитип баққуси келип,
җин чаплашқанлар үстидә туруп җинларға:
«Павлус җакалаватқан Әйсаниң намидин саңа
қаттиқ буйруқ беримән!» дәйдиған болди.
14 Бу ишни қилидиғанларниң арисида Скева
исимлиқ бир Йәһудий баш каһинниң йәттә
оғлиму бар еди. 15 Лекин [улар қоғливәтмәкчи
болған] яман Роһ уларға җававән: — Әйсани
тонуймән, Павлустин хәвирим бар, бирақ өзүңлар
ким болисиләр?! — девиди, 16 яман Роһ
чаплишивалған киши уларға етилип чиқип,
уларни уруп шама қилип, уларниң үстидин ғалип
кәлди. Улар яланач вә яриланған һалда өйдин
қечип чиқип кәтти. 17 Бу иш Әфәсус шәһиридә

туруватқан барлиқ Йәһудийлар вә Грекләргиму
мәлум болуп, қорқунуч һәммисини басти вә
Рәб Әйсаниң нами улуқланди. 18 Нәтиҗидә,
нурғун етиқатчилар бурунқи қилғанлирини
иқрар қилип, алдиға чиқти. 19 Сеһиргәрлик
қилғанлардин нурғун адәмләр өзлириниң
сеһиргәрлик китап-палнамилирини әкелип [бир
йәргә догилап], көпчиликниң алдида көйдүрүшти.
Бу китапларниң қиммити җәмий әллик миң
күмүч тәңгигә йетәтти. 20 Шундақ қилип,
Рәбниң сөз-калами күчгә егә болуп, бәрқ уруп
үстүнлүккә өтти. 21 Бу ишлар йүз бәргәндин
кейин, Павлус көңлидә, Македонийә вә Ахая
өлкисидин өтүп Йерусалимға беришқа нийәт
бағлиди. У: — У йәргә барғандин кейин, Рим
шәһирини көрүп келишим керәк, — деди. 22
Шуниң билән, у өзигә ярдәмдә болуватқанлардин
Тимотий билән Ерастус иккиләнни Македонийәгә
әвәтиветип, өзи йәнә бир мәзгил Асия өлкисидә
турди. 23 Дәл шу чағда, [Әфәсус шәһиридә]
[Рәбниң] йоли тоғрилиқ еғир малимачилиқ
көтирилди. 24 Аял илаһ Артемисни сүрәтләп
күмүч тәкчә-һәйкәлләрни ясиғучи Димитрий
исимлиқ бир зәргәр бар еди. Униң бу иши
һүнәрвәнләргә көп пайда тапқузатти. 25 Димитрий
һүнәрвәнләрни вә униңға охшаш ишлар билән
шуғуллиниватқан башқа устиларни жиғип, уларға:
— Бурадәрләр, бизниң гүллинишимизниң бу
иш билән бағлиқ екәнлигини билисиләр; 26
һазир һелиқи Павлусниң немә ишларни қилип
жүргәнлигини аңлиған һәм көргән болушуңлар
керәк. У: «Қол билән ясивалған нәрсиләр илаһлар
әмәс» дейиш билән, пәқәт Әфәсуста әмәс, бәлки
пүткүл Асия өлкисидә дегидәк нурғунлиған
кишиләрни қайил қилип, аздуруп бураватиду. 27
Әнди һазир бизниң бу содимизға бәтнам чаплаш
хәвпи болупла қалмай, бәлки бүйүк аял илаһ
Артемисниң бутханисиму әрзимәс дәп қарилип,
һәтта Асия өлкиси вә пүткүл җаһан ибадәт
қилидиған [бу аял илаһимизниң] шан-шәривиму
йоқилиш хәвпигә дуч келиватиду! — деди. 28
Бу сөзләрни аңлиған көпчилик ғәзәпкә чөмүп,
қайта-қайта: — Әфәсуслуқларниң Артемисимиз
бүйүктур! — дәп чуқан көтиришкә башлиди. 29
Буниң билән пүткүл шәһәр малиматаң болуп
кәтти. Халайиқ Павлусниң сәпәрдашлиридин
Македонийәлик Гаюс вә Аристархусларни тутуп
сөрәп, серк мәйданиға тәңла йопурулуп маңди.
30 Павлус халайиқ арисиға кирмәкчи болған
еди, лекин мухлислар униң киришигә йол
қоймиди. 31 Һәтта Павлусниң достлири болған
өлкә әмәлдарлиридин безилириму униңға
хәвәр йәткүзүп, уни серк мәйданиға беришқа
тәвәккүл қилмаслиққа җекилиди. 32 Әнди
бәзиләр буни дәп вақириса, бәзиләр уни дәп
вақиришип, пүтүн сорун вараң-чуруңға толди;
кишиләрниң көпинчиси өзлириниң немигә
жиғилғанлиғиниму билмәйтти. 33 Йәһудийлар
Искәндәр исимлиқ адәмни алдиға иштирип
чиқиривиди, көпчилик уни алдиға турғузди.
Искәндәр көпчиликкә қол ишарити қилип,
[Йәһудийларни] ақлимақчи болди. 34 Бирақ
көпчилик униң Йәһудий екәнлигини билип
қелип, һәммиси тәңла: — Әфәсуслуқларниң
Артемисимиз бүйүктур! — дәп икки саатчә
чуқан көтирип турушти. 35 Ахирда, шәһәрниң
баш мирзиси халайиқни тиничландуруп мундақ
деди: — Әй Әфәсуслуқлар! Биз Әфәсуслуқларниң
шәһириниң бүйүк Артемисниң бутханисиниң вә
униң асмандин чүшкән сүритиниң қоғдиғучиси
екәнлигини билмәйдиған ким бар! 36 Бу
ишларни инкар қилалмиған екән, өзүңларни
бесивелишиңлар, башбаштақлиқ қилмаслиғиңлар
керәк. 37 Чүнки силәр бу кишиләрни бу
йәргә [сораққа тартишқа] елип кәлдиңлар;
лекин улар я бутханиларни булғучилар я
бизниң аял илаһимизға күпүрлүк қилғучилардин
әмәс. 38 Әгәр Димитрий вә униңға қошулған
һүнәрвәнләрниң мәлум бир кишиниң үстидин
шикайити болса, сорақханилар очуқ турмақта
вә сорақчи валийларму бар. Улар шу йәрләрдә
бир-бири билән дәвалашсун; 39 вә башқа бирәр
мәсилилириңлар болса, рәсмий сорунда бир
тәрәп қилиниши лазим. 40 Биз әнди йәнә
бүгүнки вақиәни топилаң дәп әрз қилиниш
хәвпидә туруватимиз; чүнки бу малиманчлиқниң
һеч сәвәви көрситилмигәчкә, һесавиниму
берәлмәймиз-дә! 41 Бу сөзләрни қилип болуп, у
жиғилған халайиқни тарқитивәтти.

20 Топилаң бесиққандин кейин, Павлус
мухлисларни чақирип, уларни
риғбәтләндүрди вә улар билән хошлишип,
Македонийәгә қарап кәтти. 2 У шу әтраптики
жутларни арилап, етиқатчиларни нурғун сөз-

тəлимлəр билəн риғбəтлəндүргəндин кейин,
Юнанға берип, 3 у йəрдə үч ай турди. Павлус
кемигə олтирип Сурийəгə маңай дəп турғанда,
Йəһудийларниң уни өлтүрүш сүйқəсти билинип
қелип, у Македонийə арқилиқ [қуруқлуқ билəн]
қайтип кетиш қарариға кəлди. 4 Униңға
һəмраһ болғанлар Бериялиқ Пиррусниң оғли
Сопатер, Тесалоникалиқлардин Аристархус
билəн Секундус, Дəрбəлик Гаюс, Тимотий вə
Асия өлкисидин Тикикус билəн Трофимуслар
еди. 5 Улар авал Троас шəһиригə берип, бизниң
йетип беришимизни күтүп турди. 6 Биз болсақ
«петир нан һейти» күнлиридин кейин, Филиппи
шəһиридин кемигə олтирип, бəш күндин кейин
Троасқа келип, улар билəн учраштуқ вə у йəрдə
йəттə күн турдуқ. 7 Һəптиниң биринчи күни,
биз нан уштушқа җəм болғанда, Павлус əтиси
кəтмəкчи болғачқа, җамаəткə сөз қилишқа
башлиди; сөзини түн йеримгичə узартти. 8 Биз
җəм болған жуқурийи қəвəттики өйдə нурғун қара
чирақлар йенип туратти. 9 Əвтикус исимлиқ бир
жигит деризидə олтарған еди. Павлус сөзлəп хелə
бир йəргə барғанда, уни үгдəк бесиватқан еди.
Андин у ғəриқ уйқиға кетип, у үчинчи қəвəттин
йəргə жиқилип чүшти. Көпчилик уни йəрдин
көтирип қариса, у өлүп болған еди. 10 Павлус
пəскə чүшүп, униң үстигə етилип, қучағлап туруп:
Азапланмаңлар, у тириккəн! — деди. 11 Қайтидин
өйгə чиқип, нанни уштуп йегəндин кейин, Павлус
улар билəн таң атқичə узун сөзлəшти вə у бу
йəрдин йолға чиқти. 12 [Троастикилəр] болса
һелиқи жигитни өйигə һаят апирип қойди. Улар
буниңдин чəксиз тəсəлли тапти. 13 Биз болсақ
Павлустин бурун Ассос шəһиригə кемə билəн
бардуқ. Чүнки Павлус шу йəргə пиядə барай, силəр
мəндин авал йетип берип, у йəрдə мени кемигə
еливелишни күтүңлар, дəп орунлаштурған еди.
14 Ассоста у биз билəн учрашқандин кейин биз
уни кемигə елип Митулин шəһиригə кəлдуқ. 15
Андин шу йəрдин чиқип, əтиси Хийос арилиниң
удулиға келип турдуқ. Үчинчи күни Самос
арилиға йетип кəлдуқ вə Трогиллиум шəһиридə
қондуқ; униң əтиси Милетус шəһиригə бардуқ.
16 Чүнки Павлус Асия өлкисидə көп вақитни
өткүзүвəтмəслик үчүн, деңиз сəпиридə Əфəсуста
тохтимай өтүп кетишни қарар қилған еди.
Сəвəви, у «орма һейти» күнини мүмкинқəдəр
Йерусалимда өткүзүш үчүн алдирайтти. 17 Əнди
Милетус шəһиридин Əфəсусқа адəм əвəтип,
җамаəттики ақсақалларни чақирди. 18 Улар
кəлгəндин кейин, у уларға мундақ деди: — Мəн
Асия өлкисигə аяқ басқан биринчи күндин тартип,
силəр билəн қандақ өткəнлигим һəр бириңларға
мəлум. 19 Рəбниң хизмитидə һəр тəрəптə кəмтəр
болуп, көз яшлирим төкүлгəнлигини, шундақла
Йəһудийларниң сүйқəстлири түпəйлидин
бешимдин өткəн синақларда чидиғанлиғимни
билисилəр, 20 вə йəнə мəйли аммиви сорунларда
болсун яки өй-өйлəрдə болсун, силəргə тəлим
бəргинимдə, силəргə пайдилиқ болсила һеч
немини айимай җакалап, 21 Йəһудийлар һəм
Греклəргиму Худа алдида товва қилиш вə
Рəббимиз Əйса Мəсиһгə етиқат қилиш керəклигигə
гувалиқ берип җекилигəнлигим һəммиңларға
мəлум. 22 Һазир мана, роһта бағланған һалда
Йерусалимға кетиватимəн. У йəрдə немə
ишларниң бешимға чүшидиғанлиғини уқмаймəн;
23 Пəқəт шуни билимəнки, Муқəддəс Роһ мəн
барғанла шəһəрлəрдə зиндан кишəнлири вə азап-
оқубəтлəрниң мени күтүп туридиғанлиғини
алдин ениқ ейтип кəлмəктə. 24 Лекин мəн
өз мусапəмни тамамлишим, Рəб Əйсадин
тапшурувалған хизмəтни ада қилишим, йəни
Худаниң меһри-шəпқити тоғрисидики хуш
хəвəрниң толуқ гувачиси болушум үчүн, өз
һаятимни қилчə айимаймəн. 25 Мəн силəр билəн
арилишип, һəммиңлар арисида жүрүп Худаниң
падишалиғини җакалидим; əнди мана маңа
мəлумки, буниңдин кейин силəрдин һеч ким
йүзүмни қайта көрəлмəйсилəр. 26 Шуниң үчүн,
бүгүн силəргə гувалиқ қилип ейтип қояйки, мəн
һеч бириниң қениға қəриздар əмəсмəн. 27 Чүнки
мəн Худаниң толуқ мəхсəт-ирадисини қилчə елип
қалмай силəргə баян қилип йəткүзүштин баш
тартмидим. 28 Муқəддəс Роһ силəрни Худаниң
җамаитини беқиш үчүн Униң падиси ичидə
йетəкчи қилип тиклигəн еди; əнди өзүңларға
һəм Өз Оғлиниң қени билəн сетивалған барлиқ
падисиға сəгəк болуңлар! 29 Чүнки маңа аянки,
мəн кəткəндин кейин, чилбөрилəр араңларға
кирип, падини һеч айимайду, 30 һəмдə һəтта
араңлардинму бəзилəр мухлисларни өзлиригə
тартивелиш үчүн һəқиқəтни бурмилиған түрлүк
ишларни сөзлəйду. 31 Шуңа, сəгəк болуңлар,

мениң үч жил кечә-күндүз демәй, һәр бириңларға
көз яшлирим билән тохтимай несиһәт берип
турғанлиғимни есиңларда тутуңлар. 32 Әнди
мән силәрни Худаға вә Униң меһри-шәпқәт
йәткүзидиған сөз-каламиға тапшуримән. Бу
сөз-калам етиқатиңларни қурушқа һәм пак-
муқәддәс қилинған барлиқ хәлқи арисида
илтипат қилинидиған мирастин силәрни несип
қилишқа қадирдур. 33 Мән һеч қачан һеч кимдин
кийим-кечәк яки алтун-күмүч тама қилип
бақмиғанмән. 34 Силәргә мәлумки, мән икки
билигимгә тайинип, өзүмниң вә һәмраһлиримниң
һаҗитидин чиқтим. 35 Бундақ қилип һәр бир
ишларда мән силәргә мошундақ әҗир-әмгәк
арқилиқ аҗиз-һаҗәтмәнләргә ярдәм бериш
лазимлиғини, шундақла Рәб Әйса өзи ейтқан:
«Бәрмәк алмақтинму бәхитликтур» дегинини
есиңлардин чиқармаслиғиңлар керәклигини
көрсәттим. 36 Бу сөзләрни қилип болуп, у
һәммәйлән билән бирликтә тизлинип олтирип
дуа қилди. 37 Һәммәйлән қаттиқ жиғлишип
кәтти; Павлусниң бойниға есилип қучағлап,
қизғин сөйүшти. 38 Уларни әң азаплиғини
Павлусниң, «Буниңдин кейин йүзүмни қайта
көрәлмәйсиләр» дегән сөзи болди. Кейин, улар
уни кемигә чиқирип узитип қойди.

21 Андин биз улардин аҗрилип чиққандин
кейин, кемә билән удул Қос арилиға қарап
йол алдуқ. Әтиси, Родос арилиға, у йәрдин Патара
шәһиригә бардуқ. 2 Патарада Фәникийә райониға
баридиған бир кемини тепип, униңға олтирип
йолға чиқтуқ. 3 Сипрус арили көрүнгәндин кейин,
уни сол тәрипимиздә қалдуруп өтүп, Сурийәгә
қарап меңип, Тур шәһиридә қуруқлуққа чиқтуқ.
Чүнки кемә бу йәрдә жүк чүшүрмәкчи еди. 4 У
йәрдә мухлисларни тепип, уларниң йенида йәттә
күн турдуқ. Уларға Муқәддәс Роһниң вәһийиси
келип, улар Павлусқа айиғиң Йерусалимға
басмисун, дәп несиһәт қилди. 5 Бирақ биз у
йәрдә туруш вақтимиз тошқанда, сәпиримизни
давамлаштурдуқ. Уларниң һәммиси, җүмлидин
хотун-балилири бизни шәһәрниң сиртиғичә
узитип чиқти. Һәммимиз деңиз бойида тизлинип
олтирип биллә дуа қилдуқ. 6 Қучағлишип
хошлашқандин кейин, биз кемигә чиқтуқ,
улар өйлиригә қайтишти. 7 Тур шәһиридин
деңиз сәпиримизни давамлаштуруп, ахирида
Питолимайс шәһиригә кәлдуқ. У йәрдики
қериндашлар билән көрүшүп, уларниң йенида бир
күн турдуқ. 8 Әтиси, у йәрдин айрилип, Қәйсәрийә
шәһиригә кәлдуқ. Биз бурун [Йерусалимдики]
«йәттә хизмәткар»дин бири болған, хуш хәвәрчи
Филипниң өйигә берип қондуқ. 9 Бу кишиниң
техи ятлиқ қилинмиған, бешарәт-вәһийләрни
йәткүзидиған төрт қизи бар еди. 10 Биз у
йәрдә бир нәччә күн турғандин кейин, Агабус
исимлиқ бир пәйғәмбәр Йәһудийә өлкисидин
чүшти. 11 Бу киши бизниң алдимизға келип,
Павлусниң бәлвеғини қолиға елип, өзиниң
пут-қолини бағлап: — Муқәддәс Роһ мундақ
дәйду: — Йәһудийлар бу бәлвағниң егисини
Йерусалимда мошундақ бағлап, ят әлликләрниң
қолиға тапшуриду! — деди. 12 Буларни аңлап,
һәм биз һәм шу йәрлик кишиләр билән бирликтә
Павлустин Йерусалимға бармиғин дәп өтүндуқ.
13 Лекин Павлус җававән: — Силәр немишкә
бунчивала жиғлап, жүригимни езисиләр? Мән
Йерусалимда Рәб Әйсаниң нами үчүн тутқун
болушла әмәс, шу йәрдә өлүшкиму тәйярмән,
— деди. 14 Биз уни қайил қилалмай, ахирида
сүкүт қилип: — Рәбниң ирадиси ада қилинсун! —
дедуқ. 15 Бу күнләрдин кейин, жүк-тақимизни
жиғиштуруп, Йерусалимға чиқип бардуқ. 16
Қәйсәрийәлик мухлислардин бир нәччиси биз
билән сәпәрдаш болди; улар Минасон исимлиқ
бир кишиниң өйидә қонимиз дәп уни биргә елип
маңди; бу киши Сипруслуқ, қери мухлис еди.
17 Йерусалимға йәткәндә қериндашлар бизни
хошаллиқ билән қарши алди. 18 Әтиси, Павлус биз
билән биллә Яқупни көргили барди. Яқуп билән
ақсақалларниң һәммиси у йәргә жиғилған еди.
19 Павлус улар билән саламлашқандин кейин,
Худаниң өзиниң хизмити арқилиқ әлләр арисида
қилған ишлирини бир-бирләп уларға тәпсилий
ейтип бәрди. 20 Буларни аңлиғанда, улар Худаға
мәдһийә оқуди, андин Павлусқа: — Көрүватисән, и
қериндишим, Йәһудийлар ичидә қанчә миңлиған
етиқат қилғучилар бар! Уларниң һәммиси Тәврат
қануниға [әмәл қилишқа] интайин қизғин екән.
21 Улар сениң тоғраңда: «У әлләрниң арисида
яшиған пүтүн Йәһудийларға Муса [пәйғәмбәргә]
тапшурулғинидин йенишни, йәни балилирини
хәтнә қилдурмаслиқни, Йәһудийларниң
әнъәнилиригә риайә қилмаслиқни үгитиду» дәп

аңлиди. 22 Әнди қандақ қилиш керәк? Чүнки
халайиқ чоқум сениң бу йәргә кәлгәнлигиңни
аңлап қалиду. 23 Шуңа бизниң дегинимиздәк
қилғин: Аримизда қәсәм ичкән төрт адәм
бар. 24 Сән уларни елип, улар билән бирликтә
[Тәвраттики] тазилиниш қаидисидин өтүп,
уларниң [қурбанлиқ] чиқимлирини өзүң
көтәргин, андин улар чачлирини чүшүрәләйду.
Буниң билән, һәммәйлән сән тоғрилиқ
аңлиғанлириниң һәммисиниң раст әмәслигини
вә сениң өзүң Тәвратқа тәртиви бойичә риайә
қиливатлиғиңни билип йетиду. 25 Амма әлләрдин
болған етиқатчиларға кәлсәк, биз уларға пәқәтла
бутларға аталған нәрсиләрни йемәслик, қанни вә
боғуп союлған һайванниң гөшиниму йейиштин
вә җинсий бузуқлуқтин өзлирини сақлаш
тоғрилиқ қараримизни өткәнки хәт арқилиқ
уқтурдуқ. 26 Буниң билән, Павлус у кишиләрни
елип, әтиси өзи улар билән биллә тазилиниш
қаидисини өткүзүшти; андин у ибадәтханиға
кирип, [каһинларға] өзлириниң паклиниш
муддитиниң қачан тошудиғанлиғи, йәни һәр
қайсиси үчүн қурбанлиқ қилинишниң қайси күни
болидиғанлиғини уқтуруп қойди. 27 Йәттә күнлүк
муддәт тошушқа аз қалғанда, Асия өлкисидин
кәлгән бәзи Йәһудийлар Павлусни ибадәтханида
көрүп, халайиқни қутритип, униңға қол селип:
28 — Әй Исраиллар, ярдәмдә болуңлар! Һәммә
йәрдила, һәммә адәмгә хәлқимизгә, Тәврат
қануниға вә ибадәтханиға қарши сөзләрни
үгитиватқан адәм дәл шу. Униң үстигә, у йәнә
Грекләрни ибадәтханимизға башлап кирип,
бу муқәддәс җайни булғиди! — дәп чуқан
көтәрди 29 (уларниң бундақ дейишиниң сәвәви,
әслидә улар шәһәрдә Әфәсуслуқ Трофимусниң
Павлус билән биллә болғанлиғини көргән еди
вә Павлус уни ибадәтханиға башлап киргән, дәп
ойлиған еди). 30 Шуниң билән, пүтүн шәһәр
зил-зилигә кәлди. Халайиқ тәрәп-тәрәптин
жүгүрүп келип, Павлусни тутуп, ибадәтханидин
сөрәп елип чиқти. Ибадәтханиниң дәрвазилири
дәрһал тақиветилди. 31 Бу топ адәм Павлусни
[уруп] өлтүрүвәтмәкчи болуп турғанда, пүткүл
Йерусалимни малиманчлиқ қаплап кәткәнлиги
тоғрисидики бир хәвәр у йәрдә турушлуқ
[Рим] қисминиң миң бешиға йәткүзүлди. 32
Миң беши дәрһал ләшкәр вә бир нәччә йүз
бешини елип, топ-топ адәмләрни бастурушқа
жүгүрүп кәлди. Миң беши вә әскәрләрни көргән
халайиқ Павлусни уруштин тохтиди. 33 Миң
беши алдиға өтүп, ләшкәрләрни Павлусни
тутуп икки зәнҗир билән бағлашқа буйруди.
Андин у: — Бу адәм ким? У немә гуна қилди?
— дәп сориди. 34 Лекин [топилаңчиларниң]
ичидә бәзиләр уни десә, бәзиләр буни дейишип
вақиришатти. Малиманчилиқ түпәйлидин миң
беши һәқиқий әһвални ениқлашқа амалсиз
қелип, ахир Павлусни қәлъәгә елип кетишни
буйруди. 35 Лекин Павлус қәлъәниң пәләмпийигә
кәлгәндә, топилаңчилар техиму зораванлишип
кәткәчкә, ләшкәрләр уни көтиришкә мәҗбур
болди. 36 Чүнки уларниң кәйнидин топ-топ
адәмләр әгишип меңип: — У йоқитилсун! — дәп
вақиришатти. 37 Кәләгә әкирилишигә аз қалғанда,
Павлус миң бешиға: — Сизгә бир еғиз сөз қилсам
боламдикин? — дәп сориди. Миң беши: — Грекчә
биләмсән? 38 Ундақта, илгири исян көтирип,
«хәнҗәрчи қатиллар»дин төрт миң адәмни
башлап чөлгә қечип кәткән һелиқи Мисирлиқ
әмәсмусән? — дәп сориди. 39 Лекин Павлус: —
Мән Йәһудий, Киликийә өлкисидики улуқ шәһәр
Тарсусниң пухрасимән. Халайиққа бир нәччә еғиз
сөз қилишимға иҗазәт қилишиңизни өтүнимән,
— деди. 40 [Миң беши] иҗазәт беривиди, Павлус
пәләмпәйдә туруп, халайиққа қол ишарити
қилди. Қаттиқ җим-җитлиқ басқанда, у ибраний
тилида сөзләшкә башлап: —

22 — Қериндашлар вә ата-бовилар! Әнди өзүмни
ақлаш сөзлиримгә қулақ салғайсиләр, —
деди. 2 Улар Павлусниң ибраний тилида
сөзлигинини аңлап, техиму җим болушти. У
сөзини давам қилди: 3 — Мән бир Йәһудий,
Киликийәдики Тарсус шәһиридә туғулдум; лекин
бу шәһәрдә беқип чоң қилиндим, Гамалийәлниң
қол астида ата-бовилиримизға тапшурулған
Тәврат қанунниниң зир-зәвәрлирини қоймай
үгинип тәлим-тәрбийә алдим. Мән силәрниң
бүгүн болғиниңларға охшаш, Худа йолиға интайин
қизғин едим. 4 Мән бу йолдикиләрни һәтта
өлтүрүшкичә зиянкәшлик қилип, уларни әр-
аял демәй тутқун қилип зинданға салдурдум. 5
Бу тоғрилиқ баш каһин вә алий кеңәшмидики
барлиқ ақсақалларму маңа гувачидур. Мән
улардин Дәмәшқтики [Йәһудий] қериндашларға

йезилған хәтләрни тапшурувелип, шу йәрдә
туруватқан бу [йолдикиләрни] җазалаш үчүн,
уларни тутқун қилип Йерусалимға апиримән
дәп йолға чиққан едим. 6 Әнди шундақ болдики,
сәпәр қилип Дәмәшққә йеқинлашқанда, чүшкә
йеқин, туюқсиз асмандин күчлүк бир нур
чүшүп, әтрапимни йорутувәтти. 7 Мән йәргә
жиқилип кәттим, андин маңа: «Саул, Саул, Маңа
немишкә зиянкәшлик қилисән?» дегән авазни
аңлидим. 8 «И Рәб, сән кимсән?» дәп сорисам,
У маңа: — «Мән сән зиянкәшлик қиливатқан
Насарәтлик Әйсадурмән!» деди. 9 Мән билән биллә
меңиватқанлар у нурни көргән болсиму, лекин
маңа қилған сөзләрни чүшәнмиди. 10 Мән йәнә, «И
Рәб, немә қилишим керәк?» дәп сорисам, Рәб маңа,
«Орнуңдин тур, Дәмәшққә кир, шу йәрдә сән ада
қилиш бекитилгән ишларниң һәммиси тоғрилиқ
саңа ейтип берилиду!» деди. 11 Һелиқи нурниң
җулалиғидин көзлирим көрмәс болуп қалди.
Йенимдикиләр қолумдин йетәкләп, Дәмәшққә
елип кирди. 12 У йәрдә Тәврат қануниға ихлас
бағлиған, Дәмәшқтики барлиқ Йәһудийларниң
һөрмитигә сазавәр болған Ананияс исимлиқ
бир киши бар еди. 13 У келип, йенимда
туруп: «Қериндаш Саул, бешиңни көтирип қара!»
деди. Мән шуан бешимни көтирип қарап уни
көрдум. 14 У маңа: «Ата-бовилиримизниң Худаси
сени ирадисини билишиң, һәққаний Болғучини
көрүшүң вә униң ағзидин чиққан авазни аңлишиң
үчүн аллиқачан таллиди. 15 Чүнки сән пүтүн
инсанлар алдида көргән-аңлиғанлириңға Униң
гувачиси болисән! 16 Шундақ екән, сән йәнә
немигә һаял болисән? Орнуңдин туруп, Униң
намиға нида қилип чөмүлдүрүлүп, гуналириңни
юғузғин!» деди. 17 Шундақ болдики, Йерусалимға
қайтип кәлгинимдин кейин, ибадәтханида дуа
қиливатқинимда, бир ғайипанә көрүнүш мени
орувалди 18 вә [Рәбниң] маңа: «Чапсан бол,
Йерусалимдин дәрһал кәт. Чүнки улар сениң
маңа қилған гувалиғиңни қобул қилмайду!»
дәватқанлиғини көрдүм. 19 Мән, «И Рәб, улар
мениң Саңа етиқат қилғанларни зинданға
солап, һәр бир синагогларға кирип уларни
урғанлиғимни билиду. 20 Сениң гувачиң болған
Истипанниң қени төкүлгинидә, мәнму йенида
туруп уни өлтүргәнләрниң қилмишлириға
қошулуп, уларниң кийимлиригә қарап бәрдим!» —
дедим. 21 Бирақ у маңа: «Кәткин! Сени жирақтики
әлләргә әвәтимән!» — деди. 22 Павлус мошу
сөзни дегичә халайиқ униңға қулақ селивататти.
Лекин буни аңлап улар авазини көтирип: —
Ундақ бир киши йәр йүзидин йоқитилсун! У
тирик турушқа лайиқ әмәс! — дәп чуқан селишти.
23 Улар чирқиришип, чапан-йепинчилирини
селип ташлап, топа-чаң соруватқанда, 24 миң
беши Павлусни қәлъәгә елип кирип кетишкә
әмир қиливиди, халайиқниң униңға немә үчүн
бундақ чуқан салидиғанлиғини ениқлаш үчүн
ләшкәрлиригә уни қамчилап сорақ қилишни
буйруди. 25 Лекин улар Павлусни қамчилаш
үчүн ғулачлитип бағлиғанда, у йенида турған
йүз бешиға: — Бир Рим пухрасини җинайити
бекитилмәйла қамчилишиңлар қанунға уйғунму?
— деди. 26 Бу сөзни аңлиған йүз беши миң
бешиниң алдиға берип: — Сиз немә иш қилай
дәватисиз? Чүнки у киши Рим пухраси екән!
— деди. 27 Миң беши Павлусниң алдиға берип,
униңдин: — Маңа ейтқин, сән растинла Рим
пухрасиму? — дәп сориди. — Раст, деди у. 28 —
Мән наһайити жуқури баһада мошу пухралиққа
егә болдум, — деди миң беши. Павлус: Амма
мән туғулушумдинла шундақ! — деди. 29 Шуниң
билән, уни сораққа тартмақчи болған ләшкәрләр
дәрһал униңдин өзлирини чәткә алди. Миң
бешиму униң Рим пухраси екәнлигини билип, уни
бағлатқанлиғи түпәйлидин қорқуп кәтти. 30 Миң
беши Йәһудийларниң Павлусниң үстидин қилған
шикайитиниң һәқиқий сәвәвини билиш үчүн,
әтиси уни йешип, баш каһинлар вә пүтүн алий
кеңәшмидикиләрниң бир йәргә жиғилишини
буйруди. Андин Павлусни елип келип, уларниң
алдиға турғузди.

23 Павлус алий кеңәшмә һәйәтлиригә тикилип
туруп: Қериндашлар, мән бүгүнгичә Худаниң
алдида пак виҗданда меңип кәлдим, — деди. 2
Буни аңлиған баш каһин Ананияс [Павлусниң]
йенида турғанларға униң ағзиға урушни буйруди.
3 Павлус униңға: — Худа сени уриду, әй
ақартилған там! Сән у йәрдә мени Тәврат
қануни бойичә сораққа тартишқа олтирисән,
лекин Тәврат қануниға хилап һалда мени
уруңлар дәп буйрудиңғу?! — деди. 4 —
Сән Худаниң баш каһиниға ашундақ һақарәт
кәлтүрәмсән?! — дейишти йенида турғанлар.

5 Павлус: — И қериндашлар, мән униң баш
каһин екәнлигини билмәптимән. Чүнки Тәвратта:
«Хәлқиңни идарә қилғучиниң яман гепини
қилма!» дейилгән, — деди. 6 Лекин Павлус уларниң
бир қисминиң Садуқий, йәнә бир қисминиң
Пәрисийләр екәнлигини билип, алий кеңәшмидә
жуқури аваз билән: — Қериндашлар, мән болсам
Пәрисийләрдин болимән вә Пәрисийләрниң
пәрзәнтимән. Мән өлгәнләр қайта тирилишқа
бағлиған үмүт тоғрилиқ бу йәрдә сораққа
тартиливатимән! — дәп вақириди. 7 У бу сөзни
дейиши биләнла, Пәрисийләр билән Садуқийлар
арисида җедәл-ғовға қозғилип, кеңәшмидикиләр
иккигә бөлүнүп кәтти 8 (чүнки Садуқийлар
өлгәнләрниң қайта тирилиши, яки пәриштә яки
роһлар мәвҗут әмәс, дәйду. Лекин Пәрисийләр
һәммисини етирап қилиду). 9 Буниң билән қаттиқ
бир чуқан-сүрән көтирилип, Пәрисий тәрәпдари
болған бәзи Тәврат устазлири орнидин туруп:
— Биз бу адәмдин һеч қандақ әйип тапалмидуқ!
Бир роһ яки пәриштә униңға сөз қилған болса
немә бопту! — дәп қаттиқ муназириләшти. 10
Чуқан-сүрән техиму күчийип кәткәчкә, миң беши
[Йәһудийларниң] Павлусни тартиштуруп титма-
титма қиливетишидин қорқуп, қисимға залға
чүшүп уни уларниң арисидин зорлуқ билән
тартип чиқип, қәлъәгә әкирип кетишини буйруди.
11 Шу күни кечиси, Рәб Павлусниң йенида туруп:
— Җасарәтлик бол! Чүнки Йерусалимда Мән
тоғрамдики ишларға толуқ гувалиқ бәргиниңдәк,
Рим шәһиридиму шундақ гувалиқ қилишиң
муқәррәр болиду! — деди. 12 Әтиси әтигәндә,
Йәһудийлар Павлусни өлтүрүшни қәстләп, уни
өлтүрмигичә һеч нәрсә йемәймиз, ичмәймиз, дәп
өзлиригә ләнити бир қәсәмни қилишти. 13 Бу
сүйқәст қәсимини ичкәнләр қириқ нәччә киши
еди. 14 Улар баш каһинлар вә ақсақалларниң
алдиға берип: — Биз Павлусни өлтүрмигичә һеч
нәрсә тетимаслиққа қаттиқ қәсәм ичтуқ. 15 Һазир
силәр вә алий кеңәшмә униң ишлирини техиму
тәпсилий тәкшүрүшни банә қилип, вәкил әвитип
уни кеңәшмигә елип келишни миң бешидин
тәләп қилиңлар. У бу йәргә йеқин кәлмәйла уни
җайливетишкә тәйяр туримиз, — деди. 16 Лекин
Павлусниң сиңлисиниң оғли бөктүрмидин хәвәр
тепип қәлъәгә кирип, Павлусқа мәлум қилип
қойди. 17 Буниң билән Павлус йүз бешилиридин
бирини чақиртип, униңға: — Бу балини миң беши
билән көрүштүрүп қойсиңиз. Чүнки униңға мәлум
қилидиған иши бар екән, — деди. 18 Йүз беши
уни елип миң бешиниң алдиға башлап кирип:
— Мәһбус Павлус мени чақиртип, бу балини сиз
билән көрүштүрүп қоюшумни тәләп қилди. Чүнки
униң сизгә мәлум қилидиған иши бар екән, — деди.
19 Миң беши уни қолидин тутуп, бир чәткә тартип:
— Маңа мәлум қилидиған немә ишиң бар? — дәп
сориди. 20 У җававән мундақ деди: — Йәһудийлар
Павлусниң ишлирини тәпсилий тәкшүрәйли
дәп сәвәп көрситип өзлиридин әтә уни алий
кеңәшмигә елип беришни тәләп қилиш үчүн
тил бириктүрүшти. 21 Уларға қайил болмиғайла,
чүнки қириқтин артуқ адәм уни пайлап туриду.
Улар Павлусни өлтүрмигичә һеч нәрсә йемәймиз,
ичмәймиз, дегән қарғиш қәсимигә бағлинипту.
Улар һазир өзлириниң уларниң тәливигә мақул
болушлирини күтүп туриду. 22 Миң беши униңға:
— Бу ишни маңа мәлум қилғанлиғиңни һеч кимгә
тинма! — дәп тапилап, балини қайтурди. 23 Миң
беши йүз бешидин иккини чақиртип: — Икки
йүз пиядә ләшкәр, йәтмиш атлиқ ләшкәр вә икки
йүз нәйзиваз ләшкәрни бүгүн кечә саат тоққузда
Қәйсәрийә шәһиригә қарап йолға чиқишқа
һазирлаңлар! 24 Шуниң билән биллә, Павлусни
валий Феликсниң йениға сақ-саламәт йәткүзүш
үчүн, униң минишигә улақларни тәйярлаңлар!
— дәп буйруди. 25 Миң беши [Феликскә] мундақ
бир хәт язди: — 26 «Һөрмәтлик валий Феликс
җанаблириға Клавдиюс Лисиястин салам! 27
Ушбу адәмни Йәһудийлар тутувалған болуп,
уни өлтүрмәкчи болғанда, униң Рим пухраси
екәнлигини билип йетип, қисимни башлап
берип уни қутқуздум. 28 Мән уларниң бу киши
үстидин қилған шикайитиниң немә екәнлигини
ениқлимақчи болуп, уни Йәһудийларниң алий
кеңәшмисигә елип бардим. 29 Әмәлийәттә уларниң
униң үстидин қилған шикайитиниң өзлириниң
Тәврат қануниға даир дәталаш мәсилиләргә
мунасивәтлик екәнлигини байқидим, бирақ
униңдин өлүм җазаси беришкә яки зинданға
ташлашқа лайиқ бирәр шикайәт қилғидәк ишни
тапалмидим. 30 Кейин, Йәһудийларниң уни
өлтүрүветиш қәстидә җүрүватқанлиғи һәққидики
ахбарат маңа мәлум қилинғанда, дәрһал уни
силигә йоллаттим вә шуниң билән биллә,

униңға әрз қилғучиларниң өзлириниң алдида
шикайәтлирини ейтишини буйрудум. Хәйр!». 31
Ләшкәрләр әнди буйруқ бойичә Павлусни кечиләп
Антипатрис шәһиригә йәткүзди. 32 Әтиси, атлиқ
ләшкәрләр Павлусни елип меңишқа қалдурулуп,
қалған ләшкәрләр [Йерусалимдики] қәлъәгә
қайтип кәлди. 33 Атлиқлар Қәйсәрийәгә кирип,
хәтни валийға тапшурди вә Павлусниму униң
алдида һазир қилди. 34 Валий хәтни оқуғандин
кейин, Павлусниң қайси өлкидин екәнлигини
сорап, униң Киликийәдин кәлгәнлигини билип,
35 Униңға: — Үстүңдин әрз қилғучилар кәлгәндә
ишлириңни толуқ аңлаймән, — деди вә уни
Һерод ханниң ордисида нәзәрбәнд қилип қоюшни
буйруди.

24 Бәш күндин кейин, баш каһин Ананияс
ақсақаллардин бир нәччәйлән вә Тәртуллус
исимлиқ бир адвокат билән Қәйсәрийәгә чүшүп,
Павлус тоғрисидики рәсмий шикайәтлирини
валийға сунди. 2 Павлус чақиртилип, Тәртуллус
униң үстидин шикайәт қилип мундақ деди: —
Һөрмәтлик Феликс җанаблири! Биз өзлириниң қол
астилирида һәр тәрәптин аман-есәнликкә несип
болуп кәлмәктимиз вә алдин көрәрликлири билән
хәлқимиз арисида дана ислаһатлар барлиққа
кәлтүрүлмәктә, биз бу ишлардин һәр вақит, һәр
җайда толуқ миннәтдарлиқ билән бәһриман
болуватимиз. 4 Бирақ өз вақитлирини көп елип
қоймаслиғим үчүн, шәпқәтлири билән сөзимизни
қисқила аңлашлирини өтүнүп сораймән. 5
Чүнки биз шуни тонуп йәттуқки, бу адәм
балахор болуп, пүткүл җаһандики Йәһудийлар
арисида маҗира-топилаң пәйда қилишни
күшкүрткүчи, шундақла «Насарәтликләр» дәп
аталған мәзһәпниң каттивашлиридин биридур. 6
У бизниң ибадәтханимизниму булғимақчи болған
еди. Шуңа, биз уни тутувалдуқ вә уни өз қанунимиз
бойичә сотлайттуқ. Лекин миң беши Лисияс
әшәддий зорлуқ билән уни қоллиримиздин
тартивалди вә униңға әрз қилғучиларни
өзлириниң алдиға келишкә буйруған еди. 8
Уни сорақ қилип көрсилә, бизниң униңға
қилған әрзлиримизниң тоғрилиғини билип
йетидила! 9 Сорунда болған Йәһудийларму униң
ейтқанлириға қошулуп: Раст, раст, дәп шикайәтни
күчәйтти. 10 Валий Павлусқа сөз қилғин дәп
қол ишаритини қилғанда, у мундақ деди: — Мән
силиниң узун жиллардин бери бу хәлиқни сорап
кәлгәнликлирини билгәчкә, хатирҗәмлик билән
алдилирида өзүм тоғрамда җавап беримән. 11
Асанла биләләйдилиги, мән Йерусалимға ибадәт
қилишқа барғинимдин һазирғичә пәқәт он икки
күнла өтти. 12 Улар мениң ибадәтханида бирәр
адәм билән муназириләшкинимни көрмигән, яки
синагогларда яки шәһәрдә аммини топилаңға
қутратқанлиғимниму һеч көрмиди. 13 Улар йәнә
һазир җанаблириға мениң үстүмдин қилған
шикайәтлиригә һеч испатму кәлтүрәлмәйду.
14 Бирақ силигә шуни етирап қилимәнки,
мән улар «мәзһәп» дәп атиған йол билән
меңип, Тәвратта вә пәйғәмбәрләрниң язмилирида
пүтүлгәнләрниңму һәммисигә ишинип, ата-
бовилиримниң Худасиға ибадәт қилимән. 15
Мениң Худаға бағлиған үмүтүм барки (бу
кишиләрму бу үмүтни тутиду), кәлгүсидә
һәм һәққанийларниң һәм һәққанийсизларниң
өлүмдин тирилиши болиду. 16 Шу сәвәптин,
өзүм һемишә Худа алдидиму, инсанлар алдидиму
пак виҗданлиқ болушқа интилимән. 17 Мән
[Йерусалимдин] айрилғили хелә жиллар болған
болуп, бу қетим у йәргә өз хәлқимгә хәйр-сәдиқә
йәткүзүп бәргили вә Худа алдиға һәдийә сунғили
барған едим. 18 Мән бу ишларда болувататтим,
бәзиләр мени тазилиниш қаидисини ада қилип
болған чағда ибадәтхана һойлисида учратти;
лекин мән әтрапимға адәм топлиғинимму
йоқ, малиманчилиқ чиқарғинимму йоқ. 19
Әмәлийәттә мени учратқанлар болса Асия
өлкисидин кәлгән бәзи Йәһудийлар еди; уларниң
үстүмдин шикайәтлири бар болса, әсли улар
өзлири келип, силиниң алдилирида әрз қилишқа
тоғра келәтти. 20 Болмиса, мошу сорундикиләр
алий кеңәшмә алдида турғинимда, мениңдин
қандақ җинайәт тапқанлиғини ейтип бақсун!
21 Пәқәт мундақ бир иш болған еди: — Мән
уларниң алдида, «Бүгүнки күндә өлгәнләрниң
қайта тирилиши тоғрилиқ силәрниң сориғиңларға
тартилғанмән!» дәп вақириған едим. 22 [Рәбниң]
йоли тоғрилиқ тәпсилий хәвири бар болған
Феликс сорақни тохтитип, уларға: — Миң
беши Лисияс кәлгәндә дәвайиңлар тоғрисидики
һөкүмни чиқиримән, — деди. 23 У йүз бешиға
Павлусни нәзәрбәнд астиға елип, амма униңға
бир аз кәңчилик қилип, дост-бурадәрлириниң

һәр қайсисиниң униң һаҗәтлиридин чиқишини
тосмиғин, дәп буйруди. 24 Бир нәччә күндин
кейин, валий Феликс аяли Друсила билән биллә
кәлди (Друсила Йәһудий еди). У Павлусни
чақиртип, униңдин Мәсиһ Әйсаға етиқат қилиш
йоли тоғрилиқ аңлиди. 25 Павлус һәққаний яшаш,
өзини тутувелиш, қиямәт күнидики соал-сорақ
қилинишлар тоғрисида сөзләватқанда, Феликс
вәһимигә чүшүп униңға: — Һазирчә қайтип
турсаң болиду. Кейин маңа пәйт кәлгәндә, йәнә
чақиртимән, — деди. 26 У шуниң билән бир вақитта
Павлусниң пара беришини үмүт қилатти. Шуниң
үчүн, уни имканқәдәр пат-пат чақиртип, униң
билән сөзлишәтти. 27 Лекин икки жил тошқанда,
Феликсниң орниға Поркиюс Фестус валий болди.
Феликс Йәһудийларға илтипат көрситип уларниң
көңлини елиш үчүн Павлусни солақта қалдурди.

25 Фестус [Йәһудийә] өлкисигә кирип, үч күндин
кейин Қәйсәрийәдин чиқип Йерусалимға
барған еди. 2 Баш каһинлар билән Йәһудийларниң
мөтивәрлири униң алдида Павлусниң үстидин
рәсмий шикайәт қилип, униңдин илтипат
сорап, адәм әвитип Павлусни 3 Йерусалимға
елип келишни өтүнди. Мәхсити, улар йол
үстидә бөктүрмә тәйярлап Павлусни өлтүрүш
еди. 4 Фестус буни аңлап уларға: — Павлус
һазир Қәйсәрийәдә солақта туриверсун. Мән
йеқинда у йәргә қайтип кәтмәкчимән. 5
Араңлардин һоқуқдар болғанлар мән билән
биллә чүшсун. Әгәр униң бирәр әйиви болса,
улар шу йәрдә шикайәт қилса болиду, — дәп
җавап бәрди. 6 Фестус уларниң ичидә сәккиз-
он күндин артуқ турмай, Қәйсәрийәгә қайтип
чүшти. Әтиси сорақ тәхтигә олтирип, Павлусни
елип келишни буйруди. 7 Павлус кәлгәндә,
Йерусалимдин чүшкән Йәһудийлар униң әтрапиға
олишип, униңға нурғун еғир җинайәтләр билән
қарилап шикайәтләрни қилди. Бирақ буларниң
һеч қайсисиға испат көрситип берәлмиди. 8
Павлус өзини ақлап: — Мән һеч қайси ишта
Йәһудийларниң қануниға, ибадәтханисиға яки
[император] Қәйсәргә қарши бирәр җинайәтму
садир қилмидим, — деди. 9 Лекин, Фестус
Йәһудийларниң көңлини елишқа, уларға илтипат
көрсәтмәкчи болуп Павлустин: — Йерусалимға
берип, у йәрдә мениң алдимда бу шикайәтләргә
асасән сотлинишқа рази боламсән? — дәп сориди.
10 Лекин Павлус җавап берип мундақ деди:
— Мән һазир Қәйсәрниң сорақ тәхти алдида
туримән. Мени сорақ қилишқа тегишлик йәр
мана мошу. Өзлиригә ениқ мәлум болғандәк, мән
Йәһудийларға һеч қандақ наһәқлиқ қилмидим. 11
Әгәр җинайитим болса, шундақла өлүмгә лайиқ
бирәр иш қилған болсам, мән өзүмни өлүмдин
қачурмаймән. Бирақ уларниң мениң үстүмдин
қилған шикайәтлириниң асаси болмиса, һеч
кимниң мени уларға тапшуруп беришкә һәққи
йоқ. Мән Қәйсәргә мураҗиәт қилимән! 12 Андин
Фестус мәслиһәтчилири билән сөзләшкәндин
кейин, Павлусқа: — Сән Қәйсәргә мураҗиәт
қилдиң — униң алдиға әнди барисән! — деди.
13 Бир нәччә күндин кейин, Агриппа хан билән
[сиңлиси] Бәрники Фестусқа тәбрик-саламға
Қәйсәрийәгә кәлди. 14 У йәрдә узун күнләр
турғандин кейин, Фестус Павлусниң ишини ханға
мәлум қилип: — Бу йәрдә Феликс қалдуруп кәткән
бир мәһбус бар. 15 Мән Йерусалимға барғинимда,
Йәһудий баш каһинлири билән ақсақаллири
униң үстидин шикайәт қилип, мәндин уни
җазаға мәһкүм қилишимни тәләп қилишти.
16 Мән уларға, әрз қилинғучи әрз қилғучилар
билән йүзләштүрүлүп, униңға өзини ақлаш
пурсити берилмигичә, уни җазаға тапшуруш
римлиқларниң адити әмәстур, дәп ейттим. 17
Шуңа улар мән билән биллә бу йәргә кәлгәндин
кейин, мән вақитни кәйнигә созмай, әтисила сорақ
тәхтигә олтирип у кишини әкилишни буйрудум.
18 Әрз қилғучилар орунлиридин турғанда, уларниң
униң үстидин шикайәт қилғанлири мениң
ойлиғинимдәк рәзил ишлар әмәс еди, 19 Бәлки
уларниң өз ибадәт түзүми тоғрилиқ вә Әйса
исимлиқ бир киши һәққидә мәлум талаш-
тартиш мәсилилири бар екән. У киши өлгән
болуп, Павлус болса у тирилди дәйдикән. 20 Бу
мәсилиләрни зади қандақ ениқлашни биләлмәй,
мән Павлустин Йерусалимға берип, у йәрдә бу
ишлар тоғрилиқ сораққа тартилишқа рази болуш-
болмаслиғини сориған едим. 21 Павлус солақта
туруп император җанаблириниң сорақ қарарини
чиқиришини мураҗиәт қилғандин кейин, мән
уни Қәйсәрниң алдиға әвәткичә, солақта тутуп
турушни буйрудум. 22 Агриппа Фестусқа: —
Мениңму бу кишиниң сөзлирини аңлап баққум
бар, — деди. — Әтә аңлайсиз, — деди у. 23

Шуниң билән әтиси, Агриппа билән Бәрники
һәйвәт билән аммивий жиғин залиға кирип
кәлди, миң бешилар вә шәһәр каттивашлириму
улар билән биллә кирип келишти. Фестус әмир
қиливиди, Павлус елип кирилди. 24 Фестус
мундақ деди: — Агриппа падиша алийлири вә
мошу сорунға жиғилған җанаблар! Бу кишини
көрүватисиләр. Һәм Йерусалимда һәм бу йәрдә
пүтүн Йәһудий аһалиси униң тоғрилиқ әрз қилип
маңа мураҗиәт қилип, у тирик қалдурушқа
болмайду! — дәп чурқирашқан еди. 25 Лекин мән
униңдин өлүм җазаси беришкә тегишлик бирәр
җинайәт тапалмидим. Һазир бу киши император
җанаблириға мураҗиәт қилди. Шуниң билән уни
[Римға] әвәтишни қарар қилдим. 26 Бирақ униң
һәққидә ғоҗамға мәлум қилип язғидәк иш йоқ.
Шуниң билән әһвални рәсмий тәкшүрүп бирәр
язғидәк мәлуматқа егә болуш мәхситидә уни
һәр бирлириниң алдиға, болупму сили, Агриппа
падиша алийлириниң алдиға елип кәлдим. 27
Чүнки мәһбусни сотқа әвәткәндә, униң үстидин
қилинған шикайәтләрни ениқ көрсәтмәслик маңа
нисбәтән орунлуқ әмәстәк билиниду.

26 Шуниң билән, Агриппа Павлусқа: —
Өзүңниң гепиңни қилишиңға рухсәт, —
деди. Павлус қолини созуп өзини ақлашқа
башлиди: 2 — И Агриппа хан, бүгүн алдилирида
Йәһудийлар мениң үстүмдин шикайәт қилған
пүтүн ишлар тоғрилиқ җавап бериш пурситигә
несип болғанлиғим үчүн, болупму өзлириниң
Йәһудийларниң адәтлири вә уларниң арисидики
талаш-тартишлиридин хәвәрлири болғанлиғи
үчүн өзүмни бәхитлик һесаплаймән! Шуниң
үчүн дегәнлиримни сәвирчанлиқ билән аңлап
беқишлирини өтүнимән. 4 Мениң дәсләпки
вақитлиримда, йәни кичигимдин тартип өз
елимдә, Йерусалимда жүрүш-турушумниң қандақ
екәнлиги Йәһудийларниң һәммисигә аян. 5
Улар шу дәсләпки вақтимдин бери мени
тонуғачқа (әгәр халисаиди, шуниңға гувалиқ
берәтти), мениң ибадәт түзүмидики әң тәләпчан
мәзһәпниң шәртлири бойичә яшап, йәни Пәрисий
болуп өмрүмни өткүзгинимни билиду. 6 Әнди
мән Худа ата-бовилиримизға қилған вәдигә
бағлиған үмүтүм түпәйлидин һазир сорақ
қилиниватимән. 7 Шу [вәдиниң] несивисигә
йетишни бизниң пүткүл он икки қәбилимиз
кечә-күндүз тохтавсиз Худаға ибадәт қилип
үмүт қилмақта. И алийлири, Йәһудийларниң
мениң үстүмдин қилған шикайәтлири дәл шу
үмүткә бағлиқтур! 8 [Халайиқ], Худа өлгәнләрни
тирилдүрсә, немә үчүн ишинишкә болмайду, дәп
қарайсиләр? 9 Дәрвәқә, өзүмму әслидә Насарәтлик
Әйсаниң намиға қарши нурғун ишларни қилишим
керәк дәп қайил едим 10 вә Йерусалимда әнә
шундақ ишларни қилған едим. Баш каһинлардин
һоқуқ елип, өзүм Худаниң нурғун муқәддәс
бәндилирини зинданға тутуп бәргән, улар өлүмгә
һөкүм қилинғандиму, һөкүмгә аваз қошқан едим.
11 Мән һәммә синагогларда көп қетим уларни
издәп тепип җазалап, күпүрлүк гәп қилишқа
зорлиған едим. Мән уларға тәлвиләрчә өч болуп,
һәтта яқа жуттики шәһәрләргә берип, уларға
зиянкәшлик қилған едим. 12 Бу ишларда болуп баш
каһинлар бәргән толуқ вәкиллик һоқуқи билән
Дәмәшқ шәһиригә қарап сәпәр қиливататтим. 13
Чүш вақтида йолда кетиветип, асмандин чүшкән,
қуяш нуридинму күчлүк бир нурниң әтрапимни
вә биллә кетиватқанларни йорутуватқанлиғини
көрдүм. 14 Һәммимиз йәргә жиқилған болуп мән
ибраний тилида ейтилған: «Әй Саул, Саул! Маңа
немишкә зиянкәшлик қилисән? Сени зихлашларға
қарши тәпмикиң сән үчүн тәс келиду!» дегән бир
авазни аңлидим. 15 Мән: — «И Рәб, сән кимсән?»
дәп сорисам, Рәб маңа: «Мән сән зиянкәшлик
қиливатқан Әйсадурмән! 16 Әнди орнуңдин тур;
чүнки Мән сени сән көргән ишларға һәмдә Өзүм
саңа аян қилинғинимда көридиған ишларға
ғәзничи ғоҗидар вә гувалиқ бәргүчи болушқа
тикләш үчүн, саңа аян болдум. 17 Мән сени өз
хәлқиңниң һәм әлләрниң қолидин қутқузимән —
чүнки мән сени ят әлликләрниң көзлирини ечип,
уларниң қараңғулуқтин йоруқлуққа, Шәйтанниң
илкидин Худаға бағлинишқа бурулуши үчүн
уларниң арисиға әвәтимән. Шуниң билән улар
гуналириниң кәчүрүмигә, шундақла Маңа етиқат
қилиш арқилиқ пак-муқәддәс қилинғанларниң
арисида мирасқа муйәссәр болиду» — деди. 19
Шуңа, и Агриппа алийлири, мән әрштин кәлгән
бу ғайипанә көрүнүшкә итаәтсизлик қилмидим.
20 Бәлки алди билән Дәмәшқ хәлқигә, андин
Йерусалим шәһиридикиләргә, пүтүн Йәһудийә
өлкисидикиләргә һәмдә ят әлликләргиму, «Товва
қилип, Худаға бағлиниңлар, шундақла товва

қилишқа уйғун әмәлләрни көрситиңлар» дәп
җакалап хәвәр йәткүзүп кәлдим. 21 Бу ишлар
түпәйлидин Йәһудийлар мени ибадәтхана
һойлисида тутуп, муштлап өлтүрүвәтмәкчи
болушти. 22 Лекин бүгүнгичә Худаниң ярдәм-
мәдитигә муйәссәр болуп мән чиң туруватимән,
төвәндикиләр болсун жуқуридикиләр болсун
һәммәйләнгә гувалиқ берип кәлдим. Гувалиғим
дәл пәйғәмбәрләр һәм Муса өзи бешарәт қилип
ейтқанлиридин башқа нәрсә әмәс — 23 демәк,
Мәсиһ җәзмән азап-оқубәт чекип, тунҗа болуп
өлүмдин тирилгүчи болуп [Йәһудий] хәлқигә һәм
пүткүл әлләргиму йоруқлуқ җакалайду. 24 Павлус
бу ишларни ейтип өзини шундақ ақлаш җававини
бәргәндә, Фестус жуқури аваз билән униңға: —
Павлус, сараң болупсән! Билимиңниң көплиги
әқлиңни аздурупту! — деди. 25 Лекин Павлус: —
Сараң әмәсмән, и Фестус җанаблири, мән бәлки
һәқиқәткә уйғун һәм салмиқи бар сөзләрни җар
қилимән. 26 Чүнки [Агриппа] алийлириниң бу
ишлардин хәвири бар. Мән униңға жүрәклик
билән очуқ сөзләватимән, чүнки бу ишларниң
һеч қайсисиниң униңдин йошурун әмәслигигә
ишинимән. Чүнки бу иш булуң-пучқақларда
қилинған әмәс! 27 — Әй Агриппа алийлири, өзлири
пәйғәмбәрләрниң ейтқанлириға ишинәмдила?
Мән ишинидиғанлиқлирини билимән! — деди.
28 Агриппа Павлусқа: — Сән мени мошунчилик
қисқиғина вақитта христиан болушқа қайил
қилмақчимусән? — деди. 29 Павлус: — Мәйли
қисқа вақит ичидә яки узун вақитта болсун,
пәқәт өзлириниң әмәс, бәлки бүгүн сөзүмни
аңлиғучиларниң һәммиси маңа охшаш болғай
(пәқәт мәндики зәнҗирләр силәрдә болмисун!)
дәп Худадин тиләймән, — деди. 30 Шуниң билән
[Агриппа] хан, шундақла валий, Бәрники вә улар
билән биллә олтарғанлар орунлиридин туруп, 31
[залдин] чиқип, бир-биригә: — Бу кишиниң өлүмгә
яки түрмигә солашқа тегишлик һеч бир җинайити
йоқ екән! — дейишти. 32 Агриппа Фестусқа: — Бу
адәм Қәйсәргә мураҗиәт қилмиған болса, қоюп
берилсә болидикәнтуқ! — деди.

27 Бизниң Италийәгә деңиз йоли билән
беришимиз қарар қилинғандин кейин,
әмәлдарлар Павлус билән башқа бир нәччә
мәһбусни «Авғустус қисми»дики Юлиюс исимлиқ
бир йүз бешиға тапшурди. 2 Биз Адрамиттиумниң
бир кемисигә чиқтуқ. Кемә Асия өлкисиниң деңиз
бойлиридики шәһәрләргә баратти. Тесалоника
шәһиридин болған Македонийәлик, Аристархус
исимлиқ бир киши биз билән һәмсәпәр болди.
3 Әтиси биз Зидон шәһиригә йетип кәлдуқ.
Юлиюс Павлусқа кәңчилик қилип, шу йәрдики
дост-бурадәрлириниң йениға берип уларниң
ғәмхорлиғини қобул қилишиға рухсәт қилди. 4
Биз у йәрдин йәнә деңизға чиқтуқ. Шамаллар
қеришқандәк қарши тәрипимиздин чиққанлиғи
үчүн, Сипрус арилиниң шамалға далда тәрипи
билән маңдуқ. 5 Киликийә вә Памфилийә
өлкилириниң удулидики деңиздин өтүп, Ликийә
өлкисидики Мира шәһиригә кәлдуқ. 6 Шу йәрдә
йүз беши Искәндәрийә шәһиридики Италийәгә
баридиған башқа бир кемини тепип, бизни униңға
чиқирип қойди. 7 Деңизда көп күнләр наһайити
аста меңип, тәсликтә Кинидос шәһириниң удулиға
кәлдуқ. Шамал миңиш йөнилишимизни тосуғачқа,
Крет арилиниң шамалдин далда тәрипи билән
меңип, Салмоний [йерим арили]дин өтүп, 8
деңизда тәсликтә илгириләп қирғақни бойлап,
Ласея шәһиригә йеқин болған «Гөзәл арамгаһ»
дәп атилидиған бир йәргә кәлдуқ. 9 Сәпәр билән
хелә вақитлар өтүп, роза күни аллиқачан өткән
болғачқа, деңизда сәпәр қилиш хәтәрлик еди.
Шуңа Павлус көпчиликкә несиһәт қилип: 10 —
Бурадәрләр, бу сәпәрниң балаю-апәт вә еғир
зиян билән түгәйдиғанлиғини көрүватимән; мал
вә кемидин мәһрум болупла қалмай, сәпәр өз
җенимизғиму замин болиду! — дәп агаһландурди.
11 Бирақ йүз беши болса Павлусниң сөзигә
ишәнмәй, кемә башлиғи билән кемә егисиниң
сөзигә ишәнди. 12 Униң үстигә, бу портму
қишлашқа мувапиқ җай болмиғачқа, көпчилик
йәнә деңизға чиқип, мүмкинқәдәр Феникс
шәһиригә йетип берип, шу йәрдә қишлашни
қувәтлиди. Феникс болса Крет арилидики бир
деңиз порти болуп, бир тәрипи ғәрбий җәнупқа
вә бир тәрипи ғәрбий шималға қарайтти. 13
Җәнуптин мәйин шамал чиқивататти, көпчилик
нишанимизға йетидиған болдуқ дәп, ләңгәрни
еливетип, кемини Крет арилиниң қирғиқини
бойлап һайдап маңди. 14 Лекин узун өтмәй,
аралдин қаттиқ «шәрқий шималдин кәлгүчи» дәп
атилидиған әшәддий қара боран чиқип кәтти.
15 Кемә буранниң қамаллиғида қалғачқа, уни

шамалға йүзләндүрәлмәй, боранниң мәйличә
меңишиға қоюп бәрдуқ. 16 Клавда дегән кичик
бир аралниң шамалға далда тәрипигә өтүвелип,
қолвақни кемигә чиқиривелип, аранла уни
сақлап қалалидуқ. Андин кемичиләр кемини
арғамчилар билән сиртидин орап бағливалди.
Кеминиң Сиртис дәп аталған деңиз астидики
таш-қум догилириға қеқилип петип қелишидин
қорқуп, тормуз ләңгәрлирини чүшүрүп, кемини
шамалниң һайдишигә қоюп бәрди. 18 Боран
үстимизгә шиддәтлик соққачқа, әтиси мални
деңизға ташлашқа башлиди. 19 Үчинчи күнидә
улар өз қоллири билән кемидики қурал-
җабдуқлирини деңизға ташливәтти. 20 Көп
күнләргичә я күн я юлтузлар көрүнмәй, боран-
чапқун йәнила шиддәтлик үстимизгә тохтимай
соқувәргәчкә, ахирда қутулуп қелиш үмүтүмизму
йоққа чиққан еди. 21 Кемидикиләр бир нәрсә
йемигинигә көп күнләр болғандин кейин,
Павлус уларниң арисида туруп: — Бурадәрләр,
силәр балдурла мениң гепимгә қулақ селип
Креттин деңизға чиқмаслиғиңлар керәк еди.
Шундақ қилған болсаңлар бу балаю-апәт вә
зиян-зәхмәтләргә учримиған болаттиңлар. 22
Лекин әнди силәрни ғәйрәтлик болушқа дәвәт
қилимән. Чүнки араңларда һеч қайсиңлар
җенидин айрилғини йоқ, пәқәт кемидинла
мәһрум қалисиләр. 23 Чүнки мән тәвә болған
вә ибадәт-хизмитини қилип кәлгән Худаниң
бир пәриштиси түнүгүн кечә йенимға келип 24
маңа: «Павлус, қорқма! Сән Қәйсәрниң алдиға
берип турушуң керәк; вә мана, Худа шапаәт
қилип сән билән биллә сәпәр қилғанларниң
һәммисиниң җенини тилигиниңни саңа иҗабәт
қилди!» деди. 25 Шуниң үчүн әй әпәндиләр,
ғәйрәтлик болуңлар; чүнки Худаға ишинимәнки,
маңа қандақ ейтилған болса шундақ әмәлгә
ашурулиду. 26 Бирақ биз мәлум аралниң
қирғиқиға урулуп кетишимиз муқәррәр болиду.
27 Сәпиримизниң он төртинчи күни кечиси, кемә
Адриатик деңизида ләйләп җүрүватқан болуп,
түн ниспидә, кемичиләр қуруқлуққа йеқинлап
қаптуқ, дәп ойлиди. 28 Улар чоңқурлуқни
өлчәш арғамчисини деңизға чүшүрүп, суниң
чоңқурлуғини өлчәп көргән еди, жигирмә ғулач
чиқти. Сәл алдиға меңип йәнә өлчивиди, он бәш
ғулач чиқти. 29 Улар кеминиң хада ташларға
урулуп кетишидин қорқуп, кеминиң кәйнидин
төрт ләңгәрни ташливетип, таң етишни тәлмүрүп
күтүп турди. 30 Лекин кемичиләр кемидин
қачмақчи болуп кеминиң бешидинму ләңгәрни
елип ташливетәйли дәп банә көрситип, қолвақни
деңизға чүшүрди. 31 Павлус йүз беши вә
ләшкәрләргә: — Бу [кемичиләр] кемидә қалмиса,
силәр қутулалмайсиләр! — деди. 32 Буниң билән
ләшкәрләр кемидики қолвақниң арғамчилирини
кесип, уни ләйлитип қойди. 33 Таң атай дегәндә,
Павлус һәммәйләнни бир аз ғизалинивелишқа
дәвәт қилди. У: — Силәрниң дәккә-дүккә ичидә
һеч немә йемәй турғиниңларға он төрт күн болди.
34 Әнди бир аз ғизалинишиңларни өтүнимән.
Чүнки һаят қелишиңлар үчүн мошундақ қилишқа
тоғра келиду; чүнки һеч қайсиңларниң бешидики
бир тал мойму зиянға учримайду! — деди. 35 Бу
сөзни қилип болуп, у қолиға бир парчә нанни
елип, көпчиликниң алдида Худаға тәшәккүр
ейтип уштуп йеди. 36 Шуниң билән һәммәйлән
ғәйрәтлинип ғизалинишқа башлиди 37 (кемидә
биз җәмий икки йүз йәтмиш алтә киши
едуқ). 38 Һәммәйлән қосақлирини тоқлиғандин
кейин, кемини йениклитиш үчүн, кемидики
буғдайларниму деңизға ташливәтти. 39 Таң
атқанда, кемичиләр қуруқлуқниң нә екәнлигини
тонумиди. Лекин униңдики бир қумлуқ қолтуқни
байқап, кемини бир амал қилип шу йәрдә
урулдуруп қуруқлуққа чиқармақчи болди. 40
Улар алди билән ләңгәрләрни бошиветип, уларни
деңизға ташливәтти. Шуниң билән бир вақитта,
кеминиң икки йөнилиш палиқиниң бағлирини
бошитип, уларни чүшүрүвәтти. Андин кеминиң
бешидики йәлкәнни шамалға чиқирип, кемини
қумлуқниң қирғиқиға қаритип маңдурди. 41
Әнди икки еқим бир-биригә учрашқан йәргә
кирип қелип, улар кемини қираққа соқтурувалди;
кеминиң беши деңиз тегигә урулуп петип,
мидирлимай қалди, лекин кеминиң арқа тәрипи
долқунларниң зәрбиси билән чувулуп кетишкә
башлиди. 42 Ләшкәрләр мәһбусларниң суға
сәкрәп қечип кетишиниң алдини елиш үчүн,
һәммисини өлтүрүвәтмәкчи болди. 43 Лекин
йүз беши Павлусни қутқузушни халиған болуп,
ләшкәрләрниң бундақ қилишиға йол қоймиди.
У алди билән су үзүшни билидиғанларниң суға
чүшүп қирғаққа чиқишини, 44 қалғанларниң

бәзилирини тахтайларға, бәзилирини кеминиң
чувулуп кәткән парчилириға есилип, қирғаққа
чиқишини буйруди. Шундақ болдики, һәммәйлән
қутулуп сақ-саламәт қуруқлуққа чиқти.

28 Биз қутулуп сақ-саламәт қирғаққа
чиққандин кейин, у аралниң Малта дәп
атилидиғанлиғини билдуқ. 2 Йәрлик хәлиқ бизгә
интайин меһриванлиқ билән муамилә қилди;
чүнки у чағда ямғур йеғип, һава соғ болғачқа,
улар гүлхан йеқип бизни күтүвалди. 3 Павлус
бир бағлам отун терип келип отқа ташливиди,
иссиқтин етилип чиққан бир зәһәрлик илан
униң қолини чишлигиничә чаплишивалди.
4 Шу йәрликләр Павлусниң қолиға йепишип
турған иланни көрүп, бир-биригә: — Бу адәм
чоқум бир қатил екән! Деңиздин қутулуп чиққан
болсиму, «Адиллиқ» униң тирик қелишиға йол
қоймиди, — дейишти. 5 Лекин Павлус иланни
отниң ичигә силкип атти, өзи болса һеч қандақ
зәхим йемиди. 6 Хәлиқ униңға бәдини ишшип
кетиду яки у туюқсиз жиқилип өлиду дәп қарап
туратти. Лекин узун вақит қарап туруп, униңда
һеч қандақ бенормал һаләтниң болмиғанлиғини
көрүп, ойлиғинидин йенип: — Бу бир илаһ болса
керәк! — дейишти. 7 У йәрниң әтрапидики жутта,
арал башлиғи (Публиюс дәп аталған)ниң бир
нәччә йәр-етизлири бар еди. У бизни өйигә
башлап, үч күн қизғин меһман қилип күтти. 8 У
чағда шундақ болдики, Публиюсниң атисиниң
қизитмиси өрләп, толғақ болуп йетип қалған
екән. Павлус униң йениға кирип, дуа қилип
үстигә қолини тәккүзүп, уни сақайтип қойди. 9
Шуниңдин кейин аралдики қалған кесәлләрниң
һәммиси униң алдиға келип, сақайтилди. 10
Улар бизниң һөрмитимизгә нурғун соғатларни
беғишлиған болуп, ахирда бу йәрдин йәнә йолға
чиққан вақтимизда, бизни йолға лазимлиқ нәрсә-
керәкләр билән тәминлиди. 11 Малта арилида
Искәндәрийәдин кәлгән, бешиға «Самавий Қош
гезәк» илаһлириниң нәқишлири оюлған бир
кемә қишлиған еди. Аралда үч ай турғандин
кейин, бу кемә билән йолға чиқтуқ. 12 Сиракоза
шәһиригә келип, у йәрдә үч күн турдуқ. 13
Андин айлинип меңип, [Италийәдики] Региюм
шәһиригә кәлдуқ. Әтиси шамал йөнилиши
өзгирип җәнуптин чиқиши билән, иккинчи күни
Путеоли шәһиригә йетип кәлдуқ. 14 У йәрдә
бир нәччә қериндашларни таптуқ, уларниң
өтүнүшлири билән биз уларда бир һәптә турдуқ.
Шундақ қилип биз Рим шәһиригә йетип кәлдуқ. 15
Келиватқанлиғимиздин хәвәр тапқан шу йәрдики
қериндашлар бизни қарши елиш үчүн шәһәрдин
чиқип һәтта «Апиюс базири»ғичә, [бәзилири] «Үч
Сарай»ғичә кәлгән еди. Павлус уларни көргәндә,
Худаға рәхмәт ейтип, ғәйрәтләнди. 16 Рим
шәһиригә киргинимиздә, йүз беши мәһбусларни
орда қаравул бегигә тапшурди; лекин Павлусниң
бирла күзәткүчи ләшкәр билән бир өйдә айрим
турушиға рухсәт қилинди. 17 Үч күндин кейин, у
у йәрдики Йәһудийларниң каттивашлирини өзи
билән көрүшүшкә чақирди. Улар җәм болғанда, у
мундақ деди: — Қериндашлар! Мән хәлқимизгә
яки ата-бовилиримиздин қалдурулған өрп-
адәтләргә қарши һеч қандақ иш қилмиған
болсамму, Йерусалимда турғинимда тутқун
қилинип римлиқларниң қолиға тапшурулдум. 18
Римлиқлар мени сораққа тартип, мәндә өлүм
җазасиға мәһкүм қилғидәк бирәр җинайәт
болмиғачқа, мени қоюватмақчи болди. 19 Лекин
Йәһудийлар буниңға қаршилиқ билдүргәчкә,
Қәйсәргә мураҗиәт қилишқа мәҗбур болдум.
Буларни дегиним билән, бу мениң өз хәлқим
үстидин шикайитим бар дегәнлигим әмәс. 20
Шу сәвәптин мән силәр билән йүз көрүшүш
вә бу һәқтә силәргә ейтиш үчүн силәрни
бу йәргә чақирдим. Чүнки бу зәнҗир билән
бағлинишниң сәвәви дәл Исраилниң күткән
үмүтидур. 21 Улар Павлусқа: — Биз болсақ
Йәһудийәдин сән тоғрилиқ хәт алмидуқ, яки у
йәрдин кәлгән қериндашларниң һеч қайсисиму
сән тоғрилиқ бирәр яман хәвәр әкәлмиди
яки яман гепиңни қилмиди. 22 Лекин сениң
пикирлириңни аңлиғумиз бар. Чүнки һәммә
йәрдә кишиләрниң [сән тәвә болған] бу мәзһәпкә
қарши сөзләватқанлиғидин хәвиримиз бар! —
дейишти. 23 Шуниң билән улар Павлус билән
көрүшүшкә бир күнни бекитти. У күни нурғун
кишиләр униң туралғусиға кәлгән еди; у таң
атқандин кәчкичә уларға [сөз-каламни] шәрһләп,
Худаниң падишалиғи һәққидә толуқ гувалиқ
берип, Тәврат һәм пәйғәмбәрләрниң язмилиридин
нәқил кәлтүрүп, уларни Әйса тоғрилиқ қайил
қилишқа күчиди. 24 Униң сөзлиригә бәзиләр
ишәндүрүлди, бәзиләр ишинишни рәт қилди.

25 Улар Павлусниң мундақ бир сөзни қилиши
билән өз ара келишәлмәй қайтип кәтти. У мундақ
деди: — Муқәддәс Роһ Йәшая пәйғәмбәр арқилиқ
ата-бовилиримизға муну сөзни дәл җайида
ейтқан: 26 — «Барғин; мошу хәлиққә мундақ
дәп ейтқин: — «Силәр аңлашни аңлайсиләр,
бирақ чүшәнмәйсиләр; Көрүшни көрүсиләр,
бирақ билип йәтмәйсиләр. 27 Чүнки мошу
хәлиқниң жүригини май қаплап кәткән, Улар
аңлиғанда қулақлирини еғир қиливалған, Улар
көзлирини жумувалған; Ундақ болмисиди, улар
көзлири билән көрүп, Қулиқи билән аңлап, Көңли
билән чүшинип, Өз йолидин яндурулуши билән,
Мән уларни сақайтқан болаттим»». 28 Шуңа
билишиңлар керәкки, Худаниң бу ниҗатлиғи ят
әлликләргә әвәтиливатиду. Улар болса униңға
қулақ салмай қалмайду! — деди. У бу сөзләрни
ейтқанда Йәһудийлар өз-ара қаттиқ талаш-
тартиш қилишип кәтти. 30 [Павлус] өзи иҗаригә
алған өйдә толуқ икки жил турди вә бу йәрдә
униң билән көрүшүшкә кәлгән һәммә кишиләрни
қобул қилип, 31 толиму жүрәклик билән һәм
һеч тосалғуға учримай, Худаниң падишалиғини
җар қилип, Рәб Әйса Мәсиһкә даир һәқиқәтләрни
йәткүзүп тәлим бәрди.

Римлиқларға

1 Расуллуққа таллап чақирилған, Худаниң хуш
хәвирини җакалашқа айрип тайинланған,
Мәсиһ Әйсаниң қули болған мәнки Павлустин
саләм! 2 Худа бу хуш хәвәрниң келишини
хелә бурунла пәйғәмбәрлири арқилиқ муқәддәс
язмиларда вәдә қилған еди. 3 Бу хуш
хәвәр Өз Оғли, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһ
тоғрисидидур; җисманий җәһәттин У Давутниң
нәслидин туғулған; бирдин-бир пак-муқәддәс
Роһ тәрипидин өлүмдин тирилдүрүлүш арқилиқ
«күч-қудрәт Егиси Худаниң Оғли» дәп көрситилип
бекитилгән; 5 У арқилиқ, шундақла Униң нами
үчүн барлиқ әлләр арисида Худаға етиқаттин
болған итаәтмәнлик вуҗудқа кәлтүрүлүшкә
биз меһри-шәпқәткә вә расуллуққа муйәссәр
болдуқ; 6 Силәр улар арисида, Әйса Мәсиһ
тәрипидин чақирилғансиләр. 7 Шуңа, Худа сөйгән
вә У «муқәддәс бәндилирим» дәп чақирған Рим
шәһиридики һәммиңларға, Атимиз Худадин
вә Рәббимиз Әйса Мәсиһтин меһри-шәпқәт
вә аман-хатирҗәмлик болғай! 8 Алди билән
мән Әйса Мәсиһ арқилиқ һәммиңлар үчүн
Худайимға тәшәккүр ейтимән; чүнки силәрниң
етиқатиңлар пүткүл аләмгә пур кәтти. 9
Өз Оғли тоғрисидики хуш хәвәрдә чин роһ-
қәлбим билән мән хизмитини қиливатқан
Худа Өзи мениң дуалиримда силәрни шунчә
үзлүксиз әсләп турғанлиғимға гувадур. 10 Мән
дуалиримда, мүмкин қәдәр Худаниң ирадиси
билән силәрниң йениңларға беришқа ахир
муйәссәр болушқа һемишә өтүнимән. 11 Чүнки
мән силәрни бирәр роһий илтипатқа егә
қилиш арқилиқ мустәһкәмләш үчүн силәр
билән көрүшүшкә интайин тәқәззамән; 12
йәни, мән араңларда болсам, бир-биримизниң
етиқатидин өз ара тәсәлли вә илһам алалаймиз
демәкчимән. 13 Қериндашлар, мән силәрниң
шуни билишиңларни халаймәнки, башқа йәрдики
әлликләрниң арисида хизмитим мевә бәргәндәк,
силәрниң араңлардиму хизмитимниң мевә
бериши үчүн йениңларға беришни көп қетим
нийәт қилдим, лекин бүгүнгичә тосалғуға
учрап келиватимән. 14 Мән һәр қандақ
адәмләргә, мәйли Юнанлиқлар вә ят таипиләргә,
данишмән вә наданларға болсун, һәммисигә
қәриздармән. 15 Шуниң үчүн имканийәт маңа яр
бәрсила мән Римдики силәргиму хуш хәрвәрни
йәткүзүп баян қилишқа қизғинмән. 16 Чүнки
мән Мәсиһ тоғрисидики бу хуш хәвәрдин
һәргиз хиҗил болмаймән! Чүнки у униңға
ишәнгүчилириниң һәммисини, алди билән
Йәһудийларни, андин кейин Грекләрни ниҗатқа
ериштүридиған Худаниң күч-қудритидур! 17
Чүнки [хуш хәвәрдә] етиқатқа асасланған, Худаниң
бир хил һәққанийлиғи етиқат қилғучиларға
вәһий қилинғандур. [Муқәддәс язмиларда]
йезилғинидәк: — «Һәққаний адәм ишәш-етиқати
билән һаят болиду». 18 Чүнки һәққанийәтсизлик
билән һәқиқәтни басидиған инсанларниң барлиқ
ипласлиғиға вә һәққанийәтсизлигигә нисбәтән
Худаниң қаратқан ғәзиви әрштин очуқ вәһий
қилинмақта. 19 Чүнки инсанлар Худа тоғрисида
биләләйдиған ишлар уларниң көз алдида туриду;
чүнки Худа һәммини уларға очуқ көрситип бәргән
20 (чүнки дуния апиридә болғандин бери Худаниң
көзгә көрүнмәс өзгичиликлири, йәни мәңгүлүк
қудрити вә бирдин-бир Худа екәнлиги Өзи яратқан
мәвҗудатлар арқилиқ очуқ көрүлмәктә, шундақла
буни чүшинип йәткили болиду. Шу сәвәптин
инсанлар һеч банә көрситәлмәйду) (aïdios g126) 21 —
чүнки инсанлар Худани билсиму, уни Худа дәп
улуқлимиди, Униңға тәшәккүр ейтмиди; әксичә,
уларниң ой-пикирлири бемәна болуп, надан қәлби
қараңғулишип кәтти. 22 Өзлирини данишмән
қилип көрсәтсиму, лекин әқилсиз болуп чиқти;
23 чиримас Худаниң улуқлуғиниң орниға чирип
өлидиған адәмзатқа, учар-қанатларға, төрт
аяқлиқ һайванларға вә йәр беғирлиғучиларға
охшайдиған бутларни алмаштуруп қойған еди.
24 Шуңа Худа уларни қәлбидики шәһваний
һәвәслири билән ипласлиқ қилишқа, шундақла
бир-бириниң тәнлирини номусқа қалдурушқа
қоюп бәрди. 25 Улар Худа тоғрисидики
һәқиқәтни ялғанға айландурди, Яратқучиниң
орниға яритилған нәрсиләргә чоқунуп, тавап-
таәт қилған еди. Һалбуки, Яратқучиға тәшәккүр-
мәдһийә мәңгүгә оқулмақта! Амин! (aiōn g165)
26 Мана шуниң үчүн, Худа уларни пәскәш
шәһваний һәвәсләргә қоюп бәрди. Һәтта аялларму
тәбиий җинсий мунасивәтни ғәйрий мунасивәткә
айландурди; 27 шуниңдәк, әрләрму аяллар
билән болидиған тәбиий җинсий мунасивәтләрни

ташлап, башқа әрләргә шәһваний һәвәсләр билән
көйүп пишидиған болди. Әрләр әрләр билән
шәрмәндиликкә киришти вә нәтиҗидә уларниң
мухалип қилмишлири өз бешиға чиқти. **28**
Улар Худани билиштин ваз кечишни лайиқ
көргәнлиги таллиғанлиғи үчүн, Худа уларни
бузуқ нийәтләргә вә налайиқ ишларни қилишқа
қоюп бәрди. **29** Улар һәр хил һәққанийәтсизлик,
рәзиллик, нәпсанийәтчилик, өчмәнликкә чөмүп,
һәсәтхорлуқ, қатиллиқ, җедәлхорлуқ, мәккарлиқ
вә һәр хил бәтнийәтләр билән толди. Улар иғвагәр,
30 төһмәтхор, Худаға нәпрәтлинидиған, кибирлик,
махтанчақ, чоңчи, һәр хил рәзилликләрни
ойлап чиқиридиған, ата-анисиниң сөзини
аңлимайдиған, **31** йорутулмиған, вәдисидә
турмайдиған, көйүмсиз вә рәһимсиз инсанлардур.
32 Улар Худаниң шуларға болған адил һөкүмини,
йәни шундақ ишларни қилғучиларниң өлүмгә
лайиқ екәнлигини ениқ билсиму, бу ишларни
өзлири қилипла қалмай, бәлки шундақ қилидиған
башқилардин сөйүнүп уларни алқишлайду.

2 Әнди әй башқиларниң үстидин һөкүм
қилидиған инсан, ким болушуңдин
қәтъийнәзәр банә көрситәлмәйсән; чүнки
башқилар үстидин қайси ишта һөкүм қилсаң, шу
ишта өз гунайиңни бекитисән. Чүнки әй һөкүмчи,
сән өзүңму уларға охшаш ишларни қиливатисән.
2 Бизгә мәлумки, Худаниң ундақ ишларни
қилғанлар үстидин һөкүм чиқириши [мутләқ]
һәқиқәткә асасланғандур. **3** Шуңа, и шундақ
ишларни қилғанлар үстидин һөкүм чиқарғучи,
шундақла шуниңға охшаш ишларни қилғучи
инсан, өзүң Худаниң һөкүмидин қачалаймән дәп
хиял қиламсән? **4** Яки Худаниң меһриванлиғиниң
сени товва қилиш йолиға башлайдиғанлиғини
һеч билмәй, униң меһриванлиғи, кәң қосақлиғи
вә сәвир-тақитиниң моллуғиға сәл қараватамсән?
5 Әксичә, товва қилмайдиған җаһиллиғиң вә
таш жүрәклигиңдин, Худа адил һөкүмини аян
қилидиған ғәзәплик күни үчүн сән өз бешиңға
чүшидиған ғәзивини топлаватисән. **6** Худа
һәр кимгә өз әмәллиригә яриша иш көриду.
7 Яхши ишларни сәвирчанлиқ билән қилип,
шан-шәрәп, һөрмәт-еһтирам вә бақийлиқни
издигәнләргә У мәңгүлүк һаят ата қилиду; **(aiōnios
g166)** **8** лекин шәхсийәтчиләргә, һәқиқәткә тән
бәрмәй, әксичә һәққанийәтсизликкә әгәшкәнләргә
ғәзәп-қәһр яғдурулиду; **9** яманлиқ қилидиған
барлиқ җан егисигә, алди билән Йәһудийларға,
андин Грекләргә күлпәт вә дәрд-әләм чүшиду;
10 бирақ, барлиқ яхшилиқ қилғучиларға, алди
билән Йәһудийларға, андин Грекләргә шан-
шәрәп, һөрмәт-еһтирам вә аман-хатирҗәмлик
тәқдим қилиниду. **11** Чүнки Худада адәмниң йүз-
хатирисини қилиш йоқтур. **12** — чүнки Тәврат
қанунини билмәй гуна садир қилғанларниң һәр
бири Тәврат қанунининиң һөкүмигә учримисиму,
[әйипкә учрап] һалак болиду; Тәврат қанунини
билип туруп гуна садир қилғанларниң һәр бири
бу қанун бойичә сораққа тартилиду **13** (чүнки
Худаниң алдида қанунни аңлиғанлар әмәс, бәлки
қанунға әмәл қилғучилар һәққаний һесаплиниду.
14 Чүнки Тәврат қанунини билмәйдиған әлликләр
тәбиий һалда бу қанунға уйғун ишларни қилса,
гәрчә бу қанундин хәвәрсиз болсиму, Тәврат
қануни уларда көрүнгән болиду. **15** Уларниң бу
қилғанлири өз қәлблиригә қанун тәләплириниң
пүтүклүк екәнлигини көрситиду; шуниңдәк,
уларниң виҗданлириму өзлиригә һәқиқәтниң
гувачиси болуп, ой-пикирлири өзини әйипләйду
яки өзини ақлайду) **16** — мән йәткүзүп келиватқан
бу хуш хәвәргә асасән Худаниң Әйса Мәсиһ
арқилиқ инсанларниң қәлбидә пүккән мәхпий
ишлар үстидин һөкүм чиқиридиған күнидә
[жуқурида ейтилған ишлар чоқум йүз бериду].
17 Сәнчу, әгәр өзүңни Йәһудий дәп атап, Тәврат
қануниға үмүт бағлап, Худаға тәвәмән дәп
махтансаң, **18** қанундин үгинип униң ирадисини
билип, есил билән пәсни пәриқ әткән болсаң,
19 Тәврат қанунидин билим вә һәқиқәтниң
җәвһиригә егә болдум дәп қарап, өзүңни корларға
йол башлиғучи, қараңғуда қалғанларға маяк,
наданларға үгәткүчи, гөдәкләргә устаз дәп
ишәнгән болсаң — **21** әнди сән башқиларға тәлим
берисәну, өзүңгә бәрмәмсән? Оғрилиқ қилмаңлар
дәп вәз ейтисәну, өзүң оғрилиқ қиламсән? **22**
«Зина қилмаңлар» — дәп вәз ейтийсәну, өзүң
зина қиламсән? Бутлардин нәпрәтлинисәну,
өзүң бутханилардики нәрсиләрни булаң-талаң
қиламсән? **23** Тәврат қануни билән махтинисәну,
өзүң шу қанунға хилаплиқ қилип, Худаға дағ
кәлтүрәмсән?! **24** Худди [муқәддәс язмиларда]
йезилғинидәк: «Силәрниң қилмишиңлар
түпәйлидин Худаниң нами таипиләр арисида

күпүрлүкка учримақта». 25 Тәврат қануниға
әмәл қилсаң, хәтнә қилинғиниңниң әһмийити
болиду, лекин униңға хилаплиқ қилсаң, хәтнә
қилинғиниң хәтнә қилинмиғандәк һесаплиниду.
26 Әнди хәтнисизләр қанунниң тәләплигә
әмәл қилса, гәрчә хәтнисиз болсиму, Худа
тәрипидин хәтнилик һесапланмамду? 27
Тәврат қанун дәстуридин хәвәрдар вә хәтнилик
туруқлуқ қанунға хилаплиқ қилғучи, и Йәһудий,
қанунға әмәл қилидиған җисманий хәтнисизләр
тәрипидин сениң гунайиң үстидин һөкүм
чиқириливатмамду? 28 Чүнки сиртқи көрүнүши
Йәһудий болсила уни [һәқиқий] Йәһудий
дегили болмайду, сиртқи җәһәттики җисманий
хәтниниму [һәқиқий] хәтнә дегили болмайду, 29
роһида Йәһудий болғини [һәқиқий] Йәһудийдур;
униң хәтнә қилинғини хәтнә қанун дәстури
арқилиқ әмәс, бәлки қәлбидә, Роһтиндур. Бундақ
кишиниң тәриплиниши инсанлар тәрипидин
әмәс, бәлки Худа тәрипидин болиду.

3 Ундақта, Йәһудий болғанниң Йәһудий әмәстин
немә артуқчилиғи бар? Хәтнилик болғанниң
немә пайдиси бар? 2 Әмәлийәттә, уларниң һәр
җәһәттин көп артуқчилиғи бар. Биринчидин,
Худаниң бешарәтлик сөзлири Йәһудийларға
аманәт қилинған. 3 Әнди гәрчә улардин
бәзилири ишәшсиз чиққан болсиму, буниңға
немә болатти? Уларниң ишәшсизлиги Худаниң
ишәшликлигини йоққа чиқириветәрму? 4 Һәргиз
ундақ қилмайду! Худа растчил һесаплинип, һәммә
адәм ялғанчи һесаплансун! Худди [муқәддәс
язмиларда Худа һәққидә] йезилғинидәк: —
«Сөзлигиниңдә адил дәп испатланғайсән,
Шикайәткә учриғиниңда ғәлибә қилғайсән». 5
Лекин бизниң һәққанийсизлиғимиз арқилиқ
Худаниң һәққанийлиғи техиму ениқ көрситилсә,
буниңға немә дәймиз? Һәққанийсизлиқ үстигә
ғәзәп төкидиған Худани һәққаний әмәс дәймизму
(мән инсанчә сөзләймән)? 6 Мундақ дейишкә
һәргиз болмайду! Әгәр ундақ болса, Худа аләмни
қандақ сораққа тартиду? 7 [Бәзиләр йәнә]:
«Мениң ялғанчилқимдин Худаниң һәқиқәтлиги
техиму очуқ қилинса, шундақла улуқлуғи техиму
йорутулса, әнди мән йәнә немә үчүн гунакар
дәп қарилип сораққа тартилимән?» [дейиши
мүмкин]. 8 Ундақ болғанда немишкә (бәзиләр
бизгә төһмәт чаплимақчи болуп, гәплиримизни
буривәткәндәк) «Яманлиқ қилайли, буниңдин
яхшилиқ чиқип қалар» — дейишкә болмайду?
Бундақ дегүчиләрниң җазалиниши һәқлиқтур!
9 Әнди немә дейиш керәк? Биз [Йәһудийлар]
[Йәһудий әмәсләрдин] үстүн турамдуқ? Яқ,
һәргиз! Чүнки биз жуқурида Йәһудийлар болсун,
Грекләр болсун һәммисиниң гунаниң илкидә
екәнлигини испатлап әйиплидуқ. 10 Дәрвәқә,
муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: — «Һәққаний
адәм йоқ, һәтта бириму йоқтур, 11 Йорутулған
киши йоқтур, Худани издигиниму йоқтур. 12
Һәммә адәм йолдин чәтниди, Уларниң барлиғи
әрзимәс болуп чиқти. Меһриванлиқ қилғучи йоқ,
һәтта бириму йоқтур. 13 Уларниң гели ечилған
қәбирдәк сесиқтур, Тиллири каззаплиқ қилмақта;
Кобра иланниң зәһири ләвлири астида туриду; 14
Уларниң зувани қарғаш һәм зәрдигә толған. 15
«Путлири қан токүшкә алдирайду; 16 Барғанла
йеридә вәйранчилиқ вә паҗиәлик ишлар бардур.
17 Течлиқ-арамлиқ йолини улар һеч тонуған
әмәс». 18 «Уларниң нәзиридә Худадин қорқидиған
иш йоқтур». 19 Тәвраттики барлиқ сөзләрниң
Тәврат қануни астида яшайдиғанларға қарита
ейтилғанлиғи бизгә аян. Буларниң мәхсити, һәр
инсанниң ағзи банә көрситәлмәй тувақлинип,
пүткүл дунийядикиләр Худаниң сориғида әйипкар
екән дәп аян қилинсун, дегәнликтур. 20 Шуңа, һеч
қандақ әт егиси Тәврат-қануниға әмәл қилишқа
интилишлири билән [Худаниң] алдида һәққаний
һесапланмайду; чүнки Тәврат қануни арқилиқ
инсан өз гунайини тонуп йетиду. 21 Бирақ, һазир
қанун йоли билән әмәс, бәлки Худаниң Өзидин
кәлгән бир хил һәққанийлиқ ашкариланди! Бу хил
һәққанийлиққа қанунниң өзи вә пәйғәмбәрләрниң
[язмилириму] гувалиқ бәргәндур; 22 йәни,
Худаниң Әйса Мәсиһниң ишәш-садақәтлиги
арқилиқ етиқат қилғучиларниң һәммисиниң
ичигә һәм үстигә йәткүзидиған һәққанийлиғидур!
Бу ишта айримчилиқ йоқтур 23 (чүнки барлиқ
инсанлар гуна садир қилип, Худаниң шан-
шәривигә йетәлмәй, униңдин мәһрум болди) 24
Чүнки етиқатчиларниң һәммиси Мәсиһ Әйсада
болған ниҗат-һөрлүк арқилиқ, [Худаниң] меһри-
шәпқити билән бәдәлсиз һәққаний қилиниду.
25 Худа Уни гуналарниң җазасини көтәргүчи
кафарәт қурбанлиғи сүпитидә тайинлиди;
[инсанларниң] Униң [қурбанлиқ] қениға ишәш

бағлиши билән [қурбанлиқ] инавәтликтур. Худа бу
арқилиқ бурунқи замандикиләрниң садир қилған
гуналириға сәвир-тақәтлик болуп, җазалимай
өткүзүветишиниң адиллиқ екәнлигини көрсәтти.
26 Буниңға охшаш бу [қурбанлиқ] арқилиқ У
һазирқи заманда болған һәққанийлиғинниму
көрсәткән. Шундақ қилип У Өзиниң һәм
һәққаний екәнлигини һәм Әйсаниң етиқатида
болғучини һәққаний қилғучи екәнлигиниму
намайән қилди. 27 Ундақ болса, инсанниң немә
махтанғичилиги бар? Махтиниш йоқ қилинди!
— Немә принсипқа асасән? Қанунға интилиш
принсипи биләнму? — Яқ! «Етиқат» принсипи
билән! 28 Чүнки «Инсан Тәврат қануниға әмәл
қилишқа интилишлири билән әмәс, бәлки етиқат
билән һәққаний қилиниду» дәп һесаплаймиз! 29
Әҗәба, Худа пәқәтла Йәһудийларниңла Худасиму?
У әлләрниңму Худаси әмәсму? Шундақ, у
әлләрниңму Худасидур. 30 Худа болса бирдур, У
хәтнә қилинғанларни етиқат билән һәмдә хәтнә
қилинмиғанларниму етиқат билән һәққаний
қилиду. 31 Әнди етиқат принсипи билән Тәврат
қанунини бекар қиливетимизму? Яқ, дәл буниң
әксичә, уни күчкә егә қилимиз.

4 Ундақта, биз [Йәһудийларниң] җисманий
җәһәттики атимиз Ибраһимниң еришкини
тоғрисида немә дәймиз? 2 Әгәр Ибраһим
әмәллири билән һәққаний дәп җакаланған
болса, униңда махтанғидәк иш болатти (бәрибир
Худаниң алдида униң махтиниш һәққи йоқ
еди). 3 Чүнки муқәддәс язмиларда немә
дейилгән? — «Ибраһим Худаға етиқат қилди; Бу
униң һәққанийлиғи һесапланди» дейилиду. 4
Ишлигүчигә берилидиған һәқ «меһри-шәпқәт»
һесапланмайду, бәлки бир хил «қәриз қайтуруш»
һесаплиниду. 5 Бирақ, һеч иш-әмәл қилмай, пәқәт
номуссиз гунакарларни һәққаний қилғучи Худаға
етиқат қилидиған кишиниң болса, униң етиқати
һәққанийлиқ дәп һесаплиниду! 6 Худа қилған
әмәллиригә қаримай, һәққаний дәп һесаплиған
кишиниң бәхити тоғрилиқ Давут [пәйғәмбәрму]
мундақ дегән: — 7 «Итаәтсизликлири кәчүрүм
қилинған, Гуналири йепилған киши немидегән
бәхитликтур! 8 Пәрвәрдигар гуналири билән һеч
һесаплашмайдиғанлар немидегән бәхитликтур!».
9 Әнди бәхит ялғуз хәтнә қилинғанларғила мәнсуп
боламду, яки хәтнә қилинмиғанларғиму мәнсуп
боламду? Чүнки: «Ибраһимниң етиқати униң
һәққанийлиғи дәп һесапланди» дәватимиз. 10
һәққанийлиқ қандақ әһвалда униңға һесапланди?
Хәтнә қилиништин илгириму яки хәтнә
қилиништин кейинму? У хәтнә қилинған һалда
әмәс, бәлки хәтнә қилинмиған һалда һесапланди!
11 Униң хәтнини қобул қилғини болса, уни
хәтнә қилиништин бурунла етиқати арқилиқ
егә болған һәққанийлиққа мөһүр бәлгүси
сүпитидә болған еди. Демәк, у хәтнисиз туруп
Худаға етиқат қилғучиларниң һәммисиниң атиси
болди — уларму [етиқати билән] һәққаний
һесаплиниду! 12 У йәнә хәтнә қилинғанларниңму
атисидур; демәк, хәтнә қилинған болуши билән
тәңла хәтнә қилинмиған вақтидиму етиқатлиқ
йол маңған атимиз Ибраһимниң излирини
бесип маңғанларниңму атиси болғандур. 13
Чүнки [Худаниң] Ибраһимға вә нәслигә дунияға
мирасхор болуш тоғрисидики вәдә бериши
Ибраһимниң Тәврат қануниға әмәл қилишқа
интилгинидин әмәс, бәлки етиқаттин болған
һәққанийлиқтин кәлгән. 14 Чүнки әгәр қанунға
интилидиғанлар мирасхор болидиған болса
етиқат бекар нәрсә болуп қалатти, Худаниң
вәдисиму йоққа чиқирилған болатти. 15 Чүнки
Тәврат қануни [Худаниң] ғәзивини елип келиду;
чүнки қанун болмиса, итаәтсизлик дегән ишму
болмайду. 16 Шуниң үчүн, Худаниң вәдисиниң
[пәқәт] Өз меһри-шәпқити арқилиқ әмәлгә
ашурулуши үчүн, у етиқатқила асаслиниду. Буниң
билән у вәдә Ибраһимниң барлиқ әвлатлириға,
пәқәт Тәврат қануни астида туридиғанларғила
әмәс, бәлки Ибраһимчә етиқат қилғучиларниң
һәммисигиму капаләтлик қилинған. Чүнки
муқәддәс язмиларда: «Сени нурғун қовмниң
атиси қилдим» дәп йезилғинидәк, Ибраһим
һәммимизниң атисидур. Дәрһәқиқәт, у өлүкләрни
тирилдүридиған, мәвҗут болмиғанни бар дәп
мәвҗут қилидиған, өзи етиғад бағлиған Худа
алдида һәммимизниң атиси болди. 18 Һеч
қандақ үмүт қалмисиму у йәнила үмүттә
етиқат қилди вә шуниң билән униңға: «Сениң
нәслиң [сан-санақсиз] болиду» дәп алдин-ала
ейтилғандәк нурғун қовмниң атиси болди. 19 У
йүз яшқа йеқинлап, тенини өлгән һесаплисиму,
шундақла аяли Сараһниңму балиятқусини өлди
дәп қарисиму, йәнила етиқатта аҗизлашмиди; 20

Худаниң вәдисигә нисбәтән етиқатсизлиқ қилип
һеч иккиләнмиди, әксичә у етиқати арқилиқ
күчәйтилди вә Худани улуқлиди, 21 «У немини
вәдә қилған болса шуни әмәлгә ашуруш қудритигә
Егидур» дәп толуқ ишәндүрүлди. 22 Шуниң билән
бу «униң һәққанийлиғи һесапланди». 23 Бу,
«Униң һәққанийлиғи һесапланди» дегән сөз ялғуз
униң үчүнла әмәс, 24 бәлки Рәббимиз Әйсани
өлүмдин тирилдүргән Худаға етиқат қилишимиз
билән һәққаний һесаплинидиған бизләр үчүнму
йезилған; 25 [Мәсиһ] болса итаәтсизликлиримиз
үчүн пида йолиға тапшурулди вә һәққаний
қилинишимиз үчүн тирилдүрүлди.

5 Шуңа етиқат билән һәққаний қилинған
екәнмиз, Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худа
билән енақ мунасивәттә болимиз. 2 У арқилиқ
етиқат йолида бизни чиң турғузидиған бу меһри-
шәпқитиниң ичигә кириш һоқуқиға муйәссәр
болдуқ, шуниңдәк Худаниң шан-шәривигә
бағлиған үмүтүмиздин шат-хурам болимиз. 3
Шундақ болупла қалмай, мүшкүл әһваллар ичидә
шатлинимиз; чүнки мүшкүллүк сәвирчанлиқни,
сәвирчанлиқ чидамлиқни, чидамлиқ үмүтни
елип келиду, дәп билимиз. 5 Вә бу үмүт бизни
йәргә қаритип қоймайду, чүнки бизгә ата
қилинған Муқәддәс Роһ арқилиқ Худаниң меһир-
муһәббити аллибурун қәлбимизгә қуюлуп ешип
таШти. 6 Чүнки биз пәқәт амалсиз қалғинимизда,
Мәсиһ биз ихлассизлар үчүн [Худа] бекиткән
вақитта өзини пида қилди. 7 Бирисиниң һәққаний
адәм үчүн җенини пида қилиши наһайити аз
учрайдиған иш; бәзидә яхши адәм үчүн бириси
пида болушқа җүръәт қилишиму мумкин; 8 лекин
Худа Өз меһри-муһәббитини бизгә шуниңда
көрситидуки, биз техи гунакар вақтимизда,
Мәсиһ биз үчүн җенини пида қилди. 9 Һазир
биз Униң қени билән һәққаний қилинған
екәнмиз, әнди У арқилиқ [келидиған] ғәзәптин
қутулушимиз техиму җәзмәндур. 10 Чүнки
бурун Худаға дүшмән болған болсақму, Оғлиниң
өлүми арқилиқ бизни Униң билән енақлаштурған
йәрдә, Униң билән енақлаштурулғандин кейин,
әнди [Оғлиниң] һаяти арқилиқ биз техиму
қутулдурулмамдуқ?! 11 Буниң биләнла қалмай,
һазир биз Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худа
билән енақлаштурулдуқ, У арқилиқму Худаниң
Өзидин шатлинимиз. 12 Шуниңдәк, гунаниң
дунияға кириши бирла адәм арқилиқ болди,
өлүмниң дунияға кириши гуна арқилиқ болди;
шуниң билән гуна арқилиқ өлүм һәммә адәмгә
тарқалди; чүнки һәммә адәм гуна садир қилди
13 (чүнки Тәврат қанунидин илгириму гуна
дунияда бар еди, әлвәттә; һалбуки, қанун болмиса
гунаниң һесави елинмайду. 14 Шундақтиму, өлүм
Адәм ата вақтидин Муса пәйғәмбәр вақтиғичә
инсанларғиму һөкүм сүрди; улар гәрчә Адәм
атиниң садир қилған итаәтсизлигидәк гуна
садир қилмиған болсиму, бу инсанларму өлүм
һөкүмидин халий болмиди). Адәм атиниң өзи
— кейин келидиған Мәсиһниң бир бешарәтлик
үлгсидур; 15 һалбуки, [Худаниң] шапаәтлик
соғити Адәм атиниң итаәтсизлигиниң пүтүнләй
әксидур. Чүнки бирла адәмниң итаәтсизлиги
билән нурғун адәм өлгән болса, әнди Худаниң
меһри-шәпқити вә шуниңдәк бирла адәм, йәни
Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити арқилиқ кәлгән
соғат ешип-тешип турғачқа, нурғун адәмгә
йәткүзүлүп техиму зор нәтиҗә һасил қилди!
16 Шу шапаәтлик соғатниң нәтиҗиси болса, шу
бир адәмниң гунайиниң ақивитигә пүтүнләй
охшимайду. Чүнки бир адәмниң бир қетим
өткүзгән итаәтсизлигидин чиқарған һөкүм
инсанларни гунакар дәп бекиткән болсиму,
амма шу шапаәтлик соғат болса көплигән
кишиләрниң нурғун итаәтсизликлиридин
«һәққаний қилиниш»қа елип бариду. 17 Әнди
бир адәмниң итаәтсизлиги түпәйлидин, әнә шу
бир адәм арқилиқ өлүм һөкүмран болған йәрдә,
[Худаниң] мол меһри-шәпқитини, шундақла
һәққанийлиқ болған шапаәтлик соғитини қобул
қилғанлар бир адәм, йәни шу Әйса Мәсиһ
арқилиқ һаятта шунчә ғалипанә һөкүмранлиқ
қилғучилар болмамду! 18 Шуңа, бир қетимлиқ
итаәтсизлик түпәйлидин барлиқ инсанлар
гунаниң җазасиға мәһкүм қилинған болса,
охшашла бир қетимлиқ һәққаний әмәл билән
һаятлиқ елип келидиған һәққанийлиқ пүткүл
инсанларға йәткүзүлгән. 19 Бир адәмниң бир
қетимлиқ итаәтсизлиги арқилиқ нурғун кишиләр
дәрвәқә гунакар қилинип бекитилгәндәк, бир
адәмниң бир қетимлиқ итаәтмәнлиги биләнму
нурғун кишиләр һәққаний қилинип бекитилиду.
20 Әнди Тәврат қануни инсанниң итаәтсизликлири
көпрәк ашкарлинип билинсун дәп киргүзүлгән

еди. Лекин гуна қәйәрдә көпәйгән болса,
[Худаниң] меһри-шәпқитиму шу йәрдә техиму
ешип ташти. 21 Шуниңдәк, гуна [инсанийәтниң]
үстидин һөкүмранлиқ қилип [уларни] өлүмгә
елип барғинидәк, [Худаниң] меһри-шәпқити
һәққанийлиққа асаслинип һөкүмранлиқ қилип,
инсанни Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ мәңгүлүк
һаятлиққа ериштүриду. (aiōnios g166)

6 Ундақта, немә дегүлүк? Худаниң меһри-
шәпқити техиму ашсун дәп гуна ичидә
яшаверәмдуқ? 2 Яқ, һәргиз! Гунаға нисбәтән
өлгән бизләр қандақму униң ичидә яшаверимиз?
3 Яки силәр билмәмсиләр? Һәр қайсимиз
Мәсиһ Әйсаға киришкә чөмүлдүрүлгән болсақ,
Униң өлүми ичигә чөмүлдүрүлдуқ? 4 Биз
чөмүлдүрүш арқилиқ Униң өлүми ичигә кирип,
Униң билән биллә көмүлдуқ; буниң мәхсити,
Мәсиһ Атиниң шан-шәриви арқилиқ өлүмдин
тирилгинидәк, бизниңму йеңи һаятта меңишимиз
үчүндур. 5 Чүнки [Мәсиһниң] өлүмигә охшаш бир
өлүмдә Униң билән биргә бағланған екәнмиз,
әнди биз чоқум Униң тирилишигә охшаш бир
тирилиштиму Униң билән биргә болимиз. 6 Шуни
билимизки, гунаниң макани болған тенимиз
кардин чиқирилип, гунаниң қуллуғида йәнә
болмаслиғимиз үчүн, «кона адәм»имиз Мәсиһ
билән биллә крестлинип өлгән 7 (чүнки өлгән
киши гунадин халас болған болиду). 8 Мәсиһ
билән биллә өлгән болсақ, униң билән тәң
яшайдиғанлиғимизғиму ишинимиз. 9 Чүнки
Мәсиһниң өлүмдин тирилгәндин кейин қайта
өлмәйдиғанлиғи, өлүмниң әнди Униң үстидин
йәнә һөкүмранлиқ қилалмайдиғанлиғи бизгә
мәлум. 10 Чүнки Униң өлүми, У гунани бир
тәрәп қилиш үчүн пәқәт бир қетимлиқ өлди;
Униң һазир яшаватқан һаяти болса, У Худаға
йүзлинип яшаватқан һаяттур. 11 Шуниңға охшаш,
силәрму өзүңларни гунаға нисбәтән өлгән,
амма Мәсиһ Әйсада болуп Худаға йүзлинип
тирик дәп һесаплаңлар. 12 Шуңа гунаниң
өлидиған тениңларда һөкүмранлиқ қилишиға
йол қоймаңлар, униң рәзил арзу-һәвәслиригә
бойсунмаңлар, 13 шуниңдәк тениңларниң
һеч әзасини һәққанийәтсизлиққа қурал қилип
гунаға тутуп бәрмәңлар. Әксичә, өлүмдин
тирилдүрүлгәнләрдәк, өзүңларни Худаға атаңлар
һәмдә тениңлардики әзаларни һәққанийәтниң
қурали қилип Худаға атаңлар. 14 Гуна силәрниң
үстүңларға һеч һөкүмранлиқ қилмайду; чүнки
силәр Тәврат қанунининң астида әмәс, бәлки
Худаниң меһри-шәпқити астида яшаватисиләр. 15
Ундақта, қандақ қилиш керәк? Қанунниң астида
әмәс, меһри-шәпқәт астида болғанлиғимиз үчүн
гуна садир қиливәрсәк боламду? Яқ, һәргиз! 16
Өзлириңларни итаәтмән қуллардәк биригә тутуп
бәрсәңлар, шу кишиниң қули болғанлиғиңларни
билмәмсиләр — яки өлүмгә елип баридиған
гунаниң қуллири, яки Худа алдида һәққанийлиққа
елип баридиған итаәтмәнликниң қуллири
болушуңлар муқәррәр? 17 Худаға тәшәккүр! Бурун
гунаниң қули болғансиләр, бирақ [Мәсиһниң]
тәлимигә башлинип, бу тәлим көрсәткән нәмунигә
чин дилиңлардин итаәт қилдиңлар. 18 Силәр
гунаниң күчидин қутулдурулуп, һәққанийлиқниң
қуллири болдуңлар. 19 Әтлириңлар аҗиз болғачқа,
силәргә инсанчә сөзләватимән: — илгири силәр
тән әзайиңларни напак ишларға вә әхлақсизлиққа
қуллардәк тутуп беришиңлар билән техиму
әхлақсизлиқларни қилғандәк, әнди һазир тән-
әзалириңларни пак-муқәддәсликкә башлайдиған
һәққанийлиққа қуллардәк тутуп бериңлар. 20
Силәр гунаниң қуллири болған вақтиңларда,
һәққанийлиқниң илкидә әмәс едиңлар. 21
Һазир номус дәп қариған бурунқи ишлардин
шу чағда силәр зади қандақ мевә көрдүңлар? У
ишларниң ақивети өлүмдүр. 22 Бирақ, һазир силәр
гунадин әркин қилинип, Худаниң қуллири болған
екәнсиләр, силәрдә өзүңларни пак-муқәддәсликкә
елип баридиған мевә бар, униң нәтиҗиси
мәңгүлүк һаяттур. (aiōnios g166) 23 Чүнки гунаниң иш
һәққи йәнила өлүмдур, бирақ Худаниң Рәббимиз
Мәсиһ Әйсада болған соғити болса мәңгүлүк
һаяттур. (aiōnios g166)

7 И қериндашлар, мән һазир Тәврат қанунини
билгәнләргә сөзләватимән; силәр қанунниң
пәқәт һаят вақтидила инсан үстигә һөкүмран
болидиғанлиғини билмәмсиләр? 2 Мәсилән,
ери бар аял, ери һаятла болидикән, қанун
бойичә еригә бағланған; лекин ери өлүп кәтсә,
[өзини еригә бағлиған] никаһ қанунидин азат
қилиниду. 3 Шуниң үчүн, бу аял ери һаят
вақтида башқа бир әргә бағланса, зинахор аял
дәп атилиду. Лекин ери өлүп кәтсә, у [никаһ]
қанунидин әркин болиду; шу чағда башқа бир

әргә тәгсә, зина қилған болмайду. 4 Худди
шуниңдәк, қериндашлар, силәр Әйса Мәсиһниң
[қурбанлиқ] тени арқилиқ Тәврат қануниға
нисбәтән өлдүңлар. Буниң мәхсити силәрниң
башқа бирисигә, йәни өлүмдин Тирилгүчигә
бағлинишиңлар вә шуниң билән Худаға мевә
беришиңлардин ибарәттур. 5 Чүнки биз «әт»ниң
илкидә вақтимизда, Тәврат қануни гунаниң
арзу-һәвәслирини техиму қозғап, тенимиздики
әзаларда өлүмгә елип баридиған мевини чиқарған
еди; 6 лекин, һазир биз Тәврат қанунининиң илкидин
әркин болдуқ. Чүнки өзимизни боғуп туридиған
бу қанунға нисбәтән өлгән болуп, қанунниң
дәстуриниң кона йолида әмәс, бәлки Роһниң
йеңи йолида [Худаниң] қуллуғида болимиз. 7
Ундақта немә дегүлүк? Тәврат қанунининиң өзи
гунаму? Һәргиз ундақ әмәс! Дәрвәқә, қанунниң
көрсәтмилири болмиса, гунаниң немә екәнлигини
билмәйттим. Қанун «нәпсанийәтчилик қилма»
демигән болса, нәпсанийәтчиликниң немә
екәнлигини билмигән болаттим. 8 Лекин гуна
қанунниң әмри арқилиқ пурсәт тепип, ичимдә
һәр хил нәпсанийәтчиликләрни қозғиди. Тәврат
қануни болмиса, гунаму өлүктәк җансиз болатти. 9
Бир чағларда қанунниң сиртида яшиғинимда һаят
едим, лекин қанун әмрини билишим биләнла,
гунаму җанлинип, мени өлүмгә елип барди.
10 Әслидә кишигә һаятлиқ елип кәлсун дәп
буйрулған қанунниң әмри әксичә маңа өлүм
елип кәлди. 11 Чүнки гуна қанунниң әмри билән
һуҗум пурситини тепип, мени аздурди вә әмир
арқилиқ мени өлтүрди. 12 Буниңдин қариғанда
қанун һәқиқәтән пак-муқәддәстур, униң әмриму
муқәддәс, тоғра-адаләтлик вә яхшидур. 13 Ундақта,
яхши болғини маңа өлүм болдиму? Һәргиз ундақ
әмәс! Бәлки, гунаниң қәвәтла қәбиһ екәнлиги
әмир арқилиқ очуқ ашкарилиниши үчүн, бу
яхши әмирниң вастиси билән гуна мәндә өлүм
пәйда қилди. 14 Тәврат қанунининиң «роһқа тәвә»
екәнлигини билимиз. Бирақ мән болсам «әткә
тәвә»дурмән, демәк гунаға қулдәк сетилғанмән. 15
Чүнки немә қиливатқинимни өзүмму билмәймән.
Чүнки өзүм нийәт қилған ишларни қилмаймән;
әксичә, нәпрәтлинидиғинимни қилимән. 16
Лекин әгәр өзүм халимиған ишларни қилсам,
өзүм қанунниң яхши екәнлигини етирап қилған
болимән. 17 Шундақ екән, бу ишларни мән әмәс,
бәлки ичимдә мәвҗут болған гуна қилдуриду. 18
Ичимдә, йәни мениң әтлиримдә һеч яхшилиқниң
мәвҗут әмәслигини билимән; чүнки яхшилиқ
қилиш нийитим бар болсиму, уни қилалмаймән.
19 Шуниң үчүн өзүм халиған яхшилиқни қилмай,
әксичә халимиған яманлиқни қилимән. 20
Өзүм нийәт қилмиған ишни қилсам, буни
қилидиған мән әмәс, бәлки ичимдә макан
қилған гунадур. 21 Буниңдин өзүмдики шундақ
бир қанунийәтни байқаймәнки, яхшилиқни
қилмақчи болғинимда, яманлиқ һаман ичимдә
маңа һәмраһ болиду. 22 Қәлбимдә Худаниң
қанунидин сөйүнимән; 23 бирақ тенимдики
әзалиримда башқа бир қанунийәтни сезимән.
Бу қанунийәт қәлбимдики қанун билән җәң
қилип, мени тенимдики әзалиримдики гуна
садир қилдурғучи қанунийәткә әсир қилиду. 24
Немидегән дәрдмән адәммән-һә! Өлүмгә елип
баридиған бу тенимдин кимму мени қутқузар? 25
Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ Худаға тәшәккүр
болсун! Шундақ қилип, қәлбим билән Худаниң
қануниға итаәт қилимән, лекин әтлиримдә гуна
садир қилдурғучи қанунийәткә итаәт қилимән.

8 Хуласилисақ, Мәсиһ Әйсада болғанлар гунаниң
җазасиға мәһкүм болмайду. 2 Чүнки Мәсиһ
Әйсада болған һаятлиқни бәхш етидиған Роһниң
қанунийити адәмни гунаға вә өлүмгә елип
баридиған қанунийәттин силәрни халас қилди.
3 Чүнки [гуналиқ] әт елип келидиған аҗизлиқ
түпәйлидин Тәврат қануни қилалмиғанни
Худаниң Өзи [қилди]; У Өз Оғлини гунакар
әтлик қияпәттә гунани бир тәрәп қилишқа
әвәтип, әттики мәвҗут гунани [өлүмгә] мәһкүм
қиливәтти; 4 буниң билән [муқәддәс] қанунниң
һәққаний тәливи әткә әгәшмәйдиған, бәлки
Роһқа әгишип маңидиған бизләрдә әмәлгә
ашурулиду. 5 Чүнки әткә бойсунидиғанлар әткә
хас ишларниң ойида җүриду; Муқәддәс Роһқа
бойсунидиғанлар болса, шу Роһқа аит ишларниң
ойида җүриду. 6 Әттики ой-нийәтләр адәмни
өлүмгә елип бариду; Муқәддәс Роһқа аит ой-
нийәтләр һаятлиқ вә хатирҗәм-аманлиқтур; 7
чүнки әттики ой-нийәтләр Худаға дүшмәнликтур;
чүнки әт Худаниң қануниға бойсунмайду һәм
һәтта униңға бойсунуши мүмкин әмәс; 8 әттә
болғанлар Худани хурсән қилалмайду. 9 Амма
силәргә кәлсәк, пәқәт Худаниң Роһи дәрвәқә

ичиңларда яшаватқан болса, силәр әттә әмәс,
бәлки Роһта яшайсиләр. Амма Мәсиһниң Роһиға
егә болмиған адәм болса, у Мәсиһкә мәнсуплардин
әмәс. 10 Лекин Мәсиһ қәлбиңларда болса,
тениңлар гуна түпәйлидин өлүмниң илкидә
болсиму, һәққанийлиқ түпәйлидин роһуңлар
һаяттур. 11 Һалбуки, өлгән Әйсани өлүмдин
Тирилдүргүчиниң Өзидики Роһ силәрдә яшиса,
Мәсиһни өлүмдин тирилдүргүчи қәлбиңларда
яшаватқан Роһи арқилиқ өлидиған тениңларниму
һаяти күчкә егә қилиду. 12 Шуниң үчүн,
қериндашлар, биз әткә қәриздар әмәс, йәни
униңға әгишип яшашқа қәриздар әмәсмиз.
13 Чүнки әткә әгишип яшисаңлар, һалак
болисиләр; лекин Муқәддәс Роһқа тайинип
әттики қилмишларни өлүмгә мәһкүм қилсаңлар,
яшайсиләр. 14 Чүнки кимләрки Худаниң Роһиниң
йетәкчилигидә яшиса, шуларниң һәммиси
Худаниң пәрзәнтлиридур. 15 Чүнки силәр
қобул қилған роһ қуллуққа аит әмәс, шундақла
силәрни қайта қорқунучқа салғучи бир хил роһ
әмәс, бәлки силәр оғуллуққа елип баридиған
Роһни қобул қилғансиләр; У арқилиқ «Абба,
ата!» дәп нида қилимиз. 16 Роһ бизниң өз
роһумиз билән биллә бизниң Худаниң балилири
екәнлигимизгә гувалиқ бериду. 17 Худаниң
балилири екәнмиз, әнди мирасхорларму болимиз
— Худаниң мирасхорлири һәмдә Мәсиһ билән тәң
мирасхор болимиз — пәқәтла униң билән тәң азап-
оқубәт тартсақла, униң билән шан-шәрәптин тәң
бәһримән болимиз. 18 Чүнки мән һазирқи азап-
оқубәтләрниң кәлгүсидә биздә ашкарилинидиған
шан-шәрәпләргә һеч селиштурғучилиғи йоқ дәп
һесаплаймән. 19 Чүнки пүткүл каинат Худаниң
оғуллириниң аян қилинишини интизарлиқ билән
күтмәктә. 20 Чүнки яритилған каинат [Худаниң]
[ләнити астида қелип], бимәниликкә чөктүрүлди.
Бу, каинатниң өз ихтияри билән әмәс, бәлки
уни чөктүргүчиниң ирадиси билән болди вә
шундақ үмүти билән болдики, каинат өзиму
чириштин болған қуллуқтин қутқузулуп, Худаниң
пәрзәнтлиригә беғишлинидиған шан-шәрәпкә
тәвә болған һөрлүккәериштүрүлүштин ибарәт
еди. 22 Чүнки пүткүл каинатниң һазирғичә
налә-пәряд көтирип, туғут толғиғиниң азавини
бирликтә тартиватқанлиғини билимиз. 23 Ялғуз
каинат әмәс, һәтта бизму, йәни [муқәддәс] Роһниң
тунҗа чиқарған мевисидин бәһримән болған
бизләрму дилимизда налә-пәряд көтәрмәктимиз
һәмдә [Худаниң] оғуллири сүпитидә қобул
қилинишимизни, йәни тенимизниң ниҗатниң
һөрлүгигә чиқирилишини интизарлиқ билән
күтмәктимиз. 24 Биз үмүткә бағланғачқа тқузулған
екәнмиз. Лекин үмүт қилинған нәрсә көрүлгән
болса, у йәнә үмүт боламду? Кимму көз
алдидики нәрсини үмүт қилсун? 25 Бирақ, техи
көрмигинимизгә үмүт бағлиған екәнмиз, уни
сәвирчанлиқ билән күтүшимиз керәктур. 26
Шуниңдәк, инсаний аҗизлиғимизда [Муқәддәс]
Роһ келип бизгә ярдәм қилиду; чүнки қандақ
дуа қилишимиз керәклигини билмәймиз. Лекин
Роһниң Өзи ипадилигүсиз налә-пәряд билән
биз үчүн [Худаниң алдида] туруп дуа-тилавәт
қилмақта. 27 Инсанларниң қәлбини инчикиләп
күзитип Қариғучи болса, [Муқәддәс] Роһниң
ой-нийәтлириниң немә екәнлигини билиду;
чүнки У Худаниң ирадиси бойичә муқәддәс
бәндилири үчүн [Худаниң алдида] дуа қилип
өтүнмәктә. 28 Шундақла шуни билимизки,
пүткүл ишлар Худани сөйидиғанларниң, йәни
униң мәхсәт-муддиаси бойичә чақирилғанларниң
бәхит-бәрикитигә бирликтә хизмәт қилмақта. 29
Чүнки Худа алдин көңлигә пүккәнкишиләрни,
уларниң кәлгүсидә Өз Оғлиниң образиға охшаш
болидиғинини, Оғлиниң нурғун қериндашлири
арисидики тунҗа оғли болидиғинини алдин
бәлгүлигән. 30 Алдин бекиткән кишиләрни
У чақирди, чақирған кишиләрни У һәққаний
қилди; һәққаний қилғанларға У шан-шәрәп ата
қилди. 31 Ундақта, бу ишларға йәнә немә дәйли?
Худа биз тәрәптә турған екән, кимму бизгә
қарши чиқалисун?! 32 Өз Оғлиниму айимай,
Уни һәммимиз үчүн пида йолиға тапшурған
[Худа], Униңға қошуп һәммини бизгә шәртсиз
ата қилмай қаларму? 33 Кимму Худаниң
таллиғанлири үстидин шикайәт қилалисун?!
Худа һәққаний қилған йәрдә, 34 кимму
гунаға мәһкүм қилалисун? Өлгән, шундақла
тирилгән вә Худаниң оң йенида туруватқан,
һәмдә биз үчүн [Худаниң алдида] туруп дуа-
тилавәт қиливатқан Мәсиһ шундақ қиларму?!
35 Ким бизни Мәсиһниң меһир-муһәббитидин
айриветәлисун? Җапа-мушәққәтму, дәрд-әләмму,
зиянкәшликму, ачарчилиқму, ялаңачлиқму,

хейим-хәтәрму яки қиличму? 36 [Муқәддәс
язмиларда] ейтилғинидәк: — «Сени дәп күн
бойи қирилмақтимиз, Боғузлинишни күтүп
турған қойлардәк һесапланмақтимиз». 37 Бирақ
бизни Сөйгүчигә тайинип буларниң һәммисидә
ғалипларниң ғаливи болмақтимиз; 38 Шуниңға
қәтъий қайил қилиндимки, мәйли өлүм болсун
һаятлиқ болсун, пәриштиләр болсун җин-
шәйтан һөкүмранлар болсун, һазирқи ишлар яки
кәлгүсидики ишлар болсун, һәр қандақ роһий
күчләр болсун, 39 пәләк болсун һаң болсун,
шундақла пүткүл каинатта яритилған һәр қандақ
башқа бир шәйи болсун, бизни Рәббимиз Мәсиһ
Әйсада болған Худаниң меһир-муһәббитидин һеч
қачан айриветкүчи болалмайду.

9 Мән Мәсиһтә һәқиқәтни сөзләймән, ялған
гәп ейтмаймән, вижданим Муқәддәс Роһниң
илкидә болуп өзәмгә гувалиқ қилмақта —
2 Қәлбимдә зор дәрд-әләм вә түгимәс азап
бар. 3 Чүнки мениң бурадәрлирим, йәни
җисманий җәһәттики қериндашлирим болған
Исраилларни [ниҗат тапқузалисам] [Худаниң]
ләнитигә қелип Мәсиһтин мәһрум қилинишимни
тиләшкә рази едим; улар Исраиллар! — уларға
оғуллуқ һоқуқи, [Худаниң] шан-шәривиниң
аян қилиниши, әһдилири, Тәврат қанунининиң
аманәт болуши, ибадәт хизмәтлири вә [Тәврат]
вәдилири несивә қилинди. 5 Улуқ [ибраний] ата-
бовилири уларниңкидур; җисманий җәһәттә
Мәсиһ уларниң әҗдатидур. У барлиқ мәвҗудат
үстидин һөкүм сүргүчи, мәңгү мубарәк
Худадур. Амин! (aiōn g165) 6 — Бирақ Худаниң
[Исраилға болған] сөзи бекар болди, демәймән;
чүнки Исраилдин болғанларниң һәммисила
һәқиқий Исраил һесапланмайду; 7 шуниңдәк,
Ибраһимниң әвлатлири болсиму, һәммисила
униң пәрзәнтлири һесапланмайду. Чүнки
[муқәддәс язмиларда Ибраһимға]: «Исһақтин
төрәлгәнләрла сениң нәслиң һесаплиниду»
— дейилгән. 8 Демәк, җисманий җәһәттин
[Ибраһимдин] төрәлгән пәрзәнтләр Худаниң
пәрзәнтлири боливәрмәйду, бәлки [Худаниң]
вәдиси арқилиқ төрәлгәнләр [Ибраһимниң]
һәқиқий нәсли һесаплиниду. 9 Чүнки Худаниң
бәргән вәдиси мундақ еди: «[Келәр жили]
мошу чағда қайтип келимән, Сараһ бир оғулға
ана болиду». 10 Униң үстигә, Ривкаһ бир
әрдин, йәни әҗдатимиз Исһақтин [кош гезәкгә]
һамилдар болғанда, 11 Пәрзәнтлири техи
туғулмиғанда, һеч қандақ яхши яки яман
ишниму қилмаста, Худа Өзиниң адәмләрни
таллаштики муддиасиниң уларниң қилған иш-
әмәллиригә әмәс, пәқәт Чақирғучи болғанниң
ирадисигә асасланғанлиғини көрситиш үчүн,
Ривкаһға: «Чоңи кичигиниң хизмитини қилиду»
— дейилгән еди. 13 Худди йәнә муқәддәс
язмиларда ейтилғинидәк: «Яқупни сөйдүм,
Әсавдин нәпрәтләндим». 14 Ундақта, буларға немә
дәйли? Худада адаләтсизлик барму? Һәргиз йоқ! 15
Чүнки Худа Мусаға мундақ дегән: — «Кимгә рәһим
қилғум кәлсә, шуниңға рәһим қилимән, Кимгә
ич ағритқум кәлсә, шуниңға ич ағритимән». 16
Демәк, бу иш инсанниң ирадисигә яки уларниң
тиришчанлиғиға әмәс, бәлки рәһимдиллиқ
көрсәткүчи Худаға бағлиқтур. 17 Чүнки Худа
муқәддәс язмиларда Пирәвнгә мундақ дегән: —
«Мениң сени тиклишимдики мәхсәт дәл шуки,
қудритимни үстүңдә көрситиш һәмдә намимниң
пүткүл җаһанға җакалиниши». 18 Демәк, Худа
халиқиниға рәһим қилиду, халиқинини таш
жүрәк қилиду. 19 Әнди бәлким сән маңа: «Худаниң
ирадисигә һеч ким қарши чиқалмайдиған
турса, ундақта Худа немә үчүн инсанни
әйипләйду?» — дейишиң мүмкин. 20 Бирақ,
әй инсан, Худа билән такаллашқидәк кимсән?
Қелипта шәкилләндүрүливатқан нәрсә өзини
шәкилләндүргүчигә: — «Мени немә үчүн бундақ
ясидиң?» — дейәләмду? 21 Хумданчиниң охшаш
бир калләк лайдин есил орунға ишлитидиған
қачиму, шундақла адәттики орунға ишлитидиған
қачиму ясаш һоқуқи йоқму? 22 Худа Өз ғәзивини
көрситишни вә күч-қудритини тонутушни нийәт
қилған болса, ғәзивигә лайиқ болған, һалакәткә
тәйярланған «қачилар»ға адәттин ташқири
сәвирчанлиқ билән көкси-қарнини кәң қилип
кәлгән болса, униңға немә бопту? 23 Вә шуниң
билән Өзиниң рәһим-шәпқитиниң нишани қилған
вә шан-шәрәпкә муйәссәр болушқа алдин-ала
тәйярлиған «қачилар»да, йәни Өзи Йәһудийлар
арисидинла әмәс, бәлки әлләр арисидинму
чақирған бизләрдә шан-шәривиниң чәксизлигини
намайән қилиш үчүн шундақ қилишни халиған
болса, буниңға немә бопту? 25 Бу худди Худаниң
Һошия пәйғәмбәр арқилиқ ейтқинидәк: — «Әсли

хәлқим һесапланмиған хәлиқни хәлқим, Әсли
сөймигәнләрни сөйгәнлирим дәймән»; 26 вә
йәнә: — «Бурун уларға: «Силәр Мениң хәлқим
әмәссиләр» дейилгән җайда, Кәлгүсидә дәл
шу җайда уларға «Тирик Худаниң оғуллири!»
дегән нам берилиду». 27 Йәшая пәйғәмбәрму
Исраил тоғрилиқ мундақ җакалиған еди: —
«Исраилларниң сани деңиз саһилидики қумдәк
көп болсиму, лекин пәқәт бирла «қалди»
қутқузулиду; 28 чүнки, Пәрвәрдигар Өз ишини
түгитиветип, һәққанийлиқ билән тездин уни
иҗра қилиду; чүнки У йәр йүзидә һөкүмини
тәлтөкүс вә тез иҗра қилиду». 29 Йәшая пәйғәмбәр
йәнә алдин-ала ейтқинидәк: — «Әгәр самави
қошунларниң Сәрдари болған Пәрвәрдигар
бизгә бир нәсил қалдурмиған болса, Содом
шәһиридәк, Гоморра шәһиридәк [йоқалған]
болаттуқ». 30 Ундақта, буларға немә дейишимиз
керәк? Һәққанийлиққа интилмигән әлликләр
һәққанийлиққа, йәни етиқатқа асасланған
бир хил һәққанийлиққа еришти. 31 Лекин
Исраил һәққанийлиқни көрсәткән Тәврат
қануниға интилгини билән қанунниң тәливигә
йетәлмиди. 32 Немә үчүн? Чүнки уларниң
[һәққанийлиққа] интилиши етиқат билән әмәс,
бәлки «саваблиқ ишлар» билән еди. Улар
«путликашаң таш»қа путлишип жиқилип чүшти;
33 худди [муқәддәс язмиларда] йезилғинидәк:
«Хәлиқни путлишидиған путликашаң ташни,
Адәмни жиқитидиған қорам ташни Зионға
қойдум, Униңға етиқат қилғучи һәргиз йәргә
қаритилип қалмас».

10 Қериндашлар, жүрәк интизарим, шундақла
Худаға йелинишим Исраилларниң
қутқузулуши үчүндур. 2 Чүнки шуниңға гувалиқ
беримәнки, уларниң Худаға һәқиқәтәнму қизғин
интилиши бар, бирақ уларниң интилиши
һәқиқий билим үстигә қурулған әмәс. 3 Чүнки
улар Худаниң һәққанийлиғини билмигәчкә,
униң орниға өзлириниң һәққанийлиғини
тикләшкә тиришип, Худаниң һәққанийлиғиға
бойсунмиди. 4 Чүнки Тәврат қанунининиң нишан-
мәхсити Мәсиһниң Өзидур; шуниң билән етиқат
қилғучиларниң һәр бири үчүн һәққанийлиқ бар
болди. 5 Чүнки Тәврат қануниға әмәл қилиштин
кәлгән һәққанийлиқ һәққидә Муса пәйғәмбәр
мундақ язған; «Қанунниң әмирлиригә әмәл
қилғанлар шу ишлиридин һаятлиқ тапиду». 6
Лекин етиқаттин болған һәққанийлиқ мундақ
дәйду: — «Көңлүңдә: — «Ким асманға чиқар?»
(йәни «Ким Мәсиһни асмандин елип чүшүрәр?»)
7 вә яки «һаң тегигә ким чүшәр?» (йәни «Мәсиһни
өлүмдин ким қайтурар?») — демигин». (Abyssos g12)
8 Әнди шу [һәққанийлиқ] немә дәйду? — «Сөз-
калам саңа йеқиндур, тилиңда вә дилиңдидур!»
— бу сөз-калам дәл биз җакалайдиған етиқатниң
сөзидур. 9 Демәк, «Әйсаниң Рәб екәнлигини ағзиң
билән етирап қилсаң вә қәлбиңдә Худаниң уни
өлүкләр арисидин тирилдүргәнлигигә ишәнсәң,
қутқузулисән»! 10 Чүнки инсан қәлбидә етиқат
қилиш билән һәққаний қилиниду, еғизида
етирап қилиш билән ниҗатқа еришиду. 11
Муқәддәс язмиларда дейилгәндәк; «Униңға
етиқат қилғучиниң һәр бири һәргиз йәргә
қаритилмас». 12 Чүнки бу җәһәттә Йәһудийлар
билән Грекларниң пәрқи йоқ; һәр иккисиниң
Рәбби һәмминиң Рәббидур вә Өзигә нида
қилғанларниң һәммисигә мол байлиқлирини
айимайду. 13 Чүнки: «Кимдиким Рәбниң
намини чақирип нида қилса қутқузулиду».
14 Лекин Рәбгә ишәнмигән киши қандақму
Униңға нида қилалисун? У тоғрилиқ аңлимиған
киши қандақму Униңға ишәнсун? Хуш хәвәр
җакалиғучи болмиса, улар уни қандақму
аңлиялисун? 15 Шу җакалиғучилар әвәтилмигән
болса, хуш хәвәрни қандақму йәткүзәлисун?
Муқәддәс язмиларда йезилғинидәк: «Аман-
хатирҗәмлик тоғрилиқ хуш хәвәрни, бәхит-
саадәт тоғрилиқ хуш хәвәрни йәткүзгәнләрниң
аяқлири немидегән гөзәл-һә!». 16 Бирақ, худди
Йәшая [пәйғәмбәрниң] «И Пәрвәрдигар, бизниң
хәвиримизгә кимму ишәнди?» дегинидәк һәммә
адәм хуш хәвәргә итаәт қилған әмәс. 17 Шуңа
етиқат хәвәрни аңлаштин келиду вә шу хәвәр
Мәсиһ тоғрилиқ сөздә аңлитилиду. 18 Лекин шуни
сораймәнки, улар шу хәвәрни аңлимиғанмиду?
Әлвәттә аңлиди: — «Уларниң садаси пүткүл
дунияға, Сөзлири йәр йүзиниң қәрлиригә
йәтти». 19 Йәнә шуни сораймәнки, Исраиллар
[шу хәвәрдин] вақип болмиғанмиду? Алди билән,
Муса [Исраилға] мундақ бешарәт бәргән: —
««Һеч хәлиқ әмәс» болған бир хәлиқ арқилиқ
силәрдә һәсәт қозғаймән, Надан бир хәлиқ
арқилиқ ғәзивиңларни қозғаймән». 20 Кейин,

Йәшая пәйғәмбәр интайин жүрәклик һалда шу
бешарәтни берип: — «Өзүмгә интилмигәнләргә
Өзүмни тапқуздум, Мени соримиғанларға Өзүм
көрүндүм» — деди. 21 Лекин, У Исраиллар
һәққидә: — «Мән күн бойи бу итаәтсиз вә тәрса
хәлиққә қоллиримни узитип интилип кәлдим!»
— дәйду.

11 Ундақта, шуни сорайманки: — Худа Өз
хәлқидин ваз кәчтиму? Һәргиз ундақ
әмәс! Мәнму Ибраһим әвладидин, Бинямин
қәбилисидин болған бир Исраилғу! 2 Худа алдин
көңлигә пүккән Өз хәлқидин ваз кәчкини йоқ.
Муқәддәс язмиларда Иляс [пәйғәмбәр] һәққидә
немә дейилгәнлиги силәргә аян әмәсму? У
Исраиллардин азар чекип Худаға йелинип: — 3
«И Пәрвәрдигар, улар Сениң пәйғәмбәрлириңни
өлтүрүшти, қурбангаһлириңни чеқишти. Пәқәт
өзүм ялғузла қалдим, улар йәнә мениңму
җенимни алмақчи болушуватиду», дегән. 4
Худаниң униңға қайтурған калами қандақ болди?
У: «Баалға тиз пүкмигән йәттә миң адәмни
Өзүмгә елип қалдим» — дегән. 5 Худди шуниңдәк,
бүгүнки күндиму Худаниң шапаити билән
[Исраилдин] Өзи таллиған бир «қалди» бар.
6 [Уларниң таллиниши] шапаәт билән болған
болса, ундақта өзлириниң әҗир-әмили билән
болған әмәс. Әмәлләрдин болған болса, шапаәт
шапаәт болмай қалатти. 7 Нәтиҗидә қандақ
болди? Исраиллар издигинигә еришәлмиди, лекин
улардин талланғанлар еришти. Қалғанларниң
болса, көңүллири бихудлаштурулди. 8 Худди
муқәддәс язмиларда ейтилғинидәк: — «Худа
уларниң роһ-қәлбини ғәпләткә салди, Бүгүнгә
қәдәр көзлирини көрмәс, Қулақлирини аңлимас
қилди». 9 Шуниңдәк Давут [пәйғәмбәрму]
мундақ дегән: «Уларниң дәстихини өзлиригә
қапқан вә қапқан болуп, Уларни путлаштуруп,
қилмишлирини өз бешиға чүшүрсун! 10
Көзлири қараңғулишип, көрәлмисун; Бәллирини
мәңгү руслатмай пүкүлдүргәйсән!» 11 Ундақта,
шуниму сорайки: [Исраиллар] жиқилип қайтидин
турғузулмаслиққа путлашқанму? Һәргиз ундақ
әмәс! Лекин уларниң тейилип итаәтсизлик
қилғанлиғидин ниҗат ят әлликләргә йәткүзүлди.
Буниңдин мәхсәт Исраилларни һәсәткә қозғаштин
ибарәттур. 12 Әнди уларниң тейилип итаәтсизлик
қилиши дунияға асайишлиқ бәхш әткән болса,
шундақла уларниң зиян тартқини әлләрни
бейитқан болса, ундақта кәлгүсидә уларниң
һәммисиниң толуқ ниҗатлиққа еришиши
дунияға техиму зор бәхит елип кәлмәмду?!
13 Әнди силәр әлликләргә сөзләватимән; мән
әлликләргә расул сүпитидә бекитилгәндин кейин,
вәзипәмни шан-шәрәплик дәп улуқлайманки, 14
җанҗигәрлирим болғанларниң һәситини қозғап,
уларниң бәзилирини қутулдурармәнмекин
дегән үмүттә болимән. 15 Чүнки уларниң
ташливетилгәнлигиниң нәтиҗиси дуниядики
әлләрни Худа билән енақлаштуруш болса, ундақта
уларниң қобул қилиниши өлүмдин тирилиш
болмай немә? 16 Һосулдин тунҗа болуп чиққан
хемирдики калләк муқәддәс һесапланса, пүтүн
хемир муқәддәс дәп һесаплиниду. Дәрәқниң
йилтизи муқәддәс болса, шахлириму муқәддәс
болиду. 17 Зәйтун дәриғиниң бир нәччә
шехи дәрвәқә сундуриветилгән еди, вә сән
явайи зәйтун көчити болуп, уларниң орниға
уландиң. Мана әнди дәрәқ йилтизидин озуқлуқ
елип, мол ширнисидин бәһримән болғучи
болған екәнсән, 18 әнди сундуруветилгән әшу
шахлардин өзүңни үстүн қилип махтанма.
Махтансаң, шуни унтумиғинки, сән йилтизни
әмәс, йилтиз сени көтирип қувәтләватиду. 19
Сән әнди: «Шахлар мениң улинишим үчүн
сундуриветилди» — дейишиң мумкин. 20 Тоғра,
улар етиқатсизлиқтин сундурулди; сән болсаң,
етиқатиң билән тик турисән; бирақ униңдин
мәғрурланма, әксичә [Худадин] қорқ! 21 Чүнки
Худа әйни вақтида бу дәрәқниң өз шахлирини
айимиған екән, сениму айимаслиғи мумкин. 22
Мана, [бу ишларда] Худаниң меһриванлиғиға
һәмдә қаттиқ қол екәнлигигә қара. У Өз
йолидин жиқилип чүшкәнләргә қаттиқ қол еди,
лекин саңа (меһриванлиғида давамлиқ турсаңла)
меһриванлиқ көрсәтмәктә. Ундақ болмиғанда,
сәнму кесип ташлинисән. 23 [Йәһудийларму]
етиқатсизлиқта чиң туривалмиса, әслидики
дәрәққә улиниду. Чүнки Худа уларни қайта
улашқа қадирдур. 24 Чүнки әгәр сән явайи
зәйтун дәриғидин кесип елинип, тәбиий
қанунийәткә хилап һалда [бағдики] яхши
зәйтун дәриғигә уланған йәрдә, әслидики бу
тәбиий шахларниң өз дәриғикә улиниши техиму
мумкинғу?! 25 Қериндашлар, өзүңларни үстүн вә

әқиллиқ чағлаштин сақлинишиңлар үчүн, вәһий
қилинған шу сирдин хәвәрсиз қелишиңларни
халимайманки, та [Худа таллиған] Йәһудий
әмәсләрниң сани толуқланғичә, Исраилниң
бир қисми таш жүрәкликкә қалдурулиду; 26
андин пүткүл Исраил қутқузулиду. Бу тоғрилиқ
муқәддәс язмиларда мундақ йезилған: —
«Қутқузғучи Зиондин келип, Ипласлиқни Яқуптин
йоқ қилиду. 27 Мән уларниң гуналирини
елип ташливәткинимдә, Мана бу улар билән
түзидиған әһдәм болиду». 28 Әнди хуш хәвәр
җәһәттин қариғанда, силәрниң бәхитиңлар
үчүн Йәһудий хәлқи [хуш хәвәргә] дүшмән
қилип бекитилгән; бирақ Худаниң таллиши
җәһәттин қариғанда, ата-бовилиримиз сәвәвидин
сөйүлгәндур. 29 Чүнки Худа Өзи бәргәнлирини
вә чақириқини қайтурувалмайду. 30 Силәр
әлликләрму бир чағларда Худаға итаәт қилмиған
болсаңларму, [Йәһудийларниң] итаәтсизлигиниң
нәтиҗисидә һазир рәһим-шәпқәткә ериштиңлар.
31 Йәһудийлар болса итаәт қилмай келиватиду;
[Худаниң] буниңдики мәхсити, силәргә көрсәткән
рәһим-шәпқәт арқилиқ уларниму рәһим-
шәпқәткә ериштүрүштин ибарәттур. 32 Чүнки
Худа пүткүл инсанға рәһим-шәпқәт көрситиш
үчүн, һәммәйләнни итаәтсизликкә солап қойди.
(eleēsē g1653) 33 — Аһ! Худаниң даналиғи вә илим-
һекмитиниң бебаһа байлиқлири һәм һесапсиз
чоңқурлуғи! Униң һөкүмилириниң тегигә
йәткили болмас! Униң йоллири издәп тепиштин
шунчә жирақтур! 34 «Кимму Пәрвәрдигарниң ой-
муддиалирини чүшинип йәтти? Кимму Униңға
мәслиһәтчи болалиди?» 35 «Униңға ким авал бир
нәрсә берип, Кейин уни қайтуруп бәр дейәлиди?».
36 Чүнки барлиқ мәвҗудатлар Униңдин кәлгән,
У арқилиқ мәвҗут болуп туриду, Хәм Униң
үчүн мәвҗут болуп туриду. [Барлиқ] шан-шәрәп
әбәткичә Униңға болғай! Амин. (aiōn g165)

12 Шуңа, әй қериндашлар, Худаниң
рәһимдиллиғи билән силәрдин шуни
өтүнимәнки, тениңларни муқәддәс, Худани
хурсән қилидиған, тирик қурбанлиқ сүпитидә
Униңға беғишлаңлар. Мана бу силәрниң
[Худаға] қилидиған һәқиқий ибадитиңлардур.
2 Бу дунияниң қелипиға кирип қалмаңлар,
бәлки ой-пикриңларниң йеңилиниши билән
өзгәртилиңлар; ундақ қилғанда Худаниң яхши,
қобул қиларлиқ вә мукәммәл ирадисиниң
немә екәнлигини испатлап биләләйсиләр. (aiōn
g165) 3 Маңа ата қилинған шапаәткә асасән
һәр бириңларға шуни ейтимәнки, өзүңлар
тоғрилиқ өзәңларда бар болғинидин артуқ
ойлимай, бәлки Худа һәр бириңларға тәқсим
қилған ишәшниң миқдариға асасән салмақлиқ
билән өзүңларни дәңсәп көрүңлар. 4 Чүнки
тенимиз көплигән әзалардин тәркиб тапқан
һәмдә һәр бир әзайимизниң охшаш болмиған
рольи болғандәк, 5 бизму көп болғинимиз
билән Мәсиһтә бир тән болуп бир-биримизгә
бағлинишлиқ әза болимиз. 6 Шуниң үчүн бизгә
ата қилинған меһри-шәпқәт бойичә, һәр хил
роһий илтипатлиримизму бар болди. Бирисигә
ата қилинған илтипат вәһийни йәткүзүш болса,
ишәшисиниң даирисидә вәһийни йәткүзсун; 7
башқиларниң хизмитини қилиш болса, хизмәт
қилсун; тәлим бериш болса, тәлим бәрсун;
8 риғбәтләндүрүш болса, риғбәтләндүрсун;
сәдиқә бериш болса, мәртлик билән сәдиқә
бәрсун; йетәкләш болса, әстайидиллиқ билән
йетәклисун; хәйрхаһлиқ көрситиш болса, хошал-
хурамлиқ билән қилсун. 9 Меһир-муһәббитиңлар
сахта болмисун; рәзилликтин нәпрәтлиниңлар,
яхшилиққа чиң бағлиниңлар; 10 Бир-бириңларни
қериндашларчә қизғин меһир-муһәббәт
билән сөйүңлар; бир-бириңларни һөрмәтләп
жуқури орунға қоюңлар. 11 Интилишиңларда
еринмәңлар, роһ-қәлбиңлар ялқунлап көйүп
туруп, Рәбкә қулларчә хизмәт қилиңлар. 12
Үмүттә болуп шатлинип жүрүңлар; мушәққәт-
қийинчилиқларға сәвир-тақәтлик болуңлар;
дуайиңларни һәр қандақ вақитта тохтатмаңлар.
13 Муқәддәс бәндиләрниң еһтияҗидин чиқиңлар;
меһмандостлуққа интилиңлар; 14 Силәргә
зиянкәшлик қилғучиларға бәхит тиләңлар;
пәқәт бәхит тиләңларки, уларни қарғимаңлар.
15 Шатланғанлар билән биллә шатлиниңлар;
қайғуруп жиғлиғанлар билән биллә қайғуруп
жиғлаңлар. 16 Бир-бириңлар билән енақ өтүп
охшаш ой-пикирдә болуңлар; нәзириңларни үстүн
қилмаңлар, бәлки төвән тәбиқидики кишиләр
билән бериш-келиш қилиңлар. Өзүңларни
данишмән дәп чағлимаңлар. 17 Һеч кимниң
яманлиғиға яманлиқ билән җавап қайтурмаңлар.
Барлиқ кишиниң алдида ишлириңлар пәзиләтлик

болушқа көңүл қоюңлар. 18 Имканийәтниң
баричә көпчилик билән енақ өтүңлар; 19
интиқам алмаңлар, и сөйүмлүклирим; уни
Худаға тапшуруп Униң ғәзивигә йол қоюңлар,
чүнки [муқәддәс язмиларда] мундақ йезилған:
«Пәрвәрдигар дәйдуки, интиқам Мениңкидур,
[яманлиқ] Мән қайтуримән». 20 Шуңа әксичә
«Дүшминиң ач болса, уни тойдур, уссиған болса,
қандур. Бундақ қилиш билән «униң бешиға көмүр
чоғини топлап салған болисән». 21 Яманлиқ
алдида баш әгмәңлар, бәлки яманлиқни яхшилиқ
билән йеңиңлар.

13 Һәммә адәм өзлирини идарә қилғучи
һоқуқ егилиригә бойсунсун. Чүнки Худа
тиклимигән һөкүмәт йоқ; қайси һоқуқ-һөкүмәт
мәвҗут болсила Худа тәрипидин тикләнгәндур. 2
Шуниң үчүн, һоқуқ-һөкүмәткә қаршилиқ қилғучи
киши Худаниң орунлаштурушиға қаршилиқ
қилған болиду. Қаршилиқ қилғучилар сораққа
тартилиду 3 (чүнки һөкүмранлар яхшилиқ
қилғучиларға әмәс, бәлки яманлиқ қилғучиларға
қорқунуч кәлтүриду). Һөкүмранлардин қорқушни
халимаймән десәң, ундақта яхши әмәл қил.
У чағда һөкүмәт тәрипидидин тәриплинисән.
4 Чүнки һөкүмранлар сениң мәнпәитиң үчүн
Худаниң хизмәтчисидур. Лекин яманлиқ қилсаң,
униңдин қорқушуң керәк! [Һөкүмран] қилични
бекарға есивалмайду, у яманлиқ қилғучиға
Худаниң ғәзивини көрситидиған җаза бәргүчи
сүпитидә Худаниң хизмәтчисидур. 5 Шуниң
үчүн, һөкүмранларға бойсунуш керәк. Бу, пәқәт
җазалиништин сақлиниш үчүнла әмәс, бәлки пак
виҗданлиқ болуш үчүндур. 6 Мошу сәвәптинму
баҗ тапшуруңлар; һөкүмранлар болса, Худаниң
мәхсус бу ишларни башқурушқа бекиткән
хизмәткарлиридур. 7 Һәр кимгә өз тегишлик
һәққини төләңлар; ғәллә-парақ тапшурувалғучиға
ғәллә-парақни, баҗ жиққучиларға баҗни
тапшуруңлар; еһтирамға тегишлик болғанларға
еһтирам қилиңлар, һөрмәт қилишқа тегишлик
болғанни һөрмәт қилиңлар. 8 Бир-бириңларни
сөйүштин башқа, һеч кимгә һеч нәрсидин
қәриздар болмаңлар. Чүнки башқиларни сөйгән
киши Тәврат қанунининң тәливини әмәлгә
ашурған болиду. 9 Чүнки «зина қилма, қатиллиқ
қилма, оғрилиқ қилма, нәпсанийәтчилик қилма»
дегән пәрһизләр вә булардин башқа һәр қандақ
пәрзләрму, «хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин»
дегән бу әмиргә жиғинчақланған. 10 Меһир-
муһәббәткә берилгән [киши] өз йеқиниға һеч
қандақ яманлиқ жүргүзмәйду; шуниң үчүн,
меһир-муһәббәт Тәврат қанунининң тәливини
әмәлгә ашурғучидур. 11 Һазирқи вақитниң
җиддийлиғини билип, шуларни қилиңлар. Чүнки
биз үчүн аллиқачан уйқидин ойғиниш вақит-
саити йетип кәлди. Чүнки дәсләпки етиқат
қилған вақтимизға нисбәтән ниҗатимиз техиму
йеқинлап қалди. 12 Кечә өтүшкә аз қалди, күндүз
йеқинлашти. Шуңа, қараңғулуқниң ишлирини
ташлап, йоруқлуқниң қурал-ярақлирини
кийәйли. 13 Күндүзгә мувапиқ диянәтлик һаят
кәчүрәйли, әйш-ишрәт вә шарапхорлуққа, зина
вә кәйп-сапаға, җедәл-мажира вә һәсәтхорлуққа
берилмәйли; 14 әксичә өзүңларға Рәб Әйса
Мәсиһни кийивелиңлар вә гунакар әттики арзу-
һәвәсләрни қандақ қандурушни һеч ойлимаңлар.

14 Етиқати аҗизларни қобул қилиңлар,
лекин улар билән пикирдә талаш-тартиш
қилмаңлар. 2 Бириси һәр қандақ йемәкликни
йейишкә болидиғиниға ишиниду; лекин йәнә
етиқати аҗиз бириси пәқәт көктатларнила
йәйду. 3 Һәр қандақ йемәкликләрни йәйдиған
киши йемәйдиған кишини кәмситмисун; һәмдә
[бәзи нәрсини] йемәйдиған киши һәр қандақ
йемәкликләрни йәйдиған киши үстидин һөкүм
қилмисун. Чүнки Худа уни қобул қилған. 4
Башқа бирисиниң хизмәткари үстидин һөкүм
қилғучи сән ким едиң? Хизмәткарниң тик
туруши яки жиқилип кетишигә пәқәтла өз
ғоҗайини мәсъулдур. Һәмдә [шу хизмәткарму]
тик туридиған қилиниду — чүнки [хуҗайини]
Рәб уни тик турғузушқа қадирдур. 5 Мәлум
бириси мәлум бир күнни йәнә бир күндин үстүн
көриду, йәнә бириси һәммә күнни охшаш дәп
қарайду. Һәр ким өзиниң көзқаришиға толуқ
ишәши болсун. 6 Мәлум күнни қәдирләйдиған
киши буниң билән Рәббиниң һөрмитидә уни
қәдирләйду. Бир нәрсини йәйдиған кишиму
Рәббиниң һөрмитидә йәйду, чүнки у өз рисқи
үчүн Худаға тәшәккүр ейтиду. Мәлум нәрсини
йемәйдиған киши йемәйдиғанлиғи билән өзиниң
Рәббиниң һөрмитидә йемәйду, уму шундақла
Худаға тәшәккүр ейтиду. 7 Чүнки һеч қайсимиз
өзимиз үчүн яшимаймиз вә һеч қайсимиз

өзимиз үчүн өлмәймиз; 8 Бәлки әгәр яшисақ,
Рәббимиз үчүн яшаймиз; өлсәк, Рәббимиз
үчүн өлимиз. Шуниң үчүн яшисақму, өлсәкму
Рәббимизгә мәнсуптурмиз. 9 Чүнки Мәсиһниң
өлүши вә тирилиши дәл шу мәхсәт билән
болдики, Униң өлүкләрниң һәм тирикләрниң
Рәбби болуши үчүндур. 10 Ундақта, сән немә
үчүн қериндишиң үстидин һөкүм қилисән?
Яки немә үчүн қериндишиңни мәнситмәйсән?
Чүнки һәммимиз Худаниң сорақ тәхти алдида
туришимиз керәк болиду. 11 Чүнки [муқәддәс
язмиларда] ейтилғинидәк: — «Пәрвәрдигар
дәйдуки: — Өз һаятим билән қәсәм ичимәнки,
Маңа барлиқ тизлар пүкүлиду, Барлиқ тиллар
Мени етирап қилип мәдһийә оқуйду». 12 Шуңа,
һәр биримиз Худа алдида өзимиз тоғрилиқ
һесап беримиз. 13 Шуниң үчүн, бир-биримизниң
үстидин һөкүм қилғучи иккинчи бири болмайли.
Буниң орниға шундақ һөкүм-қарарға келиңларки,
һәр қандақ қериндашқа гунаға жиқитидиған
бир нәрсини яки қапқанни қоймаслиқ керәк.
14 Рәббимиз Әйсада болғанлиғимдин шуниңға
қәтъий ишәндүрүлүп билимәнки, һәр қандақ
нәрсә өзлигидин һарам әмәстур; лекин бир
нәрсини һарам дәп қариған киши үчүн, у униңға
һарамдур. 15 Әгәр йемәклигиң түпәйлидин
қериндишиңни азапқа қойған болсаң, меһир-
муһәббәт йолида маңмиған болисән. Мәсиһ
униң үчүн Өз җенини пида қилип өлгән, бу
[қериндишиңни] йемәклигиң билән набут қилма!
16 Әнди силәр яхши дәп қариған ишларниң яман
дейилишигә сәвәпчи болуп қалмаңлар. 17 Чүнки
Худаниң падишалиғи йемәк-ичмәктә әмәс, бәлки
Муқәддәс Роһта болған һәққанийлиқ, енақлиқ-
хатирҗәмлик вә шатлиқтидур. 18 Буларда яшап
Мәсиһкә хизмәт қилғучи киши Худани хурсән
қилиду вә инсанларниң тәриплишигә сазавәр
болиду. 19 Шуниң үчүн өзимизни енақлиқни
илгири сүридиған вә бир-биримизниң етиқатини
қуруп чиқидиған ишларға атайли. 20 Йемәкликни
дәп Худаниң әҗрини набут қилмаңлар. Һәммә
нәрсә дәрвәқә һалалдур; бирақ бириси йегини
билән [етиқатида] путлашса, у униңға яман
һесаплиниду. 21 Шуниң үчүн гөш йейиш, шарап
ичиш, шундақла башқа һәр қандақ ишларни
қилишиң қериндишиңни гунаға тейилдуридиған,
азапқа қойидиған яки уни аҗизлаштуридиған
болса, буларни қилмиғиниң түзүк. 22 Сениң
[мәлум бир ишни қилишқа] ишәшиң барму?
Әнди бу ишәш Худа билән сениң араңдики
иштур. Өзи қиливатқан ишни тоғра дәп қариған,
шуниңдин виждиниму әйипкә буйрулмиған киши
немидегән бәхитлик-һә! 23 Лекин [йемәкликтин]
гуманлинип туруп йәнә шуни йегән киши әйипкә
буйрулиду, чүнки буни ишәш билән йемигән.
Ишәштин болмиған һәр қандақ иш гунадур.

15 Әнди етиқатимиз күчлүк болған бизләр
өзимизни қанаәтләндүрүшнила ойлимай,
бәлки етиқати аҗизларниңму аҗизлиқлирини
көтиришимиз керәк. 2 Һәр биримиз өз
йеқинимизниң етиқатини қуруп чиқиши үчүн,
униң бәхит-бәрикитини көзләп, уни хурсән
қилишқа интиләйли. 3 Чүнки һәтта Мәсиһму
Өзини қандурушни ойлимиған еди. Бу тоғрисида
муқәддәс язмиларда мундақ пүтүлгән: «Сән
[Худани] һақарәт қилғанларниң һақарәтлири
Мениң үстүмгә чүшти». 4 Чүнки бурунда [вәһий
билән] пүтүлгән язмилардики һәр қайси сөзләр
бизгә үгитиш үчүн йезилған болуп, мәхсити
муқәддәс китаплардин кәлгән сәвир-тақәт вә
илһамбәхш арқилиқ биздә азру-үмүтниң болуши
үчүндур. 5 Әнди сәвир-тақәт вә илһамбәхшниң
Егиси Худа силәрни Мәсиһ Әйсани үлгә қилип,
өз ара бир ой-нийәткә кәлтүргәй; 6 буниң
билән силәр Худани, йәни Рәббимиз Әйса
Мәсиһниң Атисини бир җан бир дил билән бир
еғиздин улуқлиғайсиләр. 7 Шуңа, Мәсиһ силәрни
қобул қилип, Худаға шан-шәрәп кәлтүргинидәк,
силәрму бир-бириңларни қобул қилиңлар. 8
Чүнки силәргә шуни ейтимәнки, Әйса Мәсиһ
Худаниң ата-бовиларға бәргән вәдилирини
испатлаш үчүн, шу арқилиқ әлләрму Худаниң
рәһим-шәпқитини көрүп уни улуқлиши үчүн,
хәтнә қилинғанларға Худаниң һәқиқитини
йәткүзгүчи хизмәткар сүпитидә тайинланди. Бу
худди [муқәддәс язмиларда]: — «Шуңа Саңа әлләр
арисида мәдһийә оқуймән, Вә Сениң намиңни
күйләймән» — дәп йезилған еди. 10 Вә У йәнә: —
«Әй әлләр, [Худа]ниң хәлқи билән биллә шат-
хурам болуңлар!» — дәйду. 11 Вә йәнә У: — «Әй
барлиқ әлләр, Пәрвәрдигарни мәдһийиләңлар,
Әй пүткүл қовмләр, Уни улуқлаңлар!» —
дәйду. 12 Йәнә, Йәшая [пәйғәмбәрму] мундақ
дәйду: — «Йәссәниң йилтизи болған киши

мәйданға чиқиду, Әлләргә һакимлиқ қилидиған
зат орнидин туриду; Әлләр дәрвәқә Униңға
үмүт бағлайду». 13 Әнди үмүтниң Егиси Худа
Өзигә ишиниватқанлиғиңлардин қәлбиңларни
толуқ шат-хурамлиқ вә тинич-хатирҗәмликкә
толдурғай, шуниң билән Муқәддәс Роһниң күч-
қудрити билән үмүткә толуп ташқайсиләр. 14 И
қериндашлирим, көңлүңларниң меһриванлиқ
билән толғанлиғиға, мол билимләр билән толуқ
безәлгәнлигигә, шундақла бир-бириңларға өз ара
җекиләп берәләйдиғанлиғиңларғиму қайилмән.
15 Шундақ болсиму, Худа маңа ата қилған
шапаәт түпәйлидин мән силәргә бир қисим
тәрәпләрдин нәччә ишларни әслитип қоюшқа
сәл җүръәтлик болуп ушбу хәтни язмақтимән. 16
Шу шапаәт билән мән Худаниң хуш хәвирини
йәткүзүп каһиндәк Униң ибадитини һәммә
йәрдә вуҗудқа кәлтүрүш хизмитидә [Йәһудий
әмәс] әлләргә Мәсиһ Әйсаниң хизмәткари
болуп тайинландим. Бу хизмитимниң мәхсити
әлләрниң Худаға сунидиған ибадити Муқәддәс
Роһ арқилиқ пак-муқәддәс қилинип, Худани
хурсән қилидиған қурбанлиқтәк Униң қобул
қилишиға лайиқ болуши үчүндур. 17 Шуниң үчүн
Мәсиһ Әйсада болғанлиғимдин Худаниң маңа
тапшурғанлиридин пәхирлинимән. 18 Чүнки
әлләрниң Худаға итаәт қилиши үчүн Мәсиһниң
маңа қилдурғанлиридин башқа һеч немини
тилға елишқа һәддим әмәс. Сөз вә әмәлләр
арқилиқ, аламәтлик мөҗизиләр вә карамәтләр
арқилиқ, Муқәддәс Роһниң күч-қудрити билән
Йерусалимдин башлап Иллирикон өлкисигичә
айлинип һәммә йәрдә Мәсиһниң хуш хәвирини
толуқ җакалидим. 20 Шундақ қилип башқилар
салған һулниң үстигә бена салмаслиқ үчүн,
әзәлдин Мәсиһниң нами аңланмиған йәрләрдә бу
хуш хәвәрни җакалашқа интилип кәлдим. 21 Бу
тоғрисида [муқәддәс язмиларда] ейтилғинидәк:
— «Униңдин хәвәрсиз болғанлар Уни көриду,
Аңлимиғанлар аңлап чүшиниду». 22 Мана, шу
[хизмәтлирим] сәвәвидин йениңларға беришни
көп қетим ойлиған болсамму, лекин тосулғуларға
учрап баралмидим. 23 Лекин һазир мошу
әтрапларда [хуш хәвәр йәткүзүлмигән] йәрләр
маңа қалмиғанлиқтин, һәмдә көп жиллардин бери
силәрни йоқлап бериш арзуюм болғанлиқтин,
Испанийәгә беришимда силәрниму йоқлап
өтмәкчимән. Сәпиримдә алди билән силәр билән
көрүшүп, бир мәзгил һәмраһлиғиңлардин толуқ
хошаллинип, андин силәрниң ярдимиңларда
сәпиримни давамлаштурушумни үмүт қилимән.
25 Бирақ һазир болса Йерусалимға берип, у
йәрдики муқәддәс бәндиләрниң хизмитидә
болушқа кетиватимән. 26 Чүнки Македонийә вә
Ахая өлкилиридики җамаәтләр Йерусалимдики
муқәддәс бәндиләр арисидики йоқсулларға
сәдиқә топлап ярдәм беришни лайиқ көрди. 27
Бу ишни улар бәрһәқ лайиқ көрди; әмәлийәттә
болса улар Йерусалимдикиләргә қәриздардур.
Чүнки әлләр [Йәһудий қериндашларниң]
роһий бәхитлиридин бәһримән болған болса,
маддий җәһәттин уларға ярдәм беришкә
тоғра келиду. 28 Мән бу ишни пүттүргәндин
кейин, йәни [Йерусалимдики] қериндашларниң
[җамаәтләрниң етиқатиниң] бу мевисини қобул
қилишини җәзмәнләштүргәндин кейин, силәрни
йоқлап өтүп Испанийәгә баримән. 29 Йениңларға
барғинимда, Мәсиһниң толуқ бәхит-бәрикитини
силәргә елип баридиғанлиғимни билимән. 30
Қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһ вә [Муқәддәс]
Роһниң меһир-муһәббити билән силәрдин
өтүнимәнки, мән үчүн Худаға дуа қилип мән
билән бирликтә күрәш қилғайсиләр — 31 мениң
Йәһудийә өлкисидики етиқат қилмиғанларниң
яман нийәтлиридин сақлинишим, шуниңдәк
Йерусалимда инъамни йәткүзүш хизмитимниң
шу йәрдики муқәддәс бәндиләрниң қобул
қилишиға еришиши үчүн 32 һәмдә ахирда
Худа буйруса, пеқирниң шат-хурамлиқ билән
йениңларға берип, силәр билән ортақ истираһәт
қилишимиз үчүнму дуа қилғайсиләр. 33 Аманлиқ-
хатирҗәмлик Егиси болған Худа һәммиңлар
билән биллә болғай! Амин!

16 Кәнхриа шәһиридики җамаәтниң хизмәтчиси
сиңлимиз Фибини силәргә тәвсийә қилип
тонуштуримән; 2 уни муқәддәс бәндиләргә
лайиқ Рәбниң муһәббитидә қобул қилип
күтүвалғайсиләр, униң һәр қандақ ишта силәргә
һаҗити чүшсә, униңға ярдәм қилғайсиләр.
Чүнки у өзиму нурғун кишиләргә, җүмлидин
маңиму чоң ярдәмчи болған. 3 Мән билән биргә
ишлигән, Мәсиһ Әйсада болған хизмәтдашлирим
Приска билән Аквилаға салам ейтқайсиләр 4
(улар мени дәп өз һаятиниң хейим-хәтиригә

қаримиди. Һәм ялғуз мәнла әмәс, бәлки әлләрдики
барлиқ җамаәтләрму улардин миннәтдардур). 5
Уларниң аилисидә җәм болидиған җамаәткиму
салам ейтқайсиләр. Асия өлкисидин Мәсиһкә
етиқатта әң дәсләпки мевә болуп чиққан,
сөйүмлүгүм Епәниткә салам ейтқайсиләр. 6
Силәр үчүн көп әҗир сиңдүргән Мәрйәмгә
салам ейтқайсиләр. 7 Мән билән зиндандаш
болған, Йәһудий қериндашлирим Андроникус
вә Юняға салам ейтқайсиләр. Улар мәндин авал
Мәсиһтә болған болуп, расуллар арисидиму
абройлуқтур. 8 Рәббимиздә болған сөйүмлүгүм
Амплиятқа салам ейтқайсиләр. 9 Биз биргә
ишлигән Мәсиһтә болған хизмәтдишимиз
Урбанус вә сөйүмлүгүм Стахусларға салам
ейтқайсиләр. 10 Синақлардин өткән, Мәсиһтә
садиқ испатлинип кәлгән Апелисқа салам
ейтқайсиләр. Аристовулусниң аилисидикиләргә
салам ейтқайсиләр. 11 Йәһудий қериндишим
Һеродийонға, Наркисниң аилисидикиләрдин
Рәбдә болғанларға салам ейтқайсиләр. 12
Рәбниң хизмитидә җапа тартиватқан Трифена
вә Трифоса ханимға салам ейтқайсиләр. Рәбниң
хизмитидә нурғун җапа тартқан сөйүмлүк
[сиңлим] Пәрсисқа салам ейтқайсиләр. 13 Рәбдә
талланған Руфусқа вә униң маңиму ана болған
анисиға салам ейтқайсиләр. 14 Асинкритус,
Филигон, Һәрмис, Патробас, Һермас вә уларниң
йенидики қериндашларға салам ейтқайсиләр.
15 Филологус вә Юляға, Нериус вә сиңлисиға,
Олимпас вә уларниң йенидики барлиқ муқәддәс
бәндиләргә салам ейтқайсиләр. 16 Бир-бириңлар
билән пак сөйүшләр билән саламлишиңлар.
Мәсиһниң һәммә җамаәтлиридин силәргә салам!
17 Қериндашлар, силәрдин шуни өтүниманки,
силәр үгәнгән тәлимгә қарши чиққан, араңларда
ихтилапларни пәйда қилидиған вә адәмни
етиқат йолидин тейилдуридиған кишиләрдин
пәхәс болуңлар, улардин нери болуңлар. 18
Бундақ кишиләр Рәббимиз Мәсиһкә әмәс, бәлки
өз қарниға қул болиду; улар силиқ-сипайә
гәпләр вә хушамәт сөзлири билән саддиларниң
қәлбини аздуриду. 19 Силәрниң Рәбкә болған
итаәтмәнлигиңлардин һәммәйлән хәвәр тапти.
Шуңа әһвалиңлардин шатлинимән; шундақтиму,
яхши ишлар җәһәттә ақил болушуңларни,
яман ишларға нисбәтән надан болушуңларни
халаймән. 20 Аманлиқ-хатирҗәмлик Егиси болған
Худа узун өтмәй Шәйтанни аяқ астиңларда
йәнҗийду. Рәббимиз Әйсаниң меһри-шәпқити
силәргә яр болғай! 21 Хизмәтдишим Тимотий,
Йәһудий қериндашлирим Лукюс, Ясон вә
Соспатирлардин силәргә салам. 22 (ушбу хәткә
қәләм тәврәткүчи мәнки Тәртийму Рәбдә силәргә
салам йоллаймән). 23 Маңа вә өйидә дайим
жиғилидиған пүтүн җамаәткә саһибханлиқ
қилидиған Гаюстин силәргә салам. Шәһәрниң
ғәзничиси Ерастус силәргә салам йоллайду,
қериндишимиз Кувартусму шундақ. 24 Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити һәммиңларға
яр болғай! Амин! 25 Узун заманлардин буян
сүкүттә сақлинип кәлгән сирниң вәһий қилиниши
бойичә, мениң арқилиқ йәткүзүлгән бу хуш хәвәр,
йәни Әйса Мәсиһниң җакалиниши билән силәрни
мустәһкәмләшкә қадир Болғучиға [шан-шәрәп
болғай]! (aiōnios g166) 26 Сир болса инсанларни
етиқаттики итаәтмәнлик йолиға елип бериш
үчүн, мәңгү һаят Худаниң әмригә бенаән һәм
беваситә һәм бурунқи пәйғәмбәрләрниң йезип
қалдурғанлири арқилиқ, һазир барлиқ әлләргә
вәһий қилинди; (aiōnios g166) 27 шундақ қилған
бирдин-бир дана Болғучи Худаға Әйса Мәсиһ
арқилиқ шан-шәрәп әбәдил-әбәт болғай! Амин!
(aiōn g165)

Коринтлиқларға 1

1 Худаниң ирадиси билән Мәсиһ Әйсаниң
расули дәп чақирилған мәнки Павлустин вә
қериндишимиз Состенистин Коринт шәһиридики
җамаәткә, Мәсиһ Әйсада пак-муқәддәс қилинип,
«муқәддәс бәндилирим» дәп чақирилғанларға
вә шуниңдәк һәр йәрләрдә Рәб Әйса Мәсиһниң
(У уларға вә бизгә мәнсуп!) намиға нида
қилғучиларниң һәммисигә салам! 3 Атимиз
Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә меһри-
шәпқәт вә хатирҗәмлик болғай! 4 Худаниң
Мәсиһ Әйсада силәргә ата қилинған меһри-
шәпқити түпәйлидин Худайимға һәрдайим
тәшәккүр ейтимән; 5 буниң билән силәр Униңда
һәр тәрәптә, һәр қандақ сөздә, һәр тәрәптики
билимләрдә бай қилинғансиләр, 6 худди
Мәсиһниң гувалиғи силәрдә тәстиқланғандәк.
7 Шуниң билән силәрдә һәр қандақ роһий
илтипат кәмлик қилмастан, Рәббимиз Әйса
Мәсиһниң аян қилинишини күтисиләр; 8 У
йәнә силәрни ахирғичә мустәһкәмләйдуки,
Рәб Әйса Мәсиһниң күни кәлгичә әйипсиз
сақлинисиләр; 9 Худа сөзидә турғучидур —
силәрни Өз Оғли Рәб Әйса Мәсиһниң сирдаш-
һәмдәмлигигә чақирғучи дәл Униң Өзидур. 10
Әнди мән силәрдин Рәббимиз Әйса Мәсиһниң
нами билән шуни өтүнимәнки, и қериндашлар,
гепиңлар бир йәрдин чиқсун, араңларда
бөлгүнчилик болмисун, бир пикирдә, бир нийәттә
камил бирләштүрүлүңлар; 11 Чүнки Кловиниң
аилисидикиләрниң маңа силәр тоғраңларда
ейтишичә, и қериндашлирим, араңларда талаш-
тартишлар бар екән. 12 Демәкчи болғиним шуки,
һәр бириңлар: «Мән Павлусниң тәрәпдари»,
«Мән Аполлосниң тәрәпдари», «Мән Кефасниң
тәрәпдари» вә «Мән Мәсиһниң тәрәпдари»
дәватисиләр. 13 Әҗәба, Мәсиһ бөлүнгәнмикән?
Силәр үчүн крестләнгән адәм Павлусмиди? Силәр
Павлусниң намиға чөмүлдүрүлдүңларму? 14
Мән Худаға тәшәккүр ейтимәнки, араңлардин
Криспус билән Гаюстин башқа һеч қайсиңларни
чөмүлдүрмидим; 15 шуниң билән һеч ким
мени өзиниң намида адәмләрни чөмүлдүрди,
дейәлмәйду. 16 Дурус, мән йәнә Истифанасниң
өйидикиләрниму чөмүлдүрдүм; башқа бирәвни
чөмүлдүргинимни әсләлмәймән. 17 Чүнки Мәсиһ
мени адәмләрни чөмүлдүрүшкә әмәс, бәлки хуш
хәвәрни җакалашқа әвәтти; уни җакалаш болса
инсанниң һекмәтлик сөзлири билән болмаслиғи
керәк; ундақ болғанда Мәсиһниң кресттики
[қурбанлиғиниң] күчи йоқитилған болиду. 18
Чүнки кресттики қурбанлиғи тоғрилиқ сөз-
калам һалакәткә кетиватқанларға ахмақлиқ,
амма қутулдурулуватқан бизләргә Худаниң күч-
қудритидур. 19 Чүнки мундақ пүтүлгәнки, «Мән
данишмәнләрниң данишмәнлигини йоқитимән,
ақилларниң ақиллиғини чәткә қақимән». 20
Ундақта, данишмәнләр қени? Тәврат өлималири
қени? Бу дуниядики бәс-муназирә қилғучилар
қени? Худа бу дуниядики даналиқни ахмақлиқ
дәп көрсәткән әмәсму? (aiōn g165) 21 Чүнки Худа
даналиғи билән бекиткини бойичә, дуния өз
даналиғи арқилиқ Худани тонумиған, шуңа
Худа әхмиқанә дәп қаралған, җакалиниватқан
сөз-калам арқилиқ униңға ишәнгүчиләргә
ниҗатлиқ йәткүзүшни лайиқ көргән. 22
Чүнки Йәһудийлар мөҗизилик аламәтләрни,
греклар болса «даналиқ»ни тәләп қилиду; 23
амма биз болсақ Мәсиһни, йәни крестләнгән
Мәсиһни җакалаймиз; бу Йәһудийларға нисбәтән
бизарлиқ иш, әлләргә нисбәтән әхмиқанилик
дәп қарилиду; 24 амма чақирилғанлар үчүн
ейтқанда, мәйли Йәһудийлар болсун яки греклар
болсун, Мәсиһ Худаниң күч-қудрити вә Худаниң
даналиғидур. 25 Чүнки Худаниң әхмиқанилиги
инсанларниң даналиғидин үстүндур, Худаниң
аҗизлиғи инсанларниң күчидин үстүндур. 26
Чүнки, и қериндашлар, силәрниң чақирилған
вақиттики һалиңлар үстидә ойлинип беқиңлар;
чақирилғанлар арисида инсаний тәрәптин дана
қаралғанлар анчә көп әмәс, күч-һоқуққа егә
болғанлар анчә көп әмәс, ақсүнәкләр анчә
көп әмәс еди; 27 бәлки Худа даналарни
хиҗаләткә қалдуруш үчүн бу дуниядики
ахмақ саналғанларни талливалди; күчлүкләрни
хиҗаләткә қалдуруш үчүн бу дуниядики аҗиз
саналғанларни талливалди; 28 У йәнә бу
дуниядики қәдирсизләрни, пәс көрүлидиғанларни
талливалди, «йоқ болған нәрсиләр»ни мәвҗут
шәйиләрни йоққа чиқириветиш үчүн талливалди.
29 Униң мәхсити Худа алдида һеч әт егиси
махтанмаслиқ үчүндур. 30 Амма Униң тәрипидин
силәр Мәсиһ Әйсада турисиләр; У бизгә Худадин

кәлгән даналиқ, һәққанийлиқ, пак-муқәддәслик
вә һөрлүк-азатлиқ қилинғандур; 31 шуниңдәк
[Тәвратта] пүтүлгәндәк: «Пәхирлинип махтиғучи
болса Рәбдин пәхирлинип махтисун!».

2 Мән болсам, и қериндашлар, йениңларға
барғинимда, Худаниң гувалиқини җакалаш
үчүн һеч гәпданлиқ яки әқил-даналиқ ишлитип
кәлгән әмәсмән; 2 чүнки мән араңларда Әйса
Мәсиһдин башқа, йәни крестләнгән Мәсиһдин
башқа һеч немини билмәсликкә бәл бағлиған
едим; 3 мән араңларда болған вақтимда
аҗизлиқта, қорқунучта вә титригән һаләттә
болаттим; 4 мениң сөзлирим һәм җакалишим
болса адәмни қайил қилғидәк инсаний даналиқ
сөзләр билән әмәс, бәлки Роһниң аламәт
көрситишлири вә күч-қудрәт билән болған
еди. 5 Буниңдин мәхсәт силәрниң етиқатиңлар
инсаний даналиққа әмәс, бәлки Худаниң күч-
қудритигә бағлансун дегәндин ибарәт еди. 6
Һалбуки, камаләткә йәткәнләр арисида биз
даналиқни баян қилимиз; бу даналиқ бу
дәвирдики даналиқ әмәс, яки бу дәвирдики
һөкүмранларниң даналиғи әмәс (улар заваллиққа
йүз тутқандур); (aiōn g165) 7 амма биз бир сирни
ашкарилап, Худаниң бир даналиқини баян
қилимиз; Худа әслидә ашкарә қилинмиған бу
даналиқни барлиқ дәвирләрдин бурун бизниң
шан-шәрәпкә муйәссәр болушимиз үчүн бекиткән
еди. (aiōn g165) 8 Бу даналиқни бу дәвирдики
һөкүмранларниң һеч қайсиси чүшинип йәтмигән
еди; уни чүшинип йәткән болса, шан-шәрәпниң
Егиси болған Рәбни крестлимигән болатти. (aiōn
g165) 9 Һалбуки, [Тәвратта] пүтүлгәнндәк: —
«Өзини сөйгәнләргә Худаниң тәйярлиғанлири
— Дәл һеч қандақ көз көрмигән, Һеч қандақ
қулақ аңлимиған, Һеч қандақ көңүл ойлап
бақмиған нәрсиләрдур». 10 Амма бу нәрсиләрни
Худа Роһи арқилиқ аян қилди; чүнки Роһ
болса һәммә ишларни, һәтта Худаниң чоңқур
тәглирини инчикиләп излигүчидур; 11 Чүнки
инсанларда, инсанниң көңлидикини билгүчи
шу инсанниң роһидин башқа нәрсә барму?
Шуниңға охшаш, Худаниң Роһидин башқа,
Худаниң көңлидикилирини билгүчи йоқтур.
12 Амма бизниң қобул қилғинимиз болса бу
дуниядики роһ әмәс, бәлки Худадин кәлгән
Роһтур; дәл шундақ болғачқа биз Худа тәрипидин
бизгә сехийлиқ билән ата қилинған нәрсиләрни
билип йетәләймиз. 13 Бу иш-шәйиләрни инсаний
даналиқтин үгитилгән сөзләр билән әмәс, бәлки
[Муқәддәс] Роһтин үгитилгән сөзләр билән,
роһий ишларни роһий сөзләр билән чүшәндүрүп
сөзләймиз. 14 Амма «җанға тәвә» киши Худаниң
Роһиниң ишлирини қобул қилмайду, чүнки
бу ишлар униңға нисбәтән әхмиқаниликтур; у
уларни һеч чүшинип йетәлмәйду, чүнки улар роһ
билән пәриқ етилип баһалиниши керәктур. 15
Роһқа тәвә киши һәммә ишларға баһа берәләйду;
амма униңға болса һеч ким баһа берәлмәйду. 16
Чүнки ким Рәбниң ой-көңлини чүшинип йетип,
Униңға мәслиһәтчи болалисун? Амма биз болсақ
Мәсиһниң ой-көңлигә егимиз.

3 Лекин мән, и қериндашлар, Роһқа тәвә
кишиләргә сөз қилғандәк силәргә сөз қилалмай
келиватимән; әксичә силәрни әткә тәвә кишиләр,
Мәсиһдә болған бовақ һесаплап силәргә сөзләшкә
мәҗбур болдум. 2 Мән силәргә сүт ичкүздүм,
гөшни йегүзмидим; чүнки силәр гөшни һәзим
қилалмайттиңлар, шундақла һазирму техи
һәзим қилалмайсиләр; 3 Чүнки силәр йәнила
әткә тәвәдурсиләр. Араңларда һәсәтхорлуқ вә
талаш-тартишлар бар болғачқа, силәр әткә тәвә
әмәсму, инсанларчә меңиватмамсиләр? 4 Чүнки
бириси «Мән Павлус тәрәпдари», башқа бириси
«Мән Аполлос тәрәпдари» десә, силәр пәқәт
инсанларниң йолида маңған болуп қалмамсиләр?
5 Аполлос дегән ким? Павлус ким еди? Биз пәқәт
силәрниң етиқатиңларға васитичи болдуқ, халас;
һәр биримиз пәқәт Рәб бизгә тәқсим қилғини
бойичә вәзипә ада қилидиған хизмәткарлар,
халас, шундақ әмәсму? 6 Мән тиктим, Аполлос
суғарди; амма өстүргүчи болса Худадур. 7 Шуңа
тиккүчи һеч немигә һесап әмәс, суғарғучиму һеч
немигә һесап әмәс, пәқәт өстүргүчи Худа Өзи
һәммидур. 8 Амма тиккүчи вә оса қилғучи болса
бир мәхсәттидур; шундақтиму һәр бири өз әҗри
бойичә инъамини қобул қилиду. 9 Чүнки биз
Худаға тәвә меһнәтдаштурмиз; силәр болсаңлар
Худаниң бағ-етизи, Худаниң қурулушисиләр. 10
Худаниң маңа тәқсим қилған меһри-шәпқити
бойичә, худди уста мемардәк һул салдим, андин
башқа бириси униң үстигә қуруватиду. Амма һәр
бир қурғучи қандақ қуруватқанлиғиға еһтият
қилсун. 11 Чүнки селинған һулни, йәни Әйса

Мәсиһдин башқа һеч қандақ һулни селишқа
болмайду. 12 Әнди бириси бу һул үстигә алтун,
күмүч, қиммәтлик ташлар, яғач, чөпләр, саман
салса, 13 һәр бириниң сиңдүргән әҗриниң
қандақлиғи көрүниду; чүнки шу күни уни ашкарә
қилиду, чүнки униң маһийити отта көрүлиду; от
һәр бир кишиниң әҗрини, қандақ маһийәттин
болғанлиғини синайду. 14 Бирисиниң һул үстигә
қурған иши пухта сақлинип қалса, у инъамға
еришиду; 15 Бирисиниң қурғини көйүп кәтсә,
у зиян тартиду; у өзи қутулиду, амма гоя
оттин өтүп қутулған бирисигә охшап қалиду.
16 Әҗәба, өзүңларниң Худаниң ибадәтханиси
екәнлигиңларни вә Худаниң Роһиниң силәрдә
турғанлиғини билмәмсиләр? 17 Бириси Худаниң
ибадәтханисини харап қилса, Худа уни харап
қилиду; чүнки Худаниң ибадәтханиси пак-
муқәддәстур, силәр дәл шундақсиләр. 18 Һеч
ким өз-өзини алдимисун; бириси өзини бу
дәвирдә дана дәп саниса, надан болуп қалсун;
шуниң билән у дана болиду. (aiōn g165) 19
Чүнки бу дуниядики даналиқ Худаға нисбәтән
ахмақлиқтур; чүнки: — «У данишмәнләрни өз
һейлигәрлигиниң қапқиниға алиду», дәп вә йәнә:
«Рәб данишмәнләрниң ой-хияллириниң тутами
йоқлуғини билиду» дәп пүтүклүктур. 21 Шуңа һеч
ким инсан дегәнләрни пәхирлинип даңлимисун;
чүнки һәммә мәвҗудатлар силәргә тәвәдур; 22
Павлус болсун, Аполлос болсун, Кефас болсун,
дуния-җаһан болсун, һаят болсун, өлүм болсун,
һазирқи ишлар болсун, кәлгүси ишлар болсун,
һәммиси силәргә мәнсуптур; 23 силәр болсаңлар
Мәсиһниң, Мәсиһ болса Худаниңкидур.

4 Бириси биз тоғрилиқ бир немә демәкчи
болса, бизни Мәсиһниң хизмәткарлири вә
Худаниң сирлири аманәт қилинған ғоҗидарлар
дәп билсун. 2 Әнди ғоҗидар дегәнләрдин тәләп
қилинидиғини шуки, улар вападар-садиқ болуши
керәктур. 3 Амма мән силәр тәрипиңлардин
яки башқа һәр қандақ инсаний сот тәрипидин
сүрүштүрүп баһалансам, бу мән үчүн зиғирчилик
иш; мән һәтта өзүм тоғрилиқ сүрүштүрүп
олтармаймән. 4 Чүнки виҗданим әйипләйдиған
һеч қандақ ишлиримдин хәвирим йоқ; амма
бу ишниң өзи мени һәққаний дәп ақлимайду;
мени сүрүштүрүп баһалиғучи болса Рәбдур. 5
Шуңа вақти-саити кәлмигичә, йәни Рәб кәлмигичә
һеч иш тоғрилиқ һөкүм чиқармаңлар; Рәб
кәлгәндә у қараңғулуқтики йошурун ишларни
ашкарилайду, қәлб-диллардики барлиқ ой-
нийәтләрни аян қилиду; шу чағда һәр бири Худа
тәрипидин тәриплиниду. 6 Амма, и қериндашлар,
бу ишларни силәрниң мәнпәәтиңларни дәп
өзүмгә вә Аполлосқа тәтбиқлидим; мәхсәт
силәр биз арқилиқ «пүтүлгәнниң даирисидин
һалқип кәтмәңлар» дегән савақни үгинишиңлар,
шундақла һеч қайсиңларниң мәлум бирисини
башқа бирисидин үстүн дәп пәхирлинип
тәкәббурлишип кәтмәслигиңлар үчүндур. 7
Чүнки ким сени башқа бирисидин үстүн қилиду?
Саңа ата қилинған нәрсидин башқа сәндә
йәнә немә бар? Һәммә саңа берилгән турса,
немишкә «Мәндә әсли бар еди» дәп пәхирлинип
көрәңләп кетисән? 8 Силәр аллиқачан тоюнуп
кәттиңлар! Аллиқачан бейип кәттиңлар! Силәр
бизсиз падишалар болуп һөкүм сүрдуңлар! Кашки
силәр һәқиқәтән һөкүм сүргән болсаңлариди —
ундақта биз силәр билән биллә һөкүм сүргән
болаттуқ! 9 Чүнки Худа расуллар болған бизләрни
өлүмгә мәһкүм болған адәмләрдәк әң ахирға
қоюп сазайи қилип оттуриға чиқарған, дәп
ойлаймән; чүнки биз пүткүл аләмгә, йәни һәм
пәриштиләргә һәм инсанларға бир хил тамашә
болдуқ. 10 Биз Мәсиһ үчүн ахмақ саналғанлармиз,
амма силәр Мәсиһдә данасиләр! Биз аҗиз,
амма силәр күчлүксиләр; силәр иззәтлик, амма
биз хар; 11 Һазирқи дәқиқигичә ач-ялаңач,
чаңқап жүрмәктимиз, думбалинип, сәргәрдан,
макансиз болуп жүрмәктимиз; 12 өз қолимиз
билән ишләп җапа тартмақтимиз; аһанәткә
қалғанда яхшилиқ тиләватимиз; зиянкәшликкә
учриғанда, чидаватимиз; 13 төһмәткә учриғанда,
[биз уларни] чирайлиқчә [товиға] үндәймиз; биз
җаһанниң дашқили, инсанларниң сүпүрүндиси
дәп қариливатимиз, та һазирғичә шундақ. 14 Бу
ишларни йезишим, силәрни хиҗаләткә қалдуруш
үчүн әмәс, бәлки сөйүмлүк балилирим сүпитидә
силәргә несиһәт қиливатимән; 15 чүнки силәрниң
Мәсиһдә түмәнлигән тәрбийилигүчилириңлар
болсиму, силәрниң атаңлар көп әмәстур; чүнки
мән Мәсиһ Әйсада болуп силәрни хуш хәвәр
арқилиқ төрәлдүрүп ата болдум. 16 Шуңа мән
силәрдин өтүнимәнки, мени үлгә қилиңлар. 17
Дәл бу сәвәптин мән Рәбдә болған өз сөйүмлүк

вә ишәшлик оғлум Тимотийни йениңларға
әвәттим; һәр қайси җайлардики җамаәттә
үгәткәнлиримгә әгишип, у силәргә Мәсиһдә
болған йоллирим тоғрилиқ әслитиду. 18 Амма
бәзилириңлар, «Павлусни йенимизға кәлмәйду»,
дәп көрәңләп кәттиңлар; 19 бирақ Рәб буйруса
мән пат арида йениңларға баримән; шу чағда
мән көрәңләп кәткәнләрниң сөзлирини әмәс,
бәлки уларда болған күч-қудрәтни көрүп бақай.
20 Чүнки Худаниң падишалиғи сөздә әмәс,
бәлки күч-қудрәттә испатлиниду. 21 Әнди
немини халайсиләр? Йениңларға таяқ көтирип
беришимниму, яки меһир-мулайимлиқ роһида
беришимниму?

5 һәртәрәптин шу аңлиниватидуки, араңларда
бузуқчилиқ бар екән — бундақ бузуқчилиқ
һәтта таипиләр арисидиму тилға елинмайду
— у болсиму бирисиниң өз атисиниң аялиға
чеқилиштин ибарәт. 2 Амма силәр йоғинап
көрәңләп кәттиңлар! Бу рәзил ишни садир
қилған киши аримиздин қоғливетилсун дәп
өкүнүшүңларға тоғра кәлмәмду!? 3 Чүнки
гәрчә тәндә силәр билән биллә болмисамму,
амма роһта силәр билән биллә болуш сүпитидә
аллиқачан шундақ мән шу һөкүмни чиқардимки,
4 (һәммиңлар Рәб Әйса Мәсиһниң намида
җәм болғанда, өзүмниң роһум силәр билән
болуп, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң күч-қудритигә
тайинип) — 5 шундақ қилған кишиниң
әтлири һалак қилинсун, шуниң билән униң
роһи Рәб Әйсаниң күнидә қутқузулуши
үчүн Шәйтанниң илкигә тапшурулсун. 6
Силәрниң чоңчилиқ қилғиниңлар яхши әмәс.
«Кичиккинә хемиртуруч пүткүл хемирни
болдуруп йоғинитиду» дәп билмәмсиләр? 7
Кона хемиртуручни чиқириветиңлар; шуниң
билән силәр әсли хемиртуручсиз хемирдәк
йеңи бир зугула болисиләр; чүнки «өтүп кетиш
һейти»[дики қозимиз] болған Мәсиһ қурбанлиқ
қилинди; 8 шуңа һейтни яман нийәтлик вә
рәзиллик болған хемиртуруч билән әмәс, бәлки
сәмимийлик вә һәқиқәт болған петир нан билән
тәнтәнә қилип өткүзәйли. 9 Мән [алдинқи]
хәттә силәргә бузуқчилиқ қилғучилар билән
арилашмаңлар дәп язған едим; 10 амма бу
дегиним бу дуниядики бузуқчилиқ қилғучилар,
яки нәпсанийәтчиләр, яки каззаплар яки
бутпәрәсләр билән арилашмаңлар дегиним
әмәс; ундақ болғанда дуниядин айрилишқа
мәҗбур болаттиңлар; 11 амма һазирқи бу
хетимдә язғиним шуки, өзини «қериндаш» дәп
ативалған амма шундақла бузуқлуқ қилғучи,
нәпсанийәтчи, бутпәрәс, һарақкәш яки каззап
болса, ундақ бир киши билән арилашмаңлар,
һәтта униң билән һәмдәстиханму болмаңлар.
12 Сирттикиләрни һөкүм чиқирип бир тәрәп
қилишниң мән билән немә мунасивити? Лекин
ичиңлардикиләрни өзүңлар һөкүм чиқирип
бир тәрәп қилиш силәрниң ишиңлар әмәсму?
13 Лекин сирттикиләрниң үстигә болса Худа
Өзи һөкүм чиқириду. Шуңа «бу рәзил адәмни
араңлардин чиқириветиңлар».

6 Силәрниң араңларда өз ара аразлиқ иш
болса, уни муқәддәс бәндиләрниң бир тәрәп
қилишиға тапшурмай, һәққанийсизларниң алдида
дәвалишишқа петиналамсиләр? 2 Муқәддәс
бәндиләрниң дунияни сорақ қилидиғанлиғини
билмәмсиләр? Әгәр дунияни силәр сорақ
қилидиған иш болса, әнди зиғирчилик ишларни
һәл қилишқа яримамсиләр? 3 Пәриштиләр
үстидинму һөкүм чиқиридиғанлиғимизни
билмәмсиләр? Шундақ болған екән, бу һаяттики
ишларни һәл қилиш қанчилик иш еди? 4 Силәрдә
мошу һаяттики ишлар үстидин һөкүм қилиш
зөрүр тепилғанда, җамаәт арисида төвән дәп
қаралғанларни уни һәл қилишқа салмамсиләр? 5
Мошуларни силәрни хиҗаләткә қалдуруш үчүн
дәватимән. Әҗәба, араңларда өз қериндашлири
оттурисида һөкүм чиқарғидәк дана киши
йоқму, һәтта бириму йоқму? 6 Униң орнида,
қериндаш билән қериндаш дәвалишиватиду, — вә
капирлар алдида шундақ қилиду! 7 Әмәлийәттә өз
араңларда дәваларниң болғанлиғиниң өзи силәргә
нисбәтән бир әйиптур. Немишкә увалчилиққа
чидимайсиләр? Немишкә наһәқчиликкә йол
қоймайсиләр? 8 Әксичә, силәр наһәқчилик
қиливатисиләр, хиянәт қиливатисиләр, йәнә
келип қериндашлириңларға шундақ қилисиләр!
9 Һәққанийсизларниң Худаниң падишалиғиға
варислиқ қилалмайдиғанлиғини билмәмсиләр?
Алдинип кәтмәңлар! Бузуқчилиқ қилғучилар,
бутпәрәсләр, зина қилғучилар, бәччивазлар,
башқа әрләр билән бузуқлуқ қилғучилар,
10 оғрилар, нәпсанийәтчиләр, һарақкәшләр,

төһмәтхорлар яки алдамчи-каззаплар Худаниң
падишалиғиға варислиқ қилалмайду; 11 бәзиңлар
дәрвақә шундақ болғансиләр; амма силәр Рәб
Әйса Мәсиһниң намида вә Худайимизниң Роһи
билән жуюлдуңлар, пак-муқәддәс қилиндиңлар,
һәққаний қилиндиңлар. 12 «Һәммә нәрсә
маңа һалалдур», амма һәммә нәрсә пайдилиқ
болувәрмәйду; «һәммә нәрсә маңа һалалдур»,
амма мән һеч қандақ нәрсиниң хумариға қул
болмаймән. 13 «Йемәкликләр аш қазан үчүн,
аш қазан болса йемәкликләр үчүндур»; амма
Худа у вә бу һәр иккисини йоққа чиқириду; тән
болса бузуқчилиқ үчүн әмәс, бәлки Рәб үчүндур;
Рәб тән үчүндур. 14 Худа Рәбни тирилдүрди,
шуниңдәк бизниму Өз қудрити билән өлүмдин
тирилдүриду. 15 Тениңларниң Мәсиһниң әзалири
екәнлигини билмәмсиләр? Ундақта, Мәсиһниң
әзалирини елип, паһишә аялниң әзалири қилсам
боламду? Һәргиз болмайду! 16 Ким паһишә
аял билән бағланған болса униң билән бир
тән болиду, дәп билмәмсиләр? Чүнки «[әр-аял]
иккиси бир тән болиду» — дейилгән еди. 17 Амма
Рәбгә бағланғучи болса Униң билән бир роһтур.
18 Бузуқлуқтин қечиңлар. «Инсанларниң һәр бир
садир қилған гунайи өз тениниң сиртида болиду!»
— амма бузуқлуқ садир қилғучи өз тенигә қарши
гуна қилиду. 19 Силәрниң тениңлар силәрни
туралғу қилған, Худа тәрипидин силәргә илтипат
қилинған Муқәддәс Роһниң ибадәтханиси, силәр
өзүңларни өзүмниңки әмәс дәп билмәмсиләр? 20
Чүнки силәр чоң бәдәл билән сетивелинғансиләр;
шуңа тениңларда Худани улуқлаңлар.

7 Әнди һазир силәр хетиңларда оттуриға қойған
соалларға келәйли, — «Әр аял затиниң
тенигә тәгмисә яхшидур». 2 Дурус. Амма
бузуқчилиқлардин сақлиниш үчүн, һәр бир
әркәкниң өзиниң аяли болсун, һәр бир аялниң
өзиниң ери болсун. 3 Әр аялиға нисбәтән
әрлик мәҗбурийитини ада қилсун, аялму еригә
нисбәтән аяллиқ мәҗбурийитини ада қилсун.
4 Аял өз тениниң егиси әмәс, бәлки ери униң
егисидур; шуниңға охшашла, әр өз тениниң
егиси әмәс, бәлки аяли униң егисидур. 5
Пәқәт пүтүн зеһниңлар билән дуаларға берилиш
мәхситидә өз мақуллуғуңлар билән вақтинчә
биргә ятмаслиққа келишкәндинла башқа, әр-
аял өз ара бир-бириниң җинсий һәқ-тәливини
рәт қилмисун. Шундақ алаһидә мәзгилдин
кейин йәнә биргә болуңлар. Болмиса, өзүңларни
тутувалалмайдиғанлиғиңлардин Шәйтан силәрни
аздуруш пурситини тепиши мүмкин. 6 Амма
мундақ дейишим буйруқ йолида әмәс, бәлки
мәслиһәт йолидидур. 7 Әнди мән барлиқ
адәмләрниң маңа охшаш [бойтақ] болушини
халайттим; лекин бу ишта Худаниң һәммә адәмгә
бәргән өз илтпати бар; бириси ундақ, йәнә
бириси бундақ. 8 Амма мән җорисиз тәнһа
яшиғанлар вә тулларға шуни ейтимәнки, мәндәк
тәнһа туривәрсә яхши болиду; 9 амма өзүңларни
тутувалалмисаңлар, никаһлиниңлар; чүнки [ишқ]
отида көйгәндин көрә никаһлиқ болған яхши.
10 Амма никаһланғанларға кәлсәк, уларға мән
шуни тапилаймәнки, — (бу әмәлийәттә мениң
тапилиғиним әмәс, йәнила Рәбниңки), аял еридин
аҗрашмисун 11 (амма у аҗрашқан болса, у тәнһа
өтсун, яки ери билән яришивалсун); вә әрму
аялини қоюп бәрмисун. 12 Қалғанлириңларға
кәлсәк, мән шуни ейтимәнки (бу Рәбниң ейтқини
әмәс), қериндашниң етиқатсиз аяли болса вә
аяли униң билән туруверишкә рази болса, у уни
қоюп бәрмисун; 13 [етиқатчи] аялниң етиқатсиз
ери болса вә ери униң билән туруверишкә рази
болса, у еридин аҗришип кәтмисун. 14 Чүнки
етиқатсиз әр болса етиқат қилған аялда пак дәп
һесаплиниду; етиқатсиз аял болса [етиқат қилған]
қериндашта пак дәп һесаплиниду; болмиса,
пәрзәнтлириңлар һарамдин болған болатти;
амма улар әнди пак болди. 15 Лекин етиқатсиз
болған тәрәпниң кәткүси болса, у аҗришип
кәтсун; бундақ әһвалларда қериндаш ака-укилар,
һәдә-сиңиллар [никаһ мәҗбурийитигә] бағлинип
қалған болмайду; қандақла болмисун Худа бизни
енақ-хатирҗәмликтә яшашқа чақирғандур. 16
Әй [етиқатчи] аял, ериңни [етиқат қилдуруп]
қутулдуралайдиғанлиғиңни нәдин билисән? Әй
[етиқатчи] әр, хотунуңни [етиқат қилдуруп]
қутулдуралайдиғанлиғиңни нәдин билисән? 17
Һалбуки, Рәб һәр қайсимизға қандақ тәқсим
қилған болса, қандақ һаләттә чақирған болса, у
шуниңда меңиварсун; мән һәммә җамаәтләрдә
шундақ йолйоруқни тапилаймән. 18 Бириси
сүннәтлик һаләттә чақирилдиму? У қайта
сүннәтсиз қилинмисун; бириси сүннәтсиз һаләттә
чақирилдиму? У әнди сүннәт қилинмисун.

19 Сүннәтлик болуш һеч нәрсә һесапланмас,
сүннәтсиз болушму һеч нәрсә һесапланмас;
[һесап болидиғини] Худаниң әмирлиригә әмәл
қилиштин ибарәттур. 20 Һәр ким қайси һаләттә
чақирилған болса, шу һаләттә қалсун. 21 Сән
чақирилғанда қул һалитидә едиңму? Униң билән
кариң болмисун; лекин әгәр һөрлүк пурсити кәлсә,
уни қолуңдин бәрмә. 22 Чүнки Рәбтә чақирилған
қул болса Рәбниң һөр адимидур; униңға охшаш,
чақирилип һөр болғучиму Мәсиһниң қулидур.
23 Силәр чоң бәдәл билән сетивелиндиңлар;
инсанларға қул болмаңлар. 24 И қериндашлар, һәр
бириңлар қайси һаләттә чақирилған болсаңлар,
шу һаләттә Худа билән биллә туруңлар. 25
Амма никаһланмиғанлар тоғрилиқ Рәбдин буйруқ
тапшурувалмидим; шундақтиму Рәбдин болған
рәһим-шәпқәткә муйәссәр болғанлиғим үчүн
садиқ адәм сүпитидә өз пикримни ейтимән.
26 Әнди һазирқи қийинчилиққа қариғанда, әр
кишиниң шу [тәнһа] һаләттә болушини яхши
иш дәймән. 27 Аялға бағланған болсаң, ундақта,
униң билән ажришишни ойлима; аялиңдин
ажришип кәттиңму? Ундақта йәнә өйлинишни
ойлима. 28 Лекин өйләнсәң, сән гуна қилған
болмайсән; вә никаһланмиғанлар никаһланса,
уларму гуна қилған болмайду. Амма шундақ
қилса улар җисманий җәһәттә җапаға учрайду;
мениң силәрни униңдин халий қилғум бар. 29
Амма шуни дегүм барки, и қериндашлар — вақит
қисқидур. Шуңа аяллиқ болғанлар аялсизлардәк
болсун; 30 матәм тутқанлар матәм тутмиғанлардәк
болсун; бәхит-хошаллиқта болғанлар бәхит-
хошаллиқта болмиғанлардәк болсун; мал-мүлүк
сетивалғанлар мал-мүлүксизләрдәк болсун; 31 бу
дуниядики байлиқлардин бәһримән болғанлар
дунияни өзиниң тәәллуқати дәп билмисун; чүнки
бу дуниядики һазирқи һаләт өтүп кетиду. 32 Амма
силәрниң ғәмсиз болушуңларни халаймән. Аялсиз
киши болса Рәбниң ишлирини ойлайду, қандақ
қилип Рәбни хурсән қилишниң ғемидә болиду. 33
Амма аяллиқ киши қандақ қилип аялини хурсән
қилиш үчүн бу дуниядики ишларниң ғемидә
болиду; 34 Йәнә келип аял вә никаһланмиған
қизниң оттурисида пәриқ бар; никаһланмиған
қиз болса Рәбниң ишлириниң, қандақ қилип
һәм тәндә һәм роһта пак-муқәддәс болушниң
ғемидә болиду; амма ятлиқ болған аял қандақ
қилип ерини хурсән қилиш үчүн, бу дуниядики
ишларниң ғемидә болиду. 35 Амма мән бу
сөзни силәрниң мәнпәәтиңларни көздә тутуп
дәватимән; бойнуңларға сиртмақ селиш үчүн
әмәс, бәлки ишлириңларниң гөзәл болуши,
көңлүңлар бөлүнмигән һалда Рәбгә берилип Уни
күтүшүңлар үчүн дәватимән. 36 Амма әгәр бириси
нийәт қилған қизға нисбәтән муамиләмниң дурус
болмиған йери бар дәп қариса, у қиз яшлиқ
баһаридин өтүп кәткән болса, иккиси өзини
тутувалалмиса, у халиқинини қилсун, у гуна
қилған болмайду; улар никаһ қилсун. 37 Бирақ,
бириси өз көңлидә муқим туруп, һеч қандақ
ишқ бесими астида болмай, бәлки өз ирадисини
башқуруп, көңлидә нийәт қилған қизини әмригә
алмаслиқни қарар қилған болса, яхши қилған
болиду. 38 Қисқиси, өйләнгәнниң өйләнгиниму
яхши иш, өйләнмигәнниң өйләнмигиниму
техиму яхши иш. 39 Ери һаят чағда аяли
униңға бағланғандур; амма ери өлүмдә ухлиған
болса, у халиған кишигә (пәқәт Рәбдә, әлвәттә)
никаһлинишқа әркин болиду. 40 Лекин қаришимчә
у тул қалса, техиму бәхитлик болиду; мәндиму
Худаниң Роһи бар, дәп ишинимән!

8 Әнди «бутларға атап нәзир қилинған таамлар»
мәсилисигә келәйли. «һәммимиздә билим бар»
дәп билимиз. Хош, бирақ билим болса адәмни
көрәңлитиду; меһир-муһәббәт болса адәмни
қуриду. 2 «Мениң билимим бар» дәп һесаплиған
киши, әмәлийәттә һеч немини техи билишкә
тегишлик дәриҗидә билмигән болиду. 3 Амма
Худани сөйгән киши болса, у Униң тәрипидин
тонулиду. 4 Хош, әнди «бутларға атап нәзир
қилинған таамлар» тоғрилиқ — бизгә мәлумки,
«Җаһанда бут дегән һеч нәмә һесапланмайду»,
вә «бирла Худадин башқа һеч илаһ йоқтур». 5
Гәрчә нурғун аталмиш илаһлар бар болсиму —
мәйли улар зиминда яки асманда туриду дәп
қарилишидин қәтъийнәзәр (дәрвәқә «илаһлар»
көп, вә «рәб»ләр көптур) 6 бирақ биз үчүн
пәқәтла бир Худа, йәни Ата бардур. Униңдин
барлиқ мәвҗудатлар апиридә болған, бизму Униң
үчүн мәвҗут болғанмиз; [шуниңдәк], бирла Рәб,
йәни Әйса Мәсиһ бардур. Пүткүл мәвҗудатлар
У арқилиқ мәвҗут, бизму У арқилиқ һаятмиз. 7
Амма бундақ билим һәммимиздә техи йоқтур;
техи бутларға көндүрүлгинидин халас болмиған

бәзи [ишәнгүчиләр] болса мошундақ таамларни
«бутқа атап нәзир қилинған» дәп билип йәйду;
шундақла уларниң виждани аҗиз болғачқа,
булғанған болиду. 8 Әмәлийәттә таамларниң
өзлири бизни Худа билән яраштуралмайду;
йемисәк бизниң кәмчилигимиз һесапланмайду,
йегән болсақ артуқчилиқму һесапланмайду.
9 Бирақ һәрһалда [йейиш] әркинлигиңларниң
аҗизларға путликашаң болмаслиғиға көңүл
қоюңлар. 10 Чүнки аҗиз бир бәндә билими бар
болған сениң бутханидики дәстиханда олтирип
йегәнлигиңни көрсә, ундақта у өз аҗиз вижданиға
қарши һалда бутларға атап нәзир қилинған
таамларни йейишкә «қурулуп күчәйтилидиған»
болмамду? 11 Шуниң билән Мәсиһ униң ниҗати
үчүн өлгән, сениң қериндишиң болған бу аҗиз
бәндә сениң билимиң вәҗидин һалак болиду. 12
Шу йол билән қериндашларға зиян йәткүзүп гуна
қилип, уларниң аҗиз вижданини зәхимләндүрүп,
Мәсиһкә қарши гуна қиливатисиләр. 13 Шуңа,
әгәр бирәр таам өз қериндишимни жиқитидиған
қилтақ болса, қериндишимни жиқитмаслиғим
үчүн мән мәңгүгичә гөшни қәтъий йемәймән. (aiōn
g165)

9 Мән әркин әмәсму? Мән расул әмәсму? Мән
Рәббимиз Әйса Мәсиһни көргән әмәсму?
Силәр өзүңлар мениң Рәбдә болған әҗрим
әмәсму? 2 Әгәр башқиларға нисбәтән расул дәп
һесапланмисам, мән һеч болмиғанда силәргә
расул болдум; чүнки өзүңлар Рәбдә мениң расул
болғанлиғимни тәстиқлиған мөһүрдурсиләр.
3 Мени сүрүштә қилмақчи болғанларға болған
җававим мундақ: — 4 Бизләрниң йәп-ичишкә
һоқуқимиз бар әмәсму? 5 Бизниң башқа расуллар,
Рәбниң Өз инилири вә Кефасниң қилғинидәк,
етиқатчи бир сиңилни әмримизгә елип сәпәрдә
һәмраһ қилип жүрүш һәққимиз йоқму? 6
Әҗәба, пәқәт Барнабас билән мениңла әмгәк
қилмаслиққа һоқуқимиз йоқму? 7 Ким хираҗәтни
өзи төләп [әскәр болуп] җәңгә чиқиду? Ким
үзүмзар бена қилип униң мевисидин йемәйду?
Қайси пада баққучи падиниң сүтидин ичмәйду? 8
Бу дегәнлирим пәқәт инсаний көзқараш бойичә
ейтилғанму? Тәврат-қанунниң өзидиму охшаш
дейилгән әмәсму?! 9 Чүнки Мусаға чүшүрүлгән
қанунда: «Хаман тәпкән өкүзниң ағзиға көшәк
салма» дәп пүтүлгәндур. Худа өкүзләргила
көйүнгәнму, 10 яки буни пәқәт бизләрни дәп
ейтқанму? Шүбһисизки, бу сөзләр бизләр үчүн
пүтүлгәндур; шуниң үчүн йәр һайдиғучи үмүттә
һайдишигә тегишлик, шундақла хаман тәпкүчиму
һосулдин бәһримән болуш үмүтидә ишләшкә
тегишликтур. 11 Биз силәргә роһий бәхит-
бәрикәтләрни терип, силәрдин маддий җәһәттин
жиғивалсақ бу чәктин ешип кәткәнлик боламду?
12 Башқа [хизмәтчиләр] силәрдә мошу һоқуқни
ишләткән йәрдә, биз шундақ қилсақ техиму
болидиғу? Амма Мәсиһниң хуш хәвиригә һеч
тосалғу болмисун дәп, биз бу һоқуқни һеч қачан
ишлитип бақмидуқ; әксичә, һәр қандақ ишларға
чидап келиватимиз. 13 Ибадәтханидики муқәддәс
ишлар үчүн ишлигүчиләрниң ибадәтханиға
аталған һәдийәләрдин йәйдиғанлиғини,
қурбангаһта хизмәт қиливатқанларниң
қурбанлиқлардин үлүшини алидиғанлиғини
билмәмсиләр? 14 Шуниңға охшаш, Рәб хуш
хәвәрни җакалиғучиларниң җени хуш хәвәрдин
беқилсун дәп бекиткәндур. 15 Амма мән болсам бу
һоқуқларниң һеч қайсисини ишлитип бақмидим.
Һәм һазирму мошу һоқуқтин падилинай дәп
мошуларни йезиватқиним йоқ! Чүнки мән
башқиларниң мени бу пәхирлинидиғанлиримдин
мәһрум қилғинидин көрә өлгиним түзүк! 16 Чүнки
мениң хуш хәвәрни җакалишимда пәхирләнгидәк
иш йоқ; чүнки униң мәҗбурийити мени бесип
туриду; хуш хәвәрни җакалимисам һалимға
вай! 17 Чүнки әгәр уни халис қилсам, униңдин
маңа инъам болиду; амма өз ихтиярим билән
болмиса, бу пәқәт мениң ғоҗидарлиқ бурчини ада
қилғиним болиду, халас. 18 Шундақ екән, мениң
инъамим зади немә болиду? Мениң инъамим
дәл шуки, хуш хәвәр җакалиқинимда мән хуш
хәвәргә кишиләрни һәқсиз ериштүримән — демәк,
инъамим хуш хәвәр йәткүзүштики тегишлиқ [һәқ
елиш] һоқуқлиримни һеч ишләтмәслигимдин
ибарәттур. 19 Чүнки һәммә адәмниң илкидин
әркин болуп, өзүмни көпчиликкә қул қилдим;
шу йол билән техиму көпрәк адәмләрни қайил
қилип қутқузсам дәймән. 20 Йәһудийларни қайил
қилип қутқузуш үчүн Йәһудийларға нисбәтән
Йәһудийға охшаш болдум; Тәврат қануни астида
турғанларни қайил қилип қутқузуш үчүн (Тәврат
қануни астида турған болмисамму) Тәврат
қануни астида турғанларға нисбәтән Тәврат

қануни астида турғанға охшаш болдум; 21
Тәврат қанунида болмиғанларни қайил қилип
қутқузуш үчүн Тәврат қанунида болмиғанларға
нисбәтән (Худа алдида қанунсиз болмай, бәлки
Мәсиһниң қануниға бойсунушум билән) мән
Тәврат қанунида болмиғанларға охшаш болдум;
22 аҗизларни қайил қилип қутқузуш үчүн
аҗизларға өзүм аҗиздәк болдум; мүмкин қәдәр
көпрәк адәмни қутқузуш үчүн мән һәр қандақ
адәмгә қарита шундақ адәм болдум. 23 Өзүмниң
хуш хәвәрдин несивәм болуши үчүн уни дәп
һәммә ишни қилимән. 24 Бәйгигә чүшкәнләрниң
һәммиси жүгүришиду, амма пәқәт бирила
мукапатқа еришидиғинини билмәмсиләр? Ғәлибә
қазиниш үчүн жүгүрүңлар. 25 Мусабиқидә
елишқучиларниң һәммиси өзини һәр җәһәттин
тизгинләйду; улар пәқәт бир чирип кетидиған
таҗға еришиш үчүн шундақ қилиду, амма биз
болсақ чиримас таҗ үчүн шундақ қилимиз. 26
Шуңа мән нишансиз адәмдәк жүгүрүватмаймән;
мушт атсам һаваға атидиған адәмдәк болмаймән.
27 Униң орниға мән өз тенимни уруп өзүмгә
көндүрүп, уни өзүмгә қул қилимән; ундақ
қилмиғанда, башқиларға тәлим җакалап туруп
өзүм лаяқәтлик болмай қелишим мүмкин.

10 Чүнки, и қериндашлар, мән силәрниң
ата-бовилиримизниң һәммисиниң булут
астида жүргәнлигидин вә һәммисиниң деңиздин
өтүп маңғанлиғидин хәвәрсиз жүрүшүңларни
халимаймән; 2 уларниң һәммиси булутта һәм
деңизда Мусаниң [йетәкчилигигә] чөмүлдүрүлгән;
3 уларниң һәммиси охшаш роһий таамни йегән, 4
һәммиси охшаш роһий ичимликни ичкән; чүнки
улар өзлиригә [һәмраһ болуп] әгишип жүргән
роһий уюлташтин ичәтти (әмәлийәттә, мошу
уюлташ Мәсиһниң Өзи еди); 5 шундақтиму, Худа
уларниң көпинчисидин рази болмиған еди; чүнки
«Улар[ниң җәсәтлири] чөл-баяванда чечилип
қалған». 6 Амма бу ишлар уларниң бешиға
бизләргә савақ-бешарәт болсун үчүн чүшкән
еди; буниңдин мәхсәт, бизниң уларниң яман
ишларға һәвәс қилғинидәк һәвәс қилмаслиғимиз
үчүндур. 7 Силәр йәнә уларниң бәзилиригә
охшаш бутқа чоқунидиғанлардин болмаңлар;
булар тоғрилиқ: «Хәлиқ йәп-ичишкә олтарди,
андин кәйп-сапаға турди» дәп пүтүлгән. 8
Биз йәнә уларниң бәзилириниң бузуқчилиқ
қилғинидәк бузуқчилиқ қилмайли; чүнки шу
вәҗидин улардин жигирмә үч миң киши бир
күндила өлди. 9 Йәнә уларниң бәзилириниң
Мәсиһни синиғинидәк Мәсиһни синимайли;
чүнки шу сәвәптин улар иланлар чеқиши
билән һалак болди. 10 Йәнә уларниң бәзилири
ағринғандәк ағринип қақшимаңлар — нәтиҗидә,
улар җан алғучи [пәриштә] тәрипидин өлтүрүлди.
11 Әнди бу вақиәләрниң һәммиси уларниң
бешиға бешарәтлик мисаллар сүпитидә чүшкән
вә ахирқи заманлар бешимизға келиватқан
бизләрниң улардин савақ-ибрәт елишимиз үчүн
хатириләнгән еди. (aiōn g165) 12 Шуниң билән «Мән
[етиқатта] чиң тирәп турмақтимән» дегән киши
өзиниң жиқилип кетишидин һези болсун! 13
Силәр дуч кәлгән синақларниң һәммисигә башқа
адәмләрму охшаш дуч кәлгән. Вә Худа болса
вәдисидә турғучидур, У силәрни көтирәлмигидәк
синақларға учратмайду, бәлки синақ бешиңларға
чүшкәндә, шуниң билән тәң униңдин өтүп
қутулуш йолини яритип бериду; силәр шуниң
билән униңға бәрдашлиқ беридиған болисиләр.
14 Шу сәвәптин, сөйүмлүклирим, бутпәрәсликтин
қечиңлар! 15 Силәрни әқил-һоши җайида кишиләр
дәп қарап шуни ейтиватимән; сөзлигәнлиримни
баһалап беқиңлар: — 16 Биз бәрикәтлик
болсун дәп тилигән, бәрикәтлик җамдики
шарапни ичкинимиз, Мәсиһниң қенидин ортақ
бәһирләнгинимиз әмәсму? Бизниң ошутқан
нанни йегинимиз, Мәсиһниң тенидин ортақ
бәһирләнгинимиз әмәсму? 17 Биз нурғун
болсақму бир нан, бир тәндурмиз; чүнки
һәммимиз шу бир нандин несивә алимиз. 18
Җисманий Исраилға қараңлар; қурбанлиқларни
йегәнләр қурбангаһқа несипдашлар әмәсму? 19
Әнди немә демәкчимән? Бутқа атап сунулған
қурбанлиқниң бирәр әһмийити бармиду? Бутниң
бирәр әһмийити бармиду? 20 Яқ, бирақ
капирлар бутларға сунған қурбанлиқларни Худаға
әмәс, бәлки җинларға атайду. Мән силәрниң
җинлар билән ортақ несипдаш болушуңларни
халимаймән. 21 Рәбниң җамидин вә җинларниң
җамидин тәң ичкүчи болсаңлар болмайду;
Рәбниң дәстихиниға вә җинларниң дәстихиниға
тәң дахил болсаңлар болмайду. 22 Рәбниң
һәсәт-ғәзивини қозғимақчимизму? Биз Униңдин
күчлүкму-я? 23 «Һәммә нәрсә һалалдур», амма

һәммә нәрсә пайдилиқ болувәрмәйду; «һәммә
нәрсә һалалдур», амма һәммә нәрсә адәмниң
[етиқатини] қуралмайду. 24 Әнди һеч ким өз
мәнпәәтини издимисун, бәлки өзгиләрниңкини
издисун. 25 Гөш базирида сетилған һәр бир
нәрсини виждaниңларни дәп олтармай, һеч
немини сүрүштә қилмай йәвериңлар. 26 Чүнки
«Җаһан вә униңға толған һәммә мәвҗудатлар
Пәрвәрдигарға мәнсүптур» [дәп пүтүлгән]. 27
Амма етиқат қилмиғанларниң бирәрси сени
зияпәткә тәклип қилса вә көңлүң тартса, алдиңға
қоюлған һәммини виждaниңни дәп олтармай
йәвәр; 28 амма бириси саңа: «Бу бутларға
аталған қурбанлиқ таами» десә, ундақта уни
йемә; немишкә десәң, бу ишни саңа ейтқан
адәмниң сәвәви үчүн, шундақла виждaнниң сәвәви
үчүндур; 29 мән дегән виждан сениңки әмәс, бәлки
һелиқи кишиниң виждaни; мениң әркинлигимгә
башқиларниң виждaни тәрипидин яман дәп баһа
берилишиниң һаҗити барму? 30 Мән тәшәккүр
ейтип йесәм, тәшәккүр ейтқан нәрсини дурус
йегиним түпәйлидин яман дәп қарилишимниң
немә һаҗити? 31 Шуңа силәр немини йесәңлар,
немини ичсәңлар яки һәр қандақ башқа ишларни
қилсаңлар, һәммә ишларни Худаға шан-шәрәп
кәлтүрүлсун дәп қилиңлар. 32 Мән өзүм
һәммәйләнни һәммә ишта мәмнун қилишқа
интилгинимдәк, өз мәнпәәтим үчүн әмәс, бәлки
көпчиликниң мәнпәәти, уларниң қутқузулуши
үчүн интилгинимдәк, һеч кимниң алдиға —
Йәһудийлар болсун, греклар болсун, Худаниң
җамаитидикиләр болсун алдиға путликашаң
болмаңлар. Мән Мәсиһни үлгә қилғинимдәк,
силәрму мени үлгә қилиңлар.

11 Әнди силәрни шуниң үчүн тәриплəймәнки,
и қериндашлар, һәммә ишларда силәр
мени әсләп турувaтисиләр, мән силәргә
тапшурғинимдәк, көрсәтмиләрни тутуп
келиватисиләр. 3 Амма мән силәрниң һәр әрниң
беши Мәсиһдур, аялниң беши әрдур вә Мәсиһниң
беши Худадур дәп билишиңларни халаймән.
4 Шуңа, [ибадәткә қатнашқанда], һәр қандақ
әр бешиға бир нәрсә артқан һалда дуа қилса
яки бешарәт бәрсә, у өз бешиға һөрмәтсизлик
қилған болиду. 5 Амма [ибадәткә қатнашқанда],
һәр қандақ аял бешиға бирәр нәрсә артмиған
һалда дуа қилса яки бешарәт бәрсә, у өз бешиға
һөрмәтсизлик қилған болиду; бундақ аялниң
чечи чүшүрүветилгән, [рәсва қилинған] аялдин
пәрқи йоқтур. 6 Аял кишиниң бешиға артқини йоқ
болса, чачлири чүшүрүветилсун; аялға нисбәтән
чачлириниң кесиветилиши яки чүшүрүветилиши
уятлиқ иш болса, әнди униң бешиға бирәр
артқини болсун. 7 Чүнки әр киши болса бешини
япмаслиғи керәк; чүнки у Худаниң сүрәт-образи
вә шан-шәривидур; амма аял киши болса әрниң
шан-шәривидур. 8 Чүнки әр болса аялдин әмәс,
бәлки аял әрдиндур. 9 Шуниңдәк әр киши аял
үчүн әмәс, аял киши әр үчүн яритилғандур. 10
Бу сәвәптин, һәм пәриштиләрниң сәвәвидин
аял киши бешида һоқуқ[ниң] [бәлгисигә] егә
болуши керәк. 11 Һалбуки, Рәбдә аял әрсиз
болмас вә әр аялсиз болмас; 12 чүнки аял әрдин
чиқирилғинидәк, әр аял арқилиқ [туғулиду];
лекин һәммә иш Худадиндур. 13 Өз көңлүңларда
баһа бериңлар; аялларниң бешиға бир нәрсә
артмай туруп Худаға дуа қилиши мувапиқму? 14
Тәбиәтниң өзи силәргә әр кишиниң узун чачлири
болса униңға уят екәнлигини үгәтмидиму? 15
Амма аял кишиниң узун чачлири болса, бу
униңға шан-шәрәп болиду; чүнки униң узун
чачлири униңға безәк-йепинча болсун дәп тәқдим
қилинған. 16 [Бирисиниң бу ишлар тоғрилиқ]
талаш-тартиш қилғуси болса, [шуни билсунки],
бизләрдә һәм Худаниң җамаәтлиридиму
шулардин башқа һеч қаидиләр йоқтур. 17
Амма һазир демәкчи болған иш, йәни силәр
жиғилған сорунларға кәлсәк, униңда силәрни
тәриплимәймән; чүнки жиғилғиниңларниң
нәтиҗиси пайдилиқ әмәс, бәлки зиянлиқ
болуватиду. 18 Чүнки биринчидин, силәр җамаәттә
жиғилғиниңларда, араңларда гуруһларға
бөлүнүшләр болғанлиғини аңлидим; бу гәпкә
қисмән ишәндим. 19 Араңларда бөлүнүшләр
пәйда болмай қалмайду. Ундақ болмиғанда
араңларда кимниң лаяқәтлик болғанлиғини
көрүвалғили болмайтти. 20 Силәр бир йәргә
җәм болғиниңларда, силәр [һәқиқәтән] «Рәбниң
зияпити»дин йемәйсиләр. 21 Чүнки йегиниңларда
һәр бириңлар башқиларниң йейишини күтмәйла
өзүңлар елип кәлгән ғизани йәверисиләр-дә,
бириси ач қалиду, йәнә бириси мәс болуп
кетиду. 22 Йәп-ичишкә өз өйлириңлар йоқму?
Худаниң җамаитини көзгә илмай, йоқсулларни

хижаләткә қоймақчимусиләр? Силәргә немә
десәм болар? Силәрни тәрипләмдимән? Яқ,
силәрни тәриплимәймән. 23 Чүнки мән силәргә
[Рәбниң зияпити тоғрилиқ] йәткүзгәнлиримни
өзүм Рәбдин тапшурувалғанмән; демәк, Рәб
Әйсаға сатқунлуқ қилинған кечидә у қолиға нан
елип, 24 тәшәккүр ейтқандин кейин уни уштуп:
«Мана, силәргә аталған Мениң теним; буни Мени
әсләп туруш үчүн мошундақ қилиңлар» — деди. 25
Шуниңдәк, ғизадин кейин у жамни қолиға елип:
«Мана, бу жамдики шарап қенимда болған «йеңи
әһдә»дур; һәр қетим буниңдин ичкиниңларда,
Мени әсләп туруш үчүн шундақ қилиңлар» —
деди. 26 Чүнки силәр һәр қетим бу нандин йегән,
бу жамдин ичкән болсаңлар, таки Униң қайтип
келишигичә силәр Рәбниң өлүмини жакалиған
болисиләр. 27 Шуниң үчүн, кимки лаяқәтсиз
һалда бу нанни йесә яки Рәбниң жамидин ичсә,
Рәбниң тени һәм қениға нисбәтән гунакар болиду.
28 Шуниң үчүн һәр бирси бу ишлар үстидә өз-
өзини тәкшүрүп, андин нандин йесун, жамдин
ичсун. 29 Чүнки [Рәбниң] тенини пәриқ әтмәй
туруп йегүчи вә ичкүчи һәр ким өзигә һөкүм-
жазани йәткүзүп йәп-ичиду. 30 Бу сәвәптин
араңлардики нурғун адәмләр зәиплишип кесәл
болди, һәтта хелә бир қисми [өлүмдә] ухлап
қалди. 31 Лекин әгәр өз үстимизни тәкшүрүп
һөкүм чиқарған болсақ, бешимизға [Рәбниң]
һөкүм-жазаси чүшүрүлмәйдиған болиду. 32 Амма
гәрчә үстимизгә Рәб тәрипидин һөкүм-жазалар
чүшүрүлгән болсиму, әмәлийәттә бу Униң бизгә
чүшүргән «тәрбийә жазаси»дур; буниңдин мәхсәт,
бизниң бу дуния билән бирликтә һалакәткә
һөкүм қилинмаслиғимиз үчүндур. 33 Шуңа,
и қериндашлар, [Рәбниң зияпитидә] йейишкә
жәм болғиниңларда, [һәммәйлән толуқ кәлгичә]
бир-бириңларни күтүңлар. 34 Бириси ач қосақ
болса авал өйидә йәп кәлсун; шундақ қилип
силәрниң жәм болушуңлар өзүңларға һөкүм-
жаза йәткүзмәйдиған болиду. Қалған башқа
мәсилиләрни болса, мән барғинимда тәртипкә
салимән.

12 Амма и қериндашлар, роһий илтипатларға
кәлсәк, силәрниң улар тоғрилиқ билмәй
қелишиңларни халимаймән. 2 Силәр таипиләрниң
арисида болған вақтиңларда һәр хил йолларға
башлинип, гас-гача бутларға [чоқунушқа]
аздурулуп кәткиниңларни билисиләр. 3 Шуңа мән
силәргә уқтуримәнки, һеч ким Худаниң Роһида
туруп: «Әйсаға ләнәт!» демәйду вә һәр қандақ
бири Муқәддәс Роһта болмай туруп «Әйса Рәбдур!»
дәп ейталмайду. 4 Амма илтипатлар хилму-хил,
лекин Роһ болса бирдур. 5 Хизмәтләр болса һәр
хил, амма [биз хизмитини қилидиған] Рәб бирдур.
6 Ишләш йоллири һәр хил, амма һәммәйләндә
һәммә ишни вужудқа чиқарғучи Худа бирдур. 7
Амма һәммәйләнниң мәнпәәти үчүн һәр биригә
Роһниң намайән болуши беғишлиниду. 8 Чүнки
Роһ арқилиқ биригә даналиқ йәткүзгүчи сөз, йәнә
биригә шу охшаш Роһ арқилиқ хәвәр йәткүзгүчи
сөз тәқсим қилиниду; 9 йәнә охшаш Роһ арқилиқ
башқа биригә алаһидә ишәш, йәнә биригә
охшаш Роһ арқилиқ [кесәлләрни] сақайтиш
илтипатлири, 10 бирәвгә мөжизиләрни яритиш
тәқсим қилиниду; бирәвгә вәһий-бешарәт бериш;
бирәвгә һәр хил роһларни пәриқ етиш, бирәвгә
намәлум тилларда сөзләш, йәнә бирәвгә намәлум
тилларни тәржимә қилиш илтипати тәқсим
қилиниду. 11 Амма бу ишларниң һәммисини
жүргүзгүчи охшаш шу бир Роһтур, У һәр биригә
Өзи лайиқ көрүп, айрим-айрим тәқсим қилип
бериду. 12 Чүнки инсаний тән бир болсиму нурғун
әзалири болғинидәк, шундақла әзалири нурғун
болсиму өз ара қошулуп бир тән болғандәк, Мәсиһ
Өзиму һәм шундақтур. 13 Чүнки һәммимиз,
мәйли Йәһудийлар болсақму, Грекләр болсақму,
қуллар болсақму, һөрләр болсақму, бир Роһта бир
тәнгә киришкә чөмүлдүрүлдуқ вә бир Роһтин
ичишкә несип қилиндуқ. 14 Чүнки тән бирла
әзадин әмәс, бәлки көп әзалардин тәркиб тапиду.
15 Әгәр пут: «Мән қол болмиғиним үчүн мән
тәнгә тәвә әмәсмән» десила, ундақта у һәқиқәтән
тәнгә тәвә әмәс боламду? 16 Қулақ: «Мән көз
әмәс, шуңа мән тәнгә тәвә әмәсмән» десила,
ундақта у һәқиқәтән тәнгә тәвә әмәс боламду? 17
Пүтүн тән көзла болса, ундақта аңлаш сезимимиз
нәдин болиду? Пүтүн тән қулақла болса, ундақта
пураш сезимимиз нәдин болиду? 18 Һалбуки,
Худа Өзигә лайиқ көргән тән әзалириниң һәр
бирини айрим-айрим өз жайиға орунлаштурған;
19 әгәр уларниң һәммиси охшаш әза болса,
ундақта уни қандақму тән дегили болатти? 20
Әндиликтә әзалар көп, тән болса бирдур. 21
Көз қолға: «Мениң саңа еһтияжим чүшмәйду!»

дейәлмәйду; яки баш болса путларға: «Мениң
силәргә еһтияҗим чүшмәйду!» дейәлмәйду. 22
Дәл әксичә, тәндики аҗиз-әрзимәс дәп көрүнгән
әзалар кам болса болмайду; 23 вә һәм тәндики биз
етиварсиз дәп һесаплиған әзаларға болса, техиму
көпрәк етивар қилимиз; шундақла искәтсиз дәп
қаралған әзалиримиз техиму искәтлик қилиниду;
24 әслидә яришимлиқ болған әзалиримизға
болса шундақ қилишниң һаҗити йоқ. Амма
Худа пүтүн тәнни шундақ бирләштүргәнки, У
етиварсиз дәп һесапланған әзаларға техиму көп
етивар бериду. 25 Буниңдин мәхсәт тәндә һеч
бөлүнүшләр болмаслиғи, бәлки барлиқ әзалар өз
ара охшаш көйүмчанлиқта болуши үчүндур. 26
Бир әза җапа-дәрд тартса, барлиқ әзалар униң
билән тәң җапа-дәрд тартиду; бир әзаға шәрәп
кәлсә, барлиқ әзалар униң билән тәң шатлиниду.
27 Әнди силәр Мәсиһниң тенидурсиләр, һәр
бириңлар Униң айрим-айрим әзасидурсиләр. 28
Худа җамаәттә мошундақларни орунлаштурған:
— авал расулларни, андин пәйғәмбәрләрни,
үчинчи болуп тәлим бәргүчиләрни; андин мөҗизә
көрсәткүчиләрни, андин түрлүк кесәлләрни
сақайтиш илтипатлириға егә болғанларни, ярдәм
бәргүчиләрни, йетәкчилик қилғучиларни, һәр хил
намәлум тилларда сөзләйдиғанларни тайинлап
орунлаштурғандур. 29 Һәммәйлән расулму?
Һәммәйлән пәйғәмбәрму? Һәммәйлән тәлим
бәргүчиму? Һәммәйлән мөҗизә көрсәткүчму?
30 Һәммәйләндә сақайтиш илтипатлири барму?
Һәммәйлән намәлум тилларда сөзләмду?
Һәммәйлән намәлум тилларни тәрҗимә
қилаламду? 31 Амма силәр чоңрақ илтипатларни
тәқәзза болуп қоғлаңлар; һалбуки, мән һазир
силәргә һәммидин әвзәл бир йолни көрситип
берәй.

13 Мән әгәрдә бу дуниядики кишиләр
сөзләватқан һәр хил тиллар һәтта
пәриштиләрниң тиллири биләнму сөзләләйдиған
болсамму, бирақ мән меһир-муһәббәтсиз болсам,
у чағда мән пәқәт бир «даң-даң» қилидиған
мис даң, бир «чаң-чаң» қилидиған чаң болуп
қалимән, халас. 2 Әгәр мән пәйғәмбәрлик
қилалисам, барлиқ сирлар, барлиқ билимләрни
чүшинип болған болсамму, һәм шуниң билән бир
вақитта тағларни йөткәлигидәк толуқ ишәштә
болсамму, амма мәндә меһир-муһәббәт болмиса,
ундақта мән һеч нәрсә болмиған болимән. 3
Әгәр барлиқ мал-мүлкүмни сәдиқигә атап һәм
тенимни [Худаниң йолида] қурбанлиқ сүпитидә
көйдүрүлүшкә сунған тәғдирдиму, амма мәндә
йәнила меһир-муһәббәт болмиса, ундақта мениң
һеч қандақ пайдам йоқ болған болиду. 4 Муһәббәт
сәвир-тақәтлик болуш һәм меһриванлиқтур;
Муһәббәт һәсәтхорлуқ қилмайду: Муһәббәт
өзини махтимайду, Тәкәббурлуқ қилмайду, 5
Номуссизлиқ қилмайду, Өз мәнпәәтини көзләп
жүрмәйду, Териктүрүлмәйду, Көңлидә өчмәнлик
сақлимайду; 6 Һәққанийсизлиқтин хошал
болмайду, Бәлки әмәлийәттин, һәқиқәттин хошал
болиду; 7 һәммә ишта қосиғи кәңлик қилиду,
һәммигә йүзлинип [Худаға] ишиниду, һәммә
ишқа үмид бағлайду, һәммигә чидайду. 8 Меһир-
муһәббәт һәргиз ахирлашмайду. Бешарәтләр
болса, карға кәлмәйду: «намәлум тиллар»
болса, түгәйду: [мөҗизилик] билимләрму карға
кәлмәйду. 9 Чүнки бизниң билидиғанлиримиз
қисмән, бешарәт беридиғанлиримиз қисмән;
10 лекин мукәммәллик кәлгәндә, қисмәнлик
йоқилиду. 11 Мән кичигимдә балиларчә сөзлидим,
балиларчә ойлидим, балиларчә һесаплидим; чоң
болғинимда, мән балилиқни ташлидим. 12 Чүнки
биз һазир бир тутуқ деризидин мүҗмәл һалда
көримиз, лекин шу чағда йүзму-йүз көримиз:
һазир мән қисмән тонуймән, шу чағда мән [Худа]
мени тонуп келиватқандәк тонуймән. 13 Һазир
ишәш, үмүт, меһир-муһәббәттин ибарәт бу үч
нәрсә турупту; булардин әң үстүн туридиғини
меһир-муһәббәттур.

14 Меһир-муһәббәткә интилип уни
қоғлишиңлар вә һәм роһий илтипатларға,
болупму бешарәт беришкә интизар болуңлар.
2 Чүнки намәлум тилда сөзләйдиған киши
адәмләргә әмәс, бәлки Худаға сөзләйду;
аңлиғучилардин һеч ким уни чүшәнмәйду, амма
у Роһта сирлиқ ишларни ейтип бериду. 3 Лекин
бешарәт беридиған киши болса адәмләрниң
етиқатини қурушқа, уларни риғбәтләндүрүшкә
вә тәсәлли беришкә сөзләйду. 4 Намәлум
тилда сөзлигүчи өз роһини қуриду; амма
бешарәт бәргүчи җамаәтниң [етиқатини] қуриду.
5 Әндиликтә мән силәрниң һәммиңларниң
намәлум тилларда сөзлийәлишиңларни үмүт
қилимән, лекин бешарәт беришиңларни техиму

үмүт қилимән. Намәлум тилда сөзлигүчи сөзини
тәрҗимә қилмиса, җамаәтниң етиқат қурулушида
бешарәт бәргүчи униңдин улуқ болиду. 6
Қериндашлар, мән йениңларға келип, намәлум
тиллардила сөзлигиним билән мәлум вәһий,
билим, бешарәт яки тәлимни йәткүзмисәм,
мән силәргә немә пайда тәккүзимән? 7 Һәтта
аваз чиқиралайдиған җансиз нәрсиләр, мәйли
нәй болсун, чилтар болсун шундақ; уларниң
аһаңлириниң бир-биридин пәрқи болмиса,
уларда челинған пәдә қандақму пәриқ етилсун? 8
[Җәң] канийиму бәлгүлик бир аһаңда челинмиса,
ким җәңгә һазирлансун? 9 Шуниңдәк силәр
тилда ениқ чүшинәлигидәк сөз қилмисаңлар,
немә демәкчи болғиниңларни ким чүшинәләйду?
Силәр һаваға гәп қилғандәк болисиләр. 10
Җаһанда, шүбһисизки, хилму-хил тил-авазлар бар
вә уларниң һеч қайсиси мәнасиз әмәс; 11 әгәр әнди
мән мәлум аваз-тилниң мәнасини билмисәм, мән
сөзлигүчигә нисбәтән ят вә у маңа нисбәтән ят
болиду. 12 Әһвал силәрдиму шундақ. Шуңа, силәр
роһий илтипатларға қизғинлиқ билән интилгән
екәнсиләр, җамаәтниң етиқатини қуридиған
илтипатларға бай болушқа интилиңлар. 13
Шуңа, намәлум тилда сөзләйдиған киши
сөзлигәнлирини тәрҗимә қилип берәләйдиған
болсам дәп дуа қилсун. 14 Чүнки намәлум тилда
дуа қилғинимда, роһум дуа қилиду, лекин әқил-
идракимдин болса мевә чиқмайду. 15 Ундақта
қандақ қилиш керәк? Мән бәзидә роһум билән
дуа қилимән, һәм бәзидә әқил-идраким биләнму
дуа қилимән; мән бәзидә роһум билән мәдһийә
нахшилирини ейтимән, һәм бәзидә әқил-идраким
биләнму мәдһийә нахшилирини ейтимән;
16 болмиса, пәқәт роһуң биләнла мәдһийә
оқусаң, ишләткән [тилиңни] билмигәнләрниң
қатарида олтарғучи тәшәккүруңгә қандақму
«Амин» дейәлисун? Чүнки у ейтқиниңни
чүшәнмәйду. 17 Сән дәрһәқиқәт тәшәккүрни яхши
ейтисән, амма йениңдики аңлиғучиниң етиқати
қурулғини йоқ. 18 Мән бундақ намәлум тилларда
шәхсән һәммиңлардин көп сөзләйдиғанлиғим
үчүн Худаға тәшәккүр ейтимән; 19 һалбуки,
җамаәттә болғанда, намәлум тилда түмән еғиз
сөзлигинимдин көрә, башқиларға тәлим-тәрбийә
берәлигидәк чүшинишлик сөздин бәш еғизла
сөзләлисәм дәймән. 20 Қериндашлар, әқил-
һошуңларда бала болмаңлар; яманлиқ җәһәтидә
бовақ болуңлар, амма әқил-һошуңларда пишқәдәм
болуңлар. 21 Тәвратта: «Чәт тиллиқларниң
сөзи вә ят адәмләрниң ләвлири арқилиқ Мән
мошу хәлиққә гәп қилимән; лекин шундақ
болсиму улар йәнила Маңа қулақ салмайду —
дәйду Пәрвәрдигар» дәп пүтүлгәндур. 22 Шуңа
«намәлум тиллар» болса бир аламәт бәлгүдур;
етиқатчиларға әмәс, бәлки етиқатсизларға аламәт
бәлгүдур; вәһий-бешарәтләр болса, етиқатсизлар
үчүн әмәс, бәлки етиқатчилар үчүн болиду.
23 Шуниң үчүн пүткүл җамаәт бир йәрдә җәм
болғанда, һәммиси өз алдиға бундақ намәлум
тилларда сөзләвәрсә вә садда яки етиқатсиз
кишиләр кирип қалса, улар һәммиңларни
сараң болуп қапсиләр дейишмәмду? 24 Амма
һәммиңлар вәһий-бешарәт йәткүзсәңлар,
етиқатсиз яки садда киши араңларға кирип
қалса, һәммиңлар тәрипидин униң гуналириға
тәнбиһ берилиду, һәммиңлар тәрипидин униң
гунакар екәнлиги көрситилиду; 25 қәлбидики
сирлар ашкарә қилинғанда, у өзини йәргә
ташлап: — «Худа һәқиқәтән араңлардидур» дәп
Худаға сәҗдә қилиду. 26 Әнди қериндашлар,
қандақ қилишимиз керәк? Силәр бир йәргә җәм
болғиниңларда, һәр бириңларда [бир илтипат]
болиду; бирисидә мәдһийә нахшиси, бирисидә
тәлим, бирисидә намәлум тил, бирисидә вәһий,
бирисидә намәлум тилниң йешими болиду.
Һәммә ишлар етиқатниң қурулуши үчүн болсун.
27 Намәлум тилда сөзлигүчиләр болуп қалса,
иккиси яки әң көп болғанда үчи нөвәт билән
сөзлисун вә бириси уларниң ейтқанлирини
өрисун. 28 Амма [җамаәттә] өригүчи болмиса,
у сүкүт қилсун; өз-өзигә вә Худаға ейтсун. 29
Вәһий-бешарәт йәткүзгүчиләр болса, икки-
үчи сөзлисун; қалғанлар гәплириниң вәзнини
дитлап турсун; 30 Амма олтарғанлар арисидин
башқа бир кишигә мәлум бир вәһий берилсә,
сөзләватқан киши сөзини тохтитип нөвәтни
униңға бәрсун. 31 Чүнки һәммиңлар бир-
бирләп вәһий-бешарәт йәткүзсәңлар болиду;
шуниң билән һәммәйлән үгиниду, һәммәйлән
риғбәтлиниду. 32 Пәйғәмбәрләрниң өз роһлири
пәйғәмбәрләрниң өзлиригә итаәт қилиду. 33
Чүнки Худа қалаймиқанчилиқ туғдурғучи әмәс,
бәлки тинич-хатирҗәмлик бәргүчидур. Барлиқ

муқəддəс бəндилəрниң җамаəтлиридə шундақ
тəртип бар. 34 Араңлардики аяллар җамаəтлəрдə
сүкүттə олтарсун; уларниң сөзлишигə рухсəт
қилинмиған; Тəврат қанунида бəлгүлəнгəндəк,
улар [тəртипкə] бойсунсун. 35 Амма улар мəлум
ишни билмəкчи болса, өйидə өз əрлиридин
сорисун; аялниң җамаəттə сөзлиши уятлиқ иштур.
36 Худаниң сөз-калами силəрдин башланғанму?!
Яки ялғуз силəргила йетип кəлгəнму?! 37
Бириси өзини вəһий-бешарəтчи яки роһий
киши дəп саниса, у силəргə һазир язған бу
сөзүмниң һəқиқəтəн Рəбниң əмри екəнлигини
етирап қилсун. 38 Бириси буни етирап қилишни
халимиса, у етирап қилинмайду. 39 Шуниң
үчүн, и қериндашлар, вəһий-бешарəтлəрни
йəткүзүшкə тəлмүрүп интилиңлар, шундақла
намəлум тилларда сөзлəшни чəклимəңлар. 40
[Хуласə қилип ейтқанда], һəр бир иш чирайлиқ,
тəртиплик қилинсун.

15 Амма, и қериндашлар, мəн силəргə əслидə
йəткүзгəн хуш хəвəрни баян қилмақчимəн;
силəр бу хуш хəвəрни қобул қилған вə униңда
чиң туруватисилəр; 2 мəн силəргə йəткүзгəн
хуш хəвəр болған каламда чиң турған болсаңлар,
— (ишəнгиниңлар бекарға кəтмигəн болса) —
силəр униң арқилиқ қутқузулуватисилəр. 3
Чүнки мəн өзүмгə аманəт қилинғанлирини
əң зөрүр иш сүпитидə силəргиму тапшурдум;
йəни, Тəврат-Зəбурда алдин-ала ейтилғинидəк,
Мəсиһ гуналиримиз үчүн өлди; 4 У дəпнə
қилинди; вə үчинчи күни йəнə Тəврат-Зəбурдə
алдин-ала ейтилғинидəк тирилдүрүлди; 5 У
Кефасқа, андин он иккилəнгə көрүнди; 6 андин
У бир сорунда бəш йүздин артуқ қериндашқа
көрүнди; уларниң көпинчиси бүгүнки күндə
тирик, амма бəзилири өлүмдə ухлаватиду; 7 У
Яқупқа, андин расулларниң һəммисигə көрүнди;
8 Һəммисидин кейин У худди вақитсиз туғулған
бовақтəк болған маңиму көрүнди. 9 Чүнки мəн
расуллар арисидики əң төвинимəн, расул дəп
атилишқа лайиқ əмəсмəн; чүнки мəн Худаниң
җамаитигə зиянкəшлик қилғанмəн. 10 Лекин һазир
немила болсам Худаниң меһри-шəпқити арқилиқ
болдум; Униң маңа көрсəткəн шу меһри-шəпқити
бекарға кəтмиди; чүнки мəн [Худаниң хизмитидə]
барлиқ расуллардин бəкрəк җапалиқ ишлигəнмəн;
əмəлийəттə ишлигүчи мəн əмəс, бəлки мəн билəн
биллə болған Худаниң меһри-шəпқитидур. 11
Демəк, мəйли мəн яки башқа [расуллар] болсун,
һəммимизниң йəткүзгəнлири охшаш болуп, у
дəл силəр ишинип қобул қилған хуш хəвəрдур.
12 Амма Мəсиһ өлгəнлəр ичидин тирилдүрүлгəн
дəп җакаланған болса, қандақму араңлардики
бəзилəр өлгəнлəрниң тирилиши дегəн йоқ иш,
дəйду? 13 Амма өлгəнлəрниң тирилиши дегəн
йоқ иш болса, Мəсиһниң тирилишиму йоқ иш
болған болатти. 14 Шуниңдəк əгəр Мəсиһ өлүмдин
тирилгəн болмиса, җакалиған хəвиримиз беһудə
болған, силəрниң етиқатиңларму беһудə болған
болатти. 15 Һəтта бизму Худа тоғрисидики
ялған гувачилар болған болаттуқ — чүнки биз
Худаниң Мəсиһни өлүмдин тирилдүргəнлигигə
гувалиқ бəрдуқ. Əгəр һəқиқəтəн өлүмдин
тирилиш болмиса, Худа Мəсиһниму өлүмдин
тирилдүрмигəн болатти. 16 Чүнки өлгəнлəр қайта
тирилдүрүлмисə, Мəсиһму тирилмигəн болатти.
17 Мабада Мəсиһ тирилмигəн болса, етиқатиңлар
керəксиз болған, силəр техичə гуналириңларда
жүрүватқан болаттиңлар, 18 шундақла Мəсиһтə
өлүмдə ухлаватқанларму һалакəткə йүз тутқан
болатти. 19 Əгəр үмүтүмизни пəқəт бу дунийдики
һаятимиз үчүнла Мəсиһгə бағлиған болсақ, биз
инсанлар арисидики əң бечарə адəмлəрдин болған
болимиз. 20 Амма əмəлийəттə, Мəсиһ өлүмдə
ухлиғанлар ичидə «һосулниң тунҗа меваси»
болуп, өлүмдин тирилгəндур; 21 Чүнки бир
инсан арқилиқ өлүм [аләмдə] пəйда болғинидəк,
өлүмдин тирилишму бир инсан арқилиқ [аләмдə]
пəйда болди. 22 Адəматимиздин болғанларниң
һəммиси [униң түпəйлидин] өлүмгə мəһкүм
болғанлиғиға охшаш, Мəсиһдə болғанларниң
һəммиси [Униң түпəйлидин] өлүмдин һаятқа
еришиду. 23 Амма һəммəйлəн өз нөвəт-қатарида
тирилиду; тунҗа һосулниң меваси болған Мəсиһ
биринчи; иккинчилəр болса Мəсиһниң дунияға
қайтип кəлгинидə өзигə тəвə болғанлар. 24
Андин ахирəт болиду; шу чағда У барлиқ
һөкүмранлиқни, барлиқ һоқуқ вə һəр хил
күчлəрни əмəлдин қалдуруп, падишалиқни
Худа-Атиға тапшуриду. 25 Чүнки У барлиқ
дүшмəнлəрни [мəғлуп қилип] айиғи астида
қилғичə һөкүм сүрүши керəктур; 26 əң ахирқи
йоқитилидиған дүшмəн болса өлүм өзидур. 27
Чүнки [Зəбурда] «[Худа] пүткүл мəвҗудатни Униң

айиғи астиға бойсундурған» [дәп пүтүклүктур].
Амма «пүткүл мәвҗудат Униңға бойсундурулған»
дейилгинидә, рошәнки, шу «пүткүл» дегән
сөз «һәммини Униңға Бойсундурғузғучи»ниң
өзини ичигә алған әмәстур. 28 Амма һәммә
Униңға бойсундурулғандин кейин, Оғул һәммини
өзигә бойсундурғучиға бойсуниду; шуниң билән
Худа һәмминиң һәммиси болиду. 29 Өлүмдин
тирилиш болмиса, бәзиләрниң өлгәнләр үчүн
чөмүлдүрүлүшини қандақ чүшиниш керәк?
Өлгәнләр зади тирилмисә, кишиләр улар үчүн
немә дәп чөмүлдүрүлиду? 30 Бизләр немә
дәп [һәр күни] һәр саәттә хәвп-хәтәргә дуч
келип жүримиз? 31 Рәббимиз Мәсиһ Әйсада
силәрдин пәхирлинишим раст болғандәк, [и
қериндашлирим], мән һәр күни өлүмгә дуч
келимән. 32 Әгәр инсанларниң нуқтиинәзиридин
ейтқанда «Әфәсус шәһиридә вәһший һайванлар
билән елиштим» десәм, өлгәнләр өлүмдин
тирилмисә, буниң маңа немә пайдиси? «Әтә
бәрибир өлүп кетидиған болғандин кейин, йәп-
ичип жүрүвалайли» дегән сөз йоллуқ болмамти?
33 Алданмаңлар; чүнки «Яман һәмраһлар әхлақни
бузиду». 34 Һәққаний болуш үчүн ойғиниңлар,
гунадин қол үзүңлар; чүнки бәзилириңларда
Худа тоғрилиқ хәвәр йоқтур — буни ейтсам
силәр үчүн уят әмәсму? 35 Бәлким бириси:
«Өлүкләр қандақ тирилдүрүлиләр? Улар қандақ
тән билән тириләр?» — дәп сориши мүмкин. 36
И ахмақ киши, сениң териғиниң, өлмәй туруп
қайтидин тирилмәйду. 37 Һәм сениң териғиниң,
өсүмлүкниң тени әмәс, бәлки униң яланач дени —
мәсилән, буғдайниң яки башқа бирәр зираәтниң
дени, халас. 38 Вә кейин Худа Өз хаһиши бойичә
униңға мәлум бир тәнни бериду; шундақла
уруқ данлириниң һәр биригә өзиниң тенини
ата қилиду. 39 Җаниварларниң әтлири болса
бир-биригә охшимайду; инсанларниң өзигә хас
әтлири бар, һайванларниң өзигә хас әтлири
бар, учар-қанатларниңму бар, белиқларниңму
бар. 40 Асманда җисимлар бар, йәр йүзидиму
җисимлар бар; амма асмандикисиниң җула-
шәриви башқичә, йәр йүзидикисиниңму башқичә
болиду; 41 Қуяшниң шан-шәриви бир хил,
айниң шәриви йәнә бир хил, юлтузларниң
шан-шәриви йәнә бир хилдур; чүнки юлтузлар
шан-шәрәплиридә бир-биридин пәриқлиниду.
42 Өлүмдин тирилиш һәм шундақтур. [Тән]
чириш һалитидә терилиду, чиримас һаләттә
тирилдүрүлиду; 43 Уятлиқ һаләттә терилиду,
шан-шәрәп билән тирилдүрүлиду; аҗиз һаләттә
терилиду, амма күч-қудрәт билән тирилдүрүлиду.
44 У тәбиәткә тәвә бир тән сүпитидә терилиду;
роһқа тәвә бир тән болуп тирилдүрүлиду; әслидә
тәбиәткә тәвә бир «җанлиқ» тән болған болса,
әнди роһий бир тән болиду. 45 Шуңа [Тәвратта]
мундақ пүтүлгәнки: «Тунҗи инсан Адәм атимиз
тирик бир җан қилип яритилди»; амма «ахирқи
Адәм ата» болса һаятлиқ бәргүчи Роһ болди.
46 Амма авал кәлгини роһий адәм әмәс, бәлки
«тәбиәткә тәвә болғучи» адәм еди, кейин «роһий
адәм» кәлди. 47 Дәсләпки инсан болса йәрдин,
тупрақтин апиридә қилинған; иккинчи инсан
болса асмандин кәлгәндур; 48 Тупрақтин апиридә
қилинғини қандақ болған болса, [униңдин]
[болған] «тупрақлиқ»ларму шундақ болиду;
асмандин кәлгини қандақ болса, униңдин болған
«асманлиқлар»му шундақ болиду. 49 Бизләр
«тупрақлиқ адәм» сүритидә болғинимиздәк,
«асманлиқ адәм» сүритидиму болалаймиз. 50
Амма шуни ейтимәнки, и қериндашлар, әт
вә қандин төрәлгәнләр Худаниң падишалиғиға
варислиқ қилалмайду; чиригүчи чиримайдиғанға
варислиқ қилалмайду. 51 Мана, мән силәргә бир
сирни ейтип беримән; биз һәммимизла [өлүмдә]
ухлайдиғанлардин болмаймиз; бирақ һәммимиз
өзгәртилимиз! 52 Бир дәқиқидила, көзни бир
жумуп ачқичә, әң ахирқи канай челинғанда
өзгәртилимиз; чүнки канай челинсила өлгәнләр
чиримас һаятқа тирилдүрүлиду, шундақла
өзгәртилимиз; 53 Чүнки бу чирип кәткүчи чиримас
һаятни кийивелиши, бу өлгүчи өлмәсликни
кийивелиши керәк; 54 Амма чирип кәткүчи
чиримас һаятни кийгәндә, бу өлгүчи өлмәсликни
кийгәндә, шу чағда бу сөз әмәлгә ашурулиду:
«Өлүм ғәлибә тәрипидин жутулуп йоқутулиду!».
55 «Аһ, өлүм, сениң нәштириң қени?! Аһ, өлүм,
сениң ғәлибәң қени?!» (Hadēs g86) 56 Өлүмдики
нәштәр — гунадур, гунаниң күчи болса, Тәврат
қануни арқилиқ намайән болиду. 57 Лекин
бизни Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ буларниң
үстидин ғәлибигә ериштүргүчи Худаға тәшәккүр!
58 Шуниң үчүн, сөйүмлүк қериндашлирим, чиң
туруп тәврәнмәс болуңлар, Рәбниң хизмитидики

ишлириңлар һемишə кəң зиядиләшсун; чүнки
Рəбдə болған əҗир-җапайиңлар һəргиз беһудə
кəтмəйдиғанлиғини билисиләр.

16 Əнди муқəддəс бəндиләр үчүн сəдиқə топлаш
тоғрилиқ, силəрму Галатия өлкисидики
җамаəтлəргə тапилиғинимдəк қилиңлар. 2
Һəр һəптиниң биринчи күнидə һəр бириңлар
тапавитиңларниң бəрикити бойичə униңдин
бир үлүшини аҗритип өз йениңларда сақлап
қоюңлар; шундақ қилсаңлар, кəлгəн вақтимда
сəдиқə топлаш һаҗəт болмайду. 3 Мəн кəлгинимдə,
силəр қайси адəмлəрни лайиқ көрүп таллисаңлар,
мəн шуларға [тонуштуруш] хəтлирини йезип
берип мошу сəдиқə-шəпқитиңларни Йерусалимға
апирип беришкə əвəтимəн. 4 Мениңму беришим
мувапиқ көрүлсə, улар маңа һəмраһ болуп
бариду. 5 Амма мəн Македонийə өлкисидин
өткəндин кейин йениңларға келимəн — чүнки
мəн Македонийəдин өтмəкчимəн — 6 бəлким мəн
силəр билəн биллə бир мəзгил турушум мүмкин,
һəтта йениңларда қишлап қелишимму мүмкин;
шуниңдəк андин қəйəргə бармақчи болсам, силəр
ярдəм қилип, мени йолға селип қоярсиләр. 7
Чүнки бу қетим силəрни йол үстидила көрүп
өтүп кетишни халимаймəн, бəлки Рəб буйруса,
силəр билəн биллə узунрақ бир мəзгил турғум
бар. 8 Амма мəн Əфəсус шəһиридə орма һейтиғичə
турмақчимəн. 9 Чүнки [мошу йəрдə] маңа
əҗайип чоң, утуқ-мевə бериватқан бир ишик кəң
ечилди, шуниңдəк қарши чиққучиларму көп. 10
Тимотий йениңларға берип турса, униң араңларда
қорқмай əркин-азатə җүрүшигə көңүл бөлүңлар.
Чүнки уму маңа охшаш Рəбниң хизмитини
ишләватиду. 11 Шуңа һеч ким уни төвəн
көрмисун; бəлки уни мениң йенимға келиши
үчүн аман-есəн узитип йолға селип қоюңлар;
чүнки униң қериндашлар билəн биллə келишини
күтмəктимəн. 12 Амма қериндишимиз Аполлосқа
кəлсəм, униңдин қериндашлар билəн биллə
силəрниң йениңларға беришни көп өтүндүм.
Лекин униң һазирчə барғуси йоқ. Кейин пурсəт
пишип йетилгəндə бариду. 13 Һошияр болуңлар,
етиқатта чиң туруңлар; мəртанə əрдəк болуңлар!
Қəйсəр болуңлар! 14 Силəрниң қилған һəммə
ишиңлар меһир-муһəббəт билəн қилинсун. 15
Əнди, и қериндашлар, Ахая өлкисидики əң
дəсләпки етиқат мевиси болған Истифанас
вə униң аилисидикилəрни, шундақла уларниң
Худаниң муқəддəс бəндилириниң хизмитидə
болушқа қандақ өзлирини атиғанлиғини убдан
билисиләр; мəн силəрдин өтүнимəнки, мошундақ
кишилəрниң вə улар билəн бирликтə хизмəттə
һəр бир җапа тартиватқанларниң сөзлиригə
кириңлар. 17 Амма [йениңлардин] Истифанас,
Фортунатус вə Ақайикусниң бу йəргə мени
йоқлап кəлгəнлигидин шатландим; чүнки улар
силəр тəрəптин кам болғанлирини толуқлап
бəрди. 18 Чүнки улар мениң роһумни вə
һəм силəрниңкиниму йеңиландурди; шуңа
шундақ адəмлəрни əтиварлап һөрмəтлəңлар.
19 Асиядики җамаəтлəрдин силəргə салам.
Аквила вə Прискилла һəм уларниң өйидə җəм
болидиған җамаəттинму Рəбдə силəргə қизғин
салам йоллайду. 20 Қериндашларниң һəммиси
силəргə салам йоллайду. Бир-бириңлар билəн
пак сөйүшлəр билəн саламлишиңлар. 21 Мана,
мəнки Павлус өз қолум билəн салам йезиватимəн!
22 Һəр ким Рəб Əйса Мəсиһни сөйгүчи болмиса,
униңға лəнəт болсун! Рəббимиз, кəлгəйсəн! 23
Рəб Əйса Мəсиһниң меһри-шəпқити һəммиңларға
яр болғай! 24 Мениң Мəсиһ Əйсада болған
муһəббитим һəммиңлар билəн биллə болғай.
Амин!

Коринтлиқларға 2

1 Худаниң ирадиси билән бекитилгән, Мәсиһ
Әйсаниң расули мәнки Павлус вә қериндаш
болған Тимотийдин Коринт шәһиридә туруватқан,
Худаниң җамаитигә вә шуниңдәк пүткүл Ахая
өлкисидики барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам!
2 Атимиз Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә
меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик болғай! 3 Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң Атиси, рәһимдиллиқларниң
егиси Ата, барлиқ риғбәт-тәсәллиниң Егиси
болған Худаға тәшәккүр-мәдһийә оқулғай!
4 Биз учриған һәр қандақ җапа-мушәққәттә
У бизгә риғбәт-тәсәлли бериватиду, шуниң
билән биз Худа тәрипидин риғбәтләндүрүлгән
болуп У йәткүзгән риғбәт-тәсәлли билән һәр
қандақ башқа җапа-мушәққәткә учриғанларға
риғбәт-тәсәлли берәләйдиған болдуқ. 5 Чүнки,
Мәсиһниң азап-оқубәтлири биз тәрәпкә ешип
ташқандәк, Мәсиһ арқилиқ болған риғбәт-
тәсәллимизму ешип ташиду. 6 Амма биз җапа-
мушәққәттә қалсақму бу силәрниң риғбәт-
тәсәлли вә ниҗат тепишиңлар үчүн болиду;
булар силәрниң биз тартқан азап-оқубәтләргә
охшаш азап-оқубәтләргә чидишиңлар билән
силәрдиму һасил қилиниду; биз риғбәт-тәсәлли
тапсақму у силәрниң риғбәт-тәсәллириңлар
вә ниҗатиңлар үчүн болиду; шуңа бизниң
силәргә бағлиған үмүтүмиз мустәһкәмдур;
чүнки силәр азап-оқубәтләрдин ортақ несивилик
болсаңлар, охшашла риғбәт-тәсәллидин ортақ
несивилик болисиләр дәп билимиз. 8 Чүнки,
и қериндашлар, силәрниң Асияда дуч кәлгән
җапа-мушәққәттин хәвәрсиз җүрүшүңларни
халимаймиз; у вақитларда биз чидиғусиз еғир
бесимға дуч кәлдуқ, һәтта һаятниң өзидин үмүт
үзгидәк болған едуқ. 9 Амма өзимизгә әмәс, бәлки
өлгәнләрни тирилдүргүчи Худаға тайинишимиз
үчүн қәлбимиздә өлүмгә мәһкүм қилинғандәк
җүрәттуқ. 10 У бизни бундақ дәһшәтлик бир
өлүмдин қутқузған вә һазир қутқузмақта, вә
бизни йәнила қутқузиду, дәп униңға үмүт
бағлидуқ; 11 силәрму буниңда һәм биз үчүн
дуа-тилавәтләр билән мәдәт бериватисиләр;
шундақ қилип талай адәмләрниң вастиси
арқилиқ бизгә көрситилгән илтипат түпәйлидин
талай адәмләр [Худаға] рәхмәтләр ейтидиған
болиду. 12 Чүнки пәхримиз, йәни виҗданимизниң
гувалиғи шуки, Худаниң алдида сап нийәтләр
вә сәмимийлик билән (инсаний парасәт билән
әмәс, бәлки Худаниң меһри-шәпқити билән)
биз бу дунияға нисбәтән вә болупму силәргә
нисбәтән өзимизни тутувалидиған болдуқ. 13
Чүнки силәргә язғинимиз оқуялайдиған вә
тонуп йетәләйдиғандин башқа һеч нәрсә әмәс;
лекин мән силәрниң бизни қисмән тонуп
йәткиниңлар бойичә Рәб Әйсаниң күнидә
силәр бизниң пәхримиз болидиғиниңлардәк
бизләрниму силәрниң пәхриңлар болиду
дәп бизни толуқ тонуп йетишиңларни
үмүт қилимән. 15 Шуниң билән мошундақ
ишәштә болуп мән әслидә иккинчи қетим
силәргә меһри-шәпқәтни йәткүзүшкә авал
силәрниң қешиңларға бармақчидим; 16 йәни,
қешиңлардин Македонийәгә өтүп, андин
Македонийәдин йәнә қешиңларға келишни,
шундақла силәр тәрипиңлардин Йәһудийә
өлкисигә узитилишимни үмүт қилған едим. 17
Мәндә шундақ нийәт болғанда, мән уни йениклик
билән қарар қилғанму? Мән нийәт қилғанда,
мәндә «әтлик» кишиләрдикидәк: бирдәм «бәрһәқ,
бәрһәқ» вә бирдәм «яқ, яқ» дейиш барму? 18
Амма Өз сөзидә турғинидәк, бизниң силәргә
ейтқан сөзимиз бирдәм «бәрһәқ» вә бирдәм
«яқ» болмайду; 19 Чүнки биз (мән вә Силванус
вә Тимотий)ниң араңларда җакалиғинимиз —
Худаниң Оғли, Әйса Мәсиһ, бирдәм «бәрһәқ» вә
бирдәм «яқ» әмәстур; бәлки Униңда «бәрһәқ»ла
бардур. 20 Чүнки Худаниң қанчилик вәдилири
болушидин қәтъинәзәр, улар Униңда «бәрһәқ»тур,
вә биз арқилиқ Униңдиму Худаға шан-шәрәп
кәлтүридиған «Амин» бардур. 21 Әнди бизләрни
силәр билән биллә Мәсиһдә чиң турғузғучи
болғини һәм бизни мәсиһлигини болса Худадур.
22 У йәнә үстимизгә мөһүр бесип, қәлбимизгә Өз
Роһини «капаләт» болушқа ата қилди. 23 Амма
Худани өз җенимға гувачи болушқа чақиримәнки,
Коринтқа техи бармиғанлиғимниң сәвәви
көңлуңларни аяш үчүн еди. 24 Һәргиз өзимизни
иман-етиқатиңлар үстигә һөкүм сүргүчиләрмиз,
демәк, бәлки силәрниң шат-хурамлиғиңларни
ашурушқа силәргә һәмкарлашқучиләрмиз; чүнки
силәр етиқат арқилиқла мәзмут турисиләр.

2 Лекин мән ичимдә, қешиңларға барсам йәнә
азар елип бармаймән дегән қарарға кәлдим.
2 Чүнки әгәр мән силәргә азар бәрсәм, мениң
түпәйлимдин азар йегәнләрдин башқа қайсибири
мени шатландуралисун? 3 Мән әсли мени
шатландуруши тегишлик болғанлардин әксичә
азар йәп қалмай дегән мәхсәттә шу хәтни яздим;
чүнки мениң шатлиғим силәр һәммиңларниңму
шатлиғидур дәп силәр һәммиңларға ишәш
бағлидим. 4 Чүнки әслидә өзүм еғир азап ичидә
қәлбимдики дәрд-әләмдин көп көз яшлиримни
төккүзүп туруп силәргә шу хәтни язған едим;
мәхситим силәргә азар бериш әмәс, бәлки силәргә
чоңқур бағланған, ешип ташқан муһәббитимни
билишиңлар үчүн еди. 5 Амма бирәрси азар
йәткүзгән болса, униң азар йәткүзгини мән әмәс
дәймән, у бәлки мәлум дәриҗидә (бу ишни зиядә
еғир қилғум йоқ) һәммиңларға азар йәткүзди.
6 Бундақ адәмниң көпинчиңлар тәрипидин
тәнбиһләнгини йетәрликтур; 7 Шуңа һазир әксичә,
силәр униңға меһри-шәпқәт көрситип риғбәт-
тәсәлли беришиңларға тоғра келиду; болмиса
бундақ бир киши бәлким ғайәт зор дәрд-әләмдин
өзини йоқитишиму мүмкин. 8 Шуңа мән силәргә
униңға муһәббитиңларни испатлишиңларни
җекиләймән. 9 Шу хетимни йәнә бир мәхсәттә,
йәни силәрниң һәммә ишларда итаәтмән яки
итаәтмән әмәслигиңларни синап билишим үчүн
яздим. 10 Лекин силәр қайсибирини мәлум иш
үчүн кәчүрүм қилған болсаңлар, мәнму һәм
уни шундақ қилған болимән; мәнму мәлум бир
ишни кәчүрүм қилғинимда (бирәр ишни кәчүрүм
қилған болсам), мән силәрни дәп Мәсиһниң
һозурида шундақ қилдим. 11 Шуниң билән
Шәйтан биздин һеч үстүнлүккә еришәлмәйду;
чүнки биз униң һейлә-микирлиридин бехәвәр
әмәсмиз. 12 Әнди Мәсиһниң хуш хәвирини
җакалашқа Троас шәһиригә кәлгинимдә вә
шундақла Рәб тәрипидин [пурсәт] ишиги маңа
ечилғини билән, 13 қериндишим Титусни
тапалмиғиним түпәйлидин роһум арам тапмиди;
шуниң билән мән шу йәрдикиләр билән
хошлишип, Македонийәгә сәпәр алдим. 14 Амма
бизни Мәсиһдә һемишә тәнтәнә билән ғалипанә
башлайдиған, биз арқилиқ һәр йәрдә Өзигә дост
тартқучи хушпурақни чачқучи Худаға тәшәккүр!
15 Чүнки биз Худаға йәткүзүливатқан Мәсиһниң
хушпуриғидурмиз, һәм қутқузулуватқанлар
арисида һәм һалакәткә кетиватқанлар арисида
шундақмиз; 16 кейинкиләргә өлүмгә болған
өлүмниң пуриғи, алдинқиларға һаятлиққа болған
һаятлиқниң пуриғидурмиз; әнди мошундақ
ишларниң һөддисидин ким чиқалайду? 17
Чүнки биз көп кишиләрниң қилғинидәк Худаниң
калам-сөзини сода-сетиқ иши қилмаймиз; әксичә
биз сәмимийлик билән Худа алдида Худадин
[әвәтилгәнләр] сүпитидә Мәсиһдә сөзләймиз.

3 Биз йәнә өзимизни тәвсийә қилғили
туруватамдуқ? Яки башқа бәзиләргә керәк
болғандәк, силәргә йезилған яки силәр язған
тәвсийинамиләр бизгә керәкму? 2 Силәр
өзүңлар бизниң тәвсийинамимиздурсиләр,
қәлбимиздә пүтүлгән, һәр инсанға тонуш
болған вә оқулидиған. 3 Силәрниң биз
тәрипимиздин пәрвиш қилинған, Мәсиһниң
мәктупи екәнлигиңлар аян болди (бу мәктуп сияһ
билән әмәс, бәлки тирик Худаниң Роһи билән
йезилған; таш тахтайларға әмәс, бәлки қәлбниң
әтлик тахтайлириға пүтүклүктур). 4 Әнди бизниң
Мәсиһ арқилиқ Худаға қарайдиған шунчә зор
ишәшимиз бар; 5 өзимизни бирәрнәрсини
қилғидәк иқтидаримиз бар дәп чағлиғинимиз
йоқтур; иқтидарлиғимиз болса бәлки Худадиндур.
6 У бизни йеңи әһдиниң хизмәткарлири болушқа
иқтидарлиқ қилди; бу әһдә пүтүклүк сөз-
җүмлиләргә әмәс, бәлки Роһқа асасланған.
Чүнки пүтүклүк сөз-җүмлиләр адәмни өлтүриду;
лекин Роһ болса адәмгә һаят кәлтүриду. 7
Амма сөз-җүмлиләр билән ташларға оюлған,
өлүм кәлтүридиған хизмәт шан-шәрәп билән
болған вә шундақла Исраиллар Мусаниң йүзидә
җулаланған шан-шәрәптин йүзигә көзлирини
тикип қаралмиған йәрдә (гәрчә шу шан-шәрәп
һазир әмәлдин қалдурулған болсиму), 8 Роһ
билән жүргүзүлидиған хизмәт техиму шан-
шәрәплик болмамду? 9 Чүнки адәмниң гунайини
бекитидиған хизмәт шәрәплик болған йәрдә,
инсанни һәққаний қилидиған хизмәтниң
шәриви техиму ешип ташмамду!? 10 Чүнки
әслидә шан-шәрәплик болған ишниң һазирқи
ғайәт зор шан-шәрәплик ишниң алдида һеч
қандақ шан-шәрәплиги йоқтур; 11 чүнки
әмәлдин қалдурулған иш әслидә шан-шәрәп
билән кәлтүрүлгән йәрдә, һазир орнини басқан

иш техиму шан-шәрәплик болиду. 12 Биздә
шунчә зор шундақ бир үмүт болған екән, биз
толиму жүрәклик болимиз. 13 Биз Исраилларни
әмәлдин қалдурулидиған [әһдиниң] парлақ
нуриға көзини тикип қарашниң ақивитигә учрап
кәтмисун дәп йүзигә чүмпәрдә тартивалған
Мусаға охшимаймиз. 14 Амма уларниң ой-
көңуллири қадақлашқан еди; чүнки бүгүнгә
қәдәр кона әһдини оқуғинида мошу чүмпәрдә
еливетилмәй кәлди; чүнки пәқәт Мәсиһдә
болғандила у елип ташливетилиду. 15 Амма
бүгүнгә қәдәр, Мусаниң язмилири оқулғинида шу
чүмпәрдә йәнила қәлбини йепивалмақта. 16 Амма
һәр ким Рәбгә қарап бурулса, чүмпәрдә елип
ташлиниду. 17 Амма Рәб шу Роһтур; вә Рәбниң
Роһи қәйәрдә болса, шу йәрдә һөрлүк болиду.
18 Вә биз һәммимизниң йүзимиз чүмпәрдисиз
һалда Рәбниң шан-шәривигә қариғинида, Униң
охшаш сүритидә болушқа Роһ болған Рәб
тәрипидин шан-шәрәп үстигә шан-шәрәп қошулуп
өзгәртилмәктимиз.

4 Шуңа [Худа] бизгә рәһим-шәпқәт көрсәткәндәк,
бу хизмәт бизгә аманәт қилинған екән, биз
бәл қойвәтмәймиз; 2 әндиликтә шәрмәндиликкә
аит йошурун ишларни ташлап, нә алдамчилиқта
маңмай, нә Худаниң сөзини бурмилимай,
бәлки һәқиқәтни әйнән аян қилиш билән Худа
алдида дуруслуғимизни һәр адәмниң вижданиға
көрситимиз. 3 Амма хуш хәвиримиз чүмкәлгән
болсиму, у һалак болуватқанларға нисбәтән
чүмкәлди; 4 Чүнки Худаниң сүрәт-образи
болған Мәсиһниң шан-шәриви тоғрисидики
хуш хәвәрниң нури уларниң үстидә йорумисун
дәп, бу заманниң илаһи етиқатсизларниң ой-
зеһинлирини кор қилди. (aiōn g165) 5 Чүнки
биз өзимизни әмәс, бәлки Мәсиһ Әйсани
Рәб, шуниңдәк өзимизни Әйса үчүн силәрниң
хизмәткариңлар дәп елан қилимиз. 6 Чүнки
«қараңғулуқтин нур йорусун» дәп буйруған Худа,
Мәсиһниң дидаридин Өзиниң шан-шәривини
тонутушқа болған йоруқлуқниң [биз арқилиқ]
чечилиши үчүн, бизниң қәлбимизни йорутқандур.
7 Амма қудрәтниң ғайәт зорлуғи биздин әмәс,
бәлки Худадин болғанлиғи көрүнсун дәп бу
гөһәргә сапал идишларда қачилақлиқ һалда
егидарлиқ қилимиз. 8 Мана биз һәртәрәптә
қистилип қалдуқ, амма йәнҗилмидуқ; тәмтирәп
қалдуқ, амма үмүтсизләнмидуқ; 9 зиянкәшликкә
учраватимиз, амма һәмдәмсиз қалмидуқ;
жиқитилдуқ, амма һалак болмидуқ; 10 Әйсаниң
һаяти тенимиздә аян қилинсун дәп, һәрдайим
тенимиздә Әйсаниң өлүмини көтирип жүримиз. 11
Чүнки Әйсаниң һаяти өлидиған әтлиримиздә аян
қилинсун үчүн, тирик қалған бизләр һәрдайим
өлүмгә тапшурулмақтимиз. 12 Шуниң билән
биздә өлүм ишләватиду, амма һаят силәрдә
ишләватиду. 13 Вә «Мән ишәндим, шуңа сөз
қилдим» дәп йезилғандикидәк иман-ишәштики
роһқа егә болуп, бизму ишәндуқ вә шуниң билән
сөз қилимиз; 14 чүнки Рәб Әйсани тирилдүргән
[Худа] бизни Әйса билән биргә тирилдүриду,
шундақла бизни силәр билән биргә Өз алдиға
һазир қилиду, дәп билимиз. 15 Чүнки [бу] һәммә
ишлар силәр үчүндурки, техиму көп кишиләрниң
вуҗудида ешип ташқичә беғишланған меһри-
шәпқәт сәвәвидин көп кишиләрниңму Худани
улуқлап ейтқан тәшәккүрлири ешипташиду.
16 Шуңа биз бәл қоювәтмәймиз; гәрчә ташқи
инсанлиғимиз солашсиму, дәрһәқиқәт ички
инсанлиғимиз күндин-күнгә йеңиланмақта. 17
Чүнки бизниң бир дәқиқилик вә йеник җапа-
мушәққәтлиримиз биз үчүн ешип ташқан,
мәңгүлүк, зор вәзинлик шан-шәрәпни һасил
қилиду. (aiōnios g166) 18 Шуңа биз көрүнгән ишларға
әмәс, бәлки көрүнмәс ишларға көз тикимиз; чүнки
көрүнгән ишлар вақитлиқ, амма көрүнмәс ишлар
мәңгүлүктур. (aiōnios g166)

5 Чүнки бу зиминға тәвә өйимиз, йәни бу
чедиримиз йоқитилсиму, Худа тәрипидин
болған, инсан қоли билән ясалмиған бир өй,
йәни асманларда әбәдий бир маканимиз бардур
дәп билимиз. (aiōnios g166) 2 Әнди бу [кона
өйимиздә] турғинимизда асмандики өйимизни
кийивелишқа зор интизар билән аһ урмақтимиз
3 (бәрһәқ, [асмандики өйимизни] кийивалсақ
яланҗач қалмаймиз). 4 Чүнки мошу чедирда
турғинимизда, еғирчилиқта аһ урмақтимиз;
бу бизниң яланҗачлинишни халиқинимиз әмәс,
бәлки кийиндүрүлүшни, йәни биздә өлидиған
немә болса, униң һаят тәрипидин жутулушини
халаймиз. 5 Әнди бизни дәл мошу ишқа
тәйярлиғучи болса Худадур; У бизгә «капаләт»
болған Өз Роһиниму ата қилди. 6 Шуниң билән
биз һемишә юрәклик болимиз; һәмдә тенимиздә

макан тутқинимизда Рәбдин нери болған мусапир
болимиз дәп билимиз 7 (чүнки биз көрүш сезими
билән әмәс, етиқат билән маңимиз); 8 биз
юрәклик болуп, шуниңдәк тәндин нери болуп
Рәб билән биллә бир маканда болушқа техиму
хурсәнмиз. 9 Шуниң билән, мәйли тәндә болайли,
тәндин нери болайли, уни хурсән қилишни истәк-
нишан қилип интилимиз. 10 Чүнки тәндә қилған
әмәллиримизни, яхшилиқ болсун, яманлиқ
болсун, һәр биримизгә қайтурулуши үчүн
Мәсиһниң сорақ тәхти алдида һазир болушимиз
лазим болиду. 11 Шуниң билән Рәбниң дәһшитини
билгәнлигимиз үчүн, инсанларни ишәндүрүшкә
тиришимиз; лекин биз Худаға очуқ-ашкаримиз,
шуниңдәк силәрниң вижданиңлардиму ашкарә
тонулсақ дәп үмүт қилимән. 12 Биз һазир
өзимизни қайтидин силәргә тәвсийә қилғинимиз
йоқ, бәлки пәқәт силәрдә қәлбдики ишлардин
әмәс, ташқи қияпәттин пәхирлинидиғанларға
бәргидәк җавап болсун дәп, силәргә бизләрдин
пәхирлиниш имканийитини яритип бериватимиз.
13 Чүнки ич-ичимизгә сиғмай қалған болсақму
Худа алдида шундақ болдуқ, салмақ болсақму
силәр үчүн шундақ болимиз. 14 Чүнки Мәсиһниң
муһәббити бизни [шундақ қилишқа] үндәйду;
чүнки биз бириси һәммәйлән үчүн өлди, шуңа
һәммәйләнниму өлди, дәп һесаплаймиз. 15 Вә У
һәммәйләнни дәп өлди, униңдин мәхсәт, һаят
болғанлар өзлири үчүн әмәс, бәлки уларни дәп
өлүп тирилгүчи үчүн яшиши үчүндур. 16 Шуниң
билән биз униңдин кейин һеч кимни инсанларчә
тонумаймиз; һәтта биз Мәсиһни инсанларчә
тонуған болсақ, униңдин кейин уни йәнә шундақ
тонумаймиз. 17 Шуңа әнди бириси Мәсиһдә
болса, у йеңи бир яритилғучидур! Кона ишлар
өтүп, мана, һәммә иш йеңи болди! 18 Вә барлиқ
ишлар Худадиндур; У бизни Мәсиһ арқилиқ Өзигә
енақлаштурди, шундақла бизгә енақлаштуруш
хизмитини тапшурди: — 19 демәк, Худа Мәсиһдә
адәмләрниң итаәтсизликлирини уларниң әйиви
билән һесаплашмай, аләмни Өзигә енақлаштурди;
шуниңдәк бизгә енақлаштуруш хәвирини аманәт
қилип тапшурди. 20 Шуңа худди Худа биз арқилиқ
[адәмләрдин енақлиққа келишни] өтүнгинидәк,
биз Мәсиһкә вакалитән әлчиләрдурмиз; Мәсиһниң
орнида «Худаға енақлаштурулғайсиләр!» дәп
өтүнимиз. 21 Гунаға һеч тонуш болмиған кишини
Худа бизни дәп гунаниң өзи қилди; мәхсити
шуки, бизниң Униңда Худаниң һәққанийлиғи
болушимиз үчүндур.

6 Әнди [Худаниң] һәмкарлири сүпитидә
силәрдин Униң меһри-шәпқитини қобул қилип
туруп уни бекарға кәткүзмәңлар дәп өтүнимиз 2
(чүнки у: «Шапаәт көрситилидиған бир пәйттә
дуайиңни иҗабәт қилишни бекиткәнмән, ниҗат-
қутулуш йәткүзүлидиған бир күнидә Мән саңа
ярдәмдә болушумни бекиткәнмән» — деди. Мана,
һазир болса «шапаәт көрситилидиған яхши
пәйт»; мана, һазир «ниҗат-қутулуш күни»дур!).
3 [Рәбниң] хизмитигә дағ кәлтүрүлмисун
дәп һеч қандақ иштa һеч кимниң иманиға
тосалғулуқ қилмаймиз; 4 бәлки һәр бир иштa
өзимизни Худаниң хизмәткарлири сүпитидә
нәмунә қилип жүримиз; зор чидамлиқ билән,
җәбир-зулумларда, җапа-мушәққәтләрдә, бесим-
қистақларда, 5 камча ярилирида, зинданларда,
қозғилаң-топилаңлар ичидә, еғир меһнәтләрдә,
түнәшләрдә, роза тутушларда, 6 паклиқ
билән, билимләр билән, сәвир-тақәтлик билән,
меһриванлиқлар билән, Муқәддәс Роһ билән,
сахтилиқсиз меһир-муһәббәт билән, 7 һәқиқәтниң
сөз-калами билән, Худаниң күч-қудрити билән,
һәққанийлиқниң оң-сол қоллардики қураллири
билән, 8 һәм иззәт-шөһрәттә һәм һақарәт ичидә,
төһмәт һәм тәриплинишләр ичидә [өзимизни
Худаниң хизмәкарлири сүпитидә намайән
қилдуқ]; ялғанчилар дәп қаралған болсақму
сәмимий-садиқ болуп, 9 намсиз болдуқ-ю,
амма мәшһурмиз; өләй дәп қалдуқ-ю, амма
мана, һаяттурмиз; тәрбийидә җазаландуқ-ю,
амма өлүмгә мәһкүм қилинмидуқ; 10 дәрд-
әләм тарттуқ-ю, амма дайим шат-хурамлиқта
туримиз; намрат болғинимиз билән, амма көп
адәмләрни бай қилғучимиз; һеч немимиз йоқ
болғини билән, амма һәммигә егидармиз. 11
Силәргә очуқ-йоруқ сөзлидуқ, әй Коринтлиқлар,
бизниң бағримиз силәргә кәң ечилди! 12 Силәр
биз тәрәптин қисилған әмәс, лекин өз ич-
бағриңларниң тарлиғидин қисилисиләр; 13 әнди
адил алмаштурушта болуп — (өз пәрзәнтлиримгә
сөзлигәндәк сөзләймән) — бағриңларни бизгиму
кәң ечиңлар. 14 Етиқатсизлар билән бир
боюнтуруққа четилип тәңсизликтә болмаңлар;
чүнки һәққанийлиқ вә қәбиһлик оттурисида

қандақму ортақлиқ болсун? Йоруқлуқниң
қараңғулуқ билән қандақ һәмраһлиғи болсун? 15
Мәсиһниң Белиал билән немә енақлиғи болсун?
Ишәнгүчиниң ишәнмигүчи билән қандақ ортақ
несивиси болсун? 16 Худаниң ибадәтханисиниң
бутлар билән қандақ бирлиги болсун? Чүнки
силәр тирик Худаниң ибадәтханисидурсиләр
— Худаниң: «Мән уларда туримән, уларниң
арисида жүримән; уларниң Худаси болимән вә
улар Мениң хәлқим болиду» дегинидәк [силәр
Униң ибадәтханисидурсиләр]; 17 Шуниң үчүн
«Уларниң арисидин чиқип кетиңлар, Маңа
айрилиңлар», — дәйду Рәб, — «һеч напак нәрсигә
тәккүчи болмаңлар», «шундила Мән силәрни
қобул қилимән», 18 вә: «Мән силәргә Ата болимән,
силәр Маңа оғул-қизлирим болисиләр» — дәйду
Һәммигә Қадир болған Рәб.

7 Әнди бу вәдиләргә муйәссәр болғандин кейин,
и сөйүмлүкләр, өзимизни әтләрдики һәм
роһтики һәр хил паскиниликтин тазилап,
Худаниң қорқунучида өзимиздә [аян қилинған]
пак-муқәддәсликни камаләткә йәткүзәйли.
2 Бизни қобул қилғайсиләр! Биз һеч кимгә
зиян-зәхмәт йәткүзмидуқ, һеч кимни набут
қилмидуқ, һеч кимдин пайдиланмидуқ. 3
Мошуларни дәп, силәрни әйиплимәкчи әмәсмән;
чүнки мән жуқурида ейтқинимдәк, силәр
қәлбимиздидурсиләрки, биз силәр билән
биллә өлүшкә, силәр билән биллә яшашқа
тәйярмиз. 4 Силәргә бағлиған ишәшим
зор, силәрдин болған пәхрим зор; шуниң
үчүн риғбәт-тәсәллигә толдурулдум, барлиқ
жапа-мүшкүлчиликлиримиздә хошаллиғим
ешип ташти. 5 Чүнки бәрһәқ, Македонийәгә
киргинимиздиму әтлиримиз һеч арам тапалмай,
һәртәрәптин қисилип қалдуқ; сиртимизда жедәл-
күрәшләр, ичимиздә қорқунучлар бар еди. 6 Амма
чүшкүнләргә риғбәт-тәсәлли бәргүчи Худа бизгә
Титусниң келиши арқилиқ риғбәт-тәсәлли бәрди;
7 тапқан риғбәт-тәсәллимиз пәқәт униң келиши
арқилиқла әмәс, бәлки униң силәрдин тапқан
риғбәт-тәсәллиси арқилиқму болди; чүнки у
силәрниң [бизгә] зариқип тәлмүргиниңларни,
силәрниң һәсритиңларни, силәрниң маңа болған
қизғин ғәмхорлуғуңларни ейтип бәрди; шуниң
билән мән техиму хошалландим. 8 Чүнки гәрчә
мән силәрни хетим билән азаплиған болсамму,
мән һазир униңдин пушайман қилмаймән; лекин
әслидә мән шу хетимниң силәрни азаплиғинини
көрүп пушайман қилған едим (әмәлийәттә,
силәрниң азаплинишиңлар қисқиғинә бир
мәзгилла болған). 9 Амма һазир шатлинимән —
азапланғиниңлардин әмәс, бәлки шу азапниң
силәрни товва қилдурғанлиғидин шатлинимән;
чүнки силәрниң азаплинишиңлар Худаниң
йолида еди; шуниң билән силәр биздин һеч
зиян тартмидиңлар. 10 Чүнки Худаниң йолида
болған азап-қайғу адәмни һәргиз пушайман
қилмайдиған ниҗатқа башлайдиған товиға елип
бариду; амма бу дунийдики азап-қайғу адәмни
өлүмгә елип бариду. 11 Чүнки мана, дәл мошу иш,
йәни Худаниң йолида азаплинишиңлар, силәргә
шунчә көп әстайидиллиқ, өзлириңларни әйиптин
нәқәдәр халас қилиш, шунчә көп ғәзәп, шунчә
көп қорқунуч, шунчә көп тәқәззарлиқ, шунчә көп
қизғинлиқ вә җазалашқа шунчә тәйяр болушни
елип кәлди! Силәр бу ишниң һәр тәрипидә
өзүңларниң әйиптин халас болушуңларни
испатлидиңлар. 12 Әнди силәргә [шу] хәтни
язған болсамму, у хәтни зиян-зәхмәт қилғучи
киши үчүн әмәс, яки зиян-зәхмәт қилинғучи
киши үчүн әмәс, бәлки Худа алдида бизгә болған
көңлүңлардики қизғинлиқниң араңларда аян
болуши үчүн яздим. 13 Бу сәвәптин биз риғбәт-
тәсәллигә ериштуқ. Вә риғбәт-тәссәллимиз
үстигә биз Титусниң хошаллиғи түпәйлидин
техиму зор шатландуқ; чүнки униң роһи силәр
тәрипиңлардин йеңиланди. 14 Чүнки мән силәр
тоғраңларда бирәр ишта пәхирлинип махтиған
болсам, у ишта һеч хиҗил қалдурулмидим; бәлки
силәргә ейтқанлиримизниң һәммиси һәқиқәт
болғинидәк, бизниң Титусқа силәрни пәхирлинип
махтишимизму һәқиқәт болуп испатланди. 15
У силәрниң итаәтмәнлигиңларни, силәрниң
униңдин қандақ әймәнгән вә титригән һалда уни
қарши алғиниңларни әслигинидә, униң силәргә
бағлиған ич-бағридики муһәббәтлири техиму
ешип ташиду. 16 Мән силәргә һәр бир ишта
ишәшим камил болғанлиғидин шатлинимән.

8 Амма, и қериндашлар, биз силәргә Худаниң
Македонийәдики җамаәтләргә бәғишлиған
меһри-шәпқитини аян қилмақчимиз; 2 улар
зор еғир жапа-мушәққәттә синалғинида, қаттиқ
намрат әһвалда ешип ташқан шатлиғи билән

уларниң очуқ қоллуғиниң байлиғи урғуп чиқти;
3 чүнки уларниң күчиниң баричә, һәтта күчидин
артуқ хәйр-сахавәт қилғанлиғиға өзүм гува. Улар
ихтияри билән шундақ қилип, 4 биздин муқәддәс
бәндиләргә шу ярдәмдә болушниң бәхитигә вә
шериклигигә муйәссәр болушни қаттиқ өтүнди; 5
шундақ қилип, улар күткинимиздәк әмәс, үмүт
қилғинимиздин ешип өзлирини авал Рәбгә, андин
Худаниң ирадиси билән бизгиму беғишлиди;
6 шуңа, Титус силәрдә [бу] меһриванлиқни
башлиған екән, биз Титустин силәрни буниңға
несипдаш қилип уни ада қилишқа өтүндуқ. 7 Амма
силәр һәр тәрәптә, йәни ишәштә, сөздә, билимдә,
толуқ әстайидиллиқта һәм бизгә болған меһир-
муһәббитиңларда әвзәл болғиниңлардәк, мошу
меһирлик иштиму өзүңларни әвзәл көрситиңлар.
8 Мән бу гәп билән силәргә буйруқ қилмақчи
әмәсмән, бәлки башқиларниң қизғинлиғи
арқилиқ муһәббитиңларниң һәқиқийлигини
испатлимақчимән. 9 Чүнки силәр Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқитини билисиләр
— гәрчә у бай болсиму, силәрни дәп йоқсул
болдики, силәр униң йоқсуллуғи арқилиқ
бейитилисиләр. 10 Мән бу тоғрилиқ пикримни
оттуриға қоймән — бу силәргә пайдилиқ,
чүнки силәр алдинқи жилила сәдиқә қилишта
вә шуниңға ирадә бағлашта яхши башлидиңлар.
11 Әнди һазир уни ада қилиңлар; қизғин ирадә
бағлиғиниңлардәк, бар дунияйиңлар билән шу
ишқа әмәл қилиңлар. 12 Чүнки [хәйр-сахавәткә]
бәл бағлиғучиға нисбәтән, соғиниң Худаға
яриғидәк болуши қолида йоққа әмәс, бәлки қолида
бариға бағлиқтур. 13 Чүнки бу башқиларниң
жүкини йениклитимән дәп, өзүңларни қийнаңлар
дегиним әмәс, 14 бәлки силәрдә артуқ болғини
һазирчә уларниң кам йерини толдурғинидәк,
[күнләрниң биридә] уларда артуқ болғини
силәрниң кам йериңларни толдуриду; шуниң
билән тәңлишиду. 15 Худди [муқәддәс язмиларда]:
«Көп жиққанларниңкидин ешип қалмиди,
аз жиққанларниңму кәмлик қилмиди» дәп
йезилғандәк болғай. 16 Амма Титусниң қәлбигә
силәргә болған көйүмүмгә охшаш көйүмни салған
Худаға тәшәккүрләр болғай; 17 чүнки у дәрһәқиқәт
бизниң илтимасимизни қобул қилғини билән,
өзиниң силәргә күчлүк көйүми болғачқа, у
өзлүгидин йениңларға барди; 18 амма биз униңға
барлиқ җамаәтләр арисида хуш хәвәр хизмитидә
тәрипләнгән қериндашни һәмраһ қилип әвәттуқ;
19 шуниңдәк у пәқәт шу тәрәптила әмәс, бәлки
җамаәтләр тәрипидин бу хәйрлик ишта бизгә
һәмсәпәр болушқа талливелинған еди. Әнди биз бу
хәйр-сахавәтни болса, Рәбниң шан-шәривини һәм
ярдәмдики қизғинлиғимизни көрситиш үчүн уни
йәткүзүш хизмитидә болимиз; 20 шундақ қилип
биз бу мол соғини мәсъул болуп йәткүзүштә
һәр қандақ адәмниң бизниң үстимиздин төһмәт
қилмаслиғи үчүн еһтият қилимиз. 21 Чүнки биз
пәқәт Рәбниң алдидила әмәс, бәлки инсанларниң
көз алдидиму ишимизни дурус қилишқа көңүл
бөлүп келиватимиз. 22 Биз йәнә улар билән биллә
көп ишларда интайин әстайидиллиғи нурғун
қетим испатланған қериндашни әвәтмәкчимиз;
һазир униң силәргә бағлиған зор ишәши
түпәйлидин униң интайин әстайидиллиғи техиму
күчлүк болди. 23 Титус тоғрилиқ соаллар
болса у мениң һәмраһим вә хизмитиңларда
болған һәмкаримдур; башқа икки қериндишимиз
болса, улар җамаәтләрниң әлчилири, Мәсиһниң
шан-шәривидур. 24 Шуңа, җамаәтләрниң көз
алдида муһәббитиңларниң испатини, шундақла
бизниң силәрдин пәхирлинишлиримизниң бекар
әмәслигини уларға көрситиңлар.

9 Чүнки муқәддәс бәндиләрниң бу ярдәм
хизмити тоғрилиқ силәргә йәнә йезишимниң
һаҗити йоқ. 2 Чүнки мән силәрниң бу ишқа
қаттиқ бәл бағлиғиниңларни билимән; мән
бу тоғрилиқ: Ахаядикиләр өткән жилдин бери
хәйр-сәдиқә беришкә тәйяр туруватиду, дәп
Македонийәдики [қериндашларға] пәхирлинип
махтап кәлмәктимән, шуниң билән силәрниң
қизғинлиғиңлар уларниң көпинчисиниң [хәйр-
сәдиқә] [беришигә] түрткә болди. 3 Лекин
қериндашларни әвәтиштики мәхситим силәрниң
тоғраңларда пәхирлинип махтишимниң бу
ишларда беһудә иш болуп қалмаслиғи, силәрниң
дегинимдәк тәйяр болуп турушуңлар үчүндур. 4
Мабада Македонийәдикиләр мән билән биллә
барғинида, силәр тәйярлиқсиз болсаңлар, бу
ишәшимиз вәҗидин биз хиҗаләткә қалдурулимиз,
силәр сөзсиз шундақ болисиләр. 5 Шу сәвәптин
мән қериндашлардин йениңларға берип силәрдин
бу вәдә қилған хәйрлик ишни алдин-ала тәйярлап
пүттүрүшини өтүнүшни зөрүр дәп һесаплидим;

шундақла бу силәрдин бирәр нәрсә үндүривелиш
болмисун, бәлки меһриванлиғиңлардин болсун.
6 Амма буни [әсләңлар]: Бехиллиқ билән
аз териған аз алиду, очуқ қоллуқ билән
териғини мол алиду. 7 Һәр адәм һеч қийнилип
қалмай яки мәҗбурән әмәс, бәлки өз көңлидә
пүккиничә бәрсун; чүнки Худа хошаллиқ билән
бәргүчини яхши көриду. 8 Амма Худа һәр бир
илтипат-шапаәтни силәргә ешип таштурушқа
қадирдур; шуниң билән силәр һәрдайим
һәртәрәптә һәр еһтияҗқа тәйяр қувәтлинисиләр,
кәңричиликтә туруп қоллириңлар һәр хил
гөзәл ишқа йетиду. 9 [Муқәддәс язмиларда]
пүтүлгинидәк: — «У өзиниңкини тарқатқан, У
йоқсулларға сәдиқә бәргән; Униң һәққанийлиғи
мәңгүгә туриду». (aiōn g165) 10 Әнди териғучиға
териғили уруқ, йегили нан ата қилғучи
силәрниң терийдиған уруқлириңларни тәминләп
мол қилиду, һәққанийлиғиңларниң һосул-
мевилирини көпәйтиду. 11 Шуниң билән силәр
һәр қандақ әһвалда қоли очуқ болушқа һәр
тәрәптә бейитилисиләр, шуниңдәк бу иш биз
арқилиқ Худаға көп тәшәккүрләрни елип бариду;
12 чүнки бу хәйрлик хизмәтни ада қилиш
пәқәт муқәддәс бәндиләрниң һаҗәтлирини
қандурупла қалмай, көп кишиләрниң Худаға
йәткүзгән тәшәккүрлирини ешип таштуриду. 13
Бу ярдәм хизмити өзлириңларниң Мәсиһниң
хуш хәвирини етирап қилишиңлардики мевә
болған итаәтмәнлигиңларға дәлил-испат болиду,
шундақла силәрниң мошу [һаҗәтмән] бәндиләргә,
шундақла барлиқ адәмләргә көрсәткән очуқ
қоллуқ сехийлиғиңлардин улар Худани
улуқлайду. 14 Вә Худаниң силәрдә ташқинлатқан
әҗайип меһри-шәпқити түпәйлидин, улар силәр
үчүн дуа-тилавәт қилғинида, улар силәргә
тәлпүнүп қаттиқ сеғинип әсләйду. 15 Униң тил
билән ипадилигүсиз әҗайип соғиси үчүн Худаға
тәшәккүр болғай!

10 Амма өзүм, силәр билән биллә болғанда
муамилиси юмшақ, лекин силәрдин
айрилғанда силәргә қарита қаттиқ қоллуқ
дәп қаралған мәнки Павлус Мәсиһниң юваш-
мөминлиги вә мулайимлиғи билән силәрдин
өтүнүмән, 2 — шуни тәләп қилимәнки, йениңларға
барғинимда, бизни «әтләр бойичә маңғанлар!»
дәп гуман билән қарайдиған бәзиләргә қарита
ойлиғинимдәк қаттиқ қоллуқ қилишқа мени
мәҗбур қилмаңлар; 3 гәрчә биз инсаний әтләрдә
жүрсәкму, биз әтләр бойичә җәң қилмаймиз. 4
Чүнки җәң қураллиримиз әткә тәвә қураллар әмәс,
бәлки Худа тәрипидин қорған-истиһкамларни
гумран қилиш күчигә егә қилинған қураллардур;
5 биз улар билән бәс-муназириләрни вә Худани
тонушқа қаршилишишқа турған һәр қандақ
һакавур тосалғуни гумран қилимиз, шундақла
һәр бир ой-хиялларни Мәсиһкә беқиндуруп
итаәт қилишқа кәлтүримиз; 6 силәр толуқ
итаәт қилғандин кейин, [араңларда] қандақ
итаәтсизлик қалған болса буларни җазалашқа
тәйярмиз. 7 Силәр пәқәт көз алдиңлардики
ишларғила қарайдикәнсиләр. Әгәр бириси өзини
Мәсиһкә тәвәмән дәп қариса, у йәнә шуниң
үстигә ойлансунки, у Мәсиһкә тәвә болғиниға
охшаш, бизму Униңға тәвәдурмиз. 8 Чүнки,
Рәб тәрипидин силәрни набут қилиш үчүн
әмәс, бәлки етиқатиңларни қуруш үчүн бизгә
аманәт қилинған һоқуқимиз тоғрилиқ техиму
көп зиядәрәк махтансамму, буниңда һеч йәргә
қарап қалмаймән; 9 әнди мән пәқәт хәтләрдила
силәрни қорқатмақчи әмәсмән; 10 чүнки бәзиләр:
«Униң хәтлири дәрвәқә вәзинлик һәм күчлүк;
лекин у йетип кәлгәндә салапәтсиз, гепиниң
тутами йоқ болиду» дейишиду. 11 Әнди бундақ
хиял қилғучилар шуни билип қойсунки, биз
жирақта болғинимизда хәтләрдики сөзимиз
қандақ болған болса биз йетип барғинимизда
әмәлийитимизму шундақ болиду. 12 Чүнки
биз өзимизни өзини қалтис чағлайдиғанлар
билән бир қатарға қоюшқа яки улар билән
селиштурушқа петинмаймиз; шундақ кишиләр
өзлирини өзлириниң өлчими билән өлчәп,
өзлирини өзлири билән селиштуридиған болуп,
һәқиқәтән әқилсизлардиндур. 13 Биз әнди
өзимизгә бекитилгән өлчәмдин һалқип махтинип
жүргинимиз йоқ. Биз бәлки һәммини өлчигүчи
Худа бизгә бекиткән хизмәт даирисидики
өлчәм, йәни силәрниң [хизмитиңларғиму]
йетидиған өлчәм билән пәхирлинимиз. 14 Чүнки
өлчими силәрниң хизмитиңларға йәтмәйдиған
кишиләрдәк, [хизмитиңларда болғинимизда]
даиримиздин һалқип кәтмәймиз, чүнки биз
Мәсиһниң хуш хәвирини йәткүзүштә [биринчи
болуп] йениңларғиму кәлдуқ. 15 Биз хизмәт

даиримиздин һалқип, башқиларниң сиңдүргән
җапа-әҗирлири билән махтанғинимиз йоқ; лекин
биз силәрниң иман-етиқатиңлар өскәнсери
араңлардики хизмитимиз бизгә бекитилгән
даиримиз ичидә техиму зиядә кеңәйтилсун
дәп үмүт қилимиз; 16 шундақ болғанда, биз
силәрдин техиму жирақ йәрләргә хуш хәвәрни
йәткүзүп җакалайдиған болимиз; тәйярға һәйяр
болуп, башқиларниң даирисидики хизмәт әҗри
билән махтиниш бизгә ят. 17 Амма «Пәхирлинип
махтиғучи болса Рәбдин пәхирлинип махтиши
керәк!». 18 Чүнки өзини тәриплигүчи әмәс, бәлки
Рәб тәриплигән киши һәқиқәтән лаяқәтликтур.

11 [Махтанған] бу азғинә ахмақлиғимға
сәвирчан болғайсиләр! Әнди силәр маңа
сәвричанлиқ қилип келиватисиләр. 2 Чүнки
мән Худадин кәлгән отлуқ муһәббәт билән
силәрни [аздурушлардин] һәсәт қилимән; чүнки
қизни бир әргила ятлиқ қилғандәк, мән силәрни
Мәсиһкила пак қиз сүпитидә һазир болушқа
вәдиләштүргәнмән. 3 Амма илан Һава анимизни
һейлигәрлиги билән аздурғандәк, ой-көңлүңлар
Мәсиһкә бағланған сәмимий, сап вапалиқтин
езип булғиниши мүмкин дәп әнсирәймән. 4
Чүнки бириси келип биз силәргә һеч җакалап
бақмиған башқа бир Әйсани җакалиса, яки
қәлбиңлардин орун бәргән Роһниң орниға башқа
бир роһқа орун бәрсәңлар вә силәр қобул қилған
хуш хәвәрдин башқа бир «хуш хәвәр»ни қобул
қилсаңлар, силәр бу ишларға әҗайип сәвир-
тақәт билән өтүверишиңлар мүмкин! 5 Һалбуки,
мән өзүмни һәр қандақ ишта әшу «қалтис
улуқ расуллар»дин кам санимаймән! 6 Гәрчә
мениң гәп-сөзлирим аддий болсиму, билим
җәһәттә мән ундақ әмәс; биз қиливатқан һәр
бир әмәллиримиздә буни силәргә һәр җәһәттин
испатлап рошән қилдуқ. 7 Әнди мән силәрни
көтирилсун дәп өзүмни төвән тутуп, Худаниң
хуш хәвирини һәқ тәләп қилмай җакалап гуна
қилдимму? 8 Мән силәрниң хизмитиңларда
болушқа башқа җамаәтләрдин булап-талап,
уларниң ярдимини қобул қилдим. 9 Силәр
билән биллә болған вақитлиримда, һаҗәтмән
болған болсамму, мән һеч кимгә еғиримни
салған әмәс (чүнки Македонийәдин кәлгән
қериндашлар мениң кәм-күтәмни толуқлап
бәрди); һәр қандақ ишта өзүмни силәргә жүк
болуп қелиштин сақлап кәлдим вә буниңдин
кейинму шундақ қилимән. 10 Мәсиһниң һәқиқити
мәндә раст болғандәк, Ахая жутлирида һеч
кимму мени мошу махтиништин тосумайду!
11 Немә үчүн? Силәрни яхши көрмигәнлигим
үчүнму?! Худа билиду! 12 Лекин [бизгә охшаш
һесаплиниш] пурситини издигүчиләрниң
пурситини мәһрум қилиш үчүн, шуниңдәк улар
махтинидиған ишларда һәқиқәтән бизгә охшаш
болсун дәп, мән немә қиливатқан болсам шуни
қиливеримән. 13 Чүнки бундақ кишиләр сахта
расуллар, алдамчи хизмәткарлар, Мәсиһниң
расуллириниң қияпитигә киривалғанлардур. 14
Бу иш әҗәблинәрлик әмәс, чүнки Шәйтан өзиму
нурлуқ бир пәриштиниң қияпитигә киривалиду.
15 Шуңа униң хизмәтчилириниңму өзлирини
һәққанийлиқниң хизмәтчилири қияпитигә
киргүзивелиши әҗәблинәрлик иш әмәс; лекин
уларниң ақивити өзлириниң ишлигәнлиригә
лайиқ болиду. 16 Йәнә шуни ейтимәнки, һеч
ким мени ахмақ дәп һесаплимисун; һәтта
әгәр мени шундақ дәп қарисаңларму, әнди
мәндәк ахмақни сәвир қилип қобул қилғайсиләр,
шуниң билән өзүмму азғинә махтинивалай. 17
Мениң һазир буларни сөзлишим Рәб тәрипидин
әмәс, бәлки өзүмниң ахмақларчә җүрәклик по
етип махтинишим, халас. 18 Нурғун адәмләр
инсанларчә по етип махтанғандикин, мәнму
махтинип бақай. 19 Чүнки өзүңлар шунчә дана
болғандин кейин, силәр ахмақларға сәвир-
тақәт қилишқа рази болисиләр! 20 Мәсилән
бириси силәрни қул қиливалса, бириси силәрни
жутувалса, бириси силәрдин нәп алса, бириси
алдиңларда чоңчилиқ қилса яки йүзүңларға
качат салса, силәр униңға йол қойисиләр. 21
Әпсус, номус қилип ейтимәнки, биз ундақ
ишларға аҗизлиқ қилдуқ! Амма улар бирәр
ишта махтинишқа петинған йәрдә (ахмақларчә
сөзләватимән!) мәнму шу ишта [махтинишқа]
петинимән. 22 Улар ибранийларму? Мәнму
шундақ. Улар Исраилларму? Мәнму шундақ.
Улар Ибраһимниң нәслиму? Мәнму шундақ. 23
Улар Мәсиһниң хизмәткарлириму? (мән әқилдин
азғанлардәк сөзләватимән!); мән техиму шундақ;
зиядә көп зоруқуп ишлидим, интайин көп
дәрриләндим, интайин көп қетим қамалдим,
көп қетим өлүм хәвплиригә дуч кәлдим; 24

Йәһудийларниң «бир кам қириқ қамча» җазасиға
бәш қетим тартилдим, 25 үч қетим тикәнлик
қамча җазасини йедим, бир қетим чалма-кесәк
қилиндим, үч қетим кемә һадисисигә учридим,
бир кечә-күндүзни деңизда өткүздүм. 26 Дайим
сәпәрләрдә болимән; дәрияларниң хәвплирини,
қарақчиларниң хәвплирини, жутдашлиримниң
хәвплирини, ят әлликләрниң хәвплирини,
шәһәрниң хәвпини, баяванниң хәвплирини,
деңизниң хәвплирини, сахта қериндашлар
арисидики хәвплирини баштин кәчүрдүм; 27
әмгәкләр вә җапа ишларда зоруқуп, пат-пат
түнәкләрдә, ачлиқта вә уссузлуқта, дайим роза
тутушларда, соғларда вә йелиң-ялаңачлиқта
җүрүп кәлдим. 28 Бу сирттики ишлардин башқа,
ич-бағримда барлиқ җамаәтләр үчүн һәр күни
үстүмни бесип келиватқан ғәмләрни йәватимән.
29 Һәр ким аҗизлиса, мән аҗизлимидимму? Һәр
ким езип путлашқан болса, мән өртәнмидимму?!
30 Әнди әгәр махтинишим зөрүр болса, өз
аҗизлиғимни көрситидиған ишлар билән
махтинимән. 31 Рәб Әйсаниң Худа-Атиси, мәңгү
тәшәккүр-мәдһийиләргә лайиқ Болғучиға аянки,
мән ялған ейтмидим. (aiōn g165) 32 Дәмәшқ
шәһиридә падиша Аретасниң қол астидики валий
мени тутуш үчүн, пүтүн Дәмәшқ шәһирини
қаттиқ тәқиб астиға алған еди. 33 Лекин мән
сепилдики бир камардин севәт билән пәскә
чүшүрүлүп, униң қолидин қутулуп қачтим.

12 [Әпсус], махтиниверишниң зөрүрийити бар.
Гәрчә униң пайдиси болмисиму, мән Рәбдин
кәлгән аламәт көрүнүшләр вә вәһийләр үстидә
тохтилай. 2 Мәсиһдә болған бир адәмни тонуймән;
у он төрт жил илгири (тәндә болған һалдиму,
яки тәндин ташқириму билмәймән, Худа билиду)
үчинчи қат асманға көтирилди. 3 Мән шундақ
бир кишини билимән (тәндә болған һалдиму,
яки тәндин ташқириму билмәймән, Худа билиду)
— 4 у җәннәткә көтирилип, шу йәрдә тил билән
ипадилигили болмайдиған, инсанларниң дейиши
мәнъий қилинған әҗайип ишларни аңлиди.
5 Шундақ бир адәм билән махтинимән, өзүм
һәққидә болса аҗизлиқмдин башқа бирәр иш
билән махтанмаймән. 6 Һәтта махтинай десәмму
ахмақ һесапланмаймән; чүнки мән һәқиқәтни
ейтқан болаттим; амма бириси мәндә көргинидин
яки мән тоғрилиқ аңлиғинидин мени (маңа
ашкарилинған вәһийләрниң ғайәт зор улуқлуғи
түпәйлидин) жуқури ойлап қалмисун дәп өзүмни
махтиништин жиғдим. Мошу вәһийләрниң зор
улуқлуғи түпәйлидин көрәңләп кәтмәслигим
үчүн әтлиримгә санҗилған бир тикән, йәни мени
уруп турсун дәп Шәйтанниң бир әлчиси маңа
тәқсим қилинған; буниң мәхсити, мениң көрәңләп
кәтмәслигим үчүндур. 8 Буниң тоғрисида у
мәндин кәтсун дәп Рәбгә үч қетим йелиндим;
9 лекин У маңа: «Мениң меһри-шәпқитим саңа
йетәрлик; чүнки Мениң күч-Қудритим инсанниң
аҗизлиғида толуқ әмәлгә ашурулиду» — деди.
Шуңа мән Мәсиһниң күч-қудрити вуҗудумда
турсун дәп аҗизлиқлиримдин махтинишни
техиму хушлуқ билән таллавалимән; 10 шуңа
мән Мәсиһ үчүн аҗизлиқларни, һақарәтләрни,
қийинчилиқларни, зиянкәшликләрни вә азап-
оқубәтләрни хурсәнлик дәп билимән. Чүнки
қачан аҗиз болсам, шу чағда күчлүк болимән.
11 Мән [махтинип] дәрвәқә ахмақ болуп қалдим!
Лекин өзүңлар мени буниңға мәҗбур қилдиңлар.
Әмәлийәттә әслидә мән силәр тәрипиңлардин
тәриплинишим керәк болатти; чүнки һеч әрзимәс
болсамму, мән һелиқи «қалтис улуқ расуллар»дин
һеч тәрәптә һеч ишта кам әмәсмән. 12 Дәрвәқә
мән араңларда болған чағда расулниң бешарәтлик
аламәтлири, һәртәрәплик чидам-сәвирчанлиқ
ичидә мөҗизилик аламәтләр, карамәтләр һәм
қудрәтлик мөҗизиләр билән әмәлдә көрситилгән.
13 Силәрни башқа җамаәтләрдин қайси тәрәптә
төвән орунға қойдум? — пәқәтла өзүмни силәрниң
үстүңләргә жүк қилип артип қоймиғиним
биләнму?! Мениң бу адаләтсизлигимни әпу
қилғайсиләр! 14 Мана, һазир йениңларға
үчинчи қетим беришқа тәйярмән, шуниң билән
силәргә һеч жүк еғиримни салғум йоқ. Чүнки
издигиним егилигиңлар әмәс, бәлки өзүңлардур;
пәрзәнтлири ата-анилар үчүн әмәс, бәлки ата-
анилар пәрзәнтлири үчүн мал-мүлүк жиғиши
керәк. 15 Әнди җениңлар үчүн егилигимдин
хушлуқ билән сәрп қилимән һәмдә өзүмни сәрп
қилимән — гәрчә мән силәрни қанчә сөйгәнсери
мән шунчә аз сөйүлсәмму. 16 Әнди шундақ болғини
билән, мән силәргә һеч жүк болған әмәсмән; бирақ
һелигәрлик қилип, мән силәрни баблап қойдум! 17
Әҗәба, мән силәргә әвәткән адәмләрниң бирәрси
арқилиқ силәрдин нәп алдимму?! 18 Мән Титусни

силәрниң йениңларға беришқа үндидим вә йәнә
һелиқи қериндашниму униң билән биллә әвәттим.
Титусниң силәрдин нәп елип баққан йери барму?
Биз иккилән охшаш бир роһта жүриватмамдуқ?
Бизниң басқан изимиз охшаш әмәсмикән? 19 Яки
силәр әзәлдин бизни «Улар алдимизда өзлирини
ақлап келиватиду» дәп ойлаватамсиләр? [Иш
ундақ әмәс]. Биз пәқәт Мәсиһдә болуп Худа
алдида сөзләватимиз; қиливатқан һәммә ишлар, и
сөйүмлүклирим, силәрниң етиқатиңларни қуруш
үчүндур. 20 Чүнки мән йениңларға барғинимда,
силәрниң үмүт қилған йеримдин чиқмай
қелишиңлардин, өзүмниңму силәрниң үмүт
қилған йериңлардин чиқмай қелишимдин, йәни
араңларда ғовға-жедәл, һәсәтхорлуқ, ғәзәп-нәпрәт,
мәнмәнчилик, төһмәтхорлуқ, ғәйвәтхорлуқ,
тәкәббурлуқ вә паракәндичиликләр болармекин
дәп әнсирәймән; 21 — бу қетим силәрниң
йениңларға барғинимда, араңлардики гуна садир
қилип, таки бүгүнгә қәдәр өткүзгән напаклиқ,
бузуқлуқ вә шәһваний ишлардин техи товва
қилмиған нурғун адәмләрниң сәвәвидин Худайим
мени алдиңларда төвән қилип қоярмекин,
шуларниң қилмишлири түпәйлидин матәм
тутмай туралмаймәнмекин, дәп әнсирәймән.

13 Бу йениңларға үчинчи қетим беришим
болиду. «Һәр бир һөкүм икки-үч гувачиниң
ағзида испатлиниши керәк». 2 Мән илгири
иккинчи қетим йениңларда болғинимда бурун
гуна садир қилғанларға һәм қалған һәммиңларға
шундақ ейтқан, һазирму силәрдин нери болсамму
қайтидин алдин-ала агаһландуруп ейтимәнки
(силәр Мәсиһниң мән арқилиқ сөзлигәнлигигә
испат тәләп қилип келиватқиниңлар түпәйлидин),
мән барғинимда һеч кимни айимаймән;
дәрвәқә мән арқилиқ сөзләватқан Мәсиһ
силәргә нисбәтән аҗиз әмәс, бәлки алдиңларда
интайин қудрәтликтур; 4 У дәрвәқә аҗизлиқта
крестләнгән болсиму, лекин Худаниң қудрити
билән йәнила һаят. Бизму Униңда аҗиз болсақму,
Худаниң силәргә қаратқан қудрити билән,
Униңға бағлинип һаят яшаймиз. 5 Әнди
өзүңларни етиқатта барму-йоқ дәп тәкшүрүп
көрүңлар; өзүңларни синап беқиңлар! Силәр Әйса
Мәсиһниң өзүңларда болғанлиғини (синақтин
шаллинип қалмисаңлар!) билип йәтмәмсиләр?
6 Әнди силәрниң бизниң синақтин шаллинип
қалмиғанлиғимизни билип қелишиңларни үмүт
қилимән. 7 Силәрниң һеч қандақ рәзиллик
қилмаслиғиңлар үчүн Худаға дуа қилимиз; бу,
бизниң синақтин өтти дәп қарилишимиз үчүн
әмәс — һәтта синақтин өтмиди, дәп қаралсақму,
мәйли — муһими силәрниң дурус болғанни
қилишиңлар. 8 Чүнки биз һәқиқәткә қарши һеч
иш қилалмаймиз; немила қилсақ у бәрибир
һәқиқәтни аян қилиду, халас. 9 Чүнки биз аҗиз
болсақму, силәрниң күчлүк болғиниңлардин
шатлинимиз. Шуниңдәк биз йәнә шуниңға дуа
қилимизки, силәр камаләткә йәткүзүлгәйсиләр.
10 Силәрниң йениңларға барғинимда Рәб маңа
ғулитиш үчүн әмәс, бәлки етиқатни қуруш үчүн
аманәт қилған һоқуқимни ишлитип силәргә
қаттиқ қоллуқни көрсәтмәслигим үчүн, мән
силәрдин жирақта болғинимда мошуларни
яздим. 11 Әң ахирда, қериндашлар, шатлиниңлар;
камаләткә йәткүзүлүңлар, риғбәт-тәсәллидә
күчәйтилиңлар; бир ой, бир пикирдә болуңлар;
енақ-хатирҗәмликтә өтүңлар; вә меһир-муһәббәт
вә енақ-хатирҗәмликниң Егиси Худа силәр
билән биллә болиду. 12 Бир-бириңлар билән
пак сөйүшләр билән саламлишиңлар. 13 Барлиқ
муқәддәс бәндиләрдин силәргә салам. 14
Рәббимиз Әйса Мәсиһниң шапаити, Худаниң
меһир-муһәббити вә Муқәддәс Роһниң һәмраһ-
һәмдәмлиги силәргә яр болғай!

Галатияликларға

1 Мәнки Павлус, расул болған (инсанлар
тәрипидин әмәс яки инсанларниң вастиси
билән әмәс, бәлки Әйса Мәсиһ вә Уни
өлгәнләрдин тирилдүргүчи ХудаАта тәрипидин
тайинланған) 2 вә мән билән биллә туруватқан
барлиқ қериндашлардин Галатия өлкисидики
җамаәтләргә салам. 3 ХудаАта вә Рәббимиз Әйса
Мәсиһдин силәргә меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик
болғай! 4 У ХудаАтимизниң ирадиси бойичә бизни
бу һазирқи рәзил замандин қутқузушқа Өзини
гуналиримиз үчүн пида қилди; (aiōn g165) 5 Худаға
барлиқ шан-шәрәп әбәдил-әбәткичә болғай,
амин! (aiōn g165) 6 Силәр өзүңларни Мәсиһниң
меһри-шәпқити арқилиқ Чақирғучиниң йенидин
шунчә тез жирақлаштуруп башқичә бир хил
«хуш хәвәр»гә әгишип кетиватқиниңларға
интайин һәйран қалмақтимән! 7 Әмәлийәттә
у һеч қандақ башқа «хуш хәвәр» әмәстур! —
пәқәтла бәзи кишиләр силәрни қаймақтуруп,
Мәсиһниң хуш хәвирини бурмилимақчи болған,
халас. 8 Лекин һәтта биз өзимиз болайли яки
асмандин чүшкән пәриштә болсун, бириси
бизниң силәргә җакалиқинимизға охшимайдиған
башқа бир «хуш хәвәр»ни силәргә җакалиса,
бешиға ләнәт яғсун! 9 Биз бурун ейтқинимиздәк,
һазирму мән шуни ейтимәнки, бириси силәрниң
қобул қилғиниңларға охшимайдиған башқа
бир хуш хәвәрни җаркарлиса, бешиға ләнәт
яғсун! 10 Мән Худани ишәндүрүшүм керәкму
яки инсанларни ишәндүрүшүм керәкму? Яки
инсанларни хурсән қилишим керәкму? Мән
инсанларни хурсән қилишни нишан қилған
болсам, Мәсиһниң қули болмиған болаттим. 11
Әнди, и қериндашлар, силәргә шуни уқтуримәнки,
мән җакалайдиған хуш хәвәр инсанлардин
кәлгән әмәс. 12 Чүнки мән уни инсандин қобул
қилғиним йоқ яки бирәр киши уни маңа үгәткини
йоқ, бәлки Әйса Мәсиһ маңа вәһий арқилиқ
йәткүзгән. 13 Чүнки силәр мениң Йәһудийларниң
диний йолида қандақ һаят кәчүргәнлигим
тоғрилиқ — мениң Худаниң җамаитигә
әшәддий зиянкәшлик қилип униңға бузғунчилиқ
қилғанлиғимни аңлиғансиләр. 14 Һәмдә мән
Йәһудийларниң диний йолида елимиздики
нурғун тәңтушлиримдин хеләла алдида тураттим
вә ата-бовилиримниң әнъәнилирини сақлашқа
пәвқулъаддә қизғин едим. 15 Амма анамниң
қосиғидин тартип мени Өзи үчүн айрип, меһри-
шәпқити арқилиқ мени чақирған Худа Өз
Оғлини әлләр арисида җакалаш үчүн мәндә уни
ашкарилашни лайиқ көргинидә, мән һеч қандақ
қан-әт егиси билән мәслиһәтләшмәй, 17 яки
Йерусалимға мәндин илгири расул болғанлар
билән көрүшүшкә бармай, бәлки удул Әрәбистанға
атландим. Кейин Дәмәшққә қайтип кәлдим. 18
Андин үч жилдин кейин Йерусалимға Петрус
билән тонушушқа бардим вә униң қешида он
бәш күн турдум. 19 Амма шу чағда Рәбниң иниси
Яқуптин башқа расулларниң һеч қайсиси билән
көрүшмидим. 20 Мана, мениң силәргә һазир
язғиним Худа алдида һеч ялған әмәс! 21 Кейин,
мән Сурийә вә Киликийә өлкилиригә бардим. 22
Амма Йәһудийәдики Мәсиһдә болған җамаәтләр
мени чирайимдин тонумайтти. 23 Улар пәқәт
бурун бизгә зиянкәшлик қилған адәмниң өзи
шу чағда йоқатмақчи болған етиқатни һазир
хуш хәвәр дәп җакалимақта, дәп аңлиған еди;
24 шуниңдәк улар мениң сәвәвимдин Худани
улуқлиди.

2 Йәнә буниңдин он төрт жил кейин, мән
Барнабас билән Йерусалимға чиқтим;
Титусниму һәмраһ қилип бардим. 2 Мән
бир вәһийгә бенаән шу йәргә барған едим;
вә мән бекар чапмиғинимни яки бекар
чапмайватқинимни җәзмләштүрүш үчүн
[Йерусалимдикиләрниң] алдида (әмәлийәттә
пәқәт «җамаәтниң түврүклири»дәкләргә айрим
һалда) әлләр арисида җакалайдиған хуш хәвәрни
баян қилдим. 3 Нәтиҗидә, һәтта маңа һәмраһ
болған Титус Юнанлиқ болсиму, хәтнини қобул
қилишқа мәҗбурланмиди; 4 [шу чағдики «хәтнә»
мәсилиси»] болса, бизниң Мәсиһ Әйсада муйәссәр
болған һөрлүгүмизни назарәт қилиш үчүн
аримизға соқунуп киривалған, бизни қуллуққа
чүшүрүшмәкчи болуп, ялғанчилиқ қилған сахта
қериндашлар түпәйлидин болған еди. 5 Лекин
биз хуш хәвәрниң һәқиқити силәрдин мәһрум
қилинмисун дәп уларға һәтта бир саатчиму йол
қойғинимиз йоқ; 6 лекин абройлуқ һесапланған
адәмләрдин болса (мениң уларниң немә екәнлиги
билән карим йоқ; Худа һеч қандақ инсанниң
йүз хатирисини қилмайду!) — мошу абройлуқ

[әрбаблар] дәп саналғанларниң мәндики [хуш
хәвәргә] қошқини йоқ еди. 7 Дәл әксичә, хуш
хәвәрни хәтнә қилинғанларға йәткүзүш вәзиписи
Петрусқа тапшурулғандәк, хәтнисизләргә
йәткүзүш вәзиписи маңа тапшурулған дәп
тонуп йетип 8 (чүнки Петрусни хәтниликләргә
расуллуққа Күчләндүргүчи болса, мениму
әлләргә [расул болушқа] күчләндүргән еди), 9
маңа ата қилинған шу меһри-шәпқәтни тонуп
йәткән «җамаәтниң түврүклири» һесапланған
Яқуп, Кефас вә Юһанналар болса, силәр әлләргә
бериңлар, биз хәтниликләргә барайли дәп
Барнабас билән иккимизгә һәмдәмлик оң қолини
беришти. 10 Уларниң бизгә пәқәт кәмбәғәлләрни
унтумаңлар дегән бирла тәливи бар еди; мән
дәл бу ишқа қизғин болуп келивататтим. 11
Бирақ, кейин Петрус Антакя шәһиригә кәлгәндә,
униң әйиплик екәнлиги ениқ болғачқа, мән
уни йүзтуранә әйиплидим. 12 Чүнки Яқупниң
йенидин бәзи адәмләр келиштин илгири у ят
әлликләр билән һәмдәстихан болған еди; бирақ
улар кәлгәндә, хәтниликләрдин қорқуп [шу
қериндашлардин] өзини тартти. 13 Һәтта башқа
Йәһудий [қериндашлар] униң бу сахтилиқиға
қошулуп кәтти; һәтта Барнабасму аздурулуп
уларниң сахтипәзлигигә шерик болди. 14 Амма
мән уларниң хуш хәвәрниң һәқиқити бойичә
дурус маңмиғанлиғини көрүп, һәммәйләнниң
алдидила Петрусқа: «Сән Йәһудий туруп,
Йәһудийларниң адәтлири бойичә яшимай, бәлки
ят әлликләрдәк яшаватисән; шундақ туруқлуқ,
немишкә сән ят әлликләрни Йәһудийлардәк
яшашқа зорлимақчимусән?» — дедим, 15 вә йәнә:
«Биз [иккимиз] туғулушимиздинла Йәһудиймиз,
«гунакар дәп қаралған ят әлликләр»дин әмәсмиз,
16 лекин инсанниң һәққаний қилинишини Тәврат
қануниға әмәл қилишқа интилишлири билән
әмәс, бәлки Әйса Мәсиһниң етиқат-садақәтлиги
билән болиду, дәп билимиз. Шуңа Тәврат
қануниға әмәл қилишқа интилиш билән әмәс,
бәлки Мәсиһгә бағланған етиқат билән һәққаний
қилинишимиз үчүн бизму Мәсиһ Әйсаға етиқат
қилдуқ — чүнки һеч әт егиси Тәврат қануниға
әмәл қилишқа интилишлири билән һәққаний
қилинмайду» — дедим. 17 Амма Мәсиһтә һәққаний
қилинишқа издәнгинимиздә, бизму «гунакар»
дәп испатланған болсақму, Мәсиһ әнди гунаниң
хизмитидә болғучиму?! Яқ, һәргиз! 18 Амма мән
әслидә ғулатқан нәрсиләрни қайтидин қурсам,
өзүмни [Тәврат қануниға] хилаплиқ қилғучи дәп
испатлап көрсәткән болимән. 19 Чүнки мән Тәврат
қануни билән Тәврат қануниға нисбәтән өлдүм;
нәтиҗидә, мән Худаға йүзлинип яшаватимән. 20
Мән Мәсиһ билән биллә крестләнгәнмән, лекин
мана, яшаватимән! Лекин яшаватқини мән әмәс,
бәлки мәндә туруватқан Мәсиһдур. Вә мениң
һазир әтлиримдә яшаватқан һаят болса, мени
сөйгән вә мән үчүн Өзини пида қилған Худаниң
Оғлиниң иман-етиқатидиндур. 21 Мән Худаниң
меһри-шәпқитини бекар қиливәтмәймән; чүнки
һәққанийлиқ Тәврат қануни арқилиқ келидиған
болса, Мәсиһниң өлүши бекардин-бекар болуп
қалатти.

3 И әқилсиз Галатияликлар, көз алдиңларда
Әйса Мәсиһ ениқ сүрәтләнгән, араңларда
крестләнгәндәк көрүнгән екән, ким силәрни
һәқиқәткә итаәт қилиштин аздуруп сеһирлиди?
2 Мән пәқәт шунила силәрдин сорап биләйки:
— Силәр Роһни Тәврат қануниға интилиш
арқилиқ қобул қилдиңларму, яки [хуш хәвәрни]
аңлап, етиқат арқилиқ қобул қилдиңларму?
3 Силәр шунчә әқилсизму? Роһқа тайинип
[һаятни] башлиған екәнсиләр, әндиликтә әт
арқилиқ камаләткә йәтмәкчиму? 4 Силәр
[етиқат йолида] болған шунчә көп азап-
оқубәтләрни бекарға тарттиңларму? Дәрвәқә
бекарға кәттиғу?! 5 Силәргә Роһни Тәминлигүчи,
араңларда мөҗизиләрни яритиватқучи бу
карамәтләрни силәрниң Тәврат қануниға интилип
таянғиниңлардин қиламду, яки аңлиған хәвәргә
бағлиған ишәш-етиқатиңлардин қиламду? 6
[Муқәддәс язмиларда дейилгәндәк]: «Ибраһим
Худаға етиқат қилди; бу униң һәққанийлиғи
һесапланди». 7 Шуниң үчүн, шуни чүшинишиңлар
керәкки, етиқаттин туғулғанларла Ибраһимниң
һәқиқий пәрзәнтлиридур. 8 Муқәддәс язмиларда
Худаниң ят әлликләрни Өзигә етиқат қилиши
арқилиқ уларни һәққаний қилидиғанлиғи алдин-
ала көрүлүп, Худаниң Ибраһимға: «Сәндә барлиқ
әл-милләтләргә бәхит ата қилиниду» дәп хуш
хәвәрни алдин-ала ейтқанлиғи хатириләнгән
еди. 9 Шуниң билән, етиқаттин болғанлар етиқат
қилғучи Ибраһим билән тәң бәхит тапиду.
10 Лекин Тәврат қануниға әмәл қилимиз дәп

жүргәнләр болса һәммиси ләнәткә қалиду.
Чүнки [муқәддәс язмиларда] мундақ йезилған:
«Тәврат қанунида йезилған һәммә әмирләргә
үзлүксиз әмәл қилмайватқан һәр бир киши
ләнәткә қалиду». 11 Йәнә рошәнки, һеч ким
Худаниң алдида қанунға интилиш арқилиқ
һәққаний қилинмайду; чүнки [муқәддәс китапта
йезилғинидәк]: — «һәққаний адәм ишәш-етиқати
билән һаят болиду». 12 Амма қанун йоли етиқат
йолиға асасланған әмәс, бәлки [муқәддәс китапта]:
— «Қанунниң әмирлиригә әмәл қилғучи шу ишлар
билән һаят болиду» дейилгәндәктур. 13 Һалбуки,
Мәсиһ бизни Тәврат қанунидики ләнәттин һөр
қилиш үчүн орнимизда ләнәт болуп бәдәл төлиди.
Бу һәқтә [муқәддәс язмиларда]: «Яғачқа есилған
һәр бир киши ләнәткә қалған һесаплансун» дәп
йезилған. 14 Шуниң билән Мәсиһ Әйса арқилиқ
Ибраһимға ата қилинған бәхит ят әлликләргиму
кәлтүрүлүп, биз вәдә қилинған Роһни етиқат
арқилиқ қобул қилалаймиз. 15 Қериндашлар, мән
инсанларчә сөзләймән; һәтта инсанлар арисида
өз ара әһдә түзүлсиму, башқа һеч ким уни
йоққа чиқиривәтәлмәйду яки униңға бирәр нәрсә
қошалмайду. 16 Шуниңдәк, [Худаниң әһдисидики]
вәдиләр Ибраһим вә униң нәслигә ейтилған.
[Муқәддәс китапта] У: «вә сениң нәсиллириңгә»,
(йәни, көп кишиләргә) демәйду, бәлки «сениң
нәслиңгә», (йәни ялғуз бир кишигила), дәйду — бу
«нәсил» Мәсиһдур. 17 Мән шуни демәкчимәнки,
Худаниң Мәсиһкә алдин түзгән бир әһдисини
төрт йүз оттуз жилдин кейин чүшүрүлгән Тәврат
қануни әмәлдин қалдуралмайду, Худаниң бу
вәдисини һеч бекар қилалмайду. 18 Чүнки
[вәдә қилинған] мирас қанунға асасланған болса,
мана у Худаниң вәдисигә асасланған болмайтти;
лекин Худа шапаәт билән уни Ибраһимға вәдә
арқилиқ ата қилған. 19 Ундақта, Тәврат қанунини
чүшүрүштики мәхсәт немә? У болса, инсанларниң
итаәтсизликлири түпәйлидин, Худаниң мираси
вәдә Қилинғучи, йәни Ибраһимниң нәсли
дунияға кәлгичә қошумчә қилип берилгән; у
пәриштиләр арқилиқ бир васитичиниң қоли
билән бекитилип йолға қоюлған. 20 Амма
«васитичи» бир тәрәпниңла васитичиси әмәс
(бәлки икки тәрәпниңкидур), лекин Худа Өзи
пәқәт бирдур. 21 Ундақта, Тәврат қануни Худаниң
вәдилиригә зитму? Яқ, һәргиз! Әгәр бирәр
қанун инсанларни һаятлиққа ериштүрәләйдиған
болса, ундақта һәққанийлиқ җәзмән шу қанунға
асасланған болатти. 22 Һалбуки, муқәддәс язмилар
пүткүл аләмни гунаниң илкигә қамап қойған;
буниңдики мәхсәт, Әйса Мәсиһниң садақәт-
етиқати арқилиқ вәдиниң етиқат қилғучиларға
берилиши үчүндур. 23 Лекин етиқат йоли келип
ашкарә болғичә, биз Тәврат қануни тәрипидин
қоғдилип, ашкарә болидиған етиқатни күтүшкә
қамап қоюлған едуқ. 24 Шу тәриқидә, бизниң
етиқат арқилиқ һәққаний қилинишимиз үчүн
Тәврат қануни бизгә «тәрбийилигүчи» болуп,
бизни Мәсиһкә йетәклиди. 25 Лекин етиқат йоли
ашкарә болуп, биз әнди йәнә «тәрбийилигүчи»ниң
назаритидә әмәсмиз. 26 Чүнки һәммиңлар Мәсиһ
Әйсаға етиқат қилиш арқилиқ Худаниң оғуллири
болдуңлар. 27 Чүнки һәр қайсиңлар Мәсиһгә
киришкә чөмүлдүрүлгән болсаңлар, Мәсиһни
кийивалған болдуңлар. 28 Мәсиһдә нә Йәһудий
болмайду нә Грек болмайду, нә қул болмайду нә
һөр болмайду, нә әр болмайду нә аял болмайду,
һәммиңлар Мәсиһ Әйсада бир болисиләр. 29
Силәр Мәсиһкә мәнсуп болған екәнсиләр, силәрму
Ибраһимниң нәсли болисиләр вә униңға вәдә
қилинған [бәхит-саадәткә] мирасхордурсиләр.

4 Йәнә шуни ейтимәнки: Гәрчә бир бала
пүтүн мүлүкниң егиси болсиму, мирасхор
гөдәк вақитлирида таки атиси бәлгүлигән
вақит тошмиғичә, у өз өйидики қулдин пәрқи
болмайду. Чүнки у йәнила ғоҗидарлар вә бала
баққучиларниң башқурушида болиду. 3 Шуниңға
охшаш, бизму гөдәк вақтимизда, бу дунийдики
«асасий қаидә-қанунийәтләр» астида қул болған
едуқ. 4 Лекин, вақит-саити толуқ тошқанда,
Худа Өз Оғлини [бу дунияға] әвәтти. У бир аял
кишидин туғулған, шуниңдәк Тәврат қануни
астида туғулған еди. 5 Буниңдики мәхсәт, Худа
Тәврат қануни астида яшиған [бизләрни] бәдәл
төләп һөрлүккә чиқирип, бизниң оғуллуққа
қобул қилинишимиз үчүндур. 6 Һәм силәр
Униң оғуллири болғанлиғиңлар үчүн, Худа Өз
Оғлиниң: «Абба! Атам!» дәп чақирғучи Роһини
әвәтип қәлбимизгә салди. 7 Шуниң үчүн,
силәр һазир қул әмәс, бәлки оғуллиридурсиләр;
оғуллири болған екәнсиләр, Худа арқилиқ Өзигә
мирасхор болисиләр. 8 Бурун, Худани тонумиған
вақтиңларда дәрвәқә ялған илаһларниң қуллуғиға

тутулғансиләр. 9 Әндиликтә, һазир [һәқиқий]
Худани тонуған екәнсиләр, — яки ениқрақ қилип
ейтқанда, Худа тәрипидин тонулған екәнсиләр,
әнди силәр немә дәп бу дунийдики күчсиз,
әбҗәқ әрзимәс «асасий қаидә-қанунийәтләр»гә
қарап янисиләр? Уларниң қуллуғиға яңливаштин
қайтишни халамсиләр? 10 Силәр алаһидә күн, ай,
пәсил вә жилларни етиварға елип хатириләшкә
башлидиңлар! 11 Мән илгири силәргә сиңдүргән
әҗрим бекар кетәрмекин, дәп силәр үчүн
әнсирәватимән. 12 Қериндашлар, мән шуни
силәрдин өтүнимәнки, маңа охшаш болуңлар;
чүнки мән силәргә охшаш болдум. Силәр әслидә
маңа һеч азар йәткүзмигән едиңлар. 13 Амма
силәргә мәлумки, әтлиримдики бир зәиплик
түпәйлидин, мән хуш хәвәрни силәргә биринчи
қетим йәткүзгән едим. 14 У чағда, әтлиримдики
бу зәиплик силәргә нисбәтән синақтәк болсиму,
лекин силәр мени кәмситмидиңлар яки чәткә
қақмидиңлар. Әксичә, мени Худа әвәткән бир
пәриштини, һәтта Мәсиһ Әйса өзини күткәндәк
күтүвалдиңлар. 15 У чағдики бәхит-бәрикитиңлар
әнди нәгә кәтти?! Мән силәргә гувачи болуп
ейталаймәнки, у чағда силәр мүмкин болса, маңа
көзлириңларни оюп беришкиму рази едиңлар! 16
Әндиликтә, силәргә һәқиқәтни сөзлигәнлигим
үчүн дүшминиңларға айлинип қалдимму? 17
[Мән ейтип өткән] һелиқи адәмләр силәргә
қизғинлиқ көрситиду, амма нийити дурус әмәс;
улар пәқәт силәрни [ниҗатниң] сиртиға чиқирип,
қизғинлиғиңларни өзлиригә қаритивалмақчи. 18
Амма мән силәр билән биргә болған вақитлардила
әмәс, бәлки дайим яхши ишқа қизғинлиқ
қилишниң өзи яхшидур, әлвәттә. 19 Сөйүмлүк
балилирим! Мәсиһ силәрдә тәрәлдүрүлгичә мән
силәр үчүн толғақ азаплирини йәнә бир қетим
тартиватимән! 20 Мениң һазирла йениңларға
берип, силәргә башқичә тәләппуз билән сөзлигүм
келиватиду; чүнки бу әһвалиңлар тоғрилиқ
немә қилишни задила билмәйватимән! 21 И
Тәврат қанунниң илкидә яшашни халайдиғанлар,
силәрдин шуни сорап бақай, силәр Тәвратниң
өзидә немә дейилгәнлигигә қулақ салмамсиләр?
22 Тәвратта, Ибраһимниң икки оғли болуп, бири
дедәктин, йәнә бири һөр аялидин болған, дәп
хатириләнгән. 23 Дедәктин болған оғул «әт
билән» туғулған; һөр аялидин болған оғул болса
Худаниң вәдиси арқилиқ туғулғандур. 24 Бу икки
ишни бир охшитиш дегили болиду. Бу икки аял
[Худаниң инсанлар билән] түзгән икки әһдисиниң
вәкилидур. Биринчи әһдә Синай [теғидин] келип,
дәрһәқиқәт балилирини қуллуқта болушқа туғиду;
мана Һәҗәр униңға вәкилдур; 25 демәк, Һәҗәр
болса Әрәбистандики Синай теғиға символ
қилинип, йәни бүгүнки Йерусалимға охшитилиду;
чүнки у шәһәр вә униң балилири қуллуқта
турмақта. 26 Амма жуқуридин болған Йерусалим
һөрдур, у һәммимизниң анисидур; 27 Чүнки,
[муқәддәс язмиларда] мундақ йезилған: — «Хошал
бол, и пәрзәнт көрмигән туғмас аял! Тәнтәнә
қилип яңрат, товла, и толғақ тутуп бақимиған!
— Чүнки ғериб аялниң балилири ери бар
аялниңкидин көптур!» 28 Әнди и қериндашлар,
Исһақ Худаниң вәдисидин туғулғандәк бизму
Худаниң вәдиси бойичә туғулған пәрзәнтләрмиз.
29 Лекин у чағда «әтләрдин туғулған» бала «роһтин
туғулған» балиға зиянкәшлик қилғинидәк, һазир
шундақ болиду. 30 Лекин муқәддәс язмиларда
немә дейилгән? Униңда: «Сән бу дедигиңни
оғли билән қошуп һайдивәт! Чүнки дедәктин
тапқан оғул һәргиз һөр аялиңдин болған оғул
билән мирасқа ортақ болмайду!» дәп пүтүлгән.
31 Әнди, қериндашлар, биз дедәкниң әмәс, бәлки
һөр аялниң пәрзәнтлиридурмиз. Мәсиһ бизни
һөрлүктә яшисун дәп һөр қилди. Шуниң билән
униңда тапан тирәп туруңлар вә қуллуқниң
боюнтуруғиға қайтидин қисилип қалмаңлар.

5 Мана, мәнки Павлус силәргә шуни ейтип
қояйки, әгәр силәр хәтнә қобул қилсаңлар, у
чағда Мәсиһниң силәргә һеч қандақ пайдиси
қалмайду. 3 Мән хәтнини қобул қилған һәр
бир кишигә йәнә агаһландуруп һәқиқәтни
ейтип қояйки, уларниң Тәвраттики барлиқ
әмир-бәлгүлимиләргә [толуқ әмәл қилиш]
мәҗбурийити бардур. 4 Әй Тәврат қануни
арқилиқ өзүмни һәққаний адәм қилай дегәнләр,
һәр бириңлар Мәсиһдин айрилип, мәһрум
болуп, [Худаниң] шапаитидин чиқип, жиқилип
униңдин қалдиңлар. 5 Чүнки Роһқа тайинип
һәққанийлиққа бағланған арзу-арманни етиқат
билән тәлпүнүп күтмәктимиз. 6 Чүнки Мәсиһ
Әйсада хәтнилик күчкә егә әмәс, хәтнисизликму
күчкә егә әмәс, күчкә егә болғини пәқәт муһәббәт
арқилиқ иш қилидиған етиқаттур. 7 Силәр убдан

чепип меңиватқан едиңлар; бирақ ким силәрни
һәқиқәткә итаәт қилиштин тосувалди? 8 Бундақ
қайил қилиш амили силәрни Чақирғучидин
болған әмәс! 9 «Кичиккинә хемиртуруч пүткүл
хемирни болдуруп йоғинитиду!» 10 Өзүм Рәбгә
қарап қайил болдумки, силәрму бу иштa һеч
башқичә ойда болмайсиләр. Амма силәрни
қаймуқтуруватқан ким болушидин қәтъийнәзәр,
у чоқум тегишлик җазасини тартиду. 11
Қериндашлар, әгәр мән «хәтнә қилиниш керәк»
дәп җакалап жүргән болсам, ундақта мән бүгүнки
күнгичә йәнә немә үчүн [Йәһудийлардин]
зиянкәшликкә учрап келимән? Әгәр шундақ
қилған болсам, «крест бизарлиғи» йоқ қилинатти!
12 Силәрни қутритиватқан бу адәмләр өзлирини
ахта қиливәтсун дәймән! 13 Чүнки қериндашлар,
силәр әркинликкә чақирилдиңлар. Лекин
әркинлигиңларни әтләрниң арзу-һәвәслиригә
қандурушниң баниси қилмаңлар, бәлки меһир-
муһәббәт билән бир-бириңларниң қуллуғида
болуңлар. 14 Чүнки пүткүл Тәврат қануни
«Хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөйгин» дегән
бирла әмирдә әмәл қилиниду. 15 Лекин пәхәс
болуңларки, бир-бириңларни чишләп тартип
ялмап жүрүп, бир-бириңлардин жутулуп
кәтмәңлар йәнә! 16 Амма шуни дәймәнки —
[Муқәддәс] Роһта меңиңлар, вә шу чағда силәр
әтләрниң арзу-һәвәслиригә йол қоймайсиләр. 17
Чүнки әт Роһқа зит болған ишларни арзу қилиду,
вә Роһ әткә зит болған ишларни арзу қилиду. Улар
иккиси бир-биригә қаримуқаршидур; нәтиҗидә,
өзүңлар арзу қилған ишларни қилалмайсиләр.
18 Вәһаләнки, силәр Роһниң йетәкчилигидә
болсаңлар, у чағда Тәврат қанунининң илкидә
болмайсиләр. 19 Әнди әтниң әмәллири
рошәнки — зинахорлуқ, бузуқлуқ, напаклиқ,
шәһванийлиқ, 20 бутпәрәслик, сеһиргәрлик,
өчмәнликләр, җедәлләр, қизғанчуқлуқлар,
ғәзәпләр, риқабәтлишишләр, бөлгүнчиликләр,
гуруһвазлиқлар, 21 һәсәтхорлуқлар, қатиллиқлар,
һарақкәшликләр, әйш-ишрәтләр қатарлиқ
ишлардур; бу ишлар тоғрилиқ бурунқи
ейтқинимдәк һазир йәнә бир қетим
агаһландуриманки, бундақ ишларни қилғучилар
Худаниң падишалиғиға мираслиқ қилмайду.
22 Вәһаләнки, Роһниң мевиси болса меһир-
муһәббәт, шат-хурамлиқ, хатирҗәмлик, сәвир-
тақәт, меһриванлиқ, яхшилиқ, ишәш-садиқлиқ,
23 мөмин-мулайимлиқ вә өзини тутувелиштин
ибарәт. Мошундақ ишларни тосидиған һеч қандақ
қанун йоқтур. 24 Лекин Мәсиһкә мәнсуп болғанлар
әтлирини, шундақла униңдики ишқлар вә һәм
һәвәсләрни тәң крестлигән болиду. 25 Роһта
яшаватқан болсақ, Роһқа әгишип маңайли. 26
Бир-биримизни рәнҗитип, бир-биримизгә һәсәт
қилип, һакавур шөһрәтпәрәсләрдин болмайли.

6 Қериндашлар, араңлардин бирисиниң һазирму
бир гуна-сәһвәнлик садир қиливатқанлиғи
байқалған болса, араңлардики роһий кишиләр
юваш-мулайимлиқ роһи билән уни йолидин
қайтуруп келиңлар. Шуниң билән бир вақитта,
өзүңларниңму аздурулуп кәтмәслигиңларға
диққәт қилиңлар. 2 Бир-бириңларниң
еғирчилиғини көтириңлар. Шундақ қилсаңлар,
Мәсиһниң қануниға әмәл қилған болисиләр.
3 Чүнки бирисиниң тарaзиға тохтиғидәк иши
болмай туруп өзини тарaзиға тохтиғидәк дәп
чағлиса, у өз-өзини алдиғанлиқ, халас. 4 Лекин
һәр ким өз әмәлийитигә қарап тәкшүрүп бақсун;
шуниң билән башқиларниңкидин әмәс, бәлки
өз әмәллиридинла пәхирләнгидәк иш болса,
пәхирләнсә болиду. 5 Чүнки һәр бир адәм
өз жүкини көтириши керәк. 6 Худаниң сөз-
каламидин тәлим алғучи өзигә тәлим бәргүчини
өзидә бар болған яхши нәрсиләрдин ортақ
бәһримән қилсун. 7 Өз-өзүңларни алдимаңлар —
Худани алдап ахмақ қилғили болмайду; чүнки
ким немә териса, шуни алиду. 8 Өз әтлириниң
арзу-һәвәслирини қандурушқа уруқ чачқан киши
өз әтлиридин чириклик һосулини алиду. Лекин
Роһни хурсән қилиш үчүн уруқ чачқан киши болса
Роһтин мәңгүлүк һаят алиду. (aiōnios g166) 9 Шуңа,
яхши ишларни қилиштин һармайли. Униңға
еринмисәк вақти-саити тошқанда чоқум һосул
алалаймиз. 10 Шу сәвәптин, биздә пурсәт болсила,
һәммәйләнгә, болупму етиқаттики аилигә мәнсуп
болғанларға яхши ишларни қилип берәйли. 11
Мана, өз қолум билән шунчә чоң һәрипләр билән
язғинимға қараңлар! 12 Силәргә хәтнини қобул
қилишни мәҗбурлимақчи болғанлар, уларниң
һәр бири пәқәт өзлириниң ташқи қияпитини
пәрдазлап көрсәтмәкчи болған, халас; уларниң бу
мәхсити пәқәт «Мәсиһниң крести» түпәйлидин
болған зиянкәшликтин қечиштин ибарәт, халас.

13 Чүнки улар өзлириму хәтнә қилинғини
билән Тәврат қануниға әмәл қилмайду; лекин
улар әтлириңлардин махтиниш үчүн бәрибир
силәрни хәтнини қобул қилдурмақчи болиду. 14
Өзүмни елип ейтсам, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң
кресттики [өлүми]дин башқа һеч иш билән
махтанмиғаймән! Чүнки Униң крести вастисидин
бу дуния маңа нисбәтән крестләнгән вә мәнму
бу дунияға нисбәтән крестләнгәнмән. 15 Чүнки
Мәсиһ Әйсада нә хәтнилик нә хәтнисизлик
дегәнләр күчкә егә әмәстур; бирдин-бир күчкә
егә болидиғини пәқәт йеңи бир яралғучидур!
16 Бу қаидә бойичә маңидиғанларға, уларниң
һәммисигә вә Худаниң Исраилиға хатирҗәмлик
вә рәһим-шәпқәт болғай! 17 Буниңдин кейин һеч
ким бу ишлар билән йәнә мени аварә қилмисун!
Чүнки мән өз бәдинимдә Әйсаниң яра излирини
көтиримән! 18 Қериндашлар, Рәббимиз Әйса
Мәсиһниң меһри-шәпқити роһуңларға яр болғай!
Амин!

Әфәсуслуқларға

1 Худаниң ирадиси билән, Мәсиһ Әйсаниң
расули болған мәнки Павлустин Әфәсуста
туруватқан муқәддәс бәндиләргә, йәни Мәсиһ
Әйсада ихласмән болғанларға салам! 2 Атимиз
Худа һәм Рәб Әйса Мәсиһтин силәргә меһри-
шәпқәт вә хатирҗәмлик болғай! 3 Бизни Мәсиһтә,
әршләрдә барлиқ роһий бәхит-бәрикәтләр билән
бәрикәтлигән, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Худаси
һәм Атиси мубарәк болғай! 4 Чүнки У бизни,
муһәббәт ичидә болуп Өзиниң алдида пак-
муқәддәс, дағсиз турушимиз үчүн аләм апиридә
қилинмай турупла талливалған еди; 5 У Өз
ирадисигә яққини бойичә бизни алдин-ала
Әйса Мәсиһ арқилиқ Өзигә оғуллуққа қобул
қилишқа бекиткән еди; 6 бу ишта Униң меһри-
шәпқитиниң улуқлуғиға мәдһийә оқулиду;
чүнки У меһри-шәпқити билән бизни Өз
сөйгинидә шапаәтләндүргән еди. 7 Биз Униңда
[Атиниң] меһри-шәпқитиниң моллуғи билән
Униң қени арқилиқ қуллуқтин һөр қилинишқа,
итаәтсизликлиримизгә қарита кәчүрүмгә
муйәссәр болдуқ; 8 У [бу меһри-шәпқәтни]
барлиқ даналиқ һәм пәм-парасәт билән бизгә зор
тартуқлидики, 9 — У Өз көңлигә пүккән гөзәл
хаһиши бойичә ирадисидики сирни, йәни вақит-
заманларниң пишип йетилишини идарә қилиши
билән барлиқ мәвҗудатларға, йәни әршләрдә
болғанниң һәммисигә, зиминда болғанниң
һәммисигә Мәсиһни баш қилип уларни Мәсиһтә
җәм қилиш мәхситини бизгә аян қилди; 11
Униңда бизму Худаға мирас қилинған; биз шу
мәхсәттә барлиқ ишларни әқил-ирадиси бойичә
идарә Қилғучиниң нишани билән шу ишқа алдин-
ала бекитилгән едуқ; 12 шуниң билән Мәсиһни
авал таянч қилған бизләр Униң шан-шәрпиниң
улуқлуғини намайән қилғучи болдуқ; 13
һәқиқәтниң калам-сөзини, йәни ниҗатиңлардики
хуш хәвәрни аңлап силәрму Униңға таяндиңлар
— вә Униңға ишәнгиниңларда, силәр вәдә
қилинған Муқәддәс Роһ билән мөһүрләндиңлар.
14 Худаниң шан-шәривиниң улуқлуғи намайән
қилинип, егилиги үзүл-кесил һөр-ниҗат
қилинғичә, Муқәддәс Роһ мирасимизниң
«капаләт»и болиду. 15 Шуниң билән, силәрниң
Рәб Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ
муқәддәс бәндиләргә болған муһәббитиңлар
тоғрилиқ аңлиғандин тартип, 16 дуалиримда
силәрни әсләп, силәр үчүн рәхмәт ейтишни
тохтатмидим; 17 тиләйдиғиним шуки, Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң Худаси, шан-шәрәпниң Егиси
болған Ата силәрниң Уни толуқ билишиңларға
даналиқ һәм вәһийни өзләштүргүчи роһни ата
қилғай, 18 шуниң билән силәрниң қәлбтики
көзлириңлар рошәнлишип, Униң чақириқиға
бағланған үмүтниң немилигини, Униң муқәддәс
бәндилиридә болған шәрәплик мирасиниң
қиммәтликлигини 19 вә Униң ишәнгүчи бизләргә
зор күчи билән қаратқан қудритиниң һесапсиз
бүйүклүгини билип йәткәйсиләр; 20 дәл шу
қудрәтни У Мәсиһни өлүмдин тирилдүрүп,
әршләрдә Өзиниң оң йенида олтарғузғинида
Униңда жүргүзгән еди; 21 пәқәт бу замандила
әмәс, бәлки кәлгүси замандиму Уни барлиқ
һөкүмранлиқтин, һоқуқтин, күч-қудрәттин,
ғоҗайинлиқтин вә барлиқ тилға елинидиған
һәр қандақ нам-шәрәптин көп үстүн қойған; (aiōn
g165) 22 барлиқ мәвҗудатларни Униң путлири
астиға қоюп, җамаәт үчүн Уни һәммигә баш
болушқа ата қилған. 23 Җамаәт болса Униң тени,
йәни һәммини һәммә җәһәттин Толдурғучиниң
мукәммәл җәвһиридур.

2 Вә силәр болсаңлар, қәбиһликлириңлар һәм
гуналириңларда өлгән болуп, 2 бу дунияниң
дәвригә әгишип, һаваниң һоқуқини тутқан
һөкүмдарға, йәни бүгүнки күндә итаәтсизликтин
болған пәрзәнтләрни қутритиватқан роһқа
әгишип, бу ишларда илгири маңғансиләр; (aiōn
g165) 3 биз һәр биримизму илгири шуларниң
арисида әтлиримиздики шәһвәт-һәвәсләрдә һаят
өткүзгәнмиз, әтлиримиз һәм өз ой-хиялимизниң
хаһишлириға әмәл қилип, башқиларға охшаш,
маһийәттә «ғәзәптики пәрзәнтләр» болғанмиз;
4 бирақ Худа, мол рәһим-шәпқәтни көрсәткүчи
болуп, бизни сөйгәндә бизгә көрсәткән аләмбәхш
меһир-муһәббити түпәйлидин, — 5 һәтта
итаәтсизликләрдә өлгән вақтимиздиму, бизгә
Мәсиһ билән биллә җан киргүзүп (меһри-
шәпқәт билән қутқузулдуңлар!), 6 бизни Униң
билән биллә тирилдүрүп, әршләрдә Мәсиһ Әйса
билән биллә олтарғузған; 7 мәхсити кәлгүси
заманларда Униң Мәсиһ Әйсада бизгә қаритилған
меһриванлиғи билән ипадиләнгән шапаитиниң

шунчә ғайәт зор екәнлигини көситиштин
ибарәттур; (aiōn g165) 8 чүнки силәр шәпқәт биләнла
ишәш арқилиқ қутқузулдуңлар. Бу иш өзүңлардин
кәлгән иш әмәс, бәлки Худадин кәлгән илтипат, 9
у задила адәмләрниң әмәл-әҗридин кәлмәйду,
бу һәм һеч кимниң махтанмаслиғи үчүндур.
10 Чүнки биз Худаниң ишлигән һүнеридурмиз,
хәйрхаһ ишлар үчүн Мәсиһ Әйсада яритилғанмиз;
Худа әсли бизниң уларда меңишимиз үчүн бу
ишларни алдин-ала тәйярлиған еди. 11 Шуңа
силәр әслидә әтлириңларға асасән «ят әлләр» дәп
һесапланғиниңларни, — инсанниң қоли билән
әтлиридә «хәтнә қилинғанлар» дәп аталғанлар
тәрипидин «хәтнисиз» дәп аталғанлиғиңларни,
12 шундақла шу чағда Мәсиһсиз болуп, Исраилниң
пухралиқиниң сиртида туруп, вәдиләрни елип
кәлгүчи әһдиләрни ят билип, бу дунияда
үмүтсиз һәм худасиз яшиғиниңларни есиңларда
тутуңлар; 13 лекин әсли жирақларда болған
силәр һазир Мәсиһниң қени арқилиқ йеқин
қилиндиңлар; 14 чүнки У бизниң енақлиғимиздур,
У икки тәрәпни бир қилип оттуридики ара
тамни чеқивәтти; 15 йәни, Өз әтлири арқилиқ
өчмәнликни түгитип, бәлгүлимиләрни көрсәткән,
әмирләрни йәткүзгән қанунни бекар қилип, икки
тәрәпни Өзидә йеңи бир адәм қилип яратти,
шуниң билән енақлиқни апиридә қилди; 16 крестқә
миқлинип мошуниң вастиси билән өчмәнликни
қәтл қилип, иккисини бир тәндә Худа билән
әпләштүрди; 17 андин У келип, жирақларда турған
силәргиму енақлиқ хуш хәвирини җакалиди,
йеқиндикиләргиму енақлиқни җакалиди. 18
Чүнки һәр иккимизниң Униң арқилиқ бир
Роһта Ата алдиға кириш һоқуқимиз бардур. 19
Шуңа шуниңдин башлап силәр мусапирлар, яқа
жуттикиләр әмәс, бәлки муқәддәс бәндиләргә
вәтәндаш болисиләр, Худаниң өйидикилиридин
болисиләр; 20 силәр расуллар вә пәйғәмбәрләр
болған һулниң үстигә қурулмақтисиләр; бенаниң
«бүҗәк теши» болса Әйса Мәсиһ Өзидур; 21
Униңда пүткүл бена пухта җипсилаштурулуп,
Рәбдә муқәддәс бир ибадәтхана болушқа өсүп
бармақта. 22 Силәрму [қошулуп] Униңда Худаниң
бир туралғуси болушқа Роһта бирләштүрүлүп
қурулмақтисиләр.

3 Шу сәвәптин силәр «ят әлдикиләр» үчүн
Мәсиһ Әйсаниң мәһбуси болған мәнки
Павлус — 2 (силәр бәлким маңа тапшурулған,
силәргә Худаниң шәпқитини елип баридиған
ғоҗидарлиғим тоғрилиқ, 3 йәни Униң маңа вәһий
билән сирни аян қилғанлиғи тоғрилиқ хәвәрдар
болушуңлар мүмкин (мән бу тоғрисида илгири
аз-паз язған едим; 4 силәр уни оқуғиниңларда,
Мәсиһниң сири тоғрилиқ йорутулғанлиғимни
билип йетисиләр) 5 илгәрки дәвирләрдә бу сир
инсан балилириға Униң муқәддәс расуллири
вә пәйғәмбәрлиригә Роһ арқилиқ һазирқидәк
еник вәһий қилинғандәк, аян қилинған әмәс. 6
Демәк, хуш хәвәр арқилиқ «ят әлдикиләр»дин
болғанларму ортақ мирасхорлар, тәндики ортақ
әзалар, Мәсиһ Әйсада болған вәдидин ортақ
бәһримән болғучилар болиду; 7 Худаниң шәпқити
маңа елип кәлгән илтипат билән, Униң күч-
қудритиниң жүргүзүлүши билән, мән бу ишқа
хизмәткар қилип тайинландим; 8 маңа —
муқәддәс бәндилири ичидики әң төвинидинму
төвән болған маңа мошу илтипат, йәни әлләр
арисида Мәсиһниң мөлчәрлигүсиз байлиқлири
тоғрилиқ хуш хәвәр җакалаш 9 вә шундақла
һәммини яратқан Худада йошурун болуп кәлгән
бу сирниң қандақ әмәлгә ашурулуши тоғрилиқ
һәммәйләнни йорутуш хизмити аманәт қилинди.
(aiōn g165) 10 Буниң мәхсити әршләрдә болған
һөкүмранларға һәм һоқуқларға Худаниң көп
тәрәплимилик даналиғи җамаәт арқилиқ һазир
ашкарә қилиништин ибарәттур. 11 Бу иш болса,
Униң Мәсиһ Әйса Рәббимиздә иҗра қилинған
мәңгүлүк муддиаси бойичидур; (aiōn g165) 12 Униң
ишәш-садиқлиғи арқилиқ биз җасарәткә һәм
Худаниң алдиға хатирҗәмлик билән кириш
һоқуқиға егә болдуқ; 13 шуниң үчүн силәрдин
өтүниманки, мениң силәр үчүн тартқан җапа-
җәбирлирим түпәйлидин пәришан болмаңлар;
чүнки бу иш силәрниң шан-шәривиңлар
болиду). 14 Мән шу сәвәптин тизлиримни Атиға
пүкиманки, 15 (асман-зиминдики барлиқ атилиқ
мунасивәтләр Униңдин «ата» намини алиду)
16 У Өз шан-шәривидики байлиқлар билән,
Роһи арқилиқ силәрни ички дунияйиңларда
күчләндүргәй; 17 шуниң билән Мәсиһ қәлбиңларда
ишәш арқилиқ туруп, силәр меһир-муһәббәт
ичидә йилтиз тартқан, һул селинған, 18 барлиқ
муқәддәс бәндиләр билән биллә Мәсиһниң
муһәббитиниң кәңлиги, узунлуғи, чоңқурлуғи

вә егизлигини чүшинип егиливалғайсиләр;
йәни адәмниң билип йетишидин һәссиләп
ешип чүшидиған Униң муһәббитини билип
йәткәйсиләр, шуниңдәк Худаниң мукәммәл
җәвһири билән толдурулғайсиләр. 20 Әнди
ичимиздә жүргүзидиған қудрити бойичә барлиқ
тилигимиз яки ойлиғанлиримиздинму һәдди-
һесапсиз артуқ вужудқа чиқиришқа қадир
Болғучиға, — 21 Униңға дәвирдин дәвиргичә,
әбәдил-әбәткичә җамаәттә Мәсиһ Әйса арқилиқ
шан-шәрәп болғай! Амин! (aiōn g165)

4 Әнди шу сәвәпләрдин, Рәбниң мәһбуси болған
мәнки, [Худаниң] силәрни чақирған [бүйүк]
чақириқиға лайиқ һалда меңишлириңларни
өтүнимән, 2 һәммә ишта кәмтәрлик вә юваш-
мулайимлиқ билән, сәвирчанлиқ билән, бир-
бириңларға муһәббәт ичидә кәң қосақ болуп, 3
енақ-хатирҗәмликниң риштиси билән, Роһта
болған бирликни тутушқа интилишиңларни
[өтүнимән]. 4 Тән бирдур, Роһ бирдур, —
худди чақирилғиниңларда, охшаш бир арзу-
үмүткә чақирилғиниңлардәк, — 5 Рәб бирдур,
иман-етиқат бирдур, чөмүлдүрүлүш бирдур,
6 һәмминиң ХудаАтиси бирдур; У болса
һәммидин үстүн турғучи, һәммини жүргүзгүчи вә
һәммимизниң ичидә Болғучидур. 7 Шундақтиму
һазир һәр биримизгә Мәсиһниң илтипатиниң
өлчими бойичә шәпқәт тәқдим қилинғандур;
8 шуңа, муқәддәс китапта [Худа] ейтқинидәк:
— «У жуқуриға көтирилди, [Инсанларни]
тутқун қилғучиларни У Өзи әсир қилип
елип кәтти, Һәм инсанларға илтипатларни
тәқдим қилди». 9 Әнди «көтирилгән» зат
болса, [авал] йәрниң тегигә чүшкән затниң
Өзи әмәсму? 10 Чүшкән зат болса барлиқ
әршләрдин жуқуриға көтирилгәнниң дәл Өзидур;
көтирилишиниң мәхсити, аләмниң барлиғини
толдуруштин ибарәт; 11 Шуңа, бәзиләрни
расуллар, бәзиләрни пәйғәмбәрләр, бәзиләрни
хуш хәвәрчиләр, бәзиләрни баққучи вә яки
тәлим бәргүчиләр қилип тайинлиған дәл Өзидур.
12 Буларниң мәхсити муқәддәс бәндиләрни
хизмәт вәзиписигә, җүмлидин Мәсиһниң тенини
қуруп чиқишқа қуралландуруп камаләткә
йәткүзүштин ибарәт; 13 вәзипә һәммимизниң
етиқатта һәм Худаниң Оғлини толуқ тонушта
бирликкә келишимизгичә, камил адәм болуп
йетишип чиқишимизғичә, — йәни Мәсиһниң
мукәммәл җәвһири гәвдиләнгән қәдди-қамәт
өлчимигә йетишимизгичә давамлаштурулмақта;
14 шундақ болғанда, йәнә гөдәк балилардин
болмай, адәмләрниң қувлуғидин ойлап чиққан
алдамчи нийәт-планлири билән, уларниң
һейлә-нәйриңидин чиққан тәлиматиниң
долқунлиридин урулуп, униң һәр хил шамилида
уяқ-буяққа учурулуп кәтмәймиз; 15 әксичә,
меһир-муһәббәт ичидә туруп һәқиқәткә берилип
иш көрүп, бешимиз болған Мәсиһкә бағлиништа
һәр җәһәттин өсүп йетилидиған болимиз;
16 Униңдин пүткүл тән, әзалири бир-биригә
җипсилаштурулуп, озуқлуқ тәминлигүчи һәр
бир өгә арқилиқ бир-биригә туташтурулуп,
һәр бир әзаниң өзигә хас өлчәнгән вәзипини
өтиши билән барғанчә өстүрүлүп, муһәббәт
ичидә өз-өзини қуруп чиқишқа ишлимәктә. 17
Шуңа шуни ейтимәнки, Рәбтә уни тапилаймәнки,
ят әлләрниңкидәк, йәни уларниң өз ой-
пикирлириниң бимәнилигидә маңғинидәк
меңивәрмәслигиңлар керәк; 18 улар қәлбиниң
қаттиқлиғидин келип чиққан билимсизлик
түпәйлидин, Худаниң һаятидин ада-җуда
қилинип, чүшәнчиси қараңғулишип кәткән, 19
ар-номусни ташливетип, нәпсанийәтчилиги
көпийип һәр хил ипласлиқларни жүргүзүшкә,
кәйп-сапаға берилгән. 20 Амма силәр болсаңлар,
Мәсиһни шундақ йолда үгинип тонуған әмәссиләр
— 21 (һәқиқәтниң Әйсада болғинидәк, уни
һәқиқәтән аңлиған, униңда үгитилгән болсаңлар)
— 22 демәк, илгәрки турмошуңларға хас болған,
алдамчи арзу-һәвәсләргә әгишип өзини булғиғучи
«кона адәм»ни селиветип, 23 ой-зеһниңларниң
роһида йеңилинип, 24 Худаниң охшашлиғиға
асасән, һәқиқәттин чиққан һәққанийлиқта вә
пак-муқәддәсликтә яритилған «йеңи адәм»ни
кийивелишиңлар керәктур. 25 Шуниң билән
ялғанчилиқни селиветип, һәр биримиз өз
йеқинлиримиз билән һәқиқәтни сөзлишәйли;
чүнки биз бир-биримизгә нисбәтән бир тәнниң
әзалиридурмиз. 26 «Аччиқлиниңлар, амма гуна
қилмаңлар»; ғәзивиңлар күн патқичә давам
етивәрмисун; 27 яки Иблисқа һеч орун қоюп
бәрмәңлар. 28 Оғри иккинчи оғрилиқ қилмисун;
әксичә у меһнәт қилип икки қолиға тайинип
һалал иш қилсунки, һаҗити болғанларғиму бөлүп

бәргидәк өз тапқини болсун. 29 Ағзиңлардин һеч
қандақ иплас сөз чиқмисун, пәқәт аңлиғучиларға
шәпқәт йәтсун үчүн, еһтияжқа уйғун вә адәмни
қуруп чиқидиған сөзләрни ейтиңлар. 30
Худаниң Муқәддәс Роһиға азап бәрмәңләр;
чүнки силәр Униң билән һөр-ниҗат күни үчүн
мөһүрләнгәнсиләр; 31 өзүңлардин һәр қандақ
өч-адавәт, аччиқ-ғәзәп, қәһр, җедәл-маҗиралар,
тил-аһанәт һәмдә һәр хил қара нийәтләрни
нери қилиңлар; 32 бир-бириңларға меһриван,
юмшақ диллиқ болуп, Худа Мәсиһтә силәрни
кәчүрүм қилғинидәк бир-бириниңларни кәчүрүм
қилиңлар.

5 Шуңа Худаниң сөйүмлүк пәрзәнтлиридин
болуп, Уни үлгә қилиңлар; һәмдә Мәсиһ
бизни сөйүп, Өзини биз үчүн Худаға хушпурақ
сүпитидә һәдийә-қурбанлиқ болушқа атап
пида қилғандәк силәрму муһәббәт ичидә
меңиңлар. 3 Амма муқәддәс бәндиләргә лайиқ
һалда, бузуқлуқ, һәр қандақ паскинилиқ яки
нәпсанийәтчилик араңларда һәтта тилғиму
елинмисун; 4 Шундақла ипласлиқ, әхмиқанә
параңлар яки чакина чақчақларму тилиңларға
елинмисун — буларму мувапиқ әмәстур — бәлки
ағзиңлардин тәшәккүрләр чиқсун. 5 Чүнки
шуниңдин хәвәрдарсиләрки, һәр қандақ бузуқлуқ
қилғучи, напак болғучи яки нәпсанийәтчи киши
(бундақ киши әмәлийәттә бир бутпәрәскә баравәр)
Мәсиһ вә Худаниң падишалиғиға мирасхор
болалмайду. 6 Һеч кимгә өзүңларни қуруқ
гәпләр билән алдатмаңлар; чүнки бу ишлар
түпәйлидин Худаниң ғәзиви итаәтсизликтин
болған пәрзәнтләрниң бешиға чүшиду. 7 Шуңа
уларға мошу ишларда шерик болмаңлар; 8 чүнки
силәр әсли қараңғулуқ едиңлар, лекин һазир Рәбдә
йоруқлуқсиләр; йоруқлуқниң пәрзәнтлиригә
лайиқ меңиңлар 9 (чүнки йоруқлуқниң мевиси
толуқ меһриванлиқ, һәққанийлиқ вә һәқиқәттин
тәркиб тапқандур), 10 немә ишларниң Рәбни
хурсән қилидиғанлиғини үгинип испатлаңлар. 11
Қараңғулуқтики мевисиз ишлар билән четилип
қалмаңлар; әксичә, уларни ечип әйипләңлар; 12
чүнки уларниң йошурунчә ишлигәнлирини һәтта
тилға елишму номус иштур. 13 Амма йоруқлуқ
билән әйипләп ашкариланған һәр қандақ
нәрсә очуқ көрүниду; йоруқлуқ ашкарилиған
һәммә нәрсә йоруқлуққа айлиниду. 14 Шуниң
үчүн У мундақ дәйду: — «Ойған, әй уйқичи!
Тирил өлүкләр арисидин! Вә Мәсиһ сени
парлап йоритиду». 15 Шуниң үчүн силәрниң
меңиватқан йолуңларға еһтият билән диққәт
қилиңлар; йолуңлар наданларниңкидәк әмәс,
даналарниңкидәк болсун; 16 вақит-пурсәтни
ғәнимәт билип тутувелиңлар; чүнки мошу дәвир
рәзилдур. 17 Бу сәвәптин надан болмаңлар, бәлки
Рәбниң ирадисиниң немә екәнлигини чүшәнгүчи
болуңлар; 18 Һарақ-шарап ичип мәс болмаңлар;
шундақ қилиқ адәмни шаллақлаштуриду; буниң
орниға Роһқа толдурулғучи болуңлар, 19 бир-
бириңларға зәбур-нәғмиләр, мәдһийә күйлири вә
роһий нахшилар ейтишип, қәлбиңларда нахша-
нәғмиләр яңритип Рәбни мәдһийиләңлар; 20
һәрдайим һәммә ишлар үчүн Рәб Әйса Мәсиһниң
намида Худа һәм Ата Болғучиға тәшәккүр-рәхмәт
ейтиңлар, 21 Мәсиһтин әйминип, бир-бириңларға
бойсунуңлар. 22 Силәр аяллар, Рәбкә бойсунғандәк
өз әрлириңләргә бойсунуңлар; 23 чүнки Мәсиһ
җамаәтниң беши болғандәк, әр аялниң бешидур;
Мәсиһ йәнә тәнгә қутқузғучидур. 24 Әндиликтә
җамаәт Мәсиһкә бойсуғандәк, аяллар әрлиригә
һәммә иште бойсунсун. 25 Әрләр аяллириңларни
сөйүңләр, худди Мәсиһниңму җамаәтни сөйүп,
униң үчүн Өзини пида қилғинидәк сөйүңләр;
26 [Мәсиһниң җамаәт үчүн] шундақ қилиши
җамаәтни муқәддәс қилип, «дасниң сүйи» болған
сөз-калам билән жуюп пакландуруш үчүндур,
27 шуниңдәк җамаәтни шәрәплик һалда Өзигә
һазир қилип, уни һеч дағ, қоруқ яки буларға
охшаш һәр қандақ нәрсиләрдин халий қилип,
толуқ муқәддәс вә әйипсиз қилиштин ибарәттур.
28 Шуниңға охшаш, әрләр өз аяллирини өз тенини
сөйгәндәк сөйүши керәктур; өз аялини сөйгән
киши өзини сөйгән билән баравәр. 29 Чүнки
һеч ким әсла өзиниң етидин нәпрәтләнгән әмәс,
әксичә уни озуқландуриду һәм асрайду; бу худди
Мәсиһниң җамаәтни [озуқландуридиғиниға һәм
уни асрайдиғиниға] охшайду. 30 Чүнки биз Униң
тениниң әзалиридурмиз: — 31 «Шу сәвәптин
әр ата-анисиниң йенидин айрлип, өз аялиға
бағлиниду; иккиси бир тән болиду». 32 Бу сир
интайин чоңқурдур; амма мән һазир Мәсиһ
вә җамаәт тоғрилиқ сөзләватимән. 33 Амма
силәрму һәр бириңлар өз аялиңларни өзүңларни

сөйгәндәк сөйүңлар; аял болса, еридин әйминип,
уни һөрмәтлисун.

6 Балилар, Рәбдә ата-анилириңларға итаәт
қилиңлар; чүнки бу дурусдур. 2 «Атаңни вә
анаңни һөрмәтлә» — бу болса өз ичигә вәдини
алған биринчи әмирдур — 3 «Шуниң билән
сениң ишлириң қутлуқ болиду, зиминда узун
өмүр көрисән» — [дәп вәдә қилинған]. 4 Силәр
атилар, балилириңларни хапа қилмаңлар, бәлки
уларни Рәбниң тәрбийиси һәм көрсәтмисидә
беқиңлар. 5 Силәр қуллар, әттин болған
ғожайиниңларға Мәсиһкә итаәт қилғиниңлардәк
чин көңлүңлардин әйминиш вә титрәш билән
итаәт қилиңлар; 6 пәқәт көз алдидила
хизмәт қилип, адәмни хуш қилғучи қуллардин
болмаңлар, бәлки Мәсиһниң қуллириниң
сүпитидә Худаниң ирадисини җан-дил билән беҗа
кәлтүрүңлар, 7 адәмләргә әмәс, бәлки Рәбгә чин
дилиңлардин хизмәт қилиңлар; 8 шуни билгәнки,
һәр қандақ адәм бирәр яхшилиқ қилса, мәйли у
қул болсун яки һөр болсун, шу иш Рәбдин униңға
яниду. 9 Силәр ғожайинлар, қуллириңларғиму
охшаш йол билән муамилә қилип, уларға һәйвә
қилиштин қол үзүңлар; чүнки уларниңму вә
силәрниңму ғожайиниңлар әрштидур, Униңда һәр
қандақ адәмниң йүз-хатирисини қилиш дегәнниң
йоқлуғини билисиләр. 10 Ахирда, қериндашлар,
Рәбдә вә Униң күч-қудритидә күчләндүрлүңлар;
11 Иблисниң һейлә-нәйрәңлиригә тақабил
турушуңлар үчүн Худаниң пүткүл савут-яриғини
кийивелиңлар; 12 чүнки елишидиғинимиз әт
вә қан егилири әмәс, бәлки һөкүмранлар,
һоқуқдарлар, бу дуниядики қараңғулуқни
башқурғучи дунияви әмирләр, йәни әршләрдә
туруватқан рәзил роһий күчләрдур. (aiōn g165)
13 Мошу вәҗидин өзүңларға Худаниң пүтүн
савут-яриқини елип артиңларки, рәзиллик
күнидә бәрдашлиқ билән қаттиқ туридиған,
ахир һәммә ишни ада қилип, йәрни чиң
дәссәп туридиған болисиләр. 14 Әнди чиң
туруңлар — һәқиқәт бәлвеғини белиңларға бағлап,
мәйдәңләргә һәққанийлиқ савутини кийип,
путуңларға хатирҗәм-енақлиқ хуш хәвирини
йәткүзүшкә тәйярлиқ чоруғини кийип, йәрни
чиң дәссәп туруңлар. 16 Бу ишларниң һәммисидә
иман-ишәшниң қалқинини қолға елиңлар; униң
билән силәр рәзил болғучиниң барлиқ от
оқлирини өчүриветәләйдиған болисиләр. 17
һәмдә бешиңларға ниҗатниң дубулғисини кийип,
Худаниң сөз-каламини, йәни Роһниң қиличини
елиңлар; 18 һәммә вақит-пәсилдә Роһта һәр хил
дуа-тилавәт һәм илтиҗа билән дуа қилиңлар; дәл
бу ишта қәтъий һошияр туруп барлиқ муқәддәс
бәндиләр үчүн һәр тәрәплимә дуа-илтиҗалар
қилиңлар; 19 мән үчүнму дуа қилиңларки, — еғиз
ачқинимда маңа сөзләр кәлсун, хуш хәвәрниң
сирини дадиллиқ билән ашкарә қилай. 20 Мән дәл
шу ишқа зәнҗирләр билән бағланған әлчимән;
шуңа қилишқа тегишлигим бойичә, [хуш хәвәр
йәткүзүштә] дадиллиқ билән сөз қилишимға
[дуа қилиңлар]. 21 Әнди мениң тоғрамдики
ишлардин, мениң қандақ өтүватқанлиғимдин
хәвәрлинишиңлар үчүн, сөйүмлүк қериндаш һәм
Рәбдә садиқ хизмәткар болған Тикикус силәргә
һәммә ишларни мәлум қилиду. 22 Мениң уни дәл
мошу иш үчүн йениңларға әвәтишим, силәрниң
ишлиримиздин хәвәрдар болушиңлар вә униң
көңлүңларға тәсәлли вә илһам бериши үчүндур.
23 Қериндашларға хатирҗәмлик, муһәббәт һәм
иман-ишәш ХудаАта вә Рәб Әйса Мәсиһдин болғай!
24 Рәб Әйса Мәсиһни өлмәс-чиримас сөйгү билән
сөйгүчиләргә меһри-шәпқәт яр болғай!

Филиппиликларға

1 Әйса Мәсиһниң қуллири болған Павлус вә
Тимотийдин, Филиппида туруватқан, Мәсиһ
Әйсада болған барлиқ муқәддәс бәндиләргә,
йетәкчиләр вә хизмәтчиләргә салам! 2 Силәргә
ХудаАтимиз вә Рәб Әйса Мәсиһтин меһри-
шәпқәт вә хатирҗәмлик ата қилинғай! 3 һәр
қетим силәрни әслигинимдә мән Худайимға
тәшәккүр ейтимән, 4 һәр қетим дуа қилғинимда,
силәрниң биринчи күнидин тартип бүгүнгә қәдәр
хуш хәвәр хизмитигә болған һәмкарлиғиңлар
түпәйлидин тохтимай шат-хурамлиқ билән
силәргә дуа-тилавәт қиливатимән; 6 чүнки мениң
дәл шуниңға ишәшим камилки, силәрдә яхши
ишни Башлиғучи бу ишни таки Әйса Мәсиһниң
күнигичә камаләткә йәткүзүп тамамлайду; 7
мениң һәммиңлар тоғрилиқ шундақ ойлишим
тоғридур; чүнки мән қәлбиңлардидурмән;
мән зинданда зәнҗирләнгинимдиму вә хуш
хәвәрни ақлиғинимдиму, дәлиллигинимдиму
[Худа маңа йәткүзгән] меһри-шәпқәттин силәрму
ортақ бәһримән болисиләр. 8 Мениң Мәсиһ
Әйсаниң ич-бағрида болуп силәрни шунчилик
тәлпүнүп сеғинғанлиғимға Худа Өзи гувачидур.
9 Мениң дуа-тилавитим болса, силәрниң
муһәббитиңларниң һәртәрәплимә билим вә
әтраплиқ сават билән йорутулуп техиму ешип
ташқайки, 10 силәр немә ишларниң әвзәл
екәнлигини пәриқ етәләйдиған болуп, Мәсиһниң
күнидә пак-диянәтлик, әйипсиз болисиләр 11
һәмдә Әйса Мәсиһ арқилиқ болған, Худаниң
шан-шәриви һәм мәдһийисини елип келидиған
һәққанийлиқниң мевиси билән толдурулисиләр.
12 Бирақ силәргә шуни хәвәрләндүрмәкчимәнки,
и қериндашлар, мениң бу әһвалим әмәлийәттә
хуш хәвәрниң техиму кәң тарқилиши үчүн
түрткә болди; 13 Чүнки мениң қамилишим
Мәсиһ үчүн екәнлиги император ордисидики
қаравулханидикиләргә вә башқа һәммәйләнгә
аян болди. 14 Шуниң билән қериндашларниң
көпинчиси мениң қамилишим түпәйлидин
Рәбгә тайинип [Худаниң] сөз-каламини қорқмай
сөзләшкә техиму җүръәтлик болди; 15 дәрвәқә,
бәзилири һәсәт қилип яки риқабәтлишип,
бәзилири ақ көңүллүк билән Мәсиһни җакалайду;
16 кейинкилири болса бәрһәқ муһәббәттин,
мениң хуш хәвәрни ақлап испатлишим үчүн
мошу йәргә қоюлғанлиғимни билгәнлигидин
шундақ қилмақта; 17 Алдинқилири болса чин
көңлидин әмәс, бәлки шәхсийәтчилигидин, мениң
зәнҗирләнгән дәрдимгә дәрд қошмақчи болуп
шундақ қилмақта. 18 Әнди буларға немә дегүлүк?
Қандақла болмисун, тоғра нийәттин болсун
сахтилиқтин болсун, охшашла Мәсиһ җакалиниду;
мән шуниңға шатлинимән; бәрһәқ, давамлиқ
шатлиниверимән. 19 Чүнки дуалириңлар вә
Мәсиһ Әйсаниң Роһиниң қувәтлиши арқилиқ
бу ишлар ниҗат-қутқузулушумға мәдәт болиду
дәп билимән, 20 — демәк, тәқәззалиғим вә
үмүт-истиким бойичә һеч иштә хиҗаләтчиликтә
қалмастин, тирик яки өлүк болай, һәрдайим
болғинидәк һазирму толуқ җасарәт билән
Мәсиһ тенимдә улуқлансун! 21 Чүнки маңа
нисбәтән һаятимниң өзи Мәсиһдур, өлүш болса
техиму пайдилиқтур. 22 Җеним тенимдә қалса,
әнди несивәм йәнә мевилик хизмәт болиду;
лекин қайсисини әвзәл билип талливелишимни
билмәйватимән; 23 мән һаят билән мамат
оттурисида қисилип қалдим; чүнки бу дуниядин
айрилип, Мәсиһ билән биллә болушқа интизармән
— бу иш зиядә әвзәлдур; 24 амма силәр үчүн
җенимниң тенимдә қелиши техиму зөрүрғу
дәймән. 25 Әнди буниңға ишәшим камил
болуп, силәрниң етиқатта алға илгирилишиңлар
һәм шат-хурам болушуңлар үчүн мән силәр
билән биллә қелип давамлиқ туримән дәп
билимән; 26 шуниң билән мениң силәргә йәнә
һәмраһ болғиним вәҗидин мән арқилиқ Мәсиһ
Әйсада пәхирлинип тәнтәнә қилишиңлар техиму
зиядилишиду! 27 Пәқәт өзүңларни Мәсиһниң
хуш хәвиригә лайиқ тутуңларки, мән йениңларға
берип силәр билән дидарлашқандиму, силәрдин
айрилғандиму, ишлириңлардин аңлайдиғиним
силәрниң бир роһ бир җанда болуп чиң
дәссәп туруп, хуш хәвәрдики етиқатниң
йолида күрәшкә интиливатқиниңлар, 28
шундақла қарши чиққучиларниң һеч қандақ
вәһимилиридин патипарақ болуп кәтмигиниңлар
болсун; силәрдики бу ғәйрәт, уларға һалакәтниң
бәлгүси, силәргә болса қутқузулушуңларниң
аламити, шуниңдәк алайитән Худадин кәлгән бир
аламәттур; 29 Чүнки Мәсиһниң йолида силәргә
пәқәт Униңға ишинишнила әмәс, йәнә Униң үчүн

хорлуққа учрашму несивә қилинғандур. 30 Чүнки
силәр илгири мәндә көргиниңлардәк вә шуниңдәк
һазир аңлиғиниңлардәк мән йолуққан күрәшкә
силәрму йолуқмақтисиләр.

2 Әгәр әнди Мәсиһтә риғбәт бар дейилсә,
муһәббәтниң тәсәллиси бар дейилсә, Роһниң
сирдашлиғи бар дейилсә, қәлбдә ич ағритишлар
һәм рәһимдиллиқ бар дейилсә, 2 — әнди
охшаш бир ой-пикирдә болуп, бир-бириңларға
охшаш муһәббәттә бағлинип, бир җан бир
нийәттә болуп, араңларда һеч иш риқабәттин яки
қуруқ шөһрәтпәрәсликтин болмисун; әксичә, ой-
хиялиңларда кичик пеиллиқ болуп һәр бириңлар
башқиларни өзүңлардин жуқури дәп билиңлар;
шундақ болғанда шат-хурамлиғимни камил
қилисиләр. 4 Һәр бириңлар пәқәт өз ишлириңларға
көңүл бөлүп қалмай, бәлки башқиларниңкигиму
көңүл бөлүңлар. 5 Мәсиһ Әйсада болған ой-
позитсийә силәрдиму болсун: — 6 У Худаниң
тип-шәклидә болсиму, Өзини Худа билән тәң
қилишни олҗа қилип тутувалмиди; 7 Әксичә,
У Өзидин һәммини қуруқдиди, Өзигә қулниң
шәклини елип, Инсанларниң сияқиға кирип,
инсаний тәбиәттин ортақдаш болуп, 8 Өзини
төвән қилип, һәтта өлүмгичә, йәни кресттики
өлүмгичә итаәтмән болди; 9 Шуңа Худа Уни
интайин жуқури көтирип мәртивилик қилди,
Униңға һәр қандақ намдин үстүн болған намни
бериғишлидики, 10 Әйсаниң намиға асманларда,
йәр йүзидә һәм йәр астида барлиқ тизлар
пүкүлүп, 11 ХудаАтиға шан-шәрәп кәлтүрүп һәр
бир тил Әйса Мәсиһниң Рәб екәнлигини етирап
қилиду. 12 Шуниң билән, әй сөйүмлүклирим,
силәр һемишә итаәт қилғиниңлардәк, пәқәт
мән йениңларда болғинимдила әмәс, бәлки
һазирқидәк мән силәрдин нери болғанда
техиму шундақ итаәт билән әймиништә,
титригән һалда өз ниҗатиңларни һәртәрәпкә
тәтбиқлашқа интилиңлар. 13 Чүнки Худаниң гөзәл
хаһиши бойичә силәрниң ирадә тиклишиңларға
вә шуниңдәк уни әмәлгә ашурушуңларда
ичиңларда ишлигучи Униң Өзидур. 14 Һәммә
ишларни ғудуңшимай яки талаш-тартиш қилмай
қилиңлар; 15 шуниң билән силәр әйипсиз,
сап диллиқ болуп, бу дәвирдики тәтүр,
әсәббий адәмләр оттурисида яшап, уларниң
арисида дунияға йоруқлуқ бәргүчиләрдәк
парлап, Худаниң дағсиз пәрзәнтлири болисиләр;
16 шуниңдәк һаятниң сөз-каламини сунуп
бәргүчи болғиниңлар түпәйлидин, мән силәрдин
Мәсиһниң күнидә бекар жүгүрмәптимән, бекар
җапа тартмаптимән дәп пәхирлинип тәнтәнә
қилайлайдиған болимән. 17 Һәтта мән «шарап
һәдийә» сүпитидә етиқатиңлардики қурбанлиқ
һәм хизмәт-ибадәтниң үстигә қуюлсамму, мән
шатлинимән, шундақла силәр билән биллә
ортақ шатлинимән. 18 Силәрму охшаш йолда
шатлинисиләр вә мән билән биллә ортақ
шатлинишиңлар керәк. 19 Лекин мән Рәбдә
пат арида Тимотийни йениңларға әвәтишни
үмүт қилимәнки, әһвалиңларни аңлап мәнму
хуш болсам; 20 чүнки йенимда униңға охшаш,
дилимиз бир болған, ишлириңларға чин дилидин
көңүл бөлгүчи башқа адәм йоқтур. 21 Чүнки
һәммә адәм Әйса Мәсиһниң ишлириға әмәс,
бәлки өзиниң ишлири билән шуғуллинишқа
интилиду; 22 амма силәр униң салаһийитини,
униң хуш хәвәрниң хизмитидә худди атисиға
һәмраһ болуп ишләйдиған балидәк мән билән
биргә меһнәт сиңдүргәнлигини билисиләр. 23
Әнди ақивитимниң қандақ болидиғанлиғини
ениқ билгән һаман, уни дәрһал маңдуруветишни
үмүт қилимән; 24 амма өзүмниң йениңларға
пат арида баридиғанлиғимға Рәб арқилиқ
ишәшим бар. 25 Амма буниңдин авал мениң
қериндишим, хизмәтдишим һәм сәпдишим
болған, силәрниң әлчиңлар һәм һаҗитимдин
чиққан қурбанлиқ ярдимиңларни йәткүзгүчи
Епафродитни йениңларға әвәтишни зөрүр таптим,
26 чүнки у һәммиңларға сеғинип тәлпүнгән
еди һәм силәрниң униң кесәл һалидин хәвәр
тапқиниңлар түпәйлидин азапланди. 27 У дәрвәқә
кесәл болуп әҗәлгә йеқинлишип қалди; лекин
Худа униңға рәһим қилди; һәм мениң дәрдимниң
үстигә дәрд болмисун дәп ялғуз униңғила әмәс,
бәлки маңиму рәһим қилди. 28 Шуниңдәк униң
билән йәнә көрүшүп шатлинишиңлар вә шундақла
өзүмгә нисбәтән дәрдлиримни азайтиш үчүн
уни техиму җиддий йолға салмақчимән. 29 Әнди
уни шат-хурамлиқ билән Рәбдә қобул қилиңлар
һәм униңдәк адәмләргә һөрмәт қилиңлар; 30
чүнки у Мәсиһниң хизмитини дәп, силәрниң
маңа қилмақчи болған ярдимиңларни беҗириштә

йолуққан бошлуқни толдуруп әҗәлгә йүзлинип,
өз җенини тәвәккүл қилди.

3 Ахирида, әй қериндашлирим, Рәбдә
шатлиниңлар! Буларни силәргә қайта йезиш
мән үчүн аваричилик әмәс, бәлки силәргә
аманлиқ елип келиду. 2 Иштлардин һези
болуңлар, яманлиқ қилғучилардин һези
болуңлар, «тилим-тилим кәскүчиләр»дин һези
болуңлар! 3 Чүнки һәқиқий сүннәтликләр болса
Худаниң Роһи арқилиқ ибадәт қилғучи, Мәсиһ
Әйсадин пәхирлинип тәнтәнә қилғучи, әткә
таянмайдиған бизләрдурмиз. 4 Мениңму әткә
таянғичилигим бар! Башқилар «өз әтлиримгә
таянсам болиду» десә, мән техиму шундақ;
5 сүннәткә кәлсәк, мән туғулуп сәккизинчи
күни сүннәт қилиндим; Исраил миллитидин,
Бинйаминниң қәбилисидинмән, «Ибранийларниң
ибранийиси»мән; Тәврат-қануни тәрәптин
ейтқанда, «Пәрисий» мәзһипидиму болғанмән; 6
Худаға болған қизғинлиғимға кәлсәк, җамаәткә
зиянкәшлик қилғучи едим; Тәврат қануни
тәләп қилған һәққанийлиққа кәлсәк, әйивисиз
едим; 7 амма маңа немә иш «пайдилиқ»
болса, буларни Мәсиһ сәвәвидин зиянлиқ
дәп һесаплидим; 8 Мәсиһ Әйса Рәббимни
тонушниң әвзәллиги вәҗидин, мән башқа
һәммә ишни зиянлиқ дәп һесаплаймән; мән
дәрвәқә Униң үчүнму һәммидин мәһрум
болған; бәрһәқ, Мәсиһкә еришишим үчүн
буларни ниҗасәт дәп һесаплаймәнки, 9 Мәсиһтә
болуп, өзүмдики қандақтур һәққанийлиқ
(Тәврат қанунидин чиққан һәққанийлиқ)тин
ваз кечип, Мәсиһниң етиқат-садиқлиғи арқилиқ
болған һәққанийлиқ, йәни етиқат арқилиқ
Худадин болған һәққанийлиққа еришәләймән;
10 муддиайим Уни тонуштур, — йәни Униң
өлүп тирилишиниң күч-қудритидә яшап, Униң
азаплириға сирдаш-һәмдәмликтә болуп, Униң
өлүмини үлгә қилип өзгәртилип, 11 шундақла
мүмкин қәдәр өлүмдин тирилишкә йетишни
муддиа қилимән. 12 Уларға ериштим яки
камаләткә йәттим демәкчи әмәсмән; лекин
Мәсиһ Әйсаниң мени тутувелишида болған
муддиа-нишанини өзүм тутувалсам дәп чепип
җүрмәктимән. 13 Қериндашлар, мән өзүмни
уни тутувалдим дәп қаримаймән. Пәқәт шу
бир ишнила қилимәнки, өтүп кәткән ишларни
унтуп, алдимдики ишларға интилип, 14
нишанни қоғлап, Худаниң Мәсиһ Әйсада болған
бүйүк чақириқидики инъамиға қарап чепип
җүрмәктимән. 15 Әнди аримиздин кимки
пишип йетилгән болса шу ой-мәхсәттә болайли.
Әгәр башқичә ой-мәхсәттә болсаңлар, Худа
бунму силәргә көрситип бериду. 16 Қандақла
болмисун, қандақ өлчәмгә йәткән болсақ, шу
өлчәм бойичә қәдәм бесиверәйли. 17 Мени үлгә
қилип әгишиңлар, әй қериндашлар, шундақла
биз силәргә тикләп бәргән нәмунә бойичә
охшаш йолда маңғанларғиму көзүңларни тикип,
улардин үгиниңлар. 18 Чүнки силәргә көп қетим
ейтқинимдәк, вә һазирму көз яшлирим билән
қайта ейтимәнки, нурғун кишиләр Мәсиһниң
крестиға дүшмән болуп маңмақта. 19 Уларниң
ақивити һалакәттур, худаси өзиниң қарнидур,
шәриви қилип махтанғини өз номуссизлиғидур,
ойлиғанлири пәқәт бу дунйадики ишлардур.
20 Һалбуки, бизниң пухралиғимиз болса
әрштидур, биз дәл шу йәрдин Ниҗаткарниң
чүшүшини интизарлиқ билән күтмәктимиз —
У болса Рәббимиз Әйса Мәсиһдур. 21 У барлиқ
мәвҗудатларни Өзигә бойсундуридиған қудрити
бойичә бизниң әбгар бу тенимизни өзгәртип,
Өзиниң шан-шәрәплик тенигә охшаш һалға
кәлтүриду.

4 Әнди, әй қериндашлирим, сөйгәнлирим вә
тәлпүнгәнлирим, мениң шат-хурамлиғим,
мениң бешимниң таҗи болғучилар, Рәбдә чиң
туруңлар, и сөйгәнлирим! 2 Еводиядин өтүнимән,
вә Сунтихәдин өтүнимәнки, Рәбдә бир ой, бир
пикирдә болуңлар! 3 Дурус, мән сәндинму
тәләп қилимәнки, и һәқиқий һәмбоюнтуруқлуқ
хизмәтдишим, бу аялларниң ярдимидә болғин;
мана улар мән вә Климәнт билән биллә, шундақла
намлири «һаятлик дәптири»гә хатириләнгән
башқа хизмәтдашлирим билән биллә хуш хәвәр
хизмитини илгири сүрүштә биргә күрәш қилған.
4 Рәбдә шатлиниңлар; мән йәнә ейтимәнки,
шатлиниңлар! 5 Силәрниң мулайимлиғиңлар
пүткүл инсанға аян болсун; Рәб йеқиндур! 6
Һеч иш тоғрилиқ әндишә қилмаңлар; бәлки һәр
бир ишта тәшәккүр ейтип тилигиңларни Худаға
дуа һәм илтиҗа арқилиқ мәлум қилиңлар; 7 шу
чағда адәмниң ойлиғинидин ешип чүшидиған,
Худа егә болған хатирҗәмлик қәлбиңларни

вә ой-пикриңларни Мәсиһ Әйсада қоғдайду.
8 Ахирида, әй қериндашлирим, немә ишлар
һәқиқәт, немә ишлар алийҗанаб, немә ишлар
һәққаний, немә ишлар пак, немә ишлар хуш-
йеқимлиқ, немә ишлар шан-шөһрәтлик болса,
қисқиси һәр қандақ ишларда әхлақ-пәзиләт
яки махташқа лайиқ тәрәпләр бар болса, шу
ишларға көңүл қоюп ойлиниңлар. 9 Мәндин
үгәнгән, қобул қилған, аңлиған вә мәндә
көргәнләрниң һәр қандиқи болса, силәр шуларға
әмәл қилиңлар; шундақ қилғанда хатирҗәмлик
Егиси болған Худа силәргә яр болиду. 10
Әнди мән Рәбдә зиядә шатландимки, силәр
һазир ахирда маңа болған көйүмчанлиғиңларни
қайтидин көрсәттиңлар (билимәнки, маңа дайим
көйүнүп кәлдиңлар, амма пәқәтла көрситиш
пурсити чиқмиди). 11 Мән бу гепимни, бирәр
муһтаҗлиқтин ейтиватқиним йоқ; чүнки әһвалим
қандақла болушидин қәтъинәзәр, бариға қанаәт
қилишни үгинивалдим. 12 Мән осал әһвалда
яшашни билимән, һәм кәңричиликтә яшашниму
билимән. һәр ишта, һәр әһвалда, һәм тоқлуқта һәм
ачлиқта, һәм баяшатчилиқта һәм муһтаҗлиқта
яшашниң сирини үгинивалдим. 13 Маңа қудрәт
Бәргүчигә тайинип һәммә ишни қилалайдиған
болдум. 14 һалбуки, мениң қийинчилиғимға ортақ
болушуңлар билән яхши қилдиңлар. 15 Силәргиму
мәлумки, әй Филиппилиқлар, мән Македонийә
өлкисидин айрилип чиққинимда, хуш хәвәрни
башқа йәрләргә йәткүзгән дәсләптики вақитларда,
силәрдин башқа һеч қандақ җамаәт бериш вә қобул
қилиш ишлирида мән билән һәмкарлашмиған.
16 Чүнки Тесалоника шәһиридики вақтимдиму
еһтияҗим чүшкәндә силәр маңа бир нәччә қетим
ярдәм әвәттиңлар. 17 Мениң бундақ дейишим,
силәрдин бирәр соғатни издәп сориғиним
әмәстур, издигиним болса һесаватиңларға [роһий]
мевиниң көп топлинишидин ибарәттур. 18 Лекин
мәндә һәммә нәрсә бар, һәтта йетип ашқидәк
бар; силәр әвәткәнлириңларни Епафродиттин
тапшурувелип терәмгә сиғмай қалдим вә
молчилиққа чөмдум. Бу әвәткиниңлар интайин
хушбуй, Худаға қобул болғидәк, шундақла Уни
хурсән қилидиған бир қурбанлиқтәк еди. 19 Вә
мениң Худайим силәр муһтаҗ болған һәммә
нәрсини Мәсиһ Әйсада болған шан-шәривидики
байлиқларға асасән мол тәминләйду. 20 Әнди
Худайимиз һәм Атимизға әбәдил-әбәткичә шан-
шәрәп болғай! Амин. (aiōn g165) 21 Мәсиһ Әйсада
болған барлиқ муқәддәс бәндиләргә салам
йәткүзүңлар. Йенимдики қериндашлардинму
силәргә салам! 22 Барлиқ муқәддәс бәндиләрдин,
болупму Қәйсәр [императорниң] ордисида
болғанлардин силәргә салам! 23 Рәббимиз Әйса
Мәсиһниң меһри-шәпқити роһуңларға яр болғай!

Колоссиликләргә

1 Худаниң ирадиси билән Мәсиһ Әйсаниң
расули болған мәнки Павлустин вә қериндаш
Тимотийдин, Колосси шәһиридә туруватқан
муқәддәс бәндиләргә, йәни садиқ қериндашларға
салам! Худа Атимиздин меһри-шәпқәт вә
хатирҗәмлик силәргә болғай! 3 Биз Мәсиһ
Әйсаға бағлиған етиқатиңлар вә барлиқ муқәддәс
бәндиләргә бағлиған муһәббитиңлар тоғрилиқ
аңлиғандин кейин, силәр үчүн дуа қилғинимизда
силәр үчүн әршләрдә сақлақлиқ үмүт түпәйлидин
Рәб Әйса Мәсиһниң Худа-Атисиға үзлүксиз
рәхмәт ейтимиз; 5 Силәр илгири бу үмүт
тоғрисида хуш хәвәрдики һәқиқәт сөзлири
арқилиқ аңлиғансиләр; 6 бу хуш хәвәр пүткүл
җаһанға йетип келип мевә берип көпәймәкта,
шундақла силәргиму йетип келип, силәр уни
аңлап Худаниң меһри-шәпқитини һәқиқәтән
билип йәткән биринчи күндин башлап у
силәрдиму мевә берип көпийип бармақта;
7 силәр хуш хәвәрни сөйүмлүк ишдишимиз
Әпафрастин үгәнгәнсиләр; у ярдимиздә Мәсиһниң
садиқ хизмәтчисидур; 8 у бизгә силәрниң
Роһта болған муһәббитиңларни аян қилди. 9
Бу сәвәптин бизму буниң тоғрисида аңлиған
күндин башлап силәр үчүн дуа қилип илтиҗа
қилишни тохтатмидуқ; тиләйдиғинимиз шуки,
Худаниң ирадиси һәртәрәплик даналиқ вә роһий
йорутулуш билән силәрдә толуқ билдүрүлсун.
10 Шундақ болғанда силәр Рәбгә лайиқ һалда
һәртәрәптә Худани хурсән қилип, һәр қандақ
гөзәл ишларда мевә бәргәндә, Худани һәқиқий
билишиңлар арқилиқ өсүп йетилисиләр; 11
бизни муқәддәс бәндиләрниң йоруқлуқта болған
мирасиға муйәссәр болушқа лайиқ қилған
Атиға тәшәккүр ейтип, Униң шан-шәрәплик
қудрити бойичә һәртәрәплик күч билән һәр
ишларда шатлиққа толуп чидамлиқ вә сәвир-
тақәтлик болушқа күчләндүрүлисиләр. 13 У
бизни қараңғулуқниң һөкүмранлиғидин азат
қилип, сөйгән Оғлиниң падишалиғиға йөткәп
қойди; 14 Униңда һөрлүк-азатлиққа, йәни
гуналиримиздин кәчүрүмгә муйәссәр болдуқ. 15 У
болса көрүнмәс Худаниң сүрәт-образидур, пүткүл
каинаттики тунҗидур; 16 чүнки Униңда барлиқ
мәвҗудатлар, асмандики болсун, зиминдики
болсун, көрүнидиған болсун, көрүнмәс болсун,
мәйли тәхтләр, ғоҗайинлар, һөкүмранлиқлар,
һоқуқдарлар болсун, барлиқ һәммә Униң
тәрипидин вә Униң үчүн яритилғандур. 17 У
һәммидин бурундур, вә һәммә мәвҗудатлар
Униңда бир-биригә бағлинип турмақта; 18
У йәнә тәнниң, йәни җамаәтниң бешидур;
у башлиништур, өлгәнләрдин тунҗа болуп
тирилгүчидур; буниңдики мәхсәт, Униң пүткүл
мәвҗудатлар ичидә һәр җәһәттин әң үстүн
орунда туруши үчүндур. 19 Чүнки Худа Өзиниң
мукәммәл җәвһирини Униңда турғузушқа, 20 вә
Униң арқилиқ барлиқ мәвҗудатларни Өзи билән
әпләштүрүшкә лайиқ көргән еди, йәни, Униң
кресттә төкүлгән қени арқилиқ енақлиқ елип
кәлгәндин кейин, — У арқилиқ мәйли зиминда
болсун, әршләрдә болсун барлиқ мәвҗудатларни
Өзи билән әпләштүрүшкә лайиқ көргән еди; 21 вә
әслидә рәзил әмәллириңлар түпәйлидин Өзигә
ят қилинған, көңлүңларда дүшмәнлик болған
силәрниму, У Өз әтлик тенидә өлүм арқилиқ Өзигә
пак-муқәддәс, әйипсиз вә дағсиз һазир қилиш
үчүн Өзи билән әп қилған 23 (әгәр силәр етиқатта
һул селинип мустәһкәм туруп, хуш хәвәрдики
үмүттин нери қилинмисаңлар); бу хуш хәвәр
пүткүл асман астидики каинатта җакаланған;
мәнки Павлус Униңға хизмәтчи қилиндим. 24
Әнди мән силәр үчүн тартқан җапалирим үчүн
шатлинимән, вә шуниңдәк Мәсиһниң җапалирида
кам болғанлирини өз әтлиримдә Униң тени, йәни
җамаәт үчүн толуқлаймән; 25 мән [җамаәт] үчүн
Худаниң сөз-каламиға әмәл қилиш үчүн Униң
маңа силәрни дәп тапшурған ғоҗидарлиғи бойичә
хизмәтчи қилиндим; 26 бу сөз-каламидики сир
барлиқ әсирләрдин вә дәвирләрдин йошурун
тутулған, амма һазир муқәддәс бәндилиригә
ашкариланди; (aiōn g165) 27 чүнки Худа уларға
әлләр арисида әмәлгә ашурулуватқан бу сирниң
шәрәплик байлиқлирини билдүрүшни халиди;
бу сир болса шан-шәрәпкә елип барғучи үмүт
болған, силәрдә туруватқан Мәсиһниң Өзидур. 28
Биз уни җакалаймиз, һәр бир адәмни Мәсиһдә
камаләткә йәткән һалда Худа алдида һазир қилиш
үчүн барлиқ даналиқ билән һәр бир адәмгә
җекиләймиз, һәр бир адәмгә тәлим беримиз.
29 Мән шуниңға интилип, Униң вуҗудумда
ишлигини бойичә күрәш қилип җапа тартимән;

Униң вуҗудумда ишлигини дәрвәқә толиму
зордур.

2 Чүнки мәндә силәр үчүн, Лаодикийәдикиләр
үчүн, шуниңдәк дидаримни көрмигәнләрниң
һәммиси үчүн нәқәдәр зор күрәшниң
болуватқанлиғини силәргә билгүзмәкчимән; 2
күришимниң нишани, һәммәйләнниң меһир-
муһәббәттә бир-биригә бағлинип, қәлблириниң
риғбәтләндүрүлүши, Худаниң сирини, йәни
Мәсиһни чүшиништә вә толуқ билиштә болған
ишәш-хатирҗәмликкә еришиши үчүндур; 3
чүнки Униңда даналиқниң вә билимниң барлиқ
байлиқлири йошурунғандур. 4 Мениң буни
дейишим, һеч кимниң силәрни қайил қиларлиқ
силиқ-сипайә гәплири билән алдимаслиғи
үчүндур; 5 чүнки гәрчә тән җәһәтидин силәрдин
нери болсамму, роһ җәһәтидин мән силәр билән
биллимән, силәрниң сәптә туруватқиниңларға вә
Мәсиһгә бағлиған етиқатиңларниң чиңлиғиға
қарап шатлинимән. 6 Мәсиһ, Рәб Әйсани қандақ
қобул қилған болсаңлар, шу һалда Униңда
меңиңлар, 7 силәр тәлим берилгәндәк Униңда
йилтиз тартип, етиқатиңлар қурулуватқан һалда,
етиқатта хатирҗәм қилинип, рәхмәт ейтишлар
билән ташқинлап турғучи болуңлар; 8 һеч
кимниң Мәсиһ бойичә болмиған, пәйласоплуқ
яки бемәна алдамчилиқ билән, инсанлардин
кәлгән тәлимләр, йәни бу дуниядики «асасий
қаидә-қанунийәтләр» бойичә силәрни өз
олҗиси қилип аздурмаслиғи үчүн һези
болуңлар; 9 чүнки Униңда, йәни Мәсиһдә,
Худаниң барлиқ мукәммәл җәвһири тән
шәклидә туриду; 10 вә силәр Униңда, йәни
барлиқ һөкүмдарларниң һәм һоқуқдарларниң
беши Болғучида мукәммәлдурсиләр; 11 силәр
Униңда адәмниң қолисиз болған сүннәт билән
сүннәт қилинғансиләр; демәк, Мәсиһниң
сүннити билән [гуналиқ] әткә бағланған тәндин
халас қилинғансиләр; 12 Униң билән тәң
чөмүлдүрүлүштә дәпнә қилинғансиләр; силәр
йәнә Уни өлүмдин тирилдүргән Худаниң
вуҗудуңларда ишләйдиғанлиғиға ишәш бағлаш
билән Униң билән тәң тирилгәнсиләр. 13 Әнди
гәрчә итаәтсизлигиңлар вә әтлириңлардики
сүннәтсизлигиңлар түпәйлидин өлгән
болсаңларму, У силәрни Мәсиһ билән биллә
җанландурди; һәммә итаәтсизликлиримизни
кәчүрүм қилип, 14 бәлгүлимиләрдә өз ичигә
елинған үстимиздин әрз қилидиған, бизни
әйипләйдиған пүтүкләрни өчүрүп ташлиди; У
уларни биздин нери қилди, кресткә миқлатқузди.
15 У һөкүмдарлардин вә һоқуқдарлардин олҗа
елип, [кресттә] уларни рәсва қилип уларниң
үстидин тәнтәнә билән ғәлибә қилди. 16 Әнди һеч
кимниң йемәк-ичмәк, һейт-байрамлар, «йеңи
ай» яки шабат күнләр җәһәтлиридә силәрниң
үстүңләрдин һөкүм чиқиришиға йол қоймаңлар;
17 бу ишлар болса бир көләңгә, халас; униң
җисми болса Мәсиһниңкидур! 18 Һеч кимниң
силәрни «кичик пеиллиқ» вә пәриштиләргә
ибадәт қилишқа дәвәт қилип инъамиңлардин
мәһрум қилишиға йол қоймаңлар; мошундақ
кишиләр [гуналиқ] әтлиридики ой-пикирлири
билән һакавурлишип, көргән көрүнүшләргә
есиливалмақтидур; 19 Улар «баш»ни чиң тутқини
йоқтур; лекин баштин үгә вә сиңирлар арқилиқ
пүткүл тән қувәтлиниду вә бир-биригә бағлинип,
Худадин кәлгән авуш билән ашмақта. 20 Әгәр
Мәсиһ билән бу дуниядики қаидә-қанунийәтләргә
нисбәтән өлгән болсаңлар, немишкә (бу дунияда
яшиғанлардәк) «Тутма!» «Тетима!» «Тәгмә!»
дегәндәк бәлгүлимиләргә риайә қилисиләр 22
(бундақ [бәлгилимиләр илкидики] нәрсиләрниң
һәммиси истемал қилиниш билән йоқилиду)?
Мошундақ бәлгүлимиләр пәқәт инсанлардин
чиққан көрсәтмиләр вә тәлимләрдин ибарәт,
халас; 23 уларда дәрвәқә бир хил пидаийларчә
ибадәт, кичик пеиллиқ вә өз тенигә қарита қаттиқ
қоллуқ болушни дәвәт қилиш болғачқа, уларда
даналиқниң көрүнүши бар; әмәлийәттә [бундақ
даналиқниң] пайдиси йоқтур — улар пәқәт әттики
һәвәсләргә йол қойидула, халас.

3 Силәр Мәсиһ билән тәң тирилдүрүлгән
болсаңлар, әнди жуқуридики ишларға интилип
издиниңлар; Мәсиһ шу йәрдә Худаниң оң йенида
олтириду. 2 Көңүл-зеһниңларни йәрдики ишларға
әмәс, бәлки жуқуриқи ишларға қоюңлар; 3
чүнки силәр өлгәнсиләр, вә һаятиңлар Мәсиһ
билән биллә Худада йошурун туриду. 4
Амма һаятимиз болған Мәсиһ ашкариланған
чағда, шуан силәр униң билән биллә шан-
шәрәптә ашкарилинидиған болисиләр. 5 Шуңа
йәргә тәвә ишларни қилғучи һәр қандақ
әзалириңларни, йәни бузуқлуқ, напаклик, иплас

һессиятлар, рәзил хаһишлар вә нәпсанийәтчилик
(у бутпәрәсликкә баравәрдур)ни өлүмгә мәһкүм
қилиңлар; 6 чүнки бу ишлар түпәйлидин
Худаниң ғәзиви итаәтсиз пәрзәнтләргә чүшиду.
7 Силәр булар арисида яшиған вақтиңларда,
бундақ ишлардиму маңғансиләр. 8 Амма һазир
силәр мошуларниңму һәммисини өзүңлардин
селиветиңлар — йәни ғәзәп, қәһр-сәпра, яман
нийәтләр, төһмәт, ағзиңлардин чиқидиған
иплас сөзләрниму силиветиңлар. 9 Бир-
бириңларға ялған сөзлимәңлар; чүнки силәр кона
адәмни қилмишлири билән селивәткәнсиләр,
10 вә йеңи адәмни кийгәнсиләр; йеңи адәм
болса өзини Яратқучиниң сүрәт-образи бойичә
толуқ билиштә дайим йеңилимақта; 11
униңда һеч қандақ юнанлиқ яки Йәһудий,
сүннәтлик яки сүннәтсиз, ят мәдинийәтлик,
Скит, қул яки һөрләр мәвҗут әмәстур; бәлки
Мәсиһ һәммидур, вә һәммидидур. 12 Шуңа,
Худаниң талливалғанлириға, пак-муқәддәс вә
сөйүнгәнләргә лайиқ, адәмгә ич ағритидиған
бағирларни, меһриванлиқ, кичик пеиллиқ,
мөминлик вә сәвир-тақәтликни кийивелиңлар;
13 бир-бириңларға йол қоюңлар, наразилиқ
иш болса бир-бириңларни кәчүрүм қилиңлар;
Мәсиһ силәрни қандақ кәчүрүм қилған болса
силәрму шундақ қилиңлар. 14 Мошу ишларниң
үстигә камил бирликниң риштиси болған меһир-
муһәббәтни қошуп бериңлар. 15 Мәсиһниң
хатирҗәмлиги қәлбиңларда һөкүм сүрсун (силәр
бир тән болуп бу хатирҗәмликтә болушқа
чақирилған екәнсиләр) вә шундақла рәхмәт
ейтишларда болуңлар. 16 Мәсиһниң сөз-каламини
өзүңларда байлиқ һасил қилип турғузуңлар,
барлиқ даналиқ билән бир-бириңларға үгитиңлар,
җекиләңлар, чин қәлбиңларда зәбур-нәғмиләр,
мәдһийә күйлири вә роһий нахшиларни яңритип
Худани чирайлиқ мәдһийиләңлар; 17 вә һәммә
ишларда, сөз болсун, әмәл болсун, һәммисини
Рәб Әйсаниң намида қилип, униң арқилиқ
ХудаАтиға рәхмәт ейтиңлар. 18 Силәр аяллар,
Рәбдә болған сүпитиңларға лайиқ өз әрлириңларға
бойсунуңлар; 19 силәр әрләр, өз аяллириңларға
муһәббәт көрситиңлар; уларға аччиқ қилмаңлар.
20 Силәр балилар, ата-анаңларға һәммә ишларда
итаәт қилиңлар; чүнки бундақ қилиш Рәбдә болған
гөзәл иштур. 21 Силәр атилар, балилириңларниң
көңлигә азар бәрмәңлар; ундақ қилсаңлар көңли
яра болиду. 22 Силәр қуллар, әттин болған
ғоҗайиниңларға һәммә ишта итаәт қилиңлар;
пәқәт көз алидидила хизмәт қилип, инсанларни
хуш қилғучи қуллардин болмаңлар, бәлки Рәбдин
әйминип чин көңлүңлардин иш көрүңлар. 23 Немә
ишни қиливатқан болсаңлар, униңда инсанлар
алдида әмәс, бәлки Рәб алдида қилғандәк җан-
дил билән униңға ишләңлар; 24 чүнки мирасниң
инъамиға Рәбдин муйәссәр қилинғанлиғиңларни
билисиләр; чүнки силәр Рәб Мәсиһниң ибадәт-
қуллуғидидурсиләр. 25 Амма ким һәққанийсизлиқ
қилса қилған һәққанийсизлиғи өз бешиға чүшиду;
бу ишта һеч қандақ йүз-хатирә қилиниш йоқтур.

4 Силәр ғоҗайинлар, қуллилириңларға адил
вә тоғра муамилә қилиңлар; чүнки әрштә
өз ғоҗайиниңларниң барлиғини билисиләр. 2
Дуа-тилавәткә һәр қандақ вақитта берилиңлар,
буниңда рәхмәтләр ейтишип һошияр туруңлар;
3 шуниң билән биз үчүнму дуа қилғайсиләрки,
Худа бизгә Мәсиһниң сирини җакалаш үчүн
Өз сөзигә ишик ачсун; мән дәл сир үчүн
зәнҗирләр билән бағланғанмән; 4 шуңа қилишқа
тегишлигим бойичә, сирни ашкарилишимға [дуа
қилиңлар]. 5 Сирттикиләргә нисбәтән даналиқ
билән меңиңлар, пурсәтләр чиққанда көңүл
қоюп қолдин бәрмәңлар. 6 Силәрниң гәп-
сөзлириңлар һәрдайим меһри-шәпқәт билән
болсун, туз билән тетитилсун; шуниң билән
силәр һәр бир адәмгә қандақ җавап беришни
билисиләр. 7 Сөйүмлүк қериндаш һәм Рәбдә
садиқ хизмәткар, ишдишимиз болған Тикикус
силәргә мән тоғрилиқ һәммә ишларни мәлум
қилиду. 8 Мән уни дәл мошу иш үчүн йениңларға
әвәтишим, силәрниң әһвалиңларни биливелиши
вә шундақла көңлүңларға илһам-риғбәт бериши
үчүндур. 9 Мән өзи силәрдин болған, садиқ вә
сөйүмлүк қериндишимиз Онесимусни униң билән
әвәттим; улар силәргә мошу йәрдики барлиқ
ишларни мәлум қилиду. 10 Түрмидишим болған
Аристархус силәргә салам йоллайду; Барнабасниң
нәври иниси Маркусму шундақ (силәр униң
тоғрилиқ тапшуруқларни тапшурувалдиңлар; у
йениңларға кәлсә, уни қобул қилиңлар); 11 Юстус
дәп аталған Йәшуаму салам йоллайду. Худаниң
падишалиғи үчүн маңа хизмәтдаш болған сүннәт
қилинғанлардин пәқәт мошулар бардур; улар

маңа тәсәлли болған.
12 Силәрдин болған,
Мәсиһ Әйсаниң қули Әпафрас силәргә салам йоллайду; у силәрниң Худаниң пүткүл ирадисидә мукәммәл, камаләткә йетип чиң турушуңлар үчүн һәрдайим силәр үчүн дуаларда күрәш қилиду.
13
Чүнки мән униңға гувачимәнки, у силәр үчүн, Лаодикиадикиләр үчүн вә Хейраполистикиләр үчүнму көп җапа тартиду.
14 Сөйүмлүк тевип болған Луқадин силәргә салам, Демастинму шундақ.
15 Лаодикиадики қериндашларға биздин салам, Нимфаға һәм униң өйидә жиғилидиған җамаәткиму салам ейтиңлар.
16 Бу хәт араңларда оқулғандин кейин, силәр уни Лаодикийидики җамаәттиму оқутуңлар, вә Лаодикийәдикиләргә язған хәтни силәрму оқуңлар;
17 вә Аркиппусқа: «Сән Рәбдә тапшурувалған хизмитиңгә, толуқ әмәл қилишиң үчүн көңүл қойғин» — дәңлар.
18 Мәнки Павлустин өз қолум билән язған салам. Мениң кишәнлинип қамап қоюлғанлиғимни әсләңлар. Силәргә меһри-шәпқәт болғай!

Тесалоникалиқ 1

1 Мәнки Павлус, Силас һәмдә Тимотийдин
ХудаАтимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдә болған,
Тесалоника шәһиридики җамаәткә салам. Силәргә
меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик болғай! 2 Биз
дуалиримизда силәрни яд етип туруп, Худаға
силәр үчүн һәрдайим тәшәккүр ейтимиз; 3
ХудаАтимизниң алдида етиқатиңлардин болған
әмәллириңларни, меһир-муһәббәттин чиққан
җапалиқ әҗриңларни, Рәббимиз Әйса Мәсиһкә
бағлиған үмүттә болған чидамлиғиңларни изчил
әсләп туруватимиз. 4 Чүнки әй қериндашлар, Худа
сөйгәнләр, Униң силәрни таллиғанлиғи бизгә аян.
5 Чүнки хуш хәвиримиз силәргә йәткүзүлгинидә
сөзләр биләнла әмәс, бәлки күч-қудрәт билән,
Муқәддәс Роһ билән, мутләқ җәзмләштүрүлгән
һалда силәргә йәткүзүлгән; униң үстигә, бизниң
силәрниң араңларда болғинимизда силәрни
дәп өзимизни қандақ тутқанлиғимизни убдан
билисиләр. 6 Шуниң билән силәр еғир азап-оқубәт
ичидә туруқлуқму, Муқәддәс Роһниң шатлиғи
билән сөз-каламни қобул қилип, бизни, шундақла
Рәбниң Өзини үлгә қилип әгәштиңлар, 7 шуниң
билән силәр Македонийә вә Ахая өлкилиридики
барлиқ етиқатчиларға үлгә болуп чиқтиңлар;
8 чүнки Рәбниң сөз-калами силәрдин пәқәт
Македонийә вә Ахаяғила яңрап қалмастин, бәлки
һәммә йәргә Худаға бағланған етиқатиңлар
тоғрилиқ һәммә йәргә хәвәр тарқипту; нәтиҗидә,
бизниң [шу йәрләрдә хуш хәвәр тоғрилиқ]
һеч немә дейишимизниң һаҗити қалмиди.
9 Чүнки [биз барғанлиги җайдики] кишиләр
силәрниң бизни қандақ қарши алғанлиғиңларни,
силәрниң бутлардин қандақ ваз кечип тирик вә
һәқиқий Худаниң хизмитидә болушқа, шундақла
Униң Оғлиниң, йәни У өлүмдин тирилдүргән,
кәлгүсидә келидиған ғәзәптин бизни қутқузғучи
Әйсаниң әрштин келишини күтүшкә Худаға
баққанлиғиңларни баян қилишиду.

2 Чүнки, и қериндашлар, бизниң араңларға
киргинимиз тоғрилиқ билисиләрки, у бекарға
кәтмиди. 2 Силәргә йәнә шуму мәлумки,
гәрчә илгири Филиппи шәһиридә қийин-қистақ
вә харлиққа учриған болсақму, зор қаттиқ
қаршилиққа қаримай Худаниң хуш хәвирини
силәргә йәткүзүшкә Худайимизниң мәдәт бериши
билән җүрәклик болдуқ. 3 Чүнки бизниң өтүнүш-
җекиләшлиримиздә һеч қандақ алдамчилиқ,
напак нийәт яки һейлигәрлик йоқтур. 4 Әксичә,
биз Худа тәрипидин хуш хәвәрниң аманәт
қилинишқа лайиқ көрүлгән адәмләр сүпитидә биз
шуниңға мунасип һалда адәмләрни әмәс, бәлки
қәлбимизни синиғучи Худани хурсән қилиш
үчүн [хуш хәвәрни] җакалаймиз. 5 Чүнки силәр
билгәндәк биз һеч қайси вақитта араңларға
хушамәтчилик билән вә яки тамахорлуққа
ниқап тақап кәлмидуқ — (бу ишта Худа бизгә
гувачидур) — 6 гәрчә биз Мәсиһниң расуллириниң
сүпитидә тәләп жүкләләйдиған болсақму, мәйли
силәр болуңлар яки башқилар болсун, һеч
бир инсандин бирәр иззәт-шөһрәт издигән
әмәс едуқ. 7 Әксичә биз араңларда худди
бала имитидиған ана өз бовақлирини көйүнүп
асриғандәк силәргә мулайим муамилидә болдуқ. 8
Шу чағда, силәргә шундақ тәлпүнгән едуқ, силәргә
пәқәт Худаниң хуш хәвәрини тапшурушнила
әмәс, һәтта өз җенимизни тапшурушқиму
разимиз; чүнки силәр бизгә интайин қәдирлик
едиңлар. 9 Чүнки, и қериндашлар, бизниң қандақ
җапалиқ әмгәк қилғинимиз есиңларда бардур; һеч
қайсиңларға еғиримизни салмаслиқ үчүн кечә-
күндүзләп меһнәт қилдуқ, Худаниң хуш хәвирини
силәргә йәткүздуқ. 10 Етиқатчилардин болған
силәрниң араңлардики әмәлийәтлиримизниң
қандақ ихласмән, һәққаний вә әйипсиз екәнлигигә
өзүңлар вә Худаниң Өзиму гувачидур. 11
Вә йәнә силәр билгиниңлардәк, атиниң өз
пәрзәнтлиригә несиһәт бәргинидәк биз һәр
бириңларға шундақ җекиләп, риғбәт-тәсәлли
берип, силәрни өз падишалиғиға вә шан-шәривигә
чақириватқан Худаға лайиқ һалда меңишқа дәвәт
қилдуқ. 13 Худаға йәнә шу сәвәптин тохтавсиз
тәшәккүр ейтимизки, силәрниң биздин аңлиған
Худаниң сөз-каламиға қулақ салғиниңларда, уни
инсанлардин кәлгән сөз сүпитидә әмәс, бәлки
униң әмәлий сүпитидә, йәни Худадин кәлгән сөз-
калам дәп уни қобул қилдиңлар; у [сөз-калам]
һазир ишәнгүчи силәрдә ишлимәктә. 14 Чүнки
силәр, и қериндашлар, Йәһудийә өлкисидики
Мәсиһ Әйсада болған җамаәтләрдин үлгә
алдиңлар; улар [шу йәрдә] Йәһудийлар тәрипидин
қандақ харлиқларға учриған болса, силәрму өз
җутдашлириңлар тәрипидин охшаш харлиқларға

учридиңлар. 15 Улар, йәни шу Йәһудийлар,
әслидә Рәб Әйсани вә пәйғәмбәрләрни өлтүргән
вә бизниму зиянкәшлик қилип қоғливәткән еди.
Улар Худани нарази қилип, вә һәммә инсан
билән қеришип, 16 «ят әлликләр»ниң ниҗатлиққа
еришиши үчүн уларға сөзлишимизгә тосқунлуқ
қиливатиду. Шуниң билән улар гуналирини
үзлүксиз чекигә йәткүзмәктә; лекин ғәзәп уларниң
бешиға толуғи билән чүшүрүлүш алдида туриду.
17 Лекин биз, и қериндашлар, амалсиз силәрдин
интайин қисқа вақит җудалашқан болсақму
(тәндә болсиму, қәлбдә әмәс), силәр билән йәнә
дидар көрүшүшкә қәвәтла интизарлиғимиздин
йениңларға беришқа техиму бәк интилдуқ! 18
Шуниңдәк йениңларға барғумиз бар еди —
әмәлийәттә мәнки Павлус қайта-қайта тиришип
бақтим; бирақ буниңға Шәйтан тосқунлуқ қилди.
19 Чүнки бизниң истәк-арзуйимиз, шатлиғимиз вә
Рәббимиз Әйса қайтип кәлгәндә пәхирлинидиған
таҗимиз немә болиду? Бу дәл силәр өзүңлар
әмәсму? 20 Чүнки силәр бизниң пәхримиз, бизниң
шатлиғимиз!

3 Шуниң билән биз [силәрдин хәвәрсиз]
тақитимиз тақ болуп, өзимиз Афина шәһиридә
ялғуз қелип, 2 алдиңларға қериндишимиз
һәм Худа йолида Мәсиһниң хуш хәвиридә
болуватқан хизмәтдишимиз Тимотийни
силәрни етиқатта мустәһкәмләш-күчәйтиш вә
риғбәтләндүрүш үчүн әвәтишни қарар қилдуқ;
3 [бизниң уни әвәтиштики] мәхситимиз, һеч
кимниң бешиңларға чүшкән мошу зәхмәт-
қийинчилиқлар сәвәвидин [етиқатта] тәвринип
қалмаслиғи үчүндур. Чүнки өзүңлар бундақ
ишларға учрашқа алдин-ала бекитилгән, дәп
билисиләр. 4 Чүнки биз силәр билән биллә
болған вақтимизда, силәргә һәммимиз азап-
қийинчилиққа учримай қалмаймиз дәп алдин-
ала ейтқан едуқ. Әмәлийәттә һазир дегинимиздәк
болди, дәп билисиләр. 5 Шу сәвәптин тақитим тақ
болуп, етиқатиңларниң зади қандақ екәнлигини
билиш үчүн, аздурғучи силәрни аздуруп бизниң
силәргә сиңдүргән әҗримиз бекарға кәттимекин
дәп әнсирәп, Тимотийни йениңларға әвәткән
едим. 6 Лекин Тимотий бая йениңлардин
қайтип кәлгәндә, етиқатиңлар вә меһир-
муһәббитиңлар тоғрисида бизгә яхши хәвәр
елип келип, силәрниң бизни һәрдайим сеғинип
турғанлиғиңларни вә худди биз силәр билән
дидарлишишқа тәлпүнгинимиздәк, силәрниңму
бизни көргүңлар кәлгәнлигини ейтти. 7
Шуниңдәк, әй қериндашлар, бешимизға чүшкән
мошундақ барлиқ азап-оқубәт вә еғирчилиқ
ичидә туриватқинимизда силәрдин, йәни чиң
етиқатиңлардин риғбәт-тәсәлли таптуқ; 8 Чүнки
Рәбдә чиң турған болсаңлар, биз [өлмәй], һаят
қалимиз! 9 Әнди силәр үчүн, Худайимиз алдида
силәрниң вәҗиңлардин толиму шатландуқ, бу
зор шатлиғимиздин силәр үчүн Худаға қанчилик
дәриҗидә тәшәккүр ейтсақ болар?! 10 Силәр
билән дидар көрүшүш вә етиқатиңлардики
йетәрсизликләрни мукәммәл қилишқа муйәссәр
болуш имканийити үчүн, кечә-күндүз Худаға
зор тәлмүрүп йелинмақтимиз. 11 Әнди бизниң
ХудаАтимизниң Өзи һәм Рәббимиз Әйса бизниң
йолимизни йениңларға башлиғай; 12 әнди
меһир-муһәббәтимиз силәргә толғандәк, Рәб
силәрниң бир-бириңларға вә һәммә адәмләргә
болған меһир-муһәббитиңларни ашуруп, толуп
таштурғай; 13 һәм шундақ болғанда, Рәббимиз
Әйса Өзиниң барлиқ муқәддәс бәндилири билән
биллә қайтип кәлгәндә қәлбиңлар бизниң
ХудаАтимиз алдида пак-муқәддәсликтә нуқсансиз
болушқа мустәһкәмлиниду!

4 Ахирида, и қериндашлар, биз Рәб Әйсада
туруп силәрдин шуни өтүнимиз һәм
җекиләймизки, силәр биздин Худани хурсән
қилишқа қандақ меңишиңлар керәклигини
тапшурувалғиниңлардәк һәм һазир шу бойичә
меңиватқиниңлардәк, шундақ қилишиңлар
техиму ешип ташқай. 2 Чүнки силәр бизниң
Рәб Әйса арқилиқ силәргә немә әмирләрни
тапилиғанлиғимизни билисиләр. 3 Чүнки
Худаниң ирадиси шуки, пак-муқәддәс қилиниш,
һәр қандақ бузуқчилиқтин сақлиниш, 4
йәни һәр бириңлар Худани тонумайдиған
таипиләрдәк шәһваний һәвәсләргә берилмәй,
бәлки қандақ қилип өз тенини башқуруп,
уни пак-муқәддәсликтә ар-номус билән
сақлашни үгинивелиштур. 6 Бу җәһәтләрдә
һеч ким өз қериндишиниң һәққигә чаң
селип, өз пайда-мәнпәитини қоғлимисун;
чүнки биз илгири силәргә чүшәндүрүп толуқ
агаһландурғинимиздәк, барлиқ мошундақ
ишларда Рәб Өзи интиқам алғучидур. 7 Чүнки

Худа бизни напаклиққа әмәс, бәлки пак-
муқәддәсликтә яшашқа чақирди. 8 Шуниң
үчүн бу [һәқиқәтни] рәт қилған адәм, инсаний
һоқуқни әмәс, бәлки силәргә Муқәддәс Роһини
ата қилғучи Худани рәт қилған болиду. 9 Әнди
қериндашлиқ меһир-муһәббәткә кәлсәк, бу
тоғрисида силәргә йезип олтиришимизниң
һаҗити йоқ. Чүнки Худа Өзи бир-бириңларға
меһир-муһәббәт көрситишни үгәтмәктә. 10
Чүнки силәр пүткүл Македонийә өлкисидики
һәммә қериндашларға шундақ қиливатисиләр;
шундақ болсиму, и қериндашлар, шундақ
қилишқа берилип техиму ешип тешишиңларни,
11 шундақла биз силәргә тапилиғинимиздәк,
тинич жүрүшни, [башқиларниң ишлириға]
[арилашмай], өз ишиңлар билән болуп, икки
қолуңларға тайинип яшашни нишан қилип
интилишиңларни өтүнимиз. 12 Мана шундақ
қилсаңлар, сирттикиләр алдида иззәт-һөрмәткә
сазавәр болуп маңисиләр вә һеч кимниң қолиға
беқинип қалмайсиләр. 13 Лекин, әй қериндашлар,
үмүтсизлик ичидә яшаватқан башқа һәммисидәк,
[араңлардики] [өлүмдә] ухлап қалғанларға
қайғуруп һәсрәт чәкмәслигиңлар үчүн уларниң
һали тоғрилиқ хәвәрсиз қелишиңларни
халимаймиз. 14 Чүнки биз Әйсаниң өлүп
тирилгәнлигигә ишәнгән екәнмиз, [Әйса қайта
кәлгинидә], өлүмдә Униңда ухлап қалғанларни
Худа Униң билән биллә елип келидиғанлиғиға
ишинимиз. 15 Чүнки Рәбниң сөз-калами бойичә
силәргә шуни ейтимизки, Рәб қайта кәлгичә
тирик қалған бизләр униң алдиға чиқишимиз
җәзмән өлүмдә ухлап қалғанларниңкидин
авал болмайду; 16 Чүнки Рәб қаттиқ бир нәрә
тартип, баш пәриштиниң авази вә Худаниң канай
садаси ичидә асмандин чүшиду вә Мәсиһдә
болуп өлгәнләр авал тирилиду; 17 андин тирик
қалған бизләр улар билән биргә Рәб билән
һавада көрүшүш үчүн, булутлар арисиға елинип
көтирилимиз; шуниң билән биз Рәб билән мәңгү
биргә болимиз. 18 Шуңа, бир-бириңларға бу
сөзләр билән риғбәт-тәсәлли бериңлар.

5 Лекин и қериндашлар, силәргә шу ишларниң
вақитлири вә заманлири тоғрисида
йезишимниң һаҗити йоқ. 2 Чүнки өзүңлар
убдан билисиләр, Рәбниң күни худди кечидә
киргән оғриниң келишигә охшаш [туюқсиз]
келиду. 3 Әнди кишиләр «[Дуния] теч-аман
болуватиду» дәп турғанда, худди һамилдар
аялниң толғиғи уштумтут тутқинидәк, һалакәт
уларниң бешиға туюқсиз чүшиду; шуниң
билән улар униңдин қечип қутулалмайду. 4
Лекин силәр, и қериндашлар, қараңғулуқта
турғучилар әмәссиләр; шуниң билән у күн
силәрни оғридәк чөчүтүп кәлмәйду. 5 Чүнки
силәр һәммиңлар йоруқлуқниң пәрзәнтлири,
күндүзниң пәрзәнтлиридурсиләр; биз кечигә тәвә
яки қараңғулуққа мәнсуп әмәсмиз. 6 Шуниң үчүн
башқа һәммисидәк ухлимайли, бәлки сәгәк вә
салмақ болайли. 7 Чүнки ухлайдиғанлар кечиси
ухлайду, мәс болидиғанларму кечиси мәс болиду.
8 Бирақ өзимиз күндүзгә мәнсуп болғандин кейин,
салмақ болайли, көкригимизгә етиқат вә меһир-
муһәббәтни савут қилип, бешимизға ниҗатқа
бағланған үмүтни дубулға қилип кийивалайли; 9
чүнки Худа бизни Өз ғәзивигә учритиш үчүн әмәс,
бәлки Рәббимиз Әйса Мәсиһ арқилиқ ниҗатқа
ериштүрүш үчүн таллап бекиткән. 10 У биз үчүн
өлди — мәхсити, һаят қелип ойғақ турсақму яки
[өлүмдә] ухлиған болсақму, бизниң Униң билән
биллә һаятта болушимиз үчүндур. 11 Шуниң
үчүн, һазир қиливатқиниңларға охшаш, бир-
бириңларни давамлиқ риғбәтләндүрүп, бир-
бириңларниң [етиқатини] қуруңлар. 12 Әнди и
қериндашлар, араңларда җапалиқ ишләватқан
вә Рәбдә силәргә йетәкчилик қилип, несиһәт
бериватқанларни қәдирлишиңларни өтүнимиз.
13 Бу хизмәтлири үчүн уларни чоңқур һөрмәт
вә меһир-муһәббәт билән қәдирләңлар. Бир-
бириңлар билән енақ өтүңлар. 14 Амма, и
қериндашлар, силәрдин шуниму өтүнимизки,
тәртипсиз жүргәнләргә несиһәт бериңлар,
жүрәксизләрни риғбәтләндүрүңлар, аҗизларға
яр-йөләк болуңлар вә һәммә адәмгә сәвричан
болуңлар. 15 Һеч қайсиңлар яманлиққа яманлиқ
қилмаслиққа көңүл бөлүңлар, бир-бириңларға вә
барлиқ кишиләргә һемишә яхшилиқ қилишқа
интилиңлар. 16 Һәрдайим шатлиниңлар. 17
Тохтимай дуа қилиңлар. 18 Һәр қандақ ишта
тәшәккүр ейтиңлар. Чүнки мана булар Худаниң
Мәсиһ Әйсада силәргә қаратқан ирадисидур.
19 Роһниң отини өчүрмәңлар. 20 Араңларда
пәйғәмбәрләрчә йәткүзүлгән бешарәтлик
сөзләрни кәмситмәңлар; 21 һәммә гәпни тәкшүрүп

испатлап көрүңлар; дурус болса уни чиң тутуп
[қолдин бәрмәңлар]. 22 Яманлиқниң һәр қандақ
шәклидин өзүңларни жирақ тутуңлар. 23
Хатирҗәмликниң Егиси болған Худа Өзи силәрни
өзүл-кесил пак-муқәддәс қилғай, Рәббимиз Әйса
Мәсиһ қайта кәлгичә пүткүл роһуңлар, җениңлар
вә тениңларни әйипсиз сақлиғай. 24 Силәрни
Чақирғучи болса садиқ-вападур, У уни җәзмән
ада қилмай қалмайду. 25 Қериндашлар, биз үчүн
дуа қилиңлар. 26 Һәммә қериндашлар билән пак
сөйүшләр билән саламлишиңлар. 27 Мән Рәбдә
силәргә шуни җиддий тапилаймәнки, бу хәтни
[шу йәрдики] һәммә муқәддәс қериндашларға
оқуп бериңлар! 28 Рәббимиз Әйса Мәсиһниң
меһри-шәпқити силәргә яр болғай!

Тесалоникалиқ 2

1 Мәнки Павлус, Силас һәмдә Тимотийдин
ХудаАтимиз вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдә
болған, Тесалоника шәһиридики җамаәткә
салам. 2 ХудаАтимиз вә Рәб Әйса Мәсиһтин
силәргә меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик ата
қилинғай! 3 Силәр үчүн Худаға һәрдайим
тәшәккүр ейтишимизға тоғра келиду (һәмдә
шундақ қилиш толиму лайиқтур), и қериндашлар,
— чүнки етиқатиңлар күчлүк өсмәктә һәмдә бир-
бириңларға болған меһир-муһәббитиңларму
ешип ташмақта. 4 Шуниң билән биз өзимиз
силәрниң бешиңларға чүшкән, шундақла
бәрдашлиқ бериватқан барлиқ зиянкәшлик вә
җапа-еғирчилиқлар ичидә көрсәткән сәвир-
чидамлиқ вә етиқатиңлар үчүн, Худаниң һәр
қайси җамаәтлиридә силәрдин пәхирлинимиз; 5
бу ишлар Худаниң келидиған адил һөкүмини
көрситидиған рошән бир аламәттур вә шундақла
бу ишлар силәрниң Худаниң падишалиғиға лайиқ
һесаплинишиңлар үчүн болиду; силәр мана шу
падишалиқ үчүн зулум-зәхмәт чекиватисиләр; 6
шундақ екән, силәргә еғирчилиқ салғучиларға
Худа еғирчилиқ салса, һәм шундақла Рәб Әйса
қудрәтлик пәриштилири билән әрштин қайта
көрүнгән чағда, еғирчилиққа учриған силәргә биз
билән тәң арамлиқ бәрсә дурус иш болмамду?
8 Шу чағда У Худани тонумайдиғанлардин,
шундақла Рәббимиз Әйса Мәсиһниң хуш хәвиригә
итаәт қилмайдиғанлардин ялқунлуқ от билән
интиқам алиду. 9 Бундақ кишиләр Рәбниң
һозуридин вә күч-қудритиниң шан-шәривидин
мәһрум қилинип, мәңгүлүк һалакәт җазасини
тартиду. (aiōnios g166) 10 У вақитта У Өзиниң
барлиқ муқәддәс бәндилиридә улуқлинип, шу
күнидә барлиқ ишәнгәнләрдә (силәр дәрвәқә
бизниң гувалиғимизға ишәнгәндурсиләр) Өзиниң
кәраматлигини көрситип, мәдһийиләнгили
келиду. 11 Шуниң үчүн, биз силәр үчүн дайим
шундақ дуа қилимизки, силәрни чақирған бизниң
Худайимиз силәрни Өз [улуғ] чақириқиға лайиқ
һесаплап, яхшилиққа интилгән барлиқ гөзәл
мәхсәт-муддиалириңларни вә етиқатиңлардин
чиққан барлиқ хизмәтлириңларни күч-қудрити
билән әмәлгә ашурғай. 12 Шуниң билән,
Худайимизниң вә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң
меһри-шәпқити арқилиқ Рәббимиз Әйса
Мәсиһниң нами силәрдә шан-шәрәп болуп
улуқлиниду вә силәрму Униңда шан-шәрәпкә
еришисиләр.

2 И қериндашлар, Рәббимиз Әйса Мәсиһниң қайта
келиши, шундақла бизниң Униң билән бир
йәргә җәм қилинишимиз тоғрисида силәрдин
шуни өтүнүмизки, 2 Әгәр силәр «мәлум роһтин
кәлгән вәһий»дин болсун, бирисиниң сөз-
тәлимидин болсун яки «бизниң намимизда»
йезилған мәлум хәтләрдин болсун «Рәбниң
күни йетип кәлди» дегән сөзни аңлисаңлар,
җиддилишип һодуқуп кәтмәңлар яки дәккә-
дүккигә чүшмәңлар! 3 Бу ишларда һәр қандақ
адәмниң һәр қандақ усул билән силәрни алдишиға
йол қоймаңлар; чүнки авал «[чоң] йениш»
болуп, андин «гунайий адәм», йәни «һалакәткә
мәһкүм қилинғучи адәм» ашкариланмиғичә,
әшу күн кәлмәйду. 4 Шу адәм худа дәп
аталғанға яки кишиләр чоқунидиған һәр қандақ
нәрсиләргә қарши чиқип, өзини һәммидин үстүн
қилип көрситиду; у шундақ қилип Худаниң
ибадәтханисида олтиривелип, өзини Худа дәп
көрситип җакалайду. 5 Мән силәр билән биллә
болған вақтимда буларни силәргә ейтқиним
есиңларда барду? 6 Вә униң бәлгүләнгән
вақти-саити кәлмигичә ашкариланмаслиғи үчүн,
неминиң уни тосуп туруватқанлиғи силәргә
мәлум. 7 Чүнки «қанунни йоқатқучи сирлиқ
күч» аллиқачан йошурун һәрикәт қилмақта;
лекин бу ишларни һазирчә тосуп келиватқан
бириси бардур; У оттуридин чиққичә шундақ
тосуқлуқ пети туриду; 8 андин әшу «қанунни
йоқатқучи» ашкарилиниду; бирақ Рәб Әйса
ағзидики нәпәси биләнла уни жутуветиду,
кәлгән чағдики парлақ нури билән уни
йоқ қиливетиду. 9 «Қанунни йоқатқучи»ниң
мәйданға чиқиши Шәйтанниң пәнтлири билән
болиду, у һәр түрлүк күч-қудрәт, мөҗизә вә
ялған кәраматләрни көрситип, 10 һалакәткә
йүзләнгәнләрни аздуридиған һәр хил қәбиһ
һейлә-микирләрни ишлитиду. Уларниң һалакәт
алдида туруватқанлиғиниң сәвәви өзлирини
ниҗатқа йетәкләйдиған һәқиқәтни сөймәй,
униңға қәлбидин орун бәрмәслигидиндур. 11 Шу
сәвәптин, Худа уларға ялғанчилиққа ишәнсун дәп
һәқиқәттин чәтнитидиған бир күч әвәтиду. 12

Нәтиҗидә, һәқиқәткә ишәнмәй, бәлки қәбиһликни
хурсәнлик дәп билгәнләрниң һәммиси җазаға
мәһкүм қилиниду. 13 Лекин, әй, Рәб сөйгән
қериндашлар, биз силәр үчүн һәрдайим Худаға
тәшәккүр ейтишимизға тоғра келидуки, Худа
Роһниң вастисидә пак-муқәддәс қилинишиңлар
вә һәқиқәткә ишинишиңлар арқилиқ силәрни
ниҗатқа еришишкә муқәддәмдила талливалди.
14 У биз йәткүзгән хуш хәвәр арқилиқ силәрни
шу ниҗатқа, йәни Рәббимиз Әйса Мәсиһниң шан-
шәривигә еришишкә чақирди. 15 Шуниң үчүн, әй
қериндашлар, тапан тирәп туруңлар, биз силәргә
еғизчә яки хәт арқилиқ йәткүзгән тәлимни чиң
тутуңлар! 16 Әнди Рәббимиз Әйса Мәсиһниң Өзи
вә бизни сөйгән, меһри-шәпкәт билән мәңгүлүк
риғбәт-тәсәлли һәм гөзәл үмүт ата қилған
ХудаАтимиз қәлбиңларни риғбәтләндүргәй (aiōnios
g166) 17 һәмдә силәрни һәр бир гөзәл иш қилишта,
һәр бир яхши сөзләрни йәткүзүштә күчләндүргәй!

3 Ахирида, и қериндашлар, биз үчүн дуа
қилиңларки, Рәбниң сөзи худди силәргә йәткән
чағдикигә охшаш, [һәр қандақ йәрдә] тез тарқалсун
вә шан-шәрәплик дәп улуқлансун; 2 шуниңдәк
бизниң қәбиһ вә рәзил адәмләрдин қутулушимиз
үчүнму дуа қилиңлар. Чүнки һәммила адәм
ишәш-етиқатлиқ болуверМәйду. 3 Амма Рәб Өзи
ишәшликтур; У силәрни мустәһкәм қилиду һәм
рәзил болғучидин сақлайду. 4 Амма Рәбдә, силәргә
тапилиғинимизни қиливатисиләр, шундақла
давамлиқ қиливериду, дәп хатирҗәммиз. 5 Әнди
Рәб қәлбиңларни Худаниң меһир-муһәббитигә
һәм Мәсиһниң сәвир-чидамлиғиға чөмкәшкә
йетәклигәй. 6 Әнди қериндашлар, Рәббимиз Әйса
Мәсиһниң намида шуни тапилаймизки, биздин
алған тәлимләргә риайә қилмай, тәртипсиз
жүргәнләрдин өзүңларни нери тутуңлар. 7
Биздин қандақ үлгә елишиңлар керәклигини
өзүңлар билисиләр; чүнки биз силәр билән
биллә болғанда тәртипсиз жүрмигән едуқ. 8 Һеч
кимниң ненини бекарға йемәйттуқ; бәлки биз
һеч қайсиңларға еғиримизни салмаслиқ үчүн,
кечә-күндүзләп тиришип-тирмишип җапалиқ
ишләйттуқ. 9 Бундақ қилишимиз, силәрдин
ярдәм күтүшкә һәқлиқ болмиғанлиғимиздин
әмәс, бәлки өзимизни силәргә биздин яхши
үлгә қалдуруп, силәрниң бизгә әгишишиңлар
үчүн еди. 10 Чүнки биз силәрниң йениңларда
болғинимизда силәргә: «Бириси ишлимәймән
десә, у йемисун!» дәп тапилиған едуқ. 11
Чүнки биз араңларда бәзиләрниң тәртипсиз
лағайлап, һеч ишлимәй башқиларниң ишлириға
арилишип жүридиғанлиғини аңлидуқ. 12 Биз
мошундақларға Рәб Әйса Мәсиһдә шундақ
буйруймиз вә улардин өтүнүп сораймизки, тинич
яшап, әмгигиңлар билән өз нениңларни тепип
йәңлар. 13 Лекин силәр, и қериндашлар, яхши
ишларни қилиштин еринмәңлар. 14 Амма әгәр
ушбу хетимиздики сөзләргә итаәт қилмайдиған
бириси болса, униңдин һәзәр әйләңлар вә
уни хиҗаләткә қалдуруш үчүн униң билән
барди-кәлди қилмаңлар. 15 Бирақ, уни дүшмән
қатарида көрмәй, әксичә униңға бир қериндаш
сүпитидә несиһәт қилиңлар. 16 Хатирҗәмлик
Егиси болған Рәб һәр вақит һәр йолда шәхсән
силәргә хатирҗәмлик ата қилғай. Рәб һәммиңлар
билән биллә болғай! 17 Мәнки Павлус бу ахирқи
салимимни өз қолум билән яздим; бу, мениң
һәммә хәтлиримниң өзигә хас бәлгүсидур.
Мана бу мениң өз қәлимимдур. 18 Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити һәммиңларға яр
болғай!

Тимотийға 1

1 Қутқузғучимиз Худаниң вә үмүтүмиз Мәсиһ
Әйсаниң әмри билән Әйса Мәсиһниң расули
қилип тайинланған мәнки Павлустин 2
етиқат йолидики өзүмниң садиқ оғлум болған
Тимотийға салам. ХудаАтимиз вә Рәббимиз Мәсиһ
Әйсадин саңа меһри-шәпқәт, рәһимдиллик вә
хатирҗәмлик болғай! 3 Македонийә өлкисигә
барғанда, сәндин өтүнгинимдәк [шуни йәнә
өтүнимәнки], [шу йәрдики] бәзи кишиләргә
бидъәт тәлимләрни үгәтмәңлар дәп тапилишиң
үчүн сән давамлиқ Әфәсус шәһиридә қалғин; 4
уларниң әпсаниләр вә айиғи йоқ нәсәбнамиләргә
бәнд болмаслиғини тапилиғин; булар Худаниң
етиқат арқилиқла әмәлгә ашурулидиған Өз өйигә
болған планини илгири сүрмәйду, бәлки пәқәт
бемәна талаш-тартишларни кәлтүрүп чиқириду,
халас. 5 Әндиликтә бизгә тапиланған тәлимниң
муддиаси сап қәлб, пак виждан вә сахтилиқсиз
етиқаттин келип чиқидиған меһир-муһәббәттин
ибарәттур. 6 Бу ишларда бәзи кишиләр чәтнәп,
бемәна гәпләрни қилишқа бурулуп кәтти. 7
Уларниң Тәврат қануниниң өлимаси болғуси бар;
бирақ улар өзлириниң немә дәватқанлиғини яки
өзлириниң һәдәп қәйт қиливатқан сөзлириниң
немә екәнлигини чүшәнмәйду. 8 Әнди бизгә
мәлумки, әгәр кишиләр Тәврат қанунини әйни
муддиасида қолланса, у пайдилиқтур. 9 Чүнки биз
йәнә шуни билимизки, Тәврат қануни һәққаний
адәмләр үчүн түзүлгән әмәс, бәлки қанунға
хилаплиқ қилғучилар вә бойни қаттиқлар үчүн,
ихлассизлар вә гунакарлар үчүн, ипласлар вә
күпүрлүк қилғучилар үчүн, атисини өлтүргүчиләр
вә анисини өлтүргүчиләр үчүн, қатиллар, 10
бузуқлуқ қилғучилар, бәччивазлар, адәмләрни
қуллуққа булиғучилар, ялғанчилар, қәсәмхорлар
үчүн вә яки сағлам тәлимләргә зит болған
башқа һәр қандақ қилмишларда болғанлар үчүн
түзүлгән. 11 Бу тәлимләр тәшәккүр-мубарәккә
лайиқ Болғучи Худаниң маңа аманәт қилған шан-
шәривини аян қилған хуш хәвәргә асасланған.
12 Маңа күч-қудрәт бәргән, мени ишәшлик дәп
қарап, Өз хизмитигә тайинлиған Рәббимиз
Мәсиһ Әйсаға тәшәккүр ейтимәнки, 13 У мени
тайинлиди! — бурун күпүрлүк вә зиянкәшлик
қилғучи, залим бир адәм болсамму, маңа рәһим
көрситилди; чүнки мән бу ишларни наданлиқ
вә етиқатсизлиқтин қилған едим. 14 Һалбуки,
Рәббимизниң маңа көрсәткән меһри-шәпқити
зиядилишип, Мәсиһ Әйсада болған етиқат вә
меһир-муһәббәт вуҗудумға елип кирилиши билән
ешип ташти. 16 Мошу сөз ишәшлик вә һәр адәм
уни қобул қилиши тегишликтур — «Мәсиһ Әйса
гунакарларни қутқузуш үчүн дунияға кәлди!».
Мән гунакарлар ичидики әң әшәддийисидурмән!
Лекин дәл шу сәвәптин Мәсиһ Әйсаниң әң әшәддий
гунакар болған мени, кейин Өзигә етиқат қилип,
мәңгүлүк һаятқа еришидиғанларға мисал қилип
мәндә Өзиниң барлиқ сәвир-тақитини аян қилиши
үчүн, маңа рәһим-шәпқәт көрситилгәндур. (aiōnios
g166) 17 Әнди мәңгүлүк Падишаға, йәни өлмәйдиған
вә көз билән көргили болмайдиған, бирдин-
бир Худаға әбәдил-әбәткичә һөрмәт-иззәт вә
шан-шәрәп болғай! Амин! (aiōn g165) 18 Әй,
оғлум Тимотий, бурун сән тоғрилиқ ейтилған
бешарәтлик вәһийләргә асасән бу буйруқни
саңа тапшуримән. Бу вәһийләрни қурал қилип,
етиқатта вә пак вижданиңда чиң туруп, гөзәл уруш
қилғайсән. Бәзиләр вижданида пак туруштин
чәтнәп кәтти, нәтиҗидә уларниң етиқати худди
хада ташқа урулуп ғәриқ болған кемидәк вәйран
болди. 20 Хуменеус вә Искәндәрләр мана шундақ
кишиләрдиндур. Уларни күпүрлүк қилмаслиқни
үгәнсун дәп, Шәйтанниң илкигә тапшурдум.

2 Мән һәммидин авал, [етиқатчиларға] пүткүл
инсанлар үчүн Худадин тиләкләр тилишини,
дуа-тилавәт қилишини, башқилар үчүн мураҗиәт
қилишини вә тәшәккүрләр ейтишини, 2
болупму падишалар вә барлиқ әмәлдарлар үчүн
дуа-тилавәт қилишини җекиләймән. Шундақ
қилғанда, биз толуқ ихласмәнлик вә салмақлиқ
билән тинич вә аман-есән һаят кәчүрәләймиз.
3 Бундақ дуа-тилавәт қилиш гөзәл иштур,
Қутқузғучимиз Худани хурсән қилиду. 4 Чүнки
У пүткүл инсанниң қутқузулуши вә уларниң
һәқиқәтни тонуп йетишини халайду. 5 Чүнки
бирла Худа бардур, Худа билән инсанлар арисида
бир келиштүргүчиму бар, У болсиму Өзи инсан
болуп кәлгән Мәсиһ Әйсадур. 6 У барлиқ
инсанларни һөр қилиш үчүн Өзини қурбан қилип
бәдәл төлиди; шундақ қилип бекитилгән вақит-
саитидә Худаниң ниҗатиға гувалиқ берилди. 7
Мән бу гувалиқни йәткүзүш үчүн җакарчи вә расул

болушқа тайинлинип (мениң бу сөзлиримниң
һәммиси раст, мән ялған гәп қилмидим), ят
әлликләргә етиқат вә һәқиқәт йолида үгәткүчи
болуп тикләндим. 8 Шуңа, мән шуни халаймәнки,
әрләр қәйәрдә болсун, дуаға җәм болғанда
ғәзәпсиз вә дәталашсиз һалда, һалал әмәллик
қоллирини көтирип дуа қилсун. 9 Охшаш йолда
аялларму мувапиқ кийинип, өзлирини ар-номус
вә салмақлиқ билән пәрдаз қилсун. Уларниң
өзлирини пәрдазлаш, чачлирини алаһидә ясаш
вә алтун, үнчә-мәрвайит вә есил қиммәт кийим-
кечәкләр билән әмәс, 10 бәлки гөзәл әмәллири
билән пәрдазлишини халаймән. Бу, Худа йолида
тәқвадар болай дегән аялларға яришиду. 11
[Җамаәт сорунлирида], аяллар тинич олтирип,
толуқ итаәтмәнлик билән тәлим алсун. 12 Лекин
аялларниң әрләргә тәлим бериши яки улар
үстидин һөкүм сүрүшигә йол қоймаймән. Әксичә,
улар тинич болсун. 13 Чүнки авал Адәм ата, кейин
Һава ана яритилған. 14 Авал алдинип аздурулғанму
Адәм ата әмәс, бәлки [Һава ана] еди. У толиму
алданғанлиғидин уларниң итаәтсизлигигә чүшүп
қалған еди. 15 Лекин аяллар етиқатта, меһир-
муһәббәт вә пак-муқәддәсликтә салмақлиқ билән
туридиғанла болса, улар туғутта сақ-саламәт
қутулиду.

3 «Әгәр бириси җамаәткә йетәкчи болушқа
интилсә, у гөзәл бир вәзипини арзу қилған
болиду» дегән бу сөз һәқтур. 2 Әнди йетәкчи
болса әйипсиз, бир хотунлуқ, салмақ, пәмлик,
әдәплик, меһмандост, Худа тоғрисида тәлим
берәләйдиған болуши, 3 шундақла һарақкәш вә
зораван болмаслиғи, мулайим болуши, сәпра,
нәпсанийәтчи болмаслиғи, 4 әз аилисини яхши
башқуралайдиған болуши, толиму салапәтлик
билән пәрзәнтлирини ата-анисиға бойсунидиған
қилип тәрбийиләләйдиған киши болуши керәк. 5
Чүнки бириси өз аилисини башқурушни билмисә,
у Худаниң җамаитидин қандақму хәвәр алалисун?
6 [Йетәкчи] йеңи етиқатчилардин болмисун;
ундақ болса, у тәкәббурлишип кетиши мүмкин,
шуниңдәк Шәйтанниң әйивигә кирип, у учриған
һөкүмгә чүшиду. 7 У [җамаәтниң] сиртидикиләр
тәрипидинму убдан тәриплинидиған болуши
керәк; шундақ болғанда, у башқиларниң
қарилишиға учримайду, Шәйтанниң қилтиғиға
чүшмәйду. 8 Худди [йетәкчиләргә] охшаш,
җамаәтниң хизмәткарлириму салмақ, икки хил
гәп қилмайдиған, һарақ-шарапқа берилмәйдиған,
нәпсанийәтчи болмиған кишиләрдин болуши,
9 пак виждани билән етиқатниң сирини чиң
тутидиған болуши лазим. 10 Бундақ адәмләрниму
алди билән синап көрүп, әйип тәрәплири болмиса,
андин хизмәт вәзиписигә қоюшқа болиду. 11
Шуниңдәк, бу хизмәткарларниң аяллириму
тәмкин, питнә-пасат қилмайдиған, салмақ вә
һәр қандақ ишта ишәшлик болғанлардин болуши
лазим. 12 Хизмәткарлар бир хотунлуқ, өз
пәрзәнтлири вә аилисини яхши башқуридиған
кишиләрдин болсун. 13 Хизмәткарниң вәзиписини
убдан орунғанлар өзи үчүн яхши нам-атаққа
сазавәр болиду вә Мәсиһ Әйсада болған етиқатта
зор җүръәт-ишәшкә еришиду. 14 Мән гәрчә пат
арида йениңға йетип беришни арзу қилсамму,
йәнила бу хәтни яздим; 15 Мабада мән һаял болуп
қалсам, хәттин Худаниң аилиси арисида өзүңни
қандақ тутуш керәклигини билисән. Бу аилә болса
тирик Худаниң җамаити, һәқиқәтниң түврүги
вә тәглигидур. 16 Һәммәйлән етирап қилмай
туралмайдуки, ихласмәнликниң сири бүйүктур:
— «Өзи инсан тенидә аян болди, Роһ Униң
һәққанийлиғини испатлиди, Пәриштиләргә у
көрүнди, Униң хәвири пүткүл әлләргә җакаланди,
Җаһанда Униңға иман кәлтүрүлди, У шан-шәрәп
ичидә әршкә көтирилди».

4 Әнди Роһ шуни алаһидә ейтидуки, ахир
заманларда бәзиләр етиқаттин йенип,
алдамчи роһларға вә җинларниң тәлимлиригә
берилип әгишиду. 2 Бундақ [тәлим бәргүчиләр]
сахтилиқта ялғанчилиқ қилип, худди дағмаллап
көйдүрүвәткәндәк өз вижданини йоқитип қойған;
3 улар никаһлинишни вә бәзи йемәкликләрни
истемал қилишни мәнъий қилиду. Амма [улар
мәнъий қилидиған] йемәкликләрни Худа Өзигә
етиқат қилған һәм һәқиқәтни билгәнләрниң
тәшәккүр ейтип қобул қилиши үчүн яратқан
еди. 4 Чүнки Худа яратқан һәммә нәрсә
яхшидур, улар тәшәккүр билән қобул қилинса,
уларниң һеч қайсисини чәкләп рәт қилишқа
болмайду. 5 Чүнки улар Худаниң сөз-калами
вә инсанларниң дуаси билән һалал қилиниду.
6 Бу несиһәтләрни қериндашларниң сәмигә
салсаң, Мәсиһ Әйсаниң яхши хизмәткари болған
болисән. Шундақла, өзүңниң әстайидил әгәшкән

етиқаттики вә сағлам тәлимләрдики сөзләр
билән қувәтләндүрүлгәнлигиң аян болиду.
7 Амма ихлассизларниң вә момайларниң
әпсанилирини чәткә қеқип, өзүңни ихласмәнлик
йолида чиниқтуруп йетиштүргин. 8 Чүнки
«Бәдәнни чиниқтурушниң азрақ пайдиси бар,
лекин ихласмәнликтә интилишниң һәртәрәплик
пайдиси бар; у һазирқи вә кәлгүси һаят үчүн
бәхит елип келиду» 9 — бу сөз һәқтур вә
уни қобул қилишқа пүтүнләй әрзийду. 10
Әмәлийәттә биз буниң үчүн җапалиқ әҗир
сиңдүрүватимиз вә хар қилиниватимиз. Чүнки
үмүтүмизни пүткүл инсанларниң, болупму
етиқат қилғучиларниң Қутқузғучиси — мәңгү
һаят Худаға бағлидуқ. 11 Бу ишларни [җамаәткә]
тохтимай тапилиғин вә үгәткин. 12 Һеч кимниң
сениң яшлиғиңға сәл қаришиға йол қойма; бәлки
сөзлириңдә, әмәллириңдә, меһир-муһәббәт,
етиқат вә паклиқта етиқатчиларға нәмунә
бол. 13 Мән йениңға барғичә, өзүңни җамаәткә
[муқәддәс язмиларни] оқуп бериш, җекиләш вә
тәлим беришкә беғишлиғин. 14 [Җамаитиңниң]
ақсақаллири қоллирини учаңға қойғанда,
[Худаниң] вәһийиси арқилиқ саңа ата қилиниши
билән сәндә болған илтипатқа бепәрвалиқ қилма.
15 Бу ишларға берилип, өзүңни уларға толуқ
атиғин. Шуниң билән сениң алға басқанлиғиң
һәммәйләнгә аян болиду. 16 Өзүңгә вә бәргән
тәлимиңгә изчил көңүл қойғин. Чүнки шундақ
қилғанда өзүңниму вә саңа қулақ салғанларниму
қутқузисән.

5 Яшанған әрләрни әйиплигәндә қаттиқ
сөзлимигин, бәлки уларға атаң сүпитидә
несиһәт бәргин. Шуниңдәк, жигитләргә
қериндашлириң сүпитидә сөзлигин. 2 Яшанған
аялларға анаң сүпитидә, яш аялларға ача-
сиңиллириң сүпитидә һәр ишта пак қәлб билән
муамилә қилғин. 3 Һәқиқий тул аялларни
һөрмәтләп, уларниң һалидин хәвәр ал. 4 Лекин,
тул аялларниң пәрзәнтлири яки нәврилири
болса, улар алди билән өз аилисигә нисбәтән
ихласмәнликни үгинип, өз ата-анисиниң әҗрини
яндурсун; чүнки бу иш Худани хурсән қилиду. 5
Әнди һәқиқий тул өтүватқан, ялғуз қалған аяллар
болса, үмүтини Худаға бағлиған болуп, кечә-
күндүз дуа-тилавәттә болиду. 6 Лекин һозур-
һалавәткә берилгән тул хотун һаят болсиму,
өлгәнгә баравәрдур. 7 Әнди башқилар тәрипидин
әйиплинидиған әһвалға чүшүп қалмаслиғи үчүн
сән уларға бу ишларни җекиләп тапилиғин. 8
Лекин бириси өз туққанлиридин, болупму өз
аилисидикиләрдин хәвәр алмиса, у етиқаттин
танған дәп қарилип, капирлардин бәттәр болиду.
9 Тул аял тизимға елинса, йеши атмиштин төвән
болмаслиғи, бирла әрниң аяли болған болуши
керәк, 10 йәнә гөзәл әмәллири билән тәрипләнгән
болуши, балилирини яхши тәрбийиләп чоң
қилған, мусапирларға меһмандостлуқ көрсәткән,
муқәддәс бәндиләрниң путлирини жуюп қойған,
қийинчилиқта қалғанларға ярдәм қолини
узартқан, өзини һәр хил хәйр-сахавәт ишлириға
беғишлиғанлар болуши керәк. 11 Лекин яш тул
аялларни [тизимликкә] киргүзмә. Чүнки уларниң
ишқ һәвәслири қозғилип Мәсиһдин тенип,
қайта никаһлинишни арзу қилиду; 12 шуниң
билән, улар дәсләп бәргән вәдисигә хилаплиқ
қилиш сәвәплик әйиплик болиду. 13 Униң үстигә
улар һорунлуқни адәт қиливелип, өйму-өй
доқуруп жүрүшни үгиниду; шундақла һорун
болупла қалмай, ғәйвәт қилип, башқиларниң
ишлириға чепилғақ болуп налайиқ ишларға
валақлайдиғанлардин болуп қелиши мүмкин.
14 Шуниң үчүн, бундақ яш тул аялларниң
никаһлинип, пәрзәнт көрүп, өй ишлири билән
шуғуллинишини халаймән. Шундақ қилғанда,
бизгә қарши турғучиға бизни һәр қандақ әйипләп-
һақарәтләш пурсити чиқмайду. 15 Чүнки шундақ
бәзи тул аяллар аллиқачан етиқаттин тенип
Шәйтанниң кәйнигә кирип кәтти. 16 Әгәр
етиқати бар бир әр яки аял кишиниң тул қалған
туққанлири болса, у өзи уларға ярдәм бәрсун,
жүки җамаәткә чүшмисун. Шундақ болғанда,
җамаәт һәқиқий егә-чақисиз тул аялларға ярдәм
қилалайду. 17 Җамаәтни яхши йетәкләйдиған
ақсақаллар, болупму Худаниң сөз-каламини
йәткүзүш вә тәлим бериштә әҗир сиңдүргәнләр
икки һәссә һөрмәткә сазавәр қилинсун. 18 Чүнки
муқәддәс язмиларда: «Хаман тәпкән өкүзниң
ағзини боғма» вә: «Мәдикар өз һәққини елишқа
һәқлиқтур» дейилгән. 19 Икки яки үч гувачи
һазир болмиғичә, ақсақал үстидин қилинған
әрзни қобул қилма. 20 Әгәр [ақсақаллардин]
бириси гуна садир қилған болса, башқиларниңму
буниңдин ибрәт елип қорқуши үчүн, җамаәт

алдида тәнбиһ берип әйиплигин. 21 Худаниң,
Мәсиһ Әйсаниң вә Худа таллиған пәриштиләрниң
алдида шуни саңа агаһ қилип тапилаймәнки,
сән бу әмирләргә һеч айримичилиқ қилмай, һеч
қандақ ишта бир тәрәпкә ян басмай қәтъий әмәл
қилғин. 22 Бирәвниң учисиға қолуңни қоюшқа
алдирап кәтмә; башқиларниң гуналириға шерик
болма. Өзүңни пак тутқин 23 (ашқазиниң яхши
болмиғанлиғи, шундақла сән дайим ағрийдиған
болғачқа, сула ичивәрмәй, бир аз шарапму ичип
бәргин). 24 Бәзи кишиләрниң гуналири бурунла
ениқ, шундақла сорақ күнигичә сақлиниду; лекин
бәзиләрниңки уларниң кәйнидин әгишип бариду,
кейин ашкарә болиду. 25 Худди шуниңға охшаш,
бәзи кишиләрниң гөзәл әмәллирини асанла
көрүвалғили болиду; һазир ашкарә болмиса
кейин ашкариланмай қалмайду.

6 Қуллуқ боюнтуруқ астида болғанларниң
һәммиси өз ғожайинлирини һәр тәрәптә
һөрмәтлисун. Шундақ қилғанда, Худаниң нами
вә Униң тәлиминиң һақарәткә учришидин
сақланғили болиду. 2 Ғожайинлири етиқатчи
болса, қуллири: «Биз һәммимиз охшашла
қериндашларғу» дәп, уларға һөрмәтсизлик
қилмисун. Әксичә, уларға техиму әстайидил
хизмәт қилсун. Чүнки уларниң яхши хизмитидин
бәһримән болидиғанлар дәл садиқ етиқатчилар
һәм сөйүмлүк бәндиләрдур. Сән бу тәлимләрни
үгәткин вә җекилигин. 3 Охшимиған тәлимләрни
тәрғиб қилған вә сағлам сөзләрни (йәни Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң һәқ сөзлирини), шундақла
ихласмәнликкә йетәкләйдиған тәлимни қобул
қилмиған киши болса, 4 ундақлар дәвәкә
көрәңләп кәткән, һеч немә чүшәнмәйдиған
кишиләрдиндур. Улар низа-муназирә пәйда
қилишқа вә гәп талишишқа һерисмән; бундақ
ишлардин һәсәтхорлуқ, җедәл-маҗира, төһмәт,
рәзил гуманхорлуқ һасил болиду, 5 һәмдә
нийити чирикләшкән, һәқиқәттин мәһрум болған
кишиләр арисида дайимлиқ сүркилиш кәлтүрүп
чиқириду. Бундақ кишиләр ихласмәнликни
пайда-тапавәтниң бир йоли дәп қарайду. 6
Дәрвәқә, [Худаға] ихласмән вә разимән болуш
ғайәт зор пайдидур. 7 Чүнки биз бу дунияға
һеч немә елип кәлмидуқ, шуниңдәк униңдин
һеч неминиму елип кетәлмәймиз. 8 Шуңа,
йемәк-ичмәк вә кийим-кечик йетәрлик болсила
булардин қанаәт қилимиз. 9 Лекин бай болушни
ойлайдиғанлар болса һаман аздурулушларға
учрап, қапқанқа вә шундақла инсанларни
вәйранчилиққа вә һалакәткә чөктүридиған нурғун
әхмиқанә һәм зиянлиқ арзу-һәвәсләрниң илкигә
тейилип кетиду. 10 Чүнки пулпәрәслик һәр хил
рәзилликләрниң йилтизидур. Бәзиләр буниңға
интилиши билән етиқаттин чәтнәп, өзлирини
нурғун дәрд-қайғулар билән санҗиди. 11 Амма сән,
әй Худаниң адими, бундақ ишлардин жирақ қач;
һәққанийлиқ, ихласмәнлик, ишәш-етиқат, меһир-
муһәббәт, сәвир-тақәт вә мөмин-мулайимлиқни
интилип қоғла. 12 Етиқаттики гөзәл күрәштә
күчәп күрәш қил. Мәңгүлүк һаятни чиң тутқин.
Сән дәл униңға чақирилдиң һәмдә униң йолида
нурғунлиған гувачилар алдида бу етиқатниң
гөзәл шаһитлиғини қилдиң. (aiōnios g166) 13 Һәммигә
һаятлиқ бериватқан Худаниң алдида, шундақла
Понтиус Пилатус алдида гөзәл шаһитлиқни қилип
гувалиқ бәргән Мәсиһ Әйсаниң алдида саңа
шуни тапилаймәнки, 14 Рәббимиз Әйса Мәсиһ
қайта аян болғичә, [Худаниң] бу әмригә һеч
қусурсиз вә дағсиз әмәл қилғин. 16 Униң аян
болушини вақит-саити кәлгәндә бирдин-бир
мәңгү өлмигүчи, инсан йеқинлишалмайдиған
нур ичидә яшайдиған, һеч ким көрмигән вә
көрәлмәйдиған мубарәкләшкә лайиқ болған
бирдин-бир Һөкүмран, йәни падишаларниң
Падишаси, рәбләрниң Рәбби әмәлгә ашуриду.
Униңға иззәт-һөрмәт вә әбәдил-әбәт күч-қудрәт
болғай, амин! (aiōnios g166) 17 Бу заманда бай
болғанларға мәғрурланмаслиқни, таянғусиз
өткүнчи байлиққа әмәс, бәлки биз бәһримән
болушқа һәммини бизгә сехийлиқ билән толуп
ташқан һалда тәминлигүчи Худаға тайинип үмүт
бағлашни тапилиғин; (aiōn g165) 18 уларға яхши
әмәлләрни қилишта [һәқиқий] бай болуңлар,
хәйр-сахавәтлик ишларда мәрт, башқилар билән
ортақ бәһрлинишкә қоли очуқ болуңлар дәп
тапилиғин. 19 Улар бундақ қилғанда, һәқиқий
һаятни тутуш үчүн келәчәктә өзлиригә пухта бир
асас-һул болидиған бир ғәзнә топлалайду. 20 Әй
Тимотий, саңа аманәт қилинған [һәқиқәтләрни]
қоғда. Өзүңни ихлассиз, қуруқ гәпләрдин һәмдә
аталмиш илимниң талаш-тартишлиридин нери
тутқин. 21 Бәзиләр мошундақ бемәна [илимгә]

егимән дәп җакалап, етиқаттин чәтниди. Меһри-
шәпқәт силәргә яр болғай!

Тимотийға 2

1 Мәсиһ Әйсада вәдә қилинған һаятни елип бериш
үчүн, Худаниң ирадиси билән Әйса Мәсиһниң
расули болған мәнки Павлустин сөйүмлүк
балам Тимотийға салам: ХудаАтимиздин вә
Рәббимиз Мәсиһ Әйсадин саңа меһри-шәпқәт,
рәһимдиллик вә хатирҗәмлик болғай! 3 Мән ата-
бовилиримниң изини бесип сап виҗданим билән
хизмитини қиливатқан Худаға тәшәккүр ейтимән,
чүнки кечә-күндүз дуалиримда сени тохтавсиз
әсләп туримән; 4 көз яшлириңни әслигинимдә,
шатлиққа чөмүшүм үчүн сән билән йәнә
дидарлишишқа қаттиқ тәлпүнүп жүрмәктимән;
5 чүнки сениңдә болған сахтилиқсиз етиқат
есимдин чиқмайду. Бу етиқат әң авал момаң
Лоиста, андин анаң Евникидә бар болған, әнди
һазир сәндиму бар екән дәп хатирҗәмдурмән.
6 Шуниң үчүн мән шуни қайтидин саңа
әслитимәнки, қоллиримни учаңға қоюшум
билән сәндә болған, [Худа] саңа тәқдим қилған
илтипатни қайтидин ялқунлитип җари қилғин. 7
Чүнки Худа бизгә қорққанчақлиқниң роһини әмәс,
бәлки бизгә күч-қудрәтниң, меһри-муһәббәтниң
вә салмақлиқниң Роһини тәқдим қилди. 8 Шуңа
Рәббимиз һәққидики хәвәр-гуваликтин, яки
Униң мәһбуси болған мәндин номус қилма.
Әксичә, Худаниң күч-қудрити билән хуш хәвәрни
җаркарлаш йолидики харлиқ-мушәққәтни өз
һәссәң бойичә ортақ тартқин; 9 Худа бизни өз
әмәллиримизгә асасән әмәс, бәлки өз муддиаси вә
меһри-шәпқитигә асасән қутқузуп, пак-муқәддәс
чақириқи билән чақирди; Униң бу меһри-
шәпқити һәммә дәвир-заманлардин илгирила
Мәсиһ Әйсада бизгә бериғишланғандур; (aiōnios g166)
10 лекин бу меһри-шәпқәт Қутқузғучимиз Әйса
Мәсиһниң келиши билән һазир аян болди; У
өлүмни бекар қиливетип, хуш хәвәр арқилиқ
һаятлиқ вә чиримаслиқни йоруқлуқта аян
қилди. 11 Мән болсам әлләргә бу хуш хәвәрниң
җакарчиси, расули вә тәлим бәргүчиси болуп
тайинланған. 12 Мән шу сәвәптин һазирқи
бу харлиқ-мушәққәтләрни тартмақтимән.
Лекин буниңдин номус қилмаймән; чүнки
мән кимгә етиқат қилғанлиғимни билимән
һәмдә Униң маңа тапшурған аманитини шу
күнгичә сақлалайдиғанлиғиға қадир екәнлигигә
ишәндүрүлдум. 13 Мәндин аңлиған сағлам тәлим
сөзлириниң нәмунилик бир үзүндисини сақлап,
Мәсиһ Әйсада болған муһәббәт вә етиқат билән
чиң тутқин; 14 биздә маканлашқан Муқәддәс
Роһқа тайинип саңа тапшурулған шу гөзәл
аманәтни сақла. 15 Сән билгиниңдәк, Асия
өлкисидики [етиқатчиларниң] һәммиси [дегидәк]
мәндин йүз өриди. Уларниң арисида Фигелус
вә Хермогенесму бар. 16 Рәб Онесифорниң
аилисидикилиригә рәһим-шәпқәт көрсәткәй.
Чүнки у мениң мәһбус болғанлиғимдин һеч номус
қилмай көп қетим мени йоқлап сөйүндүрди.
17 У Рим шәһиригә кәлгинидә мени тапқичә
көп издәп аварә болупту. 18 Рәб шу күнидә уни
Өзидин рәһим-шәпқәткә муйәссәр қилғай; униң
Әфәсус шәһиридә маңа көрсәткән хизмәтлириниң
қанчилик екәнлигини убдан билисән.

2 Шуңа әй оғлум, сән Мәсиһ Әйсада болған
меһри-шәпқәткә тайинип күчлүк бол; 2 вә сән
көп гувачилар алдида мәндин аңлиғанлириңни
һәм ишәшлик һәмдә башқиларғиму тәлим
берәләйдиған адәмләргә аманәт қилғин. 3 Әйса
Мәсиһниң яхши җәңчиси болуш сүпитидә, харлиқ-
мушәққәтни өз һәссәң бойичә ортақ тартқин. 4
Җәңчи болған киши өзини әскәрликкә тизимлиған
сәрдарини рази қилиш үчүн адәттики турмуш
ишлирини өзигә һәләк қиливалмаслиғи керәк. 5
Мусабиқигә қатнашқан тәнһәрикәтчиму мусабиқә
қаидилиригә риайә қилмиса, ғәлибә таҗиға
еришәлмәйду. 6 Әҗир сиңдүргән дехан һосулидин
биринчи болуп бәһримән болуши тегишликтур.
7 Бу сөзлирим үстидә яхши ойла, шуниң билән
Рәб саңа һәммә ишта йорутиду. 8 Сән Давутниң
нәсли болған, өлүмдин тирилгән Әйса Мәсиһни
мән йәткүзүватқан хуш хәвәр бойичә есиңдә
чиң тут. 9 Бу хуш хәвәрни дәп көп харлиқ-
мушәққәт чекип, һәтта җинайәтчи һесаплинип
кишәнлинип ятимән. Һалбуки, Худаниң сөз-
калами һеч кишәнләнмәйду! 10 Әнди мән дәл шу
сәвәптин, [Худа] таллиған бәндиләрниң Мәсиһ
Әйсада болған ниҗатқа мәңгүлүк шан-шәрәп
билән еришиши үчүн һәммә ишқа бәрдашлиқ
беримән. (aiōnios g166) 11 Төвәндики бу сөзләр
ишәшликтур: — «Униң билән биллә өлгән
екәнмиз, Униң билән һаятта биллә яшаймиз. 12
Қийинчилиқларға бәрдашлиқ бәрсәк, Униң билән
биллә һөкүм сүримиз. Биз униңдин тансақ, Уму

биздин таниду. 13 Биз Униңға садақәтсизлик
қилсақму, У йәнила садақәтликтур; Чүнки У
Өзидин һеч таналмайду». 14 Бу ишларни давамлиқ
[қериндашларниң] сәмигә селип, уларни Рәб
алдида бемәна сөзләр үстидә талаш-тартиш
қилмаслиқни әстайдиллиқ билән агаһландурғин.
Бундақ талаш-тартишларниң һеч қандақ пайдиси
болмайла қалмай, бәлки аңлиғучиларни набут
қилиду. 15 Уста тикимчи рәхтни тоғра пичқандәк
һәқиқәт сөзини дурус чүшәндүрүп, өзүңни Худа
алдида тәстиқланғидәк, йәргә қарап қалмайдиған
маһир бир хизмәткар қилип көрситишкә интилип
көңүл қойғин; 16 лекин иплас, қуруқ гәпләрдин
нери тур. Чүнки бундақ гәпләрни қилғучилар
бәрибир техиму ихлассизлиққа чөмүп кетиду.
17 Мошундақларниң гәплири худди мәраздәк
тезла ямрап кетиду. Хименеюс вә Филетослар
мана шундақларниң ичидики иккисидур; 18
улар һәқиқәттин чәтнәп, өлгәнләрниң тирилиши
дегән бу иш аллиқачан йүз берип болди, дәйду,
шундақла бәзиләрниң етиқатини ғулитиду. 19
Һалбуки, Худаниң мәзмут ули чиң турмақта.
Униң үстигә мөһүр билән: «Рәб Өзигә тәвә
болғанларни тонуйду» вә «Рәбниң мубарәк
намини ләвзигә алидиғанларниң һәммиси
рәзилликтин қол үзсун» дәп мөһүрләнгәндур.
20 Бай-баяшат адәмниң өйидә пәқәт алтун
вә күмүч қача-қучиларла әмәс, яғач, сапал
қачиларму болиду. Қача-қучиларниң бәзилири
әтиварлиниду, бәзилири пәс көрүлиду. 21
Әгәр бир киши өзини ундақларниң киридин
тазилап халий қилса, у муқәддәс қилинған,
ғоҗайинимизға ярайдиған қачидәк, һәр қандақ
гөзәл ишларға тәйяр болиду. 22 Шуңлашқа,
яшлиқниң арзу-һәвәслиридин өзүңни қачурғин,
пак қәлб билән Рәбгә нида қилғучи билән биллә
һәққанийлиқ, ишәш-етиқат, меһир-муһәббәт
вә тинич-хатирҗәмликни қоғлишип издә. 23
Лекин әхмиқанә, билимсизликтин чиққан талаш-
тартишларға арилишишни рәт қил, чүнки бундақ
ишларниң җедәл терийдиғанлиғини билисән. 24
Әндиликтә Рәбниң қули җедәлләшмәслиги, бәлки
һәммә кишиләргә мулайим-меһриван, тәлим
беришкә маһир, сәвир-тақәтлик болуши керәк; 25
шуниң билән өз-өзигә қарши болғанларға у Худа
бәлким уларға һәқиқәтни тонуп йетишигә товва
қилидиған қәлбни берәр дәп, мөмин-мулайимлиқ
билән несиһәт қилсун; 26 бундақ болғанда улар
уйқисини ечип, өзлирини өз муддиасиға әмәл
қилишқа тутқун қилған Иблисниң қапқинидин
қутулалайду.

3 Амма шуниму билгинки, ахир заманларда
еғир күнләр болиду. 2 У чағдики инсанлар
өзинила ойлайдиған, пулпәрәс, мәнмәнчи,
һакавур, күпүрлүк қилидиған, ата-анисиниң
сөзини тиңшимайдиған, тузкор, иплас, 3
көйүмсиз, кәчүрүмсиз, төһмәтхор, өзини
туталмайдиған, вәһший, хәйр-сахавәтликкә
дүшмән, 4 сатқун, тәлвә, шөһрәтпәрәс, һозур-
һалавәтни Худадин яхши көридиған, 5 сиртқи
қияпәттә ихласмән болувелип, әмәлийәттә
ихласмәнликниң қудритини инкар қилидиған
болиду. Бундақлардин жирақ тур. 6 Чүнки
уларниң арисидики бәзиләр өйму-өй соқунуп
кирип, гуналар билән бесилған, һәр хил шәһвәт-
һәвәсләрниң қули болуп қалған надан аялларни
аздуруп өзигә әсир қилиду. 7 Бундақ аяллар
дайим тәлим алсиму, һәргиз һәқиқәтни тонуп
йетәлмәйду. 8 Әнди Яннис билән Ямбрис Муса
пәйғәмбәргә қандақ қарши чиққан болса, бу
[аздурғучиларму] һәқиқәткә шундақ қарши
чиқиду. Улар зеһин-көңүллири чиригән, етиқат
җәһәттә дашқал дәп испатланған кишиләрдур. 9
Лекин әнди улар бу йолда алға илгириләлмәйду;
чүнки [Яннис билән Ямбрис]ниң һамақәтлиги
очуқ көрүнгәндәк, буларниңму һәммигә
көрүниду. 10 Лекин сән болсаң мениң тәлимим,
җүрүш-турушум, мәхсәт-ирадилирим, ишәш-
етиқатим, сәвир-тақитим, меһир-муһәббитим,
чидамлиғим, мән учриған зиянкәшликләр вә
азап-оқубәтләргә, җүмлидин Антакя, Кония вә
Листра шәһәрлиридә йүз бәргәнләргә толиму
көңүл бөлүп кәлдиң, шундақла мән бәрдашлиқ
бәргән шунчә зиянкәшликләрдин толуқ хәвириң
бар; Рәб уларниң һәммисидин мени қутқузди. 12
Дәрвәқә, Мәсиһ Әйсада ихласмән һаят кәчүрүшкә
ирадә тиклигәнләрниң һәммиси зиянкәшликкә
учрайду. 13 Лекин рәзил адәмләр вә езитқу-
каззаплар бәрибир башқиларниму алдап, өзиму
алдинип, барғансери әсәбийлишиду. 14 Лекин
сән болсаң, үгәнгән вә толуқ ишәндүрүлгән
һәқиқәтләрдә чиң тур; чүнки буларни кимдин
үгәнгәнлигиңни билисән, 15 һәмдә балилиқ
чағлириңдин тартипла муқәддәс язмиларни

билип кәлдиң; буларниң саңа Мәсиһ Әйсаға
бағланған етиқат арқилиқ болған нижат тоғрилиқ
сени дана қилалайдиғанлиғини билисән. 16
Пүткүл муқәддәс язмиларниң һәммиси Худаниң
Роһиниң йолйоруқ-илһами билән йезилған болуп,
у тәлим бериш, тәнбиһ бериш, хаталиқларни
түзитиш вә кишиләрни һәққанийәт йолиға
башлашқа пайдилиқтур. 17 Булар арқилиқ
Худаниң адими толуқ қураллинип, барлиқ яхши
әмәлләрни қилишқа тәйяр болалайду.

4 Мән Худа һәмдә тирикләр билән өлүкләрни
сорақ қилишқа тәйяр туридиған Мәсиһ Әйсаниң
алдида, шундақла Униң қайта аян болуши вә Униң
Өз падишалиғи билән саңа шундақ агаһ қилип
тапилаймәнки, 2 [Худаниң] сөз-каламини җакала;
вақит-пурсәт яр бәрсун-бәрмисун, униңға җиддий
қара. Толуқ сәвир-тақәт вә тәлим-әқидә билән
несиһәт қилғин, тәнбиһ бәргин, риғбәтләндүргин.
3 Чүнки шундақ бир заман келидуки, инсанлар
сағлам тәлимни аңлашқа чидимай, бәлки
қулақлириға хуш яқидиған сөзләрни аңлаш үчүн
әтрапиға өз шәһвәт-һәвәслиригә уйғун тәлим
бәргүчиләрни топлайду. 4 Улар һәқиқәткә қулақ
салмай, әпсаниләрни тиңшашқа бурмилинип
кетиду. 5 Лекин сән һәр қандақ әһвалда ойғақ
тур, харлиқ-мушәққәтләргә бәрдашлиқ бәр, хуш
хәвәрчиниң вәзиписини орунда, тапшурулған
хизмитиңни һәр тәрәптин толуқ ада қилғин.
6 Чүнки өзүмгә кәлсәм, җеним қурбанлиқниң
«шарап һәдийә»сидәк төкүлидиған вақти йетип
кәлди, мениң бу дунийадин кетиш вақтимму
йеқинлашти. 7 Гөзәл күрәшни мән қилип
болдум, жүгүрүш мусабиқисиниң мәнзилини
бесип болдум, бирдин-бир етиқатни чиң сақлап
кәлдим. 8 Һазир һәққанийлиқниң [ғәлибә] таҗи
мән үчүн сақлинип турмақта. Уни, һәққаний
сорақчи болған Рәб шу күнидә маңа, шундақла
ялғуз маңила әмәс, Униң келип аян болушиға
тәлпүнүп турғанларниң һәммисигә инъам қилип
кийгүзиду. 9 Имканийәтниң баричә йенимға
тездин йетип кәл. 10 Чүнки Демас бу һазирқи
дунияни тама қилғанлиғи үчүн мени ташлап
Тесалоника шәһиригә кәтти. Крискис Галатия
өлкисигә, Титус Далматия өлкисигә кәтти. (aiōn
g165) 11 Йенимда ялғуз Луқа қалди. Маркусни өзүң
билән биргә елип кәл, чүнки у хизмәтлиримдә
маңа көп әсқатиду. 12 Тикикусни болса Әфәсус
шәһиригә әвәтивәттим. 13 Келишиңдә Троас
шәһиридә Карпусниң йениға қалдуруп қойған
йепинчам билән китапларни, болупму орам
терә язмиларни биллә алғач кәлгин. 14 Мискәр
Искәндәр маңа тола әскилик қилди. Рәб униңға
қилмишлириға лайиқ яндурмай қалмайду. 15 Сән
һәм униңдин һошияр бол; чүнки у биз йәткүзгән
сөзлиримизгә қаттиқ қаршилиқ көрсәтти. 16
Тунҗи қетимлиқ сорақта мениң ақлинишимға
ярдәм қилидиған һеч ким чиқмиди, һәммиси
мени ташлап кәтти. Бу иш уларға һесапланмиғай!
17 Лекин Рәб мениң билән биллә туруп, мән
арқилиқ Инҗил җакари толуқ қилинип, бу
йәрдики барлиқ ят әлликләрдин болғанларниң
аңлиши үчүн мени күчләндүрди; шуниң билән
мән ширниңағзидин қутқузивелиндим. 18 Рәб
мени барлиқ рәзил иштин қутқузуп, әрштики
падишалиғиға сақ йәткүзиду! Шан-шәрәп Униңға
әбәдил-әбәткичә мәнсуп болғай! Амин! (aiōn
g165) 19 Приска билән Аквилаға вә Онесифорниң
аилисидикиләргә мәндин салам ейт. 20 Ерастус
Коринт шәһиридә қалди. Лекин Трофимус кесәл
болуп қалғанлиқтин, уни Милетус шәһиридә
қалдуруп қойдум. 21 Қиш чүшүп кәткичә
имканийәтниң баричә бу йәргә кәлгин. Юбулус,
Пудис, Линос, Клавдия вә барлиқ қериндашлардин
саңа салам. 22 Рәб Әйса Мәсиһ роһуң билән биллә
болғай! Меһри-шәпқәт силәр билән биллә болғай!

Титусқа

1 Худаниң таллиғанлириға аманәт болған етиқат
вә ихласмәнликкә елип баридиған һәқиқәтниң
билдүрүлүши үчүн, Әйса Мәсиһниң расули
қилип тайинланған, Худаниң қули болған мәнки
Павлустин саңа салам — 2 (бу етиқат вә
һәқиқәт мәңгүлүк һаятқа бағланған үмүтни
елип келиду; бу мәңгүлүк һаятни мутләқ ялған
ейтмайдиған Худа һәммә дәвир-заманлардин
илгирила вәдә қилған еди; (aiōnios g166) 3 лекин
[һазир] вәдисиниң вақти келип Қутқузғучимиз
Худа буниң калам-хәвирини Өз әмри билән маңа
тапшурған җакар арқилиқ ашкарилиди) 4 —
ортақ етиқатимизда өз оғлум болған Титусқа
салам! ХудаАтимиз вә ниҗаткаримиз Мәсиһ
Әйсадин саңа меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик
болғай! 5 Сени Крет арилида қалдуруштики сәвәп,
орундилип болмиған ишларни бир тәрәп қилишиң
үчүн вә һәр шәһәрдә саңа тапилиғинимдәк
җамаәткә ақсақалларни тайинлишиң үчүн еди.
6 Ақсақаллиққа тайинлинидиған киши әйипсиз
болуши, бир аяллиқ, пәрзәнтлири болса етиқат
қилғучи болуши вә ишлирида шаллақлиқ
қилидиған яки [ата-анисиға] бойсунмайдиған
әйиплири болмиған болуши керәк. 7 Чүнки
җамаәтниң йетәкчиси Худаниң [аилисигә]
ғоҗидар болуш сүпитидә, әйипсиз болуши керәк;
башбаштақ әмәс, териккәк әмәс, һарақ-шарапқа
берилгән әмәс, зораван әмәс, нәпсанийәтчи әмәс,
8 бәлки меһмандост, сахавәтлик, яхшилиқни
сөйидиған, салмақ, адил, ихласмән вә өзини
тутувалған болуши лазим. 9 У йәнә сағлам
тәлим билән риғбәт-тәсәлли бериш үчүн вә
қарши чиққучиларға рәддийә бериш үчүн,
тапшурулған тәлимдики ишәшлик калам-
сөздә чиң туруши керәк. 10 Чүнки һазир
бемәна сөз қилидиған, кишиләрниң көңлини
овлап езитқулуқ қилидиған, өз бешимчилиқ
қилидиған көплигән кишиләр бар, болупму
хәтниликләрдин чиққанлар бар. 11 Уларниң
ағзини етиш керәк; чүнки улар һарам дунияни
дәп үгитишкә тегишлик болмиған тәлимләрни
үгитип, һәтта пүтүн аилиләрни набут қилмақта.
12 Шулардин бири, йәни [Крет арилидикиләрниң]
өзиниң бир пәйғәмбири: «Кретлар һемишә
ялған сөзләйдиғанлар, вәһший һайванлар вә
һорун тоймаслардур» дегән. 13 Бу гувалиқ
һәқиқәттур; шуңа уларниң етиқатта сағлам
туруши үчүн, шундақла Йәһудий әпсаниләргә
вә һәқиқәттин чәтнигәнләр тоқувалған инсаний
қаидә-бәлгүлимиләргә қулақ салмаслиғи үчүн
уларни қаттиқ әйипләп агаһландурғин. 15 Пак
кишиләр үчүн һәммә нәрсә пак; лекин булғанған
напаклар вә етиқатсизлар үчүн һеч қандақ нәрсә
пак әмәстур. Чүнки уларниң ой-пикрлириму,
вижданиму булғинип кәткән. 16 Улар Худани
тонуймиз дәп давраң қилсиму, лекин әмәллиридә
Униңдин таниду; чүнки улар жиркиничликләр,
һечгәп аңлимайдиғанлар, һеч қандақ яхши
ишларни қилишқа яримайдиғанлардур.

2 Лекин сән болсаң сағлам тәлимгә қандақ
уйғун яшашни үгитишиң керәк. 2 Яшанған
әрләргә, һошияр, салмақ, тәмкин, етиқатта, меһир-
муһәббәттә вә сәвир-тақәттә сағлам болушни
тапилиғин. 3 Шуниңдәк, яшанған аялларға
жүрүш-турушта ихлас-муқәддәсликкә лайиқ
болушни, чеқимчилиқ қилмаслиқни, һарақ-
шарапқа берилмәйдиған болушни, гөзәл ишларни
үгәткүчиләр болушни тапилиғин. 4 Буниң
билән улар яш аялларға әрлиригә көйүнүш,
балилириға көйүнүш, салмақ болуш, пак болуш,
өй ишлирини пухта қилиш, меһриван болуш вә
өз әрлиригә бойсунушни үгитәләйду. Шундақ
болғанда Худаниң сөзи қариланмайду. 6 Шуниңдәк
яш әрләрниму салмақ болушқа җекилигин. 7
Өзүңму һәммә ишта гөзәл әмәллириң билән
уларға үлгә болғин; тәлим бәргиниңдә пак-
диянәтлик, еғир-бесиқ болуп, 8 һеч ким қусур
тапалмайдиған, сағлам сөзләрни йәткүзгин;
буниң билән, қарши чиққучилар биз тоғрилиқ
яман гәп қилидиған йәрни тапалмай хиҗил
болиду. 9 Қулларға өз ғоҗайинлирини һәммә ишта
қанаәтләндүрүп уларға бойсунушни үгәткин. Улар
гәп яндурмай, 10 оғрилиқ қилмай, өзлириниң
һәр җәһәттә ишәшлик екәнлигини көрсәтсун.
Улар буниң билән Қутқузғучимиз Худаниң
тәлиматиға һәр җәһәттин зиннәт болиду. 11
Чүнки Худаниң ниҗатни барлиқ инсанларға елип
келидиған меһри-шәпқити аян болди; 12 у бизгә
ихлассизлиқ вә бу дунияниң арзу-һәвәслирини
рәт қилип, һазирқи заманда салмақ, һәққаний,
ихласмән һаятни өткүзүшимиз билән, (aiōn g165) 13
улуқ Худа, ниҗаткаримиз Әйса Мәсиһниң шан-

шәрәп билән келидиғанлиғиға болған мубарәк
үмүтүмизниң әмәлгә ешишини интизарлиқ билән
күтүшни үгитиду. 14 У бәдәл төләп бизни һәммә
итаәтсизликләрдин азат қилиш һәмдә бизни өзи
үчүн пак қилип, Өзигә мәнсуп болған, яхши
әмәлләргә қизғин интилидиған хәлиқ қилишқа
биз үчүн қурбан болди. 15 Барлиқ һоқуқуңни
ишлитип бу ишларни җакалап ейтқин, несиһәт
берип җекилигин вә агаһландурғин. Һеч ким сени
кәмситмисун.

3 [Җамаәттикиләргә] шуни әслитип турғинки,
улар һөкүмранларға вә һоқуқдарларға
бойсунуп, шуларниң сөзини аңлисун, һәр қандақ
яхши әмәлләрни қилишқа тәйяр турсун, 2
һеч кимниң яман гепини қилмисун, җедәлхор
болмисун, мулайим болсун, һәммә адәмгә
һәр җәһәттә мөминлик көрсәтсун. 3 Чүнки
биз өзимизму әслидә надан болуп, итаәтсиз,
аздурулған, һәр хил шәһвәт-һәвәсләрниң
һәм ләззәтләрниң қули болған, рәзиллик вә
һәсәтхорлуқ ичидә яшиған, нәпрәтлик болған
һәм бир-биримиздин нәпрәтлинидиғанлардин
едуқ. 4 Бирақ Қутқузғучимиз Худаниң инсанларға
болған меһриванлиғи вә меһир-муһәббити
аян болуши билән, 5 (өзимизниң қандақтур
һәққаний әмәллиримиз билән әмәс, бәлки Униң
рәһим-шәпқити билән) йеңидин туғулушта
жуюшлири вә Муқәддәс Роһта йеңилиши
арқилиқ У бизни қутқузди; 6 бу Роһни Худа
Ниҗаткаримиз Әйса Мәсиһ арқилиқ вуҗудимизға
мол қуйди. 7 Бу арқилиқ, Худаниң меһри-
шәпқити билән һәққаний қилинип, мәңгүлүк
һаятқа еришиш үмүтини тутқан мирасхорлар
болдуқ. (aiōnios g166) 8 Бу сөзләр ишәшликтур
вә бу һәқиқәтләрни алаһидә тәкитлишиңни
тәләп қилимән. Шундақ қилғиниңда, Худаға
етиқат қилғанлар өзлирини яхши әмәлләрни
қилишқа берилишкә көңүл бөлиду. Бу ишлар
инсанлар үчүн гөзәл вә пайдилиқ. 9 Бирақ
әхмиқанә муназириләр, нәсәбнамилардики
[қуруқ гәпләр], җедәл-маҗралар, Тәврат қануниға
мунасивәтлик талаш-тартишлардин өзүңни нери
тутқин; чүнки булар пайдисиз вә бимәниликтур.
10 Ариға бөлгүнчилик қилғучи адәмни болса
бир-икки қетим агаһландурғандин кейин униң
билән болған барди-кәлдини үзивәт; 11 чүнки
бундақ адәмни һәқиқәттин чәтниди, гуна
садир қиливатиду, шундақла өзини өзи җазаға
мәһкүм қилған дәп билисән. 12 Артемасни яки
Тикикусни саңа маңдурғанда, мүмкин қәдәр
тезрәк Никополис шәһиригә мениң йенимға
кәлгин, чүнки у йәрдә қишлимақчи болуватимән.
13 Адвокат Зенас билән Аполлосниң сәпиригә
көңүл бөлүп һиммитиңниң баричә узатқин; кәм-
күтилири болса, уларниң һаҗитидин чиққин.
14 Бизниң қовмимиз мевисиз қалмаслиғи үчүн
һаҗәтмәнләргә ярдәм қилип, өзлирини гөзәл
әмәлләрни қилишқа беғишлашни үгәнсун. 15
Йенимдикиләрниң һәммисидин саңа салам.
Етиқатта бизни сөйидиғаларға салам ейт. Меһри-
шәпқәт һәммиңларға яр болғай!

Филемонға

1 Мәсиһ Әйсаниң мәһбуси мәнки Павлус вә
қериндишимиз Тимотийдин сөйүмлүгимиз
вә хизмәтдишимиз Филемонға 2 вә сиңлимиз
Афияға, сәпдишимиз Аркиппусқа вә өйүңдә
жиғилидиған җамаәткә салам! 3 ХудаАтимиз
вә Рәббимиз Әйса Мәсиһдин силәргә меһри-
шәпқәт вә хатирҗәмлик болғай! 4 Рәббимиз Әйсаға
вә барлиқ муқәддәс бәндиләргә болған меһир-
муһәббитиң вә ишәш-етиқатиңни аңлап, мән
дуалиримда һемишә сени яд етип туруватимән,
сән үчүн тәшәккүр ейтимән; 6 Бизгә несип
болған, Мәсиһни улуқлайдиған барлиқ яхши
илтипатни толуқ тонуп йетишиң билән, сениң
етиқатниң әмәллиридә мәртләрчә ортақлишишиң
күчәйтилсун дәп дуа қилимән. 7 Чүнки сениң
меһир-муһәббитиң маңа зор хошаллиқ вә риғбәт
елип кәлди; чүнки и қериндишим, муқәддәс
бәндиләрниң ич-бағирлири сениң арқилиқ көп
сөйүндүрүлди. 8 Шуңа, гәрчә сени лайиқ
ишни қилишқа буйрушқа Мәсиһдә җүръәтлик
болалисамму, 9 лекин йәнила муһәббәтниң
түрткиси билән мәнки қери Павлус һәмдә һазирму
Әйса Мәсиһниң мәһбуси болуш сүпитидә саңа
илтимас қилип өтүнүшни лайиқ көрдум — 10
кишәнләрдә туруп туққан балам, йәни Онесимус
тоғрилиқ илтимасим бар. 11 У бурун саңа пайдисиз
болған болсиму, амма һазир саңиму, маңиму
пайдилиқтур. 12 Мән һазир уни — җанҗигиримни
сениң йениңға қайтуруп әвәтимән. 13 Хуш
хәвәрни дәп кишәнләрдә турғинимда уни сениң
орнуңда мениң хизмитимдә болушқа йенимда
қалдуруп қалғум бар еди; 14 бирақ сениң
разилиғиңни алмай һеч немини қилғум йоқ;
шундақ қилғанда сениң маңа қилған яхшилиғиң
мәҗбурий әмәс, бәлки разимәнлик билән болиду.
15 Чүнки сениң Онесимустин вақитлиқ мәһрум
болғиниңниң сәвәви, бәлким дәл сениң униңға
әбәдил-әбәткичә несивә болушуң үчүн еди. (aiōnios
g166) 16 Мениң шундақ дегиним, униңға қул
қатарида әмәс, бәлки қулдин көп үстүн —
маңа нәқәдәр сөйүмлүк, шундақла саңа техиму
шундақ болидиған (инсаний мунасивәтләр билән
һәм Рәбдә болған мунасивәт билән), сөйүмлүк
қериндаш қатарида егә болисән; 17 шуниң
үчүн, әгәр сән мени һәмдаш қатарида көрсәң,
уни мени қобул қилғандәк қобул қилғин. 18
Әгәр бурун у саңа бирәр йолсизлиқ қилған
болса яки саңа қәриздар болған болса, буни
мениң һесавимға язғин. 19 Мана мәнки Павлус
бу сөзләрни өз қолум билән йезиватимән:
қәрзи болса өзүм қайтуримән; лекин мән саңа
өзүңниң җениң билән маңа қәриздар болғиниңни
тилға алмаймән. 20 Шуңа, әй қериндишим, мән
Рәбдә сәндин мәнпәәткә еришмәкчимән; ич-
бағирлиримни Мәсиһдә сөйүндүргин. 21 Ишәшим
сөзүмни аңлайдиғанлиғиңға камил болуп вә
сориғанлиримдин артуқ орунлайдиғанлиғиңни
билип, саңа мошундақ яздим. 22 Булардин
башқа, маңа туралғу җай тәйярлап қойғин. Чүнки
дуалириңлар арқилиқ мениң силәргә қайтуруп
берилишимни үмүт қилимән. 23 Әйса Мәсиһкә
хизмәт қилғанлиғи үчүн зиндандишим болған
Әпафрас, 24 хизмәтдашлирим Маркус, Аристархус,
Демас вә Луқалардин саңа салам. 25 Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң меһри-шәпқити роһуңларға яр
болғай!

Ибранийларға

1 Худа бурунқи заманларда ата-бовиларға
пәйғәмбәрләр арқилиқ түркүм-түркүм бойичә
вә нурғун йоллар билән сөз қилған болуп,
2 мошу ахирқи күнләрдә болса бизгә Оғли
арқилиқ сөзлиди. У Оғлини пүткүл мәвҗудатниң
мирасхори қилип бекәткән, Униң арқилиқ
каинатларни яратқан. (aiōn g165) 3 У Худаниң шан-
шәривидин парлиған нур, Униң әйнийитиниң
ипадисидур, У қудрәтлик сөз-калами билән
пүткүл каинаттики мәвҗудатни өз орнида
турғузуватқан болуп, У гуналарни тазилаш
хизмитини ада қилғандин кейин, әрштики шану-
шәвкәт егисиниң оң йенида олтарди. 4 Шуниңдәк,
У пәриштиләрдин көп үстүн нам-мәртивигә мирас
болуп, улардин шунчә жүксәк турди. 5 Чүнки Худа
[муқәддәс язмиларда] пәриштиләрниң қайсисиға:
«Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени
туғдурдум», вә йәнә: «Мән Униңға Ата болимән,
Уму Маңа Оғул болиду» дегән еди? 6 Униң үстигә, У
Өзиниң тунҗисини йәр йүзигә әвәткәндә, «Барлиқ
пәриштиләр Униңға сәҗдә қилсун» дегән. 7 У
пәриштиләр тоғрилиқ: — «У пәриштилирини
шамаллар, Хизмәткарлирини от ялқуни қилиду»,
дегән еди; 8 лекин Оғли һәққидә болса Униңға
мундақ дегән: — «Сениң тәхтиң, и Худа, әбәдил-
әбәтликтур; Сениң падишалиғиңдики шаһанә
һасаң адаләтниң һасисидур. (aiōn g165) 9 Сән
һәққанийәтни сөйүп, рәзилликкә нәпрәтлинип
кәлгәнсән; Шуңа Худа, йәни Сениң Худайиң
Сени һәмраһлириңдин үстүн қилип шатлиқ
мейи билән мәсиһ қилди». 10 Худа Оғлиға
йәнә мундақ дегән: — «Сән, и Рәб, һәммидин
бурун зиминниң улини салдиң, Асманларни
болса қоллириң ясиғандур; 11 Улар йоқ болуп
кетиду, Лекин Сән мәңгү турисән; Уларниң
һәммиси кийимдәк конирап кетиду; 12 Сән уларни
тон кәби йөгәп қойисән, Шунда улар кийим-
кечәк йәңгүшләнгәндәк йәңгүшлиниду. Бирақ Сән
мәңгү өзгәрмигүчидурсән, Жиллириңниң тамами
йоқтур». 13 Йәнә, У қайсибир пәриштигә: — «Мән
Сениң дүшмәнлириңни тәхтипәриң қилмиғичә,
Мениң оң йенимда олтирисән» — дегән еди? 14
Шундақ екән, пәриштиләрниң һәммиси пәқәт
ниҗатқа мираслиқ қилидиғанлар үчүн хизмәт
қилишқа [Худа тәрипидин] әвәтилгән хизмәтчи
роһлар әмәсму?

2 Бу сәвәптин, аллиқандақ йол билән [һәқиқий
йолдин] тейилип кәтмәслигимиз үчүн, аңлиған
һәқиқәтләргә техиму етивар қилишимиз лазим.
2 Чүнки пәриштиләр арқилиқ йәткүзүлгән сөз-
каламниң турақлиқ екәнлиги испатланған һәмдә
униңға һәр бир бойсунмаслиқ вә итаәтсизлик
қилиш тегишлик җазаға тартилидиған йәрдә, 3
шунчә улуқ қутқузуш-ниҗатқа етивар бәрмисәк,
биз қандақму [җазадин] қечип қутулалаймиз?!
Чүнки бу ниҗатниң хәвири дәсләптә Рәб арқилиқ
уқтурулған, һәм униң һәқлиғини беваситә
аңлиғанларму бизгә тәстиқлиған; 4 униң үстигә
Худа бешарәтлик аламәтләр, карамәтләр вә һәр
хил қудрәтлик мөҗизиләр арқилиқ, шундақла
Өз ирадиси бойичә Муқәддәс Роһниң ата
қилған илтипатлири билән тәң буниңға гувалиқ
бәргән. 5 Биз дәватқан кәлгүси дунияни Худа
пәриштиләрниң башқурушиға өткүзүп бәргини
йоқ; 6 бәлки бу һәқтә [муқәддәс язмиларниң]
бир йеридә бирәйлән мундақ гувалиқ бәргәндур:
— «[И Худа], инсан дегән немиди, Сән уни
сеғинидикәнсән? Адәм балиси немиди, Сән
униң йениға келип йоқлайдикәнсән? 7 Чүнки
Сән униң орнини пәриштиләрниңкидин азғинә
төвән бекиткәнсән, Сән униңға шан-шәрәп вә
шөһрәтләрни таҗ қилип кийдүрдүңсән; Уни
қолуң ясиғанларни идарә қилишқа тиклидиң; 8
Сән барлиқ мәвҗудатларни униң пути астида
бойсундурғансән». Әнди «барлиқ мәвҗудатларни
униң пути астида бойсундурғансән» дегини,
һеч қандақ нәрсә униңға бойсунмаслиққа
қалдурулмиған, дегәнликтур. Бирақ, һазирчә
мәвҗудатларниң һәммисиниңла униңға
бойсунғанлиғини техи көрмәйватимиз. 9 Лекин
биз үчүн пәриштиләрдин «азғинә вақит төвән
қилинған», өлүм азаплирини тартқанлиғи үчүн
һазир шан-шәрәп вә һөрмәт таҗи кийдүрүлгән
Әйсани көргүчи болдуқ; чүнки У Худаниң меһри-
шәпқити билән һәммәйлән үчүн өлүмниң
тәмини тетиди. 10 Чүнки пүткүл мәвҗудатлар
Өзи үчүнму һәм Өзи арқилиқму мәвҗут болуп
туруватқан Худаға нисбәтән, нурғун оғулларни
шан-шәрәпкә башлиғанда, уларниң ниҗатиниң
йол башлиғучисини азап-оқубәтләр арқилиқ
камаләткә йәткүзүшкә лайиқ кәлди. 11 Чүнки

пак-муқәддәс Қилғучи билән пак-муқәддәс
қилинғанларниң һәммиси дәрвәқә охшаш
Бирисидин кәлгәндур; шуниң билән У уларни
«қериндаш» дейиштин номус қилмайду. 12 Худди
У [Худаға (муқәддәс язмиларда йезилғандәк)]:
«Намиңни қериндашлиримға жакалаймән,
Жамаәт ичидә Сени нахшиларда күйләймән»
дегән. 13 У йәнә: «Мән саңа тайинимән» вә
«Қараңлар, мана Мән бу йәрдә Худа Маңа ата
қилған пәрзәнтләр билән биллә» дегән. 14
Пәрзәнтләр болса әт билән қандин тәнлик
болғачқа, Оғулму [шу пәрзәнтләрниңкигә]
охшашла әт вә қандин тәнлик болди. Бундақ
қилиштики мәхсәт, У өлүм арқилиқ өлүм
һоқуқини тутқан Иблисниң күчини бекар қилип,
15 өмүр бойи өлүм қорқунучидин қуллуққа
тутулғанларниң һәммисини азатлиққа чиқириш
үчүн еди. 16 Чүнки У дәрвәқә пәриштиләргә әмәс,
бәлки Ибраһимниң әвлатлириға тутишиду; 17
Шуниң үчүн, У Худаға аит ишларда рәһимдил
вә садиқ баш каһин болуши үчүн, хәлиқниң
гуналириниң кәчүрүм қурбанлиғини берәлиши
үчүн, У һәр җәһәттин қериндашлириға охшаш
қилиниши керәк еди. 18 Чүнки Өзи синақларни Өз
бешидин кәчүрүп, азап-оқубәт чәккән болғачқа, У
синақларға дуч кәлгәнләргиму ярдәм берәләйду.

3 Шундақ екән, әй муқәддәс қериндашлар,
әрштин болған чақириққа ортақ несип
болғанлар, өзимиз етирап қилған Расул вә Баш
Қаһин, йәни Әйсаға көңүл қоюп қараңлар. 2
Худди Муса [пәйғәмбәр] Худаниң пүтүн аилисидә
хизмәт қилғанда Худаға садиқ болғандәк, уму
өзини тайинлап хизмәткә Қойғучиға садиқ болди.
3 Лекин өйни бәрпа қилғучи өзи бәрпа қилған
өйдинму артуқ шөһрәткә сазавәр болғинидәк,
Уму Мусадин артуқ шан-шәрәпкә лайиқтур. 4
Чүнки һәммә өйниң бәрпа қилғучиси бардур;
лекин пүтүн мәвҗудатниң бәрпа қилғучиси болса
Худадур. 5 Муса болса хизмәткар салаһийити
билән Худаниң пүтүн аилисидә садиқлиқ билән
кейинки ашкарилинидиған ишларға гувалиқ
бериш хизмитини қилған. 6 Лекин Мәсиһ болса
Худаниң аилисигә Оғул салаһийити билән
һөкүм сүриду; вә әгәр биз җасаритимиз вә
үмүтүмиздин болған иптихарлиқни ахирғичә
чиң тутсақ, дәрвәқә Худаниң әшу аилисигә тәвә
болған болимиз. 7 Шуңа, [муқәддәс язмиларда]
Муқәддәс Роһниң дегинидәк, Бүгүн, әгәр силәр
[Худаниң] авазини аңлисаңлар, 8 Әйни чағларда
Уни ғәзәпләндүрүп, чөл-баяванда Уни синиған
күнидикидәк, Жүригиңларни қаттиқ қилмаңлар!
9 Мана шу йәрдә ата-бовилириңлар Мени синиди,
испатлиди һәм Мениң қилғанлиримни қириқ
жил көрүп кәлгән еди. 10 Мән шу дәвирдин бизар
болуп: — «Булар көңлидә дайим адашқанлар,
Мениң йоллиримни һеч билип йәтмигән. 11
Шуңа Мән ғәзәплинип қәсәм ичип: — «Улар
Мениң арамлиғимға қәтъий кирмәйду» дедим».
12 Әнди қериндашлар, һеч қайсиңларда яман
нийәтлик вә етиқатсиз қәлб болмисун, шундақла
униң мәңгү һаят Худадин йүз өрүмәслигигә
көңүл бөлүңлар; 13 пәқәт «бүгүн»ла болидикән,
һеч қайсиңлар гунаниң аздурушлири билән
көңлүңларниң қаттиқлашмаслиғи үчүн һәр күни
бир-бириңларни җекиләңлар. 14 Дәсләптики
хатирҗәмлигимизни ахирғичә чиң тутсақла,
дәрвәқә Мәсиһ билән шерик болған болимиз.
15 Жуқирида ейтилғинидәк: — «Бүгүн, әгәр
силәр [Худаниң] авазини аңлисаңлар, Әйни
чағларда [Уни] ғәзәпләндүргән күнидикидәк,
Жүригиңларни қаттиқ қилмаңлар!» 16 (Әнди Униң
авазини аңлап туруп, Уни ғәзәпләндүргәнләр
кимләр еди? Муса пәйғәмбәрниң йетәкчилигидә
Мисирдин [қутулуп] чиққан әшу [Исраилларниң]
һәммиси әмәсму? 17 У қириқ жил кимләргә
ғәзәпләнди? Йәнила шу гуна өткүзүп, жиқилип
җәсәтлири чөлдә қалғанларға әмәсму? 18
Шундақла У кимләргә Өз арамлиғимға қәтъий
кирмәйсиләр дәп қәсәм қилди? Өзигә итаәт
қилмиғанларни әмәсму? 19 Шуңа булардин
көрүвалалаймизки, уларниң [арамлиққа]
кирмәслиги етиқатсизлиғи түпәйлидин еди).

4 Әнди Униң арамлиғиға кирип бәһримән болуш
тоғрисидики вәдиси [бизгә] қалдурулғандин
кейин, араңлардики бирәрсиниңму униң
несивисидин чүшүп қелишидин қорқунучта
еһтият қилайли. 2 Чүнки хуш хәвәр худди
[чөлдики Исраилларға] аңлитилғандәк
бизләргиму аңлитилди. Лекин уларниң
аңлиғанлири етиқат билән жуғурулмиғанлиқтин,
сөз-каламниң уларға һеч қандақ пайдиси
болмиған еди. 3 Чүнки бу арамлиққа киргәнләр
болса — етиқат қилған бизләрмиз. Худди Худаниң
ейтқинидәк: «Шуңа мән ғәзәплинип қәсәм

ичип: — «Улар Мениң арамлиғимға қәтъий
кирмәйду — дегән». Худаниң әмәллири болса
дуния апиридә болғандила һәммиси тамамланған
еди; 4 чүнки яритилишниң йәттинчи күни
һәққидә муқәддәс язмиларниң бир йеридә
мундақ дейилгән: «Йәттинчи күни кәлгәндә,
Худа һәммә әмәллиридин арам алди». 5 Йәнә
келип жуқурида ейтилғандәк Худа: «Улар Мениң
арамлиғимға қәтъий кирмәйду» дегән еди. 6
Буниңдин көрүнәрликки, Худаниң арамлиғиға
кирәләйдиғанлар бар, амма униң тоғрисидики
хуш хәвәрни авал аңлиғанлар итаәтсизлик
қилғанлиғи үчүн, униңға кирәлмиди. 7 Шуниң
үчүн, Худа әнә шу [арамлиқ тоғрисида] узақ
вақиттин кейинки мәлум бир күнни «бүгүн» дәп
бекитип, Давут [пәйғәмбәр] арқилиқ йәнә шундақ
ейтқан: — «Бүгүн униң авазини аңлисаңлар,
Жүригиңларни қаттиқ қилмаңлар!» 8 Әгәр
Йәшуа [пәйғәмбәр] [Исраилларни] арамлиққа
киргүзгән болса еди, Худа кейин йәнә бир
[арамлиқ] күни тоғрилиқ демигән болатти. 9
Қисқиси, шабат күнидики бир арамлиқ Худаниң
хәлқини күтмәктә. 10 Чүнки Худаниң арамлиғиға
киргүчиләр худди Худа «Өз әмәл-ишлиридин
арам алған»дәк, өзлириниң ишлиридин арам
алиду. 11 Шуңа һеч қайсимизниң әнә шу
[Исраиллардәк] итаәтсизлик қилған һалитидә
жиқилип чүшмәслиги үчүн, һәр биримиз бу
арамлиққа киришкә интиләйли. 12 Чүнки Худаниң
сөз-калами жанлиқтур вә күчкә егидур, һәтта
жан билән роһни, илик билән боғумларни бир-
биридин айриветәлигидәк дәрижидә, һәр қандақ
қош бислиқ қиличтин иштиктур, қәлбдики ой-
пикир вә арзу-нийәтләрниң үстидин һөкүм
чиқарғучидур. 13 Униң алдида һеч қандақ
мәвжудат ғайип әмәстур; бәлки биздин һесап
Алғучиниң көзлири алдида һәммә иш очуқ-
ашкаридур. 14 Шундақ болған екән, шундақла әрш-
асманлардин өтүп чиққан улуқ Баш Қаһинимиз,
йәни Худаниң Оғли Әйса болған екән, биз етирап
қилған етиқатимизда чиң турайли. 15 Чүнки бизгә
тайинланған баш каһинимиз ажизлиқлиримизға
һесдашлиқ қилмиғучи әмәс, бәлки бизгә охшаш
һәр хил аздуруш-синақларға дуч кәлгән, лекин
гуна садир қилип бақмиғучидур. 16 Шуңа
жүригимиз тоқ һалда рәһим-шәпқәткә еришиш вә
ярдәмгә еһтияжлиқ вақтимизда шапаәт тепиш
үчүн меһри-шәпқәт [аян қилинғучи] тәхткә
йеқинлишайли.

5 Һәр қетимлиқ баш каһин инсанлар арисидин
таллинип, хәлиққә вакалитән Худаға хизмәт
қилишқа, йәни хәлиқниң атиған һәдийәлирини
вә гуналар үчүн қилған қурбанлиқлирини Худаға
сунушқа тайинлиниду. 2 Униң һәртәрәпләп
ажизлиқлири болғачқа, билимсизләр вә йолдин
чәтнигәнләргә мулайимлиқ билән муамилә
қилалайду. 3 Шу ажизлиғи үчүн у хәлиқниң
гуналири һесавиға қурбанлиқ сунғандәк, өз
гуналири үчүнму қурбанлиқ сунушқа тоғра
келиду. 4 Һеч бир киши бу шәрәплик мәртивини
өзлүгидин алмайду, пәқәт Һарунға охшаш, Худа
тәрипидин чақирилғандила уни алиду. 5 Худди
шуниңдәк Мәсиһму баш каһин мәртивисигә
Өзини улуқлап өзлүгидин еришкән әмәс, бәлки
Уни [улуғлиғучи Худа] Өзи еди; У Униңға:
— «Сән Мениң Оғлумдурсән, бүгүн Мән Сени
туғдурдум» дегән. 6 У [муқәддәс язмиларниң]
йәнә бир йеридә Униңға: — «Сән әбәдил-әбәткичә
Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән»
дегән. (aiōn g165) 7 [Мәсиһ] йәр йүзидики күнләрдә,
Өзини өлүмдин қутқузувелишқа қадир Болғучиға
қаттиқ нидалар вә көз яшлири билән дуа-
тилавәтләр вә жилинишларни көтәрди. Униң
ихласмәнлигидин дуалири ижабәт қилинди. 8
Гәрчә У [Худаниң] Оғли болсиму, азап чекишлири
арқилиқ итаәтмән болушни үгәнди. 9 У
мана мошундақ мукәммәл қилинған болғачқа,
барлиқ Өзигә итаәт қилғучиларға мәңгүлүк
нижатни барлиққа кәлтүргүчи болуп, (aiōnios
g166) 10 Худа тәрипидин «Мәлкизәдәкниң
каһинлиқ түзүми тәртивидә баш каһин» дәп
жакаланди. 11 Бу иш тоғрилиқ ейтидиған нурғун
сөзлиримиз бар, лекин қулақлириңлар паң болуп
кәткәчкә, буларни силәргә ениқ чүшәндүрүш
тәс. 12 Чүнки силәр аллибурун тәлим бәргүчи
болушқа тегишлик болған чағдиму, әмәлийәттә
силәр йәнила Худаниң сөз-каламиниң асасий
һәқиқәтлириниң немә екәнлигини башқиларниң
яңливаштин үгитишигә муһтажсиләр; силәргә
йирик йемәклик әмәс, бәлки йәнила сүт керәктур.
13 Чүнки пәқәт сүт биләнла озуқлинидиғанларниң
бовақтин пәрқи йоқтур, улар һәққанийәт
каламиға пишшиқ болмиған ғоридур, халас. 14
Бирақ йемәклик болса йетилгәнләр, йәни өз

аң-зеһинлирини яхши-яманни пәриқ етишкә йетилдургәнләр үчүндур.

6 2 Шуниң үчүн, Мәсиһ тоғрисидики дәсләпки асасий тәлимдә тохтап қалмай, — йәни қайтидин «өлүк ишлар»дин товва қилиш вә Худаға етиқат бағлаш, чөмүлдүрүлүшләр, «қол тәккүзүш», өлгәнләрниң тирилдүрүлүши вә мәңгүлүк һөкүм-сорақ тоғрисидики тәлимләрдин һул салайли дәп олтармай, мукәммәлликкә қарап маңайли. (aiōnios g166) 3 Худа халиған екән, биз шундақ қилимиз. 5 Чүнки әслидә йорутулуп, әрштики илтипаттин тетиған, Муқәддәс Роһтин несип болған, Худаниң сөз-каламиниң яхшилиғини һәм кәлгүси заманда аян қилинидиған қудрәтләрни һес қилип баққанлар әгәр йолдин чәтнигән болса, уларни қайтидин товва қилдуруш һәргиз мүмкин әмәс. Чүнки улар өз-өзигә қилип Худаниң Оғлини қайтидин крестләп рәсва қилмақта. (aiōn g165) 7 Чүнки көп қетимлап өз үстигә яққан ямғур сүйини ичкән, өзидә териғучиларға мәнпәәтлик зираәтләрни өстүрүп бәргән йәр болса Худадин бәрикәт алмақта. 8 Бирақ тикән вә қамғақ өстүргән болса, у әрзимәс болуп, ләнәткә йеқин болуп, ақивити көйдүрүлүштин ибарәт болиду. 9 Лекин әй сөйүмлүклирим, гәрчә жуқуриқи ишларни тилға алған болсақму, силәрдә буниңдинму әвзәл ишлар, шундақла ниҗатлиқниң елип баридиған ишлири бар дәп қайил болдуқ. 10 Чүнки Худа қилған әмәллириңларни вә Униң муқәддәс бәндилиригә қилған вә һазирму қиливатқан хизмитиңлар арқилиқ Униң нами үчүн көрсәткән меһир-муһәббитиңларни унтуп қалидиған адаләтсизләрдин әмәс. 11 Амма силәрниң үмүтүңларниң толуқ җәзм-хатирҗәмлик билән болуши үчүн, һәр бириңларниң ахирғичә шундақ ғәйрәт қилишиңларға интизармиз; 12 шундақла сөрәлмиләрдин болмай, бәлки етиқат вә сәвирчанлиқ арқилиқ Худаниң вәдилиригә варислиқ қилғанларни үлгә қилидиғанлардин болғайсиләр. 13 Чүнки Худа Ибраһимға вәдә қилғанда, Өзидин үстүн туридиған һеч ким болмиғачқа, Өзи билән қәсәм қилип: 14 «Саңа чоқум бәхит ата қилимән, сени чоқум көпәйтип беримән» — деди. 15 Шуниң билән, [Ибраһим] узун вақит сәвир-тақәт билән күтүп, Худаниң вәдисигә ерišти. 16 Чүнки инсанлар өзлиридин үстүн туридиған бирини тилға елип қәсәм қилиду; уларниң арисида қәсәм испат-тәстиқ һесаплинип, һәр хил талаш-тартишларға хатимә бериду. 17 Шуниңдәк Худа, Өз вәдисигә варислиқ қилғанларға Өз нишан-мәхситиниң өзгәрмәйдиғанлиғини техиму очуқрақ билдүрүш үчүн, қәсәм қилип вәдә бәрди. 18 Шуниң билән қәтъий өзгәрмәс икки иш арқилиқ, көз алдимизда қоюлған үмүтни чиң тутуш үчүн [һалакәттин] өзимизни қачуруп уни башпанаһ қилған бизләр күчлүк риғбәт-илһамға еришәләймиз (бу икки ишта Худаниң ялған ейтиши қәтъий мүмкин әмәс, әлвәттә). 19 Бу үмүт җенимизға чиң бағланған кемә ләңгиридәк шүбһисиз һәм мустәһкәм болуп, [әрштики] ибадәтханиниң [ички] пәрдисидин өтүп бизни шу йәргә туташтуриду. 20 У йәргә биз үчүн йол ечип маңғучи Әйса биздин авал киргән болуп, Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми тәртивидә мәңгүлүк тайинланған Баш Каһин болди. (aiōn g165)

7 Чүнки бу Мәлкизәдәк Салем шәһириниң падишаси, шундақла Әң Алий Болғучи Худаниң каһини болуп, Ибраһим падишаларни йеңип җәңдин қайтқанда, униң алдиға чиққан вә униңға бәхит тилигән еди. 2 Ибраһим болса еришкән барлиқ [олҗисиниң] ондин бир үлүшини униңға атиған еди. [Мәлкизәдәк дегән исимниң] биринчи мәнаси «һәққанийәт падишаси» дегәнликтур; униң йәнә бир нами «Салемниң падишаси» болуп, буниң мәнаси «аманлиқ падишаси» дегәнликтур; 3 униң атиси йоқ, аниси йоқ, нәсәбнамиси йоқ, күнлириниң башлиниши вә һаятиниң ахирлишиши йоқтур, бәлки у Худаниң Оғлиға охшаш қилинип, мәңгүлүк каһин болуп туриду. 4 Әнди қараңлар, бу Мәлкизәдәк немидегән улуқ адәм-һә! Һәтта ата-бовилиримизниң чоңи Ибраһимму олҗисиниң ондин бирини униңға атиған. 5 Дәрвәқә Лавийниң әвлатлиридин каһинлиқни зиммисигә алғанлар Тәврат қануни бойичә хәлиқтин, йәни өз қериндашлиридин Ибраһимниң пуштидин болғиниға қаримай тапқининиң ондин бир үлүшини жиғиши әмир қилинған. 6 Лекин буларниң қәбилә-уруғидин болмиған Мәлкизәдәк болса Ибраһимдин «ондин бир үлүши»ни қобул қилған андин Худаниң вәдилиригә егә болғучи Ибраһимға бәхит тилигән. 7 Шүбһисизки,

бәхит тилигүчи бәхиткә еришкүчидин үстүндур.
8 Бу йәрдики «ондин бир үлүш»ни қобул
қилғучилар өлидиған адәмләрдиндур; у йәрдики
«ондин бир үлүш»ни қобул қилғучи тоғрисида
[муқәддәс язмиларда] «У һаят яшиғучи» дәп
гувалиқ берилгәндур. 9 Һәтта мундақ дейишкә
болидуки, ондин бир үлүшни алидиған Лавийму
[әждати] Ибраһим арқилиқ [Мәлкизәдәккә] ондин
бир үлүшни бәргән. 10 Чүнки Мәлкизәдәк
Ибраһимни қарши алғанда, Лавийни [кәлгүсидики
пушти болуш сүпитидә] йәнила Ибраһимниң
тенидә еди, дәп һесаплашқа болиду. 11 Әнди
Лавий қәбилисиниң каһинлиқ түзүми арқилиқ
мукәммәл һәққанийлиқ келәләйдиған болса
(чүнки шу түзүмгә асаслинип Тәврат қануни
Исраил хәлқигә чүшүрүлгән еди), кейинки
вақитларда Һарунниң каһинлиқ түзүми бойичә
әмәс, бәлки Мәлкизәдәкниң каһинлиқ түзүми
бойичә башқа бир каһинниң чиқишиниң немә
һаҗити болатти? 12 Әнди каһинлиқ түзүми
өзгәртилгән болса, униңға [мунасивәтлик] қанун-
түзүмму өзгәртилишкә тоғра келиду. 13 Чүнки бу
ейтиливатқан сөзләр қаритилған зат болса башқа
бир қәбилидин болуп, бу қәбилидин һеч ким
қурбангаһта хизмәттә болуп бақмиған. 14 Чүнки
Рәббимизниң Йәһуда қәбилисидин чиққанлиғи
ениқ; Муса бу қәбилә тоғрисида каһинлиққа
мунасивәтлик һеч бир нәрсә демигән еди. 15 Әнди
Мәлкизәдәктәк башқа бир каһин чиққан болуп, бу
өзгириш мунулардин техиму рошән болиду; 16
униң [каһинлиққа] тайинлиниши әт егилиригә
бағлиқ әмир билән әмәс, бәлки пүтмәс-түгимәс
һаятниң қудритидин болғандур. 17 Чүнки бу
һәқтә [муқәддәс язмиларда]: «Сән әбәдил-әбәткичә
Мәлкизәдәкниң типидики бир каһиндурсән» дәп
гувалиқ берилгән. (aiōn g165) 18 Чүнки алдинқи әмир-
түзүм аҗизлиғи вә үнүмсизлиги түпәйлидин
күчидин қалдурулған 19 (— чүнки Тәврат қануни
һеч ишни камаләткә йәткүзәлмиди). Униң орниға
бизни Худаға йеқинлаштуридиған, униңдин әвзәл
үмүт елип келинди. 21 Униң үстигә, бу иш
[Худаниң] қәсими билән капаләткә егә болмай
қалмиди (илгири өткән каһинлар [Худаниң]
қәсимисиз каһин болған еди; лекин, Әйса болса
Өзигә: — «Пәрвәрдигар шундақ қәсәм ичти,
һәм һәргиз буниңдин янмайду: — «Сән әбәдил-
әбәткичә каһиндурсән»» Дегүчиниң қәсими билән
каһин болди). (aiōn g165) 22 Әнди Әйса шундақ улуқ
иш билән әвзәл бир әһдиниң кепили қилинди.
23 Йәнә келип, илгири өткән каһинлар көп
болуши керәк еди; чүнки уларниң [һәр бири]
өлүм түпәйлидин вәзиписини давамлаштуралмай
қалған. 24 Лекин [Әйса] мәңгүгә турғачқа, Униң
каһинлиғи һәргиз өзгәртилмәстур. (aiōn g165) 25
Шу сәвәптин, У Өзи арқилиқ Худаниң алдиға
кәлгәнләрни үзүл-кесил қутқузушқа қадир; чүнки
У улар үчүн Худаға мураҗиәт қилишқа мәңгү
һаяттур. 26 Мошундақ бир баш каһин дәл
бизниң һаҗитимиздин чиқидиған — муқәддәс,
әйипсиз, ғубарсиз, гунакарлардин нери қилинған,
әршләрдин жуқури елип көтирилгән каһиндур. 27
У әшу баш каһинлардәк һәр күни алди билән өз
гуналири үчүн, андин хәлиқниң гуналири үчүн
қурбанлиқ сунушқа муһтаж әмәс. Чүнки У Өзини
қурбанлиқ сүпитидә сунғанда, һәммәйлән үчүн
буни бир йолила ада қилди. 28 Чүнки Тәврат
қануни аҗиз бәндә болған инсанларни баш каһин
қилип тайинлайду, лекин Тәврат қанунидин
кейин кәлгән Худаниң қәсәм-калами мәңгүгә
камаләткә йәткүзүлгән Оғулни баш каһин қилип
тайинлиди. (aiōn g165)

8 Ейтқанлиримизниң баш нуқтиси шуки:
Әрштики улуқ Болғучиниң тәхтиниң оң
тәрипидә олтарған шундақ бир Баш Каһинимиз
бар. 2 У муқәддәс җайларда, шундақла инсан
әмәс, бәлки Пәрвәрдигар тиккән һәқиқий ибадәт
чедириниң һәммисидә каһинлиқ хизмитини
қилғучидур. 3 Һәр бир баш каһин һәдийә һәм
қурбанлиқлар сунуш үчүн тайинлиниду. Шуниң
үчүн, [бизниң бу баш каһинимизниңму] бирәр
сунидиғини болуш керәк еди. 4 Дәрвәқә әгәр У йәр
йүзидә болсиди, һәргиз каһин болмайтти; чүнки
бу йәрдә Тәврат қанун-түзүми бойичә һәдийә
сунидиған каһинлар аллибурунла бардур 5 (бу
[каһинлар] хизмәт қилидиған [ибадәт чедири]
пәкәтла әрштики ишларниң көчүрүлмиси вә
көләңгисидур. Муса дәл бу ибадәт чедирини
қурушқа башлиғанда, Худаниң вәһийси униңға
келип: «Еһтият қилғинки, буларниң һәммисини
саңа тағда көрситилгән өрнәк бойичә ясиғин» дәп
агаһландурған). 6 Лекин һазир У ([кона әһдигә
аит] вәдиләрдин әвзәл вәдиләр үстигә бекитилгәч)
техиму яхши бир әһдиниң васитичиси болғачқа,
Униңға берилгән каһинлиқ хизмити башқа

каһинларниңкидин шунчә әвзәл туриду. 7 Әгәр шу
дәсләпки әһдә кәм-кутисиз болса еди, кейинкиси
үчүн орун издәшниң һеч қандақ һаҗити болмиған
болатти. 8 Лекин, Худа кона әһдини йетәрсиз
дәп қарап, [Исраилларға] мундақ дегән: — «Мана,
шу күнләр келидуки, — дәйду Пәрвәрдигар, —
Мән Исраил җәмәти вә Йәһуда җәмәти үчүн йеңи
бир әһдини әмәлгә ашуримән. 9 Бу әһдә уларниң
ата-бовилири билән түзгән әһдигә охшимайду;
шу әһдини Мән ата-бовилирини қолидин тутуп
Мисирдин қутқузуп йетәклигинимдә улар билән
түзгән едим; чүнки улар Мән билән түзүшкән
әһдәмдә турмиди, мән улардин нәзиримни
йөткидим, — дәйду Пәрвәрдигар. 10 Чүнки шу
күнләрдин кейин, Мениң Исраил җәмәти билән
түзидиған әһдәм мана шуки: — «Мән Өз тәврат-
қанунлиримни уларниң зеһин-әқлигә салимән,
һәмдә уларниң қәлбигиму пүтимән; Мән уларниң
Худаси болимән, уларму Мениң хәлқим болиду.
11 Шундин башлап һеч ким өз жутдишиға, яки
өз қериндишиға: — «Пәрвәрдигарни тонуғин»
дәп үгитишиниң һаҗити қалмайду; чүнки
уларниң һәммиси, әң кичигидин чоңиғичә
Мени билип болған болиду; 12 чүнки мән
уларниң қәбиһликлиригә рәһим қилимән һәмдә
уларниң гуналири вә итаәтсизлигирини мәңгүгә
есимдин чиқиривәтимән». 13 Әнди Худаниң бу
әһдини «йеңи» дейиши бурунқисини «кона»
дегәнлигидур; әнди вақти өткән, конириған иш
болса узун өтмәй йоқилиду.

9 Биринчи әһдидә мунасивәтлик ибадәт
бәлгүлимилири вә йәр йүзигә тәвә болған
бир муқәддәс ибадәт җайи бар еди. 2 Буниңға
бир ибадәт чедири тикилгән еди; униң муқәддәс
җай дәп аталған биринчи бөлүмидә чирақдан,
ширә һәм ширә үстидә рәтләнгән нанлар болатти.
3 Униң иккинчи, [йәни ички] пәрдисиниң
кәйнидә әң муқәддәс җай дәп аталған йәнә
бир чедир бөлүми бар еди. 4 Шу йәргә тәвә
болған алтун хушбуйгаһ вә пүтүнләй алтун билән
қапланған әһдә сандуғи бар еди. Сандуқниң
ичидә алтундин ясалған, манна селинған комзәк,
Һарунниң бих сүргән һасиси вә икки әһдә
[таш] тахтиси бар еди. 5 [Сандуқ] үстидики
«кафарәт тәхти»ниң үстигә шан-шәрәплик
«керуб»лар орнитилған болуп, қанатлири билән
уни йепип туратти. Әнди булар тоғрилиқ
тәпсилий тохтилишниң һазир вақти әмәс. 6 Бу
нәрсиләр мана шундақ орунлаштурулғандин
кейинла, каһинлар чедирниң биринчи бөлүмигә
[(йәни «муқәддәс җай»ға)] һәрдайим кирип,
ибадәт хизмитини қилиду. 7 Бирақ, [«әң муқәддәс
җай» дәп аталған] иккинчи бөлүмгә пәқәт баш
каһин жилда бир қетимла кириду. Каһин у
йәргә өз гуналири вә хәлиқниң наданлиқтин
өткүзгән гуналири үчүн аталған [қурбанлиқ]
қенини алмай кирмәйду. 8 Бу ишлар арқилиқ
Муқәддәс Роһ шуни көрситип бәрмәктики, бу
биринчи ибадәт чедиридики түзүм инавәтлик
болуп турсила, әң муқәддәс җайға баридиған
йол йәнила ечилмайду. 9 Мана булар рәсимдәк
һазирқи заманни рошәнләштүридиған бир хил
образ, халас. Буниңдин шуни көрүвелишқа
болидуки, бу чедирда сунулидиған һәдийә вә
қурбанлиқлар ибадәт қилғучини виҗданида
пак-камил қилалмайду. 10 Улар пәқәт йемәк-
ичмәкләр вә бойини суға селишниң түрлүк
рәсмийәтлиригә бағлиқ болуп, [қанун-түзүм]
түзүтүлүш вақти кәлгичилик күчкә егә қилинған,
инсанларниң әтлиригила бағлиқ болған
бәлгүлимә-низамлардур. 11 Лекин Мәсиһ болса
кәлгүсидики карамәт яхши ишларни елип
барғучи баш каһин болуп, адәм қоли билән
ясалмиған, бу дунияға мәнсуп болмиған, техиму
улуқ вә техиму мукәммәл ибадәт чедириға
кирди; 12 өшкә яки мозайларниң [қурбанлиқ]
қенини әмәс, бәлки Өзиниң [қурбанлиқ] қени
арқилиқ У (Өзила мәңгүлүк һөрлүк-ниҗатни
егилигән болуп) бир йолила мәңгүгә әң муқәддәс
җайға кирди. (aiōnios g166) 13 [Кона әһдә дәвридә]
өшкә вә буқиларниң қени һәм инәкниң күллири
напак болғанларниң үстигә сепилсә, уларни
әт җәһәтидин тазилап пак қилған йәрдә, 14
ундақта, мәңгүлүк Роһ арқилиқ өзини ғубарсиз
қурбанлиқ сүпитидә Худаға атиған Мәсиһниң
қени виҗданиңларни өлүк ишлардин пак қилип,
бизни мәңгү һаят Худаға ибадәт қилишқа техиму
йетәклимәмду?! (aiōnios g166) 15 Шуниң үчүн у
йеңи әһдиниң васитичисидур. Буниң билән
(инсанларниң авалқи әһдә астида садир қилған
итаәтсизликлири үчүн азатлиқ бәдили сүпитидә
шундақ бир өлүм болған екән) Худа тәрипидин
чақирилғанлар вәдә қилинған мәңгүлүк мирасқа
еришәләйду. (aiōnios g166) 16 Әгәр вәсийәт қалдурулса,

вәсийәт қалдурғучиниң өлүши тәстиқланғичә,
вәсийәт күчкә егә болмайду. 17 Чүнки вәсийәт
пәқәт өлүмдин кейин күчкә егә болиду. Вәсийәт
қалдурғучи һаятла болса, вәсийитиниң һеч қандақ
күчи болмайду. 18 Шуниңға охшаш, дәсләпки
әһдиму қан еқитилғандила, андин күчкә егә
болған. 19 Чүнки Муса Тәврат қануни бойичә һәр
бир әмрини пүтүн хәлиққә уқтурғандин кейин,
мозай вә өшкиләрниң суға арилаштурулған
қенини қизил жуң жипта бағланған зофа билән
қанун дәстуриға вә пүтүн хәлиққә сепип, уларға:
20 «Мана, бу Худа силәрниң әмәл қилишиңларға
әмир қилған әһдиниң қенидур» — деди. 21 У
йәнә охшаш йолда ибадәт чедириға вә чедирдики
ибадәткә мунасивәтлик пүткүл сайманларниң
үстигә қан сәпти. 22 Дәрвәқә, Тәврат қануни бойичә
һәммә нәрсә дегидәк қан билән паклиниду;
[қурбанлиқ] қени төкүлмигичә, гуналар кәчүрүм
қилинмайду. 23 Хош, әрштикигә тәқлид қилип
ясалған бу буюмлар мошундақ [қурбанлиқлар]
билән паклиниши керәк еди. Бирақ әрштики
нәрсиләрниң өзи булардин есил қурбанлиқлар
билән паклиниши керәк. 24 Чүнки Мәсиһ әрштики
һәқиқий ибадәт жайиға тәқлид қилинған, адәм
қоли билән ясалған муқәддәс жайға әмәс, бәлки
Худаниң һозурида бизгә вәкиллик қилип һазир
болуш үчүн әршниң өзигә кирип болди. 25 [Йәр
йүзидики] баш каһинниң жилмужил өз қенини
әмәс, бәлки [қурбанлиқларниң] қенини елип, әң
муқәддәс жайға қайта-қайта кирип турғинидәк,
у қурбанлиқ сүпитидә өзини қайта-қайта аташ
үчүн киргини йоқ. 26 Әгәр шундақ қилишниң
зөрүрийити болған болса, дуния апиридә
болғандин бери Униң қайта-қайта азап чекишигә
тоғра келәтти. Лекин У мана заманларниң
ахирида гунани йоқ қилиш үчүн, бир йолила
Өзини қурбан қилишқа оттуриға чиқти. (aiōn g165)
27 Һәммә адәмниң бир қетим өлүши вә өлгәндин
кейин сораққа тартилиши бекитилгәнгә охшаш,
28 Мәсиһму нурғун кишиләрниң гуналирини
Өз үстигә елиш үчүн бирла қетим қурбанлиқ
сүпитидә сунулғандин кейин, Өзини тәлпүнүп
күткәнләргә гунани йоқ қилған һалда нижат
кәлтүрүшкә иккинчи қетим ашкарә болиду.

10 Тәврат қануни кәлгүсидә елип келинидиған
гөзәл ишларниң өз әйнини әмәс, бәлки
уларниң көләңгисинила сүрәтләп бәргәчкә,
у тәләп қилинған, жилмужил сунулуп
келиватқан охшаш қурбанлиқлар арқилиқ
[Худаға] йеқинлашмақчи болғанларни һәргизму
мукәммәл қилалмайду. 2 Болмиса, мошу
қурбанлиқларниң сунулуши ахирлишатти, чүнки
ибадәт қилғучилар пак қилинип, виждани йәнә
өз гуналири түпәйлидин азапланмайтти. 3
Һалбуки, мошу қурбанлиқлар жилмужил өз
гуналирини өзлиригә әслитип туриду. 4 Чүнки
буқа вә өшкиләрниң қени гуналарни һәргиз
елип ташлалмайду. 5 Шуниң үчүн, У дунияға
кәлгәндә мундақ дегән: — «Нә қурбанлиқ, нә
атиған ашлиқ һәдийәлири болса Сениң тәләп-
арзуюң әмәс, Бирақ Сән Мән үчүн бир тән
тәйярлап бәрдиң; 6 Нә көйдүрмә қурбанлиқлар,
нә гуна қурбанлиғидинму сөйүнмидиң; 7 Шуңа
җавап бәрдимки — «Мана Мән кәлдим! — Қанун
дәстуруңда Мән тоғрилиқ пүтүлгәндәк — И Худа,
ирадәңни әмәлгә ашуруш үчүн кәлдим». 8 У
жуқурида: «Нә қурбанлиқ, нә ашлиқ һәдийәлири,
нә көйдүрмә қурбанлиқлар нә гунани тилигүчи
қурбанлиқлар Сениң тәләп-арзуюң әмәс, Сән
улардинму сөйүнмидиң» (бу қурбанлиқлар
Тәврат қанунининиң тәливи бойичә сунулуши
керәк еди) дегинидин кейин 9 йәнә: «Сениң
ирадәңни әмәлгә ашуруш үчүн кәлдим» дегән.
Демәк, [Худа] кейинкисини күчкә егә қилиш үчүн,
алдинқисини әмәлдин қалдуриду. 10 Худаниң
бу ирадиси бойичә Әйса Мәсиһниң тениниң
бир йолила қурбан қилиниши арқилиқ биз
гунадин паклинип, [Худаға] аталдуқ. 11 Һәр каһин
һәр күни ибадәт хизмитидә туриду, шундақла
гуналарни һәргиз сақит қилалмайдиған охшаш
хилдики қурбанлиқларни [Худаға] қайта-қайта
суниду. 12 Бирақ, бу [каһин] болса гуналар
үчүн бирла қетимлиқ мәңгү инавәтлик бир
қурбанлиқни сунғандин кейин, Худаниң оң
йенида олтарди; 13 У шу йәрдә «дүшмәнлири
Өз айиғи астида тәхтипәр қилинғичә» күтиду.
14 У мошу бирла қурбанлиқ билән Худаға атап
пак-муқәддәс қилинғанларни мәңгүгә мукәммәл
қилди. 15 [Муқәддәс язмиларда] [пүтүлгәндәк],
Муқәддәс Роһму бу һәқтә бизгә гувалиқ бериду.
Чүнки У авал: — 16 «У күнләрдин кейин, Мениң
улар билән түзидиған әһдәм мана шуки, дәйду
Пәрвәрдигар; Мән Өз тәврат-қанунлиримни
уларниң зеһин-әқлигиму салимән, Һәмдә уларниң

қәлбигиму пүтимән» дегәндин кейин, У йәнә:
— 17 «Уларниң гуналири вә итаәтсизлигирини
мәңгүгә есимдин чиқириветимән» — дегән. 18
Әнди шу йолда гуналар кәчүрүм қилинған екән,
гуналар үчүн қурбанлиқ қилишниң һаҗитиму
қалмайду. 19 Шуниң үчүн, әй қериндашлар,
Әйсаниң қени арқилиқ әң муқәддәс җайға
киришкә җүръәтлик болуп, 20 (У бизгә ечип
бәргән, ибадәтханиниң пәрдисидин (йәни,
Униң әт-тенидин) өтидиған шу җипйеңи,
һаятлиқ йоли билән) 21 шундақла Худаниң
аилисини башқуридиған бизниң улуқ каһинимиз
болғанлиғи билән, 22 диллиримиз виждандики
булғунушлардин сепилиш билән пакланған вә
бәдинимиз сап су билән жуюлғандәк тазиланған
һалда етиқатниң толуқ җәзм-хатирҗәмлиги вә
сәмимий қәлб билән Худаға йеқинлишайли!
23 Әнди етирап қилған үмүтүмиздә тәврәнмәй
чиң турайли (чүнки вәдә Бәргүчи болса сөзидә
турғучидур) 24 вә меһир-муһәббәт көрситиш
вә гөзәл иш қилишқа бир-биримизни қандақ
қозғаш вә риғбәтләндүрүшни ойлайли. 25
Бәзиләр адәт қиливалғандәк, җамаәттә җәм
болуштин баш тартмайли, бәлки бир-биримизни
җекиләп-илһамландурайли; болупму шу күниниң
йеқинлашқанлиғини байқиғиниңларда, техиму
шундақ қилайли. 26 Һәқиқәтни тонушқа
несип болғандин кейин, йәнила қәстән гуна
өткүзүвәрсәк, у чағда гуналар үчүн сунулидиған
башқа бир қурбанлиқ болмас, 27 бәлки бизгә
қалидиғини пәқәт сорақ, шундақла Худа билән
қаршилишидиғанларни йәп түгитишкә тәйяр
туридиған ялқунлуқ отни қорқунуч ичидә
күтүшла, халас. 28 Әнди Мусаға чүшүрүлгән
Тәврат қанунини көзгә илмиған һәр қандақ киши
икки яки үч гувачиниң испати болса, кәңчилик
қилинмайла өлтүрүләтти. 29 Ундақта, бир
киши Худаниң Оғлини дәпсәндә қилса, Худаниң
әһдисиниң қениға, йәни өзини пак қилған қанға
напак дәп қариса, шәпқәт қилғучи Роһни һақарәт
қилса, униңдин техиму еғир җазаға лайиқ
һесаплиниду, дәп ойлимамсиләр? 30 Чүнки
[Тәвратта] «Интиқам Мениңкидур, кишиниң
қилмишлирини өз бешиға өзүм яндуримән,
дәйду Пәрвәрдигар» вә «Пәрвәрдигар Өз хәлқини
сораққа тартиду» дегүчини билимиз. 31 Мәңгү
һаят Худаниң қоллириға чүшүп җазалиниш
нәқәдәр дәһшәтлик иш-һә! 32 Әнди силәр
йорутулуштин кейин, азап-оқубәтлик, қаттиқ
күрәшләргә бәрдашлиқ бәргән әшу бурунқи
күнләрни есиңларда тутуңлар. 33 Бәзи вақитларда
рәсва қилинип һақарәтләш вә харлинишларға
учридиңлар вә бәзи вақитларда мошундақ
муамилиләргә учриғанларға дәрддаш болдуңлар.
34 Чүнки силәр һәм мәһбусларниң дәрдигә ортақ
болдуңлар һәм мал-мүлкүңлар буланғандиму,
кәлгүсидә техиму есил һәм йоқап кәтмәйдиған
бақий тәәллуқатқа егә болидиғанлиғиңларни
билгәчкә, хошаллиқ билән бу ишни қобул
қилдиңлар. 35 Шуниң үчүн, җасаритиңларни
йоқатмаңлар, униңдин интайин зор инъам
болиду. 36 Чүнки Худаниң ирадисигә әмәл қилип,
Униң вәдә қилғиниға муйәссәр болуш үчүн,
сәвир-чидам қилишиңларға тоғра келиду. 37
Чүнки [муқәддәс язмиларда] [Худа] мундақ дегән:
— «Пәқәт азғинә вақиттин кейинла», «Кәлгүчи
дәрвәқә йетип келиду, У кечикмәйду. 38 Бирақ
һәққаний болғучи етиқат билән яшайду; Лекин у
кәйнигә чекинсә, Җеним униңдин сөйүнмәйду».
39 Һалбуки, биз болсақ кәйнигә чекинип һалак
болидиғанлардин әмәс, бәлки етиқат билән өз
җенимизни егилигәнләрдиндурмиз.

11 Етиқат болса үмүт қилған ишларниң
реаллиқтики ипадиси вә көрүнмәйдиған
шәйиләрниң дәлилидур. 2 Чүнки бурунқи
мөтивәрлиримиз қедимдә мана шу етиқат билән
[Худадин кәлгән] яхши гуваликни алған. 3
Биз етиқат арқилиқ каинатниң Худаниң сөз-
каламиси билән орнитилғанлиғини, шундақла
биз көрүватқан мәвҗудатларниң көргили
болидиған шәйиләрдин чиққан әмәслигини
чүшинәләймиз. (aiōn g165) 4 Етиқати болғачқа Һабил
Қабилниңкидинму әвзәл бир қурбанлиқни Худаға
атиған; етиқати болғачқа Худа униң атиғанлирини
тәрипләп, униңға һәққаний дәп гувалиқ бәрди.
Гәрчә өлгән болсиму, етиқати билән у йәнила
бизгә гәп қилмақта. 5 Етиқати болғачқа, Һанох
өлүмни көрмәйла [әршкә] көтирилди; Худа
уни көтирип елип кәткәчкә, у йәр йүзидә һеч
тепилмиди. Сәвәви у елип кетилиштин илгири,
Худани хурсән қилған адәм дәп тәрипләнгән
еди. 6 Әндиликтә етиқат болмай туруп, Худани
хурсән қилиш мумкин әмәс; чүнки Худаниң
алдиға баридиған киши Униң барлиғиға, шундақла

Униң Өзини издигәнләргә әҗрини қайтурғучи
екәнлигигә ишиниши керәк. 7 Етиқати болғачқа,
Нуһ техи көрүлүп бақмиған вақиәләр һәққидә
Худа тәрипидин агаһландурулғанда, ихласмәнлик
қорқунучи билән аилисидикиләрни қутқузуш
үчүн йоған бир кемә ясиди; һәмдә етиқати
арқилиқ шундақ қилип пүткүл дуниядикиләрниң
гуналири үстидин һөкүм чиқарди, шундақла
етиқаттин болған һәққанийлиққа мирасхор
болди. 8 Етиқати болғачқа, Худа Ибраһимни
униңға мирас сүпитидә бәрмәкчи болған зиминға
беришқа чақирғанда, у итаәт қилди; у қәйәргә
баридиғанлиғини билмәй туруп йолға чиқти. 9
Етиқати болғачқа у вәдә қилинған зиминда, худди
яқа жутта турғандәк мусапир болуп чедирларни
макан қилип яшиди. Худаниң униңға қилған
вәдисиниң ортақ мирасхорлири болған Исһақ вә
Яқупларму униң билән биргә шуниңға охшаш
яшиди. 10 Ибраһимниң шундақ қилишидики сәвәп,
у һуллири мустәһкәм болған шәһәрни күткән еди;
шәһәрниң лайиһилигүчи һәм қурғучиси Худа
Өзидур. 11 Етиқати болғачқа Сараһ гәрчә яшинип
қалған, туғут йешидин өткән болсиму, һамилдар
болуш иқтидариға егә болди; чүнки у вәдә
қилған Худани ишәшлик дәп қарайтти. 12 Буниң
билән бирла адәмдин, йәни өлгән адәмдәк болуп
қалған бир адәмдин асмандики юлтузлардәк
көп, деңиз саһилидики қумдәк сансиз әвлатлар
барлиққа кәлди. 13 Бу кишиләрниң һәммиси
Худаниң вәдә қилғанлириға муйәссәр болмай
турупла етиқати болған һалда аләмдин өтти.
Бирақ улар һаят вақтида буларниң кәлгүсидә
әмәлгә ашурулидиғанлиғини жирақтин көрүп,
қучақ ечип хурсәнлик билән күткән вә өзлирини
йәр йүзидә мусапир вә йолучи дәп ашкарә ейтқан
еди. 14 Бу бундақ сөзләрни қилған кишиләрниң
бир вәтәнни тәшна болуп издәватқанлиғини ениқ
ипадиләйду. 15 Дәрвәқә, улар өз жутини сеғинған
болса, қайтип кетиш пурсити чиққан болатти.
16 Лекин улар униңдинму әвзәл, йәни әрштики
бир маканни тәлпүнүп издимәктә. Шуниң үчүн,
Худаниң өзлириниң Худаси дәп атилишидин
номус қилмайду; чүнки мана, У улар үчүн бир
шәһәр һазирлиған. 17 Ибраһим Худа тәрипидин
синалғинида, етиқати болғачқа оғли Исһақни
қурбанлиқ сүпитидә Худаға атиди; гәрчә у
Худаниң вәдилирини, җүмлидин «Сениң намиңни
давамлаштуридиған нәслиң болса Исһақтин келип
чиқиду» дегинини тапшурувалған болсиму, у
йәнила бирдин-бир оғлини қурбан қилишқа тәйяр
турди. 19 Чүнки у һәтта Исһақ өлгән тәғдирдиму,
Худаниң уни тирилдүрүшкә қадир екәнлигигә
ишәнди. Мундақчә ейтқанда, Исһақни өлүмдин
тирилдүрүлгәндәк қайтидин тапшурувалди. 20
Етиқати болғачқа, Исһақ оғуллири Яқуп билән
Әсавниң кәлгүси ишлириға хәйрлик тиләп дуа
қилди. 21 Етиқати болғачқа, Яқуп аләмдин
өтүш алдида Йүсүпниң икки оғлиниң һәр бири
үчүн хәйрлик дуа қилип, һасисиға тайинип
туруп Худаға сәҗдә қилди. 22 Етиқати болғачқа,
Йүсүп сәкратқа чүшүп қалғанда, бәни Исраилниң
Мисирдин чиқип кетидиғанлиғини тилға алди
һәмдә өзиниң устиханлири тоғрилиқму әмир
қилди. 23 Етиқати болғачқа, Муса туғулғанда,
униң ата-аниси уни үч ай йошурди; чүнки
улар Мусаниң йеқимлиқ бир бала екәнлигини
көрди, падишаниң пәрманидинму қорқмиди.
24 Етиқати болғачқа, Муса чоң болуп улуқ зат
болғандин кейин, «Пирәвниң қизиниң оғли» дегән
атақта туриверишни рәт қилип, 25 гуна ичидики
ләззәтләрдин вақитлиқ бәһримән болушниң
орниға, Худаниң хәлқи билән биллә азап чекишни
әвзәл көрди. 26 У Мәсиһкә қаритилған һақарәткә
учрашни Мисирниң ғәзнисидики байлиқларға
егә болуштинму әвзәл билди. Чүнки көзлирини
[әрштики] инъамға тикивататти. 27 Етиқати
болғачқа, у падишаниң ғәзивидинму қорқмай
Мисирдин чиқип кәтти. [Җапа-мушәққәткә]
чидиди, чүнки Көзгә Көрүнмигүчи униң
көзигә көрүнүп турғандәк еди. 28 Етиқати
болғачқа, у «тунҗа оғлиниң җенини алғучи»
[пәриштиниң] [Исраилларға] тәгмәслиги үчүн
[тунҗи] «өтүп кетиш» һейтини өткүзүп, шуниңға
мунасивәтлик қанни [буйрулғини бойичә] сепип-
сүркиди. 29 Етиқати болғачқа, [Исраиллар]
Қизил деңиздин худди қуруқлуқта маңғандәк
меңип өтти. Бирақ [уларни қоғлап кәлгән]
Мисирлиқлар өтмәкчи болғанда суға ғәриқ
болди. 30 Етиқати болғачқа, хәлиқ йәттә күн
Йерихо шәһириниң сепилини айланғандин
кейин сепил өрүлди. 31 Етиқати болғачқа,
паһишә аял Раһаб Исраил чарлиғучилирини
достларчә күтүвалғачқа, итаәтсизләр [болған өз
шәһиридикиләр] билән бирликтә һалак болмиди.

32 Мән йәнә немишкә сөзләп олтирай? Гидеон,
Бараҡ, Шимшон, Йәфтаһ, Давут, Самуил вә
қалған башқа пәйғәмбәрләр тоғрисида ейтип
кәлсәм вақит йәтмәйду. 33 Улар етиқати билән
әлләрниң үстидин ғалип кәлди, адаләт жүргүзди,
[Худа] вәдә қилғанларға еришти, ширларниң
ағзилирини етип қойди, 34 дәһшәтлик отниң
ялқунини өчүрди, қиличниң тиғидин қечип
қутулди, аҗизлиқтин күчәйди, җәңләрдә батурлуқ
көрсәтти, ят әлләрниң қошунлирини тери-пирәң
қилди. 35 [Етиқати болғачқа], аяллар өлгән
уруқ-туққанлирини өлүмдин тирилдүргүзүп
қайтурувалди; бирақ башқилар кәлгүсидә техиму
яхши һалда өлүмдин тириләйли дәп, қутулуш
йолини рәт қилип қийинилишқа бәрдашлиқ
бәрди. 36 Йәнә бәзиләр синилип хар-мәсқириләргә
учрап қамчиланди, бәзиләр һәтта кишәнлинип
зинданға ташланди; 37 улар чалма-кесәк қилип
өлтүрүлди, һәрә билән һәрилинип парчиланди,
синақларни бешидин өткүзди, қиличлинип
өлтүрүлди; улар қой-өшкә терилирини йепинча
қилған һалда сәрсан болуп жүрди, намратлиқта
яшиди, қийин-қистаққа учриди, хорланди 38 (улар
бу дунияға зайә кәткән еди), чөлләрдә, тағларда,
өңкүрләрдә вә гәмиләрдә сәргәрдан болуп жүрди.
39 Буларниң һәммиси етиқати билән Худаниң
Өз гувайи билән тәрипләнгән болсиму, Худаниң
вәдә қилғиниға әйни бойичә еришкини йоқ. 40
Әндиликтә Худа бизләр үчүн техиму әвзәл бир
нишан-мәхсәтни бекиткән болуп, улар бизсиз
камаләткә йәткүзүлмәйду.

12 Әнди әтирапимизда гувачилар шунчә чоң
булуттәк бизни орувалғачқа, һәр хил еғир
жүк һәм бизгә асанла чирмишивалидиған гунани
чөрүп ташлап, алдимизға қоюлған жүгүрүш
йолини чидамлиқ билән бесип жүгүрәйли;
буниңда көзимизни етиқатимизниң Йол
Башлиғучиси вә Такамуллаштурғучиси болған
Әйсаға тикәйли. У Өзини күткән хошаллиқ үчүн
кресттики азапқа бәрдашлиқ бәрди һәм униңда
болған һақарәткә писәнт қилмиди. Шуниң билән
У Худаниң тәхтиниң оң тәрипидә олтарғузулди. 3
Көңлүңләрниң һерип совуп кәтмәслиги үчүн,
гунакарларниң шунчә қаттиқ хорлашлириға
бәрдашлиқ Бәргүчини көңүл қоюп ойлаңлар.
4 Гунаға қарши күрәшләрдә техи қан аққузуш
дәриҗисигә берип йәтмидиңлар. 5 Худаниң
силәргә Өз пәрзәнтлирим дәп җекиләйдиған
[муқәддәс язмилардики] муну сөзлирини
унтудуңлар: — «И оғлум, Пәрвәрдигарниң
тәрбийисигә сәл қарима, Әйипләнгиниңдә
көңлүң совуп кәтмисун, 6 Чүнки Пәрвәрдигар
сөйгинигә тәрбийә бериду, Мениң оғлум дәп
қобул қилғанларниң һәммисини дәрриләйду».
7 Азап чәккиниңларни Худаниң тәрбийиси
дәп билип, униңға бәрдашлиқ бериңлар.
Чүнки силәрниң тәрбийә елишиңларниң
өзи Худаниң силәрни оғлум дәп муамилә
қилғанлиғини көрситиду. Қайси пәрзәнт атиси
тәрипидин тәрбийиләнмәйду? 8 Әнди [Худаниң]
тәрбийилишидә һәр бир пәрзәнтиниң өз үлүши
бар; лекин бу иш силәрдә кам болса һәқиқий
оғуллиридин әмәс, бәлки һарамдин болған
пәрзәнти болуп чиқисиләр. 9 Униң үстигә
һәммимизниң өзимизгә тәрбийә бәргән әт
җәһәттики атилиримиз бар, биз уларниму
һөрмәтләп кәлдуқ. Шундақ екән, роһларниң
атисиға техиму итаәт қилмамдуқ? Шундақта
һаятимиз яшнимамду? 10 Әт җәһәттики
атилиримиз бәрһәқ пәқәт өзи мувапиқ көргән
йол бойичә азғинә вақит бизни тәрбийилигән.
Лекин У болса бизгә пайдилиқ болсун дәп,
пак-муқәддәслигидин муйәссәр болушимиз
үчүн тәрбийиләйду. 11 Әнди қаттиқ тәрбийә
берилгән вақтида адәмни хуш қилмайду,
әксичә адәмни қайғуға чөмдүриду; бирақ буниң
билән түзәлгәнләргә у кейин һәққанийлиқтин
чиққан тинич-хатирҗәмликниң мевисини
бериду. 12 Шуниң үчүн, «Телип саңгилиған
қолуңларни, зәиплишип кәткән тизиңларни
руслаңлар» 13 вә «ақсақ»ларниң пүкүлүп қалмай,
бәлки шипа тепиши үчүн путлириңларни түз
йолларда маңдуруңлар. 14 Барлиқ кишиләр
билән енақ өтүшкә вә пак-муқәддәс яшашқа
интилиңлар; муқәддәс болмиған киши һәргиз
Рәбни көрәлмәйду. 15 Ойғақ туруңларки, һеч
ким Худаниң меһри-шәпқитидин мәһрум
қалмисун; араңларда силәргә иш тапқузуп
силәрни көйдүридиған, шундақла көп адәмләрни
булғап напак болушқа сәвәп болидиған бирәр
өч-адавәт йилтизи үнмисун. 16 Араңларда һеч
бир бузуқлуқ қилғучи яки өзиниң тунҗа оғуллуқ
һоқуқини бир вах тамаққа сетивәткән Әсавдәк
ихлассиз киши болмисун. 17 Чүнки силәргә

мәлумки, Әсав кейин [атисиниң] хәйрлик дуасини
елишни ойлиған болсиму, шундақла униңға
интилип көз яшлирини еқитип ялвурған болсиму,
у [бу ишларни орниға] [кәлтүридиған] товва
қилиш йолини тапалмай, рәт қилинди. 18 Чүнки
силәр қол билән тутқили болидиған, ялқунлап от
йенип туруватқан һәмдә сүрлүк булут, қараңғулуқ
вә қара қуюн қаплиған әшу таққа кәлмидиңлар
— 19 (у җайда канай садаси билән сөзлигән аваз
йәткүзүлгәндә, буларни аңлиғанлар: «Бизгә йәнә
сөз қилинмисун!» дәп [Худаға] ялвурушти; 20
чүнки улар қилинған әмирни көтирәлмиди. «Егәр
бу таққа һәтта бирәр һайванниң айиғи тәгсиму,
чалма-кесәк қилип өлтүрүлсун» [дәп тапиланған
еди]; 21 у көрүнүш шундақ қорқунучлуқ едики,
Мусаму: «Бәк қаттиқ қорқуп ғал-ғал титрәп
кәттим» дегән еди). 22 — Силәр бәлки Зион теғиға,
йәни мәңгү һаят Худаниң шәһири — әрштики
Йерусалимға, түмәнлигән пәриштиләргә, 23
исимлири әрштә пүтүлгән тунҗа туғулғанларниң
һейт-мәрикә хошаллиғида җәм қилинған
җамаитигә, һәммәйләнниң сорақчиси Худаға,
такамуллаштурулған һәққаний кишиләрниң
роһлириға 24 вә йеңи әһдиниң васитичиси Әйсаға,
шундақла һәм Униң сепилгән қениға кәлдиңлар.
Бу қан Һабилниңкидин әвзәл сөз қилиду. 25
Бу сөзни қилғучини рәт қилмаслиғиңлар үчүн
диққәт қилиңлар. Чүнки йәр йүзидә өзлиригә
вәһий йәткүзүп агаһландурғучини рәт қилғанлар
җазадин қечип қутулалмиған йәрдә, әрштә бизни
агаһландурғучидин йүз өрүсәк, һалимиз техиму
шундақ болмамду? 26 Әнди шу чағда Худаниң
авази зиминни тәвритиватқан еди; лекин әнди
У: «Өзүм йәнә бир қетим зиминнила әмәс,
асманниму тәвритимән» дәп вәдә қилди. 27 «Йәнә
бир қетим» дегән бу сөз тәвритилидиғанларниң,
йәни яритилған нәрсиләрниң тәвритилиши билән
йоқитилидиғанлиғини, тәврәткили болмайдиған
нәрсиләрниң мәңгү муқим болидиғанлиғидин
ибарәт мәнини билдүриду. 28 Шуниң үчүн,
тәврәткили болмайдиған бир падишалиққа
муйәссәр болуп, меһри-шәпқәтни чиң тутуп бу
арқилиқ ихласмәнлик вә әйминиш-қорқунуч
билән Худани хурсән қилидиған ибадәтләрни
қилайли. 29 Чүнки Худайимиз һәммини йәвәткүчи
бир оттур.

13 Араңларда қериндашлиқ меһир-муһәббәт
тохтимисун. 2 Натонуш кишиләргә
меһмандост болушни унтумаңлар. Чүнки бәзиләр
шу йол билән билмәстин пәриштиләрни меһман
қилған. 3 Зинданға ташланғанларни улар
билән биллә [зинданда] зәнҗирләнгәндәк яд
етиңлар. Хорланғанларни өзүңларму тәндә
туруватқан бәндә сүпитидә яд етип туруңлар.
4 Һәммә адәм никаһқа һөрмәт қилсун, әр-
хотунларниң ятидиған йери дағсиз болсун;
чүнки Худа бузуқчилиқ қилғучилар вә зина
қилғучилардин һесап алиду. 5 Меңиш-турушуңлар
пулпәрәсликтин халий болсун, бариға қанаәт
қилиңлар. Чүнки Худа мундақ дегән: «Сәндин әсла
айрилмаймән, Сени әсла ташлимаймән». 6 Шуңа,
жүрәклик билән ейталаймизки, «Пәрвәрдигар
мениң Ярдәмчимдур, һеч қорқмаймән,
Кишиләр мени немә қилалисун?» 7 Силәргә
Худаниң сөз-каламини йәткүзгән, силәрниң
йетәкчилириңларни есиңларда тутуңлар.
Уларниң меңиш-турушиниң мевә-нәтиҗисигә
көңүл қоюп қарап, уларниң етиқатини үлгә
қилиңлар: — 8 Әйса Мәсиһ түнүгүн, бүгүн вә
әбәдил-әбәткичә өзгәрмәйду! (aiōn g165) 9 Шуниң
үчүн, һәр хил ғәйрий тәлимләр билән езиқтурулуп
кәтмәңлар; чүнки инсанниң қәлби [қурбанлиққа
хас] йемәкликләр билән әмәс, бәлки Худаниң
меһри-шәпқити билән қуввәтләндүрүлгини
әвзәл. Чүнки бундақ йемәкликләргә берилип
келиватқанлар улардин һеч қандақ пайда көргән
әмәс. 10 Бизләрниң шундақ бир қурбангаһимиз
барки, ибадәт чедирида хизмәттә болғанларниң
униңдин йейиш һоқуқи йоқтур. 11 Чүнки гуна
тиләш сүпитидә союлған, қени баш каһин
тәрипидин әң муқәддәс җайға елип кирилгән
қурбанлиқ һайванларниң тени болса қараргаһниң
сиртиға елип чиқилип көйдүрүләтти. 12 Шуңа
Әйсаму Өз қени билән хәлиқни паклап Худаға
аташ үчүн, шәһәр дәрвазисиниң сиртида азап
чекип өлди. 13 Шундақ екән, бизму қараргаһниң
сиртиға чиқип, Униң йениға берип, Униңға
қаритилған һақарәткә ортақ бәрдашлиқ берәйли.
14 Чүнки йәр йүзидә мәңгү мәвҗут туридиған
шәһиримиз йоқ, бәлки кәлгүсидики шәһәргә
интилмәктимиз. 15 Шуңа, Мәсиһ арқилиқ
Худаға қурбанлиқ сүпитидә мәдһийилиримизни
тохтавсиз атайли, йәни өз ләвлиримизниң мевиси

сүпитидә Униң намини етирап қилайли. 16
Әнди хәйр-сахавәт қилишни вә бариңлардин
ортақ тәқсимләшни унтумаңлар. Чүнки Худа
бундақ қурбанлиқлардин хурсән болиду.
17 Йетәкчилириңларға итаәт қилип, уларға
бойсунуңлар. Чүнки улар өз хизмитидин Худаға
һесап беридиғанлар болуп, һемишә җениңлардин
хәвәр елишқа ойғақ туриду. Уларниң бу иши
қайғу-әләм билән әмәс (чүнки ундақ болса
силәргә һеч пайда йәткүзүлмәйду) бәлки хошал-
хурамлиқ билән елип берилсун. 18 Биз үчүн
дуа қилип туруңлар; чүнки виҗданимизниң
пак екәнлигигә, һәр бир ишларда тоғра йолда
меңишни халайдиғанлиғимизға қайил қилиндуқ.
19 Йениңларға патрақ қайтип беришим үчүн,
дуа қилишиңларни алаһидә өтүнимән. 20 Әнди
мәңгүлүк әһдиниң қени билән қой падисиниң
катта падичиси болған Рәббимиз Әйсани өлүмдин
тирилдүргүчи, хатирҗәмликниң Егиси болған
Худа (aiōnios g166) 21 Әйса Мәсиһ арқилиқ силәргә
Өзини хурсән қилидиған ишларни қилдуруп,
силәрни һәр бир яхши әмәлдә такамуллашуруруп
ирадисиниң иҗрачилири қилғай! Мәсиһкә
әбәдил-әбәткичә шан-шәрәп болғай! Амин! (aiōn g165)
22 Силәрдин өтүнимәнки, и қериндашлирим, бу
несиһәт сөзүмгә еғир көрмәй қулақ салғайсиләр;
силәргә мошунчиликла сөзләрни яздим, халас. 23
Қериндишимиз Тимотийниң зиндандин қоюп
берилгәнлигидин хәвәрдар болғайсиләр. Йеқинда
йенимға келип қалса, мән силәрни йоқлап
барғинимда у мән билән биллә бариду. 24
Барлиқ йетәкчилириңлар вә барлиқ муқәддәс
бәндиләргә салам ейтқайсиләр. Италийәдин
кәлгәнләр силәргә салам йоллиди. 25 Меһри-
шәпқәт һәммиңларға яр болғай! Амин!

Яқуп

1 Худаниң вә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң қули
болған мәнки Яқуптин тарқақ туруватқан
муһаҗир он икки қәбилигә салам! 2 И
қериндашлирим, һәр қандақ синақларға
дуч кәлсәңлар, буни зор хошаллиқ дәп
билиңлар. 3 Чүнки силәргә мәлумки, бундақ
етиқатиңларниң синилиши силәрдә сәвир-
чидамлиқ шәкилләндүриду; 4 сәвир-чидамлиқниң
хислити қәлбиңларда туруп шундақ пишип
йетилсунки, шуниң билән силәр пишқан,
мукәммәл вә кәм-кутисиз болисиләр. 5 Бирақ әгәр
араңлардики бириси даналиққа муһтаж болса,
һәммигә сехийлиқ билән беридиған шундақла
әйиплимәйдиған Худадин тилисун. Шуниң билән
униңға чоқум ата қилиниду. 6 Бирақ у һеч делиғул
болмай ишәш билән тилисун; чүнки делиғул
киши худди шамалда урулуп уян-буян йәлпүнгән
деңиз долқуниға охшайду. 7 Ундақ киши Рәбдин
бирәр нәрсигә еришимән, дәп һеч хиял қилмисун;
8 ундақлар үҗмә көңүл болуп, барлиқ йоллирида
тутами йоқ адәмдур. 9 Намрат болған қериндаш
өзиниң жуқуриға көтирилгәнлигигә тәнтәнә
қилсун; бай болған қериндаш болса, өзиниң төвән
қилинғанлиғиға тәнтәнә қилсун, чүнки у от-
чөпләрниң чечәклиридәк тозуп кетиду. 11 Қуяш
чиқип қизиғанда, от-чөпләрни қурутиду, гүллири
тозуп кетиду-дә, униң гөзәллиги йоқилиду; бай
адәмләр худди шуниңға охшаш, өз һәләкчилигидә
йоқилиду. 12 Синақларға [сәвирчанлиқ билән]
бәрдашлиқ бәргән киши нәқәдәр бәхитлик-
һә! Чүнки у синақтин өткәндин кейин, [Худа]
Өзини сөйгәнләргә вәдә қилған һаят тажиға
муйәссәр болиду. 13 Адәм аздурулушқа дуч
кәлгәндә «Худа мени аздуруватиду» демисун.
Чүнки Худа яман ишлар билән аздурулуши
мүмкин әмәс һәм башқиларни аздурмайду.
14 Бәлки бириси аздурулғанда, өз һәвәс-нәпси
қозғилип, уларниң кәйнигә киргән болиду;
15 андин һәвәс-нәпс һамилдар болуп гунани
туғиду; гуна өсүп йетилип, өлүмгә елип бариду.
16 Шуңа сөйүмлүк қериндашлирим, алдинип
қалмаңлар! 17 Барлиқ жүксәк сехийлиқ вә һәр бир
мукәммәл илтипат жуқуридин, йәни [асмандики]
[барлиқ] йоруқлуқларниң Атисидин чүшүп
келиду; Униңда һеч қандақ өзгириш болмайду
яки Униңда «айлиниш» билән һасил болидиған
көләңгиләрму болмайду. 18 У бизни [Өзи яратқан
барлиқ] мәвҗудатларниң ичидә Өзигә дәсләп
пишқан мевидәк болсун дәп, Өз ирадиси бойичә
бизни һәқиқәтниң сөз-калами арқилиқ туғдурди.
19 Шуниң билән, и сөйүмлүк қериндашлирим,
һәр адәм аңлашқа тез тәйяр турсун, сөзләшкә
алдиримисун, ғәзәплинишкә алдирмисун. 20
Чүнки инсанниң ғәзиви Худаниң һәққанийлиғини
елип кәлмәйду. 21 Шуниң үчүн, барлиқ
ипласлиқларни вә қиниңларға патмайватқан
рәзилликни ташлаңлар, [қәлбиңларда] йилтиз
тартқузулған, силәрни қутқузалайдиған сөз-
каламни кәмтәрлик-мөминлик билән қобул
қилиңлар. 22 Амма өз-өзүңларни алдап пәқәт
сөз-каламни аңлиғучилардин болмаңлар,
бәлки уни иҗра қилғучилардин болуңлар. 23
Чүнки бириси сөз-каламни аңлап қоюпла, уни
иҗра қилмиса, у худди әйнәктә өзиниң әйни
қияпитигә қарап қоюп, кетип қалған кишигә
охшайду; чүнки у өз турқиға қарап болуп,
чиқипла, шу һаман өзиниң қандақ екәнлигини
унтуйду. 25 Лекин әшу кишиләрни әркинликкә
ериштүридиған мукәммәл қанунға әстайидиллиқ
билән давамлиқ қарап, унтуғақ аңлиғучи болмай,
бәлки униң ичидә яшап иҗра қилғучи болған
киши ишлирида бәхитлик қилиниду. 26 Бириси
өзини ихласмән адәммән дәп һесаплиған, лекин
тилини тизгинлимигән болса, өзини өзи алдайду;
бундақ кишиниң ихласмәнлиги беһудиликтур.
27 ХудаАтимизниң нәзиридики пак вә дағсиз
ихласмәнлик шуки, қийинчилиқта қалған житим-
йесир, тул хотунларни йоқлап, уларға ғәмхорлуқ
қилиш вә өзини бу дунияниң булғишидин дағсиз
сақлаштур.

2 Қериндашлирим, шан-шәрәп Егиси болған
Рәббимиз Әйса Мәсиһниң етиқат йолини
тутқан екәнсиләр, адәмниң ташқи қияпитигә
қарап муамилә қилидиғанлардин болмаңлар. 2
Чүнки синагогиңларға алтун үзүк тақиған, есил
кийингән бир бай билән тәң җул-җул кийингән
бир кәмбәғәл кирсә, 3 силәр есил кийингәнни
әтиварлап «Төргә чиқип олтарсила!» десәңлар,
кәмбәғәлгә, «У йәрдә тур!» яки «Аяқ тәрипимдә
олтар!» десәңлар, 4 өз ара айримичилиқ
қилған вә инсанлар үстидин яман нийәт һөкүм
чиқарғучилардин болған болмамсиләр?! 5 Қулақ

селиңлар, и сөйүмлүк қериндашлирим — Худа бу
дунидики кәмбәғәлләрни етиқатта бай болуш
һәмдә уларни Өзини сөйгәнләргә беришкә вәдә
қилған падишалиғиға мирасхор болушқа таллиған
әмәсму? 6 Бирақ силәр кәмбәғәлләрни көзгә
илмидиңлар! Байлар силәрни әзгән вә сот-
сорақларға сөригән әмәсму? 7 Үстүңләргә қоюлған
әшу мубарәк намға күпүрлүк қиливатқанлар йәнә
шу [байлар] әмәсму? 8 Муқәддәс язмилардики
«хошнаңни өзүңни сөйгәндәк сөй» дегән шаһанә
қанунға һәқиқий әмәл қилсаңлар, яхши қилған
болисиләр. 9 Лекин кишиләргә икки хил көз
билән қарисаңлар, гуна қилған болисиләр, Тәврат
қануни тәрипидин хилаплиқ қилғучилар дәп
бекитилисиләр. 10 Чүнки бир киши пүтүн
Тәврат қануниға әмәл қилдим дәп туруп, [һәтта]
униңдики бирла әмиргә хилаплиқ қилса, у пүтүн
қанунға хилаплиқ қилғучи һесаплиниду. 11
Чүнки: «зина қилма» Дегүчи һәм «қатиллиқ
қилма»му дегән. Шуңа, зина қилмисаңларму,
лекин қатиллиқ қилған болсаңлар, йәнила [пүтүн]
Тәврат қануниға хилаплиқ қилған билән баравәр
болисиләр. 12 Шуңа сөз-әмәллириңлар адәмни
әркинликкә ериштүридиған қанун алдида сорақ
қилинидиғанларниң салаһийитигә уйғун болсун.
13 Чүнки башқиларға рәһим қилмиғанларниң
үстидин чиқиридиған һөкүм рәһимсиз болиду.
Әнди «рәһим қилиш» «һөкүм чиқириш»ниң
үстидин ғәлибә қилип тәнтәнә қилиду. 14
И қериндашлирим! Бириси ағзида, «Мәндә
етиқат бар» дәп туруп, амма [униңда] [мунасип]
әмәллири болмиса, униң немә пайдиси? [Бундақ]
етиқат уни қутқузаламду? 15 Әнди әгәр ака-
ука яки ача-сиңиллардин бири яланач қалса
яки күндилик йемәклиги кам болса, силәрдин
бири уларға: «[Худаға] аманәт, кийимиңлар
пүтүн, қосиғиңлар тоқ қилинғай!» дәп қоюпла,
тениниң һаҗитидин чиқмиса, буниң немә
пайдиси? 17 Шуниңға охшаш ялғуз етиқатла
болуп, [униңға] [мунасип] әмәллири болмиса,
[бундақ етиқат] өлүк етиқаттур. 18 Лекин бәзибир
адәмләр: «Сәндә етиқат бар, мәндә болса әмәл
бар» дәп [талишиду]. Лекин мән: «Әмәлсиз
болған етиқатиңни маңа көрситә қени?!», «Мән
етиқатимни әмәлләр билән көрситимән» дәймән.
19 — Сән «Худа бир» дәп ишинисән — Барикалла!
Лекин һәтта җинларму шуниңға ишиниду,
шундақла қорқуп дир-дир титрәйдуғу! 20 Әй,
қуруқ хиял адәм! Әмәллири йоқ етиқатниң
өлүк етиқат екәнлигини қачанму биләрсән? 21
Атимиз Ибраһим өз оғли Исһақни қурбанғаһ
үстигә сунғанда өз әмили арқилиқ һәққаний дәп
җакаланған әмәсму? 22 Әнди шуни көрүвелишқа
болидуки, униң етиқати мунасип әмәлләрни
қилди вә етиқати әмәлләр арқилиқ мукәммәл
қилинди. 23 Мана бу иш [Тәвраттики]: «Ибраһим
Худаға етиқат қилди. Бу униң һәққанийлиғи
һесапланди» дегән язмини испатлайду, шундақла
у «Худаниң дости» дәп аталди. 24 Буниңдин шуни
көрәләйсиләрки, инсанлар етиқати биләнла әмәс,
бәлки әмәллири билән һәққаний дәп җакалиниду.
25 Мошуниңға охшаш, паһишә аял Раһаб [Исраил]
чарлиғучилирини өз өйидә күтүп, уларни башқа
йол билән қачурувәткәнлиги үчүн, у охшашла иш-
әмили билән һәққаний дәп җакаланған болмамду?
26 Тән роһ болмиса өлүк болғандәк, әмәллири йоқ
етиқатму өлүктур.

3 Қериндашлирим, араңлардин көп киши тәлим
бәргүчи боливалмаңлар! Чүнки силәргә
мәлумки, биз [тәлим бәргүчиләр] башқилардин
техиму қаттиқ сорaққа тартилимиз. 2 Чүнки
һәммимиз көп ишларда хаталишип путлишимиз.
[Һалбуки], әгәр бириси тилда хаталашмиса, у
камаләткә йәткән, пүткүл тенини тизгинләлигән
адәм болиду. 3 Мана, биз атларни өзимизгә
бекиндуруш үчүн ағзиға жүгән салимиз;
буниң билән пүткүл тәнлирини [халиған
тәрәпкә] буралаймиз. 4 Мана, кемиләргиму
қараңлар; шунчилик йоған болсиму, йәнә
келип дәһшәтлик шамаллар тәрипидин урулуп
һайдилидиған болсиму, лекин рольчи қәйәргә
уларни һайдай десә, у кичиккинә бир роль
арқилиқ уни халиған тәрәпкә бурайду. 5
Шуниңға охшаш, гәрчә тил [тенимизниң] кичик
бир әзаси болсиму, лекин толиму йоған
сөзләйду. Кичиккинә бир от учқуниниң чоң
орманға от туташтуралайдиғанлиғини ойлап
бекиңлар! 6 Тил — дәрвәқә бир оттур; у
әзалиримиз арисидин орун елип қәбиһликкә
толған бир аләм болиду. У пүткүл тәнни
булғиғучидур; у дозақ отидин туташтурулуп,
пүткүл тәбиәтниң чақиға от туташтуриду! (Geenna
g1067) 7 Чүнки һәртүрлүк һайванлар һәм учар-
қанатлар, өмилигүчи һайванлар һәм деңиздики

мәхлуқлар инсанийәт тәрипидин көндүрүлмәктә
һәмдә көндүрүлгән еди. 8 Амма тилни һеч ким
көндүрәлмәйду; у тинимсиз рәзил бир нәрсә
болуп, җанға замин болидиған зәһәргә толғандур.
9 Биз тилимиз билән Пәрвәрдигар Атимизға
шану-тәшәккүр қайтуримиз, вә йәнә униң
билән Худаниң образида яритилған инсанларни
қарғаймиз. 10 Демәк, охшаш бир еғиздин һәм
тәшәккүр-мубарәк һәм ләнәт-қарғаш чиқиду. И
қериндашлирим, бундақ болмаслиғи керәк! 11 Бир
булақ охшаш бир көздин бирла вақитта татлиқ
һәм қиртақ су чиқирамду? 12 И қериндашлирим,
әнҗир дәриғи зәйтунниң мевисини бәрмәйду,
яки үзүм тели әнҗирниң мевисини берәләмду?
Һәм тузлуқ [булақ] татлиқ суниму чиқиралмайду.
13 Араңларда ким дана вә пәмлик? Пәзиләтлик
җүрүш-турушидин у даналиққа хас болған мөмин-
кәмтәрлик билән әмәллирини көрсәтсун! 14
Лекин әгәр қәлбиңларда аччиқ һәсәтхорлуқ вә
җедәл-маҗира болса, әнди ялған сөзләр билән
һәқиқәтни йоққа чиқарманлар, махтанманлар. 15
Бундақ «даналиқ» әрштин әмәс, бәлки дунияға,
инсан тәбиийитигә хас болуп, җин-шәйтандин
кәлгәндур. 16 Чүнки һәсәтхорлуқ вә җедәл-
маҗира болғанла йәрдә қалаймиқанчилиқ вә
һәр хил рәзилликләр болиду. 17 Лекин әрштин
кәлгән даналиқ болса, у алди билән пактур,
у йәнә течлиқпәрвәр, хуш пеил, башқиларниң
пикригә қулиқи очуқ, рәһимдил болуп, яхши
мевиләр билән толған, униңда тәрәпбазлиқ яки
сахтипәзлик йоқтур. 18 Һәққанийлиқ уруқлири
течлиқпәрвәрләр арисида чечилип, течлиқ ичидә
мевә бериду.

4 Араңлардики уруш вә маҗиралар нәдин
келип чиқиду? Бу дәл тән әзалириңлар
ичидә җәң қиливатқан арзу-һәвәслириңлардин
әмәсму? 2 Силәр арзу-һәвәс қилисиләр,
лекин арзу-һәвәслириңларға еришмәйсиләр;
адәм олтирисиләр, һәсәт қилисиләр, лекин
еришәлмәйсиләр; җедәл-маҗира чиқирип җәң
қилисиләр. Еришмәйсиләр, чүнки тилимәйсиләр.
3 Тилисәңларму еришәлмәйсиләр, чүнки өз
арзу-һәвәслириңларни қандуруш үчүн рәзил
нийәтләр билән тиләйсиләр. 4 Әй зинахорлар!
Бу дуния билән дostлишишниң әмәлийәттә Худа
билән дүшмәнлишиш екәнлигини билмәмтиңлар?
Кимдиким бу дунияни дост тутмақчи болса,
өзини Худаниң дүшмини қилиду. 5 Муқәддәс
язмиларда: «[Худа] қәлбимизгә макан қилдурған
Роһ начар арзу-һәвәсләрни қиламду?» дегән
сөз силәрчә бекар дейилгәнму? 6 Лекин
[Худа] бәргән меһри-шәпқәт буниңдин үстүн
туриду. Шуниң түпәйлидин муқәддәс язмиларда:
«Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-
кәмтәрләргә шәпқәт қилиду» дәп йезилғандур.
7 Шуниң үчүн, Худаға бойсунуңлар. Шәйтанға
қарши туруңлар; [шундақ қилсаңлар] у силәрдин
қачиду. 8 Худаға йеқинлишиңлар, Худаму
силәргә йеқинлишиду. Әй гунакарлар, [гунадин]
қолуңларни жуюңлар; әй үҗмә көңүлләр,
қәлбиңларни пак қилиңлар. 9 [Гуналириңларға]
қайғу-һәсрәт чекиңлар, һаза тутуп жиғлаңлар,
күлкәңларни матәмгә, хошаллиғиңларни қайғуға
айландуруңлар. 10 Рәбниң алдида өзүңларни
төвән тутуңлар вә шундақ қилғанда У силәрни
үстүн қилиду. 11 И қериндашлар, бир-бириңларни
сөкмәңлар. Кимдиким қериндишини сөксә яки
униң үстидин һөкүм қилса, Тәврат қанунинիму
сөккән вә униң үстидин һөкүм қилған болиду.
Шундақ қилип қанун үстидин [тоғра-натоғра дәп]
һөкүм қилсаң, қанунға әмәл қилғучи әмәс, бәлки
өзүңни [униң үстидин] һөкүм қилғучи қиливалған
болисән. 12 Қутқузушқа вә һалак қилишқа қадир
болған, қанун Түзгүчи вә һөкүм Қилғучи пәқәт
бирдур! Шундақ екән, сән башқилар үстидин
һөкүм қилғидәк зади кимсән? 13 Һәй, «Бүгүн яки
әтә палани-пүкүни шәһәргә баримиз, у йәрдә
бир жил туруп, тиҗарәт қилип пайда тапимиз»
дегүчиләр буниңға қулақ селиңлар! 14 Әй әтә немә
болидиғанлиғини билмәйдиғанлар, һаятиңлар
немигә охшайду? У худди ғил-пал пәйда болуп
йоқап кетидиған бир парчә туман, халас. 15
Буниң орниға, «Рәб буйруса, һаят болсақ, уни
қилимиз, буни қилимиз» дейишиңлар керәк. 16
Лекин әнди силәр һазир ундақ йоған гәплириңлар
билән махтинисиләр. Бундақ махтинишларниң
һәммиси рәзил иштур. 17 Шуниңдәк кимдиким
мәлум яхши ишни қилишқа тегишлик дәп билип
туруп қилмиған болса, гуна қилған болиду.

5 Әй байлар, қулақ селиңлар! Бешиңларға
чүшидиған күлпәтләр үчүн дад-пәряд көтирип
жиғлаңлар. 2 Байлиғиңлар чирип кәтти,
кийим-кечигиңларни күйә йәп кәтти, 3 алтун-
күмүчлириңларни болса дат басти, бу дат

[қияməттə] өзүңларға қарши гувалиқ берип,
гөшүңларни отта көйдүрүлгəндəк йəветиду.
Силəрниң байлиқларни топлишиңлар ахирқи
күнлəрдə болди! 4 Мана, етизлиғиңларда
ишлəп һосул жиққанларға хиянəт қилип иш
һəқлирини бəрмəй кəлдиңлар. Бу тутувелинған
һəқ үстүңлардин пəряд көтəрмəктə, шуниңдəк
ормичиларниң нaлə-пəрядлири самави
қошунларниң Сəрдари болған Пəрвəрдигарниң
қулиқиға йəтти. 5 Силəр бу дунияда һəшəмəтчилик
вə əйш-ишрəт ичидə яшап келиватисилəр.
[Қойлар] боғузлаш күнигə тəйярланғандəк,
силəрму боғузлиниш күнигə өзүңларни бордап
келиватисилəр. 6 Силəр һəққаний болғучини
гунаға мəһкүм қилип, өлтүрүп кəлдиңлар;
у силəргə қаршилиқ көрсəтмəйду. 7 Шуңа,
қериндашлар, Рəбниң қайта келидиған күнигичə
сəвир-тақəт қилип туруңлар. Мана, дехан
киши йəрниң есил мевисини күтиду; йəр
дəсләпки вə кейинки ямғурларға муйəссəр
болғичə уни интизарлиқ билəн сəвир-тақəт
ичидə күтиду. Силəрму сəвир-тақəт қилип
қəлбиңларни мустəһкəм қилиңлар. Чүнки Рəбниң
қайта келиши йеқинлап қалди. 9 Қериндашлар,
өзүңлар сораққа тартилмаслиғиңлар үчүн бир-
бириңлардин ағринмаңлар; мана, Сорақ Қилғучи
ишик алдида туриду. 10 Пəрвəрдигарниң намида
сөзлигəн бурунқи пəйғəмбəрлəрниң қандақ
азап-оқубəт тартқанлиғи, шундақла сəвир-
тақəт қилғанлиғини үлгə қилиңлар. 11 Биз
мана мошундақ [сəвир-тақəт билəн] бəрдашлиқ
бəргəнлəрни бəхитлик дəп һесаплаймиз.
Аюпниң азап-оқубəткə қандақ сəвир-тақəт билəн
бəрдашлиқ бəргəнлигини аңлиғансилəр вə
Пəрвəрдигарниң униңға ахирқи қилғинини,
шундақла «Пəрвəрдигарниң ич-бағри шəпқəт вə
рəһимдиллиқ билəн толған»лиғини көргəнсилəр.
12 Əнди и қериндашлирим, əң муһими, қəсəм
қилмаңлар — нə асман нə зимин нə һеч қандақ
башқа нəрсилəрниң нами билəн қəсəм қилғучи
болмаңлар, бəлки «болиду» десəңлар һəқиқий
«болиду» болсун, «яқ» десəңлар һəқиқий «яқ»
болсун. Шундақ қилғанда, [Худаниң] жазасиға
чүшмəйсилəр. 13 Араңларда азап тартқучи киши
барму? У дуа қилсун. Хошал жүрүватқанлар
барму? У күй-мəдһийə нахшилирини ейтсун.
14 Араңларда ағриқ-силақлар барму? Улар
жамаəтниң ақсақаллирини чақиртип кəлсун; улар
Рəбниң намида униң [бешиға] май сүрүп мəсиһ
қилип дуа қилсун. 15 Шундақ қилип иман-ишəш
билəн қилинған дуа бемарни сақайтиду, Рəб уни
орнидин турғузиду. Əгəр бемар гуналарни қилған
болса, булар кəчүрүм қилиниду. 16 Шуниң үчүн
өткүзгəн гуналириңларни бир-бириңларға иқрар
қилиңлар вə шипалиқ тепишиңлар үчүн бир-
бириңларға дуа қилиңлар. Һəққаний адəмниң
дуаси зор күч вə чоң үнүмгə егидур. 17 Иляс
пəйғəмбəрму бизгə охшашла инсаний тəбиəтлик
еди. У ямғур яғмисун дəп ихлас билəн дуа
қилди; нəтижидə, зиминға үч жил алтə ай һеч
ямғур яғмиди. 18 Андин у йəнə дуа қилди вə
ямғур қайта яғди, йəрму һосул-мевисини йəнə
бəрди. 19 Қериндашлирим, араңларда бириси
һəқиқəттин чəтнигəн болса, вə йəнə бириси
уни [һəқиқəткə] қайтурса, 20 Мошундақ киши
шуни билсунки, гунакар кишини азған йолидин
қайтуруп əкəлгүчи шу кишиниң җениниң
өлүмдин қутулушиға вə нурғун гуналарниң
йепип қоюлишиға сəвəпчи болиду.

Петрус 1

1 Әйса Мәсиһниң расули болған мәнки
Петрустин Понтус, Галатия, Кападокия, Асия
вә Битинийә өлкилиридә тарқақ яшаватқан
мусапир бәндиләргә салам. 2 Силәр ХудаАтиниң
алдин билгини бойичә таллинип, Роһ тәрипидин
пак-муқәддәс қилиндиңлар. Буниңдин мәхсәт,
силәрниң Әйса Мәсиһниң итаитидә болушуңлар
вә қениниң үстүңларға сепилиши үчүндур.
Меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик силәргә һәссиләп
ата қилинғай! 3 Өзиниң зор рәһимдиллиги
билән, Әйса Мәсиһниң өлүмдин тирилиши
арқилиқ бизни йеңидин туғдуруп, өлмәс
үмүткә несивә қилған Рәббимиз Әйса Мәсиһниң
ХудаАтисиға мубарәк-мәдһийиләр оқулғай! 4
Демәк, силәр үчүн чиримәс, дағсиз вә солмас
мирас әршләрдә сақланмақта. 5 Ахир заманда
ашкарилинишқа тәйярланған ниҗат үчүн, силәр
етиқатиңлар билән Худаниң қудрити арқилиқ
қоғдалмақтисиләр. 6 Силәр бу [ниҗаттин] зор
шатлинисиләр — гәрчә һазир зөрүр тепилғанда
силәрниң һәр хил синақлар түпәйлидин қисқа
вақит азап-оқубәт чекишиңларға тоғра кәлсиму.
7 Алтун һаман йоқилип кетидиған нәрсә
болсиму, саплиғи от билән синилиду. Шуниңға
охшаш алтундин толиму қиммәтлик болған
етиқатиңлар синилип испатлиниду. Буниң
билән у Әйса Мәсиһ [қайта] ашкариланған
вақтида мәдһийә, шан-шәрәп вә иззәт-һөрмәт
кәлтүриду. 8 Әйса Мәсиһни илгири көрүп
бақмиған болсаңларму, Уни сөйүп кәлдиңлар; вә
һазирму Уни көрмәйсиләр, лекин Униңға йәнила
етиқат қилип қәлбиңлар ипадилигүсиз шан-
шәрәпкә толған хошаллиқ билән яйрайду. 9 Шуниң
билән силәр етиқатиңларниң нишани, йәни
җениңларниң ниҗатиға муйәссәр болуватисиләр.
10 Силәргә ата қилинған бу меһри-шәпқәтни
алдин-ала ейтқан [илгәрки] пәйғәмбәрләр бу
ниҗат-қутқузулуш тоғрисида тәпсилий издәнгән,
уни чүшинишкә тиришқан еди. 11 Уларда
болған Мәсиһниң Роһи уларға Мәсиһ кәлгүсидә
тартидиған азап-оқубәтләр вә булардин кейинки
келидиған шан-шәрәпләр тоғрисида алдин-
ала мәлумат берип бешарәт кәлтүргинидә,
улар бу ишларниң қандақ йол билән вә қайси
заманда йүз беридиғанлиғи үстидә издәнгән.
12 Шуниң билән уларға бу ишларни алдин-ала
ейтиши улар өзлири үчүн әмәс, бәлки силәрниң
хизмитиңларда болған, дәп аян қилинған. Әнди
бүгүнки күндә бу ишлар әрштин әвәтилгән
Муқәддәс Роһниң күчи билән силәргә хуш хәвәрни
йәткүзгүчиләр арқилиқ силәргә җакаланди.
Һәтта пәриштиләрму бу ишларниң теги-тәктини
сәпселип чүшинивелишқа тәлпүнмәктә. 13 Шуңа,
зеһинлириңларниң белини бағлап, өзүңларни
сәгәк-салмақ тутуңлар, үмүтүңларни Әйса
Мәсиһ қайта көрүнгән күнидә силәргә елип
келидиған бәхит-шапаәткә пүтүнләй бағлаңлар.
14 [Худаниң] итаәтмән пәрзәнтлири сүпитидә,
илгәрки ғапиллиқ чағлириңлардикидәк һавайи-
һәвәсләргә берилмәңлар. 15 Әксичә, силәрни
чақирғучи пак-муқәддәс болғанға охшаш барлиқ
җүрүш-турушиңларда өзүңларни пак-муқәддәс
тутуңлар. 16 Чүнки [муқәддәс язмиларда]:
«Пак-муқәддәс болуңлар, чүнки Мән пак-
муқәддәстурмән» дәп хатириләнгән. 17 Силәр
дуа қилғиниңларда кишиләрниң һәр бириниң
иш-һәрикитигә қарап йүз-хатирә қилмай
Сорақ Қилғучини «Ата» дәп чақиридикәнсиләр,
ундақта бу дунияда мусапир болуп яшаватқан
вақтиңларни [Униң] қорқунучида өткүзүңлар. 18
Чүнки силәргә мәлумки, силәр ата-бовилириңлар
тәрипидин силәргә қалдурулған әһмийәтсиз
турмушниң [қуллуғидин] азат болдуңлар. Бу,
қиммитини һаман йоқитидиған алтун яки
күмүчтәк нәрсиләрниң төлими билән болған
әмәс, 19 бәлки қиммәтлик қени билән, йәни кәм-
күтисиз вә дағсиз қоза кәби Мәсиһниң қиммәтлик
қениниң бәдилигә кәлди. 20 У дәрвәқә дуния
апиридә қилиништин илгирила [Худа тәрипидин]
шу сүпитидә тонулған, һазир У заманларниң
мошу ахирқи вақитлирида силәр үчүн [бу дунияға
әвәтилип] ашкарә қилинди. 21 Силәр Униң арқилиқ
Уни өлүмдин тирилдүрүп, Униңға шан-шәрәп
бәргән Худаға етиқат қиливатисиләр. Худаниң
[шуни қилғини] етиқатиңлар вә үмүтүңлар
Өзигә бағлансун үчүндур. 22 Силәр һәқиқәткә
итаәт қилғанлиғиңлардин қәлбиңларни паклап,
қериндашларни сөйидиған сахтисиз меһир-
муһәббәткә кириштиңлар; шуңа, бир-бириңларни
чин қәлбиңлардин қизғин сөйүңлар. 23 Чүнки
силәр яңливаштин туғулдуңлар — бу чирип
кетидиған уруқ арқилиқ әмәс, бәлки чиримас

уруқ, йәни Худаниң һаятий күчкә егә вә мәңгү
туридиған сөз-калами арқилиқ болди. (aiōn g165) 24
Чүнки [худди муқәддәс язмиларда йезилғинидәк]:
«Барлиқ әт егилири от-чөптур, халас, Уларниң
барлиқ шан-шәриви даладики гүлгә охшаш; От-
чөп солишиду, гүл хазан болиду, 25 Бирақ Рәбниң
сөз-калами мәңгүгә туриду!» Силәргә йәткүзүлгән
хуш хәвәрдә җакаланған сөз-калам дәл шудур.
(aiōn g165)

2 Шуниң үчүн силәр барлиқ рәзиллик, барлиқ
мәккарлиқ, сахтипәзлик, һәсәтхорлуқ вә
һәммә төһмәтхорлуқларни ташлап, 2 Рәбниң
меһриванлиғини тетип билгән екәнсиләр, худди
йеңи туғулған бовақлардәк болуп [Худаниң]
сөз-каламидики сап сүткә тәшна болуңлар.
Буниң билән, силәр ниҗатниң [камалитигә]
йетип өсисиләр. 4 Әнди силәр Униңға, йәни
адәмләр тәрипидин әрзимәс дәп ташлинип,
лекин Худа тәрипидин талланған вә қәдирләнгән
тирик таш Болғучиниң йениға келип 5 силәр
өзүңларму тирик ташлар сүпитидә бир роһий
ибадәтхана қилинишқа, Әйса Мәсиһ арқилиқ
Худани хурсән қилидиған роһий қурбанлиқларни
сунидиған муқәддәс каһин қатаридикиләр
болушқа қурулуватисиләр; 6 Чүнки муқәддәс
язмиларда мундақ дейилгән: — «Мана, талланған,
қәдирләнгән бүрҗәк һул тешини Зионға қойдум.
Униңға етиқат қилғучи һәр ким һәргиз йәргә
қарап қалмайду». 7 Әнди етиқат қилғучи болған
силәргә нисбәтән [ташниң] қәдири болиду.
Лекин [Униңға] етиқат қилмайдиғанларға
нисбәтән У [муқәддәс язмиларда дейилгинидәк]
болди: — «Тамчилар әрзимәс дәп ташливәткән
бу таш, Буҗәк [ул] теши болуп тикләнди!»,
Вә: — «[Бу таш] кишиләргә путликашаң таш,
Адәмни жиқитидиған қорам таш болиду». Чүнки
[мошундақ кишиләр] [Худаниң] сөз-каламиға
итаәт қилмаслиғи түпәйлидин путлишип
жиқилиду; уларниң бундақ болуши алдин
бекитилгәндур. 9 Лекин силәр болсаңлар [Худа]
таллиған бир җамәт, шаһанә бир каһинлиқ,
пак-муқәддәс бир әл, шундақла Өзигә алаһидә
хас болған бир хәлиқсиләр; буниң мәхсити,
силәрни қараңғулуқтин Өзиниң тилсимат
йоруқлуғиға чақирғучиниң пәзиләтлирини
намайән қилишиңлардин ибарәт. 10 Бурун
силәр бир хәлиқ һесапланмайттиңлар, лекин
һазир Худаниң хәлқисиләр; бурун [Худаниң]
рәһим-шәпқитигә еришмигән едиңлар, лекин
һазир ериштиңлар. 11 И сөйүмлүклирим,
силәр бу дунияға мусапир вә меһмандурсиләр,
силәрдин өтүнүмәнки, роһ-қәлбиңлар билән
қаршилишидиған әтлириңлардики нәпс-
шәһвәтләрдин өзүңларни жирақ тутуңлар.
12 Жүрүш-турушуңлар етиқатсизлар арисида
есил-пәзиләтлик болсун. Мошундақ қилғанда,
гәрчә улар силәргә яманлиқ қилғучилар дәп
төһмәт қилсиму, дәл төһмәт қилған ишларда
силәрниң яхши әмәллириңларға қарап, [Худаниң]
уларни [ойғитип] йоқлайдиған күнидә уни
улуқлиши мүмкин. 13 Шуңа Рәбниң һөрмитидә
инсанлар арисидики һәр бир һакимийәтниң
түзүмигә, мәйли әң жуқури мәнсәптики падишаға
болсун яки у тайинлиған һоқуқдарларға болсун
бойсунуңлар. Чүнки бу һоқуқдарлар [падиша]
тәрипидин яман иш қилғучиларни җазаға
тартиш, яхши иш қилғучиларни һөрмәткә
сазавәр қилиш үчүн тайинланғандур. 15
Чүнки Худаниң ирадиси шундақки, яхши
әмәллириңлар билән надан адәмләрниң
орунсиз шикайәтлирини тувақлаштур. 16
Силәр әркин-азат болғиниңлар билән, бу
әркинлигиңларни яманлиқ қилишниң баниси
қиливалмаңлар, бәлки Худаниң қули сүпитидә
болуп, 17 Барлиқ инсанларни һөрмәтләңлар,
[етиқатчи] қериндашлириңларға меһир-муһәббәт
көрситиңлар, Худадин қорқуңлар, падишани
һөрмәтләңлар. 18 Қуллар, ғоҗайинлириңларға
толуқ қорқуныч билән бойсунуңлар — ялғуз
меһриван вә хуш пеил ғоҗайинларғила әмәс,
бәлки териккәк ғоҗайинларғиму бойсунуңлар. 19
Чүнки әгәр бириси Худа алдида пак виҗданлиқ
болуш үчүн наһәқ азап-оқубәт чәксә һәмдә
буларға сәвир-тақәт қилса, бу Худани хурсән
қилиду. 20 Чүнки әгәр силәр гуна өткүзүп,
тегишлик урулғиниңларда, униңға бәрдашлиқ
бәрсәңлар, буниң махтанғидәк немиси бар! Лекин
яхши ишларни қилип азап-оқубәт чәксәңлар
һәмдә униңға бәрдашлиқ бәрсәңлар, у Худани
хурсән қилиду. 21 Чүнки силәр дәл шуниңға
чақирилдиңлар. Чүнки Мәсиһму силәр үчүн
азап-оқубәт чекип, силәрни Өзиниң изидин
маңсун дәп, силәргә үлгә қалдурди; 22 «У гуна
садир қилип бақмиған, Униң ағзидин һеч қандақ

алдамчилиқ-ялғанчилиқму тепилмас». 23 У
һақарәтләнгинидә, тил қайтурмайтти. Азап-
оқубәт чәккәндә, У һеч тәһдит салмайтти; әксичә,
Өзини адил һөкүм чиқарғучиниң қоллириға
тапшуратти. 24 У Өзи бизниң гунаға нисбәтән
өлүп, һәққанийлиққа нисбәтән яшишимиз үчүн
яғач түврүктә гуналиримизни зиммисигә алди;
силәр Униң ярилири билән шипа таптиңлар.
25 Чүнки бурун силәр қойлардәк йолдин езип
кәткәнсиләр, лекин һазир җениңларниң падичиси
һәм йетәкчисиниң йениға қайтип кәлдиңлар.

3 Шуниңға охшаш, и аяллар, силәр әрлириңларға
бойсунуңлар. Шундақ қилсаңлар, һәтта
сөз-каламға итаәт қилмайдиған әрләр болса,
өз аялиниң бу пәзилитидин тәсирлинип,
ихласмәнлик билән өткүзгән пак җүрүш-
турушиңларға қарап, гәп-сөзсизла қайил
қилиниду. 3 Гөзәллигиңлар сиртқи көрүнүштин,
йәни алаһидә өрүвалған чечиңлар вә тақиған
алтун зибу-зиннәтләрдин яки есил кийимләрдин
болмисун, 4 бәлки «қәлбиңлардики өзүңлар»,
йәни мөмин вә тинич роһтин болған чиримас
гөзәлликтин болсун; бундақ [гөзәллик] Худаниң
алдида интайин қиммәтликтур. 5 Чүнки бурунқи
чағларда, Худаға үмүтини бағлиған ихласмән
аяллар дәл мошундақ [гөзәллик билән] өзлирини
зиннәтләп, әрлиригә итаәт қилатти. 6 Дәл
мошундақ йолда Сараһ Ибраһимни «ғоҗам» дәп
атап, униң сөзлиригә бойсунатти. Силәр һеч
қандақ вәсвәсиләрдин қорқмай ишларни дурус
қилсаңлар, силәрму [Сараһниң] пәрзәнтлири
болған болисиләр. 7 Шуниңға охшаш, әй
әрләр, силәрму аяллириңлар билән турушта,
уларни аял кишиләр биздин аҗиз бәндиләр
дәп билип уларни чүшинип йетиңлар; силәр
улар билән [Худа] шапаәт қилған һаятқа ортақ
мирасхор болуп, уларни һөрмәт қилиңлар.
Шундақ қилсаңлар, дуалириңлар тосалғуға
учримайду. 8 Ахирида, һәммиңлар бир нийәт
бир мәхсәттә, бир-бириңларға һәмдәрд болуп,
бир-бириңларни қериндашларчә сөйүңлар, ич-
бағри юмшақ вә кәмтәр болуңлар. 9 Яманлиққа
яманлиқ, аһанәткә аһанәт билән әмәс, әксичә,
бәхит тиләш билән җавап қайтуруңлар. Чүнки
силәр дәл бу ишқа чақирилғансиләр; шуниң
билән өзүңлар бәхиткә мирасхор болисиләр.
10 Чүнки [муқәддәс язмиларда йезилғинидәк]:
— «Кимки һаятни сөйүп, яхши күн көргүчи
болай десә, Тилини яманлиқтин тартсун,
Ләвлири мәккарлиқтин нери болсун; 11
Яманлиқтин өзини тартип, Гөзәл әмәлләрни
қилип җүрсун; Аман-хатирҗәмликни издәп, уни
қоғлап җүрсун. 12 Чүнки Пәрвәрдигарниң көзи
һәққанийларниң үстидә туриду, Униң қулиқи
уларниң илтиҗалириға очуқ туриду; Лекин
Пәрвәрдигарниң йүзи рәзиллик җүргүзгүчиләргә
қарши туриду». 13 Әгәр силәр дайим яхши
ишларни қилишқа интилсәңлар, ким силәргә
яманлиқ қилар? 14 Лекин һәтта һәққанийлиқ
йолида азап-оқубәт чәксәңларму, охшашла
бәхитликсиләр! Лекин уларниң вәһимисидин
қорқмаңлар вә алақзадә болмаңлар; 15 бәлки
қәлбиңларда Рәб Мәсиһни һәммидин үстүн дәп
билиңлар; силәрдә болған үмүтниң сәвәвини
сориғанларға мөмин-мулайимлиқ вә ихласлиқ
билән җавап беришкә һемишә тәйяр туруңлар.
16 Һәрдайим виҗданиңларни пак тутуңлар;
шуниң билән силәргә «яманлиқ қилғучилар»
дәп төһмәт қилғанлар силәрниң Мәсиһдә болған
пәзиләтлик җүрүш-турушуңларни көрүп, өзлири
қилған төһмәтләрдин хиҗил болсун. 17 Чүнки
Худаниң ирадиси шундақ болса, яхшилиқ
қилғиниңлар үчүн азап-оқубәт чәксәңлар, бу
яман иш қилғиниңлар түпәйлидин азап-оқубәт
чәккиниңлардин әвзәл, [әлвәттә]. 18 Чүнки
Мәсиһ бизни Худа билән яраштуруш үчүн, йәни
Һәққаний Болғучи һәққаний әмәсләрни дәп,
бирла қетимлиқ азап-оқубәт чәкти; гәрчә У
тән җәһәттә өлтүрүлгән болсиму, лекин роһта
җанландурулди; 19 шуниң билән У солап қоюлған
роһларниң йениға мошу роһий һаятлиғи билән
берип, [Өзиниң бу ғәлибисини] җакалиди. 20
[солап қоюлған] бу роһлар бурунқи заманда, йәни
Нуһ [пәйғәмбәр]ниң күнлиридә, кемә ясиливатқан
мәзгилдә Худа сәвирчанлиқ билән [кишиләрниң
товва қилишини] күткинидә, Униңға итаәтсизлик
қилди. Пәқәт шу кемигә киргән бир қанчиси, йәни
җәмий сәккиз җан су арқилиқ қутқузулди. 21 Мана
бу «суға чөмүлдүрүш»ниң бешарити болған. Әнди
чөмүлдүрүш — бәдәнниң кирдин тазилиниши
әмәс, бәлки адәмниң пак виждан билән Әйса
Мәсиһниң тирилдүрүлүши арқилиқ Худадин
тилигән тәливи — бизни һазир қутқузуватиду
22 (Мәсиһ [тирилип] әршкә чиқип, пәриштиләр,

барлиқ роһий һоқуқдарлар вә күчлүкләр Униңға
босундурулди вә у Худаниң оң йенида турмақта).

4 Әнди Мәсиһ тенидә азап-оқубәт чәккән екән,
силәрму шундақ ирадә билән өзүңларни
қуралландуруңлар. (чүнки [Худа йолида] өз
тенидә азап-оқубәт чәккән киши гунадин қол
үзгән болиду; 2 ундақ киши тенидә қалған
һаятини йәнә инсаний нәпс-һәвәсләргә берилиш
билән әмәс, бәлки Худаниң ирадисигә мувапиқ
өткүзиду). 3 Чүнки күнлиримизни ят әллик
етиқатсизларниң ирадисигә әмәл қилиш билән,
йәни һәртүрлүк бузуқчилиқ-шәһванийлиқ,
нәпс-һәвәсләр, һарақкәшлик, әйш-ишрәт,
мәйхорлуқ вә жиркиничлик бутпәрәсликләр
ичидә өткүзгинимиз әнди купайә қилар! 4 Бу
ишларда улар силәрниң уларға һәмраһ болуп
шундақ ипласлиққа жүгүрмигәнлигиңларға
әҗәблинип, силәрни һақарәтлимәктә. 5 Улар
һаман һәм тирикләрни вә өлгәнләрни сорақ
қилишқа тәйяр Турғучиға һесап бәрмәй қалмайду.
6 Шуңа дәл шу сәвәптин, өлгәнләр әттә яшаватқан
инсанлар [сорақ қилинидиған]дәк сорақ қилинип,
Худаға нисбәтән роһта яшисун дәп, уларғиму
хуш хәвәр йәткүзүлгән. 7 Әнди барлиқ ишларниң
ахирлишидиған күни йеқинлашмақта; шуңа,
салмақ болуңлар вә дуа қилишқа сәгәк туруңлар.
8 Лекин һәммидин муһими, бир-бириңларға
қизғин меһир-муһәббәттә турувериңлар. Чүнки
«меһир-муһәббәт нурғунлиған гуналарни япар».
9 Бир-бириңлардин ағринмай өз ара меһмандост
болуңлар. 10 Худа тәрипидин һәр бириңларға ата
қилинған илтипатқа бенаән, униң һәртәрәплик
меһри-шәпқитини кишиләргә йәткүзидиған яхши
ғоҗидарлар сүпитидә, бу илтипат билән бир-
бириңларға хизмәт қилиңлар. 11 Ким сөз қилса,
у Худаниң калам-бешарәтлирини йәткүзгүчи
сүпитидә сөзлисун. Ким башқиларға хизмәт
қилса, у Худа ата қилған күч-қудрити билән
хизмәт қилсун. Шундақ болғанда, Худа һәммә
ишта Әйса Мәсиһ арқилиқ улуқлиниду. Барлиқ
шан-шәрәп вә күч-қудрәт Униңға әбәдил-әбәткичә
мәнсуптур, амин! (aiōn g165) 12 Сөйүмлүклирим,
отлуқ синақниң бешиңларға чүшкәнлигигә
қарап, әҗайип ишқа йолуғуп қалдим, дәп
һәйран қалмаңлар. 13 Бәлки, Мәсиһниң азап-
оқубәтлиригә қандақ ортақ болған болсаңлар,
силәр шундақ шатлиниңлар. Шуниң билән
Униң шан-шәриви аян қилинғинида, силәрму
яйрап шатлинисиләр. 14 Силәр Мәсиһниң нами
түпәйлидин һақарәткә учрисаңлар, бәхитлик
болисиләр! Чүнки шан-шәрәпниң Роһи, йәни
Худаниң Роһи вуҗудуңларға чүшкән болиду.
15 Араңлардин бириниң азап-оқубәт чекиши
һәргизму қатил, оғри, рәзил яки чепилғақ болуш
сәвәвидин болмисун. 16 Бирақ чәккән азап-
оқубити «Мәсиһий» дәп аталғанлиғи сәвәвидин
болса, у буниңдин номус қилмисун; әксичә, мошу
нам [билән] [аталғанлиғи] үчүн Худаға мәдһийә
оқусун. 17 Чүнки сорақниң башлинидиған
вақти-саити кәлди; сорақ алди билән Худаниң
өйидикилиридин башлиниду; вә әгәр биз билән
башланса, у һалда Худаниң хуш хәвиригә
қулақ салмиғанларниң ақивити немә болар? 18
[Дәл] [муқәддәс язмиларда йезилғинидәк]: —
«Әгәр һәққанийларниң қутқузулуши тәс болса,
Ихлассизлар һәм гунакарларниң ақивити қандақ
болар?» 19 Шуниң үчүн, Худаниң ирадиси билән
азап-оқубәт чәккәнләр яхши әмәлләрни давам
қилип, җенини вәдисидә туридиған Яратқучиға
аманәт қилип тапшурсун.

5 Әнди мән араңлардики ақсақаллардин
(Мәсиһниң азап-оқубәтлириниң гувачиси,
намайән қилинидиған шан-шәрәпкә несип
болғучи вә силәргә охшаш бир ақсақал сүпитидә)
шуни өтүнимәнки, 2 — Худаниң силәрниң
араңлардики падисини убдан беқиңлар; уларға
йетәкчилик хизмитидә болуп, уни мәҗбурән әмәс,
бәлки ихтиярән зиммиңларға елиңлар; пул-дуния
үчүн әмәс, бәлки хошаллиқ билән қилиңлар. 3
Худаниң падисиға ғоҗиниң өз тәәллуқатлириға
болғинидәк болмай, бәлки уларға үлгә болуңлар.
4 Шундақ қилсаңлар, Баш Падичи ашкарә болғанда,
мәңгү тозумас шан-шәрәп таҗиға еришисиләр.
5 Әй яшлар, чоңларға бойсунуңлар. Шуниңдәк,
һәммиңлар бир-бириңларға нисбәтән кичик
пеиллиқни үстүңларға оривелиңлар. Чүнки:
«Худа тәкәббурларға қаршидур, лекин мөмин-
кәмтәрләргә шәпқәт қилиду». 6 Өзүңларни
Худаниң қудрәтлик қоли астида төвән тутуңлар.
Шундақ қилсаңлар, вақти-саити кәлгәндә Худа
силәрни жуқури көтириду; 7 Барлиқ ғәм-
қайғулириңларни Униң үстигә ташлап қоюңлар.
Чүнки У силәрниң ғемиңларни қилиду. 8
Өзүңларни һошияр вә сәгәк тутуңлар. Чүнки

дүшминиңлар болған Иблис худди һөкирәватқан
ширдәк, жутқидәк бирисини издәп қатрап
жүрмәктә; 9 силәр етиқатиңларда чиң туруп
униңға қарши туруңлар. Чүнки билисиләрки,
пүтүн дуниядики қериндашлириңларму охшаш
азап-оқубәтләрниң түгишигичә чидаватиду. 10
Амма силәрни Мәсиһ Әйса арқилиқ Өзиниң
мәңгүлүк шан-шәривигә чақирған, пүткүл
меһри-шәпқәтниң Егиси болған Худа азраққинә
вақит азап-оқубәт чәккиниңлардин кейин,
Өзи силәрни әслигә кәлтүрүп, дәс турғузуп,
мустәһкәм вә улға бекитилгәндәк тәврәнмәс
қилиду. (aiōnios g166) 11 Униңға [барлиқ] шан-
шәрәп вә күч-қудрәт әбәдил-әбәт мәнсуп болғай,
амин! (aiōn g165) 12 Мән бу қисқиғина хәтни
йезип, өзүм садиқ қериндишим дәп билидиған
Силвануසниң вастиси билән силәргә йоллидим.
Ушбу хәтни йезишимниң мәхсити, силәргә
җекиләш вә силәрни риғбәтләндүрүш, шундақла
Худаниң һәқиқий меһри-шәпқитиниң әнә шундақ
екәнлигигә гувалиқ бериштин ибарәттур. Бу
меһри-шәпқәттә чиң туруңлар. 13 Силәр билән
биллә талланған Бабилда туруватқан җамаәт вә
оғлум Маркустин силәргә салам. 14 Бир-бириңлар
билән меһриванларчә сөйүшүп саламлишиңлар.
Силәргә, йәни Мәсиһдә болған һәммиңларға
аманлиқ-хатирҗәмлик яр болғай!

Петрус 2

1 Әйса Мәсиһниң қули вә расули болған
мәнки Симеон Петрустин Худайимиз вә
Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһниң һәққанийлиғи
арқилиқ биз билән охшаш қиммәтлик бир
етиқатқа муйәссәр қилинғанларға салам! 2
Силәр Худани вә Рәббимиз Әйсани чоңқур
тонуғансери, меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик
силәргә һәссиләп ашқай! 3 Бу [дуайимниң]
асаси — биз бизни Өзиниң шан-шәриви вә есил
пәзилитиниң тәсири арқилиқ Чақирғучини
чоңқур тонуғанлиғимиз үчүн, Униң илаһий
күч-қудрити һаятимизға вә ихласмәнликтә
меңишимизға керәклик болған һәммини ата
қилди. 4 У мошу пәзиләтлири арқилиқ бизгә
қиммәтлик, әң улуқ вәдиләрни бәрди, булар
билән силәр бу дуниядики һавайи-һәвәсләрдин
болған ипласлиқтин қутулуп, Худалиқ тәбиәткә
ортақ несип болалайсиләр. 5 Дәл мошу сәвәптин,
силәр пүтүн күчүңлар билән етиқатиңларға есил
пәзиләтни, есил пәзилитиңларға билимни, 6
билимиңларға тәмкинликни, тәмкинлигиңларға
чидамлиқни, чидамлиғиңларға
ихласмәнликни, 7 ихласмәнлигиңларға
қериндашлиқ меһриванлиқни, қериндашлиқ
меһриванлиғиңларға меһир-муһәббәтни
көрситишни қошушқа интилиңлар. 8 Чүнки
бу хусусийәтләр силәрдә бар болса, шундақла
ешип бериватқан болса, булар силәрни Рәббимиз
Әйса Мәсиһни чоңқур тонушқа [интилиштә]
иш-әмәлсиз вә мевисиз қалдурмайду. 9 Әммә
әгәр бирисидә булар кам болса, у кор адәмдур
— у бурнининиң учинила көрәләйдиған, илгәрки
гуналиридин пак қилинғинини унтуған болиду.
10 Шуниң үчүн, и қериндашлар, силәр [Худа
тәрипидин] чақирилғанлиғиңларни, шундақла
талланғанлиғиңларни җәзмләштүрүшкә
интилиңлар. Шундақ қилсаңлар, һеч қачан
тейилип кәтмәйсиләр. 11 Шундақ болғанда
Рәббимиз вә Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһниң
мәңгүлүк падишалиғидиму қизғин қарши
елинисиләр. (aiōnios g166) 12 Шуңа, гәрчә силәр
бу ишларни билгән болсаңларму, шундақла
бизгә әгә қилинған һәқиқәттә мустәһкәмләнгән
болсаңларму, мән йәнила һәрдайим бу ишларни
есиңларға салмақчимән. 13 Дәрвәқә, мән мошу
чедиримда болсамла, буларни сәмиңларға селип,
силәрни ойғитип турушни лайиқ көримән.
14 Чүнки Рәббимиз Әйса Мәсиһниң бурун
маңа аян қилғинидәк, мениң бу чедирим
пат арида учамдин селиветилидиғанлиғини
билип туруптимән. 15 Бәрһәқ, мән силәрниң
бу ишларни мән бу дуниядин кәткинимдин
кейинму һәрвақит есиңларға кәлтүрүшүңлар
үчүн күчүмниң баричә интилимән. 16 Чүнки биз
силәргә Рәббимиз Әйса Мәсиһниң күч-қудрити
вә һазир болушини уқтурғинимизда һәргизму
һейлигәрликтин ойдуруп чиқилған ривайәтләргә
әгәшмидуқ, бәлки биз Униң һәйвәтлик шан-
шөһритигә өз көзимиз билән гувачимиз. 17
Чүнки У муқәддәс тағда ХудаАтидин шан-
шөһрәт вә улуқлуққа еришкәндә, әшу улуқ шан-
шәрәплик йәрдин: «Бу Мениң сөйүмлүк Оғлум,
Мән Униңдин хурсәнмән» дегән шундақ зор бир
аваз Униңға йәткүзүлүп аңланди. 18 Муқәддәс
тағда биз Униңға һәмраһ болуп биллә турған
болғачқа, әрштин бу аваз аңланғинида бизму өз
қулиқимиз билән уни аңлидуқ. 19 Униң үстигә
һәммимиздә пәйғәмбәрләр йәткүзгән толиму
ишәшлик бешарәтлик сөз-калам бардур; силәр
таң сүзүлгичә, таң юлтузи қәлбиңларни толуқ
йорутқичә бу сөз-каламға қулақ салсаңлар,
яхши қилған болисиләр (бу сөз-калам худди
қараңғуда чақнап туридиған чираққа охшаштур).
20 Шуни һәммидин муһим дәп билишиңлар
керәкки, муқәддәс язмилардики һеч қайси
вәһий пәйғәмбәрләрниң өз чүшәнчиси бойичә
йәткүзүлгән әмәс. 21 Чүнки һеч қандақ вәһий-
бешарәт инсанларниң ирадисидин кәлгән әмәс, у
бәлки Худаниң муқәддәс адәмлири Муқәддәс Роһ
тәрипидин йетәклинип, Униң түрткиси билән
ейтқан сөз-каламдур.

2 Лекин бурун хәлиқ ичидә сахта пәйғәмбәрләр
чиққан, шуниңдәк араңлардиму сахта тәлим
бәргүчиләр мәйданға чиқиду. Улар соқунуп кирип,
һалакәткә елип баридиған бидъәт тәлимләрни
араңларға астиртин киргүзүп, һәтта өзлирини һөр
қилишқа сетивалған егисидинму тенип, буниң
билән өз бешиға тезла һалакәт чүшүриду. 2 Нурғун
кишиләр уларниң шәрмәндилигигә әгишип
кетиду, шуниңдәк уларниң сәвәвидин һәқиқәт
йоли һақарәткә учрайду. 3 Улар ачкөзлүгидин
ойдурма сөзләр билән силәрни сатидиған мели

қилиду. Әнди уларниң бешиға хелә бурунла
бекитилгән җаза бекар олтармайду, уларниң
һалакити болса ухлап ятмайду. 4 Чүнки Худа
гуна садир қилған пәриштиләрни аяп олтармай,
бәлки уларни тәһтисараниң һаңиға ташлап,
сораққа тартқичә зулмәтлик қараңғулуқтики
зәнҗирләр билән солап қойған йәрдә, (Tartaroō
g5020) 5 шундақла қедимки дуниядикиләрниму
аяп қоймай, худасизлиққа берилгән дунияни
топан билән ғәриқ қилип, пәқәт һәққанийлиққа
дәвәт қилғучи Нуһни башқа йәттиси билән
сақлап қалған йәрдә — 6 һәмдә кейин Содом вә
Гоморра шәһәрлирини кейинки дәвирләрдики
худасизлиққа берилгәнләргә ибрәт болсун дәп
бекитип, бешиға күлпәтлик җазани чүшүрүп
күл қилған, 7 шуниң билән биргә мошу
әхлақсизларниң бузуқчилиқлиридин жиркинип
азапланған, һәққаний болған Лутни улар
арисидин қутулдурған йәрдә — 8 (әнә шундақ
кишиләрниң ичидә яшиған һәққаний Лутниң
һәққаний қәлби һәр күни аңлиған вә көргән
итаәтсизликләр түпәйлидин азаплинатти) 9 әнди
шуни көрүвалалаймизки, Рәб ихласмәнләрни
дуч кәлгән синақлардин қандақ қутқузушни вә
шуниңдәк һәққанийсизларни сорақ күнигичә
җазалинишқа сақлап қоюшни билиду. 10
Буларниң арисидики өз әтлиригә әгишип пасиқ
һәвәсләргә берилгән, шундақла һоқуқ егилиригә
сәл қариғанларниң җазаси техиму шундақ болиду.
Мошундақ кишиләр һали чоң, мәнмәнчиләрдур,
улар «[роһий] улуқлар»ға һақарәт қилиштин
һеч қорқмайдиғанлардур. 11 Һәтта улардин
күч-қудрәттә үстүн туридиған пәриштиләрму
Пәрвәрдигарниң алдида бу «[улуғлар]»[ни]
һақарәт билән әрз қилмайду. 12 Амма булар худди
овлинип боғузлиниш үчүн туғулған явайи әқилсиз
һайванлардәк келип, өзлири чүшәнмәйдиған
ишлар үстидә һақарәтлик сөз қилиду вә шундақла
өзлириниң һалакәт ишлири билән толуқ һалак
болиду, 13 шундақла өз һәққанийсизлиғиға
тушлуқ җазаниң мевисини йәйду. Улар һәтта
күндүзи очуқ-ашкарә әйш-ишрәт қилишниму
ләззәт дәп һесаплайду; улар [силәргә] номус
вә дағ кәлтүрүп силәр билән бир дәстиханда
олтирип, өз мәккарлиқлиридин зоқлиниду. 14
Уларниң зинахорлуқ билән толған көзлири гуна
садир қилиштин үзүлмәйду; улар тутами йоқ
кишиләрни езиқтуриду; улар қәлбини ачкөзлүккә
көндүргән, ләнәткә йеқин балилардур! 15 Улар
тоғра йолдин чәтнәп, Босорниң оғли Балаамниң
йолиға әгишип кәтти. У киши һарам йолда тапқан
һәқни яхши көргүчи еди, 16 лекин у қилған
қәбиһлиги түпәйлидин тәнбиһини йеди (зувансиз
ешәк инсанниң авази билән сөзләп пәйғәмбәрниң
әхмиқанә ишини тости). 17 Мана мошундақ
кишиләр қуруп кәткән булақлар, борандин
һайдилип жүргән туманларға охшайду; уларға
мәңгүлүк зулмәтниң қап қараңғулуғида җай
һазирлап қоюлған. (questioned) 18 Чүнки улар ялған-
явидақ йоған сөзләр билән махтинип, адәмниң
әтлик һәвәслирини қозғитип әйш-ишрәт ишлири
билән езитқулуқ йолида меңиватқанлардин
өзлирини йеңила қачурғанларни аздуриду. 19
Улар мошу кишиләргә «Силәрни әркинликкә
ериштүримиз» дәп вәдә қилиду, лекин өзлири
әмәлийәттә бузуқлуқниң қуллиридур. Чүнки адәм
немә тәрипидин бойсундурулған болса, шуниң
қули болиду. 20 Чүнки әгәр улар Рәббимиз вә
Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһни тонуш арқилиқ
бу дунияниң пасиқлиқлиридин қутулуп, кейин
шуларға йәнә бағлинип, бойсундурулған болса,
уларниң кейинки һали дәсләпкисидинму бәттәр
болиду. 21 Чүнки һәққанийлиқ йолини билип
туруп, өзигә йәткүзүлгән муқәддәс әмирдин йүз
өрүгәндин көрә, бу йолни әслидинла билмигини
әвзәл болатти. 22 Мошу ишәшлик һекмәтлик
сөзләр уларда әмәлгә ашурулиду: — «Ишт айлинип
өз қусуғини йәр» вә йәнә «Чошқа жуюнуп чиқипла
қайтидин патқақта еғинар».

3 И сөйүмлүклирим, һазир силәргә бу
йезиватқиним иккинчи хетимдур. Һәр икки
хетимдә силәрниң сап көңлүңларни ойғитип, шу
ишларни әслитишкә интилдимки, 2 муқәддәс
пәйғәмбәрләр бурун ейтқан сөзләргә вә Рәббимиз
һәм Қутқузғучимизниң расуллириңлар арқилиқ
йәткүзгән әмригә көңүл бөлүшүңларни өтүнимән.
3 Әң муһими шуни билишиңлар керәкки,
күнләрниң ахирида өзиниң һавайи-һәвәслириниң
кәйнигә киридиған, мәсқирә қилидиған
мазақчилар чиқип: 4 «Қени, Униң қайтип келимән
дегән вәдиси?! Ата-бовилиримиз [өлүмдә] ухлап
қалғандин таки һазирғичә һәммә ишлар дуния
апиридә болған вақиттики билән охшаш һаләттә
кетиватиду» дәп мәсқирә қилишиду. 5 Һалбуки,

улар әң қедимки заманда Худаниң сөзи билән
асманларниң яритилғанлиғини вә шуниңдәк
йәрниң судин чиққан һәм суниң вастиси билән
барлиққа кәлгәнлигини әтәй унтуйду; 6 шу
амилларниң васитилири билән шу замандики
дуния кәлкүндин ғәриқ болуп йоқалди. 7 Амма
һазирқи асманлар билән зимин охшашла шу сөз
билән ихлассиз адәмләр сораққа тартилип һалак
қилинидиған әшу күндә отта көйдүрүлүшкә
сақлинип, та шу күнигичә һалидин хәвәр елинип
туриду. 8 Әнди и сөйүмлүклирим, шу иш
нәзириңлардин қачмисунки, Рәбгә нисбәтән бир
күн миң жилдәк вә миң жил бир күндәктур.
9 Рәб Өз вәдисини [орундашни] (бәзиләрниң
«кечиктүрди» дәп ойлиғинидәк) кечиктүргини
йоқ, бәлки һеч кимниң һалак болушини халимай,
һәммә инсанниң товва қилишиға киришини
арзулап, силәргә кәңчилик қилип [вақитни
созмақта]. 10 Лекин Рәбниң күни худди оғриниң
келишидәк [күтүлмигән вақитта] болиду. У күни
асманлар шиддәтлик гүлдүрлигән аваз билән
ғайип болуп, каинатниң барлиқ қурулмилири
шиддәтлик отта ерип түгәйду; зимин вә
униңдики пүткүл нәрсиләрму көйүп кетиду. 11
Һәммә нәрсә мана шундақ ерип йоқилидиған
йәрдә, силәр қандақ адәмләрдин болушуңлар
керәк? — һаятиңларни пак-муқәддәсликтә вә
ихласмәнликтә өткүзүп, 12 Худаниң күнини
тәлмүрүп күтүп, у күнниң тезрәк келиши үчүн
интилишиңлар керәк әмәсму? У күнниң келиши
билән пүтүн асманлар отта йоқап түгәйду вә
каинатниң барлиқ қурулмилири шиддәтлик
отта ерип түгәйду. 13 Лекин биз болсақ Униң
вәдиси бойичә, йеңи асман-зиминни интизарлиқ
билән күтмәктимиз. У йәр һәққанийлиқниң
маканидур. 14 Шуниң үчүн, әй сөйүмлүклирим,
бу ишларни күтүватқан екәнсиләр, [шу тапта]
Худаниң алдида нуқсансиз вә дағсиз, енақлиқ-
хатирҗәмлик ичидә һазир болуп чиқишиңлар
үчүн интилиңлар. 15 вә Рәббимизниң сәвир-
тақитини нижат дәп билиңлар, дәл сөйүмлүк
қериндишимиз Павлусму өзигә ата қилинған
даналиқ билән бу ишлар тоғрилиқ силәргә язған;
16 барлиқ хәтлиридиму у бу ишлар һәққидә
тохтилиду. Униң хәтлиридә чүшиниш тәс болған
бәзи ишлар бар; бу ишларни тәлим алмиған
вә тутами йоқ кишиләр муқәддәс язмиларниң
башқа қисимлирини бурмилиғандәк, бурмилап
чүшәндүриду вә шуниң билән өз бешиға һалакәт
елип келиду. 17 Шуниң билән, и сөйүмлүклирим,
[мән ейтқан] бу ишларни алдин-ала билгән
екәнсиләр, бу әхлақсизларниң сәпсәтлири
билән аздурулуп, мустәһкәм турушуңларни
йоқитип қоюштин һошияр болуңлар. 18 Әксичә,
[Худаниң] меһри-шәпқитидә һәм Рәббимиз вә
Қутқузғучимиз Әйса Мәсиһгә болған билиштә
давамлиқ өсүңлар. Униңға һәм һазир һәм әшу
әбәд күнигичә барлиқ шан-шәрәп мәнсуп болғай!
Амин! (aiōn g165)

Юһанна 1

1 Әзәлдин бар болғучи, өзимиз аңлиған, өз
көзлиримиз тикилип қариған вә қоллиримиз
билән тутуп силиған һаятлиқ Калами тоғрисида
[силәргә баян қилимиз] 2 (бу һаятлиқ бизгә аян
болуп, биз уни көрдуқ. Шуниң билән бу һәқтә
гувалиқ беримиз һәмдә Ата билән биллә болуп,
кейин бизгә аян болған шу мәңгүлүк һаятни
силәргә баян қилимиз) (aiōnios g166) 3 — силәрниму
биз билән сирдаш-һәмдәмликтә болсун дәп биз
көргәнлиримизни вә аңлиғанлиримизни силәргә
баян қилимиз. Бизниң сирдаш-һәмдәмлигимиз
Ата вә Униң Оғли Әйса Мәсиһ биләндур. 4
Силәрниң хошаллиғиңлар толуп ташсун дәп,
буларни силәргә йезиватимиз. 5 Вә биз Униңдин
аңлиған һәм силәргә баян қилидиған хәвиримиз
мана шудурки, Худа нурдур вә Униңда һеч қандақ
қараңғулуқ болмайду. 6 Әгәр биз Униң билән
сирдаш-һәмдәмлигимиз бар дәп туруп, йәнила
қараңғулуқта жүрсәк, ялған ейтқан вә һәқиқәткә
әмәл қилмиған болимиз. 7 Лекин У Өзи нурда
болғинидәк бизму нурда маңсақ, ундақта бизниң
бир-биримиз билән сирдаш-һәмдәмлигимиз
болуп, Униң Оғли Әйса Мәсиһниң қени бизни
барлиқ гунадин паклайду. 8 Әгәр гунайимиз
йоқ десәк, өз өзимизни алдиған болимиз һәмдә
биздә һәқиқәт турмайду. 9 Гуналиримизни иқрар
қилсақ, У бизниң гуналиримизни кәчүрүм қилип,
бизни барлиқ һәққанийсизлиқтин пак қилишқа
ишәшлик һәм адилдур. 10 Әгәр гуна қилмидуқ
десәк, Уни ялғанчи қилип қойған болимиз вә
Униң сөз-калами биздин орун алмиған болиду.

2 И әзиз балилирим, мән силәрни гуна садир
қилмисун дәп, бу сөзләрни йезиватимән.
Мабада бириси гуна садир қилса, Атиниң йенида
бир ярдәмчи вәкилимиз, йәни Һәққаний Болғучи
Әйса Мәсиһ бардур. 2 У Өзи гуналиримиз үчүн
[җазани көтәргүчи] кафарәттур; мошу кафарәт
пәқәт бизниң гуналиримиз үчүнла әмәс, бәлки
пүткүл дуниядикиләрниң гуналири үчүндур. 3
Бизниң уни тонуғанлиғимизни биләлишимиз
— Униң әмирлиригә әмәл қилишимиздиндур. 4
«Уни тонуймән» дәп туруп, Униң әмирлиригә
әмәл қилмиғучи киши ялғанчидур, униңда
һәқиқәт йоқтур. 5 Лекин кимки Униң сөзигә
әмәл қилса, әнди униңда Худаниң меһир-
муһәббити һәқиқәтән камаләткә йәткән болиду.
Биз өзимизниң Униңда болғанлиғимизни
әнә шуниңдин билимиз. 6 «Худада туруп
яшаймән» дегүчи болса [Әйсаниң] маңғинидәк
охшаш меңиши керәк. 7 И сөйүмлүклирим,
силәргә [бурун аңлап бақмиған] йеңи бир
әмирни әмәс, бәлки дәсләптин тартип силәр
тапшурувалған кона әмирни йезиватимән. Ушбу
әмир силәр бурундинла аңлап келиватқан
сөз-каламдур. 8 Лекин йәнә келип мән
силәргә йезиватқинимни йеңи әмир [десәкму
болиду]; бу әмир Мәсиһдә һәм силәрдиму әмәл
қилинмақта, чүнки қараңғулуқ өтүп кәтмәктә,
вә һәқиқий нур аллиқачан чечилишқа башлиди.
9 Кимдәким өзини «нурда яшаватимән» дәп
туруп, қериндишини өч көрсә, у бүгүнгичә
қараңғулуқта туруватқан болиду. 10 Қериндишиға
меһир-муһәббәт көрсәткән киши йоруқлуқта
турмақта, униңда гунаға путлаштуридиған һеч
немә қалмайду. 11 Лекин қериндишини өч
көргән киши қараңғулуқтидур; у қараңғулуқта
маңиду вә қәйәргә кетиватқанлиғини билмәйду,
чүнки қараңғулуқ униң көзлирини қариғу
қиливәткән. 12 Мән буларни силәргә йезиватимән,
и әзиз балилирим, чүнки гуналириңлар Униң
нами үчүн кәчүрүм қилинди. 13 Мән буни
силәргә йезиватимән, и атилар, чүнки силәр
Әзәлдин Бар Болғучини тонудуңлар. Мән буни
силәргә йезиватимән, и жигитләр, чүнки силәр
у рәзил үстидин ғәлибә қилдиңлар. 14 Мән
буни силәргә йезиватимән, и әзиз балилирим,
чүнки силәр Атини тонудуңлар. Мән буни
силәргә йезиватимән, и атилар, чүнки силәр
Әзәлдин Бар Болғучини тонудуңлар. Мән буни
силәргә йезиватимән, и жигитләр, чүнки силәр
күчлүксиләр, Худаниң сөз-калами силәрдә туриду
вә силәр у рәзил үстидинму ғәлибә қилдиңлар. 15
Бу дунияни вә бу дунияди ишларни сөймәңлар.
Һәр ким бу дунияни сөйсә, Атиниң сөйгүси
униңда йоқтур. 16 Чүнки бу дунияди барлиқ
ишлар, йәни әттики һәвәс, көзләрдики һәвәс вә
һаятиға болған мәғрурлуқниң һәммиси Атидин
кәлгән әмәс, бәлки бу дуниядин болғандур,
халас; 17 вә бу дуния вә униңдики һәвәсләрниң
һәммиси өтүп кетиду. Лекин Худаниң ирадисигә
әмәл қилғучи киши мәңгү яшайду. (aiōn g165) 18
Әзиз балилирим, заманниң ахирқи саити йетип

кәлди; вә силәр дәҗҗалниң [ахир заманда]
келидиғанлиғини аңлиғиниңлардәк, әмәлийәттә
болса һазирниң өзидила нурғун дәҗҗаллар
мәйданға чиқти; буниңдин заманниң ахирқи
саити болуп қалғанлиғи бизгә мәлум. 19 Улар
аримиздин чиқти, лекин улар әслидә бизләрдин
әмәс еди. Чүнки әгәр бизләрдин болған болса,
аримизда туривәргән болатти. Лекин уларниң һеч
қайсисиниң әслидә биздикиләрдин болмиғанлиғи
паш қилинғанлиғи үчүн улар аримиздин
чиқип кәтти. 20 Һалбуки, силәр болсаңлар
Муқәддәс Болғучидин кәлгән мәсиһлигүчи
Роһтин несип болдуңлар вә шуниң үчүн
силәр һәммә ишни билисиләр. 21 Силәргә
бу хәтни йизишимдики сәвәп, силәрниң
һәқиқәтни билмигәнлигиңлар үчүн әмәс, бәлки
һәқиқәтни билип, ялғанчилиқниң һәқиқәттин
келип чиқмайдиғанлиғини билгәнлигиңлар
үчүндур. 22 Әмисә, ким ялғанчи? Әйсаниң
Мәсиһ екәнлигини инкар қилғучи киши булса,
у ялғанчидур. Ата вә Оғулни инкар қилғучи
киши өзи бир дәҗҗалдур. 23 Кимдәким Оғулни
рәт қилса униңда Ата болмайду. Лекин Оғулни
етирап қилса, униңда Ата болиду. 24 Силәр
болсаңлар, бурундин аңлап келиватқиниңларни
өзүңларда давамлиқ турғузивериңлар. Бурундин
аңлап келиватқиниңлар силәрдә давамлиқ
туривәрсә, силәрму давамлиқ Оғул вә Атида
яшаватқан болисиләр; 25 вә Униң бизгә қилған
вәдиси болса дәл шу — мәңгү һаятлиқтур.
(aiōnios g166) 26 Силәрни аздурмақчи болғанларни
нәзәрдә тутуп, буларни силәргә яздим; 27
Силәр болсаңлар, силәр Униңдин қобул қилған
мәсиһлигүчи Роһ силәрдә туриверидү, силәр һеч
кимниң үгитишигә муһтаж әмәссиләр; бәлки
әнә шу мәсиһлигүчи Роһ силәргә барлиқ ишлар
тоғрилиқ үгитиватқандәк (У һәқтур, һеч ялған
әмәстур!) — һәм үгәткәндәк, силәр давамлиқ
Униңда яшайдиған болисиләр. 28 Әмисә, и әзиз
балилирим, давамлиқ Униңда туруп яшавериңлар.
Шундақ қилсаңлар, У һәр қачан қайтидин аян
болғанда қорқмас болимиз һәм У кәлгинидә
Униң алдида һеч хиҗаләт болуп қалмаймиз.
29 [Худаниң] һәққаний екәнлигини билгән
екәнсиләр, һәққанийлиққа әмәл қилғучиларниң
һәр бириниң униң тәрипидин туғулғучи
екәнлигиниму билсәңлар керәк.

3 Қараңлар, Ата бизгә шундақ чоңқур меһир-
муһәббәт көрсәткәнки, биз «Худаниң
әзиз балилири» дәп аталдуқ — вә биз
һәқиқәтәнму шундақ. Бу дуния шу сәвәптин
бизни тонуп йәтмәйдуки, чүнки бу дуния
Уни тонумиди. 2 Сөйүмлүклирим, биз һазир
Худаниң әзиз балилиридурмиз; кәлгүсидә қандақ
болидиғанлиғимиз техи очуқ аян қилинмиған.
Бирақ У [қайтидин] аян қилинғанда, Униңға
охшаш болидиғанлиғимизни билимиз; чүнки
шу чағда биз Униң әйнән Өзини көримиз. 3
Вә [Мәсиһгә] үмүт бағлиған һәр бир киши У
пак болғандәк өзини паклимақта. 4 Гуна садир
қилған киши [Худаниң] қануниға хилаплиқ
қилған болиду. Чүнки гуна садир қилғанлиқ
[Худаниң] қануниға хилаплиқ қилғанлиқтур.
5 Һалбуки, силәр Уни гуналарни елип ташлаш
үчүн дунияға келип аян қилинған вә шундақла
Униңда һеч қандақ гуна йоқтур, дәп билисиләр.
6 Униңда яшаватқан һәр бир киши гуна садир
қилмайду; кимдәким гуна садир қилса, Уни
көрмигән вә Уни тонумиған болиду. 7 Әзиз
балилирим, һеч кимниң силәрни алдишиға
йол қоймаңлар. Һәққанийлиққа әмәл қилғучи
киши У һәққаний болғинидәк һәққанийдур.
8 Лекин гуна садир қилғучи Иблистиндур.
Чүнки Иблис әлмисақтин тартип гуна садир
қилип кәлмәктә. Худаниң Оғлиниң дунияда аян
қилинишидики мәхсәт Иблисниң әмәллирини
йоқитиштур. 9 Худадин туғулғучи гуна садир
қилмайду; Худаниң уруғи униңда орун алғачқа,
у гуна садир қилиши мүмкин әмәс, чүнки у
Худадин туғулғандур. 10 Худаниң балилири
билән Иблисниң балилири шуниң билән
пәриқлинидуки, кимдәким һәққанийлиққа
әмәл қилмиса вә яки өз қериндишиға меһир-
муһәббәт көрсәтмисә Худадин әмәстур. 11
Чүнки силәр дәсләптин аңлап келиватқан хәвәр
мана дәл шуки, бир-биримизгә меһир-муһәббәт
көрситишимиз керәктур. 12 У у рәзилдин
болған, инисини өлтүргән Қабилға охшаш
болмаслиғимиз керәк; у немишкә инисини
қәтл қилди? Униң өзиниң қилғанлири рәзил,
инисиниң қилғанлири һәққаний болғанлиғи үчүн
шундақ қилған. 13 Шуңа, и қериндашлар, бу дуния
силәрни өч көрсә, буниңға һәйран қалмаңлар.
14 Биз қериндашларни сөйгәнлигимиздин,

өлүмдин һаятлиққа өткәнлигимизни билимиз.
Өз қериндишини сөймигүчи техи өлүмдә
туруватиду. 15 Қериндишиға өчмәнлик қилған
киши қатилдур вә һеч қандақ қатилда мәңгүлүк
һаятниң болмайдиғанлиғини билисиләр. (aiōnios
g166) 16 Биз шуниң билән меһир-муһәббәтниң
немә екәнлигини билимизки, у биз үчүн
Өз җенини пида қилди; шуниңдәк бизму
қериндашлиримиз үчүн өз җенимизни пида
қилишқа қәриздардурмиз. 17 Амма кимки
бу дунияда мал-мүлки туруп, қериндишиниң
муһтаҗлиғини көрүп туруп, униңға көкси-
қарнини ачмиса, бундақ кишидә нәдиму Худаниң
меһир-муһәббити болсун? 18 Әзиз балилирим,
сөз билән вә тил билән әмәс, бәлки әмәлдә вә
һәқиқәттә меһир-муһәббәт көрситәйли. 19 Биз
шундақ ишлар билән өзимизниң һәқиқәттин
болғанлиғимизни биләләймиз вә [Худаниң]
алдида қәлбимизни хатирҗәм қилалаймиз. 20
Шундақтиму, мабада қәлбимиз бизни йәнила
әйиплисә, Худа йәнила қәлбимиздин үстүн
вә һәммини билгүчидур. 21 Сөйүмлүклирим,
әгәр қәлбимиз бизни әйиплимисә, Худаниң
алдида җүрәклик туримиз 22 вә шундақла
Униңдин немини тилисәк шуниңға еришәләймиз;
чүнки биз Униң әмирлиригә әмәл қилип, Уни
хурсән қилидиған ишларни қилимиз. 23 Вә
Униң әмри шуки, униң Оғли Әйса Мәсиһниң
намиға етиқат қилишимиз һәмдә Униң бизгә
тапилиғинидәк бир-биримизгә меһир-муһәббәт
көрситишимиздин ибарәттур. 24 Униң әмирлиригә
әмәл қилидиған киши [Худада] яшайдиған
вә [Худаму] униңда яшайдиған болиду. Әнди
Худаниң биздә яшайдиғанлиғини билгинимиз
болса, У бизгә ата қилған Роһтиндур.

4 Сөйүмлүклирим, һәр бир [«вәһий қилғучи»]
роһларниң һәммисигила ишинивәрмәңлар,
бәлки бу роһларниң Худадин кәлгән-
кәлмигәнлигини пәриқләндүрүш үчүн уларни
синаңлар. Чүнки нурғун сахта пәйғәмбәрләр
дуниядики җай-җайларға пәйда болди. 2 Худаниң
Роһини мундақ пәриқләндүрәләйсиләр: Әйсани,
йәни дунияға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһни
етирап қилғучи һәр бир роһ Худадин болиду; 3
вә дунияға инсаний тәндә кәлгән Әйса Мәсиһни
етирап қилмайдиған роһ Худадин кәлгән әмәс.
Бундақларда әксичә дәҗҗалниң роһи ишләйду;
силәр бу роһниң келидиғанлиғи тоғрилиқ
аңлиған едиңлар вә дәрвәқә у һазир дунияда пәйда
болди. 4 Әй әзиз балилирим, силәр болсаңлар
Худадин болғансиләр вә уларниң үстидин ғалип
кәлдиңлар; чүнки силәрдә Турғучи бу дунияда
турғучидин үстүндур. 5 Улар болса бу дунияға
мәнсуп; шуңа улар бу дунияниң сөзлирини
қилиду вә бу дуниядикиләр уларға қулақ салиду.
6 Биз болсақ Худадин болғанмиз; Худани тонуған
киши бизниң сөзлиримизни аңлайду. Худадин
болмиған киши болса бизниң сөзлиримизни
аңлимайду. Мана буниңдин Һәқиқәтниң Роһи
билән езитқулуқниң роһини пәриқ етәләймиз. 7 И
сөйүмлүклирим, бир-биримизгә меһир-муһәббәт
көрситәйли; чүнки меһир-муһәббәтниң өзи
Худадиндур вә меһир-муһәббәт көрсәткүчиниң
һәр бири Худадин туғулған болиду вә Худани
тонуйду. 8 Меһир-муһәббәт көрсәтмигүчи киши
Худани тонумиған болиду; чүнки Худа Өзи
меһир-муһәббәттур. 9 Худаниң меһир-муһәббити
биздә шуниң билән ашкарә болдики, Худа бизни
Униң арқилиқ һаятқа еришсун дәп бирдин-
бир йеганә Оғлини дунияға әвәтти. 10 Меһир-
муһәббәт дәл шуниңдин аянки, бизләрниң Худани
сөйгинимиз билән әмәс, бәлки У Өзи бизни сөйүп
гуналиримизниң җазасини көтәргүчи кафарәт
болушқа Өз Оғлини әвәткини билән аяндур. 11
И сөйүмлүклирим, Худа бизгә шу қәдәр меһир-
муһәббәт көрсәткән йәрдә, бизму бир-биримизгә
меһир-муһәббәт көрситишкә қәриздардурмиз.
12 Һеч ким һеч қачан Худани көргән әмәс;
лекин бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрсәтсәк,
Худа биздә яшайду вә униң меһир-муһәббити
биздә камаләткә йәткән болиду. 13 Биз бизниң
Униңда яшаватқанлиғимизни вә Униң биздә
яшаватқанлиғини шуниңдин билимизки, У Өз
Роһини бизгә ата қилған. 14 Биз шуни көргән
вә шундақла шуниңға гувалиқ беримизки, Ата
Оғулни дунияға қутқузғучи болушқа әвәтти.
15 Әгәр кимдәким Әйсани Худаниң Оғли дәп
етирап қилса, Худа униңда, уму Худада яшайду.
16 Биз болсақ Худаниң бизгә болған меһир-
муһәббитини тонуп йәттуқ, шундақла униңға
толиму ишәндуқ. Худа Өзи меһир-муһәббәттур вә
меһир-муһәббәттә яшиғучи киши Худада яшайду,
Худаму униңда яшайду. 17 Мошундақ болғанда,
меһир-муһәббәт биздә мукәммәллишиду; шуниң

билән биз сорақ күнидә хатиржәм-қорқмас
болалаймиз. Чүнки Әйса қандақ болуватқан болса
бизму һазир бу дунияда шундақ болуватимиз.
18 Меһир-муһәббәттә қорқунуч йоқтур; камил
меһир-муһәббәт қорқунучни һайдап йоққа
чиқириду. Чүнки қорқунуч Худаниң җазаси билән
бағлинишлиқтур; қорқунучи бар киши меһир-
муһәббәттә камаләткә йәткүзүлгән әмәстур. 19
Биз меһир-муһәббәт көрситимиз, чүнки Худа
алди билән бизгә меһир-муһәббәт көрсәтти.
20 Әгәр бириси «Худани сөйимән» дәп туруп,
қериндишиға өчмәнлик қилса, у ялғанчидур.
Чүнки көз алдидики қериндишини сөймигән
йәрдә, көрүп бақмиған Худани қандақму сөйсун?
21 Шуңа биздә Униңдин: «Худани сөйгән киши
қериндишиниму сөйсун» дегән әмир бардур.

5 Әйсаниң Мәсиһ екәнлигигә ишәнгән һәр бир
киши Худадин туғулған болиду; вә туғдурғучи
[Атини] сөйидиған һәр бир киши Униңдин
туғулғучиниму сөйиду. 2 Биз өзимизниң Худаниң
балилирини сөйидиғанлиғимизни шуниңдин
билимизки, Худани сөйүп, Униң әмирлиригә
әмәл қилишимиздиндур. 3 Худани сөйүш Униң
әмирлиригә әмәл қилиш демәктур; вә Униң
әмирлиридә турмақ еғир иш әмәстур. 4 Чүнки
Худадин туғулғанларниң һәммиси бу дуния
үстидин ғәлибә қилиду; вә дунияниң үстидин
ғәлибә қилғучи күч — дәл бизниң етиқатимиздур.
5 Бу дунияниң үстидин ғәлибә қилғучи зади
кимләр? Пәқәт Әйсани Худаниң Оғли дәп етиқат
қилғучилар әмәсму? 6 У болса су вә қан арқилиқ
кәлгән зат, йәни Әйса Мәсиһдур; Униң келиши
пәқәт су билән ла әмәс, бәлки қан биләнму еди. Вә
бу ишларға гувалиқ бәргүчи болса Роһтур, чүнки
Роһ Өзи һәқиқәттур. 7 Чүнки Униң тоғрилиқ
үч гувалиқ бәргүчи бар: — 8 булар Роһ, су вә
қандин ибарәттур. Бу үчиниң [гувалиғи] бирдур.
9 Әгәр биз инсанларниң гувалиқини қобул қилсақ,
Худаниң гувалиғи буларниңкидин үстүндур. Худа
Өз Оғли тоғрисида шундақ гувалиқ бәргән — 10
(Худаниң Оғлиға етиқат қилған кишиниң ичидә
шу гувалиқ бардур; бирақ Худаға ишәнмигән киши
Уни ялғанчи қилған болиду, чүнки У Худаниң Өз
Оғлини тәстиқлиған гувалиғиға ишәнмигән) 11
гувалиқ дәл шудурки, Худа бизгә мәңгүлүк һаятни
ата қилди вә бу һаятлиқ Униң Оғлидидур. (aiōnios
g166) 12 Шуңа Оғулға егә болған киши һаятлиққа егә
болған болиду; Худаниң Оғлиға егә болмиған киши
һаятлиққа егә болмиған болиду. 13 Мән буларни
Худаниң Оғлиниң намиға етиқат қилған силәргә
силәрниң мәңгүлүк һаятқа егә болғанлиғиңларни
билишиңлар үчүн яздим. (aiōnios g166) 14 Вә бизниң
Униңға болған толуқ ишәш-хатиржәмлигимиз
шундақки, Униң ирадисигә мувапиқ һәр қандақ
бир ишни тилисәк, У бизни аңлайду. 15 Уни
һәр немә тилигинимизни аңлайду дәп билгән
екәнмиз, дуайимизда Униңдин тилигинимизгә
ериштуқ, дәп билимиз. 16 Бириси қериндишиниң
өлүмгә мәһкүм қилмайдиған бир гуна садир
қилғанлиғини көрсә, униң үчүн дуа қилсун; вә
Худа өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гуна садир
қилғанлар үчүн униңға һаятлиқ ата қилиду.
Өлүмгә мәһкүм гунаму бардур. Униң тоғрисидин
тилисун, демәймән. 17 Һәммә һәққанийәтсизлик
гунадур; вә өлүмгә мәһкүм қилмайдиған гунаму
бар. 18 Худадин туғулғучиниң гуна садир
қилмайдиғанлиғини билимиз; чүнки әслидә
Худадин туғулған Зат бундақ кишини қоғдап
қалиду вә әшу рәзил униңға тегәлмәйду. 19 Әнди
өзимизниң Худадин болғанлиғимиз өзимизгә
мәлум; амма пүткүл дуния болса у рәзилниң
илкидидур. 20 Йәнә бизгә мәлумки, Худаниң
Оғли дунияға кәлди вә һәқиқий Болғучини
тонушимиз үчүн көңлимизни йорутти; вә биз
һәқиқий Болғучиниң Өзидә, йәни Униң Оғли
Әйса Мәсиһдә яшаватимиз. У болса һәқиқий
Худа вә мәңгүлүк һаятлиқтур! (aiōnios g166) 21 Әзиз
балилирим, өзүңларни һәр қандақ бутлардин
сақлаңлар.

Юһанна 2

1 2 Мәнки ақсақалдин [Худа тәрипидин]
талланған ханимға вә униң әзиз балилириға
салам! Мән силәрни һәқиқәттә сөйимән вә ялғуз
мәнла әмәс, йәнә һәқиқәтни тонуғанларниң
һәммиси биздә яшаватқан вә шундақла әбәткичә
бизгә яр болидиған һәқиқәтни дәп силәрни
сөйиду. (aiōn g165) 3 Худаатидин вә Атиниң
Оғли Рәб Әйса Мәсиһдин шапаәт, рәһим-шәпқәт
вә хатирҗәмлик силәргә һәқиқәт вә меһир-
муһәббәт ичидә болғай! 4 Балилириңниң арисида
биз Атидин әмир тапшурувалғандәк һәқиқәттә
маңғанларни көргиним үчүн интайин хурсән
болдум. 5 Әнди, һөрмәтлик ханим, мән сәндин
бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли, дәп
өтүнимән. Мениң саңа йезип өтүнгиним йеңи
бир әмир әмәс, бәлки дәсләптин тартип биздә
бар әмирдур 6 (меһир-муһәббәт шуки, униң
әмирлиригә әмәл қилип меңиштур). Мана бу әмир
силәр бурундин тартип аңлап келиватқандәк,
униңда меңишиңлар үчүн силәргә тапиланғандур.
7 Чүнки нурғун алдамчилар дунияниң җай-
җайлирида чиқти. Улар Әйсаниң дунияға инсаний
тәндә кәлгән Мәсиһ екәнлигини етирап қилмайду.
Бундақлар дәл алдамчи вә дәҗҗалдур. 8 Биз
вә өзүңлар сиңдүргән әҗирни йоқитип қоймай,
бәлки толуқ инъамға егә болушуңлар үчүн,
өзүңларға агаһ болуңлар. 9 Кимки Мәсиһниң
тәлимидин һалқип чиқип, униңда чиң турмиса,
Худа униңға егә болмайду. Лекин Униң тәлимидә
чиң турғучи болса, Ата һәм Оғул униңға
егә болиду. 10 Әгәр бириси Униң тәлимини
елип кәлмәй силәрниң йениңларға кәлсә, уни
өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму
бәрмәңлар. 11 Чүнки ундақ адәмгә салам бәргән
киши униң рәзил әмәллиригә шерик болғучидур.
12 Силәргә пүтидиған йәнә көп сөзлирим бар
еди; лекин қәғәз билән сияһни ишләткәндин
көрә, хошаллиғимизниң толуп тешиши үчүн
йениңларға берип дидар көрүшүп сөзлишишни
арзу қилимән. 13 Худа тәрипидин талланған
һәдәңниң балилиридин саңа салам!

Юһанна 3

1 Мәнки ақсақал өзүм һәқиқәттә сөйгән сөйүмлүк
Гаюсқа салам! 2 И сөйүмкүк [достум],
җениң гүлләнгәндәк, һәммә ишлириңниң
гүллинишигә вә тениңниң саламәт болушиға
тиләкдашмән. 3 Қериндашлар келип, сәндә
болған һәқиқәт тоғрилиқ гувалиқ бәргәндә, мән
интайин бәк хошалландим; чүнки сән һәқиқәттә
давамлиқ меңиватисән. 4 Маңа нисбәтән, әзиз
балилиримниң һәқиқәттә меңиватқанлиғини
аңлаштинму чоң хошаллиқ йоқтур. 5 Сөйүмлүк
[достум], йениңға барған қериндашларға (гәрчә
улар саңа натонуш болсиму) қилғанлириңниң
һәммисидә ихласмәнлигиң испатлиниду. 6 Улар
җамаәт алдида сениң бу меһир-муһәббитиң
тоғрисида гувалиқ бәрди. Уларни йәнә Худаниң
йолиға лайиқ сәпиригә узитип қойсаң, яхши
қилған болисән. 7 Чүнки улар [сәпәрдә] ят
әллик [етиқатсизлардин] һеч немә алмай, шу
мубарәк нам үчүн йолға чиқти. 8 Шуңа, һәқиқәт
билән хизмәтдаш болуп тәң ишлигүчи болуш
үчүн биз шундақларни қоллап-қувәтлишимизгә
тоғра келиду. 9 Бу тоғрилиқ җамаәткә мәктүп
яздим. Лекин уларниң арисида өзини чоң тутуп,
җамаәткә баш болуш тамасида болған Диотрәпәс
бизни қобул қилмайду. 10 Шуниң үчүн мән
барғанда, униң қилған әскиликлирини, йәни
униң бизниң үстимиздин қилған рәзил сөзлири
билән ғәйвитини йүзигә салимән; у униңлиқ
биләнла тохтап қалмайду, йәнә [сәпәрдики]
қериндашларни қобул қилмайла қалмай, қобул
қилмақчи болғанларниму тосиду вә һәтта уларни
җамаәттин қоғлап чиқириватиду. 11 И сөйүмлүк
[достум], яманлиқтин әмәс, яхшилиқтин үлгә
алғин. Яхшилиқ қилғучи Худадиндур. Яманлиқ
қилғучи Худани һеч көрмигәндур. 12 Демитриусни
болса һәммәйлән, һәтта Һәқиқәтниң өзи яхши
гувалиқ берип тәрипләйду. Бизму униңға гувалиқ
беримиз вә гувалиғимизниң һәқиқәт екәнлигини
сәнму билисән. 13 Саңа язидиған йәнә көп
сөзлирим бар еди; лекин қәләм билән сияһни
ишләткәндин көрә, 14 Сән билән пат арида
дидар көрүшүшни арзу қилимән; шу чағда
дәқәмдәдә сөзлишимиз. Саңа хатирҗәмлик яр
болғай! Достлардин саңа салам. Сәнму [у йәрдики]
достларға исим-фамилилири бойичә мәндин
салам ейтқайсән.

Йәһуда

1 Әйса Мәсиһниң қули, Яқупниң иниси
мәнки Йәһудадин чақирилғанларға, йәни
ХудаАтимиз тәрипидин сөйүлгән, Әйса Мәсиһ
тәрипидин қоғдилип кәлгәнләргә салам. 2
Силәргә рәһимдиллик, аманлиқ-хатирҗәмлик
вә меһир-муһәббәт һәссиләп ата қилинғай! 3
И сөйүмлүклирим, мән әсли силәргә ортақ
бәһримән болуватқан ниҗатимиз тоғрисида хәт
йезишқа зор иштияқим болсиму, лекин һазир
буниң орниға силәрни муқәддәс бәндиләргә бир
йолила аманәт қилинған етиқатни қолуңлардин
бәрмәсликкә җиддий күрәш қилишқа җекиләп
ушбу хәтни язмисам болмиди. 4 Чүнки мәлум
кишиләр — ихлассиз адәмләр, хелә бурунла муну
сорaққа тартилишқа пүтүлгәнләр араңларға
суқунуп кириваләан. Улар Худаниң меһри-
шәпқитини бузуқлуқ қилишниң банисиға
айландурувалған, бирдин-бир Егимиз вә Рәббимиз
Әйса Мәсиһдин танған адәмләрдур. 5 Шуниң үчүн
мән силәргә шуни есиңларға қайтидин селишни
халаймәнки (гәрчә силәр бурун һәммә ишлардин
хәвәрләндүрүлгән болсаңларму), бурун Рәб [Өзи
үчүн] бир хәлиқни Мисирдин қутқузған болсиму,
уларниң ичидики [Өзигә] ишәнмигәнләрни
кейин һалак қилди. 6 [Вә силәр шунимy
билисиләрки], әслидики орнида турмай, өз
маканини ташлап кәткән пәриштиләрни Рәб улуқ
[қиямәт] күнениң сориғиғичә мәңгү кишәнләп
мудһиш қараңғулуқта солап сақлимақта.
(aïdios g126) 7 Содом вә Гоморра вә уларниң
әтрапидики шәһәрләрдикиләрму шу охшаш
йолда, йәни шу [пәриштиләргә] охшаш учиға
чиққан бузуқчилиққа вә ғәйрий шәһвәтләргә
берилип кәткән, [кейинки дәвирләр] уларниң
ақивитидин ибрәт алсун үчүн мәңгүлүк от
җазасиға өрнәк қилинип көйдүрүлгән. (aiōnios g166)
8 Лекин мошу «чүш көргүчиләр» шу охшаш йол
билән адәмләрниң тәнлириниму булғимақта,
улар һоқуқ егилиригә сәл қариғучилардин болуп,
[әрштики] улуқларғиму һақарәт қилишмақта. 9
Лекин һәтта баш пәриштә Микаилму Мусаниң
җәсити тоғрисида Иблис билән музакирә қилип
талаш-тартиш қилғанда, уни һақарәтлик сөзләр
билән әйипләшкә петиналмиған, пәқәт «Саңа
Пәрвәрдигарниң Өзи тәнбиһ бәрсун» дәпла қойған.
10 Лекин бу кишиләр өзлири чүшәнмәйдиған
ишлар үстидә күпүрлүк қилиду. Бирақ улар
һәтта әқилсиз һайванлардәк өз тәбиитиниң
инкаслири бойичә чүшәнгиничә яшап, шу
арқилиқ өзлирини һалак қилиду. 11 Буларниң
һалиға вай! Чүнки улар Қабилниң йоли билән
маңди, мал-мүлүкни дәп Балаамниң азған йолиға
өзини атти вә улар Кораһниң асийлиқ қилғиниға
[охшаш] ахир һалак болиду. 12 Улар меһир-
муһәббәтни тәбрикләш зияпәтлириңларға һеч
тартинмай силәр билән биллә дахил болидиған,
өзлиринила бақидиған хәтәрлик хада ташлардур.
Улар шамаллардин һайдилип кәлгән ямғурсиз
булут, йилтизидин қомуруп ташланған, кәч
күздики мевисиз дәрәқләр, икки қетим өлгәнләр!
13 Улар деңизниң давалғуватқан, бужғунлуқ
долқунлири, улар өз шәрмәндичилигини
қусмақта; улар езип кәткән юлтузлар болуп,
уларға мәңгүлүк қап қараңғулуқниң зулмити
һазирлап қоюлғандур. (aiōn g165) 14 Адәм атиниң
йәттинчи әвлади болған Һанох бу кишиләр
тоғрисида мундақ бешарәт бәргән: — «Мана, Рәб
түмәнмиңлиған муқәддәслири билән келиду,
15 У пүткүл инсанларни сорақ қилип, барлиқ
ихлассизларниң ихлассизларчә жүргүзгән
барлиқ ихлассизлиқлириға асасән, шундақла
ихлассиз гунакарларниң Өзини һақарәтлигән
барлиқ әсәбий сөзлиригә асасән уларни
әйипкә буйруйду». 16 Бу кишиләр һаман
ғотулдап, ағринип жүриду, өз һәвәслириниң
кәйнигә кириду; ағзида йоғанчилиқ қилиду, өз
мәнпәитини көзләп башқиларға хушамәтчилик
қилиду. 17 Лекин, и сөйүмлүклирим, Рәббимиз
Әйса Мәсиһниң расуллириниң алдин-ала ейтқан
сөзлирини есиңларда тутуңларки, 18 улар силәргә:
«Ахир заманда, өзиниң ихлассиз һәвәслириниң
кәйнигә кирип, мазақ қилғучилар мәйданға
чиқиду» дегән еди. 19 Мошундақ кишиләр
бөлгүнчилик пәйда қилидиған, өз тәбиитигә
әгәшкән, Роһқа егә болмиған адәмләрдур. 20 Лекин
силәр, и сөйүмлүклирим, әң муқәддәс болған
етиқатиңларни һул қилип, өзүңларни қуруп
чиқиңлар, Муқәддәс Роһта дуа қилип, 21 адәмни
мәңгүлүк һаятқа елип баридиған Рәббимиз Әйса
Мәсиһниң рәһимдиллигини тәлмүрүп күтүп,
өзүңларни Худаниң меһир-муһәббити ичидә
тутуңлар. (aiōnios g166) 22 Иккилинип қалғанларға

rəhim қилиңлар; 23 бəзилəрни от ичидин
жулувелип қутулдурувелиңлар; бəзилəргə һəтта
əтлиридин ниҗасəт чүшүп булғанған кийим-
кечигигиму нəпрəтлəнгəн һалда қорқунуч ичидə
рəһим қилиңлар. 24 Амма силəрни йолда тейилип
кетиштин сақлап, ечилип-йейилип Өзиниң
шəрəплик һозурида əйипсиз турғузушқа Қадир
Болғучиға, йəни Қутқузғучимиз бирдин-бир
Худаға Рəббимиз Əйса Мəсиһ арқилиқ шан-шəрəп,
25 һəйвəт-улуқлуқ, қудрəт вə һоқуқ əзəлдин бурун,
һазирму та барлиқ заманларғичə болғай! Амин!
(aiōn g165)

Вәһий

1 Бу китап Әйса Мәсиһниң вәһийси, йәни
Худа Униңға Өз қул-хизмәткарлириға йеқин
кәлгүсидә йүз бериши муқәррәр болған ишларни
көрситиши үчүн тапшурған вәһийдур. Мәсиһ буни
Өз пәриштисини әвәтип қули Юһаннаға аламәтләр
билән аян қилди. 2 Юһанна болса Худаниң
сөз-калами һәмдә Әйса Мәсиһ тоғрисидики
гувалиққа көргәнлириниң һәммисигә гувалиқ
бәрди. 3 Бу бешарәтни оқуп бәргүчи вә униң
сөзлирини аңлап, униңда йезилғанларға итаәт
қилғучи бәхитликтур! Чүнки вәһийниң вақти
йеқиндур. 4 Мәнки Юһаннадин Асия [өлкисидики]
йәттә җамаәткә салам! Һазир бар болған,
өткәндиму болған һәм кәлгүсидә Кәлгүчидин,
Униң тәхтиниң алдидики йәттә Роһтин 5 вә садиқ
Гувачи, өлүмдин тунҗа Тирилгүчи, җаһандики
падишаларниң һөкүмрани болған Әйса Мәсиһтин
силәргә меһри-шәпқәт вә хатирҗәмлик болғай.
Әнди бизни сөйгүчи, йәни Өз қени билән
бизни гуналиримиздин жуйған 6 вә бизни
бир падишалиққа уюштуруп, Өз Атиси Худаға
каһинлар қилғанға барлиқ шан-шәрәп вә күч-
қудрәт әбәдил-әбәткичә болғай, амин! (aiōn g165) 7
Мана, У булутлар билән келиду, шундақла һәр бир
көз, һәтта Уни санҗиғанларму Уни көриду. Йәр
йүзидики пүткүл қәбилә-хәлиқ У сәвәплик аһ-зар
көтириду. Шундақ болиду, амин! 8 Мән «Алфа»
вә «Омега», Муқәддимә вә Хатимә Өзүмдурмән,
һазир бар болған, бурунму бар болған һәм
кәлгүсидиму бар Болғучидурмән, шундақла
Һәммигә Қадирдурмән, дәйду Пәрвәрдигар Худа.
9 Силәрниң қериндишиңлар һәм силәр билән
биргә Әйсада болған азап-оқубәт, падишалиқ вә
сәвир-тақәттин ортақ несипдишиңлар болған
мәнки Юһанна Худаниң сөз-калами вә Әйсаниң
гувалиғи вәҗидин Патмос дегән аралда [мәһбус]
болуп туруп қалғандим. 10 «Рәбниң күни»дә мән
Роһниң илкигә елинишим билән, кәйнимдин
канай авазидәк күчлүк бир авазни аңлидим. 11
Бу аваз: «Көридиғанлириңни китап қилип яз
вә уни йәттә җамаәткә, йәни Әфәсус, Смирна,
Пәргамум, Тиятира, Сардис, Филаделфийә вә
Лаодикиядики җамаәтләргә әвәт» деди. 12 Маңа сөз
қилған авазниң кимниң екәнлигини көрүш үчүн
кәйнимгә бурулдум. Бурулғинимда, көзүмгә йәттә
алтун чирақдан 13 вә уларниң оттурисида учисиға
путлириғичә чүшүп туридиған тон кийгән,
көксигә алтун кәмәр бағлиған Инсаноғлиға
охшайдиған бири көрүнди. 14 Униң баш-чечи
ақ жуңдәк, һәтта қардәк аппақ еди вә көзлири
гоя ялқунлап турған оттәк еди. 15 Путлири
хумданда тавлинип пақириған тучқа охшайтти,
авази шарқирап еқиватқан нурғун суларниң
авазидәк еди. 16 У оң қолида йәттә юлтуз тутқан
болуп, ағзидин икки бислиқ өткүр қилич чиқип
туратти. Чирайи худди қуяшниң толуқ күчидә
парлиғандәк ярқин еди. 17 Уни көргинимдә,
айиғиға өлүктәк жиқилдим. У оң қолини үстүмгә
тәккүзүп мундақ деди: — Қорқма, Авалқиси вә
Ахирқиси 18 һәмдә һаят Болғучи Өзүмдурмән.
Мән өлгән едим, амма мана, Мән әбәдил-әбәткичә
һаяттурмән, өлүм вә тәһтисараниң ачқучлири
қолумдидур! (aiōn g165, Hadēs g86) 19 Шуниң үчүн,
көргән ишларни, һазир болуватқан ишларни
вә булардин кейин болидиған ишларни йезип
қалдур. 20 Сән оң қолумда көргән йәттә юлтузниң
вә йәттә алтун чирақданниң сири мана мундақ —
йәттә юлтуз йәттә җамаәтниң әлчилири вә йәттә
чирақдан болса йәттә җамаәттур.

2 — Әфәсустики җамаәтниң әлчисигә мундақ
язғин: «Оң қолида йәттә юлтузни тутуп,
йәттә алтун чирақданниң оттурисида Маңғучи
мундақ дәйду: 2 — Сениң әҗир-әмәллириңни,
тартқан җапалириңни һәм сәвир-тақитиңни,
рәзил адәмләрниң қилмишлириға чидап
туралмайдиғанлиғиңни, шундақла расул
болмисиму өзлирини расул дәп ативалғанларни
синап, уларниң ялғанчи болғанлиғини
тонуғанлиғиңниму билимән. 3 Шундақ,
сениң сәвир-тақәт қиливатқанлиғиңни, Мениң
намим вәҗидин җапа-мушәққәткә бәрдашлиқ
бәргәнлигиңни амма еринмигәнлигиңни
билимән. 4 Лекин саңа шу бир етиразим барки,
сән өзүңдики дәсләпки меһир-муһәббәттин
ваз кәчтиң. 5 Шуңа қайси һаләттин жиқилип
чүшкәнлигиңни есиңгә елип товва қилғин, авалқи
әмәлләрни қайта қилғин. Болмиса йениңға
келимән вә товва қилмисаң чирақдениңни
җайидин йөткиветимән. 6 Бирақ, сениң шу
артуқчилиғиң барки, Мән Өзүм нәпрәтлинидиған
Николас тәрәпдарлириниң қилмишлиридин
сәнму нәпрәтлинисән. 7 Қулиқи барлар

Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!
Ғәлибә қилғучиларни Худаниң җәннитиниң
оттурисидики һаятлиқ дәриғиниң мевилиридин
йейишкә муйәссәр қилимән». **8** — Измирдики
җамаәтниң әлчисигә мундақ язғин: — «Авалқиси
вә Ахирқиси, өлгән вә Тирилгүчи мундақ
дәйду: **9** — Сениң азап-оқубәтлириңни вә
намратлиғиңни билимән (лекин сән бай!),
Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий
дәвалған, Шәйтанниң бир синагоги болғанларниң
төһмәтлириниму билимән. **10** Алдиңда чекидиған
азап-оқубәтләрдин қорқма. Мана, Иблис
араңлардин бәзилириңларни синилишиңлар
үчүн йеқинда зинданға ташлитиду. Силәр он
күн қийнилисиләр. Таки өлгичә садиқ болғин,
Мән саңа һаятлиқ таҗини кийдүримән. **11**
Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини
аңлисун! Ғәлибә қилғучилар иккинчи өлүмниң
зийиниға һәргиз учримайду!». **12** — Пәргамумдики
җамаәтниң әлчисигә мундақ язғин: — «Икки
бислиқ өткүр қиличи бар Болғучи мундақ дәйду:
13 — Мән сән олтарған йәрни, йәни Шәйтанниң
тәхти болған җайни билимән. Шундақтиму,
сән Мениң намимни чиң тутуп, һәтта садиқ
гувачим Антипас маканиңда, йәни Шәйтан турған
җайда қәтл қилинған күнләрдиму, Маңа қилған
етиқатиңдин тенип кәтмидиң. **14** Лекин саңа шу
бир нәччә етиразим барки, араңларда Балаамниң
тәлимигә әгәшкәнләрдин бәзиләр болмақта —
Балаам болса Балаққа Исраилларни бутқа атап
қурбанлиқ қилинған гөшни йейиш вә җинсий
бузуқлуқ қилишқа аздурушни үгәткән еди. **15**
Шуниңға охшаш, силәрниң араңларда Николас
тәрәпдарлириниң тәлимини тутқанларму бар.
16 Шуниң үчүн, товва қил! Ундақ қилмисаң,
йениңға тез арида берип, ағзимдики қиличим
билән шуларға һуҗум қилимән. **17** Қулиқи барлар
Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!
Ғәлибә қилғучилар болса йошуруп қойған
маннадин беримән вә һәр биригә бирдин ақ таш
беримән. Таш үстидә йеңи бир исим пүтүклүк
болиду, шу исимни уни қобул қилған кишидин
башқа һеч ким билмәйду». **18** — Тиятирадики
җамаәтниң әлчисигә мундақ язғин: — «Көзлири
ялқунлиған отқа вә путлири пақирақ тучқа
охшайдиған Худаниң Оғли мундақ дәйду: **19**
— Сениң әмәллириңни, меһир-муһәббитиңни,
етиқатиңни, әҗир-хизмитиңни вә сәвир-
тақитиңни, шундақла һазирқи әмәллириңниң
авалқидин ешип чүшүватқанлиғиниму билимән.
20 Лекин, саңа шу бир етиразим барки, өзини
пәйғәмбәр дәп ативалған әшу хотун Йизәбәлгә
йол қоюватисән. У хотун қул-хизмәткарлиримға
тәлим берип, уларни җинсий бузуқлуқ қилишқа
вә бутқа атап нәзир қилинған гөшни йейишкә
аздурмақта. **21** Мән униңға товва қилғидәк вақит
бәргән едим, лекин у өз бузуқлуғиға товва
қилишни халимайду. **22** Әнди мана, Мән уни
[еғир кесәл] орниға ташлап ятқузимән вә униң
билән зина қилғанлар қилмишлириға товва
қилмиса, уларниму еғир азапқа чөмдүримән.
23 Униң пәрзәнтлириниму әҗәллик кесәл
билән уримән. Шу чағда, барлиқ җамаәтләр
нийәт-нишанларни вә қәлбләрни күзитип
тәкшүргүчиниң Өзүм екәнлигимни, шундақла
Мениң һәр бириңларға қилған әмәлийитиңларға
яриша яндуридиғанлиғимни билиду. **24** Лекин,
Тиятирадики қалғанларға, йәни бу тәлимни қобул
қилмиғанлар (уларниң пикри бойичә, Шәйтанниң
аталмиш «чоңқур сирлири»ни үгәнмигәнләр),
йәни силәргә шуни ейтимәнки: Өзүңларда бар
болғанни Мән кәлгичә чиң тутуңлар. Үстүңларға
буниңдин башқа жүкни артмаймән. **26** Ғәлибә
қилғучиларға, йәни әмәллиримни ахирғичә чиң
тутқан кишиләргә болса, уларға пүткүл әлләргә
һаким болуш һоқуқини беримән. **27** Мана бу
Атам Маңа бәргән һоқуққа охшаш һоқуқтур:
— «У уларни төмүр калтәк билән падичидәк
башқуруп, сапал қачиларни уруп чаққандәк тар
мар қилиду». **28** Мән униңға таң юлтузиниму ата
қилимән. **29** Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә
дегәнлирини аңлисун!»

3 — Сардистики җамаәтниң әлчисигә мундақ
язғин: — «Худаниң йәттә Роһи вә йәттә
юлтузиниң Егиси Болғучи мундақ дәйду: —
Сениң әмәллириңни вә шундақла «һаят» дегән
нам-абруюңниң барлиғини, лекин әмәлийәттә
өлүк екәнлигиңни билимән. **2** Шуңа, ойған,
сениңдә бар болған, амма өләй дәп қалған
[хисләтлириңни] күчәйт; чүнки Худайим алдида
әмәллириңниң түгәл әмәслигини билдим. **3**
Униң үчүн [сөз-каламни] қандақ қобул қилип
аңлиғиниңни ядиңға кәлтүрүп, уни чиң тутуп
товва қилғин. Лекин ойғанмисаң Мән оғридәк

үстүңкә келимән вә сән қайси сааттә үстүңгә
келидиғинимни һәргиз билмәйсән. 4 Лекин
Сардиста өз кийимлиригә дағ тәккүзмигән
бир нәччә шәхс бар. Улар ақ кийим кийип
Мән билән биллә маңиду, чүнки улар бунинңға
лайиқтур. 5 Ғәлибә қилғучилар мана шундақ
ақ кийимләрни кийиду. Мән уларниң намини
һаятлиқ дәптиридин һәргиз өчүрмәймән, бәлки
уларниң намини Атам Худаниң вә Униң
пәриштилириниң алдида очуқ етирап қилимән. 6
Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини
аңлисун!» 7 — Филаделфийәдики җамаәтниң
әлчисигә мундақ язғин: — «Муқәддәс вә Һәқиқий
Болғучи, шундақла Давутниң ачқучиға егә
Болғучи, ачсам һеч ким япалмайду, япсам һеч
ким ачалмайду дегүчи муну ишларни дәйду:
8 — Сениң әмәллириңни билимән. Сениң бир
аз күчүң болғач сөз-каламимға итаәт қилғиниң
вә намимдин тенип кәтмигиниң үчүн, алдиңда
һеч ким япалмайдиған бир ишикни ечип
қойдум. 9 Мана, Шәйтанниң синагогидикиләрдин,
Йәһудий әмәс туруп өзлирини Йәһудий дәп
ативалған ялғанчиларни болса шундақ ақивәткә
қалдуримәнки, уларни келип сениң айиғиңға
баш уридиған вә Мениң сени сөйгәнлигимни
билидиған қилимән. 10 Сән Мениң сәвир-тақәт
йолумдики сөз-каламимни сақлап әмәл қилишиң
үчүн бу дунийадики инсанларни синашқа пүткүл
йәр йүзигә чүшидиған вабалиқ синақниң вақит-
саити кәлгәндә сени униңдин сақлап қоғдап
қалимән. 11 Мән пат арида келимән. Таҗиңни
һеч кимниң тартивалмаслиғи үчүн, өзүңдә бар
болғанни чиң тутқин. 12 Ғәлибә қилғучини болса,
Худайимниң ибадәтханисиға түврүк қилимәнки,
у у йәрдин әсла чиқмайду. Мән униң үстигә
Худайимниң намини, Худайимниң шәһириниң
намини, йәни әрштин — Худаниң йенидин
чүшидиған йеңи Йерусалимниң намини вә
Мениң йеңи намимни язимән. 13 Қулиқи барлар
Роһниң җамаәтләргә дегәнлирини аңлисун!» 14
— Лаодикиядики җамаәтниң әлчисигә мундақ
язғин: — «Амин Аталғучи, йәни Садиқ вә Һәқиқий
Гувачи, Худаниң каинитиниң келип чиқишиниң
Сәвәпчиси мундақ дәйду: 15 Сениң әмәллириңни
билимәнки, сән соғму әмәс, қизиқму әмәс. Мән
сениң я соғ, я қизиқ болушуңни халайттим! 16
Сән я соғ я қизиқ әмәс, бәлки илман болғанлиғиң
үчүн, сени ағзимдин һө қилимән. 17 Сән
бай адәммән, дөләтмән болдум, һеч нәрсигә
һаҗәтмән әмәсмән дегиниң билән өзүңниң ғериб,
бечарә, йоқсул, кор вә ялаңач екәнлигиңни
билмигәчкә, 18 бай болушуң үчүн отта тавланған
алтун, ялаңачлиқ номуслуғуңниң йепилиши
үчүн кийгүзүлүшүңгә ақ кийим-кечәк, көрүшүң
үчүн көзлириңгә сүртүшкә тутияни мәндин
сетивелишиңни несиһәт қилимән. 19 Мән кимни
сөйсәм, шуниң әйивини көрситип тәрбийиләймән;
шуниң үчүн қизғин көйүп-пишип товва қил. 20
Мана, Мән һазир ишик алдида туруп, ишикни
қеқиватимән. Әгәр бири авазимни аңлап ишикни
ачса, униң йениға киримән. Мән униң билән,
уму Мән билән биллә ғизалиниду. 21 Ғәлибә
қилғучини болса, Мәнму ғәлибә қилип, Атамниң
тәхтидә униң билән биргә олтарғинимдәк, униму
тәхтимдә Мән билән биргә олтиришқа муйәссәр
қилимән. 22 Қулиқи барлар Роһниң җамаәтләргә
дегәнлирини аңлисун!»

4 Андин мән қаривидим, мана, асманда бир ишик
ечиқлиқ туратти. Мән тунҗа қетим аңлиған
канай авазиға охшап кетидиған аваз маңа: «Бу
яққа чиқ, саңа булардин кейин йүз бериши
муқәррәр болған ишларни көрситәй» деди 2 вә
дәрһал мән Роһниң илкидә болдум; мана, әрштә
бир тәхт, тәхттә бир зат олтиратти. 3 Тәхттә
олтарғучиниң қияпити йешил қашташ вә қизил
квартсқа охшайтти. Тәхтниң чөрисини зумрәттәк
бир һәсән-һүсән орап туратти. 4 Тәхтниң әтрапида
йәнә жигирмә төрт тәхт бар еди. Тәхтләрдә ақ
кийимләр билән кийингән, башлириға алтун
таҗ тақалған жигирмә төрт ақсақал олтиратти.
5 Тәхттин чақмақлар чеқип, түрлүк авазлар вә
гүлдүрмамилар аңлинип туратти. Тәхтниң алдида
ялқунлап турған йәттә мәшъәл көйүп туратти;
булар Худаниң йәттә Роһи еди. 6 Тәхтниң алди
худди хрусталъдәк пақирап туридиған, сүзүк
әйнәк деңиздәк еди. Тәхтниң оттурисида вә
тәхтниң чөрисидә, алди вә кәйни көзләр билән
толған төрт һаят мәхлуқ туратти. 7 Биринчи
мәхлуқ ширға, иккинчи мәхлуқ буқиға охшайтти.
Үчинчи мәхлуқниң йүзи адәмниң чирайиға
охшайтти. Төртинчи мәхлуқ пәрваз қиливатқан
бүркүткә охшайтти. 8 Төрт һаят мәхлуқниң һәр
бириниң алтидин қанити бар еди; уларниң пүтүн
бәдининиң чөриси һәтта ич тәрипиму көзләр

билән толған еди; улар кечә-күндүз тохтимай: —
«Муқәддәс, муқәддәс, муқәддәстур, Бар болған,
һазирму бар һәм кәлгүсидиму Болғучи, Һәммигә
Қадир Пәрвәрдигар Худа!» — дейишәтти. 9
Һаят мәхлуқлар тәхттә олтарған әбәдил-әбәт
һаят Болғучини улуқлап, Униңға һөрмәт-шәвкәт
вә тәшәккүр изһар қилғинида, (aiōn g165) 10
жигирмә төрт ақсақал тәхттә олтарғучиниң
айиғиға жиқилип әбәдил-әбәт һаят Болғучиға баш
қоюп сәждә қилатти, таҗлирини тәхтниң алдиға
ташлап қоюп, мундақ дейишәтти: — (aiōn g165) 11
«Сән, и Пәрвәрдигаримиз вә Худайимиз, Шан-
шәрәп, һөрмәт-шөһрәт вә қудрәткә лайиқтурсән.
Чүнки Өзүң һәммини яраттиң, Уларниң һәммиси
ирадәң билән мәвжут еди вә яритилди!»

5 Андин тәхттә олтарғучиниң оң қолида ич вә таш
тәрипигә хәт пүтүлгән вә йәттә мөһүр билән
печәтләнгән бир орам язмини көрдүм. 2 Жуқири
аваз билән: «Орам язмини ечип, печәтләрни
йешишкә ким лайиқтур?» дәп товлиған қавул бир
пәриштиниму көрдүм. 3 Лекин нә әрштә нә йәр
йүзидә нә йәр астида орам язмини ачалайдиған
яки ичигә қаралайдиған һеч ким чиқмиди. 4 Орам
язмини ечишқа яки ичигә қарашқа лайиқ бирәрси
тепилмиғачқа, қаттиқ жиғливәттим. 5 Андин
ақсақаллардин бири маңа: — Жиғлима! Қара,
Йәһуда қәбилисидин болған шир — Давутниң
йилтизи Болғучи ғәлибә қилди; шуңа орам язмини
вә униң йәттә печитини ечишқа У қадир, —
деди. 6 Андин қарисам, тәхт билән төрт һаят
мәхлуқниң арилиғида, ақсақаллар оттурисида
бир Қоза өрә туратти. У йеңила боғузланғандәк
қилатти; Униң йәттә мүңгүзи вә йәттә көзи
болуп, бу көзләр Худаниң пүткүл йәр йүзигә
әвәткән йәттә Роһи еди. 7 Қоза берип, тәхттә
олтарғучиниң оң қолидин орам язмини алди. 8
Язмини алғанда, төрт һаят мәхлуқ вә жигирмә
төрт ақсақал қозиниң айиғиға жиқилди; уларниң
һәр бириниң чилтари вә хушбуй билән толған
алтун чинилири бар еди (бу хушбуй муқәддәс
бәндиләрниң дуалири еди). 9 Улар йеңи бир күй
ейтишти: — «Орам язмини елишқа, Вә печәтләрни
ечишқа лайиқсән; Чүнки боғузландиң Вә һәр
қәбилидин, һәр тилдин, Һәр милләттин, һәр
әлдин болған инсанларни Өз қениң бәдили билән
сетивелип, Худаға мәнсуп қилдиң. 10 Уларни
Худайимиз үчүн бир падишалиққа уюштуруп,
Каһинлар қилдиң. Улар йәр йүзидә һөкүм
сүриду». 11 Андин көрдүм вә мана, тәхтниң,
һаят мәхлуқларниң вә ақсақалларниң әтрапида
нурғунлиған пәриштиләрниң авазини аңлидим.
Уларниң сани түмән миң-түмән миң, миллион-
миллион еди. 12 Улар жуқури аваз билән:
— «Боғузланған қоза қудрәт, дөләт, даналиқ,
күч-қувәт, һөрмәт, шан-шәрәп Вә мәдһийигә
лайиқтур» дейишәтти. 13 Андин мән әрш, йәр йүзи,
йәр асти вә деңиздики һәр бир мәхлуқ вә уларниң
ичидә бар болғанларниң һәммисиниң: — «Тәхттә
Олтарғучиға вә Қозиға Мәдһийә, һөрмәт, шан-
шәрәп вә һоқуқ-қудрәт Әбәдил-әбәткичә мәнсуп
болғай!» дегинини аңлидим. (aiōn g165) 14 Төрт
һаят мәхлуқ «Амин!» дәп җавап қайтуратти,
ақсақаллар йәргә жиқилип сәждә қилатти.

6 Андин Қоза йәттә печәтниң бирини ачқанда,
мән қарап турдум. Төрт һаят мәхлуқтин
бириниң гүлдүрмамидәк аваз билән: «Кәл!»
дегинини аңлидим. 2 Көрдүмки, мана бир ақ ат
кәлди! Атқа мингүчиниң қолида бир оқ-я бар
еди; униңға бир таҗ берилди. У ғәлибә қилғучи
сүпитидә зәпәр қучуш үчүн җәңгә атланди. 3
Қоза иккинчи печәтни ачқанда, иккинчи һаят
мәхлуқниң: «Кәл!» дегинини аңлидим. 4 Йәнә бир
ат оттуриға чиқти, униң рәңги қип-қизил еди.
Атқа мингүчигә йәр йүзидики течлиқни елип
кетиш вә инсанларни өз ара қирғинчилиққа селиш
һоқуқи берилди. Униңға йәнә чоң бир қилич
берилди. 5 Қоза үчинчи печәтни ачқанда, үчинчи
һаят мәхлуқниң: «Кәл!» дегинини аңлидим.
Мән көрдүмки, мана бир қара ат кәлди. Атқа
мингүчиниң қолида бир тараза бар еди. 6
Төрт һаят мәхлуқниң арисидин: — «Бир тавақ
буғдай бир динариус пулға, Үч тавақ арпа бир
динариус пулға сетилиду. Амма зәйтун йеғиға
вә шарапқа зәрәр йәткүзмигин!» — дегәндәк
бир авазни аңлидим. 7 Қоза төртинчи печәтни
ачқанда, төртинчи һаят мәхлуқниң: «Кәл!»
дегән авазини аңлидим. 8 Көрдүмки, мана бир
татираң атни көрдүм. Атқа мингүчиниң исми
«Өлүм» еди. Униң кәйнидин тәһтисара әгишип
келивататти. Уларға йәр йүзиниң төрттин биригә
һөкүмранлиқ қилип, қилич, ачарчилиқ, ваба
вә йәр йүзидики житқуч һайванлар арқилиқ
адәмни өлтүрүш һоқуқи берилди. (Hadēs g86) 9 Қоза
бәшинчи печәтни ачқанда, Худаниң сөз-калами

үчүн вә изчил гувалиқ бәргәнлиги вәҗидин
өлтүрүлгәнләрниң җанлирини қурбангаһниң
тегидә көрдүм. 10 Улар қаттиқ аваз билән
нида селишип: — Әй һакиммутләқ Егимиз,
муқәддәс вә һәқиқий Болғучи! Сән қачанғичә
йәр йүзидә туруватқанларни сорақ қилмай,
улардин қенимизниң интиқамини алмайсән?
— дейишәтти. 11 Уларниң һәр биригә
бирдин ақ тон берилди. Уларға, өзүңларға
охшаш өлтүрүлидиған қул-бурадәрлириңлар һәм
қериндашлириңларниң сани тошқичә азғинә
вақит арам елишиңлар керәк, дәп ейтилди. 12
Андин мән Қоза алтинчи печәтни ачқинида
көрдүмки, мана дәһшәтлик бир йәр тәврәш
йүз бәрди, қуяш бәәйни қара жуңдин тоқулған
бөздәк қап қара рәңгә, толун ай болса
қанниң рәңгигә кирди. 13 Әнҗир дәриғиниң
қаттиқ боранда силкинишидин әнҗир ғорилири
йәргә төкүлгәндәк, асмандики юлтузларму
йәр йүзигә төкүлди. 14 Асман худди орам
язминиң түрүлгинидәк ғайип болди, һәр бир
тағ вә арал орнидин йөткәлди; 15 һәмдә
дуниядики падишалар, мөтивәрләр, сәрдарлар,
байлар, күчлүкләр, қуллар вә һөрләрниң
һәммиси өңкүрләргә вә тағларниң камарлириға
йошурунди. 16 Улар тағларға вә қорам ташларға
мундақ дәп җар салди: — «Үстимизгә чүшүңлар!
Бизни тәхттә Олтарғучиниң сиймасидин һәм
Қозиниң ғәзивидин йошуруңлар вә сақлаңлар!
17 Чүнки Уларниң дәһшәтлик ғәзәп күни кәлди,
әнди ким пут тирәп туралисун?!».

7 Униңдин кейин мән көрдүмки, төрт пәриштә
йәр йүзиниң төрт булуңида туратти. Улар
һәр қандақ шамалниң қуруқлуқ, деңиз һәм
дәл-дәрәқләргә урулмаслиғи үчүн йәр йүзиниң
төрт тәрипидин чиқидиған шамални тизгинләп
туратти. 2 Мән һаят Худаниң мөһүрини
алған, күн чиқиштин көтириливатқан башқа
бир пәриштини көрдүм. У қаттиқ аваз билән
қуруқлуқ вә деңизларни вәйран қилиш һоқуқи
берилгән әшу төрт пәриштигә: 3 «Биз
Худаниң қул-хизмәткарлириниң пешанисигә
мөһүр басқичә, қуруқлуқ, деңиз вә дәл-
дәрәқләрни вәйран қилмаңлар!» дәп товлиди.
4 Мән мөһүрләнгәнләрниң санини аңлидим
— Исраилларниң һәр қайси қәбилилиридин
бир йүз қириқ төрт миң киши, йәни: — 5
Йәһуда қәбилисидин он икки миң киши, Рубән
қәбилисидин он икки миң киши, Гад қәбилисидин
он икки миң киши, 6 Ашир қәбилисидин он
икки миң киши, Нафтали қәбилисидин он икки
миң киши, Манассәһ қәбилисидин он икки миң
киши, 7 Шимеон қәбилисидин он икки миң
киши, Лавий қәбилисидин он икки миң киши,
Иссакар қәбилисидин он икки миң киши, 8
Зәбулун қәбилисидин он икки миң киши, Йүсүп
қәбилисидин он икки миң киши, Бинямин
қәбилисидин он икки миң киши мөһүрләнгән
еди. 9 Бу ишлардин кейин көрдүмки, мана һәр
әл, һәр қәбилә, һәр милләттин болған, һәр хил
тилларда сөзлишидиған сан-санақсиз зор бир топ
халайиқ тәхтниң вә Қозиниң алдида туратти;
уларниң һәммисигә ақ тон кийдүрүлгән болуп,
қоллирида хорма шахлири тутқан еди. 10 Улар
жуқури аваз билән: — «Ниҗат тәхттә олтарғучи
Худайимизға вә Қозиға мәнсуп болғай!» дәп
вақиришатти. 11 Барлиқ пәриштиләр тәхтниң,
ақсақалларниң вә төрт һаят мәхлуқниң әтрапиға
олашқан еди. Улар тәхтниң алдида жиқилип,
Худаға сәҗдә қилип мундақ дейишәтти: — 12
«Амин! Һәмд-мәдһийә, шан-шәрәп, Даналиқ вә
тәшәккүр, Һөрмәт вә күч-қудрәт Худайимизға
әбәдил-әбәткичә мәнсуп болғай, амин!» (aiōn g165)
13 Әнди ақсақаллардин бири мәндин: — Бу ақ
тон кийдүрүлгән кишиләр ким болиду, қәйәрдин
кәлди? — дәп сориди. 14 — Тәхсир, бу өзлиригә
мәлумдур, — дедим. У маңа: — Булар дәһшәтлик
азап-оқубәтни бешидин өткүзүп кәлгәнләр. Улар
тонлирини Қозиниң қенида жуюп аппақ қилған.
15 Шуңа улар Худаниң тәхтиниң алдида туруп,
ибадәтханисида кечә-күндүз Униң хизмитидә
болиду; тәхттә Олтарғучи болса уларниң үстигә
чедирини сайивән қилиду. 16 Улар йәнә һеч ач
қалмайду, һеч уссимайду, уларға нә аптап, нә
пижиғирим иссиқ һеч урмайду. 17 Чүнки уларни
тәхтниң оттурисидики Қоза бақиду вә һаятлиқ
сүйи булақлириға елип бариду; вә Худа уларниң
һәр бир көз йешини сүртиду, — деди.

8 Қоза йәттинчи печәтни ачқанда, әрштә йерим
саатчә җим-җитлиқ һөкүм сүрди. 2 Андин
Худаниң алдида туридиған йәттә пәриштини
көрдүм. Уларға йәттә канай берилди. 3 Алтун
хушбуйдан тутқан йәнә бир пәриштә келип,
хушбуйгаһниң алдида турди. Барлиқ муқәддәс

бәндиләрниң дуалири билән бирликтә тәхтниң
алдидики алтун хушбуйгаһ үстидә [Худаға] атап
сунушқа униңға көп хушбуй берилди. 4 Вә
хушбуйниң түтүнлири муқәддәс бәндиләрниң
дуалири билән биллә пәриштиниң қолидин
Худаниң алдиға көтирилди. 5 Андин пәриштә
хушбуйданни қолиға елип, уни қурбангаһдики
от билән толдуруп, йәр йүзигә атти; шуниң
билән түрлүк авазлар, гүлдүрмамилар аңланди,
чақмақлар чеқилди вә бир йәр тәврәш болди.
6 Андин қоллириға бирдин канай тутқан йәттә
пәриштә канайлирини челишқа һазирланди. 7
Биринчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән
мөлдүр вә от қан арилаш пәйда болуп йәр йүзигә
ташланди, зиминниң үчтин бири көйдүрүлди,
дәл-дәрәқләрниң үчтин бири көйдүрүлди вә
пүткүл йешил от-чөпләр көйдүрүлди. 8
Иккинчи пәриштә канийини чалди; шуниң
билән гояки лавулдап көйүватқан йоған бир
тағдәк ғайәт зор [бир җисим] деңизға ташланди.
Деңизниң үчтин бири қанға айланди 9 вә
деңиздики җаниварларниң үчтин бири өлди;
кемиләрниң үчтин бири вәйран болди. 10
Үчинчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән
асмандин мәшъәлдәк ялқунлап янған чоң бир
юлтуз чүшти; у дәрияларниң үчтин бириниң
вә булақларниң сулири үстигә чүшти. 11
Юлтузниң исми «Кәкрә» еди. Суларниң үчтин
бири кәкридәк болуп кәтти, сулар аччиқ
болуп кәткәчкә нурғун адәм судин өлди. 12
Төртинчи пәриштә канийини чалди; шуниң билән
қуяшниң үчтин бири, айниң үчтин бири вә
юлтузларниң үчтин бири урулди. Нәтиҗидә, қуяш,
ай вә юлтузларниң йоруқлуғиниң үчтин бири
қараңғулашти, күндүзниң үчтин биридә йоруқлуқ
йоқалди, кечиниң үчтин биридиму шундақ болди.
13 Йәнә көрдүмки, асманниң оттурисида учуп
кетиватқан бир бүркүтниң қаттиқ аваз билән:
— «Канайни челишқа тәмшәлгән қалған үч
пәриштиниң канай авазлири аңланса йәр йүзидә
туруватқанларниң һалиға вай, вай, вай!» дегинини
аңлидим.

9 Бәшинчи пәриштә канийини чалди; мән
асмандин йәргә чүшүп кәткән бир юлтузни
көрдүм. Теги йоқ һаңға баридиған қудуқниң
ачқучи униңға берилди, (Abyssos g12) 2 У теги
йоқ һаңниң қудуғини ачти. Қудуқтин йоған
хумданниң исидәк түтүн өрләп чиқти. Һаңниң
қудуғиниң түтүнидин қуяш вә көкни қараңғулуқ
басти. (Abyssos g12) 3 Түтүнниң ичидин йәр
йүзигә чекәткә яғди. Уларға йәр йүзидики
чаянлардәк чеқиш күчи берилгән еди. 4
Уларға йәр йүзидики от-чөпләргә вә һәр қандақ
өсүмлүк яки дәл-дәрәқләргә зәрәр йәткүзмәңлар,
пәқәт пешанисидә Худаниң мөһүри болмиған
адәмләргила зәрәр қилиңлар, дәп ейтилди. 5
Уларға адәмләрни өлтүрүшкә әмәс, бәлки бәш
айғичә қийнашқа йол қоюлди; улар йәткүзидиған
азап адәмни чаян чаққандикидәк азап еди. 6
Шу күнләрдә, инсанлар өлүмни издәйду, лекин
тапалмайду; өлүмни сеғиниду, лекин өлүм
улардин қачиду. 7 Чекәткиләрниң қияпити
худди җәңгә һазирланған атларға охшайтти.
Башлирида болса алтун таҗқа охшайдиған бир
нәрсә болуп, чирайи адәмниңкигә охшайтти. 8
Чачлири аялларниң чечиға, чишлири ширниң
чишиға охшайтти. 9 Уларниң көкригидики савути
төмүр савутларға охшайтти; қанатлириниң авази
җәңгә атланған нурғун ат-һарвуларниң авазиға
охшайтти. 10 Чаянларниңкигә охшаш қуйруқлири
вә нәштәрлири бар еди. Адәмни бәш ай азапқа
салидиған күч болса қуйруқлирида еди. 11
Уларни идарә қилидиған падишаси, йәни теги
йоқ һаңниң пәриштиси бар еди. Униң ибранийчә
исми Аваддон; грекчә исми Аполийон еди. (Abyssos
g12) 12 Биринчи «вай» өтүп кәтти. Мана, буниңдин
кейин йәнә икки «вай» келиду. 13 Алтинчи
пәриштә канийини чалди; мән Худаниң алдидики
алтун қурбангаһниң төрт мүңгүзидин чиққан
бир авазни аңлидим, бу аваз канайни тутқан
алтинчи пәриштигә: — Чоң Әфрат дәриясиниң
йенида бағлақлиқ төрт пәриштини бошат, деди.
15 Дәл шу саат, шу күн, шу ай, шу жил үчүн
һазирлап қоюлған бу төрт пәриштә инсанларниң
үчтин бирини һалак қилиш үчүн бағлақтин
бошитилди. 16 Буларниң атлиқ ләшкәрләр
қошуниниң сани икки йүз миллион еди. Уларниң
санининг җақаланғанлиғини аңлидим. 17 Ғайипанә
көрүнүштә көзүмгә көрүнгән ат вә үстигә
мингәнләр мана мундақ еди: атлиқларниң
көкригидики савути чоғдәк қизил, көк яқуттәк
көк вә гуңгуттәк сериқ еди. Атларниң башлири
ширниң бешидәк еди; уларниң еғизлиридин
от, түтүн вә гуңгут чиқип туратти. 18 Бу үч

баладин, йәни атларниң ағзидин чиққан от вә түтүн вә гүнгүрттин инсанларниң үчтин бири өлтүрүлди. 19 Чүнки атларниң күчи еғизлирида вә қуйруқлирида еди; уларниң қуйруқлириниң иланларға охшаш беши болуп, булар билән адәмни зәхимләндүрәтти. 20 Қалған инсанлар, йәни бу балаю-апәтләрдин өлтүрүлмәй қалғанлар өз қоллириниң әмәллиригә товва қилмиди, йәни җинларға, көрәлмәс, аңлалмас вә маңалмас алтун, күмүч, туч вә яғач бутларға чоқунуштин ваз кәчмиди. 21 Улар қатиллиқ, сеһиргәрлик, җинсий бузуқлуқ вә оғрилиқлириғиму товва қилмиди.

10 Андин кейин, әрштин чүшүватқан йәнә бир күчлүк пәриштини көрдүм. У бир парчә булут билән йепинған болуп, бешиниң үстидә бир һәсән-һүсән бар еди. Чирайи қуяшқа, путлири от түврүккә охшайтти; 2 қолида бир кичик ечиқлиқ орам язма бар еди. У оң путини деңиз үстигә, сол путини қуруқлуққа қоюп туруп, 3 ширниң һөкиришигә охшаш қаттиқ аваз билән вақириди. У вақириғанда, йәттә гүлдүрмама өз авазлирини аңлитип сөз қилди. 4 Йәттә гүлдүрмама сөз қилғанда, дегәнлирини хатириливалмақчи болуп тураттим. Бирақ асмандин: — «Йәттә гүлдүрмаминиң ейтқанлирини мөһүрләп, уларни хатирилимә» дегән авазни аңлидим. 5 Деңиз һәм қуруқлуқниң үстидә турған, мән көргән у пәриштә оң қолини асманға көтирип, 6 асманлар һәм уларда болғанларниң һәммисини, йәр-зимин һәм униңда болғанларниң һәммисини, деңиз һәм униңда болған һәммисини Яратқучи, йәни әбәдил-әбәткичә һаят Яшиғучи билән қәсәм қилип: — Вақит йәнә кәйнигә сүрүлмәйду; (aiōn g165) 7 бәлки йәттинчи пәриштә канай челиш алдида, йәни авази аңлиниш алдидики күнләрдә, Худаниң Өз қул-хизмәткарлири болған пәйғәмбәрләргә хуш хәвирини йәткүзгинидәк Униң сири түгәллинип, әмәлгә ашиду, — деди. 8 Мән асмандин аңлиған аваз маңа йәнә сөзләп: — Берип, деңиз һәм қуруқлуқниң үстидә турған пәриштиниң қолидики ечиқлиқ орам язмини алғин, деди. 9 Мән берип, пәриштиниң кичик орам язмини маңа беришини соридим. У маңа: — Буни елип йә! Ашқазиниңни зәрдаб қилиду, бирақ ағзиң һәсәлдәк татлиқ болиду, деди. 10 Мән шуниң билән кичик орам язмини пәриштиниң қолидин елип йедим; дәрвәқә ағзимға һәсәлдәк татлиқ тетиди, лекин йегәндин кейин ашқазиним зәрдаб болди. 11 Шуниң билән маңа: — Сән көп милләтләр, әлләр вә һәр хил тилларда сөзлишидиғанлар вә падишалар тоғрисидики вәһий-бешарәтләрни йәнә җакалишиң лазим, дейилди.

11 Маңа өлчигүч һасидәк бир қомуш берилип, мундақ дейилди: «Барғин, Худаниң ибадәтханиси, қурбангаһи вә у йәрдә ибадәт қиливатқанларни өлчигин. 2 Лекин ибадәтханиниң ташқириқи һойлисини өлчимәй қой, чүнки у йәр ят таипиләргә берилди, шуниң билән муқәддәс шәһәр қириқ икки ай дәпсәндә қилиниду. 3 Мән икки гувачимға қудрәт беримән, шуниң билән улар бөз кийим кийип, вәһий-бешарәтләрни бир миң икки йүз атмиш күн йәткүзиду» 4 (булар йәр-зиминниң Рәбби алдида турған икки түп зәйтун дәриғи вә икки чирақдандур). 5 Бирәрси уларни зәхимләндүрмәкчи болса, еғизлиридин от пүркүлүп чиқип, дүшмәнлирини йәп түгитиду. Уларни зәхимләндүрмәкчи болғанлар мана шундақ өлтүрүлиду. 6 Улар бешарәт-вәһийни йәткүзгән күнләрдә ямғур яғдурмаслиққа асманни етиветиш қудритикә егә; суларни қанға айландуруш вә һәр хил бала-ваба билән йәр-зиминни халиған вақитта уруш қудритигиму егә. 7 Уларниң гувалиқ вәзиписи аяқлишиши билән, теги йоқ һаңдин чиқидиған дивә улар билән елишиду вә уларни йеңип өлтүриду. (Abyssos g12) 8 Җәсәтлири роһий җәһәттин Содом вә Мисир дәп атилидиған шу катта шәһәрниң ғол кочисида ятиду; шу йәрдә уларниң Рәббиму крестләнгән еди. 9 Һәр милләттин, һәр қәбилидин вә һәр хил тилда сөзлишидиғанлардин, һәр әлдин болған адәмләр уларниң җәсәтлиригә үч йерим күн тикилип қарайду вә җәсәтләрниң йәрликкә қоюлушиға йол қоймайду. 10 Йәр йүзидә туруватқанлар уларниң бу һалидин хошаллинип, тәбриклишип, бир-биригә һәдийәләр әвәтишиду; чүнки бу икки пәйғәмбәр йәр йүзидикиләрни қийнайтти. 11 Лекин үч йерим күндин кейин, Худадин кәлгән һаятлиқ нәпәси иккиләнгә кирди, улар орнидин пут тирәп турди; уларға қараватқанларниң үстигә чоң бир қорқунуч чүшти. 12 Андин улар иккәйләнгә әрштин кәлгән: — «Бу яққа чиқ!» дегән жуқури бир авазни аңлиди; шуниң билән улар дүшмәнлириниң көз алдида

бир булут ичидә асманға көтирилди. 13 Дәл шу саат
ичидә шиддәтлик йәр тәврәш йүз бәрди, шәһәрниң
ондин бири гумран болуп, йәттә миң киши
һалак болди. Қалғанлири дәккә-дүккигә чөмүп,
әрштики Худани улуқлашти. 14 Иккинчи «вай»
өтүп кәтти; мана, үчинчи «вай» келишкә аз қалди.
15 Андин йәттинчи пәриштә канийини чалди;
әрштә жуқури авазлар аңлинип мундақ дейилди:
— «Дунияниң падишалиғи Пәрвәрдигаримиз
Вә униң Мәсиһиниң падишалиғи болди, У
әбәдил-әбәткичә һөкүм сүриду». (aiōn g165) 16
Худаниң алдида өз тәхтлиридә олтарған жигирмә
төрт ақсақал йәргә жиқилип баш қоюп, Худаға
сәждә қилип мундақ дейишти: — 17 «Шүкүрләр
ейтимиз саңа, И бар Болғучи вә бар болған
Һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа, Чүнки
улуқ қудритиңни қолуңға елип, Һөкүмүңни
жүргүзүшкә башлидиң. 18 Әлләр ғәзәпләнгән еди,
Әнди Сениң ғәзивиң йетип кәлди! Өлгәнләрни
сорақ қилиш, Қул-хизмәткарлириң болған
пәйғәмбәрләрни, Муқәддәс бәндиләрни, Төвән яки
катта болсун намиңдин қорққанларни инъамиға
егә қилиш, Йәр йүзини һалак қилғанларни
һалак қилиш вақти кәлди». 19 Андин Худаниң
әрштики ибадәтханиси ечилди вә униң әһдә
сандуғи ибадәтханида көрүнди; чақмақлар,
түрлүк авазлар, гүлдүрмамилар, йәр тәврәш вә
дәһшәтлик мөлдүр болди.

12 У чағда, әрштә әҗайип бир карамәт
пәйда болди — у қуяшни йепинчақлиған,
путлириниң астида ай, бешида он икки юлтузлуқ
таҗ бар бир аял еди. 2 У һамилдар болуп, толғақ
йәп туғуш азавида дад-пәряд көтәрди. 3 Андин
әрштә йәнә бир аламәт көрүнди — мана, йәттә
башлиқ, он мүңгүзлүк, йәттә бешида йәттә таҗ
бар болған чоң бир қизил әждиһа туратти. 4 У
қуйруғи билән асмандики юлтузларниң үчтин
бирини сүпүрүп, уларни йәр йүзигә чөрүвәтти.
Әждиһа туғай дәп қалған аял йәңгигән һаман
униң балисини ялмап жутувәтмәкчи болуп униң
алдида турди. 5 Аял бир бала, йәни пүтүн әлләрни
төмүр һасиси билән падичидәк бақидиған бир
оғул туғди. Бала болса Худаниң вә Униң тәхтиниң
алдиға ғаччидә елип чиқилди. 6 Аял чөлгә қачти;
у йәрдә униң 1260 күн бақилиши үчүн униңға
Худа тәрипидин һазирлап қоюлған бир җай бар
еди. 7 Андин әрштә җәң болди. [Баш пәриштә]
Микаил вә униң пәриштилири әждиһа билән җәң
қилғили турди; әждиһаму өз пәриштилири билән
уларға етилди. 8 Лекин у үстүнлүк қазиналмиди,
униңға вә пәриштилиригә әрштә турушқа орун
қалмиди. 9 Шуниң билән зор әждиһа, йәни
Иблис вә Шәйтан дәп аталған, пүтүн җаһанни
аздурғучи һелиқи қедимий илан йәр йүзигә
ташланди. Униң пәриштилириму униң билән
тәң ташланди. 10 Андин мән әрштә жуқури
бир авазниң мундақ дегәнлигини аңлидим: —
«Кәлди Худайимизниң ниҗатлиғи, қудрити,
падишалиғи вә Униң Мәсиһиниң һоқуқи! Чүнки
қериндашлиримизниң үстидин Худайимизниң
алдида кечә-күндүз шикайәт қилип турған
шикайәт қилғучи әрштин ташливетилди; 11
қериндашлар униң үстидин Қозиниң қени вә
уларниң гувалиқ сөзи билән ғалип кәлди; Улар
һәтта өлүмни көзигә илмай өз җенини әзиз
көрмиди. 12 Шуниң үчүн, шатлиниңлар, әй әршләр
вә уларда туруватқалар! Лекин һалиңларға вай,
әй йәр вә деңизлар! Чүнки Иблис үстүңларға
чүшти; Вақтиниң аз қалғанлиғини билгәч, Ғәзәп-
қәһри билән кәлди!». 13 Әждиһа өзиниң йәр
йүзигә ташланғанлиғини көрүп, оғул балини
туққан аялни қоғлашқа башлиди. 14 Аялниң
иланниң йүзидин далдилиниши, чөлдә өзи [үчүн
һазирланған] маканиға берипбир мәзгил, икки
мәзгил вә йерим мәзгил бақилсун дәп шу йәргә
учуп кетиши үчүн, униңға йоған бир бүркүтниң
икки қанити берилди. 15 Андин илан аялниң
арқисидин ағзи билән дәриядәк су пүркүп, уни сәл
билән еқитип йоқатмақчи болди. 16 Лекин зимин
аялға ярдәм қилип, ағзини ечип, әждиһа ағзидин
пүркүп чиқарған дәрияни жутувәтти. 17 Буниң
билән әждиһаниң аялға қаттиқ ғәзиви келип, униң
қалған нәсли, йәни Худаниң әмирлиригә әмәл
қилип, Әйсаниң гувалиқини тутқан пәрзәнтлири
билән җәң қилғили кәтти; у деңиз саһили үстидә
туратти.

13 Андин, деңиздин он мүңгүзлүк, йәттә башлиқ
бир дивиниң чиқиватқанлиғини көрдүм.
Униң һәр бир мүңгүзидә бирдин таҗ бар еди, һәр
бир бешида күпүрлүк намлири йезиқлиқ еди. 2
Мән көргән бу дивә илпизға охшайтти, путлири
ейиқниң путлириға, ағзи болса ширниң ағзиға
охшайтти. Әждиһа униңға өз қудрити, тәхти вә
зор һоқуқини бәрди. 3 Дивиниң башлиридин

бири әҗәллик яриланғандәк туратти. Лекин,
бу әҗәллик яра сақайған еди. Пүткүл дуния
дивигә һәйрануһәс болуп униңға [әгәшти]. 4
Әждиһа дивигә [сәлтәнәтлик] һоқуқ бәргәчкә
улар әждиһаға чоқунушти. Улар йәнә дивигиму
чоқунуп: — Дивиниң тәңдиши барму? Униң билән
кимму елишалисун? — деди. 5 Дивигә тәкәббурлуқ
вә күпүрлүк қилидиған еғиз берилди; униңға
қириқ икки ай иш көрүшкә һоқуқ берилди. 6 У
Худаға күпүрлүк қилғили — Униң намиға вә Униң
дәргаһиға, шундақла әршни макан қилғанларға
күпүрлүк қилғили ағзини ачти. 7 Униң муқәддәс
бәндиләргә қарши җәң қилип, уларниң үстидин
ғалип келишигә йол қоюлди; һәр қәбилә, һәр
милләт, һәр хил тилда сөзлишидиған әлләргә
һөкүмранлиқ қилиш һоқуқи униңға берилди. 8
Йәр йүзидикиләрниң һәммиси — аләм апиридә
болғандин буян боғузлинип болған Қозиниң
һаятлиқ дәптиригә нами йезилмиғанлар болса,
униңға сәҗдә қилиду. 9 Қулиқи барлар, буни
аңлисун! 10 ««Тутқун болиду» дәп бекитилгәнләр
чоқум тутқун болиду, «қиличлиниду» дәп
бекитилгәнләр чоқум қиличлинип өлиду».
Муқәддәс бәндилириниң сәври-тақити вә етиқати
мана шу ишларда мәлум болиду. 11 Мән йәрдин
чиқиватқан йәнә бир дивини көрдүм. Униң
қозиниңкидәк кичик икки мүңгүзи бар еди, лекин
авази әждиһаниңкидәк чиқатти. 12 У авалқи
дивигә вакалитән униң пүтүн һоқуқини жүргүзүп,
йәр йүзини вә униңда туруватқанларни әҗәллик
яриси сақайған авалқи дивигә чоқундуриду. 13 У
зор мөҗизилик аламәтләрни көрситәтти, һәтта
кишиләрниң көз алдида асмандин йәр йүзигә
от яғдуратти. 14 У авалқи дивигә вакалитән
көрситишкә һоқуқландурулған аламәтләр билән
йәр йүзидә туруватқанларни аздуруп, уларға
«қилич билән яриланған, лекин тирик қалған»
дегән авалқи дивигә атап бир бут-һәйкәл ясап
тикләшни тапилиди. 15 Дивиниң бут-һәйкилигә
нәпәс киргүзүп, униңға уни сөзләләйдиған
қилиш вә униңға чоқунмиғанларниң һәммисини
өлтүргүзүш қудрити берилди. 16 У төвән вә катта,
бай вә кәмбәғәл, һөр вә қулларниң һәммисини
оң қоли яки пешанисигә тамға бастурушқа
мәҗбурлиди. 17 У йәнә бу тамға, йәни дивиниң
нами яки униң намидики рәқәм бесилғанлардин
башқа һеч ким бир нәрсә сетивалалмайду яки
сатлалмайду, дәп бекитти. 18 Мана бу йәрдә һекмәт
бар. Әқил-параситi барлиги кишиләр дивиниң
рәқимини һесаплап бақсун; чүнки бу рәқәм бир
адәмниң рәқими болиду. Униң рәқими 666дур.

14 Андин мән көрдүмки, мана, Қоза Зион теғи
үстидә туратти. Униң йенида пешанисигә
Өз нами вә Атисиниң нами йезилған бир йүз
қириқ төрт миң киши бар еди. 2 Асмандин худди
[шарқирап еқиватқан] нурғун суларниң авазидәк
вә қаттиқ гүлдүрмаминиң авазидәк бир авазни
аңлидим. Мән аңлиған аваз йәнә чилтарчилар
чилтарларни чалған авазға охшайтти; 3 һелиқи
кишиләр тәхтниң, төрт һаят мәхлуқниң вә
ақсақалларниң алдида йеңи бир күйни ейтишти.
Бу күйни [гуналириниң] бәдили төлинип бу
дуниядин азат қилинған кишиләрдин бир йүз
қириқ төрт миңдин башқа һеч ким үгинәлмәйтти.
4 Улар аяллар тәрипидин гунада булғанмиған,
чүнки улар пак адәмләрдур. Қоза нәгә барса,
уларму Униңға әгишип шу йәргә бариду.
Улар бәдәл билән инсанлар арисидин Худаға
вә Қозиға һосулниң тунҗа мевисидәк болуш
үчүн сетивелинған. 5 Улар әйипсиз болуп,
ағзидин һеч ялған сөз чиқмайду. 6 Андин
мән асманниң оттурисида учуп жүргән башқа
бир пәриштини көрдүм. Униңға йәр йүзидә
туруватқанларға, йәни һәр бир әл, қәбилә, һәр хил
тилда сөзлишидиғанлар, һәр милләтләргә елип
йәткүзүши үчүн мәңгүлүк хуш хәвәр тапшурулди.
(aiōnios g166) 7 У жуқури аваз билән: — Худадин
қорқуңлар, Уни улуқлаңлар! Чүнки Униң сот
қилиш саити йетип кәлди; асманни, зиминни,
деңизни вә су булақлирини Яратқучиға сәҗдә
қилиңлар! — дәйтти. 8 Униң кәйнидин иккинчи
пәриштә келип мундақ деди: «Ғулиди! Катта
шәһәр Бабил ғулиди, у өз зина-бузуқлуғиниң
сәвдалиқ шарабини пүткүл әлләргә ичкүзгән». 9
Алдинқи икки пәриштиниң кәйнидин йәнә бир
пәриштә, йәни үчинчи пәриштә жуқури аваз
билән мундақ деди: — «Кимдиким дивигә вә
униң бут-һәйкилигә чоқунса, униң тамғисини
пешанисигә яки қолиға қобул қилса, 10 Худаниң
қәһриниң әбҗәш қилинмиған сап шарабини Униң
ғәзиви билән толған қәдәһтә ичиду. У муқәддәс
пәриштиләрниң вә Қозиниң алдида от вә гуңгуттә
қийнилиду. 11 Уларниң қийнилишлиридин
чиққан ис-түтәкләр әбәдил-әбәт пурқирап туриду;

дивигә вә униң бут-һәйкилигә чоқунғанлар яки
униң наминиң тамғисини қобул қилғанларға
кечә-күндүз арамлиқ болмайду». (aiōn g165) 12
Муқәддәс бәндилириниң сәври-тақити вә етиқати
мана шу ишларда мәлум болиду. 13 Мән йәнә
асманда мундақ бир авазни аңлидим: — «Бу
сөзни яз: «Буниңдин кейин Рәбдә вапат болуп
өлгәнләр бәхитликтур! — Дурус, дәйду Роһ, —
улар һазир өз ишлиридин тохтап арам алалайду.
Чүнки қилған әмәллири уларға әгишип келиду»».
14 Мән көрдүмки, мана бир парчә ақ булут,
булутниң үстидә бешиға алтун таҗ кийгән, қолида
өткүр бир оғақ тутқан Инсаноғлиға охшайдиған
бириси олтиратти. 15 Ибадәтханидин башқа бир
пәриштә чиқип, булутниң үстидә Олтарғучиға
жуқури аваз билән: — Орғиқиңни сал вә орушқа
башла! Чүнки орма вақти кәлди, йәр йүзидики
зираәтләр пишип йетилди, деди. 16 Булут үстидә
Олтарғучи орғиқини йәр йүзигә салди вә йәр
йүзидики зираәтләр орулди. 17 Әрштә болған
ибадәтханидин йәнә бир пәриштә чиқти. Униңму
өткүр бир орғиқи бар еди. 18 Арқидинла, отни
башқуридиған йәнә бир пәриштә қурбангаһдин
чиқип, өткүр оғақ тутқан пәриштигә жуқури
аваз билән: — Өткүр орғиқиңни селип, йәр
йүзидики үзүм телиниң сапақлирини жиғивал,
чүнки үзүмлири пишип йетилди, — деди. 19
Буниң билән пәриштә орғиқини йәр йүзигә салди
вә йәрдики үзүм телиниң мевилирини жиғип,
Худаниң қәһриниң чоң шарап көлчигигә ташлиди.
20 Шәһәрниң сиртидики шарап көлчигидики
үзүмләр дәссилип, шәрбәтлири қан болуп, атниң
тизгинигә чиқидиған егизликтә үч йүз чақирим
жирақлиққа ақти.

15 Асманда зор һәм караматлик йәнә бир
аламәтни, йәни ахирқи йәттә балаю-
апәтни тутуп турған йәттә пәриштини көрдүм
(ахирқи балаю-апәт дейилиштики сәвәп, Худаниң
ғәзиви булар билән ахирлишиду). 2 Мән йәнә
от арилаш әйнәк деңизидәк бир көрүнүшни
һәм әйнәк деңизниң үстидә турған, дивә
вә униң бут-һәйкили вә наминиң рәқими
үстидин ғалип кәлгәнләрни көрдүм. Уларниң
қоллирида Худа бәргән чилтарлар болуп, 3
улар Худаниң қул-хизмәткари болған Мусаниң
күйини һәм Қозиниң күйини ейтишатти: —
«Улуқ вә карамәт Сениң қилғанлириң, И Һәммигә
Қадир Пәрвәрдигар Худа, Йоллириң адил вә
һәқтур, И пүткүл әлләрниң Падишаси! 4
И Пәрвәрдигар, ким Сәндин қорқмайдиған,
Намиңни улуқлимайдиған болалисун? Чүнки
бирдин-бир муқәддәс Өзүңдурсән; Барлиқ әлләр
алдиңға келиду, Саңа сәҗдә қилиду; Чүнки
һәққаний қилғанлириң ашкарә болди». 5
Бу ишлардин кейин, мән көрдүмки, мана
әрштики ибадәтхана, йәни һөкүм-гувалиқ чедири
ечилди! 6 Йәттә балаю-апәтни өз илкидә тутқан
йәттә пәриштә пакиз, пақирап туридиған либас
кийгән, көксигә алтун кәмәр бағлиған һалда
ибадәтханидин чиқти. 7 Төрт һаят мәхлуқниң
бири йәттә пәриштигә әбәдил-әбәт яшайдиған
Худаниң қәһри билән толған йәттә алтун чинини
бәрди. (aiōn g165) 8 Ибадәтхана Худаниң шан-шәриви
вә қудритидин түтүн билән лиқ толди. Йәттә
пәриштиниң йәттә балаю-апити аяқлашмиғичә,
һеч ким ибадәтханиға кирәлмиди.

16 Шуниңдин кейин, ибадәтханидин көтирилгән
жуқури бир авазниң йәттә пәриштигә:
«Бериңлар, Худаниң қәһри толған йәттә чинини
йәр йүзигә төкүңлар!» дегәнлигини аңлидим.
2 Биринчиси берип ченидикини йәр-зиминға
төкти. Буниң билән дивиниң тамғиси бесилған
вә униң бут-һәйкилигә чоқунғанларда бир хил
жиркиничлик һәм азаплиқ чақа-җаһарәт пәйда
болди. 3 Иккинчиси чинидикини деңизға төкти;
деңиз сүйи өлүкниң қениға охшаш қанға айланди
вә ичидики пүтүн җанлиқлар өлди. 4 Үчинчиси
чинидикини дәрия вә булақларниң сулириға
төкти; уларниң сүйиму қанға айланди. 5
Андин мән суларниң пәриштисиниң мундақ
дегәнлигини аңлидим: — «Мошундақ һөкүмләрни
чиқиришиңда адил болғансән, И һазир бар
Болғучи, бар болған Муқәддәс Болғучи! 6 Мошу
адәмләр муқәддәс бәндиләр вә пәйғәмбәрләрниң
қенини төккәнлиги вәҗидин, Сән уларға ичкили
қан бәрдиң. Улар шуниңға лайиқтур». 7
Андин қурбангаһниң җававән: — «Шундақ, и
һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа, Һөкүмлириң
һәқ вә адилдур» — дегәнлигини аңлидим.
8 Төртинчиси чинидикини қуяшниң үстигә
төкти; буниң билән қуяшқа инсанларни от
билән өртигили қудрәт берилди. 9 Шуниң
билән инсанлар дәһшәтлик қизиқта өртәлди;
бирақ улар һеч товва қилмиди вә бу балаю-

апәтләрниң Егиси болған Худани улуқлашниң
орниға Униң намини қарғашти. 10 Бәшинчиси
чинидикини дивиниң тәхтигә төкти; дивиниң
падишалиғини қараңғулуқ басти, кишиләр
азаптин тиллирини чишләшти 11 вә ағриқ-азави вә
чақа-җараһәтлириниң дәстидин әрштики Худани
күпүрлүк қилип қарғишип, қилмишлириға һеч
товва қилишмиди. 12 Алтинчиси чинидикини улуқ
Әфрат дәриясиға төкти; шу һаман күнчиқиштин
келидиған падишаларниң йолини һазирлашқа
дәрияниң сүйи қуриди. 13 Андин мән әждиһаниң,
дивиниң вә сахта пәйғәмбәрниң еғизлиридин
чиққан пақиға охшайдиған үч напак роһни
көрдүм. 14 Булар мөҗизилик аламәтләрни
көрситидиған җинларниң роһлири болуп, пүткүл
йәр йүзидики падишаларни һәммигә Қадир
Худаниң дәһшәтлик күнидики җәңгә җәм
қилишқа уларниң йениға чиқип кетиватати 15
(«мана, Мән оғридәк келимән! Ялаңач маңмаслиқ,
номуси көрүнмәслиги үчүн, кийимлирини чиң
сақлап, сәгәк турғанлар бәхитликтур!»). 16
Әнди [напак роһлар] [падишаларни] ибранийчә
«Һармагеддон» дейилидиған йәргә җәм қилди. 17
Йәттинчиси чинидикини һаваға төкти; әрштики
ибадәтханидин, тәхттин жуқури бир аваз
көтирилип: «Иш тамам болди!» дейилди. 18
Шуан чақмақлар чеқилди, түрлүк авазлар вә
гүлдүрмамилар аңланди вә дәһшәтлик бир йәр
тәврәш йүз бәрди; инсанлар йәр йүзидә апиридә
болғандин бери бунчилик дәһшәтлик йәр тәврәш
һеч болуп бақмиған еди. 19 Катта шәһәр үчкә
бөлүнди; һәр қайси әллардики шәһәрләрму
ғулитилди. Шуниң билән катта шәһәр Бабил
Худаниң ядиға кечип униң әшәддий қәһрлик
шараби билән толған қәдәһ униңға берилди.
20 Барлиқ араллар өзини қачуруп ғайип болди,
тағларму йоқ болди; 21 Инсанларниң үстигә һәр
бир даниси бир талант еғирлиқта келидиған
мөлдүр асмандин яғди. Мөлдүр апити шундақ
дәһшәтлик болдики, адәмләр апәтниң дәстидин
Худани күпүрлүк қилип қарғашти.

17 Йәттә чиниси бар йәттә пәриштиниң бири
келип, маңа сөзләп: — Бу йәргә кәл, нурғун
сулар үстидә олтарған чоң паһишә аялниң
тартидиған җазасини саңа көрситип қояй. 2
Йәр йүзидики падишалар униң билән бузуқлуқ
өткүзди, йәр йүзидикиләр униң бузуқлуғиниң
шарабидин мәс болушти, — деди. 3 Шуниң
билән у пәриштә мени Роһниң илкидики
һаләттә бир чөлгә елип барди. У йәрдә йәттә
башлиқ, он мүңгүзлүк, пүтүн әзайини күпүрлүк
намлири қаплиған бир тоқ қизил дивиниң үстидә
олтарған бир аялни көрдүм. 4 Аял сөсүн вә тоқ
қизил кийим кийгән болуп, алтун, қиммәтлик
яқут вә мәрвайитлар билән пәрдазланған еди.
Қолида жиркиничлик номуссизлиқлар вә өз
бузуқлуғиниң ниҗасәтлири билән толған бир
алтун қәдәһ бар еди. 5 Пешанисигә бир сир
— «Катта Бабил, паһишиләрниң вә дунияидики
пүткүл жиркиничлик номуссизлиқларниң аниси»
дегән нам пүтүклүк еди. 6 Мән аялниң
муқәддәс бәндиләрниң қени вә Әйсаға гувалиқ
бәргүчиләрниң қени билән мәс болғанлиғини
көрдүм. Уни көрүп толиму тәәҗҗүп қилип
интайин һәйран қалдим. 7 Пәриштә маңа мундақ
деди: — «Немигә һәйран қалдиң? Аялниң вә уни
көтирип турған йәттә башлиқ, он мүңгүзлүк
дивиниң сирини саңа ейтип берәй. 8 Сән көргән
дивә бир заманларда бар еди, һазир йоқ; узун
өтмәй теги йоқ һаңдин чиқип, һалакәткә қарап
маңиду. Йәр йүзидә туруватқанлар — дуния
апиридә болғандин буян исимлири һаятлиқ
дәптиригә пүтүлмигән кишиләр дивини көрүп
интайин һәйран қалиду. Чүнки у бир заманларда
бар еди, һазир йоқ, лекин йәнә пәйда болиду.
(Abyssos g12) 9 Мана буни чүшинишкә лазим болған
һекмәт: — йәттә баш болса у аял олтарған
йәттә тағқа, шундақла йәттә падишаға вәкиллик
қилиду. 10 Буларниң бәши жиқилған, бириси
бар, йәнә бири техи кәлмиди. У кәлгәндә пәқәт
азла вақит туралайду. 11 Бурун бар болған,
әнди һазир йоқ болған дивиниң өзи сәккизинчи
падишадур, шундақла у һәм йәттисидин бири
болуп һалакәткә қарап маңиду. 12 Сән көргән он
мүңгүз он падишадур. Уларниң падишалиқлири
техи йоқ, әнди уларға дивә билән биллә бир
саатлик падишалиқ һоқуқи берилиду. 13 Бу
падишалар бир ой, бир нийәттә болуп өз қудрити
вә һоқуқлирини дивигә беришиду. 14 Дивә вә
падишалар бирлишип Қозиға қарши җәң қилиду.
Қоза уларниң үстидин ғалип келиду, чүнки У
рәбләрниң Рәбби, падишаларниң Падишасидур.
Униң билән биргә турғанлар болса чақирилған,
талланған вә Униңға садиқ болғанлардур». 15

Пәриштә маңа йәнә: — Паһишә аял үстидә
олтарған, сән көргән сулар болса милләтләр,
өз ара топлашқан нурғун кишиләр, әлләр вә
һәр хил тилларда сөзлишидиған кишиләрдур.
16 Сән көргән он мүңгүз вә дивә бу паһишә
аялдин нәпрәтлиниду, уни талан-тараж қилип
яланачлап қойиду, униң гөшини йәп, өзини отта
көйдүриду. 17 Чүнки Худа Өз сөз-каламлири
әмәлгә ашқичә, әшу [он падишаниң] көңлигә Өз
ирадисини иҗра қилип, бир қарарда тохтишип
падишалиқ һоқуқини дивигә бериш нийитини
салди. 18 Сән көргән аял йәр йүзидики падишалар
үстидин һөкүмранлиқ қилидиған катта шәһәрдур,
— деди.

18 У ишлардин кейин мән чоң һоқуқлуқ йәнә бир
пәриштиниң асмандин чүшүватқанлиғини
көрдүм. Йәр йүзи униң җулалилиғидин йоруп
кәтти. 2 Пәриштә жуқури аваз билән мундақ
вақириди: — «Ғулиди! Катта шәһәр Бабил
ғулиди! Әнди у җинларниң макани, һәр бир
напак роһларниң солақханиси, Һәр бир мәкруһ
вә жиркиничлик қушларниң солақ-чаңгиси
болди! 3 Чүнки барлиқ әлләр униң зина-
бузуқлуғиниң сәвдалиқ шарабидин ичишти;
Йәр йүзидики барлиқ падишалар униң билән
бузуқлуқ өткүзүшти, Йәр йүзидики содигәрләр
униң әйш-ишритиниң әлвәкчилигидин бейишти».
4 Асмандин йәнә бир авазни аңлидим: —
«И Мениң хәлқим, униң гуналириға шерик
болмаслиғиңлар үчүн, Һәм униң бешиға
чүшидиған балаю-апәтләргә учримаслиғиңлар
үчүн, униң ичидин чиқиңлар! 5 Чүнки униң
гуналири пәләккә йәткидәк догилинип кәткән,
Худа униң һәққанийәтсизликлирини есигә алди.
6 У башқиларға яндурғинидәк униң қилғинини
өзигә яндуруңлар; Униң қилмишлириға мувапиқ
икки һәссә қошлап қайтуруңлар; У [башқиларға]
әбҗәш қилип бәргән қәдәһтә униңға икки һәссә
қоюқ әбҗәш қилиңлар. 7 У өзини қанчилик
улуқлиған болса, Қанчилик әйш-ишрәттә яшиған
болса, Униңға шунчилик қийнилиш вә дәрд
бериңлар; У көңлидә: «Мән тул әмәс, бәлки
тәхтә олтарған ханишмән; Мән дәрд-әләмни әсла
көрмәймән» дегини түпәйлидин, 8 Бу вәҗидин
бир күн ичидила униңға чүшидиған балаю-
апәтләр, Йәни өлүм, дәрд-әләм вә ачарчилиқ
келиду, У от билән көйдүрүлиду; Чүнки уни
сорақ қилғучи Пәрвәрдигар Худа қудрәтликтур!».
9 Униң билән бузуқлуқ қилған вә униң билән
әйш-ишрәттә яшиған йәр йүзидики падишалар
уни өртигән отниң ис-түтәклирини көргәндә,
униң һалиға қарап жиға-зерә көтиришиду. 10
Улар униң тартиватқан азавидин қорқуп, жирақта
туруп дәйдуки: — «Вай исит, вай исит, и катта
шәһәр! Аһ Бабил, күчлүк шәһәр! Чүнки бир
саат ичидила җазайиң бешиңға чүшти!» 11 Йәр
йүзидики содигәрләрму униң үстидә жиға-зерә
қилишиду. Чүнки әнди уларниң кемидики жүк-
маллирини, 12 йәни алтун-күмүч, қиммәтлик
яқутлар, үнчә-мәрвайит, нәпис либас рәхт, сөсүн
рәхт, жипәк, тоқ қизил рәңлик гәзмал, һәр хил
хушбуй турунҗ яғачлар, пил чиши буюмлири, әң
есил яғач, туч, төмүр вә мәрмәрләрдин ишләнгән
хилму-хил буюмлар, 13 шуниңдәк қовзақдарчин,
тетитқулар, хушбуй, мурмәкки, мәстики, шарап,
зәйтун мейи, ақ ун, буғдай, кала, қой, ат, һарву
вә инсанларниң тәнлири вә җанлири дегән
маллирини сетивалидиған киши йоқтур. 14 ([И
Бабил], җениң мәстанә болған есил мевиләр
сәндин кәтти, Барлиқ һәшәмәтлик вә һәйвәтлик
мал-дуниялириң сәндин йоқалди. Улар буларни
әнди һәргиз тапалмайду!) 15 Бу малларни сетип
бейиған содигәрләр болса шәһәрниң тартиватқан
азавидин қорқуп, жирақта туруп униң үстидә
жиға-зерә қилишип дейишидуки: — 16 «Вай
исит, вай исит, и катта шәһәр! Нәпис либас
рәхтләргә, сөсүн вә тоқ қизил рәңлик гәзмалларға
орилип, Алтун, қиммәтлик яқутлар вә үнчә-
мәрвайитлар билән безәлгәнсән! 17 Бир саат
ичидила шунчә катта байлиқлар вәйран болди!»
Барлиқ кемә ғоҗайинлири, кемидики барлиқ
йолучилар, кемичиләр вә деңизға тайинип җан
бақидиғанларниң һәммиси жирақта туруп, 18
Уни өртигән отниң ис-түтәклирини көрүп: — Бу
катта шәһәргә қайси шәһәр тәң келәлисун? —
дәп пәряд көтиришти. 19 Улар башлириға топа
чечип, пәряд көтиришүп, жиға-зерә қилишип:
— Вай исит, вай исит, у катта шәһәр! У
арқилиқ, униң дөлитидин, деңизда кемиси
барлар бейиған еди! Бир саат ичидила вәйран
болди бу шәһәр! — дейишиду. 20 — «Униң
бешиға кәлгәнләрдин шатлиниңлар, Әй әрш, әй
муқәддәс бәндиләр, расуллар вә пәйғәмбәрләр!
Чүнки Худа силәрниң дәвайиңлардики һөкүмни

униң үстидин чиқарған!». 21 Андин, күчлүк
бир пәриштә түгмән тешиға охшаш йоған бир
ташни көтирип, деңизға ташлап мундақ деди:
— «Мана шундақ шиддәт билән, Катта шәһәр
Бабил ғулитилиду, У қайтидин көрүнмәйду!
22 Чилтарчиларниң, сазчиларниң, Нәйчиләр
вә сунайчиларниң авази сениңдә қайтидин
һәргиз аңланмайду, һәр хил һүнәрни қилидиған
һүнәрвән сениңдә қайтидин һәргиз тепилмайду,
Түгмәнниңму авази сениңдә қайтидин һәргиз
аңланмайду, 23 һәтта чирақниң йоруғи сениңдә
қайтидин һәргиз йорумайду, Той болуватқан
жигит-қизниң авази сениңдә қайтидин һәргиз
аңланмайду; Чүнки сениң содигәрлириң йәр
йүзидики әрбаблар болуп чиқти, Барлиқ
әлләр сениң сеһир-әпсунлириңға алданди;
24 Пәйғәмбәрләрниң, муқәддәс бәндиләрниң
[төкүлгән қанлири], Шундақла йәр йүзидә
барлиқ қирғин болғанларниң қанлириму униңда
тепилди».

19 Бу ишлардин кейин, әрштә зор бир топ
адәмләрниң вақирашлиридәк бир авазни
аңлидим. Улар: — — Һәмдусана! Ниҗат, шан-
шәрәп вә қудрәт Худайимизға мәнсуптур! 2
Чүнки Униң һөкүмлири һәқ вә адилдур; У
йәр йүзини өз бузуқлуғи билән бузған чоң
паһишиниң үстидин һөкүм чиқирип, Өз қул-
хизмәткарлириниң қенининиң интиқамини
униңдин алди, — дейишәтти. 3 Улар иккинчи
қетим: — «һәмдусана!» дейишти. Униңдин чиққан
ис-түтәкләр әбәдил-әбәткичә пурқирайду! (aiōn
g165) 4 Жигирмә төрт ақсақал вә төрт һаят мәхлуқ
йәргә жиқилип: — «Амин! Һәмдусана!» дәп, тәхттә
олтарған Худаға сәждә қилишти. 5 Андин тәхттин
көтирилгән бир аваз мундақ деди: — «Әй униң
барлиқ қул-хизмәткарлири, Униңдин қорқидиған
каттилар болсун, төвәнләр болсун, Һәммиңлар
Худайимизни мәдһийиләңлар!» 6 Андин зор
бир топ адәмләрниң авазиға, нурғун суларниң
шарқиришиға, қаттиқ гүлдүрмамиларниң
гүлдүрлишигә охшаш бир авазниң мундақ
дегәнлигини аңлидим: — «Һәмдусана! Һәммигә
Қадир Пәрвәрдигар Худаймиз сәлтәнәт қилди! 7
Шатлинайли, тәнтәнә қилайли вә уни мәдһийиләп
улуқлайли! Чүнки Қозиниң той-мерикә күни
йетип кәлди, Қиз өзини тәйяр қилди!» 8 Қизға
кийиш үчүн пакиз, пақирап туридиған нәпис
либас берилди (нәпис либас болса муқәддәс
бәндиләрниң һәққаний әмәллиридур). 9 Андин,
[пәриштә] маңа: — Муну сөзләрни хатириливал:
— «Қозиниң той зияпитигә чақирилғанлар
бәхитликтур!» — деди. У маңа йәнә: — Булар
Худаниң һәқиқий сөзлиридур, — деди. 10 Мән
униңға сәждә қилғили айиғиға жиқилдим. Лекин
у: — һәргиз ундақ қилма! Мәнму Худаниң сән вә
Әйсаға гувалиқ бәргүчи қериндашлириң билән
охшаш қул-хизмәткармән. Худағила ибадәт қил!
Чүнки вәһий-бешарәтниң роһ-маһийити болса
Әйса һәққидә гувалиқ бериштур, — деди. 11 Андин
көрдүмки, асман ечилди вә мана, бир ақ ат
туратти; үстигә мингүчиниң болса нами «Садиқ»
вә «һәқиқий» болуп, У һәққанийлиқ билән һөкүм
чиқириду вә җәң қилиду. 12 Униң көзлири от
ялқуниға охшайтти, бешида нурғун тажи болуп,
тенидә Өзидин башқа һеч ким билмәйдиған бир
нам пүтүклүк еди. 13 У учисиға қанға миләнгән
бир тон кийгән еди, Униң нами «Худаниң
Калами» дәп атилиду. 14 Униң кәйнидин әгишип
келиватқан әрштики қошунлар болса, ақ атларға
мингән, аппақ, пак нәпис канап либас билән
кийдүрүлгән еди. 15 Униң ағзидин өткүр бир
қилич чиқип туратти; У буниң билән барлиқ
әлләрни уриду; У уларни төмүр калтәк билән
падичидәк бақиду; У Һәммигә Қадир Худаниң
дәһшәтлик ғәзивиниң «шарап көлчиги»ниң
чәйлигүчисидур. 16 Униң тони вә янпиши үстигә
«Падишаһларниң Падишаси вә рәбләрниң Рәбби»
дегән нам йезилған еди. 17 Андин мән қуяшниң
ичидә турған бир пәриштини көрдүм. У асманниң
оттурисида учуватқан барлиқ қушларға жуқури
аваз билән: —Келиңлар, Худаниң катта зияпитигә
жиғилиңлар! 18 Падишаһларниң, сәрдарларниң вә
палванларниң, атларниң вә уларға мингәнләрниң,
шундақла барлиқ әт егилириниң, қулларниң
һәм һөрләрниң, каттиларниң һәм төвәнләрниң
гөшлирини йәңлар! — деди. 19 Шуниң билән
мән дивә, йәр йүзидики падишалар вә уларниң
қошунлириниң атқа Мингүчи һәм Униң қошуни
билән җәң қилиш үчүн топланғанлиғини көрдүм.
20 Әнди дивә вә униңға вакалитән мөҗизилик
аламәтләрни көрсәткән сахта пәйғәмбәрниң
һәр иккиси тутувелинди (сахта пәйғәмбәр шу
аламәтләр билән дивиниң тамғисини қобул
қилған һәмдә униң бут-һәйкилигә чоқунғанларни

аздуруп жүргән еди). Улар иккиси гуңгут
йениватқан от көлигә тирик ташланди. **(Limnē Pyr
g3041 g4442)** **21** Қалғини болса атқа Мингүчиниң
ағзидин чиққан қилич билән қирилди. Барлиқ
пүтүн учар-қанатлар буларниң гөши билән йәп
тоюнди.

20 Униңдин кейин, қолида теги йоқ һаңниң
ачқучи вә йоған зәнҗир тутқан бир
пәриштиниң асмандин чүшүватқанлиғини
көрдүм. **(Abyssos g12)** **2** Пәриштә әждиһани, йәни
Иблис яки Шәйтан дейилидиған һелиқи қедимий
иланни тутуп, миң жиллиқ зәнҗирләп қойди. **3**
Униң миң жил тошқичә әлләрни аздурмаслиғи
үчүн, уни теги йоқ һаңға ташлап һаңниң ағзини
етип печәтливәтти. Бу вақитлардин кейин, у
вақтинчә қоюп берилиши муқәррәр. **(Abyssos g12)** **4**
Андин мән тәхтләрни вә уларда олтарғанларни
көрдүм. Уларға һөкүм қилиш һоқуқи берилгән
еди. Мән йәнә, Әйсаға бәргән гувалиғи вәҗидин
вә Худаниң сөз-калами вәҗидин каллиси
елинғанларниң җанлириниму көрдүм. Улар
дивигә вә униң бут-һәйкилигә чоқунмиған, униң
тамғиси пешанисигә вә қолиға урулмиғанлар еди.
Улар тирилип, Мәсиһ билән бирликтә миң жил
һөкүм сүрди **5** (өлгәнләрниң қалғанлири миң жил
тошмиғичә тирилмәйду). Бу дәсләпки тирилиш
еди. **6** Дәсләпки тирилиштин несивә болғанлар
бәхитлик вә муқәддәстур; иккинчи өлүмниң
буларни илкигә елиш һоқуқи йоқтур. Улар
Худаниң вә Мәсиһниң каһинлири болиду вә Униң
билән бирликтә миң жил һөкүм сүриду. **7** Миң
жил тошқанда, Шәйтан зиндандин бошитилип,
8 йәр йүзиниң төрт булуңидики әлләрни, йәни
Гог вә Магогни аздуруш вә уларни җәң қилишқа
бир йәргә топлашқа чиқиду. Топланғанларниң
сани деңиз саһилидики қумдәк санақсиз болиду.
9 Улар йәр йүзидики кәң түзләңликкә чиқип,
муқәддәс бәндиләрниң барғаһини, йәни Худа
сөйидиған шәһәрни муһасиригә алиду. Лекин
асмандин от йеғип, уларни жутуветиду. **10** Уларни
аздурған Иблис болса дивә билән сахта пәйғәмбәр
көйүватқан от вә гуңгут көлигә ташлинип, у йәрдә
кечә-күндүз әбәдил-әбәткичә қийнилиду. **(aiōn
g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** Униңдин кейин, чоң бир
ақ тәхт вә униңда Олтарғучини көрдүм. Асман
билән зимин Униң йүзидин өзини қачуруп, улар
турған җай һәргиз тепилмайду. **12** Мән йәнә
катта болсун, яки төвән болсун, өлгәнләрниң
һәммисиниң тәхтниң алдида турғанлиғини
көрдүм. Китаплар ечилди; андин йәнә бир китап
— «Һаятлиқ дәптири» дәп аталған китап ечилди.
Өлгәнләргә китапларда хатириләнгини бойичә
өз әмәлийитигә қарап һөкүм қилинди. **13** Деңиз
өзидә өлгәнләрни тапшуруп бәрди, өлүм вә
тәһтисараму өзлиридики өлгәнләрни тапшуруп
беришти. Һәр кимниң үстигә өз әмәлийитигә
қарап һөкүм қилинди. **(Hadēs g86)** **14** Андин өлүм вә
тәһтисара от көлигә ташланди. Мана иккинчи
өлүм — от көлидур. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)**
15 Кимниң исминиң «Һаятлиқ дәптири»дә
йезилмиғанлиғи байқалса, от көлигә ташланди.
(Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Андин, йеңи асман вә йеңи зиминни
көрдүм; чүнки бурунқи асман вә зимин
өтүп кәткән еди, деңизму мәвҗут болмиди.
2 Муқәддәс шәһәрниң, йәни Худадин чиққан,
худди өз жигитигә той пәрдазлирини қилип
һазирланған қиздәк йеңи Йерусалимниң әрштин
чүшүватқанлиқни көрдүм. **3** Әрштин жуқури
көтирилгән бир авазниң мундақ дегәнлигини
аңлидим: «Мана, Худаниң макани инсанларниң
арисидидур; У улар билән биллә маканлишип
туриду, улар Униң хәлқи болиду. Худа Өзиму
улар билән биллә туруп, уларниң Худаси болиду.
4 У уларниң көзлиридики һәр тамчә яшни
сүртиду; әнди өлүм әсла болмайду, нә матәм,
нә жиға-зерә, нә қайғу-әләм болмайду, чүнки
бурунқи ишлар өтүп кәтти». **5** Тәхттә Олтарғучи:
— Мана, һәммини йеңи қилимән! — деди. У
маңа йәнә: Буларни хатириливал! Чүнки бу
сөзләр һәқиқий вә ишәшликтур, — деди. **6** У
йәнә маңа мундақ деди: — «Иш тамам болди!
Мән «Алфа» вә «Омега»дурмән, Муқәддимә вә
Хатимә Өзүмдурмән. Уссиған һәр кимгә һаятлиқ
сүйиниң булиқидин һәқсиз беримән. **7** Ғәлибә
қилғучи һәр ким буларға мирасхорлуқ қилиду;
Мән униң Худаси болимән, уму Мениң оғлум
болиду. **8** Лекин қорққанчақлар, етиқатсизлар,
жиркиничликләр, қатиллар, бузуқлуқ қилғучилар,
сеһиргәрләр, бутпәрәсләр вә барлиқ ялғанчиларға
болса, уларниң қисмити от билән гуңгут йенип
туруватқан көлдур — бу болса иккинчи өлүмдур».
(Limnē Pyr g3041 g4442) **9** Ахирқи йәттә балаю-апәт билән
толған йәттә чинини тутқан йәттә пәриштидин

бири келип, маңа сөзләп: — Кәл! Саңа Қозиниң
җориси болидиған қизни көрситип қояй, — деди.
10 Андин у мени Роһниң илкидә болған һалда
йоған вә егиз бир таққа елип қойди. У йәрдин маңа
Худадин чиққан муқәддәс шәһәр Йерусалимниң
әрштин чүшүватқанлиғини көрсәтти. 11 Униңда
Худаниң шан-шәриви бар еди, униң җуласи
интайин қиммәтлик гөһәрниң, йешил яқуттәк
ялтириған хрусталъниң җуласиға охшайтти. 12
Униң чоң һәм егиз сепили бар еди; сепилниң
он икки дәрвазиси болуп, дәрвазиларда он икки
пәриштә туратти. Һәр бир дәрвазиниң үстигә
Исраилларниң он икки қәбилисидин бириниң
исми йезилған еди. 13 Мәшриқ тәрипидә үч
дәрваза, шимал тәрипидә үч дәрваза, җәнуп
тәрипидә үч дәрваза вә мәғрип тәрипидә үч
дәрваза бар еди. 14 Шәһәрниң сепилиниң он
икки һул теши болуп, уларниң үстигә он
икки исим, йәни Қозиниң расулиниң исимлири
пүтүклүктур. 15 Маңа сөз қилған пәриштиниң
қолида шәһәрни, униң дәрвазилири вә униң
сепилини өлчәйдиған алтун қомуш өлчигүч һаса
бар еди. 16 Шәһәр төрт часа болуп, узунлуғи
билән кәңлиги охшаш еди. Пәриштә шәһәрни
һаса билән өлчиди — он икки миң стадийон
кәлди (узунлуғи, кәңлиги вә егизлиги тәңдур).
17 У сепилниму өлчиди. Сепилниң [қелинлиғи]
инсанларниң өлчәм бирлиги бойичә, йәни шу
пәриштиниң өлчими бойичә бир йүз қириқ төрт
җәйнәк кәлди. 18 Сепилниң қурулуши болса йешил
яқуттин, шәһәр әйнәктәк сүзүк сап алтундин
бена қилинған еди. 19 Шәһәр сепилиниң һуллири
һәр хил қиммәтлик яқутлар билән безәлгән
еди. Биринчи һул таш йешил яқут, иккинчиси
көк яқут, үчинчиси һеқиқ, төртинчиси зумрәт,
20 бәшинчиси қизил һеқиқ, алтинчиси қизил
қашташ, йәттинчиси сериқ квартс, сәккизинчиси
сус йешил яқут, тоққузинчиси топаз, онинчиси
йешил квартс, он биринчиси сөсүн яқут вә он
иккинчиси пироза еди. 21 Он икки дәрваза он
икки мәрвайит еди, демәк дәрвазиларниң һәр
бири бирдин мәрвайиттин ясалған еди. Шәһәрниң
ғол йоли әйнәктәк сүзүк сап алтундин еди. 22
Шәһәрдә һеч қандақ ибадәтхана көрмидим, чүнки
Һәммигә Қадир Пәрвәрдигар Худа вә Қоза униң
ибадәтханисидур. 23 Шәһәрниң йорутулуши үчүн
қуяшқа яки айға муһтаҗ әмәс, чүнки Худаниң
шан-шәриви уни йорутқан еди, униң чириғи болса
Қозидур. 24 Әлләр шәһәрдики йоруқлуқта жүриду;
йәр йүзидики падишалар шанушәвкитини униң
ичигә елип келиду. 25 Униң дәрвазилири күндүздә
һәргиз тақалмайду (әмәлийәттә у йәрдә кечә зади
болмайду). 26 Һәр қайси әлләрниң шанушәвкити вә
һөрмәт-иззити униң ичигә елип келиниду. 27 Һәр
қандақ һарам нәрсә вә һәр қандақ жиркиничлик
ишларни қилғучи яки ялғанчилиқ қилғучи
униңға кирәлмәйду; пәқәт нами Қозиниң һаятлиқ
дәптиридә йезилғанларла кирәләйду.

22 Андин [пәриштә] маңа хрусталъдәк пақирақ
һаятлиқ сүйи еқиватқан дәрияни көрсәтти.
Дәрия Худаниң вә Қозиниң тәхтидин чиққан
болуп, 2 шәһәрниң ғол йолиниң оттурисида
еқиватқан еди. Дәрияниң бу тәрипидә вә у
тәрипидиму он икки хил мевә беридиған, һәр
айда мевиләйдиған һаятлиқ дәриғи бар еди;
дәрәқниң йопурмақлири әлләрниң шипаси үчүн
еди. 3 Ләнәт дегән әнди болмайду; Худаниң вә
Қозиниң тәхти шәһәрниң ичидә болуп, Униң қул-
хизмәткарлири Униң хизмәт-ибадитидә болиду. 4
Улар Униң җамалини көриду; Униң нами уларниң
пешанилиригә пүтүклүк болиду. 5 У йәрдә әсла
кечә болмайду, нә чирақ нуриға, нә қуяш нуриға
муһтаҗ болмайду. Чүнки Пәрвәрдигар Худа
уларниң үстидә йориду, улар әбәдил-әбәткичә
һөкүм сүриду. (aiōn g165) 6 Пәриштә маңа: — Бу
сөзләр һәқиқий вә ишәшликтур; пәйғәмбәрләрниң
роһлириниң Рәб Худаси йеқин кәлгүсидә йүз
бериши муқәррәр болған ишларни Өз қул-
хизмәткарлириға көрситиш үчүн, пәриштисини
әвәтти, — деди. 7 («Мана, пат йеқинда келимән! Бу
китаптики бешарәтниң сөзлирини тутқучи киши
бәхитликтур!») 8 Буларни аңлиғучи вә көргүчи
мән Юһаннамән. Бу ишларни аңлиғинимда вә
көргинимдә, буларни маңа көрсәткән пәриштигә
сәҗдә қилғили айиғи алдиға жиқилдим. 9 Лекин у
маңа: — Һәргиз ундақ қилма! Мәнму Худаниң сән
вә қериндашлириң болған пәйғәмбәрләр билән
охшаш қул-хизмәткаримән. Худағила ибадәт
қил! — деди. 10 У маңа йәнә: — Бу китаптики
бешарәтниң сөзлирини печәтлимә; чүнки
уларниң вақти йеқин кәлди. 11 Қәбиһлик қилғучи
киши қәбиһликни қиливәрсун; пәскәш киши болса
пәскәшликтә туривәрсун; һәққаний киши болса
һәққанийлиғини жүргүзивәрсун; пак-муқәддәс

киши болса пак-муқәддәсликтә туриверсун, —
деди. 12 «Мана, пат йеқинда келимән! Һәр кимниң
әмәлийитигә қарап беридиғинимни Өзүм билән
биллә елип келимән. 13 Мән «Алфа» вә «Омега»,
Биринчи вә Ахирқи, Муқәддимә вә Хатимә
Өзүмдурмән». 14 Һаятлиқ дәриғиниң мевисидин
несип болуш вә дәрвазилиридин шәһәргә киришкә
муйәссәр болуш үчүн тонлирини жуйғанлар
бәхитликтур! 15 Шәһәрниң сиртидикиләр —
иштлар, сеһиргәрләр, бузуқлуқ қилғучилар,
қатиллар, бутпәрәсләр, ялғанчилиққа хуштар
болғанлар вә әмәл қилғучилардур. 16 «Мәнки
Әйса җамаәтләрни дәп силәргә бу ишларниң
гуваліқини йәткүзүш үчүн пәриштәмни әвәттим.
Давутниң Йилтизи һәм Нәсли, Парлақ Таң
Юлтузидурмән!» 17 Роһ вә тойи болидиған
қиз: «Кәл!» дәйду. Аңлиғучи: «Кәл!» десун.
Уссиғучи һәр ким кәлсун, халиған һәр ким
һаятлиқ сүйидин һәқсиз ичсун. 18 Мәнки бу
китаптики бешарәтниң сөзлирини аңлиғанларға
гувалиқ берип агаһландуримәнки: кимдиким
бу сөзләргә бир немини қошса, Худа униңға бу
китапта йезилған балаю-апәтләрни қошиду. 19
Кимдиким бу бешарәтлик китапниң сөзлиридин
бирәр сөзни елип ташлиса, Худаму униңдин бу
китапта йезилған һаятлиқ дәриғидин вә муқәддәс
шәһәрдин болидиған несивисини елип ташлайду.
20 — Мана, буларға агаһ-гува Бәргүчи болса мундақ
дәйду: — «Шундақ, пат йеқинда келимән!» —
«Амин! Кәл, я Рәб Әйса!» 21 Рәб Әйса Мәсиһниң
меһри-шәпқити барлиқ муқәддәс бәндиләр билән
биллә болғай, амин!

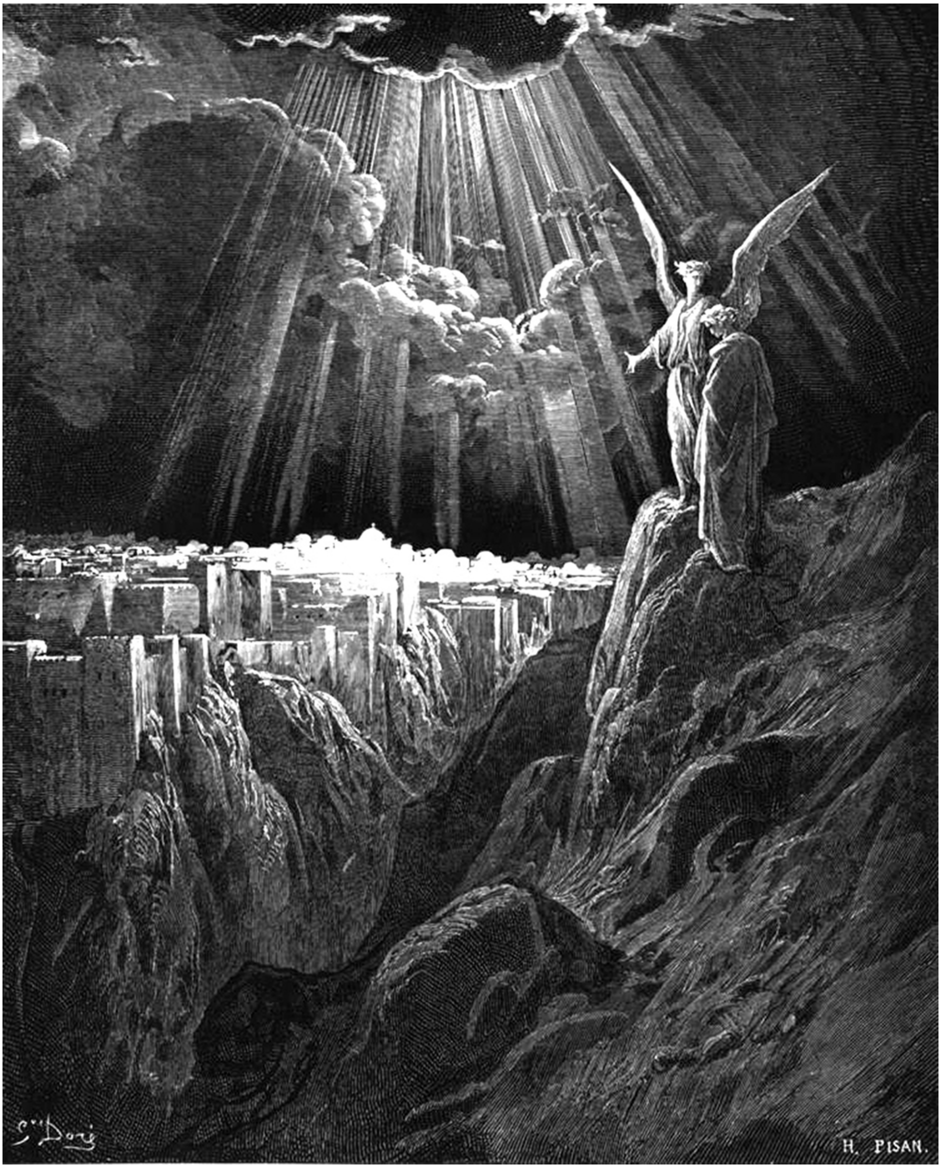

Муқәддәс шәһәрниң, йәни Худадин чиққан, худди өз жигитигә той пәрдазлирини қилип һазирланған қиздәк йеңи Йерусалимниң әрштин чүшүватқанлиқни көрдүм. Әрштин жуқури көтирилгән бир авазниң мундақ дегәнлигини аңлидим: «Мана, Худаниң макани инсанларниң арисидидур; У улар билән биллә маканлишип туриду, улар Униң хәлқи болиду. Худа Өзиму улар билән биллә туруп, уларниң Худаси болиду.»

Вәһий 21:2-3

Reader's Guide

Uyghur tili at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Uyghur tili at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Uyghur---Uyghur-Bible-Cyrillic/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Луқа 8:31
Римлиқларға 10:7
Вәһий 9:1
Вәһий 9:2
Вәһий 9:11
Вәһий 11:7
Вәһий 17:8
Вәһий 20:1
Вәһий 20:3

aïdios

Римлиқларға 1:20
Йәһуда 1:6

aiōn

Матта 12:32
Матта 13:22
Матта 13:39
Матта 13:40
Матта 13:49
Матта 21:19
Матта 24:3
Матта 28:20
Маркус 3:29
Маркус 4:19
Маркус 10:30
Маркус 11:14
Луқа 1:33
Луқа 1:55
Луқа 1:70
Луқа 16:8
Луқа 18:30
Луқа 20:34
Луқа 20:35
Юһанна 4:14
Юһанна 6:51
Юһанна 6:58
Юһанна 8:35
Юһанна 8:51
Юһанна 8:52
Юһанна 9:32
Юһанна 10:28
Юһанна 11:26
Юһанна 12:34
Юһанна 13:8
Юһанна 14:16
Паалийәтлири 3:21
Паалийәтлири 15:18
Римлиқларға 1:25
Римлиқларға 9:5
Римлиқларға 11:36
Римлиқларға 12:2
Римлиқларға 16:27
Коринтлиқларға 1 1:20
Коринтлиқларға 1 2:6
Коринтлиқларға 1 2:7
Коринтлиқларға 1 2:8
Коринтлиқларға 1 3:18
Коринтлиқларға 1 8:13
Коринтлиқларға 1 10:11
Коринтлиқларға 2 4:4
Коринтлиқларға 2 9:9
Коринтлиқларға 2 11:31
Галатияликларға 1:4
Галатияликларға 1:5
Әфәсуслуқларға 1:21
Әфәсуслуқларға 2:2
Әфәсуслуқларға 2:7
Әфәсуслуқларға 3:9
Әфәсуслуқларға 3:11
Әфәсуслуқларға 3:21
Әфәсуслуқларға 6:12
Филиппилиқларға 4:20
Колоссиликләргә 1:26
Тимотийға 1 1:17
Тимотийға 1 6:17
Тимотийға 2 4:10
Тимотийға 2 4:18
Титусқа 2:12
Ибранийларға 1:2
Ибранийларға 1:8
Ибранийларға 5:6
Ибранийларға 6:5
Ибранийларға 6:20
Ибранийларға 7:17
Ибранийларға 7:21
Ибранийларға 7:24
Ибранийларға 7:28
Ибранийларға 9:26
Ибранийларға 11:3
Ибранийларға 13:8
Ибранийларға 13:21
Петрус 1 1:23
Петрус 1 1:25
Петрус 1 4:11
Петрус 1 5:11
Петрус 2 3:18
Юһанна 1 2:17
Юһанна 2 1:2
Йәһуда 1:13
Йәһуда 1:25
Вәһий 1:6
Вәһий 1:18
Вәһий 4:9
Вәһий 4:10
Вәһий 5:13
Вәһий 7:12
Вәһий 10:6
Вәһий 11:15
Вәһий 14:11
Вәһий 15:7
Вәһий 19:3
Вәһий 20:10
Вәһий 22:5

aiōnios

Матта 18:8
Матта 19:16
Матта 19:29
Матта 25:41
Матта 25:46
Маркус 3:29
Маркус 10:17
Маркус 10:30
Луқа 10:25
Луқа 16:9
Луқа 18:18
Луқа 18:30
Юһанна 3:15
Юһанна 3:16
Юһанна 3:36
Юһанна 4:14
Юһанна 4:36
Юһанна 5:24
Юһанна 5:39
Юһанна 6:27
Юһанна 6:40
Юһанна 6:47
Юһанна 6:54
Юһанна 6:68

Юһанна 10:28
Юһанна 12:25
Юһанна 12:50
Юһанна 17:2
Юһанна 17:3
Паалийәтлири 13:46
Паалийәтлири 13:48
Римлиқларға 2:7
Римлиқларға 5:21
Римлиқларға 6:22
Римлиқларға 6:23
Римлиқларға 16:25
Римлиқларға 16:26
Коринтлиқларға 2 4:17
Коринтлиқларға 2 4:18
Коринтлиқларға 2 5:1
Галатияликларға 6:8
Тесалоникалиқ 2 1:9
Тесалоникалиқ 2 2:16
Тимотийға 1 1:16
Тимотийға 1 6:12
Тимотийға 1 6:16
Тимотийға 2 1:9
Тимотийға 2 2:10
Титусқа 1:2
Титусқа 3:7
Филемонға 1:15
Ибранийларға 5:9
Ибранийларға 6:2
Ибранийларға 9:12
Ибранийларға 9:14
Ибранийларға 9:15
Ибранийларға 13:20
Петрус 1 5:10
Петрус 2 1:11
Юһанна 1 1:2
Юһанна 1 2:25
Юһанна 1 3:15
Юһанна 1 5:11
Юһанна 1 5:13
Юһанна 1 5:20
Йәһуда 1:7
Йәһуда 1:21
Вәһий 14:6

eleēsē

Римлиқларға 11:32

Geenna

Матта 5:22
Матта 5:29
Матта 5:30
Матта 10:28
Матта 18:9
Матта 23:15
Матта 23:33
Маркус 9:43
Маркус 9:45
Маркус 9:47
Луқа 12:5
Яқуп 3:6

Hadēs

Матта 11:23
Матта 16:18
Луқа 10:15
Луқа 16:23
Паалийәтлири 2:27
Паалийәтлири 2:31
Коринтлиқларға 1 15:55
Вәһий 1:18
Вәһий 6:8
Вәһий 20:13
Вәһий 20:14

Limnē Pyr

Вәһий 19:20
Вәһий 20:10
Вәһий 20:14
Вәһий 20:15
Вәһий 21:8

Sheol

Яритилиш 37:35
Яритилиш 42:38
Яритилиш 44:29
Яритилиш 44:31
Чөл-баявандики сәпәр 16:30
Чөл-баявандики сәпәр 16:33
Қанун шәрһи 32:22
Самуил 1 2:6
Самуил 2 22:6
Падишаһлар 1 2:6
Падишаһлар 1 2:9
Аюп 7:9
Аюп 11:8
Аюп 14:13
Аюп 17:13
Аюп 17:16
Аюп 21:13
Аюп 24:19
Аюп 26:6
Зәбур 6:5
Зәбур 9:17
Зәбур 16:10
Зәбур 18:5
Зәбур 30:3
Зәбур 31:17
Зәбур 49:14
Зәбур 49:15
Зәбур 55:15
Зәбур 86:13
Зәбур 88:3
Зәбур 89:48
Зәбур 116:3
Зәбур 139:8
Зәбур 141:7
Пәнд-несиһәтләр 1:12
Пәнд-несиһәтләр 5:5
Пәнд-несиһәтләр 7:27
Пәнд-несиһәтләр 9:18
Пәнд-несиһәтләр 15:11
Пәнд-несиһәтләр 15:24
Пәнд-несиһәтләр 23:14
Пәнд-несиһәтләр 27:20
Пәнд-несиһәтләр 30:16
Һекмәт топлиғучи 9:10
Күйләрниң күйи 8:6
Йәшая 5:14
Йәшая 7:11
Йәшая 14:9
Йәшая 14:11
Йәшая 14:15
Йәшая 28:15
Йәшая 28:18
Йәшая 38:10
Йәшая 38:18
Йәшая 57:9
Әзакиял 31:15
Әзакиял 31:16
Әзакиял 31:17
Әзакиял 32:21
Әзакиял 32:27
Һошия 13:14
Амос 9:2
Юнус 2:2
Һабаккук 2:5

Tartaroō

Петрус 2 2:4

Questioned

Петрус 2 2:17

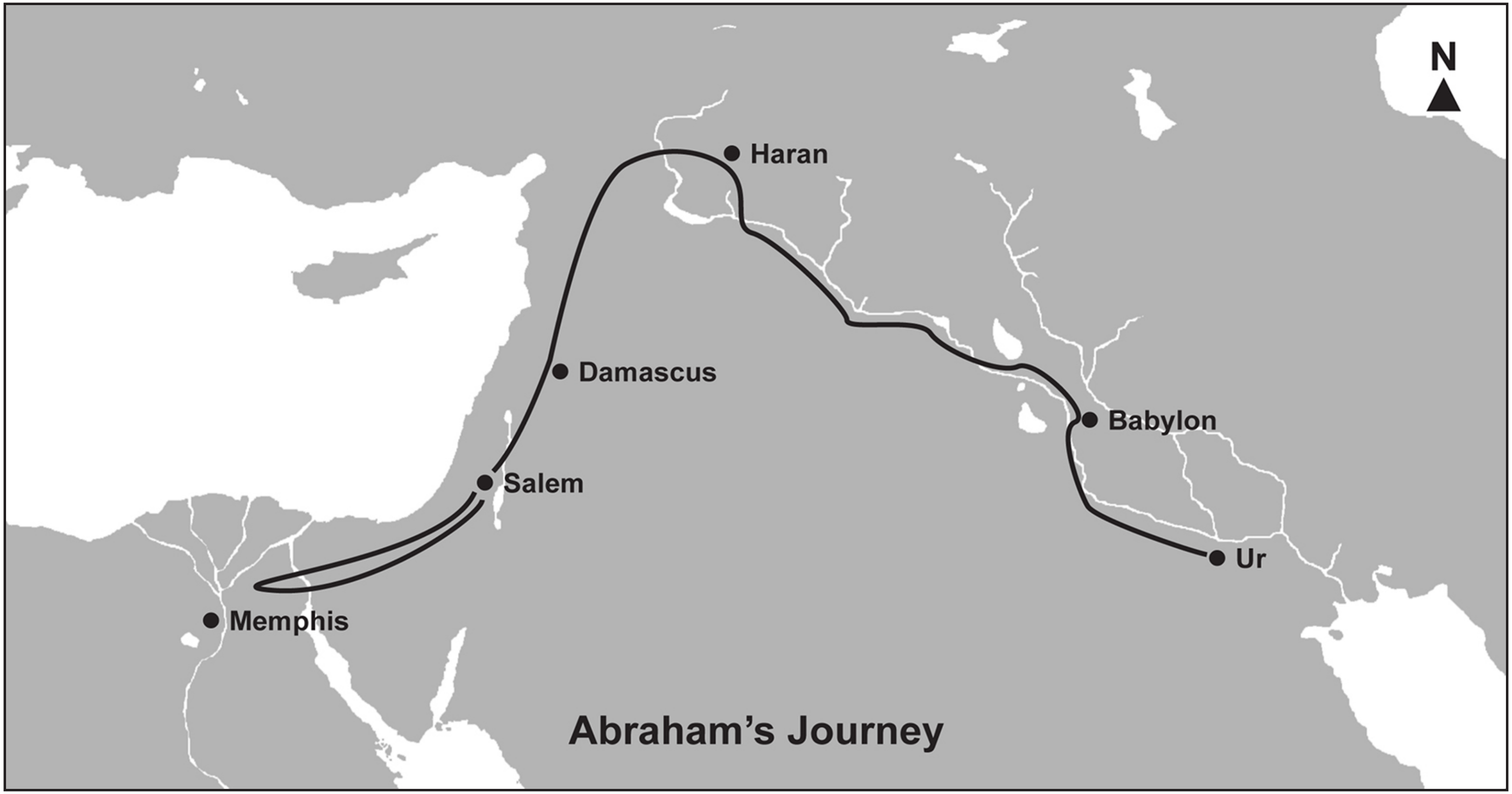

Етиқати болғачқа, Худа Ибраһимни униңға мирас сүпитидә бәрмәкчи болған зиминға беришқа чақирғанда, у итаәт қилди;
у қәйәргә баридиғанлиғини билмәй туруп йолға чиқти. - Ибранийларға 11:8

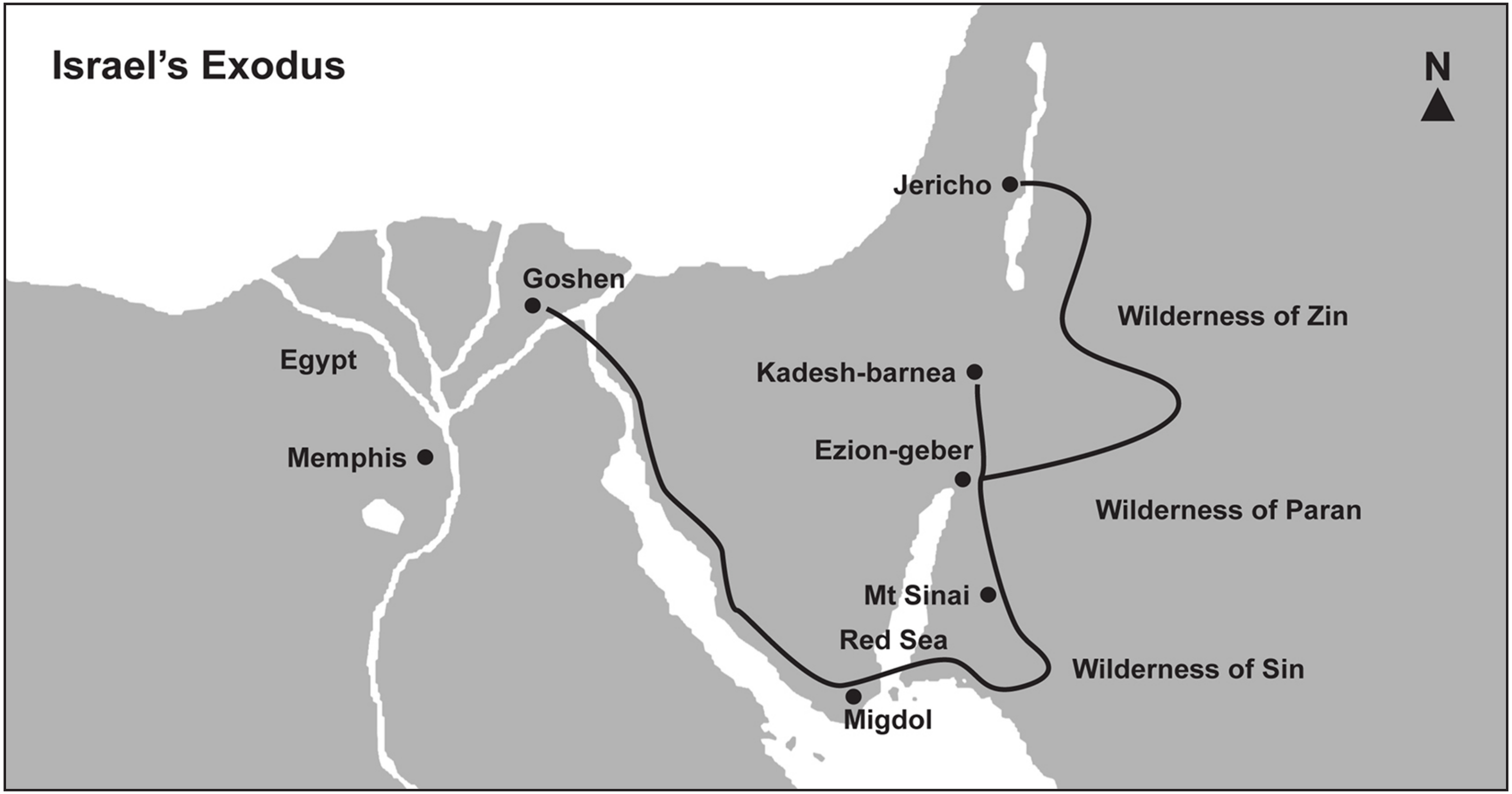

Амма Пирәвн хәлиқни кетишкә қойғандин кейин, Филистийләрниң зиминидики йол йеқин болсиму, Худа уларни шу йол билән башлимиди; чүнки у: «хәлқим җәңгә учрап қалса, қорқуп пушайман қилип, Мисирға йенип кетиши мүмкин» дәп ойлиған еди. - Мисирдин чиқиш 13:17

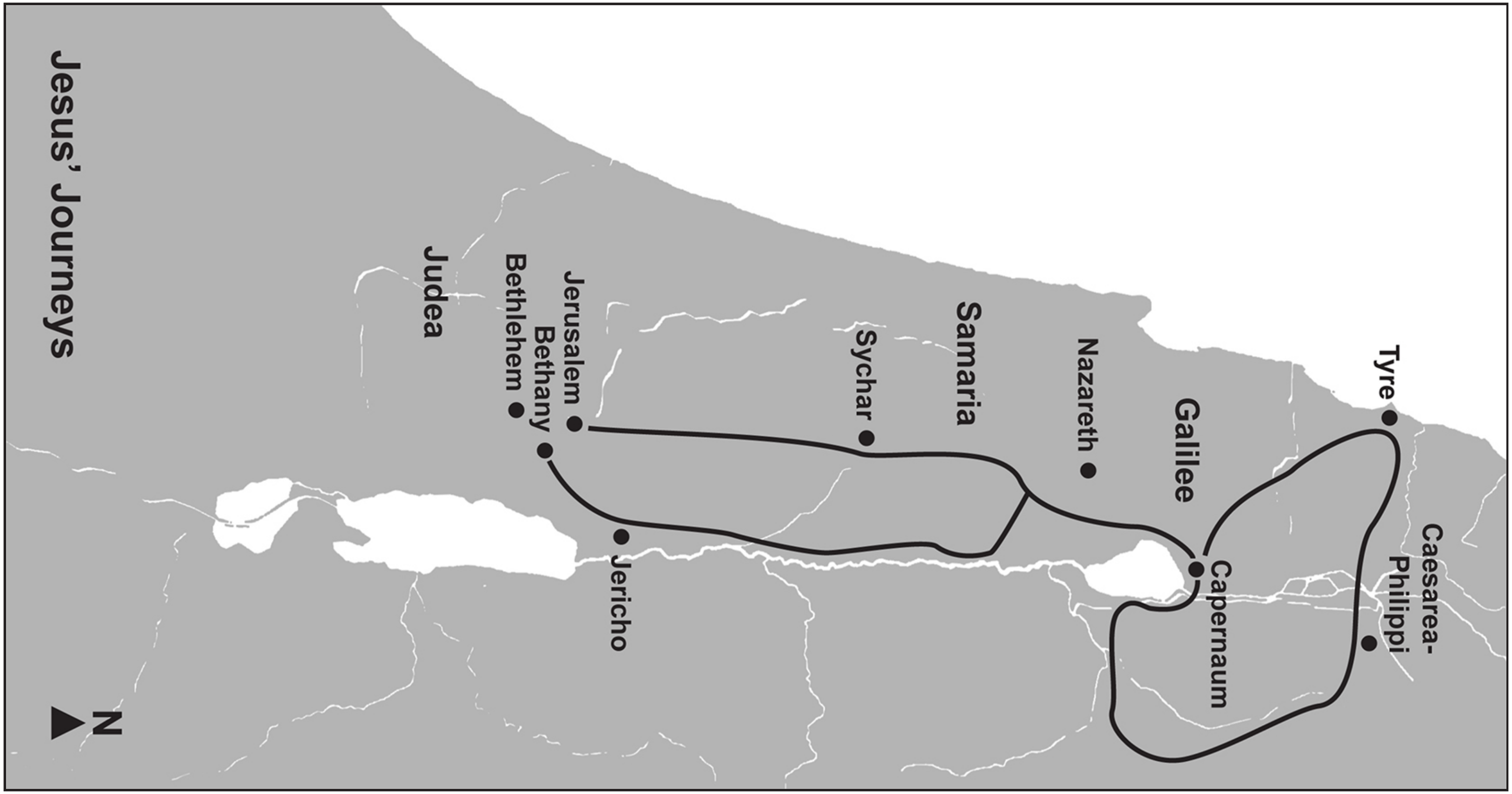

Чүнки Инсаноғлиму дәрвәқә шу йолда көпчилик мениң хизмитимдә болсун демәй, бәлки көпчиликниң хизмитидә болай вә жenимни пида қилиш бәдилигә нурғун адәмләрни һөрлүккә чиқирай дәп кәлди. - Маркус 10:45

Расуллуққа таллап чақирилған, Худаниң хуш хәвирини җакалашқа айрип тайинланған, Мәсиһ Әйсаниң қули болған мәнки Павлустин салам!

\- Римлиқларға 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

<table>
<tr><td colspan="3">What are we?</td><td colspan="2">Genesis 1:26 - 2:3</td><td colspan="5">Mankind is created in God’s image, male and female He created us</td></tr>
<tr><td colspan="3">How are we sinful?</td><td colspan="2">Romans 5:12-19</td><td colspan="5">Sin entered the world through Adam and then death through sin</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">Where are we?</td><td colspan="7">When are we?</td></tr>
<tr><td colspan="2">Innocence</td><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Eternity
Past</td><td>Creation
4004 B.C.</td><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses’ Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td rowspan="12">Who
are
we?</td><td rowspan="3">God</td><td>Father</td><td rowspan="3">John 10:30

God’s
perfect
fellowship</td><td rowspan="7">Genesis 1:31

God’s
perfect
fellowship
with
Adam
in The
Garden
of Eden</td><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God’s
perfectly
restored
fellowship
with all
Mankind
praising
Christ
as Lord
in the
Holy
City</td></tr>
<tr><td>Son</td><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td>Holy Spirit</td><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Mankind</td><td>Living</td><td rowspan="9">Genesis 1:1

No Creation
No people</td><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td>Deceased
believing</td><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td>Deceased
unbelieving</td><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td rowspan="6">Angels</td><td>Holy</td><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God’s command</td></tr>
<tr><td>Imprisoned</td><td rowspan="5">Genesis 1:31

No Fall
No unholy Angels</td><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="5">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire
prepared
for the
Devil
and his
Angels</td></tr>
<tr><td>Fugitive</td><td colspan="3" rowspan="4">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>First
Beast</td><td rowspan="2">Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>False
Prophet</td></tr>
<tr><td>Satan</td><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
<tr><td colspan="3">Why are we?</td><td colspan="2">Romans 11:25-36, Ephesian 2:7</td><td colspan="5">For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all</td></tr>
</table>

Destiny

Uyghur tili at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Шуниң үчүн, берип пүткүл әлләрни [өзүмгә] мухлис қилип йетиштүрүңлар, шундақла уларни Ата, Оғул вә Муқәддәс Роһниң намиға тәвә қилип чөмүлдүрүп,

- Матта 28:19